

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਜੁ ਮਲਾਜੇ ਜਾਕਾ

੨੦੨੬ ਭਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੧੦੦ ਸਿਰੀਰਾਗ ੬ ਮ:੪
੩੩ ਮ:੧ ੩੦ ਮ:੫
੩੧ ਮ:੩

੫੦ ਮਾਝ ੬੩ ਮ:੫
੭ ਮ:੪

੨੫੧ ਗਉਤੀ ੩੨ ਮ:੪
੨੦ ਮ:੧ ੧੭੨ ਮ:੫
੧੮ ਮ:੩ ੮ ਮ:੮

੨੩੩ ਅਸਾ ੧੫ ਮ:੪
੪੧ ਮ:੧ ੧੬੩ ਮ:੫
੧੩ ਮ:੩ ੧ ਮ:੮

੪੮ ਗੁਜਰੀ ੭ ਮ:੪
੨ ਮ:੧ ੩੨ ਮ:੫
੭ ਮ:੩

੪੭ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੩੮ ਮ:੫
੬ ਮ:੪ ੩ ਮ:੮

੨ ਥਿਤਾਗਤਾ ੧ ਮ:੮
੧ ਮ:੫

੨੪ ਵਰਤੰਸ ੩ ਮ:੪
੩ ਮ:੧ ੮ ਮ:੫
੮ ਮ:੩

੧੩੮ ਸੋਗਠਿ ੮ ਮ:੪
੧੨ ਮ:੧ ੮੪ ਮ:੫
੧੨ ਮ:੩ ੧੨ ਮ:੮

੮੩ ਧਨਾਸਰੀ ੧੩ ਮ:੪
੮ ਮ:੧ ੫੮ ਮ:੫
੮ ਮ:੩ ੪ ਮ:੮

੨੭ ਜੈਤਸਰੀ ੧੩ ਮ:੫
੧੧ ਮ:੪ ੩ ਮ:੮

੪ ਜੈਜਵੰਤੀ ੪ ਮ:੮

੩੨ ਟੋਤੀ ੩੦ ਮ:੫
੧ ਮ:੪ ੧ ਮ:੮

੭ ਥੈਗਤੀ ੧ ਮ:੫
੬ ਮ:੪

੧੫ ਤਿਲੰਗ ੫ ਮ:੫
੫ ਮ:੧ ੩ ਮ:੮
੨ ਮ:੪

੮੨ ਸੁਧੀ ੧੫ ਮ:੪
੮ ਮ:੧ ੫੮ ਮ:੫

੧੪੮ ਖਿਲਾਵਲ ੭ ਮ:੪
੪ ਮ:੧ ੧੨੮ ਮ:੫
੬ ਮ:੩ ੩ ਮ:੮

੨੮ ਗੋਰ ੨੨ ਮ:੫
੬ ਮ:੪

੮੧ ਰਾਮਕਲੀ ੬ ਮ:੪
੧੧ ਮ:੧ ੬੦ ਮ:੫
੧ ਮ:੩ ੩ ਮ:੮

੧੮ ਨਟਨਗਇਲ ੧੦ ਮ:੫
੮ ਮ:੧

੧੪ ਮਾਲੀਗਠਿ ੮ ਮ:੫
੬ ਮ:੪

੬੦ ਮਾਰੂ ੮ ਮ:੪
੧੨ ਮ:੧ ੩੨ ਮ:੫
੫ ਮ:੩ ੩ ਮ:੮

੧੭ ਕੇਟਾਰ ੧੫ ਮ:੫
੨ ਮ:੪

੮੩ ਭੈਰਉ ੭ ਮ:੪
੮ ਮ:੧ ੫੭ ਮ:੫
੨੧ ਮ:੩

੬੩ ਬਸੰਤ ੭ ਮ:੪
੧੨ ਮ:੧ ੨੧ ਮ:੫
੧੮ ਮ:੩ ੫ ਮ:੮

੧੫੮ ਸਾਰੰਗ ੧੩੮ ਮ:੫
੩ ਮ:੧ ੪ ਮ:੮
੧੩੮ ਮ:੩

੬੨ ਮਲਾਰ ੮ ਮ:੪
੮ ਮ:੧ ੩੧ ਮ:੫
੧੩ ਮ:੩

੬੨ ਕਾਨੜਾ ੫੦ ਮ:੫
੧੨ ਮ:੪

੧੭ ਕਲਿਆਨ ੧੦ ਮ:੫
੭ ਮ:੪

੪੬ ਥਿਤਾਸਪਰਭਾਤੀ ੭ ਮ:੪
੧੭ ਮ:੧ ੧੫ ਮ:੫
੭ ਮ:੩

੨੧੮ ਮਃ ੧
੧੭੦ ਮਃ ੩
੨੩੦ ਮਃ ੪
੧੩੪੬ ਮਃ ੫
੫੮ ਮਃ ੮

੨੦੨੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੩੦੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

੨੭ ਸਿਰੀਰਾਗ ੮ ਮਃ ੩
੧੭ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫

੩੮ ਮਾਝੂ ੧ ਮਃ ੪
੧ ਮਃ ੧ ੫ ਮਃ ੫
੩੨ ਮਃ ੩

੬੨ ਗਉਰੀ ੨ ਮਃ ੪
੧੮ ਮਃ ੧ ੧੫ ਮਃ ੫
੮ ਮਃ ੩

੩੮ ਆਸਾ ੧੫ ਮਃ ੩
੨੨ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫
ਗੁਜਰੀ ੧ ਮਃ ੪
੫ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫
੧ ਮਃ ੩

੨ ਵਡਹੰਸ ੨ ਮਃ ੩

੧੦ ਸੋਹਿ ੪ ਮਃ ੧ ੩ ਮਃ ੫
੩ ਮਃ ੩

੩ ਧਨਾਸਰੀ ੧ ਮਃ ੫
੨ ਮਃ ੧

੧੬ ਸੁਤੀ ੨ ਮਃ ੪
੫ ਮਃ ੧ ੫ ਮਃ ੫
੪ ਮਃ ੩

੧੧ ਬਿਲਾਵਲ ੬ ਮਃ ੪
੨ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫
੧ ਮਃ ੩

੧ ਗੋਰੀ ੧ ਮਃ ੫
੨੨ ਗਮਕਲੀ ੫ ਮਃ ੩
੮ ਮਃ ੧ ੮ ਮਃ ੫

੬ ਨਟਨਗਇਲ ੬ ਮਃ ੪

੨੦ ਮਾਰੂ ੨ ਮਃ ੩
੧੦ ਮਃ ੧ ੮ ਮਃ ੫

੬ ਭੈਰਉ ੧ ਮਃ ੧ ੩ ਮਃ ੫
੨ ਮਃ ੩

੧੧ ਬਸੰਤ ੧ ਮਃ ੪
੮ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫

੭ ਸਾਰੰਗ ੩ ਮਃ ੩
੨ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫

੮ ਮਯਾਰ ੫ ਮਃ ੧ ੩ ਮਃ ੩

੬ ਕਾਨੜਾ ੬ ਮਃ ੪

੬ ਕਲਿਆਨ ੬ ਮਃ ੪

੧੨ ਬਿਭਾਸਪਰਭਾਤੀ ੭ ਮਃ ੧ ੩ ਮਃ ੫
੨ ਮਃ ੩

੧੧੮ ਮਃ ੧
੮੧ ਮਃ ੩
੨੮ ਮਃ ੪
੬੪ ਮਃ ੫

੩੦੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੬੪

ਛੰਤ

੩ ਸਿਰੀਗਾਗ ੨ ਮਃ ੫
੧ ਮਃ ੪

੧੧ ਗਉੜੀ ੫ ਮਃ ੩
੨ ਮਃ ੧ ੪ ਮਃ ੫

੩੫ ਆਸਾ ੧੬ ਮਃ ੪
੫ ਮਃ ੧ ੧੬ ਮਃ ੫
੨ ਮਃ ੩

੧੫ ਬਿਤਾਗੜਾ ੮ ਮਃ ੫
੬ ਮਃ ੪

੧੫ ਵਡਤੰਸ ੪ ਮਃ ੪
੨ ਮਃ ੧ ੩ ਮਃ ੫
੬ ਮਃ ੩

੫ ਧਨਾਸਰੀ ੧ ਮਃ ੪
੩ ਮਃ ੧ ੧ ਮਃ ੫

੩ ਜੈਤਸਰੀ ੩ ਮਃ ੫

੨੮ ਸੁਤੀ ੬ ਮਃ ੪
੫ ਮਃ ੧ ੧੧ ਮਃ ੫
੭ ਮਃ ੩

੮ ਬਿਲਾਵਲ ੨ ਮਃ ੪
੨ ਮਃ ੧ ੫ ਮਃ ੫

੫ ਰਾਮਕਲੀ ੫ ਮਃ ੫

੧੦ ਤੁਖਾਰੀ ੪ ਮਃ ੪
੫ ਮਃ ੧ ੧ ਮਃ ੫

੧ ਕੇਦਾਰ ੧ ਮਃ ੫

੧ ਸਾਰੰਗ ੧ ਮਃ ੫

੧ ਮਲਾਰ ੧ ਮਃ ੫

੧ ਕਾਨੜਾਸ ੫ ਮਃ ੫

੨੪ ਮਃ ੧

੨੦ ਮਃ ੩

੩੮ ਮਃ ੪

੬੨ ਮਃ ੫

੧੬੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਜਪੁਮਃ ੧

੧ ਭਅੰਕਾਰਮਤਲ ੧

੧ ਸਿਧਗੋਸਟਮਤਲ ੧

੧ ਥਾਵਨਅਖਗੀਮਤਲ ੫

੧ ਸੁਖਮਨੀਸਤਲ ੫

੨ ਬਿਤੀ

੧ ਗਉੜੀਮਃ ੫

੧ ਬਿਲਾਵਲਮਃ ੧

੧ ਅਨੰਦਮਃ ੩ ਰਾਮਕਲੀ

੨੨ ਵਾਰ

੧ ਸਿਰੀਗਾਗਮਃ ੪

੧ ਮਾਝਮਃ ੧

੨ ਗਉੜੀ

੧ ਮਃ ੪

੧ ਮਃ ੫

੧ ਆਸਾਮਤਲ ੧

੨ ਗੁਜਰੀ

੧ ਮਃ ੩

੧ ਮਃ ੫

੧ ਬਿਤਾਗੜਾਮਃ ੪

੧ ਵਡਤੰਸਮਃ ੪

੧ ਸੋਰਠਿਮਃ ੪

੧ ਜੈਤਸਰੀਮਃ ੫

੧ ਸੁਤੀਮਃ ੩

੧ ਬਿਲਾਵਲਮਃ ੪

੩ ਗਮਕਲੀ
 ੧ ਮਃ ੩
 ੧ ਮਃ ੫
 ੧ ਗਇਬਲਵੰਡ
 ਤਬਾਸਤਰੁਮਆਖੀ

੨ ਮਾਰੂ
 ੧ ਮਃ ੩
 ੧ ਮਃ ੫
 ੧ ਥਸੰਤਮਃ ੫
 ੧ ਸਾਰੰਗਮਃ ੪
 ੧ ਮਲਾਰਮਃ ੧
 ੧ ਕਾਨਜਾਮਃ ੪
 ੨੨

੨ ਬਾਰਹਮਾਤਾ
 ੧ ਮਾਣਮਃ ੫
 ੧ ਤੁਖਾਰੀਮਃ ੧

੨ ਪਟੀਆ
 ੧ ਆਸਾਮਃ ੧
 ੧ ਆਸਾਮਃ ੩

੨ ਘੋੜੀਆਵਡੰਸ
 ੨ ਮਃ ੪

੨ ਅਲਾਤੁਦੀਆ
 ਵਡੰਸ
 ੫ ਮਃ ੧
 ੪ ਮਃ ੩

੨ ਗਇਸਾਤਿਲੰਗ
 ੧ ਮਃ ੧ ੧ ਮਃ ੪

੨ ਵਰਸਤਥਿਲਾਵਲ
 ੨ ਮਃ ੩

੧ ਸਦੁਗਮਕਲੀਮਃ ੩

੧ ਰੁਤੀਮਃ ੫ ਗਮਕਲੀ

੨੨ ਜੋਲਹੇ ਸਾਰੂ
 ੨੨ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੪
 ੨੪ ਮਃ ੩ ੧੪ ਮਃ ੫

੨ ਜੋਗੀਅੰਦਰਜੋਗੀਆ
 ਸਿਰੀਗਾਗ
 ੧ ਮਃ ੧ ੧ ਮਃ ੫

੧ ਵਲਜਾਗਾ
 ੧ ਸਿਰੀਗਾਗਮਃ ੪

੪ ਪਤਰੇਸਿਰੀਗਾਗ
 ੨ ਮਃ ੧ ੧ ਮਃ ੫
 ੧ ਮਃ ੪

੧ ਦਿਨਰੈਦਿਮਾਣੁ
 ੧ ਮਃ ੫

੩ ਥਿਰਤਜੇਆਸਾਮਃ ੫

੩ ਕੁਚਜੀਸੁਚਜੀਗੁਲਵੰਤੀ
 ੨ ਕੁਚਜੀਸੁਚਜੀ
 ਸੁਤੀਮਃ ੧
 ੧ ਗੁਲਵੰਤੀਮਃ ੫
 ਸੁਤੀ

੨ ਕਰਤਲੇਗਉਤੀ
 ੨ ਮਃ ੪

੧ ਮੁੰਦਾਵਲੀਮਃ ੫

ਸ੍ਰੀ ਮੀਤਾ ਕੁਲ ਕਾ

੨੦੨੬ ਚਉਪਦੇ

੩੦੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧੪੬ ਛੰਤ

੫ ਪੰਜਗੰਥ

੨੨ ਵਾਰ

੧੦੩ ਅਨੰਦੁਵਗੋਰਾ

੨੬੦੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੬੨ ਸਤਸਕ੍ਰਿਤੀਸਲੋਕਵਗੋਰਾ

੭੧ ਸਤਸਕ੍ਰਿਤੀਸਲੋਕ

੪ ਮਃ ੧

੬੭ ਮਃ ੫

੫੮ ਗਾਥਾਯੁਨਤੋਚਉਥੋਲੇ

੨੪ ਗਾਥਾ

੨੩ ਯੁਨਤੋ

੧੧ ਚਉਥੋਲੇ

੨੦੧ ਸਲੋਕਵਗੰਤੋਵਧੀਕ

੩੩ ਮਃ ੧

੬੩ ਮਃ ੩

੨੭ ਮਃ ੪

੨੩ ਮਃ ੫

੫੫ ਮਃ ੮

੨੦੧

੧੪੩ ਸਵਲੇ

੨੦ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਥਾਕੁ ਮਃ ੫

੧੦ ਮਃ ੧

੧੦ ਮਃ ੨

੨੨ ਮਃ ੩

੬੦ ਮਃ ੪

੨੧ ਮਃ ੫

੧੪੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨੫੮ ਭਗਤਾਕੀਥਾਕੀਕਾਜੁਮਲਾ

੫ ਸਿਹੀਰਾਗ

੨ ਕਬੀਰਜੀ

੧ ਤਿਲੋਚਨਜੀ

੧ ਬੋਲੀਜੀ

੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੮੩ ਗਉੜੀ

੭੭ ਕਬੀਰਜੀ

੭੩ ਚਉਪਦੇ

੧ ਅਸਟਪਦੀ

੧ ਥਾਵਨਅਖਰੀ

੧ ਥਿੰਤੀ

੧ ਸਤਵਾਰ

੭੭

੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੫ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੪ ਚਉਪਦੇ

੧ ਅਸਟਪਦੀ

੫੩ ਅਸਾ

੩੭ ਕਬੀਰਜੀ

੫ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੬ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੩ ਪੈਨੇਜੀ

੨ ਸੇਖਠਰੀਦ

ਗੁਜਰੀ

੨ ਕਬੀਰਜੀ

੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੩ ਤਿਲੋਚਨਜੀ

੧ ਜੋਦੇਉਜੀ

੨੩ ਸੋਗਰਿ
 ੧੧ ਕਬੀਰਜੀ
 ੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੭ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੨ ਭੀਖਨਜੀ
 ੧੭ ਧਨਾਸਰੀ
 ੫ ਕਬੀਰਜੀ
 ੩ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੬ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੧ ਤਿਲੋਚਨਜੀ
 ੧ ਸੈਫਜੀ
 ੧ ਪੀਪਾਜੀ
 ੧ ਧਨਾਜੀ
 ੧ ਜੋਤਸਰੀ
 ੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੩ ਟੋਗੀ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੩ ਤਿਲੋਗ
 ੧ ਕਬੀਰਜੀ ੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੧੦ ਸੁਤੀ
 ੫ ਕਬੀਰਜੀ ੧ ਸੇਖਠਗੀਦ
 ੩ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੧੬ ਬਿਲਾਟੁਲ
 ੧੨ ਕਬੀਰਜੀ ੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੨ ਗਵਿਦਾਸਜੀ ੧ ਸਪਨੇਕਾ
 ੨੦ ਗੋਰੁ
 ੧੧ ਕਬੀਰਜੀ ੨ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੭ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੧੮ ਗਮਕਲੀ
 ੧੨ ਕਬੀਰਜੀ ੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੪ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੧ ਥੋਲੀਜੀ
 ੩ ਮਾਲੀਗਉਰਾ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੧੭ ਮਾਰੂ
 ੧੦ ਕਬੀਰਜੀ ੨ ਜੈਦਉਜੀ
 ੨ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੨ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੧ ਮੀਰਾਬਾਈ

੭ ਕੇਦਾਰੂ
 ੩੩ ਕਬੀਰਜੀ ੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੨੦ ਕਬੀਰਜੀ
 ੧੨ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੧੩ ਬਸੰਤ
 ੫ ਕਬੀਰਜੀ
 ੧ ਗਮਾਨੰਦੀ
 ੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੧੩ ਸਾਗੀ
 ੩ ਕਬੀਰਜੀ
 ੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੧ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦੀ
 ੧ ਸੁਰਦਾਸ
 ੫ ਮਲਾਰ
 ੨ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੩ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੧ ਕਾਜਰਾ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੧ ਬਿਭਾਸ
 ੫ ਕਬੀਰਜੀ
 ੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
 ੧ ਬੋਲੀਜੀ

੨੨੭	ਕਬੀਰਜੀ	੨	ਭੀਖਨਜੀ
੬੨	ਨਾਮਦੇਉਜੀ	੧	ਗਮਾਨੰਦੀ
੪੦	ਗਵਿਦਾਸਜੀ	੧	ਸੈਫਜੀ
੫	ਤਿਲੋਚਨਜੀ	੧	ਪੀਪਾਜੀ
੩	ਥੋਲੀਜੀ	੧	ਪ੍ਰਮਾਨੰਦੀ
੪	ਧਨਾਜੀ	੧	ਸੁਰਦਾਸ
੪	ਸੇਖਠਗੀਦਜੀ	੧	ਮੀਰਾਬਾਈ
੩	ਜੈਦਉਜੀ	੧	ਸਪਨਾਜੀ

੩੫੭

੩੭੩ ਸਲੋਕ
 ੨੪੩ ਕਬੀਰਜੀ
 ੧੩੦ ਠਗੀਦਜੀ

	ਪੇ		ਪੇ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੧੧ ਜੈਤਸਰੀ॥	੪੩੦
ਸੁਚਿਖਤ੍ਰਤਤਕਹਾਪੋਥੀਕਾ		੧੨ ਜੈਜੈਵੰਤੀ॥	੪੪੦
ਨੀਸਾਦੁ॥	੪੩	੧੩ ਟੋਡੀ॥	੪੪੧
ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵਲਕਾ	੪੦	੧੪ ਬੈਹਾੜੀ॥	੪੪੬
ਚਲਤਾ॥		੧੫ ਤਿਲੰਗਾ॥	੪੪੮
ਸਲੋਕਸਤਵੇਮਤਲਕੇ	੪੧	੧੬ ਸੁਤੀ॥	੪੫੩
ਅਖਰਾਕੀਨਕਲ		੧੭ ਬਿਲਾਵਲਾ॥	੪੮੮
ਜਪੁ	੪੪	੧੮ ਗੋਂਡਾ॥	੫੨੫
ਸੇਦਹਪੰਚਸਥਦਾ॥	੪੮	੧੯ ਰਾਮਕਲੀ॥	੫੩੪
ਸੇਪੁਰਖਚਾਹਸਥਦਾ॥	੪੯	੨੦ ਨਟਨਭਾਇਲੀ॥	੫੮੮
ਸੋਹਿਲਾਅਰਤੀਪੰਚਸ	੫੦	੨੧ ਮਾਲੀਗਉੜਾ॥	੫੯੩
ਥਦ		੨੨ ਮਾਰੂ॥	੫੯੬
ਤਤਕਹਾਹਾਗਾਕਾ॥		੨੩ ਤੁਖਾਰੀ॥	੬੬੭
੧ ਸਿਰੀਹਾਗਾ॥	੫੩	੨੪ ਕੇਟਾਰਾ॥	੬੭੫
੨ ਮਾਝਾ॥	੮੫	੨੫ ਭੈਰਉ॥	੬੮੦
੩ ਗਉੜੀ॥	੧੨੪	੨੬ ਬਸੰਤਾ॥	੭੦੨
੪ ਆਸਾ॥	੨੨੮	੨੭ ਸਾਰੰਗਾ॥	੭੧੮
੫ ਗੁਜਰੀ॥	੩੦੬	੨੮ ਮਲਾਹਾ॥	੭੫੧
੬ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥	੩੨੮	੨੯ ਕਾਨੜਾ॥	੭੭੮
੭ ਬਿਤਾਗੜਾ॥	੩੩੫	੩੦ ਕਲਿਆਨਾ॥	੭੮੬
੮ ਵਰੁੰਸੁ॥	੩੪੭	੩੧ ਬਿਭਾਸਪਰਭੁਤੀ॥	੮੦੩
੯ ਸੋਹਿਗੀ॥	੩੭੦		
੧੦ ਪਨਸਰੀ॥	੪੦੮		

ਸਲੋਕਸਤੰਸਕ੍ਰਿਤੀਗਾਥਾ
 ਫੁਨਤੋਚਉਥੋਲੇਸਲੋਕਵਾ
 ਗਤੇਵਧੀਕਵਮਤਲੇਨਾਵੇ
 ਕੇਵਮੁੰਦਵਲੀਸਲੋਕਭਗ
 ਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇਵਸਲੋਕ
 ਸੇਖਫਗੀਦਕੇਸਵਯੇਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖਵਾਕਿਵਸਵਯੇਭਟਕੇ

ਚਲਿਤੁ ਜੋ ਤੀਜੋਤਿ ਸਮਵਲਕਾ॥

ਸਮਤੁ ੧੫੮੬

ਅਸੁਵਦੀ ੧੦

ਸਮਤੁ ੧੬੦੮

ਚੈਤਸੁਦੀ ੪

ਸਮਤੁ ੧੬੩੧

ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੧੫

ਸਮਤੁ ੧੬੩੮

ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੩

ਸਮਤੁ ੧੬੬੩

ਜੇਠਸੁਦੀ ੪

ਸਮਤੁ ੧੭੦੧

ਚੈਤਸੁਦੀ ੫

ਸਮਤੁ ੧੭੧੮

ਕਤਕਵਦੀ ੮

ਸੰਮਤੁ ੧੭੨੧

ਚੈਤਸੁਦੀ ੧੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਥਾਥਾਨਕਦੇਵ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਫਰਵਰਨ ਉਘੜੀਆਰਾ
ਤਿਥਿ ਤੀ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਤਵਾਰਘੜੀਆਰਾ ਅਦਿਨਿਗੁ
ਦੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰਿ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਿਕਿਸਨ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਵਾਰਿਦੁਇਪਤਰਦੁਇਘੜੀਆਰਾ

ਤਿਗੁਰਗੀਤਨਾਵਾਦਿ॥

12

ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿਚ ਹੋਣਾ
ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿਚ ਹੋਣਾ

ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿਚ ਹੋਣਾ

ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿਚ ਹੋਣਾ
ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿਚ ਹੋਣਾ
ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿਚ ਹੋਣਾ
ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿਚ ਹੋਣਾ
ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿਚ ਹੋਣਾ

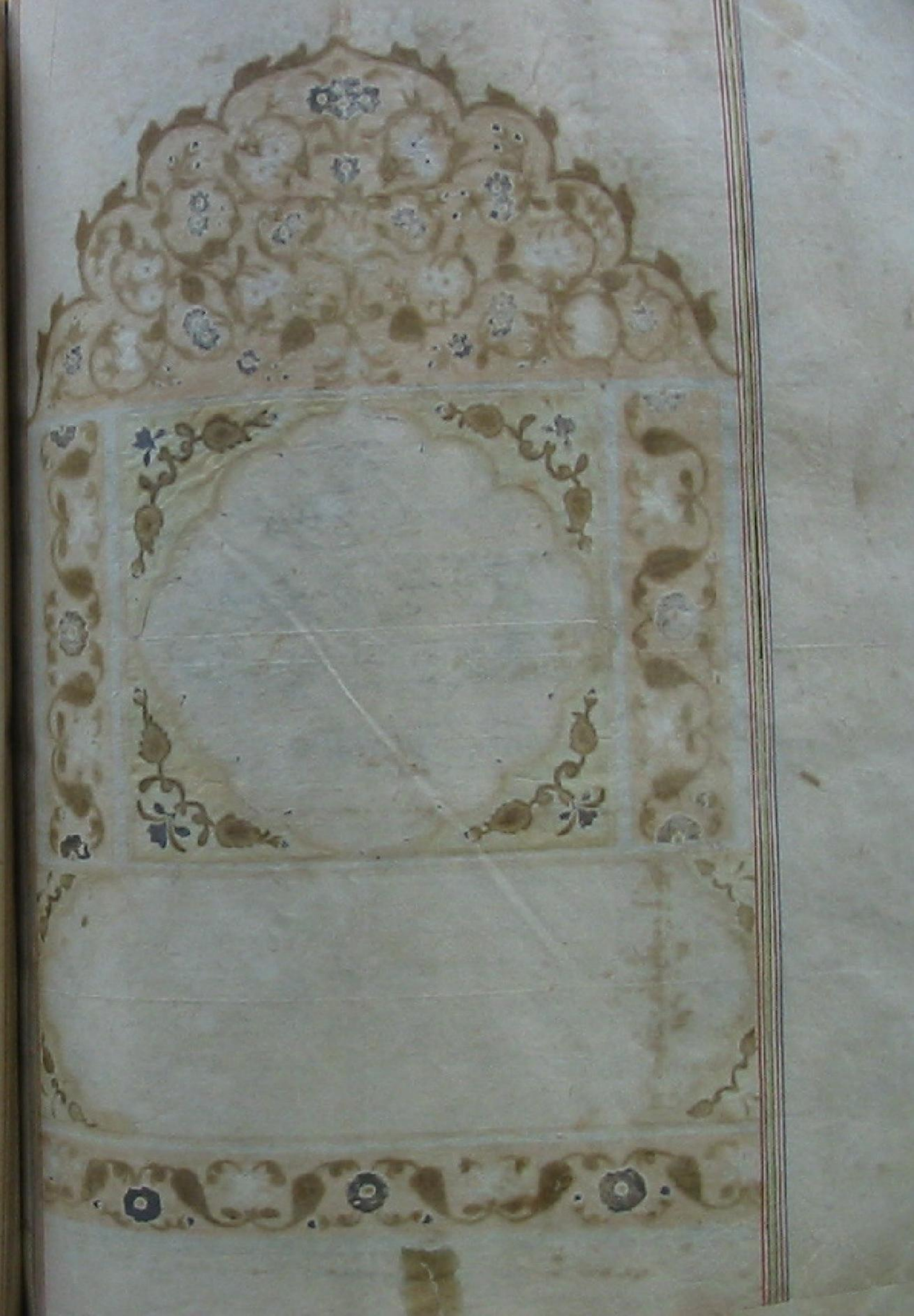
ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਵੇ ਮਤਲਕਿਅ ਅਖਰਾ ਕੀਨਕਲਾ॥

ਸੋਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀ ਅਜੇ ਇਕਟੇ ਕਤੂ

ਲਾਇ ਵਿਡਾਈਆਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਆਵਹਿਰਾਸਾ॥ ੧॥

ਸਿਰਸੋ ਗਵਿਚਿ ਥਪਲੁ ਕੈ ਡੇਰੈ ਤਖਤ ਉਤੈ ਬੈਠਿ ਆਇ ਕੁਪਤੁ ਰੁਦੁ ਇਘੜੀਅ
ਦਿਨੁ ਚੜਿ ਆਸੀ ਤੀਸਰੀ ਦੈ ਅਮਲ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਪੋਤਮਾਤ ਦੈ ਪਿਛਲੈ ਪਖਿਲਿ
ਖਿਆਵਾ ਚੈ ਗਾਸੁ ਨਿਤਾਲੁ ਤੋਵੈ ਗਾਉ ਸਕਾਜ ਮਦੁ ਮਰਦੁ ਕਟੀ ਐ ਗਾਗੁਰੁ
ਵਾਰੁ ਪੈ॥

१६ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਪੁਸਤਲਾ ੧

ਅਦਿਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿਸਚੁ ਹੈ ਭੀਸਚੁ ਨਾਨਕੋਸੀ ਭੀਸਚੁ

ਸਚੇ ਸਚਿ ਨ ਤੇਵ ਈਜ ਸਚਾਲਖ ਵਾਰਾ ਚੁਪਚੁਪਨ ਤੇਵ ਈ
ਜੇਲਾਇ ਰਤਾਲਿ ਵਤਾਰਾ ਭੁਖਿ ਆਭੁਖਨ ਉਤਰੀ ਜੇਥਨਾ ਪੁਰੀ
ਆਭੁਗਾ ਸਤਸਿ ਅਲਪਾਲਖ ਤੇਤਿ ਤਇਕਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ॥
ਕਿਵਸਚਿ ਆਗਏ ਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ॥ ਤੁਕੀ ਮਰਜਾਈ
ਚਲਦਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ॥ ੧॥ ਤੁਕੀ ਮੀਤੋਵਨਿ ਆਕਾਰੁ
ਕਮੁਨ ਕਟਿ ਆਜਾਈ॥ ਤੁਕੀ ਮੀਤੋਵਨਿ ਜੀਅ ਤੁਕੀ ਮਿਲੈ ਵ
ਡਿਆਈ॥ ਤੁਕੀ ਉਤਮੁਨੀ ਚੁਤੁਕੀ ਮਿਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ॥

ਅਤਿ। ਇਕਨਾ ਤੁਕਮੀ ਬਖਸੀ ਸਇ ਕਿਤੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ਅਤਿ। ਤੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ
 ਬਾਤਿ ਤੁਕਮਨ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਤੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਤੁ ਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਗਵੈ ਕੋਤਾ ਲੁਧੈ
 ਕਿਸੈ ਤਾ ਲੁ। ਗਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾ ਲੁ। ਗਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿ ਆਈ ਆਚਾਰਾ। ਗਵੈ ਕੋ
 ਵਿਦਿ ਅਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰਾ। ਗਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਤਾ। ਗਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਠਿਰਿ ਦੇਤਾ। ਗ
 ਵੈ ਕੋ ਜਪੈ ਦਿਸੈ ਦੁਰਿ। ਗਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾ ਦਰਾ ਤੁਰਿ। ਕਥਨਾ ਕਥੀਨਾ ਵੈ ਤੋਟਿ। ਕਥਿ ਕਥਿ
 ਕਥੀ ਕੋ ਟੀਕੋ ਟਿਕੋ ਟਿ। ਦੇਂਦਾ ਦੇ ਲੈ ਦੇ ਥਕਿ ਪਾਤਿ। ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤ ਰਿਖਾ ਤੀਖਾਤਿ। ਤੁਕਮੀ
 ਤੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਗਤਾ। ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇ ਪਰਵਾਤਾ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾ ਚੁਨਾਇ ਭਾਖਿ
 ਆਭਾਉ ਅਪਾਰਾ। ਆਖਤਿ ਸੰਗਤਿ ਦੇਤਿ ਦੇਤਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰਾ। ਠੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈਰ ਖੀ
 ਐ ਜਿ ਤੁਦਿ ਸੈ ਦਰ ਬਾਰਾ। ਮੁਠੋ ਕਿ ਬੋਲਾ ਲੁਧੈ ਲੀ ਐ ਜਿ ਤੁਸੁ ਲਿਧੈ ਪੇਖਿ ਅਰਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ
 ਲਾਸ ਚੁਨਾਉ ਵਡਿ ਆਈ ਵੀਚਾਰਾ। ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰਾ। ਨ
 ਨਕਏ ਵੈ ਜਾਣੀ ਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿ ਆਰਾ॥ ੪॥ ਥਾਪਿ ਆਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਤੋਇ। ਆਪੇ
 ਅਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ। ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਤਿ ਨਿਪਾਇ ਆਮਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਗਵੀ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿ
 ਪਾਨੁ। ਗਵੀ ਐ ਸੁਣੀ ਐ ਮਨਿ ਰਖੀ ਐ ਭਾਉ। ਦੁਖੁ ਪਰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਿ ਲੈ ਜਾਇ। ਗੁ
 ਰੂ ਖਿਨਾਵੰਗਾ ਮੁਖਿ ਵੇਦੰਗੁ ਮੁਖਿ ਰਤਿ ਆਸਮਾਈ। ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰੁ ਖੁਬਰ
 ਮਾਗੁ ਪਾਵਾ। ਬਾਝੀ ਪਾਈ ਜੇ ਤਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾਨਾ ਰੀਕਤਾ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ। ਗੁਰ
 ਇਕ ਦੇਹ ਬੁਝਾਈ। ਸਭਨਾ ਜੀਅ ਕਾਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੫॥ ਤੀਰ
 ਥਿਨਾ ਵਾਜੇ ਤੀ ਸੁਭਾ ਵਾਇ ਲੁਭਾ ਲੇਕਿਨਾ ਇਕਰੀ। ਜੇ ਤੀ ਸਿਰਠਿ ਓਪਾਈ ਵੇਖਾਇ ਲੁ
 ਕਰਮਾ ਕਿਮਿ ਲੈ ਲਈ। ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਇਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰੁ ਰੀਸਿ ਖਸੁਰੀ
 ਗੁਰਾਇ ਕੇ ਪੁਝਾਈ। ਸਭਨਾ ਜੀਅ ਕਾਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੬॥
 ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਤੇਰ ਦਸੁ ਣੀ ਤੋਇ। ਨਵਾਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀ ਐ ਨਾਨਿ ਚਲੈ ਸਭੁ
 ਕੋਇ। ਚੰਗਾ ਨਥਿ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ। ਜੇ ਤੀ ਸਨਦਰਿਨ ਆਵਈ ਤਵਤ
 ਨਪੁਛੈ ਕੋਇ। ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੇਸੀ ਵੇਸੁ ਪਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣ ਕਰੇ
 ਗੁਣ ਵੀਤਿ ਆਗੁਣ ਦੇ। ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿਤਿ ਸੁਗੁਣ ਕੋਇ ਕਰੇ॥ ੭॥ ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ

ਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥਾਸੁਦਿਐਧਰਤਿਪਵਲਾਕਾਸਾਸੁਦਿਐਦੀਪਲੇਅਪਾਤਾਲਾਸੁ
 ਦਿਐਪੋਤਿਨਸਕੈਕਾਭਾਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁਸੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ
 ੮॥ਸੁਦਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁਸੁਦਿਐਮੁਖਿਸਲਾਤਲਮੰਦੁਸੁਦਿਐਜੋਗਜੁ
 ਗਤਿਨਿਭੇਦਾਸੁਦਿਐਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦਾਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁਸੁਦਿ
 ਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਦਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਸੁਦਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇ
 ਸਨਾਨੁਸੁਦਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਤਿਮਾਨੁਸੁਦਿਐਲਗੈਸਤਜਿਧਿਆਨੁਨਾਨਕ
 ਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁਸੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੦॥ਸੁਦਿਐਸਿਰਗੁਦਾਕੇਗ
 ਤਾਸੁਦਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਤਾਸੁਦਿਐਅੰਧੇਪਾਵਤਿਰਾਤੁਸੁਦਿਐਤਾਥਤੋਵੈ
 ਅਸਗਾਤੁਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁਸੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ਮੰਨੈ
 ਬੀਗਤਿਕੀਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਏਪਿਛੈਪਛਤਾਇ॥ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਦਤਾਰਾ॥ਮੰ
 ਨੈਗਥਤਿਕਹਨਿਵੈਚਾਰਾ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੇਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਨਿਕੋਇ॥੧੨॥ਮੰਨੈ
 ਸੁਰਤਿਏਵੈਮਨਿਥੁਧਿ॥ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਦਕੀਸੁਧਿ॥ਮੰਨੈਮੁਤਿਚੋਟੈਨਾਖਾਇ॥ਮੰਨੈਜ
 ਮਕੈਸਥਿਨਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੇਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਨੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੩॥
 ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਓਪਰਗਟੁਜਾਇ॥ਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ॥ਮੰਨੈਪਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ॥
 ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੇਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਨੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੪॥ਮੰਨੈਪਾਵਤਿਸੋਖੁਦੁਆ
 ਰੁ॥ਮੰਨੈਪਰਵਰੈਸਾਧਾਰੁ॥ਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੇਗੁਰਸਿਖਾ॥ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਤਿਨਭਿਖਾ॥
 ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੇਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਨੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੫॥ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚ
 ਪਰਧਾਨ॥ਪੰਚੇਪਾਵਤਿਦਰਗਤਿਮਾਨੁ॥ਪੰਚੇਸੋਤਤਿਦਰਿਗਜਾਨੁ॥ਪੰਚਕਾਗੁਰੁਏ
 ਰੁਪਿਆਨੁ॥ਜੇਕੋਕਏਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਤੇਕੈਕਰੈਨਯਸੁਮਾਰੁ॥ਧੈਲੁਪਰਮੁਦਇ
 ਅਥਪੁਤੁ॥ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਅਜਿਨਿਸੁਤਿ॥ਜੇਕੋਥੁਏਤੋਵੈਸਚਿਆਰੁ॥ਧਵਲੈਓ
 ਪਰਿਕੇਤਾਰੁ॥ਧਰਤੀਤੋਰੁਪਰੈਤੋਰੁਤੇਰੁ॥ਤਿਸਤੋਰੁਤਲੈਕਵਲੁਜੋਰੁ॥ਜੀਅਜਾ
 ਤਿਰੰਗਾਕੋਨਾਵਾ॥ਸਭਨਾਲਿਖਿਅਵੁੜੀਕਲਾਮਾ॥ਏਤੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਨੈਕੋਇ॥ਲੇ
 ਖਾਲਿਖਿਅਕੋਤਏਇ॥ਕੇਤਾਤਲੁਸੁਆਲਿਤੁਰੁਪੁ॥ਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਨੈਕੋਕੁਤੁ॥

ਮੰਨੈਮਗਗਿਰ
 ਕਿਨਪਾਇ॥

ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ॥ਤਿਸਤੇਤੋਏਲਖਦਗੀਆਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਲਕਭਵੀ
 ਚਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗ॥ਜੇਤੁਧੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ॥ਤੁਸਦਾਸਲਾ
 ਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੬॥ਅਸੰਖਜਪੁਅਸੰਖਭਾਉ॥ਅਸੰਖਪੁਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ॥
 ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ॥ਅਸੰਖਜੇਗਮਨਿਰਤਤਿਉਦਾਸ॥ਅਸੰਖਭਗਤਗੁ
 ਲਗਿਆਨਵੀਚਾਰ॥ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ॥ਅਸੰਖਸੁਗਮੁਤਭਖਸਾਰ॥
 ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਲਕਭਵੀਚਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾ
 ਏਕਵਾਗ॥ਜੇਤੁਧੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ॥ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੭॥
 ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਗ॥ਅਸੰਖਚੋਰਤਗਮਘੋਗ॥ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਿਜਾਤਿਜੇ
 ਗ॥ਅਸੰਖਗਲਵਛਤਤਿਅਕਮਾਤਿ॥ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਤਿ॥ਅਸੰਖ
 ਕੁਜਿਆਰਕੁਜੇਠਿਰਾਤਿ॥ਅਸੰਖਮਲੇਢਮਲੁਭਖਿਖਾਤਿ॥ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿ
 ਕਰਤਿਭਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਏਵੀਚਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗ॥ਜੇਤੁਧੁਭ
 ਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ॥ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੮॥ਅਸੰਖਨਾਵਾਅਸੰਖਕ
 ਵਾ॥ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੇਆ॥ਅਸੰਖਕਤਤਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ॥ਅਖੰਧੀਨਾ
 ਨਾਮੁਅਖਰੀਸਲਾਤ॥ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਗੁਲਗਾਤ॥ਅਖਰੀਲਿਖਲੁਥੇਲਲੁ
 ਥਾਇ॥ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਇ॥ਜਿਨਿਏਤਿਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਤਿ॥ਜਿਵਫੁਰ
 ਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਤਿ॥ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਨਾਉ॥ਵਿਲੁਨਾਵੈਨਾਤੀਕੋਥਾਉ॥ਕੁਦਰ
 ਤਿਕਵਲਕਭਵੀਚਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗ॥ਜੇਤੁਧੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀ
 ਕਾਗ॥ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੯॥ਭਰੀਐਤਥੁਪੈਰਤਨੁਦੇਤਾ॥ਪਾਦੀਐ
 ਤੈਓਤਰਸੁਖੇਤਾ॥ਮੁਤਪਲੀਤੀਕਪਜੁਤੋਇ॥ਦੇਸਾਬੁਦੁਲਈਐਓਧੋਇ॥ਭਰੀ
 ਐਮਤਿਪਾਪਕੈਥੰਗਿ॥ਓਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਲੁਨਾਤਿ॥ਕਰਿਕ
 ਰਿਕਰਲਾਖਿਲੈਜਾਤੁ॥ਆਪੇਥੀਜਿਆਪੇਤੀਖਾਤੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਤੁਜਾ
 ਤੁ॥੨੦॥ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇੰਦਤੁਦਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ॥ਸੁਦਿਆਮੰਨਿਆ
 ਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਸੈਨਾਤੀਕੋਇ॥ਵਿ

ਕੁੰਗੁਲਕੀਤੇਭਗਤਿਨਤੋਇ। ਸੁਅਸਤਿਅਥਿਥਾਦੀਬਰਮਾਉ। ਸਤਿਸੁਤਾਦੁਸਦ
ਮਨਿਚਉ। ਕਵਦੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਭੁਕਵਦਥਿਤਿਕਵਦੁਵਰੁ। ਕਵਦਿਸਿ
ਕੁੰਗੁਮਾਤੁਕਵਦੁਜਿਤੁਤੋਆਆਕਾਰੁ। ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਤੋਵੈਲੇਖਪੁਰ
ਦੁਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਗਦੁ। ਥਿਤਿਵਰੁਨਜੋਗੀਜਾਦੈਰੁ
ਤਿਮਾਤੁਨਕੋਈ। ਜਾਕਰਤਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਦੈਸੋਈ। ਕਿਵਕਰਿਆਖਾ
ਕਿਉਸਾਲਾਤੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਦਾ। ਨਾਨਕਆਖਦਿਸਕੁਕੋਆਪੈਇਕਦੁਇਕੁ
ਸਿਆਦਾ। ਵਡਾਸਾਤਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਤੋਵੈ। ਨਾਨਕਜੋਕੋਆਪੇਜਾਦੈਆ
ਗੈਗਇਆਨਸੋਏ॥ ੨੧॥ ਪਾਤਾਲਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸਾ। ਓੜਕਓੜਕ
ਭਲਿਥਕੋਵੇਦਕਤਨਿਇਕਵਾਤਾ। ਸਤਸਅਠਾਰਤਕਤਨਿਕਤੇਥਾਅਸੁਲੁਇਕੁਧਾਤਾਲੇ
ਖਾਤੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਤੋਇਵਿਦਾਸੁ। ਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਦੈਆਪੁ॥ ੨੨॥
ਸਾਲਾਤੀਸਾਲਾਤਿਏਤੀਸੁਗਤਿਨਪਾਈਆ। ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਤਪਵਤਿਸਮੁੰਦਿਨ
ਜਾਦੀਅਤਿ। ਸਮੁੰਦਸਾਤਸੁਲਤਨਗਿਰਤਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ। ਕੀਤੀਤੁਲਿਨਤੋਵਨੀਜੇ
ਤਿਸੁਮਨਤੁਨਵੀਸਰਤਿ॥ ੨੩॥ ਅੰਤੁਨਸਿਫਤੀਕਤਦਿਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਕਰਦੈਦੇਦਿ
ਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਵੇਖਦਿਸੁਦਦਿਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਸੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਜਾ
ਪੈਕੀਤਆਕਾਰੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਵਰੁ। ਅੰਤਕਾਰਦਿਕੇਤੇਥਿਲਲਾਤਿ। ਤਕੇ
ਅੰਤਨਪਾਏਜਾਤਿ। ਏਤੁਅੰਤੁਨਜਾਦੈਕੋਇ। ਬਹੁਤਕਤੀਐਬਹੁਤਤੋਇ। ਵਡਾ
ਸਾਤਿਬੁਓਚਾਥਉ। ਓਚੇਓਪਰਿਓਚਾਨਉ। ਏਵਭੁਓਚਤੋਵੈਕੋਇ। ਤਿਸੁਓਚਕ
ਉਜਾਦੈਸੋਇ। ਜੇਵਰੁਆਪਿਜਾਦੈਆਪਿਆਪਿ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ॥
੨੪॥ ਬਹੁਤਕਰਮੁਲਿਖਿਅਨਜਾਇ। ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ। ਕੇਤੇਮੰਗਤਿ
ਜੋਧਾਪਾਗ। ਕੇਤਿਆਗਦਤਨੀਵੀਚਾਰੁ। ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਤਿਵੇਕਾਰੁ। ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁ
ਕਉਪਾਤਿ। ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਤੀਖਾਤਿ। ਕੇਤਿਆਦੁਖਭੁਖਸਦਮਾਰੁ। ਏਤਿਭਿਦਾਤਿਤੇ
ਗੰਦਾਤਗਾ। ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਦੈਤੋਇ। ਤੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ। ਜੋਕੋਖਾਇਕੁਆ
ਖਦਿਪਾਇ। ਓਤੁਜਾਦੈਜੇਤੀਆਮੁਤਿਖਾਇ। ਆਪੇਜਾਦੈਆਪੇਦੇਇ। ਆਖਤਿਸਿ

ਭਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜਿਸਨੇਥਖਸੇਸਿਫਤਿਸਲਾਹ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥
 ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਗਾਅਮੁਲੁਵਾਪਾਗੀਏਅਮੁਲਭੰਡਗਾਅਮੁਲਆਵਹਿ
 ਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ॥ਅਮੁਲਭਾਇਅਮੁਲਸਜਾਹਿ॥ਅਮੁਲੁਪਰਮੁਅਮੁਲੁਦੀਥਾਹੁ
 ॥ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਵਾਹੁ॥ਅਮੁਲੁਥਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸਾਹੁ॥ਅਮੁਲੁਕ
 ਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਹੁ॥ਅਮੁਲੇਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵ
 ਲਾਇ॥ਆਖਿਏਦਪਾਠਪੁਰਾਣਾ॥ਆਖਿਪੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣਾ॥ਆਖਿਬਰ
 ਮੇਆਖਿਇੰਦਾ॥ਆਖਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦਾ॥ਆਖਿਈਸਰਆਖਿਸਿਧਾ॥ਆਖ
 ਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧਿ॥ਆਖਿਦਾਨਵਆਖਿਦੇਵਾ॥ਆਖਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ
 ॥ਕੇਤੇਆਖਿਆਖਿਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਤੋਧਕਰੇ
 ਹਿ॥ਤਾਅਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇ॥ਜੇਵਰੁਭਵੈਤੇਵਰੁਤੇਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਚਾਸੇਇ॥
 ਜੇਕੇਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾਰੁ॥ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਵਾਰਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇਹਸੇ
 ਘਰੁਕੇਹਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣੁਤਾਰੇ॥ਕੇ
 ਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹਿਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣੁਤਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਹੁਨੇਪਉਲੁਪਾਣੀਥੈਸੰਤ
 ਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰ
 ਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਤਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦਇ
 ਦਾਸਇਥੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧ
 ਵਿਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿ
 ਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸੋਤਣੀਆਮਨੁਸੋਤਨਿਸੁਰਗਾਮਭਪਇ
 ਆਲੇ॥ਗਾਵਹਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਬਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਤਾਬਲ
 ਸੁਰਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ਸੇ
 ਈਤੁਪੁਨੇਗਾਵਹਿਜੋਤੁਪੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਤੇਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈ
 ਚਿਤਿਨਾਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥ਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਚੀ
 ਨਾਈ॥ਏਭੀਤੇਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿ

ਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਲਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆ
ਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਤੁਕਮੁਨਕਰਲਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਤੁਸਾਤਾਪਾਤਿ
ਸਾਤਿਬੁਨਾਨਕਰਤਲੁਰਜਾਈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸ਼ਹਮੁਪਤੁਏਲੀਧਿਆਨਕੀ
ਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਭੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰ
ਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁ
ਅਨਾਦਿਅਨਾਤਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਹਿ
ਦਿਖਾਇਘਟਿਵਾਜਤਿਨਾਦਾ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾ
ਦਾ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਤਿਲੇਖੇਆਵਤਿਭਾਗੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆ
ਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਤਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੯॥ਏਕਾਮਾਈ
ਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਦੁ॥ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਹੀਇਕੁਲਾਏਦੀ
ਥਾਨੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਤੈਫੁਰਮਾਨੁ॥ਓਤੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦ
ਰਿਨਾਵੈਥਤੁਤਾਏਤੁਵਿਡਾਨੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿ
ਅਨਾਤਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਲੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਗਾਜੋਕਿਢੁਪਾਇਆ
ਸੁਏਕਵਾਗਾ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਲਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਗਾ॥ਆਦੇ
ਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਤਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥
ਇਕਦੁਜੀਭੋਲਖੋਤੋਲਖੋਤੋਵਤਿਲਖਵੀਸਾ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇਜਾਆਖੀਅਤਿਏ
ਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸਾ॥ਏਤੁਰਾਤਿਪਤਿਪਵਤੀਆਚਤੀਐਤੋਇਇਕੀਸਾ॥ਸੁਲਿੰਗ
ਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਗੀਸਾ॥ਨਾਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਕੁਤੀਕੁਤੈਗੀਸਾ॥
੩੨॥ਆਖਦਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਤਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਮੰਗਦਿਦੇਦਿਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਦਿਮ
ਰਦਿਨਤਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਰਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜੋ
ਰੁਨਜੁਗਤੀਢੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸੁਤਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨ
ਕੋਇ॥੩੩॥ਗਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਗਾ॥ਪਵਲਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧ
ਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅ

ਨੰਤਾਕਰਮੀਕਰਮੀਤੋਇਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਾਂਚਾਅਪਿਸਚਾਦਰਥਾਰੁ॥ ਤਿਥੈਸੋਤਨਿਪੰਚਪ
 ਰਵਾਲੁ॥ ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਲੁ॥ ਕਚਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਗਇਆ
 ਜਾਪੈਜਾਇ॥ ੩੪॥ ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਤੋਧਰਮੁ॥ ਗਿਆਨਖੰਡਕਾਆਖਤੁਥਰਮੁ॥ ਕੇ
 ਤੇਪਵਲਪਾਲੀਏਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨੁਮਤੇਸਾ॥ ਕੇਤੇਥਰਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀਅਤਿਰੁਪਰੰਗ
 ਕੇਵੇਸਾ॥ ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੁਓਪਦੇਸਾ॥ ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੁਰਕੇਤੇ
 ਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸਾ॥ ਕੇਤੇਸਿਧਥੁਧਿਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸਾ॥ ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿ
 ਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦਾ॥ ਕੇਤੀਆਖਾਲੀਕੇਤੀਆਥਾਲੀਕੇਤੇਪਾਤਿਨਿਰੰਦਾ॥ ਕੇਤੀ
 ਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥ ੩੫॥ ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰ
 ਚੰਡੁ॥ ਤਿਥੈਨਾਦਥਿਨੇਦਕੇਡਅੰਨੰਦੁ॥ ਸਰਮਖੰਡਕੀਥਾਲੀਰੁਪੁ॥ ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘ
 ਝੀਐਥਤੁਤੁਅਨੁਪੁ॥ ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਾਜਾਤਿ॥ ਜੋਕੋਕਏਪਿਛੈਪਛਤੁ
 ਇ॥ ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਥੁਧਿ॥ ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥ ੩੬॥
 ਆਕਰਮਖੰਡਕੀਥਾਲੀਜੋਰੁ॥ ਤਿਥੈਤੋਰੁਨਕੇਈਤੋਰੁ॥ ਤਿਥੈਜੋਧਮਤਾਥਲਸੁਰ
 ਆਤਿਨਮਤਿਗਾਮੁਰਤਿਅੰਤੁਰੁਪੁ॥ ਤਿਥੈਸੀਓਸੀਤਾਮਤਿਮਾਮਤਿ॥ ਤਾਕੇਰੁ
 ਪਨਕਥਨੇਜਾਤਿ॥ ਨਾਓਤਿਮਰਤਿਨਠਾਗੇਜਾਤਿ॥ ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਤਿ
 ਆਤਿਥੈਭਗਤਵਸਤਿਕੋਲੇਆ॥ ਕਰਤਿਅੰਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥ ਸਚਖੰਡਿਵਸੈ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਤਾਲੁ॥ ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾ॥ ਜੋਕੋ
 ਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤਾ॥ ਤਿਥੈਲੇਅਲੇਅਆਕਾਰਾ॥ ਜਿਵਜਿਵਤੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵ
 ਕਾਰਾ॥ ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥ ੩੭॥ ਜਤੁਪਾ
 ਤਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ॥ ਅਤਰਦਿਮਤਿਵੇਦੁਤਥੀਆਰੁ॥ ਭਉਖਲਾਅਗ
 ਨਿਤਪਤਾਉ॥ ਭੰਡਾਭਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ॥ ਘੜੀਐਸਥਦੁਸਚੀਟਕਸਾ
 ਲਾ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਤਾਲੁ॥ ੩੮॥
 ਜਲੋਕੁ॥ ਪਵਲੁਗੁਰੁਪਾਲੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਤਤੁ॥ ਦਿਵਸੁ
 ਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥ ਚੰਗਿਆਈਆਥੁਰਿਆਈ

ਅਵਾਚੈਧਰਮੁਤਦੁਰਿੰਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਸਲਿਨਾਨਕਤੇਮੁਖ
ਉਜਲੇਕੇਤੀਊਟੀਨਾਲਿ॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ ੧

ਸੋਦਗੁ॥

ਸੋਦਗੁਤੇਰਾਕੇਤਾਸੇਘਰੁਕੇਤਾਜਿਤੁਬਤਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ ਵਾ
ਜੇਨਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਲਤਾਰੇ॥ ਕੇਤੇਗੁਗਪਗੀਸਿਉਕਤੀਅਤਿਕੇਤੇਤੇਰੇ
ਵਾਵਲਤਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਪਵਲੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੇਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਈਸ
ਰੁਧਮਾਦੇਵੀਸੋਤਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠਦੇਵਤਿ
ਅਦਰਿਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਪੰਡਿਤ
ਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਸੋਤਲੀਆਮਨੁਸੋਤਨਿਸੁਰ
ਗੁਮਧੁਪ੍ਰਾਣੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ ਗਾਵ
ਨਿਤੁਧਨੇਜੋਧਮਤਾਥਲਸੁਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਖੰਡਮੰਡ
ਲਬੂਰਮੰਡਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ ਸੋਈਤੁਧਨੇਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਰੁ
ਗਤਰਸਾਲੇ॥ ਤੇਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਾਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ॥
ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਤਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ ਤੈਭੀਤੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚ
ਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥
ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਅਈ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰ
ਸੀਠਿਰਿਤੁਕਮੁਨਕਰਣਾਈ॥ ਸੋਪਾਤਿਸਾਤੁਸਾਤਾਪਤਿਸਾਤਿਬੁਨਾਨਕਰਤ
ਦੁਰਜਾਈ॥ ੧॥ ੧॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਸੁਦਿਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਦੇਇ ॥ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿ ਆਜਾਇ ॥ ਕਤੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਧਿਥਾ
ਗਤਿ ਰਗੰਭੀ ਰਾਗੁ ਦੀਗਤੀ ਰਾਗ ॥ ਕੋਇ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕੇਤ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁ
ਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀ ਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ
ਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ਕਤ ਲੁਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਬਖਸਿ ਚੰਗੀ
ਆਈ ॥ ਅਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀ ਅਵਤਿ ਆਈ ॥ ਅਸਿਧਾ ਤੁਧੁ ਵਿਲੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥
॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਖਦੁ ਵਾਲਾ ਕਿ ਆਵੇ ਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ
ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਦੇਤਿ ਤਿ ਸੈ ਕਿ ਆਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਦੁ ਤਾਰਾ ॥

੬॥੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਆਖਾ ਜੀ ਵਾਇ ਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਦਿ ਮ
ਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੁਖਾ ॥ ਉਤੁ ਭੁਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀ ਅਤਿ ਦੁਖਾ ॥
॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵੀ ਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਧਿਥਾ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ
ਤਿਲੁ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲੈ ਕੇ ਆਖਦੁ ਪਾਇ ॥
ਵਡਾ ਨ ਤੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਓ ਤੁਮਰੈ ਨ ਤੋਵੈ ਸੋ ਗੁ ॥ ਦੇਦਾਰੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ ॥
ਗੁਣੁ ਏਤੋ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਤੇ ਆਨਾ ਕੋ ਤੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਵਡੁ ਅਪਿ ਤੇ ਵਡੇ ਗੀਤਾ
॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਹਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾ
ਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥ ੬॥੩॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੬ ਤਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਤ

ਪੁਰਖਾ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਤਮ ਕੀ ਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਦਾਈ ਕਰਿ ਦਇ
ਆਨਾ ਮੁਪਰਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੇ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿਨਾ ਮੁਮੇਰਾ ਪਾਨ ਸਖਾਈ ਤਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਤਮ ਗੀਰਤਿ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ
ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਰਧਾ ਤਰਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਿ
ਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ ਅਤੇ ਭਾਗੀ
ਦੁਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਦਿ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਸੁ ॥ ੩ ॥
॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਜਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਅਲਿਖਾਸਿ ॥ ਪੰਨ੍ਹ

ਪੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿ ਤੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਅਧਿਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੬ ॥
 ੬ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕਾਏਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਡਿ ਉਦਮੁ ਜਨਮੁ
 ਰਿਹਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆਸੈ ਲਪਥਰ ਮੈਂ ਜੰ ਤਉ ਪਾਏ ਤਾ ਕਾਹਿ ਜਕੁ ਆਗੈ ਕਹਿ ਪਰਿਆ
 ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁਤਰਿ ਆਗੁ ਰਪਸਾਦਿ ਪਰਸੁ ਪਦੁ ਪਾ
 ਏ ਆਸੁ ਕੇ ਕਾਸਟ ਤਰਿ ਆਗਾਰ ਤਾਉ ॥ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿ ਤਕੋ ਇਨ ਕਿ
 ਸਕੀ ਪਰਿਆਸਿ ਰਿਸਿ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਥਾਏ ਠਾਕੁਰ ਕਾਏ ਮਨ ਭਉ ਕਹਿ ਆਗ ॥ ੨ ॥ ਉਡੇ
 ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋ ਸਾਤਿ ਸੁਪਾਏ ਬਚਰੇ ਫਰਿ ਆਗ ॥ ਤਿਨ ਕਵਲੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਲੁ ਚੁ
 ਗਵੈ ਮਨ ਮਤਿ ਸਿ ਮਰਨੁ ਕਹਿ ਆਗ ॥ ੩ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁ
 ਰ ਕਰਤ ਲਧਿ ਆਗ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
 ਰਾਵਹਿ ਆਗ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥

੭
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੪

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ਘਰੁ ੨ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਿ ਆਗਮ ਅ
 ਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸਭਿ ਧਿਆਵਤਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਤਿ ਤੁਧੁ ਜੀਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣ ਤਰਾ
 ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੁਜੀ ਆਕਾਦ ਤਾਰਾ ਤਰਿ ਧਿਆਵਤੁ ਸੰਤ ਤੁਜੀ ਸਭਿ
 ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣ ਤਾਰਾ ਤਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰ ਤਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰ
 ਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰ ਬਨਿ ਰੰਤਰਿ ਜੀ ਤਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣ
 ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੋਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ਤੁਘਟੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗ
 ਤਾ ਤਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਤੁਪਾਰ ਬੂਝੁ ਥੇ ਅੰਤੁ ਥੇ ਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ
 ਗੁਣ ਅਖਿ ਵਖਾਣਾ ਜੋ ਸੇਵਤਿ ਜੋ ਸੇਵਤਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨਨ ਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰ ਬਾਣਾ
 ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਧਿਆਵਤਿ ਤਰਿ ਧਿਆਵਤਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇਜਨ ਜੁਗਮ ਤਿਸੁ ਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕ

੬੮

ਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਤਰਿਧਿਅਏਆਜੀਉਤਿਨਤੁਈਜਮਕੀਠਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭ
ਉਜਿਨਤਰਿਨਿਰਭਉਧਿਅਏਆਜੀਉਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਅ
ਜਿਨਸੇਵਿਅਮੇਰੇਤਰਿਜੀਉਤੇਤਰਿਤਰਿਗੁਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਤਰਿ
ਧਿਅਏਆਜੀਉਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰ
ਡਾਰਜੀਭਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਯਾਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਤਨਿਤੁਧੁਜੀਤਰਿਅ
ਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਯਾਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਤਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਪਦਿ
ਜਪਤਿਬੇਅੰਤਯਾਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਥਉਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿ
ਰਿਨਾਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਯਾਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇ
ਰੇਤਰਿਭਗਵੰਤਯਾ॥੪॥ਤੁਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਵੁਭੁਅਵ
ਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੋਜੀਤੁਨਿਤਚਲੁਕਰਤਾਸੇਈ॥ਤੁ
ਪੁਆਪੇਭਾਵੈਸੇਈਵਰਤੈਜੀਤੁਆਪੇਕਰਹਿਸੁਤੇਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਉ
ਪਾਈਜੀਤੁਪੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੋਜੀਜੋਸ
ਭਸੈਕਾਜਾਣੇਈ॥੫॥੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਤੁਕਰਤਾ
ਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੇਈਬੀਸੀਜੋਤੁਦੇਤਿਸੇਈਤਉਪਾਈ॥
ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਰੀਤੁਸਭਨੀਧਿਅਏਅੰਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁ
ਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਪੁਆਪਿਵਿਢੋੜਿਆਆ
ਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦੁਰੰਭਾਉਸਭਤੁਧੁਮਾਤਿ॥ਤੁਭਥਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ
॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਿਵਿਢੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥ਜਿਸਨੇ
ਤੁਜਦ੍ਰੁਤਿਸੇਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਤਰਿਗੁਣਸਦੀਅਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਤਰਿਸੇਵਿ
ਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਜੇਤੀਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੁਆਪੇਕਰਤਾ
ਤੇਰਾਕੀਅਸਭੁਤੇਈ॥ਤੁਪੁਥਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਤਿਜਾਣ
ਤਿਸੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਤੇਈ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧
ਦੁਪਦੇ॥ ਤਿਤੁਸਰਵਰਜੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਯਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਤਿਕੀ

ਪੰਕਜੁ ਸੇਤ ਪਗੁਨੀ ਚਾ ਲੈ ਤਮ ਦੇ ਖਾਤ ਤੁਝ ਬੀ ਅਲੇ॥ ੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤ ਸਿਮ੍ਰ
ਜਨਨਾ ਤਹਿ ਬਿਸਰ ਤੇ ਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿ ਅਧਾਰ ਤਾਉ॥ ਨਾ ਤਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪ
ਕਿ ਅਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਜਨ ਮੁਭਇ ਅਧਾਰ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਲਾ ਜਿਨ
ਤੁਨੀ ਵਿਸਰਿ ਅਧਾਰ॥ ੨॥ ੩॥ ਅਸਾ ਮਤਲਾਖ ਦੁਪਦੇ॥
ਕੁਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁ ਖਦੇ ਤੁਰੀ ਅਧਾਰ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀਇ ਤੇ ਗੀਥ ਗੀਅਧਾਰ
ਅਵਰਿਕਾ ਜਤੇ ਰੈ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮਾ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ॥ ੧॥ ਸ
ਰੰਗ ਮਿਲ ਗਿਭ ਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ॥ ਜਨ ਮੁਖਿ ਖਾਜਾ ਤਰੰਗੀ ਮਾਇ ਅਕੈ॥ ਰਤਾ
ਭਾਜ ਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਧਰ ਮੁਨ ਕਮਾਇ ਅਧਾਰ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਿ ਅਤਰਿ ਰਇ
ਆਕ ਤੁਨਾਨਕ ਤਮ ਨੀਚ ਕਰੰ ਮਧਾਰ ਸਰਦਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾ ਖੁਤੁ ਸਰਮਾ॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਗਉਤੀਦੀਪਕੀਮਤ

੫੦

ਲਾ੧ ਸੋਤਿਲਾ॥

ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਏਇਥੀਚਰੇ॥

ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਤੁਸੋਤਿਲਾਸਿਵਰਿਤੁਸਿਰਜਲਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਤੁਮਗਾਵਤੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉ
ਕਾਸੋਤਿਲਾਤਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਤਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਏਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਜੇ
ਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਲਤਾਰੁ॥ ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਲੁ
ਮਾਰੁ॥ ੨॥ ਸੰਬਤਿਸਾਤਾਲਿਖਿਅਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਤੁਤੇਲੁ॥ ਦੇਤੁਸਜਲਅਸੀਸ
ਤੀਆਜਿਉਤੇਵੈਸਾਤਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥ ੩॥ ਘਰਿਘਰਿਏਤੇਪਾਤੁਚਾਸਦੇਜੋਨਿਤਪ
ਵੰਨਿ॥ ਸਦਦਤਾਰਸਿਮਗੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਤਆਵੰਨਿ॥ ੪॥ ੧॥

ਗੁਗੁਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸਾ॥ ਗੁਗੁਗੁ
ਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਤੇਇ॥ ਸੋਘਰੁਗਾਖੁਵਡਾਈਤੇ
ਇ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘਤੀਆਪਤਰਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਤੁਤੇਆ॥ ਸੁਗੁ
ਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥ ੨॥ ੨॥ ਗੁਗੁਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾ੧

ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਗਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਥਨੇਤਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ ਧੁਪੁ
ਮਲਅਨਲੇਪਵਲੁਚਵਰੇਕਰੈਸਗਲਥਨਗਾਇਫੁਲੰਤਜੋਤੀ॥ ੧॥ ਕੈਸੀਅਥ
ਤੀਤੇਇ॥ ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਗੀਆਰਤੀ॥ ਅਨਤਤਾਸਥਦਵਾਜੰਤਭੇਗੀ॥ ਰਤਾਉ॥
ਸਤਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਤਤਿਤੇਤਿਕਉਸਤਸਮੁਰਤਿਨਨਾਏਕਤੇਤੀ॥ ਸਤਸਪਦ
ਥਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਥਿਨੁਸਤਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਤੀ॥ ੨॥ ਸਭਮਹਿ
ਜੋਤਿਜੋਤਿਏਸੋਇ॥ ਤਿਸਦੈਚਾਨਦਿਸਭਮਹਿਚਾਨਦੁਤੇਇ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੁ
ਤੇਇ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਤੇਇ॥ ੩॥ ਤਰਿਚਰਕਵਲਮਕਰੰਦਲੇਭਿਤਮਨ
ਅਨਦਿਨੁਮੋਤਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਤਿਨਾਨਕਸਾਗਿੰਗਕਉਤੇਇਜਾਤੇ
ਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਗੁਗਉਤੀਪੁਰਬੀਮਤਲਾ੪

ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਨਗਰੁਬਤੁਭਰਿਅਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡਲਖੰਡਾਏ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇ
ਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਤਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਏ॥ ੧॥ ਕਰਿਸਾਧੁਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਏ॥

ਕਰਿੰਡ ਉਤਪ੍ਰਨੁ ਵਡਾ ਤੇ ॥ ਰਤਾ ਉ॥ ਸਾਕਤ ਤਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਇ ਅਤਿ ਨ ਅੰ
ਤਰਿ ਉਮੈ ਕੰਡਾ ਤੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਾ ਤਿਉ ਭੈ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸੋ ਤਿਉ ਸਿਰਿ
ਤੰਡਾ ਤੇ ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨੀਮ ਸਮਾ ਲੇ ਦੁਖ ਜਨ ਮ ਮਰਦੁ ਭਵ ਖੰਡਾ ਤੇ ॥ ਅ
ਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੇਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਤੇ ॥ ੩॥ ਤਮ ਗਰੀਬ
ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਤੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕੈ
ਤਰਿ ਨਾਮੈ ਤੀਸੁ ਖੁ ਮੰਡਾ ਤੇ ॥ ੪॥ ੬॥ ਗਗੁਗ ਉਜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਤਲਾ ੫
ਕਰਿ ਉਬੇਨੰਤੀ ਸੁਖ ਤੁਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਤਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ਈਤਾ ਖਾਟਿ ਚਲਾ ਤੁਰਿ
ਲਾਤਾ ਅਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਤਲਾ ॥ ੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਲਾਗੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਕਾਜ ਸਵਾਗੇ ॥ ਰਤਾ ਉ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿ ਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਜਿਸ ਤਿਜ ਗਾਇ ਪੀਆ ਵੈ ਇਹੁ ਸੁਅਕ ਥਕ ਥਾਤਿ ਨਿਜਾਨੀ ॥ ੨॥ ਜਾਕ ਉਆ
ਏ ਸੋਈ ਬਿਤਾਣੁ ਤੁਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨ ਤਿਬ ਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਤਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ
ਸਤ ਜੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਤੇ ਇਹੋ ਛੇਰਾ ॥ ੩॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ
ਗੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਮੋਕ ਉਕਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀਧੁਰੇ ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥

42

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭਗਵਾਨ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਕਾ

ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਪਨੇ

੧ ਮੇਰੀ ਤਮੰਦਰ ਉਸਹਿ ਰਤਨੀ
 ੨ ਕੋਟੀ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਅੰਜਾ ਪਵਲੁ
 ੩ ਲਖੈ ਬੋਲ ਲੁਬੋਲ ਲਾਲਖੈ ਖਾ
 ੪ ਲਖੁ ਰਤਾ ਕੁ ਤੁ ਚੁਤ ਜਾਗਿ
 ੫ ਅਮਲੁ ਗੁਲਾਲਾ ਕੁ ਜਕਾਇਤ
 ੬ ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਸਿਮ ਸੁਕਰਿ
 ੭ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨੀ ਐ ਸੁਦਿ ਐ
 ੮ ਕੁੰਗੁ ਕੀ ਕੈਇ ਆਰਤ ਨਾ ਕੀ
 ੯ ਗੁਲਵੰਤੀ ਗੁਲਵੀ ਥਰੈ ਅਭਿਗੁ
 ੧੦ ਆਵਹੁ ਭੈਲੇ ਗਲਿ ਮਿਲਾਤ
 ੧੧ ਭਲੀ ਸਹੀ ਜਿਓ ਥਰੀ ਓਭੈ ਮੈ
 ੧੨ ਪਤੀ ਮਲੈ ਫੁਨਿ ਪਤ ਕਉ
 ੧੩ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਲੁ ਦੋਤਾ ਗਲੀ
 ੧੪ ਸੁੰਦੀ ਦੇਤ ਭਰਵ ਲੀਜਾ ਜੀਓ
 ੧੫ ਤਨੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਾਟੀ ਕਉਇ ਆ
 ੧੬ ਨਾਨਕੇ ਬੀਰੀ ਸਚ ਕੀਤੀ ਐ
 ੧੭ ਸੁਦਿ ਮਨਿ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਅਰਿ ਆ
 ੧੮ ਮਰੈ ਕੀਚਿ ਤਨੁ ਤੀਜੀਵਲੁ
 ੧੯ ਏਤੁ ਮਨੋ ਮੁਖੁ ਲੋਭੀ ਅਘੋਰੁ
 ੨੦ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਅਰਾ ਵੀ ਸਰੋਰੁ

੫੬

੫੭

੫੮

੫੯

ਪਨੇ

੨੧ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਤੀਪਿ ਅਰਿ ਆਗੁਰ
 ੨੨ ਭਗੋ ਮੇਰਾ ਤਿਨ ਵਿਸੁ ਵੈ ਜੇ ਭਵੈ
 ੨੩ ਵਲੁ ਜੁ ਕਰੁ ਵਲੁ ਜਾਗਿ ਤੇਖੁ
 ੨੪ ਧਨ ਜੋ ਬਨੁ ਅਰੁ ਭੁਲਾ ਜਾਨੀ
 ੨੫ ਆਪੇ ਰਸੀ ਅਪੀ ਪਰਸੁ ਆਪੇ
 ੨੬ ਇਤੁ ਤਨੁ ਪਰਤੀਥੀ ਜੁ ਕਰਮ ਕਾ
 ੨੭ ਅਮਲਾ ਕਰਿ ਪਰਤੀਥੀ ਜੁ ਸੁਖੁ
 ੨੮ ਸੋਈ ਮਓਲ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਓਲਿ
 ੨੯ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਲੁ
 ੩੦ ਏਕੁ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੈ ਤੈ ਜੀਅ
 ੩੧ ਤੁਰੀ ਅਭਿਦਾਨਾ ਥੀਨਾ ਮੈਸੂ
 ੩੨ ਕੀਤਾ ਕਤਾ ਕੋਰਮ ਨਿਮਾਨੁ
 ੩੩ ਅਢਲਾ ਢਲਾਈ ਨਤ ਢਲੈ

੬੦

੬੧

ਮਤਲਾ ੨ ਚਉਪਦੇ

੧ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸੇਵੀ ਅਪਲਾ
 ੨ ਥਤੁ ਭਖ ਕਰਿ ਭਗਮਾਈ ਐ
 ੩ ਜਿਸਤੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰੈ ਤਿਸਤੀ
 ੪ ਜਿਨੀ ਸੁਦਿ ਕੈ ਮੰਨਿ ਅਭਿਨਾ
 ੫ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ
 ੬ ਤਰਿ ਭਗਤ ਤਰਿ ਪਨਾਸੈ ਤੈ
 ੭ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁ
 ੮ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੋਤਿ ਵਿਅਪਿ ਆ
 ੯ ਘਰਤੀ ਸਭਿ ਦਾਪਾਈ ਐ ਅੰਤਰਿ

੬੨

੬੩

੧੦	ਸਚਾਸਾਤਿਥੁਸੇਵੀਐਸਚੁ	੫੦ ੬੩
੧੧	ਵੈਗੁਲਮਾਇਆਮੋਹੁਤੋਗੁਰ	
੧੨	ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਭਿਥਿਖਿਅਲੋਭਦੇ	
੧੩	ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਦੇ	
੧੪	ਜਾਪਿਗੁਜਾਣੈਅਪਦਾਤਨਮੁ	੬੪
੧੫	ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਕਰੇਭਗਤਿ	
੧੬	ਧਨੁਜਨਨੀਜਿਨਿਜਾਇਆਧਨੁ	
੧੭	ਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨਤੋਅੰਤੁ	
੧੮	ਕਾਇਆਸਾਧੈਓਰਧਤਪੁਕਰੈ	
੧੯	ਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਪਾਈਐਤਰਿ	
੨੦	ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿ	੬੫
੨੧	ਕਿਸੁਤਉਸੇਵੀਕਿਆਜਪੁਕਰੀ	
੨੨	ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾ	
੨੩	ਆਪਦਾਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁ	
੨੪	ਬਿਨੁਗੁਰਗਨਤੁਟਈਤਉਮੈ	੬੬
੨੫	ਤਿਨਾਅਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖਤੋਜਿਨਾ	
੨੬	ਗੁਣਵੰਤੀਸਚਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਲ	
੨੭	ਅਪੇਕਾਰਲੁਕਰਤਾਕੋਹਸਿਸਹ	
੨੮	ਸੁਦਿਸੁਦਿਕਾਮਗੋਤਲੀਏ	
੨੯	ਇਕੀਪੁਰਾਵਤਿਆਪਦਾਤਉ	੬੭
੩੦	ਤਰਿਜੀਓਸਚਾਸਚਤੁਸਭਕਿਛੁ	
੩੧	ਜਗਿਤਉਮੈਮੈਲੁਦੁਖਪਾਇਆ	

ਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧	ਮੈਮਨਿਤਨਿਥਿਰਤੁਅਤਿਅਗੁ	੫੦ ੬੭
੨	ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਥੁ	
੩	ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਵਿਥਗੁਣ	੬੮
੪	ਤਉਪੰਥੁਦਸਾਈਨਿਤਖਜੀ	
੫	ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਮੁਅਤਿਛੁ	
੬	ਦਿਨਸਚਰੈਭਿਰਿਆਥਵੈ	

ਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ

੧	ਕਿਆਤੁਰਤਾਦੇਖਿਕੋਪੁਤੁਕ	
੨	ਮਨਿਥਿਲਾਸੁਥਤੁਰੰਗੁਘਣ	੬੯
੩	ਭਲਾਕੇਓਰਿਪਪੋਲੀਐਵਿਦੁ	
੪	ਘਜੀਮਤਕਾਪਾਤੁਲਾਕਾਜ	
੫	ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋਵਿ	
੬	ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੋਜੇਆਵੈ	
੭	ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੀਅਤੋ	
੮	ਨਾਮੁਧਿਆਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁ	੭੦
੯	ਇਕਪਦਾਨਉਜੀਅਕਾ	
੧੦	ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਸਿਓਚਿਤਲਾਈ	
੧੧	ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਦੁਖਾ	
੧੨	ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੇਪਾਈ	
੧੩	ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਓ	
੧੪	ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਜਿਨੀਪੁਭਿਦੀਆ	੭੧
੧੫	ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਧਨੁਮੇਰਾਜ	

੧੬ ਸਗਲਿ ਪਏ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਏ ਗੁਰ ੭੧
 ੧੭ ਭਿਦਮ ਕਰਿ ਤਰਿ ਜਾਪ ਲਾ ॥
 ੧੮ ਜੇਈ ਸਾਸਤ ਸਉ ਲੁਸੇਇ ॥
 ੧੯ ਗਜਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀ ਐਮਨੁ ੭੨
 ੨੦ ਸੰਤ ਜਨ ਨੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ਤੋ
 ੨੧ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇ ਅਕ ਓੜਾ
 ੨੨ ਗੋਇਲਿ ਅਧਿ ਅਗੋਇ ਲੀ
 ੨੩ ਤਿਚਰੁ ਵਸਤਿ ਸੁਭੇਲ ਤ੍ਰੀਜਿ
 ੨੪ ਕਰਲ ਕਾਰਲ ਏਕੁ ਓਤੀ
 ੨੫ ਸੰਚਿਤ ਰਿਧ ਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ੭੩
 ੨੬ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰ
 ੨੭ ਤੇਰੈ ਭਰੋ ਸੇਪਿ ਅਗੇ ਮੈਲਾ
 ੨੮ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ਆਕ
 ੨੯ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਪੂਜੀ ਐਮਨਿ
 ੩੦ ਸੰਤ ਜਨ ਨੁ ਸੁਖਿ ਭਾਈ ਤੋਢੁ
 ਟਨ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ
 ਮਤਲਾ ੧

੧ ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਨਾ ੭੪
 ੨ ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀ ਆਸ ਗੋਲੀ
 ੩ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ
 ੪ ਮਢੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ੭੫
 ੫ ਮਨਿ ਜੁਠੇ ਰਤਿ ਨਿਜੁ ਠਿਠੈ ਜਿਤ ਵ

੬ ਨਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮਸਾਧੀ ਐਤੀ
 ੭ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਦੀ ਐ ੭੬
 ੮ ਸੁਦਿ ਮਨਿ ਭੁਲੇ ਥਾਵੇ ਗੁਰ
 ੯ ਬਿਨੁ ਪਿਰਧਨ ਸੀ ਗਾਰੀ ਐ
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈ ੭੭
 ੧੧ ਹੋਮਨ ਐ ਸੀ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ੧੨ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈ ਐ
 ੧੩ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਦੀ ੭੮
 ੧੪ ਗਮਿਨਾ ਮਿਮਨੁ ਵੇਧਿ ਆ ਅਵਰੁ
 ੧੫ ਚਿਤੇ ਦਿਸਤਿ ਪਓਲ ਤਰਬਾਰ
 ੧੬ ਭੁਗਰੁ ਦੇਖਿ ਭਗਵੇਦ ਪੀਐ ੭੯
 ੧੭ ਮੁਕਾ ਮੁਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸ ਲਾਨਿਤ

ਮਤਲਾ ੨ ਅਸਟ ਪਦੀਆ

੧ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ
 ੨ ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਦੇਜਮ ੮੦
 ੩ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਭਾਵ ਤਾਸਉ
 ੪ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ
 ੫ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ੮੧
 ੬ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਲੋਚ ਦੀ ਬਿਨੁ
 ੭ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪੂ ੮੨
 ੮ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐਮਨ ਨਿਰ
 ਮਲਾ

ਪਨੇ

੭੬

੭੭

੭੮

੭੯

੮੦

੮੧

੮੨

ਮਲਾ

ਮਤਲਾ ੫

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

- ੧ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਏ ੮੨
੨ ਜਾਨਉਨਾਤੀਭਾਵੈਕਵਨਥਾ ੮੩
ਤਾ

ਮਤਲਾ ੧

- ੧ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ ੮੪

ਮਤਲਾ ੫

ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ ੮੪

੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਤਰੇ ਮਤਲਾ ੧

- ੧ ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਦਿਕੈਵਲਜਾ ੮੫
ਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਤੁਕਮਿਪਇਆਰਾ
ਰੁਕਮਿ

- ੨ ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਦਿਕੈਵਲਜਾ
ਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਬਾਲਕਥੁਪਿਆ
ਚੇਤੁ

ਪਤਰੇ ਮਤਲਾ ੪

- ੧ ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਦਿਕੈਵਲਜਾ
ਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਪਾਇਆਉਦਰ

ਪਤਰੇ ਮਤਲਾ ੫

- ੧ ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਦਿਕੈਵਲਜਾ ੮੬
ਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇਆਉ
ਦਰੈਮਧਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛੰਤਮਤਲਾ ੪

- ੧ ਮੁਪਿਇਆਦੀਪੇਈਅਜੈਰਿ
ਉਕਰਿਤਰਿਦਗਾ

ਮਤਲਾ ੫ ਛੰਤ॥

- ੧ ਮਨਿਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰ ੮੬
ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਸਮਲੇ

- ੨ ਚਗਨਕਮਲਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਗੀ
ਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵਏ

ਵਲਜਾਗਮਤਲਾ ੪

- ੧ ਤਰਿਤਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਏਜਿ ੮੭
ਨਿਸਿਰਿਆ

ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ੮੮

ਮਤਲਾ ੪
ਪਉੜੀ ੨੧ ਸਲੋਕ ੪੩

੧੨੮ ਜੋੜਜੁਮਲਾ

੧੦੦ ਚਉਪਦੇ

੩੩ ਮ: ੧
੩੧ ਮ: ੩
੬ ਮ: ੪
੩੦ ਮ: ੫

੨੬

੧੦੦
ਅਸਟਪਦੀਆ
੧੭ ਮ: ੧
੮ ਮ: ੩
੨ ਮ: ੫
੨੭

੨

ਜੋਗੀਅੰਦਰਜੋਗੀਆ
੧ ਮ: ੧
੧ ਮ: ੫
੨

੪ ਧਤਰੇ
੨ ਮਃ ੧
੧ ਮਃ ੪
੧ ਮਃ ੫
੪

੩ ਏਤ
੧ ਮਃ ੪
੨ ਮਃ ੫
੩

੧ ਵਣਜਾਰਾ
੧ ਮਃ ੪
੧ ਵਰਸਤਲੇ ੪

੧ ੩੮

੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾਥਾਈਭਗਤਾਕੀ
ਕਥੀਰਜੀ॥

੩੩

੧ ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਥਰੁ
੨ ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਤੁਰੇਖੁ
ਡੀਅਾ॥
ਤੁਲੇਚਨਕਾ॥

੧ ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਲਾ
ਪ੍ਰਾਣੀ
ਭਗਤਥੇਈਜੀਕੀ॥

੧ ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਾਥਾ
ਹਵਿਦਾਸਜੀਕਾ॥

੧ ਤੇਹੀਮੇਹੀਮੇਹੀਤੇਹੀਅੰਤੁ
ਕੈਸਾ

44

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਮੋਤੀਤ
ਮੰਦਰਉ ਸਹਤਿਰਤਨੀਤਤੋਤਿ ਜੜਾਉ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਬੁੰਗੁ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ
ਅਵੈਰਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਤਗਿ ਬਿਨੁ
ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ
ਗਠਾਉ॥ ਧਰਤੀ ਤਹੀ ਰੇਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਪਿਲਾਲ ਜੜਾਉ॥ ਮੋਤਲੀ ਮੁ
ਖਿ ਮਨੀਸੈ ਤੈ ਕਰੇ ਗੰਗ ਪਸਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ
ਨਾਉ॥ ੨॥ ਸਿਧੂ ਤੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਗਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੋਇ
ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੩॥
ਸੁਲਤਾਨੁ ਤੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ॥ ਤੁਕਮੁ ਤਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ
ਨਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੪॥

੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ
ਅਪਿ ਆਉ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਠੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ॥ ਭੀਤੇ
ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਤਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾਨਾਉ॥ ੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣੁ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ॥ ਗਠਾਉ॥ ਕੁਸਾਕਟੀ ਆ
ਵਾਰਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀ ਆਰੁ ਸਮਸੇਤੀ ਗਲਿ ਜਾਉ
ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਤਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾਨਾਉ॥ ੨॥ ਪੰਖੀ ਤੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅ
ਜਮਾਨੀ ਜਾਉ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਅਣੁ ਥਾਉ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮ
ਤਿ ਨਾਪਵੈ ਤਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾਨਾਉ॥ ੩॥ ਨਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪਤਿ ਪਤਿ
ਕੀਚੈ ਭਾਉ॥ ਮਸੂਤੋ ਟਿਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉ ਲੁਚਲਾਉ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ
ਨਾਪਵੈ ਤਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾਨਾਉ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ
ਬੋਲਣਾ ਲੇਖੈ ਖਾਣਾ ਖਾਉ॥ ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈ ਐ ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਵੇਖਾਉ॥ ਲੇਖੈ ਸ
ਤਲਵਾਈ ਅਤਿ ਪੜੇ ਕਿਪੁਛ ਲਜਾਉ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਆਰਚਨਾ ਪੈਤਾ ਅੰਧੈ ਨ

੨੯ ੫੬
 ਹੋਵਣਾ ਲੇਜੇ
 ਤੇ ਸਭਿਥੰਨ
 ਤਿਪੰਤੁਪਰਥਿ

ਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿਸੁਏਤਨਥੰਤੁਗਰਤਾਉਗੀਵਲਮਰਲਾਜਾਇਕੈਏਥੈਖਾਜੈ
 ਲਿਗਜਿਥੈਥਤਿਸਮੰਤਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚਲਿਥੰਨਾਲਿੰ॥੨॥ ਸਭੁਕੋਆਖੈਥਤੁ
 ਥਤੁਤੁਘਟਿਨਆਖੈਕੋਇਗੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਤਦਿਨਵਡਾਏਇ॥ ਸਾਚਾ
 ਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੁਤੋਰਿਜੀਆਕੋਤੇਲੇਅ॥੩॥ ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਤੁਅੰਤਿ
 ਨੀਚੁ॥ ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਾਥਿਵਡਿਅਸਿਉਕਿਅਗੀਸਾ॥ ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾ
 ਅਨਿਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇਗੀਬਖਸੀਸਾ॥੬॥੩॥ ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ੧ ਚਾਬੁਰੁ
 ਤਾਕੁਤੁਚੁਤਤਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕੋ
 ਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ ਰਸਕਸਆਪੁਸਲਾਤਲਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਗ॥੧॥ ਥਾਥਾਥੇਲੀ
 ਪਤਿਏਇ॥ ਉਤਮਸੇਵਰਿਉਤਮਕਤੀਅਤਿਨੀਚਕਰਮਥਤਿਏਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਰਸੁ
 ਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਦਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ ਰਸੁਘੋਜੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰੁਰਸੁਮੰ
 ਰਸੁਮਾਸੁ॥ ਏਤੇਰਸਸਗੀਰਕੈਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ ਜਿਤੁਥੇਲਿਐਪਤਿਪਾਈ
 ਸੇਥੇਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ ਠਿਕਥੇਲਿਵਿਗੁਚਲਾਸੁਦਿਮੁਰਖਮਨਅਜਾਣਾ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵਿ
 ਸੇਭਲੇਤੇਰਿਕਿਕਤਲਵਖਾਣਾ॥੩॥ ਤਿਨਿਮਤਿਤਿਨਿਪਤਿਨਪਨੁਪਲੈਜਿਨਤਿਰਦੈਰਤਿਅ
 ਸਮਾਇ॥ ਤਿਨਕਕਿਅਸਾਲਾਤਲਾਅਵਰਸੁਅਲਿਉਕਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਦਗੀਬਾਤਕੋ
 ਚਤਿਦਾਨਿਨਨਾਇ॥੬॥੬॥ ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ੧ ਅਮੁਲੁਗੋਲੇਲਾਕੁਤਕਾਦਿਤ
 ਵਲਤਾਰਿ॥ ਮਤੀਮਰਲੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ ਸਚੁਮਿਲਿਆਤਿਨਸੋ
 ਆਰਾਖਣਕਉਦਰਵਾਰੁ॥੧॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖਪ
 ਈਐਤੇਗੀਦਰਗਤਚਲੈਮਾਣੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਚੁਸਰਾਗੁਜਬਾਤਰਾਜਿਸੁਵਿਚਿਸ
 ਚਾਨਉ॥ ਸੁਲਤਿਵਖਾਲਤਿਜੇਤਜੇਤਉਤਿਨਬਲਿਤਰੈਜਾਉ॥ ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾ
 ਐਜਾਮਤਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੨॥ ਨਉਨੀਰੁਚੰਗਿਆਈਆਸਭੁਪਰਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ॥ ਤ
 ਮੁਖੁਤੇਵੈਉਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤਿ॥ ਦੁਖਤਿਸੈਪਤਿਅਖੀਅਤਿਸੁਖਜਿਸੈਤੀਪਾ
 ੩॥ ਸੇਕਿਉਮਨੁਵਿਸਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣਾ॥ ਤਿਸੁਵਿਲੁਸਭੁਆਪਵਿਤੁਏਜੇਤ
 ਨਲੁਖਾਣੁ॥ ਤੇਰਿਗਲਾਸਭਿਕੁਜੀਅਤੁਧੁਭਵੈਪਰਵਾਣੁ॥੬॥੫॥ ਸਿਰੀਰਗੁ
 ਮਤਲਾ੧ ਜਲਿਮੋਤੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਰੁ॥ ਭਾਉਕਲਾ

ਕਰਿਤੁਲੇਖਾਗੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੁਬੀਚਰੁ॥ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਲਾਹਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਰਾ
ਵਰੁ॥੧॥ਥਾਥਾਏਤੁਲੇਖਾਨਿਖਿਜਾਨੁ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਤੋਇਸਚਾਨੀਸਾਦੁ
ਰਹਾਉ॥ਜਿਥੈਮਿਲਤਿਵਡਿਆਈਆਸਦਖੁਸੀਆਸਦਚਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਟਿਕੈਨਿ
ਕਲਤਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨਾਉ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਨਤੀਗਲੀਵਾਉਦੁਆਉ॥੨॥
ਇਕਿਆਵਤਿਇਕਿਜਾਤਿਉਠਿਰਖੀਅਤਿਨਵਸਲਾਹ॥ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵ
ਡੇਰਵਾਹ॥ਅਗੈਗਇਆਜਾਲੀਐਵਿਦੁਨਵੈਵੇਕਾਹ॥੩॥ਭੈਤੈਰੈਡਰੁਅਗਲਾਖ
ਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਤਾ॥ਨਾਵਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਤੋਦੇਡਿਠਖੇਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਠੀਚਲਿ
ਆਸਭਿਕੁਜੈਤੁਟੈਨੇਤਾ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ੧ ਸਭਿਰਸਮਿਠਮੰਨਿਐਸੁ
ਭੈਐਸਾਭੇਏ॥ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਥੋਲਾਨਾਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ਛਤੀਤਅੰਮ੍ਰਿਤਤਉਏ
ਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਥਾਥਾਤੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਪੈਤਨੁਪੀੜੀਐ
ਮਨਮਤਿਚਲਤਿਵਿਕਾਹ॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਪੈਨਦੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ॥ਨੀਲੀ
ਸਿਅਤੀਕਦਾਕਰਣੀਪਤਿਰਤਦੁਪੈਰਧਿਆਨੁ॥ਕਮਹੂੰਸੋਤੇਖਕਾਪਨੁਜੋਥਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥
੨॥ਥਾਥਾਤੋਰੁਪੈਨਦੁਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਪੈਪੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਤਿਚਲਤਿਵਿਕਾਹ॥ਰਹਾਉ॥
ਏਕੇਖਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਬੁਝਣੁਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਕਸਤੀਕਮਾਣਸੰਗਤੇਗਥੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਜਨੇ
ਨਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੩॥ਥਾਥਾਤੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਚੜਿਐਤਨੁਪੀ
ਐਮਨਮਤਿਚਲਤਿਵਿਕਾਹ॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਰੁ॥ਤੁਕਮੁਸੋਈ
ਤੁਭਾਵਸੀਤੋਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਤਿਸਾਤੁਪੁਛਿਨਕਰੇਬੀਚਰੁ॥੪॥ਥਾਥਾ
ਤੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਤਿਚਲਤਿਵਿਕਾਹ॥ਰਹਾਉ॥੪॥੬॥
ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ੧ ਕੁੰਗੁਕੀਕਾਇਆਰਤਨਕੀਲਲਿਤਾਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀ
ਰਬਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਪਾਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਲਾਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਥਾਥਾ
ਓਮਤਿਤੋਰਮਤਿਤੋਰਤੋਰ॥ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੁਨੈਕੁਜੋਗੁ॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਜਲਗੋਪੀਰੁਆਖੀ
ਐਸਉਮਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਉਸਦਏਆਪਣਤੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭਪੁਜਖੁਆ
ਰੁ॥੨॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਬਖੀਅਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੋਨਾਮੋਪਰਗਟੁਤੋ
ਇ॥ਨਉਪੁਜੀਐਨਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥੩॥ਖੇਤੁਖੇਤਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਤੋਤੋਇ

ਜਲੀਆਸਭਿਸਿਆਪਾਉਗੀਚਲਿਆਰੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆ
 ਅਰੋਇ॥ ੪॥੮॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਤਲਾ੧ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀ
 ਗਿ॥ਜੇਲੋੜਤਿਵਰੁਕਾਮਦੀਨਤਮਿਲੀਐਪਿਰਕੁਰਿ॥ਨਾਥੇਜੀਨਾਤੁਲਤਜਾਨਾਪਾਵੰ
 ਰੁਦੁਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੂਰੈਤਖਤਅਡੋਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਚੁਅ
 ॥ਰਤਾਉ॥ਪ੍ਰਕੁਤਗਿਮੰਦੁਰਸੋਤਲਾਤਿਸੁਮਤਿਮਾਦਕਲਾਲਾ॥ਮੋਤੀਤੀਰਾਨਿਰਮਲਾ
 ਨਕੋਟੀਗਿਸਾਲਾ॥ਬਿਨੁਪਉਤੀਗਜਿਕਿਉਚੜਓਗੁਰਤਰਿਧਿਆਨਨਿਤਲਾ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖ
 ਥੇਜੀਥੇਜੀਗੁਰਗੁਰਤੁਲਤਾਰਿਨਾਉ॥ਗੁਰਸਰਸਾਗਰੁਬੋਧਿਬੋਗੁਰਤੀਰਥੁਦਰੀਅ
 ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਉਜਲੀਸਤਸਰਿਨਾਵਲਾਜਾਉ॥੩॥ਪੂਰੇਪੂਰੇਆਖੀਐਪੂਰੈਤਖਤਿਸਿਵ
 ਪੂਰੈਥਾਨਿਸੁਤਾਵਦੈਪੂਰੈਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਕਿਉਪਾਏਗੁਣ
 ੪॥੯॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਤਲਾ੧ ਆਵਤੁਭੈਦੇਗਲਿਮਿਲਤਅੰਕਿਸੇਤਲਾਜੀ
 ਮਿਲਿਕੈਕਰਤਕਤਾਦੀਆਸੰਮੁਖਕੰਤਕੀਆਤਾ॥ਸਾਚੇਸਾਤਿਬਸਭਿਗੁਣਅਉ
 ਸਭਿਅਸਾਤਾ॥ਥਗਕਰਤਾਸਭੁਕੇਤੇਰੈਜੋਗਿ॥ਏਕੁਸਥਦੁਬੀਚਾਰੀਐਜਾਤੁਤਕਿ
 ਤੋਰਿ॥ਰਤਾਉ॥ਜਾਇਪੁਛਤੁਸੋਤਗਦੀਤੁਸੀਰਾਵਿਅਕਿਨੀਗੁਣੀ॥ਸਤਿਸੰਤ
 ਸੀਗਾਰੀਅਖੀਠਾਬੋਲਦੀ॥ਪਿਰਗੀਸਾਨੁਤਾਮਿਲੈਜਾਗੁਰਕਾਸਥਦੁਸੁਦੀ॥੨॥ਕੇ
 ਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤੀਕੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਜੀਅਜੰਤਸਿਛਤਿਕਰੀਤਿਦਿਨੁਰਾ
 ਤੇਤੇਰੇਰੂਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿ॥੩॥ਸਚੁਮਿਲੈਸਚੁਉਪਜੈਸਚਮਹਿਸਚਿਸਾ
 ॥ਸੁਗਤਿਤੋਵੈਪਤਿਉਗਵੈਗੁਰਬਚਨੀਭਉਖਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਤੁਆਪੇ
 ਮਿਲਾਇ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਤਲਾ੧ ਭਲੀਸਰੀਜਿਉਥਰੀਤਉਮੈਮੁਈਪਰ
 ਦੁਤਲਗੇਛਿਚਾਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਵੇਸਾਤੁ॥ਕਲਪਤਿਅਗੀਥਾਦਿਤੈਸਚਾਵੇਪਰਵਰੁ
 ੧॥ਮਨਰੇਸਚੁਮਿਲੈਭਉਜਾਇ॥ਭੈਥਿਨੁਨਿਰਭਉਕਿਉਬੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦਿਸਮਾਇ॥ਕ
 ਕੇਤਾਅਖਦੁਆਖੀਐਅਖਦਿਤੋਟਿਨਹੋਇ॥ਮੰਗਲਵਾਲੇਕੇਤਜੇਦਾਤਾਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਕੋ
 ਪਾਏਤੈਮਨਿਵਸਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਜਗੁਸੁਪਨਾਥਾਜੀਥਨੀਖਿਨਮਹਿਖੇਲੁਖਿਲਾਇ॥ਸੰਜੋਗੀ
 ਏਕਸੇਇਜੋਗੀਉਠਿਜਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸੇਬੀਐਅਵਰੁਨਕਰਲਾਜਾਇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰੁ
 ਸਾਤੀਐਸਚੁਵਖਰੁਸਚੁਰਸਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਦੰਜਿਅਗੁਰਪੂਰੇਸਾਥਸਿ॥ਨਾਨਕਵਸਤੁ
 ਦਸੀਸਚੁਸਉਦਾਜਿਸੁਪਾਸਿ॥੪॥੧੧॥

॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ੧ ਤਨੁਜਲਿਥਲਿਮਾਟੀਭਇਆਮਨੁਮਾਇਆ
ਮਨੁਗੁਆਓਗਲਫਿਰਿਲਾਗੁਭਏਕੁਰਿਵਜਾਵੈਤੁਗੁਆਥਿਨੁਸਥਦੈਭਰਮਾਈਐਦੁਬਿਧਾਭੋਏ
ਰੂ॥੧॥ਮਨਰੇਸਥਦਿਤਰਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਥੁਫਿਅਮਰਿਜਨਮੈਅਵੈ
ਇ॥ਗੁਓ॥ਤਨੁਸੁਚਸੋਆਖੀਐਜਿਸੁਮਤਿਸਚਨਾਉ॥ਭੈਸਚਿਰਾਤੀਦੇਤੁਗੀਜਿਤਵ
ਚੁਸੁਆਉ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਤਾਲੀਐਥਤੁਜਿਨਪਾਵੈਰਾਉ॥੨॥ਸਚੇਤਪਵਨੁਭਇਆਪ
ਨੈਤੋਜਲੁਤੋਇ॥ਜਲਤੇਰਿਭਵਲੁਸਜਿਅਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸੋਮੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਮੈਲਾਨਾਥੀ
ਸਥਦਿਰਤੇਪਤਿਤੋਇ॥੩॥ਇਤੁਮਨੁਸਾਚਿਸੋਤੋਖਿਅਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਤਿ॥ਪੰਚਿਭੂਤਸ
ਭੈਰੋਤੋਜੋਤਿਸਚੀਮਨਮਾਤਿ॥ਨਾਨਕਅਓਗਲਵੀਸਰੇਗੁਰਿਗਖੇਪਤਿਰਾਤਿ॥੪॥੧੫॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ੧ ਨਾਨਕਥੇਜੀਸਚਕੀਤਗੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਕਿਆਵ
ਕਿਜਾਵਤੀਪੁਰਿਭਰੇਅੰਤਕਾਰਿ॥ਮਨਤਹਿਮਤੀਭੂਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਤਾਰਿ॥੧॥ਗੁਰ
ਕਿਓਤਰੀਐਸੁਖੁਤੋਇ॥ਜਿਓਰਾਵੈਤਿਓਰਾਖੁਤੁਮੈਅਵਰਨਦੁਜਾਕੋਇ॥ਗੁਓ॥ਅਗੈਦੇ
ਕਓਜਲੈਪਾਵੈਤਹਿਓਅੰਗੁਰੁ॥ਜਿਸਤੇਓਪਜੈਤਿਸਤੇਥਿਨਸੈਘਟਿਘਟਿਸਚੁਭਰਪੁਰਿ॥ਅ
ਲਿਮਿਲਾਵਤੀਸਚੈਮਤਲਿਤਦੁਰਿ॥੨॥ਸਾਤਿਸਾਤਿਤੁਫੁਸਮਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਉ॥ਜਿ
ਜਿਓਸਾਤਿਭੁਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੇਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੁਪਈਗਰਭੁਨਿਵਾਰਿਸਮੇ
॥੩॥ਜਿਨਿਏਤੁਜਗਤੁਓਪਾਇਅਤਿਭਵਲੁਕਰਿਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਨਦੁਜਾਕੋ
ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਗਥਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੀਭੂਏਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰ
ਜਿਨੀਜਾਇਅਤਿਨਕੀਚੈਸਾਥਾਸਿ॥ਸਚੇਸੇਤੀਗਲਿਮਿਲੇਸਚੇਗੁਲਪਰਗਾਸਿ॥ਨ
ਕਨਾਮਿਸੋਤੋਖੀਅਜੀਓਪਿੰਡੁਪੁਰਪਾਸਿ॥੫॥੧੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ੧

ਸੁਦਿਮਨਮਿਤਪਿਅਰਿਅਮਿਲੁਵੇਲਾਏਏਤਾ॥ਜਥਲਗੁਜੇਥਨਿਸਾਸੁਤੋਤਥ
ਇਤੁਤਨੁਦੇਤਾ॥ਥਿਨੁਗੁਲਕਾਮਿਨਅਵਲੀਛਤਿਛੇਰੀਤਨੁਖੇਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਲੈਲਾਤ
ਰਿਜਾਤਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਤੀਐਤਉਮੈਨਿਵਰੀਭਯਤਿ॥ਗੁਓ॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਗੰਢਦੁ
ਛੀਐਲਿਖਿਪਤਿਭੂਫਤਿਭਾਰੁ॥ਤਿਸਨਾਅਤਿਨਿਸਿਅਗਲੀਤਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਕਿ
ਪਰਵਤੁਅਤੇਲਵਗੁਰਮਤਿਕੀਮਤਿਸਾਰੁ॥੨॥ਲਖਸਿਆਲਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਰਿ

ਭੀਮਲਪ੍ਰਾਥਿਨੁ ਸੰਗਤਿਸਾ ਪਨਪ੍ਰਾਪੀ ਆਥਿਨੁ ਨ ਵੈਦੁਖਸੰਤਾਪਾ। ਹਰਿਜਪਿਜੀਅਰੇਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿ
ਭੈਅਪ੍ਰਾ। ੩॥ ਤਨੁਮਨੁਗੁਰਪਤਿਵੇਚਿਅਮਨੁਦੀਅੰਸਿਰੁਨਾਲਿ। ਤਿਭਵਦੁਖੋਜਿਛੰਢੋਲਿਅਗੁਰਮੁ
ਖਿਖੋਜਿਨਿਤਲਿ। ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ॥ ੪॥ ੧੭ ਸਿਰੀਗੁਰੁ

ਸਤਲਾ ੧ ਸਰਲੈਕੀਚਿਤਨਤੀਜੀਵਲਕੀਨਤੀਆਸਾ। ਤੁਸਰਥਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੀ
ਲੇਖੈਸਗਿਰਜਾਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕੁਵਸਤਿਜਿਓਭਵੈਤਿਓਨਿਰਜਾਸਿ॥ ੧॥ ਜੀਅਰੇਗਮਜਪਤਮਨੁ
ਸਨੁ। ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿਓਈਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ। ਰਤਓ। ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਜਾਈਐਗੁਰਮਿ
ਲੀਐਸੰਕਰੰਤਰਿ। ਮੁਇਆਜਿਤੁਘਰਿਜਾਈਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿਅਮਰੁਮਾਰੀ। ਅਨਤਦਸਥਦਸੁਤਵ
ਦੇਪਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ ੨॥ ਅਨਤਦਥਾਈਪਾਈਐਤਤਤੁਓਮੈਤੋਇਥਿਨਾਸੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਾ
ਪਦਤੁਰਸਦਕੁਰਥਾਏਤਾਸੁ। ਖੜਿਦਰਗਤਪੈਨਈਐਮੁਖਿਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਜਤਦੇਖਾਤਤ
ਗਵਿਰੇਸਿਵਸਕਤੀਕਾਮੇਲੁ। ਵਿਤੁਗੁਲਥੰਪੀਦੇਤੁਗੀਜੇਆਇਆਜਗਿਸੇਖੇਲੁ। ਵਿਜੇਗੀਦੁਖਿਵਿਛੁ
ਕੇਨਮੁਖਿਲਤਿਨੇਮੇਲੁ॥ ੪॥ ਮਨੁਖੈਰਾਗੀਘਰਿਵਸੈਸਚਭੈਰਾਤੋਇ। ਗਿਆਨਮਤਰਸੁਭੇਗ
ਵੈਥੁਤਿਭੁਖਨਤੋਇ। ਨਾਨਕਇਤੁਮਨੁਮਾਗਿਮਿਓਭੀਫਿਰਿਦੁਖਨਤੋਇ॥ ੫॥ ੧੮॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੧ ਏਤੁਮਨੁਮੁਰਖੁਲੋਭੀਅਲੋਭੇਲਗਾਏਭਾਨੁ। ਸਥਦਿਨਭੀਜੈਸਾਕਤ
ਕਮਤਿਅਵਨੁਜਾਨੁ। ਸਧੁਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਪਾਈਐਗੁਦੀਨਿਧਾਨੁ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਤਉਮੈਛੋਰਿਗੁਮਨੁ
ਹਰਿਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸੇਵਿਤੁਪਾਵਤਿਦਰਗਤਮਾਨੁ। ਰਤਓ। ਰਾਮਨਾਮੁਜੀਪਦਿਨਸੁਰਤਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਪ
ਜਾਨੁ। ਸਭਿਸੁਖਤਰਿਸਭੇਗੇਲੇਸੰਤਸਭੀਮਿਲਿਗਿਆਨੁ। ਨਿਤਿਅਤਿਨਿਸਿਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਸਤਿਗੁ
ਰਿਦੀਆਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਕੁਕਰਕੁਕੁਕਮਾਈਐਗੁਰਨਿਦਾਪਚੈਪਚਾਨੁ। ਭਗਮੇਭੁਲਾ ਦੁਖਘਣੇਜਮੁਮਾਰਿ
ਕਰੋਖਲਤਨੁ। ਮਨਮੁਖਿਸੁਖੁਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਸੁਭਾਨੁ॥ ੩॥ ਐਥੈਧੰਧੁਪਿਟਾਈਐਸਚੁਲਿ
ਖਤੁਪਰਵਾਨੁ। ਹਰਿਸਜਤੁਗੁਰੁਸੇਵਦਾਗੁਰਕਰਦੀਪਰਧਾਨੁ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਕਰਮਿਸਚੈਨੀਸ
ਤੁ॥ ੪॥ ੧੯॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੧ ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਰੈਰੋਗੁਵਡਮਨ
ਮਤਿ। ਬਿਓਦਰਗਤਪਤਿਪਾਈਐਜਾਤਰਿਨਵਸੈਮਨਮਾਤਿ। ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਅਗਨਿਮਰੋਗੁ
ਕਮਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਅਤਿਨਿਸਿਤਰਿਗੁਲਸਾਰਿ। ਜਿਨਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਤੇਜਨਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ। ਰ
ਤਓ। ਜੇਭੀਜੇਭੀਮਿਲਾਈਐਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗੁ। ਤਿਸਤਉਮੈਗਤੁਗਏਨਤੀਸਤਸਾਸੋਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਿ

ਸੁਤਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਸਮੇਲੇਗੁਰੁਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਕਇਅਕਾਮਇਜੇਕਰੀਭੋਗੇਭੋਗਦੁਗੁਤਿਸੁਸਿਭੁ
ਨੇਤੁਨਕੀਜਈਜੋਈਸੈਚਲਣਭੁਗੁਰੁਮੁਖਿਰਵਤਿਸੋਭਗਲੀਸੋਪੁਭੁਸੇਜਭਤਗੁ॥੩॥ਚਰੇਅ
ਗਨਿਨਿਵਾਰਿਮਗੁਰੁਮੁਖਿਤਰਿਜਲੁਪਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪੁਗਾਸਿਅਅੰਮਿਤੁਭਰਿਅਅਪਾਇ॥
ਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੀਤੁਕਰਿਸਚੁਪਾਵਤਿਦਰਗਤਜਾਇ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁਮਤਲਾ੧
ਤਰਿਤਰਿਜਪਤੁਪਿਅਰਿਅਗੁਰੁਮਤਿਲੇਤਰਿਥੋਲਿਅਮਨੁਸਚਕਸਵਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪੁਰੈਤੋਲਿ॥
ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੋਲਿਅਮੋਲਿ॥੧॥ਭਾਈਗੋਤਰਿਤੀਰਾਗੁਰੁਮਤਿ॥ਸਤਸੰਗ
ਤਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਤਿਨਿਸਿਸਥਦਿਸਲਾਤਿ॥ਗਤਭੁਗੁਸਚੁਵਖਰੁਪਨੁਗਸਿਲੈਪਾਈਐਗੁਰੁਪ
ਗਾਸਿ॥ਜਿਓਅਗਨਿਮਰੈਜਲਿਪਾਇਐਤਿਭੁਰਿਸਨਾਦਾਸਨਿਦਾਸਿ॥ਜਮਜੰਦਰੁਨਲਗਈਏਭੁਰੁ
ਜਲੁਤਰੈਤਗਾਸਿ॥੨॥ਗੁਰੁਮੁਖਿਕੁਨੁਭਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚਭਾਇ॥ਸਾਕਤਸਚੁਨਭਵਈਕੁਜੇਕੁਜੀ
ਪਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਿਮੋਲਿਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮਤਿਮਾਣਕੁਲਾਨੁਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰੁ
ਤੀਰੁ॥ਸਚੁਵਖਰੁਪਨੁਮੁਤੈਘਟਿਘਟਿਗਤਿਗੰਭੀਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਮੁਖਿਪਾਈਐਦਇਅਕਰੋਤ
ਤੀਰੁ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁਮਤਲਾ੧ ਭਗਮੇਭਾਤਿਨਵਿਝਵੈਜੇਭਵੈਦਿਸੰ
ਭਵੇਸੁ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਓਤਰੈਘਿਗੁਜੀਵਲੁਘਿਗੁਵੇਸੁ॥ਤੋਰੁਕਿਤੈਭਗਤਿਨਤੋਵਈਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਕੋ
ਪਦੇਸੁ॥੧॥ਮਨਗੇਗੁਰੁਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿ॥ਗੁਰੁਕਾਕਤਿਅਮਨਿਵਸੈਤਓਮੈਰਿਸਨਾਮਾਗ
ਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੋਲੁਤੈਰਾਮਨੀਮਪਤਿਪਾਇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਤਰਿਪਾਈਐਗੁਰੁਮੁਖਿਤਰਿ
ਵਲਾਇ॥ਅਪੁਗਾਇਅਸੁਖੁਪਾਇਅਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਾਸਮਾਇ॥੨॥ਜਿਨਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨੇ
ਤਿਓਸੁਅਓਗੁਣਿਅਵੈਜਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਸੁਭਓਜਲਿਪਚੈਪਚਾਇ॥ਇਹੁਮ
ਕੁਜੀਓਨਿਰਮੋਲੁਤੈਏਓਕਓਡੀਥਦਲੈਜਾਇ॥੩॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਿਲੈਜੇਪੁਰੇਪੁਰਖ
ਜਾਣਾ॥ਗੁਰੀਮਲਿਭਓਜਲੁਲੰਘੀਐਦਰਗਤਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਓਜਲੇਧੁਨਿ
ਓਪਜੈਸਥਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁਮਤਲਾ੧ ਵਲੁਕੁਕਰੁਤਵਲੁਕੁਕਰੁ
ਵਖਰੁਲੇਤੁਸਮਾਇ॥ਤੈਸੀਵਸਤੁਵਿਸਤੀਐਜੈਸੀਨਿਥਤੈਨਲਿ॥ਅਗੈਸਾਤੁਸੁਜਾਣੁਤੈਲੈ
ਵਸਤੁਸਮਾਇ॥੧॥ਭਾਈਗੋਰਾਮੁਕਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਰਿਜਸੁਵਖਰੁਲੈਚਲਤੁਸਤੁਦੇਖ
ਤੀਅਪਾਇ॥ਗਤਭੁਗੁਜਿਨਰਾਸਿਨਸਚੁਤੈਕਿਓਤਿਨਾਸੁਖੁਤੋਇ॥ਖੋਟੈਵਲਜਿਵਣਜਿਐਮਨੁ

ਨੁਕੋਟੋਇ। ਛਤੀਠਥੇਮਿਗਜਿਓਦੁਖੁਪਦੋਨਿਤਰੋਇ॥ ੨॥ ਖੋਟੋਪੋਤੇਨਪਵਤਿਤਿਨਤਰਿ
ਗੁਰਦਰਸੁਨਤੋਇ। ਖੋਟੋਜਾਤਿਨਪਤਿਤੋਖੋਟਿਨਸੀਝਸਿਕੋਇ। ਖੋਟੋਖੋਟੁਕਮਾਵਲਾਅਇਗਇਅ
ਪਤਿਕੋਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਮਨੁਸਮਝਈਐਗੁਰਕੋਸਥਦਿਸਾਲਾਤ। ਗਮਨਾਮਗੰਗਿਗਤਿਅਭ
ਰੁਨਗਮੁਤਿਨਤ। ਤਰਿਜੀਪਲਾਤਅਗਲਾਨਿਰਭਉਤਰਿਮਨਮਾਤ॥ ੪॥ ੨੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਪਰ ੨ ॥ ਧਨੁਜੋਥਨੁਅਰੁਫੁਲਜਾਨਾਠੀਅਜੋਦਿਨਚਗਿ। ਪਥ
ਵਿਕੋਪਤਜਿਓਢਲਿਭੁਲਿਜੁਮਲਤਰ॥ ੧॥ ਗੰਗਮਾਵਿਲੈਪਿਅਰਿਅਜਾਜੋਥਨੁਨਉਤੁ
ਲਾਦਿਨਥੇਜੋਥਕੋਭਇਆਪੁਰਾਦਚੋਲਾਗਤਉਗਸਜਲਮੇਰੇਗੰਗੁਲੇਜਾਇਸੁਤੇਜੀਗਲਿ।
ਤੰਭੰਵੰਵਾਗੁਮਲੀਰੋਵਾਝੀਲੀਥਦਿ॥ ੨॥ ਕੀਨਸੁਲੇਤੀਗੋਗੀਏਅਪਲਕੰਨੀਸੋਇ। ਲਗੀਅ
ਵਹਿਸੁਰੈਨਿਤਨਪੇਈਅਉਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸੁਤੀਪੇਈਐਜਲੁਵਿਰਤੀਸੰਨਿ। ਗੁਲਾਗਵਾਈਗੰ
ਤੀਅਥਗਲਚਲੀਥੰਨਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੪

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਅਪੇਰਸੀਅਅਪਿਰਸੁਅਪੇਰਾਵਲਤਰੁ। ਅਪੋਤੋਵੈਚੋਲਜਾਅਪੇਸੇਜਤਤਰੁ॥ ੧॥ ਗੰਗ
ਰਮੇਰਾਸੀਥੁਗਵਿਰਤਿਅਭਰਪੁਰਿ। ਗਤਉਗਾਅਪੇਸਾਛੀਮਫੁਲੀਅਪੇਪਾਲੀਜਾਤੁ।
ਅਪੇਜਾਲਮਲਕਜਾਅਪੇਅੰਦਰਿਲਾਤੁ॥ ੨॥ ਅਪੇਥਤੁਥਿਥਿਗੰਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਰਾਲਾ
ਨਿਤਹੈਸੋਤਗਲੀਦੇਖੁਤਮਾਰਤਾਤੁ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਲਵੈਨਾਨਕੁਥਨਤੀਤੁਸਰਵਰੁਤੁਤੰਸਾਕਓ
ਲੁਤੁਤੋਕਵੀਅਤੁਤੋਅਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸੁ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੫॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਪਰ ੩

ਇਹੁਤਨੁਪਰਤੀਥੀਜੁਕਰਮਾਕੋਸਲਿਲਿਅਪਓਸਾਗੰਗਪਾਲੀ। ਮਨੁਕਿਰਸਾਦੁਤਰਿ
ਰੈਦੇਜਮਾਇਲੈਇਓਪਵਸਿਪਦੁਨਿਰਥਾਦੀ॥ ੧॥ ਕਾਤੇਗਰਥਸਿਮੁਕਮਾਇਆ। ਪਿਤਸੁਤੇ
ਸਗਲਕਾਲਜਮਾਤਾਤੇਰੋਤੋਤਿਨਅੰਤਿਸਥਾਇਆਗਤਉਗਾਥਿਖੈਥਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਥ
ਕੋਇਨਤਜਿਅਤਮੈਤੋਇਥਿਅਈ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਤੋਤਿਜਥਰਾਖੇਕਮਲੁਥਿਗਾਸੈਮਪੁ
ਆਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਥੀਸਸਪਤਾਤੋਥਸੋਸੰਗੁਤੋਤੀਨਿਖੋਜਾਨਿਤਕਾਲਾਸਰੈ। ਦਸ
ਅਠਾਥੈਅਪਰੰਪਰੇਚੀਨੈਕਤੋਨਾਨਕੁਇਵਏਕੁਤਰੈ॥ ੩॥ ੧॥ ੨੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਅਮਲੁਕਰਿਧਰਤੀਥੀਜੁਸਥਦੋਕਰਿਸਚਕੀਆਥਨਿਤ
ਦੋਪਾਲੀ। ਤੋਇਕਿਰਸਾਦੁਈਮਾਨੁਜਮਾਇਲੈਭਿਸਤੁਦੋਜਕੁਮੁਕੇਏਵਜਾਦੀ॥ ੧॥

ਮਤੁਜਾਣਸਤਿਗਲੀਪਾਇਆਮਾਲਕੈਮਾਏਰੁਪਕੀਸੋਭਾਇਤੁਬਿਧੀਜਨਮੁਗਵਾਇਅ
ਗਰੁਭਾਐਥਤਨਿਚਿਕਤੈਇਉਮਨੁਮੀਭਕੋਕਮਲਕੀਸਾਹਨਤੀਮੁਲਿਪਾਈਭਉਭਉ
ਸਤਦੁਨਿਤਭਾਖਿਅਥੋਲੇਕਿਉਭੁਏਜਨਤਭੁਏਈ॥੨॥ਆਖਣੁਸੁਨਣਪਥਿਲਕੀਥਾਈ
ਇਉਮਨੁਰਤਮਾਇਆਖਸਮਕੀਨਦਰਿਦਿਲਤਿਪਸਿਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕੁਧਿਅਇਆ॥੩॥
ਤੀਤਕਰਿਰਖੇਪੰਜਕਰਿਸਾਥੀਨਓਸੈਤਨੁਮਤੁਕਟਿਜਾਈਨਨਕਅਖੈਗਤਿਪੈਚਲਣਮਾਲੁਪਨੁਕਿ
ਤੁਕਸੰਜਿਅਈ॥੪॥੨॥੨੭॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪

ਸੋਈਮਓਲਾਜਿਨਿਜਗਮਓਲਿਅਤਰਿਅਕੀਅਸੰਸਾਰੋਆਖਖਾਕੁਜਿਨਿਥੰਪਿਰਤਈਪੰਨੁ
ਸਿਰਜਣਤੋ॥੧॥ਮਰਣਮੁਲਾਮਰਣਭੀਕਰਤਾਰੁਰੁਣਾਗਤਭੀਤਤੁਮੁਲਤਤੁਕਜਿ
ਜਾਣਨਿਮੁਖਦਾਈਜੇਥੁਤੋਰਪਜਿਅਤੋਵਤਿਕੋਰਤੋਨਭਰੀਐਪਾਈ॥੨॥ਸੋਕੁਜਿਨਿ
ਨਿਅਪੁਤਜਿਅਇਕੁਨਮੁਕੀਅਅਧਰੋਭੀਤੋਸੀਜਾਇਨਜਸਿਸਚਸਿਰਜਣਤੋ॥੩॥
ਪੰਜਿਵਖਤਨਿਵਜਗੁਜਗਤਿਪਜਤਿਕਤੇਥਕੁਰਣਾਨਨਕਅਖੈਗੋਰਸਦੇਈਗਤਿਥੀਪੀਦ
ਖਾਣਾ॥੪॥੧॥੨੮॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਏਕਸੁਅਨੁਦੁਇਸੁਅਨੀ

ਨਾਇਭਲਕੇਭਉਕਤਿਸਦਥਇਅਇਆਕੁਜਭੁਰਮੁਠਾਮੁਰਦਗੁਪਾਣਕੁਰੁਪਿਰਤਕਰ
ਤਗ॥੧॥ਮੈਪਤਿਕੀਪੰਦਿਨਕਰਣੀਕੁਰਾਤਉਥਿਗਰੁਪਿਰਤਥਿਕਰਾਣਾਤੇਰਾਏਕੁਨਮੁ
ਤੇਰਸੰਸਾਰੁਮੈਏਤਅਸਏਤੋਅਧਰੁਗਤਭੀਮੁਖਿਨਿਦਅਖਦਿਨੁਗਤਿਪਰੁਘਰੁਜੋ
ਤੀਨੀਚਸਨਤਿਕਾਮੁਕੋਧੁਤਨਿਵਸਤਿਚੰਡਾਣਾਪਾਣਕੁਰੁਪਿਰਤਕਰਤਗ॥੨॥ਠੀਤ
ਗਰਿਮਲੁਕੀਵੇਸੁਤਉਠਗਵਾਜਠਗੀਦੇਸੁਖਰਸਿਅਣਾਥਤੁਤਭਗੁਪਾਣਕੁਰੁਪਿ
ਰਤਕਰਤਗ॥੩॥ਮੈਕੀਤਨਜਤਤਗਮਥੋਰੁਤਉਕਿਅਮੁਤਦੇਸਦੁਸਟਚੋਗਾਨ
ਨਕੁਨੀਚੁਕਤੋਥੀਚਗੁਪਾਣਕੁਰੁਪਿਰਤਕਰਤਗ॥੪॥੨॥੨੯॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ

੧ ਏਕਸੁਗਤਿਜੇਤੋਤੀਆਸੁਗਤਿਵਿਤੁਲਕੋਇਨਕੀਆਜੇਤੀਸੁਗਤਿਤੋਤੀ
ਨਗਤੁਲੇਖਾਇਕੋਅਵਤੁਜਾਤੁ॥੧॥ਕਾਤੋਜੀਅਕਰਤਿਚਤੁਰਾਈਲੇਵੈਦੈਵੈਢਿਲਾਨ
ਈਗਰੁਭਾਤੇਰੇਜੀਅਜੀਅਕਾਤੋਤਿਕਿਤਕਰਿਸਤਿਥਅਵਤਿਰੋਤਿਜੇਤੁਸਤਿਥਅਵ
ਤਿਰੋਤਿਤੁਥਨਕਾਤੇਰੇਥੀ॥੨॥ਅਸੀਥੇਲਵਿਗਾਜੇਵਿਗਾਤੁਥੀਲਾਤੁਨਦਰੀਅ

ਦਰਿਤੋਲਤਿ ਤੇਲਾ ਜਤ ਕਰ ਲੀਤ ਤਪਹੀ ਮਤਿ। ਕਰ ਲੀਛੁ ਝੁਪਟੇ ਘਟਿ॥੩॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ
ਕੈ ਸੋਇ। ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਭੂਝੈ ਸੋਇ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਰਾ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਤ ਪਰਵਾਨੁ
॥੪॥੩॥੩੦॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਤੁਰਗੀ ਅਭਿਦਾਨ ਬੀਨ ਮੈ ਮਛਲੀ ਕੈ ਸੇ

ਅੰਤੁਲਤਾ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਤਤੁ ਤੈ ਤੁ ਝੇਨਿਕ ਸੀਛੁ ਟਿਮਰਾ॥੧॥ ਨਜਾਣਾ ਮੇਰਿ ਨਜਾਣਾ ਜਾਲੀ
ਜਾਦੁ ਖੁਲਾ ਗੈ ਤਤੁ ਝੈ ਸਮਾਲੀ। ਗਤ ਭਾਗੁ ਤੁਭਗ ਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੁਹਿ। ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁਤੇ ਹੈ ਤੁਹਿ।
ਤੁਹੇ ਖਤਿ ਤੁਹਿ ਕਰਿ ਪਾਓ। ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ॥੨॥ ਜੇ ਤਦੇ ਤਿਤੇ ਤਤੁ ਭਾਗਿ। ਬਿਅਦੁ ਨਾ ਤੀ ਕੈ ਦ
ਰਿਤ ਭਾਗਿ। ਨਾਨਕੁ ਦੇਖ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ। ਜੀਉ ਪਿਛੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ॥੩॥ ਆਪੇ ਨੈਵੈ ਦੁਹਿ ਆਪੇ ਤੀ ਆਪੇ
ਮੰਝਿ ਮਿਅਨੇ। ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਦੈ ਆਪੇ ਤੀ ਕੁ ਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਤਨੇ। ਜੇ ਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਤੁਕ ਮੁਸੋਈ ਪਰਵਾ
ਨ॥੪॥੪॥੩੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਕੀਤਾ ਕਤ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ। ਦੇਵਣ ਤੇਰੈ ਤੇ ਬਿਦ

ਨਾ। ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ। ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਤਿ ਐਕਿ ਅਤੋਇ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੁਚਾ। ਅੰਧ ਕਰਾ ਕ
ਰੁਨਿਕ ਚਾਗਤ ਭਾਗਿ। ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਅਗਭਾ। ਜੇ ਤੀ ਪਤੁ ਤੇ ਤਤਿ ਨਾਭਾ। ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿ ਆ
ਪਾਇ। ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਤੀ ਖਾਇ॥੨॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਰਾ ਕਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ। ਮਤਿ ਅਲੁ ਲੀਛਿ ਕਾਸਾ ਦਾ।
ਨਾਨਕ ਅਣੇ ਅਵੈ ਗਸਿ। ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਨਾ ਤੀ ਸਾਥਾ ਸਿ॥੩॥੫॥੩੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਅਰੁਪ ਅਛਲ ਫੁਲਾਈ ਨ ਤਛ ਲੈ ਨ ਤਛ ਭੁਕਟਾ ਕਰਿ ਸਕੈ। ਜਿਓ ਸਤਿ ਬੁਧਾ ਖੈ ਤਿਓ ਰਹੈ ਇਸ
ਓਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲਪ ਲੈ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ। ਗਤ ਭਾਗਿ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈ ਐ। ਭਉ ਵਟੀਇ
ਤੁਝੀ ਪਾਈ ਐ। ਸਚੁ ਭੁਝੁ ਝੁਝੁ ਅਦਿਜ ਲਾਈ ਐ॥੨॥ ਇਤੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਇਉਂ ਜਲੈ। ਕਰਿ ਰਾਨ ਦੁਸਾਤਿ ਭ
ਤਰੀ ਮਲੈ। ਗਤ ਭਾਗਿ। ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ਆਸੁ ਖੁਤੈ ਸੇਵਕ ਮਾਣੀ ਆਸੁ। ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾ
ਲੀ ਆ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵਕ ਮਾਣੀ ਐ। ਤਾਦਰਗ ਤਥੈ ਸਦੁ ਪਾਈ ਐ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤੁ ਲੁਕਾਈ
ਐ॥੪॥੧॥੩੩॥

ਇਹਾਵਿਸਟਾਕੇਕੀਜੇਪਵਤਿਵਿਰਿਵਿਸਟਾਸੇਵਿਸਟਾਮਾਤਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲੁਹੈ
ਜੇਚਲਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ਕੁਲੁਭਿਧਾਰਤਿਅਪਦਾਧੰਨੁਜਲੇਟੀਮਾਇ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ
ਐਸਿਸਨਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਅਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ਚਿਏ
ਅੰਦਰੁਭਾਉਤਰੁਨਿਰਮਲੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਾਏਸੇਪਰਵਾਦੁਤਿਜਿਨਗੁਰਮਤੀਤਰਿ
ਪਿਆਈ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੮॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩॥ ਤਰਿਭਗਤਾਤਰਿਧਨੁਰਾਸਿਤੈਗੁਰਪੁਛਿ
ਕਰਤਿਵਾਪੁਗਾਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤਨਿਸਟਾਸਟਾਵਖਰੁਤਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਰਿਨਾਮੁਦਿ
ਜਾਇਅਤਰਿਭਗਤਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰੁ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਇਸੁਮਨਕਉਸਮਝਾਇ॥ ਏਮਨਆਲਾਸੁਕਿ
ਆਕਰਤਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ਰਤਭਾਉਤਰਿਭਗਤਿਤਰਿਕਾਪਿਆਰੁਤੈਜੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਥੀ
ਚਾਰੁ॥ ਪਖੰਡਿਭਗਤਿਨਤੋਈਦੁਖਿਧਾਥੇਲੁਖਅਰੁ॥ ਸੋਜਨੁਰਲਾਇਆਨਾਹਲੈਜਿਸੁਅੰਤ
ਰਿਥਿਥੇਕਥੀਚਾਰੁ॥ ੨॥ ਸੋਸੇਵਕੁਤਰਿਅਖੀਐਜੇਤਰਿਰਾਖੈਭਰਿਧਾਰਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਭੁਪੇਅਰੈ
ਧਰੇਤਰੁਮੈਵਿਚਤੁਮਾਰਿ॥ ਧਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸੋਪਰਵਾਦੁਤੈਜਿਕਟੇਨਾਵੈਤਰਿ॥ ੩॥ ਕਰਮਿਮਿਥੈ
ਤਪਾਈਐਵਿਦੁਕਰਮੈਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ ਲਖਚਰਿਰਾਸੀਤਤਰੁਸਦੇਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਮਿ
ਲੈਤਰਿਅਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਪਾਇਆਸਟਾਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੬॥ ੩੯॥
ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਤਰਿਨਾਮੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਅਨਦਿ
ਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਤਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ਅੰਦਰੁਰਚੈਤਰਿਸਚਸਿਓਰਸਨਾਤਰਿਗੁਲਗਾਇ
॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਜਗੁਦੁਖੀਅਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਗੁਰਸਰਲਾਈਸੁਖੁਲਾਤਤਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਈ
॥ ਰਤਭਾਉਸਚੇਮੈਲੁਨਲਾਗਈਮਨੁਨਿੰਮਲੁਤਰਿਪਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁਪਛਲੀਐ
ਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥
੨॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਤਰੁਮੈਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ ਬਿਨੁਸਥਦੈਮੈਲੁਨਭੁਤਰੈਮਰਿਜੰਮਰਿ
ਤੋਇਖੁਅਰੁ॥ ਧਤੁਰਥਾਜੀਪਲਚਿਰੇਨਾਭਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਤਪਸੰਜਮੀਤਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਟਾਪਿਆਈਐਏਕੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸ
ਭਨਾਜੀਅਕਾਅਧਾਰੁ॥ ੪॥ ੭॥ ੪੦॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩॥ ਮਨਮੁਖਮੋਤਿਵਿਅ
ਪਿਆਥੈਰਾਗੁਰਦਾਸੀਨਤੋਇ॥ ਸਥਦੁਨਚੀਨੈਸਟਦੁਖੁਤਰਿਦਰਗਤਿਪਤਿਥੈਇ॥ ਤਰੁਮੈਗੁਰ

ਮੁਖਿਐਈਐਨੀਮਰਤੇਸੁਖੁਤੋਇ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਅਤਿਨਿਸਿਪੁਰਿਗਤੀਨਿਤਅਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਮੇ
ਰੁਪਰਜਲੈਘਰਤੀਮਾਤਿਭੁਟਾਸਾਗਤਭੁਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਵੈਥਿਗੈਸਤਰਿਥੈਗੁਅਨੰਦਾ॥
ਅਤਿਨਿਸਿਭੁਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਤਉਮੈਮਾਗਿਨਿਭਿਦੁ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਤਰਿਪਾਇਆ
ਸਤਜਿਅਨੰਦਾ॥੨॥ ਜੋਸਾਧੂਥੈਗੀਸੋਈਤਿਰਦੈਨਾਮਵਸਾਏ॥ ਅੰਤਰਿਲਾਗਿਨਤਮਸੁਮੁਏਵਿਚਤੁ
ਅਪੁਰਵਾਏ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਅਤਰਿਗੁਪੀਅਘਾਏ॥੩॥ ਜਿਨਿਕਿਨੈਪਾਇਆਸ
ਪਸੰਗਤੀਪੁਰੈਭਾਗਿਥੈਰਭੀਮਨਮੁਖਫਿਰਤਿਨਜਾਵਤਿਸਤਿਗੁਰੁਤਉਮੈਅੰਦਰਿਲਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਸਥਦਿ
ਰੇਤੋਰਿਨੀਮਰੰਗਾਏਥਿਨੁਭੈਕੇਤੀਲਾਗਿ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩

ਘਰੀਸਭਦੁਪਾਈਐਅੰਤਰਿਸਭਵਭੁਤੋਇ॥ ਥਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਏਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਤੋਇ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤਜਿਨਿਦਾਤਉਮੈਅੰਤਕਾਗਤਰਿਜੀ
ਰੁਸਦਥਿਅਇਤੁਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਗਤਭੁਗੁਰਮੁਖਕੇਮੁਖਭੁਜਲੇਗੁਰਸਥਟੀਥੀਚਰੀ॥ ਤਲਤਿ
ਪਲਤਿਸੁਖਪਾਇਦੇਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ ਘਰਤੀਵਿਚਿਮਤਲਪਾਇਆਗੁਰਸਥਟੀਵੀਚਰੀ॥
੨॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਤਫਰਤਿਮਥੋਤਿਨਕਾਲੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਦੁਖਕਮਾਵਦੇਨਿਤਜੋਤਮਜਾਲੇ॥ ਸੁ
ਖੈਸੁਖੁਨਦੇਖਨੀਥੁਚਿਤਾਪਰਜਾਲੇ॥੩॥ ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਏਅਪੇਥਖਸਕਰੇਇ॥ ਕਤਲਾ
ਕੇਫੁਨਜਾਵਈਜਿਸੁਭਵੈਤਿਸੁਦੇਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਪੇਜਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੫॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਸਚਾਸਾਤਿਭੁਸੇਵੀਐਸਚੁਵਡਿਅਈਦੇਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਮਨਿਵਸੈਤਉਮੈਦੁਰਿਕਰੇਇ॥ ਇਤੁਮਨੁਪਾਵਤੁਤਰੈਤਾਅਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਤਗਿਮੁਖਿਅਇ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਮਨਿਵਸੈਮਤਲੀਪਾਵੈਥਾਭੁਗਤਭੁਗੁਰਮੁਖਮਨੁ
ਤਉਅੰਧੁਏਤਿਸਨਭੁਠਭੁਰਨਠਭੁਗਤਭੁਜੋਨੀਭੁਭੁਦਫਿਰੈਜਿਉਸੁਵੈਘਰਿਕਾਭੁਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚ
ਨਾਸਥਟੀਮਲੈਤਰਿਨਭੀ॥੨॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਥਿਖਿਅਅੰਧੁਏਮਾਇਆਮੋਤਗੁਥਾਗਲੈਭੀਅਨਕਭ
ਸੇਵਦੇਪਸਿਵੇਦਾਕਰੈਪੁਕਾਗਥਿਖਿਅਅੰਦਰਿਪਚਿਮੁਏਨਾਭੁਰਵਾਰੁਨਪਾਰਾ॥੩॥ ਮਾਇਆਮੋਤਿ
ਵਿਸਾਰੈਅਜਗਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ ਥਾਝੁਗੁਰੁਅਚੇਤੁਏਸਭਥਪੀਜਮਕਾਲਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿ
ਭੁਭੋਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਏ

ਅਮੋਤੁਏਗੁਰਮੁਖਿਚਭੁਥਪਦੁਪਾਇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਾਇਨੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਅਇ॥ ਪੋਤੈਜਿ
ਅ

ਨਕੈਪੁੰਨੁ ਤੈਤਿਨਸ ਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹਿਬੰਤ੍ਰਿ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣ
 ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਉ॥ ਗਤਉ॥ ਜਿਨੀਨਾ ਮੁਖ ਛਾਨਿ ਅਤਿ ਨਵਿ ਟੁਥਲਿ ਜਾਉ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ
 ਰਣੀਲਾਗਾ ਚਲਾਤਿ ਨਕੈ ਭਾਇ॥ ਲਤਾਤਿ ਹਿਤਨਾ ਮੁਖਿ ਲੈ ਸਤ ਜੇ ਨੀਮ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ
 ਗਮਤ ਯੁਨਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਨ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋਕਿ ਲਾਭੁ ਜਿ ਦੁਪਾਈ ਐ ਸਚੁ
 ਅਸੁਰ ਸੰਘੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਤੋਇ॥ ੩॥ ਜੇਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਇ ਅਤੇ ਤੇ ਜੇਤਾ ਸੁਖੁ
 ਇ॥ ਏਤੁ ਸਤਾ ਮੁਲੇ ਨਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੁਰਤੀ ਸਥਾਇ ਮਿਲ
 ਵਾਉਇ॥ ੪॥ ੧੧॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੩ ਐਸਾ ਤੁਛੋਡਿ ਬਿਖਿਅਲੋ

ਲੇਸੇ ਵਾਕਗਤਿ ਵਿਡਾਈ॥ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਵਤਿ ਭੂਤਨਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਈ
 ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧਨ ਚੇਤੀ ਭੂਥਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਸਦਾ ਭਜਤੁ ਹਿਸਰਣਾਈ॥ ਗੁਰ
 ਸਥਾਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾਹਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਗਤਉ॥ ਇਤੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਤਰੁ ਮੈ
 ਸਟੀਪਾਈ॥ ਅਵਲੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ
 ਖੁਪਾਇ ਅਜੇ ਤੀਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋਇ ਛੋਸੈ ਭਲੁ ਪਾ
 ॥ ਜਤੁ ਸਤੁਤ ਪੁਪਵਿ ਤੁਸਰੀਗਾ ਤਹਿ ਤਹਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸਦਾ ਅਨਦਿਰੈ ਤੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ
 ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਉ ਤਿਨ ਕੈ ਥਲਿ ਜਾਉ॥ ਦਰਿਸਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਅ
 ਸਤ ਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥ ੪॥ ੧੨॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉਂ ਦੋ ਤਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾ
 ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਤੋਇ ਖੁਆਗਾ॥ ਪਿਰਕਾ ਮਤ ਯੁਨਪਾਵਈ ਨਾਦੀ ਸੈਘਰ ਥਾਗਾ॥ ੧॥
 ਭਾਈਗੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਗਤਉ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋ ਤਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਗੁਰੁ ਆਉਰ ਧਾਰਿ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ ਤਿਨਿ ਵਿਚਲਤਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਰਗੁ
 ਭਵੰਤੀ ਸੋ ਤਾਗਣੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਤੇਰੁ ਅਪਾਰੁ॥ ੨॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾਭਾ ਗੈਕਾਉ
 ਚੁੌਇ॥ ਅੰਤਰੁ ਤੁਖੁ ਭੁਮਕਟੀ ਐ ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਵੈ ਜੋਚੈ ਲੈਦੁ ਖੁਨ ਪਾਵੈ
 ਕੋਇ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਵੈ ਵਿਚਿ ਐਸਾ ਤੁਝੈ ਸਤ ਜੇ ਪਵੈ ਕੋਇ॥ ਜਿਨ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਅਤਉ ਮੈ
 ਚਤੁਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾਉਇ॥ ੪॥ ੧੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩॥ ਨਾਪਿਰੁਜਾ ਲੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰੇਇ ॥ ਸੋ ਤਗ ਦੀ ਕਰਮ
ਕਮਵਦੀ ਆਸੇ ਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਤਜੇ ਸਾਰਿ ਮਿਲਾਵ ਤਾਸ ਚੁਵਤਾ ਈ ਦੇਇ ॥ ੧॥ ਭਾ
ਈਰੇਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਤੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਚੈ ਚੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਰਤੁ ਭਾ ਲਖ ਚਉ
ਰਸੀ ਤੇ ਫੇਰੁ ਪਇ ਆਕਾ ਮਦਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦਨ ਆਵ ਈ ਦੁਖੀ ਗੈ ਦਿਵਿ ਤਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥ
ਦੈ ਪੁਨ ਪਾਈ ਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ॥ ੨॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨ
ਲਿਅੰਧੀ ਨ ਮੁਨ ਚੇਤ ਈ ਸਭ ਥਾਧੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਐ ਪਨੁ ਪਾਇ ਆਤਿ
ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤ ਰੰਗ
ਸਿਉ ਗਸਨਾ ਰਸ ਨ ਰਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਭਉ ਤਰੈ ਜੋ ਤਰਿ ਪੁਰਿ ਛੋਡਿ ਆਲਾਇ ॥ ੪॥ ੧੪॥

੪੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗ
ਤਿ ਨ ਤੋਈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਭੁਭੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤਰਿ ਜੀਓ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ
ਥਲੀ ਸਥਾ ਦਿ ਮਿਲਾਵ ਤੋਈ ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿ ਤੀ ਦੁਕਾਨੇ ਜਗਿ ਆਇ ਆ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰ ਕੀ
ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆ ॥ ਰਤੁ ਭਾ ॥ ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਥ
ਖ ਸਿਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਏਕਿ ਆਵੇ ਚਹੇ ਕਿ ਆਕੋ ਅਖਿ ਸੁਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵ
ਭੰਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸੋ ਤਿਲੇ ਭਾਣਾ ਚਲਿਦਿ ਆਨਾ ਲਿਨ ਜਾਈ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸਟੀਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ
ਅੰਤੋ ਤੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੩॥ ਆਪ ਲੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕੈ ਤੋ ਕਤਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਰਿ
ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੋ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਾਸੁ ਗਤਿ ਦੇਇ ਪੁਰੁ
ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਿ ਡਿਭਾਈ ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੪੭॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩

ਪੁਨ ਜਨ ਨੀਜਿ ਨਿਜਾਇ ਆਪੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਪਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਿ ਚਤੁਰਾਇ ਆ
ਗਮਨੁ ॥ ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇ ਨਿਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿ ਆਇ ਤ
ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਭ ਦੁਮ ਨਿਵਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਮਲੁ ਤੋਇ ॥ ਰਤੁ ਭਾ ॥ ਕਹਿੰ ਪਾਪਹਿ ਆਇ ਆ
ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਆ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦੀ ਸਾਲਾਤੀ ਐ ਰੰਗੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਇ ਆਪੀ ਮਿਲਿ ਐ ਤੇ ਨ ਵਿਛੁਡਿ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਹਿ ਗਤਿ ਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰ

ਦਾਜਾਇ। ਚਿਗੀਵਿ ਭੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਅਨੁਸਤਿਗੁਰਪੰਨੈ ਪਾਇ। ਆਪੇ ਕਰਕਰਾਇ ਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਦ
ਜਾਇ॥ ੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਗੰਗ ਸਿਉ ਤਉ ਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ਅਤਿ ਨਿਸਿਤਿ ਰੈ ਰਵਿਰੈ ਤਿ
ਭਉਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਕਾਰਾ ਨਨਕ ਅਪੀਮਿ ਲਾਇ ਅਨੁਪੁਰੈ ਸਥਦਿ ਅਪਾਰਾ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੪੮

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਪਨੁ ਤੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਜਾਇ। ਕਥਨੀ ਬਦ
ਨੀਨ ਪਾਈ ਐ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਐ ਸਦ ਭੈਰ ਚੈ ਅਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥
ਭਾਈ ਗੋਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਇ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਜਨ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਝੋਇ। ਭਾਉ। ਜਿਨਿ
ਖਿਅਤਿ ਨੀਸਾ ਦੁਪਾਇ ਅਬਿਨੁ ਚਖੇ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਤੈ ਕਤਲਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾ
ਇ। ਪੀਵ ਤੁਪਰਵਾ ਦੁਭਇ ਅਪੁਰੈ ਸਥਦਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਪਾਈ ਐ ਤੋਰੁ ਕਰਦਾ
ਛੁਨ ਜਾਇ। ਦੇਵ ਲਵਾਲੇ ਕੈ ਤਬਿ ਦਾਤਿ ਤੈ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ। ਜੇ ਤਾ ਕੀ ਤੋ ਨੁ ਤੇ ਤੋ ਅਜੇ ਤੇ ਕ
ਕਮਾਇ। ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਤੈ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਤੇਇ। ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਥਦਿ
ਮਿਲੈ ਵੈ ਤੇਇ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਤੀਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਤਰਿਗੁਲ ਪਵੈ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੫੦

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਕੰਇ ਅਸਾਧੈ ਭਰਪਤ ਪੁਕਰੈ ਵਿਚਤੁ ਤਉ ਮੈ ਨ ਜਾਇ। ਅਪਿ ਅ
ਮਕਰਮ ਜੇ ਕਰੈ ਨਾਮੁ ਨ ਕਥੀ ਪਾਇ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥
ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਲਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀ ਐ ਬਿਖੁ ਭਵ ਜਲੁ ਸਥਦਿ ਗੁਰ ਤਰਲਾ
ਰਤਾਉ। ਤੈ ਗੁਲ ਸਭਾ ਪਤੁ ਤੈ ਦੁਜਾ ਭਉ ਵਿਕਾਰਾ ਪੰਡਿ ਤੁਪੈ ਬੰਧਨ ਮੋਤਿ ਬਾਧਨ ਤਉ ਐ ਬਿਖ
ਪਿਅਰੀ। ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਐ ਤਿਕੁ ਟੀਛੁ ਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ
ਈ ਐ ਚੁਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਥਾਰਾ। ਸਥਦਿ ਮਰੈ ਤਉ ਪਰੈ ਪਾਏ ਸੋਖ ਦੁਆਰਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰੈ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਇਉ ਮਨੁ ਅਭਿਸਥਲੈ ਛੋਡੈ ਨ ਕਿਤੇ ਚੁਪਾਇ। ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇ ਦ
ਤੁਰੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੋਭਿਥੇ ਤਉ ਮੈ ਸਥਦਿ ਗਵਾਇ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੫੧

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਨ ਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ। ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਭੋਭਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਦਰਗ ਤਿਮਿਲੈ ਸਜਾਇ
॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਦੁਜਾ ਭਉ ਚੁਕਾਇ। ਅੰਤਰਿ ਤੈ ਰੈ ਤਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ। ਰਤਾਉ। ਸਚੁ ਬ
ਸਚੁ ਸਥਦੈ ਤੈ ਜਾਸਚਿ ਪੋਗਿ ਪਿਅਰਾ। ਤਰਿਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਕੋ ਧੁਨਿ ਵਾਗੈ। ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ

ਨਮੁਖੀਐਤਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ੨॥ ਤਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਥਿਨਸਦਾਮਹਿਜੰਮੈਅਵੈਜਾਇ॥
ਮਨਮੁਖਸਥਦੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਗੁਰੇਸਵਾਨਭਿਪਾਈਐਸਚੇਹੋਸਮਾਇ॥ ੩॥
ਜਗਦਿਮੰਨਿਐਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਚੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਚੇਕੀਲਿਵਲਾ
ਟਾਨਮੁਖਦਰਬੁਮਨਿਵਸਿਅਨਾਨਕਸਤਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੫੩॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ
ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੇਦੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ ਘਰਿਉਂਦਾਪੁਰਖੁਨਪਛਾਨਿਅਅ
ਭਿਮਾਨਿਮੁਠੇਅੰਤਕਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਿਅਛਿਟਕਿਅਮੰਗਿਥਕੇਸੰਸਾਰਿ॥ ਸਚਾਸਥਦੁਨਸੇਵਿਓਸ
ਭਿਕਸ਼ਸਵਾਰਣਤੁਰਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਤਰਿਵੇਖੁਤਦੁਆਰਿ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਪਰਤੈਸਥਦਿ
ਤਿਅਭਗੁਪੁਗਿ॥ ਰਤੁਰਾਸਚੁਸਲਤਨਿਸੇਸਚੇਸਚਾਨਾਮੁਅਧਰਾ॥ ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਲੀਸਚੇਨਾਲਿ
ਖਿਅਰਾ॥ ਸਚਾਸਥਦੁਵਰਤਦਕੋਇਨਮੇਟਣਤੁਰਾ॥ ਮਨਮੁਖਮਤਲੁਨਪਾਇਨੀਕੁਜਿਮੁਠੇਕੁਜਿਅਰਾ॥ ੨॥
ਤਉਮੈਕਰਤਾਜਗੁਮੁਅਗੁਥਿਨੁਘੋਰਿਅੰਧਾਰਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਤਿਵਿਸਾਰਿਅਸੁਖਦਾਤਾਦਤੁਰਾ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੇਸਵਿਤਭਥਰਤਿਸਚੁਰਖਤਿਭਰਪਾਰਿ॥ ਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਪਾਈਐਸਚਿਸਥਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ੩॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੇਸਵਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਤਉਮੈਤਜਿਵਿਕਥਾ॥ ਆਪੁਛੋਡਿਜੀਵਤਮਰੇਗੁਰਕੈਸਥਦਿਵੀਚਾਰਾਧੰਧਾ
ਵਰਤੈਗੋਲਾਗਾਸਚਿਪਿਅਰਾ॥ ਸਚਿਰਤੇਮੁਖਭੁਜਲੋਤਿਤੁਸਾਰੈਦਰਥਾਰਿ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਮੰ
ਕਿਸਥਦਿਨਲਗੋਪਿਅਰਾ॥ ਇਸਨਨੁਦਾਨੁਜੇਤਾਕਰਤਿਦੁਜੈਭਾਇਖੁਅਰਾ॥ ਤਰਿਜੀਭਿਅਪਦੀਕਿ
ਪਰੇਤਲਾਗੈਨਾਮਪਿਅਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਇਤੁਗੁਰਕੈਤਤਿਅਪਾਰਿ॥ ੫॥ ੨੦॥ ੫੩॥
ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩॥ ਕਿਸੁਤਉਸੇਵੀਕਿਅਜਪੁਕਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਛਭਿਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭ
ਲਾਮੰਨਿਲਾਈਵਿਚੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ਏਤਸੇਵਾਚਕਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ ਨਾਮੈਤੀਤੇਸੁਖਪਾਈ
ਐਸਚੈਸਥਦਿਸੁਤਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੁਤਰਿਚੇਤਿ॥ ਆਪਦੀਖੇਤੀਗਖਿਲੈਕੁੰਜਪਜੈਗੀ
ਖੇਤੀ॥ ਰਤੁਰਾ॥ ਮਨਕੀਅਇਛਾਪੁਰੀਆਸਥਦਿਗਤਿਅਭਗੁਪੁਗਿ॥ ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਤਉਮੈਵਿਖੈਸਦਾਤਦੁਗਿ॥ ਸਚੈਸਥਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾਕੁਮੁਗਇਆਸਰੀਰੁਤਦੁਗਿ॥ ਨਿਰਮਲੁਸਤਿ
ਰੁਪਇਆਸਾਚਾਗੁਣੀਗਤੀਰੁ॥ ੨॥ ਜੋਜਾਗੇਸੇਭਥਰੇਸੁਤੇਗਏਮੁਤਾਇ॥ ਸਚਾਸਥਦੁਨਪਛਾਇ
ਗੋਪਨਗਇਆਵਿਤਾਇ॥ ਸੁੰਦਰਕਾਪਾਤੁਣਜਿਭਿਅਇਆਤਿਭਿਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਜਨਮ
ਭਿਰਥਾਗਇਆਕਿਅਮੁਤਦੇਸੀਜਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਕਿਛੁਅਪੇਅਪਿਓਤਉਮੈਵਿਚਿਕਤਨੁਨਜ

ਇਹ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਇ ਪਛਾਇ ਐ ਦੁਖੁ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤਉ
ਨਕੈਲਾ ਗਉ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰਤਿ ਤਉ ਤਿਨ ਥਲਿ ਤਰੈ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੨

੧੪ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਜੇਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਵੀਚਰੀ ਐ ਤਕਿਤੁ ਵੇਲਾ ਭਰੀ
ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਰਤਿ ਆਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰੁ ਵਿਸਰੈ ਭਗਤਿ ਕਿਨੈ ਤੀਤੋਇ ॥ ਮਨੁ
ਸੀਤਲੁ ਸਚਿ ਸਿਉ ਸਾਸੁ ਨ ਥਿਰਥਾ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਤਰੈ
ਐ ਜਾਤਿ ਵਿਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੇਰਤਿ
ਅਗਲੀ ਮਨੁ ਆਰਜਾ ਸਤਿਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਥਾ ਦੁਖੀ ਮੁਤੁ ਤੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥
ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਸਚੈ ਰਤਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਥੋਲਣਾ ਸਥਾ ਦੇਹ ਤਿ ਆਸਮਾ
॥ ਥਾਵੀ ਵਜੀਚੁ ਗੁਰੀ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਹਤਿ ਗਇ ਆਸਚੈ ਲਾਇ ਅਪੀਮ ਲਾਇ
ਤਿਨ ਕਉ ਮਤਲੁ ਤਦੁ ਰਿਤੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰੀਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਵਿਦੁ ਕਰਮ
ਇਆਨ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲੈਤੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੇਰਤਿ
ਦੁਖ ਥਿਖਿ ਆਇ ਚਤੁਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਥਾ ਦਿਮਿਲਾਵ ਜਾਨਾ ਮੇਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੩

੫੫ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇ ਚਿਨ੍ਹ ਜਿਨ ਗੁਰਕਾ ਸਥਾ ਦੁਖੀ
ਗਿ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਤੇ ਸਚੈ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਗਿ ॥ ਦੁਖਿ ਪਾਮੈ ਲੁਚੁ ਕਾਈ ਨੁ ਤਰਿ ਗੀਖ
ਰਧਾਗਿ ॥ ਸਚੀ ਥਾਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰਨਾ
ਤਰਿ ਨਿਗਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋ ਤਦਾ ਸਥਾ ਦਿਸਵਾਰਤੁ ਰਾਗੁ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆ
ਭਿਅਪੇਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੇਰਤਿ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸਮਾਇ ॥ ਜੇ ਤੀ ਪੁਰੁ ਜਾਪਦਾ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਥਿਲਿਖਿ ਆਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਤਿਨ ਆਇ ॥ ੨ ॥
ਵਿਦੁ ਨ ਵੈਸਭ ਭੁਮਦੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਥਿਨੁ ਪਤੀ ਨ ਜੀਵਟੀ ਦੁਖੀ ਗੋਲਿ ਵਿਤ
॥ ਭਗੀ ਮੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਅਪੇਲਾਏ ਮਿਲ
ਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਪੋ
ਚਤਿ ਪਚਾਇ ॥ ਸੋ ਪੁਰੁ ਨ ਦਰਿਨ ਆਵਈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਏ ਸੋਈ ਵੇਖੈ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੫੬ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩

ਬਿਨੁਗੁਰੂਗੁਨਤੁਟਈਤਉਮੈਪੀੜਨਜਾਇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਨਾਮੇਰੈਸਮਾਇ।ਗੁਰਸਥਦੀ
ਤਰਿਪਾਈਐਬਿਨੁਸਥਦੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਨਿਜਪਰਿਵਾਸਤੋਇ।ਰਾਮਨਾਮੁਸਥਤਿਭੁਭਿ
ਅਵਲਾਭੁਨਤੋਇ।ਗਤਭਿ।ਤਰਿਇਕੋਦਾਤਾਵਰਤਦਾਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਸਥਦਿਸਥਾਤੀਮਨਿ
ਵੈਸੈਜੇਤੀਸੁਖੁਤੋਇ।ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਜੈਭਵੈਤੈਦੇਇ॥੨॥ਤਉਮੈਸਭਗਦਤੈਗਦਤੈ
ਤਉਸੁਖਨਤਿ।ਬਿਖਕੀਕਾਰਕਮਾਵਲੀਬਿਖਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ।ਬਿਨੁਨਵੈਰਭਰਨਪਾਇਨੀਜਮਪੁਰਿਦੁ
ਅਸਤੀ॥੩॥ਜੀਭਿਪੰਭੁਸਭੁਤਿਸਦਾਤਿਸੈਦਾਅਧਾਰਾ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭੁਝੀਐਤਾਪਾਏਸੁਖਦੁਆਰਾ।
ਨਾਨਕਾਮੁਸਥਾਤਿਤਉਅੰਤੁਨਪਰਾਵਾਰਾ॥੪॥੨੪॥
ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੩
ਤੇਅਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਤੈਜਿਨਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾ।ਗੁਰਸਥਦੀਸਚੁਪਾਇਆਦੁਖਨਿਵਰਣਤਾਰਾ।ਸਦਾ
ਨਦਾਸਦੇਗੁਲਗਾਵਤਿਸਚੈਨਾਇਪਿਅਰੁ।ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਲੀਦਿਤੇਨਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੧॥ਮਨਰੇਸ
ਦਅਨੰਦੁਗੁਲਗਾਇ।ਸਚੀਥਾਣੀਤਰਿਪਾਈਐਤਰਿਸਿਭਿਰੈਸਮਾਇ।ਗਤਭਿ।ਸਚੀਭਗਤੀਮਨੁਲਾ
ਭੁਝੀਅਰਤਾਸਤਿਸੁਭਾਇ।ਗੁਰਸਥਦੀਮਨੁਮੋਤਿਅਕਤਲਾਕਢਨਜਾਇ।ਜਿਤਵਾਰਤੀਸਥਦਿਸ
ਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਗਸਿਗੁਲਗਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਏਤੁਰੰਗਪਾਈਐਜਿਸਨੈਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਸੰਸਾਇਤੁ
ਨਾਹੈਸੁਤਿਅਗੈਲਿਵਿਤਾਇ।ਇਕਿਆਪੈਲੈਭਾਵੈਕਢਿਲਾਇਅਨੁਅਪੇਲਾਇਭੰਨੁਮਿਲਾਇ॥
ਅਪੇਤੀਆਪਿਮਨਿਵਸਿਅਮਾਇਅਮੋਹੁਚੁਕਾਇ।ਅਪੀਵਰਾਈਦਿਤੀਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਭੁ
ਝਾਇ॥੩॥ਸਭਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਤੈਗੁਲਿਅਲਾਏਸਮਝਾਇ।ਇਕਿਅਪੇਅਪੀਖੁਆਇਅਨੁ
ਦੁਜੈਭਿਅਨੁਲਾਇ।ਗੁਰਮਤੀਤਰਿਪਾਈਐਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ।ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾ
ਕਾਨੀਸਮਾਇ॥੪॥੨੫॥੫੮॥
ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੩ ਗੁਲਵੰਤੀਸਚੁਪਾਇਆ
ਦਿਸਨਾਤਜਿਵਿਕਾਰਾ।ਗੁਰਸਥਦੀਮਨੁਰੰਗਿਅਰਸਨਾਪੇਮਪਿਅਰਿ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨ
ਪਾਇਕੋਰਿਵੇਖੁਮਨਿਵੀਚਾਰਿ।ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਨਭੁਤਰੈਜਿਚਰੁਗੁਰਸਥਦਿਨਕਰੇਪਿਅਰੁ
॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਵੈਚਲਾ।ਨਿਜਪਰਿਵਾਸਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਤਿਤਸੁਖਿਲਤਤਿਮਤਲੁ
ਗਤਭਿ।ਅਭਿਗਲਵੰਤੀਗੁਲੁਕੋਨਤੀਥਤਲਿਨਿਮਿਲੈਤਦੁਰਿ।ਮਨਮੁਖਿਸਥਦੁਨਜਾਣਈ
ਅਵਗਏਸੋਪੁਦੁਰਿ।ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਅਸਚਿਰਤੇਭਰਪੁਰਿ।ਗੁਰਸਥਦੀਮਨੁਥੇਪਿਆ

ਪ੍ਰਭੂਮਿਲਿਆਪਿਤੁਦਰਿ। ੨। ਆਪੇਰੰਗਲਿੰਗਿਭਿਨੁਸਥਦੇਲਾਇਭਿਨੁਮਿਲਾਇ। ਸਚਰੰਗੁਨਵੇ
 ਜੋਸਚਿਰੇਲਿਵਲਾਇ। ਚਾਰੇਰੰਗੁਡਵਿਥਕੇਮਨਮੁਖਭੁਤਨਪਾਇ। ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੇਮਿਲੈ
 ਸਥਦਿਸਮਾਇ। ੩। ਮਿਤ੍ਰਘਟੇਰੇਕਰਿਥਕੀਮੇਰਾਦੁਖੁਕਟੈਕੋਇ। ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਕਟਿਅਸ
 ਦਿਮਿਲਾਵਤੋਇ। ਸਚੁਖਟਲਾਸਚੁਰਸਿਤੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ। ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਭੁਤਤਿਨਾਨਕ
 ਗੁਮੁਖਿਤੋਇ। ੪॥ ੨੬॥ ੫॥ **ਜਿਗੀਰਗੁਮਤਲਾ ੩** ਆਪੇਕਰੁਕਰਤਾਕੇਸਿ
 ਟਿਦੇਖੈਅਪਿਭਿਪਾਇ। ਸਭਿਇਕੋਇਰੁਵਰਤਦਾਅਲਖੁਨਲਖਿਅਜਾਇ। ਆਪੇਪ੍ਰਭੁਦਿਅਲੁ
 ਪੇਦੇਇਭੁਤਾਇ। ਗੁਰਮਤੀਸਦਮਨਿਵਸਿਅਸਚਿਰੇਲਿਵਲਾਇ। ੧। ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਕੀਮਿਲੈ
 ਜਾਇ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੁਭੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਇ। ਰਤਭਿ। ਜਿਨਿਕਰਿਕਾਰੁਪਾਰਿਅਸੇ
 ਸਾਰਕੇਇ। ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਛਾਣੀਐਜਾਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ। ਸੇਜਨਸਥਦੇਸੇਤਲੇਤਿਤੁਸਚੇ
 ਰਥਾਗਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਥਦਿਰੇਅਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ। ੨। ਗੁਰਮਤੀਸਚੁਸਲਾਤਲਾਜਿਸਦ
 ਤੁਨਪਾਰਾਵਚੁ। ਘਟਿਘਟਿਅਪੇਤੁਕਮਿਵਸੈਤੁਕਮੇਕਰੇਥੀਚਰੁ। ਗੁਰਸਥਦੀਸਾਲਾਤੀਐਗੁ
 ਮੇਵਿਚਤੁਖੋਇ। ਸਾਪਨਨਵੈਥਾਤਰੀਅਵਗਲਵੰਤੀਗੋਇ। ੩। ਸਚੁਸਲਾਤੀਸਚਿਲਗਾਸਚੈਨ
 ਤਿਪਤਿਤੋਇ। ਗੁਲਵੀਚਰੀਗੁਲਸੰਗਤਾਅਵਗੁਲਕਛਾਧੋਇ। ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਫਿਰੇਵੇ
 ਜਾਨਤੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਸਲਾਤੀਅਪਲਾਜਿਦੁਪਾਈਪੁਰੁਸੋਇ। ੪॥ ੨੭॥ ੬੦॥
ਜਿਗੀਰਗੁਮਤਲਾ ੩ ਸੁਦਿਸੁਦਿਕਾਮਗੇਲੀਏਕਿਅਚੀਤਬਾਤਲੁਡਾਇ। ਅਪਲਾਪੁ
 ਪਛਾਣਤੀਕਿਅਮੁਦੇਸਤਿਜਾਇ। ਜਿਨੀਸਖੀਕੰਤੁਪਛਾਣਿਅਤਭਿਤਿਨਕੈਲਾਗਭਿਪਾਇ
 ਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਤਾਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ। ੧। ਮੁੰਧੇਕੁਤਿਮੁਠੀਕੁਤਿਅਗੀ। ਪਿਰੁਪ੍ਰਭੁਸਚੈਨ
 ਪਾਈਐਗੁਰਥੀਚਰੀ। ਰਤਭਿ। ਮਨਮੁਖਿਕੰਤੁਪਛਾਣਤੀਤਿਨਕਿਭੈਦਿਵਿਤਾਇ। ਗਰਥਿਅਦ
 ਅਤਿਸਨਾਜਲਤਿਦੁਖਪਵਤਿਦੁਜੈਭਾਇ। ਸਥਦਿਰਤੀਅਸੋਤਗਲੀਤਿਨਵਿਚਤੁਭਿਮੈਜਦਿ
 ਸਦਾਪਿਰੁਗਵਤਿਅਪਲਾਤਿਨਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਤਾਇ। ੨। ਗਿਅਨਵਿਤੁਕੀਪਿਰੁਮੁਰੀਅਪਿਰਮੁ
 ਏਅਜਾਇ। ਅਗਿਅਨਮਤੀਅਪੇਰੁਤੈਥਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਬੁਖਨਜਾਇ। ਅਵਤੁਮਿਲਤੁਸੇਲੀਤੋ
 ਪਿਰੁਦੇਤੁਮਿਲਾਇ। ਪੁਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪਿਰੁਪਾਇਅਸਚਿਸਮਾਇ। ੩। ਸੇਸਤੀਅਸੋ

ਕਵਿਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ। ਖਸਮੁਪਛਾਣਤਿਅਪਲਾਤਨਮਨੁਅਗੈਦੇਇ। ਘਰਿਵਰੁਪਾਇਅਅ
ਪਲਾਤਉਮੈਦੁਰਿਕਰੇਇ। ਨਨਕਸੋਭਾਵੰਤੀਅਸੋਤਗਲੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਇ॥੪॥੨੮॥੬੧॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩
ਇਕਿਪਿਰੁਗਵਤਿਅਪਲਾਤਉਕੈਦਰਿਪੁਛਉਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਭ
ਰੁਗਵੇਸਦਤੁਦੁਗਿ॥੧॥ਮੁੰਧੇਤੁਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਇ। ਅਨਦਿਨੁਗਵਤਿਪਿਰੁਅਪਲਾਸਤਜੇਸਚਿਸਮ
ਇ। ਗਤਗ। ਸਥਦਿਰਤੀਅਸੋਤਗਲੀਸਚੈਸਥਦਿਸੀਗਾਰਿ। ਤਰਿਵਰੁਪਾਇਨਿਘਰਿਅਪ
ਕੈਗੁਰਕੈਤਿਪਿਅਗਿ। ਸੇਜਸੁਤਾਵੀਤਰਿਗੰਗਿਰਵੈਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਗ। ਸੋਪੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਵਸੈ
ਜਿਸਭਸੈਦੇਇਅਧਗੁ॥੨॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਤਨਿਅਪਲਾਤਿਨਕੈਤਉਸਦਿਬਲਿਤਰੈਜਾਭਾ। ਮਨੁਤਨੁਅਰ
ਪਸਿਰੁਦੇਈਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ। ਜਿਨੀਇਕੁਪਛਾਣਿਅਦੁਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ
ਛਲੀਐਨਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥੨੯॥੬੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਤਰਿਜੀਉਸਚ

ਸਚੁਤੁਸਭੁਕਿਉਤੈਚੀਗੈ। ਲਖਚਉਰਸੀਤਤਰਸਦੇਫਿਰੇਥਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਪੀਗੈ। ਤਰਿਜੀਉਬਖਸੇ
ਬਖਸਿਲਏਸੁਖੁਸਦਾਸਗੀਗੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰੀਸਚੁਗਤਿਰਗੰਭੀਗੈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰ
ਕੇਸੁਖੁਤੋਇ। ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਸਲਾਤੀਐਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਗਤਉ। ਧਰਮਗਾਇਨੋਤੁਕਮੁਤੈਬਤਿਸ
ਧਰਮੁਬੀਚਾਰਿ। ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟੁਆਤਮਾਓਤੈਗੀਸਰਕਾਰ। ਅਧਿਆਤਮੀਤਰਿਗੁਣਤਸੁ
ਮਨਿਜਪਤਿਏਕੁਮੁਗਾਰਿ। ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਧਰਮਗਾਇਕਰੈਧੰਨੁਸਵਰੁਦੁਗੁ॥੨॥ਮਨਕੇਥਿਕਾਰਮਨ
ਤਿਜੈਮਨਿਚੁਕੈਮੋਤੁਅਭਿਮਾਨੁ। ਅਤਮਗਮੁਪਛਾਣਿਅਸਤਜੇਨਾਮਸਮਾਨੁ। ਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕ
ਤਿਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਦਿਵਨੁ। ਸਥਦੁਨਚੀਨੈਕਬਨੀਬਦਨੀਕਰੇਥਿਖਿਅਮਾਤਿਸਮਾਨੁ॥
੩॥ਸਭੁਕਿਉਅਪੇਅਪਿਤੈਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਜਿਉਥੇਲਾਏਤਿਉਥੇਲੀਐਜਾਅਪਿਬੁਲਾਏ
ਸੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਲੀਬੁਝਮੁਤੈਸਥਦਿਮਿਲਾਵਤੋਇ। ਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁ
ਤੋਇ॥੪॥੩੦॥੬੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਜਗਿਤਉਮੈਮੈਲੁਦੁਖਪਾ
ਇਅਮਲੁਲਾਗੀਦੁਜੈਭਾਇ। ਮਲੁਤਉਮੈਧੋਤੀਕਿਵੈਨਉਤਰੈਜੇਸਉਤੀਰਥਨਾਇ। ਬਤੁਥਿਪਿਕਰਮ
ਗਵਾਦੇਦੁਲੀਮਲੁਲਾਗੀਅਇ। ਪਤਿਐਮੈਲੁਨਉਤਰੈਪੁਛਤੁਗਿਅਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ਮ
ਨਮੇਰੇਗੁਰਸਰਦਿਅਵੈਤਨਿਗਮਲੁਤੋਇ। ਮਨਮੁਖਤਰਿਤਰਿਕਰਿਥਕੈਮੈਲੁਨਸਕੀਧੋਇ॥

ਰਤਾਉਗਮਨਿਮੈਲੈਕੁਗਤਿਨੋਵਈਨਮੁਨਪਾਇਅਜਾਇਮਨਮੁਖਮੈਲੈਮੈਲੈਮੁਖਮੈਲੈ
 ਤਿਗਵਾਇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਮਲੁਤਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਜਿਓਅੰਪੈਦੀਪੁਰੁਥਲੀ
 ਉਗੁਰਗਿਅਨਿਤੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਤਮਕੀਅਤਮਕਰਤਗਤਮਮੁਖਗਵਾਗਕਰੈਵਾਲਾਵਿਸਾ
 ਅਦੁਜੈਭਾਇਪਿਅਗਮਿਅਜੇਵਰੁਦੁਖੁਨਹੀਸਭਿਭਵਿਥਕੇਸੰਸਾਰਾਗੁਰਮਤੀਸੁਖਪਾਈ
 ਸਚਨਾਮੁਭਿਰਧਾਰਿ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇਮੈਲੈਸੀਮਲੈਤਉਤਿਸੁਥਲਿਤਹੈਜਾਉਏਮਨਭਗਤੀਰਿ
 ਸਚੁਥਾਣੀਨਿਜਥਾਉਗਮਨਿਰੇਤਜਿਤਵਾਰਤੀਤਰਿਗੁਣਸਚੇਗਾਉਗਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸੇ
 ਮਹਿਸਮਾਉ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੬੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਮੈਮਨਿਤਨਿਥਿਰੁਤੁਅਤਿਅਗਲਾਕਿਓਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈ
 ਘਰਿਅਇਜਾਦੇਖਾਪੁਰੁਆਪਣਪ੍ਰਭਿਦੇਖਿਐਦੁਖੁਜਾਇ॥ ਜਾਇਪੁਛਾਤਿਨਜਲਪ੍ਰਭੁ
 ਤੁਥਿਧਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮੈਤੁਝਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਤਮਮੁਖਮੁਗਧਸ
 ਟਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਮੈਲੈਤਹਿਸੋਇ॥ ਰਤਾਉਗਸਤਿਗੁਰਦਤਾਤਹਿਨਾਮਕਾਪੁਰੁਆਪਿਮਿਲਾਏ
 ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਤਹਿਪੁਰੁਥੁਇਅਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਤਉਗੁਰਸਰਦਾਈਚਤਿਪਵਾ
 ਦਇਆਮੈਲੈਪੁਰੁਸੋਇ॥ ੨॥ ਮਨੁਹਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਓਪਾਵਥਕੇਸਭੁਕੋਇ॥ ਸਤਸ
 ਅਦਪਕਰਿਰੇਤਮਨਿਕੋਰੈਗੁਨਤੋਇ॥ ਕੁੜਿਕਪਟਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜੋਥੀਜੋਖਾਵੈਸੋਇ॥ ੩॥
 ਸਭਨਾਤੇਰੀਅਸਪੁਰੁਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੁੰਗਸਿ॥ ਪੁਰੁਤੁਪੁਖਾਲੀਕੋਨਹੀਦਰਗੁਰਮੁਖਨੋਸਕ
 ਸਿ॥ ਥਿਖੁਭਉਜਲੁਭਥਦੇਕਢਿਲੈਜਨਨਾਨਕਕੀਅਰਦਸਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੬੫

ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੪ ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਤਿਪਤੀਐਥਿਨੁਨਾਮੈਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਸੁਕੋਈਭੁ
 ਧਿਸਜਣੁਜੇਮਿਲੈਮੈਦਸੇਪੁਰੁਗੁਣਤਸੁ॥ ਤਉਤਿਸੁਵਿਟੁਤਉਧੰਨੀਐਮੈਨਾਮਕਰੇਪਰਗਾਜੁ
 ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤਉਜੀਵਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ਥਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਣੁਨਾਥੀਐਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦਿਜੈ
 ॥ ਰਤਾਉਗਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਰਤਨੁਤੋਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਲਾਗਿਆਕਢਿਰਤਨੁਦੇਵੈ
 ਰਗਸਿ॥ ਧਨੁਵਭਭਗੀਵਭਭਗੀਅਜੇਅਇਮਿਲੈਗੁਰਪਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਭੇ
 ਦਿਓਸੇਭਾਗਤਿਵਸਿਕਾਲਾਓਇਛਿਰਿਛਿਰਿਜੇਨਿਭਵਈਅਤਿਵਿਚਿਵਿਸਟਾਕਰਿਵਿਕਰਾ

ਨਿਪਾਸਿਦੁ ਅਸਿਨਭਿਟੀ ਐਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕੋ ਪੁਚੰਡਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ
ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਤਿ ਅਇਓ ਭਿਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਜ
ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਅਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵਲਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ

ਮਤਲਾ ੪ ਗੁਣਗਾਵਾ ਗੁਣਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਦੁ ਗੁ
ਣਕਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਿਸਜਦੁ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰੈ ਤੀਰੀ ਮਲਿ ਬੋਧਿ ਅਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲੈਨਾਇਓ ॥ ੨ ॥
ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਤੋਇਓ ਅੰਤਰਿ ਪਿਅਸਤ ਹਰਿਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ
ਜੇਇਓ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਰੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਤੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉਓ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿ
ਉਤਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉਓ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉਓ ॥
੨ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਮਿ ਲੈਘਰਿ ਬੈਠਿ ਅਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿਓ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਅਨੁ ਦੁਖ
ਭਗਮੁ ਤੋ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੁਰਿ ਪਈਓ ਅਸਿਓ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨ ਨਾਥੀ ਐਸਾ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਲੋਹੁ
ਭਥੇ ਜੀਪਸਿਓ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਓ ਤੁਹਿਨਾ ਵੈਤੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜ੍ਹਿਓ ਅਜਾਇਓ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਭਾਵੈ ਜੋ
ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਲਿਓ ਬੈਠਾ ਅਇਓ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ੪ ॥

੩ ॥ ੬੭ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਤਲਾ ੪ ਤਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸ
ਤੀਜਾਉਓ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਅਰਾ ਰਵਿਅਤਿ ਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉਓ ॥ ਕਰਿ ਮਿੰਨ ਤਿਕਰਿ ਜੋਤੀ ਮੈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮਿਲੈ ਕਾਚਾਉਓ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਸੋ ਕਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟ
ਤੁਰਿ ਅਜਿਨਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਅਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਇਨਿ ਮਾਣੀ ਢਤਿ ਪਵਾਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ
ਨਿਮਾਣਿ ਅਗੁਰੁ ਮਾਣੈ ਤੋ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਥਾਸਿਓ ॥ ਤਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਤਿ ਨ ਰਜਉ ਮੈ ਮੇਲੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਪਾਸਿਓ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਸਭੁ ਕੋਲੋ ਚਦ ਜੋਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇਓ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ
ਥੀ ਐਭਾਗੀ ਲਖਤਿ ਰੋਇਓ ॥ ਜੋ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀ ਅਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਨਮੋਟੈ ਕੋਇਓ ॥ ੩ ॥ ਅ
ਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਿ ਤਰਿ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ਅਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾ ਕਰਿ ਮੇਲ ਸੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੀਛੈ
ਪਾਇਓ ॥ ਸਭੁ ਜਗਤੀ ਵਨੁ ਜਗਿ ਅਪਿ ਤੈਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਤਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥

ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਤਲਾ ੪ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾ
ਣੋ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਤੁਸੇ ਰਾਗੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਓ ਅਪ੍ਰਭੁ ਅਇਓ ॥ ਚਿਏ ਵੇਖਵਾਤੁ ਨ ਬੋਲਨੀ

ਭਿਮਲਿਮਲਿਧੋਵਤਿਨਪਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈਗੋਮਲਿਸਜਲੁਤਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥ ਸਜਲੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁ
 ਖੁਏਦੁਖੁਕਛੈਓਮੈਮਾਗਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਅਸੋਤਗਣੀਤਿਨਦਿਇਆਪਈਮਨਿਅਇ
 ਸਤਿਗੁਰਵਚਨੁਰਤਨੁਏਜੋਮੰਨੇਸੁਤਰਿਗੁਰੁਖਾਇ॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਵਡਜਾਣੀਅਤਿਜਿਨੁਤਰਿਗੁਰੁ
 ਪਗੁਰਭਾਇ॥ ੨॥ ਇਤੁਤਰਿਗੁਰੁਵਦਿਵਿਲਸਤੁਏਭਾਗੀਲਨੀਖਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪਲੈ
 ਪਵੈਮਨਮੁਖਰੇਖਿਲਲਾਇ॥ ਓਇਸਤਿਗੁਰਅਗੈਨਾਨਿਵਤਿਓਨੁਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਥਲਾਇ॥ ੩॥
 ਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਰੁਅਪਿਏਅਪੇਤਰਿਗੁਰੁਏਇ॥ ਅਪਿਏਅਕਰਿਦੇਵਸੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੇਇ॥
 ਭੁਤਨੁਮਨੁਤਰਿਅਏਇਅਨਾਨਕਤਰਿਵਸਿਅਮਨਿਸੋਇ॥ ੪॥ ੫॥ ੬੮॥ ਸਿਰੀਗੁ
 ਮਤਲਾ ੪ ਦਿਨਸੁਚਕੈਠਿਰਿਅਥਵੈਰੈਲਿਸਥਾਈਜਾਇ॥ ਅੰਦਘਟੈਨਰੁਨਾਥੁਏਨਿ
 ਮੁਸਲਾਜੁਟੁਕਾਇ॥ ਗੁਰੁਮਿਠਾਮਾਇਆਪਸਰਿਅਮਨਮੁਖੁਲਗਿਮਾਖੀਪਚੈਪਚਾਇ॥ ੧॥ ਰੁ
 ਈਗੋਮੈਮੀਤੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹੁਬਿਖੁਏਅੰਤਿਥੇਲੀਕੋਇਨੁਏਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਲਿਵਥਿਥੇਰਅਲਿਪਤੁਰੇਸਰਲਾਇ॥ ਓਨੀਚਲਾਦੁਸਦਾਨਿਤਲਿਅਤਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾਇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਤਮੰਨੀਅਤਿਤਰਿਅਪਿਲਾਏਗਲਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਥੁਪਰਗਟਚਰਿ
 ਨਕੋਈਪਾਇ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤਨਿਨਾਮੁਮਨਿਨੀਮਰਤਨਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਅਨਤਦਧੁਨੀਚਰਿਵ
 ਦੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਤਿਅਤਿਨਾਸਭਕੋਕੋਏਸਾਥਸਿ॥ ਤਿ
 ਕੀਸੰਗਤਿਦੇਤਿਪ੍ਰਭਮੈਜਾਚਿਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਭਾਗਵਡੇਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਜਿਨਅੰਤਰਿ
 ਮੁਖਰਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੬॥ ੭੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਦਿ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਕਿਅਤੁਰਤਾਦੇਖਿਕੈਪ੍ਰਭੁਕ
 ਤੁਸੀਗਾਰਾਸਭੋਗਤਿਪੁਸੀਅਕਰਤਿਮਾਣਤਿਰੰਗਅਪਾਰਾ॥ ਥੁਤੁਕਰਤਿਫੁਰਮਾਇਸੀ
 ਰਤਤਿਏਇਅਠਾਰਾ॥ ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਾਵਈਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਦਾ
 ਤਰਿਸੋਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਪਤਿਏਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਪਤਿਭੋਗਿਲਪਟਾਇ
 ਸੁਇਨਾਪੁਖਾਥੁ॥ ਏਵਰਗੈਵਰਥੁਰੰਗੋਕੀਏਰਥਅਥਾਕਾ॥ ਕਿਸਤੀਚਿਤਿਨਾਵਤੀਬਿਨ

ਉਸ ਸਭ ਸਾਕਾ ਸਿਰਜਣਿ ਤਰਿ ਭੁਲਾਇ ਅਵਿ ਤੁਨ ਵੈ ਨ ਪਾਕਾ ॥ ੨ ॥ ਲੈ ਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੁੰ ਮਾਇ
ਅਕਰਿ ਇਕਤਾ ਜਿ ਸਨੇਤੁ ਪਤੀ ਅੰਦੁ ਸੋ ਸਦੁ ਤੁ ਹੈ ਅਨਿਤਾ ਅਤੰਕੁ ਕਰਹਿ ਅਤੰਕੀ ਅਵਿ
ਅਪਿ ਅਮਨ ਕੀ ਮਗਿ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਅਪਿ ਭੁਲਾਇ ਅਨਾਤਿ ਜੁਤਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾ
ਏ ਏਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਕਰਖਾਏ ਕੁਏ ਕਿ ਅਮਾਦ ਸਤ ਉਮੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ
ਦਰੈ ਭਗੁਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤੰਗਿ ਤਰਿ ਸਭ ਜਗਮਤਿ ਚਨ ਦੁਏਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੬੧ ॥

ਸਿਰੀਰਗਮਤਲਾ ੫
ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਗੰਗੁ ਘਟਾਇ ਸਟਿ ਭੁਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥ ਛਤ੍ਰ ਪਰਿ
ਥਾਇ ਸਾਤੀ ਅਵਿ ਚਿਸਤ ਸੋ ਪਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿ ਆਲੇ ਪੁਰਿ ਨਿਪੁਰ
ਖੇ ਬਿਖੈ ਦੁਖੁ ਸਤ ਸਾਮਿ ਟਿਗਇਆ ॥ ਰਤੰਗਿ ਜੇ ਤੇ ਥਾਨ ਥਨ ਤਰੇ ਤੇ ਭਵਿ ਅਇਆ ॥ ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡੁ
ਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤੁਕ ਮੁਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗੁ ਤੇ ਵਰਤੈ ਅਠਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ
ਰਿਖੈ ਚਿਨ੍ਹ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਖਾਕੁ ਗਲਿਆ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਰੀ ਸੋ ਸੇਵਕ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਗਿਰੀ ਥਾਹੀ ਵ
ਰਤੰਗੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਬੀਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬੨ ॥

ਸਿਰੀਰਗਮਤਲਾ ੫
ਭੁਲੇ ਕੇ ਚਿਨ੍ਹ ਪੋਲੀ ਐਵਿ ਦੁਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪੁਰਿ ਚਿਤਿ ਨ ਅਇ ਚਿਛੁਟੈ ਗੀਥੇ ਥਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਰੀਚਿ ਭੁਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੰਗੁ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੁੰ ਅਇ ਆਲਾਤਾ ਲੈਇ ॥ ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਠਕ
ਕੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਗੋਇ ॥ ਰਤੰਗਿ ॥ ਰੁਦ ਮਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਦਿ ਸੈਨਾ ਤੀ ਕਾਲੁ ॥ ਚਿਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁ ਖੁਏ
ਭਕ ਮਈ ਅਜਾਇ ॥ ਮੁਕਰੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀ ਅਤਿ ਜਿ ਸਚਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਵ ਲਾਸੇ
ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿਤ ਨਾਤਿ ॥ ਛਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾ
ਏ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਗੰਥ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡੁ ਭਾਲਿ ਕੈ ਅਇ ਪਇੰ ਸੂਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਤਿ ਭੁਥ ਦਾਲਾਇ ਅਕਛਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੬੩ ॥

ਸਿਰੀਰਗਮਤਲਾ ੫
ਪਤੀ ਮੁਤੰਗੁ ਪਤੁ ਲਾਕਾ ਜਸ ਵਰਣੁ ਤੁਰਾ ॥ ਮਾਇ ਅਕੀ ਮਵਿ ਅਪਿ ਅਸਮਾਨੈ ਨਾਤੀ ਗਵਰਾ ॥ ਚਿਨ੍ਹ
ਚਲਿ ਆਪੁ ਭੁਤਾਇ ਅਪਰਿ ਅਵਸਿਜੰਦਗ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਤੁਥੈ ਠਾਕੰਧੀ ਪਾਤਿ ॥ ਜੇ ਤੇਵੀ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਤ
ਰੁਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਤਿ ॥ ਰਤੰਗਿ ॥ ਤਰਿ ਨਾਤੀ ਤੁਰੀ ਪਕੀ ਵਛਣੁ ਤਗ ॥ ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਤੁ ਤਿ ਆਲਾਵੇ
ਗੰਗੈ ਹੋਇ ਅਗੁ ॥ ਜਾਤੋ ਅਤੁਕ ਮੁਕਿ ਰਸਾਦ ਦਾਤੁ ਲਿਖਿ ਮਦਿ ਅਖੇਤਗ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਲਪਤੁ ਪੈਯੋਗ
ਏ ਅਦੁ ਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ ॥ ਤੀਜੈ ਲਾਖ ਲਾਖਾਇ ਆਚਰਿ ਥੈ ਭੈਰੁ ਭਇਆ ॥ ਕਦੀ ਚਿਤਿ ਨ ਅਇ ਚਿਤਿ

ਨਿਜੀਭਿਪਿੰਡੁਦੀਆ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਰਿਅਜੀਭਿਕੀਅਕੁਰਥਾਦੁ॥ ਜਿਸਰੇਸੋਈਮਨਿਪਰੇ
ਮਿਲਿਅਪੁਰਖੁਸੁਜਾਦੁ॥ ਨਾਨਕਡਿਠਾਸਦਾਨਾਨਿਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਦੁ॥੪॥੪॥੬੪॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫ ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਿਨਜਾਉ॥ ਧੰਧਾਸਭੁਜਲਾਇਕੋਗੁਰਿ
ਮੁਦੀਅਸਦੁਸੁਆਉ॥ ਅਸਾਸਭੇਲਾਤਿਕੋਇਕਾਅਸੁਕਮਾਉ॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਤਿਨਅਗੋ
ਲਿਅਥਾਉ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਕਰੇਤਨਸਲਾਹਿ॥ ਸਭੇਗੁਰਿਸਿਅਲਪਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ ਗੁਰੁ
ਦੁਖਭੁਖਨਤਵਿਅਪੀਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਤੋਇ॥ ਕਿਸੁਤੀਕੰਮਿਨਛਿਜੀਐਜਤਿਰਦੈਸਚਾਸੋਇ॥
ਜਿਸੁਤੁਰਖਤਿਤਬਦੇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਸੁਖਦਾਤਗੁਰੁਸੇਵੀਐਸਭਿਅਵਗਣਕਛੋਧੋਇ॥੨॥
ਸੇਵਾਮੰਗੈਸੇਵਕੋਲਾਈਅਪੁਨੀਸੇਵਾ॥ ਸਧੁਸੰਗੁਮਸਕਰੇਤੁਠਪਵਦੇਵਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਰ
ਤਿਸਤਿਥੈਅਪੇਕਰਣਕੋਵਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਥਲਿਤਰਲੈਮਨਸਾਸਭੁਪੂਰੇਵਾ॥੩॥ ਇਕੋਦਿਸੈਸ
ਜਣੈਇਕੋਭਾਈਮੀਤੁ॥ ਇਕਸੈਦੀਸਮਗਰੀਇਕਸੈਦੀਤੈਰੀਤਿ॥ ਇਕਸਸਿਭਿਮਨੁਮਾਨਿਅ
ਤਾਉਅਨਿਤਚਲਾਚੀਤੁ॥ ਸਦੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀਤੁ॥੪॥੫॥੬੫॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫ ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਅਵੈਇਕੁਤਥਿ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਯੋ
ਸਚਾਸਬਦੁਕਥਿ॥ ਗੁਰੇਤਮਤਲੁਪਰਾਪਤੇਜਿਸੁਲਿਖਿਅਉਵੈਮਥਿ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਏਕਸਸਿਭਿ
ਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਏਕਸਥਿਨੁਸਭਪੰਧੁਏਸਭਮਥਿਅਮੋਹਮਾਇ॥ ਗੁਰੁਗਲਖਖੁਸੀਆਪਤਿਸ
ਅਜੇਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਨਿਮਖਏਕਤਰਿਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਤੋਇ॥ ਜਿਸਕ
ਉਪੁਰਥਿਲਿਖਿਅਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਚਰਕਗੋਤ॥੨॥ ਸਫਲਾਮੁਰਤਿਸਫਲਾਘਜੀਜਿਤੁਸਚੇਨਾਨਿ
ਪਿਅਗੁਦੁਖੁਸੰਤਾਪੁਨਲਗਾਈਜਿਸੁਤਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਰੁ॥ ਥਾਤਪਕਰਿਗੁਰਿਕਛਿਅਸੋਈਭਿਅ
ਪਾਹਿ॥੩॥ ਬਨੁਸੁਤਾਵਾਪਵਿਤੁਏਜਿਥੈਸੰਤਸਭਾ॥ ਛੋਈਤਿਸਤੀਨੀਮਿਲੈਜਿਨਿਪੁਰਾਗੁਰੁਲਭਾ
ਨਾਨਕਥਘਰੁਤਤਾਜਿਥੈਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਗਾ॥੪॥੬॥੬੬॥

ਸੋਈਪਿਆਈਐਜੀਐਜੇਸਿੰਧੁਸਤਪਤਿਸਤੁ॥ ਤਿਸਤੀਕੁਰਿਅਸਿਮਾਨਜਿਸਕਾਸਭਾ
ਵੇਸਤੁ॥ ਸਭਸਿਅਲਪਢਾਰਿਕੈਗੁਰਕੀਚਰਦੀਪਾਤੁ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸੁਖਸਤਜਸੇਤੀਜਪਿਨ
ਉ॥ ਅਠਪਤਰਪੁਥਿਅਇਤੁੰਗੁਣਗੋਇਦਨਿਤਗਾਉ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਤਿਸਕੀਸਰਈਪਰਮਨਾ
ਜਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਤੋਇਅਲਾਦੁਖਦਰਦੁਨਮੁਲੋਤੋਇ॥ ਸਦਾਸ

ਕਰਿਚਕਰੀਪੁਰੁਸਾਤਿਬੁਸਚਸੋਇ॥੨॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਤੋਇਨਿਰਮਲਾਕਟੀਐਜਮਕੀਠਾਸਾਸੁਖ
ਦਤਭੈਭੰਜਨੇਤਿਸੁਅਗੈਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਮਿਤਰਕਰੇਨਿਸੁਮਿਤਰਵਾਨੁਤਕਾਰਜੁਅਵੈਰਸਿ॥੩॥
ਬੁਤੋਬੁਤੁਵਖਾਣੀਐਉਚੋਉਚਾਥਾਉ॥ਵਰਨਾਚਿਤਨਾਥਾਤਰਾਕੀਮਤਿਕਤਿਨਸਕਾਉ॥ਨਾਨਕ
ਕਉਪੁਰੁਮਇਅਕਰਿਸਚੁਦੇਵਤੁਅਪੁਲਾਨਉ॥੪॥੬॥੬੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਨਾਮੁਪਿਆਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁਮੁਖੁਜਲੁਤੋਇ॥ਪੁਰੇਗੁਰੇਤਪਾਈਐਪਰਗਟੁਸਭਨੀ
ਲੋਇ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਕੈਘਰਿਵਸੈਏਕੋਸਚਸੋਇ॥ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਨਾਸੁਸਤ
ਈਸਦਾਸੰਗਿਅਗੈਭਏਛਾਡਾਇ॥ਰਤਾਉ॥ਦੁਨੀਅਕੀਅਵਡਿਅਈਅਕਵਨੈਅਵਤਿਕਾਮਾ
ਮਇਅਕਰੰਗੁਸਭੁਫਿਕਾਜਤੋਥਿਨਸਿਨਿਦਾਨਿ॥ਜਕੈਤਿਰਦੈਤਰਿਵਸੈਸੋਪੁਰਪਰਧਾਨੁ॥੨॥ਸਾ
ਪੁਰੀਤੋਰੇਵਕਾਅਪਣਾਅਪੁਤਿਅਗਿ॥ਉਪਾਵਸਿਆਲਪੁਸਗਲਛਡਿਗੁਰਕੀਚਰਲੀਲਾਗੁ
ਤਿਸਤਿਪਰਪਤਿਰਤਨੁਤੋਇਜਿਸੁਮਸਤਕਿਤੋਵੈਭਾਗੁ॥੩॥ਤਿਸੈਪਰਪਤਿਭਾਈਤੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪੁਰੁ
ਅਪਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਨਿਸੁਖਿਸੈਤਉਮੈਤਪਾ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਭੇਟਿਅਥਿਨਸੇਸਗਲਾਸੰ
ਤਾਪ॥੪॥੮॥੬੮॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਇਕੁਪਛਾਣੁਜੀ

ਅਕਾਇਕੋਰਖਣਤਾਗੁ॥ਇਕਸਕਾਮਨਿਅਸਰਾਇਕੋਪੁਲਾਅਧਾਗੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖ
ਅਰਥੁਮੁਕਰਤਾਗੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਗਲਉਪਾਵਤਿਅਗੁ॥ਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧਿਨਿਤਇਸੁਕੀਲਿ
ਵਲਗੁ॥ਰਤਾਉ॥ਇਕੋਭਾਈਮਤੁਇਕੁਇਕੋਮਤਪਿਤਾ॥ਇਕਸਕੀਮਨਿਟੈਕੈਤਜਿਨਿਜੀਓਪਿੰਡ
ਇਤਾਸੋਪੁਰੁਮਨੁਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਕੀਤਾ॥੨॥ਘਰਿਇਕੋਥਾਤਰਿਇਕੋਥਾਨਥਨ
ਕੀਅਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਿਨਿਕੀਏਅਠਪਤਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਇਸੁਸੇਤੀਹਤਿਅਨਤੋਵੀਸੋਗਸੰਤ
ਪਾ॥੩॥ਪਰਥੁਮੁਪੁਰੁਏਕੁਤੋਦੁਜਾਨਾਤੀਕੋਇ॥ਜੀਓਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੁਤੋਇ॥
ਗੁਰਪੁਰੁਭਾਇਅਜਪਿਨਾਨਕਸਚਸੋਇ॥੪॥੮॥੬੮॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਜੇਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਭਿਲਾਇਅਸੇਪੁਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਜਿਨਕਉਅਪਿਦਿਐਲੋਤੋਇਤਿਨਉਪਜੈਮਨਿਗਿ
ਅਨੁ॥ਜਿਨਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਤਿਨਪਾਇਅਤਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਇ॥
ਨਗਬਸੁਖਾਸੁਖਉਪਜਤਿਦਰਗਤਪੈਧਾਜਾਇ॥ਰਤਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਭਉਗਇਅਭਾ
ਉਭਗਤਿਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਪੁਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾਅਪਿਕਰੇਪੁਤਿਪਾਲਾ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਲੁਕਟੀ

ਐਗੁਰਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਤ ਲਾ ॥ ੨ ॥ ਥਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਹ ਵਿਰਤਿ ਆਪਾ ਰਬੁ ਤਮੁ ਪੁਰੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨ
ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੇ ਦੁਜਨਾ ਤੀਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਏ ਭੁਟੀ ਐਕੀ ਤਾਲੇ ਜੇ ਸੁ ਤੇਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ
ਵਸਿ ਆਪਾ ਰਬੁ ਤਮੁ ਸੇ ਪੁਰੇ ਪਰਪਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਮਿਥ
ਪੁਰੁ ਪਿਆਇ ਆਨਾ ਕਤਿ ਨ ਕਰਥਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੮੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਤਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਆਏ ਕਸ
ਸਿਓਲਿ ਵਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਮੁਖੁ ਭਿਜਲਾ ਪੁਰੁ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਇਆ ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੇ ਲੈ
ਮਲਾਸਾ ਚੈਨਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸੁਖੁ ਤੇਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇਨ ਕੋਇਆ ॥
ਰਤਾਓ ॥ ਮਨ ਕੀ ਅੰਧੇਰਾ ਪੂਰੀ ਆਪਾਇਆ ॥ ਮੁਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰੈ ਤਰੁ ਪਛ
ਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਭਿਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦਿਸਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨ ਸਿਆਤ ਜਿਆ
ਸਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਤਲਾ ਭੁਨਾਮੁ ਪੁਰਨ ਤੇ ਏਕਾ ਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿਆ
ਦੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਗਇਆ ॥ ਅਪਿ ਤੇ ਅਸੀ ਮਤਰ ਵਨਾ ॥ ਸਚੁ ਮਤਲਾ ਪੁਰੁ
ਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਪਛਨਾ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕ ਭੁਗਥਾਦ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ ॥ ਤਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ
ਮੁਖੁ ਭਿਜਲੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਗਿ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਗੁਣ ਸਾਗੇ ਰੇਤ ਰੰਗਿ ਆਪਾਗਾ ॥ ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਸੁਖੁ ਸਰ
ਗਨਾਨ ਕਸਦ ਬਲਿਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੮੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਤਿ
ਲੈ ਪਾਈ ਐਸ ਬਦੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰ ਆਪਣੀ ਜਪੀ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁ
ਖ ਕਟੀ ਐ ਲਗੈ ਸਤ ਜਿਧਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪੁਰ ਸਰਣਾ ਏ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਨੀ ਏ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਰਤਾਓ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਈ ਐ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹਾ ॥ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਮਿਲਾ ਸੰ
ਤੀ ਸਚਾ ਸਥ ਦੁਵਿਸਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ਸਿਰਿ ਸਤਾ ਪਾਰਿਸਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲਾ ਕਾ
ਸਰ ਦੁਜਨਾ ਤੀਰਾਓ ॥ ਮੈਧਰੇਤਰੀ ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਤੇਰੈ ਤਾਲਿ ਰਤਾਓ ॥ ਨਿਮਾਇ ਆਪੁ ਰਮਾ ਦੁਤ੍ਰੇਤੈ
ਸੰਗਿ ਸਮਾਓ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਆਰਾਧੀ ਐ ਆਠ ਪਤਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜੀ ਆਪੁ ਲਤਨੁ ਪਨੁ ਰਖੈ ਕਰਿ
ਰਪਾ ਰਖੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਦੇਖ ਭਿਤਾਰਿ ਅਨੁ ਪੁਰੁ ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੮੨ ॥
ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਓ ਮਰੈਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਨਵੇ ਭੋਜਿ ਆਇ
ਓ ਰੈ ਸਭ ਮਤਿ ਰਤਿ ਆਸਮਾਇਆ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੈ ਸਤਿ ਭਾਇਆ ॥ ਅਚਰ ਜਗੁ

ਨਿੰਜੋਨੇਗੁਰਿਮੇਲਾਇਆਮਾਇ॥੧॥ ਭਾਈਗੋਮੀਤਕਰਤੁਪੁਭੁਜੇਇ॥ ਮਾਇਆਮੋਤਪਗੀਤਿਧਿਰੁ
ਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ ੨॥ ਭਾਈਗੋਮੀਤਕਰਤੁਪੁਭੁਜੇਇ॥ ਮਾਇਆਮੋਤਪਗੀਤਿਧਿਰੁ
ਗੁਰਿਚਵਰਾਅਪਾਰਾ॥ ਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਤਚਲੁਤਿਸੁਦਰਵਰਾ॥ ਜੇਮੰਗੀਐਸੁਪਾਈ
ਐਨਿਪਰਾਅਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਾਵਿਖਤਿਹਤਿਮਨਿਤਨਿਤੋਵੈਸੰਤਿ॥ ਇਕਮਨਿਏਕੁਪਿਆਈ
ਐਮਨਕੀਲਾਤਿਭਗੰਤਿ॥ ਗੁਣਨਿਪਨੁਨਵਤਨੁਸਦਪੁਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਅਰਾਪੀਐ
ਦਿਨੁਵਿਸਰੁਨਹੀਰਾਤਿ॥ ੪॥ ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਕਸਖਾਗੋਵਿਦੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰ
ਪੀਸੋਸਗਲਵਾਰੀਐਇਤਿਦੁ॥ ਦੇਖੈਸੁਣੈਤੁਹਿਸਦਘਟਿਘਟਿਬੁਝਮੁਗਵਿਦੁ॥ ਅਕਿਰਤ
ਘਣਨੋਪਾਲਦਾਪੁਰਨਾਨਕਸਦਾਬਖਸਿਦੁ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੮੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾਪ

ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਜਿਨਿਪੁਭਿਦੀਆਗਧਿਅਸਤਿਸਵਾਰੀ॥ ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਥਾਪਿਆਅੰਤਰਿ
ਜੋਤਿਅਪਾਰਾਸਦਾਸਦਾਪੁਭੁਜਿਮਗੀਐਅੰਤਰਿਰਖੁਭੁਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਪੁਰਸਰਦਾਈਸਦਾਹੁਦੁਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਇ॥ ੨॥ ਭਾਈਗੋਮੀਤਕਰਤੁਪੁਭੁਜੇਇ॥ ਮਾਇਆਮੋਤਪਗੀਤਿਧਿਰੁ
ਗੁਰਿਚਵਰਾਅਪਾਰਾ॥ ਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਤਚਲੁਤਿਸੁਦਰਵਰਾ॥ ਜੇਮੰਗੀਐਸੁਪਾਈ
ਐਨਿਪਰਾਅਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਾਵਿਖਤਿਹਤਿਮਨਿਤਨਿਤੋਵੈਸੰਤਿ॥ ਇਕਮਨਿਏਕੁਪਿਆਈ
ਐਮਨਕੀਲਾਤਿਭਗੰਤਿ॥ ਗੁਣਨਿਪਨੁਨਵਤਨੁਸਦਪੁਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਅਰਾਪੀਐ
ਦਿਨੁਵਿਸਰੁਨਹੀਰਾਤਿ॥ ੪॥ ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਕਸਖਾਗੋਵਿਦੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰ
ਪੀਸੋਸਗਲਵਾਰੀਐਇਤਿਦੁ॥ ਦੇਖੈਸੁਣੈਤੁਹਿਸਦਘਟਿਘਟਿਬੁਝਮੁਗਵਿਦੁ॥ ਅਕਿਰਤ
ਘਣਨੋਪਾਲਦਾਪੁਰਨਾਨਕਸਦਾਬਖਸਿਦੁ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੮੪॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾਪ

ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਪਨੁਮੇਰਾ

ਗੁਪਮੈਦੇਸੁ॥ ਸੁਤਦਾਰਾਬਨਿਤਾਐਨਕਬਤੁਤੁਰੰਗਅਰੁਵੇਸੁ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਨਵਸਈਕਾਰ
ਜੋਕਿਤੋਨੇਲੇਖਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿਤਸਾਪਕੀਗੁਰਚਰਦੀਚਿ
ਤੁਲਾਇ॥ ੨॥ ਭਾਈਗੋਮੀਤਕਰਤੁਪੁਭੁਜੇਇ॥ ਮਾਇਆਮੋਤਪਗੀਤਿਧਿਰੁ
ਗੁਰਿਚਵਰਾਅਪਾਰਾ॥ ਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਤਚਲੁਤਿਸੁਦਰਵਰਾ॥ ਜੇਮੰਗੀਐਸੁਪਾਈ
ਐਨਿਪਰਾਅਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਾਵਿਖਤਿਹਤਿਮਨਿਤਨਿਤੋਵੈਸੰਤਿ॥ ਇਕਮਨਿਏਕੁਪਿਆਈ
ਐਮਨਕੀਲਾਤਿਭਗੰਤਿ॥ ਗੁਣਨਿਪਨੁਨਵਤਨੁਸਦਪੁਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਅਰਾਪੀਐ
ਦਿਨੁਵਿਸਰੁਨਹੀਰਾਤਿ॥ ੪॥ ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਕਸਖਾਗੋਵਿਦੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰ
ਪੀਸੋਸਗਲਵਾਰੀਐਇਤਿਦੁ॥ ਦੇਖੈਸੁਣੈਤੁਹਿਸਦਘਟਿਘਟਿਬੁਝਮੁਗਵਿਦੁ॥ ਅਕਿਰਤ
ਘਣਨੋਪਾਲਦਾਪੁਰਨਾਨਕਸਦਾਬਖਸਿਦੁ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੮੫॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਸਗਣਿਪਏ ਪੁਰਾਪਦੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਅਕਿਰਪਾ ਲਾਗਤਿਗੁਰੂ

ਕੈਉਪਦੇ ਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਗੁ ਕਰੇ ਦਇਆ ਪੁਰੁ ਅਪਦੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੁਵਿ ਸਾਗੁ ਰਤਾ ਭੀਰੁ
 ਦਗੋਵੈ ਦਨਿ ਤਗਵੀ ਅਤਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟ ਦਤਾ ਗਾਥਿ ਨੁਤਰਿ ਨਾਮਨ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ਕਰਿ ਭਿਠੇ ਬਿਸਥਰ
 ॥ ਸਤ ਜੇ ਸਿਠੀ ਰਿਤਿ ਅਭਵ ਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਾਖ ਸੰਜਮਾਪਈ ਐਸਾ ਪੁਰਿ
 ਲੁਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸੇ ਤੇ ਜੇਵੇ ਖੈ ਸਦਾ ਦੁਰਿ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰ ਤਰਿਗਵਿਰਤਿ ਅਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੁਰਿ ॥ ੩ ॥ ਸ
 ਚੁਪਾਤ ਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਚੀ ਰੁਦਰਤਿ ਪਰੀ ਅਨੁਸਚਿ ਸਿਰਜਿ ਚਿਨ੍ਰਜਨੁ
 ॥ ਨਨਕ ਜਪੀ ਐਸ ਚੁਨਾ ਮੁਤਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਥਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੮੬ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਉਦਮੁਕਰਿ ਤਰਿਜਾਪਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਨੁ ਖਾਟਿ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਰਿਸਿ

ਰਦਾ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿਤੁ
 ਸਭੁ ਚੁਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰੂ ਭੀ ਸੁਕਾਰ ਦਿਤੁ ਪਾਰਿ ਅਸੇ ਪੁਰੁ ਭਿਠਾਨਾ ਲਿ ॥ ਜਲਿ ਬਿ
 ਮਤੀ ਅਲਿਪੁਰਿ ਅਪੁਰੁ ਅਪਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾ ਲਿ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇ ਆਲਾ ਗੀਸ
 ਚੁਪਗੀਤਿ ॥ ਚਰਣ ਭੁਜੇ ਪਾਰਬਤ ਮਕੇ ਸਭਿ ਜਪਤ ਪਤਿਨੀ ਕੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨ ਜੇਵੇ ਤਰਮ
 ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿਕਾਨਉ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੰਦਰ ਸਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੮੭ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਦੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀ ਐ ਤਰਿਨਉ ॥ ਚਰਣ

ਲਗੁਰਿ ਪਨੁ ਦੀ ਅਧੀਮ ਲਿਅਨਿ ਬਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪੁੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜ ਸੇ ਅਠਪਤਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
 ਰਿਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਭੇਟਿ ਅਮਰ ਦੁਨਾ ਵਲੁ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿਭੁਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਗੰਗਾ ॥ ਪਦ
 ਟ ਅੰਤਰਿਗਵਿਰਤਿ ਅਸਦਾ ਸਤਾਈ ਸੰਗਿ ॥ ਰਤਾ ਭੀ ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿ ਅਗਲੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿ
 ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿ ਅਸੇ ਰੁਪਤਾ ਸਿਅਉ ਤਰ ਸੁਜਾਵੈ ਜਿਦੁ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ
 ਖਸਿਦੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਪੁਰੁ ਅਪਦਾ ਸੋਈ ਗਜਨਹਿ ਦੁ ॥ ੨ ॥ ਅਉਸਰਿ ਤਰਿਜ ਸੁਗੁਣ
 ਦਜਿ ਤੁਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਰਸਨ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਵਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਨੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਿ
 ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਿਖੈ ਆਲਪੁਰਖੁ ਮਿਤਰ ਵਨੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪਨੁ ਤਿਸਦਾ ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਥਾਨੁ ॥ ੩ ॥
 ਮਿਲਿ ਅਕਦੇ ਨਵਿ ਢੁਕੈ ਜੇ ਮੇਲਿ ਅਕਰਤਾ ਗਿ ॥ ਦਾਸ ਕੇ ਥਪਨ ਕਟਿ ਅਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣ ਤਰਿ

ਕੁਲਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਚਿਨ੍ਹ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਥੀ ਚਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣ ਗਤੀ ਜਿਸ ਗਲਾ ਘਟਾ
ਆਪੁ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੮੮ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀ

ਐਸਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਮਿਠਰ ਕ
ਰੇ ਜੇ ਅਪਣੀ ਸਚੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚ ਸੇਵਿ ਜਿ ਚਰੁ ਸਾਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸ
ਕੁਰੁ ਤੈ ਅੰਤੋ ਤੋਇ ਬਿਨੁ ਸਾਗਰੁ ॥ ਭਾਉ ਸਾਤਿ ਬੁਝੇ ਗਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰੁ ਦੁਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਅਪਣੀ ਮਲਵੈ ਮਾਇ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀ ਆ
ਸ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨ
ਮਕਧੁਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਤੀ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਰਾਵਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪਰਵ ਦੁਗਾਰੁ ਸਾ
ਲਾਤੀ ਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਰਾਧੀ ਐ ਏਤਾ ਮਰਿਵਿ ਸੇਖਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮ
ਰਤਿ ਸੁਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੮੯ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਸੰਗਤ ਨਹੀ ਮਲਿ ਭਾਈ ਤੋ ਸਚਾਨਾ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ਤੋ ਸਾਥਿ ਪਤੁ ਜੀ ਅਕਾ ਐ ਥੈ ਥੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ
ਪੁਰੋਖਾਈ ਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਤ ਲਾਇ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਤੋ ਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੋਇ ਦਿ ਘ੍ਰਾ ਲਾ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇਵ ਭੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਦੁਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁ ਏ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਤ ਭ
ਸਲਾਪ ਦਰਬਤਿ ਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿ ਨਿਗੁਰੁ ਭਿਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿ ਨ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ਰਭ
ਗੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਸ ਕੁਮਤਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਰਾਬੁ ਤ ਮੁਹੁਰ
ਕੁਦਲਾ ਏ ਰਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਤੀ ਐ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥ ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਤ
ਚਲੇ ਜੇ ਨਿਗੁਰੁ ਧਰਿ ਅਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਲਿ ਅਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਪਥਾ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿ ਅਥੈ ਭੰ ਜਨੁ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਤਿ ਰਗੰਭੀ ਰੁਏ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅ
ਪਖੰਡਾ ॥ ਜਿ ਨਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਪਣਾ ਜਮ ਦੁ ਤਨ ਲਾਗੈ ਭੰਡੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗਈ
ਭੋਜਿ ਭਿਠਾ ਬੁਝ ਮੰਡੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਅਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਥਾਇ ਅਕਉ ਤਾਉ
ਜਿ ਅਸ ਦੁ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿ ਦਕੀ ਏ ਬਿਖਿ ਅਰਚਿ ਅਥਾ ਦੁ ॥ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਾ ਮਨ ਤੋ ਵਈ

ਵਿਦੁਨਾਵੈਬਿਸਮਾਦੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੇਵਿਲਸਲਾ
ਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁ॥ ਰਹਤੁ॥ ਜਿਉਕੁਰਹਤੁਰਕਾਇਆਪਵੈਦਤਦੇਸਿਜਾਇ॥ ਲੋਭੁ
ਜੰਤੁਨਜਾਣਈਭਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਅਪਿਅਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪ
ਇ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਜਾਲੁਪਸਾਰਿਅਭੀਤਹਿਚੋਗਥਲਾਇ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰਖੀਠਾਸਿਆ
ਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥ ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਤਿਨਜਾਣਈਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵੈਜਾਇ॥ ੩॥
ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਸੀਸੋਤਿਅਥੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ ਜਿਸਨੇਰਖੈਸੋਹੈਸੰਬਿਧੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥
ਤਹਿਜਨਤਹਿਲਿਵਭੁਧੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਯੁ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੨੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮ

ਤਲਾਪ ਘਰੁ ੨ ਗੋਇਲਿਅਇਅਗੋਇਲੀਕਿਅਤਿਸੁਭੰਭੁਪਸਾਰੁ॥ ਮੁਹ
ਲਤਿਪੁੰਨੀਚਲਣਤੁੰਸੰਮਲੁਘਰਥਾਰੁ॥ ੧॥ ਤਹਿਗੁਲਗਾਉਮਨਾਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵਿ
ਅਗਿ॥ ਕਿਅਥੇਜ਼ਜੀਥਤਗੁਮਨਾ॥ ਰਹਤੁ॥ ਜੈਸੇਰੈਦਿਪੁੰਨੁਲੇਭਿਚਲਸਤਿਪਰ
ਤਿ॥ ਕਿਅਤੁੰਰਤਹਿਸਤਸਿਉਸਭਫਲਾਕੀਥਾਗਤਿ॥ ੨॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਅਕਰਤਿ
ਨਿਦੀਅਸੋਪੁਭੁਲੇਨਿ॥ ਸਰਪਰਭੁਠੀਚਲਣਛਡਿਜਾਸੀਲਾਖਕਰੋਜਿ॥ ਲਾਖਚਭੁਰ
ਤੁਮਤਿਅਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸੰਲਿਖਿਤੁੰਸੋਦਿਨੁਨੇਕਾਇ
ਇ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੨੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾਪ ਤਿਚਰੁਵਸਤਿਸੁਭੰ

ਜੀਜਿਚਰੁਸਾਥੀਨਾਨਾ॥ ਜਾਸਾਥੀਭੁਠਿਚਲਿਅਤਾਪਨਖਕੁਰਾਲਿ॥ ੧॥ ਮਨਿਬੈਰ
ਭਇਅਦਰਸਨੁਦੇਖਲੈਕਾਚਭੁ॥ ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁ॥ ਰਹਤੁ॥ ਜਿਚਰੁਵਸਿਅਕੰਤੁ
ਰਿਜੀਭੁਜੀਭੁਸਭਿਕਤਾਤਿ॥ ਜਾਭੁਠੀਚਲਸੀਕੰਤਜਾਤਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਥਾਤਾ॥ ੨॥
ਧੰਨੁਜੈਸੁਤੇਸੇਵਿਤੁੰਸਾਤੁਰਜੈਸੁਖਿਵਸੁ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਚਰੁਅਚਰੁਸਿਖੁਤੁਪੁਕਦੇ
ਗੋਦੁਖੁ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਸਾਤੁਰੈਵੈਵਲਾਸਭਿਮੁਕਲਾਵਲਤਾ॥ ਨਾਨਕਪੰਨੁਸੁਤਗ
ਜਿਨਸਤਨਾਨਿਪਿਅਰੁ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੨੩॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾਪ

ਘਰੁ ੬ ਕਰਲਕਾਰਣੇਕੁਭੀਤਿਨਿਕੀਅਅਕਾਰੁ॥ ਤਿਸਤਿਪਿਅਵਰੁ
ਨਮੇਰੇਸਰਥਕੇਅਪਾਰੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਿਮਤਿਪਿਅਇ॥ ਛੋਡਿਸਗਲਾਸਿਅ

ਪਾਸਿਸਥਦਿਲਿਵਲਾਇ। ॥ ੨੪ ॥ ਆਦਿ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉਥਿਅਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁ ਤਿਹੈ
ਤੋਇ। ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਰਿਹੈ ਗੁਰਬਿਨੁ ਤਰਿਓਨ ਕੋਇ। ॥ ੨ ॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾ
ਰੈਪਾਸਗਲੇਜਾਇ। ਤਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਤਰੈ ਜਿਗੁਰਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ। ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਤਰਿਕਾਨਾ ਭਉ। ਸੇਵ ਰਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਉ। ॥
੪ ॥ ੨੪ ॥ ੨੪ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਸੰਚਿਤ ਰਿਧਨੁ ਪ੍ਰਜਿਸ
ਭਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਸਗਲਾ ਵਿਕਾਰਾ। ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਅਤਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤੋਇ ਉਧਾਰਾ।
॥ ਜਪਿ ਮਨਨਾ ਮੁਏ ਕੁ ਅਪਾਰਾ। ਪਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਤਿਨ ਦੀਅਰਿ ਦੇਕਾ ਅਪਾਰਾ।
ਗੁਰੁ। ਕੀਮਤ ਕੋਧਿ ਅੰਤ ਕਾਰਿ ਮਾਭੇ ਵਿਅਪਿ ਅਸੰਸਾਰਾ। ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਦੀਲ ਗੁਰ
ਰਦੀ ਸਿਟੈ ਦੁਖ ਅੰਧਾਰਾ। ॥ ੨ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ਏਤ ਕਰਦੀ ਸਾਰਾ। ਅਪੁ
ਛੋਡਿ ਸਭੁ ਤੋਇ ਰੋਣਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ। ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰ ਤੋਪ ਸ
ਰਿਅਪਾਸਾਰਾ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿ ਅਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਾ। ॥ ੪ ॥
੨੫ ॥ ੨੫ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ
ਸਗਲਾ ਦੁਤੂੰ ਤੇਰਾ ਤਭਗ ਤੂੰ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ। ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਸਮਾ
ਦਾ ਕਿਅ ਕਤ ਉਸੁ ਉਸੁ ਅਮੀ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ। ਗੁਰੁ। ਮਾਨ ਅਭਿਮਾ
ਨ ਮੰਧੇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ। ਤਤ ਸਮ ਦਰਸੀ ਸੰਤ ਤੂੰ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਾਹੀ। ॥ ੨ ॥ ਕਤ ਨ ਕਤ
ਵਨੁ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ। ਕਥਨ ਕਤ ਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ। ॥ ੩ ॥ ਗਤਿ
ਅਵਿਗਤਿ ਕਉਨ ਦਰਿਨ ਅਇਆ ਸੰਤ ਨ ਕੀਰੇ ਦੁਨਾਨ ਕਦਨੁ ਪਾਇਆ। ॥ ੪ ॥
੨੬ ॥ ੨੬ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਪਾਉ ੭ ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ
ਪਾਉ ਮੈਲਾ ਭਲਾ ਭਾਇਆ। ਕੁਲ ਤਿਉ ਕਤਿ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਤਰਿਖਿ ਤਾਮਾਇਆ। ॥ ੧ ॥
ਜੇ ਕਤ ਨ ਕਤ ਵਨਾ। ਤੇਰਾ ਬਿਖ ਮੁਭ ਵਨਾ। ਗੁਰੁ। ਤਉ ਮਾਝੁ ਤਦੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ
ਤਉ ਜਨ ਉਧਾਰਾ। ਸਭ ਤੀ ਮਧਿ ਸਭ ਤਿਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਤ ਤਾਜੁ ਬਾਪਾ। ॥ ੨ ॥ ਪਿਤਾ ਤ
ਉ ਜਨ ਉਧਾਰੀ। ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਰਖੈ ਮਮਤਾ। ॥ ੩ ॥
ਤੇਰੇ ਬਿਧਾਲਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਤਿ ਭੈ ਅਵਲਾ ਜਾਣਾ। ਗੁਰੁ। ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਛਾ

੮੫॥੪॥੨੬॥੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ੫੨੧ ਸੰਤਜਨਮਿਲਿ

ਈਅਕਟਿਅਜਾਜਮਕਾਲਾਸਚਾਸਤਿਥੁਮਨਿਵਰਾਏਅਖਸਮੁਦਾਅਲਾਪੁਰਾਨ
ਗੁਰੁਭੇਦਿਅਥਿਨਸਿਅਸਭੁਜੰਜਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਤਉਤੁਧਵਿਟੁਕੁਰਥਾਦੁ
ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਥਲਿਤਾਹੈਤੁਸਿਦਿਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮ੍ਹਾਰਤਾਉਜਿਨਤੁੰਸੇਵਿਅਭੁ
ਕਰਿਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਨਾਤਿਨਪਿਛੈਛੁਟੀਐਜਿਨਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਧਨਾਗੁਰੁਜੇਵਰੁਦ
ਤਕੋਨਤੀਜਿਨਿਦਿਤਾਅਤਮਦਨੁ॥੨॥ਅਏਸੇਪਰਵਾਦੁਤਤਿਜਿਨਗੁਰੁਮਿਲਿਅ
ਭਾਇਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਅਦਰਗਤਥੈਸਦੁਜਾਇਕਰਤੇਤਥਿਵਡਿਅਈਅਪੁਰਖਿ
ਖਿਅਪਾਇ॥੩॥ਸਚੁਕਰਤਾਸਚੁਕਰਦੁਤਹੁਸਚੁਸਤਿਥੁਸਚੁਟੇਕਾਸਚੇਸਚੁਦ
ਈਐਸਚੇਥੁਧਿਥਿਥੇਕਾਸਰਥਨਿਰੰਤਰਿਗਵਿਗਤਿਅਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਏਕਾ॥੪॥

੨੮॥੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪੁਜੀਐਮਨਿਤਿ

ਲਾਇਪਿਅਗੁਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅਕਾਸਰੁਸੈਦੇਇਅਧਰਾਸਤਿਗੁਰਥਚਨਕਮਵ
ਦੇਸਚਾਏਤੁਵੀਚਰਾਥਿਨਸਾਧੁਸੰਗਤਿਰਤਿਅਮਾਇਅਮੋਤੁਸਰੁਢਾਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾ
ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇਸਾਧੁਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪੁਰਨਤੋਵੈਪਾਲਾਰਤਾਉਗੁਰੁਸਮਕ
ਅਪਾਰਗੁਰੁਵਡਭਗੀਦਰਸਨੁਤੋਇਗੁਰੁਅਗੋਚਰੁਨਿਗਮਲਾਗੁਰੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ
ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਦੁਤਹੁਗੁਰੁਮੁਖਿਸਚੀਸੋਇਗੁਰੁਤੇਬਾਤਹਿਕਿਉਨਤੀਗੁਰੁਕੀਰ
ਜੈਸੁਤੋਇ॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਜਤੁਗੁਰੁਮਨਸਪੁਰਦੁਤਹੁਗੁਰੁਦਾਤਾਤਰਿਨਾ
ਦੇਇਉਧੈਸਰੁਸੈਸਰੁਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਗੁਰੁਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰੁ
ਮਤਿਮਾਅਗਮਤੋਕਿਅਕਥੇਕਥਨਹਰੁ॥੩॥ਜਿਤਜੇਠਲਾਮਨਿਥੰਢੀਅਤਿ
ਜੈਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਪੁਰਖਿਲਿਖੇਪਾਵਦੇਸਚੁਨਮੁਦੇਇਰਾਸਿਸਤਿਗੁਰਸਰਦੀਅ
ਇਅਥਾਤੁਜਿਨਤੀਥਿਨਾਸਾਤਰਿਨਾਨਕਕਦੇਨਵਿਸਰਉਏਤੁਜੀਓਪੰਡੂਤੇਰਾਸਾ॥੪॥

੧੨॥੨੯॥੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਸੰਤਜਨਤੁਸੁਦਿਭਾਈਤੋ

ਨੁਸਾਚੈਨਾਇਗੁਰੁਕੇਚਰਦਸਰੇਵਦੇਤੀਰਥਤਰਿਕਾਨਾਉਅਗੋਦਰਗਤਿਮੰਨੀਅਤਿ
ਨੀਅਤਿਮਿਲੈਨਿਥਵੇਖਾਉ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਾਚੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਤੋਪਈਐ

ਗੁਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟੁ ਵਾਰਿ ਅਜਿ ਨਿਦਿ ਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸ
 ਚੁ ਸਲਾਹੁ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰ
 ਸਿਨ ਵਿਸੈ ਸਭ ਲਾਗੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਅਠਪਤਰ ਤਿਸੁ ਜਪ
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਤਪਈ ਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਤਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਮਤਿ ਗਤਿ ਅ
 ਸਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਸੇਈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣ ਗਤੀ ਮਰੈ ਨਾ
 ਵੈ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੩੩ ॥ ੩੧ ॥ ੬ ॥ ੧੦੦ ॥ ਜੇਤ
 ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਗੁ ॥ ੫੨ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਅਮਤਲਾ ੧

ਅਖਿਅਖਿਨੁ ਵਾ ਵਣ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈ ਐਸੇ ਕੇਵੁ ਭੂਕਿ ਤੁ
 ਰਾਈ ॥ ਅਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤ ਜੇ ਸਭਿ ਅਖਿਰੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਅਲਪੁ ਅਗਮ ਅਪ
 ਗਾਧੀ ਨਾਈ ਪਾਕਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿ ਗੁਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਭੇਗੁ ਕਮੁਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤ ਜਾ ਲਿਖਿ ਨ
 ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਸਾਇ ਗਮੇਲੀ ਅਤਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾ ਵਡਿ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅ
 ਸਭਿ ਮੁਦਿ ਮੁਦਿ ਅਖਤਿ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪੀਰ ਪੈ ਕਾਮਰਸਾਲ ਕਸਾ ਦਕਸੁ ਤੇ ਅਉਰੁ ਸਤੀ
 ਦਾ ਸੇਖਮ ਸਾਇ ਕਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇ ਸਰਸੀ ਦਾ ॥ ਥਰ ਕਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਅਗਲੀ
 ਪਰੇ ਦੇਹ ਨਿਦਰੁ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਚੇਤੁ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਆਪਣੀ
 ਭੁਟਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭ ਨਾਵੈ ਖੈਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ
 ॥ ੪ ॥ ਥਾਵਨਾ ਵਨ ਜਾਈ ਅਤਿ ਨਾਵੈ ਕੇਵੁ ਭੁਨਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵ
 ਭੁਨੈ ਭਾਉ ॥ ਅੰਬਜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਤਉ ਕਿਸਨੇ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ॥ ੫ ॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭੂਨੀ
 ਜਿਸੈ ਵਰ ਕਰੇਇ ॥ ਵਡੇ ਤਪਿ ਵਡਿ ਅਈ ਅਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਤੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੇ

ਕਰਤਿ ਸੀਗਰਾਗਣਤਗਣਵੁ ਏ ਈਅਸੁਤਵੇ ਸੁਵਿਕਰਾਪਾਖੰਡਿ ਪੇਸਨ
 ਈਐਥੋਟਾਪਾਜੁਖੁਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉਇ ਉਪਿਰੁਗਵੈ ਨਾਗਿ ਤੁਪੁਭਵਨਿ ਸੋਤਗਣ
 ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਏ ਸਵਾਰਿਗਰਤਉਗਰਸਥਦੀ ਸੀਗਰੀਅਤਨੁਮਨੁਪਿਰਕੈਪਾਸਿ
 ਦੁਇਕਰਜੇਜਿਖਜੀਤਕੈਸਚੁਕਏ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਲਾਲਿਤੀ ਸਚੁਭੈਵ ਸੀਭਾਇਰਤੀ
 ਰੰਗਿਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀਚੇਗੀਕੰਢੀਐਲਾਲੀਮਾਨੈਨਾਉਗਾਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਸ
 ਚੈਮੇਲੀਮਿਲਾਉਗਾਸਥਦਿਰਤੀਮਨੁਵੇਪਿਅਤਉਸਦਥਲਿਤਰੈਜਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਾ
 ਰੰਡਨਥੈਸਈਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸਮਾਇਆਪਿਰੁਗੀਸਾਨੁਨਉਤਨੈਸਚਉਮਰੈਨਜਾਇ
 ਨਿਤਰਵੈਸੋਤਗਣੀਸਚੀਨਦਰਿਰਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੁਪਜੀਧਨਮੰਡੀਐਕਾਪਜੁਥੈ
 ਮਸੀਗਰਾਗਾਚੰਦਨੁਚੀਤਿਸਵੈਇਅਮੰਦਰੁਦਸਵਾਦੁਆਰਾਦੀਪਕੁਸਥਦਿਵਿਰ
 ਸਿਅਰਾਮਨਾਮੁਭਿਰਤਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਨਾਗੀਅੰਦਰਿਸੋਤਣੀਮਸਤਕਿਮਲੀਪਿਅਰਾਸੋਰ
 ਸੁਗਤਿਸੁਤਵਣੀਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਅਪਗਾਥਿਨੁਪਿਰਪੁਰਖੁਨਜਾਣਈਸਚੇਗੁਰਕੈਤੋਤਿ
 ਪਿਅਰਿ ॥ ੬ ॥ ਨਿਸਿਅੰਧਿਅਗੀਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿਰਥਿਨੁਰੈਣਿਵਿਤਾਇਆੰਕੁਜਥੁ
 ਤਨੁਜਾਲੀਐਬਨੁਪਨੁਜਲਿਥਲਿਜਾਇ ॥ ਜਾਪਨਕੰਤਿਨਰਾਵੀਅਤਾਥਿਰਥਜੋਰ
 ਨੁਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਜੈਜੈਕੰਤਮਤੇਲਜੀਸੁਤੀਥੁਫਨਪਾਇ ॥ ਤਉਸੁਤੀਪਿਰੁਜਾਗਣਕਿ
 ਸਕਉਪੁਛਉਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਭੈਵਸੀਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥
 ਸਿਰੀਗਰਾਮਤਲਾ १ ਅਪੇਗੁਣਅਪੇਕਥੈਅਪੇਸੁਣਿਵੀਚਾਰਾਅਪੇਗੁ
 ਨੁਪਗਥਿਤੁੰਅਪੇਸੇਲੁਅਪਾਰਾਸਾਚਉਮਾਨੁਮਤਤੁੰਅਪੇਦੇਵਣਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਯ
 ਜੀਉਤੁੰਕਰਤਕਰਤਾਰਾਜਿਉਥਵੈਤਿਉਰਖੁਤੁੰਤਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਅਚਾਰਾਗਤਉ
 ਅਪੇਤੀਰਾਨਿਰਮਲਾਅਪੇਰੰਗੁਮਜੀਠਾਅਪੇਸੇਤੀਉਜਲੈਅਪੇਕੁਗਤਿਥਨ
 ਭਾਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਲਾਤਲਾਪਟਿਪਟਿਡੀਠੁਅਡੀਠੁ ॥ ੨ ॥ ਅਪੇਸਾਗਰੁਥੈ

ਸਾਖੇਪਾਰੁਅਪਰਾਸਾਚੀਵਾਟਸੁਜਾਤੁਤੁੰਸਥਦਿਲੰਘਾਵਲਤੁਗਾਨਿਡਰਿਅਡ
ਰੁਜਾਣੀਐਥਾਤੁਗੁਰੁਗੁਥਾਗੁ॥ ੩॥ ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਦੇਖੀਐਤੋਰਕੇਤੀਅਵੈਜਾਇ
ਅਪੇਨਿਰਮਲੁਏਕੁਤੁੰਤੋਰਥੀਪੈਪੈਪਾਇ॥ ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਓਥਰੇਸਾਚੇਸਿਓਲਿਵਲਾ
ਏ॥ ੪॥ ਤਰਿਜੀਓਸਥਦਿਪਛਾਣੀਐਸਚਿਰੇਤਗੁਰੁਵਾਕਿ॥ ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਲਗ
ਈਸਚਘਗਿਜਿਸੁਓਤਾਕੁ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਸਚੁਪਾਈਐਥਿਨੁਨਵੈਕਿਅਸਾਕੁ॥ ੫॥
ਜੇਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਅਸੇਸੁਖੀਏਚੁਗਚਾਗਿ॥ ਤਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਮਾਰਿਕੈਸਚੁਗਖਿਆ
ਉਧਾਗਿ॥ ਜਗਮਤਿਲਾਤੁਏਕੁਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਗਿ॥ ੬॥ ਸਾਚਉਵਖਰੁਲ
ਈਐਲਾਭੁਸਦਾਸਚੁਰਾਸਿ॥ ਸਾਚੀਦਰਗਤਿਥੈਸਈਭਗਤਿਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥
ਪਤਿਸਿਓਲੇਖਾਨਿਥੈਵੈਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੭॥ ਉਚਾਉਚਉਅਖੀਐਕਤਉਨ
ਦੀਖਿਜਾਇ॥ ਜਤਦੇਖਾਤੁਏਕੁਤੁੰਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅਦਿਖਾਇ॥ ਜੇਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣੀ
ਐਨਾਨਕਸਤਿਸੁਭਾਇ॥ ੮॥ ੩॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੧

ਮਠੁਲੀਜਾਨੁਨਜਾਨਿਅਸਗੁਖਰਾਅਸਗਾਤੁ॥ ਅਤਿਸਿਆਈਸੋਤਈਕਿਉਕੀਤੋਵੈਸਤੁ॥
ਕੀਤੋਕਰਲਿਪਕਰੀਕਾਨੁਨਟਲੈਸਿਰਤੁ॥ ੧॥ ਭਾਈਗੇਇਉਸਿਰਿਜਾਣੁਕਾਨੁ॥ ਜਿਉਮਛੀ
ਉਮਾਲਸਾਪਵੈਅਚਿਤਾਜਾਨੁ॥ ਰਤਉ॥ ਸਭੁਜਗੁਥਾਧੋਕਾਲਕੋਥਿਨੁਗੁਰਕਾਨੁਅਠਾ॥ ਸ
ਚੇਰੇਸੇਓਥਰੇਦੁਖਿਯਛੋਡਿਵਿਕਾਗ॥ ਤਉਤਿਨਕੋਥਲਿਤਾਹੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਗ॥ ੨॥
ਸੀਚਨੇਜਿਉਪੰਖੀਅਜਾਣੀਥੰਪਿਕਤਾਥਿ॥ ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਓਥਰੇਤੋਰਿਛਾਥੇਚੈਗੈਸਾਥਿ॥ ਥਿਨੁਨ
ਵੈਓਲਿਸੁਟੀਅਤਿਕੋਇਨਸੰਗੀਸਾਥਿ॥ ੩॥ ਸਚੈਸਚਅਖੀਐਸਚੈਸਚਾਥਾਨੁ॥ ਜਿਨੀਸ
ਚਮੰਨਿਅਤਿਨਮਨਿ ਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ ਮਨਮੁਖਿਸੁਚੈਜਾਣੀਅਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆ
ਨੁ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਸਾਜਨੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖ
ਦਿਅਜਮਦੁਤਮੁਏਥਿਖੁਖਾਇ॥ ਨਵੈਅੰਦਰਿਤਉਵਸੰਨਓਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ ੫॥ ਥ
ਤੁਗੁਰੁਗੁਥਾਉਏਥਿਨੁਸਥਦੈਥੁਝਨਪਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਤੋਇਸਾਚਿਰੇਤੋਲਿਵਲਾਇ॥
ਤੋਰਕਾਨੁਨਸੰਚੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਤੁੰਤੈਸਾਜਨੁਤੁੰਸੁਜਾਤੁਤੁੰਅਪੇਮੇਲਵਤੁਗਾਗੁ
ਸਥਦੀਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਰਵਾਗੁ॥ ਤਿਥੈਕਾਨੁਨਅਪਵੈਜਿਥੈਗੁਰਕਾਸਥਦੁਅਪਾਗੁ॥

੭। ਤੁਕਮੀ ਸਭੇ ਉਪਜਤਿ ਤੁਕਮੀ ਕਾਰਕ ਮਾਤਿ। ਤੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਤੈ ਤੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਤਿ।
ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀ ਐ ਇਨ ਜੰਤ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨ ਪਤਿ॥ ੮॥ ੪॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਮਨਿ ਜੁਠੈ ਤਨਿ ਜੁਠਿ ਤੈ ਜਿਤ ਵਜ੍ਞੁ ਹੀ ਤੋਇ। ਮੁਖਿ ਜੁਠੈ

ਰੁਥੇ ਲਾਭ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਚਾਰੇਇ। ਬਿਨੁ ਅਭਸਥ ਦਨ ਮਾਂਜੀ ਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਤੋਇ॥ ੧॥

ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਤੀਨੀ ਸੁਖ ਕੇਤਿ। ਪਿਰੁ ਰਲੀ ਅਹਸਿ ਮਾਲਸੀ ਸਾਚਿ ਸਥ ਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਤਿ। ਰਤ ਚੁ

ਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸੀਜੇ ਥੀ ਐ ਪਨਵੰ ਛੀ ਝੁਰੇਇ। ਜਿਉ ਜਲਿ ਬੋਝੈ ਮਢੁ ਲੀਕਰ ਲਪਲਵਰੇ

ਇ। ਪਿਰੁ ਭਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਤੀ ਅਪਲਾਸਖ

ਸੋਤ ਲੀਨਾ ਲਿ। ਤਨਿ ਸੋ ਤੈ ਮਨੁ ਮੋਤਿ ਅਰਤੀ ਗੰਗਿ ਨਿਤਾਇ। ਸਥ ਦਿ ਸਵਰੀ ਸੋਤ ਲੀ

ਰਗਵੈ ਗੁਣ ਨਾ ਲਿ॥ ੩॥ ਕਾਮ ਦਿ ਕਾਮਿਨ ਅਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿ ਅਗਿ। ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈ

ਸਤੁਰੈ ਝੁਠਿ ਜਲੀ ਵੇ ਕਾਗਿ। ਅਵਤੁ ਵੰ ਵਤੁ ਗਖੜੋ ਛੋਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਪਿਰੁ ਕੀਨ

ਰਿ ਸੁਤ ਵਲੀ ਮੁਰੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ। ਪਿਰੁ ਕੈ ਕਾਮਿਨ ਅਵਈ ਬੋਲੇ ਛਾਦਿ ਲੁਥਾਦਿ। ਦਰਿ

ਛੋਟੀ ਨਾਲੈ ਛੁਟੀ ਛੁਜੈ ਸਾਦਿ॥ ੫॥ ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਤਿ ਪੋਥੀ ਅਨਾਥੁ ਝੁਤਿ ਵੀਚਰੁ। ਅ

ਭੁਮਤੀ ਦੇ ਚਲਾਤਿ ਮਾਇ ਅਕਾਵਾ ਪਾਗੁ। ਕਥਨੀ ਝੁਰੀ ਜਗੁ ਰਵੈ ਗਤੀ ਸਥ ਦੁਸੁ ਸਾਗੁ॥ ੬॥

ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤ ਕੀ ਥੇ ਦਾ ਕਰਤਿ ਥੀ ਚਰੁ। ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਤ ਲੇਵਾ ਦੇ ਅਵਤੁ ਜਾਨਾ

ਨੁਗੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੁਟ ਸੀ ਕਤਿ ਸੁਣਿ ਅਖਿ ਵਖਾਣੁ॥ ੭॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਅਖੀ ਅਤਿ ਮੋਹ

ਨ ਤੀ ਕੋਇ। ਹਰਿ ਵਰੁਨਾਰਿ ਸੁਤ ਵਲੀ ਮੈਰਾਵੈ ਪੁਰੁ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਸਥ ਦਿ ਮਿਲਾਵ ਜਾਨਾ

ਛੋੜਾ ਤੋਇ॥ ੮॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁ

ਥੀ ਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀ ਚੈਵਾ ਸੁ। ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿ ਆਈ ਅਥਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿ ਆਤਾ ਸੁ। ਜੋਤ ਰਾਪੇ ਤੇ

ਲੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਲਾਸੁ॥ ੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਤੋਇ। ਅਵਗਣਤਿ ਅਗਿ ਸਮਾ

ਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਾ ਸੋਇ। ਰਤ ਚੁ। ਵਿਲੁਰਾ ਸੀ ਵਾਪਰੀ ਅਤੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਗਿ। ਮੁਲੁ ਨ ਝੁ

ਅਪਲਾਵ ਸਤੁਰਤੀ ਘਰਿ ਥਾਗਿ। ਵਿਲੁ ਵਖਰਦੁ ਖੁ ਅਗਲਾ ਕੁਤਿ ਮੁਰੀ ਕੁਤਿ ਆਗਿ॥ ੨॥

ਲਾਤੁ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨ ਚਿਤਨਾ ਪਰਖੇਰਤ ਨੁ ਵੀਚਰਿ। ਵਸਤੁ ਲੈਤੁ ਘਰਿ ਅਪਲੈ ਚਲੈ ਕਰ

ਸਾਗਿ। ਵਲਾਜੀ ਅਸਿਉ ਵਲਾਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝ ਮੁਖੀ ਚਾਗਿ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਪ

ਐਸੇਮੇਲੇਮੇਲਣਤੁਗਾਮਿਲਿਅਤੇਇਨਵਿਛੁਰੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥
ਸਚੈਅਸਦਿਸਚਿਰਤੈਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਾ॥ ੪॥ ਜਿਨੀਆਪੁਪਵਾਣਿਅਘਰਮ
ਤਿਮਤੁਸੁਖਾਇ॥ ਸਚੈਸੇਤੀਰਤਿਅਸਚੈਪਲੈਪਾਇ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੇਖੁਭੁਜਾਣੀਐ
ਸਚੈਸਚੈਨਾਇ॥ ੫॥ ਸਾਪਨਖਰੀਸੁਭਵਣੀਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਤਾਸੰਗਿਮਤਲੀਮਤ
ਲਿਖੁਲਾਈਐਸੋਪਿਰੁਗਵੇਰੰਗਿਸਚਿਸੁਭਗਵਿਸਭਲੀਪਿਰਮੋਤੀਗੁਣਸੰਗਿ
॥ ੬॥ ਭੁਲੀਭੁਲੀਬਲਿਚਕਾਬਲਿਚਕਿਭੁੰਗਰਿਜਾਓ॥ ਬਨਮਤਿਭੁਲੀਜੇਠਿਰਾ
ਬਿਨੁਗੁਰੂਭੁਨਪਾਓ॥ ਨਾਵਤੁਭੁਲੀਜੇਠਿਰਾਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਓਜਾਓ॥ ੭॥ ਪੁਛ
ਜੁਏਪਧਾਓਅਚਲੇਚਾਕਰੋਤੋਇ॥ ਰਾਜਨੁਜਾਣਤਿਅਪਣਾਦਰਿਘਰਿਠਾਕਨ
ਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਤਿਅਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ੮॥ ੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਗੁਰੇਤਨਿਰਮਲੁਜਾਣੀਐਨਿਰਮਲਦੇਤਸਰੀਰੁ
ਨਿਰਮਲੁਸਚੈਮਨਿਵਸੈਸੋਜਾਣੈਅਭਪੀਗਾਸਤਜੈਤੋਸੁਖਅਗਲੇਨਾਨਾਗੋਜਮ
ਰੀਰੁ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਮੈਲੁਨਾਤੀਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁਸਚਾਏਕੁਤੁਤੋਰੁ
ਮੈਲੁਭਰੀਸਭਜਾਇ॥ ਰਤਾਓ॥ ਤਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸੋਤਣਾਕੀਅਕਰਣੈਤਾਰਿ॥ ਗਵਿਸ
ਜੇਦੀਪਅਨੁਪਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ ਤਟਪਟਲਗਜ਼ਕੋਠਜੀਸਚੁਸਚੁਦਾ
ਵਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨਭੈਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਰੰਜਨਭਾਇ॥ ਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਜਾ
ਣੀਐਜੈਮਨੁਰਾਖੈਠਾਇ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੈਮਿਲੈਤਾਸਤਜੇਲਾਏਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਕ
ਸਿਕਸਵਟੀਲਾਈਐਪਰਖੈਤਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਖੋਟੇਠਓਰਨਪਾਇਨੀਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾ
ਇ॥ ਅਸਅੰਦੇਸਾਦੁਰਿਕਰਿਏਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਸੁਖਕਉਮਾਗੋਸਭੁਕੋ
ਦੁਖਨਮਾਗੋਕੋਇ॥ ਸੁਖੈਕਉਦੁਖਅਗਲਾਮਨਮੁਖਿਭੁਭੁਨਤੋਇ॥ ਸੁਖਦੁਖਸਮ
ਕਰਿਜਾਣੀਅਤਿਸਥਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਤੋਇ॥ ੫॥ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਭਾਣੀਬ੍ਰਤਮ
ਕਿਆਸੁ॥ ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਜਿਦਿਗਏਤ
ਉਸਦੇਥਲਿਤਾਭੈਜਾਸੁ॥ ੬॥ ਚਤੁਰਗੀਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਤੋਇ॥ ਭ
ਰਤੀਭਾਇਵਿਤੁਲਿਅਮੁਤੁਕਾਲਾਪਤਿਭੋਇ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਅਵਗਣਮੁ

ਠੀਕੋਇ॥ ੭ ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਪਾਇਆ ਭਰੁਕਗਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰਿਵਸੈ
ਤਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਭੁਜਲੇਜੋਗਤੇਤਰਿਨਾਇ॥ ੮ ॥ ੭॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੧

ਸੁਦਿਮਨੁਭੁਲੇਥਵੇਗੁਰਕੀਚਰਦੀਲਾਗੁਤਰਿਜ

ਪਿਨਾਮੁਧਿਅਇਤੁਜਮੁਡਰਪੈਦੁਖੁਭਾਗੁ॥ ਦੁਖੁਘਟੇਦੋਤਗਦੀਕਿਉਥਿਰੁਹੈਸੁਤਗੁ॥ ੧॥
ਭਈਰੇਅਵਰੁਨਾਤੀਮੈਥਉ॥ ਮੈਪਨੁਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹੈਗੁਰਿਦੀਅਥਲਿਜਾਉ॥ ਰਤਉ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿਪਤਿਸਾਥਸਿਤਿਸੁਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਉ॥ ਤਿਸੁਥਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਉਥਿਨੁਨਵੈਮਰਿਜਾਉ॥
ਮੈਅਪੁਲੇਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਟੇਕਟਿਕੀਘਰਿਜਾਉ॥ ੨॥ ਗੁਰੁਜਿਨੁਕਾਅੰਧੁਲਾਚੇਲੇਨਾਤੀਰਾਉ॥
ਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਥਿਨੁਨਵੈਕਿਅਸੁਅਉ॥ ਅਇਗਇਆਪਛੁਤਵਲਾਜਿਉਮੈ
ਘਰਿਕਾਉ॥ ੩॥ ਥਿਨੁਨਵੈਦੁਖੁਦੋਤਗੀਜਿਉਕਲਰਕੀਭੀਤਿ॥ ਤਥਲਗੁਮਤਲਾਪਾਈਐਜਥਾ
ਗੁਸਾਚੁਨਚੀਤਿ॥ ਸਥਦਿਰਖੈਘਰੁਪਾਈ॥ ਨਿਰਥਾਦੀਪਦੁਨੀਤਿ॥ ੪॥ ਤਉਗੁਪੁਛਉਆਪੇ
ਗੁਰਪੁਛਿਕਾਰਕਮਾਉ॥ ਸਥਦਿਸਲਾਤੀਮਨਿਵਸੈਤਉਮੈਦੁਖੁਜਲਿਜਾਉ॥ ਸਤਜੇਤੋਇਮਿਲ
ਵੜਾਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਉ॥ ੫॥ ਸਥਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਜਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਅਠੰਕਾਰਾਨਾਮੁਸਦ
ਤਨਿਸਦਸਦਤਰਿਰਾਖਤਿਉਰਧਾਰਿ॥ ਸੋਕਿਉਮਨੁਹੁਵਿਸਰੀਐਸਭਜੀਕਾਆਪਗੁ॥ ੬॥ ਸ
ਥਦਿਮਰੈਸੋਮਰਿਰੈਤਫਿਰਿਮਰੈਦੁਜੀਵਾਗੁ॥ ਸਥਦੈਤੀਤੇਪਾਈਐਤਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਾਅਗੁਥਿਨੁ
ਸਥਦੈਜਗੁਭੁਲਾਫਿਰੈਮਰਿਜਨਮੈਵਰੋਵਾਗੁ॥ ੭॥ ਸਭਸਾਲਾਤੈਆਪਕਉਵਰੁਹੁਵਰੋਗੀਤੈ
॥ ਗੁਰਥਿਨੁਆਪੁਨਚੀਨੀਐਕੋਤਸੁਲੇਕਿਅਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਥਦਿਪਛਾਣੀਐਤਉਮੈਕਰੋਨ
ਇ॥ ੮ ॥ ੮॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੧

ਥਿਨੁਪਿਰਧਨਸੀਗਾਰੀਐਜੋਥਾ

ਥਦਿਭੁਅਗੁਨਾਮਾਦੇਸੁਖਿਸੇਜੜੀਥਿਨੁਪਿਰਥਾਦਿਸੀਗਾਰੁ॥ ਦੁਖੁਘਟੇਦੋਤਗਦੀਨਾਘਰਿ
ਜਭਤਗੁ॥ ੧॥ ਮਨਰੋਗਮਜਪਤੁਸੁਖੁਤੋਇ॥ ਥਿਨੁਗੁਰਪੇਮੁਨਪਾਈਐਸਥਦਿਮਿਲੈਗੁਰੋਇ
ਰਤਉ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਸੁਖੁਪਾਈਐਤਰਿਵਰੁਸਤਜਿਸੀਗਾਰੁ॥ ਸਚਿਮਾਦੀਪਰਸੇਜੜੀਗੁਰਤੇਤੁ
ਪਿਅਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਸਿਵਾਦੀਐਗੁਰਮੇਲੀਗੁਣਚਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਚਿਮਿਲਾਵਰਕਾਮਦੀ
ਪਿਰਿਸੇਤੀਗੁਲਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਾਚਿਵਿਗਸਿਅਕੀਮਤਿਕਤਨੁਜਾਇ॥ ਤਰਿਵਰੁਘਰਿਸੇਤ
ਦੀਨਿਰਮਲਸਾਚੈਨਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਮਤਿਮਨੁਅਜੇਮਰੈਤਪਿਰੁਵੈਨਾਗਿ॥ ਕਤੁਤਗੈਰਲਿਖਿ

ਲੇਖਿਸੇ ਤੀਅਨਕਾਤੁਰਾ ਸੰਤਸਭਾ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਖਿਨਮਤਿ ਉਪਜੈ
 ਅਨਿਖ ਪੈਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਥਦੁ ਪਛਾਣੈ ਗਵਿਰੈ ਨਾਤਿ ਸੁਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਥੁਅਤੁ ਥੁ
 ਨਤੋਲੀ ਐਕਥਨਿ ਨਪਾਇ ਅਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਵਾਪਾਰੀ ਵਲ ਜਾਰਿ ਆਏ ਵਜਤੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰਕਮ
 ਵਤਿ ਸਚਕੀਲਾਤੀ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਪੁੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਿਲੈ ਨਾਤਿ ਸੁਤਿ ਲੁਨਤਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ
 ਲਿਖੁ ਏਸੀ ਸਚੁਤਰਾ ਜੀਤੋ ਲੁਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸੋਤਲੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁਆ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋ
 ਚਸੀ ਪੁਰੋਹਤੁ ਤੋ ਲੁਆ ॥ ੭ ॥ ਕਥੈ ਕਰਤ ਦਿਨ ਢੁਟੀ ਐ ਨਾਪਤਿ ਪੁਸਤਕ ਭਗਾ ॥ ਕੰਇ ਅਸੇ ਚਨਪਾ
 ਏ ਐ ਥਿਨੁ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਵੀ ਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਕੁਤਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈ ਐ ਰਤਨੁ ਥੀ ਚਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ
 ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈ ਐ ਸਰਥ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਅਵਗਲ ਮੇਟ ਲਾਤੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ
 ਰੇਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਤੋਇ ॥ ਪੁਛਤੁ ਬੁਝ ਮੇਨ ਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਅਸੈ ਕੋਇ ॥ ਰਤਾ ਓਗਿਅਨੁ ਪਿਆਨੁ
 ਧੁਨਿ ਜਾਦੀ ਐ ਅਕਥੁ ਕਤਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਫਲਿ ਓਥਿ ਰਖਤਗੀ ਆਵਲਾ ਛਾਹੁ ਘੋਲੈ ਹੀ ਤੋਇ ॥ ਲਾਲ
 ਜੇਵੇ ਹਮਾਦਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਭੰਡਾ ਪਾਈ ਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੇ ਰਵ
 ਖਰੁ ਸੰਚੀ ਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਥੇ ਜੀਨ ਤੁਲਤੁ ਨਾਤਿ ਸੁਵੰਤੁ ਮਲਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਤਿ
 ਕਾਨਦਗੀ ਪਥਿ ਚੁਰਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਤ ਵਾਜਲ ਓ
 ਜਲਾ ਵਲੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ ॥ ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਅਗਲੈ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ
 ਕਲੀ ਏ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪਨੁ ਥਾਦਿ ਤੈ ਭੁਲੈ ਮਾਗਿ ਅਥਿ ॥ ਸਾਚ ਓਸਾਤਿ
 ਬੁਝੇ ਵੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੋ ਕਾਥਿ ॥ ੬ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈ ਐ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ ਪੁਰਬਿ
 ਲਿਖਿ ਆਕਿ ਚਿਮੇਟੀ ਐ ਲਿਖਿ ਆਲੇ ਖੁਰਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਢੁਟੀ ਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿ
 ਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋਨ ਤੀਜਿ ਸਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲ ਚੁਲੇ ਭੁ
 ਜਲ ਚੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਥਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਐ ਪਾਈ ਐ ਗੁਲੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਗੇਮਨ ਐ ਸੀਤ ਗਿਸਿ ਓਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਜੀਕਿ ਮੇਲੇਤਿ ॥ ਲਤਗੀ
 ਨਲਿ ਪਛਾਣੀ ਐ ਭੀਵਿ ਗਸੈ ਅਸੇ ਨੇਤਿ ॥ ਜਲਮਤਿ ਜੀਅ ਚੁਪਾਇ ਕੋ ਬਿਨੁ ਜਲਮ ਰਲੁ ਤਿਨੇਤਿ ॥
 ੧ ॥ ਮਨੇਗੇ ਬਿਓ ਛੁਟ ਤਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਗਵਿਰਤਿ ਆਥਖ ਮੇਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖਮੇਟ ਦੇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਅਸੁਗੰਧਾਰੂ ॥ ੩ ॥
 ਭਵਿਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਰਗਵੇਦ ਨ ਕੰਧੀ ਨਾਪਾਰੂ ॥

ਰਤਾ ਭਾਗੇ ਮਨ ਐਸੀ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਮਢੁਲੀ ਨੀਗਾ ਸਿਉ ਅਧਿਕ ਉਤਿਉ ਸੁਖੁ
 ਘਟੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੰਤਿ ਸਗੀ ਗਾਥਿ ਨੁ ਜਲਾ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪੁਰੁ ਜਾਣੈ ਅਭਪੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ਭਾਗੇ
 ਨ ਐਸੀ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਚਾੜਿ ਕਮੇਤਾ ॥ ਸਰ ਭਰਿ ਥਲਾਹੀ ਅਵਲੇ ਏਕ ਬੁੰਦ ਨ
 ਪਾਵਈ ਕੇਤਾ ॥ ਕਰੀ ਮੀਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈ ਐਕਿ ਰਤੁ ਪਾਇ ਅਸਿਰਿ ਦੇਤਾ ॥ ੩ ॥ ਭਾਗੇ ਮਨ ਐਸੀ ਤਰਿ
 ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲ ਦੁਧੋ ਤੇਇ ॥ ਅਵਟਲੁ ਅਪੋਖਵੈ ਦੁਪਕਉ ਖਪਦਿ ਨ ਦੇਇ ॥ ਅ
 ਪੋਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿ ਅਸਚਿ ਵਡਿ ਆਈ ਦੇਇ ॥ ੪ ॥ ਭਾਗੇ ਮਨ ਐਸੀ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ
 ਚਕਵੀ ਸੁਗਾਥਿ ਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋ ਵਈ ਜਾਣੈ ਦੁਰਿ ਤੁਰਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੋ ਝੀਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਦ ਤੁਰਿ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਲਤ ਗਲ ਵਲੀ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਭੇਇ ॥ ਤਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨ
 ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤੇਇ ਤਪਾਈ ਐਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ੬ ॥ ਸਚਾਨੇ ਤੁ
 ਤੁਟਈ ਜੈ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐਤਿ ਭਵ ਲਸੈ ਝੀ ਤੇਇ ॥ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਨ ਮਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਲ ਕਾਤ ਕੁ ਤੇਇ ॥ ੭ ॥ ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੋ ਪੰਖ ਦੁਜੇ ਚੁਗਦੇ ਸਰਤਲਿ
 ਘੜੀ ਕਿਉ ਤਿਕਿ ਚਲਾਣਾ ਖੇਲਾਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁੰ ਮੇਲਾ ਤਿਸੀ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਰ
 ਪਿ ਰੁਮਲਿ ॥ ੮ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਤਉ ਮੈ ਮੈ ਲੁਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਤਾਂ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਐ
 ਸਥ ਦਿਭੇ ਦਿਪਤੀ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥ ੯ ॥ ਮਿ
 ਲਿ ਅਕਾਕਿ ਅਮੇਲੀ ਐ ਸਥ ਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੋ ਝੀਨਾ ਪਵੈ ਵੀ ਢੁਕਿ
 ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜੀ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੧ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈ ਐ ਭੁਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ
 ਬਿਨੁ ਕੋਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਅਠਗਿ ਆਮੁਰ ਜਾ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਮਾਇ ਅਭਗਿ ਮਿਭੁਲਾਇ ॥ ਭਗਿ ਮਿਭੁਲੀ ਡੋ ਤਾਗਣੀ ਨਾਪਿਰ ਅੰਕਿਸ
 ਮਾਇ ॥ ਰਤਾ ਭਾਗੇ ॥ ਭੁਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸਤਰੀ ਭੁਲੀ ਗਿ ਤਤ ਜਿ ਜਾਇ ॥ ਭੁਲੀ ਭੁੰਗਰਿ ਬਲਿਚ
 ਜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥ ਧੁਰ ਤੁਵਿ ਛੁੰਨਿ ਕਿਓ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਵਿ
 ਢੁਕਿ ਅਗੁਰੁ ਮੇਲਾ ਸੀ ਤਰਿ ਸਿਨਾ ਮਾਪਿ ਅਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਸਤਿ ਜੈ ਸੋ ਭਾਘਣੀ ਤਰਿ ਗੁਲਾਮ
 ਅਧਾਗਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁੰ ਮੈ ਤੁ ਝਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭੁਤਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਅਖਰ ਪਤਿ ਪਤਿ

ਕੁਲੀਐਭੇਖੀਬੁਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਤੀਰਥਨਾਤਕਿਅਕੇਰਮਨਮਤਿਮੈਯੁਗਮਾਨੁ ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨਿਸ
ਮਝਾਈਐਮਨੁਗਜਾਸੁਲਤਨੁ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੁ ਸਾਧ
ਨਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸੀਗਾਰੁ ॥ ਘਰਹੀਜੀਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਤੋਰਿਅਪਾਰੁ ॥ ੫ ॥
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਕਰੀਮਨੁਨਿਗਮਲੁਸੁਖੁਤੋਇਆਗੁਰਕਾਸਥਦੁਮਨਿਵਸਿਆਤਉਮੈਵਿਚਤੁਖੋਇਆ ॥
ਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਲਾਭੁਸਦਾਮਨਿਹੋਇਆ ॥ ੬ ॥ ਕਰੀਮੀਲੈਤਪਾਈਐਆਪਿਨਲਾਇਆ
ਜਾਇਆਗੁਰਕੀਚਰਲੀਲਗਿਰੁਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇਆਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਅਸਚੇਪਲੈਪਾਇਆ ॥
੭ ॥ ਭੁਲਣਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਅਭੁਲੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਝਾਇਆਲਾਗਤਿਸੈਪਿ
ਅਗੁਨਨਕਸਾਚੁਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਸਥਦੁਅਪਾਰੁ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲ

੧ ਇਸਨਾਮਾਇਆਮੋਤਲੀਸੁਤਥੰਧਪਘਰਨਾਗਿ ॥ ਧਨਿਜੋਬਨਿਜਗੁਰਗਿਆਲਾਇ
ਭੋਭਿਅੰਤਕਾਗਿਮੋਤਠਗਉਲੀਤਉਮੁਈਸਾਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਤੁਤੁਬਿਨੁਅ
ਵਰੁਨਕੋਇਆਮੈਤੁਤੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਵਈਤੁੰਭਾਵਤਿਸੁਖੁਤੋਇਆ ॥ ਰਤਉਨਾਮੁਸਲਾਤਿਗੰਗ
ਸਿਉਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸੰਤੋਖੁ ॥ ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਲਸੀਕੁਰਾਮੋਤੁਨਵੇਖੁ ॥ ਵਟਵਟਉਆਇਆਨਿ
ਤਚਲਦਾਸਾਥੁਦੇਖੁ ॥ ੨ ॥ ਆਖਦਿਆਖਤਿਕੇਤਰੇਗੁਰਬਿਨੁਭੁਭੁਨਹੋਇਆਨਾਮੁਵਰਾਈਜੇ
ਮੇਲੈਸਚਿਰਪੈਪਤਿਤੋਇਆਜੋਤੁਧੁਭਾਵਤਿਜੇਭੁਲੇਖੋਟਾਖਰਾਨਕੋਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸਰਲਾਈਢੁਟੀ
ਐਮਨਮੁਖੋਟੀਗਾਸਿ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁਪਤਿਸਾਤਕੀਘੜੀਐਸਥਦਿਵਿਗਾਸਿ ॥ ਆਪੇਪਰਖੇਪ
ਗੁਪਵੈਖਜਾਨੈਗਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਸਭੁਰਿਠੀਠਕਿਵਜਾਇਆਕਤਵੈਤਾਥਨਲਭ
ਈਸਚਿਟਿਕੈਪਤਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਤੁੰਸਾਲਾਤਲੋਤਰਕੀਮਤਿਕਤਲੁਨਜਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁਤਨਿਨਾ
ਮੁਨਭਾਵਈਤਿਤੁਤਨਿਤਉਮੈਵਾਦੁ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪਾਈਐਬਿਖਿਅਦੁਜਾਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰਕੀਮਨਾਵਈਮਾਇਆਠੀਕਾਸਾਦੁ ॥ ੬ ॥ ਆਸਅੰਦਰਿਜੰਮਿਅਆਸਾਰਸੰਖਾਇਆਅ
ਜਾਥੇਪਿਚਲਾਈਐਮੁਤੇਮੁਤਿਚੋਟਾਖਾਇਆ ॥ ਅਵਗਲਿਥਧਾਮਾਰੀਐਢੁਟੈਗੁਰਮਤਿਨਾਇਆ ॥ ੭ ॥
ਸਰਬੇਥਾਈਏਕੁਤੁੰਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਨਾਮੁਭਲੇਪਤਿਸਾਥੁ ॥ ਤਉ
ਮੈਗੁਗਵਾਈਐਸਥਦਿਸਚੈਸਚੁਭਾਖੁ ॥ ੮ ॥ ਆਕਾਸੀਪਾਤਾਲਿਤੁੰਤ੍ਰਿਭਵਦਿਗਤਿਅਸਮਾ
ਈਆਪੇਭਗਤੀਭਾਉਤੁੰਆਪੇਮਿਲਤਿਮਿਲਾਇਆਨਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾਇਆ

੨॥੧੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਵੇਪਿਅਭ

ਵਰੁਕਿਕਗੀਵੀਚਰਾਸਥ ਦਸੁਰਤਿਸੁਖਉਪਜੈਪੁਰਾਤਉਸੁਖਸਾਰਾਜਿਉਭਵੈਤਿ
 ਉਰਾਖੁਤੰਮੈਤਰਿਨਾਮੁਅਧਰਾ॥੧॥ਮਨੇਰਸਾਚੀਖਸਮਰਜਾਇ॥ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਸਾ
 ਜਿਸੀਗਾਰਿਅਤਿਸੁਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥ਰਤਾਉ॥ਤਨੁਥੈਸੰਤਰਿਤੋਮੀਐਇਕਰਤੀ
 ਤੋਲਿਕਟਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਮਧਾਜੇਕਗੀਅਨਦਿਨੁਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ਤਰਿਨਾਮੈਤੁ
 ਲਿਨਪੁਜਈਜੇਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ॥੨॥ਅਰਧਸਗੀਰੁਕਟਾਈਐਸਿਰਿਕਰ
 ਵਤੁਧਰਾਇ॥ਤਨੁਤੰਮਚਲਿਗਾਲੀਐਭੀਮਨਤੇਰੇਗੁਨਜਾਇ॥ਤਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨ
 ਪੁਜਈਸਭਰਿਠੀਰੋਕਿਵਜਾਇ॥੩॥ਕੰਚੂਕੋਕੋਟਦਤੁਕਗੀਥਤੁਤੈਵਰਗੈਵਰਦਾਨੁ॥
 ਭੂਮਿਦਨੁਗਉਅਘਲੀਭੀਅੰਤਰਿਗਰਭੁਗੁਮਨੁ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਥੇਪਿਅਗੁਰਿਦੰ
 ਅਸਚੁਦਾਨੁ॥੪॥ਮਨਤਰਭੁਧੀਕੇਤੀਅਕੋਤਥੇਦਥੀਚਰਾਕੋਤੇਥੰਪਨਜੀਅ
 ਕੇਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਅਗਾਸਚੁਥੈਰੈਸਭੁਕੋਉਪਰਿਸਚੁਅਚਰਾ॥੫॥ਸਭੁਕੋਉ
 ਚਾਅਖੀਐਨੀਚੁਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਇਕਨੈਭੰਡੇਸਾਜਿਐਇਕਚਾਨਦੁਤਿਤੁਲੇਇ॥
 ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਧਰਿਥਖਸਨਮੈਟੈਕੋਇ॥੬॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਸਾਧੁਜਨੈਸੰਤੋ
 ਖੁਵਸੈਗੁਰਭਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਵੀਚਰੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸਮਾਇ॥ਪੀਅੰਮਿ
 ਤੁਸੰਤੋਖਿਅਦਰਗਉਪੈਧਾਜਾਇ॥੭॥ਘਟਿਘਟਿਵਜੈਕਿਗੁਰੀਅਨਦਿਨੁਸਥਾਇ
 ਸੁਭਾਇ॥ਵਿਰਲੇਕਉਸੇਝੀਪਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀ
 ਜਰੈਢੁਟੈਸਥਦੁਕਮਾਇ॥੮॥੧੪॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਚਿਤੇਦਿਸਤਿਪਉਲਤਰਥਗੇਥੰਕਦੁਅਗਾਕਰਿਮਨਖੁਸੀਉਸਾਰਿਅਦੁਜੈਤੋਤਿ
 ਪਿਅਭੀਅੰਦਰੁਖਾਲੀਪ੍ਰੇਮਥਿਨੁਛਤਿਛੇਰੀਤਨੁਛਾਰਾ॥੧॥ਭਾਈਰੇਤਨੁਪਨੁਸਾ
 ਥਿਨਤੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਨਿਗਮਲੋਗੁਰਦਾਤਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ਰਤਾਉ॥ਰਾਮ
 ਨਾਮੁਪਨੁਨਿਗਮਲੋਜੇਦੈਵੈਦੈਵਣਤਾਰਾ॥ਅਗੈਪ੍ਰਭਨਤੋਵਈਜਿਸੁਥਲੀਗੁਰੁ
 ਰਤਾਰਾ॥ਅਪਿਛਰਾਏਢੁਟੀਐਅਪੇਥਖਸਣਤਾਰਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖੁਜੈਦੈਵ
 ਪਦੇਧੀਅਪ੍ਰਤਸੰਜੋਗੁ॥ਨਾਗੀਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਅਹਿਨਾਨੇਤਰਖੁਸੁਸੇਗੁਗੁਰਮੁ

ਖਿਸਥਦਿਗੰਗਾਵਲੇਅਤਿਨਿਸਿਤਰਿਹਸੁਭੇਗਾ॥ ੩॥ ਚਿਤੁਚਲੈਵਿਤੁਜਾਵਲੇਸਾਕਤਭੇ
ਲਿਭੇਲਾਇ॥ ਥਾਤਰਿਛੁੰਢਿਵਿਗੁਚੀਐਘਰਮਤਿਵਸਤੁਸੁਥਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਤਉ
ਮੈਕਰਿਮੁਸੀਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈਪਾਇ॥ ੪॥ ਸਾਕਤਨਿਗੁਣਿਅਰਿਅਪਾਪਲਾ
ਮੂਲੁਪਛਾਤੁਗਰਕਤੁਬਿਦੁਕਾਇਤੁਤਨੇਅਗਨੀਪਾਸਿਪਿਗੁਣਾਪਵਨੈਕੈਵਸਿਦੇ
ਗੁਰੀਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਲਾ॥ ੫॥ ਥਾਤੁਤਜੀਵਲੁਮੰਗੀਐਮੁਅਨਲੈਕੈਕੋਇ॥
ਸੁਖਜੀਵਲੁਤਿਸੁਅਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਅਸੋਇ॥ ਨਾਮਵਿਤੁਲੇਕਿਅਗਲੀ
ਜਿਸੁਤਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਤੋਇ॥ ੬॥ ਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭੁਲੀਐਜਥਲਗਿਨਿਦੁਤੋਇ
ਇਉਸਰਪਨਕੈਵਸਿਜੀਅਤਅੰਤਰਿਤਉਮੈਦੋਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਤੋਇਵੀਚਰੀਐਸੁ
ਪਨਾਇਤੁਜਗੁਲੋਇ॥ ੭॥ ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਪਾਈਐਜਿਉਥਾਰਿਕਦੁਪੈਮਾਇ॥ ਥਿ
ਨੁਜਲਕਮਲਸੁਨਾਖੀਐਥਿਨੁਜਲਮੀਨੁਮਰਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਹਸਿਮਿ
ਲੈਜੀਵਤਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੧

ਗੁੰਗਰੁਦੇਖਿਭਰਵਲੇਪੇਅਕੈਭਰੀਅਸੁ॥ ਉਚਉਪਰਥਤੁਗਾਖੜੇਨੂਉਤੀਤਿ
ਤੁਤਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਅਗੁਰਿਮੇਲੀਤਰੀਅਸੁ॥ ੧॥ ਭਾਈਗੋਬਿੰਦ
ਲੁਥਿਖਮੁਭਰਾਉ॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਿਲੈਗੁਰੁਤਰੇਤਰਿਨਉ॥ ਰਤਉ॥ ਚਲਚ
ਲਾਜੇਕਰੀਜਾਣਾਚਲਾਣਤੁਰੁ॥ ਜੇਅਇਅਸੋਚਲਸੀਅਮਰਸੁਗੁਰੁਕਰਤਭਾਭਿ
ਸਚਾਸਾਲਾਤਲਾਸਚੈਥਾਨਿਪਿਅਰੁ॥ ੨॥ ਦਰਘਰਮਤਲਾਸੋਤਲਪਕੋਕੋਟਤਾ
ਗਾਤਸਤੀਘੋਰੇਪਾਖੇਲਾਸਕਰਲਾਖਅਪਾਰਾ॥ ਕਿਸਤਿਨਾਨਿਲਿਨਚਲਿਅਖੀਪਿਖੀਪਿ
ਮੁਏਅਸਾਰੁ॥ ੩॥ ਸੁਇਨਰੁਪਾਸੰਚੀਐਮਾਲੁਜਲੁਜੰਜਾਲੁ॥ ਸਭਜਗਮਤਿਦੋ
ਤੀਠੇਰੀਐਥਿਨੁਨਵੈਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ ਪਿਭੁਪਕੈਜੀਓਖੇਲਸੀਥਦਠੈਲੀਕਿਅਤਾਲੁ
॥ ੪॥ ਪੁਰਾਦੇਖਿਵਿਗਸੀਐਨਾਰੀਸੇਜਭਤਗਾ॥ ਚੇਅਚੰਦਨੁਲਾਈਐਕਾਪਤੁਰੁ
ਪੁਸੀਗਾਰੁ॥ ਖੇਤੁਖੇਤਲਾਈਐਛੋਡਿਚਲੈਘਰਥਰੁ॥ ੫॥ ਮਤਗਮਲੁਕਰਤਾਈ
ਐਰਜਾਰਉਕਿਖਾਨੁ॥ ਚਉਪਰੀਰਉਸਦਾਈਐਜਲੂਥਲੀਐਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਜਿਉਭਵਿਦਪਾਕਨੁ॥ ੬॥ ਤਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਸੀਜੋਅਇ

ਅਜਗਮਪਤਿ। ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾ ਜਲ ਕੋ ਠੀਤ ਨੁ ਮਨੁ ਦੇ ਤਸੁ ਅਪਤਿ। ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਸੇ
 ਰਮ ਲੇਸ ਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿ ਤਿ। ੭॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀ ਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਤ ਪਾਤਿ
 ਤੁ। ਮੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਦੇਸਾ। ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਉ ਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਖੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ॥ ੮॥ ੧੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲੈ ਕੀਧੋ ਖਾਮੁ ਕਾਮੁ ਤਪਹੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜ
 ਰੈ ਤੈ ਨਿਤ ਚਲੁ ਲੋਕਾ॥ ੧॥ ਦੁਨੀ ਆਕੈ ਸਿ ਮੁਕਾਮੇ। ਕਰਿ ਸਿ ਦੁਕ ਕਰ ਲੀਖ ਰਚੁ
 ਬੰਧੁ ਲਾਗਿ ਰਤਨ ਮੇ। ਰਤਨੁ ਭਉ। ਜੋਗੀਤ ਅਸਫੁ ਕਰਿ ਬੈਸੇ ਮੁਲਾ ਬੈਸੇ ਮੁਕਾਮ
 ਗਪੰਡਿਤ ਵਖਾਲਿ ਪੈਥੀ ਅਸਿਧ ਬਤਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ॥ ੨॥ ਸੁਰਸਿਧ ਗਣਗ
 ਧਰ ਬਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਹਾ। ਦਰਿ ਕੁਚ ਕੁਚ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵੇਰੇ ਭਿਚਲ
 ਤਰਾ॥ ੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੁਕ ਭਉ ਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੁਚਾ। ਘਾਤੀ ਮੁਤਿ ਕਿ
 ਚਲਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਭਉ ਭਿਧੁ ਚੁਚਾ॥ ੪॥ ਸਥ ਦਾਤ ਮਪਤਿ ਵਖਾਲੀ ਐ ਵਿਰਲਾ ਭਉ
 ਹੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਲੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਸੋਇ॥ ੫॥ ਅਲਾਹੁ ਅ
 ਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣੁ ਰੁਕੀ ਮੁਗਾ ਸਭੁ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ
 ਰਹੀ ਮੁਗਾ॥ ੬॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸਨੇ ਅਖੀ ਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿਨ ਤੋ ਵੀਲੇ ਖਾਮੁ ਅਸਮਾਨੁ ਪਰ
 ਚਲੀ ਮੁਕਾਮੁ ਭੀਤੀ ਏਕਾ॥ ੭॥ ਦਿਨ ਗਵਿਚ ਲੈਨਿ ਸਿਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿ ਕਾਲਖ
 ਪਲੇਇ। ਮੁਕਾਮੁ ਭੀਤੀ ਏਕੁ ਤੈਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਭੁਗੋਇ॥ ੮॥ ੧੭॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਤਲਾ ੩

ਘਰੁ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਤੋਇ। ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲ
 ਏ ਭੁਭੈ ਤਨਿ ਰਮ ਲੂ ਤੋ ਵੈ ਕੋਇ। ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਥਾ ਦਿਮਿਲਾ
 ਵਾਤੋਇ॥ ੧॥ ਭਈ ਰੇ ਭਗਤਿ ਤੀ ਲੁਕਾਏ ਜਗਿ ਅਧਿ ਅਧਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ

ਨਕੀਲੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ॥ ਅਪੇ ਭ੍ਰੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅਪੇ ਥਖਸਿ ਮਿਲਾਏ
ਜੀਅੰਤ ਏਕਿ ਅਵੇ ਚਰੇਕਿ ਅਕੋ ਅਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੇ ਦੇਵ ਭਿਅਈ ਅਪੇ ਸੇਵਕ
ਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਤਿ ਲੋਭਾ ਦਾਚ ਲਾਇਆ ਨਾਨਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣਨਿ ਪ
ਨੁਪਾਇ ਅਤਿ ਸਕੀਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਤ ਰਿਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੋ ਤੇਇ ਸਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪੇਈ ਹੈ
ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇਰ ਭਿਰਨ ਕਾਈ ॥
ਤਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਅ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪੇਈ ਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾ
ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਉ ਮੈ ਮੋਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਤ ਤੈ ਸੋ ਤੈ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਅਪੇ ਨਦਰਿ ਕੇਰੇ ਭਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਥਈ
ਬੀਰਗਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਐਸ ਤਜੁ ਉਪਜੈ ਤਉ ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਸਚੁ ਗਖਿ ਆਉਰਧਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਨਮੁਨਿ ਪਨੁ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਥ ਦੁਸੁਣਾਇਆ ਤਉ ਸਦਾ
ਲਿਤੈ ਰਾਜਾਉ ॥ ੭ ॥ ਅਪੇ ਲੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕੈ ਤੈ ਕਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ
ਵਡਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਵ ਭਿਅਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਸਿਰੀਰ ਗੁਮਤਲਾ ੩

ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਦੇ ਜਮ ਭੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਓ ਥਰੇ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿ
ਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬਿਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਅਤਿ ਨਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ
ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਭਉ ॥ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮ ਨ ਲਗੇ ਭਉ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪ
ਵਈ ਦੁਖ ਮਤਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੀਚੈ ਥਤੁ ਤੁਲੇ ਚੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿ ਆਜਾਇ ॥
ਤਰਿ ਕਾਏ ਭਗਤੀ ਮੰਨਿ ਅਸੇ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਸਥ ਦੁਦਿ ਜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿ
ਨੁਕਿ ਪਾਲਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਛਲੁ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸ
ਚੈ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਵ ਕਮਾਵੇ ਦਿਖੁ ਤਉ ਮੈ ਤਜਿ ਵਿ
ਕਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧੁ ਜਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ
ਸੁਖੁ ਭੋਗੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਕਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਪਨੁ ਤੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋ ਤੇਜਿ ਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਕਦ ਤਾਏ ਕੁਏ ਦੁਜਾ ਅਭਿਗੁਨ ਕੋਇ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐਕਰੀ ਮਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਤਲਾ ੩

ਪੰਖੀ ਥਿਰਖਿ ਸੁਤਾ ਵਜ੍ਞਾ ਸਚੁ ਧੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥
ਸੁਖੀ ਵੈਸਤਿ ਰਹੈ ਉਭੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਪਾਇ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਨੀਮ ਸਮਾਇ ॥
੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਕ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ਜੇ ਚਲਾਤਿ ਤਾ ਅਨਦਿ ਨੁਰਾ ਚਤਿ ਭਰਿ ਨਾਇ ॥
ਰਤਾ ਉਗ ਪੰਖੀ ਥਿਰਖ ਸੁਤਾ ਵਜ੍ਞਾ ਰਹਿ ਚਤੁਰਦਿ ਸਿਜਾਇ ॥ ਜੇ ਤਉ ਭਰਿ ਦੁਖ ਘਲੈ ਨਿਤ ਦ
ਭਰਿ ਤੈ ਥਿਲ ਲਪਟਾ ॥ ਥਿਨੁ ਗੁਰ ਮਤਲਾ ਨ ਜਾਪਈ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲਾ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਮੁਤ ਗੀਅਵਲਾ ਸਚੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਖਾਤੀ ਨਿਨਿ ਵਹੀ ਆਏ ਕਸਬ ਦਿਲ ਵਲਾ
ਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲਾ ਭਰਿ ਏਕੁ ਤਾ ਅਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨ ਛਲੁ
ਨ ਛਾਉ ॥ ਤਿਨ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀ ਐ ਚਨਾ ਘਰੁ ਨ ਭਿਰਾਉ ॥ ਕਟੀ ਅਤਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਲੀ ਅ
ਚਨਾ ਸਬ ਦੁਨ ਨ ਚੁ ॥ ੪ ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਛਿਰਾਉ ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਖ ਲਾਜਾ ਤੇ ਜਤਿ ਤਤ ਜਾਉ ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤੁਕ ਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੫ ॥
ਤੁਕ ਮੁਨ ਜਾਣਤਿ ਬਪੁੜੇ ਭੁਲੇ ਛਿਰਿ ਗਵਾਹ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਤੋ
ਖੁਆਰਾ ਅੰਤਰਿ ਸੰਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਦਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਆਮੁਤ ਸੋ ਤਕੈ
ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰਾ ॥ ਆਏ ਸਪਰਵਾ ਦੁ
ਸਭ ਕੁਲ ਕਰਗਤਿ ਭਧਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਨਦਰੀ ਥਾ ਭਰਿ ਨ ਕੋਇ ਨੈ
ਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚੈ ਸਤਿ ਕੋ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਆਕਰੀ ਮਪਰਾਪਤਿ ਤੋ
॥ ੮ ॥ ੩ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਤਲਾ ੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਭਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਭੁਭ ਜਲੇ ਤਰਿ
ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤ ਜੇਤੀ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਸਤ ਜੇਰੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਦਸ
ਨਿਦਾਸ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਤੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਰਤਾ ਉਗ ਸਦਾ ਸੁਭ
ਸੁਤਾ ਗਈ ਜੇ ਚਲਾਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਹੁ ਨਿਤ ਚਲਾ ਪਾਈ ਐ ਨ ਚਿਤੁ ਮਰੇ ਨਾ
ਇ ॥ ਸਥ ਦਿਮਲੀ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਭੁਭ

ਭਾਵਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ। ਪਾਰੁਪਤੈਨਾਥੁ ਝਟੀਭੇਖੀਭਗਿਮਭੁਲਾਇ। ਗੁਰਮਤੀਤਰਿਸਦਾ
ਪਾਇਅਚਸਨਤਰਿਗੁਜਮਾਇ॥ ੨॥ ਮਾਇਅਮੋਤੁਚੁਕਾਇਅਗੁਰਮਤੀਸਤਜਿਸੁਭਾਇ। ਬਿ
ਨੁਸਥਦੈਜਗੁਦੁਖੀਅਠਿਗੈਮਨਮੁਖਨੋਗਈਖਾਇ। ਸਥਦੇਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਥਦੇਸਚਿਸ
ਮਾਇ॥ ੪॥ ਮਾਇਅਭੁਲੇਸਿਧਠਿਗਤਿਸਮਾਪਿਨਲਗੈਸੁਭਾਇ। ਤੀਨੋਲੋਅਵਿਅਪਤੈਤੈਅਧਿ
ਕਰਤੀਲਪਟਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਨਦੁਬਿਧਮਾਇਆਜਾਇ॥ ੫॥ ਮਾਇਅਕਿਸਨੋ
ਅਖੀਐਕਿਅਮਾਇਅਕਰਮਕਮਾਇ। ਦੁਖਿਸੁਖਿਏਤੁਜੀਓਥਪੁਤੈਤਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ। ਬਿ
ਨੁਸਥਦੈਭਗਮੁਨਚੁਕਈਨਾਵਿਚਤੁਤਉਮੈਜਾਇ॥ ੬॥ ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿਨਤੋਵਈਬਿਨੁਸਥ
ਦੈਥਾਇਨਪਾਇ। ਸਥਦੇਤਉਮੈਮਾਗੀਐਮਾਇਅਕਭੁਮੁਜਾਇ। ਨਾਮਪਦਾਰਥਪਾਈਐਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੭॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨਿਬਿਨੁਗੁਣਭਗਤਿਨਤੋਇ। ਭਗਤਿਵਛ
ਲੁਤਰਿਮਨਿਵਸਿਅਸਤਜਿਮਿਲਿਅਪ੍ਰਭੁਸੋਇ। ਨਾਨਕਸਥਦੇਤਰਿਸਾਲਾਤੀਐਕਗੀਪ
ਰਪਤਿਤੋਇ॥ ੮॥ ੪॥ ੨॥ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੨ ਮਾਇਅਮੋਤੁਮੋ

ਐਭੀਰੀਨਾਐਭਗਿਮਭੁਲਾਏ। ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰਤਿਨਤੀਭੁਝਤਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ
ਗੁਰਥਾਈਇਸੁਜਗਮਤਿਚਾਨਦੁਕਰਮਿਵਸੈਮਨਿਅਏ॥ ੯॥ ਮਨਰੋਗਮੁਜਪਤੁਸੁਖੁਤੋਇ॥
ਗੁਰਮਾਸਲਾਤੀਐਸਤਜਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ। ਹਤਭੁਗਮੁਗਾਇਅਭਭੁਭਗਿਅਤਰਿਚਰ
ਕੀਚਿਤੁਲਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁਕਮਾਈਐਤਰਿਵਸੈਮਨਿਅਏ। ਪ੍ਰਰਿਮਤਲਿਸਚਿਸਮਾਈ
ਐਜਮਕਲੁਨਸਕੈਖਾਇ॥ ੧੦॥ ਨਾਮਛੀਥਾਕਥੀਰੁਜੋਲਾਤਪੁਰੇਗੁਰੇਤਗਤਿਪਾਈ। ਥੁਤਮਕੈ
ਥੇਤਸਥਦੁਪਛਾਦਤਿਤਉਮੈਜਾਤਿਗਵਾਈ। ਸੁਰਿਨਗਤਿਨਕੀਥਾਈਗਵਤਿਕੋਇਨਮੋਟੈਭਾਈ
॥ ੧੧॥ ਦੈਤਪੁਤੁਕਰਮਪਰਮਕਿਭੁਸੰਜਮਨਪਤੈਦੁਜਾਭਭੁਨਜਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟਿਐਨਿਰਮ
ਲੁਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਏ। ਏਕੋਪਤੈਏਕੋਨਭੁਭੁਏਦੁਜਾਅਵਰੁਨਜਾਏ॥ ੧੨॥ ਖਟੁਦ
ਕਸਨਜੋਗੀਸੰਨਿਅਸੀਬਿਨੁਗੁਰਕੁਰਮਿਭੁਲਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਿਤਗਤਿਮਤਿਪਾਵਤਿਤਰਿ
ਜੀਭਿਮਨਿਵਸਾਏ। ਸਚੀਥਾਈਸਿਭੁਚਿਤੁਲਾਗੈਅਵਦੁਜਾਦੁਰਤਾਏ॥ ੧੩॥ ਪੰਡਿਤਪਤਿਪਤਿ
ਵਦੁਵਖਾਦਤਿਬਿਨੁਗੁਰਭਗਿਮਭੁਲਾਏ। ਲਖਚਭੁਰਸੀਤਫੇਰੁਪਾਇਅਬਿਨੁਸਥਦੈ
ਗੁਰਤਿਨਪਾਏ। ਜਾਨਭੁਚੈਤੈਤਗਤਿਪਾਏਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ੧੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮ

ਤਿਨਾਮੁਤਰਿਉਪਜੈਜਾਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈਸੁਭਾਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਆਪੁਗਵਾਈਚਲਾਏ॥
 ਗੁਰਭਾਏ॥ ਸਦਥਲਿਤੀਗੁਰੁਪੋਵਿਟੁਜਿਤਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ ੭॥ ਜੋਥੁਤਮਦੁਬੁ
 ਮੁਜੇਥੀਦੇਤਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਾਤਾਪੁਤੁਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭੁਪੁਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲੈਜ
 ਤਾਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਛਾਤਾ॥ ੮॥ ੫॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩॥

ਸਤਜੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਥਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਾ

ਇ॥ ਪਤਿਪਤਿਪੰਡਿਤਜੇਤਕੀਥਕੇਭੇਖੀਭਗਮਿਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਭੇਟੇਸਤਜੁਪਾਇਆਆਪ
 ਦੀਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈਗੋਗੁਰਥਿਨੁਸਤਜੁਨਤੋਇ॥ ਸਥਦੇਤੀਤੇਸਤਜੁਉਪਜੈਤ
 ਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥ ਗਤਭਿਸਤਜੇਗਾਵਿਅਥਾਇਪਵੈਥਿਨੁਸਤਜੈਕਥਨੀਥਾਇ॥ ਸਤਜੈ
 ਭਗਤਿਉਪਜੈਸਤਜਿਪਿਅਰਿਥੈਰਾਗਿ॥ ਸਤਜੈਤੀਤੇਸੁਖਸੰਤਿਤੋਇਥਿਨੁਸਤਜੈਜੀਵਲੁਥਾਇ
 ੨॥ ਸਤਜਿਸਾਲਾਤੀਸਦਾਸਦਾਸਤਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥ ਸਤਜੈਤੀਗੁਲਭੁਚਰੈਭਗਤਿਕਰੇ
 ਵਲਾਇ॥ ਸਥਦੇਤੀਤਰਿਮਨਿਵਸੈਰਸਨਾਤਰਿਰਸੁਖਾਇ॥ ੩॥ ਸਤਜੈਕਾਲੁਵਿਰਾਗਿਅਸਚਸ
 ਵਾਈਪਾਇ॥ ਸਤਜੈਤਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਅਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਸੇਵਭਭਾਗੀਜਿਨੀਪਾਇਆਸ
 ਤੇਰੇਤਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਮਾਇਅਵਿਚਿਸਤਜੁਨਉਪਜੈਮਾਇਆਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕ
 ਵਲੇਤਉਮੈਜਲੈਜਲਾਇ॥ ਜੰਮਲੁਮਰਦੁਨਚੁਕਈਠਿਗਿਠਿਗਿਅਵੈਜਾਇ॥ ੫॥ ਤ੍ਰਿਤੁਗੁਲਵਿ
 ਚਿਸਤਜੁਨਪਾਈਐਤ੍ਰੈਗੁਲਭਗਮਿਭੁਲਾਇ॥ ਪਤੀਐਗੁਲੀਐ ਕਿਅਕਥੀਐਜੈ
 ਚਤੁਪੁਥਾਜਾਇ॥ ਚਉਥੇਪਦਮਤਿਸਤਜੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈਪਾਇ॥ ੬॥ ਨਿਰਗੁਲਨਾਮੁਨਿਪਨੁ
 ਸਤਜੈਸੋਭੀਤੋਇ॥ ਗੁਲਵੰਤੀਸਾਲਾਤੀਅਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ ਭੁਲਿਅਸਤਜਿਮਿਲਾਇਸੀਸ
 ਦਿਮਿਲਵਤੋਇ॥ ੭॥ ਥਿਨੁਸਤਜੈਸਭੁਅੰਧੁਤੈਮਾਇਅਮੋਤੁਗਥਾਗੁ॥ ਸਤਜੈਤੀਸੋਭੀਪਈ
 ਚੈਸਥਦਿਅਪਾਗਿ॥ ਅਪੇਥਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੁਰੇਗੁਰਕਰਤਾਰਿ॥ ੮॥ ਸਤਜੈਅਦਿਸਦੁਪ
 ਛਾਈਐਨਿਰਭਉਜੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਸਭਨਾਜੀਅਕਾਇਕੁਦਤਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਲਤੁ
 ਪੁਰੈਸਥਦਿਸਲਾਤੀਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਰਾਵਰੁ॥ ੯॥ ਗਿਅਨੀਅਕਾਪਨੁਨਾਮੁਤੈਸਤਜਿਕ
 ਤਿਵਪਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁਲਾਤਤਰਿਨਾਮੁਲੈਨਿਅਖੁਟਭੇਭੰਡਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਤੋਇਨਾਵਈਦੀਇ
 ਵਲਤਾਰਿ॥ ੧੦॥ ੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩

ਸਤਿਗੁਰੀਮਲਿਐਠੇਕੁਨਪਵੈਜਨਮਸਰਲਦੁਖਜਾਇਆਪੁਰੈਸਥਦਿਸਭਸੇਈਤੋਈਤਰਿਨਮੋਰ
ਤੈਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੋਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਮੁਸਦਨਵਤੋਨਾਪਿਵਸੈਮ
ਨਿਅਇ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਜੀਉਰਾਖਤੁਅਪੁਨੀਸਰਲਾਈਜਿਉਰਾਖਤਿਤਿਉਰਤਲਾਗੁਰਕੈਸਥਦਿਜੀ
ਵਤੁਮਰੈਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰਲਾ॥੨॥ਵਡੈਭਾਗਿਨਉਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਸਥਦਿਸੁਤਈ॥ਆਪੇਮਨਿ
ਵਸਿਅਪੁਕੁਰਤਾਸਤੋਜੋਰਤਿਅਸਮਾਈ॥੩॥ਇਕਨਾਮਨਮੁਖਿਸਥਦੁਨਭਾਵੈਥੰਪਨਿਥੰਪਿਭਵ
ਵੇਅਾਲਖਚਉਰਾਸੀਤਠਿਗਿਠਿਰਿਅਵੈਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਭਗਤਾਮਨਿਅਨੰਦੁ
ਤੈਸਚੈਸਥਦਿਗੰਗਿਰਾਤੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਲਗਵਤਿਸਦਨਿਰਮਲਸਤੋਜੋਨਾਮਿਸਮਤੇ॥੫॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਥੋਲਤਿਸਭਅਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ਏਕੋਸੇਵਨਿਏਕੁਅਰਾਧਤਿਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥ
ਕਤਲੀ॥੬॥ਸਚਾਸਾਤਿਥੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ਸਦਾਗੰਗਿਰਾਤੇਸਚਸਿਉਅ
ਪੁਨਿਕਿਰਪਾਕਰੀਮਲਾਇ॥੭॥ਆਪੇਕਰੋਕਰਾਏਆਪੇਇਕਨਾਸੁਤਿਅਦੇਇਜਗਾਇਆਪੇਮ
ਲੀਮਲਾਇਦਾਨਨਕਸਥਦਿਸਮਾਇ॥੮॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗਮਤਲਾ ੩

ਸਤਿਗੁਰੀਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਰਮਲਾਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਮਨਿਅਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਭੋਟਿਆ
ਗੰਗਿਰਾਭੀਰਾ॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਥੈਸਲਾਸਚਿਨਾਮਿਮਨੁਪੀਰਾ॥੧॥ਮਨਮੋਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥
ਨਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਤਰਿਮਨਿਵਸੈਲਗੋਨਮੈਲਾਪਤੰਗੁ॥ਰਤਾਉ॥ਸਚੈਸਥਦਿਪਤਿਉਪਜੈਸ
ਚੈਸਚਾਨਉ॥ਜਿਨੀਤਉਮੈਮਰਿਪਛਾਣਿਅਤਉਤਿਨਥਲਿਤਰੈਜਾਉ॥ਮਨਮੁਖਸਚੁਨ
ਜਲਨੀਤਿਨਰਉਰਨਕਥੁਥਾਉ॥੨॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਤੀਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਸਦਾਸ
ਚਾਲਾਤਲਾਸਚੈਸਥਦਿਨਿਵਾਸੁ॥ਸਚੁਅਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਅਗੁਰਮਤਿਨਿਜਘਰਿਵਾ
ਸੁ॥੩॥ਸਚੁਵੇਖਣੁਸਚੁਥੋਲਣੁਤਨੁਮਨੁਸਚਾਤੋਇ॥ਸਚੀਸਾਖੀਉਪਦੇਸੁਸਚੁਸਚੇਸਚੀਸੋ
ਈਜਿਨੀਸਚੁਵਿਸਾਰਿਅਸੇਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸੈਕਿਤੁਅਏ
ਸੰਜਗੀ॥ਜਮਦਰਿਥਧੇਮਾਰੀਅਤਿਕੁਕਨਸੁਲੈਪੁਕਾਰਾ॥ਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮ
ਤੇਵਰੋਵਾਗਾ॥੫॥ਏਨੁਜਗੁਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਭੁਜਿਪਏਸਤਿਗੁਰਸਰਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦਿਜ
ਇਅਸਦਾਸਚਿਸੰਜਮਿਰਤਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਤੋਥੋਤਿਥਾਸਥਦੇਭਵਜਲੁਤਰਲਾ॥੬॥
ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਠਿਰਦੇਰੋਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਤੋਈ॥ਪਤਿਪਤਿਪਤਿਤਮੋਨੀਥਕੇਦੁ

ਜੈਭਾਇਪਤਿਥੋਈ। ਸਤਿਗੁਰਿਸਥਦੁ ਸੁਲਾਇਅਥਿਨੁਸਚੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੭॥ ਜੈਸਚੈਲਾ
ਸੇਸਚਿਲਗੇਨਿਤਸਚੀਕਾਰਕਰੰਨਿ॥ ਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਅਸਚੈਮਤਲਿਗੰਨਿ
ਨਨਕਭਗਤਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਨੀਮਰਚੰਨਿ॥ ੮॥ ੮॥ ੨੫॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੫

ਘਰ, ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਜਾਕਭਿਮੁਸਕਲੁਅਤਿਥਲੈਢੋਈਕੋਇਨਦੇਇ। ਲਗੁਤੋਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਭਿਭਜਿਖ
ਲਾ। ਸਭੋਭਜੈਅਸਹਾਚੁਕੈਸਭੁਅਸਹਾਉ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਲਗੈਨ
ਤਤੀਵਾਉ॥ ੧॥ ਸਤਿਭੁਨਿਤਲਿਅਕਾਤਲਾ। ਅਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਥਦੇ
ਸਚੁਜਲਾਗਤਉ। ਜੈਕੋਤੋਵੈਦੁਥਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਗਾਦਮਜਪਲੈਨਪਵੈਨ
ਕੋਦੇਵੈਪੀਗਾ। ਸੁਆਰਥੁਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇਨਕਿਉਤੋਵੈਕਾਜਾ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰ
ਬੁਤਮੁਤਨਿਤਚਲੁਤੋਵੈਗੁਰੂ॥ ਜਾਕਭਿਚਿਤਾਬਤੁਤੁਬਤੁਤੋਦੀਵਿਅਪੈਰੋਗਾ। ਗਿ
ਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੇਟਿਅਕਦੇਤਰਖੁਕਦੇਸੋਗਾ। ਗਭਿਲੁਕਰੇਚਤੁਕੁੰਟਕਾਘਤੀਨ
ਬੈਸਲੁਸੋਇ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਤੋਇ॥ ੩॥ ਕਾਮੀਕੋ
ਧਿਸੋਤਿਵਸਿਕੀਅਕਿਰਪਨਲੋਭਿਪਿਅਗਾ। ਚਰੇਕਿਲਵਿਖਉਨਿਅਘਕੀਏ
ਤੋਅਅਸੁਰਸੰਘਾਗਾ। ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਉਕਦੇਨਕਰਨਿਪਰਿਅਗਾ। ਚਿ
ਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਤਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਅਗਾ॥ ੪॥ ਸਾਸਤਸਿੰਮੀਕੋ
ਬੇਦਚਰੀਮੁਖਾਗਰਥਿਚਰੇ। ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗੀਅਤੀਰਥਿਗਵਨੁਕਰੇ। ਖਥੁ
ਕਰਮਾਤੇਦੁਗਲੇਪੁਜਾਕਰਤਨਾਇ। ਗੰਗਨਲਗੀਪਾਰਬੁਤਮਤਾਸਰਪਰਨਰ
ਕੇਜਾਇ॥ ੫॥ ਗਜਮਿਲਕਸਿਕਦਹੀਅਰਸਭੋਗਲਥਿਸਥਗਾ। ਥਾਗਸੁਤਦੇ
ਸੋਤਲੇਚਲੈਤੁਕਮੁਅਠਾਗਾ। ਗੰਗਤਮਾਸੇਥਤੁਥਿਧੀਚਾਇਲਾਗਿਗਤਿਅਗਾ।
ਚਿਤਿਨਅਇਓਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਸਰਪਕੀਜੁਨਿਗਇਅਗਾ॥ ੬॥ ਥਤੁਤਪਨਾ

ਭਿਅਚਰੰਤੁ ਸੋਭਾਨਿਰਮਲਗੀਤਿ। ਮਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਾਜਨਸੰਗਿਪਗੀਤਿ। ਲ
ਜਕਰਤਕਸਥੰਦਥੰਦ ਜੀਉਜੀਉਸਗਲੀਕੀਤਾ। ਚਿਤਿਨਾਇਥਿਧਰਬੁਤਮੁਤਾਖਜਿ
ਤਸਤਲੀਟੀਤਾ। ७। ਕਾਇਆਰੋਗੁਨਛਿਦੁਕਿਛੁਨਕਿਛੁਕਾਜੋਸੋਗੁ। ਮਿਰਤੁਨਾਵੀ
ਚੇਤਿਤਿਸੁਅਤਿਨਿਸਿਭੋਗੈਭੋਗੁ। ਸਭਕਿਛੁਕੀਤੋਨੁਅਪਲਾਜੀਇਨਸੰਕਧਰਿਆ। ਚਿ
ਤਨਾਇਥਿਧਰਬੁਤਮੁਜਮਕੰਕਰਿਵਸਿਪਰਿਆ। ੮। ਕਿਰਪਾਕੇਰਜਿਸੁਪਰਬੁਤਮੁਤੋਵੈਸ
ਧੁੰਗੁ। ਜਿਉਜਿਉਥੰਦੁਵਧਾਐਤਿਉਤਿਉਤਹਿਸਿਓੰਗੁ। ਦੁਤਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਆ
ਪਿਅਵਰੁਨਦੁਜਾਥਾਉ। ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਆਨਨਕਸਚਨਾਉ। ੯॥ ੧॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਜਾਨਉਨਾਤੀਭਾਵੈਕਥ

ਨਥਤਾਮਨਖੋਜਿਮਾਗੁ। ਰਤਾਉ। ਪਿਆਨੀਪਿਆਨੁਲਾਵਤਿ। ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵ
ਤਿ। ਪ੍ਰਭੁਕਿਨਤੀਜਤਾ। ੧। ਭਗਉਠੀਰਤਤਗਤਾ। ਜੋਗੀਕਤਤਮੁਕਤਾ। ਤਪਸੀਤਪਤਿਗਤਾ।
੨। ਮੋਨੀਮੋਨਿਧਰੀ। ਸੰਨਿਆਸੀਥੁਤਮਚਰੀ। ਉਦਸੀਉਦਸਿਗਤਾ। ੩। ਭਗਤਿਨਵੈ
ਪਰਕਾਧਪੰਡਿਤੁਵੇਦਪੁਕਾਰਾ। ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਧਰਮਤਾ। ੪। ਇਕਸਥਟੀਥਤੁਗੁਪਿਅ
ਧੁਤਾ। ਕਪੜੀਕਉਤੇਜਗੁਤਾ। ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਾਤਾ। ੫। ਨਿਰਤਾਰਵਰਤੀ। ਅਪਰਸਾਇ
ਕਉਕਿਨਦੇਵਤਿਦਰਸਾਇਕਿਮਨਤੀਗਿਆਤਾ। ੬। ਘਟਿਨਕਿਨਤੀਕਤਾਇਆ। ਸਭਕ
ਤੋਤਪਾਇਆ। ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ। ੭। ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਵਾ। ਤਿਆਗੀਸਗਨਿਪਵਾ
ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਿਪਰਤਾ। ੮॥ ੧॥ ੨७॥ ੧७॥ ੮॥ ੨७॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ। ਤੁੰਭ
ਗੀਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ। ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ। ਸੁਗਮਛਿਪਾਇਆ। ਲਿਜੀਉ। ੧। ਤਉਵਾਰੀਤ
ਉਵਾਰੈ। ਕੁਰਥਉਤੇਰੇਨਵਨੇ। ੧। ਰਤਾਉ। ਤੁਧੁਸੰਸਾਰਉਪਾਇਆ। ਸਿਰੇਸਿਰਿਪੰਪੈਲਾਇਆ
ਥੇਹੀਕੀਤਾ। ਅਪਲਾਕਰਿਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾਛਲਿਜੀਉ। ੨। ਪਰਗਟਿਪਤਰੈਜਾਪਦਸੰਸਾਰ
ਨਵੈਪਰਤਾਪਦਾ। ਸਤਿਗੁਰਥਾਨਪਾਇਓਸੋਭਮੋਤੀਮਾਇਆ। ਜਲਿਜੀਉ। ੩। ਸਤਿ
ਗੁਰਉਥਲਿਜਾਈਐ। ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ। ਸੁਭੰਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋਚ

ਦੇਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਥੁ ਝਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੀਜਾ ਲੀਐ ॥ ਜਿਥੈ ਏਕੋ
 ਮੁਵਖਾ ਲੀਐ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਤੁਕ ਮੁ ਤੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਥੁ ਝਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਰੁਝ
 ਗੰਮਤੁ ਲਾਇ ਆ ॥ ਅਪਤੁਤੁ ਧੁਖੁ ਆਇ ਆ ॥ ਪਰਤਾ ਪੁਲਗਾ ਦੇ ਤਾਗਲੀ ॥ ਭਾਗ ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ
 ਤਿ ਜੀਉ ॥ ਦੋ ਤਾਗਲੀ ਕਿ ਅਨੀਸਾ ਲੀ ਆ ॥ ਖਸਮ ਤੁਧੁ ਬੀ ਆ ॥ ਫਿਰ ਤਿਨਿ ਮਾ ਲੀ ਆ ॥
 ਲੇਵੇ ਸਤਿਨਾਮ ਲੀ ਦੁਖੀ ਰੈ ਵਿਦਿ ਤਾਇ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਤਾਗਲੀ ਕਿ ਅਕਰਮੁ ਕਮਾਇ ॥
 ਗਾਧੁ ਗਥਿ ਲਿਖਿ ਆਫਲੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥
 ਤੁਕ ਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮ ਨਾਇ ਆ ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਥ ਦੁ ਵਸਾਇ ਆ ॥ ਸਤੀ ਅਸੇ ਸੋ ਤਾਗਲੀ ਜਿ
 ਨ ਸਤਨਾ ਲਿਖਿ ਆਰੁ ਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਭਾਵੇ ਕਾਰ ਸੁ ਆਇ ਆ ॥ ਤਿਨ ਵਿਚ ਤੁਭੁ ਰਮੁ ਚੁਕਾ
 ਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾ ਲੀਐ ॥ ਜੋ ਸਭ ਸੈਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਚ ਤੁ ਅਤ ਕਰਤੁ ਦੁ ਕਾਇ ਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਰ
 ਆ ॥ ਭਾਗੁ ਥੈ ਠਾਮ ਸਤ ਕਿ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ੯ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਥਾ ਲੀ ਆ ॥ ਤੇਰੇ ਆਗੁ ਤੇਰੇ
 ਦੈ ਸਮਾ ਲੀ ਆ ॥ ਸੁਖੁ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਗੰਥਿ ਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧੦ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆ ਜਾ ਲੀਐ ॥ ਜਿਭੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾ ਲੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾ ਧੁਨ ਪਾਇ
 ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੧ ॥ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟੁ ਤੁਧੁ ਮਾਇ ਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ
 ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੨ ॥ ਤੁੰ
 ਨਾਮ ਤਿਸ ਮਾਇ ਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਤੈ ਆ ॥
 ਕਉ ਜੋ ਤਿਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿ ਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇਸਾ ਜਿਥੇ
 ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈ ਜਗਖੀ ਆ ॥ ਦੁਇ ਕਰਮ ਸਤ ਕਿਧਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧੪ ॥ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਰੇ
 ਅਲਪਾ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਸਭੁ ਕਿਉ ਜਾ ਲਦਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪੁਤਾ ਪੁਵਰਤਾਇ ਭਸਿ ਭੁਲੇ ਕੁਰੈ ਰੋ
 ਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਨ ਨ ਥੀ ਚਾਰਿ ਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾ ॥ ਆਗਿ
 ਠਿਲਾਇ ਕੈ ਗੰਥਿ ਚਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਉ ਜੀਉ ॥ ੧੬ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ਆ ॥ ਜੀ
 ਇਏ ਫਿ ਅਜੁ ਫਲੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸਤ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ
 ਉ ॥ ੧੭ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਆ ॥ ਦੁਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇ ਆ ॥ ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ

ਰਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਬੁਝਾਇਜੀਉ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਤਿਕੈਮਾਇਆਮੋਤੁ
ਚੁਕਾਇਆਵਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਲੀਆਪੇਲਾਏਸਮਾਇਜੀਉ॥ ੨੧॥ ਗੋਪੀਨੈਗੋਆਲੀ
ਆਤੁਧੁਆਪੇਗੋਇਉਠਾਲੀਆਤੁਕਮੀਭੰਡੇਸਾਜਿਅਤੁੰਆਪੇਭੰਨਿਸਵਾਰਿਜੀਉ
॥ ੨੨॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਿਦੁਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆਨਿਰਮਲ
ਜਤਿਤਿਨਪਾਲੀਆਭਿਇਚੇਲੇਜਨਮੁਸਵਾਰਿਜੀਉ॥ ੨੩॥ ਤੇਰੀਆਸਦਾਸਦਾਚੰਭੀ
ਆਈਆਮੈਰਾਤਿਦਿਤੇਵਡਿਅਈਆਅਲਮੰਗਿਅਦਨੁਦੇਵਲਾਕਰੁਨਾਨ
ਕਸਦੁਸਮਾਇਜੀਉ॥ ੨੪॥ ੧॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਗੁਨਕੋਇ
ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਤਾਉਗੋਸਾਈਮਿਤੰਡਾਇਠੜਾਅੰਮਅਥੇਥਵਤੁਮਿਠੜਾਭੈਲਭਾਈ
ਸਭਿਸਜਣਾਤੁਪੁਜੇਤਨਾਤੀਕੋਇਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੇਰੈਤੁਕਮੇਸਵਲੁਆਇਆਮੈਸਤ
ਕਤਲੁਜੇਆਇਆਨਾਉਥੀਜਲਲਗਾਆਸਕਰਿਤਰਿਥੋਤਲਥਖਸਜਮਾਇਜੀ
ਉ॥ ੨॥ ਠਉਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣਦਾਦੁਆਕਾਗਲੁਚਿਤਿਨਜਲਦਾਤਰਿਏਕ
ਠੈਕੈਲਾਇਠਨੁਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਨਿਥਾਤਿਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੁਸੀਭੋਗਿਤੁਭੰਚਤੁਭਾਈਤੋ॥ ਭੁ
ਰੀਥਾਵਿਕਵਾਇਪੈਨਾਈਠੀ॥ ਠਉਤੋਆਮਾਤੁਪਿੰਡੁਦਾਥੰਨਿਅੰਦੇਪੰਜਿਸਰੀਕ
ਜੀਉ॥ ੪॥ ਠਉਆਇਆਸਾਮੈਤਿਤੰਡੀਆਪੰਜਿਕਿਰਸਾਣਮੁਜੇਗੰਮਤਰਿਅਕੰ
ਨੁਕੋਈਕਢਿਨਤੰਘਈਨਾਨਕਵੁਠਾਘੁਪਿਗਿਹਉਜੀਉ॥ ੫॥ ਠਉਵਹੀਘੁਮਾਜਾਇ
ਦਾਇਕਸਾਤੁਤੁਪੁਪਿਆਇਦਾਉਜਤੁਥੇਤੁਵਸਾਇਠਉਤੁਪੁਦਿਟਤੁਕਰਥਭੁ
ਜੀਉ॥ ੬॥ ਠਉਏਠੈਨਿਤਪਿਆਇਦਾਮਨਿਚਿਟੀਸੋਠਲੁਪਾਇਦਾਸਭੇਕਾਜਸਵ
ਰਿਅਨੁਲਾਤੀਅਨੁਮਨਬੀਭੁਖਜੀਉ॥ ੭॥ ਮੈਢਰਿਆਸਭੇਧੰਧੜਾਗੋਸਾਈਸੇਵੀਸ
ਚੜਾਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਤਰਿਮੈਪਲੈਥਧਾਢਿਕਿਜੀਉ॥ ੮॥ ਮੈਸੁਖੀਤੁਮੁਖ
ਪਾਇਆਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਥਦੁਵਸਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਵਿਖਾਲਿਅਮਸਤ
ਕਿਧਕੈਤੁਜੀਉ॥ ੯॥ ਮੈਥਪੀਸਚੁਪਰਮਸਾਲੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਲਾਤਦਾਭਾਲਿਕੈ॥

ਪੈਰਧੋਵਾਪਖਾਫੇਰਦਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਓ॥ ੧੦॥ ਸੁਦਿੰਗਲਾਗੁਪਾਇ
 ਅਇਆਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਨੁਦਿਜਾਇਆਸਭੁਮੁਕਤੁਏਅਸੈਸਾਹਜਾਨਕਸਚੀਥੈ
 ਜੀਚਾਜੀਓ॥ ੧੧॥ ਸਭੀਸੁਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁਗਤਿਜੀਓਦੇਕੰਨੁਸੁਲਤੁਅਰਦਾਸਿਜੀਓ
 ਹੋਕਿਵਜਾਇਸਭੁਭਿਠੀਅਤੁਸਿਅਪੇਲਾਇਅਨੁਢਾਡਾਇਜੀਓ॥ ੧੨॥ ਤੁਲਿਤੁਕਮੁਏਅ
 ਮਿਤਰਵਾਣਦਾਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰਵਾਣਦਾਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਅਇਉਏਅਤੁਲੇ
 ਮੀਰਾਜੁਜੀਓ॥ ੧੩॥ ਝਿੰਮਿਝਿੰਮਿਅੰਮਿਤੁਵਰਸਦਾਥੇਲਾਇਅਥੇਲੀਖਸਮਦਾ
 ਥੁਮਾਢੁਕੀਅਤੁਪੁਓਪੇਰੇਤੁਅਪੇਪਾਇਓਥਾਇਜੀਓ॥ ੧੪॥ ਤੇਰੀਅਭਗਤਾਭੁਖਸਦ
 ਤੇਰੀਅਪਾਤਰਿਲੇਚਪੁਰਨਮੇਰੀਅਪਾਦੇਤੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਰਿਅਮੈਗਲਾਵਿਚਿਲੈਊਮ
 ਲਾਇਜੀਓ॥ ੧੫॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰਨਭਾਲਿਅਪਾਤੁਦੀਪਲੇਅਪਾਇਲਿਅਪਾਤੁ
 ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਗਤਿਅਨਾਨਕਭਗਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਓ॥ ੧੬॥ ਤਉਗੋਸਾਈਦਾਪਰਿ
 ਲਵਨਜਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਓਚਦੁਮਾਲਜਾਸਭੁਏਈਛਿਝਾਇਕਠੀਅਦਯਥੈਠ
 ਵੇਖੈਅਧੀਜੀਓ॥ ੧੭॥ ਵਤਵਜਨਿਟਮਕਭੇਰੀਅਪਾਮਲਲਥੇਲੈਦੇਠੇਰੀਅਪਾਨਿ
 ਤੇਪੰਜਿਜੁਅਨਮੈਗੁਰਥਾਪਿਤੀਕੰਭਿਜੀਓ॥ ੧੮॥ ਸਭਿਏਕਠੇਏਇਅਇਅਪਾਘਰਿ
 ਜਾਸਨਿਵਾਟਵਟਾਇਅਪਾਗੁਰਮੁਖਿਲਾਤਲੈਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੁਲੁਗਵਾਇਜੀਓ
 ੧੯॥ ਤੁੰਵਰਨਾਚਿਤਨਾਥਾਤਗਾਤਰਿਦਿਸਤਿਤਜਰੁਜਤਗਾਸੁਦਿਸੁਦਿਤੁਝੈਪਿਅਇ
 ਦੇਤੇਰੇਭਗਤਰੇਗੁਣਤਾਸੁਜੀਓ॥ ੨੦॥ ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵਜੀਗੁਰਕਟੀਮਿਰ
 ਗਿਜੇਵਜੀਤਉਥਪੁਜਿਛਿਝਨਨਚਉਨਨਕਅਉਸਰੁਲਾਧਭਾਲਿਜੀਓ॥ ੨੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧੫੨੧

ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਗੈਵੈਕੈਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਤੁਕਮਿਪਇਅਗਰਭਾਸਿ॥

ਪਤਰੈ

ਉਧਧੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿਵ
ਖੈਵਉਧਧਿਅਨਿਲਿਵਲਾਗਾਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਅਕਲਿਭੀਤਰਿਥਤੁਜਿਜਾਸੀਨਾ
ਗਾਜੈਸੀਕਲਮਵੁਜੈਤੈਮਸਤਕਿਤੈਸੀਜੀਅੰਨਪਸਿ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਤਿਲੈਪਤਰੈ
ਕੀਪਇਅਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੁਜੈਪਤਰੈਗੈਵੈਕੈਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਵਿਸਰਿਗਇਅਧਿਅਨੁ॥
ਭੋਤਥਿਨਚਾਈਐਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਜਿਭਿਜਸਦਾਪਰਿਕਨੁ॥ਭੋਤਥਿਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀ
ਮਤਕੈਸੁਰਮੇਰਾਚੇਤਿਅਚੇਤਮੁਕਮਨਮੇਰੇਅੰਤਿਨਹੀਕਢੁਤੇਰਾਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਅ
ਤਿਸਤਿਨਜਾਣੈਮਨਭੀਤਰਿਧਰਿਗਿਆਨੁ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੁਜੈਪਤਰੈਵਿਸਰਿਗਇ
ਅਧਿਅਨੁ॥੨॥ਤਿਜੈਪਤਰੈਗੈਵੈਕੈਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਪਨਜੋਥਨਸਿਭਿਚਿਤੁ॥ਤਰਿਕਾ
ਨਮੁਨਚੇਤਹੀਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਥਧਾਉਟਤਿਜਿਤੁ॥ਤਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਥਿਕਲੁ
ਭਈਅਸੰਗਿਮਾਇਅਧਾਨਸਿਭਿਰਤਾਜੋਥਨਿਮਤਾਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਅਧਾਪ
ਗਮੇਤੀਵਪਚੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੀਮਤੁ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਜੈਪਤਰੈਪ੍ਰਾਣੀਪਨਜੋਥਨ
ਸਿਭਿਚਿਤੁ॥੩॥ਚਰਿਥੈਪਤਰੈਗੈਵੈਕੈਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਲਾਵੀਅਇਅਖੇਤੁ॥ਜਾਜ
ਮਿਪਕਜਿਚਲਾਇਅਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਅਭੇਤੁ॥ਭੇਤੁਚੇਤੁਤਰਿਕਿਸੈਨ
ਮਿਲਿਭੇਜਾਜਮਿਪਕਜਿਚਲਾਇਅਧਾਭੁਠਾਰਦਨੁਤੋਅਦੁਆਲੇਖਿਨਮਤਿਭਈਅਪਰ
ਇਅਧਾਸਾਈਵਸਤੁਪਰਪਤਿਤੋਈਜਿਸੁਸਿਭਿਲਾਇਅਧੇਤੁ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਰਿਥੈ
ਪਤਰੈਲਾਵੀਲੁਣਿਅਖੇਤੁ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਗੈਵੈਕੈਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਥਾਲਕਥੁਪਿਅਚੇਤੁ॥ਖੀਰੁਪੀਐਖੇਲਾਈਐ
ਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਮਤਪਿਤਾਸੁਤੇਤੁ॥ਮਤਪਿਤਾਸੁਤੇਨਹੁਪਨੇਰਾਮਾਇਅਮੋਤੁਸਥ
ਈ॥ਸੰਜੋਗੀਅਇਅਕਿਰਤੁਕਮਾਇਅਕਰਦੀਕਾਰਕਰਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨ
ਹੋਈਭੂਤੀਦੁਜੈਤੋਤਿ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਤਿਲੈਪਤਰੈਭੁਟਤਿਗਾਤਰਿਚੇਤਿ॥੧॥ਦੁ
ਜੈਪਤਰੈਗੈਵੈਕੈਵਲਜਾਗਿਆਮਤ੍ਰਾਭਰਿਜੋਥਨਿਸੈਮਤਿ॥ਅਤਿਨਿਸਿਕਾਮਵਿਅਧਿਅ

ਵਲਜਾਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ ਅੰਧੁਲੇਨਾ ਮੁਨਚਿਤਿ। ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਤੀ ਤੇਰਿ ਜਾ ਲੈਗਸ
 ਕਸਮੀਠੇ। ਗਿਅਨੁ ਪਿਆਨੁ ਗੁਲਸੰਜਮੁ ਨਾਤੀ ਜਨਮਿ ਮਰਤੁਗੇ ਫੂਰੇ। ਤੀਰਥਵਰਤਸੁ
 ਚਸੰਜਮੁ ਨਾਤੀ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਨਾਤੀ ਪੁਜਾ। ਨਾਨਕ ਭਾਈ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਖਿ ਪਾਇਆ ਪੈ
 ਦੁਜਾ॥ ੨॥ ਤੀਜੈ ਪਤਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਲਜਾਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ ਸਹਿ ਤੰ ਸਉਲਥੇ ਭਾਇ। ਜੋ ਬਨੁ ਪਾਇ
 ਜਰੂ ਅਜਿ ਲੈ ਵਲਜਾਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ ਅੰਧੁਲੇ ਦਿਨੁ ਜਾਇ। ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾ ਸੀ ਅੰਧੁਲੇ
 ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿ ਅਪਿਨ ਮਤਿ ਭਇਆ ਪਾ
 ਏਆ। ਬੁਧਿ ਵਿਸਰ ਜੀਗਈ ਸਿਆਲਪ ਕਰਿ ਅਵੁਪ ਛੁਤਾਇ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪ
 ਤਰੈ ਪੁਰ ਚੇਤੁ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੩॥ ਚਉਥੈ ਪਤਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਲਜਾਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ ਬਿਗਧਿ ਭਇ
 ਆਤਨੁ ਖੀਲਾ। ਅਖੀ ਅੰਧੁਨ ਦੀਸਈ ਵਲਜਾਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ ਕੰਨੀ ਸੁਲੈ ਨਵੈ ਲਾ। ਅਖੀ ਅੰਧੁ
 ਜੀ ਭਰਮੁ ਨਾਤੀ ਰੋਤ ਪਰਾ ਕਉਤਾ ਲਾ। ਗੁਲ ਅੰਤਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਅਵਲਜਾ
 ਲਾ। ਖੜੁ ਪਕੀਭੁ ਤਿਭੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਅਮਾ ਲਾ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਤਰੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥ ਦੁਪਛਾ ਲਾ॥ ੪॥ ਚੌਥੈ ਪਤਰੈ ਅਤਿ ਨ ਸਾਤਿ ਅਵਲਜਾਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ
 ਰੁਜਰਵਾਣ ਕੰਨੀ। ਇਕਰਤੀ ਗੁਲਨ ਸਮਾਇ ਅਵਲਜਾਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ ਅਵਗਲਖੜਸ
 ਨਿਬੰਨੀ। ਗੁਲ ਸੰਗਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾਤਿ ਸੁਜੰਮ ਲੁਮਰ ਲਾ। ਕਾਲੁ ਜਾ ਲੁਜਮੁ ਜੋ
 ਹਿਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈਰਵ ਲਾ। ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਤਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੁਖੀ ਮਟਵੈ।
 ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੈ ਸਚੇਤ ਪਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੫॥ ੨॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੪ ਪਤਿਲੈ ਪਤਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਲਜਾਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ ਤਰਿ ਪਾਇਆ
 ਉਦਾਰ ਮੰਝਰੀ। ਤਰਿ ਪਿਆਵੈ ਤਰਿ ਉਚੈ ਵਲਜਾਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਗਿ।
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਰਾਧੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿ ਅਪਾਥਾ ਤਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ
 ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ। ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਤਿਰੈ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਥੀ ਚਾਰੀ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਤਿਲੈ ਪਤਰੈ ਤਰਿ ਜਪੀ ਐ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ॥ ੧॥ ਦੂਜੈ ਪਤਰੈ
 ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਲਜਾਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ। ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀ ਐ ਵਲਜਾ
 ਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ। ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲੇ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾ ਲੈ ਭਇ

ਖਵਾਏ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੁੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੁਕਰੇ ਵੀ ਚਰ੍ਹ
ਤਰਿਧਿ ਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਤਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿ ਸੁਕਾ ਲੁਨਕ ਥੁਖਾਇ ॥ ੨ ॥
ਤੀਜੈ ਪਤਰੈ ਗੈਵੈ ਕੈਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਚਿਤੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ
ਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਗਿ ਨਾਮ ਤਗਿ ਨਾਮ ਲਾਗਿ ॥ ਤਗਿ ਨਾਮ ਤਗਿ ਤਗਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਲੈ ਜਿ ਤੋਵੈ ਅੰ
ਤਿਸਕੀ ॥ ਇਉ ਪਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਭੂਠੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿ ਅਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਰੇ
ਗੁਰਮੇਲੇ ਸੋ ਤਗਿ ਤਗਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਤਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇਜਾਇ ਮਿਲੇ ਤਗਿ ਨਾਲਿ
੩ ॥ ਚਰ੍ਹਿਥੈ ਪਤਰੈ ਗੈਵੈ ਕੈਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਗਿ ਚਲਵੇ ਵਲ ਅੰਦੀ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵੁ ਪੁਰਾਸਰਿ
ਗੁਰੁ ਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਸਭ ਚਲੀ ਗੈਵੈ ਵਿਤਾਈ ॥ ਤਗਿ ਸੇਵੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਛਿਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰੀਤੁ
ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਤੋਵਤਾ ॥ ਤਗਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਾਲੁ ਰਲੀ ਆਜਨਾਮ ਮਰਦੁ ਖਖੋਵਤਾ ॥
ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੁ ਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣੁ ਜਿ ਤੁਮਿਲਿ ਤਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖੰਦੀ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰ੍ਹਿਥੈ ਪਤਰੈ ਸਫਲਿ ਭੈਰੈ ਵਿਭਗਤੰਦੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਪਤਿਲੈ ਪਤਰੈ ਗੈਵੈ ਕੈਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਧਰਿ
ਪਇ ਤਾਭੰਦਰੈ ਮਾਤਿ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀ ਆਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਕਰਿ ਮੁਤਲਤਿ
ਕਰਮ ਮਾਤਿ ॥ ਮੁਤਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨਿ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਪੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਤ੍ਰਿਪਿ
ਤਭਾਈ ਸੁਤਥਨਿ ਤਾਤਿ ਨ ਭੀ ਤਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇਇ
ਸੁਜੈ ਤੈਵ ਸਿਕਿਛੁ ਨਾਤਿ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਤਿਲੈ ਪਤਰੈ ਧਰਿ ਪਾਇ ਤਾਭੰਦਰੈ ਮਾਤਿ ॥ ੧ ॥
ਦੂਜੈ ਪਤਰੈ ਗੈਵੈ ਕੈਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਭਰਿ ਜੁਆਨਿ ਲਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਭੁਗਭੁਲਾਨ ਪਛਾਣਈ ਵਲ
ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਮਨੁ ਮਤਾ ਅੰਤ ਮੇਇ ॥ ਭੁਗਭੁਲਾਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਗਾ ॥ ਪੁਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਥੁ ਨ ਸੇਵਿ ਆਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਗਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਥ ਪਕਰਿ ਸਿਥਵਰੇ ॥ ਤ
ਥਕਿ ਆਜਥਾ ਭੁਕਰੇਇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਤਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋਥ ਨੁਲਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੈ
ਪਤਰੈ ਗੈਵੈ ਕੈਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਥਿ ਖੁਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤਿ ਮੋਤਿ ਲਪਟਿ ਆ
ਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਅੰਤਰਿ ਲਤਰਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਤਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭਚਿਤਿ ਨ
ਅਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਥਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀ ਆਬੁ ਜੋ ਨੀਦੁ ਖੁਪਾਵੈ ॥ ਸਿਰਜਨ ਤਰੁ ਵਿਸਰਿ ਆ

ਸੁਆਮੀਇਕਨਿਮਖਨਲਗੋਧਿਅਨੁਗਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਤਰੈਬਿਖੁਸੰਚੇਅੰਧੁਅੰ
 ਗਿਆਨੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪਤਰੈਗੋਇਕੈਵਲਜਾਰਿਅੰਮਤ੍ਰਾਦਿਨੁਨੇਜੈਅਇਅਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਵਲਜਾਰਿਅੰਮਤ੍ਰਾਤੇਰਾਦਰਗਤਥੇਲੀਤੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਪ
 ਰਾਣੀਅੰਤੋਤੋਇਸਖਾਈ॥ਇਤੁਮੋਤੁਮਾਇਅਤੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਧੂਰੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਸ
 ਗਲੀਗੋਇਗੁਰਗੀਅੰਧਿਅਗੀਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰਚਾਨਣੁਤੋਇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਤ
 ਰੈਦਿਨੁਨੇਜੈਅਇਅਸੋਇ॥੪॥ਲਿਖਿਅਅਇਅਗੋਵਿੰਦਕਾਵਲਜਾਰਿਅੰਮਤ੍ਰਾਉ
 ਠਿਚਲੇਕਮਾਣਸਾਥਿ॥ਇਕਰਤੀਬਿਲਮਨਦੇਵਨੀਵਲਜਾਰਿਅੰਮਤ੍ਰਾਉਠਿਤਕਜੈ
 ਪਏਤਥਾਲਿਖਿਅਅਇਅਪਕਜਿਚਲਾਇਅਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਤੇਲਾਜਿਨਿਪ੍ਰਗ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅਸੇਦਰਗਤਸਦਾਸੁਤੇਲਾਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਜੁਗਅੰਤਰਿਜੋਥੈ
 ਵੈਸੋਖਾਤਿ॥ਕਤੁਨਾਨਕਭਗਤਸੋਤਤਿਦਰਵਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ॥੫॥੧॥੪॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਸਿਰੀਗਗੁਮਤਲਾ ੪ ਵੰਤ ਘਰੁ ੨ ਮੁੰਧਇਅਣੀਪੇਈਅ
 ਜੈਕਿਉਕਰਿਤਰਿਦਰਸਨੁਪਿਥੈ॥ਤਰਿਤਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਤੁਰਜੈਕੰਮਸਿ
 ਥੈ॥ਸਾਤੁਰਜੈਕੰਮਸਿਥੈਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਸਦਾਪਿਅਏ॥ਸਤੀਅਵਿਚਿਠਿਗੋਸੁਤੇਲੀ
 ਤਰਿਦਰਗਤਥਾਤਲੁ ਰਏ॥ਲੇਖਾਧਰਮਗਾਇਕੀਥਾਕੀਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਕਿਰਖੈ॥ਮੁੰ
 ਧਇਅਣੀਪੇਈਅਜੈਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਦਰਸਨੁਦਿਖੈ॥੧॥ਵੀਅਤੁਤੇਅਮੇਰੇਥਾਥਲਾਗੁਰ
 ਮੁਖੇਤਰਿਪਾਇਅਗਾਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਅਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਥਲਾਇਅਗਾਥਲੀ
 ਅਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਥਿਨਸਿਅਤਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਲਾਧਾ॥ਤਉਮੈਰੇਗੁਗਇਅਦੁ
 ਥੁਲਾਥਾਪੁਆਪੈਗੁਰਮਤਿਥਾਧਾਅਕਾਲਮੂਰਤਿਵਰੁਪਾਇਅਅਥਿਨਾਸੀਨਾਕਦੇ
 ਮਰੈਨਜਾਇਅਗਾਵੀਅਤੁਤੇਅਮੇਰੇਥਾਥਲਾਗੁਰਮੁਖੇਤਰਿਪਾਇਅਗਾ॥੨॥ਤਰਿਸਤਿਸਤੇ
 ਮੇਰੇਥਾਥਲਾਤਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਵਸੁੰਤਦੀ॥ਪੇਵਕਜੈਤਰਿਜੰਧਿਸੁਤੇਲੀਵਿਚਿਸਾਤੁਰਜੈਕੰ
 ਮਸੋਤਦੀ॥ਸਾਤੁਰਜੈਵਿਚਿਖਰੀਸੋਤਦੀਜਿਨਿਪੇਵਕਜੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿਅਗਾਸਕੁਸ

ਫਲਿਭੁਜਨਮੁਤਿਨਾਦਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਮਨੁਜਿਦਿਪਾਸਾਛਾਲਿਅਗਤਰਿਸੰਤਜਨਾ
ਮਲਿਕਾਰਜੁਸੇਤਿਅਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀ॥ਤਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਥਾਥੇਲਾਤ
ਰਿਜਨੀਮਲਿਜੰਵਸੇਤੰਦੀ॥੩॥ਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਥਾਥੁਲਾਤਰਿਦੇਵਤੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ
ਤਰਿਕਪਜੇਤਰਿਸੋਭਾਦੇਵਤੁਜਿਤੁਸਵਰੋਮੇਰਾਕਾਜੋ॥ਤਰਿਤਰਿਭਗਤੀਕਾਜੁਸੁਤਲਾ
ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦੇਵਾਇਆਖੰਡਿਵਰਭੰਡਿਤਰਿਸੋਭਾਤੋਈਇਤੁਦਾਨੁਰਲੇਲਾ
ਏਆਤਰਿਮਨਮੁਖਦਾਜੁਜਿਗਖਿਦਿਖਾਲਤਿਸੁਕੁਜੁਅਤੰਕਾਰੁਕਚੁਪਾਜੋ॥ਤਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਥਾਥੁਲਾਤਰਿਦੇਵਤੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ॥੪॥ਤਰਿਗਮਗਮਮੇਰੇਥਾਥੇਲਾਪਿ
ਗਮਿਲਿਧਨਵੇਲਵਧੰਦੀ॥ਤਰਿਜੁਗਤਜੁਗੇਜੁਗਜੁਗਤਜੁਗੇਸਦਪੀਤੀਗੁਰੁਚ
ਲੰਦੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਪੀਤੀਚਲੈਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਅਇਆਤ
ਰੇਪੁਰਖੁਨਕਥਤੀਥਿਨਸੈਅਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚਕੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਸੰਤਸੰਤਤਰਿ
ਏਕੋਪੀਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸੋਤੰਦੀ॥ਤਰਿਗਮਗਮਮੇਰੇਥਾਥੁਲਾਪਿਗਮਿਲਿਧਨਵੇਲ
ਵਧੰਦੀ॥੫॥੧॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਚੰਤੁ॥

ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਭ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਾਗੋਬਿਦਨਾਮੁਸਮਾਲੋ॥ਮਨਪਿਅਰਿਜੀਮਿਤ੍ਰਾ
ਤਰਿਨਿਥੈਤੈਰੇਨਾਲੋ॥ਸੰਗਿਸਤਾਈਤਰਿਨਾਮੁਖਿਅਈਥਿਰਥਕੋਇਨਜਾਏ॥
ਮਨਚਿਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਤਿਚਰਣਕਮਲਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਲਿਥਲਿਪੁਰਿਗਤਿਅਥ
ਨਵਰੀਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਤਾਲੋ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰ
ਮੁਜਾਏ॥੧॥ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਥਿਨੁਭੂਰੁਪਸਾਗੇ॥ਮਨਪਿਅਰਿ
ਅਜੀਭ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਾਥਿਖੁਸਗਰੁਸੰਸਾਗੇ॥ਚਰਣਕਮਲਕਰਿਥੋਤਿਥੁਕਰੇਤਸਤਸਾਦੁਖੁਨ
ਥਿਅਪੈ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਟੈਵਡਭਾਗੀਅਠਪਤਰਪ੍ਰਭੁਜਪੈ॥ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇਵ
ਕਸੁਅਮੀਭਗਤਨਾਮੁਅਧਾਗੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਥਿਨੁਤਰਿਭੂਠਪ
ਸਾਗੇ॥੨॥ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਭ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀ
ਭ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਦਰੁਨਿਤਚਲੁਮਲੀ॥ਤਰਿਦਰੁਸੇਵੈਅਲਖਅਭੇਵੈਨਿਤਚਲੁਅਸਦੁ
ਪਾਇਆਤਤਜਨਮਨਮਗੁਨਅਵਲਜਲਦਸੰਸਾਦੁਖਮਿਟਾਇਆਚਿਤ੍ਰ

ਗੁਪਤਕਾਗਦਠਾਰਿਅਜਮਦੁਤਾਕਊਨਚਲੀ। ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਤ
 ਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ ੩॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਓਮਿਤ੍ਰਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਸੋ॥ ਮ
 ਨਪਿਅਰਿਅਜੀਓਮਿਤ੍ਰਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਾਸੋ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਤਰ
 ਮੀਇਛਾਸਗਲੀਪੁੰਨੀਅਗਾਪੁਰਥਕਮਾਏਸ੍ਰੀਗੰਗਪਾਏਤਰਿਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿ
 ਅਗਾਅੰਤਰਿਥਤਰਿਸਰਬਤਿਰਵਿਅਮਨਿਉਪਜਿਅਥਿਸੁਆਸੋ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇ
 ਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਸੋ॥ ੪॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਓਮਿਤ੍ਰਤਰਿਪ੍ਰੇ
 ਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਓਮਿਤ੍ਰਤਰਿਜਲਾਮਿਲਿਜੀਵੇਮੀਨਾ॥
 ਤਰਿਪੀਅਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਨੇਸੁਖਸੁਖਮਨਿਵੇਠਾ॥ ਸ੍ਰੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਏ
 ਇਛਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠਾ॥ ਲਜਿਲੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਉਸਰਬਸੁਠਕੁਰੰਦੇ
 ਨਾਨਕੁਸਿਖਸੰਤਸਮਝਾਈਤਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾਪ ਚੰਤੁ॥ ਡਖਣਾ ਤਰਮਝਾਤੁਮਾਪਿਰੀਪਸੇ
 ਕਿਉਚੀਦਾਗਾਸੰਤਸਰਣਾਈਲਭਦੇਨਾਨਕਪ੍ਰਣਅਧਾਗ॥ ੧॥ ਚੰਤੁ॥
 ਚਰਨਕਮਲਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਗਤਿਸੰਤਨਮਨਿਅਵਏਜੀਓ॥ ਦੁਤੀਅਭਾਉਥਿਪਰਿ
 ਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨਤਭਵਏਜੀਓ॥ ਦਾਸਾਨਤਭਵਏਥਿਨੁਦਰਸਾਵਏਇਕਿਖਿਨੁ
 ਧੀਰਜੁਕਿਉਕਰੈ॥ ਨਾਮਥਿਨੁਤਨੁਮਨੁਤੀਨਾਜਲਥਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮਰੈ॥
 ਲੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ
 ਧਰਿਅਨੁਗਤੁਮਨਿਤਨਿਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ ੧॥ ਡਖਣਾ॥ ਸੌਂਦਰਤੋਤਭ
 ਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਰੂਜਤੋ॥ ਖੁਲ੍ਹੇਕਪਦਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇ॥ ੧॥ ਚੰਤੁ॥

ਤੋਰਥਚਨਅਨੁਪਅਧਾਰਸੰਤਨਅਧਾਰਥਾਈਥੀਚਰੀਐਜੀਓ॥ ਸਿਮ
 ਰਤਸਾਸਗਿਰਾਸਪੁਰਨਥਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨੁਥਿਸਾਗੀਐਜੀਓ॥ ਕਿਉਮਨੁਥੇ
 ਸਾਗੀਐਨਿਮਖਨੀਟਰੀਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਤਮਾਰੇ॥ ਮਨਥਾਂਛਤਠਲਦੇਤੋਰੇ॥

ਅਮੀਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਹੇਗਾ ਅਨਾਥ ਕੇਨਾ ਥੇ ਸਰਥ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੁ ਅੰਜਨ ਮੁਨ
ਤਹੀ ਐਨਾਨ ਕਕੀ ਥੇਨੰਤੀ ਪੁਰਪਤਿਕਿ ਪਾਕਰਿ ਭਵਜ ਭੁਤ ਹੀ ਐ॥ ੨॥

ਭਖਣਾ॥ ਪੁਤੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧਥੇ ਸਾਂਈ ਥੀ ਏਕਿ ਪਾਲਾ ਲਧੇ ਤਥੇ ਬੋਕ ਜੇਨਾਨਕ
ਤਹਿ ਪਨੁ ਮਾਲਾ॥ ੧॥ ਚੰਤਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਅਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤ ਤਹਿ ਸੁਅਮਾ

ਜਲਾਗਿ ਜੀਵ ਤੇਜੀ ਭਿੰਮ ਨਿਤ ਨੇਗਲ ਤਨ ਸਿਮਰਤ ਪੁਰਨਾਮ ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵ
ਤੇਜੀ ਭਿੰਮ ਤਹਿ ਪੀਵ ਤੇ ਸਦਾ ਬਿਰਥੀ ਵੇਤ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਠੀਕ ਜਾਨਿ ਅਧਾ ਭੁਏਕਿ

ਭਖਾਨੇ ਧਾਲ ਪੁਤ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿ ਅਧਾ ਸਰਥ ਸੇ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਧਾ
ਨੀ ਅਧੇ ਤਹਿ ਰਤਨ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵ ਤੇ ਗਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨੀਵਿ ਸਰੈ ਪੁਨ ਅਧਾਰ ਜ

ਪਿਜ ਪਿਨਾਨ ਕਜੀ ਵੇਤ॥ ੩॥ ਭਖਣਾ॥ ਜੇਤ ਓਕੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਤਿਨ ਕੁੰਮਿ
ਲਿਖਿਤਾ ਅਪੇਤੀ ਅਪਿ ਮੋਤਿ ਓਤੁ ਜ ਸੁਨਾਨਕ ਅਪਿ ਸੁਣਿ ਓਤਿ॥ ੧॥

ਚੰਤਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਗੀ ਪਾਇਗੀ ਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਤਿ ਅਜੀਓ॥ ਸੰਤਨ ਕੋ ਪਾ
ਸਾਇ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਾਗਿ ਸੋਤਿ ਅਜੀਓ॥ ਤਹਿ ਕੰਠੇ ਲਾਗਿ ਸੋਤਿ ਅਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਤਿ

ਅਭਗਤਿ ਲਖ ਲਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ॥ ਜਨਿ ਸਰਥ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰ
ਲ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ॥ ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਇ ਅਇਓ ਪੁਜਾਇ ਅਥ ਤੁਜਿਨ ਮਾਇ ਅ

ਤੋਤਿ ਅਧਾ ਕਰੁ ਗਤਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪੁਤ ਪਿਅਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਪੋਤਿ ਅਧਾ॥ ੪॥
ਭਖਣਾ॥ ਸਾਂਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀ ਮਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ॥ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥਾਤਿ

ਸੇਨਾਨਕ ਤਹਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਦੋ॥ ੧॥ ਚੰਤਾ॥ ਕਤ ਤਪਵਿਤੁ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਪੰ
ਨੁ ਲਿਖਤੀ ਭੁਲੁਤਾਰਿ ਅਜੀਓ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਤਹਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬੁਤਮੁ

ਬੀਚਾਰਿ ਅਜੀਓ॥ ਬੁਤਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ਅਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਅਪੁਰਨ ਕਿਪੁ ਪੁਤਿਕਰੀ
ਕਰੁ ਗਤਿ ਲੀਨੇ ਤਹਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾਪਵੈ ਨਾਮ ਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੂਆ ਲਾਕਿ

ਭਖਾਨੇ ਭੇਟਤ ਤੇਰੇ ਕਾਮੁ ਕੋ ਪੁਲੇ ਭੁਮਾਰਿ ਅਧਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਅਮੀ ਸ
ਚੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿ ਅਧਾ॥ ੫॥ ੨॥ ੩॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੪ ਵਲਜਾਗਾ॥ ਤਰਿਤਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁ
ਜਿਨਿਸਿਰਿਅਸਤੁਕੋਇਜੀਉ॥ ਤਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਘਟਿਘਟਿਗਮਈਅ
ਸੋਇ॥ ਸੋਤਰਿਸਦਾਧਿਅਈਐਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਜੋਮੋਤਿਮਾਇਅਚਿਤੁਲਾਇ
ਸੇਛੋਭਿਚਲੇਦੁਖੁਰੋਇ॥ ਜਨਨਕਨਾਮੁਧਿਅਈਅਤਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਤੋਇ॥ ੧॥ ਮੈ
ਰਿਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਤਰਿਗੁਰਸਰਲਾਈਪਾਈਐਵਲਜਾਗਿਅਮਿਤਵਡੁਗਾਗਿਘ
ਪਤਿਤੋਇ॥ ਰਤਉ॥ ਸਿਤਜਨਾਵਿਦੁਰਾਈਅਤਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਅਨਾਉ॥ ਵਿਚਿਤਉ
ਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਿਉਵੇਸੁਆਪੁਤੁਨਿਨਉ॥ ਪਿਤਾਜਾਤਿਤਤੋਈਐਗੁਰੁਤੁਠਾਕੋਪ
ਸਾਉ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਅਤਰਿਅਤਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ॥ ਜਨਨਕਿਬੁਤਮੁਪਛਾ
ਦਿਅਤਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ ੨॥ ਮਨਿਤਰਿਤਰਿਲਗਾਚਉ॥ ਗੁਰਿਪ੍ਰਗੋਨਾਮੁਦਿਜ
ਇਅਤਰਿਮਿਲਿਅਤਰਿਪ੍ਰਭਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਤਉ॥ ਜਥਲਗੁਜੋਥਨਿਸਾਸੁਤੋਤਥਲਗੁ
ਮਧਿਅਈ॥ ਚਲਦਿਅਨਾਲਿਤਰਿਚਲਸੀਤਰਿਅੰਤੇਲੇਛਾਡਾਇ॥ ਤਉਥਲਿਤਰੀ
ਤਿਨਕਉਜਿਨਤਰਿਮਨਿਵੁਠਾਅਈ॥ ਜਿਨੀਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇ
॥ ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਤਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਅਜਨਨਕਨਾਮੁਧਿਅਈ॥ ੩॥ ਮਨਿਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗਾਇ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਅਗੁਰਸਥਦੀਪਾਰਿਲੰਘਾਇ॥ ੧॥ ਰਤਉ॥ ਤਰਿਅਪੇਅਪੁ
ਉਪਾਇਦਾਤਰਿਅਪੇਦਵੈਲੇਇ॥ ਤਰਿਅਪੇਭਗਮਿਭੁਲਾਇਦਾਤਰਿਅਪੇਤੀਮਤਿਦੇਇ
॥ ਗੁਰਮੁਖਮਨਿਪਰਗਾਸੁਤੋਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇ॥ ਤਉਥਲਿਤਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਤਰਿਪ
ਇਅਗੁਰਮੇਤਾ॥ ਜਨਨਕਨਕਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਅਮਨਿਤਰਿਤਰਿਵੁਠਾਭੋਤੋ॥ ੪॥ ਮਨਿ
ਰਿਤਰਿਜਪਨੁਕੋਗਾ॥ ਤਰਿਗੁਰਸਰਲਾਈਭਜਿਪਉਜਿੰਦੁਸਭਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਪਰਤੋਗਾ
॥ ਰਤਉ॥ ਘਟਿਘਟਿਗਮਈਅਮਨਿਵਸੈਕਿਉਪਈਐਕਿਤੁਭਤਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਗਾਸਤਿ
ਰੁਭੇਈਐਤਰਿਅਈਵਸੈਮਨਿਚਿਤਿ॥ ਮੈਧਰਨਾਮੁਅਧਰੁਤੋਤਰਿਨਾਮੈਤੋਗਤਿਮਤਿ
ਮੈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵਿਸਤੁਤੋਤਰਿਨਾਮੈਤੀਜਤਿਪਤਿ॥ ਜਨਨਕਨਾਮੁਧਿਅਈਅੰ
ਗਿਰਤੜਾਤਰਿਗੰਗਿਰਤਿ॥ ੫॥ ਤਰਿਧਿਅਵਤੁਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸਤਿ॥ ਗੁਰਥਚਨੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁ

ਇਸ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰੋਤਤ ਪਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਅਸੇ ਅਈਸੀ
ਲੇਖ ਪਾਸਿ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਲ ਜਾਹਿ ਅਸੀਸ ਤੁਹਾਉ ਰਿਨ ਮੁਖ ਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਪ
ਨੁ ਵਲੁ ਪਾਹੀ ਅਜਿਨ ਵਖੁ ਲਾਇ ਅਤੁ ਰਿਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਾਏ
ਸੇ ਅਈਸੀ ਲੇਖ ਪਾਸਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇ ਅਜਿਨ ਅਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਲਤਾਸਿ
॥ ੬ ॥ ਤਰ੍ਹਿ ਪਿਆਵਤੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਾ ਦਰਿ ਨਾ ਮੁਜਿਨ
ਰਤਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਿ ਗੀਤਾ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਤਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਗਾਇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਜ ਸਚਿ ਪਰੋਪਿ ਅਰੁ ॥ ਸਦਾ ਤਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਤ
ਚਲਾ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇ ਅਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਤ ਵਾ
ਸਰੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਗੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ
ਵਪਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਤੋਰੁ ਥਿਰਤਾ ਸਭ ਪਾਤੁੰਤ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਤਿ ਬਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਇ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਅਵੇਖ ਲੁਸੁਨ ਲੁਨ ਤੋਇ ॥ ਸਤ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪ
ਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿ ਅਕੋਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀਲੀਤੀ ਅਸੇਈ ਸਚ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾਇ ਕਉ ਇਕੋ ਦੀਥਾ ਲੁਤਗਿ ॥ ਤਰਿ ਇਕੋ ਸੈਦਾਨੈ ਅਮਰੁ
ਇਕੋ ਰਿਚਿਤਿ ਪਰਿ ॥ ਤਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਤਿ ਰੁਕੁ ਮੁਭਉ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ॥ ਤਰਿ ਤਿਸੈ
ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿਤੁ ਪੁਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ ਤਰਿ ਜਿਸਨੇ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲੁਸੁਤ ਰਿਜ ਪਿਭ
ਉਬਿਖ ਮੁਤਗਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਦਾਤੀ ਸਾਤਿ ਬਸੰਦੀ ਅਕਿ ਅਚਲੈ ਤਿਸੁ
ਨਾਲਿ ॥ ਇਕ ਜਾਗੈ ਨਾਲ ਨਿਇਕ ਨਾ ਸੁਤਿ ਅਦੇਇ ਉਠ ਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਸਿਦਕੁ
ਨਗੁਰੀ ਸਦਿਕਾ ਸਥ ਰੁਤੇ ਸਾਮਲਾਇ ਕਾ ਦੀਦਾਰੁ ਪੁਰੋਪਾਇ ਸਾਥ ਭੁਨਾਹੀ ਖਾਇ ਕਾ
॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਅਪੇਤੁ ਪੁਠਿ ਪਾਇ ਕੈ ਅਪਿ ਕਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੁੰ ਅਪੇਵੇਖਿ
ਵਿਗਸਦਾ ਅਪਲੀ ਵਡਿ ਅਈ ॥ ਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਉ ਨ ਤੀ ਤੁੰ ਸਚਾ ਸੰਈ ॥ ਤੁੰ ਅ
ਪੇ ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਨੀਤੀ ਬਈ ॥ ਤਰਿ ਤਿਸੈ ਪਿਆਵਤੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਜੋ ਲਏ ਦੁਰਾ

ਈ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਫਕਤ ਜਾਤੀ ਫਕਤ ਨਾਉ॥ ਸਭ ਨਾਜੀ ਅਧਿਕਾਰ
 ਉ॥ ਅਪਤੁ ਜੋ ਕੋ ਭਲਾ ਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਹੁ ਜਾਪੈ ਜਪਤਿ ਲੈਖਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ
 ਜਿਸੁ ਪਿਅਰੇ ਸਿਉ ਨੇਤੁ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀ ਐ॥ ਪਿਗੁ ਜੀਵ ਦੁਸੰਸਾਰਿ ਤੈ
 ਪਾਏ ਜੀਵਣਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੇਧਰਤੀ ਸਾਜੀ ਐ ਚੰਦੁ ਸੁਗੰਧ
 ਦੁਇ ਦੀਵੇ॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਭਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿ ਅਵਧਾਰੁ ਕਰੀਵੇ॥ ਇਨ੍ਹੇ ਨੇਤਰਿ ਲਭੁ ਦੇਇ
 ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕਾ ਲੁਨਵਿ ਅਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਥੀਵੇ॥ ਚਿੰਤਿ
 ਅਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈਵਲਿ ਅਸੋਇ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਰੇ ਸੁਭੰ ਦਓਇ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪੈ ਕੀਮਤਿ
 ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਕਤੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਸਗੈ ਸਗੀ ਅਤਿ ਕਰਤਿ ਥੀ ਚਾਹੁ॥ ਬਿ
 ਬੁਝੈ ਕੈਸੇ ਪਵਤਿ ਪਾਰੁ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ॥ ਜਿਹ ਪਿਰਿ ਦੇਖ
 ਤਿਹ ਪਿਰਿ ਮਠਿ ਜੁਦੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਗੁਰਸਭਾਏ ਵਨ ਪਾਈ ਐ ਨਾਨੈ ਤੈ ਨਾਦੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੰਮਿ ਲੈ ਜਾਮਨੁ ਰਹੈ ਤਦੁ ਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰ ਨਵ ਖੰਡ ਚਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ॥ ਹਰਿ ਸਭ
 ਨਾਵਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਵਰਤਦੁ ਹਰਿ ਸਭ ਨਾਭਾ॥ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਪਿਅਵਤਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ
 ਸਾਗਰ ਪਾਣਾ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਅਗਧ ਦੇਤਿ ਨ ਤਉ ਕੁਰਥਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਅਪੇ ਅਪਿ
 ਰਤ ਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਕਲਭਿ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਅ
 ਸਦਾਈ ਐ ਤਿਹ ਦੈਤੀ ਲਿਖਿ ਲੇਨੁ॥ ਸਦਾ ਸਾਤਿ ਬਕੈ ਗੰਗਿ ਰਹੈ ਕਥੁੰਨ ਤੁਟ ਸਿਨੇ
 ॥ ਕਲਾ ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇ ਸੀ ਲਿਖਿ ਅਭੀ ਨ ਲੇਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ
 ਇਸੀ ਜੋ ਪੁਰਿ ਚੋਰੀ ਸਚੈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਨਦਰੀ ਅਵਦਾਨ ਲਿਖ
 ਲਈ ਵੇਖਤੁ ਕੋਵਿਉ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਸਚਿਰ ਤੁਲਿ ਵਲਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਥਦੀ ਸਚੁ ਤੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ ਅੰਤ
 ਰਿਥਾ ਤਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ਜਾਣਤਿ ਭੇਤੁ॥ ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਤਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ
 ਤੁ॥ ਸੋ ਭੋਗੈ ਜਿਪਾਧ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਅਪਿਨਿ ਅਭੀ

ਚੁਤਰੀ ਐਕੇਤੁ ਜਿਨਾਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਇਆਸੇਸਚਿਰਲੇਤੁ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩
 ਕਲਮਜਲਉਸਦੁਮਸਵਾਈਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ॥ਲਿਖਵਾਣਾਜਲਿਬਲਉਜਿ
 ਨੇਲਿਖਿਅਦੁਜਾਤਾਉ॥ਨਾਨਕਪੁਰਖਿਲਿਖਿਅਕਮਾਵਣਾਅਵਹੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ ਸ: ੩
 ਪੁਰਖਪੁਰਖਾਕੁਰੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਾਲਿਖਿਅਹੁ॥ਨਾਨਕਵਿਦੁਨਾਵੈਕੋਥਿਰੁਨਤੀਪਤਿਪਤਿ
 ਉਏਅਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਤੈਤਰਿਕੀਰਤਨੁਤਰਿਕਾਤਰਿ
 ਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਤੈਜਾਨਿਅਉਤੈਧਰਮਕਾਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਤੈਜਾਠਲੁਤੈਜੀਕ੍ਰਿਪਾਤ
 ਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਤੈਜਾਨਸੁਦਈਕਤਿਅਚੁਗਲਕਾਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਤੈਅਪੁਛਿ
 ਅਦਨੁਦੇਵਕਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ਤਉਤਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਸੰਪਓਕਿਸੈਨਨਾਲਿਅਦੁ
 ਜੈਭਉਦੁਖਪਾਇਆਸਭਜੋਤੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਓਥੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥
 ਸ: ੧ ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆਆਚਰੀਭੁਗੀਆਤਾਮਨੁਕੁਧਾਕਾਲੀਆਥਾਤਰਿਚਿਟਵੀਆਤਾਰੀ
 ਜਗਤਿਤਿਨਾਜੀਆਜੋਸੇਵਤਿਦਰੁਖਜੀਆਤਾਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾਦਤਿਸੁਖਿਗਲੀਆਤਾ
 ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁੰਅਪੇਜਲਾਮੀਨਾਤੈਅਪੇ
 ਅਪੇਯੀਅਪਿਜਲਾਤੁੰਅਪੇਜਲਾਵਤਾਇਦਾਅਪੇਵਿਚਿਸੇਥਾਨਾਤੁੰਅਪੇਕਮਲਾਅਲਿਪਤੁਤੈਸੇ
 ਕਵਿਚਿਗੁਲਾਨਾਤੁੰਅਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਨਿਮਖਾਪਤੀਕਰਿਖਿਅਲਾਤਰਿਤੁਪਤੁਥਾਤਰਿ
 ਕੇਭੁਨਤੀਗੁਰਸਥਦੀਵੇਖਿਨਿਤਾਨਾ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਤੁਕਮਨਜਾਣੈਥਤੁਤਰੈਵੈਅੰਦਰ
 ਘੋਖਨੀਟਨਸੋਵੈ॥ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ॥ਦਰਿਘਰਿਸੋਭਾਮਤਲਿਥੁਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕ
 ਰਮੰਦਿਯਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ॥੧॥ ਸ: ੩ ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਦੁਇਅਰੰਗੁਕਸੰ
 ਰਦੇਖਨਭੁਲਾਇਸਕਾਰੰਗੁਥੋਜਿਅਛੋਛਾਇਸਦਾਮੁਲਾਦੁਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੁਰਖਅੰਧਗਵਾ
 ਰਾਖਿਸਦਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪਇਪਚਿਤਵਰੈਵਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥
 ਤਤਰੰਗੁਨਉਤਰੈਸਤਜੇਰਤੈਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਸਟਿਓਪਾਈਸਭਤੁਪਾਪੇਰਿਜਕੁ
 ਸਚਾਇਆਇਕਿਵਲੁਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਤੁਕੁਰੁਸਤੁਤਿਨੀਚਾਤਿਅਪਾਤੁਪਾਪੇਭਾਵੈਸੋਕਹਤਿਤ
 ਤੁਤਿਕੀਮਰਿਦਿਲਾਇਆਇਕਨਾਸਚੁਭੁਲਾਇਓਨਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵਾਇਆਤਰਿਦੇਤਿਖਰਿ
 ਭਾਸਲਾਉਐਚੇਤਾਤਥਤੁਭਾਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ਪਤਿਪਤਿਪੰਡਿਤਥੇਦਵਖਾਦਿ

ਤੈਤਰਿਕੀਰਤ
 ਨਤਰਿਕਾਤਰਿ
 ਮਾਨਵੀਅਹੁ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ। ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਤਹਿ ਨ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਅਮਨ ਮੁਰਖੀ ਮਲੈ ਜਾਇ। ਜਿਨਿ ਜੀਉ
 ਭੁਇ ਤਾ ਤਿਸੁ ਕਥੁੰ ਨ ਚੈ ਤੈ ਜੋ ਦੇਵਾਰਿ ਜਕੁ ਸੰਥਾਰਿ। ਜਮ ਕਾ ਛਾਤਾ ਗਲੁ ਨ ਕਟੀ ਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਐਵੈ ਜਾਇ। ਮਨ ਮੁਖ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਅੰਧੁ ਲੇ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕ ਮਾਇ। ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮੈ
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨ ਮੁਵੈ ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਸੁਖ ਮਾਲਤਿ ਸੁਖ ਪੈ ਨ ਦਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੋਨਾ ਉਮ
 ਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਐ ਜਿ ਤੁਹਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸੇਵਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਸ ਚੁਨ
 ਗੁਣ ਤਾ ਸੁਗੁਰਮ ਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿ ਆਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸਾ। ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿ ਆ
 ਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿ ਫਤ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ। ਸਚੈ ਸਥ ਦਿਸਾਲਾ ਤਦੁ
 ਖੋ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ। ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਤਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿ ਗੁਰੀ ਵਾਸੁ। ਗੁਰਮ ਤੀ ਨ ਚਿਪ
 ਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖ ਮੋਤਿ ਵਿਦਾਸੁ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁੰ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੁੰ ਸਭੁ ਸੁਦਾ ਤੁੰ ਸਭੁ ਨਾਗ ਸਿ। ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸੁ ਮੰਗ ਦੇਨਿ
 ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ। ਜਿਸੁ ਤੁੰ ਦੇਤਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਨ ਦੂਰਿ ਤੈ ਪਾਸਿ। ਤੁਧੁ ਭਾਸੁ
 ਥਾਉ ਕੋ ਨਾ ਤਿਸੁ ਪਾਸੁ ਮੰਗੀ ਐ ਮਨਿ ਵੇਖੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ। ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੇ ਸਾਲਾ ਚੈ
 ਦਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨੇ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੰਡਿਤੁ ਪਤਿ ਪਤਿ ਚਿਤੁ ਕੁ ਕਦਾ
 ਇਆ ਮੋਤਿ ਪਿਆਰੁ। ਅੰਤਰਿ ਬੂਤ ਮੁਨ ਚੀਨ ਈ ਮਨਿ ਮੁਰਖੁ ਗਵਾਹੁ। ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਜਗੁ
 ਪਰ ਥੋਪ ਦਾਨੁ ਭੁਝੈ ਥੀ ਚਾਹੁ। ਥਿਰ ਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆਮ ਰਿਜੈ ਮੈ ਵਰੋ ਵਾਹੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
 ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨੀਨ ਚ ਪਾਇ ਆਥੁ ਸੁਤ ਕਰਿ ਥੀ ਚਾਹੁ। ਸਦਾ ਸੰਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ
 ਚੁਕੈ ਕੁਕ ਪੁਕਾਰਾ। ਆਪੈ ਨੇ ਆਪੁ ਖਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੈਵੈ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀਵੀ ਚਾਹੁ। ਨਾਨਕ
 ਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਤੈ ਤਹਿ ਜੀਉ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਕੀ ਸੇਵਾ ਸ
 ਲੈ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵੈ ਥਾਇ। ਜਿਸੁ ਤਹਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੀ ਮਲੈ ਸੋ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ। ਗੁਰ
 ਸਥ ਦੀ ਤਹਿ ਪਾਈ ਐ ਤਹਿ ਪਥੀਲਾ ਪਾਇ। ਮਨ ਤਹਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਥਿ ਪੁਛੁ ਤੇਵੈ ਦਾਇ
 ਨਾਨਕ ਤਰਿਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਲਏ ਤਹਿ ਲਾਇ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ
 ਸੁਰ ਵਰੀ ਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਤੁ ਦੁਸਟੁ ਅੰਤ ਕਰਣੁ ਮਾਰਿ ਆਗੁ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾ ਤਿਜਾ
 ਮੁਸਵਾਰਿ ਆਗੁ ਆਪੈ ਤੇ ਆਸ ਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲਿ ਸਤਾਰਿ ਆਸੈ ਤਨਿ ਸਚਿ ਦੁਆਰੇ

ਨਾਮੁ ਪਿਅਰਿ ਆਮ ਨਮੁ ਖਸਰੁ ਤਿਅੰਕਾਰਿ ਮਰਦੁ ਵਿਗਾਸਿ ਆਸ ਭੋਵਰ ਤੈਤੁ ਕ
 ਮੁਕਿ ਆਕਰਤਿ ਵਿਚਾਰਿ ਆਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸੁ ਭੁਦੁ ਖੁਸੁ ਖੁਵਿਸਾਰਿ ਆਮ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩
 ਕੁੰਭੁ ਮੈਰਿ ਨਾਦਿ ਨਾਇ ਆਤਿ ਨਿਵਿ ਚਤੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇ ਆਮ ਨਾਮੁ ਤਹਿ ਕੀਰਤਿ ਗ
 ਈ ਕਰਿ ਚਾਨੁ ਮੁਗੁ ਦਿਖਾਇ ਆਮ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾ
 ਏ ਆਗੁ ਰਮ ਰੀਜ ਮੁਜੋ ਤਿਨ ਸਕੈ ਸਚੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਆਮ ਸਭੁ ਆਪੈ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰ
 ਭਜੋ ਭੈ ਸੋਨਾਇ ਲਾਇ ਆਮ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਜੀ ਵੈ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ਆਮ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਮਲਿ ਅਤਹਿ ਦੀਥਾ ਲੇਸਿ ਉਸੈ ਸਭਨੀ ਦੀਥਾ ਲੀਮਿਲਿ ਆਜਿ ਬੈਠਿ
 ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਚੁਸੁ ਰਖ ਚੁਸਕੈ ਮੁਤਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿ ਆਰਿ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈਨਾ ਮੋ ਪਰ
 ਵਰਿ ਆਨ ਉਪੁਜੀ ਐਨਾ ਉਮਨੀ ਐਨਾਇ ਕਿਲਵਿ ਖਸਰੁ ਤਹਿ ਆਮ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆ
 ਏਕ ਨਿਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸ ਬਿਰੁਜਗਿ ਹਤਿ ਆਮ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਅਤਮਾ ਦੇ ਉਪੁਜੀ ਐ
 ਕੁੰਭੈ ਸਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅਤਮੈ ਨਾ ਅਤਮੈ ਦੀਪੁ ਤਿਤਿ ਤੋਇ ਤਾਪ ਹਰੀ ਪਰਚਾਪਾਇ ॥ ਅਤਮਾ ਅ
 ਰੋਗੁ ਨ ਭੋਲੀ ਗੁਰਕੈ ਰੂਪਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਵਿ ਦੁਸਤੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਤੁ ਜਾਇ ॥
 ਕੇਨੁ ਪਲੁਤ ਬਿਨਾ ਮੁਖਿ ਨਿਵੈ ਸੈ ਸਭੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਸਚੈ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੁਜੈ
 ਤਈ ਪੈਤੀ ਮੁਲਿਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨੁ ਖਕਰ ਮਕਰੇ ਅੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੈ
 ਦੁਖੁ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਉਜਲੁ ਤਾਥੀ ਐ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
 ਮਨੁ ਖਲੋਕੁ ਸਮਾਈ ਐਕ ਦੁਸਮਾਈ ਆਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਖੁਰਲਾਇ ਅਨਾਹਲੈ ਪਾਇ ਐਕਿ ਰ
 ਤੇ ਭੋਗਾਇ ॥ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦਇਰਾ ਤੈਤੁ ਕਮੀ ਕਾਰਕ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਲਾਮਨੁ ਮਰਿ ਆਸ ਬਦਿ
 ਕਸਵਈ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਤੀਨਾ ਲਿਖ ਗੁਰਮਨ ਤੀਨਾ ਲਿਖ ਸਥ ਮਨ ਤੀ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੋਇ ਛੋ ਸੋ
 ਲੈ ਸਚੈ ਸਥ ਦਿਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇ ॥ ਵਿਦੁ ਮਨੈ ਜਿਤੋ ਹੀਨ
 ਲੋਭੁ ਲਾਜਾ ਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨੁ ਖੀਮ ਨ ਤਹਿ ਤਹਿ ਆਕੁ ਰੁਕੁ ਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦੀ ਮਨੁ ਜਿਲੈ ਤਹਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨੁ ਖਿਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤਹਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਦੁ ਜਨ ਭਾਈ ਤਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਇ ਕਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਭਗੁਤ
 ਹੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਤਿ ਨਿਜ ਨਿਲੈ ਤਹੈ ਰਾਖੀ ॥ ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੋ ਸਟ ਉਤਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਤ

ਅਪੁਤੁ ਦੁਜੈ
 ਲਾਗਿ ਖਸਮੁ
 ਵਿਸਾਰਿ ਆਮ

ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦ
ਮਨੁ ਮਤੀ

ਜੇਚਾਖੀ। ਠਾਠਭਇਆਪੁਗਾਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਜਿਉਸੁਰਜੈਰੈਦਿਕਿਰਾਖੀ। ਅਦਿਸਦੁ
ਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਨਿਹੰਜਨੁਸੋਦੇਖਿਅਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾ
ਪਲਾਸੋਸਿਰੁਲੇਖੈਲਾਇ। ਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇਕੈਰਤਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਜਿਨਿ
ਨਸੇਵਿਓਤਿਨਾਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ। ਨਾਨਕਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੋਕਤਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥ ੧
ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਮਨੁਵੇਕਾਗੀਵੇਜਿਅਵੇਕਾਰਾਕਰਮਕਮਾਇ। ਧੁਜੈਭਾਇਅਗਿਆਨੀਪੁਜਦੇਦ
ਗਤਿਮਲੈਸਜਾਇ। ਅਤਮਦੇਉਪੁਜੀਐਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੁਭਨਪਾਇ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਵਾਸ
ਗੁਰੁਕਾਰਮੀਪਲੈਪਾਇ। ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਰਤਿਕਮਾਵਦੀਜੋਤਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
ਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਿਮਰਤਸਭਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਲਾਤੀ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇਜਿ
ਤੁਦਾਲਦੁਖਭੁਖਸਭਲਾਤੀ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
ਤੀ। ਜਿਤੁਮੁਖਿਭਾਗਲਿਖਿਅਧੁਰਿਸਚੈਤਰਿਤਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਤੀ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
ਸਤਿਗੁਰਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸਥਦਿਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰਾ। ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਾਇਓਮਿਰਤਕੁਤੋਸੰਸ
ਰਿ। ਲਾਖਚਉਰਾਸੀਤੇਫਰੁਪਇਆਮਰਿਜੰਮੈਤੋਇਖੁਆਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸ
ਅਪਿਕਰਾਏਸੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਤੋਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੋਇ। ਸਚਿਰਤੇਗੁਰ
ਥਦਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾਇਵਤੋਇ। ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਮੇਲੇਨਵਿਛੁੜੈਸਤਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ
॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸੋਭਗਉਤੀਜੋਭਗਵੰਤੈਜਦੈ। ਗੁਰਪਾਸਦੀਆਪੁਪਛਾਏ।
ਵਤੁਗਾਏਇਕਤੁਘਰਿਅਏ। ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਰਿਨਾਮੁਵਖਾਏ। ਐਸਾਭਗਉਤੀਉਤਮੁਹੋਇ
ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਅੰਤਰਿਕਪਟਭਗਉਤੀਕਤਾਏ। ਪਖੰਡਿ
ਪਰਥੁਤਮੁਕਦੇਨਪਾਏ। ਪਗਨਿਦਾਕਰੇਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾਏ। ਥਾਤਰਿਮਲੁਪੈਵੈਮਨਕੀਰੁ
ਨਜਾਏ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਥਾਦੁਰਚਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਦੁਖੀਅਦੁਜੈਭਾਇਰਚਾਏ। ਤਰਿਨਾ
ਨਚੈਤੈਥਤੁਕਰਮਕਮਾਏ। ਪੁਰਥਿਲਿਖਿਅਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ। ਨਾਨਕਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋ
ਨਪਾਏ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਜਿਨੀਪਿਅਇਅਸੋਕਜਿਨਸਵਾਤੀ। ਸਤਿਗੁਰਜਿਨੀ
ਅਇਅਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਤੀ। ਸਤਿਗੁਰਜਿਨੀਪਿਅਇਅਤਿਨਜਮਰੁਨਾਤੀ। ਜਿਨਕਰੁ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸੇਸ ਰਿਗੁ ਪੈਰੀ ਪਤੀ। ਤਿਨ ਐਥੈ ਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਰਿ ਦਰਗ ਤਪੈ ਪੈ ਜਾਤੀ॥ ੧੪॥
 ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨. ਜੋ ਸਿਰੁ ਸੰਦੀਨ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਖਿ ਜਗ ਮਤਿ ਬਿਰਤਨ ਤੀਸੇ
 ਪ੍ਰਿਥੁ ਲੈ ਜਾਗੇ॥ ੧॥ ਮਤਲਾ ੫ ਮੁੰਢੁ ਤੁਲੀ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨੀ ਮੁਈ ਆਸੁ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜੋ ਐਸਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐਸਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਨਾਉ ਪਰਿਤੁ ਕਮੁ ਚਲਾਏ॥
 ਜੋ ਐਸਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐਸਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਰਿ ਸਹਿਲੇ ਏਛ ਡਾਏ॥ ਜੋ ਐਸਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ
 ਐਸਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੁ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਆਵ ਡੁਭਾ ਗੀਤਿ ਨ
 ਨਿਕਟੁ ਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਸਭ ਨਾਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਵੈ ਅਗੈ ਅਦਿਨਿ ਵਾ
 ਏ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੁ ਪਿਕੁਲ ਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੁਤਿ ਆਗਿ। ਪਿਰ ਕੈ ਭ
 ਣਾ ਚਲੈ ਤੁਕੁ ਮੁਕੇ ਗਵਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣ ਤਰਿ॥ ਲਿਖਿ ਆਮੇਟਿ ਨ
 ਲੀ ਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਕਰਤਾਰਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੰਭੁ ਪੈ ਕੰਤ ਕਉ ਸਥ ਦੇ ਪਰੇ ਪਿਅਰਾ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ
 ਕੈ ਨਾਪਾਇ ਆਦੇਖੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਸੁ ਅਲਿਉ ਸੁਲਾਖਣੀ ਜਿਹ ਵੀ ਸਿਰਜਨ ਤਾ
 ਰਿ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਥਾ ਭੁਭੈ ਤਿਸ ਦਾਨ ਦਿਸੈ ਭਿਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿ
 ਅਨੀ ਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦੇ ਭੁਥੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ॥ ਭੁਲੇ ਕਉ ਭਿਥੁ ਕਰ ਮਕਮਾ ਵਤਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਿ
 ਅਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਆਪਣਾ ਭਉ ਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾ ਵਤਿ ਸਚੁ ਨ
 ਮੁਰਿਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਭਗੁ ਪੁਰਿ ਦੁਜਾਨ ਤਿ ਕੋਇ॥ ਤਰਿ
 ਅਪਿਥ ਤਿ ਕੋਇ ਨਿਅਉ ਕੁਤਿ ਆਰ ਸਾਭ ਮਾਰਿ ਕਛੋਇ॥ ਸਚਿ ਆਰਾਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਤਰਿ ਧਰਮ
 ਨਿਅਉ ਬੀਠਿਓ॥ ਸਭ ਤਰਿ ਕੀ ਕਰੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਗੀਖਲੀ ਥਿਓ॥ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀ
 ਰਿਧ ਮੀ ਆਕਾਪਾਪੀ ਕਉ ਰੰਡੁ ਦੀਓ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈ
 ਲੀਕਾ ਮਣੀ ਕੁਲ ਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿ ਆਪਾਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰਪੁਰ ਖੈਨਾ ਲਿਖਿ ਅਰਾ ਬਿ
 ਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲ ਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੁਰੁ ਪਿਕੁ ਸੋ ਤਲੀ ਪਰ ਤਰਿ ਛੋਡੀ ਭ
 ਰਿ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸਥ ਦਿਰਤੀ ਸੋ ਤਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ॥ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆ
 ਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਅਤਿ ਸੁ ਅਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋ ਭਵੰਤੀ ਨਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁ ਤਗਣੀ ਮੇ
 ਲੀ ਮਲੁ ਤਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਤਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਛੋਖ ਕਾਢਿ ਆ

ਕਸਤੂਰੀ ਕੰਠ ਲਗੇ ਗੰਦਰੁ
 ਮਿਪਈ ਆਸੁ॥

ਤਰਿ ਤੁਧੋ ਨ ਕਰਤਿ ਸਭਿ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਧੈ ਭੋਗੀ ਆਗਤਿ ਨਿਮਾਣਿ ਆਤੁ ਮਾਝੁ ਤਰਿ ਭਾਈ
 ਤੁੰਡ ਚਿ ਆਗਤਿ ਅੰਤ ਕਰੀ ਆਮਾਗਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜ ਸਾਧਿ ਆਗਤਿ ਭਗਤ ਦੇਵਿ ਭੋਗ
 ਟੀਗਰੀ ਥਾਨ ਬਿਅਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿ ਆਈ
 ਵਡੀ ਤੋਇ ॥ ਤਰਿ ਕਨਾ ਮੁਢਿ ਤ ਮੁਖਿ ਨਿਵਾਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅਪਦੀ ਤਿਸੁ ਕਰ
 ਮਿਖਰਾ ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਨਨਕ ਕਰ ਕਰ ਕਰੇ ਵਸਿ ਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਨਨਕ ਤਰਿ
 ਮੁਜਿ ਨੀ ਆਗਾ ਪਿਅ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਲਿਵਤ ਗਾਮਾਇ ਆਥੰ ਦੀਖ ਸਮਕੀਤਿ ਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਰ
 ਪੁਰੈ ਪੁਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿ ਆਤੁ ਕੀਮ ਸਵਾਰਣਾ ਗਾਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਭੁਝਿ ਆਤਿ ਨਿਪਾਇ ਆਮੋ ਕਦੁ
 ਗਾਮਨ ਮੁਖ ਤੁਕ ਮੁਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਆਗਾ ਪਿਅ ਤਿਨੀ ਤਰਿ ਆਰ
 ਚੁਜਲੁ ਸੰਸਾਰਾ ਸਭਿ ਅਭੁਗਤੁ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇ ਆਗੁਰੁ ਅਪੇ ਬਖਸਤੁ ਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਤਰਿ ਕੀ ਭਗਤ ਪਰਤੀਤਿ ਤਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਤਰਿ ਜੇਵ ਭੁਨਾ ਤਿਕੋਈ ਜਾਣੁ ਤਰਿ ਪਰ ਮੁਖਿ
 ਰਦਾ ਕਾਜ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਓ ਕੀਜੈ ਜੰਨਾ ਤੀ ਅਧਰਮ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਭੁਸ ਚੁਨਿ ਆਉ
 ਪੀਨੁ ਰੁਤਾਰਦਾ ॥ ਸਾਲਾ ਤਿਤੁ ਭਗਤੁ ਕਰ ਜੋ ਤਿਤੁ ਤਰਿ ਭਗਤ ਜਨਤਾਰਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
 ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੀਲਿ ਰਤ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਉ ਰਧਾਗਿ ॥ ਸਾਲਾ ਤਿਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਦਗੁਰ ਕੈ ਤੋ
 ਪਿਅਗਿ ॥ ਨਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁ ਤਗਾਇ ਨਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩
 ਗੁਰੇ ਸਵੇਤ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵ ਤੇ ਭਏ ਪਿਅਾਇ ਆਨਾ ਮੁ
 ਤੇਗਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ਮਲਾਇ ਅਨੁਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਤੇਗਾ ॥ ਨਨਕ ਸਤਿ ਜਿਸਾ ਮਾਇ ਅਨੁ ਤਰਿ
 ਪਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਅਪਦੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿ ਆਈ ਵੇਖ
 ਅਨੁ ਅਪਦੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਅਪੇ ਸਵਾਪਾਲੀ ਅਨੁ ॥ ਤਰਿ ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਇ ਅਨੰ
 ਦੁ ਬਿਰੁਘ ਗੀਥ ਤਲਿ ਅਨੁ ॥ ਪਾਪੀ ਅਨੰਦੇਈ ਬਿਰੁਗਤਿ ਚੁਦਿ ਨ ਰਕਘੋਰਿ ਚਲਿ ਅਨੁ
 ਤਰਿ ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਇ ਪਿਅਾਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿ ਅਨੁ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਗੁਰ
 ਧਿਰੁ ਮਣੀਕੁ ਦਇਆ ਕਸਾਇ ਦਿਪਗਨਿ ਦਾਘਟ ਚੁਤਰੀ ॥ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰਿਪਿ ਚੰਡਾ ਲਿਕਾਰੀ ਕਰੀ
 ਕਿਆਈ ਐ ਜਚਾਰੈ ਥੈ ਠੀ ਆਨਾ ਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜ ਮੁਕਰਣੀ ਕਰਾਨਾ ਵਡਨਾ ਭੁਜਪੇਤੀ ॥ ਨਨਕ
 ਅਗੈ ਭੁਤ ਮਸੇਈ ਜਿਪਾ ਪੰਪ ਦਿਨ ਦੇਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ਕਿਅਹੰ ਸੁਕਿ ਆਬਗੁਲ ਜਾ

ਉਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗੁ ਤੰ ਸੁਕਰੇਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਗੰਤੋਈ ਐਕੰ ਸੁਤ ਰਿਪਤਿ ਆਖੀ ਐ। ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਐ। ਸੰਤਾ ਸੰ
ਗਿਨਿ ਪਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀ ਐ। ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਤ ਰਵਨ ਦਾਸ ਕੀਰਾਖੀ ਐ। ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਇ ਅਲ
ਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀ ਐ। ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ੪ ੩ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਗਾਨ ਨ
ਕਰੁ ਮੁਖਿ ਸੇਵੀ ਐ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਗੁ। ਉਥ ਲਿਤਾ ਹੀਤਿ ਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪਿਆਇ ਅਤ ਰਿਨਿ ਗੰਧਰੁ
ਰਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਥਨ ਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮ ਸਕਾਰੁ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ
ਭੁਲੀ ਭਈ ਨ ਵਨਿ ਪਿਖਰ ਚਿਉ ਖਾਉ। ਅਠਾਰ ਤਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀ ਅਠਿ ਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ
ਨਿਜ ਥਾਇ। ਅਨਤ ਪੁਨੀਸ ਦਵਜ ਦੇਉ ਨ ਮਨਿ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਜੇ ਨਮ ਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਪਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਉ ਚਾਢੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਖਸਮ ਕਾ
ਤਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇ ਆ। ਤਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਦੀ ਪੁਕਾਰ ਚਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ਆ। ਤਰਿ ਪੁਛਿ ਆ ਚਾਢੀ
ਜਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੁੰ ਆਇ ਆ। ਨਿਤ ਦੇਵ ਤੁ ਦਾਨੁ ਦਇ ਆਲਪੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆ। ਤ
ਰਿ ਤੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਆ। ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇ ਆ। ੨੧॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੪॥
ਚਉਪਦੇ ੧੦੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੭ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ੨ ਚੰਤ ਪਤਰੇ ੭ ਵਲ ਜਾਰਾ ੧ ਵਰਾ
ਮੁਲਾ ਜੋ ੧੩੮ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸਿਰੀਗੁਰ ਕੀਰਤੀਉ ਕਾ। ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ। ਜਨ ਨੀਜ ਨਤ ਸੁ
ਰੁਖ ਭੋਤੁ ਤੈ ਤਨਾ ਕੁਨ ਜਾਨੈ ਜਿਉ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟ ਤੁਝੈ। ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਭੁ ਪਰਿ
ਪੋਖਤੀ ਜਮ ਰਾਉ ਤਸੈ। ੧॥ ਐਸਾ ਤੈ ਜਗੁ ਭਗ ਸਿਰੁ ਲਾਇ ਆ। ਕੈ ਸੇਧੁ ਹੈ ਜਥੇ ਮੋਤਿ ਅਧੈ ਮਾਇ
ਆਰਾਉ। ਕਤ ਕਥੀ ਰਛੈ ਭਿਖਿ ਆਰਾਸਇ ਤੁਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਚਉ ਮਰਣਾ ਰਮਈ ਅਜਪਤੁ
ਪ੍ਰਦੀ ਅਨਤ ਜੀਵ ਲਥਾਈ ਦਿਨ ਬਿਪਿਰ ਵਸਾਗੁ ਤਰਣਾ। ੨॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਲਾ ਗੋਭਾਉ।
ਭਗੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿਚੁ ਜਾਇ। ਉਪਜੈ ਸਤ ਜੁਗਿ ਅਨਮਤਿ ਜਗੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤ ਰਿਲਿਵਲਾ
ਗੈ। ੩॥ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮ ਰਣਾ। ਤੁਕ ਮੁਖ ਛਾਇ ਤਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ਰਤ ਉਧਾ।
੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰ। ਅਚਰ ਜੁਏ ਕੁਸੁ ਨੁਰੇ ਪੰਡੀਆ ਅਥ ਕਿਉ ਕਤ ਨੁਨਾਈ
ਸੁਰਿਨ ਰਗਲ ਗੰਧੁ ਥਜਿ ਨਿਸੇ ਤੈ ਭਵ ਲਮੇ ਖੁਲੀ ਲਾਈ। ੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਤ ਦਰਿ ਗੁਰੀ ਬ

ਜੈ॥ ਜਾ ਕੀ ਦਿਸੈ ਨਾ ਦਲਿ ਵਲਗੈ॥ ਰਤਾ ਉਗਰਾ ਭੀ ਗਗਨ ਸਿੰਘਿ ਆ ਅਰੁ ਚੰਡਿ ਆ
 ਕਨਕ ਕਲਾਸਿ ਏਕੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਤਿਸੁ ਮਤਿ ਪਾਰਚੁ ਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨਾ
 ਆਇ ਆ॥ ੨॥ ਏਕੁ ਜੁਥਾ ਤ ਅਨੁਪਥਨੀ ਤੈ ਪਵਨੁ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿ ਆ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮ
 ਤਿ ਏਕੋ ਜੋ ਗੀਕਤੁ ਕਵਨੁ ਤੈ ਰਾਜਾ॥ ੩॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਪੁ ਰਖੋ ਤਮ ਕਤੁ ਕਬੀਰ
 ਗੰਗਾ ਤਾ ਅਭਿਰਦੁ ਨੀ ਅਸਭਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ॥ ੪॥

੨॥ ੧ ਥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਾ॥
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਅਗਲਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਗਮਰਦੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇ ਆ॥ ਭੁਟੰਬ ਦੇਖ
 ਬਿਗਸਤਿ ਕਮਲਾ ਜਿਓ ਪਰਘਰਿ ਜੋ ਤਤਿ ਕਪਟ ਨਰਾ॥ ੧॥ ਦੁਲਾਹੁ ਆਇ ਭੀ ਤਿਸ ਮਨਿ
 ਤਲ੍ਹਾ ਤਿਨ ਅਗਲਾ ਹੈ ਮੈਰਤੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜੁ ਆਇ ਕੋਈ ਮਿਲੁ
 ਰੇਖੀ ਰੁਲਾ ਲੈ ਬਾਤ ਜੀ ਵਲਾਇ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਾਮਈ ਅਮੈ ਲੇਹਿ ਚਰਾਇ॥ ਰਤਾ ਉ
 ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਰੋ ਗਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰ ਭਇ ਆ॥ ਮਾਇ
 ਅਮੁਰ ਚੇਤ ਸਿਨਾ ਤੀ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਭੈ ਆਲਾਸੀ ਆ॥ ੨॥ ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ
 ਲਾਪ੍ਰਾਣੀ ਗਵਿਸ ਸਿਤ ਤਨ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਥਾ ਬਿਸਰਿ ਗਇ ਅਜਾਤ ਜੀ
 ਅਲੇਸੰਸਾਰ॥ ੩॥ ਅਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇ ਅਪੈ ਪੇਖੀ ਅਲੇ ਪਰਮ ਰਾਗੀ॥ ਰਤਾ
 ਰਦਲ ਕਰਨਿ ਮਤਾ ਥਲੀ ਤਿਨ ਅਗਲਾ ਹੈ ਮੈਰਤੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੪॥ ਜੇਕੋ ਮੁਓ ਪਦੇ ਸੁ
 ਰਤੁ ਤੈ ਤਾ ਵਲਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਇ ਲਾ॥ ਐਜੀ ਤੁੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਥਾ
 ਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਰਾਮਈ ਆ॥ ੫॥ ੧॥ ੩॥

੧ ਥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਥਾਣੀ ਭੁਗਤ ਥੇਲੀ ਜੀ ਕੀ॥ ੫॥ ਐਕੈ ਘਰਿ ਗਵਲਾ॥
 ਰੇਨ ਰਗਰ ਭੁਰੰ ਭਲਾ ਜਥਾ ਆਉ ਤਉ ਰਧ ਪਿਆਨਿ ਲਿਵਲਾਗਾ॥ ਮਿਰਤ ਕਾ ਪਿਥਿ
 ਪਦਮ ਦਨਾ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਏਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁਨਾਗਾ॥ ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ ਕਸਟ ਮਾਦੁ
 ਅਬਚਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿ ਆ॥ ਗਰਭ ਛੋਰਿ ਮਿਤਮੰ ਰਲਾ ਆਇ ਅਤ ਭੁਨਰਾ
 ਮਨੁ ਭਿਸਾਰਿ ਆ॥ ੧॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਤਿ ਗਾਮੁ ਹਿੰਦੁ ਤੁੰ ਕਵਨੁ ਕਮ ਤਿਛੀ ਮਿ

ਗਾਏਤਿਗਮੁਨਾਤੀਜਮਪੁਰਿਜਾਤਿਗਾਜਨੁਬਿਚਰੈਅਨਰਾਧਾਗਤਾਭਾਥਲਾਥਿ
 ਨਦਰਿੰਦਰਸਲਾਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਤਿਬਿਅਪੈਗਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਚਾਖੀ
 ਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗਟਸੰਤਾਪੈ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਢੋਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਨਅਗਧਿਅ
 ਭਿਛਲਿਅਕਾਮੁਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਅਨਿਸਕਤਿਗਲਿਥੰਧਿਅਗ। ੨॥ ਤਰੁਣਤੇ
 ਜੁਪਗਤਿਅਮੁਖੁਜੋਤਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾਇਅਗਭਿਨਮਤਕਾਮਿਮਤਾਥਿਖੁਭੁਲੈ
 ਪਪੁਪੁਨੁਪਛਾਨਿਅਗਸਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿਦਿਤੁਮਨੁਗਰਥਿਅਗਮੁਰਿਦੈਤੋਖੋਇਅਗ।
 ਅਵਗਰਤਮਾਇਅਮਨੁਤੋਲੈਤਉਭਗਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਅਗ। ੩॥ ਪੁੰਡਰਕੇਸ
 ਰੁਸਮਤੇਧੁਲੇਸਪਤਪਾਤਲਕੀਥਾਣੀ। ਲੋਚਨਸੁਮਤਿਬੁਧਿਥਲਨਾਸੀਤੰਕਾਮੁਪ
 ਵਸਿਮਾਧਾਣੀ। ਤਾਤੇਥਿਖੋਭਈਮਤਿਪਵਸਿਕਾਇਅਕਮਲੁਕੁਮਲਾਣਾ। ਅਵਗ
 ਰਿਥਾਇਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਤਉਪਛੈਪਛੁਤਾਣਾ। ੪॥ ਨਿਕੁਟੀਦੇਤਦੇਖਿਧੁਨਿ
 ਰੁਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਤੀਭੁਝੈ। ਲਲ੍ਹੰਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੁਨਸੁਝੈ।
 ਕਾਕੋਤਜੁਭਿਰਿਅਮਨੁਪੰਖੀਘਰਿਅੰਗਨਿਨਸੁਖਾਣੀ। ਬੇਦੀਕਰੈਸੁਨਤੁਰੇਭਗ
 ਤਤੁਮਗਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਪਾਈ। ੫॥ ੧॥ ੪॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੋਤੀਮੋਤੀਮੋਤੀਤੋਤੀਅੰਤਰੁਕੈਸਾਕਾਕਾ

ਸਿਰੀਗੁਗਵਿਦਾਸਜੀਕਾ॥

ਕਟਿਕਜਲਤਰੰਗਜੈਸਾ॥ ੧॥ ਜਉਪੈਤਮਨਪਾਪਕਰੰਤਾਅਤੇਅਨੰਤਾਪਤਿਤ

ਪਾਵਨਨਾਮੁਕੈਸੰਤਾਗਤਾਭਾਤੁਮਜਨਾਇਕਾਛਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਪ੍ਰਭਤੇ

ਜਨੁਜਾਨੀਜੈਜਨਤੇਸੁਆਮੀ॥ ੨॥ ਸਗਿਰੁਅਰਾਧੈਸੋਕਉਥੀਚਰੁਦੇਤਾਗ

ਵਿਦਾਸਸਮਦਲਸਮਝਵੈਕਉ॥ ੩॥ ੧॥ ੫॥

ਕਥੀਰਜੀਉ ੨ ਤਿਲੋਚ

ਨਕਾ ੧ ਥੇਕੀਜੀਉ ੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ॥ ੧ ਜੁਮਲਾਜੋੜ ੫

੩੬ ਕੀਨੀਦਇਅਗੋਪਾਲਗੁਮਾਈ
 ੩੭ ਸੋਸਚਮੰਦਰਜਿਤਸਚਪਿਆ
 ੩੮ ਗੋਇਸੁਤਵਰੀਦਿਨਸੁਸੁਤਲਾ
 ੩੯ ਐਥੈਤੁੰਤੈਅਗੋਆਪੇ
 ੪੦ ਮਨੁਤਨੁਰਤਰਾਮੁਪਿਆਰੇ
 ੪੧ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖਪਾਇ
 ੪੨ ਸੇਈਕਰਣਾਜਿਅਪਿਕਰਾਏ
 ੪੩ ਝੁਠਾਮੰਗਲੁਜੋਕੋਈਮਾਗੋ

ਪਨੇ

੧੦੩

ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਮਤਲਾ ੧

੧ ਸਥਦਿਰੰਗਾਏਤੁਕਮਿਸਥਾਏ
 ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਮਤਲਾ ੨

੧੦੪

੧ ਕਰਮਤਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ
 ੨ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਗਮ
 ੩ ਇਕੋਆਪਿਠਿਰੋਪਰਢੰਨਾ
 ੪ ਸਥਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ
 ੫ ਅੰਦਰਿਤੀਰਾਚਾਲੁਥਲਾਇਆ
 ੬ ਸਭਘਟਆਪੇਭੋਗਲੁਤਾਰਾ
 ੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀਰੀ
 ੮ ਆਪੇਰੰਗੇਸਤਜਿਸੁਭਾਏ
 ੯ ਸਤਿਗੁਰੇਸਵਿਐਵਡੀਵਡਿਅਈ

੧੦੫

੧੦੬

੧੦ ਆਪੁਵੰਦਾਏਤਾਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ
 ੧੧ ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆਖਾਣੀ
 ੧੨ ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ
 ੧੩ ਉਤਪਤਿਪਰਲਓਸਥਦੇਤੋਵੈ
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਣਾਈ
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ
 ੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ
 ੧੭ ਸੋਸਚਿਲਾਗੋਜੋਤੁਪੁਭਾਏ
 ੧੮ ਵਰਨਰੂਪਵਰਤਤਿਸਭੁਤੇਰੇ
 ੧੯ ਨਿਰਮਲਸਥਾਦੁਨਿਰਮਲਤੈਥੁ
 ੨੦ ਗੋਵਿੰਦੁਓਜਲੁਓਜਲੁਤਸਾ
 ੨੧ ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਲਾਹੀ
 ੨੨ ਤੇਰੇਭਗਤਸੇਤਤਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ
 ੨੩ ਆਤਮਗਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਤੋਵੈ
 ੨੪ ਇਸੁਗਠਾਮਤਿਅਖੁਟਕੁੰਭਾਰਾ
 ੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏਆਪੇ
 ੨੬ ਏਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿਤੈਸਗੀਰਾ
 ੨੭ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਰਪੁਰਿਗਤਿਅਸਭੁ
 ੨੮ ਤਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸੇਵਕਰਾਏ
 ੨੯ ਉਤਮਜਨਮੁਸੁਥਨਤੋਵਾਸਾ
 ੩੦ ਮਨਮੁਖਪੜਤਿਪੰਡਿਤਕਰਾਵੀ
 ੩੧ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣੁਆਪੇਸੇਈ
 ੩੨ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤਸਥਾਇਆ

ਪਨੇ
੧੦੭

੧੦੮

੧੦੯

੧੧੦

੧੧੧

੧੧੨

੧੧੩

	ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੪	੫੦
੧	ਅੰਦਿਪੁਰਖੁ ਅਪੰਧੁਰ ਦੇਵਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਤਲਾ ੫	੧੧੩
੧	ਅੰਤਰਿਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ	੧੧੪
੨	ਕਰਿਦੁ ਸੁਮੁਕਤਾ ਕਰਿਦੁ ਸੁਜੁਗਤ	
੩	ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸੀਤਾ ਕਿਆ ਕਾਜ	
੪	ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀ ਐ	
੫	ਹਰਿਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ	੧੧੫
	ਥਾਰਤਮਾਤਾ ਮਤਲਾ ੫	
੧	ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀ ਢੁਕੇ ਕਰਿਕਿ ਰਾਮੇਲੁ ਰਾਮ	
	ਦਿਨ ਰੈਦਿ ਮਤਲਾ ੫	
੧	ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਤਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ	੧੧੬
੧	ਵਰਸਲੋਕਾਨਾਲ ਮਤਲਾ ੧	੧੧੭

੫੦	ਚਉਪਦੇ ੭ ਮ: ੪ ੪੩ ਮ: ੫
੩੮	ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਮ: ੧ ੩੨ ਮ: ੩ ੧ ਮ: ੪ ੫ ਮ: ੫
੧	ਥਾਰਤਮਾਤਾ ਮ: ੫
੧	ਦਿਨ ਰੈਦਿ ਮ: ੫
੧	ਵਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ੨੭ ਪਉੜੀ ੬੩ ਸਲੋਕ
੮੨	

੧ ਭ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥

ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਮੈਰ

ਗਿਮਨਿਭਾਇ ਅਧਾ ਵਡਭਾਗੀ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਧਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਿਧਿ
ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਖੁੰਚੁ ਲਾਇ ਅਥੰਨਿ ਪੈ
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਇ ਚਲੈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਰਿਨਾਮੁ ਦਿ ਤਾਇ ਅਤਰਿਨਿ ਤਚਲੁ
ਤਰਿ ਪਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਜਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਾਇ ਅਧਾ ਕੋਈ ਅਦਿਸਿ ਲੈ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣੁ ਜੀਵਾਇ ਅਧਾ ਤਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਮੈ ਨਿਰੁਵੇ ਤਵਿ ਚਲੈ ਜੀ
ਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ॥ ਤਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾ
॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਤੁ ਜਨਨ ਕੂ ਤਰਿ ਪਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥

ਮਾਣੁ ਮਤਲਾ ੪

ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਣਾ ਤਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ

ਜਾਨਾ ਕੋਈ ਸਜਲੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਉ ਮਾ
ਤਨੁ ਬੋਧੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ॥ ਕਿਓ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਬੋਧ
ਈ ਇਚਿ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਤਮ
ਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤਿ ਪਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਜਲੀ ਮਲਿਕ ਮਲੁ ਵਿ
ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀ ਦਨ ਅਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਤੁ ਲਗਾਵੈ॥ ਤਰਿ
ਰਿਦਇ ਅਕਰਤੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਤੁ ਜਨਨ ਕੂ ਗੁਰੀ ਮਲਿਕ ਤਸੈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨॥

ਮਾਣੁ ਮਤਲਾ ੪

ਤਰਿ ਗੁਣ ਪਤੀਐ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ॥ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀ

॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉ ਜਲੁ ਦੁ ਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਭਿਸੰਖੀਐ
ਲੁਕੇਤਾ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਤਾ॥ ਮੇਰੀ ਮਿਤੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦੇਸੇ ਤਰਿ
ਤਰੀਐ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਜਾਣੈ॥ ਤਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ
ਅਭਿਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਜੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਤਮ ਚੜ੍ਹਿ ਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਸਰਦਾਈ ਤਰਿਗਿਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਤਰਿਜਲ ਨਿਪਿਤਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀ ਨੇ ਜਨਨ ਨ ਕਜ
ਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਤੁ ਮੇਰੇ

ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਤਰਿਪੁ ਭਦ ਸਤੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਧ ਪੂਰਿ ਜਗ ਜੀਨ ਦਾ ਤੇ ਮਿਲਿ ਤਰਿ
ਭੰਨਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਤਰਿ ਬੋਲੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਜੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਰਿ ਸੰਗਿ
ਪਾਵਤੀ ॥ ਭਾਗੀ ਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਤੀ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗ ਸਤ ਸੰਗ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਿ ਮੈ ਲੁਭੀ ਜੈ
ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਤੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪਿ ਆਗੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਪਾਗੇ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਨ ਮੁਖੀ ਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨਨ ਨ ਕਨੀ ਮ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ

੪ ਤਰਿ ਗੁਰਗਿ ਅਨੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਰਿ ਗੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਆਇਆ ॥
ਤਰਿਗਿਨਾ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਤਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਓਦਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਆਵਤੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਏ
ਮੇਲਾਈ ਐ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਐ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਤੁ ਮਨੁ ਦੇਵ ਜੋ ਗੁਰ ਬਾਈ ਮੁ
ਖਿ ਚੁੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਗੀ
ਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਖਗਰ ਭਜੁ ਨਿ ਨਿਤਿ ਪਓਦਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਪੰਦਇਆ ਲਿਦਇਆ
ਰਿਪਗੀ ॥ ਮਲੁ ਤਓ ਮੈ ਬਿਖਿ ਆਸ ਭਨਿਵਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਟ ਪਟ ਲਵਿ ਚਿਕੰਦਇਆ ॥ ਤਰਿ ਲੋਏ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਚੁੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਗੁਰਗੋਵਿਦ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ

ਗੀ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਤਰਿ ਪੁਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤਿ ਗੁਰ ਤਰਿ
ਮੁਖੀ ਚੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਤਰਿ ਜਨ ਜਿਨ ਤਰਿ ਪੁਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਤਰਿ ਕੀਥੈ ਤਾ ਪਾਵ
ਮਓਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿਓਵਾ ਮਲਿ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਚੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਦਿਤਾ
ਇਆ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀ
ਓ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਸਤ ਪੁਰਖੀ ਮਲਾਈ ਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ
ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿ ਨੀ ਮ ਪਰੀ ਚੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੪ ਆਵਤੁ ਭੈਲੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਤੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦ ਸੇਰਿ ਸਕੈ
ਤਰਿ ਵਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਲਧਾ ॥ ਤਰਿ ਸਜਦੁ ਤਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਿਟੁ ਤੁਧੁ ਮਾਈ ਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਜਤਨ ਦੇਖਾਤਤਤਸੁਆਮੀ। ਤੁੰਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਰਿਨਾਲਿ
 ਖਾਲਿਅਤਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟੁਸਦਵਾਰਿਅਜੀਉ॥ ੨॥ ਏਕੋਪਵਲੁਮਾਟੀਸਭਏਕਾਸਭਏਕਾ
 ਜੋਤਿਸਥਾਈਆ। ਸਭਇਕਾਜੋਤਿਵਰਤੈਭਿਨਿਭਿਨਿਨਰਲਈ। ਕਿਸੈਦੀਰਲਾਈਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਇਕੁਨਦਗੀਆਈਆਤਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟੁਵਤਾਈਅਜੀਉ॥ ੩॥ ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀ
 ਗੁਰਸਿਖਾਂਕੋਮਨਿਪਿਆਰੀਭਾਣੀ। ਓਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਪਰਉਪਕਾਰ
 ਅਜੀਉ॥ ੪॥ ੭॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਮੋਰਾਮਨੁਲੋਚੈ
 ਰਦਰਸਨਤਾਈ। ਬਿਲਪਕਰੇਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈ। ਤ੍ਰਿਖਾਨਉਤਰੈਸੰਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁਦਰਾ
 ਨਸੰਤਪਿਅਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਯਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿਅਰੇਜੀਉ॥ ੧॥
 ਰਤਉ। ਭੇਰਾਮੁਖੁਕਾਸੁਤਾਵਾਜੀਉਸਤਜਪੁਨਿਥਾਣੀ। ਚਿਰਉਅਦੇਖੇਸਬੰਗਪਾਣੀ। ਧੰਨੁਜੇ
 ਜਤਤੁਵਸਿਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਯਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸ
 ਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਤਉ। ਇਕਘੜੀਨਮਿਲਤੇਤਾਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ। ਹੁਦਿਕਦਿਮਿਥੈ
 ਐਪ੍ਰਿਅਤਪੁਰਗਵੰਤਾ। ਮੋਤਿਰੈਦਿਨਾਵਿਤਾਵੈਨੀਦਨਆਵੈਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਥਾਰੇਜੀਉ॥ ੩॥
 ਯਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦਰਥਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਤਉ। ਭਾਗੁਹੋਅੰ
 ਰਿਸੰਤਮਿਲਾਇਆ। ਪੁਰੁਅਥਿਨਾਸੀਘਰਮਤਿਪਾਇਆ। ਸੇਵਾਕਰੀਪਲਾਚਸਾਨਵਿਥੈ
 ਰਾਜਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥ ੪॥ ਯਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਨਨਾਨਕ
 ਸਤਮਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਤਉ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਸਰੁਤਿਸੁਤਾਵੀਜਿਤੁਤਪੁਸਮਾਲੀ। ਸੋਕੰਮੁਸੁਤਲਾਜੋਤੇਗੀਘਾਲੀ। ਸੋਰਿਦਾਸੁਤਲਾ
 ਜਿਤਰਿਦੈਤੁਵਠਾਸਭਨਾਦੇਦਤਾਰਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੁੰਸਾਝਾਸਾਤਿਥਥਪੁਤਮਾਗਾਨਉਨੀ
 ਤੋਰੈਅਖੁਟਭੰਡਾਗਾਜਿਸੁਤੁਦੇਤਿਸੁਤਿਪਤਿਅਘਾਵੈਸੋਈਭਗਤੁਤਮਾਰਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਰੁ
 ਅਸੈਤੋਗੀਥੈਰਾਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਪੈਵਠਾ। ਸਭੇਸਾਈਵਾਲਸਦਾਇਨਿਤੁਕਿਸੈਨਦਿਸੈ
 ਥਤਰਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੁੰਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇਤਿ। ਤੁੰਅਪੇਮਨਮੁਖਿਜਨਮਿਭਵੈ

ਨਨਕਦ ਸੁਤੇ ਰੈ ਬਲਿਤਾ ਸੋ ਸੁਤੇ ਰਾਖੇ ਲੁਦ ਸਾਤ ਰਾਜੀਓ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਅਨਤਦਵਾਜੈ ਸਤ ਜਿਸੁ ਤੇ ਲਾਗਾ ਸਥਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦਕੇ
ਭਾਸਤਗੁਠ ਮਤਿ ਤਾ ਜੀਲਾਈ ਅਸਦੁ ਉਚੁ ਸਵਾਰਿ ਅਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਅਪੁਨੇ
ਦੇਸ ਮਤਿ ਅਏ ਅਧਾ ਜੇ ਲੋ ਜੀ ਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇ ਅਧਾ ਤਿਪਤਿ ਅਧਾ ਏਹਿ ਅਧੈ ਸੰਤ ਤੁਹਾਰਿ ਅਨਭਉ
ਪੁਰਖੁ ਖਰਿ ਅਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ਅਪਿਨਿ ਰਥਾਈ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ਆਪੇ ਤ
ਖਰਿ ਭੈ ਸਚੁ ਨਿਅਈ ਸਤ ਚੁਕੀ ਕੁਕਪੁਕਾਰਿ ਅਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੋ ਤੋ ਕਤਿ ਅਧਾ ਤਿ
ਸੁਸੁ ਅਏ ਅਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਤਿ ਅਧਾ ਜੇ ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਪਸਾ
ਰੇ ਅਜੀਓ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੁਤਾ ਗਥਾ ਏ
ਆਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀ ਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਅਧਾ ਅਨਦਥਿ ਨੇਦਤਿ ਤੈ ਘਰਿ ਸੋਤਿ ਜੋਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿੰਗਾਰੀ
ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਸਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਾਵ ਚੁਭਾ ਗਲਿ ਪੁਤ੍ਰ ਵੰਤੀ ਸੀਲ ਵੰਤੀ ਸੋਤਾ ਗਲਿ ਰੂਪ ਵੰਤੀ ਸਾਸੁ ਘ
ਰੇ ਚਰਖ ਲਿਜੋਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਅਚਰ ਵੰਤੀ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨਾ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਥਾਏ
ਭਰੁ ਆਨਾ ਸਾਗੁ ਲਵੰਤੀ ਸਾਸਭਗਾਈ ਜੋ ਪਿਰ ਕੋ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਿ ਸਕੀ
ਗਲੁ ਜਾਏ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ਥਿਰੁ ਸੁਤਾ ਗੁਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ
ਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਧਾਰੀ ਜੀਓ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਬੋਜਤ ਬੋਜਤ ਦਰ

ਸੁਚੇਤਾ ਭਾਰਿ ਭਾਰਿ ਥਨ ਥਨ ਅਵਗੇਤਾ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੇਰ ਕੋਈ ਤੈ ਜੀਓ
ਅਲੀ ਮਲਾਵੈ ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ਪੁਜਾਤਿ ਲਕੁ ਤਿਰਥ ਏ ਸ
ਨਾ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਅਸਨ ਚਉਰਾਸੀ ਤਇਨ ਮਤਿ ਸੰਤਿਨ ਅਵੈ ਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਥਰ
ਕੈ ਏਜ ਪਤਾ ਪਾਗੁ ਵਨੁ ਕੀ ਆਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ਏਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਰਦੈ ਸੰਤਿਨ ਅਵੈ ਜੋਗੀ ਥ
ਰਿਥੁ ਤਿਥਿ ਰਿਧਾਵੈ ਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਤਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਾਇ ਅਧਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਪੀ
ਰੁਪਾਇ ਅਧਾ ਪੁਰ ਅਥਿਨਾਸੀ ਏਸਿ ਅਧਾ ਏਭੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀਓ ॥ ੪ ॥

੫ ॥ ੧ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਪਰਬੁਤ ਮਾਧਰੰ ਪਰਦੇ ਵਾਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲ
ਕ ਅਭੇਦਾ ਦੀਨਦਇ ਅਲਗੋ ਪਾਲਗੋ ਵਿਦਾ ਤਰਿਧਿ ਅਵਤੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਓ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਧੂ ਸੁਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਪਾਈਐਤੋਰਤੁਕਿਤੈਨਭਾਤੀਜੀਓ॥ ੨॥ ਨਿਰਭਾਗੀਕੇਸਵਨਿਰਵੈਗਾਕੋਟਿਜਨਾਜਕੇਪੁਰ
ਤਿਪੈਗਾਗੁਰਮੁਖਿਤਿਰਦੈਜਕੈਤਰਿਤਰਿਸੋਈਭਗਤੁਇਕਾਤੀਜੀਓ॥ ੩॥ ਅਮੋਘਦਰਸਾ
ਥੇਅੰਤਅਪਾਰਾਵਡਸਮਰਬੁਸਦਾਦਾਤਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਤਿਤੁਤਰੀਐਗਾਇ
ਨਨਕਵਿਰਲੀਜਾਤੀਜੀਓ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੨॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਕਤਿਅਕ
ਦਾਦਿਤਲੈਦਾਗਗੀਥਾਅਨਾਥਾਤੇਰਾਮਾਦਾਸਭਕਿਓਤੁਤੈਤੁਤੈਮੇਰਾਪਿਅਰੇਤੇਰੀ
ਦਰਤਿਕਓਥਲਿਜਾਈਜੀਓ॥ ੧॥ ਭਾਵੈਓਥੁਭੁਭਾਵੈਗਤਾਭਾਵੈਰਿਗੁਦਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਵਾਤਾਭਾਵੈਰਗੀਮਭਵੈਥੁਜੁਨੀਸਭਕਿਓਤਿਸੈਰਜਾਈਜੀਓ॥ ੨॥ ਨਾਕੋਮੁਗੁਰੂ
ਕੋਸਿਅਦਾਵਰਤੈਸਭਕਿਓਤੇਰਾਭਾਦਾਅਗਮਅਗੋਚਰਥੇਅੰਤਅਥਾਤੇਰੀਕੀਮ
ਕਤਦੁਨਜਾਈਜੀਓ॥ ੩॥ ਖਾਕਸੰਤਨਕੀਦੇਤੁਪਿਅਰੇਗਾਅਇਪਇਆਤਰਿਤੇਰੈਦੁਆ
ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਅਘਾਵੈਨਨਕਮਿਲਦੁਸੁਭਾਈਜੀਓ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੩॥
ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਦੁਖਤਦੇਜਾਵਿਸਰਿਜਾਵੈਭੁਖਵਿਅਪੈਥੁਥਿਧਿਧਵੈ
ਮਰਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਤੇਲਾਜਿਸੁਦੇਵੈਦੀਨਦਇਆਲਾਜੀਓ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਦ
ਸਮਰਥਾਜੀਇਸਮਾਲੀਤਾਸਭਦੁਖਲਥਾਚਿੰਤਾਰੇਗੁਗਈਤਉਪੀਜਾਅਪਿਕਰੇਪੁ
ਪਾਲਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਥਾਰਿਕਵੰਗੀਤਉਸਭਕਿਓਮੰਗਾਦੇਦੇਤੇਟਿਨਾਤੀਪੁਰੰਗਾ
ਗੀਪੈਥੁਤੁਮਨਈਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਤਉਥਲਿਤਾਰੀਸਤਿਗੁਰੂ
ਗੋਜਿਨਿਥੰਧਨਕਾਟੇਸਗਲੇਮੇਰੇਗਾਤਿਰਦੈਨਾਮੁਦੈਨਿਰਮਲਕੀਏਨਾਨਕਰੰਗਰਸਾਲਾ
ਓ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੪॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੰਗੀਲੇ
ਗਤਿਰਗੰਭੀਰਥੇਅੰਤਗੋਵਿਦੋਭੁਚਅਥਾਤੇਥੇਅੰਤਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਉਜੀਵ
ਓ॥ ੧॥ ਦੁਖਭੰਜਨਨਿਧਾਨਅਮੋਲਾਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਥਾਤਅਤੇਲਾਅਕਾਲਮੁਖ
ਅਜੁਨੀਸੰਭੋਮਨਸਿਮਰਤਠੰਢਾਥੀਵਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਸਦਾਸੰਗੀਤਰਿਰੰਗਗੋਪਾਲਾਭੁਓ
ਚਕਰੇਪੁਤਿਪਾਲਾਨਾਮੁਰਸਾਇਲੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਲੁਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਜੀਓ॥
੩॥ ਦੁਖਸੁਖਪਿਅਰੇਤੁਪੁਧਿਅਈਏਤਸੁਮਤਿਗੁਰੂਤੇਪਾਈਨਾਨਕਕੀਪਰਤੁਤੈ
ਰਤਰਿਰੰਗਿਪਾਰਿਪਗੀਵਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੯॥ ੧੫॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ

[illegible]

ਸਗਲ ਸੰਤ ਪਤਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵ
ਰੀਖਾ ਦੇਹੁ ਸੰਤ ਕੀ ਯੁਗ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਧਿਯਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥
ਨਕੁ ਕੋ ਤੁਮ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਭਿਸਰੁ ਕਰਤੁ ਮਾਗੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਅਤਮ
ਰਹੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਤੀਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਧਿਯਾਤੇ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਗਾਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਗੁਨ ਸੰਤ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਝੁ ਪਿਆਰਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰੇਤੁ ਗੁਣ ਗਾਏ
ਨਾਕ ਬਿਨਸੇ ਯੁਗ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਹਮਣ ੫ ਵਿਸਰੁ ਨ ਤੀਏ

ਵਡਾ ਤੇ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤ ਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ। ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਜਿ ਭ੍ਰਿਤੁ ਪੁਧਿ ਆਈ ਏਤੁ ਦਾਨੁ ਮੋਤਿ ਕਰ
 ਲੀਓ। ੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀ ਆਭੁ ਲੀ ਆਜਾਈ। ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋ
 ਰਾਸੇ ਸੁਰੁ ਭਵੈ ਸੋ ਤੋਵ ਲਾਜੀਓ। ੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈ ਲਾ। ਏਤੀ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜ
 ਨੁ ਖਾਣਾ। ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵ ਲਾਸ ਤ ਜੇ ਕੇਲਾਂਗ ਕਰ ਲਾਜੀਓ। ੩॥ ਸਾਥੁ ਪਿਟੀ ਜੈ ਜਿ ਤੁਵਿ
 ਨਹਿਨੀ। ਸਾਮਤਿ ਦੀ ਜੈ ਜਿ ਤੁਤੁ ਪੁਧਿ ਆਈ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵ। ਓਟਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰ
 ਲੀਓ। ੪॥ ੧੨॥ ੧੮॥

ਜਾਈ। ਸੋਗਿਅਨੁਪਿਅਨੁਜੇਤੁਪੁਭਾਈ। ਸੋਈਜਪੁਜੇਪੁਭਜੀਓਭਾਵੈਭਾਵੈਪੁਰਗਿਆਨਾਜੀਓ
 ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਗਸੋਈਗਾਵੈ। ਜੇਸਾਤਿਥਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ। ਤੁੰਸੰਤਨਕਾਸੰਤਤੁਮਾਰੇਸੰਤਸਾਤਿ
 ਜਨਨੁਮਾਨਾਜੀਓ। ੨ ॥ ਤੁੰਸੰਤਨਕੀਕਰਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਸੰਤਖੇਲਤਿਤੁਮਸੰਗਿਗੋਪਾਲਾ। ਅਪੁਨੇਸੰਤ
 ਤੁਮਾਰੇਪਾਅਰੇਤੁੰਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਨਾਜੀਓ। ੩ ॥ ਓਨਸੰਤਨਕੈਮੇਰਾਮਨੁਕੁਰਥਾਨੇ। ਜਿਨਤੁਜਾਤਜੇਤੁ
 ਯਾਨਿਭਾਨੇ। ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਅਤਰਿਰਸਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾਜੀਓ। ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੦ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਤੁਜਲਨਿਕਿਤਮਮੀਨਤੁਮਾਗੇਰਨਾਮੁਬੁੰਦਤਮਚਾਤ੍ਰਿਕਤਿ
ਹੋਗਾਤੁਮਗੀਅਸਪਿਅਸਤੁਮਾਗੀਤੁਮਤੀਸੰਗਿਮਨੁਲੀਨਾਜੀਓ॥੧॥ਜਿਓਥਾਗਿਕੁਪੀਖਿਓ
ਅਘਾਵੈ॥ਜਿਓਨਿਰਧਨੁਪਨੁਦੇਖਿਸੁਖਪਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਖਵੰਤੁਜਲੁਪੀਵਤਠੰਢਾਤਿਓਤਰਿਸੰ
ਇਤੁਮਨੁਭੀਨਾਜੀਓ॥੨॥ਜਿਓਅੰਧਿਅਰੈਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾਭਗਤਾਚਿਤਵਤਪੁਰਾ
ਆਸਾਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਜਿਓਤੋਤਅਨੰਦਾਤਿਓਤਰਿਗੰਗਿਮਨੁਰੰਗੀਨਾਜੀਓ॥੩॥ਸੰਤਾ
ਮੋਕਓਤਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਿਤਰਿਸੰਗਿਗਿਝਾਇਆਤਰਿਤਮਰਾਤਮਜੀ
ਕੇਦਸੇਨਾਨਕਸਥਦੁਗੁਰੂਸਦੁਦੀਨਾਜੀਓ॥੪॥੧੪॥੨੧॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆਸੁਖਦਾਈਦੁਖਥਿਰਾਨਹਰੀਆਅਵਰਿਸਦਾ
ਖਿਸਗਲੇਦੇਖੋਮਨਤਰਿਰਸੁਸਭਤੇਮੀਠਾਜੀਓ॥੧॥ਜੋਜੋਪੀਵੈਸੋਤ੍ਰਿਪਤਵੈਅਮਰੁ
ਵੈਜੋਨਾਮੁਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨਤਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਸਥਦੁਗੁਰੂਮਨਿਓਠਾਜੀਓ॥੨॥
ਜਿਨਿਤਰਿਰਸੁਪਾਇਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾਜਿਨਿਤਰਿਸਾਦੁਪਾਇਆਸੋਨਾਤਿਭੁਲਾ
॥ਤਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਜੀਓ॥੩॥ਤਰਿਇਕਸੁਤਥਿ
ਇਆਵਰਸਾਏਥਤੋਰੇ॥ਤਿਸੁਲਾਗਿਮੁਕਤੁਭਏਘਾਏਗੇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ
ਐਕੁਨਾਨਕਵਿਰਲੀਭੀਠਾਜੀਓ॥੪॥੧੫॥੨੨॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਨਿਧਿਸਿ
ਰਿਧਿਤਰਿਤਰਿਮੂਰੈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥਗਤਿਰਗੰਭੀਰੈ॥ਲਾਖਕੋਟਖੁਸੀਆਰੰਗਰਵੈਜੋਗੁ
ਗਾਪਾਈਜੀਓ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਭਏਪੁਨੀਤਾਸਗਲਓਪਰੇਭਾਈਮੀਤਾਅਗਮਅ
ਚਰੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਧਿਅਈਜੀਓ॥੨॥ਜਾਕਓਖੋਜਤਿਸਰਥਓ
ਏ॥ਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਕੋਵਿਰਲਾਪਾਏ॥ਉਚਅਪਾਰਅਗੋਚਰਥਾਨਾਓਤੁਮਲੁਭੁ
ਦੇਖਾਈਜੀਓ॥੩॥ਗਤਿਰਗੰਭੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਰਾਮੁਕਤਿਭਇਅਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇ
ਗੁਰਥੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਟੇਜਨਨਾਨਕਸਤਜਿਸਮਾਈਜੀਓ॥੪॥੧੬॥੨੩॥
ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਤਰਿਧਿਅਵਓ॥ਪ੍ਰਭੁਦਇਅਤੇਮੰਗਲੁ
ਓ॥ਓਠਰਥੋਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਤਰਿਧਿਅਈਐਸਗਲਅਵਰਦਾਜੀਓ॥੧॥ਨਾਮੁ
ਉਖਧੁਮੋਕਓਸਾਧੁਦੀਆਕਿਲਾਥਿਖਕਾਟੇਨਿਰਮਲੁਥੀਆਅਨੰਦੁਭਇਅਨਿਰ

ਸੀਸਭੁਪੀਰਾਸਗਲਾਥਿਨਸੇਦਰਦਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਜਿਸੁਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਗਪਿਅਰਾਸੋਮੁ
ਕਤਸਗਰਸੰਸਾਰਾਸਤਿਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੁਪਛਾਤਸੋਕਪੋਕਉਡਰਦਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਜਥੇਤਸ
ਪੁਸੰਗਤਿਪਾਏਗੁਰਭੇਟਤਤਉਗਈਥਲਾਏ॥ ਸਸਿਸਾਸਿਤਰਿਗਵੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਚਕਿ
ਈਅਮੇਰਪੜਦਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੨੪॥ ਮਾਝਮਤਲਾਪ ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵ
ਕਸੀਰਾਤਾਪੁਰੁਪੁਤਪਾਲੇਸੇਵਕਸੁਖਦਾਤਾਪਾਲੀਪਖਾਪੀਸਉਸੇਵਕਕੈਠਾਕੁਰਤੀਕ
ਅਹੁਜੀਓ॥ ੧॥ ਕਾਟਿਸਿਲਕਪੁਭਿਸੇਵਲਾਏਅਗੁਕਮੁਸਾਤਿਥਕਾਸੇਵਕਮਨਿਭਾ
ਇਆਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਤਿਥਭਾਵੈਸੇਵਕਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਮਾਤਰੁਜੀਓ॥ ੨॥ ਤੁੰਦਾਨਾ
ਠਕੁਰਸਭਥਿਧਿਜਾਨਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਤਰਿਰੰਗਮਾਦਤਿ॥ ਜੋਕਿਭੁਠਾਕੁਰਕਾਸੋਸੇ
ਵਕਾਸੇਵਕਠਾਕੁਰਤੀਸੰਗਿਜਾਤਰੁਜੀਓ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਜੋਪਤਿਗਾਇਆਥਤਰਿ
ਨੇਖਾਪੁਛਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕਕੁਰਥਾਈਸੋਗਤਿਰੰਗੀਭੀਰਾਗਓ
ਤਰੁਜੀਓ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੨੫॥ ਮਾਝਮਤਲਾਪ ਸਭਕਿਭੁਘਰਮਤਿਥਾਤਰਿਨਾ
ਤਿ॥ ਥਾਤਰਿਟੈਲੈਸੁਭਗਿਭੁਲਾਤੀ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਜਿਨੀਅੰਤਰਿਪਾਇਆਸੋਅੰਤਰਿ
ਥਾਤਰਿਸੁਲਾਜੀਓ॥ ੧॥ ਇਮਿਥਿਮਿਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਰਾਮਨੁਪੀਵੈਸੁਨਿਸਥਦੁਬੀ
ਚਰਾਅਨਦਥਿਨੋਦਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਸਦਾਸਦਾਤਰਿਕੇਲਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਜਨਮਜਨਮਕ
ਵਿਭੁਜਿਅਮਿਲਿਅਗਾਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੁਕਾਤਰਿਅਗਾਸੁਮਤਿਪਾਏਨਾਮੁਧਿਅਏਗੁਰ
ਮੁਖਿਤੋਏਮੇਲਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਜਲਤਰੰਗੁਜਿਓਜਲਤਿਸਮਾਇਆ॥ ਤਿਓਜੋਤੀਸੰਗਿ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਭ੍ਰਮਕਟੇਕਿਵਾੜਾਥਤਰਿਨੋਟੀਐਜਓਲਾਜੀਓ
੪॥ ੧੯॥ ੨੬॥ ਮਾਝਮਤਲਾਪ ਤਿਸੁਕੁਰਥਾਈਜਿਨਿਤੁਸੁਦਿਅਗਤਿ
ਸੁਖਲਿਤਰੀਜਿਨਿਰਸਨਾਭੁਦਿਅਗਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟਤੁਜੋਮਨਿਤਨਿਤੁਪੁ
ਅਰੋਪੇਜੀਓ॥ ੧॥ ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾਲੀਜੋਤੈਰੋਮਾਰਗਿਚਲੈ॥ ਨੈਨਨਿਤਾਲੀਤਿਸੁਪੁਰਖਦਇ
ਅਲੈ॥ ਮਨੁਦੇਵਤਿਸੁਅਪੁਨੇਸਾਜਨਜਿਨਿਗੁਰਮਿਲਿਸੋਪੁਰੁਲਾਧੇਜੀਓ॥ ੨॥ ਸੇਵਕਭਗੀ
ਜਿਨਿਤੁਮਜਾਏ॥ ਸਭਕੈਮਧੇਅਲਿਪਤਨਿਰਥਾਏ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਓਨਿਭੁਭੁਲਤਰਿਅਸਗਲ
ਦੁਰੁਤਿਸਾਧੇਜੀਓ॥ ੩॥ ਤਿਨਕੀਸਰਦਿਪਰਿਅਮਨੁਮੇਰਾ॥ ਮਾਦੁਤਾਦੁਤਜਿਮੋਤੁਅੰਧੇਰਾ॥

ਨਾਮੁਦਨੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾਧੇਜੀਓ॥੪॥੨੦॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਤੁੰਪੇਰੁਸਾਖਤੇਰੀਛੁਲੀਗਤੁੰਸੁਖਮੁਓਅਸਸੁਲੀਗਤੁੰਜਲਨਿਧਿ
ਫੇਨੁਥੁਦਥੁਦਾਤੁਪੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਲੀਐਜੀਓ॥੧॥ਤੁੰਸੁਤਮਦੀਏਭੀਤੁੰਤੈਤੁੰਗੰਢੀਮੇਰੁ
ਰਿਤੁੰਤੈਅਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭਸੇਈਅਵਰੁਨਕੋਇਦਿਖਾਲੀਐਜੀਓ॥੨॥ਤੁੰਨਿਰਗੁਦੁਸਕੁਰੁ
ਸੁਖਦਾਤਾਤੁੰਨਿਰਥਾਦੁਰਸੀਅੰਗਿਰਾਤਾਅਪਦੇਕਰਤਥਾਪੇਜਾਦਤਿਅਪੇਤੁਪੁਸਮਾ
ਲੀਐਜੀਓ॥੩॥ਤੁੰਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਛੁਨਿਅਪੇਤੁੰਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਪ੍ਰਭਅਪੇਨਾਨਕਦਾਸਸਦ
ਗੁਣਗਵੈਇਕਭੋਗੀਨਦਰਿਨਿਤਾਲੀਐਜੀਓ॥੪॥੨੧॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਸਫਲਸੁਥਾਦੀਜਿਤੁਨਾਮੁਵਖਾਦੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਦੀਪੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁ
ਗਵਤਸੁਨਦਾਅਏਤੇਪਰਵਾਨਾਜੀਓ॥੧॥ਸੇਨੇਤੁਪਰਵਾਦੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪੇਖਾਸੇਕਰੁ
ਜਿਨੀਹਰਿਜਸੁਲੇਖਾਸੇਚਰਦਸੁਤਵੇਜੇਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲੇਤਉਥਲਿਤਿਨਸੰਗਿਪਛਾਣਾ
ਓ॥੨॥ਸੁਦਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਅਗੇਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨਮਾਤਿਓਧਾਗੇਕਿਲਵਿਖਕਟਿ
ਅਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿਗਏਅਵਦ੍ਯਾਦਾਜੀਓ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋਤਿਏਕੁਥਿਨਓਕਰੀ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੁਥਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮਨਿਭਾਦਾ
ਓ॥੪॥੨੨॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਦੀਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ

ਦਿਸੁਦਿਤੈਵੇਖਮਗਤਿਮੇਰੀਜਲਨਿਭੁਈਸੀਤਲੁਤੇਇਸੁਨਾਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁ
ਪਾਏਜੀਓ॥੧॥ਸੁਖੁਭਇਅਦੁਖੁਦੁਰਿਪਰਾਨਾਸੰਤਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾਜਲਖਲਾ
ਰਿਭੋਰਸਰਸੁਭਰਥਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀਓ॥੨॥ਦਇਅਧਾਰੀਤਿਨਿਸਿਰਜਨਹੇਗਾਜੀ
ਜੰਤਸਗਲਪ੍ਰਤਿਪਾਗੇਮਿਤਰਵਨਕਿਰਪਾਲਦਇਅਲਾਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਧਾਏਜੀਓ
੩॥ਵਲੁਤ੍ਰਿਲੁਤ੍ਰਿਭਵਲੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਅਗਕਰਦਤਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿਅਗਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਕਤਿਸੈਅਗਾਧੇਮਨਕੀਅਸਪੁਜਾਏਜੀਓ॥੪॥੨੩॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਤੁੰਮੇਰਾਪਤਤੁੰਤੈਮੇਰਾਮਾਤਾਤੁੰਮੇਰਾਥੰਧਪੁਤੁੰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾਤੁੰਮੇਰਾਥਾਸਭਨੀਥਾਈ
ਤਭਓਕੇਤਕਾਜੀਓ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਤੁਪਦਾਦਾਤੁੰਮੇਰੀਓਟਤੁੰਤੈਮੇਰਾਨਕ
ਤੁਭਥਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਸਭਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾੜਜੀਓ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁ

ਭੁਪਾਏ। ਜਿਉ ਜਿਉ ਭੁਲਾਇ ਤਿਉ ਭੁਲਾਏ। ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਤੈਵੈ ਨਾ ਤੀ ਕਿਛੁ ਅਸ
 ਜੀਓ। ੩। ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਧਾਰਿ ਗੁਣਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾ
 ਏਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀ ਵਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਥਿਖਾ ਜੀਓ। ੪॥ ੨੪॥ ੩੧॥
 ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਜੀਅ ਪੁਨ ਪੁਰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣਗਾਇ
 ਅਧਾਰਾ ਗੁਣਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਨਾਮਾ ਤਰਿਧਿ ਅਪਾਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਜੀਓ।
 ੧। ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰੇਤਾ ਏਵੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਦੁ ਮਿਟਾਵੈ। ਅਸਮਨੇ ਰਬੁ
 ਨੂੰ ਵੈਭੇਟ ਤਗੁਰ ਦਰਸਾਇ ਅਜੀਓ। ੨। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨ ਤੀਜਨੀ
 ਖੁਦੀ ਮਟੀ ਚੁਕਾਭੇਲਾ ਵਗੁਰਿ ਮਨਹੀ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਅਜੀਓ। ੩। ਅਨਦਮੰ
 ਗਲ ਕਲਿ ਅਣਨਿਧਾਨਾ ਸੁਖ ਸਤ ਜਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ਤੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅ
 ਪਨਾ ਉਨਾਨ ਕਘਰ ਮਤਿ ਅਪਾਇ ਅਜੀਓ। ੪॥ ੨੫॥ ੩੨॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫
 ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ। ਤੁਪ੍ਰੀਤ ਮੁਠਾ ਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ। ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਾ
 ਤੁਮਰੀ ਜਾਣੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟੇ ਗੁਪਾਲਾ ਜੀਓ। ੧। ਗੁਣਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਰੋਵੈ।
 ਕਸਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ। ਭੇਟ ਤਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪ ਓਦਾਇ ਅਲਾ
 ਜੀਓ। ੨। ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ। ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਪਾਰ
 ਉ। ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੋ ਤੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇ ਅਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਓ। ੩। ਸਤਿ ਸਤਿ
 ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਪੇ ਤੋਈ। ਚਲਿਤ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਪਿ ਅਰੋ ਦੇਖਿ ਨ
 ਨਕਭੇਨਿ ਤਾਲਾ ਜੀਓ। ੪॥ ੨੬॥ ੩੩॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਤੁਕਮੀ ਵਰਸਦ
 ਲਾਗੇ ਮਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜੋਪਤਾ ਸੀਤਲਾ ਸੰਤਿ ਸਤ ਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅ
 ਠੇਠਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੇ ਜੀਓ। ੧। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥੁ ਤੇਥੁ ਤੁਧੁ ਪਾਇ ਅਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰ
 ਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇ ਅਧਾਰਿ ਕਰਤਾ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਪੇ ਜੀਓ। ੨। ਸਦਾ
 ਸਾਧਿ ਸਚੀ ਨਈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ। ਜਨਮ ਮਰਦ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ਬਿ
 ਨਸੈ ਸੰਗ ਸੰਤ ਪੇ ਜੀਓ। ੩। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਲਾਹੇ। ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਠਾ
 ਤੇ ਪੁਰਨ ਅਸਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤ ਰਿਹਾ ਰਿਹਾ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਓ। ੪॥ ੨੭॥ ੩੪॥

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆਇ ਤਿਰਿਗਾਏ।

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਅਉਸ ਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਅਰੇ ਗਾਮਿ ਲਿਗਾਵਤ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ
 ਗਵਤ ਸੁਖ ਤਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤ ਸੋਧਿ ਆਈ ਐ ਜਿਨਿ ਤਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਛੁ
 ਚਿਖ ਜਾਵਤਿ ॥ ਮਨਿ ਚਿਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਵਤਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਤਿ ਥੁਸੇ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜ ਕੁਸੁ
 ਸੁਕੁ ਚੀਏ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਰੁ ਭਉ ਥਿਨ ਸੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਿਅ
 ਈ ਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਸੋ ਪਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਆਇ ਪਇ ਆਤਰੀ
 ਰਣਈ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਲੈਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਤੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੩੫ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਭਏ ਕਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ
 ਸਾਈ ॥ ਮੇਘ ਵਰਸੈ ਸਭ ਨੀਥੰਈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ਚੰਦਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰ
 ਭੀ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗੇ ॥ ਜਿਉ ਥਾਰਿ ਕਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
 ਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਤਰੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਤ ਅਮੀਤ ਰਵਾਨਾ ॥ ਸਦ ਥਲਿ ਰਾ
 ਰਿਜਾਈ ਐ ਰੁਥਨਾ ॥ ਗੋਇ ਦਿਨ ਸੁਤਿ ਸੁਸਦਾ ਪਿਅਈ ਜਿਖਿ ਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਚੁਪਾਰੇ ਜੀਉ
 ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਸੋ ਗਸੰਤ ਪੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਗੁ
 ਤਰੀ ਆਵਲੁ ਪੁਭੁ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਰੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥ ੩੬ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫
 ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਅਰੇ ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇ ਨ ਚਉਥਾਰੇ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ ਮੇ
 ਗੋਇ ਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਚੁਜਾ ਜੀਏ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਥਾ
 ਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਲੇ ॥ ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਥਦ ਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੁਕੀ ਵਾਜੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਸੇਤੀ
 ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇ ਤਖੋਈ ਅਗਿ ਅਨੀਜ ਨੁ ਅਪੁਲੀਆ
 ਪਿਉ ਥਾ ਜੀਏ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਸਗਲ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰੇ ਪਾਲਾ
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖੁ ਤੁਸਰਮ ਅਸਾ ਜੀਏ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੩੭ ॥
 ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਚਰਣ ਠਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇ ਆਏ
 ॥ ਸੰਤਿ ਸੁਖ ਸਤਿ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਤੁ ਟੈ ਮੂਲੇ
 ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਥਾ ਤਰਿ ਰਹਿਤ ਅਭਰੁ ਪੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀਡ
 ਸਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖੈ ਅਨਤ ਦਥਾਈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸੰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ

ਅਪਾਇਰੇਜਨਤੇਰੇਸਤਿਗੁਰੀਕੀਆਦਿਲਾਸਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੇਤਫਲਪਾਇਆ

ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਆਵਲਾਜਾਦਰੇਤਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਪੁਰਨਾਸਾਜੀ

ਓ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੩੮॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਮੀਤੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰਿਪਾਇਆ॥

ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਇਆਗਇਆਕਲੇਸੁਭਇਆਸੁਖਸਾਚਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੀ

ਜੀਓ॥ ੧॥ ਜਿਸੇਕੇਸੇਤਿਨਤੀਪ੍ਰਤਿਪਾਗੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵੇਗਾਸੁਦੀਥਿਨੰਤੀਠਾਕੁ

ਰਿਮੈਰੋਪੁਰਨੋਈਘਾਲੀਜੀਓ॥ ੨॥ ਸਰਬਜੀਆਕਉਦੇਵਲਤਾਗਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਨਦ

ਰਿਨਿਤਗਾਜਲਥਲਮਤੀਅਲਸਭਿਤ੍ਰਿਪਤਾਦੇਸਾਧੁਚਰਦਪਘਾਲੀਜੀਓ॥ ੩॥ ਮਨਕੀ

ਇਛਪ੍ਰਜਾਵਲਤਾਗਾਸਦਾਸਦਾਜਾਈਥਲਿਤਾਗਾਨਾਨਕਦਾਨੁਕੀਆਦੁਖਭੰਜਨਿਰੇਤਰੰ

ਰਿਸਾਲੀਜੀਓ॥ ੪॥ ੩੨॥ ੩੯॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਧਨੁਭੀ

ਤੇਰਾਤੁੰਠਾਕੁਰਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰਾਜੀਓਪਿੰਡੁਸਭਰਾਸਿਤੁਮਾਗੀਤੇਰਾਜੇਰੁਗੇਪਾਲਾਜੀਓ॥

੧॥ ਸਦਸਦਾਤੁੰਠੇਸੁਖਦਈ॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਤੇਰੀਪਾਈ॥ ਕਰਕਮਾਵਾਜੇਤੁਪ੍ਰਭਾਵਾਜਾਤੁ

ਦੇਹਿਦਇਆਲਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਤੁਮਤੇਲਤਲਾਤੁੰਮੇਰਾਗਤਲਾਜੇਤੁੰਦੇਹਿਸੋਈਸੁਖਸਤ

ਲਾਜਿਥੈਰਖਤਿਥੈਕੁੰਠਤਿਥਾਈਤੁੰਸਭਨਾਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕ

ਨੁਪਾਇਆਆਠਪਤਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨੋਏਕਦੇਨੋਏਦੁ

ਖਾਲਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੪੦॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਮੇਘਪਠਾਇ

ਆਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਦਤਦਿਸਿਵਰਸਾਇਆਸੰਤਿਭਈਥੁਈਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਅਨਦੁ

ਭਈਆਸਭਠਾਈਜੀਓ॥ ੧॥ ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਗਾਅਪੇਥਖਸਿਕੇਰਜੀਅਸਾਗਾਅ

ਪੇਕੀਤੇਨੋਅਪੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪੈਪ੍ਰੈਗੀਤਿਸਤਿਮਨਾਈਜੀਓ॥ ੨॥ ਜਾਕੀਸਰਦਿਪਾਇਆਗਤਿਪਾ

ਈਐ॥ ਸਸਿਸਾਸਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਈਐਗਤਿਸੁਥਿਨੁਤੇਰਨਦੁਜਾਠਾਕੁਰਸਭਤਿਸੈਕੀਆਜੰ

ਏਜੀਓ॥ ੩॥ ਤੇਰਾਮਾਛਤਾਛਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤੁੰਸਦਾਸਾਤਿਥੁਗੁਣੀਗੋਤਰਾਨਾਨਕਦਾਸੁਕਤੈ

ਥੈਨੰਤੀਆਠਪਤਰਤੁਪੁਧਿਅਈਜੀਓ॥ ੪॥ ੩੪॥ ੪੧॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ

ਸੇਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭਤੇਰਾਗੁਰਪ੍ਰੇਰਕੇਚਰਦਮਨਿਵੇਠਾਸਤਜਿਸਮਾਧਿਲਗੀਲਿਵਅੰਤਰਿਸੋਰ

ਸੁਸੇਈਜਾਵੈਜੀਓ॥ ੧॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਾਤਿਥੁਮੇਰਾਘਟਘਟਅੰਤਰਿਵਰਤੇਨੇਰਾਸਦ

ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤ ਕੋ ਵਿਹਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੈ ਕੀਏ ਹਨੀਸ
 ਦੀ॥ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾਤੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੀ॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ ਸਦਾ ਰਿਪਤਾ ਸੇ ਅਨ ਦੁਖ ਸਮੈ ਕੋ ਭਾਣੈ
 ਜੀਉ॥ ੩॥ ਭੀਦਿ ਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇ ਵਲ ਤੋਗੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵੇਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ
 ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨੰਗ ਮਾਣੈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੫॥ ੪੨॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫
 ਕੀਨੀ ਦਇ ਅਗੋ ਪਾਲਗੁ ਸਾਈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਤੀ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀ ਅਤਿ ਨਿਕਰੈ
 ਦੁਖ ਕਾ ਭੋਗ ਛਾਡਿ ਅਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿ ਅਸ ਚਸੋਈ॥ ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋ
 ਈ॥ ਦੁਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਤੋਏ॥ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਤਿ ਅਜੀਉ॥ ੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ
 ਆਪੇ ਅਪੈ॥ ਭੂਧਿ ਸਿਅ ਲਪਕਿ ਛੁਨ ਜਾਪੈ॥ ਅਪਣਿ ਅਸੰਤਨੈ ਅਪਿ ਸਤਾਈ ਪ੍ਰਭਿ
 ਰਮ ਭੁਲਾਵ ਲਾਤਿ ਅਜੀਉ॥ ੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਪ ਹੋ॥ ਆਠ ਪਰਗਾਮ ਨਾਮੁ
 ਪਹੋ॥ ਸਤ ਜ ਅੰਨ ਦਗਾ ਵਤਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਤਿ ਅਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੬॥
 ੪੩॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਿਆਈਐ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਭਾ
 ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ॥ ਸਾਧਰਤਿ ਸੁਭਾ ਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਣੈ
 ਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰ ਮੁਨ ਕਾਣਾ ਜਾਈ॥ ਪਿਆਈ ਪਿਆਈ
 ਜੀਵਤਿ ਜਨ ਤੋਰੇ ਸਚੁ ਸਥ ਦੁਮਨਿ ਮਾਣੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥
 ਰਖੁ ਸਾਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ॥ ਅੰਗਿ ਰਤੇ ਤੋਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਿਸਾਣੈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਚੇ
 ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਚ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਨ
 ਏ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੭॥ ੪੪॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਗੋਵਿੰਦੁ ਵਡੀ ਦਿਨ ਸੁਸੁਭਾ ਜੀਪਿ
 ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਢਤਿ ਜੀਵਣੁ ਸਭ ਲੁਭਿ ਥਾਈ ਜੀਉ
 ੧॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੇਖ ਸਭਿ ਲਾਭੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ॥ ਭੈ ਭਉ ਭਗਮੁ ਖੋਇ ਆਗੁ ਰਿਖੁ
 ਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭ ਨਿਜਾਈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਭਉ ਚ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥
 ਅਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੁਜਾਲੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ
 ॥ ਜਾਚਿ ਕੁਜਾਚੈ ਸਾਧਰਣ ਲਾਭੇ॥ ਦਿਨ ਨਾਨਕੁ ਜਨਮ ਗੈਸ ਦਾਸ ਦਾ ਹਰਿ ਪਿਆਈ ਜੀਉ॥ ੪॥
 ੩੮॥ ੪੫॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਐਸੇ ਤੂੰ ਤੈ ਅਗੈ ਅਪੈ॥ ਜੀ ਅਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤੋਰੇ ਕੋ

ਕੁਸੁਥਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੈਥੋਂ ਪਰਥਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ
ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਧਾ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਤਿ ਨਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਸੋ ਜਨ
ਮੁਨੁ ਅੰਤਰੀ ਜੀਉਗਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖ ਧੁਜਿ ਨਿਜ ਨਤੈ ਰੋਪਾਇ ਅਗਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ
ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਅਗਾ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲਾ ਏਤੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉਗਾ ॥ ੩ ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿ ਅਗਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿ
ਆਇਕ ਸੁਵਿਲੁ ਤੋਰੁ ਦੁਜਾਨਾ ਤੀਥਾ ਥਾਨ ਨਕਾਇ ਤਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥

੪੯ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾਰਾ ਮੁਖਿ ਅਗੇ ਗਾਸਰਥ ਸੁਦੀ
ਜੈ ਅਪਨਾ ਵੇਗਾ ਅਠਪਤਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈ ਐਥਿ ਸਰੁਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉਗਾ ॥ ੧ ॥
ਸੋਈ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਅਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਥੀਚਾਰਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤਗੀ ਜੈ
ਸਾਗਰੁ ਕਟੀ ਐਤਮ ਕੀਠਾ ਸਾਜੀਉਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਤਰਿ ਕੀਸੇ ਵਾਪਾਰ ਜਾ
ਰੁਜੀ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪਕਿਲਾ ਬਿਖਗੁ ਰਿਕਟੇ ਪੁਰਨ ਤੋਈ ਅਸਾ ਜੀਉਗਾ ॥
੩ ॥ ਪੁਰਨ ਭਾਗੁ ਭਏ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਦੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਹੰਗ ਪਾਦੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵ
ਸਿਅਜਿ ਸੁਅੰਤਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਭੁੰਦਾ ਸਾਜੀਉਗਾ ॥ ੪੦ ॥ ੪੬ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਗਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ
ਪੁਰਵਾਇ ਅਗਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਅਥਿਨ ਸੇਅਲ ਸਰੋਗਾ ਜੀਉਗਾ ॥ ੧ ॥
ਜਾ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਿਵਨਿਧਿ ਤਰਿ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਅਜਿ ਸੁਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਗਿਆਨ
ਪਿਆਨੁ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਗਲਾਜੋਗਾ ਜੀਉਗਾ ॥ ੨ ॥ ਧਿਨ ਮਤਿ ਥੀ ਪਥਿ ਥਾ
ਪਨਾਗਾ ਅਪਿ ਇਕੰਤੀ ਅਪਿ ਪਸਾਰਾ ਲੇਪੁਨ ਤੀਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨਿ ਭਿਠੈ
ਲਾਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਤ ਗਈ ਅਪਲਾਨਾ ਉ
ਅਪਿ ਜਪਾਈ ਗੁਰੁ ਬੋਲਿ ਧੁਪਾਇ ਅਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉਗਾ ॥ ੪ ॥
੪੭ ॥ ੪੮ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਸੋਈ ਕਰਣਾਜਿ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਜਿ
ਕੈਸੈ ਸਾਭ ਲੀਜਾਏ ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿ ਵੰਤਾ ਤੁਕ ਮੁਲ ਗੋਜਿ ਸੁਮੀਠਾ ਜੀਉਗਾ ॥
੧ ॥ ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕ ਤੁਧਾ ਗੋਜਿ ਸੁਲਾਇ ਲਾਏ ਸੋ ਚਰਦੀ ਲਾਗੈ ਉਪੁਕਵਲੁ ਜਿ ਸੁ

ਤੇਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਿਨਿਸਰਥਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾਜੀਓ॥੨॥ਤੇਹੀਮਹਿਮਾਤੁੰਤੈਜਾਣੀਓ॥
 ਪਦਾਅਪ੍ਰਤੁੰਅਪਿਪਛਾਣੀਓ॥ਤਉਥਲਿਤਹੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜਿਨਿਕਾਮੁਕੋਧੁਲੇ
 ਭੁਪੀਠਾਜੀਓ॥੩॥ਤੁੰਨਿਰਵੈਰੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮਲਾਜਿਨਦੇਖੇਸਭਉਤਹੀਰ
 ਲਮਲਾਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਪਿਆਇਜੀਵੈਥਿਨਸਿਆਤੁਮੁਭਉਪੀਠਾਜੀ
 ਓ॥੪॥੪੨॥੪੮॥ ਮਾਝਮਤਲਾਪ ਝੁਠਾਮੰਗਲੁਜੋਕੋਈ
 ਮਾਗੈਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘੜੀਨਲਾਗੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁਰੀ
 ਲਿਨਿਤਚਲੁਕਤਲਾਜੀਓ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਵੈ
 ਨਦਿਨੁਨਿਤਿਜਾਗੀ॥ਥਾਤਪਕਜ਼ਿਰਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਾਣ
 ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਭਗਤੰਮਨਿਵੁਠਾ॥ਵਿਦੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠਾ॥ਸੰਤਜਨਾਕ
 ਪ੍ਰਜ਼ਿਨਿਤਥੰਛਾਤਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਤਲਾ॥੩॥ਉਠਤਥੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ
 ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਵਰੁਨਿਤਚਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਤੋਇਦਇਅਲਾਏ
 ਰਾਕੀਤਾਸਤਲਾ॥੪॥੪੩॥੭॥੫੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਾਝਮਤਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੨੧ ਸਥਦਿਗੰਗਾਏਤੁ
ਕੀਮਸਥਾਏ॥ ਸਚੀਦਰਗਤਮਤਲਿਥੁਲਾਏ॥ ਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਮੇਰਸਾਇਬ
ਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵਲਿਅ॥ ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਥਦਿਸੁਤਾਵਲਿਅ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਵਲਿਅ॥ ਗਤਾਉ॥ ਨਾਕੇ ਮੇਰ
ਤਉਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ ਸਚਾਠਾਕੁਰੁਤ੍ਰਿਭਵਲਿਮੇਰਾ॥ ਤਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਘੋਲੇਕਰਿ
ਅਵਗਛਪਛੇਤਾਵਲਿਅ॥ ੨॥ ਤੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਤਰਿਗੁਣਵਖਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿ
ਨਾਮੀਸਾਣੈ॥ ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਸਚੈਢੂਟਸਿਨੀਮਸੁਤਾਵਲਿਅ॥ ੩॥ ਮਨ
ਮੁਖੁਲਾਠਉਰਨਪਾਏ॥ ਜਮਦਰਿਥਪਾਚੇਟਾਖਾਏ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਕੋਸੰਗਿਨਸਾ
ਬੀਸੁਕਤੇਨਾਮੁਪਿਆਵਲਿਅ॥ ੪॥ ਸਾਕਤਕੁਰੈਸਚੁਨਭਵੈ॥ ਦੁਖਿਧਾਥਾਧਾ
ਆਵੈਜਾਵੈ॥ ਲਿਖਿਅਲੇਖੁਨਮੇਟੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਵਲਿਅ॥ ੫
॥ ਪੇਈਜੈਪਿਰੁਜਾਤੇਨਾਤੀ॥ ਧੂਠਿਵਿਢੁਨੀਰੋਵੈਧਾਤੀ॥ ਅਵਗਲਿਮੁਠੀਮਤ
ਲੁਨਪਾਏਅਵਗਲਗੁਣਿਬਖਸਾਵਲਿਅ॥ ੬॥ ਪੇਈਅਜੈਜਿਨਿਜਾਤਾਪਿਆ
ਗਾਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੈਤਤੁਥੀਚਾਰਾ॥ ਅਵਲੁਜਾਣਾਠਕਿਰਤਾਏਸਚੈਨਾਮਿਸ
ਮਾਵਲਿਅ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੈਅਕਥੁਕਤਾਵੈ॥ ਸਚੇਠਾਕੁਰਸਚੇਭਵੈ
॥ ਨਾਨਕਸਚੁਕਤੈਥੇਨੰਤੀਸਚੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਵਲਿਅ॥ ੮॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੨੧
ਕਰਮੁਤੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ ਸੇਵਾਸੁਗਤਿਸਥਦਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਤਉਮੈਮਾ
ਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਮਾਇਆਮੋਤੁਚੁਕਾਵਲਿਅ॥ ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਤਾਰਲਿਅ॥ ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਤੈਅਜੀਅਨਦਿਨੁ
ਤਉਗੁਣਗਾਵਲਿਅ॥ ਗਤਾਉ॥ ਸਨੁਸਨੁਖੋਜੇਤਨਾਉਪਾਏ॥ ਧਾਵਤੁਗਾਖੋਠ
ਕਿਰਤਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਥਾਈਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਸਤਜੇਭਗਤਿਕਰਾਵਲਿਅ॥ ੨॥

ਇਸੁਕੰਇਆਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਸੰਖਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਤਵੇਖਾਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸੈ
 ਮੁਕਤਾਅਨਤਦਸਥਦੁਵਜਾਵਦਿਆ॥੩॥ਸਚਾਸਾਤਿਭੁਸਚੀਨਾਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵ
 ਸਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰੈਗੰਗਿਰਤਾਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਵਦਿਆ॥੪॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਰਨਾ
 ਈ॥ਦੁਜੈਲਾਗੀਭਗਿਮਭੁਲਾਈ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਮਗੁਨਜਾਣੈਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਲਜਾਇਆ
 ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ਤਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਤਾਇਆ॥ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਐ
 ਧਿਆਰਾਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲਾਵਦਿਆ॥੬॥ਤਉਮੈਸਾਗਿਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਸ
 ਦਾਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਦਿਆ॥੭॥
 ਜੀਵਲੁਮਰਦਾਸੁਰੁਤਪੈਤਾਈ॥ਜਿਸੁਥਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਅਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦ
 ਤੁੰਜੰਮਲੁਮਰਦੁਸਵਾਰਦਿਆ॥੮॥੧॥੨॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਗਮਅਪਾਰਾਥਿਨੁਤਕਜੀਤਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੋ
 ਈਭੁਜੈਗੁਣਕਤਿਗੁਣੀਸਮਾਵਦਿਆ॥੧॥ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਤਰਿਕਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸ
 ਵਦਿਆ॥ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਵਦਿਆ॥੨॥ਤਉਆਪੀਸੁ
 ਵੈਤੈਆਪੇਵੇਖੈ॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ਆਪੇਲਾਇਲਾਏਸੇਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਚੁਕਮਾਵਦਿਆ॥੩॥ਜਿਸੁਆਪੀਭੁਲਾਏਸੁਕਿਥੈਤਥੁਪਾਏ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਲਾ
 ਜਾਏ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਸੇਵਡਭਾਗੀਪੁਰੈਕਰਮਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੪॥ਪੇਅੰਤੈਪਾ
 ਅਨਦਿਨੁਸੁਤੀ॥ਕੰਠਿਵਿਸਾਰੀਅਵਗਦਿਸੁਤੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਠਿਗੈਬਿਲਲਾਈਬਿਨੁਪਿ
 ਨੀਦਨਪਾਵਦਿਆ॥੫॥ਪੇਈਅਸੁਖਦਾਤਾਜਾਤਾ॥ਤਉਮੈਮਾਗਿਗੁਰਸਥਦਿਪਛਾਤਾ
 ਜਸੁਤਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਗਵੇਸਚੁਸੀਗਾਰੁਥਣਵਦਿਆ॥੬॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਜੀਅਉਪੈ
 ॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟਿਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਦਰਿਸਚੈਨਾ
 ਸੁਤਾਵਦਿਆ॥੭॥ਲੇਖਮਾਗੈਤਾਕਿਨੀਦੀਐ॥ਸੁਖਨਾਹੀਭੁਨਿਦੁਐਤੀਐ॥ਆਪੇਥਖਿ
 ਲਾਏਪ੍ਰਭੁਸਚਆਪੇਥਖਸਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੮॥ਅਪੀਕਰੇਤੈਅਪੀਕਰਾਏ॥ਪੁਰੋਗੁਰਕੈ
 ਸਥਦਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੯॥੨॥

ਨਉਂਨਾ ਤਿਸਨਤਜਿਸਤਜਸੁਖਪਾਇਆ ਏਕੋਮੰਨਿਵਸਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉਵਹੀਜੀਉ
ਵਹੀਇਕਸੁਸਿਉਚਿਤੁਲਵਦਿਆਗੁਰਮਤੀਮਨੁਇਕਤੁਪਰਿਅਇਆਸਚੈਰੰਗਿਰੰਗ
ਵਦਿਆਗਤਉਇਤੁਜਗੁਭੁਲਾਏਅੰਪਿਭੁਲਾਇਆਇਕੁਵਿਸਰਿਦੁਜੈਲੋਭਾਇਆ
ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਫਿਰੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਥਿਨੁਨਵੈਦੁਖੁਪਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਜੋਰੰਗਿਰਾਤੇਕਰਮਥਿਧਾਤੇ
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜਗਚਾਰੇਜਾਤੇ ॥ ਜਿਸਨੇਅੰਪਿਦੇਇਵਡਿਅਈਤਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਵਦਿਆ ॥
੩ ॥ ਮਇਆਮੋਤਿਤਰਿਚੈਤੈਨਾਤੀ ॥ ਜਮਪੁਰਿਥਧਾਦੁਖਸਤਾਤੀ ॥ ਅੰਨੁਬੋਲਾਕਿਢੁਨਦ
ਥਿਨਅਵੈਮਨਮੁਖਪਾਪਿਪਚਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਜੋਤੁਪੁਅੰਪਿਲਿਵਲਾਏ ॥
ਭਾਇਗੁਗਤਿਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਭਇਛਾਅੰਪਿਪੁਜਾਵਦਿ
ਆ ॥ ੫ ॥ ਤਰਿਜੀਉਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇਥਖਸਿਤਿਦੇਵਡਿਅਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁ
ਨੈਨਿਅਵੈਜੋਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਜੋਤਰਿਭਾਏ ॥ ਮੇਰੈਪੁ
ਰੈਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਚੈਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਤੁੰਆਪੇਸਚੁਥੁਝਾਵਦਿਆ ॥ ੭ ॥
ਜਿਨਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚਿਸਮਾਏ ॥ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵਤਿਸਚੁਵਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਥੈਰਾਗੀ
ਨੇਜਘਰਿਤਾਜੀਲਾਵਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਸਥਦਿਮਰੈਸੋ
ਮੁਆਜਾਪੈ ॥ ਕਾਲੁਨਚਪੈਦੁਖੁਨਸੰਤਪੈ ॥ ਜੋਤੀਵਿਚਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਦੀਸੁਦਿਮਨਸ
ਚਿਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉਵਹੀਜੀਉਵਹੀਤਰਿਕੈਨਾਇਸੋਭਾਪਾਵਦਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸ
ਚਿਚਿਤੁਲਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਤਜਿਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ਗਤਉ ॥ ਕੰਇਕਾਚੀਕਚਾਚੀਰੁਤੰਢਾਏ
ਦੁਜੈਲਾਗੀਮਤਲੁਨਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਲਦੀਫਿਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀ ॥ ਥਿਨਪਿਰਥਤੁਦੁਖੁਪਾਵ
ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਦੇਤੀਜਾਤਿਨਅਗੈਜਾਏ ॥ ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀ ॥ ਐਤਿਥੈਢੁਟੈਸਚੁਕਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਵਨਿਸੇਪਨਵੰਤੇ ॥ ਐਥੈਥੈਕੈਨਾਮਿਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਦਾਏ ॥ ਗੁਰਪੁਰ
ਸਦੀਮਤਲੁਪੁਰਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ ॥ ਮਜੀਰੈਰੰਗੁਥਲਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥
ਸਭਨਪੈਰੁਵੈਸੈਸਦਾਨਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਦਰਿਨਿਤਾਏ ॥ ਮੇਂਪੁਭੁਅਤਿਉਚੈਉਚਾਕ
ਰਿਰਪਾਅੰਪਿਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਮਇਆਮੋਤਿਇਤੁਜਗੁਸਤਾਨਾਮੁਵਿਸਰਿਅੰ
ਤੈਵਿਗੁਤਾ ॥ ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਸੋਜਾਗਾਏਗੁਰਮਤੀਸੋਈਪਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਅੰਪਿਉਪੀਐਸੋ

ਭਰਮੁਗਵਾਏ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ। ਭਗਤੀਰਤਾਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀਆਪੁ
 ਮਾਗਿਮਿਲਾਵਦਿਆ। ੭॥ ਅਪਿਓਪਾਏਪੈਪੈਲਾਏ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਰਿਜਕੁਆਪਿ
 ਅਪੜਾਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਸਚਿਰਾਤੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਸੁਕਾਰਕਰਾਵਦਿਆ।
 ੮॥ ੪॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਅੰਦਰਿਤੀਗਲਾਲੁਥਲਾਇਆ
 ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਗਖਿਪਰਖਾਇਆ। ਜਿਨਸਚੁਪਲੈਸਚੁਵਖਾਲਹਿਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾ
 ਵਦਿਆ। ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਕੀਥਾਲੀਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ। ਅੰਜਨਮਾਗਿ
 ਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ। ਜੋਤਿਮਿਲਾਵਦਿਆ। ਰਤਾਉ। ਇਸੁਕਾਇਆ। ਅੰਦਰਿਥਤੁਰਾ
 ਸਾਰਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ। ਅਤਿਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੋਈਪਾਏਆਪੇਥਖਾਸਿ
 ਮਿਲਾਵਦਿਆ। ੨॥ ਮੇਰਠਾਕੁਰੁਸਚੁਦਿੜਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ
 ਸਚੇਸਚੁਵਰਤੈਸਭਨੀਥਾਈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ। ੩॥ ਵੇਪਰਵਾਤੁਸਚੁਮੇਰ
 ਪਿਆਰਾ। ਕਿਲਵਿਖਅਵਗਛਕਾਟਲਤਾਰਾਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਪਿਆਈਐਕੈਰਾ
 ਇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਦਿਆ। ੪॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਸਚੀਜੇਸਚੇਭਾਵੈ। ਆਪੇਦੇਇਨਪ
 ਛੋਤਾਵੈ। ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਏਕੋਦਾਤਾਸਥਦੇਮਾਰਿਜੀਵਾਵਦਿਆ। ੫॥ ਤਰਿਤੁ
 ਪੁਥਾਝੁਮੈਕੋਈਨਾਹੀ। ਤਰਿਤੁਪੈਸੇਵੀਤੈਤੁਪੁਸਾਲਾਹੀ। ਆਪੇਮੇਲਿਲੈਤੁਪੁਭਾ
 ਚੇ। ਪੁਰੈਕਗੀਤੁਪਾਵਦਿਆ। ੬॥ ਮੈਤੋਰੁਨਕੋਈਤੁਪੈਜੇਤਾ। ਤੇਰੀਨਦਰੀਸੀਵ
 ਸਿਦੇਤਾ। ਅਨਦਿਨੁਸਾਰਿਸਮਾਲਿਤਰਿਰਾਖਤਿਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਵਦਿਆ।
 ੭॥ ਤੁਧੁਜੇਵਭੁਮੈਤੋਰੁਨਕੋਈ। ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜੀਆਪੇਗੋਈ। ਤੂੰਆਪੇਤੀਘਸਿਰ
 ਨਿਸਵਾਰਹਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸੁਣਾਵਦਿਆ। ੮॥ ੫॥ ੬॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩
 ਸਭਘਟਆਪੇਭੋਗਣਤਾਰਾ। ਅਲਖੁਵਰਤੈਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਕੈਸਥਦਿਮੇਰ
 ਤਰਿਪੁਭੁਪਿਆਈਐਸਤਜੇਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ। ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰ
 ਥਦੁਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ। ਸਥਦੁਸੁਭੈਤਾਮਨਸਿਉਲੁਭੈਮਨਸਾਮਾਰਿਸਮਾ
 ਵਦਿਆ। ਰਤਾਉ। ਪੰਚਿਦੁਤਮੁਤਤਿਸੰਸਾਰਾਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੁਧਿਨਸਾਰਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਅਪਣਾਘਰੁਗਥੈਪੰਚਦੁਤਸਥਦਿਪਚਾਵਦਿਆ। ੨॥ ਇਕਿਉ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਗੰਗਿ ਗਾਤੇ ॥ ਸਤ ਜੇ ਪੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸ
ਚੇਗੁ ਗਾਵਤਿ ॥ ਹਿੰਦੁ ਰਿਸੈ ਭਾਖਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਮਏ ਕੈ ਅਪੁਰਿ ਪਾਇ ਅਧਾ ਦੁ
ਬਿਧਾ ਦੁਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਚਉਥੀ ਪਉਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਚੀ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿ
ਅਧਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੈ ਭਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤੈ ਸੋ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੈ ਸੇਵਤਿ ਸਚੈ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੫ ॥ ਸਚੈ ਥਾਝੁ ਕੇ ਅਵਗੁਨ ਦੁਆ
ਦੁਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖੀਪ ਖੀਪਿ ਮੁਅਧਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਵੈ ਸੁਏ ਕੇ ਜਾਣੈ ਏਕੈ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੬ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਗਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਅਪੇ ਪਰਿ ਦੇਖਤਿ ਕਚੀ ਪਕੀ
ਸਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੭ ॥ ਤੂੰ ਅਪੇ
ਮੇਲਤਿ ਵੇਖਤਿ ਦੁਰਿ ॥ ਸਭੁ ਮਤਿ ਅਪਿ ਪਰਤਿ ਅਭਗੁ ਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪੇ ਅਪਿ ਵਰਤੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਪਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ ਮਝਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਥ ਦੁਵ ਜਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ
ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵ
ਣਿ ਅਧਾ ॥ ਰਤਾ ਉਤੇ ਰਾਸ ਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਥੁੰ ਸਚੈ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੨ ॥
ਏਕੈ ਵੇਖਾ ਅਵਗੁਨ ਥੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਤਿਅ
ਨਿ ਵਾਰੀ ਸਤ ਜੇ ਮੁਖਿ ਸਮਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁ ਪਦ ਚਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਅ ਗੈ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਅੰਧਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਥੀ ਜੈ ਸੇਈ ਠਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿ ਅਧਾ
॥ ੪ ॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੫ ॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਮਾਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮ
ਲ ਥਾਣੀ ॥ ਹਿੰਦੁ ਗੁਣ ਸਤ ਜੇ ਗਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੬ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥
ਭਗੇ ਭੁਲਾਤੁ ਤੁਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿ

ਅਗ॥ ੭॥ ਅਪਿਕਰੇਕਿਸੁ ਅਪੈ ਕੋਈ॥ ਅਪਦਿ ਜਾਈ ਐ ਜੇ ਭੁਲਾਓਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏ ਨਾਮੇਨੀਮ ਸਮਾਵਦਿਅਗ॥ ੮॥ ੭॥ ੮॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩
 ਅਪੇਰੰਗੇਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਤਰਿਰੰਗੁਚੜਾਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਸਨਾਰੰ
 ਗਿਚਲੁਲੀਭੈਭਾਇਰੰਗੁਚੜਾਵਦਿਅਗ॥ ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਵਾਰੀਨਿਰਭਉਮੰਨਿਵਸ
 ਵਦਿਅਗ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਨਿਰਭਉਪਿਅਇਅਥਿਖੁਭਉਜਲੁਸਥਦਿਤਰਾਵਦਿ
 ਅਗ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਕਰਤਿਚਤੁਰਾਈ॥ ਨਾਤਧੋਤਾਥਾਇਨਪਾਈ॥ ਜੇਹ
 ਅਇਅਤੇਤਾਜਾਸੀਕਰਿਅਵਗਲਪਢੋਤਵਦਿਅਗ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਅਧੋਕਿਢੁਨ
 ਸੁਝੈ॥ ਮਰਦੁਲਿਖਾਇਅਏਨਹੀਝੁਝੈ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਨਹੀਪਾਏਥਿਨੁਨਾਵੈ
 ਜਨਮੁਗਵਾਵਦਿਅਗ॥ ੩॥ ਸਚੁਕਰਲੀਸਥਦੁਤੈਸਾਗੁ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਪਾਈਐਸੇਖਦੁ
 ਅਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁਥਾਈਸਥਦਿਸੁਲਾਏਸਚਿਗਤੇਰੰਗਿਰੰਗਾਵਦਿਅਗ॥ ੪॥ ਰਸ
 ਤਰਿਰਸਿਰਾਤੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਮੋਤਿਅਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਸਤਜੇਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿ
 ਅਗਪਾਇਅਸਤਜੇਸਤਜਿਮਿਲਾਵਦਿਅਗ॥ ੫॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸੇਈਗੁਲਗਾਵੈ
 ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਤਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ ਤਉਥਲਿਤਾਰੀਸਦਤਿਨਵਿਟੁਗੁਰਸੇਵਦਿ
 ਤੁਲਾਵਦਿਅਗ॥ ੬॥ ਸਚਾਸਚੇਸਚਿਪਤੀਜੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਦਰੁਭੀਜੈ॥ ਥਿਨਿ
 ਸੁਖਨਿਤਰਿਗੁਲਗਾਵਤਿਅਪੇਕਰਿਸਤਿਮਨਾਵਦਿਅਗ॥ ੭॥ ਜਿਸਨੈਨਦਰਿਕਰੇ
 ਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਉਮੈਜਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾ
 ਪਾਵਦਿਅਗ॥ ੮॥ ੮॥ ੮॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀਵਰਿ
 ਅਈ॥ ਤਰਿਜੀਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਅਈ॥ ਤਰਿਜੀਓਸਠਲਿਓਥਿਰਖੁਓਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਨਿਪੀਤਤਿਸੁਤਿਖਾਲਤਾਵਦਿਅਗ॥ ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲ
 ਵਦਿਅਗ॥ ਤਰਿਸਤਸੰਗਤਿਅਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਥਦੀਤਰਿਗੁਲਗਾਵਦਿਅਗ॥ ਰਤਾਉ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਸਥਦਿਸੁਤਾਇਅਗ॥ ਜਿਨਿਤਰਿਕਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਅਗ॥ ਤਰਿਨਿਰ
 ਮਲੁਤਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਏਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਦਿਅਗ॥ ੨॥ ਥਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਪਾਇ
 ਜਾਇ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਰਥਿਲਲਾਇ॥ ਥਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਤੋਈਪੁਰੈਭਾਗਿਗੁਰਪਾ

ਵਦਿਆ ३॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥ ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾਤੁ ਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਅਨ
ਭਾਵੀ ਨਿਰਮਲ ਸਥ ਦੁਵ ਜਾਏ ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਨ
ਦੇਖਿਆ ਜਈ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਕਰਿਆ ਪੁਟਿ ਤਾਦਿ ਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿ ਆਸਤ
ਜੋ ਸਤਿ ਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੁਇਕ ਸੁਸਿਓਲਿ ਵਲਾਏ ॥ ਦੁਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰਸਥ
ਦਿਜਲਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਲਜੁ ਕਰੇ ਵਪਾਰਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕਰਦੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਸੋਖਦੁ ਆਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੰਗਿ ਰਤ ਗੁਲਗਵੈ ਅੰਦ
ਰਿ ਮਹਾ ਲਿਖੁ ਲਾਵਦਿਆ ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਥ ਦੁਵਸਾ
ਦਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਤਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਲਗਵੈ ਦਿਆ ॥ ੮॥ ੮॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਆਪੁ ਵੰਦਾਏ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵਲਾਏ ॥
ਸਚੁ ਵਲੰਜਤਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਸਿ ਸਚੁ ਵਪਾਰੁ ਕਰਾਵਦਿਆ ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਵਦਿਆ ॥ ਤਉ ਤੇਰਾ ਤੁਠਾ ਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਥ ਦਿਵਡਿ ਆਈ ਦੇਵਦਿਆ ॥ ਰਤ
ਗੁਰੁ ਵਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿ ਆਈ
ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ੨॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥ ਅਨਗੁਰੁ ਕੈ ਤਰਿ ਰਸੁ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਥਾਈ ਪੂਰੈ ਗੁਰੇ ਤਪਾਵਦਿਆ ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਸੇਵਿਤਿ ਮੁਰਖ
ਅੰਧਗਵਾਹਾ ॥ ਫਿਰਿ ਓਇ ਬਿਥੁ ਪਾਇਨਿ ਸੋਖਦੁ ਆਗਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਤਿ ਜਮ
ਦਰਿ ਚੋਟਾਖਾਵਦਿਆ ॥ ੪॥ ਸਥ ਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਤਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਥਾਈ ਸਥ ਦਿ
ਵਕਲੀ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆ ॥ ੫॥ ਸੋਥਾਨੁ ਸੁਣਾਇ
ਅਜੋਗ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਬਠਿ ਤਰਿ ਗੁਲਗਵੈ ਆਗਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਸਾਲਾਤਿ ਸਾ
ਚਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਦਿਆ ॥ ੬॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਕੁਰੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁ
ਖੁਲਾਗੈ ਭਾਗਾ ॥ ਭਗੇ ਭੁਲੇ ਫਿਰਿ ਨਿਦਿ ਨਰਾਤੀ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮਤਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਦਿਆ ॥ ੭॥ ਸਚਾ ਸ
ਤਿਓ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਾ
ਕਰਿ ਜਾਨਦਿਆ ॥ ੮॥ ੧੦॥ ੧੧॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਤੇਰੀ ਆਖਾਣੀ ਤੇਰੀ ਆਖਾਣੀ
ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸ ਭਭਗੀ ਮੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਦਿ
ਆ ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਦਿਆ ॥ ਤਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰੁ ਭਗਤੀ ਪਾਈ ਐਸਤ ਜੇ

ਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅਗਰਾਉ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ। ਜੇ ਤੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇ
ਠਲੁ ਪਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ ਤਾ ਸਭ ਨ ਵਖਰਾ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਦਿ ਅਗ। ੨। ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾਇ
ਨਧਿਅਏ। ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗਿ ਥੁਦੁ ਜੈ ਭਾਏ। ਤਟਤੀ ਰਥਿ ਦਿਸੰਤ ਰਭਵੈ ਅੰਤਕਾਰੀ ਤੋਰੁ
ਧੇਰੈ ਤਉ ਮੈਲੁ ਲਾਵਦਿ ਅਗ। ੩। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ। ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਰਿ ਸਿਓ ਚਿਤੁ
ਲਾਏ। ਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਦਿ ਅਗ। ੪। ਥਾਹੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਅੰ
ਧੁ ਗੁਥਾਰਾ। ਅਗਿ ਅਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ। ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀ ਜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਤਿ ਠਿਗਿ ਬਿਸਟਾ
ਮਾਤਿ ਪਚਾਵਦਿ ਅਗ। ੫। ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ। ਤਉ ਮੈਮਤਾ ਸਥ ਦੇਖੋਵੈ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ
ਰਿਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਦਿ ਅਗ। ੬। ਆਪੇ ਥਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਨਾ
ਨਿਧਿ ਪਾਏ। ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਦਿ ਅਗ। ੭। ਸਦਾ ਤੁਰਿ ਦੁਰਿ ਨਾ
ਲੁ। ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਵਦਿ
ਅਗ। ੮॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁਆਗੈ ਸਾਚੇ। ਮਨੁ ਸਚਾ
ਸਚੈ ਸਥ ਦਿਰਾਚੇ। ਸਚਾ ਸੇਵਤਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਤਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਦਿ ਅਗ। ੧। ਤਉ ਵਹੀ ਜੀਉ
ਵਹੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿ ਅਗ। ਸਚੈ ਸੇਵਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਤਿ ਸਚੈ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਦਿ ਅਗ।
ਗਤਾਉ। ਪੰਡਿਤ ਪੜਤਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਤਿ। ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਤਿ। ਮਾਇਆ ਮੋਹ
ਸਭ ਸੁਪਿਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਦਿ ਅਗ। ੨। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਤੁ ਪਾਏ। ਤਰਿਕਾ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਸਥ ਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਦਿ ਅਗ। ੩। ਕਿਲਾਇ
ਖਕਾਟੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ। ਗੁਰਕਾ ਸਥ ਦੁਰਖੈ ਉਰਧਾਰੇ। ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਤਉ ਮੈਮਾਗਿ ਮਿ
ਲਾਵਦਿ ਅਗ। ੪। ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ਅਗ। ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ।
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦਕੀ ਸਾਰਨ ਪਾਵਦਿ ਅਗ। ੫। ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੁ ਚ ਜਾਏ। ਸੇ
ਨ ਰਾਤੇ ਗੁਰਸਥ ਦਿ ਰੰਗਾਏ। ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਚ ਜਿਅ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ਤਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਿ ਅਗ।
੬। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਜੰਮੁ ਸੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰ ਸਚੁ ਕਮਾਵਤਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿ ਅਗ। ੭। ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਿਪਤਿ ਸਭੁ ਅਪੇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਦਿ ਅਗ। ੮॥ ੧੨॥
੧੩॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਥ ਦੇਹੋਵੈ। ਸਥ ਦੇਹੀ ਠਿਗਿ

ਭੋਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਦਿ ਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਹੀ ਜੀਉ
ਵਾਹੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਵਦਿ ਆ॥ ਗੁਰਤੇ ਸਾਂਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਤਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾ
ਵਦਿ ਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਲੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖਲੈ ਵਿਡਾਲੀ
ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਸਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵਲੁ ਜਾਵਦਿ ਆ॥ ੨॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਆ
ਰਚਾਇ ਆਸਰੀ ਹੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਸਥਾ ਦਿਭੇ ਦਿਕੋਈ ਮਤਲੁ ਪਾਏ ਮਤਲੇ ਮਤਲਿ ਬੁ
ਝਵਦਿ ਆ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਲ ਜਾਗੇ॥ ਸਚੁ ਵਲੈ ਜਤਿ ਗੁਰੇ ਤਿ ਅਪਾਗੇ॥ ਸਚੁ ਵਿਤਾਣੁ
ਤਿ ਸੁਖ ਮਾਵਤਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਦਿ ਆ॥ ੪॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਧੁ ਕਿਉ ਪਾਏ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਲੇ
ਲੋਕ ਸਥਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭੁ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਦਿ ਆ॥ ੫॥ ਇਕਿ ਸਚੁ ਵ
ਲੈ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿਪਿ ਆਗੇ॥ ਆਪਿ ਤਰਤਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਗੇ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਲੁ ਤੋਈ ਮ
ਲਿਪੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਵਦਿ ਆ॥ ੬॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੁੜਾਥਾ ਤਰੁ ਭਾਲੇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਿ
ਰੀਥੇ ਤਾਲੇ॥ ਜਿਥੈ ਵਧੁ ਤੈਵੈ ਤਿਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾਵਦਿ ਆ॥ ੭॥ ਆ
ਪੇ ਦੇਵੈ ਸਥਾ ਦਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਮਤਲੀ ਮਤਲਿ ਸਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨੀਮਿਲੈ ਵ
ਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਦਿ ਸੁਲਿਧਿ ਆਵਦਿ ਆ॥ ੮॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ਮਾਝ ਮਤਲਾ ੩
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੀ ਸਿੱਸੁ ਲਾਈ॥ ਤਰਿ ਚੇਤੁ ਅੰਤਿ ਤੋਇ ਸਖਾਈ॥ ਤਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੇ ਚਰੁ
ਅਨਭੁ ਅਜੋ ਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਦਿ ਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਹੀ ਜੀਉ ਵਾਹੀ ਆਪੁ ਨਿ
ਵਰਦਿ ਆ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾਤਰਿ ਪਾਏ॥ ਤਰਿ ਸਿਉ ਸਤਿ ਸਮਾਵਦਿ ਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪੁ
ਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗ
ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐਨਾ ਤੀ ਸਥਾ ਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਦਿ ਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ
ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀ ਐਨਾ ਮਿ ਅਪਾਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਰੁਕਰੇ ਕਿ ਅਤਿ ਸਨੈ ਆਪੇ ਖੀਪਦੁ ਖੁਪਾਵ
ਦਿ ਆ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ॥ ਆਤਮਾ ਘਾਤੀ ਤੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ॥ ਨਿੰਦ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਭੁਭੁਰੁ ਭੁਭੁਰੁ ਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੁਰੀ ਭਾਰੁ ਪਤੁ ਚਾਵਦਿ ਆ॥ ੪॥ ਇਤੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ
ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਮਾਲੀ॥ ਸਦਾ ਸਮਾ ਲੈ ਨੀ ਖਾਲੀ॥ ਜੇ ਤੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇ ਤੀ ਵਰਤੈ ਵ
ਸੁਵਾਸੁ ਜਲਾਵਦਿ ਆ॥ ੫॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿ ਆ ਅ

ਗ

ਮੰਅਪਾਗਾਦੁਖੀਏਨਿਤਫਿਰਤਿਬਿਲਲਾਦੇਬਿਨੁਗੁਰਸੰਤਿਨਪਵਦਿਅਾ॥ ੬॥
ਜਿਨਿਕੀਤੇਸੇਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ ਅੰਪਿਕਰੇਤਤੁਕੀਮਪਛਾਣੈ॥ ਜੇਤਾਅੰਦਰਿਪਾਏ
ਤਵਰਤੈਅਪੇਥਾਤਰਿਪਵਦਿਅਾ॥ ੭॥ ਤਿਸੁਥਾਤੁਸਚੇਮੈਤੋਰਨਕੋਈ॥ ਜਿਸੁ
ਲਾਇਲਏਸੋਨਿਰਮਲੁਤੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਗਿਜਿਸੁਦੈਵੈਸੋਪਵਦਿਅਾ
॥੮॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਤਉ
ਮੇਰਾਸਭਦੁਖੁਗਵਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਸਦਾਸਲਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਵਦਿਅਾ
੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਮੰਨਿਵ
ਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪਿਆਵਦਿਅਾ॥ ਰਤਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਥੇਲੈਸਦਾਮੁਖਿਵੈਣੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਖੈਪਰਖੈਸਦਾਨੈਣੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਕਤੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਅਖਿਸੁਨਾਵਦਿਅਾ
॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੰਗਿਰਤਾਭਿਵਲਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾ
ਥੇਲੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਵਦਿਅਾ॥ ੩॥ ਸੋਕਿਢੁਕਰੋਜਿਚਿਤਿਨ
ਈ॥ ਤਿਸਦਾਤੁਕਮੁਮੋਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ ਤੁਕਮੇਵਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਤੁਕਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਅਵਦਿਅਾ॥ ੪॥ ਅਜਥਕੰਮਕਰਤੇਤਰਿਕੇਰੇ॥ ਇਹੁਮਨੁਭੁਲਾਜੰਦਾਠੇਗਾਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਸਿਓਚਿਤੁਲਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਸਥਦਿਵਜਾਵਦਿਅਾ॥ ੫॥ ਖੋਟੇਖੋਰਤੁਪੁ
ਪਿਓਪਾਏ॥ ਤੁਧੁਆਪੋਪਰਖੈਲੋਕਸਥਾਏ॥ ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਤਿਖੋਟੇਭਗਿ
ਭੁਲਾਵਦਿਅਾ॥ ੬॥ ਕਿਓਕਰਿਵੇਖਾਕਿਓਸਾਲਾਤੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਥਦਿਸਾ
ਤੀ॥ ਤੇਰੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਸੈਤੁੰਭਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਵਦਿਅਾ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਸਥਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਿਥਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਭੁਖਲਤਿਜਾਵਦਿਅਾ॥ ੮॥ ੧੫॥ ੧੬॥
ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਕੋ
ਜਨੁਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੋਕਰਿਕਿਰਪਾਰਿਸਨਾਭੁਲਾਵਦਿਅਾ॥ ੧॥
ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਵਦਿਅਾ॥ ਰਸਨਾਰਸੁਚੀਖਿਸਦਾ
ਰਤੈਗੰਗਿਰਾਤੀਸਤਜੇਤਰਿਗੁਲਗਾਵਦਿਅਾ॥ ਰਤਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਤਜੁਕੋਪਾਏ

॥ दुषिपामगेदिकसुसिठिलिवलाये ॥ नदरिक्क्रेत उरिगुल्गावै नदरीसचिसमावदि
आ ॥ २ ॥ सभनउपरिनदरिपुठतेगी ॥ विसैषे ती विसै उयलेगी ॥ तुझे ब उरिक्कि
नउवैगुगमुधिसे डीपवदिआ ॥ ३ ॥ गुगमुधितउउवीचरगा अंमिठिभरेतेरुं डरगा ॥
विनुसतिगुगसेवै केडीनपवैगुगविरपतेपवदिआ ॥ ४ ॥ सतिगुगसेवै सेजनुसेउ
अंमिठनमीअंतगुमनुसेउ ॥ अंमिठिमनुतनुबलीरता अंमिठुसउजिसुलवदि
आ ॥ ५ ॥ मनमुधुलुलुजैभएिधुआये ॥ नमुनलेवै मरैविधुधये ॥ अनदिनुसदा
विसदमठिदसविनुसेव जनमुगववदिआ ॥ ६ ॥ अंमिठुपीवैजिसनेअपीपी
अये ॥ गुगपुसदीसउजिलिवलाये ॥ पुगनपुगिगडिअसभअयेगुगमठिनदरी
अवदिआ ॥ ७ ॥ अयेअपीपिठिंजनुसेडी ॥ जिनिसिगजीतिनिअयेगेडी ॥ ननक
नमुसमालिसदाउंसउजसचिसमावदिआ ॥ ८ ॥ १६ ॥ १७ ॥

महमउला ३ सेसचिलगेजेतुपुठये ॥ सदासचुसेवडिसउजिसुभ
ए ॥ सचैसचदिसचमालीसचैमेलिमिलावदिआ ॥ १ ॥ उठुवरीजीठिवरी
सचुसलउदिआ ॥ सचुपिअएिनिसेसचिगतेसचैसचिसमावदिआ ॥ गउठु ॥ ज
उदेधसचुसभनीषाडी ॥ गुगपरसदीमंनिवसाडी ॥ तनुसचरगसनासचिगतीस
चुसुदिअपीधवधनदिआ ॥ २ ॥ मनसमरिसचिसमाली ॥ एिनिमठिडीगीसभआ
वल्जली ॥ सतिगुगसेवै सदा मठिनितचलुनिजपरिवसपवदिआ ॥ ३ ॥ गुग
केसचदिगिदैदिधएिआ ॥ मएिअमेउसचदिजलएिआ ॥ सचैसचवैधिसलती
गुगसचदीसचुपवदिआ ॥ ४ ॥ जैसचिगतेतिनसचीलिवलागी ॥ उरिनमुस
मालिसेवडभगी ॥ सचैसचदिअपीमिलएेसउसंगतिसचुगुल्गावदिआ
॥ ५ ॥ लेधपतीअैजेलेधेविचिउवै ॥ अउअगमुअगेचरुसचदिसुपिउवै ॥ अन
दिनुसचसचदिसलतीउरुकेडिनकीमठियवदिआ ॥ ६ ॥ पतिपतिषकेस
ठिनअडी ॥ इंसनजलेसुपिनवडी ॥ विधुविउउठिविधुमेउपिअसेकुडुबेलि
विधुधवदिआ ॥ ७ ॥ गुगपरसदीएवेजलएादुजामरिमनुसचिसमालान

੧੦੮

ਨਕਏਕੋਨਾਮੁਵਰਤੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਦਿਆ॥ ੮॥੧੭॥
 ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਵਰਨ ਰੂਪਵਰਤਤਿਸਭੇਤਰੇਮਹਿਮਹਿਜੰਮਤਿਫੇਰਪਵਤਿਪ
 ਏਰੇ। ਤੁੰਏਕੋਨਿਤਚਲੁਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਬੁਝੁਝਾਵਦਿਆ॥੧॥ਤਉਵਾਹੀਜੀਉਵਾ
 ਹੀਰਾਮਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਗੇਖਿਆ॥ਵਰਨੁਕੋਈਗੁਰਮਤੀਅਪਿਥੁਝਾਵਦਿ
 ਆ॥ਰਤਉ।ਸਭਏਕਾਜੋਤਿਜਾਣੈਜੋਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਪਰਗਟੁਤੋਈ॥ਗੁਪਤੁਪਰ
 ਟੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੨॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ।ਲੋਕੁ
 ਭਿਮਾਨੁਥਤੁਤੁਅੰਤਕਾਰਾ॥ਮਹਿਮਹਿਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏਅਪਦੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
 ਵਦਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਕੋਵਿਰਲਾਥੁਝੈ॥ਆਪੁਮਾਗੋਤ੍ਰਿਭਵਲੁਝੈ॥ਫਿਰਿਭ
 ਤੁਮਰੈਨਮਰਦਾਤੋਵੈਸਤਜੇਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੪॥ਮਾਇਆਮਤਿਫਿਰਿਚਿਤੁਨਲਾ
 ਏ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਦਰੈਸਮਾਏ॥ਸਚੁਸਲਾਤੇਸਭਘਟਅੰਤਰਿਸਚੇਸਚੁਸੁਭਾਵਦਿ
 ਆ॥੫॥ਸਚੁਸਾਲਾਤੀਸਦਾਤੁਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਗਤਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਚੁਨਦਰੀਅਵੈਸਚੇਤੀਸੁਖਪਾਵਦਿਆ॥੬॥ਸਚੁਮਨਅੰਦਰਿਗਤਿਅਸਮਾਇ॥ਸਦ
 ਸਚੁਨਿਤਚਲੁਅਵੈਨਜਾਇ॥ਸਚੇਲਾਗੈਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ॥
 ੭॥ਸਚੁਸਾਲਾਤੀਅਵਰਨੁਕੋਈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਤੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਰੀ
 ਸਚੇਸਚੁਕਮਾਵਦਿਆ॥੮॥੧੮॥੧੯॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਨਿਰਮਲਸਥਦੁ
 ਨਿਰਮਲਤੈਥਾਈ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਭਮਾਤਿਸਮਾਦੀ॥ਨਿਰਮਲਥਾਈਤਰਿਸਾਲਾਤੀਜਪਿ
 ਰਿਨਿਰਮਲਮੈਲੁਗਵਾਵਦਿਆ॥੧॥ਤਉਵਾਹੀਜੀਉਵਾਹੀਸੁਖਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ॥
 ਤਰਿਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਥਦਿਸਲਾਤੀਸਥਦੇਸੁਦਿਤਿਸਾਮਿਟਾਵਦਿਆ॥ਰਤਉ॥ਨਿਰਮਲੁ
 ਮੁਵਸਿਆਮਨਿਅਏ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਮਾਇਆਮੋਰੁਗਵਾਏ॥ਨਿਰਮਲਗੁਰਗਵੈ
 ਨਿਤਸਚੇਕੋਨਿਰਮਲਨਾਦੁਵਜਾਵਦਿਆ॥੨॥ਨਿਰਮਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਵਿ
 ਚਤੁਆਪੁਮੁਆਤਿਥੈਮੋਰੁਨਮਾਇਆ॥ਨਿਰਮਲਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮ
 ਲਥਾਈਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ॥੩॥ਜੋਨਿਰਮਲੁਸੇਵੇਸੁਨਿਮਲੁਤੋਵੈ॥ਤਉਮੈਲੁਗੁਰਸ
 ਥਦੇਪੈਵੈ॥ਨਿਰਮਲਵਜੈਅਨਤਦੁਨਿਥਾਈਚਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਦਿਆ॥੪॥ਨਿਰਮਲਤੇਸ

ਭੁਨਿਗਮਲਤੋਵੈ। ਨਿਮਲਮਨੁ ਅਹਿਸਥਦਿ ਪਰੋਵੈ। ਨਿਗਮਲਨੀਮਲਗੋਥ ਡਭਾਗੀਨਿ
ਅਲਾਨੀਮਸੁਤਾਵਦਿਅਯ। ੫॥ ਸੋਨਿਗਮਲੁਜੋਸਥਦੇਸੋਤੈ। ਨਿਗਮਲਨੀਮਨੁਤਨੁਮੋਤੈ
ਸਚਨੀਮਲੁਕਦੇਨਲਾਗੈ। ਮੁਖਿਉਜਲੁਸਚੁਕਰਾਵਦਿਅਯ। ੬॥ ਮਨੁਮੈਲਾਤੈਦੁਜੈਭਾਇ
ਮੈਲਾਚਉਕਾਮੈਲੈਥਾਇ। ਮੈਲਾਖਾਇਫਿਰਿਮੈਲੁਵਧਾਏਮਨਮੁਖਮੈਲੁਦੁਖਪਾਵਦਿਅਯ
॥ ੭॥ ਮੈਲੈਨਿਗਮਲਸਭਿਤੁਕੀਮਸਥਾਏ। ਸੋਨਿਗਮਲਜੋਤਹਿਸਾਚੇਭਾਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈ
ਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਚੁਕਾਵਦਿਅਯ। ੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਗੋਵਿੰਦੁਉਜਲੁਉਜਲੁਤੰਜਾਮਨੁਥਾਣੀਨਿਗਮਲਮੇਰੀਮਨਸਾਮਨਿਉਜਲਸਦਮੁਖਸੋਤ
ਉਭਉਜਲਨਾਮੁਪਿਆਵਦਿਅਯ। ੧॥ ਤਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਾਵਦਿਅਯ।
ਗੋਬਿੰਦੁਗੋਬਿੰਦੁਕੋਤੈਦਿਨੁਗਤੀਗੋਬਿੰਦਗੁਲਸਥਦਿਸੁਲਾਵਦਿਅਯ। ਹਤਉਗੋਬਿੰਦੁਗਾ
ਵਹਿਸਤਜਿਸੁਭਾਏ। ਗੁਰਕੈਭੈਉਜਲਤਉਮੈਮਲੁਜਾਏ। ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਤਿਭਗਤਿਕਰ
ਹਿਦਿਨੁਗਤੀਸੁਦਿਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਾਵਦਿਅਯ। ੨॥ ਮਨੁਆਨਾਚੈਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ। ਗੁਰਕੈ
ਸਥਦਿਮਨੈਮਨੁਮਿਲਾਏ। ਸਚਾਤਲੁਪੁਰੇਮਾਇਅਮੋਤੁਚੁਕਾਏਸਥਦੇਨਿਗਤਿਕਰਾਵਦਿਅਯ
॥ ੩॥ ਉਚਕੁਕੇਤਨਤਿਪਛਾਣੈ। ਮਾਇਅਮੋਤਿਜੋਤਿਅਜਮਕਾਲੇ। ਮਾਇਅਮੋਤੁਇਸੁਮਨ
ਹਿਚਾਏਅੰਤਰਿਕਪਟੁਦੁਖਪਾਵਦਿਅਯ। ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਾਅਪਿਕਰਾਏ। ਤਨੁਮਨੁ
ਗਤਾਸਤਜਿਸੁਭਾਏ। ਥਾਣੀਵਾਜੈਸਥਦਿਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਥਾਇਪਾਵਦਿਅਯ। ੫॥
ਥੁਤਲਪੁਰੇਵਾਜੈਵਜਾਏ। ਨਾਕੋਸੁਣਨਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਮਾਇਆਕਾਗਣਿਪਿੜਬੰਧਿਨਾਚੈਦੁਜੈ
ਭਾਇਦੁਖਪਾਵਦਿਅਯ। ੬॥ ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੈਸੋਮੁਕਤਾ। ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਸਚਿਸੰਜਮਿਜੁ
ਗਤਾ। ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਦਾਤਹਿਪਿਆਏਏਤਾਭਗਤਿਤਹਿਭਾਵਦਿਅਯ। ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁ
ਗਚੈਹੋਈ। ਹੋਰਤੁਭਗਤਿਨਪਾਏਕੋਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਗੁਰਚਰਣੀਚਿ
ਤੁਲਾਵਦਿਅਯ। ੮॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਲਾਤੀ

ਸਚੈਨਾਇਦੁਖਕਥਤੀਨਾਤੀ। ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਨਿਸੁਖਪਾਇਨਿਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅਯ
॥ ੧॥ ਤਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਸੁਖਸਤਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਦਿਅਯ। ਜੋਤਹਿਸੇਵਤਿਸੇਸਦਾਸੋਤਹਿ
ਸੋਭਾਸੁਗਤਿਸੁਭਾਵਦਿਅਯ। ਹਤਉਸਭੁਕੋਤੇਰਾਭਗਤੁਕਤਾਏ। ਸੇਈਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿ

ਭਾਏ। ਸਚੁ ਥਾਈ ਤੁਪੈ ਸਾਲਾ ਤਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿ ਆ॥ ੨॥ ਸਕੁ ਕੋ ਸਚੇ ਤਰਿ ਜੀ
 ਉਤੇਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਚੁਕੈ ਠੇਰਾ॥ ਜਾਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਨਾਇਰ ਚਾਵਤਿ ਤੁਝ ਅਪੇਨਾ ਉਜਾਵਣਿ ਆ
 ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤੀ ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆ॥ ਤਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇ ਆ॥ ਇਕ ਸਸਿ ਉਲਿ ਵਲਾ
 ਗੀ ਸਦੀ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥ ੪॥ ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਤੋਰੈ ਚਾਏ॥ ਨਾ ਉਨਿ ਪਿਨ
 ਮੁਵ ਸਿਆਮ ਨਿ ਆਏ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਸਥਾ ਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੫॥ ਤੁੰਦਰਿ
 ਆਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਤੁੰ ਅਪੇ ਮੇਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ॥ ਤੁੰ ਅਪੇ ਦੇਵਤਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਨਾਮਿ ਰੇ
 ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾ ਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਾ ਤੀ॥ ਇਕ ਸ
 ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿ ਆਸਾ ਏ॥ ਮਨਿ ਮੰਨਿ ਐ ਮਨ ਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾ
 ॥ ਸਾਚੇ ਠਾਕੁ ਰਵੇ ਪਰਵਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦੀ॥ ਤਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿ ਆ॥
 ੮॥ ੨੧॥ ੨੨॥

ਸਾਝਮਤਲਾ ੩

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋ ਤਹਿ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ

ਗੁਰਕੋ ਸਥਾ ਦਿਨਾ ਮਿਸਵਾਰੇ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥
 ੧॥ ਤਉ ਵਾਹੀ ਜੀਉ ਵਾਹੀ ਨਾਮੁ ਸੁਲਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਉਚੈ ਚੁਚਾਉ ਮੈ
 ਮਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਿ ਸੈ ਮੇਲ
 ਏ॥ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿ ਮਿਲਤਿ ਸੇਵਿ ਦੂਰ ਤਿਨਾ ਤੀ॥ ਸਤ ਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ੨॥ ਤੁਝੇ
 ਥਾ ਤਰਿ ਕਿ ਦੂਰ ਨਹੀ॥ ਤੁੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਤਿ ਜਾਣਤਿ ਸੋਇ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਮਰਿ
 ਅਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੩॥ ਕਾਮ ਦਿ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਤਰਿ ਪਾਏ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀ ਗਾਰੁ ਥਾਏ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋ ਤਾ ਗਣਿ॥ ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ੪॥ ਸਥਾ ਦੁਵਿ ਸਾਚੀ
 ਤਿਨ ਠਉ ਰੁਨ ਠਾਉ॥ ਕੁਮਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਸੁਝੈ ਪਰਿ ਕਾਉ॥ ਤਲ ਤੁਪਲ ਤੁਤਿ ਨੀ ਦੇਵੈ ਗਵਾਏ
 ਖੇਦੁ ਖਿਵਿਤਾਵਣਿ ਆ॥ ੫॥ ਲਿਖਦਿ ਅਲਿਖਦਿ ਅਕਾਗ ਦਮ ਸੁਖੇਈ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖ
 ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ॥ ਕੁਰੁ ਲਿਖਤਿ ਤੈ ਕੁਰੁ ਕਮਾਵਤਿ ਜਲਿ ਜਾਵਤਿ ਕੁਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਿਖਤਿ ਵੀਚਰੁ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਤਿ ਸੋ ਖਦੁ ਆਰੁ॥ ਸਚੁ ਕਾਗੁ ਕਲਾ
 ਮਸਵਾਈ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ੭॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਥੈਰਾ ਵੇਖੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੮॥ ੨੨॥ ੨੩॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਅਤਮਰਾਮਪਰਗਾਸੁਗਰਤੇਤੋਵੈ। ਤਉਮੈਮੈਲੁਲਾਗੀਗੁ

ਰਸਬਦੀਖੋਵੈ। ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਗਤਾਭਗਤਿਕਰੇਤਰਿਪਵਦਿਅਗੈ। ਤਉਵਹੀਜੀ
ਉਵਹੀਅੰਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਵਰਾਭਗਤਿਕਰਾਵਦਿਅਗੈ। ਤਿਨਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਨਮਸਕਾ
ਰੁਕੀਜੋਜੋਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਣਗਵਦਿਅਗੈ। ਰਤਉ। ਅਪੇਕਰਤਾਕਾਰਦੁਕਰਾਏ। ਜਿਤੁਭਾਵੈ
ਤਿਤੁਕਰੈਲਾਏ। ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਤੋਵੈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਵਦਿਅਗੈ। ੨। ਮਹਿਮਹਿਜੀਵੈਤਾਕਿ
ਭੁਪਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਸਦਾਮੁਕਤੁਤਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਸਤਜੇਸਤਜਿਸਮਾਵਦਿਅ
ਗੈ। ੩। ਥਤੁਕਰਮੁਕਮਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ। ਦੇਸੰਤਰੁਭਵੈਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਏ। ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਅਕਪਟੀਥਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੪। ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਤਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮੁਪਦੁਪ
ਏ। ਸਤਿਗੁਰੁਅਪੇਮੇਲੀਮਲਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੫। ਇਕਿਕੁਜਿਲਾਗੁਕੁਜੇਫਲਪਾ
ਏ। ਦੁਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ। ਅਪਿਰੁਥੇਸਗਲੇਕੁਲਡੇਥੇਕੁਜੇਥੇਲਿਥਿਖੁਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੬।
ਇਸੁਤਨਮਹਿਮਨੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈ। ਭਾਇਭਗਤਿਜਾਤਉਮੈਸੋਖੈ। ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੋਨਿਧਾਗੀਰੇਤਲਿਵ
ਭਾਇਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਦਿਖਾਵਦਿਅਗੈ। ੭। ਅਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਸੇਈ। ਤੋਰੁਕਿਕਰੇਕੀਤੈਕਿਅ
ਤੋਈ। ਨਨਕਜਿਸੁਨਮੁਦੈਵੈਸੋਲੇਵੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅਗੈ। ੮॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩
ਇਸੁਗੁਰਮਹਿਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ। ਤਿਸੁਵਿਚਿਵੈਸੈਤਰਿਅਲਖਅਪਾਰਾ। ਅਪੇਗੁਪਤੁਪਰਗਟੈਤਾਪੇ
ਗੁਰਸਬਦੀਆਪੁਵਵਾਵਦਿਅਗੈ। ੯। ਤਉਵਹੀਜੀਉਵਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅਗੈ। ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਤਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਸਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਦਿਅਗੈ। ਰਤਉ। ਤਉਮੈਮਾਰਿਥਜਰਕਪਾਟੁ
ਖੁਲਾਇਅਗੈ। ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਅਗੈ। ਥਿਨੁਸਬਦੈਨਾਮੁਨਪਾਏਕੋਈਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅਗੈ। ੨॥ ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਚੁਨੇਤ੍ਰੀਪਾਇਅਗੈ। ਅੰਤਰਿਚਾਨਲੁਅਗਿਅਨੁਅੰ
ਧੇਰੁਗਵਾਇਅਗੈ। ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਮਨੁਮਾਨਿਅਤਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੩॥ ਸਗੀਰੁਭਾਲ
ਵਿਕੋਭਾਤਰਿਜਾਏ। ਨਾਮੁਨਲੈਤਥਤੁਤੇਗਾਰਿਦੁਖਪਾਏ। ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੁਝੈਨਾਤੀਫਿਰਿਧਿਰਿ
ਅੰਧੇਗੁਰਮੁਖਿਵਥੁਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੪॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਾਤਰਿਪਾਏ। ਮਨਿਤਨਿਵੈਖੈਤਉਮੈਮੈ
ਭੁਜਾਏ। ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਸਦਤਰਿਗੁਣਗਵੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਵਦਿਅਗੈ। ੫॥ ਨਉਦਰਠਾਕੇਧਾਵ
ਤੁਰਾਏ। ਦਸਵੈਨਿਯਧਰਿਵਸਾਪਾਏ। ਓਥੈਅਨਾਦਸਬਦਵਜਤਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮਤੀਸਬ

ਦੁਸੁਲਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਗਾ ॥ ਨਵ ਸਤੁ ਲੈਨ ਚੁਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਿਕੁ
 ਜੀ ਤੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ॥ ਨਾਹੀ ਗੁਰਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭ ਨੀਥਾਈ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਜੋਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆ ॥
 ੮ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ
 ਜੋਏ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਦਿ ਸੁਭਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵੀਰੀ
 ਉਵਾਰੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਭਾਵਦਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ॥ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਦਿਆ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਦੁ ॥ ਆਰਜਾਨ ਫੀਜੈ ਸਥਦੁ ਪਛਾਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਦੁ
 ਨਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ
 ॥ ਅਖਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਰਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਚੁਕੈ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਲੁਨਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਸਮਾਵਦਿਆ ॥
 ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਸੋਭਾਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਦੁ ਕਰਾਵਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਥਦੇ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗ ਚਾਰੈ ਜਾਤਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਥਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਥਾਣੁ ਗੁਰੂ ਤੈ ਅੰਧ ਅੰਧ
 ॥ ਜਮ ਕਲਿਗਰ ਠੇਕਰ ਤਿਪੁਕਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇਕੀ ਜੋ ਬਿਸਟਾ ਮਤਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਦਿਆ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਪ੍ਰੇਮ
 ਰੇਤ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਏਕਾ ਜੋ ਤਿਜੋ ਤਿਉ ਸਰੀਰਾਸ
 ਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋ ਨੁਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਥਲ ਤਥਲਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ
 ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਤਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵਦਿਆ ॥ ਥਾਣੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਤ ਜਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਸਮਾਵ
 ਆਗੁਰੂ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋ ਤਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਸੋ ਤਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੇ ਵਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਦੇਵਹਿ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਦੇਖਾਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਥਦੁ
 ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਥਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਿ ਸੁਲਾਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਰਗਤ
 ਪੇਰੁ ਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਦਾ ਤੈ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਤੈ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਦਿਆ ॥
 ੪ ॥ ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਗਾਤਰੁ

ਗੁਣੈ ਅਪੇ ਅਖਿ ਸੁਲਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੫ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਅਪੇ ॥ ਅਪੇ ਥਾਪਿ ਥਾਪੇ ਅਪੇ ॥ ਤੁਸੁ ਤੇ ਥਾਪ
ਰਿਗੁਨ ਤੇ ਵੈਰੁ ਅਪੇ ਕਰੈ ਲਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੬ ॥ ਅਪੇ ਮਾਰੇ ਅਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ
ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੭ ॥ ਅਪੇ ਚੁੰਚਾ ਚੁੰਚੇ ਤੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਅ
ਖਿਵੇ ਲੋਸੇ ਵੈ ਕੋਈ ॥ ਨਨ ਕਨਾ ਮੁਵੈ ਸਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅਪੇ ਵੇਖਿ ਵੇਖਾ ਲਣਿ ਅਧਾ ॥ ੮ ॥ ੨੬ ॥

੨੭ ॥ ਮਾਝ ਮਤਲਾ ੩ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਤੁਰ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਅਸਭੁ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਘਰੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸੇਰੇ ਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੧ ॥
ਤਉ ਵਰੀ ਜੀਉ ਵਰੀ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ਤਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਘਰ ਮਤਿ ਪਰਤੀ ਪਉਲੁ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਘਰੀ ਮਤਿ ਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਸਦਾ ਏਥਾ ਲਾਸਦਾ ਅੰਨ ਦਿਹੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੨ ॥ ਕੰਢੇ
ਅੰਦਰਿ ਚੁੰਚੈ ਮੈ ਮੇਰਾ ਜੰਮ ਲਮਕਦੁ ਨ ਚੁਕੈ ਛੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੁਤ ਚੁੰਚੈ ਮੈ ਮੇਰੇ ਸਚੇ
ਸਚੁ ਪਿਆਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਇ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸਿਸਟਿ ਚੁੰ
ਪਾਈ ॥ ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕ ਤੁਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੪ ॥ ਘਰੀ ਮ
ਤਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਤੋਵੈ ਛੋੜੈ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਪਰਗਟੁ ਸਥ ਦੁਹੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿ ਅਧਿ
ਅਗ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸਿ ਮਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੬ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮਤਲ
ਰਤ ਨਿਭੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਲ ਜੇ ਸਦਾ ਵਪਾਰੀ ਲਾਤਨਾ
ਮੁਸਦਾ ਪਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੭ ॥ ਅਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਅਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਲ ਜਿਓ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਨਨ
ਕਜਿ ਸੁਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੮ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥

ਮਾਝ ਮਤਲਾ ੩ ਤਰਿ ਅਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਚੁੰਚੁ ਜਾਏ ॥
ਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਲਦਾਤਾ ॥ ਤਰਿ ਗੁਲ ਮਤਿ ਅਖਿ ਸਮਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਰੀ ਜੀਉ
ਵਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਹੈ ਵਸਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਤੋਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਪੇ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕਰੀ ਮਥਿ ਪਾਤਾ ॥ ਸੇਵ ਕਰੇ ਸੇਵਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਜਾ
ਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੀਮਿਸਦਾ ਜਨ ਸੇ ॥ ਤਿਹੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿ ਅਧਾ ॥ ੨ ॥ ਇਸੁ ਗੁਣ ਮਤਿ

ਇਕੁ ਬਨੁ ਸੁਤਾਇ ਅਗਾ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਤਉ ਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇ ਅਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਸਲਾ ਤਿਨਿ ਰੰਗਿ
 ਰਾਤੇ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਇਤੁ ਗੁਣਾ ਵੀਚਾਰੇਗਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤ
 ਰਿਵ ਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਗਣਾ ਵੈ ਸਥਦਿ ਸੁਤਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਖੁ ਪਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੫ ॥
 ਮੁਜਗਾ ਤੀਝੁ ਜੈਭਾਇ ਕਰੁਲਾਏਗਾ ਨਾਵੁ ਤੁਝੁ ਲੇਦੈ ਸਜਾਏਗਾ ਪਤੀ ਮੁਤੁ ਤਕਾਲੇ ਖਾਲੇ ਵੈਰਤੀ
 ਅਤਮਾ ਸਾਤੋ ਲਕਛਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੬ ॥ ਪੈਏ ਭੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਦੁਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਪਾਹੀ ॥ ਖਰੀਭੁ
 ਅਲਿਭਿ ਕਰੁ ਪਿਕੁਲ ਖਲੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੭ ॥ ਪੈਏ ਭੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ
 ਅਗਾ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਤਉ ਗਿਦਿਖਾਇ ਅਗਾ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰੁ ਗੰਧ ਅਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਥਦੇ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਸੋ ਜਾਨੁ
 ਤਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੮ ॥ ਅਪੇਦੇ ਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏਗਾ ਅਪਣਾ ਉਮੰਨਿ ਵਸਾਏਗਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿ
 ਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣਗਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੯ ॥ ੨੮ ॥ ੨੮ ਮਾਝਮਹਲਾ ੨
 ਉਤਮਜਨਮੁ ਸੁਖਾਨਿ ਤੈਵਾਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਪਰਮਾਤਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਿਤਿ ਸਦਾ
 ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤਰਿ ਸਿਮਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਵਾਹਿਜੀ ਉਵਾਹੀ ਪਤਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ
 ਅਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾ ਤਤਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅਲਖ
 ਅਭੇਉ ਤਰਿ ਗਤਿ ਆਸਮਾਏ ॥ ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇ ਅਜਾਏ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ
 ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੪ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੁ
 ਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨੁ ਤਤਿ ਗੁਰਸਥਦੀ ਗੁਰਸਥਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੫ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਚੰਦ
 ਲੁਵਸਿਨ ਅਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾਲਾ ਗੈਰੁ ਤਦਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਕੀ ਜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ
 ਮਾਤਿ ਪਚਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੬ ॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰੇ ਤੈਆ ਪੁਜਾਏਗਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ
 ਤੁਝੇ ਤੈਆ ਤਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਤੈਵੈ ਥਖਸੇ ਸਥਦਿ ਸੁਤਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੭ ॥ ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਤਰਿ ਬੁਝੈ ਨਹੀ
 ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਜਨ ਮੁਗਾਇ ਅਧੈ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛਤ
 ਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੮ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਥਾਏਗਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਅੰਧੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏਗਾ ॥ ੯ ॥
 ਤਿਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਚੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਾਵਾਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਕਿ ਨੈਵਿਰੰ
 ਜਤਾ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਦਿ ਨੁਰਾਤੀ ਸਤਿ ਜੇਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਵਣਿ ਅਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭਮਤਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਗੇਜਨਸੋਤਿਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੨੮॥ ੩੦॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਮਨਮੁਖਪਤਿਪੰਡਿਤਕਤਵਤਿ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਮਤਾਦੁਖਪਵਤਿ॥ ਬਿਖਿਆਮੇਤੋਕਿਛੁਸੁਫੈਨਾਤੀਫਿ
ਰਿਭਿਭਿਜੁਨੀਆਵਦਿਆ॥ ੧॥ ਤਉਵਾਗੀਜੀਓਵਾਗੀਤਉਮੈਮਾਗਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਤਰਿਮ
ਨਿਵਸਿਅਤਰਿਰਸੁਸਤਜੀਪੀਆਵਦਿਆ॥ ਰਤਉਵਾਵੇਦੁਪਤਤਿਤਰਿਰਸੁਨੀਆਇਆ॥ ਵਾਦੁਖਾਵਤਿ
ਮੋਮੈਆਇਆ॥ ਅਗਿਆਨਮਤੀਸਦਾਅੰਧਿਅਰਗੁਰਮੁਖਿਥੁਛਿਤਰਿਗਾਵਦਿਆ॥ ੨॥ ਅਕਥੋਕਥੀਐ
ਸਥਦਿਸੁਤਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਸਚੋਭਵੈ॥ ਸਚੇਸਚੁਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਉਮਨੁਸਚਿਰੰਗਾਵਦਿਆ॥ ੩॥ ਜੇ
ਸਚਿਰੰਗੇਤਿਨਸਚੋਭਵੈ॥ ਅਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਵੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਦਾਸਚੁਜਾਤੀਮਲਿਸਚੇਸੁਖਪਾਵਦਿ
ਆ॥ ੪॥ ਗੁਰੂਸਤੁਤਿਨਮੈਲੁਨਯਾਗੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵੈਸੈਘਟਭੀਤ
ਰਿਜੋਤੀਜੀਤੀਮਿਲਾਵਦਿਆ॥ ੫॥ ਤ੍ਵੈਗੁਰਪਤਤਿਤਰਿਤਰੁਨਜਾਵਤਿ॥ ਮੂਲਤੁਭੁਲਗੁਰਸਥਦੁਪਛਾਵਤਿ
ਮੋਤਿਬਿਅਪੇਕਿਛੁਸੁਫੈਨਾਤੀਗੁਰਸਥਦੀਤਰਿਪਾਵਦਿਆ॥ ੬॥ ਵੇਦੁਪੁਕਾਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ ਮਨਮੁ
ਖਾਥੁਛਿਤਦੁਜੈਭਾਇਆ॥ ਤ੍ਵੈਗੁਰਪਤਤਿਤਰਿਏਕੁਨਜਾਵਤਿਥਿਨੁਥੁਛੈਦੁਖਪਵਦਿਆ॥ ੭॥ ਜਾਤਿਸੁਭ
ਵੈਰਾਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਸਥਦੀਸਤਸਾਦੁਖੁਭੁਕਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਸਚੀਵਰਿਅਈਨਾਮੈਮੰ
ਨਿਸੁਖਪਾਵਦਿਆ॥ ੮॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਾਪੋਸੇ

ਈਤਰੁਪਛਾਵੈਸੋਪੰਡਿਤੁਤੀ॥ ਅਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਰੈਤਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ॥ ੧॥ ਤਉਵਾ
ਗੀਓਵਾਗੀਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਸਦੁਪਾਵਦਿਆ॥ ਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆ
ਵਦਿਆ॥ ਰਤਉਵਾਸੋਨਿਤਕਰਮੀਜੋਸਥਦੁਥੀਚਾਗੈ॥ ਅੰਤਰਿਤਤੁਗਿਆਨਿਤਉਮੈਮਾਗੈ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਨਉਨਿਪਿਪਏਤ੍ਵੈਗੁਣਮੋਟਿਸਮਾਵਦਿਆ॥ ੨॥ ਤਉਮੈਕਰੈਨਿਤਕਰਮੀਨਤੋਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਉਮੈਖੋ
ਵੈ॥ ਅੰਤਰਿਬਿਥੋਕੁਸਦਾਆਪੁਈਚਾਗੈਗੁਰਸਥਦੀਗੁਣਗਾਵਦਿਆ॥ ੩॥ ਤਰਿਸਰੁਸਾਗੁਨਿਰਮਲੁਸੋ
ਈ॥ ਸੰਤਚੁਗਤਿਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਤੋਈ॥ ਇਸਨਨੁਕਰਤਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਤਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਦਿਆ॥ ੪॥
ਨਿਰਮਲੁਸਾਪੋਮਾਪਿਆਗੈ॥ ਤਰਿਸਰਿਵਸੈਤਉਮੈਮਾਗੈ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਪ੍ਰੀਤਿਸਥਦਿਸਾਚੈਤਰਿਸਰਿਵਾਸਾ
ਪਾਵਦਿਆ॥ ੫॥ ਮਨਮੁਖੁਸਦਾਬਗੁਮੈਲਾਤਉਮੈਮੈਲੁਲਾਈ॥ ਇਸਨਨੁਕਰੈਪਰੁਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ ਜੀ
ਵਰੁਮੈਗੁਰਸਥਦੁਥੀਚਾਗੈਤਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਦਿਆ॥ ੬॥ ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਘਰਤੇਪਾਇਆ॥ ਪੂਰੈ
ਸਤਿਗੁਰਿਸਥਦੁਸੁਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਟਿਆ॥ ਅੰਧਿਅਰਾਘਟਿਚਨਦੁਆਪੁਪਛਾਵਦਿਆ॥

੭॥ ਅਪਿਓਪਾਏਤੈਆਪੇਵੇਖੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ
 ਤੇ ਪਾਵਣਿ॥ ੮॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੁਝ
 ਕਦੀ ਸਹਿ ਮੋਹੈ ਮਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ॥ ਭੁਭੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵਲਾ ਵਣਿ॥ ੧॥ ਤੁਝ
 ਗੀਤੀ ਉਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਥਾਇ ਜਲਾ ਵਣਿ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾ ਏਸੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ
 ਤਹਿ ਦਰਿ ਮਤਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ॥ ਰਤਾ ਉਦੈ ਵੀ ਦੇਵਾ ਮੂਲੈ ਮਾਇਆ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਿਨਿਉ
 ਏਆ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖ ਪਾਵਣਿ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਲਿਖ
 ਪਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਣਿ॥
 ੩॥ ਪੇਈ ਅਕੈ ਪਨ ਭਗਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਠਿਰਿ ਪਛੋਤਾਈ॥ ਤਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੇਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਖ
 ਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿ॥ ੪॥ ਪੇਈ ਅਕੈ ਪਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਹੰਗਿਰਾ ਤੀ ਸਥਾਇ ਸਿਗਰੁ ਬਣਾਵਣਿ॥ ੫॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਦੁਜਾ ਭਉਗੁ
 ਰਸਥਾਇ ਜਲਾਇਆ॥ ਏਕੋ ਰਵਿਹਰਿ ਆਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੀਮਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਵਣਿ॥ ੬॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੈ ਸੋ ਕਾਏ ਆਇਆ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵਲੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ
 ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਵਣਿ॥ ੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਇ ਜਾਣੈ॥ ਆਪੋ ਮਲੈ ਸਥਾਇ ਪਛਾਣੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਅਭਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਵਣਿ॥ ੮॥ ੩੨॥ ੩੩॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਾਇ॥

ਗਗੁਮਾਝਮਤਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੨੫੭ ੧
 ਅਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੋ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਓਥਾਪੋ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ
 ਵਣਿ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਣਿ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਆਪਣਿ ਪਦਿ
 ਖਿਅ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿ॥ ਰਤਾ ਉਦੈ ਅਲੁ ਕਿਰਪਾ ਲੁਪੁ ਭੁਭੈ ਸੋਈ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਖ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿ॥ ੨॥ ਤੁਝ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਾ
 ਰਾਗੁ ਗੀਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਤਿ ਸਾਖਿ ਲਗਾਵਣਿ॥ ੩॥ ਅ
 ਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਵਾਪੁ ਭਭੇਗੇ॥ ਤੁਝ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤੁਝ
 ਦਿਆ॥ ੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨ ਤੀਪਾਈ॥ ਅਪਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੁਲੈ॥ ਤੀਮਲਾਈ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ

ਬਦਿਖਾਈ ਐਸਥਦੁਸੇਵਿਸੁਖਪਾਵਦਿਅਹਾ ॥ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣਗਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸਭਾ ਦੇਸਚੇ
ਭਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਦਿਅਹਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅੰਤਕਾ
ਗੀਤੁ ਐਸਨਾਮੁ ਸਭਾ ਜੀਤਾ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਕੁ ਮਤਾ ਗੁਥਾਗਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਦੁ ਜਾਵਦਿਅਹਾ ॥
੭ ॥ ਐਸੇ ਕਰਤਾ ਦੇਵਰਿ ਆਈ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਪੁਰਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜ
ਨੁ ਗੁਰਸਥਦੀ ਸੁਖਪਾਵਦਿਅਹਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੩੪ ॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਤਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੫੨ ੧

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਅਹਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੋਗੁ ਫਾਰਿਅਹਾ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭੇ ਤਉ ਚਾਗੁਰ
ਕੈ ਸਥਦਿ ਲਖਵਦਿਅਹਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਾਗੀ ਜੀਉ ਵਾਗੀ ਕਲਿ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਵਦਿਅਹਾ ਸੰਤਪਿ ਆਰੇ
ਸਚੈ ਪੇਵ ਭਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਦਿਅਹਾ ਰਤਾਉ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿ ਸੈ ਕਉ ਠਿਹਦੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰਿਯ
ਅਇਨਿ ਰਿਹਦੇ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਕੋ ਜਤਿਤਾ ਕਉ ਗੁਰਮਿਲਿ ਰਿਹਦੈ ਗਾਵਦਿਅਹਾ ॥ ੨ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਤੁਧੁ
ਜਪੈ ਪਵਨਾ ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇ ਕਚਰਨਾ ਖਾਣੀ ਬਾਲੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦਿਅ
ਹਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਭੁਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਸਿਵਾਪੈ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੇਸਚੇ
ਸਚਿਅ ਪਾਵਦਿਅਹਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਤ ਜਾ ਸੇਈ ਸੁਭਲਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦਕੇ ਲਾਸੇ ਧਨ
ਵੰਤ ਸੇਵਕ ਸਾਹਿ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਦਿਅਹਾ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿ ਲੋਏ ਤੈਂ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਭਾਤਾ ॥ ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉ
ਪਾਤਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਦਿਅਹਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁੰਤੁ ਠਾ ਸੇਤੁ ਪੁਧਿ
ਅਏ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤੇਰਿ ਸੁਦਰਗਾ ਠਾ ਕਨ ਪਾਵਦਿਅਹਾ ॥
੭ ॥ ਤੁੰ ਵਡਾ ਤਉ ਚੋਉ ਚਾ ॥ ਤੁੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੁਚੇ ਮੁਚਾ ॥ ਤਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੈਰੈ ਵੰ ਵਾਨਾਨ ਕਦਾ ਸਦਸਾ
ਵਦਿਅਹਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੩੫ ॥

ਸਾਭਮਤਲਾ ੫ ਕਉਲੁ ਸੁਮੁਕਤਾ ਕਉਲੁ ਸੁਜ

ਰਤਾ ॥ ਕਉਲੁ ਸੁਗਿਆਨੀ ਕਉਲੁ ਸੁਥਕਤਾ ॥ ਕਉਲੁ ਸੁਗਿਰੀ ਕਉਲੁ ਦਾਸੀ ਕਉਲੁ ਸੁਕੀ ਮਤਿ ਪਾਏ
ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਧਾਧਾ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੁਟਾ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਵਦੁ ਜਾਵਦੁ ਤੁਟਾ ॥ ਕਉਲੁ ਕਰਮ ਕਉਲੁ
ਨਿਰਕਮਾ ਕਉਲੁ ਕੌਰਾਏ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਕਉਲੁ ਸੁਸੁਖੀਆ ਕਉਲੁ ਸੁਦੁਖੀਆ ॥ ਕਉਲੁ ਸੁਸਨਮੁਖ ਕ
ਉਲੁ ਸੁਖੀਆ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀ ॥ ਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ॥ ਏਤਿ ਬਿਧਿ ਕਉਲੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਉ
ਲੁ ਅਖੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਤੁ ਰਤਾ ॥ ਕਉਲੁ ਉਪਦੇ ਸੁਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਸਤਾ ॥ ਕਉਲੁ ਸੁਚਾਲੰ ਪਾਰ
ਜਿਤੁ

ਬੁਧਮੁਖਿ ਆਏ ਕਿ ਨਿਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਿਗੁਰਮੁਖਿ ਥਕਤਾ ਪੰਨੁ ਗਿਰਤੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਤਉ ਮੈਥਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵ ਲੁਜਾਵ ਲੁਤੁਟਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਤ ਕਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖਿਕਰੇ ਸੁਸੁਭਾਏ ਜੀਉ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀ ਆਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖੀ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖ ਮਨਮੁਖ
 ਵੇਮੁਖੀ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀ ਐਮਨ ਮੁਖਿ ਵਿਛੁਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਤੁ ਰਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਪਦੇ ਸੁਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਸਤਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਵਤੁ
 ਤਮੁਖਿ ਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ॥ ੮॥ ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਆਪਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾ
 ਏ ਥਾਪਾ ਇਕ ਸੁਭੇ ਤੋਇ ਓ ਅਨੰਤਾਨਾਨ ਕਏ ਕਸਮਾਨਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ॥ ੯॥ ੨॥ ੩੬॥

ਮਾਝਮਤਲਾਪ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਆਕਾੜਾ ਤਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤੁੰ ਕਰਤਿ ਸੋਈ ਸੁਖ ਪਾਵਦਿਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਭਾਵਦਿਆ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਚਿਲਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨਲਾਵਦਿਆ॥ ੨॥ ਰਤਾ ਉਤਰਾ ਕੀਰਤਨਿ
 ਸੁਲਗੈ ਮੀਠਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਪਾਰਬੁ ਤਮੁ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਡੀਠਾ ਬਲੀ ਬਨੰਤ ਰਿਤੁ ਤੋ ਤੋ ਤੋਇ ਕੋਇ ਕੁ ਵਰਤ
 ਵਦਿਆ॥ ੩॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤੁੰ ਦੇਵ ਲਾਗਾ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਦਇਆ ਪਰਿ ਰਖੇਤੁ
 ਸੋਈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਦਿਆ॥ ੪॥ ਅੰਧੁ ਪਤਕੰ ਚੈ ਚਾੜਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਲੇ
 ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਪੂਰਨ ਅਥਿਨਾਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਦਿਆ॥ ੫॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਤੋਰੇ ਖਵਾਲਾ ਮ
 ਤਗਰ ਭਮਤਿ ਤੁਮਤੀ ਪਾਲਾ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੈ ਤੋਤਿ ਨ ਕਠਿ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਦਿਆ॥ ੬॥
 ਅਗੁਣ ਤੋਰੇ ਅਖਿ ਸਮਾਲੀ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਲੀ॥ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ
 ਆਮੀਤੁ ਧੁਧਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਜੰਨਦਿਆ॥ ੭॥ ਜਿਸ ਕਠਿ ਤੁੰ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਤਾਈ॥ ਤਿਸੁ ਤਤੈ ਵ
 ਉਨਲ ਗੋਕਾਈ॥ ਤੁੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸਗਲਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜੀਪ ਪ੍ਰਗਟਾਵਦਿਆ॥ ੮॥ ਤੁੰ
 ਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਰੁ ਅਮੋਲਾ ਤੁੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ਤੁੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਰਕਾਈ
 ਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਦਿਆ॥ ੯॥ ੩॥ ੩੭॥ ਮਾਝਮਤਲਾਪ ੫੨ ੨

ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀ ਐ ਮੂਲਿ ਨਮਨੁ ਵਿਸਾਰੀ ਐ॥ ੧॥ ਰਤਾ ਉਤਰਾ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ
 ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈ ਐ॥ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਤਿਨ ਲਗੈ ਗਲਿ ਜੀਉ॥

ਜਿਸਦੇ ਸੰਦੀਐ ਨਗਰ ਕਿਨੇ ਸੰਦੀ ਪਾਈ ਐ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗ ਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਦੁਹਾ ਆਇ ਜੀ
 ਭੁ ॥ ੨ ॥ ਸੰਦੀ ਸੁੰਦਰ ਸੰਦੇ ਲਾਸ ਪਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਠੇ ਲਾਤ ਰਿਪ ਨੁਕਿ ਨੀ ਸੰਜਿ ਆਸੇ ਈ ਗੰਭੀ
 ਰ ਅਪਾਰ ਜੀਭੁ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਅਮਿਥੁ ਗਸਾਇ ਦੁਪੀਵੀ ਐ ਮੁਤਿ ਭਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀ ਐ ਆਕਾ
 ਰ ਜਸ ਬਿਸਵਾਗਿ ਏਨਿ ਤਪੁ ਜਤੁ ਗੁਰੇ ਕਪਾਉ ਜੀਭੁ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਤਰਿ ਕੀਤਾ ਅਪਲਾਤਿ ਨਤਿ ਗੁ
 ਸਾਈ ਜਾਪ ਲਾਸੇ ਸੁਗਾਪ ਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤ ਕਿਜਿ ਸਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਭੁ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਅਵਗਾਧੀ ਆਇ ਓਰ ਸਭੇ ਗਲ ਪਤਿ ਸਾਧੀ ਆਮੰਦ ਮੂਲਿ ਨ ਭੁਪ ਜਿਥੇ ਰੇਸ ਚੀਕਾਏ
 ਲਾਗਿ ਜੀਭੁ ॥ ੬ ॥ ਕਰਤ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਆਜਨ ਮੈ ਕਾਠ ਲੁਪਾਇ ਆਮਨਿ ਭਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਤਰਿ
 ਭੇਖਿ ਰੇਸੇ ਤਾਗੁ ਜੀਭੁ ॥ ੭ ॥ ਅਟਲੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਆਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਲਾਇ ਆਲਾਇ ਆ
 ਚਲਿਨ ਕਰਤਾਰਿ ਅਨੁਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਭੁ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਮਾਝ ਮਤਲਾਪ
 ਘਰੁ ੩ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ਗਾਰਤ ਭਾਸਿ ਮਹਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਦੇ ਓਮਿ ਟਿਗਾਏ
 ਭੈ ਦੁਹੇ ॥ ੧ ॥ ਸਗਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬਤ ਮਕੀਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਏ ਦੁਹੇ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧਕੇ ਸ
 ਗਲ ਸਨੇਰ ਥਪੁਰੇ ॥ ੩ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤ ਦਾ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿਪੁਰੇ ॥ ੪ ॥ ਧਾਪ
 ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਨ ਕੀਪੁਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਛਾਈ ਖਸਮਿ ਅਪਿਤਰਿ ਜਪਿ ਭਈ
 ਠਹੁਰੇ ॥ ੬ ॥ ਕਰਤੈ ਕੀ ਅਤਪਾਵ ਸੇ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਤੋਇ ਮੁਰੇ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿਨਾਇ ਤ
 ਰਿਵੈ ਬੈਸਦ ਤੁਰੇ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ੩੯ ॥

॥੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਥਾਹਤ ਮਾਤ ॥

ਗੁਰਮਾਝ ਮਤਲਾਪ ਘਰੁ ੪ ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਢੁ ਤੇ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲ
 ਰੁਗਮਾ ਚਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤਿ ਸਿਭੁ ਮੇਥ ਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮਾਧੇ ਨੁਦੁ ਪੈ ਤੇਥਾ ਤਰਿ ਕਿ ਤੈਨਾ
 ਵੈਰਾ ਮਾਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਵ ਤੇ ਉਪਜਤਿ ਨਾਤੀ ਦਾਮਾ ਤਰਿਨਾਤ ਨ ਮਿਲੀ ਐ ਸਾਜ
 ਨੈਕਤ ਪਾਈ ਐ ਬਿਸਰਾ ਮਾਜਿ ਤੁਘਰਿ ਤਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਈ ਭਠਿਨ ਗਰਸੇ ਗੁਮਾ ਸੁਥ ਸੀ
 ਗਾਰਤੈ ਬੋਲ ਗਸ ਸਦੁ ਦੇ ਤੀ ਸਭ ਖਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਤੁ ਦੀ ਆਮੀਤ ਸਜਨ ਸ
 ਭੇਜਾ ਮਾਨਾ ਨ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਆਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੈਨਾ ਮੁਾਤਰਿ ਮੇਲੁ ਤੁਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰ

ਭਜਿਸਕਾਨਿਤਚਲਾਮਾ॥੧॥ਚੇਤਿਗੋਵਿਦੁਅਰਾਧੀਐਤੋਵੈਅਨੰਦੁਪਲਾਸੰਤਜਨ
ਮਿਲਿਪਾਈਐਰਸਨਾਨਮੁਭਲਾਜਿਨਿਪਾਇਆਪੁਤੁਆਪਣਾਅਏਤਿਸਤਿਗਲਾਇ
ਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਖਿਨੁਜੀਵਣਥਿਰਥਾਜਨਮੁਜਲਾਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਿਅਰਾਇ
ਵਿਚਿਵਣਾਸੋਪੁਤੁਚਿਤਿਨਅਵਈਕਿਤਰਾਦੁਖੁਗਲਾਜਿਨੀਗਵਿਅਸੋਪੁਤੁਤਿ
ਭਾਗਮਲਾਤਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾ॥ਚੇਤਿਮਿਲਾਏ
ਸੋਪੁਤੁਤਿਸਕੋਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ਵੈਸਖਿਧੀਗਨਿਕਿਓਵਾਢੀਅਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਥਿਓ
ਤਾਤਰਿਸਜਨੁਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਮਾਇਅਧੋਤਾਪੁਤੁਕਲਤ੍ਰੰਸੰਗਿਪਨਾਤਰਿ
ਥਿਨਸੀਓਤਾਪਲਚਿਪਲਚਿਸਗਲੀਮੁਈਝੁਠੈਧੰਧੈਮੋਤਾਇਕਸੁਤਰਿਕੇਨਮਿ
ਨੁਅਗੈਲਈਅਤਿਧੀਤਾਦਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਲਾਪੁਤੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਪ੍ਰੀਤ
ਚਰਣੀਜੋਲਗੈਤਿਨਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਨਨਕਕੀਪੁਭਥੇਨਤੀਪੁਭਮਿਲਤੁਪਰਾਪਤਿ
ਇ॥ਵੈਸਖੁਸੁਤਵਾਤੰਲਗੈਜਾਸੰਤੁਭੇਟੈਤਰਿਸੋਇ॥੩॥ਤਰਿਜੇਠੀਜੁਤ੍ਰੰਦਾਲੇਤ੍ਰੀਐ
ਜਿਸੁਅਗੈਸਭਿਨਿਵੰਨਿ॥ਤਰਿਸਜਣਦਵਲਿਗਿਅਕਿਸੈਨਦੇਈਥੰਨਿ॥ਮਾਣਕਮੋਰੀ
ਨਾਮੁਪੁਤੁਭਿਨਲਗੈਨਾਤੀਸੰਨਿ॥ਗੰਗਸਭੇਨਾਹਾਇਏਜੇਤਮੰਨਿਭਵੰਨਿ॥ਜੇਤਰਿਲੋਕੈਸੋਕ
ਰੇਸੋਈਜੀਅਕਰੰਨਿ॥ਜੇਪੁਭਿਕੀਤੇਆਪਣੇਸੋਈਕਤੀਅਤਿਧੰਨਿ॥ਆਪਣਲੀਅਧੇ
ਮਿਲੈਵਿਛੁੜਿਕਿਓਵੰਨਿ॥ਸਾਧੁਸੰਗੁਪਰਾਪਤੇਨਨਕਰੰਗਮਾਣਨਿ॥ਤਰਿਜੇਠੁਰੰਗੀ
ਤਿਸੁਪਣਿਜਿਸਕੈਭਾਗਮਥੰਨਿ॥੪॥ਆਸਾਨੁਤਪੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਤਰਿਨਾਨਜਿਨਾਪਾਨਿ
॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਤਿਅਗਿਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀਆਸਾਦਯੋਭਾਇਵਿਗੁਚੀਐਗਲਿ
ਈਅਸੁਜਮਕੀਠਾਸਾਜੇਤਾਥੀਜੈਸੋਲਾਣਮਥੋਜੋਲਿਖਿਆਸਾ॥ਗੋਵਿਵਿਤਾਣੀਪੁ
ਤਾਣੀਓਠਿਚਲੀਗਈਨਿਰਾਸਾ॥ਜਿਨਕੈਸਾਧੁਭੇਟੀਐਦੁਰਗਤਤੋਇਖਲਾਸਾਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪੁਤੁਆਪਣੀਤੇਰੇਦਰਸਨਤੋਇਪਿਆਸਾਪੁਤੁਤੁਪੁਥਿਨੁਦੁਜਾਕੋਨਤੀਨਾਨਕ
ਅਰਦਾਸਿ॥ਆਸਾਨੁਸੁਤੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਨਿਤਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸਾ॥੫॥ਸਿਵ
ਲਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਚਰਨਕਮਲਸਿਓਪਿਆਰਾਮਨੁਤਨੁਰਤਾਸਚਿਰੰਗਿਇਕੋਨਾਮੁ
ਅਧਾਰਾਥਿਖਿਅਰੰਗਕੁੜਾਵਿਅਦਿਸਨਿਸਭੇਢਾਰਾ॥ਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭ੍ਰੰਦਸੁਤੰਦਾ

ਮੇਲਿਸਾਸੁਪੀਵਣਤਰੁ। ਵਲੁਤਿਦੁਪੁਤਸੰਗਿਮਓਲਿਅਸੰਮੁਖਪੁਰਖਅਪਾਰਾਤਰਿਮਿਲੈਨੋਮਨੁ
ਲੋਚਦਾਕਗੀਮਿਲਾਵਣਤਰੁ। ਜਿਨਸਖੀਏਪੁਰੁਪਾਇਆਤਉਤਿਸਕੈਸਦਥਲਿਤਗਾਨਾਨਕਤਰਿਜੀ
ਮਇਆਕਰਿਸਥਦਿਸਵਾਰਣਤਰੁ। ਸਾਵਲੁਤਿਨਸੋਤਗਦੀਜਿਨਗਮਨਾਮੁਓਰਿਤਰੁ। ੬। ਭਾਦੁਇ
ਭੀਮਭੁਲਾਈਆਦੁਜੈਲਗਾਤੋਰੁ। ਲਖਸੀਗਾਰਥਣਾਇਆਕਾਰਜਿਨਤੀਕੇਤੁ। ਜਿਤੁਦਿਨਿਦੇਤਵਿ
ਲਸੀਤਿਤੁਵੈਲੈਕਤਸਨਿਪੇਤੁ। ਪਕੜਿਚਲਾਇਨਿਦੁਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ। ਘਰਿਖੜੇਭੇਖਿਨੈਮ
ਤਿਜਿਨਸਿਭੁਲਗਾਤੋਰੁ। ਤਥਮਰੋੜੈਤਨੁਕਪੇਸਿਆਤਤੁਓਆਸੇਤੁ। ਜੇਤਾਥੀਜੈਸੋਲੁਲੈਕਰਮਾਸੰਦੜਖੇ
ਤੁ। ਨਾਨਕਪੁਰਸਰਣਾਗਤੀਚਰਣਬੋਤਿਥਪੁਭਦੇਤੁ। ਸੇਰਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਤਿਗੁਰੁਰਖਣਵਾਲੇਤੁ
ਤੁ। ੭। ਅਸੁਨਿਪੇਮਓਮਾਤੜਕਿਓਮਿਲੀਐਤਰਿਜਾਇ। ਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਪਦੀਕੋਈਆ
ਲੀਲਵੈਮਾਇ। ਸੰਤਸਤਾਈਪੇਮਕੇਤਉਤਿਜਕੈਲਾਗਾਪਾਇ। ਵਿਲੁਪੁਭਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਦੁਜੀਨ
ਤਿਜਾਇ। ਜਿਨ੍ਹਿਚਾਖਿਅਪੇਮਰਸੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰੇਤਾਘਾਇ। ਆਪੁਤਿਅਗਿਥਿਨਤੀਕਰਤਿਲੈਤੁਪੁਰੁਲਾਜਿ
ਲਾਇ। ਜੇਤਰਿਕੰਤਿਮਿਲਾਈਆਸਿਵਿਭੁੜਿਕਤਤਿਨਜਾਇ। ਪੁਭਵਿਲੁਦੁਜਾਕੋਨਤੀਨਾਨਕਤਰਿਸਰਣ
ਇ। ਅਸੁਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨਮਇਆਤਰਿਗਾਇ। ੮। ਕਤਿਕਿਕਰਮਕਮਾਵਣਦੋਜਨਕਾਤੁਜੋਗਾ।
ਪਰੇਸਰੇਤੋਭੁਲਿਅਵਿਆਪਨਿਸੇਭੋਗਾ। ਵੇਮੁਖਤੋਏਰਾਮੇਤਲਗਨਿਜਨਮਿਵਿਜੋਗਾ। ਖਿਨਮਤਿਕਉੜੇਤੋ
ਏਗਏਜਿਤੜੇਮਾਇਆਭੋਗਾ। ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵਤਿਰੋਜਾ। ਕੀਤਕਿਛੁਨਤੋਵਈਲਿਖਿਆ
ਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾ। ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪੁਰੁਮਿਲੈਤਉਤਰਤਿਸਭਿਥਿਓਗਾ। ਨਾਨਕਕਉਪੁਰੁਗਾਖਿਲੈਤਿਮੇਰੇਸਾ
ਤੋਬੰਦੀਮੋਚਾ। ਕਤਿਕਉਵੈਸਾਪਸੰਗੁਥਿਨਸਤਿਸੇਭੋਸੋਚਾ। ੯। ਮੰਪਿਰਿਮਾਤਿਸੋਤੰਦੀਆਤਰਿਪਿਰਸੰ
ਓਥੈਰੜੀਆਤਾਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਅਗਦੀਜਿਸਾਤਿਥਿਮੇਲੜੀਆਤਾ। ਤਨੁਮਨੁਮਓਲਿਅਗਮਸਿ
ਉਸੰਗਿਪਸਤੋਲੜੀਆਤਾ। ਸਪਜਨਾਤੇਥਾਤਰਿਸੇਰਤਨਿਏਕੇਲੜੀਆਤਾ। ਤਿਨਦੁਖਨਕਥਤੁਉਤਰੈਸੇ
ਜਮਕੈਵਸਿਪੜੀਆਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਿਗਵਿਆਪੁਰੁਆਪਣਾਸੇਦਿਸਨਿਨਿਤਖੜੀਆਤਾ। ਰਤਨਜਵੇਤਰਲਾਲ
ਤਰਿਕੰਠਿਤਿਨ੍ਹਾਜੜੀਆਤਾ। ਨਾਨਕਥਾਛੋਪੁਤ੍ਰਿਤਿਨਪੁਰਸਰਣੀਦਰਿਪੜੀਆਤਾ। ਮੰਪਿਰਿਪੁਰੁਆਰਾਪ
ਣਾਭੁਤ੍ਰਿਨਜੁਮੜੀਆਤਾ। ੧੦। ਪੌਖਿਤੁਖਾਰੁਨਵਿਆਪਾਈਕੰਗਿਮਿਲਿਅਤਰਿਨਾਤੁ। ਮਨੁਥੇਪਿਆਚ
ਕਰਕਿੰਦਰਸਨਿਲਗੜਾਸਤੁ। ਓਟੇਗੋਵਿੰਦਗੇਪਾਲਗਾਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਾਤੁ। ਬਿਖਿਅਪੋਤਿਨ
ਸਕਈਮਿਲਿਸਾਪੁਗੁਣਗਾਤੁ। ਜਤੋਤਉਪਜੀਤਤਮਿਲੀਸਚੀਪ੍ਰਤਿਸਮਾਤੁ। ਕਰੁਗਤਿਲੀਨੀਪਾਰਬੁਤਮਿ

ਥੁਤਿਨਵਿਛੁੜੀਆਤੁ। ਥਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਤਿਸਜਲੁ ਅਗਮ ਅਗਾਤੁ। ਸਰਮਪਈਨਰੇ
 ਏਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਤੁ। ਪੇਖੁਸੁੰਦਰਾਸਰਬਸੁਖਜਿਸੁਖਖਸੇਵੇਪਰਵਾਤੁ॥੧੧॥ ਮਾਘਮੰਜਰੁਸੰ
 ਸਾਧੁਆਪੁਤੀਕਰਿਇਸਨਾਨੁ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਇਸੁਦਿਸਭਨਾਨੋਕਰਿਦਾਨੁ। ਜਨਮਕਰਮਮਲੁ
 ਤਰੈਮਨੇਤਾਇਗੁਮਾਨੁ। ਕਾਮਿਕਰੋਪਿਨਮੋਤੀਐਥਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ। ਸਚੈਮਾਰਗਿਚਲਦਿਅ
 ਸਤਤਿਕਰੇਜਾਨੁ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨੁ। ਜਿਸਨੇਦੈਵੈਦਇਅਕ
 ਜੋਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ। ਜਿਨਾਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨੁ। ਮਾਘਸੁਚੇਸੇਕਾਂਚੀਅ
 ਜਿਨਪੁਰਾਗੁਰਮਿਤਰਵਾਨੁ॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿਅਨੰਦਉਪਾਰਜਨਾਤਰਿਸਜਲਪ੍ਰਗਟੇਅਇ। ਸੰਤਸ
 ਈਰਾਮਕੋਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਅਮਿਲਾਇ। ਸੇਜਸੁਤਵੀਸਰਬਸੁਖਤੁਦਿਦੁਖਾਨਾਤੀਜਾਇ। ਇਛੁ
 ਨਿਵਡਭਾਗਲੀਵਰੁਪਾਇਆਤਰਿਗਾਇ। ਮਿਲਿਸਹੀਅਮੰਗਲੁਗਾਵਤੀਗੀਤਗੋਵਿਦਅਲਾਇ
 ਤਰਿਜੇਤਾਅਵਰੁਨਦਿਸਈਕੋਈਦੁਜਲਵੈਨਲਾਇ। ਤਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਓਨਿਤਚਲਦਿਤੀ
 ਨੁਜਾਇ। ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਰਖਿਅਨੁਥੁਤਿਨਜਨਮੈਪਾਇ। ਜਿਤਵਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਤੇਰਨਾਨਕ
 ਚਰਦੀਪਾਇ। ਫਲਗੁਣਿਨਿਤਸਲਾਤੀਐਜਿਸਨੇਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧੩॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਿਆ
 ਇਅਤਿਨਕੇਕਾਜਸਰੇ। ਤਰਿਗੁਰੁਪੁਰਾਅਰਾਧਿਆਦਰਗਤਸਚਿਖਰੇ। ਸਰਬਸੁਖਾਨਿਪਿਚਰਣ
 ਤਰਿਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰੇ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਈਅਥਿਖਿਅਨਾਤਿਗੇ। ਕੁਜਗਏਦੁਬਿਧਾਨ
 ਪੁਰਨਸਚਿਭਰੇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਸੇਵਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁਪਰੇ। ਮਾਤਦਿਵਸਮੁਰਤਭਲੇਜਿਸ
 ਉਨਦਰਿਕਰੇ। ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਰਸਦਾਨੁਕਿਰਪਾਕਰਤੁਰੇ॥੧੪॥ ੧॥

ਮਾਘਮਤਲਾ ੫ ਦਿਨਗੋਦਿ ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾਤਰਿ
 ਸਿਮਰੀਦਿਨਸਭਿਰੈਲਾ। ਆਪੁਤਿਅਗਿਸਰਦੀਪਵਾਂਮੁਖਿਥੋਲੀਮਿਠੇਰੈਵੈਲਾ। ਜਨਮ
 ਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਅਤਰਿਮੇਲਤਸਜਲੁਸੈਲਾ। ਜਿਜੀਅਤਰਿਤੇਵਿਛੁੜੇਸੇਸੁਖਿਨਵਸ
 ਤਿਭੈਲਾ। ਤਰਿਪਰਬਿਨੁਚੈਨੁਪਾਈਐਖੋਜਿਭਿਠੇਸਭਿਰੈਲਾ। ਆਪਕਮਾਏਵਿਛੁੜੀਚੈ
 ਨਕਾਤੁਦੇਲਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਤਰਾਖਿਲੇਤੁਤੋਰਨਾਤੀਕਰਲਕਰੇਲਾ। ਤਰਿਤੁਪਵਿਲੁਖਕੁਰ
 ਲਾਭਤੀਐਕਿਥੈਵੈਲਾ। ਨਾਨਕਕੀਥੈਨਤੀਅਤਰਿਸੁਰਜਨੁਦੇਖੈਨੈਲਾ॥੧॥ ਜੀਅ
 ਬਿਰਥਾਸੇਸੁਣਤਰਿਸੰਮੁਖਪੁਰਖੁਅਪਾਰਾ। ਮਰਦਿਜੀਵਦਿਅਰਾਪਣਾਸਭਨਾਕਾਅ

ਧਰਮਾਸੁਰੇਪੈਈਐਤਿਸੁਕੰਤਕੀਵਡਾਜਿਸੁਪਰਵਾਰਾਉਚਾਅਗਮਅਗਾਪਿਥੋਧ
ਕੇਭੁਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾਸੇਵਾਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਸੰਤਕੀਤੋਇਛਾਰਾਦੀਨਾਨਾਥਦੈਅਲ
ਦੇਵਪਤਿਤਉਧਾਰਣਤੁਆਦਿਨੁਗਾਦੀਰਖਦਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰਾਕੀਮਤਿਕੋਇਨ
ਜਾਣਈਕੋਨਾਤੀਤੋਲਣਤੁਆਮਨਤਨਅੰਤਰਿਵਸਿਰੇਨਾਨਕਨਹੀਸੁਮਾਰਾਦਿਨੁਗੋਲਿ
ਨਿਪੁਰਕਭਿਸੇਵਦੇਤਿਨਕੈਸਦਥਲਿਤੁਆ॥ ੨॥ ਸੰਤਅਗਾਧਨਿਸਦਾਸਦਾਸਭਨਾਕਾਥ
ਖਸਿਦੁਆਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਅਕਰਿਕਿਰਪਾਦਿਤੀਅਨੁਜਿੰਦੁਆਗੁਰਸਥਦੀਅਗਾਧੀ
ਐਜਪੀਐਨਿਰਮਲਮੰਤੁਆਕੀਮਤਿਕਯਨਜਾਈਐਪਰਮੇਸੁਰੇਥਅੰਤੁਆਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਨਾ
ਰਾਇਨੋਸੋਕਤੀਐਭਗਵੰਤੁਆਜੀਅਕੀਲੋਚਾਪੁਰੀਐਮਿਲੈਸੁਆਮੀਕੰਤੁਆਨਾਨਕਜੀਵੈਜ
ਪਿਤਰੀਦੋਖਸਭੇਤੀਤੰਤੁਆਦਿਨੁਗੋਲਿਜਿਸੁਨਵਿਸਰੈਸੋਤਰਿਅਓਵੈਜੰਤੁਆ॥ ੩॥ ਸਰਬਕ
ਲਾਪੁਭਪੁਰਲੇਮੰਦੁਆਨਿਮਾਦੀਥਾਉਆਤਰਿਓਟਗਤੀਮਨਅੰਦਰੇਜਪਿਜਪਿਜੀਵੰ
ਨਾਉਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਅਪਣੀਜਨਪੁਤੀਸੰਗਿਸਮਾਉਆਜਿਉਤੁਰਾਖਤਿਤਿਓਰਤੰਤੋ
ਰਾਦਿਤਪੈਨਾਖਾਉਆਉਦਮੁਸੋਈਕਰਾਇਪੁਭਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾਉਆਦੁਜੀਜਾਇ
ਨਸੁਝਈਕਿਥੈਕੁਕਣਜਾਉਆਅਗਿਅਨਬਿਨਾਸਨਤਮਹਰਣਉਚੇਅਗਮਅਮਾਉਆ
ਮਨੁਵਿਛੁਜਿਅਤਰਿਮੇਲੀਐਨਾਨਕਏਤੁਸੁਆਉਆਸਰਬਕਲਿਅਣਾਤਿਤੁਦਿਨਿ
ਤਰਿਪਰਸੀਗੁਰਕੇਪਾਉਆ॥ ੪॥ ੧॥

ਮਾਝਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਮਿਮਤਲਾ ੧

ਮਲਕਮੁਹੀਦਤਥਾਚੰਦ੍ਰਾਸੋਹੀਆਰੀ

ਪੁਨੀਗਾਵਲੀ॥

ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੧

ਗੁਰਦਾਤਲਾ

ਤਿਵੈਘਰਗੁਰਦੀਪਕੁਤਿਤਲੋਇ॥ ਅਮਰਪਦਾਰਥਨਾਨਕਾਮੰਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਤੇਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੧

ਪਤਿਲੋਪਿਅਰਿਲਗਾਥਲਦੁਧਿ॥ ਦੁਜੈਮਾਇਥਪਕੀਸੁਧਿ॥ ਤਿਜੈਰਥਾਭ

ਭੀਥੇਥਾ॥ ਚਉਥੋਪਿਅਰਿਓਪੰਨੀਖੇਡਾ॥ ਪੰਜਵੈਖਾਲਪੀਅਲਕੀਧਾਤਾ॥ ਛਿਵੈਕਾਮੁਨਾ

ਛੈਜਾਤਿ॥ ਸਤਵੈਸੰਜਿਕੀਅਘਰਵਾਸੁ॥ ਅਠਵੈਕੋਪੁਤੇਅਤਨਨਾਸੁ॥ ਨਵੈਧਉਲੇ

ਭੇਸਾ॥ ਦਸਵੈਦਧਾਤੇਅਸੁਅਤਾ॥ ਗਏਸਿਗੀਤਪੁਕਾਰੀਧਾਤਾ॥ ਉਠਿਅੰਤਸੁਦਸ

ਰਾਤਾ॥ ਅਏਅਗਏਅਮੁਖੰਨਾਉ॥ ਪਿਛੈਪਤਲਿਸਦਿਤੁਕਾਵਾ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿ

ਪੁਪਿਅਰਾ॥ ਬਾਝਗੁਰੂਰੁਥਾਸੰਸਾਰ॥ ੨॥ ਮਃ ੧

ਦਸਥਾਲਤਲਿਥੀਸਰਵਲਿ

ਤੀਸੰਕਾਸੁੰਦਰੁਕਤਾਵੈ॥ ਚਾਲੀਸੀਪੁਰੁਤੇਇਪਚਾਸੀਪਗੁਖਿਸੈਸਠੀਕੋਥੋਢੇਪਅਏ

ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਹੀਲੁਅਸੀਤਕਾਵਿਉਤਰੁਨਪਵੈ॥ ਨਵੈਕਾਸਿਤਜਾਸਲੀਮੁਲਿਨਜਾਵੈ

ਅਪਥਲਾ॥ ਚੰਢੋਲਿਮੁਛੁਛਿਮੁਡਿਠੁਮੈਨਾਨਕਜਗੁਪੁਏਕਾਧਵਲਤਰੁ॥ ੩॥

ਪਉੜੀ॥

ਤੁੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਤੈਅਪਿਸਿਸਟਿਉਪਾਤੀ॥ ਰੰਗਪਰੰਗਉਪਰਜਾ

ਥਾਥਉਥਿਧਿਭਾਤੀ॥ ਤੁੰਜਾਣਤਿਜਿਨਿਉਪਾਈਐਸਭੁਖੇਲੁਤਮਾਤੀ॥ ਇਕਿਅਵਤਿਏਕਿ

ਤਿਉਠਿਥਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੁਲਿਅਰੰਗਿਤਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ ਸੋਸੇਵੁ

ਸਤਿਨਿਰੰਜਨੋਤਰਿਪੁਰਖੁਥਿਧਾਤੀ॥ ਤੁੰਅਪੇਅਪਿਸੁਜਾਣੁਤੈਵਡਪੁਰਖੁਵਡਾਤੀ॥ ਜੋਮਨਿ

ਚਿਤਿਤੁਪੁਪਿਅਏਦੇਮੇਰੇਸਚਿਅਥਲਿਥਲਿਤਉਤਿਨਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧

ਜੀਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਅਗਥਿਅਥਲਤਥਲਾਇ॥ ਅਖੀਦੇਖੈਜਿਤਵਾਥੋਲੈਕੰਨੀਸੁਰਤਿਸਾ

ਇ॥ ਪੈਗਿਚਲੈਤਥੀਕਰਣਾਦਿਤਾਪੈਨੈਖਾਇ॥ ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਅਤਿਸਤਿਨਜਾਵੈਅੰ

ਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ ਜਾਭਜੈਤਠੀਕਰੁਤੇਵੈਘਾੜਤਘੜੀਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਤਿਪਤਿਧਿ

ਵਿਦੁਪਰਿਨਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਦੈਦੇਥਾਵੁਤਿਤਾਚੰਗਮਨਮੁਖਿਐਸਾਜਾਣੀਐਸੁਰ
ਤੇਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤਕੀਕਿਅਕਰਿਅਖਿਵਖਾਣੀਐਅੰਤਰਿਥਤਿਕੈਕਰਮਕਮਾਵੈਸੋਚਤੁਕੰ
ਗੀਜਾਣੀਐਜੋਧਰਮੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਧਰਮਨਉਤਵੈਪਾਪਿਕਮਾਵੈਪਾਪੀਜਾਣੀਐਤੁੰਅਪੇਖੇ
ਲਕਰਿਸਭਿਕਰਤੇਕਿਅਦੁਜਾਅਖਿਵਖਾਣੀਐਜਿਚਰੁਤੇਗੀਜੋਤਿਤਿਚਰੁਜੋਤੀਵਿਚਿਤੁਥੇ
ਲਤਿਵਿਦੁਜੋਤੀਕੋਈਕਿਭੁਕਰਿਪੁਦਿਖਾਸਿਅਣੀਐਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਗੀਅਇਅਤਰਿ
ਇਕੋਸੁਘਜੁਸੁਜਾਣੀਐ॥ ੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਧੁਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਧੰਧੈਲਾ
ਇਅਮੋਤਰਗਉਲੀਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੁਜਗਤੁਧੁਅਇਅਗਤਿਸਨਅੰਦਰਿਅਗਨਿਤੈ
ਨਹਤਿਪਤੈਭੁਖਤਿਤਾਇਅਗਸਤਸਾਇਤੁਸੈਸਾਰੁਤੈਮਰਿਜੰਮੈਅਇਅਜਾਇਅਗਥਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਮੋਹੁਨਤੁਟਈਸਭਿਥਕੈਕਰਮਕਮਾਇਅਗਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਖਿਅਈਐਸੁਖਿਰਜਾਜਾਤੁਧੁ
ਭਇਅਗਕੁਲੁਭਿਧਰੇਅਪਣਪੰਨੁਜੇਦੇਦੀਮਾਇਅਗਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਭਵਣੀਜਿਨਿਤਰਿਸੇਤੀ
ਚਿਤੁਲਾਇਅਗ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੨ ਅਖੀਥਾਝੁਵੇਖਣਾਵਿਦੁਕੰਨਸੁਨਣਾ॥
ਪੈਰਾਥਾਝੁਚਲਣਾਵਿਦੁਭਾਕਰਣਾਜੀਭੈਥਾਝੁਥੋਲਣਾਇਉਜੀਵਤਮਰਣਾਨਾਨਕੁ
ਕਮੁਪਛਾਣਿਕੈਤਉਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਦਿਸੈਸੁਣੀਐਜਾਣੀਐਸਾਓਨਪਾਇਅ
ਜਾਇ॥ਗੁਤਲਾਟੁੰਡਾਅੰਧੁਲਾਕਿਉਗਲਿਲਗੋਧਾਇ॥ਭੈਕੇਚਰਣਕਰਭਾਵਕੇਲੋਇਲਸੁਰਤਿਕ
ਰੇਇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸਿਅਣੀਏਇਵਕੰਤਮਿਲਾਵਾਉਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੁ
ਤੈਤੁਧੁਦੁਜਾਖੇਲੁਰਚਾਇਅਗਤਉਮੈਗਰਭੁਧੁਪਾਇਕੈਲੋਭੁਅੰਤਰਿਜੰਤਾਪਾਇਅਗਜਿਓਭੁ
ਵੈਤਿਓਰਭੁਤੁਸਭਕਰੇਤੇਰਕਰਾਇਅਗਾਇਕਨਾਥਖਸਤਿਮੇਲਿਲੈਤਿਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਇਅ
ਇਕਿਖਜੇਕਰਤਿਤੇਗੀਚਾਕਰੀਵਿਦੁਨਵੈਤੋਰੁਨਭਾਇਅਗਤੋਰੁਕਾਰਵੇਕਾਰੈਇਕਿਸਚੀਕਾ
ਰੈਲਾਇਅਗਪੁਤੁਕਲਤੁਰੁਟਭੁਏਇਕਿਅਲਿਪਤੁਰਤੇਜੋਤੁਪੁਰਾਇਅਗਥਿਤਿਅੰਦਰੁਭਾਤ
ਰੁਨਿਰਮਲੇਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਅਗ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੧ ਸੁਇਨੈਕੈਪਰਥਤਿਗੁਠਾਕਰੀ
ਕੈਪਾਣੀਪੈਅਲਿਾਕੈਵਿਚਿਧਰਤੀਕੈਅਕਾਸੀਓਰਧਿਰਤੰਸਿਰਿਭਾਰਿ॥ਪੁਰੁਕਰਿਕਾਇਅਕ
ਪਜੁਪਤਿਗੰਧੋਵੰਸਦਾਵੇਕਥੀ॥ਥਗਾਰਤਾਪੀਅਲਾਕਾਲਾਥੇਦਾਕਰੀਪੁਕਾਰਾਤੋਇਕਚੀਲੁਰ
ਤੰਮਲੁਧਾਗੀਦੁਰਮਤਿਮਤਿਵਿਕਾਰਾਨਾਤਉਨਮੈਨਾਤਉਰੋਵੰਨਾਨਕਸਥਦੁਵੀਚਰੀ॥ ੧॥

ਮ:੧ ਵਸਤੁਪਖਲਿਪਖਲੇਕਾਇਆਪੇਸੰਜਮਿਤੋਵੈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਗੀਨਤੀਜੈਵੈਥਾਤਰੁਮਲਿਮ
ਲਿਖੋਵੈਅੰਧਭੁਲਿਪਇਆਜਮਜਾਏਵਸਤੁਪਰਾਈਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨੈਤਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁ
ਘਾਏਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਉਮੈਤੁਟੈਤਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਨਾਮੁਜਪੈਨਾਮੋਅਰਾਪੇਨਾ
ਮੋਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਤੰਸਿਸੰਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿ
ਤੀਕੀਆਵਿਜੋਗੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆਮੁਰਖੁਭੋਗੈਭੋਗੁਦੁਖਸਥਾਇਆਸੁਖੁਤਉਠੈਗਪਾ
ਕਮਾਇਆਤਰਖੁਤਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਖਪਾਇਆਮੁਰਖਗਣਤਗਣਾਇਏਗਜਾਪਾਇ
ਆਸਤਿਗੁਰਤੀਖਿਨਿਥੇਜੁਏਗਜੁਚੁਕਾਇਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਤੋਗੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥
ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੧ ਕੁਤੁਥੋਲਿਮੁਰਦਾਰੁਖਾਇਅਵਗੀਨੋਸਮਝਾਵਣਿਜਾਇਆਮੁਠਾਅਪਿਪੁ
ਤਾਏਸਾਥੈਨਾਨਕਐਸਾਅਗੁਜਾਪੈ॥੧॥ ਮ:੪ ਜਿਸਦੈਅੰਦਰਿਸਚੁਤੈਸੋਸਚਾਨਾਮੁ
ਮੁਖਿਸਚੁਅਲਾਏਓਤਰਿਮਾਰਗਿਅਪਿਚਲਦਤੋਰਨਨੋਤਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏਜੇਅਗੈਤੀ
ਰਬੁਤੋਇਤਾਮਲੁਲਾਏਓਪਜਿਨਾਏਸਗਵੀਮਲੁਲਾਏਤੀਰਥਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਅਨਦਿ
ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਓਤੁਅਪਿਛੁਟਾਰੁਟੰਬਸਿਓਦੇਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਭਸਿਸਟਿਓਗੁ
ਏਆਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਥਲਿਤਰੈਜੋਅਪਿਜਪੈਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਏ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਇਕਕੰਦਮੁਲੁਚੁਣਿਖੰਡਿਵਣਖੰਡਿਵਸਾਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਫਿਰਤਿਜੋਗੀਸੰਨਿਆ
ਸਾਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਥਤੁਤੁਛਾਦਨਭੋਜਨਕੀਆਸਾਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਨਗਿਰਤੀ
ਨਉਦਾਸਾਜਮਕਾਲੁਸਿਰੁਨਉਤਗੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾਗੁਰਮਤੀਕਾਲੁਨਾਵੈਨੈਜਾਓ
ਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾਸਚਾਸਥਦੁਸਚੁਮਨਿਘਰਤੀਮਾਤਿਉਦਾਸਾਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿ
ਆਪਣੇਸੇਅਸਾਭੇਨਿਰਾਸਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਜੇਰਤੁਲਗੈਕਪੜੈਜਾਮਾਓਇ
ਲੀਤੁਜੇਰਤੁਪੀਵਤਿਮਾਣਸਾਤਿਨਕਿਉਨਿਰਮਲੁਚੀਤੁਨਾਨਕਨਾਉਖੁਦਾਇਕਾਦਿਲਿਓ
ਮੁਖਿਲੇਹੁਅਵਗਿਦਿਵਜੇਦੁਨੀਕੇਤੁਠੇਅਮਲਕਰੇਹੁ॥੧॥ ਮ:੧ ਜੰਤਉਨਾਤੀਤੰਕਿਆ
ਅਖੰਕਿਤੁਨਾਤੀਕਿਆਤੋਵੰਗੀਤਾਕਰਣਕਤਿਅਕਥਨਭਰਿਅਭਰਿਭਰਿਓਵੰਗੀਅਪਿ
ਨਬੁਝਲੋਕਬੁਝਾਈਐਸਾਅਗੁਤੋਵੰਗਾਨਾਨਕਅੰਧਤੋਇਕੈਦਸੇਰਾਤੈਸਭਸੁਮੁਤਾਏਸਾਥੈ
ਅਗੈਗਇਆਮੁਤਮੁਤਿਪਾਤਿਸੁਐਸਾਅਗੁਜਾਪੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਤਰਤੀਸਭ

ਤੁੰਘੀ ਮੁਰਤ ਵੀਚਰਾ ਤੁੰਗਣ ਤੈਕਿਨੈਨ ਪਾਇ ਚਿਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਪਜਿਅ ਮੁਰਖੁ ਅਖੀ ਐਜਿ ਸੁਲ
ਬੁਝੈ ਅੰਕਾਰਾ ਨਉ ਪਤੀ ਐਨ ਉਥੁ ਈ ਐਗੁਰਮ ਤੀਵੀਚਰਾ ਗੁਰਮ ਤੀਨ ਮੁਖੁ ਖਟਿ ਅਭਗਤੀ
ਭੇਰੰਡਰਾ ਨਿਗਮ ਲੁਨ ਉਮੰਨਿ ਆਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਅਰਾ ਜਿਸਦੀ ਉਪਗਏ ਤੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪ
ਗਾਸਚਾ ਸੁਇਕੁ ਤੁੰਤੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਲ ਜਾਗਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਮਿਤਗਮ ਸੀਤਿ ਸਿ

ਦੁਕੁ ਮੁਸਲਾ ਤੁਕੁ ਤਲਾ ਲੁਕੁ ਰਾਣਾ ਸਹਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੋ ਜੋਤੋ ਤੁਮੁ ਸਲਾ ਮਾਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਥਾ ਸਚੁ
ਪੀਕੁ ਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜਾ ਤਸਥੀ ਸਤਿ ਸੁਭਾ ਵਸੀਨ ਨਕਰੇ ਥੈਲਾ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਤੁਕੁ ਪਰ
ਇਅਨ ਨਕਾ ਉਸੁ ਅਰੁ ਉਸੁ ਗਾਇ। ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਤਾਮਾ ਤਾਭੇ ਜਾ ਮੁਰਦੁ ਨਖਾਇ। ਗਲੀਭਿ ਸ
ਭਿਨ ਜਾਈ ਐਢੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ। ਮਾਰਧਾ ਤਿਤਰਾ ਮਮਤਿ ਤੋਇ ਤਲਾ ਲੁਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਗਲੀ
ਰੁੜੀ ਈਕੁ ਜੋਪੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਉ। ਪਤਿਲਾ ਸਚੁ
ਤਲਾ ਲੁਦੁ ਇਤਿ ਜਾਥੈ ਰਖੁ ਦਾਇ। ਚਉਥੀ ਨੀ ਅਤਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ। ਕਰਣੀ ਕ
ਲਾਮਾ ਅਖਿ ਕੈਤਾ ਮੁਸਲਾ ਮਾਣੁ ਸਦਾਇ। ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੁਤਿ ਆਰੁ ਕੁਤੈ ਕੁਤੀ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥

ਪਉੜੀ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਲ ਜਦੇ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇਵਾ ਪਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈ ਅਨਿਅੰ
ਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ਵਿਲੁਗੁਰ ਕਿਨੈਨ ਲਾਧਿ ਅਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੁਤਿ ਆਰਾ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਜੈ ਪ
ਚਿਮੁਏ ਨਥੁ ਝੁਹਿ ਵੀਚਰਾ ਇਕ ਸੁਥਾ ਝੁਹੁ ਦੁਜਾ ਕੋਨ ਤੀਕਿ ਸੁਅਗੈ ਕਰਤਿ ਪੁਕਾਰਾ ਇਕਿ ਨਿਰ
ਰਪਨ ਸਦਾ ਭਉਕ ਦੇ ਇਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਗਾ ਵਿਲੁਨਾ ਵੈ ਤੋਰੁ ਪੰਨੁ ਨ ਤੀਤੋਰੁ ਥਿਖਿ ਅਸਭੁ ਢਰਾ
ਨਾਨਕ ਅਪਿਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅਪਿਤੁਕ ਮਿਸਵਾਰਣਤਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਮੁਸਲਾ ਮਾ

ਕੁਕਾ ਵਲੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾਤੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਾ ਮਾਣੁ ਕਾਵੈ। ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨ ਕਰਿ ਮਿਰਾਮ
ਸਕਲਾ ਮਨਾ ਮਾਣੁ ਮੁਸਾਵੈ। ਤੋਇ ਮੁਸਲਿ ਮੁਦੀਨ ਮੁਤਲੈ ਮਰਣੀ ਵਲ ਕਾਭਰੁ ਮੁਚੁ ਕਾਵੈ
ਰਬਕੀਰ ਜਾਇ ਮੰਨੈ ਸਿਰਉ ਪਰਿਕਰਤ ਮੰਨੈ ਅਪੁਗਵਾਵੈ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਿਤਰੰ
ਮਤਿ ਤੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਾ ਮਾਣੁ ਕਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ਪਰਤਰਿਕਾ ਮੁਕੋ ਧੁਝੁ ਠੁਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਅ
ਅੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ। ਤਜਿਕਾ ਮੁਕਾ ਮਨੀ ਮੋਤੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ। ਤਜਿ ਮਨੁ
ਅਭਮਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਅਸ ਅਸਰਾ ਮਲਿ ਵਲਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਸਚਾ ਸਥ ਦਿਤਰਿ ਨੀਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੰਯੇਰ ਘਤਿ ਸਿਕਦਰ ਕੋਇ ਨਗ

ਸੀਥੀ। ੩੮ ਪਟਲ ਬਾਜਾਹੁ ਕਮੀ ਛਤ ਸੀਥੀ। ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁਖ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ। ਦਰਬੰ
 ਭੇਰੰਡ ਰਹੀ ਤੇ ਇਕ ਖੇਲਾ। ਤਾਜੀ ਰਬਤੁ ਖਾਹਤਾ ਥੀ ਪਾਖਰੇ। ਥਾਗ ਮਿਲਾ ਖਾਧਾ ਰਬਤ ਕਿਥੈ ਸਿਆਪ
 ਟੇ। ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਗਾਇ ਚੇਲਾ ਲਤੀ। ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਾਤਾਰ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ॥ ੮॥
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਨਦੀ ਅਹੋਵਤਿ ਪੇਲ ਵਾਸੁ ਮਹੋਵਤਿ ਦੁਧ ਘੀਉ। ਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਸਕਰੋਵੈ ਖੁਸ਼ੀ
 ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ। ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨ ਰੁਪਾ ਤੋਵੈ ਤੀਰੇ ਲਾਲ ਜਗਾਉ। ਭੀਤੁ ਤੈਸਾ ਲਾਲ ਆਖ ਲਲ
 ਤੈਨ ਚਾਉ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਭਾਰ ਅਠਾਰ ਮੇਵ ਤੋਵੈ ਗੁਰੂ ਜੋਇ ਸੁਆਉ। ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਠਿਰ
 ਦੇਰ ਖੀਅਤਿ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤੋਵੈ ਥਾਉ। ਭੀਤੁ ਤੈਸਾ ਲਾਲ ਆਖ ਲਲ ਤੈਨ ਚਾਉ॥ ੨॥ ਮ: ੧
 ਜੇਦੇ ਤੈਦੁ ਖੁਲਾਈ ਐ ਪਾਪ ਗਰਤ ਦੁਇ ਗੁਰੂ। ਰਤੁ ਪੀਲੇ ਗਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀ ਅਤਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾ
 ਉ। ਭੀਤੁ ਤੈਸਾ ਲਾਲ ਆਖ ਲਲ ਤੈਨ ਚਾਉ॥ ੩॥ ਮ: ੧ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੇ ਤੋਵੈ ਖਾਣੇ
 ਵੈਵਾਉ। ਸੁਰਗੈ ਦੀਅ ਮੋਹਣੀ ਆਇ ਸਤੀ ਅਹੋਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਜਾਉ। ਭੀਤੁ ਤੈਸਾ ਲਾਲ
 ਆਖ ਲਲ ਤੈਨ ਚਾਉ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਦਠੈ ਲੀਗੈ ਬਾਨਾਖ ਸਮੁਨ ਜਾਲਈ। ਸੋਕਤੀ ਐ
 ਦੇਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ। ਕਲਤਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀ ਐ। ਵਿਦੁਨਾ ਵੈਵੇ ਕਥਿ ਭਰਮੇ ਪਦ
 ਐ। ਗਾਤ ਦੇਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਫੁ ਸੀ। ਕੁਠਰੇ ਅਕੁਠਰੇ ਲੈ ਪਇਆ ਦਸੁ ਸੀ। ਸਭ ਦੁਨੀ
 ਅਸੁ ਥਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਐ। ਸਿਫੈ ਦਰਿ ਦੀਵਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਐ॥ ੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
 ਸੋ ਜੀਵਿ ਅਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸਿ ਅਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ। ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਖੀ ਜਾਇ।
 ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ। ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ਰੰਗਿ ਰਤਨ ਚੈਨੰਗੁ। ਨਾਨਕ ਠਗਿ ਆਮੁਰਾ
 ਜਾਇ। ਵਿਦੁਨਾ ਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਤੋਇ। ਜਾਮਨਿ
 ਨਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ। ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘੋਰੁ ਜੁਮਿ ਠਾਕਿਆ ਮੈਦਾ। ਕਿਆ ਮਾਸੁ। ਕਿਆ ਕਪੜੁ
 ਕਿਆ ਸੋਜਾ ਸੁਖਾ ਲੀਕੀ। ਜੀਤਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ। ਕਿਆ ਲਸਕਰ। ਕਿਆ ਨੇਥ ਖਵਾਸੀ। ਆਵੈ ਮਠਲੀ
 ਵਾਸੁ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਸਭੇ ਟੋਲਾ ਵਿਦੁ ਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ
 ਸਚੁ ਪਰਖੀ ਐ। ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਤਬਿ ਮਰੀ ਐ ਚਖੀ ਐ। ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀ ਐ।
 ਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਦਰੁ ਦਰਿ ਦੀਵਾ ਲੀ ਐ। ਫੁਰਮਾਨੀ ਤੈ ਕਾਰਖ ਸੀਮ ਪਠਾਇਆ। ਤਬ ਲਾਬਾਜ
 ਚਾਹ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਕਿ ਤੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ। ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ

ਖਤੀ॥ ੧੦ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ਜਪਕਾਤਕਟਿਅਗਤੀਸੁਪ੍ਰਵਿਸ਼ਿਗਸਤੁਕੀਸਾਰਾ

ਚੇਬਿਅਕਲੁਲਇਅਤਨੁਤਾਤਿ। ਦੁਇਪੁਤਚਕੀਜੋਤਿਕੈਪੀਸਣਅਇਥਾਤਿਠਾਜੋਦ
ਰੇਗੇਸੁਰੁਥੇਨਾਨਕਅਜਥੁਤਿਠਾ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਵੇਖੁਜਿਮਿਠਕਟਿਅਕਟਿਕੁਟਿਥਪਾ
ਪਇ। ਖੁੰਛਾਅੰਦਰਿਗਥਿਕੈਦੇਨਿਸੁਮਲਸਜਾਇ। ਰਸੁਕਸੁਟਟਰਿਪਾਈਐਤਪੈਤੈਵਿਲਲਾ
ਇ। ਭੀਸੋਫੋਗੁਸਮਾਲੀਐਦਿਚੈਅਗਿਜਲਾਇ। ਨਾਨਕੀਮਠੈਪਤਰੀਐਵੇਖੁਲੋਕਅਇ

॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਨਾਮਰਲੁਨਚਿਤਿਅਸਘਣੇਰਿਅਗਮਰਿਮਰਿਜੰਮਤਿਨਿਤਕਿ

ਸੈਨਕੇਰਿਅਗਾਅਪਨੈਮਨਿਚਿਤਿਕਤਨਿਚੰਗੇਰਿਅਗਜਮਰਜੈਨਿਤਨਿਤਮਨਮੁਖੇਤਰਿਅ
ਮਨਮੁਖਲੁਤਰਮਕਿਅਨਜਾਇਅਗਾਥਪੇਕਰਨਿਸਲਾਮਖਸਮਨਭਾਇਅਗਸਚੁ
ਮਿਲੈਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਤਿਥਭਵਸੀ। ਕਰਸਨਿਤਖਤਿਸਲਾਮੁਲਿਖਿਅਪਵਸੀ॥ ੧੧॥

ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੧ ਮਛੀਤਰੁਕਿਅਕੇਰਪੰਖੀਕਿਅਅਕਾਸੁ। ਪਥਰਪਾਲਕਿਅ

ਕੇਰੁਸੇਰਕਿਅਪਰਵਾਸੁ। ਕੁਤੇਚੰਦਨੁਲਾਈਐਭੀਸੋਕੁਤੀਧਾਤੁ। ਬੋਲਾਜੈਸਮਣਾ
ਈਐਪੜੀਅਤਿਸਿੰਮਤਿਪਠਾ। ਅੰਧਾਚਾਨਦਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਤਿਪਚਾਸਾ। ਚਉਣੇ
ਜੁਇਨਪਾਈਐਚੁਦਿਚੁਦਿਖਵੈਘਾਸੁ। ਲੇਤਮਾਰਦਿਪਾਈਐਛੋਨੋਨੋਇਕਪਾਸਾਨ
ਨਕਮੁਖਏਤਿਗੁਲ੍ਹੇਲੈਸਦਵਿਲਾਸੁ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਕੈਤੰਕੰਚਨੁਤੈਸਚੁ। ਅਗਨੀ

ਗੰਢੁਪਾਏਲੇਤਰੁ। ਗੋਗੀਸੇਤੀਤੁਟੈਭਤਰੁ। ਪੁਤੀਗੰਢੁਪਵੈਸੰਸਾਰਿ। ਰਾਜਮੰਗੈਦਿਤੈ

ਗੰਢੁਪਾਈ। ਕੁਖਿਅਗੰਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇ। ਕਾਲਾਗੰਢੁਨਦੀਅਮੀਤਝੇਲਾ। ਗੰਢੁਪਗੀਤਿ

ਮਿਠੇਬੋਲਾ। ਥਦਾਗੰਢੁਬੋਲੈਸਚੁਕੋਇ। ਮੁਇਅਗੰਢੁਨਕੀਸਤੁਤੋਇ। ਏਤੁਗੰਢਿਵਰ

ਤੈਸੰਸਾਰੁ। ਮੁਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਤਿਮਾਰਾ। ਨਾਨਕੁਅਖੈਏਤੁਬੀਚਾਰੁ। ਸਿਫਤੀਗੰਢੁਪ

ਵੈਦਰਥਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਅਪੇਕੇਰਬੀਚਾਰੁ। ਇਕਿਖੈ

ਟੇਇਕਿਖੈਅਪੇਪਰਖਲਤਰੁ। ਖੇਰਖਜਾਨੈਪਾਈਅਤਿਖੋਟੇਸਟੀਅਤਿਥਾਤਰਿਵਾਰਿ॥

ਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਤਸੁਟੀਅਤਿਕਿਸੁਅਗੈਕਰਤਿਪੁਕਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਭਜਿਪਵਤਿ

ਏਤਰਲੀਸਾਰੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਖੋਟਿਅਤੁਖੇਰੇਕੇਰਸਥਦਿਸਵਾਰਲਤਰੁ। ਸਚੀਦਰਗਤ

ਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਅਗਿ। ਗਣਤਤਿਨਦੀਕੋਕਿਅਕੇਰਜੈਅਪਿਥਖਸੇਕਰ

ਤਾਰਿ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਹਮ ਜੇਗਜਿ ਮੀ ਦੁਨੀ ਅਪੀਗ ਮਸਾਇਕਾ ਹੋ
 ਅਮਾ ਮੇਰਾ ਦਿਥਾ ਦਿਸਾਤਾ ਅਠਾ ਯੁਗਾਇ ਏਕੁ ਤੁਹੀ ਏਕੁ ਤੁਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਦੇਵ
 ਦਾਨਵਾਨਗਾਨ ਸਿਧਸਾਧਿਕਾਧਰਾ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ॥ ਏਕੁ ਤੁਹੀ ਏਕੁ ਤੁਹੀ॥
 ਮਃ ੧ ਨਦਾ ਦੇ ਦਿਤੰਦਾ ਦਮੀਨਾਨ ਸਪਤ ਜੇਗਜਿ ਮੀ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ॥
 ਏਕੁ ਤੁਹੀ ਏਕੁ ਤੁਹੀ॥ ੩॥ ਮਃ ੧ ਨਸੁਰਸ ਸਿਮੰਡ ਲੋਨਾਨ ਸਪਤ ਦੀਪਨ ਤਜੋਲੋ॥
 ਅੰਨ ਪਥਿ ਲਿਖਿ ਰੁਨ ਕੁਈ॥ ਏਕੁ ਤੁਹੀ ਏਕੁ ਤੁਹੀ॥ ੪॥ ਮਃ ੧ ਨਰਿਜ ਕੁਦਸਤ ਅਕ
 ਸੋ॥ ਹਮਾ ਏਕੁ ਅਸਵ ਸੋ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ॥ ਏਕੁ ਤੁਹੀ ਏਕੁ ਤੁਹੀ॥ ੫॥
 ਮਃ ੧ ਪਰੰਦੇ ਨਗਿਰ ਤੰਗਾ ਦਰਖਤ ਅਥ ਅਸਕਗਾ ਦਿਤੰਦਾ ਸੁਈ॥ ਏਕੁ ਤੁਹੀ ਏਕੁ
 ਤੁਹੀ॥ ੬॥ ਨਾਨਕ ਦਿਲਾ ਰੋਲਿਖਿ ਅਸੋਇ॥ ਮੇਟਿ ਨਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਕਲਾ ਪਰੋਤਿ ਰੋਸੁਈ
 ॥ ਏਕੁ ਤੁਹੀ ਏਕੁ ਤੁਹੀ॥ ੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਾ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ
 ਮਤੀ ਅਪੁਗਵਾਇ ਸਚ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ॥ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਦਰ ਬਾਰੁ ਸਥਾ ਦਿਨੀ ਸਾਇਆ ਸਾ
 ਚਾ ਸਥਾ ਦੁਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਦਾ ਕੁਨਿ ਅਰਭਗਿ ਮਿਭਲਾਇਆ॥ ਵਿਸ
 ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਇਆ॥ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈਦੁ ਪੁਪਾਇਆ॥ ਵਲ ਜਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਗੁ ਅਪੀ
 ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸੀਤਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗੀ ਕੁਹੀ ਆਏ ਨਖਵੇ
 ਘਾਟਾ ਘਾਟੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵੇਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਗਤਾ॥ ਨਦੀ ਅਵਿਚਿ ਟਿਥੇ ਦਿਖਾਏ ਖਲੀ
 ਰੇ ਅਸਗਤਾ॥ ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਤਿ ਸਾਹਿਲ ਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਤਾ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਜੀਵ ਤਿਲੈ ਸਾਹਜੀ
 ਵਲੇ ਤਰਿ ਅਸਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਇਕਿ
 ਸਤਗੀ ਇਕਿ ਤਿਲੁ ਖਾਤਿ॥ ਇਕ ਨਾਢਤੀ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਤਿ॥ ਇਕਿ ਮਿਟੀ ਅਮਤੀ ਮਿਟੀ ਅਖਾਤਿ॥
 ਇਕਿ ਪਥਿ ਲਿਖਿ ਸੁਮਾਰੀ॥ ਪਥਿ ਲਿਖਿ ਸੁਮਾਰੀ॥ ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਅਧਾਰੀ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨਕੋਈ
 ਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਤਿ ਨਾਤੀ ਮਨਿ ਸੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੀ ਮਕਾਈ ਐ॥ ਗੁਰ
 ਤੀ ਅਪੁਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਦੁਜੀ ਕਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ਐ॥ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈ ਸਭਾ ਵਿਸੁ
 ਟੈ ਖਾਈ ਐ॥ ਸਚਾ ਸਥਾ ਦੁਸਲਾ ਤਿਸਚਿ ਸਮਾਈ ਐ॥ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਤੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ
 ਰਿਠਿ ਐ॥ ਐ॥ ਦੁਨੀ ਅਖੋਟੀ ਗਸਿਕੁ ਰੂਕ ਮਾਈ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਲਾਤਿ ਪਤਿ ਸਿਉ

ਦੀਐ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ਤੁਧੁਭਵੈਤਵਾਵਤਿਗਾਵਤਿਤੁਧੁਭਵੈਜਲਿਨਾਵਤਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭ
ਵਤਿਤਕਰਤਿਥਿਭੁਤਾਸਿੰਫੀਨਾਦੁਵਜਾਵਤਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਵੈਤਪਤਿਕਤੇਥਾਮੁਲੰਸੇਖਕਤਵਤਿ॥
ਜਾਤੁਧੁਭਵੈਤਤੋਵਤਿਗਾਵਤਿਰਸਕਸਥਤੁਕਮਾਵਤਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਵੈਤੇਗਵਗਾਵਤਿਸਿਰਮੁੰਡੀਕ
ਟੇਜਾਵਤਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਵੈਜਾਂਤਿਦਿਸੰਤਰਿਸੁਣਿਗਲਾਘਰਿਅਵਤਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਵੈਨਇਰਚਾਵਤਿ
ਤੁਧੁਭਵੈਤੁਭਵਤਿ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਏਥੇਨੰਤੀਤੋਰਸਗਲੇਕੁਤੁਕਮਾਵਤਿ॥੧॥ ਸਃ ੧ ਜਾਤੁਵਡਾ
ਜਿਵਡਿਅਈਆਚੰਗੋਚੰਗਾਤੋਈ॥ਜਾਤੁੰਸਚੁੰਸਚੁਕੋਸਚਾਕੁਕੋਇਨਕੋਈ॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਥੇ
ਲਣੁਚਲਣੁਜੀਵਣੁਮਰਣੁਧਾਤੁ॥ਤੁਕਮੁਜਾਤਿਤੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਨਾਨਕਸਚਾਅਪੀ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁਭਰਮੁਚੁਕਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਖੈਕਾਰਸੁਕਾਰਕਮਾਈਐ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਆਲੁਤਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ਲਾਤਭਗਤਿਸੁਸਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ਮਨਮੁ
ਖਿਕੁਰੁਗੁਥਰੁਕੁਰੁਕਮਾਈਐ॥ਸਚੈਦੈਦਰਿਜਾਇਸਚੁਚਵੰਈਐ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਚਿ
ਬੁਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਦੁਸਦਾਸਚਿਆਰੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ਕਲਿਕਤੀ
ਗਜੇਕਸਾਈਧਰਮੁਪੰਖਕਰਿਓਡਰਿਆ॥ਕੁਰੁਅਮਾਵਸਸਚੁਚੰਦੁਮਾਦੀਸੈਨਤੀਕਤਚੜਿਆ॥
ਤਉਭਲਿਵਿਭੁੰਨੀਤੋਈ॥ਅਧੈਰੋਗਾਤੁਨਕੋਈ॥ਵਿਚਿਤਉਮੈਕਰਿਦੁਖੁਰੋਈ॥ਕਤੁਨਾਨਕਕਿਨਿਥਿਥਿ
ਕਤਿਤੋਈ॥੧॥ ਸਃ ੩ ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਰਗਟੁਚਾਨਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਓਤਰੋਪਾਰਿ॥
ਜਿਸੈਨਦਰਿਕੋਗਤਿਸੁਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਸੋਲੇਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾਤੈਸੈ
ਜਗੀਅਜੋਕੁਕਦੇਨਅਇਆ॥ਕਰਤਾਅਪਿਅਭੁਲੁਤੈਨਕੁਲੈਕਿਸੈਦਾਭੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤਾਅ
ਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੈਸਚੁਕਮਾਈਆ॥ਸੈਸਾਗੀਅਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜਿਨੀਕੁਰੁਥੋਲਿਥੋ
ਓਥਿਖੁਆਇਆ॥ਚਲਣੁਸਚਨਜਾਣਨੀਕਾਮੁਕੋਧੁਵਿਸੁਵਧਾਇਆ॥ਭਗਤਕਰਨਿਤਰਿਚਾ
ਕਰਿਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਤੋਇਕੈਜਿਨੀਵਿਚਰੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥
ਚਨਖਸਮੈਕੈਦਰਿਮੁਖਓਜੇਲਾਸਚੈਸਥਦਿਸੁਤਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ਸਥਾਤੀਸਾ
ਲਾਤਜਿਨੀਪਿਆਇਆਇਕਮਨਿ॥ਸੇਈਪੁਰੋਸਾਤਵਖਤੈਓਪਰਿਲਜਿਮੁਏ॥ਦੁਜੈਥਤੁਤੇਗਾਮਾ
ਨਕੀਅਮਤੀਖੰਡੀਆ॥ਥਤੁਤਪਏਅਸਗਾਤਗੋਤੇਖਾਤਿਨਨਿਕਲਤਿ॥ਤੀਜੈਮੁਤੀਗਿਰਾਤੁਖ
ਤੇਖਾਦੁਇਭਉਕੀਆ॥ਖਾਧਾਤੋਇਸੁਆਤਭੀਖਾਣੇਸਿਓਦੋਸਤੀ॥ਚਉਥੈਆਈਓਘਅਖੀਮੀ

ਟਿਪਵਾਰਿਗਇਆ ਭੀਉਠਿਰਚਿਠਿਵਾਦੁਸੈਵਰਿਤਅਕੀਪਿਤਥਪੀ। ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸਭੇ
 ਜੇਅਠੀਭਉਤੋਇ। ਨਾਨਕਸਾਤਿਭਮਨਿਵਸੈਸਚਾਨਵਲੁਤੋਇ। ੧॥ ਮਃ ੨ ਸੇਈਪੁਰੇਸਾ
 ਜਿਨੀਪੁਰਾਪਾਇਆ ਅਠੀਵੇਪਰਵਾਤਰਤਨਿਇਕਤੈਰੰਗਿ। ਦਰਸਨਿਗੁਪਿਅਥਾਤਵਿਰਲੇਪਾਈ
 ਅਤਿ। ਕਰਮਿਪੁਰੈਪੁਰਾ ਗੁਰੂਪੁਰਾਜਾਕਾਥੇਲਾ। ਨਾਨਕਪੁਰਾਜੇਕਰੇਘਟੈਨਾਤੀਤੋਲਾ। ੨॥
 ਪਉੜੀ। ਜਾਤੁਤਾਕਿਅਤੋਰਿਮੈਸਚੁਸੁਲਾਈਐ। ਮੁਠੀਪੈਧੋਚੋਰਿਮਤਲੁਨਪਾਈਐ।
 ਨੈਚਿਤਿਕਠੋਰਿਸੇਵਗਵਾਈਐ। ਜਿਤੁਘਟਿਸਚੁਨਪਾਈਸੁਭੰਨਿਘੜਾਈਐ। ਕਿਉਕਰਿਪੁਰੈਵੇਦਿ
 ਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ। ਕੋਇਨਅਖੈਘਟਿਤਉਮੈਜਾਈਐ। ਲਈਅਨਿਖਰੇਪਗਖਿਦਰਿਥੀਨਾਈਐ।
 ਸਚੁਦਾਇਕਤੁਤਟਿਪੁਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ। ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ਅਠੀਪਤਰੀਅਠਖੰਡਨਾ
 ਖੰਡੁਸਗੀਗੁ। ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁਭਾਲਤਿਗੁਣਿਗਤੀਗੁ। ਕਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾਤਿਆ
 ਨਕਕਰਿਗੁਰੂਪੀਗੁ। ਚਉਥੈਪਤਰਿਸਥਾਤਕੈਸੁਗਤਿਅੰਧਪਜੈਚਉ। ਤਿਨਾਦਰੀਅਵਾਸਿਉਚੈ
 ਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਉ। ਚੈਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਕਰਮੀਤੋਇਪਸਉ। ਕੰਚਨਕਾਇਅਕਸੀਐ
 ਨਿਚਕੈਚਕਉ। ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸਰਫਕੀਬਤੁਜਿਨਪਾਈਤਉ। ਸਤੀਪਤਰੀਸਤੁਭਲਾਥੀਐ
 ਪੜਿਅੰਪਾਸਿ। ਚੈਥੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਥੀਚਰੀਐ। ਕੁੜੈਘਟੈਰਾਸਿ। ਚੈਥੈਖੋਟੈਸਟੀਅਤਿਖਰੇਕੀ
 ਚਤਿਸਾਥਸਿ। ਬੋਲਦੁਛਾਦਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖੁਸੁਖਸਮੈਪਾਸਿ। ੧॥ ਮਃ ੨ ਪਉੜੀ
 ਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ। ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਅਖੈਲੈਸਗਲਜਗਤੁ।
 ਗਿਆਈਆਭਰਿਅਈਆਵਚੈਧਰਮੁਤਦਰਿ। ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੈਨੈਕੈਦੁਰਿ। ਜਿਨੀ
 ਨਾਮੁਧਿਅਈਅਗਾਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ। ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੋਤੋਰਕੇਤੀਢੁਟੀਨਾਲਿ। ੨॥
 ਪਉੜੀ। ਸਚਭੋਜਨੁਭਉਸਤਿਗੁਰਿਦਸਿਅਯਾਸਚੇਤੀਪਤੀਅਈਸਚਿਵਿਗਸਿਅ
 ਸਚੈਕੋਟਿਗਿਗਾਇਨਿਜਘਰਿਵਸਿਅਯਾਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਨਉਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸੀਅਯਾਸਚੈਦੈ
 ਵਿਕੁਜਿਨਜਾਈਐ। ਫੁਠੇਫੁਠੁਵਖਾਣਿਸੁਮਤਲੁਖੁਅਈਐ। ਸਚੈ ਸਥਦਿਨੀਸਾਇਨ
 ਕਨਪਾਈਐ। ਸਚੁਸੁਦਿਭਉਵਿਖਾਣਿਮਤਲਿਭੁਲਾਈਐ। ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
 ਪਤਿਗੰਭਰਨਿਤਿਵੈਘਰੁਥੰਧਭੋਜਨੁਸਚੁਕਰਾਈ। ਸਗਲੇਦੁਖਪਾਣੀਕਰਿਪੀਵੰਧਰੁ
 ਤਾਕਚਲਾਈ। ਧਰਿਤਾਰਜੀਅੰਥਰੁਤੇਲੀਪਿਛੈਟੰਕਚੜਾਈ। ਏਵਰੁਵਧਾਮਵਾਨੀ

ਸਗੁਮੈਨਖਿਚਲਾਈ॥ ਏਤਾਤਾਤੁੌਵੈ ਮਨਅੰਦਰਿਕਹੀਭਿਅਖਿਕਰਾਈ॥ ਜੇਵਡਸਾ
ਇਉਤੇਵਡਦਤੀ ਦੇਦੇਕੋਰਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕੋਰਜਿਸੁਓਪਰਿ ਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਅਈ
॥੧॥ ਮਃ ੨ ਅਖਣੁਅਖਿਨਹਜਿਆਸੁਨਦਿਨਹਜੇਕੰਨਾ॥ ਅਖੀਦੇਖਿਨਹਜੀਆ
ਗੁਲਗਾਤਕਇਕਵੰਨਾ॥ ਭੁਖਿਅਭੁਖਨਉਤਰੈਗਲੀ॥ ਭੁਖਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਭੁਖਾਤੰਗਜੇਜਾਂ
ਗੁਲਕਹਿਗੁਲੀਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਦੁਸਚੇਸੁਤੁਕੁਜੁਕੁਕਮਾਈਐ॥ ਵਿਦੁਸ
ਚੇਕੁਜਿਅਗੁਬੰਨਿਚਲਾਈਐ॥ ਵਿਦੁਸਚੇਤਨਢਾਰੁਢਾਰੁਗਲਾਈਐ॥ ਵਿਦੁਸਚੇਸੁਭੁਖਜਿਪੈਵੈਖ
ਈਐ॥ ਵਿਦੁਸਚੇਦਰਬਰੁਕੁਜਿਨਪਾਈਐ॥ ਕੁੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਮਤਲੁਖੁਅਈਐ॥ ਸੁਭੁਜਗੁਠਗਿ
ਠਗਿਅਈਐ॥ ਜਾਈਐ॥ ਤਨਮਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿਸਥਦਿਥੁਝਾਈਐ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧
ਨਾਨਕਗੁਰੂਸੰਤੋਖੁਭੁਖਪਰਮੁਫੁਲਾਛਲਗਿਆਨੁ॥ ਗਸਿਰਸਿਅਤਰਿਆਸਦਾਪਕੈਕਹੀਮਖਿਅਨਿਗਪ
ਤਿਕੈਸਾਦਖੰਦਾਲੋਦਾਨਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਸੁਇਨੇਕਾਥਿਰਖੁਪਤਪਰਵਾਲਾਫੁਲ
ਜੇਦਹਲਾਲਾਤਿਤੁਫਲਰਤਨਲਗਾਤਿਮੁਖਿਭੁਖਿਤਹਿਰੈਰਿਦੈਨਿਤਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਕਹਮੁੌਵੈਮੁ
ਖਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਉਵੈਲੇਖਾ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪੁਜੈਸਦਾਵਿਸੇਖਾ॥ ਤੰਸੁਤੁਤੁ
ਏਕੋਪੁਚੇਰਨਦੀਆਅਗਿਗਪਵਤਿਦਤਿਨਾਨਕਾਤਰੀਐਕਰਮੀਲਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੀਵਦਿਅਮਰਮਾਰਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ ਟੁਠਾਇਤੁਸੰਸਾਰੁਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐ॥ ਸਚਿਨਪਰੇਪਿਅਰੁ
ਪੈਪਾਈਐ॥ ਕਾਲੁਭਰਾਖੈਕਾਲੁਸਿਰਿਦੁਨੀਆਈਐ॥ ਹੁਕਮੀਸਿਰਿਜੰਦਰੁਮਾਰੇਦਾਈਐ॥
ਅਪੇਦੇਇਪਿਅਰੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ ਮੁਤੁਨਚਸਾਵਿਲੰਮੁਭਰੀਐਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਭੁ
ਵਿਸਚੇਸਮਾਈਐ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ਤੁੰਮੀਤੁੰਮਾਵਿਸੁਅਕੁਪਤੁਗਨਿੰਮੁਫੁਲਾਮਨੀ
ਉਖਿਵਸਤਿਤਿਸੁਜਿਸੁਤੁਚਿਤਿਨਾਵਤੀ॥ ਨਾਨਕਕਹੀਐਕਿਸੁਤੰਢਨਿਕਰਮਾਥਾਤੋਰਾ॥ ੧॥
ਮਃ ੧ ਮਤਿਪੰਖੇਗੁਕਿਰਤੁਸਾਖਿਕਥਉਤਮਕਥਨੀਚਾ॥ ਕਥਚੰਦਨਿਕਥਅਕਿਡਾਲਿਕਥਉਚੀ
ਪਗੀਤਿ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਾਮਿਚਲਾਈਐਸਾਤਿਬਲਗੀਗੀਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੇਤੇਕਤਤਿਵ
ਕਲਕਹਿਕਤਿਜਾਵਲਾਵੇਦਕੂੰਤਿਵਖਿਅਣਅੰਤੁਨਪਵਲਾਪਜ਼ਿਐਨਾਤੀਭੋਦੁਥੁਝਿਐਪਾ
ਵਲਾਖਟਦਰਸਨਕੈਭੋਖਿਕਿਸੈਸਚਿਸਮਾਵਲਾਸਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁਸਥਦਿਸੁਤਵਲਾਮੰਨੇ

ਨਾਉਥਿਸੰਖਦਗਤਪਾਵਲਾਖਾਲਕਕਉਆਦੇਸੁਛਾਛੀਗਾਵਲਾਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੁਮੰਨਿਵ
ਸਾਵਲਾ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਮੰਦੀਤੋਇਅਠੁਤਿਆਨਾਗੀਲਗੋਜਾਇਆਪਲਾਤਰੰ
ਪਲੈਦੇਕੁਚਾਅਪੇਲਾਇਆਤੁਕਮੁਪਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਤੁਪਕਾਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਸਿਉ
ਮੁਖਅੰਨੈਰੂਥੈਤਕਿਨਿਆਇਆਦੁਤਾਸਿਰਿਆਅਪੇਖਸਮੁਵੈਖੈਕਹਿਵਿਉਪਾਇਆਨਾਨਕਵੈਵੈਜਾਵੈ
ਐਸਭਕਿਛੁਤਿਸਤਿਰਜਾਇਆ॥੧॥ ਮਃ੨ ਨਾਨਕਪਰਖੈਆਪਕਉਤਪਚਖੁਜਾਣਾਗੋਗੁਦੁ
ਦਵੈਭੁਭੈਤਵੈਦੁਸੁਜਾਣਾਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾਣੈਮਿਤਮਾਣਾਮੁਲੁਜਾਣਿਗਲਾਕੋਰ
ਦਿਲਾਏਤਾਣਾਲਥਿਨਚਲੈਸਚਿਰੈਤੋਸੋਵਿਸਟੁਪਰਵਾਣਾਸਰਸੰਧੇਆਗਾਸਕਉਕਿਉਪਾ
ਚੈਥਾਣਾਅਗੈਓਤੁਅਗੰਮੁਏਵੈਤੋਦਜੁਜਾਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਰੀਪੁਰਖਪਿਅਭੁਪ੍ਰੇ
ਸੀਗਾਰੀਆਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨਰਤਨੀਵਾਰੀਆਮਤਲਾਮੰਡਿਨਿਵਾਸੁਸਥਦਿਸ
ਵਾਰੀਆਸਚੁਕਤਨਿਅਰਦਾਸਿਸੇਵੇਚਾਰੀਆਸੋਤਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿਤੁਕੀਮਸਿਧਾਰੀਆ
ਖੀਕਤਨਿਅਰਦਾਸਿਮਨੁਪਿਅਾਰੀਆਥਿਨੁਨਾਵੈਧਿਗੁਵਾਸੁਛਿਟੁਸੁਜੀਵਿਆਸਥਦਿ
ਵਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਿਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਮਾਰੂਮੀਤਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਅਗੀ
ਤੈਨਭੁਖਾਗਾਜਾਗਾਜਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਇਰਭੋਰਕਿਸੁਕਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾ
ਛਾ॥੧॥ ਮਃ੨ ਨਿਤਛਲੰਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਵਤੁਥੁਤਮਨਥਿੰਦਤੇਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਰਤਿਕੇਗਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਤੈਕਤੁਨਾਨਕਥੀਚਾਰੀਕਾਰਣਕਰਤੇਵਸਿ
ਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਸਮੈਕੈਦਰਥਾਰਿਛਾਛੀਵਸਿਆਸਚਾ
ਕਲਾਣਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆਖਸਮਤੁਪੁਰਾਪਾਇਮਨੁਰਤਸਿਆਦੁਸਮਨਕਛੇਮਾਗਿਸ
ਣਸਰਸਿਆਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਚਮਾਰਗੁਦਸਿਆਸਚਾਸਥਦੁਥੀਚਾਰਿਕਾਉ
ਧਉਸਿਆਛਾਛੀਕਥੈਅਕਥੁਸਥਦਿਸਵਾਰੀਆਨਾਨਕਗੁਣਗਤਿਗਸਿਤਰਿਜੀਉਮਿਓ
ਆਰਿਆ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਖਤਿਅਤੁਜਮੇਖੇਤਕਰਨਿਤਖਤਿਅਵਿਚਿਪਾਤਿਧੋਤੋ
ਲਿਨਉਤਰਤਿਜੇਸਉਧੋਵਲਪਾਤਿਨਾਨਾਨਕਖਸੇਬਖਸੀਅਤਿਨਾਤਿਤਪਾਤੀਪਾਤਿ॥੧॥
ਨਾਨਕੈਲੁਲੁਖਲਾਦੁਖਛਡਿਮੰਗੀਅਤਿਸੁਖਾਦੁਖਸੁਖੁਦਇਦਰਿਕਪੜਪਤਿਗਤਿਜਾਇ
ਨੁਖਾਜਿਥੈਥੈਲਇਤਾਰੀਐਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਰੇਕੁੰਡਾਦੀਖਅੰਦਰ

ਲੇਆਸਚੈਪੁਗਖਿਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਤਲਿਅਗਓਏਤਿਭੁਲੇਰਾਹਗਰਿਵੇਖਲਿਅਗਸਚਿਗੁ
ਰਸਚੇਵਾਹੁਸਚੁਸਮਲਿਅਗਪਾਇਅਰਤਨੁਪਰਾਹੁਦੀਵਾਥਲਿਅਗਸਚੈਸਥਦਿਸਲਾਹਿਸੁ
ਖੀਏਸਚਵਾਹਿਅਗਨਿਡਰਿਅਡਰੁਲਗਿਗਰਥਿਸਿਗਲਿਅਗਨਵੁਰੁਲਾਜਗੁਠਿਰੈਥੇਤਾਥਿ
ਆ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੨ ਭੈਵਿਚਿਜੰਮੈਭੈਮਰੈਭੀਭਉਮਨਮਤਿਤੋਇਨਾਨਕਭੈਵਿਚਿਜੇ
ਮਰੈਸਤਿਲਾਅਇਅਸੋਇ॥ ੧॥ ਮ:੨ ਭੈਵਿਦੁਜੀਵੈਥਤੁਤੁਥਤੁਤੁਖੁਸੀਆਖੁਸੀਕਮਾਇ॥
ਨਾਨਕਭੈਵਿਦੁਜੇਮਰੈਮੁਤਿਕਾਲੈਓਠਿਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਆਲੁਤ
ਸਤਪੁਰੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਆਲੁਨਕਥੁੰਦੁਰੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਆਲੁਤਦੁਖੁਨ
ਜਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਆਲੁਤਤਰਿਰੰਗੁਮਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਆਲੁਤਜਮਕਾ
ਭੁਕੇਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਆਲੁਤਸਦਹੀਸੁਖਦੇਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਆਲੁਤਨਵਨਿਧਿ
ਪਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਇਦਇਆਲੁਤਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਸਿਰੁਖੋਤਾਇਪੀਅ
ਹਿਮਲਵਾਈਜੁਠਾਮੰਗਿਮੰਗਿਖਾਤੀ॥ ਠੇਲਿਠਦੀਤਤਿਮੁਤਿਲੈਨਿਭਜਾਸਪਾਈਦੇਖਿਸਗਾਤੀ॥
ਭੇਡਵੰਗੀਸਿਰੁਖੋਤਾਇਨਿਭਗੀਅਨਿਤਬਸੁਆਤੀ॥ ਮਾਓਪੰਥਿਕਿਰਤੁਗਵਾਇਨਿਟਥਰੋਵਨਿਧਾ
ਹੀਥਿਨਿਪੰਥੁਨਪਤਲਿਕਿਰਿਅਨਦੀਵਾਮੁਏਕਿਥਾਓਪਾਤੀ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਦੇਨਿਨਚੋਈਥੁ
ਪਲਾਏਨੁਨਖਾਤੀ॥ ਸਦਾਕੁਚੀਲਰਤਤਿਦਿਨਗਤੀਮਥੋਟਿਕੇਨਾਤੀ॥ ਟੁੰਡੀਪਾਇਥਤਨਿਨਿਤ
ਮਰੈਦੜੀਥੀਥਿਨਜਾਤੀ॥ ਲਕੀਕਾਸਤਥੀਠੁਮੁਲਾਅਗੋਪਿਛੀਜਾਤੀ॥ ਨਾਓਇਜੋਗੀਨਾਓ
ਏਗਮਨਾਓਇਕਾਜੀਮੁਲਾਦਥਿਵਿਗੋਏਠਿਰਤਿਵਿਗੁਤਛਿਟਵੈਤੋਗਲਾਜੀਆਮਾਰਿ
ਜੀਵੈਲੋਸੇਈਅਵਰੁਨਕੋਈਗਥਾਦਾਨਤੁਤੋਇਸਨਾਨਤੁਵੰਜੇਭਸੁਪਈਸਿਰਿਖੁਥੋ॥ ਪਾਈਵਿਚਤੁਰ
ਕਾਓਪੰਨੈਮੇਰੁਕੀਆਮਾਧਾਈ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਪੁਰਥੀਲਗੋਥਾਈ॥ ਨਾਇਨਿਵਾਜ
ਨਾਏਪੁਜਾਨਵਨਿਸਦਾਸੁਜਾਈ॥ ਮੁਇਆਜੀਵਦਿਅਗਤਿਤੋਵੈਜਾਸਿਰਿਪਾਈਐਪਾਈ॥ ਨਨ
ਕਿਰਿਖੁਥੋਸੈਤਾਨੀਏਨਗਲਨਭਾਈ॥ ਵੁਠੋਤੋਇਐਤੋਇਥਿਲਾਵਲੁਜੀਅਜੁਗਤਿਸਮਾਈ॥
ਵੁਠੋਅੰਗੁਮਾਦੁਕਪਾਤਾਸਭਸੈਪੜਦਤੋਵੈ॥ ਵੁਠੋਘਾਹੁਚਗਤਿਨਿਤਿਸੁਰਤੀਸਾਧਨਦਤੀਥਿਲੋਵੈ
ਵਿਭੁਪਾਇਤੋਮਜਗਸਦਪੁਜਾਪਾਇਐਕਾਰਜਸੋਤੈ॥ ਗੁਰੁਸਮੁੰਦੁਨਦੀਸਭਿਸਿਖੀਨਾਏਜਿ
ਤਥਿਅਈ॥ ਨਾਨਕਜੇਸਿਰੁਖੋਥਨਵਨਿਨਤੀਤਾਸਤਚੋਟੇਸਿਰਿਛਾਈ॥ ੧॥ ਮ: ੨

ਅਗੀਪਾਲਾਕਿ ਕਰੇ ਸੁਰਜ ਕੇ ਤੀਰਾਤਿ ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਲਾਈ ਕਿ ਅਜਾਤਿ ॥
 ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਉ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਜਾਣੀ ਐ ਜੰਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਥ ਤਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਇ ਅਗਾ ਤੁਸਚਾ ਦੀਥਾ ਲੋਹਿ ਆਵਲਾ
 ਇਅਾ ਸਚੁ ਜਿਮੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਸਿਤੁ ਪੈ ਜੇਤਿ ਅਗਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸਥਦੇ ਸੋਤਿ ਅਗਾ ॥
 ਐਗਿ ਅਨੁਪਿ ਅਨੁਤੁ ਪੈ ਤੇ ਪਾਇ ਅਗਾ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨਿਸਾਨੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇ ਅਗਾ ਤੁਸਚਾ ਦ
 ਗੁਨਿ ਤਦੇ ਵਤਿ ਚੜ੍ਹਤਿ ਸਵਾਇ ਅਗਾ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਇ ਅਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ੨ ਦੀਖਿ ਅਗਾ ਖਿਥੁ ਭਾਇ ਅਗਿ ਫਤਿ ਸਚਿ ਸਮੇਠਿ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿ ਅਉਪਦੇ ਸੀ ॥
 ਨਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਅਪਿ ਭੁਝਾਏ ਸੋਈ ਭੁਝੈ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ
 ਭੁਕਿ ਭੁਝੈ ॥ ਕਤਿ ਕਤਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇ ਅਲੁਝੈ ॥ ਤੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਅਕਾਗਾ ਅਪੇ ਜਾਇ
 ਰਥਵੀ ਚਰਾ ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਅਪਿ ਪਾਲੈ ਤੇਰਾ ਗਤਿ ਤੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤਉ ਛਾਢੀ ਵੇ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਲਾਇ ਅਗਾ ਗਤਿ ਦਿ ਤੈ ਕੈ ਵਾਰੁ ਪੁਰੁ ਫੁਰਮਾਇ
 ਆਛਾਢੀ ਸਚੈ ਮਤਲਿਖ ਸਮਿ ਭੁਲਾਇ ਅਗਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਤ ਕਪੜਾ ਪਾਇ ਅਗਾ
 ਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇ ਅਗਾ ਗੁਰਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਗਾ ਛਾਢੀ
 ਪਸਾਰਿ ਸਥਦੁ ਵਜਾਇ ਅਗਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਅਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਚਉਪਦੇ ੫੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩੯ ਬਾਰਤਮਾਤਾ ੧ ਦਿਨੈ ਰੈਦਿ ੧ ਵਾਰ ੧
 ਨੁਮਲਾਯੋ ੩ ੯੨

੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੩

ਚਉਪਦੇ

ਤਤਕਰਾਗਗਉ ਤੀਕਾ

ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐ ਤਰਿਮੇਲਾਤੋਈ ੧੩੩

੨ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏ ਜਨੁਕੋਇ

੩ ਸੁਥਾਓਸਚੁਮਨੁਨਿਗਮਲੋਤੋਈ

੪ ਇਕਿਗਾਵਤਰੇਮਨਿਸਾਦੁਨਪ੍ਰਾ

੫ ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ

੬ ਤਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਥਓਗਨ

੭ ਸੋਕਿਓਵਿਸਰੈਜਿਸਕੇਜੀਅਪ੍ਰਾ

੮ ਤੂੰਅਕਥਕਿਓਕਥਿਅਜਾਇ ੧੩੪

੯ ਏਕਸੁਤੇਸਭਿਰੁਪਰਿਰੰਗਾ

੧੦ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋਤ

੧੧ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ

੧੨ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਅਇਆਤਿਨਪ੍ਰ

੧੩ ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੇਤੋਈ

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਸੋਯੋ ੧੩੫

੧੫ ਨੈਸੀਧਰਤੀਉਪਰਿਮੇਘੁਲਾਥਰ

੧੬ ਸਭੁਜਗੁਕਾਏਵਸਿਤੈਥਾਪਾਟੈ

੧੭ ਪੈਈਅੰਨੈਦਿਨਚਾਰਿਤੈਤਰਿਤਰਿ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਆਤਰਿ

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇਗੁਆਰੇਗੀ

੧ ਪੰਛਿਤੁਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪਤਿਅ ੧੩੫

੧੩੦

੧੩੧

੧੩੨

੧ ਭਉਸੁਚੁਭਾਵਡਾਤੋਲੁ

੨ ਡਰਿਘਰੁਘਰਿਡਰੁਡਰਿਡਰੁਜਾਇ

੩ ਮਾਤਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ

੪ ਪਥਲੈਪਾਈਅਗਨੀਕਾਮੇਲੁ

੫ ਸੁਦਿਸੁਦਿਥੁਥੈਮਾਨੈਨਾਉ

੬ ਜਾਤੋਜਾਇਕਤਾਤੇਅਵੈ

੭ ਕਾਮਕੋਪੁਮਾਇਆਮਤਿਚੀਤੁ

੮ ਚੁਲਟਿਓਕਮਲੁਬੁਝਮੁਥੀਚਾਰਿ

੯ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਮਰਦੁਦਿਖਾਏ

੧੦ ਕਿਰਤੁਪਾਇਆਨਤਮੈਟੈਕੋਇ

੧੧ ਜਿਨਿਅਕਥਕਤਾਇਆਅਮਿਓਪੀ

੧੨ ਜਨਮਿਮਗੈਤੈਗੁਲਤਿਤਕਾਰੁ

੧੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਹੈਤੋਸੁਖਾਲੀਥਾਜੀਇਤੁ

੧੪ ਅਵਰਿਪੰਚਤਮਏਕਜਨਾਕਿਓਗਾਥਿ

੧੫ ਮੁੰਦਾਤੇਘਟਭੀਤਰਿਮੁਦਾਕਾਇਆ

੧੬ ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੁਲਮਨਏਕੈਜਕਰਿਦਿ

੧੭ ਕਤਕੀਮਾਇਥਾਪੁਕਤਕੋਰਾਕਿਦਥਾਵੁ

੧੮ ਫੋਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਨਸੁਗਵਾਇਆ

੧੯ ਤਰਦੀਤੋਵਾਥਨਿਵਸਾਕੰਦਮੁਲਚੁਲਿਖਾ

੨੦ ਜੈਪਰਿਕੀਰਤਿਅਖੀਐਕਰੇਤਕਤੋਇਥੀਚ

੨ ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਏਤਰਿਕੀ ੧੨੬
 ੩ ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤੁਖਾਇ
 ੪ ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭਪਾਇ
 ੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਏਥਣੀ
 ੬ ਤਰਿਆਪੇਜੋਗੀ ਚੰਡਾਪਾਗੀ
 ਗੁੰਡੀਬੈਰਾਗਣਿ ਮ:੪
 ੭ ਸਾਤੁਤਮਾਰਤੁੰਧਣੀਜੈਸੀਤਰਾ
 ੮ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀਸੁਤ
 ੯ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੋਚੈ
 ੧੦ ਨਿਤਦਿਨਸੁਗਤਿਲਾਲਚੁਕਰੇ ੧੨੭
 ੧੧ ਤਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਤਰਿਆਸਨਿਤ
 ੧੨ ਕੰਚਨਨਾਗੀਮਤਿਜੀਓਲੁਭਤੁਏ
 ੧੩ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਿਪਾਲਤੀ
 ੧੪ ਜਿਸੁਮਿਲੀਐਮਨਿਤੋਇਅਨੰਦ ੧੨੮
 ਗੁੰਡੀਪੁਰਬੀਮ:੪
 ੧੫ ਤਰਿਦਇਅਲਿਦਇਅਪ੍ਰਭੁਕੀਨੀ
 ੧੬ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ
 ੧੭ ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦੇਤੇਮੇ
 ੧੮ ਤੁਮਦਇਅਲਾਸੁਥਦੁਖਭਿਜਨ
 ੧੯ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਲਿਏਸੁ
 ੨੦ ਤਮਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭੁਤਮਰੇ ੧੨੯
 ੨੧ ਇਤੁਮਨੁਅਖਿਨੁਨਟਿਕੈਥਤੁੰ
 ੨੨ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਨਗਰੁਬਤੁਭਰਿਆ

੨੩ ਇਸੁਗਤਮਤਿਤਰਿਗਮਰਾਇ
 ੨੪ ਤਰਿਤਰਿਅਰਥਿਸਹੀਰੁਤਮਥੇ
 ੨੫ ਤਮਅਤੰਕਾਰੀਅਤੰਕਾਰਅਗਿ
 ੨੬ ਗੁਰਮਤਿਬਜੈਸਥਦੁਅਨਾਨੂ ੧੩੦
 ਗੁੰਡੀਮਾਤੁਮ:੪
 ੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੁਜਪਿਨਾਮੁਕੰਮਲ
 ੨੮ ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਲਕਰੀਤ
 ੨੯ ਮਨਮਾਤੀਮਨਮਾਤੀਮੇਰੇ ੧੩੧
 ੩੦ ਚੋਜੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਚੋਜੀਮੇਰੇ
 ੩੧ ਮੈਤਰਿਨਾਮੈਤਰਿਥਿਰਪੁਲਗਈ ੧੩੨
 ੩੨ ਮੇਰਾਥਿਰਤੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀ
 ਮਤਲਾਪ
 ਗੁੰਡੀਗੁਆਰੇਰੀ
 ੧ ਕਿਨਿਥਿਧਿਕੁਸਲੁਤੇਤੁਮੇਰੇਭਈ
 ੨ ਕਿਉਭੁਮੀਐਭੁਮੁਕਿਸਕਾਏਈ
 ੩ ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾ ੧੩੩
 ੪ ਕਰਮਭੂਮਿਮਤਿਥੋਅਤੁਨਾਮੁ
 ੫ ਗੁਰਕਾਥਚਨੁਸਦਾਅਥਿਨਸਿ
 ੬ ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨ
 ੭ ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਨਾਤੀਭਉਸੇਕੁ
 ੮ ਸੁਣਿਤਰਿਕਥਾਉਤਰੀਮੈਲੁ
 ੯ ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਏਪਰੇ ੧੩੪
 ੧੦ ਅਨਿਕਜਤਨਨਹੀਏਤਭੁਟਾ

੧੧ ਬੁਤੁਦਰਥੁਕਰਿਮਾਨੁਨਾ
 ੧੨ ਬੁਤੁਗਮਾਇਆਬੁਥਿਧਿਧਿ
 ੧੩ ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ
 ੧੪ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ
 ੧੫ ਆਨਰਸਾਜੇਤੇਤੇਚਾਖੇ
 ੧੬ ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਥਾਰਿ
 ੧੭ ਰੋਇਦਿਨਸੁਰੋਇਕਰੰਗਾ
 ੧੮ ਤੁੰਮੇਰਾਸਖਾਤੁੰਮੇਰਾਮੀਤੁ
 ੧੯ ਥਿਆਪਤਤਰਖਸੋਗਥਿਸੁਖੁ
 ੨੦ ਨੈਨਤੁਨੀਦਪਗਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿ
 ੨੧ ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ
 ੨੨ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿ
 ੨੩ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭੁਗਵੰਤੁ
 ੨੪ ਬੰਧਨਤੇਰਿਥੁਲਾਵੈਰਾਮੁ
 ੨੫ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨਸੋਇ
 ੨੬ ਜੀਅਕੀਗਤਿਜਾਕੈਤੈਤਾਬ
 ੨੭ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਮਿਮਨੁਲਾਗਾ
 ੨੮ ਤਸਤਪੁਨੀਤਤੇਤਿਤਤਕਾਲ
 ੨੯ ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ
 ੩੦ ਕਲਿਜੁਗਮਤਿਮਿਲਿਅਏ
 ੩੧ ਰਮਧਨਵੰਤਭਾਗਠਸਚਿਨਾ
 ੩੨ ਰਹਿਰਹਿਮਰੇਤਜਥਜਾਨੀਐ
 ੩੩ ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੈਤਸਮੀ

੧੪੪

੧੪੫

੧੪੬

੩੪ ਜਾਕੈਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੈ
 ੩੫ ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮਤਿਥਾਨਾ
 ੩੬ ਕਵਨਰੂਪਤੇਰਾਅਗਾਧਓ
 ੩੭ ਆਪਨਤਨੁਨਾਹੀਜਾਕਉਗੁਰੂ
 ੩੮ ਗੁਰਕੇਚਰਣਉਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ
 ੩੯ ਰੋਮਨਮੇਰੇਤੁੰਤਾਕਉਆਹਿ
 ੪੦ ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਤਮਮਾਨਾ
 ੪੧ ਜਾਕਉਤੁਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ
 ੪੨ ਦੁਲਭਦੇਤਪਾਈਵਡਭਾਗਿ
 ੪੩ ਕਾਕੀਮਾਈਕਾਕੋਥਾਪ
 ੪੪ ਵਡੇਵਡੇਤੋਜੇਦੀਸਤਲੋਗ
 ੪੫ ਪੁਰਮਾਰਗਪੁਰਾਇਸਨਾਨੁ
 ੪੬ ਸੰਤਕੀਧੁਰਿਮਿਟੇਅਘਕੋਟ
 ੪੭ ਤਰਿਗੁਨਜਪਤਕਮਲਪਰਗਾ
 ੪੮ ਏਕਸੁਸਿਓਜਾਕਾਮਨਰਾਤਾ
 ੪੯ ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ
 ੫੦ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
 ੫੧ ਕਰਕਰਿਟਤਲਰਸਨਗੁਲੂ
 ੫੨ ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ
 ੫੩ ਢਾਡਿਸਿਆਪਨਬੁਤੁਚਤੁਰੁ
 ੫੪ ਗੰਢਿਲੀਆਗੁਰਿਪੁਰੇਆਪਿ
 ੫੫ ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੋਸੋਢੇਰ
 ੫੬ ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਸਥਦਿਨਿਵਡੇ

੧੪੭

੧੪੮

੫੭ ਸਾਧਸੰਗਿਤਾ ਕੀਸਰ ਨੀਪਰਹੁ
 ੫੮ ਸੁਕੇਹਰੇ ਕੀਏ ਬਿਨਮਾਹੇ
 ੫੯ ਤਾਪਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿਸੰਤਿ
 ੬੦ ਭਲੇਦਿਨ ਸਭਲੇ ਸੰਜੋਗ
 ੬੧ ਗੁਰਕਾਸਥ ਦੁਰਾਖੁ ਮਨਮਾਹਿ
 ੬੨ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ
 ੬੩ ਭੈਮਤਿ ਰਚਿ ਓਸ ਭੁਸੰਸਾਰਾ
 ੬੪ ਤੁਮਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀ ਐਨਾਓ
 ੬੫ ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਥੋਥਰ ਤੁਖਾ
 ੬੬ ਤੁੰਸਮਰਥੁ ਤੁੰਤੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
 ੬੭ ਤਾਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈ ਐਵ ਭਭੁ
 ੬੮ ਤਰਿਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਥਲੁ
 ੬੯ ਤਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭਧਾਰੇ
 ੭੦ ਗੁਰਜੀ ਕੇ ਦਰਨ ਕਓ ਥਲਿ ਜੁਓ
 ੭੧ ਕਰੈ ਦੁਹਕਰ ਮਦਿਖਾਵੈ ਤੋਰੁ
 ੭੨ ਰਾਮਗੰਗੁ ਕਦੇ ਓਤਰਿ ਨ ਜਾਇ
 ੭੩ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਾਵਿ ਖੂਨੁ
 ੭੪ ਤਰਿ ਚਰਦੀ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ
 ੭੫ ਤਰਿਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਤਿ ਕਲੇਸ
 ੭੬ ਜਿਸ ਕਾਦੀ ਆਪੈ ਨੇਖਾਇ
 ੭੭ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਮਨਮਾਹਿ ਤਿਧਿ ਆਨੁ
 ੭੮ ਖੰਦਾ ਪੈਨ ਦਾ ਮੁਕਰਿ ਪਾਇ
 ੭੯ ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕੋ ਕੀਨੇ ਮੀਤੁ

੧੪੮

੧੫੦

੧੫੧

੮੦ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਰੇ ਬਿਨਮਾਹਿ
 ੮੧ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰਸੇਈ
 ੮੨ ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁ ਲਾਭਾਹੀ
 ੮੩ ਅਠਪਤਰ ਸੰਗੀ ਥਟਵਾਰੇ
 ੮੪ ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਤਰਿ ਕੋਨਾ ਮੁ
 ੮੫ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਨਹਿ
 ੮੬ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮਿਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਚੇ
 ੮੭ ਪਓ ਸਰਦਾਈ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਜਾਤੇ
 ੮੮ ਥਾਤਰਿ ਰਾਖਿ ਓਰਿ ਦੈ ਸਮਾਲਿ
 ੮੯ ਧਨੁਇ ਤਥਾ ਨੁਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣਗੋ
 ੯੦ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ
 ੯੧ ਤਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਓ ਸਾਕਤ ਨਹੀ
 ੯੨ ਸਾਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀ ਅਤਪੀਰ
 ੯੩ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਓ ਲਾਗੀ
 ੯੪ ਰਾਮਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨਗੀਧੇ
 ੯੫ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਾ ਵਦੁ ਰਾਮ ਸਭਕੀਜੈ
 ੯੬ ਸੋਕਿਓ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ
 ੯੭ ਜੀਵਤ ਢਾਡਿ ਜਾਤਿ ਦੇਵਨੇ
 ੯੮ ਗਰੀਥਾ ਓਪਰਿ ਧਿਯੈ ਦਾਜੀ
 ੯੯ ਮਤ ਜਗੁ ਭੂਠਾ ਕੀਤੋ ਨ ਆਪਿ
 ੧੦੦ ਜਨਕੀ ਪੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠਖਟਨੀ
 ੧੦੧ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਤਰਿ ਕੇ ਦਾਸ
 ੧੦੨ ਸੰਤਿ ਭਈ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਪਾਈ

੧੫੨

੧੫੩

੧੦੩ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸਕੀਆਗੁਰਦੇਵ
 ੧੦੪ ਧਨੁਓਮਸਤਰੁਪਨੁਤੇਰੇਨੇਤ
 ੧੦੫ ਤੁੰਤੈਸਲਤਿਤੁੰਤੈਨਾਲਿ
 ੧੦੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ੧੦੭ ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਤੇਠਿ
 ੧੦੮ ਥਿਰੁਪ੍ਰਥਿਥੈਸਤੁਤਰਿਜਨਪਿਅਥੇ
 ੧੦੯ ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਤਿਨਜਾਲੇ
 ੧੧੦ ਓਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਾਮਨਭਏ
 ੧੧੧ ਕੋਟਿਮੰਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨ
 ੧੧੨ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਆ
 ੧੧੩ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਰੁਆਪਿਸਤਈ
 ਗਓਤੀਚੇਤੀ
 ੧੧੪ ਗਮਕੋਥਲੁਪੁਰਨਭਾਈ
 ੧੧੫ ਭੁਜਥਲਾਥੀਰਥੁਤਮਸੁਖਸਾਗਰ
 ਗਓਤੀਥਰਾਗਣਿ
 ੧੧੬ ਦਘਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾ
 ੧੧੭ ਗੋਏਕੇਛੰਤਕੇਘਰਿਤੈਕੋਈਰਾਮ
 ਗਓਤੀਪੁਰਥੀ
 ੧੧੮ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਓਮੇਰੀ
 ੧੧੯ ਪ੍ਰਭੀਮਿਲਾਥੇਕਰੁਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾ
 ੧੨੦ ਨਿਕਸੇਰੇਪੰਖੀਸਿਮਰਿਤਰਿਪਾਖਿ
 ੧੨੧ ਤਰਿਪੇਖਨਕਰੁਸਿਮਰਤਮਨਮੇਰਾ
 ੧੨੨ ਬਿਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ

੧੫੪

੧੫੫

੧੨੩ ਐਸੋਪਰਚਓਪਾਇਓ
 ੧੨੪ ਅਓਧਘਟੈਦਿਨਸਰੋਨਾਰੇ
 ੧੨੫ ਰਾਖੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
 ੧੨੬ ਓਤੁਅਥਿਨਾਸੀਗਾਇਆ
 ੧੨੭ ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਬਿਖਿਆਕੇਰਸੁਆ
 ੧੨੮ ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਤਮਾਰਾ
 ੧੨੯ ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਗੀਝਵੈਤੇਤੀ
 ੧੩੦ ਮਿਲਾਤੁਪਿਆਰੇਜੀਆ
 ੧੩੧ ਤਓਤਾਕੋਥਲਿਤਾਰੀ
 ੧੩੨ ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਨਿਆਇਓਗੁਰਤੇ
 ੧੩੩ ਅਨੁਪਪਦਾਰਥਨਾਮੁਸੁਨਤੁਸਗੁ
 ੧੩੪ ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਤਿ
 ੧੩੫ ਤੁਮਤਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇਸੰਤਤੁ
 ੧੩੬ ਸਤਜਿਸਮਾਇਓਦੇਵ
 ੧੩੭ ਪਾਰਥੁਤਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਨ
 ੧੩੮ ਤਰਿਤਰਿਕਥੁਨਮਨੁਥਿਸਥੇ
 ਗਓਤੀਚੇਤੀ
 ੧੩੯ ਸੁਖਨਤੀਤਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾ
 ੧੪੦ ਮਨਧਰਤਰਥੇਤਰਿਨਾਮਨੇ
 ੧੪੧ ਦੀਥਨੁਤਮਾਰਾਤੁਤੀਏਕ
 ੧੪੨ ਜੀਅਰੇਓਲਾਨਾਮਕਾ
 ੧੪੩ ਥਾਰੈਥਲਿਤਾਰੈਲਖਥਰੀਆ
 ੧੪੪ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਆਰਾਧੀਐ

੧੫੬

੧੫੭

੧੫੮

੧੪੫ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ

੧੪੬ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮ

੧੪੭ ਜਾਕਓਥਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਤੁਖ

੧੪੮ ਗਰਥੁਬਡੇਮੁਲਾਇਤਨੇ

੧੪੯ ਮੋਹਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕੋ

੧੫੦ ਤੈਕੋਈਐਸਾਹਓਮੈਤੋਰੈ

੧੫੧ ਚਿੰਤਾਮਲਿਕਰੁਲਾਮਏ

ਗਉੜੀਪੁਰਥੀ

੧੫੨ ਮੇਰੇਮਨਸਗਣਿਪੂਰੁਸੁਖਪਾਏ

੧੫੩ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਕੀ

ਗਉੜੀਚੇਤੀ

੧੫੪ ਤ੍ਰਿਸਨਾਥਿਰਦੇਲੀਥੁਈਹੋ

੧੫੫ ਸਥੁਕੋਰਸੁਹਰਿਹੋ

੧੫੬ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੋਹੀ

੧੫੭ ਮਾਤੋਹਰਿਗੰਗਿਮਾਤੋ

ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ

੧੫੮ ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤਾਲੇਹੁ

੧੫੯ ਪਾਇਓਥਿਲਾਥੁਧਿਸੁਖਰੋ

੧੬੦ ਭਾਵਨੁਤਿਅਗਿਓਗਿਤਿਅਗਿਓ

੧੬੧ ਪਾਇਆਲਾਲਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇ

੧੬੨ ਉਥਰਤਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਦੀ

੧੬੩ ਮੇਕਓਇਹਥਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ

੧੬੪ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਅਾਥਿਰਥੇ

੧੬੫ ਮਾਧੋਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ

ਗਉੜੀਮਾਝ

੧੬੬ ਦੀਨਦਇਆਲਾਦਮੋਦਰਗਾਇ

੧੬੭ ਆਉਤਮਾਰੈਰਾਮਧਿਅਰੋਜੀਥਿ

੧੬੮ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤੁਪਿਆ

੧੬੯ ਤੁੰਮੇਰਾਥੁਮਾਦਕਰਤੇਤੁੰਮੇਰਾਥ

੧੭੦ ਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁਜੀਦੁਖਭੰਜ

੧੭੧ ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮ

੧੭੨ ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਉੜੀਦੁਹਮੀ

ਮਤਲਾ

੧ ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਨਤਿਅਗੋ

੨ ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਥਨਾਈ

੩ ਪ੍ਰਾਨੀਕਓਹਰਿਜਸੁਮਨਿਨਹੀ

੪ ਸਾਧੋਇਹਮਨੁਗਤਿਓਨਜਾਈ

੫ ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਓ

੬ ਕੋਓਮਾਈਕੁਲਿਓਮਨੁਸਮਝਾਵੈ

੭ ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਥਿਸਰਾਮਾ

੮ ਮਨੋਰਕਹਾਭਇਓਤੈਥਉਗਾ

੯ ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਸੈਰੁਰੋ

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਗਗਭੰਗੀਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ

੧

੧ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਗਮਲਨਾਮੁਥੀਚੂ ੧੬੩

੨ ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਕਾਇਆਉਦਿਅਨੈ

੩ ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਕਾਰਜੁਤੇਇ

੪ ਤਉਮੈਕਰਤਿਆਨਤਸੁਖੁਤੇਇ

੫ ਦੁਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤਵਾ ੧੬੪

੬ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਤਸਾਚਾ

੭ ਖਿਮਾਗਹੀਬੂਤਸੀਲਸੰਤੋਖੰ

੮ ਐਸੋਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਤੇਈ

੯ ਬ੍ਰਹਮੈਗਰਥੁਕੀਆਨਤੀਜਨਿਆ ੧੬੫

੧੦ ਚੇਅਚੰਦਨੁਅੰਕਿਚੜਵਉ

੧੧ ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿਅਵਰੇ

੧੨ ਤਹੁਕਰਿਮਰੈਨਲੇਖੈਪਵੈ

੧੩ ਤਉਮੈਕਰਤੇਭੇਖੀਨਤੀਜਨਿਆ ੧੬੬

੧੪ ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੈਘਰਿਅਥੈ

੧੫ ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਤੀਗਈ ੧੬੭

੧੬ ਗਮਨਮਿਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾ

੧੭ ਗਭੰਗੀਬੈਰਾਗਦਿ

੧੮ ਜਿਭੰਗਾਈਕਭਿਗੋਇਲੀਰਾਖੈਕ

੧੯ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਥੁਝਿਲੇਤਉਤੇਇ

ਨਥਰ

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਗਗਭੰਗੀਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ

੩

੧ ਮਨਕਾਸੁਤਰੁਦੁਜਾਭਾਉ ੧੬੭

੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ

੩ ਇਸੁਜਗਕਾਧਰਮੁਪੜਤਮਭਾ

੪ ਬ੍ਰਹਮਾਮੂਲੁਵੇਦਅਭਿਆਸਾ

੫ ਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪੜੈਵਾਦੁਵਖਾਏ ੧੬੮

੬ ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਏਭਰਮੁਨਜਾਇ

੭ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ

੮ ਮਨਹੀਮਨੁਸਵਾਰਿਅਭੈਸਤ

੯ ਸਤਿਗੁਰੇਤੋਜੋਮੁਹਫੇਰੇਤੇਵੇਮੂ

ਮਤਲਾ ੪

ਕਰਤਲੇ ਗਭੰਗੀਪੁਰਬੀ

੧ ਕਰਤਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆਕਿਓ ੧੬੯

ਮਿਲੀਐਤਹਿਰਾਇ

੨ ਮਨਕਰਤਲਾਵੀਚਾਗੀਆਵੀ

ਚਰਿਦੇਖੁਸਮਾਲਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਗਭੰਗੀਗੁਆਰੇਗੀਮਤਲਾ ੫

੧ ਜਬਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁਮਾ

- ੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ
- ੩ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧੂ
- ੪ ਘੁਬਮੇਗਰਭਵਾਸਤੇਟਰਿਆ
- ੫ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੁਰਾ
- ੬ ਤਰਿਸਿਓਜੁਰੈਤਸਭੁਕੋਮੀਤੁ
- ੭ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਅਰ
- ੮ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੋਤਿਪਰਮਗਤ
- ੯ ਤਿਸੁਗੁਰਕਓਸਿਮਰਓਸਾਸਿਸੂ
- ੧੦ ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾਨਾਮੁ
- ੧੧ ਆਦਿਮਧਿਜੋਅੰਤਿਨਿਬੈ
- ੧੨ ਖੋਜਤਫਿਰੇਅਸੰਖਅੰਤੁਨਪਰੀ
- ੧੩ ਨਾਰਾਇਣਤਰਿਰੰਗਰੰਗੋ
- ੧੪ ਤਰਿਤਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਭਰਮਗਏ
- ੧੫ ਰੰਗਸੰਗਿਬਿਖਿਅਕੇਭੋਗਾਇ

੧੭੦

੧੭੧

੧੭੨

੧੭੩

ਛੰਤਗਉੜੀਪੁਰਬੀ
ਮਤਲਾ ੧

- ੧ ਮੁੰਧਰੈਦਿਦੁਤਲਜੀਅਜੀਓਨੀ
ਦਨਅਵੈ
- ੨ ਸੁਦਿਨਾਤਪੁਰੁਜੀਓਏਕਲਜੀ
ਥਨਮਏ

ਛੰਤਮਤਲਾ ੩

- ੧ ਸਾਧਨਬਿਨਓਕਰੇਜੀਓਤਰਿਕੇ
ਗੁਨਸਾਰੇ

੨

੩

੪

੫

੧

੨

੩

੪

੧

ਪਿਗਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਦੀਜੀਓਬਿ
ਨੁਪਿਰਕਿਓਜੀਵਾਮੇਗੀਮਾਈ

ਕਾਮਦਿਤਰਿਗਸਿਥੇਧੀਜੀਓਤ
ਰਿਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ

ਮਾਇਆਸਰੁਸਥਲੁਵਰੈਜੀਓ
ਕਿਓਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਇ

ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀਓਤ
ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ

ਛੰਤਮਤਲਾ ੫

ਮੇਰੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਜੀਓ
ਕਿਓਦੇਖਾਪ੍ਰਭਦਾਤੇ

ਮੋਤਨਤੇਰੇਓਚੇਮੰਦਰਮਤਲ
ਅਪਾਰਾ

ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁ
ਨਤਪੁਨਤਬਲਿਤਾਰ

ਸੁਦਿਸਖੀਏਮਿਲਿਓਦਮੁਕ
ਰੇਤਾਮਨਾਇਲੈਤਿਤਰਿਕੈਤੈ

ਬਾਵਨਅਖਰੀ
ਮਤਲਾ ੫

१ सुखमनी
 मउला ५

१ बिंती मउला ५ २००
 नलि बलि मउला ५
 रिअसुअमी सि रजनतु

१ दार मउला ४ २०२
 सतिगुरुगुरुदिएआलु
 जिसेनेसिमतुसबुबेए।।

१ दार मउला ५ २११
 उरिउरिनमुजेजनुजपै
 सेअएआपरदए।।

पते
 १८३ ३११

जेजुमला
 २५१ चउपदे दुपदे
 २० मः १
 १८ मः ३
 ३२ मः ४
 १७२ मः ५
 ८ मः ८

२५१
 ६६ असटपदीआ
 १८ मः १
 ८ मः ३
 २ मः ४ करण
 १५ मः ५

११
 ६६
 ३ मः १
 ५ मः ३
 ४ मः ५

११
 ५
 १ बादनअधरी
 १ सुखमनी
 १ बिंती
 २ दार
 ५

३११

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਾਗਗਉ ਜੀਥਾ ਲੀਭਗ
ਤਾਕੀ॥ ਤਤਕਰਾ

ਥਾ ਲੀਭਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਕ
ਬੀਰਜੀ ਕੀ
ਗਉ ਜੀਗੁਆਰੇ ਗੀ ਚਉ
ਪਦੇਦੁਪਦੇ

- ੧ ਅਥਮੋਤਿ ਜਲਤਗਮਜਲ ੨੧੪
- ੨ ਮਾਧਉ ਜਲਕੀਪਿਅਸਨਜ
- ੩ ਜਬਤਮਏਕੋਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿ
- ੪ ਨਗਨਠਿਰਤਜੋਪਾਈਐਜੋਕੁ
- ੫ ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਤਇਸਨਾਨੁਕਰੀ
- ੬ ਵਿਅਜਪੁਕਿਅਤਪੁਕਿਅਥੁ ੨੧੫
- ੭ ਗਰਭਵਾਸਮਤਿਕੁਲਨਤੀਜਾ
- ੮ ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਿਕਥਤਿਨਸੋਈ
- ੯ ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀਜੋਤੀ
- ੧੦ ਜੋਨਪਰਮਿਤਿਪਰਮਨੁਜਨਾ
- ੧੧ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾਈ
- ੧੨ ਅਵਰਮੁਏਕਿਅਸੋਗਕਰੀ
- ੧੩ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰ
- ੧੪ ਐਸੋਅਚਰਜਦੇਖਿਓਕਥੀ

- ੧੫ ਜਿਉਜਲਛੋਡਿਥਾਹਰਿਕੁਏ
- ੧੬ ਚੋਅਚੰਦਨਮਰਦਨਅੰਗਾ
- ੧੭ ਜਮਤਉਲਦਿਭੁਏਤੈਰਾਮ
- ੧੮ ਪਿੰਡਿਮੁਐਜੀਉਕਿਤਪਰਿਜਤ
- ੧੯ ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨਤੀਤੋਲ
- ੨੦ ਜਿਤਮਗਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਸਿਆ
- ੨੧ ਕਤਨਤੀਠਉਗਮੁਲਕਤਲਾਵਉ
- ੨੨ ਜਾਕੋਤਰਿਸਾਠਾਕੁਰਭਾਈ
- ੨੩ ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਤੋਇਕੋਸੇਨਾ
- ੨੪ ਬਿਖਿਅਥਿਅਪਿਅਸਗਲ
- ੨੫ ਜਿਤਕੁਲਿਪੁਤੁਨਗਿਆਨਬੀ
- ੨੬ ਜੋਜਨਲੋਤਿਖਸਮਕਾਨਉ ੨੧੬
- ੨੭ ਗਗਨਿਰਸਾਲਚੁਐਮੇਗਿਭੀ
- ੨੮ ਮਨਕਾਸੁਭਉਮਨਤੀਥਿਅਪੀ
- ੨੯ ਓਇਜੁਦੀਸਤਿਅੰਬਰਿਤਾਰੇ
- ੩੦ ਬੇਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿਮ੍ਰਿਤਿਭਾਈ
- ੩੧ ਦੇਇਮੁਤਹਲਗਾਮਪਤਿਰਵਉ
- ੩੨ ਜਿਤਮੁਖਿਪਾਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਖਏ
- ੩੩ ਅਪੇਪਾਵਕੁਅਪੇਪਵਨਾ
- ੩੪ ਨਾਮੋਜੋਗਧਿਆਨਚਿਤੁਲਾਇਆ
- ੩੫ ਜਿਤਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਥਾਧਅਯ
- ਅਸਟਪਦੀ ੧
- ੩੬ ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖੁਆਗੈਅਵੈ

੨੭ ਅਤਿਨਿਸਿਏਕਨਾਮਜੋਜਗੇ ੨੧੮
 ੨੮ ਰੇਜੀਅਨਿਲਜਲਾਜਤੁਤਿਨਤੀ
 ੩੦ ਕਉਨੁਕੋਪੁਤੁਪਿਤਕੋਕਾਕੋ
 ੪੦ ਅਥਮੋਕਉਰੁਏਰਾਜਾਗਮਸੁ
 ੪੧ ਜਲਿਤੈਸੁਤਕੁਥਲੈਤਸੁਤਕੁ
 ੪੨ ਭਗਵਾਏਕੁਨਿਥੇਰਤੁਰਾਮ
 ੪੩ ਦੇਖੋਭਾਈਗਿਆਨਕੀਅਈਅੰਧੀ
 ੪੪ ਐਸੇਲੋਗਨਸਿਓਕਿਅਕਤੀਐ
 ੪੫ ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕਉਮੁਏ ੨੧੯
 ੪੬ ਜੀਵਤਮਰੋਮਰੋਫੁਨਿਜੀਵੈਐਸੇ
 ੪੭ ਉਲਟਤਪਵਨਚਕੁਖਟੁਭੇਦੇ
 ੪੮ ਤਤਪਾਵਸਸਿੰਧੂਪੁਪਨਤੀਢੀਆ
 ੪੯ ਪਾਪਪੁੰਨੁਦੁਇਥੈਲਥਿਸਦੇ
 ੫੦ ਪੇਵਕਜੈਦਿਨਚਾਰਿਤੈਸਾਤੁਰੇ
 ੫੧ ਜੋਗੀਕਤਤਿਜੋਗੁਭਲਮੀਠਾ
 ੫੨ ਜਤਕਭੁਅਤਤਤਥਿਯੁਨਾਤੀ
 ੫੩ ਸੁਗਤਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਦੁਇਕੰਨੀਮੁੰਦਾ ੨੨੦
 ੫੪ ਗਜਨਵਗਜਦਸਗਜਇਕੀਸਾ
 ੫੫ ਏਕਜੋਤਿਏਕਾਮਲੀਕਿੰਥਾਤੁਇ
 ੫੬ ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤੇਤੁਭੇਰੁਵਸਾਗੁਰੁ
 ੫੭ ਕਲਾਭੁਤਕੀਤਸਤਨੀਮਨਥਭਿਰਾਏ
 ੫੮ ਅਗਨਿਨਦਤੈਪਵਨੁਨਤੀਮਗਨੈ
 ੫੯ ਜਿਉਕਪਿਕੇਕਰਮੁਸਦਿਚਨਨਕੀ ੨੨੧

੬੦ ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾਟੀਗੋਰੀ
 ੬੧ ਰਾਮਜਪਉਜੀਅਐਸੇਐਸੇ
 ੬੨ ਜੋਨਿਢਾਡਿਜਉਜਗਮਤਿ
 ੬੩ ਸੁਰਗਥਾਸੁਨਥਾਈਐਡ
 ੬੪ ਰੋਮਨੇਤਰੋਕੋਇਨਤੀਕਿੰਚਿਲੇਇ
 ੬੫ ਪੰਥੁਨਿਤਰੈਕਾਮਨੀਲੋਚਨ
 ੬੬ ਅਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾ
 ੬੭ ਥਿਪਲਥਸਤ੍ਰਕੋਤੈਤੈਪਤਿਓ ੨੨੨
 ੬੮ ਮਨੇਰਢਾਡੁਭਰਮਪ੍ਰਗਟ
 ੬੯ ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਰਾਸਿਰੋਉਪਰਿਛਿਰਿ
 ੭੦ ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਜੀਅਜੋਨਿ
 ੭੧ ਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉਮੋਕਉਲੋਗੁ
 ੭੨ ਰਾਜਾਗਮਤੁਐਸਾਨਿਰਭਉ
 ੭੩ ਖਟਨਮਕਰਿਕੋਠਗੀਥਾਧੀ
 ੭੪ ਮਾਈਮੋਤਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓ
 ਆਨੰਨਾ

੧ ਥਾਵਨਅਖਰੀਕਥੀ ੨੨੩
 ਰਜੀਕੀਗਉਤੀਪੁਰਥੀ
 ਥਾਵਨਅਢਰਲੋਕਤੈਸਰੁ
 ਕਢੁਇਨਤੀਮਾਧੀ

੧ ਥਿਤੀਕਥੀਰਜੀਕੀ ੨੨੪
 ਪੰਦ੍ਰਤਥਿਤੀਸਾਤਵਾਰਾ
 ਕਤਿਕਥੀਰਉਰਵਾਰਨਪਾਰਾ

੧ ਸਾਤਵਾਰਕ ਥੀਰਜੀਕੇ ੨੨੫

ਥਾਰਥਾਰਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੁ

ਥਾਨੀਨਾਮਦੇਓ
ਜੀਕੀ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ

੧ ਦੇਵਾਪਾਨਤਾਰੀਅਲੇ

ਥਾਨੀਗਵਿਦਾਸਜੀ
ਕੀ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਗੁ
ਅਰੇਹੀਵਥੈਗਾਗਲਿ

੧ ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿ
ਨਗਤੀ

੨ ਥੇਗਮਪੁਰਾਸਤਰਕੋਨਓ

੩ ਘਟਅਵਘਟਡੰਗਰਘਲ ੨੨੬
ਇਕੋਨਿਗੁਲੁਥੈਲ

੪ ਕੁਪੁ ਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਿ
ਅਸਟਪਦੀ१

੫ ਸਤੁਜੁਗਿਸਤੁਤੇਤਾਜਗੀ
ਦੁਆਪਰਿਪੁਜਾਰਾਰ

ਪਨੇ

੮੩ ਜੋਤੁਮਲਾ

੭੮ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੭੩ ਕਥੀਰਜੀ

੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੬ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੭੮

੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਕਥੀਰਜੀ

੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੩ ਕਥੀਰਜੀ

੧ ਥਾਵਨਅਖਰੀ

੧ ਥਿਤੀ

੧ ਸਤਵਾਰਕ

੩

੮੩

੧੭ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਕਉ ਜੀਗਾ ਅਹੇਗੀ ਮਤਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ॥

ਭਉਮੁ ਭਵਾਵ ਭਾਤੇਲਾ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਤਉ ਲੀਥੇ ਲੇਥੇਲਾ॥ ਸਿਰਿ ਪਰਿ ਚਲੀ ਐਸੀ ਐਭਗਾ॥ ਨਦ
ਰੀਰਸੀ ਗੁਰ ਬੀਚਰਾ॥ ੧॥ ਭੈਥਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘ ਸਿਪਾਗਿ॥ ਭੈਭਉ ਰਖਿ ਅਭਾਇ ਸਵਾਗਿ॥ ਗਤਿ
ਭੈਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈਨਾਇ॥ ਭੈਭਉ ਪ੍ਰੀਤੀ ਐਸ ਬਦਿ ਸਵਾਗਿ॥ ਭੈਥਿਨੁ ਪ੍ਰਾਤ ਕ ਚੁਨਿਕ ਚ
ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟਾ॥ ੨॥ ਥੁਪੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਉ॥ ਸਤ ਸਸਿ ਅਲਪ ਪਵੈ ਨਤਾਉ॥ ਨਾਨਕ
ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੋਲਦੁ ਵਾਉ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ॥ ੩॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧
ਭਉ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਿ ਭਰੁ ਭਰਿ ਭਰੁ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਭਰੁ ਕੋਤਾ ਜਿਤੁ ਭਰਿ ਭਰੁ ਪਾਇ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜੀ ਨਾ ਤੀ ਜਾਇ॥ ਜੋ
ਕਿਉ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇ ਗੀਰ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਭਗੀ ਐ ਜੇ ਭਰੁ ਤੋਵੈ ਤੋਰੁ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਭਰਣ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ॥ ਗਤਿ
ਨਾ ਜੀਉ ਮੈਰਨੁ ਭਥੈ ਤਰੈ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਅਵੈ ਤੁਕ ਮੇ ਜਾਇ॥ ਅਗੈ ਪਾ
ਥੈ ਭੁਕਿ ਮਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਤੰ ਸੁਤੇ ਤੁ ਅਸਾ ਅਸਮਾਨੁ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੁਖ ਭਰੁ ਤੈ ਸਾਨੁ॥ ਭਉ ਪਾਣੀ
ਨਾ ਅਧਾਰੁ॥ ਵਿਲੁਖਾਧੇ ਮਰਿ ਤੋਤਿ ਗਵਾਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ॥ ਸਭੁ ਕੋਤੇਰਾ ਤੁਸ
ਭਾਕ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਪਨੁ ਮਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਅਖਲੁ ਬਿਖ ਮੁਖੀ ਚਾਰਾ॥ ੪॥ ੨॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖਾ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਤੁ ਵਿਸੇਖਾ॥ ੧॥ ਕਹਣੈ ਤੈ ਕਿ
ਉ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਤਉ ਭੁਦਗਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ਗਤਿ॥ ਸਗਮ ਸੁਗਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ॥ ਕ
ਰੀਕ ਮਲਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਾਏ॥ ੨॥ ਸਾਤਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀ ਅਪੁ ਵਿਜੋਗੁ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ॥
੩॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧ ਪਉਲੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਕਾ ਮੇਲਾ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਭੂਧਿ ਕਾ ਖੇ
ਲਾ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰਾ॥ ਭੂਭੁਰੇਗੀ ਅਨੀ ਏਤੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ
ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁਗੀ ਅਨੀ ਤੋਈ॥ ਗਤਿ॥ ਦੇਤੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਲਾ॥ ਭੂਭੁਰੇਗੀ ਅਨੀ ਮੁਆਪੈ ਕਉ
ਤਾ॥ ਮੁਈ ਸੁਗਤਿ ਬਾਦੁ ਅੰਤ ਕਾਰਾ॥ ਚਿਤੁ ਨ ਮੁਆਜੇ ਦੇਖਣਾਰਾ॥ ੨॥ ਜੈਕਾਰ ਵਿਤਟ ਤੀਰਥ ਜਾਤੀ॥
ਕਤ ਪਦ ਚਥ ਪਟੀ ਮਾਤੀ॥ ਪਜ਼ਿ ਪਜ਼ਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਭੀਤਰਿ ਤੋਈ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ॥ ੩॥

ਤਉਨਮੁਆਮੇਗੀਮੁਈਬਲਾਇ। ਤਉਨਮੁਆਜੋਗਤਿਅਸਮਾਇ। ਕਤਨਾਨਕਗੁਰਿਬੁਧਮੁ
 ਖਾਇਆਮਰਤਾਜਾਤਨਦਰਿਨਅਇਆ। ੪॥ ੪॥ ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ੧
 ਸੁਦਿਸੁਦਿਭੁਭੈਮਨੈਨਉ। ਤਕੈਸਦਥਲਿਤਰੈਜਾਉ। ਅਪਿਭੁਲਾਏਠਉਰਨਠਾਉ। ਤੁੰਸਮ
 ਸੁਵਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ। ੧॥ ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਇ। ਬਿਨੁਨਵੈਥਾਪੀਸਭਕਾਇ। ੧
 ਰਤਉ। ਖੇਤੀਵਲਜੁਨਵੈਕੀਓਟਾ। ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਕੀਪੋਟਾ। ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜੀਅਮਤਿਚੋਟਾ।
 ਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮਨਿਖੋਟਾ। ੨॥ ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖਾ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚੁਪਰੀਖਾ।
 ਜਲਾਪੁਰਾਇਨਿਰਸਕਮਲਪਰੀਖਾ। ਸਥਦਿਰਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖਾ। ੩॥ ਹੁਕੀਮਸੰਜੋਗੀਗੁਰਿ
 ਦਸਦੁਆਰਾਪੰਚਵਸਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ। ਅਪਿਤੁਲੈਅਪੇਵਲਜਾਗਾਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਵਰਲਤਾਰਾ। ੪॥ ੫॥ ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ੧ ਜਾਤੋਜਾਇਕਤੋਤਾਵੈ। ਕਤਉ
 ਜੈਕਤਜਾਇਸਮਾਵੈ। ਕਿਓਥਾਪਿਓਕਿਓਮੁਕਤੀਪਾਵੈ। ਕਿਓਅਥਿਨਾਸੀਸਤਜਿਸਮਾਵੈ। ੧॥
 ਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਨਾਮੁ। ਨਰਤਰਨਾਮੁਨਰਤਰਨਿਤਕਾਮੁ। ੧॥ ਰਤਉ। ਸਤੋਜਾਇ
 ਸਤੋਜਾਇ। ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮਾਤਿਸਮਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੋਬੰਧੁਨਪਾਇ। ਸਥਦੁਖੀ
 ਚਰਿਓਟੈਤਰਿਨਾਇ। ੨॥ ਤਰਵਰਪੰਖੀਬਹੁਨਿਸਿਥਾਸੁ। ਸੁਖਦੁਖੀਆਮਨਿਸੇਤਵਿਲਾਸੁ।
 ਸਾਭੁਥਿਤਗਤਕਤਿਅਗਾਸੁ। ਦਤਦਿਸਿਧਾਵਤਿਕਰੀਮਲਿਖਿਅਸੁ। ੩॥ ਨਾਮਸੰਜੋਗੀ
 ਗੋਇਲਿਥਾਟਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਫੁਟੈਬਿਖੁਮਾਟਾ। ਬਿਨੁਵਖਰਸੁਨੇਘਰੁਤਾਟਾ। ਗੁਰੀਮਲਿਖੋਲੇ
 ਜਰਕਪਾਟਾ। ੪॥ ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੁਰਬਸੰਜੋਗਾ। ਸਚਿਰਤਸੇਪੁਰੇਤਰਿਲੋਗਾ। ਮਨੁਤਨੁਦੈ
 ਹਜਿਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕਤਿਨਕੋਲਾਗਉਪਾਇ। ੫॥ ੬॥ ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ੧ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋ
 ਮਾਇਆਮਤਿਚੀਤਾ। ਭੁਠਵਿਕਾਰਿਜਾਗੈਤਿਤਚੀਤਾ। ਪੁੰਜੀਪਾਪਲੋਭਕੀਕੀਤਾ। ਤਰੁ
 ਗੀਮਨਿਨਾਮੁਸੁਚੀਤਾ। ੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚੇਮੈਤੇਗੀਟੇਕਾ। ਤਉਪਾਪੀਤੁੰਨਿਗਮਲੁਏਕਾ। ੧॥
 ਰਤਉ। ਅਗਨਿਪਾਣੀਥੋਲੈਭਜਵਾਉ। ਜਿਤਵਾਇਦ੍ਰੀਏਕੁਸੁਆਉ। ਦਿਸਟਿਵਿਕਰ
 ਨਾਹੀਭਉਭਾਉ। ਆਪੁਮਾਰੇਤਪਾਏਨਾਉ। ੨॥ ਸਥਦਿਮਰੈਫਿਰਿਮਰਦੁਨਤੋਇ
 ਨਮੁਏਕਿਉਪਰਾਉਇ। ਪਰਪੰਚਿਵਿਅਪਿਰਤਿਅਮਨੁਦੇਇ। ਬਿਨੁਨਾਗਾਇਲੁਕੇਰੁ
 ਇ। ੩॥ ਥੋਤਿਥਿਚੜਉਜਾਵੈਵਾਰਾ। ਠਾਕੇਥੋਤਿਥਦਰਗਤਮਾਰਾ। ਸਚੁਸਾਲਹ

[illegible]

ਅਕਾਗਾਤੀਨਿਅਵਸਥਾਕਹਤਿਵਿਖਿਅਨੁਗਤਗੀਅਵਸਥਾਸਤਿਗੁਰਤੇਤਰਿਜਾਨਾ॥੧॥
 ਭਗਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤਰਣਾਥਾਤ੍ਰਿਜਨਮੁਨਤੋਇਤੈਮਰਣਾਗਤਭਾਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕੈਸੇ
 ਈਸ਼ਿਮਿਤਿਸਾਸਤਪੰਡਿਤਮੁਖਿਸੋਈਗਥਿਨੁਗੁਰਅਰਥਥੀਚਾਰੁਨਪਾਇਆਮੁਕਤਿਪਦਾ
 ਭਗਤਿਤਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕੈਤਿਰਦੈਵਸਿਅਤਰਿਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਪਤਿਤੋ
 ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਅਨੰਦੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੩॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਗੁਰਿਦੇ
 ਦਿਖਾਇਆਅਸਾਮਾਤਿਨਿਰਾਸੁਥੁਧਾਇਆਦੀਨਨਾਥਸਰਥਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕ
 ਚਰਣੀਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥੧੨॥ ਗੁਰੁਜੀਚੇਤੀਸਃ ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਗੁਰੁਜੀ
 ਈਥਾਜੀਇਹਸੰਸਾਰੋਲਥੁਲੋਭੁਮੁਚੁਕੁਕੁਕਮਵਤਿਥੁਤੁਭਿਠਵਤਿਭਗੋਤੁੰਕਾਇਆ
 ਰੁਲਦੀਦੇਖੀਜਿਉਪਰਭੁਪਰਿਛਾਰੋ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਿਖਤਮਾਰੀਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਤਾਰਸੀਮੇ
 ਜੀਅਜੇਥੁਜਿਨਅਵੈਵਾਰੀਗਤਭਾਉਤਉਤੁਪੁਆਖਮੇਰੀਕਾਇਆਤੁੰਸੁਣਿਸਿਖਤਮਾਰੀ
 ਨਿੰਦਾਚੈਦਾਕਹਤਿਪਰਾਈਫੁਠੀਲਾਇਤਥਾਰੀਵੇਲਿਪਰਾਈਜੋਤਿਜੀਅਜੇਕਹਤਿਚੋਰੀਥੁ
 ਅਗੀਹੰਸੁਚਲਿਅਤੁੰਪਿਛੋਰੀਏਤਿਛੁਟਜਿਤੋਈਅਤਿਨਾਰੀ॥੨॥ਤੁੰਕਾਇਆਗੁਰੀਅਤਿ
 ਨੰਤਰਿਤੁਪੁਕਿਅਕਰਮਕਮਾਇਆਕਰਿਚੋਰੀਮੈਜਾਕਿਛੁਲੀਆਤਮਨਿਭਲਾਭਾਇਆਗੁਰ
 ਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਛੋਈਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਤਉਖਰੀਦੁਤੋਲੀਤੋਈਥਾਥਾ
 ਮੇਰੀਥਾਤਨਪੁਛੋਕੋਈਗਤਭਾਉਤਾਜੀਤੁਰਕੀਸੁਇਨਾਰੁਪਾਕਪੜਕੇਰਭਾਰਾਕਿਸਤੀਨਾਇ
 ਚੇਲਨਾਨਕਧੁਜਿਧੁਜਿਪਏਗਵਾਰਾਕੁਜਾਮੇਵਾਮੈਸਭਕਿਛੁਚਾਖਿਅਾਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁ
 ॥੪॥ਦੇਦੇਨੀਵਦਿਵਾਲਭੁਸਾਰੀਭੁਸਮੰਦਰਕੀਛੋਰੀਸੰਚੇਸੰਚਿਨਦੇਈਕਿਸਤੀਅੰਪੁਜਾਇ
 ਭਮੇਰੀਸੋਇਨਲੰਕਾਸੋਇਨਮਾੜੀਸੰਪੈਕਿਸੈਨਕੇਰੀ॥੫॥ਸੁਣਿਸੁਰਖਮਨਅਜਾਲਾ
 ਤਿਸੈਕਭਾਣਾਗਤਭਾਉਸਾਤੁਤਮਾਰਭਾਰੁਭਾਰਤਮਤਿਸਕੇਵਣਜਗੋਜੀਓਪੰਭੁਸਭਾ
 ਤਿਸੈਕੀਮਾਰਿਅਪੇਜੀਵਣੇ॥੬॥੧੧੩॥ ਗੁਰੁਜੀਚੇਤੀਸਤਲਾ ੧ ਅਵਰਿਪੰਚ
 ਕਜਨਾਕਿਉਰਾਖਓਘਰਥਾਰੁਮਨਾਮਾਗਤਿਲੁਟਹਿਨੀਤਨੀਤਕਿਸੁਅਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰਜਨਾ
 ਸੀਰਾਮਨਾਮਾਉਚਰੁਮਨਾਅਗੈਜਮਦਲੁਥਿਖਮੁਘਨਾਗਤਭਾਉਓਸਾਰਿਮੜੇਈਕੀ
 ਅਰਾਭੀਤਰਿਥੈਰੀਸਾਧਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਲਕੇਰਨਿਤਕਾਮਣਿਅਵਰਿਲੁਟੇਨਿਸੁਪੰਚਜਨਾ

ਭਾਉਮੇਲੀਲੁਟਿਅਦੇਤੁਰਸਾਪਨਪਕੜੀਏਕਜਨਾਜਮਭੰਡਗਲਿਸੰਗਲੁਪ
ਕਿਭਾਉਗਿਗਏਸੇਪੰਚਜਨਾ॥ ੩॥ ਕਾਮਦਿਲੋਜੈਸੁਇਨਰੁਪਾਮਿਤੁਲੁਕੈਨਿਸੁਖਾਧ
ਗਾਨਕਪਾਪਕੋਰਿਨਕਾਰਦਿਜਾਸੀਜਮਪੁਰਿਥਾਧਾਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੪
ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੧ ਮੁੰਦ੍ਰਾਤੇਘਟਭੀਤਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਇਆਕੀਜੈਖਿਥਾਤਾਪੰਚਚੇਥੇ
ਵਸਿਕੀਜਤਿਗਵਲਇਹਮਨੁਕੀਜੈਭੰਡਾਤਾ॥ ੧॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਵਸਿਤਾਏਕੁਸ
ਬਦੁਦ੍ਰੁਜਤੋਰੁਨਾਸਤਿਕੰਦਮੂਲਿਮਨੁਲਾਵਸਿਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮੁੰਡਿਮੁੰਡਾਇਐਜਗੁਰੁਪਾ
ਏਐਮਗੁਰੁਕੀਨਿਗੰਗਾਤਾ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾਰਣਤਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁਨਚੇਤਸਿਅੰਧਾਤਾ॥
੨॥ ਕਰਿਪਟਥੁਗਲੀਮਨੁਲਾਵਸਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਜਵਸਿਤਾ॥ ਏਕਸੁਚਰਣੀਜੈਚਿਤੁਲਾ
ਈਲਥਿਲੋਭਿਕੀਧਾਵਸਿਤਾ॥ ੩॥ ਜਪਸਿਨਿਰੰਜਨੁਰਚਸਿਮਨਾ॥ ਕਾਏਬੋਲਹਿਜੋਗੀਕ
ਪਦੁਘਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਾਇਆਕਮਲੀਤੰਸੁਇਆਣਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਬਿਤਾਣੀਤਾ॥ ਪੁਲ
ਵਤਿਨਨਰੁਨਾਗੀਦਾਝੈਫਿਰਿਪਾਝੈਪਛੁਤਾਣੀਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੧
ਅਰੁਧਸੰਤੁਮੂਲਮਨਏਕੈਜੋਕਰਿਦ੍ਰਿਤੁਚਿਤੁਕੀਜੈਗੋ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੋਪਾਪਕਰਮਕੋ
ਕਟਨਤਰਾਣੀਜੈਗੋ॥ ੧॥ ਮਨਏਕੋਸਾਤਿਥੁਰਾਈਗੋ॥ ਤੇਰੇਤੀਨਿਗੁਣਸੰਸਾਰਿਸਮਾਵਤਿ
ਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਗੋ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਕਰਖੰਡੁਮਾਇਆਤਨਿਮੀਠੀਤਮਤਉਪੰਡਉ
ਚਾਈਗੋ॥ ਗਤਿਅਨੇਰੀਸੁਖਸਿਨਾਤੀਲਜੁਟੁਕਸਿਮੁਸਾਭਾਈਗੋ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿ
ਤੇਰਾਦੁਖਲਗੈਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਾਈਗੋ॥ ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਈਤੋਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਅ
ਜਾਈਗੋ॥ ੩॥ ਸੁਭਰਭਰੇਨਤੋਵਤਿਉਲੇਜੋਗੇਤੰਗੁਲਾਈਗੋ॥ ਤਿਨਕੀਪੰਕਤੋਵੈਜੇਨਾਨਕ
ਤਉਮੁੜਕਿਛੁਪਾਈਗੋ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੧ ਕਤਕੀਮਾਈਥਾ
ਮੁਕਤਕੋਗਕਿਦੁਥਾਵਤੁਤਮਆਏ॥ ਅਗਨਿਥਿੰਥਜਲਭੀਤਹਿਨਿਪਜੋਕਦੋਕੰਮਿਉਪਾਏ
॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਾਤਿਥਾਕਉਲਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ ਕਤੇਨਜਾਨੀਅਉਗਣਮੇਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕੇਤੇ
ਮੁਖਿਰਖਤਮਚੀਨੈਕੇਤੇਪਸੁਭਿਪਾਏ॥ ਕੇਤੇਨਾਗਕੁਲੀਮਤਿਅਏਕੇਤੇਪੰਖਓਡਾਏ॥
੨॥ ਘਟਲਥਿਜਮੰਦਰਭੁੰਨੈਕਰਿਚੋਗੀਘਰਿਆਵੈ॥ ਅਗਤੁਦੇਖੈਪਿਛਤੁਦੇਖੈਤੁਝਤੋਕ
ਤਥਾਪਵੈ॥ ੩॥ ਤਟਤੀਰਥਤਮਨਵਖੰਡਦੇਖੈਤਟਪਟਣਥਾਜਾਗਾ॥ ਲੈਕੈਤਕੜੀਤੋਲ

ਦਿਲਗਾਘਟਤੀਮਤਿਵਲਜਾਗਾ ॥ ੪॥ ਜੇਤਾਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਨੀਰਿਭਰਿਅਤੇਤਾਅਉ
 ਗਣਤਮਾਰੇ॥ ਦਇਅਕਰਤੁਕਿਢੁਮਿਤਰਉਪਾਵਤੁਰੁਥਦੇਪਥਰਤਾਰੇ॥ ੫॥ ਜੀਅ
 ਅਗਨਿਥਰਾਥਰਿਤਪੈਭੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ॥ ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕੁਤੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਖੁਭੋਵੈ
 ਨਰਾਤੀ॥ ੬॥ ੫॥ ੧੭॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਤਲਾ १ ਗੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇ
 ਦੋਵਸੁਗਵਾਇਆਖਾਇ॥ ਹੀਰੇਜੈਸਾਜਨਮੁਤੈਕਉਡੀਬਦਲੇਜਾਇ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਨਾ
 ਨਿਅਰਾਮਕਾਮੁਜੇਠਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਤਿਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਨਤਪਨੁਪਰਦੀਪਰੇਅਨਤ
 ਚਾਤਿਅਜਾਇ॥ ਅਨਤਕਉਚਾਤਨਜੋਗਏਸੇਅਏਅਨਤਗਵਾਇ॥ ੨॥ ਆਪਦ
 ਲੀਅਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੋਭਾਗਹੁਏਇ॥ ਕਰਮਉਪਰਿਨਿਥਜੈਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ ੩॥
 ॥ ਨਾਨਕਕਰਣਜਿਨਿਕੀਅਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ ਤੁਕਮੁਨਜਾਪੈਖਸਮਕਾਕਿਸੈਵਰ
 ਦੇਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਤਲਾ ੧ ਤਰਲੀਤੋਵਾਖਿਨਿਵ
 ਕੰਦਮੁਲਚੁਣਿਖਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੇਰਾਸਤੁਮਿਲੈਵਾਰਿਵਾਰਿਤਉਜਾਉਜੀਓ॥ ੧॥
 ਬਨਜਾਗਨਿਰਾਮਕੀਤੋਗਨਾਮੁਵਖਰਵਾਪਾਰੁਜੀਓ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਿਕਿਲੋਵਾਅੰਬਿਥ
 ਸਤਜਿਸਥਦਥੀਚਾਰੁ॥ ਸਤਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਸਤੁਮਿਲੈਦਰਸਨਿਗੁਪਿਅਪਾਰੁ॥ ੨॥
 ਢੁਲੀਤੋਵਾਜਲਿਥਸਾਜੀਅੰਜਤਸਭਿਸਾਰਿ॥ ਊਰਵਾਰਿਪਾਰਿਮੇਰਾਸਤੁਵਸੈਤਉ
 ਲਓਗੀਥਾਤਪਸਾਰਿ॥ ੩॥ ਨਾਗਨਿਤੋਵਾਪਰਵਸਾਸਥਦੁਵਸੈਭਉਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਾਸੁਤਾਗਣੀਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੯॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀਦੀਪ
 ਮਤਲਾ ੧ ਜੈਘਰਿਕੀਰਭਿਅਖੀਐਕਰਤੇਕਾਤੋਇਥੀਚਾਰੋ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਗਵਾ
 ਸੋਤਿਲਾਸਿਵਰਤੁਸਿਰਜਣਤਾਰੋ॥ ੧॥ ਤੁਮਗਾਵਤੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਤੇਲਾ॥ ਰਤਉ
 ਗੀਜਾਉਜਿਤੁਸੋਤਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਭੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਨੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੋ
 ਗਾਦੇਵਣਤਾਰੁ॥ ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਲੁਸੁਮਾਰੁ॥ ੨॥ ਸੰਥਤਿਸਾ
 ਲਿਖਿਅਧੀਮਲਿਕਰਿਪਾਵਤੁਤੇਲਾ॥ ਦੇਤੁਸਜਣਅਸੀਸਜੀਅਜਿਉਤੋਵੈਸਭਿਥ
 ਉਮੇਲੁ॥ ੩॥ ਘਰਿਘਰਿਏਤੋਪਤੁਚਾਸਦਜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ ਸਦਣਤਾਰਾਸਿਮਰੀ
 ਨਾਨਕਸੇਦਿਤਾਵੰਨਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੦॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀਗੁਅਯੋਗੀਮਤਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤਰਿਮੇ

ਲੌਏਈਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭਬਿਧਿਅਪੇਜਾਵੈਤੁਕਮੇਮੇਲੇਸਥਦਿਪਛਾ
ਵੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭੁਮੁਭਉਜਾਇਭੈਰਾਚੈਸਚਰੰਗਿਸਮਾਇ॥ਰਤਉਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤਰਿ
ਮਨਿਵਸੈਸੁਭਾਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਾਕੀਮਤਿਨਤੀਪਾਇ॥ਸਥਦਿਸਾਲਾਏਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਰਾਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਥਖਸੇਥਖਸਲਤਾਰਾ॥੨॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਮਤਿਥੁਪਿਤੋਇ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਿਵਸੈਸਚੁਸੋ
ਇ॥ਸਾਚਿਵਸਿਐਸਾਚੀਸਭਕਾਰਾਉਤਮਕਰਦੀਸਥਦਥੀਚਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰੇਤਸਾਚੀਸੇਵਾ
ਤੋਇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਵੈਕੋਇ॥ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਲਤਾਰਾਨਾਨਕ ਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ

॥੪॥੧॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰੇਤਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋਇਗੁਰੇਤ

ਭੁਭੈਸੀਵੈਸੋਇ॥ਗੁਰੇਤਸਤੁਸਾਚੁਥੀਚਾਰਾਗੁਰੇਤਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭੈਗੁਰਿਮਿਲੈਗੁ
ਰੁਅਇ॥ਸਾਚੈਸਤਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਰਤਉਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਥੁਝਾਏ॥ਗੁਰੇਤਸਾਤਿ
ਵਸੈਮਨਿਅਏ॥ਗੁਰੇਤਪਵਿਤਪਾਵਨਸਚਿਤੋਇ॥ਗੁਰੇਤਸਥਦਿਮਿਲਾਵਾਤੋਇ॥੨॥ਬਧੁਗੁਰੁਸ
ਭਭਗੀਮਭੁਲਾਈ॥ਥਿਨੁਨਾਵੈਥਤੁਤਾਦੁਖਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਦਰਸਨਿਸਚੈ
ਸਚੀਪਤਿਤੋਈ॥੩॥ਕਿਸਨੇਕਤੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਥਦਿਮਿਲਾਵਾਤੋਈ॥ਮਿਲਿ

ਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਾ॥੪॥੨॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀਮਤਲਾ ੩

ਗੁਰਮੁਖਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇ॥ਸਚਿਨਿਵਾਸੁਕਰੇਸਚੁਸੋਇ॥ਸਾਚੀਥਾਣੀਜੁਗਚਾਰੇਜਾਪੈ॥ਸਭੁ
ਕੋਭੁਸਾਚਾਅਪੇਅਪੈ॥੧॥ਕਰਮੁਤੋਵੈਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਥੈਸਿਸੁਥਾਏ॥ਰਤਉ
ਜਲਭੁਇਤਜਿਤਵਾਦੁਜੈਭਾਇ॥ਤਰਿਰਸੁਨਚਾਖੈਫੀਕਾਅਲਾਇ॥ਥਿਨੁਥੁਝੇਤਨੁਮਨੁਫੀਕਾਤੋ
ਇ॥ਥਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਅਰੋਇ॥੨॥ਰਸਨਾਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਿ
ਰਪੇਤਸਚਿਸਮਾਇ॥ਸਾਚੇਗਾਤੀਗੁਰਸਥਦੁਵੀਚਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਨਿਰਮਲਧਾਰਾ॥੩॥ਨਾਮ
ਸਮਾਵੈਜੋਭੰਡੁਤੋਇ॥ਊਪੈਭੰਡੈਟੈਕੈਨਕੋਇ॥ਗੁਰਸਥਦੀਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਭੰਡੁ
ਜਿਸੁਸਥਦਪਿਆਸਾ॥੪॥੩॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀਮਤਲਾ ੩ ਇਕਿਗਾਵਤਰੇਤਮ

ਨਿਸਦੁਨਪਾਇ॥ਤਉਮੈਵਿਚਿਗਾਵਤਿਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗਾਵਣਿਗਾਵਤਿਜਿਨਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ਸਾਚੀ

ਥਲੀਸਥ ਦਥੀਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਗਾਵਤਰੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਗਤਾਨੀ ਮਿਸੁਤਾਵੈ॥ ਗੁਰੁ
ਇਕਿ ਗਾਵਤਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਤਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨੇ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਚ
ਪਿਆਰੀ॥ ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਗਾਇ ਅਸ ਦੁਰਿ ਪਾਗੀ॥ ੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਮੁਖ ਆਪੁ ਜਲਾਵਤਿ॥ ਨ
ਨਚਿਟ ਪਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਵਤਿ॥ ਨਚਿ ਐਟਿ ਐਭਗਤਿ ਨੋਇ॥ ਸਥਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ
ਇ॥ ੩॥ ਭਗਤਿ ਵਢਲੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਪੋਇ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਚਾ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ॥ ੪॥ ੪॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩

ਮਨੁ ਮਚੇ ਧਾਰੁ ਮਰਿ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਏ ਕੈ ਸੇਤਰਿ ਪਾਇ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦੁਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਮਨੁ ਸਥਦਿ
ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵ ਭੀ ਆਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥
ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਗੰਧਿ ਸੁਮਨ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਵੈ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਰੈ ਮੈ ਗਲੀ ਮਕ
ਰਾ॥ ਗੁਰ ਅੰਕ ਸੁਮਾਰਿ ਜੀਵ ਲਣਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਨਿ
ਮਲੁ ਤੋਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ॥ ਅਸਵਾਰਿ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚੁ ਤੇਜੇ ਵਿਕਾਰ॥ ੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ
ਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਤਿ ਸਥਦਿ ਸਮਾਇ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਅਪੇਰੀ ਜਾਣੈ॥
ਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ॥ ੪॥ ੫॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ

ਭੁਜ ਗੁਥ ਭੁਰਨਾ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾਨਾ॥ ਬਹੁ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵੈ॥ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ॥ ਧੰਧ ਕਰ
ਅਅਨ ਦਿਨੁ ਵਿਤਨਾ॥ ੧॥ ਤਿਰਦੈ ਗੁਰ ਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨਾ
ਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਾਤਾ॥
ਮੈ ਮਰਿ ਗੁਰ ਸਥਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੨॥ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ਗੁਰ ਸਥਦਿ
ਲਾਏ॥ ਪਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਨਿ ਪਿਗੁਰੇ ਤਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ
ਨਿ ਆਏ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿ ਅੰਸੁ ਖੁਸਾਂਤਿ ਸਗੀਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰਾ॥
ਸਾਤਿ ਬੁਝਾ ਪਵ ਜੀਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਤੀਰਾ॥ ੪॥ ੬॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸੇ ਕੀ ਅਪਰਾਨਾ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਇ
ਮਾਨਾ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਦਰਗੁਹ ਪਤਿ ਪਰਵਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਤੁਝ
ਸਹਤਿ ਤਦਿ ਤੀ ਮਰਿ ਜਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਿਨ ਤੁਝ ਵਿਸਹਤਿ ਜਿਤੁ ਧੁਆਪੁ ਭੁਲਾਏ॥ ਤਿਨ ਤੁਝ

ਸਗੋਤਿ ਜੈ ਭਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿ ਅਨੀ ਜੋ ਨੀ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਸਦਾ ਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਤਹਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਤਹਿ ਨੀ ਮਸਮਾਏ ॥
੩ ॥ ਜਿਨ ਪੈ ਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੋਗਿ ਅਨਥੀ ਚਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਪੈ ਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ
ਨੀ ਮਰੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩

ਤੂੰ ਅਕਥ ਕਉ ਕਥਿ ਅਜਾਤਿ ॥ ਗੁਰਸਥ ਦੁਮਾਰ ਦੁਮਨ ਮਾਤਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇ
ਕਰੀ ਮਤਿ ਨ ਤਪਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਲੀ ਤਿਸੁ ਮਾਤਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥ ਗੁ
ਰਸਥ ਦਿ ਵਖਾਲੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਤ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਬਲਾਈ ॥ ਜਤ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਜਤ ਜੇਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਤ ਤਉ ਮੈ ਸਥ ਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ
ਵਾ ਮਤਲੀ ਬਾਉ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਤਹਿ ਨਾ ਮੁਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨੂੰ ਮ
ਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਿਰੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩

ਏਕ ਸੁਤੇ ਸਭਿਗੁ ਪਤਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਲੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿਸਤ ਲੰਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ
ਤਹਿ ਪੁਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਤੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥
ਰਤਾਉ ॥ ਸਤ ਜਿਭ ਵੈ ਪੁਰੁ ਸਭਨੀ ਬਾਈ ॥ ਕਤਾਗੁ ਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਲਤ ਬਲਾਈ ॥
ਆਪੇ ਸੁਤਿ ਅਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਤੋਈ ॥ ਕਤਿ ਕਤਿ ਕਥਨੁ ਕ
ਤੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਸਥ ਦਿ ਸਮਾਵੈ ਭੂਭੈ ਤਹਿ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਥ ਦਿ ਮ
ਲਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨੀ ਮਰੇ ਤਹਿ ਨੀ ਮਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥

੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਤਾ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿ ਅਨਥੀ ਚਾਹਿ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾ ਮੀਪ ਆਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤ ਜੋ
ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਉ ਭੈ ਜਨ ਕੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਭੂਭੈ
॥ ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾਇ ਅਨਾਲਿ ਭੂਭੈ ॥ ਅੰਧੁ ਅਗਿ ਅਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਭੈ ॥ ੨ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ
ਮਹਿ ਗਾਮਨੀ ਮਨਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰਸਥ ਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ
ਕੁਲ ਉਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਇਸੁ ਕਲਿ ਜੁਗ ਮਤਿ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਲੀਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੋ

ਘਰਿ ਤੋਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੩੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩
 ਸਚ ਅਮਰੁ ਸਚ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਤੇ ਤਰਿ ਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੈ ਮਤਿ
 ਚਿਨੀ ਮਸਮਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਜਪੁ ਭਵ ਜਲੁ ਭੁਝਿ
 ਪਾਰਿ ॥ ਰਤਾ ਭਾਭਰਮੇ ਅਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ
 ਖਿਨ ਚੇਤੈ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਪਿ ਭੁਲਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿ
 ਟੀਚਾ ਕਰੀ ਲਾਇ ॥ ਮਤਾ ਦੁਖ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਤੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ
 ਭੁਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੩੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆ
 ਇਅਤਿ ਨ ਪੂਛੁ ਭੁਝਿ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀ ਅਇ ॥ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰ
 ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਰੇ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਤਰਿ ਪ
 ਲਾਇ ਪਾਈ ॥ ਰਤਾ ਭਾਭਰਮੁ ਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਤਰਿ ਪਾਵੈ
 ਸੋਈ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਭੁਝਿ ਤਮ ਤੋਈ ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਸਤਿ ਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਈ
 ਸੇਵਿ ਅਜਾਇ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਇ ਅਮਤਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟ ਬਿਗਿ ਤਿਸੇ ਤਿਅ ਮਾਇ
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਭੁ
 ਸਬਦੀ ਤੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਭੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੩੨ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਤੋਈ ॥ ਪੁਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥
 ਖਟੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਤੋਈ ॥ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭੈ ਤੋਈ ॥ ੧ ॥ ਏਮਨ ਮੇਰੇ
 ਰਮਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਰਤਾ ਭਾਭਰਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਿਸੇ ਮਤਾ ਪੁ
 ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਅਪਿ ਭੁਝੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖ ਤਿਉ ਰਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੇ
 ਭੁਝਿ ਭੁਝਿ ਤਰਿ ਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਿਸੇ ਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲਾ ਪ
 ਸਾ ॥ ਅਨਤ ਦੁਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਤਿ ਚੁਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਵਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਥਾਈ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਅਪਿ ਵਖਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤਿ ਤਰਿ ਸਾ
 ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਨਿਤ ਕੇਵਲ ਨਿਰਥਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੩੩ ॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ਵਡਤਾਗਿ ਸੰਜੋਗਾ ਤਿਰੈ ਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਤਰਿ ਸਭੇਗਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਪਿਆਇ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਤ ਨਾਮੁ ਪਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗਿਅਨੁ ਪਿਆਨੁ
ਗੁਰਸਬਦੁ ਤੈ ਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਕਿ ਰੂਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚੀਖੀ ਡੀਠਾ॥ ੨॥ ਕਰਮ ਕੰਡਾ ਭੁਕਰਤਿ ਅਚਾਹਾ ਬਿ
ਨੁਨੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਅੰਤ ਕਾ॥ ੩॥ ਬੰਧਿ ਨਿਬਾਧਿ ਮਾਇਆ ਠਾਸਾ॥ ਜਨਨ ਕੰਡੂ ਟੋਗੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੪॥
੧੬॥ ੩੪॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਤਲਾ ੩ ਜੈ ਸੀਧਰਤੀ ਉਪਾਗੇ ਮਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ

ਤੈ ਕੇ ਆਪਰਤੀ ਮਧੋ ਪਾਣੀ ਨਾਤੀ॥ ਜੈ ਸੇਧਰਤੀ ਮਧੋ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਅਥਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰ
ਤੀ॥ ੧॥ ਬਾਬੁ ਤੁਐ ਸੇਭਰਮੁ ਦੁਕਾਤੀ॥ ਜੇਕਿ ਢੁਕਰਤੁ ਤੈ ਸੇਈ ਕੋਈ ਤੈ ਰੇ ਤੈ ਸੇਜਾਇ ਸਮਾਤੀ॥ ਰਤਾਉ
ਇਸਤੀ ਪੁਰਖ ਤੋਇ ਕੈ ਕਿਅ ਚਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਤੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਸਦਾਤਿ ਤੇਰੇ ਰੂਪੁ ਤੀ ਮਾਤਿ ਸਮਾਤੀ॥
੨॥ ਇਤੇ ਜਨਮੁ ਭੁਲਿ ਪਰੇ ਸੇਜਾ ਪਾਇ॥ ਅਤਾ ਭੁਲਨਾਤੀ॥ ਜਾਕਾ ਕਰਜੁ ਸੇਈ ਪਰ ਜਾਣੈ ਜੇਗੁ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਸਮਾਤੀ॥ ੩॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੁਐ ਤਤਿ ਅਪੇਭਰਮੁ ਕਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਅਪੁ
ਨਾ ਪਿਜਨਿ ਮਨ ਅਤੀ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੩੫॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਤੈ ਬਾਧ

ਦੁਜੈ ਭਾਇ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੇਸਨ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਤ ਲਾਏ ਛਡਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤਭਰਮ ਦੇਸਨਿ
ਤਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿ ਭਿਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਠਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ
ਅਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿ ਅਮਨਿ ਅਧਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿ ਅਤਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮ
ਨੁ ਸਬਦਿ ਮੈਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਤੋਇ ਤਉ ਮੈ ਤੇਜੇ ਵਿਕਾਗਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈ ਅਨਿਤਰਿ ਨਾਮਾਭ
ਗਤਿ ਭੰਡਾਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੬॥ ੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਪੇਈ ਅਜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਤੈ ਰਿਤ

ਰਿਲਿਖ ਪਾਇ॥ ਆਸੋ ਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਆਪੇ ਵਕਤੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਤੁ ਰੇਵਾ
ਰੁਪਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਲੀ ਅਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈ ਐਧਿ ਰੁਵੈ ਸੈ
ਕਉਰਿ ਤੁਧਿ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਤੈ ਅਪੇ ਮੇਲਾਈ ਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਪੇ ਤੀ ਪ੍ਰਭ
ਦੇ ਤਿਸਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਵਡਤਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਤਉ ਮੈ ਦੁ
ਬਿਧ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਤਿ ਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈ ਐ॥ ਸਭੁ ਅਪੇ ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਅਪੇ ਨਾਇਲਾਈ ਐ॥
੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਰਬਿਨ ਪਾਇ ਚਾਗਿ ਅਨਾਇ ਆਵੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨ ਕਰਤਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਵੇ॥

ਤਾਵੇਗਰ ਭੁਜੇ ਨੀਵਾ ਸੁਪਾਇ ਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਏਵੈ ਭਾਵ ਦਾ ਮਨ ਮੁਖ ਭਗਮ ਦੇ।
ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖ ਲਿਖਾਇ ਅਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿ ਪੁਰਾ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਭੇਟਿ ਅਭੁ
ਸੁਰਾ। ਮੇਰਾ ਪਤਾ ਮਤਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਤਰਿ ਬੰਧ ਪੁਥੀ ਰਾ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨਨਾ
ਕੁਕੀਰਾ। ੪॥ ੩॥ ੧੬॥ ੩੭॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇਗਿ ਆਨੁ ਪਾਇ
ਅਤਰਿ ਤਤੁ ਥੀਚਾਰਾ। ਮਤਿ ਮਲੀਲੁ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ। ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈ
ਚੁਕਾ ਅੰਧਿ ਆਰਾ। ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਅਤਿ ਨਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਰਾ। ੧॥ ਤਰਿ ਕਿ
ਥਿ ਪਿਪਾਈ ਐਸੇ ਤਜਨ ਤੁਜਿ ਸੁਦੇਖਿ ਤਉ ਜੀਵਾ। ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾਨ ਜੀਵ ਤੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੁਝਿ
ਸੁਪੀਵਾ। ਰਤਉ ਤਉ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਨਿ ਤਤਰਿ ਸੁਣੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ। ਤਰਿ ਰਸੁ ਗੁਣੇ
ਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਤੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਦੀਨੀ। ਜਿਸੁ ਗੁਰੇ
ਰਿਪਾਇ ਅਸੋ ਗੁਰੁ ਤਮ ਕੀਨੀ। ੨॥ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਤਰਿ ਰਾਇ ਤੈ ਮ ਅਵਗਣਿ ਆਗੇ। ਪਾਪੀ ਪਾਥਰੁ
ਥਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿ ਤਰੇ। ਤੁੰ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਮ ਅਵਗਣਿ ਆਗੇ। ਤਰਿ ਸਰਣਾਤਿ ਰਾਖਿ
ਤੁਮੁ ਤਮੁ ਗਧਨਿ ਸਤਾਰੇ। ੩॥ ਸਤੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਰੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਆਪਾ
ਦੁਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆਪਰਿ ਸੋ ਤਿਲਾ ਗਾਇ ਆ। ਤਰਿ ਦਇਆ ਪਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਬੇਨਤੀ ਤਰਿ ਹਿਚੇਰੇ
ਆ। ਜਨਨਾਨਕੁ ਮੰਗੋ ਧੂੜਿ ਤਿ ਨ ਜਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ। ੪॥ ੪॥ ੧੮॥ ੩੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ।

ਗਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁ ਅਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ
ਪੰਛਿ ਭੁਸਾ ਸਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿ ਆ। ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿ ਆ। ਮੈ ਮੁਰਖ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਪੜਿ ਆ। ੧॥ ਨਾਜਾਨ ਕਿ ਅਗਤਿ ਰਾਮ ਤਮਾਰੀ। ਤਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤੁੰ ਤਾਰੀ
ਰਤਉ। ਸੰਨਿ ਅਸੀ ਬਿਭੁ ਤਲਾਇ ਦੇ ਤਸਵਾਰੀ। ਪਰਤਿ ਅਤਿ ਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ।
ਮੁਰਖ ਤਰਿ ਅਸਤੁ ਮਾਰੀ। ੨॥ ਖੜੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੁਰਤ ਲੁਪਾਵੈ। ਸੁਦੁ ਵੈ ਸੁਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਰ
ਵੈ। ਮੈ ਮੁਰਖ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ। ੩॥ ਸਭੇ ਤੇਰੀ ਸਿਸਟਿ ਤੂੰ ਅਪਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਈ। ਗੁਰੁ
ਖਿਨਾਨ ਕਦੇ ਵਡਿ ਆਈ। ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇ ਤਰਿ ਟੇਕਟਿ ਕਾਈ। ੪॥ ੧॥ ੩੯॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥੈਤਰਿਕੀ। ਭਰੁਮਿਲਿਸਾਪੁਸੰਗਤਿਜਨਕੀ। ਤਰੁਭਉ
ਜਲੁਅਕਥਾਕਥਾਸੁਨਿਤਰਿਕੀ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ ਤਰਿਗੁਰਸਨਾਮਗੁਲਗਾਇ
ਰਤਉਜੋਜਨਪਿਆਵਤਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮਾ। ਤਿਨਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਤੁਤਮਰਾਮਾ। ਜਨਕੀਸੇਵਾਉ
ਤਮਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਜੋਤਰਿਕੀਤਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ। ਸੋਜਨੁਤਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਭਾਵੈ। ਜਨਪਗੋਲੁਵਡ
ਭਾਗੀਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੰਤਜਿਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਥਨਿਅਈ। ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖਿਅਧੁਰਿਪਾਈ। ਤੇਜ
ਨਾਨਕਨੀਮਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੪੦॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਮਾਤਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇ

ਪੁਤ੍ਰਪਾਇ। ਮੀਨੇਪ੍ਰੀਤਿਭਈਜਲਿਨਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿਪਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਤਰਿਜਨਤਰਿ
ਮੇਲਤੁਤਮਪਿਆਰੇ। ਜਿਨਮਿਲਿਅਦੁਖਜਾਤਿਤਮਾਰੇ। ਰਤਉਜਿਉਮਿਲਿਥਢਰੇਗਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਭਗਵੈ। ਕਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਜੀਪਰੁਘਰਿਅਵੈ। ਤਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਾਤਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿ
ਬਸੈਜਲਧਾਰਾ। ਨਰਪਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਦੇਖਿਪਸਾਰਾ। ਤਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਕ
ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਪਨੁਖਾਟੇ। ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮਿਲੈਗਲਾਟੇ। ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਪਗ
ਚਾਟੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੪੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭਪਾਇ। ਭੁਖੇ

ਪ੍ਰੀਤਿਤੋਵੈਅੰਨੁਖਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਘਾਇ॥ ੧॥ ਤਰਿਦਰਸਨੁਦੇਤੁਤਰਿਅਸ
ਤਮਗੀ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਚਪੁਰਿਤਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਤਉਚਕਵੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਰਜੁਮੁਖਿਲਾਗੈ। ਮਿਲੈਪਿ
ਅਰੇਸਭਦੁਖਤਿਅਗੈ। ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈ॥ ੨॥ ਥਢਰੇਪ੍ਰੀਤਿਖੀਰੁਮੁਖਿਖਾਇ। ਤਿ
ਰਦੈਬਿਗਸੈਦੈਖੈਮਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮੁਖਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਤੇਰਸਭਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਮੋਤੁਕਾ
ਚਾ। ਬਿਨਸਿਜਾਇਕੁਰਾਕਚੁਪਾਚਾ। ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਗੁਰਸਾਚਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੪੨॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲੈਤਥਈ। ਜਿਤੁਮਿਲਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ
ਤਰਿਪਈ। ਜਿਨਤਰਿਜਪਿਅਤਿਨਪੀਛੈਢੂਟੀਘਈ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਖਤਰਿਥੋਲਤੁਮੇਰੇਭਾਈ। ਤ
ਰਿਥੋਲਤਸਭਿਪਾਪਲਤਿਜਾਈ। ਰਤਉਜਬਗੁਰਮਿਲਿਅਤਬਮਨੁਵਸਿਅਾਇਅਾਧਾ
ਵਤਪੰਚਰੇਤਰਿਪਿਆਇਅਾ। ਅਨਦਿਨੁਨਗਰੀਤਰਿਗੁਣਗਾਇਅਾ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੁ
ਰਿਜਿਨਮੁਖਿਲਾਈ। ਤਿਨਕੁੜਤਿਅਗੈਤਰਿਲਿਵਲਾਈ। ਤੇਤਰਿਦਰਗਤਮੁਖਉਜਲਭਈ
॥ ੩॥ ਗੁਰਸੇਵਾਅਪਿਤਰਿਭਾਵੈ। ਕ੍ਰਿਸਨੁਥਲਭਦੁਗੁਰਪਗਲਗਿਪਿਆਵੈ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ

ਖਿਤਰਿਅਪਿਤਰਾਵੈ॥ ੪॥੫॥੪੩ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿਆਪੇਜੋਗੀ

ਭਾਧਾਰੀ॥ ਤਰਿਆਪੇਗਵਿਰਤਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ ਤਰਿਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲਾਇਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਤਰਿਆਪੇ
ਰਾਮੁਰਤਿਆਭਗੁਰਿ॥ ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਤੀਤਰਿਦੁਰਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਆਪੇਸਬਦੁਸੁਰਿ
ਅਪੇ॥ ਤਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿਗਸੈਅਪੇ॥ ਤਰਿਆਪਿਜਪਾਇਅਪੇਤਰਿਜਾਪੇ॥ ੨॥ ਤਰਿਆਪੇ
ਰਿਗਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ ਤਰਿਆਪਿਤੁਅਪਿਪੀਅਵਣਤਾਰਾ॥ ਤਰਿਆਪਿਕਰੇਅਪੇਨਿਸਤਾਰ
॥ ੩॥ ਤਰਿਆਪੇਬੇੜੀਤੁਲਤਾਰਾ॥ ਤਰਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਤਰਿਆਪੇਨਾਨਕਪੈ
ਪਾਰਾ॥ ੪॥੬॥੪੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਲਿਮ
ਲਾ ੪ ਸਾਹੁਤਮਾਰਤੁੰਧਣੀਜੈਸੀਤੁੰਗਸਿਦੇਤਿਤੈਸੀਤਮਲੇਹਿ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ
ਵੰਜਤਿਰੰਗਸਿਉਜੇਅਪਿਦਇਅਲੁੜੇਇਦੇਹਿ॥ ੧॥ ਤਮਵਣਜਾਰੇਗਮਕੇ॥ ਤਰਿਵਣਜੁਕਰੇ
ਦੇਰਸਿਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਲਾਤ॥ ਤਰਿਭਗਤਿਧਨੁਖਟਿਅਤਰਿਸਚੇਸਾਤਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਤਰਿਜੀ
ਰਿਵਖਰੁਲਦਿਅਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਅਇਆ॥ ੨॥ ਤੇਰਵਣਜੁਕਰਤਿਵਾਪਾਰੀਏਅਨੰਤ
ਰੰਗਿਦੁਖਮਾਇਆ॥ ਚਿਏਜੇਤੈਵਣਜਿਤਰਿਲਾਇਆਠਲੁਤੇਤਤਿਨਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਤਰਿਤਰਿ
ਵਣਜੁਸੋਜਨੁਕਰੇਜਿਸੁਕਿਪਾਲੁਤੇਇਪੁਭੁਦੇਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਾਹੁਤਰਿਸੇਵਿਅਠਿਭਿਲੇਖਾਮੁਲਿਨ
ਈ॥ ੪॥੧॥੭॥੪੫॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀਸੁ
ਕਰਿਆਸਾਵਡਾਤੇਇਧਨੁਖਟਿਦੇਇਕਰਿਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ ਤਿਉਤਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਤਰਿਗਾਥ
ਦੇਅਪਿਤਥਾਸਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਗਮਮੈਮੁਰਖਤਰਿਰਾਖੁਮੇਰੇਗੁਸਈਆ॥ ਜਨਕੀਉਪਮਾਤੁਈ
ਵਡਾਈਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮੰਦਰਿਘਰਿਅਨੰਦੁਤਰਿਤਰਿਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਸਭਰਸਮੀਠੇਮੁਖਿ
ਗਤਿਜਾਤਰਿਗੁਲਗਾਵੈ॥ ਤਰਿਜਨੁਪਰਵਾਰੁਸਧਾਰੁਤੇਇਕੀਤਕੁਲੀਸੁਭਜਗਤੁਭਾਵੈ
੨॥ ਜੇਕਿਢੁਕੀਆਸੁਤਰਿਕੀਆਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਤਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁੰਵਰਤਦਾਤਰਿ
ਪੁਜਕਰਾਈ॥ ਤਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਲਾਇਦਾਅਪੇਵਰਤਾਈ॥ ੩॥ ਲਾਲਾਹਾਇ
ਤਾਇਅਕਿਅਤਿਸੁਚਤੁਰਾਈ॥ ਜੇਗਜਿਥਤਲੇਤਾਤਰਿਗੁਲਾਮੁਖਾਸੀਕਉਤਰਿਨ
ਕਛਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਤਰਿਕਾਦਾਸੁਤੇਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈ॥ ੪॥੨॥੮॥੪੬॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਦੁਕਰੇਲੈਚੈਜੀਉਲਾਇ॥ ਰਲੈ

ਉਦਮੁਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੀਖਾਇ। ਤਿਉ ਤਰਿ ਜਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਤਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ॥
१॥ ਮੇਰਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਮੇਰਾ ਮਾ। ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਿ ਲਾਇ ਤਮ ਕਾਮ॥
ਗੁਰੁ ਲੈ ਕੇ ਸਉ ਦਾਗੀ ਸਉ ਦਾਗੁ ਪਾਵੈ। ਪਨੁ ਖਟੈ ਅਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਤੁ
ਘਾਵੈ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਜਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੋਲਤਾ ਤਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਤਟ
ਵਾਸੀਆ ਬਤਿ ਤਟਿ ਕਮਾਇ॥ ਮੋਤੁ ਝੁਟੁ ਪਸਾਰਾ ਝੁਠਕਾ ਝੁਠਲਾ ਪਟਾਇ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ
ਜਨਿ ਤਰਿ ਪਨੁ ਸੰਚਿਅਾ ਤਰਿ ਖੁਚੁ ਲੈ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਤੁ ਝੁਟੈ ਝੁਟੈ ਭਾਇ
ਝੁਜੈ ਠਾਸਾ। ਗੁਰ ਮਤੀ ਸੇ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ। ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੮॥ ੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪

ਨਿਤ ਦਿਨ ਸੁਰਤਿ ਲਾਲ ਚੁਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ। ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀ ਅਪਸਿ
ਰਿਭੁ ਚੁਠਾਇਆ। ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੇਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਤਰਿ ਲਾਇਆ॥ ੧॥
ਮੇਰਾ ਮਤੋ ਤਿਥੰ ਪਨ ਮਾਇਆ ਪਾਰਿ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇਆ। ਨਿਤ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਤਰਿ ਨ
ਮਿਸ ਮਾਇਆ ਰਤਾਉ॥ ਨਰੁ ਪਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰ ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ
ਕੈ ਥੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲਾਇ ਕੈ ਨਰ ਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ। ਪੰਨੁ ਪਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਕੀ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਤਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਨਿਤ ਸਉ ਦਾਸੁ ਦੁਕੀ ਚੈ
ਬਹੁਤਾ ਤਿਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ॥ ਜਾਂ ਲਾਤਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੋ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ਜੋ
ਗੁਣ ਸਾਈ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਤ ਨੀਕੁ ਖਅਨਰ ਸਸਾਦੈ ਤੈ
ਤਿਤ ਨੀਕੁ ਖਫਿਰਿ ਲਾਗੈ॥ ਜਿਸੁ ਤਰਿ ਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇਵੇ ਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਅਗੈ॥
ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਫਿਰਿ ਭੁਖਨ ਲਾਗੈ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੦॥ ੪੮॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪
ਤਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਰਿ ਅਸਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਤਰਿ ਦਰਸੁ
ਕੁਮਾਰਾ। ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੇ ਜਾਣਤਾ ਤਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ॥
ਤਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਜਿਨਿ ਦਿਛੁ ਤ੍ਰਿਅਮੇਲਿ ਅਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨ ਤਾਰਾ॥ ੧॥
ਮੇਰਾ ਮਤ ਮਪਾਪੀ ਸਗਲ ਪਰੇ ਤਰਿ ਦੁਆਰਾ। ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਤਮਰੈ ਲੈ ਕਥੁ ਅ
ਪਨੀ ਵਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਮਰੈ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਤੈ ਬਹੁ ਬਰਬਰ ਤਰਿ

ਗਣਤਨ ਆਵੈ। ਤੁੰਗੁਣਵੰਤ ਤਰਿਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਤਰਿਆਪੇ ਬਖਸਿ। ਲੈਂਹੁ ਰਿਭਾਵੈ।
 ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰਸੰਗ ਤੀਉ ਪਦੇ ਸੁਦੀਓਤਿ ਨਾਮੁ ਛਾਡਾਵੈ॥ ੨॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਬਿਅ
 ਤਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਤ ਬਖਿਸਮੁ ਤੋਇ ਜਾਇ। ਤਮ ਜੈ ਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵੁ
 ਕੇ ਈਰਾਖੈ ਜੈ ਸੇ ਤਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਾਡਾਇ। ਤੁੰਗੁਪਿਤਾ ਤੁੰਗੁ ਗੁਰਮਾਤਾ ਤੁੰਗੁ
 ਬੰਧੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ॥ ੩॥ ਜੇ ਤਮ ਗੀਬਿਧਿ ਤੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਾਬਿਧਿ ਤੁਮਰੇ
 ਜਾਣੁ ਅਪੇ। ਤਮ ਗੁਲਤੇ ਠਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਤਮ
 ਬਾਪੇ। ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਰਾਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿਐ ਚੁਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ॥ ੪॥
 ॥ ੫॥ ੧੧॥ ੪੮॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਕੰਚਨ ਨਾਗੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਕਤੁ ਤੈਸੇ

ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨਰਸਿਲਾਇਆ। ਤਰਿ ਪੂਰ੍ਵ ਚਿਤਿ ਨ
 ਆਵਈ ਕਿਉ ਫੁਟਾ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਗਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਤਨੀ ਚਕਰ ਮਤ ਰਿਮੇ ਗਾ
 ਣਵੰਤ ਤਰਿਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ। ਰਤਾ ਉਕਿ ਫੁ
 ਪੁਨਤੀ ਕਿਉ ਜਾਤਿ ਨਾਤੀ ਕਿਉ ਚੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ। ਕਿਅਮੁ ਤੁਲੈ ਬੋਲਤ ਗੁਣ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ
 ਪਿਅਨ ਤੇਰਾ। ਤਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ॥ ੨॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿ
 ਮੁਖੁ ਨ ਕੁਦੀ ਅਵਰਤ ਏਕ ਉਪਾਈ। ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣ ਦੀ ਅਰਸ ਅਨਿ
 ਗਾਣੀ। ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਪਸੁ ਤਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਕੀਤੇ
 ਵਰਤ ਦਤੁੰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਤਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਅ ਕਰਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਤਟਿ ਵਿਤਾਇ ਅਤਰਿ ਗੁਲ ਮਗੁਲਾ ਮੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੨॥ ੫੦॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ ਮੰਝਗੀ। ਅੰ
 ਰਿਬ ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਗਿਰਾ ਸੁਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਪੋ ਚਾਰਿ। ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ਤਰਿ ਪੀ
 ਤਿ ਪਿਆਰਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਤਰਿ ਪੂਰ੍ਵ ਕੋ ਤੋਇ ਅਣਾ। ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਤਿਗੁਰੁ ਪਾਧ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿ ਅਣਾ। ਰਤਾ ਉਕਿ ਜੈ ਸੀ ਗਗਨਿ ਠਿਰਤੀ
 ਰਤੀ ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾਲੀ। ਚਿਤੁ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਿਚਰੇ ਨਿਤ ਤਿਰਦੈ ਸਭਿ ਸ
 ਲੀ। ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿ ਖਪ੍ਰੀਤਿ ਤਰਿਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿ ਖਰਖੈ ਜੀ ਅਨਾਲੀ॥ ੨॥ ਜੈ ਸੇ

ਤੀਤੀਸਥਤੀਸੋਤੋਵਿਚਿਰਾਖੈਰਸਨਮਾਸਰਤੁਕੇਗੀ।ਕੋਈਜਾਣੁਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਛੁਤਾਥਿ
ਤੈਸਥਵਸਗਤਿਤੋਤਰਿਕੇਗੀ।ਤਿਉਸੰਤਜਨਕੀਨਰਨਿਦਾਕਰਤਿਤਰਿਰਾਖੈਪੈਜਜਨਕੇਗੀ॥੩॥
ਭਾਈਮਤੁਕੋਈਜਾਣੁਕਿਸੀਕੈਕਿਛੁਤਾਥਿਤੈਸਥਕਰੇਕਰਾਇਆ।ਜਰਾਮਰਾਤਪੁਸਿਰਤਿਸਾਪੁ
ਸਭੁਤਰਿਕੈਵਸਿਤੋਕੋਈਲਾਗਿਨਸਾਕੈਬਿਨੁਤਰਿਕਾਲਾਇਆ।ਐਸਾਤਰਿਨਾਮੁਮਨਿਚਿਤਿਧਿ
ਅਵਤੁਜਨਨਾਨਕਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਢਾਡਾਇਆ॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ੪

ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਤੋਇਅਨੰਦੁਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕੀਐ।ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇ
ਤਰਿਪਰਮਪਦੁਲਤੀਐ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਅਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈ।ਤਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀ
ਨਮਸਕਾਰੁਮੇਰਾਗੁਰੁਪੁਰਾਕਿਉਮਿਲੈ।ਰਤਉ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਮੇਲਿਐਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁ
ਰਾਇਛਪੁਨੀਜਨਕੇਗੀ।ਅਲੇਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੨॥ਤਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਵੈਤਰਿਭਗਤਿਸੁਣਤਿ
ਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੀਐ।ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਾਵਈਤਰਿਲਾਭੁਨਿਤਿਦ੍ਰਿੜੀਐ॥੩॥ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਵਿ
ਗਾਸੁਤਉਢੁਜਾਨਾਤੀ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਉਪਰੈਤਰਿਗੁਣਗਾਵਾਤੀ॥੪॥੮॥੧੪॥

੫੨॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਤਲਾ੪
ਤਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪੁਰਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੂਖਿਤਰਿਬੋਲੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਭਇਆਅ
ਤਿਗੁਰੁਤਰਿਰੰਗਿਭੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥੧॥ਅਪੁਨੇਤਰਿਪੁਰਬੀਤਉਗੋਲੀ।ਜਥਤਮਤਰਿਸੇਤੀ
ਮਨੁਮਨਿਅਕਰਿਦੀਨੋਜਗਤੁਸਭੁਗੋਲਅਮੋਲੀ।ਰਤਉ।ਕਰਤੁਬਿਬੇਕੁਸੰਤਜਨਭਾਈਖੋ
ਜਿਹਰੈਦੇਖਿਢੰਢੋਲੀ।ਤਰਿਤਰਿਗੁਪੁਸਭੁਜੋਤਿਸਥਾਈਤਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਤਰਿਕੋਲੀ॥੨॥ਤਰਿ
ਤਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭਜਗਕੈਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੇਲੀ।ਤਰਿਤਰਿਪੁਰਖੁਕੀਓਗੁਰਿਪੁਰੈਸਿਰੁਵੇ
ਚਿਉਗਪਤਿਮੋਲੀ॥੩॥ਤਰਿਜੀਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਤੁਮਸਰਣਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖੁਵਡੋਲੀ
ਜਨੁਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਵੈਚੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ੪ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ।ਜਿ
ਤੁਮਰਗਿਤੁਮਪ੍ਰੇਰਤੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਰਗਿਤਮਜਾਤੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ।ਸ
ਤਸੰਗਤੀਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆ।ਤਰਿਰਾਮੈਨੀਮਸਮਾਤੇ।ਰਤਉ।ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਤਰਿਤਰਿਜ
ਗੈਅਵਖਪੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਤਰਿਸਾਤੇ।ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਤੇ

॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾ ਤੇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ ਲੁਕ
 ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋਰਾ ਮਨਾ ਮਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਰੁ
 ਤੁਮ ਜੇ ਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਤਰਿ ਜਪੀ ਐ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ॥੪॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੫੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਕਰਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗ ਜੀਵਨ
 ਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਰਿਮਨੁ ਸਾਚੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੋਧਿ ਲੀਓ ਤਰਿ ਸਾਚੇ ॥ ਜਿਤ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ
 ਗਤੁ ਸਭੁ ਗੁਸਿ ਆਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਤਰਿ ਤਮ ਬਾਚੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁ
 ਤਿਨਾ ਹੀ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਨ ਰਕਾਚੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਦੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ
 ਚਿਵਿਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਦਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਸੋ ਕਉ ਦੀਜੈ
 ਨੁ ਹਰਿ ਤਮ ਜਾਚੇ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਤਮ ਕੀ ਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ ॥ ੩ ॥
 ਪੈਸਾ ਵਡੇ ਪੁਰਸੁ ਆਮੀ ਤਮ ਵਲ ਜਾਰੇ ਤਤਿ ਤਾਚੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਗਸਿ ਸਭ
 ਗੀ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪੁਰੁ ਸਾਚੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪
 ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਤੁ ਦੇ ਕਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ
 ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਤਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰਬਤ ਮੁਕਤਿ
 ਮਾਨੇ ॥ ਤਮ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁ ਧਮਤਿ ਤੋ ਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਤਰਿ ਤਮ ਜਾਨੇ
 ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਤ ਨੇਰ ਸ ਅਨਰ ਸ ਤਮ ਦੇਖੇ ਸਭ ਤਿ ਤਨੇ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਆਮੀ ਲਿਸਤਿ ਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਭੇਟਿ ਆਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਦਿਵਨੇ ॥ ਤਿਕੈ ਕਰਮ ਹੀਨ ਪੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪ
 ਨੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਤੁ ਤੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੫੬ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੋ ਪੁਰੁਸ ਦਾਨ ਲਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕਰੁ ਕਿਰਪਾ
 ਪਤੁਨ ਸੀ ਐ ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪੁਰੁਸ ਚਾਤਰਿ ਆਪਿ ਚਰਾਏ ਚੁਟੀ ਐ
 ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀ ਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਦਾਈ ਭਜਿ ਪੁਰੁ

ਮੇਰਾ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈ ਢੁਟੀਐ ॥ ਗੁਰਤਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਹੁਸੈ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਾਤੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਰੁ
ਸਿਚੰਦ ਨੁ ਤਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਉਤਮੁ
ਲੈਲਾਤੁ ਤਰਿ ਮਨਿ ਤਸੀਐ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਪਿਦਇ ਆਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚ
ਖੀਐ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੋ ਦੁਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਹ ਜਾਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥ ਤੇ ਸਾ
ਕਤ ਚੋਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ
ਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਹ ਤਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਢੁਟੀਐ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪ੍ਰ
ਭੀਐ ॥ ਖਿਨੁ ਮਾਸ ਤੇ ਲੁਨਾ ਘਟੀਐ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ੫੭ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੪

ਤਮੇਰੇ ਪਾਨਵ ਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ ਕਰੁ
ਤਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੁ ਤੁਮਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਟੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ
ਮਿਲਾਵੁ ਤਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਖਿ ਪਾਕਿ ਚਤੁਰਿ ਕੀਨੀ ॥ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਆਆਇ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਤਾਉ ਜੋ ਤਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾਬਿਧਿ ਤੁਮਰਿ ਜਨੁ ਮੇਰੀ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖ ਪਾਈਨਿ ॥ ਤਜੀਵ ਅਸ ਤਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਦਾ ਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਆਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ
ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਭ ਅਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁ ਰਕਰ ਤੇ ਸਭ ਵਸ
ਤਿ ਤੈ ਤਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਪੈ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ੪ ॥

੫ ॥ ੨੦ ॥ ੫੮ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੪ ਇਤੁ ਮਨੁ ਅਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ
ਦਾਦਾ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਤਾਂਢੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਗਾਧਾਇ ਆਵਡਭਾਗੀ ॥ ਤਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਵਾ ਮਨੁ
ਤਾਂਢੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥ ਗੁਰ ਤਾਉ ਤਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾ ਗੁਰਗਾਨਾ
ਪਾਕਰ ਜਗੁਰੁ ਬਹੁ ਸਾਂਢੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁਨੁ ਭਉਕੀ ਅਭਉਦਤੁ ਰਖਿ ਪਰਾਂਢੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਤਰਿ ਨ ਤੀਤਿ ਨ ਕੁਰੇ ਗਾਂਢ ਨ ਗਾਂਢੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤੈ ਤਿਉ
ਮਨੁ ਮੁਖਗਰ ਭਿਗਲਾਂਢੇ ॥ ੩ ॥ ਤਮ ਜਾਨਿ ਆਕਫੁ ਨ ਜਾਨਤਾ ਗੈ ਜਿਉ ਤਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਂਢੇ ॥
ਤਮ ਭਉਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੁਤੇਰ ਕਾਂਢੇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੨੧ ॥ ੫੯ ॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਕਾਮਿਕਰੋਪਿਨਗਰੁ ਬਤੁਰਿਅਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡਲਖੰਡੇ
ਬਿਲਿਤਲਿਖੇਗੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡੇ॥੧॥ ਕਰਿਸਾਧੁਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁ
ਕਰਿਭੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡੇ॥੨॥ ਭਾਉਸਾਕਤਿਹਰਿਸਸਾਦੁਨਜਾਨਿਅਤਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿ
ਤਾਜਿਭਿਭਿਚਲਤਿਭੁਭੈਦੁਖਪਵਤਿਜਮਕਾਲਸਤਿਸਿਰਿਭੰਡੇ॥੩॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿ
ਮਿਸਮਾਏਦੁਖਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡੇ॥ ਅਥਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਤੁਸੇਭੰ
ਬਤਮੰਡੇ॥੪॥ ਤਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪੁਰੇਤਰੇਤਰਿਗੁਰੁਖੁਵਡੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਧਾਰੁਟੇਕਤੈਤਰਿਨਾਮੋਤੀਸੁਖਮੰਡੇ॥ ੪॥੮॥੨੨॥੬੦ ਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਇਸੁਗਜਮਤਿਹਰਿਗਮਰਾਇਤੈਕਿਛੁਸਾਦੁਨਪਵੈਧੀਠਾ॥ ਹਰਿਦੀਨਦਇਅ
ਅਨੁਗੁਰੁਕੀਅਤਹਿਗੁਰਸਥਦੀਚਖਿਡੀਠਾ॥੧॥ ਰਾਮਤਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਲਿਵਮੀਠਾ॥
ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬਤਮੁਤੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਲਾਗਿਬਸੀਠਾ॥ ਜਿਨਗੁਰਬਚਨਸੁ
ਨੇਤੀਅਰੈਤਿਨਅਗੈਅਣਿਪਰੀਠਾ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਤੀਅਗਅਤਿਕਠੋਰੁਤੈਤਿਨਅੰਤਰਿਕ
ਰੀਠਾ॥ ਬਿਸੀਅਰਕਉਬਤੁਦੁਧੁਪੀਅਈਐਬਿਖੁਨਿਕਸੈਠੇਲਿਛੁਲੀਠਾ॥੩॥ ਹਰਿਪੁਰਖ
ਮਿਲਾਵਤੁਗੁਰਸਾਧੁਘਸਿਗਰੁਰੁਸਥਦੁਮੁਖਿਲੀਠਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਕੇਲਾਏਗੋਲੇ
ਗਤਿਕਰੁਆਮੀਠਾ॥ ੪॥੮॥੨੩॥੬੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਹਰਿਹਰਿਅ

ਗੁਰੁਤਮਥੇਚਿਅਪੁਰੇਗੁਰਕੈਅਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਤੈਨਾਮੁਦਿਤਾਇਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿ
ਸਭਾਗੇ॥੧॥ ਰਾਮਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇ॥ ਰਤਾਉਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤਾ
ਗੁਰਸਥਦਿਗੁਰੁਲਿਲਾਗੇ॥ ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਉਕਾਟਿਗੁਰੁਕਉਮੇਰਾਭੂਮੁਭਉਗੁਰਬ
ਗੇ॥੨॥ ਅੰਧਿਅਰੈਦੀਪਕਅਨਿਜਲਾਏਗੁਰਗਿਆਨਿਗੁਰੁਲਿਵਲਾਗੇ॥ ਅਗਿਆਨ
ਰਾਬਿਨਸਿਬਿਨਸਿਭਘਰਿਵਸਤੁਲਤੀਮਨਜਾਗੇ॥੩॥ ਸਾਕਤਥਧਿਕਮਾਇਆਪਰੇ
ਜਮਜੇਤਨਿਲਾਗੇ॥ ਉਨਸਤਿਗੁਰਅਗੈਸੀਸੁਨਥੇਚਿਅਥੈਇਆਵਤਿਜਾਤਿਅਭਯੋ
॥੪॥ ਤਮਗਾਬਿਨਉਸੁਨਤੁਪੁਰਠਾਕੁਰਤਮਸਰਲਿਪੁਰੁਤਰਿਮਾਗੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਲਜਪ
ਗੁਰੁਤੈਸਿਰੁਥੇਚਿਥੈਸਤਿਗੁਰਅਗੈ॥ ੫॥੧੦੨੪॥੬੨॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਤਮਅਤੰਕਾਰੀਅਤੰ ਕਾਰਅਗਿਆਨਮਤਿਗੁਰੀਮਿਲਿਐਅਪੁਗਵਾਇਆਹਉਮੈ

ਇਸ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥
ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਤੀ ਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਗਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸ
ਤੇਰਾ ਅਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿ ਅਤਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਥਿ
ਗੁਰਿ ਤਿਰੈ ਨਾ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਸਤ ਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਅਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ
॥ ੩ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਤੁ ਕੀ ਨੇਕ ਰਿਦੁ ਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਗਾਇਆ ॥ ਅਥ ਨਾਨਕ ਸਰਣ ਗਤਿ ਅ
ਤਰਿ ਗਏ ਪੁਲਾਜ ਤਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੨੫ ॥ ੬੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪
ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਬੈਸੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਤ ਦੁ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਮਨੁ ਆਗਾਵੈ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਪੰ
ਨੁ ਗੁਰੁ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਹਮ ਰਠਾ ਕੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਨੁ ਗੁ
ਰੁ ਕੀ ਕਰਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਤ ਪਾਵ ਗੁਰੁ ਕੇ ਜੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤਿਰੈ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਰਾਮ ਗਇ ਲੁਜਿਤ ਵਾਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਤਰਿ ਰਸਿ ਆਪਾਨੇ ਠਿਰਿ ਬਤੁ
ਕੇਨੁ ਖਲ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਓਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਤੁ ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾ ਮੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਕਉਂ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੨੬ ॥ ੬੪
੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਤਲਾ ੪ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿ ਦੁ ਜੀਪਿ
ਨਾ ਮੁਕੰਮਲਾ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥
ਵਡ ਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਆਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ਗੁਰੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤ ਜਾ
ਨਦੀ ਨਿਰਥਾ ਲੀਜੀਉ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿ
ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਅਵਤੁ ਸੰਤ ਹੀ ਮਿਲਿ ਨਾ ਮੁਜ ਪਾਤਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾ ਮੁਸਦਾ ਲੈਲਾਤ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿ
ਨੇਵਾ ਸੰਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਤਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ
ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਢਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹੁ ਕੁਤੁਕਿ ਅੜਾਸ ਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਕੁਰੁ ਜੀ ਮਿਲਿ ਅਤਰਿ ਗਇਆ ਜੀਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੭ ॥ ੬੫

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਤਲਾ ੪ ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਤਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨ ਰੰਗੁ
ਮਦਿ ਹਰਲੀ ਆਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਤੁਰੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ਆਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ
ਗੁਰ ਦੀਪ ਕੁਗਿ ਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀ ਆਜੀਉ ॥

ਤਰਿ ਚੋਲੇ ਜੀਓ। ਮੈ ਮੇਲੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੇ ਚੋਲੇ ਜੀਓ।

ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈਂ ਜੀਓ। ਤਰਿ ਵਿਟ ਤਿ ਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਓ॥ ੨॥ ਵਸੁ ਮੇਰੇ

ਰਿਅ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਓ। ਮਨਿ ਚਿੰਦਿ ਅਜਾਠ ਲੁਪਾਇ ਅ

ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਓ। ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਅਸੋ ਤਾ ਗਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅ

ਅਨਦੁਰਤ ਸੁ ਜੀਓ। ਤਰਿ ਪਾਇ ਅਜਾ ਵਡਭਾਗੀ ਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈਲਾ ਤਾ ਮਨਿ ਤ

॥ ੩॥ ਤਰਿ ਅਪਿਓ ਪਾਏ ਤਰਿ ਅਪੇ ਵੇਖੈ ਤਰਿ ਅਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇ ਅਜੀਓ। ਇਕਿ ਖਾਵਤਿ ਬਖ

ਟਿਨ ਅਵੈ ਇਕਨਾ ਛਕਾ ਪਾਇ ਅਜੀਓ। ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਤਿਨਿਤ ਸੁਖੀ ਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ

ਇ ਅਜੀਓ। ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਥ ਦੁਹਰਤ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਅਜੀਓ।

੨॥੨੮॥੬੬॥ ਗੁਰਿ ਤੀਸਾ ਸਮਤਲਾ ੪ ਮਨਮਾਤੀ ਮਨਮਾਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰ

ਰਿ ਗੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨਮਾਤੀ ਜੀਓ। ਤਰਿ ਗੰਗਾ ਨਾਲਿ ਨਲਖੀ ਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਅਲਖ

ਤੀ ਜੀਓ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ਅਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭੁ ਦਾਲ ਦੁਖ ਲਓ ਜਾਤੀ ਜੀਓ।

ਦੁਓਤ ਮੁਖਾਇ ਅਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੀ ਜੀਓ। ੧॥ ਨੈਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ

ਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿਠ ਜਾਨੈ ਲੀ ਜੀਓ। ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿ ਅਮੇਰੇ

ਤਰਿ ਥਾਹੁ ਪਨਕੁ ਮਲੈ ਲੀ ਜੀਓ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇ ਅਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਲੁਸੈ ਲੀ ਜੀਓ। ਤਰਿ ਅਪਿਓ ਮਿਲਿ ਅਜਗ ਜੀਵ ਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈਂ ਸੁਖਿ ਵਿਤਾ ਲੀ ਰੈ ਲੀ ਜੀਓ

ਮੈ ਮੇਲੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਲੁ ਮੈਂ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ਅਜੀਓ। ਤਰਿ ਗੰਗਾ ਨ

ਥਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਤਰਿ ਲਾਈ ਅਜੀਓ। ਤਰਿ ਰਾਇ ਅਮੇਰਾ ਸਜ

ਅਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈ ਅਜੀਓ। ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਸਾ ਪੂਰੀ ਅਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ

ਮਿਲਿ ਅਮਨਿ ਵਾਧਾਈ ਅਜੀਓ। ੩॥ ਵਗੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਗੀ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਅਹੁਤੁ ਪੁ

ਤਿ ਅਹੁ ਸਦਾ ਵਗੀ ਜੀਓ। ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤਰਿ ਪੁੰਜੀ ਗਾਖੁ ਮ

ਓ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈ ਥਾਗੀ ਜੀਓ। ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ

ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨਨਾਨਕੁ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਓ॥ ੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥ ਗੁਰਿ ਤੀਸਾ

ਤਲਾ ੪ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਅਹੁਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਓ।

ਅਪੇਗੁਭਿਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਆਪੇਗੋਪੀਖੋਜੀਜੀਓ। ਤਰਿਆਪੇਸਭਘਟਭੋਗਦਾਮੇ
ਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਆਪੇਗੋਸੀਅਭੋਗੀਜੀਓ। ਤਰਿਸੁਜਾਣਨਭੁਲਈਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਜੇ
ਜੀਜੀਓ॥ ੧॥ ਅਪੇਜਗਤੁਭਿਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਆਪੇਖੇਲੈਥਤੁਰੰਗੀਜੀਓ। ਇਕ
ਨਭੋਗੋਗਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਇਕਿਨਗਨਫਿਗਤਿਨੰਗਨੰਗੀਜੀਓ। ਅਪੇਜਗਤੁਭਿਪਾਇਦਾ
ਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਦਾਨੁਦੈਵੈਸਭਮੰਗੀਜੀਓ। ਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁਤੈਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਕਥਾਮੰ
ਗਤਿਤਰਿਚੰਗੀਜੀਓ॥ ੨॥ ਤਰਿਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਭਗਤਾਲੋਚਮਨਿਪੁਰੀਜੀ
ਓ। ਅਪੇਜਲਿਖਲਿਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਹਵਿਗਤਿਅਨਤੀਦੁਰੀਜੀਓ। ਤਰਿਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਆ
ਪੇਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਆਪਿਗਤਿਅਭਗਪੁਰੀਜੀਓ। ਤਰਿਅਤਮਗਾਮੁਪਸਾਰਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾ
ਤਰਿਵੈਖੈਆਪਿਤਦੁਰੀਜੀਓ॥ ੩॥ ਤਰਿਅੰਤਰਿਵਾਜਾਪਓਲੁਤੈਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਆਪਿਵਜਾਏਤਿ
ਓਵਜੈਜੀਓ। ਤਰਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਤੈਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਗੁਰਸਥਦੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਗਜੈਜੀਓ। ਅਪੇ
ਸਰਲਿਪਵਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਭਗਤਜਨਾਰਾਖੁਲਾਜੈਜੀਓ। ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਮੇਰੇ
ਗੋਵਿਦਾਜਨਨਾਨਕਸਿਧਿਕਾਜੈਜੀਓ॥ ੪॥ ੪॥ ੩੦॥ ੬੮॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾ੪

ਮੈਰਿਨਾਮੈਤਰਿਥਿਰਪੁਲਗਾਈਜੀਓ। ਮੇਰਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਤਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਜੀਓ॥
ਤਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਖੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈਜੀਓ। ਮੇਰਾਨਾਮੁਸਖਾਤਰਿਭਾਈਜੀਓ॥ ੧॥ ਗੁਣਗਾਵਤੁਸੰ
ਤਜੀਓਮੇਰੇਤਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਜੀਓ। ਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜੀਓਭਗਵਡੇਰੇਜੀਓ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜੀ
ਓਪੁਨਤਰਿਮੇਰੇਜੀਓ। ਫਿਰਿਥਪੁਜਿਨਭਵਜਲਫੇਰੇਜੀਓ॥ ੨॥ ਕਿਉਤਰਿਪ੍ਰਭਵੇਖਾਮੇਰੈਮਨਿਤ
ਨਿਚਉਜੀਓ। ਤਰਿਮੇਲੁਤਸੰਤਜੀਓਮਨਿਲਗਾਭਾਉਜੀਓ। ਗੁਰਸਥਦੀਪਾਈਐਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮ
ਰਉਜੀਓ। ਵਡਭਾਗੀਜਪਿਨਾਉਜੀਓ॥ ੩॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਡੜੀਗੋਵਿਦਪ੍ਰਭੁਆਸਾਜੀਓ
ਤਰਿਮੇਲੁਤਸੰਤਜੀਓਗੋਵਿਦਪ੍ਰਭਪਾਸਾਜੀਓ। ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸਾਜੀਓ। ਜ
ਨਨਾਨਕਪੁਰਿਅਤੀਮਨਿਅਸਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੧॥ ੬੯॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾ੪
ਮੇਰਾਥਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀਵਾਜੀਓ। ਮਨਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲੀਵਾਜੀਓ। ਮਨ
ਤਰਿਗੰਗਿਰਤਜਾਤਰਿਗੁਰਸਦਾਪੀਵਾਜੀਓ। ਤਰਿਪਾਇਅਤਾਮਨਿਜੀਵਾਜੀਓ॥ ੧॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤ
ਜਪੇਮੁਲਗਾਤਰਿਥਾਣੁਜੀਓ। ਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਤੁਤਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁਜੀਓ। ਗੁਰੁਮੇਲੇਸੰਤਤਰਿ

ਸੁਖ ਤੁਸੁ ਜਾਤੁ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਭਉ ਨਾਮ ਵਿਟੁ ਰੁਕਾਵੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਭਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਜਾਵੁ ਰਿਸੀਤੁ
 ਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਭਉ ਦਸੁ ਸੰਤੁ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ਭਉ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਰਾ ਦਸੇ ਰਿਖ
 ਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਭਉ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ੮ ॥ ਮੈਵੇ ਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਰਿ ਬਿਰਤੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਸਾਹਿਬੁ
 ਰਿਅੰਮੁ ਤੁਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧੦ ॥ ਭਉ ਤੋ ਦਇਆਲੁ ਭਉ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੧੧ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ
 ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧੨ ॥ ੬ ॥ ੨੨ ॥ ੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੋ
 ਰੇਭਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐਤ ਰਿਗਮ ਸਤਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭਾ ਮਾਇਆ
 ਚੇਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ਧੁਠੇਲਾਲ ਚਿਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਸਤੀਘੋ ਜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸ
 ਲਸਕਰੇ ਜੇ ਨੇਥ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵ ਜੀਤਉ ਮੈ ਕੇਠਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਕਮਾਵੈ ਦਤਿ ਸਸਾ
 ਮਾਵੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਖ ਨੈਭ ਖਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੈ ਕਉ ਸਤਿਗੁ
 ਬਤਾਇਆ ॥ ਰਿਜੋ ਕਿਉ ਕਰੇ ਸੁਤਰਿ ਕਿਅ ਭਗਤ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਉਮੈ ਮਥਿ
 ਏਆ ॥ ੪ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੋ ਤਮੇ ਰੇਭਾਈ ॥ ਏਉ ਪਾਈ ਐਤ ਰਿਗਮ ਸਤਾਈ ॥ ੫ ॥
 ॥ ੧ ॥ ੭੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਿਉ ਕੁਮੀ ਐ ਕੁਮੁਕਿ ਸਕਾਉਣੀ ॥ ਜਨ

ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਰਵਿ ਅਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨ ਮੁਖ ਪਤਿਖੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਰੰਗ
 ਪਿਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੁਜਾ ਕੋ ਪਤੁ ਚਨਤਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਭ ਮਤਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ
 ਨੰਤਾ ॥ ਤਤੁ ਸੁਖਿ ਸੋਊ ਤੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਓਤੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਵੈ ਜੇ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
 ਜਿਨ ਦੁਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਤਿ ਪੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿ ਆਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜ ਤਿਸੈ
 ਸਾ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬੂਤ ਮੁਖ ਰਾਸਾ
 ਜਨਨਾਨਕੁ ਕੀਤ ਰਿਪੁ ਹਨ ਆਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੭੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਨ
 ਪਤੋਇ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਤੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀ
 ਚਿੰਕਾਲ ਏਤੋ ਦਸੰ ਜਗੀਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲਾਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ

ਗੁਰਿਗਿਰਿਅਪਾਕਈਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਾਇਆਲਖਚਉਰਾਸੀਤਜੋਨਿਕੁਮਾ
ਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਇਓਜਨਮੁਪਰਾਪਤਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਭਜੁਤਰਿਤਰਿਗੁਰਮਤਿ॥
ਤੇਅਗਿਮਾਨੁਛੁਟੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜੀਵਤਮਰਤਿਦਰਗਤਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਜੋਕਿਛੁਟੇ
ਆਸੁਤੁਛੁਟੇਗੁਆਵਰੁਨਦੁਜਾਕਰੈਜੋਗੁਤਾਮਿਲੀਐਜਾਏਤਿਮਿਲਾਇ॥ਕ
ਪੁਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩॥੭੩॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਕਰਮਭੂਮਿਮਤਿਥੋਵੁਨਾਮੁਪੁਰਨੁਤੋਇਤੁਮਾਰਾਕਾਮੁ॥ਛਲਪਾਵਤਿਮਿਟੈਜਮਤੁ
ਸਾਨਿਤਗਾਵਤਿਤਰਿਤਰਿਗੁਣਜਾਸਾ॥੧॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਗਿਸੀਘਰਕ
ਰਜਲੇਹੁਸਵਾਗਿ॥ਰਤਉ॥ਅਪਨੇਪੁਭਸਿਉਤੋਹੁਸਵਧਨੁ॥ਤਤੁੰਦਰਗਤਪਾਵਤਿਮਾਨੁ
ਉਰਿਤਿਸਿਅਲੁਪਸਗਲੀਤਿਅਗੁ॥ਸੰਤਜਨਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਤਤਿ
ਜਕੈਤਾਬਿ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਸਭਕੈਸਾਬਿ॥ਉਪਾਵਛੋਡਿਗੁਤਿਸਕੀਓਟਾ॥ਨਿਮਖਮਾ
ਤਿਉਵੈਤੇਗਿਛੋਟਿ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸੋਨੇਜਾਣੁ॥ਪੁਭਕੀਆਗਿਅਸਤਿਕਰਿ
ਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਤੁਆਪੁ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਪਿਜਾਪੁ॥੪॥੪॥

੭੪॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰ
ਕੈਬਚਨਿਕਟਿਜਮਛਾਸੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈ
ਰੰਗਿ॥੧॥ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕਾਮਿ॥ਸੰਤਕਾਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ॥ਰਤਉ॥
ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਟਲਅਛੋਦਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਕੁਮਭੇਦਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਤੁ
ਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਥਾ॥ਗੁਰਕਾ
ਬਚਨੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਿਨਪਵੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਰਵੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਾਵੈਤਾਰਿ॥ਜਿਸੁਜ
ਨਉਏਅੰਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲਾ॥੪॥੫॥੭੫॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਨਿਕੀਤਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ॥ਗਰਭੁਮਤਿਰਾਖਿਅਜਿਨਿਕਰਿ
ਜਤਨੁ॥ਜਿਨਿਦੀਨੀਸੋਭਾਵਡਿਅਈ॥ਤਿਸੁਪੁਰਕਉਅਠਪਤਰਧਿਅਈ॥੧॥ਰਮ
ਈਅਚੈਨੁਸਾਧਜਨਪਾਵਉ॥ਗੁਰਮਿਲਿਅਪੁਨਾਖਸਮੁਧਿਅਵਉ॥ਰਤਉ॥ਜਿਨਿ

ਕੀਤਾ ਮੁੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ਜਿ ਸੁਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਬਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਨੇ
 ਮਾਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੈ ਨਿਸਾ ਸਗਿਰਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁ
 ਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ਕਤੁ ਨ ਕਇ ਸੇ ਤੇ ਕਿਉ
 ਰਾਖਨ ਤੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋ ਗੁਰ ਉਸੇ ਤੇ ਬਾਤਿ ਕਢੁ ਨ ਤੋਗੁ ਤਜੀ ਸਿਅ ਲਪਥ ਲਭਿ
 ਕਾਗਾ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨ ਤਾਗ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਗੰਗਾ ਘਰਿ ਬਾਤਿ ਤੇ ਰੋਸ
 ਗਿਰਤ ਉਗਰਿ ਸਕੀਟੇ ਕਮਨੈ ਮਤਿ ਰਾਖਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਾ ਅਵਰਿਜ
 ਕਤੁ ਕਉ ਨ ਕਾਜਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁ ਖਕਤੁ ਕਿਐ ਜੋ
 ਸੁਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਗੁ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਤਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲਾ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜ
 ॥ ੩ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਚਾ ਏਤਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਤਿ ਲੇਤਾ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਵਲਾਗੀ ਕਤੁ ਨ ਕਸੋ ਪੰਨੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਸੁਣਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲਾ ਮਤਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲਾ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇ ਆਸਾ
 ਗੁਰ ਪਾਠੁ ਮਸਿਓ ਲਾਗੈ ਗੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਰਿ ਥੀ ਅਗਨਿ
 ਰੁਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਥੀ ॥ ੧ ॥ ਰਤ ਉਗਰਿ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤ ਲਭੈ ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਲਵਿ ਖਗਏ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੈ ਮਨ ਮਾਤਿ ਅਥ ਚੁੰਢਨ ਕਾਤੇ ਕਉ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰ
 ਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾਪੁਰਨ ਤੇਈ ਸੇਵ ਕਘਾਲਾ ਥੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ
 ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇਆ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਬਿਸਰ
 ਇਆ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਭੁ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿਪਾਏ ਪਰੇ ਜੋ ਉਥੇ ਸੇਧੰ ਪਿਲਕੁ ਖੇ
 ਜਿਤ ਪੰਧੋ ਮਤਿ ਓਇ ਲਪਟਾਏ ਉਨੇ ਤੇ ਦੁਗਣ ਦਿ ਜੀਉ ਨ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਓਤ ਬੇਲਾ ਕਉ ਚੀ
 ਆਵੈ ਬਿਨ ਸਿਧਾਇ ਤਾਤੁਲ ਪਟਾਵੈ ਰਤ ਉਗਰਾ ਆਸਾ ਥੰਧੀ ਮੁਰਖ ਦੇਤਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲ
 ਓ ਅਸਨੇਤਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢੇ ਪਰਮ ਰਾਇਆ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿ ਆਖਾਇ ॥ ੨ ॥

ਉਹੁ ਸਾਧੁ ਬੈਰਾਤ ਮਹੀ ਭੂਮਿ ਕਉ ਘਾਇਲੈ ਪੈਰਾਤ ਉਪੰਡਿ ਤੁਹੁ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਕਰਣੈ
ਤੁਹੁ ਭੂਏ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿ ਅਕੋ ਕਉ ਕਿ ਅਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ ਜਿ
ਤੁਹਿ ਤੁਲਵਤਿ ਤੁਹਿ ਤੁਲਗਨਾ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭ ਕਾ ਹੁੰਮ ਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿਭ ਕਿਉ ਤੇਰਾ ਤੁ
ਕਰੈ ਹਰਾ ਅੰਤ ਨਾ ਤੀ ਕਿਉ ਪਾਹਾ ਵਰਾ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਨਾ ॥ ਕਥਹੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਨ
ਨਕਨਾ ॥ ੫ ॥ ੮੮ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨੀਤੋ ਤਥੁ

ਫਰਾ ਬਹੁ ਤੁਸਿਆਣਪ ਅਗਲ ਭਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੇ ਤਾ ॥ ਪੁਰੀ ਦਰਗਹ ਸੇਭ
ਜੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮ ਕਓ ਲਾ ॥ ਤੁਏ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤਾ ਏਲਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਝੋ ਭੁ
ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪ ਕ ਦੀਪਾ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾਲਾ ॥ ਸਿੰਦੂ ਖਾਨਾ ਮੁਜ ਪਤ ਮਨਿ
ਉਵਤ ਸੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਪੁਰਨ ਤੇਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸਾ ॥ ਡੋਲੈ ਨਾ ਤੀ ਤੁਮ
ਹਰੀ ਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖ ਪੁਸੈ ਈ ਜਨੁ ਪਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜੇ ਸੁਆਪਿ ਦਿਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੈ ਤਿਹੈ ਵੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਤਿਨ ਨ ਕਨੈ ॥ ੪ ॥
੧੦ ॥ ੮੦ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਬਹੁਤ ਦਰਭੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਆਪਨਾ ਅ

ਨਿਕਰੁ ਪਦੇਖਿ ਨ ਪਤੀ ਆਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਤੁਹਿ ਹਉ ਚਿਨਿ ਮੇਰੀ ॥ ਚਿਤ ਬਿਨ ਸੈਓ ਭੁਸਮੈ ਢੇਰੀ
॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲੇ ਤਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਾ ਤਨੁ ਪ੍ਰਿਥਾ ਧਨੁ ਮਾਇ ॥ ਅਸੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਹਰਾਉ ॥
ਜਿਉ ਬਿਗਾਹੈ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਤਿ ਦਮਾ ॥ ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗਿਤਿ ਉਨ ਦੁਖ ਸਤਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਤੇ
ਖੈ ਸਤਰਾਜਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਰੈ ਤਾ ਨਿਰਾ ਰਖ ਕਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਉਪਿ ਪਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸ
ਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਚਿਠਿ ਜਾਏ ॥ ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾ ਰਵਿ ਰਾਖਾ ਕਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੁ ਨ ਪੜੈ ॥ ੩ ॥ ਜਿ ਸਕ
ਰਾ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਇ ਆਦੀ ਨੀਤਿ ਨਿਲਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਅਪਿ ਬਿਨਾ ਤੇ ਅਪਿ ਕਰੇ
ਸੀ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੮੧ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਬਹੁੰਗ

ਮਾਇ ਆਬੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਾ ਮਕਾ ਗਦ ਸਿਆਨ ਪਲੇਖੀ ॥ ਮਤਰ ਮਲੁ ਕਉ ਏ ਦੇਖਿ ਆਖਨਾ ॥
ਤੇਰੇ ਨੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਭਤ ਵਹੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਏ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਵਹੁ ॥
ਹਰਾਉ ॥ ਅਸੁ ਪਵਨ ਤਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਚੋ ਆਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਨਟ ਨਾਟਿ ਕਾ
ਖਾਰੇ ਗਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੋਲੀ ਚੋ ॥ ਸਗਲ

ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰਥਾਗੀ ਚੇ। ਆਖੇ ਜਥਿ ਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀਲੀਲਾ। ਮਨੁ ਨ ਸੁਤੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਤੀਲਾ
॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨੁ ਸਚੁ ਕਤਿ ਆ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਇਹੁ ਆਨਦੁ ਲਤਿ ਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਗਾਈਐ। ਕਤਨ ਨ ਕਵ ਛੁਭਾ ਗੀ ਪਾਈਐ। ੪॥ ਜਾ ਕੈ ਤਰਿ ਪਨੁ ਸੋਈ ਸੁਤੇਲਾ। ਪੂਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ। ਰਤ ਉਦੁ ਜਾ। ੧੨॥ ੮੨॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ। ਥਹੁ ਰਿਥਹੁ ਰਿਥਿ ਅਹੁਲ ਪਟੇਰਾ। ਪੁਰੁ ਕਲਤੁ ਗਿਰਸਤ ਕਾਠਾ
ਤੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ। ੧॥ ਕਵਨ ਸੁਥਿ ਪਿਜਿ ਤੁਰਾ ਮਗੁ ਲਗਾਇ। ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤ
ਤੋਰੇ ਇਹ ਮਾਇ। ਰਤ ਉ। ਜੇ ਭਲਾਈ ਸੋਥੁ ਰਾਜੈਨ। ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋਥਿ ਖੈ ਸਮਾਨੈ। ਜਾਇਨਾ ਹੀ ਜੀਤ
ਅਰੁ ਤਾਗਾਇ। ਹੁਵੇਲੇ ਵਾਸ ਕਤ ਸੰਸਾਰ। ੨॥ ਜੇ ਤਲਾ ਤਲ ਸੋ ਪੀਵੈ ਥਉਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਝੈ
ਕਉਰਾ। ਸਾਸ ਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ। ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਤਭੁਰ ਮਤ ਛੇਰਿ। ੩॥ ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਛੁਟੇ
ਪੰਖੀ। ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰਿ ਥਹੁ ਰੰਗੀ। ਕਤਨ ਨ ਕਜਿ ਸੁਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕਏ
ਜਾਲਾ। ੪॥ ੧੩॥ ੮੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਗੁ ਪਾਈਐ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਈਐ। ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਥੰਧਨ ਢੁਟੈ। ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤਉ ਮੈ ਤੁਟੈ। ੧॥
ਤੁਮਲਾ ਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਤ ਸੇਵਾ। ਹਮ ਤੇ ਕਢੁ ਨ ਤੋਵੈ ਦੇਵਾ। ਰਤ ਉ। ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਗਾ ਵਧਾਈ।
ਪੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸਾਚੁ ਵਖਾਈ। ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੀ ਦਇਆ। ੨॥
ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ। ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਰਮਾ। ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ
ਪਾਸਿ। ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵ ਕ ਅਰਦਾਸਿ। ੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਇ ਤਰਿ ਰੰਗਿ। ਸਰਬ ਸੁਖ
ਵਉ ਸਤ ਸੰਗਿ। ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਹੋ ਮਨੁ ਰਾਤਾ। ਇਹੁ ਕਲਿ ਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ। ੪॥ ੧੪॥
੮੪॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਆਨਰ ਸਾਜੇ ਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ। ਨਿਮਖ

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇ ਗੀਲਾ ਥੇ। ਤਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚਾਖਿ ਤਿਸਾ ਦੁ। ਚਾਖ ਤੋਇ ਰਤਿ ਬਿਸਮਾ ਦੁ। ੧॥ ਅੰ
ਤੁਰਸਨਾ ਪੀਠਿ ਪਿਆਰੀ। ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਤੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ। ਰਤ ਉ। ਹੋ ਜਿ ਤੇਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ
ਉ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਿਆਰੀ। ਆਨਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਨੁ ਨ ਜਾਈਐ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਿ
ਛੁਭਾ ਗੀ ਪਾਈਐ। ੨॥ ਆਠ ਪਤਰ ਜਿ ਤੇਵੇ ਆਰਾਧਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ। ਇਹ
ਤਾਸ ਦਾ ਸੁਤੇਲੀ। ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ। ੩॥ ਬਨ ਸਪਤਿ ਮਠੁ ਲੀਠ ਲਛਮੀ

ਗੋਇਤਰਸਰਾਤੀਬੁਰਿਨਛੋਰਾਅਨਰਸਕਸਲਵੈਨਲਾਈ। ਕਤੁਨਾਨਕਗਰਭਏਤੈਸਤਾ
ਈ॥੪॥੧੫॥੮੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਬਾਗਿਇ

ਜੀਮਧੇਬਸਤੁਅਧਾਗਾਇਸਤੀਭੀਤਰਿਸੁਨੀਅਤਸਤੁਕਵਨੁਥਾਪਾਹੀਜਾਕਾਉਤਵਿਸਾ
ਤੁ॥੧॥ਨਾਮਰਤਨਕੋਕੋਥਿਉਤਾਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕੋਅਤਾਗੀਗਰਤਾਮਨੁਤਨੁਅ
ਪੀਸੇਵਕਰੀਜੈ। ਕਵਨੁਸੁਜੁਗਤਿਜਿਤੁਕਰਿਭੀਜੈ। ਪਾਇਲਗਉਤਜਿਮੇਰਾਤੇਰੈ। ਕਵਨੁਸੁ
ਜਨੁਜੋਸਉਦਜੈਰੈ॥੨॥ਮਤਲੁਸਤਕਾਕਿਨਿਥਿਪਿਪਾਵੈ। ਕਵਨੁਸੁਥਿਪਿਜਿਤੁਭੀਤਰਿਥੁਲਾ
ਵੈ। ਤੁੰਵਰਸਤੁਜਾਕੋਕੋਟਿਵਲਜੈਰੈ। ਕਵਨੁਸੁਦਾਤਲੇਸੰਚਰੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਨਿਜਾਪਾ
ਰੁਪਾਇਆ। ਅਮੋਲਰਤਨੁਸਚੁਦਿਖਲਾਇਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਥਮੇਲਾਸਾਹਿ। ਕਤੁਨਾਨ
ਕਗਰਕੈਵੈਸਾਹਿ॥੪॥੧੬॥੮੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ

ਕੈਦਿਨਸੁਰੈਇਕਰੰਗਾ। ਪ੍ਰਭਕਉਜਾਣੈਸਦੀਸੰਗਾ। ਠਾਕੁਰਨਾਮੁਕੀਓਉਨਿਵਰਤ
ਨਿ। ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਧਾਵਨੁਹਰਿਕੈਦਰਸਨਿ॥੧॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਨਤਨਹੈਗਾਗੁਰਪੁਰੋਕੀਸ
ਰਨੀਪੋਗਾਰਤਾਉ। ਚਰਣਕਮਲਾਅਤਮਾਧਾਗਾਏਕੁਨਿਤਾਰਤਿਅਗਿਅਕਾਰਾਏ
ਕੋਥਨਜੁਏਕੋਥਿਉਤਾਗੀ। ਅਵਰੁਨਜਾਨਤਿਥਿਨੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੨॥ਤਰਖਸੋਗਦੁਤੁਤੇਮੁਕਤੇ
ਸਦਅਲਿਪਤੁਜੋਗਅਰੁਜੁਗਤੇ। ਦੀਸਤਿਸਭਮਤਿਸਭਤੇਰਤੇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਓਇਧਿਆਨੁ
ਪਰਤੇ॥੩॥ਸੰਤਨਕੀਮਤਿਮਾਕਵਨਬੁਖਾਨਉ। ਅਗਾਧਿਥੋਧਿਕਿਢੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨਉ। ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਮੋਹਿਕਿਰਪਾਕੀਜੈ। ਧੁਰਿਸੰਤਨਕੀਨਨਕਦੀਜੈ॥੪॥੧੭॥੮੭॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਪ ਤੁੰਮੇਰਾਸਖਾਤੁੰਤੀਮੇਰਾਮੀਤੁ। ਤੁੰਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤੁਮਸੰਗਿਤੀਤੁ। ਤੁੰਮੇਰੀਪਤਿਤੁੰਤੀਮੇਰਾਗ
ਹਲਾ। ਤੁੰਢਿਨੁਨਿਮਖੁਨਜਾਈਗਣਾ॥੧॥ਤੁੰਮੇਰੇਲਲਾਨਤੁੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ। ਤੁੰਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੁੰ
ਮੇਰੇਖਾਨਾ। ਰਤਾਉ। ਜਿਉਤੁਮਰਾਖਤੁਤਿਵਹੀਗਣਨਾ। ਜੇਤੁਮਕਤੁਸੋਈਸੋਤਿਕਰਨਾ। ਜ
ਤੁਪੇਖਉਤਾਤੁਮਬਸਨਾ। ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਉਤੇਰਾਹਸਨਾ॥੨॥ਤੁੰਮੇਰੀਨਵਨਿਧਿਤੁੰਭੰਡਾ
ਤੁ। ਗੰਗਰਸਤੁੰਮਨਤਿਅਧਾਰਾ। ਤੁੰਮੇਰੀਸੋਭਾਤੁਮਸੰਗਿਰਚੀਆ। ਤੁੰਮੇਰੀਓਟਤੁੰਤੀਮੇਰਾ
ਤਕੀਆ॥੩॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਤੀਧਿਆਇਆ। ਮਰਮੁਤੁਮਾਰਗਰਤੇਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁ
ਰਤੇਦ੍ਰਿਸਿਅਇਕੁਏਕੈ। ਨਾਨਕਦਾਸਤਰਿਤਰਿਤਰਿਟੈਕੈ॥੪॥੧੮॥੮੮॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ

ਬਿਆਪਤਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾਗ। ਬਿਆਪਤਰਖ

ਨਰਕਅਵਤਾਰ। ਬਿਆਪਤਰਖਨਿਰਧਨਪੇਖਿਸੋਭਾ। ਮੂਲੁਬਿਆਪੀਬਿਆਪਸਿਓ
ਭਾ। ੧। ਮਾਇਆਬਿਆਪਤਰਖਪਰਕਾਰੀ। ਸੰਤਜੀਵਤਿਪ੍ਰਭਓਟਿਤੁਮਾਰੀ। ਰਹਾਉ।
ਬਿਆਪਤਰਖਪ੍ਰਧਿਕਾਮਾਤਾ। ਬਿਆਪਤਰਖਪ੍ਰਕਾਸ਼ਸੰਗਿਰਾਤਾ। ਬਿਆਪਤਰਖਸਤਿ
ਜੇਅਰੁਥਸਤਾ। ਬਿਆਪਤਰਖਜੋਥਨਮਦਮਸਤਾ। ੨। ਬਿਆਪਤਰਖਮਿਰੰਗਅਰੁੰਗ
ਬਿਆਪਤਰਖਗੀਤਨਾਦਸੁਣਿਸੰਗਾ। ਬਿਆਪਤਰਖਸੋਜਮਤਲਸੀਗਾਗਾਪੰਚਦੁਤਬਿਆਪ
ਤਅੰਧਿਆਗ। ੩। ਬਿਆਪਤਰਖਮਕਰੈਉਠਾਸਾ। ਬਿਆਪਤਰਖਗਿਰਸਤਬਿਆਪਤਰਖ
ਸਾ। ਆਚਾਰਬਿਉਤਾਰਬਿਆਪਤਰਖਇਤਜਾਤਿ। ਸਭਕਿਛੁਬਿਆਪਤਰਖਨੁਹਿਰੰਗਰਤ
੪। ਸੰਤਨਕੇਥੰਧਨਕਾਟੇਹਿਰਾਇ। ਤਾਕਉਕਤਾਬਿਆਪੈਮਾਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਪੁਰਿਸੰ
ਤਪਾਈ। ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਅਵੈਮਾਈ। ੫। ੧੮॥ ੮੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ

ਨੈਨਤੁਨੀਦਪਰਦੁਸਟਿਵਿਕਾਰਾਸੁਵਲਸੋਏਸੁਣਿਨਿੰਦਵੀਚਾਰਾ। ਰਸਨਾਸੋਈਲੋਭਿ
ਠੈਸਾਦਿ। ਮਨੁਸੋਇਆਮਾਇਆਬਿਸਮਾਦਿ। ੧। ਇਸੁਗਿਤਮਤਿਕੋਈਜਾਗਤੁਰਹੈ।
ਥਤੁਵਸਤੁਓਉਅਪਨੀਲੈ। ਰਹਾਉ। ਸਗਲਸੋਤਲੀਅਪਨੈਰਸਮਾਤੀ। ਗ੍ਰਿਹਅਪੁਨੇ
ਕੀਖਥਰਿਨਜਾਤੀ। ਮੁਸਨਤਾਰਪੰਚਬਟਵਾਰੇ। ਸੁਨੇਨਗਰਿਪਰੇਠਗਤਾਰੇ। ੨। ਉਨੇਤ
ਖੈਥਾਪੁਨਮਾਈ। ਉਨੇਤਰਾਖੈਮੀਤੁਨਭਾਈ। ਦਰਬਿਸਿਆਲਪਨਾਓਇਰਹਤੇ। ਸਾਧ
ਗਿਓਇਦੁਸਟਵਸਿਹਤੇ। ੩। ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਤਿਸਾਹਿਗਪਾਲਿ। ਸੰਤਨਕੀਪੁਰਿਸਰਬ
ਧਨਾ। ਸਭਤੁਪੁੰਜੀਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ। ਨਾਨਕੁਜਾਗੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ। ੪। ਸੋਜਾਗੈਜਿ
ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾ। ਇਤਪੁੰਜੀਸਾਥਤੁਪਨੁਮਾਲਾ। ਰਹਾਉਦੁਜਾ। ੨੦॥ ੮੯॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ

ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨੁਸੁਲਤਾਨਾ। ਜਾਕੈਵਸਿਓਸਗਲਾ

ਨਾ। ਜਾਕੈਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ। ਤਿਸੇਤਥਾਹਰਿਨਾਤੀਕੋਇ। ੧। ਕਹੁਖੇਨੰਤੀਅਪੁਨੇ
ਤਿਗੁਰਪਾਤਿ। ਕਾਜਤੁਤਾਰੇਦੇਇਨਿਬਾਤਿ। ਰਹਾਉ। ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਦਰਥਾ। ਸਰ
ਭਗਤਜਾਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰਾ। ਸਰਬਬਿਆਪਤਰਖਪਨੀ। ਜਾਕੈਸੋਭਾਪਟਿਪਟਿਥ
॥ ੨॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਡੇਰਾਢੈ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਜਮੁਕਿਛੁਨਕੈ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਤੋ

ਸੁਕੇਰੇਗੇ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਭੁਭਤ ਪਾਤਨ ਤੇਗੇ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਸਤ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ਕਾਰਾ ਹਰਿਤ
 ਕੇ ਮੁਖੁ ਨ ਅਧਾਰਾ ਕਰੁਨਾਨ ਕਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ
 ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੮੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ
 ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾ
 ਵੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ੧ ॥ ਸਤੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾਸਚ ਮਤਿ ਰੇਤਾ ॥ ਸੀਤਲਾ ਸੰਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰ
 ਭਾਤੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਤਰਿਨਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰਿਕੀਰਤ ਨੁਗਾਉ ॥ ਸੰ
 ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖੀ ਮਿਟੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਥੰਧਨ ਤੇ ਢੁਟੈ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੈ ਮੋ
 ਰ ਰਮਾ ॥ ਸਾਧੇ ਲਖ ਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮਾ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੋ ਵਿਦੁ ॥ ਸਾਧਾ
 ਮਹਿ ਦਿਤ ਮਹੀ ਜੀ ਦੁ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿ ਅਵਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾਥੈ ਰਲੁ
 ਪਵਉ ॥ ਮੋਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥
 ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੮੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਭਗ ਵੰਤੁ ॥ ਕੇਵਲ ਲਾ
 ਮੁਦੀ ਓਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਗ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਪੁਜਤੁ ਗੁਰ ਪੈਗ ॥ ੧ ॥
 ਅਥ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਜਥੇ ਤੇ ਸੁਣਿਅਤ ਰਿਜ ਸੁਕਾਨੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਤ
 ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨ ਤਾਰ ਗਧਿਲਾ ਏਨਿ ਦਨਾ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥
 ਅਵਲਾ ਲਗੇ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ੨ ॥ ਪੈਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਅਪੀਪਾ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮ
 ਨ ਜਾਪਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇ ਓਪਰ ਗਾਸੁ ॥ ਪੁਰਿ ਰੇਤੈ ਕੈ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਕਤਤ ਪ
 ਵਿਤੁ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਤਿ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਜਾ ਕਉ ਤੋਤੁ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭੁ ਪੁਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੮੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਥੰਧਨ ਤੇ ਜਿ ਬੋਲੈ ਵੈਰਾਮੁ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿ ਅਨੁ ॥ ਮਿਟੈ ਤਿਕਲਾ ਸੁਖੀ
 ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਦਾਤ ਜਿਨ ਮੁਖ ਪਾਵੈ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲਾਤਿ ਸੁ ਅਪੀਪੀ ਮਿਲ
 ਗੇ ॥ ਸਗ ਬਨਿਧਾਨ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਤਿਅਗਿ ਮਿਟੈ ਅਵਲਾ ਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਉ
 ਪਰਿ ਪੁਰ ਭਏ ਦਇਆ ॥ ਜਨ ਕੀਟੇ ਕਏ ਕਰੋ ਪਾਲਾ ॥ ਏਕਾ ਲਿਵ ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥

ਸਾਧਕ ਸੰਗਿ ਪਰਬਤ ਮੁਖ ਲਾ

ਸਰਥਨਿਧਾਨਜਨਕੈਤਰਿ ਨਾਉ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਓਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਨਿਗਮਲਾ
 ਰਣੀਸਾਚੀਗੀਤਿ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੋਇਆਅੰਧਿਅਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਾਪਾਰਾ
 ੪॥੨੪॥੮੪॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ॥ ਜਕੈ
 ਗਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਦੁਖਹੋਗੁਕਭੁਭਉਨਥਿਅਪੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਤਰਿਜਾਪੈ॥੧॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੁਪਿਆਈਐ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਰਲਕ
 ਵਨਤਾਰਦਇਆਲਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਅਗਮਅਰੋਚਰਸਦਾਬੈਅੰਤ
 ॥ ਸਿਮਰਿਨਾਮੁਪੁਰੇਗੁਰਮੰਤਾ॥ ੨॥ ਜਨਕੀਸੇਵਾਸਰਥਨਿਧਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਪੁਜਪਾਈ
 ਮਾਨਾ॥ ਜਾਕੀਟਤਲਨਥਿਰਬੀਜਾਇ॥ ਸਦਾਸਦਾਤਰਿਕੇਗੁਲਗਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨਤਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਤੇਗੀਸਰਲਾਈ
 ਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈ॥ ੪॥੨੫॥੮੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫
 ਜੀਅਗਤਿਜਾਕੈਤੈਤਾਥਾ॥ ਸੋਸਿਮਰਤੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ॥ ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਏਸੁਕੁਦੁਖੁ
 ਜਾਇ॥ ਭੈਸਭਥਿਨਸਤਿਤਰਿਕੈਨਾਇ॥ ੧॥ ਥਿਨੁਤਰਿਭਉਕਾਤੇਕਾਮਨਹਿ॥ ਤਰਿਥਿਸਰਤਕੈ
 ਸੁਖਜਾਨਹਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਨਿਧਰੇਬਹੁਪਰਣਿਅਗਾਸਾ॥ ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਜਾਕੀ
 ਸਨਮੋਟੈਕੋਇ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥ ੨॥ ਆਠਪਤਰਸਿਮਰਤੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ ਅੰ
 ਕਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾਤਿ॥ ਕੋਟਿਕਲੰਕੀਖਿਨਮਤਿਮਿਟਿਜਹਿ
 ॥ ਥੇਮੁਤਤਾਜੁਪੁਰਾਪਾਤਿਸਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾਚਾਵੇਸਾਤਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਰਾਖੇਦੇਤਾਥਾ॥ ਨਾਨਕਪਰ
 ਤਮਸਮਰਾਥਾ॥ ੪॥੨੬॥੮੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿ
 ਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਲਭਿਚਰੈਪ੍ਰਭਥਾਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਜੁ
 ਤਿਪ੍ਰਥਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸਭਿਪਾਏ॥ ਘਰਿਥਾਤਰਿਸੁਖਸਤਜਸਥਾਏ॥ ਰਤਾਉ
 ਈਪਛਾਤਾਜਿਨਤਿਉਪਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪੀਮਿਲਾਇਆ॥ ਥਾਤਪਕਰੀਭੀਨਰੈ
 ਪਨਾ॥ ਤਰਿਤਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥ ੨॥ ਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਅਉਖਧੁਪੁਨਤਚਾਰਾ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
 ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ਸਾਚਪਨੁਪਾਇਓਤਰਿਰੰਗਿ॥ ਦੁਤਰਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ ੩॥ ਸੁਖਿਥੈਸੁਸੰਤਨਾ
 ਪਰਵਚਾ॥ ਤਰਿਪਨੁਖਟਿਓਜਾਕਨਾਹਿਸੁਮਾਰਾ॥ ਜਿਸਤਿਪਰਾਪਰਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ ਨਾਨਕਥਿਕੈ

ਨੇਏ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੬੬॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ੳਸਤਪੁਨੀਤੳਤਿਤਤਕ

ਲਾਥਿਨਸਿਜਾਤਿਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾਰਸਨਾਹਮਤੁਰਾਮਗੁਣਨੀਤ। ਸੁਖਪਾਵਤੁਮੇਰੇਭਾਈ
ਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਲਿਖੁਲੇਖਦਿਕਾਗਦਿਮਸਵਾਦੀ। ਰਾਮਨਾਮਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀ। ਰਤਾਉ। ਇ
ਤਕਰਜਿਤੇਰੇਜਾਤਿਥਿਕਾਗ। ਸਿਮਰਤਨਾਮਨਤੀਜਮਮਾਗ। ਧਰਮਰਾਇਕੇਦੁਤਨਜੋਤਾ। ਮਾਇ
ਅਮਗਨਨਕਭੁਐਮੋਤੈ॥ ੨॥ ਉਪਰਤਿਅਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾ। ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਏਕੰਕਾਰਾ। ਆ
ਪਿਕਮਾਉਅਵਰਾਉਪਦੇਸਾ। ਰਾਮਨਾਮਤਿਰਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ ੩॥ ਜਾਕੈਮਾਥੈਉਨਿਧਾਨਾ। ਸੋਈ
ਪੁਰਖੁਜਪੈਭਗਵਾਨਾ। ਆਠਪਤਰਤਰਿਤਰਿਗੁਣਗਾਉ। ਕਤੁਨਾਨਕਤਉਤਿਸੁਥਲਿਜਾਉ॥
੪॥ ੨੮॥ ੬੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ। ਜੋਤਜਿਓਡਨਤਿ

ਸੁਸਿਰਮਨੁਰਚਨਾ॥ ੧॥ ਕਤੁਗੁਸਾਈਮਿਲੀਐਕੋਹ। ਜੋਥਿਥਰਜਤਿਤਿਸਸਿਓਨੇਹ। ਰਤਾਉ
ਭੁਭੁਭਤਸਾਸਚੁਕਰਿਜਾਤੀ। ਸਤਿਤੋਵਨੁਮਨਿਲਗੈਨਰਾਤੀ॥ ੨॥ ਥੰਵੈਮਾਰਗੁਟਛਾਚਲਨ
ਸੀਧਓਡਿਅਪੁਠਾਥੁਨਨਾ॥ ੩॥ ਦੁਤਸਿਰਿਅਖਸਮੁਪੁਰਸੋਈ। ਜਿਸੁਮੇਲੇਨਾਨਕਸੇਮੁਕ
ਤੋਈ॥ ੪॥ ੨੯॥ ੬੯॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਕਲਿਜੁਗਮਤਿਮਿਲਿਅ

ਏਸੰਜੋਗ। ਜਿਚਰੁਅਗਿਅਤਿਚਰੁਭੋਗਤਿਭੋਗਾ॥ ੧॥ ਜਲੈਨਪਾਈਐਰਾਮਸੇਨਤੀ। ਕਿਰਤਿਸੰ
ਕਰਿਸਤਿਉਠਿਤੋਈ। ਰਤਾਉ। ਦੇਖਾਦੇਖੀਮਨਤਠਿਜਲਿਜਾਈਐ। ਪ੍ਰਿਅਸੰਗੁਨਪਾਵੈਥਤੋਜੈਨਿ
ਭਵਈਐ॥ ੨॥ ਸੀਲਸੰਜੀਮਿਪ੍ਰਿਅਅਗਿਅਮਾਨੈ। ਤਿਸੁਨਾਰੀਕਉਦੁਖੁਨਜਮਾਨੈ॥ ੩॥ ਕਤੁ
ਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਿਧਰਮੇਸਰੁਕਰਿਜਾਨਿਅਗ। ਧੰਨੁਸਤੀਦਰਗਤਪਰਵਾਨਿਅਗ॥ ੪॥ ੩੦॥ ੭੦੦

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ੳਸਧਨਵੰਤਭਾਗਠਸਚਿਨਾਇ। ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੳਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਰਤਾਉ। ਪਉਦਾਦੇਕਾਖੋਲਿਭਿਠਾਖਜਾਨਾ। ਤਮੇਨਿਮੈਭੈਭਾਇਅਨਿਧਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਤਨਲਾਲਜ
ਕਕਭੁਨਮੇਲਾ। ਭਰੇਭੰਡਾਰਅਪੁਟਅਤੇਲਾ॥ ੨॥ ਖਾਵਤਿਖਰਚਤਿਗਲਿਮਿਲਿਭਾਈ। ਤੋਟਿਨਅ
ਵੈਧਪਦੇਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ। ਸੁਏਤੁਖਜਾਨੈਲਾਈ। ਆਰਲਾਇ

੪॥ ੩੧॥ ੭੦੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਡਰਿਡਰਿਮਰੇਤਜਥਜਾਨੀਐਦੁਰਿ। ਡਰੁ
ਭੁਕਾਦੇਖਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪੇਨਕਉਥਲਿਤਰੈ। ਡੋਡਿਨਜਾਈਸਰਪਰਤਰੈ। ਰਤ
ਉ। ਦੁਖਰੋਗੁਸੋਗੁਥਿਸਰੈਜਥਨਾਮਾ। ਸਦਾਅਨੰਦੁਜਾਤਰਿਗੁਣਗਾਮੁ॥ ੨॥ ਖੁਰਭੁਲਾਕੋਈਨਕ

ਹੀਜੈ। ਏਭਿਮਾਨੁਤਰਿਚਰਨਗਤੀਜੈ॥੨॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰਚਿਤਾਗਿ। ਸੁਖਪਾਵਤਿਸਾਥੈ
 ਰਥਾਗਿ॥੪॥੩੨॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਤੈਸਮੀਅ
 ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਤੁਕਾਕੀਕਮੀਅਾ॥੧॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿੰਦਸਿਓਲਾਗਿ। ਦੁਖਦਰਦੁਖੁ
 ਤਾਕਾਭਾਗਿ। ਰਤਾਉ। ਜਾਕਉਗਸੁਤਰਿਰਸੁਤੈਆਇਓ। ਸੋਅਨਰਸਨਾਹੀਲਪਟਾਇਓ।
 ਜਾਕਾਕਤਿਅਦਰਗਤਚਲੈ। ਸੋਕਿਸਕਉਨਦਰਿਲੈਅਵੈਤਲੈ॥੩॥ ਜਾਕਾਸਭੁਕਿਉਤ
 ਤੋਇ। ਨਾਨਕਤਾਕਉਸਦਾਸੁਖੁਤੋਇ॥੪॥੩੩॥੧੦੩ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫
 ਜਾਕੈਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੈ। ਤਾਕਉਕਾਜਾਕਤਾਥਿਅਪੈ॥੧॥ ਸਤਜਅੰਨੰਦਹਰਿਸਾਧੁ
 ਤਿ। ਅਗਿਅਵਾਗੀਤਰਿਤਰਿਗਇ। ਰਤਾਉ। ਜਾਕੈਅਚਿਤੁਵਸੈਮਨਿਅਇ। ਤਾਕਉਚਿਤੁ
 ਤੁੰਨਾਤਿ॥੨॥ ਜਾਕੈਬਿਨਸਿਓਮਨਤੇਭਰਮਾ। ਤਾਕੈਕਯੁਨਾਤਿਰੁਜਮਾ॥੩॥ ਜਾਕੈਪਿ
 ਦੀਓਗੁਰਿਨਾਮਾ। ਕਤੁਨਾਨਕਤਾਕੈਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੩੪॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮਤਿਥਾਨਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਨਾ॥੧॥ ਸਤਜਕ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਾ। ਜਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਲੈਭੁੰਚਾ। ਰਤਾਉ। ਅਨਤਤਥਾਦੀਥਾਨੁਨਿਗਲਾ।
 ਧੁਨਿਸੋਤੈਗੋਪਾਲਾ॥੨॥ ਤਤਸਤਜਅਖਰੇਅਨੇਕਅੰਨੰਤਾ। ਪਾਰਥੁਤਮਕੇਸੰਗੀਸੰਤਾ॥੩॥
 ਰਖਅੰਨੰਤਸੋਗਨਤੀਥੀਅਾ। ਸੋਘਰੁਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਅਾ॥੪॥੩੫॥੧੦੪ ਗਉੜੀ

ਮਤਲਾ ੫ ਕਵਨਰੂਪੁਤੇਰਾਅਰਾਧਉ। ਕਵਨਜੋਗਕਾਇਅਲੇਸਾਧਉ॥੧॥ ਕਵਨਗੁਨੋਤੁ
 ਲੈਗਾਵਉ। ਕਵਨਬੋਲਪਾਰਥੁਤਮਗੀਏਵਉ। ਰਤਾਉ। ਕਵਨਸੁਪ੍ਰਜਾਤੇਰੀਕਰਉ। ਕਵਨ
 ਬਿਧਿਜਿਤੁਭਵਜਲਤਰਉ॥੨॥ ਕਵਨਤਪੁਜਿਤੁਤਪੀਅਉਤੋਇ। ਕਵਨਸੁਨਾਮੁਤਉਮੈਮਯੋ
 ॥੩॥ ਗੁਣਪ੍ਰਜਾਗਿਅਨਧਿਅਨਨਾਨਕਸਗਲਾਘਾਲਾ। ਜਿਸੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
 ਦਇਅਲਾ॥੪॥ ਤਿਸਹੀਗੁਨੁਤਿਨਤੀਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ। ਜਿਸਕੀਮਾਨਿਲੇਇਸੁਖਦਾਤਾ। ਰਤਾਉ
 ਜਾ॥੩੬॥੧੦੫ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਅਪਨਤਨੁਨਤੀਕਾਕਉਗਰਥਾ

ਰਾਜਮਿਲਖਨਤੀਅਪਨਦਰਥਾ॥੧॥ ਅਪਨਨਤੀਕਾਕਉਲਪਟਾਇਓ। ਅਪਨਾ
 ਸਤਿਗੁਰੇਤਪਾਇਓ। ਰਤਾਉ। ਸੁਤਥਨਿਤਾਅਪਨਨਤੀਭਾਈ। ਇਸਟਮੀਤਾਅਪਨ
 ਪੁਨਸਾਈ॥੨॥ ਸੁਇਨਰੂਪਾਭੁਨਿਨਤੀਦਮਾ। ਤੈਵਰਗੈਵਰਅਪਨਨਤੀਕਾਮਾ॥੩॥

ਨਨਕੋਗੁਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਭੁਜਿਸਕਾਤਰਿਗਇਆ॥੪॥੩੬॥
ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰਕੇਚਰਣਉਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥਾਤਾਤੇਦੁਖਮੇਰੇਸ
ਲੇਲਾਥਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉਕੁਰਥਾਨੀ॥ਅਤਮਚੀਨਿਪਰਮਹੰਗਮਾਨੀ॥ਗਤਉ
ਥਰਲੇਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਅੰਤਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿਅਗੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਲ
ਕੋਮਨਿਮੀਠਾ॥ਪਰਬੁਤਮੁਤਾਤੇਮੋਤਿਡੀਠਾ॥੩॥ਗੁਰਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਜੀਅਪੁ
ਨਨਕਗੁਰੁਆਧਾਰਾ॥੪॥੩੮॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਰੋਮਨਮੇਰੇ

ਤੁੰਤਾਕਉਅਤਿ॥ਜਾਕੈਉਦਾਕਛੂਨਾਤਿ॥੧॥ਤਰਿਸਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮਨਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਾਨਅ
ਪਰੁਖਪੁਸਦਚੀਤਾ॥ਗਤਉ॥ਰੋਮਨਮੇਰੇਤੁੰਤਾਕਉਸੇਵਿ॥ਅਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ
॥੨॥ਤਿਸੁਉਪਰਿਮਨਕਰਿਤੁੰਤਾਅਸਾ॥ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾ॥੩॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਤੇਇ॥ਨਨਕੁਗਾਵੈਗੁਰਮਿਲਿਸੋਇ॥੪॥੩੯॥੧੦੯॥ ਗਉੜੀਮਤ
ਲਾ ੫ ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਤਮਮਾਨਾ॥ਮੀਤਕੇਕਰਤਥਕੁਸਲਾਸਮਾਨਾ॥੧॥ਏਕਾਟੇਕ

ਮੇਰੋਮਨਿਚੀਤਾ॥ਜਿਸੁਕਿਭੁਕਰਣਾਸੁਤਮਰਾਮੀਤਾ॥ਗਤਉ॥ਮੀਤੁਤਮਾਰਵੇਪਰਵਾਤਾ॥ਗੁ
ਰਕਿਰਪਤੇਮੋਤਿਅਸਨਾਤਾ॥੨॥ਮੀਤੁਤਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖਪਰਬੁਤਮੁਸੁ
ਆਮੀ॥੩॥ਤਮਦਾਸੇਤੁਮਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥ਮਾਨੁਮਤੁਨਨਕਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇ॥੪॥੪੦॥੧੧੦

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕਉਤੁਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ॥ਤਾਕਉਕਛੂਨਾਤਿਕਾਓਗਾ॥
੧॥ਮਾਧਉਜਾਕਉਤੈਆਸਤੁਮਰੀ॥ਤਾਕਉਕਛੂਨਾਤਿਸੰਸਾਰੀ॥ਗਤਉ॥ਜਾਕੈਤਿਰਦੈਠਾਕੁ
ਰੁਤੇਇ॥ਤਾਕਉਸਤਸਨਾਤਿਕੋਇ॥੨॥ਜਾਕਉਤੁਮਦੀਨੀਪ੍ਰਭਧੀਰਾ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਅਵੈ
ਮੀਰਾ॥੩॥ਕਤੁਨਾਨਕਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪਰਬੁਤਮਪੁਰਨਦੇਖਾਇਆ॥੪॥੪੧॥੧੧੧

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਦੁਲਭਦੇਤਪਾਈਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਮੁਨਜਪਤ੍ਰਿਅਤਮਘਾਤੀ॥
੧॥ਮਥਿਨਜਾਤਿਜਿਨਥਿਸਰਤਰਾਮਾ॥ਨਾਮਥਿਨਜੀਵਨਕਉਨਕਾਮਾ॥ਗਤਉ॥ਖਾਤਪੀਤਖੇ
ਰਤਤਸਤਥਿਸਥਾਗਾ॥ਕਵਨਅਰਥਮਿਰਤਕਸੀਂਗਾਰਾ॥੨॥ਜੋਨਜੁਨਤਿਜਸੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਪ
ਰੁਖੀਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨੇਤੰਦਾ॥੩॥ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦਮਾ
ਪੋਸਮਾਇਆ॥੪॥੪੨॥੧੧੨॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਕਾਕੀਮਾਈਕਾਕੋਥਾਪ

॥ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕੁਝ ਥੇ ਸਭਿ ਸਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਏ ਕਉ ਮੁਰਖ ਭਖਲਾਇ ਅਗਾਮਿ ਲਿਸੰਜੇ ਗਿਰੁ ਕੀਰਤਿ
ਅਇਅਗਾਰ ਤਾਉ ਏਕਾਮਾਟੀ ਏਕਾਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉ ਨਰੋਤਿ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
ਰਿਖਿਲ ਲਾਹੀ ॥ ਮਰਣ ਤਰੁਇਹੁ ਜੀਅ ਰਾਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬੋਲੇ ਕਪਾਟਾ ਮੁਖ
ਤੁਭਏ ਬਿਨ ਸੇਕੁ ਮਥਾਟਾ ॥ ੪ ॥ ੪੩ ॥ ੧੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਵੇਰੇ ਵੇਰੇ ਜੋਦੈ

ਸਹਿਲੇ ਗਾਤਿ ਨ ਕਉ ਬਿਅਪੈ ਚਿਤਾਰੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਸੇਵਕ ਨਿਰਮਲਿ
ਵਲਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਭੂਮੀ ਅਭੂਮਿ ਉਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਏ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ
ਏ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਢੁਟਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ੪੪ ॥ ੧੧੪ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪੁਰਾਮਾਰਗ ਪੁਰਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੁਰਾਤਿ ਰਦੈ ਨਾਨਕ
॥ ੧ ॥ ਪੁਰੀ ਰਹੀ ਜਾਪੁ ਰੋਗਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨਤਾ ਕੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪੁਰਾਸੁਖ ਪੁਰਾਸੋ
ਖਾ ॥ ਪੁਰਾਤ ਪੁਰਾਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਪੁਰੀ ਸੋਭਾ ਪੁਰਾਨੋ
॥ ੩ ॥ ਕਰਣ ਤਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਤਦੁ ਰਾਗ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪੫ ॥ ੧੧੫ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤ ਕੀ ਪੁਰੀ ਮਿਟੇ ਅਘਕੋਟਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਛੋਟਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੁਰਾਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀ ਐਨਾ ਮੁਆਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤ
ਗਿਮਿਟਿ ਅਘ ਅੰਕਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰ ਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਅਏਵ ਸਿਖ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਕਾ ਪੁਰਾ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭੋਟੇ ਸਾਧੁ
ਨਾ ॥ ੪ ॥ ੪੬ ॥ ੧੧੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਦਮ

ਸੋ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭਨਾ ਸੋ ॥ ੧ ॥ ਸਾਮਤਿ ਪੁਰੀ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭੋਭਿ
ਪ੍ਰਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਈ ਐਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪੁਰਾਨਾ
ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਾਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੪੭ ॥ ੧੧੭ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਏਕ ਸੁਸਿਓਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਨਾ
॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨੀ ਕਰ
ਵੈ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤਉ ਤਕਤ ਨਿਰੋਲੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕੈ ਤਰਿ ਪਨੁ ਸੋ ਸੋ

ਸਤੁ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਕਰਿ ਦੀਨੈ ਵੇਸਤੁ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਅਹਰਿ ਰਹਿ ਆਕ
ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪੮ ॥ ੧੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਪਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਰਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਟੀਜੁ ਨਾਮੋ
ਭਾਖੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਿਦਿ ਵਧੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥
ਨਾਮੁ ਰਤ ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾ
ਮੁ ਸਮਝੈ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੁਰਾਤਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥ ੪ ॥
੪੯ ॥ ੧੧੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਛਾਇਆ
ਤਥੇ ਪਾਵਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਬਿਸਾਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਸੁਖ
ਮਿਟਿ ਅਮੋਹੀ ਤੀਬਲਾਇਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿ
ਖਰਨੇ ਮਿਟੀ ਮੋਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ॥ ਉਚ ਅਸ
ਥਨੁ ਤਬ ਸਤਿ ਪਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭਾਮੁ ਭਉ ਨਿਸਿ ਆਕਰਣੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਨਿ ਬਸਿਆ ॥ ੪ ॥ ੫੦ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕਰਕਰਿਟਤ
ਲਾਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਭੁਲੇ ਸਮੇਸਿ ਮਰ
ਨ ਕੀਥੀਆ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰ
ਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਤਿ ਜਾਇ
ਜਨ ਮਮਰਣੁ ਤ੍ਰਿਸਾ ਮਿਟਾਇ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ਉਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇ
ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ੫੧ ॥ ੧੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕਉ ਅਪ
ਨਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਮੁਠਿ ਚਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਤ ਸਾਦੁ ਖੁਬਿ
ਅਪੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਏ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਗਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੁਖ ਨਿਵਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਕਰਤ ਜਨੁ ਸੋਝੈ ॥
ਤਾ ਕਉ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਝੈ ॥ ੩ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਤਜੀ ਅਲੇਖ ਵਰਿ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੫੨ ॥ ੧੨੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
੫ ਚਾਡਿ ਸਿਆਪਨੁ ॥ ਥੁਚਤੁ ਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੋਕੀਟੇ ਕਟਿ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖ ਬਿ

ਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਲਗਾਇ। ਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਅਲਿਵਲਾਇ। ਰਤਾਉ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦੇ
ਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਾ। ਮਿਟੇਵਿਸੁਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤਾ॥ ੨॥ ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲ
। ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਾਏਜਮਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ। ਤਭੇ
ਤੁਰਿਨਥਿਅਪੈਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੩॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ
ਰਾਖਿਲੀਅਗੁਰਿਪੁਰੈਅਪੀਪਾ। ਮਨਮੁਖਕਉਲਾਗੇਸੰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੁਰ
ਪਿਮੀਤਤਮਾਰੇ। ਮੁਖਉਜਲਤੋਵਤਿਦਰਬਾਰੇ। ਰਤਾਉ। ਗੁਰਕੇਚਰਣਤਿਰੈਦੇ
ਸਾਇ। ਦੁਖਦੁਸਮਨਤੇਰੀਤਤੈਬਲਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਤਈ
ਦਇਅਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਭਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਜਥਕਿਰਪਾਕਰੀ। ਭਨਤਿਨਾ
ਕਮੇਰੀਪੁਰੀਪਰੀ॥ ੪॥ ੫੪॥ ੧੨੪॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਅਨਿਕਰਸਾ
ਏਜੈਸੇਢੇਗਾ। ਮੋਤਕੀਜੇਵਰੀਥਾਧਿਓਚੇਰਾ॥ ੧॥ ਮਿਰਤਕਦੇਤਸਾਪਸੰਗਿਥਿਯੁਨਾ
ਵਤਜਾਤਜੋਨੀਦੁਖਖੀਨਾ। ਰਤਾਉ। ਅਨਿਕਬਸਤੁਸੁੰਦਰਪਤਿਗਾਇਆ। ਜਿਓਡਰਨ
ਤਮਾਤਿਡਰਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਗਲਸਰੀਰਅਵਤਸਭਕਾਮਾ। ਨਿਤਫਲਮਨੁਖਜਪੈਨਤਿ
ਮਾ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਾਕਉਭਏਦਇਅਲਾ। ਸਾਪਸੰਗਿਮਿਲਿਭਜਤਿਗੁਪਾਲਾ॥ ੪॥
੫੫॥ ੧੨੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ। ਅ
ਣਜਾਣਹੋਸੁਖਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਭੈਥਿਨਸੇਨਿਰਭਉਤਰਿਪਿਅਾਇਆ। ਸਾਪਸੰਗਿਤਰਿ
ਲਗਾਇਆ। ਰਤਾਉ। ਚਰਨਕਵਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ। ਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪਾਰਿ
ਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਯੁਰਤਜਾਤਪੁਰੈਗੁਰਿਕਾਢੇ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਟੇਗੰਢੇ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਾਨਕ
ਗੁਰਬਲਿਤਾਰੀ। ਜਿਸੁਭੇਟਤਗਤਿਭਈਤਮਾਰੀ॥ ੪॥ ੫੬॥ ੧੨੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ
ਸਾਪਸੰਗਿਤਕੀਸਰਨੀਪਰਤਾ। ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਅਗੈਧਰਤਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਵੁ
ਰੇਭਾਈ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤਪਤਿਬੁਝਾਈ। ਰਤਾਉ। ਤਜਿਅਭਿਮਨੁਜਨਮਮਰ
ਨਿਵਾਰਤਾ। ਹਰਿਕੇਦਸਕੇਚਰਣਨਮਸਕਾਰਤਾ॥ ੨॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਤਿਸਮਾਏ
ਸੋਧਨੁਸੰਚਤੁਜੇਚਾਨੈਨਾਏ॥ ੩॥ ਤਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ। ਕਤੁਨਾਨਕ
ਕੀਚਰਣੀਲਗਾ॥ ੪॥ ੫੭॥ ੧੨੭॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਸੁਕੇਤਰੇਕੀਏ

ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਸੇਵ ਕ ਕਉ ਦੀਨੀਅ
ਪੁਨੀਸੇਵਾ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿਮਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਅਸਾ ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਗੁਣ ਤਾ
ਜਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਨਾਏ ਸੁਖ ਅਸਾਏ ॥ ਛੀਲਨ ਪਰੀਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਇਛਾ ਪੁਨੀ ਪੁਰੇ
ਗੁਰੀ ਮੇਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਤਿ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਖ
ਲੋ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਉ ॥ ਸਗੁ ਰੋਗ
ਕ ਬਿਨਸਿ ਆ ਬਉ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਤਰਿ ਥਾਈ ॥ ਅਠਪਤਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ

੩ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇ ਜਿਨ ਆਵੈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੫੯ ॥
ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਭਲੇ ਦਿਨ ਸਭ ਲੇਸ ਜੋਗਾ ॥ ਜਿ ਤੁਭੈ ਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥
ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਆਵਣਜਣਾ ਤਿਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਮਹਾ ਵਿਆਪਕ
 ਇਆ ਸੇ ਸੀਤਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਖਿ ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨ ਹਰਾ ਕਰੁਨਾ
 ਕਰਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
 ਪੀਐ ਨਉ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਤ ਬਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੁਮ
 ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
 ਕ੍ਰਮੁ ਭਉਭਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥
 ੩ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਗਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੬੪ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕਣ ਬਿਨ ਜੈ ਸੋਥੋ ਥਰ ਤੁਖਾ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਸੁਨੈ ਸੋ
 ਖਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇ ਤ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨ ਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਭਗਤ ਬਿਨੁ ਨ ਕਤਾ ਸੋ ਤਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਰਿ ਲਗੈ
 ਸੁਆਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮੁਜ ਪੈਦਿ ਨ ਗਤਿ ॥ ੪ ॥ ੬੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤੁੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ
 ਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਊ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸ
 ਦਿਉ ਧਰਤਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ੨ ॥ ਜੋ ਕਿਊ ਵਰਤੈ ਸੁਤੁ ਰਾਭਾ ॥ ਧੁਕ ਮੁਝੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਝਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ
 ਭਦਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੬੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿ
 ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਖ ਨੈਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੈ ਜਨ ਮਾਹੀ ॥
 ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਦੁ ਖਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪੁ
 ਤਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀ ਜੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਿ
 ॥ ੪ ॥ ੬੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ
 ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅਇ ॥ ੧ ॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਜੀ ਅਤੇ ਰੋਕੈ ਏਕੋ
 ਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੈਦਿ ਨ ਸੁਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਅੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਓਹ

ਮਾਏ ਕੇ ਟੇਕ ਰਾਖਾ ਮਾਪਦਾਰ ਥਾਂ ਮਿਤਰ ਸੁਚਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਖਾਂ ਸਾਗਰ ਤੇ ਈ ਜਨ ਤੇਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥ ੧੩੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਤਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕ
 ਮਲ ਪੁਛਯੋਗ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮਿ
 ਲਿਸੁ ਪੁਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤੇ ਈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਪਾਇਆ
 ਨਾਮ ਨੀਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੁਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭੈਭਰ ਮਾਮਿ ਟਾਇਆ
 ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਗਤਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰਿ ਕੀ ਸਰਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੬੯ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਥਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵ
 ਸਤਿਗੁਰਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਰਤਾਉ
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਿਰਦੈ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਪਨ ਗੁਰ ਪਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਹਿ ਏ
 ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਪੁਰਿ ਪਾਈ ਐਵ ਭਭਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰੇ ਭਟਤ ਤਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੭੦ ॥ ੧੪੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ
 ਕੈਦੁ ਤਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਤੋਰਾ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਥਾਧ ਚੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਮ ਪੁ
 ਰਿ ਥਾਧ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਤਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਤੋਤਿ ਸੰਸਾਰ
 ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਲੁਬਿਧਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੭੧ ॥ ੧੪੧ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਜਿ ਸੁਦੇਇ ਭੁਝਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ਸੋਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਲਾਲ ਰੰਗ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਤਸੰਗਿ ਬੈਸਿ
 ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਤਾਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨ ਤੀਪਾਇਆ ॥ ਅਨ
 ਰੰਗ ਫੀਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇਭ ਏਨਿ ਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ੭੨ ॥ ੧੪੨ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿ ਖਨਾਸੇ ॥ ਸੁਖ ਸਤਿ ਅਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥
 ੧ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿ ਓਅੰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕ
 ਉਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈ ਅਤਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਥੰਪਨ ਛੋਟਾ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਚਿਟਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਤਿ ਜਨ

॥ ਰਾਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਦੇਹ ਤੇ ਈ ਜਨ ਤੇਰੇ ॥

ਨੀਤਿ॥੪॥੭੩॥ ੧੪੩॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਤਰਿਚਰਦੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾ

੧੫੦

॥ਦੁਖੁਦਰਦੁਕੁਮੁਤਾਕਭਾਗਾ॥੧॥ਤਰਿਧਨਕੋਵਾਪਾਗੀਪੁਰਾ॥ਜਿਸਤਿਨਿਵਾਜੈਜਨੁ
ਗਰਤਉ॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸੇਜਨਲਾਗੇਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੨॥ਸੁਖਸਤਜਨ
ਤਿਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਨਾਮਰਾਸਿਸਾਧਸੰਗਿਖਾਟੀ॥ਕਰੁਨਾਨਕਪੁ
ਭਿਅਪਦਾਕਾਟੀ॥੪॥੭੪॥੧੪੪॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਤਰਿਸਿਮਰਤਸਭਿ

ਮਿਟਤਿਕਲੇਸਾ॥ਚਰਣਕਮਲਮਨਮਤਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥ਉਚਰਤੁਰਾਮਨਾਮੁਲਖਥਾਗੀ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਤੁਪ੍ਰਭਪਿਆਗੀ॥ਗਤਉ॥ਸੁਖਸਤਜਰਸਮਤਾਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ
ਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਧੋਏ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਲਾਬਿਖਸਭਧੋਏ॥੩॥ਕਹਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੭੫॥੧੪੫॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ॥ਤਿਸੁਸਿਓਆਲਸੁਕਿ

ਉਥਨੈਮਾਇ॥੧॥ਖਸਮੁਖਿਸਾਰਿਆਨਕੰਮਿਲਾਗਤਿ॥ਕਉਡੀਥਦਲੈਰਤੁ
ਅਗਤਿ॥ਗਤਉ॥ਪ੍ਰਭੁਤਿਅਗਿਲਾਗਤਅਨਲੋਭਾ॥ਦਾਸਿਸਲਾਮੁਕਰਮੁ
ਤਸੋਭਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਵਤਿਖਾਨਪਾਨ॥ਜਿਨੀਦੀਏਤਿਸਤਿਨਜਾਨਤਿਸੁ
ਨਾ॥੩॥ਕਰੁਨਾਨਕਤਮਲੁਣਤਰਾਮੀ॥ਥਖਸਿਲੇਤੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥

੭੬॥੧੪੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭਚਰਨਮਨਮਤਿਪਿਆਨੁ॥ਸਗਲ

ਰਥਮਜਨਇਸਨਨੁ॥੧॥ਤਰਿਦਿਨੁਤਰਿਸਿਮੈਰਨੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀ
ਲੁਲਤਿਜਾਈ॥ਗਤਉ॥ਤਰਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਤਿਥਸਾਈ॥ਮਨਥੰਢਤਸਗੇ
ਠਲਾਪਾਈ॥੨॥ਜੀਵਨਮਰਦੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੩॥
ਕਰੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੁਰੇ॥ਜਿਨਪਰਾਪਤਿਸਾਧੁਪੁਰੇ॥੪॥੭੭॥੧੪੭॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਖਾਂਦਪੈਨਦਾਮੁਕਰਿਪਾਇ॥ਤਿਸਨੇਜੋਤਿਦੁਤਪਾ

ਰਾਇ॥੧॥ਤਿਸੁਸਿਓਥੇਮੁਖੁਜਿਨਿਜੀਉਪਿਛੁਦੀਨਾ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਤਿਥੁ
ਗਤਉ॥ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਤੈਰੀਤਿ॥ਜੋਕਿਢੁਕਰੈਸਗਲਬਿਪਗੀਤਿ॥੨॥ਜਿ
ਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਧਰਿਅਾ॥ਸੇਈਠਕੁਰੁਮਨੁਧਿਸਾਰਿਅਾ॥੩॥ਥੇਧੇਥਿਕਰ

ਲਿਖੇ ਬੁਧ ਕਾਗਗਾਨਾਨਕਉਧਰੁਕਿਪਾਸੁਖਸਾਗਰ॥ ੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਸਰਲ
ਇਆਬੰਧਨਕਾਟਿ ਤਰੈਤਰਿਨਾਇ॥ ਰਤਾਉਦੁਜਾ॥ ੭੮॥ ੧੪੮॥ ਗਉੜੀਮਤ
੧॥ ਅਪੋਨਲੋਕੁਕਥੀਨੋ ਮੀਤੁ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥ ਸੁਕਤਿਪਦੁਦੀਤੁ॥
੨॥ ਐਸਾਮੀਤੁਕਰੁਸਭੁਕੋਇ॥ ਜਾਏਥਿਰਥਕੋਇਨਤੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਪੁਨੈਸੁਆਇ
ਰਿਦੈਲੋਧਾਰਿਆ॥ ਦੁਖਦਰਦੁਰੇ ਗਸਗਲਾਥਿਦਾਰਿਆ॥ ੨॥ ਰਸਨਾਗੀਧੀਬੋਲ
ਤਰਾਮਾਪੁਰਨਤੋਏਸਗਲਕਾਮ॥ ੩॥ ਅਨਿਕਥਾਰਨਾਨਕਥਲਿਤਾਰਾ॥ ਸੁਫਲਦ
ਰਸਨੁਗੋਬਿੰਦੁਤਮਾਰਾ॥ ੪॥ ੭੯॥ ੧੪੯॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਖ ਕੋਟਿਥਿ
ਪਨਤਿਗੋਬਿਨਮਾਤਿ॥ ਰਹਿਰਿਕਥਾਸਾਧਸੰਗਿਸੁਨਾਤਿ॥ ੧॥ ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਅੰ
ਮਿਤਗੁਣਜਾਸੁ॥ ਜਪਿਤਰਿਚਰਣੀਮੀਟੀਖੁਧਿਤਾਸੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਰਬਕਲਿਆਣ
ਸੁਖਸਹਜਨਿਧਾਨਾ॥ ਜਾਕੋਰਿਦੈਵਸਤਿਭਗਵਾਨ॥ ੨॥ ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤਸਭਿਛਾਰੁ
॥ ਕਰੈਤਾਰੁਰਿਦੈਸਤਿਧਾਰੁ॥ ੩॥ ਤਜਿਸਭਿਭਗਮਭਜਿਥਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਅ
ਦਲਾਇਤੁਪਰਮੁ॥ ੪॥ ੮੦॥ ੧੫੦॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਖ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੋਟੇਗੁਰ
ਸੋਈ॥ ਤਿਤੁਬਲਿਰੋਗੁਨਥਿਅਪੈਕੋਈ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਮਲਤਰਲੈਭੈਸਾਗਰ॥ ਸਰਦਿ
ਸੁਰਛੇਰਜਮਕਾਗਰ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਭਿਤਰਿਨਾਮ॥ ਇਤਅਸਗੁਪੁਰਨਭਏ
ਕਾਮ॥ ੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰੀਵਡਿਅਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਲੰਭਏਸਤਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਨ
ਮੋਹਏਗੁਰਿਭਰਮਾ॥ ਪੇਖੁਨਾਨਕਪਸਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ੪॥ ੮੧॥ ੧੫੧॥
ਗਉੜੀਮਤਲਾਖ ਥਿਖੈਰਾਜਤੇਅੰਧੁਲਾਭਾਗੀ॥ ਦੁਖਿਲਾਗੈਰਾਮਨਾਮਚਿਤਾ
ਗੀ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਤੁਤੀਵਡਿਅਈ॥ ਮਾਇਆਮਗਨੁਨਰਕਿਲੈਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥
ਰੋਗਗਿਰਸਤਚਿਤਾਰੇਨਾਉ॥ ਥਿਖੁਮਾਤੇਕਾਠਉਰਨਠਉ॥ ੨॥ ਚਰਨਾਕਮਲਸਿਓਲਾ
ਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਅਨਸੁਖਨਹੀਆਵਤਿਚੀਤਿ॥ ੩॥ ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥
ਮਿਓਨਾਨਕਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੮੨॥ ੧੫੨॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਖ
ਅਠਪਤਰਸੰਗੀਥਟਵਾਰੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਲਾਏਨਿਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਐਸਾਹਰਿਰਸੁਰਸ
ਰੁਸਭੁਕੋਇ॥ ਸਰਬਕਲਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਤਤਪਤਿਸਾਗਰਸੰਸਾਰਪ੍ਰ

ਭਖਿਨਮਤਿਪਾਰਿਉਤਰਣਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕਥੰਪਨਤੋਰੇਨਤੀਜਾਤੀ ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮੁਕ
 ਤਿਠਲਪਾਤੀ ॥ ੩ ॥ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਇਨਤੇਕਢੁਨਾਤੀ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਗੁਲਕਾ
 ॥ ੪ ॥ ੮੩ ॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਥਾਤੀਪਾਈਤਰਿਕੋਨਾਮਾਥਿਉ
 ਸੰਸਾਰਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਵਡਭਾਗੀਤਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੂੰਦੇਤਿਤਾ
 ਈਐ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਭਵਸਾਗਰੁਚਜਿਉਤਰਤਿਪਾਰਿ ॥
 ੨ ॥ ਸਾਧੁਸੰਗੁਕਰਤੁਸਭੁਕੋਇ ॥ ਸਦਾਕਲਿਆਣਠਿਰਿਦੁਖੁਨਤੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭੁਖ
 ਭਜੁਗੁਲੀਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਦਰਗਤਿਪਾਈਐਮਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੮੪ ॥
 ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਨਤਰਿਮੀਤਾ ॥ ਭੁਮਥਿਨਸੇਗਾਏਗੁਲੀ
 ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਉਠਤਸੇਵਤਹਰਿਸੰਗਿਪਤੁਆ ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਜਮਨਤੀਡਰੁਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥
 ਹਰਕਮਲਪੁਭਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਗਲਦੁਖਕਾਹੋਇਆਨਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾਮਾਏਤਾਏਪੁ
 ਏਕਾਸਾਚੇਸਾਹਕੀਮਨਮਤਿਟੇਕਾ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾਗਰੀਬਜਨਸਾਧਅਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਪ੍ਰਭਿਰਾਏ
 ਦੇਤਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੮੫ ॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਮਜਨੁਕਰਿਸੁਚਾਰਿ
 ਟਿਗੁ ॥ ਹਰਪੁੰਨਠਲਮੁਚਾਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਮਤਿਥਸੇ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ
 ਢਿਖਨਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤਨਠਲਪਾਇਆ ॥ ਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦਿਸਟਿਨਆਇਆ ॥
 ੨ ॥ ਮਨਥਚਕ੍ਰਮਗੋਵਿੰਦਅਧਾਰੁ ॥ ਤਤੇਢੁਟਿਓਥਿਖੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀ
 ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੇਤਰਿਜਪਨਾ ॥ ੪ ॥ ੮੬ ॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫
 ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨਿਤਰਿਜਾਤੇ ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਚਰਣਤਰਿਰਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਭੈਭੰਜਨਪ੍ਰਭਮ
 ਨਥਸਾਤੀ ॥ ਡਰਪਤਡਰਪਤਜਨਮਥੁਤੁਜਾਤੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਾਕੈਰਿਦੈਥਸਿਓਤਰਿਨਾਮ
 ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੁਰਨਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮੁਜਰਾਮਿਰਤੁਜਿਸੁਵਾਸਿ ॥ ਸੋਸਮਰਥਸਿ
 ਰਿਸਾਸਿਗ੍ਰਿਸਿ ॥ ੩ ॥ ਮੀਤੁਸਜਨੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਏਕਾਨਾਮੁਸੁਅਮੀਕਾਨਾਨਕਟੇਕਾ ॥ ੪ ॥
 ੮੭ ॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਥਾਤਰਿਰਾਖਿਓਰਿਦੈਸਮਾਲਿ ॥ ਪਰਿਅਏਗੋਵਿੰਦੁ
 ਲੈਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸੰਤਕੈਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਕੈਰੰਗਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰਪੁ
 ਦੀਸਾਗਰੁਤਰਿਅਨਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਸਭਿਤਰਿਅਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਨਾਮਿਉ

॥ ८८ ॥ ५५

ਗਭਿਰੀਮਤਲਾ ੫

पुनरुत्पत्तिगोविन्दगुल्गा

ਸੋ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਾ ਭੁਗੀਨਿ ਤਚਲਥਾਨੁ ਜਤਜਪੀਐ ਪੂਰਵੇ ਵਲਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਜਤਜਪੀਐ

ਗੁਰੂਗੋਸਤੀ ੫ ਜੇਪ੍ਰਾਣੀਗੋਵਿੰਦੁਪਿਆਵੈ। ਪਤਿਅਲਪਤਿਅਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ।

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੫

ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਿਆਵੈ ॥ ਪਤਿ ਅਲਪ ਜਿ ਆਪ ਗਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਇਸ ਪਾਸ ਅਮੀ ਜਾਣੀ ਕਰੁਨਾਨ ਕਾ ਕੇ ਪੁਰਨ ਭਾਗਾ। ਤਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ।

ਗਉੜੀਮਾਲਾ ੫ ਤਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਾਕਤਨਤੀਸੰ

ਜਿਉਕਾਮੀਪੁਰਖਪੁਚਰੈਨਾਰੀ॥੧॥ਥੈਲਕਥੈਨੜਾਪਾਇਦੁਤਵੈ॥ਗਊਚਰਿਸਿੰਘ

ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮ ਜਪਿ ਚੀਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿਸ ਅਮੀਤ ਹਿਸਾਮੀਤਾ ॥ ੪॥੮੯॥ ॥੧੬੩॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੴ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਤੀ ਅਤਧੀਗਾ ॥ ਗਮਰਸਾਇ ਫੁ

ਪੀਵਤਥੀਗ) ੧॥ ਤਰਿਕੇਚਰਣ ਤਿਹਦੈਕਰਿਓਟਾ ਜਨਮਮਰਣਤੋਵਤਥੋਟਾ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰਾ ਸਭ ਤੋ ਓਚ ਏਤੋ ਓਪ ਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਘੋਮ ਭਗਤਿ ਹਾਤੇ ਗ

ਪਲਾਨਕੁਰਾਏ ਸਾਧੁਵਟਾਲਾ ॥੪॥੮੨॥ ਗੁਰੂਜੀਮਤਲਾ ੫

ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿ ਭਲਾ ਗੀ। ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੁਰਨ ਵਡੂ ਗੀ। ਰਤਾ ਉ। ਭਰਤਾ

ਪੰਖਿਥਿਗਸੈਜਿਓਨਾਗੀ॥ਤਿਓਹਰਿਜਨਜੀਵੈਨਾਮੁਚਿਤਾਗੀ॥੧॥ਪੁਤਪੰਖਿਜਿਓਜੀ

੬੩੫੩੭ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਓਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੋ ਪੈ ਪਿਧਨਾ ਜਨ ਦ

ੳਤਮਤਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਓ ਰਤਾ ॥੨॥ ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੋ ਪੋਖਿ ਧਨਾ ਜਨਚ

ਰ ਨ ਕ ਮ ਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ਥਿ ਸੁਰੁ ਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੮੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਰਾਮ ਰਸਾਇਲਿ
 ਜਨ ਗੀਧੇ ॥ ਚਰਨ ਕ ਮ ਲ ਪ੍ਰੇ ਮ ਭਗਤੀ ਥੀਧੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਨਰ ਸਾਦੀ ਸਹਿ ਸਭਿ
 ਛਾਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਤ ਛਲਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੁ ਰੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਅਧਿ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅ
 ਚਰਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ੨ ॥ ਵਲਿ ਤ੍ਰਿਵਿਤ੍ਰਿਤ ਵਲਿ ਪੁਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ ਸੰਗਿ
 ਦਇਆਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਾਕ ਥਨੀ ਸਾਰਾ ॥ ਮਾਨਿ ਲੋਤੁ ਜਿ ਸੁਸਿਰ ਜਨ ਤਾਰਾ ॥
 ੪ ॥ ੮੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨ ਵਲੁ ਰਾਮ ਸਹਿ
 ਕੀਜੈ ॥ ਭੋਲਿ ਮਤਾ ਰਸੁ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭੁਦਕ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾਨ
 ਮਾ ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੁਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਹੋ ਸਟਿ ਤੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਕੈ
 ਕਿਯਾ ਵਿਖਖੇਇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਸਾਧਕ ਰਤਿ ਅਨੰਦੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਅਧਰਮਾਨੰਦੁ
 ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਰਿ ਚੂਲਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਤਿ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੮੫ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸੋਕਿ ਭੁਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰ
 ਤਨ ਮਤਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿਨ ਦੁਜ ਭਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜੀਪਿ
 ਵਲਨ ਭਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੇ ਮਥੁ ਤ ਪੁਜਾ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੁਜਾ ॥ ੨ ॥
 ਤਾਕੀ ਪੁਰਨ ਤੋਈ ਪਾਲਾ ॥ ਜਾਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਸੋਥੈ ਸਨੈ ਤੇ ਅਪ
 ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤੇ ਜੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੮੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
 ੫ ਜੀਵ ਤਥੈ ਭਿਜਾ ਤਿਦੇ ਵਨੇ ॥ ਮੁਇ ਅਭੁਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰ ਸਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ
 ਗੋਵਿੰਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਧਾਰ ॥ ਕਾਤੁ ਕਾਜਨ ਅਵਤ ਬਿਖਿ ਅਧਾਰ ॥ ਰਤਾਉ ॥
 ਥੈ ਠਗਉੜੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥ ਤਾਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਾਹਨ ਦੁਖ
 ਤਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਓਤਰ ਸਿਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ
 ਭੁਲਾਸਾਧਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਕ ਅਰਧਿ ॥ ੪ ॥ ੮੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
 ੫ ਗਰੀਬ ਭਉ ਪਗਿ ਖਿਜੈ ਦਾੜੀ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਤਿ ਸਾੜੀ ॥ ੧ ॥
 ਪੁਰਾਨਿ ਅਭਿਕਰੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਰੁ ਖਨ ਤਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ

ਪ੍ਰਗਟਿਪਰਤਾਪਾਨਿੰਦਰੁਮੁਆਉਪਨਿਵਰਤਾਪੁ॥ ੨॥ ਤਿਨਿਮਾਰਿਅਜਿਰ
ਬੈਨਕੋਇ॥ ਅਗੋਪਾਏਮੰਦੀਸੋਇ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇਦਾਸਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥
ਸਰਣਿਨਾਨਕਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ੪॥ ੯੮॥ ੧੬੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ
੫ ਮਤਜਰੁਝੁਠਾਕੀਤੋਨੁਅਪਿਪਾਪਾਪੀਕਉਲਾਗਾਸੰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਜਿਸਤਿਸਤਾਈਗੋਬਿ
ਦੁਮੇਗਾਤਿਸਕਉਜਮਨਤੀਅਵੈਨੇਗਾਰਤਉ॥ ਸਾਚੀਦਰਗਤਬੋਲੈਕੁਜੁ॥ ਸਿਰੁਤਾਬਪਛੋ
ਕੰਠਮੁਕੁ॥ ੨॥ ਗੋਗਥਿਅਪੇਕਰਦੇਪਾਪਾਅਦਲੀਤੋਇਥੈਠਾਪੁਭੁਅਪਿਪਾ॥ ੩॥ ਅਪਨਕਮ
ਏਅਪੇਥਾਧੋਦਰਥੁਗਾਇਅਸਭੁਜੀਅਕੈਸਾਥੋ॥ ੪॥ ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੇਦਰਥਾਗਿ॥ ਰਾਖੀ
ਪੈਜਮੈਰੋਕਰਤਾਰਿ॥ ੫॥ ੯੯॥ ੧੬੯॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜਨਕੀਧੁਰਿਮਨਮੀ
ਰਖਟੀ॥ ਪੁਰਬਿਕਰਮਿਲਿਖਿਅਧੁਰਿਪ੍ਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਤਉ॥ ਅੰਤਧੁਰਿਮਨੁਪੁਰਿਬਿਧਾਈ॥ ਸ
ਧੁਰਿਕਰਿਸੁਧਮੰਜਾਈ॥ ੧॥ ਅਨਿਕਜਲਾਜੇਧੈਦੇਤੀ॥ ਮੈਲੁਨਉਤਰੈਸੁਧਨਤੇਤੀ॥ ੨॥
ਸਤਿਗੁਰੋਟਿਥਿਸਦਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਤਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਾਟਿਅਭਉਕਾਲਾ॥ ੩॥ ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿ
ਜਗਤਿਤਰਿਨਉਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਨਾਨਕਗੁਲਗਉ॥ ੪॥ ੧੦੦॥ ੧੭੦॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ
੫ ਜੀਵਨਪਦਵੀਤਰਿਕੇਦਾਸਾਜਿਨੀਮਲਿਅਅਤਮਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਤਰਿਕਸਿਮਰੁ
ਨੁਨਿਮਨਕਾਨੀ॥ ਸੁਖਪਾਵਤਿਤਰਿਦੁਅਥਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਰਤਉ॥ ਅਠਪਤਰਪਿਆਈਐਗੋਪਾਲਾ
ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਲਾ॥ ੨॥ ੧੦੧॥ ੧੭੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਸਾਤਿਭਈਗੁ
ਐਇੰਦੀਪਾਈ॥ ਤਪਪਾਪਥਿਨਸੇਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਰਤਉ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਥਖਾਨਾ॥ ਬਿਨਸੇ
ਰੋਗਭਏਕਲਿਆਨਾ॥ ੧॥ ਪਾਰਥੁਤਮਗੁਲਅਗਮਥੀਚਾਗਾ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਮਿਤੋਨਿਸਤਾਗਾ॥ ੨॥
ਨਿਗਮਗੁਲਗਵਤੁਨਿਤਨੀਤਾ॥ ਗਈਥਿਅਧਿਓਥੇਰੋਜਨਮੀਤਾ॥ ੩॥ ਮਨਥਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭ
ਅਪਨਪਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੇਤਰੀਸਰਣਈ॥ ੪॥ ੧੦੨॥ ੧੭੨॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫
ਨੇਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਅਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਭਰਮਗਏਪੁਰਨਭਈਸੇਵਾ॥ ਰਤਉ॥ ਸੀਤਲਾਤੇਰਖਿ
ਅਥਿਰੀ॥ ਪਾਰਥੁਤਮਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਸੋਜੀਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈ॥ ੨॥ ੧੦੩॥ ੧੭੩॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਧਨੁਓਤੁਮਸਤਕੁਧਨੁਤੇਰੇ
ਗਾਧੁਰਿਓਤਗਤਜਿਨੁਤਮਸੰਗਿਤੇਤਾ॥ ੧॥ ਨਾਮਥਿਨਕੈਸੇਸੁਖੁਲਤੀਐ॥ ਰਸਨਾਰਾਮਨ

ਮਜਸੁਕਤੀਐਗਰਤਭਾਤਿਨਉਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਥਾਨਾਨਕਜਿਨਿਜਪਿਅਨਿਕਥਾ
 ॥੨॥੧੦੪॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਤੂੰਤੈਮਸਲਤਿਤੂੰਤੈਨਾਨਿਤੂੰਤੈਰਾਖੀ
 ਸਰਿਸੰਮਲਿ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰੂਦੀਨਦੁਨੀਸਤਾਈ॥ਦਾਸਕੀਪੈਜਗੈਮੇਰੇਭਾਈਗਰੁ
 ॥ਅਗੈਅਪਿਇਤੁਥਾਨੁਵਸਿਜਾਕੈ॥ਅਠਪਤਰਮਨੁਤਰਿਕਭੁਜਾਪੈ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਲੁਸੁ
 ਨੀਸਾਦੁ॥ਜਾਕਭੁਅਪਿਕਰਤਿਭੁਗਮਾਨੁ॥੩॥ਅਪੇਦਾਤਾਅਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਨਿਤਨਿਤ
 ਨਕਰਮਨਾਮੁਸਮਲਿ॥੪॥੧੦੫॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਭਇਅ
 ਪਾਲਾ॥ਤਿਰਦੈਵਸਿਅਸਦਾਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਵਤਸਦਤੀਸੁਖਪਾਇਆ॥ਮਇਅਕਰਿ
 ਨਤਰਿਗਾਇਆਗਰਤਭਾਤਿਕੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰੇਭਾਗਾ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਸਕਿਰੁਸੋਤਾ
 ॥੨॥੧੦੬॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਤੈਰਾਗਰਧਪਵੰਗੁਲੇ
 ਪੇਟਿ॥੧॥ਬਿਨੁਕਰਤੁਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਪਿਅਈਐ॥ਗਰਤਭਾਤਿਪੁਰ
 ਥਾਕਕਰਤਇਸਨਾਨਾ॥ਢੁਰੀਕਾਢਿਲੈਵੈਤਥਿਦਾਨਾ॥੨॥ਥੇਦੁਪੜੈਮੁਖਿਮੀਠੀਥਾਈ॥ਜੀਅੰਤੁ
 ਤਨਸੰਗੈਪਥਾਈ॥੩॥ਕੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਧਾਰੈ॥ਤਿਰਦਾਸੁਪ੍ਰਭੁਤਮੁਥੀਚਰੈ॥੪॥੧੦੭॥
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਬਿਰਘਰਿਥੈਸਤੁਤਰਿਜਨਪਿਅਰੋ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਮੇਰੇਕ
 ਵਰੋ॥ਗਰਤਭਾਤਿਦੁਸਟਦੁਤਪਰਮੇਸਰਿਮਾਰੋ॥ਜਨਕੀਪੈਜਗਖੀਕਰਤਾਰੋ॥੧॥ਥਾਦਿਸਤਸ
 ਸਭਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਤਾਰਸਪੀਨੇ॥੨॥ਨਿਰਭਉਤੋਇਭਜਤੁਭਗਵਾਨਾ॥
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਸਰਦਿਪਰੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਏਪਕਰਿਪ੍ਰਭਸੁਆ
 ॥੪॥੧੦੮॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਤਿਨਜਲੈ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾ
 ਮਾਇਅਨਤਿਛਲੈ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਤੀਭੂਥੈਜਲਾ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੁਫਲਫਲਾ॥੧॥ਸਤਿ
 ਮਿਟਤਿਤੁਮਚੈਨਾਇ॥ਭੇਟੁਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ਗਰਤਭਾਤਿ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਉ
 ਤਰਿਸਿਓਸੋਰਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨਤੀ॥੩॥ਸਾ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰ
 ਆਸਾ॥੨॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੁਖੁਨਲਾਗੈ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇ
 ਤਜਘਰਿਵਸੈ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭੂਮੁਭਉਨਸੈ॥੩॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਤਿਓਤਮਹੋਇ॥ਤਰਿਸੰ
 ਗੇਤਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਕੁਨਾਨਕਤਿਨਕਭੁਥਲਿਜਾਈ॥ਜਿਨਕਭੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਥਿਸਰਤਨਾਤੀ॥੧॥

२०८॥ १७८॥ गुरुजीमउला ५ उदमुकरतसीतलमनभटेगामागिच
लउसगलदुखगटेगानामुजपतमनिभटेअनंदागसिगाएगुनपगमानंदा॥१॥
मभुएआकुसलापरिआएग।भेटउसापसंगिगटीबलाएग।रउछ।नेरुपुनीतेपेभउती
दरसापनिमसतकचरनकमुडिपरसागोबिंदबीटउलासठलाटिउकाएआ।संतपुस
दियमपदुपएआ॥२॥जनकीकीनीअपिसउए।सुखुपएआ।लगिदसउपए।
अपुगएआ।अपडिभटेग।बिपानियानकीसगनीपटेग॥३॥जेचउतसेटीजबपएआ
उबुंछनकउकेजएआ।असबिगभटेबसेसुखअसनागुरपुस।दिननकसुखब

ना॥४॥११०॥१८०॥ गुरुजीमउला ५ केदिमंजनकीनेदिसननु।लाखअरबभर
बरीनेदनु।जामनिवसिठिठिरेकोनामु॥१॥सगलपदिउगुनगाएगुपला।पापमिट
रिसपुसगनिदएआला।रउछ।बउउछिगपतपसापनसापे।अनिबलाभमनेरबला
कोउरिउरिगमरसनआरापे॥२॥सिमिउिसासतबेदबखेने।जेगगिआनसिपसु
अजेने।नमुजपतपुबसिउिमनमाने॥३॥अगापिबेपिउरिअगमअपगे।नमुजपत
नमुगिदैधीचगे।नानककछपुबकिरपायेगे॥४॥१११॥ १८१॥ गुरुजीमउला ५

सिगिसिमरिसिमरिसुखुपएआ।चरनकमलगुररिदैबसएआ॥१॥गुरगोबिंदुप
बउमुपुगा।तिसडिअगापिमेरामनुपीरा।रउछ।अनदिनुजपछिगुरगुरनामु।उते
सेपिभटेसगलकामा॥२॥दरसनदेखिसीतलमनभटेग।जनमजनमकेबिलिबिधिग
ए॥३॥कउननककउभैउए।अपनेसेदककीअपिपैजरखाए।४॥११२॥ १८२॥

गुरुजीमउला ५ अपनेसेदककछिअपिसउए।नितपुतिपरैबापजेसेमाए
॥१॥पुबकीसगनिछिगुरैसभवेए।वरनकरावनपुगनसचिसेए।रउछ।अबमनिब
सिअरनैउरा।भैबिनसेआतमसुखसरा॥२॥वरिकिरपाअपनेजनराधे।जनमज
नमकेबिलिबिधलाये॥३॥कउननजाए।पुबकीदुडिआए।नानकदाससदासरनए।
४॥११३॥ १८३॥ १६सतिगुरपुसदि॥ गगगुरुजीचेतीमउला ५

उपदे
रामकेबलपुगनभटेग।उतेबिबानबिआपैकाए।रउछ।जेजे

ਕੁਜਬਲਥੀਰਬੁਤਮਸੁਖਸਾਗਰਗਰਤਪਰਤਗਤਿਲੇਨੁਅੰਗੁਰੀਅਪਾਰਤਾਓਸੁਵਨਿਨਸੁਰ

ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟ ਤਪਿ ਗੁਰੀ ਆ॥ ੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾ

ਮੀਤ ਪਿਤਾਮਾ ਤਤਰੀਆ ਚਰਨ ਕਵਲਾਹਿਰੈ ਗਹਿਨਾਨ ਕਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿਉ ਤਰੀਆ

੨॥੨॥੧੧੫॥੧੮੫॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗਨਉਤੀਖੈਰਹਿ

ਦੈਯਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਤਮਾਰੈ ਥਾਸੁ ਜੀਉ ਆਗਾਥਾ।

३३ विनयविनीतजीवनपि गुरुद्वारा संसारि ज्ञेय अष्टानुसंधित अतिमधनिमः

[illegible]

॥ ३ ॥ विष्णुसहस्रनाम ॥ ३ ॥ विश्वामित्रोऽयं तपोविभूतिमान् ॥

ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਤੀਰਥ ਆਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮੁ ਮੁਖ ਤਰਸਨੁ ਭਾਖਣਾ ॥ ਧਿਆਇਆ ॥

ਇਸ ਮਾਈ ਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧ ਨਾਮ ਸਤਿ
ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧ ਨਾਮ ਸਤਿ

ਸਮਾਤਿ। ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕੇਸਵਾਸੇਜਨਤਰਿਗੁਲਗਾਤਿ॥੪॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਥਪਤ੍ਰ

ਰੇਖਾ ਲਾਭ ਧਾਰਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁਤਿ ਅਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥੧॥੧੧੬॥੧੭॥

ਗਉੜੀਥੈ ਗਾਇ ਮਤਲਾ ਪੁ ਹੋਈ ਕੇ ਬਿਰਾਜਾ ਕਪਾਰ ਤਕ ਏਹ ਸੰਖ

ਗਵੈਂ ਸਰਬ ਕਲਿ ਆਣ ਸੁਖ ਸਚੁ ਪਵੈ ॥ ਗਤ ਭਿਯਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬਨੁ ॥

ਥਿਗੇਲਕੁ ਏਕਲਿਵਲਗੀ। ਜਿਨਿ ਤਰਿਪਾਇ ਅਸੇਵ ਚੁਕਾਗੀ। ੧॥ ਥੁਹਮਾਇ

ਸਨਕਾਦਿਕਚਾਏ ਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਤਰਿਅਏ ॥ ਜਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਸੋਤਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।

३॥ वरिविदुषीमलपीतमपि अरे वाचिनं सुनयनं ॥

આવે સારાં વાતના આલેખ ॥ ૩ ॥ ૧૧૭ ॥ ૧૮૭ ॥

१६ सविगंध सारि

१८३३

4 ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉਮਗਮਾਈਗਤਉਮੁਖਪਤਿਮਿਲਉ

ਲਤੀਨੀਸੋਤਿਪਰਦੇਸਤਿਦੁਰਭੇਅਈ॥੧॥ਨਾਤਿਨਦਰਭੁਨਜਥਨਸਤਾ॥

ਕੀਕਰਤੁਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਈਬੈਰਾਗਨਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਤਉਫਿਰ
ਤੀਸਾਈ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਭੁ
ਤਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧੮॥ ੧੮੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਿਲਾਗੀ॥ ਪਾਇਲਗਉਮੋਤਿਕਰਉਥੇਨਤੀਕਉਸੰਤਮਿਲੈਬਡਭਾਗੀ॥ ਰਤਉ
ਮਨੁਅਧਉਪਨੁਗਥਉਆਗੈਮਨਕੀਮਤਿਮੋਹਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥ ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਤ
ਕਥਾਸੁਨਵੈਅਨਦਿਨੁਫਿਰਉਤਿਸੁਪਿਛੈਵਿਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਪੁਰਥਕਰਮਅੰਕੁਰਜਥ
ਪ੍ਰਗਟੇਭਉਥਿਪੁਰਖੁਸਿਕਬੈਰਾਗੀ॥ ਮਿਟਿਓਅੰਧੇਗੁਮਿਲਤਤਰਿਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮ
ਜੀਸੋਈਜਾਗੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੧੯॥ ੧੮੯॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿ
ਅਰਿਤਰਿਪੰਖਾਮਿਲਿਸਾਧੁਸਗਦਿਗਤਪੁਰਨਰਾਮਰਤਨੁਤੀਅਰੇਸੰਗਿਰਾਖਾ॥ ਰਤਉ॥
ਤੁਮਕੀਉਈਉਸਨਾਰਸਪੰਕਜਅਤਿਤੀਖਲਮੋਤਕੀਛਾਸਾਕਾਟਨਤਾਰਜਗਤਗੁਰ
ਗਥਿਦਚਰਨਕਮਲਤਕੇਕਰਤੁਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਦੀਨਾ
ਨਾਥਸੁਨਤੁਅਰਦਾਸਿ॥ ਕਰੁਗਤਿਏਤੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਜੀਉਪੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੀਰਾਸਿ
२॥ ੩॥ ੧੨੦॥ ੧੯੦॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਪੋਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇ
ਗਾਆਸੀਪਿਆਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨੁਰੋਲੀਤੈਕੋਈਸੰਤਮਿਲਵੈਨਰਾਗਤਉਓਸੇ
ਵਕਰਉਦਾਸਦਾਸਨਕੀਅਨਿਕਭੁੰਤਿਤਿਸੁਕਰਉਨਿਤੋਰਾਤੁਲਾਧਾਰਤੈਲੇਸੁਖ
ਜਗਲੇਥਿਨੁਤਰਿਦਰਸਸਭੋਤੀਬੋਰਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮ
ਜਨਮਕੋਜਾਤਥਤੋਰਾ॥ ਆਨਦਸੁਖਭੇਟਤਤਰਿਨਾਨਕਜਨਮਕ੍ਰਿਤਾਰਥਸਫਲੁਸ
ਵੇਰਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੨੧॥ ੧੯੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਕਿਨਥਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇ
ਰਗਮਰਾਈ॥ ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸਤਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦੇਇਥਤਾਈ॥ ਰਤਉ॥
ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਾਖਿਅਵਿਚਿਪੜਦਾਤਉਮੈਪਾਈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁ
ਸੇਇਆਇਤੁਭਰਮੁਕਤਤੁਵਿਓਜਾਈ॥ ੧॥ ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁਗ੍ਰਿਹਿਥਸਤੀਮਲਿਥ
ਤਾਕੇਰੋਭਾਈ॥ ਏਕਥਸਤੁਥਿਨੁਪੰਚਦੁਤੈਲੇਓਥਸਤੁਅਗੋਚਰਠਾਈ॥ ੨॥ ਜਿਸਕਾ
ਦੇਹੁਤਿਨੀਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇਨਤੀਪਵੈਥਿਨੁਸਤਿਗੁ

ਰਸਰਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਨਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈ॥
 ਚਜਨਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਆਇ ਅਹਿਨਨਕਥੇ ਦੁਨਭਾਈ॥ ੪॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ
 ਨਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ॥ ਸਤਨਾਮੁ ਭਇਅਰੁ ਮੁਖਿਨਮਤਿਨਾਠਾ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
 ਈ॥ ਗੁਰੁ ਭੁਜਾ॥ ੫॥ ੧੨੨॥ ੧੨੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਐਸੋ ਪਰੋ
 ਪਾਇਓ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲਾ ਬੀਰੁ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਤਿ ਬਤਾਇਓ॥ ਗੁਰੁ ਭੁ
 ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤਤਤਤ ਮਤੀ ਸੋਤਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਤੇਇਆਇਓ॥ ਕੋਪਤਿ ਕਰਉ
 ਰਦਾ ਸਿਥੇ ਨਤੀ ਜਉ ਸੁਨਤ ਤੈਰਾ ਪੁਰਾਇਓ॥ ੧॥ ਲਤਿਓ ਸਤਸਾਥੰ ਪਨਗੁਰਿ ਤੋਰੇ
 ਦਾਸਤ ਜਸੁ ਖੁਪਾਇਓ॥ ਤੋਲਾਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਤੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਤਾਇਖਾਇਓ॥ ੨॥
 ਖੰਡ ਬੁਝਮੰਡ ਕਾਏ ਕੋਠਾ ਲਾਗੁ ਰਿਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ॥ ਨਉ ਨਿਧਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾ
 ਕਠਾਈ ਤਉ ਥਾਤਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਓ॥ ੩॥ ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸਾਜੀ ਥਪੁ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰਚਾਇਓ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਤੈਵ ਤੈਤਤਤ ਮਿਲਾਇਓ॥ ੪॥ ੬॥
 ॥ ੧੨੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਅਭਿਪਘਟੈ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਾਰੋ॥ ਮਨਗੁਰ ਮਿਲਿ
 ਸਵਾਰੋ॥ ਗੁਰੁ ਭੁਜਾ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਤੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤਟਲ ਕੀ ਬੇਲਾ॥ ਈਤਾ ਖਾਇ
 ਤੁਤਰਿ ਲਾਤਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਤਲਾ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਤਸਾਧਿ ਤਰਿ ਬੁਝਮੰ
 ਨੀ॥ ਜਿਸਤਿ ਜਗਾਇ ਪੀਅਏ ਤਰਿ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾਤਿ ਨਿਜਾਨੀ॥ ੨॥ ਜਾਕਉ ਆਏ ਸੋ
 ਬਿਯਤੁ ਤਰਿ ਗੁਰੇਤ ਮਨਤਿ ਬਸੇਰਾ॥ ਨਿਜਾਘਰਿ ਮਤਲਾਖ ਵਹੁ ਸੁਖ ਸਤਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨੋ
 ਠੇਰਾ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੁਰੋ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੁ
 ਖੁਮਾਰੋ ਮੋਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਪੁਰੋ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੨੪॥ ੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
 ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ॥ ਸੋਤਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭਗੁਨ ਤੇਰੇ॥ ਗੁਰੁ ਭੁਜਾ ਪੰਚ ਬਿਖਾਈ ਏਕੁ ਗਰੀਬ
 ਰਾਖੁ ਤੁਰਾਖਨ ਤੇਰੇ॥ ਖੇਦੁ ਕਰਤਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਵਤਿ ਅਧਿਓ ਸਗਨਿ ਤੁਰੇ॥ ੧॥
 ਰਿਕਰਿ ਤਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁਤਾ ਤੈਓ ਡਰਿਕ ਤੁਨਾਤੀ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿਤ ਕੀ ਚਿਟਿ
 ਗਿਮਿਟਿ ਜਾਤੀ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਸੋਤਿ ਤਿਨੇ ਤੇਧੀ ਰਜੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤ
 ਤੁਈਓ ਸੋਤਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਜੀਤਿ ਲਾਏ ਚਿਟਿ ਮਾ

ਦੀਸਤਸੁਤੇਲੀਥਾਣੀ। ਕਤੁਨਾਨਕਮਨਭਇਆਪਰਗਾਸਾਪਾਇਆਪਦੁਨਿਰਥਾਣੀ॥ ੪॥

੮॥ ੧੨੫॥ ੧੮੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਓਉਅਥਿਨਾਸੀਗਾਇਆਨਿਰਭਉਸੰਗਿ
ਕੁਮੈਥਸੇਤਇਤੁਰਨੁਕਤਾਤੇਆਇਆਰਤਾਉ। ਏਕਮਤਲਿਤੁੰਤੋਤਿਅਠਾਰੋਏਕਮਤਲਿਨੀ
ਨੈਨਾਏਕਮਤਲਿਤੁੰਆਪੇਆਪੇਏਕਮਤਲਿਗਗੀਥਾਨੇ॥ ੧॥ ਏਕਮਤਲਿਤੁੰਪੰਡਿਤੁਥਕਤਾ
ਏਕਮਤਲਿਖਲੁਤੋਤਾ। ਏਕਮਤਲਿਤੁੰਸਭੁਕਿਯੁਗਤਜੁਏਕਮਤਲਿਕਯੁਨਲੇਤਾ॥ ੨॥ ਕਾ
ਕੀਪੁਤਰੀਕਤਾਕਰੈਥਪੁਰੀਖਿਲਾਵਨਤਾਰੋਜਾਨੈ॥ ਜੈਸਾਭੇਖੁਕਰਾਵੈਥਾਜੀਗਰੁਓਤੋਸੇ
ਜੀਸਾਜੁਆਨੈ॥ ੩॥ ਅਨਿਕਕੋਠਰੀਥੁਤੁਭਾਤਿਕਰੀਅਆਪਿਉਅਰਖਵਾਰਾ। ਜੈਸੇਮ
ਤਲਿਰਾਖੈਤੋਸੈਰਤਨਾਕਿਆਇਤੁਕਰੈਥਿਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਜਿਨਿਵਿਯੁਕੀਅਸੋਈਜਾਨੈਜਿਨਿ
ਏਸਭੁਥਿਧਿਸਾਜੀ। ਕਤੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਅਪੁਨੇਕਾਜੀ॥ ੫॥ ੮

੧੨੬॥ ੧੮੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਏਉਏਉਏਏਥਿਥਿਅਕੋਰਸੁਆਓਰਉ
ਰਉਏਥਾਵਰਗਾਵਰਜਿਓਕਿਰਖੈਤਰਿਤਅਏਓਪਸੁਆਰਤਾਉ। ਜੈਜਾਨਤਿਤੁੰਅਪੁਨੇ
ਕਜੈਸੋਸੰਗਿਨਚਾਲੈਤੋਰੋਤਸੁਆਨਾਗੋਅਏਓਨਾਗਸਿਧਾਸੀਠੇਰਿਠਿਰਿਓਅਰੁਕਲਿਗਰ
ਸੁਆ॥ ੧॥ ਪੇਖਿਪੇਖਿਰੋਕਸੁੰਭਕੀਲੀਲਾਰਾਚਿਮਾਚਿਤਿਨੁੰਲਉਤਸੁਆਛੀਜਤਡੇਰਿ
ਏਨਸੁਅਰੁਰੋਨੀਜੀਅਕੋਕਾਜੁਨਕੀਨੋਕਯੁਆ॥ ੨॥ ਕਰਤਕਰਤਇਵਹੀਥਿਰਧਾਨੋਤਰਿਓ
ਉਰੋਤਨੁਖੀਨਸੁਆਜਿਓਮੋਤਿਓਉਨਿਮੋਤਨੀਥਾਲਉਸਤਘਟੈਨਤੀਰੁਚਚਸੁਆ॥ ੩॥
ਜਗੁਅੈਸਾਮੋਤਿਗੁਰਤਿਦਿਖਾਇਓਤਉਸਹਦਿਪਰਿਓਤਜਿਗਰਥਸੁਆਮਾਰਗਪੁਕਕੋਸੰਤਿ
ਥਾਇਰਿਦਿਜੀਨਨਕਦਾਸਭਗਤਿਤਰਿਜਸੁਆ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੨੭॥ ੧੮੭॥ ਗਉੜੀਮਤ
ਲਾ ੫ ਤੁਝਥਿਨੁਕਵਨੁਤਮਾਰਾ। ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਤਾਉ। ਅੰਤਰਕੀਥਿਧਿਤੁ
ਮਹਿਜਾਨੀਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਤੇਲਾ। ਸਰਥਸੁਖਾਮੈਤੁਝਤੇਪਾਏਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਤਅਤੇਲਾ॥ ੧॥
ਥਰਨਿਨਸਾਕਉਤੁਮੇਰੇਰੰਗਾਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇ। ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਅਥਿਨਾਸੀਪੁਰੇ
ਕੁਰੋਤੇਜੇਤੇ॥ ੨॥ ਭੂਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਤਕੇਵਲਜਥਤੇਤਉਮੈਮਰੀ। ਜਨਮਮਰਦਕੋਚੁਕੋ
ਨਤਸਾਪਸੰਗਤਿਦਰਸਾਗੀ॥ ੩॥ ਚਰਣਪਖਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਥਰਿਜਉਲਖਥਰੀਆ। ਜਿ
ਪ੍ਰਾਨਇਏਤੁਭਉਜਲੁਤਰਿਆਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੨੮॥ ੧੮੮॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਤੁਥੁਥਿਨੁਕਵਨੁਗੀਥਾਵੈ ਤੇਤੀਯਾਰੋਗੁਪੁਸਗਲਦੇਖਿਮੋਤੀ। ਰਹਉ
ਸੁਰਗਪਇਆਲਮਿਰਤੁਮੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੈਏਕੈਓਤੀ। ਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰ
ਗਤਿਸਰਬਮਇਆਠਾਕੁਰਤੇਗੀਦੋਤੀ। ੧। ਪਤਿਤਪਾਵਨਠਾਕੁਰਨਾਮੁਤੁਮਰਾਸੁਖਦਾਈਨਿ
ਮਲਸੀਤਲੋਤੀ। ਗਿਆਨਪਿਆਨਨਕਵਡਿਓਈਸੰਤਤੇਰੇਸਿਓਗਾਲਗਲੋਤੀ। ੨। ੧੨
੧੨੮। ੧੦੮। ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਮਿਲਤੁਪਿਆਰੇਜੀਆਪ੍ਰਭਕੀਆਤੁਮਾਰਕੀ
। ਰਹਉਅਨਿਕਜਨਮਥੁਜੋਨੀਭੂਮਿਆਥੁਰਿਥਤੁਰਿਦੁਖਪਾਇਆ। ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਨੁ
ਖਦੇਤਪਾਈਤੈਦੇਤੁਦਰਸੁਤਰਿਗਇਆ। ੧। ਸੋਈਤੋਅਜੋਤਿਸੁਭਾਵਾਅਵਰੁਨਕਿਨਹੀਕੀਰ
ਤੁਮਰੈਭਾਵੈਭਗਿਮੋਤਿਮੋਤਿਅਜਾਗਤੁਨਹੀਸੁਤਾ। ੨। ਬਿਨਉਸੁਨਤੁਤੁਮਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਿਓ
ਕਿਰਪਾਨਿਪਿਦਇਆਲਾਗਾਖਿਲੇਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਾਥਤਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ੩। ਜਿਸਨੇਤੁ
ਤਿਦਿਖਾਇਓਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਢੈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਧੁਰਿਦੇਤੁਸੰਤਨਕੀਸੁਖਨਾਨਕੁਇਤੁਖਵੈ
॥੪॥ ੧੩ ॥੧੩੦॥ ੨੦੦॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਤਉਤਕੈਥਲਿਤਾਗੀ। ਜਾਕੈਕੇਵਲਾਮੁ
ਅਧਾਰੀ। ਰਹਉਮਹਿਮਾਤਕੀਕੇਤਕਗਨੀਐਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤੇ। ਸੁਖਸਤਜਅੰਨ
ਤਿਨਸੰਗਿਉਨਸਮਸਰਿਅਵਰਨਦਾਤੇ। ੧। ਜਗਤਉਪਰਲੇਸੋਈਅਏਜੋਜਨਦਰਸਪਿਆਸਾ
ਉਨਕੀਸਰਦਿਪਰੈਸੋਤਰਿਅਸੰਤਸੰਗਿਪੁਰਨਆਸਾ। ੨। ਤਕੈਚਰਦਿਪਰਉਤਾਜੀਵਾਜਨਕੈ
ਗਿਨਿਤਾਲਾ। ਭਗਤਨਕੀਰੇਛੋਤੈਮਨੁਮੇਰਾਤੋਤੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾ। ੩। ਰਾਜੁਜੋਥਨੁਅਵਧੋਏ
ਸੈਸਭੁਕਿਛੁਜੁਗਮਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਨੁਸਦਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲੁਇਤੁਨਨਕਤਰਿਧਨੁਖਦਿ
ਆ। ੪। ੧੪ ॥੧੩੧॥ ੨੦੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਨਿਆਇਓਗੁਰੋਤੈ
ਉਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿਥੁਛਾਇਓ। ੧। ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਥਮੀਇਸੁਤਨੁਮਤਿਰਵਿਅਨਿਮਖਨਿਮਖਨ
ਸਕਾਰਾਦੀਖਿਆਗੁਰਕੀਮੁੰਦਾਕਾਨੀਦ੍ਰਿਜਿਓਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰਾ। ੧। ਪੰਚਦੇਲਮਿਲਿਭਏਇਕ
ਏਕਸੁਕੈਵਸਿਕੀਏ। ਦਸਥੈਰਾਗਨਿਅਗਿਕਾਗੀਤਥਨਿਰਮਲਜੋਗੀਥੀਏ। ੨। ਭਰਮੁਜਰੋ
ਚਰਾਈਥਿਭੁਤਪੰਥੁਏਕੁਕਰਿਪੇਖਿਆਸਤਜਸੁਖਸੋਕੀਨੀਭੁਗਤਾਜੋਠਾਕੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਿ
॥੩॥ ਜਤਭਉਨਹੀਤਤਆਸਨੁਥਾਧਿਓਸਿੰਗੀਅਨਤਥਾਨੀ। ਤਤੁਥੀਚਾਰੁਛੰਡਾਕਰਿਗਖਿਰਿਯੁ
ਤਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਨੀ। ੪। ਐਸਾਜੋਗੀਵਡਭਗੀਭੋਟੈਮਾਇਆਕੇਥਪਨਕਾਟੈ। ਸੇਵਾਪੁਜਕਰਉਰਿ

ਮੁਕਤਿਕੀਨਨਕੁਤਿਸੁਪਗਚਾਏ॥੫॥੧੫॥੧੩੨॥੨੦੨॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ੫ ਅਨੁਪਪਦ

ਕੁਨਮੁਸੁਨਤੁਸਗਲਧਿਅਇਲੇਮੀਤਾਤਰਿਅਉਖਧੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆਤਾਕੇਨਿਰਮਲਾਈ
ਤਾਗਉਗਾਅੰਧਕਾਰਮਿਟਿਓਤਿਤਤਨਤੇਗੁਰਸਥਦਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾਭੁਮਕੀਜਾਲੀਤਾ
ਕੀਟੀਜਾਕਉਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਸ੍ਵਾਸਾ॥੧॥ਤਾਗੀਲੇਭਵਜਲੁਤਾਭੁਬਿਖੜਾਬੋਤਿਬਸਾਧੁਸੰਗਾ॥
ਤੁਰਨੋਈਮਨਕੀਆਸਾਗੁਰੁਭੇਟਿਓਤਿਰੰਗਾ॥੨॥ਨਾਮਖਜਾਨਾਭਗਤੀਪਾਇਆਮਨਤਨਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਅਘਾਏ॥ਨਾਨਕਤਰਿਜੀਉਤਾਕਉਦੇਵੈਜਾਕਉਪੁਕਮਮਨਾਏ॥੩॥੧੬॥੧੩੩॥੨੦੩

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸੇਰੇਸੇਤਿਅਨਾਥਸਗਲਿਪ੍ਰਭਤੇ
ਗੀਅੰਧਕੁਪਮਤਿਤਾਥਦੇਰਾਖਤੁਕਫੁਸਿਆਨਪਉਕਤਿਨਮੋਗੀਗਰਤਉਗਾਕਰਨਕਰਵਨਸਭ
ਕਿਉਰੁਮਤਿਤੁਮਸਮਰਥਨਾਤੀਅਨਤੋਗੀਤੁਮਗੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਸੇਸੇਵਕਜਿਨਭਾਗ
ਮਥੇਗੀ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਸੰਗਿਤੁਮਪ੍ਰਭਰਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਜੋਗੀਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਨਾ
ਮੁਤੇਰਾਦਰਸਨੁਚਾਤੇਜੈਸੇਦ੍ਰਿਓਤਿਚੰਦਚਕੋਰੀ॥੨॥ਰਾਮਸੰਤਮਤਿਭੇਦੁਕਿਯੁਨਾਤੀਏਕੁਜ
ਨੁਕਈਮਤਿਲਾਖਕਰੇਗੀਜਾਕੈਤੀਐਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭੁਤੋਆਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਰਸਨਰਮੋਗੀ॥੩॥
ਤੁਮਸਮਰਥਅਪਾਰਅਤਿਉਚੇਸੁਖਦਾਤੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧੋਗੀ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕਿਰਪਾਉਨ
ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗੇਗੀ॥੪॥੧੭॥੧੩੪॥੨੦੪॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ੫ ਤੁਮਤਰਿਸੇ

ਤੀਰੇਸੰਤਤਾਨਿਬਾਤਿਲੇਪੁਮੋਕਉਪੁਰਖਥਿਧਾਤੇਓਤਿਪਤੁਚਾਵਤੁਦਾਤੇ॥ਰਤਾਉਗਾਤੁਮਰਾਮਗੁ
ਤੁਮਹੀਜਾਨੀਅਤੁਮਪੁਰਨਪੁਰਖਥਿਧਾਤੇ॥ਰਾਖਤੁਸਗਲਿਅਨਾਥਦੀਨਕਉਕਰਤੁਤਮਾਗੀਗਾਤੇ
॥੧॥ਤਰਦਸਾਂਗਰਬੋਤਿਬਚਰਦਤੁਮਾਰੇਤੁਮਜਾਨਤੁਅਪੁਨੀਭਾਤੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਤੁਸੰ
ਜੇਤੇਤੇਪਰਿਪਰਾਤੇ॥੨॥ਈਤਉਤਪ੍ਰਭਤੁਮਸਮਰਥਾਸਭੁਕਿਯੁਤੁਮਰੇਤਾਥੇ॥ਐਸਾਨਿਧਨੁਦੇ
ਤੁਮੋਕਉਤਰਿਜਨਚਲੈਤਮਾਰੈਸਾਥੇ॥੩॥ਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇਕਉਗੁਨੁਕੀਜੈਤਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਮਨੁਜਾ
ਪੇ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਤਰਿਭੇਟੇਮਨਤਨਸੀਤਲਧਾਏ॥੪॥੧੮॥੧੩੫॥੨੦੫॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ੫ ਸਤਜਿਸਮਾਇਓਦੇਵਾਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭਏਦਇਆਲਦੇਵਾ॥ਰਤਉ
ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਕੀਓਦਾਸਰੇਸੰਤਨਟਤਲਾਇਓਏਕਨਾਮਕੋਥੀਓਪ੍ਰਜਾਗੀਮੋਕਉਅਚਰਜੁਗ
ਗਉਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਰਬਉਜੀਆਰਾਗੁਰਗੀਆਨੁਮਨਤਿਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥

ਸੋਈ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਪੀਠਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ
ਖਤ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥ ਜਉ ਸੁਖੁ ਜੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਨ
ਭੁਖਾਵਤ ਨਾਕਿ ਭੁਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਤਰਿ ਗਾਇਓ ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਤੈਠਾ ਕੁ
ਭਗਤ ਟੋਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੧੩੬ ॥ ੨੦੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰ
ਨਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨਤਾ ਕੀਓ ਟਿਗਤੀ ਜੈਗੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜੈ
॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆਗੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਗੇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ
ਭਲਾ ਮਾਨੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਤੀਧਿ ਆਈ ਐਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਗੇ ਖਿਨ ਮਤਿ ਕਰੇ ਬ
ਰਨ ਲਾਗੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹਿਨਿ ਵਾਜੈ ॥ ੨ ॥
ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪਾਲਕ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ ਦੋ ਦੋ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰੇ
ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਓਰਤ ਨਾਗਰੁ ॥ ੩ ॥ ਜਾਚੁ ਕੁਜਾ ਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਈਗੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾਤੇ ਬਿਥਾਨ ਕੋਈਗੇ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੧੩੭ ॥ ੨੦੭
ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਈਤਉ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦ
ਤਾ ਸਗਲ ਘਟ ਪੁਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਤਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਰਸ ਨਾਮੁ ਚਿਤੈ
॥ ਸੀਤਲ ਸੰਤਿ ਸੁਖ ਤਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਰਭੁ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਭੇਰ
ਖੈ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਤਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਰੇ
॥ ੨ ॥ ਪੁਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤੁ
ਖ ਸਾਗਰੁ ਐ ਜਨ ਮੁਨ ਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ
ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੧੩੮
॥ ੨੦੮ ॥ ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗੁ ਗਉੜੀ ਪ੍ਰਭੀ ਮਤਲਾ ੫
ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਿ ਜਨ ਮੁਇ ਤੁਰਤ ਨੁ ਅਮੋਲ ਕੁਸੁਮੰ
ਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਬਿਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤ ਬਿਨੋਦ ॥ ਢੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ
ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗਤਿ ਆਗਿ ਚਲਿਓ ਤੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ਚਿਅ ਚੰਦਨ ਦੇ
ਫੁਲਿ ਆਸੋ ਤਨੁ ਪਰਸੰਗਿ ਰੁਲਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਆਜਾਨੈ ਦੁਰਿ ਤੈ ॥ ਕਰੁਨਾ

ਸਦਾ ਦੁਰਿ ਤੈ॥ ੪॥ ੧੨੨॥ ੧੩੮॥ ੨੦੮॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨ ਪਰਤ ਰਥੇ ਤਰਿ ਨਾਮ

ਨਾ॥ ਸਾਗੁ ਲਤ ਰਿਸ ਸਾਗੁ ਰੁਥੇ ਤਿਥੁ ਪਾਰਗਾਮ ਨੋ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਲਿਕਾਲ ਖੰਧਿ ਆਰੀਆ ਗੁ
ਰੀ ਆਨਦੀ ਪਕਰਿ ਜਿ ਆਰੀਆ॥ ੧॥ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿ ਆਪ ਸਹੀ ਅਤਿ ਘਨੀ॥ ਉਥੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤਰਿ
ਕੁਨੀ॥ ੨॥ ਮਤ ਵਾਰੇ ਮਾਇ ਆਸੋਇ ਆਗੁ ਰਥੇ ਤਤੁ ਮੁਥੁ ਖੋਇ ਆ॥ ੩॥ ਕਪੁਨ ਨ ਕਏ ਕੁ
ਧੇ ਆਇ ਆਪ ਟਿਘ ਟਿਨ ਦਰੀ ਆਇ ਆ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੧੪੦॥ ੨੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਦੀ ਬਾਨੁ ਮਰੇ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ਸੇਵਾ ਥਾਹੀ ਗੁਰ ਤਿਏ ਕਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇ ਆਗੁ ਰਿ
ਥਾ ਕਰ ਲੈ ਆਇ ਆ॥ ੧॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾ ਦੀ ਆਗੁ ਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿ ਆ॥ ੨॥ ਬਖਸੀ ਸ
ਵਜੁ ਮਿਲਿਏ ਕੁਨਾ ਮਾ ਸੁਖ ਸਤ ਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸੁ ਮਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇਭ ਲੋ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁ
ਖੁ ਭੁਜ ਲੋ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੧੪੧॥ ੨੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜੀ ਅਰੇ ਭਲਾ ਨਾਮ ਕਾ ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰ

ਨ ਕਰ ਵੇਨ ਤਿਨ ਮੁਥੁ ਤੈ ਜਾਮ ਕਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਵਰੁ ਜਤਨਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਵੈਰੈ ਭਾਗਿ ਤਰਿ ਪਿਆਈ
ਐ॥ ੧॥ ਲਾਖ ਤਿਕ ਮਤੀ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀ ਮਾਨੀ ਐ॥ ੨॥ ਅਤੰ ਬੁਧਿ ਕਰ ਮਕਸਾਵੇ ਨੋ॥
ਗੋਤ ਬਾਲੁ ਨਿਥਿ ਭਾਵੇ ਨੋ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਕਿ ਪਾ ਕਰੈ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਕਸਾ ਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ॥ ੪॥

੨੫॥ ੧੪੨॥ ੧੯੨॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਥਾਰੈ ਬਲਿ ਤਰੈ ਲਖ ਬਰੀ ਆ॥ ਨਾਮੋ ਤੈ ਨਾਮੁ
ਸਤਿ ਥੋਕੇ ਪਾਨ ਅਧਰੀ ਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕਾ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਏਕਾ॥ ੧॥
ਗੁਰ ਜੋ ਬਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁੰ ਪਨੀ॥ ਤੁੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁੰ ਸਰਗੁਨੀ॥ ੨॥ ਈਤਉ ਤੁ ਮਰੇ ਥਾ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੋ ਕੋ ਲੇਖਾ॥ ੩॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੀ ਆਤੁੰ ਤੀ ਤਾਣਾ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੧੪੩॥

੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਰਾਧੀ ਐ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ
ਮੋਹੁ ਭੁਭੁ ਸਾਧੀ ਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭੇਨਾ॥ ਸਭਉ ਚ ਬਿਰਾਜਿ ਤਜਨ ਸੁਨੇ॥ ੧॥
ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨਾ॥ ਰਾਮ ਸੇਵ ਕਭੈ ਰਤ ਕੀਨਾ॥ ੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤਜੇ ਨਿਛਿ
ਰਤੀ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨ ਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਤੀ॥ ੩॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿ ਆਨ ਪਤਉ ਮੈਰਤੀ॥ ਤਰਿ ਸਾਧ

ਸਰਨਿ ਨ ਕਰਤੀ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੨੪੪॥ ੨੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾ
ਈ ਐ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਤਰਿ ਸੇਵੀ ਐ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤਰਿ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਮਨਿ
ਵਸੈ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਅਨੇਕਾ ਭੁਮੁਨ ਸੈ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰਿ ਜਾਪੀ ਐ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਖਿ ਨ ਵਿਆ

ਪੀਐ॥੨॥ ਜਾਕਓਗੁਰੁਤਰਿਮੰਤ੍ਰਦੇ॥ ਸੋਓਥਰਿਅਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥੩॥ ਨਾਨਕਕਓ
 ਭਮਾਇਆਕਰਿ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਾਸੈਨਾਮੁਤਰਿ॥੪॥੨੮॥੧੪੫॥੨੧੫॥
 ਗਉੜੀਮਤਲਾ੫ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮਾ॥ ਈਤਸੁਖੁਅੰਨੰਦੁਪਨਾਅਗੈਜੀਅਕੈਕਾਮਾਕ
 ਓ॥ ਕਟੀਐਤੇਰਾਅੰਤਰੇਗੁ॥ ਤੁੰਗੁਰਪੁਸਦਿਕਰਿ॥ ਜਜੇਗੁ॥੧॥ ਓਰਿਰਸੁਜਿਨਿਜਨਿਚਖਿਆ
 ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥੀਆ॥੨॥ ਓਰਿਥਿਸੁਮਨਿਪਿਪਾਇਆ॥ ਸੋਥਤੁਰਿਨਕਤਹੀਧਾਇਆ॥੩॥
 ਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਾਕਓਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਾਭਉਗਇਆ॥੪॥੨੯॥੧੪੬॥੨੧੬॥ ਗਉੜੀ
 ਮਤਲਾ੫ ਜਾਕਓਥਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਤੁਕਓਪੀਰਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਓਵਹਿਸੇਗੁਲੀਕੀ
 ਗਾਰਤਾਉ॥ ਜਾਕਓਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਥੁਪਿ॥ ਤਾਕੈਕਰਤਲਨਵਨਿਧਿ॥੧॥ ਜੋਜਾਨਹਿਤਰਿਪੁਭਪਨੀ
 ਕਿਉਨਹੀਤਾਕੈਕਮੀ॥੨॥ ਕਰੈਤਾਰੁਪਢਾਨਿਆ॥ ਸਰਬਸੁਖਰੰਗਮਾਇਆ॥੩॥ ਓਰਿਧੁ
 ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਤਿਨਸੰਗਿਦੁਖੁਨਸੈ॥੪॥੩੦॥੧੪੭॥੨੧੭॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ
 ੫ ਗਰਬਥਭੋਮੁਲੁਇਤਨੋ॥ ਹਰਨੁਨਹੀਗੁਰੁਕਿਤਨੋ॥ ਹਤਾਉ॥ ਬੇਬਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾਉ॥
 ਸਿਓਰੇਹਿਤਨੋ॥ ਹਰਜੁਆਰਜੁਆਥਿਧੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਲੈਜਿਤਨੋ॥੧॥ ਹਰਨਭਰਨਸੰਪੂਰਨਾ
 ਰਨਕਮਲਰੰਗਿਰਿਤਨੋ॥ ਨਾਨਕਓਧਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਮੈਦਿਤਨੋ॥੨॥੩੧॥੧੪੮॥
 ੨੧੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ੫ ਮੋਤਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕੋ॥ ਧਨੁਪੁਭਕਾਖਾਨਾ॥ ਹਤਾਉ॥ ਐਨੋ
 ਤੈਰੇਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਖਿਨਮਤਿਸਾਜਿਸਵਾਰਲਤਾਰਾ॥੧॥ ਕਾਮੁਕਰੀਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੰਗੀਰਤ
 ਰਿਤਪੁਭਕੇਗੁਨਗਾਵਾ॥੨॥ ਸਰਦਿਪਰਿਓਠਾਕੁਰਵਜੀਰਾ॥ ਤਿਨਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥੩॥
 ਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਲਾਗਾਕਾਰਾ॥੪॥੩੨॥੧੪੯॥੨੧੯॥ ਗਉੜੀਮਤ
 ਲਾ੫ ਤੈਕੋਈਐਸਾਤਉਮੈਤਰੈ॥ ਇਸੁਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨੁਹੋਰੈ॥ ਹਤਾਉ॥ ਅਗਿਆਨੀਮਨੁ
 ਖੁਭਇਆਜੇਨਹੀਸੋਲੈਰੈ॥ ਰੈਦਿਅੰਧੇਰੀਕਾਰੀਆਕਵਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਭੋਰੈ॥੧॥ ਕੁਰਮਭੋਰੈ
 ਮਤੋਤਰਿਆਅਨਿਕਥਿਧੀਕਰਿਟੋਰੈ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਮੈਰੈ॥੨॥੩੩॥
 ੧੫੦॥੨੨੦॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ੫ ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਰੁਣਾਮਏ॥ ਹਤਾਉ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾ
 ਰਬੁਤਮਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਸੁਖਭਏ॥੧॥ ਅਕਾਲਪੁਰਖਅਗਾਧਿਥੋਧਸੁਨਤਜਸੋਕੋਟਿਅਘਖਏ
 ੨॥ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪੁਭਮਇਆਧਾਰਿਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਨਾਮਲਏ॥੩॥੩੪॥੧੫੧॥੨੨੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਹਇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ॥
 ਜਦੋਂ ਨਿਬਿਸੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਂ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੈ ਦਿਕੈ ਪਾਨੁ ਤੁਮ ਅਏ
 ਬੁਝੁਗੁ ਅਸਥ ਪਾਏ॥ ਗਿਹਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀਛਾਏ॥ ੧॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸ
 ਭੰਗੀ ਬਾਗਿ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ॥ ਦੇਵ ਨਤਾ ਗਥਿ ਸਰਿ ਠੰਠਾ ਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤੋਤ ਪਰਾਏ॥ ੨॥ ਪ
 ਰਿਥੈ ਬਾਗ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਚੋ ਆਚੰਦ ਨ ਲਾਏ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਤੀ ਚੀਨਿ ਅਜਿਉ ਤਸਤੀ
 ਨਵਾਏ॥ ੩॥ ਜਉ ਤੋਇ ਕਿਰਪਾਲ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਏ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇ ਆਬੰ
 ਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੧੫੨॥ ੨੨੨॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦਕਰੀ ਐ॥ ਰਤ ਨਜਨ ਮੁਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀ ਆਦਰ ਸਨਕ ਉਥਲਿ ਹਰੀ
 ਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਾਸਗੁ ਸਮਨੁ ਲੇਤ ਤੇ ਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈ ਐ॥ ਜਉ ਤੋਇ ਦੁਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਅਪੁਨਾ ਭਇਤ ਮਤਿ ਭੁਧਿ ਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮਿਲਏ ਜਮ ਬੰਧਨੁ ਛੁਟਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾਸੁ
 ਖਪਾਈ ਐ॥ ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਢਤ ਛਲਾ ਪਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ
 ਸੁਤਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰੇਤ ਪਾਈ ਐ ਪਾਲੈ॥ ੩॥
 ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਿਖਿ ਪਾਪੁ ਭਿਧਾ ਗੀ ਬਿਨ ਸੇਸ ਰਬ ਅੰਦੇਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਿ
 ਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੧੫੩॥ ੨੨੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮ
 ਤਲਾ ੫ ਚੇਤੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਗਲੇ ਹੀ ਕੀਥੁ ਝੀਤੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕ੍ਰੋਰੇ ਮਨੁ ਨ ਤੋਰੇ
 ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ਲੁਝੀਤੋ॥ ੧॥ ਸੁੰਦ੍ਰ ਨਾਗਿ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰਗਿਤ ਬਿਕਾਰੀ॥ ਭੁਗਾਭਲਾ ਨਹੀ
 ਸੁਝੀਤੋ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਭਰਮੁ ਭੁਗਮਾਇ ਆਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ॥ ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮ
 ਤਿਯੁ ਝੀਤੋ॥ ੩॥ ਜਾਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੀਵ ਤਸੋਈ ਮਰੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ
 ਜਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸੀ ਝੀਤੋ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੫੪॥ ੨੨੪॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਭੁ ਕੋਰਸੁਤ
 ਰਿਓ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਹੁ ਜੇਗ ਕਾਹੁ ਭੋਗ ਕਾਹੁ ਗਿਆਨ ਕਾਹੁ ਪਿਆਨ ਕਾਹੁ ਝੰਡੁ ਪਰਿਤੋ॥ ੧॥ ਕਾਹੁ ਜਾ
 ਪ ਕਾਹੁ ਤਾਪ ਕਾਹੁ ਪੁਜਾਹੁ ਮੇਨ ਮਕਾਹੁ ਤੋਗਉ ਨੁਕਰਿਤੋ॥ ੨॥ ਕਾਹੁ ਤੀਰ ਕਾਹੁ ਨੀਰ ਕਾਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚ
 ਰਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅਤੋ॥ ੩॥ ੨॥ ੧੫੫॥ ੨੨੫॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ
 ਨਿਧਿ ਮੇਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਰਸ ਤੂੰ ਹੀ ਜਸ ਤੂੰ ਹੀ ਰੂਪ ਤੂੰ ਹੀ ਰੰਗ ਆਸ ਥਿਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥ ੧॥ ਤੂੰ ਹੀ

ਮਾਨਤੁੰਤੀਧਾਨਤੁੰਤੀਪਤਿਤੁੰਤੀਪ੍ਰਾਨਗੁਰਿਟੀਲੈਜੋਗੀ॥੨॥ਤੁੰਤੀਗਿਤਿਤੁੰਤੀਬਨਿਤੁੰਤੀਗੁਰਿ
ਤੁੰਤੀਸੁਨਿਤੈਨਾਨਕਨੇਰਨੇਗੀ॥੩॥੩॥੧੫੬॥੨੨੬॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਤਲਾ ੫ ਮਾਤੋਹਰਿ
ਗਿਮਾਤੋਹਰਾਉਭੀਪੀਥਭੀਪੀਥਗੁਰਿਦੀਥਦਨੁਕੀਥਭੀਅਤੁਸਿਭੀਮਨੁਰਾਤੋ॥
੧॥ਭੀਭਾਠੀਭੀਪੋਚਾਭੀਪੀਅਰਭੀਤੁਰਚਮਨਿਭੀਤੋਸੁਖਜਾਤੋ॥੨॥ਸਹਜਕੇਲ
ਅਨਦਖੇਲਰੇਠੇਰਭਏਮੇਲਨਾਨਕਗੁਰਸਥਦਿਪਰਾਤੋ॥੩॥੪॥੧੫੭॥੨੨੭॥

੧ਥਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਤਲਾ ੫

ਤਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤਾਲੇਹੁ॥ਅਗੈਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈਆਨਾਹਰਾਉਸੇਵਤਸੇਵਤਸਦਾਸੇ
ਤੇਰੈਸੰਗਿਬਸਤੁਤੈਕਾਲੁ॥ਕਰਿਸੇਵਤੁੰਸਾਧਕੀਤੋਕਾਟੀਐਜਮਜਾਲੁ॥੧॥ਤੋਮਜਗਤੀ
ਰਬਕੀਏਬਿਚਿਤਉਮੈਬਧੇਬਿਕਾਰਾ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗਦੁਇਭੁੰਚਨਾਤੋਇਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵ
ਗ॥੨॥ਸਿਵਪੁਰੀਬ੍ਰਹਮਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਨਿਚਲੁਕੋਬਾਉਨਾਤਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਵਾਸੁਖੁਨਹੀਏ
ਕਤਾਵਤਿਜਾਤਿ॥ਜੈਸੋਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਅਮੈਤੈਸੋਕਤਿਅਪੁਕਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕੈਸੁਨਿ
ਨਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਤੋਇਉਧਾਰੁ॥੪॥੧॥੧੫੮॥੨੨੮॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਤਲਾ ੫

ਪਾਇਓਬਾਲਥੁਪਿਸੁਖੇਗੇ॥ਤਰਖਸੋਗਤਾਨਿਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖਚਿਤਿਸਮਸਰਿਗੁਰਮਿਲੇ
ਰਾਤਉ॥ਜਉਲਉਤਉਕਿਭੁਸੋਚਉਚਿਤਵਉਤਉਲਉਦੁਖਨੁਭੇਗੇ॥ਜਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਗੁਰੁ
ਰਾਭੇਟਿਅਤਉਅਨਦਸਤਜੇ॥੧॥ਜੇਤੀਸਿਆਨਪਕਰਮਤਉਕੀਏਤੇਤਬੰਧਨਪਰੇ॥ਜਉ
ਸਾਧੁਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਓਤਥਤਮਮੁਕਤਭਏ॥੨॥ਜਉਲਉਮੇਰੇਮੇਰੇਕਰਤੇਤਉਲ
ਉਬਿਖੁਘੇਗੇ॥ਮਨੁਤਨੁਥੁਪਿਅਰਪੀਠਾਕਰਕਉਤਥਤਮਸਤਜਿਸੋਏ॥੩॥ਜਉਲਉਪੋ
ਟਿਉਠਾਈਚਲਿਅਉਤਉਲਉਛਾਨਭੇਗੇ॥ਪੋਟਡਰਿਗੁਰਪੁਰੀਮਲਿਅਤਉਨਾਨਕਨਿ
ਭਏ॥੪॥੨॥੧੫੯॥੨੨੯॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਤਲਾ ੫ ਭਾਵਨੁਤਿਅਗੈਓਰਿ

ਅਗੈਓਰਿਅਗੈਓਰਿਮੈਗੁਰਮਿਲਿਤਿਅਗੈਓਰਿ॥ਸਰਬਸੁਖਅਨੰਦਸੰਗਲਰਸਮਝੀ
ਬਿੰਦੈਅਗੈਓਰਿ॥ਰਾਤਉਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਦੋਉਸਮਾਨੇਮਸਤਕੁਡਰਿਗੁਰਪਾਗਿਓਰਿ॥੧॥
ਤਤਰਖੁਨਾਪਤਦੁਖਾਹੰਗੁਠਾਕੁਰੈਲਾਗਿਓਰਿ॥੧॥ਥਾਸਥਾਸਗੀਏਵੈਸੁਆਮੀਉਦਿਆਨ
ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓਰਿ॥ਨਿਰਭਉਭਏਸੰਤਤੁਮੁਡਰਿਓਪੁਰਨਸਰਥਾਗਿਓਰਿ॥੨॥ਜੋਕਿਭੁਕਰੈ

ਗੁਰੂਕੀਨਿਮਨਿਬਰੋਨਲਾਗਿਓ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਸਾਦਿਸੰਤਨਕੈਸੋਇਓਮਨੁਜਾਗਿਓ॥੩॥ ਜਨ
ਨਕਥਿਤੁਹਾਰੀਪਰਿਓਅਇਓਸਰਲਾਗਿਓ। ਨਾਮਰੰਗਸਤਜਰਸਮਾਏਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗਿ
ਓ॥੪॥੧੬੦॥੨੩੦॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾਲਵਾ ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾ
ਇਆਰਤੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁਬੀਅਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿਸਮਾਇਆਰਤਾਉ। ਲਾਬੀਬੁਖਤਿਸ
ਨਸਭਲਾਬੀਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਸਾਰੀ। ਕਰੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਪੁਰੈਪਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜਗਸਾਰੀ॥੧॥
ਬੁਖਤਿਅਘਾਇਰੇਰਿਦਅੰਤਰਿਭੋਲਨਤੇਅਬਚੁਕੇ। ਅਖੁਟਖਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅਤੇਟਿਨੀ
ਰੇਮੁਕੇ॥੨॥ ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਪੁਰੇਭਾਈਗੁਰਿਐਸੀਬੁਝੁਝਾਈ। ਲਹਿਪਰਦਾਠਾਕੁਰੁਜਉਭੇ
ਇਓਰਿਓਬਿਸਰੀਤਾਤਿਪਰਾਈ॥੩॥ ਕਤਿਓਨਜਾਈਏਹੁਅਚੰਭਉਸੋਜਾਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਆਕਹੁ
ਨਾਨਕਸਚਭਏਬਿਗਾਸਾਗੁਰਿਨਿਪਾਨੁਰਿਦੈਲੈਰਾਖਿਆ॥੪॥੪॥੧੬੧॥੨੩੧॥ ਗਉੜੀਮ
ਲਵਾਮਤਲਾ ੫ ਉਥਰਤਰਾਜਾਹਮਕੀਸਰਦੀ। ਸਰਬਲੋਕਮਾਇਆਕੇਮੰਡਲਾਗਿਰਿਗਿਰਿਪ
ਤੇਧਰਦੀ। ਰਤਾਉ। ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇਮਤਪੁਰਖਨਇਉਕਤਿਆ। ਬਿਨੁਤਰਿਭਜਨ
ਨਾਨੀਨਿਸਤਾਰਾਸੁਖਨਕਿਨੁੰਲਤਿਆ॥੧॥ ਤੀਨਿਭਵਨਕੀਲਖਮੀਜੋਗੀਬੁਝਤਨਾਤੀਲਤੋਰੇ॥
ਬਿਨੁਤਰਿਭਗਤਿਕਤਾਥਿਤਿਪਾਵੈਠਿਰਤੇਪਤੋਰੇਪਤੋਰੇ॥੨॥ ਅਨਿਕਬਿਲਾਸਕਰਤਮਨਮੋਤਨਪੁਰ
ਨੋਤਨਕਾਮਾ। ਜਲਤੇਜਲਤੇਕਥੁਨਬੁਝਤਸਗਲਬਿਥੇਬਿਨੁਨਾਮਾ॥੩॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪ
ਹੁਮੇਰੀਤਾਇਏਸਾਰਸੁਖਪੁਰਾ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਦੁਨਿਵੈਰੇਨਾਨਕਜਨਕੀਪੁਰਾ॥੪॥੫॥
੧੬੨॥੨੩੨॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਤਲਾ ੫ ਮੋਕਉਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਵੈ। ਕਰਤੋ
ਇਨਨਵੈਰਤਾਉ। ਅਨਜਾਨਤਕਿਓਇਨਤਿਕਮਾਨੈਜਪਤਪਕਛੁਨਸਾਧਾ। ਦਤਦਿਸਿਲੈਇ
ਹੁਮਨੁਦਉਗਾਇਅਉਕਵਨਕਰਮਕਰਿਥਾਧਾ॥੧॥ ਮਨਤਨਪਨੁਭੂਮਿਕਾਠਾਕੁਰੁਤਉਇਸਕਾਇ
ਹੁਮੇਰਾਭਰਮਮੋਤਕਛੁਸੁਝਸਿਨਾਤੀਇਤਪੈਖਰਪਏਪੈਰਾ॥੨॥ ਤਥਇਹੁਕਤਾਕਮਾਵਨਪ
ਓਅਜਬਇਹੁਕਛੁਨੋਤਾ। ਜਥਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਓਆਪਤਿਕਰਤਾ॥
੩॥ ਅਪਨੋਕਰਤਥਾਪੇਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹੁਚਨੁਰਚਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਕਰਦਤਰੁੰਤੋਅਪੇ
ਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੬॥੧੬੩॥੨੩੩॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਤਲਾ ੫
ਤਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕਿਅਥਿਰਥੇ। ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਏਇਤਿਓਰੈਮੁਸਾ। ਰਤਾਉ। ਥਰ

ਤਨੇਮਸੰਜਮਮਤਿਹਤਤਿਨਕਾਅਚੁਨਪਾਇਆਅਗੈਚਲਦੁਅਉਰੁਪੈਭਾਈਉਂਹ
ਮਿਨਅਏਆ॥ ੧॥ ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਪਰਨੀਕੁਮਾਰਾਗੈਰਉਰਨਪਾਵੈ॥ ਉਹਾਕੀਮਨਾ
ਵੈਇਹਥਿਥਿਓਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥ ੨॥ ਚਤੁਰਥੇਦਮੁਖਥਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁ
ਪਾਈਐ॥ ਬੁਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰਓਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁਕਹਤੈਉ
ਥੀਚਾਰਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹਮਨੁਪੁ
ਮਾਨੀ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੬੪॥ ੨੩੪॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਤਲਾਪ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿ
ਕਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ ਹਮਤੇਕਛੁਨਹੈਸੁਆਮੀਜਿਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥ ਰਹਉ॥ ਕਿਅਕਿਉ
ਕਰੈਕਿਕਰੈਤਾਰਕਿਅਏਸੁਤਾਥਿਥਿਚਾਰੇ॥ ਜਿਤੁਤਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੁਰਨਖਸਮ
ਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਥਕੇਦਾਤੇਏਕੁਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ ਨਾਨਕਕੀਥੇਨੰਤੀਤਰਿਪਰਿ
ਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੬੫॥ ੨੩੫॥ ੧੬ ਸਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਗਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾਪ ਦੀਨਦਇਅਲਦਮੋਦਰਗਾਇਅਜੀਉ
॥ ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆ॥ ਭਗਤਵਛਲੁਤੇਰਾਥਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ ਪੁਰਨਸ
ਨੀਜਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਲੁਸੁਕੁੰਦੀਜੀਉ॥ ਸੰਤਦਾਸੀਸੇਵਚਰਦੀਜੀਉ
॥ ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਥਲਿਥਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈਜੀਉ॥ ੨॥ ਘੋਰ
ਪੰਛਿਤਥੇਦਖੈਜੰਤਾਜੀਉ॥ ਤੇਇਥੈਰਾਗੀਤੀਰਥਿਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ ਗੀਤਨਾਦਕੀਰਤਨੁਕੰ
ਤਾਜੀਉ॥ ਤਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਪਿਆਈਜੀਉ॥ ੩॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ ਪਰਿ
ਪਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ ਭੁਮਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀਉ॥ ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੁਰ
ਜੀਉ॥ ੪॥ ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਪਿਐਆਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥
ਸੁਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤਿਸੁਸਭਸੁਕਰਦੀਜੀਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਤਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੬੬॥
੨੩੬॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾਪ ਆਉਤਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ ਰੋਲਿਦਿਨੁ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਪੈਚਰਦਾਰੇਜੀਉ॥ ਤੁਧੁਥਿਨੁਕਿਤੁਥਿਧਿਰਹੀਐ
ਭੀ॥ ੧॥ ਸੰਗਿਤਮਾਰੈਮੈਕੇਰਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ ਵਲਿਤਿਲਿਤ੍ਰਿਭਵਲਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥
ਜਸੁਤਵੀਇਹੁਮਨੁਥਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖਲਹੀਐਜੀਉ॥ ੨॥ ਚਰਦਾਰੇ

ਕੇਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਓ। ਪੁਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਜੀਓ। ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜੀਪਿਲੇਵਾਜੀਓ।
ਬੰਨਓਠਾਕੁਰਪਤਿਕਰੀਐਜੀਓ। ੩। ਏਕਪੁਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਤਰਿਅਜੀਓ। ਦਰਸਨਪੇਖਤ
ਸਤਦੁਖਪਰਤਰਿਅਜੀਓ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜੀਪਤਰਿਅਜੀਓ। ਏਹੁਅਜਰੁਨਾਨਕਸੁਖਸ
ਤਿਐਜੀਓ। ੪॥ ੨॥ ੧੬੭॥ ੨੩੭॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨ
ਮਨੀਤਪਿਆਰੇਜੀਓ। ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਏਹੁਜੀਓਭਿਵਾਰੇਜੀਓ। ਵਿਸਰੁਨਾਤੀਪੁਰਪ੍ਰਾਣਅਪ
ਰੇਜੀਓ। ਸਦਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜੀਓ। ੧॥ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਵੈਭਾਈਜੀਓ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਸੋਤਰਿਪਾਈਜੀਓ। ਸਭਕਿਊਪੁਰਕਾਪੁਰਕੀਅਜਾਈਜੀਓ। ਪੁਰਕਸੁਦਥਲਿਜਾਈ
ਜੀਓ। ੨। ਏਹੁਨਿਧਨੁਜਪੈਵਡਭਾਗੀਜੀਓ। ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਓ। ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਅਸਭਦੁਖਮਿਟਾਇਅਜੀਓ। ਅਠਪਤਰਗੁਣਗਾਇਅਜੀਓ। ੩। ਰਤਨਪਦਾਰਥ
ਤਰਿਨਾਮੁਰਮਾਰਾਜੀਓ। ਤੁੰਸਚਾਸਾਤੁਭਗਤੁਵਲਜਾਰਾਜੀਓ। ਤਰਿਧਨੁਰਾਸਿਸਚੁਵਾਪਾਰਾ
ਜੀਓ। ਜਨਨਾਨਕਸਦਥਲਿਤਾਰਾਜੀਓ। ੪॥ ੩॥ ੧੬੮॥ ੨੩੮॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮ
ਤਲਾ ੫ ਤੁੰਮੇਰਾਥਹੁਮਾਲੁਕਰਤੇਤੁੰਮੇਰਾਥਹੁਮਾਲੁ। ਜੇਰਿਤੁਮਾਰੈਸੁਖਿਵਸਾਸਚੁਸਬਦੁਨੀ
ਸਭਾਗਉ। ਸੇਭਗਲਾਜਾਤੀਆਸੁਣਿਕੈਚੁਪਕੀਆ। ਕਦਤੀਸੁਰਤਿਨਲਪੀਆਮਾਇਆ
ਮੇਰਜੀਆ। ੧। ਏਥੁਥੁਰਤਸਾਰਤਾਸੇਅਖੀਰਿਠਜੀਆ। ਕੋਈਜਿਮੁਰਖੁਲੋਭੀਆਮੁਲਿਨਸੁ
ਰੀਕਰੀਆ। ੨। ਏਕਸੁਦੁਤੁਚਤੁਕਿਅਗਲੀਸਭਇਕਤੁਸਾਦਿਮੁਰੀ। ਏਕੁਅਧੁਨਾਇਰਸੀਅ
ਕਵਿਰਲੀਜਾਇਵੁਠੀ। ੩। ਭਗਤਸਚੇਦਰਿਸੈਤਦੇਅਨਦਕਰਤਿਦਿਨਰਾਤਿ। ਗੰਗਿਰ
ਤੇਪਰਮੇਸਰੈਜਨਨਾਕਤਿਨਥਲਿਜਾਤਾ। ੪॥ ੪॥ ੧੬੯॥ ੨੩੯॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾ
੫ ਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁਜੀਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ। ਅਠਪਤਰਅਰਾਧੀਐਪੁਰਨਸਤਿ
ਗੁਰਗਿਆਨਾਗਉ। ਜਿਤੁਪਾਟਿਵਸੈਪਾਰਥਹੁਮੁਸੋਈਸੁਭਵਾਥਉ। ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਜਿਨ
ਅਵਈਰਸਨਾਤਰਿਗੁਣਗਉ। ੧। ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਨਜਾਣੀਆਨਾਜਪੈਅਰਾਧੀ। ਚਿਟ
ਤੇਰੀਜਗਜੀਵਨਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਗਾਧੀ। ੨। ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈਆਨਠੇਸੋਗ
ਸਤਾਪਾਤਤੀਵਾਉਨਲਗਈਸਤਿਗੁਰਿਰਖੇਅਧੀ। ੩। ਗੁਰੁਨਾਰਾਇਣੁਦਯੁਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਸਰਜਿਰਜਣਤਾਰਾ। ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਭਕਿਊਪਾਇਅਜਨਨਾਨਕਸਦਥਲਿਤਾਰਾ। ੪॥ ੫॥

॥੧੭੦॥੨੪੦॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾਪ ਤਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾਜੀ
ਪੁਰਨਤੋਏਕਾਮਾਗਹਉਰਾਮਗੋਬਿੰਦਜਪੇਦਿ ਅਹੋਆਸੁਖੁਪਵਿਤ੍ਰਾਤਰਿਜਸੁ
ਦੀਐਜਿਸੇਤੋਸੇਈਭਾਈਮਿਤ੍ਰਾ॥੧॥ਸਭਿਪਦਾਰਥਸਭਿਫਲਸਰਥਗੁਣਜਿਸੁਮਾਏ
ਕਿਉਗੋਬਿੰਦੁਮਨੁਹਿਸਾਗੀਐਜਿਸੁਸਿੰਰਤਦੁਖਜਾਤਿ॥੨॥ਜਿਸੁਲਜਿਲਾਗੀਐ
ਵੀਐਭਵਜਲੁਪਈਐਪਾਰਿਮਿਲਿਸਾਪੁਸੰਗਿਉਧਾਰੁਤੇਇਮੁਖਉਜਲਦਰਥ
॥੩॥ਜੀਵਨਰੂਪਗੋਪਾਲਜਸੁਸੰਤਜਨਾਕੀਰਾਸਿਗਨਾਨਕਉਥਰੇਨਾਮੁਜਪਿਦਰਿਸ
ਚੈਸਾਬਾਸਿ॥੪॥੬॥੧੭੧॥੨੪੧॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾਪ

ਮੀਠੇਤਰਿਗੁਣਗਉਜਿੰਦੁਤੁੰਮੀਠੇਤਰਿਗੁਣਗਉਰਾਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਅਗਮਿਲਿਅਗਿ
ਵੇਖਉਰਾਗਹਉਰਾਤੋਰਿਸਦਸਭਿਫਿਕਿਅਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਤੇਇਹਿਵਿਦੁਪਰਮੇਸਰਜੋ
ਕਰੇਫਿਟੁਸੁਜੀਵਦੁਸੋਇ॥੧॥ਅੰਚਲੁਗਤਿਕੈਸਾਧਕਾਤਰਦਾਇਹੁਸੰਸਾਰਾਪਾਰਥੁ
ਅਰਾਧੀਐਉਧਰੈਸਭਪਰਵਾਰਾ॥੨॥ਸਾਜਨੁਥੰਧੁਸੁਮਿਤ੍ਰਸੇਤਰਿਨਾਮੁਤਿਰਦੈਦੇਇ
ਅਉਗੁਣਸਭਿਮਿਟਾਇਕੈਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥੩॥ਮਾਲੁਖਜਾਨਾਥੇਹੁਘਰੁਤਰਿ
ਚਰਣਨਿਪਾਨਾਨਾਨਕੁਜਾਚਕੁਦਰਿਤੇਰੈਪ੍ਰਭਤੁਧਨੇਮੰਗੈਦਾਨੁ॥੪॥੬॥੧੭੨॥
੨੪੨॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਨੁਤਿਅਗਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾਤੇਅਤਿਨਿਸਿਭਾਗੁਰਾਹਉ
ਸੁਖਦੁਖਦੋਨੋਸਮਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰੁਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾਤਰਥਸੇਗਤੇਰੈਅਤੀਤਾਤਿਨਿਜ
ਤਤੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਉਤਿਅਗੈਧੋਜੈਪਦੁਨਿਰਥਾਨਾਜਨਨਾਨਕਇਹੁਖੇਲੁ
ਠਨੁਤੈਕਿਨੁਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥੨॥੧॥੨੪੩॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ
ਸਾਧੋਰਚਨਾਗੀਥਨਾਈਹਿਕਥਿਨਸੈਇਕਅਸਥਿਰੁਮਨੈਅਚਰਜੁਲਖਿਥਿਨਜਾਈ
ਗਹਉਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਸੇਤਥਸਿਪ੍ਰਾਨੀਤਰਿਮੁਰਤਿਬਿਸਰਾਈਭੂਠਾਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਨਿਉ
ਜਿਉਸੁਫਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥ਜੇਦੀਸੈਸੋਸਗਲਥਿਨਸੈਜਿਉਥਾਦਰਕੀਛਾਈਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਜਾਨਿਮਿਥਿਅਰਤਿਓਰਾਮਸਰਨਾਈ॥੨॥੨॥੨੪੪॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਤਰਿਜਸੁਮਨਿਨਤੀਅਵੈਅਤਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰੈਮਾਇਆਮੈਕਤੁਕੈਸਗਨਾਦੈ

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਏਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂ
ਝੇਇ ਹੁਜ ਗੁਦੇਖਿ ਤਾ ਸਿਉ ਠਿਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਉ ਕਾਰਨ ਸੁਆਮੀ ਮੁਕਤਾ ਤਿ ਬਿਸਰਾ
ਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੋਟ ਨ ਮੈ ਕੋ ਉਭ ਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੪੫ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ
੮ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਤਿ ਚਿਨ੍ਤਾ ਈ ॥ ਚੰਚਲਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਤੈ ਏਤਿ ਬਿਰਨ ਰਹਾਈ
ਗੁਰੂ ॥ ਕਠਨ ਕੋ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀ ਤਰਿ ਜਿ ਤੁਸੁ ਪਿਸਤੁ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੇ
ਹਿਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਢੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਗੀਤ ਨ ਕਰਤ ਸਭ ਤਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ
ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਏ ਦਿ ਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੪੬ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੮ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਪਾਇ
ਬਿਰਥਾ ਕਾਤਿ ਗਵਾਵਉ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਪਤਿ ਰਪੁ ਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪਤਿ ਸਗਨਿ ਤਾਤਿ ਤੁਮ ਆ
ਵਉ ॥ ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿ ਓਜਿ ਤਸਿ ਮੁਕਤਿ ਤੁਮ ਕਾਤੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ
ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਇ ਤੁਮ
ਪਵਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੪੭ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੮ ਕੋਈ ਮਾਈ ਭੁਲਿ ਓਮ ਨੁਸਮ
ਰਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਰਿਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ
ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਤਾ ਸੰਕਟ ਬਨਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਉ ਪਾ
ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਤਿ ਤੁਮ
ਮਾਨੁ ਜਿਤਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੪੮ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੮

ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਗਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕੋਇ ਹੁਨੁ ਸਿਮਰੈ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਗੁਰੂ ॥
ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਰੁ ਬਿਖਿ ਅਨਕੀਸੇ ਵਾ ॥ ਤਰਖ ਸੋ ਗਪੁ ਸੈਜਿ ਤਨਤ
ਨਿਸੋ ਮੁਗਤਿ ਤੋਦੇ ਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਤਿ ਬਿਖੁ ਏਸ ਬਤਿ ਉਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਉਸ
ਤਤਿ ਨਿਦਾ ਏਸ ਮਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਏਥਾ ਪੈਜਿ ਤਿਨ ਤਿਨਿ ਤਿਤਿ ਤ
ਮਜਾਨੁ ਭਿਗਿਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਤਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਏਤਿ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥

੨੪੯ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੮ ਮਨੇਰ ਕਤਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਥੁਰਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ
ਅਉਧਾਵੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਚਇਓ ਲੋਭੁ ਸੰਗਿ ਤਉਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਜੇਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ

ਸੁੰਦਰਗਿਤਨਾਗੀ। ਇਨਮੈ ਕਢੁ ਤੋਕੁ ਨਾ ਤਿਨ ਦੇਖੁ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ॥੧॥ ਰਤਨੁ ਜਨਮੁ ਅਪੁਨੇ
 ਤੈ ਤਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਤ ਜਾਨੀ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨ ਨ ਸਿਓ ਬਿਰਥਾ ਅਭਿ
 ਸਿਰਾਨੀ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀ ਅਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਅਭਿਰੁਸ ਕਲਾਜੁ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਨਿਰਭੈ ਪਦ ਨ ਹੀ ਪਾਵੈ॥੩॥੮॥੨੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੮
 ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਭਰੇਗੇ॥ ਦੀਨ ਦਿਖੈ ਆਲਸ ਕਾ ਦੁਭੰਜਨ ਸਗਨਿ ਤਹਿ ਤੈ ਪਰੇਗੇ॥ ਰਹੁ
 ਆਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾ ਸਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋਖ ਰੇਗੇ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮ ਲਾਸ ਭੁਤ ਰੇਗੇ॥੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹਿ ਬੁਰਿ ਨ ਹੀ ਪਾਵੈ ਕਢੁ ਭੁਧਿ ਪਾਉ
 ਤਿਕਾ ਕਰੇਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਤ ਤਗਾਇ ਕਰੁ ਲਾਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਓਤ ਰੇਗੇ॥੨॥੯॥
 ੨੦॥੧੮॥੩੨॥੧੭੨॥੨੫੧॥

ਮਃ ੧ ੨੦॥ ਮਃ ੩ ੧੮॥ ਮਃ ੪ ੩੨॥ ਮਃ ੫ ੧੭੨ ਮਃ ੯ ੯॥

ਜੋਤੁ ਜੁਸਲਾ ੨੫੧

ਬਿਅਪਿਰਤਿ ਅਨਿਜਠਾਈ ॥ ੬ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਤਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁ
ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿਭੁਜੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਨਾਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਤੋਇ ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੁਤ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮਨੈ ਗੁਰ ਤੇਇ ਕੁਰੇਇ ॥ ੧ ॥
ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣ ਤੇਇ ਸਿਉਇ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਥੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਬਹੁ ਚਿਤੈ
ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਮਾਇਆ ਪਿ
ਜਾਇ ॥ ਕਾਮ ਬਿਰੁਧ ਭੁਰੈ ਨ ਠਾਇ ॥ ਤਰਿਭੁਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੋਵਰੈ ਵਰਕੰ
ਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਤਾਰੀ ॥ ਜੁ ਐ ਖੇਲੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸੰਪਤਿ ਸੰਚੀ
ਏ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਤਰਖ ਸੋ ਕਉ ਭੇਦ ਰਥਾਰੀ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜੇ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤਿ ਅਉ ਗੁਣ ਸਥ ਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ
੬ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ
ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਮਿਲਿਖਿ ਆਸੁ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਪਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸੁਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਤਉ ਮੈ ਕਰਤਿ ਆਨਤ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚ ਸੋਇ ॥ ਸਗਲਾ ਬਿਗੁ ਤੇ ਭਾਵੈ ਦੋਇ
॥ ਸੋਕ ਮਾਵੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਯੋਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਆਜੁ ਆਗੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਨ
ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਦਿ ਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਤਿ ਆਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਤਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਮਾਗਤ ਦੁਖ ਅ
ਲਾਤੋਇ ॥ ਸਗਲਾ ਵਿਕਾਰੀ ਤਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਏਕ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤ ਦੇ
ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਗਨਿ ਸਥ ਦਿ ਭੁਝਾਏ ॥ ਦੁਜਾ ਭਰਮੁ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ
ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ਤਨ ਮਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮ
ਨਾਨਾ ਤਿ ਜਠਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇ ਲਪੀਤ ਮਰਾਉ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਥੁ ਝੈਨਾਉ ॥ ੫ ॥ ਮਦਿ
ਅਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਢਿ ਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਚੁਕੈ ਜੰ
ਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਝੁਝੈ ਏਕ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿ
ਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜੰਮ ਲੁਮਰ ਲਾਠਾ ਕਿਰਤਾਏ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇਇ ਹਮ ਤਿਪਾਏ ॥ ੭ ॥ ਕਥਨਿ

ਬਉਨਾਵੈਭਗੁ। ਗੁਰਪੁਇਦੇਖਿਅਨਤੀਦਰੁਹੋਗੁ। ਦੁਖਸੁਖਭਾਵੈਤਿਸੈਰਜਾਇ। ਨਨ
ਕੁਨੀਓਕੈਲਿਵਲਾਇ। ੮॥ ੪॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੧ ਦੁਜੀਮਾਇਅਜਗਤ

ਚੇਤਵਸਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅੰਕਾਰਬਿਨਾਸੁ। ੧॥ ਦੁਜਾਕਉਦੁਕਤਾਨਤੀਕੋਈ। ਸਭਮਹਿਏਕੁਨਿ
ਕੰਨੁਸੋਈ। ਰਹਾਉ। ਦੁਜੀਦੁਰਮਤਿਅਪੈਦੋਇ। ਅਵੈਜਾਇਮਹਿਦੁਜਾਤੋਇ। ੨॥ ਧਰਦਿਨ
ਗਨਨਾਦੇਖਉਦੋਇ। ਨਾਗੀਪੁਰਖਸਥਾਈਲੋਇ। ੩॥ ਗਵਿਸਸਿਦੇਖਉਦੀਪਕਉਜਿਅ

ਲਾ। ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਥਾਲਾ। ੪॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰਾਚਿਤੁਲਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕ
ਉਏਕੁਭੁਭਾਇਆ। ੫॥ ਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ। ਦੁਜਾਮਾਰਿਸਥਦਿਪਛਾਤਾ। ੬॥

ਏਕੋਕੁਮੁਵਰਤੈਸਭਲੋਈ। ਏਕਸੁਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ। ੭॥ ਰਾਤਦੋਵੈਖਸਮੁਏਕੋਜਾਦੁ
ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਹੁਕਮੁਪਛਾਦੁ। ੮॥ ਸਗਲਰੂਪਵਰਨਮਨਮਾਤੀ। ਕਤੁਨਾਨਕਏਕੋਸਾ
ਭਾਗੀ। ੯॥ ੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੧ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇ

ਤਾਸਾਚਾ। ਮੁਕਤਿਭੇਦੁਕਿਅਜਾਵੈਕਾਚਾ। ੧॥ ਐਸਜੋਗੀਜੁਗਤਿਬੀਚਰੈ। ਪੰਚ
ਮਹਿਸਾਚੁਓਧਰੈ। ਰਹਾਉ। ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਵਸਾਵੈ। ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀ
ਮਤਿਪਾਵੈ। ੨॥ ਗਵਿਸਸਿਏਕੋਗਿਤਉਦਿਅਨੈ। ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਕਰਮਸਮਾਨੈ।

੩॥ ਏਕਸਥਦਇਕਭਿਖਿਅਮਾਗੈ। ਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਗੈ। ੪॥ ਭੈ
ਰਚਿਰੈਨਥਾਤਰਿਜਾਇ। ਕੀਮਤਿਕਉਦਰੁਹੈਲਿਵਲਾਇ। ੫॥ ਅਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁ
ਕਾਏ। ਗੁਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏ। ੬॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਥਦੁਵੀਚਰਾ। ਤਉਮੈ

ਮਚੇਕਰਣੀਸਾਰਾ। ੭॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪਾਠਪੁਰਾਦੁ। ਕਤੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਮਾ
ਨੁ। ੮॥ ੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੧ ਖਿਮਾਗਹੀਬ੍ਰਤੁਸੀਲਸੰਤੋਖੰ

। ਰੋਗੁਨਥਿਅਪੈਨਾਜਮਦੋਖੰ। ਮੁਕਤਭਏਪੁਰੁਪਨਰੇਖੰ। ੧॥ ਜੋਗੀਕਉਕੈਸਾਡ
ਕੁਹੋਇ। ਕੁਖਿਥਿਥਿਗਿਹਿਥਾਤਰਿਸੋਇ। ਰਹਾਉ। ਨਿਰਭਉਜੋਗੀਨਿਰੰਜਨੁਧਿਅ
ਹੈ। ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਸਚਿਲਿਵਲਾਵੈ। ਸੋਜੋਗੀਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ। ੨॥ ਕਾਲੁਜਾਲੁ

ਬ੍ਰਹਮਅਗਨੀਜਾਗੈ। ਜਗਮਰਦਗਤੁਗਰਭੁਨਿਵਾਗੈ। ਅਧਿਤਰੈਪਿਤਰੀਨਿਸਤਾ
ਗੈ। ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜੋਗੀਹੋਇ। ਭੈਰਚਿਰੈਸੁਨਿਰਭਉਹੋਇ। ਜੈਸਾਸੇਵੈਤੈਸੋ

ਤੇਇ॥੪॥ਨਗਨਿਤਕੇਵਲਨਿਰਭਉਨਾਉ॥ਅਨਾਥਨਾਥਕਰੇਬਲਿਜਾਉ॥ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁ
 ਗੁਣਗਾਉ॥੫॥ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਸਚੈਸਥਦਿ
 ਨੀਸਾਣੈ॥੬॥ਸਥਦਿਮਰੈਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ਅਵੈਨਜਾਵੈਚੁਕੈਆਸਾ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿ
 ਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥੭॥ਜੇਦੀਸੈਸੋਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਥਿਖੁਭੁਖਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕ
 ਲੇਮਿਲਤਿਉਦਾਸਾ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੧ ਐਸੇਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁ
 ਦੁਖੁਵਿਸਰੈਪਾਵੈਸਚੁਸੇਈ॥੧॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਮਤਿਪੂਰੀ॥ਅਠਸਠਿਮੰਜਨੁਚਰਨ
 ਗੀ॥ਗਤਉਗਾਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਏਕਲਿਵਤਾਰਾ॥ਜਿਹਵਾਸੁਚੀਤਰਿਰਸਸਾਰਾ॥੨॥ਸਚੁਕਰ
 ਭਅੰਤਰਿਸੇਵਾ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੩॥ਜਿਹਦੇਖਉਰਤਤਸਾਚਾ
 ਨੁਬੁਝੈਭਗਰਤਜਗੁਕਾਚਾ॥੪॥ਗੁਰਸਮਝਾਵੈਸੋਈਤੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਖੁਵੈ
 ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਤੁਰਖਵਾਲਾ॥ਥਿਨੁਬੁਝੈਪਸੁਭਏਥੇਤਾਲੇ॥੬॥ਗੁਰਿਕਤਿਆਅ
 ਨਤੀਦੁਜਾ॥ਕਿਸੁਕਤੁਦੇਖਿਕਰਉਅਨੁਪੂਜਾ॥੭॥ਸੰਤਤੋਤਿਪ੍ਰਭਿਤ੍ਰਿਭਵਲਧਾਰੇ॥ਅਤ
 ਚੀਨੈਸੁਤਤੁਥੀਚਾਰੇ॥੮॥ਸਾਧੁਰਿਦੈਸਚੁਪ੍ਰੇਮਨਿਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਵਰਤਿਨਾਨਕਹਮਤਕੇ
 ॥੯॥੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੧ ਥੁਹਮੈਗਰਭੁਕੀਆਨਤੀਜਾਨਿਆਏ
 ਕੀਥਿਪਤਿਪਤੀਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਜਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰੇਤਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਐਸਾਗਰਭੁ
 ਰਸੰਸਾਰੈ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਭੁਨਿਵਾਰੈ॥ਗਤਉ॥ਬਲਿਰਾਜਾਮਇਆਅੰਤ
 ॥ਜਗਨਕਰੈਥੁਭਾਰਅਠਾਰੀ॥ਥਿਨੁਗੁਰਪੁਛੈਜਾਇਪ੍ਰਭਾਗੀ॥੨॥ਤਰੀਚੰਦੁਦੁ
 ਰੈਜਸੁਲੈਵੈ॥ਥਿਨੁਗੁਰਅੰਤੁਨਪਾਇਅਭੇਵੈ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਅਪੇਮਤਿਦੇਵੈ॥੩॥ਦੁ
 ਤਿਤਰਲਾਖਸੁਦੁਗਚਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਣੁਗਰਥਪ੍ਰਤਾਰੀ॥ਪ੍ਰਤਲਾਦਉਧਾਰੇਕਿਰ
 ਗੀ॥੪॥ਭੁਲੋਰਾਵਲੁਮੁਗਧੁਅਚੇਤਿ॥ਲੁਟੀਲੰਕਾਸੀਸਸਮੇਤਿ॥ਗਰਥਿਗਇਆ
 ਸਤਿਗੁਰੋਤਿ॥੫॥ਸਤਸਥਾਨੁਮਧੁਕੀਟਮਤਿਖਾਸਾ॥ਤਰਲਾਖਸੁਲੇਨਖਹੁਥਿਧਾ
 ਦੈਤਸੰਘਾਰੇਥਿਨੁਭਗਤਿਅਭਿਆਸਾ॥੬॥ਜਗਸੰਧਿਕਾਲਜਮੁਨਸੰਘਾਰੇ॥ਰਕਤਥਿ
 ਲੁਨਮੁਥਿਦਾਰੇ॥ਦੈਤਸੰਘਾਰਿਸੰਭਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਥਦਿਥੀਚਾਰੇ॥ਉ
 ਇਦੈਤਸੰਘਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥ਥੁਰਾਦੁਰਜੇਧਨੁਪਤਿਧੇਇ

ਜਨਮਿਅਕਰਤਸੇਈ। ਜਨਕਉਤ੍ਰਖਿਪਚੈਦੁਖੁਤੇਈ। ੮। ਜਨਮੇਜੈਗੁਰਸਬਦੁਨਜਾਨਿ
ਆਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਭਗਿਮਭੁਲਾਨਿਆ। ਇਕੁਤਿਲੁਭੁਲੇਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਿਆ। ੧੦। ਕੇਸੁਕੇਸੁ
ਦੁਖੁਨਕੋਈ। ਰਾਮੁਨਚੀਨਿਆਅਪਨੀਪਤਿਧੋਈ। ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਨਰਾਖੈਕੋਈ। ੧੧। ਬਿਨੁ
ਗੁਰਗੁਰਮੇਟਿਅਜਾਇ। ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਧੀਰਜੁਤਰਿਨਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਇ
੧੨॥ ੮॥ ਗੁਰੁਜੀਮਤਲਾ ੧ ਚੇਅਚੰਦਨੁਅੰਕਿਚੜਾਵਉ। ਪਟਪਟ

ਬਰਪਤਿਗੰਢਾਵਉ। ਬਿਨੁਤਰਿਨਾਮੁਕਤਾਸੁਖਪਾਵਉ। ੧। ਕਿਅਪਤਿਰਉਕਿਅਥਛਿਦਿ
ਅਵਉ। ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਤਾਸੁਖਪਾਵਉ। ਰਤਉ। ਕਨੀਕੁੰਡਲਗਲਿਮੋਤੀਅਨਕੀਮਾਲਾ
ਲਲਿਤਾਲੀਫੁਲਗੁਲਾਲਾ। ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਤਾਸੁਖੁਭਾਲਾ। ੨। ਨੈਨਸਲੋਨੀਸੁੰਦਰ
ਨਗੀਖੋੜਸੀਗਾਰਕਰੈਅਤਿਪਿਆਰੀ। ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਭਜੇਨਿਤਖੁਆਰੀ। ੩। ਦਰਘਰ
ਮਤਲਾਸੇਜਸੁਖਾਲੀ। ਅਤਿਨਿਸਿਫੁਲਵਿਛਾਵੈਮਾਲੀ। ਬਿਨੁਤਰਿਨਾਮੁਸੁਦੇਹਦੁਖਾਲੀ।
੪। ਹੋਵਗੋਵਰਨੇਜੇਵਾਜੇ। ਲਾਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸੀਪਾਜੇ। ਬਿਨੁਜਗਦੀਸੁਭੁਠੇਦਿਵਾਜੇ। ੫।
ਸਿਧੁਕਤਵਉਰਿਧਿਸਿਧਿਭੁਲਾਵਉ। ਤਾਜਕੁਲਤਸਿਰਿਛਤੁਬਨਾਵਉ। ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਤਾ
ਨਚੁਪਾਵਉ। ੬। ਖਾਨੁਮਲੁਕੁਕਤਾਵਉਰਾਜਾ। ਅਥੇਤਥੇਕੁੜੈਪਾਜਾ। ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨ
ਸਵਕੁੜਾ। ੭। ਤਉਮੈਮਮਤਾਗੁਰਸਬਦਿਵਿਸਾਰੀ। ਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਰਿਦੈਮੁਰਗੀ
ਪ੍ਰਵਤਿਨਨਕਸਰਦਿਤੁਮਾਰੀ। ੮॥ ੧੦॥ ਗੁਰੁਜੀਮਤਲਾ ੧

ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿਅਵਰੇ। ਪਰਪੰਚਬਿਅਧਿਤਿਅਗੈਕਵਰੇ। ਭਾਇਮਿਲੈਸਚੁਸਚੈ
ਸਚੇਗੇ। ੧। ਐਸਾਰਾਮਭਗਤੁਜਨੁਤੇਈ। ਤਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਮਲੁਧੋਈ। ਰਤਉ। ਉਧੋ
ਕਵਲੁਸਗਲਸੰਸਾਰੈ। ਦੁਰਮਤਿਅਗਨਿਜਗਤਪਰਜਾਰੈ। ਸੋਭੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚੈ
ਗੈ। ੨। ਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗੁਕੰਚਰੁਅਰੁਮੀਨਾ। ਮਿਰਗੁਮਰੈਸਹਿਅਪਨਾਕੀਨਾ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਚਿਤਤੁ
ਨਹੀਥੀਨਾ। ੩। ਕਾਮੁਚਿਤੈਕਾਮਦਿਤਿਤਕਾਰੀ। ਕ੍ਰੋਧੁਬਿਨਸੈਸਗਲਵਿਕਾਰੀ। ਪਤਿਮਤਿ
ਬੇਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ। ੪। ਪਰਘਰਿਚੀਤੁਮਨਮੁਖਿਡੋਲਾਇ। ਗਲਿਜੇਵਗੀਧੈਲਪਟਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਸਿਤਰਿਗੁਣਗਾਇ। ੫। ਜਿਉਤਨੁਬਿਧਵਾਪਰਕਉਦੇਈ। ਕਾਮਿਦਾਮਿ
ਚਿਤੁਪਰਵਸਿਸੇਈ। ਬਿਨੁਪਿਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਕਥੁਤੇਈ। ੬। ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਧੈਬੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠ

ਥੇਦਪੁਰਾਣਪੜੈ ਸੁਦਿ ਬਾਟਾ ਬਿਨੁ ਰਸਗਤੇ ਮਨੁ ਬੁਨਟਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਿਕ ਜਲਪੇ

ਪਿਆਸਾ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਠਿ ਉਲਾਸਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੁਪੀੜਿ ਪਤਾਸਾ ॥ ੮ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਤਰੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨਲੇ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇ ਸਕੈ ਬਹੁ ਭਾਸੈ

ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਥਹੁ ਰਿਪ ਫੁਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੁਖਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸ

ਰਿਸਤਿ ਜਮ ਦੁਖਾ ਹਤਾਉ ॥ ਚੋ ਆਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ

ਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਐਸੁ ਭੁਕੁ ਤੋ ਕੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਧਕੀੜਿ ਸਨਾਵਿ ਅ

ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਵਾਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਨਾ ਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇਖ

ਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਭਲਾ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿ ਅਨੁਦੇਲਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਦਮਕੈ ਸਉ ਦਾਨੀ ਹਟ

ਨੁ ਬੋਲਿ ਬਸਾਗਰ ਨੀਵਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਵ

ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ ਬਦੁ ਸੁਝਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ

॥ ੬ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾਇ ਤੁਜੀਓ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ॥ ਨਾਮ

ਰਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਦੀਓ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਪਤੁ ਰਹੀਓ

ਸਰਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਤਉ ਮੈ ਕਰਤੇ ਭੇਖੀ ਨੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਮੈ

ਕਰਤ ਨੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰਿ ਰੇ

ਤੁਧਾਵਤਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਖਪਤਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਅਵਤਿ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੈ

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿ ਅਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਰੈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਤ ਜਪਾਰਿ ਆਵਤਿ ॥ ਗੁਰ

ਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਤਿ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਖੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾ

ਵੈ ॥ ੫ ॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿ ਅਪਾਵੈ ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਭਗੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਨੇ

ਤੈ ਤੇ ਤੀਕਿ ਹੁਨਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਤੀ ॥ ੭ ॥ ਤਉ ਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਰ

ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਾਇ ਅਲਿਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ

ਨੀਲੀ ਨੀਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਪਾਏ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਰਿ ਆ ॥ ਤਮ ਤਰਿ ਰੇ

ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ ਅਧਾਰੁ ਭਾਗਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ਕਾਲੁ ਨ ਚੋਭੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਭਉ ਭਇਨਾ ਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨਬਾਦਿ ਸਾਹਨ ਹੀਰਤਨਾ ਨਾਮ ਤੁਭੁ ਲੇਜ
ਅਭਾਉ ਸੁਯਨਾ ਮੈਧਰਨਾ ਮੁਜਿਓ ਰਾਖ ਤੁਰਤਨਾ ॥ ੩ ॥ ਚਉਧਰੀ ਗਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮਾ ਸਾਹਮ
ਹੀ ਸੰਚਹੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮਾਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਰਘਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾ
ਕੋ ਨਿਚਲੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ਅਠਰਿਓ ਕਾਲੁ ਕੁੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ॥ ੫ ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ
ਸੋਈ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨ ਤਿਸ ਭਗੋਈ ਓਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਪ ਤਿਤੋਈ ॥ ੬ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ
ਭੇਡ ਭੀਰਾ ਵੇਡੇ ਕਤਾਵਤਿ ਤਉ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ਕਾਲੁ ਨ ਚੋਭੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੀਰਾ ॥ ੭ ॥
ਕਾਲੁ ਜਾਉ ਜਿਤ ਵਾਅਹੁ ਨੈਦੀ ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਏ ਬਿਖੁ ਬੈਦੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਠੇ ਦਿਨੁ ਰੋਈ ॥
੮ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਤਰਿ ਨਾਇ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਤਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਇ ॥ ੯ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧ ਬੋਲਤਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿ ਅਨਹੀਰਾ

ਈ ਚਲਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੁਕ ਮਿਰਜਾਈ ਰਹਤਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ਘਰਿ ਬੈਸੈ
ਕਾਲੁ ਜੋਤੈ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਤੈ ਰਹਤਾ ਅਪਿਓ ਪੀਅਉ ਅਕਥਾ
ਕਥਿਹੀ ਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਤ ਜਘਰੁ ਲੀਐ ਰਹਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕੀ ਐ ॥
੨ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਤ ਚਲਨ ਤੀ ਡੋਲੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਤ ਜਿਤ ਰਿਬੋਲੈ ਪੀਵੈ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਆਦੀ ਖਿਅਲੀ ਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗ ਪਿਓ ਐ
ਤਗਤਿ ਕੀ ਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥ ੪ ॥ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਕੰਨ ਸਾਰੁ ॥
ਪਰਮੰਤੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੁ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤੋ ਕੰਕਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਏ ਕਾਸ
ਚੁਕਰੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਚੁਕੀ ਅੰਤ
ਕੁਮਲੀ ॥ ੬ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉ ਲੁਕਉ ਲੁਨਹੀ ਤਾਰਿ ਅਗ ਤਰਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾ
ਰੇ ਆਪੁ ਭਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰੁਨ ਭਾਰਿ ਆ ॥ ੭ ॥ ਸਚ ਮਤਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਆ
ਨਿਤ ਚਲਾ ਮਤਲੁ ਨਹੀ ਢਾਇ ਆਮਾਇ ਆ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋ ਖੇਰੁ ਮੁਚੁ ਕਾਇ ਆ ॥ ੮ ॥ ਜਿ
ਨਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸਚੁ ਸੋਈ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਈ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਨੀ ਮਮ
ਭੁਖੋਈ ॥ ੯ ॥ ੧੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਾਕਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਪੁਰਾਨੁਅਭਿਯੁਤ
ਰਾਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਪੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾਗਤਉਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜਪੈਜਨੁਪੁਰਾਤਿਤੁ
ਟਅਨਤਤਥਾਜੇਤੁਰਾ॥ ੨॥ ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਤਰਿਪਿਆਰਿ॥ ਸੋਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
੩॥ ਜਿਨਕੈਰਿਦੈਤਰਿਤਰਿਸੋਈ॥ ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿਸੁਖੁਤੋਈ॥ ੪॥ ਸਰਬਜੀਅਮਰਿ
ਕੋਰਵੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਕਾਰੀਠਿਰਿਜੁਨੀਭਵੈ॥ ੫॥ ਸੋਭੁਏਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ ਤਉਮੈਮੇ
ਰਸਥਦੇਪਾਏ॥ ੬॥ ਅਰਧਉਰਧਕੀਸੰਧਿਕਿਉਜਾਨੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥ ੭॥
ਤਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣੁਕਰੀਐ॥ ਪ੍ਰਭੁਤੋਇਦਇਆਲੁਨਾਨਕਜਨਤਰੀਐ॥ ੮॥ ੧੬

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਤਲਾ ੧

ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖੁਕਉ

ਰਾਅਤਿਨਿਸਿਪਾਲਤਿਰਾਖਿਲੇਤਿਅਤਮਸੁਖਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਇਤਉਤਰਾਖਰੁਦੀਨਦਈ
ਲਾਤਉਸਰਣਾਗਤਿਨਦਰਿਨਿਤਾਲਾ॥ ਰਤਉਜਤਦੇਖਉਤਤਾਰਵਿਰੇਤਰਖੁਰਾਖੁਨ
ਰਾਤੁੰਦਾਤਾਤੁਗਤਾਤੁੰਤੁੰਤੁਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਿਰਤੁਪਇਆਅਧਉਰਧੀਬਿਨੁਬਿ
ਥੀਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈਨਅੰਧਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਜਗੁਬਿਨਸਤਤਮੈ
ਅਲੋਭੇਅੰਤਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਚੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ੪॥ ਨਿਜਘਰਿ
ਲੁਅਪਾਰਕੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਥਦੈਬਿਰੁਕੋਨਹੀਬੁਝੈਸੁਖੁਤੋਈ॥ ੫॥ ਕਿਆ
ਅਇਅਕਿਆਲੇਜਾਇਕਿਆਫਾਸਤਿਜਮਜਾਲਾ॥ ਤੋਲੁਬਧਾਕਸਿਜੇਵਰੀਆਕਸਿ
ਲਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਤਜਪਤਿਪਾਈਐ॥ ਅੰਤਰਿਸਥਦੁਨਿਧਾਨੁਤੋਮਿਲਿ
ਪੁਗਵਾਈਐ॥ ੭॥ ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਗੁਣਅੰਕਿਸਮਵੈ॥ ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁਕ
ਲਾਤਾਸਚੁਪਾਵੈ॥ ੮॥ ੧ ॥੧੭॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਤਲਾ ੧

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਲੇਤਉਤੋਇਨਿਬੇਰਾ॥ ਘਰਿਘਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾਸੋਰਾਕੁਰਮੇਰਾ
ਬਿਨੁਗੁਰਸਥਦਨਛੁਟੀਐਦੇਖੁਵੀਚਾਰਾ॥ ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਵਹੀਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧਿਆਰਾ
॥ ਰਤਉਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਤੋਰਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਤੀਐ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੰਥਨਸੁਣਈਕਿਤੁ
ਨਿਰਥਹੀਐ॥ ੨॥ ਖੋਟੇਕਉਖਰਾਕਹੈਖੋਰਸਾਰਨਜਾਵੈ॥ ਅੰਧੇਕਾਨਉਪਾਗੁਕਲੀਕਾਲਾ
ਰਵੈ॥ ੩॥ ਸੁਤੇਕਉਜਗਤੁਕਹੈਜਾਗਤਕਉਸੋਤਾ॥ ਜੀਵਤਕਉਮੁਅਕਹੈਮੁਏਨਹੀਰੋਰਾ॥

ਅਵਤਰਿ ਜਾਤਾ ਕੈ ਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਉ ਅਪਨੈ ਨਹੀ ਭਾਇਆ॥
ਮਨਿ ਕਉ ਕਉ ਜਾ ਕੈ ਕਉ ਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ਰਾਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਤਿ ਡੀਠਾ॥ ੬॥
ਏਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰ ਨਹੀ ਦੀਸੈ॥ ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀ ਐਸਾ ਖਨੁ ਨਹੀ ਗੈਸੈ॥ ੭॥ ਇਸੁ ਪ
ਦੈ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋਗੁ ਹੁਤ ਮਾਰਾ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ॥ ੮॥ ਸਭੁ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭੁਈ ਐ ਸਭੁ ਬੁਝ ਮੁਸਮਾਇਆ॥ ੯॥
੨॥ ੧੮॥ ੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ ਗੁਰ ਅਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੩

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਨਕਾ ਸੁਤ ਕੁ ਦੁਜਾ ਭਾਉ॥ ਭਗੇ ਮੇਭੁ ਲੋ ਆਵਉ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਤ ਕੁ ਕਥਹਿ ਨ ਜਾਇ॥
ਜੇ ਦਰੁ ਸਥਾ ਦਿਨ ਭੀ ਜੈ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੇ ਸੁਤ ਕੁ ਜੇ ਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਰਾ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈ
ਵਰੋਵਾਗ॥ ੨॥ ਸੁਤ ਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਤਿ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਤਿ॥ ੩॥ ਸੁ
ਤ ਕਿਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਤੋਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਇ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਤ ਕੁ ਜਾਇ॥ ਮ
ਨ ਜਾ ਮੈ ਕਾ ਲੁਨਖਾਇ॥ ੫॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਕੋਇ॥ ਵਿਲੁਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਇ॥
੬॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤ ਮੁਸਥ ਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ ਕਲਿ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਤਰ ਸਿਧਾਰਿ॥ ੭॥
ਸਾਚ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ੧੮॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ ਮਤਲਾ ੩

ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰਾ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਰਦੈ

ਉਰਧਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚੁ ਦੁਆਰਾ॥ ੧॥ ਪੰਡਿਤ ਤਰਿ ਪੜ੍ਹਤ ਜਤੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਉ
ਤਉ ਉਤਰੁ ਪਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਚੁ ਉਠੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੈ ਲੁਨਲਾਗੈ ਆਇ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵੈਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਤੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤ ਕਾ
ਰੁਜ ਲਾਏ ਦੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਤੋਈ॥ ੩॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਥੇ ਧਰੁ ਭੁਭੁ ਸੋਈ
ਕੋਰੁ ਸਮਝਾਵੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਮਝੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਈ॥ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੰਢੁ ਬੁਝੁ
ਤਉ ਤੁਰਾਈ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ॥ ੫॥ ਮਨ ਮੁਖ
ਕਰਮ ਕੋ ਬੁਝੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਬਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬੈਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ॥ ਜਾਮਿ ਪਕੜਿ ਆ
ਤ ਬੀਪ ਚੁਤਾਨਾ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਤਰਿ

ਜੋਈ। ਗੁਰਦਾਤਾ ਜੁਗਚਰੇਤੋਈ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਸਾਇਰ
ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੁਠੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੮॥ ੨॥ ੨੦॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਪਰਮੁ ਪੜ੍ਹਤੁ ਮਭਾਈ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ
ਪਾਈ॥ ਐਥੈ ਆਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਪੜ੍ਹਤੁ ਮਨਿ ਕਰੁ ਬੀਚਰੁ॥ ਗੁਰ ਪਾਸ
ਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੀਕਾ ਦੁਜੈ ਭਾਈ
ਰੋਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲਾਇ ਤੁਸੰ ਸਾਰਾ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨਾਇ
ਤੰਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੋਖੁ ਆਰਾ॥ ੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੈ
ਚਸੰ ਘਰੈ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ॥ ੪॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਨ ਟਿਥਾ ਜੀ ਪਾਈ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ
ਧਰੇ ਲਪਟਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੫॥ ਬਹੁ ਤੇਭੇ ਖਕਰੈ ਭੇਖ ਪਾਈ॥
ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਨਾਠਿ ਰੈ ਅੰਤਕਾਰੀ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਥਾ ਜੀ ਤਾਰੀ॥ ੬॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਦੁ
ਈ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁ ਤੁਧੁ ਪਾਈ॥ ੭॥ ਨੀਮੇ
ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਵ ਚਰਾਗੀ॥
੮॥ ੩॥ ੨੧॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿ ਆਸ

ਤਿਸੇ ਤਉ ਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਅਸਾ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ
ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇ ਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਲੀ
ਹਮ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਪੜ੍ਹਿਵਾ ਦੁਵਖਾ ਲਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮ ਕਾਲਾ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪਿ
ਪਰਾਲਾ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਗਿ ਅਨਿਕੁ ਮਾਰ ਗਿ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਬਹੁ ਕਰਮ
ਜਾਏ॥ ਭਵ ਜਲਿ ਭੁਥੈ ਦੁਜੈ ਭਾਏ॥ ੩॥ ਮਾਇ ਅਕਾਮੁ ਤਤੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਾਵੈ॥ ਬਿਖਿਅ
ਤਾ ਬਹੁ ਤੁਧੁ ਪਾਵੈ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵ ਜਾਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਕਾ
ਜਿਨ ਆਵੈ॥ ਹਉ ਮੈ ਦੁਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ੫॥ ਮਾਇ ਅ
ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਚਰਲੀ ਲਗੈ ਤਮੁ ਤਲੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਦੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ॥
॥ ੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਲਹਿ ਸੇਧ ਨਵੰਤਰਿ ਸਹਿ ਜੁਗਮਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ
ਕਰਾਹੀ॥ ਸਤ ਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਮਾਹੀ॥ ੭॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਆ

ਨਕਤ ਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੂਤ ਮੀਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥

ਬੁਝਮਾਵੇਦੁਪੜਵਾਦੁਵਖਾਇਆਮੰਤਰਿਤਮਸੁਆਪੁਨਪਛਾ

ਏਭਰਮੁਨਜਾਇਆਬੰਧਨਨਤੁਟਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾਇਆਮੁਕ

१॥ गुरुमुखि पूली गुरुगदहिए ॥ सत नमि उपाजै ॥

ਕੈਲੀਸਿਰਿਕਾਰਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਉਪਾਵਲੁਰਾਮਰਿ

ਅੰਧੇਗੁਰੁ ਤੇ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਈ। ਮੁਢੁ ਫੇਰਿ ਲਾਗੇ ਦੁਸੈ ਭਾਈ॥

ਸ੍ਰੀ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆਵਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤੂ ਭਰਮਾਏ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸ

ਰਸੋਪਰਮਗਤਿਪਾਏ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਥਾਤਰਿਸਾਚੁਵਰ

ਭਾਈ ਲਖਮੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਪਾਠ

ਮੇਮਾਇ ਅਸਥਰਿ ਜਲਾਟਾ ਮਰਾ ਪੁਰੁਸਾਰ ਮਾਲਮ

ਥਦੁਸੁਲਾਏਾਧਾਵਤੁਗਥੇਠਾਕਿਰਤਾਏਾਪੁਰਗੁਰਤਸ

ਸਟਿਸਿਰਜਿਜਿਨਿਗੰਈਅਤਸੁਖਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਵਈ

੮॥ ੬ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੨

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਤਿ ਜਿਸਮਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ
 ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮਪਦੁ ਸੁਖਾ ॥ ਰਤਾਓ ॥ ਤਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਿਸਦੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਨਿਤ ਤੋਵਤਿ ਦਾਸੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥ ੨ ॥
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਹੇਈ ॥ ਪਰਮਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ
 ਸਤਿ ਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਇ ॥ ਜਾਂਤਿ ਰਦੈ ਵਸਿਆ
 ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬਿਘਾਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਤੋਇ ॥ ਧੁਕ ਮੁਪਛਾਏ ਖੁਫੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ਤੁੰਬ
 ਮੈ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝੁ ਤੇ ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੁ
 ਭਜਿ ਗਮਤਿ ਲੋਇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵਲਾ
 ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿ ਆਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਹਉਮੈ ਮ
 ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ ਜਬ ਤਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਸੁ
 ਜਬ ਤਿਰਦੈ ਗਵਿ ਆਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਤਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੮ ॥

੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩

ਮਨ ਤੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿ ਆਭੈ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭਇ

ਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਅਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੋਇ
 ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਰਤਾਓ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾਸ ਬਦਿ
 ਉਖਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੋਰਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ
 ੨ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ
 ਪਾਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਗੁਥੁ ਜੀਵ ਲੁਝਿਤੁ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪਿਆਰੁ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਜਸੁ ਖਾਲੀ ਕਾਮ ਲਿਖੈ ॥ ਤੇਰਾ ਗੁਥੁ ॥ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਇ ॥ ਸੋਈ ਤਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੇਰਾ ਗੁਣ ਗਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤਰਿ
 ਬਿਨ ਮੈ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਤੇ ਤਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ
 ਸਗਲੀ ਮਟਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਤਮ ਕਉ

ਸੁਖਿਭਈ॥ ਤਉ ਮੋੜਿ ਸਨਾਸ ਭੁਅਗਨਿ ਬੁਝਈ॥ ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਧਿਮਾਗਤਿ ਲਈ॥ ੭॥ ਤਰਿਆ
ਖੇਰਿ ਪਾਕੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋਵਿ ਰਲਾ ਲੈਵੈ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਗਾਵੈ ਤਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇ
ਦੈ॥ ੮॥ ੮॥ ੨੬॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਬੈਰਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇ ਜੋ ਮੁਤ ਛੋਰੇ ਤੇਵੈ ਮੁ
ਖੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਗੀ ਅਨਿਛਿ ਰਿਵੇ ਲਾਨਾ ਲੰਨਿ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਖ ਤੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਧਾਰਿ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਤਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ॥ ਰਤ ਉਯੋ ਸੇਭਗਤ ਤਰਿ ਭਾ
ਵੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ॥ ਆਪੁ ਛੋਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰੰਨਿ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਦੁਖਿ
ਰੂਪ ਛੋਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗ॥ ਚਿਤੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦਿਸਾ ਗੀ ਐ ਤਰਿ ਰਾਖੀ ਐ ਤਿਰਦੈ ਧਾਰਿ॥ ੩॥
ਨੀਲੀਮਲਿ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਨੀਲੀਮਲਿ ਐ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸੇਇ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇ ਜੋ ਮੁਤ ਛੋਰੇ ਚਿਤੁ ਮਦੇ ਨਾਟਿ ਕੰਨਿ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝੁਲਾਈ
ਵੇਚਿ ਵਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ॥ ੫॥ ਇਤੁ ਜਗੁ ਭਗੀਮ ਭੁਲਾਇ ਅਮੋ ਤਠ ਗਉਲੀ ਪਾਇ॥ ਜਿਨਾ
ਸਤਿਗੁਰੇ ਭੇਟਿ ਆਤਿ ਨੇਨੇ ਜਿਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋ ਤੇਵੈ ਤਉ ਮੈ ਮੈ ਲੁਗ
ਵਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਰੇਤੇ ਸੇਨਿਰਮਲੇ ਚਲਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ੭॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏ ਕੁਤੁ ਤੁ ਅਪੇ
ਖਸੀ ਮਲਾਇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਦਾ ਗਤਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛ ਛਾਇ॥ ੮॥ ੮॥ ੨੭॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਤਲਾ ੪

ਕਰਤ ਲੇ॥ ਕਰਤ ਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀ ਅਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਤਰਿ ਮਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਭਾ
ਗੈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ਆਗਲੀ ਮਿਲਿ ਅਧਿ ਆਰਾ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿ
ਆਇ॥ ਰਤ ਉਯੋ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਵੀਚਾਰਿ ਆਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਅਇ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ
ਤਰਿ ਅਪੇ ਲਾਏ ਛ ਛਾਇ॥ ੨॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਤਉ ਮੈ ਆਇ॥ ਪ
ਰਤ ਖਿਪੁ ਰੁਪ ਰਿਨਾ ਲਿਪਿ ਰਾਵਿ ਦੁ ਤਿਚੈ ਟਾਖਾਇ॥ ੩॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਤਰਿ ਰਿ
ਦੈ ਭਲਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਚੁਪਾਇ ਵਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਤਿਰਦੈ ਤਰਿ ਦੇਖਾਇ॥ ੪॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਤਿ ਰੰਗ ਮਤਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਰਿ ਮੇਲਾਇ
॥ ੫॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਕੁ ਤਜਾਇ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਗੀ ਐ ਜਮ ਛੰਡੁ ਦੇ
ਵੈ ਸਜਾਇ॥ ੬॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨੁ ਤੂੰ ਮੈ ਲੁਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ

੧੬੮

ਗੁਰਿਪੁਰਿਅਮਿਲਿਸੰਗਤੀਮਲੁਲਤਿਜਾਇ॥ ੭ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾਮੇਰੇਪਿਅਰਿਅਇਕਗੁਰ
ਕੀਸਿਖਸੁਲਾਇ॥ ਇਤੁਮੋਤੁਮਾਇਆਪਸਰਿਅਅੰਤਿਸਾਥਿਕੋਈਜਾਇ॥ ੮ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ
ਮੇਰੇਸਾਜਨਾਤਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾਇ॥ ਤਰਿਦਰਗਤਪੈਨਾਇਆਤਰਿਅਪਿਲਾਇਆ
ਲਿਲਾਇ॥ ੯ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾਗੁਰਿਮੰਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਗੁਰਅਗੈਕਰਿਜੇਦ
ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਮੇਲਾਇ॥ ੧੦॥ ੧ ॥ ੨੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪

ਕਰਤਲਾ॥ ਮਨਕਰਤਲਾਵੀਚਾਰੀਅਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਸਮਾਲਿ॥ ਬਨਠਿਰਿਬਕੇ
ਨਵਾਸੀਅਪਿਗੁਰਗੁਰਿਦੈਨਿਤਲਿ॥ ੧॥ ਮਨਕਰਤਲਾਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਮਾਲਿ॥ ਰਤਾਉਮਾ
ਕੂਤਲਾਵੀਚਾਰੀਅਮਨਮੁਖਠਾਥਿਆਮਤਾਜਲਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਦੀਮੁਕਤੁਤੈਤਰਿਤਕਿ
ਮੁਸਮਾਲਿ॥ ੨॥ ਮਨਕਰਤਲਾਮੇਰੇਪਿਅਰਿਅਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਲਿ॥ ਸਤਸੰ
ਗਤਿਲਾਗਿਤਰਿਪਿਅਈਐਤਰਿਤਰਿਚਲੈਤਰੈਨਾਲਿ॥ ੩॥ ਮਨਕਰਤਲਾਵਡਭਾਗੀਅ
ਰਿਏਕਨਦਰਿਨਿਤਲਿ॥ ਅਪਿਢਾਡਾਏਢੁਟੀਐਸਤਿਗੁਰਚਰਣਸਮਾਲਿ॥ ੪॥ ਮਨਕ
ਰਤਲਾਮੇਰੇਪਿਅਰਿਅਵਿਚਿਦੇਤੀਜੋਤਿਸਮਾਲਿ॥ ਗੁਰਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਿਖਾਲਿਅ
ਰਿਦਾਤਿਕਰੀਦਇਅਲਿ॥ ੫॥ ਮਨਕਰਤਲਾਤੁੰਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਢੁਢਿਵਿਕਰਾਲਿ॥
ਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁੰਤਰਿਮੁਕਤਿਕਰੇਅੰਤਕਾਲਿ॥ ੬॥ ਮਨਕਰਤਲਾਵਡਭਾਗੀਅਤੁੰ
ਅਨੁਰਤਨੁਸਮਾਲਿ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਖਡਗੁਤਥਿਧਾਰਿਅਜਮੁਮਾਰਿਅਜਾਜਮਕਾਲਿ॥ ੭॥
ਅੰਤਰਿਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰਤਲੇਭੂਮਿਭਵਤਿਬਾਤਰਿਭਾਲਿ॥ ਗੁਰਪੁਰਖਪੁਰਾਭੋਟਿਅਤਰਿਸ
ਦੁਲਧਜਾਨਾਲਿ॥ ੮॥ ਰੰਗਿਰਤਨੇਮਨਕਰਤਲੇਤਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ ਤਰਿਰੰਗੁਕਦੇ
ਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿ॥ ੯॥ ਤਮਪੰਖੀਮਨਕਰਤਲੇਤਰਿਤਰਵਗੁਪੁਰਖਅ
ਲਿ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ੧੦॥ ੨ ॥ ੨੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਗਰਉੜੀ

ਗੁਅਰੇਗੀਮਤਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਬਇਤੁਮਨਮਤਿਕਰ
ਤਗੁਮਾਨਾ॥ ਤਬਇਤੁਬਾਵਗੁਠਿਰਤਥਿਗਾਨਾ॥ ਜਬਇਤੁਤੁਆਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ ਤੇਐ
ਈਆਪਦਿਪਦਿਚੀਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਜਸੁਤਲਾਠਲੁਮਸਕੀਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੈਮੋਤਿਦਾਨੁ

ਗੁਰੂ ਜਬ ਕਿਸਕਉ ਏਤੁ ਜਾਨਿਸਿੰਦਾ ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਤਿ ਛੰਦਾ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜਬ ਇਨਿ
ਕੁਛ ਏਤੋ ਏਤੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਠਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ਤਬ ਇਸਕਉ
ਸੁਖ ਭੁਗੀ ਜਬ ਇਨਿ ਕਰੈ ਤਰੁ ਪਛਾਤਾ ਤਬ ਇਸੇ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਬ
ਇਨਿ ਅਪੁਨੇ ਧਾਰਿ ਸੇਤਾ ਅਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜੀਮਿਯੋਤਾ ਜਬ ਇਸੇ ਤੇ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥
੪ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭਦਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਖ ਭੰਡੁ ਅਰੁਖੇ
ਏਤੁ ਨਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੫ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੈ ਕੀ ਬੁਝਿ ਅਗਾ ਤਬ ਤੇ ਇਸੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਇਆ ॥ ੬ ॥ ਜਬ ਇਤੁ ਪ
ਏ ਅਵੈ ਅਰਬੀ ਨਤੁ ਪਤਾਵੈ ਨਤਿ ਸਲਾਖੀ ਜਬ ਇਸੇ ਤੇ ਇਤੁ ਤੇ ਇਥਿ ਚੁਲਾ ॥
੭ ॥ ਏਕੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਚੁਠਿ ਕਉਲਾ ॥ ੮ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਜੁਓ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਲਿਥੀ ਮਨ ਮੰਦਰ
ਨਹੀ ਪਕੁ ਜਲਿਥੀ ਜੀਤਾਰ ਕੀ ਸੇਈ ਕਰੀ ਤਉ ਇਸੁ ਪਰ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਰੀ ॥ ੯ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ਅਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ਦੁਰਿ ਨੇਰੈ ਸਭੁ ਕੈ ਸੰ
ਗਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ
ਪੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਤਿਸਕਉ ਮਲਿ ਅਜਿ ਸੁਮਸਤ ਕਿਭਾਗਾ ਤਿਸਕੈ
ਰਿਦੈ ਗਵਿ ਅਸੋਇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਰਚਲੁ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਏਤੋ ਚੁਠੈ ਕੀ ਮਤੇਰੇ ਗਤ ਚੁਠੈ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ਪਾਵਤ ਮਨੁ ਅ
ਏਵੈ ਏਇ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਤੁ ਚੁਠੈ ਮੇਭਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾਸੁ ਜ
ਤਵ ਸਿਅਵਤਿ ਪੰਚਾ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ
ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਗਤ ਸਿਝੈ ॥ ੩ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਮਿਟਤਿ ਅਪਰਾਧਾ ਜਾਸੁ ਜਪਤ
ਰਿਦੈ ਹਿਸਾਧਾ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਤੇਵੈ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ੪ ॥
ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹੁ ਰਿਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਤਿਲੈ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਈ ਬੈਠੈ
ਏਵੈ ਸੁਆਸੁ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਤੁ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਤ
ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਤੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਤਾ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇਰਾ ਨਿਗਮ ਲਾਖਾ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗ
ਲਾ ਦੁਖ ਲਾਖਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੁ ਨ ਬੈਨਾ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਇ ਅਨਤ
ਤਉ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਤੁ ਨਿਗਮ ਲਾਸੋਇ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਤੇਇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਿ

ਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਤੁ ਉਪਰਿਕਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਤਰੀ ॥ ਅਖੰਡ ਕੀਤੁ ਨਿਤਿ ॥
ਨੁਦੁਗਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
੫ ਗੁਰਕਾਸਥ ਦੁਰਿਦ ਅੰਤਰਿਧਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥
ਦਸਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਅਤਮੈ ਤੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾਤ
ਕੈ ਤੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟ ਜਾ ਕੈ ਏਕ
ਮਾਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਬੋਲਦੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਦੁ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇਤਾ
ਪਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਜੇਤਾ ਗਣੁ ਸਤ ਜੇ ਸੋਇ ॥ ਸਤ ਜੇਤੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁਤੋਇ ॥ ਸਤ ਜੇਤੋ
ਗੁਰੁ ਸਤ ਜੇਤੀ ਤਸਨਾ ॥ ਸਤ ਜੇਤੁ ਪਸਤ ਜੇਤੀ ਜਪਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤ ਜੇਤੋ ਜਨੁ ਸਤ
ਭਾਉ ॥ ਸਤ ਜੇਤੀ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥ ਸਤ ਜੇਤੋ ਅਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ॥ ਸਤ ਜਿਮਿਲਿਓ
ਰਬੁ ਤਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ੪ ॥ ਸਤ ਜੇਗ੍ਰਿਹ ਮਤਿ ਸਤ ਜਿਉ ਦਾਸੀ ॥ ਸਤ ਜੇਦੁ ਬਿਧਾ ਤਨ
ਨਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਤ ਜਿਮ ਨਿਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭੋਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ੫ ॥ ਸ
ਤ ਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤ ਜੇ ਕੀਨੋ ਜੀ ਅਕੋ ਦਾਨੁ ॥ ਸਤ ਜ ਕਥਾ ਮਤਿ ਆਤਮੁ
ਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀਵ ਸਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸਤ ਜੇ ਅਸਦੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਇਆ ॥
ਤਜੇ ਅਨਤ ਸਥਦੁ ਵਜਇਆ ॥ ਸਤ ਜੇ ਰੁਣੁ ਰੁਣਕਾਰੁ ਸੁਤਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ
ਰਬੁ ਤਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਸਤ ਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸਤ ਜੇ ਗੁਰੁ ਭੋਇਓ ਸਿਉ
ਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਤ ਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ੮ ॥ ੩
੩ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸਤੇ ਟਰਿਆ
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੁੰਬੁ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਤੁ ਕਪੋਗ ॥ ਸਰਪਲ
ਦਨੁ ਕਰਤਿ ਗੋਬਪੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੇ ਕਬਤੁ ਨਟੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸਥਦੁ ਜਿਤੁ
ਰਮਤਿ ਤਰੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਸਰਪਰਮ ਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਤ ਚਲਾ
ਹਿਰਤਣਾ ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ਤੋਇ ਗਾ ਕਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨ ਸਿਧਿ ਤਾਲਾ ॥
੨ ॥ ਰਿਥਿ ਤਰਧਰ ਦਿਗਗਨੁ ਅਰੁ ਤਰੇ ॥ ਰਵਿ ਸਿਪਵਲੁ ਪਾਵਨੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ ਦਿਨ
ਰੋਇ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨ ਸਤਿ ਗੋਬੇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਤੀਰਥ ਦੇਵ

ਮੇਰੀ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕੋ ਤੀ। ਧੋਤੀ ਭੰਡ ਉਤਿ ਪਰਸਾ ਦਨ ਭੋਗਾ। ਗਵਨੁ ਕਰੈ ਗੋ
ਲੋਗਾ। ੪॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨਤੁਰਕ ਅਹੁਤਿ ਦੁ। ਪਸੁਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜਿ ਦੁ। ਸਗਲ ਪਾਸ
ਸੈ ਪਾਸਾ। ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਗੋ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ। ੫॥ ਸਤ ਜਸਿ ਛਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆ
ਸਦ ਅਨੰਦ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ। ਤਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ। ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਤ ਸ
ਦੈਸੈ॥ ੬॥ ਰਤ ਭਉ ਭਰਮ ਸੋ ਗੁਨ ਚਿੰਤਾ। ਆਵਦੁ ਜਾਨੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਤੋਤਾ। ਤਤ ਸਦ ਅਨੰਦ
ਨਾਤ ਅਖੈ। ਭਗਤ ਵਸਤਿ ਕੀਰਤਨ ਅਧਾਰੈ। ੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ। ਕਉ ਦੁ
ਖੈ ਤਾ ਬੀਚਾਰਾ। ਕਉ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਕਿਰ ਪਾਕੈ। ਨਿਤ ਚਲੁ ਥਾਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰੈ॥ ੮॥ ੪॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਸੁਗਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਪੁ
ਰਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਤਿਵ ਛਿਅਈ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ
ਦੁਖਿ ਪਾਰਿਗਵੈ। ਇਸ ਤਿਸਾਰਿ ਗੁਜੈ ਗੁਕਮਾਵੈ। ਰਤ ਭਉ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ
ਨਹੀ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਨੀ ਮਿਸਮਾਤਿ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਝੈ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਦਰ
ਸੈ। ੨॥ ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋ ਪਨਵੰਤਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਜਤੀ
ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸੁ ਤੋਵੈ ਗਤੀ॥ ੩॥ ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਅਇਆ ਗਨੀ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਨਿਤ ਚਲੁ
ਨੀ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋ ਵਡ ਭਾਗਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ॥ ੪॥ ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁ ਜੀਵਨ
ਕਰਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁ
ਲਜਪੀਆਨੀ॥ ੫॥ ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ। ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪਤ ਪਕਰੈ। ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ
ਨਾਮੁ ਨੀਸੈ। ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਢੁਟੈ॥ ੬॥ ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਤੋਈ। ਇਸ
ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਹਿਨ ਪੋਈ। ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ। ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਥੁ ਲਾ
ਗੈ। ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ। ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਤੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ। ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ
ਕੀ ਪੈਸੀ। ਕਉ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੮॥ ੫॥ ੩੪॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਹਿਸਿਓ ਜੁਰੈ ਤਸ ਭੁਕੋ ਮੀਤਾ। ਹਰਿ ਸਿਓ ਜੁਰੈ ਤਨਿਤ ਚਲੁ ਚੀਤਾ। ਹਰਿ ਸਿਓ ਜੁਰੈ ਨਵਿਅ ਪੈਕਾ ਤਾ
ਹਿਸਿਓ ਜੁਰੈ ਤੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਰੋਸਨ ਮੇਰੇ ਤੁਹਿ ਸਿਓ ਜੋਗਾ। ਕਜਿ ਤੁਤੈ ਨਾਹੀ ਤੋਗਾ॥ ੧॥
ਹਉ ਵੇਡੇ ਵੇਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦਾਗਾ। ਕਉ ਕਜਿ ਨਾਹੀ ਗਵਾਰਾ। ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਭੁਲੁ ਸੁਦਹੀ॥

ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਖਿਨਮਹਿਓਧਰਤਿ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਮਜਨਜਾਕੈਸੁਦਿਨਾਮਾਕੋਟਿਪੁਜਾਜਾਕੈਓਧਿ
 ਨਾਕੋਟਿਪੁੰਨਸੁਦਿਹਰਿਕੀਥਾਣੀ॥ ਕੋਟਿਛਲਾਗੁਰੇਥਿਧਿਜਾਣੀ॥ ੩॥ ਮਨਅਪੁਨੇਮਹਿ
 ਰਿਛਿਰਿਚੇਤਾਥਿਨਸਿਜਾਤਿਮਾਏਅਕੋਏਤਾ॥ ਹਰਿਅਥਿਨਾਸੀਤੁਮਰੈਸੰਗਿਮਨਮੇਰੇਰਚੁ
 ਮਕੈਰੰਗਿ॥ ੪॥ ਜਾਕੈਕਾਮਿਓਤਰੈਸਰੁਭੁਖਾਜਾਕੈਕਾਮਿਨਜੋਤਿਦੁਤਾਜਾਕੈਕਾਮਿਤੋ
 ਵਡਗਮਰੁ॥ ਜਾਕੈਕਾਮਿਓਵਤਿਤੁਅਮਰੁ॥ ੫॥ ਜਾਕੈਚਾਕਰਕਓਨਹੀਡਨਾ॥ ਜਾਕੈਚਾਕਰ
 ਓਨਹੀਥਾਨਾ॥ ਜਾਕੈਦਛਤਰਿਪੁਛੈਨਲੇਖਾ॥ ਤਾਕੀਚਾਕਰੀਕਰਹੁਥਿਸੇਖਾ॥ ੬॥ ਜਾਕੈਓਨ
 ਹੀਕਾਹੁਥਾਤਾ॥ ਏਕਹਿਅਪਿਅਨੇਕਤਭਾਤਿ॥ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਓਇਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ ਮਨਮੇ
 ਰਿਤਾਕੀਘਾਲਾ॥ ੭॥ ਨਾਕੋਚਤੁਰੁਨਾਹੀਕੋਮੁੜਾ॥ ਨਾਕੋਹੀਦੁਨਾਹੀਕੋਸੁਰਾ॥ ਜਿਤੁਕੋਲਾਇ
 ਤਿਤਹੀਲਾਗਾ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਨਨਕਜਿਸੁਭਾਗਾ॥ ੮॥ ੬॥ ੩੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਅਰਜਾਰੀ॥ ਤਿਓਜੀਵਤਿਸਾਕਤਨਾਮੁਥਿਸਾਰੀ॥ ੧॥
 ਏਕਨਿਮਖਜੈਸਿਮਰਨਮਹਿਜੀਆ॥ ਕੋਟਿਦਿਨਸਲਾਖਸਦਾਥਿਰੁਬੀਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁਸਿ
 ਰਨਧਿਗੁਕਰਮਕਰਾਸਾ॥ ਕਾਗਥਤਨਥਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਭਏਕੁਕਰਕਾ
 ਸਾਕਤਬੇਸੁਆਪੁਤਨਿਨਾਮਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸੀਕਛਤਾਰਾ॥ ਬੋਲਹਿਕੁਰੁਸਕਤੁ
 ਖੁਕਾਰਾ॥ ੪॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਗਰਧਭੁਕੀਨਿਅਈ॥ ਸਕਤਥਨਭਰਿਸਟਛਿਰਾਹੀ॥ ੫॥ ਬਿ
 ਨੁਕਛਤਰਕਾਇਆ॥ ਸਾਕਤਲੋਭੀਥੰਧੁਨਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਹੈਅਤਮਘਾਤੀ
 ਸਾਕਤਨੀਚਤਿਸੁਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ ੭॥ ਜਿਸੁਭਾਇਅਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇ
 ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ ੮॥ ੭॥ ੩੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰਕੈਥਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀਪੈਜਰਖਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈਥਚਨਿ
 ਧਿਅਏਓਮੋਹਿਨਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੋਹਿਮਿਲਿਆਥਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੈਥਚਨਿਸੁਦਿ
 ਸਨਵਖਾਣੀ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਰੀਥਾਣੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈਥਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਅਪੁ
 ਗੁਰਕੀਦਇਆਤੇਮੇਰਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈਥਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਭਰਮੁ॥ ਗੁਰਕੈਥਚਨਿ
 ਪੇਖਿਓਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ॥ ੪॥ ਗੁਰਕੈਥਚਨਿਕੀਨੋਰਾਜੁਜੋਗੁ॥ ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਤਰਿਆਸਭੁਓਏ॥
 ੫॥ ਗੁਰਕੈਥਚਨਿਮੇਰੇਕਾਜਸਿਧਿ॥ ਗੁਰਕੈਥਚਨਿਪਾਇਆਨਾਉਨਿਧਿ॥ ੬॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿ

ਨੁਸਿਮਰ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਗਊੜੀਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੫

॥ प्रवरनप्रवरधुन

ਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾਗੁ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਕਤਨ ਨਕ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਦੁ ਚਰਿ
 ॥ ਸਰਬ ਸੁਨਾ ਮੁਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ੪੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਮਥੁ
 ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਪਾਰੀਆ ਸੇਈ ਤੋਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਾਰੀ
 ਆਤਰਿ ਵਾਰੀਆ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਛਰਾਉ ਬਹੁ ਤੁਭੈ ਹਾਰੀਆ ਮੈਤ ਕੀ ਚਿਟ ਸੰਤਾਪੇ
 ਤਉ ਭਾਰੀਆ ॥ ੨ ॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੁਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰਨਿ ਦਿਨਿ ਦਿਲਾ ਗਉਪਾ
 ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ਮੈਕੀ ਏਮਿ ਤੁ ਅਨੇਕ ਇਕ ਸੁਭਲਿ ਹਾਰੀਆ ॥ ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸੀ ਨਹੀ
 ਤਰਿ ਪੂਰਭੰਡਾਰੀਆ ॥ ੪ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀ ਐਨਾ ਉਸੁਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ਮੈ ਆਤੀ ਚਿਤਿ ਤੁਹਾਰੀ
 ਨਕ ਬਲਿ ਹਾਰੀਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾਛਿ ਓਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹੁ ਪਾਰੀਆ ਮੈ ਜੀਤਿ ਓਜਨ ਮੁਖ
 ਰੁਥੁ ਰਿਨ ਹਾਰੀਆ ॥ ੬ ॥ ਮੈ ਪਾਇ ਓਸਰ ਬਨਿ ਪਾਨੁ ਅਕ ਥੁਕ ਬਾਰੀਆ ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਸੋਭਵੈ
 ਬਾਤਲੁ ਛਾਰੀਆ ॥ ੭ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਲਪਾਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੀ
 ਕ ਤਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ੧੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਨਾਗਇ ਲਹਿਰੀ ਗਰੀਬ
 ॥ ਜਪਿ ਜਿਤ ਵਾਤਰਿ ਏਕ ਸੰਗੋ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਤਉ ਮੈ ਗੁਰਗਿਆਨ ਭਯੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰਿ ਕਰਮ
 ਲਿਖਿ ਓ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨਗਇ ਓ ॥ ਸਾਕਤੁ ਮੁੜੁ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਸ
 ਰਵਿ ਰਹਿ ਓ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਹਿ ਓ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਸੰਤ ਨਕ ਰਿਨ ਮੋਨ ਮੋ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਵਿ
 ਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥ ੪ ॥ ਨੈਨ ਅਲੋ ਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥ ਤਿਰਦੈ ਗਵਤੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ
 ਜੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿ ਓ ॥ ੬ ॥ ਦੁਖੁ ਅੰਧੇ ਰਾਘ ਰਤੇ ਮਿਟਿ ਓ ॥ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਰਹਿ
 ਦੀਪ ਬਲਿ ਓ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿ ਓ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿ ਓ ॥ ੮ ॥
 ੧੩ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥ ਮੈ ਰੈ ਮਨਿ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲ ਤੇਜਲ ਤੇ ਤੰਓ ਕਿ ਅਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇ ਓ ॥ ੧ ॥ ਅਗਿਆਨੁ
 ਧੇਰੀ ਮਟਿ ਗਇ ਅਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਪਾਵ ਕੁਸਾਗਰੁ ਗਤ ਰੋਚਰਿ ਸੰਤ ਨਾਵ
 ਇ ਓ ॥ ੩ ॥ ਨਾਹ ਮਕਰਮਨ ਪਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਤਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇ ਓ ॥ ੪ ॥ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜ
 ਭਗਤਿ ਵਡੁ ਤਰਿਨਾਇ ਓ ॥ ੫ ॥ ਅਨਾਥ ਤਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮਿ ॥ ਬਸੰਤ ਓਟਾਇ ਓ ॥ ੬ ॥ ਜਿ
 ਗੁਨੀ ਆਰੋਕੀ ਬਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਤਰਿ ਰਾਇ ਓ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕੁਦੁ ਅਰੈ ਓ ॥
 ॥ ੭ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਗੰਗਾ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿ ਅਕੇ ਭੋਗਾਇਨ ਸੰ

੨॥੧੩॥੧੩

ਭੇਅੰਧਨ ਜਾਨੀ॥੧॥ ਹਉ ਸੰਚਉ ਤਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਤਾਨੀ॥ ਗਤਾਉ॥ ਹਉ ਸੁਰਾਖ
ਘਨੁ ਉਕੋਨਾ ਤੀਸੁ ਤਿਸਮਾਨੀ॥੨॥ ਜੇ ਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਤਿ ਤੋਇ ਗੁਮਾਨੀ
੩॥ ਜਿਉ ਭੁਲਾਈ ਭਯੋ ਧਰੁ ਧਿਕਾ ਮਹਤਿ ਅਨਤੀ ਬਿਸਾਗੀ॥੪॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧ ਪਸ
ਖੇ ਭੇਤਿ ਨ ਤੁਕਉ ਸੰਪਾਨੀ॥੫॥ ਜਿ ਤੁਲਾ ਗੋਮਨੁ ਥਾਸ ਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥੬॥ ਅੰ
ਧੁ ਸੁਚਿਕਰ ਮਕਰਿ ਇਤ ਬੰਧਨ ਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾ

ਨੀ॥੮॥੧੫॥੧੮॥੮॥੨॥੪੪॥
੪॥੧੫॥੧੮॥੮॥੨॥੪੪॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੧

ਮੁੰਧੈ ਗੋਇ ਦੁਹਲਾੜੀ

ਅਜੀਓ ਨੀਦਨ ਆਵੈ॥ ਸਾਧਨ ਦੁਬਲੀ ਆਜੀਓ ਪਿਰ ਕੈ ਹਵੈ॥ ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਤਾਵੈ
ਕੈ ਨੈਲੀ ਦੇਖਾਈ॥ ਸੀਗਾਰ ਮਿਠਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਫੁਟੁ ਕਿਭੈ ਨ ਲੇਖਾਈ॥ ਮੈਮਤ ਜੇ ਬਨਿ ਗਰਬਿ
ਗਲੀ ਦੁਬਲੀ ਨ ਆਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦਨ ਆਵੈ॥੧॥
ਮੁੰਧੀ ਮਾਨੜੀ ਆਜੀਓ ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ॥ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਗੀ ਬਿਨੁ ਉਰਧਾਰੇ॥ ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ
ਦੁਨਾ ਤੀਘੁ ਦੁਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਆ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾ ਤੀਘੁ ਸਤਿਸਾਚਿ ਸੁਤਲੀ ਆ॥ ਸ
ਹਾਨਿ ਸਜਨ ਸੇਭੈ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹੁ ਜਾਇ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾਧਨ ਨਾਮ ਸਤਿਸ
ਮਈ ਆ॥੨॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਤੋਤ ਮਪਿਰੁ ਗਵੇਤਾ॥ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉ ਗੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ
ਨੇਤਾ॥ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇ ਆਮਨੁ ਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਈ ਆ॥ ਨਿਕਸਿਜਾ ਤਉ ਰਹੈ ਅਸ
ਕਿਉ ਜੀਮ ਸਾਚਿ ਪਛਾਣਿ ਆ॥ ਸਾਚ ਕੀ ਪਤਿ ਸਦਾ ਨ ਵਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਤੁ ਨ ਵੇਲਓ॥ ਨਾਨਕ ਨ
ਗੀ ਸਤਿਸਾਚੀ ਮਲਾਹੁ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਤੋ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਜੀਉ ਤਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇ
ਆ॥ ਮਿਲਿ ਵਰੁਨਾਗੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਆ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੀਮ ਰਤ ਸੀ ਮੁੰਧਾ ਮਨਿ ਭੀਮਾ ਤਥੀ
ਨਾਨਕ ਸੇਦੁ ਸਟਵਿ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਭ॥ ਕਰ ਜੋਤਿ ਸਾਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨ ਤੀਰੋਇ ਦਿ
ਗੁਜਿਓ ਨੀ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਤਿ ਰਲੀ ਆਇ ਛਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀ ਆ॥੪॥੧॥

ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੧

ਸੁਨਿਨਾਤ ਪੂਰੁ ਜੀਉ ਏਕਲਾੜੀ ਬਨ ਮਾਏ॥ ਕਿ

ਉਧੀਰੈਗੀਨਾਤ ਬਿਨਾਪੁਭਵੇਪਰਵਾਹੇਯਨਨਾਤਥਾਤੁਰਤਿਨਸਾਕੈਬਿਖਮਰੈਦਿਘਲੇਕੀ
 ਨਾਨਤੀਦਥਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁਭਾਵੈਸੁਣਿਥੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆਥਾਤੁਪਿਆਰੇਕੋਇਨਸਾਹੇਏਕਲਾਜੀ
 ਰਲਾਏਯਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅਜੀਜੀ
 ਉਕਵਲੁਮਿਲਾਵੈ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਿਮਿਲੀਜੀਉਸਥਦਿਸੁਤਾਵੈ॥ਸਥਦੇਸੁਤਾਵੈਤਪਤਿਪਾਵੈਦੇ
 ਪਕਦੇਤਉਜਾਗੈ॥ਸੁਣਿਸਖੀਸੇਤਲੀਸਾਚਿਸੁਤਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀ
 ਪਿਰਿਰਾਵੀਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਤਾਪਿਰੁਗਵੇਜਾਤਿਸਕੈਮਨਿਭਾਈ
 ੨॥ਸਾਇਅਮੋਤਲੀਨੀਘਰੀਆਜੀਉਕੁਜਿਮੁਠੀਕੁਜਿਅਰੇ॥ਕਿਉਖੁਲੈਗਲਜੇਵਜੀ
 ਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਸਥਦਿਵੀਚਾਰੇਤਿਸਹੀਕਾਸੇਤਵੈ
 ਨਦਾਨਅਨੇਕਨਾਵਲਕਿਉਅੰਤਰਮਲੁਧੋਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈਹਰਿਨਿਗਹਿ
 ਥੇਥਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਚਘਰੁਸਥਦਿਸਿਵਾਪੈਦੁਬਿਧਾਮਤਲੁਕਿਜਾਵੈ॥੩॥ਤੇਰਾ
 ਮੁਸਚਾਜੀਉਸਥਦੁਸਚਾਵੀਚਾਰੇ॥ਤੇਰਾਮਤਲੁਸਚਾਜੀਉਨਾਮੁਸਚਾਵਾਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕ
 ਵਾਪਾਰੁਮੀਠਾਭਗਤਿਲਾਜਾਅਨਦਿਨੋ॥ਤਿਸੁਥਾਤੁਵਖਰੁਕੋਇਨਸੁਣੈਨਾਮੁਲੇਵਖਰੁ
 ਨੁਖਿਨੋ॥ਪਗਖਿਲੇਖਾਨਦਰਿਸਾਚੀਕਰੀਮਪੁਰੈਪਾਇਅਯਾਨਾਨਕਨਾਮੁਮਤਰਸੁਮੀ
 ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਪਾਇਅਯਾ॥੪॥੨॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਗਉੜੀਛੰਤਮਤਲਾ ੩ ਪੁਰਬੀ ਸਾਧਨਬਿਨੁਉਕ
 ਰਜੀਉਤਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥ਬਿਨੁਪਲੁਰਤਿਨਸਕੈਜੀਉਬਿਨੁਤਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿ
 ਰੇਗਤਿਨਸਕੈਗੁਰਬਿਨੁਮਤਲੁਨਪਾਈਐ॥ਜੋਗੁਰੁਕਤੈਸੋਈਪਰੁਕੀਜੈਤਿਸਨਾਅ
 ਨਿਭੁਭਾਈਐ॥ਤਰਿਸਾਚਾਸੋਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬਿਨੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਨਪਾਏ
 ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਜਿਸਨੋਅਪੀਮਿਲਾਏ॥੧॥ਧਨਰੋਣਿਸੁਤਲਜੀਏ
 ਤਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਉਕਰੇਜੀਉਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਵਿਚਹੁ
 ਪੁਗਵਾਏਤਰਿਗੁਣਗਾਏਅਨਦਿਨੁਲਗਾਭਯਾ॥ਸੁਣਿਸਖੀਸੇਤਲੀਜੀਅਕੀਮੇਲੀ
 ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਮਾਥਾ॥ਤਰਿਗੁਣਸਾਰੀਤਕੰਤਪਿਆਰੀਨਾਮੇਧਰੀਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕ

ਸਾਧਨੁ ਸੋ ਤਗਾਇ ਜਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮੀ ਪਿਆਰੇ॥

ਐਯਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਾਏ ਸੁਖ ਦਾਤ ਆਪੀ ਮਿਲਿ ਆਪ ਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਰਗ ਵਿ
 ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਚੰਤ ਮਹਲਾ ੩
 ਕਾ ਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਲੀ ਆ ਜੀਉ ਦੁਬਿਧਾ
 ਤ ਜਿਸ ਮਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਸਤਿ ਸਮਾਏ ਕਾ ਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਕੁਜਿ
 ਸਤਿ ਭੁਰਿ ਆਗਲ ਤਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਤਿ ਜਪੁ ਨਿਓ ਪੈ ਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ
 ਲੁਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਣਿ ਪਿਰਤਿ ਪਿਅਰੀ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਾ ਮਣਿ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਆ
 ਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਅਰੇ ਗੈਰੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰਤ ਰਿਓ ਰਿਧਾਰੇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਓ ਰਿਧਾਰੇ ਮਿਲੀ
 ਪਿਅਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅੰਤ ਰਿ ਮਹਲਾ ਪਿਰੁ ਰਵੇ ਕਾ ਮਣਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਮੁਖੀ ਆਦਿ ਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋ ਤਗਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਪਿ
 ॥ ੨ ॥ ਆਵੁ ਦੁਇ ਆਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਅਤਿ ਪਿਅਰੇ ॥ ਕਾ ਮਣਿ ਬਿਨੁ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਥਿ
 ਸੀਂ ਗਾਰੇ ॥ ਸਚਿ ਸਥਿ ਸੀਂ ਗਾਰੇ ॥ ਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰ ਜਸ ਵਾਰੇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸ
 ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਾ ਮਣਿ ਆਪੀ ਸੋ ਤਿ ਸੰਤਾਪੀ ਕਿ ਸੁਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ
 ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਠੁ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਅਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮੁੰਧ ਏ ਆਇ ਰੋਲੀ ਨਿਗੁਲੀ
 ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀ ਐ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਣੁ ਰਾਗਾ ਅਵਗਣ
 ਬਖਸਣੁ ਰਾਗਾ ਕਾ ਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਅਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੈ ਏ ਭਗਤੀ
 ਏ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਏਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਦਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਤਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਆਸਾਧ ਨਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਚੰਤ ਮਹਲਾ

ਲਾ ੩ ਮਾਇ ਆਸੁ ਸਥਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿ ਆ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਬੋਲਿ ਬਾਜੀਉ ਸਥ ਦੁਖੇ ਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥ ਸਥ ਦੁਖੇ ਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਅਖੀ
 ਘਾਏ ਇਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੈ ਜੀਵਤਿ ਅੰਏ ਉਮਰੀ ਐ
 ਖਿਨ ਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਿ ਲਵਿ ਖਕਾਟੇ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਗੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਸਤਾਰ ਕਰ
 ਨ ਭਏ ਮਨੁ ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਣਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨੀਜਾ ਲੀ ॥
 ਤਪਿ ਤਾਸੁ ਤਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਅਰੇ ਜੀਉ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਈ ॥ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਈ ਗਤਿ

ਜੇ ਅਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾ ਸੀ ਉਥੇ ਗੁਰਵੀ ਚਾਹੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੇਗਾ ਮਨੁ ਵਖਾਣੈ ਅਪਿਤਰੈ ਕੁਲਤਾਹੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿ
ਐਗੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋਥਿ ਰੁਨਾ ਤੀ ਜੀਉ ਥਾ ਜੀ ਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ
ਗੁਰਮਨੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰਮਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈ ਐਸੇ ਵਾਸੁਰ
ਭਗਤਿ ਏਤਸਾ ਚੀਵਿ ਚਤੁਰਾ ਪੁਗਵਾਈ ਐਸੇ ॥ ੩ ॥ ਮਮਤਿ ਤੀਲ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਅਪੇਸਤਿ ਗੁਰ
ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਦਿ ਸੁਤਾ ਵੇ ਅਨਦਿ ਨੁਤਰਿ ਗੁਲਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ਅਪਿਕਰ
ਏ ਕੇ ਅਪਿ ਜੀਉ ਅਪੇਸਥਦਿ ਸਵਾਹੇ ॥ ਅਪੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਿਸਥਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ
ਪਿਐਗੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਐਰੇ ਤਰਿ ਅਪਿਸਵਾਰੇ ਅਪੇਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪੇਦਾਨਾ ਅਪੇ
ਬੀਨਾ ਅਪੇਸੇ ਵਕਾਏ ॥ ਅਪੇਗੁਲ ਦਾਤਾ ਅਵਗਲ ਕਾਟੇ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਥ
ਲੀਤੀ ਸਚੇ ਵਿਟੁ ਅਪੇਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੩
ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਮੰਦੁ ਤੁਧੁ ਰਿਨ ਜਾਤਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਪਰਿਥੈ
ਭਿਅਰਿ ਪਾਏ ॥ ਪਰਿਥੈ ਭਿਅਤਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸਨੇ ਅਪਿਕਰਾਏ ॥ ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ ਜੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਜੰ
ਦਾ ਚਿਤਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮਨਾਮ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਜੀਉ ਅਨਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ ॥ ਸਦਾ ਤਰਿਕਾ
ਨੁ ਪਾਏ ਜਾਤਰਿ ਭਾਏ ਗੁਰਮਨਾਮ ਸਥਦਿ ਸੁਤਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾ
ਏ ॥ ਨਾਮੋ ਉਪਜੈ ਨਾਮੋ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੋ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈ ਐਸੇ ਅਪੇਲਾਏ
ਏ ॥ ੨ ॥ ਏਹ ਵਿਛਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਪਨਛੋ ਡਿਪਰਦੇ ਸਿਸਿ ਪਾਏ ॥ ਦੁਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖ
ਨਪਾਏ ਭਿਪਿਰਾ ਜੀਉ ਬਿਖਿਅਲੇ ਭਿਲੁ ਭਾਏ ॥ ਬਿਖਿਅਲੇ ਭਿਲੁ ਭਾਏ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਏ
ਰੁਕਿ ਰੁਕਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਚਾਕਰੀ ਵਿਛਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਪਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਾ
ਏ ਅਥੰ ਪਨਟਿ ਕੈ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਏ ਅਕਾਦੁ ਖੁਤਦੇ ਚੁਕੈ ਜਾਗੁਰ
ਸਥਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸਥਦੁ ਮਨਿ ਨਵਸਾਏ ॥ ਮਾਏ
ਅਕਾਦੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਤਰਿ ਮਾਰਗੁ ਬਿਓਪਾਏ ॥ ਬਿਓਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁ

ਪ੍ਰਿਅਪੁਗਣਾਏ। ਤਰਿਕੇਚਾਕਰਸਦਾਸੁਤੇਲੇਗੁਰਚਰਦੀਚਿਤੁਲਾਏ। ਜਿਸਨੇਤਰਿਜੀਉਕੇ
ਕਿਰਪਾਸਦਾਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਜਗਿਲਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਥੁਏ।
੪॥੫॥ ੭॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗਊਜੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਤਲਾ ੫

ਮੇਰੈਮਨਿਬੈਰਗੁਭੀ

ਅਜੀਉਕਿਉਦੇਖਾਪੁਰਦਾਤੇ। ਮੇਰੈਮੀਤਸਖਾਤਰਿਜੀਉਗੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ। ਪੁਰਖੋਬਿ
ਤਾਏਕੁਸੀਧਰੁਕਿਉਮਿਲਤੁਏਉਭੀਦੀਆ। ਕਰਕਰਤਿਸੇਵਾਸੀਸੁਚਰਦੀਮਨਿਆ
ਦਰਸਨਿਮਾਣੀਆ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਘਜੀਵਿਸਰੈਪਲਾਮੂਰਤੁਦਿਨੁਰਾਤੇ। ਨਾਨਕਸਚੈ
ਉਪਿਆਸੇਕਿਉਮਿਲੀਐਪੁਰਦਾਤੇ॥੧॥ ਇਕਬਿਨਉਕਰਉਜੀਉਸੁਦਿਕੰਤਪਿਆਰੇ।
ਮਨੁਤਨੁਮੋਤਿਲੀਅਜੀਉਦੇਖਿਚਲਤਤੁਮਾਰੇ। ਚਲਤਤੁਮਾਰੇਦੇਖਿਮੋਹੀਉਦਾਸਧਨਕਿ
ਉਧੀਰਏ। ਗੁਣਵੰਤਨਾਤਦਇਆਲੁਬਾਲਾਸਰਬਗੁਣਭਰਪੂਰਏ। ਪਿਰਦੇਸੁਨਾਤਿਸੁਖ
ਦਾਤੇਉਭਿਏਜੀਭਰਿਆਰੇ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੁਘਰਿਆਵਤੁਨਾਤਪਿਆ
ਰੇ॥੨॥ ਤਉਮਨੁਅਰਪੀਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਅਰਪੀਸਭਿਦੇਸਾ। ਤਉਸਿਰੁਅਰਪੀਤਿਸੁਮੀਤ
ਪਿਆਰੇਜੇਪੁਰਦੇਇਸੰਦੇਸਾ। ਅਰਪਿਆਤਸੀਸੁਸੁਥਾਨਿਗੁਰਪਤਿਸੰਗਿਪੁਰਦਿਖਾਇ
। ਬਿਨਮਾਤਿਸਗਲਾਦੁਖਮਿਟਿਅਮਨੁਚਿੰਦਿਆਪਾਇਆ। ਦਿਨੁਰੈਦਿਰਲੀਅਕੰ
ਮਦਿਮਿਟੇਸਗਲਾਏਦੇਸਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੰਤੁਮਿਲਿਅਲੋੜਤੇਤਮਜੈਸਾ॥੩॥ ਮੇ
ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਅਜੀਉਵਜੀਵਾਧਾਈ। ਘਰਿਲਾਲੁਆਇਅਪਿਆਰਾਸਭਤਿਖਾਥੁਏ
। ਮਿਲਿਅਤਲਾਲੁਗੁਲਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸਖੀਮੰਗਲਗਾਇਆ। ਸਭਮੀਤਬੰਧਪਰਖੁਓ
ਜਿਅਦੁਤਥਾਉਗਵਾਇਆ। ਅਨਤਵਾਜੇਵਜਤਿਘਰਮਤਿਪਿਰਸੰਗਿਸੇਜਵਿਛਾਈ
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਤਜਿਰੈਤਰਿਮਿਲਿਅਕੰਤੁਸੁਖਦਾਈ॥੪॥੧॥ ੮॥

ਗਊਜੀਛੰਤਮਤਲਾ ੫

ਮੋਹਨਤੇਰਉਚੇਮੰਦਰਮਤਲਅਪ

ਗਾਮੋਹਨਤੇਰੋਸੋਨਿਦੁਆਰਜੀਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾਧਰਮਸਾਲਾਪਾਰਦੈ
ਅਰਠਾਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤਨੁਗਾਵੇ। ਜਤਸਾਧਸੰਤਇਕਤ੍ਰੋਵਤਿਤਤਾਤੁਏਹਿ
ਆਵੇਤਾ। ਕਰਿਦਇਅਮਇਆਦਇਆਲਸੁਆਮੀਤੋਤੁਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਰਾਬਿਨ

ਅਨੰਕਦਰਸਪਿਅਸੋਮਿਲਿਦਰਸਨਸੁਖਸਾਰਾ ॥ ੧॥ ਮੋਹਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਚ
ਧੀਰਲੀਮੋਹਨਤੁੰਮਨਤਿਏਕੁਜੀ ਅਵਰਸਭਗਲੀਮਾਨਤਿਤਏਕੁਅਲਖੁਠ
ਕੁੰਜਿਨਤਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆਤੁਪੁਥਚਨਿਗੁਰਕੈਵਸਿਕੀਅਅਦਿਪੁਰਖੁਬਨਵਾ
ਰੀਆਤੁੰਅਪਿਚਲਿਅਅਪਿਰਤਿਅਅਪਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆਥਿਨਵੰਤਿਨਨ
ਕੈਜਗਦੁਸਭਸੇਵਕਸਗਨਿਤੁਮਾਰੀਆ ॥ ੨॥ ਮੋਹਨਤੁਪੁਸਤਸੰਗਤਿਪਿਅਵੈ
ਦਰਸਪਿਅਨਾਮੋਹਨਜਮੁਨੇਜਿਨਅਵੈਤੁਪੁਜਪਤਿਨਿਦਾਨਾਜਮਕਾਲੁਤਿਨ
ਕਉਲਗੋਨਾਤੀਜੋਇਕਮਨਿਪਿਅਵੈਤਾਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਜਿਤੁਪੁਅਰਾਪਤਿਸੇ
ਸਭੇਠਲਪਾਵੈਤਾਮਲਮੁਤਮੁਕੁਜਿਮੁਗਧੋਤੇਸਿਦੇਖਿਦਰਸੁਸੁਗਿਅਨਾਥਿ
ਵੰਤਿਨਨਕਰਾਜੁਨਿਤਚਲੁਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩॥ ਮੋਹਨਤੁੰਸੁਫਲੁਫਲਿਅ
ਸਲੁਪਰਵਾਰੇਮੋਹਨਪੁਤ੍ਰਮੀਤਭਾਈਕੁਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇਤਾਰਿਅਜਤਾਨੁਲਤਿ
ਅਅਭਿਮਾਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਅਯਾਜਿਨੀਤੁਪਨੇਪੰਨੁਕਤਿਅਤਿਨਜਮੁਨੇਜਿਨ
ਅਇਅੰਧਾਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਤੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇਥਿਨਵੰਤਿਨਨ
ਕਟੇਕਰਾਖੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਿਅਸੰਸਾਰੇ ॥ ੪॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀਏਤਮ

੨੫ ਸਲੋਕੁ ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁਨਤਪੁਨਤਥਲਿਤਾਰਾ ॥
ਨਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਪਾਵਕੋਤਿਨਕਿਲਾਢਿਖਦਾਨਤਾਰਾ ॥ ੧॥ ਏਤੁ ॥ ਜਪਿਮ
ਨਤੁੰਗਮਨਾਰਾਇਣੁਗੋਵਿੰਦਾਰਿਮਧੋਧਿਅਇਮਨਾਮੁਰਾਰਿਮੁਕੰਦੇਕਟੀਐਕਾ
ਲਦੁਖੁਠਧੋਦੁਖਤਰਣਦੀਨਸਰਣਸ੍ਰੀਧਰਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜਮ
ਖੰਭੁਥਿਖੜਾਅਗਨਿਸਾਗਰੁਨਿਮਖਸਿਮਰਤਸਾਧੀਐ ॥ ਕਲਿਮਲਤਤਤਸੁਪੁਕ
ਤਦੀਨਸੁਗੋਇਅਰਾਧੋਥਿਨਵੰਤਿਨਨਕਕਰਤੁਕਿਰਪਾਰੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਮਧੋ ॥ ੧॥
ਸਿਮਰਿਮਨਾਦਮੋਦਰੁਦੁਖਤਰੁਭੈਭੰਜਨਤਰਿਰਾਇਅਯਾਸ੍ਰੀਗੋਦਇਅਲਾਮਨੇਤੁ
ਭਗਤਿਵਲੁਭਿਰਦਾਇਅਯਾਭਗਤਿਵਲਪੁਰਖਪੁਰਨਮਨਤਿਚਿੰਦਿਅਪਾਈਐ ॥
ਰਮਅੰਧੁਪਤੇਭੁਧਰੈਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ ॥ ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਥਮੁਨਿਜਨਗੁਣ
ਅਨਿਭਗਤੀਗਾਇਅਯਾਥਿਨਵੰਤਿਨਨਕਕਰਤੁਕਿਰਪਾਰੋਪਾਲਤਮਤਰਿਰਾਇਅਯਾ ॥ ੨॥

ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾਜਿ ਨਿਧਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਖ
 ਮੀਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀ ਅਦਾਤ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ
 ਸਰਦਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹੁ ਨੁ ਸਰਬ ਦੇਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੇਖ ਬਿਨਸਿ ਜਿ
 ਪਤਨਾ ਮੁਖੁ ਰਾਗੀ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲਾ ਪਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਦਇਆਲਾ ॥ ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵ ਨਾ
 ਉਏ ਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾਦਇਆਲਾ ਦਾਨਾ ਦਇਆਲੇ
 ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਕੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀ ਅਜ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁਖ ਸੰਨ ਦੇਵ
 ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਪਾਲਾ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਪੁੰਨੀ ਜਪਤ ਦੀਨ ਦੇ
 ਲਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਦਿ ਸਖੀ ਏਹਿ
 ਉਦਮੁਕਰੇ ਹਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ ਮਾਨੁਤਿ ਅਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹ
 ਸਾਧੁ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿ ਅਏ ਅਠਿਰਿ ਢੋਢਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥
 ਨਕ ਜਗਮਰਣ ਭੈ ਨ ਰਕਨਿ ਵਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਿ ਸਖੀ ਏਹਿ ਹਰਿ
 ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ ਮਤੰਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਤੇ ਹੀਤ ਗੋਵਿੰਦੀ
 ਗਾਈਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਿ ਭ੍ਰਮਨਾਸਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਅਠਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਇਛਕ ਗੀਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹੀ ਅਸਪੁਜਾਏ ॥ ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖ ਉਥਾਨ ਸਥਾਏ
 ਖੋਜਿ ਲਭਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ
 ਰਿਜਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵ ਭਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਤਿ ਪਾਏ
 ਮੋਹ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਤਿਲਿਆ ॥ ਸੁਦਿ ਸਖੀ ਏਹੇ ਮੋਹੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਮੈ ਅਪਨ ਜਾਇ
 ਭੁਮਿਲਿਆ ॥ ਭੁਮੁਖੇ ਇਥੈ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਾਇ ਅਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ
 ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੇਤਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀਥਾਵਨਅਖਰੀਮਤਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤ

ਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨਗੁਰਦੇਵਬੰਧੀ
 ਪਸੰਦਗਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਰਿਨਾਮੁਓਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਗਾਗੁਰਦੇਵਸੰਤਿਸਤਿਬੁ
 ਧਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪ
 ਰੰਗਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਤਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾ
 ਰੰਗੁਗੁਰਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਤਰਿਜਪਿਓਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਤਮਮੁਤਪ
 ਰੰਜਿਕੁਲਗਿਤਰਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਤਰਿਨਮਸਕਰ

੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਪਤਿਕੀਆਕਰਾਇਆਅਪਤਿਕਰੈਨੋਜੋਗਾਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਤਿਅ
 ਦੁਸਰੋਆਨਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਰੰਗਾਅਦਿਮਧਿ

ਅਤਿਨਿਰੰਕਾਰੰਗਾਅਪਤਿਸੁਨਅਪਤਿਸੁਖਾਸਨਾਅਪਤਿਸੁਨਤਾਪਹੀਜਾਸਨਾਅਪਨ
 ਆਪੁਅਪਤਿਓਪਾਇਓਆਪਤਿਬਾਪਅਪਤਿਮਾਇਓਆਪਤਿਸੁਖਮਅਪਤਿਅਸਥੁਲਾ
 ਨਾਨਕਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਮਨੁਤੇਇ

ਵਲਾਗੁਰਉ॥ ਸਲੋਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰਅਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕਾਏਕ
 ਏਕਬਖਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾਏ

ਕੀਸੁਤਿਪਰੋਵਨਤਾਰਾਭਿੰਨਭਿੰਨਏਗੁਣਬਿਸਥਾਰੰਗਾਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰਗਾਸੰਗਲ
 ਤਤਿਕਰਿਕਰਤਿਓਪਾਇਓਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਤੁਬਛਾਇਓਦੁਰੁਭਾਤਿਤੇਆਪਿਨਿਰਗਾਨ
 ਓਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੇਈਸਾਤਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਤਰਿਗਾਸਿ॥

ਨਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਤਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਓ
 ਰਤਿਪੁਰਖਤੇਭਿੰਨਨਕੋਓਸੋਓਸਰਨਿਪਰੈਜਿਤਪਾਯੰਗਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਯੰਗਾਸੰ
 ਤਨਗੁਨੀਕਿਓਥਿਅਪਤਾਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪ੍ਰਤਾਪ੍ਰਤਾਪ੍ਰਤਾਸੋਸਾਧੁਇਤਪਤੁਚਨਤਾਰਾਨਾ

ਕਤਕੈਸਦਬਥਿਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਨੁਪੰਨੁਕਤਾਪੁਕਰਤੇਮਾਇਆਮੋਤਸਭੁਕੁ
 ਗਾਨਾਵਿਧੁਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤਜਾਤਸਭੁਧੁਰਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧੁਰਿਪੁਨੀਤੇਤੇਰੇ

ਜਨੁ ਅਪਾਧਿਨਿ ਤੇਉ ਜਿਹ ਰੁਚੈ ਅਮਨੁ ਅਪਾਧਿਨੁ ਨ ਹੀ ਬਾਢਿ ਸੁਰਗਨ ਆਵਹਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧਰਜਗ ਚਰਿਅ ਪੰਥੇ ਕਹਾਥਿ ਆਪਹਿ ਤਾਹੁ ਜੋ ਏਕ ਢਾਢਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੁ
ਕੈ ਹੀ ਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭਨਾਮਾਨ ਨ ਕਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਬੋਲ
ਅਗੁਨਿ ਆਨ ਪਿਆਨ ਮਨ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਅਭੁਨ ਕੋਇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਨਿਅ
ਨੀਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛੰਡਾ ਛਿਅਨੁ ਨ ਹੀ ਮੁਖਿ ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ
ਸਤੁ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥ ਛਿਅਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਭੈ ॥ ਕਤੁ ਤਸੁ ਨ ਤਕਯੋ ਜੇ ਗੁਨ ਹੋਯੋ ॥ ਛਿਅ
ਨੀ ਰਤ ਅਗਿ ਅਦ੍ਰਿੜ ਜਾ ਕੈ ॥ ਓਸ ਨ ਸੀ ਤਸਮ ਸਭਿ ਸਭਤ ਕੈ ॥ ਛਿਅਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਚਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਚੋਗਾਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਭੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਗ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਘਾਜੁ ਗਮਤਿ ਏਕਹਿ ਕਉ ਅਇਆ ਜਨਮ ਤਮੋ ਹਿਓ ਮਿਹ ਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ
ਪਤ ਪਕਰਤੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਤੇ ॥ ਓਹੁ ਏ ਪਰੇ ਜੋ ਢੋਰਿ ਢੁਕਾਨਾ ਦੇਵਨੁ
ਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਪਾਰਤੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਏਤਉ ਤਨਾਨਕ ਤਿ ਸੁਬਿਸਰਾਨਾ ਹੀ
੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਤੁ ਕ੍ਰਿਮਿ ਬਿਨਾ ਸੁਕ੍ਰਿਮਿ ਅਗਿ ਅਭਿਨਨ ਕੋਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾ
ਤਿਸੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਉ ਜੀ ਅਬਤੁ ਗੁਰ ਵਾਸੋ ॥ ਮੋਹ ਮਰ
ਠ ਜੋ ਨਿਛਾਸੋ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੋ ॥ ਆਪਨ ਮੋਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੋ ॥ ਏਸ
ਕਯੁ ਕਤਉ ਭਯਾਇਆ ॥ ਜਾਤੁ ਤਰਉ ਬਿਖਮਾਇ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ
ਨੇਤਿ ਨਿਪੁ ਭਿਆਪਿ ਪਸੁ ਆਪਨ ਤਉ ਤਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ
ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਤਾਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਏਅੁ ਗੁਜਿ ਤੁਜਿ ਤੁ ਆਪਿ
ਇਓ ॥ ਸੋ ਸੋ ਇਓ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ਓਹੁ ਆਕਾ ਅੰਤੁ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਭੈ
ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਾਵਰਨ ਤਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਚਿ
ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮਰੰਗ ਬਿਖਸੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਮੈ ਸੋਗ
ਪਉੜੀ ॥ ਰੋਮਨ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਜਹ ਰਚਤੁ ਤਤੁ ਬੰਧਨ ਪਾਤਿ ॥ ਜਿਹ ਬਿਪਿਕਤੁ

ਗੈਰੈਸਾਕਤੋਭੁਕਮਾਹਿ। ਤਉਤਉਕਰੇਤਕੁਮਰਤਤਕੋਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਿਉਨਾ
ਜਿਉਤਉਭੁਕਮਥਿਕਾਗਾਥਾਧੇਜਮਕੀਜੇਵਹੀਮੀਠੀਮਾਇਅਰੰਗਾ। ਭੁਮਕੋਸੇਤਨਤ
ਤਉਸੋਪੁਤ੍ਰਸਦੁਸੰਗਾਲੇਖੈਗਣਤਨਢੂਟੀਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ। ਜਿਸਤਿਭੁਭੁਏਨਾਨਕ
ਭੁਕਮੁਕਿਨਿਰਮਲਭੁਧਿ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਤੁਟੇਥੰਧਨਜਾਸੁਕੋਤੋਅਸਾਧੁਸੰਗਾ। ਜੇਰਾ
ਭੋਗਏਕੈਨਾਨਕਗੁਜਰੰਗਾ॥ ੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰੰਗਤੁਇਅਮਨੁਅਪੁਨਾਤ
ਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਜਪੁਰਸਨਾ। ਰੋਦਰਗਤਕੋਤਨਕੋਭੁ। ਅਭੈਭੁਅਦਰੁਸੁਭਦੇਭੁ। ਭੁਅ
ਮਲੀਪਵਤਿਤੁਥਾਸਾ। ਜਨਮਮਰਨਨਤੋਇਬਿਨਾਸਾ। ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਓਪੁਰਿਜਾ
ਰਿਸੰਪੈਨਾਨਕਘਰਿਤਾਕੈ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ। ਲਾਲਚੁਭੁਭਿਕਾਰਸੇਤਥਿਅਪ
ਭੁਭੈਅਧਾਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੰਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਅਬੰਧਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਲਾਲਪਇਥਿਕੈਰਸਰਾਤਾ। ਅੰਤੁਧਿਮਾਇਅਮਦਮਾਤਾ। ਇਅਮਾਇਅਮਤਿਜਨਮਤਿ
ਮਰਨਾਜਿਉਜਿਉਤੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਰਨਾ। ਕੋਭੁਭੁਨਨਕੋਭੁਪੁਰਾ। ਕੋਭੁਸੁਘਰੁਨਕੋਭੁਮੁਰ
ਜਿਉਜਿਉਲਾਵਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ। ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਸਦਅਲਿਪਨਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ
ਲਾਲਪੁਲਾਗੋਬਿੰਦਪੁਰਗਤਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਤਾ। ਦੁਸਰਨਹੀਅਵਰੁਕੋਨਾਨਕਬੇਪਰਵਾਤਾ॥ ੧੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਤਕੈਲਵੈਨਕੋਭੁ। ਏਕਤਿਅਧਿਅਵਰਨਤੋਭੁ। ਤੋਵਨਤਾਰੁਤੋਤਸਦ
ਇਅਭਿਅਕਾਅੰਤੁਨਕਾਤੁਪਾਇਅਗਾਕੀਟਤਸਤਿਮਤਿਪੁਰਸਮਾਨੇ। ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਸਭ
ਭੁਜੇਨਾ। ਜਾਕਭੁਦੀਨੋਤਰਿਰਸੁਅਪਨਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਤਿਤਜਪਨਾ॥ ੧੩॥
ਸਲੋਕੁ। ਅਤਮਰਸੁਜਿਤਜਾਨਿਅਤਰਿਰੰਗਸਤੋਜਮਾਨੁ। ਨਾਨਕਪੰਨਿਪੰਨਿਪੰਨਿਜ
ਨਾਏਤੋਪਰਵਾਨੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਇਅਸਠਲਾਤਤੁਕੋਗਨੀਐ। ਜਾਸੁਰਸਨਾ
ਰਿਭਿਜਸੁਭਨੀਐ। ਅਇਬਸਤਿਸਾਧੁਕੈਸੰਗੇ। ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਅਵਤਿਰੰਗੇ। ਅਵਤ
ਜਨਨਮਤਿਗਤਾ। ਜਾਕਭੁਦਇਅਮਾਇਅਥਿਧਾਤਾ। ਏਕਤਿਅਵਨਠਿਰਿਜੋਨਿਨਅ
ਨਾਨਕਤਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਅ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ। ਘਾਸੁਜਪਤਮਨਿਤੋਇਅੰਨੰਦੁਥਿ
ਨੇਦੁਜਾਭੁਭੁ। ਦੁਖਦਰਦਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਭੈਨਾਨਕਨੀਮਸਮਾਭੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਾਕਭੁਦੁਰਮਤਿਦੇਭੁ। ਤਿਸਤਿਤਿਅਗਿਸੁਖਿਸਤੋਜਸੇਭੁ। ਘਾਘਾਜਾਇਪਰਤੁਸੰਤ

ਇਅ

ਸਰਨਾਜਿਤਾਸਰਇਆਭਵਜਲੁਤਰਨਾਘਘਾਜਨਮਿਨਅਵੈਸੋਊਏਕਨਮਲੇਮ
 ਤਿਪਰੋਊਘਘਾਜਨਮੁਨਹੀਐਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਾਨਾਨਕਤਿਤਸੁਖਪਾਇਆਜਾਕੈਤਿ
 ਰੈਏਕਾ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰੇਈਤਉਤਕੇਸੀਤਾ
 ਰਿਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਅਨਾਨਕਜਪੀਐਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਤ
 ਸੁਕਉਜੇਅੰਤਿਸਤਾਈਤੋਇਆਇਤਥਿਖਿਅਦਿਨਚਾਰਿਛਿਅਛਾਛਿਚਲਿਓਸਕੁਕੈ
 ਆਕੋਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਪੀਆਗਿਤਬਨਿਤਾਕਢੁਸੰਗਿਨਲੀਆਐਸੀਸੰਚਿਜੁਛਿ
 ਸਤਨਾਨੀ॥ ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਘਰਿਜਾਤੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਨਾਨਕ
 ਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਅਇਆ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਛਿ
 ਨੀਧਨਵੰਤਾਮਿਰਤਕਕੀਅਤਿਨਾਨਕਜਿਤਪ੍ਰੀਤਿਨੀਭਗਵੰਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਕਕਾਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰੋਇਛਿਅਤਾਪੁਰਕੁਕੁੰਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾਛਿਅਨਪਿਆਨੀ
 ਰਬਇਸਨਾਨੀ॥ ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿਆਨੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨੀਤੋਤਾਜੋ
 ਕੀਨੋਸੋਊਅਨੇਤਾਉਅਤੇਉਤਮੁਗਨਉਚੰਡਾਲਾਨਾਨਕਜਿਤਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ
 ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿਛੁਮੇਕਰਮਕਿਰਤੀਕੀਰੇਖਾਸੁਖਦੁਖਮੁਖ
 ਜੋਨਿਨਾਨਕਲਿਖਿਓਲੇਖਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਕਾਕਾਰਨਕਰਤਸੋਊਲਿਖਿਓਲੇਖਾ
 ਨਮੇਟਤਕੋਊਨੀਤੋਤਕਢੁਦੋਊਥਾਰਾਕਰਨੈਤਾਰੁਨਭੁਲਨਤਾਰਾਕਾਤੁਪੰਥੁਦਿਖੈ
 ਆਪੈ॥ ਕਾਤਉਦਿਆਨਕੁਮਤਪਛੁਤਾਪੈ॥ ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਤੀਕੀਨੋਜੋਜੋਦੀਨੋਸੁ
 ਨਕਲੀਨੋ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਰੇਟੁਟਿਨਜਾਤਿਭੰਡ
 ਤਰਿਤਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾਤਿਸੁਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖੁਨਾਕਉ
 ਤੀਤਿਸੁਸੰਮੁਖਕੈਪਾਤੀ॥ ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਗਤਿਓਭਾਵੈਤਤਤਤਜਾਤੀ॥ ਖਰਚੁਖਜਾਨਾਨਾ
 ਨੁਇਆਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿਧਿਮਾਗਰੀਬੀਅਨਦਸਤਜਪਤਰਤਿਗੁਣਤਾਸਾਭੇ
 ਲਤਿਬਿਗਸਤਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਤੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਤਵੇਨੇਰਾਮਨਾ
 ਗਿਤਿਮਾਲਾਖੇਦੁਨਦੁਖੁਨਡਾਨੁਤਿਤਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥ ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਉਦਿ
 ਪ੍ਰਗੀਤਿਨਾਪਰੀ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਤੁਮੈਨੇਮਾਤਿਸਰਪਰਚਲੈ

ਗੋਗਾ ਅਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿ

ਦਗੁਰਦੁਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤਾ ਕਤਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਤ ਕਾ ਬਿਲਾਮ ਨਕਰਿ ਤੋ ਮੀਤਾ ਨਤ ਬਾਕਿ

ਨਾਨਕੋ ਬਨੈ ਨਤ ਬਿਰਧੀ ਕਢੁ ਬੰਧੁ ਚਿਉ ਬੇਰਾਨਤ ਬੂਟੀ ਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਠੰਧੁ ਗਿਆਨਿ

ਐ ਨੀਚਤੁ ਰਖੇ ਬਿਰਾਜਨੁ ਨੀਇਤ ਠਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੁੜਤ ਤਾਲਪਟਾਇ ॥

ਕੁਪੁਸਾਇ ਸਿ ਮਤਰੈ ਜਾਤੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਾ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲਤ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਤਿ

ਗਗਾ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਘੋਖੇ ਸਾਸ ਤੁਥੇ ਦਸਤੁ ਆਨ ਨਕ ਬਤਉ ਕੋਇ ॥ ਆਇ

ਗਗਾ ਦੀਉਇ ਤੇਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਘਘਾ ਘਾਲੁ ਮਨ ਤਿਏਤ

ਕੁਪੁਸਾਇ ਸਗਨਾਤਿ ॥ ਨਤ ਹੋ ਆਨ ਹੋਵਨ ਜਤ ਕਤ ਚਿਤੀ ਸਮਾਤਿ ॥ ਘੁਲਾਤਿ ਤਉ ਮਨ ਜ

ਐ ਏਹਿ ਸਗਨਾ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਤਿ ਪੁਨਤ ਚਰਨਾ ॥ ਘਲਿ ਘਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਤਿ

ਬਿਨੁ ਰਿਭਗਤਿ ਕਤਾ ਬਿਤਿ ਪਾਵਤਿ ॥ ਘੋਲਿ ਮਤਾ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਤਰਿ

ਰਿਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫੁਲਿ ਘਾਲੇ ਸਭੁ ਦਿਵਸ ਸਾਸਨੁ ਬਢਨ

ਪਟਨਿ ਲੁਸਾਗਾ ਜੀਵਨ ਲੋਗਤਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਨਾਨਕ ਤਉ ਗਵਾਹ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਕੁਛ ਕੁਛ ਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਤ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜ ਨਮਤਿ ਮਗਤਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ

ਚੀਨਾ ॥ ਫਿ ਆਨ ਪਿਅਨਤਾ ਤੁਕਉ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਤ ਅਪਿਦਿ ਵਏ ॥ ਕੁਛ ਤੀ

ਕੁਛ ਨੀਕੋ ਉਛੁਟੈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰ ਛੁਟੈ ॥ ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਤ ਜੀਵਤ ਜਪਿ ਆਪਾ ਪੂਰ

ਤਭੇ ਨਾਨਕ ਨਤ ਛਪਿ ਆ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਉ ਚਰਣ ਗਥਿੰਦਉ ਪ

ਕੁਛ ਲਖਿ ਗੰਥਾ ॥ ਪੂਗ ਟਭੇ ਆਪਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਚਰਾਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਲਾਗਾ ॥ ਪਨਿ ਪਨਿ ਉਧਾਇ ਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤਿ

ਕੁਛ ਮਿਓ ਚੀ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ਚੀ ॥ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨ ਸਿਓ ਸਭ ਦੁਆ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੁਆ ॥ ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ ਏ ਕਦਿ ਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿ

ਏਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ॥ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐ

ਕਿਰਪਾ ਕਰਤੁ ਪੂਰਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾਛੇ ਤੇਰੇ ਦਾਸ

ਗਵੰਤਾ। ਭਾਗਿਸਿਆਨਪਥੁਚਤੁਰਾਈ। ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ। ਭਾਗੁਕੀਪੁਤ
 ਪਰਮਗਤਿਪਾਈ। ਨਾਨਕਜਾਕਓਸੰਤਸਤਾਈ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੇਰਜੁਲਮ
 ਫੁਲਤਿਘਨੇਕਾਚੀਦੇਤਥਿਕਾਗਾਅੰਥੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਭੁਟਾਰ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾਜਾਨੈਤਉਕਭੁਤੁਆਥਾਧਿਓਜਿਓਨਲਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੁਆਯਾਜਿਓ
 ਨੈਤਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ॥ ਅਗੈਠਾਕੁਰਿਤਿਨੁਤੀਮਾਨੀ॥ ਜਉਜਾਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ
 ਅਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਓਠਿਰਤਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਤਉਮੈਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਓਮਿਲੇਮੁਰ
 ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭੁਲਾਘੇਓਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਥਾਸੁਰਅਰਾਧਿ॥ ਕਰੁ
 ਤੁਝੈਨਥਿਅਪਈਨਾਨਕੀਮਟੈਓਪਾਧਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਭੁਭੁਰਨੁਮਿਟੈ
 ਮਾਰੋ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਓਕਰਿਬਿਓਤਾਰੋ॥ ਭੁਰਤਭੁਰਤਸਾਕਤਮੁਆਜਾਕੈਰਿਦੋ
 ਭਾਓਥੀਆ॥ ਭੁਰਤਿਕਸੰਮਲਾਪਾਪਤੇਰੇਮਨੁਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੁਆ
 ਭੁਰਤਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੁਸਟਾਈ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਓਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਵਤਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕਥਿਧਿਰਤੁਨਪਾਵਤੁਮੀਤਾ॥ ਜੀਵਤਰਤਤੁਤਰਿਤਰਿਭੁਜਤੁਨਾ
 ਕਨਾਮਪਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੰਦਾਵਾਣੁਦ੍ਰਿਤੁਸਤੀਬਿਨਸਿਜਾਇਹੋ
 ॥ ਗਣਤੀਗਣਓਨਗਣਿਸਕਓਕਸਿਓਕਰੇ॥ ਸੰਗੁ॥ ਵਾਣੁਇਆਥਿਪਿਸਤੀਚਿਤੁ
 ਠਉਮਾਇਆਰੰਗੁ॥ ਵਾਣੁਤਸੇਈਸੰਤੁਸੁਇਭ੍ਰਮਤੇਕੀਚਿਤਭਿੰਨਾ॥ ਅੰਧਕੁਪਤੇਤਿਤ
 ਤੁਜਿਤੋਵਤੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਵਾਕੈਤਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰੈਜੋਗੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਓ
 ਤਤਿਕਰਓਵਾਹੁਕੀਓਸੈਜੋਗੁ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭੁਟੇਬੰਧਨਜਨਮਮ
 ਸਾਧਸੇਵਸੁਖੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਨੁਨਥੀਸਰੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਟਲਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਖਾਨਕੋਇ॥ ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਤੀਐਥਸੈਜੋਚਾਤੁਸੋ
 ॥ ਟਲਮਟਲਤਾਕਓਮਿਲੈਜਾਕਓਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤਉਥਸੈਜਉ
 ਪਨਤੋਹਿਦਇਆਲਾ॥ ਟੋਟੇਟੇਥਤੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਾਤਿ॥ ਟਲਤਿਜਾਮਕੋ
 ਤਿਤਜੁਸਾਧੁਸੰਗਿਸਮਾਤਿ॥ ਥਰਿਥਰਿਜਾਓਸੰਤਸਦੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਾਸੇਕਰਿ
 ॥ ੨੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਠਾਕਨੋਤੀਤਿਨੁਦਰਿਜਿਤੋਵਤੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥

ਓਨਿਸਿਧਾਯੇਕੇਤਾਵੇਪਉਸੋਥਿਨਤਉ

ਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਪਨਿਪੰਨਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਠਠਾਮਨੁਅਠਾਤਹਿ
ਤੀਜੇਸਗਲਤਿਅਗਿਏਕਤਿਲਪਟਾਤੀ॥ ਠਾਤਕਿਠਤਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੁਏ॥
ਅਕੈਕੁਸਲਨਕਤਤੁਏਗਠਾਛਿਪਰੀਸੰਤਤਸੰਗਿਬਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਮੁਤਤਾ
ਅਗਸਿਆਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੇਜਨੁਭਾਇਆਨਾਨਕਭੁਆਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇ
ਅ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭੰਡਭੁਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਥਾਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰ

ਗਭੋਲਨਤੇਗਾਖਪੁਭੁਨਾਨਕਦੇਕਰਿਤਥਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਡਾਭਰਾਇ
ਨਹੀਜਤਭਰਾਤਤਜਾਨਾਉਅਭੇਰਾਕਾਸੰਜਮੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾਇਆ
ਗੁਰਾਕਉਸਮੁਕਰਿਘਾਏ॥ ਜਾਕਾਤਸੁਨਹੀਸੰਗਿਚਾਏ॥ ਉਅਭੇਰਾਕੀਸੋਮਿਤਿ
ਜਨੈ॥ ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪੁਰਨਭਗਵਾਨੈ॥ ਭੇਰਾਨਿਤਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ
ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਤਭੋਲਾਇਆ॥ ੨੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਛਾਤਨਲਾਗੇਧਰਮਰਾਇ
ਕਿਨਿਨਘਾਨਿਓਥੰਧਾ॥ ਨਾਨਕਭੁਥੇਰੇਜਪਿਤਰੀਸਾਧਸੰਗਿਸਨਬੰਧਾ॥ ੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਛਛਾਛੁਛਤਕਤਛਿਰਤੁਛੁਛਨੁਇਆਮਨਮਾਤਿ॥ ਸੰਗਿਤੁਤਾਰੈ
ਪੁਰੁਬਸੈਥਨੁਥਨੁਕਤਾਛਿਰਾਤਿ॥ ਛੇਰੀਛਾਤੁਤਸਾਧਸੰਗਿਅੰਤੁਥੁਪਿਥਿਕਰਾਲਾ॥
ਨੁਖਪਵਤੁਸਤੇਥਸਤੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਾਉ॥ ਛੇਰੀਜਾਮੈਜਮਿਮਰੈਗਰਭਜੇ
ਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ ਮੋਤਮਗਨਲਪਟਤਰੈਤੈਤਉਤਉਅਵੈਜਾਇ॥ ਛਤਤਛਤਤਅ
ਬਛਪਿਥੇਸਾਧਜਨਾਸਰਨਾਇ॥ ਦੁਖਕੇਛਾਤੋਕਾਟਿਆਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ॥

੩੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਤਸਾਧੁਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤਾ॥ ਲਾ
ਉਲੈਤੁਲਤਉਤਤਿਨਿਕਟਿਨਜਾਈਅਤੁਦੁਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਲਲਾਛਲੇਤੇਸੀਛੀਐਅਤਮੁਜੀਤੈਕੋਇ॥ ਤਉਮੈਅਨਸਿਓਲਰਿਮਰੈਸੋਸੋਭਾਛੁ
ਰੇਇ॥ ਮਲੀਮਿਟਾਇਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਪੁਰੇਓਪਦੇਸਾ॥ ਮਨੁਅਜੀਤੈਤਰਿਮਿਲੈਤਿਤ
ਗੁਰਤਲੇਸਾ॥ ਲਾਕੋਜਾਏਆਪਲੇਏਕਤਿਟੇਕਅਧਾਰਾ॥ ਗੈਲਿਦਿਲਸੁਸਿਮਰਤ
ਜੈਸੋਪੁਰਪੁਰਖੁਅਪਾਰਾ॥ ਰੇਲਸਗਲਾਇਆਮਨੁਕਰੈਏਓਕਰਮਕਮਾਇ॥
ਪੁਕਮੈਭੁਏਸਦਾਸੁਖੁਨਾਨਕਲਿਖਿਅਧਾਇ॥ ੩੧॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪਉਤਿਸੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਮੋਤਿ॥ ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭਉਕਾਟੀਐਚੁਕੈਜਮਕੀਜੋ
 ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਤਾਤਾਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥ ਛਲਪਵੈ
 ਮਨਥਾਛੇਤਤਪਤਿਤੁਹਾਗੀਜਾਇ॥ ਤ੍ਰਾਸਮਿਏਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸੁਥਸੈਮਨਿਨਾਉਗਾਗਤਿ॥
 ਵਤਿਮਤਿਤੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁਮਤਲੀਪਾਵਤਿਰਾਓ॥ ਤਾਤੁਸੰਗਿਨਪਨੁਚਲੈਗਿ॥ ਜੋਥਨ੍ਹਰਗਾ
 ਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤੁਰਹਤੁਇਤੈਤੁਹਾਰੈਕਾਜਾ॥ ਤਾਤਾਕਢੁਨਤੋਈਤੈਜਉਤਾਪਨਿਵੈ
 ਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਤਮਤਿ॥ ਆਪਤਿਮਾਈਬਾਪਾ॥ ੩੨॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਘਾਲੇਤਤ੍ਰਿਪਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥਾ॥ ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾਕਤਮੁਏਨਾਨਕਾ
 ਅਨਸਾਥਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਥਾਥਿਰੁਕੋਓਨਤੀਕਾਇਪਸਾਰੁਪਾਵਾਅ
 ਕਥੰਚਥਲਛਲਕਰਹੁਮਾਇਆਏਕਉਪਾਵਾ॥ ਥੈਲੀਸੰਚਤੁਸਮੁਕਰਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁ
 ਵਾਗਾਮਨਕੈਕਮਿਨਅਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਥਾਗਾਥਿਤਿਪਾਵਤੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਸੰ
 ਤਕੀਸਿਖਲੇਹੁ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸਿਉਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁ॥ ਕਾਰਨਕਰਨ
 ਰਾਵਨੈਸਭਬਿਧਿਏਕੈਤਾਥਿ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਤੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਤਿਨਾਨਕਜੰਤਅਨਾ
 ੩੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਾਸਤਏਕੁਨਿਤਾਰਿਅਸਭੁਕਢੁਦੇਵਨਤਾਗਾਸਾਸਿਸਾ
 ਮਰਤਰਹਤਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਰ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈ
 ਕਉਦੇਵਨਤਾਗਾਦੈਦੇਤੋਟਿਨਅਵਈਅਗਣਤਭੇਰਭੰਡਾਗਾਦੈਨਤਾਰੁਸਦਜੀਵਨ
 ਰਾਮਨਮੁਰਖਕਿਉਤਾਤਿਬਿਸਾਰਾ॥ ਦੋਸੁਨਤੀਕਾਤੁਕਉਮੀਤਾਮਾਇਆਮੋਹੁਬੰਧੁ
 ਭਿਕੀਤਾ॥ ਦਰਦਨਿਵਾਰਤਿਜਾਕੇਆਪੇ॥ ਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਪੇ॥ ੩੪॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀਅਰੇਇਕਟੇਕਤੁਲਾਤਿਵਿਡਾਨੀਆਸਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਅਈ
 ਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧਾਵਤਤਉਮਿਏਸੰਤਸੰਗਿਤੋਇ
 ਸੁਆਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਅਪੀਤਉਤੋਇਮਨਤਿਪਰਗਾਸੁ॥ ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਉਸਚਸਾ
 ਤਰਿਤਰਿਪੁੰਜੀਨਾਮੁਬਿਸਾਤਾ॥ ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੋਭਾਤਿਤਬਨਿਅਗਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸੁ
 ਜਿਤਸੁਨਿਅਗਾਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਘਟਿਰੇਤਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਤਜਨਮਿਲੀਵਡਾਈ॥
 ੩੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਅਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਗੰਗਿ

ਕੁੰਦ੍ਰਿਯੁ ਰੂਪ ਦੇ ਸਿਆਨ ਰਕੁ ਨਾ ਤਿਸਾਧ ਸੰਗਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਹਿਤਿ ਤੇ
ਨਾਹੀ॥ ਜਾਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪੇ ਤਾ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ
ਮਨਿ ਥਾਇ ਖਪੇ ਤਾ॥ ਨੰਨਾ ਕਾਰੁ ਨ ਤੇਤਾ ਤਾ ਕਹਾ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਜਾ ਕਹਾ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾ
ਨ ਰਿਅੰ ਮਿਤ੍ਰੁ ਗੋ॥ ਤਤ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਤ ਦੁਰੇ॥ ੩੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਗਾਖੀ
ਗੁਰਿ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਸੋ ਤਬਿ ਕਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਧੁ ਅਰਾਧੀ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਪਾਧਰੀ ਮਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਤਰਿਗਾਇ
ਆ॥ ਤੇਤੁ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ॥ ਪਰਪੰਚ ਧ੍ਰੋਤੁ ਮੋਤ
ਮਿਟਾਈ॥ ਜਾਕਉ ਰਾਖੁ ਅਪਿਗੁ ਸਾਈ॥ ਪਤਿਸਾਹੁ ਛੁੜਿ ਸਿਰਸੇਊ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਸਰ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ॥ ੩੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਛੋੜ ਕਾਟਿ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਛਤਿ ਤੁਰੀ ਮਨਿ ਜੀਤਾ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਛਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਛਾ ਛਿਰ ਤਛਿ
ਰਕੁ ਅਇਆ ਦੁਲਭ ਦੇ ਤਕਲਿਜੁ ਗਮਤਿ ਪਾਇਆ॥ ਛਿਰਿ ਇਐ ਅਥ ਅਥੁ ਸਰੁ ਚਰੈ ਨਤ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਤਉ ਕਟੀ ਅਤਿ ਛਾਸਾ॥ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਅਵਰੁ ਜਾਨੁ ਨ ਤੇਈ॥ ਏਕਤਿ ਏਕ ਜਪ
ਤੁ ਜਪੁ ਸੋਈ॥ ਕਰਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈ ਤਰੇ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਤੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਰੇ॥ ੩੮॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਤੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ॥ ਪਾਲਾ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਤੁ ਤੇ
ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧਰ ਵਾਲਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਥਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੈ
ਸਨੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚਰਮਾ॥ ਬੀਰਾ ਅਪਨ ਬੁਗਮਿਟਾਵੈ॥ ਤਤੁ ਬੁਗਮਿ ਕਟਿ ਨਹੀ ਅ
ਏ॥ ਬਧਿਓ ਅਪਨ ਤਉ ਤਉ ਬੰਧਾ॥ ਦੇਸੁ ਦੇਤ ਅਗਤ ਕਉ ਅੰਧਾ॥ ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਹੀ
ਸਿਆਨ ਪਾਜਿ ਸਤਿ ਜਨਾ ਵਤੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ॥ ੩੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭੈਭੰ ਜਨ ਅ
ਪਦੁਖਾ ਸਮਨਤਿ ਅਰਾਧਿ ਤਰੇ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਿਤ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਕੁ ਮੇ॥ ੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਭਭਾ ਭਗਮੁ ਮਿਟਾਵਤੁ ਅਪਨਾ॥ ਇਐ ਅਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲੈ ਸੁਪਨਾ॥ ਭ
ਗੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ॥ ਭਗੇ ਸਿਪਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਵਾ॥ ਭਗਮਿ ਭਗਮਿ ਮਾਨੁ ਭੁਯਾ
ਏ॥ ਦੁਰਮਤਾ ਬਿਖਮਾਇ ਤਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮੈ ਤਮਿਟਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤ
ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੪੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਾਇਆ ਭੈਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਾਟਿ ਬ

ਤਿਤਸੰਗਿ। ਮਾਗਨ ਤੇਜਿ ਤਤੁ ਮਰਖਤੁ ਸੁਨਾਨ ਕਨਾਮ ਤਿਰੰਗਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥

ਮੰਮ ਮਾਗਨ ਤਰੁ ਇਆਨਾ ਦੇਨ ਤਰੁ ਦੇਹ ਤਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕ ਤਿਥਾਗਮ
ਨਮੁ ਰਖ ਕਤ ਕਰਤਿ ਪੁਕਾਰਾ ਜੋ ਮਾਗਤਿ ਰੰਮਾ ਗੰਥੀ ਆਗਾ ਜਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੁ ਥੀ
ਆਮਾਗਨਿ ਮਾਗਤ ਏਕ ਤਿ ਮਾਗਾ ਨਾਨੈ ਕਜਾ ਤੇ ਪਰਤਿ ਪਰਾਗ॥ ੪੧॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤਾ ਜਿ ਤਜਾਨਿ ਓਪੁਰੁ
ਅਖੁਨਾਨ ਕਤੇਭ ਗਵੰਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰਮ ਜਤੁ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ
ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਤੀ ਆਨਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਓਅਕੈ ਸਮਤ ਥੀ ਚਾਗਾ ਨਰਕ ਸੁਰਗ
ਤਤ ਅਉਤਾਰਾ ਤਤੁ ਸੰਗਤਾ ਤੁਨਿ ਰਲੇ ਪਾਪੁਰਨ ਪਟਿ ਪਟਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਸੇਖਾ ਓ
ਰਸਮ ਤਿਓ ਅਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਨਾਨ ਕਲਿ ਪਤਨ ਹੀ ਤਿਤ ਮਾਇਆ॥ ੪੨॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਯਾਗ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨ ਤੁਥਿ ਨੁਤਰਿ ਛੁਟਨੁ ਨਾਤਿ। ਨਾਨਕ ਤਿ
ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਤਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬੁਧਿ
ਧੀ ਆਏ ਕਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਤਲ ਓਸਿ ਧੀ ਆਯਾ ਤੁਜਤ ਕਰਿ ਤੇਤ ਛੁਟਾਗਾ ਓ
ਤੁਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ਯਓ ਬਰਨ ਪਰੈ ਸਰੁ ਕੋ ਓਯਾ ਓਅਤਿ ਜਯੈ ਬਿਨੁ ਓਬਰਨ
ਓਯਾ ਤੁਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ਰਾਖਿ ਲੇਤੁਨਿ ਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ਮਨ ਬਚਕੁ
ਤਯਾ ਪਿਜਨਾਈ। ਨਾਨਕ ਤਿਤ ਮਤਿ ਪੁਗਟੀ ਆਈ॥ ੪੩॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਰੇ ਸੁਨ ਕਾਤੁ ਸੰਗ ਕਰਤੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਥੀ ਚਾਗਿ। ਤੇਇਨਿ ਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਤੁ ਨਾਨਕਾ
ਰੀ ਪਾਰਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰੇ ਨੇਤ ਸਭੁ ਜਾ ਕੀ। ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ

ਤੇਰੀ ਥਾਕੀ। ਰਦਿ ਦਰਗਤਿ ਤਉ ਸੀ ਤੁਤਿ ਭਈ। ਜਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖਿ
ਈ। ਰਤੁ ਰਤੁ ਰਤਿ ਜਾਤਿ ਬਿਕਾਰਾ। ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪਾਰਾ। ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ
ਮਰਸਿ ਮਾਤੇ। ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ॥ ੪੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚੁ

ਰੁਬਿ ਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆਦੇ ਹੀ ਮਤਿ ਬਾਸਾ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੀਆ
ਨਕ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਾਲਾ ਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਤੁ
ਖਦਰ ਦਤਿ ਤਮਿ ਟਤਿ ਬਿਨਾ। ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਜਿ ਤਰਿ ਦੈ ਤਿਤ ਵੈ। ਰਾਤਿ ਰੋਗੁ

ਮੈਨੀਆਵੈ। ਤਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟੈ ਤੈਥਾ ਈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਗੇਥਿ ਨੁ ਬਿਧਿ ਬਨ
ਈ। ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਗੇਥਿ ਸੰਜ ਸੁਕਰਿ ਦੀਅਾ। ਨਾਨਕ ਤਉ ਠਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਥੀਅਾ॥ ੪੫॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਸਰਬ ਤੁਮੈ ਉਨ ਨਕਤ ਤੁਰਾਇ। ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ
ਸੰਗਿ ਤੈਨਾਨਕ ਕਾਇਦੁ ਰਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਵੈ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀ ਐਕ
ਤਾਪਟਾਪਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਧੁ। ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਤਿ ਰਵਿਅਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਗੇਥਿ ਰਲੈ ਤੀ ਗਵਿਅਾ। ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੈ ਤਿਸ ਨੇਤਾ। ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਜੋ ਸੁਨੇਤਾ। ਵਰਨ ਚਿਤਨ ਸਗਲ ਤੇਰ ਤਤਾ। ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਕ
ਤਾ॥ ੪੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰਤ ਬਿਤਨੀ ਅਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾ
ਨਾ। ਜੜਕਿ ਮੁਏ ਨਿਉ ਤ੍ਰਿਖਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੜਕਾ ਜਿਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ। ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮੁ ਅਰਧੁ। ਰੂੜੇ ਜੇ ਤਬ ਸਿ
ਰਿ ਦਮਾਤੀ। ਉਅਕੀ ਜੜਕਿ ਮਿਟ ਤਬਿ ਨ ਸਾਤੀ। ਜੜਕਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਵਰਾ
ਜੇ ਤੀਐ ਅੰਤੁ ਪਿਥਿ ਕਾਰਾ। ਜੜਕਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੜਕਿ ਮਿਟਾਈ। ਮਨਿ ਮਖਮਾ
ਤਿਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ॥ ੪੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਧੁ ਕੀਮਨ ਓਟ ਗਤੁ ਉਕਤਿ
ਸੇਅਨ ਪਤਿ ਅਗਾ। ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਅਜਿ ਤਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਗਨਿ ਪਰੇ ਅਥ ਤਰੇ। ਸਸਤ੍ਰਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ
ਸੋਧ ਤਸੋਧ ਤਸੋਧਿ ਥੀ ਚਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਜਨ ਨ ਤੀ। ਓਟ ਕਾਰਾ ਸਾਸਿ ਸਾ
ਸੇਤ ਮਭੁਲ ਨ ਤਰੇ। ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨ ਤ ਅਪਾਰੇ। ਸਗਨਿ ਪਰੇ ਕੀਰਖੁ ਦਇ
ਅਲਾ। ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ॥ ੪੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ
ਤਬ ਮੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੇਗਾ। ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਇ ਅਉਸਤ ਤਿਕਰੈ
ਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਰਾ ਸਗਤ ਉਤਰਾ। ਜੋਖਿਨ ਮਤਿ ਉਨੇ
ਗੁਰ ਗੁਰਾ। ਖਰਨਿ ਮਾਨ ਤੋਤ ਪਰਨੀ। ਅਨਦਿਨੁ ਜਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਥਾਨੀ
ਭਾਵੈ ਸਮਤਉ ਅਸੁਖ ਦੇਤਾ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੈ ਅਗਨ ਤਾ। ਅਸੰਖ ਖਤੇ
ਖਿਨ ਬਖਸਨ ਤਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਬੁਝਦਾ ਦਇਆਰਾ॥ ੪੯॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਸਤਿਕਰਤਿਸੁਨਿਮ ਨਮੋਰੇਸਹਨਿਪਰਤੁਤਰਿਗਇਓਭੁਕਤਿਸਿਅਨਪਸਗਲ
 ਤਿਅਗਿਨਨਕਲਏਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਿਅਨਪਦਾਭਿਉ
 ਅਨਾਤਿਕਮਤਿਤੁਕਮਿਨਪੁਤ੍ਰਪਤੀਅਨਾਸਤਸਭਾਤਿਕਰਤਿਚਤੁਰਾਈ॥ ਸੰਗਿ
 ਤੁਤਰੈਏਕਨਜਾਈ॥ ਸੋਭੁਸੋਭੁਜਪਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਰੇਜੀਅਚਲੈਤੁਤਰੈਸਾਥੀ॥ ਸਾਧੋ
 ਲਾਵੈਜਿਤਅਪੈ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਭੁਦੁਖੁਨਥਿਅਪੈ॥ ੫੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਰਿ
 ਮੁਖੇਤੋਬੋਲਨਾਮਨਿਦੁਹੈਸੁਖੁਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਭਮਤਿਗਵਿਰਤਿਅਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੋਇ
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਭੁਘਟਿਘਟਿਸਗਲਕੈਪੁਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨਾ॥ ਤੇਵਤਅਏ
 ਦਸਦੀਵਦੁਖਭੰਜਨਗੁਰਗਿਆਨਾ॥ ਤਭੁਘਟੈਕੈਤੋਇਅਨੰਦੁਤਿਤਤਭੁਨਾਤੀਤਿਤ
 ਪਿ॥ ਤਤੇਦੁਖਜਨਮਤਮਰਨਸੰਤਸੰਗਿਪਰਤਾਪਾਤਿਤਕਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕੈਦਇਅਲਾ
 ਸੰਤਤਸੰਗਿਤੋਤਕਿਰਪਾਲਾਓਰੈਕਛੁਨਕਿਨੁਤੁਕੀਅਨਾਨਕਸਭੁਕਛੁਪਭੁ
 ਅਨ॥ ੫੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲੇਖੈਕਤਤਿਨਛੁਟੀਐਖਿਨੁਖਿਨੁਭੁਲਨਤਾਗਾਥਾ
 ਨਤਾਰਾਥਖਸਿਲੈਨਾਨਕਪਾਰਿਭੁਤਾਰਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਦੁਰਗਮੀਗੁਨ
 ਤਗਾਰਥਗਨਅਲਪਮਤਿ॥ ਜੀਓਪਿੰਰੂਜਿਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਤਿਨਜਾਨਤਤਤਾਲਾਤਮ
 ਅਕਾਰੇਨਦਤਦਿਸਿਛੁਛਨਜਾਇ॥ ਦੇਵਨਤਾਰਦਤਾਰਪੁਭੁਨਿਮਖਨਮਨਤਿਬਸਾਇ
 ਲਾਲਚਕੁਰਥਿਕਾਰੋਮੋਤਇਅਸੰਪੈਮਨਮਾਤਿ॥ ਲੰਪਟਚੋਗਨਿੰਦਕਮਤਤਿਨੁਸੰਗਿ
 ਇ॥ ਤੁਧੁਭਵੈਤਾਥਖਸਿਲੈਤਿਖੋਟੇਸੰਗਿਖੋਰਾ॥ ਨਾਨਕਭਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਤਨੀਕੋ
 ॥ ੫੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤਪੀਤਖੇਲਤਤਸਤਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਾ॥ ਭਵਜਲੇਤਰ
 ਛਤੁਪੁਭੁਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖੇਲਤਖੇਲਤਅਏਓਅਨਿਕਰੋ
 ਦੁਖਪਾਇ॥ ਖੇਦਮਿਟੇਸਾਧੁਮਿਲਤਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸਮਾਇ॥ ਖਿਮਾਗਹੀਸਦੁਸੰਗਿ
 ਓਖਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥ ਖਰੀਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਭਈਅਨੰਦਸੁਖਬਿਸੁਮਾ॥ ਖੇਪਨਿਥ
 ਤੀਬਹੁਤੁਲਾਭੁਘਰਿਅਏਪਤਿਵੰਤਾ॥ ਖਰਾਦਿਲਾਸਾਗੁਰਿਦੀਆਅਏਮਿਲੇਭੁ
 ਵੰਤਾ॥ ਆਪਨਕੀਅਕਰਤਿਅਧਿਅਗੈਪਾਛੈਅਧਿ॥ ਨਾਨਕਸੋਭੁਸਰਾਤੀਐਜਿ
 ਟਿਘਟਿਗਤਿਅਥਿਅਧਿ॥ ੫੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਏਪੁਭਸਰਨਗਤੀਕਿਰ

ਨਿਖਿਦਇਆਲਾਏਕਅਖਰੁਤਰਿਮਨਿਬਸਤਨਾਨਕੋਤਨਿਤਾਲਾ १॥ ਪਉੜੀ॥

ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਜਪ੍ਰਭਿਧਾਗੇਅਖਰਕਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚੇਗੇਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤ੍ਰਿਪੁਗਨਾਅਖਰਨਾਦਕਥਨਵਖਿਨਾਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੈਭਰਮਾਅਖਰਕ
ਰਨਕਿਰਤਿਸੁਚਧਰਮਾਦਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰਏਜੇਤਾਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਲੇਖਾ ५੪

ਸਲੋਕੁ॥ ਤਬਿਕਲੰਮਅਗੰਮਸਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀ॥ਉਗਟਿਰਤਿਓਸੁਰਸੰਗਿਅ
ਨੁਪੁਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਤਿਕਤੁਨਜਾਇਮੁਖਤੁਤੁਤਾਗੀਅਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਥਲਿ
ਤਰੀਅਾ १॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਅਚੁਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਥਿਨਾਸੀਅਘਨਾਸਾਤੇਪੁਰ

ਨੇਸਰਬਮੈਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸਾਤੇਸੰਗੀਤੇਨਿਰੰਕਾਰੇਤਨਿਰਗੁਣਸਭੇਟਕਾਤੇਗੋਬਿੰਦ
ਤੇਗੁਣੀਧਨਜਾਕੈਸਦਬਿਬੇਕਾਤੇਅਪਰੰਪਰਤਰਿਤੇਤੇਤਿਭੀਤੇਵਨਤਾਗਾਤੇਸੰਤਤਕੈਸ
ਦਸੰਗਿਧਾਰਾਅਧਾਰਾਤੇਠਾਕੁਰਤਉਦਾਸਰੇਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਤੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈ

ਨਮੁਦਨੁਗਾਖਉਤੀਐਪਰੇਇ॥ ੫੫ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰ

ਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨਗੁਰਦੇਵ
ਬੰਧਿਪਸੋਦਰਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਤਰਿਨਾਮੁਓਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਾਰਾਗੁਰਦੇ
ਵਸੰਤਿਸਤਿਭੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਗੁ
ਰਬੀਅਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਤਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤ
ਰਗਾਗੁਰਦੇਵਅਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਤਰਿਜਪਿਓਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗ
ਰਿਪੁਭੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਤਮਮੂਰ੍ਹੈਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ
ਰਮੇਸੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਤਰਿਨਮਸਕਰਾ॥ ੧॥ ਏਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪੜ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧੮੩

ਗੁਗੁਭੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਤਲਾ ੫

ਸਲੋਕਾ॥

ਅਦਿਗੁਰੇਨਮਤਾ ਜੁਗਾਦਿਗੁਰੇਨਮਤਾ॥
ਸਤਿਗੁਰੇਨਮਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵੇਨਮਤਾ॥ ੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿਮਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ਸੁਖਪਾਵਭੁਗਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮ
ਤਿਮਿਟਾਵਭੁਗਸਿਮਰਭੁਜਾਸੁਬਿਸੁਭਰੇਏਕੈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ ਬੇ
ਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਰਾਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਅਖਰਾਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀ
ਅਬਸਾਵੈ॥ ਤਾਕੀਮਤਿਮਾਗਨੀਨਅਵੈ॥ ਕੰਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਤਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਭੁ
ਸੰਗਿਮੋਹਿਓਧਰੈ॥ ੧॥ ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮਾਭਗਤਜਨਕੈ
ਮਨਿਥਿਸੁਮਾ॥ ੧॥ ਰਤਾਭੁ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਨਿਦੁਖਜਮੁਨਸੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰਤਰੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸੁਨੁਟਰੈ॥
ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਢੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭ
ਸਿਮਰਨਿਭੁਭੁਨਬਿਅਪੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖਨਸੰਤਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸ
ਕੈਸੰਗਿ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਤਰਿੰਗਿ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਭੁ
ਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪੁ
ਜਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈਦੁਜਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ
ਮਰਨਿਦਰਗਤਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੋਇਸੁਭਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਫਲ
ਲਾ॥ ਸੋਸਿਮਰਤਿਜਿਨਅੰਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਕੈਲਾਗਭੁਪਾਏ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਕ
ਸਿਮਰਨੁਸਭਤੇਭੁਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭੁਧਰੇਮੁਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਏ॥ ਪ੍ਰ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਸਭੁਕਿਢੁਸੁਏ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਾਤੀਜਮਤ੍ਰਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦਮਾਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਾਧਕੀ ਗਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸ ਨਿਦਸਨਾ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ
ਧਨ ਵੰਤੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਪਤਿ ਵੰਤੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿ
ਮਰਤਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਬੇਮੁਤ ਤੇਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਸਰਬ ਕੇ
ਤੇਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਸੁਖ ਬੁਝੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ
ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਅਪਿਦਿਏ ਅਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਗਵਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ ਤਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਤ
ਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਤਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਅਤ ਮੁਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ
ਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਅਨਦਘਨੇਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰ
ਤਿ ਸਤਿ ਤਰਿਨੇਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਥਾ ਨੁ ਝੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰਿਗੁਨ ਥਾਨੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਤ ਚਲਾ ਅਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕ
ਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਤ ਦੁਨ ਕਾਗਾ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਰ
ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਤਰਿ ਸਿ
ਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭੁਏ ਸਿਧ
ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਤੁਰੰਤ ਜਾਤੇ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਪਾਗੀ ਸਭ ਪਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸੇ ਮਰਿ ਤਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀ ਓਸ ਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮਤਿ ਆ
ਪਿਨਿ ਰੰਗਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਿਥੁ ਝੁਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ
ਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ
ਅਨਾਥਾ ॥ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
ਨਾਮ ਤਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਉਤਾਨਾ ਮੁਤੇ ਰੈ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ ॥ ਜਤ ਮਤ ਭੁਇਆਨ
ਦੁਆਰੈ ॥ ਤਤ ਕੇ ਵਲਨਾ ਮੁਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ਜਤ ਮੁਸਕਲ ਤੇਰੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤਰਿ ਕੋ
ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਤ ਚਰਨ ਕਰਤ ਨੀਤੈ ॥ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ

ਰਤੋਗੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇ। ਨਾਨਕਪਾਵਤੁਸੁਖਘਨੇਰੇ॥ ੧॥ ਸਗਲਸਿਸ
 ਏਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਤੋਇਸੁਖੀਆਲਾਖਕਰੋਗੀਬੰਧੁਨਪਰੋਗਾ।
 ਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੋ। ਅਨਿਕਮਾਇਅਰੰਗਤਿਖਨਭੁਏਵੈ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਅ
 ਘਾਵੈ। ਜਿਤਮਾਰਗਿਇਤੁਜਤਇਕੇਲਾ। ਤਤਤਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਤੋਤਸੁਤੇਲਾ। ਐਸਾਨਾ
 ਮਨਸਦਾਇਆਈਐ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਛੁਟਤਨਾਤੀਕੋ
 ਲਖਥਾਤੀ। ਨਾਮੁਜਪਤਤਤਪਾਰਿਪਰਾਤੀ। ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਤਆਇਸੰਘਾਰੈ। ਤਰਿ
 ਨਾਮੁਤਤਕਾਲਓਧਾਰੈ। ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਮਾ। ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸੁਮਾ
 ਤਓਮੈਲਾਮਲੁਕਥਤੁਨਿਧੈਵੈ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ। ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨ
 ਗਿ। ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ ੩॥ ਜਿਤਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਤਿਨਕੇਸਾ। ਤਰਿਕਾਨਾ
 ਓਤੰਸੰਗਿਤੋਸਾ। ਜਿਤਪੈਰੈਮਤਾਅੰਧਗੁਥਾਰਾ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਓਜੀਆਗਾਜਿ
 ਪੰਥਿਤੇਰਾਕੋਨਸਿਵਨੁ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਨਾਲਿਪਛਾਨੁ। ਜਤਮਤਾਭੈਇਆਨਤਪਤਿ
 ਥਤੁਘਾਮਾ। ਤਤਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮਓਪਰਿਛਾਮਾ। ਜਤਤ੍ਰਿਖਾਮਨਤੁਏਆਇਕਰਖੈ
 ਤਤਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਥਰਖੈ॥ ੪॥ ਭੁਗਤਿਜਨਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁ। ਸੰਤਜਾਨੈ
 ਮਨਿਬਿਸੁਮਾ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟਾ। ਤਰਿਕੈਨੀਮਓਪਰੇਜਨਕੋਟਿ। ਤਰਿਜਸੁ
 ਤਸੰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ। ਤਰਿਤਰਿਅਓਖਧੁਸਾਧਕਮਾਤਿ। ਤਰਿਜਨਕੈਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ।
 ਰਬੁਯੰਮਜਨਕੀਨੋਦਾਨੁ। ਮਨਤਨਗੰਗਿਰੇਤੰਗਿਏਕੈ। ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਰਤਿਬਿਰੋ
 ॥ ੫॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਓਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ। ਤਰਿਕੈਨੀਮਜਨਕਓਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ।
 ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਓਰੂਪਰੰਗੁ। ਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਥਪਰੈਨਭੰਗੁ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀ
 ਵਡਿਆਈ। ਤਰਿਕੈਨੀਮੁਜਨਸੋਭਾਪਾਈ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਓਭੋਗੋਜੋਗਾ। ਤਰਿ
 ਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਤਿਬਿਓਗੁ। ਜਨੁਰਾਤਤਰਿਨਾਮੁਕੀਸੇਵਾ। ਨਾਨਕਪੁਜੈਤਰਿਤਰਿਕੈ
 ॥ ੬॥ ਤਰਿਤਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ। ਤਰਿਧਨੁਜਨਕਓਅਪਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ। ਤਰਿਤਰਿ
 ਜਨਕੈਓਟਸਤਾਦੀ। ਤਰਿਪ੍ਰਤਾਪਜਨਅਵਰਨਜਾਦੀ। ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਤਰਿਰਸਿਰੇ
 ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ। ਆਠਪਤਰਜਨੁਤਰਿਤਰਿਜਪੈ। ਤਰਿਕਾਭੁਗਤਪ੍ਰਗਤ

ਭੈਰਵ ਪੈਰੀ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇ ਤੇਰੇ ॥ ੭ ॥ ਪਾਰ ਜਾਤੁ
ਭੈਰਵ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਕਾਮ ਪੇਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮਾ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਤਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ
ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ
ਕਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਲਿ ਕਥੁ ਅਵ
ਨੁਤੰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਕੁਸੁਮ ਸੁਬਤੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੈਥੈ ਸਰਬ ਚੰਦੋ ਲਿ ॥ ਪੁਜ ਸਿਨਾ ਤੀ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅ
ਮਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਗਿ ਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਖਟ ਸਾਸ
ਵਸਿ ਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿ ਆਨਾ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿ ਆਸ ਕਰਮ ਪੂਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿ ਅਗਿ ਬਨ
ਮਧੇ ਭਿਓ ਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਤੇ ਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ
ਕਟਾਇ ਤੇ ਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤਨ ਮਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਤੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਥੀ ਚਾਗਾਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥ ੧ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਥਮੀ ਛਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਤ ਉ
ਦਸਤ ਪੀਸੁ ਰੁਖੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਤਿ ਤੇ ਮਤ ਪਰਾਨਾ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸੂ ਤੇ ਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨਾ ॥ ਨਿ
ਭੁਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਅਸਨਾ ॥ ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ
ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਤਉ ਮੈ ਮੈ ਲੁਨ ਜਾਵੈ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮ ਸਰਿ ਕਥੁ ਨਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਤੀਰ ਬਦੇ ਤਉ ਟੈ ॥ ਗਰਭੁ ਗੁ
ਨਾਨੁ ਮਨੇ ਤਉ ਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨ ਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈ ਲੁਨ ਤਨੇ ਤੇ ਜਾਤੀ ॥ ਇਸੁ
ਦੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿ ਆਟੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇ ਤ ਅਨੀਤਿ
ਸੁਪਕਾ ਤੇ ਇਕ ਚੀਭੀਤੀ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਉ ਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਪਰੈ ਪ
ਤਿ ਬਹੁ ਮੁਚਾ ॥ ੩ ॥ ਬਹੁ ਤੁਸਿ ਆਲਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤਿ
ਸਨਾਪੈ ॥ ਭੋਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਤੀ ਚੁਝੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਤ ਨਤੀ ਸਿਝੈ ॥ ਛੁਟ
ਜਨ ਉਭੁ ਪਇ ਆਲਿ ॥ ਮੋਤਿ ਬਿਆਪਤਿ ਮਾਇ ਆਜਾ ਲਿ ॥ ਅਵਰ ਕਰਤੁ ਤਿ ਸਗਲੀ
ਮੁਰੰਨੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਤੀ ਮਾਨੈ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕੈ ਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ੪ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦਰਬ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ

॥ ਜੇਕੋ ਅਪੁਨਾ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭ ਲੇਖੈ
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਤ ਉਮੈ ਵੇਰੈ ॥ ਜੇਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥
 ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਾਇ ਅਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲਾ ਪੁਰਖ
 ਖਮਤਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕੀ ਮਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਜੇ ਜਾਣੈ ਨਿਚ
 ॥ ਸੋਭੁ ਗਨੀ ਐਸੁ ਭੇਤੁ ਚਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਤੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਗੀਨਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘ
 ਟਿਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਭੁਗੀ ਮਟਾਨਾ ॥ ਪੈ ਕੈ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁ
 ਜਨ ਸਮਝਿ ਟੋਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ ॥ ੬ ॥ ਨਿਰਪਨ ਕਉ ਪਨੁ ਤੋਰੈ ਨਾਉ
 ਨਿਥਾਵੈ ਕਉਨਾ ਉਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥ ਨਿਮਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਤ
 ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਾਰਸੁ ਅਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿ
 ਜਾਨਤੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਅਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅ
 ਰੁਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਤਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਤਰਿ ਕੋਨਾ ਮੁਜੀਪ ਨਿਰਮਲ
 ਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਅਾ ਮਤਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਤਿਰਿਆ ॥ ਸ
 ਲਉ ਦਮ ਮਤਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਜ ਪਤੁ ਜੀ ਅਸਦਾ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨੀ ਮਤਿ
 ਮ੍ਰਿਤ ਥਾਨੀ ॥ ਤਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਥਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨੇ ਤੋਉ ਉਤਮੁ ਥਾਨੁ ॥ ਨਾਨ
 ਜਿ ਤਘਟਿ ਵਸੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਰਇ ਅਰਿ
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਅਤਿ ਸੁਚੀਤਿ ਰਾਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਰਮਈ ਅਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਕਵਨ ਮੁਲੇ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
 ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਸਾ ਜਿਸ ਵਾਰਿ ਸੀ ਗਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਤਿ ਜਿਨ ਤਿਉ ਬਾਰਿਆ ॥ ਥਾਨਿ
 ਵਸਥਾ ਤੁਹ ਤਿਪਿ ਅਰੈ ਦੁਧਾ ॥ ਭਰਿ ਜੇ ਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧਾ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇ ਅਉ ਪਰਿ
 ਸੈਨਾ ॥ ਮੁਖਿ ਅਪਿ ਅਉ ਥੈਠ ਕਉ ਦੈ ਨਾ ॥ ਇਹ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਭੂਏ ॥ ਥਾਖ ਸਿਲੇ
 ਨਾਨਕ ਸੀਏ ॥ ੧ ॥ ਜਿ ਤਪੁ ਸਾਦਿ ਪਰਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਤਿ ॥ ਸੁਤ ਕ੍ਰਾਤਮੀਤ ਬਨਿਤਾ
 ਗਿ ਤਸਤਿ ॥ ਜਿ ਤਪੁ ਸਾਦਿ ਪੀਵਤਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਨੁ ਅਮੁਲਾ
 ਤਪੁ ਸਾਦਿ ਭੋਗਤਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥ ਦੀਨੇ ਤਸਤ ਪਵਨ

ਨਿਰੁਸਨਾ। ਤਿਸਤਿਤਿ ਅਗਿ ਅਵਰਸੰਗਿ ਰਚਨਾ। ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਅਪੇ। ਨਾਨ
ਕਾਛਿ ਲੇਹੁ ਪੂਰੁ ਅਪੇ। ੨। ਅਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨ ਤਗੁ। ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵ
ਤਾ। ਜੀ ਸੇਵਾ ਨ ਵਨਿ ਪਿਪਾਵੈ। ਤਸਿ ਉਮੁੜਾ ਮਨੁ ਨ ਤੀਲਾਵੈ। ਜੋ ਰਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦ ਤੁ
ਰੈ। ਤਕੁ ਅੰਧ ਜਨ ਤਦੁ ਗੇ। ਜਾ ਕੀਟ ਤਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਤ ਮਾਨੁ। ਤਿਸਤਿ ਬਿਸਰੈ ਮੁਗਧੁ
ਜਾਨੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਤੁ ਭੁਲਨ ਤਗੁ। ਨਾਨ ਕਰਾਖਨ ਤਗੁ ਅਪਾਰੁ। ੩। ਰਤਨੁ ਤਿਅਗਿ
ਕੁੰਭੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ। ਸਾਚੁ ਢੇਰਿ ਫੁਰਸੰਗਿ ਮਚੈ। ਜੋ ਢੇਰ ਨਾ ਸੁ ਅਸ ਬਿਰੁਕਰਿ ਮਾਨੈ।
ਜੋ ਵਰੁ ਸੋਦਰਿ ਪਰਾਨੈ। ਢੇਰਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁ ਮੁਕਰੈ। ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਤੈ। ਚੰਦ
ਰੇ ਪੁਰਤੈ ਪੈਇ। ਗਰਧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੁਸਮ ਸੰਗਿ ਤੋਇ। ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਤਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ
ਨਾਨ ਕਾਛਿ ਲੇਹੁ ਪੂਰੁ ਦਇਆਲਾ। ੪। ਕਰਤੁ ਤਿਪ ਸੁਕੀ ਮਾਨ ਸਜਾਤਿ। ਲੋਕ ਪਚਾਰ
ਕਰੈ ਦਿਨ ਗਤਿ। ਬਾਤ ਰਿਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ। ਢਪ ਸਿਨਾਤਿ ਕਉ ਕਰੈ ਢਪਾਇਆ
ਕਤਰਿਗਿ ਅਨਪਿਆਨ ਇਸਨਾਨ। ਅੰਤਰਿ ਬਿਅਪੈ ਲੇਹੁ ਸੁਆਨੁ। ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬ
ਰਤਨੁ ਸੁਆਤ। ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈ ਸੇਤਰੈ ਅਥਾਤ। ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪੂਰੁ ਅਪਿਆਨ
ਕੇਤਨ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਤਿ। ੫। ਸੁਨਿ ਅੰਧ ਕੈ ਸੇਮਾਰ ਗੁਪਾਵੈ। ਕਰੁ ਗਤਿ ਲੇਹੁ ਉਤਿਨਿ ਬ
ਤਾਵੈ। ਕਤਾ ਬੁਝਾਰਿ ਬੁਝੈ ਤੋਰਾ। ਨਿਸਿਕਤੀ ਐਤ ਉਸਮੈ ਝੋਰੇ। ਕਤਾ ਬਿਸਨ ਪਦ ਗ
ਢੇਰੇ। ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰਭੰਗ। ਕਤ ਪਿੰਗੁਲਾ ਪਰਬਤ ਪਰਭਵਨ। ਨਤੀ ਤੋਤ ਉਤ
ਉਸਵਨ। ਕਰਤਾ ਰੁਕੁਲ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ। ਨਾਨ ਕਤੁ ਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ। ੬। ਸੰ
ਗਿ ਸਤਾਈ ਸੁਆਵੈ ਨਚੀਤਿ। ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਸਿ ਉਪ੍ਰੀਤਿ। ਬਲੁ ਅਕੇਗਿ ਤਭੀ ਤਰਿ ਬਸੈ
ਅੰਦਰੇ ਲਮਾਇਆ। ਗੰਗਿ ਰਸੈ। ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨ ਤਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੁ
ਕੇਰੀਤਿ। ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾ ਮਕ੍ਰੋਧ ਮੇਤਾ। ਫੁਰ ਬਿਕਾਰ ਮਤਾ ਲੇਹੁ ਪੈਤਾ। ਇਅਤੁ ਜਗਤਿ ਬਿ
ਰੇਵੀ ਜਨਮ। ਨਾਨ ਕਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ। ੭। ਤੁਰਾ ਕੁਰਤੁ ਮਪਤਿ ਅਰ
ਦਾਸਿ। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ। ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ। ਤੁਮ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਸੁਖ ਪਨੇਰੇ। ਕੇਇਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਰਾਅੰਤੁ। ਉਚੇ ਤਉ ਚਾਭੁ ਗਵੰਤੁ। ਸਗਲ ਸਮਗੀ
ਤੁਮੈ ਸੁਝੈ ਪਾਰੀ। ਤੁਮ ਤੋਤੋਇ ਸੁਆਗਿ ਅਕਾਰੀ। ਤੁਮ ਹੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ।

ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁੱਟ ਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੮॥ ੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਦੇਨ ਤਾ ਕੁ ਪੁਰ
 ਏ ਤਿ ਕੈ ਲਾਗਤਿ ਆਨ ਸੁਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਨ ਸੀ ਸੁਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ॥
 ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇਖਾ ਏ ਪਾਵੈ॥ ਏਕ ਬ
 ਤੁ ਕਾਗਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ॥ ਏਕ ਭੀਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀਤਿ ਰਿਲੇਇ॥ ਤਉ ਮੁਕਤ ਕਰੁ
 ਕਤਾ ਕਰੇਇ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਹੀ ਚਰਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦਨ ਮਸਕਾਰਾ॥
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗ ਪੁਰੁ ਮੀਠਾ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾ ਮਨਿ ਫੁਠਾ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ
 ਤੁ ਕ ਮੁਮਨਾਇ॥ ਅਗਾ ਸਰਬ ਬੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਅਗਨ ਤਸਾ
 ਪਨੀ ਦੇਰਾ ਸਿ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਥਰੈ ਤੈ ਅਨ ਦਓਲਾ ਸਿ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਢੁ ਬ
 ਰਿਸਾ ਤਿਲੇਇ॥ ਅਗਿ ਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪਣੀ ਖੋ
 ਾਬ ਤੁਰਿ ਉਸਕਾ ਬਿਸੁ ਸੁਨ ਤੋਵੈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ॥ ਪੁਰੀ
 ਗਿ ਆਮਾਨੈ ਮਾਥੈ॥ ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਬੁਝ ਦਾਦੈ
 ਲੁ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇ ਅਕੋਤਾ॥ ਸਰਪ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤਾ॥ ਬਿਰਥ
 ਢਾਇ ਆਸਿ ਉਰੰਗੁ ਲਾਵੈ॥ ਓਤ ਬਿਨ ਸੈਓਤੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋਚਾਲਾ
 ਤਾਰੁ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿ ਓਤ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ॥ ਬਟ ਉਸਿ ਉਜੇਲਾਵੈ ਨੇਤਾ॥ ਤਾ ਕਉ
 ਨਾਵੈ ਕੇਤਾ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਅ
 ਲਾਏ ਲਾਈ॥ ੩॥ ਮਿਥਿ ਆਤਨੁ ਪਨੁ ਕੁਟ ਬੁਝ ਬਾਇ॥ ਓਏ ਮੈ ਮਤਾ ਮਾਇ
 ॥ ਮਿਥਿ ਆਰਾਜ ਜੇ ਬਨ ਧਨ ਮਾਲਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਕਾਸ ਕੂਧ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਰ
 ਤ ਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ਆਪੇ ਖਿਤ ਸਤਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਪੇ
 ਤਮੋਤ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਮਿਥਿ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਭ ਗਤਿ
 ਪਕੀ ਸਰਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਤਰਿ ਕੇਚਰਨ॥ ੪॥ ਮਿਥਿ ਆਸੂ ਵਨ ਪਰਨਿ
 ਸੁਨਤਿ॥ ਮਿਥਿ ਆਤ ਸਤ ਪਰਦਰਬ ਕਉ ਤਿਰਤਿ॥ ਮਿਥਿ ਆਨੇ ਤ੍ਰੇਪ ਖਤ ਪਰਤਿ
 ਪਾਦਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਰਸ ਨਾਭੇ ਜਨ ਅਨਸੂਦਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਪਦ
 ਤਿ॥ ਮਿਥਿ ਆਮਨ ਪਰ ਲੋਭੁ ਲੁਭਾਵਤਿ॥ ਮਿਥਿ ਆਤਨ ਨਹੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰਾ॥ ਮਿ

ਮਿਥਿ ਆ

ਅਥਾਸੁਲੇਤਥਿਕਾਗਾਥਿਨੁਬੁਏਮਿਥਿਅਸਭੁਭੇਏਸਫਲਦੇਤਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਨਾਮਲਾ
੫ ॥ ਥਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾਸਾਚਥਿਨਾਕਤੋਵਤਸੁਚਾਥਿਰਥਾਨਮਥਿਨਾਤੁ
ਪੰਧਾਮੁਖਿਅਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧਾਥਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਗੈਨਿਥਿਥਾਥਿਤਾਇਮੇਘਥਿਨਾਜਿ
ਥੇਥੀਜਾਇਗੋਥਿਦਭੁਜਨਥਿਨੁਥਿਥੇਸਭੁਕਾਮਾਜਿਥਿਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਥਦਾਮਾਧੰਨਿ
ਥੀਤੇਜਨਜਿਤਪਟਿਥਸਿਥਿਤਰਿਨਾਥਾਨਾਨਕਤਾਕੈਥਲਿਥਲਿਜਾਥੁ॥ ੬ ॥ ਗਤਅਵਰਕ
ਥੁਅਵਰਕਾਵਤਾਮਨਿਨਤੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਤੁਗੰਢਲਾਵਤਾਜਾਨਨਤਾਪ੍ਰਭੁਪਰਥੀਨਾਥਾਤ
ਥੇਥਨਾਤੁਥੀਨਾਅਵਰਥੁਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਰੋਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੈਮਰੋਜਿਸਕੈਅੰਤ
ਥੇਥੈਨਿਰੰਕਾਰਾਤਿਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੰਸਾਰਾਜੋਤੁਮਭਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਨਾਨਕਥੁਨਜਨ
ਥਨਪਰਾਤਾ॥ ੭ ॥ ਕਰਥਿਥੇਨਤੀਪਾਰਥੁਤਮੁਸਭੁਜਾਨੈਆਪਨਕੀਆਆਪਤਿਮਾਨੈਆ
ਥੀਆਪਆਪਿਕਰਤਨਿਥਰਾਕਿਸੈਦੁਰਿਜਨਾਵਤਕਿਸੈਥੁਏਵਤਨੇਰਾਥੁਪਾਵਸਿਅਨ
ਥਸਰਲੇਤਰੁਤਾਸਭੁਕਥੁਜਾਨੈਅਤਮਕੀਰਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲਜ਼ਿਲਾਇਥਾ
ਥਨੰਤਰਿਰਿਤਿਅਸਮਾਇਸੇਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਤਰੀ
੮ ॥ ੫ ॥ ਸਥੇਕੁ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਥਿਨਸਿਜਾਇਅੰਤਮੇਥਾ

ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਲਾਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਗੁਰਦੇਵ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਿਪ੍ਰਸਾਦਿਥਤੀਤਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਤਿਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਥੁਰਖੁਮਨਮਾਤਿਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰ
ਥਤਨਿਲਾਵਤਿਤਿਸਕਥਿਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਤਿਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਥਸਤਿਸੁਖਮੰਦ
ਥੋਤਿਸਤਿਪਿਆਇਸਦਾਮਨਅੰਦਰਿਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਿਤਸੰਗਿਸੁਖਿਥਸਨਾਆਠਪਤ
ਥਸਿਮਰਤੁਤਿਸੁਰਸਨਾਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਥੇਗਾਨਾਨਕਸਦਾਪਿਆਈਐਪਿਆਵਨੋ
ਗ॥ ੧ ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਥਰਤਛਾਵਤਿਤਿਸਤਿਤਿਅਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵਤਿ
ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੇਈਜੈਮਨਆਠਪਤਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੈਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਥੁ
ਸਭੁਕੋਥੁਮਾਨੈਮੁਖਿਤਕੋਜਸੁਰਸਨਥਖਾਨੈਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੋਰਤਤਾਪਰਮਾਮਨਸਦਾਪਿ
ਅਥਿਕੇਵਲਪਾਰਥੁਤਮੁਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਤਮਾਨੁਪਾਵਤਿਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜ
ਵਤਿ॥ ੨ ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਅਰੋਗਕੰਚਨਦੇਤੀਲਿਵਲਾਵਤੁਤਿਸੁਰਮਸੇਨਤੀਜਿਤ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹਤਾ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜ ਸੁਕਤਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ
 ਲਛਿ ਦੁਛਾ ਕੋ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕੋ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪੁਰੁ ਚੈ ਮਨ
 ਸਿਸਾ ਸਿਸਿ ਮਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਚੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਤਾ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ
 ਰੇਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਭੁਖ ਨ ਪਤਿਗੀ ਜੈ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਤਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਕਥਹੁ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਗਿ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ਰਾਖੁ ਪੋਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ਭੁਠ
 ਬੈਠਤ ਸਦਤਿ ਸਤਿ ਪਿਆਈ ਤਿਸਤਿ ਪਿਆਈ ਜੇ ਏਕੁ ਅਲਖੈ ਈਤਉ ਤਾਨ ਕਤੇਰੀ
 ਕੈ ॥ ੪ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਤਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨਾ ਮਨ ਆਠ ਪਤਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਪਿਆਨਾ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ ਅਚਾਰ ਬਿਉਤਾਰੀ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ
 ਦਰੁ ਪ੍ਰਾਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰ
 ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰੈਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜ ਸੁਕੈ ॥ ੫ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਤਿ ਕਰਨ ਨਾਦਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਤਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋ
 ਠਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਤਿ ਜੇ ਬਸਨਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਸਤ ਕਰ ਚਲਤਿ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਤਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਤਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸ
 ਸਮਾਵਤਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਅਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾ
 ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰੀ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਮੂਲਿ ਮਨ ਪੁਬਿਸਾਰੀ ਜਿਹ
 ਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਖਤਾ ਪ੍ਰਾਗੇ ਮਨ ਮੁੜਤੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਤਿਨ
 ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਤੁਝੇ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ ਪਾਵਤਿ ਸਾਚਾ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁ ਤਾ ਸਿਉ ਰਚਾ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇਇ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੇਇ ॥ ੭ ॥ ਅਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਜਪੈ
 ਨਾਉ ਅਪੀ ਪ੍ਰਗਵਾਏ ਸੁਤਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੇਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇ ਅਤੇਰ
 ਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇ ਅਤੇਰ ਮਤਿ ਉਤਮ ਤੇਇ ਸ
 ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਮਇਅਾ ਆਪੁ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨੁ ਲਇਅਾ ਜਿ ਤੁ ਜਿ ਤੁਲਾਵੁ ਤੁਝੇ
 ਤੁਲ ਗਤਿ ਤਰਿਨਾਥਾ ਨਾਨਕ ਇਨੈ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਤਾਥਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ਜੋ ਕੋਏ ਸੁਮੁਕਤ ਏਇ ਸੁਨਿ ਮੀਤਨਾ
ਕੁਥਿ ਨ ਵੰਤਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖੁ ਭੁਜਲ ਤੋਤਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਅਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਚੁਭੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਸੁਭੋਤਨਿ ਥੇਰਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕਉ ਪਰਿਜ
ਤਨੁ ਸਾਧਕੀ ਮਤਿ ਮਾਥਰਨੈ ਕਉ ਨੁਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੀ ਸੇਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤਿ ਸਮਾਨੀ
੧ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰ ਛੁਲੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ
ਅਵਹਿਤਿ ਪੰਚਾਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੋਇ ਸਭ ਕੀਰਨ
ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਤਰ ਥੈਨਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਕਤ ਧੁਪਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮ
ਧੁਪਵੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ਅਤੇਭਿੰਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ੨ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਤਾ ਪੁਨੀਤਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਿੰਸਿਉ
ਨਹੀ ਥੈਰਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਬੀ ਗਪੈਰਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਤੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਚਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਤੀ ਤਉ ਤਾਪੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ
ਅਪੇਜਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਕਤ
ਧੁਪਵੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲੈਤਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਅਨੁਸਤੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਨਿ ਉਚੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਤਲਿ ਪਤੁਚੈ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਪਰਮਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾ
ਮਨਿ ਪਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਪਾਗੈ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਗੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇਧਨੁ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰ
ਸਾਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਥ ਬਾਨ ਗੰਮਿ
ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਤੀ ਕਢੁ ਘਾਲਾ ਦਰਸ
ਨੁ ਭੇਟਤੋ ਤਨਿ ਤਾਲਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖ ਤਤੈਰਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਤੈਰਾ ਸਾ

ਪਕੈ ਸੰਗਿ ਈਤ ਉਤਾ ਸੁਤੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਤਰਿ ਮੇਲਾ ॥ ਜੇ ਇਥੈ ਸੋਈ ਭਲੁ
 ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ ਸਾਧ
 ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨ ਉਤਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ
 ਸੰਗਿ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਾਧ
 ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭੁਏ ਅਗਿ ਅਕਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ
 ਗੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ੭ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਏ
 ਦਨ ਜਾਨਤਿ ॥ ਜੇ ਤਾ ਸੁਨਤਿ ਤੇ ਤਾ ਬਖਿ ਆਨਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੁਗਿ ॥ ਸਾਧ
 ਪਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹਿ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾਨਾ ਤੀ ਅੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ
 ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੁਚੇ ਤੇ ਮੁਚੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ
 ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ
 ਸਾਚ ਸੋਇ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੈ ਕੋਇ ਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਤਲ ਢਲ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨਿ
 ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਜੈਸੇ
 ਜਲ ਮਤਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਰ੍ਯ ਸਰਬ ਕਉ
 ਖਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਗ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਨ
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਪੀਰ ਜੁਏ ਕਾ ॥ ਜਿਉ ਬਸੁ ਪਾਕੈ ਉਥੈ ਕੈ ਉਚੰਦਨ ਲੇਪਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਕਾਇ ਤੈ ਗੁਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
 ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ
 ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਪਰਿ ਅਕਾਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਤੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਮਨਿ ਅਪਨੈ
 ਭੁਤੇ ਨੀਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਜਨ ਭਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀਰਨਾ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਢੁ ਬੁਰਾਨ ਭਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਸੀ ॥

ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕ
ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਨਨਕਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਬੂਤਮਧਿਆਨੁ॥ ੩॥ ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਏਕੁੰਪ
ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਨਤੀਬਿਨਾਸਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਤਾ। ਬੂਤਮਗਿ
ਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਤੀਪੰਧਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਲੇਖਵਤੁਬੰ
ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਤੋਇਸੁਭਲਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿ
ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਨਨਕਬੂਤਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ ੪॥ ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਏ
ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭਸੰਗਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਅਧਾਰਾ। ਬੂਤਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਾਜਗਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਅੰਤੁਧਿਤਿਅਗ
ਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਪਰਿਸਦਾਅਨੰਦਾ। ਬੂਤਮਗਿ
ਆਨੀਸੁਖਸਤਜ ਨਿਵਾਸਾ। ਨਨਕਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਨਤੀਬਿਨਾਸਾ॥ ੫॥ ਬੂਤਮਗਿਆ
ਨੀਬੂਤਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਤੋਇਅਚਿੰਤਾ। ਬੂ
ਤਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਬ
ਰਪਰਤਪ੍ਰਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਛਤਾਗੀਪਾਈਐ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਬਲਿਬਲਿਜ
ਈਐ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਉਖੇਜਤਿਮੇਤਸੁਗਾਨਨਕਬੂਤਮਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ ੬॥
ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਤੀ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗਲਮਨਿਮਾਤੀ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾ
ਕਉਨੁਜਨੈਭੇਦਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਅਨਜਾਇ
ਅਧਾਰਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਾਕੁਰਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੀਮਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ। ਬੂਤ
ਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬੂਤਮਗਿਆਨੀਜਨੈ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾ। ਨਨਕਬੂਤਮਗਿ
ਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ॥ ੭॥ ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਸਭਸਿੰਟਿਕਾਕਰਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀ
ਨਦਾਜੀਵੈਨਤੀਮਰਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀ
ਜੁਗਤੁਰਖੁਧਿਧਾਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਨਾਥਕਾਨਾਥਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਉਪਰਿਤਾਥਾ॥
ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਰਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋ
ਤਾ। ਬੂਤਮਗਿਆਨੀਥਨੀ। ਨਨਕਬੂਤਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥ ੮॥ ੮॥

ਸਲੋਕੁ॥

ਓਰਿਧਾਰੈਜੋ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁ ਸਰਬਮੈ ਪੈ ਭਗਵਾਨੁ ਨਿਮਖਨਿ

ਖਠਾ ਭੁਗਨਮ ਸਕਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਤੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ

ਮਿਥਿਅਨਾ ਤੀਰਸਨਾ ਪਰਸਾਮਨਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸਾ ਪਰਤ੍ਰਿਅਕੁ
ਨਪੈ ਖੈਨੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ਪਕੀਟਤਲਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਤਾ ਕਰਨਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀਨਿੰਦਾ ਸਭਤੇ ਜਾਨੈ

ਪਸਕਉ ਮੰਦਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਅਪਰਤਾਰੈ ॥ ਮਨਕੀਥਾ ਸਨਾਮਨੇ ਤੇਟੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿ

ਤਪੰਚਦੇਖਤੇਰਤਤਾ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸਾ ॥ ੧ ॥ ਥੈਸਨੇ ਸੋਜਿ ਸੁਭੁ ਪਰਿ

ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬਿਸਨਕੀਮਾਇ ਅਤੇ ਤੇਇਥਿੰਨਾ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤੇਵੈ ਨਿਤ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਥੈਸਨੇ ਕਾਨਿ

ਮਲਪਰਮਾ ਕਾਹੂ ਫਲਕੀਇਛਾਨੀਥਾਢੈ ॥ ਕੇਵਲਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥ ਮਾ

ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ਸਭਉ ਪਰਿ ਤੇਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਅਪਿਦ੍ਰਿਸੈ ਅਵਰਤਨਾ

ਜਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਤੁ ਥੈਸਨੇ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾਰੰਗ

ਸਗਲਤਿ ਅਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਮਨੇਤ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥ ਕਰਿਪ੍ਰਯੋਗੈ ਸਗਲਾ ਪਾਰ

ਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀਮਤਿ ਉਤਮ ਤੇਵੈ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀਟਤਲ

ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥ ਤਰਿਕੇ ਚਰਨ ਤਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐ

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਥੇਧੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਅਤਮ ਮਹਿ

ਧੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਪਦੇ ਸਿਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥ ਤਰਿਕੀ ਕਥਾ

ਬਸਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਠਿਰਿ ਜੋ ਨਿਨਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲਾ ॥ ਸੁਖਮ ਮਹਿ

ਨੈ ਅਸਥੁਲਾ ॥ ਚਤੁਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇਉ ਪਦੇ ਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਆਦੇ ਸੁ ॥

ਬੀਜਮੰਤ੍ਰ ਸਰਬ ਕੋਗਿਆਨੁ ॥ ਚਤੁਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕਉਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸਕੀ ਗਤਿ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਓਰਿਧਾਰੈ ॥ ਪਸੁਪੈਰਤ ਮੁਗਧਾ ਧਰਕਉ

ਗੈ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਿ ਅਢੁਰੁ ਪਸੰਗਲ ਗੁਣਗਾਮਾ ॥ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ

ਤੈਨ ਪਾਈ ਐਧਰੀਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਅਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸਕੋ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਮ ਦਾਸੁ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ

ਇਆ ॥ ਦਾਸਦ ਸੰਤਲਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਤਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਸੋ

ਦਰਸਾਏਨਾ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਥਾ ਅਧਿਕਾਰਿਯਾਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁਦਾਸਕਥਾ ਸਭਸੇਈਪਰੈ ॥ ਸਗ
 ਲਾਗੀਅਤਮਥੁਦਾਸਾ ਅੰਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਿਆਤਮਹਿ
 ਤੈਵੈ ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਭੁਕਤਵੈ ॥ ਤੈਸਾਤਰਰਖੁਤੈਸਾਥੁਸੋਗਾਸਦਾ ਅਨੰਦੁਤਤਨੀਥਿ
 ਵੈ ॥ ਤੈਸਾਸੁਵਰਨੁਤੈਸੀਥੁਸੁਮਾਟੀਨੈ ॥ ਤੈਸਾਮਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾਰੰਕੁਤੈਸਾਰਾਜਾਨੁ ॥
 ਵਰਤੈਸਾਈਜੁਗਤਿ ॥ ਨਾਨਕਥੁਪੁਰਖੁਕਤੀਅੰਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ॥ ੭ ॥ ਪਾਰਥੁਤਮਕੈਸਗਲੇ
 ਤੁਥਾਜਿਤੁਜਿਤੁਪਰਿਰਾਖੈ ॥ ਤੈਸਾਤਿਨਨਾਥੁ ॥ ਅਪੇਕਰਨਕਰਵਨਜੋਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁਭਵੈਸੋਈਫੁਨਿ
 ਜੋਗਪਸਰਿਓਅਪਿਤੋਇਅਨਤਤਰੰਗਾ ॥ ਲਖੇਨਜਾਤਿਪਾਰਥੁਤਮਕੇਰੰਗਾ ॥ ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਇ
 ਤੈਸਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪਾਰਥੁਤਮੁਕਰਤਾਅਥਿਨਾਸੁ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
 ਨਾਕਰੁਏਨਿਤਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਤਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨ
 ਪਰਵਰਾਨਾਨਕਰਚਨਾਪ੍ਰਭੂਥੁਥਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
 ਕਈਕੋਟਿਏਪੁਜਾਰੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਅਚਾਰਥਿਓਤਾਰੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਭਏਤੀਰਥਵਾਸੀ ॥ ਕਈ
 ਕੋਟਿਥਨ੍ਰਮਹਿਓਦਾਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਥੇਦਕੇਸ੍ਰੋਤਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਤਪੀਸੁਰਤੋਤਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਅ
 ਤਮੁਧਿਅਨੁਧਾਰਤਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਕਥਿਕਥਿਥੀਚਾਰਤਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਮੁਧਿਅਵਤਿ ॥
 ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਤਿ ॥ ੧ ॥ ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ
 ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਅਤਮਨਿਕੋਰਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਥਕਥੁਤਿਰ
 ਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੁਖਨਾਕਰਤਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸੁਮਮਾਤਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਿਭੂਮਾਤਿ
 ਜਿਤੁਜਿਤੁਭਵਤੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਈਕੋਟਿਸਿ
 ਜਤੀਜੋਗੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੋਰੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਥੁਪਾਏ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਥਿ
 ਰਥਨਿਪਜਾਏ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਲੀਬੈਸੰਤਰਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਦੇਸੁਭੁਮੰਡਲਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਸਸੀ
 ਅਰੁਸੁਗਨਿਖਤਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਓਤਾ ॥ ਸਗਲਾਸਮਗੀਅਪਨੈਸੁਤਿਧਾ
 ਗਾਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਰੈ ॥ ੩ ॥ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਮਸਸਾਤਕਾ ॥ ਕ
 ਈਕੋਟਿਥੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁੰਦਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾ
 ਕਰਜੰਤਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰੰਥੀਵਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਜਖ

੧੮੦

ਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚਾਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੁਕਹਮਿਗਾਚਾਸਭਤੇਨਰੈਸਭਤੁਤੇਦੁਗਿਨਾਨਾ
ਅਪਿਅਲਿਪਤੁਰਤਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ੪॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਕ
ਨਿਵਾਸੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਤਿਜੀਵਤਿਮਰਤਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਥਤੁਜੋਨੀਛਿਰਤਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਥੈ
ਤਤੀਖਾਤਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਘਾਲਤਿਥਕਿਪਾਤਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤਾ॥ ਕਈਕੋਟਿਮਾਇ
ਮਤਿਚਿੰਤਾ॥ ਜਤਜਤਭਾਣਤਤਤਰਾਖੈ॥ ਨਾਨਕਸਭਕਿਭੁਪ੍ਰਭਕੈਤਾਖੈ॥ ੫॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਏਥੈਰਾਗੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਓਖੋਜੰਤਾ॥ ਅਤਮਮਤਿ
ਰਬੂਤਮੁਲਤੰਤਾ॥ ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸਾ॥ ਤਿਨਕਓਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸਾ॥
ਕੋਟਿਮਾਗਤਿਸਤਸੰਗੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਰੰਗੁ॥ ਜਿਨਕਓਹੋਏਅਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥
ਕੇਤਜਨਸਦਾਧਨਿਧੰਨਾ॥ ੬॥ ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡਾ॥ ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥
ਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰਾ॥ ਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੈਥਿਸਥਾਗਾ॥ ਕਈਥਾਰਪਸਰਿਓਪਾਸਾਗਾ॥ ਸਦਾ
ਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਰਾ॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੈਥਤੁਭਾਤਿ॥ ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਤਿਸਮਾਤਿ॥ ਤਾਕਅੰਤੁ
ਨਜਨੈਕੋਇ॥ ਆਪੇਅਪਿਨਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ੭॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸਾ॥ ਤਿਨ
ਵਤਅਤਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਥੇਤਾ॥ ਸਦਾਨਿਤਾਰਤਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰਾ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਮ
ਪੀਵਤਿ॥ ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਤੀਜੀਵਤਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਤਿ॥ ਅਤਮਗੀਤੁ
ਸਤਜਿਸਮਾਵਤਿ॥ ਅਪੇਨਜਨਕਓਸਸਿਸਾਸਿਸਮਾਏ॥ ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਅ
॥ ੮॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੋਦੁਸਰਨਾਤੀਕੋਇ॥ ਨਾ
ਤਿਸੁਥਲਿਤਾਰਣਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਸੋਇ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ ਖਿਨਮਤਿਥੀਪਓਥਾਪਨਤਾਰਾ॥
ਨਤੀਕਿਭੁਪਾਰਵਾਰਾ॥ ਤੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਤਵੈ॥ ਤੁਕਮੇਓਪਜੈਤੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥
ਨੀਚਥਿਓਤਾਰਾ॥ ਤੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਡਿਅਈਨਾ
ਕਸਭਮਤਿਰਤਿਅਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਭਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਵੈਤਪਾਥਰਤੁ
ਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਵੈਥਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਵੈਤਤਰਿਗੁਣਭਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਵੈਤਪਤਿਤਤੁ
ਰੈ॥ ਅਪਿਕਰੈਅਪਨਥੀਚਾਰੈ॥ ਦੁਤਸਿਰਿਅਕਾਅਪਿਸੁਅਮੀ॥ ਖੈਲੈਥਿਗਨੈ

ਭੂਚ

ਰਾਮੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿ ਅਧੋ
 ਏਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਇਸ ਕੈ ਤਾ ਬਿਤੋਇ ਰਾਸ ਭੁਕਿ ਢੁਲੇਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
 ਏਵੈ ॥ ਅਨਜਾਨ ਤ ਬਿਖਿ ਆਮ ਤਿਰ ਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲੇ
 ਏਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਤਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਠਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਕਹਿ ਕਿ ਰਪਾਜਿ ਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥
 ਨਾ ਕੇਤ ਜਨ ਨੀਮਿ ਲੇਇ ॥ ੩ ॥ ਖਿਨ ਮਤਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜਾ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾ
 ਜਾ ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤ ਕਾਲ ਦਤਿ ਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ
 ਬਖਸੀਸਾ ॥ ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾਨ ਗੈ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀਰਾਸਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਸਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬਲੁ ਤਾ ਪਿਥਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥ ੪ ॥ ਇਸ ਕਾ
 ਬਲੁ ਨੀਇ ਸੁ ਤਾ ਕਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋਨਾ ਥਾ ॥ ਆਗਿ ਆ ਕਾ ਗੀਬ ਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ
 ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਈ ਭੁਨਿ ਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂੰ ਚ ਨੀਚ ਮਤਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋ ਗਤ ਰਖ ਗੰਗਿ ਤਸੈ ॥ ਕ
 ਬਹੂੰ ਦਿਚਿੰਦ ਬਿਉਤਾਗ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭਾਵੈ ਸਪਇ ਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂੰ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਗਾਨ
 ਨ ਕਾਪਿ ਮਿਲਾਵ ਲੁਤਾਗ ॥ ੫ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
 ਕਬਹੂੰ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀਤੋ ਤਰਵਾਲਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤੋਇ ਥੈਤ ਬਡਾ ਜਾਗਾ
 ਕਬਹੂੰ ਭਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾਸਾ ਜਾਗਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਅਪਿ ਕੀਰਤਿ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕ
 ਏਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖੈ ਤਿਵ ਤੀਰਤਾ ॥ ਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੈ ਬਖਸ਼ੁ
 ਕਬਹੂੰ ਮੇਨਿ ਪਾਗੀਲਾਵੈ ਪਿਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤਟ ਤੀਰ ਬਇਸਨਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ
 ਰਿਆਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕੀਟ ਤਸਤਿ ਪਤੰਗ ਤੋਇ ਜੀ ਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀਦਿ ਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨ ਚਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਈ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਰੂਪ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੬ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਇਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆਵੈ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਤੋਇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾਨੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨੀਮ ਰੇਤੋਇ
 ਕਰੰਗੀ ॥ ਸਦਾ ਬਸਤਿ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਤਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜੋ
 ਤੇ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸੁਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨੁ
 ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀ ਆ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਰਿਤ ਲੇ

੧੮੯

॥ ਬੇਡੇ ਬੇਡੇ ਅੰਤ ਕਾਰੀਆਨ ਨਕ ਗਰਥਿ ਗੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਸਕੈ ਅੰਤ ਰਿਗ ਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋਨਰ ਕਪਾਤੀ ਤੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋ ਬਨਵੰਤੁ ॥ ਸੋ
ਤੋਵਤ ਚਿ ਸਟਕਾ ਜੰਤੁ ॥ ਆਪ ਸਕਓ ਕਰਮ ਵੰਤੁ ਕਤਾਵੈ ॥ ਜਨ ਮ ਮਰੈ ਥੁ ਜੋ ਨਿਭੂ ਮੈਵੈ ॥ ਧਨ
ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਕੈ ਤਿਹੈ ਗੈ ਗਰੀਬਿ
ਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਈਤਾ ਮੁਕਤੁ ਅਗੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਧਨ ਵੰਤੁ ਤੋਇ ਕਰਿ ਗਰਥਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਕ
ਮਲਿ ਕਢੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁਲ ਸਕਰਿ ਮਾਨੁ ਖਓ ਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸਾ ॥ ਪਲ ਭੀ ਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਓ
ਥਿ ਨਾਸਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲ ਵੰਤੁ ॥ ਧਿਨ ਮਤਿ ਤੋਇ ਜਾਇ ਭੁਸਮੰਤੁ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਥਾਵੈ ਆਇ
ਅੰਤ ਕਾਰੀ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਤਿ ਸੁਕਰੈ ਖੁਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਜਾ
ਨਾਨਕ ਦਰਗਤ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤਉ ਧਾਰੇ ॥ ਸੁਮੁਖਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥੇ
ਅਨਿਕਤ ਪਸਿ ਆ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਰੀ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕ
ਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦੁਵੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਤ ਕਤੁ ਕੈ ਸੇ ਗਵੈ ॥ ਆਪ ਸਕਓ ਜੋ ਭਲਾ ਕਤਾਵੈ ॥ ਤਿਸ
ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀਰੇ ਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਤੋਇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋ
॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਢੁ ਤੋਇ ॥ ਤਥਾਇ ਸਕਓ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬਾਇ ਤਜਾਨੈ
ਕਿਉ ਕਰਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭੁ ਜੋ ਨਿਮਤਿ ਠਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਪਾਰੈ ਕੋਊ ਬੰਗੀ ਮੀਤਾ ॥ ਤਬ
ਗੁਨਿ ਤਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤਾ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਗਾਇ
ਸ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿੰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨੁ ਤੁਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੁਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਤ ਸਖਟੈ
ਕਓ ਓਠਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇ ਆਪਾ ਛੋਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿ ਆ ਕੇ ਕਰੈ
ਨਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਾਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬਿਖੇਸ
ਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸੁਭ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਢੁਢ ਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ
ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ॥ ਇਸਕੈ ਤਾਕਿ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੈ ਸੀਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਤੈ ਸਚੇਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕੀਨੈ
ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੁਰਿ ਸਭੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਭੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਥਕਾ ॥ ਆਪਿ ਏਕ ਅ
ਤਿਅਨ ਕਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥

ਅਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਅਪਿਅਪੇਰਚਿਅਸਭਕੈਸਾਥਿਅਪਿਕੀਨੋਅਪਨਥਿਸਥਾਰੁ
ਨਕੁਕੁੰਤੁਸਕਾਓਤੁਕਰੈਨਤਾਰੁਉਸਤੇਭਿਨਕਤੁਕਿਉਤੋਇਥਾਨਥੁੰਤਰਿਏਕੈਸੋਇ
ਅਪੁਨੈਚਲਿਤਅਪਿਕਰੈਤਾਰੁਕਉਤਕਕਰੈਰੰਗਅਪਾਰਾਮਨਮਤਿਅਪਿਮਨਅਪੁ
ਨੈਸਾਨਿਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਤੁਨਜਾਇ॥ ੭॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪੂਰੁਸੁਆਮੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਕੈਵਖਿਅਨੀਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਚੁਕੀਨਾਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਢਿਰਲੈਚੀਨਾਭਲਾਭ
ਭਲਾਤੇਗੁਪਾਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੁਪਾਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਤੇਗੀਥਾ
ਜੀਅਟਿਅਟਿਸੁਨੀਸੁਵਨਥਖਾਣੀਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤਾਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕ
ਨਨੀਤੀ॥੮॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਸਹਨਿਜੋਜਨੁਪਰੈਸੋਜਨੁਉਪਰ

ਨਤਗਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਥਹੁਰਿਅਵਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਅਰਜਾਘਟੈਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਜਮਤੇਨਤੀਢੁਟੈਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਸੁਖਸਭ
ਜਾਇਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਨਰਕਮਤਿਪਾਇਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਮਤਿਤੋਇਮਲੀਨਾਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿ
ਜੋਭੇਤੀਨਾਸੰਤਕੈਤੇਤਕਉਰਖੈਨਕੋਇਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਥਾਨਕੁਸਟੁਤੋਇਸੰਤਕਿਰਪਾ
ਲਕਿਰਪਾਜੇਕਰੈਨਾਨਕਸੰਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀਤਰੈ॥ ੧॥ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਤੇਮੁਖੁਭਵੈ॥
ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਕਾਗਜਿਓਲਵੈਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਗ
ਦੋਨਿਥਿਗਮਾਇਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਤਿਜਲੈਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਸਭੁਕੋਢਲੈਸੰ
ਤਕੈਦੁਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇਸੰਤਕੈਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਤਿ
ਨਾਨਕਸੰਤਭਵੈਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਤਿ॥ ੨॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਤਾਅਤਤਾਈਸੰਤਕਾ
ਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨਪਾਈਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਤਾਤਤਿਅਰਾਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁ
ਰਮਾਰਾਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਜੇਤੀਨੁਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਅਅਰੁਦੀਨੁਸੰਤਕੈਨਿ
ਤਕਥਉਸਰਥਰੋਗਾਸੰਤਕੈਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਥਿਜੋਗਾਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੋਖਮਤਿਦੋਖੁ
ਨਾਨਕਸੰਤਭਵੈਤਾਉਸਕਾਭੀਤੋਇਮੋਖੁ॥ ੩॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਅਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤ
ਕਾਦੋਖੀਕਿਸੈਕਾਨਤੀਮਿਤ੍ਰਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਉਰਨੁਲਾਗੈਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਉਸਭੁਕੋਤਿ
ਅਗੈਸੰਤਕਾਦੋਖੀਮਤਾਅਤਕਾਰੀਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਥਿਕਾਰੀਸੰਤਕਾਦੋਖੀਜ

ਨਮੋ ਮਹੈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਓ ਨਾ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
 ਭਾਵੈ ਤਾਲਾ ਏਮਿ ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਅਧਥੀ ਚੁਤੇ ਟੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ
 ਜਿਨ ਪੁਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਓ ਓਦਿ ਆਨ ਭੂਮਾ ਏ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਓਦੁ ਪਾਏ
 ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਬੋਧਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤ ਕੀ ਲੇਖਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ
 ਜ ਜਕਿਉ ਨਾਹਿ ॥ ਅਪਨ ਥੀ ਜਿ ਅਪੇ ਡੀਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਓ ਅਵਰੁ ਨ ਰਖਨ
 ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਲਾ ਏ ਓਥਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਏ ਓਥਿ ਲਲਾਇ ॥ ਜਿਉ
 ਲਬਿ ਹੁਨ ਮਢੁਲੀ ਤ ਜਠ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਭੁਖਾਨ ਡੀਰੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕੁਈ
 ਨਿਨ ਡੀਪੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਢੁਟੈ ਏਕੇ ਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭੁਖਾ ਜੁਤਿ ਲੁਖੇ ਤ ਮਾਹਿ ਦੁਤਲਾ
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿ ਆਕਤਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਰ
 ਕਾ ਧੁਰਿ ਡੀਪੈ ॥ ਆਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਬਿਅਾ ॥ ੬ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ
 ਪੁਤੇ ਏ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਓ ਦਰਗਾਹਿ ਮਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਸਦਾ
 ਕਾਈ ਐ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਨਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈ ਐ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥ ਸੰ
 ਕੇ ਦੋਖੀ ਓਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਨਤ੍ਰਿ ਸੈਟੇ ਕੋਇ ॥ ਜੈ ਸਾਭਾ ਵੈ ਤੈ ਸਾਭੈ
 ਪਾਇ ॥ ਅਕਿਰਤੁ ਨ ਮੈਟੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸਭ ਘਟਿ ਸਕੈ
 ਕਰੈ ਨਾਹੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਓ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਸਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤਿ
 ਸਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭ ਕਿਉ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀ ਆ ॥ ਜੈ ਸਾਭੈ ਤੈ ਸਾ
 ਥੀ ਆ ॥ ਅਪਨ ਖੇਲੁ ਅਪਿ ਕਰੈ ਨਾਹੁ ॥ ਦੁਸਰੁ ਕਓ ਨੁਕਾਈ ਚਰਾ ॥ ਜਿਸੇ ਬਿ
 ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨਾ ਮੁਦੇਇ ॥ ਢੁਡ ਭਾਗੀ ਨਨਕ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿ ਆਨ ਪਸੁਰਿ ਜਨੁ ਸਿ ਮਰਹੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਅ
 ਤਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
 ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਹ ਬੀਸ ਭਜਾਨਾ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕਓ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀ ਐ ਗੈ
 ਘਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਮਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੈ ਆਪਿ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਉ
 ਤਾਥੀ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਤੁਕ ਮੁਢੁ ਏ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੇਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿ

ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਓਸ ਤਤਿ ਮਨ ਮਤਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰ
ਕਰਾ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਤਾ ਗਾਨਿ ਗਮਲ ਗਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਓ ਸਦਾ ਸੁਭੇ ਲਾ
ਕਿਲੇ ਤਿਥੀ ਭੈਨੇ ਨੁਪੇ ਖੁਠਾ ਕਰਕਾ ਰੰਗਾ ਸਾਧਿ ਸੰਗਿ ਬਿਨ ਸੈ ਸਭੁ ਸੰਗਾ ਚਰਨ
ਚਲੇ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮਿਟਤਿ ਪਾਪ ਜਪੀ ਐਤਰਿ ਬਿੰਦਾ ਕਰਤਰਿ ਕਰਮ ਸੂਦਰਿ
ਉਰਿ ਕਥਾ ਤਰਿਦ ਗਗਨ ਨ ਕਉ ਜਲ ਮਥਾ ॥ ੨ ॥ ਥਰੁ ਭਗੀ ਤੇਜਨ ਜਗਮਾਤਿ ਸ
ਦਾ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਤਿ ਗਾਮਨ ਮਜੇ ਕਰਤਿ ਬੀਚਾਗਾ ਸੇਧਨ ਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰਾ
ਮੀਤੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਤਿ ਤਰਿ ਮੁਖੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ਏਕੇ ਏਕੇ ਕੁਧ ਛਾਨੇ ॥
੩ ॥ ਭਉ ਤਕੀ ਉਤੁ ਸੇਈ ਜਾਨੈ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਗਨ ਨ ਕਤਿ ਨ ਤਿਨਿ ਰੰ
ਗੁ ਜਾਨਿ ਅਗ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪਨ ਅਪੁ ਸੁਭੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥੁਭੈ
ਸਾਧਿ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੁਕਤਤਾ ਸਰਬ ਰੋਗੇ ਤਓ ਤੁ ਤਰਿ ਜਨੁ ਰਤਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤ
ਕੇ ਵਲ ਬਖਾਨਾ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤ ਮਤਿ ਸੇਈ ਨਿਰਬਾਨਾ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਅਸਾਤਿ
ਸਰੀਰ ਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੁਖਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਤਿਨ ਲਾ
ਗੈ ਦੁਖਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੇ ਸੰਤ ਸੁਭੇ ਲਾਨੀ ਭੁਲਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪੁਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਕਰਤਿ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਸਾਸ ਤੈ ਸਾਦਿ ਸਟਾ
ਇਆ ਅਪੁਨ ਕਰ ਜਮ ਤਿ ਅਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੀਤਿ ਅਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿ ਅਗ ਜਬ ਦੇਖ ਉਤ ਬਸ ਭੁਕਿ ਦੁਮੁਲਾ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਖ ਮੁਸੇਈ
ਅਸਭੁਲਾ ॥ ੬ ॥ ਨਤ ਕਿ ਦੁਜਨ ਸੇਨ ਤ ਕਿ ਦੁਮਗੈ ॥ ਅਪਨ ਚਲਿਤੁ ਅਪਤੀ ਕਰੈ ॥ ਅ
ਨੁਜਾਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਅਗਿ ਕੰਗੀ ਧਾਗੀ ਸਭੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਅਪੇ ਅਧਿ ਸਗ
ਰ ਮਤਿ ਅਧਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਬਾਧਿ ਚੁਥਾਧਿ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਨਾ ਤੀ ਕਿ ਦੁਖੰਡਾ ॥
ਪਰ ਪਾਰਿਗਤਿ ਓਥੈ ਤ ਮੰਤਾ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਅਧਿ ਜਪਾਏ ਤਾਨਾ
ਕਜਾਪਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤ ਸੁਸੇ ਭਵੰਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਭੁਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਭੁਧਰਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਬਿਸਰਨਾ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਜਪਿ ਭੁਏ ਨਿਤ ਲਾ ॥ ਓਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤਿ

ਥੁਡਭਗੈ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਤਿ ਬਿਸ਼੍ਵਾ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ
ਨਾ॥ ੭॥ ਜੇਕਿ ਢੁਕਰੈ ਸੁਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਤਰਿ ਸੰਗਿ। ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ
ਸੁਤੇਇ। ਕਰੈ ਤਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ। ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀ ਅਜਨਮੀ ਠਲਗਾਨਾ। ਜੇ ਸਜੈ
ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸੁ ਮਾਤਿਸਮਾਏ। ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨੁ ਭੁਖ ਨਿਧਾਨ
ਅਪਸ ਕਉ ਅਪਿਦੀਨੈ ਮਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਨੁ॥ ੮॥ ੧੪॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਗੁ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਨਨ ਤਾਗਾ। ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਧਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਤਿ ਸੁਭ ਲਿਤਾਗ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਟੂਟੀ ਗੰਢਾ
ਤਾਗੁ ਪਾਲਾ। ਸਰਬ ਜੀਅ ਅਪੇ ਪ੍ਰਿਤਿ ਪਾਲਾ। ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਤਿ
ਤਿਸੇ ਤਬਿ ਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ। ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਤਰਿ ਜਾਪਿ। ਅਭਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੇ
ਪਿਅਪਨ ਕੀ ਅਕਛੁ ਨ ਤੋਇ। ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਤੀਰੈ ਰੇ
ਕਾਮਾਗ। ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਤਰਿ ਨਾਮ॥ ੧॥ ਰੂਪ ਵੰਤੁ ਤੋਇ ਨਾ ਤੀ ਮੈ ਤੈ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋ
ਸਗਲ ਘਟ ਸੋ ਤੈ। ਧਨ ਵੰਤੁ ਤੋਇ ਕਿ ਅਕੋ ਗਰਬੈ। ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾਦੀ
ਰਬੈ। ਅਤਿ ਸੁਰਾਜੈ ਕੋਊ ਕਤਾਵੈ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਤਾਵੈ। ਜੇ ਕੋ ਤੋਇ ਬੋਲੈ
ਤਾਗੁ। ਤਿਸੁ ਦੇਨ ਤਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ। ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਟੈ ਤਉ ਰੋਗੁ। ਨਾਨਕ
ਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ॥ ੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ। ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਮਨੁ
ਤਿਅ ਸਥੰਮਨੁ। ਜਿਉ ਪਾਖਾਨ ਵਚਤਿ ਤਰੈ। ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਲ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ।
ਜਿਉ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪ ਕਪੂਰਾ ਸੁ। ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਤੋਇ ਬਿਗਾਸੁ। ਜਿਉ ਮਨ
ਉਦਿਅਨ ਮਤਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ। ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ। ਤਿਨ ਸੰਗ
ਕੀ ਬਾਢ ਉਧੁਗਿ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਤਰਿ ਲੋਚਾ ਪੁਰਿ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਾ ਦੇਖਿ ਲਾਲਾ
ਐ। ਪੁਰ ਬਲਿਖੇ ਕਾਲਿਖਿ ਅਈਐ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਤਾਰੁ। ਅਵਰਤਿਅ
ਗਿਤੁ ਤਿਸ ਤਿਚਿਤਾਗੁ। ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖ ਮਾਨੁ। ਭੁਲਾ ਕਾ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਅਜਾਨੁ
ਉਨ ਬਸਤੁ ਅਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ। ਲਪਟਿ ਰਹਿ ਓਰਿ ਸਿਲੋਭੀ ਪਤੰਗ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ
ਰਦੇ ਮਾਤਿ। ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਤਿ॥ ੪॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੁਝ ਅਈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਤਨਾਧਿ ਪਾਇ ਅਧਾਤਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ਗਾਮਨਾ ਮੁਹਿ
ਦੇਖਿ ਤੇਲਿ ਲਾਲਿ ਖੇਪ ਸੰਤ ਤਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ਅਵਰਤਿ ਅਗਿ ਬਿਖਿ ਅਜੰਜਾਲੁ
ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਕੋਠੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਖ ਭੁਜ ਲਤ ਰਿਦਗ ਤਸੇਇ ॥ ਇਹੁ ਵਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ
ਵਪਾਰੈ ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ ॥ ੫ ॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਪੋਇ ਪੋਇ ਪੀਠੁ ॥ ਅਰ
ਖਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨ ਜੀਠੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੁਰਿ ਕਰਤੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਭੁਪਰਿ ਜਾਈ ਐ
ਕੁਝ ਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ਐ ॥
ਅੰਨਿ ਕਥਿ ਘਨੇਤ ਸਾਧੁ ਰਖੈ ॥ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਖੈ ॥ ਓਟ ਗਤੀ ਸੰਤ ਤ
ਦਰਿ ਐ ॥ ਅਧਾ ਸਰ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਤ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਮਿਰਤ ਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲ ਨਤ
ਗਾਭੁਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ॥ ਆਧਾ ਗਾਸਰ ਬਨਿ ਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਤਿ ॥ ਪੁਰ ਬਲਿ ਕੇ
ਕਲ ਆਪਣਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਰੈ ਨੇਜੇ ਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਤੇ ਅਨ
ਤੋਗਾ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਲੀ ॥ ਸਭ ਤੋਭੁ ਚਨਿ ਰਮਲਾਇ ਤਕ ਰਲੀ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀ ਅਧਾ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀ ਅਧਾ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਅਵੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨਿ ਐਤਿ ਤੁ
ਓਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਏਕੋ ਤੋਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਲੀ ਸਚੁਤ ਕੀਰਤਤਾ ॥ ਸਚੁ ਤਿਰਦੈ ਸਤਿ
ਮੁਖਿ ਕਤਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਰੁ ॥ ਪਾਰਬੁ
ਰਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਪੁਨ ਰੇਖ ਨਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਤੁ ਗੁਲੇ ਤਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨ ॥ ਤਿਸ ਤਿਥੁ
ਏਨਾ ਨਕਸਿ ਸੁਤੇ ਵੈਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਪੁ
ਕੁਮਨ ਮਤਿ ਰਖੁ ॥ ਮਾਨੁ ਖੁਕੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਅਗੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਤੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥
ਨਰ ਬਨਿ ਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਅਪੇ ਥੀਨ ਅਪੇ ਦਾਨਾ ॥ ਗਤਿ ਰਗੰਭੀ ਰੁਗਤੀ ਰੁਸੁ ਜਾ
ਨਾ ਪਾਰਬੁਤ ਮਪਰ ਮੇ ਸੁਰਗੋ ਬਿੰਦਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਨਿ ਧਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਸਾਧ
ਏਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਠੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਠੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਸਾਧੁ ਰਨ ਸਰਨ ਜੋ
ਗਾ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇ ਅਸੋਈ ਤੋਗੁ ॥ ਤਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੇਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ

ਨਾਜੈਨੈਤੋਗੁਅਨਦਰੁਪਸੰਗਲਸਦਜਕੈਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਤਿਪਰਿਤਕੈਗਰ
ਜਮਤਿਗਨੁਜੋਗਮਤਿਜੋਗੀਗਤਪਮਤਿਤਪੀਸਰੁਗਿਤਸਤਮਤਿਭੋਗੀਪਿਆਇ
ਪਿਆਇਭਗਤਤਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਾ
ਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਤਿਸਗਲਦੇਵਤਾਰੇਅਵਗਾਤਿਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਨੈ
ਤੁਸਗਲਪਰੋਈਅਪੁਨੈਸੁਤਿਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਜਿਨੁਦੇਇ॥ ਜਨਦਾਸ
ਮੁਪਿਆਵਤਿਸੇਇ॥ ਤਿਤੁਗੁਣਮਤਿਜਾਕਓਭਰਮਾਏ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਠਿਰਿਅਵੈ
ਏ॥ ਓਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨਾਜੈਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁਪਨਾ
ਜਾਕੇਰੰਗਾਨਾਨਾਭਖਕਰਤਿਇਕਰੰਗਾਨਾਨਾਖਿਪਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਪੂਰੁਅਬਿਨਾ
ਸੀਏਕੰਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੇਖਿਨਮਾਤਿ॥ ਪੁਰਿਰਤਿਓਪੁਰਨੁਸਭਠਾਇ॥ ਨਾਨਾ
ਪਿਕਰਿਬਨਤਬਨਾਈ॥ ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਈ॥ ਸਭਿਘਟਤਿਸਕੇਸਭਿਤਿਸਕੇ
ਠਾਓ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਤਰਿਨਾਓ॥ ੪॥ ਨਾਮਕੇਧਰੇਸਗਲੇਜੰਤਾਨਾਮਕੇਧਰੇ
ਖੰਡਭੂਤਮੰਡਾਨਾਮਕੇਧਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾਨਾਮਕੇਧਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਪਿ
ਆਨਾਨਾਮਕੇਧਰੇਅਗਾਸਪਾਤਲਾਨਾਮਕੇਧਰੇਸਗਲਾਕਾਰਾਨਾਮਕੇਧਰੇਪੁ
ਰੀਅਸਭਭਵਨਾਨਾਮਕੇਸੰਗਿਓਧਰੇਸੁਨਿਸੁਵਨਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾਮਿ
ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਚਓਥੇਪਦਮਤਿਸੋਜਨੁਗਤਿਪਾਏ॥ ੫॥ ਰੂਪੁਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅ
ਥਾਨੁ॥ ਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ ਕਰਤੁਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਲੀ॥ ਸਤਿਪੁਰਖ
ਭਮਾਤਿਸਮਾਦੀ॥ ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ॥ ਮੂਲੁਸਤਿਸਤਿਓਤਪਤਿ॥ ਸਤਿ
ਕਰਣੀਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲੀ॥ ਜਿਸਤਿਓਏਤਿਸਤਿਸਭਭਲੀ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਾਕੁ
ਖਦਾਈ॥ ਬਿਸੁਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰੇਤਪਾਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੁਓਪਦੇਸਾਨਾ
ਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਸਤਿਨਿਰਤਿਓਏਜੋਕੋਇ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤਾਕੀਗਤਿਓਈ
ਅਪਿਸਤਿਕੀਅਸਭੁਸਤਿ॥ ਅਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿ॥ ਜਿਸਕੀਸਿਸਦਿਨੁ
ਕਰੈਤਾਰੁ॥ ਅਵਰਨਭੁਓਕਰਤਥੀਚਾਰੁ॥ ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆਨਾਨਾ
ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸੇਵਰਤੀਆ॥ ੭॥ ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਜਿਨਿਭੁਓ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਗੰਗਾ ਚਿ ਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੈ ॥ ਚਿ ਇ
ਏਵ ਕਾਟਨ ਤਾਗਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਭਭਾ ਗੀ ॥ ਜਨ
ਕੋ ਏਕ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ
ਹੈ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਤੈਥਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿਸਤਿ ਪਰਸਨਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਸਤਿਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਸਤਿ ਪੇਖਨ ਤਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿਸਤਿ ਧਿਆਵ
ਤਾਰਾ ॥ ਅਪਿ ਸਤਿਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਅਪੇ ਗੁਣ ਅਪੇ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿਸ
ਤਾਰਾ ॥ ਸੁਗਤਿ ਸਤਿਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁਝਨ ਤਾਰ ਕਉ ਸਤਿਸਤਿ ਭੋਇ ॥ ਨ
ਕਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਸਤਿ ਪੁਰਿ ਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿ ॥ ਅਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ
ਪੁਰਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸੁ ਸੁਪ੍ਰਭ ਅਇਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾ
ਇਆ ॥ ਭੈ ਤਿਰਭਉ ਤੇਇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿ ਅਤਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਤਿ
ਬਸਤੁ ਗਛਾਈ ॥ ਰਾਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਤਨ ਜਾਈ ॥ ਬੁਝੈ ਬੁਝਨ ਤਾਰੁ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਨਾਗਇਨ
ਮੇਲਨ ਕਏ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਅਗਿਆਨ ਕਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਯਾ
ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਕੀਨਿ ਰਮਲਗੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕ
ਾ ਸੇਵਕੁ ਜਨੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਗੰਗਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਨ ਤਾਰਾ ॥ ਸੇਵ
ਕੀਰਤਿ ਧੰਨਿ ਰੰਗਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਨਹੈ ॥ ੩ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਛਾਕੈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਗਾਖੈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ
ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪਿ ਪਤਿਕ
ਗਾਰੀ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬੋਨ ਪੁਤ੍ਰੁ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੇਵਕ ਕਉ ਚ
ਉਚੈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਦਤਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
ਨੀਕੀ ਕੀਰਤਿ ਕਲਰਾਖੈ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁਨ ਕਾ
ਤਾ ਅਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਾਖ ਤਦੇ ਕਰਿ ਤਾਥਾ ॥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਤਿਕੈ ਕਰਤ
ਬੇਜਤਿ ॥ ਮਰੈ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਾਰਾਖਾ ਸੇਇ ॥ ਕਾਏ ਸੋਚਿ ਕਰਤਿ

ਰੇਪ੍ਰਾਦੀ। ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਡਾਦੀ। ੫॥ ਥਾਰੰਥਾਰਥਾਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ। ਪੀਐ
ਮ੍ਰਿਤੁਇਹੁਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਐ। ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ। ਤਿਸੁਕਿਛੁਅ
ਰੁਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ। ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੇਰੁਪੁਰੰਗੁ। ਨਾਮੇਸੁਖੁਤਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ। ਨਾ
ਮਗਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਨੇ। ਮਨਤਨਨਾਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ। ਓਠਤਥੈਰਤਸੇਵਤਨਾ
॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮ। ੬॥ ਥੋਲੁਤੁਜਸੁਜਿਤਥਾਦਿਨੁਰਾਤਿ। ਪ੍ਰਭਿਅਪੈਨੇ
ਨਕੀਨੀਦਾਤਿ। ਕਰਤਿਭਗਤਿਅਤਮਕੈਚਾਇ। ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਓਰਤਤਿਸਮਾਇ। ਜੋ
ਅਤੋਵਤਸੇਜਾਨੈ। ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ। ਤਿਸਕੀਮਤਿਮਾਕਓਨਥਖਾਨੁ
ਤਿਸਕਾਗੁਨੁਕਤਿਏਕਨਜਾਨਓ। ਅਠਪਤਰਪ੍ਰਭਥਸਤਿਤਜੁਰੇ। ਕਤੁਨਾਨਕਸੇਈ
ਨਪੁਰੇ। ੭॥ ਮਨਮੇਰੇਤਿਸਕੀਓਟਲੇਹਿ। ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ। ਜਿਨਿ
ਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਪਛਾਤਾ। ਸੋਜਨੁਸਰਥਥੋਕਾਕਾਦਾਤਾ। ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸ੍ਰੁਥਸੁਖਪਾ
ਹਿ। ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ। ਅਵਰਸਿਅਨਪਸਗਲੀਛਾਗੁ। ਤਿਸੁ
ਨਕੀਤੁਸੇਵਾਲਾਗੁ। ਅਵਨੁਜਨੁਨਤੋਵੀਤੇਰਾ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪ੍ਰਜਤੁਸਦੈ
ਰਾ। ੮॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ। ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰੁ
ਕਾਨਓ। ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਓਪਰੈਨਾਨਕਤਰਿਗੁਨਗਾਓ। ੧॥ ਅਸਟਪਦੈ

ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾ। ਸੇਵਕਕਓਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲਾਸਿ
ਕੀਗੁਰੁਦੁਰਮਤਿਮਲੁਤਿਰੈ। ਗੁਰਥਚਨੀਤਰਿਨਾਮੁਓਚਰੈ। ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੋ
ਧਨਕਾਟੈ। ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਥਿਕਾਰਤੇਤਾਟੈ। ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਓਨਾਮਧਨੁਦੇਇ। ਗੁਰ
ਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਏ। ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਤਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਿ
ਕਓਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ। ੧॥ ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਤਿਸੇਵਕੁਜੋਰੈ। ਗੁਰਕੀਆਗਿਆ
ਮਤਿਸੈ। ਅਪਸਕਓਕਰਿਕਯੁਨਜਨਾਵੈ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ।
ਨੁਥੈਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ। ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ। ਸੇਵਾਕਰਤੋਇਨਿਤਕਾਮਿ
ਤਿਸਕਓਤੋਤਪਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀ। ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਧਿਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਸੇਸੇ
ਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ। ੨॥ ਥੀਸਥਿਸੁਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ। ਸੇਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰ

ਤਿਸੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੈ ॥ ਹਿਨਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਥਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਰਬ
ਜਿਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨ ਜਨ ਮਹਿ
ਅਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕਿ ਅਪਿਨੀ ਕਢੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਤ ਸਤਿ ਅਨਪਲਾਇ ਅਨਜਾਈ ॥ ਐਸਾ
ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰੁ ਬਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰਨ
ਕਿ ਮਲ ਗੀਤਿ ॥ ਭੇਟ ਤਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰੇਵਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗੇਵਾ ॥ ਸੁਨਿਕ
ਬਚਨ ਕਰਨ ਅਘੋਨਾ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀ ॥ ਐਸਾ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖਿਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੈ ॥ ਤੋਇ ਸੰਤਾ ਗੁਲਬਿ ਅੰਤ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਚੋਈ ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਿ ਤਥਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ॥ ਐਨੇ ਕਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਕਾਉ ਬੇ
ਲਾਪੁ ਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਥਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਤਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਤ
ਰੰਗੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤਿ ਬੰਦ ਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਿਰਦੈ ਸਿਮਰ
ਹਿ ॥ ਸਰਬ ਲਿਤ ਗੀਤਿ ਗੁਰ ਅਪੋਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੇਨਾ ॥ ੫ ॥ ਇਤੁ
ਬਿਰਸੁ ਪਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਤੋਇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜ
ਕੋ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਗੁਨ ਤਾਸਾ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਤਰਿਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ
ਮੋ ॥ ਏਕੈ ਸੰਗਿ ਨੇਲੁ ਪੁਰਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪ ਕਪੂਰੁ ਗਾਸੇ
ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਤਨਾਸੇ ॥ ੬ ॥ ਤਪਤਿ ਮਹਿ ਤਿਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁਭਇ
ਅਦੁਖ ਨਾਠ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੁਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੁਕਾ
ਰਿ ਭਉ ਤੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲਾ ਬਿਅਧਿ ਮਨ ਤੇ ਪੈਨ ਸੇ ॥ ਜਿ ਸਕਾਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
ਨਾਪ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੁਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨਾ ॥ ਸੁਨਿਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਸੁਸਵਨਾ ॥ ੭ ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਤੀ ॥ ਕਲਾਧਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਤੀ
ਅਪੋਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪੁਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਤੀ
ਰੇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿ ਅਰੁ ਪਰੰਗਾ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧਕੈ
ਨੰਗਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਅਪਨੀ ਕਲਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਥਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਤਾਰੀ ॥ ੮ ॥

੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿ ਅਸਗਲੀ ਢਰੁ

੧੮੬

ਕੋ

ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਕਰਮਾ ਵਨਾਨਾ ਨਕਇਤੁ ਪਨੁ ਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
 ਸੰਤਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਤੁ ਥੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿਓ ਪਾਵਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿ
 ਰਤੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦਮ ਤਿਉ ਰਿਧਾਰਤੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ੁ ਕਰਿ
 ਤਤੁ ਨਾਮੁ ਤਰਿਵ ਬੁਧਾਇਤੁ ਪਨੁ ਸੰਚਤੁ ॥ ਏਵੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸੰਤਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥ ਏਕ
 ਸਰਾਖਤੁ ਮਨ ਮਾਇ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਪਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉ
 ਧਾਵਤਿ ॥ ਸੋ ਪਨੁ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਥਾਢੁ ॥ ਤਿਸੀ ਤਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾ
 ਸੰਗਿ ਪਈਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਤਿ ਭਲੀ ਕਰਜੀ ॥ ਸਸੋਭਾ ਭਜੁ ਤਰਿ ਕੀ ਸਰਜੀ ॥
 ਨਿਕਉ ਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਤਰਿ ਅਵਖ ਧੁਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ
 ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋ ਧਤੁ ਤਰਿ ਨਾਇ ॥ ਦਰਦਿ
 ਧਾਵਤ ਅਵੈ ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਥਿਧੁ ਨੁਨਲਾ ਗੋ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਤਰਿ ਸੋਇ ॥ ਕਲਿਤ
 ਰੰਢਾ ਤਰਿਨਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ ਭਉ ਬਿਨ ਸੈ ਪੂਰਨ ਤੋਇ ॥ ਆਸਾ ਭਰ
 ਤਿਭਾਇ ਅਤਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ
 ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਤਤੁ ਥੀਚਾਰੁ ਕਤੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥ ਆਵਾਗਵਨੁ
 ਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪੁ ਤਿਅਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰੇ ਦੇਵਾ ॥ ਇਉਂ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਤੋਇ ਉਪਾਰੁ ॥
 ਰਿਸਿ ਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕਉ ਪਾਵਨ ਢੁਟਨ ਤਰੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਥੀਚਾਰੇ
 ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਬੰਢੁ ਤਨਾਨਕ ਛਲ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ
 ਸਿਤੇ ਰੋਧਨਾ ॥ ਤੁੰਕਿ ਅਲਪ ਟਾਵਤਿ ਮੁਰਖ ਮਨਾ ॥ ਸੁਤਮੀ ਤਕੁ ਟੈ ਬਾਹੁ ਬਨਿਤਾ ॥ ਇਨੇ
 ਕਤੁ ਤਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇ ਅਥਿ ਸਥਾਰਾ ॥ ਇਨੇ ਤੇ ਕਤੁ ਕਵਨ ਢੁਟਕਾਰਾ
 ਅਸੁਤ ਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਝੂਠਾ ਛੰਡੁ ਝੂਠਾ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਝੂਠੈ ਨ ਬਿਗਨਾ
 ਮੁਖਿ ਸਾਰਿਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਤਿ ਏਏਨਾ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਥਪੁ ਭੁ
 ਸਿਏਨਾ ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤੁ ਮਨਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੋਇ ਤੁਮਾਰੋ ਚੀਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਤੁਮਨ ਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਥਿ ਖਜਾਇ ॥ ਅਧਿ ਜਪਤੁ ਅਵਰਾਨਾ ਮੁਖ ਪਾਵਤੁ ॥
 ਨਤ ਕਤ ਤਰਤ ਗਤਿ ਪਾਵਤੁ ॥ ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਤਰਿ ਕੋਨਾਉ ॥ ਸਤ ਜਿਸੁ ਭਾਇਨਾਨ ਗੁਨ ਗੁਨ
 ਕ

ਗੁਨਗਾਵਤੋਗੀਉਤਰਸਿਮੈਲੁਗਾਬਿਨਸਿਜਾਇਤਉਮੈਥਿਖੁਛੈਲੁਗਾਤੋਤਿਅਚਿਤੁ
ਸੈਲੁਖਲਿਸਾਸਿਗਿਸਿਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਛਾਡਿਸਿਅਨਪਸਗਲੀਮਨਾਸਾ
ਨਗਿਪਵਤਿਸਚੁਪਨਾਤਰਿਪੁੰਜੀਸੰਚਿਕਰਤੁਬਿਉਤਰੁਗਾਈਤਾਸੁਖੁਦਰਗਤਜੈਕਾਰੁ॥
ਨਬਿਨੰਤਰਿਏਕੋਦੇਖੁਕਤੁਨਾਨਕਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲੇਖੁ॥੭॥ਏਕੋਜਪਿਏਕੋਸਾਲਾ
ਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੋਮਨਅਤਿਏਕਸੇਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤਾਮਨਿਤਨਿਜਾਪਿਏਕਭਗਵੰ
ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਤਰਿਅਪਿਪੁਰਨਪੁਰਿਰਤਿਓਪੁਭੁਬਿਅਪਿਅਨਿਕਬਿਸਥਾਰਏਕ
ਏਕੋਏਕੁਅਗਾਧਿਪਰਾਛਤਗਾਏਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਪੁਰਤਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨ
ਕਿਉਜਾਤਾ॥੮॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਪੁਭਅਇਅਪਰਿ

ਅਤਉਸਰਨਾਇਨਾਨਕਕੀਪੁਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪੁਭਦਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਤੁਤਰਿਨਾਮੁ

ਨਾਨਕਕੀਮਾਗਓਪੁਰਿਪਾਰਬੁਤਮਮੇਰੀਸਰਪਪੁਰਿਸਦਾਸਦਾਪੁਭਕੇਗੁਨਗਾਉ
ਨਸਿਸਾਸਿਪੁਭਤੁਮਹਿਧਿਅਵਉਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਕਰਉ
ਭਰਨਿਤਨੀਤਿਏਕਓਟਏਕੋਆਧਾਰੁਨਾਨਕਮਾਗੈਨਾਮੁਪੁਭਸਾਰੁ॥੧॥ਪੁਭਕੀ
ਏਸਟਿਮਤਸੁਖੁਏਇਤਰਿਸੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੋਇਜਿਨਚਾਖਿਅਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਪੁ
ਨਪੁਰਖਨਤੀਭੋਲਾਨੇਸੁਭਰਭਰੇਪ੍ਰੇਮਰਸਹੰਗਿਉਪਜੈਚਉਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਰੇਸਰਨਿ
ਅਨਸਭਤਿਅਗਿਅੰਤਰਿਪੁਗਾਸਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿਬਡਭਾਗੀਜਪਿਅਪੁਭ
ਏਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਸੁਖੁਏਇ॥੨॥ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਪੁਰੀਭਈਸਤਿਗੁਰੇਤਨਿਰਮਲ
ਏਭਈਜਨਕਉਪੁਭਤੋਇਓਦਇਅਲੁਸੇਵਕੁਕੀਨੋਸਦਾਨਿਤਾਉਬੰਧਨਕਾਟਿ
ਕਤਿਜਨੁਭਇਆਜਨਮਸਰਨਦੁਖੁਭੁਮੁਗਇਆਇਛਪੁੰਨੀਸਰਪਾਸਤਪੁਰੀਗਰਵਿ
ਏਅਸਦਸੰਗਿਤੁਰੀਸਿਸਕਾਸਤਿਨਿਲੀਅਮੀਲਾਇਨਾਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾ
ਏ॥੩॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਘਾਲਨਭਾਨੈਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਕੀਅਜਾਨੈਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈ
ਜਿਸਭੁਕਿਉਦੀਆਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਜੀਵਨਜੀਆਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿ
ਕੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾਖੈਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਛੈਜਨਮਜਨਮ

੮

ਕਾਟੁਟਾਗਾਢੈਗਾਗੁਰਪੁਰੈ ਤਤੁਇਤੈਥੁਇਆਪੁਰੁਅਪਨਾਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇ
 ॥ ੪ ॥ ਸਾਜਨਸੰਤਕਰਤੁਇਤੁਕਮੁਆਨਤਿਆਗਿਜਪਤੁਤਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਿਸਿਮ
 ਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਤੁਆਪਿਜਪਤੁਅਵਰਤਨਾਮੁਜਪਾਵਤੁਆਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀਅੰ
 ਗੁਆਥਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਤੋਸੀਢਾਗੁਸਰਬਕਲਿਆਲਸੁਖਨਿਧਿਨਾਮੁਆਬੁਝਤਜਾਤਪ
 ਬਿਸੁਆਮੁਸਗਲਦੁਖਕਾਏਵਤਨਾਮੁਸਾਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤੁਗੁਨਤਾਸੁ॥ ੫ ॥ ਓਪਜੀ
 ਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉਮਨਤਨਅੰਤਰਿਇਤੀਸੁਆਉਨੇਤ੍ਰਿਤੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁਤੋਇਮ
 ਥਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਧੋਇਆਭਗਤਜਨਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁਆਥਿਰਲਾਕੋਉਪਾਵੈਸੰਗੁਆ
 ਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਇਆਗੁਰਪੁਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਇਆਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹਿ
 ਇਆਨਾਨਕਹਤਿਆਸੰਬੁਸਮਾਇ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਦਦੀਨਦਇਆਲਾਭਗਤਿਵ
 ਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਾਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ
 ਦਿਪੁਰਖਕਾਰਲਕਰਤਾਗਾਭਗਤਜਨਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਜੋਜੋਜਪੈਸੁਤੋਇਪੁਨਿਤਾ
 ਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈਮਨੀਤੀਤਾਤਮਨਿਰਗੁਨੀਅਰਨੀਚਅਜਾਨਾਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰ
 ਪੁਰਖਭਗਵਾਨ॥ ੭ ॥ ਸਰਬਥੈਰੰਠਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏਏਕਨਿਮਖਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ
 ਨਿਕਰਾਜਭੋਗਥਭਿਅਈਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮਨਿਭਾਈਥਤੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰ
 ਤਾਰਸਨਾਜਪਤੀਤਰਿਤਰਿਨੀਤਾਭਲੀਸੁਕਰਨੀਸੋਭਾਧਨਵੰਤਾਤਿਰਦੈਬਸੈਪੁਰ
 ਰਸੰਤਾਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਦੇਤੁਨਿਵਾਸਾਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪ੍ਰਗਾਸ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਪਿਆਪਨਕੀਆ
 ਨਕਾਅਪੇਤੀਠਿਰਿਜਾਪਿ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਬਅਕਾਰੁਇਤੁਕ
 ਨਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾਪਾਪੁਪੁੰਨਤਬਕਤੇਤੋਤਾਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁੰਨਸਮਾਧੀਤਬਥੈਰ
 ਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿਜਬਇਸਕਾਬਰਨੁਚਿਤਨੁਨਜਾਪਤਾਤਬਤਰਖਸੋਗਕਹੁ
 ਤਿਥਿਆਪਤਾਜਬਆਪਨਆਪਆਪਿਧਾਰਬੂਤਮਾਤਬਮੋਤਕਤਾਕਿਸੁਤੋਵਤਭ
 ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਵਰਤੀਜਾਨਾਨਕਕਰਨੈਤਾਰੁਨਦ੍ਰੁਜਾ॥ ੧ ॥ ਜਬੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵ
 ਧਨੀਤਬਥੰਧਨਮੁਕਤਿਕਤੁਕਿਸਕਉਗਨੀਜਬਏਕਤਿਤਰਿਅਗਮਅਧਾਰਾਤਬ

ਗੁਰਗੁਰੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਗਾ ਜਬ ਨਿਗੁਨ ਪੁਤਸਤ ਜ ਸੁਭਾਇ। ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਤੁਕਿ
ਉਹੀ। ਜਬ ਅਪਤਿ ਅਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਪੈਗੈ। ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡੈਗੈ। ਅਪਨ
ਉਹੀ ਅਪਿ ਕਰੈ ਨੈਤਗਾ। ਨਨ ਕਠਾ ਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਗ। ੨। ਅਥਿਨਾ ਸੀਸੁ ਖੁ ਅਪਨ ਅਸਨ
ਕਤਨ ਮਰਨ ਕਤੁਕਿ ਬਿਨਾ ਸਨਾ। ਜਬ ਪੁਰਨ ਕਰਤਾ ਪੁਰੁ ਸੋਇ। ਤਬ ਜਮ ਕੀਤਾ ਸਕਤੁਕਿ
ਉਹੀ। ਜਬ ਅਥਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ। ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਛਤ ਲੇਖਾ। ਜਬ ਨਾਥ
ਕੋ ਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਏ। ਤਬ ਕਉਨ ਢੁਟੇ ਕਉਨ ਚੰਪਨ ਥਾਏ। ਅਪਨ ਅਪ ਅਪਤੀ ਅ
ਕਤਨ ਅਪਨ ਕਉਨ ਪੁ ਅਪਤੀ ਉਪਰਜਾ। ੩। ਜਤ ਨਿਗਮ ਲਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਤੋਤਾ।
ਤਉ ਨਿਰੁ ਮੈਲੁ ਕਤੁਕਿ ਅਧੋ ਤਾ। ਜਤ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਥਾਨਾ। ਤਤ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕ
ਉਨ ਕਉ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਜਤ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗ ਦੀਸਾ। ਤਤ ਢੁਲ ਢਿਛ ਦੁਲਗਤ ਕਤੁਕੀ ਸਾ। ਜਤ
ਕੋ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ। ਤਤ ਕਿਸਤਿ ਭੁਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰੈ ਨੈਤ
ਗਾ। ਨਨ ਕਕਰੇ ਤੇ ਕਨਹਿ ਸੁਮਾਰਾ। ੪। ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਅਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ। ਤਬ ਕਵ
ਨ ਅਵਿਥਾਪਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਭਾਈ। ਜਤ ਸਰਬ ਕਲਾ ਅਪਤਿ ਪਰਬੀਨਾ। ਤਤ ਬੇਦ ਕੇਤ ਬਕਤ ਕੋਉ
ਰੀਨਾ। ਜਬ ਅਪਨ ਅਪੁ ਅਪਿ ਉਰਿ ਪੈਗੈ। ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਤਾ ਬੀਚਾਰੈ। ਜਤ ਅ
ਪਨ ਚ ਅਪਨ ਅਪਿ ਨੇਗਾ। ਤਤ ਕਉਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉਨੁ ਕਤੀ ਐਚੇਰਾ। ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮਰੇ ਤ
ਬਿਸਮਾਦਾ। ਨਨ ਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਤੁ ਅਪਿ। ੫। ਜਤ ਅਢੁਲ ਅਢੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇ ਅ
ਉਹੀ ਕਿਸਤਿ ਬਿਅਪਤ ਮਾਇ ਅਗਾ। ਅਪਸਕਉ ਅਪਤਿ ਅਦੇ ਸੁ। ਤਿਤੁ ਗੁਣ ਕਾਨਤੀ ਪਰ
ਉਹੀ। ਜਤ ਏਕਤਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ। ਤਤ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ। ਜਤ ਅਪਨ
ਅਪੁ ਅਪਿ ਪਤੀ ਅਗਾ। ਤਤ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨੈ ਨੈਤਗਾ। ਥਾਪੁਥੈ ਅੰਤ ਉਚੇਤ ਉਚਾ।
ਨਨ ਕ ਅਪਸਕਉ ਅਪਤਿ ਪਤੁਚਾ। ੬। ਜਤ ਅਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰਾ। ਤਿਤੁ ਗੁਣ ਮ
ਕਿਨੋ ਬਿਸਥਾਰਾ। ਪਪੁਪੁੰਨੁ ਤਤ ਭਈ ਕਤਾਵਤਾ। ਕਉਨੁ ਰਕ ਕਉ ਸੁਰਗ ਬੰਢਾਵਤਾ। ਅਲ
ਲਾਮਾਇ ਅਜੰਜਾਲਾ। ਤਉ ਮੈ ਸੋਭ ਮਭੈ ਭਾਗਾ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ। ਅਨਿ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀਚਿ ਥਾਨਾ। ਅਪਨੇ ਖਲੁ ਅਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ। ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ।
੭। ਜਤ ਅਥਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਤ ਅਪਿ। ਜਤ ਪਸਰੈ ਪਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ। ਦੁਪੁਪਖ ਕਾ ਅ

ਪਤਿਪਨੀਯੁਨਕੀਸੋਭਾਉਨੁਥਨੀਆਪਤਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦਚੋਜਾਆਪਤਿਸੋ
ਗਨਨਿਰਜੋਗਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ। ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਖਿਲਾਵੈ।
ਸੁਮਾਰਅਥਾਤਅਗਨਤਅਤੇਲੈ। ਜਿਉਥੁਲਾਵਤੁਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸੁਥੇਲੈ॥ ੮॥ ੨੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੇਠਾਰੁਗਾਅਪੇਵਰਤਲਤਾਗਾਨਾਨਕਏਕੋਪਸਰਿਅਦੁ
ਜਾਕਤਦਿੱਟਾਗਿ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਅਪਿਕਥੈਅਪਿਸੁਨੈਹਾਰੁ
ਆਪਤਿਏਕੁਆਪਿਥਿਸਥਾਰੁ। ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ। ਆਪਨੈਭਾਵੈਲਾਏਸਮਾ
ਤੁਮਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕਿਛੁਤੇਇ। ਆਪਨਸੁਤਿਸਭੁਜਗਤੁਪਰੇਇ। ਜਾਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਆਪਿ
ਏ। ਸਚੁਨਾਮੁਸੋਈਜਨੁਪਾਏ। ਸੋਸਮਦਰਸੀਤਤਕਾਥੇਤਾ। ਨਾਨਕਸਗਲਾਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਜੇਤਾ॥ ੧॥ ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਿਤਕੈਤਾਥਾ। ਦੀਨਦਇਆਲਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ। ਜਿਸੁਗਾਥੈਤਿ
ਕੋਇਨਸਾਰੈ। ਸੋਮੁਆਜਿਸੁਮਨੁਥਿਸਾਰੈ। ਤਿਸੁਤਜਿਅਵਰਕਤਾਕੋਜਾਇ। ਸਭਸਿਰਿ
ਨਿਰੰਜਨਗਾਇ। ਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਾਕੈਸਭੁਤਾਥਿ। ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਜਾਨੁਤਾਥਿ। ਗੁਨਨਿ
ਨਥੇਅੰਤਅਪਾਰਾ। ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਤਾਰ॥ ੨॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਰੇਤਦਇਆਲਾਸ
ਉਪਰਿਤੇਵਤਕਿਰਪਾਲਾ। ਅਪਨੇਕਰਤਥਜਾਨੈਆਪਿ। ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਰਤਿਓਥਿਆਪਿ। ਪੁ
ਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭਾਤਿ। ਜੋਜੋਰਚਿਓਸੁਤਿਸਤਿਧਿਅਤਿ। ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲੇਖਿਮਿਲਾਇ
ਭਗਤਿਕਰਤਿਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਇ। ਮਨਅੰਤਰਿਥਿਸ੍ਵਾਸੁਕਰਿਮਾਨਿਆ। ਕਰਨਤਾਰੁਨਾਨਕ
ਇਕੁਜਾਨਿਆ॥ ੩॥ ਜਨੁਲਾਗਾਤਰਿਏਕੈਨਾਇ। ਤਿਸਕੀਆਸਨਥਿਰਥੀਜਾਇ। ਸੇਵਕ
ਕਉਸੇਵਾਬਨਿਆਈ। ਤੁਕਮੁਥੁਇਪਰਮਪਦੁਪਾਈ। ਇਸੇਤਉਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰੁ
ਕੈਮਨਿਬਸਿਅਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਬੰਧਨਤੋਰਿਭਏਨਿਰਵੈਗਾ। ਅਨਦਿਨੁਪੁਜਹਿਗੁਰਕੋਪੈਗਾਇ
ਲੋਕਸੁਖੀਏਪਰਲੋਕਸੁਤੇਲੇ। ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਤਿਮੇਲੇ॥ ੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰੁ
ਅਨੰਦਾ। ਗੁਨਗਾਵਤੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ। ਦੂਲਭਦੇਤਰਥ
ਤਉਧਾਰੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ। ਪ੍ਰਾਨਤਰਨਕਾਇਤੈਸੁਆਉ। ਅਠਪਰਪੁ
ਪੇਖਤੇਨਗਾ। ਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਥਿਨਸੈਅੰਧੇਰਾ। ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਵਹੁ। ਅਨ
ਏਨਾਨਕਛਲਪਾਵਹੁ॥ ੫॥ ਤਲਤੁਪਲਤੁਦੁਇਲੇਹੁਸਵਾਰਿ। ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉ

ਪ੍ਰੇਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਦੀਖਿਆਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾਚੁਪਗੀਖਿਆਮਨਿਤਨਿਨਮੁਜ
ਦੁਖਦਰਦੁਮਨਤੇਭਉਜਾਇ। ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਤੁਵਾਪਾਰੀ। ਦਰਗਤਿ
ਕੈਪਤੁਮਾਰੀ। ਏਕਾਟੇਕਰਾਖਤੁਮਨਮਾਤਿ। ਨਾਨਕਬਤੁਰਿਨਾਵਤਿਜਾਤਿ। ੬। ਤਿਸ
ਕੈਰਿਕਤਾਕੋਜਾਇ। ਉਥਰੈਰਾਖਨਤਾਰੁਧਿਆਇ। ਨਿਰਭਉਜਪੈਸਗਲਭਉਮਿਟੈ। ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਤੋਪਾਦੀਭੁਟੈ। ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਤੀਦੁਖਾਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਤੋਵਤਸੁਖਾ। ਚਿੰ
ਤਜਾਈਮਿਟੈਅੰਤਕਾਰੁ। ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋਇਨਪਤੁਚਨਤਾਰੁ। ਸਿਰਭੁਪਰਿਠਾਛਾਗੁਰਸੁਗਾ।
ਜਾਕਤਕੇਕਾਰਜਪੁਰਾ। ੭। ਮਤਿਪੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ। ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤ
ਜਿਨਿ। ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੁਪਾ। ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰਗਰਿਭੁਪਾ। ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪ
ਰਵਨੁ। ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਾਧਨੁ। ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਤੇਤਨਿਤਾਲੁ। ਤਕੈਨਿਕਟਿਨ
ਅਵਤਕਾਲੁ। ਅਮਰਭਏਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ। ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਤਰਿਧਿਆਇ
ਆ। ੮॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਿਆਨਅੰਤਰੁਗੁਰਿਦੀਆਅਗਿਆਨਅੰਧਰ
ਬਿਨਾਸੁ। ਤਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੰਤਭੋਟਿਆਨਾਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ। ੯॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾਨਾਮੁਪ੍ਰਗਭੁਕਾਲਾ
ਜਾਮੀਠਾ। ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਏਕਸੁਘਟਮਾਤਿ। ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਤਿ। ਨਉ
ਨਿਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਭਿਕਾਨਾਮੁ। ਦੇਤੀਮਤਿਇਸਕਾਥਿਸ੍ਵਾਮੁ। ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਅਨਤਤਤ
ਨਦਾ। ਕਹਨੁਨਜਾਈਅਚਰਜਥਿਸਮਾਦਾ। ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿਸੁਆਪਿਦਿਖਾਏ।
ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸੋਈਪਾਏ। ੧॥ ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਤਰਿਅਨੰਤਾ। ਘਟਿਘਟਿਥਿਆ
ਧਿਰਗਿਆਭਗਵੰਤਾ। ਧਰਨਿਮਾਤਿਆਕਾਸਪਇਆਲਾ। ਸਰਬਲੋਕਪੁਰਨਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ। ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਤੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ। ਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈਸਾਕਰਮੁ। ਪਉਦ
ਪਾਦੀਥੈਸੰਤਰਮਾਤਿ। ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਤਦਿਸੇਸਮਾਤਿ। ਤਿਸੇਤਭੀਨਨਤੀਕੋਠਉ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਉ। ੨॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਤਿਦੇਖੁ। ਸਸੀਅ
ਗੁਰਨੀਖਤੁਮਤਿਏਕੁ। ਬਾਦੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਥੇਲੈ। ਅਧਿਅਤੋਲੁਨਕਬਹੁਤੋਲੈ
ਸਰਬਵਲਾਕਰਿਖੇਲੈਖੇਲਾ। ਮੋਲਿਨਪਾਈਐਗੁਲੁ। ਅਮੋਲਾ। ਸਰਬਜੋਤਿਮਤਿ

ਜਾਕੀਜੋਤਿ। ਧਾਰਿਗਤਿ। ਸੁਆਮੀ। ਭਿਤਿ। ਪੋਤਿ। ਗੁਰਪਾਸਾਦਿ। ਭਰਮਕਾਨਾ। ਸੁਆਨਾਨਕ
 ਤਿਨਮਨਿ। ਏਹੁ। ਬਿਸਾਸੁ॥ ੩॥ ਸੰਤਜਨਾ। ਕਾਪੇ। ਖਨੁ। ਸਭੁ। ਬੁਝਮੁ॥ ਸੰਤਜਨਾ। ਕੈ। ਤਿਰੰਦੈ॥
 ਭਿਧਰਮਾ। ਸੰਤਜਨਾ। ਸੁਨਤਿ। ਸੁਭਚਰਨਾ। ਸਰਬ। ਬਿਅਪੀਰਾਮ। ਸੰਗਿ। ਰਚਨਾ। ਜਿਨਿ। ਜਾ
 ਤਾ। ਤਿਸਕੀ। ਇਹ। ਤਤਾ। ਸਤਿ। ਬਚਨ। ਸਾਧੂ। ਸਭਿ। ਕਤਤਾ। ਜੋ। ਜੋ। ਤੋ। ਇਸੇ। ਈ। ਸੁਖੁ। ਮਾਨੈ॥
 ਰਨਕਰਾਵਨ। ਤਾਰੁ। ਪ੍ਰਭੁ। ਜਾਨੈ॥ ਅੰਤਰਿ। ਬਸੇ। ਬਾਹਰਿ। ਭੀ। ਓਤੀ॥ ਨਾਨਕ। ਦਰਸਨੁ। ਦੇਖਿ
 ਸਭਮੋਤੀ॥ ੪॥ ਅਪਿ। ਸਤਿ। ਕੀ। ਆਸ। ਭੁਸਤਿ। ਤਿਸੁ। ਪ੍ਰਭੇ। ਤੇ। ਸਗਲੀ। ਉਤਪਤਿ। ਤਿਸੁ
 ਭਾਵੈ। ਤਕੇ। ਰੇ। ਬਿਸਥਾਰੁ। ਤਿਸੁ। ਭਾਵੈ। ਤਾਏ। ਕੰਕਰੁ॥ ਅਨਿਕ। ਕਲਾਲਖੀ। ਨਹ। ਜਾਇ॥ ਜਿਸੁ
 ਭਾਵੈ। ਤਿਸੁ। ਲਏ। ਮਿਲਾਇ॥ ਕਵਨ। ਨਿਕਟਿ। ਕਵਨੁ। ਕਹੀ। ਐ। ਦੁਰਿ। ਆਪੇ। ਅਪਿ। ਅਪੇ
 ਭਰਪੂਰਿ॥ ਅੰਤਰਿ। ਗਤਿ। ਜਿਸੁ। ਅਪਿ। ਜਨਾਏ॥ ਨਾਨਕ। ਤਿਸੁ। ਜਨ। ਅਪਿ। ਬੁਝਾਏ॥ ੫॥
 ਸਰਬ। ਭੁਤ। ਆਪੇ। ਵਰਤਾਰਾ। ਸਰਬ। ਨੈਨ। ਅਪਿ। ਪੇਖਨ। ਤਾਰਾ। ਸਗਲ। ਸਮਗੀ। ਜਾ
 ਕਾਤਨਾ। ਅਪਨ। ਜਸੁ। ਆਪੇ। ਤੀ। ਸੁਨਾ। ਆਵਨ। ਜਾਨੁ। ਇਕੁ। ਪੇਲੁ। ਬਨਾਇ। ਅਪਾ। ਅਪਿ
 ਅਕਾਰੀ। ਕੀ। ਨੀ। ਮਾਇ। ਅਪਾ। ਸਭ। ਕੈ। ਮਧਿ। ਅਲਿਪ। ਤੇਰੇ। ਤੋ॥ ਜੋ। ਕਿ। ਦੁਕ। ਹੁਣ। ਸੁਆਪੇ
 ਤੋ॥ ਅਗਿ। ਆ। ਆਵੈ। ਅਗਿ। ਆ। ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ। ਜਾ। ਭਾਵੈ। ਤਾਲੇ। ਸਮਾਇ॥ ੬॥
 ਇਸੇ। ਤੋ। ਤੇ। ਇਸੁ। ਨਹੀ। ਭੁਗਾ। ਓਰੈ। ਕਹਤੁ। ਕਿਨੈ। ਕਦੁ। ਕਰਾ। ਅਪਿ। ਭਲਾ। ਕਰਤੁ। ਤਿਅਰਿ
 ਨੀਕੀ॥ ਆਪੇ। ਜਾਨੈ। ਅਪੇ। ਨਜੀ। ਸਕੀ॥ ਅਪਿ। ਸਾਚੁ। ਪਾਰਿ। ਸਭ। ਸਾਚੁ॥ ਭਿਤਿ। ਪੋਤਿ। ਅ
 ਪਨ। ਸੰਗਿ। ਰਾਚੁ॥ ਤਾਕੀ। ਗਤਿ। ਮਿਤਿ। ਕਹੀ। ਨਜਾਇ॥ ਦੁਸਰੇ। ਤੇ। ਇਸੇ। ਈ। ਪਾਇ॥ ਤਿਸੁ
 ਕਾਕੀ। ਆਸ। ਭੁਪਰਵਾਨੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਨਾਨਕ। ਇਹੁ। ਜਾਨੁ॥ ੭॥ ਜੋ। ਜਾਨੈ। ਤਿਸੁ। ਸਦਾ
 ਸੁਖੁ। ਤੇ। ਇਸੁ। ਅਪਿ। ਮਿਲਾਇ। ਲਏ। ਪ੍ਰਭੁ। ਸੇਇ॥ ਓਤੁ। ਪਨਵੰ। ਤੁਕੁਲਵੰ। ਤੁਪਤਿਵੰ। ਤੁਜੀ
 ਵਨ। ਮੁਕਤਿ। ਜਿਸੁ। ਰਿਦੈ। ਭਗਵੰਤੁ॥ ਪੰਨੁ। ਪੰਨੁ। ਪੰਨੁ। ਜਨੁ। ਅਪਿ। ਅਪਾ। ਜਿਸੁ। ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸੁ
 ਜਗਤੁ। ਤਰਾਇ। ਅਪਾ। ਜਨ। ਆਵਨ। ਕਾਇ। ਤੇ। ਸੁਆਓ॥ ਜਨ। ਕੈ। ਸੰਗਿ। ਚਿਤਿ। ਆਵੈ॥
 ਓ॥ ਅਪਿ। ਮੁਕਤੁ। ਮੁਕਤੁ। ਕਰੈ। ਸੰਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ। ਤਿਸੁ। ਜਨ। ਕਓ। ਸਦਾ। ਨਮਸਕਾਰੁ॥
 ੮॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੁਰਾਪ੍ਰਭੁ। ਆਰਾਧਿ। ਆਪੁਰਾਜਾ। ਕਾਨਾਉ
 ਨਾਨਕ। ਪੁਰਾਪਾਇ। ਆਪੁਰੇ। ਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ ੯॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਪ੍ਰੇਮਕਾਸੁ ਨਿਉਪਦੇਸੁ ਪਾਰਥੁ ਤਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੁ ਗੋ
ਬੰਦਾ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦਾ ॥ ਅਸ ਅਨਿਤ ਤਿ ਅਗੁ ਤਰੰਗ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ
ਰਿਸਨ ਮੰਗ ॥ ਅਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਤੁ ॥ ਤਰਿ
ਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮ ਸਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਖੋਮ ਕੁਸਲ ਸਤ ਜ ਅੰਨ
ਦਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਨਰ ਕਨਿ ਵਾਰਿ ਉਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤ ਵਤੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਏਕਾ ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇਰੰਗ ਅਨੇਕਾ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦ
ਸੇਵਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਰੰ
ਗ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਕਾਇ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥ ਅਮੁਲੀ ਕ
ਲ ਲੇਖਿ ਰਤਨਾ ॥ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਤੇ ਤਉ ਧਾਰਾ ॥ ਅਧਿ ਤਰੈ ਲੋਕ ਤਨਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ਸਫਲ
ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਤ ਦੁਆ
ਜੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਯੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮੰਤਰ ਕੈ ਮਥੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪ
ਰਿਤ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥ ੩ ॥ ਸਗਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਧਿ ਮਿਲਾਏ
ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਲੈਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸੰਨਭਏ ਗੁਰ ਦੇ
ਦਾ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇਰ ਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿ ਰਸ
ਨ ਬੋਲਾ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਬਤੀ ਖੋਪਤ ਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ
ਉਤਰਿ ਤਿਕਰੁ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾ ਗਰਚੀਤਾ ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸਤ ਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨ
ਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਹੇਤ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੂਰਖੁ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਹੋਵੈ ਅਵਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਤਰਿ ਪਨੁਖਾ
ਇਚ ਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ੫ ॥ ਖੋਮ ਸੰਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਭੁ
ਕਿ ਆਨੁ ਸਰਬ ਤਤ ਸਿਧਿ ॥ ਬਿਦਿ ਆਤਮੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸਰੇਸਟ ਉ
ਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਚਰਿਤ ਦਾਰਬ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲੇ ਤਉ ਦਾਸਾ ॥ ਸੁੰਦਰ
ਰੂਪੁ ਤਤ ਕਾ ਬੋਤਾ ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਇਤ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭੋਨਾ ॥ ਗੁ
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ

ਕੀ ਗਤਿ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥
ਗਲਮਤੀ ਤਕੇ ਵਲਤਰਿ ਨਾਮ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤਿ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸਾਮ ॥ ਕੋਇ ਅਪੁ
ਧ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਿਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਦੁਟੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿਪਾ
ਏ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ
ਜਨ ਆਵੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇ ਤਤਤ
ਲਭਿ ਪਾਰੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਮਾਨਿ ਸਮਾਨੀ ॥
ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨ ਸੇਭੈ ਭਰਮਾ ਸਾਧਨਾ ਮਨਿਰਮਲ ਤਾਕੇ ਕਰਮਾ ਸਰੁ ਤੇ ਭੁਭ
ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਇਤਿ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਮਨੀ ॥ ੮ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬਿੰਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ
ਪੁਰਿ ਆਸੁ ਆਸੀ ਸਿਰ ਜਨਤਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭੰਤਿ ਤੋਇ ਪਸਰਿ ਆਨਾਨਕ ਏਕੰਕਰੁ
॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾਧਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਤਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾਕੀ ਆਸ ਕਲਿ ਆਦੁ ਸੁਖ ਜੋ
ਸਰੁ ਕਉ ਤੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤਿ ਸਿਭੂ ਗੰਮਿ ਓਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਬੇਦ
ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨੈ ਭੈ ਤਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰ
ਰਨਿ ਰੰਕਾਗਾਦਾ ਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇ ਨ ਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤਿ ਸੋਈ
ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ਐ ਤਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਮਿ
ਭਜੀ ਐ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿ
ਕ ਵਾਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਤਰਿ ਰਾਇ ॥ ਭੂਮੁ ਕਟੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ
ਮਿਟਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਤੀ ਆਦੁ ਰਮਤਿ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀ
ਤਾਰਾ ਮਰਤ ਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤਾ ॥ ਮਰਦੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਨੁ
ਮਿਲੈ ਬਿਨ ਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥ ਆਪੁ ਤਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰੇ

ਸਾਥ ਭੁਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਠਿਕੈ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਪਤਿਵੰਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੈ ਸਾਚਾ ਸਾਤ ਭਗਵੰ
 ਤਾ ਭੁਭੁਤ ਬੈਠਤ ਤਰਿ ਭਜਤੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ
 ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿ ਬਿਅਪਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀ ਅਪਾਵੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
 ਨਿਰਲਭੁ ਏਤਿ ਨ ਮਨਿ ਬਸਿ ਅਸੋਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਅਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਛਲ ਕ
 ਭੁਭੁਤ ਮਕਬਨੀ ਚਾਨਰ ਕਸੂਰ ਗਭ੍ਰਮ ਤਉ ਘਲੇ ਸਦਾ ਸੰਘੈ ਮੀਚੁ ਤਰਖ ਸੋ ਗਸਤ ਸਾਂਸ
 ਤਉ ਭੁਭੁਤ ਕਰਤ ਬਿਤਾਇ ਜਿਨਿ ਕੀ ਏਤਿ ਸਤਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਚਿਤ ਵਹਿਤਿ ਅਨਿਕਉ ਪਾਇਆ ਆਪਿ ਬਿ
 ਅਭਿਭੁ ਪਿਰਸ ਕਥੁ ਨ ਤੁਟੈ ਤਾ ਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨ ਤਬੁ ਏ ਪਰਤਾ ਪਾਮੋ ਤਭੁ ਰਮ
 ਭੁਭੁਤ ਪਲੇ ਮਤ ਨਰਕ ਮਤਿ ਵਾਸਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਿ ਲੇਨੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ॥ ੩॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਚਤੁਰਸਿ ਅਲਾਸੁ ਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸ
 ਰਸਿ ਭਿਭੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰ ਬਿਚਾਰੇ ਬਦ ਸੁਲਿਸੋ ਪਿਓਤ ਤੁਥੀ
 ਚਤੁਰ ਸਰਬੇ ਮਕਲਿ ਅਲਨਿ ਪਿਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਗੁ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਤਰੈ ਤੁਟਿ ਅਨਿ
 ਕ ਕਲੇਸਾ ਮੀਚੁ ਤੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸਾ ਭੁਭੁਤਿ ਨ ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ
 ਨਿੰਕਾਰਾ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਤਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਖੋਜਤੇ ਸੁਖ
 ਨਰਗੋ ਪਾਲਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਭੁਭੁਤ ਜਲ ਤੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧਵਾਲਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਤਿ ਬਸੇ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਰੰਗਿ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚ ਮਿਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨੇ ਤੇਜਿ ਤ੍ਰਿਜਾਨਿ ਚਿਪਰ ਪੰਚੁ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਬਤੁੰਗੁ ਸੰਭੁ ਮਿ
 ਬੇਅਬਲਾ ਚੁਨਾਨ ਤਜਾ ਪੈਨ ਤਬੁ ਏ ਐਨ ਤਕ ਛੁਕਰਤ ਥੀ ਚਾਰੁ ਸ੍ਵਾਦ ਮੋਤਰ ਸਬੇ ਪਿਓਤ ਅ
 ਚਿਅਨਿਰਚਿਓ ਸੈ ਸਾਗੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬੁਝੈ ਨਿਭੁ ਮਦ ਕੀਨੈ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ਰਚਨ ਤਰੁਨ ਤ
 ਮਿਰਚਿ ਮਨਿ ਨ ਥੀ ਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕਾ ਭਾਭੁ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨਰੰਚਾਨ
 ਕ ਬਿਗਲੇ ਪਾਈ ਅਤਿ ਜੋਨਰ ਚਤਿ ਪਰਪੰਚਾ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਟ ਸਾਸ ਤ੍ਰਯੁ ਚੋਕਤਿ
 ਐਤੁਨ ਪਾਵਾਰਾ ਭਗਤ ਸੋਤਿ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਦੁਆਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਖਟੀ ਖਟ ਸਾਸ ਤ੍ਰਕਤਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਿ ਅਨੇਕਾ ਭੁਤ ਮੁਭੁ ਚੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣ
 ਸੋਖਾ ਨਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਅਸਜ ਸੁਗਾਵਤੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ਰਸ ਗੀਧੇ ਤਰਿ ਸਿਓ ਥੀ ਪੇ ਭਗਤ

ਰਚੇਭਗਵੰਤਾਮੋਹਮਾਨਭੂਮੁਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਗਨਿਦਇਆਲਾ। ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤੀ
 ਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਾਲਾ। ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿਲਿਵਲਾਇ। ਖਾਟਿਖਜਾਨ
 ਗੁਣਨਿਧਿਤਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਅਇ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਤਰਿਜਸੁਕਬਧਿ
 ਲਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏਕਸਸਿਓਲਿਵਲਾਇ॥ ੭॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਪਤੰਮਿਸੰਚਰੁਨਾਮੁਧਨੁਟੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਗਾ। ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਤਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾ
 ॥ ਆਪੁਤਜਤੁਗੋਬਿੰਦੁਭਜਤੁਸਗਨਿਪਰਤੁਤਰਿਗਾਇ। ਦੁਖਤਰੈਭਵਜਲੁਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿ
 ਠਲੁਪਾਇ। ਆਠਪਤਰਮਨਿਤਰਿਜਪੈਸਠਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਦੁ। ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸਦਾਸੀ
 ਕਰਨੈਤਾਰੁਪਛਾਦੁ। ਸੋਸਾਜਨੁਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜੋਤਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿ
 ਏਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੇਇ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਠਪਤਰਗੁਨਗਾਈਅਤਿਤਜੀਅਤਿ
 ਵਰਿਜੰਜਾਲਾ। ਜਮਕੰਕਰੁਜੋਤਿਨਸਕਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲਾ॥ ੯॥ ਪਉੜੀ॥
 ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ। ਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਭੂਧਿ। ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦਾ
 ਨੰਦਾ। ਨਿਰਮਲਗੀਤਿਨਿਰੋਧਰਮੰਤਾ। ਸਗਲਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨਾਨੁ। ਸਭਮਤਿਓਚਬਿਸੇ
 ਖਗਿਆਨੁ। ਤਰਿਤਰਿਭਜਨੁਪੂਰੇਗੁਰਸੰਗਿ। ਜਪਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਤਰਿਰੰਗਿ॥ ੧੦॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਗਾਇਦੁਨਤਸਿਮਰਿਓਮੋਤਿਓਸ੍ਵਾਦਥਿਕਾਰਾ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਥਿਸਾਰਿਐ
 ਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥ ੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਮੀਨਵੇਦਿਦੁਅਪਵੀਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੁਨ
 ਪਤਿਕਰਤਥਿਪਰੀਤਿ। ਪਰਤ੍ਰਿਅਰਮਤਿਥਕਤਿਸਾਧਨਿੰਦਾ। ਕਰਨਨਸੁਨਤੀਤਰਿਜਸੁਬਿੰਦਾ
 ਰਤਿਪਰਦਰਥੁਓਦਰਕੈਤਾਈ। ਅਗਨਿਨਿਵਰੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਭੁਝਾਈ। ਤਰਿਸੇਵਾਥਿਨੁਏਹਠ
 ਲਾਗੇ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਥਿਸਰਤਮਰਿਜਮਤਿਅਭਾਗੇ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਸਦਿਸੋਜ
 ਮੈਠਿਰਿਓਜੋਤਦੇਖਉਤਤਸੋਇ। ਮਨੁਥਸਿਅਵੈਨਾਨਕਾਜਪੂਰਨਕਿਰਪਾਓਇ॥ ੧੩॥
 ਪਉੜੀ॥ ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਥਸਿਕੀਨੇ। ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਜਪਿਲੀਨੇ। ਕਰਨੀਸੁ
 ਨੀਐਜਸੁਗੋਪਾਲਾ। ਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲਾ। ਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਥੇਅੰਤਾ। ਮਨਮਤਿਚਿ
 ਵੈਪੂਰਨਭਗਵੰਤਾ। ਤਸਤਚਰਨਸੰਤਟਲਕਮਾਈਐ। ਨਾਨਕਇਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਏ
 ਐ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਏਕੋਏਕਥਖਾਨੀਐਥਿਰਲਾਜਾਏਸ੍ਵਾਦੁ। ਗੁਣਗੋਬਿਦਲਾ

॥ १॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਤੁ ਹਰਿਗਮ੍ਹਾ॥
 ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਤੁ ਹਰਿਗਮ੍ਹਾ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬਜੀ ਅਦਇ ਆਇ ਨਿਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰ
 ਭਾਰੀ ਆਪਾ ਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਕਿਠਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਪੁਜ ਪਤਤਿ ਨਾਇ॥ ਸਭ ਮਤਿ ਪੁ
 ਰਖੇ ਪਤਕੁ ਮਾਨਾ ਨਕਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲਾਏ ਤੁਧਰਮਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਤੁਮ ਤਿਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਭੇਟ ਸਾਧਕਿ ਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਓ ਮਿਲਿ ਹੋਇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਜੰ
 ਗਲਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਤਰਿਕੀਭਗਤਿ ਕਹਤੁ ਤ
 ਰਿਨਾ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਹਤੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ॥ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ॥ ਕੋਮ
 ਲ ਬਦੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ॥ ਪੰਚ ਰੂਪ ਅਤਮਾ ਤਰਿਨਾ ਮਰਸਿ ਪੈਖੈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇਏ ਤਨਿ ਤ
 ਰੁਪਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਛਿ ਰਿਜੋ ਨਿਨਾਈਐ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਤੀਨਿ
 ਰੂਪ ਮਹਿ ਬਿਅਪਿ ਆਪੁਰਨ ਤੇਤਨ ਕਾਮਾ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਦੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਢੁਟੈ ਨਾਮਾ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਪਸੰਸਾਰਾ॥ ਅਵਤਾਰਾ ਤਨ ਰਕ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭੁਜ
 ਨੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖਨ ਗਾਇਓ॥ ਤਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਤ ਕਰਿ ਥਾਪਿਓ
 ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਅਸਾਧਿਓ॥ ਦਿਨ ਤਿਥਿ ਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਮੁਪਾਇਓ॥ ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਾ
 ਥਰੁ ਆਇਓ॥ ਤਰਿ ਬਿਸਰਤੋ ਵਤ ਏਤਹਾਲਾ॥ ਸਗਨਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ॥ ੧੩॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਚਰਿਕੁੰਟ ਚਉਦ ਤਰੁ ਵਨ ਸਗਲ ਬਿਅਪਤ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਨਨ ਦੇਖੀਐ ਪੁ
 ਰਖੇ ਕੇਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਹਿ ਚਰਿਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਾ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂਰਨ ਪ
 ਰਪਾ ਦਸੇ ਦਿਸਾਰਵਿ ਆਪੁ ਭੁਏ ਕੁਆਰਨਿ॥ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਾ॥ ਜਲ ਥਲ ਥਨ
 ਰਬਤ ਪਾਤਾਲਾ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਤ ਬਸਤਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਸੁਖ ਮਾਸ ਸੁਲ ਸਗਲ ਭਗਵਾਨਾ॥ ਨ
 ਕਰੁੰਦੁ ਬਿਥੁ ਮੁਖ ਛਾਨੁ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਲਗਾਏ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀਐ॥ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਾਵਸ ਅਤੰ ਸੁਖੀਭ
 ਰੁ ਮਤੋ ਕੁਦੀਆ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੰਤਿ ਸਤ ਜਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਟੁਟੈ ਥੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿ
 ਰਾਜ ਲਪੁਰਨ ਤੇ ਕੇਕਾਮਾ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਤਉ ਮੈਢੁ ਟੀਸਿ ਮਰਤ ਤਰਿ ਕੋਨਾਮਾ॥ ਸਗਨਿ ਗਹੀ
 ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿ ਆਵੈ ਗਵਨਾ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਕੁੰਟ ਬਸਿਓ ਗੁਲਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਨਾ॥ ਤਰਿਕੀ

ਟਲਕਮਾਵਨੀਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਬਿਸੁਮਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੁਰਨਕਬੁਨਭੋਲਤਪੁਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਆਪਿਗਾਇਨੁਦਿਨੁਚਰੈਸਵਾਇਆ
 ਨਕਤੋਤਨਘਾਟਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੁਰਨਮਾਪੁਰਨਪ੍ਰਭਏਕੁਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਭਾਜ
 ਅੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭਉਪਰਿਜਾਕਾਤਾਭਾਗੁਲਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕੇ
 ਇਆਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਸੋਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੇਸਭਬਿਧਿ
 ਨਲਤਾਗਾਸੰਤਸਤਾਈਸਰਨਿਜੋਗੁਆਠਪਤਰਨਮਸਕਾਰਾਅਕਥਕਥਾਨਤਭੁਈਐਸਿ
 ਰੁਤਰਿਕੇਚਰਨਾਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਤਸਾਗਇਓਸਰਨਿਗਤੀਤਰਿਗਾਇਆਮਨਿਚਿੰਦੇਛਲਾਪਾਇਆਨਾਨਕ
 ਰਿਗੁਨਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈਗਵੈਕੋਸੁਲੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਰਾਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋ
 ਨੈਤਿਸਕਾਤੋਇਉਧਾਰਾਕਿਲਬਿਖਕਾਟੋਤੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇਆਤਲਿ
 ਲਤਿਮੁਖਉਜਲਾਨਤਪੋਤੈਤਿਸੁਮਾਇਆਸੋਸੁਰਤਸੋਥੈਸਨੇਸੋਗਿਆਨੀਧਨਵੰਤੁਸੋਸੁਰਾ
 ਵੰਤੁਸੋਇਜਿਨਿਭਜਿਅਭਗਵੰਤੁਖੜੀਥਾਤਮਲੁਸੁਦੁਬੈਸੁਉਪਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਲਾਜਿਨੀਜਾ
 ਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਵਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਮਤਲਾ ੪ ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੪
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਏਜਿਸਨੇਸਿਮਤੁਸਭੁਕੋਇਆਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਤ
 ਵਨੀਤੇਸਿਧਿਤੋਇਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੋਤਰਿਉਤਮੁਤਰਿਪਦੁਸੋਇਆਨਾਨਕਕਿਰਪਾ
 ਤਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਵੈਕੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੪ ਤਉਮੈਮਾਇ
 ਸਭਬਿਖੁਤੋਨਿਤਜਗਿਤੇਟਾਸੰਸਾਰੀਲਾਤਾਤਰਿਧਨੁਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀ
 ॥ ਤਉਮੈਮੈਲੁਬਿਖੁਉਤਰੈਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਉਰਧਾਰਿਸਭਿਕਾਰਜਤਿਨੇਕੇਸਿਧਿਤੋਇ
 ਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਨਾਨਕਜੋਧੁਗਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰੇਤੋਤਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜਲਤਰਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੈਸਚੁਸਚਗੋਸਾਈਤੁਧੋਨੇਸਭਧਿਆਇ

ਲੋਕੋਂ ਪਾਈ। ਤੇਰੀ ਸਿ ਫਤਿ ਸੁ ਆਲਿ ਉਸ ਰੂਪੈ ਜਿ ਨਿਕੀ ਤੀਤਿ ਸੁ ਪਾਰਿ ਲਾਘਾਈ। ਗੁਰ
ਮੁਖੈ ਛਲੁ ਪਾਇ ਦਾਸ ਚਿਨ ਮਿਸਮਾਈ। ਵੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵ ਭੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਤੇਰੇ ਸਲਾਹ ਦਾਸ ਭੁਭੇਲ ਦੁਫਿਕਾਸਾ ਦੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਤ ਕਰ
ਲਾਹੈ ਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦਾ ਦੁ। ਜਿਨ ਸਾਲਾਹ ਨਿਸੇ ਮਰਹਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ। ਜਨਨਾਨ
ਕਰਮੁ ਖਿਓ ਬੇਰੇ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਰਮਾਨੁ ਦੁ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾ
ਮੁਖੈ ਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿ ਤੁਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰ ਹਰੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
ਤੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਤਰਿ ਰਾਇ ਆ। ਜਿਨੀ ਤੁਇ ਕਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿ ਆਇ ਆਤਿਨ
ਕ ਸਭੁ ਦੁਖ ਗਵਾਇ ਆ। ਤੇਰਾ ਸਗੀ ਕੁ ਕੋਨਾ ਹੀ ਜਿਸ ਨੇ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਲਾਇ ਆ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੁਧੈ ਨਿਰੰਜਨਾ
ਤੁਧੈ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ। ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪
ਮਨ ਅੰਤ ਰਿਹੈ ਮੈਰੇ ਗੁਣੈ ਭੂਮਿ ਭੁਲੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ। ਨਾਨਕ ਕੋਰੇ ਗੁਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਮੁ ਜਨਾ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਮਨੁ ਰੰਗ ਰੰਗ ਸਿਓ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ। ਜਨਨਾਨਕ ਤ
ਰਿਸਰਾਗ ਭੀ ਤਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਥ ਸਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਤੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਤੈ ਕਿਸੁ
ਨਾ ਲਿਤੁ ਵਡੀ ਐ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਤੈ ਇਸੁ ਆਖੀ ਐ ਤੁਧੁ ਜੇ ਤਾਤੁ ਤੈ ਪਤੀ ਐ। ਤੁਧੁ ਟਿਘ ਟਿਘ ਟਿਕੁ ਵਰ
ਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਤੀ ਐ। ਤੁਸਚਾ ਸਭ ਸਦਾ ਖਸਮੁ ਤੈ ਸਭ ਦੁਤ ਚਤੀ ਐ। ਤੁਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਤੈ
ਦੇ ਸੀਤਾ ਕਾਇ ਤੁਕਰੀ ਐ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠ ਪਤਰ ਲ
ਭੀ। ਜਨਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਰੰਗ ਕੀ ਜਿਓ ਬੋਲ ਨਿਤਿ ਵੈਸੇ ਤਨਿ। ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿੰਗਨਿ॥ ੨
ਪਉੜੀ। ਤੁਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਤੈ ਭੁਲ ਲਵਿ ਚਿਨਾ ਤੀ। ਤੁਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਤੈ ਗੁਰ ਸ
ਚੇ ਭੁਲੀ। ਤੁਕਰ ਲਕਰ ਲਸਮਰ ਭੂ ਤੈ ਦੁਜ ਕੋਨਾ ਤੀ। ਤੁਸਾਹਿ ਭੁ ਅਗੰਮੁ ਦਇ ਆਲੁ ਤੈ ਸਭ ਤੁ
ਧਿ ਆਈ। ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੇਰੇ ਤੁਸਭੁ ਸਦਾ ਤੁਸਭਿ ਛਡੀ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਸੁਲਿਸਾ
ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ। ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਲੁ ਮੇਲਿ ਆ ਜਨਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵੰਨਿ॥ ੧॥ ਮ: ੪
ਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇ ਆਲੁ ਤੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦਇ ਆਸ ਦਾਤੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤੈ ਸ
ਚੇ ਭੋਲੁ ਮੁਇ ਕੋ ਸੋਇ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾ ਲਿਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚੁ ਤਿਸ ਦਿ ਆਨ ਕੋਇ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇ ਦਾ ਤਿਸਦਾ ਧਰਮ ਕਿਉਂ ਤੇ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰੋ ਜੇਹਾ ਕੋਈ
 ਚਾਹੇ ਤੇ ਭਲਾ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਉਂ ਜਾਣਦਾ ਜਿਉਂ ਕਿਉਂ ਗੁਣ ਨੇ ਇਹ
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਵਡਾ ਲੀਜਿ ਸੁਸਾਹਿਬ ਭਵੈ ਤਿਸੁ
 ਖਸਿਲਾਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਓਸਦੀ ਗੀ ਸਕੈ ਸੋ ਮੁੜ ਅਜਾਣੀ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰਮੇਲਾ ਸੁਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੈਥੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ॥ ੫॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਮਃ ੪ ਤਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਮਰੁ ਤੈਨਿ ਰਭੁ ਉਨਿ ਰਵੈ ਰੁਨਿ ਰੰਗਾ ਗੁਜਿ ਨ
 ਅਏ ਕਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਬਾ ਤਉ ਮੈਥੁ ਗੁਜਿ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਅਰਾਧਿ ਅਤਿ ਨ ਸੰਤ
 ਜੈ ਕਾਗੁ ਕੋਈ ਨਿਦਿ ਕਰੈ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਤਿਸਨੇ ਛਿਟੁ ਛਿਟੁ ਕੈ ਤੇ ਸਭ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤਰਿ ਅਪੇਰਖਣ ਤਾਰੁ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਮਾ
 ਗੁਜਿ ਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿ ਅਜਿ ਨ ਜਪਿ ਅਸਿਰ ਜਣ ਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਅਪੇਰਖਣ

ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਅਪੇਰਖਣਾ ਸੁਆਵਿਚਿ ਅਪੇਰਖਣ ਤਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਮੁਖਿ ਅਪੇਰਖਣੇ ਇਹਿ ਗਾਸੁ ਸਭੁ
 ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਅਪੇਰਖਣ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਅਇ ਤੁਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕੇ ਤੇ
 ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੈਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਦੇਹਿ ਨ
 ਕੰਕਰੁ ਨੇਜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਤਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ਕੁੜਿ ਅਰੀਖ
 ਤਾਸਟੀ ਅਨਿਕੁ ਤੁਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮੁਤਕਾਲੇ ਕੁੜਿ ਅਰੀ ਅਕੁੜਿ ਅਰੁ ਰੁ
 ਜਾਵੈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰ ਤੀਧਰ ਮੁਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਜੇਹਾ

ਪਾਏ ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਥੀ ਜਿਅਤਿ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਲੁ ਤਰਿ ਪਾਏ ਓਨਾ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ
 ਉਜਲੇ ਓਇ ਤਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ਇਕ ਨਾਅੰ ਦਰਿ ਥੋਟੁ ਨਿਤ ਥੋਟੁ ਕਮਾਵਿ ਓਹੁ
 ਥੀ ਜੇ ਤੇ ਤਾ ਭਲੁ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭਿ ਉਪਜਿ
 ਏਹਾ ਓਇ ਜੇਹਾ ਚਿਤ ਵਹਿਤਿ ਨਿਤ ਤੇ ਤਾ ਪਾਇ ਨਿਓਇ ਤੇ ਤੇ ਜੇਹੇ ਦ ਯਿ ਵਜਾਏ ਨਾਨਕ ਦੁ
 ਗੀਖ ਸਮੁ ਅਪੇਰਖਣੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਥਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਇਕੁ ਮਨੁ
 ਵਰਤਦਾ ਜਿ ਤੁਲਗੋ ਸੋਥਾਇ ਪਾਇ ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਪਨੇਰੀ ਅਜਿ ਪਰਿ ਵਧੈ ਤੇ ਵੈ
 ਪਾਇ ਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਅਤੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ਅਤੰਕਾਰੀ ਅਨੇਕੁ

ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਭਰਿਯਾਰਿ ਮੰਗਾਇ। ਕੁਰੂ ਠਗਿ ਗੁਣੀ ਨਾਰੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਤੁ ਲਹਿ ਜਾਇ। ਜਿ
ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਗਥਿ ਲਿਖਿ ਅਤਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰਮਿ ਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਆਇ। ਜਿਉ ਲੋਤਾ ਪਾਗ ਸਿਭੇ ਟੀ ਐਮਿ
ਲੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ ਤੇਇ ਜਾਇ। ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਪਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਤਿਰਦੈ ਸੇਵਿ ਅਤਿ ਨਤਰਿ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ। ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਇਤਿ ਨ ਸਿ
ਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਅਉ ਗਣ ਵਿਕਲਿ ਪਲੂਗੀ ਜਿ ਸੁਦੇ ਹਿ ਸੁਸਚੇ ਪਾਏ। ਬ
ਲੀ ਗੀ ਗੁਰ ਆਪੇ ਜਿਨਿ ਅਉ ਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਏ। ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰ
ਨੂੰ ਭਾਏ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ
ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਆਵੈ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਤਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੈ। ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਥਾਣੁ ਤਰਿ ਨਾਮੇ ਰਖ ਕਰਾਵੈ। ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੁਜੇ ਗੁਰ ਮੁਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ
ਪਾਵੈ। ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਤਿ ਸੁਕਰ ਤਾਮਾ ਹਰਿ ਵਾਵੈ। ਛੇਰਿ ਚਿਹਵੇਲਾ ਚਿਸੁ ਤਥਿ ਨ
ਆਵੈ। ਚੁਆਪ ਲਾਥੀ ਜਿ ਆਪੇ ਖਾਵੈ। ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਤਿ ਕਾ ਲੈ ਖੜਿ ਅਜਿਉ ਤਸ ਕਰੁ ਪਾਇ
ਭਲਾਵੈ। ਛੇਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਉ ਬਰੈ ਜਾਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਖਿ ਆਵੈ। ਤਰਿ ਬਾਤਾ ਅ
ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਤੁਕ ਮੁਨ ਸੰਨੈ ਚਿਤੁ ਮਨ
ਨੂੰ ਅਰਿ ਅਨੁਮਾਥਿ ਖੁਸਾਇ ਆ। ਚਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਕੇ ਕਰਿ ਭੁਏ ਅਲੋਚੇ ਭੁਧੇ ਜੇ ਦਇ
ਯੋਗ ਲਿਪਾਇ ਆ। ਚਿਤੁ ਗਲ ਛਰੇ ਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਗੀ ਚਿਸਦਾ ਬੋਲਿ ਅਕਿ ਸੈਨ ਭਾਇ ਆ। ਚਿ
ਤੁ ਪਰਿ ਪਰਿ ਚੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੇ ਤਾਗਣਿ ਚਿਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਤੁ ਜੇ ਜੇ ਚਿਸੁ ਭੀ ਲਛਾਣੁ ਲਾਇ ਆ। ਗੁਰ ਮੁ
ਖੇ ਹੋਇ ਸੁਖ ਲਿਪ ਤੇ ਵਰਤੈ ਚਿਸਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇ ਆ। ਜੋ ਗੁਰ ਗੋਪ ਆਪ
ਸੁਚ ਲਾਨ ਹੀ ਪੰਚਤੁ ਚਿਨਿ ਲਾਤਾ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇ ਆ। ਪਤਿਲਾ ਅਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਅ
ਸੁਣਾਏ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇ ਆ। ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਵਡਿ ਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਮਨ
ਨੂੰ ਭਾਇ ਵੇਲਾ ਤਥਿ ਨ ਆਇ ਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚ ਦੁਵਰਾ ਤੈ ਸੇਲਾਏ
ਜਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਟਿਕੇ। ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਪਿ ਆਇ ਦਾਸ ਚੁਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਟਿਕੇ। ਸੋ ਟੀ ਸਤਿ ਗੁ
ਰੁ ਪੁਰੇ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੁਰ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੇ। ਜਿਥਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪੁ ਗਲਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੁ
ਰੇ ਚਿਤੁ ਮੁਤਿ ਛਿਕੇ। ਚਿਥੇ ਬੋਲਿ ਸੈਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਤ ਕਾਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੇ॥ ੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਤਰਿ ਪੁਰਕਾਸੁ ਭੁਖੇ ਤੁਝੈ ਤਰਿ ਅਪਿਕਿਰਸਾ ਦੀਲਾਇ ਅਗਾਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਜਾ
ਅਨੁਮਨ ਮੁਖੀ ਮੁਲੁ ਗਵਾਇ ਅਗਾਸ ਭੁਕੇ ਬੀਜੇ ਅਪਦੇ ਭੁਲੇਨੇ ਤਰਿ ਭਵੈ ਸੇਖੇ ਤੁਝੈ ਮੇਧਿ
॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜੇ ਅਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ ਮੁਛਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇ ਅਗਾਜ ਮੁਖੁ
ਕਿਰਸਨਿ ਤਕੁਰਕ ਦਾ ਤਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇ ਅਗਾ ਕਿਰਸਾ ਦੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ
ਤਲਥਖ ਸਜਮਾਇ ਅਗਾਤਿ ਨਕਾ ਕਾਜਾ ਅੰਦੇ ਸਾਸ ਭੁਲਾਤਿ ਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ
ਅਇ ਅਗਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਅ ਅਪਿਤਰਿ ਅਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇ ਅਗਾ ॥
ਮਃ ੪ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਇ ਅਮਨ ਮੁਖਿ ਤੋਰੇ ਗਲਾਗਰਾ ਤੀਉ ਘੈ ਦਬਿਅਨੇ
ਸੋ ਤਸਭਿ ਢਿਲਾਗਾ ਮਨੁ ਮੁਖੈ ਸਿਰਿ ਜੋਗਾ ਅਮਰੁ ਤੈਨਿ ਤਦੇ ਵਹਿ ਭਲਾ ਜੋਗਾ ਦਾ
ਖਿਅ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾਗਾ ਕੀਮਤਿ ਅਪੇਰੁ ਸੁਪਨਾ ਸੇ ਜੋ
ਪੁਛਿ ਚਲਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਅਖਿ ਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੇ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ਜੋਗਾ ਪੁਰਸਸਿ
ਅਪਿਓ ਪਾਇ ਅਨੁ ਤਰਿ ਖੋਲ ਸਭਿ ਖਿਲਾਗਾ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਲ ਤਬਲਾਵ ਦੀਨਾਨਕ ਭੁ
ਭਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਝੇ ਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਤੈਂ ਅਤੁਲੁ ਕਿਓ ਤੁਲੀ ਐਗਾ ਸੇਵ
ਭਾਗੀ ਜਿਤੁ ਪੁਧਿਅਾਇ ਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀ ਐਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਤੈਗੁਰ ਬਾਣੀ ਬਣੀ ਐਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗੀ ਸੈ ਤਰਿ ਕ ਚੁਪਿ ਚੁਬੇਲ ਦੇ ਸੇ ਕੁਤਿ
ਕੁਤੇ ਝੜਿ ਪੜੀ ਐਗਾ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਤੋਰੁ ਮੁਖਿ ਤੋਰੁ ਤੈਥਿ ਮੁਖਾਇ ਅਨੇ ਝਖਿ ਮਰੇ
ੜੀ ਐਗਾ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲਾ
ਤੋਇ ਸੁਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਅਪੇਸ ਚੈ ਵਖਿਰੇ
ਜਨਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿ ਅਰਸਿ ਖਬਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੁਤਿ ਅਰਨਾ ਭਾ
ਕਿ ਤੈਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਅਖਿ ਅਸੁਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਨ ਮੁਤ ਭਲੇ
ਗਤਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਤਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰ ਕੁਵੇਰਾ ਈਅਨਿ
ਮੁਖ ਥੇਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਮਿਲੈ ਸੁਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਤੁ ਅਪਿਵਰਤੈ ਅ
ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਅਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਰਗ
॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਅੰਦੇਰਾ

ਨਗੁਰੀਸੁਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਤਰਿਪੁਰੁਅੰਗੁਕਰਿਥੈਠਾਪਾਸਿ। ਜਾਕਰਤਾਵਲਿਤਾਸਕੁ
ਕੋਵੇਲਿਸਭਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕਰਤਿਸਾਥਾਸਿ। ਸਾਤੁਪਾਤਿਸਾਤੁਸਕੁਤਰਿਕਾਕੀਸੋਭਿ
ਨਕਰਿਅਇਕਰਤਿਰਤਰਾਸਿ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਵਡੀਵਡਿਅਈਤਰਿਵਡਾਸੇਵਿਅਤੁ
ਨਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਿਪੁਰੇਦਾਨੁਦੀਅਤਰਿਨਿਤਚਲੁਨਿਤਥਖੇਸਚੈਸਵਾਇਆ
ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਵਡਿਅਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾਇਆ। ਜਨੁਨਾਨਕਗੁ
ਰਬੋਲੈਕਰਤੈਕੇਭਗਤਾਨੇਸਦਾਰਖਦਾਅਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਾਤਿਉ
ਅਰਮਦਇਆਲੁਵਡਦਾਤਾਦਾਣਾਤੁਪੁਜੇਵਡੁਮੈਤੋਰੁਕੋਦਿਸਿਨਾਵਈਤੁਤੋਸੁਖਾ
ਕੁਮੈਰੋਮਨਿਭਾਣਾ। ਮੋਹੁਕੁਟੰਥੁਦਿਸਿਅਵਦਾਸਕੁਚਲਣਹਾਰਾਅਵਣਜਾਣਾ।
ਕੋਭਿਨੁਸਚੈਤੋਰਤੁਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਕੁਜਿਅਰਕੁਜਾਤਿਨਮਾਣਾ। ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆ
ਇਤੁਭਿਨੁਸਚੈਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਅਗੇਦੇਸ
ਤਰੁਭਿਨਦਿਚੈਪਿਓਦੇਅਧਿਅਕੰਮਿਨਾਵੈ। ਅਧਵਿਚਿਫਿਰੈਮਨਮੁਖੁਵੇਚਾਰਾ
ਕਲਿਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈ। ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੁਜੀਅਵੈਕੁਜੀਜਾਵੈ
ਜੇਕਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਤਰਿਪੁਰੁਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਰਥੁਤਮੁਨਦਰੀਅਵੈ। ਤਾਅਪਿ
ਭੁਖਿਵੈਸਥਦੁਗੁਰਕੇਰਾਸਕੁਕਾਜੁਅੰਦੇਸਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ। ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿ
ਨੁਰੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਲਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਃ ੪ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾ
ਜਿਉਅਖਾਏਸੁਭਲਕੇਓਠਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ। ਉਦਮੁਕਰੇਭਲਕੇਪਰਭਾਤੀ
ਦਿਸਨਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵੈ। ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਤਰਿਤਰਿਜਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲ
ਇਖਪਾਪਦੋਖਲਤਿਜਾਵੈ। ਫਿਰਿਚੈਦਿਵਸੁਗੁਰਥਾਣੀਗੰਢੈਥਤਦਿਅਓ
ਰਦਿਅਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ। ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਵੈਮੇਰਾਤਰਿਤਰਿਸੇਗੁਰ
ਜਿਉਗੁਰਮਨਿਭਾਵੈ। ਜਿਸਨੇਦਇਆਲੁਤੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁ
ਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ। ਜਨੁਨਾਨਕਪੁਤ੍ਰਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਅਧਿਜਪੈਅ
ਕਰਤਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਤੁਪੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਰਲੇ
ਕੋਭੈ। ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਏਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਥਰਕਤਿਖਾਤਿਅਸੰਖਕਰੇਜੇ। ਤੁਪੁ

ਨੇਸਤੁਧਿ ਅਏਦੀਸੇਥਾਇਪਏਜੇਸਾਤਿਥਲੇਜੇ। ਜੇਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰੇਸੇਵੇਖਾਦੇ।
 ਨਦੇਸਮੁਏਮਹਿਨੰਮੈਕੋਜੇ। ਓਇਤਾਜਗੁਮਿਠਾਥੇਲਦੇਥਾਤਰਿਦਿਸੁਕਛਹਿਮੁਖਿਓ
 ਏ। ਮਨਿਖੋਟੇਦਘਿਵਿਛੋਜੇ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਮਲੁਜੁਈਭਰਿਅਨੀ
 ਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲਜਾਤਿਨੀ। ਵੇਮੁਖਿਵੇਮੁਖੈਨੋਪਾਇਆ। ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਥਾ
 ਜਗਤਮਤਿਗੁਤਪਤਿਸਗਵੀਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆ। ਪਰਾਈਜੇਨਿੰਦਾ
 ਗਲੀਨੇਵੇਮੁਖੁਕਰਿਕੈਭੇਜਿਅਓਥੈਭੀ। ਮੁਤੁਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖੰਦਾਕਰਾਇਆ
 ॥ ਤਜਸੁਦਿਅਸਰੁਤੁਜਗਤੁਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁਖੁਸਦੈਨਠਰੈਪਉਲੀਪਉਦੀਛਾ
 ਹੋਇਕੋਓਠਿਘਰਿਅਇਆ। ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁਜਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲਾਨਾਮਿਲੈਤਾ
 ਹੁਟੀਭੁਤੀਜੀਠਿਰਿਅਦਿਘਰਿਪਾਇਆ। ਤਲਤੁਪਲਤੁਦੇਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖ
 ਕੁਕੇਤਿਤਾਇਆ। ਪਨੁਪਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਤੈਜਿਨਿਨਿਅਉਸਚੁਬਤਿਅ
 ਕਰਾਇਆ। ਜੇਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਪੁਰੋਕੀਸੇਸਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ। ਏਹੁਅਖਰੁਤਿ
 ਅਖਿਅਜਿਨਿਜਗਤੁਸਭੁਉਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਃ ੪ ਸਾਤਿਥੁਜਿਸਦਾਨੰਗਾਕੁ
 ਤੋਵੈਤਿਸਦਾਨਠਰੁਕਿਥਪੁਰਜਿਖਾਏ। ਜਿਸਾਤਿਥਕੋਘਰਿਵਥੁਤੋਵੈਸੁਨਠਰੈਤਿ
 ਵੈਅਣਤੋਦੀਕਿਥਪਾਏ। ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਠਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਓਖੀਤੋ
 ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਤੁਤਰਿਗੁਰਸਠਲਦਰਸਨਕੀਠਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗਾਨਕੋਈ॥ ੨॥ ਪਉਤੀ
 ਨਾਨਕਵੀਚਰਹਿਸੰਤਜਨਚਰਿਵੇਦਕੰਦੇ। ਭਗਤਮੁਖੈਤੋਥਲਦੇਸੇਵਚਨੋਵੰਦੇ। ਪੁਰ
 ਪਤਾਰਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕਸੁਣਦੇ। ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਪਨਰਸੰਤਨਾਲਿੰਤੋਦੇ। ਓਇਲੋਚ
 ਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅੰਤਕਾਰਿਸਜੰਦੇ। ਓਇਵਿਚਾਰੇਕਿਅਕਰਤਿਜੰਭਾਗਪੁਰਿਮੰਦੇ। ਜੇਮੇ
 ਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ। ਵੈਰੁਕਰਤਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਪਰਮਨਿਅਇਪਚੰਦੇ। ਜੇ
 ਸੰਤਿਸਹਾਖਿਅਸੇਠਿਗਤਿਭਵੰਦੇ। ਪੇਡੁਮੁਛਾਤੁਕਟਿਅਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥ ੧੨॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਅੰਤਰਿਤਰਿਗੁਰੁਪਿਅਇਦਾਵਡੀਵਡਿਅਈ। ਤੁਸਿਦਿਤੀਪੁਰੋਸਕਿ
 ਰੁਘਟੈਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਕਿਸੈਦੀਘਟਾਈ। ਸਚੁਸਾਤਿਥੁਸਤਿਗੁਰੁਕੈਵਲਿਤੈਤਾਸੁਖਿਵੈ
 ਰੈਸਭਲੋਕਾਈ। ਨਿੰਦਕਕੇਮੁਤਕਾਲਕਰੇਤਰਿਕਰਤੈਅਪਿਵਧਾਈ। ਜਿਓਜਿਓਨਿੰਦਕੀ

ਕਰਿਤਿਉਤਿਉਤਿਤਿਤਚੈਸਵਾਈ। ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਿਪੈਰੀਆਇਸਭ
੧॥ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰੇਸਤੀਗਲਤਜਿਹਥੈਤਲਤੁਪਲਤੁਸਭਤਿਸਕਾਗਇਆ।
ਤਤੁਤੀਆਪਾਏਤੁਗੁਸੁਟਤੁਖਦਾਤੁਖਦਾਤੁਜਿਪਇਆ। ਨਿਤਉਪਾਵਕਰਮਾਇਆਧਨ
ਕਰਿਅਗਲਾਪਨੁਭੀਉਠਿਗਇਆ। ਕਿਅਓਤੁਖਟੇਕਿਅਓਤੁਖਵੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਤਸ
ਤੁਪੁਪਇਆ। ਨਿਰਵੈਰੈਨਾਨਿਜਿਵੈਰੁਰਚਾਏਸਭਪਾਪੁਜਾਗਤੈਕਾਤਿਨਿਸਿਰਿਲਇਆ। ਓ
ਸੁਗੈਪਿਓਛੋਈਨਾਤੀਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਮੁਤਿਅੰਥਪਇਆ। ਜੇਸੁਇਨੇਨੋਓਤੁਤਥਪਾਏ
ਤਾਥੇਤੁਸਤੀਗਲਿਗਇਆ। ਜੇਗੁਰਕੀਸਰਦੀਠਿਰਿਓਤੁਅਵੈਤਾਪਿਢਲੇਅਉਗਲਥਖ
ਕਿਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਆ। ਤਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਇ
ਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਏਸਚਾਸਚੁਤੁਸਭਦੁਓਪਰਿਤੁਦੀਥਾਨਾ। ਜੇਤੁਪੁਸਚੁਪਿਆ
ਏਦੇਸਚੇਸਵਨਿਸਚੇਤੇਰਾਮਾਨੁ। ਓਨਾਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖਉਜਲੇਸਚੁਬੋਲਨਿਸਚੇਤੇਰਾਤਾ
ਨਾਸੇਭਗਤਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਤਿਅਸਚੁਸਥਦੁਨੀਸਾਨਾ। ਸਚੁਜਿਸਚੇਸਵਦੇਤਿਨ
ਦਰੀਸਦਰੁਰਥਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਪੁਰਿਮਾਰੇਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰੇਸਈਤੁਦਿਸ
ਤੋਰੁਮਾਰੇ। ਜੇਮੇਲਣਨੇਥਤੁਤੇਰਾਲੇਚੀਐਨਦੇਈਮਿਲਣਕਰਤਾਰੇ। ਸਤਸੰਗਤਿਛੋਈ
ਨਾਨਕਿਵਿਚਿਸੰਗਤਿਗੁਰਿਵੀਚਾਰੇ। ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਤੁਦਿਓਨਨੋਤਿਸੁਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾ
ਗੁਰਿਥਾਥੈਠਿਟਕੇਸਠਿਟੇਕੇਗੁਰਿਅੰਗਦਿਕੀਤੇਕੁਜਿਅਗੇ। ਗੁਰਿਤੀਜੀਪੀਤੀਵੀਚਾਰਿ
ਅਰਿਅਤਥਿਏਨਾਵੇਚਾਰੇ। ਗੁਰੁਚਉਥੀਪੀਤੀਟਿਕਿਅਤਿਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਤਾਰੇ। ਕੋਈ
ਤੁਸਿਉਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਕੀਤਿਸੁਕਾਜਸਭਿਸਵਾਰੇ। ਜੇਇਓਸੇਠਲੁਪਾਇਸੀਪੁਰੁਪਨੁ
ਤਖਮੀਖਜਿਮੇਲਤਰਿਨਿਸਤਾਰੇ। ਸਭਿਨਿਧਾਨਸਤਿਗੁਰੁਵਿਚਿਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤਰਿਉਰਧਾਰੇ
ਜੇਏਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਲਿਖਿਅਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰੇ। ਜਨਨਾਨਕਮਾਰੈਪੁਤਿਤਿਨਜੇਗੁ
ਰਿਖਮਿਤੀਪਿਅਗੇ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਜਿਨਕਉਆਪਿਦੇਇਵਡਿਅਈਜਗਤੁਭੀਆਪੇਅ
ਤਿਨਕਉਪੈਰੀਪਾਏ। ਰਗੀਐਤਾਜੇਕਿਓਆਪਦੁਕੀਚੈਸਭੁਕਰਤਾਅਪਣੀਕਲਾਵਧਾਏ।
ਤੇਸਭੁਈਏਪੁਅਖਾਜਾਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਕਾਜਿਨਿਅਪਣੈਜੇਰਿਸਭਿਅਣਿਨਿਵਾਏ। ਆਪ
ਣਾਭਗਤਾਕੀਰਖਕਰੇਤਰਿਸੁਆਮੀਨਿੰਦਕਾਦੁਸਟਕੇਮੁਤਕਾਲੇਕਰਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿ

ਆਈ ਨਿਤ ਚੈ ਸਵਾਈ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਗੁਰਸਿ
ਖਤੁ ਤਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ਗੁਰਸਿ
ਤਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਤੁ ਕਛਾਏ ॥ ਗੁਰਸਿ ਖਾਕੇ ਮੁਤੁ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਤਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕੀ ਜੈ
ਰੁਸੰ ਸਾਰਿ ਸਭ ਤੁਕਰਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਤੈ ਤਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਤਰਿ ਪੈ ਜਰਖਾਏ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਤਿ ਥੁ ਆਪਿ ਤੈ ਸਚੁ ਸਾਤੁ ॥ ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਪ੍ਰਭੁ ਵਲ ਜਾ ਰੇ ਥਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਵਲੈ ਜਿ ਲੈ ਤਿ ਗੁਣ ਕਥਿ ਨਿਗਾਰੇ ॥ ਸੇਵ ਕਥਿ
ਜਨਮਿ ਲੇ ਗੁਰ ਸਥ ਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਤਿ ਥੁ ਅਲਖੁ ਤੈ ਗੁਰ ਸਥ ਦਿ ਲਖਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਤਿ ਪਰਾਈ ਤੈ ਵੈਰਿ ਸਦਾ ਕਦੇ ਨ ਤੈ ਭਲਾ ॥ ਚਿਸੈ
ਆਖਿ ਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਉੜੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੇ ਵੈਰੀ ਤਰ
ਗਤਿ ਆਓ ਸਦਾ ਸਭੁ ਗਇ ਆ ॥ ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਲੋ ਤੈ ਪਰਾਈ ਮੁਤੁ ਕਛਿ ਨ ਸਕੈ
ਕਾਲਾ ਭਇ ਆ ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਗੀਰੁ ਕਲਿ ਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇ ਤਾ ਕੋ ਬੀਜੈ ਤਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥ ਗਲ
ਰਿਤ ਪਾਵ ਸੁਨ ਤੈ ਵੀ ਸੁਖਾ ਧੀਤ ਤ ਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਭਾਈ ਵੇਖੁ ਨਿ ਆਓ ਸਚੁ ਕਰੇ ਤ ਕਾ
ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇ ਤਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਥੁ ਸਭੁ ਸੋਈ ਪਾਈ ਤਰਿ ਦਰ ਕੀ ਆਥਾ ਤਾ ਆਖਿ
ਦਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ਤੈ ਪਰਤ ਖਿਗੁਰੁ ਜੇ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਥੁ ਦਰਿ ਛੇਈ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋ
ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦ ਕਾ ਮੁਹਿ ਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਤਿ ਪਾਹੀ ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਛਿਟ ਕੇ ਸੇ ਸਭੁ ਜ
ਛਿਟ ਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭੁਲਾ ਭੁਸੇ ਖਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿ ਆ ਆਪਣਾ ਸੇਲੈ ਦੇ ਢੁਤ ਛਿਗਾਹੀ ॥ ਚਿ
ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕਾਹੀ ॥ ਚਿਨਾ ਦਾ ਆਖਿ ਆ ਕੋ ਨਾ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਉਲੇਖ
ਮਰਾਹੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਚਿਨਾ ਅਗੋਪਿ ਢੈ ਥਾ ਚਿਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਾਤਿ ਰਤ ਦੀ ਖੁੰਦੀ ਸਭੁ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥ ਚਿਏ ਅਗੋ ਕੁਸਟੀ ਗੁਰ
ਟਕੇ ਜਿਓ ਸੁਮਿਲੈ ਤਿ ਸੁਕੁ ਸਟੁ ਚੁਠਾਹੀ ॥ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਲਾਹੀ ॥ ਪੁਰਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸੁਨ ਲਿਕਿ ਹੁਚਾਰਾ ਨਾਹੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਅਰਾਧਿ ਤੁਤਿ ਸੁ ਅਪਜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਹੀ ॥ ਨਾ ਵੈ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੀ ਤੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚਰੈ
ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੪ ਜੇ ਤੈ ਗੁਰੁ ਬਤਿ ਟਿਕਿ ਆਤਿ ਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੀ

ਭੀਭਿਜਗਤੁਨਿਵਿਆਸਕੁਪੈਗੀਪਇਆਜਸੁਟਗਤਿਅਲੇਈ।ਤਿਸਕਉਖੰਡ
ਕਮੰਡਨਮਸਕਰੁਕਹਿਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਥੁਪਰਿ।ਤਿਪੁਰੈਸੋਪੁਰਹੋਈ।ਗੁਰਕੀ
ਵੰਝੀਨਿਤਰਜੈਸਵਈਅਪੜਿਕੋਨਸਕੋਈ।ਜਨਨਨਕੁਹਰਿਕਰਤੈਅਪਿਥਹਿਟਿ
ਕੋਅਪੈਪੈਜਗਥੈਪੁਰੁਸੇਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਇਅਕੋਟਿਅਪਰੁਚੈਅੰਦਰਿਹਟ
ਨੇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਜੋਕਰੇਹਰਿਵਸਤੁਸਮਾਲੇ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਵਟਜੀਐਹਿਰਿਪਰ
ਵਲੇ।ਵਿਣੁਕਾਇਆਜਿਹਰਥੈਧਨੁਥੈਜਟੇਸੇਮੁੜਥੇਤਾਲੇ।ਸੇਉਦੁੜਿਭਰਮਿਭਵਈਅਹਿ
ਜਿਉਦੁੜਮਿਰਗੁਭਾਲੇ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮ॥੪॥ ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸੁਅ
ਉਕਜਗਮਹਿਜੋਇਆ।ਨਰਕਘੋਰੁਦਖੁਖੁਦੁਹੈਓਥੈਪਕੜਿਓਹੁੰਦੁਇਆ।ਕੁਕ
ਪੁਕਕੋਨਸੁਣੇਓਹੁਅਉਖਹੋਇਹੋਇਹੋਇਆ।ਓਨਿਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਗਵਾਇਆਲਹਮੁ
ਪੁਸਭੁਕੋਇਆ।ਓਹੁਤੇਲੀਸੰਦਾਬਲਦੁਕਾਗਿਨਿਤਭਲਕੇਉਠਿਪ੍ਰਭਿਜੋਇਆ॥
ਪਵਿਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁਜਿਦੁਕਿਛੁਗੁਣਨਹੋਇਆ।ਜੈਸਾਥੀਜੈਸੋਭੁਟੈਜੋਹ
ਪੁਗਥਿਕਿਨੈਥੋਇਆ।ਜਿਸੁਕੁਪਾਕਰੇਪੁਰੁਆਪਣੀਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਆ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਤਰਿਗਇਆਜਿਉਲੋਹਾਕਾਠਸੰਗੋਇਆ।ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਧਿਅ
ਰੇਕੁਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇਆ॥੧॥ਮ॥੪॥ ॥ਵਡਭਾਗੀਅਸੋਹਗਣੀਜਿਨਗੁਰਮੁ
ਖੀਮਿਲਿਅਹਰਿਗਇਆ।ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ਇਪੁਸਗੀਰੁਸਭੁਧਰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਚੇਕੀਵਿਚਿਜੋਤਿ।ਗੁਰਜਰ
ਤਨਵਿਚਿਭੁਕਿਰਹੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਕਫੈਥੋਤਿ।ਸਭੁਅਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿ
ਅਤਾਇਕੁਗਵਿਆਇਕੋਓਤਿਧੋਤਿ।ਇਕੁਦੇਖਿਆਇਕੁਮੰਨਿਆਇਕੋਸੁਣਿਆ
ਜੁਵਲਸੋਗਤਿ।ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਸਚੁਸਚੇਸੇਵਾਤੇਗੀਹੋਤਿ॥੧੬॥ਸਲੋ
ਕੁਮ॥ ਸਭਿਰਸਤਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਜਿਨਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ।ਹਮਿਰ
ਹਰਿਤੇਮੁਖਭਿਜਲੇਤਿਨਕਉਸਭਿਦੇਖਣਜਾਹਿ।ਜਿਨਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਅਇਆਤਿਨ
ਕਉਰਉਕੋਈਨਾਹਿ।ਹਰਿਉਤਮੁਤਿਨੀਸਗੇਵਿਆਜਿਨਕਉਪੁਗਿਲਿਖਿਆਆਹਿ।ਤੇਹ
ਜਿਨਗਾਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਮਨਮਾਹਿ।ਓਇਆਪਿਤਰੇਸਭਕੁਟਬਸਿਉ
ਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਫਡਾਹਿ।ਜਨਨਨਕਕਉਹਰਿਮੇਲਿਜਨਤਿਨਦੇਖਿਦੇਖਿਹਮ

ਜੀਵਾਹਿ॥੧॥੫੪੪॥ਸਾਧਰਤੀਭਈਹਗੀਆਵਲੀਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਥੈਠਾਅਇ॥ਸੇ
 ਤਭਏਹਗੀਆਵਲੇਜਿਨੀਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਧਨੁਪੰਨੁਪਿਤਾਧਨੁਪੰਨੁਕੁ
 ਧਨੁਪੰਨੁਜਨਨੀਜਿਨਿਗੁਰੁਜਣਿਆਮਾਇ॥ਧਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮੁਅਗਧਿਆਆਪਿ
 ਤਰਿਆਜਿਨੀਭਿਠਾਤਿਨਾਲਏਢਡਾਇ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦਇਅਕਰਿਜਨੁ
 ਕੁਧੋਵੈਪਾਇ॥੨॥੫੪੫॥ ॥ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰੁਪੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਿ
 ਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕੋਧੁਥਿਖੁਮਾਰਿਆਜਿ
 ਠਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਅੰਦਰੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰੁਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਪੁ
 ਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰੁਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੪ ॥ਕਰਿਕਿ
 ਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਮੁਖਿਗੁਰੁਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀ॥ਸਿਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰੁਭਵ
 ਗੁਰੁਪੁਰਾਖਗੀਵਸਾਇਸੀ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੈਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਇਸੀ॥ਜਿਨੁਰਖਣ
 ਹਰਿਆਪਿਓਹੋਰਕੇਤੀਏਖਿਝਖਿਜਾਇਸੀ॥ਜਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਢੇ
 ਸੀ॥੧੭॥੫੪੬॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿਭਾਵਟੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਰਖਪੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੁਕੀ
 ਚੜੈਸਵਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਢਡਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਦੁਰੀ
 ਹਰਿਤਿਨਿਸਭਾਇਨਿਵਾਈ॥ਜਿਨੀਭਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ॥ਸਿ
 ਪਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੇਭਾਪਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੋਧੁਝਿਤਿਨਜੋਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੫੪੭॥
 ॥ ॥ਉਭਾਖਿਸਲਾਹੀਸਿਭਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁ
 ਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਸਚੁਸਚਾਗੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੇਤਿਪਤਿਰਹੈਅਘਾਈ॥ਇਹੁਹਰਿਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਸਿਉ
 ਮਿਠਿਆਈਖਾਈ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਪੁਰੁਸੇਇਆਮਨੀਵਜੀਵਧਾਈ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੪ ॥ਜਿਨਅੰ
 ਓਮਰਖਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੁਲੀਆ॥ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਥਿਰਹੁਉਤਿਨਵਿਟਪੁਸਟਪੁਮਿਘੋਲੀਆ
 ਮੇਲਹੁਸਜਣਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨਵਿਟਪੁਤਲੋਰੇਲੀਆਜੋਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵਹਿਉਗੁਲਮੁਤਿ
 ਗੋਲੀਆ॥ਹਰਿਗੰਗਿਚਲੁਏਜੋਰਤੇਤਿਨਭਿੰਨੀਹਰਿਗੰਗਿਚੋਲੀਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਿ
 ਕੁਵੇਚਿਅਮੋਲੀਆ॥੧੯॥੫੪੮॥ਅਉਗਣੀਭਰਿਆਸਗੀਰੁਪੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁ
 ਗੁਣਵੇਹਾਈਅਹਿਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥ਸਚੁਵਣਜਹਿਗੰਗਾਸਿਓਸਚੁ
 ਦੋਹੋਇ॥ਤੋਟਾਮੁਲਿਨਾਵਈਲਾਹਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣਜਿ

ਗੁਰਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਸਚੁ ਸਿਰਲੋ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਖਵਾ ਲੋ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿ ਨੀਅਰਾਧਿ
ਅਜੇਜਿ ਹਿਰਲੇ ਸਚਨਾ ਲੋ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿ ਨੀਨ ਸੇਵਿਅ ਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜ ਬੇਤਾ ਲੋ ॥ ਓਹ ਅ
ਬੁਝਾ ਬੁਝਾ ਹੁ ਫੇਲਦੇ ਜਿ ਉਪੀਤੈ ਮਾਇ ਸਤ ਵਾ ਲੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਗਉੜੀ
ਗਿਸੁਲ ਖਣੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਹੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀ ਗੁਰੁ ਕਹੇਇ ॥
ਜਸ ਬਦੁ ਭਤਾ ਹੁੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗਵੇਇ ॥ ਜਿਉ ਉਥਲੀ ਮਜੀ ਠੇਰ ਗੁਗਾਗਾ ਤਿਉ ਸ
ਚੁ ਜੀਉਣੇਇ ॥ ਗੰਗਿ ਚਲੂ ਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਨੇਹੁ ॥ ਕੁਜੁ ਠਗੀ ਗੁਈ ਨਾ ਹੋ ਕੁਜੁ ਮੁਲ
ਪਛੋਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਕੁਜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਾਈ ਆ ਕੁਜੈ ਸਿਉ ਲਗਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ
ਦਰੁ ਕਹੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਹੋ ਸਾਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਓਹਿ
ਭਖ ਪਈ ਪੰਨਿ ਜਨ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਪਰ ਉਪਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ
ਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਨ ਵਖੈ ਡਜ ਗਤਿ ਨ
ਸਕਰਿਆ ॥ ਭੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਗਖਿਆ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਿਚਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਭੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਭੁਧੁ
ਪੁਰੁ ਕਰਾਵਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਕੋਈ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸ
ਹੁਤਿ ਸੁਕੈ ॥ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੋ ਪਿਛੈ ਢੇਰੀ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥
ਭਰਿ ਭਰੇ ਮੇਲੈ ਸੇਈ ਜਨ ਉਥਰੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੁਤ ਹਰੁ
ਜਿ ਪਿਅਰੁ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇ ਆਦਰ ਮਤਿ ਬਿਖਿ
ਅਥਿ ਕਰਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਨੁ ਦਰਿ ਹੋਇ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਪੇ ਲਿਲਾਏ ਜਿਸਨੇ ਸਥਾ ਦਿਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ
ਸਚੁ ਸੋ ਕਹੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕੰਧੁ ਨ ਭਧੁ
ਭੈ ॥ ਸੇ ਪਨੁ ਪਨੁ ਪੁਰਖ ਸਥਾ ਸਿਪੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਜੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਵਦ
ਮਨਿ ਸਦਾ ਦਗ ਹਉ ਲਿਜੈ ॥ ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਜਨ ਮੁਸਰਿ ਅਗੀਆ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜੈ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਮਨਿ ਬੈਠੇ ਕੁੜਿ ਕੁੜਿ ਆਗੇ ॥ ਜਾਗੁ ਕਹੈ ਭੈਠੁ ਮੇਰੇ
ਗੁਰੁ ਬਿਜਿ ਪੁਸਰਿ ਬਗੁ ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਚੁਟਿ ਕਢੇ ਲਧੇ ਵਰੇ

ਥਾਇਅਗੈਪਿਛੈਬਹਿਮੁਪੁਛਪਾਇਨਿਨਰਲਨੀਖੋਟੇਅਗੇਓਨਦਾਭਖੁਓਥੈਨਪੀਜਾਇ
 ਤੁਲਹਾਨਿਕੇਡਾਗੇ।ਜੇਸਾਕਤੁਨਰਖਾਵੀਐਲੇਰੀਐਬਿਖੁਕਫੈਮੁਖਿਓਗਲਾਗੇ।ਹਸਿ
 ਕਤਸੇਤੀਸੈਗੁਨਕਰੀਅਪੁਓਇਮਾਗੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇ।ਜਿਸਕਾਇਪੁਖੇਲੁਸੇਲੇ
 ਰਿਵੇਖੈਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਸ:੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਪੈਜਿਸੁ
 ਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰੁਨੇਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਰੀਜਿਸੁਵਲਿਸਿਰਜਣ
 ਆਸਤਿਗੁਰੁਕਾਖੜਗੁਸੇਜੋਓਹਰਿਭਗਤਿਪੈਜਿਤੁਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਭਾਰਿਆ
 ਗੁਰੁਕਾਰਖਣਹਾਰਿਆਪ੍ਰਸਤਿਗੁਰੁਕੈਪਿਛੈਹਰਿਸਭਿਉਥਾਰਿਆਜੇਮੰਦਾਚਿਤੈ
 ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਪਿਉਪਵਣਹਾਰੈਮਾਰਿਆਏਹਗਲਹੋਵੈਹਰਿਦਰਗੁਸਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕ
 ਮੁਟੀਚਾਰਿਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸੁਤਿਆਜਿਨੀਅਗਧਿਆਜਾਓਠੇਤਸਚੁਦੇ
 ਸੇਵਿਰਲੇਜੁਗਮਹਿਜਾਣੀਅਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਗਵੇ।ਹਉਥਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਅਨਦਿ
 ਸਚੁਲਵੇ।ਜਿਨਸਾਨਿਸੂਚਾਵਦਾਸੇਸਚੀਦਰਗਹਗਵੇ।ਜਨਨਾਨਕੁਥੈਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁ
 ਸਦਾਨਵੇ॥੨੧॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੪ ਕਿਅਸਵਣਕਿਅਜਾਗਣਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰਵਣੁ
 ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਪੁਰੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨ।ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਧਿ
 ਾਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਾਰਦਰਗਹਪਾਈਮਾਨੁ।ਸੰਉਦੇਵਾਹੁਵਾਹਉਚਰਹਿਉਠਦੇਭੀਵਉ
 ਨਿ।ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਯੋਜਿਨਿਤਉਠਿਸਮਾਲੇਨਿ॥੧॥ਸ:੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਅ
 ਪਾਈਐਨਾਮੁਅਪਗੁ।ਭਉਜਯਿਭੁਥਦਿਅਕਫਿਲਏਹਰਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ।ਪੰਨੁਪੰਨੁਸੇ
 ਹੋਜਿਨਾਮਿਕਰਹਿਵਾਪਗੁ।ਵਣਜਾਰੇਸਿਖਅੰਦਦੇਸਥਦਿਲਪਾਵਣਹਾਰੁ।ਜਨਨਾਨ
 ਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਤਿਨਸੇਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸਚੇਕੇ
 ਰਗਤਹਹਿਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਗਧਿਆਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਛੋਲੇਲਿਆਤਿਨਾ
 ਹੀਸਚੁਲਾਧਿਆਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਜਿਨੀਸੇਵਿਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਤਿਨੀਸ
 ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੁਵਡਾਪੈਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਸਚਿਰਲਾਧਿਆਸਚੁਸਚੇਨੋਸਾਥਸਿਹੈਸਚੁਸਚੇ
 ਫਲਾਧਿਆ॥੨੨॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੪ ਮਨਮੁਖਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧੁਪੈਨਾਮਹੀਲਭਗਮਾਇ
 ਮਨੁਅਨਾਟਿਕੈਠਿਗਿਠਿਗਿਜੁਨੀਪਾਇ।ਹਉਪ੍ਰਭੁਆਪਿਦਇਅਲਹਹਿਤਸਤਿਗੁਰਮਿ

ਅਭਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ ਸਲਾਤਿ ਤੁਜਨਮ ਮਰਦੁ ਖੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਗੁਰੁ ਸਲਾ
ਤਿ ਅਪਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾਰਖਿ ਅਥਲਤ ਬਲਾਇ॥ ਜਿ
ਹੁ ਸਲਾਤਿ ਨਰ ਜਈ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਚਿ ਤੁਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਤਰਿ
ਕੁਝਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀ ਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਲਾਈ ਅ
ਸਿੰਦੁ ਸਲਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਅਵਡਿ ਆਈ ਅਗਾ ਸਲਾਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਤ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅਗਾ ਜਾਮਿਲਿ ਅਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਤਾ ਜਰਨ ਦਰੀ ਆਈ ਅਗਾ ਸਚੁ
ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਤਿ ਅਤਿ ਨਾਭੁ ਖਾਸ ਭਿਗਵਾਈ ਅਗਾ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪
ਮੈਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇ ਦਿ ਆਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੋੜੀ॥ ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇ ਅਜਿਨਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿ
ਤੋੜੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਾਇ ਅਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨ ਬੋਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ
ਪਚੋਲਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਜੋ
ਰੇ ਸੁਭੈ ਸੁਕਰੇ ਕਰਾਇ ਅਗਾ ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇ ਅਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਅਗਣਤੈ ਸ
ਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਲਤੈ॥ ਤੁਘ ਟਿਘ ਟਿਈ ਕੁਵ
ਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਮਿਲੇ ਸੁਹਿ ਮਿਲੇ ਨਾਤੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ॥ ੨੪
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਿਜੁ ਕਰਿ ਰਾਖੀ ਐ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਐ ਚਿਤਾ ਵਿਓਸਾ
ਜਿਹੀ ਸਿਵਿ ਸਾਗੀ ਐ ਬਤਾਇ ਅਭੁਠਾਇ ਅਨਿਤਾ॥ ਮਰਦ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ
ਜੀਅਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿ॥ ਜਿਓ ਭਵੈ ਤਿਓ ਰਖੁ ਤੁਜਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਥਖਸਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
ਨਾਮੁ ਅੰਤਕਾਰੀ ਮਤਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਅਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ॥ ਸਦਾ ਥੁਲਾਈ ਐ ਮਤਲਿ ਨ
ਐਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਤ ਸੀਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਤਲੁ ਵਿਹਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਰੋਤੈ ਕਰਿ ਜੋੜਿ
ਅਪਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਤੋੜੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਸੇ ਵਾਕੀਤਿ
ਸਭਲੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ॥ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿ ਅਤਾਪਾਪ ਕਸੰ ਮਲ
ਰੋਨੈ॥ ਚੁਪੈ ਸੁਜਿਦਿ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੋ ਸੁਣਿ ਅਸਿਖੀ ਕੰਨੇ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਆ
ਤੇ ਨ ਚੜੀ ਚਵਗਦਿ ਵੰਨੇ॥ ਇਤ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਅਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ॥

॥ २५ ॥ सलोकमः ३ जिनगुरोपिआआपलातिसुठुंरनठुं।उल्लु
लतुदेवैगएदरगउन।डीषां।उदेलाउबिनआवहीठिरिसतिगुरलगाति
पाए।सतिगुरकीगलैतयुसीअैदुखेदुखिविउए।सतिगुरपुखुनिरवैरुपै
पेलऐजिसुलाए।नानकदरसनुजिनदेव।लिउतिन।दरगउलऐछ।रुपि

॥ १ ॥ मः ३ मनमुखअगिअनुदुगमतिअंतंकरी।अंतंरिबूपुजुअैम
उगी।कुजुसुउउपुपवमवै।किअउसुलैकिआआधिसुलैवै।अ
बेलापुए।उउतिपाए।मनमुखअंयअवैज।ए।बिनसतिगुरेउटे।ब
पाए।नानकपुगबिलिखिआकमाए।२॥ पछिनी। जिनकेचितकरे
डिसेबउतिनसतिगुरपासि।उबैसउदरउद।कुतिआर।चिउदसि।उ
दलुदलुकरिउतिउददेठिरिज।ए।बउतिउतिआरपासि।विचिसैरु
नगउही।मनिदेवउकेनिरजसि।कुतिआरकुतिआर।ज।ए।रलेसचिआ
खैठेसतिगुरपासि।२६॥ सलोकमः ४ गउदेखुउदेनिंदकमा

अनुकरिआपेआउग।संतसउही।नानक।वउतैसउज।उग।१॥ मः ४
मुंउउलेमुंउउविबैपाएनिउग।तिनैमारेनानकजिकरलक।रलसम
॥ २ ॥ पछिनी। लैठउरउतिउग।उपुज।लैपु।ली।उकतिन।रिपरा
लुविअंदरिठ।ली।संनिदेनिविधंम।ब।ए।मिठ।म।दु।म।ली।करमी।अ
पली।अपेप।उ।उली।अजग।ही।लु।ठे।स।उ।ति।ल।पी।ने।य।ली।२७॥

सलोकमः ४ सेवकसेसउकेसेही।पव।लु।दु।ज।सेवतिनानक।से
चिपचिमुएअज।ल।१॥ मः ४ जेपुगिलिखिआलेखुपुभमेटल।न
ए।ग।मनमुपनुवखरेनानकसद।पिआए।२॥ पछिनी।मः ४ न।र।ए।
ल।ए।अन।ठु।ग।ज्ञ।पै।र।कि।बै।र।धै।।करद।पा।पि।अ।मि।ति।अ।पि।ति।उ।वि।से।र।
निंद।करद।पा।चि।मु।अ।वि।चि।दे।ती।रु।धै।।स।चै।स।उ।ि।ब।म।रि।कै।उ।ति।सै।र।
नानकतिमुस।र।ल।ग।ती।जे।पु।र।खु।अ।ल।धै।।२८॥ सलोकमः ४

ਨਕਸ਼ੇਰਬਹੁਦੁਖਘਣੇ ਅਕਿਰਤਘਲਾਕਾਥਾਨੁ। ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਮਾਰੇਨਾਨਕਾਤੋਇਤੋ
ਦਿਉਏਹਰਾਮੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਰੁਨਾਤਿ॥
ਅਪਿਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਿਪਚਿਜੇਨੀਪਾਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀਮਃ ੫ ਤੁਸਿਦਿਤਾਪੁ
ਕੈਤਿਗੁਰੂਹਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਟੁ। ਸਭਿਅੰਦੇਸਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਢੁਟੁ। ਕਾਮ
ਕੁੰਧਭੁਰਿਅਈਅਸੰਗਿਸਧੁਤੁਟੁ। ਵਿਲੁਸਚੇਦੁਜਾਸੇਵੇਦੋਇਮਰਸਨਿਭੁਟੁ। ਨਾ
ਨਕਕਉਗੁਰਿਬਖਸਿਅਨਾਮੈਸੰਗਿਜੁਟੁ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪
ਤਪਾਨੋਵੈਅੰਦਰੁਲੇਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੇਠਿਰੈਜਜਮਾਲਿਅਯਾਅਗੋਦੇਸਦਿਅੰ
ਸਤੈਦੀਭਿਖਿਅਲਾਏਨਾਤੀਪਿਢੋਦੇਪਢੁਤਾਇਕੈਆਦਿਤਪੈਪੁਤੁਵਿਚਿਬਤਾਲਿਅ
ਪੰਚਲੋਗਸਭਿਤਸਦਿਲਗੇਤਪਾਲੇਭਿਲਤਰਿਤੈਗਾਲਿਅਯਾਜਿਥੈਥੋੜਾਧਨੁਵੇਖੈ
ਤੈਥੈਤਪਾਭਿਟੈਨਾਤੀਧਨਿਬਤੁਤੈਭਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁਤਰਿਅਯਾਭਾਈਏਤੁਤਪਾਨਤੋਵੀਥ
ਕੁਲਾਏਬਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਅਯਾਸਤਪੁਰਖਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੈਕੀਓਸਤਤੀ
ਦਿਉਏਏਤੁਦੋਖੈਤਪਾਦਯਿਸਮਾਰਿਅਯਾਮਤਪੁਰਖਕੀਨਿੰਦਾਕਾਵੇਖੁਜਿਤਪੈਨੇਛਲੁਲ
ਗਸਭੁਗਇਅਤਪੇਕਾਘਾਲਿਅਯਾਥਾਤਰਿਥੈਤਪੰਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏਅੰਦਰਿਥੈਤਪਾਧਾ
ਕਾਏ। ਤਰਿਅੰਦਰਲਾਪਾਪੁਪੰਚਾਨੇਉਘਾਕਰਿਵੇਖਾਲਿਅਯਾਧਰਮਗਾਇਜਮਕੰਕਰਨੇਅਖਿ
ਭਰਿਅਏਸੁਤਪੈਨੇਤਿਥੈਖਜਿਪਾਇਤੁਜਿਥੈਮਤਮੰਤੰਤਤਿਅਰਿਅਯਾਠਿਗਿਏਸੁਤਪੈਦੈਮੁਤਿ
ਕੈਦੀਗੁਨਾਤੀਏਤੁਸਤਿਗੁਰਿਤੈਠਿਟਕਾਰਿਅਯਾਤਰਿਕੈਦਰਿਵਰਤਿਅਸੁਨਾਨਕਿਅਖਿਸੁਲਾ
ਏਅਸੋਭੈਜੁਦਯਿਸਵਾਰਿਅਯਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਤਰਿਭਗਤੰਤਰਿਅਰਾਧਿਅਤਰਿਕੀਵਡਿ
ਅਈ। ਤਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਨਿਤਗੰਦੇਤਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾਈ। ਤਰਿਭਗਤੰਨੇਨਿਤਨਾਵੈਦੀਵ
ਕਿਅਈਥਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ। ਤਰਿਭਗਤੰਨੇਥਿਰੁਘਗੀਥਤਾਲਿਅਨੁਅਪਦੀਪੈਜ
ਕਾਈ। ਨਿੰਦਕਾਂਪਾਸਤੁਤਰਿਲੇਖਾਮੰਗਸੀਥਤੁਦੇਇਸਜਾਈ। ਜੇਤਾਨਿੰਦਕਾਪੈਲੈਜੀਇਕ
ਨਵੈਤੋਛਲੁਪਾਈ। ਅੰਦਰਿਕਮਾਲਾਸਰਪਰਉਘਜੈਭਵੈਕੋਈਥਤਿਧਰਤੀਵਿਚਿਕਮਾਈ
ਨਾਨਕੁਦੇਖਿਵਿਗਸਿਅਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀਮਃ ੪ ਭਗਤਜਨੰਕਾਰਾਖਾ
ਕੈਅਪਿਉਕੈਆਪਾਪੀਕਰੀਐਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੁੜਗੁਮਾਨੀਅਵਿਸੁਖਾਧੀਮਗੀਐਅ

ਲਗੇ

੨੧੦

ਅ

ਇੰਨ੍ਹੀਦਿ ਜਥੇ ਜੇਜਿਓਪਕਾਖੇਤੁਲੁਣੀਐ ॥ ਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਵੇਤੇਭਲੀਐ ॥ ਜਨ
 ਨਕਕਾਖਸਮੁਵਡੈਸਭਨਾਦਾਪਈਐ ॥ ੩੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਮਨਮੁਖਮੁਲੁ
 ਭੁਲਿਅਵਿਚਿਲਥੁਲੋਭੁਅੰਤਕਾਰੁ ॥ ਫੁਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਥਦਿਨਕਰ
 ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੇਸਭਤਿਰਿਲਈਥੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ ॥ ਦਿਤੇਕਿਤੇਨਸੰਤੋਖੀਅਭਿ
 ਤਰਿਤਿਸਨਾਥੁਅਗਿਨੁਅੰਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਨੋਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋ
 ਆਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਦੁਜਾਭਾਉਤੈਰਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨੋਇਆਚਿ
 ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇਆ ॥ ਕੁਰੁਕਮਾਵੈਕੁਰੁਉਚਰੈਕੁਰੁਨਿਲਗਿਅੰਧੁ
 ਇਆਮਾਇਆਮੋਤੁਸਭਦੁਖੁਤੈਦੁਖਿਥਿਨਸੈਦੁਖੁਰੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕਧਾਤੁਲਿਵੈਜੋਜੁਨਾਵਦ
 ਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇਆ ॥ ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨੁਪਇਆ ॥ ਤਿਨਾਗੁਰਸਥਦੀਸੁਖੁਤੋਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਿਸੰਤਮੁਨਿਜਨਾਚਾਰਿਵੇਦਕੰਦੇ ॥ ਭਗਤਮੁਖੈਤੋਥੋਲੈ
 ਸੇਵਚਨਤੋਵੇਦੇ ॥ ਪਰਗਟਪਤਰੈਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਲੰਦੇ ॥ ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਾਨ
 ਤਨਾਲਿਖੰਦੇ ॥ ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਲੈਨੋਓਇਅੰਤਕਾਰਿਸੜੰਦੇ ॥ ਓਇਵਿਚਾਰੇਕਿ
 ਕਰਤਿਜਾਭਾਗਧੁਰਿਸੰਦੇ ॥ ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਥੁਤਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁਕਰਨਿਨਿਰੰਦ
 ਨਾਲਿਧਰਮਿਨਿਅਇਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋਜੋਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰਤਿਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਰੁਮੁਛਾਤੁਰ
 ਟਿਅਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ ॥ ੩੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਗੁਰਨਾਨਕਤਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਤੁ
 ਅਭੰਨਲਘੁਜਲਸਮਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਤਿਮਿਤ੍ਰਤੁਦੁਖੁਸਥਾਇਲੂਥੁ ॥ ੧ ॥
 ਮ: ੫ ਖੁਧਿਅਵੰਤੁਨਜਾਣਈਲਾਜਕੁਲਾਜਕੁਥੋਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁਸੰਗੈਨਾਮੁਹਰਿਕ
 ਕਿਰਪਾਸੰਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਵੇਤੇਕਰਮਕਮਾਵਦਾਤੇਵੇਤੇਫਲੇਤਾਚਥੇ
 ਤਾਲੇਤਸਾਰੁਵਿਚਿਸੰਘੈਪਲੇਤਾ ॥ ਘਤਿਗਲਾਵਾਚਾਲਿਅਤਿਨਿਦੁਤਿਅਮਲੇਤਾ ॥ ਕਾਇ
 ਆਸਨਪੁੰਨੀਅਨਿਤਿਪਰਮਲੁਤਿਰੇਤਾ ॥ ਕੀਆਨਜਾਣੈਅਕਿਰਤਘਲਵਿਚਿਜੋਨੀਫਿਰੇ
 ॥ ਸਭੇਧਿਰਨਿਖੁਟੀਅਸੁਤਿਰਿਲਈਅਸੁਧਰੇਤਾ ॥ ਵਿਦੁਕਲਤਨਦੇਵਦਾਤੰਲਇਅ
 ਰੇਤਾ ॥ ਜੋਜੋਕਰਤੇਅੰਤਮੇਓਫੁਲਿਧਰਤੀਪੜੇਤਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਆਨੁਥਿਥੋਕਥੁਧਿਤੋਇਆ ॥ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਤਿਰਦੈਤਾਰੁਪਰੋਇਆ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨੁਪਰਮਥੀਚਰੰ

ਸਿਰਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਥਾਸਨਾਸਮਾਦੀ॥ ਤਰਿਦਰਿਸੋਭਾਮਤਾ
 ਭੁੰਤਮਥਾਦੀ॥ ਜਿਪੁਰਖੁਸੁਲੈਸੁਤੋਇਨਿਤਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਾਇਆਨਾਮੁ
 ਧਨਮਾਲਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰਕੇਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਪੈਕਿਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਭਾ
 ਵੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਜੋਸਿਖਨੋਲੈਚੈਸੋਗੁਰਖੁਸੀਅਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਅਕੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵਨਿਸੁਜਪੁਕਮਾਵਤਿਗੁਰਸਿਖਾਕੀਘਾਲਸਚਾਥਾਇਪਾਵੈ॥ ਵਿਦੁਸ
 ਤਿਗੁਰਕੇਤੁਕਮੈਜਿਗੁਰਸਿਖਾਪਾਸਤੁਕੰਮੁਕਰਾਇਅਲੋਕੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖੁਠਿਰਿਨੇਤ੍ਰਿਨਆ
 ਵੈ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕੋਜੀਉਲਾਇਘਾਲੈਤਿਸੁਅਗੈਗੁਰਸਿਖੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਜਿਠਗੀ
 ਅਵੈਠਗੀਉਠਿਜਾਇਤਿਸੁਨੇਕੈਗੁਰਸਿਖੁਮੁਲਿਨਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮੁਥੀਚਾਰੁਨਾਨਕਅਖਿਸੁ
 ਲਵੈਜਿਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨੁਮੰਨੇਕੰਮੁਕਰਾਏਸੋਜੰਤੁਮਤਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ ੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਤੁਤਿਜੇਵਡੁਤੁੰਦਰਵਡੇ॥ ਜਿਸੁਤੁੰਮੇ
 ਲੀਸੋਤੁਪੁਮਿਲੈਤੁੰਆਪੇਥਖਸਿਲੈਤਿਲੇਖਾਢੇ॥ ਜਿਸਨੇਤੁੰਆਪਿਮਿਲਾਇਦਸੋਸ
 ਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਮਨੁਗਡਗਡੇ॥ ਤੁੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੁੰਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਚੰਮੁਤੇਰਾਤਡੇ॥ ਜਿ
 ਉਭਵੈਤਿਉਰਖੁਤੁੰਸਚਿਆਨਾਨਕਮਨਿਆਸਤੇਰੀਵਡਵਡੇ॥ ੩੩ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

ਵਰਗਉਤੀਕੀਸਲੋਕਾਨਾਨਿਮਤਲਾ ੫ ਗਾਇਕਮਾਲਟੀਮੋਜਟੀ
 ਕੀਪੁਨੀਗਾਵਲੀ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈਸੋਆ
 ਏਪਰਵਾਦੁ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੈਬਲਿਤਾਰੈਜਿਨਿਭੁਜਿਆਪ੍ਰਭੁਨਿਰਥਾਦੁ॥ ਜਨਮਮਰ
 ਨਦੁਖੁਕਟਿਅਹਰਿਭੇਟਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਦੁ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਸਾਗਰੁਤਰੇਜਨਨਾਨਕਸਚਾਤ
 ਭੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਭਲਕੇਉਠਿਪਰਾਤੁਲਾਮੇਰੈਘਰਿਅਵਉ॥ ਪਾਉਪਖਾਲਾਤਿਸ
 ਕੋਮਨਿਤਨਿਤਭਾਵਉ॥ ਨਾਮੁਸੁਲੈਨਾਮੁਸੰਗੁਤੈਨਾਮੇਲਿਵਲਾਵਉ॥ ਗਿਤੁਧਨੁਸਭੁ
 ਵੈਤੁਤੋਇਤਰਿਕੇਗੁਲਗਾਵਉ॥ ਤਰਿਨਾਮਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਵਡਭਾਗੀਪਾਵਉ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜੋਤੁਪੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਸਚੁਤੇਰਾਭਲਾ॥ ਤੁੰਸਭਮਤਿਇਕੁਵਰਤਦਾ

ਸਭਮਾਂਤਿਸਮਾਂਲਾਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਰਤਿਅਜੀਅ ਅੰਦਰਿਜਾਣਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
ਪਾਈਐਮਨਿਸਚੇਭਾਣਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਚੇਤਾਈਤਚੇਤਿਸਾਤਿਬਿਸਚਾਸੋਪਲੀਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਚਰਿ
ਬੋਤਿਬਿਭੁਓਜਲੁਪਾਰਿਪਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਵਾਉਸੰਦੇਕਪੜੇਪਤਿਗਤਿਗਰਬਿਗਦ
ਗਾਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨੀਜਲਿਬਲਿਤੋਏਛਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਈਉਥੇ
ਜਗੋਵਿਚਿਜੇਸਚੈਰਖੇਮੁਤਿਭਿਠੈਤਿਨਕੈਜੀਵੀਐਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖੇਕਾਕਾਮੁਕੋਪੁਲੇ
ਭੁਮੋਤੁਸੰਗਿਸਾਧਭਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਲੀਤਰਿਅਪਿਪਰਖੇਨਾਨਕਲ
ਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੈਨਲਖੇ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਨਾਨਕਸੇਈਦਿਨਸੁ
ਤਵਜਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਅਵੈਚਿਤਿ॥ ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਿਟੁਭਲੇਗਿਗੁਤਿ
੧॥ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕਮਿਤ੍ਰਾਈਤਿਸੁਸਿਓਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕੈਤਾਥਿ॥ ਕੁਮਿਤ੍ਰਾਸੇਈਕੋ
ਛੀਅਤਿਇਕਵਿਖਨਚਲਤਿਸਾਥਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਏ
ਲਿਪੀਵਤੁਭਾਈ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਪ
ਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਭੁਖਰੈਨਕਾਈ॥ ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪੁੰਨਿਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ॥ ਤੁਧੇ
ਵਡੁਤ੍ਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਭਿਠੜੋਭਠ
ਇਉਣਨਕਾਈਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਲਧਾਤਿਨਸੁਅਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਅਾ॥ ੧॥
ਮਃ ੫ ਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਤਿਉਵਰਤਾਰਾਜਗਖੇ॥ ਵਧੁਸੁਤਵੀਸਾਇਨਾਨ
ਨਾਉਜਪੰਦੋਤਿਸੁਪਲੀ॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀ
ਨਜਾਣੀ॥ ਜੇਜਨੁਭੇਟੇਸਾਧਸੰਗਿਤੁਰਿਰੰਗੁਮਾਲੀ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਏਯਤ
ਨਾਖਾਣੀ॥ ਮਸਤਕਿਤੋਵੈਲਿਖਿਅਤਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ॥ ਤੇਸਾਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁਨਾ
ਕਮਿਤਮਾਲੀ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲ ੫ ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਨੈਲੀਸੁਖੀਮੂਲਿਨਉਤਰੈ
ਭੁਖਾਨਾਨਕਸਚੈਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਬੋਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਮੁਠੜੇਸੇਈਸਚ
ਜਿਨੀਸਚੁਨਲਦਿਅਾਨਾਨਕਸੇਸਾਥਸਿਜਿਨੀਗੁਰੀਮਲਿਇਕੁਪਛਾਣਿਅਾ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਥੈਸਨਿਸਾਧਜੋਸੇਥਾਨੁਸੁੰਤਦਾਓਇਸੇਵਨਿਸਮਿਥੁਆਪ

ਭਗਤਿ ਸੈਸਕੁ ਮੰਦਾ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਣ ਪਾਰਥਾ ਮਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕੰਦਾ ਭਗਤਿ ਵਢ
ਭਗਤਿ ਬਿਰਦੁ ਤੇਜੁ ਗਿਰਿ ਵਰੰਤ ਦਾ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਵੰਦਾ
॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਚਿਤੀ ਚੁਤੁ ਕੀ ਪਤ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤੰਗਾ ਅਚਰਜ
ਪੁਸੰਤ ਨਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਤਿੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਆਤਮਿ
ਨਤੁ ਆਵਤਿ ਚਿਤਿ ਆਦੁ ਨੀ ਆਕੀ ਆਵਡਿ ਆਈ ਆਨਾਨਕ ਸਭਿ ਕੁਮਿਤਾ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਪਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰ
ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨ ਤਨ ਭੀ ਤਰਿ ਮਉਲਿ ਆਤਰਿ ਗੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਗੁਰਗਾਇ ਆਸਭਿ ਦੇਖਤਾ ਤਾਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿ ਆਜਿ ਨਿਇ ਕੁਪਛਾਤਾ
॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਖਖੜੀ ਆਸੁ ਤਾਵੀ ਅਲਗੜੀ ਆਅਕ ਕੰਠਿ ਆਥਿ ਰਹ
ਵੈਛੋੜਾ ਪਲੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸੈਗੰਠਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ਵਿਸਰੈ ਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ
ਭਨ ਸਕਤਿ ਮੁਲਿ ਆਵੇ ਮੁਖ ਤੇ ਏਰਾ ਮਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੁਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਤੈ ਅਬਨਾਸੀ ਸੁਦਿ ਆਗਾ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਆ
ਪਇ ਪਟਿ ਤਰਿ ਭਲਿ ਆਗਾ ਉਚਨਿ ਚਸਭਿ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਤਸਤੀ ਬਲਿ ਆਗਾ ਮ
ਤਸਕਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿ ਪੋਸਭਿ ਤਿਸਦੇ ਜਲਿ ਆਗਾ ਤੁਸਿਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਤਰਿ
ਗੁਣਿ ਆਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿਨ ਵਿਸਰੈ ਤਰਿਨਾਮਾ ਮ
ਨਿੰਗਾ ਪੰਨਿ ਸਿਸੇਈ ਨਾਨਕ ਪੁਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ਅਠੇ ਪਤਰ ਭਉਦਾ
ਭੈ ਖਵਲ ਸੰਦੜੈ ਸੁਲਿ ਆਵੇ ਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰੈ ਤੇਜਾ ਚਿਤਿ ਨ ਤੇਇ ਰਸੁਲਿ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੈ ਤਿਸਰੇ ਵਤੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਜਿ ਸਦੈ ਨ ਉਪਲੈ ਐਥੈ ਰਤੁ ਸੁਤੇਲਿ ਆ
ਐਥੈ ਨ ਲਿਚਲੈ ਘਰੁ ਬੰਧੁ ਸਚ ਪਰਮ ਕਾਗਡਿ ਬੰਸੁ ਅਤਲੈ ਓਟ ਲੈਨੁ ਨਾਗਾਇਕੈ
ਦੀਨੁ ਨੀ ਆਵਲੈ ਨਾਨਕ ਪਕੜੈ ਚਰਣੁ ਤਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਾਹ ਮਲੈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮ: ੫ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਤਿ ਪਿਅਰਿ ਆਗਾ ਦੇਵਣੁ ਤੁਰਦਾ ਤੁਰੈ ਨਿਤ ਚਿ
ਤੈ ਆਗਾ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੁਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ
ਨਾਨਕੁ ਬਿਦੁ ਸਰਿ ਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ਸਿਖੁ ਤੁਸਬਦੁ ਪਿਅਰਿ ਤੇਜਨ ਮਸਰਣ ਕੀ

ਟੇਕਾ ਮੁਖ ਉੱਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਿੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀ ਐਸੁ ਖੀ ਆਤਰਿ ਕਰੇ ਲਾਜ ਮਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈ ਅਤਿ ਠਿਰਿ ਨਾਤੀ ਮਰੇ
 ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਇ ਆਪੇ ਮਰ ਸੁਤਿ ਸੈਤੀ ਜਰੇ ਲਾਭਾ ਦੀ ਉਚਰਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿ
 ਚਲਤਿ ਝਰੇ ਲਾਪੇ ਖਿਦਰ ਨੁਨਾਨ ਕੁਜੀ ਵਿਅਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰੇ ॥ ੮ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿ ਐ ਦੁਖਾ ਕਾ ਤੇ ਦਿਨਾ ਸੁਆਨਾ ਨਕਨਾ ਮਿ
 ਧਿ ਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਢੁਟਤਿ ਅਨਾ
 ਗਲ ਬਿਸੁਆਨਾ ਨਕਨਾ ਪੀ ਐ ਸਦਾ ਤਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਕਿ ਆਗਲੀ ਜਿਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਧਾ ਸਾਧਾ ਸਰਲ
 ਪਵੈ ਸੇ ਢੁਟੈ ਬਧਾ ਗੁਣ ਗਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਐ ਜੋ ਨਿਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ਗੁਰੁ ਭੋਇ
 ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਰਿ ਪਤਿ ਭੁਭਿ ਸਮਧਾਨਾ ਨਕਪਾਇ ਆਸੇ ਧਲੀ ਤਰਿ ਅਗਮ ਅਰ
 ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਲਾ ਛਿਰਤਿ ਅਵਤਾਲੇ ਈਸਾ
 ਨਕਨਾ ਇਵਿ ਸਾਰਿ ਐ ਸੁਖ ਕਿਨੇ ਤਾ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਬਿਖੈ ਕਉ ਜਤ ਲਿਸਾ
 ਮਤਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਆਮੀਠਾ ਤਰਿ ਕਾਨਊ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਇਤਨੀ ਸਾਲੀ ਸਾਧਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤਤਰੀ ਐ ॥ ਜਾਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇ ਜਿਨਾ
 ਵਈ ਠਿਰਿ ਬਤੁ ਜਿਨ ਮਗੀ ਐ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀ ਐ ॥ ਤਿ
 ਲਗੁ ਛਤੁ ਮਨਿ ਮਾਲਤਰਿ ਸਭੁ ਮਲੁ ਪਰਤਰੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਿ ਲਿਰੇਤ ਪਾਰ
 ਮਨ ਰਤਰੀ ਐ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਨੈ ਤੇ ਜਿਨਾ ਤਰਿ
 ਠਾਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲੀ ਅਲਪ ਲਾਲੀ ਆਕੰਮਿ ਨ ਆਵਤਿ ਮਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਪਾਰ
 ਮੁਖੁ ਭੁਦਿ ਸਟੀ ਆਇ ਆਪੁਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਨੁ ਕੀਤੁ
 ਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੋਤੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਲਿ ਲਬਿ ਮੋਤਿ ਦਿ
 ਤਾ ਕਰਤ ਬਕਰ ਨਿਭ ਲੇਰਿ ਅਮਦਿ ਮਾਇ ਆਸੁ ਤੇ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜੂਨਿ ਭਵਈ
 ਨਾਮ ਮਾਗੀ ਮੁਤਾਗੀ ਤਾ ਪਾਇ ਨਿ ਆਪਲਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਵਿ ਸਾ
 ਐ ਸਭੁ ਮੰਦੀ ਰੁਤੇ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਉਠੰਦਿ ਆਬ ਤੰਦਿ ਆਸੁ ਵੰਦਿ ਆ

ਸੁਖੁ ਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸਲਾਹਿ ਐਸ ਨੁ ਤਨੁ ਸੀ ਤਲੁ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਲਾਲਚਿ
ਅਭਿਮਾਨਿ ਤਠਿ ਹੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾਤਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸਿ
ਅਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੁ ਕਉ ਤੀ ਆਸ ਚੇਨਾ ਉਮਿ ਠਾਸਾ ਦੁਆ
ਉਮਿ ਤਨੁ ਤਰਿ ਜਨਾ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਛਿਠਾ ਪਾਰਬੁਤਿ ਮਿਜਿ ਸੁਲਿਖਿ ਆਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ
ਦਿਗੁਨਿ ਰੰਗੁ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਭਾਉ ਦੁਆ ਕੁਠਾ ਤਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋ ਜਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ
ਦੈ ਤੁਠਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਜਾਚੀ ਸਾਸਾਰੁ ਜੇ ਜਾਚੰਦੀ ਤੇ ਕੋੜਾ ਗਾ
ਲੀਖਿ ਆਵਿ ਕਰਨਾਨਕ ਪਈ ਵਿ ਤੁਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਨੀਤੀ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪ
ਛਾਵੁ ਵਿਰਲੇ ਥੀ ਥੀ ॥ ਜੇ ਜਲ ਤਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧੁ ਪਧੋਗੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੋਈ ਸੇਵੁ ਜੀ ਅਤੇ ਦਾਤਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਬਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾ ਸੁਤੇ ਨਿਸਿਮ
ਤਰੇ ਵਿੰਦੁ ॥ ਤਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੁ ਦਸਿ ਆਜ ਪੀਐ ਗੁਰਮੰਤੁ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸ
ਭਿ ਬਿਅਤਰਿ ਮੰਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ॥ ਪਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥
੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਵਤਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤਿਪਰਾਪਤਿ
ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੋ ਲਿਖਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਮੰਗਲਾਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿ ਸੁਤੁ ਸਿਦੈ ਵੇ ਆ
ਪਾਜਿ ਤੁਖਾਏ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਬਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਾਤਾ ਜੁਗਮਨਿ
ਨਿਖਟੁ ਤਿਨੁ ਤਰਿ ਪਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਨ ਜਾਲ ਨੀਸਚੇ ਦੀ ਆਸਾ ਨਿਤ ਚਲੁ ਏਕੁ
ਨੇਰੇ ਆਤੋਰੁ ਸਭ ਵਿਲਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬੁਤਿ ਮੁਜਿ ਸੁਵਿਸਰੈ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਜਨ
ਕੀ ਅਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਪਾਰਬੁਤਿ ਮਿਠੁ ਰਮਾਇ ਆਮੀ ਤੁਵੁ
ਰਸ ਜੀ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਨੁ ਪੰਨੁ ਥੁਤੁ ਉਪਜਿ ਆਪਿ ॥ ਥਮੀ ਰਜੀਤਿ ਪਤਿ ਅਘਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਚਉਚੈ ਦੁਖੁ ਦਾਲੁ ਪੁਗਾਇ ॥ ਅਥਿਲਾਇ ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ॥ ਅਮਿਲਿ ਅਤਿ ਸੈਰਜਾ
ਰੋ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਆਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾ
ਵਿਸਿ ਮਗੀਐ ॥ ਦੁਜੀ ਨਾਤੀ ਜਾਇ ਬਿਨ ਬਿਧਿ ਪੀਰੀਐ ॥ ਛਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮ ਬਿ
ਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਤੋ ਸੀ ਦੁਰਜਾ ਲੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ ਰੰਗੁ ਪਰਸਥਾ ਦਿਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲੀਆ ॥ ਜਿਸੁ
ਕੁਝਾਏ ਅਪਿਤਿ ਸੁਕਲਾਨ ਤੀਜਾਲੀਆ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਥਾ ਲੁਸਚਾ ਗਵਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰੋ

ਦੁਆਰਿ ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿੰਨ ਕੰਠਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿ ਲਾਇ
 ਲਾਗੇ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਾਗੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇ ਅਸੇਈ ਵ
 ਭਾਗੇ॥ ਨਾਇਵਿ ਸਾਰਿ ਐਧਿ ਗੁਜੀਵਣਾ ਤੁਟੇ ਕਚ ਪਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਾ
 ਟਿ ਪਿਰਾਗੇ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਪਰਦਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜਕਤ ਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇ
 ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਢੁਠਾ॥ ਸਭੇ ਕਜ ਸੁਹੇਲੇ ਥੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫
 ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਤਿ ਸਾਜਲ ਪਰਬੈ ਤਬ ਨ ਰਾਇ॥ ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤ ਕੋਇ ਲਾਥੀ
 ਆਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਛਲ ਲੋੜੀ ਅਤਿ ਸੋਸਚੁ ਕਮਾਵਉ॥ ਗੇ
 ਦੇ ਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ॥ ਤੇਇ ਸਗਲ ਕੀਰੇ ਲੁਕਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ॥
 ਦੁਖ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿੰਘ ਰਿਜਾਵਉ॥ ਪਤਿ ਤਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਵਉ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਦੋਹਰਾ ਮਃ ੫ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰ
 ॥ ਜੀਉ ਤਮਾਰਾ ਖੰਨੀ ਐ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦ ਜੀਵ ਬੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਜੇਕਰੁ ਗਤਿ ਪਿ
 ਜੇਤੁ ਪੁਨਛੋ ਭਾਮੁ ਲਿ॥ ਹਰਿ ਚੋ ਡਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨ ਪੜਹਿ ਦੇ ਜਕ ਕੈ ਸੁਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਪਾਰਿ ਜਿਸੈ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁਤੇ ਵੈ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਤਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪ ਮਲੁ
 ਵੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਤਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਖੋਵੈ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀ ਐ ਮਰਿ ਜਨੀ
 ਨਰੋਵੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਾਇਆ ਸਨਾਨ ਕਘਲੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਭਖ
 ਮਃ ੫ ਭੋਗਿ ਭਗਮੁ ਵਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਤ ਬਤਿ ਤਿਕੁ ਤੁੰ॥ ਜਿਥੁ ਵੈ ਜਾਇ ਤਿਥਾ ਉਮਉ
 ਦੁਸੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਚੜ੍ਹਿ ਕੈ ਘੋੜੈ ਕੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੁੰਡੀ ਦੀਖੇ ਡਾਗੀ॥ ਤਿਸੈ ਸੇ
 ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਤਿ ਕੁਕੜ ਦੀਓ ਡਾਗੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸੁਵਦਨ
 ਸੁਣੈ ਸੋਊ ਧਰੈ ਮਿਤਾ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਤਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇਤ ਸਤ ਪਵਿਤਾ ਅਠਾ
 ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗੁਜਿਤਾ
 ਨਾਨਕ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿ ਅਨੁਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
 ਪੰਧ ਜੋ ਕੁਲਾਹਰਿ ਤਿਨ ਅਵੈ ਤੇ ਕੜੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤਨ ਛੁਟਿ ਨਿਜਿ ਨਾਮੰ॥ ਈਵਿ ਸਗੋ
 ਮਃ ੫ ਪ੍ਰੇਤ ਤੁਕੀ ਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰੈ ਤਾਗੇ॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਥਾਰਿ ਅਨੁਪ੍ਰਭਿ

ਨਵੇਗਾ ਨਿੰਦਕ ਪਕਤਿ ਪਛਾਨਿ ਅਨੁ ਭੁਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਤੈ ਆਪਿ
 ਨ ਜਿਸ ਵਾਰੇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਉ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ਅ
 ਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀ ਆਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਤਸ ਤੇ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕ
 ਰਣਾ ॥ ਮਿਤਰ ਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ
 ਦਾ ਸੁਸਰਣਾ ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਤਿਨਾ ਭੁਖਨ ਕਾਰੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੈ ਸੋਇ
 ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਆਉ ਪਰੈ ਸਭੇ ਕੋਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਜਾਚਿ ਕੁਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ
 ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਥੁਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇ ਸਰੂਪਿ ਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖਨ ਮੂਲਿ ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨ ਜੋੜੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਿ ਤਰਿਨਾਮ
 ਸਿਉ ਏਹੁ ਸਤੀਘੋੜੈ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਾਖ ਖੁਸੀ ਆਪਾ ਦੀਧਿ ਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੈ ॥ ਚਾਚੀ
 ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਏੜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋ
 ਝੈ ॥ ੨੧॥ ੧॥ ੨॥

ਚਉਪਦੇ ੨੫੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੪੪ ਛੰਤ ੧੧ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਸੁਖ ਮਨੀ ਬਿਤੀ ਵਾਰ
 ੪ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜ ੩੧੧

ਹਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥ ਚਉਪਦੇ॥

ਅਬਮੋਤਿਜਲਤਰਾਮਜਲੁਪਾਇਆਰਾਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤਬੁਝ
ਇਆਰਤਉ॥ ਮਨੁਮਾਰਦਕਾਰਾਇਬਨਜਾਈਐ॥ ਸੋਜਲੁਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਪਾਈ॥
॥ ੧॥ ਜਿਤਪਾਵਕਸੁਰਿਨਰੈਂਜਾਗੇ॥ ਰਾਮਉਦਕਿਜਨਜਲਤਉਥਾਗੇ॥ ੨॥ ਭਵਸਾਰਗ
ਖਸਾਗਰਮਾਤੀ॥ ਪੀਵਿਗੇਤਜਲਨਿਖੁਟਤਨਾਤੀ॥ ੩॥ ਕਤਿਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ
ਮਉਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਾਥੁਝਾਨੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸ
ਜਾਇ॥ ਜਲਮਤਿਅਗਨਿਉਠੀਅਧਿਕਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਤੁੰਜਲਨਿਧਿਤਉਜਲਕਾਮੀ
ਜਲਮਤਿਰਤਉਜਲਤਿਬਿਨੁਖੀਨੁ॥ ੧॥ ਤੁੰਪਿੰਜਰੁਤਉਸੁਅਟਾਤੇਗਾ॥ ਜਮੁਮੰਜਾਕੁਕੁ
ਰੈਮੋਗਾ॥ ੨॥ ਤੁੰਤਰਵਰੁਤਉਪੰਖੀਆਤਿ॥ ਮੰਦਭਾਗੀਤੇਰੋਦਰਸਨੁਨਾਤਿ॥ ੩॥ ਤੁੰਸਭਿ
ਰੁਤਉਨਉਤਨੁਚੇਲਾ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਥੇਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉੜੀ॥
ਜਬਤਮਏਕੋਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਤਥਲੋਗਤਕਾਏਦੁਖੁਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਤਮਅਪਤੰ
ਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ ਤਮਰੈਖੋਜਿਪਰਤਮਤਿਕੋਈ॥ ਰਤਉ॥ ਤਮਮੰਦੇਮੰਦੇਮਨਮਾਤੀ॥ ਸਭਿ
ਤਿਕਾਉਸਿਉਨਾਤੀ॥ ੨॥ ਪਤਿਅਪਤਿਤਾਕੀਨਤੀਲਾਜਾ॥ ਤਥਜਾਨੁਗੇਜਥਉਘਰੈਗੇ
॥ ੩॥ ਕਤੁਕਬੀਰਪਤਿਤਰਿਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਰਬਤਿਅਗਿਭਜੁਕੇਵਲਗਾਮੁ॥ ੪॥ ੩॥
ਗਉੜੀ॥ ਨਗਨਠਿਰਤਜੋਪਾਈਐਜੋਗੁ॥ ਬਨਕਾਮਿਰਗੁਮੁਕਤਿਸਭੁਤੇਗੁ॥ ੧॥ ਕਿ
ਨਾਗੇਕਿਆਥਾਧੇਚਮਾ॥ ਜਬਨਤੀਚੀਨਸਿਆਤਮਰਾਮਾ॥ ਰਤਉ॥ ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਏਜੋਸਿਉ
ਈ॥ ਮੁਕਤੀਭੋਡਨਗਈਆਕਾਈ॥ ੨॥ ਬਿੰਦੁਰਾਖਿਜੋਤਗੀਐਭਾਈ॥ ਖੁਸੇਰਕਿਉਨਪਰ
ਤਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਕਤੁਕਬੀਰਸੁਨੁਨਰਭਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੪॥
ਗਉੜੀ॥ ਸੰਖਿਆਪ੍ਰਤਇਸਨਾਨੁਕਰਾਤੀ॥ ਜਿਉਭਏਦਾਦੁਰਪਾਨੀਮਾਤੀ॥ ੧॥ ਜਿ
ਰਾਮਰਾਮਰਤਿਨਾਤੀ॥ ਤੇਸਭਿਪਰਮਰਾਇਕੈਜਾਤੀ॥ ਰਤਉ॥ ਕੰਏਆਰਤਿਥੁਰੁਪਰ

...ਉਨਕਉਦਇਆਸੁਪਨੈਭੀਨਾਤੀ॥੨॥ਚਾਰਿਚਰਨਕਤਤਿਥਤੁਆਗਗਾਸਾਪੁਸੁਖਪਾਵਿ
...ਲਿਨਗਗਾ॥੩॥ਕਤੁਕਥੀਰਥਤੁਕਾਇਕਗੀਜੈ॥ਸਰਬਸੁਛੋਰਿਮਤਾਰਸੁਖੀਜੈ॥੪॥
...ਗਉੜੀ॥ ਕਿਅਜਪੁਕਿਅਤਪੁਕਿਅਬਤਪੁਜਾਜਾਕੋਰਿਦੈਭਾਉਤੈਦੁ
...੧॥ਗੇਜਨਮਨੁਮਾਧਉਸਿਉਲਾਈਐ॥ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁਰਭੁਜਪਾਈਐ॥ਰਤਾਉ
...ਪਰਤੁਲੇਕੁਅਰੁਲੇਕਾਚਾਰੁ॥ਪਰਤੁਕਾਮੁਕੋਧੁਅੰਤਕਾਰੁ॥੨॥ਕਰਮਕਰਤਥਧੇਅੰਤ
...ਮੇਵਾਮਿਲਿਪਾਥਰਕੀਰਤੀਸੇਵਾ॥੩॥ਕਤੁਕਥੀਰਭਗਤਿਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭੇਲੇਭਾਇ
...ਮੇਲੇਧੁਰਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ॥ ਗਰਭਵਾਸਮਤਿਕੁਲੁਨਤੀਜਾਤੀ॥
...ਬ੍ਰਹਮਵਿਦੁਤੇਸਭਉਤਪਾਤੀ॥੧॥ਕਤੁਰੇਪੰਡਿਤਥਾਮਨਕਥਕੇਤੁਏ॥ਥਾਮਨਕਤਿਕਤਿ
...ਨਮਸਤਥੇਏ॥ਰਤਾਉ॥ਜੋਤੁਬ੍ਰਾਤਮਲੁਬ੍ਰਾਤਮਲੀਜਾਇਆ॥ਤਉਅਨਥਾਟਕਾਤਨ
...ਤਉਇਆ॥੨॥ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਾਤਮਲਤਮਕਤਸੁਦਾ॥ਤਮਕਤਲੇਤੁਤੁਮਕਤਦੁਧਾ॥੩॥
...ਕਤੁਕਥੀਰਜੋਬ੍ਰਾਤਮੁਥੀਚਾਰੈ॥ਸੇਬ੍ਰਾਤਮਲੁਕਤੀਅਤੁਤੈਤਮਾਰੈ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ
...ਅਧਕਾਰਸੁਖਿਕਥਤਿਨਸੇਈਤੈ॥ਰਾਜਾਰੰਕੁਦੇਉਮਿਲਿਰੋਈਤੈ॥੧॥ਜਉਪੈਰਸਨਮ
...ਨਕਤਿਥੋ॥ਉਪਜਤਥਿਨਸਤਰੇਵਤਰਤਿਥੋ॥ਰਤਾਉ॥ਜਸਦੇਖੀਐਤਰਵਰਕੀਛਾਇਆ
...ਪਨਗਏਕਤੁਕਾਕੀਮਾਇਆ॥੨॥ਜਸਜੰਤੀਮਤਿਜੀਉਸਮਾਨਾ॥ਮੁਏਮਰਮੁਕੋਕਾਕਰ
...ਨਾ॥੩॥ਤੰਸਾਸਰਵਰੁਕਾਨੁਸਹੀਗਾਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਕਥੀਗਾ॥੪॥੮॥
...ਗਉੜੀ॥ ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀਜੋਤੀ॥ਤਿਤੁਲਾਗੈਕੰਚੁਆਛਲਮੋਤੀ॥੧॥ਕਵ
...ਸੁਪੁਰੋਜੋਨਿਰਭਉਕਤੀਐ॥ਭਉਭਜਿਜਾਇਅਭੈਤੋਇਰਤੀਐ॥੧॥ਰਤਾਉ॥ਤਈਤੀਰ
...ਕਿਨੀਮਨੁਪਤੀਆਇਆ॥ਚਾਰਅਚਾਰਰੇਤਉਰਛਾਇ॥੨॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਏਕਸਮਾਨਾਨਿ
...ਕਪਰਿਪਾਰਸੁਤਜਤੁਗੁਨਆਨਾ॥੩॥ਕਥੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨਰੇਸੁ॥ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਿ
...ਰੁਏਸੁ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋਜਨਪਰਮਿਤਿਪਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ਥਾਤਨਤੀਥੈਰੁ
...ਨਸਮਾਨਾ॥੧॥ਨਾਜਾਨਾਥੈਰੁਠਕਤਾਤੀ॥ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਿਕਤਤਿਤਤਾਤੀ॥ਰਤਾਉ॥ਕਤ
...ਨਕਤਵਨਤਪਤੀਆਈਤੈ॥ਤਉਮਨੁਮਾਨੈਜਾਤੇਤਉਮੈਜਾਈਤੈ॥੨॥ਜਬਲਗੁਮਨਿ
...ਥੈਰੁਠਕੀਆਸਾ॥ਤਥਲਗੁਤੇਇਨਤੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਕਤੁਕਥੀਰਇਤਕਤੀਐਕਤਿ

ਗ

ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਠੁਰੈਆਤਿ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾਈ
ਮੈਨਤਦੇਖਤਇਹੁਜਗੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਲਾਜਨਮਰਤੁਕਤੁਪੁਰੁਮੇਰਾਅੰਤਕੀਥਾਗਨ
ਕਉਤਰਾਗਰਤਾਉ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਇਆਪਾਲੀ॥ ਮਰਤੀਥਾਰਅਗਨਿਸੰਗਿ
ਲੀ॥ ੨॥ ਚੋਅਚੰਦਨੁਮਰਦਨੁਅੰਗਾਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥ ੩॥ ਕਤੁਕਥੀਰਸੁ
ਤੁਰੇਗੁਨੀਅਥਾਥਿਨਸੈਗੋਰੁਪੁਦੈਕੈਸਭਦੁਨੀਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਵਗੁ
ਕਿਅਸੋਗੁਕਰੀਜੈ॥ ਤਉਕੀਜੈਜਉਆਪਨਜੀਜੈ॥ ੧॥ ਮੈਨਮਰਉਮਰਿਥੋਸੰਸਾਰਾ
ਅਥਮੋਤਿਮਿਲਿਓਤੈਜੀਆਵਨਤਾਰਾਗਰਤਾਉ॥ ਇਅਦੇਤੀਪਰਮਲਮਤਕੰਦਾ
ਸੁਖਥਿਸਰੋਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੨॥ ਕੁਅਟਾਏਕੁਪੰਚਪਨਿਤਾਰੀ॥ ਟੁਟੀਲਾਜਭਰੈਮਤਿਤਰੈ
॥ ੩॥ ਕਤੁਕਥੀਰਇਕਥੁਪਿਥੀਚਾਰੀ॥ ਨਓਤੁਕੁਅਟਾਨਪਨਿਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੨॥
ਗਉੜੀ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰਗਾ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਕੀਏਥਤੁੰਗਾ
੧॥ ਐਸੇਘਰਤਮਥਤੁਤੁਥਸਾਏ॥ ਜਥਤਮਰਾਮਗਰਭਤੇਇਅਏਗਰਤਾਉ॥ ਜੋਗਿ
ਤੀਤਪੀਥੁਤਮਚਾਰੀ॥ ਕਥੁਰਾਜਛਤੁਪਤਿਕਥੁਭੇਖਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਕਤਮਰਤਿਸੰਤ
ਸਭਿਜੀਵਹਿ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਨੁਰਸਨਾਪੀਵਹਿ॥ ੩॥ ਕਤੁਕਥੀਰਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥
ਰਿਪਰੇਅਥਪੁਰਾਦੀਜੈ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਐਸੇਅਚਰਜੁਦੇਖਿਓਕਥੀਰ
ਦਪਿਕੈਭਲੈਥਿਰੇਲੈਨੀਰੁ॥ ਗਰਤਾਉ॥ ਤਹੀਅੰਗੁਗੀਗਦਤਚਰੈ॥ ਨਿਤਉਠਿਤਸੈਤੀ
ਮਰੈ॥ ੧॥ ਮਤਭੈਸਾਅੰਮੁਤਾਜਾਇ॥ ਕੁਦਿਕੁਦਿਚਰੈਰਸਾਤਲਿਪਾਇ॥ ੨॥ ਕਤੁਕਥੀ
ਰਪਰਗਟੁਭਈਖੇਡਾ॥ ਲੇਲੇਕਉਚੁਪੈਨਿਤਭੇਡਾ॥ ਰਾਮਰਸਤਮਤਿਪਰਗਟੀਆਈ॥
ਕਥੀਰਗੁਰਿਸੋਈਪਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਉਜਲਛੋਡਿਥਾਤਰਿ
ਇਓਮੀਨਾ॥ ਪੁਰਥਜਨਮਤਉਤਪਕਾਤੀਨਾ॥ ੧॥ ਅਥਕਤੁਰਾਮਕਵਨਗਤਿਮੋਗੀ
ਜੀਲੇਥਨਾ॥ ਰਸਮਤਿਭਈਥੋਰੀ॥ ਗਰਤਾਉ॥ ਸਗਲਜਨਮੁਸਿਵਪੁਰੀਗਵਾਇਆਮਰ
ਤੀਥਾਰਮਗਤਰਉਠਿਅਇਆ॥ ੨॥ ਥਤੁਤੁਥਰਸਤਪੁਕੀਆਕਾਸੀ॥ ਮਰਨੁਭਇਅ
ਗਤਰਕੀਥਾਸੀ॥ ੩॥ ਕਾਸੀਮਗਤਰਸਮਥੀਚਾਰੀ॥ ਓਛੀਭਗਤਿਕੈਸੋਉਤਰਸਿ
ਰੀ॥ ੪॥ ਕਤੁਗੁਰਗਜਸਿਵਸਭੁਕੋਜਾਨੈ॥ ਮੁਅਕਥੀਰਮਤਸ੍ਰੀਰਾਮੈ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੫॥

ਕਥੀਰਜੀਕੀਨਾਨਿਰਾਗਾਇਲਿਖਿਆਮਤਲਾਪ

ਗਉੜੀ॥ ਤੇ ਅਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ॥ ੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਪਨ
ਕਿ ਵਨ ਬਡਾਈ॥ ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰਵਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਗਤਾਉ॥ ਗਤਿ ਜਿਸੇ ਵ ਤਿਨਿ ਕਰਤਿ
ਗਮਾਇ ਕੁਖਿ ਨੁਲੇਤਿ ਨ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਮ॥ ੨॥ ਤਾਥਿ ਤਰੈ ਰਮੁਖ ਖਾਇ ਚੰਤੈ ਬੋਗਾ ਮਰਤੀ ਥਾਰ
ਕਿ ਬਾਧਿ ਚੰਦਰ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਗਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
ਕਿ ਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ॥ ੪॥ ਕਤ ਕਥੀ ਰਚੇ
ਤੇ ਅੰਧਾ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ॥ ੬॥ ੧੬॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ
ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਚਿਥਿ ਸਰਾਮਾ॥ ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਤੈ ਮੀਤਾ ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ
ਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਅਥ ਮੋਤਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਸੰਤਿ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਜਨੀਆ॥ ਗਤਾਉ॥ ਤਨ ਮਤਿ ਤੋ ਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ॥ ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਧਿ॥
ਅਪੁਛਾਨੈ ਅਪੈ ਆਪਾ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਅਪੈ ਤੀ ਨੋਤਾਪਾ॥ ੨॥ ਅਥ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਾਤ
ਨੁ ਆਤ ਬਜਾਨਿਆ॥ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੁਆ ਕਤ ਕਥੀ ਰਸੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਵਉ॥ ਅਧਿ
ਨਰ ਚੰਨ ਅਵਰ ਰਾਵਉ॥ ੩॥ ੧੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਪਿੰਡਿ ਮੁਐ ਜੀਉ ਕਿਤਪ
ਰਿਜਾਤਾ ਸਥਿ ਅਤਿ ਤਿਅਨਾ ਤਦਿ ਰਾਤਾ॥ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ॥ ਤਿਨ ਤਿਪ ਛਾਨਿਆ
ਸਿਉ ਗੁੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਬਨਵਾਹੀ॥ ਮਨੋ ਰਪ ਵਨ
ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖ ਮਨ ਨਾਰੀ॥ ਗਤਾਉ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਤੁ ਜਿ ਬਤੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ॥ ਸੋ ਪਦੁਰ ਵਤੁ ਜਿ
ਬਤੁਰਿ ਨ ਵਨਾ॥ ਸੋ ਪਿਆਨੁ ਪਰਤੁ ਜਿ ਬਤੁਰਿ ਨ ਪਰਨਾ॥ ਐਸੇ ਮਰਤੁ ਜਿ ਬਤੁਰਿ ਨ ਮਰ
ਨਾ॥ ੨॥ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁ ਨ ਮਿਲਾਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਾ ਮਮਨ ਮਤਿ ਨਾਵਉ॥
ਭੋਰਾ ਸਮਸਰਿ ਇਤੁ ਬਿਉਤਾਰਾ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਅ ਅਵਰਿ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਪੁਤੇ
ਨੁ ਬਾਧਿ ਪ੍ਰਥਮੀ ਅਥਾਸਾ॥ ਐਸੀ ਰਤ ਰਤ ਉਤਰਿ ਪਾਸਾ॥ ਕੈ ਤੇ ਕਥੀ ਗਨਿ ਰੰਜਨ
ਪਿਆਵਉ॥ ਤਿਤੁ ਪਾਰਿ ਜਾਉ ਜਿ ਬਤੁਰਿ ਨ ਆਵਉ॥ ੪॥ ੧੮॥ ਗਉੜੀ ਕ
ਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਤਿਪਦੇ॥ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈ ਐਨ ਤੀ ਤੋਲਿਆ॥ ਮਨੁ ਦੇਰਾ ਮਲੀ
ਅਠੈ ਮੋਲਿਆ॥ ੧॥ ਅਥ ਮੋਤਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਸਤ ਜੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ॥ ਗਤਾਉ॥ ਬੂਠੈ ਕਥੈ ਕਥੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਬੈਠੈ ਪਰਿ ਆਇ

ਅਧ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁਕਬੀਰ ਚੰਚਲਮਤਿਤਿ ਅਗੀ ॥ ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਿਜਭਾਗੀ ॥
੩ ॥ ੧੯ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਤਮਰੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਸਿਅਧਾਸੋਮਰਨਭੁ
ਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਅਧਾ ॥ ੧ ॥ ਅਥਕੈਸੋਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਅਧਾਮਰਿਮਰਿ
ਤੇਜਿਨਰਾਮੁਨਜਾਨਿਅਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਉਗਮਰਨੋਮਰਨੁਕੈਸਭੁਕੋਈ ॥ ਸਤਜੋਮਰੈ
ਮਰੁਤੋਇਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਅੰਨੰਦਾਗਇਆਭਰਮੁਗਇਆ
ਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਤਨਤੀਠਉਰਮੁਲੁਕਤਲਾਵਉਘੋਜਤ
ਨਮਤਿਠਉਰਨਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਲਾਗੀਤੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਗਾਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਅਲੇ
ਤੀਗਾਰਤਉਗਏਕਭਾਇਦੇਖਉਸਭਨਾਗੀ ॥ ਕਿਅਜਾਨਉਸਤਕਉਨਪਿਅਰ
॥ ੨ ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁ ॥ ਸਭਪਰਤਰਿਤੰਕਉਮਿਲੈਸੁਤਗੁ
॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਾਕੈਤਰਿਸਾਠਕੁਰੁਭਾਈ ॥ ਮੁਕਤਿਅੰਨਤਪੁਕਰ
ਦਿਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਥਕਤੁਰਾਮਭਰੋਸਾਤੋਗਾਤਥਕਾਤੁਕਾਕਵਨੁਨਿਤੋਗਾਰਤਉ
॥ ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੈਤਤਿਭਾਗਸੋਕਾਤੋਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਗ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਇਕਥੁ
ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਿਅਥਸੁਜਉਬਿਖੁਦੇਮਤਤਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ੨੨ ॥ ਗਉੜੀ ॥
ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਤੋਇਕੈਸੋਨਾਰੀ ॥ ਪੰਡਿਤਦੇਖਤੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨ
ਸੇਬਪੈਸੇਨੇਤੁ ॥ ਜਬਲਗਰਸੁਤਬਲਗਨਤੀਨੇਤੁ ॥ ਰਤਉਗਸਾਤਨਿਸਤਕਰੈ
ਜੀਅਅਪਨੈ ॥ ਸੋਰਮਏਕਉਮਿਲੈਨਸੁਪਨੈ ॥ ੨ ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਗਿਤੁਸਉਪਿਨ
ਗਿਰੁ ॥ ਸੋਈਸੁਤਗਨਿਕਤੋਕਬੀਰੁ ॥ ੩ ॥ ੨੩ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬਿਖਿਅ
ਬਿਅਪਿਅਸਗਲਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਅਲੈਕੁਬੀਪਰਵਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰੇਨਰਨਾਵ
ਉਤ੍ਰਿਕਤਬੇੜੀ ॥ ਤਰਿਸਿਉਤੋਤ੍ਰਿਬਿਖਿਅਸੰਗਿਜੋੜੀ ॥ ਰਤਉਗਸੁਰਿਨਰਦਾ
ਲਾਗੀਅਗੀ ॥ ਨਿਕਟਿਨੀਰੁਪਸੁਪੀਵਸਿਨਸੁਗੀ ॥ ੨ ॥ ਚੇਤਤਚੇਤਤਨਿਕਟਿ
ਓਨੀਗੁ ॥ ਸੋਜਲੁਨਿਰਮਲੁਕਥਤਕਬੀਰੁ ॥ ੩ ॥ ੨੪ ॥ ਗਉੜੀ ॥
ਜਿਤਕੁਲਿਪੁਤਨਗਿਅਨਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਪਵਾਕਸਨਭੁਈਮਤਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿ
ਤਨਰਾਮਭਗਤਿਨਤਿਸਾਧੀ ॥ ਜਨਮਤਕਸਨਮੁਥਿਅਪਰਾਧੀ ॥ ਰਤਉਗ

ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਗੁਰਗੁਣੇ ਕੀ ਨਥ ਚਿਅਾ ਭੁਭੁਤ ਰੂਪ ਜੀਵੇ ਜਗਮਝਿਅਾ ॥ ੨॥ ਕਤੁ
ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਸੁਖ ਜਕੁ ਰੂਪਾ ॥ ੩॥ ੨੫॥ ਗਉੜੀ ॥
ਜੈਜਨ ਲੇਖਿ ਸਮਕਾਨਾ ਉਤਿਨੈ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ ਜਾਉ ॥ ੧॥ ਸੋ ਨਿਗਮਉ ਨਿ
ਮਲਤ ਰਿਗੁ ਨ ਗਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਵੈ ਰਤਾਉ ਜਿਤ ਘਟ ਰਾਮੁ ਰਹਿ ਆਭਰ
ਪੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਤਮ ਧੁਰਿ ॥ ੨॥ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਤ ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ ਸਤ ਜਿਸ ਤ
ਜਿਗੁ ਰਸੈ ਕਬੀਰੁ ॥ ੩॥ ੨੬॥ ਗਉੜੀ ॥ ਗਗਨਿ ਰਸਾਲ ਚੁਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ
ਸੰਚਿ ਮਤ ਰਸੁ ਤਨੁ ਭਇ ਆਕਾਠੀ ॥ ੧॥ ਓ ਆਕਉ ਕਤੀ ਐਸ ਤਜ ਮਤ ਵਰਾ ਪੀ
ਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ਰਤਾਉ ਸਤ ਜਿ ਕਲਾਲ ਨਿਜ ਭੀਮ ਲਿਆਈ ॥
ਅੰਦਿ ਮਤੇ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਈ ॥ ੨॥ ਚੀਨ ਤਚੀ ਤੁਨਿ ਰੰਜਨ ਲਾਇ ਆ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਤ
ਉ ਅਨਭਉ ਪਾਇ ਆ ॥ ੩॥ ੨੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਨਕਾ ਸੁਭਾਉ ਮਨ ਤਿਥਿ ਆਪ
ਮਨ ਤਿ ਮਾਰਿ ਕਵਨ ਸਿਧਿ ਥਾਪੀ ॥ ੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁਮੁਨਿ ਜੋ ਮਨੁ ਮਰੈ ਮਨਕਉ ਮਾਰਿ ਕ
ਤੁ ਕਸੁ ਤਰੈ ਰਤਾਉ ਮਨ ਅੰਤ ਰਿਥੈ ਲੈ ਸੁਭ ਕੇ ਈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਤੇਈ
॥ ੨॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੈ ਜਾਨੈ ਭਉ ਮਨੁ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲਵੈ ਉ ॥ ੨॥ ੨੮॥
ਗਉੜੀ ॥ ਓਇ ਜੁਦੀਸ ਤਿ ਅੰਥ ਰਿਤ ਰੇ ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀਤਨ ਤੇਰੇ ॥ ੧॥
ਕਤੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਥ ਰੁਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਭੁਭੈ ਭੁਭੁਤ ਨਤੁ ਸਭਾਗਾ ਰਤਾਉ ਸੁਰਜ
ਚੰਦੁ ਰਹਿਉ ਜੀ ਆਰਾਸ ਕਮਤਿ ਪਸਰਿ ਆਥੁ ਤਮ ਪਸਾਰਾ ॥ ੨॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ
ਜਾਨੈ ਗਾਏ ਆਤਿ ਰੈ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਤੇਇ ॥ ੩॥ ੨੯॥ ਗਉੜੀ ॥
ਕੇਦਰੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ਸੰਕਲ ਜੇਵਰੀ ਲੈ ਤੈ ਆਈ ॥ ੧॥ ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ
ਤੋ ਬਧਿ ਆਸੇ ਤਕੈ ਠਾਧਿ ਕਾਲ ਸਰੁ ਸੰਧਿ ਆ ਰਤਾਉ ਕਟੀਨ ਕਟੈ ਤੁਟਿ ਨੈਜੁ
ਗਾਸਾ ਪਨਿ ਤੇਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥ ੨॥ ਤਮ ਦੇਖ ਤਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲੁਟਿ ਆ
ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਰਾਮ ਕਤਿ ਲੁਟਿ ਆ ॥ ੩॥ ੩੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਦੋਇ ਮੁਤਰ
ਗਾਮੁ ਪਤਿ ਰਵਉ ਸਗਲ ਤਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦਉਰਾਵਉ ॥ ੧॥ ਅਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸ
ਵਰੀਕੀ ਜੈ ਸਤ ਜਕੈ ਪਾਵੈ ਪਗੁ ਪਰਿ ਲੀਜੈ ਰਤਾਉ ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਰੰਠੁ ਤੁਟਿ ਲੇਤ

ਰਾਮ

ਹਉ। ਤਿਚਤਿਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਥੁਕਮਾਰਉ॥ ੨॥ ਕਤਕਥੀਰਭੁਲੇਅਸਵਗਾਥੇਦਰ
 ਤੇਥੇਤਰਤਤਿਨਿਰਾਗਾ॥ ੩॥ ੩੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਤਮੁਖਿਪਾਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਖਾਏ। ਤਿਤਮੁਖਦੇਖਤਲੁਕਟਲਾਏ॥ ੧॥ ਇਕਦੁਖੁਗਾਇਕਾਟੁਮੇਗਾਅਗਨਿ
 ਦੈਅਰੁਗਰਭਥੇਸੇਗਾ। ਰਤਉ। ਕਾਇਆਥਿਗੁਤੀਥਤੁਥਿਧਿਭਾਤੀ। ਕੋਜੇਰੋਕੋ
 ਗਡਿਲੇਮਾਟੀ॥ ੨॥ ਕਤੁਕਥੀਰਤਰਿਚਰਲਦਿਖਾਵਤੁ। ਪਾਛੈਤੋਜਮੁਕਿਉਨਪਰ
 ਵਤੁ॥ ੩॥ ੩੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਾਵਕੁਆਪੇਪਵਨਾ। ਜਾਏਖਸਮੁਤਰਾ
 ਕਵਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਜਪਤਤਨੁਜਰਿਕੀਨਜਾਇ। ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਰਤਿਅਸਮਾਇ।
 ਰਤਉ। ਕਾਕੋਜਾਏਕਾਤਿਤੋਇਤਨਿ। ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾਰਿਗਪਾਨਿ॥ ੨॥ ਕਤੁਕਥੀ
 ਅਖਰਦੁਇਭਾਖਾ। ਤੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੇਇਗਾਰਾਖਿ॥ ੩॥ ੩੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਤੁ
 ਨਮੈਜੋਗਧਿਅਨਚਿਤੁਲਾਇਆਥਿਨੁਥੈਰਾਗਨਦੁਟਸਿਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਕੈਸੇ
 ਵਨੁਤੋਇਤਮਾਰਾ। ਜਥਨਤੋਇਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾ। ਰਤਉ। ਕਤੁਕਥੀਰਖੋਜਉ
 ਸਮਾਨਾ। ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉਆਨਾ॥ ੨॥ ੩੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਤਸਿਰਿਰਿ
 ਰਚਿਥਾਧਤਪਾਗਾ। ਸੋਸਿਰੁਚੁੰਚਸਵਰਤਿਕਾਗਾ॥ ੧॥ ਇਸੁਤਨਪਨਕੋਕਿਅਗਰ
 ਈਆ। ਰਾਮਨਾਮੁਕਾਤੇਨਦਿਤੀਆ। ਰਤਉ। ਕਤਕਥੀਰਸੁਨਤੁਮਨਮੇਗਾ
 ਤੀਤਵਾਲੋਤਿਗੇਤੇਗਾ॥ ੨॥ ੩੫॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਗਉੜੀਗੁਅਰੋਗੀਅਸਟਪਦੀਸੀਕਥੀਰਜੀਉਕੀ॥

ਸੁਖਮਾਂਗਤਦੁਖਅਗੈਅਵੈ। ਸੋਸੁਖਤਮਤੂੰਮਾਂਗਿਅਭਵੈ॥ ੧॥ ਥਿਥਿਅਅ
 ਸੁਰਤਿਸੁਖਅਸਾ। ਕੈਸੇਤੋਈਹੈਰਾਜਰਾਮਨਿਵਾਸਾ। ਰਤਉ। ਇਸੁਸੁਖਤੇਸਿ
 ਬਤਮਰਰਾਨਾ। ਸੋਸੁਖਤਮਤੁਸਾਚੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਖ
 ਤਿਨਭੀਤਨਮਤਿਮਨੁਨਤੀਪੇਖਾ॥ ੩॥ ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਤਭਾਈ। ਤਨਭੇ
 ਮਨੁਕਤਾਸਮਾਈ॥ ੪॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੈਦੇਉਨਾਮਾਭਗਤਿਕੈਪ੍ਰੇਮਿਣਿਨਾ
 ਨਾ॥ ੫॥ ਇਸੁਮਨਕਉਨਤੀਆਵਨਜਾਨਾ। ਜਿਸਕਾਭਰਮੁਗਾਇਆਤਿਨਿਸਚੁ
 ਨਾ॥ ੬॥ ਇਸੁਮਨਕਉਰੂਪਨੇਗਿਅਕਾਈ। ਤੁਕਮੇਤੋਇਆਤੁਕਮੁਬੁਝਿਸਨ

ਇਸਮਨਕੋਈਜਾਨੈਭਉ। ਇਤਮਨਿਲੀਵਭਏਸੁਖਦੇਉ॥ ੮॥ ਜੀਉਏਕੁ
ਗੁਰਗਲਜਗੀਰਾ। ਇਸੁਮਨਕਉਗਵਿਰੇਤਕਥੀਰਾ॥ ੯॥ ੧॥ ੩੬॥
ਅਤਿਨਿਸਿਏਕਨਾਮਜੋਜਾਗੇ। ਕੇਤਕਸਿਪਭਏਲਿਵਲਾਗੇ॥
ਸਾਧਿਕਸਿਪਸਗਲਾਮੁਨਿਤਾਰੇ। ਏਕਨਾਮਕਲਿਪਤਰਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਜੋਤਰਿਤਰੇ
ਕਤਿਕਥੀਰਾਮਨਾਮਪਛਾਨਾ॥ ੨॥ ੩੭॥ ਗਉੜੀਭੀਸੋਰ
ਰੋਜੀਅਨਿਲਜਲਾਜਤੋਤਿਨਾਤੀ। ਤਰਿਤਜਿਕਤਕਾਤੁਕੇਜਾਤੀ। ਗਤਾਉ
ਜੋਕੋਭਕੁਉਚਾਤੇਈ। ਸੋਜਨੁਪਰਘਰਜਾਤਨਸੋਤੀ॥ ੧॥ ਸੋਸਾਤਿਥੁਰਤਿਅ
ਕੁਗਿਸਦਾਸੰਗਿਨਾਤੀ। ਤਰਿਦੁਗਿ॥ ੨॥ ਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨੈਤੋਜਾਕੇ। ਕਤੁਜਨ
ਕਾਨੀਘਰਤਾਕੇ॥ ੩॥ ਸਭੁਕੋਉਕੈਤੋਜਾਸੁਕੀਥਾਤਾਸੋਸੰਮਿਥੁਨਿਜਪਤਿਤੋ
ਦਾਤਾ॥ ੪॥ ਕਤੋਕਥੀਰੁਪੁਰਨਜਗਸੋਈ। ਜਾਕੇਤਿਰਦੈਅਵਰੁਨਭੋਈ॥ ੫॥
੩੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਉਨੁਕੋਪੁਤਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ। ਕਉਨੁਮਰੋਕੋਦੇਇਸੰਤ
ਪੋ॥ ੧॥ ਤਰਿਠਗਜਗਕਉਠਗਉਗੀਲਾਈ। ਤਰਿਕੇਥਿਓਗਕੈਸੇਜੀਅਉਮੇ
ਗੀਲਾਈਗਤਾਉ। ਕਉਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਾਗੀ। ਇਅਤਤਲੇਤੁਸਗੀਰਥਿ
ਰਾਗੀ॥ ੨॥ ਕਤਿਕਥੀਰਠਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਅਗਾਗਈਠਗਉਗੀਠਗਪਤਿਚਾ
ਨਿਅਗਾ॥ ੩੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਥਮੋਕਉਭਏਰਾਜਾਰਾਮਸਤਾਈ। ਜਨਮਮ
ਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ। ਗਤਾਉ। ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਦੀਓਰਲਾਇ। ਪੰਚਦੁਤਤੇਲੀ
ਓਏਭਾਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ। ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ
१॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੋਪਰਉਪਕਾਰਾ। ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ। ਚਰਨਕਮਲਸਿ
ਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ। ਗੋਬਿੰਦੁਥਸੈਨਿਤਨਿਤਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਮਾਇਅਤਪਤਿਥੁਇਆਅੰ
ਕਿਅਗਾਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧਾਰਾ। ਜਲਿਥਲਿਪੁਰਿਰੇਤਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ। ਜਤਪੇ
ਕਉਤਤਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੩॥ ਅਪਨੀਭਗਤਿਅਪਤੀਦ੍ਰਿੜਾਈ। ਪੁਰਥਲਿਖਤੁਮਿ
ਲਿਅਮੋਰਭਾਈ। ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪੁਰਨਸਾਜਾ। ਕਥੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਗੀਥ
ਜਿਵਾਜਾ॥ ੪॥ ੪੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਲਾਜਲਿਏਸੁਤਕੁਥਲੈਤੋਸੁਤਕੁਸੁਤਕੁਓਪਤਿਤੋਈ

ਕਿ

॥ ਜਨਮੇ ਸੁਤ ਕੁਮੁ ਏਂ ਫੁ ਨਿਸੁਤ ਕੁਸੁਤ ਕਪਰ ਜਥਿ ਗੋਈ ॥ ੧ ॥ ਕਤੁ ਰੇ ਪੰਡੀ ਆ ਕਉ
 ਪਵੀਤਾ ਐ ਸਾਗਿ ਆਨੁ ਜਪੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਰਤਾਉ ॥ ਨੈਨੁ ਸੁਤ ਕੁਥੈ ਨੁ ਸੁਤ ਕੁ
 ਤ ਕੁਸੁ ਵਨੀਤੋਈ ॥ ਉਠਤ ॥ ਥੈਠਤ ਸੁਤ ਕੁਲਾਗੈ ਸੁਤ ਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਛਾ
 ਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਕਉ ਜਾਨੈ ਛੁਟ ਨ ਕੀਇ ਕੁਕੋਈ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਗ ਮੁਰਿ ਦੈ ਬਿਚਾਰੈ
 ਤ ਕੁਤਿ ਨੈਨੋਈ ॥ ੩ ॥ ੪੧ ॥ ਗਉ ਜੀਅ ਐਸੀ ਛੁਗਰਾਏ ਕੁਨਿ ਥਰੁ ਰਾਮਾ
 ਉਤੁ ਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੈ ਕਾਮਾ ਰਤਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡ ਕਿਜਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
 ਰਾਮੁ ਬਡ ਕੈ ਰਾਮ ਤਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬੁਝ ਮਾਥ ਡੁੱਕੈ ਜਾ ਸੁਉ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਬਡ
 ਤੈ ਤੇ ਅਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਤਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥ ਤੀਰਥ ਬਡ ਕੈ ਤਰਿ
 ਦਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ੪੨ ॥ ਗਉ ਜੀਅ ਐਸੀ ॥ ਦੋਬੈ ਭਾਈ ਗਿਅਾ ਨ ਕੀਆਈ ਅੰਧੀ ॥
 ਉਡਨੀ ਕੁਮਕੀਟਾ ਟੀਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬੰਧੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਬੁਨਿ
 ਗਨੀ ਮੋਤ ਬਲੇਂਡੁ ਟੁਟਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰਿ ਪਰਉ ਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭੰਡਾ ਛੁਟਾ
 ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੀ ਪਾਛੈ ਜੇ ਜਲੁ ਥਰੈ ਤਿਤਿ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਮਨਿ ਭਇਆ
 ਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੩ ॥ ਗਉ ਜੀ ਚੇਤੀ ॥ ਐਸੇ
 ਗਨ ਸਿਉ ਕਿ ਆ ਕਹੀ ਐ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਝ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੀ
 ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਜ ਸੁਸੁਨ ਤਿਨ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤਿ ॥ ਬਾਤਨੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਤਿ ॥
 ਅਪਿਨ ਦੇਤਿ ਚੁਰੁ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਤਿਨਿ ਦਿਤਿ ਜਿ ਤਗੰਗਾ ਅਨੀ ॥ ੨ ॥ ਥੈਠਤ ਉਠਤ
 ਟਿਲਤ ਚਾਲਤਿ ॥ ਅਪੁਗਾਏ ਅਉਰਨੁ ਘਾਲਤਿ ॥ ੩ ॥ ਛਾਡਿ ਕੁਚਰ ਚਾਅਾ
 ਜਾਨਤਿ ॥ ਬੁਝ ਮਾਤੁ ਕੋ ਕਤਿ ਓਨ ਮਾਨਤਿ ॥ ੪ ॥ ਅਪੁਗਾਏ ਅਉਰਨੁ ਖੋਵਤਿ ॥ ਅ
 ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੋਵਤਿ ॥ ੫ ॥ ਅਵਰਨੁ ਸਤ ਅਪਤਿ ਕਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇ
 ਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥ ੬ ॥ ੪੪ ॥ ਗਉ ਜੀ ਖੈਰਾ ਬੀਲਿ ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਮਨੈ
 ਉਮੁ ਏਂ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਤੀ ॥ ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੈ ਕਤੁ ਕਿਉ ਪਾਵਤਿ ਕਉ ਆਕੁ ਕਰਖਾਤੀ
 ॥ ੧ ॥ ਮੋਕਉ ਕੁਸਲਾ ਬਤਾਵਤੁ ਕੋਈ ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨ ਸੈ ਕੁਸਲੁ
 ਕੈ ਸੋਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਜੀਉ ਦੇਈ ॥ ਐਸੇ

ਕੁਰੰਗੇਕੀ ਅਤਿਆਪਨਕਤਿਅਨਲੇਤੀ॥ ੨॥ ਸਹਜੀਉਕਾਟਤਿਨਿਹਜੀਉਪੁਜ
ਉਤਕਾਲਕਉਭਾਗੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਨਤੀਜਾਨੀਭੈਭੁਖੇਸੰਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਦੇ
ਵਿਦੇਵਪੁਜਤਿਤੋਲਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਤੀਜਾਨਾ॥ ਕਤਕਥੀਰਅਕੁਲਨਤੀਚੇਤਿ
ਅਥਿਅਸਿਉਲਪਟਨਾ॥ ੪॥ ੪੫॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਜੀਵਤ
ਮੈਰੈਭੁਨਿਜੀਵੈਐਸੇਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ ਅੰਜਨਮਾਤਿਨਿਹੰਜਨਿਹਤੀਐਬਤੁਜਿ
ਕੁਦਜਲਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਐਸਾਖੀਗੁਥਿਲੋਈਐ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਆਖ
ਜਿਗੁਰਖਤੁਇਨਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਓਈਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਕੈਬਾਣਿਬਜਰਕਲ
ਕੋਈਪ੍ਰਗਟਿਆਪਦੁਪਰਗਾਸਾ॥ ਸਕਤਿਅੰਧਰਜੇਵਜੀਕੁਮੁਚੁਕਾਨਿਤਚਲੁਸਿ
ਵਖਰਿਬਾਸਾ॥ ੨॥ ਤਿਨਿਬਿਨੁਥਾਏਪਨਖੁਚਛਾਈਐ॥ ਇਤੁਜਗੁਥੇਧਿਅਭਾਈ॥
ਤਦਿਸਬੁਡੀਪਵਨੁਫੁਲਾਵੈਰੋਰਿਹਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ ੩॥ ਉਨਮਨਿਮਨੁਆਸੁੰਨਿ
ਜਨਾਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀ॥ ਕਤੁਕਥੀਰਅਨਭਉਇਕੁਦੇਖਿਅਰਾਮਨਾਮ
ਲਿਵਲਾਸੀ॥ ੪॥ ੪੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਉਲਟਤਪਵਨਚਕੁਖਟੁ
ਰੇਦੇਸੁਤਿਸੁੰਨਅਨਰਾਗੀ॥ ਆਵੈਨਜਾਇਮਰੈਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੋਜੁਬੈਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਮੇ
ਰਨਮਨਤੀਉਲਟਿਸਮਾਨਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਰੈਨਤਰੁਥਾਥੇਰਾ
ਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਿਵਰੈਦੁਰਿਦੁਰਿਭੁਨਿਨਿਵਰੈਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ ਅਲਉਤੀ
ਕਜੈਸੇਭਇਆਬਰੇਡਾਜਿਨਿਪੀਅਤਿਨਿਜਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਤੇਰੀਨਿਹਗੁਨਕਥਾਕਾਇ
ਜਿਉਕਤੀਐਐਸਾਕੋਇਬਿਥੇਕੀ॥ ਕਤੁਕਥੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਿਤੈਸੀਭੁ
ਲਾਈ॥ ੩॥ ੪੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਤਤਪਾਵਸਸਿੰਧੂਪੁਪਨਤੀਛਤੀਆਤ
ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਨਤੀ॥ ਜੀਵਨਮਿਹਤੁਨਦੁਖਸੁਖਬਿਆਪੈਸੁੰਨਸਮਾਧਿਦੋਉਤ
ਨਾਤੀ॥ ੧॥ ਸਤਜਕੀਅਕਥਕਥਾਤੈਨਿਰਾਗੀ॥ ਤੁਲਿਨਤੀਚਛੈਜਾਇਨਮੁਕਾਤੀਤ
ਤੁਬੀਲਗੈਨਭਾਗੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਰਧਉਰਧਦੋਉਤਨਤੀਗਤਿਦਿਨਸੁਤਨਾ
ਤੀ॥ ਜਭੁਨਤੀਪਵਨੁਪਾਵਕੁਭੁਨਿਨਤੀਸਤਿਗੁਰਤਤਾਸਮਾਤੀ॥ ੨॥ ਅਗਮਅਗੋਚ
ਰੈਤੈਜਿਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਤੀਐ॥ ਕਤੁਕਥੀਰਬਲਿਜਉਗੁਰਅਪੁਨੇਸਤਜੰ

ਗਤਿਮਿਲਿਤੀਐ॥ ੩॥ ੪੮॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਥੈਲਾਬਿਸਾਏ
 ਵਨੁਪੁੰਨੀਪਰਗਾਸਿਓਰਿਸਨਾਗੁਣਿਭਰੀਘਟਭੀਤਰਿਇਨਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸਾਏ
 ਓ॥ ੧॥ ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਤਮਾਰਾ॥ ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਕੀਓਬਨਜਾਰਾਗਤਉ
 ਕਾਮੁਕੋਧੁਦੁਇਭਏਜਗਤੀਮਨਤਰੰਗਥਟਵਾਰਾ॥ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦਾਨੁਨਿਓ
 ਤਿਟੰਡਾਉਤਰਿਓਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਤਕਥੀਰੁਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਤੁਅਥਐਸੀਥਨਿਅ
 ॥ ਘਾਟੀਚਛਤਥੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾਚਲੇਗੋਨਿਛਿਟਕਾਈ॥ ੩॥ ੪੯॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ
 ਵਿਪੰਚਮਧਾਪੇਵਕਜੈਦਿਨਚਾਰਿਓਸਾਤੁਰਜੈਜਲਾਅੰਧਲੋਕੁਨਜਾਣਈਮੁਰਖੁਏ
 ਣਾ॥ ੧॥ ਕਤੁਡੰਡੀਅਥਾਧੈਧਨਖਜੀ॥ ਪਾਪੁਘਰਿਅਏਮੁਕਲਾਉਅਏਗਰ
 ਉਓਤਜਿਦਿਸੈਖੁਤਾਜੀਕਉਨਲਾਜੁਵਤਾਰੀ॥ ਲਾਜੁਘਜੀਸਿਉਤੁਟਿਪਜੀਉ
 ਚਲੀਪਨਿਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਤਿਥਤੋਇਦਇਅਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਸਵੇ
 ਤਸੋਤਾਗਣਿਜਾਈਐਗੁਰਸਥਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ ੩॥ ਕਿਰਤਕੀਥੰਧੀਸਭਠਿਰੇਦੇ
 ਬੀਚਾਰੀ॥ ਏਸਨੇਕਿਅਅਖੀਐਕਿਅਕਰੇਵਿਚਾਰੀ॥ ੪॥ ਭਈਨਿਰਾਸੀਉ
 ਚਲੀਚਿਤਥੰਧਿਨਧੀਰਾ॥ ਤਰਿਕੀਚਰਲੀਲਾਗਿਰਤੁਭਜੁਸਰਦਿਕਬੀਰਾ॥
 ॥ ੫੦॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥ ਜੋਗੀਕਤਤਿਜੋਗੁਭਲਾਮੀਰਾਅਵਰੁਨਦੁਜਾਭਾਈ
 ਰੁੰਡਿਤਮੁੰਡਿਤਏਕੈਸਥਦੀਏਇਕਤਤਿਸਿਧਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਤਰਿਬਿਨੁਭਗਿਮੁ
 ਲਾਨੇਅੰਧਾਜਾਪਤਿਜਾਉਆਪੁਢੁਟਕਾਵਨਿਤੇਥਾਧੇਥਤੁਠੰਧਾਰਤਉਯਾ
 ਤਉਪਜੀਤਤੀਸਮਾਨੀਇਤਬਿਧਿਬਿਸਰੀਤਥਤੀ॥ ਪੰਡਿਤਗੁਣੀਸੁਰਤਮਦਾਤੇ
 ਤਿਕਤਤਿਥਡਤਮਤੀ॥ ੨॥ ਜਿਸਤਿਥੁਧਾਏਸੋਈਥੁਧੈਥਿਨੁਥੁਧੈਕਿਉਰੀਐ
 ਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਧੁਕੈਇਨਬਿਧਿਮਾਲਕੁਲਤੀਐ॥ ੩॥ ਤਜਿਥੰਵੇਦਾਤ
 ਬਿਕਾਰਾਤਰਿਪਦੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰੀਐ॥ ਕਤੁਕਥੀਰਗੁੰਗੈਗੁਜੁਖਾਇਆਪੁਥੇ
 ਤੇਕਿਅਕਤੀਐ॥ ੪॥ ੫੧॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥ ਜਤਕਢੁਅਤ
 ਤਾਕਿਉਨਾਤੀਪੰਚਤਤੁਤਤਨਾਤੀ॥ ਇਜਾਪੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਥੰਦੇਏਅਵਗਨ
 ਕਤ ਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਤਾਗਾਤੁਟਾਗਗਨੁਬਿਨਸਿਗਇਅਤੇਰਾਥੇਲਾਤੁਕਾਸ

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਅਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋਨ ਕੈ ਸਮਝਾਈ ॥
ਜਿਉ ਬਰਭੰਗੁ ਪਿੰਡੁ ਤਨਾਹੀ ਰਚਨਾ ਕਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਜਲ ਤਰੇ ਸਦਾ
ਭੀਤ ਏ ਅਵਗਨ ਕਿ ਤਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਜੀ ਜੁ ਜੈ ਨ ਤੇ ਜੀ ਤੁ ਏ ਜਬ ਲਗੁ ਤੇ ਇ ਬਿ
ਜੀ ॥ ਕਾ ਕੋ ਠਾ ਕੁ ਰੁ ਕਾ ਕੋ ਸੇਵ ਕੁ ਕੋ ਕਾ ਕੁ ਕੈ ਜਾ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਲਿਵਲਾ ਗਿਰ
ਏ ਜਾ ਬਸੈ ਦਿ ਨਹਾਤੀ ॥ ਓ ਅਕਾ ਮਰ ਮੁਓ ਤੀ ਪਰੁ ਜਾ ਨੈ ਓ ਤੁ ਤ ਉ ਸਦਾ ਅਬਿ
ਜੀ ॥ ੪ ॥ ੫੨ ॥ ਗਉ ਜੀ ਪੁਰਖੀ ॥ ਸੁਹਤਿ ਸਿੰਮਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਰਮਿ
ਓ ਰਿਖਿ ਭਾ ਸੁੰਨ ਗੁਠਾ ਮਹਿ ਅਸਲੁ ਬੈਸਲੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ ॥ ੧ ॥
ਓ ਰਾਜ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਗੀ ॥ ਮਰਤਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਓ ਸਿੰਘੀ ਮੇਰਾ ਬਟੁ ਅਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀ ਐ
ਏ ਏ ਇ ਪਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੁੰਬਾ ਕਰੀ ਤੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰ ਦਸਾ ਜੀ ॥
ਓ ਰੁਏ ਤੰਤੀ ਤੁਟ ਸਿਨਾਹੀ ਅਨਤ ਦਕਿੰ ਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭ
ਏ ਪੁਰ ਮਾਇ ਆਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਰਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮੁਨਤੀ ਖੇਲਿ
ਏ ਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੫੩ ॥ ਗਉ ਜੀ ਪੁਰਖੀ ॥ ਗਜਨਵ ਗਜਦ ਸਗਜ
ਏ ਰੀਸ ਪੁਰੀ ਅਏ ਕਤਨਾਈ ॥ ਸਾਠ ਸੁ ਤਨਵ ਖੰਡ ਬਤਤ ਰਿਪਾਟੁ ਲਗੇ ਅਧਿਕਾਈ
੧ ॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਏ ॥ ਘਰ ਢੋਡਿ ਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਏ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਗਜੀ ਨ ਮਿ
ਏ ਐ ਤੇ ਲਿਨ ਤੁਲੀ ਐ ਪੰਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਪੂਨੁ ਬੇਗਿਨ ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ
ਕੈ ਪਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਤ ਬੇਲਾ ਕਤਾਈ ॥ ਢੁਟੇ
ਏ ਏ ਰੀਸ ਪੁਰੀ ਅਚਲਿਓ ਜੁਲਾਏ ਰੀਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਢੋਢੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ
ਤਰਹੀ ਉਰ ਝਾਈ ॥ ਢੋਡਿ ਪਸਾਰੁਈ ਤਾਰੁ ਭਪੁਰੀ ਕਤੁ ਕਥੀ ਸਮਝਾਈ ॥ ੪ ॥
੩ ॥ ੫੪ ॥ ਗਉ ਜੀ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕੇ ਜੇ ਤਿਏ ਕਾ ਮਲੀ ਕਿੰਥਾ ਤੇ ਇ ਮਤੇਇ ॥ ਜਿਤੁ
ਏ ਦਿਨ ਮੁਨ ਉਪੈ ਜੈ ਛੁਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਖੀ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਏ ਗਾਏ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਐ ਕਿਏ ਤੁਜੇ ਗੁਰੂ ਕਿਥੇ ਗੁਰੂ ॥ ਦੁਹੀ ਮ
ਏ ਕਾ ਰੁਏ ਪੈਰਾ ਮਨਾਮ ਸੰਜੇ ਗੁਰੂ ॥ ੨ ॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀ ਤੁਏ ਇਹੁ ਤਉ

ਬੁਝਮੁ ਥੀ ਚ ਗਾਜਿਓ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਤੇਇ ਮਾਨਸਮਰਤੀ ਥਾਗ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ
 ਵੈਕੋ ਸੁਲੈ ਤਰਿਨਾ ਮਾਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਰਸੰਸਾਨੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮਗਤਿ
 ਇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ॥ ਜੇ ਤੇਜ ਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਰੁਖੇ ਭਵਸਾਗਰ
 ਨਹੀ ਤਾਰਿਓਗਾ ਕਰਮਧਰਮ ਕਰਤ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅੰਤ ਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓਗਾ
 ਸਾਸਗਿ ਸਕੇ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁ ਰੁਸੇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਭਿਸਾਰਿਓਗਾ ॥ ਤੀਰਾਲਾਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਜਨਮੁ ਤੈ ਕਉ ਡੀਬ ਦਲੈ ਤਾਰਿਓਗਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੁਖ ਭ੍ਰਮਿ
 ਗੀਤਿ ਰਦੈ ਨਾਤਿ ਥੀ ਚਾਰਿਓਗਾ ॥ ਉਨਮਤ ਮਾਨਤਿ ਰਿਓ ਮਨਮਾਤੀ ਗੁਰ
 ਸਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿਓਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਪੇ ਰਿਓ ਮਦਰਸਲੈ
 ਥਿਕਾਰਿਓਗਾ ॥ ਕਰਮਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾ ਨੇਕਾਸਟ ਲੇਤ ਉਧਾਰਿਓਗਾ ॥ ੩ ॥
 ਪਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬਦੁ ਖਕਰਿਤ ਮਤਾਰਿਓਗਾ ॥ ਕਤਿਕ
 ਗੁਰਮਿਲਤ ਮਤਾਰ ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓਗਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫੬ ॥
 ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਤਸਤਨੀ ਮਨ ਬਊਰਾ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜ
 ਸਾ ॥ ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜਥ ਸਿਪਰੇ ਮਨ ਬਊਰਾ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਸੀਸਾ
 ਥਿਖੈ ਬਾਚੁ ਤਰਿਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਊਰਾ ॥ ਨਿਰਭੈ ਤੇਇਨ ਤਰਿਭਜੇ ਮਨ
 ਉਰਾ ਚ ਗਤਿ ਓਨ ਰਾਮ ਜਾਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਾ
 ਉਰਾ ਚੇਲੀ ਨੀਤਾ ਬੁਧ ਸਾਰਿ ॥ ਛੂਟਨ ਕੇ ਸਤ ਸਾਧਰਿ ॥ ਅਮਨ ਬਊਰਾ ਚ
 ਓਪਰਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉਨ ਲਨੀ ਸੁਅਟਾ ਗਤਿ ਓ ਮਨ ਬਊਰਾ ਚ
 ਅਇਉ ਥਿਉ ਤਾਰਾ ॥ ਜੈ ਸਾਰੰਗੁ ਕੁ ਸੰਭਕਾ ਮਨ ਬਊਰਾ ਚੇਤਿਉ ਪਸਰਿਓ
 ਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਮਨ ਬਊਰਾ ਚੇ ਪੁਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵਾ
 ਤੁਕਥੀ ਰਛੂਟਨੁ ਨਹੀ ਛੂਟਨੁ ਤਰਿਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੫੭ ॥ ਗਉੜੀ
 ਅਗਨਿਨ ਦੋਤ ਪਵਨੁ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿਨ ਅਵੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ
 ਕਰਿ ਸੰਚਉ ਨੀਸੋ ਪਨੁ ਕਤਤੀ ਨਜਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤਮਰਾਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ
 ਦੀਪਰੁ ਇਤੈ ਸਾਰਧਨੁ ਕਤੀ ਐ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭਗੋ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਰਜਿ

ਭੀ ਐ ਰਤ ਉਠਾਇ ਸੁਪਨ ਕਾ ਗਣਿ ਸਿਵ ਸਨ ਕਾ ਦਿ ਕਥੇ ਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮ
 ਨੁ ਕੰਦੁ ਜਿਤ ਬਾਨਾ ਰਾਇ ਨੁ ਪੈਰੇ ਨਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਨਿਜ ਪਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗ
 ਭੀ ਰਦੀ ਨੀਤਾ ਸੁਸਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤ ਅੰਭ ਭੰਭਿ ਮਨੁ ਪਾਵਤ ਭਰਮ ਬੰ
 ਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੈ ਕਥੀ ਰੁਮ ਦਨ ਕੇ ਮਾਤੈ ਤਿਰਦੈ ਦੇ ਖੁਬੀ ਚਾਹੀ ॥ ਤੁਮ
 ਭੀ ਲਾਖ ਕੋਇ ਅਸੂਤ ਸਤੀ ਤਮ ਘਰਿ ਏ ਕੁਮੁਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੫੮ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰਮੁ ਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਥ ਪਿਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥
 ਜੋ ਕਰਮ ਕੀ ਏਲਾਲ ਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਹ ਤਿਪਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜ
 ਨੁ ਗਇਓ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਬਿਨੁ ਕਤੀ ਨ ਸਚੁ ਹਤਿਓ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਉ ਉਦਿ
 ਅਨੁਸਮ ਪਰਛੁਲਿ ਤਕਿਨ ਤਿਨ ਘਾਉ ਲਇਓ ॥ ਤੇ ਸੇ ਕੁਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋ ਨਿਮਤਿ ਫਿ
 ਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਇਅਧਨ ਜੋ ਬਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁਦਇਓ
 ਤਿਨੀ ਮਾਤਿ ਅਟਿਕਿ ਜੋ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਇਓ ॥ ੩ ॥ ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ
 ਕੇ ਮੰਦਰੁ ਚਤੁਰਿ ਸਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਥੈ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਓਟਿ
 ਦਇਓ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੫੯ ॥ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ॥ ਪਾਨੀ ਮੈ ਲਾਮਾ ਟੀਗੋ ਗੀ ॥ ਇਸਮਾਟੀ ਕੀ
 ਤਰੀ ਜੋ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕਿਛੁ ਅਤਿ ਨ ਮੋਰਾ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਰਸੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇਰਾ
 ਰਤਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਾਟੀ ਮਤਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਧੂਰ ਪਰਪੰਚੁ ਜੋ ਰਿਚਲਾਇਆ
 ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਲਾਖ ਪੰਚ ਕੀ ਜੋ ਗੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰਗੁੰਨੀ ਅਠੋਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਇ
 ਕੀ ਵਉ ਸਾਗੀ ॥ ਖਿਨ ਮਤਿ ਬਿਨ ਸਿਜ ਘੁੰ ਅਤੰਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ੬੦ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ॥ ਇ
 ਰਮਜ ਪਉਜੀ ਅਐ ਸੇ ਅਐ ਸਾ ॥ ਪੂਪੁਤਿ ਲਾਦ ਜਪਿਓ ਤਿਰਿ ਜੈ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ
 ਰੁਭੋ ਸੇ ਤੇਗਾ ॥ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੁ ਚੜਾਇ ਅਥੇ ਜੇਗਾ ਰਤਾਉ ॥ ਜਾਂਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਂਤੁ ਕਮੁ ਮਨ
 ॥ ਇਸੇ ਥੇ ਜੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਲਾਘਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਐ ਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਚੁਕਿ ਗਈ
 ਤਿਓ ਅਵਨ ਜਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਰਭੁ ਜੁ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਨੀ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸਭਾ ਏਕੋ ਦਾ
 ਜੀ ॥ ੪ ॥ ੬੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋ ਨਿਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗਮਤਿ ਅਇਓ ॥ ਲਾਗਤ ਪਵ
 ਨ ਸਮੁਧਿ ਸਰਾਇਓ ॥ ਜੀ ਅਰਾਤ ਰਿਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗਰਭੁ ਜੋ ਨਿਮਤਿ

ਭਜਨ

ਇ

ਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾਤਉਜਠਰਅਗਨਿਮਤਿਰਤਤਾ॥ ੨॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਜੋਨਿਭੁ
 ਮਿਅਏਓਅਥਕੇਢੁਟੇਕਠਉਰਨਠਾਇਓ॥ ੩॥ ਕਤੁਕਥੀਰਭਜੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ
 ਆਵਤਦੀਸੈਜਾਤਨਜਾਨੀ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੬੨॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀਸੁਰਗਥਾਸੁਰ
 ਢੀਐਰਗੀਐਨਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਤੇਨਾਏਸੋਤਈਤੈਮਨਤਿਨਕੀਜੈਆਸਾ॥ ੧॥
 ਰਮਈਅਗੁਨਗਾਈਐਜਾਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ ਰਤਉ॥ ਕਿਅਜਪੁਰਿ
 ਅਤਪੁਸੰਜਮੋਕਿਅਥਰਤੁਕਿਅਇਸਨਾਨੁ॥ ਜਥਲਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐਭੁ
 ਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥ ੨॥ ਸੰਪੈਦੇਖਿਨਤਰਖੀਐਬਿਪਤਿਦੇਖਿਨਰੇਇ॥ ਜਿਉਸ
 ਤਿਓਬਿਪਤਿਐਬਿਪਨੇਰਚਿਅਸੋਤੋਇ॥ ੩॥ ਕਤਿਕਥੀਰਅਥਜਾਨਿਅਸੰਤ
 ਰਿਦੈਮਝਾਰਿ॥ ਸੇਵਕਸੇਸੇਵਾਭਲੇਜਿਤਘਟਥਸੈਮੁਰਾਰਿ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੬੩
 ॥ ਗਉੜੀਐਰਗੀਰੇਮਨਤੋਰੋਕੇਇਨਤੀਖਿਚਿਲੇਇਜਿਨਿਭਾਰੁ॥ ਬਿਰਖਥਸੇਰੋ
 ਖਿਕੋਤੈਸੋਇਤੁਸੰਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਸੁਪੀਅਰੇ॥ ਜਿਤਰਸਬਿਸਰਿਗਏਰਸ
 ਉਰਾ॥ ਰਤਉ॥ ਅਉਰਮੁਏਕਿਅਰੋਈਐਜਉਅਪਾਬਿਰੁਨਰਤਉ॥ ਜੋਉਪ
 ਸੋਬਿਨਸਿਐਦੁਖੁਕਰਿਰੋਵੈਬਲਾਇ॥ ੨॥ ਜਤਕੀਉਪਜੀਤਤਰਚੀਪੀਵਤਮ
 ਨਲਾਗਾ॥ ਕਤਿਕਥੀਰਚਿਤਿਚੇਤਿਅਰਾਮਸਿਮਰਿਬੈਰਾਗਾ॥ ੩॥ ੧੩॥ ੬੪
 ਗਉੜੀਪੁਰਖੀਪੰਥੁਨਿਤਾਰੈਕਾਮਨੀਲੋਚਨਭਗੀਲਉਸਾਸਾ॥ ਉਰਨਭੀ
 ਪਗੁਨਾਖਿਸੈਤਰਿਦਰਸਨਕੀਆਸਾ॥ ੧॥ ਉਤਤੁਨਕਾਗਾਕਾਰੇ॥ ਬੇਗਿਮਿਲ
 ਜੈਅਪੁਨੇਰਾਮਪਿਅਰੇ॥ ਰਤਉ॥ ਕਤਿਕਥੀਰਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਿਤਰਿਕ
 ਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ੨॥
 ੧੪॥ ੬੫॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀ॥ ਅਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾ
 ਬਨਾਰਸਿਗਾਉਰੇ॥ ਉਅਕਾਸਰੂਪੁਦੇਖਿਮੋਤੀਗੁਅਗਨਿਮੋਕਉਢੇਰਿੰਜਾਉ
 ॥ ੧॥ ਤੇਤਿਚਰਨਮਨੁਲਾਗੇਸਾਰਿੰਗਧਰਾ॥ ਸੇਮਿਲੈਜੇਬਡਭਾਗੇ॥ ਰਤਉ॥
 ਦੁਬਨਮਨਤਰਨਮਨੇਤਰਕ੍ਰਿਸਨਚਰਾਵਤਗਾਉਰੇ॥ ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਰਿ
 ਰਿੰਗਧਰਮੋਤਿਕਥੀਰਾਨਉਰੇ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੬੬॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀ॥

ਪ੍ਰਭਾਸਤ੍ਰਕੇਤੋਪਤਿਰੇਕਿਅਥਨਮਧੇਬਾਸਾਕਤਾਭਇਅਨਰਦੇਵਾਧੋਖੇ
ਕੇਅਜਲਿਬੋਰਿਓਗਿਅਤਾ॥ ੧॥ ਜੀਅਰੇਜਾਤਿਗਾਮੈਜਾਨੰਗਾਅਥਿਗਤਸਮੁਤ੍ਰ
ਕੇਅਨਾਜਤਜਤਦੇਖਉਬਤੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਅਲਪਟੰਨਾਹਤਉ॥
ਕੇਅਨੀਪਿਅਨੀਬਤੁਉਪਦੇਸੀਇਤੁਜਗੁਸਗਲੇਪੰਧਾਕਤਿਕਬੀਰਇਕਰਾਮਨ
ਮਥਿਉਇਅਜਗੁਮਾਇਅਅੰਧਾ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੬੭॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਮਨਰੇਛਾ
ਕੁਭਰਮੁਪ੍ਰਗਟਤੋਇਨਚਤੁਇਅਮਾਇਅਕੇਰੰਡੇ॥ ਸੁਰੁਕਿਸਨਮੁਖਰਨਤੇਰੁ
ਕੈਸਤੀਕਿਸੰਚੈਰੰਡੇ॥ ੧॥ ਰਗਮਗਢਾਡਿਰੇਮਨਬਉਰਾਅਥਤਉਜੇਰਮ
ਕੇਸਿਪਈਐਲੀਨੋਤਥਿਸੰਧਉਰਾਹਤਉ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਅਕੇਲੀਨੇ
ਇਅਥਿਪਿਜਗਤੁਬਿਗੁਤਾਕਤਿਕਬੀਰਗਾਜਾਮਨਏਰਉਸਗਲਉ
ਕੇਤਉਚਾ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੬੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਰਾਸਿਰੈਉਪਰਿ
ਭਿਰਿਨਕਰਤਬੀਚਰਾਤੁਤੀਦਰੀਅਤੁਤੀਕਰੀਅਤੁਏਤਨਿਸਤਰਾ॥ ੧॥ ਬੰਦੇ
ਕੇਦਰੀਇਕਤੀਅਗਾਸਾਤਿਥੁਰੇਸੁਧਰਉਕਿਪਿਅਰਾਹਤਉ॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾ
ਅਧਰੁਮੇਰਾਜਿਉਫੁਲੁਜੰਈਤੋਨਾਰਿ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਗੁਲਾਮੁਘਰਕਾਜੀਅਇ
ਕਵੈਮਾਰਿ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੬੯॥ ਗਉੜੀਪੁਸ਼ੀਲਾਖਚਉਰਾਸੀਤਜੀਅਜੋਨਿੰਭੁ
ਨਤੰਦੁਬਤੁਥਕੋਰੇ॥ ਭਗਤਿਤੇਤਿਅਵਤਾਰੁਲੀਓਤੇਭਾਗਥਡੇਬਪੁਰਕੋਰੇ
॥ ੧॥ ਕੁਮਜੁਕਤਤਉਨੰਦਕੇਨੰਦਨਾਨੰਦਸੁਨੰਦਨੁਕਕੋਰੇ॥ ਧਰਨਿਅਕਾਸੁ
ਕੇਦੇਸਨਾਤੀਤਥਇਤੁਨੰਦੁਕਤਥੋਰੇ॥ ਹਤਉ॥ ਸੰਕਟਿਨਤੀਪਰੈਜੋਨਿਨਤੀ
ਐਵੈਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਕੋਰੇ॥ ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਐਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਕੈਮਾਈ
ਥਾਪੋਰੇ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੭੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੂਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉਸੋਕਉਲੋਗੁਨਿੰ
ਦਉ॥ ਨਿੰਦਾਜਨਕਉਖਰੀਪਿਅਰੀ॥ ਨਿੰਦਾਬਾਪੁਨਿੰਦਾਮਤਤਾਰੀ॥ ਹਤਉ॥
ਨਿੰਦਤੋਇਤਥੈਕੁੰਠਿਜਾਈਐ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਤਿਥਸਾਈਐ॥ ਰਿਦੈਸੁ
ਖੁਜਉਨਿੰਦਾਤੋਇ॥ ਤਮਰੇਕਪਰੇਨਿੰਦਕੁਧੋਇ॥ ੧॥ ਨਿੰਦਕਰੈਸੁਤਮਰਾਮੀਤੁ
ਨਿੰਦਕਮਾਤਿਤਮਰਾਚੀਤੁ॥ ਨਿੰਦਕੁਸੋਜੋਨਿੰਦਤੋਰੈ॥ ਤਮਰਾਜੀਵਨੁਨਿੰਦਕੁਲੇ

ਅਹਿ

ਗੈ॥੨॥ ਨਿੰਦਾਤਮਗੀਪ੍ਰੇਮਪਿਅਰੁ॥ ਨਿੰਦਾਤਮਗਾਕਰੈਉਪਾਰੁ॥ ਜਨਕਬੀਰ
 ਨਿੰਦਾਸਾਰੁ॥ ਨਿੰਦਕੁਰੂਥਾਤਮਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥ ੨੦॥ ੭੧॥ ਗਉੜੀ
 ਰਾਜਾਰਾਮਤੁਐਸਾਨਿਰਭਉਤਰਨਤਾਰਨਰਾਮਰਾਇਅਗਾਰਹਉ॥ ਜ
 ਮਹੇਤਤਬਤੁਮਨਾਹੀਅਬਤੁਮਤਤੁਤਮਨਾਹੀ॥ ਅਬਤਮਤੁਮਏਕਭਏ
 ਡਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀਅਹੀ॥ ੧॥ ਜਬਥੁਧਿਤੋਤੀਤਬਥਲੁਕੈਸਾਅਬ
 ਧਿਥਲੁਨਖਟਾਈ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਥੁਧਿਤਰਿਲਈਮੇਰੀਥੁਧਿਥਦਲੀਸਿਧਿ
 ਈ॥੨॥ ੨੧॥ ੭੨॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਖਟੇਨਮਕਰਿਕੋਠਗੀਬੰਧੀਬਸਤੁ
 ਨੁਪੁਬੀਚਪਾਈ॥ ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਾਨਕਰਿਰਾਖੇਕਰਤੇਥਾਰਨਲਈ॥
 ਅਬਮਨਜਾਗਤਰਹੁਰੇਭਾਈ॥ ਗਾਠਲੁਤੇਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚੋਰਮੁਸੈ
 ਰੁਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਪਤਰੁਅਦਰਮਤਿਰਹਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਅਗਾ
 ਚੇਤਿਸੁਚੇਤਚਿਤਤੇਇਰਹੁਤਉਲੈਪਰਗਾਸੁਉਜਾਗਾ॥੨॥ ਨਉਘਰੇਦਖਿਜੁ
 ਮਨਿਭੂਲੀਬਸਤੁਅਨੁਪਨਪਾਈ॥ ਕਤਤੁਕਬੀਰਨਵੈਘਰਮੁਸਦਸਵੈਤਤੁ
 ਮਾਈ॥੩॥ ੨੨॥ ੭੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਈਸੇਤਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓਅ
 ਨੰਨਾ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਤਿਤਾਸੁਥਸਤਿਸੇਰੇਪ੍ਰਾਨੰਨਾ॥ ਰਹਾਉ
 ਤਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁਗਿਅਨਗੁਰਗੰਮਿਤਗਗਨਮੰਡਲਮਤਿਧਿਅਨੰਨਾ॥ ਬਿਖੈ
 ਗਭੈਬੰਧਨਭਾਗੇਮਨਨਿਜਘਰਿਸੁਖਜਾਨੰਨਾ॥ ੧॥ ਏਕਸੁਮਤਿਗਤਿਜਾਨਿਮ
 ਪ੍ਰਭੁਦੁਸਰਮਨਤਿਨਅਨੰਨਾ॥ ਚੰਦਨਥਾਸੁਭਏਮਨਥਾਸਨਤਿਅਗਿਘਟਿ
 ਅਭਿਮਾਨੰਨਾ॥ ੨॥ ਜੋਜਨਗਾਇਧਿਅਗੈਜਸੁਠਾਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੁਪੈਥਾਨੰ
 ॥ ਤਿਤਬਡਭਾਗਥਸਿਓਮਨਿਜਕੈਕਰਮਪ੍ਰਧਾਨਿਮਥਾਨੰਨਾ॥ ੩॥ ਕਾਟਿਸਕਰਿ
 ਸਿਵਸਤੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਾਨੰਨਾ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਗੁਰੇਭਟਿਮਹਾਸੁ
 ਕੁਮਤਰੇਤਮਨੁਮਾਨੰਨਾ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੭੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਭੀ ਪੁਰਬੀ ਥਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕੁਥੀ ਰਜੀ ਕੀ॥

ਥਾਵਨ ਅਢਰਲੇ ਕੜੇ ਸਭੁ ਕਢੁ ਇਨੀ ਮਾਤਿ॥ ਏ ਅਖਰ

ਖਿਰਿ ਜਾਤਿ ਗੇਠਿ ਏ ਅਖਰ ਇਨ ਮਤਿ ਨਾਤਿ॥ ੧॥ ਜਤ ਬੋਲ ਤਤ ਅਢਰ ਅ

ਵਾ ਜਤ ਅਬੋਲ ਤਤ ਮਨੁ ਨਰਤਾ ਵਾ ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਧਿ ਤੈ ਸੋਈ॥ ਜਸ

ਰਿਉ ਤਸਲ ਬੈਨ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਅਲਤਲਤ ਉਤ ਉਕਿ ਅਕੁੰਉ ਤ ਕੋਉ ਪਕਾਗ॥

ਬਕ ਬੀਜ ਮਤਿ ਗਵਿਰਤਿ ਚਿਜ ਕੋ ਤੀ ਨਿਲੋਕ ਬਿਸਥਾਗ॥ ੩॥ ਅਲਤਲਤ ਤੇ

ਦਫੈ ਕਢੁ ਪਾਇ ਚਿਭੇ ਦਾ ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮਨੁ ਬਿਓਪਾਇ ਚਿਅੰਭੁਗ ਅਢੇ ਦਾ॥ ੪॥ ਤੁ

ਕਤਰੀ ਕਤਿ ਜਾਨੀ ਐਤਿ ਦੁਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾਰੇਨ ਕਢੁ ਅਕਪਤੀ ਐਗਿਆ

ਨ॥ ੫॥ ਚਿਅੰਕਾਰ ਅਦਮੈ ਜਾਨਾ ਲਿਖਿ ਅਰੁ ਮੈ ਤਾਤਿ ਨ ਮਾਨਾ ਚਿਅੰਕਾਰ ਲਖੈ ਜਉ

ਕੋਈ ਸੋਈ ਲਿਖਿ ਮੇਟ ਲੂਣੈ ਈ॥ ੬॥ ਕ ਕਾ ਕਿਰਦਿ ਕਮਲ ਮਤਿ ਪਾਵਾ ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ

ਸੰਪਟ ਨੀ ਆਵਾ ਅਰੁ ਜਤ ਤਤ ਕੁ ਸਮਰ ਸੁਪਾਵਾ ਅਕਤ ਕਤ ਕਤਿ ਕਾ ਸਮਝਾਵਾ॥

੭॥ ਖਖਾਇ ਤੈ ਖੋਜਿ ਮਨੁ ਆਵਾ ਖੋਜੇ ਢਾਡਿ ਨ ਦਤਿ ਸਧਾਵਾ ਖਸਮਤਿ ਜਾਇ ਖਿ

ਮਕਰਿ ਰੈ॥ ਤਉ ਤੇਇ ਨਿਖਿਅਉ ਅਖੈ ਪਦੁ ਲੈ॥ ੮॥ ਗਗਾ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ

ਦੁਜੀ ਬਾਤ ਨ ਪਰਈ ਕਾਨਾ ਰੈ ਤੇ ਬਿਹੰਗ ਮਕਤਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਅਗਤ ਗੈ ਗਤਿ ਗਗਨ

ਗਈ॥ ੯॥ ਘਘਾਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮਸੈ ਸੋਈ॥ ਘਟ ਛੁਟੇ ਘਟਿ ਕਥਤਿ ਨ ਤੋਈ॥ ਤਾਘ

ਠਮਾਤਿ ਘਟ ਜਉ ਪਾਵਾ ਸੋ ਘਟੁ ਛਾਡਿ ਅਵਘਟ ਕਤ ਧਾਵਨਾ ਕੁੰਨਾ ਨਿਗੁਤਿ ਸਨੇਹ

ਕਰਿ ਨਿਰਵੈ ਸੰਦੇਹ॥ ਰਲਾਤੀ ਦੇਖਿ ਨ ਭਾਜੀ ਐ ਪਰਮ ਸਿਆਨ ਪਾਏ॥ ੧੧॥ ਚਚਰਚਿ

ਤਚਿਤੁ ਚਾਗੀ॥ ਤਜਿਚਿਤੁ ਚੇਤੁ ਚਿਤ ਕਾਗੀ॥ ਚਿਤੁ ਬਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਐ ਅਵਝੇਰਾ॥ ਤਜਿਚਿਤੁ

ਚਿਤੁ ਗਾਖਿ ਚਿਤੇਰਾ॥ ੧੨॥ ਢਢਾਇ ਤੈ ਢਤੁ ਪਤਿ ਪਾਸਾ॥ ਢਕਿ ਕਿਨਰ ਤੁਢਾਡਿ ਕਿਨ

ਅਸਾ ਰੇ ਮਨ ਮੈ ਤਉ ਢਿਨ ਢਿਨ ਸਮਝਾਵਾ॥ ਤਾਤਿ ਢਾਡਿ ਕਤ ਅਪੁਬਧਾਵਾ॥ ੧੩॥

ਜਾਜਉ ਤਨ ਜੀਵਤ ਜਗਵੈ॥ ਜੇਥਨ ਜਾਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ॥ ਅਸਜਰਿ ਪਰਜਰਿ ਜਰਿ

ਕਤਉ

ਜਥਹੈ॥ ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਹਉਲੈ॥ ੧੪॥ ਝੁਝਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਤੀਜਾਨਾਗਤਿਥ
 ਝੁਝਕਿਨਤੀਪਰਵਾਨਾ॥ ਕਤਝੁਖਿਝੁਖਿਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ॥ ਝੁਗਰੁਕੀਈਝੁਗਰੁਕੀ
 ਪਾਵਾ॥ ੧੫॥ ਝੁਝਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਗਤਿਓਦੁਰਿਕਤਤਜਿਜਾਇ॥ ਜਾਕਾਰਝਿਜਗੁਝੁ
 ਅਉਨੇਰਉਪਾਇਅਉਤਾਤਿ॥ ੧੬॥ ਟਟਾਥਿਕਟਘਾਟਘਟਮਾਤੀ॥ ਖੋਲਿਕਪ੍ਰਮਾਣ
 ਲਿਕਿਨਜਾਤੀ॥ ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਿਕਤਤਿਨਜਾਵਾ॥ ਗੈਲਪਟਿਘਟਪਰਚਉਪਾਵ
 ॥ ੧੭॥ ਠਠਾਇਤੈਦੁਰਿਠਗਨੀਰਾ॥ ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਪੀਰਾ॥ ਜਿਨਿਠਗਿਠ
 ਸਗਲਜਗੁਖਾਵਾ॥ ਸੋਠਗੁਠਗਿਅਠਉਰਮਨੁਆਵਾ॥ ੧੮॥ ਡਡਾਡਰਉਪੇਜੋਡੁ
 ਜਾਈ॥ ਤਾਡਰਮਤਿਡਰੁਗਤਿਅਸਮਾਈ॥ ਜਉਡਰਡਰੈਤਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ॥ ਨਿਡਰੁ
 ਅਡਰਉਰਹੋਇਭਾਗੈ॥ ੧੯॥ ਢਢਾਢਿਗਢੁਢਤਿਕਤਅਨਾ॥ ਢੁਢਤਤੀਢੁਢਿ
 ਏਪਰਾਨਾ॥ ਚੜਿਸੁਮੇਰਿਢੁਢਿਜਥਆਵਾ॥ ਜਿਤਗੜੁਗਤਿਓਸੁਗੜਮਤਿਪਾਵਾ
 ੨੦॥ ਣਣਾਗਣਿਰੁਤਉਨਰੇਨਤੀਕਰੈ॥ ਨਾਨਿਵੈਨਾਫੁਨਿਸੰਚਰੈ॥ ਪੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹਿ
 ਗਲੈ॥ ਮਾਗੈਏਕਤਿਤਜਿਜਾਇਘਲੈ॥ ੨੧॥ ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨਤਜਾਈ॥ ਤ
 ਤ੍ਰਿਭਵਲਮਤਿਰਤਿਓਸਮਾਈ॥ ਜਉਤ੍ਰਿਭਵਲਤਨਮਾਤਿਸਮਾਵਾ॥ ਤਉਤਤਰਿ
 ਤਤਮਿਲਿਅਸਚੁਪਾਵਾ॥ ੨੨॥ ਥਥਾਅਥਾਤਥਾਤਨਤੀਪਾਵਾ॥ ਓਤੁਅਥਾਤ
 ਇਤੁਥਿਰੁਨਰਤਾਵਾ॥ ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਅਰੰਭੈ॥ ਥਿਨੁਤੀਥੰਭਤਮੰਦਿਰੁਥੰਭੈ
 ॥ ੨੩॥ ਦਦਾਦੇਖਿਜੁਥਿਨਸਨਤਾਰਾ॥ ਜਸਅਦੇਖਿਤਸਰਾਖਿਥਿਚਾਰਾ॥ ਦਸਵੈ
 ਅਰਿਕੁੰਚੀਜਥਦੀਜੈ॥ ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀਜੈ॥ ੨੪॥ ਧਧਾਅਧਾ
 ਉਰਧਨਿਥਰਾ॥ ਅਰਧਤਿਉਰਧਤਮੰਝਿਥੇਸਰਾ॥ ਅਰਧਤਛਾਡਿਉਰਧਜਉਅਵਾ
 ॥ ਤਉਅਰਧਤਿਉਰਧਮਿਲਿਅਸੁਖਪਾਵਾ॥ ੨੫॥ ਨਨਾਨਿਸਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ
 ॥ ਨਿਰਖਤਨੈਨਰੇਤਰਤਵਾਈ॥ ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਥਜਾਇਪਾਵਾ॥ ਤਬਲੇਨਿਰਖਤ
 ਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ॥ ੨੬॥ ਪਪਾਅਪਰਪਰੁਨਤੀਪਾਵਾ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਚਉ
 ਲਾਵਾ॥ ਪੰਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗੁਤਕਰਈ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੇਉਨਿਰਵਰਈ॥ ੨੭॥ ਫਫਾਫ
 ਨੁਕੁਲਤਫਲੁਤਈ॥ ਤਾਫਲਫਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ ਦੁਦਿਨਪਰਈਫੰਕਥਿਚਰੈ॥

ਭਲੰਕਸਭੈਤਨਠਾਐ॥ ੨੮॥ ਬਬਾਬਿੰਦਤਿਬਿੰਦਮਿਲਾਵਾ॥ ਬਿੰਦਤਿਬਿੰਦਿਨਬਿ
ਭੁਗਨਪਵਾਗਬੰਦਉਤੇਇਬੰਦਗੀਗੈਤਾ॥ ਬੰਦਕਤੇਇਬੰਧਸੁਧਿਲੈਤਾ॥ ੨੯॥ ਭਭ
ਭੰਦਤਿਭੰਦਮਿਲਾਵਾ॥ ਅਬਭਉਭਨਿਭਰੇਸਉਆਵਾਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜਾ
ਨਿਆਭਇਆਭੇਦੁਭੁਪਤਿਪਤਿਚਾਨਿਆ॥ ੩੦॥ ਸੰਮਾਮੁਲਗਤਿਅਮਨੁਮਾਨੈ॥
ਮਗਮੀਤੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ॥ ਮਤਕੋਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ॥ ਮਗਨੁਭਇਆ
ਤੋਸੋਸਚੁਪਾਵੈ॥ ੩੧॥ ਸੰਮਾਮਨਸਿਉਕਾਜੁਤੈਮਨਸਾਧੇਸਿਧਿਤੋਇ॥ ਮਨਹੀਮਨ
ਸਿਉਕੈਕਥੀਗਮਨਸਾਮਿਲਿਅਨਕੋਇ॥ ੩੨॥ ਇਤੁਮਨੁਸਕਤੀਇਤੁਮਨੁਸੀਉ॥
ਇਤੁਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ॥ ਇਤੁਮਨੁਲੇਜਉਉਨਮਨਿਗੈਤਾ॥ ਤਉਤੀਨਿਲੋਕਕੀਥਾਤੈ
ਕੈ॥ ੩੩॥ ਘਘਾਜਉਜਾਨਤਿਤਉਦੁਰਮਤਿਤਨਿਕਰਿਬਸਿਕੰਇਆਗਾਉ॥ ਗਰਿ
ਕੁਤਉਭਜੈਨਹੀਸੁਰਉਥਾਰਉਨਾਉ॥ ੩੪॥ ਗਗਗਸੁਨਿਰਸੁਕਰਿਜਾਨਿਆਤੋਇ
ਨਿਰਸਸੁਰਸੁਪਤਿਚਾਨਿਆ॥ ਇਤਰਸਥਾਭੇਭੇਤਰਸੁਆਵਾਉਤੁਰਸੁਪੀਆਇ
ਤੁਰਸੁਨਹੀਭਾਵਾ॥ ੩੫॥ ਲਲਾਐਸੇਲਿਵਮਨੁਲਾਵੈ॥ ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁ
ਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਜਉਤਤਾਪੇਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਤਉਅਲਤਲੈਲੈਲਤਿਚਰਨਸਮਾਵੈ॥
੩੬॥ ਵਵਾਬਾਬਾਬਿਸਨਸਮਾਗਿ॥ ਬਿਸਨਸਮਾਗਿਨਅਵੈਤਾਗਿ॥ ਬਲਿਬਲਿ
ਜੇਬਿਸਨਤਨਾਜਸੁਗਾਵੈ॥ ਬਿਸਨਮਿਲੇਸਭਹੀਸਚੁਪਾਵੈ॥ ੩੭॥ ਵਵਾਵਾਹੀਜਾਨੀ
ਐਵਾਜਾਨੈਇਤੋਇ॥ ਇਤੁਅਰੁਭਉਜਾਬਮਿਲੈਤਥਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ ੩੮॥
ਸਸਾਸੋਨੀਕਾਕਰਿਸੋਧਤਾਘਟਪਰਚਾਕੀਥਾਤਨਿਰੋਧਤਾਘਟਪਰਚੈਜਉਉਪਜੈ
ਭਉਘੁਰਿਗਤਿਭਤਤਤ੍ਰਿਭਵਲਗਉ॥ ੩੯॥ ਖਖਾਖੋਜਿਪਰੈਜਉਕੋਈ॥ ਜੋਖੋਜੈਸੋ
ਖਉਰਿਨਹੀ॥ ਖੋਜਬੁਝਿਜਉਕੋਈਚਾਰਾ॥ ਤਉਭਵਜਲਤਰਤਨਲਾਵੈਬਾਰਾ॥
੪੦॥ ਸਸਾਸੋਸਤਸੇਜਸਵੈ॥ ਸੋਈਸਹੀਸੰਦੇਤਨਿਵੈ॥ ਅਲਪਸੁਖਛਾਡਿਪਰ
ਮਸੁਖਪਾਵਾ॥ ਤਥਇਤਤ੍ਰਿਅਓਤੁਕੰਤੁਕਤਾਵਾ॥ ੪੧॥ ਤਤਤਤਤਤਤਤੋਇਨਹੀ
ਜਾਨਾਜਾਬਹੀਤੋਇਤਥਤਿਮਨੁਮਾਨਾ॥ ਤੈਤਉਸਹੀਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ ਤਥਓਤੀਉਤੁ
ਦੇਤੁਨਹੀ॥ ੪੨॥ ਲਿੰਉਲਿੰਉਕਰਤਠਿਰੈਸਭੁਲੇਗਾ॥ ਤਕਾਰਲਿਖਿਅਪੈਬਤੁਸੇਗਾ॥

ਲਖਿਮੀਬਰਸਿਉਜਉਲਿਓਲਾਵੈ॥ ਸੋਗੁਮਿਟੈਸਭਤੀਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੪੩॥ ਖਖਾਖਿ
ਰਤਖਪਤਗਏਕੇਤੇ॥ ਖਿਰਤਖਪਤਅਜੁੰਨਤਚੇਤੇ॥ ਅਥਜਗੁਜਾਨਿਜਉਮਨਾਗੈ
ਜਤਕਾਥਿਭੁਗਤਤਥਿਰੁਲੈ॥ ੪੪॥ ਥਾਵਨਅਖਰਜੇਰੇਅਨਿ॥ ਸਕਿਆਨਅਖਰੁ
ਕੁਪਛਾਨਿ॥ ਸਤਕਾਸਥਦੁਕਥੀਰਾਕੈ॥ ਪੰਡਿਤਤੋਇਸੁਅਨਭੈਰੈ॥ ਪੰਡਿਤਲੋਗ
ਕਉਥਿਉਤਾਗਾਗਿਆਨਵੰਤਕਉਤਤੁਥੀਚਾਗਾ॥ ਜਾਕੈਜੀਅਜੈਸੀਥੁਧਿਤੋਈ॥ ਕਠਿ
ਥੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਈ॥ ੪੫॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗਉਤੀਥਿਤੀਕਥੀਰਜੀਕ੍ਰਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਦੁ
ਥਿਤੀਸਾਤਵਾਗਾਕਹਿਕਥੀਰਉਰਵਾਰਨਪਾਗਾ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਲਖੇਜਉਭੇਉਗਾਅ
ਕਰਤਾਅਪੇਦੇਉ॥ ੧॥ ਥਿਤੀ ਅੰਮਾਵਸਮਤਿਆਸਨਿਵਾਰਨਾ
ਤਰਜਾਮੀਰਾਮੁਸਮਾਰਨਾ॥ ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੋਖਦੁਆਰਾਅਨਭਉਸਥਦੁਤਤੁ
ਜੁਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲ
ਕੀਰਤਨਮਤਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਹੁਥੀਚਾਗਾ॥ ਘਟ
ਤਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਾਰਾ॥ ਕਾਲਕਲਪਨਾਕਦੇਨਖਾਇ॥ ਅਦਿਪੁਰਖਮਹਿਰੈਸ
ਇ॥ ੨॥ ਦੁਤੀਆਦੁਤਕਰਿਜਾਨੈਅੰਗਾ॥ ਮਾਇਆਥੁਤਮਰਸੈਸਭਸੰਗਾ॥ ਨਾਓਹੁ
ਨਘਟਤਾਜਾਇ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਏਕੈਭਾਇ॥ ੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀਨੇਸਮਕਰਿਲਿਆ
ਵੈ॥ ਅਨਦਮੂਲਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਥਿਸੂਸਾ॥ ਥਾਤਰਿਭੀਤਰਿ
ਦਾਪ੍ਰਗਾਸ॥ ੪॥ ਚਉਥਤਿਚੰਚਲਮਨਕਉਗਤੁ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਗਿਕਥਤੁਨਥ
॥ ਜਲਥਲਮਾਏਅਪਤਿਆਪਾ॥ ਅਪੈਜਪਤੁਆਪਨਾਜਾਪਾ॥ ੫॥ ਪੰਚੈਪੰਚ
ਤਥਿਸਥਾਗਾ॥ ਕਨਿਕਕਾਮਨਿਜੁਗਥਿਉਤਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ॥ ਜਗਮ
ਲਦੁਖੁਠੇਰਿਨੋਇ॥ ੬॥ ਛਠਿਖਟੁਚਕੁਛੁੰਦਿਸਧਾਇ॥ ਥਿਨੁਪਰਚੈਨਤੀਥਿਰ
ਤਾਇ॥ ਦੁਥਿਧਾਮੇਟਿਖਿਮਾਗਤਿਰਤੁ॥ ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੁਲਨਸਤੁ॥ ੭॥ ਸ
ਤੈਸਤਿਕਰਿਥਾਚਾਜਾਇ॥ ਅਤਮਰਾਮੁਲੇਪੁਰਵਾਇ॥ ਭੁਟੈਸੰਸਾਰਮਟਿਜਾਤਿ

ਦੁਖਾ ਸੁੰਨ ਸੋਵ ਰਿਪਾਵ ਤੁਸੁਖਾ ॥ ੮ ॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟਧਾ ਤੁਕੀ ਕਾਇਆ ਤਾਮਤਿਅ
 ਕੁਲਮਤਿਨਿਧਿਗਾਇਆ ਗੁਰਗਮਗਿਆਨ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦਾ ਉਲਟਾਰੈ ਅੰਗੁਗਅਢੇ
 ਦਾਨਿਉਮੀਨਵੇਦੁਆਰਕਉਸਾਧਿ ॥ ਬਤਤੀ ਮਨਸਾਰਾਖਤੁਬੰਧਿ ॥ ਲੋਭਮੋਤਸਭ
 ਬੀਸਰਿਜਾਤੁ ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਤੁ ਅਮਰਠਲਖਾਤੁ ॥ ੧੦ ॥ ਦਸਮੀ ਦਤਦਿਸਤੋਇਅੰਨ
 ਦਾ ਛੁਟੈ ਭੁਗਮੁਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜੋਤਿਸਰੂਪੀ ਤਤਅਨੁਧਾ ॥ ਅਮਲਨਮਲਨ ਛਾਤਨਹੀ
 ਰੂਪਾ ॥ ੧੧ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕਦਿਸਧਾਵੈ ॥ ਤਉ ਜੋਨੀ ਸੰਕਟ ਬਤੁਰਿਨਾਵੈ ॥ ਸੀਤਲਨਿਕ
 ਮਲਭਇਆ ਸਗੀਰਾ ॥ ਦੁਰਿਬਤਾਵਤਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਬਾਰਸਿ ਬਾਰਤਉਗਵੈ
 ਜੁਗਅਤਿਨਿਸਿਥਾਜੇ ਅਨਤਦਤੁਰਾ ॥ ਦੇਖਿਅਤਿਤੂੰ ਲੋਕਕਾਪੀਉ ॥ ਅਚਰਜੁਭਇ
 ਅਜੀਵਤੇਸੀਉ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇਰਸਿਤੇਰਤਅਗਮਬਖਾਣਿ ॥ ਅਰਧਉਰਧਬਿਚਿਸਮਪ
 ਤਿਚਾਣਿ ॥ ਨੀਚਉਚਨਹੀਮਾਨਅੰਮਾਨ ॥ ਬਿਅਪਿਕਰਾਮਸਗਲਸਮਾਨ ॥ ੧੪ ॥
 ਚਉਦਸਿਚਉਦਤਲੋਕਮਝਾਰਿ ॥ ਰੋਮਰੋਮਮਤਿਬਸਤਿਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਤੋਖਕਾ
 ਧਰਤੁਪਿਆਨਾ ॥ ਕਥਨੀਕਥੀਐਬੂਤਮਗਿਆਨ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਨਿਉਪੁਰਾਚੰਦਅਕਾ
 ਸਾਪਸਰਤਿਕਲਾਸਤਜਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਦਿਮਪਿਤ੍ਰਿਤਿਤੋਇਰਤਿਅਥੀਗਾਸੁ
 ਖਸਗਰਮਤਿਰਮਤਿਕਥੀਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਗੁਗਉਜੀਵਾਰਕਥੀਰਜੀਉਕੇ ॥ ੭ ॥
 ਬਾਰਬਾਰਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ ॥ ਗੁਗੁੰਮਭੇਦੁਸੁਤਰਿਕਾਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਤਉ ॥
 ਅਦਿਤਕੋਰਭਗਤਿਅੰਗੁ ॥ ਕਾਇਆਮੰਦਰਮਨਸਾਬੰਭਾ ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਅਖੰਡਸੁਰ
 ਹੀਜਾਇ ॥ ਤਉਅਨਤਦਬੇਲੁਸਤਜਮਤਿਬਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਮਵਾਰਿਸਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫੁਰੈ
 ਚਾਖਤਬੇਗਿਸਗਲਾਬਿਖਤਗੈ ॥ ਬਾਲੀਰੋਕਿਅਰਹੈਦੁਆਰਾ ॥ ਤਉਮਨੁਮਤਵਾਰੈ
 ਪੀਵਨਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮੰਗਲਵਾਰੇਲਮਾਤੀਤਿ ॥ ਪੰਚਰੋਰਕੀਜਲੈਗੀਤਿ ॥ ਘਰਛੋਰੋਬਾ
 ਤਿਜੀਨਿਜਾਇ ॥ ਨਾਤਰੁਖਰਾਰਿਸੈਤੈਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਚੁਧਿਵਾਰਿਚੁਧਿਕਰੈਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਤਿਰੰਦੈ
 ਅਮਲਮਤਿਤਰਿਕਾਬਾਸਾ ॥ ਗੁਗਮਿਲਿਦਉਏਕਸਮਧਗੈ ॥ ਉਰਧਪੰਕਫੈਸੁਧਾਕਰੈ

ਭੈ

॥੪॥ ਬ੍ਰਿਹਤਸਪਤਿਬਿਖਿਅਦੇਇਬਤਾਇ॥ ਤੀਨਿਦੇਵਏਕਸੰਗਿਲਾਇ॥ ਤੀਨਿ
ਦੀਤਤਤ੍ਰਿਕੁਟੀਮਾਤਿ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਕਸਮਲਧੇਵਤਿਨਾਤਿ॥ ੫॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਸ
ਤਰੈਸੁਇਤਬ੍ਰਤਿਚੜੈ॥ ਅਨਦਿਨਅਪਿਅਪਸਿਓਲੈ॥ ਸੁੰਰਖੀਪੰਚਓਰੈ
ਬਸੈ॥ ਤਉਦੁਜੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੈਸੈਕਥੈ॥ ੬॥ ਥਾਵਹਥਿਰੁਕਰਿਗਥੈਸੋਇ॥ ਜੋ
ਤਿਦੀਵਟੀਘਟਮਤਿਜੋਇ॥ ਥਾਤਰਿਭੀਤਰਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਤਬਹੁਅਸਗ
ਕਰਮਕਾਨਾਸੁ॥ ੭॥ ਜਬਲਗੁਘਟਮਤਿਦੁਜੀਆਨ॥ ਤਉਲਉਮਤਲਿਨਾ
ਜਾਨਾ॥ ਰਮਤਰਾਮਸਿਓਲਗੋਰੰਗੁ॥ ਕਤਿਕਥੀਰਤਥਨਿਰਮਲਅੰਗ॥ ੮
੧॥ ੭॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਥਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥
ਦੇਵਾਪਾਤਨਤਾਗੀਅਲੇ॥ ਰਾਮਕਤਤਜਨਕਸਨਤੇਗ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਾਗੀਲੋਗਨਿਕ
ਥਿਨੁਰੁਪਕੁਥਿਜਾਥਿਅਪਿਅਜਾਮਲੁਤਾਗੀਅਲੇ॥ ਚਰਨਥਧਿਕਜਨਤੇਉਮੁਰਤਿ
ਏ॥ ਤਉਥਲਿਥਲਿਜਿਨਰਾਮਕੇਤ॥ ੧॥ ਦਾਸੀਸੁਤੁਜਨੁਥਿਦਰੁਸੁਦਾਮਾਉਗੁਸੈ
ਕਉਰਾਜਦੀਏ॥ ਜਪਤੀਨਤਪਤੀਨਕੁਲਤੀਨਕੁਮਤੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਉਤੇ
॥੨॥ ੧॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇਚੇਤੀਉ
ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਮੇਰਾਕਰਮੁਕੁਟਿਲਤਾਜਨਮੁਕੁਭੰਤੀ॥ ੧॥
ਰਾਮਗੁਸਟੀਅਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾਮੋਤਿਨਥਿਸਾਰਤੁਮੈਜਨੁਤੇਗਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮੇਰੀ
ਤਰਤੁਥਿਪਤਿਜਨਕਰਤੁਸੁਭਾਈ॥ ਚਰਣਨਢਾਡਉਸਗੀਰਕਲਜਾਈ॥ ੨॥ ਕਉ
ਰਵਿਦਾਸਪਰਉਤੀਗੀਸੰਭਾਥੇ॥ ਗਿਮਿਲੁਤਜਨਕਰਿਨਥਿਲੰਥਾ॥ ੩॥ ੧॥
ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀ॥ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਤਰਕੋਨਾਉ॥ ਦੁਖਅੰਦੋਨਤੀਤਿਤਿਰਾਉ॥ ਨਾਤ

ਸਵੀਨਖਿਗਜੁਨਮਾਲੁ। ਖਉਛੁਨਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾਲੁ॥ ੧॥ ਅਥਮੋਤਿਖੁਬਵਧ
ਗਯਾਈ॥ ਉਤੰਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਗਤਉ॥ ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿ
ਜੀ॥ ਦੋਮਨਸੇਮਏਕੋਆਤੀ॥ ਅਥਾਦਾਨਸਦਾਮਸੁਗਉਤੰਗਨੀਥਸ
ਰਿਮਾਮੁਗ॥ ੨॥ ਤਿਉਤਿਉਸੇਲਕਰਤਿਜਿਉਭਵੈ॥ ਮਤਰਮਮਤਲਨਕੋਅਟਕਾ
ਵੈ॥ ਕਤਿਗਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਮਾਰਾ॥ ਜੋਤਮਸਤਰੀਸੁਮੀਤੁਤਮਾਰਾ॥ ੩॥ ੨॥
ਗਉੜੀਬੈਰਗਾਇ॥ ਘਟਅਵਘਟਤੂੰਗਰਘਟਾਇਕੁਨਿਰਗੁ

ਤੁਬੈਲੁਤਮਾਰਾ॥ ਰਮਈਏਸਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੁੰਜੀਰਾਖੁਮੁਰਾਰੀ॥ ੧॥ ਕੋਥ
ਨਜੋਰਾਮਕੋਮੇਰਾਟੰਡਾਲਦਿਅਜਾਇਗੇ॥ ਗਤਉ॥ ਤਉਥਨਜੋਰਾਮਕੋਸਤ
ਜਕਰਉਥਾਪਾਰਾ॥ ਮੈਰਾਮਨਾਮਧਨੁਲਾਦਿਅਥਿਖੁਲਾਦੀਸੰਸਾਰੀ॥ ੨॥ ਉਰਵਾ
ਤਪਕੇਦਾਨੀਅਲਿਖਿਲੇਤੁਅਲਪਤਾਲੁ॥ ਮੋਤਿਜਮਡੰਡੂਨਲਾਗਈਤਜੀਅ
ਓਸਥਜੰਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਜੈਸਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਤੈਸਾਇਤੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਮੇਰੇਰਮਈਏਰੰਗੁ
ਮਜੀਠਕਾਕੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਗਉੜੀਬੈਰਗਾਇ॥

ਕੁਪੁਭਰਿਓਜੈਸਦਾਦਿਰਾਕਢੁਦੇਸੁਥਿਦੇਸੁਨਬੁਝਾ॥ ਐਸੇਮੇਰਾਮਨੁਥਿਖਿਅ
ਥਿਮੋਤਿਅਕਢੁਆਰਾਪਾਰੁਨਸੁਝਾ॥ ੧॥ ਸਗਲਭਵਨਕੇਨਾਇਕਾਇਕੁਇਨੁ
ਦਰਸੁਦਿਖਾਇਜੀ॥ ਗਤਉ॥ ਮਲਨਿਭਈਮਤਿਮਾਧਵਾਤੇਰੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾ
ਈ॥ ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਕੁਮੁਚੁਕਈਮੈਸੁਮਤਿਦੇਤੁਸਮਝਾਇ॥ ੨॥ ਜੋਗੀਸਰਪਾਵਤਿ
ਨਹੀਤੁਅਗੁਲਕਥਨੁਅਪਾਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਸਭਗਤਿਕੈਕਾਰੈਕੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥
੩॥ ੨॥ ੪॥ ਗਉੜੀਬੈਰਗਾਇ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਸਤਜੁਗਿਸਤੁਤੇਤਾਜਗੀਦੁਆਪਰਿਪੁਜਾਚਾਰਾ॥ ਤੀਨੈਜੁਗਤੀਨੈਦਿੜਕਲਿਕੇ
ਵਲਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਾਰੁਕੈਸੇਪਾਇਬੋਰੇ॥ ਮੋਸਉਕਉਨਕਾਤੈਸਮਝਾਇ॥ ਜਥੇ
ਅਵਗਵਨੁਥਿਲਾਇ॥ ਗਤਉ॥ ਥਤੁਥਿਧਿਧਰਮਨਿਰੂਪੀਐਕਰਤਾਦੀਸੈਸਭ
ਤੈ॥ ਕਵਨਥਰਮਤੇਢੁਟੀਐਜਿਤਸਾਧੇਸਭਸਿਧਿਤੋਇ॥ ੨॥ ਕਰਮਅਕਰਮ
ਬੀਚਰੀਐਸੰਕਾਸੁਨਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ ਸੰਸਾਰਦਤਿਰਦੈਥਸੈਕਉਨੁਤਿਰੈਅਭਿਮਾਨੁ॥

॥ ३ ॥ ਥਾਤੁਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਹੀ ਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ਸੁਧਕ ਵਨ ਪਗੋ
 ਇਥੋ ਸੁਚਕੁੰਚਰ ਬਿਬਿਧਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ
 ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ਪਾਰਸ ਮਨੋ ਤਾਂਬੋ ਢੁਏ ਕਨਕ ਤੋਤਨੀ ਥਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਪਰਮ ਪਰਮ
 ਗੁਰੁ ਭੇਟੀ ਐ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟਾ ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਤੀਮਿ ਲੇ ਢੁਟਕਤ ਬ
 ਜਰਕ ਪਾਟਾ ॥ ੬ ॥ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਕ੍ਰਮ ਥੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰਾ
 ਈਥ ਸਿਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏ ਕਥਿ ਚਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਕ
 ਤਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨਟੈ ਕ੍ਰਮ ਛਾਸਾ ਪ੍ਰਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਤਤੇ ਰਵਿ ਦਾਸ ਉ
 ਦਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

ਕਬੀਜੀਉ ੭੬ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ ੧ ਰਵਿ ਦਾਸ ਜੀ ੫ ਜੋਤੁ ਜੁਮਲਾ ੮੩

२२७

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾਰਗਾਸਾਕਾ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਸੋਦਰੁ
ਮਤਲਾ ੪

ਸੋਪੁਰਖੁ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
ਚਉਪਦੇ॥

ਸੁਦਿਵਡਾਅਖੈਸਭਕੋਈ॥
ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ
ਜੇਦਰਿਮਾਂਗਤੁਕੁਕਰੇਮਤਲੀ
ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟਾ॥

ਜੇਤਾਸਥਦੁਸੁਗਤਿਪੁਨਿਤੇਤੀਜੇ
ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜੁਤਾਉ॥

ਪਉਲੁਭੁਪਾਇਧਰੀਸਰੁਧਰਤੀ

ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਥੇਲਿਥਿਸਥਾਰੀ
ਨੈਗੁਲਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰਾ॥

ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਅਭੈ

ਗੁਰੁਭਨੁਸਮਸਰਿਸਤਿਸੁਭੁ

ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲਅਨੁਪ॥

ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੀਤੁਜਤਿਦੁਰਿ

ਜੋਤਿਨੀਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ॥

ਕੀਆਵਤਿਇਕਿਜਾਵਤਿਜਾਈ

ਪਨੇ

੨੩੪

੨੩੫

੨੩੬

੨੩੭

੧੬ ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਭੁਗੁਰੁ
੧੭ ਕਿਸਕਉਕਤਤਿਸੁਲਾਵਤਿਕਿਸ
੧੮ ਕੋਈਭੀਖਕੁਭੀਖਿਆਖਾਇ॥
ਮਤਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ

੧੯ ਦੁਪਥਿਨੁਧੇਨੁਪੰਖਥਿਨੁਪੰਖੀਜੁ
੨੦ ਕਾਇਆਬੁਭਮਾਮਨੁਤੋਪੋਤੀ॥

੨੧ ਸੇਵਕੁਦਾਸੁਭਗਤੁਜਨੁਸੇਈ॥

੨੨ ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਦੇਤਦੇਤਲੀਭੁਪੁ

੨੩ ਮੋਤੁਕੁਟੰਥੁਮੋਤੁਸਭੁਕਾਗ॥

੨੪ ਆਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਅਪਾਰੁ
ਚਉਪਦੇਮਤਲਾ ੧

੨੫ ਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀਤੰਪਰਉਪਕੂ

੨੬ ਏਕਨਭਗੀਆਗੁਲਕਰਿਧੋਵਾ॥

੨੭ ਪੇਵਕਤੈਧਨਖਰੀਦਿਆਲੀ॥

੨੮ ਨਕਿਸਕਾਪੁਤਨਕਿਸਕੀਮਾਈ
ਦੁਪਦੇਮਤਲਾ ੧

੨੯ ਤਿਤੁਸਰਵਰੇਤੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸ

੩੦ ਭਿਅਘਰਿਭਿਅਗੁਰਭਿਅ
ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

੩੧ ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲ

੩੨ ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦਖਵਿਚ
ਘਰੁ ੪

੩੩ ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੋਤਾਈਦੂ

ਪਨੇ

੨੩੮

੨੩੯

ਘਰੁ ੫

ਪਨੇ

੨੪ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ॥
 ੨੫ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇਗਤ ਲਾਏ ਵੈ ਪਉਲੁ
 ੨੬ ਕੀਤਾ ਤੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਅਤਿ
 ੨੭ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਤਿ ਮੁੰਦਾ
 ੨੮ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਰਿ
 ੨੯ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀ ਅੰਤਿ
 ਦੁਸਤਾਨੁ

੨੪੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

੧ ਤਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡ ਭਾਗੀ॥
 ੨ ਸਬਦਿ ਮੁਆਵਿਚੁ ਤੁਆ ਪੁਗੁਣਾ
 ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ
 ੪ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਤਿ ਰੰਗੀ
 ੫ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਆ
 ੬ ਮਨ ਮੁਖ ਮਰਤਿ ਮਰਿ ਮਰਦੁ ਵਿਗ
 ੭ ਲਾਲੈ ਅਪਲੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ
 ੮ ਮਨ ਮੁਖਿ ਝੁਠੇ ਝੁਠੁ ਕਮਾਵੈ॥
 ੯ ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਤਿ ਸੁਭੁ
 ੧੦ ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੇਇ
 ਪੰਚ ਪਦੇ॥

੨੪੧

੨੪੨

੧੧ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅੰਨੰਦ
 ੧੨ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਥਾਵੇ ਜੇ ਵਜਾਏ॥

੨੪੩

ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ

੧੩ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

੧ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਦਿ ਆਰਮੈ ਰਾਸਾਈ
 ੨ ਕਿਸਤੀ ਪੜਾ ਕੀ ਅਧਿ ਮਤੁ ਸੁਤ
 ੩ ਤਿਰੈ ਸੁਲਿ ਸੁਲਿ ਮਨਿ ਅੰਮਤ
 ੪ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧੁ
 ੫ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਬੋਲਾ ਬਾਲੈ
 ੬ ਨਾਮੁ ਸੁਲੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥

੭ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਵੇਲਿ ਵਪਈ
 ੮ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾ

ਘਰੁ ੬

੯ ਤਬਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਬੋਝੁ
 ੧੦ ਕਥ ਕੋ ਭਾਵੈ ਘੁੰਘਰੁ ਤਾਲ ਕਥ
 ੧੧ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀ ਐ ਤਰਿ ਸਾਧੁ

ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥

੧੨ ਅਧਿ ਅਮਰ ਲੁਧੁ ਗਾਉਤੁ

੧੩ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰਥ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਪਿ

ਘਰੁ ੧੬ ਅਸਾਵਰੀ

੧੪ ਤਉ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਨੁ

੧੫ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਪੀਤ ਮੁਗੁ ਮੁਥਾ

੨੪੪

੨੪੫

१६ सतिगुपुसादि
मउला ५ यरु २
रुपये॥

५०

२०

नछिनिपिउरैसगलनियान

२१

निकदिजीअकैसदडीसंगा

२२

उरिगसिछेडिउरैरसमा

२३

जीअपानपनुउरिक्केनामु

२४

अनदधिनेदभुरेपुरिपु

२५

गुरैकैसधदिधनवडुडिउ

२६

बुधिपूगासभुटीमतिपुगी

डिपये॥

२७

उरिगसुपीवतसदडीगता

२८

कामकूपुलेभुमेडुमिटावैकु

दुपये

२९

भटीपरापतिमानुधदेडुगी

३०

तुडिबिनुअवरुनाडीमैदुजा

३१

उरिजनलीऐपुबुछडाऐ

३२

अछिधपुधऐछिउरिक्केनामु

३३

बाछतनाडीसुबेलाअटी

३४

सदासदाअतमपगगासु

३५

नकाउरिसुआमीपुबुछेछी

रुपये॥

३६

कामकूपमऐआमदमत्तसु

३७

तुडिअंतुअविगतुअगेचरु

यरु ३

३८

गजमिलकजेधनगिउसे

५०

२४९

२५०

२४५

२४६

२४७

२४८

१

२

३

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

२०

२१

२२

२३

२४

२५

ਘਰੁ ੫

੫੦

੩੮ ਭ੍ਰਮਮਤਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤ

ਘਰੁ ੬

੪੦ ਜੋਤੁਪਭਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਸੁ

੪੧ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲਧੋਵੈ

੪੨ ਥਾਤਰੁਧੋਇਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਲਾ

੪੩ ਉਦਮੁਕਰਤਤੋਵੈਮਨੁਨਿਗਮ ੨੫੧

੪੪ ਅਧਮਚੰਡਾਲੀਭਈਥੂਤ

੪੫ ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੇਅਭੁਗਦ

੪੬ ਜਾਤੁੰਸਾਤਿਭੁਤਭਉਕੇਤਾਭਉ

੪੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤਮਾਰਠਾਕੁਰ

੪੮ ਅਗੈਤਿਤੇਸਭੁਕਿਭੁਤੁਆ

੪੯ ਤੁੰਦਿਸਗਤਿਤਾਸਭੁਕੋਲਾਗੁ ੨੫੨

੫੦ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ

੫੧ ਮੋਤਮਲਨਨੀਦਤੇਢੁਟਕੀ

ਘਰੁ ੭

੫੨ ਲਾਲੁਚੋਲਨਤੈਤਨਿਸੋਤਿਆ

੫੩ ਦੁਖੁਘਨੋਜਥਤੇਤੇਦੁਗਿ॥

੫੪ ਸਾਚਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ

੫੫ ਪਾਵਤੁਰਲੀਆਜੋਥਨਿਥਲੀ

੫੬ ਏਕੁਥਗੀਚਾਪੇਭੁਘਨਕਰਿਆ

੫੭ ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੇਨਾਮਿਥਨਈ ੨੫੩

੫੮ ਤੀਰਥਜਾਓਤਾਓਤਾਓਤਾਕਰਤੇ

੫੯ ਘਰਮਤਿਜੁਖਾਥਾਤਰਿਭੁਨਿਜੁ

੬੦ ਜਤਾਪਠਾਵਤੁਤਤਤਤਜਾਈ

੬੧ ਉਠਤਥੈਰਤਸੇਵਤਧਿਆਈਐ

੬੨ ਜਾਕੈਸਿਮਹਨਿਸੁਖਨਿਵਾਸੁ

੬੩ ਜਿਸੁਨੀਚਕਉਕੋਈਨਜਾਨੈ

੬੪ ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਤਾਰਭੁ॥

੬੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਰੇਤਭਵਯੋ॥

੬੬ ਮਿਟੀਤਿਆਸਅਗਿਆਨਅੰ ੨੫੪

੬੭ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਸਦਾਸਦਸ

੬੮ ਅਧੇਪੇਭੁਥਿਸਥਾਗੀਸਾਖਾ॥

੬੯ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਿਭੁਨਜਲਾ

੭੦ ਤਰਿਤਰਿਅਖਰਦੁਇਇਭੁਮਾ

੭੧ ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਭੁਤਿਸਕਾਉਇ

੭੨ ਜਓਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤੋਇਓਪ੍ਰਭਮੇਰਾ

੭੩ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਅੰਤਕਾਉਗੁਤੇ॥

੭੪ ਤੁਮੇਰਤਰੰਗੁਤਮਮੀਨਤੁਮਰੇ

੭੫ ਰੋਵਨਤਰੈਭੁਠਕਮਾਨਾ॥

੭੬ ਸੋਇਰਤੀਪ੍ਰਭਖਥਰਿਨਜਾਨੀ

੭੭ ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਸਪਿਅਥੇ ੨੫੫

੭੮ ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਨੋਮਿਟੇਜੰਜਾਲ

੭੯ ਠਾਕੁਰਸਿਓਜਾਕੀਥਨਿਆਈ

੮੦ ਜਓਮੈਅਪੁਨਾਸਤਿਗੁਰਧਿ

੮੧ ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਲਾਜੁਟਕਾਈ

ਪੰਨੇ

ਪੰਨੇ

੮੨ ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਕਰਤੀ ਕੇ ਲਾ॥
 ੮੩ ਨਭਿ ਤੁਮਰਤਾਨਾ ਤਮ ਡਰਿਆ
 ੮੪ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ
 ੮੫ ਪੁਤਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ੨੫੬
 ੮੬ ਰੂਪ ਤਿ ਤੇਇ ਕੈ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ
 ੮੭ ਇਨ ਸਿਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ
 ੮੮ ਆਠ ਪਤਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ
 ੮੯ ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮੁ॥
 ੯੦ ਆਠ ਪਤਰ ਓਦ ਕਇ ਸਨਾਨੀ
 ੯੧ ਜੇਤ ਪੈ ਡੈਲੁ ਟੀਪ ਨਿਤਾਰੀ॥ ੨੫੭
 ੯੨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇ ਓਨਾ ਮੁ॥
 ੯੩ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਰਿ ਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆ
 ੯੪ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ
 ੯੫ ਮੀਠੀ ਅਗਿਆ ਪਰ ਕੀਲਾ ਕੀ
 ੯੬ ਸਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੁ ਰਿ
 ੯੭ ਸਰਬ ਦੁਖ ਜਬ ਥਿ ਸਹਤਿ ਸੁਆ
 ੯੮ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਰੁ ਤ੍ਰਿ
 ੯੯ ਗਵਿਲੇ ਤਿਤੁ ਗਵਨ ਤਾਰੇ॥
 ੧੦੦ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿ ਆਤਨ ਕਾ ਦੁਖ ੨੫੮
 ੧੦੧ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀ ਅਭੇਜਿ
 ੧੦੨ ਗੁਪ੍ਰੇਰਾ ਖਿਆ ਦੇ ਤਾਥਾ॥
 ੧੦੩ ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥
 ਮੈਥੰ ਦੈ ਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਤਿਓ
 ਮੇਰਾ

੧੦੪ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈਥੁ ਲਿਆਤਰਿ
 ੧੦੫ ਸਾਂਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਗੀ ਮ
 ੧੦੬ ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਗਾਧ ਤਿਜ ਪਤ੍ਰੀ
 ੧੦੭ ਸੇਭੋ ਬੋਕ ਵਿਸਾਹਿ ਤਿਕੋ ਖਿਆਲੁ
 ੧੦੮ ਜਿ ਨਾਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇ ਤਿ ਆਪੁ ੨੫੯
 ੧੦੯ ਪੁਰਿਗਤਿ ਆਸੁ ਬਠਾਇ ਤਮਾਰਾ
 ੧੧੦ ਕਿਆ ਸੇਵਤਿ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਿ ਗ
 ੧੧੧ ਕੇਇਨ ਕਿਸੀ ਸੰਗਿ ਕਾ ਦੇ ਗੁਰੂ
 ੧੧੨ ਨਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸੁਤ
 ੧੧੩ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ੧੧੪ ਆਵਤੁ ਮੀਤ ਇਕ ਤ੍ਰੋਇ ਰਸਕ ਸ
 ੧੧੫ ਉਦਮੁ ਕੀ ਆਕਰਾਇਆ ਆਰੰਭੁ
 ੧੧੬ ਜਾਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪੁਤਰਾ ਕੇ ਵਡ ੨੬੦
 ੧੧੭ ਜਾਪੁਤਰੀ ਤਉ ਚੇਰੁ ਲੀਸੋ ਸਰੁ ਤ
 ੧੧੮ ਸੰਤਾ ਕੀ ਤੋਇ ਦਾਸ ਗੀਏ ਤੁਅਰਾ
 ੧੧੯ ਡੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਉ ਲਓ ਜਓ
 ੧੨੦ ਸੁਖ ਸਤਿ ਆਨੰਦ ਘਣਾਤਰਿ
 ਘਰੁ ੯
 ੧੨੧ ਚਿਤ ਵਉ ਚਿਤ ਵਿਸਰ ਬਸੁਖ ਪਾ
 ੧੨੨ ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਤਰਿ ਗਾਵਉ
 ਘਰੁ ੧੦
 ੧੨੩ ਜਿਸੇ ਨੇਤੁੰ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਤਿ ੨੬੧
 ੧੨੪ ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭੁਈ ਸੀਧਰੀ

੨੩੦

੧੨੫ ਰੇਮੁੜੇਲਾਤੇਕਓਤੁੰਢੀਲਾਢੀ
੧੨੬ ਮਿਥਿਅਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏ
੧੨੭ ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦਕਾਰਣਿ
ਦੁਪਦੇ॥

੧੨੮ ਲੁਕਿਕਮਨੋਸੋਈਤੁਮਪੇਖਿਓ
੧੨੯ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈ ੨੬੨
ਘਰੁ ੧੧

੧੩੦ ਨਟੁਅਭੇਖਦਿਖਾਵੈਥੁਥਿਥਿ
੧੩੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿ
੧੩੨ ਚਰਿਥਰਨਚਓਤਾਕੇਮਰ
੧੩੩ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਤਰਿਕਥਾਉਤਮ
੧੩੪ ਤਮਾਗੀਪਿਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ
੧੩੫ ਨੀਕੀਸਧਸੰਗਾਨੀ॥

ਘਰੁ ੧੨

੧੩੬ ਤਿਆਗਿਸਗਲਾਸਿਆਨਪਾਭੁਜੁ
੧੩੭ ਜਿਉਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏ
੧੩੮ ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਥਿ ੨੬੩
੧੩੯ ਚਿਦਮੁਕਰਓਕਰਾਵਤੁਠਕੁਰਪੇ
੧੪੦ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦਰਸੁਤੇਰਸੇ

ਘਰੁ ੧੩

੧੪੧ ਸਤਿਗੁਰੁਬਚਨਤੁਮਾਗੇ॥
੧੪੨ ਥਾਵਰਸੇਇਰੇਤਾ॥
੧੪੩ ਓਤਾਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥

੧੪੪ ਗੁਰਤਿਦਿਖਾਇਓਲੋਇਨਾ॥
੧੪੫ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ॥
੧੪੬ ਅਪੁਨੀਭਗਤਿਨਿਥਾਤਿ॥
੧੪੭ ਠਾਕੁਰਚਰਨਸੁਤਾਵੇ॥
੧੪੮ ਏਕੁਸਿਮਰਿਮਨਮਾਤੀ॥
੧੪੯ ਤਰਿਥਿਸਰਤਸੋਮੁਆ॥

ਘਰੁ ੧੩

੧੫੦ ਚਿਉਨੇਤੁਨਵੇਲਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮ
੧੫੧ ਮਿਲੁਗਾਮਪਿਅਗੇ॥

ਘਰੁ ੧੪ ਪੜਤਾਲਾ॥

੧੫੨ ਥਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦਿਸੋਇਓ
੧੫੩ ਥਾਪਓਗੋਬਿੰਦਨਾਏ॥
੧੫੪ ਕੋਓਥਿਖਮਗਚਤੋਰੈ॥
੧੫੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗੁ॥
੧੫੬ ਤਰਖਸੇਗਥੈਗਾਗਅੰਨਦੀਖੇਲੁ

ਅਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧੭

੧੫੭ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਤਾ॥
੧੫੮ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਤਾ॥
੧੫੯ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਨੀਤਾ॥
੧੬੦ ਏਕਓਟਗਤੁਤਾ॥
੧੬੧ ਮਿਲਿਤਰਿਜਸੁਗਾਈਐਤਾ॥
੧੬੨ ਕਾਰਨਕਰਨਤੁਤਾ॥

੨੬੧

੨੬੨

ਪੰਨੇ

ਪੰਨੇ

੧੬੩ ਭਇਪਰਦੇ ਸੀ ਆਤੰਗ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਵਗੀਮਤਲਾ

੧ ਥਿਰਥਾਕਤਉਕਵਨਸਿਓਮ
ਨਕੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਉਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨੈ ੨੬੬

੨ ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪਿਸਭਚਤੁਰੁ

੩ ਲੇਖਅਸੰਖਲਿਖਲਿਖਮਾਨੁ

੪ ਏਕੁਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਿਰੋਵਤਿ॥

੫ ਆਪੁਵੀਚਰੇਸੁਪਰਖੇਤੀਰਾ॥ ੨੬੭

੬ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਮਨਿ

੭ ਗਵਤਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ॥

੮ ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਨਾ॥

੯ ਤਨੁਬਿਨਸੈਧਨੁਕਾਕੋਕਤਿਐ॥ ੨੬੮

੧੦ ਗੁਰੁਸੇਵੈਸੇਠਾਕੁਰਜਾਨੈ॥ ੨੬੯

ਘਰੁ ੩

੧੧ ਜਿਨਸਿਰਿਸੋਤਨਿਪਟੀਆਮੰਗੀ

੧੨ ਕਤਸੁਖੇਲਤਥੇਲਾਘੋਜੇਕਤਾ ੨੬੯

ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥

੧੩ ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸ

੧੪ ਚਹੇਕੁੰਡਾਛੁਛੀਅਕੋਨੀਸੈਸੈ

੧੫ ਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਇਲੇਕੁਓ

੧੬ ਚਲੇਚਲਾਣਾਹਵਾਟਵਟਾਇ ੨੭੦

੧੭ ਕਿਅਜੰਗਲੁਛੁਛੀਜਾਇਮੈਘ

੧੮ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਰਿਆਦੁਜੈਭ

੧੯ ਰੁਤੇਠਾਕੁਰਮਾਤੋਰੁਜੀਗੁਰੁ

੨੦ ਕੇਤਾਆਖਲੁਆਖੀਐਤਕੇ ੨੭੧

੨੧ ਮਨੁਗਤਉਤਰਿਨਾਇਸਚੁਵ

੨੨ ਆਵਲਜਾਲਾਕਿਉਗੈਤਕਿਉ

੧੬ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਸਾਸਤੁਥੇਦੁਸਿੰਮਿਤਿਸਰੇਤਰਾ

੨ ਸਤਿਗੁਰਤਮਗਾਰੁਗਮੁਗਵਾ ੨੭੨

੩ ਅਸਾਅਸਕਰੇਸਭੁਕੋਈ॥

ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥

੪ ਗੁਰੇਤਸੰਤਿਉਪਜੈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨ

੫ ਸੁਦਿਮਨਮੰਨਿਵਸਾਇਤੁੰਅਪੇ

੬ ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭਵਥੁੰਓਥਾਤਿ ੨੭੩

੭ ਆਪੈਆਪੁਪਛਾਇਆਸਦੁ

੮ ਦੋਤਾਗਲੀਮਤਲੁਨਪਾਇਨੀ
੯ ਸਚੇਰਤੇਸੇਨਿਗਮਲੇਸਦਾਸ
੧੦ ਸਭਨਵੈਨੋਲੋਚਦੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾ
੧੧ ਸਚਿਰਤੀਅਸੋਤਾਗਲੀਜਿਨਾ ੨੭੪
੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਾਚਖਾਇਓਨੁਗੁ
੧੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਲ੍ਹਪਜੈਜਪੂਤ
੧੪ ਸਥਦੋਤੀਭਗਤਜਪਦੇਜਿ ੨੭੫
੧੫ ਅਨਰਸਮਤਿਭੋਲਾਇਆਇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾਏ॥
ਘਰੁ ੩
੨ ਮੇਰਮਨਤਰਿਸਿਓਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੫ ਥਿਰਤੜੇ
ਘਰੁ ੪

੧ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗੀਐ ੨੭੬
੨ ਜਨਮਮਰਦੁਖੁਕਟੀਐ
੩ ਸਭਥਿਧਿਤੁਮਤੀਜਾਨਤੇਪ੍ਰਭਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਟੀਆ
ਮਤਲਾ ੧
੧ ਸਸੈਸੋਇਸਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾ ੨੭੬
ਜੀਸਭਨਾਸਾਤਿਥੁਏਕੁਭਇ
ਆ
ਮਤਲਾ ੩
੧ ਆਯੋਅੰਕੈਸਭੁਜਗੁਆਇ ੨੭੭
ਆਕਾਖੈਘਾਕੈਕਾਲੁਭਇਆ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਢੰਤਾ॥

੧ ਮੁੰਧਜੋਥਨਿਥਾਲੜੀਏਮੇਰ ੨੭੮
ਪਿਰੁਰਲੀਅਲਾਗਾਮਾ॥
੨ ਅਨਤੋਦੋਅਨਤਦੁਵਜੈਰੁ
ਭੁਲਕਾਰੇਗਾਮਾ॥
੩ ਮੇਰਮਨੇਮੇਰਮਨੁਰਤਾ ੨੭੯
ਰਾਮਪਿਆਰੇਗਾਮਾ॥
ਘਰੁ ੨

੪ ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਤਉਜਾ
ਈਸਚਾਸਿਰਜਲਤਉਜੀਓ
ਘਰੁ ੩
੫ ਤੂੰਸੁਲਿਤਰਲਾਕਾਲਿਅਕੀ
ਵਾੜੀਐਰਤਾਰਾਮਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੭ ਵਡਮੇਰਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅ ੨੮੪
ਗੋਚਰੁ ਅਦਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਬਰੁ
ਘਰੁ ੪

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
ਛੰਤਾ

੮ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿਨੇ ਲੋਇ ਲਾਮ
ਨੁਪੇ ਮਿਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ

੧ ਤਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋ ਤਿਲਾਸਾ ੨੮੦
ਚੈਸ ਬਦਿ ਸੁਤਾਇ ਅਰਾਮਾ

੯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਛਿ ਚੁਛੇ ਦਿਆ ੨੮੫
ਤਰਿ ਸਜਲੁ ਲਾਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ

੨ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤੁ ਤਮ
ਸਤ ਕੀਰਤਿ ਕਰੇ ਤੇ

੧੦ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ
ਤੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੧ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੂਰਿ ਤਰਿ ਲਿ
ਖਿ ਅਤਿ ਨਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਛੰਤ

੧੨ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਤੈ ਤੇਜਨ ਸੁਖ ਤ੍ਰਿਸਿ ਅਦੇ

੧ ਜੀਵਨੇ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ੨੮੧
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਰਾਮਾ

੧੩ ਜਿਨ ਭੇਟਿ ਅਮੇਰਾ ਪੁਰਸਤਿ ੨੮੬
ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਵੈ

੨ ਇੰਮਿਓ ਮੇਓ ਮਿਓ ਮਿਵਰ
ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮਾ

ਘਰੁ ੫

ਘਰੁ ੨

੧੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰੇ ਸੀਵੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਅਓ ਘਰੇ

੩ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰਤਾ ਖਥਿ ਨਾਸ ੨੮੨
ਨੁਪਤਿ ਤਪਾਵਨੁ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੪ ਸਤਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਹੀ ੨੮੩
ਰਾਧ ਗਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਪਿਆਰੁ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਛੰਤ

੫ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ
ਗਤਿ ਪਾਈ ਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ

੧ ਅਨਦੇ ਅਨਦੁ ਘਲਾ ਮੈ ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਭੀਠ ਰਾਮਾ

੬ ਮਨਿਨਾ ਮੁਖ ਪਾਨ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਨਿਭਾਨਾ ਤਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ

੨੩੨

ਪਨੇ

- ੨ ਅਕਥਾਤਰਿਅਕਥਕਥਾ ੨੮੭
ਕਿਯੁਜਾਇਨਜਲੀਰਮ
੩ ਤਰਿਚਰਲਕਮਲਮਨੁਥੇ
ਧਿਆਕਿਯੁਅਨਨਮੀਠਾ
ਘਰੁ ੬
੪ ਜਲਦੁਧਨਿਅਈਗੀਤਿ
ਅਬਦੁਧਅਚਨਹੀਮਨਐਸੀ
੫ ਜਾਕਉਖੋਜਤਿਅਸੰਖਮੁਨੀ ੨੮੮
ਅਨੇਕਤਧੇ॥
੬ ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਤਅ
ਲਸਾਈਐ॥
੭ ਥਿਰੁਸੰਤਨਸੋਤਾਗੁਮਰੈ ੨੮੯
ਨਜਾਵਏ॥
੮ ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋ
ਤਿਉਧਾਰਿਲੇਹੁ॥
੯ ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨਤਕੀ
ਸਗਲਿਗਤੀ॥
ਘਰੁ ੭
੧੦ ਭਿੰਨੀਰੈਨਜੀਐਚਾਮਕਿ ੨੯੦
ਨਿਤਾਰੇ॥
੧੧ ਉਠਿਵੰਦੁਵਟਉਤ੍ਰਿਅਤੈ
ਕਿਆਚਿਰੁਲਾਇਆ॥
੧੨ ਵਧੁਮੇਰਾਅਲਸਾਤਰਿਪਾ
ਸਿਥਨਤੀ॥

- ੧੩ ਦਿਨੁਗਤਿਕਮਾਇਅਜੇ ੨੯੧
ਸੋਅਇਓਮਾਥੈ॥
ਘਰੁ ੮
੧੪ ਕਮਲਾਕੁਮਭੀਤਿਕਮ
ਲਾਕੁਮਭੀਤਿਤੋਤੀਖਲ
੧ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੧
੧ ਵਰਅਸਾਕੀ ੨੯੨
ਪਉਤੀ ੨੪
ਸਲੋਕੁ ੬੦
੨੧੩ ਜੋਤਸੁਮਲਾ
੨੩੩ ਚਉਪਦੇਦੁਖਦੇ
੬੧ ਮਃ ੧
੧ ਸੋਦਰੁ
੧ ਸੋਪੁਰਖੁ
੩੮ ਚਉਪਦੇ
੧੩ ਸਃ ੩
੧੫ ਮਃ ੪
੧੬੩ ਮਃ ੫
੧ ਮਃ ੮
੨੩੩
੪੨ ਅਸਟਪਦੀਆ
੨੨ ਮਃ ੧
੧੫ ਮਃ ੩
੨ ਮਃ ੫
੩ ਮਃ ੫ ਥਿਰੁਤੀ
੪੨
੨ ਪਦੀਆ
੧ ਮਃ ੧
੧ ਮਃ ੩

੨੫ ਚੰਡ
 ੫੫:੧
 ੨੫:੩
 ੧੪੫:੪
 ੧੪੫:੫
 ੩੫
 ੧ ਵਰਸ:੧

੩੧੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾਥਾ ਲੀਭਗਤਾ ਕੀ

ਥਾ ਲੀਸੀ ਕਥੀ ਰਜੀਓ ਕੀ

੧ ਗੁਰਚਰਣ ਲਾਗਿ ਤਮ ਬਿਨੁ ੨੮੮

੨ ਗਜਸਾਢੈ ਤੈਥੈ ਧੋਤੀ ਅਤਿ ਡੇਰ

੩ ਥਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੇ ਕੀ ਨਾ॥

੪ ਏਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿਓ ਰਕਤੁ ਕੁਰੂ

੫ ਜੋਗੀ ਜਤੀਤ ਪੀਸੰਨਿ ਅਸੀਥੁ ਤੀਰਥ ਭਰੇ ਮਨ

੬ ਠੀਲੁ ਰਥਾ ਥੀਥਲ ਦੁਪਖ ਵਜ

੭ ਬੁਟੁ ਅਏ ਕੁਥ ਤਤਰਿ ਅਧਾਰੀ

੮ ਤਿੰਦੁਰ ਕਕਤ ਤੇ ਅਏ ਕਿਨਿਓ ੨੩੦੦

੯ ਜਬਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਥਾਤੀ

੧੦ ਸਨਕਸੰਦਨ ਅੰਤਨ ਡੀਪ ਏਆ

੧੧ ਥਾਤੀ ਸੁਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖਟਾ॥

੧੨ ਸੁਤੁ ਅਪਰਧ ਕਰ ਤੇ ਜੋਤੇ

ਪੇਨੇ

੧੩

ਤਜਰਤ ਮਾਹੀ ਗੋਮਤੀ ਤੀਰਾ॥

੧੪

ਪਾਤੀ ਤੇਰੈ ਮਾਲ ਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ

੧੫

ਬਾਰਤ ਬਰਸ ਬਲ ਤਨ ਥੀਤੇ

੧੬

ਕਾਤੁ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਕਾਤੁ ੩੦੧

੧੭

ਤਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਥੀਤੇ ਤਮ ਲੰਘੈ ਨ ਬਰ

੧੮

ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੁੰਦ ਨ ਥਰੇ

੧੯

ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਚੁਪਰਿ ਨ ਡੀਥਲੀ

੨੦

ਕਤਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿੰਮ੍ਹ ਤਿਸੁ ਨਾ

੨੧

ਲੰਕਾ ਸਚੇਤੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ

੨੨

ਪਤਿਲਾ ਪੁਤੁ ਪੀਛੈ ਗੀ ਮਾਈ॥

੨੩

ਥਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ੩੦੨

੨੪

ਤਨੁ ਰੋਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨਗ ਪਿਕਰਿ ਤਉ

੨੫

ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁ ਗੀ ਕੀ ਪਿਆਰੀ

੨੬

ਤਮ ਘਰਿ ਸੁਤ ਤਨ ਤਿਨਿ ਤਤਨ

੨੭

ਜਗੀ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ

੨੮

ਜਉ ਮੈਰੁ ਪਕੀਏ ਬਤੁ ਤੇਰੇ ਅਥਰੁ

੨੯

ਰੋਜਾਧਰੈ ਮਨ ਵੈ ਅਲਤੁ ਸੁਆਦ ਨਿਰੁਪਨਤੀ

੩੦

ਕੀਓ ਗੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੇਤਾਈ

੩੧

ਤੀਰੈ ਤੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਤੈ

੩੨

ਪਤਿਲੀ ਕੁਰੁ ਪਿਕੁ ਜਾਤਿ ਕੁਲਖਾਨੀ

੩੩

ਮੇਰੀ ਬਤੁਰੀ ਆਕੋ ਪਨੀ ਆਨਉ ੩੦੩

੩੪

ਰਤੁਰਤੁਰੀ ਬਤੁਰੀ ਆਪੁੰ ਘਟੁ

੩੫

ਕਰਵਤੁਰੁ ਲਾਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ॥

੩੬

ਕੇਰੀ ਕਾਤੁ ਮਗਮਨ ਜਾਨੈ॥

੩੭

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇਤੀਰ ਬਨਵੈ ਤਿਸੁ

ਪੇਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਥਾਈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਓ ਕੀ

- ੧ ਏਕ ਅਨੇਕ ਥਿਅਪਕ ਪੁਰਕ ਜਤ ੩੦੩
- ੨ ਆਨੀ ਲੇਕੁੰ ਕੁਰਗਈ ਲੇਉ ਦਰ
- ੩ ਮਨ ਮੋਹ ਗਜੁ ਜਿਓ ਥਾ ਮੋਹੀ ਕਾਭੀ
- ੪ ਸਾਪ ਕੰਚ ਦੋ ਰੋਥਿ ਖੁਨਾ ਡੀਢੈ
- ੫ ਪਾਰਥੁ ਤਮ ਜਿਚੀਨ ਸੀਆ ਸਾਤੇ ੩੦੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਥਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀਓ ਕੀ

- ੧ ਮ੍ਰਿਗਾ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ
- ੨ ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ
- ੩ ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਨਾਮ ਇਹੰ ਰੁਥ ਪੁਰੇ
- ੪ ਕਠਾ ਕੁਇਓ ਜਿਓ ਕੁਇਓ ਚਿਨ
- ੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰੇ
- ੬ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰ ਕੈ ਸੇਨਾ ਚਤੁਰੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭਗਤ ਪੈਨੇ ਜੀਓ ਕੀ ਥਾਈ

- ੧ ਭਰਮ ਤਠਿਹ ਤਥੁ ਤਨ ਮਥਿਲਾ ੩੦੫
- ੨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮ
ਦੇਉ ਮਨ
- ੩ ਰੇਚਿ ਤਚੇਤ ਸਿਕੀਨ ਦ ਆਲਾ
ਦ ਮੋਦਰ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਓ ਕੀ ਥਾਈ

੧ ਦਿਲ ਤੁਮੁ ਤਬ ਤਿਜਿਨ ਸੁਈ
ਸਚਿਆ
ਅਸਟ ਪਦੀ॥

੨ ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ
ਲਾਹਗੇ

੫੩

ਜੋਤ ਜੁਮਲਾ

- ੩੭ ਕਬੀਰ ਜੀ
- ੫ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ
- ੬ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ
- ੩ ਪੈਨੇ ਜੀਓ
- ੨ ਸੇਖ ਫਰੀਦ

੫੩

१६ सतिनामुकरतापुत्रपुनिरुत्तुनिरुवैरुअकाल
मुगतिअनुनीसैभंगुहपुसादि॥

१६ असाभउला १ ५२ १ सैदगु॥

सैदगुतेरकेउसैयुरुकेउजितुषडिसरषसमाएलावजेतेरेनादअनेकअ
सैयुरुकेउतेरेवदउगेकेतेतेरेगगपगीसिउकडीअडिकेतेतेरेगावदउ
गागावनिउपेनपुलुपलीबैसंतगुगवैरजपगमुदुअगेगागावनिउपेन
सैदगुपुलिधिजलनिलिधिलिधिपगमुदीचगेगागावनिउपेनडीसरषउ
मदेवीसैउनिंसदसदगेगागावनिउपेनईदईदसदिबैठेदेवडिआ
दरिलेलागावनिउपेनसिपसमापीअंदरिगावनिउपेनसपषीचगेगागाव
निउपेनजडीसडीसंतधीगावनिदीरकरगेगागावनिउपेनपंरितपरेरधी
सुगुगुगुगुबेदनालेगागावनिउपेनसैउलीअमनुसैउनिमुगगुमछुपई
अलेगागावनिउपेनरतनउपयेतेरेजेतेअठसठितीरषनलेगागावनिउप
नैपमउबलसुगागावनिउपेनखलीचगेगागावनिउपेनधंडमंडलबूउ
मंडवरिबरिरेकेतेरेपगेगासैडीउपेनगावनिजेतुपुबवनिरेतेतेरेभगत
रसलेगाउरिबैतेउपेनगावनिसेमैरितिनआवनिननकुविअषीचगेगासै
डीसैडीसदसचुसडिबुसचसचिनालीगाउैडीउसैजईनजसैरचन
निरिचडीगरंगीरंगीभुतीकरिकरिजिनसीमईअजिनिउपलीकरि
रेबैकीताआपदजिउरिसदीवडिअलीगाजेतिसुभवैसैडीकरसीठि
सुभनकरदजलीगासैपडिसउसउपडिसडिबुननकरउदुगजली॥१॥

ਸੋਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਿ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ ਸਭਿਧਿ ਆਵਤਿ ਸਿ
 ਧਿ ਆਵਤਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰ ਜਲ ਤਾਰਾ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਤੁੰ ਜੀ ਆਕਾ
 ਰਾ ਤਰਿ ਧਿ ਆਵਤੁ ਸੰਤੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰ ਲਤਾਰਾ ਤਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਤਰਿ
 ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿ ਆਨਾ ਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਘ ਟਘ ਟ ਅੰਤ ਰਿਸਰ ਬਨਿਰੰਤ ਰਿਜੀ
 ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾ ਲਾਇ ਕਿਦਾ ਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋ ਜਵਿਡਾ ਲਾ ਤੁੰ ਆਪੇ
 ਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਤਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ ਲਾ ਤੁੰ ਪਾਰ ਬੂਤ ਮੁਖੇ ਅੰਤੁ ਥੇ ਅੰਤੁ ਜੀ
 ਕਿ ਆਗੁ ਲਾ ਆਖਿ ਵਖਾ ਲਾ ਜੋ ਸੇਵਤਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰ ਬਾ ਲਾ ॥ ੨ ॥
 ਤਰਿ ਧਿ ਆਵਤਿ ਤਰਿ ਧਿ ਆਵਤਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗਮ ਤਿ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕੁ
 ਸੇ ਮੁਕੁ ਤੁਭ ਏ ਜੀਨ ਤਰਿ ਧਿ ਆਇ ਆ ਜੀ ਉਤਿਨ ਟੁਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰੰ
 ਜਨ ਤਰਿ ਨਿਰੰ ਭਉ ਧਿ ਆਇ ਆ ਜੀ ਉਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿ
 ਨ ਸੇਵਿ ਆਮੇਰੇ ਤਰਿ ਜੀ ਉਤੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਤਰਿ
 ਇ ਆ ਜੀ ਉ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਗ
 ਭਰੇ ਥੇ ਅੰਤ ਥੇ ਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਤਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ
 ਨੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਤਿ ਤਰਿ ਪੁਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪ ਤਿਜ ਪਤਿ ਥੇ ਅੰਤਾ
 ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਤਿ ਬਹੁ ਸਿੰਘਿ ਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿ ਆਖਟੁ ਕਰਮ
 ਤਾ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਤਿ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੪ ॥
 ਤੁੰ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵ ਭੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੁੰ ਨਿਤ ਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ
 ਆਪੇ ਕਰਤਿ ਸੁਭੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿ ਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ
 ਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਲ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭੁ ਸੈ ਕਾ ਜਾਣੈ ਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨

ਕਿਉਂ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਈ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਤੋਈ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿ ਆਜਾਇ॥ ਕਛੁ
ਲੇਤੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਧਿ ਬਾਗਿ ਰੰਗੰਭੀ॥ ਗੁਣੀ ਗਤੀ ਰਾ॥ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੈ
ਕੇਤੇ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ
ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ॥ ਗੁਰ ਗੁਰਤਾਈ॥ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੀ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿ ਆ
ਜਾ॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿ ਆਈ॥ ਅਧਾ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀ॥ ਆਵਡਿ ਆਈ॥ ਆ
ਕੁਪੁ ਵਿਲੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਆਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤੀਠਾ ਕਿਰਤਾਈ॥ ੩॥ ਆਖਣ
ਵਾਲਾ ਕਿ ਆਖੇ ਚਾਰਾ॥ ਸਿਠ ਤੀਠੇ ਰੇਤੇ ਰੰਭੰਡਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿ ਆਚਾਰਾ॥ ਨਾ
ਕਸ ਕੁਸ ਵਾਰਣਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮ

ਜਿਉ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਉ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੁਖਾ॥ ਤਿਤੁ ਭੁਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀ
ਅਤਿ ਭੁਖਾ॥ ੧॥ ਸੋ ਕਿਉਂ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਧਿ ਭੁਖਾ ਚੈ ਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥
ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਅਧਿ ਬੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨ ਤੀ ਪਾਈ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆ
ਖਣ ਪਾਏ॥ ਵਡਾ ਨ ਤੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਓ ਤੁਮੈ ਨ ਤੋਵੈ ਸੋ ਗੁਰਾ ਦੇ ਦਰ ਤੈ ਨ ਚੁ
ਕੈ ਭੋਗੁ॥ ਗੁਲੇ ਏਤੋ ਤੋਰੁ ਨ ਤੀ ਕੋਇ॥ ਨਾ ਕੋ ਤੋ ਆਨ ਕੋ ਤੋਇ॥ ੩॥ ਜੇ ਵਡੁ ਅਪਿ ਤੇ ਵ
ਡੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਗਤਿ॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਤੇ ਕਮ ਜਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਵੈ ਬੁਝ ਸਨਾਤਿ॥ ੪॥ ੨॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਜੇ ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਕੁਕ ਕਰੇ

ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ॥ ਭਾਵੈ ਧੀਰ ਕਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਿ ਆਈ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਜਾਣੁ ਤੋ
ਕਾ ਪੁਛੁ ਜਾਤੀ॥ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨੇਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਧਿ ਕਰਾਏ ਅਧਿ ਕਰੇਇ॥ ਅਧਿ ਓਲਾਮੈ
ਚਿਤਿ ਪਰੇਇ॥ ਜਾਤੁੰ ਕਰਣ ਤਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਕਿ ਆਮੁ ਤਤਾ ਜੀ ਕਿ ਆਸੰ ਸਾਰੁ॥ ੨॥ ਅਧਿ ਓ
ਲਾਏ ਅਪੇ ਦੇਇ॥ ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨ ਤਿ ਕਰੇਇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਦੁਖ ਅ
ਨਹਿ ਚਹੁ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਅਧਿ ਕਰੇਇ॥ ਅਵਗੈ ਕਉ ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ॥ ਜੇ
ਕਿ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ॥ ਆਗੈ ਪੁਛ ਨ ਲੇਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧

ਕਲਮ ਦੀ ਰੋਘਟ ਕੇ ਘਾਟਾ॥ ਦੋਲ ਕਦੁ ਨੀ ਆਵਾਜਾ ਤਿਵਾਜਾ॥ ਨਾਰਦੁ ਨ ਚੈ ਕਲਿਕ ਭਾ

ਉਹ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਰ ਰਾਖਿ ਪਾਉ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ॥ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਅਤ
 ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਤੁਠਿ ਰਿਚੇ ਲਾਖਾਇ॥ ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਪਾਇ
 ਇ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿ ਤਿਅ ਜੀਵ ਲਖਾਣੁ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ॥ ੨॥ ਦ
 ਰਸਨ ਦੇਖਿ ਐ ਦਇਆ ਨ ਤੋਇ॥ ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਦੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਅਉ ਕੋ
 ਬਿਤੋਇ॥ ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਨੈ ਕੋਇ॥ ੩॥ ਮਾਲ ਸਮੁਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ॥ ਕਰ ਲੀਕੁ
 ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਤਮਾਨੁ॥ ਤਾਕਿ ਏਹੁ ਦਰਗਤ ਪਵੈ ਮਾਨੁ॥ ੪॥
 ॥੪॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਜੇਤਾ ਸਥ ਦੁਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇ
 ਤੇਰੀ॥ ਤੂੰ ਅਪੇਰਸਨਾ ਅਪੇਰਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕਰਉ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁ
 ਰਾਏ ਕੋਰੈ॥ ਏਕੋ ਤੈਭਾਈ ਏਕੋ ਤੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪੇ ਮਾਰੇ ਅਪੇ ਛੋੜੈ ਅਪੇ ਲੈਵੈ
 ॥ ਅਪੇ ਵੇਖੈ ਅਪੇ ਵਿਗਸੈ ਅਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਜੇਕਿ ਏਹੁ ਕਰ ਲਾ ਸੁਕਰਿ ਰਹਿ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕਰ ਲਾ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਸਾਵਰੈ ਤੈ ਸੋ ਕਹੀ ਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੩॥ ਕ
 ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤ ਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ॥ ਅਪੇ ਰੂਪ ਕੇਰੇ
 ਭਾਂਤੀ ਨਾਨਕੁ ਥਪੁਜਾਏ ਵਕਰੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧
 ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵ ਜੁਭਾਉ॥ ਤੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ॥ ਏਤੁ ਰਗਤਿ ਏਤੁ ਰ
 ਉ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨਾਚਤੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ॥ ੧॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹਾ॥ ਹੋਰੁ ਨ
 ਲਾਖੁ ਸੀ ਅਮਨ ਮਾਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੰਤਿ ਦੁਇ ਤਾਲਾ॥ ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ
 ਨਿਤਾਲਾ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨ ਹੀ ਦੁਜਾ ਭਾਉ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨਾਚਤੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ॥ ੨॥
 ਭਉ ਫੇਰੀ ਤੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ॥ ਥਤ ਦਿਅਉ ਠਹਿਰਾਇ॥ ਨੀਤ ਨੀਤਿ॥ ਲੇਟ ਲਿਲੇਟਿ
 ਲੈਤੁ ਨੁਸੁ ਆਹੁ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨਾਚਤੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ॥ ੩॥ ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿ ਅਕ
 ਉ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਣਾਸਾ ਚਾਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਅਖਾਣੈ ਵੇਰਾ ਵੇਰਾ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨਾ
 ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਪਉਲੁ ਉਪਾਇ ਪਰੀਸ
 ਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ॥ ਅੰਧੁ ਲੈਦੁ ਤਸਿ ਰਿਮੁ ਰੁਕਟਾਇ ਆਗਵਾ
 ਰਿਕਿ ਆਵਰਾ ਭਉ ਆ॥ ੧॥ ਕਿ ਆਉ ਪਮਾਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ॥ ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੁਰੀ

[illegible]

ਲਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੋਹੋਗਨਿਕਾਰਜੁਨਤੋਈ॥ਜਿਤੁਕਾਰਜਿਸਤਸੰਤੋਖੁਦਇਆਪਰ
ਤੋਹੁਗੁਰਮੁਖਿਭੁਏਕੋਈ॥ ੩॥ ਭਨਿਤਿਨਾਨਕੁਸਭਨਕਾਪਿਰੁਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੇਨਦ
ਕੋਰਸਾਸੋਤਾਗਲਿਤੋਇ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਗਿਰੁਥਨੁਸਮਸਰਿਸ
ਸੁਭਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਗਤੁਭਈਕੀਰਤਿਠਾਇ॥ਸਚਪਉੜੀਸਾਚਉਮੁਖਿਨੰਭੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਵਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ॥ ੧॥ਮਨਚੁਰੇਖਟੁਦਰਸਨਜਾਣੁ॥ਸਰਬਜੋਤਿਪੁਰਨਭਗਵਾਨੁ॥
ਰਹਾਉ॥ਅਧਿਕਤਿਆਸਭੇਖਥਤੁਕਰੈ॥ਦੁਖੁਬਿਖਿਆਸੁਖੁਤਨਿਪਰਤਰੈ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁ
ਤਰਿਧਨੁਤਿਰੈ॥ਦੁਖਿਧਾਏਡਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੈ॥ ੨॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਦੁਸਤਜਅੰਨਦਾ
ਖਾਸੈਨੁਪ੍ਰੇਮੁਗੋਬਿੰਦਾ॥ਆਪੇਕਰੇਆਪੇਥਖਸਿੰਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਤਰਿਪਤਿਅਗੈਜਿੰਦੁ॥
੩॥ਸੁਭਵਿਕਾਰਮਤਾਦੁਖਦੇਤਾ॥ਭੇਖਭਵਨਦੀਸਤਿਸਭਿਖੇਤਾ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਅ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਅਸਥਿਰਨਾਮੁਰਜਾਇ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਏਕੋਸ
ਰੁਕਮਲੁਅਨੁਪਾ॥ਸਦਾਬਿਗਾਸੈਪਰਮਲਰੂਪਾ॥ਉਜਲਮੋਤੀਚੁਗਤਿਤੰਸਾ॥ਸਰਬਕਲ
ਜਗਦੀਸੈਅੰਸਾ॥ ੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਉਪਜੈਬਿੰਸੈ॥ਬਿਨੁਜਲਸਰਵਰਿਕਮਲੁਨਦੀਸੈ
ਰਹਾਉ॥ਬਿਰਲਾਭੁਏਪਾਵੈਭੇਦੁ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਕੈਤਨਿਤਥੇਦੁ॥ਨਾਦਬਿੰਦਕੀਸੁਰਤਿ
ਮਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥ ੨॥ਮੁਕਤੋਗਤਉਰੰਗਿਰਵੰਤਉ॥ਗਜਾਨ
ਲਿਸਦਾਬਿਗਾਤਉ॥ਜਿਸੁਤੁੰਗਾਖਤਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਬੁਝਤਪਾਤਨਤਾਰਤਾਰਿ॥ ੩॥
ਤ੍ਰਿਭਵਲਮਹਿਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਲਮਹਿਜਾਇਅਪਾ॥ਉਲਟਭਈਘਰਘਰਮਹਿਅਇ
॥ਅਤਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਲਾਗੈਪਾਇ॥ ੪॥ ੧੨॥
ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਤਸਾਚੀਤੁਜਤਿਦੁਰਿ॥ਬਹੁਤੁਸਿਅਲਪਲਾਗੈਧੁਰਿ॥
ਗੀਮੈਲੁਮਿਟੈਸਚਨਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਤੈਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ਤੈਤੁਰਿਤਜਰੁਅਰਦ
ਸਿ॥ਦੁਖਸੁਖਸਾਚੁਕਰੇਤਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥ਰਹਾਉ॥ਕੁੜਕਮਵੈਅਵੈਜਾਵੈ॥ਕਹਿਕ
ਥਨਿਵਾਰਨਹੀਅਵੈ॥ਕਿਅਦੇਖਾਸੁਫੁਫੁਣਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਪਰਿ
ਅਵੈ॥ ੨॥ਜੋਜਨਮੇਸੋਗੋਗਿਵਿਆਪਾ॥ਤਉਮੈਮਾਇਆਦੁਖਿਸੰਤਾਪਾ॥ਸੋਜਨਖੈ
ਜੋਪੁਰਿਰਾਖੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੇ॥ ੩॥ਚਲਤਉਸਨੁਰਾਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖੈ॥

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਭਾਖੈਗਸਚੈਸਬਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ।ਨਾਨਕਵਿਚਤੁ
ਆਪੁਗਵਾਏ॥੪॥੧੩॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਜੋਤਿਨੀਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਗਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਤੀਮਨਿਭੰਗੁਆਨਦਿਨੁਨਾਲਿ
ਖਿਅਰੇਸੰਗੁ॥੧॥ਤਰਿਜੀਉਰਾਖਤੁਅਪਨੀਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਰਸੁਪਾ
ਦਿਆਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਗਤਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਸਾਚਾਨਾਉ॥ਤ
ਕੈਸਦਥਲਿਤਰੈਜਾਉ॥ਜੋਤਰਿਰਾਤੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਪਰਮਨਿਧਾ
ਨੁ॥੧॥ਤਰਿਵਰੁਜਿਨਿਪਾਇਆਧਨਨਾਰੀ॥ਤਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆ
ਖਿਤਰੈਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਤਤੁਵੀਚਾਰੈ॥੨॥ਤਮਗੀਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਨ
ਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮੁਸੰਤਤੁਉ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਪੁਛਨੋਇ॥ਦੁਜਾਮੇਟੇਏਕੋਸੇ
ਇ॥੪॥੧੪॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਇਕਿਆਵਤਿਇਕਿਜਾਵਤਿਜਾਈ॥ਇ
ਕਿਰਿਰਾਤੇਰਤਤਿਸਮਾਈ॥ਇਕਿਧਰਨਿਗਗਨਮਤਿਠਉਰਨਪਾਵਤਿ॥ਸੇਕਰਮਤੀ
ਤਰਿਨਾਮੁਨਧਿਅਵਤਿ॥੧੫॥ਉ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿ
ਖੁਵਤਅਤਿਭਉਜਲੁਗੁਰਸਬਦੀਤਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ॥ਗਤਾਉ॥ਜਿਨਕਉਅਧਿ
ਯਾਏਪੂਰੁਮੇਲਿ॥ਤਿਨਕਉਕਾਨੁਨਸਕੈਪੇਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਰਤਤਿਪਿਅਰੇ
ਜਿਉਜਲਅੰਭਉਪਰਿਕਮਲਨਿਰਾਰੇ॥੨॥ਧੁਰਾਭਲਾਕਤੁਕਿਸਨੋਕਤੀਐ॥ਗਦੀ
ਸੈਬੁਯਮੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਲਤੀਐ॥ਅਕਥਕਥਉਗੁਰਮਤਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮਿਲਿਗੁਰ
ਸੰਗਤਿਪਾਵਉਪਾਰੁ॥੩॥ਸਾਸਤਥੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਤੁਭੇਦਾ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਤਰਿਰ
ਨੋਦਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਗੈ॥ਨਾਨਕਤਿਰਦੈਨਾਮੁਵਰੈਪੁਰਿਭਗੈ॥
੪॥੧੫॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉਗੁਰਅਪੁਨੇਅਤਮ
ਕਾਮੁਨਿਤਰਿਅਗਕਰਤਬੀਚਾਰੁਤਿਰਦੈਤਰਿਰਵਿਅਤਿਰਦੈਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਅ
॥੧॥ਬੋਲੁਗੁਰਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਤਨੁਤਰਿਲਭੈਮਿਟੈਅਗਿਆ
ਨੋਇਉਜੀਅਰਾ॥ਗਤਾਉ॥ਰਵਨੀਰਵੈਬੰਧਨਨਤੀਤੁਟਤਿਵਿਚਿਤਉਮੈਭਰਮੁ
ਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਤਉਮੈਤੁਟੈਤਕੋਲੇਖੈਪਾਈ॥੨॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਭ

ਗਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਸਾਗਰਭ੍ਰਿਰਧਾਰੇ। ਭਗਤਿਵਢਲੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਮਭਿ
 ਰਮਤਿਤਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਨਸਿਉਜੁਝਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਏਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਏ
 ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਸਤਭਾਇਲਿਵਲਾਏ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਆਸਾਮ
 ਤਲਾ੧ ਕਿਸਕਉਕਤਤਿਸੁਲਾਵਤਿਕਿਸਕਉਕਿਸੁਸਮਾਵਾਵਤਿਸਮਾਵਿ
 ਤਾਕਿਸੈਪੜਾਵਤਿਪਤਿਗੁਣਿਭ੍ਰੇਏਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿਸੰਤੋਖਿਰੇਤਾ॥ ੧॥ ਐਸਾਗੁਰ
 ਮਤਿਰਮਤੁਸਗੀਰਾਤਰਿਭ੍ਰਜੁਮੇਰੇਮਨਗਤਿਰਗੰਭੀਰਾਗਤਉ। ਅਨਤ
 ਗਭਗਤਿਤਰਿਰੰਗਾਅਨਦਿਨੁਸੁਚੇਤਰਿਗੁਣਸੰਗਾਮਿਥਿਆਜਨਮੁਸਾਕ
 ਸੰਸਾਰਾਗਮਭਗਤਿਜਨੁਰੋਤਿਰਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੁਚੀਕਾਇਆਤਰਿਗੁਣਗ
 ਆਆਤਮਚੀਨਿਰੋਤਲਿਵਲਾਇਆਆਦਿਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਤੀਰਾ
 ਲਿਰਤਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥ ੩॥ ਕਥਨੀਕਤਤਿਕਤਤਿਸੇਮੁਏ। ਸੇਪ੍ਰਭੁਦੁਰਿਨਤੀ
 ਤੁੰਤੈ। ਸਭੁਜਗੁਦੇਖਿਅਮਾਇਆਵਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਿਆ
 ਆ॥ ੪॥ ੧੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਕੋਈਭੀਖਕੁਭੀਖਿਅਖਾਇਕੋ
 ਗਜਗਤਿਆਸਮਾਇ। ਕਿਸੁਮਨੁਕਿਸੈਅਪਮਾਨਾ। ਢਾਤਿਉਸਾਰੇਧੋਰੇਪਿਆ
 ਤੁਏਤਵਡਾਨਾਤੀਕੋਇ। ਕਿਸੁਵੇਖਾਲੀਚੰਗਹੋਇ॥ ੧॥ ਮੈਤਨਮੁਤਰਾਧਾਰੁ
 ਦਾਤਾਕਰਣਤੁਕਰਤਾਰਾਗਤਉ। ਵਾਟਨਪਾਵਉਵੀਗਾਜਾਉ। ਦਰਗਤਬੈਸਦ
 ਤੀਬਾਉ। ਮਨਕਾਅੰਧੁਲਾਮਾਇਕਾਬੰਧੁ। ਖੀਨਖਰਾਬੁਤੇਵੈਨਿਤਕੰਧੁ। ਖਾਲੀ
 ਟਕੀਬਤੁਤੀਆਸਾਲੇਖੈਤੇਰੈਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ ੨॥ ਅਠਿਨਿਸਿਅੰਧੁਲੇਦੀਪਕਰੇ
 ਆਭਉਜਲੁਭੁਬਤਚਿੰਤਕਰੇਇ। ਕਤਤਿਸੁਲਤਿਜੋਮਾਨਤਿਨਾਉ। ਤਉਥਲਿਹਰੈਤ
 ਜਾਉ। ਨਾਨਕੁਏਕਕੈਤੈਅਰਦਾਸਿ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਜੰਤੁੰਦੇਹਿ
 ਪੀਤੇਰਾਨਉ। ਦਰਗਤਬੈਸਦਤੇਵੈਬਾਉ। ਜੰਤੁਪੁਭਾਵੈਦੁਰਮਤਿਜਾਇ। ਗਿਆ
 ਰਤਨਮਨਿਵਸੈਆਇ। ਨਦਰਿਕਰੈਤਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ। ਪ੍ਰਵਾਤਿਨਾਨਕੁਭਵ
 ਤੈਰੈ॥ ੪॥ ੧੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਪੰਚਪਏ। ਦੁਧਬਿਨੁਪੇਨੁਪੰਖਬਿਨੁਪੰ
 ਜਲੁਬਿਨੁਉਤਭੁਜੁਕਾਮਿਨਤੀ। ਕਿਆਸੁਲਤਾਨੁਸਲਮਵਿਹੁਲਾਅੰਧੀਕੋਰੀਤੈ

ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਕੀਵਿਸਰਤਿ ਦੁਖੁ ਭੁਤਾਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੁੰ ਵਿਸਰਨਾ ॥
 ਗੁਰੂ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀ ਭਰਸੁ ਨਾ ਤੀ ਕੰਨੀ ਪਵਨ ਵਾਜੈ ॥ ਚਰਦੀ ਚਲੈ ਪਤੁ ਤਾਅ
 ਗੋਵਿਲੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਥਾਗੁ ਏਚੋ ਖੀ ਸਿੰਚਿ ਤਭਾਉ ਕਰੇ
 ਜੀ ॥ ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈ ਸੇਲੇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਸਭਿ
 ਤੇ ਗੋਵਿਲੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰਾ ਤੈਵੇ ਵਿਲੁ ਨਾ ਵੈ ਜੀ ਓਹੈ ਤੇ ਨਾ
 ॥ ੪ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਦੁ ਜੀ ਵਲੁ ਤੇਰੇ ਸਾਜਾ ਜੀ ਵਾਤਾ ਜੁਗਤਿ ਨਾ ॥ ਕੈ ਤੇ ਨਾ
 ਨਕੁ ਜੀ ਵਲੇ ਜੀ ਅਜ ਤਭਾਵੈ ਤਤਰਾ ਖੁਤੁ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧੯ ॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧
 ਕੰਏ ਆਥੁ ਤਮਾਮ ਨੁ ਤੈਧੋ ਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜੇਨੇ ਓਧਿ ਆਨੁ ਰੁਸ ਪਾਤੀ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮਾ
 ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਥੁ ਤਮਿ ਸਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪੰਛੇ ਐ ਸਾਥੁ ਤਮ ਬੀਚਾ
 ਗੁਨਾ ਮੇ ਸੁਚਿਨਾ ਮੇ ਪੜਉ ਨਾ ਮੇ ਚਜੁ ਅਚਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਥਾ ਤਰਿ ਜੇਨੇ ਓਧਿ ਚਰੁ ਜੇ ਤਿ
 ਤੈਨਾ ॥ ਧੋ ਤੀ ਟਿਕਾਨਾ ਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਤਿ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਲੁ ਨਾ ਵੈ ਤੋਰਿ ਕ
 ਰਮਨ ਭਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪੁਜਾਧੇ ਮਮਾਇ ਅਪਰ ਜਾਲਿ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਤੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥
 ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸਦੁ ਅਰਾ ॥ ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭ
 ਰਮੁ ਭਉ ਭਗੈ ॥ ਪਤੁਰੁ ਆਵੁ ਥਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਲਕੁ ਲਿਟਾਇ ਜਾ ਲੈ ਪੁਭੁਏ ਕੁ ॥
 ਭੁਭੈ ਥੁ ਤਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥ ੪ ॥ ਅਚਾਰੀ ਨ ਤੀ ਜੀਤਿ ਅਜਾਇ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਨ ਤੀ ਕੀ
 ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਤੁਰੇ ਦੁਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਥੁ ਤਮੁ ਦਿਖਾ
 ਏਆ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੇ
 ਏ ॥ ਠਾਕੁਰ ਦਾਸੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
 ਨੁਦੁ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ
 ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਤਲੀਖ ਸਮੁ ਸੁਲੇ
 ਸਾਥਾ ਸਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਥੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਦੇਵ ਭਿਅਈ ਕਰੇ ਸੁਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਤਾ
 ਤਤੁ ਤੈਦੀ ਬਾਲੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾ ਲੁ ॥ ਮੰਨੇ ਤੁਕ ਮੁਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸ
 ਭੁਨੀ ਸਾਧੈ ਠਾਕਨ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪੰਛਿ ਪੜਤਿ ਵਖਾਲਤਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ

ਨਜਾ ਲਤਿ ਭੇਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਈ ਬੁਝਨ ਤੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਤਿ ਆਪੁ ਭੁਸੇਇ ॥
 ੪ ॥ ਕਿ ਆਤਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾ ਲਤਿ ਸਰਬ ਵਿਣੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਥਾ ਲੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਤੁ ਗੁਦ ਗਾ ਲੁ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧
 ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇ ਤਦੁ ਤੇਲੀ ਉਪੈ ਜੈ ਬਿਨੁ ਸੈਦੁ ਖੁਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜੁ
 ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਵਿਉਤਰੀ ਐ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵ
 ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਓ ਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ ਤੇਰਾ ॥ ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰ ਤੋਰਿ
 ਥਖੇ ਸੋ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਰਤ ਉ ॥ ਸਾਸੁ ਬੁਗੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਭੀ
 ਲਨ ਦੇਇ ਬੁਗੀ ॥ ਸਖੀ ਜਾਨੀ ਕੇ ਤਉ ਚਰਨ ਸੇਰੇ ਵਉ ਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨ
 ਧਰੀ ॥ ੨ ॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿ ਆਤੁ ਮਸਾਮੀ ਤੁਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥
 ਉਤੁੰਗ ਖਤਿ ਤਿਵਹੀ ਰਤ ਲਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤਿ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ
 ਦੇਉ ਬਿਸਾਹ ਤਤੁ ਤੁਹਾ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥ ਤੁਰੀ ਆਵਸ ਥਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲੀ ॥ ੪ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪਤ ਪਜਿਸੁ
 ਤਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਏ ਸਤ ਜਸੇ
 ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਮੋਤੁ ਕੁਟੰਥੁ ਮੋਤੁ ਸਭ ਕਾਗ ਮੋਤੁ ਮਤਾ
 ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮੋਤੁ ਅਰੁ ਭਗਮੁ ਤਜੁ ਤੁਮ ਢੀਰਾ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਰਵੈ ਨੀਰਾ
 ॥ ਰਤ ਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਾਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੇਵੈ ਪੁਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏ
 ਮੋਤਿ ਰੂਥਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਏ ਤੁਮੋ ਤਿਠਿ ਰਿਜੁ ਨੀਪਾਰਿ
 ਤੇਲਾ ਗਾਜ ਮਧੁ ਰਿਜਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਅਲੇਖ ਪੁਤ ਪੁਕ ਮਾਤਿ ॥ ਨਾਮੋ ਤੁਝੈ
 ਥਾਇ ਪਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਏ ਤੁਮੋ ਤੁਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਸਿਉ ਰੈ ਸਮਾਇ
 ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ੨੩ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਅਪਿ ਕੇਰ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਉ
 ਪੀ ਤੁੰਬ ਥਖ ਸਲ ਤੁਗ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਵਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਵੈ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿ
 ॥ ਰਤ ਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੁਜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਸਿਮਰ ਲਪਾਧਿ ਸੰਤ ਪੀ
 ੨ ॥ ਦੁਰ ਮਤਿ ਤਿਅ ਗਿਲਾਤਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਤਾ ॥ ਜੇ ਉਪੈ ਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਦੁ ॥ ੩ ॥

ਐਸਾਤਮਕਾਸਖਾਸਤਾਈਗੁਰਤਰਿਮਿਲਿਅਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੪॥ਸਗਲੀ
ਸੁਖੀਤੋਟਾਐਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਭਵੈ॥੫॥੬॥੨੪॥ਆਸਾਮਤਲਾ ੧
ਚੁਪੇਟੇ॥ਵਿਦਿਅਵੀਚਾਰੀਤੰਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਜੰਪੰਚਰਾਸੀਤੰਤੀਰਥਵਾਸੀ
੧॥ਘੁੰਘਰੁਵਾਜੈਜੈਮਨੁਲਾਗੈ॥ਤਉਜਮੁਕਤਾਕਰੇਸੇਸਿਓਅਗੈ॥ਰਤਉ॥ਆ
ਸੀਗਸੀਤਉਸੰਨਿਅਸੀ॥ਜੰਜਤੁਜੋਗੀਤੰਕਾਇਅਭੋਗੀ॥੨॥ਦਇਅਦਿਗੀ
ਬੁਝੇਤਥੀਚਾਰੀ॥ਅਪਿਮਰੈਅਵਰਾਨਤਮਾਰੀ॥੩॥ਏਕੁਤੁਤੇਰਿਵੇਸਥਤੁਤੇਰੇ॥
ਨਾਕੁਜਾਣੈਚੋਜਨਤੇਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਏਕਨਭਰੀਅਗੁਲ
ਕਰਿਐਵੈ॥ਮੇਰਾਸਤੁਜਗੈਤਉਨਿਸਿਭਰਿਸੇਵਾ॥੧॥ਇਉਕਿਉਕੰਤਪਿਆਰੀਤੇਵ
ਸਤੁਜਗੈਤਉਨਿਸਭਰਿਸੇਵਾ॥ਰਤਉ॥ਅਸਪਿਆਸੀਸੇਜੈਅਵਾਅ
ਗੈਸਤੁਵਾਕਿਨਭਵਾ॥੨॥ਕਿਆਜਾਨਕਿਅਤੇਇਗਾਰੀਮਾਈ॥ਤਰਿਦਰਸ
ਨਥਿਨੁਗਤਨਜਾਈ॥ਰਤਉ॥ਪ੍ਰੇਮੁਨਚਾਖਿਅਮੇਰੀਤਿਸਨਥੁਧੁਨੀ॥ਗਇ
ਅਸੁਜੋਥਨੁਪਨਪਥੁਤਾਨੀ॥੩॥ਅਜੈਸੁਜਾਗਉਅਸਪਿਆਸੀ॥ਭਈਲੇਉ
ਦਾਸੀਰਤਉਨਿਗਸੀ॥ਰਤਉ॥ਤਉਮੈਖੋਇਕਰੀਸੀਗਾਰਾ॥ਤਉਕਾਮਲਿਸੇਜੈਰ
ਵੇਭੁਤਾਰਾ॥੪॥ਤਉਨਾਨਕਕੰਤੈਮਨਿਭਵੈ॥ਛੋਡਿਵਡਾਈਅਪਲੇਖਸਮਸਮਵੈ॥
ਰਤਉ॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਪੇਵਕਜੈਧਨਖਰੀਇਅਦੀ॥ਤਿਸੁ
ਸਹੀਮੈਸਾਰਨਜਾਈ॥੧॥ਸਤੁਮੇਰਾਏਕੁਦੁਜਾਨਤੀਕੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਵ
ਤੋਈ॥ਰਤਉ॥ਸਤੁਰਜੈਧਨਸਾਚੁਪਛਾਇਅਸਤਜਿਸੁਭਾਇਅਪਲਾਪਿਰੁਜਾ
ਇਅਸਾ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਐਸੀਮਤਿਅਵੈ॥ਤਾਕਾਮਲਿਕੰਤੈਮਨਿਭਵੈ॥੩॥
ਕਤਨਾਨਕੁਭੈਭਵਕਾਕਰੇਸੀਗਾਰਾ॥ਸਦਤੀਸੇਜੈਰਵੇਭੁਤਾਰਾ॥੪॥੨੭॥
ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਨਕਿਸਕਾਪੁਤਨਕਿਸਕੀਮਾਈ॥ਧੁਰੈਮੋਤਿਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਤਿਥਤਉਕੀਤਤੇਰਾ॥ਜੰਤੁੰਦੇਤਿਜਪੀਨਾਉਤੇਰਾ॥ਰਤਉ॥
ਕਤੁਤੇਅਉਗਲੁਕੈਕੋਈ॥ਜੰਤਿਸੁਭਵੈਬਖਸੇਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਰ
ਮਤਿਖੋਈ॥ਜਤਦੇਖਾਤੁਤੇਕੋਸੋਈ॥੩॥ਕਤਨਾਨਕਐਸੀਮਤਿਅਵੈ॥ਤੰ

੨੩੮

ਕੋਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨੮॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ॥ ਰਿਤੁ
ਰਵਰਕੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਪਾਦੀਪਾਵਰੁਤਿਨਤਿਕੀਆਪੰਕਜੁਮੋਤਪਗੁਨੀਚ
ਤਮਦੇਖਾਤਤਤੁਥੀਅੇਲਾ॥ ੧॥ ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੁਜਮਨਾਤਰਿਬਿਸਰਤੇਰੇ
ਲਗਲਿਅਗਾਰਤਾਉ॥ ਨਤਉਜਤੀਸਤੀਨਤੀਪਤਿਅਮੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਈ
ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਲਾਜਿਨਤੁੰਨਤੀਵੀਸਰਿਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੯॥ ਅਸ
ਤਲਾ ੧ ਏਅਘਗਏਗੁਰਏਅਉਪਦੇਸਿ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕਾ॥ ੧
ਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਤੋਇ॥ ਸੋਘਰੁਗਾਖੁਵਡਾਈਤੋਤਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘ
ਆਪਤਗਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਤੁਭਈਆਸੁਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੋਤੇਵੇ
੨॥ ੨॥ ੩੦॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਲਖਲਾਸਕਰਲਖਵੇਜੈ
ਲਖਓਠਿਕਰਤਿਸਲਾਮੁ॥ ਲਖਾਉਪਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਤੇਹੀਲਖਓਠਿਕਾਖਤਿਮਾਨੁ॥
ਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭਿਨਿਰਾਫਲਕਾਮ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁਪੰਧਾਜੇਥ
ਤਾਸਮਾਣਈਐਭੋਲਾਉ॥ ਸੋਅੰਧੋਅੰਧਾਗਰਤਾਉ॥ ਲਖਖਟੀਅਤਿਲਖਸੰਜੀਅਤਿਖ
ਲਖਆਵਤਿਲਖਜਾਤਿ॥ ਜੰਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਜੀਅਕਿਥੈਫਿਰਿਪਾਤਿ॥ ੨॥ ਲਖ
ਸਤਸਮਾਣਵਲੀਲਖਪੰਡਿਤਪੜਤਿਪੁਰਾਣਾ॥ ਜੰਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭੇਕੁਪਰਵ
॥ ੩॥ ਸਾਚਨਾਮਪਤਿਉਪਜੈਕਰਮਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਤਿਰਦੈਜੇਵਸੈਨਾਨਕ
ਦਰੀਪਾਰੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੧॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਦੀਵਾਮੇਗਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖਵਿਲਿਖ
ਆਤੇਲਾਉਨਿਚਾਨਦਿਓਸੋਖਿਅਚੁਕਾਜਮਸਿਓਮੇਲੁ॥ ੧॥ ਲੋਕਾਮਤਕੋਫਕਿ
ਇ॥ ਲਖਮਜ਼ਿਆਕਰਿਏਕਠੇਏਕਰਤੀਲੇਭਾਤਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪਿੰਡੁਪਤਲਿਮੇਰੀਕੋਸਓ
ਅਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ ਐਥੈਥੈਐਥੈਐਥੈਪਾਢੈਏਤੁਮੇਗਾਆਧਾਰੁ॥ ੨॥ ਗੰਗਾਬਨਰ
ਫਤਿਤੁਮਾਗੀਨਾਵੈਆਤਮਰਾਉ॥ ਸਚਾਨਾਵਦੁਤਾਂਥੀਐਜਾਂਅਤਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ ੩॥
ਕਲੋਕੀਤੋਰੁਢਮਿਢਗੀਥਾਤਮਦੁਵਟਿਪਿੰਡੁਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਪਿੰਡੁਖਖਸੀਸਕਕਰੁ
ਨਿਖੁਟਸਿਨਾਤਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੩੨॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ਦੇਵਤਿਆ
ਨਕੈਤਾਈਦੁਖਭੁਖਤੀਰਥਵੀਏ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਿਮਹਿਰਤਤੇਕਰਿਕਰਿਭਰੇ

ਖੁਭੇ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਕਾਹਿ ਸਾਤਿ ਬਾਂਗਿ ਰੇਤਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਕਤਲੁ ਨ ਜਾਤਿ ਤੇ
ਰੇਤੁ ਬੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਦਰਘਰ ਮਹਲਾ ੭ ਸਤਿ ਘੋੜੇ ਡਿਵਿਲਾਇ ਤਿਦੇ ਸਗੋਣਾ ਪੀਰ ਪੈ
ਬਰਸਾ ਲਿਖ ਸਾਦਿ ਕਢੇ ਡੀਦੁ ਨੀਅਤਾਇ ਪਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਦ ਸਤ ਜਸੁ ਖਰਸਕ ਸਤ ਜੀਅ
ਲੇਖਾ ਪੜਏ ਰੇਚਮ ਜ਼ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦ ਵੰਦ ਦੁਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰੇਤ ਦਰਵੇ ਸਭੇ ॥ ੩ ॥
ਬਲੀਖ ਪੀਲ ਕਜੀਚ ਮਜੀ ਸਿਖਾ ਸੁਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀ ਨੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਤਿ ਥੁਹ ਉਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਪੁਲ
ਵੇਨ ਨ ਕੁਜਾਤਿ ਕੈ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਭੀਤਰਿ
ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥ ਬਿਰੁਨਰ ਤਤਿ ਜੈ ਸੇਭ ਵਤਿ ਉਦਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲਾ
ਸੇਤੀ ਬਿਰੁਨਰੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਭੁਲਾ
ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਤਿ ਰਉਗੀ ॥ ਹੋਗੀ ਮਿਲੈ ਗਾਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤ ਬਕਰ ਉਗੀ ਸੀ ਗਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ
ਸਖੀ ਹਮਏ ਕੁਭ ਤਰੋ ॥ ਪੇਡਿਲ ਗੀਤੈ ਜੀਅ ਜਾਚਾਲਣ ਤਰੋ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਚ
ਨੁ ਕਰੇ ॥ ਸਾਤੁ ਪਜੁਤ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸਾਮਤ
ਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ਮਨੁ ਮੇਤੀ ਜੇਗਤ ਦੋਵੈ ਪਉਦੁ ਤੋਵੈ ਸੁਤ ਪਾਗੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀ ਗਾ
ਰੁਕਾ ਮਣਿ ਤਨਿ ਪਤਿ ਰੈਰੈ ਵੈਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧ ॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮ ਲਿਖੋਤੀ ॥ ਤੇਰੇ
ਲੋਹਿਨ ਅਵਗੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇਪਤਿ ਰੈਦਾਸੇ ਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰਕ
ਰਿਕਤਾਂ ਕੰਗਨ ਪਤਿ ਰੈਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥ ੨ ॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਕੁੰਮੁੰਦ ਗੀ ਪਤਿ ਰੈ ਪਰਮੇ
ਸਰੁਪ ਟੁਲੇਈ ॥ ਪੀਰ ਜੁਧ ਜੀ ਬੰਧਾ ਵੈਕਾਮ ਲਿਖੀ ਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥ ੩ ॥ ਮਨਮੰਦ ਰਿਜੇ
ਦੀਪ ਕੁਜਾ ਲੋਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਥੇ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤਨਾਨ ਕਭੇ ਗੁਕਰੇਈ
॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਕੀਤਾ ਤੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਤੀ ਆ
ਰੇਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਸੇਕ ਰਿਰਤਿ ਆਕੀ ਤੇਕਿ ਆਚਤੁ ਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਤੁਕ ਮੁਭਲਾ ਤੁਧੁ
ਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵ
ਲਾਇ ਖਿਆਬਾਤੁ ਜਿਤੁ ਕਮੁ ਨ ਤੇਈ ॥ ਜੈ ਸਾ ਲਿਖਿ ਆਤੈ ਸਾ ਪਤਿ ਆਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥
੨ ॥ ਜੋ ਕੋ ਦਰਗਾਹ ਤੁਤ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਸਤਗੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਤੀ ਕਚੀ ਆ
ਵੈ ਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਕੋ ਪਤਿ ਆਪੰਡਿਤੁ ਥੀ ਨਾਨਕੋ ਮੁਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ

ਕਰਾਏਤਾਕਉਕਤੀਐਬੰਦਾ॥੪॥੨॥੩੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧
ਦੁਸੈਨੈਮਹਿਮੁੰਦਾਖਿੰਥਾਖਿਮਾਤਛਾਵਉ॥ਜੇਕਿਢੁਕਰੈਭਲਾਕਰਿਮਾਨਉਸਤਜੇ
ਨਿਧਿਪਾਵਉ॥੧॥ਥਾਥਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਤਜੁਗਤਜੋਗੀ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਜੋਗੀ
ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਗਿਆਨਕਾਇਆਰਸਭੇਗੰ॥ਰਤਉ॥ਸਿਵਨਗਰੀ
ਆਸਦਿਥੈਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀਥਾਦੰ॥ਸਿੰਨੀਸਥਦੁਸਦਾਪੁਨਿਸੋਏਅਤਿਨਿਸਿ
ਨਾਦੰ॥੨॥ਪਤੁਵੀਚਾਰੁਗਿਆਨਮਤਿਰੰਡਵਰਤਮਾਨਥਿਭੁਤੰ॥ਤਰਿਕੀਰਤਿਭ
ਤਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਤੀਤੰ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਤਮਾਰੀਸੰਮਿਅਨਾਨਾਵਰਨਾ
ਕੰ॥ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਦਿਭਰਥਰਿਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੰ॥੪॥੩॥੩੭॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਗੁਰੂਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਕਰਿਧਾਵੈਕਰਿਕਰਦੀਕਸੁਪਾਈ
ਭਠੀਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਧੇਚਾਇਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥੧॥ਥਾਥਾਮਨੁਮਤਵੇ
ਮੁਰਸੁਪੀਵੈਸਤਜਰੰਗਰਚਿਰਤਿਅਯਾਅਤਿਨਿਸਿਥਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀਸਥਦੁਅਨ
ਦਗਤਿਅਯਾਰਤਉ॥ਪੁਰਾਸਚੁਪਿਆਲਾਸਤਜੋਤਿਸਤਿਪੀਅਏਜਾਕਉਨਦਰਿ
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਓਵੈਕਿਅਮਦਢੁਢੈਭਉਧੇਗੇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੀਵਤਤੀਪਰਵਾਣੁਭਇਅਯਾਦਰਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਓਵੈਮੁਕਤਿਥੈਕੁੰਠੈਕਰੈਰਿ
॥੩॥ਸਿਫਤੀਰਤਾਸਦਥੈਰਗੀਜੁਐਜਨਮੁਨਤਰੈ॥ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਦਿਭਰਥਰਿਜੋ
ਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਾਰੈ॥੪॥੪॥੩੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾ

ਕੀਅਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁਡਰਾਇਅਯਾਅਪੈਦੋਸੁਨਦੇਈਕਰਤਾਜਮੁਕਰਿਮੁਗਲੁਚਰਾ
ਏਤੀਮਾਰਪਈਕਰਲਾਏਤੈਕੀਦਰਦੁਨਅਇਅਯਾ॥੧॥ਕਰਤਾਤੁਸਭਨਕਾਸੈ
ਜੇਸਕਤਾਸਕਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਮਨਿਰੋਸੁਨਹੋਈ॥ਰਤਉ॥ਸਕਤਾਸੀਤੁਮਾਰੇਪੈਵੈ
ਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ਰਤਨਵਿਗਾਨਿਵਿਗੇਏਕੁਤੀਮੁਇਆਸਾਰਨਕਾਈ॥ਅਪੈ
ਜਿਵਿਓਏਅਪੈਵੇਖੁਤੇਗੀਵਡਿਅਈ॥੨॥ਜੇਕੋਨਉਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਿ
ਲੇ॥ਖਸਮੈਨਦਗੀਕੀਜਾਅਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦੇਲਾ॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਭੁਧੇ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਏ॥੩॥੫॥੩੯॥੪੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਘਰੁ ੨

ਤਰਿਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ॥ ਗੁ

ਗੁਰਸਾਸਨੁ ਲਾ ੩॥

ਕੈਸਥਦਿਸਚੈਬੈਗਿ॥ ਖਟੁਦਰਸਨਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ॥ ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁ ਅਸਾ ਅਪਾਰਾ॥
੧॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿਗਤਿ ਤੋਇ॥ ਸਾਚਾ ਅਪਿਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਦ
ਸਨਿਉ ਪੈਰੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਜੋ ਕੋਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਅਰਾ॥ ਭਾਉ ਪਿਅਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ॥
ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿ ਸੋਖਦੁ ਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰ
ਦਰਸਨੁ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਤੀ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਤੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈ ਸ
ਥਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ
ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਸਥਦਿ ਮੁ
ਅਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ
ਤੋਇ॥ ਸਚੀ ਥਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤੁਵਿਚਤੁ ਅਉ ਗੁਣ ਜਾਤੀ॥ ਪੁ
ਰੇ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਸਮਾਤੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਉ ਕੂਤੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਥਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਸਾਚੀ ਥਾਣੀ ਸੁਚਾ ਤੋਇ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ੨॥
ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਤੀ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਾ ਸਚੈ ਸਥਦਿ ਸਮਾਤੀ॥ ਸੇਵ ਡਭਾਗਿ
ਜੇਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆ॥ ਸਦਾ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆ॥ ੩॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤੋਤਿ
ਨਥਲਿ ਤਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੈ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਨ
ਕ ਕੀਮਤਿ ਕਤਲੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਤੁ
ਗੀਵਡਿ ਆਈ॥ ਚਿਗੀਵਿ ਢੁਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪਣੀ
ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਤੋਇ॥ ਤਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅ
ਰੋਚੁ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਵਿਰ
ਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਉਚੀ ਥਾਣੀ ਉਚਾ ਤੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ॥
੨॥ ਵਿਲੁਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਤਾਉ ਤਰੈ ਪੀਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਦੁ
ਖੁ ਕਮਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਤੋਇ

॥ ਪੀਵਤਰੈ ਪੀਅਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰੇਤ ਗਤਿ
 ਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਅਸਮਤਲਾ ੩ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਤਿ ਰਗੀ ਭੀਗਾ ਸੇਵ
 ਤਤੀ ਸੁਖੁ ਸੰਤਿ ਸਗੀਗਾ ਸਬਦਿ ਰੇਤ ਜਨ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦਾ
 ਗਤ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਰੇਤ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਖੁਲਾ
 ਥਾ ਤੇ ਤਰਿ ਦਰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥
 ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਗਤਿ ਅਭਰਪੁਰਿ ॥ ਅਪੇਨੈ ਆਪੇ
 ਦੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਅਖਣਿ ਅਖੈ ਬੈ ਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥
 ਲੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇ ਅਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਿਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾਇ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰੇਤ ਮੇਰੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ
 ਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰ ਲਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਅਸਮਤਲਾ
 ੩ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਆਖਿ ਨੁਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਈ ਤੋਇ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਲਿ ਲਗੇ ਸੇਵ
 ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਰਾਮਨਾ ਮੁਜਪਿਤਿ ਰਦੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਤਰਿ ਏਕੈ ਜਾਲੁ ॥
 ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਡਾਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਤ ਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਅੰਧ ਠਉਰਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਤਿ ਪਚਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕਿ
 ਵਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕੋਰੇ ਦੀ
 ਗੁਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲਉ ਪਰ ਲਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾ
 ਕਮਤਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸਰਿ ਤਰਿ ਜਲਿਨਾਇ ॥ ਆਦੁ
 ਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਅਸਮਤਲਾ ੩ ॥ ਮਨ
 ਖਮਰਤਿ ਮਰਿ ਮਰਦੁ ਵਿਗਾੜਤਿ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਅਤਮ ਸੰਘਾਰਤਿ ॥ ਮੇਰੇ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਅਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਰੁ ਮੁਖਿ
 ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਣੀ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮਤਿ
 ਤਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਲਗ ਰਭੁ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ

ਮਨੁ ਜੈ ਲੋਕਾਇ। ਨਮਵਿ। ਤੁਛੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਥਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ
ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਥੁਚੈ ਟਾਖਾਇ। ਏਥੁ ਚੁਛੁ ਤਿਕਿ ਆਠ ਉਰਨ ਪਾਇ। ਗਰਭ ਜੋ
ਨਿਵਿਸਟਾ ਕਾਵਾਸੁ। ਤਿਤੁ ਪਰਿ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ
ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ। ਗਨਿ ਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾ
ਸਾਨ ਨ ਕਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦ ਉਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਅਸਮਤਲਾ ੩
ਲਾਏ ਅਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ। ਤਿਰੈ ਦਨਾ
ਮੁਵਡੀ ਵਿਡਿ ਆਈ। ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਭੁਭੋਇ ਸਖਾਈ॥ ੧॥ ਸੋਈ ਲਾਲਾ ਜੀਵ ਤ
ਮੈ ਗੈ ਸੋਗੁ ਤਰਖੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਵੈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਥ ਦਿਉ ਪਾਰੈ। ਗਤ ਉਠੈ।
ਕਰੀ ਕਾਰ ਪੁਰਤੁ ਭੁਰਮਾਈ। ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਕੋ ਬਾਇਨ ਪਾਈ। ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾ
ਮੁਵਸਾਈ। ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਛਿਲਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰ। ਬਿ
ਨੁ ਸੀਕੁ ਜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰ। ਵਿਦੁਰਾ ਸੀਵ ਖਰੁ ਪਲੈਨ ਪਾਈ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨ
ਮੁਗਵਾਈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੁਲਾਲਾ ਚੋਇ। ਉਤਮ ਜਾਤੀ ਉਤਮੁ ਸੋਇ। ਗੁ
ਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੁਓ ਚੋਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਚੋਇ॥ ੪॥ ੭॥ ਅਸ
ਮਤਲਾ ੩ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਭੋ ਭੁਭੁਕ ਮਾਵੈ। ਖਸਮੈ ਕਾਮਤਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ।
ਦੁਜੈ ਲਗੀ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਵੈ। ਮਮਤਾ ਥਾਪਾ ਅਵੈ ਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਦੇਤਾ ਗਣੀ ਕਾਮ
ਨ ਦੇਖੁ ਸੀ ਗਾਰੁ। ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਿ ਪਨਿ ਮਾਇ ਆਚਿ ਤੁਲਾਏ ਭੁਭੁ ਸੇਤੁ ਪਾਖੰਡ ਵਿ
ਕਾਰੁ। ਗਤ ਉਠੈ। ਸਦਾ ਸੇਤਾ ਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ। ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਸੀ ਗਾਰੁ ਥਾਵੈ
ਸੋ ਜਸੁ ਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਰਾਵੈ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਸੋ ਸੇ
ਤਾ ਗਣਿ ਸਾਚੀ ਜਿ ਸੁ ਸਾਚਿ ਪਿਅਰੁ। ਅਪਣੀ ਪੁਰਾਖੈ ਸਦ ਉਰਧਾਰਿ। ਨੇ
ਕੈ ਵੈਖੈ ਸਦਾ ਤੁਰਿ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਰਤਿ ਅਭਰ ਪੂਰਿ॥ ੩॥ ਅਥੈ ਜਾਤਿ ਰੁਪੁ
ਨਾਇ। ਤੇਤਾ ਤੋਵੈ ਜੇਤੋ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਸਥਾਏ ਉਚੈ ਉਚਾਓਇ। ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੮॥ ਅਸਮਤਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ। ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਰੋ ਭਗਤਿ ਨ ਚੋਇ। ਮਨੁ

ਖਰੁੰਨੇ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਨ ਦੁਹੈ
 ਨੁਰਾ ਤੀਜੇਇ ਏਸੇਈ ਛਲੁ ਪਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪੁਰਾ ਪਾਏ ॥ ਤਿਰਦੈ ਸਬ ਦੁਸਰ
 ਮੁਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿਨਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ
 ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਤੁਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਤਿ ਅਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ਜਤਾਯਾ ਉਤਤ ਵੇਖਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਦਾਤਾ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪੁਰਾ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਉਤਮ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਅਪਾਰ
 ਰਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵ ਦਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਦੁ ਤਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੨ ਪੰਚ ਪਦੇ
 ੩ ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੋਇ ॥ ਸੋਭੈ ਭੈਜਿ ਸੁਖ
 ਭਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵਕ ਰਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਭੁ ਸੋਝੀ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾ
 ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਸੈ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮੋਤੁ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰੁ ਸਬ
 ਲਾਏ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਤਲੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਵਲ ਜਲੁ
 ਬਿਰੁਨਾਮਿ ਸਮਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਜੰਮਦੁ ਮਰਦੁ ਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
 ਬਾਰੁ ॥ ਪਰਨਿੰਦਾ ਬੁਕੁ ਕੁਕਮਾਵੈ ॥ ਵਿਸਟਾਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸ
 ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਭੁ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਾਵਾਂ ਮਨੋ ਸਦ
 ਖੁ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੩ ਪੰਚ ਪਦੇ
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿ ਸੁਸਦਾ ਅੰਨ ਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਨਾਠਿ ਰਿਮੈ ਨਾਏ
 ਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਲੇ ਖਾਤੇ ਅਨ
 ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤ ਲਗਤਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਉਤ
 ਪਦਵੀ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕੇਰੁ ਸੁਆਧੇ ਅਧਿ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਤਿ ਬਿ
 ਥਾਪਿ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਤਲਾ ਅਧਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਘਾਲੇ ਬਾਇਨ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
 ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਤੰ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤੰ
 ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਚੈ ਸਤਿ ਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵ ਭੂਤੋ ਰੁਪਨੁ ਤੀ ਕੋਇ
 ਨ ਬਖਸੇ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪੁਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰੇਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥

ਅਸਮਤਲਾ ੩

ਨਿਰਤਿਕਰੇਬਤੁਵਾਜੇਵਜਾਏ। ਇਤੁਮਨੁਅੰਧਬੋਲਾਏਕਿਸੁਅਖਿ
ਨੁਵਾਏ। ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਭਗਮੁਅਨਲਾਵਉ। ਦੀਵਾਬਲੈਨਸੋਈਪਾਇ। ੧। ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿ
ਦੇਚਨਲੁਏਇ। ਆਪੁਪਛਾਇਮਿਲੈਪੁਤੁਸੋਇ। ਰਤਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਤਿਤਰਿਲਾਗੈ
ਭਉ। ਪੁਰੇਤਾਲਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ। ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਅਪੇਜਾਨਾ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰ
ਤਰਿਬੁਤਮੁਪਛਾਨਾ। ੨। ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਹੁ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਤਜਿ
ਵੀਚਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਸੋਇ। ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਿਰਤਿਦੁਖੁਏਇ। ੩। ਏ
ਤਭਗਤਿਜਨੁਜੀਵਤਮਰੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਵਜਲੁਤਰੈ। ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਭਗਤਿਬਾਇਪਾਇ
ਤਰਿਜੀਉਅਪਿਵਸੈਮਨਿਅਇ। ੪। ਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ। ਨਿਤਚਲਭਗ
ਤਿਤਰਿਸਿਭਿਚਿਤੁਲਾਏ। ਭਗਤਿਰਤੇਤਿਨਸਚੀਸੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਏਇ। ੫॥

੧੨॥ ਅਸਮਤਲਾ ੩

ਘਰੁ ੮

ਕਾਠੀ॥

ਤਰਿਕੈਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰ

ਮਿਲੈਸਚੁਸੋਈਏਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਤਰਿਭੂਭੈਸੋਇ। ੧। ਮੈਸਤੁਦਾਤਾਏਕੁਏ
ਅਵਰੁਨਾਤਿਕੋਈ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਏਈ। ਰਤਉ। ਇਸੁਜੁਗਮਹਿ
ਨਿਰਭਉਤਰਿਨਾਮੁਤਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਰੀ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਕੈਵਸਿਤੈਮਨਮੁਖਿਅੰਧਗ
ਵਰੀ। ੨। ਤਰਿਕੈਭਾਵੈਜਨੁਸੇਵਾਕਰੈਭੂਭੈਸਚੁਸੋਈ। ਤਰਿਕੈਭਾਵੈਮਨਿਐਸੁਖੁਏਈ।
੩। ਤਰਿਕੈਭਾਵੈਜਨਮੁਪਦਾਰਥਪਾਇਆਮਤਿਉਤਮਏਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਤਿ
ਤੁੰਗੁਰਮੁਖਿਗਤਿਏਈ। ੪॥ ੧੩॥ ੫੨

॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਅਸਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਤੁੰਗੁਰਤਾਸਚਿਅਗੁਮੈਡਾਸਾਈ। ਜੇਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੇਤੁੰਦੇਤਿਸੋਈਤਉਪਾਈ।
ਰਤਉ। ਸਭਤੇਗੀਤੁੰਸਭਨਿਧਿਅਇਆ। ਜਿਸਨੇਤੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ। ਤੁਧੁਅਪਿਵਿਛੋੜਿਅਅਪਿਮਿਲਾਇਆ।
੧॥ ਤੁੰਦਰੀਅਉਸਭਤੁਝੁਤੀਮਾਠਿ। ਤੁਝਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਠਿ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰ

ਸਾਲਾਤੀ
ਐਭਾਵੈ

ਖੇਲੁ॥ ਵਿਜੇਗਿਮਿਲਿਵਿਓਤਿਅਸੰਜੋਗਿਮੇਲੁ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੇਤੁੰਜਾਣਾਇਤਿਸੋਈਜਨੁ
ਤਰਿਗੁਣਸਦੀਅਖਿਵਖਾਣੈ॥ ਜਿਨਿਤਰਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਹਜੇਹੀਤਰਿ
ਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਤੇਇ॥ ਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋ
ਤੁੰਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਤੇਇ॥ ੪॥ ੧॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਮਿਤੁਸੁਤਨਾਲਿਭਾਈ॥ ਕਿਸਹੀਧੜਾ
ਆਰੁੜਮਸਕੇਨਾਲਿਜਵਾਈ॥ ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਸਿਕਦਾਰਚਉਪਰੀਨਾਲਿਆਪਲੇ
ਆਈ॥ ਤਮਰਾਧੜਾਤਰਿਗਤਿਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਤਮਤਰਿਸਿਉਧੜਾਕੀਆਮੇਰੀਤਰਿ
ਮੈਤਰਿਬਿਨੁਪਖੁਧੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਤਉਤਰਿਗੁਣਗਾਵਾਅਸੰਖਅਨੇਕਾਰਹਉਰਿ
ਨਸਿਉਧੜੇਕਰਤਿਸੇਜਾਂਤਿ॥ ਸੁਭੁਧੜੇਕਰਿਪਛੋਤਾਂਤਿ॥ ਬਿਰੁਨਰਹਤਿਮਨਿਖੋਟੁਕਮਹਿ
ਤਮਤਰਿਸਿਉਧੜਾਕੀਆਜਿਸਕਾਕੋਈਸਮਰਥੁਨਾਤਿ॥ ੨॥ ਏਤਿਸਭਿਧੜਮਾਇਆਮੋਹ
ਸਾਰੀ॥ ਮਾਇਆਕਉਲੁਝਹਿਗਵਾਰੀ॥ ਜਨਮਿਮਰਹਿਤੁਐਥਾਜੀਤਾਰੀ॥ ਤਮਰੈਧੜ
ਧੜਜਿਤਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੀ॥ ੩॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਧੜਪੰਚਚੋਰਝਗੜਾਏ॥ ਕਾਮੁਕੋਧੜ
ਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਵਧਾਏ॥ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ ਤਮਰਾਤਰਿ
ਜਿਨਿਏਤਧੜਸਭਿਗਵਾਏ॥ ੪॥ ਮਿਥਿਅਦੁਜਾਭਉਧੜਬਹਿਪਾਵੈ॥ ਪਰਾਇਆ
ਦੁਅਟਕਲੈਆਪਣਾਅੰਤਕਾਰੁਵਧਾਵੈ॥ ਜੈਸਾਖੀਜੈਤੈਸਾਖਾਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਾਰਿ
ਜਾਪਰਮੁਸਭਸਿਸਟਿਜਿਦਿਅਵੈ॥ ੫॥ ੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ਤਿਰੰਦੈਸੁਦਿ

ਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਾਇਆ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਤਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਮੇਰੀਭੈਨਾ॥ ਏਕੋਰਵਿਗਤਿਆਪਟਅੰਤਰਿਮੁਖਿਥੋਲੁਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਥੋਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਮਤਥੋਰਾਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੁ॥ ੨॥ ਦੁਜੈਭਾਇਭ
ਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ ਭਾਗਤਿਨਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਰਸੁਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਅਧਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਪ੍ਰੇਰਨਾਨਕਤਰਿਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੪
ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੋਸੁਖਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੈ
ਜਨਸੈਨਾ॥ ਨਾਮਥਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਲੈਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਾਨਕੀ ਜੀਵਿਅਜਾਇ॥ ਵੈਰਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਤੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ
ਅਇਆ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਤਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ॥ ੪॥ ॥ ੪॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੪
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਭਾਇਆ ਅਨੰਦਾ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਗਿਰਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰ
ਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ॥ ਵੈਰਾਗਿ ਪਾਏ ਤਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ॥ ੨॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਮਲੁ ਧਾਰੀ॥ ਵਿਦੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਤੰਕਾਰੀ॥ ੩॥ ਸਗੀ ਰਿਸੇ ਰੇ
ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਬਿਤ ਤੁਕਢੀਏ॥ ੪॥ ੫॥ ਅਸਾਮਤ
ਲਾ ੪ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਵੈਰਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ
ਪਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈਧਰਨ ਤੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿਅਸ ਭੁਸਾ ਸਗਿਰ
ਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੋ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ॥ ੨॥
ਨਾਮੁ ਹੋਲ ਗਾਏ ਮੁਕਤੰਗਾ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ॥ ੩॥ ਅਪੇਥਾ ਪੇਥਾ ਪਿਓ
ਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਤਰਿ ਅਪੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ
ਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ॥ ਛਲ ਲਾਗੇ ਤਰਿ ਰਸ ਕਰਸਾਈ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਿਤ
ਤੰਗਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾ ਤੀ ਮਾਰਿ ਆਕਾਲੁ ਜਮ ਕੰਕਰ ਭੁਇ ਅੰਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਮੈ ਕਰਮ
ਕਰੁ ਬਿਨ ਤੀਜਾ ਲੈ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚ ਰੁਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਢਾਕੈ॥ ੩॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਤੇਵਤਿ
ਵਡ ਭਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਸਚਿ ਸੁਚੇ॥ ੪॥ ੭॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੪
ਤਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿ ਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ
ਪਰਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਤੁ ਨਾਮੁ ਰਖਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ
ਤੀਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਸਰਸਾ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਤ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਾਸਾ॥
੨॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਤੁ ਅੰਧਾ॥ ਸਭ ਨਿਤ ਛਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਜਿਸੁ ਜਪੈ ਵਡ ਭਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨੀਮਿਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ੪॥ ੮॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ਤਥਿਕਰਿਤੰਤੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਬੋਥਰਵਾ

ਨਾਗੁਰਮਤਿਤਰਿਗੁਲਬੋਲਤੁਜੋਗੀਇਹੁਮਨੁਆਤਰਿਰੰਗਿਭੇਨਾ॥ ੧॥ ਜੋਗੀਉਰਿ
ਤੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਤਰਿਤਰਿਏਕੋਵਰਤੈਤਿਸੁਆਗੈਤਮਆਦੇਸੁ॥
॥ ਗਾਵਤਿਰਾਗਭਾਤਿਬਤੁਬੋਲਤਿਇਹੁਮਨੁਆਖੇਲੈਖੇਲਾ॥ ਜੋਵਤਿਕੁਪਸਿੰਚਨਕ
ਬਸੁਪਾਉਠਿਬੈਥਗਏਚਰਿਬੋਲਾ॥ ੨॥ ਕਾਇਆਨਗਰਮਤਿਕਰਮਤਰਿਬੋਵਤੁਪੁ
ਜਾਮੈਤਰਿਆਖੇਤੁ॥ ਮਨੁਆਅਸਥਿਰੁਬੋਲੁਮਨੁਜੋਵਤੁਤਰਿਸਿੰਚਤੁਗੁਰਮਤਿ
ਤੁ॥ ੩॥ ਜੋਗੀਜੰਗਮਸਿਸਟਿਸਭਤੁਮਗੀਜੋਦੇਤੁਮਤੀਤਿਤੁਚੇਲਾ॥ ਜਨਨਾਨ
ਪੁਰੁਅੰਤਰਜਾਮੀਤਰਿਲਾਵਤੁਮਨੁਆਪੇਲਾ॥ ੪॥ ੯॥ ਆਸਾਮਤਲਾ
ਕਥਕੋਭਾਵੈਘੁੰਘੁਤਲਾਕਥਕੋਥਜਾਵੈਰਥਾਥਾ॥ ਆਵਤਜਾਤਥਾਗਥਿਨੁਲਾ
ਉਤਥਲਗੁਸਮਰਉਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੈਮਨਿਐਸੀਭਗਤਿਥਨਿਆਈ॥ ਤਉ
ਥਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਗਤਿਨਸਕਉਜੈਸੇਜਲਥਿਨੁਮੀਨਮਰਿਜਾਈ॥ ਰਤਉ॥ ਕਥ
ਉਮੇਲੈਪੰਚਸਤਗਾਇਲਕਥਕੋਰਾਗਪੁਨਿਉਰਾਵੈ॥ ਮੇਲਤਚੁਨਤਖਿਨੁਪਲੁ
ਸਾਲਗੈਤਥਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਗੁਲਗਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਥਕੋਨਾਚੈਪਾਉਪਸਰੈਕ
ਤਥਪਸਰੈ॥ ਤਥਪਾਵਪਸਰਤਥਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤਥਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾ
ਮਰੈ॥ ੩॥ ਕਥਕੋਓਲੇਗਨਕਉਪਤੀਅਵੈਲੇਕਿਪਤੀਲੈਨਪਤਿਤੋਇ॥ ਜਾ
ਨਕਤਰਿਤਿਰੈਸਦਾਧਿਅਵਤੁਤਜੈਜੈਕਰੇਸਭੁਕੋਇ॥ ੪॥ ੧੦॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਤਰਿਸਾਧੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿ
ਗਾਇ॥ ਗਿਅਨਰਤਨੁਬਲਿਅਘਟਿਚਾਨਲੁ ਅਗਿਅਨੁਅੰਧੇਰਾ
॥ ੧॥ ਤਰਿਜਨੁਲਾਚਤੁਤਰਿਤਰਿਥਿਅਇ॥ ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਤਿਮੇਰੇਭਾਈਤਮਜ
ਧੋਵਤਪਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਮੁਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਤਰਿਲਿਵ
ਇ॥ ਜੋਇਛਹੁਸੇਈਠਲੁਪਾਵਤੁਠਿਰਿਭੁਖਨਲਗੈਆਇ॥ ੨॥ ਆਪੇਰਹਿ
ਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤਰਿਆਪੇਬੋਲਿਭੁਲਾਇ॥ ਸੇਈਸੰਤਭਲਤੁਪੁਰਾਵਤਿਜਿਨਕੀ
ਤਿਪਵਤਿਥਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁਆਖਿਨਗਾਜੈਤਰਿਗੁਲਜਿਉਆਖੈਤਿਉਸੁਖ

ਤੁਹਿ ਤੇ ਭੰਗਾ ਦੀ ਏ ਤਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾ ਤੁਕੁ ਵਲ ਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥
ਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ ॥

ਅਇਆ ਮਰਦੁ ਪੁਰਾਤੁ ਤਉ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿ ਰੂਪੋ ਈਐ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਸਾਥਾ ਸਿਰਲਾ ਲੁਕਾ
ਇਆਲਾ ਤਨਾਮੁ ਸੁਸਾਰੁ ਸਥਾ ਦਿਸਾਇਆ ਰਤਉ ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਭੰਤ ਸਿਅਏ ਮਾਇਆ
ਚਲੁ ਅਜੁ ਕਿਕਲਿ ਪੁਰਤੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਜੁਐ ਬਲੁ ਜਗਿ ਬਿਏ ਤੁਮਨੁ ਤਾਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਦਿ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਨਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੪

ਨਾਮ ਦਰਬ ਪਾਇਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ
ਜੁਲਿਖਿ ਅਲੇਖੁ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਰਮਤਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥
ਗੁਰੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ
ਐ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਤੀ ਪਾਈਐ ॥ ਤਉ ਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਅਪਿਖੁ ਅ
ਈਐ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਅਪੇ ਅਪਿਖੁ ਅਪਿਖੁ ਅਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈ
ਐ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਆਸਾਵਰੀ ਸੁਧੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੬

ਤਉ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਥਤਾਇਆ ਤਉ ਤਰਿ
ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਤਿਨ ਸਕਉ ॥ ਰਤਉ ॥ ਤਮਰੈ ਸੁਵਲੁ ਸਿਮਰਨੁ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ
ਤਨ ਸਕਉ ਤਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੈਸੇ ਤੰ ਸੁਸਰਵ ਬਿਨੁ ਰਤਿਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਤਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰੈਤੰ
ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥ ੧ ॥ ਕਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੁਜ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਤ ਅਪਮ
ਨਾ ਤਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਰਿ ਨਿਰਥਾ ਲਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

੧੪ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਾਮੁ ਥਤਾਵਤੁ ਗੀਮਾਈ ॥ ਤਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ
ਤਉ ਤਰਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਤਲੁ ਬਲਿਗੀ ਝਾਈ ॥ ਰਤਉ ॥ ਤਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਤਰਿ ਦਰ
ਨਾ ਮੀਤੈ ਤਈ ॥ ਜੈਸੇ ਅਲਿਕ ਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਤਿਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਰਤਨੁ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖੁ ਸ
ਜਿ ਰਦੀ ਸੁਰਪਿ ਅਰੇ ਮੋਤਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਤਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਤੈਤੈ ਤਰਿ ਦਰਸਨ
ਅਖਦਿਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ॥ ੩੮ ॥ ੧੩ ॥ ੬੮ ॥
॥ ੨ ॥

ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਗੁਰੂ

ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਫਿਰਿਖਾਇਆਜਿਨਿ

ਬੈਠਾਲੀਤਿਸੁਭਉਥਤੁਤੁਦਿਖਾਇਆਭਾਈਮੀਤਕੁਟੰਥਦੇਖਿਬਿਥਾਦੇ॥੧॥ ਅਸਾਦੇਖਿਬਿਮੋਤਿਤੋਏ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਰਦੇਵਮਨੁਖਾਬਿਨੁਸੁਪੁਸਭਿਧੋਤਨਿਧੋ
ਰਤਾਉ॥ ਏਕਿਫਿਰਤਿਉਦਾਸੀਤਿਨਕੀਮਦਿਅਪੈ॥ ਏਕਿਸੰਚਤਿਗਿਰਤੀਤਿਨਤੋਇਨਅਪੈ॥
ਸਤੀਕਤਵਤਿਤਿਨਥਤੁਕਲਪਵੈ॥ ਤਮਤਰਿਰਾਖੇਲਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਵੈ॥੨॥ ਤਪੁਕਰੇਤਤ
ਲਾਏ॥ ਪੰਡਿਤਮੋਤੋਲੋਭਿਸਥਾਏ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਲਮੋਤੋਮੋਤਿਅਅਕਾਸੁ॥ ਤਮਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਦੇਕਰਿ
॥੩॥ ਗਿਆਨੀਕੀਤੋਇਵਰਤੀਦਾਸਿ॥ ਕਰਜੇਤ੍ਰੇਸੇਵਾਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੇਤੁੰਕਤਿਸੁਕਾਰਗ

ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਨੇਜਿਨਅਵਾ॥੪॥੧॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਸਸੁਤੇਪਿਰਿਕੀ
ਖਿ॥ ਦੇਰਜਿਠਾਈਸੁਈਦੁਖਿਸੰਤਾਪਿ॥ ਘਰਕੇਜੇਠੇਰਕੀਚੁਕੀਕਾਇ॥ ਪਿਰਿਗੰਧਿਅਕੀਨੀਸੁ
ਜਪਦਿ॥੧॥ ਸੁਨਤੁਲੋਕਾਮੈਪ੍ਰੇਮਰਸੁਪਾਇਆ॥ ਦੁਰਜਨਮਾਰੇਵੈਰੀਸੰਘਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕੁ
ਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਤਿਅਗੀਤਉਮੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦੁਤੀਅਤਿਅਗੀਲੋਗਾਕੀਰੀਤਿ
ਗੁਣਤਿਅਗਿਦੁਰਜਨਮੀਤਸਮਾਨੇ॥ ਤੁਰੀਅਗੁਲੁਮਿਲਿਸਾਧਪਛਾਨੇ॥੨॥ ਸਤਜਗੁਠਾਮਿ
ਸਦੁਥਾਧਿਅਗਾਜੋਤਿਸੁਰੂਪਅਨਾਤਦੁਵਾਜਿਅਗਾਮਤਾਅਨੰਦੁਗੁਰਸਥਦੁਵੀਚਰੀ॥ ਪ੍ਰੀਅ
ਰਤੀਧਨਸੋਤਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੩॥ ਜਨਨਾਨਕੁਥੋਲੇਥੁਤਮਥੀਚਰਾ॥ ਜੋਸੁਦੇਕਮਾਵੈਸੁਭੀਤ
ਗਿ॥ ਜਨਮਿਨਮਰੈਨਅਵੈਨਜਾਇ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਓਤੁਰੈਤਸਮਾਇ॥੪॥੨॥ ਅਸਮਤ

੫ ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ ਰੂਪਿਅਨੁਪਪੂਰੀਅਚਰਿ॥ ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਤਿਵਸੈਸੋਗ੍ਰਿ
ਵੰਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜੰਤਾ॥੧॥ ਸੁਕਰਣੀਕਾਮਦਿਗੁਰਮਿਲਿਤਮਪਾਈ॥
ਜਿਪਰਥਾਇਸੁਤਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਚਰੁਵਸੀਪਿਤਕੈਸਾਥਿ॥ ਤਿਚਰੁਕੰਤੁਥਤੁਫਿਰੈਉਦਾਸਿ
ਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਅਦੀਘਰਮਤਿਤਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ॥੨॥ ਥਤੀਤਸੁਲਖਣੀ
ਤਿਪੁਤਾ॥ ਅਗਿਆਨੀਸੁਘੜਸੁਰੂਪਾ॥ ਇਛਪੁਰੇਮਨਕੰਤਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਸੰਤੋਖੀਦੇਯੋ
॥੩॥ ਸਭਪਰਵਰੈਮਾਤਿਸੇਰਸਟਾ॥ ਮਤੀਦੇਵੀਦੇਵਰਜੇਸਟਾ॥ ਧੰਨੁਸੁਗ੍ਰਿਤੁਜਿਤੁਪ੍ਰਗਟੀਅ

ਨਾਕਸੁਖੇ ਸੁਖਿਵਿਤਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਮਤਾਕਰਉ ਸੋਪਕਨਿਨਦੇਈ
ਨਿਲਸੰਜਮਕੋਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ॥ ਵੇਸਕਰੇਬਤੁਰੁਪਦਿਖਾਵੈ॥ ਗਿਤਿਬਸਨਿਨਦੇਈਵਖਿਵਖਿ
ਰਹਾਵੈ॥ ੧॥ ਘਰਕੀਨਇਕਿਘਰਵਾਸੁਨਦੇਵੈ॥ ਜਤਨੁਕਰਉ ਉਰਝਾਇਪਰੇਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥
ਰੁਕੀਭੇਜੀਆਈਆਮਗਿ॥ ਨਉਖੰਡਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਥਨੰਤਗਾ॥ ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਢੋਰੈਜੋਗਸੰ
ਨਿਆਸਾ॥ ਪਤਿਥਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਅਭਿਆਸਾ॥ ੨॥ ਜਤਬੈਸਉਤਤਨਾਏਬੈਸੈ॥ ਸਗਲਭਵੰਮ
ਸਬਲਪ੍ਰਵੇਸੈ॥ ਤੇਢੀਸਰਦਿਪਇਆਰਤਲੁਨਪਾਈ॥ ਕਹੁਮੀਤਾਤਉਕੈਪਤਿਜਾਈ॥
੩॥ ਸੁਦਿਉਪਦੇਸੁਸਤਿਗੁਰਪਤਿਆਇਆ॥ ਗੁਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਮੋਤਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥
ਜਪਧਰਿਵਸਿਆਗੁਣਗਾਇਅਨੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤਾ॥ ੪॥ ਘਰੁਮੇਰ
ਦੇਨਾਇਕਿਤਮਾਰੀ॥ ਇਤਅਮਰਿਤਮਗੁਰਿਕੀਏਦਰਬਾਰੀ॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥ ੪॥ ੪॥

ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ॥ ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪ
ਰੁਚਾਵਉ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਤਾਕਿਢੁਕਰਉਉਪਾਇਆ॥ ਮੈਸਭੁਕਿਢੁਢੋਡਿਪ੍ਰਭਤੁਤੀਧਿਆ
ਇਆ॥ ੧॥ ਮਤਾਅਨੰਦਅਚਿੰਤਸਤਜਾਇਆ॥ ਦੁਸਮਨਦੁਤਮੁਏਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੋਕਉਦੀਅਉਪਦੇਸੁ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਰਿਕਾਦੇਸੁ॥ ਜੋਕਿਢੁਕਰੀਸੁਤੇਰ
ਤਾਉ॥ ਤੁਮੇਗਓਟਤੁੰਤੈਦੀਥਾਨਾ॥ ੨॥ ਤੁਧਨੋਢੋਡਿਜਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਧਰਿ॥ ਆਨਨਥੀਆ
ਗੀਸਮਸਗਿ॥ ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਕਿਸਕੀਕਾਇ॥ ਸਾਕਤੁਰੁਲਾਠਿਰੈਬੇਥਾਇ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ
ਰਹਿਐਈਕਤੀਨਜਾਇ॥ ਜਤਕਤਰਾਖਿਲੈਤਿਗਲਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਦਾਈ
ਪ੍ਰਭਿਗਥਿਪੈਜਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਪਰਦੇਸੁਝਾਗਿਸ
ਦੇਕਉਅਇਆ॥ ਵਸਤੁਅਨੁਪਸੁਦੀਲੁਭਾਇਆ॥ ਗੁਣਗਾਸਿਬੰਨਿਪਲੈਅੰਨੀ॥ ਦੇਖਿ
ਕਹੁਇਹੁਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥ ੧॥ ਸਾਤਵਾਪਾਰੀਦੁਅਗੈਆਏ॥ ਵਖਰੁਕਾਢੁਸਉਦਾਕਰ
ਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਤਿਪਠਾਇਆਸਾਤੈਪਾਸਿ॥ ਅਮੋਲਰਤਨਅਮੋਲਾਰਾਸਿ॥ ਵਿਸਟੁਸੁਭ
ਦੀਪਾਇਆਮੀਤਾ॥ ਸਉਦਾਮਿਲਿਅਨਿਤਚਲਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਭਉਨਤੀਤਸਕਰਪਉਲੁਨਪ
ਸਾਤਜਿਵਿਤਾਈਸਤਜਿਲੈਜਾਨੀ॥ ਸਤਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁਨਤੀਪਾਇਆ॥ ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਘ
ਲੈਅਇਆ॥ ੩॥ ਮਿਲਿਅਲਾਹਭਏਅਨੰਦਾ॥ ਧੰਨੁਸਾਤਪੁਰੇਬਖਸਿੰਦਾ॥ ਇਹੁਸਉਦਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੇ ਪਾਇਆ ਸਹਾ ਲੀਖੇ ਪਨਾਨ ਕੁਲੈ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੇ ਕਉ ਨ ਥੀ ਚਾਰੋ ਨਾਨਕ ਦੇ ਬਿਓਰੁ ਪਰੰ

ਗਾਰੋ ॥ ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਉ ਬਿਧਿ ਨ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥ ੧ ॥

ਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਤਮਾਰੇ ਕੀ ਅਲੇਖ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁਮ ਸਤ ਕਿਧਾਰਿ ਗਾਇ ਬਿਓਰਿ ਆਪੁ

ਆਜੈ ਜੇ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੇ ਅਬ ਤੁਲਿ ਸੋ ਤਿਓ ਕੰਤੁ

ਓਮੇਰੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੇ ਤਿਓ ਅੰਗ ਨਿਮੇਰੇ ਸੇਭਾ ਚੰਦਾ ॥ ਨਿਸਿਬਾ ਸੁਗੰਧਿ ਅਸੰਗਿ ਅਨਿ

॥ ੨ ॥ ਬਸਤੁ ਤਮਾਰੇ ਗੰਗਿ ਚਲੁਲਾ ॥ ਸਗਲ ਅਭਰਣ ਸੇਭਾ ਕੰਠਿ ਛੁਲਾ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ

ਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੁਤ ਕੀ ਚੁਕੀ ਕਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਦਖੁ ਸੀ ਆਸਦ

ਗਮਾਏ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨ ਮੁਗਿ ਹਮ ਤਿਉ ਪਤਾਨੇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਤਿ ਸੀ ਗਾਰ

ਬਿਰੁ ਸੋ ਤਾਗ ਨਿਸੰਗਿ ਭੁਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਦਾਨੁ ਦੇ

ਰਿਪੁ ਜਾ ਕਰਨਾ ਲੈ ਤਦੇ ਤਉ ਨ ਮੁਕਰਿ ਪਰਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਤੁਮੈ ਥੈ ਬਾਤ ਮਲ ਜਾਲਾ

ਤੁ ਦਰਿ ਤੂੰ ਹੀ ਪੈਓ ਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਬਾਤ ਮਲੁ ਭੁਭਾਈ ॥ ਨਿਰਾਪਰਾਧ ਚਿਤ ਵੀ

ਰਿਅਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਠਿਰਤਿ ਤਲ ਕਾਏ ॥ ਨਿੰਦ ਕਰਤਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾ

ਮਾਇਆ ਮੁਠਾ ਚੈ ਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਬਹੁ ਤੀਰਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਬਾਤ ਰਿਭੇ ਖਕਰਤਿ

ਗਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖਿਅ ਉਤਰੀ ਘੇਰੇ ॥ ਅਵਰਉ ਪਦੇ ਸੈ ਅਧਿਨ ਬੁਝੈ ॥ ਐਸਾ ਬਾਤ

ਕਹੀ ਨ ਸੀਝੈ ॥ ੩ ॥ ਮੁਰਖ ਬਾਤ ਮਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਸਾਲਾ ॥ ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਤੈਰੈ ਤੈ ਨ ਲੀ

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੈ ਭਾਗਾ ॥ ਮਾਨੁ ਏਕਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਆਸਾ

ਤਲਾ ੫ ਦੁਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਭਏ ਅੰਤ

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਤੀਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ

॥ ਬਿਨ ਸਿਗਾਇ ਓਤਾ ਪਸਭੁ ਸਤ ਸਾਗੁ ॥ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿ ਓਸ ਤਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਹਾਉ

ਵਤ ਰੋਤੇ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਿ ਆ ॥ ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਤ ਚਲੁ ਬਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਉਪਰਨ ਸੰਤ

ਮਾਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰੋਤ ਅਘਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਦੇਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਏ ॥ ਅਬ ਪਰੇ

ਤਚਲੁ ਸਾਧੂ ਪਾਇ ॥ ਸਤ ਜਪੁ ਨਿਗਾਵੈ ਮੰਗਲਾ ਮਨੁ ਆ ॥ ਅਬ ਤਾ ਕਉ ਫੁਨਿਕਾ ਲੁਨਾ

੨੪੬

३॥ कर्नकरनसमरषडमारै॥ सुखदायीमेरेउरिउरिगए॥ नमुतेरजपिजी
वैलनकु॥ छितिपतिमेरेसंगिसडाए॥ ४॥ ८॥ आसामडला ५

अरजवैबिललावैनिंदकु॥ पारबुडमुपगमेसरुबिसरिआअपलकीतापावै
निंदकु॥ रडउ॥ जेकेटीउसकासंगीउवैनलेलएसिपावै॥ अरउदअजग
उठउठैनिंदकुअगनिमाडिजलावै॥ पगमेसरकैदुअरैजिउेहिबिडिउे
सैनकुआधिसुलावै॥ उगतिजनकउेसदाअनंदुउेउरिकीरतनुगाएबिग
सैवै॥ २॥ १०॥ आसामडला ५ जउेमेकीसगलसीगागाउउेउी

मेगमनुनपतीआरा॥ अनिकसुगंयततनमडिलावउे॥ उउेसुखुडिंसुमानिन
उेपवउे॥ मनमडिचिउवउेअैसीआसाटी॥ पिअदेवतजीवउेमेगीमाटी
॥ १॥ माटीकडकरउेइउेमनुनपीरै॥ पिअपीतमबैरगुडिरै॥ रडउे॥

बसउेबिबुखनसुखषउेउबिसै॥ उेइउीजनउेकिउेनलेखै॥ पतिसेउाअ
उेमनुमउता॥ अगिअकरीसगलजगता॥ गिउेअैसाउेसुंदरलाला॥ पु
उेउेउासदनिउला॥ २॥ बिंजनउेजनअनिकपरकारागंगतमासेबउे
उेबिसषगा॥ राजमिलखअरुषउेउेउेमएसि॥ मननडीपुपैउिसनन
नएसि॥ विनुमिलबेइउेदिनुनबिउवै॥ मिलैपुउेउासउेसुखपावै॥ ३॥
उेजउेउेजउेसुनीइउेसेइ॥ सायसंगतिबिनुतगिउेनकैइ॥ जिमुमसतकिउे
गुडिनिमडिगुपएअ॥ पुगीआसामनुडिपतएअ॥ पुगीमिलिआतउेउी
उेउा॥ ननकलपामनतनमंउा॥ ४॥ ११॥ आसामडला ५

पंचपदे॥ पूषमेउेगीनीकीजाति॥ दुतीअउेगेमनीअैपंति॥ उिउी
अउेगासुंदरषानु॥ बिगउेपुमनमडिअभिमानु॥ १॥ सेउनीसुगुधिसुजा
उेबिचखनि॥ अतिगरबैसेडिठकीउे॥ रडउे॥ अतिसुगीउेगीपाकसाला॥
उेउेसननुपुजाडिलकुलाला॥ गलीगरबडिमुधिगेवडिगिआन॥ सउेबि
उेउेउीउेउेसुआन॥ २॥ कपपडिगडिउेगडिउेगा॥ अचरकरडिसेउाम

ਤਿਲੋਗਾਚੇਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਿਸਥਾਗਾਸੰਗੀਖੋਟਕੋਪੁਚੰਡਾਲਾ॥ ੩॥ ਅਵਰੋਜਿ
ਪਨਿਤਾਰੀ॥ ਇਸੁਧਰਤੀਮਤਿਤੇਰੀਸਿਕਦਾਰੀ॥ ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਤੁਸੁਪਤਿਦਾਮਾਸੀਲੀ
ਗਾਰਿਓਤੇਰਕਾਮਾ॥ ੪॥ ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਮਇਆਤਰਿਗਇ॥ ਸਾਬੰਦੀਤੇਲਈਓਰ
ਸਾਧਸੰਗੀਮਿਲਿਤਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸਫਲਓਤਕਾਇਆ॥ ੫॥ ਸਭਿਰੂ
ਸਭਿਸੁਖਥੇਨਸੁਤਾਗਨਿ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਿਬਿਚਖਨਿਤੁੰ॥ ਰਤਾਉਦੁਜਾ॥ ੧੨॥ ਆ
ਮਤਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ॥ ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਮੁਅਯੋ
ਸੁਨਿਤਚਲੁਰਤਲਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਮੁਏਸੁਜੀਵੇ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਵਖਧੁਮੁਖਿਪਵਿ
ਗੁੰਸਬਦੀਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਾਚੀਮਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ ਜਿਸੁਧੁਏਦ੍ਰਿ
ਟੀਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਉਚਾਚੈਸੋਪਵੈਪਇਆਲਾ॥ ਧਰਨਿਪੈਤਿਸੁਲਾ
ਕਾਲਾ॥ ੩॥ ਕ੍ਰਮਤਫਿਰੇਤਿਨਕਿਛੁਨਪਾਇਆ॥ ਸੇਅਸਬਿਰਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕਮਦਿ
॥ ੪॥ ਜੀਓਪਿੰਡੁਸਤੁਤਰਿਕਾਮਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਭਏਨਿਤਾਲਾ॥ ੫॥ ੧੩॥
ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ॥ ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿਤੇਇਰੀਮ
॥ ੧॥ ਮੁਲੁਸਮਾਲੁਤੁਅਚੇਤਗਵਾਰਾ॥ ਇਤੇਨਕਉਤੁਮਕਿਅਗਰਥੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੀਨੇ
ਕਾਦਿਤਾਜੀਮਿਤਮਾਨੁ॥ ਅਵਰਵਸਤੁਤੁਇਪਤਿਅਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਬਿਸਟਾਅਸਤਰਕਤੁ
ਟੇਚਾਮਾ॥ ਇਸੁਓਪਰਿਲੇਗਾਖਿਓਗੁਮਾਨਾ॥ ਏਕਵਸਤਥੁਫੁਤਿਤਾਏਵਤਿਪਾਕਾ॥ ਬਿਨੁ
ਸਦਾਨਾਪਾਕਾ॥ ੪॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਥਾਨਾ॥ ਜਿਸੇਤਪਾਈਐਤਰਿਪੁਰਖਸੁਜਾ
॥ ੫॥ ੧੪॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਇਕਘਜੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉਥਤੁ
ਤਾਰੇ॥ ਮਨੁਨਰੈਕੈਸੇਮਿਲਓਪਿਅਰੇ॥ ੧॥ ਇਕੁਪਲੁਦਿਨਸੁਮੋਕਉਕਥਤੁਨਬਿਓ
ਦਰਸਨਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਮੋਕਉਪਿਰਤਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥
ਰਿਪਤਰਚੁਤੁਜੁਗਤਸਮਾਨੇ॥ ਗੈਓਭਈਤਥਅੰਤੁਨਜਾਨੇ॥ ੨॥ ਪੰਚਦੁਤਮਿਲਿਖਿ
ਵਿਓਜੀ॥ ਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਰੋਵੈਤਾਥਪਢੋਜੀ॥ ੩॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਤਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇ
ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ
ਮਤਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ ਤਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਤਰਿਮੇਰਾਸਾਬੀਸੰਗਿਨਾਮੁ

ਤੁੰਬੁਖਿਸਿਮਰੀਤਮਉਤੁਦੁਜਮੁਬਪੁਰਾਮੋਕਉਕਤਾਡਰਾਈ। ਰਤਾਉ। ਤਰਿਮੇਰੀ
ਰਿਮੈਰਿਕਾਤਾ। ਤਰਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਤਿਦੀਥਾ। ੨। ਤਰਿਮੇਰੀਪੁੰਜੀਮੇਰਾਤ
ਵੇਸਾਤੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀਤਰਿਮੇਰਾਸਾਤੁ। ੩। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਤਮਤਿਅਵੈ। ਜਨ
ਨਕੁਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ। ੪॥੧੬॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਤੇਇਕ੍ਰਿਪਾਉ
ਤਿਉਮਨੁਲਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ। ੧। ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿਗਾਸਤਿ
ਗੁਰਮੇਰਾਪੁਰਾ। ਮਨਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭਸੁਖਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦਹੀਭਰਪੁਰਾ।
ਰਾਉ। ਚਰਕਮਲਾਰਿਦਅੰਤਰਿਧਰੇ। ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਰਾਮਪਿਅਰੇ। ੨। ਪੰਚਸ
ਖੀਮਿਲਿਸੰਗਲੁਗਾਇਆ। ਅਨਤਦਥਾਈਨਾਦੁਵਜਾਇਆ। ੩। ਗੁਰਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿ
ਲਿਅਰਿਗਾਇ। ਸੁਖਿਰੈਦਿਵਿਤਾਲੀਸਤਜਿਸੁਭਾਇ। ੪॥੧੭॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫
ਗਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਪਰਗਟੀਆਇਆ। ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਧਨੁਪੁਰਾਪਾਇਆ। ੧। ਐਸ
ਤਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ। ਭਾਤਿਨਜਾਏਜਲਿਨਹੀਭੁਥੈਸੰਗੁਢੈਡਿਕਰਿਕਤਤੁਨਜਾਈ।
ਰਾਉ। ਤੇਟਿਨਅਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇ। ਖਾਇਖਰਚਿਮਨੁਗਹਿਅਘਾਇ। ੨। ਸੋਸਚੁਸਾ
ਤੁਜਿਸੁਘਰਿਤਰਿਧਨੁਸੰਚਣਾ। ਇਸੁਧਨਤੇਸਭੁਜਗੁਵਰਸਾਣਾ। ੩। ਤਿਨਿਤਰਿਧਨੁਪਾਇਆ
ਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਤਲਾ। ਜਨਨਾਨਕਅੰਤਿਵਾਰਨਾਮੁਗਤਲਾ। ੪॥੧੮॥

ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਦੁਥੈਵੈਕਿਰਸਾਨੀ। ਕਾਚੀਪਾਕੀਥਾਢਿਪਰਾਨੀ।
੧। ਜੋਜਨਮੈਸੋਜਾਨੁਮੁਆਗੇਵਿੰਦੁਭਗਤੁਅਸਥਿਰੁਏਬੀਅਗਾਰਤਾਉ। ਦਿਨਤੇਸਰਪਰ
ਪਉਸੀਗਤਿ। ਗੈਵੈਗਈਫਿਰਿਤੇਇਪਰਭਾਤਿ। ੨। ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਇਰੇਤਅਭਾਗੇ। ਗੁਰ
ਪੁਰਸਾਦਿਕੋਵਿਹਲਾਜਾਗੇ। ੩। ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਤਿਨੀਤਾ। ਮੁਖਉਜਲਤੇਇਨਿਰ
ਮਲਚੀਤਾ। ੪॥੧੯॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਨਾ। ਇਢਾ
ਤੁਰੁਰਖੈਨਿਦਾਨਾ। ੧। ਤੁੰਮੇਰੇਪਿਅਰੇਤਕੈਸੀਭੁਖਾ। ਤੁੰਮਨਿਵਸਿਅਲਗੈਨਦੁਖਾ।
ਰਾਉ। ਜੋਤੁੰਕਰਹਿਸੋਈਪਰਵਣਾ। ਸਾਚੇਸਾਤਿਥਤੇਰਾਸਚੁਕੁਰਮਾਣਾ। ੨। ਜਾਤੁਪੁਰਾਵੈ
ਤਰਿਗੁਣਗਾਉ। ਤੇਰੈਘਰਿਸਦਾਸਦਾਏਨਿਆਉ। ੩। ਸਾਚੇਸਾਤਿਥਅਲਖਅਭੇਦਾ।
ਨਾਨਕਾਇਆਲਾਗਾਸੇਵਾ। ੪॥੨੦॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫

ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ। ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁੰਗਾ। ੧॥ ਕਰੂਰਨੁਕੁੰਨੈਨਾਮਨੁਕੋ
ਤਾਗਾ। ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਤਮਾਰਾਗਰਹਾਉ। ਰੇਰਦ
ਰੇਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ। ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਗਾਖੈਆਣਿ। ੨॥ ਜੇਲੰਉਡਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆਅਜਾਤਿ
ਸਲੰਉਡੇਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ। ੩॥ ਵੇਮੁਤਤਾਜਵੇਪਰਵਾਤਾ। ਨਾਨਕਦਾਸਕਹੁਗੁਰੂ
॥੪॥੨੧

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਤਰਿਗਸਿਓਭਿਤੋਏਗਸਿਮਾਤਾਘਰਾ

ਵਸਤੁਥਾਤਰਿਉਠਿਜਾਤਾ। ੧॥ ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਥਾ। ਰਾਗਿਕਰਤੁਕੁੰਨੀ
ਗਾਥਾ। ਰਹਾਉ। ਵਜਤੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਥਿਗਨੀ। ਐਸੇਗੁਨਤਅਛਾਦਿਓਪ੍ਰੀਤੀ। ੨॥
ਸਸਿਉਲੁਕਜੇਸਦਹੀਸੰਗੀ। ਕਾਮਿਨਅਵੈਸੇਫਿਰਿਫਿਰਿਸੰਗੀ। ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ੪॥੨੨॥

ਆਸਾਮਤਲਾ

੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤਰਿਕੋਨਾਮੁ। ਈਤਉਤੰਉਨਸੰਗਿਕਾਮੁ। ੧॥ ਬਿਨੁਤਰਿ
ਅਵਰੁਸਤੁਥੋਗਾ। ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਤਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ। ਰਹਾਉ। ਭਗਤਿਭੰ
ਗਗੁਰਬਾਣੀਲਾਲਾ। ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਤਨਿਤਾਲਾ। ੨॥ ਚਰਣਕਮਲਸਿਉ
ਗੋਮਾਨੁ। ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਕੀਨੋਦਨੁ। ੩॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਅਦੀਨਾ। ਪ੍ਰ
ਥਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ। ੪॥੨੩॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਅਨਦਿ

ਦਭਰੇਪੁਰਿਧਾਰਿਅਾ। ਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰਿਅਾ। ੧॥ ਪੁਰਸਮਗੀਪੁਰੇ
ਰਕੀ। ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੀਸੇਭਜਾਕੀ। ਰਹਾਉ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੀਨਿਗਮਲਾ
ਆਪੇਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ। ੨॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੈਤਾਥਿ। ਗਵਿਗਤਿਅਪੁ
ਸਭਕੈਸਾਥਿ। ੩॥ ਪੁਰਾਗੁਰੂਪ੍ਰਗੀਥਲਤਥਲਾਈ। ਨਾਨਕਭਗਤਮਿਲੀਵਰਿ
ਈ। ੪॥੨੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਬਨਾਵਤੁਇਹੁ

ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸੰਚਰੁਤਰਿਧਨੁ। ੧॥ ਉਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੁੰਅਉ। ਧਿਆਵ
ਵਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਾਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿਲਗੈਨਉ। ਰਹਾਉ। ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾ
ਸਚੈਨਾਇ। ਅਠਸਠਿਮਜਨਸੰਤਧੁਰਾਇ। ੨॥ ਸਭਮਤਿਜਾਨਉਕਰਤਾ
॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭੁਧਿਥਿਥੇਕਾ। ੩॥ ਦਾਸੁਸਗਲਕਾਏਭਿ - ਅਭਿ

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀ ਨੇ ਦਾਨੁ॥ ੪॥ ੨੫॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫
ਪ੍ਰਧਾਨ ਗਾਸਭੁ ਈਸਤਿ ਪੁਰੀ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰੀ॥ ੧॥ ਐਸੀ ਗੁਰਮ
ਤਾਈ ਅਲੋ॥ ਬੁਝਤ ਘੋਰ ਅੰਧਕੁ ਪਮਤਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੋ॥ ਰਤਾਉ॥
ਮਠਾ ਅਗਾਠ ਅਗਨਿਕਾ ਸਾਗਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਧਿ ਬੁਤ ਰੇਰਤ ਨਾਗਰੁ॥ ੨॥ ਦੁਤਰ
ਅੰਧ ਬਿਖਮਾਇਤ ਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਾ
ਤਾਪ ਕਉ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਰਲਾਗਤਿ ਤੋਰੀ॥ ੪॥ ੨੬॥

ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦਾ ਤੀਰਾਤਾ॥ ਅ
ਰਸਾਖਿ ਨ ਮਤਿ ਲਤਿ ਜਾਤਾ॥ ਤਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ॥ ਅਨਰਸਾ
ਮਤਿ ਵਿਅਪੈ ਚਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸ ਤੁਮਤ ਵਾਗਾ॥ ਅਨਰਸਾ ਸਭਿ
ਤੋਰੇ ਗਾਰਤਾਉ॥ ਤਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕੀਨ ਜਾਇ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੂ ਤਾਟਿ ਸਮਾਇ
ਲਾਖ ਕੋਰੀ ਮਿਲੈ ਨੇਕ ਤਾ॥ ਜਿਸ ਤਿਪ ਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਤੀਦੇ ਤਿ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ ਚਖਿ
ਰੇ ਬਿਸਮਾਦੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੇ ਤੇ ਅਧਿ ਅਸਾਦੁ॥ ਈਤ ਉਤ ਕਤ ਓਡਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਨ
ਕਰੀ ਪਤਰਿ ਰਸ ਮਾਤਿ॥ ੩॥ ੨੭॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਕਾਮੁ ਕੂਧੁ ਲੋ
ਕੁ ਮੋਹੀ ਮਟਾਵੈ ਭੁਟ ਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ॥ ਤੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵਕ ਮਾਵਤਿ ਤਾ
ਪੀਤ ਮੋਵਤਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਧੂ ਬਚਨ ਉਧਾਰੀ॥ ਦੁਖ ਭੁ
ਖ ਮਿਟੈ ਤੋਰੇ ਸਹਸਾ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਤੂੰ ਸੁਖ ਮਨਿ ਨਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਚਰਲੁ ਪਖਾਰਿਕ
ਉਗਰ ਸੇਵਾ ਅਤਮ ਸੁਧ ਬਿਖੁਤਿ ਅਸਨਿ ਵਾਰੀ॥ ਦਸਨ ਕੀ ਤੋਇ ਦਾਸਿ ਦਾ
ਸਰੀਤ ਪਾਵਤਿ ਸੋਭਾ ਤਰਿ ਦੁਆਰੀ॥ ੨॥ ਇਤੀ ਅਚਾਰ ਇਤੀ ਬਿਉਤਾਰ ਅਗਿ
ਆਮਾਨਿ ਭਗਤਿ ਤੋਇ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਜੋਇ ਤੁਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੇਭ ਉਜਲੁ ਪਾਰਿ
ਉਤਰੀ॥ ੩॥ ੨੮॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥

ਤਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁ ਖਦੇ ਤੁਰੀਆ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲ ਲਵੀ ਇਤੋਰੀ ਥਰੀਆ॥
ਅਵਰਿਕਾ ਜਤੇ ਗੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮਾ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮਾ॥ ੧॥
ਸਚੰਜੀ ਮਿਲਾ ਗੁਰੁ ਵਜਲੁ ਤਰਨ ਕੈ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ॥

ਹਤਾਓ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ। ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆ। ਤਰਿਗਾਇਆ।
 ਤੁਨਾਨਕਤਮਨੀਚਕਰੰਮਾ। ਸਗਲਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁੰਸਰਮਾ। ੨॥ ੨੮॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤੁਝਥਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਦੁਜਾਤੁੰਮੇਰੇਮਨਮਾਓ
 ਤੁੰਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਾਤੇਜੀਅਡਰਾਹੀ। ੧॥ ਤੁਮਗੀਓਟੇਤੁਮਾਗੀਅਸਾਥੇ
 ਤਉਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਵਿਸਰੁਨਾਹੀਤੁੰਸਾਸਗਿਰਾਸਾ। ਰਤਾਓ। ਰਾਖੁਗਾਖੁਸਾ
 ਪ੍ਰਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾਗਰਵਿਕਰਾਲਾ। ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁੰਮਤੁਮੇਰੇ
 ਲਗੁਪਾਲਾ। ੨॥ ੩੦॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਜਨਲੀਓਪ੍ਰਭੁਭਰਾ

। ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਓਮੇਰੇਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੁਅਥਿਖੁਖਾਇ। ਰਤਾਓ। ਪਾਲਾਤੁ
 ਯੁਨਥਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇ। ਰਾਕੀਕੋਚਿਤਿਕਯੁਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਾ
 ਈ। ੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾਏਏਅਪਿਸਤਾਇ। ਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿ
 ਵੈਨਾਨਕੁਸਤਸਦੁਖਮਿਟਾਇ। ੨॥ ੩੧॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਉਖਧੁ

ਓਤਰਿਕੋਨਾਓ। ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਥਿਨਸਿਆਥਾਓ। ੧॥ ਤਾਪੁਗਇਆਥਚਨਿ
 ਪੁਰੇ। ਅਨਦੁਭਇਆਸਭਿਮਿਟੇਵਿਸੁਰੇ। ਰਤਾਓ। ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੁਖਪਾਏ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਮਨਿਧਿਅਇਆ। ੨॥ ੩੨॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫

ਬੰਢਤਨਾਹੀਸੁਥੇਲਾਅਈ। ਥਿਨੁਤੁਕਮੈਕਿਉਥੁਏਥੁਣਾਈ। ੧॥ ਠੰਢੀਤਤੀ
 ਟੀਖਾਈ। ਓਤੁਨਬਾਲਾਥੁਛਭਾਈ। ਰਤਾਓ। ਨਾਨਕਦਾਸਸਾਧਸਰਲਾਈ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਪਾਰਿਪਰਾਈ। ੨॥ ੩੩॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸਦਾ

ਦਾਅਤਮਪਰਗਾਸੁ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਚਰੰਣਨਿਵਾਸੁ। ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਨਿਤਿ
 ਪਿਮਨਮੇਰੇ। ਸੀਤਲਾਸੰਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਵਤਿਕਿਲਵਿਖਜਾਤਿਸੇਭੇਮਨਤੇਰੇ
 ਰਤਾਓ। ਕਤਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰਨਕਰਮਾ। ਸਤਿਗੁਰੇਭੇਟੇਪੁਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ। ੨॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕਾਤਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਥੇਲੀ। ਪੀੜਗਈਠਿਰਿ
 ਦੁਤੇਲੀ। ਰਤਾਓ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿਮੇਲੀ। ਸੁਖਸਤਜਅੰਨਦੁਸੇਤੇਲੀ। ੧॥
 ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਅਤੇਲੀ। ਤਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਭਈਅਮੋਲੀ। ੨॥ ੩੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਕਾਮਕੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਹਦੇਖੇਲ

ਤਸਭਿਜੁਐਤਾਗੇ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸਚੁਇਤਅਪੁਨੈਗਿਤਿਭੀਤਰਿਵਾਰੇ॥ ੧॥
ਜਨਮਰਝਦੁਕੇਸਭਿਭਾਰੇ॥ ਮਿਲਤਸੰਗਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਿਪੁਰੈਲੈਖਿਨਮਤਿਤ
ਗੋਰਭੀ॥ ਸਭਕੀਰੇਨੁਤੇਇਰੈਮਨੁਆਸਗੇਲਦੀਸਤਿਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ ਸਭਮਧੇਰਵਿ
ਆਮੇਰਠਾਕੁਰਦਾਨੁਦੇਤਸਭਿਜੀਅਸਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਏਕੋਏਕੁਆਪਿਇਕੁਏਕੋਏਕੋਏ
ਸਗਲਪਾਸਾਰੇ॥ ਜਪਿਜਪਿਤੇਏਸਗਲਸਾਧਜਨਏਕੁਨਾਮੁਪਿਆਇਥਤੁਤੁਓਧਾਰੇ
੩॥ ਗਤਿਰਗੰਭੀਰਥਿਅੰਤਗੁਸਾਈਅੰਤੁਨਤੀਕਿਯੁਪਾਗਵਾਰੇ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁ
ਨਗਵੈਨਾਨਕਪਿਆਇਪਿਆਇਪ੍ਰਭਕਉਨਮਸਕਾਰੇ॥ ੪॥ ੩੬॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤੁੰਥਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਇਤੁਸਭੁਤੇਰਾਅਕਗੁਰਾਕਿ
ਅਹਮੰਤਕਰਤਚਤੁਰਾਈਜਾਂਸਭੁਕਿਯੁਤੁਏਮਝਾਰਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਥਾ
ਏਕਰਖੁਲੀਲਾਧਾਰਿ॥ ਦੇਤੁਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰਾ॥
ਭਰੀ॥ ਜੈਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਤਿਪ੍ਰਾਨੀਓਤੁਰਤਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ ਅਨਦੁਕਰੈਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਮਾਰੈਨਾਪੈਤੈਅਗਨਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਪਰਨਿੰਦਾਇਨਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿ
ਨੇਵਾਰਿ॥ ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੁਰੈਕੈਆਧਾਰਿ॥ ੩॥ ਗ੍ਰਿਤੁਸੰਦਰਮਤ
ਭਾਜੇਦੀਸਤਿਨਕੋਈਸੰਗਾਰਿ॥ ਜਥਲਗੁਜੀਵਤਿਕਲੀਕਾਲਮਤਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
ਮਾਰਿ॥ ੪॥ ੩੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ੩॥ ਰਾਜਮਿਲਕਜੋਥਨਗ੍ਰਿਤਸੋਭਾਰੁਪਵੰ
ਤੋਐਅਨੀ॥ ਥਤੁਤੁਦਰਥੁਤਸਤੀਅਰੁਘੋਜੋਲਾਲਲਾਖਥੈਅਨੀ॥ ਆਗੈਦਰਗਤਿਕ
ਮਿਨਾਵੈਓਡਿਚਲੈਅਭਿਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਕਦੇਤੇਕਥਿਨਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੋ
ਵਤਾਗਤਸਦਾਸਦਾਤਰਿਪਿਆਈਐ॥ ਗਤਉ॥ ਮਤਾਥਚਿਤ੍ਰਸੁੰਦਰਆਖਾਜੋਰਲ
ਮਤਿਤੋਪਵਾਰੇ॥ ਤਉਮਾਰਉਤਉਥੰਧਉਓਰਉਮੁਖਤੇਏਵਥਥਾਰੇ॥ ਆਇਅਹੁ
ਕਮੁਪਾਰਥੁਮਕਾਓਡਿਚਲਿਅਏਕਦਿਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਿਥਤੁਕ
ਤਾਰਕੈਲੋਤਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਆਪਿਨਕਮਾਵੈਤਤੁਸਥਦੁਨਪਛਾਨੈ॥ ਨੰਗ
ਆਇਆਨੰਗੋਜਾਸੀਜਿਉਤਸਤੀਖਾਕੁਛਾਨੈ॥ ੩॥ ਸੰਤਸਜਨਸੁਨਤੁਸਭਿਮੀਤਾਧੁਰ

ਏਤੁਪਸਾਰਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਭੁਥੇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਗਵਾਰਾਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਾਨਾ
ਅਏਅਸਾਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩੮॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫
ਕੁਮਮਤਿਸੇਈਸਗਲਜਗਤਪੰਧਅੰਧਾਕੋਊਜਗੈਤਰਿਜਨੁ॥੧॥ਮਤਮੋਤਨੀਮਗਨ
ਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨਾਕੋਊਤਿਅਗੈਵਿਰਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਤਰਿਸੰਤਮੰਤਕੋਊ
ਗੈਸਾਧੁ॥੩॥ਨਾਨਕਸਾਧੁਸੰਗਿਜਗੈਗਿਆਨਰੰਗਿਵਰਭਾਗੈਕਿਰਪਾ॥੪॥੩੯॥
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਸੁਖੁਸਤਜੁਮਨਿ
॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾਅਵਰੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥੧॥ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਸਾ
ਗੁਣਗਵਣਿਮਸਲਤਿਮਤਸਿਆਲਪਜਨਕੀਜੇਤੁੰਕਰਤਿਕਰਾਵਣਿ॥ਗੁਣੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪਿਅਰੇਸਾਧਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਅਗਾਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਸੇਈਜ
ਪੁਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨੁਤਰਿਭਾਇਅਗਾ॥੨॥ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਨਾਹੀ
॥ਜਾਕਉਦਇਆਤੁਮਾਰੀਤੋਈਸੇਸਾਤਭਲੇਭਗਵੰਤਾ॥੩॥ਕੁਮਮੋਤਪੋਤਸਭਿ
ਕੇਸੇਜਥਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਅਗਾਵਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚੁਕੀਨਾਤਰਿਨਾਮੇਰੰਗਿ
ਮਾਇਅਗਾ॥੪॥੪੦॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੈਵੈਪਰਾ
ਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ਈਤਾਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਤਛੋਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥੧॥
ਦਕਿਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਅਗਾਪਤੁਚਿਨਸਾਕੈਕਾਧੁਥਾਤੈਅਗੈਠਉਰਨਪਾਇਅ
ਗਤਉਗਾਕਿਰਤੁਪਾਇਅਨਿੰਦਕਥਪੁਰੇਕਾਕਿਅਓਤੁਕਰੈਥਿਚਾਰਾਤਤਥਿਕੁ
ਜਤਕੋਇਨਗਾਥੈਓਤੁਕਿਸੁਪਤਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤੁੰਨਾਹੀਖ
ਏਵੈਭਾਣਾਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸੰਤਨਕੀਤਿਓਸੰਤਨਸੁਖੁਮਾਨਾ॥੩॥ਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮ
ਸੁਆਮੀਤੁੰਸੰਤਨਕਾਸਤਾਈ॥ਕਤੁਨਾਨਕਸੰਤਤਰਿਰਾਖੈਨਿੰਦਕਦੀਏਰੁੜਈ
॥੪॥੪੧॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਥਾਤਰੁਧੋਇਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਲੁ
ਰਅਪੁਨਖੋਏ॥ਈਤਾਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਸੋਤਿਵਿਅਪਿਅਾਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਏ॥੧॥ਕੋ
ਦਭਜਨਕੀਮਤਿਤੈਤੋਰਾਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਧੁਨਮਰਈਨਾਮੁਨਸੁਨਈਡੋਗਾਨਾ
ਮਾਇਅਕੀਕਿਰਤਿਛੋਡਿਗਵਾਈਭੁਗਤੀਸਾਰਨਜਾਨੈ॥ਥੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਉਤ

ਲਾਗਤ ਤੁਜੇ ਗੁਪ ਛਾਨੈ॥ ੨॥ ਉਘਰਿ ਗਇ ਅਜੈ ਸੇਖੋ ਟਾਢ ਭੁਆਨ ਦਰਿ ਸਗਾਛਾ
ਦੇਖਾ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸੇ ਤਕ ਤਾਢ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕੁਤਿਕ ਪਟਿ ਬੰ
ਨਿਮੁਨੀ ਆਦਾ ਬਿਨ ਸਿ ਗਇ ਆਤ ਤਕਾਲੇ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿ ਆਪਨੈ
ਉਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ॥ ੪॥ ੬੨॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਉਦਮੁਕਰ ਤੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿ
ਮਲੁ ਨ ਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਪੰਚ ਜਨਾਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਤਿ ਏਕੰਕਾਰੇ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ
ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਰਬਾ ਭੁਪ ਖਾਵੁ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੁ ਅਨਤ ਦਸ ਬਦੁ ਵਜਾਵੈ॥
ਗੁਰੀ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੈ ਐ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਗੀਤੁ ਵੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਤਿਰੈ ਦਾ
ਖੇ ਮੁਖੇ ਸਗਲੁ ਸੁਨਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੁਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ॥ ਮਨੁ
ਨੁ ਅਗੰ ਪਧੇ ਗੁਰ ਅਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਨੈ ਪੈਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਕ ਜ
ਮ ਮਰਦੁ ਖੁਭਾਰੈ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰ ਕਨਿ ਵਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਗੈ॥ ੪॥ ੬੩
ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੁਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਈ

ਗਾਪਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖ ਨੀਲ ਤਬਰ ਭੂਈ ਖਾਈਗੇ॥ ੧॥ ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵ
ਭੀ ਖਾਈ ਮੁਸਾਦੇ ਖਿਡਰਾਈਗੇ॥ ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੈ ਤਰਿ ਕੁਕਰਤਿ ਨਹਿ ਲਗਾਈ
ਗਰਤ ਉਗਾਥੁ ਭੂਨੀ ਆਢੁ ਪਰਾਥਾ ਮੁਅਨੀ ਘਰਿ ਆਘੁ ਪਾਇ ਅਗੇ॥ ਬਿਨੁ ਜਾਨੀ
ਏਲੈ ਜਿਥਿ ਜਾਵੈ ਥੇਵੈ ਅਚਰ ਜੁਲਾਇ ਅਗੇ॥ ੨॥ ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਤੁ ਚਨ ਤਰਾ
ਦੁਪਿ ਨਿਰਨ ਉਪਾਇ ਅਗੇ॥ ਮਾਲਿ ਦੁਲੀ ਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤ ਕੁਨੈ ਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਪਾਇ ਅ
ਗੇ॥ ੩॥ ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ ਕੈ ਤੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਣ ਤਾਗੁ ਸੁਛਾਨਾਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ
ਪੀਅਇ ਆਰਸ ਬਿਰਸ ਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾਰੇ॥ ੪॥ ੬੪॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫
ਬੰਪਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੈ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੈ॥ ਤੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤਨਿ
ਅਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਤ
ਤਵ ਜਾਲੇ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲਿ॥ ਰਤੁ ਈ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਦਿ ਜਮ ਤੇ ਢੁਟੀ ਐ ਤਲ
ਬਿਪਲ ਤਿਸੁ ਖੁਪਾਈ ਐ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਜ ਪਤੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈ ਐ॥
੨॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਸਾ ਪਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨ ਠੇ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭੁਭਿਨ

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਠਾਕੁਰਏਤੁਮਤਾਰਸੁਜਨਤਿਪੀਰੰ

ਅਵਰੁਕਿਜੈਗਿਆਨਾ ॥੮॥ ਭੁਲਚੁਕਅਪਨਾਥਾਰਿਕੁਥਖਸਿਅਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਰੁ

॥१॥ सतिगुरु मेरा सदा दै आलमे डी न क उर गि ली आ का टि अ
म ता सुख पा दै आ उरि अं मि तु मु खि न मु दी आ रा उरि अनि क पा प मे
उरि आ धं प न क टे मु क त भ ए अं प क प म ता ये र ते ब उ प क रि गुरि क टि
ए ॥ २ ॥ निर भु उ भे स ग ल भु उ मि टि आ रा धे रा ख न उ रे अं सी द टि ते गी प
क र ज स ग ल स द रे ॥ ३ ॥ गु ल नि य न स टि उ म नि मे ल न स र टि प टि अ स

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫

ਤੁੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਰੁ ਕੋ ਲਗੁ ਚੀਤਿ ਆਵ

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫

ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿਤ ਰਿਪਾਈਐ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਮੋਤਮਲਨੀ

आसामउल्ला ५

ਘਰੂ 6

ਲਾਲੂ ਚੇਲ ਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿ ਆਸੁ ਰਿਝ

11921

ਨਭਾਨੀ ਤੰਮਨੁ ਮੋਤਿ ਆ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਬਨੀ ਗੀ ਤੇ ਗੀ ਲਾਲੀ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾ
॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੁਮ ਤੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮ ਭੀ ਸੁਤਾ ਗੁ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ॥ ੨॥
ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੀ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰਗਿ ਆਨੀ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਨੀ
ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲਾ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਤਾਲਾ॥ ੪॥ ਸੁਨਿ ਗੀ ਸਖੀ ਇਤਨ
ਘਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀ ਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨ ਤਾਗ॥ ਰਤਾਉ ਦੁਜਾ॥ ੧॥ ੫॥ ੨॥ ਅਸਾਮ
ਤਲਾ ੫ ਦੁਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਤੇ ਤੇ ਦੁਰਿ॥ ਅਥ ਮਸਲ ਤਿ ਮੋਤਿ ਮਿਲੀ ਤ ਦੁਰਿ॥ ੧॥
ਨਿਤੋ ਰਾਸ ਖੀਸੇ ਤੇ ਗੀ॥ ਭਰਮੁ ਗਇ ਆਗੁ ਰਿਪਿ ਰਸੰਗਿ ਮੇਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਿਕਟਿ
ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ॥ ਕਾਇਕ ਛਨੇ ਤੇ ਛੁਟਿ ਪਰੀ॥ ੨॥ ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਥਦਿ ਉਜਾਗਾ॥
ਥਿਨੋ ਦੀਖ ਸਮੁਤ ਮਾਰਾ॥ ੩॥ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇ ਆ॥ ਥਿਰੁ ਸੇ ਤਾ ਗੁਨ
ਜਨ ਪਾਇ ਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੩॥ ਅਸਾਮ ਤਲਾ ੫ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾ
ਲੋਗਨ ਸਿਓ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗ॥ ੧॥ ਬਾਤ ਰਿਸੁ ਤੁਸਗਲ ਸਿਓ ਮਓ ਲਾ॥ ਅਲਿਪਤੁ
ਉਜੈ ਸੇਜ ਲਮਤਿ ਕਉ ਲਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਓ ਕਰਤਾ॥ ਜੀ ਅਸੰਤ
ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ॥ ੨॥ ਦੀਸਿ ਆਵਤੈ ਤੈ ਬਹੁ ਤੁਭੀ ਤਲਾ॥ ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ
॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਤ ਰਿਏ ਕੁਦਿ ਖਾਇ ਆ॥ ੪॥ ੫॥
ਅਸਾਮ ਤਲਾ ੫ ਪਾਵਤੁ ਰਲੀ ਆਜੋ ਬਨਿ ਬਲੀ ਆ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ
ਆ॥ ੧॥ ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀ ਆਬ ਸਤ੍ਰ ਚਲੀ ਆ॥ ਸੇਜ ਸੁਖ ਲੀ ਆ॥ ਮਨਿ ਗਰਬ ਲੀ
॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਲੈ ਕੁੰਚ ਗੀ ਆ॥ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਢਤ ਗੀ ਆ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇਪ ਗੀ
ਆ॥ ੨॥ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀ ਆ॥ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀ ਆ॥ ਤਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁੰਦਰਿ ਕਰੀ
॥ ੩॥ ਮਾਇ ਆਛਲੀ ਆ॥ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀ ਆ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇ ਆ
॥ ੪॥ ੫॥ ੪॥ ਅਸਾਮ ਤਲਾ ੫ ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡੁ ਘਨ ਕਰਿ ਆ॥ ਅੰਤ
ਮੁਤ ਤਾਮਤਿ ਛਲਿ ਆ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਕਰਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗੀ ਆਨੀ॥ ਜੰਤੋ ਪਾਈ ਐਪਦੁ
ਬਾਨੀ॥ ਅਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਖੁ ਆ॥ ਕੇਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ ਭਾਈ ਗੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਿੰਘ
ਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ॥ ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਤੈ ਪਾਤਪਤ ਭਾਲੀ॥ ੨॥ ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਤਿ ਅੰਤ

ਈ॥ ਸਗਲੀ ਕੁਲੀ ਨਿਛਲ ਨ ਕਾਈ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲੁ ਨਾ ਮੁਜਿ ਨਿਗੁਰੇ ਤਪਾਇਆ ਨ
ਕਦਾਸ ਤਗੀਤਿ ਨਿਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੬॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਰਾਜਲੀਲਾ
ਜੋਗੀ ਬਨਾਈ॥ ਜੋਗੁ ਬਨਿ ਅਤੇ ਰਾਕੀਰ ਤਨੁ ਗਾਈ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇ ਰੋਓ
ਜੋਗੁ ਮੇਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਲੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੁਕ ਮੁਥੁ ਫਿਰੰਗ ਰਸਮਾ ਲੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਾਸਤਾ ਨਿਰਥਾ ਲੇ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਤੁਯਾ ਤਸੇ ਗਿ ਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ
ਸੇਈ ਨਿਰਥਾ ਲੇ॥ ੩॥ ਜਾਕ ਉਮਿਲਿ ਓਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨਾ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੁਰਖ ਜਾ
ਨਾ॥ ੪॥ ੫੭॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤੁਤ ਉਤ ਉਕਤੋ॥ ਪੰਡਿ
ਤੁਥੁ ਉਤਮਾਇਆ ਰਾਤੇ॥ ੧॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਤੁ ਮੀਤਾ॥ ਜਾਕੋ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ
ਨਿਤਾ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਸ ਤ੍ਰੇਬਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤ
ਗਾ॥ ੨॥ ਗਿਰਸਤ ਮਤਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਤੰਕਾ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀ ਅਕਉ ਜੰਜਾਗਾ॥ ੩॥
ਪੁਰਖਿ ਰਪੇਤ ਮਨੁ ਵਸਿ ਅਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਗੀਤਿ ਨਿਮਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ॥ ਐ॥ ਇਉ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੁ ਤਪਾਈ॥ ਐ॥ ਰਤਾਉ ਦੁਜਾ ੫੮॥
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰਮਤਿ ਸੁਖ ਬਾਤਰਿ ਫੁਨਿ ਸੁਖਾ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ
ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੇਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਸਗਲ ਸੁਖ ਜੰਤੁ ਚਿਤਿ ਅੰਵੈ॥ ਸੋਨਾ ਮੁਖ ਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਪੁ
ਤੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀ ਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਤ ਛੈਤ ਦੁਖ ਭੋਰਾ
॥ ੨॥ ਤੁਕ ਮੁਥੁ ਫਿਰੰਗ ਰਸਮਾ ਲੇ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਜਾਇਆ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੯॥
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਤਪਠਾਵਤੁ ਤਤਤਤ ਜਾਈ॥ ਜੋਤੁ ਮਦੁ ਤੇ ਸੇਈ ਸੁਖ ਪਾਈ॥
੧॥ ਸਦਾ ਚੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੁਮ
ਦੀ ਅਪੈ ਨਉ ਖਾਈ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲੰਈ॥ ੨॥ ਭਨ ਬਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁ
ਰੇ ਪਿਅੰਈ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਲੈਵੈ ਨ ਕੋ ਉਲੰਈ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਪਿਅੰਈ॥ ਗਤਿ ਤੋ
ਰੇ ਸੰਤ ਤਲਗੀ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੬੦॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਉਠਤ ਬੋਠਤ ਸੋ
ਵਤ ਪਿਅੰਈ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਗਾਈ॥ ੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀ ਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਕਥਾਜਾਸੁਸੁਨੀਮਨਿਤੋਇਅੰਨੰਦਾਦੁਖਰੋਗਮਨਸਗਲੇਲਥਾਗਤਉਕਾ
ਕਮਿਥਾਟਘਾਟਜਪੀਜੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਦਿਨਸੁਰੇਨਿ
ਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐਸੋਜਨੁਜਮਕੀਵਾਟਨਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਆਠਪਤਰਜਿਨੁ
ਸਰਤਿਨਾਹੀਗਤਿਤੋਵੈਨਾਨਕਤਿਸੁਲਗਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੬੧॥ ਆਸਾਮ

ਲਾਪ ਜਾਕੈਸਿਮਗਨਿਸੁਖਨਿਵਾਸੁਗਭਈਕਲਿਆਲੰਦੁਖਤੋਵਤਨਾਸੁ
॥੧॥ ਅਨਦੁਕਰਤੁਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਮਨਾਵ
ਰਤਉਗਸਤਿਗੁਰਕਾਸਚੁਸਥਦੁਕਮਾਵਹੁਥਿਰੁਘਰਿਥੈਠਪ੍ਰਭਅਪਨਾਪਦ
॥੨॥ ਪਰਕਾਬੁਰਾਨਰਾਖਤੁਚੀਤਾਤੁਮਕਓਦੁਖੁਨਹੀਭਈਮੀਤਾ॥ ੩॥
ਤਰਿਤੰਤੁਮੰਤੁਗੁਰਿਦੀਨਾਇਤੁਸੁਖੁਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਚੀਨਾ॥ ੪॥ ੬੨॥

ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਜਿਸੁਨੀਚਕਓਕੋਈਨਜਾਨੈਨਾਮੁਜਪਤਓਚੁਚੁ
ਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਦਰਸਨਮਾਗਓਦੋਤਿਪਿਅਰੋਗਤੁਮਗੀਸੇਵਾਕਓਨਕਓਨਤਰੋ
ਰਤਉਗਜਾਕੈਨਿਕਟਿਨਾਵੈਕੋਈਗਸਗਲਾਸਿਸਟਿਓਅਕੋਚਰਨਮਲਿਧੋ
॥੨॥ ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਕਾਤੁਨਾਵਤਕਾਮਾਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਕੋਜਪੀਐਨਾਮੁ॥ ੩॥
ਪਸੰਗਿਮਨਸੇਵਤਜਾਗੇਗਤਥਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮੀਠੇਲਾਗੇ॥ ੪॥ ੬੩॥

ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਤਰਉਗਸਦਾਸਦਾਤਰਿਨਾਮੁ
ਰਉ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉਗਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਸਾਧਕੈਸੰਗੇਤਰਿਤਰਿ
ਪਿਅਵਉਗੇਗਰਤਉਗਸਗਲਾਸਮਗੀਜਾਕੈਸੁਤਿਪਰੋਈਘਟਘਟਅੰਤਰਿ
ਅਸੋਈ॥ ੨॥ ਓਪਤਿਪਰਲਓਖਿਨਮਤਿਕਰਤਾਅਪਿਅਲੇਪਾਨਿਰਗੁਰੁ
॥੩॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀਂਅਨਦਕਰੈਨਾਨਕਕਾਸੁਆਮੀ॥ ੪॥ ੬੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਰੇਤਭਵੇਗਾਦੁਲਭਦੇਤਜੀਤੀਨਹੀ
॥੧॥ ਕਿਲਥਿਖੰਨ੍ਹਸੇਦੁਖਦਰਦੁਰਿਗਭਏਪੁਨੀਤਸੰਤਕੀਧੁਰਿਗਰਤਉਗ
ਸੰਤਉਧਾਰਨਜੋਗਾਤਿਸੁਭੇਟੇਜਿਸੁਧੁਰਿਸੰਜੋਗਾ॥ ੨॥ ਮਨਿਅੰਨੰਦਮੰਤ੍ਰੁ
ਅਗਾਤ੍ਰਿਸਨਭੁਈਮਨੁਨਿਤਚਲੁਬੀਂ॥ ੩॥ ਨਾਮੁਪਦਰਥੁਨਉਨਿਧਿਸਿਧਿ

ਕਰਗੁਰੇਪਾਈਥੁਧਿ॥ ੪॥੬੫॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਮਿਟੀਤਿਅਸਅਗਿਆਨ
ਅੰਗੇ॥ ਸਾਧੇਸੇਵਾਅਘਕੋਟਘਨੇਗੇ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਤਜਅੰਨੰਦਘਨਾਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਏਮਨ
ਨਿਰਮਲਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਮੁਸੁਨਾਗਰਤਾਉ॥ ਬਿਨਸਿਓਮਨਕਮੁਰਖਚੀਠਾਪ੍ਰਭਕਭਾ
ਵਲਗਾਮੀਠਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੇਚਰਣਗੇਤਾ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਪਾਪਲੇਤਾ॥ ੩॥ ਰਤਨਜਨਮੁ
ਦੁਸਠਲਭਇਆਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਭਕਹੀਮਇਆ॥ ੪॥੬੬॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫
ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਸਦਸਦਾਸਮਾਰੇ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕੇਸਸਗਿਛਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਾਗੁਰੇਮਨਜਾਗ
ਨਾਗੇ॥ ਬਿਨੁਤਰਿਅਵਰੁਨਾਵਸਿਕਾਮੁ॥ ਛੁਠਾਮੋਤੁਮਿਥਿਆਪਾਸਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਕੀ
ਬਲਿਸਿਓਰੰਗੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਲੁਤੇਇੰਦੁਖਜਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਤੀਥਾਉ॥
ਗੁਰਦਾਤਾਗੁਰਦੇਵਨਾਉ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿ॥ ਅਠਪਤਰਨਾਨਕਗੁਰ
ਜਪਿ॥ ੪॥੬੭॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਆਪੇਪੇਡੁਬਿਸਥਾਗੀਸਾਖਾਅਪਨੀਖੇਤੀਆਪੇ
ਰਾਖਾ॥ ੧॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਏਕੈਓਤੀ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਸੇਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਆਪੇਸੁ
ਰੁਕਿਓਬਿਸਥਾਗੁਸੇਈਗੁਪਤੁਸੇਈਆਕਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਰਗੁਣਨਿਰਗੁਣਥਾਪੈਨਾਉ॥ ਦੁ
ਹਿਲਿਏਕੈਕੀਨੋਠਾਉ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਨਕਗੁਰਿਕੁਮੁਭਉਖੋਇਆ॥ ਅਨਦਰੁਪੁਸਭੁਨੈਨ
ਅਲੋਇਆ॥ ੪॥੬੮॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਿਛੁਨਜਾਨਾ॥
ਦਿਨੁਰੋਣਿਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਣਨਾਤੀਕੋਇ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਾਰਪ੍ਰਭਸੇ
ਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮੁਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨਅਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਮਤੇਰਕੀਅਸਮਨਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਪੁ
ਗੁਪਤਜਮੁਕਰਮਨਸਾਧਾਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਕਾਮਨਤਿਅਰਾਧਾ॥ ੩॥ ਕਿਛੁਨਜਾਨਾਮਤਿਮੇਰੀਬੋਰੀ॥
ਬਿਨੁਤਿਨਕਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ ੪॥੬੯॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਅਖਰਦੁਇ
ਦਿਮਲਾਜਪਤਜਪਤਭਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਉਥਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੀ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਰਾਖਤੁਸਰਣਾਈਸੋਕਉਦੇਤੁਤੇਰਤਰਿਜਪਨੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਮਾਲਾਉਰਅੰਤਰਿਧਾਰੇ
ਜਨਮਰਣਕਾਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ॥ ੨॥ ਤਿਰਦੈਸਮੁਲੈਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਥੇਲੈ॥ ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕ
ਤਉਨਹੋਲੈ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਨਕਜੋਰਾਚੈਨਾਇ॥ ਤਰਿਮਾਲਾਤਕੈਸੰਗਿਜਾਇ॥ ੪॥੭੦॥
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤੇਇ॥ ਤਿਸੁਜਨਲੇਪੁਨਥਿਆਪੈ

ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦੀ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭੁਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਗਮ
 ਦਾ ਸਕੀ ਜੁਗਤਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਤਿ ਅਗਿ ਤਰਿ ਸਰਦੀ ਆਇ ਆ ॥ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕਹਾਇ
 ਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਤਿ ਸਕ ਉਚਿਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕੁ
 ਨਕ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੭੧ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫
 ੫ ਜਉ ਸੁਪੁ ਸੰਨਤੋਇ ਓਪੁ ਭੁਮੇਗਾ ॥ ਤੰਦੁ ਖੁਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈ ਸਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ
 ਵਾਸੋਇ ਤੁਮਾਗੀ ॥ ਮੋਤਿ ਨਿਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿ
 ਗਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਸਤਿ ਤੈਸੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਿ
 ਰਿਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਕਉ ਨਉ ਤਕਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਨਾਮ
 ॥ ੪ ॥ ੭੨ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅੰਤ ਕਾਰਿ ਵਿਗੁਣਾ ॥ ਤਰਿ ਨਿ
 ਨੁਕਰਿ ਤਰਿ ਜਨ ਛੁਟੇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਇ ਰੇਤ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੋ ॥ ਜਾਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਭ
 ਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਤ ਭਗਿ ਮਥੁ ਜੋ ਨਿਭ ਵਾਇਆ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਤ ਤਰਿ ਚਰਣ ਪਿਆਇਆ
 ਬੰਧਨ ਅੰਧਕੁ ਪਗਿ ਰਹੇਗਾ ॥ ਮੁਕਤੋ ਸੰਤ ਭੂਤ ਤਿ ਤਰਿ ਨੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁਰ
 ਲਾਈ ॥ ਈਤਾ ਸੁਖੁ ਅਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੭੩ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫
 ਤੁਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨੁ ਤੁਮੇਰਾ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਕਰ
 ਤਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਗਲਿ ਗਤਿ ਪੁਭਗੁ ਨੀਗੇਤਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੁਮੇਰਾ
 ਤੁਝ ਤਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਕਉ ਲਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੁਪਰਵਾਨਾ ॥ ਤੁਸਮ ਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ
 ਦੁ ॥ ੩ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮ ਗੁਣ ਤਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਭ ਪਤਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੭੪ ॥
 ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਰੋਵਨ ਤਰੈ ਭੁਰੁ ਕਮਾਨਾ ॥ ਤਸਿ ਤਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬਿਗਨ
 ॥ ੧ ॥ ਕੋਮੁ ਅਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਵਨਾ ॥ ਕੋਰੈ ਵੈ ਕੋਤ ਸਿਤ ਸਿਪਾਵਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਰ
 ਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ ਪਤੁ ਚਿਨੁ ਮੁਕਾਫਿ ਰਿਪ ਭੁਤਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ
 ਰਕ ਸੁਰਗਾਫਿ ਰਿਫਿ ਰਿਅਉ ਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮਾ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ
 ਕਾ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੭੫ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਸੋਇ ਰਹੀ ਪੁਭ ਪਥਿ ਨਿਗਮ
 ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁ ਰਿਪ ਭੁਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤ ਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਪਰਉਗੀ ॥ ਪੁਭ

ਲੇਖੀਲਾਲਸਾਤਾਤਾਲਸਕਤਾਕਰਉਗੀ। ਰਤਾਉ। ਕਰਮਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਇਨਿਸਾ
ਕੀ। ਖਿਸਰਿਗਇਓਭੁਮਪਰਿਡਾਰਿਓ॥ ੨॥ ਸਾਦਿਸੋਤਿਲਾਦੀਅੰਤਕੋਗਦੇਸੁਨਾਤੀ
ਭੁਕਰੈਤਾਗੇ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭੁਗਮਅੰਧਾਗੇ। ਨਾਨਕਮੇਲੀਸਿਰਜਣਤਾਗੇ॥

੪॥ ੭੬॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਸਪਿਅੰਗੇ। ਜਮਕੰਕ
ਸਿਗਇਵਿਚਾਗੇ॥ ੧॥ ਤੁਚਿਤਾਵਤਿਤੇਗੀਮਇਆ। ਸਿਮਰਤਨਾਮਸਗਲੋਗਖਇ
ਆਰਤਾਉ। ਅਨਿਕਦੁਖਦੇਵਤਿਅਵਰਾਕਉ। ਪਤੁਚਿਨਸਾਕਤਿਜਨਤੇਰਕਉ॥ ੨॥ ਦ
ਸੇਤੇਰਕੀਪਿਆਸਮਨਿਲਾਗੀ। ਸਤਜਅਨੰਦਥਸੈਥੈਗੀ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਕੀਅਹਦਾ
ਸਿਸੁਈਜੈ। ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦੇਮਤਿਦੀਜੈ॥ ੪॥ ੭੭॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫

ਮਨੁਪਤਨੈਮਿਟੇਜੰਜਾਲਾ। ਪੂਭੁਅਪੁਨਾਤੋਇਅੰਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਈ
ਬਨੀ। ਜਾਕੈਗਿਤਿਸਭੁਕਿਉਤੈਪੁਰਨੁਸੇਭੇਟਿਅਨਿਰਭੈਧਨੀ। ਰਤਾਉ। ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਅਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਮਿਟਿਗਈਭੁਖਮਤਾਥਿਕਰਾਲਾ॥ ੨॥ ਠਾਕੁਰਿਆਪੁਨੈਕੀਨੀਦਾ
ਗਿਜਲਨਿਥੁਈਮਨਿਤੋਈਸੰਤਿ॥ ੩॥ ਮਿਟਿਗਈਭਾਲਮਨੁਸਤਜਿਸਮਾਨਾ। ਨਾਨਕ
ਪਇਆਨਾਮਖਜਾਨਾ॥ ੪॥ ੭੮॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਾਕੀ

ਬਨਿਆਈ। ਭੋਜਨਪੁਰਨਰੋਤਅਘਾਈ॥ ੧॥ ਕਭੁਨਥੋਰਾਤਰਿਭਗਤਨਕਉ। ਖਾਤਖ
ਰਚਤਬਿਲਛਤਦੇਵਨਕਉ। ਰਤਾਉ। ਜਾਕਾਧਨੀਅਗਮਗੁਸਾਈ। ਮਾਨੁਖਕੀਕਹੁ
ਕੋਤਚਲਾਈ॥ ੨॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਦਸਅਸਟਸਿਧਾਈ। ਪਲਕਦਿਸਟਿਤਾਕੀਲਾਗਤੁਪ
ਈ॥ ੩॥ ਜਾਕਉਦਇਆਕਰਤੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਤੀਤਿਨਕਾਮੀ॥ ੪॥

੫॥ ੭੯॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ। ਤਥਮੈ
ਗੋਮਨਿਮਤਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਿਟਿਗਈਗਲਤਬਿਨਾਸਿਓਸੰਸਾਰਾਨਾਮਿਰਤੇਜਨ
ਭੇਭਗਵੰਤਾ। ਰਤਾਉ। ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਤਿਥੁਚੀਤਿ। ਤਉਭਉਮਿਟਿਓਮੇਰੇਮੀਤ
॥ ੨॥ ਜਉਮੈਓਟਗਤੀਪ੍ਰਭਤੇਗੀ। ਤਪੁਰਨਤੋਈਮਨਸਾਮੇਰੀ॥ ੩॥ ਦੇਖਿਚਲਿਤਮਨਿ
ਭੇਦਿਲਾਸਾ। ਨਾਨਕਦਾਸੇਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੮੦॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫

ਅਨਦਿਨੁਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਈ। ਗਿਰਸਤਕੁਪਮਤਿਖਾਤਿਮਿਠਾਈ॥ ੧॥ ਸੋਚਤਸਾਚ

ਤੈਥੇ ਬਿਤਨੀ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤ ਵਤ ਕਥੁ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਧੰਗ ਪਾਨੀ ॥
 ਰਤਾਉ ਆਦੁ ਮਕੀਛਾਇ ਅਨਿਤ ਚਲ ਗਿਤੁ ਥੰਧਿ ਆਗ ਕਾਲ ਕੈ ਛੰ ਸਿ ਸਕਤ ਸਕੁਨੇ
 ਧਿਆ ॥ ੨ ॥ ਥਾਲੁ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਸੇ ਥਾਨੁ ਮੁਤਿ ਨਿਤ ਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇ
 ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਤਿ ਰਿਹਾਇ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ੮੧ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਓਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਕਰ ਤੀਕੇ ਲਾ ਓਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ
 ਓਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋ ਓਲੇ ਰੈ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨ ਕੋ ਓਮੁ ਖੁਨੀ ਜੋ ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਤੈਥੇ ਰਾਗ
 ਕਤ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਤੀ ਦੁਤੇ ਗੀਗਾਰਤਾਉ ॥ ਓਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਗਿਤ ਮਤਿ ਮ
 ਰਿ ॥ ਓਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਤੇ ਏਈ ਤੈਜਾ ਤਰਿ ॥ ਓਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਰਖੀ ਪੋਲਿ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁ
 ਕੀ ਗੋਲਿ ॥ ੨ ॥ ਓਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮਤੁ ॥ ਓਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ॥ ਓਨ
 ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਤੇ ਏਈ ਤੈਮਾਟੀ ॥ ੩ ॥ ਓਤੈ ਥੈ ਰਾਗੀ ਮਰੈ
 ਏ ॥ ਤੁਕ ਮੇਥਾ ਧਾਕ ਰਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜ
 ਆਪਿ ॥ ੪ ॥ ੮੨ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਨਾਉ ਤੁਮ ਰਤਾਨਾ ਤਮ ਭਰਿ ਆਨਾ

ਤੁ ਬਿਨੈ ਸੈਨਾ ਤਮ ਕਰਿ ਆਨਾ ॥ ਨਾਉ ਨਿਰਧਨਾ ਤਮ ਭੁਖੇ ॥ ਨਾਉ ਸੁਦੁ ਖੁਨ ਤਮ ਕਉ ਦੁਖੇ ॥
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਓ ਮਾਰਨ ਵਾਰਾ ॥ ਜੀ ਅਉ ਤਮਾਰਾ ਜੀਉ ਦੇਨ ਤਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਉ ਸੁਭੰ
 ਨਾ ਤਮ ਬਧੇ ॥ ਨਾਉ ਸੁਧੰਧਾਨਾ ਤਮ ਧਧੇ ॥ ਨਾਉ ਸੁਮੈਲੁ ਨਾ ਤਮ ਕਉ ਮੈਲਾ ॥ ਓਸੁ ਅੰਨ
 ਤਮ ਸਦੇ ਕੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਉ ਸੁਸੋਚੁ ਨਾ ਤਮ ਕਉ ਸੋਚਾ ॥ ਨਾਉ ਸੁਲੇਪੁ ਨਾ ਤਮ ਕਉ ਪੋਚਾ ॥
 ਓਸੁ ਭੁਖ ਨਾ ਤਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਜਾਉ ਤੁਨਿ ਰਮਲੁ ਤਾ ਤਮ ਜਚਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤਮ ਕਿਛੁ ਨ ਚੀ
 ਓਤੀ ॥ ਅਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਕੁਮਭੰਗਾ ॥ ਓਇ ਮਿਲਿ ਤੇਏ ਏਕ
 ਗਾ ॥ ੪ ॥ ੮੩ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਅਨਿਕ ਭੰਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਐ

ਪੂਨ ਪਨੁ ਅਗੈ ਧਰੀ ਐ ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਨਿਕ ਥਾਰ ਜਾਈ
 ਰਥਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਈ ਸੁਤਾ ਗਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
 ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿ ਤਰਿ ॥ ਓਨ ਕੀ ਰੇਲੁ ਥੈ ਜੀ ਅਨਾਲਿ ॥ ਮਾਥੈ ਭਗਤ ਪਾਛੈ
 ਗੁਮਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭੇ ਨਾਮਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅ

ਉਸਤੋਮਾਗਰਥੁ ਮੋਹੁਤਜਿਤੋਵਉਰੇਨਾਉਨਕੈਸੰਗਿਦੇਖਉਪੁਭੁਨੈਨਾ॥੩॥ਨਿਮਖਨਿ
ਮਖੇਤੀਆਗਧਉਦਿਨਸੁਰੇਇਏਤੋਸਵਾਸਾਪਉ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ਸਾ
ਸੰਗਿਨਾਨਕਥਖਸਿੰਦਾ॥੪॥੮੪॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾ
ਸੁਖੁਤੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਦੁਖੁਲਗੈਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਸਦਨਿਰਮਲਤੋਇ॥੧॥ਸੁਨਤੁਮੀਤਐਸਾਪ੍ਰੇਮਾਪਿਅਗੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਘਟਘਟਅ
ਪਗਾਰਤਉ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਭਏਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਨਿਰਮਲਨਾਮ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਭਮਿਟੀਤੋਚਿੰਤਾ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਇ
ਤੁਭਜਲੁਤਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਮਤੇਨਤੀਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਗਲਉਪਾਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਚਲੈਸੰਗਾਰੈ॥੩॥ਆਪਤੁਕੋਈਮਿਲੈਨੁਕੁਲੈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਾਧਸੰਗਿਘੁਲੈ॥
ਕਲਾਨਕਤੋਰੈਕੁਰਥਾਨੁ॥ਸੰਤਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰਤਾਨੁ॥੪॥੮੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
ਰੁਪਤਿਤੋਇਕੈਰਾਜੁਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਵਿਅਸ਼੍ਰੀਮਾਇਆ॥ਸੰਚਤਸੰਚ
ਤਥੈਲੀਕੀਨੀ॥ਪ੍ਰਭਿਉਸਤੇਡਾਰਿਅਵਰਕਉਦੀਨੀ॥੧॥ਕਾਚਗਗਰੀਆਅੰਭਮਧੁਰੀਅ
ਗਰਥਿਗਰਥਿਉਆਤੁਮਤਿਪਰੀਆ॥ਰਤਾਉ॥ਨਿਰਭਉਤੋਇਓਭਉਇਆਨਿਤੰਗਾ॥ਚਿੰਤਿ
ਨਾਇਓਕਿਰਤਾਸੰਗਾ॥ਲਸਕਰਜੇਜੇਕੀਆਸੰਥਾਤਾ॥ਨਿਕਸਿਅਫੁਕਤਤੋਇਗਇਓ
ਰੁਖਤਾਰ॥ਉਚੇਮੰਦਰਮਤਲਅਰੁਹਾਨੀ॥ਤਸਤਿਘੋਜੇਜੇਮਨਿਭਾਨੀ॥ਵਡਪਰਵਾ
ਰੁਪਤਅਰੁਧੀਆ॥ਮੋਤਿਪਚੇਪਚਿਅੰਧਾਮੁਆ॥੩॥ਜਿਨੂੰਉਪਾਤਤਿਨਤਿਥਿਨਾਤਾ॥
ਗੋਗਰਸਾਜੈਸੋਸੁਪਨਾਤਾ॥ਸੋਈਮੁਕਤਜਿਸੁਰਜਮਾਲਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਜਿਸਖਸਮੁ
ਦਇਆਲਾ॥੪॥੮੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਘਨੇਰੀ॥
ਜੋਗੀਮਲੀਐਤਉਵਧੈਵਧੇਰੀ॥ਗਲਿਚਮਤੀਜਉਛੋਡੈਨਾਤੀ॥ਲਾਗਿਛੁਟੇਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਪਾਈ॥੧॥ਜਗਮੋਤਨੀਤਮਤਿਅਗਿਗਵਾਈ॥ਨਿਰਗੁਨੁਮਿਲਿਓਵੀਵਧਾਈ॥
ਰਤਾਉ॥ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਉਮੋਤੈ॥ਥਾਟਿਘਾਟਿਗ੍ਰਿਤਿਥਨਿਥਨਿਜੋਤੈ॥ਮਨਿਤ
ਨਿਲਗੋਤੋਇਕੈਮੀਰੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਖੋਟੀਡੀਰੀ॥੨॥ਅਗਰਕਉਸਕੇਵੇਡਠਗਾ
ਉਛੋਡਤਿਨਾਤੀ॥ਥਾਪਨਮਾਉ॥ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਿਲੇਥਾਧਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੋਮੈਸ

ਗਲੇਸਾਧੇ॥ ੩॥ ਅਥਮੈਰੈ ਮਨਭਇਆ ਅਨੰਦਾ॥ ਭਉ ਚੁਕਾਟੁ ਟੇ ਸਭਿ ਫੰਦਾ॥ ਕਤੁ ਨਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਘਰੁ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇਆ॥ ੪॥ ੮੭॥

੫ ਅਠਪਤਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਨੈ॥ ਏਕ ਨਾਮੁ
ਨਾਮਾ ਧਰਾ ਤੋਇ ਰੈ ਸਭ ਕੀ ਪਗਛਾਰੁ॥ ੧॥ ਸੰਤਰਤਤ ਸੁਨਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਓਅੰ
ਤਿਸਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਗਤਾ ਉਗਾ ਵਰਤ ਲਿਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮਾ॥ ਅਨਦੁ ਪਕੀਰਤੁ
ਸੁਖਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ॥ ੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ
ਘਕਟ ਨਤਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਦੁਰਿ ਕਰਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ॥ ਸੁਰਬੀਰ ਥਚਨ ਕੇ ਬਲੀ॥
ਲਾਥ ਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਢਾਲੀ॥ ੩॥ ਤਾਕਾ ਸੰਗੁ ਥਾਛੁ ਤਿਸੁ ਰੇ ਵਾ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸ ਸਫਲ
ਕੀਸੇ ਵਾ॥ ਕਰ ਜੇ ਜਿਨਾ ਨ ਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਮੋਤਿ ਸੰਤ ਟਲ ਦੀ ਜੈ ਗੁਣ ਤਾਸਿ॥ ੪॥

੮੮॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮਾ॥ ਸਗਲ ਪਰਮ ਭਿਕੇ
ਗਾਮਾ ਮਤਾ ਪਵਿ ਤ੍ਰਿਸਾਧਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਇਅਨ ਦਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਤੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਤਨੁ ਨ ਜਾਵੈ॥
ਗਤਾ ਉਗਾ ਵਰਤ ਨੇ ਮਮ ਜਨਤਿ ਸੁਪੁਜਾ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀ ਜਾਮਨਾ॥
ਨੀਤ ਜਾਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਸੇ
ਸਗਲੇ ਭਵਨਾ॥ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਤਾਕੀ ਪਗੇਰੇ ਨਾ॥ ਜਾਕਾ ਭੇਟਿ ਓਤਰਿ ਤਰਿ ਗਈ॥
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਅਠਪਤਰ ਕਰ ਜੇ ਜਿਧਿ ਆਵਉ॥ ਉਨ ਸਾਧਕਾ
ਨੁਪਾਵਉ॥ ਮੋਤਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਤੁ ਰਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਲਾਇ॥ ੪॥ ੮੯॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਠਪਤਰ ਉਦ ਕਇ ਸਨਾਨੀ॥ ਸਦੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾ
ਗਿਆਨੀ॥ ਥਿਰਥਾ ਕਾ ਚੁਛੈ ਭੈ ਨਾਨੀ॥ ਬਹੁ ਰਿਬਤੁ ਰਿਤਿ ਸੁਲਾਗਤੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਸਲਾ
ਗਮੁ ਤਮਰੈ ਸੇਵਾ॥ ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ॥ ਗਤਾ ਉਗਾ ਘੰਟਾ ਜਾਕਾ ਸੁਨੀ ਐਚੁ
ਟਾ॥ ਅਸਨੁ ਜਾਕਾ ਸਦਾ ਬੈਠੁ॥ ਜਾਕਾ ਚਵਰੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਝੁਲੈ॥ ਤਾਕਾ ਪੁਸਦਾ
ਝੁਲੈ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਤੈਰੇ ਜਾਕਾ॥ ਅਭਗ ਸਰਾਸੰ ਗਿ ਤੈਸਾ ਧਾ॥ ਅਰਤਿ
ਨੁਸਦਾ ਅਨੰਦਾ॥ ਮਤਿ ਮਸੰਦਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ॥ ੩॥ ਜਿਸਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸਤੀ ਲਾ

ਸੰਤ ਬਰਨ ਚਿਤ੍ਰ ਅਏ ਚਿਸਰਨਾ ਤਾ ਬਚਤਿ ਚਿਤ੍ਰਿਸਾਲ ਗਿਰਾਮਾ ਕਤੁਨਾਨ ਕਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦੁਨੁ
ਜਿ ਤਪੈ ਡੋਲੁ ਟੀਪਨਿ ਤਗੀ ਸੋ ਮਾਰਗ ਸੰਤਨੁ ਦੁ
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ੧੧ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਾਚੁ ਕਤਿ ਆਨਾ ਮਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀ ਬੀ ਜਮਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੁਰਿ
ਰਹਿ ਆਗਤ ਚਿਤ੍ਰ ਜਤਲਾ ਲਚ ਜਾਗਾ ਤੀ ਘਾਟਾ ਦੁਰਿ ਰਹੀ ਉਤ ਜਨੇ ਤਥਾ ੨ ਜਤ
ਅਵਟੇ ਬੁਤ ਘਨ ਸਾਥਾ ਪਾਰ ਬੁਤ ਮੇਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧਾ ੩ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭੁ ਲਿਖੇ ਤੇਲੇ
ਖਾਭੁ ਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨੇਪੇਖਾ ੪ ਕਤੁਨਾਨ ਕਜਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਵੇਜੇ ਤ
ਕੈ ਅਨੁਦਤੁ ਰਾ ੫ ੧੧ ੬੯ ੧੧ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇ ਚਿਨਮੁ
ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਰਿ ਜਸਤਿ ਅਘਨੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀ
ਵਾਸਿ ਗਪਨੇ ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿ ਆਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਤ ਜਪੁ ਰੁਪਾਇ ਅ
ਮਿਟਿ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚਤ੍ਰਿ ਆਗਤ ਚਿਤ੍ਰ ਲਾਲ ਜੇਵੇ ਤਰ ਭੇਰੇ ਭੰਡਾਗਾ ਤੇਟਿਨ ਅਵੈ
ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਤੋਇ ੨ ੧੧ ੬੯ ੧੧
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਰਿ ਦੈਨਿ ਤਪਿ ਆਈ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸ
ਗਤ ਰੰਗੀ ੧ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦੈ ਤਨਾ ਲੇਲਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾ ਲੇਲਾ
ਗਤ ਚਿਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਕੀ ਅਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਤਰਿਨਾ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਨਾਨ ਕੁਮਾਰੈ ੨ ੧੧ ੬੯ ੩ ੧੧
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਅਸੰਸਾਰਾ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਮਨਤਿ ਅਧਾ
ਗੁ ੧ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਿਅਰੇ ਪੁਜਤਿ ਸੰਤ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਅਰੇ ਗਤ ਚਿਤ੍ਰ
ਜੈ ਮਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਅਭਾਗੁ ਕਤੁਨਾਨ ਕਤਾ ਕਾ ਬਿਰੁਸੇ ਤਾਗੁ ੨ ੧੧ ੬੯ ੪ ੧੧
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਮੀਠੀ ਅਗਿ ਅਪਿ ਰਕੀ ਲਾਗੀ ਸਉ ਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿ
ਅਗੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋ ਤਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰ ਕਰੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਤਗੀ ੧ ਭੁਲੇ ਭੁਇ ਚਿਤ੍ਰ
ਅਕਤਿ ਅਮਨਿ ਆਸੁ ਖੁਸਤੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਨਿ ਆਗਤ ਚਿਤ੍ਰ ਤਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿ
ਅਖਿ ਜਮਤਿ ਦਾਗ ਚਿਤ੍ਰ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਅਗਮ ਅਧਾਰਾ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਭੁਲ ਉਪਾਏ ਭਾ
ਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੁਤਲਾਵੇ ੨ ਨਾਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ਕਿ ਆਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤਾ ਮੇ
ਤਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਤਮ ਕੀ ਨੀਰਾਨੀ ੩ ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਾਜ

ਨੁਲਾਗਾ ਸੁਖ ਸਤ ਜਮੇ ਰਾਧ ਨੁ ਸੇ ਤਾਗਾ ਕਤੁ ਨਾਨ ਕਮੇ ਗੀ ਪੁਰਨ ਅਸਾ ਸਤਿਗੁ
ਮੇਲੀ ਪੂਰ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੮੫ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿ
ਟਿਕੁਰੀ ਗਥੇ ਲੈ ਕਉ ਜਾਜਿ ਤਥਾ ਕੀ ਛੁਡਿ ਗਾ ਸਦਾ ਭੁਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿ
ਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਾਮ ਉਪਾਈ ॥ ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇ ਆਤਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰਤਨ
ਪਾਇ ਰਗ ਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਤਿ ਆਗ ਬ੍ਰਤ ਮਾਥਿ ਸਨਮਾਦੇ ਉਮੇਤਿ ਆਗ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ
ਲਗੇ ਸੇਸੋਤਿ ਆਗ ॥ ੨ ॥ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਤ ਚਰਨਾ ਤਟ ਤੀਰ ਥਭਵੈ ਸਭੁ ਪਰ
ਸੇ ਉਥੇ ਰੇਜਿ ਸਤ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇ ਆਮੋਤਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਥਾਪਾ ਤਉ ਮੈ ਪਚੈ
ਨਮੁਖ ਮੁਰਾਖਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਥਾਪ ਕਰਿ ਤਮ ਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ੮੬ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ
੫ ਸਰਬ ਦੁਖ ਜਥ ਥਿ ਸਰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਗਈ ਤਉ ਤਾ ਕੀ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿ
ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੇਤ ਰਿਤ ਗਿ ਪ੍ਰਾਇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪੂਰਤ ਮਗੀ
ਜਾਇ ॥ ਰਤ ਉਗਾ ਸੰਗਿ ਤੇਵ ਤਕ ਉਜਾਨੈ ਦੁਰਿ ॥ ਸੇਜਨੁ ਮਰਤਾਨਿ ਤਨਿ ਤਤੁਰਿ ॥
ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀ ਆਤਿ ਸਚਿ ਤਵ ਤਨਾਤਿ ॥ ਮਤ ਥਿ ਆਮਤਿ ਦਿਨੁ ਗੈਨਿ ਜਾਤਿ ॥ ੨ ॥
ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤੁ ਏਕਾਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਏਕਾ ॥ ੪ ॥ ੮੭ ॥
ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਤਰਿ ਆਗ ਕਲਮ ਲੇਖ ਸ
ਪਰਤ ਰਿ ਆਗ ॥ ੧ ॥ ਸੇਈ ਦਿਵ ਸੁਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ
॥ ਰਤ ਉਗਾ ਸਾਧ ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੈ ਪੈ ਗਾਮਿ ਏ ਉਪਦ੍ਰੁਤ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਮਲਿਕ
ਰੁਚਕਾਇ ਆਗ ਪੰਚ ਦੁਤ ਸਭਿ ਵਸਗਤਿ ਆਇ ਆਗ ॥ ੩ ॥ ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸਿ ਆਤਰਿ ਕਾ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਕੁਰਥਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੮੮ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਗਵਿਲੈ
ਗਵਨ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿ ਅਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਗਾ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ॥ ਅਵਰ
ਪਰਿ ਬੁਝਿ ਨ ਜਾਵਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਤਿ ਬੁਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਿ ਐ
ਲਿਤ ਗੀਤਿ ਸੁਸੰਤਪਿ ਅਰੇਜਿ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੀ ਐ ॥ ਰਤ ਉਗਾ ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ
ਖੁਟੈ ਨਾਤੀ ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭੁ ਸਤਿ ਸਮਾਤੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਥਖਸਨ ਮੈ ਟੈ ਕੇ ਈ ॥ ਮਨਿ ਵਸ
ਐ ਸਾਚ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਗਿ ਤਜਾ ਕੈ ਪੁਰਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖਨੁ ਭੁਗਨਾ

ਫਗਤੀਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੋਗੁਨਨਿਧਿਗਈਐ॥ ੩॥ ਦੁਰਿਨਤੋਈਕ
ਤੁਜਾਈਐ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਤਰਿਤਰਿਪਾਈਐ। ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪੁਰੇਗੁਰਪਾਸਿ। ਨਾਨ
ਕਰੈਤਰਿਪਨੁਰਾਸਿ॥ ੪॥ ੯੯॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇਮਿਟਿਅਤਨਕੁਦੁ
ਆਮਨਸਗਲਕਉਤੋਅਸੁਖਾਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਨੋਨਾਉ। ਬਲਿਬਲਿਤਿਸੁਸਤਿਗਰ
ਕਉਜਾਉ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਓਮੇਰੇਭਾਈ। ਰੋਗਸੋਗਸਭਦੁਖਥਿਨਾਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸ
ਲਾਈ। ਰਤਾਉ। ਗੁਰਕੇਚਰਨਤਿਰਦੈਵਸਾਏ। ਮਨਚਿੰਤਤਸਗਲਫਲਪਾਏ। ਅਗਨਿ
ਬੁਝੀਸਭਤੋਈਸਾਂਤਿ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਨਿਥਾਵੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਥਾਨੁ।
ਨਿਮਨੇਕਉਗੁਰਿਕੀਨੋਮਾਨੁ। ਥੰਧਨਕਾਟਿਸੇਵਕਕਰਿਰਾਖੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਨੀਰਸਨਾਚਾਖੇ
॥ ੩॥ ਵੈਰਭਾਗਿਪੁਜਗੁਰਚਰਨਾ। ਸਗਲਤਿਅਗਿਪਾਈਪ੍ਰਭਸਰਨਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਜਾ
ਕਉਰਇਆਦਇਆਲਾਸੇਜਨੁਤੋਅਸਦਾਨਿਤਲਾ॥ ੪॥ ੧੦੦॥ ਆਸਾਮਤ
ਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚੈਦੀਅਭੇਜਿ। ਚਿਰਜੀਵਨੁਉਪਜਿਅਸੰਜੋਗਿ। ਉਦਰੈਮਾਤਿ
ਅਏਕੀਅਨਿਵਾਸੁ। ਮਾਤਕੈਮਨਿਥਤੁਤੁਥਿਗਾਸੁ। ਜੰਮਿਅਪੁਤੁਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾ। ਪੁ
ਰਇਆਸਭਮਤਿਲਿਖਿਅਪੁਰਕਾ। ਰਤਾਉ। ਦਸੀਮਾਸੀਤੁਕਮਿਥਾਲਕਜਨਮੁਲੀਅ
ਮਿਟਿਅਸੋਗੁਮਤਾਅਨੰਦੁਥੀਆ। ਗੁਰਥਾਈਸਖੀਅਨੰਦੁਗਾਵੈ। ਸਾਚੈਸਾਤਿਥਕੈਮਨਿ
ਰਾਵੈ॥ ੨॥ ਵਧੀਵੇਲਿਥਤੁਪੀੜੀਚਲੀ। ਧਰਮਕਲਾਤਰਿਥਥਿਥਤਾਲੀ। ਮਨਚਿੰਦਿਅ
ਸਤਿਗੁਰਦਿਵਾਇਆ। ਭਾਏਅਚਿੰਤਏਕਲਿਵਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਿਉਥਾਲਕੁਪਿਤਾਉਪਰਿ
ਕੋਥਹੁਮਾਲਾ। ਬੁਲਾਇਆਥੈਲੈਗੁਰਕੈਭਾਣਿ। ਗੁਣੀਛੁਨੀਨਾਤੀਥਾਤਾ। ਗੁਰਨਾਨਕੁਤੁ
ਰਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ੪॥ ੧੦੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਪੁਰੇਗਾਥਿਅਦੇਤਾਥਾ। ਪੁ
ਰਤੁਰਇਆਜਨਕਾਪਰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੁਰੁਜਪੀਗੁਰੁਗੁਰੁਪਿਆਈ। ਜੀਅਕੀਅਰਦਾ
ਨਿਗੁਰੁਪਤਿਪਾਈ। ਰਤਾਉ। ਸਗਨਿਪਰੇਸਾਚੈਗੁਰਦੇਵਾ। ਪੁਰਨਤੋਈਸੇਵਕਸੇਵਾ॥ ੨॥
ਜੀਉਪਿੰਡੁਜੋਥਨੁਰਾਖੈਪ੍ਰਾਨਾ। ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਥਾਨਾ॥ ੩॥ ੧੦੨॥
ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਕਾਛੀ॥ ਮੈਥੰਦਾਥੈਖਰੀਦੁ
ਨਦੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਤੋਤਰਾ॥ ੧॥ ਮਾਲੁਨਿਮਲੇਤੁਪਲੀ

ਤੇਰਾ ਰਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨਟੇ ਕੈ ਤੇ ਜਾ ਲੁਕਾ ਚਾਹਤਾ ਓ। ਤੇਰਾ ਰੁਖੁ ਅਪਾਰ
ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ। ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਭੇਟ ਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ॥ ੨॥ ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਲ
ਕਾ ਮਿਨ ਆਈ ਐ। ਤੁਠਾ ਸਾਤਿ ਥੁਜੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ॥ ੩॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ
ਤਿਕਿ ਓਪਵੈ ਨ ਥੰਧਾ। ਜਨਨਾਨ ਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰ ਤੇਰੇ ਚੋਰਿ ਆਪੰਧਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੈ ਭਾਲਿ ਆਤਰਿ ਜੇ ਵਡੁ ਨ ਕੋਈ। ਗੁਰ ਤੁਠੇ
ਈ ਐ ਸਚੁ ਸਾਤਿ ਥੁਜੇ ਐ॥ ੧॥ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪੇ ਲੇਸ ਦਸ ਦਕੁਰ ਥਾਨਾ ਨਾਮੁ ਨ
ਰਉਇਕੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾਇ ਤੁਕੀ ਜੈ ਦਾਨਾ ਰਤਾ ਓ। ਭਾਗੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਤੇ ਜਿਸੁ ਤਰਿ ਪਨੁ ਅੰਤ
ਸੋ ਢੁਟੈ ਮਤਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਕਿ ਆਕਰੁ
ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰਾ। ਓਤੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾ ਦੀ ਜੁਗਤ ਜੁਗ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰ
ਸਦ ਸਦ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ। ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਪਨੁ ਗੁਰੁ ਤੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸਾਂਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਗੀ ਮਨਿ ਵਸੈ। ਦੁਖ ਦਰਦੁ
ਮਾਇ ਮੈ ਭਾਤੁ ਨ ਸੈ॥ ੧॥ ਤਉ ਵੰਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ਸਾਂਈ ਆਪੇ ਲਾਏ। ਤੇਵੈ ਅਨਦੁਖ ਲਾ
ਤਨਿ ਜਾਪੇ ਲਾ ਰਤਾ ਓ। ਬਿੰਦ ਕ ਗਾਲਿ ਸੁਲੀ ਸਚੇਤਿ ਸੁਪਲੀ। ਸੁਖੀ ਤੁਸੁ ਖੁਪਾਈ
ਨ ਕੀਮ ਗਲੀ॥ ੨॥ ਨੈਲ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕ ਭਈ। ਮੈਨਿ ਰਘੁ ਲਿਖੇ ਗੀ ਮੈ
ਅਪਿਲ ਜ਼ਿਲਾਇ ਲਈ॥ ੩॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰੁ ਭਾਤੁ ਭਾਤਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਇ
ਤੁਦਿ ਸੈ ਜਾਤਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧०੫॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਗੇ
ਜਪੇ ਤੇ ਪੀਓ ਪੀਓ। ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾ ਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਟੇਕੇ
ਦਗੁ ਪਾਲਦੈ ਆਲਪੁ ਭਾ। ਤੁੰ ਸਭਨ ਕੇ ਨਾਥੇ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭਾ ਰਤਾ ਓ। ਸਦਾ
ਈ ਸੰਤ ਪੇਖਿ ਤਿਸ ਦਾ ਤੁਝਿ। ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਜਿ ਆਸੇ ਮਗਨਿ ਵਿਸੁਰਿ ਵਿਸੁਰਿ॥ ੨॥
ਸਦਾ ਸੰਤ ਲਭਾਈ ਮਿਟਿ ਅਤਿ ਨਾਗਉ ਢੁ। ਵਿਸਰਿ ਆਜਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਜਾਤੁ
ਉਢੁ॥ ੩॥ ਜੈ ਸੇਖ ਸੁਤ ਰਿਤ ਅਓ ਤੈ ਸਾਸੰ ਸਾਰੁ ਸਭਾ। ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾ
ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੦੬॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਚੋਰੇ ਬੋਕ ਵਿਨਾ
ਤਿਕੋ ਬਿਅਲੁ ਕਰਿ। ਤੁਠਾ ਲਾਤਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਧਰਿ॥ ੧॥ ਆਠ ਪਤਰ

ਜੀਵਤੇਗੀਦਾਤਿਕਿਰਪਾਕਰਤੁਮੰਗਤਾਉ। ਸੋਈਕੰਮਕਮਾਇਜਿਤੁਮੁ
ਸੋਈਲਗੈਸਚਿਜਿਸਤੁੰਦੇਤਿਅਲਾ॥ ੨॥ ਜੇਨਚੰਦੋਮੁਲਿਸੋਘਰੁਹਾਸਿਕਰਿ। ਤਿ
ਇਕਦੇਨਜਾਇਮਰਿ॥ ੩॥ ਤਿਨਪਿਆਰਾਰਾਮੁਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕ
ਨਕਿਵਖਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੦੭॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਿਨਾਨਵਿਸਰੈਨਾਮੁਸੋਕਿ

ਤਿਆਭੇਦੁਨਜਾਣੁਮੁਲਿਸੰਈਜੇਤਿਆ॥ ੧॥ ਮਨੁਤਨੁਤੇਇਨਿਤਲੁਤਮਸੰਗਿਭੇਟਿਆ
ਜੁਪਾਇਅਜਨਪਰਸਾਦਿਦੁਖਸਭੁਮੇਟਿਆਰਤਾਉ। ਜੇਤੇਖੰਡਥੁਤਮੰਡਉਧਾਰੇਤਿਨਖਾ।
ਨਾਨਿਵੁਠਾਅਪਿਪੁਰੇਗੁਗਤਸੇ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੇਮੰਨੇਅਪਿਸੋਈਮਾਨੀਐ। ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਪਰ
ਦੁਸਭਠਾਈਜਾਨੀਐ॥ ੩॥ ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਰਾਧਿਸਮਾਲੇਸਾਤਸਾਤਾਨਾਨਕਕੀਲੋਚਾਪੁ
ਰਿਚੇਪਤਿਸਾਤਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੦੮॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਪੁਰਿਗਤਿਅਸੂਥ

ਠਵੇਮਾਰਾਖਸਮੁਸੋਇ। ਏਕੁਸਾਤਿਥੁਸਿਰਿਛਤੁਦੁਜਾਨਾਤਿਕੋਇ॥ ੧॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰ
ਗੁਰਖਲਤਾਰਿਆ। ਤੁਝਥਿਨੁਅਵਗੁਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਤਾਰਿਆਰਤਾਉ। ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਪੁ
ਰਖਾਪਿਘਟਿਘਟਿਸਾਗੀਐ। ਜਿਸੁਮਨਿਵੁਠਾਅਪਿਤਿਸੁਨਵਿਸਾਗੀਐ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇ
ਸੁਆਪਿਅਪਲੁਭਾਇਆ। ਭਗਤਾਕਾਸਤਾਈਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਪਿਜਪਿਤਰਿ
ਨਾਮੁਕਦੇਨੁਝੁਗੀਐ। ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸਲੋਚਾਪੁਗੀਐ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੦੯॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਕਿਅਸੋਵਤਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਗਾਛਲਗਤਿਲਿਆ। ਕਿਤੀਇਤੁ
ਦਗੀਅਇਵੰਵਨਿਵਤਦਿਆ॥ ੧॥ ਥੋਤਿਥਜਾਤਰਿਚਰਣਮਨਚੜਿਲੰਘੀਐ। ਆਠਪਤ
ਗੁਰਗਾਇਸਾਪੁਸੰਗੀਐ। ਰਤਾਉ। ਭੋਗਤਿਭੋਗਅਨੇਕਵਿਦੁਨਵੈਸੁਇਆ। ਤਰਿਕੀ
ਭਗਤਿਥਿਨਾਮਹਿਮਰਿਹੁੰਨਿਆ॥ ੨॥ ਕਪੜਭੋਗੁਸੁਗੰਧਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਣਾ। ਥਿਨੁਸਿ
ਮਰਨਤਨੁਛਾਰੁਸਰਪਰਚਲਣਾ॥ ੩॥ ਮਤਥਿਖਮੁਸੰਸਰੁਵਿਰਲੈਪੇਖਿਆ। ਛੁਟਨੁਤਰਿ
ਕੀਸਰਦਿਲੇਖੁਨਾਨਕਲੇਖਿਆ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੧੦॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਕੋਇਨਕਿ

ਨਹੀਸੰਗਿਕਾਤੇਗਰਥੀਐ। ਏਕੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਭਉਜਲੁਤਰਥੀਐ॥ ੧॥ ਮੈਗਰੀਥਸ
ਭੁਟਕਤੁੰਮੈਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਦੇਖਿਤੁਮਾਰਦਰਸਨੈਮੈਰਾਮਨੁਧੀਰੇ। ਰਤਾਉ। ਰਾਜਮਾ
ਰਜੇਜਲੁਕਜਿਨਕਿਤੈਗਨੇ। ਤਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੁਨਿਤਚਲੁਏਤੁਧੇਨੇ॥ ੨॥ ਜੇਤੇਮਾ

ਇਅੰਗੇਤਤਪਛਾਵਿਆਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਗਵਿਆ॥੩॥ਸਚਕੁ
ਨਿਧਾਨੁਤੂੰਪ੍ਰਭਗਤਿਰਗੰਭੀਰੋ॥ਅਸਭਰੋਸਾਖਸਮਕਾਨਾਨਕਕੇਜੀਅੰਗੇ॥੪॥
॥੧੧੧॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇਸਤਜਸੁਖਪਾਈਐ
ਇਦਿਨਸੁਕਰਿਜੋਤਿਤਰਿਤਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਸੇਇਜਿਸਕਾਸੁਖੁ
ਸਰਬਰਤਿਅਭਰਪੁਰਿਸਚਾਸਚੁਸੇਇ॥ਰਤਉ॥ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸੰਗਿਸਤਾ
ਅਨਜੇਗੁਗਤਿਸਤਿਅਗਧਿਮਨਾਥਿਨਾਸੈਸਗਲਰੋਗੁ॥੨॥ਰਾਖਨਤਰੁਅਪਰੁ
ਅਗਨਿਮਾਠਿ॥ਸੀਤਲੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸਤਜਅ
ਘਣਾਨਾਨਕਜਨਪੁਰਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਿਭੁਏਭੇਟਿਅਗੁਰਪੁਰਾ॥੪॥੧੦॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਿਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥੧॥ਇਕਿਪੁਰੁ
ਇਅਲੁਤਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥੧॥ਅਵਤੁਸੰਤਮਿਲਾਤਤਰਿਕਥਕਤਾਣੀਆਅਨ
ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਤਜਿਲਾਜਲੇਕਾਣੀਆ॥ਰਤਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਨਾਮੁਤੋਵੈਅਨ
ਣਾਮਿਥਿਆਮੋਹੁਸੰਸਾਰੁਧੁਰਾਵਿਲਸਣਾ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਨੇਹੁਕਿਨੈਵ
ਲਾਇਆਧੰਨੁਸੁਤਾਵਾਮੁਖਿਜਿਨਿਤਰਿਧਿਆਈਆ॥੩॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾ
ਮਰਤਮਿਟਿਜਾਵਈ॥ਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਸੇਇਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵਈ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਵਤੁਮੀਤਇਕਤ੍ਰੋਇਰਸਕਸਸਭਿਭੁੰਚਹਾਅੰ
ਨਾਮੁਤਰਿਤਰਿਜਪਤਮਿਲਿਪਾਪਾਮੁੰਚਹਾ॥੧॥ਤਤੁਵੀਚਾਰੁਸੰਤਜਨੁਤਤੇਬਿ
ਨਲਾਗੈ॥ਖੀਨਭਏਸਭਿਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁਜਾਗੈ॥ਰਤਉ॥ਭੁਧਿਗਗੀਥੀ
ਲੈਤੁਤਉਮੈਥਿਖੁਜਾਰਹੁ॥ਸਾਚਾਤਪੁਰਾਸਉਦਾਵਖਰਨਾਮੁਵਾਪਾਰਹੁ॥੨॥ਜ
ਪਿੰਡੁਧਨੁਅਗਪਿਆਸੇਈਪਤਵੰਤੇ॥ਆਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਿਆਨਿਤਕੇਲਕਰੰਤੇ॥੩॥
ਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵੇਤੇਬਿਖਲੀਪਤਿਕਮਲੀ॥ਨਾਮਰਸਾਇਲਿਜੋਰੇਤਨਾਨਕਸਚਾ
ਲੀ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਉਦਮੁਕੀਆਕਰਾਇ
ਰੰਭੁਰਚਾਇਆ॥ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿਜਾਇਆ॥੧॥ਪਾਇਪਰਾ
ਗੁਰੁਕੈਜਿਨਿਭਰਮੁਥਿਦਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਣੀਸਚੁਸਾਜਿਸਵਾ

ਕਰਮਾ ਕਰੁਗਾ ਤਿਲੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਤੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿਦਿ ਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾ ਪੁਰਨ ਵਡਿ
ਅਈ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣਗਾਈ ਅਤਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਨੇ ਮੁਨਿ ਬਾਤਿ ਓਸ ਤਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਿ
ਕਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਗੁਣਗਾਉ ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿਦਿ ਤਾ॥ ਵਲਕਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰ
ਕਾਨੁ ਅਮਿਤਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੧੫ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਤੀ ਪ੍ਰਭ
ਕੇਵਲੁ ਗਾਓ ਸੁਭੇਲਾ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਕੁਮੁਭਉ ਭਾਗਾ॥ ੧॥ ਤਮਚਾ ਕਰਗੇ ਬਿੰਦ ਕੇ
ਕੁਰਮੇ ਰਾਗਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਸੋਸਤਿ ਗੁਰੂ ਤਮਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਜਾਨਾ
ਉਐ ਰੁਕੋਤਾ ਕਾਭਉ ਕਰੀਐ॥ ਗੁਰੇ ਸੇਵਾ ਮਤਲੁ ਪਾਈਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ॥ ੨॥ ਦ੍ਰਿਸ
ਟੇ ਤੇਰੀ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਮਨ ਮਾਤਿ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨ
੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੇ ਕੋਵਿ ਰਲਾ ਪੀਵੈ॥ ਵਜਤੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜ
ਪੀਤੀ ਪੀਤੀਵੈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੧੧੬॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਤਉ ਚੇਰੁ ਲੀ
ਸੇ ਸਭੇ ਤਉ ਚਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਕੰਢੀਐ ਥੋਰਾ ਅਰੁ ਮੁਚਾ॥ ੧॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਪੋਨੇ
ਸਾਤਿ ਬਕੀ ਮਨੀ ਅਗਾਨਾ ਮਿਜਿ ਸੈ ਕੈਉ ਜਲੀ ਤਿ ਸੁਦਾ ਸੀ ਗਨੀ ਅਗਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਵੇਪਰਵਾ
ਤੁ ਅਨੰਦ ਮੈ ਨਾਉ ਮਾਲਕ ਤੀਰਾ॥ ਰਜੀਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਜਾ ਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰਾ॥ ੨॥ ਸਖੀ ਸੇਝੀ
ਸੰਗੀ ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਧਿ ਤਰਿ ਪਾਵਉ॥ ੩॥ ਸਗਲੀ
ਦਾ ਸੀਠਾ ਕੁਰੈ ਸਭ ਕਤੀ ਮੇਰਾ॥ ਜਿਸ ਤਿ ਸੀ ਗੇਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿ ਸੁਸੁਖ ਤਿ ਬਸੇਰਾ॥ ੪॥
੧੫॥ ੧੧੭॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤ ਕੀ ਤੋਇ ਦਾ ਸਗੀਏ ਤੁ ਅਚਾਰਾ
ਸਿਖੁ ਗੀ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਗੁਣੁ ਉਤਮੇ ਭਰਤਾ ਦੁਰਿ ਨਿਪੁਰੀ॥ ੧॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪ
ਲਾਤਿ ਰਿਨੀ ਮਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਗੀ॥ ਤਿ ਆਗਿ ਸਿ ਆਲਪ ਚਾਤੁਰੀ ਤੁੰ ਜਾ ਲੁਗੁ ਪਾਲਤਿ ਸੰਗਿ ਗੀ
ਰਤਾਉ॥ ਭਰਤਾ ਕੈ ਤੇ ਸੁਮਾਨੀਐ ਏਤੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਲਾਇ ਗੀ॥ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਤੁ
ਤੋ ਬੋਲਾ ਪਾਇ ਗੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਕਰਿ ਦੀਪ ਕੋਇ ਤਸ ਤਕੀ ਸੇ ਜਵਿ ਛਾਇ ਗੀ॥ ਆਠ
ਪਰਬ ਜੋ ਜਿਹ ਤਉ ਭੈ ਤਰਿ ਰਾਇ ਗੀ॥ ੩॥ ਤਿਸ ਤੀਚ ਜੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਰੂਪਿ ਅਪ
ਰੀ॥ ਸਾਈ ਸੁਤਾ ਗਲਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਵੀ ਕਰਤਾਰਿ ਗੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੧੧੮॥

ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਰੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਉ ਲਉ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ਕੁਮਕਾਟੇ ਗੁਰਿ

ਆਪਣੇ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਓਇ ਬਿਖਾ ਦੀ ਦੋ ਖੀਆ ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭੁਟੇ ॥ ਹਮ ਬੁਝੇ
 ਥਉ ਨ ਤੇ ਓਇ ਤਮ ਤੇ ਭੁਟੇ ॥ ਹਤਾ ਉ ॥ ਮੇਰਾ ਤੇ ਰਾਜਨ ਤਾ ਤਥ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ ॥
 ਟੀਅਗਿਆਨ ਤਾ ਤਥ ਭੁਟੇ ਕੇ ਛੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਜਥ ਲਗੁ ਤੁਕ ਮੁਨ ਭੂਤ ਤਾ ਤਥ ਹੀ
 ਦੁਖੀਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤੁਕ ਮੁਪ ਛਾਇਆ ਤਥ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥ ੩ ॥ ਨਕੋ ਦੁਖ
 ਦੇ ਖੀਆ ਨਾ ਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵ ਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧੮ ॥
 ॥ ੧੧੯ ॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਸੁਖ ਸਤਜ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ਤਰਿਕੀਰਤ
 ਉ ॥ ਗਰਤ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਪਣਾ ਉ ॥ ੧ ॥ ਥਲਿ ਤਾ ਗੁਰ ਆਪਣੇ
 ਸਦ ਥਲਿ ਜਾ ਉ ॥ ਗੁਰੁ ਵਿਟੁ ਤੁਭੈ ਵਾਰਿ ਅਜਿ ਸੁਮਿਲਿ ਸਚਿ ਸੁਆਉ ॥ ਗਰ
 ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਤਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇ ਜਿਉ
 ਪ੍ਰਭਿਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇ ਤੇ ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਸਨਾ
 ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਭੈਥਿਨ ਸੇਭੁ ਮਮੋਤ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਥੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖੇ
 ਬੂਤ ਮਿਠਿ ਰਿਦੁ ਖੁਨ ਥੀਆ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੧੨੦ ॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫
 ਘਰੁ ੮ ਚਿਤ ਵਉਚਿ ਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਆਗੈ ਭਉ ਕਿਨ ਭਾ
 ਉ ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਰੁ ਸਗਲ ਤੈ ਜਾਚਿ ਕਦੁ ਸਰਕੈ ਪਤਿ ਜਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਮਾਗਉ
 ਲਾਜਾਵਉ ॥ ਸਗਲ ਚੁਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਸਮ ਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥ ਗਰਤ
 ਉਠਉ ਬੈਸਉ ਗਤਿ ਭਿਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥ ਬੂਤ ਮਾਦਿ ਕਸਨ
 ਕਸਨ ਕਸਨੰਦ ਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਤਿਨ ਕਉ ਮਤਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥ ੨ ॥
 ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਥਿ ਬੋਧ ਕੀ ਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਗਲਿ ਸਤਿ ਪੂਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰ ਖੁਧਿ ਆਵਉ ॥ ੩ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇ ਅਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ
 ਓਥੈ ਪੁਗਾਵਉ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇ ਓਤ ਉਠਿ ਰਿਜਨ ਮਿਨ
 ਵਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨੧ ॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਥਾ
 ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੇ ਸਾਦੀ ਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾ
 ਥਿਉ ਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈਏ

ਗੰਗਾ ਰਤਾ ਉਦਾਖਨਿ ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਹ ਗਿ ਪੰਥਿ ਸਮਾਗੀ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਗੁਰਿ
ਅਨਮਤਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੈ ਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ
ਸਿਰਸ ਨਾਗੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਤਿ ਬਿਸਾਸੁ ਤੇ ਇਹ ਰਿਜੀਵ ਤਮਰ ਤਸੰਗਾ ਗੀ ਜਨਨਾਨ
ਕਉ ਉਦਾਨੁ ਦੇਤੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇ ਨਉ ਰਿਧਾਗੀ ਸੁਵ ਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ
ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੨੨ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦

ਜੇ ਸੋਨੁ ਅਸ ਬਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨ ਤਿਤੇ ਪਾਤੁਨ ਦੇਦਾ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਤ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਸ
ਭੀ ਮਥਿ ਅਸਨਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਕਿਅ ਕਰਤਿ ਤੈ ਤਾ ਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈ ਸੇਤ ਰਿਚੰਦ
ਉਗਿ ਇਕੁ ਰਾਮ ਭੁਜਨੁ ਲੈਲਾ ਤਾ ਰਤਾ ਉਗੈ ਸੇਥ ਸਤ ਰੇ ਤਥੈ ਛਾਨੇ ਦਿਨ ਦੇਇ ਚਾ
ਭੋਰਾ ਤਾ ਭੀ ਤਉ ਪਰੇ ਕੇਤ ਕੁਧਾਈ ਐ ਅੰਤਿ ਚਰਕੇ ਆਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅੰਭੁ ਕੁੰਡ ਕ
ਰਿਖਿ ਚਿਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਤਾ ਆਵਗਿ ਅਗਿ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀਉ ਠਿਜਾ ਸੀਮੁ
ਤਤ ਚਸਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਚਾਲ ਤਿਲੇ ਖੈ ਖੈ ਸਤਿਲੇ ਖੈ ਲੈ ਦਸਾਤਾ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ
ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕੀਉ ਥਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣ ਚਿਟਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨੩ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਅਪੁਸਟ ਥਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀਧ ਗੀ ਦੁਤ ਦੁਸਟ ਸਜਨ ਈਅੰ
ਧਕ ਮਤਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਚਿਮਲੀ ਨਥੁ ਧਿਤ ਛਨ ਈ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਕਿੰਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ॥
ਜੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਛਲ ਪਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲ ਈ ॥ ਰਤਾ ਉਗੈ ਸੇਤਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋ
ਇਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟ ਈ ॥ ਸੰਗਿ ਬੈਠਨੇ ਕਤੀਨ ਪਾਵਤ ਤੁਲਿ ਸਗਲ ਚਰਣ
ਸਵ ਈ ॥ ੨ ॥ ਆਛ ਆਛ ਕਉ ਫਿਰ ਤਛੁ ਛੇਤ ਮਨ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਖੁਝਿ ਗਈ ॥ ਏਕੁ ਬੋਲੁ
ਭੀਖਵੇ ਤੇਨਾ ਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੀਤਲ ਈ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਜੀਤ ਗੁਣ ਕਵਨ ਵਖਾਨੈ ਅਗਮ ਅਗ
ਮ ਅਗਮ ਈ ॥ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀ ਅਤੁ ਜਨਨ ਨਕਤ ਰਿਸਰਣ ਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

੧੨੪ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮੁਕੁਲ ਦੇਵ ਕਉ ਤੂੰ ਛੀਲ ਛੀਲ ਤੇਟੇ ਕਉ
ਬੋਗਿ ਪਾਇਆ ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿਨ ਤਿਨਾ ਹੀ ਪਾਪੀ ਥਾਧ ਰੇ ਨਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਜਤਿ ਗੁਰੇ ਭੋਗੀ ਆਸਾਇਆ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੈਏ ਤਥੈ ਟਾਇਆ
ਰਤਾ ਉਗੈ ਪਲਵੈਲ ਸੁਲਹਿ ਉਰ ਝਾਵਨਿ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾਇਆ ਨਿੰਦ ਚਿੰਤਕ

ਕਉਥੁਤੁਓਮਾਤਿਓਥੁਈਓਲਟਾਇਆ॥੨॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾ
 ਧਿਖਾਤਿਤਰਕਾਇਆਸਾਚਧਰਮਸਿਓਰੁਚਿਨਤੀਅਵੈਸਤਿਸੁਨਤਓਤਦਿ
 ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਠਾਰੁਰਭਗਤੇਟਕਤਰਿਨਾਇਆਨਾਨਕਾਓ
 ਰਣਪ੍ਰਭਾਇਓਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੨੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ

ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏਮੋਤਮਾਇਆਕਰਿਥਾਧੋਗਜਤਜਾਨੋਸੋਚੀਤਿਨਾ
 ਅਤੰਬੁਧਿਭਏਅੰਧੇ॥੧॥ਮਨਥੈਰਾਗੀਕਿਉਨਅਰਾਧੋਗਵਾਚਕੋਠਰੀਮਾਤਿਤੰਬੁਧਾ
 ਗਿਸਗਲਥਿਖੈਕੀਥਿਅਧੋਗਰਤਉਗਮੇਗੀਮੇਗੀਕਰਤਦਿਨੁਰੈਨਿਥਿਤਵੈਪਲਾਓ
 ਓਜੈਅਰਜਾਧੋਗਜੈਸੇਮੀਠੈਸਾਦਿਲੋਭਾਏਧੁਠਪੰਧਿਦੁਰਗਾਧੋ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
 ਲੋਭਮੋਹਤੰਦਿੰਦ੍ਰੀਗਸਿਲਪਟਾਧੋ॥ਦੀਈਭਵਾਰੀਪੁਗਖਿਥਿਧਾਤੈਥੁਰਿਥੁਰਿਜਾ
 ਧੋ॥੩॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਉਗੁਗਮਿਲਿਸਭੁਸੁਖਲਾਧੋਗ
 ਨਕਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਅਵਉਮਾਰਿਕਾਢੀਸਗਲਉਪਾਧੋ॥੪॥ਇਉਜਪਿਓਭਾਏ
 ਰਖੁਥਿਧਾਤੇਗਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਧੋਗਰਤ
 ਦੁਜਾ॥੪॥੧੨੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦਕਾਰਿ

ਟਿਦਿਨਸਦੁਖੁਪਾਵਤਿਗਘਰੀਮੁਤਤਰੰਗਮਾਲਤਿਫਿਰਿਥੁਰਿਥੁਰਿਪਭੁਤਾ
 ॥੧॥ਅੰਧੇਚੇਤਿਤਰਿਤਰਿਗਾਇਆਤੇਰਾਸੇਦਿਨੁਨੈਅਇਆਗਰਤਉਪਲਾ
 ਸਟਿਦੇਖਿਭੁਲੇਅਕਨੀਮਕੋਭੁਮਗਾਜੈਸਾਸੰਗੁਥਿਜੀਅਰਸਿਓਤੈਰੋਤੈਸੇਹੀ
 ਪਰਗਿਤਾ॥੨॥ਥੈਰੀਕਾਰਣਿਪਾਪਕਰਤਾਥਸਤੁਰਤੀਅਮਾਨਾਓਰਿਜਾਹਿਤਿ
 ਤੀਸਿਉਸੰਗੀਸਾਜਨਸਿਉਥੈਰਾਨਾ॥੩॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਇਤੈਥਿਧਿਥਿਅਪਿਓ
 ਉਥਰਿਓਜਿਸੁਗੁਰੁਪੁਰਾਗਕਤੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਓਭਏਪੁਨੀਤਸਗੀ
 ੪॥੫॥੧੨੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਲੁਕਿਕਮਨੋ

ਤੁਮਪੇਖਿਓਮੁੜਮੁਗਧਮੁਕਰਾਨੀ॥ਆਪਕਮਾਨੇਕਉਲੇਖਾਧੇਫਿਰਿਪਾਓਪਭੁ
 ਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭਥਿਧਿਅਗੈਜਾਨੀ॥ਕੁਮਕੇਮੁਸੇਤੁਰਾਖਤਪਰਦਾਧੇ
 ਜੀਅਕੀਮਾਨੀ॥ਗਰਤਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਏਗਿਅਕੋਕੋ

ਬਖਸਿਲੈਤਪਰਬੁਤਮੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੬॥੧੨੮॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਆਪੇਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਜਤ
ਤਰਾਜਕਿਰਤਿਸੇਵਕਕੀਤਤਤਤਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕਉਨਿਕਟੀਤੋਇਦਿ
ਖਾਵੈ॥ਜੇਜੇਕਤੋਰਾਕੁਰਪਤਿਸੇਵਕੁਤਤਕਾਲਤੋਇਆਵੈ॥ਰਤਉ॥ਤਿਸੁਸੇਕੁਕੈ
ਉਥਲਿਤਗੀਜੇਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੀਸੋਇਸੁਲੀਮਨੁਤਰਿਅਤਿਸੁਨਾਨ
ਕਪਰਸਦਿਅਵੈ॥੨॥੬॥੧੨੯॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ੧੧

ਨਦਅਭੇਖਦਿਖਾਵੈਬਹੁਬਿਧਿਜੈਸੈਤੋਓਤੈਸਾਗੇ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਕੁਮਿਓਕੁਮਭੀ
ਤਰਿਸੁਖਤਿਨਾਤੀਪਰਵੇਸਾਗੇ॥੧॥ਸਾਜਨਸੰਤਤਮਾਗੇਮੀਤਾ॥ਬਿਨੁਤਰਿਤਰਿ
ਅਨੀਤਾਗੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਤਰਿਗੁਲਗਾਏਇਤੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾਗੇ॥
ਰਤਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਲਮਾਇਆਬੂਤਮਕੀਕੀਨੀਕਤਤੁਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐਗੇ॥ਘੁ
ਮਨਘੋਰਅਗਾਤਗਾਖਗੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਉਤਰੀਐਗੇ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋ
ਜਿਥੀਚਰਿਓਤਤੁਨਾਨਕਇਤੁਜਾਨਾਗੇ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨਨਿਰਮੋਲਕੁਮਨੁ
ਮਾਨੁਪਤੀਆਨਾਗੇ॥੩॥੧॥੧੩੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦਾ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿਅਜੋਮੰਗਉਸੋਪਾਵਉਗੇ॥ਨਾਮਗੰਗਇਤੁਮਨੁ
ਕ੍ਰਿਪਤਨਾਬਹੁਰਿਨਕਤਤੁਪਾਵਉਗੇ॥੧॥ਤਮਰਠਾਕੁਰਸਭਤੇਉਚਾਰੈਦਿਦਿਨ
ਸੁਤਿਸੁਗਾਵਉਗੇ॥ਖਿਨਖਮਤਿਬਾਪਿਉਥਾਪਨਤਾਰਤਿਸੇਤਤੁਤੁਤਿਡਰਾਵਉ
ਗਾਰਤਉ॥ਜਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੁਆਮੀਤਉਅਵਰਤਿਚੀਤਿਨਪਾ
ਵਉਗੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਪ੍ਰਭਿਅਪਿਪਤਿਗਾਇਆਕੁਮੁਭਉਮੇਟਿਲਿਖਾਵਉਗੇ॥
੨॥੨॥੧੩੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਚਾਰਿਬਰਨਚਉਤਕੇਮਰ

ਮਰਦਨਖਟੁਦਰਸਨਕਰਤਲੀਗੇ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸੁਰੂਪਸਿਅਨੇਪੰਚਤੁਤੀ
ਮੇਤਿਭਲੀਗੇ॥੧॥ਜਿਨਿਮਿਲਿਮਾਏਪੰਚਸੁਰਬੀਰਐਸੋਕਉਨਥਲੀਗੇ॥
ਜਿਨਿਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਬਿਗੁਦਏਸੇਪੁਰਾਇਕਲੀਗੇ॥ਰਤਉ॥ਵਡੀਕੋਮਵ
ਜਿਭਾਗਤਿਨਾਤੀਮੁਤਕਮਠਉਜਤਠਲੀਗੇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਿਰ

ਦਲਿਆਸਾਧਸੰਗੈ ਕੈ ਝੁਲੀਰੇ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਤਰਿਕਥਾਉਤਮਾਅਨਸਗਲਰਸਫੀਕੀਰੇ॥੧॥੧੩੩॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਥੇਤੇਅਵਰੁਨਕਿਛੁਲਾਈਕੀਰੇ॥੧॥੧੩੪॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਪਾਗੀਸਤਜਾਗੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਤਮਾਗੀਪਿਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਗੀਗੁਰਿਨਿਮਖਨਮਨਤੇਟਾਗੀਰੇ॥੧॥੧੩੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਰਤਉਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਤਰਸਨਾਰੰਗਿਰੰਗੀਕਰਤਾਗੀਰੇ॥੧॥੧੩੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮਤਰਿਦਮਨਤਜਮਾਤਰਿਕੰਠਿਨਾਨਕਉਰਿਤਾਗੀਰੇ॥੨॥੫॥੧੩੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀਰਤਉਪਾਧ
 ਮੂਰਤਪਲਗਾਵਤਗਾਵਤਾਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥੧॥੧੩੯॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਤਤਰਿਜਸੁਗਮਨਿਤਨਿਚਰਨਖਟਾਨੀ॥੨॥੬॥੧੪੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਨਕਸਗਨਿਪਛਾਨੀ॥੩॥੬॥੧੪੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਤਿਅਗੀਸਗਲਸਿਆਨਪਾਭਜੁਪਾਰਬੁਤਮਨਿਰੰਕਾਰਾਏਕਸਾਚੇਨਾਮਕ
 ਤੁਸਗਲਦੀਸੈਛਾਰਾ॥੧॥੧੪੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਏਕਤਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਉਸਗਲਿਸਮਰਥਏਕਕੇਰੀਦੁਜਾਨਾਠੀਠਉ॥੧॥੧੪੩॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਸਦਤਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥੧੪੪॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਨਜਮਪੁਰਿਤੋਇਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੩॥੧੪੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਕਅਧਾਰੁਏਕੇਏਕਕਾਮਨਿਜੋਰਾਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਕਿ
 ਅਵਰੁਨਤੋਰਾ॥੪॥੧॥੧੪੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭੇਗਾਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦਾਤਸਗਲਿਰਾਖਲਜੋਗਾ॥੧॥੧੪੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਤਰਿਤਰਿਨਉਤਲਤਿਪਲਤਿਸਤਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿਉਭਿ
 ਲਾਉਰਤਉਥੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਧਿਆਵਤਿਤਰਲਕਉਸੰਸਾਰਾਕਰਮਾ
 ਐਨਕਕਿਰਿਆਸਭਉਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰਾ॥੨॥੧੪੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਕਰਿਭਗਤਿਤਰਿਕੀਭੁਲੀਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾ॥੩॥੧੪੯॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਦਇਆਲੇਤੇਗੀਤੁੰਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁਜੀਅਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾ
੬॥੨॥੧੩੭॥ ਅਸਾਮਤਲਾਪ ਤੋਲਿਤੋਲਿਮਤਾਦੁਖਪਾਇਆ
ਬਿਨਾਸਪੁਸੰਗਾਖਾਟਿਲਾਭੁਗੋਢਿੰਦਤਰਿਰਸੁਪਾਰਬੂਤਮਇਕਰੰਗਾ॥੧॥ਤਰਿਕੋ
ਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਅਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਅਗਿਅਵਰਪਰੀਤਿ॥
ਰਤਾਓ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਅਪੀ॥ਤਿਅਗਿਸਗਲਾਸਿਆ
ਲਪਾਅਠਪਤਰਪ੍ਰਭੁਜੀਪੀ॥੨॥ਮੀਤੁਸਖਾਸਤਾਇਸੰਗੀਉਚਅਗਮਅਪਾਰੁ
ਚਰਣਕਮਲਬਸਾਇਤਿਰਦੈਜੀਅਕੋਅਧਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬੂਤ
ਮਗੁਣੇਰਾਜਸੁਗਾਓ॥ਸਰਬਸੁਖਵਡੀਵਡਿਅਈਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਨਾਓ॥
੬॥੩॥੧੩੮॥ ਅਸਾਮਤਲਾਪ ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਵਤੁਠਾਕੁਰਪੇਖ
ਤਸਪੁਸੰਗਿ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਚਰਵਤੁਰੰਗਨਿਅਪੇਤੀਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥੧॥ਮਨਮਤਿ
ਰਾਮਨਾਮਾਜੀਪੀ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਵਸਤੁਮੇਰੈਤਿਰਦੈਤੋਇਸਤਾਈਅਪੀ॥ਰਤਾਓ॥
ਸੁਦਿਸੁਦਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਪੇਖਨਕਾਚਓ॥ਦਇਆਕਰਤੁਕਿਰਮ
ਅਪੁਨੇਕਉਇਤੈਮਨੋਰਥਸੁਅਓ॥੨॥ਤਨੁਪਨੁਤੇਰਾਤੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਤਮਰੈਵਸਿ
ਕਿਉਨਾਓ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਤਿਤਿਉਤਿਉਰਤਲਾਤੇਰਦੀਆਖਾਓ॥੩॥ਜਨਮ
ਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਵਾਟੈਮਜਨੁਤਰਿਜਨਪੁਰਿ॥ਭਾਇਭਗਤਿਭਗਮਭਉਨਾਸੈਤਰਿ
ਨਾਨਕਸਦਾਤੁਰਿ॥੪॥੪॥੧੩੯॥ ਅਸਾਮਤਲਾਪ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਦਰੁਤੇਰਾਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿ
ਬਖਸਿਅਤਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਕਲਿਜੁਗੁਓਧਾਰਿਅਗੁਰਦੇਵਾ॥ਮਲਾਮੁਤਮੁਕ੍ਰਿਸੁਪਦ
ਤੇਰੈਸਭਿਲੋਗੇਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਰਤਾਓ॥ਤੁਅਪਿਕਰਤਾਸਭਿਸ੍ਰਿਸਟਿਪਰਤਾਸਭਿਮਤਿ
ਰਤਿਅਸਮਾਇ॥ਧਰਮਰਾਜਾਥਿਸਮਾਦੁਤੇਅਸਭੁਪਈਪੈਰੀਅਏ॥੨॥ਸਤਨੁ
ਗੁਣੇਤਾਦੁਆਪਰੁਭਲੀਐਕਲਿਜੁਗੁਓਤਮੇਜੁਗਾਮਾਓ॥ਅਤਿਕਰੁਕਰੇਸਅਤਿਕ
ਰੁਪਾਏਕੋਈਨਪਕਜੀਐਕਿਸੈਥਾਏ॥੩॥ਤਰਿਜੀਉਸੇਈਕਰਤਿਜਿਭਗਤਿਤੇਰੇਜਾ
ਚਤਿਏਤੇਰਾਥਿਰਦੁ॥ਕਰਜੋਜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਗੈਅਪਣਿਅਸੰਤਦੇਤਿਤਰਿਦਰਸੁ

੨੬੩

॥ ੪॥ ੫॥ ੧੪੦ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ੫੨ ੧੩

ਸਤਿਗੁਰਬਚਨ

ਗੋ। ਨਿਰਗੁਣਨਿਸਤਰੇ। ਰਤਾਉ। ਮਤਾਥਿਖਾਦੀਦੁਸਟਅਪਵਾਦੀਤੇਪੁਨਿਤ
ਗਏ॥ ੧॥ ਜਨਮਿਭਵੰਤੇਨਰਕਿਪਜੰਤੇਤਿਨਕੇਕੁਲਉਧੇ॥ ੨॥ ਕੋਇਨਜਾਨੈ
ਨਮਨੈਸੇਪਰਗਟੁਤਰਿਦੁਅਏ॥ ੩॥ ਕਵਨਉਪਮਾਚੇਉਕਵਨਵਡਾਈਨਾ
ਖਿਨੁਖਿਨੁਵਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੪੧॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਥਾਵਰਸੇਇ
। ਰਤਾਉ। ਮੋਤਕੁਟੰਥਥਿਖੈਰਸਮਾਤੇ। ਮਿਥਿਅਗਤਨਗੇ॥ ੧॥ ਮਿਥਨਮੋ
ਥਸੁਪਨਅਨੰਦਉਲਾਸਮਨਿਮੁਖਿਸਤਿਕੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਤਿਲੁਮਰਮੁਨਲੇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖੇਸਤਸੰਗੇਨਾਨਕਸਰਲਿਅਏ॥ ੪॥
॥ ੨॥ ੧੪੨॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ॥ ਓਤਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ।
ਉ। ਕਨਿਕਮਾਨਿਕਗਜਮੋਤੀਅਨਲਾਲਨਤਨਤਨਤੀ॥ ੧॥ ਰਾਜੰਭਾ
ਕਮਨਸਾਦਨਕਿਊਕਿਊਨਚਾਤੀ॥ ੨॥ ਚਰਨਨਸਰਨਨਸੰਤਨਬੰਦਨਸੁਖ
ਪਾਤੀ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਤੁਹੀਮਿਲੇਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥ ੩॥ ੩॥ ੧੪੩॥ ਅਸਾ
ਲਾ ੫ ਗੁਰਤਿਦਿਖਾਇਓਲੇਇਨਾ। ਰਤਾਉ। ਈਤਤਿਉਤਤਿਘਟਿਘਟਿ
ਟਿਘਟਿਤੁੰਤੀਤੁੰਤੀਮੇਤਿਨਾ॥ ੧॥ ਕਾਰਨਕਰਨਾਧਾਰਨਪਰਨਾਏਕੈਏਕੈਸਿ
॥ ੨॥ ਸੰਤਨਪਰਸਨਬਲਿਤਾਰੀਦਰਸਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸੁਖਿਸੇਇਨਾ॥ ੩॥
॥ ੪॥ ੧੪੪॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ। ਓਤਸਤ
ਸੁਤਲਾ। ਰਤਾਉ। ਸੰਗਿਸਤਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਓਤੁਅਗਤਅਤੇਲਾ॥ ੧॥
ਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਥਾਪੁਮੋਰੇਮਾਈਭਗਤਨਕਓਲਾ॥ ੨॥ ਅਲਖੁਲਖਾਈ
ਗੁਰੇਤਪਾਇਅਗਾਨਾਨਕਇਤੁਤਰਿਕਾਚੇਲਾ॥ ੩॥ ੪॥ ੧੪੫॥ ਅ
ਮਤਲਾ ੫ ਅਪੁਨੀਭਗਤਿਨਿਬਾਤਿ। ਠਾਕੁਰਅਇਓਅਤਿ। ਰਤਾਉ।
ਜਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਤੇਇਸਕਾਰਥੁਤਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਤਿ॥ ੧॥ ਏਤਮਕਤੇਏਤ
ਗਤਾਰਾਖਤੁਸੰਤਸੰਗਾਤਿ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਪਿਆਵਉਸਤਜਿਸਮਾਵਉ। ਨਾ
ਤਰਿਗੁਨਗਾਤਿ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੪੬॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰਚ

ਸੁਭਾਉਹਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਸੇ ਵਕਮਾਇ ਆਗੁ ਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਵਾਇ ॥

१ ॥ ਏਕਤਿ ਆਸਾ ਦਰਸਪਿ ਆਸਾ ਆਨਨ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿ ਆਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ਨਾ

ਕਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੧੪੭ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨਮਾਤੀ

ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਤੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਤੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਈ ਐਸਰ

ਥਲ ਪਾਈ ਐਸ ਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਜੀਅ ਨ ਕੇਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ

ਆਤੀ ॥ ੩ ॥ ੧੪੮ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋ ਮੁਆ ਰਤਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਸਰਬ ਥਲ ਪਾਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਖੀ ਆਤੁ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜੁ ਕਤਾਵੈ ਤਉ ਕਰਮ ਕਮਾ

ਵੈ ਬਾਧਿ ਚਿਨਿ ਨੀਕੁ ਮਿਸੁ ਆ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆਸੇ ਜਨੁ ਨਿਤ ਚ

ਲੁਖੀ ਆ ॥ ੩ ॥ ੧੪੯ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ॥ ਓਤੁ ਨੇਤੁ ਨੇਵੇਲਾ

ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ

ਤਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀ ਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇ

ਅਕਰਤੁ ॥ ੨ ॥ ੧੫੦ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਮਿਲੁਗਾ ਮਪਿ ਅਗੇ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ

ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਤੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੋ ਦਰਸ ਬਿ

ਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਵਰਤੇ ਨ ਮਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥ ੨ ॥

੨ ॥ ੧੫੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧੪ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਬਿਕਾਰਮਾਇ ਆਮਾਦਿ ਸੋਇ ਓਸੁ ਭੁ

ਭੁਨ ਆਵੈ ॥ ਪਕਰਿ ਕੇ ਸਜਮਿ ਉਠਾ ਰਿਓ ਤਦ ਤੀਘ ਰਿਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਲੋਰਿ ਬਿਖਿ ਅਪਦਿ

ਖੈਲ ਗੋਤਿ ਰਿਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਤੀ ॥ ਧਿਨ ਭੰਗੁ ਨ ਕੈਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਲ ਤਿਨਾਤੀ

॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪੁਕਾਰ ਤਿਸੁ ਨੈਨਾਤੀ ॥ ਭੋਗਾਨਿ ਪਟਿ ਬਾਜੀ ਤਰਿ ਮੁਕਾ ਪਥੁ

ਤਾਇ ਓਮ ਨਿਭੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਭਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਤਿ ਭਰਿ ਆਦੀ ਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥

ਜੋਤ ਕਰ ਜਿਹੈ ਓਲਾਸੈ ਇਕਾ ਮੁਨ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਐਸੇ ਜਗੁ ਮੋਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇ ਓ

ਤਉ ਏਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥ ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨ ਪਸਰਦਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥

੧੪ ॥ ੧੫੨ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਮ

ਨਾਏਪ੍ਰਿਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏਪੰਚਨਾਦਤੁਰਬਜਾਏਗਾਤਉਗਕਿਰਪਾਪਾਏਸਤਜਾਏ
 ਗਸਾਏਅਥ ਰਾਤਿਅਗੋਵਿੰਦਸਿਉਗਸੰਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਥਰੰਗੁਲਾਲਨਲਾਏ॥੧॥
 ਗਿਆਨੁਮਨਿਦ੍ਰਿੜਾਏਰਤਸਾਏਨਹੀਅਏਸਤਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏਸਤਜਾਏ
 ਮਨੈਕੀਕਾਮਕਰਾਚਿਰੁਚਿਰੁਚਿਰੁਚਿਰੁਭਇਆਮਨਿਥਤੁਤੁਪਿਅਸਲਾਗੀ॥੨॥
 ਦਰਸਨਦਿਖਾਵਹੁਮੋਤਿਤੁਮਥਤਾਵਹੁਨਾਨਕਦੀਨਸਗਇਆਏਗਲਿਲਾਏ॥੩॥
 ॥੨॥੧੫੩॥ ਅਸਾਮਤਲਾਪ ਕੋਊਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੈਆਸਪਿਅਸਪੋ
 ਤਭਰਮਤੀਤੋਰੈਗਾਰਤਉਗਕਾਮਕੋਧਲੋਕੁਮਾਨਇਤਬਿਅਧਿਛੋਰੈ॥੧॥ਸੰਤ
 ਗਿਨਾਮਰੰਗਿਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗਾਵਉਗਅਨਦਿਨੋਪ੍ਰਭੁਪਿਅਵਉਗਕ੍ਰਮਭੀਤਿਜੀਤਿ
 ਟਾਵਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸੋਰੈ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ ਅਸਾਮਤਲਾਪ
 ਕਾਮੁਕੋਧਲੋਕੁਤਿਅਗੁਮਨਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾਤਰਿਭਜਨਸਫਲਕਾਮ
 ਗਾਰਤਉਗਤਜਿਮਾਨਸੋਤਵਿਕਾਰਮਿਥਿਅਜਪਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾਮਨਸੰਤਨਾ
 ਚਰਨਿਲਾਗੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਗੋਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪਤਿਤਪਾਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿ
 ਰਣਸਿਮਰਿਜਾਗੁਕਰਿਭਗਤਿਨਾਨਕਪੂਰਨਭਾਗੁ॥੨॥੪॥੧੫੫॥
 ਅਸਾਮਤਲਾਪ ਤਰਖਸੋਗਥੈਰਾਗਅਨੰਦੀਖੇਲੁਗੀਦਿਖਾਇਓਗਾਰਤਉ
 ਖਿਨੁੰਭੈਨਿਰਭੈਖਿਨੁੰਭੈਖਿਨੁੰਭੈਉਠਿਧਾਇਓਖਿਨੁੰਭੈਰਸਭੋਗਨਖਿਨੁੰਭੈਨੁੰਭੈ
 ਇਓ॥੧॥ਖਿਨੁੰਭੈਜੋਗਤਾਪਥਤੁਪ੍ਰਯਾਖਿਨੁੰਭੈਰਮਾਇਓਖਿਨੁੰਭੈਕਿਰਪਾਸਤੁ
 ਗਨਾਨਕਤਰਿਰੰਗੁਲਾਇਓ॥੨॥੫॥੧੫੬॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾਪ ਘਰੁ੧੬
 ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਤੰਗਾਤਰਿਤਰਿਮਨਿਪਿਅਰਿਤੰਗਾਗੁਰਿਕਤਿਅਸੁਚਿਤਿਪਰਿ
 ਅਨਸਿਉਤੋਰਿਫੇਰਿਤੰਗਾਐਸੇਲਾਲਨੁਪਾਇਓਗੀਸਖੀਗਾਰਤਉਗਪੰਕਜਮੋ
 ਰਿਤੰਗਾਪਗੁਨਤੀਚਲੈਤਰਿਤੰਗਾਗਤਰਿਓਮੂੜਨਰਿਤੰਗਾਅਨਿਨਉਪਾਵਕਰਿਤੰਗਾ
 ਉਨਿਕਸੈਸਗਨਿਪੈਰੀਸਖੀ॥੧॥ਬਿਰਬਿਰਚਿਤਬਿਰਤੰਗਾਬਨੁਗਿਤੁਸਮਸਰਿਤੰਗਾ
 ਅੰਤਰਿਏਕਪਿਰਤੰਗਾਥਾਤਰਿਅਨੇਕਧਰਿਤੰਗਾਰਾਜਨਜੋਗੁਕਰਿਤੰਗਾਕਤੁਨਾਨਕ

ਅਲੋਗੀਗੀਸਖੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੫੬॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿ

ਤੰਗਗੁਰਸਿਉਨੇਤਪਿਆਨਿਤੰਗਾਦਿਤੁਸੰਤਮੰਤਗਿਆਨਿਤੰਗਾਸੇਵਾਗੁਰਚਰਾਨਿਤੰਗਾਤਉ
ਮਲੀਐਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਮੇਰੇਮਨਾਗਤਉ॥ ਟੁਟੇਅਨਭਰਾਨਿਤੰਗਾਰਵਿਓਸਰਬਥਾਨਿਤੰ
ਲਤਿਓਜਮਭੈਐਨਿਤੰਗਾਪਾਇਓਪੇਡਥਾਨਿਤੰਗਾਤਉਚੁਕੀਸਗਲਕਾਨਿ॥ ੧॥ ਲਤੋ
ਜੇਸੁਥਾਨਿਤੰਗਾਭੁਪਵਿਕਪਾਰਿਪਰਾਨਿਤੰਗਾਨਿਜਘਰਿਤਿਸਤਿਥਾਨਿਤੰਗਾਤਰਿਰਸਰਸ
ਤਿਸਾਨਿਤੰਗਾਲਾਬੀਤਿਸਭੁਥਾਨਿਤੰਗਾਨਾਨਕਸਤਜਿਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੨॥

੧੫੮॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਨੀਤੰਗਾਜਪੀਐਸਤਜਪੁਨੀਤੰ
ਸਪੁਰਸਨਭੁਨੀਤੰਗਾਛੁਟਨਥਿਧਿਸੁਨੀਤੰਗਾਪਾਈਐਵਡਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾਗਤਉ
ਖੋਜਤਿਜਨਮੁਨੀਤੰਗਾਸੁਥਕਪੂਰਧਨੀਤੰਗਾਦੁਲਭਕਲਿਦੁਨੀਤੰਗਾਦੁਖਥਿਨਾਸਨੀ
ਤੰਗਾਪੂਰਪੂਰਨਆਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਮਨਸੇਸੇਵੀਐਤੰਗਾਅਲਖਅਭੇਵੀਐਤੰਗਾ
ਤੰਭਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਤੰਗਾਥਿਨਸਿਨਜਾਇਮਰਿਤੰਗਾਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆਤੰਗਾਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨਿ
ਐਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੫੯॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫ ਏਕਓਟਗਤੁਤੰਗਾਗੁਰ

ਰਾਸਬਦੁਕਤੁਤੰਗਾਅਗਿਆਸਤਿਸਤੁਤੰਗਾਮਨਤਿਨਿਧਾਨੁਲਤੁਤੰਗਾਸੁਖਤਿਸਮਾਈਐ
ਮੇਰੇਮਨਾਗਤਉ॥ ਜੀਵਤਜੇਮਰੇਤੰਗਾਦੁਤਰੁਸੇਤਰੇਤੰਗਾਸਭਕੀਰੈਨੁਤੇਇਤੰਗਾਨਿ
ਰਭਉਕਤੁਤੇਇਤੰਗਾਮਿਟੇਐਦੇਸਿਆਤੰਗਾਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਜ
ਨਾਮਸੁਖੁਤੰਗਾਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਕਦੇਦੁਖੁਤੰਗਾਜੇਤਰਿਤਰਿਜਸੁਸੁਨੇਤੰਗਾਸਭਕੋਤਿਸੁਮੰ
ਨੇਤੰਗਾਸਫਲੁਸੁਆਇਆਤੰਗਾਨਾਨਕਪੂਰਭਾਇਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੬੦॥

ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫ ਮਿਲਿਤਰਿਜਸੁਗਾਈਐਤੰਗਾਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਤੰਗਾਉ
ਅਰਸਜੋਥਿਧੇਤੰਗਾਤਕਉਸਗਲਸਿਧੇਤੰਗਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਆਤੰਗਾਨਾਨਕਵਡਭਾ
ਰਿਆਮੇਰੇਮਨਾਗਤਉ॥ ਸੰਤਪਾਗਧੋਈਐਤੰਗਾਦੁਰਮਤਿਧੋਈਐਤੰਗਾਦਾਸੁਰੇਨੁ
ਤੇਇਤੰਗਾਥਿਆਪੈਦੁਖੁਨਕੋਇਤੰਗਾਭਗਤਾਸਰਨਿਪਰੁਤੰਗਾਜਨਮਿਨਕਦੇਮਰੁਤੰਗਾਅ
ਸਥਿਰੁਸੇਭਏਤੰਗਾਤਰਿਤਰਿਜਿਨਜਪਿਲਏਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਤੰਗਾਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਈਮੁਤੰਗਾਤਿਸੁਥਿਨੁਨਾਤਿਕੋਇਤੰਗਾਮਨ ਤਿਅਰਾਧਿਸੇਇਤੰਗਾਨਿਮਖਨਵੀਸ

ਰੈਤੰਗਤਿਸੁਥਿਨੁਕਿਉਸਰੈਤੰਗਗੁਰਕਉਕੁਰਥਾਨੁਜਾਉਤੰਗਨਾਨਕੁਜਪੈਨਉਮੇਰੇ
 ॥੨॥੫॥੧੬੧॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ੫ ਕਾਰਨਕਰਨਤੰਗਅਵਰੁਨੁ
 ਤੰਗਕਰਤਿਸੁਤੋਈਐਤੰਗਸਤਜਸੁਖਸੋਈਐਤੰਗਧੀਰਜਮਨਿਭਏਤੰਗਪੂਭ
 ਪਏਮੇਰੇਮਨਾਗਤਾਉਗਸਪੁਸੰਗਮੇਤੰਗਪੁਰਨਸੰਜਮੇਤੰਗਜਥੇਭਏਆ
 ਤਥੇਤਮਿਏਤਾਪਤੰਗਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਤੰਗਪਤਿਰਖੁਥਨਵਾਰੀਅਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥
 ਸੁਖਜਾਨੀਐਤੰਗਤਰਿਕੇਰਸੁਮਾਨੀਐਤੰਗਮੰਦਾਨਾਤਿਕੋਇਤੰਗਸੰਤਕੀਰੇਨੁਉ
 ਆਪੇਜਿਸੁਰਖੈਤੰਗਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਚਖੈਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਨਾਤਿਕੋਇਤੰਗ
 ਕਾਪੂਭੁਸੋਇਤੰਗਅੰਤਰਿਗਤਿਥੁਏਤੰਗਸਭੁਕਿਉਤਿਸੁਸੁਏਤੰਗਪਤਿਤਉਧਰਿਲੇ
 ਤੰਗਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਏਤੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥੬॥੧੬੩॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ

ਓਇਪਰਦੇਸੀਤੰਗਸੁਨਤਸੰਦੇਸਿਅਤੰਗਗਤਾਉਗਜਾਸਿਉਰਚਿਰੇ
 ਸਭੁਕਉਤਜਿਗਏਤੰਗਸੁਪਨਾਜਿਉਭਏਤੰਗਤਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲੇਏਤੰਗ॥੧॥ਤ
 ਜਿਅਨਲਗੇਤੰਗਜਨਮਤਿਮਰਿਭਗੇਤੰਗਤਰਿਤਰਿਜਨਿਲੇਏਤੰਗਜੀਵਤਸੇਰੇ
 ਜਿਸਤਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤੋਇਤੰਗਨਾਨਕਭਗਤਸੋਇ॥੨॥੭॥੧੬੩॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ੬

ਬਿਰਥਾਕਤਉਕਵਨਸਿਉਮਨਕੀਗਲੇਭਗਸਿਓਦਸੁੰਦਿਸਿਧ
 ਅਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀਗਰਤਾਉਗਸੁਖਕੈਤੇਤਿਬਤੁਤਦੁਖਪਾਵਤਸੇਵਕਰ
 ਨਜਨਕੀਗਦੁਆਰਤਿਦੁਆਰਸੁਆਨਜਿਉਡੋਲਤਨਤਸੁਧਿਰਾਮਭਜਨਕੀ॥੧॥
 ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਕਾਰਥਥੇਵਤਲਾਜਨਲੋਕਤਸਨਕੀਗਨਾਨਕਤਰਿਜਸੁਕਿ
 ਤੀਗਵਤਕੁਮਤਿਥਿਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੨॥੧॥

ਸੋਦਗੁਸੋਪੁਰਖੁ॥ ਮਃ੧ ੩੬॥ ਮਃ੩ ੧੩॥ ਮਃ੪ ੧੫॥ ਮਃ੫
 ਮਃ੬ ੧॥ ਜੋੜਜੁਮਲਾ ੨੩੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿਨੈਵ॥ ਥਕੈ ਨ ਥੇਲੈ ਤਰਿਗੁ
 ਵੈ॥ ਜਲੁ ਅਕਾਸੀ ਸੁਨਿ ਸਮੈਵੈ॥ ਰਸੁ ਸਤੁ ਭੋਲਿ ਮਤਾਰਸੁ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆ
 ਸੁਨਤੁ ਅਭਮੋਗੇ॥ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿ ਅਸਭਠ ਉਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਚੁ ਬੁਤੁ ਨ ਮੁਨਕਾ
 ਭੁਜੰਤੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿ ਕਰੋ ਪੁਜਲਾਵੈ॥ ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਪਾਰਸੁ
 ਰਸਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ॥ ਸੁਭਰਸਰਵਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਪੋਵੈ॥
 ਜੇ ਭਰਤਾ ਤੇ ਸੋਤੈ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਤੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਤਿ ਵਸੀ ਤਲੁ ਅਗਨਿ ਭੁਝੈ
 ਜੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬਿਭੁਤ ਚੜ੍ਹਾਵੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ਸਤਿ ਜਪਿ ਰਿਅੈ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਥਾਨੀ ਨ ਦੁ
 ਵਰੈ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਤਾਰਸੁ ਸਾਰਾ॥ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ
 ਰਨੁ ਮੁਰਾਰਾ॥ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣ ਤਾਰਾ॥ ੫॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਆਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ॥ ਤਖਤ ਨਿ
 ਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ॥ ਕਾਰਕ ਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਇ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਨ ਲਖਿ ਆਜਾਇ॥
 ੬॥ ਜਲਮਤਿ ਉਪਜੈ ਜਲੇਤ ਦੁਰਿ॥ ਜਲਮਤਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿ ਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਕਿਸੇ ਨੈਵੈ ਕਿਸੁ
 ਆਖਦੁ ਗਿਨਿ ਪਿਗੁਣਗਾਵਾ ਦੇਖਿ ਤਦੁਰਿ॥ ੭॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਤਰਿ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ॥ ਜੋਤਿ
 ਨੁਭਵੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਤੋਇ॥ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਨਾਨਕ ਕੋਈ ਚਾਰਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ
 ੮॥ ੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪਿ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਉਧਰਿ ਭਰ
 ਮੈ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਨਾਮ ਬਿਭੁਣੈ ਮਾਥੈ ਛਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਚ ਪਦੀ
 ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਛੁਟਿ ਸਿਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਗੁ ਮੋਤਿ ਬਾਧਾ ਬਹੁਤੀ
 ਅਨਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਇਕ ਭਏ ਉਦਾਸਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਤੀ
 ਨ ਮਕੀਤਾਸਾ॥ ੨॥ ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅਜਿਤੁ ਕਾਮਣਿ ਤਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ
 ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ॥ ਆਥਾ ਜੀਤਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਕਰ ਲੀਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਥਾਤਰੁ ਤ
 ਰਿ ਮੈ ਕੋਤੈ ਕਾਏ॥ ਅੰਦਰੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰਸਥਦਿ ਜਲਾ
 ਏ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦਤਿ ਰਵੈ ਪਿਆਏ॥ ੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਾਏ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕ
 ਰੀ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੁਲੇ ਆਵੈ ਜਾਏ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੫॥ ਭੁਝੈ ਕਤ

ਓਨਕਤਿਅਜਾਈ॥ਅਕਥਕਥਓਨਤਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਸਭਦੁਖਤੇਰੇਸੁਖਰਾਈ॥
 ਭਿਦੁਖਮੇਟੇਸਾਚੈਨਾਈ॥੬॥ਕਰਥਿਨੁਵਾਜਾਪਗਥਿਨੁਤਾਲਾ॥ਜੇਸਥਦੁਖੁਏਤਾ
 ਚੁਨਿਤਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਭੇਸੁਖਨਾਲਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਰਾਖੈਰਖਵਾਲਾ॥੭॥
 ਵਲੁਸੁਏਆਪੁਗਵਾਵੈ॥ਥਾਲੀਥੁਏਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਥਦੁਵੀਚਰੇਏਕਲਿਵਾ
 ॥ਨਾਨਕਪੰਨੁਸਵਾਰਲੁਤਾਰਾ॥੮॥੨॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧

ਲੇਖਅਸੰਖਲਿਖਿਲਿਖਿਮਾਨੁ॥ਮਨਿਮਾਨਿਐਸਚੁਸੁਰਤਿਵਖਾਨੁ॥ਕਥਨੀਬਦੀ
 ਤਿਪਤਿਭਾਰੁ॥ਲੇਖਅਸੰਖਅਲੇਖੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ਐਸਾਸਾਚਾਤੂੰਏਕੋਜਾਨਾਜਾਨਾ
 ਮਰਲਾਤੁਕਮੁਪਛਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਮਇਆਮੋਤਿਜਗੁਥਾਧਾਜਮਕਾਲਿ॥ਥਾਪਾ
 ਏਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਅਵਰੁਨਭਾਲਿ॥ਤਲਤਿਪਲਤਿਨਿਥਤਿਤੁ
 ਨਾਲਿ॥੨॥ਸਥਦਿਮਰੈਤਾਏਕਲਿਵਲਾਏ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤੰਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥
 ਵਨਮੁਕਤੁਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਤਸਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਪਾ
 ਸਾਜੀਗਗਨੁਅਕਾਸੁ॥ਜਿਨਿਸਭਥਾਪੀਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਸਰਥਨਿਰੰਤਰਿਅ
 ਪੇਅਥਾਪਿ॥ਕਿਸੈਨਪੁਛੈਥਖਸੇਅਥਾਪਿ॥੪॥ਤੂੰਪੁਰੁਸਾਗਰੁਮਾਲਕਤੀਗੁਰੁ
 ਨਿਰਮਲੁਸਚੁਗੁਲੀਕਤੀਗੁ॥ਸੁਖੁਮਾਨੈਭੈਗੁਰੁਪੀਗੁ॥ਏਕੋਸਾਭਿਥੁਏ
 ਵਜੀਗੁ॥੫॥ਜਗੁਬੰਦੀਮੁਕਤੇਤਉਮਾਰੀ॥ਜਗਿਗਿਅਨੀਵਿਰਲਾਅਚ
 ਰੀ॥ਜਗਿਪੰਡਿਤੁਵਿਰਲਾਵੀਚਾਰੀ॥ਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਸਭਫਿਰੈਅੰਤਰੀ
 ॥੬॥ਜਗੁਦੁਖੀਅਸੁਖੀਅਜਨੁਕੋਇ॥ਜਗੁਰੋਗੀਭੋਗੀਗੁਲਰੋਇ॥ਜ
 ਉਪਜੈਥਿਨਸੈਪਤਿਖੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਥੁਏਸੋਇ॥੭॥ਮਤਘੋਮੋਲਿ
 ਰਿਅਠਾਰੁ॥ਅਟਲਅਢਲੁਗੁਰਮਤੀਧਾਰੁ॥ਭਾਇਮਿਲੈਭਵੈਭੈਕਾਰੁ॥
 ਕੁਨੀਚੁਕੈਵੀਚਾਰੁ॥੮॥੩॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧

ਏਕੁਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਿਰੋਵਤਿ॥ਤਉਮੈਜਾਇਸਥਦਿਮਲੁਧੋਵਤਿ॥ਸਮਏਸੁਰਿ
 ਤਜਘਰਿਤੋਵਤਿ॥ਥਿਨੁਥੁਏਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵਤਿ॥੧॥ਕਉਲਮਰੈਕਉਲ
 ਓਤੀ॥ਕਰਲਕਰਲਸਭਸੈਸਿਰਿਤੇਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਏਕਉਰੋਵੈਦੁਖਕੋ

ਜੇਹੋ ਜਿਸੁ ਬੇਦ ਨੋ ਤੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਭੇਇ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵ ਤ
ਲਾਤਰੇ ਤਰਲਾ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਲਾ ॥ ਤਉ ਬਲਿਤਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਲਾ
ਤਉ ਬੇਦਿ ਬੁਧ ਬਦਿ ਭੈ ਤਰਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਤ ਕੁਜਗਿ
ਭੋਤਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨ ਸੈਕਿ ਆਕਤਿ ਰੋਤਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੋਰੋਤਿ ॥ ੪ ॥ ਮੁਏ
ਭੋਤਿ ਚੁਰੋਵਤਿ ਮੀਤਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਤਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਤਰਿ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਾ ॥
ਮਨੁ ਸਉ ਪੈਓ ਕਿਸਨ ਪਰੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ਭੀਤ ਰਿਏ ਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਤੁ ਸੰ
ਅਸੰਖਾ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥਾ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿ ਮ
ਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋ ਤੀਤੁ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ
ਚਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨੀਕੁ ਤਿ ॥ ੭ ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਸ
ਭੀ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੀ ਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥

ਆਸਾਮ ਤਲਾ ੧ ਆਪੁ ਵੀਚਰੈ ਸੁਪਰ ਬੇਤੀ ਰਾ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਰੇ ਗੁ
ਰੂਪਾ ॥ ਗੁਰਮਾਨੈ ਮਨੁ ਤੇ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਾਤੁ ਸਰਾ ਫੀਕਰੈ ॥ ਸਾਚੀ ਨਦ ਰਿਏ ਕ
ਏਵ ਤਰੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤ ਪੈਕਾਰਾ ॥ ਸਿਫ
ਤੇ ਸਜਾਯਿ ਰਿਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾਮ ਨਾਮ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਗਇਲੁ ਕੋਏ
ਕਠਾਏ ॥ ਗੁਰੇ ਤੇ ਵਾਟ ਮਤਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇ ਆਜੋਤਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲਏ
ਵਾਸ ॥ ਲਸਕੁ ਪੁਆ ਮੈ ਸੋਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਖੁਟਾ ॥ ੪ ॥ ਪੰਚਤੀਨਿ ਨਵ ਚਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਧ
ਰਿ ਗਗਨੁ ਕਲਪ ਬੀਰਤਾਵੈ ॥ ਬਾਤਰਿ ਜਾਤਉ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਮੂਰਖੁ ਤੇਇ ਨ ਆ
ਸਿਉਣੈ ॥ ਜਿਤ ਵਾਰ ਸੁਨੀ ਕਹਿ ਆਖੁਣੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਮਾਤਾ ਜਗ ਸਿਉ ਲੁਣੈ ॥ ੬ ॥ ਉਤਮ
ਨਾਮ ਤਿਉ ਤਮੁ ਤੇਵੈ ॥ ਗੁਣ ਕਉ ਪਾਵੈ ਅਵਗਲਧੇਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਤ ਜੁ ਨ ਤੇਵੈ ॥ ੭ ॥
ਗਿਆਨੁ ਜੇਵੇ ਤਰਲਾ ਲਾ ॥ ਮਨੁ ਮੇਤੀ ਤੈ ਤਿਸ ਕਾਮਾ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਬੈ ਨਦ ਰਿਨਿ ਤਾਲਾ
ਟਾ ॥ ੪ ॥

ਆਸਾਮ ਤਲਾ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤਲੀ ਮਤਲੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਾ
ਤੇ ਚੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਨਿ

ਸੁਖਾਨਾ ਤੀਨਿਭਵਨਨਿਤਕੇਵਲਗਿਆਨਾਸਾਚੇਗੁਰਤੇਤੁਕਮੁਪਛਾਨਾ॥੨॥ ਸਾ
 ਰਖੁਨਾਤੀਤਿਸੁਸੇਗਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿਆਨੁਮਤਾਰਸੁਭੇਗਾਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸੁਭੇ
 ॥੩॥ ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈਗਾਅਪੇਜੋਤਿਵਿਛੋੜੇਸੇਈਗਾਅਪੇਕਰਤਕੋ
 ਈ॥੪॥ ਛਾਤਿਉਸਾਰੇਤੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਤੁਕਮੁਵਰਤੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁ
 ਕੋਇਨਪਾਵੈ॥੫॥ ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿਪਰਾਨਿ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਭੂਭੈਅਭਿਮਾਨਿ
 ਨਨਾਵੈਕਿਅਲਤਸਿਨਿਦਾਨਿ॥੬॥ ਜਿਸਕਾਅਨੁਪਨੁਸਤਜਿਨਜਾਨਾ॥ਗੁਰਮਿ
 ਨਾਠਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਗਲਿਠਾਤੀਬਉਰਾਬਉਰਾਨਾ॥੭॥ ਬੁਝਤਜਗੁਦੇਖਿਅ
 ਰਿਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਗਾਖੇਸੇਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੇ॥੮॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਗਾਵਤਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ॥ਗਾਗਸੁਲਾਇ

ਵਤਿਥੀਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਭੂਭੁਅਨੀਤੇ॥੧॥ ਕਤਾਚਲਤੁਮਨਰਤਤੁਘਰੇ
 ਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਤੁਸਤਜਿਤਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁ
 ਤੁਸਰੀਰਾ॥ਲਥੁਲੋਭੁਅਤੰਕਾਰੁਸੁਪੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉਮਨੁਪੀਰਾ॥੨॥
 ਰਿਨਾਵਲੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਸਾਚਸਥਦਿਬਿਨੁ
 ਨਪਛਾਣੈ॥੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰਮਤਿਅਕਾਰੁਸਮਾਵੈ॥ਅਕਲਕਲਾਸਚੁਸਾਚਿਦਿਕੈ
 ਸੋਨਰੁਗਰਭਜੋਨਿਨੀਅਵੈ॥੪॥ ਜਤਾਨਾਮੁਮਿਲੈਤਤਜਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੈ
 ਸਕਮਾਉ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਤਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੫॥ ਗੁਰਸੇਵੇਤਾਪੁਪਛਾਤਾਅੰ
 ਨਾਮੁਵਸਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਥਾਣੀਨਾਮੇਰਾਤਾ॥੬॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਏਤ
 ਗੈ॥ਤਉਮੈਮੇਰੇਸਥਦੇਜਗੈ॥ਐਥੈਥੈਸਦਾਸੁਖੁਅਗੈ॥੭॥ ਮਨੁਚੰਚਲੁ
 ਨਤੀਜਾਣੈ॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲਾਸਥਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ
 ਤਰਿਜੀਉਅਗੈਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਤੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁ
 ਏਤਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੮॥ ਕਰਿਥੀਚਾਰੁਅਚਾਰੁਪਰਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਏ

ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਮਨੁਰਾਤਾ॥੧੦॥ ੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧
 ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਾਨਾ॥ਬਨਖੰਡਿਮਾਇਆਮੋਤਿਤੈਰਾਨਾ॥ਇਤਉਤਜਾਇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੋਜਿ ਲੈਏ ਘਰੁ ਆਪੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਥੈ ਮਨੁ ਨ ਹੀ ਠਹਿਰਾ ॥ ਸਿਮਰਤੁ
ਮਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰਤਿ ਆਗਤੁ ਤਉ ਮੈ ਕਉਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕ
ਉਰਿ ਰਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਮਝੈ ਜਮਕਾਦੁ ਖੁਸਤ ਸੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਲਾ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟ
ਕਰੇ ਸਚੁ ਪੈਲਾ ॥ ੨ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾਇਤੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਪੰਚਤਤੁ ਤੇਜਨ ਮਾਸ
ਤਉ ਭੀ ਇਤੁ ਮਨੁ ਜਾਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੁੜਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਈ ਤੋਈ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਤ
ਉ ਆਪੈ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਤਉ ਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾਦੁ ਬਿਧਾਲਾਗੀ ॥ ਗ
ਰਸਾਇਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ ਚਰਿਘਰਿ ਮਤਲੀ ਤਰਿ ਪਤਿਰਾਖੈ ॥ ੫ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਰ
ਮੰਦਾਮੀ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਤਉ ਮੈ ਗ
ਰੇਵਤੁ ਬਾਇਕੀਏ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗਸੁ ਆਦ ਅਨਤਿ ਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਭਗ
ਤੋ ਜਾਗੇ ॥ ਅਨਤ ਦਸੁ ਦਿਸਾਨਿ ਆਸਥ ਦੁਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ੭ ॥
ਇਤੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਚਰਿਘਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਉਧੁ ਨਿਤੋਈ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਤਰਿ ਜ
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪੂਰੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਮਤ
ਸਰਬਰਸਾਇਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਤੁ ਗੁਰਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਜਨ
ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੯ ॥ ੮ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਤਨੁ ਬਿਨ ਸੈਧਨੁ
ਕੋਕਰੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤਲੀਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ ਅਤਿ ਨਿ
ਰਿਮਲੁ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਤਮਾਗਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਕਰਿ
ਮਨੁ ਭੋਰਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣ ਤਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਤੇਤੁ ਗਵਰ
ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਦੁਤਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਗੁਨ
ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਮੈਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਠਾਕਿਰ ਤਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖ ਧੁਤੰ
ਤਨੁ ਸੰਤਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰਦੁ ਕਿਲਾਵਿ ਖੰਤਾ ॥ ਤੂੰ ਅਪਿ ਭੁਲਾਵਤਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਨਿ ਦੁਜਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਿ ਮਿਜ

ਪਤਿਜਪੁਦੁਜਾਗਾ ਅਦਿਪੁਰਖਗੁਰਦਰੁਨ੍ਹੇ ਦੇਖਤਿ॥ ਵਿਲੁਗੁਰਸਥੈ ਜਨਮੁਕਿ
॥੫॥ ਦੇਖਿਅਚਰਜੁ ਰੇਤਿ ਸਮਾਦਿ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰਨਰਸਤ ਜਿਸਮਾਧਿ॥ ਭੁ
ਰਿਰੇਤਮਨਮਾਧੀ॥ ਤੁਮਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋਨਾ ਤੀ॥ ੬॥ ਜਾਕੀਭਗਤਿ ਤੇਤੁਮੁ
॥ ਸੰਤਭਗਤਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮਾ॥ ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਧਿ ਆਨੁ॥ ਛੁਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ
ਗਿਆਨੁ॥ ੭॥ ਨਾਜਮਦੁ ਤਦੁ ਖੁਤਿ ਸੁਲਾਗੈ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਰਾਮਨਾਮਿ ਲਿਵਜਾਗੈ॥ ਭੁ
ਵਛੁਲੁਭਗਤਾ ਤਰਿ ਸੰਗਿ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿ ਭਏ ਤਰਿ ਰੰਗਿ॥ ੮॥ ੮॥

ਲਾ ੧ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਠਾ ਕਰੁ ਜਾਨੈ॥ ਦੁਖਮਿਟੈ ਸਚੁ ਸਥਦਿ ਪਛਾਨੈ॥ ੧॥ ਰਾਮੁ
ਰਿਸਖੀ ਸਖੈ ਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੰਧਨਮਾਤਿ ਪਿਤਾ
ਬੰਧਨ ਸੁਤ ਕੰਨਿਆ ਅਰੁ ਨਾਰਿ॥ ੨॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮਧਰਮ ਤਉ ਕੀਆ॥ ਬੰਧਨ ਪੁਰੁ
ਨਿਥੀਆ॥ ੩॥ ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਤਿ ਕਿਰਸਾਨਾ॥ ਤਉ ਮੈ ਭੰਨੁ ਸੈ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਾਨਾ
ਬੰਧਨ ਸਉ ਦਾਅਲਵੀ ਚਾਰੀ॥ ਤਿਪਤਿ ਨਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਤਪਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਬੰਧਨ
ਸੰਚਤਿ ਪਨੁ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ॥ ੫॥ ਬੰਧਨੁ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅੰਯ
ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ਮੋਤਵਿ ਕਾਰਾ॥ ੬॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮਨਾਮ ਸਰਲਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੈ
ਨਪਾਈ॥ ੮॥ ੧੦॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਜਿਨਿ

ਤਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ॥ ਸੇਸਿ ਰਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀ ਅਨਿਗਲਿ ਵਿਚਿ ਅਵੈ
ਮਤਲਾ ਅੰਦਰਿ ਤੋਂਦੀਆ ਤੁਲਿ ਬਤਲਿ ਨਿਮਲਿ ਨਿਤੁ ਦੁਰਿ॥ ੧॥ ਆਦੇ ਸੁਥਾ ਬਾ
॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੇ ਤਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਤਿ ਵੇਸਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਦੁ
ਵੀਆਤਿ ਆਲਾਜੈ ਸੋ ਤਨਿ ਪਾਸਿ॥ ਤੀਰੁ ਲੀਚੜੀ ਆਈਆ ਦੰਦਖੰਡ ਕੀ ਤੇਗਸਿ
ਰਹੁ ਪਾਲੀ ਵਾਰੀ ਐਲੇ ਲੇਲੁ ਮਕਨਿ ਪਾਸਿ॥ ੨॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਤਨਿ ਬਤੀਠੀ ਆਲ
ਤਨਿ ਖੜੀਆ॥ ਗਗੀ ਢੁਤਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਲਨਿ ਸੇਜੜੀਆ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਰ
ਆਤੁ ਟਨਿ ਮੋਤ ਸਰੀਆ॥ ੩॥ ਧਨੁ ਜੋ ਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਤੋਏ ਜਿਨੀ ਰਾਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ
ਤਾਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਜੇਭਾ ਵੈ
ਜਾਇ॥ ੪॥ ਅਗੇ ਦੇਜੇ ਚੇਤੀ ਐਤਾਂ ਕਾਇ ਤੁਮਿ ਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਸਾਤਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾ

ਤਿਸੈ ਚਾਇ। ਬਾਬਰ ਵਾਲੀ ਠਿਰਿਗਈ ਕੁਇ ਚੁਨਰੋ ਟੀਖਾਇ॥ ੫॥ ਇਕ ਨ
ਕੁਝ ਆਈ ਅਤਿ ਇਕ ਨ ਪੁਜਾ ਜਾਇ॥ ਚਉ ਕੇਵਿ ਲੁਤਿੰਦ ਵਾਲੀ ਅਕਿਉ ਟਿਕੇ
ਕੁਤਿਨਾਇ। ਗਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਚਤਿ ਓਤਿ ਕਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ॥ ੬॥ ਇਕ
ਰਿਅਵਤਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਤਿ ਸੁਖਾ॥ ਇਕ ਨ ਏਤੋ ਲਿਖਿ ਆਖ
ਤਿ ਓਰੋ ਵਤਿ ਦੁਖਾ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈ ਸੇ ਥੀ ਐਨਾ ਨ ਕਕਿ ਆਮਾਨੁਖਾ॥ ੭॥ ੧੧॥

ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਕਤਾ ਸੁਖੇ ਲਤ ਬੇਲੇ ਘੋੜੇ ਕਤਾ ਭੇਰੀ ਸਤਨਾਈ
ਕਤਾ ਸੁਤੇ ਗਥੰਦ ਗਾਥੇ ਰਜਿ ਕਤਾ ਸੁਲਾਲ ਕਵਾਈ॥ ਕਤਾ ਸੁਆਰਸੀ ਆਮੁਤ
ਭੇਰੈ ਐਥੈ ਦਿਸਤਿ ਨਾਤੀ॥ ੧॥ ਇਤੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਗੋਸਾਈ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਮਤਿ ਥਾਪਿ
ਭੁਖੇ ਜਗੁ ਵੰਢਿ ਦੇਵੈ ਭੰਝਾਈ॥ ਰਤਾ ਓ॥ ਕਤਾ ਸੁਘਰਦਰ ਮੰਡਪ ਮਤਲਾ ਕਤਾ ਸੁ
ਖੇ ਸਗਾਈ॥ ਕਤਾ ਸੁਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮ ਲਿਜਿ ਸੁਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ॥ ਕਤਾ ਸੁਪਾ
ਨ ਤੇ ਥੇਲੀ ਠਗਮਾਤੋਈ ਆਛਾਈ ਮਾਈ॥ ੨॥ ਇਸੁ ਜਗ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ
ਜਗ ਘਣੀ ਖੁਆਈ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਝੁ ਤੋਵੈ ਨਾਤੀ ਮੁਇ ਆਸਾ ਬਿਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਆ
ਪੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਾਏ ਚੰਗੀ ਆਈ॥ ੩॥ ਕੋਟੀ ਤੁਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਤਾਏ ਜਾਮੀਰੁ
ਮੁਇ ਆਪਾਇ ਆਗਾਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜੇਲੇ ਬਿਜਮੰਦਰ ਮੁਢਿ ਮੁਢਿ ਕੁਇ ਰੁਲਾਇ ਆ
ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਤੇ ਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾਲਾਇ ਆ॥ ੪॥ ਮੁਗਲ ਪਠਣਾ ਭਈ
ਨਾਈ ਰਲਮਤਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ॥ ਓਨੀ ਤੁਪ ਕਤਾ ਲਿਚਲਾਈ ਓਨੀ ਤਸਤਿ ਚਿਜਾ
ਈ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਤ ਪਾਟੀ ਤਿਨ ਮਰਣਾ ਭਾਈ॥ ੫॥ ਇਕ ਤਿੰਦ ਵਾਲੀ ਅਵ
ਤੁਰਕ ਵਾਲੀ ਭਟਿ ਅਲੀ ਠਕੁਰ ਵਾਲੀ॥ ਇਕ ਨ ਪੇਰ ਲਸਿਰ ਖੁਰਪਾਟੇ ਇਕ ਨ ਵਾਸੁ ਸ
ਨਾਲੀ॥ ਜਿਨੇ ਕੇਥੇ ਕੇਘਰੀ ਨ ਆਇ ਆਤਿਨ ਕਿਉਰੈ ਲਿਵੈ ਤਾਲੀ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ
ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐ॥ ਤੁਕਮੀ ਤੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ
ਲਿਖਿ ਆਪਾਈ ਐ॥ ੭॥ ੨॥ ੧੨॥

ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦ
ਕਾਠੀ॥ ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਕੁੜਕ ਮਾਵਤਿ ਆ
ਦੀ ਬੰਧਤਿ ਘਰ ਬਾਰਾ॥ ੧॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਤੁ ਸੁਤਿ ਤੇ ਚਲਿ ਆਵਣ ਜਾਰਾ॥

॥ ਗਤਾਉ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬੰਧੀ ਅਤਿ ਜੇਰ ਤਲਾਹੇ ਈ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਾ
 ਜੇ ਜਾਵੈ ਕੋ ਈ ॥ ੨ ॥ ਓਤੀ ਓਤੀ ਕਿ ਅਕਰੁ ਤੋ ਤੋ ਸੀ ਸੋ ਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਵਰੁ ਭੋ
 ਤੁਮ ਕਉ ਕਉ ਦੁਰੋ ਈ ॥ ੩ ॥ ਪੰਧਾ ਪਟਿ ਤੁਭਾ ਈ ਤੋ ਤੁਮ ਕੁ ਜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਓਤੁ
 ਈ ਕਤ ਤੀ ਤੁਮ ਲੋਕ ਸੁਲਾਵਹੁ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕਾ ਜਾਗਾ ਏ ਸੋ ਈ ॥ ਜੇ
 ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਤੰਨੀ ਦ ਨ ਤੋ ਈ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਚਲਾ ਦਾ ਲੈ ਚਲਿ ਅਕਿ ਚੁੰ ਸੰਪਾਨਾ
 ਤਾਧਨੁ ਸੰਚਤੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬੁਝੁ ਤੁਭੀ ਚਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਵਲ ਜੁ ਕਰੁ ਤੁਮ ਖਸੁ ਦੁਲੈ
 ਪਛੋਤਾਵਹੁ ॥ ਅਭਿਗਣੁ ਛੋਡੁ ਗੁਣ ਕਰੁ ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰਵਹੁ ॥ ੭ ॥ ਧਰਮੁ
 ਮਿਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸਕਮਾਵਹੁ ॥ ਤੰਵਾ ਪਾਰੀ ਜਾਲੀ ਅਤੁਲਾ ਭਲੈ
 ਵਹੁ ॥ ੮ ॥ ਕਰਮੁ ਤੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੁਝੈ ਥੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੁਲੈ
 ਮੁਨਾ ਮੇਥਿਉ ਤਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਜਿਉ ਲਾਹਾ ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲ ਦੀ ਆਈ ॥ ਜੇ
 ਸੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡ ਚੁੰਢੀ ਅਕੋ ਨੀਸੀ ਮੈਡਾ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸਾਤਿ ਬਾਤੁ ਮੈਡਾ
 ਡਾ ॥ ੧ ॥ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਮੈ ਨੀਮਿ ਕੋ ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ ॥ ਤਿਕੋ ਮੈਡਾ ਤੁਪਲੀ ਸਾ
 ਖਿਨਾਮੁ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਮਾਗਤਿ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ॥ ਮੈਥਿ ਕੁ
 ਨਵੀ ਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਭੁਧਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪ ਜੀ ਕਿ ਅਭਵ ਤਿਦਿ ਸੰਤਰ
 ਕਾ ਸਥ ਦੁਨ ਚੀਨ ਤੀਤ ਤੁਸਾਗੁ ਨਿਰੰਤਰ ॥ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਜੇਇ ਸੀ ਨਿਤ ਪ
 ਪੁਰਾਣਾ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਘਟਿ ਬੂਤ ਮੁਲੁ ਕਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਤ
 ਬਨ ਮਤਿ ਤਪੁ ਕਰਤਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਤਿ ਤਾਮ ਸੀ ਕਹੈ ਭ
 ਦਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖ ਦੇਸੇ ਜਤੀ ਕਤਾਵਤਿ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਸ
 ਨ ਛੁਟੀ ਕ੍ਰਮਿ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਗਿਰੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਗੁਰ
 ਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਰਿਭਗਤਿ ਸੁਜਾਗੇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਦਰੁ ਘਰੁ
 ਐਸੇ ਜਾਇ ਸਿਵਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ੮ ॥

ਚਿਤਰਲਾ ਅਦਿਗੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲੁ ਤੁਠਾ ਕੁਰਤੇਗੀ ਸਰਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਦਾ ਤੇ ਤਮਜਾਚਿਕਾਤ
ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੁੜਾਲਾ ਲਾਚੁ
ਭੀ ਐ ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿ ਸਮਾਈ ਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਗਾਜਾ
ਭੀ ਐ ਲੁਭਤ ਉਲੇਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਕੁ ਨਿਵਾਰੀ ਐ ਤਰਿਸਿ ਉਥਲਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਕਲਰਿ
ਭੀ ਐ ਜੀ ਐ ਕਿਉਲਾ ਤਾਪਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਚਿ ਨ ਭੀਜਈ ਕੁੜਕੁ ਜਿਗਡਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਲਾਲ
ਕੁਛੁ ਤੁਝੁ ਅੰਧਿ ਤੋਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਤਿਥੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈਥਿ ਖੁਮਾਰੀ ॥ ੫ ॥
ਦੁਖਿ ਪਾਛੈ ਕੁਵਾਟ ਜੀਮੁ ਸਤੁ ਗੇਭਾਈ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਲਾ
ਈ ॥ ੬ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ ਤੈਧਿ ਗੁਜੀਵ ਲੁਠੀਕਾ ॥ ਜਲਮ ਤਿਕੇਤਾਰਾ ਖੀ ਐ ਅਰੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਸੁਗੰ ॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਦੀਆ ॥ ੭ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਚਲੇ ਚਲ ਲਤਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ

ਪ੍ਰਾਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਵਿਅਭਵੀ ਐ ਵਿਅਭੁ ਛੀ ਐ ਗੁਰਸਥਦਿ ਦਿਖਾ
ਇਆ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿ ਆਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਆ
ਗੁਰਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁ ਜਿਨ ਆਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਮੁਇ ਆਕਉ ਕਿ ਆ
ਵਹੁ ਰੇਇ ਨ ਜਾਣੁ ॥ ਰੇਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਤੁਕ ਮੀਵ ਜਤੁ ਲਿਖਾਇ
ਅਵਿਅਜਾਣੀ ਐ ॥ ਲਾਤਾਪਲੈ ਪਾਇ ਤੁਕ ਮੁਸਿ ਵਾਣੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ਤੁਕ ਮੀਪੈ ਧਾਜਾਇ ਦਰਗ
ਭਾਣੀ ਐ ॥ ਤੁਕ ਮੇਤੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀ ਐ ॥ ੫ ॥ ਲਾਤਾ ਸਚੁ ਨਿਅਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਐ
ਕਿ ਆਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵਾਈ ਐ ॥ ੬ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਆਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿਖ ਪਾਈ ਐ ॥ ਠ
ਕੁਰੀ ਗੁਰਿ ਆਰਬੰਨਿ ਚਲਾਈ ਐ ॥ ੭ ॥ ਸਾਤਿਥੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛੋਤਾ ਵਹੀ ॥ ਗੁਨ ਤੰਥ
ਮਨ ਤਰੁ ਸਥ ਦੁਕ ਮਾਵਹੀ ॥ ੮ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀ ਐ ॥ ਮੈਤੁ ਬੁਝਿ ਨ ਆ
ਕੁਨ ਕੋਇ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲੀ ਐ ॥ ੯ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਵਿਅਜੰਗ

ਤੁਝੀ ਜਾਇ ਮੈਘਰਿ ਬਹੁਤਰੀ ਆਵਲਾ ॥ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਥਦਿ ਉਤਵਲਾ ॥ ੧ ॥
ਰੇਖਾਤ ਤਸੇਇ ਅੰਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਗੁਰਕੀਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਤਲੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ॥ ਰਤਾਉ
ਅਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥ ਚਲੈ ਸਦਾਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮੁੰਦੀ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਸਾਤਿ

ਬੁਮਨਿਵਸੈਵਸਿਆਮਨਿਸੋਈਆਪੇਦੇਵਡਿਅਈਅਦੇਤੋਟਿਨਤੋਈ॥੩॥ਅਥੇਤੋ
 ਕਰੀਕਿਉਦਰਗਤਪਾਵੈ॥ਪਥਰਕੀਥੇਜੀਜੇਚੜੈਭਰਨਾਲਿਭੁਰਾਵੈ॥੪॥ਆਪਨਜਾਮੁ
 ਐਸਿਰੁਦੀਜੈਨਾਨੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਛਾਣੀਐਅਪਨਾਪਰੁਭਾਵੈ॥੫॥ਜੰਮਦਾ
 ਅਖੀਐਤਿਨਕਰਤੈਕੀਆ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆਮਰਿਰੇਤੇਫਿਰਿਮਰਦੁਨਥੀਆ॥੬॥
 ਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪੁਰਕੀਭੁਰਮਾਈ॥ਜੇਮਨੁਸਤਿਗੁਰਦੇਮਿਲੈਕਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੭॥
 ਤਨਾਪਾਰਖੁਸੋਧਣੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਤਿਬੁਮਨਿਵਸੈਸਚੀਵਡਿਅਦੇ
 ॥੫॥੧੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੁਜੈਭਗੀਮਭੁਲਾ
 ਮੂਲੁਛੋਡਿਛਾਲੀਲਗੇਕਿਆਪਾਵਤਿਛਾਈ॥੧॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੁਟੀਐਜਜਾਣੈ
 ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਤਛੁਟੀਐਮਨਮੁਖਿਪਤਿਥੋਈ॥ਰਤਾਉ॥ਜਿਨੀਏਕੋਸੇਵਿ
 ਰੀਮਤਿਭਾਈ॥ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਨਿਰੰਜਨਾਜਨਤਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸਾਤਿਭੁਮੇਰੇ
 ਅਵਰੁਨਤੀਭਾਈ॥ਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੇਪਰਥਾਈ॥੩॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨਾ
 ਚਕੇਤੀਕਹੈਕਤਾਏ॥ਆਪਿਦਿਖਾਵੈਵਾਟਜੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੪॥ਮਨਮੁਖੁ
 ਮਝਾਈਐਭੀਉਝਜਿਜਾਏ॥ਬਿਨੁਤਰਿਨਾਮਨਛੁਟਸੀਮਰਿਨਰਕਸਮਾਏ॥੫॥
 ਮਰੈਭੁੰਮਝਾਈਐਤਰਿਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵੈ॥੬॥
 ਸੇਵਕਰਾਈਐਕਰਣੀਭੀਸਾਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਵੈਖੈਵਡਿਅਈ॥੭॥
 ਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਛੁਟੀਐਦਰਗਤਪਤਿਪਾਏ
 ॥੬॥੧੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਕੁੜੈਠਾਕੁਰੁਮਾਤਰੇਕੁਜੀਗੁਰਥਾਈ
 ਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਥਾਈ॥੧॥ਮੈਓਢਗੀਆਓਢਗੀਤਮਓ
 ਰੈ॥ਜਿਉਤੁੰਗਾਖਤਿਤਿਉਰਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤਮਾਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਪਾਵੈ
 ਵੈਮਨਿਭਾਈਐਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤਾਥਿਵਡਿਅਈਆਭਾਵੈਪਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਸਚੀ
 ਨਜਾਣੀਐਅੰਤਰਿਤੈਸੋਈ॥ਜਤਦੇਖਾਤੁੰਗਵਿਰੇਤਕਿਨਿਕੀਮਤਿਤੋਈ॥੩॥ਅਪਿ
 ਪੇਤਰੇਵਖੈਵਡਿਅਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਨਿਤਾਲੀਐਇਉਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੪॥
 ਅੰਲਾਤਮਿਲੈਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਪੁਰਬਿਤੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥੫॥

ਖੋਟਾ ਨਿਤ ਏਭਰਮ ਭਰਮਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਤਰ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਤਾ
ਰਗਿ ਅਇਆ ਜਾਲੀ ਐਸਾ ਚੇਲਿ ਵਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਏ ॥
੭ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰੈ ਨਿਰਾਲਾ ਮੋਕਾਰ ਪੁਰਕੀ ਕਰਦੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀ ਆਗੇ ਤਤਰਿ
ਚਰਦੀ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ੧੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕੇਤਾ ਆਖਦੁ ਆਖੀ ਐਤਕੇ
ਅੰਤ ਜਾਲਾ ॥ ਮੈਨਿ ਧਰਿਆ ਪਰਏ ਕੁੰਤੁ ਮੈਤਾ ਦੁਸਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੈ
ਸਚਨਾਮਿ ਸੁਣਲਾ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਈ ਪਈ ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਮੇਲਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤਉ ਮੈਗ
ਰਬੁ ਗਵਾਈ ਐਪਈ ਐਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਸਾਤਿ ਬਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇਸੁ ਚੁਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਤਿ
ਨਿਸਿਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀ ਆਸੇ ਵਾਸਚੁ ਸਾਈ ॥ ਤਾਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਲੈ ਤੁਕਿ ਮਿਰਜਾਈ
੩ ॥ ਤੁਕਿ ਮਿਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥ ਖੋਟੇ ਠਵਰਨ ਪਾਇ ਨੀਰੇ ਜੁਠਾਨੈ ॥ ੪ ॥
ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾਸਮਾਲੀ ਐਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈ ਐ ॥ ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜ
ਲਾਈ ਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ ਏਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਰਖੁ ਤੈਛਲੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਤੋਈ ॥ ੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰੇਤ ਅਘਾਈ ॥ ਤਿਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਤੈ
ਤਰਿ ਸਨਰਸਾਈ ॥ ੭ ॥ ਤੁਕਿ ਸੰਜੋਗੀ ਅਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣਿ ਆਰੋਕ
ਉਗੁਨਾਨ ਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਤਰਿਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਲੋਕਾ ਦਾ ਵਿਆਜਾਇ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਤਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਗਲੁ ਸਚੁ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ਲਾਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਈ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਤੇਗੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤੂੰ ॥ ਤਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਤਿ ਮੈਟੇ ਕਾਪਾਰੁ ਤੂੰ
੨ ॥ ਦਰਿ ਸੇਵਰੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਲੀ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਗੀ ਤੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵੀ ॥
੩ ॥ ਦਰਗਹਨਾ ਮੁਤਦੁਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਲੀ ॥ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਥਦੁ ਪਛਾਲੀ ॥
੪ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੈ ਸਾਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤੁਛੇ ਡਿਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥
੫ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾਨੇ ਤੁਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇਨਿ ਆਉ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੇ ਸਚੀ
ਤਉ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤੈ ॥ ਤਿਸੇ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸੇ ਲੁਏ ॥ ੭ ॥ ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਤਉ ਨੀਚੁ
ਨਵਰੁ ਕੰਢੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੁਮਿ ਲੈ ਸਚੁ ਵੰਢੀਆ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥

੨੭੧

ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਅਵਲਜਾਲਾ ਕਿਉਰੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਤੇਈ ਜਨਮ ਮਰਣ
 ਦੁਖੁ ਘੋੜੇ ਨਿਤ ਸਤਸਾਦੇਈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿ ਅਜੀਵ ਨਾਫਿ ਟੁ ਪ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ
 ਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਜੇਵੈ ਆਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਵਲਜਾਵਲੁ ਤਉਰੈ
 ਐਗੁਰੁ ਪੁਰਾਗਾ ਮਨਾ ਮੁਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨ ਸੈਭੁ ਮੁਕੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿ
 ਤੈਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਨਨੁ
 ਬਲਾਇ ਆਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀ ਐਉ ਝਰਤ ਨ ਹੀ ਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥
 ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਾ ਲਾਝੁ ਠੇ ਅਤੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਾਰੈ ਸੋ ਜਿਥੈ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥
 ਜਿਉ ਅੰਧੁ ਲੈਤ ਬਿਟੋ ਤਲੀ ਤਰਿ ਨ ਮੁਤਮਾਰੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਤਰਿਟੇ ਕਉ ਨਿਸਿਦਉ ਰਸ
 ਰੈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਤੁੰਗਾ ਖਤਿ ਤਿਉਰਤ ਤਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇ ਆਜਨਾ
 ਤਿਦੁ ਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਆਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਸਰੈ ਪੁਰਾਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੨੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨
 ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਗੀ ਚਰਲਸਨ
 ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਵੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਬ ਵਿਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਕੇ ਚਰਲ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾ
 ਬੇਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤੇ ਤੀਸ ਕਰੇ ਜੀਦਾ ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਦਾ
 ਤਾ ਕੇ ਰੁਪਨ ਜਾਹੀ ਲਖ ਦੇਵਿ ਆਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਜੁਗਤਿ
 ਤਰਿਚਾਰੇ ਤੇਰੀ ਆਖਾਈ ॥ ਕਰਮੁ ਤੈਵੈ ਤਾਪ ਰਾਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐਕ ਬੇ ਅਕ ਬਰਤ
 ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਿ ਆਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ
 ਪਈ ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਤੈਜੇ ਤੀ ਆਵਲ ਜਾ
 ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਗੁਰਮੁਖਿ ਭੂਝੈ ਤੇਰਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਆਈ ॥ ੫ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ
 ਏ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾਕਾ ਤੁਕਮੁ ਨ ਭੂਝੈ ਬਪੁਜਾਨ ਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ
 ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਕੇਰਾ ਜੇ ਕੀਏ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆਤ

ਅਕਰਿਅਖਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੭॥ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿ ਤਸਚੁ ਵਖਲੀ
ਜਾਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਲਾਸਤ ਜੇ ਨਾ ਮਿਸਮਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਤਰਿਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਸਥਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਮਨ
ਜੇ ਰੇਤੁ ਗਿਆਨਾ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭੁ ਥਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਨਿ
ਧਨਾ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਬੁਝਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੨॥ ਵਿਦੁ ਗੁਰਪੁਰੋ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਮ
ਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਜੈ ਲੋਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਬਾਣੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਸੇਵਾ
ਤਪਸਿ ਰਿਤ ਪੁਸਾਰੁ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੁਖ ਵਸਿ ਰਣਤਾਰੁ॥ ਦਰਿ ਸ
ਚੈ ਦੀਸੈ ਸਚਿ ਆਰੁ॥ ੪॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਈ ਤੋਇ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਤਰਿ
ਪਵੈ ਸੋਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਮਤਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੁਲ ਉਪਾਰੇ
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਚਿ ਦੁਆਰੇ॥ ੬॥ ਸੇਵ ਡਭਾਗੀ
ਜਿਗੁਰਿ ਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਨਾਮੇ ਉਪਾਰੇ ਕੁਲਾਸ
ਬਾਏ॥ ੭॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਰਖਤੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਤਰਿ ਭਗਤੀ
ਗਤੇ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ॥ ੮॥ ੨॥ ੨੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸ
ਭੁਕੇਈ॥ ਤੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤੋਈ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ॥ ਸੇਜਾ ਗੋਜਾ ਗ
ਵਸੇਈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਲਿਕੀਰਤਿ ਸਥਦੁ ਪਛਾ
ਨਾ॥ ਏਤੁ ਭਗਤਿ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਐਤੋ ਵੈ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ
ਕੀਤੀ ਤਿਸਨੇ ਜਾਨੁ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਤੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ੩॥
ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਆਪਿ ਭੁਲੈ ਵੈ ਆਪਿ ਮਾ
ਰਗਿ ਪਾਏ॥ ਸਾਚੈ ਸਥਦਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਸਾਚਾ ਸਥਦੁ ਸਚੀ ਤੈ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਜੁਗਿਜੁਗਿਅਖਿਵਖਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਮੋਤਿਭਗਮਿਲੋਭਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਭਿ
ਭਿਗਾਈ॥੫॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਤਿਏਕਾਮਾਇਆ॥ਮੁਰਖਿਪਤਿਪਤਿਦੁਜਾਭਾਉਦਿਸਦੇ
॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੁਖਸਥਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਾਸਥਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੁਤਉਮੈਮਾਰਿ॥ਸਤਜਿਅਨੰਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥
ਰਤੇਸਦਾਸਚਿਪਿਅਰਿ॥੭॥ਤਰਿਜਪਿਪਤੀਐਗੁਰਸਥਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਤਰਿਜਪਿਪਤੀ
ਐਤਉਮੈਮਾਰਿ॥ਤਰਿਜਪੀਐਭਾਇਸਚਿਪਿਅਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਉਰਧ
॥੮॥੩॥੨੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥

ਗੁਰਤੇਸੰਤਿਉਪਜੈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਥੁਝਾਈ॥ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਵਡੀਵਡੀ
॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਜਗਤੁਜਲੰਚਾਦੇਖਿਕੈਭਜਿਪਏਸਰਲਾਈ॥ਗੁਰ
ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਉਪਜੈਮਤਾਤਤੁਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਘਰੁਦਰੁਪਾਇਆਭਗਤੀਭੇਰੰਭ
॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਥੁਝੈਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਲਾਤੈਅੰਤਰਿ
ਦੁਆਪਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਉਪਜੈਦੁਖੁਕਦੇਨਤੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਉਮੈਮਾਰੀਐ
ਨਿਰਮਲੁਤੋਈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਆਪੁਗਇਅਤ੍ਰਿਭਵਲੁਸੋਈਪਾਈ॥ਨਿਰਮਲੁ
ਤਿਪਸਰਿਰਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆਮਤਿਉਰਮਤੋਈ
ਤਰੁਸੀਤਲੁਸੰਤਿਤੋਇਨਾਮੇਸੁਖੁਤੋਈ॥੬॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੰਮਿਲੈਜਾਨਦਰਿਕੋਰੇਈ
ਲਵਿਖਪਾਪਸਭਕਟੀਅਤਿਫਿਰਿਦੁਖੁਬਿਘਨੁਨਤੋਈ॥੭॥ਆਪਲੈਤਬਿਵਡਿਅਈ
ਦੇਨਾਮੇਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਿਵਸਿਆਵਡਿਅਈਪਾਏ॥੮॥੧॥੪॥੨੬॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਸੁਦਿਮਨਮੰਨਿਵਸਾਇਤੁੰਆਪੇਅਈਮਿਲੈਈ॥ਅਨੰਦ
ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚੈਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਈਤੁੰਸੁਖੁਪਾਵਤਿਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਗੁਰਤਉ॥ਇਸੁਭਗਤੀਨੋਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋਚਦੇਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਪਾਈਨਜਾਈ॥
ਪੜਦੇਜੋਤਕੀਤਿਨਥੁਝਨਪਾਇ॥੨॥ਆਪੈਥੈਸਭੁਰਖਿਓਨੁਕਿਓਕੁਤਲੁਨਜਾਈ॥ਅੰ
ਇਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਥੁਝਥੁਝਾਈ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਦੇਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਨੰਦ
ਸਨੇਆਖੀਐਜੇਦੁਜਾਤੋਈ॥੪॥ਏਕੋਨੁਕਮੁਵਰਤਦਾਏਕਾਸਿਰਿਕਾਰਾਅਪਿਭੁ

ਤਉਮੈਦੁਜਾ
ਦਰਿਕੋਰੇਵਡੀ
ਵਡਿਅਈ॥

ਦੇ ਅਨੁਅੰਤਰਿ ਲੋਕੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿ ਅਨੁਭੂਤਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਚਿੰਤਿ
ਨਿਬਖਸੀ ਅਨੁਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਗਿਆਨੀ ਅਨੇਕ ਭੁਜਾਏ ਸਚੁ ਸੋਈ ਤੋਈ ॥ ਚਿਉ ਭੁਲਾਏ ਕਿ
ਏਨ ਭੁਲਾਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥ ੭ ॥ ਘਰਮਤਿ ਪੰਚ ਵਰਤਏ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਸੇਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਤਉ ਮੋਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩

ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਵਸੁ ਭੈ ਭਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਖੁਲਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਨਿਗੁਰਤੇ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਦਿ ਖਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭੰਗਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੋਲਾਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਲ੍ਹੈ ਦਿਬ ਦਿਸਦੇ ਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਅੰਦਰਿ ਮਤਲ ਅਨੇਕ ਤਤਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਗਾ ॥ ਮਨੁ ਚਿੰਦਿ ਆਠ ਲੁਪਾਇ ਸੀਠਿ ਰਿਉ ਇਨ ਛੇਗਾ ॥
ਪਰਖੀ ਆਵ ਬੁਧ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋਈ ਤੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
ਰਹੀ ॥ ੪ ॥ ਥਾਤੁ ਭੁਲੇ ਸੁਕਿਆਲੇ ਤੇ ਵਧੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾਸ ਭੁਜਗੁ ਛਿਰੈ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੇਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰਘਰਿ ਝੁਠਾ ਜਾਈ ॥ ਚੋਰੈ ਵੰਗੁ ਪਕੜੀ ਐ ਬਿਨੁ
ਵੈਰੇ ਟਾਖਾਈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣੇ ਸੁਖੀ ਏ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬੁਝ ਮੁਪਛਾਇ ਆ
ਕੁਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਭੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਤੂੰ
ਦਰਿ ਸਦੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੨੮ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾ

ਇਸ ਦੁਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ ਤਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖੀ ਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨਾ ਸਾਚੇ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਤੀ ਐ ਬਿਖਿ ਆਮਾਤਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੋ
ਨਿਰਮਲ ਵਰਤਏ ਨਾਮੋ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਨਾਮੋ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ
ਜੁਈ ਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਏ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੋ ਮਤਲੁ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੋ
ਪਿਛਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਤੀਸੁ ਖੁਭੁ ਪੈ ਜੈ ਨਾਮੋ ਸਰਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ
ਨੰਨੀ ਐ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਤਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮੋ ਕੀ
ਭਸੇ ਵਾਕੈ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਭੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿ
ਨੂੰ ਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਭੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਵਸਿ ਤੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

੨੭੩

॥੨੮॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩

ਦੋਤਾਗਣੀਮਤਲੁਨਪਾਇਨੀਨਜਾਲਹਿਪਿਕਾ

ਉਘਾਫਿਕਾਬੋਲਤਿਨਾਨਿਵਤਿਦੁਜਭਾਉਸੁਆਉ॥੧॥ਇਤੁਮਨੁਆਕਿਉਕਰਿਵਸਿਅਵੈ
 ਥਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀਘਰਿਅਵੈ॥੨॥ਸੋਤਾਗਣੀਆਪਿਸਵਰੈ
 ਇਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਵੈਚਲਦੀਆਨਾਮੇਸਤਜਿਸੀਗਾਰੁ॥੩॥ਸਦਾਗਣੀ
 ਆਪਣਾਸਚੀਸੇਜਸੁਭਾਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਮੋਤੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ॥੪॥ਜਿ
 ਅਪਾਰੁਸੀਗਾਰੁਤੈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰਦਰੀਪਿਰਕੈਤੋਤਿਪਿਅਰਿ॥੫॥ਜਿ
 ਲੀਵਿਚਿਰੰਗੁਰਖਿਓਨੁਸਚੈਅਲਖਿਅਪਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸਚੈਭਾਇਪਿਅ
 ॥੬॥ਸੋਤਾਗਣੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆਗੁਣਕਾਗਲਿਤਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰਮਲੁਤਨਿਲਵ
 ਤਰਿਰਤਨੁਵੀਚਾਰੁ॥੭॥ਭਗਤਿਰਤੇਸੇਉਤਮਾਜਤਿਪਤਿਸਥਦੇਤੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭ
 ਜਾਤਿਤੈਬਿਸਟਾਕਾਕੀਜਾਤੋਇ॥੮॥ਤਉਤਉਕਰਦੀਸਭਫਿਰੈਬਿਨੁਸਥਦੇਤਉਨ
 ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਤਉਮੈਗਈਸਚੈਰਹੇਸਮਾਇ॥੯॥੫॥੮॥੩੦॥

ਤਲਾ ੩ ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਦਾਸਚੀਸੋਇ॥ਐਥੈਘਰਿਘਰਿਜਾਪਦੇਅਕੈ
 ਜੁਗਿਪਰਗਟੁਤੋਇ॥੧॥ਏਮਨੁਰੁਜੇਰੰਗੁਲੇਤੁੰਸਚਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਰੁਜੀਥਾਈਜੇਗ
 ਤੁੰਗੁਲਤੈਨਜਾਇ॥੨॥ਰਤਉ॥ਰਮਨੀਚਮੈਲੇਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਦੁਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰੁ
 ਪਾਰਸਿਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਤੋਏਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਕੋਇਨਰੰਗੀਐਗੁ
 ਲਿਐਰੰਗੁਚੜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇਜੇਰਤੇਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮਾਉ॥੪॥ਭੈਬਿਨੁਲਾ
 ਗਈਨਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇ॥ਬਿਨੁਭੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਸੁਠੇਰਾਉਨਕੋਇ॥੫॥ਜਿਸੋ
 ਰੰਗੇਸੁਰਪਸੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਤਸੰਗਤਿਉਪਜੈਸਤਜੇਸਚਿਸੁਰ
 ॥੬॥ਬਿਨੁਸੰਗਤੀਸਭਿਐਸੇਰਤਤਿਜੈਸੇਪਸੁਢੇਰਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਜਾਲਨੀਬਿਨੁ
 ਸਭਿਚੋਰ॥੭॥ਇਕਿਗੁਣਵਿਤਾਤੁਤਿਅਉਗਣਵਿਕਣਤਿਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ
 ਸੇਵਾਤੇਨਾਉਪਾਇਆਵੁਠਾਅੰਦਰਿਆਇ॥੮॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਤੈਸਿਰਿਪੈਲਾ
 ਨਾਨਕਨਾਮੇਲਾਇਸਵਾਰਿਅਨੁਸਥਦੇਲਾਏਮਿਲਾਇ॥੯॥੬॥੮॥੩੧

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩

ਸਭਨਾਵੈਨੋਲੋਚਦੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਪਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ

आसामडला ३

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਾ ਚਖਾਇ ਓਨਿਹ ਸੁਆਦਿ ਆਸ

ਤਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰ ਵਾਹੁ ਤੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ
 ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਤਰੀ ਆਵਲਾਸ ਤੇ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਇ ॥ ਰਹੁ
 ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੇ ਤਾਗਣੀ ਦਰਿ ਖਜੀ ਆਥਿ ਲਲਾਟਿ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆ
 ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੋ ਕਮਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀ ਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਰਾ ਜੋ
 ਤੈਲਾਇ ਅਨੁਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇ ਤਾਗਣੀ ਭੈ ਭਗਤਿ ਸੀ
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਤਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਾਖਤਿ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿ ਆ
 ਤਿਨਾ ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਓ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਿਤਿ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ
 ਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇ ਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਤਉ ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇ ਆਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਸੋ ਤਾਗਣੀ
 ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੭ ॥ ਸਭੇ ਗੁਨ ਤਬ ਖਸਾਇ ਲਾਇ ਓਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਾ ਲਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਸੁਣਿਧੇ ਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ੩੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਜਪੁ ਭਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐਗਿ ਅਨੁਪ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਤਰਿ ਦੁਰਿ ਤੈ ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਤਦੁਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੁਲਾਹਾ ਸਦਾ
 ਬਦਿ ਰਹਿ ਅਭਰੁ ਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਜਿ ਨੀਇ ਕਮੀ
 ਆ ॥ ਸਦਾ ਰਵਤਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਏ ਮਨ ਤੇ ਰੋਕੋ ਨਹਿ
 ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇ ਤਿਸੇ ਖਦੁ ਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦਿ
 ਐ ਸਬਦਿ ਭੁਈ ਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ਐ ਸਚੈ ਮਹਿ ਸੁ
 ॥ ੪ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਤਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੇਭ ਨ ਤੋਇ ॥ ਇਤਮਾਇ ਆਕੀ ਸੋਭਾ
 ਤਾੜੇ ਜਾ ਦੀ ਬਿਲਾਮੁ ਨ ਤੋਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਤਰਿ
 ਨ ਆਇ ਓਥਿ ਸਟਾਮਾ ਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ
 ਲਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਤਿ ਸਚਿ ਰਹਿਤਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣਿ ਐਨੇ
 ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਸੀਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈਤਿ ਸੈਰ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥
 ਥਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਦੇ ਨ

ਰਿਸੇਭੇ ਜਾਣਾ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩ ॥ ੩੫ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩

ਦੇਹੀਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਤੋਇ ॥ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਇ ਆਨਉ ਮੰਨਿ
ਸਚਿ ਮਿਲਾਵੇ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਸਫਲੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜਨਮੁ
ਜਨਮੈ ਨੈਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਤੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਥਦਿ ਮ
ਤਿ ਜਾਇ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਸਫਲ ਜਨਮੁ
ਆਗਾਨਾ ਮੁਨੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇ ਆਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਆਵਤਿ ਇਸੁਰਾ ਸੀਕੇ ਵਾ
ਗੀਏ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੋਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸਥਦੁ ਵੀਚ
ਰਾ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਤੰਕਾਰੀ ॥ ਪੁਰਤੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ਅਨੁਜ
ਬਾਜੀ ਤਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਤੋਵਈ ਨਾਮੁ ਖੁ ਤੋਇ ਸਗੀਰੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਪੀਰੀ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸਨੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਥਦੁ ਵੀਚ
ਰਾ ॥ ਚਿਰਦੈ ਕੋਨਾ ਮੁਵੈ ਸੈ ਤਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿਏ ਕੋਨਾ
ਮੁਐ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਓ ਭਾਵੈ ਤਿਓ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੀ ॥ ੮ ॥
ਭਗਤਿ ਨਿਗਲੀ ਅਲਾਹੁ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਚਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾ
ਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ੧੧ ॥ ੧੪ ॥ ੩੬ ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਅਨਰਸਮਤਿਭੇ

ਦੇ ਆਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿ ਯੈ ਸਚੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਇ ॥ ੧ ॥ ਏਮ
ਐਕੇ ਬਾਵਲੇ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚ ਖਿਸਾ ਦੁਪਾਇ ॥ ਅਨਰਸ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਤਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਤਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਤਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥
ਏਕੁ ਰਮਾ ਵਿਛੁਪਾਈ ਐਨਾ ਤੀਕਿ ਆਕਰਿ ਕਤਿ ਅਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਤਿ ਸਥ
ਦਿ ਮਹਤਿ ਮਨੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਰਣਾਈ ਭੁਜਿ ਪਾਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਨੈਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਐਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਤੁ ਜਾਇ ॥ ਇਤੁ ਜਗਮਾਇ ਆਮੋਤਿ ਵਿਅਧਿ ਆਦੁ
ਭੋਗਿ ਮਿਭੁਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਦੋਤਾ ਗਲੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਕਿ ਆਕਰਿ ਕਤਿ ਸੀ ਗਾਰਾ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀ ਆਫਿਰਤਿ ਸੋ ਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਤਾ ਗਲੀ ਮਤਲੁ ਪਾਇ ਆ
ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਸੀ ਗਾਰੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਤਿ ਲਈ ਅਮੀਲਾਇ ॥ ੬ ॥

ਮਰਣਾਮਨੁਵਿਸਾਰਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਥਾਰਾ। ਮਨਮੁਖਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿ
ਜਮਦਰਿਤੋਤਿਖੁਆਰਾ॥ ੭॥ ਅਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸੇਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਥਾਰਿ॥ ੮॥ ੧੨॥ ੧੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨

ਅਸਟਪਦੀਅਯਾ॥

ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾਏ॥ ਪੰਚਦ

ਚਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਇਨਬਿਧਿਨਗਰੁਵੁਠਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਦੁਰਤੁਗਇਆਗੁਰਿਗਿਆ
ਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਚਧਰਮਕੀਕਰਿਦੀਨੀਵਾਰਿ॥ ਫਰੇਤਮੁਤਕਮਗੁਰਗਿਆ
ਰਿ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਖੇਤੀਥੀਜਤੁਭਾਈਮੀਤਾ॥ ਸਉਦਾਕਰਤੁਗੁਰੁਸੇਵਤੁਨੀਤਾ॥ ੩॥
ਜਸੁਖਕੇਸਭਿਤਾਟਾ॥ ਸਾਤਵਾਪਾਗੀਏਕੈਥਾਟਾ॥ ੪॥ ਜੈਜੀਆਰੰਨੁਕੇਲਾਏਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਿਕਰਿਦੀਨੀਪੁਰਕੀਛਾਪਾ॥ ੫॥ ਵਖਰੁਨਾਮੁਲਦਿਖੇਪਚਲਾਵਹੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਘਰਿਆਵਹੁ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਤੁਸਿਖਵਣਜਾਗੇ॥ ਪੁੰਜੀਨਾਮੁਲੇ
ਸਮੁਰੇ॥ ੭॥ ਸੇਵਸੈਇਤੁਘਰਿਜਿਸੁਗੁਰਪੁਰਾਸੇਵਾ॥ ਅਬਚਲਨਗਰੀਨਾਨਕ
॥ ੮॥ ੧॥

ਆਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੩

ਮੇਰੇ

ਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਜਪਤਨਿਰਮਲਸਾਚੀਗੀਤਿ॥ ਰਤਾਉ
ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਲੀਚਿਤਵਤਅਨਿਕਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਰਤੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁ
ਮਤਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿਲਿਓਸਾਧਕੈ
ਸੁਵਖਰਕਉਚਾਤਤਾਜੋਪਾਇਓਨਾਮਤਿਗੰਗਿ॥ ੨॥ ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਰਸਦਿ
ਜਾਤਿਖਿਨਮਾਤਿ॥ ਭਗਤਰਤੇਤੇਰੇਨਾਮਸਿਉਸੁਖੁਭੰਚਤਿਸਭਠਾਇ॥ ੩॥ ਸਤੁ
ਤਉਪੇਖੀਐਨਿਤਚਲੁਤਰਿਕੋਨਾਉ॥ ਕਰਿਮਿਤ੍ਰਾਈਸਾਧਸਿਉਨਿਤਚਲੁਪਾਵੇ
॥ ੪॥ ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਥੰਧਪਾਕੋਉਤੋਤਨਸਾਥਾ॥ ਏਕੁਨਿਵਾਰੁਰਾਮਨਾਮਦੀਨਾ
ਨਾਥਾ॥ ੫॥ ਚਰਨਕਮਲਥੋਤਿਥਭਏਲਗਿਸਾਗਰੁਤਰਿਓਤੇਤਾ॥ ਭੋਟਿਓਪੁਰਾਸੇ

੮

ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧੇ ਤੇਰੇ ਕੀਜਾ ਚਨਾਵਿ ਸਰੁ ਨ ਸਾ ਸਿਗਿ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋਭ
ਤੈਥੈ ਭਾਵੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥ ੭ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੀਤ ਮਮਿ ਲੇਉ ਪਜੇ ਮਤ ਅਨੰਦਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਖਮਿ ਟੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗਨਾਸਾਮਤਲਾ ੫

ਛੰਤ ਕੀਜਾਤਿ ॥

ਕਿਹਤ ਜੇ ਘਰੁ ੪

ਕਬੁ ਮੁਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੀ ਐਪਿ ਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ
ਗਤਿ ਪਿਆ ਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਉ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਤਿ ਪਿਆ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ
ਦੀ ਮਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੀ ਗਾਰਥਿ ਪਿਆ ਆਰੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਢੇਰ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮੁ
ਪੁਲੋਤੁ ਜਿਗਏ ਪਿਆ ਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆ ਆ
ਨਤਨ ਕਾਉ ਜਾਇ ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਆਪਿ ਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥ ੬ ॥
ਚਲੁ ਗਤਿ ਆਸਾ ਪਕਾਨਾ ਨ ਕਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟੀ ਐਪਿ ਆਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਤਰਿ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ
ਕਾਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਜੀ ਅਤੁ ਝੁਤੇ ਬੀਘੁ ਰੇ ਪਿਆ ਆਰੇ ਜਨਮਿ
ਗਤਿ ਬਿਖੁਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਤਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆ ਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜੇ
ਖੁਦ ਸਨੁ ਪੇਖੇ ਤੇ ਪਿਆ ਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਤਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆ ਆਰੇ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੀ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋਭ ਲਾਪਿ ਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥ ੭ ॥
ਨਕਰੰਗੀ ਰਤੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਪਿਆ ਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆ ਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਤਿ ਕਤਉ ਸੁਨਾ

॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀ ਆਸ ਭੁਨਾ ਕਾਤੇ ਰਾਇ ਤਾਪਤਿ ਰਹਿਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆ
ਪਿਆ ਆਰੇ ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਕਰਾਵਤਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆ ਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਯੁ ਕਰਲੁ
ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਲਿ ਸਭ ਸੁਣਾਵੇ ਪਿਆ ਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀ ਐ ਤਰਿ ਨਾਉ ॥ ੫ ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ
ਨਾਵਲੀ ਪਿਆ ਆਰੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਇ ॥ ੬ ॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆ ਆਰੇ ਘਟਿ

ਘਟਿਗਤਿਅਸਮਾਇ॥ ੭॥ ਸੰਸਾਰੁਪਤੋਓਧਾਰਿਲੋਪਿਅਰੇਨਾਨਕਹਰਿਸਰਦ
॥੮॥੩॥੫॥੪੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਪਟੀਲਿਖੀ॥

ਸਸੈਸੋਇਸਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਤਿਥੁਏਕੁਭਇਆ॥ ਸੇਵਤਰੇਤਚਿਤੁਜਿਨਕਾਲ
ਇਅਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਕਾਏਭੁਲੇਮੁੜਮਨਾ॥ ਜਥਲੇਖਾਦੇਵਤਿਬੀਰ
ਜ਼ਿਅਗਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਈਵੜੀਅਦਿਪੁਰਖੁਏਦਾਤਾਅਪੇਸਚਾਸੇਈ॥ ਏਨਅਖਰਾਮਤਿਜੋ
ਖਿਥੁਏਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨੋਈ॥ ੨॥ ਉਤੈਓਪਮਾਤਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਸੇਵ
ਤਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਤਿਜਿਨਿਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ ਕੁੰਕੈਕਿਅਨੁਥੁਏਜੋਕੇਈਪਤਿਅਪੰਡਿ
ਈ॥ ਸਰਬਜੀਅਮਤਿਏਕੋਜਾਏਤਾਤਉਮੈਕੈਤਨਕੋਈ॥ ੪॥ ਕਕੈਕੇਸਪੁੰਡਰਜਥੁਏ
ਸਾਥੁਏਉਜਲਿਅਗਾ॥ ਜਮਰਾਜੇਕੇਤੁਰੁਆਏਮਾਇਆ॥ ਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਾਇਆ॥ ੫॥
ਦਕਾਰੁਸਾਹਅਲਾਮੁਕਰਿਖਗੀਦਿਜਿਨਿਖਰਚੁਦੀਆ॥ ਬੰਧਨਿਜਕੈਸਰੁਜਗੁਥਾਪਿਆ
ਗੀਕਾਨਤੀਤੁਕੁਪੁਇਆ॥ ੬॥ ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਡੀਗਲੀਗੋਬਿੰਦੁਗਰੀਬਿਭੀ
॥ ਘਤਿਭੰਡੋਜਿਨਿਅਵੀਸਾਜੀਚਾੜਵੰਏਤਈਕੀਆ॥ ੭॥ ਘਪੈਘਾਲਸੇਵਰੇ
ਸਥਦਿਗੁਰੁਕੈਲਾਗਿਰੈ॥ ਥੁਰਾਭਲਾਜੇਸਮਕਰਿਜਾਏਇਨਬਿਧਿਸਾਤਿਥੁਰਮਤੁਰੈ
ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇਖਾਦੀਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਦੀਭੋਗੀਪਤਿ
ਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ॥ ੮॥ ਛਏਛਾਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰਤਰਿਤੇਰਾਕੀਆਭਰਮੁਏ
ਰਮੁਓਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਅਪੇਤੇਰਾ॥ ਕੁੰਮੁਏਅਤਿਨਗੁਰੁਮਿਲਿਆ॥ ੧੦॥ ਜਾਜੈਜਾ
ਗਤਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਤਰੀਖਭੁਵਿਅਗਾ॥ ਏਕੇਲੇਵੈਏਕੇਦੇਵੈਅਵਰੁਨਦੁਜਾ
ਇਆ॥ ੧੧॥ ਝੁਏਝੁਰਿਮਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਦੇਵਾਸੁਦੇਰਤਿਆ॥ ਦੇਵੈ
ਮੁਚਲਾਏਜਿਉਜੀਅਕਾਰਿਜਕੁਪਇਆ॥ ੧੨॥ ਵੈਵੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਦੁਜਾ
ਤੀ॥ ਏਕੋਗਵਿਗਤਿਅਸਭਥਾਈਏਕੁਵਸਿਆਮਨਮਾਤੀ॥ ੧੩॥ ਟਟੈਟੰਚੁਕਰੁ

ਦੀਖੀਕਿਮੁਤਿਕਿਉਠਿਚਲਣਾਜੁਐਜਨਮੁਨਤਾਰਤੁਅਪਣਾਭਜਿਪੜਤੁਤੁ
ਰਿਸਰਣਾ॥੧੪॥ਠਠਠਾਢਿਵਰਤੀਤਿਨਅੰਤਰਿਤਰਿਚਰਣੀਜਿਨਕਾਚਿਤੁਲਾ
ਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ਢਢਢੁਢੁਕ
ਕੁਕਿਅਪਣੀਜੋਕਿਉਤੋਅਸੁਸਭੁਚਲਣਾਤਿਸੈਸਰੇਵਤੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਤੁਸਰਥ
ਭੇਤਰਿਗਵਿਗਤਿਆ॥੧੬॥ਢਢਢਢਾਤਿਉਸਾਰੈਅਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਵੈਤਿਵੈਕਰੈ॥
ਰਿਗਵਿਵੈਤੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੈ॥੧੭॥ਢਢਢਢਰਵਤੁ
ਤਪਟਅੰਤਰਿਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੇਈਅਪੇਅਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿਜਨ
ਮੁਨੋਈ॥੧੮॥ਤਤਤਤਤੁਭਵਜਲੁਤੋਅਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਨਾਤਰਨਾਤੁ
ਤੁਤਮਭੁਡਸਿਤਾਰਿਲੇਤਿਤਾਰਣਾਇਆ॥੧੯॥ਥਥਥਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਸੇਈ
ਜਾਕੀਅਸਭੁਤੋਆਕਿਅਭੁਰਮੁਕਿਅਮਾਇਆਕਤੀਐਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੇਈ
ਤੁਲਾ॥੨੦॥ਦਦਦੇਸੁਨਦੇਉਕਿਸੈਦੇਸੁਕਰੰਮਾਅਪਣਿਆਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾ
ਦੇਅਦੇਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ਧਧਧਧਾਰਿਕਲਾਜਿਨਿਢੋਡੀਤਰਿਚੀਜੀਜਿ
ਨਿੰਗਕੀਆਤਿਸਦਾਦੀਅਸਭੁਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਤੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੨੨॥
ਨੈਨਾਠਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਡੀਠਾਨਾਸਮੁਲਿਅਗਲੀਤਉਸੇਤਾਗਣਿਭੋਨੇਕੰ
ਤੁਨਕਥੁਮੈਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ਪਪੈਪਾਤਿਸਤੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀਅ
ਦੇਖੈਭੁਭੈਸਭਕਿਉਜਾਣੈਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਗਵਿਗਤਿਆ॥੨੪॥ਫਫਫਫਾਤਿਸਭੁਜ
ਭਠਾਥਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਥੰਧਿਲਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਥਰੇਤਰਿਸਰ
ਣਾਗਤਿਭਜਿਪਾਇਆ॥੨੫॥ਬਥੈਥਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉਪਜਿਕੀਤਚਾਰਿਜੁਗਾ
ਜੀਅੰਤਸਭਸਾਗੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਲਾਇਆਪਲਗਾ॥੨੬॥ਭਭੈਭਾਲਤਿਸੇਫ
ਭੁਪਾਵਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਕਉਭਉਪਾਇਆਮਨਮੁਖਫਿਗਤਿਨਚੇਤਤਿਮੁਕੇ
ਭਖਚਉਰਾਸੀਤਫੇਰੁਪਾਇਆ॥੨੭॥ਮਮੈਸੋਤੁਮਰਣੁਸਧੁਸੁਦਨੁਮਰਣੁਭਇ
ਅਤਥਚੇਤਵਿਆਕਾਇਆਭੀਤਰਿਅਵਰੋਪਜਿਅਮਮਾਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ॥
੨੮॥ਘਘਾਜਨਮੁਨੋਵੀਕਦਤੀਜੋਕਰਿਸਚੁਪਢਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਅਖੈਗੁਰਮੁ

ਖਿਥੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਗੈ ਰਵਿਰਤਿ ਅਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤੇ ਕੀਏ
 ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਪੰਥੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਤੇ ਅਤਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ੨੯ ॥ ਲਾਏ
 ਪੰਥੈ ਜਿਨਿ ਏਕੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ॥ ਖਾਲਾ ਪੀਲਾ ਸਮਕਰਿ ਸਭ
 ਤਾਕੈ ਤੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥ ੩੦ ॥ ਵੈਵੈ ਵਾਸੁ ਦੇਉ ਪਰਮੇ ਸਰੁ ਦੇ ਖਲਕ ਉਜਿਨਿ ਦੇਸੁ
 ਅਗਾਵੈ ਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਉ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਥਾਤਰਿ ਰਵਿਰਤਿ ॥ ੩੧ ॥ ਜਾਣੈ
 ਕਰਤਿ ਕਿਅਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਤਿ ਪਿਆਵਤੁ ਜਿਅਮਰੁ ਤੇਆ ॥ ਤਿਸਤਿ ਪਿਆਵਤੁ
 ਸਮਾਵਤੁ ਓਰੁ ਵਿਟੁ ਤੁਕੁਰ ਥਾਲੁ ਕੀਆ ॥ ੩੨ ॥ ਤਾਏ ਤੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀ
 ਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜ ਕੁਦੀਆ ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਵਤੁ ਤਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਵਤੁ ਅਨਦਿ
 ਤਾਤਰਿਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥ ੩੩ ॥ ਅਇ ਹੈ ਅਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਏਕੀ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰਲਾ
 ਰਿਰਤਿਆ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭੁ ਕਿਉ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਰਤਿਆ ॥ ੩੪ ॥

ਅਸਮਤਲਾ ੩ ਪਟੀ

ਅਧਿਅੰਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਅਇ

ਖੈ ਘੜੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ ਗੀਗੀਲੀ ਪਾਪਕਮਾਣ ਪਜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੁੰ ਕੀ ਪਜਿਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਤਿਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿਧ ਭਾਇ ਐ
 ਤਿਨਾ ਤੀਨੈ ਨਾਤੁ ਪੁਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਏਕੈ ਏਕੀ ਜਤਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਮੁ ਜੇ ਕਿਉ ਛੁਟਿ ਜਾਨਿ
 ਜਿਆ ॥ ੨ ॥ ਥੈ ਥੈ ਭੁਟਿਨਾ ਤੀਮੁ ਜੇ ਭਗਿਮ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਅਲੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
 ਇਥ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾਭਰੁ ਤੁਪੁ ਲਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਤਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੁਜੇ ਅੰਤਿ ਰਹਿ
 ਏਤਾ ਵਤਿ ਗਾਏ ਰੁਸਥ ਦੁਤੁੰ ਚੀਨ ਤਿਨਾ ਤੀਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਜੁ ਨੀਆਵਤਿ ਗਾਨੁ ਤੁਪੁ ਸਿਰਿ
 ਅਸੋ ਪ੍ਰਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੇਨ ਸਿਖਾ ਲਿਖਿ ਆਪਾ ॥ ਪਤਿਲਾ ਛਾਤਾ ਪਾਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੇ
 ਚਾਟਿ ਜਿਆ ॥ ੪ ॥ ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓ ਮੁਜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਪੁ ਰੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥ ਸਾਈ ਪੁਰਿ
 ਮਾਨਕੀ ਸਾਭੇ ਗੀਏ ਤੁਪਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ੫ ॥ ਮਮੈ ਮਤਿ ਤਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ
 ਤਉ ਮੈ ਵਡੇਰੁ ਗੁਪਇਆ ॥ ਅੰਤਰ ਅਤਮੈ ਬੂਤਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾਮੁ ਤਤੁ ਜੁਠ
 ॥ ੬ ॥ ਕੈ ਕੈ ਕਾਮਿ ਕੋ ਪਿਭਗਿਮਾ ॥ ਏਤੁ ਮੁਜੇ ਮਸਤਾਲਾ ਗੇਤੁ ਪੁਤਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ॥ ਪੜ੍ਹਤਿ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਦੁ ਬੁਝੈ ਤੁੰ ਭੂ ਬਿਮੁਇਆ ॥ ੮ ॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿ ਓਤੁ ਮੁੜੈ ਬੈਥਾਨ ਭਰਿ
 ਸਦੁ ਓਤੁ ਆਪਾ ਘੋਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਿ ਤੁੰ ਮੁੜੈ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ਨਤੁ ਪੁਲਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਘੋਘਰਿ ਨਪਵ
 ਤੁੰ ਮੁੜੈ ਪਰਪੰਚਿ ਤੁੰ ਪਲਚਿਰਤਿ ਆਸਾ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ਓਤੁ ਮੁੜੈ ਇਤੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇ
 ਆ ॥ ੧੦ ॥ ਭੁਭੈ ਭਵਜਲਿ ਭੁਭੈ ਤੁੰ ਮੁੜੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਜੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਤਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਵੈਵੈ ਵਾਗੀ ਆਈ ਆਮੁੜੈ ਵਾਸੁ ਦੇਉ ਤੁਧੁ ਏ
 ਸੀ ਆਏ ਤਵੇ ਲਾਨਲਾਤ ਸਤਿ ਮੁੜੈ ਫਿਰਿ ਤੁੰ ਜਮਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਏਥੈ ਕਦੇ ਨ ਭੁਗਿ
 ਮੁੜੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਇ ਤੁੰ ਵਿਖਾਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਝੁ ਤੁੰ ਗੁਰੁ ਨ ਤੀਕੈ ਏਨਿ ਗੁਰੇ ਕਾ ਤਨਾਉ
 ਭੁਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਘੋਘਰਾਵ ਤਵ ਗਜਿ ਰਖੁ ਮੁੜੈ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਵਤਿ ਤਾ
 ਤਰਿ ਸੁਪੀਵਤਿ ਜੁਗਾਤੁ ਗੰਤਰਿ ਖਾਤਿ ਪਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁੜੈ ਗਲੀ
 ਕੈਨ ਪਇਆ ਗੁਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਤਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੁੜੈ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨ ਤਸਭ ਥਖਸਿ ਲਇ
 ਆ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਏ ਤਰਿ ਕਥਾ ਭੂਭੂ ਤੁੰ ਮੁੜੈ ਤਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਈ ਗਮਨ ਮੁਖਿ ਪੜਤਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾ
 ਕੈ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੇਈ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਗੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁੜੈ ਤਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈਰ ਵਿ
 ਰਤਿ ਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੁਝਿ ਲਾਇਆ ॥
 ੧੭ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਾਖਿ ਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਣੀ ਰਿਕਥਿ ਆ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਲਿ ਆਤਿ ਨ ਕਾਲੇ ਖਾਨਿ ਬੜਿ ਆ ॥ ੧੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾਢੰਤ ਮਤਲਾ ੧

ਘਰੁ ੧

ਮੁੰ ਪਜੋ ਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰੀ ਪਿਰੁ ਗਲੀ ਆਲਾਰਾ ਮਾਧ

ਨਿਪਰੇਨੇ ਘੁਲਾਰ ਸਿਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇ ਆਲਾਰਾ ਮਾਧ ਨਿਪਰਤਿ ਮੇਲਾ ਤੇਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਤਾ ਵੀਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇ ਆਮ

ਇਆ ਦਇ ਆਲਾਸਾ ਚੇ ਸਥ ਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰ

ਧਮਨਿ ਓਮਾਤ ਓ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰ ਪਸਤ ਜਿ ਸਲੇਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮਾ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ

ਤਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗ ਮਿਰਾਤੀ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿਰਾਤੀ ਤਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮ ਤਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵ

ਸੈ। ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਤਿ ਗੁਣ ਤਵ ਸਿ ਅਵਗਣਨ ਸੈ। ਤੁਧੁ
 ਕੁਤਿਲੁ ਗਤਿ ਨ ਸਥਾ ਕਤਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀ ਜਏ। ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੈ ਸਨੈ
 ਮਨੁ ਭੀ ਜਏ। २॥ ਸਖੀ ਤੋ ਸਤੈ ਲੜੀ ਤੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਲ ਜਾਗਾ ਮਾ। ਤਰਿ ਨ ਮੋ ਵਲੈ
 ਅਗਸਿ ਅਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਮਾ। ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੈ ਸਚ ਘਰਿ ਛੋਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧਰੁ
 ਆਇ ਕਿਸੰਗਿ ਤਰਿ ਕੈ ਕਰਤਿ ਰਲੀ ਆਤਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ। ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ
 ਰਾਖਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਪਨਜੋ ਤਾ ਗਣਿ ਸਥ ਦੁ ਅਭੁ ਸਾਧਾਰੇ। ३॥ ਹਮ
 ਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋ ਤਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਅਜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮਾ। ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਤ ਜਿ ਅਮਨੁ ਲੀ ਅਜਾਇ ਤ
 ਮਾ। ਅਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀ ਆਤਰਿ ਵਰੁ ਲੀ ਆਜਿ ਉਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵੇ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਅਰੈ
 ਦਿਸੁ ਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਾਏ। ਥੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈ ਐਥੁ ਤੁਚ ਤੁਰਾਈ ਐਥੁ ਏ
 ਮਨਿ ਭਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਤਮਾਰੇ ਤਮਨਾ ਤੀਲੇ ਕਾਵੇ। ४॥ ੧॥

ਆਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੧

ਅਨਤਦੇ ਅਨਤਦੁਵੈ ਜੈ ਗੁਣੁ ਭੁਲਕਾਰੈ

ਮੇਰਾ ਮਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤ ਲਾਲਿ ਪਿਅਰੇ ਰਾਮਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਥੈ ਰਾਗੀ ਸੁਨਨੈ
 ਘਰੁ ਪਾਇ ਅਗਾ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਅਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਗਾ
 ਸਦਿ ਥੈ ਸਦਿ ਬਿਰੁਨਾ ਗਇ ਦੁਤਿ ਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਥੈ ਰਾਗੀ ਅ
 ਤਦੁ ਗੁਣੁ ਭੁਲਕਾਰੈ। ੧॥ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈ ਐਰਾਮ
 ਚੁਸੈ ਜਮੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਸਥ ਦੁ ਕਮਾਈ ਐਰਾਮਾ। ਸਚੁ ਸਥ ਦੁ ਕਮਾਈ ਐਰਾਮ
 ਘਰਿ ਜਾਈ ਐਪਾਈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ। ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲ ਪਤਨ ਤੀਡਾਲੀ ਸਿਰਿ ਸਭ
 ਪਰਧਾਨਾ। ਜਪੁਤ ਪੁਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ਤਠਿ ਨਿਗੁਣਿ ਨ ਤੀਪਾਈ ਐ। ਨਾਨਕ ਸਤ
 ਲੋਜਗ ਜੀਵਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਭੁਝੁ ਏਈ ਐ। २॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੇ ਰਤਨਾ ਗੁਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ
 ਰੇਰਾ ਮਾ। ਕਰਿ ਮਜਨੇ ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ। ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਏ ਜ
 ਭਰਾਏ ਪੰਚੀ ਮੇਲੇ ਵੀਚਾਰੇ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਪਟੁ ਥਿਖਿ ਆਤਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ
 ਲੋਕੁ ਲਤਰਿ ਲਥ ਥਾਕੇ ਪਾਏ ਦੀਨ ਦਇ ਅਲਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨ ਤੀਰੇ
 ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ। ३॥ ਤਉ ਥਨੁ ਥਨੇ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਭਵ ਦੁ ਦੇਖਿ ਸਥਾਇ ਅਗਾ

ਕੁਭਵੇਤੁ ਭੁਤਿਕੀ ਅਸਭੁਜਗਤੁ ਸਥਾਇ ਅਰਾਮਾ ਰੇਰਾ ਸਭੁਕੀ ਅਤੁੰਥਿਰੁਥੀ ਅਤੁ
ਪੁਸ਼ਮਾਨਿਕੋਨਾਤੀ। ਤੁੰਦਾਤਾ ਸਭੁਜਾਚਿਕਤੇਰੇ ਤੁਪੁਥਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਤੀ। ਅਲਮੰਗਿਅ
ਦਾਨਦੀਜੈਦਾਤੇਤੇਰੀਭੁਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ। ਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨਤੋਈਨਾਨਕੁਕਏਵੀਚਾ
ਗਾ॥ ੬॥ ੨॥ ਅਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੧ ਮੇਰਾਮਨੇਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਰਾ

ਮੇਰਾਮਨੇਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਰਾ। ਅਗਮਾ ਅਗੋਚਰੁਅਲ
ਖੰਘਾਰਾਪਥਭੂਤਮੁਪਰਧਨੇ। ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਤੈਭੀਤੋਸੀਅਵਰੁਭੂਠਾਸਭੁਮਨੇ। ਕਰ
ਮੰਧਰਮਕੀਸਾਰਨਜਾਏਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦਿਪਛਾਏਅ
ਤਿਨੇਸਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਮਨੇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਥਾਈਰਾਮਾ। ਤਉਮੈਮਮ
ਤਮਾਇਆਸੰਗਿਨਜਾਈਰਾਮਾ। ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਚਤੁਰਾਈਸੰਗਿਨਸੰਪੈਨਾਰੇ। ਸਾਇ
ਕੀਪੁਤ੍ਰੀਪਰਤਰਿਤਿਅਗੀਚਰਣਤਲੈਵੀਚਾਰੇ। ਅਦਿਪੁਰਖਿਇਕੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਜਤਦੇ
ਖਾਤਤਸੋਈ। ਨਾਨਕਤਰਿਕੀਭੁਗਤਿਨਛੋਡਉਸਤਜੇਤੋਇਸੁਤੋਈ॥ ੨॥ ਮੇਰਾਮਨੇਮੇਰਾਮ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇਰਾਮਾ। ਅਵਗਲਮੇਟਿਚਲੇਗੁਲਸੰਗਮਨਾਲੇਰਾਮਾ। ਅਵਗਲਪਰ
ਤਰਿਕਰਲੀਸਾਗੀਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਰੇ। ਅਵਲੁਜਾਨੁਠਾਕਿਰਤਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੇ॥
ਨਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਲੁਸਖਾਤੁੰਸਚਿਮਿਲੈਵਡਿਅਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਐਸੀ
ਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਸਚੁਅੰਜਨੇਅੰਜਨੁਸਾਰਿਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਾਰਾਮਾ। ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਗਤਿਅ
ਜਗਜੀਵਨੇਦਾਤਾਰਾਮਾ। ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਤਰਿਮਨਿਰਾਤਾਸਤਜਿਮਿਲੈਮੇਲਾਇਆ। ਸਾਧ
ਸਭੁਸੰਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਤਰਿਕੀਭੁਗਤਿਰਤੇਥੈਰਾਗੀਯੁਕੇਮੋਤੀਪਾ
ਸਾ। ਨਾਨਕਤਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਲੇਵਿਰਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਅਸਾਢੰਤਮ

ਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਤੁੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਤਉਜਾਈਸਚਾਸਿਰਜਣਤਾਰੁਜੀਓ। ਸ
ਭਨਾਕਾਦਾਤਾਕਰਮਥਿਧਾਤਾਦੁਖਥਿਸਾਰਣਤਾਰੁਜੀਓ। ਦੁਖਥਿਸਾਰਣਤਾਰੁਸੁਆਮੀਕੀ
ਰਜਾਕਾਤੋਵੈ। ਕੋਟਕੁਟੰਤਰਪਾਪਾਕੇਰੇਏਕਘੜੀਮਤਿਖੋਵੈ। ਅੰਸਸਿਤੰਸਾਥਗਸਿਥਗਾਘ
ਟਘਟਕੇਰੇਥੀਚਾਰੁਜੀਓ। ਤੁੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਤਉਜਾਈਸਚਾਸਿਰਜਣਤਾਰੁਜੀਓ॥ ੧॥
ਜਿਨਇਕਮਨਿਧਿਅਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਓ। ਤਿਨਜਮੁਨੇਜਿਨਅਵੈ

੨੬੮

ਗੁਰਸਥਦੁਕਮਾਵੈਕਥੁਨਾਵਤਿਤਾਰਿਜੀਉ। ਤੇਕਥੁਨਾਵਤਿਤਾਰਿਤਾਰਿਗੁਲਜਾਰਿ
ਨਜਮੁਨੇਜਿਅਵੈ। ਜੰਮਲੁਮਰਲੁਤਿਨਾਕਾਧੁਕਾਜੇਤਾਰਿਲਾਗੇਪਾਵੈ। ਗੁਰਮਤਿਤਾਰਿਗੁਲ
ਫਲੁਪਾਇਆਤਾਰਿਤਾਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿਜੀਉ। ਜਿਨਇਕਮਨਿਧਿਅਇਆਤਿਨਸੁਖਪਾਇ
ਅਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਪੰਧੈਲਾਇਆਤਿਸੈਵਿਟੁਰੁ
ਥਾਲੁਜੀਉ। ਤਾਕੀਸੇਵਕਰੀਜੈਲਾਤਾਲੀਜੈਤਾਰਿਦਰਗਤਪਾਈਐਮਾਨੁਜੀਉ। ਤਾਰਿ
ਰਗਤਮਾਨੁਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜੋਨਰੁਏਕੁਪਛਾਵੈ। ਓਹੁਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਤਾਰਿ
ਵੈਨਿਤਤਾਰਿਗੁਲਅਖਿਵਖਾਵੈ। ਅਤਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈਤਾਰਿਉਤਮਪੁਰਖਪਾ
ਧਾਨੁਜੀਉ। ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਪੰਧੈਲਾਇਆਤਿਉਤਿਸੈਵਿਟੁਰੁਰਥਾਲੁਜੀਉ
॥ ੩॥ ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਤਤਿਤਿਨਸੁਖਫਲਤੋਵਤਿਮਾਨਤਿਸੇਜਿਦਿਜਾਤਿਜੀਉ। ਤਿਨ
ਲੋਤੇਟਿਨਾਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਜੋਜੁਗਕੇਤੇਜਾਤਿਜੀਉ। ਜੋਜੁਗਕੇਤੇਜਾਤਿਸੁਆਮੀਤਿਨ
ਲੋਤੇਟਿਨਾਵੈ। ਤਿਨਜਗਾਨਮਰਲਾਨਰਕਿਨਪਰਲਾਜੋਤਾਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ। ਤਾਰਿ
ਰਿਕਰਤਿਸੁਸੁਕਤਿਨਾਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਤਿਜੀਉ। ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਤਤਿਤਿਨਸੁਖਫਲ
ਤੋਵਤਿਮਾਨਤਿਸੇਜਿਦਿਜਾਤਿਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਛੰਤ

ਘਰੁ ੩ ਤੁੰਸੁਦਿਤਰਲਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾਜੀਐਰਾਤਾਰਾਮਾਥਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾ
ਰਿਦਿਨਫਿਰਿਤੋਵੈਤਾਰਾਮਾਫਿਰਿਤੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮਾਤਾਨਾਮਥਿਨੁਪਰਤਾਪਏ। ਓਹੁ
ਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਤਰੀਥਿਜੁਲਜਿਵੈਚਮਕਏ। ਤਾਰਿਥਾਧੁਰਾਖਾਕੇਇਨਾਹੀਸੇਇਤੁ
ਤੁਹਿਥਿਸਾਰਿਆਸਚੁਕੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਤਿਤਰਲਾਕਾਲਿਆ॥ ੧॥ ਭਵਰੁ
ਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮਾਮੈਗੁਰੁਪੂਰਛਿਅਪਾਪਲਾਸਾਚਾਥੀਚਰੀਰਾ
ਥੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਏਪੁਛਿਅਭਵਰੁਥੇਲੀਰਾਤਥਾ। ਸੁਰਜੁਚੜਿਅਪਿੰਡੁਪੜਿਅ
ਤੇਲੁਤਾਵਤਿਤਾਤਥਾ। ਜਮਮਥਿਥਾਧਾਖਾਤਿਚੇਟਾਸਥਦਥਿਨੁਥੇਤਾਲਿਆਸਚੁ
ਤੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਤਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥ ੨॥ ਮੇਰੇਜੀਅਤਿਅਪਰਦੇਸੀਅਕਿ
ਤੁਪਵਤਿਜੰਜਾਲੇਰਾਮਾਸਾਚਾਸਾਤਿਭੁਮਨਿਵਸੈਕੀਫਾਸਤਿਜਮਜਾਲੇਰਾਮਾਮਥੁ
ਵਿਛੁੰਨੀਨੈਲੁੰਨੀਜਾਲੁਥਧਿਕਿਪਾਇਆ। ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁਮੀਠਾਅੰਤਿਭਗੁ

ਕਹਿਐ ਆਭਗਤਿ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਤਰਿ ਸਿਉ ਢੋਰਿ ਮਨੁ ਅੰਦੇ ਸਿਆਸ ਚੁਕੈ ਨਾਨਕੁ
 ਦੇ ਤਿਰੇ ਮਨ ਜੀ ਅਜਿ ਅਪਰ ਦੇ ਸਿਆਸ ॥ ੩ ॥ ਨਦੀ ਆਵਾ ਤਵਿ ਢੁੰਨਿ ਆਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ
 ਗੁਰਗੁਰੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮਾ ਕੋਈ ਸਤ ਜਿ ਜਾਣੈ ਤਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਜਿ ਚਿਤਿ ਆਭਿਨੁ ਨਾਮ ਤਰਿ ਕੇਭਰ ਮਿਭੁਲੇ ਪਚਤਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿ ਆਭਿਨੁ ਮੁਭ
 ਰਿ ਨਰਿ ਦੇ ਸਾਚੇ ਸੇ ਅੰਤ ਪਾਤੀ ਗੁੰਨਿ ਆਸ ਚੁਕੈ ਨਾਨਕੁ ਸਥਦਿ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਗਿ ਵਿਢੁੰ
 ਨੇ ਆ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਢੁੰਤ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
 ਤਮ ਪਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋ ਤਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸਥਦਿ ਸੁਤਾਇ ਅਚਾਮਾ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇ ਆਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ
 ਮਿਲਾਇ ਆਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਆਸ ਚੁਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆਕਾਮ ਵਿਸਤਰੇ ਮਾਤੀ ॥
 ਗੁਰ ਸਥਦਿ ਸੀ ਗਾਰੀ ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ਸਦਾਰੇ ਵੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਤਾ
 ਤਰਿ ਸੁਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆਕਾਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਥਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਠਲਿ ਉਜਨ ਮੁਸਥਾਇ ਆ ॥
 ੧ ॥ ਦੁਜੈ ਕਾਮ ਵਿਭੁਰ ਮਿਭੁਲੀ ਤਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਥਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ
 ਇਕਦੀ ਅਉਗਲ ਵੰਤੀ ਟੁਰੇ ॥ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅੰਧਿ ਗੁਮਿਲਿ
 ਅਚੁਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰੁ ਸਰਸੀ ਸਚੈ ਸਥਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਲੁਨਾਵੈ
 ਕਾਮ ਵਿਭੁਰ ਮਿਭੁਲਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ਵਿਜਾਇ ਆਗੁ
 ਰੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮਾ ਅੰਤਰਿ ਸਥਦਿ ਮਿਲੀ ਸਤ ਜੇਤ ਪਤਿ ਭੁਭਾਈ ਰਾਮਾ ਸਥਦਿ ਤਪ
 ਰਿਭੁਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸੰਤਿ ਆਈ ਸਤ ਜੇਤ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਆਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਣੇ ਸਦਾਰੰ
 ਗੁਮਾਵੈ ਸਚੈ ਸਥਦਿ ਸੁਭਾਖਿ ਆਪਾ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿ ਤਮੋ ਨੀਥਾ ਕੇਭੇ ਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੁ ਬਥੁਰਾਨਾ ਸਚੈ ਸਥਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇ ਆਤਰਿ
 ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਅਰੇ ਰਾਮਾ ਸਾਧਨ ਤਰਿ ਕੈਰ ਸਿਰਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ਸਥਦਿ ਅ
 ਪਾਰੇ ਮੇਲਿ ਪਿਅਰੇ ਸਦਾ ਗੁਲ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ਸੋ ਜਸੁ ਤਵੀ ਜਾਪਿ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ
 ਵਰਨੇ ਸੋ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿਨਾਮੁ ਤਰਿ ਸਦਾ ਪਿਅਰੀ ਐ ਸੋ ਤਿਲਾ ਜੁਗ ਚਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰੇਤ

ਕਾਮ ਵਿਗੁਣੁ
 ਨਾਤੀ ਥਿਰਥਾ
 ਜਨ ਮੁਗਵਾ
 ਏ ਰਾਮਾ ॥

ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਤੈ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਆਕਾਰ ਜਸਾ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥

ਆਸਾ ਚੰਤ ਮਹਲਾ

ਸਾ ਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਤੁ ਮਸਤਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੁ ਸਦਾ ਆਪ ਲਾਗੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹੇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸੈ ਤੇ ਕੇਰੀ ਜੋ ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵੇ ॥ ਆਪ ਲਾਗੁ ਲਾਗੁ
ਕਰਹੁ ਤਥਿ ਰਿਸਤ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵੇ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਵੇ
॥ ਕਤੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿ ਸੁਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਤਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਥੈ ਰਾਗੀ ਆਇ
ਥੈ ਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਿ ਸੁਦਿਖਾ ਵਹਿ ॥ ਤਰਿ ਸੋ ਤਿਲਾ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਤਰਿ ਗੁਲਗਾ ਵਹਿ ॥ ਕਰਿ
ਥੈ ਰਾਗੁ ਤੂੰ ਢੋਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਜਾਣੇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਟੀ ਅਲਿਏ ਕੇ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਵੇ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾ ਤਾ ਤਰਿ ਕੇਰਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੇ ॥ ਇਵ ਕੈਨਾ
ਨਕੁ ਸੋ ਥੈ ਰਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਲਿਵਲੈ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਜਤ ਮਨ ਤੂੰ ਪਾਵਦਾ ਤਤਤ ਤਰਿ ਤੇ
ਨਾ ਲੇ ॥ ਮਨ ਸਿ ਆਪ ਢੋਡੀ ਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਸਮਾ ਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਏਇ
ਖਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਸਮਾ ਲੇ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੇ ॥ ਸਾਥੇ
ਨਾ ਲਿਤੇ ਰਾਗੰਦੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾ ਲੇ ॥ ਇਉਂ ਕੈਨਾਨਕੁ ਜਤ ਮਨ ਤੂੰ ਪਾਵਦਾ ਤਤਤ
ਰਿਤੇ ਰੈ ਸਦਾ ਨਾ ਲੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਪਾਵ ਤੁਥੰ ਮ੍ਰਿਅ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿ ਆ ਆਏ ॥
ਨਾ ਮੁਵਿ ਤਾਏ ਨਾ ਮੁਲੇ ਨਾ ਮਿਰੇ ਸਮਾਏ ॥ ਪਾਵ ਤੁਥੰ ਮ੍ਰਿਅ ਅਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਦਸਵਾ
ਦੁਆਰੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਤ ਜਪੁ ਨਿਉ ਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਥ ਦਿ ਜਗਤੁ ਥੰ ਮ੍ਰਿਤ ਰਹ
ਇਆ ॥ ਤਤ ਅਨੇਕ ਵੇਰੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਤੈ ਸਚੇ ਰਹਿ ਆਸਮਾਏ ॥ ਇਉਂ ਕੈਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ
ਲਿਐ ਪਾਵ ਤੁਥੰ ਮ੍ਰਿਅ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿ ਆ ਆਏ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਤੈ ਆਪ ਲਾਗੁ
ਲੁਪਛਾਵਾ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਜੀਤੇ ਰੈ ਨਾ ਲਿਏ ਗੁਰ ਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥ ਮੁਲੁ ਪਛਾਵਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਜਾ
ਵਹਿ ਮਰ ਲਜੀ ਵਲਕੀ ਸੋ ਝੀਤੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੇ ਜਾਣਹਿ ਤੰ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਨ ਤੋਈ ॥ ਮਨ
ਸੰਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤੰ ਤੋ ਆਪ ਰਵਾਣੁ ॥ ਇਉਂ ਕੈਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਤੈ ਆਪ ਲਾਗੁ
ਪਛਾਵਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿ ਆਗਾਰ ਬਿਲਦਿ ਆਜੰਗਤਿ ॥ ਇਅਮੋ ਹਲੀ ਸੋ ਤਿ ਆਠਿ
ਠਿਰਿ ਜੁਨੀ ਭਵਾਤਿ ॥ ਗਾਰਬਿ ਲਾਗਾ ਜੰਤਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਇ ਆਪ ਛੁਤਾਵੇ ॥ ਅੰਤਰੁ
ਤਿਸਨ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਵੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇ ਤਤਿ ਨਾਹੀ ਅਗੈ ਗਇ ਆਪ

१६ सतिगुरुप्रसादि।

ਘਰ ੧

ਵਿਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇ ਅਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਾਏ ਗਮਾ ਤਰਿ ਨਾ ਮੇ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਦੈ ਵੈ ਮੇ ਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ
ਜਾਏ ਗਮਾ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁ ਮੇ ਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਧੁਗਵਾਇ ਅਗਾ ਅਦਿ ਸਤੁ
^ਉ
ਜੇ ਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਪਿਆਇ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਅਗਾ ਅਨਤ ਦੁ ਪੁਨਿਵ

ਜਤਿਨਿਤਵਾਜੇਗਾਈਸਤਿਗੁਰਥਾਣੀਗਨਾਨਕਦਾਤਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਦਾਤੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾ
॥੧॥ਮਨਮੁਖਾਮਨਮੁਖਮੁਏਮੇਰੀਕਰਿਮਾਇਆਰਾਮਾਧਿਨੁਆਵੈਖਿਨੁਜਾਵੈਦੁਖ
ਮਹੈਚਿਤੁਲਾਇਆਰਾਮਾਲਾਇਆਦੁਰਗੰਧਮਜੈਚਿਤੁਲਾਗਜਿਓਰੰਗੁਕਸੁੰਭਦਿ
ਆਧਿਨੁਪੁਰਥਿਖਿਨੁਪਛਮਿਛਾਏਜਿਓਚਕੁਕੁਮਿਅਰਿਭਵਾਇਆਦੁਖੁਖਵ
ਦੁਖੁਸੰਚਤਿਭੋਗਤਿਦੁਖਕੀਥਿਰਧਿਵਧਾਈਗਨਾਨਕਥਿਖਮੁਸੁਏਲਾਤਰੀਐਜਾਅਵੈ
ਰਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੋਠਾਕੁਰੁਨੀਕਾਅਗਮਅਥਾਤਾਰਾਮਾਤਰਿਪੁੰਜੀਤੀ
ਜੀਚਾਤੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਾਤਾਰਾਮਾਤਰਿਪੁੰਜੀਚਾਤੀਨਾਮੁਥਿਸਾਤੀਗੁਣਗਵੈਗੁਣ
ਨੀਦੁਖਸਭਪਰਤਰਿਤਿਆਗੀਸੁੰਨੇਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਵਣਜਾਹੇਇਕਭਾਤੀਆਵੈ
ਤਾਤਰਿਰਾਮੁਲੈਜਾਏਗਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਗੁਰਾਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਏ॥੩॥
ਰਤਨਾਰਤਨਪਦਾਰਥਥੁਸਾਗਰੁਭਰਿਅਰਾਮਾਥਾਣੀਗੁਰਥਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਤਥਿ
ਅਰਾਮਾਗੁਰਥਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਤਥਿਚਜਿਅਨਿਰਮੋਲਕੁਰਤਨੁਅਪਾਰਾਤਰਿਤਿਨ
ਅਤੇਲਕੁਪਾਇਆਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਸਰੀਰੁਤਮਦੇਖਿਆਇਕ
ਤੁਅਨੁਪਦਿਖਾਈਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੂਏਨਾਨਕਭੇਦਨਭਾਈ॥੪॥੧॥੮॥

ਅਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੪

ਇਮਿਇਮੇਇਮਿਇਮਿਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਰਾਮੁਪਿਆਰਾਰਾਮਾਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾਰਾਮ
ਨਿਸਤਾਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਕਲਿਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਥੋਤਿਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਕਿ
ਈ॥ਤਲਤਿਪਲਤਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਏਲੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਾਗੀਗਨਾਨਕਦਾਤਿਦਈ
ਕਰਿਦੇਵੈਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੧॥ਰਾਮੇਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁਖਕਿਲਵਿਖਨਾਸ
ਇਆਰਾਮਾਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਪਰਚੈਧਿਆਇਆਮੈਤਿਰਦੈਰਾਮੁਰਵਾਇਆਰਾਮਾ
ਰਾਮਤਿਰਦੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਜਾਗੁਰਸਰਣਾਈਆਏ॥ਲੋਭਵਿਕਾਰਨਾਵਰੁਥਈ
ਈਜਾਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਜਾਏ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਆਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾ
ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੇਵੈਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਏ॥੨॥ਥਾਣੀਰਾਮਨਾਮਸੁਣੀ
ਕਾਰਜਸਭਿਸੁਣਾਏਰਾਮਾਗੋਮੇਰੇਮਿਰੋਮਿਰੋਮੇਮੈਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਪਿਆਏਰਾਮਾ

ਇਥੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੇ ਇਥੇ ਤਿਸੁ ਪੁਨੇ ਰੇਖਿ ਅਕਾਈ ਗਰਮੇ ਰਾਮ ਰਵਿ ਅਘਟ ਅੰਤ
ਭੀ ਸਿਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਸੀ ਗਾਰੁ ਸਭੁ ਤੇ ਅਗੁਰ ਮਤਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਰਾਖਿ ਅਨੁਗਤੁ ਕੀ ਅਤਮ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਗਰਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਿਸ
ਰਾਜੇ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮਾਤਿ ਨ ਅੰਤ ਰੇ ਮੋਤੁ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾ
ਗਾ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੁੜ ਭਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਭਏ ਆਮ ਅਨੇ
ਕਰਮ ਕਰਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ ਮਤਾ ਥਿਖ ਮੁਜਾ ਮੁਪੰਬੁ ਦੁਤੇ ਲਾਕ
ਭੇਤ ਮੋਤ ਅੰਧਿ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥
ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖੇ ਜਾਇ ਰਾਮਾਇ ਤੁਮਨੁ ਅਖਿਨੁ ਉਭਪਾਇ ਆਲੀਭ
ਦਾਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇ ਰਾਮਾ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇ ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਇ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ
ਜਾਏ ਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਰ ਥੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਤਰਾਏ ਗਰਮੇ ਰਾਮੁ ਰਮੇ ਰਾਮੁ ਉਚਾ
ਕਰਤਿ ਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀ ਨੇ ਰਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਆਰਾਮ
ਪਾਇ ਜਿਨ ਅੰਤ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾਇ ਆਰਾਮਾ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਪਰ
ਮਿਲੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਅਸੇ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਛਲੁ ਪਾਇ ਆਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ਆਰਾਮੁ ਗੁਣ ਗਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਝ ਧਿਗਈ ਸੁਪਿਤੇਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ਸ
ਭੁਜਨ ਮੁਸਰੀ ਰੁਸਭੁ ਤੇ ਅਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ
ਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਦੁਜੈ ਚਿਤੁ ਨ
ਏ ਆਰਾਮਾ ਜੇ ਪਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚ ਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਖਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਗੁਨ ਭਾਇ ਆਰਾਮਾ ਰਾ
ਮਾ ਮੁਖਿ ਭਾਇ ਆਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ਅੰਤਿ ਚਲਾਇ ਆਨਾਨਕ ਸਖਾਈ ਗਰਾਮ ਨਾਮ
ਮੁਖੀ ਸੰਚੀ ਨਾ ਭੁਝੈ ਨਾ ਜਾਈ ਗਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤੁਲਤਾ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨੇ ਜਿਨ ਆ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮੇ ਨਾਮ ਨਾਮੁ
ਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਆਰਾਮਾ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਪਿ ਚੜਾ
ਇ ਆਰਾਮਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਪਿ ਆਬੁਤੁ ਮਨਿ ਸਰਧਿ ਅਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲਾਏ ਆਦੀ
ਨਾਮੁ ਜੀ ਆਕਾਦਾ ਤਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਏਕੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇ ਸੁਚਲਾ

ਏ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤਿਹ ਦੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਾ ਲੁ ਸੁਭਾਏ॥ ੮॥ ੨॥ ੬॥

ਅਸਾਢੰਤ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰਤਾ ਦੁਖ ਬਿਨਾ

੨੮੨

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ॥ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਤਰਿ ਉਤ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਾਮੁ ਜੀਉ॥ ਤਰਿ ਉਤਮੁ ਕਾਮੁ ਜਪੀ ਐ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਜਪੀ ਐ॥ ਅਸ
ਤੈਵੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੈਵੈ ਦੁਖ ਮੋਟੇ ਸਤ ਜੇ ਤੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਤੁਠਾ ਕਰਤਰਿ ਜਪੀ ਐ॥ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰਤਾ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸਨੁ
ਤਪਾਵਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਉਤਮੁ ਤਰਿ
ਪੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਾਤੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸੁਲੀ ਐ॥
ਜਪਤ ਸੁਲਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਆਦੁ ਖੁਬਿਨਾ ਸਿਆਤਰਿ
ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਅਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿ ਆਪਟਿ ਚਨਲੁ ਅਗਿਆਨੁ
ਗੁਰਵਾਇ॥ ਅਸਤਿਗੁਰ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿ॥ ਅਜਿਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪੁਰਿਲਿਖਿ
ਜੀਉ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਉਤਮੁ ਤਰਿ ਜਪੀ ਐ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ
॥ ੨॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇ॥ ਅਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਤਰਿ ਲਾਤਾ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾ
ਉ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ॥ ਕੁਮੁਕੁ ਕਾਵਲੁ ਜੀਉ॥
ਵਲਾ ਲਾਕੁ ਮੁਭਉ ਭਾਗਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਲਗਾਇ॥ ਅਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ
ਵਿਖਦੁ ਖਉ ਤਰੇ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਅਜਿਨੁ ਤਰਿ ਪਿਆਇ॥ ਅਪੁਰਿ
ਖਿ ਪਾਇ॥ ਅਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਜੀਉ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇ॥ ਅਪਰ
ਖੁ ਪਾਇ॥ ਤਰਿ ਲਾਤਾ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾ ਲੁ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਜਿਨੁ ਤਰਿ ਮੀਠਲਾ ਗਾਨੇ
ਪਰਧਾਨੇ॥ ਤਉ ਤਮੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ॥
ਗੁਰਸਥਾਈ॥ ਤਰਿ ਰਸਭੇਗ ਜੀਉ॥ ਤਰਿ ਰਸਭੇਗ ਮਾਨਿ ਰਜੇਗਾ ਵਡਭਾਗੀ॥
ਸੁਪਾਇ॥ ਅਸਾਸੇ ਪੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ਅਜਨਮ
ਕੁਰੇ॥ ਲੁਮੰਗੈ ਪਗਾਸਾ ਪੁਮਨਿ ਚੁਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੇਗੁ ਜੀਉ॥ ਜਿਨੁ ਤਰਿ ਮੀਠਲਾ ਗਾਨੇ
ਜਨ ਪਰਧਾਨੇ॥ ਤਉ ਤਮੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ੧੦॥

ਸਤਨੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਰੇਧਰਮੁਪਿ

ਅਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੪

ਜੀਉ। ਮਨਿਤਨਿਤਰਿਗਵਤਿਪਰਮਸੁਖਪਾਵਤਿਤਰਿਤ੍ਰਿਏਤਰਿਗੁਲਗਿਅਨੁਜੀਉ
 ਰੀਅਨੁਪਦਾਰਥੁਤਰਿਤਰਿਕਿਰਤਾਰਥੁਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਤੋਈ। ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰ
 ਕੋਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਤਰਿਤਰਿਲਿਵਲਾਈਤਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਤਰਿਦਰਗਤਪਾਵੈ
 ਨੁਜੀਉ। ਸਤਨੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਰੇਧਰਮੁਪਿਅਨੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੇਤ
 ਰਾਇਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਅਜਤੁਸੰਜਮੁਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ। ਪਗੁਚਉਥਾ
 ਸਿਅਤ੍ਰੈਪਗਟਿਕਿਅਮਨਿਤਿਰਦੈਕ੍ਰੋਧੁਜਲਾਇਜੀਉ। ਮਨਿਤਿਰਦੈਕ੍ਰੋਧੁਮਤ
 ਰੂਪੋਨਿਰਪਧਾਵਤਿਲਜਿਦੁਖੁਪਾਇਅਗਾਅੰਤਰਿਮਮਤਰੋਗੁਲਗਾਨਾਤਉਮੈ
 ਰਾਗੁਵਧਾਇਅਗਾਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੈਰੈਠਾਕੁਰਿਥਿਖੁਗੁਰਮਤਿਤਰਿਨਾਮਿਲ
 ਏਜੀਉ। ਤੇਤਾਜੁਗੁਆਇਅਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਅਜਤੁਸੰਜਮੁਕਰਮਕਮਾ
 ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਅਭਰਮਿਭਰਮਾਇਅਤਰਿਗੋਪੀਕਾਨੁਉਪਾ
 ਜੀਉ। ਤਪੁਤਾਪਨਤਾਪਤਿਜਗਪੁੰਨਅਰੰਭਤਿਅਤਿਕਿਰਿਅਕਰਮਕਮਾਇਜੀ
 ਰਿਕਿਰਿਅਕਰਮਕਮਾਇਅਪਗਦੁਇਖਿਸਕਾਇਅਦੁਇਪਗਟਿਕੈਟਿਕਾਇ
 ਰੀ। ਮਤਜੁਪਯੋਧਥਤੁਕੀਨੇਵਿਚਿਤਉਮੈਪਚੈਪਚਾਇਜੀਉ। ਦੀਨਦਇਅ
 ਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਾਇਅਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਲੁਲਤਿਜਾਇਜੀਉ। ਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆ
 ਏਅਭਰਮਿਭਰਮਾਇਅਤਰਿਗੋਪੀਕਾਨੁਉਪਾਇਜੀਉ॥ ੩॥ ਕਲਿਜੁਗੁਤਰਿਕੀ
 ਪਗਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਅਪਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ। ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਅ
 ਉਖਧੁਤਰਿਪਾਇਅਤਰਿਕੀਰਤਿਤਰਿਸੰਤਿਪਾਇਜੀਉ। ਤਰਿਕੀਰਤਿਗੁਤਿਅਈ
 ਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਖੇਤੁਜਮਾਇਅਗਾਕਲਿਜੁਗਿਥੀਜੁਥੀਜੇਥਿਨੁਨਵੈ
 ਰੁਲਾਤਮੁਲੁਗਵਾਇਅਗਾਜਨਨਾਨਕਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਅਮਨਿਤਿਰਦੈਨਾਮੁ
 ਏਜੀਉ। ਕਲਜੁਗੁਤਰਿਕੀਅਪਗੁਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਅਪਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇ
 ਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ੧੧॥

ਅਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੪

ਤਰਿਕੀਰ

ਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ। ਤਰਿਤਰਿਰਸੁਪਾ

ਇਆਗੁਰਮਤਿਤਰਿਧਿਅਇਆਪੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗਪੁਰਾਨਜੀਉਗਾਪੁਰਿਮਸਤ
 ਗੁਤਰਿਨਾਮਿਸੁਤਾਗੁਤਰਿਨਾਮੈਤਰਿਗੁਲਗਾਇਆਮਸਤਕਿਮਲੀਪ੍ਰੀਤਿਥ
 ਗਟੀਤਰਿਨਾਮੈਤਰਿਸੋਤਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿ
 ਮਨੁਆਮਾਨਜੀਉਗਤਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਤਰਿਮਨਿਤਿ
 ਠਲਗਾਨਜੀਉ॥੧॥ਤਰਿਤਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੋਉਤਮ
 ਮਪਰਧਾਨਜੀਉਗਤਿਨਤਮਚਰਣਸਰੋਵਤਖਿਨੁਖਿਨੁਪਗਧੋਵਤਜਿਨਤਰਿ
 ਲਗਾਨਜੀਉਗਤਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਮੁਖਿਭਾਗਾਰਤੀਚਰੇ
 ਰਮਤਿਤਰਿਗਾਇਆਤਰਿਤਾਰੁਉਰਿਪਾਇਆਤਰਿਨਾਮਾਕੰਠਿਧਾਰੇਸਭਏਕਦਿ
 ਟਿਸਮਤੁਕਰਿਦੇਖੈਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨਜੀਉਗਤਰਿਤਰਿਜਸੁਗਾਇਆ
 ਮਪਦੁਪਾਇਆਤੋਉਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈ
 ਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਤਰਿਰਸੁਤੇਇਜੀਉਗਤਰਿਤਰਿਅਰਾਧਿਅਗੁਰ
 ਦਿਵਿਗਾਸਿਅਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉਗਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਇਤਿ
 ਪੀਅਸੋਥਿਧਿਜਾਏਯਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਪੁਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪ
 ਏਨਾਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਅਰਾਧੈਥਿਨੁਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉਗਤਰਿਸੰਗਤਿ
 ਭਾਈਤਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਤਰਿਰਸੁਤੇਇਜੀਉ॥੩॥ਤਰਿਦਇਆ
 ਧਾਰਤੁਪਾਖਣਤਮਤਾਰਤੁਕਢਿਲੇਵਤੁਸਥਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉਗਤਰਿਕੀਰਤਿ
 ਘਰਤਤਮਜਾਤੇਤਰਿਥਾਤਪ੍ਰਭੁਪਕਰਾਇਜੀਉਗਤਰਿਥਾਤਪਕਰਾਈਉਤਮ
 ਈਗੁਰਚਰਣੀਜਨੁਲਾਗਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਰਾਧਿਅਮੁਖਿਮਸਤਕਿ
 ਗੁਸਭਾਗਾਜਨਨਾਨਕਤਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਤਰਿਤਰਿਮੀਠਾਲਾਇਜੀਉਗਤ
 ਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰਤੁਪਾਖਣਤਮਤਾਰਤੁਕਢਿਲੇਵਤੁਸਥਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥

॥੧੨॥

ਆਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੪

ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਤਰਿ

ਮਨਿਭਾਨਤਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉਗਤਰਿਜਨਮਰਿਜੀਵੇਤਿਨਾਮ੍ਰਿਤੁਪੀਏ
 ਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਭਾਉਜੀਉਗਤਰਿਤਰਿਭਾਉਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕੁ

ਸੁਭੇਈ ਜੀਵਣਿ ਮਗਣਿ ਤਰਿਨਾਮਿ ਸੁਤੇਲੇ ਮਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰੈ ਸੋਈ ॥ ਮਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਅਗੁਰ ਮਤਿ ਤਰਿ ਰਸਿ ਆਤਰਿ ਤਰਿ ਰਸਗਟਾ ਕਪੀ ਆਉ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾ
ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਤਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਗਿ ਮਰਦੁ ਨ ਭਾਇ ਅਨਿਤ
ਪੁਲਕਾਇ ਆਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਇਤੁ
ਅਜਾਗਧਿ ਆਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਜੀਉ ਰਖੀ ਜੈ ਤਰਿ ਵਸਤੁ ਲੈ ਜੀ ਜੈ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋ
ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਰਣੁ ਪਲਾਵ ਕਰਿ ਭਰਮੈ ਸਭਿ ਅਉਖਧ ਦੁਰੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥
ਜੀਵ ਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਉਥੇ ਸਥ ਦੁਕ ਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗਿ ਮਰਦੁ ਨ ਭਾ
ਇ ਅਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇ ਆਮਤੁ ਜਮ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਿ ਮਰਦੁ ਲਿਖਾਇ
ਅਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੋਤਾਇ ਆਜਨ ਉਥੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਿਅਨਿ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਤਰਿ ਨਾ
ਮੁਖਿ ਆਈ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਪੈਧੈ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਪੈਧੈ ਤਰਿ ਨਾਮੈ ਸੀਧੈ ਤਰਿ ਨਾ
ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਜਨ ਮਮਰਦੁ ਦੇਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਤਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਰੁਲਿਏ ਕੋਤੈ ਤਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਿ ਮਰਦੁ ਲਿਖਾਇ ਆ
ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੋਤਾਇ ਆਜਨ ਉਥੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਿਅਨਿ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈਥਿ
ਨਿਬਿਨ ਸੈਲ ਗਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਤੇਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਤਰਿ ਰਸ ਕਿਰਸਾਏ
ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਚੇਇ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇ ਆਮੁ ਆਜੀਵਾਇ ਆਠਿ ਰਿ
ਤੁ ਪੁਰਿ ਮਰਦੁ ਨ ਤੇਈ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥
ਜਨ ਨਕਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕੈ ਤੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈਥਿ
ਨਿਬਿਨ ਸੈਲ ਗਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਤੇਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੩

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਕਤੀ ਨ ਜਾਈ ਅਮਿਤਿ ਵਡਿ ਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅ
ਖ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੁ ਆਪ ਲਾਜ ਲੈ ॥ ਬਿਆ
ਦਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਤੀ ਅਤਿ ਜੋਤੁ ਪੁਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤਿਉਂ ਅਪਣੀ ਸੋ
ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਰੁ ਜੀਉ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿ

੨੮੪

ਰੰਕਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇ ਅਜਾਇ ਜੀਉ ॥
ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਤਿ ਆਸ ਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਯਾਤਿ ਸੁਰੁ ਪੁਨਰੇਖ ਅਦਿਸੁ ਅਯੋਗੁ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਯਾਸ ਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਤੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਾ
ਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇ ਅਜਾਇ ਜੀਉ ॥
ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਰਿਪੁ ਭੂ
ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਪਾਨੁ ਤੂੰ
ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਥਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰ ਤੈਵਰਤਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਭੇਈ
ਤਰਿ ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਏ ਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਖਿ ਆਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ
ਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਤੂੰ ਤੈਕਰ
ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਵੈ ਤਿਵੈ
ਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ਸਥਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਸਥਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਵੈ
ਰੈ ਸਥਦਿ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਥੁਧਿ ਪਾਈ ਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਐ ਸਥਦੇ ਰਹਿ
ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਥਦੁ ਅਗੇ ਚਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਤੂੰ ਤੈਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ

॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ੧੪
ਅਸਾਈ ਤਮ ਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪
ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿਨੋ ਲੋਇ ਦਾਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰ ਨਾਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵੈ
ਲਾਇ ਅਕੰਚਨੁ ਸੇਵਿੰਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲਿਖਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿ
॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝੁਕੇ ਲਿਖਾ ਸਭੁ ਜਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਥਾ
ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਆ ਅਲੀ ਅਲੇ ਅਲੀ ਆਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰਿ ਪਿਰੰ
ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਗੀ ਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀ ਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀ ਆ ॥ ਜਾ
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਤਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ
ਦਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ਰੁਕ

ਏਕੰਗਾਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸਥਦਿਵਿਗਾਸਿਆਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾਮਿਲਿਸੰ
ਤਨਾਤਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਸੰਗਾ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸੁਦਿਬਨਤੀਤ
ਪ੍ਰਕੁਤਰਿਗਾਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਤਉਮਾਗਉਸਰਦਿਤਰਿਨਾਮਕੀਤਰਿਤਰਿਮੁ
ਖਪਾਇਆਭਗਤਿਵਢਲੁਤਰਿਬਿਰਦੁਤੈਤਰਿਲਾਜਰਖਾਇਆਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਸਰਦਾਗਤੀਤਰਿਨਾਮਿਤਰਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ੧੫

ਆਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੪

ਗੁਰਮੁਖਿਛੁੰਦਿਛੁੰਦੇਦਿਅਤਰਿਸ

ਜਲਪਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਕੋਟਗੜਵਿਚਿਤਰਿਤਰਿਸਿਧਾ॥ ਤਰਿਤ
ਰਿਗਰਤਨੁਤੈਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਿਧਾ॥ ਪੁਰਿਭਾਗਿਵਡੇਤਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕ
ਰਿਗੁਧਾ॥ ੧॥ ਪੰਥੁਦਸਵਾਨਿਤਖੜੀਮੁੰਧਜੋਬਨਥਾਲੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਤਰਿ
ਤਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਇਗੁਰਤਰਿਮਾਰਗਿਚਾਲੀ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਆਧਾਰੁਤੈਤ
ਰਿਮੈਥਿਖੁਜਾਲੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤਰਿਤਰਿਮਿਲਿਅਥਨਵਾਲੀ
॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਅਰੇਅਇਮਿਲੁਮੈਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਤ
ਨੁਬਹੁਤੁਥੈਰਾਗਿਅਤਰਿਨੈਦਰਸਿਭਿੰਨੇ॥ ਮੈਤਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਅਰਾਦਸਿਗੁਰੁ
ਮੇਲਿਤਰਿਮਨੁਮੰਨੇ॥ ਤਉਮੁਰਖੁਕਾਰੈਲਾਈਆਨਾਨਕਤਰਿਕੰਮੇ॥ ੩॥ ਗੁਰ
ਮੈਤਰਿਨੀਦੇਹੁਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੁਰਕੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਜਿਨਾਗੁਰਥਾਲੀਮਨਿਭਾਈ
ਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਢਕਿਢਕੇ॥ ਗੁਰਤੁਠੈਤਰਿਪਾਇਆਚੁਕੇਧਕਧਕੇ॥ ਤਰਿਜਨੁਤਰਿ
ਤਰਿਤੈਦਿਆਨਾਨਕੁਤਰਿਇਕੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੮॥ ੧੬॥

ਆਸਾਢੰਤਮ

ਤਲਾ ੪

ਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸੇਰਾਮਰਾ

ਜੇ॥ ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਸਾਤੁਤੈਸਿਖਦੇਇਤਰਿਰਾਸੇ॥ ਧਨੁਪੰਨੁਵਲਜਾਰਾਵ
ਜੁਤੈਗੁਰੁਸਾਤੁਸਾਥਸੇ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਗੁਰੁਤਿਨੀਪਾਇਆਜਿਨਪੁਰਿਲਿਖ
ਤੁਲਿਲਾਇਲਿਖਾਸੇ॥ ੧॥ ਸਚੁਸਾਤੁਤਮਾਰਾਤੁੰਧਲੀਸਭੁਜਗਤੁਵਲਜਾਰਾ
ਮਰਾਜੇ॥ ਸਭੁਭੰਡੇਤੁਪੈਸਾਜਿਅਵਿਚਿਵਸਤੁਤਰਿਥਾਰਾ॥ ਜੋਪਾਵਤਿਭੰਡੇਵਿ
ਚਿਵਸਤੁਸਾਨਿਕਲੈਕਿਅਕੋਈਕਰੇਵੇਚਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਤਰਿਬਖਸਿ

ਆਤਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਤਮਕਿਅਗੁਣੇਤੇਰੇਵਿਥਰਤਸੁਆਮੀਤੂੰਅਪਰਅਪਰੇ
ਰਾਜੇ॥ਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤਤਦਿਨੁਰਾਤਿਏਤਾਅਸਅਧਾਰੇ॥ਤਮਮੁਰਖਕਿਛੁਅਨਾ
ਤਕਿਵਪਾਵਤਿਪਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਕਾਦਾਸੁਤੈਦਾਸਪਨਿਤਾਰੇ॥੩॥ਜਿਉਭੈ
ਉਰਾਖਿਲੈਤਮਸਰਲਿਪੂਰਾਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਤਮਭੁਲਵਿਗਾੜਤਦਿਨਸੁਰਤਿਤਰਿ
ਜਰਖਾਏ॥ਤਮਥਰਿਕਤੰਗੁਰੁਪਿਤਾਤੈਦੇਮਤਿਸਮਝਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਤਰਿਕੰ
ਤਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੪॥੩॥੧੦॥੧੭॥

ਆਸਾਛੰਤਮਤਲਾ੪

ਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਤਰਿਲਿਖਿਅਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਅਰਾਮਰਾਜੇ॥ਅਗਿਆਨੁ
ਰਕਟਿਅਗੁਰਗਿਆਨੁਪਟਿਥਲਿਅਾਤਰਿਲਧਾਰਤਨੁਪਦਾਰਥੇਫਿਰਿਥੁਜਿਨ
ਲਿਅਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਆਰਾਧਿਅਆਰਾਧਿਤਰਿਮਿਲਿਅਾ॥੧॥ਜਿਨੀਐਸਾ
ਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਕਾਤੇਜਗਿਅਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਇਤੁਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਤੈਨਾਮਥਿ
ਰਥਾਸਭੁਜਾਏ॥ਤੁਦਿਵਤੈਤਰਿਨਾਮੁਨਥੀਜਿਓਅਗੈਰੁਖਾਕਿਖਾਏ॥ਮਨਮੁਖਾਨੇ
ਜਨਮੁਤੈਨਾਨਕਤਰਿਭਾਏ॥੨॥ਤੂੰਤਰਿਤੇਰਾਸਭੁਕੇਸਭਿਤੁਪੁਓਪਾਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕਿਛੁ
ਤਥਿਕਿਸੈਦੈਕਿਛੁਨਾਤੀਸਭਿਚਲਤਿਚਲਾਏ॥ਜਿਨਤੂੰਮੇਲਤਿਪਿਅਰੇਸਤੁਪ੍ਰਮਿਲ
ਜੇਤਰਿਮਨਿਭਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਰਿਨਾਮਤਰਾਏ॥੩॥ਕੋਈਗ
ਰਾਗੀਨਾਦੀਥੇਦੀਬਤੁਭਾਤਿਕਰਿਨਹੀਤਰਿਤਰਿਭੀਜੈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰ
ਵਿਕਾਭੁਤੈਤਿਨਾਰੇਇਕਿਅਕੀਜੈ॥ਤਰਿਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਿਰਿਰੇਗਤਧੁਰੀ
॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਰਦਾਸੁਪੁਤੈਤਰਿਭਗਤਿਤਰਿਲੀਜੈ॥੪॥੪॥੧੧॥੧੨॥

ਆਸਾਛੰਤਮਤਲਾ੪

ਜਿਨਅੰਤਰਿਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਤੈਜਨ

ਜਸਿਅਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜੇਥਾਤਰੁਭੁਲਿਚੁਕਿਥੇਲਦੇਭੀਖਰੇਤਰਿਭਾਏ॥ਤਰਿ
ਨੇਤੋਰਥਾਉਨਾਤੀਤਰਿਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਦੀਥਾਣੁਤੈਤਰਿਤਾ
ਣਾ॥੧॥ਜਿਥੈਜਾਇਥੈਤੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਥਾਨੁਸੁਤਾਵਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀ
ਨੁਭਲਿਅਲੈਧੁਰਿਮੁਖਿਲਾਵਾ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਘਾਲਿਥਾਇਪਾਈਜਿਨਤਰਿਨਾ
ਆਵਾ॥ਜਿਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਜਿਆਤਿਨਤਰਿਪੁਜਕਰਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਸਿਖ

ਨਿਰੰਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈ ਤਰਿ ਨਾਮ ਤਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵ ਤਿ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੁਖ ਜਾਇ
ਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਤੇਰਾ ਖਾਇ ਘੋਨੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿ ਆਠਿ ਰਿਤੇ ਤਿਨ ਆਵੈ ਤਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈ ਆ
ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਤਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋਲ ਗੈ
ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੈ ਨਾਈ ਅਤਿ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁ
ਠਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੇਇ ਆ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ੧੮ ॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੪

ਜਿਨ ਭੇਟਿ ਆ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਤਰਿ

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ॥ ਜੇ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇ ਜਿਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿ ਕਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿ
ਤਾ ਪੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਤਿ ਨਾਠਿ ਰਿ
ਖਿ ਪੁਨੁ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇ ਆਤਿ ਨਾਮੁ ਜੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਜਿ
ਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਤਿ
ਨੀ ਲਿਖਾ ਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੁ ਅੰਤਰਿ ਗੁੰਮੁ ਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈ ਤਿਨ ਤਰਿ ਰਖਣ ਤਰਾ ਰਾਮ ਰਾ
ਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿ ਅਕਰੇ ਜਿਨ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ
ਸਭ ਦੁਸਟ ਭੁਖ ਮਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆ ਤਰਿ ਰਖਣ ਤਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਜੁ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਉਪਾਇ ਆਪੈ ਜਰਖ ਦਾ ਆਇ ਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਰਿ ਲਾਖ ਸੁਦੁ ਸਦੁ ਤਰਿ
ਨਰਿ ਆਪੁ ਲਾ ਦੁਤਰਾਇ ਆ ॥ ਅੰਤ ਕਾਰੀ ਆ ਨਿੰਦ ਕਾ ਪਠ ਦੇਇ ਨਾਮੁ ਦੇਉ ਮੁਖਿ
ਲਾਇ ਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੩ ॥

੨੦ ॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੪

ਘਰੁ ੫

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰ ਦੇਸੀ ਵੇ

ਖਿ ਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵੁ ਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਰਲੀ
ਆਸਾ ਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤੁ ਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇ
ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਨਾਨ ਭੁਈ ਮੇਰੇ
ਖਿ ਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੇ ਥਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸਤਿ ਰੇ ॥ ਭਾਗਮ

ਈਸੇਤਾਗਇਮੇਰੇਪਿਅਰੇਨਾਨਕਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਪਿਰਰਤਿਅਜੇਮੈਡੇਲੇਇਲੇਮੇ
 ਪਿਅਰੇਚਾਤ੍ਰਿਕਬੁੰਦਜਿਵੈ॥ ਮਨੁਸੀਤਲੁਤੇਅਮੇਰੇਪਿਅਰੇਤਰਿਬੁੰਦਪੀਵੈ॥ ਤਨ
 ਰਹੁਜਗਾਵੈਮੇਰੇਪਿਅਰੇਨੀਦੁਪਵੈਕਿਵੈ॥ ਤਰਿਸਜਲੁਲਧਾਮੇਰੇਪਿਅਰੇਨਾਨਕਕੁ
 ਲਿਵੈ॥ ੩॥ ਚੜ੍ਹਿਚੇਤੁਬਸੰਤੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇਭੁਲੀਅਰੁਤੇ॥ ਪਿਥਾਭੁਜਿਅਹੁਮੇਰੇਪਿ
 ਰੇਅੰਗਇਧੁਜਿਲੁਤੇ॥ ਮਨਿਅਸਉਡੀਨੀਮੇਰੇਪਿਅਰੇਦੁਇਨੈਨਜੁਤੇ॥ ਗੁਰੁਨਾ
 ਕੁਦੇਖਿਵਿਗਸੀਮੇਰੇਪਿਅਰੇਜਿਉਮਾਤਸੁਤੇ॥ ੪॥ ਤਰਿਕੀਆਅਕਥਕਥ
 ਅਮੇਰੇਪਿਅਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੁਦਾਈਆ॥ ਗੁਰਵਿਟਜਿਅਹੁਤਉਘੋਲੀਮੇਰੇਪਿ
 ਰੇਜਿਨਤਰਿਮੇਲਾਈਆ॥ ਸਭਿਅਸਾਤਰਿਪੁਰੀਆਮੇਰੇਪਿਅਰੇਮਨਿਚਿੰਦਿ
 ਜਾਛਲੁਪਾਇਆ॥ ਤਰਿਤੁਠੈਮੇਰੇਪਿਅਰੇਜਨੁਨਨਕੁਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੫॥
 ਪਿਅਰੇਤਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮੁਨਖੇਲਸਾ॥ ਕਿਉਪਾਈਗੁਰੁਜਿਤੁਲਗਿਪਿਅਰੇਦੇਖ
 ॥ ਤਰਿਦਾਤਜੇਮੇਲਿਗੁਰੁਮੁਖਿਗੁਰੁਮੁਖਿਮੇਲਸਾ॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਪਾਇਆਮੇਰੇ
 ਅਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿ ਲੇਸਾ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੪॥ ੨੧॥

ਖ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧

ਅਨਦੋਅਨਦੁਘਲਾਮੈਸੋਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾਰਾਮਾ

ਖਿਅੜਾਚਾਖਿਅੜਾਮੈਤਰਿਰਸੁਮੀਠਾਰਾਮਾ॥ ਤਰਿਰਸੁਮੀਠਾਮਨਮਤਿਵੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਤਜੁਭਇਆ॥ ਗਿਤੁਵਸਿਅਇਆਮੰਗਲੁਗਾਇਆਪੰਦਰ
 ਸਟਓਇਭਾਗਿਗਾਇਆ॥ ਸੀਤਲਾਘਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਏਸਾਜਨਸੰਤਬ
 ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਅਸੋਪ੍ਰਭੁਨੈਲੀਡੀਠਾ॥ ੧॥ ਸੋਤਿਅਜੇਸੋਤਿ
 ਤੇਮੇਰੇਥੰਕਦੁਅਰੇਰਾਮਾ॥ ਪਾਤੁਨੇੜਪਾਤੁਨੇੜਮੇਰੇਸੰਤਪਿਅਰੇਰਾਮਾ॥ ਸੰਤ
 ਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਨਮਸਕਾਰਕਰਿਲਗੇਸੇਵਾ॥ ਆਪੇਜਾਵੀਆਪੇਮਾਵੀਆਪਿਨੁ
 ਮੀਆਪਿਦੇਵਾ॥ ਅਪਲਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਧਾਰਨਧਾਰੇ॥ ਕਤੁਨਾਨ
 ਸਹੁਘਰਮਤਿਥੈਠਾਸੋਏਥੰਕਦੁਅਰੇ॥ ੨॥ ਨਵਨਿਧੇਨਉਨਿਧਿਮੇਰੇਘਰਮਰਿ

ਈਗਮਾਸਭੁਕਿਭੁਮੈਸਭੁਕਿਭੁਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿਆਈਗਮਾਨਾਮਪਿਆਈਸਦਾਸਖ
ਈਨਜਸੁਭਾਈਗੋਵਿੰਦਾਗਲਤਮਿਟਾਈਚੁਕੀਧਾਈਕਦੇਨਵਿਆਪੈਮਨਚਿੰਦਾਗੋ
ਵੇਦਗੋਅਨਤਦਵਾਜੇਅਚਰਜਸੇਭਥਲਾਈਕਤੁਨਾਨਕਪਿਰੁਮੇਰੈਸੰਗੇਤਾਮੈਨਵਨਿਧਿ
ਮਈ॥੩॥ਸਰਸਿਅੰਨੇਸਰਸਿਅੰਨੇਮੇਰੇਭਾਈਸਭਮੀਤਾਗਮਾਥਿਖਮੋਥਿਖਮੁਅਖਾ
ਜਾਮੈਗੁਗਮਿਲਿਜੀਤਾਗਮਾਗੁਗਮਿਲਿਜੀਤਾਤਰਿਤਰਿਕੀਤਾਤੁਟੀਭੀਤਾਭਰਮਗਜਾਪਾ
ਏਅਖਜਾਨਾਥਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਥਮੇਰੀਆਪਿਖਜਾਜੋਈਸੁਗਿਆਨਾਸੋਪਰਧਾਨਾਜੋ
ਪੁਰਿਅਪਨਾਕੀਤਾਕਤੁਨਾਨਕਜਾਵਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਰਸੇਭਾਈਮੀਤਾਗਮਾ॥੪॥੧॥

ਅਸਾਛੰਤਮਤਲਾ ੫ ਅਕਥਾਤਰਿਅਕਥਕਥਾਕਿਭੁਜਾਇ

ਨਜਾਈਗਮਾਸੁਰਿਨਰਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਤਜਿਵਖਾਲੀਗਮਾਸਤਜੇਵਖਾਲੀਅ
ਮੈਰੇਥਾਈਚਰਲਕਮਲਰੰਗੁਲਾਇਆਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਪੁਰੁਨਿਰੰਜਨੁਮਨਚਿੰਦਿਆ
ਭੁਪਾਇਆਤਜਿਮਾਨਮੋਤੁਵਿਕਾਰੁਦੁਜਾਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਲੀਗਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਤਰਿਰੰਗੁਮਾਲੀ॥੧॥ਤਰਿਸੰਤਾਤਰਿਸੰਤਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਸਤਾਈਗਮਾਵ
ਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗਮਾਵਡਭਾਗੀਪਾਏਨਾਮੁਪਿਆਏਲਾਥੇਦੁਖ
ਸੰਤਾਪੈਗੁਰਚਰਦੀਲਾਗੇਕੁਮਭਓਭਾਗੇਆਪੁਮਿਟਾਇਆਆਪੈਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇ
ਲੇਪੁਰਿਅਪੁਨੈਵਿਭੁਜਿਕਤਤਿਨਜਾਈਗਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਾਤਰਿਸਰਲਾ
ਈ॥੨॥ਤਰਿਦੇਰੇਤਰਿਦਰਿਸੋਤਨਿਤੇਰੇਭੁਗਤਪਿਆਰੇਗਮਾਵਾਗੀਤਿਨਵਾਗੀਜਾਵਾਸ
ਦਥਲਿਤਾਰੇਗਮਾਸਦਥਲਿਤਾਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੇਜਿਨਭੇਟਤਪੁਰੁਜਾਤਾਪਾਟਿਪਾਟਿ
ਰਵਿਗਤਿਅਸਭਥਾਈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਥਿਧਾਤਾਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿਆਇਆਜੁਐ
ਜਨਮੁਨਤਾਰੇਗਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਲਿਤੇਰੀਰਾਖੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਥੇਅੰਤਾਥੇਅੰਤਗੁਲ
ਥੇਕੇਤਕਗਵਾਗਮਾਤੇਰੇਚਰਲਾਤੇਰੇਚਰਲਪੁਜਿਵਡਭਾਗੀਪਾਵਾਗਮਾਤਰਿਪੁਜੀਨਾਈ
ਐਮੈਲੁਗਵਾਈਐਜਨਮਮਰਲਦੁਖਲਾਥੇ॥ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸਦਾਤਦੁਰੇਪਰਮੇਸੁਰਪੁਰੁ
ਸਾਥੇਮਿਟੇਦੁਖਕਲਿਆਲਕੀਰਤਨਥਤੁਜਿਜੋਨਿਨਪਾਵਾਗਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਸਰਲਿ
ਤਰੀਐਆਪਲੇਪੁਰੁਭਾਵਾ॥੪॥੨॥੨੩॥

ਅਸਾਛੰਤਮਤਲਾ ੫

੨੮੭

ਘਰੁ ੪ ਤਰਿਚਰਣਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਅਕਿਢੁਆਨਨਮੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇਮਿਸਿ
ਸੰਤਸੰਗਤਿਅਰਾਧਿਅਤਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇਤਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ
ਠਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਠੇਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆਸਭਦੁਖਮਿਟਾਇਆਤਉਮੈਥਿਨਸਿ
ਠੇਪ੍ਰਿਉਸਤਜਸੁਭਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਮਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁਮਜੀਠਾਤਰਿਨਾਨਕਬੇਧੇਚਰਾ
ਕਮਲਕਿਢੁਆਨਨਮੀਠਾ॥੧॥ਜਿਉਰਾਤੀਜਲਿਮਾਢੁਲੀਤਿਉਰਾਮਰਸਿਮਾਤੇਰਾਮ
ਜੇਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਅਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇਜੀਵਨਗਤਿਸੁਆਮੀਅੰਤ
ਮੀਅਪਿਲੀਏਲਜ਼ਿਲਾਏਤਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥੇਪਰਗਟੇਪੂਰਨੇਛੋਡਿਨਕਤੁਜਾਏ
ਭੁਸੁਘਰੁਸਰੁਪੁਸੁਆਮੀਤਾਕੀਮਿਟੈਨਦਾਤੇਜਲਿਸੰਗਿਰਾਤੀਮਾਢੁਲੀਨਾਨਕਤਰਿ
॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਾਚੈਭੁੰਦਜਿਉਤਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇਮਾਲੁਖਜੀਨਾਸੁਤਕੁਤ
ਤਸਭੁੰਤੁਤੇਪਿਅਰਾਰਾਮਰਾਜੇਸਭੁੰਤੁਤੇਪਿਅਰਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰਾਤਾਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾ
ਐਤਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਬਿਸਰੈਕਥੁੰਗੁਰਸਥਦੀਰੰਗੁਮਾਦੀਐਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਜਗਤਿ
ਵਨੇਸੰਤਰਸੁਪੀਵਨੇਜਪਿਭਰਮਸੇਤਦੁਖਡਾਰਾਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਾਚੈਭੁੰਦਜਿਉਨਾਨਕਤਰਿ
ਅਰਾ॥੩॥ਮਿਲੇਨਰਾਇਣਾਪਦੇਮਾਨੋਰਥੇਪੂਰਾਰਾਮਰਾਜੇਛਾਠੀਭੀਤਿਭਰੰਮਕੀਠੇ
ਟਤਗੁਰਸੁਰਾਰਾਮਰਾਜੇਪੂਰਨਗੁਰਪਾਏਪੁਰਬਿਲਿਖਾਏਸਭਨਿਧਿਦੀਨਦਇਆਲਾ
ਦਿਮਧਿਐਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾਸੁਖਸਤਜਅੰਨਦਘਨੇਰੇਪਤਿਤਪਾਦ
ਸਾਧੁਪੁਰਾਤਰਿਮਿਲੇਨਰਾਇਣਨਾਨਕਾਮਾਨੋਰਥੇਪੂਰਾ॥੪॥੧॥੩॥੨੪॥

ਆਸਾਛੰਤਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਭਤਰਿਤਰਿਸੇਈਜਪਾਤਾਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤਾ॥੧॥
ਛੰਤ ਜਲਦੁਧਨਿਅਈਗੀਤਿਅਬਦੁਧਅੰਚਨਤੀਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਤਰੇਅਬ
ਗਤਿਓਅਲਿਕਮਲੇਤਥਾਸਨਮਾਤਿਮਗਨਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਤਿਟਰੈਅਖਿਨੁਨਾਤਿਟਰੈਐਪ੍ਰੀ
ਤਰੀਐਸੀਗਾਰਤਭਿਰਸਅਰਪੀਐਜਤਦੁਖਸੁਦੀਐਜਮਪੰਥੁਭਦੀਐਤਤਸਾਧਸੰ
ਨਡਰਪੀਐਕਰਿਕੀਰਤਿਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਐਸਗਲਪ੍ਰਾਛਤਦੁਖਤਰੇਕਤੁਨਾਨਕਛੰਤ
ਵਿੰਦਤਰਿਕੇਮਨਤਰਿਸਿਉਨੇਨੁਕਰੇਤੁਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਤਰੇ॥੧॥ਜੈਸੀਮਢੁਲੀਨੀਰਏ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇ ਭੁਕੇ ਹੁ। ਜੈ ਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿ ਕਪਿ ਆਸੀ ਖਿਨੁ ਬੁੰਦ ਚੈ ਵੈਥਰ ਸੁਸੁਤਾ ਵੇ ਮੇਤੁ
ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੈ ਇਤੁ ਮਨੁ ਦੀ ਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈ ਐਚਿ ਤੁਮਰੀ ਗੀ। ਮਾਨੁ ਨ ਕੀ ਜੈ ਸਗਲਿ ਪਰੀ ਜੈ
ਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਤਾਰੀ। ਗੁਰ ਸੁਪੁ ਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾ ਤਵਿ ਚੁਨੇ ਪਨ ਦੇ ਦੀ ਸਚੁ ਸਨੇ ਤਾ। ਕਤੁ ਨ
ਬੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਤਰਿ ਸਿਉ ਕੀ ਜੈ ਨੇ ਤਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇ ਭੁਕੇ ਹੁ। २॥ ਚਕਵੀ ਸੁਰ ਸਨੇ
ਚਿਤੈ ਆਸ ਪਈ ਕਦਿ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ। ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀ ਤਿਚੈ ਵੈ ਸੁਤਾ ਵੀ ਆਮਨ ਤ
ਅੰਗੁਰੀ ਜੀ ਐ। ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀ ਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਤਭਿ ਪਾਉ ਦਿਆ। ਅਥਕਿ ਆ
ਕੁਲ ਏਥੇ ਮੇਤੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵ ਲਜਾ ਵਲਿਆ। ਥਿਰੁ ਸਾਧੁ ਸਗਲੀ ਪਤ੍ਰੀ ਐ ਚਰਦੀ
ਅਬੁਟ ਸਿ ਮੇਤੁ ਜੁਕਿਤੀ ਐ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਚੰਤ ਦਇ ਆਲਾ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਤਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀ ਤਿ
ਕਦਿ ਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ। ३॥ ਨਿਸਿ ਕੁਰੰ ਕ ਜੈ ਸੇ ਨਾ ਦ ਸੁਦਿ ਸੁਵਲੀ ਤੀ ਉਡਿ ਵੈ ਮਨ ਐ ਸੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਜੈ। ਜੈ ਸੀ ਤਰੁ ਦਿ ਭਤਾਰ ਉਰ ਝੀ ਪਿਰਤਿ ਸਿਵੈ ਇਤੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀ ਜੈ। ਮਨੁ ਲਾ
ਲੀ ਦੀ ਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀ ਜੈ ਤਭਿ ਪੁਸੀ ਆਰੰਗ ਮਾਏ। ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇ ਆਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬ
ਨਾਇ ਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਏ। ਗੁਰੁ ਥੀ ਆਸਾ ਖੀ ਤਡਿਠ ਮੁਆ ਖੀ ਪਿਰ ਜੇਤਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਦੀ ਸੈ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਚੰਤ ਦਇ ਆਲਾ ਮੇਤਨ ਕੇ ਮਨ ਤਰਿ ਚਰਣ ਗਤੀ ਜੈ ਐ ਸੀ
ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਜੈ। ४॥ ੧॥ ੪॥ ੨੫॥ ਆਸਾ ਚੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ।

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਤਾਰੀ ਬਤੁ ਅਵਗਾਧਿ। ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆ
ਨਾਮਾਧਿ। ੧॥ ਚੰਤੁ ਜਾਕਉ ਖੋਜਤਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਐਨੇ ਕਤ ਪੇ। ਬਤ ਮੋ ਕੋਟਿ ਅ
ਪਤਿ ਗੀ ਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ। ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੰਜ ਮ ਕਿਰਿ ਆਪੁ ਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ। ਕਰਿ ਗ
ਨੁ ਬਸੁ ਪਾਤੀ ਰਥ ਤਮ ਜਨੁ ਮਿਲ ਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ। ਮਾਨੁ ਖਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝ
ਭਾਧੇਤਾ। ਦਇ ਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇਇ ਗੇਤਾ। ੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿ
ਨੁ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ। ਚਾਤਿ ਤੁਝੁ ਦਇ ਆਰਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ। ਅਪਾਰ
ਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪਨੀ। ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣਗੰਧਰਬ ਧਿ ਆਵਤਿ ਜਖ
ਕੋਰ ਗੁਲਬਨੀ। ਕੋਟਿ ਇੰਦੁ ਐਨੇ ਕਦੇ ਵਾਜ ਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਰਾ। ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇ
ਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ। ੨॥ ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾਕਉ ਸੇਵਤਿ ਲਖਿ ਮੀ ਅਨਿਕੁ

ਤਿ। ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰਾਧਤਿਪਉਲਪਾਲੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿ। ਨਖਿਅਤ੍ਰਸਸੀਅਰਾ
ਪਿਆਵਤਿਬਸੁਪਗਗਨਾਗਾਵਏ। ਸਗਲਖਾਲੀਸਗਲਬਾਲੀਸਦਾਸਦਾਪਿਆਵਏ
ਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਣਚਤੁਰਥੇਦਤਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉਜਪਾਤਿ। ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਢ
ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸੰਗਿਸਾਤਿ॥ ੩॥ ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੂਜਨਾਈਰਸਨਾਤੇਤੀਭਨੀ। ਅਨਜਾਨ
ਸੇਵੈਤੇਤੀਨਤਜਾਇਗਨੀ। ਅਵਿਗਤਅਗਨਤਅਥਾਤਠਾਕੁਰਸਗਲਮੰਏਥਾਤਰਾ
ਰਥਜਾਚਿਕਏਕੁਦਾਤਾਨਤਦੁਰਿਸੰਗੀਜਾਤਰਾ। ਵਸਿਭਗਤਿਥੀਅਮਿਲੇਜੀਅ
ਉਪਮਾਕਿਤਕਗਨੀ। ਇਤੁਦਾਨੁਮਾਨੁਨਾਨਕਪਾਏਸੀਸੁਸਾਧਤਪਰਿਚਰਨੀ॥ ੪॥

॥੨੬॥ ਆਸਾਢੰਤਮਤਲਾਪ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਦਮੁਕਰਤੁਵਰਤਰਾ

ਮਰਤੁਤਰਿਤਰਿਗਇ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖਤੋਵਤਿਦੁਖਦਰਦੁਕੁਮੁਜਾਇ॥ ੧॥
ਛੰਤੁ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਤਅਲਸਾਈਐ। ਭੋਟਤਸਾਧੁਸੰਗਜਮਪੁ

ਤਜਾਈਐ। ਦੁਖਦਰਦਨਭਉਥਿਅਪੈਨਾਮੁਸਿਮਰਤਸਦਸੁਖੀ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾ
ਰਤਰਿਪਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੂਮਨਸੁਖੀ। ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਾਗਸਾਲਗੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦਇ
ਸੇਵਾਲਾਈਐ। ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਤਅਲਸਾਈਐ
ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ। ਭਰਮਅੰਧੇਰਥਿਨਾਸਗਿਆਨਗੁਰਅੰਜਨਾ
ਰਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਿਆ। ਇਕਨਿਮਖਜਾਕੈ
ਵਸਿਅਮਿਟੇਤਿਸਤਿਵਿਸੁਰਿਆ। ਅਗਾਧਿਬੋਧਸਮਰਥਸੁਆਮੀਸਰਥਕਾਰੁਭੰਤ
। ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ ੨॥ ਓਟਗਤੀਗੋ
ਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ। ਸੋਤਿਆਸਰਤੁਅਚਰਨਤੁਮਾਰੀਸਰਨਿਸਿਧੇ। ਤਰਿਚਰਨਕ
ਕਰਨਸੁਆਮੀਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਰਿਤਰੇ। ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾਭਉਤਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤ
ਤੁਤਰੇ। ਅਦਿਅੰਤਿਥੇਅੰਤਥੇਜਤਿਸੁਨੀਉਧਰਨਸੰਤਸੰਗਥਿਧੇ। ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਚਰ
ਪੈਓਟਗਤੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥ ੩॥ ਭਗਤਿਵਢਲੁਤਰਿਥਿਰਦੁਆਪਿਥਾ
ਆ। ਜਤਜਤਸੰਤਅਰਾਧਤਿਤਤਤਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਪ੍ਰਭਿਅਪਿਲੀਏਸਮਾਇਸਤਿ
ਭਾਇਭਗਤਕਾਰਜਸਾਰਿਆ। ਅਨੰਦਤਰਿਜਸਮਤਮੰਗਲਾਸਰਥਦੁਖਵਿਸਾਰਿਆ

पृष्ठ 4

उत्तर ५

॥ ५ ॥ सलोक ॥ उरिउरिनामुजपंतिआकछुनकवैजमकालाना
 नकमनुतनुसुखीउडिअंतेमिलैगोपल्ला॥ १॥ छंत्ता॥ मिलिउसंतनकै
 संगिमिउपारिलेत्ता॥ चिनउकरउकरजेतिउरिउरिनामुदेत्ता॥ उरिनामुमा
 गउचरल्लागउमानुतिआगउत्तुमददिआगकत्तुनपावउसगदिपावउ
 कुरुमापूबकविमदिआगसमरषअगषअपारनिगमलसुत्तुसुअमी

ਬਿਨਉਏਤੁਗਕਰਜੋਤਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੋਜਨਮਮਰਦਨਿਵਾਰਿਲੇਤੁ॥੧॥ਅਪਰਾ
 ਮਤਿਤੀਨੁਨਿਰਗੁਨੁਅਨਾਥੁਨੀਚੁ॥ਸਠਕਰੋਰੁਕੁਲਤੀਨੁਬਿਅਪਤਮੋਤਕੀਚੁ
 ਲਭੁਰਮਕਰਮਅਹੰਮਮਤਮਰਦੁਚੀਤਿਨਾਵਏ॥ਥਨਿਤਥਿਨੋਦਅਨੰਦ
 ਇਅਅਗਿਆਨਤਾਲਪਟਾਵਏ॥ਖਿਸੈਜੋਬਨੁਬਪੈਜਰੁਅਦਿਨਨਿਤਰੋਸੰਗਿ
 ਚੁ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਅਸਤੋਰੀਸਰਦਿਸਾਧੁਰਾਖੁਨੀਚੁ॥੨॥ਭੁਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕ
 ਸੰਕਟਮਤਾਜੋਨਾਲਪਟਿਗਤਿਓਤਿਤਸੰਗਿਮੀਠੋਭੋਗਸੋਨ॥ਕੁਮਤਭਾਰਅਗਨਤ
 ਇਓਥਪ੍ਰਦੇਸਤਧਇਓਅਥਓਟਧਾਰੀਪੁਰਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਤਰਿਨਾਇਓ
 ਰਾਖਨਤਰੋਪੁਭਪਿਅਰੋਮੁਝੇਤਕਛੁਨਤੋਅਓਨ॥ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਨਾਨਕ
 ਪਾਤੋਰੀਤਰੋਭਉਨ॥੩॥ਨਾਮਧਰੀਕਉਧਾਰੋਭਗਤਤਸੰਸਾਰਉਨਾਜੇਨਕੇਨ
 ਰਕਾਰੋਤਰਿਤਰਿਜਸੁਸੁਨਤੁਸੁਵਨ॥ਸੁਨਿਸੁਵਨਥਾਨੀਪੁਰਖਗਿਆਨੀਮਨਿਨਿ
 ਧਾਨਾਪਾਵੇਤ॥ਤਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪੁਭਬਿਧਾਤੇਰਾਮਕੇਗੁਲਗਾਵੇਤ॥ਬਸੁਪਕਾ
 ਬਨਰਾਜਕਲਮਲਿਖਲਕਉਜੋਇਪਵਨ॥ਥੇਅੰਤਅੰਤੁਨਜਇਪਾਇਅ
 ਤੀਨਾਨਕਚਰਦਸਰਨ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥ ਅਸਾਢੰਤਮਤਲਾਪ

ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨਤਾਕੀਸਰਦਿਗਤੀ॥ਨਿਰਭਉਭਏਪਰਾਨਚਿੰਤਾਸਰ
 ਲਲਤੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਸੁਰਿਜਨਇਸਟਬੰਧਪਜਾਇਆਗਤਿਕੰਠਿਲ
 ਇਅਗੁਰਿਮਿਲਾਇਅਜਸੁਬਿਮਲਸੰਤਵਖਾਇਆ॥ਥੇਅੰਤਗੁਣਅਨੇਕਮ
 ਮਾਕੀਮਤਿਕਛੁਨਜਾਇਕਤੀ॥ਪੁਭਏਕਅਨਿਕਅਲਖਠਾਕੁਰਓਟਨਾਨਕਤਿ
 ਗਤੀ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਨੁਸੰਸਾਰੁਸਤਾਈਅਪਿਭਏ॥ਰਾਮਨਾਮੁਉਰਤਾਰੁਬਿਖੁਕੇ
 ਵਸਗਏ॥ਗਤੁਭਰਮਸੋਤਥਿਕਚਬਿਨਸੇਜੋਨਿਅਵਲਸਭਰੇਤ॥ਅਗਨਿਸਾਧ
 ਭਏਸੀਤਲਸਾਧਅੰਚਲਗਤਿਰੇਤ॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਅਲਸੰਮ੍ਰਿਥਥੋਲਿ
 ਪੂਜੈਜੇਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਬਿਅਇਪੁਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ਜਤਦੇ
 ਖਉਤਤਸੰਗਿਏਕੋਰਵਿਗਤਿਅਧਾਘਟਘਟਵਾਸੀਅਪਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਲਾਤਿਅਧਾ
 ਲਿਖਲਿਖਤੀਅਲਿਪੁਰਿਪੁਰਨਕੀਟਤਸਤਿਸਮਾਨਿਅਧਾਅਦਿਅੰਤਮਪਿਸੋਈ

ਕੁਰਸਾ ਦੀ ਜਾਨਿਆ ਬੂਤ ਮੁਪਸਰਿਆ ਬੂਤ ਮਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਿਨਿਕ
ਉਘਾਸਿ ਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਤਰਿਏ ਕੁਨਾਨ ਕਰਵਿ ਰਹਿ ਆ॥ ੩॥ ਦਿਨੁ ਰੋਇ
ਨੁ ਵੜੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮ ਲਪਾਪਟ
ਗਾਉ ਕੁਝ ਕਦਾਰ ਦੁਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇ ਆ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮ
ਨਿਲੀ ਦਾਪਾਇ ਆ॥ ਤਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੂਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ॥ ਦਿਨ
ਰੋਇ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤੇਰਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੮॥ ੩੦॥

ਆਸਾ ਚੰਤੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿ
ਦ ਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰ ਉਇ ਕਘੜੀ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ
ਭਗਵੰਤ॥ ੧॥ ਚੰਤੁ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈ ਨੜੀ ਐਚਾ ਮਕਿ ਨਿਤ ਰੇ॥ ਜਾਗਤਿ ਸੰਤ
ਜਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤਿ ਅਨਦਿਨੇ॥ ਚਰ
ਣ ਮਲ ਪਿਆਨੁ ਤਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾ ਤੀਇ ਕੁਖਿ ਨੇ॥ ਤਜਿ ਮਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ
ਕਲਮ ਲਦੁ ਖਜਾਰੇ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਤਿ ਤਰਿਦਾਸ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ
ਸੇਜੜੀ ਐ ਆਡੰਥੁ ਬੁਢਿਆ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਤਇ ਆਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ॥ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਤਗਾਮੀ ਚਾਵ ਸੰਗਲ ਰਸ ਭਰੇ॥ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਦੁਖ ਭਰੇ ਪ੍ਰਾ
ਣ ਮਨ ਤਨ ਸਭਿ ਤੇਰੇ॥ ਮਨ ਇਛਾ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਈ ਸੰਜੋਗ ਸਾਤਾ ਸੁਭ ਗਣਿਆ॥
ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ ਗਲ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਬਣਿਆ॥ ੨॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਆਪ੍ਰ
ਭੁ ਕੁੰਤ ਨੀਸਾਣੀ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਕਢੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਗੁਣ ਗੁਣ ਗੁਪਤ ਅਪ
ਰਹੇ ਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੇ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੇ
ਤੇ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨੁ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਣੀ॥ ੩॥ ਸੁਖ ਸੋਇ ਲੋੜ ਤਰਿ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ॥ ਸਾਜਨ ਸਰਸਿ ਅਤੇ
ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਸ ਰਸੇ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤ ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਆ
ਤਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ॥ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀ ਆ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਤਿ
ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਤਰਿ ਜਨ ਭਾਗੇ॥

॥੪॥੧॥੧੦॥੩੧॥

ਆਸਾ ਚੰਤ ਮਤਲਾ ੫

ਉਰਿ ਵੰਦੁ ਵਰੁ

ਅਤੈ ਕਿ ਅਚਿਰੁ ਲਾਇ ਅਗਮੁ ਤਲਤਿ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਕਿ ਤੁਕੁ ਜਿ ਲੋਭਾਇ ਅਗਮੁ
 ਲੁਭਾਇ ਅਧੋਤੁ ਮਾਇ ਅਕਰਤਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿ ਅਗਮੁ ਤਨੁ ਭਸਮ ਚੋਰੀ ਜਮ ਤਿਉ
 ਕਾਲਿ ਬਪੁ ਜੈ ਜਿਤਿ ਅਗਮੁ ਲੁਭੇ ਬਨੁ ਚੰਡਿ ਵੈ ਸੀਰਤਿ ਓਪੈ ਨ ਲੁਖਾਇ ਅਗਮੁ
 ਕਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਅ ਨ ਤਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇ ਅਗਮੁ ੧॥ ਛਾਥੇ ਹੁਮਿ ਰਗ ਜਿ
 ਪੇਖਿ ਰੋਇ ਚੰਦ੍ਰਾਇ ਲੁਗਾ ਸੁਖੁ ਦੁਖ ਭਏ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ਲੁਗਾ ਪਾਪ ਕਮਾਇ
 ਤਿਨਾ ਤੀ ਲੋਚ ਲੇਖਤਿ ਗਲਾਇ ਅਗਮੁ ਤਰਿ ਚੰਦ ਉਗੀ ਦੇਖਿ ਮੁਠਾ ਕੁਜੁ ਸੇਜਾ ਗਾਇ
 ਲਾਭਿ ਲੋਭਿ ਅਤੰਕਾਰਿ ਮਾਤਾ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ਸਮਾਇ ਲੁਗਾ ਨਾਨਕ ਮਿਗ ਅਗਿ
 ਨਿਬਿਨ ਸੇਨ ਤਮਿ ਟੈ ਆਵ ਲੁਜਾਇ ਲੁਗਾ ੨॥ ਮਿਠੈ ਮਖੁਮੁ ਅਕਿਉ ਲਏ ਉਡਾ ਗੀ
 ਸਤੀ ਗਰਤਿ ਪਾਇ ਅਕਿਉ ਤਰੀ ਐ ਤਾਰੀ ਗਤ ਰਲੁ ਦੁਹੇਲਾ ਭਇਆ ਖਿਨ ਮਤਿ ਖਸ
 ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓਹ ਦੁਖਾ ਸਜਾਈ ਗਲਤ ਨਾ ਤੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇ ਓਹ ਗੁਣ ਕਮਾ
 ਪ੍ਰਗਟੁ ਤੇ ਆਈ ਰਉ ਤਤਿ ਖੁਆਰੀ ਗਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਣੁ ਮੁਠਾ ਮਨ ਮੁਖੇ ਅਤੰਕ
 ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਕੇਦਾਸ ਜੀ ਵੇਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਰਣੀ ਗੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ
 ਣੀ ਗਥ ਲਭੁ ਧਿਗਿ ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪਿਨਾ ਮੁਜ ਪਾਇ ਅਗਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਪਿਓ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇ ਅਗਮੁ ਰਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣ ਤਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਤਿ ਕਥੁੰ ਤਰਿ ਸੰਤ ਤਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ੩੨

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਚੰਤਾ

ਵੰਦੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ਤਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ

ਗਾਵਉ ਸਤੁ ਆਪਨ ਜਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੋਹੰਤੀ ਸੰਗੇ ਸੋਹੰਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨ ਸੁ
 ਗਾਵੀ ਐਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਚਿ ਤਾਰਿ ਜੀਵ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀ ਐਸਾ ਬਿਰਤ
 ਜਾਇ ਆਦਰ ਸੁਪਾਇਆ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਦਿ
 ਪੁੰਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ ॥ ੧॥ ਨਸਿ ਵੰਦੁ ਹੁਕਿ ਲਵਿ ਖਤੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇ ਆ
 ਤਤਦ ਤਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲ ਨਸ
 ਗਿਵ ਖਾਇਆ ਆਚਰ ਜੁ ਡੀਠਾ ਅਮਿਉ ਦੁਠਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਇਆ ਮ

ਤਿਆਈ ਵੀ ਵਧਾਈ ਨਤ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇ ਅਗਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਿਐ
ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਿਥਾਇ ਅਗਾ ॥ ੨ ॥ ਨਰਕ ਨਡੀ ਠਜਿ ਅਸਿ ਮਰਨਾ ਗਇਲਾ ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ
ਕੇ ਦੁਤ ਭਏ ਪਲਾਇਲਾ ਧਰਮ ਧੀ ਰਜ ਸਤ ਜ ਸੁਖੀ ਏ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਭਯੋ ਕਰਿ ਅਨੁ
ਸੁਗਾਧਿ ਲੀਨੇ ਸੇ ਤਮ ਮਤਾ ਸਭ ਤਯੋ ॥ ਹਿੰਕਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅ
ਏਲਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿ ਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਅਸ ਪੁਜਾਇਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਗੋਤ ਕੇ ਤਾ ਕਾ ਜਾਗ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿ ਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾ ਜਾਗਤਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ
ਨਾਮ ਦੇਨੀ ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤ ਕਿਰਾਖਿ ਅਗਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਤ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ਤਰਿ ਗੁਰੁ
ਰਖਿ ਅਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਗਲੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਬਹੁ ਜਿ ਜਮਿ ਨਉ ਪਾੜਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ੩੩ ॥ ਆਸਾ ਚੰਤ ਮਤਲਾ ੫

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇ ਅਜੋ ਸੋ ਅਇਓ ਮਾਥੈ ॥ ਜਿ ਸੁਖਾ ਸਿਲੁ ਕਾਇ ਦੜੇ ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾ
ਗਾ ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣ ਤਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪ ਕਮਾਈ ਐ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ
ਮੁਕਤ ਜਾਈ ਐ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੈ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸ
ਦਾਨ ਕਮਿਟਿ ਤਿਦੋ ਖਕਮਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ਮੁਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਤਿ ਆਤਰਿ ਦੇਵਲ ਤਾਰਾ ॥ ਦਾਤ ਭੁਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨੁ
ਏਸਰੀ ਐ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ ਸਮੁਤਾਰੀ ਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਦੇ ਵਮੁ ਨਿ
ਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀ ਐ ਪ੍ਰਭੂ ਏਕੁ ਕਰੈ ਟਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਬੇਦੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਖਣ ਟਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮ ਤਿਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੰਸਾ
ਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨੀ ਤਰਿ ਅਜਿਨੀ ਏ ਕੁਧਿ ਅਇਓ ਅਗਾ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਣੀ ਅਇਓ ਅਗਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਰਵਿ ਅਸੁਆਮੀ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪੇਖੁ ਤਰਿ ਚੰਦ ਉਰਤੀ ਆਅ
ਖਿਉ ਕਿਛੁ ਨਾਤੀ ॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗੇ ਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ
ਤਾ ਸੁਰੈ ਸਮਾਲੀ ਐ ॥ ਤਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਤੀ ॥ ਭਉ ਦੁਤੀ ਅਜਾਲੀ ਐ ॥
ਮੀਤੋ ਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨਮਾਤੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡ ਭਾਗਿ ਪਾਈ

ਐਸੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਤੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੩॥ ੩੪॥

ਆਸਾ ਚੰਤਮਰਾ

੨੮੯

੫ ਘਰੁ ੮ ਕਮਲਾਕੁਮਭੀਤਿਕਮਲਾਕੁਮਭੀਤਿਤੋਤੀਖਲਮਦਬਿ

ਤਿਓ ਅਵਧਅਕਾਰਥਜਾਤਾਗਤਥਰਥਨਘੋਰਗਤਥਰਥਨਘੋਰੇਤਿਗਿਤਮੁਸ

ਮਨਚੋਰੇਤਿਨਕਰੋਅਨਦਿਨੁਖਾਤਾਦਿਨਖਾਤਜਾਤਥਿਤਾਤਪ੍ਰਭਥਿਨੁਮਿਲ

ਭਕਰੁਲਪਏਤਾਜਨਮਮਰਣਅਨੇਕਥੀਤੇਪ੍ਰਿਅਸੰਗਥਿਨੁਕਊਨਤਗਤਾਕੁ

ਪ੍ਰਧੁਪਗਿਆਨਤੀਨਿਤੁਥੁਥਿਨਾਮੋਤਿਕਵਨਮਾਤਾਕਰਜੋਤਿਨਾਨਕੁਸਰਣਿਅਵ

ਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਰਤਰਕਰਤੁਗਾਤਾ॥ ੧॥ ਮੀਨਾਜਲਤੀਨਮੀਨਾਜਲਤੀਨਤੇਓਧੁਥਿ

ਰਤਮਨਤਨਖੀਨਤੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਥਿਨੁਤੇਤਾਸਨਮੁਖਸਤਿਥਾਨਸੁਨਮੁਖ

ਥਾਨਤੇਮਿਗਅਰਪੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਤੇਓਤੁਥੇਧਿਓਸਤਜਸਰੇਤਾਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿ

ਮਿਲੁਥੈਰਾਗੀਥਿਨੁਰਤਨੁਪ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਥਿਨਾਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਦੇ

ਤਵੰਤਿਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਮਨਾਸ਼ੀਰੰਗਰਾਤੇਨਾਮਮਾਤੇਭੈਭਰਮਦੁਤੀਆਸਗਲੇ

ਕਰਿਮਇਅਦਇਅਦਇਅਲਪੁਰਨਤਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਤੇਤਾ॥ ੨॥ ਅ

ਅਲਗੁੰਜਾਤਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤੇਤਮਕਰੰਦਰਸਥਾਸਨਮਾਤੇਤਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਾ

ਵਤਆਪਾਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਅਸਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਅਸਤੇਘਨਬੁੰਦਥਚਿਤਿ

ਆਸੇਤਅਲਪੀਵਤਥਿਨਸਤਤਾਪਾਤਾਪਥਿਨਾਸਨਦੁਖਨਾਸਨਮਿਲੁਪ੍ਰੇਮ

ਨਿਅਤਘਨਾਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਨੁਸੁਆਮੀਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾਗਤਭੁ

ਵਤੁਨਾਮੁਦੇਵਤੁਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾਪਾਨਾਨਕੁਜੰਧੈਪਤਿਤਪਾਵਨਤਰਿਦ

ਪੇਖਤਨਤਸੰਤਾਪਾ॥ ੩॥ ਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਤੇਰਖਿਲੇਵਤੁ

ਅਨਾਥਤੇਮਿਲੁਚਉਚਾਈਲੇਪ੍ਰਾਨਾਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨੁਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨੇਮ

ਥਪਗੋਪਾਲਗਿਆਨਤੇਜਾਚਿਕਜਨਰਾਖਤਮਾਨਾਪ੍ਰਭਮਾਨਪੁਰਨਦੁਖਥਿਦੀਗ

ਇਛਪੁਜੰਤੀਆਤਰਿਕੰਠਿਲਾਗੇਦਿਨਸੁਭਾਗੇਮਿਲਿਨਾਤੇਸੇਜਸੇਤੰਤੀਆਪ੍ਰਕ

ਧਾਰੀਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭੇਏਤਨਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੁਰ

ਸ਼ੀਪਰਗੁਣਨਿਧਾਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੪॥ ੩੫॥

ਮਃ ੧ ੫ ਮਃ ੩ ੨

੧੪ ਮਃ ੫ ੧੪ ਜੇਤ ੩੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗਨਾਸਾਈ ਵਰਸ

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲ ੧

ਬਲਗਾਈ

ਕਿਸਨਾ ਲਿਖਹਲਾ ੧

ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾ ਜੀਸ ਦਵਾਰਾ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤਾ
 ਗੀਵਾਰਾ ॥੧॥ ਮ: ੨॥ ਜੇ ਸਉਚ ਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਜਗਾਇਤੇ
 ਨਣਹਾਰਿ ਆਗੁਰਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥੨॥ ਮ: ੧॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਚੇਤ ਨੀਮ
 ਅਪਣੈ ਸੁਚੇਤਾ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਝਾ ਜਿਉ ਸੁੰਦਰ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ
 ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿ ਆਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹਾ ਠਲੀ ਅਹਿ ਠਲੀ ਅਹਿ ਬਪੁਜੇ
 ਗੰਭੀਰਿ ਚਿਸੁ ਆਹਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ
 ਆਪੀ ਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ਦੁਖੀ ਕੁਟਰ ਤਿਸਾ ਜੀਐ ਕਰਿ ਅਸਲੁ ਡਿਠੇ ਚਾ
 ਊਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂ ਜਾਣੇਈ ਸਭ
 ਸੇਵੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਸਲੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧
 ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੇਖ ਸਚੇ ਆਕਾਰਾ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ
 ਸਬ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਥਾ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ
 ਹੁਕਮਾ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾ ॥ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕੋਰੇ
 ਭੀ ॥ ਸਚੈ ਸਾਭਿ ਤਾਇਸਚੈ ਸਾਭਿ ਜੋਗਿ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹਾ ॥
 ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਟਰ ਤਿਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸਚੁ ॥ ਜਿ
 ਅਗਿ ਮੇਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮ: ੧॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਵਡੀ
 ਵਡਿ ਆਈ ਜਾਸਚੁ ਨਿਅਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾਨਿਹਰ ਲੁਖਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵ
 ਡਿ ਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨਦਾਤਿ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆ
 ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਹ ਬਰਜਾਇ ॥
 ਮ: ੨॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀਹੈ ਕੋਠ ਜੀਸਚੇ ਕਾਇਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲੇਹੈ
 ਆਹੁ ਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਨਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲੇਹੈ ਇਕਨਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਏ
 ਕੁ ਭੀ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਅ

ਵਡੀ ਵਡਿ ਆ
 ਈ ਭੂਣੈ ਸਾਭਿ
 ਭਾਉ ॥

ਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇ
ਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਲਿਆਓਬੈਸਚੇਹੀਸਾਰਿਨਿਬਝੈਚੁਟਿਵੀਖਿਕਰੇ
ਜਮਾਲਿਆਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਿਕਾਐਦੋਜਕਿ
ਆਤਿਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ
ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਲਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪੁਰਿ
ਮਾਦੁਗੰਗਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਗੇਠਿਗਹਿਜੰਤਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਤੁਵਿਸ
ਪਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪਰਤੀਵਿ
ਮਾਦੁਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁ
ਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਖਾਵਿਸਮਾਦੁਭੇਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਰ
ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁਓਤੁੜਾਵਿਸਮਾਦੁਗਾਹਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁ
ਵਿਸਮਾਦੁਦੁਗਿ॥ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਹਾਜਗਾਹਜੁਗਿ॥ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਗਹਿ
ਵਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੁਰੈਭਾਗਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕੁਦਰਗਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਗ
ਣੀਐਕੁਦਰਗਤਿਭਉਸੁਖਸਾਹੁ॥ਕੁਦਰਗਤਿਪਾਤਾਲੀਅਕਾਸੀਕੁਦਰਗਤਿ
ਬਾਅਕਾਹੁ॥ਕੁਦਰਗਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਗਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰਾ
ਗਤਿਖਾਣਪੀਣਪੈਨਣਕੁਦਰਗਤਿਸਰਬਪਿਆਹੁ॥ਕੁਦਰਗਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਗੰਗ
ਗਤਿਜੀਐਜਹਾਨਾ॥ਕੁਦਰਗਤਿਨੇਕੀਅਕੁਦਰਗਤਿਬਦੀਅਕੁਦਰਗਤਿਮਨੁਅ
ਨੁ॥ਕੁਦਰਗਤਿਪਉਤੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਗਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ॥ਸਭਤੇਹੀਕੁਦ
ਤੁੰਕਾਟਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਕੋਤਕੁ
੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮਾਤ੍ਰਿਭਉਗੁਸਿਧਾ
ਵਡੋਹੋਅਦੁਨੀਦਰੁਗਾਲਿਸੰਗਲੁਪਤਿਚਲਾਇਆ॥ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਗਤਿ
ਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਟਿਸੁਣੀਐ
ਅਰੁਆਇਆ॥ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਭੈਵਿ

ਭੈਵਿਚਿ ਚਲਤਿ ਲਖ ਦਰੀ ਆਉ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਅਗਨਿਕ ਚੈ ਵੇ ਗਈ ॥ ਭੈ
ਵਿਚਿ ਚਲਤਿ ਲਖ ਦਰੀ ਆਉ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਠਿਕੈ ਸਿਰ ਭਰਿ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਪਰਮ ਦੁਆਰਾ ॥
ਭੈਵਿਚਿ ਸੁਰਜੁ ਭੈਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥ ਕੋਤ ਕਰੇ ਜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਸਿਧ ਥੁਪ ਸੁਰਨਾਥਾ ॥ ਭੈ
ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸਾ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਜੋਧਮ ਤਾਥਲ ਸੁਰਾ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ਪੁਰਾਸ
ਲਿਖਿ ਆਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧
ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਪੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕੇਤੀ ਆਕੰਨਕ ਤਾਲੀ ਆਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚ
ਗੇ ਕੇਤੇ ਨ ਚਤਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਜਿ ਮੁਜਿ ਪੁਰਤਿ ਤਾਲਾ ॥ ਬਾਜਾਗੀ ਬਾਜਾਗਮਤਿ ਆਇਕ ਢਤਿ ਬਾ
ਜਾਗਾ ॥ ਵਤਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀ ਆਬੋਲਤਿ ਆਲਪਤਾਲਾ ॥ ਲਖਟਕਿ ਆਕੇ ਮੁੰਦੇ ਲਖਟਕਿ ਆ
ਕੇਤਾਗਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈ ਅਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਤਨ ਤੋ ਵਤਿ ਢਾਗਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀ ਈ ਢੁਢੀ
ਅੰਬਨਾ ਕਰਜਾ ਸਾਰਾ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਪਾਈ ਐਤੋ ਰਤਿ ਕਮਤਿ ਤੁਕ ਮੁਖੁ ਆਰਾ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਤਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਨ ਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ
ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨ ਮੁਭਗੰਮਿ ਆਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਥਦੁ ਸੁਣਾਇ ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਵਰੁ
ਦਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਅਤੁ ਲੋਕ ਸਥਾਇ ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸ ਚੁਪਾਇ ਆ ॥ ਜਿ
ਨਿਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਪੜੀ ਆਸਥੇ ਗੋਪੀ ਆਪਤਰ ਕੰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਗਣੇ ਪਉਲੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੁਰ
ਜੁ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਪਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆ
ਨ ਵਿਲੁਖਿ ਖਾਇ ਗਇ ਆਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨ ਚਨਿ ਗੁਰਾ ਪੈ
ਰਲਾਇਨਿ ਛੇਰਨਿ ਸਿਰਿ ॥ ਓਭਿ ਓਭਿ ਰਵਾਝੁ ਟੈ ਪਾਇ ॥ ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਤਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
ਗੋਪੀ ਆਕਾਰੁ ਪੁਰਤਿ ਤਾਲਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾੜਤਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥ ਗਵਨਿ ਗੋਪੀ ਆਗਾ
ਈਗਨਾ ॥ ਗਵਨਿ ਸੀਤਾਰਾ ਜੇ ਰਾਮਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾਕਾ ਕੀ ਆ
ਨ ਗਲ ਜਾਤੁ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਤਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥ ਭਿੰਨਿ ਗੈਣਿ ਨਾਮ ਨਿਚਉ ॥ ਸਿਖੀ
ਸਿਖੀ ਆਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥ ਕੋਲੁ ਚਰਖ ਚਕੀ ਚਕੁ ਬਲ
ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਤੁਅਨੰਤੁ ॥ ਲਾਟੁ ਮਾਧਾਣੀ ਆ ਅਨਗਾਤਾ ॥ ਪੰਖੀ ਭਉ ਦੀ ਆਲੈਨਿ

ਸਾਹਾ ਸੁਐਚਾ ਜਿਭਵਾਈ ਅਤਿ ਜੰਤਾ ਨਾਨਕ ਭਉਰਿ ਆਗਣਤ ਨ ਅੰਤਾ ਬੰਧਨ
 ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥ ਪਇ ਐਕਿ ਰਤਿ ਨ ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਚਿ ਨਚਿ ਤਸਤਿ ਚਲਾਤਿ ਸੋਰੇਇ ॥
 ਨਜਾਤੀ ਸਿਧਨ ਤੋਤੀ ॥ ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਾਨਿ ਭਉਤਿ ਨਾ
 ਭਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤੈਨਾਇ ਲਾਇ ਐਨਕਿ
 ਈਐ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਦੇਖਾ ਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜੇ ਲੋੜ ਤਿਚੰਗਾ ਆਪ
 ਕਰਿ ਪੁੰਨ ਪੁੰਨੀ ਚੁਸਦਾ ਈਐ ॥ ਜੇ ਜਰਵਾ ਲਾਪਰਤੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇ ਦੀਆਈਐ ॥
 ਨਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿਫਤਿ
 ਅਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਕਰਤਿ ਥੀ ਚਰਾ ॥ ਬੰਦੇ ਸੇਜਿ ਪਵਤਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣੁ ਕਉ ਦੀਦੁ
 ॥ ਤੈਦੁ ਸਾਲਾਤੀ ਸਾਲਾਤਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਤਿ ਅਰਚਾ ਪੂਰਾ
 ਅਗਰਵਾਸੁ ਥਤਕਾਰਾ ॥ ਜੇਗੀ ਸੁੰਨਿ ਪਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖਨਾ ਮੁਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸੁ
 ਮੁਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਕਾਰਾ ॥ ਸਤੀ ਅਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਵ
 ਚਰਿ ॥ ਦੇਵੇ ਮੰਗਤਿ ਸਤਸਾਗੁ ਲਾਸੋ ਭਕਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਚੋਰਾ ਜਾਰੈ ਕੁਜਿ ਆਰਾਖਾ
 ਥਾਥੇ ਕਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਤੋਟਾ ਥਾਇ ਚਲਾਤਿ ਐਥਉ ਤਿਨਾ ਭਿਕਾਈ ਕਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜੀਅ
 ਪੁਰੀ ਆਲੋ ਅਕਾਰਾ ਅਕਾਰਾ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਖਤਿ ਸੁਤੁ ਤੈ ਜਾਣਤਿ ਤਿਨਾ ਭਿਤੇਰੀ
 ਗਾਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ॥ ਖਸਲਾਤੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਤਿ ਦਿ
 ਤੀ ਗੁਣ ਵੰਤਿ ਆਪਾ ਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੈੜੈ ਪਈਗੁ
 ਆਗਾ ॥ ਪਤਿ ਭੰਡੇਇ ਟਾਕੀ ਆਜਲ ਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ
 ਟੁਜਿ ਪਵਤਿ ਅੰਗਿ ਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀ ਆਸੋ ਜਲੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨
 ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਪੁਰਖਿ ਓਨ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿ
 ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਤੈਜਿਨਿ ਵਿਚੁ ਮੋਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਉਤਮੁ ਏਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਤੈਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿ
 ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਤਉ
 ਆਇਆ ਤਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਤਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਤਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥ ਤਉ ਵਿਚਿ

ਉਭੈਚਿਲਾਇਆ ਤਉਵਿਚਿਖਟਿਅ ਤਉਵਿਚਿਗਇਆ ਤਉਵਿਚਿਸਚਿਅ ਰੁਕੁਤਿਅ
ਤਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰਾ ਤਉਵਿਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਾ ਤਉਵਿਚਿਤਸੈ
ਤਉਵਿਚਿਰੋਵੈ ਤਉਵਿਚਿਭਰੀਐ ਤਉਵਿਚਿਧੋਵੈ ਤਉਵਿਚਿਜਾਤੀਨਿਸੀਖੋਵੈ ਤਉ
ਤਉਵਿਚਿਮੁਖਤਉਵਿਚਿਸਿਆਲਾ ਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ ਤਉਵਿਚਿਮਾਇਆ
ਤਉਵਿਚਿਛਾਇਆ ਤਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆ ਤਉਮੈਬੁਝੈਤਾਦਰੁਸੁਝੈ ਗਿ
ਅਨਵਿਦੁਲਕਥਿਕਥਿਲੁਝੈ ਨਾਨਕਤੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖਾ ਜੇਤਵੇਖਤਿਤੇਤਵੇਖੁ
੧॥ ਮਃ ੨ ਤਉਮੈਏਤਾਜਾਤਿਤੈਤਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇਆ ਤਉਮੈਏਈਥੰਧਨਾਛਿਰਿ
ਭੋਜਨੀਪਾਇਆ ਤਉਮੈਕਿਥਤਉਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਦਿਤਜਾਇਆ ਤਉਮੈਏਤੋਤੁਕਮੁਤੈਪ
ਏਕਿਰਿਤਿਛਿਰਾਇਆ ਤਉਮੈਦੀਰਘਰੇਗੁਏਦਰੁਭੀਇਸੁਮਾਇਆ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਅਪ
ਦੀਤਗੁਰਕਾਸਥਦੁਕਮਾਇਆ ਨਾਨਕੁਕਤੈਸੁਲਤੁਜਨਤੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਇਆ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ॥ ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚੇਸਚੁਧਿਆਇਆ ਓਨੀਮੰਦੈ
ਕਰਨਗਥਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾਇਆ ਓਨੀਦੁਨੀਅਤੇਜੇਥੰਧਨਾਅਨੁਪਾਲੀ
ਕੋਜਾਇਆ ਤੁੰਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਤਿਚੜਤਿਸਵਾਇਆ ਵਡਿਅਈਵ
ਰੂਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪੁਰਖਾਥਿਰਖੰਤੀਰਖੰਤਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤੰਤਾ॥
ਦੀਪਾਂਲੋਅੰਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡੰਨੂੰ ਅੰਡਜੋਰਜਉਤਭੁਜੰਖਾਲੀਸੇਤਜੰਤਾ॥ ਸੋ
ਮਿਥਿਜੈਨਾਨਕਾਸਰੰਮੇਰੰਜੰਤਾ॥ ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾ॥ ਜਿਨਿ
ਕਰਤੈਕਰਣਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾ॥ ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ ਜਗਾਤਿ
ਗੁਰਗੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਲੁਅਭਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਥਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿ
ਅਭਗਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗੀਆਈਆਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਲੁਲਖਤ
ਉਪਰਿਤੀਰਥੰਸਤਜੋਗਥੇਥਾਲੁਲਖਸੁਰਤਲਸੰਗਰਾਮਰਲਮਤਿਓਟਤਿਪਰਾ
ਲਾਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅਤਿਪਾਠਪੁਰਾਲਾ॥ ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਕੀਆ
ਥਿਖਿਆਵਲਜਾਲੁ॥ ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਲੁ॥ ੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਸਾਤਿਓਏਕੁਤੁੰਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਵਰਤਾਇਆ ਜਿਸੁਤੁੰਦੇਤਿਤਿਸੁ

ਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨਕੈਤਿਰਦੈਸ
ਵਸਾਇਆਮੁਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆਵਿਚਿਦੁਨੀਆ
ਤੇਆਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਪਤਿਪਤਿਗਡੀਲਦੀਅਤਿਪਤਿਪਤਿਭਰੀ
ਤਿਸਾਥਾਪਤਿਪਤਿਥੇਤੀਪਾਈਐਪਤਿਪਤਿਗਡੀਅਤਿਖਾਤਾਪਤੀਅਤਿਜੇਤਥਰਾ
ਰਸਪਤੀਅਤਿਜੇਤਮਾਸਾਪਤੀਐਜੇਤੀਅਰਜਾਪਤੀਅਤਿਜੇਤਸਾਸਾਨਾਨਕਥੇ
ਇਕਗਲਤੋਰਤਉਮੈਵਖਣੁਖਾ॥੧॥ ਮਃ੧ ਲਿਖਿਲਿਖਿਪਤਿਅਤੇਤਥਰੀ
ਥਤੁਤੀਰਥਭਵਿਅਤੇਤੋਲਵਿਆਥਤੁਭੇਖਕੀਆਦੇਤੀਦੁਖੁਦੀਆਸਤੁਵੇਜੀ
ਪਣਕੀਆਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆਥਤੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੁਜਾਭੁਇਆ
ਥਸਤੁਨਪਤਿਰੈਅਤਿਨਿਸਿਕਤਰੈਮੋਨਿਵਿਗੁਤਾਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰਥਿਨੁਸੁਤਾਪਗਥਿ
ਤਾਣਅਪਣਕੀਆਕਮਾਣਾਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਭਿਛਾਈਪਾਈਮੁਰਖੀਐ
ਤਿਗਵਾਈਵਿਲੁਨਵੈਕਿਉਥਾਇਨਪਾਈਗਤੈਥੇਥਾਲੀਮਤੀਮਸਾਲੀਅੰਧੁ
ਲੈਠਿਰਿਪਛੁਤਾਲੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਤਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਨਾਨ
ਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਆਸਅੰਦੇਸੇਤਨਿਤਕੇਵਲੁਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਏ॥੨॥

ਪਉਤੀ॥ ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਦੇਦਰਿਸੋਤਨਿਕੀਰਤਿਗਵਾਏਨਾਨਕਕਰ
ਥਾਤੋਰੇਦਰਿਛੋਅਨਲਤਨੀਧਾਵਦੇਇਕਿਮੁਲੁਨਥੁਤੁਨਿਆਪਣਅਲੋਤੰਦਾਅ
ਣਾਇਦੇਤਉਛਾਛੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿਤੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇਦੇਤਿਨਮੰਗਾਜਿਤੁਰੈ
ਆਇਦੇ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਕੁਰੁਰਾਜਾਕੁਰੁਪਰਜਾਕੁਰੁਸਭੁਸੰਸਾਰਾਕੁਰੁ
ਪਕੁਰੁਮਾਤੀਕੁਰੁਥੈਸਣਤਾਰਾਕੁਰੁਸੁਇਨਾਕੁਰੁਰੁਪਾਕੁਰੁਪੈਨਣਤਾਰਾਕੁਰੁਕ
ਕੁਰੁਕਪਕੁਰੁਕੁਰੁਪੁਅਪਾਰਾਕੁਰੁਮੀਆਕੁਰੁਥੀਥੀਖਪਿਤੋਏਖਾਰਾਕੁਰਿਕੁਰੈਨੇ
ਗਵਿਸਰਿਅਕਰਤਾਰਾਕਿਸੁਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭੁਜਗੁਚਲਣਤਾਰਾਕੁਰੁਮਿ
ਰੁਮਥਿਉਕੁਰੁਰੋਥੇਪੁਰਾਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਥੇਨਤੀਤੁਪੁਥਾਥੁਕੁਰੁਕੁਰੁ॥੧॥ ਮਃ

ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਲੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਤੇਇਕੁਰੁਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇਤਥਾ
ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਲੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰਾਨਾਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਤਸੀਐਤਾਪਾਏ

ਦੁਆਰਾ ਸਚੁਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇ
ਵਿਰਤਾ ਬੀਉ ॥ ਸਚੁਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿ
ਬੁਧੁ ਨ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚੁਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਅਤਮ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਨੂੰ ਭੈ ਕੈ ਬਡਿ ਰੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਭੋਇ ਦੁਰੁਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ
ਬਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਭੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ
ਮੈਲੈ ਤਮ ਸਤ ਕਿਲਾਈ ਐ ॥ ਕੁਜ਼ਾਲ ਲਚੁ ਢੀ ਐ ਭੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਪਿਆਈ
ਐ ॥ ਛਲੁ ਤੇ ਵੇਤੋ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਵੇਤੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਐ ॥ ਜੇ ਤੋ ਵੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤ ਪੁਤ੍ਰਿਤਿ
ਨਦੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ਮਤਿ ਬੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈ ਐ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਚਿਕਾਲੁ ਕੁ
ਜੁਰਤਿ ਆਕਲਿਕਾਲ ਖਬੇਤਾਲ ॥ ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਥ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ
ਜੇ ਇਕੁ ਭੋਇ ਤਉ ਗਵੈ ਰੁਤੀ ਰੁਤਿ ਭੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਥਾਤਰ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ
ਉ ਬਿਚੜਾਈ ਐ ਸਰਮ ਪਾਤਨਿ ਭੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਜੇ ਰਪੈ ਕੁੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੧ ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਗਜਾ ਮਤਤ ਕੁੜੈ ਆਸਿਕ ਦਾਰੁ ॥ ਕਾਮੁ ਨੇਥੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀ
ਐ ਬਡਿ ਬਡਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੀ ਰਲਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁ ਲੀਭਾ ਭਿਭੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਗਿ
ਅਨੀਨ ਚਤਿ ਵਜੇ ਵਾਟਿ ਰੁਪ ਕਰਤਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਉਚੈ ਕੁਕਤਿ ਵਾਦ ਗਾਵਤਿ ਜੋ ਪਾਕਾ
ਦੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਰਖ ਪੰਡਿਤ ਭਿਕਮਤਿ ਤੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਤਿ
ਗਵਾਟਿ ਮੰਗਤਿ ਸੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਤੀ ਸਦਾ ਵਤਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਤਿ ਛਡਿ ਬਤਿ ਘ
ਰਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਪੁਰਾ ਅਪੇ ਭੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਐ
ਨਾਨਕ ਤੋ ਲਿਆਜ ਪੈ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ਵਡੀ ਸੁਵ ਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥
ਨ ਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀ ਅਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਭੋਇ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੈ ਭੋਏ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨ ਵੇ ॥ ਜਿ
ਨ ਬੀਲੈ ਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨ ਕਉ
ਕੁਪਾਇ ਆਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਪਿਆਇ ਆ ॥ ਏਨਾ ਜੰਤ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਤੀ ਤੁਧੇ ਵੀ
ਨਗੁ ਉਪਾਇ ਆ ॥ ਇਕ ਨਾਨੈ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਤਿ ਇਕਿ ਆਪੁ ਤੁਧੁ ਆਇ ਆ ॥ ਗੁਰਕਿ
ਮਪੇਤ ਜਾਇ ਅਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਭੁਝਾਇ ਆ ॥ ਸਤ ਜੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ੧੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਦੁਖੁ ਦੁਰਸੁ ਖੋਰੋ ਗੁਭਇ ਆਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਲਾ ਮੇ
 ਨਾ ਤੀ ਜਾਤ ਉਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿ ਤਾਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿ ਆਗਤੇ ਰਾਅੰ ਤੁਨ ਜਾਈ ਲਾਖ
 ਆਗਰਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾਤੁ ਰਪੁ ਰਿਗਤਿ ਆਗਤੁ ਜਾ
 ਸਾਤਿ ਬੁਧਿ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਜਿ ਨਿਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਕਤੁਨਾਨ ਕਕਰੇ ਕੀ ਆਥਾ
 ਜੋ ਕਿਉ ਕਰਲਾ ਸੁਕਰਿ ਰਹਿ ਆਗ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੨ ਜੋਗ ਸਥਦੰਗਿ ਆਨ ਸਥਦੰਬਦ ਸਾ
 ਦੰਬਾਤ ਮਲਾਤਾ ॥ ਖੜੀ ਸਥਦੰ ਸੁਰ ਸਥਦੰ ਸੁਦ੍ਰੁ ਸਥਦੰ ਪਰਾਕ੍ਰਿਤਾ ॥ ਸਰਬ ਸਥਦੰ ਏਕਾ
 ਦੰ ਜੋ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭਉ ॥ ਨਾਨਕੁਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਤੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੨ ਏਕ ਬ੍ਰਿਸ
 ਸਰਬ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵਾਤਾ ਅਤਮਾ ॥ ਅਤਮਾ ਥਾ ਸੁ ਦੇਵ ਸਿ ਜੋ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭਉ ॥ ਨਾਨਕੁਤਾ
 ਦਾਸੁ ਤੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੪ ॥ ਮਃ ੧ ਕੁੰਭੇ ਥਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਤਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਈ
 ਆਨ ਕਾ ਥਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਹਿ
 ਤੈ ਗੁਨ ਤਗਾਰੁ ਤਾਥੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀ ਐ ॥ ਜੇ ਤਾਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇ ਵੇਤਾ ਉਪਚਾਰ
 ਐ ॥ ਐਸੀ ਕਲਾਨ ਖੋਡੀ ਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਇਆਤਾ ਗੀ ਐ ॥ ਪਹਿ ਆ ਅਤੈ ਐਸੀ ਆਵ
 ਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀ ਐ ॥ ਮੁਤਿ ਚਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀ ਐ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਾ
 ਮੇਰੁ ਸਗੀਰ ਕਾਇਰੁ ਥਾਇ ਕੁਰਥਵਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਠੇਰਿ ਵਟਾਈ ਅਤਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਧ
 ਤਾਤਿ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਪਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਤੈਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ
 ਵਾ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗੈ ਰਥ
 ਅਗੈ ਰਥਵਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਸਾਮਕ ਤੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚਿ ਮਹਿ ਆਥੈ ਸਚਿ
 ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਿਗੁ ਕਤੈ ਰਹਿ ਅਭਰਪੁਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੁਰਾ ਨਾਇ
 ਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤ ਰੁਪਾਤਿ ॥ ਜੁਜਮ ਮਹਿ ਜੋ ਰਿਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ
 ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦ ਮੁਭਇ ਆਗ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇ ਆਥਿੰਦ੍ਰਾ ਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀ
 ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਥ ਲੁਤੁ ਆਨ ਉਖੁ ਦਾਈ ਅਲਤੁ ਭਇ ਆਗ ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇਖ
 ਪਤਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਈ ਅਮਲੁ ਕੀ ਆਗ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਤੇ ਸਚਿ ਆਗ ॥ ਪਹਿ ਤਿਗੁਣ ਤਿਗੁਣ
 ਰਵੀਚਾਰਾ ॥ ਭਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤ ਰੁਪਾਏ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਟੁਵਾਰਿਅਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਲਿਅਗਜਿਨਿਕ

ਭਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨੁਦੀਅਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਤਾਲਿਅਗਖਸਮੁਛੋਡਿਦੁਜੈ
ਲੋਗੁਭੇਸੇਵਲਜਾਰਿਅਗਸਤਿਗੁਰੁਤੋਥੋਤਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਅਗਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪਉਤਾਰਿਅਗ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ१ ਸਿੰਮਲਗੁਖੁਸਰਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿ

ਮੁਗਥਿਯਿਅਵਤਿਅਸਕਰਿਜਾਤਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ॥ਫਲਛਿਕੇਫੁਲਥਕਥਕੰਮਿ
ਨਾਵਤਿਪਤਾਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿਅਇਅਤਤੁ॥ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਅਪਕਥਿ
ਪਰਕਥਿਨੈਵੈਨਕੋਇ॥ਧਰਿਤਾਰਾਜੁਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਥਿਰਾਤੋਇ॥ਅਪਰਾਧੀਦੁਲ
ਵੈਜੋਤੰਤਾਮਿਰਗਾਤਿ॥ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐਕਿਅਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਪੇਜਾਤਿ॥੧॥

ਮਃ१ ਪਤਿਪੁਸਤਕਸੰਪਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੁਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ॥ਮੁਖਿਭੂ
ਭਿਰੁਖਲਸਾਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਤਾਲਥਿਚਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇਧੰ
ਤੀਥਸਤ੍ਰਕਪਟੰ॥ਜੇਜਾਣਸਿਬੁਤਸੰਕਰਮੰ॥ਸਭਿਛੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੰ॥ਕਤੁਨਨ
ਕੀਤਚਉਧਿਅਵੈ॥ਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਪਤੁਰੁ
ਪੁਸੁਵਲਾਛਡਿਦੁਨੀਅਅੰਦਰਿਜਾਵਲਾ॥ਮੰਦਚੰਗਾਅਪਲਾਅਪੇਤੀਕੀਤਾ
ਪਵਲਾ॥ਤੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਹਾਤਿਭੀਜੈਅਗੋਜਾਵਲਾ॥ਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿ
ਅਤਾਦਿਸੈਖਗਡਗਵਲਾ॥ਕਰਿਅਓਗਲਪਛੋਤਵਲਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ१

ਦਿਇਆਕਪਾਤਸੰਤੋਖੁਸੁਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟਾ॥ਏਤੁਜਨੇਉਜੀਅਕਾਤਈਤਪਾਂਡੇ
ਪਤੁ॥ਨਾਏਤੁਤੈਨਮਲੁਲਗੈਨਾਏਤੁਜਲੈਨਜਾਇ॥ਪੰਨੁਸੁਮਾਲਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿ
ਚਲੇਪਾਇ॥ਚਉਕਜਿਮੁਲਿਅਲਾਇਅਬਾਤਿਚਉਕੈਪਾਇਅਗਸਿਖਾਕੰਨਿਚਜਾਈ
ਅਗੁਰਬੁਤਮਲੁਥੀਅਗਓਤੁਮੁਅਓਤੁਤ੍ਰਿਪਇਅਵੇਤਗਾਗਇਅਗ॥੧॥ ਮਃ१

ਲਖਦੋਹੀਅਲਖਜਾਰੀਅਲਖਕੁਜਿਅਲਖਗਾਲਿ॥ਲਖਠਗੀਆਪਤਨਾਮੀਆ
ਗਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ॥ਤਗੁਕਪਾਤਤੁਕਤੀਐਬਾਮਲੁਵਟੇਅਇ॥ਕੁਤਿਬਕਰਗਿ
ਕਿਏਆਸਭੁਕੋਅਥੈਪਾਇ॥ਤੋਇਪੁਰਾਣਸੁਟੀਐਭੀਛਿਰਿਪਾਈਐਤੋਗਾਨਾਨਕ
ਗੁਰੁਤਈਜੋਤਗਿਤੋਵੈਜੋਗੁ॥੨॥ ਮਃ१ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਉਪੈਜੈਸਾਲਾਤੀ

ਸਦੁਸੁਤਾ ਦਰਗਤ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ ਐ ਤਗੁਨ ਤੁਟਿ ਸਿ ਪੁਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧ ਤਗੁਨ
ਤਗੁਨ ਨੀਗੀ ॥ ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾਜੀ ॥ ਤਗੁਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁਨ ਤਬੀ ॥ ਤਗੁਨ
ਵਾਤਗੁਨ ਅਖੀ ॥ ਵੇਤਗਾ ਅਪੇ ਵੇਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥ ਲੈਭਾ ਜਿ ਕਰੇ
ਆਹੁ ॥ ਕਛਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਵੇਖੁ ਲੋਕਾਏ ਪੁਵਿ ਰਾਹੁ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧਾਨੁ
ਸੁਜਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਤਿ ਬੁਝੈ ਦਿਦਿ ਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾਸਾਈ
ਰਕਰਾਇ ਸੀ ॥ ਸੇਸੇ ਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਕ ਮੁਮਨਾਇ ਸੀ ॥ ਤੁਕੀ ਮਨਿ ਐ
ਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ਤਾਖਸਮੈ ਕਾਮ ਤਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ॥ ਖਸਮੈ ਭਵੈ ਸੇਕਰੇ ਮਨੁ ਚਿੰਦਿ ਆ
ਠਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ॥ ਤਾਦਰਗਤ ਪੈ ਧਾਜਾਇ ਸੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਗਉੜੀ
ਤਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵੁ ਤੁਗੋ ਬਰਿ ਤਰਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕੈ ਤੇਜ ਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ
ਛਾਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ਪੜਤਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜ ਮੁਤੁਰ ਕਾਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀ ਲੇਖਾ ਖੰਡਾਨਾ
ਮਲਾਈ ਐ ਜਾਤਿ ਤਰੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਮਾਲਸਖਾ ਲੋਕ ਗਤਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਚੁਗੀ ਵਗਾ
ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬਰਤ ਮਲੁ ਪੁਰਤਿ ਨਾਦਾ ॥ ਓਨ ਭਿਅਵਤਿ ਓਈ ਸਦਾ
ਜੀਗਾ ਸਿਰੁ ਜਾਵਾ ਪਾਰਾ ॥ ਕੁਜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਤਿ ਆਤਾਰਾ ॥ ਸਗਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੁਸਿ
ਨ ਕਰੁ ਜੁਗਤਿ ਆਭਰ ਪੁਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇਜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਤਬਿ ਚੁਗੀ ਜਗਤ
ਈ ॥ ਨੀਲ ਦੁਸਤੁ ਪਤਿ ਰਿਤੇ ਵਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਮੇਲੇ ਛਪਾਨੁ ਲੇਪੁ ਜਤਿ ਪੁਰਾਨਾ
ਖਿਅ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਦੇਕੈ ਚਉਕਾ ਕਰ
ਗਾਉ ਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੁਜਿ ਆਗਾ ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਤੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾ
॥ ਤਨਿ ਛਿਟੈ ਛੇੜ ਕਰੇ ਨਿ ॥ ਮਨਿ ਜੁਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇ ਨਿ ॥ ਕਤੁਨ ਨਕ ਸਚੁ ਪਿਆਈ
ਸੁਚਿ ਤੋਵੈ ਤਾਸਚੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋਈ
ਗੀਤੋ ਚਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ਅਪੇ ਦੇਵ ਡਿਅਈ ਅਪਾਪੇ ਤੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇ ਦਾ ॥ ਵਡ
ਡਾਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਪੰਧੈ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਰੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ
ਰਾਇ ਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖਨ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਜੇਸੇ ਤਾਕ
ਮੁਏ ਘਰੁ ਮੁਤਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਈ ਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥ ਵ

ਪਰਲਾਲਕੇਮੁਸਫੀਏਤਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈਜਿਖਟੇਪਾਲੇਦੇਇ॥੧॥ ਮਃ੧

ਜਿਗ੍ਹਿਸਿਰਿਨਾਵਣੀਆਵੈਵਾਰੇਵਾਰ। ਜੁਠੇਜੁਠਾਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਤੋਇਖੁਆਗਾਸੁ
ਪਉੜੀ॥ ਤੁਰੇਪਲਾਏਪਉਲੇਵੇਗਤਰਿਰੰਗੀਤਰਮਸਵਾਰਿਆ। ਕੋਠੇ

ਪਰਮਾਜੀਆਲਾਇਥੈਠੇਕਰਿਪਾਸਾਰਿਆ। ਚੀਜਕਰਨਿਮਨਿਭਾਵਦੇਤਰਿਥੁਏਨਿ
ਤੀਤਰਿਆ। ਕਰਿਭੁਗਮਾਇਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਤਲਤਿਮਰਦੁਵਿਸਾਰਿਆ। ਜਰੁ

ਅਈਜੋਬਨਿਤਰਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਜੇਕਰਿਸੁਤਕੁਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੁਤ

ਕੋਇ। ਗੋਤੇਅਤੈਲਕਜੀਅੰਦਰਿਕੀਜਾਤੋਇ। ਜੇਤਦੇਲੇਅੰਨਕੇਜੀਆਥਾਤੁਨਕੋਇ

ਪਤਿਲਾਪਾਣੀਜੀਉਤੈਜਿਤੁਤਰਿਆਸਭਕੋਇ। ਸੁਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰਖੀਐਸੁਤਕੁਪਵੈ

ਸੋਇ। ਨਾਨਕਸੁਤਕੁਦੇਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨਉਤਰੇਧੋਇ॥੧॥ ਮਃ੧ ਮਨਕਾਸੁ

ਕੁਲੋਭੁਤੈਜਿਤਵਸੁਤਕੁਕੁਜਾ। ਅਖੀਸੁਤਕੁਵੇਖਲਾਪਰਤ੍ਰਿਅਪਰਧਨਕੁਪਾ। ਕੰਨੀਸੁ

ਕੁਕੰਨੀਪੈਲਾਇਤਥਾਰੀਖਾਤਿ। ਨਾਨਕਤੈਸਾਅਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਤਿ॥੨॥

ਮਃ੧ ਸਭੇਸੁਤਕੁਭਰਮੁਤੈਦੁਜੈਲਗੈਜਾਇ। ਜੰਮਦੁਮਰਦਾਤੁਕਮੁਤੈਭਾਵੈਆਵੈ

ਦੀਖਾਪੀਲਾਪਵਿਤੁਤੈਤੋਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਧਿ। ਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਥੁਇਆਤਿ

ਸੁਤਕੁਨਾਤਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਤੀਐਜਿਸੁਦਿਚਿ

ਭੀਅਵਡਿਅਏਅਾ। ਸਤਿਮੇਲੇਤਾਨਦਰੀਆਈਆ। ਜਾਤਿਸੁਭਾਦਾਤਾਮੰਨਿਵ

ਦੀਆ। ਕਰਿਤੁਕਮੁਸਤਕਿਤਥੁਧਰਿਵਿਚਤੁਮਾਰਿਕਛੀਆਥੁਰਿਆਈਆ। ਸਤਿ

ਗੁਰਨਉਨਿਧਿਪਾਈਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਪਤਿਲਾਸੁਚਾਅਪੀਤੋਇਸੁਚੈਥੈ

ਅਏ। ਸੁਚੇਅਗੈਗਖਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿਟਿਓਜਾਇ। ਸੁਚਾਤੋਇਕੈਜੇਵਿਅਲਗਾਪਤ੍ਰ

ਸਲੋਕੁ। ਕੁਤਥੀਜਾਈਸਟਿਅਕਿਸੁਦੇਤੁਲਗਾਦੇਖੁ। ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀਦੇਵਤਾਥੈ

ਤਰੁਦੇਵਤਾਨੁ। ਪੰਜਵਾਪਇਅਪੀਪਰਤਾ। ਤਤੋਅਪਾਕੁਪਵਿਤੁ। ਪਾਪੀਸਿਓਤੁ

ਭੀਅਥੁਕਾਪਈਅਤਿਤੁ। ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਉਚਗਤਿਥਿਨੁਨਵੈਰਸਥੰਧਿ। ਨਾਨਕਦੇਵੈ

ਭੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਤਿ॥੧॥ ਮਃ੧ ਭੁੰਡਿਜੰਮੀਐਭੁੰਡਿਨਿੰਮੀਐਭੁੰਡਿਮੰਗ

ਦੁਵੀਆਤਾ ਭੰਡੁ ਤੋਵੈ ਦੇਸਤੀ ਭੰਡੁ ਚਲੈ ਰਾਤਾ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀ ਐ ਭੰਡਿ ਤੋਵੈ
 ਜੇਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀ ਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਤਿ ਰਾਜਾ ਨਾ ਭੰਡੁ ਤੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਥਾਏ ਕੋਇ
 ਨਕਭੰਡੈ ਥਾਏ ਕੋਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐ ਭਾਗਾ ਰੀਚਾਰਿ ॥
 ਕਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪ
 ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀ ਐ ॥ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਟੀਲੇ ਖਾਸੰਢੀ ਐ ॥ ਜਾ ਕੁ
 ਐ ਤੁਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਥਿ ਤੰਢੀ ਐ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀ ਐ ਪਤਿ ਅਖਰੁ ਏਤੋ ਬੁਝੀ
 ਮੁਰਖੈ ਨ ਲਿਨ ਲੁਈ ਐ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿ ਐ ਤਨੁ ਮਨੁ
 ਤੇਇ ॥ ਫਿਕੈ ਫਿਕਾਸਦੀ ਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ ਫਿਕਾ ਦਰਗਾਹ ਸਟੀ ਐ ਮੁਤਿ ਬੁਕਾ ਫਿਕਾ
 ॥ ਫਿਕਾ ਮੁਰਖੁ ਆਖੀ ਐ ਪਾਲੁ ਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਅੰਦਰੁ ਤੁਝੁ ਠੇਪੈ ਜਬ
 ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲਾ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰ ਥਜੇ ਨਾਵਤਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲਾ ॥ ਜਿਨ ਪਟੁ ਅੰਦਰੁ
 ਥਾਤਰਿ ਗੁਦ ਜੁਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਨੇਤੁ ਲਗਾਰ ਥਜੇ ਤੀ ਦੇਖੇ ਨਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਗੰਗੀ ਹਸਿ
 ਗਿਰੇ ਵਤਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਂਤਿ ॥ ਪਰਵਾਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਥਾਏ ਸਚੇ ਨਾਹਾ ॥ ਦਰਿ ਵਾਟਿ
 ਰਿਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤਖਾਂਤਿ ॥ ਦੀਥਾ ਨੁਏ ਕੋ ਕਲਾਮ ਏਕਾਤਮਾ ਤੁਮਾ ਮੇਲਾ ॥ ਦਰਿ
 ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਚੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਟੀਕਰਲਾ
 ਲਾ ਆਪੇ ਟੀਕੈ ਪਾਗਿ ਐ ॥ ਦੇਖਤਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਪਰਿਕਰੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ਐ ॥ ਜੋ ਆਇ
 ਚਲਾ ਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਹੀ ਐ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀ ਅਪਰਾਧ ਤਿਉ ਸਾਤਿ ਬੁਖਾਨੁ ਏ
 ਐ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਟੀਕਾ ਜੁਸ ਵਹੀ ਐ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਏਕੈ
 ਹੀ ਅਸਕੀ ਦੁਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਕੁ ਕਾਂਢੀ ਐ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੈ ਚੰਗੈ
 ਰਿਸੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਅਸਕੁ ਏਤੁ ਨ ਆਖੀ ਐ ਜਿਲੇ ਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨
 ਸਲਾ ਮੁਜ ਥਾਏ ਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਛੁ ਤੁਧੁ ਥਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕੁੜੀ ਆਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਸੋ ਸਾਤਿ ਬੁਖਾਨੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ਐ ॥
 ਤਪਾਈ ਐ ਆਪਣਾ ਸਾਧਾਲ ਬੁਗਿ ਕਿਉ ਘਾਲੀ ਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੁਲਿਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੀ ਜੀ
 ਤਾਲੀ ਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾਤਿ ਬਨਾ ਲਿਨ ਹਾਰੀ ਐ ਤੇਵੇ ਤਪਾਸ ਢਾਲੀ ਐ ॥ ਕਿਉ ਲਾਏ ਉਧੀ

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਲੇ
ਮਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਉ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਲ
ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ਜੇ ਜੀਇ ਤੇਇ ਸੁਭਿ ਗਵੈ ਮੁਤ ਕਾ ਕਹਿ ਆ
ਗੀ ॥ ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੁ ਤੇਉ ਨਿਆਉ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੨ ਨਾਲਿ ਇਥੇ ਆਵੇ ਦੇ
ਰੀ ਕਰੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇ ਤਾ ਜਾਣੈ ਤੇਉ ਵਰਤੈ ਵੇਖੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾ ਸਿ ॥ ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸ
ਵੈ ਦੁਜੀ ਤੇਵੈ ਪਾਸਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਤੁਕ ਮੁਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੁੜਿ ਕਮਾਇ ਕੂੜੇ ਤੇ
ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਮ: ੨ ਨਾਲਿ ਇਥੇ ਆਵੇ ਦੇ ਸਤੀ ਵਡ ਰੂਸਿ ਉਨਤੁ ॥ ਪਾਲੀ ਅੰਦਰਿ
ਕਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਬਾਉ ਨ ਬੇਤੁ ॥ ੪ ॥ ਮ: ੨ ਤੇਇ ਇਥੇ ਆਵਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ॥ ਅਲਿਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇ ਇਕ
ਅੰਗੀ ਕਰੇ ਦੁਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ
ਪੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੇ ਅਗਲੀ ਚਿਉ ਵਜਤੁ ਭਿਦੁ ਲਾਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ
ਪਾਇ ॥ ਵਜਤੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਤੇ ਮੁਤਿ ਪਾ ਲਾਖਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵ ਲਤਿ ਸੁਕਤੀ ਐ ਸਾਥ
ਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਕ ਮੁਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ਏਤ ਕਿਨੇ
ਦਿਓ ਆਪ ਸਤੇ ਜੋ ਪਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਰ ਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੨ ਏਤ ਕਿ
ਨੇ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਕਾ ਚੀ ਐ ਜਿਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਤਰਿਤ ਕੇ ਪਾਰਾਵਰਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆ
ਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਗਾ ॥ ਇਕ ਨ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀ ਅਏ ਕਿਤੁ ਰੀਚ ਤਤਿ ਬਿਸੀ ਆਗਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆ
ਪਿ ਤੁਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣ ਜਿਨਿ ਕੀ ਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਤੀ ਕਰਦੀ ਸਾਗਾ ॥ ੨੩ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਆਪੇ ਭੰਡੇ ਸਾਜਿ ਅਨੁ ਆਪੇ ਪੁਰਲੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕ ਨੀਦੁ ਪੁਸਮਾਈ ਐ ਇਕਿ ਚੁ
ਕੇ ਹਨਿ ਚੇੜੇ ॥ ਇਕਿ ਨਿਤਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਹਨਿ ਖੜੇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਵਰੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕ
ਨੇ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੨ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪ
ਕਰੇ ਖੈ ਭਾਖਿ ਭਾਖਿ ॥ ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਉ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਡੇਰੀ ਆਵਤਿ ਆਈ ਆ ਕਿਉ ਕਹਣ ਕਹਣ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਕਰਤਾ ਕਾ ਦਰ ਕਰੀ ਮੁਦੇ ਜੀ
ਅੰਗੁ ਸੰਬਾਧਿ ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਈ ਧੁਰਿ ਚੋੜੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਤ ਹੀ ਤੇ

੨੮੮

ਗੁਰੂਜੀਨਾਮੀਜਾਇ॥ ਸੋਕਰੇਜਿਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ ੨੪॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ੬੦
ਚਉਪਦੇ ੨੩੩ ਅਸਟਪਦੀਅਧਿਕਾਰ ੪੨ ਪਟੀਆ ੨ ਚੰਤ ੩੫
ਵਾਰ ੧ ਜੁਮਲਾਜੋਤ ੩੧੩

१६ सतिगुरुपुसदि ॥८६

॥गुरुचरणलगागिहमबिनवतपुछतकपजीउपाहियाक

॥गुरुचरणलगागिहमबिनवतपुछतकपजीउपाहियाक
॥१॥देवकरगुदहि
॥२॥जिगुपुपजैबिनसैकहपुमेहिममहुहिया॥१॥देवकरगुदहि
॥३॥मिभगिलावपुजिउबैबपनतुटे॥जनममरनदुखेजकमसुख
॥४॥जानमतेहुटे॥१॥गुरु॥महिआठसबपनगीठरैअरुमनसुनिनलुके॥अ

॥५॥पुनिरबडनरीतिआहिनबिपिअठितनचुके॥२॥कहीनउपजैउपज
॥६॥बैबदअबदबिपुला॥उदैअसतकीमनुबुधिनसीतउसदसगजिलिद
॥७॥३॥जिउपुडिबिबुबिबुबुमिलीपैउदककुंउबिगरना॥कपुवकीरअ
॥८॥गुरुमुभगातउमनसुनिसमाना॥४॥१॥आसा॥ ॥गजसदेतैतैपेतीअ

॥९॥गुरुपहिनितगा॥गलीजिनजपमालीआलेटेगबिनिबगा॥हिरिकेसंतनअधी
॥१०॥बिनरसकेठगा॥१॥असेसंतनमेकउबंवरि॥डालसिउपेडगटकावहि॥१॥गुरु
॥११॥बसनाजिचरावहिउपरिकठिपेरिजलावहि॥बसुपधेदिकरगिदुहिरुले
॥१२॥मेसखावहि॥२॥हिरिपपीसदाठिगहिअपरापीमुगपुअपरसकहावहि

॥१३॥सदसदाठिगहिअठिमनीसगलकुटेबडुबावहि॥३॥जिउकेलाहियाति
॥१४॥गलीगुतैमेकमकमादै॥कपुवकीरजिसुसतिगुरुबेटैपुनरपिजनमि
॥१५॥अदै॥४॥३॥आसा॥ ॥बापदिलासामेरकीनासेजसुखालीमुधि

॥१६॥अमिउरीना॥जिसुबापकउकिउमनपुदिसरी॥अगैगहिनबजिपरी॥१॥
॥१७॥मेगीमरीउपुखसुखाला॥पहिरुठिठिदगलीलगेनपाला॥१॥गुरु॥बलि
॥१८॥जिसुबापैजिनिहउजाहिया॥पंचतेमेरसंगुरुकरहिया॥पंचमरिपदतलिटीने

॥१९॥बिसिमरनिमेरमनुतनुबीने॥२॥पतरमरबडगुसंही॥जिसुपितपहिरुकि
॥२०॥बिजंही॥सतिगुरुमिलेउमरगुदिबाहिया॥जगतपितमेरैमनिबाहिया॥३॥गुरु
॥२१॥उतेगुंउपुमेगा॥ऐकैठगरदुपबसेगा॥कपुवकीरजिनिरेकेबुडिआ॥गुरुपुस
॥२२॥असुबुकिदुसुडिआ॥४॥३॥आसा॥ ॥इकतुपतरिबुरिउरकट

ਕੁਰਕਟਿਕਤੁਪਤਰਿਭਗਿਪਾਨੀ॥ ਅਸਿਪਸਿਪਚਰਜੋਗੀਆਥੈਠੇਬੀਚਿਨਕਕੇ
 ॥੧॥ ਨਕਟੀਕੋਠਨਗੁਬਡਾਡੂ॥ ਕਿਨਹਿਬਿਬੇਕੀਕਾਟੀਤੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਾ
 ਨਕਟੀਕਾਵਾਸਾਸਗਲਮਾਰਿਅਉਹੋਗੀ॥ ਸਗਲਿਆਕੀਹਉਬਹਿਨਭਾਜੀਜਿ
 ਬਗੀਤਿਸੁਚੇਗੀ॥੨॥ ਹਮਰੋਕੁਰਤਾਬਡੋਬਿਬੇਕੀਆਪੇਸੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ ਚਿਹਮਰੋ
 ਕਾਇਮਅਉਹਮਰੋਨਿਕਟਿਨਾਵੈ॥੩॥ ਨਕਪੁਕਟੀਕਾਨਪੁਕਟੀਕੂਟਿਕੈਡਗੀ॥ ਕਪੁਕ
 ਰਸੰਤਨਕੀਥੈਰਨਿਤੀਨਿਲੋਕਕੀਪਿਆਗੀ॥੪॥੪॥ ਅਸਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਜੋ
 ਜਤੀਤਪੀਸਾਨਿਆਸੀਬਹੁਤੀਰਥਕੁਮਨਾ॥ ਯੁੰਜਿਤਮੁੰਜਿਤਸੋਨਿਜਟਪਰ
 ਤਉਮਰਨਾ॥੧॥ ਤਤੇਸੇਵੀਅਚੇਰਾਮਨਾ॥ ਰਸਨਰਾਮਨਮਹਿਤੁਜਾਕੈਕਹਾਕੈਰੇ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਗਮਨਿਗਮਜੋਤਿਕਜਨਹਿਬਹੁਬਹੁਬਿਅਕਰਨਾ॥ ਤੰਤਮਤਲ
 ਉਖਧਜਨਹਿਅਤਿਤਉਮਰਨਾ॥੨॥ ਰਾਜਭੋਗਅਹਛਤ੍ਰਸਿੰਘਸਨਬਹੁਸੁੰਦਰ
 ਨਾ॥ ਪਨਕਪੁਰਸੁਥਾਸਕਚੰਦਨਅੰਤਿਤਉਮਰਨਾ॥੩॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਥੇ
 ਜੇਕਪੁਨਉਬਰਨਾ॥ ਕਪੁਕਬੀਰਇਉਰਾਮਹਿਜੰਪਉਮੇਟਿਜਨਮਮਰਨਾ॥੪॥ ਪਾ
 ਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ॥ ਠੀਲੁਰਬਾਬੀਬਲਦੁਪਖਾਵਜਕਉਆਤਾਲਬਜਾਵੈ
 ਰਿਚੋਲਨਗਦਹਾਨਚੈਭੈਸਾਰਗਤਿਕਰਾਵੈ॥੧॥ ਰਾਜਰਾਮਕਕਰੀਆਬਰੋਪਕਾਏ
 ਨੈਬੂਤਨਹਰੈਖਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੈਠਿਸਿੰਘਘਰਿਪਾਨਲਗਾਵੈਘੀਸਗਲਉ
 ਆਵੈ॥ ਘਰਿਘਰਿਮੁਸਰੀਮੰਗਲੁਗਾਵਹਿਕਯੁਅਸੰਖੁਬਜਾਵੈ॥੨॥ ਬੈ
 ਪੁਤੁਬੀਅਹਨਚਲਿਆਸੁਇਨੇਮੰਡਪਛਾਏ॥ ਰੂਪਕੰਨਿਆਸੁੰਦਰਿਬੇਪੀ
 ਘਗੁਨਗਾਏ॥੩॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਪੁਕੀਟੀਪਰਬਤੁਖਾਇਆ॥ ਕਯੁ
 ਪੈਅੰਗਰਭਿਲੋਰਉਲੂਕੀਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਅਸਾ॥ ॥ ਬਹੁ
 ਬਹਤਰਿਆਧਰੀਏਕੋਜਿਸਹਿਦੁਆਰਾ॥ ਨਵੈਖੰਡਕੀਪਿਥਮੀਮਾਗੈਸੋਜੋਗੀਜਗਿਸ
 ਐਸੋਜੋਗੀਨਉਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ ਤਲਕਾਥੁਹਮੁੰਗਗਨਿਚਰਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿੰਥਾਗਿ
 ਅਨਕਰਿਸੁਰੀਸਬਦੁਤਗਾਮਥਿਘਾਲੈ॥ ਪੰਚਤਤੁਕੀਕਰਿਮਿਰਗਾਣੀਗੁਰਕੈ
 ਚਲੈ॥੨॥ ਦਇਆਠਪੁਰੀਕਾਇਆਕਰਿਪੁਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਾਵੈ॥

ਜੇ ਸੇਵੇ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਚਤੁ ਜੁਗਤਾ ਜੀ ਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਜੋਗਤ ਲਗਾ ਮਨ ਮੂੜੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ
ਨਾ ਕਤੁ ਕਥੀਰ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਰੈ ਦੇਇ ਸਚਾਨੀ ਸਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਆਸਾ ॥

ਤੁਰਕ ਕਤਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿਏ ਤਰਾਤ ਚਲਾਈ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਰਿ ਕਵਾ ਦੇਉ ਸਤ
ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਵਖਾਨੀ ॥ ਪੜਤ ਗੁਨਤ ਐਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨ

ਬਿਨ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਿ ਸਨੇਤੁ ਕਰਿ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀ ਐਸੈ ਨ ਬਦ ਉਗਾਭਾਈ ॥ ਜਉ
ਦੇਸਿ ਤੁਰਕ ਕਰੈ ਗਾ ਆਪਨੀ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁੰਨਤ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੋ ਤੇਇ ਗਾ ਅ

ਰਾਖਿ ਆਕਰੀ ਐ ॥ ਅਰਧ ਸਗੀਰੀ ਨ ਰਿਨ ਢੋਰੈ ਤੇ ਤੇਤਿ ਦੁਹੀਰੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ਢਾਡਿ ਕਤੇ
ਬ ਮਭੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਾਮ ਕਰਤੈ ਭਾਗੀ ॥ ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕਰਾ ਮਕੀ ਤੁਰਕ ਰੇਤ ਪੰਚਿਤਾ

॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਆਸਾ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੁਏ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
ਲੇਖਾਤੀਰ ਤਰਾਨੀ ਸੁਨਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਰੇਬ ਉਰੇ ਤੁਤਿ ਪੀਰੀ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥ ਤੁਰ

ਕਾ ਮੁਖਿ ਪੈਸੇਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਤੁ ਕੋ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀਜੈਈ ॥ ਪਟ
ਟੇ ਕਉ ਬਾਤਨ ਪੁਛੈ ਕਾਢੁ ਕਾਢੁ ਤੇਈ ॥ ੨ ॥ ਦੇਤੁ ਗੈਥੀ ਮਾਤ ਚੋਵੈ ਖਟੀ ਆਲੇ ਗਏ

ਈ ॥ ਲਟ ਢਿਟ ਕਾਏ ਤਿਰੀ ਅਚੋਵੈ ਤੰ ਸੁਇ ਕੇਲ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਤਤ ਕਥੀਰ ਸਨ ਤੇਰੇ
ਭੈਸਾ ਗਰੇ ਕੈਤਾਈ ॥ ਇਸੁ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਮੁ ਤੇ ਤੈ ਜਮੁ ਨੀਤੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਥੀਰ ਜੀਉ ਕੋ ਚਉਪਦੇ ॥ ਇਕਤੁਕੇ ॥
ਸਨ ਸੰਦ ਅੰਤੁ ਨੀਪਾਇ ਆ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬੁਝ ਮੇਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਕਾ

ਕੋ ਵਨ ਬਿਲੋਵੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿ ਬਿਲੋਵੁ ਤੇ ਸੇਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ
ਟੁਕੀ ਮਨ ਮਾਤਿ ਬਿਲੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਟੁਕੀ ਮਾਤਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿਕਾ ਬਿਲੋਵਨ ਮ

ਕਾ ਬੀਚਰਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਕਥੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਸੀਰਾ
ਮਨ ਮਲਗਿਉ ਤੇਰੇ ਤੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਤੀ ਸੁਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੁ

ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾਜੈ ਨ ਟੁਪੈ ਸੁਤਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨਿਕਸਿਓ ਪੁੰ ਆਗਵਿ ਗਤਿ ਆਏ
ਵਰੁਨੀ ਦੁਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਟੁਟੀ ਤੰਤੁਨ ਬੋਲੈ ਰਬਾਧੁ ॥ ਕੁਲਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ਅਪਨਾ ਕਾ

ਰਾ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਤਨੁ ਕਤਾਵਨੁ ॥ ਸਮਝਿ ਪਗੀਤ ਉਥਿ ਸਰਿਓ ਗਵਨੁ ॥ ਕਤਤ ਕਥੀ
॥ ੨ ॥

ਰਪੰਚਜੇਦੁਰੇਗ। ਤਿਨਤੇਨਾਤਿਪਰਮਪਦਦੁਰੇਗ। ੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ॥ ਸੁਭਾ
 ਪਕਰੈਤੈਜੇਤੇ। ਜਨਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ। ੧॥ ਰਮਈਆਤਉਥਾਰਿਕੁਤੇਗਾਕਾਉ
 ਸਿਅਵਗਨੁਮੇਰਾ। ਰਤਾਉ। ਜੇਅਤਿਕ੍ਰੋਪਕਰੇਕਰਿਪਾਇਆ। ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿ
 ॥੨॥ ਚਿੰਤਭਵਨਿਮਨੁਪਰਿਓਤਮਾਗਾਨਾਮਥਿਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ। ੩॥ ਦੇਹਿਬਿਮਲਾ
 ਦਾਸਗੀਰਾ। ਸਤਸਿਸਤਸਿਗੁਨਰਵੈਕਥੀਰਾ। ੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ॥ ਜਾ
 ਗੀਗੋਮਤੀਤੀਗ। ਜਤਾਬਸਤਿਪੀਤੰਬਰਪੀਰਾ। ੧॥ ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਿਅਖੁਥੁਗਾਵਤਾਉ। ਤ
 ਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਵਤਾਉ। ਰਤਾਉ। ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰਤਿਖਵਾਸੀ। ਪਾਸਿਥੈਗੀਰੀ
 ਕਵਲਾਦਾਸੀ। ੨॥ ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਹਵਾਰਾਮੁ। ਸਤੰਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ। ੩॥
 ਕਥੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ। ਤਿੰਦੁਤੁਰਕਦੇਉਸਮਝਾਵਉ। ੪॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾ॥
 ਪੰਚਪਦੇਦੁਤੁਕੇ। ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ। ਜਿਸੁਪਾਤਨਕਉ
 ਤੋਰੈਸੋਪਾਤਨਿਰਜੀਉ। ੧॥ ਭੁਲੀਮਾਲਨੀਤੈਏਉ। ਸਤਿਗੁਰਜਾਗਤਾਉਦੇਉ। ਰਹ
 ਥੁਤਮੁਪਾਤੀਬਿਸਨੁਡਾਲੀਫੁਲਸੰਕਰਦੇਉ। ਤੀਨਿਦੇਵਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਤਿਕਰਤਿਕਿਸਕੀਸੇਉ
 ਪਾਖਾਨਗਢਿਕੈਮੁਰਤਿਕੀਨੀਦੇਕੈ। ਛਾਤੀਪਾਉ। ਜੇਇਤਮੁਰਤਿਸਾਚੀਤੈਤਉਗਝੁਣਤੋ
 ॥੩॥ ਭਾਤਿਪਤਿਤਿਅਰੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਕਾਸਾਰਾ। ਭੋਗਨਤੋਰੇਭੋਗਿਅਇਸੁਮੁਰਤਿਕੈ
 ਛਾਰਾ। ੪॥ ਮਾਲਨਿਭੁਲੀਜਗੁ। ਭੁਲਾਨਾਤਮਭੁਲਾਨੇਨਾਤਿ। ਕਤੁਕਥੀਰਤਮਗੈ
 ਪਾਕਰਿਤਰਿਰਾਇ। ੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ॥ ਬਰਤਬਰਸਬਲਪਨਬੀਤੇ
 ਬਰਸਕਥੁਤਪੁਨਕੀਓ। ਤੀਸਬਰਸਕਥੁਦੇਵਨਪੁਜਾਠਿਰਿਪਥੁਤਨਾਬਿਗਧਿਭਉਏ
 ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਏਓ। ਸਾਇਰੁਸੋਖਿਭੁੰਜੰਬਲਾਇਓ। ਰਤਾਉ। ਸੁਕੇਸਰਵਰੀ
 ਬੰਧਵੈਲੁਲੈਖੇਤਿਤਬਵਥੀਕਰੈ। ਅਇਓਚੋਰੁਤੁਰੰਤਲੇਗਾਇਓਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਗ
 ॥੨॥ ਚਰਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨੁਲਾਗੈਨੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਰਥਤੈ। ਜਿਹਵਾਬਚਨੁਸੁਪੁਨਤੀ
 ਤਬਰੇਪਰਮਕੀਅਸਕਰੈ। ੩॥ ਤਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਲਿਵਲਾਵੈਲਾਤਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਪਨੁਪਾਇਓਅੰਤੇਚਲਦਿਅਨਾਲਿਚਲਿਓ। ੪॥ ਕਤਤਕਥੀਰ
 ਤੁਰੇਸੰਤਤੁਅਨੁਪਨੁਕਥੁਐਲੈ। ਨਗਏਓ। ਅਈਤਲਥੋਗਪਾਲਰਾਇਕੀਮਏਅਮੰਦ

ਕਾਤੁਦੀਨੇਪਾਟਪਟੰਥਰਕਾਤੁਪਲਘਨਿਵਾਰਾ ॥ ੫॥ ੨॥ ੧੫॥ ਆਸਾ ॥

ਕਾਤੁਗੀਗੋਦਗੀਨਾਤੀਕਾਤੁਖਾਨਪਰਾਰਾ ॥ ੧॥ ਅਤਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨਾਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕ
ਕੋਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨਾਰਤਾਉ ॥ ਕੁਮਾਰੈਏਕਜੁਮਾਟੀਗੁੰਧੀਬਤੁਬਿਧਿਬਾਨੀਲਾਈ ॥ ਕਾਤੁਮ
ਮੇਰੀਮੁਕਤਾਤਲਕਾਤੁਬਿਅਧਿਲਗਾਈ ॥ ੨॥ ਸੁਮਤਿਪਨੁਰਾਖਨਕਉਦੀਅਮੁਗਧਕਤੈਪ
ਮੇਰਾਜਮਕਾਡੰਡੁਮੁੰਡਮਤਿਲਾਗੋਖਿਨਮਤਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ ॥ ੩॥ ਤਰਿਜਨੁਉਤਮੁਭਗਤੁ
ਨਦਵੈਅਗਿਆਮਨਿਸੁਖਪਾਈ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਭਾਲਮੰਨਿਵਸਾਈ ॥ ੪॥
ਕੈਕਥੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਤੁਮੇਰੀਮੇਰੀਝੁਠੀ ॥ ਚਿਰਗਟਠਾਰਿਚਟਾਰੈਲੈਗਇਓਤਰੀਤਰਾਰੀ
ਝੁਠੀ ॥ ੫॥ ੩॥ ੧੬॥ ਆਸਾ ॥

ਤਮਸਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇਤੁਮਰਜਸੁਮ
ਨਭਵੈ ॥ ਅਲਤਅਵਲਿਦੀਨਕੋਸਾਤਿਥੁਜੋਰੁਨਤੀਫੁਰਮਾਵੈ ॥ ੧॥ ਕਾਜੀਬੋਲਿਅਥਨਿ
ਨਹੀਅਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਰੋਜਾਪਰੈਨਿਵਾਜਗੁਜਰੈਕਲਮਭਿਸਤਿਨੋਤਈ ॥ ਸਤਰਿਕਾਥਘ
ਟੀਭੀਤਰਿਜੋਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ ॥ ੨॥ ਨਿਵਾਜਸੋਈਜੋਨਿਅਭਿਬਿਚਰੈਕਲਮਾਅਕਲਤਿ
ਨੈ ॥ ਪਾਚਤੁਮੁਸਿਮੁਸਲਾਬਿਛਾਵੈਤਬਤਉਦੀਨੁਪਚਾਨੈ ॥ ੩॥ ਖਸਮੁਪਚਾਨਿਤਗਸ
ਰੀਜੀਅਮਤਿਮਾਰਿਮਈਕਰਿਠੀਕੀ ॥ ਆਪੁਜਨਇਅਵਰਕਉਜਾਨੈਤਬਤੋਇਭਿਸਤ
ਸਰੀਕੀ ॥ ੪॥ ਮਾਟੀਏਕਭੇਖਧਰਿਨਾਨਾਤਾਮਤਿਬੁਤਮੁਪਚਾਨਾ ॥ ਕਤੈਕਥੀਰਭਿਸਤ
ਭੋਰਿਕਰਿਦੋਜਕਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ ॥ ੫॥ ੪॥ ੧੭॥ ਆਸਾ ॥

ਗਗਨਨਗਰਿਇਕ
ਕੁੰਦਨਥਰਖੈਨਾਦੁਕਤਾਜੁਸਮਾਨਾ ॥ ਪਰਬੂਤਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧੋਪਰਮਤੰਸੁਲੇਸਿਧਾਨਾ
॥ ੧॥ ਥਾਥਾਥੇਲੇਤੇਤੇਕਤਾਗਏ ॥ ਦੇਤੀਕੈਸੰਗਿਰਤੇ ॥ ਸੁਗਤਿਮਾਤਿਜੋਨਿਰਤੇਕਰਤੇਕਥਾ
ਕਰਤਾਕਤੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਥਾਥਾਵਨਤਾਰੋਕਤਾਗਇਓਜਿਨਿਇਤੁਮੰਦਰੁਕੀਨਾ ॥ ਸਾਖੀਸ
ਕਤੁਸੁਗਤਿਨਤੀਉਪਜੈਖਿਚਿਤੇਜੁਸਭੁਲੀਨਾ ॥ ੨॥ ਸੁਵਨਨਥਿਕਲਭਏਸੰਗਿਤੇਰੋਇੰਦੀ
ਕਥਾਥਾਕਾ ॥ ਚਰਨਰੋਤਕਰਛਰਕਿਪਰੋਤੈਮੁਖਤੁਨਨਿਕਸੈਥਾਤਾ ॥ ੩॥ ਥਾਕੇਪੰਚਦੁਤ
ਕਤਸਕਰਆਪਆਪੈਭੁਮਤੇ ॥ ਥਾਕਾਮਨੁਕੁੰਚਰਉਰੁਥਾਕਾਤੇਜੁਸੁਤੁਪਰਿਰਮਤੇ ॥
੪॥ ਮਿਰਤਕਭਏਦਸੈਬੰਦਝੁਟੀਮ੍ਰਤੁਭਾਈਸਭਢੋਰੇ ॥ ਕਤਤਕਥੀਰਜੋਤਰਿਧਿਅ
ਨੀਵਤਥਪਨਤੇਰੇ ॥ ੫॥ ੫॥ ੧੮॥ ਆਸਾ ॥

ਸਰਪਨੀਤੇਉਪਰਿਨਤੀਬ

ਲੀਆ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਤਾ ਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸੁਪਨੀ ਨਿਰਮਲਾ
 ਪੈਰੀਆ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰਸੀ ਅਲੇਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੀ ਸੁਪਨੀ
 ਕਿਆ ਕਤੁ ਭਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਪਨੀ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਪਨੀ ਤੇ
 ਛੁਛਨੀ ਅਵਰਾ ॥ ਸੁਪਨੀ ਜੀਤਿ ਕਤਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਪਨੀ ਤਾਕੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸਤੇ ਤੇਈ ॥ ੪ ॥ ਇਤ ਬਸਤੀ ਤੇ ^{ਇਤ} ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਸਤਿ ਤੇ ਰੇ ਕਥੀਰਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੧੮ ॥ ਆਸਾ ॥ ਕਤਾ ਸੁਆਨ ਕਥੀਰਾ
 ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਤਾ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਤਰਿਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ਗੀਰੀ
 ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੁਲਿ ਨਹੀ ਕਤੀ ਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉ ਅਕਤਾ ਕਪੂਰ ਚੁਗਾਏ ॥ ਕਤਾ
 ਸੀ ਅਰਕ ਉਦੁ ਪ੍ਰਪੀ ਅਏ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਤੇਈ ॥ ਪਾ
 ਰਸਿ ਲੇਤਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਗਿ
 ਆਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀ ਮੁਸਿੰਚਾਈ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀਰਾ
 ਕੇਸਤ ਜੁਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੨੦ ॥ ਆਸਾ ॥ ਲੰਕਾ ਸਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ
 ਖਾਈ ॥ ਤਿਤ ਰਾਵਨ ਘਰਿ ਖਥਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਵਿਭੁ ਬਿਰੁਨ
 ਈ ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੁਤ ਸਵਾਲ ਖੁ
 ॥ ਤਿਤ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀ ਅਨਥਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਜਾ ਕੇਤ ਪਤਰ ਸੋਈ
 ਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਪੋਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨੀ ਮਥਾਈ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਗੈ ਨ
 ਤੁੰਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਤਾ ਕਥੀਰਾ ਸੁਨੁ ਹੋਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੨੧ ॥ ਆਸਾ ॥ ਪਤਿਲਾ ਪੁਤੁ ਪੀਛੈ ਗੀ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ
 ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭ ਉਸਨੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘ ਚਰਾਵ
 ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਅਈ ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ
 ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾਉ ਪਰਿ ਸੁਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਰਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੁਲਾ
 ਘੋਰੈ ਚਰਿਭੈ ਸਚ ਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ ਥਾਤਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਅਈ ॥ ੪ ॥ ਕਤਾ
 ਥੀਰ ਜੁਇ ਸਪਦ ਬੁਝੈ ॥ ਰਾਮ ਤਤਿ ਸੁਸਭੁ ਵਿਭੁ ਸੁਝੈ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੨੨ ॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਤਿਪਦੇ॥

ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀ ਆ ਅਗ

ਨਿੰਡਰ ਤਾਇਆ ਦਸਮਾਸਮਾਤ ਉਦਰਿਗਾਖਿ ਆਬ ਤੁਰਿਲਾਗੀ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਗੇ ਕਉ ਲੋਭਿਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਪੋਇਆ ਪੁਰਬ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਤੀਬੇਇਆ॥
ਗਾਉ॥ ਥਾਠਿ ਕਤੇਬਿ ਰਧਿ ਭਇਆ ਤੇ ਨਾ ਸੋ ਤੋਇਆ ਜਾਨਮੁ ਆਇ ਝੁਟ ਪਕਰੈ ਤਬ ਤਿਕਾਏ
ਹੋਇਆ॥ ੨॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਤਿ ਜਮੁ ਨਿਤ ਰੈ ਸਾਸਾ ਥਾ ਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰ ਚੇਤਿ
ਭਲਿ ਪਾਸਾ॥ ੩॥ ੧॥ ੨੩॥ ਆਸਾ॥ ਤਨੁ ਰੈ ਨੀਮਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਕਰਿ ਤਉ ਪਾਚਉ ਤਤ
ਧਰਤੀ॥ ਰਾਮਗਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਹਿ ਲੈ ਤਉ ਆਤਮ ਤਿਤਹੰਗਰਾਤੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ ਗਾਉ ਗੀਦੁਲਤਨੀ
ਨੰਗਲ ਚਰਾਮੇ ਰੇਗਿ ਤਾਏ ਰਾਜ ਰਾਮ ਭੁਤਾਗਾ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਤਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿਲੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ਰਾਮਗਾਇ ਸੋ ਦੁਲਹੁ ਪਾਇ ਓ ਅਸ ਬਡ ਭਾਗਤਮਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੁਰਿ
ਰਾਮੁ ਨਿਜਨ ਕਉ ਤਕਾਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਉ ਜਾਨਾ ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਮੋਤਿ ਚਲੈ ਤੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗ
ਵਨਾ॥ ੩॥ ੨॥ ੨੪॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇ ਠਕੇ ਨੀਮ ਡਰ
ਉਗਾ ਸਖੀ ਸੋ ਲੀਨ ਨ ਦਗੋ ਲੀਵੈ ਰਕੇ ਬਿਰਤਿ ਜਰਉਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਠੀਰੀ ਮੈਰਾ ਮੁਖਿ
ਨਾਭਿ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਤਨਿ ਰਤਉਰੇ॥ ਮੈਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਤੀ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾਸਉ ਕਤਉਰੇ॥
ਗਉ॥ ਥਾਪੁ ਸਾਵਕ ਕਰੈ ਲਗਾਈ ਮਾਇਆ ਮਦਮਤ ਵਾਰੀ॥ ਥਾਡੇ ਭਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਤੇਤੀ
ਤਬ ਉਨਾ ਤਪਿਆਰੀ॥ ੨॥ ਕਤ ਤਕ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਝੂਠ
ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿ ਆਮੈਰਾ ਮਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ੩॥ ੨੫॥ ਆਸਾ॥
ਯਯਗਿ ਸੁਤਤ ਨਤਿ ਤਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਉ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਤੁਮਤ ਉਬੇ ਦੁਪੜੁ ਗਾਇ ਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰ
ਦੁ ਬੈਰਾਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ ਜਿਤ ਬਾਧਿ ਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾਗਾਇ ਨਤਿ ਰਦੈ ਬਸਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ਜਮਦੁ
ਰਾਜਾ ਪੁਢਾ ਸਿਥਵੇਰੇ ਤਬ ਕਿਅ ਕਤ ਸਿਮੁ ਕੰਦਾ॥ ਗਤਾਉ॥ ਤਮਗੇ ਰੁਤੁ ਮਗੁ ਆਰਗੁ ਸਾ
ਰੀ ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਰਿਉ ਤਰਿ ਚਰਾਇਉ ਕੈ ਸੇਖ ਸਮਤਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਤੁੰਬਾ
ਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀ ਕਾ ਜੁਲਾਹੁ ਝੂਠੁ ਮੇਰਗਿਆਨਾ॥ ਤੁਮਤ ਉਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਤਰਿ ਸਉ ਮੋ
ਰਾਨਾ॥ ੩॥ ੪॥ ੨੬॥ ਆਸਾ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੈ ਜੈ ਸਾਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ
ਮਾਨਾ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਤਮਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਢੋਡਿ ਪਰਮਧਿ ਅੰਨ॥ ੧॥ ਥਾਥਾ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਤੁ

ਕੀਨਾ ਜਿਨਿਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਤਿਰਿਲੀਨਾ ਰਤਾਉ ॥ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰੈ ਪਸੁਨ ਦੇਖੈ ॥
 ਗਿਆ ਕਾਲਠਾ ਸਨਮੁਗ ਪੁਚੈ ਤੈਕ ਨਿਕ ਕਾਮਿ ਨਿਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਪਰਹਰਿ
 ਰਨਤਰਨ ਸੋਇ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਜਗਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਦੁਤੀਆਨਾ ਟੀਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੨੬
 ਆਸਾ ॥ ਜਉ ਮੈਰੂਪ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਅਬ ਫੁਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਤੋਈ ॥ ਤਗਾਂਤੰਤੁ
 ਸਰੁਥਾ ਕਾਰਾਮਨਾਮ ਬਸਿ ਤੋਈ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੋਤਿ ਨਾਚੇਨੇਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰਦਗੀਨਾ
 ਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਗੀਤ੍ਰਿ ਸਨਾਗਾ ਗਰਿਫੁ ਟੀ ॥ ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ
 ਪੁਰਾਨਾ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਰੁ ਛੁਟੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੁਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦ
 ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਮੈ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੨੮ ॥ ਆਸਾ ॥
 ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨ ਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦ ਤਿਜੀ ਅਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਵਰਨ ਟੀਕੈ ਕਾਏ
 ਝਖਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਜੀ ਸਾਤਿ ਬੁਏ ਕੁਤੇ ਟੀਮਤਿ ਤੇਰਾ ॥ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਖਬਰਿ ਨ
 ਦੀਨ ਕੇ ਬਝੈ ਰੇਤਾ ਤੇਜਨ ਮੁਅਲੇਖੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾ ਰਿਪੁਰਖੁ
 ਕੋਈ ॥ ਪਛੇ ਗੁਨੇਨਾ ਟੀਕਛੁ ਬਝੈ ਰੇਤਾ ਚੁਦਿ ਲਮਤਿ ਖਬਰਿ ਨ ਤੋਈ ॥ ੨ ॥ ਅਲਹੁ ਗੋਬਿੰਦੁ
 ਲਘਟ ਭੀਤ ਰਿਤਿ ਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਤਿੰਦੁ ਤੁਰਕ ਦੁੰਮਤਿ ਏਕੈ ਕਤੈ ਕਥੀ ਰਪੁਰਖੀ
 ॥ ੭ ॥ ੨੯ ॥ ਆਸਾ ॥ ਤਿਪਦੇਇ ਕਤੁਕਾ ॥ ਕੀਓ ਗੀਸੀ ਗਾਊ ਮਿਲਾ
 ਤਾਈ ॥ ਹਰਿਨਾਮਿ ਲੇਜ ਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮੋਰੇ ਪਿਰੁ ਤਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁ ਗੀਆ
 ਮਥੇ ਰੇ ਮੈਤਨ ਕਲਹੁ ਗੀਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਧਨ ਪਿਰਏ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਸੇਜੇ ਏਕ ਪੈਰਿ
 ਦੁਤੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁਤ ਗਨਿ ਜੋ ਪੀਅਭਾਵੈ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਫਿ ਰਿਜਨ ਮਿਨ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥
 ॥ ੮ ॥ ੩੦ ॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਥੀ ਰਜੀਉ ਕੇ ਦੁਪਦੇ ॥ ਟੀਰੈ ਟੀਰਾਏ
 ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਤ ਜੋਗਤਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਟੀਰੈ ਥੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ
 ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਤ ਦਥਾਨੀ ॥ ਤੰ ਸੁਤੁਇ ਟੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥
 ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਤੀਰਾ ਅਸਦੇਖਿ ਓਜਗਮ ਤਰਤਾਸਮਾਈ ॥ ਗੁਪਤਾ ਟੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟੁ
 ਜਬ ਗੁਰਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥ ਆਸਾ ॥ ਪਤਿਲੀਕਾ
 ਰੁਜਤਿ ਕੁਲਖਨੀ ਸਾਤੁ ਰੈਪੇਈ ਐਥੁਰੀ ॥ ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ਸਾਤੁ

ਰਧਗੀ॥੧॥ ਭੁਲੀਸਗੀਮੁਣੀਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬਰੀ॥ਜੁਗਜੁਗਜੀਵਉਮੇਰੀਅਬ
ਰਧਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਬਲਪੁਰੀਅਈਬਡੀਕਸੁਹਗੁਟਰਿਓਲ
ਪੁਰੀਸੰਗਿਭਈਅਬਮੇਰੇਜੇਠੀਅਉਹੁਪਰਿਓ॥੨॥੨॥੩੨॥ਅਸਾ॥ ॥ਮੇਰੀ
ਬੁਰੀਅਕੋਪਨੀਆਨਉ॥ਲੇਗਾਖਿਓਰਾਮਜਨੀਆਨਉ॥੧॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰਾਪ
ਪੁੰਧਰਾਵਾ॥ਬਿਟਵਹਿਗਮਰਮਉਆਲਾਵਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਪੁਮੇਰੀ
ਮੇਰੀ॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥੨॥੩॥੩੩॥ਅਸਾ॥ ॥ਰਹੁ
ਪੁਰੀਬੁਰੀਆਪੁੰਧਰਾਜਿਨਿਕਾਢੈ॥ਅੰਤਕੀਬਰਲਪੈਗੀਨਆਢੈ॥੧॥੪॥
ਪੁੰਧਰਾਕਾਢੈਗਈਤੇਗੀਆਗੈ॥ਉਨਕੀਗੈਲਿਤੋਹਿਜਿਨਿਲਾਗੈ॥
ਪੁੰਧਰਾਕਾਢੈਕੀਇਹੈਬਡਾਈ॥ਇਨਦਸਪਾਚਬਪੁਰਲੇਆਈ॥੨॥
ਪੁੰਧਰਾਤੇਹੋਤਉਪਰਿਸਾਚੈ॥ਪਰਿਗੁਨਗਾਇਕੁਦਹਿਅਰੁਨਾਚੈ॥੩॥ਕਹ
ਤੁਕਬੀਰਬੁਤਬਜੀਤੈ॥ਪਰਿਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮੁਭਿਤੀਤੈ॥੪॥੩੪॥
ਅਸਾ॥ ॥ਕਰਵਤੁਭਲਾਨਕਰਵਟਤੇਗੀ॥ਲਾਗੁਗਲੇਸੁਨਾਬਿ
ਨਤੀਮੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਿਵਾਗੀਮੁਖੋਛਰਿਖਿਅਗੈ॥ਕਰਵਟਦੇਸੇਕਉਕਾਹੇ
ਕਉਮਾਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਉਤਨੁਚੀਰਹਿਅਗੁਨਮੇਰਉ॥ਪਿਤੁਪਰੈਤਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਨਤੇਰਉ॥੨॥ ਰਮਤਮਬੀਚੁਭਇਓਨੀਕੀਕਈ॥ਤੁਮਹਿਸੁਕੰਤਨਾਰੇ
ਹਮੇਰੀ॥੩॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੀਲੋਈ॥ਅਬਤੁਮਗੀਪਰਤੀਤਿਨਹੋਈ॥੪॥੨॥
੩੫॥ਅਸਾ॥ ॥ਕੋਰੀਕੋਕਾਹੁਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥ਸਭੁਜਗੁਆਨਿਤਨਾਇਓਤਨਾ॥
ਰਹਾਉ॥ ਜਬਤੁਮਸੁਨਿਲੇਬੇਟਪੁਰਾਨਾ॥ਤਬਹਮਇਤਨਕੁਪਸਰਿਓਤਨਾ॥੧॥ਪਰਨਿ
ਅਕਸਕੀਕਰਗਾਥਨਾਈ॥ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦੁਇਸਾਬਚਲਾਈ॥੨॥ਪਾਈਜੋਰਿਬਤਾਇਕਕੀ
ਨੇਰਤੰਤੀਮਨੁਮਾਨਾ॥ਜੋਲਾਹੇਪੁਰਾਪਨਾਚੀਨਾਪਛੀਰਾਮਪਛਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਕ
ਹਮੇਰੀ॥ਸੁਤੈਸੁਤਮਿਲਾਏਕੋਰੀ॥੪॥੩੬॥ਅਸਾ॥ ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਜੇਤੀਰਥਨਾਵੈ
ਰਿਸੁਥੈਕੁੰਠਨਜਾਨਾ॥ਲੋਕਪਤੀਏਕਛੂਨਹੋਵੈਨਾਹੀਗਮੁਇਅੰਨਾ॥੧॥ਪੁਜਪੁਰਾਮੁਏਕੁ
ਦਿਵਾ॥ਸਚਨਾਵਣੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਕੈਸਾਨਿਜੇਗਤਿਹੋਵੈਨਿਭਨਿਤਮੈ
ਕੁਰਵਹਿ॥ਜੈਸੇਮੈਭੁਕਤੈਸੇਓਇਨਗਠਿਗਿਠਿਰਜੇਨੀਆਵਹਿ॥੨॥ਅਨਪੁਕਠੇਰਮਰੈ

ਰੇਜ ਸਕੀ ਗਾ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ ਮਾਧਉ ਜੈ ਸੇ ਮਧੁ ਪ੍ਰਮਾਖੀ ਗਾ ॥ ੨ ॥
 ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ ਸਾਜਾ ਮਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀਕ ਹਿਗ ਵਿਦਾਸ ਚਮਾਗਾ ॥ ੩ ॥
 ਆਸਾ ॥ ॥ ਕਹਾ ਭਾਇ ਓਛਾ ਜਥਿ ਤਨੁ ਭਾਇ ਓਛਾ ਨਿਛਾਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਇ
 ਭਰ ਪੈ ਤੋਰੇ ਜਨੁ ॥ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਹਿ ਚਰਨ ਅਗ ਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾ
 ਓਧਾਇ ਓਧਾ ਮਈ ਆਧਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਪਨੁ
 ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੋਰੇ ਜਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿ ਓਛਾ ਤੋਰੇ ਜਨੁ ਕਾਇ
 ਦਾਸ ਫੁਟਿ ਬੋਕ ਵਨ ਗੁਨਾ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਹੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤ ਰਿਤ ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਬੀਰ ਭੀ
 ਗਾ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥ ੧ ॥ ਨਿਮਤ ਨਾਮ ਦੇ ਉਦੁ ਪ੍ਰਾਪੀ ਆਇਆ
 ਤਉ ਜਗ ਜਨ ਮਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਗਵਿਦਾ ਸਰ ਮਰੰਗੀ ਰਤ
 ਇਉ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਰ ਕਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ॥ ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਰ
 ਰਾਕੈ ਸੇਨ ਚੰਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉ ਰਿਓ ਛਿਰ ਤੁ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਥਕ ਫੁਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇ ਗੁਣੀ ਤਬ ਹੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥
 ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਰਸਕ ਸਹਿ ਭੁਝਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿੰਗਾਇਆ ਜਾਇ ਕਹੁੰ ਸਮਾਨ
 ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਬਾ ਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਸਿਓ ਮੁਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾ
 ਆਈ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਭਗਤਧੰਨੇਜੀਉਕੀ

ਕ੍ਰਮਤਫਿਰਤਬਤੁਜਨਮਬਿਲਾਨੇਤਨੁਮਨੁਨੀਪੀਰੇ॥ ਲਾਲਚਥਿਖੁਕਾਮਲੁਬਧਰ
ਮਨਿਬਿਸਰੇਪੁਰੀਰੇ॥ ਗਤਾਉ॥ ਬਿਖੁਫਲਮੀਠਲਗੇਮਨਬਉਰੇਚਾਰਬਿਚਾਰਨਜਾਨਿ
ਆਗੁਨਤੇਪ੍ਰੀਤਿਬਛੀਅਨਭੰਤੀਜਨਮਮਰਨਫਿਰਤਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਜੁਗਤਿਜਾਨਿਨੀ
ਨਿਵਾਸੀਜਲਤਜਾਲਜਮਠੰਧਪਰੇ॥ ਬਿਖੁਫਲਸੰਚਿਭਰੇਮਨਐਸੇਪਰਮਪੁਰਖਪ੍ਰ
ਮਨਿਬਿਸਰੇ॥ ੨॥ ਗਿਆਨਪ੍ਰਵੇਸੁਗੁਰਤਿਪਨੁਦੀਅਧਿਆਨੁਮਾਨੁਮਨਏਕਮਏ॥ ਪ੍ਰ
ਗਤਿਮਾਨੀਸੁਖਜਾਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਮੁਕਤਿਭਏ॥ ੩॥ ਜੋਤਿਸਮਾਇਸਮਾਨੀ
ਕੈਅਢਲੀਪੁਰੁਪਤਿਚਾਨਿਆ॥ ਧੰਨੈਧੰਨੁਪਾਇਅਧਰਣੀਧਰੁਮਿਲਿਜਨਸੰਤਸਮਾਨਿ

ਆ॥ ੬॥ ੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸੰਗਿਨਾਮਦੇਉਮਨੁਲੀ
ਲਾਅਢਦਮਕੋਢੀਪਰੇਤੋਇਓਲਾਖੀਲਾ॥ ਗਤਾਉ॥ ਬੁਨਨਾਤਨਨਾਤਿਅਗਿਕੋਪ੍ਰੀ
ਤਭਗਵਥੀਗਾਨੀਚਕੁਲਾਜੇਲਾਤਰਾਉਓਗੁਨੀਘਗਤੀਰਾ॥ ੧॥ ਗਵਿਦਾਸੁਛੁੰਦੰ
ਭਰਨੀਤਿਤਿਨਿਤਿਅਗੀਮਾਇਆ॥ ਪਰਗਟੁਤੋਆਸਾਪਸੰਗਿਤਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥
੨॥ ਸੈਨੁਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਅਓਤੁਘਰਿਘਰਿਸੁਨਿਆ॥ ਤਿਰਦੈਵਸਿਆਪਰਬੁਤਮੁਭਗ
ਤਮਫਿਗਨਿਆ॥ ੩॥ ਇਤਬਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟਰੇਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ ਮਿਲੇਪ੍ਰਤਖਿਗੁ
ਨਾਈਆਧੰਨਾਵਡਭਾਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾਧੰਨੇਜੀਉਕੀ ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦ

ਲਚਮੇਦਗਬਿਬਤਿਨਜਾਨਸਿਕੋਈ॥ ਜੇਧਾਵਤਿਬੁਤਮੰਡਖੰਡਕਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਤੇਈ॥
ਗਤਾਉ॥ ਜਨਨੀਕੋਰੇਉਦਰਉਦਕਮਤਿਪਿੰਡਕੀਆਦਸਦੁਆਰਾਦੇਇਅਤਾਰੁਅਗ
ਮਿਤਿਗਖੈਐਸਾਖਸਮੁਤਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਕੁੰਮੀਜਲਮਾਤਿਤਨਤਿਸੁਥਾਤਰਿਪੰਖਖੀਰੁ
ਨਾਨੀ॥ ਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਤਰਸਮਝਿਦੇਖੁਮਨਮਾਤੀ॥ ੨॥ ਪਾਖਣਿਕੀਟੁਰੁ
ਪੁਰੇਇਗਤਾਤਾਚੇਮਾਰਗੁਨਾਤੀ॥ ਕਾਏਧੰਨਪੁਰਨਤਾਤੁਕੇਮਤਰੇਜੀਅਡਰੰਤੀ॥
੩॥ ੩॥

੨੦੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਨ

ਮਤਲਾਖ ਵਾਗ॥

੧ ਅੰਤਰਿਗੁਰੁ ਅਰਾਧਣਾਜਿ ੨੨੨
ਤਵਾਜਪਿ ਗੁਰਨਾਉ॥
ਪਉੜੀ ੨੧ ਸਲੋਕੁ ੪੨

੫੮

ਜੋਤੁ ਮਲਾ

੪੮ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੨ ਮਃ ੧

੭ ਮਃ ੩

੭ ਮਃ ੪

੩੨ ਮਃ ੫

੪੮

ਅਸਟਪਦੀਆ

੫ ਮਃ ੧

੧ ਮਃ ੩

੧ ਮਃ ੪

੨ ਮਃ ੫

੨

ਵਾਗ

੧ ਮਃ ੩

੧ ਮਃ ੫

੨

ਬੰਦ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀ

ਕਥੀਰਜੀਓਕਾਚਉਪ
ਦਾ॥ ਘਰੁ ੨

੧ ਚਾਰਿਪਾਵਦੁਇਸਿੰਗਗੰਗਮੁਖ
ਘਰੁ ੩

੨ ਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕਥੀਰਕੀਮੁ
ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀਪਦੇ॥
ਘਰੁ ੧

੧ ਜੋਰਾਜਦੇਤਿਤਕਵਨਥਰਈ

੨ ਮਲੈਨਲਾਢੈਪਰਮਲੇਪਰਮੁਖ
ਗਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇ॥
ਘਰੁ ੩

੧ ਦੁਧਤਥਢਰੇਥਨਤੁਥਢਰੇ
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਓਕੇਪਦੇ
ਘਰੁ ੧

੧ ਅੰਤਰੁਮਲੁਨਿਰਮਲੁਨਤੀ

੨ ਨਵਨਿਧਿਪਰਸੀਕਾਇਗੋਚਤੀ

੩ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਢਾਮੀਸਿਮੈ

ਜੈਦੇਵਜੀਕਾਪਦਾ॥
ਘਰੁ ੪

੧ ਪਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮਨੋਪਿਅੰ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਰਣਾ ਠੀਕੁ

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰ ਗੁਜੇਰ ਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪੂਜਾ ਕੀ ਚੈਨਾ ਮੁਖੀ

ਐਥੇ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪੂਜਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਣੀ ਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਪੈ

ਕਹਿ ਜੁਠਿ ਲਏ ਜੀਉ ਮੰਜੀ ਐਸੇ ਖਪਾਇਆ ਟਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਸੁ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆ

ਖੜੁ ਖਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਪੁਲੇ ਅਦਮੀ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ

ਸੇਵਾ ਪੈਦੁ ਰਿਨ ਜਾਣਿ ਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਸੇਖਾ ਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

ਦਹੋ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੧ ਨਾਭਿਕ ਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਟ ਪੜ੍ਹ

ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਾਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਖਣਾ ਅਵਤਾਰ ਤਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿ

ਥਿ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਣ ਅਧਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ

ਕਰਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਗਵਿਸ ਸਿਟੀ ਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕੈ ਜੋਤਿ ਮੁਰਸਿ ॥

ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਗੋਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿਧਾਂ ਮਧਿ ਕ

ਰਹਿ ਤਿਥੁ ਗਰਦੁ ਹੋਲੇ ਚਨ ਕਿ ਅਹੋਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਗਾਯੈ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਗੁਨਿ ਬੋਲੈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਨਾ ਥਥੇ ਅੰਤ ਅੰਜਨੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸ

ਚੀ ਮਿਥੈ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੩

ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਪ੍ਰਿਗੁਰਿ ਵੇਰਾ ਜੀਵ

ਜੀਤਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿ ਤੁਕੰ ਮਿਹਰੀ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸ

ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਮਨਾ ॥ ਜਿ ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਅਵਗਵਿ

ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿਰੈ ਜਗਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ

ਵੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਓਇ ਕੁਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ

ਖੁਜੈ ਸੀਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥ ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ

ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਐਸੇ
 ਭੁਕੇਇ॥ ਭੁਜੇਕੀ ਪਾਲਿਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੩॥
 ਕਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀ
 ਪਰੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਇ॥੪॥੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ
 ਹੁਦੁ ਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿ
 ਛਲੁ ਪਾਈ॥ ਐਹੁ ਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਮੁਖਿ ਰਖਾ ਜਾਇ ਜੀ॥੧॥
 ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤ ਹੋਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰ
 ਭੀ ਜੇਏਹ ਸੇਵਾ ਬਨੀ ਜੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇ
 ਸ ਤੁਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧੁ ਪੁਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਕੁਖ ਲਾਗੈ
 ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਾ ਸਿਕੁ ਜੀ ਪੈਚਲਾਇਆ ਨਾਨਿ ਜਾਈ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਸ
 ਜੋਹ ਉਜਾਓ ਚਹਾਈ॥੨॥ ਸੋਧੂ ਰਜੇ ਧੂਠੇ ਲਗੈ ਧੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ਕਪੈ ਨ ਕੁਪਿ ਕਰ
 ਕਹਣਾ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ॥੪॥੨॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨ ਮੁਦਲੁ ਭੁਪੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ਭੀ ਪਾਇ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ
 ਰੈ ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਂਭਓ ਪਏ ਆਪਣੇ
 ਭੀ ਜੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਬੈਰਾਗੈ ਤੇਹਰਿ ਪਾਈ॥ ਐਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਸੋ ਮੁਕਤ ਜੀ ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ
 ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰੇ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤਿਭਵਣ ਸੋਈ ਪਾਇ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਅਵੇਖੁ
 ਰਜਾਇ॥ ਇਹੁ ਕਰਣੁ ਕਰਤ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ॥੪॥੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗਮਨ
 ਕਪੈ ਕਹਿ ਐਹ ਮੁਨ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਦੀਰ ਮੁਖਿ ਨਿਵਸੈ ਤਾਛਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥੧॥ ਅੰਤ
 ਦ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ
 ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰੈ ਜਿਨ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ॥ ਤਿਸਨਾ ਮੁਲਿ ਨ ਭੁ
 ਤਿਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ॥੨॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੇ ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉ ਮੈ ਕੇ

ਗੁਰੀਦੁਬਿਧਾਨਜਾਇਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਦੇਸਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮੁਤੋਵੈਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁ
ਬੁਝੈਵੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕਵਿਚਤੁਤਉਮੈਮਾਰੇਤਾਂਤਰਿਭੈਵੈਸੋਈ॥੪॥੪॥੬॥

ਗੁਜਗੀਮਤਲਾ ੩ ਤਿਸੁਜਨਸੰਤਿਸਦਾਮਤਿਨਿਤਚਲਜਿਸਕਾਅਭਿਮਾ
ਵਾਏ॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਤਰਿਚਰਦੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਤਰਿਚੇਤਿਅ
ਮਨਜੇਇਛਤਿਸੋਛਲੁਤੇਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਰਸੁਪਵਤਿਪੀਵਤਰਤਤਿਸਦਾ
ਮੁਤੇਈ॥ਰਤਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਰਸੁਤੇਵੈਪਰਸੁਤੇਇਤਪੁਜਕਰਾਏ॥ਜੇਉਸੁਪੁਜੇ
ਲੁਪਾਏਦੀਖਿਅਦੇਵੈਸਾਚੁਬੁਝਾਏ॥੨॥ਵਿਲੁਪਰਸੈਪੁਜਨਤੇਵਈਵਿਲੁਮਨਪਰਚੇ
ਵਰਾਸਮਝਾਏ॥ਗੁਰੁਸਦਾਏਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਸੁਓਤੁਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਵਿਲੁਨਦ
ਕਿਛੁਨਪਾਈਐਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਡਿਆਈਅਪਲਾਸਥਦੁਵਰਤਾ
੪॥੫॥੭॥ ਗੁਜਗੀਮਤਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ॥ ਨਾਕਾਸੀਮਤਿਉਪਜੈ

ਕਾਸੀਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਤਿਉਪਜੈਤਾਇਤਸੋਈਪਾਇ॥੧॥ਤਰਿਕਥਾਤੁੰਸੁਲਿਰਮ
ਸਥਦੁਸਨਿਵਸਾਇ॥ਇਤਮਤਿਤੇਰੀਥਿਰੁਹੈਤਾਭਰਮੁਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ਰਤਉ॥ਤਰਿਚਰਦ
ਦੇਵਸਾਇਤੁਕਿਲਵਿਖਤੇਵਤਿਨਾਸੁ॥ਪੰਚਰੂਆਤਮਾਵਸਿਕਰਤਿਤਾਂਤੀਰਥਿਕਰਤਿਨਿਵਾਸੁ
੨॥ਮਨਮੁਖਿਇਤੁਮਨੁਮੁਗਧੁਤੇਸੋਈਕਿਛੁਨਪਾਇ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਨਬੁਝਈਅੰਤਿਗਇਅ
ਬੁਤਾਇ॥੩॥ਇਤੁਮਨੁਕਾਸੀਸਭਿਤੀਰਥਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਅਠਸਠਿਤੀ
ਰਥਿਸੁਸੰਗਿਰਤਤਿਜਿਨਤਰਿਤਿਰਦੈਰਤਿਅਸਮਾਇ॥੪॥੬॥੮ ਗੁਜਗੀਮਤਲਾ

ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੰਡਿਤਸੁਲਿਸਿਖੁਸਚੁਸੋਈ॥ਦੁਜੈਭਾਇਜੇਤਾਪੜਤਿਪੜਤਗੁਲ
ਜਦਾਦੁਖੁਤੇਈ॥੧॥ਤਰਿਚਰਦੀਤੁੰਲਾਗਿਰਤੁਗੁਰਸਥਦਿਸੋਈਤੇਈ॥ਤਰਿਰਸੁਰਸਨਚ
ਤੁੰਤਾਂਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਈ॥ਰਤਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤਾਛਿਗਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁ
ਨਤੇਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਪਰਘਰਿਜਾਇਨਕੋਇ॥੨॥ਕਥਨੀਥਦਨੀਜੇਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੁ
ਝਤੇਈ॥ਗੁਰਮਤੀਪਟਿਚਾਨਲਾਤਰਿਨਾਮੁਪਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸੁਲਿਸਾਸਤੁੰਨਬੁਝਈਤਾ
ਰਿਥਿਰੇਥਾਰਾ॥ਸੋਮੁਰਖੁਜੇਆਪੁਨਪਛਾਣਈਸਚਿਨਧੇਗਪਿਅਰੁ॥੪॥ਸਚੈਜਗਤੁਰੁਝਾ
ਏਅਕਲਾਕਛੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜਿਉਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥੫॥੭॥੯॥

ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਤੁਕਮੁਬੁਝਿਅਦੇਕਵਸਿਅਮਨਿਅਇ॥
ਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸਭੁਸਚੁਤੇਸਚੈਰਤੇਸਮਾਇ॥੫॥

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਤਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਤਉਥਿਨਉਕਰ

ਪਾਸਿ॥ ਤਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਲਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮੇਰੇ

ਦੇਵਮੇਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਮਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਰਿਕੀਰਤਿਤਮਕੀਰ

ਰਾਤਉ॥ ਤਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਤਰਿਤਰਿਸਰਪਾਤਰਿਪਿਆਸਾਤਰਿਭੀ

ਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਪਰਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਤਰਿਤਰਿਤਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇ

ਗਤਿਲਜਮਪਾਸਿ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਲਿਸੰਗਤਿਨਤੀਅਏਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥ ੩॥

ਤਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਲਿਖਾਸਿ॥ ਪੰਨੁਪੰਨੁਸਤ

ਜਿਤੁਤਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੧॥

ਲਾ ੪ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸਥਦਿਮਨੁਮੇਰੇ

ਪਿਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਭਉ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਮੇਰੇ

ਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨੁਮੇਰੇ॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁ

ਸੰਗਤਿਜਨੁਮੇਰੇ॥ ਰਾਤਉ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਤਰਿਭਗਤਿਤੈਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਰਿਪਿਨਿ

ਗੋਪਗਿਭਉ॥ ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤਤਰਿਨਾਮੇਸੇ॥ ੨॥ ਦੁ

ਭਾਗਤਿਨਮਤਿਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਅਵੈਮਨਿਰੇ॥ ਕਉਅਕਾਗਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇ

ਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਵਾਦੀਜਿਤੁਨਾਤੈਕਉ

ਸੁਤੇ॥ ਨਾਨਕਪਨੁਪੰਨੁਵਡੇਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੇ॥ ੪॥ ੨॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਤਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮਥਾਣੀਮੁਖਿਥੋਲਹਿ

ਕਾਰੇ॥ ਜੇਜਨੁਸੁਲੈਸਰਪਾਭਗਤਸੇਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਮੇਕਉ

ਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੁਰਾਤਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਵਡੇਡਭਾਗੀਜਿਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ ਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਰਸੁਪਾਇ

ਤਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਤਿਲ

ਗੇ॥ ਸੇਕੁਕਰੁਸੁਕਰਗਰਧਭੁਵਤਿਗਰਭਜੇਨੀਦਇਮਾਰੇਮਤਾਤਿਅਰੇ॥ ੩॥ ਦਿ

ਲੌਤੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਤੁਓ ਥਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਰਿ ਭਾ
ਗਿਨਿ ਸਤਾਹੇ ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤੋਤੁ ਦਇਅਲ ਮੇਰਾ

ਗੁਲਾਵਤੁ ਤਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤ
ਰਿਤੁ ਜਪਿ ਐਦੁ ਖਭੁ ਖਸਭੁ ਲਾਇ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਤਰਿ ਭਾਈ
ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਤ ਲਾਏ ਛਡਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆ
ਵਤਾ ਪੂਰੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥ ਸੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੇਚ ਲਗੀ
ਸੇਤੀ ਪੂਰੁ ਲੇਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨॥ ਮਾਲ ਸਜਨ ਮੁਪੁੰਨ ਕਰਿ ਪਾਇ ਆ ਬਿਨੁ
ਏ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸਦੁ ਖੁਪਾਵੈ ਮੁਖ ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਖਿ
ਈ ॥ ੩॥ ਜੋ ਜਨ ਤਰਿ ਪੂਰੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਰਣਾਤਿ ਨ ਦਰਗਤ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦੇਵ ਡਿਓ ਆਈ ॥ ਧੰ
ਨੁ ਸਾਥਾ ਸਿਕਾਏ ਪੂਰੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਾਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥ ੪॥ ੪॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਮੇਰੀ ਸੇਕਉ ਦੇਵਤੁ ਦਾਨ ਤਰਿ
ਨ ਜੀਵਾਇ ਆ ॥ ਤਮ ਤੇਵ ਤਲਾ ਲੇਗੇ ਗੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਪੂਰੁ ਪੁਰਖੁ
ਏ ਆਇ ਆ ॥ ੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਤੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਗਲਾਇ ਆ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿ
ਭਾਈ ਸੇਕਉ ਕਰਤੁ ਉਪਦੇਸੁ ਤਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਾ ਤਰਿ ਪੂਰੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ ਵਚਨ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਓ ਆਹੇ ਤਰਿ
ਰੇ ਬਾਣੀ ਨਿਰਥਾ ਲਪਦੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਤਰਿ ਪਿਓ ਆਹੀ ਜਿਨ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸੇਭਾਗ ਤੀਲਾ ਪਾਪੀ
ਸੀਖਾਇ ਆ ॥ ੩॥ ਅਧਿਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰੁ ਧਰੇ ਤਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ
ਇ ਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੇਲੇ ਗੁਰ ਥਾਣੀ ਗੁਰ ਥਾਣੀ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ੪॥ ੫॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਪੂਰੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸੇਕਉ ਕਰਿ ਉ
ਪਦੇਸੁ ਤਰਿ ਸੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭ ਤਰਿ ਆਹੈ ਆਵਡਭਾਗੀ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਓ
ਆ ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਸੇਕਉ ਕੇ ਈ ਆਈ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸ
ਭ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪੂਰੁ ਭੀ ਤਰਿ ਥਾਸ ਨਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆ

ਨਿਤ ਹਰਿਨਾਮੈ ਤਰਿਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਥਾਈਂ ਬੁਲੈ ਸੋ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈ ਲੁਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਲੈਵੈ
ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰਨੀ ਪਾਇ ਅਸੇ ਭਾਗੀ ਲਮੁ ਏ ਮਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਆਨਦ ਮੂਰਤਿ
ਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨ ਦੁਕਹੁ ਤਰਿਧਿ ਆਵੈ ॥ ਤੁੰ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਸਭਿ ਤੇ ਰੋਜਾਨਾ
ਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਗੀਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਮਾਈ ਬ
ਸਭਿ ਤਰਿਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸਭ ਨਾਕਉ ਸਨਥੰਧੁ ਤਰਿਕਿ ਰਿਦੀਏ ॥ ੧ ॥ ਤਮ ਰਾਜੇ ਰੁਸਭੁ ਰਿ
ਥੇ ਥੀਰਾ ॥ ਤਰਿਕਾਤ ਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਤਰਿਕੈ ਵਸਿ ਤੈ ਸਗੀਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ
ਆਪਿ ਤਰਿਲਾਈ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸ ਰਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਰਿਸਿ
ਆਈ ॥ ਤਬ ਜੋਕਿ ਢੁਕੇ ਸੁਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰੈ ਕੰਮਿ ਤਮ ਹਰਿ
ਸੇ ਤਮ ਕਰਤ ਜੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾ
ਮਨ ਮਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਚਰੁ

ਘਰੁ ੧

ਕਾਤੇਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਤਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਿਉ ਪ
॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਤਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜ ਕੁ ਅਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧੁ
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ॥ ਸੁਤਰਿ ਆਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ
॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਨ ਨਿਪਿਤ ਲੋਕ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿ ਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
ਸੰਥਾਏ ਠਾਕੁਰ ਕਾਤੇਰੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਉਠੈ ਉਠਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋ ਸਾਤਿ ਸੁਪਾਏ
ਢਰਿ ਆ ॥ ਉਨ ਕਵਨੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਤਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਆ ॥ ੩ ॥
ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰਤ ਲਧਰਿ ਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਲਿਜਾਈ ਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੀਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨

ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਕਰਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾਇ ਤੁਰਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈ
ਉਤਰੈ ਤਉ ਮੈ ਥਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਖਿ ਲਵਤੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਕੋਵਿਰਲਾਸੇਵਕੁ ਤੋਰਿਸਗਲੇਥਿਉਤਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਸਤਥੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਸਭਿਸੇ
ਕੁਏਕਾਥਾਤਪੁਕਾਰੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਉਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖਪੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ॥
ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਦਿਸਨਾਨਕ੍ਰਮਿਅਏਧਰਸਾਰੀ॥ ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਤਿਦਿਨ
ਗੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਅਾਰੀ॥ ੩॥ ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁਧਾਇਓਅਥਅਏਤਰਿ
ਗੀ॥ ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਥੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੨

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਧਨੁਜਾਪਤਰਿਧਨੁਤਾਪਤਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁਭਾਇਆ
ਨਿਮਖਨਥਿਸਰਉਮਨਤੇਤਰਿਤਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਤਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਾਈਖਾਇਆਇ
ਪ੍ਰਿਧੁਤਾ॥ ਤਰਿਧਨੁਚਲੇਤਰਿਧਨੁਥੈਸੇਤਰਿਧਨੁਜਾਗਤਸੁਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਧਨੁ
ਲਾਨੁਤਰਿਧਨੁਗਿਆਨੁਤਰਿਸੰਗਿਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ ਤਰਿਧਨੁਤੁਲਤਰਿਧਨੁਥੈਜੀ
ਤਰਿਤਰਿਪਰਨਾ॥ ੨॥ ਤਰਿਧਨੁਮੇਰੀਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਤਰਿਧਨਿਲਾਇਆਧੋਖਾਤ
ਪਨਤੇਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈਤਾਥਿਚਰਿਓਤਰਿਥੋਕਾ॥ ੩॥ ਧਾਵਤੁਖਰਚਤੁਤੇਟਿਨਅਵੈਤ
ਤਪਲਤਕੈਸੰਗੇ॥ ਲਾਇਖਜਾਨਾਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਤੁਮਨੁਤਰਿਰੰਗਿਰੰਗੇ॥

੪॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਤਿਪਿ
ਤਰਿਉਓਉਧਰੋ॥ ਸੋਤਰਿਤਰਿਤੁਮਸਦਤੀਜਾਪਤੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੋ॥ ੧॥ ਪੁਤਾਮਾਤ
ਰੀਆਸੀਸਾ॥ ਨਿਮਖਨਥਿਸਰਉਤੁਮਕਉਤਰਿਤਰਿਸਦਭਜਤੁਜਗਦੀਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥
ਤਰਿਗੁਰੁਤੁਮਕਉਤੋਇਦਇਅਲਾਸੰਤਸੰਗਿਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕਾਪੜੁਪਤਿਪਰਮੇਸਰੁਰ
ਗੋਭੋਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨੀਤਿ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਤੁਸਦਚਿਰੁਜੀਵਤੁਤਰਿਸਿਮਰਤਅਨ
ਦਅੰਤਾ॥ ਰੰਗਤਮਾਸਾਪੂਰਨਆਸਾਕਥਤਿਨਥਿਅਪੈਚਿੰਤਾ॥ ੩॥ ਭਵਰੁਤੁਮਾ
ਇਤੁਮਨੁਤੋਵਉਤਰਿਚਰਣਤੋਤੁਕਉਲਾਨਾਨਕਦਾਸੁਉਨਸੰਗਿਲਪਟਾਇਓਜਿ
ਉਂਦਤਿਚਾੜ੍ਹਕੁਮਉਲਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਮਤਕਰੈਪਛਮਕੈਤਾਈਪੂਰਬਤੀਲੈਜਾਤਾ॥ ਖਿਨਮਤਿਥਾਪਉਥਾਪਨਤਾਰਾਅਪਨਤ
ਮਤਾਤਾ॥ ੧॥ ਸਿਆਨਪਕਾਤੁਕਾਮਨਆਤਾ॥ ਜੇਅਨੁਗ੍ਰਿਧਿਓਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਤੋਇਰਤੀਉ
ਭਾਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੇਸੁਕਮਾਵਨਪਨਜੋਰਨਕੀਮਨਸਾਥੀਚੇਨਿਕਸੇਸਾਸਾਲਸਕ

ਰੇਨੇਖਵਾਸਸਭਤਿਅਗੇਜਮਪੁਰਿਉਰਿਸਿਧਾਸ॥੨॥ਤੇਇਅੰਨੰਨਿਮਨਤ
ਤਤਾਪਸਕਉਜਾਨਤਾਜੇਅਨੰਦੁਨਿੰਦੁਕਰਿ ~~ਏਤਿਓਸੇਈਫਿਰਿਫਿਰਿ~~
॥੩॥ਸਤਜਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਤਿਸੁਜਨਕੀਕਾਟੀਛਾਸਾਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰੂ
ਇਅਪਰਵਾਲਗਿਰਸਤਉਦਾਸ॥੪॥੫॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾਪ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜਨਿਜਪਿਓਤਿਨਕੇਥੰਧਨਕਾਟੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਅਥਿਖੁਮਾ
ਤਥਿਅਥਿਤੇਤਾਟੇ॥੧॥ਤਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਿਤਿਮਿਲਿਗਾਇਓਗੁਰਪਰਸਾਇਭਏ
ਨਿਰਮਲੁਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਓਰਤਾਓ॥ਜੇਕਿਓਕੀਓਸੇਈਭਲਮਾਨੈਮੈ
ਤਿਕਮਾਨੀ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਭਏਕਸਮਾਨੈਜੋਗਜੁਗਤਿਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ਪੁਰਨਪੁਰਿ
ਸੁਥਥਾਈਅਨਨਕਤਤੁਜਾਤਾਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰੰਗਿਰਵਿਓਰੰ
॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਅਲਗੁਪਾਲਤਾਨਿਰਭੈਕੈਘਰਿਅਇਅਗਕਲਿਕਲੇ
ਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਸਤਜਿਸਮਾਇਅਗ॥੪॥੬॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾਪ
ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਤਿਕਰਉਥੇਨਤੀਸੋਅਪਨੈਦੁਖਭਰਿਅਗਪਾਰਥੁਤਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈ
ਅਤਿਨਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰਿਅਗ॥੧॥ਗੁਰਤਰਿਬਿਨੁਕੋਨਬਿਰਥਾਦੁਖੁਕਾਟੇ॥ਪ੍ਰਭਤਿ
ਰਸੇਵਕਜੇਤੋਈਤੈਤਿਤੁਮਾਨੁਮਤਤੁਜਸੁਘਟੈ॥ਰਤਾਓ॥ਮਾਇਅਸਨਥੰਧਸੈਨ
ਕਿਤਤੀਕਾਮਿਨਅਇਅਗਤਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਉਚਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨਥਾਛਤ
ਪਾਇਅਗ॥੨॥ਲਾਖਕੋਟਿਥਿਖਿਅਕੇਥਿੰਜਨਤਾਮਤਿਤ੍ਰਿਸਨਨਬੁਝੀ॥ਸਿਮਰਤ
ਕੋਟਿਉਜੀਅਰਾਬਸਤੁਅਗੋਚਰਸੁਝੀ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮਰੈਦੁਅਰਿਅ
ਭੈਭੰਜਨਤਰਿਰਾਇਅਗਸਾਧਕੇਚਰਨਪੁਰਿਜਨੁਥਾਏਸੁਖਨਾਨਕਇਤੁਪਾਇ
॥੪॥੭॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾਪ ਪੰਚਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਪ੍ਰਥਮੇ
ਭਮਾਤਕੇਵਾਸਉਤਾਏਏਤਿਧਰਨਿਮਤਿਅਇਅਗਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸੁੰਦਰਥਾਗਮੰਦਰ
ਨਕਛਤੁਜਾਇਅਗ॥੧॥ਅਵਰਸਭਮਿਥਿਅਲੋਭਲਥੀ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਓਤਰਿਨਾਨ
ਕਉਇਤਾਵਸਤੁਛਥੀ॥ਰਤਾਓ॥ਇਸਟਿਮੀਤਥੰਧਪਸੁਤਭਾਈਸੰਗਿਥਨਿਤਾਰਿ
ਅਗਜਥਅੰਤੀਅਉਸਰੁਅਇਥਨਿਓਤੈਉਨਪੇਖਤਤੀਕਾਕਲਿਗੁਸਿਅਗ॥੨॥ਕਿਰਿ

ਬਿਭਾਈ ਸੰਪੈ ਸੁਇ ਨ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾਭਾ ਜੀ ਕਉ ਓਤੁ ਭਾਜੀ ਮਿਲਿ ਅਧੇ ਰੁਸ ਗਲ ਭ
ਰਿਭਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਏਵਰ ਗੈਵਰ ਰਥ ਸੰਥਾ ਏਗੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥ ਜਥੇ ਤੇ ਏਈ ਲੰਮੀ ਧ
ਰ ਲਿਨਾ ਏਈ ਕਪੌਰੇ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਧਾਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਤਾਈ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਪਤਿਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਏਈ ਓਤੁ ਮੈਰਾ ਨਾਵੈ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੮ ਗੁਜਰੀ

ਮਤਲਾ ੫ ਤਿਪਦਾ ॥ ਘਰੁ ੨ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਅਧਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ
ਵਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਥਿਨ ਸਿਨਾਵੈ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਜ ਪਿਮ
ਅਥੰਧਨ ਤੁਟੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਚੁਟੇ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਤਰਿਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਤਰਖ ਸੇਗ ਦੁਤਮਾ
ਨੀ ਗਲ ਕਰੈ ਏਹੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਤਿ ਨ ਏਰਿ ਖਿਲੀ ਅਸ ਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬ
ਏਈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ਤਪਵਿ ਤੁਲੀ ਏਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗ
ਕਰਤ ਮਸਕਾਰੋ ॥ ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕਉ ਪੁਛੈ ਨ ਏਈ ਬਾਢਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਠਾ
ਰੁ ਅਸੇ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ॥ ਸਗਲਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਪਈ ਕਤੀ ਜੈ ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੋ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਪਾਰੋ ॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ
ਬੀਰ ਦਾਸ ਰੋਮੁ ਕਤਿ ਭਇਓ ਚੰਮਿ ਅਰੋ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫

ਨਾ ਏਈ ਕਉ ਚੁਣਨ ਏਰੇ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭਤਾ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗ
ਨਿ ਸਕਾਤਿ ਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬਿਧਿ
ਤੁਝੀ ਐ ਬਕ ਨ ਕਥਨ ਰਤਨਾ ਰਤਨਾ ॥ ਅਪੇ ਭਗਤ ਅਧਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰ
ਹਾਨਾ ਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਓਏ ਪੇਖਿਓ ਜਤੁ ਕਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ

ਮਤਾਮ ਸੁਗਤਿ ਅਵਰ ਸਿਅਨ ਪਜਨ ਕਉ ਕਛੁ ਨ ਆਇਓ ॥ ਜਤਨ ਤ ਅਉਸ
ਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਤੇ ਤਤਾ ਤਤਾ ਤਰਿਧਿ ਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਭੁਭਿਰ ਦਇ
ਨੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀਨਿ ਆਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਡਲ ਡਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਤ
ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਰਾਕੁਰ ਕੀ ਅ

ਭੈਦਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾਖ ਦਿਨੁ ਗਤੀ
ਧਰੁ ਪਿਅਰੇ ਨਿਸਖਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈ ਐਤਿਅ
ਨੁਤਰੀਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੋਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਗੀਲਾ ॥ ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਤੀ ਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ
ਤਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਤੋਤ ਅਨੰਦ ਉਤਰੈ ਮਨੁ ਜੋ
ਮਿਲ ਬੇਕੀ ਮਤਿ ਮਾਬਰ ਨਿਨ ਸਾਕ ਉਨਾਨ ਕਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾਖ ੫ ਮੁਨਿ ਜੋ ਗੀਸਾ ਸਤੁ ਗਿਕਤਾ ਵੈ ਸਭ ਕੀਨੇ
ਅਪਨ ਤੀ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋਜਿ ਤੇਰੀ ਸਾਤਿ ਨ ਕੀਤੈ ਰਤਿ ਕਢੁ ਨ ਰਹੀ ॥ ੧ ॥ ਬਲ
ਥਿਅ ਪਿਰਤੀ ਸਭ ਮਤੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿ ਕੋਉ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੈ ਸਭ ਥਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟੀ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੇ ਤੇਰਾ
ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਤੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾਖ ਦੁਇ ਕਰੋ

ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪਿਅਇ ਅਯਾਤਾ ਬੇਦੇ ਇਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੀ
ਇਅਾ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਤੇਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਭਈ ਕਲਿ ਅਵਾ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਤੇਈ
ਬੇਰੇ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਵਰਨਾ ਹੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਅਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈ ਕਰੁ
ਤੁਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਤਾ ਹੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਅਾ ਉਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾਖ ੫ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਤੈਥੋ
ਨਿਕਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਭੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਤਿਨ
ਮੋਤਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਅਹਿਓਤੁ ਮਾਰਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿਥ
ਬਲਿ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਈਹ ਉਤਤੁ ਮਾਰਧੋਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇਓ
ਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਤੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾਖ ਆਲਾ

ਮਮੋਤਤ ਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸੁ ਦਿਜਾਵੈ ਸਤਿਨਾਮੁ
ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਜਨ ਐਸੇ ਸੰਤੁ ਸਤਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੁਟਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਬਿਨੁ
ਬੰਤੁ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬੁਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥ ਮਿਲਿ
ਤਰਿਜੁ ਸੁਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵ ਜਲੁ ਪਥਿ ਪਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥

ਖਿਨਮਤਿਥਾਪਿਓਥਾਪਨਤਾਰਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕਰੀਗਾਰਜਾਰੰ

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਗੁਜਰੀਮਤਿਤਰਿਨੀਚਤਜੋਤਧਰੀ॥ ੧॥ ਧਿਆਈਐਅਪਨੇਸਦਾਤਰੀਅੰਦੇਸਤਾ
ਗੁਜਰੀਐਜਾਮਤਿਏਕਘਰੀਗਾਰਤਾਉਗਤੁਮਗੀਟੇਕਪੂਰੇਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨਸਗਤਿ
ਗੁਜਰੀਐਪਰੀਅਚੇਤਇਅਨੇਥਾਰਿਕਨਾਨਕਤਮਤੁਮਰਾਖਤੁਪਾਰਿਕਰੀ॥ ੨॥ ੯॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਅਸਭਨਾਕਾਥਸਤੁਮੇਰੇਮਨ

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੧੮॥ ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਤਿਸਮਾਏਤਤਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾਨਾਤੀ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰਜਾ
ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੧੯॥ ਠਾਕੁਰਤੁਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਸਰਥਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਪ੍ਰਭਕਉਸਦਾਸਲਾਤੀ॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੨੦॥ ਠਾਕੁਰਸਾਸਿਤੇਰਾਨਾਮੁਸਮਾਹਉਤੁਮਤੀਕਉਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਨਾਨਕਟੇਕਭ
ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੨੧॥ ਠਾਕੁਰਤੋਰਾਅਸਥਿਡਾਣੀਲਾਤੀ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੯॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੨੨॥ ਠਾਕੁਰਪਾਅਪਨਾਦਰਸੁਦੀਜੈਜਸੁਗਵਉਨਿਸਿਅਰੁਭੇਰਾਕੇਸਸੰਗਿਦਾਸ
ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੨੩॥ ਠਾਕੁਰਉਇਤੈਮਨੇਰਥਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰਤੁਤੁਥਿਨੁਥੀਅਨਤੋਰਾਚਿਤਿਚਿਤਵਉ

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੨੪॥ ਠਾਕੁਰਸਨਅਰਾਧਉਨਿਰਖਉਤੁਮਗੀਓਗਾਰਤਾਉਗਦਇਅਲਪੁਰਖਸਰਥਕੇਠਾ
ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੨੫॥ ਠਾਕੁਰਥਿਨਉਕਰਉਕਰਜੇਗੀ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਰੇਉਧਰਸਿਆਖੀਛੇਰਾ॥ ੨॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੨੬॥ ਠਾਕੁਰਉਕਰਉਕਰਜੇਗੀ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਰੇਉਧਰਸਿਆਖੀਛੇਰਾ॥ ੨॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੨੭॥ ਠਾਕੁਰਉਕਰਉਕਰਜੇਗੀ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਰੇਉਧਰਸਿਆਖੀਛੇਰਾ॥ ੨॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੨੮॥ ਠਾਕੁਰਉਕਰਉਕਰਜੇਗੀ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਰੇਉਧਰਸਿਆਖੀਛੇਰਾ॥ ੨॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੨੯॥ ਠਾਕੁਰਉਕਰਉਕਰਜੇਗੀ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਰੇਉਧਰਸਿਆਖੀਛੇਰਾ॥ ੨॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੩੦॥ ਠਾਕੁਰਉਕਰਉਕਰਜੇਗੀ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਰੇਉਧਰਸਿਆਖੀਛੇਰਾ॥ ੨॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ੩੧॥ ਠਾਕੁਰਉਕਰਉਕਰਜੇਗੀ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਰੇਉਧਰਸਿਆਖੀਛੇਰਾ॥ ੨॥

ਥਿਸੰਭਰਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਭਗਤਿਕੁਰੇਭੰਡਾਰਾਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਛਲਾ
ਖਿਨਮਤਿਕਰੇਉਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਰਾਚੁ॥ ਸਗਲਜੀਅ
ਆਰਾਧਤਿਤਾਤੁਕਉਤੁੰਜਾਚੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਨਕਸਹਇਤੁਮਾਰੀਕਰਤੇਤੁੰਪੁ
ਅਧਾਰਾ॥ ਤੇਇਸਤਾਈਜਿਸਤੁੰਗਾਖਤਿਤਿਸੁਕਤਾਕਰੇਸੰਸਾਰਾ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੨੩॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਗੀਆਪਾ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦੇ

ਰਿਅਵਖਧੁਉਤਰਿਗਇਓਸਰੁਤਾਪਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਗੋਬਿੰਦੁਰਾਖਿਓਪਰਮੇ
ਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ਮਿਟੀਥਿਆਧਿਸਰਬਸੁਖਤੇਏਤਰਿਗੁਲਸਦਾਬੀਚਥੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੈਕਰਤੇਗੁਰਪੁਰੇਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਅਥਚਲਨੀਵਧਗੀਕੁ
ਕਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੨੪॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਕਬਹੂਤਰਿਸਿਓਚੀਤੁਨਲਾਇਓ॥ ਧੰਧਾਕਰਤਥਿਤਾਨੀਅਉਧਤਿਗੁਲਨਿਧਿਨਾਮੁ
ਇਓ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਓਡੀਕਉਡੀਜੋਰਤਕਪਟੇਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਧਾਇਓ॥ ਬਿ
ਪ੍ਰਭਕੇਤੇਦੁਖਗਨੀਅਤਿਮਤਾਮੋਤਨੀਖਾਇਓ॥ ੧॥ ਕਰਤੁਅਨਗੁਰੁਸੁਆਮੀਸੇ
ਨਤੁਨਮੋਤਿਕਮਾਇਓ॥ ਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕਤਰਿਸ
ਇਓ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੨੫॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਰਵੰਤਾ

ਆਨਥਿਉਤਾਗਮਿਥਿਆਭਜੁਸਦਾਭਗਵੰਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਮੁਏਕੁਅਧਾਰੁਭਗਤ
ਤਆਗੈਟੇਕਾ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੋਬਿੰਦਦੀਅਗੁਰਗਿਆਨੁਬੁਧਿਥਿਥੇਕਾ॥ ੧॥ ਕਰ
ਰਣਸੰਮੁਖਸ੍ਰੀਧਰਸਹਇਤਾਕੀਗਤੀ॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਲਸਾਧੁਨਾਨਕਤਰਿ
ਲਤੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੬॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਚਉਪਦੇ

ਘਰੁ ੪

ਫਾਡਿਸਗਲਸਿਅਲਪਾਸਾਧਸਹਦੀਅਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੁਕੇਗੁਲ
॥ ੧॥ ਰੇਚਿਤਚਰਣਕਮਲਅਰਾਧਿ॥ ਸਰਬਸੁਖਕਲਿਅਲਪਾਵਤਿਮਿਟੈਸਗਲ
ਧਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਭਾਈਤਿਸੁਥਿਨਾਨਤੀਕੋਇ॥ ਈਤਉਤਜੀਅ
ਸੰਗੀਸਰਬਰਵਿਅਸੋਇ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਜਤਨਉਪਾਵਮਿਥਿਆਕਢੁਨਅਵੈਕਾ
ਰਣਿਸਾਧੁਨਿਰਮਲਾਗਤਿਤੇਪ੍ਰਭਕੈਨਾਮਿ॥ ੩॥ ਅਗਮਦਇਆਲਪ੍ਰਭਉ

ਪੁੱਜੇਗਾ। ਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸੁਲਿਖਿਆਪੁਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੬

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਅਪਨਾਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਤੀਰਮਤੁਗੁਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਸਾ

ਸਿਅਰਾਧਿਤਰਿਤਰਿਲਤਿਜਾਇਮਨਕੀਚਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪ੍ਰਭਕਾਨਓ

ਸਤਜਅੰਨੰਦਪਾਵਤਿਮਿਲੀਨਿਰਮਲਥਾਉ॥ ਰਤਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਉਧਰਿਇਤੁ

ਨੁਅਠਪਤਰਆਰਾਧਿ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਕਾਰੁਥਿਨਸੈਮਿਟੈਸਗਲਉਪਾਧਿ॥ ੨॥ ਅਟ

ਏਦਅਭੇਦਸੁਆਮੀਸਗਲਿਤਕੀਆਉ॥ ਚਰਣਕਮਲਅਰਾਧਿਤਿਰਦੈਏਕਸਿ

ਏਵਲਉ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਿਦਇਆਧਾਰੀਥਖਸਿਲੀਨੇਅਧਿ॥ ਸਰਬਸੁਖ

ਨਾਮੁਦੀਅਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੮॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਗਈਸੰਕਤੁਟਿ॥ ਦੁਖਅਨੇਰਭੈਥਿਨਸੇਪਾਪਗਏਨਿਖੁਟਿ

॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਥਚਨਗੋਬਿੰਦਧਿਆਏਮਤਨਿਰਮਲ

ਤਿ॥ ਰਤਉ॥ ਜਾਪਤਾਪਅਨੇਕਕਰਲੀਸਫਲਸਿਮਰਤਨਾਮੁ॥ ਕਰਿਅਨਗੁਤੁਆ

ਰਾਖੇਭਏਪੁਰਨਕਾਮ॥ ੨॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਥਿਸਰੁਕਥੁੰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸਮਰਥਾ॥ ਗੁਲ

ਨਿਕਰਸਨਾਕਿਆਥਖਾਨੈਅਗਨਤਸਦਾਅਕਥਾ॥ ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਰਿਤਾਰਲਦਇ

ਲਕਿਰਪਾਕਰਲਾ॥ ਅੰਤੁਲਪਦਵੀਨਾਮਸਿਮਰਲਦਿੜੁਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਸਰਲਾ॥ ੪॥

੩॥ ੨੯॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਅੰਤੁਥੁਧਿਥਤੁਸਘਨਮਾਇਆਮਤਾਦੀਰ

ਗੇਗੁ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਅਉਖਪੁਰਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਕਰਲਕਾਰਲਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਮਨਿਤਨਿਥਾਢੀ

ਜਨਪੁਰਿ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਲਤਤਿਪਤਿਕਗੋਬਿੰਦਲੋਚਪੁਰਿ॥ ਰਤਉ॥ ਆਦਿਅੰਤੇ

ਧਿਆਸਾਕੁਕਰੀਥਿਕਰਲਾ॥ ਗੁਰਗਿਆਨਕੀਰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਲੰਕਾਟੀਐਜਮਜਾ

॥ ੨॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਮੁਠਸਦਾਵਾਗਵਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਪਾਲਸਿ

ਰਲਮਿਟਤੋਜੇਨੀਭਵਲਾ॥ ੩॥ ਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਗਰਿਦਤੀਨਿਤਾਪਜਲੰਤਾ॥ ਜਪਿ

ਰਮਰਾਮਾਦੁਖਨਿਵੇਗਮਿਲੈਤਰਿਜਨਸੰਤਾ॥ ੪॥ ਸਰਬਥਿਧਿਕ੍ਰਮਤੇਪੁਕਾਰਤਿਕਤਤਿਨ

ਭੋਇ॥ ਤਰਿਚਰਣਸਰਲਅਪਾਰਪ੍ਰਭਕੇਦ੍ਰਿੜੁਗਤੀਨਾਨਕਓਟਾ॥ ੫॥ ੪॥ ੩੦॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਅਰਾਧਿਸ੍ਰੀਧਰਸਫਲਮੁਰਤਿਕਰਲਕਾਰਲਜੋਗੁ॥

੩੧੪

ਗੁਲਰਮਲਸ੍ਵਲਾਪਾਰਮਤਿਮਾਛਿਰਿਨਤੋਤਥਿਓਗੁ॥ ੧॥ ਮਨਚਰਦਾਰੀ
 ਪਾਸਾਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੰਤਸਿਮਰਦਿਕਾਟਿਨਮਦੁਤਛਾਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਕੁ
 ਤਰਿਨਾਮਕਤਨਅਵਰਕਭੁਨਉਪਾਉ॥ ਕਰਿਅਨੁਗੁਤਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ॥੨॥੫॥੩੧॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾਪ ਘਰੁ੨ ਤੂੰਸਮਰਬੁਸਰਨਿਕ
 ਦੁਖਭੰਜਨੁਸੁਖਰਾਇ॥ ਜਾਤਿਕਲੇਸਮਿਟੇਭੈਭਰਮਾਨਿਰਮਲਗੁਲਪ੍ਰਭਗਾਇ
 ਗੋਬਿੰਦੁਤੁਭੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਠਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਤਮਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਮਾ
 ਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਲਗੇਤਰਿਚਰਦੀਵਭੈਭਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਕਵ
 ਗਾਸਭਏਸਾਧਸੰਗੇਦੁਰਮਤਿਭੁਧਿਤਿਅਗੀ॥ ੨॥ ਆਠਪਤਰਤਰਿਕੇਗੁਲਰੰਦੇ
 ਰੈਦੀਨਦਇਅਲਾਗਾਅਧਿਤਰੈਸੰਗਤਿਸਭਉਪਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥ ੩॥
 ਲਾਪਾਰੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਓਭਿਧੋਤਿਪ੍ਰਭਸਾਥਿ॥ ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
 ਦੇਰਾਖਿਓਤਰਿਤਾਬਾ॥ ੪॥੧॥੩੨॥੨॥੭॥੭॥੪੮॥

ਮਃ੧ ੨ ਮਃ੩ ੭ ਮਃ੪ ੭ ਮਃ੫ ੩੨ ਜੋੜਜੁਮਲਾ ੪੮

ਅੰਤਰਿਜਚਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿਜਚਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰਾਜੈਸੀਪਿਆਸਹੋਇਮਨਅੰਤਰਿਤੈ
ਸੋਜਲੁਦੇਵਹਿਪਰਕਾਰਾ॥੬॥ਬਡੇਭਾਗਗੁਰੁਸੇਵਹਿਅਪੁਨਭੇਦਨਾਹੀਗੁਰਦੇਵਮੁ
ਰਗਾਭਾਕਉਕਾਲੁਨਾਹੀਜਮੁਜੋਪੈਬੂਝਹਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ॥੭॥ਅਬਤ
ਬਅਵਹੁਨਮਾਗਉਹਰਿਪਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੀਜੈਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਾਚਿਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਲੁਮਾਗੋਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੨॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੧
ਐਜੀਜਨਮਿਮਰੈਅਵੈਫੁਨਿਜਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੇਰਾਤੇਨਾਮੇਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਬਾਬੀਰੇਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥ਗੁ
ਰਪਸਾਦੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜਾਚੇਐਸੀਨਾਮਬਡਾਈ॥੨॥ਗਾਉ॥ਐਜੀਬਪੁਤੇਭੇਖ
ਕਰਹਿਰਿਖਿਆਕਉਕੇਤੇਉਦਗੁਰਗਨਕੈਤਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਗਤਿਨਹੀਸੁ
ਖਪ੍ਰਾਣੀਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਜਾਈ॥੩॥ਐਜੀਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਉਪਰਿਠਫੇਜਨਮਿ
ਜਨਮਿਵੈਗਾਈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਕਾਤੇਸੇਬਾਚੈਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੂਝਾਈ॥੪॥ਗੁਰਸਰ
ਣਾਈਜੋਹਿਨਸਾਕੈਦੁਤੁਨਸਕੈਸਤਾਈ॥ਅਵਿਗਤਿਨਾਥਨਿਰੰਜਨੀਰਤੇਨਿਰਭਉ
ਸਿਭਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਐਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਪੁਨਮੇਲਿਵਲਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਟੇਕ
ਟਿਕਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸੀਕਿਰਤਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥੬॥ਐਜੀਭਾਘਿਪ
ਰੇਗੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਗੀਮੇਅਵਰਨਦੁਜੀਭਾਈ॥ਅਬਤਬਏਕੇਏਕੁਪੁਕਾਰਉਅ
ਦਿਜੁਗਾਦਿਸਖਾਈ॥੭॥ਐਜੀਰਾਖਪੁਪੈਜਨਮਅਪਨੇਕੀਤੁਬੁਝੀਸਿਉ
ਬਨਿਆਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲ
ਈ॥੮॥ਐਜੀਕਿਆਮਾਗਉਕਿਫੁਰਹੈਨਦੀਸੈਇਸੁਜਗਮਹਿਆਇਆਜਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਰਬੁਦੀਜੈਹਿਰਦੈਕੰਠਿਬਣਾਈ॥੯॥੩॥ ਗੁਜਰੀ
ਮਹਲਾ੧ ਐਜੀਨਾਮਉਤਮਨੀਚਨਮਧਿਮਹਰਿਸਰਣਗਤਿ
ਹਰਿਕੋਲੋਗਾਨਾਮਰਤੇਕੇਵਲਬੈਗਾਗੀਸੋਗਾਬੈਜੋਗਾਬਿਸਰਜਿਤੋਗਾ॥੧॥ਬ
ਈਗੇਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਭਗਤਿਠਕੁਰਕੀ॥ਸਤਿਗੁਰਵਾਕਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਿਰਮਲੁ
ਨਜਮਕਾਇਨਜਮਕੀਬਾਕੀ॥੨॥ਗਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਗਸਨਰਵਹਿਪ੍ਰਭਸੰਗੇ

੫੮੯

ਏਕਨਗਰੀਪਚਰੋਰਬਸੀਅਲੇਬਰਜਤਚੋਰੀਪਵੈ॥੧॥

ਹਦਸਮਾਲਰਖੈਜੋਨਾਨਕਸੇਖਮੁਕਤਿਸੋਪਵੈ॥੨॥ ਚੇਤਹੁਬਾਸੁਦੇਉਬ
ਨਵਾਲੀ॥ ਰਾਮੁਰਿਦੈਜਪਮਾਲੀ॥੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਰਧਮੁਲਾਜਿਸੁਸਾਖਤਲ
ਹਾਰਿਬੇਦਾਜਿਸੁਲਾਗੇ॥ ਸਹਜਭਾਇਜਾਇਤੇਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਇਵਜਗੈ॥
੪॥ ਪਾਰਜਾਤੁਪਰਿਅੰਗਨਿਮੇਰੈਪੁਰਖਪੜਤਤੁਡਾਲਾ॥ ਸਰਬਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨਮੁ
ਭੁਓਡਹੁਬਹੁਤਜੰਜਾਲਾ॥੫॥ ਸੁਣਿਸਿਖਵੰਤੇਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਓਡਹੁਮਾਇਅਜ
ਲਾ॥ ਅਨਿਥੀਚਾਰਿਏਕਾਇਵਲਾਗੀਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਕਾਲਾ॥੬॥ ਸਿਗੁਰੁਸੇਸਿਖੁ
ਕਥੀਅਲੇਸੇਵੈਦੁਜਿਜਾਣੈਰੋਗੀ॥ ਤਿਸੁਕਾਗਣਿਕੰਮਨਧੰਧਾਨਹੀਧੰਧੈਗਿਰੀਜੋਗੀ॥੭॥
੧॥ ਕਮੁਕੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜੀਅਲੇਲੇਭੁਸੋਹੁਤਿਸਮਾਇਆ॥ ਅਨਿਤਤੁਅਵਿਗਤੁਪਿਆਰਿ
ਅਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥੮॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭਦਾਤਿਕਥੀਅਲੇਸੇਤਥਰਨ
ਸਭਿਦੁਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਮਧੁਤਾਸੁਰਸਾਦੰਜਗਤਨਹੀਸੁਤਾ॥੯॥ ਮਹਾਗੰਭੀਰਪ
੩ਪਤਾਲਾਨਾਨਕਸਰਬਜੁਆਇਆ॥ ਉਪਦੇਸਹੁਗੁਮਮਪੁਨਹਿਨਗਰਭਾਂਬਿਖੁ
ਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥੧੦॥

ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੧

ਕਵਨਕਵਨਜ

ਚਹਿਪ੍ਰਭਦਾਤੇਤਾਕੇਅੰਤਨਪਰਹਿਸੁਮਾਗ॥ ਜੈਸੀਭੁਖਹੋਇਅਭੁਅੰਤਰਿ
ਤੁਸਮਰਬੁਸਚੁਦੇਵਣਹਾਗ॥੧॥ ਐਜੀਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਚੁਅਧਾਗ॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਦੇਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਗ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਗੇਏਕਾਏਕੀਸਬਦੁਬੀਚਾਗ॥ ਜਯੁਥਯੁਧਗਣਿਗਗਨੁਤਹਨਹੀਅਪੇ
ਆਪੁਕੀਆਕਰਤਾਗ॥੩॥ ਨਾਤਦਿਮਾਇਆਮਗਨੁਨਢਾਇਆਨਾਸੁਰਜਚੰਦਨਜੋ
ਤਿਅਪਾਗ॥ ਸਰਬਦ੍ਰਿਸਟਿਲੋਚਨਅਭੁਅੰਤਰਿਏਕਾਨਦਰਿਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਗ॥੪॥ ਪਵਣੁ
ਪਾਣੀਅਗਨਿਤਿਨਿਕੀਆਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸਅਕਾਗ॥ ਸਰਬੇਜਾਰਿਕਤੁਪ੍ਰਭੁਦ
ਤਦਾਤਿਕਰੇਅਪੁਨੈਬੀਚਾਗ॥੫॥ ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਜਚਹਿਪ੍ਰਭਨਾਇਕਦੈਦੇਤੇਟਿਨ
ਹੀਭੰਡਾਗ॥ ਉਧੈਭੰਡੈਕਫੁਨਸਮਾਵੈਸੀਧੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰੈਨਿਹਾਗ॥੬॥ ਸਿਧਸਮਾਧੀ

ਤੇਸੁਭਾਵੈਸਤਿਤੀਤੀ। ਬਿਨੁਤਰਿਨਾਮਥਿਰਥਾਜਗਿਜੀਵਨੁਤਰਿਬਿਨੁਨਿਤਫਲ
ਮਕਘਰੀ॥ ੨॥ ਐਜੀਬੋਟੇਠਉਰਨਾਤੀਘਰਿਥਾਤਰਿਨਿੰਦਕਗਤਿਨਤੀਕਾਈ॥
ਸਕਰੈਪ੍ਰਭਥਖਸਨਮੇਟੈਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ ੩॥ ਐਜੀਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਮੇਟੈਕੋ
ਜੀਮੈਰੈਠਾਕੁਰਿਅਧਿਦਿਵਾਈ॥ ਨਿੰਦਕਨਰਕਾਏਮੁਖਿਨਿੰਦਾਜਿਨਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਭਾ
ਈ॥ ੪॥ ਐਜੀਸਗਲਿਪਰੇਪ੍ਰਭਥਖਸਿਮਿਲਾਵੈਬਿਲਮਨਅਪੁਆਰਾਈ॥ ਅਨਦਮੁ
ਨੁਨਾਥੁਸਿਰਿਨਾਥਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੫॥ ਐਜੀਸਦਾਦਇਅਲੁਦਇਅਕ
ਰਗਵਿਅਗੁਰਮਤਿਭ੍ਰਮਨਿਚੁਕਾਈ॥ ਪਾਰਸੁਭੇਦਿਕੰਚਨੁਪਾਤੁਏਈਸਤਸੰਗਤਿਕੀ
ਰਿਅਈ॥ ੬॥ ਭਗਿਨੁਨਿਰਮਲੁਮਨੁਦਿਸਨਾਨੀਮਜਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭਾਈ॥ ਪੁਨਰ
ਮਿਜਨਮੁਨਾਤੀਜਨਸੰਗਤਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੭॥ ਤੁੰਵਡਪੁਰਖੁਅਗੰਮਤਰੋਵ
ਤੁਮਪੰਖੀਤੁਭਮਾਤੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੀਜੈਜੁਗਿਜੁਗਿਸਥਦਿਸਲਾਈ
॥ ੮॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਆਰਾਧਿਤੰਸ
ਗੁਪਿਆਸਪਰਮਤਿਤੰ॥ ਬਿਲਲਾਪਬਿਲਲਾਬਿਨੰਤੀਆਮੁਖਭਾਇਚਿਤਤਿਤੰ॥ ੧॥
ਗੁਪਿਮਨਾਨਾਮੁਤਰਿਸਰਈ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਾਰਿਤਾਰਲਰਮਨਾਮਕਰਿਕਰਈ
ਰਤਉ॥ ਏਮਨਮਿਰਤਸੁਭਚਿੰਤੰਗੁਰਸਥਦਿਤਰਿਰਮਲੰ॥ ਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੰ
ਕਲਿਆਣਿਨਿਧਾਨੰਤਰਿਨਾਮਮਨਿਰਮਲੰ॥ ੨॥ ਚਲਚਿਤਵਿਤਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮੰਜਗਮੋ
ਮਗਨਤਿਤੰ॥ ਬਿਰੁਨਾਮਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੰਮਤੀਗੁਰਵਕਿਸਥਦਰੰਤੰ॥ ੩॥ ਭਰਮਾਤਿ
ਭਮੁਨਚੁਕਈਜਗੁਜਨਮਿਥਿਅਧਿਖਪੰ॥ ਅਸਥਾਨੁਤਰਿਨਿਤਕੇਵਲੰਸਤਿਮਤੀ
ਮਤਪੰ॥ ੪॥ ਇਤੁਜਗਮੋਤੋਤਥਿਅਧਿਤੰਦੁਖੁਅਧਿਕਜਨਮਮਰਲੰ॥ ਭ
ਰਮਗਲਿਸਤਿਗੁਰਉਥਰਤਿਤਰਿਨਾਮੁਭਿਦਰਮਲੰ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਤਿਨਿਤਚਲਾਮਨਿਸ
ਨਮੰਨੰਸਤਜਬੀਚਰੰ॥ ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਤੁਸਾਦੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨਰਤਨੁਸਾ
ਈ॥ ੬॥ ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਤਰੁਭਵਜਲੁਮਨਚਿਤੁਲਾਇਤਰਿਚੁੰਦੀ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਤਿਰ
ਪਵਿਤੁਪਵਨੁਇਤੁਸਗੀਰੁਤਉਸਰਈ॥ ੭॥ ਲਥਲੋਭੁਲਤਰਿਨਿਵਾਰਲੰਤਰਿਨਾਮ
ਸਿਮੰਨੰ॥ ਮਨੁਮਾਰਿਤੁਤੀਨਿਰੰਜਨਕਪੁਨਨਕਾਸਰੰ॥ ੮॥ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੩

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਘਰੁ ੧

ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਤੁਮਨੁਨਾਚਈ

ਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈ॥ਚਿਤੁਬਿਰੁਗਾਖੈਸੋਮੁਕਤਿਤੋਵੈਜੇਇਢੀਸੋਈਫਲੁ
॥੧॥ਨਾਚੁਰੇਮਨਗੁਰਕੈਅਗੈ॥ਗੁਰਕੈਭਾਵੈਨਾਚਤਿਤਾਸੁਖਪਾਵਤਿਅੰਤੇਜਮ
ਭਾਗੈ॥ਰਤਾਉ॥ਅਪਿਨਚਾਏਸੋਭਗਤੁਕਤੀਐਆਪਲਾਪਿਅਰੁਅਪਿਲਾਏ
ਪੇਗਵੈਅਪਿਸੁਲਾਵੈਇਸੁਮਨਅੰਧੇਕਉਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੨॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਚੈ
ਨਿਵਰੈਸਿਵਘਰਿਨੀਦਨਤੋਈ॥ਸਕਤੀਘਰਿਜਗਤੁਸੁਤਨਾਚੈਟਾਪੈਅਵਰੋ
ਮਨਮੁਖਿਭਗਤਿਨਤੋਈ॥੩॥ਸੁਰਿਨਗਵਿਰਤਿਪਖਿਕਰਮੀਨਾਚੈਮੁਨਿਜਨਕਿ
ਨਥੀਚਾਗੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਲਿਵਲਾਗੀਨਾਚੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਥੁਪਿਵੀਚਾਗੀ॥
ਖੰਡਥੁਤਮੰਡਤ੍ਰੈਗੁਣਨਾਚੈਜਿਨਲਾਗੀਤਰਿਲਿਵਤੁੰਗੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੇ
ਚੈਨਾਚਤਿਖਾਲੀਚਾਗੀ॥੪॥ਜੇਤੁਪੁਭਾਵਤਿਸੇਈਨਾਚਤਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਲਿਵਲਾਏ॥ਸੋਭਗਤਸੇਤਤੁਗਿਆਨੀਜਿਨਕਉਤੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੫॥ਏਤ
ਤਿਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਗੈਥਿਨੁਸੇਵਾਭਗਤਿਨਤੋਈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਥਦੁਖੀ
ਰੈਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਈ॥੬॥ਮਾਇਆਕੈਅਰਥਿਥਤੁਤੁਲੋਕਨਾਚੈਕੋਵਿਰਲਾਤੁ
ਚਾਗੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੭॥ਇਕੁਦ
ਚਾਵੀਸਰੈਸਾਵੇਲਾਥਿਰਥਾਜਾਏ॥ਸਾਤਿਸਾਤਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐਆਪੇਥਖੈ
ਰੋਗਜਾਏ॥ਸੋਈਨਾਚਤਿਜੇਤੁਪੁਭਾਵਤਿਜਿਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁਵੀਚਾਗੀ॥ਕਉ
ਨਕਸੇਸਤਜਸੁਖਪਾਵਤਿਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੧੦॥੧॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੪

ਅਸਟਪਦੀ

ਘਰੁ ੨

ਤਹਿਥਿਨੁਜੀਅਰਾਗਤਿਨਸਕੈਜਿਉਥਾਲਕੁਖੀਰਅਧਾਰੀ

ਗਮਅਗੋਚਰਪੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਥਲਿਤਾਰੀ॥੧॥ਮਨੇ

ਰਿਤੁਤਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਈ ਐ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥
 ੧॥ ਸਨਕ ਸੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਤਿ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਪਤ ਰਤਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥
 ੨॥ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੇਵ
 ਤੇ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿ ਕਤੁ ਏਕੇ ਦਾਤਾ ਮਾਗਤਿ ਤਾਥ ਪਸਾਰੀ ॥ ੩॥ ਕੁਗ
 ਨਾ ਕੀਉ ਤਮ ਥਾਈ ਗਾਵਤਿ ਅਕਥਕ ਥਾਨਿ ਤਨਿ ਆਰੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਭਇ ਆ
 ਨੇਕੇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲਤਾਰੀ ॥ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਬਿਧ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਆਪੇ ਜਿਨ ਅੰਤ
 ਮੋਹੁ ਥਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਰੂਥੇ ਸਲੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥ ੫॥ ਨਿੰਦ
 ਨੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਓ ਤੁਮ ਲਭੁ ਮੁਮਾਇ ਆਪਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੈ
 ਭਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ ॥ ੬॥ ਇਤੁ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀ ਅਸਭੁ ਕਰੈ ਤੇ ਭਰਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕਲ
 ਗੀ ॥ ਤਰਿ ਏਕੇ ਸੁਤੁ ਵਰੈ ਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੁਤੁ ਖਿੰਚੈ ਏਕੰਕਾਰੀ ॥ ੭॥ ਰਸ ਨਿਰਸ ਨਿ
 ਰਿਗਾਵਤਿ ਤਰਿ ਗੁਲਰ ਸਨਾ ਤਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ
 ਰਿਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ੮॥ ੧॥ ੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਅਸਟਪਦੀ ਆ ॥ ਪਰੁ ੨ ਰਾਜਨ ਮਤਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕੀ ਅਤਿ ਭੂਮਨ
 ਭੂਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਤਿ ਠਾਕੁਰਾਈ ਤੇ ਗੋਕੋ ਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋ ਮਾ ॥ ੧॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਥਰੇ ਧ
 ਨਿ ਅਗਮਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀ ਜੈ ਕਰੈ ਤੇ ਪੇਖਿ ਰੇਤ ਬਿਸਮਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੁਖੀ ਅਨ
 ਮਤਿ ਸੁਖੀ ਅਤੁੰ ਕੀ ਅਤਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ॥ ਤੇਜਨ ਮਤਿ ਤੇਜਵੰ ਸੀ ਕੀ ਅਤਿ ਰ
 ਨਿ ਅਨ ਮਤਿ ਰਾਤਾ ॥ ੨॥ ਸੂਰਨ ਮਤਿ ਸੂਰਾਤੁੰ ਕੀ ਅਤਿ ਭੋਗਨ ਮਤਿ ਭੋਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਸਤਨ
 ਮਤਿ ਤੁੰ ਥਰੇ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਜੋਗਨ ਮਤਿ ਜੋਗੀ ॥ ੩॥ ਕਰਤਨ ਮਤਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀ ਅਤਿ ਆ
 ਰਾਜਨ ਮਤਿ ਆਚਾਰੀ ॥ ਸਾਤਨ ਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਤਾ ਵਾਪਾਰਨ ਮਤਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ੪॥
 ਦਰਬਾਰਨ ਮਤਿ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਾ ਸਗਨਿ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ ਲਖ ਮੀਕੇ ਤਕ ਗਨੀ ਨਜਾਈ
 ਐ ਗਨਿ ਨਸ ਕਉ ਸੀ ਕਾ ॥ ੫॥ ਨਾਮਨ ਮਤਿ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭਨਾ ਮਾਗਿ ਆਨਨ ਮਤਿ ਗਿ

ਅਨੀਗੁਗਤਨਮਤਿਤੇਗੀਪ੍ਰਭੁਗਤਾਇਸਨਾਨਨਮਤਿਇਸਨਾਨੀ॥੬॥ਜਿਧਾ
ਤੇਗੀਪ੍ਰਭੁਸਿਧਾਕਰਮਨਸਿਰਿਕਰਮਾਅਗਿਆਮਤਿਤੇਗੀਪ੍ਰਭੁਅਗਿਆਤੁਕਮਾ
ਰਿਤੁਕਮਾ॥੭॥ਜਿਓਥੇਲਾਵਤਿਤਿਓਥੇਲਾਤਸੁਆਮੀਕੁਦਰਤਿਕਵਨਤਮਰੀ
ਧਸੰਗਿਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓਜੇਪ੍ਰਭੁਕੀਅਤਿਧਿਆਰੀ॥੮॥੧॥੮॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਨਾਥਨਰਤਰਦੀਨਬੰਧ

ਪਾਵਨਦੇਵਾਭੈਤ੍ਰਾਸਨਾਸਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਣਨਿਧਿਸਫੁੱਲਸੁਆਮੀਸੇਵਾ॥੧॥ਤਥਿ
ਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਕੇਸਵਤਾਰਿਜਗਭਵਸਿੰਧਾ
ਰਤਾਉਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤਰਨਮਦਮੋਤਦਤਨਮੁਰਾਰਿਮਨਮਕਰੰਦਾਜਨਮ
ਣਨਿਵਾਰਿਧਰਣੀਧਰਪਤਿਰਾਖੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੰਗਮ
ਆਗੁਰਗਿਆਨਤਰਿਰਿਦਮੰਤਾਢੇਦਿਅੰਤਥੁਧਿਕਰੁਣਮੈਚਿੰਤਮੇਟਿਪੁਰਖ
ਨੰਤਾ॥੩॥ਸਿਮਰਿਸਮਰਥਪਲਮਤੁਰਤਪ੍ਰਭੁਧਿਆਨਸਤਜਸਮਾਧਿਦੀਨ
ਅਲਪੁਸੰਨਪੁਰਨਜਾਚੀਐਰਜਸਾਧ॥੪॥ਮੋਤਮਿਥਨਦੁਰੰਤਆਸਾਥ
ਨਥਿਕਾਰਾਰਖੁਧਰਮਭਰਮਥਿਦਾਰਿਮਨੇਤਉਧਰੁਤਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੫॥ਧ
ਅਢਿਭੈਰਵਾਰਤਰਿਨਿਧਿਤੋਤਜਿਨਾਨਚੀਰਾਖਲਮੁਗਧਮੁਕੁਟਾਖਸੀਧਰ
ਏਗੁਣਮਤਿਧੀਰਾ॥੬॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਜਗਦੀਸਜਪਿਮਨਧਾਰਿਰਿਦਪਰਤਿ
ਜੀਅਦਇਆਮਾਇਆਸਰਥਤ੍ਰਰਮਣਪਰਮਹੰਸਤਰੀਤਿ॥੭॥ਦੇਤਦਰ
ਨੁਸ਼ਵਨਤਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਮਉਚਾਰਾਅੰਗਸੰਗਭੁਗਵਾਨਪਰਸਨਪ੍ਰਭ
ਕਪਤਿਤਉਧਾਰਾ॥੮॥੨॥੮॥

॥੧॥

ਮਃ੧ ੫ ਮਃ੨ ੧ ਮਃ੪ ੧ ਮਃ੫ ੨ ਜੋਤਸੁਮਲਾ

१७ सतिगुरुप्रसादि॥

गुजरीकीवामडला ३ सलेकनगलि

कंदरगिरीमकीवामकीपुनीगाउली॥

सलेकुमडला ३

गुजगुममतामुअजीवल्कीबिपिनति॥ गुजकैभालैजेचलैतंजीवल्पद
पिपति॥ छिंसदसदजनजीवतेजेउरिचरलीचिउलाति॥ नानकनदगीमति

सैगुगुमिषसजिसमति॥ १॥ मः ३ अंदरिसडसदुधुडैआपैसिगि
पैसागादुजेभएिसुतेकषडिनजगतिमाएिअमोडपिआगानामुनचेतति

सषदुनवीचगतिटिउमनमुषकआचरा॥ उरिनमुनपाएिआजनमुषिगष
वएिआनानकजामुमरिक्केषुआग॥ २॥ पछिजी॥ आपलआपु

पुपिछिनुतदुतेरुनकेटी॥ मतामसुगतिआपिक्केरुनकेरुसुतेटी॥ तदुआ
सुनपातलुतेनैलेटी॥ तदुआपेअपिनिगंकरुतेनैपतिउटी॥ जि

उतेसुभैवैतिवैक्केरुसुपिनुअवरुनकेटी॥ १॥ सलेकुमडला ३
सडिगुमेगसदुतेडिसैसषदुवमएि॥ छिनुअउडलीकदेनैनअवैन

जाएि॥ सदासदसेसेवीअैजेसभमडिगैसमएि॥ अवरुदुजकिउसेवीअैजे
मैतैमरिजएि॥ निउठलुतिनकजीवैआजिषसमुनजालडिआपलआवरु

कछिउलाएि॥ नानकदेवनजपटीकरुतकेतीदेसिजएि॥ १॥ मः ३
सजानामुपिआएिअैसभेवरुतेसचु॥ नानकडुवमुषिपवरुलुतेडिउठलुप

वैसचु॥ कषनीषदनीकरुतठिरेडुकमैमुलिनपुष्टीअंयकचुनिकचु॥ २॥
पछिजी॥ सजैगुवैजेगुपिछिनुसिसटीकामुलुगरचएिआगडुकमी

सिसटिसजीअनुजेतीजेतिमिलएिआगजेतीडुसभुचनलसतिगुरिसषदु
सुएिआगषडमाषिसनुमतेसुडैगुलसिगिपैपैलएिआगमएिआकामुलु

रचएिछिनुगुगीआसुपुपएिआग॥ २॥ सलेकुमडला ३ सैजपुस
उपुजिसतिगुरकैभैहै॥ वैडिआएिपवै॥ नानकआपुवैडिगुगमडिसमा

है॥ १॥ मः ३ गुजकीसिखेविगललेहै॥ नानकजिसुआपुवडिआ

सतिगुरकैभै
३

ਈਦੇਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਇਆਸੋਤੁਅਗਿਆਨੁਤੈਥਿਖਮੁਅਭਿਭੁ
ਪਥਰਪਾਪਬੁਲਾਦਿਅਕਿਉਤਰੀਐਤਰੀਗਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆਤਰੀ
ਰਿਉਤਰੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਤਉਮੈਢਡਿਵਿਕਾਗੀ॥ਤਰਿਤਰਿ
ਧਿਆਈਐਤਰਿਤਰਿਨਿਸਤਾਗੀ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਥੀਰਮੁਕਤਿਦੁ
ਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਈਦਸਵੈਭਾਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਤੋਇਰਤਾਨਿਕਸਿਆ
ਕਰਿਜਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਓ॥ਮੁਕਤਿਦੁਅਗਾ
ਕਲਾਸਤਜੇਆਵਉਜਾਓ॥੧॥ ਮਃ੩ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਅਗਾ
ਨੀਕਾਨਾਨਾਤੋਇਸੁਜਾਇ॥ਤਉਮੈਮਨੁਅਸਥੁਲੁਤੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾ
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਤਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਤੀਸਭਾਇ॥ਏਤੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤ
ਸਤਜੇਹਤਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਕੈਵਸਿਆ
ਕੀਤਾਗਲਤੈਪ੍ਰਭੁਨਪਾਈਐਦੁਜੈਭਰਮੀਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਜੀਵ
ਮਰੈਥੁਇਸਚਿਸਮੀਤਾ॥ਸਥਦੇਤਉਮੈਖੋਈਐਤਰਿਮੇਲਿਮਿਲੀਤਾ
ਸਭਕਿਉਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗਸੀਤਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩
ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਓਨਾਮੁਨਵਸਿਓਮਨਿਅਇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਤਾਜੀਵਿ
ਕਿਆਜੁਗਮਤਿਪਾਇਆਅਇ॥ਮਾਇਆਖੋਟੀਰਾਸਿਤੈਏਕਚਸੇਮਤਿਪਾ
ਤਿਜਾਇ॥ਤਥਤੁਢੁੜਕੀਤਨੁਸਿਆਤੁਤੋਇਥਦਨੁਜਾਇਕੁਮਲਾਇ॥ਜਿਨਾ
ਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਅਤਿਨਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਅਇ॥ਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵ
ਗੰਗਸਿਉਤਰਿਨਾਮਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਧਨੁਸਉਪਿਆਜਿ
ਅਮਤਿਰਤਿਆਸਮਾਇ॥ਗੰਗਤਿਸੈਕਉਅਗਲਾਵਨੀਚੜੈਚੜਾਇ॥੧॥
ਮਃ੩ ਮਾਇਆਨੋਈਨਾਗਨੀਜਗਤਿਰਤੀਲਪਟਾਇ॥ਇਸਕੀਸੇਵ
ਜੋਕਰੇਤਿਸਤੀਕਉਠਿਰਿਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਗਾਰੜੁਤਿਨਿਮਲਿਦਲਿ
ਈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਥਰੇਜਿਸਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਛਾਛੀਕਰੇਪੁਕਾਰਪ੍ਰਭੁਸੁਲਾਇਸੀ॥ਅੰਦਰਿਧੀਰਕਤੋਇਪੁਰਾਪਾਇ

ਲਿਖਿਅਲੇਖੁ ਸੇਕਰਮਕਮਾਇਸੀ॥ ਜਾਤੈ ਵੈਖਸਮੁਦਇਆਲੁਤਮਤਲੁਘਰੁਪਾਇਸੀ
ਭੁਮੇਗਾਅਤਿਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਇਸੀ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਸਭਨਾਕਾਸੁ
ਸਦੀਰੈਤੁਗੁਗਿਨਾਨਕਤੁਕਮੁਨਮੰਨਈਤਾਘਰੀਅੰਦਰਿਦੁਗਿ॥ ਤੁਕਮੁਭੀਤਿਨਾ
ਇਸੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕੇਗਇ॥ ਤੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰੇਮਸੁਤਾਗਲਿਤੋਇ॥ ੧॥
੨ ਹੈਵਿਸਥਈਜਲਿਮੁਈਕੰਤਨਲਾਇਓਭਾਉ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸਨਿਸੇਤਾਗਲਿਜਿ
ਆਗਪੁਰਖੁਤਰਿਗਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਜਗੁਠਿਰਿਮੈਦੇਖਿਅਤਰਿਇਕੋ
ਤਾਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਈਅੰਤਰਿਕਰਮਥਿਧਾਤਾ॥ ਗੁਰਸਥਦੀਤਰਿਮਨਿਵਸੈਤਰਿਸਤ
ਤਾਅੰਦਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਥੁਈਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਤਾ॥ ਵਡੀਵਡਿਅਈਵਡਕੀ
ਮੁਖਿਬੋਲਾਤਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਕਾਇਆਹੰਸਿਕਿਆਪ੍ਰੀਤਿਤੈਜਿਪਾਇਆ
ਭਗਿਜਾਇ॥ ਇਸਨੋਕੁਤ੍ਰੁਬੋਲਿਕਿਖਵਾਲੀਐਜਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਇ॥ ਕਾਇਆਮ
ਅੰਧੁਤੈਪਉਲੈਪੁਛਤੁਜਾਇ॥ ਤਉਤਾਜਾਇਆਮੋਤਿਅਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਕਮੁਨਜਾਤੋਖਸਮਕਾਜਿਰਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਏਕੋਨਿਤਚਲਨਾਮਧਨੁਤੋਰੁ
ਨੁਅਵੈਜਾਇ॥ ਇਸੁਧਨਕਉਤਸਕਰੁਜੇਤਿਨਸਕਈਨਾਉਚਕਾਲੈਜਾਇ॥ ਇਤੁਤਰਿਧਨੁ
ਐਸੇਗੀਰਵਿਰਤਿਅਜੀਐਨਾਏਲਾਜਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਪਲੈਪਾਇ॥ ਧਨੁ
ਪਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਆਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਰਾਸਾਤਿਥੁਅਤਿ
ਰਾਸਚੁਗਤਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ ਸਭੁਜਗੁਤਿਸਕੈਵਸਿਤੈਸਭੁਤਿਸਕਾਚੀਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾ
ਐਨਿਤਚਲੁਧਨੁਧੀਰਾ॥ ਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਮਨਿਵਸੈਭੈਟੈਗੁਰਸੁਰਾ॥ ਗੁਰਵੰਤੀਸਾਲਾਤਿਆ
ਦਥਿਰੁਨਿਤਚਲੁਤਰਿਪੁਰਾ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਪ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆ
ਤਰਿਸੁਖੁਪਰਤਰਿਤਿਆਗਦੇਦੁਖੁਤਉਮੈਪਾਪਕਮਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਮਾਇਆ
ਤਿਵਿਆਪੇਤਿਨਥੁਫਨਕਾਈਪਾਇ॥ ਤਲਤਿਪਲਾਤਿਓਇਸੁਖੁਨਪਾਵਤਿਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕੋਨਾਮੁਧਿਆਏਤਿਸੁਤਉਮੈਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਪੁਰਖਿਤੋਵੈਲਿ
ਖਿਆਸੋਗੁਰਚਰਣੀਆਇਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖਓਧਾਕਉਲੂਤੈਨਾਤਿਸੁਭਗਤਿ
ਨਉ॥ ਸਕਤੀਅੰਦਰਿਵਰਤਦਾਕੁਤ੍ਰਤਿਸਕਾਤੈਉਪਾਉ॥ ਤਿਸਕਾਅੰਦਰੁਚਿਤੁਨਭਿਜਈ

ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ। ਓਇ ਪਰਮਿਰ ਲਾਏ ਨਾਹ ਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੁੜ੍ਹ ਸੁਆਉ।
 ਰਤੈ ਬਲ ਤਬਲਾਈ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁੜ੍ਹ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭੁਭੇਗੁ ਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਤਰਿਨਾਉ।
 ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ। ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਗੁ ਰੁਪਾਈ ਐਵਿਚਤੁ ਆਪੁ
 ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਤੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾ ਤੀ ਐਤਿਰੇ
 ਲਾਈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਜਿਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸਨੇ ਪੁਜੇ ਸਭੁ
 ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਤੈਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ। ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸੰਤਿ ਵੇ
 ਤਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ
 ਮ॥ ੩ ਏਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਤਰਿ ਪਾਵਤਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ। ਤਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਸੈ ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਪਿਆਨੁ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਚੁ ਤੈਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ। ਅੰਦਰੁ ਤੁਕ ਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ
 ਮਨੁ ਸਤ ਜੋਤਿ ਤਾ। ਤਤ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅੰਦਰੁ ਸੁਅਗਿ ਆਨੁ ਗਵਿਤਾ। ਅਨਦਿਨੁ
 ਲਗੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ। ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੈ ਏਕੋ ਤਰਿ ਮਿਤਾ॥ ੯॥ ਸਲੋਕੁ
 ਲਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਸੋ ਬ੍ਰਿਹਮ ਲੁਕਤੀ ਐਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਏ। ਸਤਿ
 ਐਸਚੁ ਸੰਜ ਮੁਕਮਾਵੈ ਤਉ ਮੈਰੇ ਗੁਤਿ ਸੁਜਾਏ। ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤੈਰੇ ਤੀ
 ਲਾਏ। ਇਸੁ ਜਗਮਤਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਤਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ
 ਨੇ ਮਿਲਿ ਅੰਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩
 ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਭੁਭੁ ਬੋਲਾਇ। ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ
 ਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਫੈ ਸੁਭਾਇ। ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੈ ਪੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
 ॥ ਇਤੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਸਤੁ ਸਾਮੁ ਲਿਨ ਚੁਕ
 ਚਿਵਿ ਸਟਾਪੈ ਪਚਾਇ। ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਤਰਿ ਨਾਮੇ ਗਾਵੈ ਤਰਿ ਨਾਮੇ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਜਿਨਾ ਤੁਕ ਮੁਮਨਾਇ ਓਨੇ ਤੇ ਪੁਰੇ ਸੰਸਾਰਿ। ਸਾਤਿ ਬੁਝੇ ਵਨਿ ਆਪਣਾ ਪੁਰੈ ਸਥਾਇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਤਰਿਕਾ ਮਤਲੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇ ਅਜਿਨੁ ਤਉ ਮੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਤਪਿ ਤਰਿਨਾ ਮਾਉ ਰਧਾਰਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਨ ਸਤ ਜਪੁ ਨਿਉ ਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿ
ਤਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਰਿਨਾ ਮੁਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਵੇਖਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਬਲਤਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਤ ਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਵੈ ਤਿਸਰ ਅਗਿਆ
ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਮੁ ਤੋਵੈ ਪੁਰਿ ਪੁਰਾਤਿ ਨਿਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ
ਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨੇ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤ ਜੇਨਾ ਮੁਨਿ ਪਿਆਇ
ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਪਾਈ ਐਵੈ ਸਟਾ ਸਟਾ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕੁੜੈ ਲਾਲਚਿ
ਗਿਆਨ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓ ਬਰੇਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋ ਤੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥ ਤਰਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਉਪਜੀ
ਐਸੇ ਮਕਸਾਏ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਰੂਪਿ ਆਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਿਨੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤਰਿ ਜੀਉ ਰਿਹੈ ਵਸਾਏ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਾਲਾ ਦੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥
੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਕਲਿਜੁਗ ਮਤਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿ ਆਤਰਿ ਉਤ
ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ
ਵੇਚੇਗਿ ਤਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਤਉ ਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਅਪਿਤਰਿ ਆਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰ
ਆਪੰਨੁ ਜੇਲੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਈ ਪਾਏ ਜਿ ਸੁਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਤ ਗਿਲਿਖਿ ਪਾ
ਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਬਲਿਤਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਮ: ੩ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ
ਲਿਖਾਇਆ ਵੇਖਤਿ ਦਿਖਾਵਿ ਨੈਕਿ ਤੁਆਇ ਚੜਾਇਆ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪੜਤਿਨਿ ਤਬਿ ਖਿਆ
ਵਹੁ ਦਖਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੇਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸਿ ਭੁਲੇ ਓਨਾ ਅੰਤ ਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇ
ਆ ॥ ਚਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈ ਭੀਸਤ ਭਿਖਿ ਆਮਨ ਤਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤੜਿ ਆਵਿ ਚ
ਜਿਨੁ ਸਮਧ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐਸਾ
ਦੇਸ ਭਿਵਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਤੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤ ਕ

ਰਾਗਾਏਤਜਮਕੀਸਿਰਕਾਰਤੈਏਨਾਉਪਰਿਜਮਕਾਡੰਡੁਕਰਾਗਾਮਨਮੁਖਜਮਨ
 ਈਅਨਿਜਿਨਦੁਜਾਭਾਉਪਿਆਗਾਜਮਪੁਰਿਥਧੇਮਾਗੀਅਨਿਕੇਸੁਲੈਨਪੁਕਾਗਾ
 ਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਸਃ੩
 ਮਤਾਮੋਤਲੀਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ।ਜੇਮੋਤਿਦੁਜੈਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿਨਵਿਅ
 ਲਪਟਾਇ।ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਏਤਵਿਚਤੁਜਾਇ।ਤਨੁਮਨੁਤੈਵੈਉਜਲਾ
 ਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਰਦੁਤਰਿਨਾਮੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ
 ਮਸਃ੩ ਇਹੁਮਨੁਕੇਤਜਿਅਜੁਗਭਰਮਿਅਥਿਰੁਰਤੈਨਾਵੈਜਾਇ।ਤਰਿਭਾਵ
 ਰਮਾਇਅਨੁਕਰਿਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਉਪਾਇ।ਜਾਤਰਿਥਖਸੇਤਾਗੁਰਮਿਲੈਅਸਥਿਰੁਰਤੈ
 ।ਨਾਨਕਮਨਤੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਨਕਿਯੁਮਰੈਨਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇ
 ਟੁਅਪਾਰੁਤੈਮਿਲਲਾਸੰਜੋਗੀ।ਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਆਪਿਵਸਿਰਤਿਆਆਪੇਰਸਭੋ
 ਪਿਅਤੀਤੁਅਲਿਪਤੁਤੈਨਿਰਜੋਗਤਰਿਜੋਗੀ।ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਤਰਿਕਰੇਸੁਭੋਗੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਅਈਐਲਤਿਜਾਤਿਵਿਜੋਗੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩
 ਵਾਤੁਵਾਤੁਆਪਿਅਖਾਇਦਾਗੁਰਸਥਦੀਸਚੁਸੇਇ।ਵਾਤੁਵਾਤੁਸਿਠਤਿਸਲਾਤੈ
 ਖਿਯੁਏਕੋਇ।ਵਾਤੁਵਾਤੁਥਾਲੀਸਚੁਤੈਸਚਿਮਿਲਾਵਾਤੈਇ।ਨਾਨਕਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰ
 ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੈਇ॥੧॥ ਮਸਃ੩ ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਥ
 ਤਈ।ਪੂਰੈਸਥਦਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਈ।ਵਡਿਭਾਗੀਆਵਾਤੁਵਾਤੁਮੁਤੁਕਚਾਈ
 ਤੁਵਾਤੁਕਰਤਿਸੇਈਜਨਸੇਤਲੈਤਿਨਕਉਪਰਜਾਪੁਜਲਾਆਈ।ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਮਿਪਰ
 ਤੈਵੈਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਂਇਆਗ
 ਰਿਕੁੜਕੁਸਤੁਅਭਿਮਾਨੀ।ਭਗਿਮਭੁਲੇਨਦਰਿਨਾਵਨੀਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨੀ
 ਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭਨੀਕਰਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਵਾਨੀ।ਗੁਰਸਥਦੀਖੇਲਾਈਅਨਿਤਰਿਨਾ
 ਨੀ।ਤਰਿਜੀਉਅੰਮ੍ਰਿਤਥਿਰਖੁਤੈਜਿਨਪੀਅਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਸਃ੩
 ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਤਿਅਗੈਲਿਸੁਖਿਵਿਤਾਇ।ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਤਿਅਸਦਾਅਨੰਦੁਤੈਵੈਮੇਰੀ
 ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਤਿਅਤਰਿਸਿਓਲਿਵਲਾਇ।ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਮੀਥੈਲੈਥੈਲਾਇ।ਵਾਤੁਵਾ

ਅਸੋਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਥਾਈ ਸਚੁ ਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧੀ ਭਾਲਿ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਥਾਏ ਉਚੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਰੈ ਨਾਲਿ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇ॥ ਅਸਤ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ॥ ਸੇਵ ਰਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਿ
ਦੈ ਸਮਾਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀ ਅਨਿਤ ਲੋਭ ਰਾਤਾ ਮਾਇਆ
ਨਸਾ ਮੇਲੀ ਦਤਿ ਸਫਿਰਾਤਾ॥ ਅਗੈ ਨ ਉਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ਸੀਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖਾ
ਤਾ॥ ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖਿ ਠੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਖਿਆ
ਸੇਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸੇ ਨੇ ਅਖੀ ਐਜਿ ਸਚਾ
ਤਿਰੰਗੀ ਰਾ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸੇ ਨੇ ਅਖੀ ਐਜਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ॥ ਮਧਿ ਪੀਰਾ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿ
ਸੇ ਨੇ ਅਖੀ ਐਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ॥ ਅਸਮਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸੇ ਨੇ ਅਖੀ ਐਜਿ ਦੈ ਦਰਿ
ਨਕੁ ਸਥਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਤੀ॥ ਐਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ
॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਮਹਿ ਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਓਨਾ ਵਾ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਤਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਣ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿ
ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲੋਭੀ ਪਾਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਿ ਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਵੈ ਤਰਿ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਤ ਜੇਰ ਸੁਪੀਜੈ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਲਾਤਾਨਿ ਤਲੀਜੈ॥ ਤਰਿ
ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਤਾਲੀ ਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਭਾਵੈ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿ ਅਜਿਨ
ਗੁਰਮਿ ਲੀਜੈ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ
ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਅਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੈਵੈ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਜਾਇ
॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇਨਿ ਤਕੇਰੇ ਸੇਮ ਨਿਚਿੰਦਿ॥ ਅਛਲੁ ਪਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ
ਜਨ ਸੇ ਤਲੈ॥ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਰੈ ਉਚੈ ਗੁਰਮੁਖੁ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾ
ਹੁ ਕਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੇ ਕਰਹਿ ਤਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਤਿ ਬੁਸਚੁ ਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾਨਉ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਤਿ ਨਿਛਲੁ ਪਾਇ॥ ਅਤ
ਉਤਿਨ ਬਲਿ ਤੈ ਜਾਉ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀਨਿ ਪਾਨੁ ਤੈ ਜਿਸੇ ਦੇਇ ਸੁਖਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ

ਲਿਖਲਿਖਤ ਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰੁ ॥
 ਪੂਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇ ਜਿਨ
 ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰ ਥਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸ
 ਪਛਾਣੀ ਐਸ ਚਿਸਤ ਜਿਸ ਮਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤਿ ਨਾਸਵਤਿ ਜਾਗਤ ਰੈ ॥
 ਤਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਅਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥
 ਚਿਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਥਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ਤਿਸੁ
 ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ
 ਹੁਏ ਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਸੁ ਤੇਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
 ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈ ਐ ਅਪਿਦਇ ਅਕਰਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸ
 ਨ ਆਵਈ ਦੁਜੀ ਨਾਤੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇਬੁ ਤੇਰਾ ਲੋਚੀ ਐ ਵਿਲੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇ ਅਜਾਇ
 ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਤਉ
 ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਓ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਅਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਚਿ
 ਜਮ ਕੀ ਤਲਥਨੁ ਤੋਵਈ ਨਾਓਇ ਦੁਖ ਸਤਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ
 ਦਿਸ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਾਢੀ ਤਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਿਖ ਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆ
 ॥ ਦਰਿਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀਵੀ ਚਾਰੁ ॥ ਛਾਢੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇ ਸੀ ਸਚੁ ਰੋ
 ਰਧਾਰਿ ॥ ਛਾਢੀ ਕਾਮ ਤਲੁ ਅਗਲਾ ਤਰਿ ਕੈਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਛਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਕ
 ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਰਿ ਜਾ
 ਪਾਏ ਅਪਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿਵੀ ਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਜਪੁ ਜਪਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁ
 ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਾਕੁ ਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾਤੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਓਤੁ ਕੁਚ ਜੀ ਕੁਲ ਖਣੀ ਪਰਤਰਿ ਛੇਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਭੈ ਪਾਇ ਐ ਮਲੁ ਕਰ
 ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਵੈ ਸਗੀਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਉਤਮੁ ਤੋਵੈ ਤਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਤਿ ਗੁ
 ਵਿਚਿ ਥੈ ਸੈਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰਾ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਰਿ ਆਈ ਅਦਰਗਾਤ ਮੋਖੁ

ਨਿਰਭਉਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਗਾਨਾਨਕਖਸਮੈਭਾਵੈਸਾਭਲੀਜਿਸਨੇ
ਪੇਖਖਸੇਕਰਤਾਰੂ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਦਾਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੇਕਉਥਲਿਜਾਉ॥ਨ
ਕਏਕੋਛਿਛੁਜੈਲਗੈਸਾਜਿਤਵਾਜਲਿਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਸਾਅਉਤਾ
ਉਪਾਇਓਨੁਭਉਦੁਜਾਕੀਆਜਿਉਗੇਜੇਗਾਜੁਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿਜੀਆਈਸ
ਬੁਧਮਾਸੇਵਦੇਅੰਤੁਤਿਨੀਨਲਹੀਆਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਲਖੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗ
ਏਆਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੇਗੁਨਵਿਅਪਈਅਸਥਿਰੁਜਗਿਥੀਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
ਏਹੁਸਭੁਕਿਛੁਆਵਲਜਾਣੁਤੈਜੇਤਾਤੈਆਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਅਸੋਤੈਆ
ਕਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੁਗੁਣਾਇਦਸੋਮੁਰਖੁਗਾਵਾਰੂ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਨੁਕੰਚਰੁਪੀਲਕੁਗੁਰੁਗਿਆਨੁਕੰਡਾਜਤਖਿੰਚੇਤਤਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤਸਤੀਕੁੰਡੇ
ਤਰਫਿਰਿਫਿਰਿਉਝੁਜਿਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਜਿਨਿਉ
ਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸੇਵਿਸਭਠਲਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਿਕਾਨਉਸਦਾ
ਪਾਇਆਸੰਤਜਨਕੈਸੰਗਿਦੁਖਮਿਟਾਇਆਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤੁਤਰਿਪਨੁਨਿਤਚ
ਲਾਇਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਖੇਤਿਮਿਅਲਾਉਚੀਆਘਰੁਉਚਨਿਰਲਾਉ
ਮਤਲਭਗਤੀਘਰਿਸਰੈਸਜਲਪਾਤੁਲਿਅਉ॥ਬਰਸਨਾਤਬਰਸੁਘਨਾਬਤੁਜਿਥ
ਸਤਿਕਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਤਾਰੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥
ਮਃ ੩ ਮਿਰਾਸੇਜੇਭਾਵਦਾਸਜਲੁਸੋਜੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕ
ਉਪਾਧਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿਤੂੰਸਚਾ
ਨਾਈ॥ਤੁਰਖਵਾਲਾਸਦਾਸਦਾਤਉਤੁਪੁਧਿਅਈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਅਤੁਰਹਿ
ਅਸਮਈ॥ਜੇਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿੰਦਾਕਰੇਤਿਸੁਮਾਰਿਪਚਾਈ॥ਚਿੰਤਾਛਡਿਅਚਿੰਤੁਰਤੁਨ
ਕਲਗਿਪਾਈ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਅਸਾਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਆਸਾਮਰੈ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਾਪੁਰੀਆਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਆਸਾਮ
ਨਾਮਰਿਜਾਇਸੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੇਲੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਤਚਲੁਕੋਨਹੀਥਾਝੁਤੁਤਰਿ
ਕਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਜਗਤਉਪਾਇਓਨੁਕਰਿਪੁਰਾਥਾਟਾਆਪੇਸਾਤੁ

ਆਪੇਵਲਜਾਗਆਪੇਤੀਤਰਿਤਾਟੁਆਪੇਸਾਗਰੁਆਪੇਬੋਤਿਥਾਆਪੇਤੀਕੇਵ
ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਏਆਪੇਆਪੇਦਸੇਘਾਟੁਆਪੇਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਸਰਿ
ਲਾਇਖਕਾਟੁ॥੨੨॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ੪੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਜਗੀਵਾਰਮਤਲਾਪ

ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੫

ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਆਗਧਲਾਜਿਤਵਾਜਪਿਗੁਰਨਾਮੁ

ਨੇਤ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਲਾਸੁਵਲੀਸੁਨਲਾਗੁਰਨਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਰਤਿਅਦ
ਤਪਾਈਐਠਾਉ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਨੇਇਤਵਥੁਦੇਇ॥ ਜਗਮਤਿਉ
ਕਾਂਢੀਅਤਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਰਖੇਰਖਲਤਰਿਅਪਿਉਥ

ਨੁ॥ ਗੁਰਕੀਪੈਗੀਪਾਇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁ॥ ਤੇਅਅਪਿਦਇਆਲੁਮਨੁ
ਰਿਅਨੁ॥ ਸਾਧਜਨਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਤਰਿਅਨੁ॥ ਸਾਕਤਨਿੰਦਕਦੁਸਟਖਿਨ
ਥਿਦਾਰਿਅਨੁ॥ ਤਿਸੁਸਾਤਿਥਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਾਤਿ॥ ਜਿਸੁਸਿਰਤਸੁਖੁਤੋ
ਗਲੇਦੁਖਜਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਅਗਮਅ

ਐ॥ ਸਚੇਸਚਾਸਚੁਸਚੁਨਿਤਾਰੀਐ॥ ਕੁਜਨਜਾਪੈਕਿਛੁਤੇਗੀਧਾਰੀਐ॥ ਸ
ਦਾਤਾਰੁਜੇਤਉਪਾਰੀਐ॥ ਇਕਤੁਸੁਤਿਪਰੇਇਜੋਤਿਸੰਜਾਗੀਐ॥ ਤੁਕਮੇਭਵਜ
ਇਤੁਕਮੇਤਾਰੀਐ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਪੁਪਿਅਏਸੇਇਜਿਸੁਭਾਗੁਮਥਾਰੀਐ॥ ਤੇਰੀ
ਮਿਤਿਲਖੀਨਜਾਇਤਉਤੁਪੁਥਲਿਤਾਰੀਐ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਜਾਤੁੰਤੁ

ਤਰਵਾਨਅਚਿੰਤੁਵਸਤਿਮਨਮਾਤਿ॥ ਜਾਤੁੰਤੁਸਤਿਮਿਤਰਵਾਨਨਉਨਿਪਿਘਰਨ
ਤਿ॥ ਜਾਤੁੰਤੁਸਤਿਮਿਤਰਵਾਨਤਾਗੁਰਕਾਮੰਤੁਕਮਾਤਿ॥ ਜਾਤੁੰਤੁਸਤਿਮਿਤਰ
ਤਾਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਤਿ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਕਿਤੀਥੈਤਨਿਥੈਤਲੇਮੁਚੁਵਜਾ

ਵਜਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਲੁਕਿਸੈਨਰਤੀਅਲਜਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਇਨ੍ਹਿਥੇ ਦਕਤੋਥਾਸ ਦੁਖੇੜਾ ਗਲ ਤੀਗਲੀ ਨਜਾਇ ਤੈਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ ਬੂਟੇ ਮੇਤੁ
ਇਨ੍ਹਿਥੇ ਦਿੰਦੁ ਦਿੰਦੁ ਸਲਾਹ ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਤਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਪੀ
ਕਾਥਰ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥
ਤੁਕਰੇ ਵਿਲਾਸੁ ਪਰ ਮੇਤਗੀ ਐ ॥ ਜਿ ਤੁਜਿ ਤੁਲਾਇ ਤਿ ਅਪਿ ਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲਗੀ ਐ ॥
੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਚੰਗਿ ਆਈ ਅਲਾਕੁ ਕਰੇ ਚੁਰਿ ਆਈ ਤੋਇ ਸੇਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਅ
ਕਲਿ ਆਵ ਸੀਗਾ ਛਲ ਛਾਤੀ ਪੇਰੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਕਿਤੀ ਆਕੁ ਛੰਗ ਗੁਣਾ ਬੀਐ
ਤਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੈਸ ਤਛ ਕਿ ਆਮ ਨ ਮਤਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਾਗਉ ਤੁਥੈ ਦਇ ਆਕੁ ਰਿਦਾਸ ਗੋਲਿ ਆ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਈ ਗਾਜੁ ਜੀਵ ਬੋਲਿ
ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਲਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਤਾਲੁ ਸੁਵਲੀ ਜਸੁ
ਲਾਕਮਾਵ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਗੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਤੋਇ ॥ ਪਖਾ ਪਾਲੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ
ਇਆ ਪਤੁ ਕਛੁ ਨ ਤੋਇ ਪ੍ਰਭ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲੀ ਐ ॥ ਮੇਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਉ
ਤਪਸ ਸਾਲੀ ਐ ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਕੀ ਤੋਇ ਰਤ
ਦਯੁਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਤੁਤਾਰੀ ਆਪੇ ਖਉ ਸਦਾ ਤੁਰਿ ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਪਤਿਤ
ਨੀਤ ਅਸੰਖ ਤੋਤਿ ਤਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜਿ ਸੁਨਾ
ਕਮ ਸਤ ਕਿਭਾਗਾ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਤ ਜਪੀ ਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪ
ਦਿਗਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰੇ ਰੰਤਮ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰਦਾ ॥ ਅਪਿ ਉਪਵਲਤੁ ਆ
ਪੀਸਾਰਦਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਥਉ ਵਿਚਾਰਦਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਕੁ
ਰਤਿ ਪਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸ ਤਿਉ ਪਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਤੋਵੈ ਵਲਿ ਸੁਕਦੇ
ਪਾਰਦਾ ॥ ਸਦਾ ਅਭਗੁ ਦੀਥਾ ਲੁਏ ਉਤਿ ਸੁਨ ਮਸਕਾਰਦਾ ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਦੋਹੀ ਐ ਦੀਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਜੀਵਦਿ ਅਨਿਤ ਜਾਪੀ ਐ
ਨਕ ਸਚਾਨਾਉ ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਛਲਾ ਪਾ
ਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਆਰਾਧੁ ਪੁਰੈ ਦੀ ਅਮਿਲਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੋਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਆ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿ ਆ

॥ ਤਿਸਕਾ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਤਾ ਲੁਭੇ ਭੋਗਿ ਨਿਤਾ ਲੁਭਾਯਾ ॥
 ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਾ ਪੀਐ ॥ ਮਨ ਕਉ ਤੇਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁਖਾਯਾ ॥
 ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਾ
 ਰਿਧ ਨੁਖਾਟੀਐ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਉ ਚਿਤ ਵਉ
 ਦਮੁ ਕਰਉ ਚਿਨੀਤਾ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਤਰ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥
 ਮਃ ੫ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿ ਆਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ॥ ਮੁਲਿ ਆਨਾਨਕ ਕੇ
 ਭਾਈ ਆਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੁਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ
 ਗੁਰ ਪਤਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਪਿ ਪਰਿ
 ਜਤੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਗਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵ ਜਲੁ ਬਿ
 ਤਰਿ ॥ ਸੇਵੁ ਤੁਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਤੁ ਭਰਿ ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਤਾ
 ਏਸੁ ਭਰ ਭਰਿ ॥ ਮਨ ਕਉ ਤੇਇ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਆਈਐ ਸਦਾ ਤਰਿ ॥ ਸੇਲਗਾ
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਪੂਰਿ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਲਗਾ ਜੀਸੁ ਬਾ
 ਰਨਾ ਏਹੈ ਜੋ ਜੀਆਨਾ ਨਕਲਾ ਤਹੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਭੁਭਲ ਦੇ ਨਾਮਾ ਪਿਰੀ
 ਮਃ ੫ ਬਨਿਭੀ ਤੈਲੈ ਤਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਾ ਮੁਦੁਖ ਤਰਤਾ ਤਰਿ ਨਾਮਾ ਬਲਿ
 ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਅਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਈ ਅਨਿ
 ਧਾਨ ਤੇਰੈ ਗੰਗਿ ਰਤਿ ਆਨਾ ਤੇਹੀ ਪਛੇਤਾਉ ਤੁਧੈ ਨ ਜਪਤਿ ਆਪਾ ਪਤਿ ਨ ਸ
 ਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਾਭਿ ਤਰਿ ਮਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਤਿ
 ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾ ਲਖ ਤੁਜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਰਕੋ
 ਪਿਦਇ ਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸ ਆਪੇ ਲਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਲਿ
 ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੇ ਲਾਭੈ ਸਤਿ ਦਿਤਾ ਛੁਕਲੁ ਕੁਪਤਿ ਮੇਰੀ
 ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈ ਭਾਨਾਨਕ ਸਾਹਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਤੈਰੈ ਸਿਮਰਿ
 ਕਿਛੁ ਲਧਾ ਮੁਖਿ ਮੁਨ ਡਿਠਾ ਮੁਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਤਿ ਬੁਨਾਨ ਕੇ
 ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੈਵ ਸੁਖੁ ਘਟਾਇ ਪਿਆਈਐ

ਪਾਇਤਰਿਗੁਲਗਇ ਐ॥ ਅੰਦਰਿਵਰਤੈਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭਿਚਿਤਿਅਇਐ॥ ਪੁਰਨਤੋਵੈ
ਸਨਇਸੰਨਿਵਸਾਇਐ॥ ਕੋਇਨਲਗੈਥਿਘਨੁਆਪੁਗਵਾਇਐ॥ ਗਿਆਨਪਦਾ
ਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਐ॥ ਤਿਨਿਪਾਏਸਭੇਥੋਕਜਿਸੁਅਪਿਦਿਵਾਇਐ॥ ਤੁੰਸਭਨਕਾਖ
ਤੁੰਭਤੇਗੀਛਾਇਐ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਨਦੀਤਰੰਦਤੀਮੈਰਾਖੋਜੁਨਖੁੰਭੈ
ਉਤੁਭਤਿਤੇਗੀ॥ ਤਉਸਤਚਰਦੀਮੈਰਾਤੀਅਜਾਸੀਤਮੁਤਰਿਨਾਨਕਤੁਲਤਾਥੇ
੧॥ ਮਃ ੫ ਜਿਨਾਦਿਸੰਤਿਅਦੁਰਮਤਿਵੰਦੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੇਜੇਸਈ॥ ਤਉ
ਉਦੀਗਿਸਥਾਇਆਜਨਨਾਨਕਵਿਰਲੇਕੇਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਵੈਸਾਤਿ
ਉਤਿਤੇਰਿਅਭਗਤਾਡਿਠਿਆ॥ ਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਲੁਸਾਪਸੰਗਿਵੁਠਿਆ॥ ਜਨਮੁਮਰ
ਉਕਟੀਐਜਨਕਾਸਥਦੁਜਪਿ॥ ਥੰਧਨਖੋਲਨਿਸੰਤਦੁਤਸਭਿਜਾਤਿਛਪਿ॥ ਤਿਸੁ
ਉਲਾਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਆ॥ ਉਚੀਤੁਉਚਾਥਨੁਅਗਮਅਪਾਰੀਆ॥ ਗੈਲਿ
ਨਸੁਕਰੇਜੇਜਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈਐ॥ ਜਾਅਪੇਤੋਇਦਇਆਲੁਤਾਭਗਤਸੰਗੁਪ
ਐ॥ ੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਬਾਰਿਵਿਡਾਨਜੈਤੁੰਮਸਧੁੰਮਸਕੁਕਾਪਈਆਗਤੀ
ਉਸਤਸੇਤੀਲਗਤੀਡੋਗੀਨਾਨਕਅਨਦਸੇਤੀਥਨੁਗਾਤੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਸਚੀਥੈ
ਕਤਿਨਾਸੰਗਿਜਿਨਸੰਗਿਜਪੀਐਨਾਉ॥ ਤਿਨਸੰਗਿਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨਾਪ
ਸੁਅਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੇਲਾਪਰਵਾਦੁਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥ ਤੋਅ
ਪੁਸੰਗੁਠਿਰਿਦੁਖਨਤੇਟਿਆ॥ ਪਾਇਆਨਿਤਚਲੁਥਾਨੁਠਿਰਿਗਰਭਿਨਲੇਟਿਆ॥ ਨ
ਗੀਆਇਆਇਕੁਸਗਲਥੁਤਮੇਟਿਆ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਲਾਇਧਿਆਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਟਿ
ਆਸਭੋਜਪੀਐਜਾਪੁਜਿਮੁਖਤੁਥੇਲੇਟਿਆ॥ ਤੁਕਮੇਥੁਭਿਨਿਤਾਲੁਸੁਖਿਸੁਖੇਟਿਆ॥
ਗੰਧਖਜਨੈਪਾਏਸੇਥਤੁਜਿਨਥੇਟਿਆ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਵਿਛੋੜੇਜੰਝੂਰ
ਵੇਨਵੰਨਿਗਾਖੇਜਾਜੇਸੇਧਲੀਮਿਲੰਨਿਨਾਨਕਸੁਖਸੰਥੁਤਸਚੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫
ਮੀਵਸੰਦੀਪਾਲੀਐਈਧਲੁਰਖੈਭਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਸੇਸਤੁਅੰਤਿਜਕੈਆਚਲਿਤਭੁਕੇ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੇਕੀਤੇਕੰਮਤੁਪੈਤੀਗੋਚਰੇ॥ ਸੇਈਵਰਤੈਜਗਿਜਿਕੀਆਤੁ
ਪੁਰੇ॥ ਥਿਸਮੁਭਏਥਿਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦਰਤਿਤੇਗੀਆ॥ ਸਗਲਿਪਰੇਤੇਗੀਦਾਕਰਿਗ
ਸ

ਤਿਤੋਇਮੇਗੀਅਗਾਤੇਰੈਤਥਿਨਿਧਾਨੁਭਵੈਤਿਸੁਦੇਤਿ। ਜਿਸਨੇਤੋਇਦਇਆਲੁਤੋ
 ਸੇਲੇਤਿ। ਅਗਮਅਗੋਚਰਥੇਅੰਤਅੰਤੁਨਪਾਈਐ। ਜਿਸਨੇਤੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾ
 ਆਈਐ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਕੜਛੀਆਠਿਹੰਨਿਸੁਅਭਿਨਾਨਕਲਿਨਿ
 ॥ਸੇਈਮੁਖਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇਮਰਸਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ਥੋਜੀਲਧਮੁਖੋਜੁਥ
 ਉਜਾਗਿ। ਤੈਸਤਿਦਿਤੀਵਾਜਿਨਾਨਕਖੇਤੁਨਛਿਜਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆ
 ਸਚੁਸੇਇਸਭੁਕਿਭੁਜਿਸੁਪਾਸਿ। ਦੁਤਾਸਿਰਿਅਖਸਮੁਅਪਿਖਿਨਮਤਿਕੇਰੇ
 ਤਿਅਗਤੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਓਟਗਤੁ। ਪਉਸਰਲਾਈਭਜਿਸੁਖੀਤੁੰਸੁ
 ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗਿਅਨੁਸੰਤਸੰਗੁਤੇਇ। ਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਥਿਘਨੁ
 ਕੋਇ। ਜਿਸਨੇਅਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਅਗਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨ
 ਥਿਤੁਠਿਅਗ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਲਧਮੁਲਭਲਤਾਰੁਕਰਮਕਰੰਦੇਮਾਪਿ
 ਇਕੋਸਿਰਜਲਤਾਰੁਨਾਨਕਥਿਅਨਪਸੀਐ॥੧॥ ਮਃ੫ ਪਾਪਜਿਅਪ
 ਥਾਦੁਸਚਾਵਾਸੰਨਿਕੈ। ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜਚਿਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਵਈ॥੨॥
 ॥ ਵਾਤੁਵਾਤੁਸਿਰਜਲਤਾਰਪਾਈਅਨੁਠਾਛਿਅਪਿ। ਜੀਅਜੰਤਮਿਤੁਵੈ
 ਨੋਸਦਾਜਾਪਿ। ਦਇਆਧਾਗੀਸਮਰਥਿਚੁਕੇਬਿਲਬਿਲਾਪਾ। ਨਠੇਤਾਪਦੁਖੋ
 ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਿ। ਕੀਤੀਅਨੁਅਪਦੀਰਖਗਗੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪਿ। ਆਪੇਲਾਇ
 ਤਾਇਥੰਧਨਸਗਲਕਾਪਿ। ਤਿਸਨਥੁਈਆਸਪੁਨੀਮਨਸੰਤੋਖਿਧੁਪਿ। ਵਡੇ
 ਰਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁੰਨਿਪਾਪਿ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਜਾਕਉ
 ਪਾਲਪੁਭਤਰਿਤਰਿਸੇਈਜਪਾਤਾਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਓਭੇਟਤਾ
 ਸੰਗਾਤਾ॥੧॥ ਮਃ੫ ਰਾਮੁਰਮਤੁਬਡਭਾਗੀਤੋਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਸੇ
 ਨਕਨੀਮਅਰਾਧਿਐਥਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਗਤਾਗੋ
 ਆਪਰਵਾਦੁਤੈਦਰਗਤਪਵੈਥਾਇ। ਭੁਗਤਾਤੇਗੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਇ। ਜਿਸਨੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸਕਾਦੁਖੁਜਾਇ। ਭੁਗਤਾਤੇਰੇਦਇਆਲਓਨੀਮਤਰਪਾਇ। ਦੁਖੁ
 ਵਡੋਗੁਨਪੈਤੋਤਿਸੁਮਾਇ। ਭੁਗਤਾਏਤੁਅਧਾਰੁਗੁਲਗੋਵਿੰਦਗਾਇ। ਸਦਾ

ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨਨਾਮੇ ਰਤੇ ਅਘਾਇ॥ ੧੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਕਟਿ ਥਿਘ ਨਤਿ ਸੁਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ
ਪਤਿ ਜਿਉਂ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾਬੀ ਐ ਸਾਈ ਸੁ
ਰੀਰੁ ਤਿ॥ ਘੜੀ ਮੁਤਤੁ ਨੂੰ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀ ਐ ਨਿਤ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਰਬੀਰ ਵਰੀ ਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਤੇੜੀ ਐ॥ ਫਉ ਜਸ ਤਾ ਲੀਤਾ ਠਪੰਚਾਜੇੜੀ ਐ॥ ਦਸਨਾ
ਅਉਤ ਦੇ ਨਿਚਮੇੜੀ ਐ॥ ਜਿਦਿ ਜਿਦਿ ਲੇਨਿ ਰਲਾਇ ਏ ਤੇ ਨਾ ਲੇੜੀ ਐ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀ ਐ॥ ਭਰਮੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਉ ਕਿਤੁ ਥਿਧਿ ਤੇੜੀ ਐ॥ ਗੁ
ਰੁ ਆਗਧਿ ਥਿਖਮ ਦਲੁ ਠੇੜੀ ਐ॥ ਤਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਤਾ ਕਰ ਜੇੜੀ ਐ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਉ ਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇ
ਉਪਜਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਐ ਪੁਰੀ ਤੇ
ਗੁਗਤਿ॥ ਤਸੰਦਿ ਅਖੇ ਲੰਦਿ ਅਪੈ ਨੰਦਿ ਅਖਾਵੰਦਿ ਅਵਿਚੇ ਤੇਵੈ ਮੁਕਤਿ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੁਣ ਤੇੜੀ ਆ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਤੁ
ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਸਿਉ ਜੇੜੀ ਆ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਰੁਭਾ॥ ਮਤਾਰੇ ਗੁਥਿਕ
ਲਤਿ ਨੈਥਿ ਦਰੁਭਾ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿ ਆ॥ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾ
ਆਪੁ ਪਛਾਨਿ ਆ॥ ਮਤਿ ਮਾਕੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵਾ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਰਮੇ ਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਉਦਮੁਕਰੇ ਦਿ
ਜੀਉ ਤੁੰ ਕਮਾਵਦਿ ਅਸੁਖ ਭੁੰਚੁ॥ ਧਿਆਇਦਿ ਆਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰ
ਤਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ
ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ
ਕਾ ਤੇਰਾ ਪੀਐ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀ ਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀ ਐ॥ ਆਇ ਐ ਚਿਤਿ
ਤਾਲੁ ਸਾਤਿ ਥੇਥੇ ਸੁਮਾਰਾ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਪੈ ਤੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਸਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਥਾ ਤਰਾ॥ ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਤਰਾ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆ
ਨਿ ਤੁਧੁ ਤੁੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿ ਆ॥ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲਿ ਆ॥ ੧੭॥

ਸਲੋਕਮ: ੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭਮੋਤਦੁਸਟਥਾਸਨਾਨਿਵਰਿਗਿ
ਲੇਤੁਪੁਭਾਪਦੇਨਾਨਕਸਦਥਲਿਤਗਾ ॥ ੧॥ ਮ: ੫ ਖੰਦਿਆਖੰਦਿ
ਮੁਤੁਘਠਾਪੈਨਦਿਆਸਭੁਅੰਗੁਨਾਨਕਧਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਾ
ਨਲਗੇਰੰਗੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉਜਿਉਤੇਗਾਤੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਤੇ
ਜਾਤਜਾਤਰਖਤਿਅਪਿਤਤਜਾਇਖੜੇਵਲਾਨਾਮਤੇਰੈਕੈਰੰਗਿਦੁਰਮ
ਧੋਵਲਾਜਪਿਜਪਿਤੁਪੁਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮੁਭਉਧੋਵਲਾਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰੇ
ਨਿਨਜੋਵਲਾਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਏਕੁਨੈਲਾਅਲੋਵਲਾਜਿਨੀਪਛਾਤਾਤੁ
ਨਕਦੇਨਰੋਵਲਾਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਤਿਪਰੋਵਲਾ ॥ ੧੮
ਸਲੋਕਮ: ੫ ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੰਦੜੇਖਾਕਾਨਾਨਕ
ਅਸੰਗਿਗੁਦਾਰਿਅਸਾਕਤਮੁਜਨਪਾਕਾ ॥ ੧॥ ਮ: ੫ ਜੀਵਦਿਆ
ਚੇਤਿਅਮਰੰਦਿਆਤਰਿਰੰਗਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆਨਾਨਕਸਾਧੁਸੰ
॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਿਰਖਲਵਲਿਅਸਚੁਨਾਮੁ
ਤਾਰੁਸਚੁਪਸਾਰਿਆਉਲਾਕੀਨਤੋਇਘਟੇਘਟਿਸਾਰਿਆਮਿਹਰਦ
ਮਰਥਅਪੇਤੀਘਲਿਅਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਅਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਲਿਅ
ਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਅਪੇਤੀਘਲਿਅਸਭੁਕਿਛੁਅਪੇਅਪਿਥੇਅੰਤਅ
ਆਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਨਾਨਕਸੰਮੁਲਿਅ ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕਮ: ੫
ਮਧਿਅਰੁਅੰਤਿਪਰਮੇਸਰਿਰਖਿਅਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾਤਰਿਨਾਮੁਅੰਮਿਤੁ
ਅਸਾਧਾਸੰਗੁਅਪਾਰੁਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਲਰਵੈਪਾਏਮਨੋਰਥਸਭਿ
ਭਵੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤੇਤਥਿਕਾਰਲੁਜੇਕਰੈਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਸੰਤਪੁਰਿਤ
॥ ੨੦॥ ਮ: ੫ ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਜਿਨਿਉਪਾਇਅਜਿਨਿਜਿਨਿਪਿ
ਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਅਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਅਇ
ਤੁਕਮੈਥੁਤਿਨਿਤਾਲੁਖਸਮੁਫੁਰਮਾਇਅਜਿਸੁਤੋਅਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਰਮਾਇਅਜੋਜੋਦਿਤਾਖਸਮਿਸੇਈਸੁਖੁਪਾਇਅਨਾਨਕਜਿਸਤਿਦਿ

ਅ

ਭਾਈ ਉਕਮੁ ਮਿਤਾ ਜਿ ਸਤਿ ਭੁਲਾਏ ਅਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ ਨਿਤਾ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਸ ਕਾ
ਭੁਖੁ ਨ ਖਵਿਸ ਕਤਿ ਠਜਿ ਜੇ ਨੀਜੁ ਤੇ ॥ ਮਥੇ ਵਾਲ ਪਛਾੜਿ ਅਨੁਜ ਮਮਾਗਿ
ਮੁਤੇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਾ ਲਾਇਆ ਨ ਰਵਿਐ ਰਿਸੁ ਤੇ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਗੰਧਿ
ਅਨੁਨ ਕਤਿ ਰਿਸੇ ਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਰਾਮੁ ਜਪੁ ਦੁਰਭਾਗੀ ਤੇ
ਲਿਖਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਐਵਿ ਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੪ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗੇ ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨ
ਦੁਖਿ ਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਤ
ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਅਾਇ ॥ ਚੁਪੁ ਨੀਮਨਿ ਅਸਗੋਈ ਵਿਸੁਰਿਅਾ ਪਾਇਅਾ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਨੁ ਜਿਸ ਨੇ ਭਾਲਦਾ ॥ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਰਤਿ ਅਘਾਲਦਾ ॥ ਸੁਖ ਸਤ
ਜਾਨੰਦੁ ਠੇਠਿ ਤੁਘਰਿ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰੇਤ ਜਨਮੁ ਨ ਤਤਾ ਮਗਿ ॥ ਸਤਿ ਭੁ
ਸੇਵਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਅਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇਅਾ ॥ ੨੧ ॥
ਸਲੋਕੁ ੪੨

੧ ॥ ੨ ॥

ਚਉਪਦੇ ੪੮ ਅਸਟਪੀਅਾ ੯ ਫਾਰ ੨ ਜੋੜੁ ਮਲਾ ੫੯

੩੨੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਰੁ ਜਗੀਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ

ਸੀਕਥੀਰਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੨

ਚਰਿਪਾਵਦੁਇਸਿੰਗ

ਗਾਮੁਖਤਥਕੈਸੇਗੁਨਗਈਏ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਠੇਗਾਪਰਿਏਤਥਕਤਮੁਰੁਗੁ
ਏ॥੧॥ ਤਰਿਬਿਨੁਖੈਲਥਿਰਾਨੇਤੁਈਏ॥ ਛਾਟੇਨਾਕਨਟੁਟੇਕੰਪਨਕੋਦਉਕੋਭੁ
ਈਏ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਰੋਦਿਨੁਡੋਲਤਥਨਮਹੀਆਅਜਤੁਨਪੇਟਅਘਈਏ॥
ਭਗਤਨਕੋਕਹੋਨਮਾਨੋਕੀਓਅਪਨੋਪਈਏ॥੨॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਮਹਾਕੁਮਿ
ਡੋਅਨਿਕਜੋਨਭਰਮਈਏ॥ ਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਓਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਿਓਇਤੁਅਉ
ਕਤਪਈਏ॥੩॥ ਕੁਮਤਫਿਰਤਤੇਲਕਕੋਕਪਿਜਿਓਗਤਿਬਿਨੁਗੈਨਿਬਿ
ਈਏ॥ ਕਤਤਕਥੀਰਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁੰਡਧੁਨੇਪਛੁਤਈਏ॥੪॥੧॥

ਗੁਜਰੀ॥ ਘਰੁ ੩

ਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕਥੀਰਕੀਮਾਈਏ

ਥਰਿਕਕੈਸੇਜੀਵਤਿਰਘੁਰਾਈ॥੧॥ ਤਨਨਾਬੁਨਨਾਸਭੁਤਜਿਓਤੈਕਥੀਰ
ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਲਿਖਿਲੀਓਸਰੀਗਾਰਹਾਉ॥ ਜਥਲਗੁਤਾਗਾਥਾਤਉਥੀ
ਤਥਲਗੁਬਿਸਰੈਰਾਮੁਸੇਨੇਤੀ॥੨॥ ਓਛੀਮਤਿਮੇਰੀਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਤਰਿਕਾ
ਮੁਲਤਿਓਮੈਲਾਹਾ॥੩॥ ਕਤਤਕਥੀਰਸੁਨਤੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਤਮਰਾਇਨਕਾ
ਤਾਏਕੁਰਘੁਰਾਈ॥੪॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਰੁ ਜਗੀਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਓਕੀਦ

ਘਰੁ ੧

ਜੋਰਾਜੁਦੇਤਿਤਕਵਨਥਡਾਈ॥ ਜੋਭੀਖਮਗਾਵਤਿਤਕਿਆਪਦਿ

ਜਾਈ॥੧॥ ਤੂੰਤਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਪਦੁਨਿਰਥਾਨਾ॥ ਬਹੁਰਿਨਤੇਇਤੇਰਾਅਵਨਾ
॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਤਉਪਾਈਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਵਤਿਤਿਸਤਿਬੁਝਾਈ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸਤਸਾਜਾਈ॥ ਕਿਸੁਤਉਪੁਜਉਦੁਜਾਨਦਰਿਨਾਈ॥੩॥
ਪਾਥਰਕੀਜੋਭਾਉ॥ ਦੁਜੈਪਾਥਰਧਰੀਐਪਾਉ॥ ਜੋਓਤੁਦੇਉਤਓਤੁਭੀਦੇਵਾ
ਤਿਨਾਮਦੇਉਤਮਤਰਿਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੧॥

ਗੁਜਰੀ॥ ਘਰੁ ੧

ਮਲੈਨਲਾਢੈ ਪਾਰਮਲੇ ਪਰਮਲੀ ਓਥੈ ਠੇਹੀ ਆਈ ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿ ਓਕ
ਨੈਜਾ ਲੈ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਕਉ ਦੁਕਾਏ ਕਿਲਿ ਬੁਝੀ ਐਰਮਈ ਆ ਆਕੁ ਲੁਗੀ ਬ
ਰਾਹਤਾਉ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀ ਅਲੇਖੇ ਜੁਨਿ ਰਖਿ ਓਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ
ਮਝੈ ਮਾਝਲੇ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖ ਲੈਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੁੜੁ ਅਲੇਮਿ ਗਤਿ
ਜਨ ਭਰਿਆ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਥੀ ਠਲੇ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗੁ ਗੁਜ ਗੀ ^{ਬਾਣੀ} ਸ੍ਰੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ਬਿਥੈ ॥
ਘਰੁ ੩ ਦੁਪੁਤ ਬਢੈ ਬਨੁ ਧਿਟਾਰਿ ਓ ॥ ਫੁਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮਨਿ ਬਿ
ਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਤਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੁਲੁ ਅਨੁਪੁਨ
ਪਵਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੈਲਾ ਗਰਬੇ ਰੂਪੈ ਭੁਇ ਅੰਗਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਠਿ ਇਕ
ਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਧੁਪ ਦੀਪਨਈ ਬੇਦਤਿ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜਾ ਚਰਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪਵਉ ॥ ੪ ॥ ਪੁ
ਜਾ ਅਰਚਾ ਅਤਿ ਨ ਤੇਰੀ ॥ ਕਤਿ ਗਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗੁ ਗੁਜ ਗੀ ^{ਬਾਣੀ} ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਉਕੈ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧
ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਤੀਕੀਨਾ ਬਾਤ ਰਿਭੇ ਖਉ ਦਾਸੀ ॥ ਤਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘ
ਟਿ ਬ੍ਰਹਮਨ ਦੀਨਾ ਕਾਟੇ ਭੁਇ ਅਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ੧ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲੀ ਰੋਜੈ ਚੰਦਾ ਨ ਤੀ
ਨ ਤੀ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦ ਨਾਰਤਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇ ਅਪਿੰਡੁ ਬਧਾਇ ਅਪਿੰ
ਥਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ਭੂਮਿ ਮਸਾਲਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
॥ ੨ ॥ ਕੰਧਿ ਜਪੁ ਰੇ ਕੰਧਿ ਤਪੁ ਰੇ ਕੰਧਿ ਬਿਲੋ ਵਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸ੍ਰੀ ਜਿਨਿ
ਉਪਈ ਸੋ ਸਿਮਰਤੁ ਨਿਰਥਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕੰਧਿ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀ ਆਰੇ ਅਠ ਸਠਿ ਕੰ
ਧਿ ਠਿਗਾਈ ॥ ਥਾਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਲ ਬਿਨੁ ਗਾਤੁ ਕਿਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਗੁਜਰੀ॥

ਨਵਨਿਧਿਪਰਸੀਕਾਇਰੇਚਿੰਤਾਅਚਿੰਤਕਲਪਤੋ

ਕੇਲਪਸਿਤਉਮਾਗਤਆਢਉਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਜੈਲਾਢਥੋਗਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ
ਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੇ॥ ਗੋਬਿੰਦਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਚਉਨਾਮੁਵਖਾਲਉਗੋਬਿੰਦ
॥ ਰਤਾਓ॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀਮੁਕਤੀਦਾਸੀਸਨਿਆਸੀਸਿਵਰਾਚੀਲੋ॥ ਤਾ
ਸੀਮਤਾਅਸਟਸਿਧਿਨਾਤੀਕਾਜੁਤਮਾਤਿਸੁਸੇਤੀ॥ ੨॥ ਧਾਤੁਰਬਜੀਰਸ
ਪਜੀਲੇਤਜਿਲੇਏਤੁਕੁਬੁਧੀ॥ ਮਨਭੀਤਰਿਥੀਚਾਰਿਨਦੇਖਤਿਗੋਬਿੰਦਕੁ
ਭਲੀਰਸੁਸੁਧੀ॥ ੩॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀਬਾਤਸੁਣੀਜੈਕਤੁਕਿਨਿਦੇਖਿਅਨੈ
ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਚਰਿਤ੍ਰਸਦਾਤਿਗੋਬਿੰਦੁਸਦਾਸੰਤਕੀਥੈਲੀ॥ ੪॥ ਗੋਬਿੰ
ਕੇਰੀਭਾਉਭਾਗਵਤੁਮਾਨਮਢਰਮਦਰਤਤਾ॥ ਥਦਿਤਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸੁ
ਪ੍ਰਾਣੀਮਾਗਉਜੋਸੰਸਾਰਿਬਿਰਕਤਾ॥ ੫॥ ੨॥ ਗੁਜਰੀ॥

ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਢਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਤਿਜੋਮਰੈ॥ ਸਰਪਜੋਨਿਵਲਿ
ਅਉਤਰੈ॥ ੧॥ ਅਗੀਥਾਈਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਮਤਿਥੀਸਰੈ॥ ਰਤਾਓ॥ ਅੰਤਿਕਾ
ਜੋਇਸਤ੍ਰੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਤਿਜੋਮਰੈ॥ ਸਦਾਜੋਨਿਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉ
ਰੈ॥ ੨॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਜ਼ਿਕੇਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਤਿਜੋਮਰੈ॥ ਸੁਕਰਜੋਨਿ
ਵਲਿਅਉਤਰੈ॥ ੩॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਮੰਦਰਿਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਤਿਜੋਮਰੈ॥
ਤੋਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥ ੪॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਨਾਰਾਇਣੁਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾ
ਜੋਮਰੈ॥ ਥਦਿਤਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤੰਬਰੁਵਾਕੋਰਿਦੈਬਸੈ॥ ੫॥ ੩॥

ਕਥੀਰਜੀ ੨ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੨ ਗਵਿਦਾਸਜੀ ੧ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ ੩ ਜੈਦੇਵਜੀ ੧
ਜੋਤ੍ਰਜੁਮਲਾ ੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਸੀ ਜੈ ਦੇਵ ਜੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ।

ਘਰੁ ੪

ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਮਨੋਪਿ ਮੰ ਸਤਿ ਅਦਿਭਾਵ ਰੰਤਾ ਪਰਮ

ਦੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰਜ ਦਿ ਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ। ੧॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋ ਰਮੰ

ਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤਮਾਇ ਅੰਗ ਨਦਨੇਤਿ ਜਸ ਮਰਦੇ ਨ ਜਨਮ ਜਰਾ ਪਿਮਰਦੁ

ਉਤਰਾਵ ਸਮਾਥਿ ਅੰਪਰ ਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਿਦੰ। ੨॥ ਲੋਕੁ ਦਿਦ੍ਰਿਸ ਦਿ ਪਰਗ੍ਰਿਤੰ ਜਦਿ

ਉਪਿ ਅਚਰਣੰ। ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਤਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭੁਜੁ ਚਕ੍ਰ ਪਰਸਰਣੰ। ੩॥

ਉਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਤ ਕੇਵਲ ਪਰਿਦ ਕਰਮ ਲਾਭ ਚਸਾ ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜਗੇਨ ਕਿੰ

ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ। ੪॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇ ਤਿਜ ਪਿਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ। ਜੈ ਦੇ

ਵਾਇ ਉਤਸਸ ਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ। ੫॥ ੧॥ ਜੋਤੁ ਮਲਾ ੯

ਬਥੀਰ ਜੀਉ ੨

ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਉ ੨

ਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ੧

ਤਿਲੋਚ

ਨੂ ੩

ਜੈ ਦੇਵ ੧

ਜੋਤੁ ਮਲਾ ੯

੩੨੮

ਪਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਦੇਵਗੰਧਾਰਕਾ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

- ੧ ਸੇਵਕਜਨਥਨੇਠਾਕੁਰਲਿਵ
- ੨ ਸੇਰੋਸੁੰਦਰਕਤਤੁਮਿਲੈਕਿਤੁ
- ੩ ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਥੋ
- ੪ ਅਬਤਮਚਲੀਠਾਕੁਰਪਤਿਤ
- ੫ ਤਰਿਗੁਲਗਾਵੈ ਤਉਤਿਸੁਥਲਿ
- ੬ ਤਰਿਕੇਨਾਮਥਿਨਾਸੁੰਦਰਤੈਨਕ
- ੭ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
- ੧ ਮਾਈਗੁਰਚਰਦੀਚਿਤੁਲਈ
- ੨ ਮਾਈਤੋਨਤਰਸੋਤੋਈਐ
- ੩ ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈਡਰਤ
- ੪ ਮਨਤਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦੁਤੁ
- ੫ ਮਨਜਿਉਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਉ
- ੬ ਪ੍ਰਭਜੀਉਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਰ
- ੭ ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਤੀ
- ੮ ਤਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਾਤੇ
- ੯ ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਕੀ
- ੧੦ ਤਰਿਰਾਮਨਾਮਜਪਿਲਾਤਾ
- ੧੧ ਮਨਕਤਾਅਤੰਕਾਰਿਅਠਾਰ
- ੧੨ ਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰੈਤੁਤੇਨੇਰੈ
- ੧੩ ਮਨਗੁਗਮਿਲਿਨਾਮੁਅਰਾ

੩੨੯

੩੩੦

੩੩੧

- ੧੪ ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ
- ੧੫ ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈਤੀਉਰਦਾਇ
- ੧੬ ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ
- ੧੭ ਅਪੁਨੇਤਰਿਪਤਿਥਿਨਤੀਕ
- ੧੮ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੇਪਰਵੇਸਾ
- ੧੯ ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਤਾਰਉ
- ੨੦ ਪ੍ਰਭਜੀਪੇਖਉਦਰਸੁਤੁਮਰਾ
- ੨੧ ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਰਸਾਇਲਿਮਤਾ
- ੨੨ ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪਾ
- ੨੩ ਠਾਕੁਰਤੋਏਆਪਿਦਇਅਲ
- ੨੪ ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਤਿਥਿਨਉ
- ੨੫ ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਤਮਰੇ
- ੨੬ ਪ੍ਰਭਇਤੈਮਨੇਰਥੁਮੇਰਾ
- ੨੭ ਮੀਤਾਐਸੇਤਰਿਜੀਉਪਾਏ
- ੨੮ ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨੁਆਵੈ
- ੨੯ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਤਾਰੇ
- ੩੦ ਤਰਿਜਪਿਸੇਵਰੁਪਧਿਉਤਰਿਓ
- ੩੧ ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭਖਸੇਯਾਰ
- ੩੨ ਮੈਪੇਖਿਓਗੀਉਚਾਮੇਤਨੁਸਭੇ
- ੩੩ ਮੈਬਤੁਥਿਧਿਪੇਖਿਓਦੁਜਨਾਹ

ਘਰੁ ੪

ਘਰੁ ੫

ਘਰੁ ੬

ਪਨੇ
੨੩੩

੨੪ ਏਕੈਰੇਤਰਿਏਕੈਜਾਨ
੨੫ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗਾਤਿ
੨੬ ਪਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਤਾਰ
੨੭ ਉਲਟੀਰੇਮਨਓਲਟੀਰੇ
ਘਰੁ ੭

੨੮ ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪੰਥਥਿ ੨੩੪

ਮਤਲਾ

੧ ਇਤੁਮਨੁਨੇਕੁਨਕਤਿਓਕਰੈ
੨ ਸਭਕਿਓਜੀਵਤਕੋਥਿਵਤਾ
੩ ਜਗਤਮੈਧੁਨੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ

੪੭ ਜੋਤਜੁਮਲਾ

੪੭ ਚਉਪਦੇਦੁਧੰਦੇ

੬ ਮਃ ੪

੨੮ ਮਃ ੫

੩ ਮਃ ੮

੪੭

੪੭

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੪

੩੨੮

ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵਲਾਗੇ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾਜ ਸੁਕ ਤੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ
ਗਸਭਾਗੇ॥ ਰਾਗੁ ੧॥ ਟੁਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਛਾਡੇ ਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾ
॥ ਤੁਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਭਗੁਰ ਮੋਹਿ ਤਮ ਬਿਸਮਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਗਲ
ਇਸੇ ਈ ਅੰਧਿ ਅਗੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ॥ ਜਨਨ ਨੈਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆ
ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੪

ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰੁ ਕਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਣ ਮਪੀਛੈ
ਚਲੀ॥ ਰਾਗੁ ੧॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਤੀ ਅਰੋਇ ਤਚਾਲ ਬਨੀ ਤੈ ਭਲੀ॥ ਲਏ
ਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਭੰਤ ਸੁੰਦਰਿ ਤਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ॥ ੧॥ ਏਕੇ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਖੀ ਆਸਭੀ ਪ੍ਰਿਅ
ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰਸਾਭਲੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿ ਅਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਤਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਤ
॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੋਲੀ

ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲੈ ਰਾਤੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀ ਨੀ ਚੋਲੀ ਐ॥ ਰਾਗੁ ੧॥ ਤਉ ਫਿਰ ਉਦਿ
ਨੀ ਆਵਲਾਥਾ ਵਲਤਿ ਸੁਕਾਰਿ॥ ਤਰਿ ਢੋਲੀ ਐ॥ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ
ਤਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀ ਐ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੁ ਤੁਮ ਪੁਨਾ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਝੁਲੀ ਐ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇ ਤਟੇਲੀ ਐ॥ ੨॥ ੩

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਅਬ ਤਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਤਿ ਤਾਰਿ॥ ਜਬ ਤਮ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ॥ ਰਾਗੁ ੧॥ ਲੋਕ ਨ ਕੀਚਤੁ ਰਾਈ ਉਪਮਾ ਕੇ
ਰਿਜਾਰਿ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਤ ਉਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਤ ਉਤਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਤੈ ਢਾਰਿ॥ ੧॥ ਜੇ
ਤਸਗਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖੁ ਤੁਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਤੁ
ਤਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੁ ਤੁਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ॥ ੨॥ ੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੪

ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਤਾਰੀ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿ

ਦੇਨਾਮੁ ਮੁਰਗੀ ਗਰਤਾਉ ਗਤੁ ਮਪਵਿ ਤੁਪਾਵਨੁ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤਮ ਕਿਉਕ
ਮਲਹੁ ਗਰੀ ਗਤ ਮਰੇ ਜੀ ਇਤੋ ਰੁਮੁਖਿ ਤੋਰੁ ਤੋਤੈ ਤਮ ਕਰਮ ਤੀਲੁ ਕੁਤਿ ਆ
॥ ੧ ॥ ਤਮ ਗੀ ਮੁੰਦੁ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟ ਗੀ ਜਿਉ ਭ
ਉਰਿ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨ ਨਕਸਰ ਦਿਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮ
ਤਰਿ ਕੇਨਾ ਮਥਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਤੈਨ ਕਟੀ ਗਜਿਉ ਥੇ ਸੁਆਕੇ ਘਰਿ ਪੁਤੁ ਜਮ
ਤਰਿ ਸੁਨਾਮੁ ਪਰਿਓਤੈ ਪ੍ਰਕਟੀ ਗਰਤਾਉ ਗਜਿਨ ਕੈ ਤਿਰੈ ਨਾਤਿ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਥਿ
ਸੁਰੁ ਪਥੇ ਰਕਟੀ ਗਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬੁਥਾ ਤਾਜਾ ਦੈਓ ਤੁ ਤਰਿ ਦਰਗਤੈ ਭ੍ਰਮਟੀ ॥ ੧ ॥
ਨਕਉ ਦਇਆਲੂ ਤੇ ਅਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਟਕੀ ਗਨਾਨਕ ਪ
ਤਪਵਿ ਤਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਏ ਚੁਟਕੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗੁਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਮਾਈ ਗੁਰਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਗਿਧਿ ਆਈ ਐ ॥ ਗਰਤਾਉ ਗਾ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਤਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ਐ
ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿ ਅਸਭ ਠਾਈ ਤਰਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤਤਿ
ਗਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇ ਤੇਤਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫
ਮਾਈ ਤੋਨ ਤਰਸੋ ਤੇਈ ਐ ॥ ਗਚਿਰਤਿ ਓਰ ਚਨ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਤਾਲਾ ਭੁਕਤਾ ਥੇ
ਈ ਐ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਕਤੁ ਫੁਲਤਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬਹੂ ਸੋਨ ਕਬਹੋਈ ਐ ॥ ਕ
ਹੁ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਥਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿਧੋਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
ਗੀ ਆਦੁ ਸਰਨਾ ਤੀ ਅਲੋਈ ਐ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿ ਤਰੀ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈ ਸੁ
ਗਰਸੋ ਚਭੈ ਭਰਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਤਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤਾ ॥
ਨ

॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਤਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਸਕ
 ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਸੋਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਤਉ ਮਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪੁਰਨ ਪੁ
 ਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨ ਪਜਰਤਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੁ ਪਿਕੁਲਤੀ ਲਨਾ ਨ ਕਰਉ
 ਦਰੁਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਜਿਉ
 ਗਤਿ ਕਰਿਸ ਦੁੰ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਸਭੁੰ ॥ ਕ
 ॥ ਜਤ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇ ਓਇ ਤ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀਤ ਬਹੁੰ ॥ ਜਤਾਂ ਜਤਾਂ ਇਏ
 ਧਾਰੀ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਕਥਹੁੰ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾ ਸੇਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੁੰ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਥਹੁੰ ॥ ੨ ॥
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥ ਨਿਚਰੁ
 ਚੁਨੀ ਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨਕੋ ਇਗਰੀ ਬੁਝੁ ਲਾਵਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਅਰੰਭ ਰਮ
 ਅਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾਸਿ ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥ ਜਿਉ ਅਪਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਨੈ
 ਮਤਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸਰੇ ਲੁਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀਟ ਹਲਕਾ
 ਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਬਡਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖ ਤੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮੁ ਭਾਰਿਓ
 ਮਗ੍ਰਿ ਪਾਤੇ ਸਭ ਕੇ ॥ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਤਿ ਇਏ ਈ ਚਾਰਿਓ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਰੋ
 ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੁਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਤਾ ਸੁਖ
 ਓਚਿੰਤਾਰੇ ਗੁਬਿਦਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੂਰ੍ਹਤਿੰਦਾਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਬਿ
 ਓ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨ ਸਗਲ ਸਿਆਨ ਪਰਤੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰ
 ਤਾਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਤੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਲਾਈ
 ਮਤਿ ਸਾਧੁ ਕਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿ ਆਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ
 ॥ ੧ ॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਥੀਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਤੀ ॥ ਖਿਨ ਮ
 ਪਿਉ ਬਾਪ ਨ ਤਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਤੀ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

੫
ਤਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਤੁਜਾਤੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਤੁ

ਰੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਕਾਲਨਖਾਤੇ॥ ਰੰਗਿਤੁਮਰੈਲਾਲਭਏਤੈਰਾਮਨਾਮਰਸਿ
ਤੇ॥ ੧॥ ਮਤਾਕਿਲਬਿਖਕੋਟਿਦੇਖਰੇਗਾਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਤਾਰੀਤਤੇ॥ ਸੇਵਤਜਾਗਿ
ਰਿਤਰਿਗਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਪਰਾਤੇ॥ ੨॥ ੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ

ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਲੀ॥ ਸੁਖਦਾਈਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੀ
ਲੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾਟਿਆਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਦੈਲੀ॥ ਕਰਿਕਿ
ਪਾਕਰਿਲੀਨੋਅਪੁਨਾਜਲਤੇਸੀਤਲਤੇਲੀ॥ ੧॥ ਕਰਮੁਧਰਮੁਕਿਉਭੁਪਜਿਨਆ
ਰਿਨਤਉਪਜੀਨਿਰਮਲਕਰਲੀ॥ ਢਾਡਿਸਿਆਨਪਸੰਜਮਨਾਨਕਲਗੋਗੁਰਕੀਚ

ਲੀ॥ ੨॥ ੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾਤਾਗਾ
ਪਵਤਿਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਾਕਾਟੇਜਮਕੇਛਾਤੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀ
ਰਿਓਤਰਿਸੰਤਜਨਾਪਤਿਆਤਾ॥ ਤਿਨਪਰਾਪਤਿਏਤੁਨਿਧਾਨਾਜਿਨਕੈਕਗੀਮਲਿਖਾ
ਤਾ॥ ੧॥ ਸੇਥਡੁਭਾਗੀਸੇਪਤਿਵੰਤੇਸੇਈਪੁਰੇਸਾਤਾ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਘੜਸਰੂਪਤੇਨਾਨਕ
ਨਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਤਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਮਨਕ

ਅੰਤਕਰੀਅਛਾਰਾ॥ ਦੁਰਗੰਧਅਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਨਭੀਤਰਿਜੋਦੀਸੈਸੋਢਾਰਾ॥
ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਨਿਧਾਰਾ॥ ਤਿਸਤਿਤਿਅ
ਗੋਅਵਰਲਪਟਾਵਤਿਮਰਿਜਨਮਤਿਮੁਗਧਗਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਅੰਧਗੁੰਗਪਿੰਗੁਲਾਮ
ਰੀਨਾਪ੍ਰਭੁਰਾਖਤੁਰਾਖਨਤਾਰਾ॥ ਕਰਨਕਰਵਨਤਾਰਸਮਰਥਾਕਿਆਨਾਨਕ
ਨਤਬਿਚਾਰਾ॥ ੨॥ ੧੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰੈਤੁਤੇਨੇਰੈ॥

ਸਿਮਰਿਧਿਆਇਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਦਿਨੁਗੈਨਿਸਾਝਸੇਵੈਗੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਧਰਦੇਤਦੁ
ਭਸਾਪ੍ਰਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੈਰੈ॥ ਘਰੀਨਾਮੁਤਤੁਨਚਸਾਥਿਲੰਥਤੁਕਾਲਾਨਿ
ਤਿਤਿਤੇਰੈ॥ ੧॥ ਅੰਧਬਿਲਤੇਕਾਛਤੁਕਰਤੇਕਿਆਨਾਤੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ ਨਾਮੁਅਧ
ਰਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਆਨਦਸੁਖਘਨੇਰੈ॥ ੨॥ ੧੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫

ਮਨਗੁਗੀਮਲਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਓ॥ ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਸੰਗਲਰਸਜੀਵਨਕ

ਮੁਲੁਭਾਧਿਓ ॥ ਰ ਤਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨ ਦਾ ਸੁਕੀ ਨੇਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਛਾਇਓ ॥
 ਉਭਗਤਿਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿੰਦ ਜਮਕਾਮਾਗੁਸਾਧਿਓ ॥ ੧ ॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗੁਣਿ
 ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲਪਦਾਰਥਲਾਧਿਓ ॥ ਬਲਿ ਤਰੈ ਨਾਨਕਲਖ ਬੇਰਾਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਾ
 ਅਗਾਧਿਓ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਜੋ ਪ੍ਰਭਕੇ ਗੁਨ
 ॥ ਸਫਲ ਅਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਕੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰ ਤਉ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਘੜ ਸੁਰੁਸੇ ਬੇਤਾਜੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਤਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁ ਜਿਨ ਜੋਨੀ
 ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਅਮਨ ਤਨਮਤਿ ਆਨਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵੈ ॥ ਨਰਕ ਕੋ
 ਹੀ ਤੋ ਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਲਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ
 ੫ ਚੰਦਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰ ਝਾਇਓ ॥ ਇਤਨੀ ਨ ਝੁਝੈ ਕਥੁ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ
 ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥ ਰ ਤਉ ॥ ਕੁਸਮਰੰਗ ਸੰਗਰਸਿ ਰਚਿਅ ਬਿਖਿਅ ਏਕਉ ਪਾਇਓ
 ਲੋਭੁ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤ ਤਉ ਰਿਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਠਿਰਤ ਠਿਰਤ ਬਹੁ
 ਮੁਪਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ ਕਰਿਕਿ ਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ
 ਇਓ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਰਚਰਨਾ ਕੀ
 ਮਲ ਭਾਰਨ ਮਨ ਤਿਸ ਧਾਰਨ ਇਤ ਅਸਰ ਮੋਤਿ ਤਰਨਾ ॥ ਰ ਤਉ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇ
 ਬੰਦਨ ਇਤੈ ਟਟਲ ਮੋਤਿ ਕਰਨਾ ॥ ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਤੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁ ਰਿਨ ਗਰਭੈ ਪਰ
 ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਮੁਗਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਇਤੈ ਧਿਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓ ਸਾਧਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਅਪੁਨੇ ਤਰਿ ਪਤਿ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਐ ॥ ਚਰਿਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਸੰਗਲ ਨਿਧਿ ਸੁਖ ਸਤ
 ਧਿਲਤੀ ਐ ॥ ਰ ਤਉ ॥ ਮਾਨੁਤਿ ਆਗਿ ਤਰਿ ਚਰਨੀਲਾ ਗਉਤਿ ਸੁਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ
 ਅੰਚਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਗਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਤੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧਮ
 ਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਤੀ ਐ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
 ਤੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੇ ਪਰਵੇਸ
 ਗਸੇਗ ਸਭਿ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥ ਰ ਤਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲੇ

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾਨਾ ਮੁਨਿਧਾਨੁ ਗਵਤ ਗੁਲਗੋਬਿੰਦ ਲਾਗੋ ਸਤਿ
ਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਨਿਰਾਗੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨ

ਜੀਵੇ ਤੇਰੀ ਬਾਲੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਤੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ
ਲਾ ੫ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤਾਰਉ ॥ ਕਰਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ

ਨੇਤ ਕਬਹੂ ਨ ਡਾਰਉ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਬੁਝਾਰਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖ ਪਾਰਉ ॥

੧ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਕਲਾ ਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਪਾਰਉ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

ਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਉ ॥ ਦਿ
ਨੈ ਨੀਜੀ ਅਪੁਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿ

ਕਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਪੁਰਨ ਭਵ ਜਲ ਉਪਰਨ ਤਾਰਾ ॥
੧ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਪੁ

ਰਬਾ ਚੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨ ਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ
ਲਾ ੫ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਲਿ ਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉੱਜੀ

ਛੋਡਿ ਨ ਕਤ ਭੁਜਾਤਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ਥੈ ਠਤ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇਵਤ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੁਭੇ
ਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥ ਅਠ ਸਹਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਪੁਰੀ ਨਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨ

ਮੁਹਿ ਜਨ ਕਾਉ ਪਜਿ ਅਜਿ ਨਿਕੀਨੋ ਸਉ ਤੁਧਿ ਪਾਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮੁਤ ਲੈ ਉਪ
ਨਾਨਕ ਪੁਰਨ ਬੂਤ ਮੁਪਛਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਲਾ ੫

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ
ਮਿਲਤ ਨੀਗੇ ਸਾਈਐ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸੇਤ ਰੋਗ ਸੇਗਤ ਨੁਥਾ ਪਿਓ ਬਹੁ ਜੇ ਨੀਭ

ਰਮਾਈਐ ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇਰੁ ਆਈਐ ॥
੧ ॥ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸੰਕਟ ਘੋਰ

ਕੋਟਿ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਦਰਸਿ ਮਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥
ਸ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰਤੋਏਆਪਿਦਇਆਲਾਭਈ
ਆਣਅਨੰਦਰੂਪਤੋਈਤੈਓਬਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾਰਤਾਉ। ਦੁਇਕਰੇ
ਕਰੀਬੇਨੰਤੀਪਾਰਬੂਤਮੁਮਨਿਧਿਆਇਆਤਾਬੁਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸੁਰੀ
ਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਵਰਨਾਗੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਾਕੁਰ
ਜੈਕਾਰਾਕਤੁਨਾਨਕਜਨਕਉਥਲਿਜਾਈਐਜੋਸਭਨਾਕਰੇਉਧਾਰਾ॥੨॥
॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਤਿਬਿਨਉਕਤਿਆ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਾਸਗਲਅੰਦੇਸਰਾਗਇਆਰਤਉ
ਤਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਲੋਭੀਤਮਰਾਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਸਭੁਸਤਿਆਕਰਮਜ
ਕਿਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਦੁਸਟਜੋਖਇਆ॥੧॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਰ
ਸਧਾਰੀਸਫਲਦਰਸਨਸਤਜਇਆਕਤੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਕੋਦਤਾਦ
ਕੰਓਰਧਾਰਿਆ॥੨॥੨੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਅਨਾਥਨ
ਮੱਲ
ਭਤਮਾਰੇਸਰਨਿਆਇਓਰਾਖਨਤਾਰੇ। ਰਤਾਉ। ਸਰਬਪਾਖਰਾਖਮੁਰੇ
ਗੋਪਾਏਅੰਤੀਵਾਰੇ। ਜਬਚਿਤਵਉਤਬਤੁਤਾਰੇ। ਉਨਸਮਾਰਿਮੇਰਾਮਨੁ
॥੨॥ ਸੁਨਿਗਾਵਉਗੁਰਬਚਨਾਰੇ॥ ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਾਧਦਰਸਾਰੇ॥੩॥ ਮਨ
ਤਿਰਾਖਉਏਕਅਸਾਰੇ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰਨੇਤਾਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਦੇਵ
ਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਇਤੈਮਨੇਰਬੁਮੇਰਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲੋ
ਜੈਕਰਿਸੰਤਨਕਚੇਰਾਰਤਉ। ਪ੍ਰਾਤਤਕਾਲਲਗਉਜਨਚਰਨੀਨਿਸਥਾਸੁ
ਹਸੁਪਾਵਉ। ਤਨੁਮਨੁਅਗਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਤਰਿਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥
ਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੰਤਸੰਗਿਨਿਤਰੀਐ। ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮੁ
ਰਾਅਨਦਨਾਨਕਇਤੁਲਤੀਐ॥੨॥੨੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫
ਘਰੁ੩ ਮੀਤਾਐਸੇਤਰਿਜੀਉਪਾਏ। ਢੋਡਿਨਜਾਈਸਦਤੀਸੰਗੇਅ
ਨੁਗੁਰਮਿਲਿਗਾਏ। ਰਤਉ। ਮਿਲਿਓਮਨੇਤਰੁਸਰਬਸੁਖੈਨਤਿਅਗਿ
ਤੁਜਾਏ। ਅਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਬਤੁਪੇਖੇਪ੍ਰਿਅਰੇਮਨਸਮਸਰਿਲਾਏ॥੧॥

ਗੁਰੂ ਸੋਭਾ ਦੁਆਰੈ ਅਨੰਤ ਰੁਲ ਝੁਲਾਏ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਏ ਗਿ
ਅਥੀ ਤੇ ਸਦਾ ਥਾਏ ॥ ੨॥ ੨੭ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾਖ ਦਰਸਨਾ

ਸਕਉ ਮਨੁ ਆਏ ॥ ਕ੍ਰਮਿ ਅਇਓ ਤੈ ਸਗਲ ਥਾਨੇ ਅਤਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਪਾਏ ॥

ਹਉ ਉ ॥ ਕਿਸੁ ਤਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੇ ਦਿਸੈ ਸੇ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀਸ

ਨੀਪਰੀ ਐਚਰ ਲੇਹੁ ਮਨੁ ਥਾਏ ॥ ੧॥ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨ ਨ ਤੀਕੇ ਈ ਮਤਾ ਦੁਤਰੁ

ਮਾਏ ਆਏ ॥ ਅਇਓ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਏ ॥ ੨॥

੨॥ ੨੮ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਤਾਰੇ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰ

ਦਰੁ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਤੁਮ ਪਿਨਿ ਰਾਗੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਤਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾ

ਤਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਗੇ ॥ ਬ੍ਰਤ ਮਮਤੈ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਤੀਧ

ਸਾਗੇ ॥ ੧॥ ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਅਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਤਾਰੇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ

ਕ੍ਰਮਿ ਲੇਖੇ ਤੇ ਹਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਗੇ ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੯ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ

ਖ ਤਰਿਜ ਪਿਸੇ ਵਕੁ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਿਓ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਭੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨੇ ਬਹੁ

ਜਿਜਨ ਮਿਨ ਤੀ ਮਾਰਿਓ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਮਿਗੁ ਲਗਾਵਤ ਤਰਿਕੇਰ ਤਨ ਜਨਮੁ

ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿ ਆਕੁਲ ਤਸਮੁ ਤਉ ਪਾਰਿਓ ॥ ੧॥ ਚ

ਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿ ਆਰਿਦ ਭੀ ਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿਓ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਤੀ ਜ

ਗਦੀ ਸੁਰ ਪੁਨਤ ਪੁਨਤ ਬਲਿ ਤਾਰਿਓ ॥ ੨॥ ੪॥ ੩੦ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾਖ

ਘਰੁ ॥ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਨ ਰਤ ਨਿਰਾਗ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ

ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਤਿ ਪਰੇਤ ਗਾਗ ॥ ੧॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਅਨੇ ਬਿ

ਦਿ ਆਰਸਨ ਚਾਰ ॥ ੨॥ ਮਾਨ ਸੇਤ ਮੇਰੇ ਤੇਰ ਬਿਬਰਜਿ ਤਏ ਤੁਮਾਰ ਗੁਪੰ ਭੇਧਾਰ ॥ ੩

॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀ ਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੧ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾਖ ਘਰੁ ॥ ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਗਿਉ ਚਾਮੋ ਤਨੁ ਸਭ ਤਉ

ਚਾ ॥ ਆਨਨ ਸਮ ਸਰਿ ਕੋਉ ਲਾਗੈ ਚੁਫਿਰੇ ਤੇਤ ਮਮੁ ਚਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਹੁ ਥੇ ਅੰਤੁ ਅਤਿ

ਥੋਗਾ ਤੇਰੇ ਥਾਤਨ ਤੀ ਅਗੁ ਚਾ ॥ ਤੇਲਿਨ ਤੁਲੀ ਐ ਮੇਲਿਨ ਮੁਲੀ ਐ ਕਤ ਪਾਈ ਐ

ਮਨੁਰਚਾ॥੧॥ਖੋਜਅਸੰਖਾਅਨਿਕਤਪੰਥਾਬਿਨੁਗੁਰਨਤੀਪਤੁਚਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕ
ਰਪਾਕਗੀਠਾਕੁਰਮਿਲਿਸਾਧੁਰਸੁਭੰਚਾ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫

ਮੈਥਤੁਥਿਧਿਪੇਖਿਓਦੁਜਾਨਾਹੀਗੀਕੋਊ॥ਖੰਡਦੀਪਸਭਭੀਤਰਿਗਵਿ
ਪੁਰਿਗਤਿਓਸਭਲੋਊ॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਅਗੰਮਾਕਵਨਮਤਿੰਮਾਮਨੁਜੀਵਿ
ਸੋਊ॥ਚਾਰਿਅਸਰਮਚਾਰਿਥਰੰਨਾਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤੇਊ॥੧॥ਗੁਰਿਸਥਦੁ
ਜਾਇਅਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਦੁਤੀ॥ਗਏਸੁਖਤੇਊ॥ਕਤੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁ
ਅਤਰਿਨਿਧਿਪਾਈਸਤਜੋਊ॥੨॥੨॥੩੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੬ ਏਕੈਰੇਤਰਿਏਕੈਜਾਨਾ॥ਏਕੈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਏ
ਤਤਉਤਮਕੁਮਤੁਨਭਾਈਗਵਿਅਰੇਰਵਿਅਸੂਥਥਾਨ॥੧॥ਜਿਉਥੈਸੰਤਰੁਕ
ਟਮਣ੍ਹਰਿਬਿਨੁਸੰਜਮਿਨਤੀਕਾਰਜਸਾਰਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਪਾਵੈਰੋਤਰਿਜੀਕੋਦੁਅ
॥੧॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਜਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪਾਏਤੈਪਰਮਨਿਧਾਨ॥੨॥੧॥

॥੩੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗਾਤਿ॥ਰਹਾਉ॥
ਕਤਪੇਖਾਰਉਤਉਕਰਿਚਤੁਰਾਈਬਿਸਮਨਬਿਸਮੇਕਤਨਕਤਾਤਿ॥੧॥ਗਲ
ਧਰਥਸਿਧਅਰੁਸਾਧਿਕਾ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਬੁਤਮਬੁਤਮਾਦਿਕਾ॥ਚਤੁਰਥਦਉਚ
ਤਦਿਗਾਤਿ॥ਅਗਮਅਗਮਠਾਕੁਰੁਅਗਾਧਿ॥ਗੁਨਥੇਤਥੇਅੰਤਭਨੁਨਾਨਕ
ਕਤਨੁਨੰਜਾਈਪਰੈਪਰਾਤਿ॥੨॥੨॥੩੫ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫

ਧਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਤਾਗਾ॥ਭਉਨਾਹੀਸੁਖਸਤਜਅੰਨਦਾਅਨਿਕਓਤੀਰੇਏਕਸ
ਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਾਮੁਰਤਿਗੁਰੁਮੇਰੈਮਾਥੈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੈ॥ਦੁ
ਕਮਲਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥੧॥ਸਮਰਥਅਥਾਤਥਭਾਪੂਰੁਮੇਰਾਘਟਘਟਅੰਤ
ਸਾਤਿਬੁਜੇਰਾ॥ਤਾਕੀਸਰਨਿਆਸਪ੍ਰਭਨਾਨਕਜਾਕਾਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾ॥੨॥੧॥
॥੩੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ॥ਸਾਕਤਸੰਗਿ

ਕਰਿਉਲਟੀਰੇ॥ਝੁਠੇਕੀਰੇਝੁਠੁਪੀਰਿਤਿਉਟਕੀਰੇਮਨਉਟਕੀਰੇ॥ਸਾਕਤਸੰਗਿ
ਟਕੀਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕਾਜਰਭਰਿਮੰਦਰੁਰਾਖਿਓਜੈਪੈਸੈਕਾਲੁਖੀਰੇ॥ਦੁਰੁਤੁਰੁ

ਏਕੰਤੈਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਯੁਟਕੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਗੇ॥੧॥ਮਾਗਉਦਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ
ਮੁਖਸਾਕਤਸੰਗਿਨੁਟਸੀਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰੀਅਤੁਮੇਰਾਮੁੰਤੁ
ਪਗਾਏਠਿਰੁਲਸੀਰੇ॥੨॥੪॥੩੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ੫
੫੭
ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪੰਥਥਿਰੁਲੇਤਉਥਲਿਥਲਿਜਾਉ॥ਗਾਵਨਭਾ
ਨਸੰਤਨਤੇਰੈਚਰਨਉਵਕੈਪਾਉ॥ਰਤਾਉ॥ਜਾਸਨਥਾਸਨਸਤਜਕੇਲਕਰੁਲਾ
ਏਕਅੰਤਅਨੁਪੈਠਾਉ॥੧॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਕਰਤਲਜਗਜੀਵਨਸੂਥਨਾਥ
ਐਕੈਨਾਉ॥ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਨਾਨਕਕਉਸੁਨਿਸੁਨਿਜਸੁਜੀਵਾਉ॥੨॥
੧॥੩੮॥੪੪॥

੧ਥਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ੮
ਮਨੁਨੈਕੁਨਕਤਿਓਕਰੈ॥ਸੀਖਿਸਿਖਾਇਰਤਿਓਅਪਨੀਸੀਦੁਰਮਤਿਤੇਨਟਰੈ॥
ਰਤਾਉ॥ਮਦਿਮਾਇਆਕੈਭਇਓਥਾਵਰੇਤਰਿਜਸੁਨਤਉਚਰੈ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚਜ
ਤਕਉਡਤਕੈਅਪਨੇਉਦਰੁਭਰੈ॥੧॥ਸੁਆਨਪੁਛਾਜਿਉਤੋਇਨਸੁਧੋਕਤਿਓਨਕਾਂਨ
ਗੈ॥ਕਤੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜੁਸਰੈ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਤਲਾ ੮
ਸਭਕਿਯੁਜੀਵਤਕੋਥਿਵਤਗਾਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਥੰਧਪ
ਐਰਫੁਨਿਗ੍ਰਿਤਕੀਨਾਰਿ॥ਰਤਾਉ॥ਤਨਤੇਪ੍ਰਾਨਤੇਤਜਥਨਿਅਰੇਟੇਰਤਪ੍ਰੇਤਪੁਕਾਰਾ॥
ਅਧਘਰੀਕੋਉਨਤਿਰਾਖੈਘਰਿਤੇਦੇਤਨਿਕਾਰਿ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਜਗਰਚਨਾ
ਅਤੇਖਹੁਰਿਦੈਥਿਚਾਰਿ॥ਕਤੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਤਉਧਾਰਾ॥੨॥੨॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੮ ਜਗਤਮੈਝੁਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿ
ਉਸਭਲਾਗੇਕਿਆਦਾਰਕਿਆਮੀਤਿ॥ਰਤਾਉ॥ਮੇਰਉਮੇਰਉਸਭੈਕਤਤੁਤੈਤਿਤਸਿ
ਉਥਾਧਿਓਚੀਤਿ॥ਅੰਤਕਾਲਿਸੰਗੀਨਤਕੋਉਇਤਅਚਰਜਤੈਗੀਤਾ॥੧॥ਮਨਮੁਰਖ
ਅਜੁੰਨਤਸਮਝਤਸਿਖਦੈਤਾਰਿਓਨੀਤਾ॥ਨਾਨਕਭਉਜਲਪਾਰਪਰੈਜਉਗਾਵੈਪ੍ਰ
ਭਕੈਗੀਤਾ॥੨॥੩॥

ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ ਮਤਲਾ ॥ ੬ ਮਃ ੫ ॥ ੩੮ ਮਃ ੮ ॥ ੩ ਜੋਤਸੁਮਲਾ

੩੩੪

ਪੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਗੁਬਿਤਾਗਤਾ

ਮਤਲਾ ੫

ਚਉਪਦਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਦੁਤਨਸੰਗਰੀਆ

ਮਤਲਾ ੮

ਤਰਿਕੀਰਤਿਨਤਕਉਜਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੪ ਛੰਤਾ

ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ

ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਐਮੇਰੀ

ਜਿੰਦੁਜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਐ

ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏ

ਤਉਬਲਿਤਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇ

ਗੀਜਿੰਦੁਜੀਏ

ਜਿਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓ

ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏ

ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਵਰਤਦਾ

ਮੇਰੇਤਰਿਪ੍ਰਭੁ

ਮਤਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਘਰੁ ੧

ਤਰਿਕਾਏਕੁਅਚੰਤਉਦੇਖਿ

ਆਮੇਰੇਲਲੀ

ਪੇ

੨ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਸੇਤਨਾਘਟ

ਸੇਤਨਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਗਮ

੩ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ੩੩੮

ਪੁਰੋਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁ

ਘਰੁ ੨

੪ ਵਧੁਸੁਖੁਰੈਨਜੀਏਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁ

ਲਗਾ

੫ ਤਰਿਚਰਦਸੋਰੇਵਰਤਤਕਰ ੩੪੦

ਤੁਨਿਵਾਸੁਮਨ

੬ ਖੋਜਤਸੰਤਹਿਰਤਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾ

ਦਅਧਾਰਗਮ

੭ ਅਨਕਾਏਗਤਜਿਅਵਾਟ

ਦੁਤੇਲੀਗਮਾ

੮ ਸੁਨਤੁਬੇਨੰਤੀਅਸੁਆਮੀ ੩੪੧

ਮੇਰੇਗਮਾ

੯ ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਜਿਅਮੋਨਿਕ

ਤਧਾਰੀਗਮਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਵਾਰਬਿਤਾਗਜੇਕੀਸਲੋਕ ੩੪੨

ਨਾਲਿਮਤਲਾ ੪

ਪਉਜੀ ੨੧ ਸਲੋਕ ੪੨

੧੮	ਜੋੜਜਮਲਾ
੨	ਚਉਪਦੇ
	੧ ਮਃ ੫
	੧ ਮਃ ੮
	੨
੧੫	ਛੰਤ
	੬ ਮਃ ੪
	੮ ਮਃ ੫
	੧੫
੧	ਵਾਰਸਃ ੪
੧੮	

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰ
ਖੁਨਿਰ ਭਉਨਿਰ ਵੈਰੁ ਅਕ
ਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੂਬਿਤਾਗਜਮਤਲਾਪ ਚਉਪਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਰੁ੨ ਦੁਤਨਸੰਗੀਅਧਾਭੁਇਅੰ ਗਨਿਬਸਗੀਅਨੰ॥੧॥ ਤਉਮੈਤਰਿਤਰਿਕਰੀ
ਤਉਸੁਖਸਤਜਗੀਅਧਾਰਤਉ॥ਮਿਥਨਮੈਤਰੀਅਧਾਅਨਕਉਮੈ
ਅਧਾਵਿਚਿਯੁਮਨੀਪਗੀਅਧਾ॥੨॥ ਸਗਲਬਟਗੀਅਧਾਬਿਰਖਇਕਤਰੀ
ਬਤੁਬੰਧਤਿਪਗੀਅਧਾ॥੩॥ ਬਿਰੁਸਾਪਸਫਗੀਅਧਾਜਤਕੀਰਤਨੁਤਰੀਅਧਾ
ਨਾਨਕਸਰਨਗੀਅਧਾ॥੪॥੧॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਿਤਾਗ ਜਾਂਦੁ
ਮਤਲਾ

ਤਰਿਕੀਰਤਿ ਨ ਤਕੇ ਉਜਾਨੈ॥ ਜੋਗੀ ਜ ਤੀਤ ਪੀਪਚਿ ਤਾਰੇ ਅਵਰੁ ਬਤੁਲੇ ਗਸਿ
ਜੋਨੈ॥ ਗਤਾ ਉ॥ ਇਸ ਨ ਮੈ ਇਹ ਉਰੰ ਕਕ ਉਕਰ ਈਰ ਉਰੰ ਕਕ ਰਿ ਤਾਰੈ॥ ਗੀਤੇ
ਤਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨ ਵੈ ਬਿਤ ਤਕੇ ਬਿਵੁ ਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੀ ਮਾਇਆ ਅਪਿਪਸਾ ਹੀ ਆਪ
ਤਰੇ ਬਿਨਿਤਾਰਾ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਪਰੈ ਬਤੁਰੰ ਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰੈ ਤਨਿ ਅਰਾ॥ ੨॥ ਅਗਤਿ ਅਪ
ਅਲੇਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿ ਤਸ ਭੁਜ ਗੁਭਰ ਮਾਇਓ॥ ਸਗਲ ਭਰਮੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ਚ
ਨਤਾ ਤਿਚਿ ਤੁਲਾਇਓ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਿਤਾਗ ਜਾਂਦੁ ਮਤਲਾ ੬

ਛੰਤ॥ ੫੪॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਮੇਰੀ

ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ॥ ਤਰਿ ਹਸਿ ਬੀਧਾ ਤਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ
ਤਰਿ ਹਸਿ ਨਾਮੁ ਭੁਕੇ ਲੇ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਟਰਾਈ ਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਅਨਤ
ਨਕਾ ਤੁਡੇ ਲੇ ਰਾਮ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਅਜਾਛ ਲੁਪਾਇਆ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ
ਭੁਲੇ ਰਾਮ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠ ਜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਠਾ
ਭਾਏ ਰਾਮ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਮਨਿ ਸੁਖੀ ਐ ਤਰਿ ਲਿ
ਫਲਾਏ ਰਾਮ॥ ਚਿਗੀ ਵਿਦੁ ਨਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗਲੀ ਮਲਿਆ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾ
ਮ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਅਨਤ ਤਾਜ ਬਦਵ ਜਾਏ ਰਾ
ਮ॥ ੨॥ ਸਖੀ ਸਤੋਲੀ ਮੇਰੀ ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਕੇ ਈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਦਿਨੀ ਮਲਾਵੈ ਰਾ
ਮ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵ ਉਤਿ ਸੁਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸੁ
ਣਾਵੈ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਤਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਅਜਾਛ ਲੁ
ਪਾਵੈ ਰਾਮ॥ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਰਿ ਸਰਲਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ
ਰਾਮ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਦਿਨੀ ਮਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ਰਾਮ॥
ਉਠਿ ਬਾਝੁ ਉਡੀਲੀ ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੇ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਪੁਰੈ

ਮੇਲਾਇਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਹਿਸਜਲੁਤਹਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇਰਾਮਾਪਨੁਪਨੁਗੁਰੂਜੀ
 ਸਿਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਗਾਸੇਰਾਮਾ॥੪॥੧॥ ਬਿਤਗਜਾ
 ਤਲਾ੪ ਚੰਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰੂਜੀ
 ਪਾਏਰਾਮਾਤਉਮੈਮਾਇਆਥਿਖੁਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਾਜਿ
 ਰਾਮਾਮਨੁਸੁਕਾਤਹਿਅਏਇਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਪਿਆਏਰਾਮਾ
 ਤਹਿਭਾਗਵਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮਾ
 ਤਹਿਸੇਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਿਉਥਾਲਕਲਗਿਦੁਪਖੀਰੇਰਾਮਾ
 ਬਿਨੁਸੰਤਿਨਪਾਈਐਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮਾਸੰਤਿ
 ਰਸਰਦੀਜਾਇਪਉਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਗੁਣਦਸੈਤਹਿਪ੍ਰਭੁਕੇਰੇਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕ
 ਮੇਲਾਇਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਘਰਿਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇਰਾਮਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿ
 ਮੈਵਿਛੁੜੇਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਤਉਮੈਜਾਲੇਰਾਮਾਜਿਉਪੰਖੀਕਪੜਿ
 ਪੁਬਨਾਇਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਸਭਿਵਸਿਕਾਲੇਰਾਮਾਜੋਮੋਹਿਮਦਿ
 ਚਿਤੁਲਾਭਿਦੇਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੁੜਬਿਤਾਲੇਰਾਮਾਜਨਤ੍ਰਪਿਤ੍ਰਪਿਤ੍ਰ
 ਲਾਗਤੀਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਗੁਰਨਾਨਕਤਹਿਰਖਵਾਲੇਰਾਮਾ॥੩॥ਤਹਿਜਨਤਹਿਲਿਵਾ
 ਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਪੁਰਿਭਾਗਵਡੇਤਹਿਪਾਇਆਰਾਮਾਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਪੈਤਉਮੇਗੀਜਿੰਦੁ
 ਤੀਏਗੁਰਖੇਵਟਸਬਦਿਤਹਾਇਆਰਾਮਾਤਹਿਤਹਿਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁ
 ਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀਠਲਗਾਇਆਰਾਮਾਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਦਿਬੇਨਤੀਮੇਗੀਜਿੰਦੁ
 ਤਹਿਤਹਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਰਾਮਾ॥੪॥੨॥ ਬਿਤਗਜਾਚੰਤਾ
 ਲਾ੪ ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਹਿਕੀਰਤਿਤਹਿਮਨਿ
 ਧਾਰੇਰਾਮਾਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਪਿਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇਰਾਮਾ
 ਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਓਤਾਰੇਰਾਮਾ
 ਵਡਪੁੰਨੀਤਹਿਪਿਐਆਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਤਮਮੁਰਖਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮਾ
 ਰਾਮਾ॥੧॥ਜੋਤਹਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਿਨਪੰਚੇਵਸਗਤਿਆ

ਰਾਮਾ ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਪਿਨਾਮੁ ਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਰਾਮਾ॥
 ਰਿਅਸਾਮਨਸਾ ਪੁਰੀ ਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿਮਿਲਿਅ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਏ ਰਾਮਾ॥
 ਰਿਮਸਤਕਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿ ਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਏ ਰਾਮਾ॥
 ਰਾਮ ਪਾਪੀਥਲਵੰਚੀ ਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਪਰਦ੍ਰੁਹੀ ਰਾਮਾਇ ਅਰਾਮਾ ਵਡੁ
 ਗੀਗੁਰੁ ਪਾਇ ਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇ ਅਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਅੰ
 ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁ ਜਿਜੀਵਾਇ ਅਰਾਮਾ ਜ
 ਨਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋ ਮਿਲੇ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਿਨਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਇ ਅਰਾਮਾ॥ ੩॥
 ਰਿਉਤ ਮੁਤਰਿਨਾਮੁ ਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਿਤੁ ਜੀਪਾਐ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਰਾਮਾ ਪਤਿ ਤਪ
 ਰੁਗੁਰਿ ਤਰਿ ਕੀਏ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਤਰਿ ਸਰਿਨਾਏ ਰਾਮਾ ਅਪਰਾਧੀ ਪ
 ਰਿਧੇ ਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਨਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਤਰਿ ਰਾਏ ਰਾਮਾ॥ ੪॥ ੩॥
 ਬਿਤਗੜਾ ਚੰਤਮ ਤਲਾ ੪ ਤਉ ਬਲਿ ਤਰਿ ਤਿਨਕ ਉਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ
 ਨਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀ
 ਥਿਭੁਭ ਉਜਲ ਤਾਰਣ ਤਾਰੇ ਰਾਮਾ ਜਿਨਇ ਕਮਨਿ ਤਰਿ ਪਿਅਇ ਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀ
 ਤਿਨਸੰਤਜਨਾ ਜੈਕਾਰੇ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਸ
 ਤਿਉ ਖਨਿ ਵਾਰਣ ਤਾਰੇ ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਾਰਸਨਾਧਨੁ ਪੰਨੁ ਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੁਣਗਾਵੈ
 ਰਿਪੁ ਭਕੇ ਰਾਮਾ ਤੇ ਸੁਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਤਿਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁ
 ਤਿ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮਾ ਸੋਸੀ ਸੁਭਲਾਪਵਿ ਤ੍ਰਪਾਵਨੁ ਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜੋ ਜਾਇ ਲੋਗ
 ਰੁਪੈ ਰਾਮਾ ਗੁਰਵਿਟੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿ ਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ
 ਤੇਰੇ ਰਾਮਾ॥ ੨॥ ਤੇਨੇ ਤ੍ਰਭਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ਤਿਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਤਿ
 ਰਾਮਾ ਤੇਤਸਤਪੁਨੀ ਤਪਵਿ ਤ੍ਰ ਤਿਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜੋ ਤਰਿ ਜਸੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲੇਖਤਿ ਰਾਮਾ
 ਰਿਸੁ ਜਨਕੇ ਪਗਨਿ ਤਪੁ ਜੀਅ ਤਿਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜੋ ਮਾਰਗਿ ਪਰਮ ਚਲੇ ਸਤਿ ਰਾਮਾ॥
 ਨਾਨਕੁ ਤਿਨਵਿਟੁ ਵਾਰਿ ਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਸੁਣਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਮਨੇ ਸਤਿ ਰਾਮਾ॥
 ੩॥ ਪਰਤਿਪਾਤਾਲੁ ਅਕਾਸੁ ਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਸਭ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਪਿਅਵੈ ਰਾਮਾ॥

ਚਤੁਰੰਗੀ
 ਤੁਰੰਗੀ
 ਮਾਤੁਰੰਗੀ
 ਲੁਸਕੁਰੰਗੀ
 ਮੇਗੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ

੩੩੭

ਪਓਲੁਪਾਲੀਥੈਸੰਤਰੇਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਨਿਤਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਸੁਗਵੈਰਾਮਾ
ਤਿਲੁਸਭੁਆਕਾਰੁਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਖਿਅਵੈਰਾਮਾ
ਤਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਮਨੁਲਾਵੈਰਾਮਾ
੪॥ ਥਿਤਾਗਜਾਛੰਤਮਤਲਾ੪ ਜਿਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
ਤਿਓਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੁੜਇਅਵੈਰਾਮਾਜੋਮੋਤਿਮਾਇਅਵੈ
ਇਦੇਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਵੈਰਾਮਾਤਰਿਦਰਗਤਓਈਨਾ
ਨਿਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਮਨਮੁਖਪਾਪਲੁਭਾਵੈਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿ
ਥਰੇਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਰਿਤਪਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਰਾਮਾ॥੧॥ਸਭਿਜਾਇ
ਲਾਤੁਸਤਿਗੁਰੁਕਉਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜੋਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰਾਮਾਤਰਿ
ਦਿਆਖਿਨੁਫਿਲਨਕੀਜਈਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਮਤੁਕਿਜਾਪੈਸਾਤੁਅਵੈਰਿਨਾ
ਰਾਮਾਸਾਵੇਲਾਸੋਮੁਰਤੁਸਾਘੜੀਸੋਮੁਤੁਸਫਲੁਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਿਤੁ
ਰਾਚਿਤਿਅਵੈਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਅਇਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਜਮ
ਨੇਕਿਨਅਵੈਰਾਮਾ॥੨॥ਤਰਿਵੇਖੈਸੁਲੈਨਿਤਸਭੁਕਿਊਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸੋ
ਨਿਪਾਪਕਮਤੇਰਾਮਾਜਿਸੁਅੰਤਰੁਤਿਰਦਾਸੁਧੁਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਤਿਨਿਜ
ਭਿਡਰਿਸੁਟਿਘਤੇਰਾਮਾਤਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮਪਤੀਜਿਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏਸ
ਖਮਾਰਨੁਦੁਸਟਕੁਪਤੇਰਾਮਾਗੁਰੁਪੁਰਾਨਾਨਕਿਸੇਵਿਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏ
ਪੈਗੀਆਇਸਭਿਘਤੇਰਾਮਾ॥੩॥ਸੋਐਸਾਤਰਿਨਿਤਸੇਵੀਐਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏ
ਭਦੁਸਾਤਿਥਵਡਾਰਾਮਾਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਧਿਅਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏ
ਨਾਨਾਤੀਕਿਸੈਦੀਕਿਊਚਡਾਰਾਮਾਗੁਰਸੇਵਿਐਤਰਿਮਤਲੁਪਾਇਆਮੇਗੀ
ਤੀਏਭੁਖਮਾਰਨੁਸਭਿਨਿੰਦਕਘੰਡਾਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਅਇਆਮੇਗੀ
ਤੀਏਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤਰਿਲਿਖਿਊਡਾਰਾਮਾ॥੪॥੫॥ ਥਿਤਾਗ
ਤਮਤਲਾ੪ ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਵਰਤਦਾਮੇਰੇਤਰਿਪੁਭਤੁੰਜਾਦ
ਜੋਜੀਇਕਮਾਈਐਰਾਮਾਤਰਿਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਨਾਲਿਤੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁਤੀਏ

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਰਾਈ ਐਰਾਮਾ ਮਨ ਮੁਖਾਨੇ ਤਰਿ ਦੁਰਿ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਸਭ ਥਿਰ ਥੀ
 ਆਲਗ ਵਾਈ ਐਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤ
 ਤਜਰੂਨ ਦਰੀ ਆਈ ਐਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਸੇਭੇ ਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜੇ ਪ੍ਰਭ
 ਮੇਰੀ ਨਿਭਾਏਰਾਮਾ ਸੇ ਤਰਿ ਦਰਗ ਤਪੈ ਨਾਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਅਤਿ ਨਿਸਿ
 ਸਚਿ ਸਮਾਏਰਾਮਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਦ
 ਮੇਰੀ ਸਾਏਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ
 ਆਘਾਏਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਏਰ ਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤ੍ਰਿ
 ਜਨਾ ਜਾਏਰਾਮਾ ਜਿ ਸੁਦਇ ਆਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਿ ਸੁਮ
 ਨਾ ਮੁਵਸਾਏਰਾਮਾ ਜਿ ਸੁਭੇਟੇ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਸੇ ਤਰਿ ਧਨੁ ਨਿ
 ਧਿਯਾਏਰਾਮਾ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ
 ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤ ਰਿਹਵਿ ਹਤਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਦਤਾ
 ਰਾਮਾ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਤਾ ਰਾਮਾ ਸ
 ਥਾਨੀ ਅਧਿ ਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲ ਕਪਿਤਮਾਤਾ ਰਾਮਾ ਸਤ
 ਸਿਅਲੁ ਪਨਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥
 ੪ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਿ ਤਾਗੁ ਜਾਣੁ ਤਮ ਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਰਿ ਕਾਏ
 ਰੁਖ ਚੰਡ ਉਦੇਖਿ ਆਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਧਰਮ ਨਿਅਏ ਰਾਮਾ ਤਰਿ
 ਗੁਰ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇ ਉਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਆਵ ਲੁਜਾ ਲੁਸ ਬਾਏ ਰਾਮਾ ਆਵ ਲੁ
 ਤਜਾ ਲਾਤਿ ਨਤਿ ਕੀ ਅਧਿ ਜਿਨਿ ਮੇਦ ਨੀ ਸਿਰਜੀ ਆਇ ਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤ
 ਲਿਖੁ ਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਿ ਮਿਭੁ ਲੇਫਿ ਰਹਿ ਆਮਾ ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੁਝੈ ਜਾ ਲਿਤਿ ਤੁਸ ਭਮ
 ਤਰਿ ਆਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਸੰਤੁ ਤਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿਅਏ ॥

॥ ੧ ॥ ਆਵਤੁ ਮਿਲਤੁ ਸੇਤਲੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਰਾਮੁ
 ਰਿਸੇ ਵਤੁ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਜਮਕਾਮਾਰ ਗੁਰੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮਾ ਮਾਰਗੁ
 ਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ਐ ਗਜਿ ਨਕਉ ਬਿਧਾ ਤੈ ਪੁਰੁ
 ਖਿਅਤਿ ਨ ਰੈਦਿ ਦਿਨੁ ਲਿਵਲਾਈ ਐ ਗਤ ਉਮੈ ਮਾਮਤਾ ਮੋਹੁ ਟੁਟਾ ਜਾ ਸੰਗਿ ਮਿ
 ਆਸਾਧੇ ਗਜਨੁ ਕੈ ਤੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਤੇ ਆਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ॥ ੨ ॥ ਕਰੋ ਜੇ
 ਤਇਕ ਤੁਏ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਜੇ ਤਾਰਾ ਮਾਥਾ ਬੁਧਿਧਿ
 ਖੋਜੀ ਆਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਾਧੇ ਤਾਰਾ ਮਾਥਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ
 ਭੁਕੇ ਰਾਕਿ ਅਕੋ ਪੁਜ ਚੜਾਵੇ ਐ ਗਜਿ ਸੁਏ ਇਕੁ ਪਾਲੁ ਦਇ ਆਲੁ ਸੁਆਮੀ
 ਭਾਵਿ ਸਮਾਵੇ ਐ ਗੁਰਮੁਖ ਸਤਕਿ ਤੇ ਇਜਿ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਨਾ ਲਿਸੇ ਨਾਨਕ
 ਕੈ ਤੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜੇ ਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਦਤ ਦਿਸਿ ਖੋਜ
 ਮਛਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਪਾਇ ਅਜਾਘ ਰਿਅਏ ਰਾਮਾ ਤਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ
 ਉਸਾਜਿ ਆਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿਰਤਿ ਆਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ਸਰਬ
 ਮਾਛਾ ਅਪਿਸੁ ਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਤੇ ਇਅਾ ਮਿਟਿ ਅਅੰਧੇ ਰਾਮੁ
 ਠਾ ਅਮਿਉ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚੇਇ ਅਾ ਜਾਣਾ ਦੇਖਾਤ ਤਾਸੁ ਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ
 ॥ ਜਨੁ ਕੈ ਤੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇ ਆਤਰਿ ਪਾਇ ਅਜਾਘ ਰਿਅਏ ॥ ੪ ॥

ਬਿਤਗੜਾ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੫

ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੁ ਮੋਹਨਾ

ਟਸੇ ਤਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸੇਭਾ ਲਾਲਗੋਪਾਲ ਦਇ ਆਲਰੀ
 ਅਪਾਰ ਰਾਮਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇ ਆਲਗੋ ਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਤੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀ
 ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਤਨੀ ਦੇਰੈ ਦਿਵਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿ ਆਨ ਅੰਜਨਾ
 ਜਨ ਭਏ ਸਗਲਾ ਸੀ ਗਾਰਾ ਨਾਨਕੁ ਪੈ ਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਤਮਾਰਾ
 ਲਾਖ ਉਲਾਤੇ ਮੋਹਿ ਤਰਿ ਜਬਲ ਗੁਨ ਤਮਿ ਲੈ ਰਾਮਾ ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ
 ਕਿਉ ਤਮਾਰਾ ਨਤ ਚਲੈ ਰਾਮਾ ਚਲਾ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿ
 ਪੀਜੀ ਐ ਆਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀ ਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਤਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਜੀ ਐ ਆਸਾ

ਗੈਰਿਨਿਨੀਅਰੁਗਤਿਨਸਕੀਐਇਕੁਤਿਲੈ। ਨਾਨਕੁਪੈਅੰਪੈਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰ
ਇਮੇਗਪਿਗੁਮਿਲੈ॥ ੨॥ ਸੇਜਏਕਪ੍ਰਿਉਸੰਗਿਦਰਸੁਨੁਪਾਈਐਰਾਮਾਅਵ
ਨਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਤਲਿਬੁਲਾਈਐਰਾਮਾ। ਨਿਰਗੁਨਿਨਿਮਾਣੀਅਨਥਿਬਿਨ
ਮਿਲਤੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਨਿਧੋ॥ ਕੁਮਭੀਤਿਖੋਈਐਸਤਜਿਸੇਈਐਪ੍ਰਭਪਲਕਪੇ
ਤਨਵਨਿਧੋ॥ ਗਿਤਿਲਾਲੁਅਵੈਮਤਲੁਪਾਵੈਮਿਲਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਐ। ਨਾ
ਕੁਪੈਅੰਪੈਸੰਤਸਰਣੀਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥ ੩॥ ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਤਰਿ
ਰਿਪਾਇਅਰਾਮਾ। ਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਸੰਤਿਤਪਤਿਬੁਝਾਇਅਰਾਮਾ। ਸਫਲਾਸੁ
ਦਨਸੰਗੈਲਿਸੁਤਾਈਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਨਾ॥ ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲ
ਕਵਨਰਸਨਗੁਣਭਨਾ॥ ਕੁਮਲੋਭਮੋਤਥਿਕਾਰਥਕੋਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾ
ਏਅਾ। ਨਾਨਕੁਪੈਅੰਪੈਸੰਤਜਪੈਜਿਨਿਤਰਿਤਰਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਇਅਾ॥ ੪॥ ੨॥

ਬਿਤਾਗਜਾਚੰਤਮਤਲਾ ੫

ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰੇ

ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾਰਾਮਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਉਚਰਾਤਰਿਜਸੁਮਿਠਾਲਗੈਤੇਰਾ
ਰਾਮਾ। ਕਰਿਦਇਆਮਇਅਦਇਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਾਤੀਤੁਝਬਿਨਾ। ਸ
ਰਥਅਗਥਅਪਾਰਪੂਰਨਜੀਉਤਨੁਪਨੁਤਮਮਨਾ। ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਨਾਥ
ਚਲਥਲਤੀਣਨੀਚਅਜਾਣਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਗਖਿਲੇਤੁਆਵ
ਜਾਣਾ॥ ੧॥ ਸਾਧਤਸਰਣੀਪਾਈਐਤਰਿਜੀਉਗੁਣਗਾਵਤਤਰਿਨੀਤਾਰਾਮਾ॥
ਮੁਰਿਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਲਗਉਤਰਿਜੀਉਸਭਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਰਾਮਾ। ਪਤਿਤਪੁ
ਨਿਤਾਤੋਤਿਤਿਨਸੰਗਿਜਿਨਬਿਧਾਤਪਾਇਅਾ। ਨਾਮਰਾਤੇਜੀਅਦਾਤੇਨਿਤਦੇਤਿਚ
ਤਿਸਵਾਇਅਾ। ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਤਰਿਜਪਿਜਿਨੀਆਤਮੁਜੀਤਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕੁਣਭਗਪਾਇਅਤਿਸਾਧਸਾਜਨਮੀਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਨੀਸਚੁਵਦੰਜਿਅਤਰਿਜੀਉ
ਸੋਪੂਰੇਸਾਤਾਰਾਮਾ। ਬਹੁਤੁਖਜਾਨਾਤਿਨਪਤਿਤਰਿਜੀਉਤਰਿਕੀਰਤਨੁਲਾਤਾਰਾਮਾ
ਕਾਮੁਕੋਪੁਨਲੋਭੁਬਿਅਪੈਜੋਜਨਪ੍ਰਭਸਿਉਰਾਤਿਅਾ। ਏਕੁਜਾਨਤਿਏਕੁਮਾਨਤਿਰਾ
ਨਕੈਗੰਗਿਮਾਤਿਅਾ। ਲਗਿਸੰਤਚਰਣੀਪੜੇਸਰਣੀਮਨਿਤਿਨਾਉਮਾਤਾ। ਬਿਨਵੰਤਿ

੩੩੮

ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਸਿਮਰੀ ਐ ਤਰਿ ਜੀਉ
 ਕੀ ਕਲਧਾਰੀ ਗਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਕਤੀ
 ॥ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭੁਭੁ ਭਿਅ ਪੈ ਜਿਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਧਿਆਇ ਆਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਭਵ
 ਪੁਰ ਭੁਲਿ ਧਿਆਇ ਆਵ ਜੀਵ ਪਾਈ ਮਨਿ ਸੰਤਿ ਆਈ ਮਿਲਿ ਆਪੁਰਖੁ
 ਗੀ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਤਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਬਿਤਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨ ਜੀਏ ਪ੍ਰਿ

ਮੁਲਗਾ ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦ ਜਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ਪਗ ਧੂਰਿ ਥਾਓ ਉਸਦਾ
 ਚਉ ਨਾਮਰ ਸਿਥੈ ਰਾਗ ਨੀਘਾ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਤ ਜਿ ਮਾਤੀ ਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ
 ਗਨੀ ਗਾਹਿ ਭੁਜਾਲੀ ਨੀਪ੍ਰੇ ਮਭੀ ਨੀਮਿਲ ਨੁਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚ ਮੰਗਾ ਬਿਨ ਵੰਤਿ
 ਕਧਾਗਿ ਕਿਰਪਾ ਤਉ ਚਰਣ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਤੋਲ ਜੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ
 ਦਿਲਗਤਾ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਟਾ ਤਰਿ ਕੀਭਗਤਿ ਮੰਗਤਾ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਪ
 ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ ਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਐ ਤਰਿ ਜਨਾਮਾਨੁ ਮੋਤੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀ ਐ
 ਅਗਪਿਤ ਨੁਪਨੁ ਇਤੁ ਮਨਾ ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੁਰਨ ਭੂਮਭੀਤਿ ਤ
 ਗਿ ਮਿਲਿ ਭਗਤਾ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਦਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ
 ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਤਾ ਗਏ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਏ ਗੰਡਿ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਚਿਰ
 ਨਤ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ਪੰਨਿ ਤੇ ਬਡ ਭਾਗੀ ਆਸੁਖਿ ਸਤ ਜਿ ਸੇਵਿ ਤਿਕਿ
 ਖਖੋਵਤਿ ਨਾਮਰ ਸਿਰੰਗਿ ਜਾਗੀ ਆਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮਰਤਣ ਤਰਿ ਨਾਮਗਤ
 ਅਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਏ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਇਛਾ ਪਾਈ ਤਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ
 ਏ ॥ ੩ ॥ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਤਿ ਲੇਜੋ ਕੋ ਡਅਨੰਦਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਪੁ ਭਾ
 ਨੰਦਾ ਤਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰੋਲਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਧਾਰੀ ਤਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈਸਿ ਪੁਸਾਗੁ ਤਾਰੋਲਾ ਜੋ ਸਰਦਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ
 ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿ ਆਸਦ ਕੇਲਾ
 ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਬਿਤਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੫

ਚਰਣ ਸੋਵਰਤ ਤਕਰਤੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਤਰਿ ਸਰੇ ਸਭ ਕਿਲਾਥਿ
ਨਾਸੁ ਮਨਾ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ਮਨ ਮਮ
ਤੁਨੈ ਇਤਿ ਸਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਛਾਸੇ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਤ ਪੂਰਨ
ਜੋ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਤਤ
ਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਤ ਦੁਖ ਕਾਰੋਗ ਮਾਮਿ ਲਿਗਾਵਤਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪ੍ਰਭ
ਜੈ ਕਾਰੋਗ ਮਾਮਿ ਲਿਸੰਤ ਗਾਵਤਿ ਖਸਮ ਭਾਵਤਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰ
ਆਹਾਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨਿ ਅਗਾ ਗਤਿ
ਜਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭਏ ਕਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ਗਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
ਕਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਲੁ ਧੁਲੁ ਕਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਸੁਦਿ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਆਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦੀਰਾ ਮਾਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀਤਿ ਸੁਰਿ ਦੈ ਸਮਾਦੀਰਾ ਮਾ ਅਕਥ ਕਤਾ
ਸਿਤੀ ਜਾਦੀ ਜਿ ਸੁਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਅਮਰੁ ਥੀ ਆਥਿ ਫਿਰਿ ਨ
ਪ੍ਰਾਕਲਿਕ ਲੇਸਾ ਦੁਖ ਤਰੇ ॥ ਤਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮ
ਤਨਿ ਭਾਈ ਗਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈ ਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਥਾਈ
੨ ॥ ਮਨ ਤਨ ਗਲ ਤੁਭਏ ਕਿਛੁ ਕਤਲੁ ਨ ਜਾਈਰਾ ਮਾ ਜਿਸੇ ਤੇ ਉਪਜਿ ਅਜਾ
ਨਿਲੀ ਆਸ ਮਾਈਰਾ ਮਾਮਿ ਲਿਖੁ ਤਮ ਜੋ ਤੀਓ ਤਿਧੋ ਤੀਉ ਦਰੁ ਉਦਕਿ
ਮਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਏ ਕੁਰਵਿ ਆਨਤ ਦੁਖ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ
ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਦ੍ਰਿਤੁ ਭਵ ਲਿਪੁ ਰਿਪੁ ਰਨ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤਲੁ ਨ ਜਾਈ ਗਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾ
ਨਕ ਅਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿਏ ਤਬ ਨ ਤਬ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

ਬਿਤਾਗ ਜਾਵੰਤ ਮਤਲਾ ੫

ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅ

ਪਾਰੋਗ ਮਾ ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨੁ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਅਰੋਗ ਮਾ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਤੁ
ਪਿਅਰੋਗ ਮਾਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲਜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀ ਐ ॥ ਦੇਤਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ
ਪਉ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀ ਐ ॥ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਤ ਚਲਉ
ਕਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ਗਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਤੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਅਰੋ ॥ ੧ ॥

ਜਪਤਪਥਰਤਕੀਨੇਪੇਖਨਕਉਚਰਲਾਮਾਤਪਤਿਨਕਤਭਿਥੁਏਤਿ
ਆਮੀਸਰਲਾਮਾਪੁਭਸਰਦਿਤੇਰੀਕਾਟਿਥੇਰੀਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਜਾਗੀ
ਮਾਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਿਕਢੁਨਜਾਨਾਮੇਰਾਗੁਲੁਅਉਗੁਲੁਨਬੀਚਾਗੀ
ਨਦਿਇਆਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਸਮਰਥਕਾਰਲਕਰਲਾਨਾਨਕਚਾ
ਤਰਿਭੁੰਦਮਾਂਗੋਜਪਿਜੀਵਾਤਰਿਤਰਿਚਰਲਾ॥ ੨॥ ਅਮਿਅਸਰੇਵਰੇਖੇ
ਰਿਤਰਿਨਾਮਾਮਾਸੰਤਤਸੰਗਿਮਿਲੈਜਪਿਪੁਰਨਕਾਮਾਮਾਸਰੁ
ਪੁਰਨਦੁਖਥਿਦੀਰਨਤਰਿਨਿਮਖਮਨਤੁਨਬੀਸਰੈਮਾਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁ
ਦਾਸਾਚਾਸਰਥਗੁਲਜਗਦੀਸਰੈਮਾਅਗਨਤਉਚਾਪਾਰਠਕੁਰਾ
ਜਕੋਧਾਮਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਢਪੁਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਮਾ
॥ ੩॥ ਕਈਕੋਟਿਕੇਜਗਫਲਾਸੁਦਿਗਵਨਤਾਰੇਰਾਮਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
ਤਕੁਲਸਗਲੇਤਾਰੇਰਾਮਾਤਰਿਨਾਮੁਜੁਤੁਸੇਤੰਤਪ੍ਰਾਣੀਤਾਕੀਮਤਿਮਾਥਿ
ਗਨਾਤਰਿਥਿਸਰੁਨਾਤੀਪ੍ਰਾਨਪਿਅਰੇਚਿਤਵੰਤਿਦਰਸਨੁਸਦਮਨਾ
ਤਦਿਵਸਅਏਗਤਿਕੰਠਿਲਾਏਪ੍ਰਭਉਚਅਗਮਅਪਾਰੋਥਿਨਵੰਤਿ
ਕਸਫਲੁਸਭੁਕਿਢੁਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਅਤਿਪਿਅਰੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੬॥

ਬਿਤਾਗੜਾਛੰਤਮਤਲਾ ੫

ਅਨਿਕਏਰਾਤਜ਼ਿਆਵਾ

ਤੇਲੀਰਾਮਾਪਾਪਕਮਾਵਦਿਅਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀਰਾਮਾਕੋਇਨਬੇਲੀ
ਇਤੇਰਾਸਦਾਪਛੇਤਵੈਤਾਗੁਨਗੁਪਾਲਨਜਪਤਿਰਸਨਾਫਿਰਿਕਦੁ
ਦਿਹਆਵੇਤਾਤਰਵਰਵਿਢੁਨੇਨਤਪਤਜੁੜੇਤਜਮਮਗਿਗਉਨੁਇਕੇਲੀ
ਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਥਿਨੁਨਾਮਤਰਿਕੇਸਦਾਫਿਰਤਦੁਤੇਲੀ॥ ੧॥ ਤੁੰਦਲਵੰ
ਲੁਕਿਕਰਤਿਸਭਜਾਏਜਾਈਰਾਮਾਲੇਖਾਧਰਮਭਇਅਤਿਲਪੀਜ਼ੇ
ਈਰਾਮਾਕਿਰਤਕਮਾਏਦੁਖਸਤੁਪਰਾਣੀਅਨਿਕਜੋਨਿਭੂਮਾਇਆ
ਤਮੋਤਨੀਸੰਗਿਰਾਤਾਰਤਨਜਨਮੁਗਵਾਇਆਇਕਸੁਤਰਿਕੇਨਾ
ਏਤੁਅਨਕਾਜਸਿਆਈਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਲੇਖੁਲਿਖਿਅਭਗੀਮੋਇ

ਦੀ॥ ੨॥ ਥੀ ਚੁਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕ੍ਰਿਤ ਘਲੁ ਵਿਚੁ ਤਿਪਇਆ॥ ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ
ਅਕ੍ਰਿਤ ਪਕੜਿ ਲਇਆ॥ ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਲਾ ਕਮਾਇਆ ਮਤ ਮੋਤਨੀ॥
ਤਿਆਗੁ ਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਪਿਆ ਤਪਤ ਥੰਮਹ ਲਿਲਾਤਿਆ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ
ਧ ਅੰਕਾਰਿ ਮੂਰਖੋਇ ਗਿਆ ਨੁਪ ਚੁਤਾ ਪਿਆ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੁਲਾ
ਯੋਗ ਪੁਰਸਨ ਨ ਜਾਪਿਆ॥ ੩॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਨਾ ਟੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨ ਤਾਰਾ ਮਾਪ
ਤਉ ਪਾਰਲੁ ਤਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮਾਪ ਤਿ ਤੂੰ ਪਾਰਨ ਸਗਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਦਇਆਲਾ॥ ਅੰਧ ਕੁਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ
ਇਸ ਤਾਬੇ ਜੀਇ ਕੁਨਾ ਮੁਦੇਤਿ ਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਦੇਇਆ ਰਾਖੁ
ਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ੪॥ ਸੋਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਇਆ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਇਆ
ਮਾਸੁ ਸੁਖ ਪਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੁਰਿ ਪਰਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜ ਅਨ ਦਬਿ
ਦ ਸਦ ਟੀ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ॥ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁ ਜਿਜੇ
ਨਧਾਈਐ॥ ਗਤਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਅਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਅਇਆ॥ ਬਿਨ ਵੰ
ਤ ਨਾਨਕ ਅਧਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁ ਜਿ ਕਤ ਤੁਨ ਜਾਇਆ॥ ੫॥ ੪॥ ੭॥

ਬਿਤਗ ਜਾਏ ਤਮ ਤਲਾਖੁ ਸੁਨ ਪੁਥੇ ਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ ਕੋ
ਇਆ ਪਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੈਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਦੁਖ ਤਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਸੋਤ ਨ ਕਲਿਕ ਲੇਸਤ
ਭੰਜਨਾ॥ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸ
ਭੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੁ ਤੇ ਨੇਰੇ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰੇ ਚੇਰੇ॥
੧॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਸਦਾ ਤਮ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ
ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਧਿ ਓਅਨਿਕ ਦੇਖ ਕਮਾਵੇਨੇ॥ ਅਲਿਪਤ
ਕਪਨ ਰਤ ਕਰਤ ਕੀਤਾ ਅਪਨਾ ਪਾਵੇਨੇ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵੇਨਾ
ਤੁਜੇ ਨਿਭੁ ਮਤੇ ਤਾਰੀ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ॥
੨॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਪਾਲਤਿ ਅਕ੍ਰਿਤ ਘਨਾ ਪੁਰਨ ਦ੍ਰਿਸ
ਤੈਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀਚੁ ਕਢੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਰਤਨੁ ਤਿ

ਅਗਿਸੰਗੁਤਨਕਥਿਤੀਪਸੁਨੀਚਇਆਨਾਤਿਅਗਿਚਲਤੀਮਠਾਚੰਚਲਿਓ
 ਕਰਿਕਰਿਜੋਗੀ। ਨਾਨਸਰਨਿਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪੈਜਰਾਖਤੁਸੋਰੀ॥ ੩॥ ਜਾਤੋ
 ਭੁਜਿਅਤਿਨਿਅਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾ। ਸਾਧੁਸੰਗਮੇਤਰਿਗੁਲਗਾਇਆ
 ॥ ਗੁਲਗਾਇਗੋਬਿੰਦਸਦਾਨੀਕੇਕਲਿਆਲਮੈਪਰਗਟਭੁਏ। ਸੋਜਸੁਭ
 ਗਿਪੁਭਕੈਆਪਲੈਪੁਭਕਰਿਲਏ। ਏਡਿਚਿੰਤਅਚਿੰਤਤੋਏਬਹੁਜਿਦੁਖੁਨਾ
 ਅਗਾਨਾਨਕਦਰਸਨਪੇਖਿਜੀਵੇਗੋਬਿੰਦਗੁਲਨਿਧਿਗਾਇਆ॥ ੪॥ ਪਾ
 ਬਿਤਾਗਜਾਏਤਮਃ ੫ ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਜਿਅਮੋਨਿਕਤਪਾ
 ਮਾਤੁਨੇਤ੍ਰੀਦੇਖਿਚਲਿਆਮਾਇਆਥਿਉਤਾਰੀਰਾਮਾਸੰਗਿਤੇਰੈਕਭੁਨਚਾ
 ਨਬੋਬਿੰਦਨਾਮਾਦੇਸਵੇਸਸੁਵਰਨਰੂਪਾਸਗਲਊਲੇਕਾਮਾਪੁਤ੍ਰਕਲਤਨ
 ਸੋਭਾਤਸਤਘੋਰਿਵਿਕਾਰੀ। ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਸਾਧਸੰਗਮਸਭਮਿਥਿ
 ਸੰਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਾਜਨਕਿਉਸੋਇਆਤੁਨੀਦਭਰੇਜਾਗਤਕਤਨਾਤੀਰਾਮਾਮ
 ਆਤੁਰੁਦਨੁਕੇਤੇਬਿਲਲਾਤੀਰਾਮਾ। ਬਿਲਲਾਤਿਕੇਤੇਮਠਾਮੋਹਨਬਿਨੁ
 ਤਰਿਕੇਸੁਖੁਨਤੀ। ਸਤਸਿਅਲਪਉਪਾਵਥਾਕੇਜਤਭਾਵਤਤਤਤਤਤੀ
 ਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੁਰਨਸਰਥਤੁਪਟਿਪਟਿਆਤੀ। ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਜਿਨਸਾਧ
 ਮੁਸੇਪਤਿਸੇਤੀਪਰਿਜਾਤੀ॥ ੨॥ ਨਰਪਤਿਜਾਇਗੁਤਿਓਸੇਵਕਸਿਅਲੇਗਮ
 ਰਪਰਵੀਭੁਜਲਾਮੋਤਪਭੁਤਲੇਰਾਮਾ। ਤਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਭੁਲਾਕਤਾਅਸਥਿਤਿ
 ਐ। ਬਿਨੁਨਾਮਤਰਿਕੇਆਨਰਚਨਾਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਈਐ। ਤਉਤਉਕਰਤਨ
 ਨਭੁਏਨਤਕਾਮਪੁਰਨਗਿਆਨੇ। ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਤਰਿਕੇਕੇਤਿਆਪਭ
 ॥ ੩॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗੁਤਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨਾਰਾਮਾ। ਭੁਜਗਤਿਕਾਢਿਲੀਓਸਾਧੁਸੰਗੁ
 ਰਾਮਾ। ਸਾਧਸੰਗਮਿਤਰਿਅਰਾਧੇਸਗਲਕਲਮਲਦੁਖਜਲੇ। ਮਤਾਪਰਮਸੁ
 ਕਿਰਿਆਸੰਗਿਤੇਰੈਸੇਚਲੇ। ਰਸਨਾਅਰਾਧੈਏਕੁਸੁਆਮੀਤਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁ
 ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਤਰਿਮਿਲਾਏਸੇਸਰਥਗੁਲਪਰਬੀਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੮॥ ੧੫॥

१६ सतिगुरुपुसादि॥

द्वारवितागज्ञेकीसलेकान

सलेकमउला ३

मउला ४

सजेवतेसुपुपाटीअैउरबैसुपुनभालिगुरकैसबदिमनुभेदीअैस
वसैउरिगलिगाननकनमुतिनकउमिलैजिनउरिवेबैनदगितिउ

॥१॥ मः ३ सिद्धिखलनबखसैउजिसुबखसैसैखरचैखदि

सतिगुरुबिनुउबिनआवटीसभबकेकरमकमादिगाननकमनमुपुज

पुनडीदुतैअगैबुभकिखदि॥२॥ पछिजी॥ सभतेगीतुस

सदासभतुपुछिपादिआगसभनविचिउवगतदउसभनीपिआदि

आतिसदीउभगतिषदिपादिउजैतुपुमनिभदिआगजैउरिपूभभवै

बीअैसभिकरनिउरकरदिआगसलउतुउरिसभनतेवडजैसंतज

कीपैजगदआदिआ॥१॥ सलेकमः ३ ननकगिअनि

गुजीतजगिजीतसभुकेदिगानमेकरजसिपिउसउजैउदिमुउदि

गुमतिमतिअचलुतैचलदिनसकैकेदिगभगतकउरिअंगीकरु

कजुसुउवउदिगमनमुपुमुलउबुलदिअनुविचिलबुलेबुअंड

गुगजकरदिआअनदिनुगुदरैसबदिनकरैवीचगुसुपिमतिक

उरिगलिटीबेलनिसभुविकरुदिउैकिउैनसंतैखीअनिअंतगिउिसन

उतुअगिआनुअंयगुगाननकमुपुनलउतुटीअबुलीजिनमादि

आमैउिपिआगु॥१॥ मः ३ मन्डिनभुउसुसकिआकरैजिनसतिगु

सिगिरकरतगुपुगितिनकीपैजगदआपेरखलउगुमिलिप्रीतमसु

पुपादिआसचैसबदिवीचगिगाननकसुपुदतसेविआआपेपरखल

उगु॥२॥ पछिजी॥ जीअजंतसभितेरिआउसभनगरसिजिसनैउ

उउतिसुसभुकिबुमिलैकेटीउरुसगीकुनडीतुपुपासिउदिबेदतसभ

सदाउरिपडिअरदसिजिसदीतुपुभवैतिसदीतुमनिलैउिसेजनुसा

ਥਾਸਿ। ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਰਾਵ ਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਅਗਾ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ
 ਸਥ ਦੁਵੀਚਾਗਾ ਅੰਤਿ ਰਿਸਥ ਦੁਵ ਸੁਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿ ਆਚਾਨ ਲੁਕੀ ਅਕਰ
 ਗਿ। ਨਾਨਕ ਰਖਣ ਤਾਰਾ ਰਖ ਸੀ ਆਪ ਲੀਕਿ ਰਪਾਧਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
 ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈਰਿਕਾ ਰਕਮਾਇ। ਜੇ ਤਾ ਸੇਵੈ ਤੋ ਤੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ
 ਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਤੈ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜੀ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਗੋ
 ਆਈ ਤੁ ਤੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਤੇਰੁ ਸਗੀ ਕੁਠੈ
 ਆਖੀ ਐ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਤੁ ਤੈ ਈ। ਜਿਨਿ ਤੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਹੋ
 ਦੀਰੀ ਸਕੇਗੇ ਕਿ ਅਕੋਈ। ਤੁਭੰਨ ਲਘੁ ਜਲ ਸਮਰਥ ਦਾਤਾਰੁ ਤਤਿ ਤੁਧੁ ਅ
 ਗਲੇਨ ਤਥ ਜੋਤਿ ਖਲੀ ਸਭ ਤੋਈ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨ ਦਰਿਨ
 ਈ ਤੁਧੁ ਸਭ ਸੈਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਸਭ ਲੋਈ
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ਆਸ ਤਜਿ ਨ ਲਗੇ ਭਾਉ। ਸਥ
 ਦੁਨ ਅਇਓ ਮਨ ਤਰਿਕਿ ਅਗੁ ਲਗਾਇ। ਨਾਨਕ ਆਇ ਆਸੇ ਪਰਵਾਦੁ ਤੈ ਜਿ
 ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੁੜਾ ਅਵ
 ਖਿ ਦੁਖਾਏ। ਮੁੰਢੈ ਦੀਖ ਸਲਤਿ ਨ ਗਈ ਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁ ਤਿਚੇ ਦਾਖਾਏ। ਸ
 ਗੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਓਰੈ ਤੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਤ ਸਾਕ ਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਬਿਨੁ
 ਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਥਲਾਨਿ ਤਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਤਾਏ। ਚ
 ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਲਿਥ ਕੇ ਦਿਤਾ ਮੁਕੋ ਨ ਜੈ ਆਏ। ਸਚਾਨਾ ਮੁਨ ਲਗੇ ਸੀਠਾ ਜਿਤੁ
 ਨਵਨਿਧਿ ਪਾਏ। ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਮੇ ਖੰਤਰੁ ਪਾਏ। ਪੁਰਿ ਕਰਮੁ
 ਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਲੁਕਰਮਾ ਕਿ ਆਪਾਏ। ਗੁਰਕਾ ਸਥ ਦੁਸਮਾ ਲਿਤੁ ਮੁੜੇ ਗਤਿ
 ਸਥ ਦੇ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਦੀ ਪਾਏ ਜਾਵਿ ਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦੇ ਚਿਤਿ ਵਸਿ ਆਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸਨੋ ਕਿਉ
 ਸਾਕਿ ਸੈ ਗਲੈ ਦਾਲੈ ਜੀਐ। ਤਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾਤਿ ਸਨੋ ਪਿ

ਕਿਵਨਿਮਖਘੜੀਮੁਤੁਸੇੜੀਐ॥ ਜਿਨਿਤਰਿਧਿਅਇਅਤਿਸਨੇਸਰਥਕ
ਅਵਤੋਏਨਿਤਸੰਤਜਨਾਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਬਤੀਐਮੁਤੁਜੋੜੀਐ॥ ਸਭਿ
ਖੁਭੁਖਰੋਗਗਏਤਰਿਸੇਵਕਕੇਸਭਿਜਨਕੇਥੰਧਨਤੇੜੀਐ॥ ਤਰਿਕਿਰਪਾਤੇ
ਅਤਰਿਭਗਤੁਤਰਿਭਗਤਜਨਾਕੈਮੁਤਿਭਿਰੈਜਗਤੁਤਰਿਅਸਭੁਲੇੜੀਐ॥
੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਓਜਿਨਿਤਰਿਕਾਸੁਆਉਨਪਾ
ਆਨਾਨਕਰਸਨਾਸਥਦਿਰਸਾਇਜਿਨਤਰਿਤਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ੧॥
ਮਃ੩ ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਓਜਿਨਿਤਰਿਕਾਨਾਉਵਿਸਾਰਿਆਨਾਨਕਗੁ
ਮੁਖਿਰਸਨਾਤਰਿਜਪੈਤਰਿਕੈਨਾਇਪਿਅਰਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਅਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਭਗਤੁਤਰਿਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥ ਤਰਿਅਪੇਵੇਖੈਵਿਗ
ਅਪੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ ਤਰਿਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਏਅਪੇਤਰਿਇਕਨਾ
ਵਰਿਪਾਏ॥ ਤਰਿਸਚਾਸਾਤਿਥੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਕਰਿਵੇਖੈਚਲਤਸਥਾਏ॥
ਗੁਪਸਾਦਿਕਤੈਜਨੁਨਾਨਕਤਰਿਸਚੇਕੇਗੁਲਗਾਏ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩
ਦਰਵੇਸੀਕੋਜਾਲਸੀਵਿਰਲਾਕੋਦਰਵੇਸੁ॥ ਜੇਘਰਿਘਰਿਤੰਢੈਸੰਗਦਾਧਿ
ਜੀਵਲੁਧਿਗੁਵੇਸੁ॥ ਜੇਅਸਾਅੰਦੇਸਾਤਜਿਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਭਿਖਿਆਨਾਉ॥
ਸੇਕੇਚਰਣਪਖਾਲੀਅਤਿਨਾਨਕਤਉਥਲਿਤਰੈਜਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਠਲੁਦੁਇਪੰਖੇਰੁਆਤਿ॥ ਆਵਤਜਾਤਨਦੀਸਹੀਨਾਪਰ
ਪੰਖੀਤਾਤਿ॥ ਥਤੁਰੰਗੀਰਸਭੋਗਿਅਸਥਦਿਰਤੈਨਿਰਥਾਨੁ॥ ਤਰਿਰਸਿਠਲਿ
ਤੇਨਾਨਕਾਕਰਮਿਸਚਾਨੀਸਾਲੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਧਰਤੀਅਪੇ
ਰਾਤਕੁਆਪਿਜੰਮਾਇਪੀਸਵੈ॥ ਅਪਿਪਕਵੈਅਪਿਭੰਡੇਦੇਇਪਰੇਸੈਅਪੇ
ਪੀਥਤਿਖਵੈ॥ ਅਪੇਜਲੁਅਪੇਦੇਢਿੰਗਾਅਪੇਚੁਲੀਭਰਵੈ॥ ਅਪੇਸੰਗਤਿ
ਜਦਿਥਤਾਲੈਅਪੇਵਿਦਾਕਰਵੈ॥ ਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਲੁਤੋਵੈਤਰਿਅਪੇਤਿਸ
ਤੁਕਮੁਮਨਵੈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਥੰਧਨਾ
ਪਪੁੰਨਸਨਥੰਧੁ॥ ਮਮਤਾਮੋਤੁਸੁਥੰਧਨਾਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਧੰਧੁ॥ ਜਤਦੇਖਤ

ਤੇਵਗੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਥਿਨੁਵਰਤਦਿਵ
 ਧੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਅੰਧੇਚਾਨਦੁਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਗਾ
 ॥ ਬੰਧਨਤੋੜੈਸਚਿਵਸੈਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ ਸਭੁਕਿਯੁਦੇਖੈ
 ਕਾਜਿਨਿਕੀਅਤਨੁਸਾਜਿ॥ ਨਾਨਕਸਗਲਿਕਰਤਾਰਕੀਕਰਤਾਰ
 ਜਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਦਤੁਆਪੇਥਾਟੁਕੀਆਥਤਿਕਰਤੈਤਦਤੁ
 ਨਸੇਵਕੁਥੀਆ॥ ਤਦਤੁਕਿਆਕੋਲੈਵੈਕਿਆਕੋਦੈਵੈਜਾਅਵਰੁਨਦੁ
 ਆ॥ ਠਿਰਿਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਭਨਾਕਥੀਦੀਆ॥
 ਪੇਸੇਵਥਾਣੀਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ ਆਪਿਨਿਰੰਗ
 ਕਾਰੁਤੈਆਪੇਆਪੇਕਰੈਸੁਖੀਆ॥ ੭॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੇਵਤਿਸਦਸਚਾਅਨਦਿਨੁਸਤਜਿਪਿਆਗਿ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਾਵਤਿ
 ਲਸਾਚੇਅਗਧਿਉਗਧਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਵਸਿਆਧੁਰਿਕਰਮੁ
 ਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ੧॥
 ਮਃ ੩ ਕਤਿਐਕਥਿਐਨਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਰਤੈਸਦਾਗੁਲਗਾਇ
 ਦੁਕਰਮੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੁ
 ਨੁਭਿਜੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਆਪੇਲਏਮਿ
 ਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਵੇਦਪੁਰਾਣਸਭਿਸਾਸਤਆਪਿਕਥੈ
 ਭੀਜੈ॥ ਆਪੇਤੀਬਤਿਪੁਜੈਕਰਤਾਆਪਿਪਰਪੰਚੁਕਰੀਜੈ॥ ਆਪਿਪਰਦਿ
 ਤਿਆਪਿਨਿਗਵਿਰਤਿਐਆਪੇਅਕਥੁਕਥੀਜੈ॥ ਆਪੇਪੁੰਨੁਸਭੁਆਪਿਕਰ
 ਆਪਿਅਲਿਪਤੁਵਰਤੀਜੈ॥ ਆਪੇਸੁਖਦੁਖਦੇਵੈਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸ
 ਗੀਜੈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਸੇਖਾਅੰਦਰਤੁਜੇਰੁਢਰਿਤੁਭਉਕਰਿ
 ਲੁਗਵਾਇ॥ ਗੁਰਕੈਭੈਕੋਤੇਨਿਸਤਰੈਭੈਵਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾਇ॥ ਮਨੁਕੈ
 ਸਬਦਿਭੇਦਿਤੁੰਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਸਾਂਤੀਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵ
 ਸਾਖਸਮੁਪਾਏਥਾਇ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਤੁ

ਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਤੁਤੈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ ਕੁਰੁਕ
ਵੈਕੁਰੁਸੰਗੁਤੈਕੁਰੁਕਰੇਆਤਾਰੁ॥ ਬਿਖੁਮਾਇਆਪਨੁਸੰਚਿਮਰਤਿਅੰਤੈਤੋਇਸ
ਕਾਰੁ॥ ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਤਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਜਿਮਨਮੁ
ਕੁਮਾਵੈਸੁਖਾਇਨਪਾਵੈਦਰਗਤਿਤੋਇਖੁਆਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਖਾ
ਆਪੇਬਾਣੀਆਪੇਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ॥ ਆਪਿਸਮੁੰਦੁਆਪਿਤੈਸਾਗਰੁਆਪੇਤੀਵਿ
ਰਤਨਧਰੇ॥ ਆਪਿਲਤਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਤਰੇ॥ ਆਪੇਰੁ
ਜਲੁਆਪਿਤੈਬੋਤਿਬਾਆਪੇਖੇਵਟੁਆਪਿਤਰੇ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਵਰੁ
ਦੁਜਾਤੁਏਸਰੇ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲੈਤੈਕੋਕ
ਰਿਤੁਲਾਇ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁ
ਖਰੀਐਤਉਮੈਮਤਜਾਇ॥ ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈਐਸਚੇਰੈਤਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਗਬਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾਮਿ
ਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤੈਕਲਿਜੁਗਬੋਤਿਬੂਤੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੈਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਅੰਦ
ਸਚਾਸੋਇ॥ ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁਸੰਗੁਤੈਨਾਮੇਤੀਪਤਿਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਏਆਕਰੀਮਪਰਾਪਤਿਤੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁਤੈਆ
ਖੀਤੋਨੁਕੰਚਨੁ॥ ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਆਪੇਆਪੇਤੀਪਾਪਖੰਡਨੁ॥ ਆਪੇਸਭਿਧ
ਭੋਗਵੈਸੁਆਮੀਆਪੇਤੀਸਭੁਅੰਜਨੁ॥ ਆਪਿਬਿਥਕੁਆਪਿਸਭੁਥੇਤਾਆਪੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਭੰਜਨੁ॥ ਜਨੁਨਾਨਕਸਾਲਾਤਿਨਰਜੈਤੁਪੁਕਰੇਤਤੁਤਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨੁ॥
੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਥੰਧਨਾਜੈਤੇਕਰਮਕਮਾਤਿ
ਬਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਰਨਪਾਵਤੀਮਰਿਜੰਮਤਿਆਵਤਿਜਾਤਿ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵੇਠਕਾਥੋਲਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬ
ਧਿਮਾਗੀਅਤਿਮੁਤਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਇਕਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਤਿ
ਕਰੀਤਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਨਿਆਪਲਾਕੁਲਕਾਕਰਤਿ
ਪਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਚਾਟਸਾਲਾਪਿਤੈਪਾਧਆਪੇਚਾਟਜੇਪੜਲ

ਕਉਆਲੇਆਪੇਪਿਤਾਮਾਤਾਏਆਪੇਆਪੇਥਾਲਕਕਰੇਸਿਆਲੇਆਇਕਬੈਥੈ
ਏਸਭੁਆਪੇਇਕਬੈਆਪੇਕਰੇਇਆਲੇਆਇਕਨਾਅੰਦਰਿਮਤਲਿਥੁਲਾਏਜਾ
ਪਿਤੇਰੈਮਨਿਸਚੇਭਾਏਆਜਿਨਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਅਈਸੇਜਨਸਚੀਦ
ਤਿਜਾਏ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੧ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਕ
ਮਦੁਮਨੁਆਪੀਵਲਤਾਰੁ॥ ਕ੍ਰੋਧਕਟੋਰੀਮੇਤਿਭਰੀਪੀਲਾਵਾਅੰਤਕਾਰੁ॥
ਸਕੁਜੇਲਥਕੀਪੀਪੀਤੋਇਖੁਆਰੁ॥ ਕਰਲੀਲਾਤਲਿਸਤੁਗੁਜੁਸਚੁਸਰਕ
ਸਾਰੁ॥ ਗੁਲਮੰਡੇਕਰਿਸੀਲੁਪਿਓਸਰਮੁਮਾਸੁਅਤਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ
ਨਕਾਖਾਧੈਜਾਤਿਥਿਕਾਰ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਕੰਇਆਲਾਹਲਿ
ਮਦੁਮਜਲਸਤ੍ਰਿਸਨਾਧਾਤੁ॥ ਮਨਸਾਕਟੋਰੀਕੁਤਿਭਰੀਪੀਲਾਏਜਮਕਾ
ਇਤੁਮਦਿਪੀਤੈਨਾਨਕਾਬਤੁਤਖਟੀਅਤਿਥਿਕਾਰ॥ ਗਿਆਨੁਗੁਜੁਸਾਲਾਤਮੈ
ਉਮਾਸੁਅਤਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਇਤੁਭੇਜਨੁਸਚੁਏਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ ਕੰਇਆਲਾ
ਇਆਪੁਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਕੀਧਾਰੁ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਓਮੇਲਾਪੁਤੋਇਲਿਵਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀਪੀਪੀਕਟਤਿਥਿਕਾਰ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਸੁਰਿਨਰਕ
ਗੰਧਰਬਾਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਥਾਈ॥ ਆਪੇਸਿਵਸੰਕਰਮਤੇਸਾਆਪੇ
ਮੁਖਿਅਕਥਕਤਾਈ॥ ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੰਨਿਆਸੀਫਿਰੈਬਿਥ
॥ ਆਪੈਨਾਲਿਗੋਸਟਿਅਪਿਓਪਦੇਸੈਆਪੇਸੁਘਜੁਸਰੁਪੁਸਿਆਈ॥ ਆ
ਚੋਜੁਕਰਿਵੇਖੈਆਪੇਸਭਨਾਜੀਅਕਾਏਜਾਈ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਏ
ਸੰਧਿਆਪਰਵਾਦੁਏਜਿਤੁਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚਿਤਿਅਵੈ॥ ਤਰਿਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਉ
ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈਮਨੁਆਅਸਥਿਰੁ
ਆਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸੰਧਿਆਕਰੈਮਨਮੁਖੀਜੀਉਨਟਿਕੈਮਰਿਜੰਮੈ
ਖੁਆਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਮੇਗੀਪਿਆਸਾ
॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮੇਗੀਪਿਆਸਗਈਪਿਰੁਪਾਇਆਪਰਿਆਇ
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਤੰਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਰੁਰੁਦਾਸੁਭਇ

ਪੇਦਸ ਅਠਵਰਨ ਉਪਾਇ ਅਨੁਆਪਿ ਬੂਤ ਮੁਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਾਇਆ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਅ
ਫੈਠੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਥੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ
ਬੁਧੀਆ ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰ ਤੁਝਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥ ੧੩ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਤਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਸਿਮਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੈ ਤਨਿ ਉਡੈ ਖੇਤਾ ਜਿਨਿ ਕੀ
ਤਿ ਸੈਨ ਜਾਲਾਈ ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੁ ਲੀਦੇ ਤਾ ॥ ਮ: ੫ ਘਟਿ ਵਸਤਿ ਚਰਣਾਰ
ਦਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀ ਐਤਿ ਸੁਦੇ ਤੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ਆਪੇ ਸੰਜ
ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਤਿਨਾ ਮੁਆਪਿ ਦਇਆ ਲੁਤੇ ਇਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆ
ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ਜਿਸਨੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਦੀ ਦਰਗ ਤਪਾਏ ਮਾਨੁ
ਜਿਸਦੀ ਪੈ ਜਰ ਖੈ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਤਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਤੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਿਓ ਚਿਤੁ
ਲਾਵਈ ਜਿ ਤੁਸੁ ਖੁਵੈ ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾਮ ਸਿਲਾ ਗਾਸ ਦਾਫਿ ਰੈ ਅਤਿ ਨਿਸਿਜ
ਤੁਥਿ ਤਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਬੀ ਐਕ ਤਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩
ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਫੁਰਮਾਇ ਆਕਾਰੀ ਏਤ ਕਰੇ ਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਤੇਇ ਕੈ ਸਾਤਿ ਬੁਸਮਾਲੇ
ਗੁਸਾਤਿ ਬੁਸਦਾ ਤੁਰਿ ਤੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਢਉ ਤਕਟਿ ਕੈ ਅੰ ਤਰਿ ਜੋ ਤਿਧਰੇ ਤੁ ॥ ਤਰਿ ਕ
ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ ਦਰੁ ਏਤੁ ਲਾਏ ਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਤੁ ਸੰਜ ਮੁਸਚਾਨੇ
ਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਐਕੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਤਰਿ ਸਿਓ ਕੇ ਲਕਰੇ ਤੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰ ਤਬ ਛਾਸ ਪਤਿ ਆਪੇ ਤੀਠ ਲਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ
ਜੈ ਆਪੇ ਤੀ ਮੁਤਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸ
ਭੁ ਆਪੇ ਤੈ ਰਖਾ ਆਪੇ ਰਤਿ ਅਸਮਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿ ਆਈ ਆਖੈ ਤਰਿ ਕਰੇ ਤੇ
ਕੀ ਜਿਸਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਮਾਲੁ ਸੁਭਰਿ ਆ ਆਇ ਆ
ਮਾਲੁ ਸੁਭਰਿ ਆ ਆਇ ॥ ਜਿ ਤੁਪੀ ਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਤੇਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥ ਆਪ
ਪਗਾਇ ਆਨ ਪਛਾਣਈ ਖਸਮ ਤੁਪਕੇ ਖਾਇ ॥ ਜਿ ਤੁਪੀ ਤੈ ਖਸਮ ਵਿਸਰੈ ਰਗਤਿ

ਮਿਲੈਸਜਾਇ। ਭੁਭਮਦੁ ਮੁਲਿਨ ਪੀਚ ਈਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿਵਸਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ
 ਚੁਮਦੁ ਪਾਈ ਐਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ। ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗੈ ਮਾਨ
 ਵੈਥਾਓ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਇਤੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾਂਦਿ ਸੋਨੇ
 ਤੇਇ। ਜਾਂਤਿ ਨਿਸਵਾਲਿ ਆਤਮਾ ਵਿਗਤਿ ਆਜਾਗਾਏ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਤੇਇ। ਨਾਨਕ
 ਰਿਕਰੇਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਇ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾਂ ਭੀ
 ਰਲੁਨ ਤੇਇ॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਵੈ ਤਿਸੇ ਨੇ ਪ
 ਤਨਾ ਤੀ ਕਿਸੈ ਕੇ ਗੀ। ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੇ ਖਾਵੈ ਸਭੁ ਮੁਤਾਜੀ ਕਿ
 ਗੀ। ਜਿਤੁ ਪਨੇ ਸਾਲਾ ਤੇ ਸੁਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੇ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇ ਗੀ। ਸੋ
 ਸਾਤੁ ਸਚਾ ਵਲਾ ਜਾਗਿ ਨਿਵ ਖਰੁ ਲਾਇ ਆਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਤੇ ਗੀ। ਸਭਿ ਤਿ
 ਸਾਲਾ ਤਿਤੁ ਸੰਤੁ ਤਿਨਿ ਦੁਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਦਿ ਡਾਹੀ ਢੇ ਗੀ॥ ੧੬॥ * ਸਲੋ
 ਮਤਲਾ ੩ ਕਿ ਅਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਤ ਹੋ ਕੈ ਸਾਮਰਲਾ ਤੇਇ। ਜੇਕਰਿ ਸ
 ਥੁਮਨੁ ਤੁਨ ਵੀ ਸਰੈ ਤਾਂ ਸਤਿ ਲਾਮਰਲਾ ਤੇਇ। ਮਰਲੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਚਰੈ ਜੀਵਿ
 ਲੈ ਜੈ ਸਭੁ ਕੇਇ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤੁਕ ਮੈ ਥੁਏ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਐ
 ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦਾ ਜੀਵਣ ਤੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾ ਆਪਿ
 ਪਾਲੁ ਤੇਵੈ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਤਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ। ਆਪੇ ਸਤਿ
 ਗੁਮੇ ਲਿਸੁ ਖੁਦੈ ਵੈ ਆਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਤਰਿ ਭਾਵੈ। ਆਪਣਿ ਆਸੇ ਵਕਾ
 ਪਿ ਪੈ ਜਗ ਭੈ ਆਪਣਿ ਆਭਗਤ ਕੀ ਪੈ ਗੀ ਪਾਵੈ। ਧਰਮ ਰਾਇ ਤੈ ਤਰਿ ਕਰੀ
 ਤਰਿ ਜਨ ਸੇਵ ਕਰੇ ਨਿਨ ਆਵੈ। ਜੇ ਤਰਿ ਕਾਪਿ ਆਰਾਜੇ ਸਭਨਾ ਕਾਪਿ ਆਰਾ
 ਤੀ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ॥ ੧੭ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਗਮੁ ਗਮੁ ਕਰਤਾ
 ਗੁਫਿਰੈ ਗਮੁ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ। ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤ
 ਆਜਾਇ। ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅਕਿ ਤੈ ਨ ਲਾਇ ਆਜਾਇ। ਗੁਰ ਕੈ ਸ
 ਭੇਦਿ ਆਇ ਨ ਬਿਪਿ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਓ ਤੇ ਗੁਰ
 ਪਾਤੇ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ। ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਅਮਿਲਿ ਰਹਿ ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਆ

ਸਲੋਕੁ॥ ਕਈ ਗਾਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆਮਰਿ ਭਿਨਨੈ ਰਹਿ।
 ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਥਾਤੁ ਰਿਨ ਮਰਨਾ ਤੇਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੩ ਏਮਨਇਤੁਪਨੁਨਾਮੁਤੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਤੋਇਗਤੇਟਾਮੁਲਿਨ
ਵਈਲਾਤਾਸਦਤੀਤੋਇ। ਖਾਧੈਖਰਚਿਐਤੋਇਨਾਵਈਸਦਾਸਦਾਭਿ
ਟਾਸਤਸਾਮੁਲਿਨਤੋਵਈਤਾਤਕਦੇਨਤੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ
ਭਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਸਭਘਟਅੰਦਰੇਆਪੇਤੀ
ਤਰਿ। ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਆਪੇਤੀਜਾਤਰਿ। ਜੁਗਛਤੀਤਗੁਬਾਰੁਕਰਿ
ਤਿਆਸੁੰਨਾਤਰਿ। ਭੈਵੇਦਪੁਰਾਨਨਸਾਸਤਆਪੇਤਰਿਨਰਤਰਿ। ਥੈਰ
ਜੀਲਾਇਆਪਿਸਭਦੁਤੀਬਾਤਰਿ। ਆਪਈਮਿਤਿਆਪਿਜਾਦਦਾਆਪੇ
ਗਭਿਰੁ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਤਉਮੈਵਿਚਿਜਗਤੁਮੁਆਮਰਦੇ
ਰਦਾਜਾਇ। ਜਿਚਰੁਵਿਚਿਦੰਮੁਤੈਤਿਚਰੁਨਚੇਤਈਕਿਕੇਰੇਗੁਅਗੈਜਾਇ।
ਅਨੀਤੋਇਸੁਚੇਤੰਨੁਨਤੋਇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਇ। ਨਾਨਕਏਥੈਕਮਾ
ਸੀਮਿਲੈਅਗੈਪਏਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਧੁਰਿਖਸਮੈਕਾਤੁਕਮੁਪਇਅ
ਦੁਸਤਿਗੁਰਚੇਤਿਅਨਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਅੰਤਰਿਰਵਿਰਤਿਅਸ
ਰਤਿਅਭਿਵਲਾਇ। ਦਮਿਦਮਿਸਦਾਸਮਾਲਦਾਦੰਮੁਨਥਿਰਥਾਜਾਇ। ਜ
ਮਮਰਨਕਾਭਉਗਇਅਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ। ਨਾਨਕਇਤੁਮਰਤਥਾਤਿ
ਨੇਦੇਇਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਦਾਨਾਥੀ
ਨਾਆਪੇਪਰਧਾਨਾ। ਆਪੇਰੂਪਦਿਖਾਲਦਾਅਪਿਲਾਇਧਿਆਨਾ। ਆਪੇ
ਨੀਵਰਤਦਾਆਪੇਕਥੈਗਿਆਨਾ। ਕਉੜਾਕਿਸੈਨਲਗਈਸਭਨਾਤੀਰੁ
ਨਾਉਸਤਤਿਥਰਨਿਨਸਕੀਐਸਦਸਦਕੁਰਥਾਨਾ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕਮ
ਯਾ ੧ ਕਲੀਅੰਦਰਿਨਾਨਕਜਿੰਨਾਦਾਅਉਤਾਰੁ। ਪੁਤੁਜਿਨੁਰਾਧੀ
ਜਿਨੁਗੀਜੋਰੁਜਿੰਨਾਦਾਸਿਕਦਾਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਤਿੰਦੁਮੁਲੇਕੁਲੇਅਖੁ
ਰੀਜਾਤੀ। ਨਾਰਦਿਕਤਿਅਸਿਪੁਜਿਕਰਾਤੀ। ਅੰਧੇਗੰਗੇਅੰਧਅੰਧਾਰੁ॥
ਥਰੁਲੇਪੁਜਤਿਮੁਗਧਗਵਾਰਾ। ਓਭ੍ਰਿਜਾਅਪਿਤੁਥੇਤੁਮਕਤਾਤਰਦਾ
ਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕਿਤੁਤੇਰੈਵਸਿਤੈਤੁਸਚਾਸਾਤੁ। ਭਗਤਰਤੇ

ਹੰਗਿਏਕਕੈਪੁਰਾਵੇਸਾਤੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਨਾਮੁਤਰਿਗਜਿਗਜਿਜਨਮ
 ॥ ਸਭਿਪਦਾਰਥਪਾਈਅਨਿਸਿਮਰਲੁਸਚੁਸਲਾਤੁ। ਸੰਤਪਿਆਰੇ
 ਥੁਤਮਨਾਨਕਤਰਿਅਗਮਅਗਾਤੁ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਸਭੁ
 ਤੁਕਮੇਆਵਦਾਸਭੁਕਿਓਤੁਕਮੇਜਾਇ। ਜੇਕੋਮੂਰਖੁਆਪਤੁਜਾਇ
 ਅੰਧੁਕਮਾਇ। ਨਾਨਕਤੁਕਮੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਭੁਏਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇ
 ਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੋਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏਜਿਸਨੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਪਤਿਤੋਇ। ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀਨਗਰੀਸਭੁਕੋਵਸੈਭੇਖੀਜੋਗੁਨਤੋਇ।
 ਕਐਸਾਵਿਰਲਾਕੋਜੋਗੀਜਿਸੁਘਟਿਪਰਗਟੁਤੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਆਪੇਆਧਾਰੁ। ਆਪੇਸੁਖਮੁਭਾਲੀ
 ਆਪੇਪਾਸਾਰੁ। ਆਪਿਇਕੰਤੀਤੋਇਰਹੈ। ਆਪੇਵਡਪਰਵਾਰੁ। ਨਾਮੁ
 ਮੰਗੈਦਾਨੁਤਰਿਸੰਤਾਰੇਨਾਰੁ। ਤੋਰੁਦਾਤਾਰੁਨਸੁਝਈਤੁਦੇਵਲਤਾਰੁ
 ੨੧॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ੪੨

ਚਉਪਦੇ ੨ ਛੰਤ ੧੫ ਵਾਰ ੧ ਜੋਤਸੁਮਲਾ ੧੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਵਰਤੰ ਸੁਕਾ

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਅਥੈਸਾ ੩੬੮

ਗੁਣਵੰਤੀਸਤੁਗਾਇਆਨਿਰਗੁਣ

ਘਰੁ ੨

ਸੋਗੀਰੁਣਤੂਲਾਇਆਭੈਏ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੨ ਘਰੁ ੧

ਮਨਿਮੈਲੈਸਭੁਕਿਭੁਮੈਲਾਤਨਿ

ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਨਦਰੀ

ਮਇਆਮੋਤੁਗੁਥਾਰੁਤੈਗੁਰਬਿਨੁ

ਸੋਤਗਈਸਦਾਮੁਖਓਜਲਾਗੁ ੩੬੯

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਾਲਾਗਾ

ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਤਤੁਗਿਆ

ਰਸਨਾਤਰਿਸਾਦਿਲਗੀਸਤਨਿ

ਪੁਰੇਗੁਰੇਤਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ

ਤਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਪੁਤੈਦੁਇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਸੋਜਾਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਰੁਰੁ

ਮੇਰਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰੁਮੈਸਾਰਨ ੩੫੦

ਘਰੁ ੨

੩ ਮੈਮਨਿਵਤੀਆਸਤਰੇਕਿਓਕ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ ਅਤਿਉਚਾਤਾਕਾਦਰਥਾਗ

੨ ਪੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰ

੩ ਤੁਥੇਅੰਤੁਕੋਵਿਰਲਾਜਾਵੈ॥ ੩੫੧

੪ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਾ

੫ ਤੁਵਰਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥

੬ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ

੭ ਵਿਸਰਨਾਤੀਪ੍ਰਭਦੀਦਇਆ

੮ ਤੁਜਾਦਾਇਤਿਤਾਕੋਈਜਾਵੈ

ਘਰੁ ੨

੯ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਾਦਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆਮਤਲਾ ੩

੧ ਸਚੀਥਾਈਸਚੁਪੁਨਿਸਚੁਸਥ ੩੫੨

੨ ਮਨੁਆਦਿਤਦਿਸਧਵਦਾਓਤੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛੰਤੁ॥ ਮਤਲਾ ੧

੧ ਕਾਇਆਕੁਜ਼ਿਵਿਗਜ਼ਿਕਾਏਨੁ

੨ ਕਰਤੁਦਇਆਤੇਗਨਾਮੁਵਖਾਦਾ ੩੫੩

ਛੰਤੁ॥ ਮਤਲਾ ੩

੧ ਆਪਦੇਖੀਪਰਕੈਰੰਗਿਰਤੀਮੁਈਏ

੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਵਾਪਾਰੁਭਲਾਯੇ ੩੫੪
 ੩ ਮਨਮੋਰਿਆਤੁਸਦਾਸਚੁਸਮਾਥਿ
 ੪ ਰਤਨਪਦਚਬਵਲਜੀਅਤਿਸ ੩੫੫
 ੫ ਸਚਾਸਉਦਾਤਰਿਨਾਮੁਤੈਸਚਾ
 ੬ ਏਮਨਮੋਰਿਆਆਵਾਗਉਦੁ
 ਛੰਤੁ॥ ਮਤਲਾ ੪
 ੧ ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀ ੩੫੬
 ੨ ਤਉਗੁਰਬਿਨੁਰਉਗੁਰਬਿਨੁਖੂ
 ੩ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤਰਿਸਤਿਗੁਮੇਲਿ ੩੫੭
 ੪ ਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਘੋੜੀਅਯ॥ ਮਤਲਾ ੪
 ੧ ਦੇਤਤੇਜਦਿਜੀਗਮਿਉਪਾਇਆ ੩੫੮
 ੨ ਦੇਤਤੇਜਨਜੀਤਰਿਨਵਰੰਗੀਆ
 ਛੰਤੁ ਮਤਲਾ ੫
 ੧ ਗੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਗਮੁਪਿਆ ੩੫੯
 ੨ ਤਿਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭੁ
 ੩ ਪ੍ਰਭਕਰਦਕਾਰਦਸਮਰਥਗੁ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਲਾਤਲੀਅਯ॥ ਮਤਲਾ ੧
 ਘਰੁ ੫
 ੧ ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁ ੩੬੦
 ੨ ਆਵਤੁਮਿਲਤੁਸਤਲੀਤੋਸਚ
 ਦਖਲੀ॥
 ੩ ਸਚੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਜਾਦੀਐ॥ ੩੬੧

ਪਨੇ

੪ ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਇਅਸੇ
 ੫ ਬਾਬਾਆਇਆਤੈਉਰਿਚਲਾ
 ਅਲਾਤਲੀਅਯ॥ ਮਤਲਾ ੩
 ੧ ਪ੍ਰਭੁਸਚਰਜਾਤਰਿਸਾਲਾਤੀ
 ੨ ਸੁਦਿਅਤੁਕੰਤਮਤਲੀਤੋਪਿ
 ੩ ਰੋਵਤਿਪਿਰਤਿਵਿਭੁਨੀਅਮੈਪਿ
 ੪ ਇਤੁਸਗੀਰੁਜਜਗੀਤੈਇਸਨੋਜ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਵਾਰਮਤਲਾ ੪
 ਪਉੜੀ ੨੧ ਸਲੋਕ ੪੩

੫੩ ਜੋਤੁਮਲਾ
 ੨੪ ਚਉਪਦੇ
 ੩ ਮਃ ੧
 ੪ ਮਃ ੨
 ੩ ਮਃ ੪
 ੪ ਮਃ ੫
 ੨੪
 ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਮਃ ੩
 ੧੭ ਛੰਤੁ
 ੨ ਮਃ ੧
 ੬ ਮਃ ੨
 ੬ ਮਃ ੪
 ੬ ੪ ਛੰਤੁ
 ੨ ਘੋੜੀਆ
 ੩ ਮਃ ੫
 ੧੭
 ਅਲਾਤਲੀਆ
 ੫ ਮਃ ੧
 ੪ ਮਃ ੩
 ੧
 ਵਾਰ ਮਃ ੪

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਥੈ ਮਛੀ
ਜੋਰ ਤੇ ਸਤਿ ਆਪ ਲੈਤਿ ਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਗੀ ਵੰਦਾ ਖੰਨੀ ਐ
ਤਉ ਸਾਤਿ ਥਕੇ ਨਾਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਤਿ ਥੁਸ ਫਲਿ ਓਰੁ ਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ॥
ਪੀਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਤਉ ਤਿਨ ਥਲਿ ਤਾਰੈ ਜਾਉ॥ ੨॥ ਮੈ ਕੀਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੀ ਵਸ
ਭੀ ਅੰਨ ਲਿਅਤਿ ਖਾਤਿ ਤਾਇ ਅਕਿਉ ਲੈਤੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀ ਤਰਿ ਪਾਲਿ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰ
ਲੀਅਤੁ ਸਾਤਿ ਥੁ ਮੈ ਰਾਸਿ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾਲੈਤੈ ਜਾ ਸਿਫ ਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥

ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੧ ਗੁਲਵੰਤੀ ਸਤੁ ਰਵਿ ਅਨਿਰਗੁਣਿ ਕੁਕੇ ਕਾਇ
ਗੁਲਵੰਤੀ ਥੀ ਰੈਤਾ ਭੀ ਸਤੁ ਰਵ ਲਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾ ਲੁਕੀ ਪਨ ਅਵ
ਰੇਵੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮ ਲੇਖੀ ਐ ਜੇ ਮਨੁ ਪਾਗਾ ਤੇਇ॥ ਮਾਲਕੁ ਮੁਲਿਨ
ਦੀ ਐਲੀ ਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੇਇ॥ ੨॥ ਰਾਤੁ ਦਸੰਦੀ ਨ ਜੁਲੰ ਅਖੰ ਅਮਰੀ ਆਸੁ॥ ਤੈ ਸਤ
ਲਿਅਕੁ ਅਲਾਕਿਉ ਥੀ ਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੀਥਾ ਤਰਾ ਦੁਜਾਨਾ ਤੀ ਕੋਇ॥ ਤੈ
ਤਲਗੀ ਜੋਰੈ ਤੈ ਭੀ ਸਤੁ ਰਵੈ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੧

ਘਰੁ ੨ ਮੇਰੀ ਗੁਣ ਸੁਣ ਲਾਇ ਅਭੈ ਲੇਸਾ ਵਲੁ ਆਇ ਆ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵ
ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭੁ ਭੁਭਾਇ ਆ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟੁ ਖੰਨੀ ਐ ਵੰਦਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟੁ
ਰਬਾ ਲੋਜਾ ਤੁ ਤਾ ਮੈ ਮਾਲੁ ਕੀ ਆਉ ਤੁ ਪੁਬਿਨੁ ਕੇ ਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਛਾ॥ ਚੁੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ
ਚੁੰਧੇ ਸਲੁਥਾ ਤੀ ਸਲੁਥਾ ਤਾ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਤੁ ਰਾਤੇ ਅਵਰਾ ਤਾ॥ ਨਾਮ
ਅਰੁਨ ਚੁੜੀ ਆਨਾ ਸੇਵੰਗੁ ਚੁੜੀ ਆਤਾ॥ ਜੇ ਸਤ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀ ਅਜਲ ਨੁ ਸਿਥਾ ਤ ਚੁੜੀ ਆ
ਸਭਿ ਸਤੀ ਆਸ ਤਰਾਵ ਵਿਗਈ ਆ॥ ਤਉ ਦਾ ਪੀਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ॥ ਅੰਮਲੀ ਤਉ ਖਰੀ
ਤੁ ਜੀ ਤੈ ਸਤ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀ ਆਭਰੀ ਐ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੇ॥ ਅਗੈ ਗਈ
ਖੰਨੀ ਆਮਰ ਉਵਿ ਸੁਰਿ ਵਿਸੁਰੇ॥ ਮੈਰੇ ਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭੰਨੁ ਭੰਨ ਜੇ ਵਲੁ ਤੁ ਪੰਖੇਰਾ॥ ਇਕ

ਨਰੁੰਨਮੇਰੇਤਨਕਾਬਿਰਤਾਜਿਨਿਤਉਪਿਰਤੁਵਿਛੋੜੀ।।ਸੁਪਨੈਅਇਆਭੀਗੰ
ਮੈਜਲੁਭਰਿਅਰੋਇ।।ਅਇਨਸਕਾਤੁਏਕਨਿਪਿਅਰੋਭੇਜਿਨਸਕਾਕੋਇ।।ਅ
ਭਾਗੀਨੀਦਰੀਏਮਤੁਸਤੁਦੇਖਾਸੋਇ।।ਤੈਸਾਤਿਥਕੀਥਾਤਜਿਅਖੈਕਤੁਨਾਨਕ
ਦੀਜੈ।।ਸੀਸਵਛੋਕਰਿਥੈਸਦੁਦੀਜੈਵਿਦੁਸਿਰਸੇਵਕਰੀਜੈਜੀਅਤੁਨਦੀਜੈ
ਭਇਅਵੈਡਾਦਾ॥ ੧॥ ੩॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਵਡੰਸੁਮਤਲਾ੩

ਘਰੁ ੧

ਮਨਿਮੈਲੈਸਭੁਕਿ

ਲਾਤਨਿਧੋਤੈਮਨੁਤਛੁਟੋਇ।।ਇਤਜਗਤੁਭਗੀਮੁਭੁਲਾਇਅਵਿਰਲਾਭੁ
॥੧॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਤੁਏਕੋਨਾਮੁ।।ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅਮੋਕਉਦੇਤਨਿਧਾਨੁ।।ਗੁਰ
ਸਿਧਾਕੇਅਸਣਜਿਸਿਖੈਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਕਰਿਕਮਾਇ।।ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਤਉ
ਨਜਾਇ॥੨॥ਇਸੁਮਨਕਉਤੋਰੁਸੰਜਮੁਕੋਨਾਤੀਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਲਾਇ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਕਤਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥੩॥ਭਲਤਿਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁ
ਮਿਲਦੋਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਛਿਰਿਜੀਵੈਕੋਇ।।ਅਮਤਾਕੀਮਲੁਉਤਰੈਇਹੁਮ
ਤੇਇ॥੪॥ ੧॥ ਵਡੰਸੁਮਤਲਾ੩

ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਐ

ਸੇਵਾਤੇਇ।।ਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਆਵੈਨਦਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਚੇਤਿਸਚਾਸੋਇ।।ਏਕੋਚੇਤਤਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਤਿਛਿਰਿਦੁਖੁਨਮੁਲੋਤੇਇ।।ਗੁਰ
ਨਦਰੀਮਰਿਕੈਜੀਵੀਐਨਦਰੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।।ਨਦਰੀਤੁਕਮੁਭਈ
ਮੇਰੈਤੈਸਮਾਇ॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਤਵਾਤਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਸਾਜਿਤਵਾਜਲਿਜਾਉ
ਰਸਸਾਦੇਲਗਿਰਹੀਦੁਖੁਪਾਇਆਦੁਜੈਭਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕੋਤੈ
ਕੁਕਰੇਇ।।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਵਡਾਈਦੇਇ॥੪॥

ਵਡੰਸੁਮਤਲਾ੩

ਮਾਇਅਮੋਤੁਗੁਥਾਰੁਤੈਗੁਰਥਿਨੁਗਿਆ

ਈ।।ਸਬਦਿਲਗੇਤਿਨਭੁਇਆਦੁਜੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਤਿ
ਸਾਰੁ।।ਸਦਾਸਦਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਰਵਤਿਤਾਪਾਵਤਿਮੋਖਦੁਆਰੁ।।ਗੁਰ

ਏਕੁੰਤੈ ਅਪੇਦੇ ਇਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਮਿਲਾਏ
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰ ਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਤ ਬਿਕਿਤੁਨ ਆਇ ਆਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਅਨਾ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਏ ਤੁਸੀ ਗੁਰੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ
ਕਮਨ ਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੩
ਜੋਗ ਦੀ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਤਿ ਆਪ
ਵੇਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੁਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਰੇ
ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਇ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਦੇ ਤਾਗ ਦੀ ਖਰੀ ਬਿਲਲਾ ਦੀ ਅਤਿ ਨਾਮ ਤਲੁਨ ਪਾਇ
ਜੋਭਾਇ ਕਰੁ ਪੀਦੁ ਖੁਪਾਵਤਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਤਿਰਦੈ
ਮੁਵਸਾਇ ॥ ਅਉ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਕਾਮ ਦੀ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਭਤ
ਗੁਰੈ ਸੁਆਮੀ ਕਤਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇ ਕਰੀਤਿ ਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਇ
ਮੁਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਲਾ
ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇ ਆਸ ਦੀ ਥਾ ਦੀ ਸਤਿ ਸਮਾ ਦੀ ਤਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਆ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇ ਆਪੁ ਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
ਆ ਰਤਾ ਉ ॥ ਬੂਤ ਮੈ ਬੇਦ ਥਾ ਦੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇ ਆਮੋ ਤਪਸਾਰਾ ਮਤਾ ਦੇ
ਮੇਰੇ ਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪੇ ਲੈਤਾ ਮਸੁਥ ਤੁਤੁ ਅੰਤ ਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵ
ਗੀਰੁ ਪਾਕਿ ਤੁਲਗਿਤ ਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੁਕੈ ਮੋਤ
ਥਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ
ਗੀ ਪਾਇ ਨਿਮੋ ਖੁਦੁ ਆਰਨੈ ॥ ਇਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਨਾਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਨਾਨਕ ਇਕ ਸੁਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਸਭ ਨਾ ਦੀ ਵਾਨੁ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ੪ ॥
੪ ॥ ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਚੇ ਲਗੈ ਪਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਬਤੈ ਚਲੈ
ਨਾਲਿ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰ
ਤੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਤੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡੈ ਈਦੈ ਵੈਸੇ

੩੪੮

ਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥ ਦੁਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵੈ ॥
 ॥੪॥ ੬ ਵਡਤੰਸੁ ਮਤਲਾ ੩ ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਾਦਿ
 ਇ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਥਾਇ
 ॥ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟੁ ਸਦਾ ਬਲਿ ਤਾਗੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਇ
 ਵਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀ ਆਦੁ ਜਾਤਾ ਉਗਵਾਇ॥ ੨॥ ਦੇਤ ਸਗੀਰਿ ਸੁਖੁ
 ਦਿਤਰਿ ਨਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਲੁਤਿ ਰਦੈ ਰਤਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਮਸ
 ਸੁਵਡਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤ ਜਥੈ ਰਾਗੁ॥ ੪॥ ੭॥ ਵਡਤੰਸੁ
 ੩ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਆਜਾਇ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਦੇ
 ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਤ੍ਰਿਪਾਇ॥ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ
 ਤੁਮੈ ਲੁਗਵਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੨॥ ਭਗਮੇ ਭੁਲਾ ਠਿਕੈ
 ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਡਤਾ ਗੀ ਜਿਨ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
 ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆ॥ ੪॥ ੮॥ ਵਡਤੰਸੁ ਮਤਲਾ ੩
 ਤਉ ਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾ ਲਿਵਿਰੇ ਪੁਧੈ ਦੁਇ ਨਵ ਸੂਇ ਕਠਾਇ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨੋ
 ਮਨੁ ਥਿਰ ਬਾਜਾਇ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਕਮਾਇ॥ ਤੁ
 ਨਤਿ ਤਾ ਤਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚੁ ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਉ ਮੈ ਸਤੁ ਸਗੀਰੈ
 ਓਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਡਾ ਗੁਥਾ ਰੁਧੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਤਉ
 ਚਿਤ ਗਤਿ ਨ ਤੋਵਈ ਤੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿ ਆਜਾਇ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਓ ਧੰਪੁ ਤੈ ਨਾਮੁ
 ਮਨਿ ਆਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਤਉ ਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ
 ਇ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੯॥ ੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਗੁ ਵਡਤੰ
 ਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਸੇਜੇ ਕੇਏ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਰਾਵੈ

ਗੁਰੂ ॥ ੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਲਏ ਮ ਮਨਿ ਅਸਾ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾ ਮੇਲਾ ਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
ਉਰਿ ਵਾਰਿ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਸਾ ਗਤ ਉਗਾ ਮੈ ਅਵਗਣ ਭਗੁਪੁਰਿ ਸਗੀਰੇ ॥
ਉਰਿ ਉਰਿ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪੂਰੇ ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪਾ
ਆਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਤੀ ਤਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ੩॥ ਤਉ ਕਰਿ
ਰਿਥਾ ਕਉ ਪਾਵ ਬਤੁ ਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਗੀ ਥਰਾ ਖਤੁ ਤਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ੪॥ ੧॥

ਵਡ ਤੰ ਸੁਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਉ
ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥ ੧॥ ਤਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲ ਉਇ ਆਣੀ ॥
ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥ ਗਤ ਉਗਾ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੇ
ਸਤਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਅਰੇ ਤਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੨॥
ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਅਸ ਭੁਲੀ ਸੁ ਤਾਗਣਿ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਤੀ ਤਉ ਕਿ ਅਕ ਗੀ ਦੁਤ
ਗਣਿ ॥ ੩॥ ਨਿਤ ਸੋ ਤਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ ਮੈ ਕਰਮ ਤੀਲਕ ਬਤੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ
ਤਉ ਪਿਰੁ ਗੁਣ ਵੰਤਾ ਤਉ ਅਉਗਣਿ ਆਰਾ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ
॥ ੨॥ ਵਡ ਤੰ ਸੁਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸਤ

ਉਰਿ ਉਰਿ ਤਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ॥ ਤਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਕੇ ਸਤਿ ਗੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮ
ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥ ਭੁਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਅਰਾ ਸੋ ਤਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੧॥ ਤਉ ਸ
ਭੇਵ ਸਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚੇ ਭਾਵਾ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਿਅਰਾ ਮੈ ਨ ਦਰਿ ਨ
ਦੇਖੈ ਤਉ ਕਿਉ ਰਿਧੀ ਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥ ਜਿ ਸੁਕਾਰਣਿ ਤਉ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸੀ ਗਾਰੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਤਾ
ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਸੋ ਤਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਅਜੁ ਸਵਰਾ ॥ ੨॥
ਤਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੋ ਤਾਗ ਸੁ ਤਾਗਣਿ ਤੁ ਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਅਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੈ ਉਪ
ਰਿਨ ਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੋਡਿ ਅਜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀ ਉਕਰਤੁ
ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾਇ ਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਲੇ ਮਿਲੀ ਐ ॥ ਅਪਨ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨ
ਨਕ ਜੋ ਤਿਜੋ ਤੀਰਲੀ ਐ ॥ ੩॥ ਜੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇ ਤਾ ਤਿਸ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪ

ਦਾਦੇਵਾਨਿਤਪਖਾਫੇਗੀਸੇਵਕਮਾਵਾਤਿਸੁਆਗੈਪਾਈਛੇਵੰਗਾਨਿਤਨਿਤਸੇ
 ਗੀਤਰਿਜਨਕੀਜੋਤਰਿਤਰਿਕਥਾਸੁਣਾਏ॥੪॥ਗੁਰੁਸਜਲੁਮੇਰਾਮੇਲਿਤਰੇਜਿਤੁਮਿਲਿਤਰੇ
 ਨਕਮਨਿਆਸਪੁਜਾਏ॥੫॥ਗੁਰੁਸਜਲੁਮੇਰਾਮੇਲਿਤਰੇਜਿਤੁਮਿਲਿਤਰੇ
 ਪਿਆਵਾ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਪਾਸਤੁਤਰਿਗੋਸਟਿਪੁਢਾਂਕਰਿਸਾਂਝੀਤਰਿਗੁਲਾ
 ॥ਗੁਲਗਾਵਾਨਿਤਨਿਤਸਦਤਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਿਤੇਰਾਨਾਨਕਜਿ
 ਲਾਵਿਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉਮੇਰਾ॥੫॥ਤਰਿਵੇਰਾ
 ਉਸਭੁਕੇਈਲੋਚੈਸੇਵੇਖੈਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇ॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾ
 ਰਾਸੋਤਰਿਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਸੋਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੇਜਿਨੁ
 ਗੁਰੁਪੁਰਾਮੇਰਾਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਤਰਿਜਨਤਰਿਇਕੈਤੋਏਤਰਿਜਪਿਤਰਿ
 ਗਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥੧੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਵਡੰਮੁਮਹਲਾ

ਘਰੁ ੧

ਅਤਿਉਚਾਤਾਕਾਦਰਥਾਰਾਅੰਤੁਨਾਤੀਕਿਭੁਪਾਰਾਵਾ

ਕੋਟਿ

ਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਪਾਵੈ॥ਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕਾਮਤਲੁਨਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਹਾਵੀਕਉਲੁ
 ਲਾ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥ਰਤਾਉ॥ਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਰਾਧਤਿ॥ਲਾਖ
 ਸਰਤਪੁਤੀਸਾਧਤਿ॥ਲਾਖਜੇਗੀਸਰਕਰੇਤੇਜੇਗਾ॥ਲਾਖਭੋਗੀਸਰਭੋਗੀ
 ਗਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਤਿਜਾਣਤਿਥੋਰਾ॥ਤੈਕੋਈਸਜਲੁਪਰਦਾਤੇਗਾਰ
 ਜਤਨਜੇਤੋਇਮਿਤਰਵਾਨਾ॥ਤਾਕਉਦੇਈਜੀਉਕੁਰਥਾਨਾ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰ
 ਸੰਤਨਪਤਿਅਇਆ॥ਦੁਖੁਭਰਮੁਤਮਾਰਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥ਮਤਲਿ
 ਏਆਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੁੰਚਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਉਚਾ॥੪॥੧॥

ਮਹਲਾ ੫

ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ॥ਤਉਥਲਿਤਰੀਸਤਿਗੁਰ

ਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਕੇਦਥੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇ

॥ਰਤਾਉ॥ਸਚੁਸੰਤੁਤਮਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈ॥ਸੀਤਲਪੁਰਖਦ੍ਰਿਸਟਸੁਜਾਈ

ਸਚੁਤੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀ। ਅਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀ।
ਤੁਮਮਿਤਰਵਾਨਦਾਸਤਮਦੀਨਾ। ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਪੁਰਿਲੀਲਾ॥ ੬॥

੨੦ ਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੫ ਤੁਥੇਅੰਤੁਕੋਵਿਰਲਾਜਾਏ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਥਦਿਪਛਾਏ॥ ੧॥ ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਅਰੇ। ਜਪਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰ
ਤੁਮਾਰੇ। ਰਤਾਉ। ਦਇਆਲਪੁਰਖਮੇਰੇਪ੍ਰਭਦਾਤੇ। ਜਿਸਤਿਜਨਾਵਤੁਤਿ
ਤੁਮਜਾਤੇ॥ ੨॥ ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਤਾਰੀ। ਇਤਉਤਦੇਖਉਓਟਤੁਮ
॥ ੩॥ ਸੇਤਿਨਿਗੁਣੁਕਿਛੁਨਜਾਤਾ। ਨਾਨਕਸਾਧੂਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ॥ ੪॥

੨੧ ਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੫ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਾ। ਦਾਨੁਦੇਇ
ਪੂਰੀਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਤੇਰੀਓਟਪੁਰਨਗੋਪ
ਰਾਤਾਉ। ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਲਿਰਤਿਅਭਰਪੁਰੇ। ਨਿਕਟਵਸੈਨਾਤੀ
ਭੁਦੁਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੈਸੋਧਿਅਏ। ਅਠਪਤਰਤਰਿਕੇਗੁਲਗਾ
॥ ੩॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ। ਸਗਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਤਰਿਦੁਆਰੇ
॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੫ ਤੁਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਸ

ਮਤਿਗਵਿਅਪੁਰਨਪ੍ਰਭਸੁਅਮੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰ
ਉਸੁਲਿਸੁਲਿਜੀਵਾਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ। ਰਤਾਉ। ਤੇਰੀਸਰਦਿਸਤਿਗੁਰਮੇ
ਪੁਰੇ। ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇਸੰਤਾਪੁਰੇ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਤਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇ
ਰੇਦਰਸਨਕਉਜਾਈਬਲਿਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਗੁਲਗਾਵਾਨਾ
ਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੫

ਪਾਪਸੰਗਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ। ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਕਬਤੁਛੀਜੈ॥ ੧॥ ਵਡਭਾ
ਗੀਗੁਰਪੁਰਾਖਾਈਐ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਭੁਧਿਅਈਐ। ਰਤਾਉ। ਰਤਲ
ਵਾਤਰਤਰਿਮਾਲਕਲਾਲਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਤਾਲਾ॥ ੨॥ ਜ
ਕਤਪੇਖਉਸਾਧੂਸਰਦਾ। ਤਰਿਗੁਲਗਾਇਨਿਰਮਲਮਨੁਕਰਦਾ॥ ੩॥
ਪਟਪਟਅੰਤਰਿਮੇਰਾਸੁਅਮੀਵੁਠਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਤੁਠਾ॥ ੪॥

॥੬॥ ਵਡਤੰਸਮਤਲਾ ੫ ਵਿਸਰੁਨਾਤੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲ
 ਤੇਗੀਸਰਦਿਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾਗਰਤਾਉਗਜਤਚਿਤਿਆਵਤਿਸੋਥਨੁ
 ਵਾਗਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰਤਿਤਾਲਾਗੈਤਵਾ॥੧॥ਤੇਰੇਜੀਅਤੁਸਦ
 ਥੀ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਚੁਦੇਤਾਥੀ॥੨॥ਆਵਲੁਜਾਣਾਤੁਮਹਿਕਿ
 ਜਿਸੁਤੁਗਾਖਤਿਤਿਸੁਦੁਖੁਨਥੀਅਗ॥੩॥ਤੁਏਕੋਸਾਤਿਬੁਅਵਰੁਨੋ
 ਨਉਕਰੈਨਾਨਕੁਕਰਜੇਗਿ॥੪॥੭॥ ਵਡਤੰਸਮਤਲਾ ੫
 ਤੁਜਾਣਾਇਤਿਤਕੋਈਜਾਣੈ॥ਤੇਰਾਦੀਅਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਤੁਅ
 ਕੁਦਗਤਿਤੇਗੀਬਿਸਮਾਗਰਤਾਉਗਤੁਪੁਆਪੇਕਾਰਦੁਆਪੇਕਰਦਾ
 ਕਮੇਜੰਮਦੁਤੁਕਮੇਮਰਦਾ॥੨॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਮਨਤਨਅਧਾਗੀ॥ਨਾ
 ਦਾਸਥਖਸੀਤੁਮਾਗੀ॥੩॥੮॥ ਵਡਤੰਸਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਦਕੀਪਿਅਰੇਤਉਕਿਉਪਾਈਗੁ
 ਰੇ॥ਜੇਸਉਖੇਲਖੇਲਾਈਐਬਾਲਕੁਗਤਿਨਸਕੈਬਿਨੁਖੀਰੇ॥ਮੇਰੈਅੰਤ
 ਖਨਉਤੇਰੈਅੰਮਾਲੀਜੇਸਉਭੋਜਨਮੈਨੀਰੇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰ
 ਨੁਦਰਸਨਕਿਉਮਨੁਖੀਰੇ॥੧॥ਸੁਦਿਸਜਲਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਮੈਮੇ
 ਮਿਤੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਓਤੁਜੀਅਕੀਮੇਰੀਸਭਥੇਦਨਜਾਣੈਨਿਤਸੁਦਾਵੈ
 ਕੀਆਥਾਤਾ॥ਤਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਗਤਿਨਸਕਾਜਿਉਚਤ੍ਰਿਕੁਜਲ
 ਬਿਲਲਾਤਾ॥ਤਉਕਿਅਗੁਲਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੈਨਿਰਗੁਲਕਉਰਿ
 ਤਾ॥੨॥ਤਉਭਈਉਡੀਦੀਕੰਤਕਉਅੰਮਾਲੀਸੋਪਿਰੁਕਦਿਨੈਦੀਦੇ
 ਸਭਿਰਸਭੋਗਵਿਸਰੇਬਿਨੁਪਿਰਕਿਤੈਨਲੇਖਾਇਤੁਕਾਪਜੁਤਨਿਨਾ
 ਵਈਕਰਿਨਸਕਉਤਉਵੇਸਾ॥ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਲੁਗਵਿਅਪਿਅਰਾਇ
 ਗੈਤਮਆਦੇਸਾ॥੩॥ਮੈਸਭਿਸੀਗਾਰਬਲਾਇਆਅੰਮਾਲੀਬਿਨੁਪਿਰ
 ਨਆਏ॥ਜਾਸਤਿਥਾਤਨਪੁਛੀਅਅੰਮਾਲੀਤਾਬਿਰਥਜੋਬਨੁਸਭੁਜਾਏ
 ਪਨੁਪਨੁਤੇਸੇਤਾਗਲੀਅੰਮਾਲੀਜਿਨਸਤੁਗਤਿਆਸਮਾਏ॥ਤਉਵਾਰਿ

ਸੇਤਾਗਲੀ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਨਕੇਧੋਵਾਸਦਪਾਏ॥ ੪॥ ਜਿਚਰੁਤੁਜਾਭਰਮੁਜਾ
ਅੰਮਾਲੀਤਿਚਰੁਮੈਜਾਇਆਪ੍ਰਭੁਦੁਗੇ॥ ਜਾਮਿਲਿਅਪ੍ਰਰਾਸਤਿਗੁਰੁਅੰਮਾ
ਰਿਅਸਾਮਨਸਾਸਭਪੁਰੇ॥ ਮੈਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਆਅੰਮਾਲੀਪਿਰੁ
ਰਬਗਤਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਰੰਗੁਮਾਲਿਅੰਮਾਲੀਗੁਰਸਤਿ
ਰਕੈਲਗਿਪੈਰੇ॥ ੫॥ ੧॥ ੮॥ ੨੪॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੩
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸਚੀਬਾਲੀਸਚੁਪੁਨਿਸਚੁਸਬਦੁਵੀਚਰ
ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਤਲਾਪਨੁਪਨੁਵਡਭਾਗਤਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਾ
ਨਾਮਵਿਟਤੁਬਲਿਜਾਉ॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਤੇਇਰਤਤਿਤਾਪਵਤਿਸਚਾਨਾ
ਰਤਾਉ॥ ਜਿਤਵਾਸਚੀਸਚਿਰਤੀਤਨੁਮਨੁਸਚਾਤੇਇ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਤੇਰੁਸਾ
ਤਲਾਜਾਸਤਿਜਨਮੁਸਭੁਖੋਇ॥ ੨॥ ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜਲਾਸਾਚਾਵਾ
ਰਾਗਾਅਨਦਿਨੁਲਾਤਲਾਸਚੁਨਾਮੁਪਨੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਚੁਖਾਲਾ
ਸਚੁਪੈਨਲਾਸਚੁਏਕਤਰਿਨਾਉ॥ ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਮਤਲੀਪਾਏ
ਬਾਉ॥ ੪॥ ਅਵਤਿਸਚੇਜਾਵਤਿਸਚੇਫਿਰਿਜੁਨੀਮੁਲਿਨਪਾਤਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਿਸਾਚੈਸਚਿਅਰਤਤਿਸਾਚੇਮਾਤਿਸਮਾਤਿ॥ ੫॥ ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸ
ਚਾਸਚੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ ਸਚੈਬਾਨਿਸਚੁਸਲਾਤਲਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਤ
ਰੇਜਾਉ॥ ੬॥ ਸਚੁਵੇਲਾਮੂਰਤੁਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਅਗੁ॥ ਸਚੁਵੇਖ
ਲਾਸਚੁਬੋਲਲਾਸਚਾਸਭੁਅਕਾਰੁ॥ ੭॥ ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮਿਲੇਆ
ਪੇਲੇਈਮਿਲਾਇ॥ ਜਿਓਭਵੈਤਿਓਰਖਸੀਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥ ੮॥ ੧॥
ਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੩ ਮਨੁਆਦਤਦਿਸਧਾਵਦਓਤੁਕੈਸੇਤਰਿਗੁ
ਰਗਾਵੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਵਿਅਪਿਰਤੀਅਧਿਕਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੇਪੁਨਿਤਸੰਤਵੈ॥ ੧॥ ਵਾ

ਤੁਵਾਤੁਸਤਜੇਗੁਣਰਵੀਜੈਗਰਮੁਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਤਿਦੁਲਭੁਤੈਗੁ
 ਤਰਿਗੁਪੀਜੈਗਰਤਭੁਗਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਗਮਲੁਤੈਵੈਤਾਤਰਿ
 ਗਵੈਗਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਦੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਵੈਗ
 ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰੰਗਿਰਤੇਸਦਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਭੁਗਤਰਿਨਿਗਮਲੁਸਦ
 ਖਦਤਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਭੁਗ॥੩॥ਤਮਨੀਚਸੇਭੁਤਮਭੁਦੇ
 ਸਰਣਾਈ॥੪॥ਪਾਥਰੁਭੁਬਦਕਾਢਿਲੀਆਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥੫॥
 ਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭੁਦੇਗੁਰਮਤਿਭੁਧਿਪਾਈ॥ਅਕਤੁਪਰਮਲਭੁਦੇਅੰਤਰਿਵ
 ਵਸਾਈ॥੬॥ਮਲਸੁਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਤੈਜਗਮਤਿਖਟਿਆਆਈ॥੭॥
 ਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥੮॥ਮਨਮੁਖਭੁਲੇਥਿਖੁਲੇ
 ਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਸਾਗਰੁਸਾਚਾ
 ਦੁਨਭਾਇਆ॥੯॥ਮੁਖਤੁਤਰਿਤਰਿਸਭਕੇਕਰੈਵਿਰਲੈਤਿਰਦੈਵਸ
 ਆਨਾਨਕਜਿਨਕੈਤਿਰਦੈਵਸਿਆਮੋਖਮੁਕਤਿਤਿਨਪਾਇਆ॥੧੦॥
 ॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਗੁਵਤੰਤੁਮਤਲ
 ਚੰਤ॥ ਕਾਇਆਕੁਜਿਵਿਗਾਜਿਕਾਤੇਨਾਈਐ॥ਨਾਤਾ
 ਵਾਤੁਸਚੁਕਮਾਈਐ॥ਜਬਸਾਚਅੰਦਰਿਤੇਇਸਾਚਾਤਪੀਸਾਚ
 ਈਐ॥ਲਿਖੇਬਾਤੁਸੁਗਤਿਨਾਹੀਬੋਲਿਬੋਲਿਗਵਾਈਐ॥ਜਿਥੇਜ
 ਤੀਐਭਲਾਕਤੀਐਸੁਗਤਿਸਬਦੁਲਿਖਾਈਐ॥ਕਾਇਆਕੁਜਿਵਿ
 ਜਿਕਾਤੇਨਾਈਐ॥੧॥ਤਾਮੈਕਤਿਆਕਤਦੁਜਾਤੁਏਕਤਾਇਆ
 ਤੁਤਰਿਕਾਨਾਮੁਮੈਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਤਿਲਾਗਾਦੁ
 ਚਾਤਿਆਸੁਖਮਨੰਤਿਆਇਵਸਿਆਜਾਮਿਤੈਂਫੁਰਮਾਇਆ॥
 ਤੁਧੁਅਰਦਾਸਿਮੇਰੀਜਿਨਿਆਪੁਭੁਪਾਇਆ॥ਤਾਮੈਕਤਿਆਕਤ

ਏਕੰਤਾਇਆ॥ ੨॥ ਵਾਗੀਖਸਮੁਕਛਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਲਾਮੰਦਾਕਿਸੈਨਾ
ਵਗੜਾਪਵਲਾਨਤਪਾਇਏਗੜਾਸੁਆਮੀਸੇਤੀਆਪਿਆਪੁਵਵਲਾ॥
ਸੁਨਾਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਸਗੀਕੀਜਾਇਕਿਆਰੁਆਵਲਾਜੇਦੇਇਸਤਲਾਮਨ
ਕਤਲਾਆਖਿਨਾਤੀਵਵਲਾਵਾਗੀਖਸਮੁਕਛਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਲਾ॥ ੩॥
ਭਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ ਕਉੜਾਕੋਇਨਮਾਗੈਮੀਠਾਸਭਮਾ
ਸਭਕੋਇਮੀਠਾਮੰਗਿਦੇਖੈਖਸਮਭਵੈਸੇਕਰੈ॥ ਕਿਛੁਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਕ
ਈਨਾਮਤੁਲਿਨਸਮਸੇਗਾਨਾਨਕਾਜਿਨਾਨਾਮੁਮਿਲਿਅਕਰਮੁਤੋਆਪੁਰਿਕ
ਸਭਭਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡੰਤਸੁਮਤ
੧ ਛੰਤ॥ ਕਰਤੁਦਇਅਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਲਾਸਭਭਉਪਾਈਐਅ
ਪਾਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥ ਸਰਬਸਮਾਣਾਅਪਿਤੁਤੋਉਪਾਇਖੈਪੈਲਾਈਆ॥
ਇਕਿਤੁਤੀਕੀਏਰਾਜੇਇਕਨਾਭਿਖਭਵਾਈਆਲੋਭਮੋਤੁਤੁਤੁਕੀਆਮੀਠਾ
ਤੁਭਗਿਭੁਲਾਣਾ॥ ਸਦਾਦਇਅਕਰਤੁਅਪਲੀਤੀਮਿਨਾਮੁਵਖਾਲਾ॥ ੧॥
ਨਮੁਤੇਰਾਤੋਸਾਚਾਸਦਾਮੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ ਦੁਖੁਗਇਆਸੁਖੁਅਇਸਮਾਣਾ॥
ਵਨਿਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਾ॥ ਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਾ॥ ਵਡਿਜੇਤੇਰੈਮ
ਭਾਵੇਤਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਤੇਚੇਤਤਿਨਾਤੀਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਵੇਤਾ॥ ਇਕਿਮੁੜ
ਮੁਗਪਨਚੇਤਤਿਮੁਲੇਜੇਅਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ ਨਮੁਤੇਰਾਸਦਾਸਾਚਾਸੇਇਮੈ
ਮਨਿਭਾਣਾ॥ ੨॥ ਤੇਰਾਵਖਤੁਸੁਤਾਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਥਾਲੀ॥ ਨੀਮਿਤੇਰੈਜੇ
ਤੇਰਾਤੇਨਿਤਚੜਤਿਸਵਾਇ॥ ਇਕੁਕਰਮੁਧਰਮੁਨਤੋਇਸੰਜਮੁਜਾਮਿਨਏਕੁਪਛ
ਜੀ॥ ਵਖਤੁਸੁਤਾਵਾਸਦਾਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਥਾਲੀ॥ ੩॥ ਤਉਬਲਿਤਾਗੀਸਾਚੇ
ਨਾਵੈ॥ ਰਾਜੁਤੇਰਾਕਥਤੁਨਜਾਵੈ॥ ਰਾਜੁਤੇਰਾਸਦਾਨਿਤਚਲੁਏਤੁਕਥਤੁਨਜਾ
ਵੇ॥ ਚਾਕਰੁਤੇਰਾਸੇਇਤੋਵੈਜੇਇਸਤੰਜਿਸਮਵੇ॥ ਦੁਸਮਨੁਤਦੁਖੁਨਲਗੈ
ਮੁਲੇਪਾਪੁਨੇਜਿਨਾਵੇ॥ ਤਉਬਲਿਤਾਗੀਸਦਾਤੇਰਾਵੇਕਤੇਰੇਨਵੇ॥ ੪॥
ਗੁਗਤਜੁਗੰਤਰਿਭਗਤਤੁਮਾਰੇ॥ ਕੀਰਤਿਕਰਤਿਸੁਆਮੀਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥ ਜਪਤਿ

ਸੇਵਕਸੇਵਤਿਭਉਕਰਿਲਾਗਾਸਾਭਿਪਗਲੀ॥ ਸਾਭਿਪਗਲੀਤਿਨਲਾਗਾਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਇਆ॥

ਤਸਾਚਾਏਕੁਮੁਰਾਗੇ॥ ਸਾਚਾਮੁਰਾਗੇਤਾਮਿਜਾਪਤਿਜਾਮਿਮੰਨਿਵਸਾਵੇ॥
 ਭੁਲਾਵਾਤੁਤੁਤਿਕੀਆਜਾਮਿਏਤੁਚੁਕਾਵੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਤਕਿ
 ਲੇਤੁਜਮਤੁਓਥਾਗੇ॥ ਜੁਗਤਜੁਗੰਤਰਿਭਗਤਤੁਮਾਗੇ॥ ਪਾਵੇਡੇਮੇਰੇ
 ਥਾਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਕਰਉਥਿਨੰਤੀਤਉਆਖਿਨਜਾਣਾਨਾ
 ਗਤਿਤਾਸਾਚੁਪਛਾਣਾ॥ ਸਾਚੇਪਛਾਣਾਤਾਮਿਤੇਰਾਜਾਮਿਅਪਿਬੁਝਾ
 ॥ ਦੁਖਭੁਖਸੰਸਾਰਿਕੀਏਸਤਸਾਏਤੁਚੁਕਾਵੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਜਾ
 ਤਸਾਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ ਵਡਾਸਾਤਿਬੁਝੈਆਪਿਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ ੬॥
 ਬੰਕੇਲੋਇਦੰਤਗੀਸਾਲਾ॥ ਸੋਏਨਕਜਿਨਲੰਮਜੇਵਾਲਾ॥ ਕੰਚਨਕ
 ਆਸੁਇਨੇਕੀਛਾਲਾ॥ ਸੋਵੰਨਛਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਮਾਲਾ॥ ਜਪਤੁਤੁਸੀਸਏ
 ॥ ਜਮਦੁਆਰਿਨਹੋਤੁਖਜੀਅਸਿਖਸੁਣਤੁਮਤੇਲੀਤੋ॥ ਤੰਸਤੰਸਾਬੰਗ
 ਲੈਤੰਮਨਕੀਜਾਲਾ॥ ਬੰਕੇਲੋਇਦੰਤਗੀਸਾਲਾ॥ ੭॥ ਤੇਗੀਚਾਲਸੁਣ
 ਪੁਰਾਜੀਥਾਲੀ॥ ਕਤੁਕਨਿਕੋਕਿਲਾਤਰਲਜੁਆਲੀ॥ ਤਰਲਜੁਆਲੀ
 ਭਾਲੀਇਛਮਨਕੀਪੁਗੀਏ॥ ਸਾਰੰਗਜਿਉਪਗੁਧਰੈਠਿਮਿਠਿਮਿਅਪਿਅਪਿ
 ਪੁਰਏ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੀਫਿਰੈਮਾਤੀਉਦਕੁਗੰਗਾਵਾਲੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁ
 ਸੁਤਰਿਕਾਤੇਗੀਚਾਲਸੁਣਾਵੀਮਧੁਰਾਜੀਥਾਲੀ॥ ੮॥ ੨॥

ਚੰਤੁ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਵਡੰਤੁਮਹਲ
 ਦਿਮਿਲਿਹਤੀਮੁਈਏਪਿਰੁਗਵੇਭਾਇਪਿਅਰੇ॥ ਸਚੈਭਾਇਪਿਅਗੀਕੰਤਿਸ
 ਤਰਿਤਰਿਸਿਉਨੇਤੁਰਚਾਇਅਧਾ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਅਤਾਪਿਰੁਪਾਇਅਗੁਰਕੈਸ
 ਸਮਾਇਅਧਾ॥ ਸਾਧਨਸਬਦਿਸੁਤਾਈਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਗੀ
 ਨਕਸਾਧਨਮੇਲਿਲਈਪਿਰਿਆਪੇਸਚੈਸਤਿਸਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਨਿਰਗੁਣਵੰਤ
 ਪਿਰੁਦੇਖਿਤਦੁਰੇਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਰਾਵਿਅਮੁਈਏਪਿਰੁਗਵਿਗਤਿਅ

ਮਾਪਿਰੁਗਵਿਗਤਿਅਰੁਪੁਰੇਵੇਖੁਤੁਰੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਧਨਥਾ
ਭੋਲੀਪਿਰੁਸਤਜਿਰਵੈਮਿਲਿਆਕਰਮਥਿਧਾਤਾਜਿਨਿਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਅ
ਥਦਿਸੁਭਾਖਿਅਤਰਿਸਰਿਰਤੀਭਰਪੁਰੇਨਾਨਕਕਾਮਦਿਸਾਪਿਰਭਵੈਸ
ਏਰਤੈਤਦੁਗੇ॥੨॥ਸੋਤਾਗਦੀਜਾਇਪੁਛਤੁਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ
ਆਪਿਰਕਾਤੁਕਮੁਨਪਾਇਓਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇਆਜਿਨੀਆ
ਗਵਾਇਅਤਿਨੀਪਿਰੁਪਾਇਅਰੰਗਸਿਓਰਲੀਅਮਾਦੈ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਸ
ਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਦੈ॥ਕਾਮਦਿਵਡਭਾਗੀਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੀਤਰਿ
ਪ੍ਰੇਮਸੁਭਾਇਆਨਾਨਕਕਾਮਦਿਸਤਜੇਰਾਤੀਜਿਨਿਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਲਾਇ
॥੩॥ਤਉਸੈਮਾਰਿਮੁਈਏਤੁਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਏ॥ਤਰਿਵਰੁਗਵਤਿਸਦਾਮੁਈ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏਸਥਦੁਵਜਾਏਸਦਾਸੋਤਾਗਦਿ
ਗੀਪਿਰੁਰਲੀਅਲਾਜੇਬਨੁਥਾਲਾਅਨਦਿਨੁਕੰਤਸਵਾਗੀ॥ਤਰਿਵਰੁਸੋ
ਗੋਮਸਤਕਿਭਾਗੋਸਚੈਸਥਦਿਸੁਤਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਤਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜਾ
ਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥੪॥੧॥ ਵਡਤੰਸੁਮਤਲਾ ੩ ਚੰਤਾ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਵਾਪਾਰੁਭਲਾਜੇਸਤਜੇਕੀਜੈਰਾਮਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਦੀ
ਐਲਾਤਾਤਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮਾ॥ਲਾਤਾਤਰਿਰਸੁਲੀਜੈਤਰਿਰਾਵੀਜੈਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਵਖਾਦੈ॥ਗੁਲਸੰਗਤਿਅਵਗਲਵਿਕਲਤਿਅਧੈਆਪੁਪਛਾਦੈ॥ਗੁ
ਰਮਤਿਪਾਈਵਡੀਵਡਿਅਈਸਚੈਸਥਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਤਰਿਕੀਭਗਤਿ
ਨਿਗਲੀਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕੀਜੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੇਤੀਤਰਿਅੰਤਰਿਬੀਜੀਐ
ਤਰਿਲੀਜੈਸਗੀਰਿਜਮਾਏਰਾਮਾ॥ਆਪੇਲਘਰਅੰਦਰਿਰਸੁਭੁੰਚੁਤੁਲਾਤਲੈ
ਪਰਥਾਏਰਾਮਾ॥ਲਾਪਰਥਾਏਤਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਧਨੁਖੇਤੀਵਾਪਾਰਾਤਰਿ
ਨਾਮੁਖਿਅਏਮੰਨਿਵਸਾਏਭੁਏਗੁਰਬੀਚਾਰਾਮਨਮੁਖਖੇਤੀਵਲਜੁਕਰਿ
ਕੋਕੇਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਬੀਜਿਮਨਅੰਦਰਿਸਚੈਸਥਦਿਸੁ
ਤਾਏ॥੨॥ਤਰਿਵਾਪਾਰਿਸੇਜਨਲਾਗੇਜਿਨਾਮਸਤਕਿਮਲੀਵਡਭਾਗੋਰਾ

ਚਿਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ। ਨਾਨਕ ਮਾਲਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਤੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾ
॥ ੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਅਪਲਾ ਸੇਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮਾ ਜੇ
ਮਾਗਤਿ ਅਪਲਾ ਸੇਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਾ ਸੇਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿਲਿ ਵ
ਗੀ ਅਪਲਾ ਅਪੁਪ ਢਾਲਿ ਅਗਾਮਤਿ ਨਿਤ ਚਲ ਅਤਿਗੁਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਤੇਜਾ ਮੁਖ ਢਾਲਿ ਅਗਾਇਕ ਕਾਮਲਿ ਤਿਤ ਕਾਗੀ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਪਿਆਰੀ ਮ
ਮੁਖ ਸੇਇ ਰੇਤ ਅਭਾਗੇਗਾ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਅਪਲਾ ਸੇਪੁਰੇ ਵਡ
ਗਾ ॥ ੪॥ ੩॥ ਵਡੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਚੰਤਾ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ
ਲਜੀ ਅਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮਾ ਲਾਟਾਲਾ ਭੁਤ ਰਿਭੁ ਗਤਿ ਤੈ
ਮਤਿ ਗੁਰੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ਗੁਲਮਤਿ ਗੁਰੀ ਸਮਾਏ ਜਿ ਸੁਆਪਿ ਬੁ
ਏਲਾਟਾ ਭੁਗਤਿ ਸੈਸਾਗੇ। ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਤੇਈ ਦੁਜੈ ਪਤਿ ਬੇਈ ਗੁ
ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ। ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾਲਾ ਭੁਤੈ ਜਿ ਸੋਨੇਏ ਤੁਵਾ ਪਾਰਿਲਾ
ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਲਜੀ ਅਤਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ੧॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੇਰੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਤੈ ਬੋਟਾਇ ਤੁਵਾ ਪਾਰਾਮਾ। ਕੁੜ ਬਲਿ ਬਿਖੁਖ ਵਲੀ
ਤੁਵਾ ਪਤਿ ਵਿਕਾਰਾਮਾ। ਬਤੁਵ ਪਤਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਤੁਸੰ ਸਾਰਾ ਬਿ
ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਬੇਈ। ਪਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਤਵ ਦੁਖਾ ਲਤਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤੇਈ
ਮਾਵਲ ਜਾਲਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਪਿਆਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਤੁ ਸ
ਦੁਖੁ ਤੈ ਬੋਟਾਇ ਤੁਵਾ ਪਾਰਾ ॥ ੨॥ ਬੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀ ਅਨਿਤਿ ਤੁਸਚੇ
ਦਰਬਾਰਾਮਾ। ਬੋਟੇ ਦਰਗਤ ਸੁਟੀ ਅਨਿਉਂ ਭੇਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾਮਾ।
ਭੇਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ। ਬਿਖਿਅ
ਏ ਅਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ। ਮਨ ਮੁਖ ਸੰ
ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ। ਬੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀ ਅਨਿਤਿ ਤੁਸਚੇ ਦ
ਵਾਰਾਮਾ ॥ ੩॥ ਅਧਿਕਾਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐਤੋ ਰੁਕਰਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ
ਮਾ। ਜਿਤੁ ਭਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇ ਸੀ ਜਿਉਂ ਤਿਸਦੀ ਵਡਿ ਆਈ ਰਾਮਾ। ਜਿਉਂ ਤਿਸ

ਦੀਵਡਿਅਈਆਪਿਕਰਾਈਵਰੀਆਮੁਨਫੁਸੀਕੋਈਗਜਗਜੀਵ
 ਤਾਕਰਮਿਥਿਧਾਤਾਆਪੇਬਖਸੇਸੇਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵ
 ਐਨਾਨਕਨਾਮਿਪਤਿਪਾਈਗਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਤੋਰੁਕਰਲਾ
 ਯੁਨਜਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡਤੰਸੁਮਤਲਾ ੩ ਚੰਤਾ॥ ਸਚਾ
 ਦਾਤਰਿਨਾਮੁਤੈਸਚਾਵਾਪਾਰਗਮਾਗੁਰਮਤੀਤਰਿਨਾਮੁਵਲਜੀਐਅਤਿਮੋ
 ਠਾਰਗਮਾਅਤਿਮੋਲੁਅਠਾਰਸਚਵਾਪਾਰਸਚਿਵਾਪਾਰਿਲਗੇਵਡਭੁ
 ਤਰਿਥਾਤਰਿਭੁਗਤੀਰਾਤੇਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਸਚੁਪਾ
 ਕੈਸਥਦਿਵੀਚਾਰਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਕੇਵਾਪਾਰ
 ਤਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਤੈਮਾਇਆਮੈਲੁਭੁਗੀਜੈਰਾਮਾਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾ
 ਨਾਤਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮਾਗਸਨਾਤਰਿਰਸੁਪੀਜੈਅੰਤਰੁਭੀਜੈਸਚਸਥਦਿਥੀ
 ਅੰਤਰਿਖੁਤਟਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੁਰਿਆਸਥਦੇਕਢਿਪੀਐਪਨਿਤਾਗੀ॥ ਜਿਸੁਨਦਰਿ
 ਈਸਚਿਲਾਗੈਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲਤੋਰਤਉਮੈ
 ਭੁਗੀਜੈ॥ ੨॥ ਪੰਡਿਤਜੇਤਕੀਸਭਿਪੜਿਪੜਿਕੁਕਦੇਕਿਸੁਪਤਿਕਰਤਿਪੁਕਾਰਾ
 ਮਾਇਆਮੋਤੁਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਗੈਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਗਮਾਮਾਇਆਕੇਵਾ
 ਜਗਤਿਪਿਆਰਾਆਵਦਿਜਾਇਦੁਖੁਪਾਈ॥ ਬਿਖੁਕਾਕੀਜਾਬਿਖੁਸਿਉਲਾਗਾ
 ਟਾਮਾਂਤਿਸਮਾਈ॥ ਜੇਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਇਕਮਾਵੈਕੋਇਨਮੇਟਲਤਾਰਾਨਾਨਕ
 ਰਤੇਤਿਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤੋਰਿਮੁਰਖਕੁਕਿਮੁਏਗਾਵਾਰਾ॥ ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਤਿ
 ਰੰਗਿਆਮੋਤਿਸੁਧਿਨਕਾਈਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖਿਇਤੁਮਨੁਰੰਗੀਐਦੁਜਾਰੰਗੁਜਾਈ
 ਦੁਜਾਰੰਗੁਜਾਈਸਚਿਸਮਾਈਸਚਿਭੁਰੇਭੰਡਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੇਈਭੁਭੁ
 ਸਵਰਲਤਾਰਾਆਪੇਮੇਲੇਸੇਤਰਿਮਿਲੈਤੋਰੁਕਤਲਾਕਿਯੁਨਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਵੈਭਗਿਭੁਲਾਇਆਇਕਿਨਾਮਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ਵਡਤੰ
 ਲਾ ੩ ਏਮਨਮੇਰਿਆਆਵਾਗਉਲੁਸੰਸਾਰੁਤੈਅੰਤਿਸਚਿਨਿਥੇਜਾਗਾ
 ਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਠਿਰਿਤੋਇਨਠੇਰਾਮਾਠਿਰਿਤੋਇਨਠੇਰਾਅੰਤਿਸਚਿਨਿਥੇ

ਮੇਲੈ ਵਰਿ ਆਈ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਤ ਜੇ ਮਾਤੇ ਸਤ ਜੇ ਰੇਤ ਸਮਾਈ॥ ਸਾਚਾ ਮ
ਇਸਚੁ ਵਸਾਇ ਆਸ ਬਦਿ ਰੇਤ ਅੰਤਿ ਨ ਬੇਗਾਨਾ ਨ ਕਨਾਮਿ ਰੇਤ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ
ਗੁਨਿ ਭਵ ਜਲਿ ਛੇਰਾ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਤੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਤੈਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮਾ॥
ਤਾਪਿ ਤਾਸ ਭੁਤੇ ਤੁਝੈ ਤੇਤ ਪਲ ਚਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਤੇਤ ਪਲ ਚਾਈ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ
ਕੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿ ਸੁਜੇ ਵਡੁ ਅਵਗੁਨ ਕੋਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰ
ਤਰੀਖਿ ਪੈ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਸੰਤਿ ਨ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇ
ਮੋਤਿ ਖੁਆਈ॥ ੨॥ ਇਤੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭੁਜਿ ਪਏ ਤਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਅ
ਸਿਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵ ਤੁਝੇ ਤੁਵ ਰਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਰਖਿ ਲੇਵ ਤੁਸਰਣਾਈ ਤ
ਮੁਵ ਰਾਈ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਗੁਨ ਦਾਤਾ॥ ਸੇਵਾਲਾ ਗੇਸੇ ਵਡੁ ਭਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ
ਤਾਜੁ ਤੁਸਤੁ ਸੰਜ ਮੁਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਨੇ ਸ
ਦੁਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਤਰਿ ਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਸੋ ਤਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾਊ ਪਨੈ ਤੋਰਮਾ
ਨਕਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤ ਰਿਏ ਕੁਤੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾ
ਅਵਗੁਨ ਭਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਆ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਤੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਥ
ਸੁਭਾਖਿ ਆ॥ ਘਰਮ ਤਿਨਿ ਜਪੁ ਪਾਇ ਆਸ ਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ
ਤੇਸੇਈ ਮਤਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ਸਚੁ ਸਾਈ॥ ੪॥ ੬॥ ੮॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੪

ਭੰਤਾ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤ
ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰ
ਤਾਰਾ॥ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ਆਪਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਮਾਰਾ॥ ਊਠ ਤਥੈ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਿਨਿ ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਸੰਤਿ ਪਾਈ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ
ਗਾਈ॥ ੧॥ ਤਉ ਜੀਵਾ ਤਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮਾ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਤਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਵਿਜਾਏ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮਾ॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਸੇ

ਤਰਿਨਾਮੁ ਨ ਵੰਨਿ ਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਉ ਮੈਰੋ ਗੁਗਇ ਆਦੁ ਖੁਲਾਥਾ ਤਰਿਸਤੀਸ
 ਲਗਾਈ ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਵੱਪਰੇਸੇ
 ਜੀਵਾ ਤਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਖਿਸਰ ਸੇ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਕੋਈ ਆਇ ਮੈਰੋ
 ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਇਨ
 ਰਾਮਾ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ
 ਨਿਥੈ ਰਾਗੁ ਭਇ ਆਖੈ ਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਤਰਿਤਰਿ
 ਰਤੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਦੇਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਤਮ ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਕੋਈ ਆਇ
 ਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
 ॥ ਤਰਿਦਨੇ ਤਰਿਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿਤਰਿ
 ਨੀ ਆਰਾਧਿ ਆਤਿ ਨ ਕਾਦੁ ਖੁਭਰ ਮੁਭਾ ਗਾ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡੁ
 ਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਤੁ ਨ ਕਤਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿਸਤਿ
 ਪੁਰਖੁ ਤੇਈ ॥ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਖ ਵਡੁ ਤਸੁ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤ ॥ ਤਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
 ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮਾ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮਾ
 ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਤਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ਜਪਿ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿ ਆਇ ਆਗਿ ਜਿਸੁ ਕਾ
 ਉਛੁੰਦਿ ਛੁੰਦੇ ਦੀਸੇ ਸਜਣੁ ਤਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇ ਆਗੇ ਕਦਿ ਸਟਿ ਤਰਿ ਇਕੋ
 ਰਿਅਤ ਮਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਤਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪਰੀ ਨਿਮਾਣੀ
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ
 ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੋਵਤੁ ਮਲਾਗ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ
 ਰਣ ਸਰੋਵਤ ਤਿਨ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿ ਆਇ ਆਗੁ ਵਡੁ ਦਾਤਾ
 ਰਜਾ ਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਤਰਿ ਰਾਇ ਆਗੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ
 ਰਿਰਾਇ ਆਗੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਲਾ
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥

ਗੀਤ ਉਵਾਗੀਗੁਰਸਿਖਮੀ ਤਪਿਅਰੇਗਾ ਤਰਿਨਾਮੈ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵੇ ਮੇ
ਤਮੁਨਾਮੁ ਅਪਾਰੇਗਾ ਮਾ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਨਿਸਖਨ ਤੀਜੀਵੰਨਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਿਪਾਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ
ਤਰਿਅਪੇ ਸਰਪਾਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਤਰਿਅਪੇ ਅਪਿਸਵਾਰੇ ॥ ਤਉ ਵਾਗੀਤ
ਗੀਗੁਰਸਿਖਮੀ ਤਪਿਅਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿਅਪੇ ਤਰਿਅਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ
ਮਾ ਤਰਿਅਪੇ ਤਰਿਅਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੇ ਤੇਈ ਰਾਮਾ ਜੋ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਸੇਈ ਤੇਵੈ
ਵਰੁਨ ਕਰਣਾਈ ॥ ਬ ਤੁਤੁ ਸਿਅੰ ਪੁਲਾਇ ਅਨਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਨਾਨ ਕਦੇ ਖਿਆ ਮੈ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇਈ ॥ ਤਰਿਅਪੇ
ਤਰਿਅਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੪ ਚੰਤ
ਤਰਿਸਤਿਗੁਰ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਤਮਭਾਇ ਆਰਾਮ
ਮੇਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ਆਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ ਗੁਰ
ਅਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆ ਤਰਿਜਪਿ ਆਸਾ ਸਗਿਰਾਸੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰ
ਪਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾਲਾਇ ਆ ॥ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਤਰਿ
ਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਤਮਭਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਅਰਾ ਮੈ
ਗੁਰਬਿਨੁ ਰਤਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿਨਾਮੈ ਤਰਿਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ
ਮਾ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ਜਿਥੈ ਪੁਤੁ ਕਲ ਤੂ ਕੇਈ ਬੇਲੀਨਾ ਤੀਤਿਥੈ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮਿ ਢਾਡਾਇ ਆ
ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮੇਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਅਰਾ ਮੈ ਗੁਰਬਿਨੁ ਰਤਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੀ
ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖਨ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਤਿਨਨਿ ਤਫਲੁ
ਤਿਨਨਿ ਤਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਨਿਤ ਫਲੁ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ
ਗਵਾਇ ਆਤਿ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੁਗਾਘਰਿ ਤੈਰਤ ਨਿਪਦਾ ਰਬਿ ਭੁਖੇ ਭਾਗ

੨੫੭

ਤੀਲ ਤਰਿਦੁਰੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨ ਕਰੀ ਅਤੁ ਜਿਨੀ ਤਰਿ
ਧਿੰ ਏ ਅਧਾ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ
ਤਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਤਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮਿਤਿ
ਲਿਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਤਭਗਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਤਿ
ਰਤਭਗਤੀ ਜਾਂ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣ ਤਮਾਰੇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਸਤੀ ॥ ਤਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਤਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ
॥੩॥ ਵਡੁ ਤੰ ਸੁਮਤਲਾ ੪ ਚੰਤਾ ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਰਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਤਮ ਪੁਛਤਾ ਤਮ ਪੁਛਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਤਰਿ ਬਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਤਰਿ ਬਾਤ ਪੁਛਤਾ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਆਪਾਇ ਲਗਤ ਨਿਤ ਕਰਤ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਸੋਈ ਭੁਖ
ਖੁਸੁ ਖੁਸਮ ਤੁਕਰਿ ਜੈ ਏ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਿ ਰਾਤਾ ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੁਦਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ
ਤਉ ਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਭਿ ਅਜੇ ਜਗਤ ਪਾਪ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿ ਆਤਿ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆ
ਖੜਗੁ ਤਬਿ ਦੀਨਾ ਜਮ ਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਖਲਾ ਬੇਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਸੁਦਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੁਦਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਤਉ
ਪਾ ॥ ੨ ॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਮੁਖਿ
ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ
ਵਾਇ ਆ ਅਰੋਗੁ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਤਿ ਸਮਾਧਿ ਤਰਿ ਲਾਗੀ ਤਰਿ ਜੀ
ਗਤਿ ਰਗੰਭੀ ਰਾਮਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਧਿਅਇ ਆਤਿ ਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ
ਇਆ ॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਪਾਪ
ਰਿ ਪਾਰਤੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਥਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਤਮ ਪਾਪੀ ਤਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰ

ਤੁਮਰੇ ਰਾਮਾ ਤਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀ ਨਤੁ ਮਾਰੇ ਤਰਿ ਦਇਆ ਲਸ ਰਣਇਆ
ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤ ਤਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ ਤਰਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਰਾਮ
ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਪਾਰ ਤੁ ਤਰਿ ਪਾਰ ਤੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿ
ਲੇ ਤੁਭੈ ਥਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਗਮ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡ ਤੰ ਸੁਮਤ ਲਾ ੪

ਘੋੜੀਆ ॥

ਦੇ ਤੇ ਤੇ ਜਲਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮਾ ਧੰਨੁ ਮਾਲਸ ਜ

ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮਾ ਮਾਲਸ ਜਨਮੁ ਵਡ ਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇ ਤਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੁ ਲਾਪਵੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਵਰੰਗੜੀਆ ਏ ਤੇ ਤੇ ਤਸੁ ਬੰਕੀ
ਤਰਿ ਜਾਪੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਤਾਈਆ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਨਾ ਮੁਸਖਾਈ ਜਨਨਾ
ਕਰਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇ ਤੇ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮਾ ਚੜ੍ਹਿ ਲੰਘਾ ਜੀ
ਮੁਭਉ ਐ ਅੰਗਾ ਰਾਮਾ ਬਿਖਮੁ ਭਉ ਐ ਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ
ਤਰਿ ਬੋਝਿ ਚੜ੍ਹਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ਗੁਰਖੇ ਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤਰਿ ਰੰਗੀ ਤਰਿ ਰੰਗਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਲ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਉਤ
ਤਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕੜੀਆ ਲਾਮੁ ਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮਾ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ
ਚਿਤ ਬਕੁਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਰਿ ਆਪਾ ਅਘੋੜੇ ਘੋੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ਸੁਣਿ ਸੁਣ
ਕਈ ਗੁਰਿ ਵਖਾਲੀ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰਿ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਮਤਮਾਰ ਗੁਪੰ ਥੁਥਿ ਖੜਾ ਜਨਨਾ
ਕਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਘੋੜੀ ਤੇ ਜਾਇ ਦੇ ਤਰਾਮਿ ਉਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਜਿਤੁ ਤਰਿ
ਭੁਜਾ ਪੈਸਾ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮਾ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈਸਾ ਧੰਨੁ ਸਾਥਾ ਸੈ
ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁਜੈ ਦਾ ਚੜ੍ਹਿ ਦੇ ਤਰਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲੰਘਾਏ ਮਿਲਿ ਗੁਰਮੁ
ਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੁਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰ ਵਾਈਆ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾਈਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੨੫੮

ਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੪

ਦੇਤੋਤਨਜੀਤਰਿਨਵਰੰਗੀਆਰਾਮਾਗੁ

ਨਗੁਰੁਤਰਿਮੰਗੀਆਰਾਮਾਗੀਆਨਮੰਗੀਤਰਿਕਥਾਚੰਗੀਤਰਿਨਾਮੁਗਤਿਮਿ
ਲੀਆਸਭੁਜਨਮੁਸਫਲਿਓਕੀਆਕਰਤੈਤਰਿਗਾਮਨਾਮਿਵਖਾਲੀਆ
ਰਾਮਨਾਮੁਸਲਾਤਿਤਰਿਪ੍ਰਭੁਤਰਿਭਗਤਿਤਰਿਜਨਮੰਗੀਆਜਨੁਕੋਤੈਨਾ
ਲੁਸੰਤਤੁਤਰਿਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਚੰਗੀਆ॥ ੧॥ ਦੇਤਕੰਚਨਜੀਨੁਸੁਵਿੰਨਾ
ਜਤ੍ਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨਾਰਾਮਾਜਤ੍ਰਿਨਾਮਰਤਨੁਗੋਵਿੰਦਪਾਇਆ
ਲੇਤਰਿਗੁਲਸੁਘੋਲੇਗੁਰਸਥਦੁਪਾਇਆਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਵਡੰਤ
ਰਿੰਗੀਘੋਲੇਤਰਿਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤਰਿਨਵਤਨਤਰਿਨਵ
ਨਾਨਕੁਵਖਾਏਨਾਮੁਜਾਏਤਰਿਨਾਮੁਤਰਿਪ੍ਰਭਮੰਗੀਆ॥ ੨॥ ਕਤੀਆਲੁ
ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਪਾਇਆਰਾਮਾਮਨੁਮੈਗਲੁਗੁਰਸਥਦਿਵਸਿਆਇਆ
ਮਨੁਵਸਗਤਿਅਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾਧਨਕੰਤਿਪਿਆਰੀ
ਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਤਰਿਸੇਤੀਘਰਿਸੈਤੈਤਰਿਪ੍ਰਭਨਾਰੀਤਰਿਰੰਗਿਰਤੀ
ਮਾਤੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਤਰਿਤਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਜਨੁਤਰਿਦਾਸੁਕਤਤੁਤੈਵ
ਗੀਤਰਿਤਰਿਪਿਆਇਆ॥ ੩॥ ਦੇਤਘੋਜੀਜੀਜਿਤੁਤਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾ
ਸਤਿਗੁਰਜੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਰਾਮਾਤਰਿਗਾਇਮੰਗਲੁਰਾਮਨਾਮਾ
ਵਸੇਵਕਸੇਵਕੀ॥ ਪ੍ਰਭਜਾਇਪਾਵੈਰੰਗਮਤਲੀਤਰਿਰੰਗੁਮਾਏਰੰਗੀ
ਰਾਮਗਾਏਮਨਿਸੁਭਾਏਤਰਿਗੁਰਮਤੀਮਨਿਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਦੇਤਘੋਜੀਚਤ੍ਰਿਤਰਿਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥ ੧੪॥

੧੬ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ੪

ਗੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਰਾਮਪਿਆਰਾਮਾਇਤੁਤੁ
ਦਿਤੜਾਵਾਰਾਮਾਤਨੁਮਨੁਦਿਤਭਵਜਲੁਜਿਤਚੁਕੀਕਾਇਜਮਾਈ
ਸਥਿਰੁਥੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਰਤਿਆਵਲਜਾਈ॥ ਸੋਘਰੁਲਾਧਾਸ

ਪਾਤਰਿਕਾਨਮੁ ਅਧਾਰਾ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਖਿ ਮਾਏਰਲੀਆਗੁਰਪੁਰੇਕ
ਨਮਸਕਾਰਨਾ ਸੁਦਿਸਜਲਜੀਮੈ ਰੇਰੇਮੀਤਰਾਮਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁ ਸਥਦੁਸ
ਦੀਤਰਾਮਾਸਚੁਸਥਦੁਪਿਆਇਅਮੰਗਲੁਗਾਇਆਚੁਕੇਮਨਤੁਅੰਦੇ
ਸੋਪੁਭੁਪਾਇਆਕਤਤਿਨਜਾਇਆਸਦਾਸਦਾਸੰਗਿਥੈਸਾਪ੍ਰਭਜੀਭੁ
ਸਚਮਾਲਾਪ੍ਰਭਿਤਰਿਧਨੁਸਤਜੇਦੀਤਾਕਤੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਲਿ
ਗੀਤੇਰਾਦਾਨੁਸਭਨੀਤੈਲੀਤਾ॥ ੨॥ ਤਉਭਾਣਾਤੰਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਰਾਮ
ਮਨੁਥੀਅਠੰਢਾਸਭਤ੍ਰਿਸਨਥੁਏਰਾਮਾਮਨੁਥੀਅਠੰਢਾਚੁਕੀਰੰਢਾ
ਪਾਇਆਬਤੁਤੁਖਜਾਨਾਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਭੁੰਚਲਲਗੇਸੁਤਿਗੁਰਕੈਕੁਰ
ਨਾਨਿਰਭੁਭੁਏਖਸਮਰੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਥੁਏਰਾਨਾਨਕਦਾ
ਸੁਸਦਾਸੰਗਿਸੇਵਕੁਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰਉਲਿਵਲਾਏ॥ ੩॥ ਪੁਰੀਆਸਾਜੀ
ਮਨਸਮੇਰੇਰਾਮਾਮੇਤਿਨਿਰਗੁਣਜੀਉਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮਾਸਭਿਗੁਣ
ਤੇਰੇਰਾਮੇਰੇਕਿਤੁਮੁਖਿਤੁਪੁਸਲਾਤੀ॥ ਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਮੇਰਾਕਿਯੁਨ
ਬੀਚਰਿਅਬਖਸਿਲੀਅਖਿਨਮਾਤੀ॥ ਨਉਨਿਧਿਪਾਈਵਜੀਵਾਪਾਈ
ਵਜੇਅਨਤਦਤੁਰੇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਮੈਵਰੁਘਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਲਾਖੇਜੀਸ
ਗਲਵਿਸੁਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਾਰਤੰਸੁਮਤਲਾਪ ਢੰਤਾ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਵਿਅਸੁਣੇਦੋਕੁਤ੍ਰਵੰਢਨਿਪਵਲਾਭੁਲਾਰਿਆਨਾਨਕਸੁਦੀਅ
ਤੇਪਰਵਾਣੁਜੇਸੁਣੇਦੇਸਚੁਧਰੀ॥ ੧॥ ਢੰਤਾ॥ ਤਿਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭੁ
ਸੁਵਲੀਸੁਣਿਆਰਾਮਾਸੇਸਤਜਿਸੁਣੇਲੇਜਿਤ੍ਰਿਤਰਿਰਸਨਾਭਇਆਰਾਮਾਸੇਸ
ਤਸੁਣੇਲੇਗੁਣਤਅਮੋਲੇਜਗਤਉਧਾਰਣਾਏ॥ ਭੈਥੋਤਿਥਸਾਗਰਪ੍ਰਭਚਰਣਕੇ
ਤੇਪਰਿਲੰਘਾਏ॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਮੈਰੇਰਾਕੁਰਿਤਿਨਲੇਖਾਨਗਇਆਕਤੁਨਾ
ਨਕਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਸੁਵਲੀਸੁਣਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਲੇਇਲੋਈਡਿਠਪਿਆਸਨਥੁਏਮੁਘਲੀ॥ ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਅੰਧਿਅਨਿਜਿਨੀ
ਰੇਸੋਦਮਾਪਿਰੀ॥ ੧॥ ਢੰਤਾ॥ ਜਿਨੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕੁਰਥਾਏਰਾਮ

੩੫੯

ਸੇਸਾਚੀਦਰਗਤਭਾਵੇਗਾਮਾਠਕੁਰਿਮਨੇਸੇਪਰਧਨੇਤਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰੇ
ਰਿਸਤਿਅਘਾਏਸਤਜਿਸਮਾਏਘਟਿਘਟਿਰਮਈਅਜਾਤੇਸੇਈਸਜਾ
ਸੇਸੁਖੀਏਠਾਕੁਰਾਪਏਭਾਵੇਕਤੁਨਾਨਕਜਿਨਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕੈ
ਰਥਾਵੇ॥੨॥ ਸਲੋਕ॥ ਦੇਤਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁੰਦੀਨਾਮਵਿਦੁਲੀਆ
ਕਸਠਲਜਨੰਮੁਜੈਘਟਿਵੁਠਾਸਚੁਪਲੀ॥੧॥ ਚੰਤਾ॥ ਤਿਨਖੰਨੀਐ
ਜਿਨਮੇਰਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਗਾਜਨਚਖਿਅਘਾਏਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੀਰਾ
॥ਤਰਿਮਨਤਿਮੀਰਾਪ੍ਰਭੁਤੁਠਾਅਮਿਓਵੁਠਾਸੁਖਭਏ॥ਦੁਖਨਾਸਭਰਮਬਿਨਾ
ਤਨਤੇਜਪਿਜਗਦੀਸਈਸਤਜੈਯੇ॥ਮੋਤਰਤਤਥਿਕਾਰਥਕੇਪੰਚਤੇਸੁ
॥ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਦਾਜਿਨਘਟਿਮੇਰਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਵੁਠਾ॥੩॥ ਸ
ਜੋਲੋੜੀਦੇਰਾਮਸੇਵਕਸੇਈਕਾਛਿਆਨਾਨਕਜਾਵੇਸਤਿਸਾਈਸੰਤ
ਤਰਾ॥੧॥ ਚੰਤਾ॥ ਮਿਲਿਜਲੁਜਲਤਿਖਟਾਨਾਗਾਸੰਗਿਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਲਾਨਾਗਾਸਮਾਇਪੁਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਆਪਿਅਪ੍ਰੇਜਾਲੀਐ॥ਤਤਸੁਨਿ
ਜਿਸਮਾਧਿਲਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਲੀਐ॥ਆਪਿਗੁਪਤਾਆਪਿਮੁਕਤਾ
ਪੁਵਖਾਨਾਨਾਨਕਭੁਮਭੈਗੁਲਥਿਨਸੇਮਿਲਿਜਲੁਜਲਤਿਖਟਾਨਾ॥੪॥ ੨
ਵਰੰਸੁਮਤਲਾ ੫ ਚੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਾ
ਰਖੁਜਗਤੁਸਗਲਦੇਤਥਾਗਾਸਮਰਥਸਰਲਾਜੋਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਨਿਧਿ
ਖਦਾਤਾ॥ਤਉਕੁਰਥਾਲੀਦਾਸਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾਵਰਨੁਚਿਤਨੁਨਾ
ਲਖਿਅਕਥਨਤੇਅਕਥਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਲਤੁਥਿਨਤੀਪ੍ਰਭਕਰਲ
ਸਮਰਥਾ॥੧॥ਏਤਿਜੀਤ੍ਰੇਤੁਕਰਤਾਰੰਮਾਪ੍ਰਭਦੁਖਦਰਦਭੁਮਤਰਤ
ਮਾਪ੍ਰਭਦੁਖਦਰਦਨਿਵਰਿਖਿਨਮਤਿਰਖਿਲੇਤੁਦੀਨਦਇਆਲਾਮਾਤੀ
ਸੁਆਮੀਸਜਲੁਸਭੁਜਗਤੁਥਾਲਗੋਪਾਲਾਜੋਸਰਲਿਅਵੈਗੁਲਨਿਧਾਨ
ਸੇਥਤੁਜਿਜਨਮਿਨਮਰਤਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁ
॥੨॥ਅਠਪਤਰਤਰਿਧਿਆਈਐਗਾਮਨਇਓਅੜਾਠਲੁਪਾਈਐਗਾ

ਏਥਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਅਈਐਮਿਟਤਿਜਮਕੇਤ੍ਰਸਾਗੋਬਿੰਦੁਗਾਇਅਸਾਧ
 ਗਾਇਅਭਈਪੁਰਨਅਸਾਤਜਿਮਾਨੁਮੋਤੁਵਿਕਾਗਸਗਲੇਪ੍ਰਭੁਕੈਮਨਿਭ
 ਐਐਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁਰੈਲੀਸਦਾਸਦਾਤਰਿਤਰਿਧਿਅਈਐ॥ ੩॥
 ਰੇਵਾਜਤਿਅਨਤਤਵਾਜੇਰਾਮਾਘਟਿਘਟਿਤਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੇਰਾਮਾਗੋਵਿਦੁ
 ਜੇਸਦਥਿਰਾਜੇਅਗਮਅਗੋਚਰੁਉਚਾਗੁਲਥੇਅੰਤਕਿਉਕਤਲੁਨਜਾਈ
 ਏਨਸਕੈਪਤੁਚਾਅਪਿਉਪਾਏਅਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅੰਤਸਭਿਸਾਜੇ॥ ਥਿ
 ਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਨੀਮਭਗਤੀਦਰਿਵਾਜਤਿਅਨਤਤਵਾਜੇ॥ ੪॥ ੩॥

ਮ:੧ ੨ ਮ:੩ ੬ ਮ:੪ ੬ ਮ:੫ ੩ ਜੋੜ ੧੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਣਗੁਣੰਸੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਲਾਤਲੀਅਾ॥
 ਪੰਨ੍ਹਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਤੁਜਿਨਿਜਗੁਪੰਧੈਲਾਇਅਾਮੁਤਲਤਿਪੁੰਨੀਪਾਈਭੁਭੀਜਾ
 ਐਐਥਾਘਤਿਚਲਾਇਅਾਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਅਾਲਿਖਿਅਾਇਅਾਰੁਨੇਵੀਰ
 ਸਥਾਏ॥ਕੰਏਅਾਤੰਸਥੀਅਾਵਿਛੋੜਾਜਾਦਿਨਪੁਨੇਮੇਰੀਮਾਏ॥ਜੇਤਾਲਿਖਿ
 ਅਤੇਤਪਾਇਅਾਜੇਤਾਪੁਰਥਿਕਮਾਇਅਾਪੰਨ੍ਹਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਤੁਜਿਨਿਜਗੁ
 ਪੰਧੈਲਾਇਅਾ॥ ੧॥ਸਾਤਿਥੁਸਿਮਰਤੁਮੇਰੇਭਾਈਤੋਸਭਨਾਏਤੁਪਇਅਾਦਾਏਥੈ
 ਪੰਧਕੁਜਾਚਾਰਿਦਿਤਾਅਗੈਸਰਪਰਜਾਦਾਅਗੈਸਰਪਰਜਾਦਾਜਿਉਮਿਤਮਾ
 ਕਾਕਾਤੇਗਾਰਥੁਕੀਜੈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਤਸੁਖਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀ
 ਜੋਅਗੈਤੁਕਮੁਨਚਲੈਮੂਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਥੀਅਾਵਿਤਾਦਾ॥ਸਾਤਿਥੁਸਿਮਰਤੁਮੇਰੇ
 ਭਾਈਤੋਸਭਨਾਏਤੁਪਇਅਾਦਾ॥ ੨॥ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸੰਮ੍ਰਥਸੇਥੀਐਤੀਲਜਾਏਤੁਸੰ
 ਸਾਰੋ॥ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਰਵਿਰਤਿਅਾਸਾਚੜ੍ਹਾਸਿਰਜਾਦਾਰੋ॥ਸਾਚਾਸਿਰਜਾਦਾ
 ਤਰੋਅਲਖਅਪਾਰੋਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਅਾਅਾਇਅਾਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਅਾਏਤੋਇ
 ਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਅਾਇਅਾਛਾਏਤਛਾਤਿਉਸਾਰੇਅਾਪੇਤੁਕਮਿਸਵਾਰਦਿਤਰੋ॥ਜੇਤਿਸੁ

੨੬੦

ਭਵੈਸੰਮੁਖਸੇਖੀਐਤੀਲੜਾਏਤੁਸੰਸਾਰੇ॥੩॥ਨਾਨਕੁਰੁੰਨਾਥਾਥਾਜਾਣੀ
ਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੇ॥ਵਾਲੇਵੇਕਾਰਲਿਖਾਥਾਰੇਈਐਰੋਵਲੁਸਗਲਾਥਿਕਾਰੇ
ਲੁਸਗਲਾਥਿਕਾਰੇਗਾਠਲੁਸੰਸਾਰੇਮਾਇਆਕਾਰਲਿਖੇਵੈ॥ਚੰਗਾਮੰਦਕਿ
ਵੈਨਾਤੀਇਤੁਤਨੁਏਵੈਖੋਵੈ॥ਐਥੈਆਇਆਸਭੁਕੇਜਾਸੀਕੁਜਿਕਰੁਮ
॥ਨਾਨਕੁਰੁੰਨਾਥਾਥਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੇ॥੪॥੧॥

ਵਡਤੰਮੁਖਤਲਾ ੧

ਆਵਤੁਮਿਲਤੁਸਤੇਲੀਤੋਸਚਜਾਨਾ

ਏਤਾਗੋਵਤਥਿਰਤਾਤਨਕਾਅਪਲਾਸਾਤਿਬੁਸੰਮੁਲੇਤਾਸਾਠਿਬੁ
ਲਿਤਪੰਥੁਨਿਤਾਲਿਤਅਸਾਭਿਓਥੈਜਾਣਾ॥ਜਿਸਕਾਕੀਅਤਿਨਤੀਲੀ
ਤੋਆਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥ਜੇਤਿਨਿਕਰਿਪਾਇਆਸੁਅਗੈਆਇਆਅਸੀਕਿ
ਕੰਮੁਕਰੇਤਾ॥ਆਵਤੁਮਿਲਤੁਸਤੇਲੀਤੋਸਚਜਾਨਾਮੁਲਏਤਾ॥੧॥ਮ
ਨਮੰਦਾਲੇਕਾਆਖੀਐਜੇਮਰਿਜਾਣੈਐਸਾਕੋਇ॥ਸੇਵਿਤੁਸਾਤਿਬੁ
ਥੁਆਪਲਾਪੰਥੁਸੁਤੇਲਾਅਗੈਤੋਇ॥ਪੰਥਿਸੁਤੇਲੈਜਾਵਤੁਤਾਂਫਲੁ
ਤੁਆਗੈਮਿਲੈਵਡਾਈ॥ਭੈਟੈਸਿਓਜਾਵਤੁਸਚਿਸਮਾਵਤੁਤਾਂਪਤਿਲੇ
ਪਾਈ॥ਮਤਲੀਜਾਇਪਾਵਤੁਖਸਮੈਭਾਵਤੁਰੰਗਸਿਓਰਲੀਅਮਾਣੈ
ਮਰਦੁਨਮੰਦਾਲੇਕਾਆਖੀਐਜੇਕੋਈਮਰਿਜਾਣੈ॥੨॥ਮਰਦੁਮੁਲ
ਸੁਰਿਅੰਤਕੁਤੈਜੋਤੋਇਮਰਨਿਪਰਵਾਣੇ॥ਸੁਰੇਸੇਈਅਗੈਆਖੀਅ
ਦਰਗਤਪਾਵਤਿਸਚੀਮਾਣੈ॥ਦਰਗਤਮਾਣੁਪਾਵਤਿਪਤਿਸਿਓਜਾਵੀ
ਗੈਦੁਖੁਨਲਾਗੈ॥ਕਰਿਏਕੁਧਿਆਵਤਿਤਾਂਫਲੁਪਾਵਤਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਭ
ਗੈ॥ਉਚਾਨਤੀਕਤਲਾਮਨਮਤਿਰਤਲਾਅਪੇਜਾਣੈਜਾਣੈ॥ਮਰਦੁ
ਸੰਸੁਰਿਅੰਤਕੁਤੈਜੋਤੋਇਮਰਤਿਪਰਵਾਣੇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੇਥਾਥਾ
ਐਥਾਜੀਤੈਇਤੁਸੰਸਾਰੇ॥ਕੀਤਵੈਖੈਸਾਤਿਬੁਆਪਲਾਕੁਦਰਤਿਕਰੇਈ
ਰੇ॥ਕੁਦਰਤਿਥੀਚਾਰੇਧਾਰਲਾਧਾਰੇਜਿਨਿਕੀਅਸੇਜਾਣੈ॥ਅਪੇਵੈਖੈ
ਵੈਆਪੇਤੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜਿਨਿਕਿਓਕੀਅਸੇਈਜਾਣੈਤਾਕਾਭੁਪੁਅ

ਨਕ ਕਿਸਨੇ ਬਾਥਰੇ ਈ ਐ ਬਾਜੀ ਤੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਡ ਤੰਸੁ ਮ
ਦਖਲੀ ॥ ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀ ਐ ਸਚ ਜਾ ਪਰਵਦ ਗਾਰੋ
ਜੀਨਿਆ ਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਸਚ ਜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁਰੋਜੇ ਜਿ ਵਿਛੋੜਿ
ਨੁਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿ ਅਨੁ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰ
॥ ੧ ॥ ਸਚ ਜਾ ਸਾਤਿ ਬੁਸਚੁ ਤੁਸਚ ਜਾ ਦੇਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਰਤਾਓ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇ
ਨਿਦੁ ਖੁਸੁ ਖੁਦੇ ਵਲਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿ ਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ
ਖਾਲੀ ਥਾਲੀ ਤੇਰੀ ਆਦੇਤਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਆਸ
ਨੇ ਬੋਲਤਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਆਵਾਗਵਲੁ ਸਿਰਜਿ ਆਤੁ ਬਿਰੁਕਰੈ ਤਾਰੋ ॥ ਜੰਮਲੁ
ਰਲਾ ਆਇ ਗਇ ਆਬਧਿ ਕੁਜੀਓ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਭੁੰਡੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਬੁਡੈ
ਆਰਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥ ਗੁਲਛੋਰਿ ਬਿਖੁ ਲਾਇ ਆਵਗੁਲਕਾ ਵਲਜਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ਸਦ
ਆਇਤਿ ਨਾਜਾਨੀ ਆਤੁ ਕਮਿਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿ ਆਵਿਓ
ਆਮੇਲਤਾਰੋ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਤਲੀ ਐ ਤੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਕਾਰੋ ॥ ਬਾਲਕ
ਬਰਿਨ ਜਾਣਨੀ ਤੇ ਜਨਿ ਤੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ੪ ॥ ਨਉ ਦਰਠਾ ਕੇਤੁ ਕਮਿਸਚੈ ਤੰਸੁ
ਇਆ ਗੋਲਾਰੋ ॥ ਸਾਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੁਠਿ ਵਿਧਲੀ ਆਮਿਰਤ ਕਜਾ ਅੰਡਨੈ
ਗੋ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮੁਈ ਮਹੁ ਮਾਈ ਏਮਤ ਲਹੁੰਨੀ ਦਰਬਾਰੋ ॥ ਰੋਵਤੁ ਕੰਤ ਮੋਹਲੀ ਤੇਸ
ਕੋ ਗੁਲਸਾਰੋ ॥ ੫ ॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਵਾਲਿ ਆਕਪਜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੋ ॥ ਵਾ
ਵੇਜੇ ਸਚੀ ਥਾਲੀ ਆਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੋ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੈ ਮੇਰਾ ਮਰਦੁ ਭਇ
ਆਧਿ ਗੁਜੀ ਵਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਸੁਜਾਣੀ ਐ ਪਿਰਸਚੈ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰੋ
॥ ੬ ॥ ਤੁਸੀਰੋ ਵਤੁਰੇ ਵਲ ਆਈ ਤੇ ਝੁਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤਉ ਮੁਠ ਜੀਧੈ ਧਾਵ
ਜੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਰਿ ਅਜੀ ਵਿਧਲਕਾਰੋ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮੋਹਲੀ ਆਰੁੜੈ ਤੇਤਿ ਪਿ
ਆਰੋ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਲਾਤਲਾ ਤਉ ਤਸਿ ਅਜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੋ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਸੁਪਲਾਟਿ ਆਸਾਧਨ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਰੋ ॥ ਆਵਤੁ ਮਿਲਤੁ ਸੋਤਲੀ ਤੇਸਿ ਮਰਤੁ ਸਿ
ਜਲਤਾਰੋ ॥ ਬਈ ਅਰਿਨਾਮਿ ਸੋਤ ਗਲੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਲਤਾਰੋ ॥ ਗਵਤੁ ਗੀਤੁ ਬਿ

ਰਤਨਾਨਕਬੁਤਮੁਬੀਚਰੋ॥ ੮॥ ੩॥

ਵਡੰਸੁਮਹਲਾ

੩੬੧

ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਇਆਸੋਸਾਤਿਬੁਕੁਦਰਤਿਜਾਣੇਵਾਸਾ
ਦੁਰਿਨਭਾਲੀਐਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਪਛਾਣੇਵਾਸਾਸਚੁਸਬਦੁਪਛਾਣੇ
ਨਜਾਣੁਜਿਨਿਏਤਰਚਨਾਰਾਚੀ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਨਾ
ਕਾਚੀ॥ ਜਿਨਿਥਾਪੀਬਿਧਿਜਾਣੇਸੇਈਕਿਆਕੋਕਾਏਵਖਾਣੇ॥ ਜਿਨਿਜਗੁ
ਵਤਾਇਆਜਾਨੁਸੋਸਾਤਿਬੁਪਰਵਾਣੇ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਅਇਆਏਉਠਿ
ਅਧਪੰਧੈਤੈਸੰਸਾਰੇਵਾਸਿਰਿਸਿਰਿਸਚਤ੍ਰੈਲਿਖਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਪੁਰਬਵੀ
ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੀਅਜੇਤਾਕੀਆਸੋਨਿਬਾਣੈਜੀਅਨਾਲੇ॥ ਜੇਤੋਕਰਮਕਰਾਏ
ਦੁਜੀਕਾਰਨਭਾਲੇ॥ ਅਪਿਨਿਰਾਲਮੁਪੰਧੈਥਾਪੀਕਰਿਤੁਕਮੁਛਡਾਵਣ
॥ ਅਜੁਕਲਿਕਰੇਦਿਅਕਾਲੁਬਿਅਪੈਦੁਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰੋ॥ ੨॥ ਜਮਨ
ਪੰਥੁਨਸੁਝਈਉਝਜੁਅੰਧਗੁਥਾਰੇਵਾਸਾਨਾਜਲੁਲੇਠਤੁਲਾਈਅਨਾਰੋ
ਰਕਾਰੇਵਾਸਾਭੇਜਨਭਾਉਨਠੰਢਾਪਾਈਨਾਕਾਪਜੁਸੀਗਾਰੋ॥ ਗਲਿਸੰ
ਰਿਮਾਰੇਉਭੇਨਦੀਸੈਘਰਥਾਰੋ॥ ਇਥਕੇਰਾਤੇਜਮਨਿਨਾਤੀਪਛੁਤਾਣੇ
ਗੇ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਕੋਬੇਲੀਨਾਤੀਸਚਾਏਤੁਬੀਚਰੋ॥ ੩॥ ਥਾਥਾਰੇਵਤਿਰ
ਜਾਈਅਤਿਮਿਲਿਰੇਵੈਗੁਣਸਾਰੇਵਾਰੇਵੈਮਾਇਆਮੁਠਜੀਪੰਧਜਾਰੇਵ
ਵਾਪੰਧਾਰੇਵੈਮੈਲੁਨਧੈਵੈਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੋ॥ ਜਿਉਥਾਜੀਗਰੁਭਰਮੈਕੁ
ਰਿਮੁਠੀਅਤੰਕਾਰੋ॥ ਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਵਣੁਤਾਰਾਅਪੇਕਰਮਕਰਾਏ॥
ਤੇਗੁਰਿਪੁਰੈਗਾਖੇਨਾਨਕਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ ੪॥ ੪॥

ਵਡੰਸੁਮਹਲਾ

ਥਾਥਾਅਇਆਏਉਠਿਚਲਾਇਤੁਜਗੁਧੁਰੁਪਸਾਰੇਵਾਸਾ
ਘਰੁਸਚਤ੍ਰੈਸੇਵੀਐਸਚੁਖਰਾਸਚਿਅਰੇਵਾਕੁਤਿਲਾਬਿਜਾਥਾਇਨਾ
ਅਗੈਲਾਤੈਨਠਾਓ॥ ਅੰਤਰਿਅਭਿਨਥੈਸਤੁਕਤੀਐਜਿਉਸੁਵੈਘਰਿਕ
ਮਲੁਮਰਦੁਵਡਾਇਓੜਾਬਿਨਸੈਜਗੁਸਥਾਏ॥ ਲਬਿਪੰਧੈਮਾਇਜਗੁ
ਇਆਕਾਲੁਖਜੁਰੁਅਏ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਅਵਤੁਭਾਈਤੇਗਲਿਮਿਲਤੀ

१८॥ ਅਸੀਸਾਏ ॥ ਥਾਥਾਸਚੜਾਮੇਲੁਨਚੁਕਟੀਪ੍ਰੀਤਮਕੀਆਏਤਅਸੀ
 १९॥ ਅਸੀਸਾਏਵਤੋਭਗਤਿਕਰੇਵਤੋਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੋਇਕਿਭੁ
 २०॥ ਵਤੁਥੇਤੁਥਾਵਤੁਗੁਰਸਥਦੀਸਚੁਖੇਲੋਜਮਮਾਰਗਿਨਤੀਜਾਲਾਸ
 २१॥ ਦਿਸਮਾਲਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚੈਵੇਸੋਸਾਜਨਸੈਲਮਿਲਤੁਸੰਜੋਗੀਗੁਰ
 २२॥ ਲਿਖੇਲੇਠਾਸੋ॥ २॥ ਥਾਥਾਨੰਗੜਾਅਇਅਜਗਮਤਿਦੁਖੁਸੁਖੁਲੇਖੁ
 २३॥ ਥਾਇਅਗਲਿਖਿਅੜਾਸਾਤਨਾਟਲੈਜੇਤੜਾਪੁਰਥਿਕਮਾਇਅਗਾਬਤਿ
 २४॥ ਚੈਲਿਖਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖਿਅਜਿਤੁਲਾਇਅਤਿਤੁਲਾਗਾਕਾਮਦਿਅ
 २५॥ ਕਾਮਦਪਾਏਬਤੁਰੰਗੀਗਲਿਤਾਗਾਤੋਢੀਮਤਿਭਇਅਮਨੁਤੋਢਾਗੁ
 २६॥ ਸਾਮਖੀਖਾਇਅਗਾਨਾਮਰਜਾਦੁਅਇਅਕਲਿਭੀਤਰਿਨੰਗੀਬੰਧਿਚ
 २७॥ ਏਅਗਾ॥ ੩॥ ਥਾਥਾਰੋਵਤੁਜੇਕਿਸੈਰੋਵਲਾਜਾਨੀਅੰਅਇਅਜਾਤਿਸੁਭਾਇ
 ੨੮॥ ਰੁਨੇਰੋਵਲਾਤੋਗਾਪੁਤਭਾਟੀਭਾਭੀਜੇਰੋਵਤਿਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਅਗੇਰੋਰੋਵੈ
 ੨੯॥ ਦਸਾਰਿਸਮਾਲੋਕੋਮਰੈਨਮੁਇਅਨਾਲੋਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਲਸਿਜਾਲਾ
 ੩੦॥ ਵਤਿਸਚੁਸਮਾਲੋ॥ ੪॥ ੫॥

ਜੇਬੰਧਿਪਠਾਇ
 ਅਏਤੋਗਲਿਖਿ
 ਅੜਾਏਖੁਨ
 ਮੇਟੀਅੰਦਰਤਾ
 ਕਾਰਜਾਅਇ
 ਅਏਤੋਤਕਾਰਾ

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਵਰੰਤੁਸੁਮਤਲਾ੩ ਅਲਾਤਲੀਅਗਾ
 ੧॥ ਸਚੜਾਤਰਿਸਾਲਾਤੀਐਕਾਰਜੁਸਭੁਕਿਯੁਕਰੈਜੋਗੁਸਾਧਨਰੰਡ
 ੨॥ ਕਥਤੁਥੈਸਈਨਾਕਦੇਤੋਵੈਸੋਗੁਨਾਕਦੇਤੋਵੈਸੋਗੁਅਨਦਿਨਰਸਭੋਗ
 ੩॥ ਧਨਮਤਲਿਸਮਾਲੀਜਿਨਿਪ੍ਰਿਓਜਾਤਾਕਰਮਥਿਧਾਤਾਥੈਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬ
 ੪॥ ਗੁਲਵੰਤੀਅਗੁਲਸਾਰਤਿਆਪਏਕੰਤਸਮਾਲਤਿਨਾਕਦੇਲਗੈਵਿਜੋ
 ੫॥ ਸਚੜਾਪਿਰੁਸਾਲਾਤੀਐਸਭੁਕਿਯੁਕਰੈਜੋਗੋ॥ ੧॥ ਸਚੜਾਸਾਤਿ

ਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ ਸਾਧਨਪ੍ਰਿਅਕੈਰੰਗਿਰਾਤੀ
 ਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਏਠਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾ
 ਕਾਮਦਿਇਛਪੁੰਨੀਅੰਤਰਿਭਿੰਨੀਮਿਲਿਅਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ ਸਬਦਿ
 ਤੀਜੇਬਨਿਮਾਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ ਸਚਜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀ
 ਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਨੀਆਪਦਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਅਹੁਓਤਿਨਪੁਰ
 ਤਾਜਾਏ॥ ਆਪੁਛੋਡਿਸੇਵਾਕਰੀਪਿਰੁਸਚਰਾਮਿਲੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਪਿ
 ਮਿਲੈਅਏਸਾਚੁਕਮਾਏਸਚਿਸਬਦਿਪਨਰਾਤੀ॥ ਕਦੇਨਰਾਡਸਦਾਸੇ
 ਅੰਤਰਿਸਤਜਸਮਾਧੀ॥ ਪਿਰੁਗਤਿਅਭਰਪੁਰੇਵੇਖੁਤਦੁਰੰਗੁਮਾਲੇਸ
 ਸੁਭਾਏ॥ ਜਿਨੀਆਪਦਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਅਹੁਓਤਿਨਪੁਰਉਸੰਤਾਜਾਏ
 ਪਿਰੁਤੁਵਿਛੁੰਨੀਅਭੀਮਿਲਤਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਤਸਾਚੇਪਾਏ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਦਇਆਲੂਏਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਅਉਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ
 ਉਗਵਾਏਸਚੇਤੀਸਚਿਰਾਤੀ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਅਹੁਓਮੈ
 ਰਾਤੀ॥ ਪਿਰੁਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਪਿ
 ਵਿਛੁੰਨੀਅਭੀਮਿਲਤਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਤਸਾਚੇਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥

ਵਡਤੰਸੁਮਤਲਾ੩ ਸੁਦਿਅਤੁਕੰਤਮਤੇਲੀਤੇਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁ
 ਵੀਚਰਿ॥ ਅਵਗੁਣਵੰਤੀਪਿਰੁਨਜਾਣਈਮੁਠੀਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾਗਿਰੋਵੈਕੰਤ
 ਲਿਸਦਾਗੁਣਸਾਰਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਣੀ
 ਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ॥ ਜਿਨੀਆਪਦਾਪਿਰੁਨਤੀਜਾਤਾਕਰਮਥਿਧਾਤਾਕੁਜਿਮੁਠੀ
 ਰੋ॥ ਸੁਦਿਅਤੁਕੰਤਮਤੇਲੀਤੇਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁਸਬਦਿਵੀਚਰੇ॥ ੧॥ ਸਭੁਜਗੁ
 ਪਿਉਪਾਇਓਨੁਅਵਦਾਜਾਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਖੁਆਇਅਨੁਮਾਇ
 ਵਾਰੇਵਾਰਾ॥ ਮਰਿਜੰਮੈਤਿਵਾਰੇਵਾਰਾਵਧਤਿਬਿਕਾਰਾਗਿਆਨਵਿਹੁਲੀ
 ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਪਾਇਓਨੁਮੁਗਵਾਇਓਤੈਵੈਅਵਗੁਣਿਅਗੀਛੁਠੀ॥ ਪਿ
 ਨੀਵਨੁਕਿਸਨੇਰੇਈਐਰੋਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰੇ॥ ਸਭੁਜਗੁਅਪਿਉਪਾਇਓਨੁ

ਸੁਸਾਗੇ॥ ੨॥ ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸਦਤੀਸਚਾਤੈਨਾਓਤੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ ਭੁਲੀਠਿਰੈਪਨ
ਅਛੀਅਰੰਡਥੈਰੀਦੁਜੈਭਾਏ॥ ਰੰਡਥੈਰੀਦੁਜੈਭਾਏਮਾਇਅਮੋਤਿਦੁਖਪਾਏ
ਵਘਟੈਤਨੁਢੀਜੈ॥ ਜੋਕਿਭੁਅਇਅਸਭੁਕਿਭੁਜਾਸੀਦੁਖਲਾਗਾਭਾਇਦੁਜੈ
ਜਮਕਾਨੁਨਸੁਏਮਾਇਅਜਗੁਲੁਏਲਥਿਲੇਭਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸ
ਤੀਸਚਾਨਾਓਤੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ ੩॥ ਇਕਿਰੋਵਤਿਪਿਰਤਿਵਿਢੁੰਨੀਅਅੰਧੀਨਾਜਾ
ਪਿਰੁਨਾਨੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਚਾਪਿਰੁਮਿਲੈਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ ਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸ
ਲੇਸਦਾਤੈਨਾਨੇਮਨਮੁਖਿਜਾਤਾਦੁਰੇ॥ ਇਤੁਤਨੁਰੁਲੈਰੁਲਾਇਅਕਾਮਨਾਇ
ਜਿਨਿਖਸਮੁਨਜਾਤਾਦੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਦਾ
ਮਾਲੇ॥ ਇਕਿਰੋਵਤਿਪਿਰਤਿਵਿਢੁੰਨੀਅਅੰਧੀਨਾਜਾਏਪਿਰੁਤੈਨਾਨੇ॥ ੪॥ ੨॥
ਵਡਤੰਸੁਮਤਲਾ ੩ ਰੋਵਤਿਪਿਰਤਿਵਿਢੁੰਨੀਅਮੈਪਿਰੁਸਚੜਾਤੈਸਦਾ
ਮਾਲੇ॥ ਜਿਨਿਚਲਦੁਸਤੀਜਾਇਅਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ ਸਦਾਨਾਮੁ
ਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰੁਤੈਨਾਨੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖਪਾਇਅਾ॥ ਸਬਦੇਕਾਨੁਮਾਰਿਸ
ਚੁਥਿਰਿਧਾਰਿਠਿਰਿਅਵਣਜਾਨੁਨਤੈਇਅਾ॥ ਸਚਾਸਾਤਿਬੁਸਚੀਨਾਈਵੇਖੈਨ
ਦਰਿਨਿਤਲੇ॥ ਰੋਵਤਿਪਿਰਤੁਵਿਢੁੰਨੀਅਮੈਪਿਰੁਸਚੜਾਤੈਸਦਾਨਾਨੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਸਾਤਿਬੁਸਭਦੁਭੁਚਾਤੈਕਿਵਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਅਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਤਾ
ਸਤਿਮਿਲੀਪਿਰੁਗਾਥਿਅਓਰਧਾਰੇ॥ ਸਦਾਓਰਧਾਰੇਨੇਨੁਨਾਨਿਪਿਅਾਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਤੇਪਿਰੁਦਿਸੈ॥ ਮਾਇਅਮੋਤਕਾਕਚਾਚੇਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਪਗੁਥਿਸੈ॥ ਪਿਰਗੰਗਿ
ਰਾਤਸੋਸਚਾਚੇਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਤਿਖਾਨਿਵਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਤਿਬੁਸਭਦੁਭੁਚਾਤੈ
ਕਿਓਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਅਾਰੇ॥ ੨॥ ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਚੁਪਛਾਣਿਅਾਤੈਰੁਭੁਲੀਅਵਗਣਿਅਾ
ਗਾਮੈਸਦਾਗਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੜੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ
ਗੰਗਿਰਾਤੀਨਾਰੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਅਾ॥ ਅੰਤਰਿਗੰਗਿਰਾਤੀਸਤਜੇਮਾਤੀ
ਗਇਅਾਦੁਸਮਨੁਦੁਖਸਥਾਇਅਾ॥ ਅਪਨੇਗੁਰਕਓਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਤੰਮਨੁਭੀ
ਜੋਤਿਸਨਾਦੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ ਮੈਪਿਰੁਸਚੁਪਛਾਣਿਅਾਤੈਰੁਭੁਲੀਅਵਗਣਿਅਾਰੇ॥

॥ ੩ ॥ ਸਚੈ ਅੰਧਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਅੰਧਿ ਮਿਲਾ
ਪਿਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ਸਹਜਿ ਵਾਪਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਮੁ ਸਵਾਰੋ ॥ ਧਨੁ ਜਗਮਤਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ
॥ ਗਿਅਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਤੇ ਆਨਾਨਕ ਨੀਮਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਚੈ ਅੰਧਿ
ਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

੩ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਗੀ ਤੈਇ ਸਨੇ ਜਰੁ ਪਤੁ ਚੈ ਆਏ ॥ ਗੁਰਿ ਗਾਖੈ ਸੇ
ਰੇ ਤੇਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਤੇਰਿ ਜੰਮਤਿ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁ
ਤਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤੇਈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਤੈ ਪਤਿ ਖੈ
ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ਮਹਾ ਗੁਥਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈ ਦਨ ਭਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਾ
ਤੈਇ ਸਨੇ ਜਰੁ ਪਤੁ ਚੈ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਕੰਧਾਇ ਅਕੰਚਨੁ ਤਾਂਥੀ ਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਾ
ਲਾਏ ॥ ਕੁਮੁਖਾਇ ਆਵਿ ਚਤੁਰਟੀ ਐ ਸਚੈ ਨੀਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨੀਮਿ
ਏ ਤਰਿ ਗੁਲਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਤੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿ
ਤਉ ਮੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਤਰਿ ਨੀਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਤਿ ਨ ਕੈ ਤਉ ਲਾਗਉ
॥ ਕੰਧਾਇ ਅਕੰਚਨੁ ਤਾਂਥੀ ਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਾਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸ
ਤੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ਆਕਿਆ
ਤੁਏ ਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਵਿਆਏ ਨਿਮੁਤੁ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ
ਏ ॥ ਨੀਮਿ ਰਤੀ ਆਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲਾਪਿ ਰਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿ ਸੁਜੇ ਵਡਾ ਅਵ
ਸੁਝਈ ਕਿ ਸੁਆਗੈ ਕਤੀ ਐ ਜਾਏ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਤੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ
ਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਤਿ ਆਉਤਿ ਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ
ਨੀਮਿ ਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨੀ ਮਿਲਿ ਆਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿਨਾਏ ਸਚੈ ਸ
ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭ
ਗਤਿ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਆਉਤਿ ਨ ਕੈ
ਗਉ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ੪ ਲਲਾ ਬਤਲੀ ਮਾਕੀ ਪੁਨੀ ਗਾਵਲੀ॥
ਸਥਦਿ ਰਤੇ ਵਰਤੰ ਸੁਧੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਸਚੁ ਸੰ
ਤਿਸਦ ਸਚਿ ਰਹਿਤਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈ ਲੁਨ ਲਗਈ ਨਦ
ਰੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਤਾਰੈ ਜੋ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਪਤਿ ਮੁਰਾਰਿ॥
੧॥ ਮ:੩ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਰਤੰ ਸੁਧੈ ਤਮੈ ਕੀ ਅਸੰਗੁ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬ
ਯੋਜਨ ਮਿਨ ਦੇ ਦੀ ਅੰਗੁ॥ ੨॥ ਮ:੩ ਤੰ ਸਾਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿ ਅਬਗਾਂਭਿਅ
ਆਚਰਿ॥ ਭੁਭਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁ ਜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਆਪੇ ਤੀ ਅਪਿ ਅਪਿ ਤੈ ਅਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀ ਅਗਾ॥ ਤੁਆਪੇ ਅਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਕਿ ਅਵਰੁ ਨ ਥੀ ਅਗਾ॥ ਤੁਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਸਮਰਥੁ ਤੈ ਤੁਕਰਹਿ ਸੁਥੀ ਅਗਾ॥ ਤੁਅਲਮੰ
ਤਾਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭ ਨਾਤਾ ਜੀ ਅਗਾ॥ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀ ਅਗਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਭੈਵਿਚਿ ਸਭੁ ਅਕਾਰੁ
ਨਿਰਭਉ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ
ਏ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸਨੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਤਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀ
ਰਿ ਅਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੁਭੈ ਸੁਭੈ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਤੀ ਪਤਿ ਰਖ ਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ
ਸੋਇ॥ ੧॥ ਮ:੩ ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਤੇ ਭੀ ਭੁਨਿ ਜਾ
ਨਾ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ॥ ਓਸੇ ਅਇਗਏ ਪਛੁਤਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਰਤੇ ਸੇਨ ਵਿ
ਚੁ ਜਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਧਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀ ਐ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਕਾਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀ ਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੈ ਜਿ
ਨਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਧਨੁ ਪੰਨੈ ਤਿਨਿ ਤਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ
ਭਸਿ ਸਟਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਨਿਤ ਜਪਿ ਅਤੁ ਸੰਤਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉ ਜਲ ਬਿਖੁ ਤਰੀ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਅਗੁਰੁ ਵਿਟੜਿ ਅਤੁ ਤਉ ਸਦਵਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮ:੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਤੁਸੁ ਪੁਸਾਰੁ॥ ਐਕੈ ਮਿਲਨਿ ਵ

ਭਿਆਈਆ ਦਰਗਤ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਸਚੀ ਕਾਰਕ ਮਾਵਲੀ ਸਚੈ ਪੈ
 ਚੁਨਾ ਮੁਅਧਾਰਾ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਾ ਸਚੈ
 ਤਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰਾ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ
 ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਤੇਰਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਿਗੁਜੈ
 ਪ੍ਰਗੁਵਾਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ਬਿਖੁ
 ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸਾ ਐਥੈ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇ
 ਕਿਨਿ ਵਾਸੁ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਤ ਮੈਲੈ ਸਬ ਦੁਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕੋ ਪਿਵਿਲਾ
 ਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿ ਆਮਨ ਤਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ਜਮ ਪ੍ਰਿਥਯੇ
 ਅਤਿ ਕੋਨ ਸੁਏ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕ ਮਾਵਲਾ ਗੁਰ
 ਮਿਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਤੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿ
 ਰਿਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਸਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਤੁ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗਨ
 ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇ ਆਸਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਤੁ ਇਕਨਿ ਮਖਨਿ ਮਖਜਿਨਿ
 ਕਾਤਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇ ਆਸਾ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭਿ ਪਗੀ ਪਵਤੁ ਜਿਨਿ
 ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇ ਆਸਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਤਤੁ ਸਭਿ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਜਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ
 ਰਲਤਾਇ ਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਭੁਖ ਗਈ
 ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਠਿਕੈ ਅਗੈ ਦੁਲੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ
 ਰਿਸਤ ਜੁਨ ਆਇ ਓਸ ਤੇ ਜੀ ਲੈ ਖਾਇ ਮਨ ਤਠਿ ਜਿ ਸੇਤ ਮੰਗਲਾ ਲੈ
 ਖੁ ਮਨਾਇ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਬਾਵਹੁ ਗਿਰ ਤੇ ਭਲਾ ਜਿ ਬਤੁ ਕੇ ਵਰਸਾਇ ਸਬ
 ਤਿਨਾ ਸੋਈ ਪਈ ਦੁਜੈ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇ ਪਾਇ ਐਕਿ ਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰਤ
 ਨ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਤਿ ਸੇਭ ਲੇਜਿ ਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਤਿ ਬਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐ ਸਦਾ ਸੁਖ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਇ ਦਿਨ
 ਲਿਨ ਤੇ ਵਈ ਅਚਿਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰ ਥੁਗਿ ਆਨੁ ਤੈ ਸਤਿ
 ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਇ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰ ਬਿਨ

ਸਜਲਮਿਲੇਸਜਲਦਾਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ। ਘਰਤੀਪਰਚਾਪਾਇਆਜੇਤੀਜੇ
ਮਿਲਾਇ। ਪਾਖੰਡਿਜਮਕਾਲੁਨਏਡਈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਇ। ਨਾਨਕਨਾ
ਕੇਸੇਉਬਰੇਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਤੁਜਾਇਬ
ਹੁਸਤਸੰਗਤੀਜਿਥੈਤਰਿਕਾਤਰਿਨਾਮੁਬਿਲੇਈਐ। ਸਤਜੇਤੀਤਰਿਨਾਮੁਲੇ
ਹਰਿਤਤੁਨਖੋਈਐ। ਨਿਤਜਪਿਅਤੁਤਰਿਤਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਰਿਦਰਗਤਏ
ਐ। ਸੋਪਾਏਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖੋਈਐ। ਤਿ
ਗੁਰਕਉਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁਕਰਤੁਜਿਨਿਤਰਿਕੀਤਰਿਗਾਲਗਲੇਈਐ॥ ੪॥
ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸਜਲਮਿਲੇਸਜਲਦਾਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਪਿਅਗੁ। ਮਿਲਿ
ਤਮਤਿਨੀਪਿਅਇਆਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਅਗੁ। ਮਨਤੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਅਗੁਰਕੈ
ਬਦਿਅਪਾਗਿ। ਏਤਿਸਜਲਮਿਲੇਨਵਿਯੁੜਤਿਜਿਅਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ।
ਕਨਾਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਈਆਸਬਦਿਨਕਰਤਿਵੀਚਾਰੁ। ਵਿਯੁ
ਆਕਾਕਿਅਵਿਯੁੜੈਜਿਨਾਦੁਜੈਭਾਇਪਿਅਗੁ। ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਥੈ
ਜਿਅਦਿਨਚਾਰਿ। ਇਸੁਪਗੀਤੀਤੁਟਦੀਬਿਲਮੁਨਤੋਵਈਇਤੁਦੋਸਤੀਚਲਾ
ਵਿਕਾਗ। ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚੇਕਾਭਉਨਤੀਨੀਮਨਕਰਤਿਪਿਅਗੁ। ਨਾਨਕਤਿ
ਸਿਉਕਿਅਕੀਚੈਦੋਸਤੀਜਿਅਪਿਰੁਲਾਏਕਰਤਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਇਕਿ
ਨਦਇਕਤੈਰੰਗਿਰਤਤਿਨਕੈਤਉਸਦਬਲਿਤਰੈਜਾਉ। ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰ
ਪੀਤਿਨਕਉਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇ। ਤਿਨਮਿਲਿਅਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਇ
॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਵਾਰਿਅਜਿਨਿਤਰਿਕੀਤਰਿਕਥਾ
ਸੁਦਾਈ। ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਤਰੈਜਿਨਿਤਰਿਸੇਵਾਬਲਤਬਲਾਈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਅਰਾਮੇਰੋਨਾਲਿਤੈਜਿਥੈਕਿਥੈਮੈਨੋਲਏਘਡਾਈ। ਤਿਸੁਗੁਰ
ਕਉਸਾਥਾਸਿਤੈਜਿਨਿਤਰਿਸੋਈਪਾਈ। ਨਾਨਕੁਗੁਰਵਿਟੁਵਾਰਿਅਜਿਨਿਤ

੨੬੫

ਰਿਨਾਮੁਦੀਅਮੇਰੈਮਨਕੀਆਸਪੁਜਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਨਾਦਾਪੀਜਲਿਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇਪੁਕਾਰਗਾਸਤਿਗੁਰਸੀਭਲੇਜੇ
ਰਿਜਲੈਨਦੁਜੀਵਾਰਗਾਨਾਨਕਵਿਦੁਨਵੈਨਿਰਭਉਕੋਨਤੀਜਿਚਰੁਸ
ਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ੩ ਭੇਖੀਅਗਨਿਨਬੁਝਈਚਿੰਤਾਤੈਮਨਮਾਇ
ਮੀਮਾਗੀਸਰਪੁਨਾਮਰੈਤਿਉਨਿਗੁਰੇਕਰਮਕਮਾਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸੇ
ਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੰਤਿਤੋਇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿ
ਇ॥ਸੁਖਾਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁਤੋਇਜਾਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉ
ਸੇਕਰੇਜਿਸਚਿਰੈਤੋਲਿਵਲਾਇ॥ਚਿੰਤਾਮਲਿਨਤੋਵਈਤਰਿਨਾਮਿਰਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਨਤਯੁਈਐਤਉਮੈਪਚਤਿਪਚਾਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਅਧਿਨੀਪਾਇਅੰਜੇਸਰਬ
ਖਾ॥ਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਕਾਸਠਲੁਤੋਜਿਨਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਿਲਾਗੀ
॥ਜਿਨੀਗੁਰਕੈਬਚਨਿਆਰਾਧਿਅਧਿਨਵਿਸਰਿਗਏਸਭਿਦੁਖਾਭੇਸ
ਲੇਗੁਰਸਿਖਤੋਜਿਨਨਾਤੀਚਿੰਤਪਰਾਈਚੁਖਾ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਤਿਨਕਾਗੁਰੂ
ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਕਲਿਮਤਿ
ਜੰਦਾਰੁਤੋਤੁਕਮੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਓਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ॥ਜ
ਲੈਵਸਿਜਗੁਬਾਧਿਅਧਿਸਦਾਫਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਾਸੇਸੇਵੀਐਗੁ
ਖਿਦੁਖੁਨਤੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਮੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਮਨਿਸਚਾਸੇਇ॥੧॥

ਏਤਕਾਇਅਰੋਗਿਭਗੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਤਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਤਨਿਰਮਲੁਤੋਵੈਤਰਿਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਅਸੁਖਦਾਤ
ਵਿਸਰਿਆਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਗਜੀਵਨੁਉਪਦੇ
ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਸਦਾਘੁਮਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਖੰਨੀਐਜਿਨਿਮਧੁ
ਨੁਤਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਵਾਰੈਜਿਨਿਤਉਮੈਬਿਖੁਸਭੁ

ਇਆਤਿਸੁਸਤਿਕੁ ਉਵ ਰਪੁਨੁ ਤੈਜਿਨਿ ਅਵਗਦਕਟਿ ਗੁਲੀ ਸਮਝਾਇ
ਸੋਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿ ਅਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇ
॥ ७ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਮਰ ਜੀਵੇ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੁ
ਤਿਸਦ ਤੇਇਆ ਉਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਅ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ
ਇਆ ਗੁਲਨਿ ਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇ ਆਏ ਕੋ ਸਚਾ ਸੇਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਲਿਖੇ ਤੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਤੇਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
ਕੀਨੀ ਅਕਿ ਆਓ ਤੁਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਸਬਦੈ ਸਾਰਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੁਲਾ
ਵਾਰੁ ਅਗਿ ਅਨੀ ਅੰ ਪੁਬ ਤੁਕਰ ਮਕਮਾਵੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ਅਲ
ਦਾ ਅਪੁਗਦਾਇ ਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੇ ਆਖੀ
ਜੇ ਆਪੇ ਬਖੁੰਦੁ ਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਕਰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਉ ਜਾਣ
ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਜਿ ਸੁਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿ ਸੁਤੁ ਮੇਲਿ ਲੈ ਤਿਕਿ ਅਜੰਤ ਵਿਚਰੇ
ਤੁਕਰ ਦਕਾਰ ਦਸ ਮਰ ਖੁਤੈ ਸਚੁ ਸਿਰ ਜਲਤਾਰੇ ਜਿ ਸੁਤੁ ਮੇਲਿ ਤਿ ਪਿਆਰਿ
ਸੋ ਤੁ ਪੁਨਿ ਲੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਉ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਜਿਨਿ
ਰਾਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਰਤਨ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਤੈ
ਰਤਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਰਤਨ ਸਾਰਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿ ਅਨੀ ਅੰ ਪੁ ਅੰਧਾ
ਰਤਨੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੈ ਬੁਝੈ ਬੁਝੁਣਤਾਰੁ ਮੁਰਖ ਅਪੁਗਦਾਇ ਦੇ
ਰਿਜੰਮ ਤਿ ਤੇਇ ਖੁਆਰੁ ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਸੇਲੈ ਤੇ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿ
ਆਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਤਾਰੁ ਕਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆ
ਲੀਤਾ ਤਰਿ ਰਖਾਉ ਰਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀਨੀ ਅ
ਰਿਨਾ ਮਿਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ਮਤ ਤੁ ਮਜਾਣੁ ਓਇ ਜੀਵ ਦੇ ਓਇ ਅਪਿ ਮਾਰੇ ਕ
ਰਾਰਿ ਤਉ ਮੈ ਵਡਾਰੇ ਗੁਤੈ ਭਾਇ ਦੁਜੈ ਕਰ ਮਕਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜੀ
ਦੇ ਆਮੁਏ ਤਰਿ ਵਿਸਰਿ ਆਦੁ ਖੁਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਸੁ ਅੰਤ ਗੁਤਿ
ਦਾ ਸੁਧੁ ਤੈ ਤਿ ਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿਨ ਮਸਕਾਰੀ ਜਿ ਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਤਿ

ਸੁਜਨਕਉਤਉਬਲਿਤਾਰੀ। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿਬਿਬੇਕੁ ਤੈ ਤਰਿਨਾਮੁ
 ॥ ਸੋਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਤੈ ਸਭਤਿ ਸਤਿ ਪਿਆਰੀ। ਸਭ ਅਤਮ
 ਪਸਾਰਿ ਆਗੁਰ ਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
 ਸੇਵੇ ਜੀ ਅਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਤਿ। ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
 ਰਨ ਪਾਵਤੀ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ। ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਠਿਕਾਣੇ
 ਦਾਨਾ ਮੁਨਵ ਸੈਮਨ ਮਾਤਿ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੇ
 ਗਿ ਅਭਿਮੁਤਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਗਤਿ ਜਿ
 ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ। ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿ ਤੁਸਾਰਿ ਬਸੇ ਤੀ ਪਤਿ
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀ ਐ ਤਰਿ ਇਕੁ ਪਿਆਈ ਐ
 ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀ ਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਅਪਾਈ ਐ। ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀ ਐ
 ਜਮ ਰਿਸਾਈ ਐ। ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਤਿ ਨਿਛਲੁ ਪਾਇ ਅਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਸ
 ਖਗਵਾਈ ਐ। ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟੁ ਦੁਵਾਰਿ ਅਜਿ ਨ ਅਨਦਿਨੁ ਠਿਕਾਣੈ
 ਮੁਖ ਅਪਾਈ ਐ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਅਪਿ
 ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇਲਾਇ ਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ। ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ
 ਦਿਤੀ ਅਨੁ ਸਿਰਿ ਦੁਤੁਸਚਾ ਤਰਿ ਬਣਾਇ। ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਏਨਿ ਰਮੇਲੇ ਸ
 ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਰਾਜੇ ਓਇਨ ਅਖੀ ਅਤਿ ਭਿਜਿ ਮਹਤਿ ਠਿਕਿ ਜੁਨੀ ਪ
 ਨਾਨਕ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈਨ ਕੀ ਵਛੀ ਠਿਕਤਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
 ਸੁਲਿਸਿਖਿ ਐਸਾ ਦੁਨ ਅਪੇ ਓਜਿ ਚਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੈ। ਸ
 ਰਿਸੇਵਿ ਐਨਾ ਮੁਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਤੁ ਭੂ ਮੁਭਉ ਭਗੈ। ਜੇ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ
 ਤੋਤੋ ਵੈ ਤਾਂ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਗੈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲੈਵਡਿ ਅਈ
 ਰਿਸੇਤਨਿ ਆਗੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪੁਜਣ ਆਵਤਿ। ਤਰਿਨਾਮੁ ਵਲੰਭਤਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਤੁ ਤਰਿਨਾਮੁ ਲੈ
 ਤਿ। ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਤਰਿ ਦਰਗਾਹ ਭਾਵਤਿ। ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ

ਤਿਨਾਮਕਾਵਡਭਾਗੀਸਿਖਗੁਲਸਾਏਕਰਾਵਡਿਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਕਉਤਉ
ਰੇਅਜੇਬਤਦਿਅਉਠਦਿਅਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਵਡਿ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਘਰਿਤੋਦੀ
ਨਾਨਾਨੀਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ੩ ਕੰਚਨਕਾਇਅ
ਰਮਲੀਜੋਸਚਿਨਾਮਿਸਚਿਲਾਗੀ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਅਗੁਰਮੁ
ਖਮੁਭਉਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਡਿਅਨਦਿਨੁਤਰਿਬੈਰ
ਮ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਗੁਰਸਿਖਧੰਨੁਧੰਨੁਤੈਜਿਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਅ
ਕੰਨੀ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਤਿਨਿਤੰਉਮੈਦੁਬਿਧਾਭੰਨੀ॥ਬਿਨੁ
ਰਿਨਵੈਕੋਮਿਤ੍ਰਨਾਤੀਵੀਚਾਰਿਡਿਠਾਤਰਿਜੰਨੀ॥ਜਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਕਉਤਰਿ
ਸੁਸੁਣੁਤੈਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੰਨੀ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਅਪਾਇਦੇਤਿਨੀ
ਜੀਚਵਗਣਿਵੰਨੀ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਮਨਮੁਖੁਕਾਇਕੁਕਰੁਪੁਤੈਬਿ
ਨਾਵੈਨਕੁਨਾਤਿ॥ਅਨਦਿਨੁਧੰਧੈਵਿਅਪਿਅਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖੁਨਾਤਿ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵਡਿਤਉਥਰਤਿਨਾਤਿਤਬਧੇਦੁਖਸਤਾਤਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ਗੁਰਮੁ
ਖਸਦਾਦਰਿਸੋਤਲੇਗੁਰਕਾਜਬਦੁਕਮਾਤਿ॥ਅੰਤਰਿਸੰਤਿਸਦਾਸੁਖਦਰਿਸਚੈ
ਭਾਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਮੁਪਾਇਅਸਤਜੋਸਚਿਸਮਾਤਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਤਿਲਾਦਿਜਪਿੰਤਰਿਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨ
ਤਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਸਸਟਿਤਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਤਰਿਨਾਮੁਕਿਨੈਨਪਾਇਅਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਭਗਤਿਤਰਿਅ
ਲਤਾਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਈਅਸ
ਦਿਨਲਗੇਭਾਉ॥ਓਸਨੇਸੁਖੁਨਉਪਜੈਭਵੈਸਉਗੇੜਾਅਵਉਜਾਉ॥ਨਾ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਮਿਲੈਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੧॥ ਮਃ੩ ਏਮਨਐ
ਸਤਿਗੁਰੁਖੋਜਿਲਤੁਜਿਤੁਸੇਵਿਐਜਨਮਮਰਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸੰਤਸਾਮੁ
ਨਾਨੋਵਈਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਇ॥ਕੂੜੇਕੀਪਾਲਿਵਿਚਤੁਨਿਕਲੈਸਚੁਵਸੈ

੩੬੭

ਮਨਿਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸੰਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇਆ
ਕਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਤਰਿ ਤੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ
ਤਿਸ ਕਉ ਤਲ ਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀਨਾ ਤੀਤਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ
ਸਾਕਿ ਅਤੁ ਦੀਬਾਨੁ ਤੋ ਕਈਨ ਸਿਭ ਜਿਨਿ ਕਲੈ ਤਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਤੋ ਕਈ ਕਿਥੈ
ਸੋ ਐਸਾ ਤਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਤਦੇ ਖੁਦੇ ਅ
ਭਿ ਭਗਤ ਅਗੈ ਖਲਾਵਾਇਆ ਤਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਖਿ ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਗਾਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾਇ
ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਸੁ ਤੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂ ਨੀਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਇਸੁ ਜਗਮਤਿ
ਏਕੁ ਤੋਰ ਸਗਲੀਨਾ ਰਿਸ ਬਾਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਤੈ ਅਲਾ
ਲਖ ਦਾਜਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਇ ਅਸਥਾ ਦੇ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰਖੈ ਸੇਵ
ਸੇ ਪੂਰਖ ਤੋ ਵਡਿ ਜਿਨੀ ਤਉ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿਜ ਲਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀ ਕੂਕੈ
ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੇਰਾਈ ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇ ਰਾਨਾ ਵੈ ਨਾ ਜਾਇ
ਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿ
ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸ
ਰਦੇ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣ ਤਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਪਿਤਾ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ
ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰ ਤਮਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਤਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਿ
ਦੀਆ ਤਰਿ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸ਼ਚਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
ਜਿਨ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਇ ਆਸੇ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਇ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਤਰਿ ਨ
ਕ

ਕੋਮਨਿਵਸਿਅਸਚੈਸਥਦਿਸਮਾਤਿ। ਕੁਲੁਉਧਾਰਤਿਅਪਦਮੋਖਪਦਵੀਆਪੇ
ਤਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਕਉਸੰਤੁਸਟੁਭਇਅਜੋਗੁਰਚਰਨੀਜਨਪਾਤਿ। ਜਨੁਨਾਨ
ਤਰਿਕਾਦਾਸੁਤੈਕਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਲਾਜਰਖਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਤਉਮੈਅੰਦਰਿ
ਕੁਤੈਖੜਕੇਖੜਕਿਵਿਤਾਇ। ਤਉਮੈਵਡਰੋਗੁਤੈਮਰਿਜੰਮੈਅਵੈਜਾਇ। ਜਿਨਕ
ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਅਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਥ
ਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਪ੍ਰਭੁਅਥਿਗ
ਅਗੋਚਰੁਅਬਨਾਸੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਸੇਵਤਤਰਿਨਾਮੁਤਮ
ਜਤਤਰਿਨਾਮੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੈਜੇਵਡੁਕੋਈਅਵਰੁਨਸੁਏਤਰਿਨਾਮੇਅੰ
ਭਡਾਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੁਦੀਅਗੁਰਿਪਰਉਪਕਾਰੀਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਕਾਪਿਤਾਮਾਤਾ।
ਉਸਤਿਗੁਰਅਪੁਲਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਰਿਨਾਮੁਮੈਜਾਤਾ॥
੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਨਕੀਨੀਆਤਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆ
ਸਥਦੈਸਾਦੁਨਅਇਓਮਰਿਜਨਮੈਵਰੋਵਾਗਾਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿ
ਅਇਅਸੈਸਾਰਿ। ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਸੇਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇਪਾਰਿ॥ ੧॥
ਮਃ ੩ ਇਕੋਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਤੋਰੁਜਗੁਸੁਤਾਮੋਤਿਪਿਆਸਿ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਨਿ
ਗੰਨਿਸੇਜੋਰੇਤਸਚਿਨਾਮਿਗੁਣਤਾਸਿ। ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਨਚੇਤਨੀਜਨਮਿਮਰਿਤੋ
ਤਰਿਨਾਸਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਨਾਮੁਪਿਆਇਅਜਿਨਕਉਪੁਰਿਪੁਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਸਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਭੋਜਨੁਛਤੀਤਪਰਕਾਰਜਿਤੁਖਾਇ
ਐਹਮਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈ। ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਪੈਨਦੁਜਿਤੁਫਿਰਿਨੰਗੇਨਤੋਵਤਤੋਰ
ਨਲਕੀਤਮਾਰੀਸਰਧਗਈ। ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਵਦੁਜੁਤਰਿਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁਤਰਿ
ਨਾਮੈਕੀਤਮਕਉਸਤਿਗੁਰਿਕਾਰਕੁਨੀਦੀਈ। ਤਰਿਨਾਮੈਕਾਤਮਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸ
ਤਮਕੀਅਗਲੀਕਾਇਗਈ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਧਿਆਇਅ
ਨਕਉਪੁਰਿਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਲਿਖਤੁਪਈ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਜਗਤੁ
ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਤੈਦੁਜੈਭਾਇਕਰਮਕਮਾਇ। ਦੁਜੈਭਾਇਜੇਤੋਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁ

ਲਗੈਤਨਿਧਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੁਖਉਪਜੈਜਾਂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ।
 ਥਾਈਕਰਮਕਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਅਇ। ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਪੇਲਾਏਤਿ
 ਕਤਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਤਮਘਰਿਨਾਮੁਖਜਾਨਾਸਦਾਪੈਰਗੰ
 ਭੰਡਾਗਾਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਜੀਅਕਾਸਦਾਜੀਵੈਦੇਵਲਾਗਾਅਨਦਿਨੁ
 ਨੁਸਦਾਕਰਤਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾਸਬਦੁਗੁਰੁਕਾਸਦਾਉਚਰਤਿ
 ਨੁਗੁਵਰਤਾਵਲਾਗਾਇਤੁਮਨੁਆਸਦਾਸੁਖਿਵਸੈਸਤਜੇਕਰੇਵਾਪਾਰਾ
 ਰਿਗੁਰਿਗਿਆਨੁਤਰਿਰਤਨੁਮੁਕਤਿਕਰਾਵਲਾਗਾਨਾਨਕਜਿਸਨੇਨਦਰਿ
 ਪਾਏਸੋਤੋਵੈਦਰਿਸਚਿਅਰਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕ
 ਜੇਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਜਾਇਪਇਆਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਤੀਐਜਿਨਿਤਿ
 ਮੁਖਿਰਾਮੁਕਤਿਆਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਤੀਐਜਿਸੁਹਰਿਨਾਮਿਸੁਲਿ
 ਨਿਅਨੰਦੁਭਇਆਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਤੀਐਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿ
 ਨਾਮੁਲਾਇਆਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕਉਤਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜੇਗੁਰਕੈਭਾਇ
 ਗਸਿਖੁਚਲਿਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਮਨਤਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਰ
 ਕਰਮਕਮਾਇ। ਮਨਤਰਿਭੇਖਕਰਿਭਰਮਦੇਦੁਖੁਪਾਇਆਦੁਜੈਭਾਇ। ਰਿਧਿ
 ਸਭੁਸੋਤੋਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਅਇ। ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਵੈਅਗਿ
 ਅੰਧੇਰਾਜਾਇ। ਨਾਮੁਰਤਨੁਘਰਿਪਰਗਟੁਤੋਆਨਾਨਕਸਤਿਸਮਾਇ॥ ੧
 ੩ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਾਇਓਨਿਮਿਨਲਗੋਪਿਅਰੁ। ਰਸਨਾਛਿਕਾਬੋਲਾਦਿ
 ਤੋਇਖੁਅਰੁ। ਨਾਨਕਕਿਰਤਿਪਇਐਕਮਾਵਲਾਕੋਇਨਮੇਟਲਾਗੁ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਤਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਮਕਉ
 ਤਿਆਈ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਤਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਮਤਰਿਭ
 ਈ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਤਰਿਭਗਤੁਸਤਿਗੁਰੁਤਮਾਰਾਜਿਸਕੀਸੇਵਾਤੇਤਮਤਰਿਨਾਮਿ
 ਈ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਤਰਿਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰੁਤਮਾਰਾਜਿਨਿਵੈਗਿਮਿਤ੍ਰਤਮਕਉਸਭ
 ਦਿਸਦਿਦਿਖਾਈ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਤ੍ਰਤਮਾਰਾਜਿਨਿਤਰਿਨਾਮਸਿਉਹ

ਤਿਬਲਾਈ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਘਰਤੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਭੂਰੇ
ਮਲੋ ਮਿਲਾਇ ਅਧਿਲ ਨ ਤੋਵਈ ਜੇਨੀ ਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧
ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀ ਆਬਾ ਭੁਪਗੀਤਿ ਕਰੇਇ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭੁਲਾ ਕਰਿ ਜਿ
ਭੁਲੇਵੈ ਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀ ਅਤਿ ਨਿਤ ਰਿਰਾਖਿ ਆ
ਮਿਤੁ ਸਚਾਨ ਉਭੇ ਜਨੁ ਚਾਖਿ ਆ॥ ਤਿਪਤਿ ਰਤੇ ਅਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭੁਭਾਖਿ ਆ
ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿ ਆ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਤਾਲੁ ਪੁ
ਰੀਖਿ ਆ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੋ ਨੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇ ਤਾ ਜਗ
ਤੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੈਲੁ
ਭੁਕਈ ਨਾ ਮਿਨ ਲਗੈ ਪਿਅਰੁ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਦੁ ਬਿਧਾਤਿ
ਕਾਗਾਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਿਪਿ ਅਰਿ॥ ੧॥
ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਓਮੁ ਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ
ਲਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰੁ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰ
ਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਬਖਸੇ ਬਖਸਣੁ ਤਾਰੁ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤ ਕੇਈ ਦੁਜਾ ਤੋਇ ਸੁ ਅਵਰੇ
ਕੀਐ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਤਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਵਿਰਤੀਐ॥ ਤ
ਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਤਰਿ ਆਪੇ ਢੋਡੈ ਮਨ ਤਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿਰਤੀਐ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕੇਈ
ਮਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਤੋਇ ਨਿਚਿੰਦਨਿ ਸਲੁ ਤੋਇ ਰਤੀਐ॥ ਉਠਦਿ ਆਬ
ਤਦਿ ਆਸੁ ਤਿਅਸ ਦਾਸ ਦਾਸ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਅਈਐ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਰਿਲੀਤੀਐ॥ ੨੧॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ੪੩ ਰਉਪਏ ੨੪ ਅਸਟਪਦੀ ੨
ਭੰਤ ੧੭ ਅਲਾਤਲੀਆ ੮ ਵਾਰ ੧ ਜੇਤੁ ਮਲ ੫੩

३३५

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਨੇ

ਤਤਕਰਾਗਸੋਰਠਿਕਾਮਤਲਾ

ਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਸਤੁਨਾਮਰਣਾਅਇਆਵੇਲੋ ੩੭੩

੨ ਮਨੁਤਾਲੀਕਿਰਸਾਈਕਰਲੀ

੩ ਮਾਇਥਾਪਕੋਥੇਟਾਨੀਕਾਸਸੁਰੇ

੪ ਪੜ੍ਹਧਰਤੀਪੜ੍ਹਪਾਈਆਸਲੁਰਾ

੫ ਤਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀ

੬ ਅਲਖਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰ

੭ ਜਿਉਮੀਨਾਥਿਨੁਪਾਈਐਤਿਉ ੩੭੪

੮ ਤੁਪ੍ਰਭਦਾਤਦਾਨਿਮਤਿਪੁਰਖ

੯ ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿਕਾਰਦਿਤੁਮਜਾ

੧੦ ਅਪਨਾਘਰੁਮੁਸਤਗਖਿਨਸਕ

੧੧ ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿਲੇਖੁਪੁਰਾਤੁ

ਘਰੁ ੩

੧੨ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤਦੇਤੀਗਾਵਾ ੩੭੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

੧੩ ਸੇਵਕਸੇਵਕਗਤਿਸਭਿਤੇਗੀ

੧੪ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨਕਉ

੧੫ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਤੋਵੈਤਾਤਰਿਪਵੈ

੧੬ ਤਰਿਜੀਉਤੁਪੁਨੇਸਦਾਸਲੰਠੀ

ਪਨੇ

੫ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਤਿਪ੍ਰਭ ੩੭੬

੬ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਤੈਭਾਈ

੭ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰੇਤੋਵੈ

੮ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਈਭਈ

੯ ਤ੍ਰੀਗੁਣੀਤ੍ਰਿਭਵਲੁਵਿਆ ੩੭੭

੧੦ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰੁਜਗ

੧੧ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਥਤੁਤਾਦੁਖ

੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਸਤਜਪੁਨਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

੧ ਆਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆ

੨ ਆਪੇਅੰਡਜੇਗਜਸੇਤਜ ੩੭੮

੩ ਆਪੇਤੀਸਰੁਅਪਿਤੈਪਿਆਰ

੪ ਆਪੇਕੰਡਾਅਪਿਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭਿ

੫ ਆਪੇਸਿਸਦਿਉਪਾਇਦਾਪਿ

੬ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾ

੭ ਅਨਿਕਜਨਮਵਿਛੁੜੇਦੁਖ ੩੭੯

੮ ਤਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁ

੯ ਅਚਰੁਚਰੈਤਸਿਧਿਤੋਈਸਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ ਕਿਸੁਤਉਜਾਚੀਕਿਸੁਅਗਾਧੀ

੨ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਤੀਐਭਾਈ ੩੮੦

੩੭੦

ਪਨੇ

੩ ਜਥਿਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਤੁ
 ੪ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਲੋਕਗਿਤਥਨਿ
 ੫ ਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀ
 ੬ ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੈਸਭਸੁਖੀਆ
 ੭ ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਪਨੁਸੰਤਨਕਾ ੩੮੧
 ੮ ਜਾਕੈਤਿਹਦੈਵਸਿਆਤੁਕਰਤੇ
 ੯ ਸਗਲਸਮਗੀਮੋਤਿਵਿਅੁ
 ੧੦ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਥੀਚਾਰਿ
 ੧੧ ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਘਰੁ ੨
 ੧੨ ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਸਕੇਤਮਥਾਰਿਕ
 ੧੩ ਕੋਟਿਬੂਤਮੰਡਕੋਠਾਕੁਰੁਸੁਆ ੩੮੨
 ੧੪ ਜਿਨਾਥਾਤਕੋਥੁਤੁਅੰਦੇਸਰ
 ੧੫ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁ
 ੧੬ ਰਾਜਨਮਹਿਗਾਜਾਉਰਝਾਇ
 ੧੭ ਤਮਮੈਲੇਤੁਮਉਜਲਕਰਤੇ
 ੧੮ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਆਪਨਸਿਮੁ ੩੮੩
 ੧੯ ਤਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਅਓਤਮ
 ੨੦ ਜੋਤੀਸਮਗੀਦੇਖਤੁਰੇਨਰਤੇਭੀ
 ੨੧ ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਿਸਾਸਾ
 ੨੨ ਰਤਨੁਕਿਉਕਉਤੀਸੰਗਿ
 ੨੩ ਗੁਲਗਵਤੁਪੁਰਨਅਥਿਨਾਸੀ
 ੨੪ ਕਰਦਕਰਾਵਲਤਾਰਪ੍ਰਭਦਾ ੩੮੪
 ਤਾ

੨੫ ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਦਿਸਗਲਭੈਲਾਥੇ
 ੨੬ ਮਾਇਆਮੋਤਮਗਨੁਅੰਧਿਅਥੇ
 ੨੭ ਪਾਰਬੂਤਮੁਤੇਆਸਤਾਈਕਥਾ
 ੨੮ ਥਿਨਸੈਮੋਤੁਮੇਰਾਅਬੁਤੇਗਥਿ
 ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ।
 ੨੯ ਸਗਲਥਨਸਪਤਿਮਹਿਥੈਸੰਤੁ
 ੩੦ ਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਤੇਇਅੰਨਦਾਰਿ
 ੩੧ ਕਾਮਕੋਪਲੇਭੁਭੁਠਨਿੰਦਾਇਨਤ
 ੩੨ ਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਸਭਕਿਭੁਪਾਈਐ
 ੩੩ ਅਥਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾਤਸਿ
 ੩੪ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵੇਰੇਸੁਕਾ
 ੩੫ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਤੀਜਾਨੀ
 ੩੬ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਾਸਰ
 ੩੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਥਸੇਰਿਦਭੀਤਭੀ
 ੩੮ ਸੰਚਨਿਕਰਉਨਾਮਧਨੁਨਿਰਮਲੁ
 ੩੯ ਗੁਰਿਪੁਰੈਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀਸ
 ੪੦ ਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿਆਲਸਤਾ
 ੪੧ ਸਾਧੁਸੰਗਿਭਇਆਮਨਿਉਦੁਖਾ
 ੪੨ ਗਏਕਲੇਸਰੇਗਸਭਿਨਾਸੇਪ੍ਰਭੁ
 ੪੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
 ੪੪ ਤਮਗੀਗਲਤਨਗਲੀਆਕਾਈ
 ੪੫ ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆਤਰਿਪ੍ਰਭਿ
 ੪੬ ਬਖਸਿਆਪਾਰਬੂਤਮਪਰਮੇਸਰ

ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇ
ਸੰਤਤਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਰਖਵਾਲਾਤੋ
ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਿਤਿਸਕੇਕੀਏ
ਘਰੁ੩ ਚਉਪਦੇ॥

ਮਿਲਿਪੰਚਤੁਨੀਸਤਸਾਚੁ
ਫਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਇਤੁ॥
ਗੁਰਪੁਰੈਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ॥
ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਏਰਾ॥
ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਾ॥
ਠਾਂਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ॥
ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੇਅ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਨਿਥਾਤੀਪੁਰੀ
ਗੁਰਪੁਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ॥
ਗੁਰਪੁਰੈਕੀਤੀਪੁਰੀ॥
ਦਤਿਸਭਤ੍ਰਮੇਘਘਟਾ
ਗਈਬੋਤ੍ਰਬੰਦੀਢੋਤ੍ਰਨਿਰੰ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਅ
ਗੁਰਪੁਰਾਨਮਸਕਾਰੇ॥
ਘਰੁ੩ ਦੁਪਦੇ

ਗਮਦਾਸਸਰੋਵਰਿਨਾਤੇ
ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿਅਏ
ਅਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ॥

੩੮੬

੩੮੮

੩੮੯

੬੮ ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਰਖਵਾਰੇ
੬੯ ਗੁਰਅਪੁਨੇਬਲਿਤਾਰੀ॥ ੩੯੦
੭੦ ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਿਪੁਰੇ
੭੧ ਸੋਈਕਰਾਇਜੋਤੁਪੁਰਭਏ
੭੨ ਤਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੇਇਆ
੭੩ ਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਭਚਿਤਾਰਿਆ
੭੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਜਿਸੁਵਾ
੭੫ ਸਦਾਸਦਾਤਰਿਜਾਧੇ॥
੭੬ ਅਪਨਾਗੁਰੁਧਿਆਏ॥
੭੭ ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ॥
੭੮ ਐਥੈਓਥੈਰਖਵਲਾ॥
੭੯ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਭਾਣਾ॥ ੩੯੧
੮੦ ਗਰੀਬੀਗਦਾਤਮਾਰੀ॥
੮੧ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਕੀਨੀ॥
੮੨ ਗੁਰਪੁਰਾਆਰਾਧੇ
੮੩ ਭੁਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਅਵੈ
੮੪ ਸੁਖਸੰਤਦਿਘਰਿਆਇਆ
੮੫ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ
੮੬ ਤਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸੁ
੮੭ ਅਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥
੮੮ ਨਕਲਿਨਗਾਇਦੁਮੇਰੈ॥ ੩੯੨
੮੯ ਸੁਖਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰ
੯੦ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਰਿਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ

੮੧ ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਟੀਨਦੁਖ

੮੨ ਸਿਮਰਉਅਪਨਾਸਾਂਈ

੮੩ ਸੁਨਤੁਥਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇ

੮੪ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੮

੧ ਰੇਮਨਗਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀ ੩੮੩

੨ ਮਨਕੀਮਨਤੀਮਾਭਿਰਤੀ

੩ ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਤਿਤੈਲੀ

੪ ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਬੀਚ

੫ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨਉਪਾਵਕੈਰੇ

੬ ਮਾਈਮੈਕਿਭਥਿਧਿਲਖਉ

੭ ਮਾਈਮਨਮੇਰੇਬਸਿਨਾਤਿ

੮ ਰੇਨਗਇਤਸਾਚੀਜੀਅਪ੍ਰਾ

੯ ਇਤਜਗਿਮੀਤੁਨਦੇਖਿਓ

੧੦ ਮਨਰੇਗਤਿਓਨਗੁਰਉਪਦੇ ੩੮੪

੧੧ ਜੋਨਰਦੁਖਮੈਸੁਖੁਨਤੀਮਨੈ

੧੨ ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਤਮਨਮਾਤੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਅਮ)

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

੧ ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਉਤਰਿਥਿਨੂਤੋ

੨ ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀਭਾਈ ੩੮੫

੩ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਪਿਪ੍ਰਿ

੪ ਤੁਗਦਾਦਤੇਨਿਰਮਲੇਭਾਈ

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਅਸਟਪਦੀਅਮ)

੧ ਭਗਤਾਦੀਸਦਾਤੁਰਖਦਾ ੩੮੬

੨ ਨਿਗੁਣਿਅਨੇਆਪੇਬਖਸਿ

੩ ਤਰਿਜੀਓਸਥਦੇਜਾਪਦਾ ੩੮੭

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਅਸਟਪਦੀਅਮ)

੧ ਸਭੁਜਗੁਜਿਨਤਿਉਪਾਇਆ

੨ ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗੋਰੇਪ੍ਰਿਅਭਿ

ਘਰੁ ੨

੩ ਪਾਠੁਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦਬੀ ੩੮੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ੩੮੯

ਮਤਲਾ ੪

ਪਉੜੀ ੨੮ ਸਲੋਕ ੫੮

੧੫੦ ਜੋਤ੍ਰਜੁਮਲਾ

੧੩੮ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੧੨ ਮਃ ੧

੧੨ ਮਃ ੩

੮ ਮਃ ੪

੮੬ ਮਃ ੫

੧੨ ਮਃ ੬

੧੩੮

ਪਨੇ

੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੬ ਮ: ੧
 ੩ ਮ: ੩
 ੩ ਮ: ੫
 ੧੦
 ੧ ਵਾਰਮ: ੪

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਥਾਈਭਗਤਾਕੀ॥

ਭਗਤਕਬੀਰਜੀ
 ਘਰੁ ੧

ਬੁਤਪੁਜਿਪੁਜਿਤਿੰਦੁਮੁਏ ੬੦੫
 ਜਬਜਗੀਐਤਬਤੋਇਕੁਸੁ
 ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿ
 ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ॥ ੬੦੬
 ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੁਪਕੇਠਾਟਾ
 ਜਿਤਥਾਝੁਨਜੀਆਜਾਈ
 ਕਿਆਪਤੀਐਕਿਆਗੁਨੀਐ
 ਹਿੰਦੈਕਪਟੁਮੁਖਗਿਆਨੀ
 ਅਉਧੁਸੋਜੋਗੀਗੁਰਮੇਰਾ
 ਬਹੁਪਰਪੰਚਕਰਿਪਰਧਨੁ
 ਸੰਤਹਮਨਪਵਨੈਸੁਖੁਬ ੬੦੭
 ਭੁਖੇਭਗਤਿਨਕੀਜੈ॥

ਪਨੇ

ਭਗਤਨਾਮਦੇਜੀ॥
 ਘਰੁ ੨

੧ ਜਬਦੇਖਾਤਬਗਾਵਾ॥
 ਘਰੁ ੪
 ੨ ਪਾਤਪੜੇਸਦਿਪੁਢਿਲੇਨਾ
 ਘਰੁ ੩
 ੩ ਅਲਮਜ਼ਿਆਨੰਦਲੁਬਯੈ
 ਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀ

੧ ਜਬਤਮੋਤੇਤਬਤੁਨਾਦੀ
 ੨ ਜਉਤਮਥਾਧੇਸੋਤਫਾਸ
 ੩ ਦੁਲਭਜਨਮੁਪੁੰਨਫਲ ੬੦੮
 ੪ ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਤਰਚਿੰਤਾ
 ੫ ਜਉਤਮਗਿਰਵਰਤਉਤਮ
 ੬ ਜਲਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਾਬੰਭਾ
 ੭ ਚਮਰਠਾਗਠਿਨਜਨਈ

ਭਗਤਭੀਖਨਕੀ॥

੧ ਨੈਨਤੁਨੀਗੁਥਤੈਤਨੁਖੀਨਾਭੁਏ
 ੨ ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੇਲਕੁ

੨੩ ਜੋਤਸੁਮਲਾ ੭ ਗਵਿਦਸਜੀ
 ੧੧ ਕਬੀਰਜੀ ੨ ਭੀਖਨਜੀ
 ੩ ਨਾਮਦੇਯੀ
 ੨੩

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ

ਰਾਗੁ ਸੋਗ ਠਿਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੈ

ਭੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਨਾ ਮਰਣੁ ਆਇ ਆਵੈ ਢੋਲੁ ਸਭਨਾ ਤਾਪੁ ਢੁਕਾਇ ਸਿ ਆਇ ਆ

ਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾ ਤਾ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਧਿ ਬੁਢੀ ਸਰੈ ਵਡੀ ਵੇਦ ਨ ਤਿਨਾ ਤਾ॥ ੧॥ ਭੀਸ

ਤਿਉ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾ ਤਦੈ

ਤੋ ਸੀ ਸੋਇ॥ ਸਭਨਾ ਦਾ ਤਾਏ ਕੁਤੁਮਾ ਲਸਦਾ ਤਿਨ ਤੋਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਥੀ ਐਰੰ

ਕਿਉ ਨ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜਕੇ ਤੀਗਈ ਵਜਾਇ॥ ਜੋ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵ

ਤਿਨ ਕਿਨ ਥਾਪਾਇ॥ ਜੋ ਮਨ ਜਾਣਤਿ ਸੁਲੀ ਅਕਾਏ ਮਿਠਾਖਾਤਿ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗ

ਜੋ ਤੇਰੇ ਤੇਗਲੀ ਜੰਜੀਰਾ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਤੋਨਿ ਤਕਟੀ ਅਨਿਸੇਭਾਈ ਸੇਵੀਰਾ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰ

ਅਨਿਮਾਰਿ ਕਢੁ ਵੇਖੀਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗ ਠਿਮਤਲਾ ੧ ਮਨੁ ਤਲੀ ਕਿਰਸਾ

ਕਿਰਲੀ ਸਗਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ॥ ਨਾਮੁ ਥੀ ਜੁਸੰ ਤੇਖੁ ਸੁਤਾ ਗਾਰਖੁ ਗਗੀ ਵੇਸੁ॥ ਭਉ

ਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮ ਸੀ ਸੇਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਆਸਾ ਬਿਨ ਤੋਇ॥ ਦਿਨਿ ਮਾ

ਏ ਅਜਗੁ ਮੋਇ ਆਵਿ ਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਣੁ ਤਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕ

ਵਰੁ॥ ਸੁਗਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭੰਡ ਸਾਲਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸੇ ਨੇਰਖੁ॥ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸਿਓ ਵਲ ਜ

ਰਿਲੈ ਲਾਤ ਮਨ ਤਸੁ॥ ੨॥ ਸੁਓ ਲਸਾ ਸਤ ਸਉ ਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੈ ਲੈ ਚਲੁ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨ

ਗਿ ਆਈ ਅਮ ਤੁਮਨ ਜਾਣਤਿ ਕਲੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਤਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਾਤਿ ਮਤਲੁ॥

੩॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ॥ ਬੰਨੁ ਬਦੀ ਅਕਰਿ ਪਾਵਨੀ ਤਕੈ ਆਕੈ

ਬੰਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਲ ਵੰਨੁ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਗ ਠਿਮਤਲਾ ੧

ਮਾਇਥਾ ਪਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੇ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ॥ ਬਾਲ ਕੰਨਿ ਅਕਉ ਥਾਪੁ ਪਿਆ

ਭਾਈ ਕਉ ਅਤਿ ਭਾਈ॥ ਤੁਕ ਮੁਭਇ ਆਬਾਤੁ ਘਰੁ ਢੋਡਿ ਅਖਿਨ ਮਤਿ ਭਈ ਪਰਈ

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦਿਸਨਾ ਨੁਨ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਪੂਜਿ ਪੁਮਾਈ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਨਾ ਮੁਸਖ

ਗਾਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਤਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੁਝ ਬੁਝਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗ ਸਿਓ ਬੁ

ਧੀ ਧੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਜਨ ਸਿਓ ਵਾਦੁ ਰਚਈ॥ ਮਾਇ ਆਮਗਨੁ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋ ਤੋ

ਨਾਮੁਨਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁਖਾਈ ॥ ਗੰਧਲਵੈ ਦਿਰਤਾਤਿ ਤਕਾਰੀ ਸਥਾਏ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਵੈ
 ਗਿਨਰਾਤਾਰ ਸਿਨੀ ਢੇਪਿ ਆਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸਭਾ ਮਹਿ ਸਭਾ
 ਚਾਖਿ ਅਜਿਤ ਬਾਰ ਸੁਨੀ ਗਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰਗੀਖ
 ਪਾਈ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿ ^ਆ ਰਾਘੁ ਦਰੁਦਿ ਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧ
 ਰਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀ ਅਕਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਲਾ ਕਥਾ
 ਈ ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਵੈਰੁ ਪੁਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਵਿ ਭੁਭਰ ਮੁਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ
 ॥ ੪ ॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਪੁਰੁ ਪਰਤੀ ਪੁਰੁ ਪਾਲੀ ਆਸ ਲੁਚਾਰਿ ਕੁੰਟ
 ਰਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵ ਲਕੀ ਮੁਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕ ਸਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ
 ਜਵਿ ਭਾਲਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਲਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਲਾ ॥
 ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਪੁਕਿਨੇਤਾ ॥ ਇਕ ਤੁਰੁ ਪਿਛਿ ਗਤਿ ਪਰ
 ਕੇਇ ਨ ਕਿਸਤੀ ਜੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤ ਜੇਰ ਜਉ ਤਭੁ ਜਸੇ ਤਜੇ ਤੇਰੀ ਤੇਜਤਾ
 ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿ ਆਤੁ ਸਭ ਨਾਮਾਤਿ ਰਵੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਦੇਹੁ
 ਦਿਆ ਮੈ ਮੁਰਖ ਕਿਉ ਦੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਭੁਬਦ
 ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਤਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿ ਤੁਪਰਾਨ
 ਖੰਡੀ ਤੁਨਿ ਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ
 ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੁਮੈ ਮਾਲੁ ਨਿਮਾਣਾ ॥ ਮਾਲੁ ਮਤਨੁ ਮੁਪਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦ
 ਮਾਣਾ ॥ ਰਤਾ ਉਤੁ ਪੁਰਾਤਮ ਉਰੇ ਤੇਛੁ ਤੁਗਉਰਾਤਮ ਤਉਰਾ ॥ ਤੁਝੀ ਮਨ
 ਤਿਨਿ ਸਿਪਰ ਭਾਤੇ ਤਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਤਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਚੇ
 ਭੇਦਿ ਫੁਨਿ ਸਾਚੇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮਿਰਤੇ ਸੇ ਸੁਚੇ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਸੇ ਕਾਚੇ ॥ ੩ ॥
 ਨਦੀ ਸੈ ਬਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸਤਿ ਸਗੀ ਕੁਨ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾ
 ਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਅਲਖ
 ਰਾਗੰ ਮਾਗੇ ਚਰਨਾਤਿ ਸੁਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੇ ਨੀ ਸੰਭਵ

ਭਉਨਗੁਰਮਾ ॥ ੧॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਆਰਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਨ ਤਿ ਸੁਰੁ ਪੁਵਰਨੁ ਨ ਹੀ
ਭਾਸਾ ਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਲੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਨਾਤਿ ਸੁਕਾ
ਨਨਾਗੀ ॥ ਅਕੁਲਾਨਿ ਰੰਜੰਨੁ ਅਪਰਪਰੰ ਪਿਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨॥ ਘਟਘਟ ਅੰ
ਭੋਲੁ ਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਥਾਈ ॥ ਬਜਰਕ ਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿ
ਭੋਲੀ ਲਾਈ ॥ ੩॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਥਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਵਿਪਦ ਭਯੁ ਪਾਵਿ ਭੁਟਤਿ ਸਥਾ ਦੁਕਮਾਈ ॥ ੪॥ ਸੁਚੈ ਭਾਵੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰ
ਚਾਰੀ ॥ ਤੰਤੈ ਕਉ ਪ੍ਰਮਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੫॥ ੬॥

ਗੁਰਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਐਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿ
ਸੁਤਿਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀ ਐਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਗਮਨਾ ਮ
ਸੁਲੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਇ ਤੁਰ ਸੁਕਿਉ ਲਤ ਉਗਰੁ ਮੇਲੈ ਤਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜ
ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰ ਥੁੜੇਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮੰਜਨਾ ਗੁਰਦਰਸੁ ਪਰਾਪ
ਤੋਇ ॥ ੨॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਤਰਾਤ ਪੁਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਤੁ ਗੀ
ਮਮਾ ਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੇਖੁ ॥ ੩॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਤਰਿ ਪਾਈ ਐਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥
ਦੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਿਲੈ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪॥ ੭॥ ਸੋਗਠਿ ਮ

ਗੁਰਮਤੀ ੧ ਤੁਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾਤਮ ਥਾਹੇ ਭਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈਕਿ ਆਮਾਗਉ
ਭਉ ਬਿਨੁ ਨ ਰਤਾਈ ਤਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਤਿ ਆਥ
ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਗੁਪਤੈ ਵਰਤੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਤਾਰੀ ਜੀਉ ॥
ਰਤਾਉ ॥ ਮਿਰਤ ਪਾਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇ ਓਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੋਬ
ਮ ਅਜੋਨੀ ਤੈਭੀ ਤੋਨੀ ਘਟਿ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉਇ ਤੁਜ
ਥਪ ਜੋਇ ਨਿਦ੍ਰਾ ਜੋਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ਤਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਐਸਕ
ਥਾ ਜੀਤਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋਜਿ ਨਿਰੋਥ ਤੁਜਿ ਨਗਰ ਭਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥
ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਨਿ ਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ੮॥

ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁ

ਰਪਾਤੀਜੀਉ॥ ਛੋੜੁਵੇਸੁਭੇਖਚਤੁਰਾਈਦੁਬਿਧਾਇਤੁਫਲੁਨਾਤੀਜੀਉ॥
 ਮਨਰੇਬਿਰਹੁਮਤੁਕਤਜਾਤੀਜੀਉ॥ ਥਾਤਰਿਛੁਛਤਬਤੁਤੁਦੁਖਪਵਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਘਟਮਾਤੀਜੀਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਵਗੁਲਛੋਰਿਗੁਲਾਕਉਪਾਵਤੁਕ
 ਵਗੁਲਪਛੁਤਾਤੀਜੀਉ॥ ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਲਤਿਠਿਗਿਠਿਗਿ
 ਡਾਤੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲੇਕੁਬਤੁਰੇਬਾਤਰਿਨਾਵਤੁਕਾਤੀਜੀਉ॥
 ਮਲਨਾਮੁਜਪਤੁਸਦਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤਾਤੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਪਰਤ
 ਨਿੰਦਕੁਜੁਤਿਅਗਤੁਸਚੁਗੁਰਬਚਨੀਫਲਪਾਤੀਜੀਉ॥ ਜਿਉਭਵੈਤਿ
 ਤੁਤਰਿਜੀਉਜਨਨਾਨਕਸਥਦਿਸਲਾਤੀਜੀਉ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੋਗਠਿ
 ੧ ਅਪਨਾਘਰੁਮੁਸਤਰਖਿਨਸਾਕਤਿਕੀਪਰਘਰੁਜੇਤਨਲਾਗਾ॥
 ਰੁਗਾਖਤਿਜੇਰਸੁਚਾਖਤਿਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਸਮ
 ਵਨਮਤਿਲਾਗਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਨਰਸਲੇਕੁਨੇਠਿਰਿਪਵੁਤਾਤਿਅ
 ਰਤਾਉ॥ ਅਵਤਕਉਤਰਖਜਾਤਕਉਰੇਵਤਿਇਤੁਦੁਖਸੁਖਨਾਲੇਲਾ
 ਆਪੇਦੁਖਸੁਖਭੋਗਿਭੋਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਅਨਰਾਗਾ॥ ੨॥ ਤਰਿਰਸਉ
 ਅਵਗੁਕਿਅਕਤੀਐਜਿਨਿਪੀਅਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾਮਾਇਅਸੋਤਿਤਜਿਨਿ
 ਰਸੁਖੋਇਅਜਾਸਾਕਤਦੁਰਮਤਿਲਾਗਾ॥ ੩॥ ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨਖਤਿ
 ਦੇਤੀਮਤਿਦੇਉਸਮਾਗਾਜੇਤੁਦੇਤਿਤਤਰਿਰਸੁਗਾਈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਤਰਿ
 ਗਾ॥ ੪॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਤਿਤਰਿਰਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਮਭਉਭ
 ਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਪਾਏਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ ੫॥ ੧੦॥
 ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੧ ਸਰਬਜੀਅਸਿਰਿਲੇਖੁਪੁਰਾਤੁਬਿਨੁਲੇਖੈਨ
 ਈਜੀਉ॥ ਅਖੰਲੇਖੁਕੁਦਰਤਿਕਰਿਦੇਖੈਤੁਕਮਿਚਲਾਏਸੋਈਜੀਉ॥
 ਰੇਰਾਮੁਜਪਤੁਸੁਖੁਤੋਈ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਗੁਰਕੇਚਰਨਸੇਰੇਵਤੁਤਰਿਦਾਤਾਭੁ
 ਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੇਅੰਤਰਿਸੇਬਾਤਰਿਦੇਖਤੁਅਵਗੁਨਦੁਜਾਕੋਈਜੀਉ॥
 ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਤੁਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮੋਈਜੀਉ॥ ੨॥ ਚਲਤੋਠਾਕਿ

ਰੇਅਪੈਨੈਗੁਗਿਮਿਲਿਐਇਤਮਤਿਤੋਈਜੀਉ॥ ਦੇਖਿਅਦਿਸਟੁਰਵਉਥਿਸਮਾਈ
ਸੁਖਿਸੋਰੈਸੁਖੁਤੋਈਜੀਉ॥ ੩॥ ਪੀਵਤੁਅਪਿਉਪਰਮਸੁਖੁਪਾਈਐਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ
ਈਜੀਉ॥ ਜਨਮਮਰਣਭਵਭੰਜਨੁਗਾਈਐਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨੋਤੋਈਜੀਉ॥ ੪॥
ਜੁਨਿੰਗੰਜਨੁਜੋਤਿਸਥਾਈਸੋਤੰਭੇਦੁਨਕੋਈਜੀਉ॥ ਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ
ਨਕਗੁਗਿਮਿਲਿਅਸੋਈਜੀਉ॥ ੫॥ ੧੧॥ ਸੋਗੰਮੁਤਲਾ੧ ਘਰੁ ੩
ਭਿਸੁਭਾਵਾਤਦੇਤੀਗਾਵਾ॥ ਤਾਗਾਵੇਕਾਛਲੁਪਾਵਾ॥ ਗਾਵੇਕਾਛਲੁਤੋਈ॥ ਜਾਅਪੇ
ਵੈਸੋਈ॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਬਚਨੀਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਤਾਤੇਸਚਮਤਿਰਤਿਆਸਮਾਈ॥
੧੧॥ ਗੁਰਸਾਖੀਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ ਤਾਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਕਉਜੀ
ਆਗਾ॥ ਤਾਮਿਟਿਆਸਗਲਅੰਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਤਾਜਮਕਾਮਾ
ਗੁਭਾਗਾ॥ ਭੈਵਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾਇਆ॥ ਤਾਸਤਜੈਕੈਘਰਿਆਇਆ॥ ੩॥ ਭੁਲਤਿ
ਨਕੁਭੁਭੈਕੋਥੀਚਾਗੀ॥ ਇਸੁਜਗਮਤਿਕਰਣੀਸਾਗੀ॥ ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਤੋਈ॥ ਜਾ
ਅਪੇਮਿਲਿਅਸੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਤਲਾ੩
ਘਰੁ ੧ ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਤਿਸਭਿਤੇਗੀਜਿਨਸਬਦੈਸਾਦੁਆਇਆ॥ ਗੁਰਕਿ
ਪਾਤੇਨਿਰਮਲੁਤੋਆਜਿਨਿਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਤਿਨਿਤ
ਸਚੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਤਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤਮਥਾਰਿਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ ਏਕੋ
ਨਰਾਸਚੁਤੁਕੇਵਲੁਆਪਿਮੁਰਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਾਗਤਰੇਤਤਿਨੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬ
ਦੋਉਮੈਮਾਰੀ॥ ਗਿਰਤੀਮਤਿਸਦਾਤਰਿਜਨਉਦਾਸੀਗਿਆਨਤਤਥੀਚਾਰੀ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਤਰਿਰਾਖਿਅਉਰਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਇਤੁਮਨੁਆਦਤਦਿਸਿ
ਪਾਵਦਾਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਤਰਿਨਾਮੁਨਚੈਤੈਥਿਰਥਾਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਨਾਉਪਾਏਤਉਮੈਮੋਤੁਚੁਕਾਇਆ॥ ੩॥ ਤਰਿਜ
ਨਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵਤਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਸਾਚੁ

ਗਖਿਅਉਰਧਾਗੀ॥ਨਾਨਕਨਾਵਤੁਗਤਿਮਤਿਪਾਈਏਤਾਗਸਿਤਮਾਗੀ॥
੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ੩ ਭਗਤਿਖਜਨਾਭਗਤਨਕਉਦੀਆਨਾ

੩੬੫

ਰਿਧਨੁਸਚੁਸੋਇ॥ਅਖੁਟੁਨਾਮਧਨੁਕਦੇਨਿਖੁਟੈਨਾਤੀਕਿਨੈਨਕੀਮਤਿਭੋਇ
ਮਧਨਿਮੁਖਉਜਲੇਤੋਏਤਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਬਦੀ
ਪਾਇਆਜਾਇ॥ਥਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੁਲਾਠਿਰਦਾਦਰਗਤਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥
॥ਇਸੁਦੇਤੀਅੰਦਰਿਪੰਚਚੋਰਵਸਤਿਕਾਮੁਕੁਪੁਲੋਭੁਮੇਤੁਅੰਤਕਾਗਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਤਿਮਨਮੁਖਿਨਤੀਬੁਝਤਿਕੋਇਨਸੁਲੈਪੁਕਾਰਾਅੰਧਾਜਗਤੁਅੰਧੁਵਰਤਾਰਾ
ਗੁਰੁਗੁਬਾਰਾ॥੨॥ਤਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤੇਕਿਤੁਚਲੈਨਚਲਾਦਿਆਨਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਨਾਮੁਧਿਅਵੈਸਦਾਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਚੀਥਾਈਤਰਿਗੁ
ਵੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਤਲਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਸਦਾਪਟਿਚਾਨਲੁਅਮਰੁ
ਰਿਥਾਦਿਸਾਤਾਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾਮੁਸਚੁਲਾ
ਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦਿਰੇਤੋਤਰਿਪਾਤਾ॥੪॥੨॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ
ਲਾ੩ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਤੋਵੈਤਾਤਰਿਪਾਏਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ਭਗਤਕ
ਤਰਿਅੰਨੰਦੁਤੈਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਲਗਾਈ॥ਸਬਦਿਰੇਤੋਸਦਾਇਕਰੰਗੀਤਰਿ
ਤੇਸਮਾਈ॥੧॥ਤਰਿਜੀਉਸਾਚੀਨਦਰਿਤੁਮਾਗੀ॥ਆਪਣਿਆਦਾਸਾਨੋਰਿ
ਕਰਿਖਿਅਰੇਰਾਖਤੁਪੈਜਤਮਾਗੀ॥ਹਤਾਉ॥ਸਬਦਿਸਲਾਤੀਸਦਾਤਉਜੀਵ
ਰਮਤੀਭਉਭਾਗਾ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਅਤਿਸੁਆਲਿਉਗੁਰੁਸੇਵਿਆਚਿਤੁਲਾ
ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਚੀਸਚੁਥਾਈਸੋਜਨੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੨॥ਮਹਾਂਗੰਭੀਰੁ
ਸੁਖਦਾਤਾਤਿਸਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕੀਨੀਅਚਿੰਤੁਤਰਿ
ਨਿਵਸਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖੁਅੰਤਰਿਵਿਚਤੁਭਰਮੁਚੁਕਦਿ
॥ਤਰਿਕਾਮਾਰਗੁਸਦਾਪੰਥੁਵਿਖੜਕੋਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਤਰਿਕੈਰੰਗਿਰ
ਸਬਦੇਮਾਤਾਤਉਮੈਤੋਜੋਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਾਇਕਰੰਗੀਸਬਦਿ
ਰਦਤਾਰਾ॥੪॥੩॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ੩ ਤਰਿਜੀਉਤੁਪੁ

ਲੀਪਿਅਗੇਜਿਚੁਪਟਅੰਤਰਿਸਾਸਾਇਕੁਪਲੁਖਿਨੁਵਿਸਰਤਿਤੁਸੁਅਮੀਜ
ਭੁਬਰਸਪਚਾਸਾਤਮਮੁਜਮੁਗਧਸਦਸੇਭਾਈਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੧॥

ਰਿਜੀਓਤੁਮੁਅਪੇਦੇਤੁਬੁਝਾਈ॥ ਤਰਿਜੀਓਤੁਪੁਵਿਟਤੁਵਾਰਿਅਸਦਤੀਤੇਰੇਨਾ
ਵਿਟੁਬਲਿਜਾਈ॥ ਰਤਾਓ॥ ਤਮਸਥਦਿਮੁਏਸਥਦਿਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਭਾਈਸ

ਦੇਤੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ ਸਥਦੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਅਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥
ਬਦੁਗੁਰਦਾਤਾਜਿਤੁਮਨੁਰਾਤਾਤਰਿਸਿਓਰਤਿਅਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਸਥਦੁਜਾਣਤਿ

ਅੰਨੇਬੇਲੇਸੇਕਿਤੁਅਏਸੰਸਾਰਾ॥ ਤਰਿਰਸੁਨਪਾਇਅਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਅ
ਮਹਿਵਾਰੇਵਾਰਾ॥ ਬਿਸਟਾਕੇਕੀਜੇਬਿਸਟਾਮਹਿਸਮਾਣਮਨਮੁਖਮੁਗਧਗੁਬਾਰਾ॥

ਅਪੇਕਰਿਵੈਖੈਮਾਰਗਿਲਾਏਭਾਈਤਿਸੁਖਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ਜੇਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁ
ਇਨਮੇਟੇਭਾਈਕਰਤਾਕਰੇਸੁਤੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਅੰਤਰਿਭਾਈਅਵਰੁ

ਦੁਜਾਕੇਈ॥ ੪॥ ੬॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਤਿਪ੍ਰ
ਗਵਤਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ ਭਗਤਾਕੀਸਾਰਕਰਤਿਅਪਿਰਾਖਤਿਜੇਤੇਰੈਮਨਿ

ਏ॥ ਤੁਗੁਣਦਾਤਾਸਥਦਿਪਛਾਤਾਗੁਣਕਤਿਗੁਣੀਸਮਾਣੇ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਤਰਿ
ਓਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰਾਬੇਲੀਤੇਵੈਸਦਾਨਿਬੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥ ਰਤਾਓ॥ ਦੁ

ਸਟਚਉਕਜੀਸਦਾਕੁਜੁਕਮਾਵਤਿਨਬੁਝਤਿਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਿੰਦਾਦੁਸਟੀਤੇਕਿਨਿਛਲੁਪਾ
ਵਾਅਤਰਛਾਖਸਨਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਜਨੁਸਦਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਤਰਿਜੀਓ

ਏਓਏਓ॥ ੨॥ ਆਪਸਕਉਥਤੁਭਲਾਕਰਿਜਾਣਤਿਮਨਮੁਖਿਮਤਿਨਕਾਈ॥ ਸਾ
ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਵਿਅਪੇਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਕਦੇਚੇਤਤਿਨਾਤੀਅੰ

ਤਿਗੇਪਛੁਤਾਈ॥ ੩॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਭਗਤਾਕਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਅਪਿਲਾਏ॥ ਸ
ਕੇਗੇਤਸਤਜੇਮਾਭੇਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਕੈਤੇਥੇਨੰਤੀਤਉਲਾ

ਗਤਿਨਕੈਪਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੩ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਥੰਧਪੁਤੈ
ਤਈਜਿਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅਵੈ॥ ਆਪਣੇਭਾਣੇਜੇਚਲੈਭਾਈਵਿਓਜਿਚੇਟਾਖਵੈ

ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਕਦੇਨਪਾਵੈਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੇਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੇਦਾਸਸੁ

ਤੇਲੇਭਾਈ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਥਿਖਦੁਖਕਾਟੇਅਸੁਮੇਲਿਮਿਲਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤੁਕੁਟੰਬੁਸਭੁਜੀਅਕੇਬੰਧਨਭਾਈਭਗਿਮਿਭੁਲਾਸੈਸਾਗਾਥਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨੁ
 ਨਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਆਰਾ। ਕਰਮਕਰਤਿਗੁਰਸਥਦੁਨਪਛਾਲਿਮਿ
 ਮਤਿਵਾਰੋਵਾਰੋ॥ ੨॥ ਤਉਮੇਰਾਜਗੁਪਲਚਿਰਤਿਅਭਾਈਕੋਇਨਕਿਸਤੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਮਤਲੁਪਾਇਨਿਗੁਲਗਾਵਨਿਨਿਜਘਰਿਤੇਇਥਸੇਰਾ। ਐਥੈਥੁਥੈ
 ਪਛਾਣੈਤਰਿਪ੍ਰਭੁਤੈਤਿਸੁਕੇਰਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਤੈਭਾਈ
 ਗਕਿਆਪਾਈਐ। ਏਕਨਦਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਭਉਪਰਿਜੇਤਾਭਉਤੇਤਾਭਉ
 ਐ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ ੪॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੩ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਤੈਵੈਸਚੀਤਿਰਦੈ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖਪਾਏਤਉਮੈਸਥਦਿਸਮਾਣੀ। ਥਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭੁ
 ਨਤੇਵੀਤੋਰਭੁਲੀਠਿਰੈਇਆਲੀ। ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਤਿਸਦਾਦੁਖਪਾਵਤਿਭੁਥਿ
 ਦੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਸਦਾਰਤੁਸਰਲਾਈ। ਆਪਲੀਨਦਰਿਕਰੇਪਰਿ
 ਰਿਨਾਮੋਦੇਵਡਿਆਈ। ਗਤਉ। ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾਸਥਦਿਸਚੈਵੀ
 ਤਿਰਦੈਜਗਜੀਵਨੁਸਦਵਸਿਆਤਜਿਕਾਮੁਕੋਧੁਅੰਤੰਕਾਰਾ। ਸਦਾਤੁਰਿ
 ਅਸਭਠਾਈਤਿਰਦੈਨਾਮੁਅਧਾਰਾ। ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਣੀਸਥਦਿਪਛਾਣੀ
 ਰਾਮਨਤਿਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਸਫਲਜਨਮੁ
 ਅਇਆ। ਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਗੁਲਗਾਵੈਗੁਲੀਅਪਾਇ
 ਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਸਦਾਰੰਗਿਗਤਾਅਨਤਦਸਥਦੁਵਜਾਇਆ। ਸਨੁਸਨੁ
 ਲੁਨਿਗਮਲਥਾਣੀਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਕੋਇਨੁ
 ਗਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਵੈਸੁਮਗੁਪਛਾਣੈਤਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸ
 ਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਤੈਵੈਤਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾ
 ਸੇਜਨਸੋਤਨਿਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੭॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੩
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਭਈਜੀਵਤਮਰੈਤਾਥੁਥੁਪਾਈ। ਸੋਗੁ

ਭਾਈ ਜਿ ਸੁਜੇ ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇ ਤੀਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਮ
ਰਿਜਿ ਮੀਠਾਲਾ ਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਤਰਿ ਥਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਜੈ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖ ਦੁਜੈ ਭਾਇ॥ ਤੁਤਕੁਟਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਤਿ ਭਾਈ ਪਲੈ ਕਿ
ਨ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐਨਾ ਮੁਮਨਿ ਰਵਿ ਅਭਾਈ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਸਦਾ
ਕੇਰੁ ਲਰਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਅਪਾਰਿ॥ ੩॥ ਅਇ ਅਸੋ ਪਰਵਾ ਲੁਏ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ
ਵਚਿ ਤੁਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਮੇਲਾਇ॥ ੪॥ ੮॥
ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੩ ਤ੍ਰਿਤੀ ਗੁਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲੁਵਿ ਅਪਿ ਅਭਾਈ ਗੁਰਮੁ

ਬੁਝੁ ਭਾਇ॥ ਗਾਮਨਾ ਮਿਲਗਿ ਛੁਟੀ ਐ ਭਾਈ ਪੁਛੁ ਤੁਗਿ ਆਨੀ ਆਜਾਇ॥ ੧॥
ਨਰੇ ਤ੍ਰੇ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਚਉ ਥੋਚਿ ਤੁਲਾਇ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਤਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਉਪਜੇ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿ ਐ ਮਰਿ ਜਾਇ॥
ਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਤੈ ਭਾਈ ਸੁਤੇ ਗਏ ਮੁਤਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੋ ਉਥਰੇ
ਈਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ॥ ਜਗਮਤਿ ਲਾਤਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਭਾਈ ਤਿਰਦੈ ਰਖਿ ਆਉ
ਪਾਰਿ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਸਰਲਾਈ ਉਥਰੇ ਭਾਈ ਗਾਮਨਾ ਮਿਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਥੋਜਾ
ਉਤੁਲਤ ਜਾ ਭਾਈ ਜਿ ਤੁਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ॥ ੪॥ ੯॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗਅੰਤਰਿ ਤੋਰੈ ਸੁਖੁ ਨਾਤੀ॥ ਤਉ ਮੈ ਜਗਤੁ
ਖਿਰੋਗਿ ਵਿਅਪਿ ਅਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਤੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਯਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਿਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਿ ਤਿਤਾ ਤਿਤਾ ਤਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥
ਗੁਣ ਪਾਤੁ ਬਤੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਤਿ ਤਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨਾਇ ਅਪਾ॥ ਸੰਧਿ ਅਤਰਪ
ਕਰਤਿ ਗਾਇ ਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਅਪਾ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੇਵ ਰਭਾਗੀ ਜਿ
ਨੇ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੇਵਿ ਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾਏ॥ ੩॥
ਤੁਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮਗੁਨ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ
ਅਖੀਵੈ ਖੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੩
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਬਤੁ ਤਾਦੁ ਖੁਲਾਗਾ ਜੁਗਚਰੇ ਰਭਾਗੀ॥ ਤਮ ਦੀਨਤੁ ਮਜੁਗੁ

ਜੁਗੁਦਾਤੇਸਥਦੇਦੇਤਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਤਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੁਮਖਿਅਗੇਸਥਿ
ਦਾਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਵਤੁਤਰਿਨਾਮੁਦੇਵਤੁਆਧਾਰੇ॥੨॥ਤਰਿਉਮਨਸਾਮਥਿ
ਸਤਜਿਸਮਾਦੀਪਾਇਆਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਤਰਿਰਸੁਚਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੋ
ਲਬਿਖਕਾਟਲਤਾਰਾ॥੩॥ਸਥਦਿਸਰਤੁਫਿਰਿਜੀਵਤੁਸਦਤੀਤਾਫਿਰਿਮਰ
ਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਮਨਿਸੀਠਾਸਥਦੇਪਾਵੈਕੋਈ॥੪॥ਦਾਤੈਦਾਰਿ
ਅਪਲੈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਦਰਗਤਾ
ਈ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਾਸਤਾ

ਜੈਗਤਿਮਤਿਸਦਤੀਪਾਏ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਸਚਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾ
ਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭੁਜਗੁਥਉਰਾਨਾ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਸਥਦੁਨਜਾਵੈਤੂਠੈਭ
ਲਾਨਾ॥ਤਰਿਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਭਗਮਿਭੁਲਾਇਆਤਉਮੈਥੰਧਨਕਮਾ
ਮਲੁਮਰਲੁਸਿਰਉਪਰਿਉਭਉਗਰਭਜੇਨਿਦੁਖੁਪਾਏ॥੨॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਰਤਿ
ਲਸੰਸਾਰਾਤਉਮੈਵਿਚਿਪਤਿਖੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਚਉਥਾਪਦੁਚੀਨੈਰਾਮ
ਸੁਖੁਤੋਈ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਤੇਰਤੁਆਪੇਕਰਤਾਜੇਤੁਕਰਤਿਸੁਤੋਈ॥ਨਾਨ
ਮਨਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਥਦੇਤਉਮੈਖੋਈ॥੪॥੧੨॥੨੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਸੋਗਠਿਮਤਲਾ

ਪਰੁ੧

ਆਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਅਪਿਅਪਾਹੁ

ਗਜਗੁਅਪਿਤੈਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁ॥ਆਪੇਵਲ੍ਲ੍ਹਵਾਪਾਰੀਅਪਿਅ
ਪੇਸਚੁਵੇਸਾਹੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈ
ਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਤਰਿਉ॥ਆਪੇਸੁਲਿਸਭਵੇਖਦਾਪਿਆਰਾਮੁ
ਅਪਿਮੁਤਾਹੁ॥ਆਪੇਉਝੜਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਅਪਿਵਿਖਾਲੇਰਾਹੁ॥ਆਪੇ
ਅਪਿਤੈਪਿਆਰਾਆਪੇਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੨॥ਆਪੇਅਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਪੇਧੰਧਜੈਲਾਹੁ॥ਅਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਪਿਆਰਾਅਪਿਮਾਰੇਮਰਿਜਾਹੁ॥ਅ

ਤਲੀਪਿਅਰਾਅਪੇਪਾਰਿਲੰਘਾਤੁ॥ ੩॥ ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਤਿਬਾਪਿਅਰਾਗੁਰ
ਵਦੁਅਪਿਚਲਾਤੁ॥ ਆਪੇਤੀਚਜਿਲੰਘਦਾਪਿਅਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪਤਿਸਾਤੁ
ਆਪੇਅਪਿਦਇਆਲੁਤੈਪਿਅਰਾਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਤੁ॥ ੪॥ ੧॥
ਸੋਗਰਿਮਤਲਾ ੪

ਆਪੇਸਭੁਲੋਇ॥ ਆਪੇਸੁਤੁਆਪੇਬਤੁਮਲੀਅਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਇ॥ ਆ
ਸੁਤਧਾਰੁਤੈਪਿਅਰਾਸੁਤੁਖਿਚੋਛਤਿਛੋਗੀਤੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਮੈਤਰਿਬਿਨੁਅ
ਰਨਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਪਿਅਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿ
ਇ॥ ਗਤਾਉ॥ ਆਪੇਜਲਿਥਲਿਸਭੁਤੁਤੈਪਿਅਰਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇਸੁਤੋਇ॥
ਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਤਦਾਪਿਅਰਾਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਆਪੇਖੇਲਖੇਲਾਇ
ਪਿਅਰਾਅਪੇਕਰੇਸੁਤੋਇ॥ ੨॥ ਆਪੇਤੀਅਪਿਨਿਗਮਲਾਪਿਅਰਾਅਪੇਨਿ
ਮਲਸੋਇ॥ ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਅਰਾਅਪੇਕਰੇਸੁਤੋਇ॥ ਆਪੇਅਲ
ਖੁਨਲਖੀਐਪਿਅਰਾਅਪਿਲਖਵੈਸੋਇ॥ ੩॥ ਆਪੇਗਤਿਰਗੰਭੀਰੁਤੈਪਿਅ
ਰਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਸਭਿਘਟਆਪੇਭੋਗਵੈਪਿਅਰਾਵਿਚਿਨਾਗੀਪੁ
ਖਸਭੁਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਪਿਅਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਤੋਇ॥ ੪॥

੨॥ ਸੋਗਰਿਮਤਲਾ ੪ ਆਪੇਤੀਸਭੁਅਪਿਤੈਪਿਅਰਾਅਪੇਬ
ਥਪੈ॥ ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਪਿਅਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ ਆਪੇਵਦਿ
ਲਿਸਭੁਤੁਤੈਪਿਅਰਾਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ ੧॥ ਆਪੇਤੀਰਥੁਤੁਲਤਜਾਪਿਅ
ਰਾਅਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ ਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਪਿਅਰਾਸਭੁਜਗੁਮਛੁਲੀਤ
ਰਿਅਪੈ॥ ਅਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਈਪਿਅਰਾਅਵਰੁਨਦੁਜਾਜਾਪੈ॥ ੨॥ ਆਪੇਸਿੰ
ਭੀਨਦੁਤੈਪਿਅਰਾਧੁਨਿਅਪਿਵਜਾਏਆਪੈ॥ ਆਪੇਜੋਗੀਪੁਰਖੁਤੈਪਿਅਰਾ
ਆਪੇਤੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਾਪਿਤੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ ੩॥
ਆਪੇਨਉਜਪਾਇਦਾਪਿਅਰਾਅਪੇਤੀਜਪੁਜਾਪੈ॥ ਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਪਿਤੈਪਿਅਰਾ
ਆਪੇਤੀਰਸੁਆਪੈ॥ ਆਪੇਅਪਿਸਲਾਤਦਾਪਿਅਰਾਜਨਨਾਨਕਤਰਿਗਸਿਧਾਪੈ॥ ੪॥ ੩॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਤਰਸੁਮੀਰਾਗੁਰਸਬਦੀਚਿਖਿਜਾਪੈ॥ ਗੁਰ

ਲਿਤੇਲਾਇਆ ਆਪੇ ਸਾਤੁ ਆਪੇ ਵਲ ਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਲ ਜੁਕਰਾਇਆ ਆਪੇ
 ਰਤੀ ਸਾਜੀ ਅਨੁਪਿ ਆਰੈ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਰਿਹਿ
 ਇਸੁ ਖੁਪਾਇਆ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਤੈ ਪਿ ਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮੀਰਾ ਲਾਇ
 ਰਤਾਉ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿ ਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਆਪੇ
 ਮਿਵਰਤ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇਆ ਆਪੇ ਤੀਭੁਭੁ ਪਾਇਆ
 ਰਾਖਿ ਕਿੰਕਰੀ ਬੀਰੁ ਫਿਰਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਤਰਿ ਪਿ ਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ
 ਨਿਰਖਾਇਆ ਆਪੇ ਤੀ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇ
 ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ ਸਾਤ ਲੈ ਦੇਸ ਭਿਲਵਾਇਆ ਆਪੇ ਤਾਤੁ
 ਲੁਤੈ ਪਿ ਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੈ ਲਾਇਆ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀ ਆਪਿ
 ਜਿਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਤੈ ਪਿ ਆਰਾ ਜਨਨਾਨ ਕਵਰ
 ਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੪ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ

ਆਰਾ ਕਰਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਲੁ ॥ ਆਪਿ ਨਿਤਾਇਆ ਤਾ ਲੁਤੈ ਪਿ ਆਰਾ
 ਨਿਮਾਇਆ ਮਾਲੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ ਆਪੇ ਸੁਘਰੁ
 ਲੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਲੁ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਿਆਇ
 ਰਿਬਹੁ ਜਿਨ ਆਵਲ ਜਾਲੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਪੇ ਤੀ ਗੁਲ ਵਰਤ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ
 ਪਰਵਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਥਖਸ ਕਰਾਇ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਲੁ ॥ ਆਪੇ
 ਵਰਤ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ ਆਪੇ ਤੀ ਫੁਰਮਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੈ ਪਿ ਆਰਾ
 ਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ ਆਪਿ ਦਿਵੈ ਮਾਲੁ ॥ ਆਪੇ
 ਜੀਲਾਇ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਲੀ ਨਿਧਾਲੁ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਤੈ ਪਿ ਆਰਾ
 ਆਪੇ ਤੀ ਪਰਧਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ ਆਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਵਾਲੁ
 ਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇ ਦਾ ਪਿ ਆਰਾ ਜਨਨਾਨ ਕਸਦ ਕੁਰਬਾਲੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਉਸਤਾ ਅਪੇਗੁਲਗਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਅਪੇਸਥਦਿਸਿਮਾਤਾਅਪੇਲੇ
ਆਪਿਲਿਖਾਰੀਅਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਤਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮੁਨਮੁਖਿਮਾਤ
ਨਦਿਨੁਅਨਦੁਤੇਵੈਵਡੁਭਾਗੀਲੋਗੁਰਿਪੂਰੈਤਰਿਲਾਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਪੇਰੇ
ਗਾਨੁਤੈਪਿਆਰਾਬਨਿਅਪੇਗਉਚਰਾਤਾਅਪੇਸਵਲਸੁੰਦਰੀਪਿਆਰਾਅ
ਸੁਵਜਾਤਾ॥ ਕੁਵਲੀਆਪੀਤੁਆਪਿਸੰਗਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਥਲਕਰੁਪਿ
ਰਾਤਾ॥ ੨॥ ਅਪਿਅਖਾੜਾਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਵੈਖੈਆਪਿਚੋੜਾਤਾ॥ ਕਰਿਥ
ਕਰੁਪਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਚੰਡੂਰੁਕੰਸੁਕੇਸੁਮਾਰਾਤਾਅਪੇਤੀਬਲੁਆਪਿਤੈ
ਆਰਾਬਲੁਭੰਨੈਮੁਰਖਮੁਗਧਾਤਾ॥ ੩॥ ਸਭੁਅਪੇਜਗਤਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਸਾਪੇਜੁਗਤਿਤਥਾਤਾ॥ ਗਲਿਜੇਵਜੀਆਪੇਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਿਉਪ੍ਰਭੁਖਿਚੈਤਿ
ਜਾਤਾ॥ ਜੋਗਰਥੈਸੋਪਚਸੀਪਿਆਰੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਸਮਾਤਾ॥ ੪॥ ੬॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੪ ਅਨਿਕਜਨਮਵਿਭੁਜੇਦੁਖੁਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿ
ਮਕਰੈਅਤੰਕਾਰੀ॥ ਸਾਧੂਪਰਸਤਤੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੋਬਿੰਦਸਰਦਿਤੁਮਾਰੀ॥
ਆਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਜਬਸਤਸੰਗਭਾਏਸਾਧੂਜਨਤਿਰਏ
ਲਿਅਸੰਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੁਤਿਰਏਗੁਪਤੁਵਸਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤੇਰਾਭਉਨ
ਦੁਤਿਗਵਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਿਅਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਗਟਿਅਗੁਲਗਾਵੈਗੁਲਵੀਚਾ
ਰੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਸੰਤਿਅਈਦੁਰਮਤਿਭੁਧਿਨਿਵਾਰੀ॥ ਆਤਮ
ਮੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਪੁਰਖੈਪੁਰਖਮਿਲਿਅਗੁ
ਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਅਤੁਲੁਸਤਜਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰੈਥਨਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੭॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੪

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੪ ਅਨਿਕਜਨਮਵਿਭੁਜੇਦੁਖੁਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿ
ਮਕਰੈਅਤੰਕਾਰੀ॥ ਸਾਧੂਪਰਸਤਤੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੋਬਿੰਦਸਰਦਿਤੁਮਾਰੀ॥
ਆਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਜਬਸਤਸੰਗਭਾਏਸਾਧੂਜਨਤਿਰਏ
ਲਿਅਸੰਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੁਤਿਰਏਗੁਪਤੁਵਸਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤੇਰਾਭਉਨ
ਦੁਤਿਗਵਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਿਅਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਗਟਿਅਗੁਲਗਾਵੈਗੁਲਵੀਚਾ
ਰੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਸੰਤਿਅਈਦੁਰਮਤਿਭੁਧਿਨਿਵਾਰੀ॥ ਆਤਮ
ਮੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਪੁਰਖੈਪੁਰਖਮਿਲਿਅਗੁ
ਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਅਤੁਲੁਸਤਜਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰੈਥਨਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੭॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੪

ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਤ ਜੇ ਤਰਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਖੇ ਦਤ ਦਿਸ ਭੋਲੇ
 ਨੁਨਾਵੈ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਜਨ ਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ਦਰਗਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤਿ ਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰਿ ਸੁ ਅੰਤ ਰਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦ
 ਲ ਭਏ ਭੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਥ ਦਿ ਖੁਝਾਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੋਗ ਠਿਮ ਭਲਾ ੪
 ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਤੇਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਖੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀਤ
 ਕੁ ਮੁਕਾਟਿ ਆਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪੁਨੈ ਜਨ ਨਕਊ ਦੇ ਤਿਵਡਿ ਆਈ
 ਤਿਗ ਮਨ ਮੁਖ ਗਾਸ ਤੁਸ ਦਾਰ ਤੁਸ ਰਲਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦਿਤੁ ਸੰਸਾਰੁ
 ਵਲ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੁਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲ
 ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ॥ ੨॥ ਜਿ ਸਕੀ ਵਖੁ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿ ਸਨੇ ਦੇਇ ਸੁਖ
 ਸਤੁ ਅਨੁਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਦਿ
 ਸੇਈ ਜਾਣੈ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿ ਆਈ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇ ਆਲੁ ਕੈ ਨਾਤੀ ਜੇ ਕੋਰੇ
 ਈ॥ ੪॥ ਸਭੁ ਕਿਓ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਤੁਸ ਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ॥ ਜਿਸ
 ਤਿਕਰਤਿ ਸੇ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੫॥ ੯॥ ੧੨॥ ੩੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁ ਸੋਗ ਠਿਮ ਭਲਾ ੫

੫੨੧

ਕਿਸੁ ਤਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜਾਸ ਭੁਕੇ ਕੀਤਾ ਤੇਸੀ
 ਜੇ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਾ ਸੀ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵਖੰਡੁ
 ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ॥ ਮਾਲੁ ਸੁਖ ਪੁਰ
 ਸਾਲਾਤੀ ਕਿ ਅਤਿ ਸਕਾ ਮੁਤ ਤਾਜਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ਅ
 ਕਿਓ ਤਿਸ ਕਾਤਿ ਸਕੀ ਭੁਖ ਗਵਾਈ॥ ਐਸਾ ਪੁਨ ਦੀਆ ਸੁਖ ਦਾ ਤੈਨੂੰ
 ਕਥਤੀ ਜਾਈ॥ ਅਨ ਦੁਭਇ ਆਸੁਖ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ
 ॥ ੨॥ ਮਨ ਨਾ ਮੁਖ ਪਿਨਾ ਮੁਆਰਾ ਪਿਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਵਖਾਈ॥ ਉਪਦੇਸੁ

ਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭਚੁਕੀਕਾਇਜਮਾਲੀ। ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤੇਆਪ੍ਰਭੁਮੇ
ਲਾਗੇਗੁਰਕੀਬਾਲੀ॥ ੨॥ ਕੀਮਤਿਕਉਲੁਕਰੈਪ੍ਰਭਤੇਗੀਤੁਸਰਥਜੀਆਦ
ਲਾਸਭਕਿਉਕੀਤਤੇਗਵਰਤੈਕਿਆਤਮਬਾਲਗੁਪਾਲਾਗਾਥਿਲੇਲੁਨ
ਜਨੁਤੁਮਗਾਜਿਉਪਿਤਾਪੁਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ

ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਟੀਐਭਾਈਮਨਿਤਨਿਤਿਰਦੈਧਾਗ। ਸਾਚਾਸਾਤਿਥੁਮਨਿ
ਭਾਈਏਤਕਰਲੀਸਾਗ। ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਭਾਈਸੇਤਨਤੇਏਛਾਗ।
ਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਅਭਾਈਜਿਨਏਕੰਕਾਰਅਧਾਗ॥ ੧॥ ਸੋਈਸਚੁਅਗਾਧਲਾ
ਈਜਿਸੇਤਸਭਕਿਉਤੇਇ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਜਾਣਾਇਅਭਾਈਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਏ। ਰਤਾਉ। ਨਾਮਵਿਨੁਲੇਪਚਿਮੁਏਭਾਈਗਣਤਨਜਾਇਗਲੀ। ਵਿਲੁਸਚ
ਤਨਪਾਈਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗਮਧਲੀ। ਅਵਣਜਾਣੁਨਚੁਕਈਭਾਈਫੂਠੀ
ਨੀਮਲੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਉਧਾਰਦਾਭਾਈਦੇਨਾਵੈਏਕਕਲੀ॥ ੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾ
ਤਸੋਧਿਅਭਾਈਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇ। ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿਥਾਕਿਆ
ਈਠਿਰਿਠਿਰਿਥੰਧਨਪਾਇ। ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੋਧੀਅਭਾਈਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਨਤੀਜਾਇ
ਏਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਇਅਭਾਈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਚੁਸਦਾਤੈਨਿਰ
ਭਾਈਨਿਰਮਲਸਾਚੇਸੋਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਲੀਭਾਈਤਿਸੁਪਰਾਪ
ਤੇਇ। ਕੋਟਿਮਧੇਜਨੁਪਾਈਐਭਾਈਵਿਰਲਕੋਈਕੋਇ। ਨਾਨਕਰਤੇਸਚਿਨਾ
ਭਾਈਸੁਲਿਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ

ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹੁਮਨੈਤਉਲਉਮਿਲਦੁਗਾਈ। ਆਨਆਪਨ
ਰਤਥੀਚਰਾਤਉਲਉਥੀਚੁਥਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਮਾਧਵੇਐਸੀਦੇਤੁਥੁਥਾਈ। ਸੇ
ਭਿਸਾਧਗਤਉਓਟਚਰਨਾਨਤਥਿਸਰੈਮੁਤਤੁਚਸਾਈ। ਰਤਾਉ। ਰੇਮਨਮੁਗਧ
ਚੇਤਚੰਚਲਚਿਤਤੁਮਐਸੀਰਿਦੈਨਾਈ। ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਤਿਅਗਿਆਨਤੁਰਚਿ
ਐਉਗਏਓਸੰਗਿਥੈਰਾਈ॥ ੨॥ ਸੋਗਨਥਿਆਪੈਆਪੁਨਥਾਪੈਸਾਧਸੰਗਤਿਥੁ
ਪਾਈ। ਸਾਕਤਥਕਨਾਇਉਜਾਨਉਜੈਸੇਪਵਨੁਫੁਲਾਈ॥ ੩॥ ਕੋਟਿਅਪਰ
ਕਾ

ਧਅਢਾਦਿ ਓਇਤੁ ਮਨੁ ਕਤਲਾ ਕਢੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਦੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਦੀ
ਅਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਖਤੁ ਉਠਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗਿਤ ਬਨਿ ਤਾਮਾਇ ਅਸਨ ਬੰਧੇ ਧੀਅੰਤ
ਰੋਕੇ ਖਰਾਨ ਤੇ ਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇ ਧੀ ॥ ੧ ॥ ਰੋਨ ਰਕਾ ਤੇ ਪਪੋਲੁ ਦੇ
ਡਿਜਾਇ ਗੋਧੂ ਮੁਥਾ ਦਰੋਇ ਕੁਭਾ ਜਤੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇ ਧੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੰਕਿ
ਦੇ ਧੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੁ ਕਰ ਭਸਮੇ ਧੀ ॥ ਤੇਇ ਅਮਰੋ ਗਿਤ ਮਹਿ ਥੈ ਠਾਕਰ
ਥਿ ਸਰੋ ਧੀ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਲੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋ ਧੀ ॥ ਤੁ
ਗੋ ਸੁਤੁ ਬਾਪ ਰੈ ਠਿਰਿ ਪਾਏ ਪਛੁ ਤੇ ਧੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸ
ਸੁਖਿ ਆਵਤੁ ਦਿਨੁ ਰੈ ਨੇ ਧੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ
ਧੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਪੁਰ ਭੇਟਿ ਓਵਰ ਭਾ

ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਕੋਇ ਨ ਪਤੁ ਚਨ ਤਾਰਾ ਦੁਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ
॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਤਾਰੈ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸੁਖ ਸਤ ਜੋ ਘਰਿ
ਤਮਾਰੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ਕਰ ਲੈ ਤਾਰਾ ਸੇਈ ਖਸਮੁ ਤਮਾਰਾ
ਭਏ ਗੁਰ ਚਰ ਲੀਲਾ ਗੋਇ ਕਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ
ਮੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਭੀ ਤੇ ਵਨ ਤਾਰਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ਅਪੁਨੇ
ਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਅਚਰ ਜਸੋ ਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇ ਆਗੈ ਸੇ
ਕਕਉ ਗੁਰਪੁਰ ਭੇਟਿ ਓਸ ਗਲੇ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮ

੫ ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀ ਆਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾ ਲੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥ ਕਰ
ਵਲ ਤਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਨਤਾ ਬਿਸੰਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਸੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨ
ਗਵਾਤਾ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾ ਲੈ ਕੋਇ ਨ ਭੁਲ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਬ੍ਰਤ ਮੁਪਛਾਤਾ
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀ ਤਲੁ ਓਤੁ ਜਾ ਲੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥ ਤਉ ਮੈ ਰੋਗ
ਮਨੁ ਬਿਆਪਿ ਤਓਤੁ ਜਨ ਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ
ਪਤਿ ਆਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇ ਰੈ ਸੁਤਿ ਨ ਧੀ ਬ

ਭਗਮਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿਥੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਅਪਨੇਨਾਨਕੁਇਤੁਸੁਖਮਾਗੈ ॥ ਜਤਕੀ
ਨੁਤੇਰਾਸਾਪੁਗਾਵਤਿਤਤਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ
ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਪਨੁਸੰਤਨਕਾਮਨੁਸੰਤਨਕਾਕੀਆਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਨ
ਖਿਆਇਆਸਰਬਕੁਸਲਤਥਾਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਨਥਿਨੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਥੀਆ
ਜੋਸਗਣਿਪਰੈਸਾਪੁਕੀਸੋਪਾਗਗਿਰਾਮੀਕੀਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਿ
ਟਿਜਨਸੇਵਾਤਰਿਕੀਰਤਨੁਰਸਿਗਾਈਐ ॥ ਈਤਾਸੁਖਮਾਗੈਮੁਖਉਜਲ
ਨਕਾਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਪੁਰਨਜਨਕੀ
ਤਕਉਪਮਾਕਤੀਐ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀਸਗਣਿਸੰਤਨਕੀ
ਤੀਐ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨਨੀਚਅਨਾਥਅਪਰਾਧੀਓਟਸੰਤਨਕੀਆਤੀ ॥ ਬੁਡ
ਮੋਗਿਤਅੰਧਕੁਪਮਤਿਨਾਨਕਲੇਹੁਨਿਥਾਤੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ
ਜਾਕੈਤਿਰਦੈਵਸਿਆਤੁਕਰਤੇਤਕੀਤੈਆਸਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸਅਪੁਨੇ
ਉਤੁਵਿਸਰਤਿਨਾਤੀਚਰਣਪੁਰਿਮਨਿਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਕਥਨੁਨਜਾ
ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸੁਆਮੀਸਭਤੇਉਚਥਡਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੋਸੇਕ
ਅਕਰਤਏਪ੍ਰਾਣੀਜੈਸੀਤੁਮਲਿਖਿਪਾਈ ॥ ਸੇਵਕਕਉਤੁਮਸੇਵਾਦੀਨੀਦ
ਸਨੁਦੇਖਿਅਘਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਤੁਮਤਿਸਮਾਨੇਜਾਕਉਤੁਸੁਆਪਿ
ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਟਿਓਅਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟਭਏਸਭਠਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੇਈ
ਆਨੀਸੇਈਧਿਆਨੀਸੇਈਪੁਰਖਸੁਭਾਈ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਏਦਇਆਲਾ
ਕਉਮਨਤੇਥਿਸਰਿਨਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫
ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੋਤਿਵਿਆਪੀਕਥਉਚੇਕਥਨੀਚੇ ॥ ਸੁਧਨੁਤੇਈਐਕਾਤੁਜਤਨਾ
ਜਿਕੋਨਪਤੁਚੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨੁਸਾਧਸਗਣਿਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਥਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਜਨਮ
ਨਰਦੁਨਰਤਈਠਿਰਿਅਵਤਥਾਰੇਥਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਓਤੁਜੁਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਕਤੀ
ਅਤਤਿਨਮਤਿਉਗਛਿਓਸਗਲਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪੁਰਨਭਗਤੁਪੁਰਖਸੁਆਮੀਕਾਸਰਬ
ਕੋਤੇਨਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਨਿੰਦਉਨਾਤੀਕਾਤੁਥਾਤੇਏਤੁਖਸਮਕਾਕੀਆ ॥ ਜਾਕਉਕਿ

ਪਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿਮੇਗੈਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਓਲੀਅਨ॥੩॥ਪਾਰਬੁਧਮਪਕਰੀ
ਤਿਗੁਰਸਭਨਾਕਰਤਉਪਾਰਾਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਤੀਤਰੀਖੈਏ
ਨਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥੪॥੮ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫

ਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮਤਤੁਸਾਰਾਕਿਲਖਿਖਕਾਏਨਿਮਖਅ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਤਰਿਰਸੁਪੀਵਤੁਪੁਰਖਗਿਆਨੀ
ਸੁਲਿਮਤਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਨੀ॥ਰਤਾਉ॥ਮੁਕਤਿ
ਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਭਰ
ਨੁਦੈਵੈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਥਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸੁਵਲੀਸੁਲੀਐਰਸਨਾਗਾਈਐ
ਧਿਆਈਐਸੋਈ॥ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਟ
ਵਡੈਭਾਗਿਰਤਨਜਨਮੁਪਾਇਆਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲਾਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਕੁਗੁਲਗਾਵੈਸਿਮਰੈਸਦਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ

੫ ਕਰਿਦਿਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗਾਰੋ
ਥਿਘਨਲਾਥੇਪ੍ਰਭਸਰਲਪ੍ਰਗਟੇਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਥਾਲੀਸਥ
ਸੁਭਾਖਿਆਗਾਵਤੁਸੁਲਤੁਪੜਤੁਨਿਤਭਾਈਗੁਰਪੁਰੈਤੁਗਾਖਿਆਗ
॥ਸਾਚਾਸਾਤਿਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਵਡਿਆਈਭਗਤਿਵਛਲਦਇਅਲਾਸੰਗ
ਪੈਜਰਖਦਾਅਇਅਅਦਿਬਿਰਦੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਜਨੁਨਿਤਭੁੰਚਹੁਸਰਬਵੇਲਾਮੁਖਿਪਾਵਤੁ॥ਜਰਾਮਰਾਤਾਪੁਸਭਨਾਭੋ
ਨਿਤਗਾਵਤੁ॥੩॥ਸੁਲਿਅਰਦਾਸਿਸੁਆਮੀਮੇਰੈਸਰਬਕਲਾਥਇਅਈ
ਗਟਭਈਸਗਲਜੁਗਅੰਤਰਿਗੁਰਨਾਨਕਕੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫ ਐਏ ਘਰੁ ੨ ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਸਕੇਹਮਥਾਥਿਕ
ਮੇਰਾਗੁਰਤਾਈ॥ਸੁਲਿਮੀਤਾਜੀਉਤਮਾਰਾਥਲਿਥਲਿਜਾਸੀਤਰਿਦਰਸਨੁ
ਤੁਦਿਖਾਈ॥੧॥ਸੁਲਿਮੀਤਾਧੁਰੀਕਉਥਲਿਜਾਈ॥ਇਤੁਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ
ਉ॥ਪਾਵਮਲੋਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਇਤੁਮਨੁਤੇਕੁਦੇਸਾਸੁਲਿਮੀਤਾਧੁਰੀ

ਸਰਲਾਈਆਇਆਪ੍ਰਭਮਿਲਉਦੇਤੁਉਪਦੇਸਾ॥੨॥ਮਾਨੁਨਾਕੀਜੈਸਰਲਿ
ਗੀਜੈਕਰੈਸੁਭਲਾਮਨਾਈਐ॥ਸੁਲਿਮੀਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਜੈਇ
ਦਰਸਨੁਤਰਿਜੀਉਪਾਈਐ॥੩॥ਭਇਓਅਨਗਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਤਨਕੈਤਰਿਨਾ
ਤੈਸੀਠਾਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਭੁਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ॥

॥੧॥੧੨॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਠਾਕੁਰੁਸੁ
ਆਮੀਸੁਥਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰੇ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਲੈਇਕੁਗੁਨੁਮੂਰ
ਜਾਤਾਰੇ॥੧॥ਤਰਿਅਰਾਧਿਨਜਾਨਾਰੇ॥ਤਰਿਤਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੇ॥ਤਰਿਜੀ
ਨਾਮੁਪਰਿਓਰਮਦਾਸੁ॥ਰਤਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਸ
ਥਘਟਾਭਰਪੂਰੀਰੇ॥ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਤੈਸੰਗੇਮੈਮੂਰਖਜਾਨਿਅਦੁਰੀਰੇ॥
॥ਤਰਿਥਿਅੰਤੁਤਉਮਿਤਿਕਰਿਵਰਨਉਕਿਅਜਾਨਾਤੈਇਕੈਸੋਰੇ॥ਕਰਉਬੇਨ
ਤੀਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੇਮੈਮੂਰਖਦੇਤੁਉਪਦੇਸੋਰੇ॥੩॥ਮੈਮੂਰਖਕੀਕੇਤਕਥਾ
ਤੈਕੋਟਿਅਪਰਾਧੀਤਰਿਅਰੇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਿਸੁਲਿਅਪੇਖਿਅਸੇਠਿਰਿ
ਗਰਭਾਸਿਨਪਰਿਅਰੇ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫

ਨਿਨਾਥਾਤਕੋਥਤੁਤੁਅੰਦੇਸਰੋਤੇਮਿਟੇਸਭਿਗਇਆ॥ਸਤਜਸੈਨਅਰੁਸੁਖਮਨ
ਨਗੀਉਪਕਮਲਾਥਿਗਸਇਆ॥੧॥ਦੇਖਤੁਅਚਰਜੁਭਇਆ॥ਜਿਤਠਾਕੁਰਕ
ਉਸੁਨਤਅਗਾਧਿਬੋਧਿਸੋਰਿਦੈਗੁਰਿਦਇਆ॥ਰਤਉ॥ਜੇਇਦੁਤਮੋਤਿਥਤੁਤੁ
ਸੰਤਵਤਤੇਭਇਆਨੰਭਇਆ॥ਕਰਤਿਬੇਨਤੀਰਾਖੁਠਾਕੁਰੁਤੇਤਮਤੇਰੀਸਰਨ
ਇਆ॥੨॥ਜਤਭੰਡਾਰੁਗੋਬਿੰਦਕਾਖੁਲਿਅਜਿਤਪ੍ਰਥਾਪਤਿਤਿਤਲਇਆ॥ਏ
ਕੁਰਤਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਥੀਆ॥੩॥ਏਕਥੁੰਦਗੁ
ਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨੈਅਟਲੁਅਮਰੁਨਮੁਆ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਸ
ਉਪੇਠਿਰਿਲੇਖਾਮੂਲਿਨਲਇਆ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫

ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਲੀਨਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥ਗੁਲ
ਅਮੋਲਜਿਸੁਰਿਦੈਨਵਸਿਆਤੇਨਰਤ੍ਰਿਸਨਤ੍ਰਿਖਾਈ॥੧॥ਤਰਿਅਰਾਧੇਅਰੇ

ਨੰਤੀ

੪੪
੩੮੨

ਗਅਨਦਾਈਗਜਿਸਨੇਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾਹਮਸਨੇਤੀਤਿ ਸੁਲਾਖਬੇਦਨਜ
ਈਗਰਤਾਉਗਜਿਭਜਨਓਟਗਤੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸੇਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭਸਰੇ
ਨਗਬਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਤੇਦੁਖੀਆਮਤਿਗਨਦੇ॥ ੨॥ ਜਿਹਗੁਰਮ
ਪ੍ਰਭੁਲਿਵਲਾਈਤਿਤਮਤਾਅਨੰਦਰਸੁਕਰਿਆਗਜਿਤਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਿ
ਬੇਸੁਖਾਈਤੇਨਰਕਘੋਰਮਤਿਪਰਿਆ॥ ੩॥ ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤੀਲਾ
ਤੈਸੇਤੀਵਰਤਾਰਾਨਾਨਕਸਤਪਕਰੀਸੰਤਨਕੀਰਿਦੈਭਏਮਗਨਚਰਨ
॥ ੪॥ ੪॥ ੧੫॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਜਾਉਰ
ਇਓਮਾਨਨਮਤਿਅਭਿਮਾਨੀਗਲੇਭੁਨਮਤਿਲੋਭੀਲੇਭਾਇਓਤਿਉਤਿ
ਰਚੇਗਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਤਰਿਜਨਕਉਇਤੀਸੁਤਾਵੈ॥ ਪੇਖਿਨਿਕਟਿਕਰਿਸੇ
ਤਿਗੁਰਤਰਿਕੀਰਤਨਿਤੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਗਰਤਾਉਗਅਮਲਨਸਿਉਅਮਲੀ
ਪਟਾਇਓਭੁਮਨਭੁਮਿਪਿਆਰੀ॥ ਖੀਰਸੰਗਿਬਾਰਿਕੁਏਲੀਨਾਪ੍ਰਭਸੰਗ
ਸੇਤਿਤਕਾਰੀ॥ ੨॥ ਬਿਦਿਆਮਤਿਬਿਦੁਅੰਸੀਰਚਿਅਨੈਨਦੇਖਿਸੁਖਪਦ
॥ ਜੈਸੇਰਸਨਾਸਾਦਿਲੁਭਾਨੀਤਿਉਤਰਿਜਨਤਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ ੩॥ ਜੈ
ਖਤੈਸੀਕਾਪੁਰਕੁਸਗਲਘਟਾਕਾਸੁਆਮੀ॥ ਨਾਨਕਪਿਆਸਲਗੀ
ਸਨਕੀਪ੍ਰਭਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੬॥ ਸੋਗਠਿਮ
੫ ਤਮਮੈਲੇਤੁਮਉਜਲਕਰਤੇਤਮਨਿਰਗੁਨਤੁਦਾਰਾਤਮਜੁ
ਤੁਮਚਤੁਰਸਿਅਏਤੁਸਰਬਕਲਕਾਗਿਆਤਾ॥ ੧॥ ਮਾਧੋਤਮਐਸੇਤੁਐ
॥ ਤਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨਨੀਕੋਠਾਕੁਰਦੇਸਾਗਰਤਾਉ॥ ਤੁਮਸਭਸੇ
ਸਾਜਿਨਿਵੇਜੇਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਪ੍ਰਾਨਾਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇਗੁਨੁਨੀਕੋਈਤੁਮ
ਤੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ੨॥ ਤੁਮਕਰਤੁਭਲਾਤਮਭਲੇਨਜਾਨਤੁਮਸਦਾਸ
ਦਇਆਲਾ॥ ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਤੁਅਪੁਨੇਬਾਲਾ
ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਟਲਸੁਲਿਤਾਨਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਚੈ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ
ਤੈਤਵਾਲਾਖੁਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੭॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ

ਮਾਤਗਰਭਮਤਿਅਪਨਸਿਮਰਨੁਦੇਤਤਤੁਮੰਗੁਖੁਨਤਰੇਪਾਵਕ
ਨਗਰਅਥਾਤਲਤਰਿਮਤਿਤਾਰਤੁਤਾਰਨਤਾਰੇ॥੧॥ਮਾਧੋਤੁਠਾਕੁਰੁਸਿਰਿ
ਮੇਰਾਈਤਉਤਾਤੁਤਰੇਧੋਰਾਗਰਤਾਉ॥ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੰਮਨੈਕਰਲ
ਤਗੁਰਿਲੁਜਾਨੈ॥ਤੁਦਾਤਾਮਾਗਨਕਉਸਗਲੀਦਾਨੁਦੇਤਿਪ੍ਰਭਭਾਨੈ॥੨॥
ਅਨਮਤਿਅਵਰੁਖਿਨੈਮਤਿਅਵਰਾਅਚਰਜਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ਗੁਰੇਗੁਰੇਗ
ਰੰਗੰਗੀਰੋਉਚੇਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁਮਤਿਮਿਲਾਇਓ
ਤਉਸੁਨੀਤੁਮਾਰੀਥਾਣੀ॥ਅਨਦੁਭਇਆਪੇਖਤਤੀਨਾਨਕਪ੍ਰਤਾਪਪੁਰ
ਅਨਿਰਥਾਣੀ॥੪॥੭॥੧੮॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਤਮਸੰ
ਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਅਰੇਤਮਸੰਤਨਕੀਸਰਲਾ॥ਸੰਤਤਮਾਰੀਓਟਸਤਾਣੀਸੰ
ਤਮਾਰਾਗਤਲਾ॥੧॥ਤਮਸੰਤਨਸਿਉਬਲਿਅਈ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਪਾ
ਈ॥ਇਤਮਨੁਤੇਰਭਾਈ॥ਗਰਤਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇਵਾਦੇਵੀਸੰਤਨ
ਸਿਉਬਿਉਤਾਰਾ॥ਸੰਤਨਸਿਉਤਮਲਾਤਾਖਟਿਅੰਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੨॥
ਸੰਤਨਮੋਕਉਪੁੰਜੀਸਉਪੀਤਉਉਤਰਿਅਮਨਕਾਧੇਖਾ॥ਧਰਮਰਾਇਅ
ਕਤਾਕਰੋਗੋਜਉਫਾਟਿਓਸਗਲੇਲੇਖਾ॥੩॥ਮਤਾਅਨੰਦਭਏਸੁਖਪਾ
ਇਆਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਅਰੰਗਿਰਤੇ
ਬਿਸਮਾਦੇ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਜੇਤੀਸਮਰਧਿ
ਦੇਖਤੁਰੇਨਰਤੇਤੀਤੀਛਡਿਜਾਨੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਤਾਰਾਪਾਵ
ਤਿਪਦੁਨਿਰਥਾਣੀ॥੧॥ਪਿਅਰੇਤੁਮੇਰੇਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਅਉਪਾ
ਦੇਸਾਤੁਮਤੀਸੰਗਿਪਰਾਤਾ॥ਗਰਤਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾਨਤਾ
ਮਤਿਸੁਖੁਨਤੀਪਾਈਐ॥ਤਤੁਰੇਨੁਤੁਸਗਲਕੀਮੇਰੇਮਨਤਉਅਨਦਮੰਗਲ
ਸੁਖਪਾਈਐ॥੨॥ਪਾਲਨਭਾਨੈਅੰਤਰਬਿਧਿਜਾਨੈਤਕੀਕਰਿਮਨਸੇਵਾ
ਕਰਿਪੁਜਾਤੋਮਿਦਿਤੁਮਨੁਆਅਕਾਲਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਾ॥੩॥ਗੋਬਿੰਦਦਾ
ਮੇਦਰਦਇਆਲਮਾਧਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਵਰਤਦਿਨਾਮੇਵਾ

੨੮੩

ਲੇਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੪॥੯॥੨੦॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ

ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਿਸਾਸਾਥਿਢੁਰਤਅਨਿਮਿਲਾਇਆਪਾ
ਪਰੇਤਮੁਗਧਭਏਸ੍ਰੋਤੇਤਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਗਾਇਆ॥੧॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਦੇਖੁ
ਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਤਲੁਨਜਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਦੁਖਸੋਗਕਾਢਾਉਓਭੇ
ਨੰਮੰਗਲਥਿਸਰਾਮਾਮਨਥੰਢਤਫਲਮਿਲੇਅਚਿੰਤਾਪੁਰਨਤੇਏਕਾਮ
॥ਈਤਾਸੁਖਅਗੈਮੁਖਉਜਲਮਿਟਿਗਏਆਵਲਜਾਏ॥ਨਿਰਭਉਭਏ
ਨਾਮੁਵਸਿਆਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਭਏ॥੨॥ਉਠਤਥੈਠਤਤਰਿਗੁਲ
ਦੁਖਦਰਦੁਕ੍ਰਮੁਭਗਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤਾਕੇਪੁਰਨਕਰੰਮਾਜਾਕਾਗੁਰਚਰਨ
ਲਾਗਾ॥੪॥੧੦॥੨੧॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫

ਰਤਨੁਤਿਉਕਉ

ਸੰਗਿਲਾਗੇਜਾਤੇਕਢੁਨਪਾਈਐ॥ਪੁਰਨਪਾਰਬ੍ਰਤਮਪਰਮੇਸਰਮੇਰੇਮਨ
ਦਾਧਿਅਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਨੀ॥ਥਿਨਸੈਕਾਚੀਦੇ
ਅਗਿਅਨੀ॥ਰਤਾਉ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਅਰੁਸੁਪਨਮਨੇਰਥਤਾਕੀਕਢੁਨ
ਈ॥ਰਾਮਭਜਨਥਿਨੁਕਾਮਿਨਅਵਸਿਸੰਗਿਨਕਾਤੁਜਾਈ॥੨॥ਤਉਭਿ
ਤਥਿਤਾਇਅਵਰਦਾਜੀਅਕੋਕਾਮੁਨਕੀਨਾ॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਨਤ੍ਰਿਪਤਮਿ
ਰਾਮਨਾਮੁਨਤੀਚੀਨਾ॥੩॥ਸਾਦਥਿਕਾਰਥਿਖੈਰਸਾਮਾਤੇਅਸੰਖਖਤੇਕਰਿ
॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਾਤਿਥਿਨੰਤੀਕਾਟਤੁਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥੪॥੧੧॥੨੨॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫

ਗੁਣਗਾਵਤੁਪੁਰਨਅਥਿਨਾਸੀਕਾਮਕੋਪਥਿ

॥ਮਤਾਥਿਖਮੁਅਗਨਿਕੋਸਗਰੁਸਾਧੁਸੰਗਿਉਧਰੇ॥੧॥ਪੁਰੈਗੁਰਿਮੇਟਿਓ
ਅੰਧੇਰਾ॥ਭਜੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਨੇਰਾ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਗੁ
ਅਮਨਤਨਰਹੇਅਘਾਈ॥ਜਤਕਤਪੁਰਿਗਤਿਓਪਰਮੇਸਰੁਕਤਾਵੈਕਤ
॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਗਿਆਨਤਤੇਥਤਾਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਗੋਪਾਲਾਨਾਮੁ
ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਾਕੀਪੁਰਨਘਾਲਾ॥੩॥ਕਲਿਕਏਸਮਿਟੇਦੁਖ
ਲੇਕਾਟੀਜਮਕੀਠਾਸਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਤਨਭਏਥਿਗਾਨ

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ

ਕਰਣਕਰਵਣਤਰਪ੍ਰਭੁਦਾਤਪਾਰ

੨॥੩੩

ਹਮਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਸਗਲੇਜੀਅਕੀਏਦਇਆਲਾਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥
ਮੇਰਗੁਰੂਤੋਆਪਿਸਤਾਈਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਸੰਗਲਰਸਅਚਰਜਰਈ
ਬਡਾਈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਰਲਿਪਏਭੈਨਾਸੇਸਾਚੀਦਰਗਤਮਾਨੇ॥ਗੁਣ
ਵਤਅਰਧਿਨਾਮੁਤਰਿਅਏਅਪੁਨੈਥਾਨੇ॥੩॥ਜੈਜੈਕਰੁਕਰੈਸਭੁਉਸਤਤਿ
ਨੰਗਤਿਸਾਧਪਿਆਰੀ॥ਸਦਥਲਿਤਾਰਜਾਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਸਵਾ
ਮੀ॥੪॥ਗੋਸਟਿਗਿਆਨੁਨਾਮੁਸੁਲਿਓਪਰੇਜਿਨਿਜਿਨਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਭਇ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅਨਦਸੇਤੀਘਰਿਅਏਆ॥੫॥੧੩॥੨੪॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ

ਪ੍ਰਭੁਕੀਸਰਲਿਸਗਲਭੈਲਥੇਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁ

ਪਾਇਆਦਇਆਲੁਤੋਆਪਾਰਬੂਤਮੁਸੁਆਮੀਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਪਿੰਦਿਆ
੧॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਉਤੁਮੇਰੇਸਾਤਿਬੁਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆਲਾਕੁ
ਲਗਵਉਰੰਗਰਾਤਾ॥੨॥ਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿੰਤਾ
ਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਕਰਿਲੀਨਾਮਨਿਵਸਿਆਅਬਿਨਾਸੀ
੩॥ਤਾਕਉਥਿਘਨੁਨਕੋਉਲਾਗੈਜੋਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਰਾਖੇ॥ਚਰਨਕਮਲਬ
ਸੋਗਿਦਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥੪॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਜਿ
ਨਿਮਨਕੀਇਛਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਕੈਥਲਿਤਾਰੈਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ
੫॥੧੪॥੨੫॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ

ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨੁਅੰ

ਧਿਆਰੈਦੇਵਨਤਾਰੁਨਜਨੈ॥ਨੀਉਪਿੰਡੁਸਾਜਿਜਿਨਿਰਚਿਆਥਲੁਅਪਨੇਕਰਿ
ਮਾਨੈ॥੧॥ਮਨਮੁੜੇਦੇਖਿਗਤਿਓਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਜੋਕਿਉਕਰਤਿਸੇਈਸੇਈ
ਜਾਇਗੈਨਕਊਐਛਾਨੀ॥੨॥ਜਿਤਵਾਸੁਆਦਲੇਭਮਦਿਮਾਤੇਉਪਜੇ
ਅਨਿਕਬਿਕਾਰਾਬਤੁਤੇਜਿਨਿਭਰਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਤਉਮੈਥੰਧਨਕੇਭਾਰਾ॥੩॥
ਦੇਇਕਿਵਾਜਾਅਨਿਕਪੜਦੇਮਤਿਪਰਦਾਰਾਸੰਗਿਠਾਕੈ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਥਲੇ
ਖਾਮਾਗਤਿਤਬਕਉਦੁਪੜਦਾਤੇਰਾਛਾਕੈ॥੪॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਨਦੁਖਭੰ

ਜਨਤੁਮਥਿਨੁਓਟਿਨਕਾਈ॥ਕਾਢਿਲੇਤੁਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾ
ਲਾਈ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈ

ਤਾਈਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਥਾਈਜਪਿਅਨਦੁਕਰਹੁ
ਪ੍ਰਾਈ॥੧॥ਤਰਿਸਾਚਸਿਮਰਤੁਭਾਈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈ
ਰਿਥਿਸਰਿਨਕਥੁਜਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਰਮੇਸੁਰਤੇਰਾਜੇਜਿ
ਸੋਜੀਵੈ॥ਜਿਸਨੇਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੋਵੈਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਵੈ॥੨॥ਬਿ
ਥਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚ
ਥਿਨਾਸੀਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੰਗਿਜਾਗਾ॥੩॥ਮਨਇਛੇਸੇਈਠਲਪਾਏਹ
ਕਥਾਸੁਣਲੀ॥ਅਦਿਅੰਤਿਮਧਿਨਾਨਕਕਉਸੇਪ੍ਰਭੁਤੋਅਥੇਲੀ॥੪॥੧੬
੨੭॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਬਿਨਸੈਮੋਤੁਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰਾਬਿਨਸੈ

ਪਨੀਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਤੁਇਤਾਥਤਾਵਤੁਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਤ ਉਮੈਗਰਬੁਨਿ
ਰਤਾਉ॥ਸਰਬਭੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਮਾਨਿਅਤੋਵੰਸਗਲਰੇਨਾਰੀ॥੨॥
ਖਿਓਪ੍ਰਭਜੀਉਅਪੁਨੈਸੰਗੇਚੁਕੈਭੀਤਿਭ੍ਰਮਾਰੀ॥੩॥ਅਥਖਧੁਨਾਮੁਨਿ
ਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੀ॥੪॥ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿ
ਅਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਰੋਗਵਿਦਾਰੀ॥੫॥੧੭॥੨੮॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ਦੁਪਦੇ॥

ਸਗਲਥਨਸਪਤਿਮਤਿਥੈਸੰਤਰੁਸਗਲਦੁਧਮਤਿਘੀਅਗਾਉਚਨੀਚਮਤਿ
ਸਮਾਣੀਘਟਿਘਟਿਮਾਧਉਜੀਆ॥੧॥ਸੰਤਤੁਘਟਿਘਟਿਗਤਿਅਸਮਾਣਿ
ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤਿਓਸਰਬਮਤਿਜਲਿਥਲਿਰਮਈਆਅਤਿਓ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁ
ਨਿਪਾਨਨਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਓ॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾ
ਪਾਸਭੁਮਤਿਗਤਿਅਸਮਾਣਿਓ॥੨॥੧॥੨੯॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਜੈ
ਮਗਣਿਤੋਇਅਨੰਦਾਥਿਨਸੈਜਨਮਮਰਣਭੈਦੁਖੀ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਨਵਿ
ਪਾਵਤਿਥੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਭੁਖੀ॥੧॥ਜਕੋਨਾਮੁਲੈਤਤੁਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸ

ਵਹੁਠਾ ਕੁਰਕ ਉਮਨਤਨ ਜੀ ਅਰੇ ਮੁਖੀ ਗਰਤ ਉਸਤਿ ਪਵਤਿ ਤੇਵਤਿ ਮਨ
ਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਪੁਖੀ ਗਰਨ ਨ ਕਕ ਉਪੁਤਿ ਖਾਇ ਅਜਲਿ ਬਲਿ ਤਿ
ਵਦਿ ਰੁਖੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਕਮਕੋ ਪਲੇ ਰੁਝੁਠ

ਵਦਿ ਨ ਤੇ ਅਪਿ ਛਡਾਵਤੁ ॥ ਇਤਭੀ ਤਰੇ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਤੁ ਅਪਨਿ ਕਟਿ ਥੁਝਾ
ਤੁ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਅਪਿ ਜਨਾਵਤੁ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਸੰਗਲਗਾਵਤੁ ॥ ਗਤਾ ਉਗਥਿ
ਕੁਨਾ ਹੀ ਕਥੁਤੀ ਏ ਤੇ ਇਤ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਤਿ ਪਾਵਤੁ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੋਟਿ ਓਵਰੁ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤ ਤਨ ਪਾਵਤੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੩੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕੈ ਸਿ

ਸਰਿ ਸਭੁ ਕਿਥੁ ਪਾਈ ਐ ਬਿਰਥੀ ਪਾਲਨ ਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭਤਿ ਅਗਿ ਅਵਰਕ
ਰਾਚਤੁ ਜੇ ਸਭੁ ਮਤਿ ਰਤਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ਸ
ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਤੁ ਪੁਰਨ ਤੇਵੈ ਪਾਲਾ ਗਤਾ ਉਗਸਰਿ ਸਮਾ ਲੈਨਿ
ਤਪਤਿ ਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਿ ਤਗਲ ਲਾਵੈ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ
ਵੇਨੁ ਕੈ ਸੇ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਅਥਿਨਾ ਸੀਜੀ

ਅਨੇ ਦਾਤ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ ਗੁਣਨਿ ਪਾਨ ਭਗਤ ਨਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿ
ਲਾਪਵੈ ਕੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਾਕੀ ਸਰਦਿ ਪਇਆ
ਰੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਬਾਤੁ ਜਿ ਦੁਖੁ ਨ ਤੋਈ ॥ ਗਤਾ ਉਗਵਡੁ ਭਾਗੀ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿ
ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਥਾਏ ਜਿਨ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਪਰੇਈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖਨਿ

ਵੈਰੁ ਸੁਕਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰਾਪੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਤੇ ਤਨਿ ਤਲਾ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਚਰੈ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਸੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਠੰਧਾ
ਗਤਾ ਉਗਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਧਾ ਤੇ ਅਪੇ ਕਰੈ ਲੈਤਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਤਰਿ
ਅਪਿ ਉਥਰਿ ਅਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਤੁਝੁ ਤੀਪਤਿ ਨਿਬੇਰੈ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਤੁ ਸਾਤਿ ਬਪੁ
ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਛੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੈ ॥ ਤਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ

ਮਹਿਚੇਰੋਗਰਤਾਉਗਥੇਸੁਮਾਰਥੇਅੰਤਸੁਆਮੀਉਚੇਗੁਨੀਗਤੇਰੋਗਰਤਾਉਗਥੇ
 ਕੀਨੋਅਪੁਨੇਦਾਸਰੋਨਾਨਕਕਤਾਨਿਤੋਰੋ॥੨॥੭॥੩੫॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫
 ੫ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਾਸਗਲਮਨੇਰਥਪਾਏ॥ਅਸਥਿਰਭਏਲ
 ਰਿਚਰਦੀਗੋਵਿੰਦਕੇਗੁਲਗਏ॥੧॥ਭਲੋਸਮੁਰਤਪੁਰਾਗਾਸੰਤਿਸਤਿ
 ਦਨਾਮੁਜਪਿਵਯੋਅਨਤਦਤੁਰਾਗਰਤਾਉਗਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁ
 ਰਮੰਦਰਸੁਖਦਈ॥ਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਜਨਪਾਏਆਸਗਲੀਇਓ
 ਈ॥੨॥੮॥੩੬॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਥਸੇਰਿਦਭੀਤੀ
 ਲਖਲਪੁਭਿਕੀਨੇ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਮਨਿਧਾਨਮਨਿਚੀਨੇ
 ਮੇਰੇਗੁਰੁਰਖਵਾਰੇਮੀਤਾ॥ਦੁਲਚਉਦੀਦੇਵਡਿਅਈਸੋਭਾਨੀਤਾਨੀਤਾ
 ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਸਗਲਉਪਾਰੇਦਰਸਨੁਦੇਖਲਤਾਰੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਅਚਰ
 ਰਿਏਈਨਾਨਕਸਦਥਲਿਤਾਰੇ॥੨॥੯॥੩੭॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫
 ਸੰਚਨਿਕਰਉਨਾਮਧਨੁਨਿਰਮਲਥਾਤੀਅਗਮਅਪਾਰਾਥਿਲਭਿਥਿ
 ਨੰਦਸੁਖਮਾਣੁਖਾਇਜੀਵਤੁਸਿਖਪਰਵਾਰ॥੧॥ਤਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲ
 ਗਾਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਓਸਚਬੋਤਿਬੁਚਜਿਲੰਘਉਥਿਖੁਸੰਸਾਰਾਗਰਤਾਉ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਰਨਅਥਿਨਾਸੀਅਪਤਿਕੀਨੀਸਾਰਾ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਥਿਗਸ
 ਨਕਨਾਹੀਸੁਮਾਰ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੇ
 ਨੀਕਲਧਾਰੀਸਭਘਟਉਪਜੀਦਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲਿਵਡਾਈਕੀਨੀਕੁਸਲ
 ਸਭਭਇਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿ॥ਪਾਰਥੂਤਮੁਜਪਿਸਦਨਿ
 ॥ਗਰਤਾਉਗਾਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਥਾਨਥਨੰਤਰਿਜਤਕਤਪੇਖਉਸੋਈ॥ਨਾਨਕ
 ਪਾਇਓਵਡਭਾਗੀਤਿਸੁਜੇਵਡੁ ~~ਅਵਰੁ~~ ਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੨॥੧੧॥੩੯॥
 ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿਆਲਸਤਜਧੁਨਿਪੁਰੇ
 ਲਨਿਤਾਰਿਆ॥ਰਾਖਨਤਾਰੈਰਾਖਿਉਥਾਰਿਕੁਸਤਿਗੁਰਿਤਾਪੁਉਤਾਰਿਆ
 ਉਥਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਲਾਈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਨਥਿਰਥੀਜਾਈ॥ਗਰਤਾਉ

ਨਿਸੁਖ ਬਾਤਿ ਫੁਨਿਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਬਿਖਨੁ
ਲਾਗੈ ਕਉ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਅਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁਨ ਮੁਰਤ ਨ ਜਸੁ ਗਈ ਮਿਟਿ ਗਈ
ਤਸਿ ਮਰਿ ਅਨੰਤ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਈ ॥ ੧ ॥ ਤਿਰੈ ਤਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਪਇਆ ਸਤਿ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗ ਘਾਲਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਿ ਅਗੁ
ਤੇਰੇ ਅਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤ ਏਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਥਿਨਾ ਸੀ
ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਤਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੪੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫
ਏਕੇ ਲੇਸੇ ਰੋਗ ਸਭਿਨਾ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਆਠੰਗ ਅਰਾਧਤੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਤ ਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਜੀ ॥ ਰਾਖਿ ਲੈਤੁ ਭਾ
ਰੀ ਮੇਰੈ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੇ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅ
ਨੇਖ ਸਮਭਰੇ ਸਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੋਟਿ ਓਮਿ ਓਮਿ ਓਮਿ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥
੨ ॥ ੧੪ ॥ ੪੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਅਪੁਨਾ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੋ ਛ
ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆ
ਮੀ ਪੂਰਨ ਪੂਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਸੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ
ਗੁਰਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗਭੀ ਤਰਿ ਤੇ ਅਪਾਰ ਬੂਤ
ਗੁਰਖ ਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੪੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਤਮਗੀ ਗਲ
ਨਗਲੀ ਅਕਾਈ ਅਪੁਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਇਆ ॥ ਤਾਥੇ ਦੇਇ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁ
ਨਾ ਦਾਸ ਦਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਮਿਤਰ ਵਾਲਾ ॥ ਬੰਧੁ ਪਾ
ਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੇਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ
ਨਿਸਾਜਿ ਅਦਿਤ ਪੈਨ ਲੁਖਾਣਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਅਪਿ ਪੈਨਿ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ
ਸਦਕੁ ਰਖਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੪੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾ
ਇਆ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੇ ਸੰਸਾਰੁ ਉਥਾਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ

੩੮੬

ਅਪਲਾਥਿਰਦੁਸਮਾਰਿਅਯਾ॥੧॥ਤੋਈਰਜੇਰਾਸਕੀਰਖਵਾਲੀਸੁਖ
 ਨਾਅਨੰਦਗੁਲਗਾਵਤੁਸਨੁਤਨੁਦੇਤਸੁਖਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਪਤਿਤਉ
 ਦੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸੋਤਿਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਖਸਿਲਾਏਸਭਿਸਰੋਸ
 ਬਿਸੁਲਿਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਾ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ
 ਲਾਪ ਬਖਸਿਆਪਾਰਥੁਤਮਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲੇਰੋਗਥਿਦੇਗਾ
 ਪੁਰੇਕੀਸਰਦੀਉਥਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੧॥ਤਰਿਜਨਿਸਿਮਰਿ
 ਨਾਮਅਧਗਿ॥ਤਾਪੁਓਤਾਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈਆਪਲੀਕਿਰਪਾਧਰਿ
 ਉ॥ਸਦਾਅਨੰਦਕਰਤਮੇਰੇਪਿਆਰੇਤਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰਿਰਖਿਆਵ
 ਵਰਿਅਈਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਸਚੁਸਥਦੁਸਤਿਭਾਖਿਅਯਾ॥੨॥੧੮॥
 ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਸੇਕੇਤਿਤੁਸਰੇ
 ਥਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤਾਪੁਗਵਾਇਅਭਾਈਠਾਂਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿ॥ਅਪਲੇ
 ਅਜੰਤਅਧੇਰਾਖੇਜਮਤਿਕੀਓਤਟਤਾਰਿ॥੧॥ਤਰਿਕੇਚਰਲਰਿਦੈਉ
 ਰਿ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗੀਐਭਾਈਦੁਖਕਿਲਾਥਿਖਕਾਟਲਤਗਾ
 ॥ਤਿਸਕੀਸਰਦੀਉਥਰੇਭਾਈਜਿਸੇਸਚਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈ
 ਈਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਤੇਇ॥੨॥੧੯॥੪੭॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ
 ਸੰਤਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਵਿਸਰਉਨਾਹੀਮਨ
 ਅਠਲੁਪਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈਤਾਪੁਗਵਾਇਆਪਲੀਕਿ
 ਧਾਰਿ॥ਪਰਥੁਤਮਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਂਦੁਖਮਿਟਿਆਸਭਪਾਰਵਾਰੀ॥੧॥
 ਬਨਿਧਾਨਸੰਗਲਰਸਰੂਪਤਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪਤਿਰਾਖੀਪਰ
 ਸਰਿਉਧਰਿਅਸਭੁ॥ਸਾਰੇ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ
 ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲੋਤਾਯਾਧਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਤਥਦੇਰਾਖਿਆਤਰਿਕੇ
 ਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਰਤਾਉ॥ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਪ੍ਰਭਿਅਧਿਮਿਟਾਇਆਜਨਕੀ
 ਜਰਖਾਈ॥ਸਾਧਸੰਤਿਤਸਭਠਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਕੇ ਬਲਿਜਾਈ॥੧॥

ਕਰਣਕਰਣਸ
 ਮਹਾਸੋਭਾਈਸ
 ਚੈਸਚੀਸੋਇ॥

ਪੁਲਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸਵਾਰੇ ਤਮ ਰਾਗੁ ਲੁਅਵ ਗੁਲੁ ਨ ਥੀ ਚਾਰਿ ਅਧਾ ਅਟਲ ਬ
ਨੁਨਾਨ ਕਗੁ ਰੇਤਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮ ਸਤ ਕਿਧਾਰਿ ਅਧਾ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੪੮ ॥

ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਨੀਅਨ ਤ੍ਰਿਸਭਿਤਿ ਸਕੇ ਕੀਏ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸਭਾਈ ॥
ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀਆ ਪੋਰਾ ਥੈ ਪੁਰਨ ਭਈ ਵਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬਤ ਮੁਖੁ ਗਮੇ ਰੈਨਾ
ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਤੇਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲਾ ਰਤਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ
ਕੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ਨੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ
ਕਿ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੫੦ ॥

ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪੰਚਤ
ਨੀ ਸਤਸਾਚੁ ਕਇਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ਨ ਤਪਤੀ ਅਇਆ ॥ ਉਮਰਾ ਵਤੁ ਅਥੈ
ਬੁਧਾ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਡਾ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਛੁਛ ਨ ਕਤ ਤੁਨ ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭੇ
ਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੁਕਾਰਾ
ਲਬਿ ਅਲੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਅਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਤਸਾਚਨਿ ਅਇਨਿ ਬੇਰਾ
ਉਤਾ ਸਮਠਾ ਕੁਰੁ ਸੇਮ ਚੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਅਪੁ ਪਛਾਨੈ
੩ ॥ ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਤਤ ਅਨਤ ਦਸ ਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਕਿਆ
ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁਨਾਨ ਕਾ ਪੁਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ

੫ ਚਿਰੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ਤੁ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੁ ਧਿਆਇ ਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਚੁ
ਕਇਆ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨਾ ਤੇਇ ਭਗੁਰੂ ਮਿਤਰ ਵਾਨਾ ॥ ਅਨ
ਦਸੁ ਖਕਲਿ ਅਲਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਗੁ
ਰਵਰਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਤ ਲੁਨ ਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਤ ਪਾਤਿ ਸਾਤਾ ॥ ਗੁਰੇ
ਟਤ ਮਨਿ ਉਮਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਪਰਾਢੁ ਤਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤਰਿਨਾਮਾ ਜਪਿ ਪੁਰਨ ਤੇਏ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆ
ਰਾ ॥ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਭੁਲਾ
ਥਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੨ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਫਿਰ ਪਾਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰ

ਭਿਪੁਗੀਲੋਚਤਮਾਗੀ। ਕਰਿ ਇਸਨਨੁ ਕਿਤਿ ਆਏ। ਅਨਦਸੰਗਲਾ
 ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਤੁਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਗੀਐ। ਉਠਤਥੈਠਤਤਰਿਤਰਿਧਿਆਏ।
 ਦਿਨੁਸੁਕ੍ਰਤੁਕਰੀਐ। ਰਤਾਉ। ਸੰਤਕਾਮਾਰਗੁਪਰਮਕੀਪਉਜੀਕੋ
 ਪਾਏ। ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਕਿਲਥਿਖਨਾਸੇ। ਤਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ। ੨॥ ਉਸਤ
 ਤੁਸਦਾਪੁਭਅਪਨੇਜਿਨਿਪੁਗੀਕਲਰਾਖੀ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਪਵਿਤ੍ਰ
 ਰਕੀਸਚੁਸਾਖੀ। ੩॥ ਥਿਘਨਥਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਸਤਿਗੁਰੀ
 ਜਾਇਆ। ਖੋਏਪਾਪਭਏਸਭਿਪਾਵਨਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਘਰਿਅਏਆ
 ॥ ੪੩ ॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫ ਸਾਤਿਬੁਗੁਨੀਗਤੇਰਾਮ
 ਕਰੁਸਭੁਤੇਰਾਮ। ਰਖਵਾਲੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ਸਭਿਜੀਅਭਏਦਇਆਲਾ
 ਜਪਿਅਨਦਿਰਤਉਗੁਰਚਰਣਾ। ਭਉਕਤਤਿਨੀਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗ
 ਤੇਰਿਆਦਾਸਾਰਿਦੈਮੁਰਾਗੀ। ਪ੍ਰਭਿਅਥਿਚਲਨੀਵਉਸਾਗੀ। ਬਲੁਪੁਰ
 ਤੇਰਾ। ਤੁਭਰੋਠਾਕੁਰਮੇਰਾ। ੨॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਸੋਪ੍ਰਭਿ
 ਤਰਾਇਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਰਸੁਦੀਅਧਾਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਆ
 ਏਪ੍ਰਭੁਸਤਾਈ। ਸਭਉਠਿਲਾਗੀਪਈ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ
 ਮੰਗਲੁਨਾਨਕਗਾਈਐ॥ ੪॥ ੪॥ ੫੪॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫
 ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਾ। ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਮਨਿਭਵੰਦਾ। ਪੂਰੈਗੁਰਿਕਿਰਪਾ
 ਤਾਗਤਿਭਈਤਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ। ਨਿਤਬਧੇ
 ਤਥੀਨਾ। ਰਤਾਉ। ਤਰਿਚਰਣਕੀਓਟਸਤਾਈ। ਸਭਚੁਕੀਕਾਇਓ
 ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ। ਤਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਇਆ। ੨॥
 ਟਿਆਜਮਕਾਠਾਸਾ। ਮਨਪੁਰਨਤੋਈਆਸਾ। ਜਤਪੇਖਾਤਤਸੇਈ
 ਭਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ। ਸਭਿਜਨਮਜਨ
 ਲਾਖੇ। ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਅਟਲਸੁਖੁਨਾਨਕਪਾਇਆ॥ ੪॥
 ੫੫॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫ ਠੰਡਿਪਾਈਕਰਤਰੇ। ਤਾਪੁਏ

ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਤੈਰਾਖੀ॥ ਸਗਦਿ ਸਚੇ ਕੀਤਾ ਕੀ॥ ੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਪਿ ਤੋ
ਖਵਾਲਾ॥ ਸੰਤਿ ਸਤਿ ਸੁਖ ਬਿਨ ਮਤਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਤੇ ਅਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ॥
ਗੁਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਦੁਰਾ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ਬਿਦਰੁ॥ ਅਪਲੀ ਕਿਰ
ਪਾਈ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ॥
ਗੁਰੁ ਅਵਗੁਨੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਇਓ ਸਾਖੀ॥ ਤਿਨਿ
ਲੀਲਾ ਜਰਾਖੀ॥ ੩॥ ਬੋਲਾਇ ਅਬੋਲੀ ਤੇਰਾ॥ ਤੁਸਾ ਤਿਥੁ ਗੁਦੀ ਗਤੇਰਾ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈ ਜਰਾਖੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੫੬

ਸੋਗਰਿ ਮਤਲਾ ੫

ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ॥ ਵਾਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ

ਆਮ ਜਨੁ ਗੁਰ ਅੰਦਾਰਾ ਸੇ॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਿਲਾਇ ਖਨਾ ਸੇ॥ ੧॥ ਸੰਤ
ਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ॥ ਜੇਨਾ ਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾ ਵੈ ਉਪਾਰ ਤੇ ਅਤੈ ਜੀਕਾ॥
ਉ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਵੈ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਅਜੇ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਸਤੀ ਸਲਾ
ਤਿਨਾਇ ਅਏ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਏ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਸਰੋਵਰੁ ਨਾ ਵੈ॥ ਸੋ ਜਨੁ
ਮਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਮਰੈ ਨਾ ਵੈ ਜਾਈ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ ੩॥ ਇਤੁ
ਮੁਖੀ ਚਾਰੁ ਸੁਜਾਨੈ॥ ਜਿ ਸੁਦਇ ਅਲੁ ਤੇਇ ਭਗਵਾਨੈ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
ਸਾਈ॥ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਲ ਤਮਿਟਾਈ॥ ੪॥ ੭॥ ੫੭ ਸੋਗਰਿ ਮਤਲਾ

ਪਾਰਬਤ ਮਿਨਿ ਬਾਤੀ ਪੂਰੀ॥ ਕਾਈ ਬਾਤ ਨ ਰਹੀ ਅਉਰੀ॥ ਗੁਰਿ ਚ
ਲਾਇਨਿ ਸਤਾਰੇ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਸਦਾਰਖ
ਨਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡ
ਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
ਕੁਲਗਾ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਤਿ ਸੇਵ ਡਭਾਗਾ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ਗਵੈ॥
ਪਕੀ ਪੂਰੀ ਨਾ ਵੈ॥ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਅਪੇ ਦੀਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਤਾਰ ਗਿਲੀ
ਨਾ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥ ਇਤੁ ਪੁਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਕਰਿ
ਪਾਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਗਦਿ ਸੁਆਮੀ॥ ੪॥ ੮॥ ੫੮॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰਿਪੁਰੈ ਚਰਨੀਲਾਇਆ ॥ ਤਰਿਸੰਗੇ

ਈਪਾਇਆ ॥ ਜਤਨਾਈਐ ਤਤਾਸੁ ਤੇਲੇ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਣਗਾਵਤੁ ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ॥ ਮਨਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵਤੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥
 ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਮ ਸੰਤ ਜਨ ਰੇ ਨਾਰਾਇਣ ਪਤਿ ॥
 ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਤਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਤਰਿਦਿ ਨੁ ਰੈ ਦਿਕੀਰਤ ਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਬਹੁ
 ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਥਿਧਾਤਾ ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਤੀਜਾਤਾ ॥
 ਨੇਤ੍ਰਿਨ ਅਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੫੮ ॥

ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੈ ਕੀਤੀ ਪੁਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਗਤਿ ਅਭਰ ਪੁਰੀ ॥ ਕੇ
 ਭਇਆਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਕੇ ਚਰਨ
 ਦਧਾਰੇ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲਕ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਤਾਉ
 ਸਾਧੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਤੋਏ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਨ
 ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
 ਐ ॥ ਮਨ ਥਾਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਰਿਦੈ ਪਿਆਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਗੋਪ
 ਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮ ਨੰਦਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਿਰ ਦੁਰਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੬੦ ॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫

ਤ੍ਰਮੇ ਘਾਟਾ ਘਟਦਾ ਮਨਿ ਚਮਕਿ ਛਰਾਇਓ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇ ਲੀਨੀ ਦਨੁ ਪੁ
 ਪਰਦੇ ਸਿਸਿਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਤੁਇਨ ਤੀਸੇ ਦੇ ਸਰੋਮਾਇਓ ॥ ਏਕ ਕੋ ਸਰੋਸਿ
 ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੇ ਆਇਓ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਤੁ ਲਾਲੁ ਪਿ
 ਥ ਗੁਣਾ ਸੁਖ ਦਾਇਓ ॥ ਮੰਦਰਿ ਚਰਿਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਤਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆ
 ਤਉ ਤਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ॥ ਏਕੀ ਚੁਸੁਨ ਤਦੇ ਸਿਨਿਕਟਾਇਓ ॥ ਭੰਭੀ ਗੀਕੇ ਪ
 ਥਿਨੁ ਪੇਖੈ ਦੁਰਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗੋਰੇ
 ਇਓ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਤਉ ਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਤਉ ਦਇਆਰੁ ਬੀਠਲਾ ਪਾਇ

ਗੁਰਮਿਲਾਇਓ ਸਰਬਗੁਨਾਨਿ
ਭਾਇਓ ਰਤਾਓ ਦੁਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ੬੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗਈਥ

ਬੰਦੀ ਚੋਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖ ਦਾਰੀ ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਪਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਭੋਲੀ ॥ ਮਾ
ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾਇਤਰਾ ਖਤੁ ਪੈ ਜਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ੩

ਭੁਨਿਮਾਇਆ ਤੁਮਾਦੁ ॥ ਨਿਚੀਜਿ ਆਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰ
ਉਕਰਾਇਆ ਰਤਾਓ ॥ ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ

ਭਉ ਪਦੇ ਸੁਇ ਜ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁ ਜਿਧਿ ਤਾਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ
ਸਿਲਏ ਪੂਰੁ ਗੋਮਾਰ ਗਿਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਥਿਧਿ ਜਾਵੈ

ਕੇ ਸੁਪਤਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐ ॥ ਕਤਾਵੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀ ਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਤਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈ
ਈ ਐ ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇ ਖੀਇ ਕਤੇਰੀ ਓਟ ਰਤਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਤੇਇ

ਅਲੁਕਿ ਰਪਾਲੁ ਪੂਰੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ
ਨਾਵੈ ਸਭ ਚੁਕੈ ਮਨ ਕੀਚਿੰਤੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਜ
ਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੬੨ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫

ਗਿਸਿ ਮਰਿ ਪੂਰੁ ਭਾਵੈ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨ ਠੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਿਆਵਤ
ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਠੇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀ

ਪਦੇ ਸਾਜਿ ਪਿਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਰਤਾਓ ॥ ਤੁਝੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਤਿ ਪੂਰੁ ਤੁ
ਭੁਕਿ ਚੁਕਰੈ ਤਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆਇ ਤੁਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤਾ ਦੁਨ ਜਾਈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ
ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗਤੁ ਆਪਿ ਪੂਰੁ ਸੁਆ

ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਬਾਛੁ ਉਸੰਤਾ ਪੂਰੀ ॥ ੪ ॥
॥ ੬੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਮਸਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿਸ

ਜਸਵਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪੂਰੁ ਪੂਰਨ ਪੈ ਜਸਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਨੇਦਾਸ ਕੋ ਭਇਓ ਸਤਾਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ਉਦੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ

੨੮੮

॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇ ਅਪਾਪਿ ਵੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਏ ॥
ਟਿਨਕਤ ਤੁਝਾ ਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਿ
॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਬਲ
ਈ ॥ ੩ ॥ ਤੁਭਾਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਇਉਂ ਪੁੰਨ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲ ਪੁੰਨ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੬੪ ॥

ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾਪ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗਮਦਸ
ਰਿਨਾਤੇ ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇਏ ਕਰਿ ਦਿਸਨਾ ॥
ਪੁਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੋਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਅਤਿ
ਬੋਕ ਉਥਾਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਵੀ
ਰਬੁ ਤਮੁ ਭਇਓ ਸਾਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰ
ਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾਪ ਜਿ ਤੁਪਾਰਬ

ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਦਭਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਸਤ ਸਾਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਅਲ
ਰਗੁ ਲਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਈ
ਨ ਬੋਲਾ ਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਜਾਈ
॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾਪ ਆਰੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ

ਕੁਸਲ ਖੋਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਪੁ
ਦੇ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਮਨ ਦਿਓ
ਈ ॥ ਸੰਤ ਤੁਹਿ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭੋ
ਅਲਾਪੁ ਭਿਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਸਤ ਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ
ਪਤੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੬੭ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾਪ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ

ਗੋ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰ ਦਤਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮ
ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ

ਗੁਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾਗਤਾਉ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਤਾਕੀਸੇ
ਨਬਿਰਥੀਜਾਸੀ॥ ਅਨਦਕਰਤਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ ਜਪਿਪੁਰਨਤੋਈਅਸਾ॥
੪॥ ੬੮॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪੁ ਗੁਰਅਪੁਨੇਬਲਿਤਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ

ਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥ ਮਾਨੇਚਿੰਦਿਆਠਲੁਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਦਾਥਿ
ਇਆ॥ ੧॥ ਸੰਤਤੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਕਰਲਕਰਲਪ੍ਰਭੁਸੇਈ
ਰਤਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਵਰਦੀਨੇ॥ ਸਗਲਜੀਅਵਸਿਕੀਨੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਮੁਖਿਅਇਆ॥ ਤਾਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ ੨॥ ੫॥ ੬੯॥ ਸੋਗਠਿ
ਤਲਾਪੁ ਪ੍ਰਗਵਇਆਗੁਰਿਪੁਰੇ॥ ਵਾਜੇਅਨਤਦੁਰੇ॥ ਸਰਬਕ

ਆਲਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਦੀਨੇ॥ ੧॥ ਬੇਦਨਸਤਿਗੁਰਿਅ
ਗਵਾਈ॥ ਸਿਖਸੰਤਸਭਿਸਰਸੇਤੋਏ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਖਿਅਈ॥ ਰਤਾਉ
ਨੋਮੰਗਤਿਸੇਲੇਵਤਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਲਿਅਸੰਤਾਦੇਵਤਿ॥ ਤਰਿਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਭਿ
ਖਿਅਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਾਚੁਸੁਭਾਖਿਅਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੭੦॥ ਸੋਗਠਿਮ

ਤਲਾਪੁ ਸੇਈਕਰਾਇਜੇਤੁਪ੍ਰਭਾਵੈ॥ ਮੋਤਿਸਿਆਲਪਕਛੁਨਅਵੈ॥
ਅਥਰਿਕਤਉਸਰਲਾਈ॥ ਪ੍ਰਭਿਅਪੇਪੈਜਰਖਈ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਮਾਤਪਿ
ਰਹਿਰਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਲਾਗਾ॥ ਕਰੀਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥
ਰਤਾਉ॥ ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਡੇਰੀਤਾਥਿਤੁਮਾਰੇ॥ ਜਿਕਰਵੈਸੇਕ

ਲਾਨ ਦਾਸਤੇਰੀਸਰਲਾ॥ ੨॥ ੭॥ ੭੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ
ਤਲਾਪੁ ਮੁਰਿਦੈਪਰੇਇਆ॥ ਸਭੁਕਾਜੁਤਮਾਰਾਤੋਇਆ॥ ਪ੍ਰਭਚ
ਈਮਨਸਾਗਾ॥ ਪੁਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਧਿਅਇ
ਆ॥ ਅਪਤਿਰਅਰਾਧਿਓਤਰਿਤਰਿਮਨਚਿੰਦਿਆਠਲੁਪਾਇਆ॥

ਤਾਉ ਪਰਾਪੁਰਬਲਾਅੰਕੁਰੁਜਾਗਿਆ॥ ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਿਆ॥
ਮਨਿਤੀਤਰਿਦਰਸਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ ੨॥ ੮॥ ੭੨॥
ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪੁ ਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਾਰਿਆ॥ ਕਾਰਜਸਭਿਸ

ਵਾਰਿਆਮੰਦਕੋਨਅਲਾਏ। ਸਭਜੈਜੈਕਾਰੁਸੁਲਾਏ॥ ੧॥ ਸੰਤਤੁਸੀ
 ਸੁਆਮੀ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਥਿਤਿਸੈਕੈਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਰਹਾਉ॥ ਕ
 ਸਭਿਸਵਾਰੇ। ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨਥਿਰਦੁਸਮਾਰੇ। ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਾ। ਜਨ
 ਕਸਦਕੁਰਥਾਨਾ॥ ੨॥ ੮॥ ੭੩॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਪਰਬੂਤਮਿ
 ਸਵਾਰਿਆਇਤੁਲਤੁਜਾਗੁਰੂਓਥਾਰਿਆ। ਅਨੰਦਕਰਤੁਪਿਤਮਾਤਾ। ਪਰ
 ਰੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਭਚਿਤਵਨਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ। ਰਾਖਤਿਪੈਜਦਾਸੁਅਪ੍ਰ
 ਕਾਰਜਾਪਿਸਵਾਰੇ। ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਰਉਪਕਾਰੀ। ਪੁਰਨਕਲਜਿਨਿ
 ਨਾਨਕਸਰਲੀਅਇਆ। ਮਨਚਿੰਦਿਅਠਲੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੭੪॥
 ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਸਦਾਸਦਾਤਰਿਜਾਪੋ। ਪ੍ਰਭਬਾਲਕਰਾਖੇਅ
 ਤਲਠਾਕਿਰਹਾਈ। ਬਿਘਨਗਏਤਰਿਨਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਤੇਅਸਦਾਦ
 ਲਾ। ਅਰਦਾਸਿਸੁਲੀਭਗਤਅਪੁਨੇਕੀਸਭਜੀਭੁਇਆਕਿਰਪਾਲਾ। ਰਹਾਉ
 ਪ੍ਰਭਕਰਦਕਾਰਦਸਮਰਥਾ। ਤਰਿਸਿਮਰਤਸੰਤੁਦੁਖੁਲਾਥਾ। ਅਪੁਨੇਦਾ
 ਦੀਬੇਨੰਤੀ। ਸਭਨਾਨਕਸੁਖਿਵੰਸੰਤੀ॥ ੨॥ ੭੫॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫
 ਅਪਨਾਗੁਰੂਪਿਆਏ। ਮਿਲਿਕੁੰਸਲਸੇਤੀ॥ ੧॥ ੭੬॥ ਨਾਮੈਕੀਵਡਿਅਈ
 ਕੀਮਤਿਕਤਦੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਸੰਤਤੁਤਰਿਤਰਿਅਾਰਧਤੁ। ਤਰਿਅਾਰਧਿਸੋ
 ਪਾਈਐਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧਤੁ। ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਲਾਗੀ। ਸੋਪਾ
 ਸੁਵਡਭਾਗੀ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ। ਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਦਾਪਾਇ
 ੨॥ ੧੨॥ ੭੬॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾ ਨਾਦੁ
 ਕਾਰੇਰਾਭੰਨਾ। ਅਨੰਦਕਰਤਿਨਰਨਾਰੀ। ਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾ॥ ੧॥
 ਸੁਖੁਤੇਅਸਭਥਾਈ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰੁਗਵਿਰਤਿਅਸਭੁ ਜਦੋ
 ਪੁਰਿਕੀਥਾਲੀਅਈ। ਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿੰਤਮਿਟਾਈ। ਦਇਆਲਪੁਰ ਜੀ
 ਤਰਿਨਾਨਕਸਚੁਵਖਾਨਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੭੭॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫
 ਬੈਰਖਵਾਲਾ। ਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਦਾਸਅਪਨੇਅਪਿਰਾਖੇ

ਇਸ ਬਦੁ ਸੁਭਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਉਪਰਿ ਬਲਿੰਦਿ ਨ ਸੁਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸ
ਲੀ ਪੁਰਨੁ ਸਭ ਨੀਥਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਪਿ ਸਤਾਈ ਤੇ ^{ਜਾਈ} ਅਗਾ ਸਚੇ ਦਾਸ ਸਚਾਏ
ਆਤਿ ਗੀਭੁਗਤਿ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੭੮ ॥

ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ ਭਾਲਾ ॥ ਤਾਜ ਪਿਆਨਾ ਮੁਰਮਾਲਾ ॥
ਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀ ਪੈ ਜਤਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ
ਯੋਜੇ ਇਉਂ ਤਿਸੇਈ ਠਲੁ ਪਾਵਤਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸਨ ਜਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
ਜੇ ਸੁਪਨ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੇਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਤਾਂ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ਪਰਬ
ਤਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਅਠ ਪਤਰ ਤਰਿ ਜਸੁਰ ਵਲਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਖੀ ॥ ਸੰਗਿ
ਮਲਾਇ ਸਿਲੀਈ ਆਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰੁਗਤਿ ਲੀਲੈ ਸਰ
ਸੁਦੀਨੇ ਆਪਤਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇ ਆ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੁਰਨ ਪੁਰਾਸ
ਤੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੭੯ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗਰੀਬੀ

ਜਦ ਤਮਾਰੀ ॥ ਖੰਨਾ ਸਗਲੇ ਰੇਨੁ ਢਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੋਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਪੁਰੇ ਏਤ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਸੰਤ ਨ ਕੀਓਟਾ ॥ ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ
ਗਤਿ ਤੇਵੈ ਉਪਰਿ ਤਿਸ ਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਸੁਗਾਇ ਆ ॥ ਇਤੁ ਪੁ
ਰਨ ਰਿਧਨੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁ ਮਿਟਾਇ ਆ ॥ ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨ
ਦਰੀ ਆਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੮੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਪੁ

ਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆ ॥ ਥਾਵ ਸ
ਗਲੇ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਭੁਗਤਿ ਠਲਾ ਦਾਤੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
ਦੀਨੀ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਤੀਜਾਤੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਗਾਵਤੁ ਭਾਈ ॥ ਓਤ ਸ
ਠਲਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਇ
ਆ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੮੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਅਰਧੋ ॥ ਕਾਰ

ਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੋ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰੇ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨ ਤਰਤੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਤੁਰ
ਮੁਖ ਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਤਿ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿ

ਟਾਇਆ ਰਾਤ ਉਂਗਾਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਬਾਲੀ ॥ ਪਾਰ ਬੂਤ ਮਾਮ ਨਿਭਾਲੀ ॥
 ਦਾਸ ਵਖਾਲੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਕ ਥਕਤਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੮੨ ॥

ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾਖ ॥ ਭੁਖੇ ਖਾਵਤਲਾ ਜਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਜਨੁ
 ਲਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈ ਐ ॥ ਜਿ ਤਸਿ ਮਗੀਦ
 ਗਤ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸੁ ਖੁਪਾਈ ਐ ॥ ਰਾਤ ਉਂਗਾਰ ॥ ਜਿਉਂ ਕਾਮੀ ਕਾਮੀ
 ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਦਾਸੁ ਤਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉਂ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿਲ ਪਦਾਵੈ
 ਰਿਉਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੮੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾਖ ॥ ਸੁਖਿ ਸੰਦਿਘ ਰਿਅਵੈ

॥ ਨਿੰਦ ਕਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਪਤਿਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਭ
 ਅਧਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਤੁਸਾਚੇ ਕੀਵਰਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਲਾਈ ॥
 ॥ ਬੋਲੇ ਸਾਤਿ ਬਕੈ ਭਾਵੈ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਲੀ ਬੂਤ ਮਵਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ
 ਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਬਲਤ ਬਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ੮੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾਖ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਘਰਿ ਸਤੀ ਸਲਾਮਤਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਭਇ
 ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਲੈਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ
 ਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਲਤ ਨ ਗਲਈ ॥ ਰਾਖੈ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ਰਾਤ ਉਂਗਾਰ ॥ ਤਰਿ ਨਾ
 ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਬੇਕਸ ਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਨਾ
 ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੮੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾਖ ॥ ਤਰਿ ਮ

ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀਵਰਿ ਆਈ
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕੀਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ ਜਿਨ
 ਬਖਸਿ ਲੈਤਿ ਮੇਰੇ ਧਿਆਰੇ ॥ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥ ਰਾਤ ਉਂਗਾਰ ॥ ਤੁਭੁ ਰੋਸੁ ਆਸਿ
 ਰਾ ॥ ਸੰਤ ਭਰਵਾਸ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਲਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦ ਕਕੈ ਭਾਵੈ
 ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੮੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾਖ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪ

ਅਨੰਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਬਲਤ ਬਲਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਭੋਲਤ ਕਤੁ

॥ १॥ सा च साति बसि उ मनु मनि अण्डा उरि सर बनि रं त रित्त नि अण्डा

उरि उ मनु मनि अण्डा उरि सर बनि रं त रित्त नि अण्डा

अचरु ते गी वडि अण्डा ॥ ति त न न क न म पि अण्डा ॥ २॥ २३॥ ८७॥

सै र ठि म ड ल ५ न लिन र ए डु मे रै ॥ ज म डु तु न अ वै ने रै ॥

गं ठि ल ए डु भ र भै ॥ स ति गुर की स चु सा भै ॥ १॥ गुरि पु रै पु री की ती

दु स म न म रि वि ड रै स ग ले द स क उ सु ड ति दि ती ॥ र ड उ ॥ पु ठि

स ग ले ष न व सा ए ॥ सु धि सं दि ठि रि अ ए ॥ न न क पु भ स र ए ॥

नि न स ग ले रै ग मि ट ए ॥ २॥ २४॥ ८८ ॥ सै र ठि म ड ल ५

सु ध सु ध क द त स ति गुर त की स र नि पा ए ॥ अ ॥ द र स नु भे ट त उ त अ

न द द पु ग ए अ उ रि ग ए ॥ १॥ उ रि र सु पी व डु भ ए ॥ न म ज प ड

न म अ र प ड गुर पु रै की स र ए ॥ र ड उ ॥ ति स ति प र प ति जि सु

पु रि लि धि अ सै ए पु र नु भ ए ॥ न न क की ब नं ती पु भ जी न मि र ड लि

दु ल ए ॥ २॥ २५॥ ८९ ॥ सै र ठि म ड ल ५ क र न क र व न

उ रि अं त रि ज मी ज न अ पु ने की र भै ॥ जै जै क र उ त ज ग ती त रि स ब ड

गुर सु च भै ॥ १॥ पु भ जी ते री उ र गु सा ए ॥ उ स म र ष स र नि क द त

अ ठ प ड र त म पि अण्डा ॥ र ड उ ॥ जै ज नु भ ज न क र पु भ ते र ति सै अं दे

सा न ती ॥ स ति गुर च र न ल रै ग उ मि टि अ उ रि ग न ग ए म न म डी ॥ २॥

सु ध स ड ज अ नं द य ने रै स ति गुर दी अ दि ल स ॥ जि लि य रि अ ए सै

भ सै ती पु र नु ते ए अ स ॥ ३॥ पु र गुर पु री म ति ज की पु र न पु भ के क म

गुर च र नी ल गि त रि उ र व स ग र ज पि न न क उ रि उ रि न म ॥ ४॥

२६॥ ९० ॥ सै र ठि म ड ल ५ उ रि उ रि प लु दी न दु ध भं ज न

अ पे स भु धि पि ष टी ॥ धि न म ति र धि ली उ र नु अ पु न गुर पु रै धे री क

टी ॥ १॥ मे रै म न गुर गे विं दु स द पि अण्डा ॥ स ग ल क ले स मि ट ति दि सु

੨੮੨

ਤਨਤੇਮਨਚਿੰਦਿਅਛਲੁਪਈਐ॥ਰਤਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭੇਕੀ
ਪ੍ਰਭੁਉਚਅਗਮਅਪਾਰਾਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਮੁਖਿ
ਜਲਭਏਦਰਬਾਰਾ॥੨॥੨੭॥੮੧॥ ਸੋਗਰਿਮਤਲਾਪੁ
ਰਉਅਪੁਨਾਸਾਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਦਧਿਆਈ॥ਤਾਬਿਦੇਇਜਿਨਿਗਏ
ਤਰਿਨਾਮਮਤਾਰਸਚਾਖੇ॥੧॥ਅਪਨੇਗੁਰਉਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥ਭਏਕਿ
ਲਪੁਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਜੀਅਤੇਏਮਿਤਰਵਾਨਾ॥ਰਤਾਉ॥ਨਾਨਕਜਨਸ
ਈ॥ਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਰਬਾਈ॥ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਈ॥ਸੁਖੁਭੰਚਮੇ
ਭਾਈ॥੨॥੨੮॥੮੨॥ ਸੋਗਰਿਮਤਲਾਪੁ ਸੁਨਤੁਥਿਨੰਤ
ਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਰੇ॥ਰਾਖੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਵਨ
ਗੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਖਸਮਾਨਕਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬੁਰੇਭਲੇਤਮਥਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਸੁ
ਪੁਕਾਰਸਮਰਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕਾਇਸਵਾਰੇ॥ਪਤਿਰਿਸਿਰਪਾਉਸੇਵਕਾ
ਮੇਲੇਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਪਤਾਰੇ॥੨॥੨੯॥੮੩॥ ਸੋਗਰਿਮਤਲਾਪੁ
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇਸੇਵਕਸਭਿਦਰਬਾਰੇ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਰ
ਭਅਪੁਨੇਭਵਨਿਧਿਪਾਰਉਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਨਕੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ
ਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੁਰਨਖਸਮਤਮਾਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਅਉ
ਰੁਆਦਰੁਸਭਥਾਈਉਨਨਕਤਤੁਬਾਤਾ॥ਭਗਤਿਸਿਰਪਾਉਦੀਓਜਾਨ
ਪੁਨੇਪ੍ਰਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਾਤਾ॥੨॥੩੦॥੮੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸੋਗਠਿਮਤਲਾਦ

ਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸੁਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸੁਨਉਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤਿ॥
ਉਗਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰੁਮਾਧੋਤੋਤਿਪਤਿਤਿਪੁਨੀਤਾ॥ ਕਾਲਬਿਆਲਜਿਉ
ਰਿਓਲੇਮੁਖਪਸਾਰੈਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਅਜੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਤਿਗ੍ਰਿਸਿਓਤਸਮਸੁਰਾਖਚੀ
ਕਤੈਨਾਨਕੁਰਾਮੁਭਜਿਲੇਜਾਤਅਉਸਰੁਬੀਤਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਦ

ਮਨਕੀਮਨਤੀਮਾਤਿਰਤੀ॥ ਨਾਤਰਿਭਜੇਨਤੀਰਥਸੇਏਚੋਟੀਕਲਿਗਤੀ
ਰਾਉ॥ ਦਾਗਮੀਤਪੁਤਰਥਸੰਪਤਿਪੁਰਨਸਭਮਤੀ॥ ਅਵਰਸਗਲਮਿਥਿਅਏਜ
ਉਭਜਨਰਾਮਕੋਸਤੀ॥ ੧॥ ਫਿਰਤਿਫਿਰਤਿਬਤੁਤੇਜੁਗਤਾਰਿਓਮਾਨਸਦੇਤਲਤੀ
ਨਕਕਤਤਮਿਲਨਕੀਥਿਗੀਅਸਿਮਰਤਕਤਾਨਤੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਦ

ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ ਪਰਦਾਰਾਨਿੰਦਿਛਾਰਸਿਰਚਿਓਰਾਮਭਗ
ਨਤਿਕੀਨੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਪੰਥਜਾਨਿਓਤੈਨਾਨਿਧਨਜੋਰਨਕਉਧਾਇਆ
ਅੰਤਿਸੰਗਕਾਤੁਨਤਿਦੀਨਾਥਿਰਥਾਅਪੁਬੰਧਾਇਆ॥ ੧॥ ਨਾਤਰਿਭਜਿਓਨਗੁਰ
ਨਸੋਛਿਓਨਾਉਪਜਿਓਕਢੁਗਿਆਨਾਪਟਤੀਮਾਤਿਨਿਰੰਜਨਤੋਰੈਤੈਥੋਜਤ
ਉਦਿਆਨਾ॥ ੨॥ ਬਤੁਤੁਜਨਮਭਰਮਤਤੈਤਾਰਿਓਅਸਥਿਰਮਤਿਨਤੀਪਾਈ॥ ਮਾ

ਨਸਦੇਤਪਾਇਪਦਤਰਿਭਜਨਾਨਕਿਥਾਤਥਤਾਈ॥ ੩॥ ੩॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਦ

ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਗਨਿਥੀਚਰੋ॥ ਜਿਤਿਸਿਮਰਤਿਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀਤਕੋਜ
ਉਭਧਾਰੋ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਟਲਭਉਓਧੂਜਕੋਸਿਮਰਨਿਅਗੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ
ਦੁਖੁਤਰਤਾਇਤਥਿਧਿਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਤੇਥਿਸਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਜਬਤੀਸਗਨਿਗ
ਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜਗਿਰਾਤੇਛੁਟਾਮਤਮਾਨਾਮਕਤਲਉਥਰਨਉਰਾਮਕਤ
ਤਥੰਧਨਤਿਤਿਟੁਟਾ॥ ੨॥ ਅਜਾਮੇਲਪਾਪੀਜਗੁਜਾਨੈਨਿਮਖਮਾਤਿਨਿਸਤਾਰਾ॥

ਨਾਨਕਕਤਤਚੇਤਿਚਿੰਤਾਮਨਿਤੈਭੀਉਤਰਤਿਪਾਰਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਸੋਗਠਿਮਤ

ਲਾਦ॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨਉਪਾਵਕਰੈ॥ ਜਾਤੇਭਗਤਿਰਾਮਕੀਪਵੈਜਮਕੋਤ੍ਰਾ
ਸੁਤੈਗੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਉਨਕਰਮਥਿਦਿਆਕਤੁਕੈਸੀਕਉਨਧਰਮਫੁਨਿਕਰਈ
ਕਉਨ

੩੮੩

ਕਉਨੁ ਨਾਮ ਗੁਰਜ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਉ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ॥ ੧॥ ਕਲਮੈ ਰਖਿ
ਰਖਾਨਿ ਧਿਜਾਤਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮਨਾਤਿ ਨਿਦਿ ਭਇ
ਤਾਵੈ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਰਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਖੀ ਜਾਂ ਕਉ ਕਤਤ ਗੁਸਾਂਈ॥ ਸੋਭਮ
ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ॥ ੩॥ ੪॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ
ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਤ ਥਿਧਿ ਲਖ ਉਗੁਸਾਂਈ॥ ਮਤਾ ਮੋਤ ਅਗਿਆਨ ਤਿ ਮਰਮੋ ਮਨੁ
ਰਸਾਈ॥ ਰਤਾ ਉਗਸ ਗਲ ਜਨ ਮੁਭਰਮ ਤਹੀ ਥੋਇ ਥਨ ਤਿ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਪ
ਥਿਖਿ ਅਸਕਤ ਰਤਿ ਥਨਿ ਸਥਰਿ ਨਤ ਢੁਟੀ ਅਧਮਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਕ
ਤਿ ਕੀਨਾਨ ਤਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਤਿ ਕਉ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇ
ਈ॥ ੨॥ ੬॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੋਰੇ ਬਸਿਨਾਤਿ ਨਿ
ਰਿਥਿ ਥਿਅਕ ਉਧਾਵ ਤਕਿਤ ਥਿਧਿ ਰੋਕਓ ਤਾਤਿ॥ ੧॥ ਰਤਾ ਉਗਥੇ ਦੁਪੁਰਾਨ
ਕੋ ਮਤੁ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਥੋਥ ਸਾਵੈ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰੁ ਸਿਉ ਰਸਿ ਥਿਥਿ ਰ
ਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇ ਥਿਥਾਵਰੇ ਸੁਝਤ ਨਤ ਕਢੁ ਗਿਆਨ
ਟਹੀ ਭੀਤ ਰਿਥ ਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਜਬ ਤੀਸਰੀ ਨ
ਆਇ ਥਿਦੁਰਮ ਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਥਿਚਿੰਤਾ ਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜ
ਠਾਸੀ॥ ੩॥ ੭॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ਰੇਨਰ ਬਿਤ ਸਾਚੀ ਜੀ ਅਧਾਰਿ ਸ
ਜਗਤੁ ਤੈ ਜੈ ਸੇ ਸੁਭਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰਿ॥ ਰਤਾ ਉਗਥਾ ਭੀਤਿ ਬਨ
ਚਿਪਚਿਰਤ ਤਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ॥ ਤੈ ਸੈਤੀ ਏ ਸੁਖੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਉਰ ਥਿਥਿ ਕਤਗ
੧॥ ਅਜਤੁ ਸਮਾਇ ਕਢੁ ਬਿਗਰਿ ਥਨਾਤਿ ਭਜਿ ਲੇਨਾ ਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ ਕਤਨਾ
ਜਮਤੁ ਸਾਧੈ ਕੋ ਭਾਖਿ ਥੋਤਿ ਤਿ ਪੁਕਾਰਿ॥ ੨॥ ੮॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ
ਇਤਿ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿ ਉਕਈ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਅਪੁਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿ ਥਿਦੁਰ
ਗਿਨ ਤੋਈ॥ ਰਤਾ ਉਗਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੁਤ ਸਨਥੰਧੀ ਸਗਲੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ॥
ਨਿਰਧਨੁ ਦੇਖਿ ਉਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਚਾਹਿ ਸਭ ਭਾਗੇ॥ ੧॥ ਕਤਾ ਕਤ ਉਥਿ ਮਨ
ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਤੁ ਲਗਾਇਓ॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿਨ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੩੮੪

ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਓਤਹਿਥਿਨੁਤੋਰੁਨਪੁਜਓਮਜੈਮਸਾਦਿਨਜਾਈਗਾਤ੍ਰਿਸਨਾਹਿ
 ਰਿਜਾਵਾਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਮਿਥੁਝਾਈ॥ਘਰੁਭੀਤਹਿਘਰੁਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਸਤੁਜਾ
 ਭਾਈ॥ਤੁਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਥੀਨਾਤੁਦੇਵਤਿਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀ
 ਰਾਗੀਸਬਦਿਮਨੁਬੇਧਿਅਮੇਰੀਮਾਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਥਾਲੀਸਦੇ
 ਥਸਿਓਲਿਵਲਾਈ॥ਗਰੁਤਾਉ॥ਅਸੰਖਬੈਰਾਗੀਕਤਤਿਬੈਰਾਗਸੇਬੈਰਾਗੀ
 ਮੈਭਾਵੈ॥ਤਿਰਦੈਸਬਦਿਸਦਾਭੈਰਚਿਅਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਏਕੋਚੈਤਮ
 ਨਤੋਲੈਪਾਵਤੁਵਰਜਿਰਤਾਵੈ॥ਸਤਜੇਮਾਤਾਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚੇਕੇਗੁਲ
 ੨॥ਮਨੁਆਪਓਲੁਥਿੰਦੁਸੁਖਵਾਸੀਨਾਮਿਵਸੈਸੁਖਭਾਈ॥ਜਿਤਥਾਨੇਤ੍ਰਸੇ
 ਰਾਤੇਜਲਿਥੁਝੀਤੁਝਤਿਥੁਝਾਈ॥ਆਸਨਿਰਾਸਰਾਏਬੈਰਾਗੀਨਿਜਾਘਰਿਤਾ
 ॥ਭਿਖਿਅਨਾਮਿਰਜੇਸੰਤੋਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸਤਜਿਪੀਆਈ॥੩॥ਦੁਬਿਧਾਵਿਰਿਥੈ
 ਨਤੋਈਜਬਲਗੁਦੁਜੀਰਾਈ॥ਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਤੁਏਕੋਦਾਤਾਅਵਗੁਨਦੁਜਾ
 ॥ਮਨਮੁਖਿਜੰਤਦੁਖਿਸਦਾਨਿਵਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਅਈ॥ਅਪਰਅਪਰ
 ਮਅਗੋਚਰਕਤਾਏਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਮਤਾਪਰਮਾਰਥੁਤਿਨਿ
 ਪਤਿਨਾਮੰ॥ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਜੀਅਜਗਿਜੋਨੀਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਸਤਾਮੰ॥ਕ
 ਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥ਮਨਮੁਖਿਜੁਠਿਲਾਏਭੈਮਾਨਾ
 ਆਨੁਅਗਾਮੰ॥੫॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਅਸੇਈਸਾਦੁਜਾਣਨਿਜਿਓਗੁਰੇਮਿਥਿ
 ॥ਅਕਥੈਕਾਕਿਅਕਥੀਐਭਾਈਚਾਲਉਸਦਾਰਜਾਈ॥ਗੁਰਦਾਤਾਮੇਲੇ
 ਤਵੈਨਿਗੁਰੇਮਤਿਨਕਾਈ॥ਜਿਓਚਲਾਏਤਿਓਚਲਤਭਾਈਤੋਰਕਿਕੋਕਰੇਚਤੁ
 ੬॥ਇਕਿਭਗਮਿਭੁਲਾਏਇਕਿਭਗਤੀਰਾਤੇਤੇਰਾਖੇਲੁਅਪਾਰਾਜਿਤੁਤੁਪੁਲਾ
 ਠਲੁਪਾਇਆਤੁਤੁਕਮਿਚਲਾਵਣਤਾਰਾ॥ਸੇਵਾਕਰੀਜੇਕਿਓਤਵੈਅਪਲਾ
 ਭੁਤੁਮਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਿਰਪਾਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥੭॥

ਸਿਆਗੁਲਪਰਗਾਸਿਆਗੁਲਮਤਿਗਿਆਨਪਿਆਨੰ। ਨਾਮੁਮਨਿਭਵੈਕਤੈਕਤਾ
ਤਤਤਤੁਵਖਾਨੰ। ਸਬਦੁਗੁਰਪੀਰਗਤਿਰਗਤੀਰਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਬਉਰਨੰ
ਭਾਬੈਰਾਗੀਸਤਜਿਸੁਭਾਗੀਸਚੁਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੰ॥੮॥੧॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੧ ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਪਨੀਭਾਈਕਰਮਧਰਮਬੰਧਕਾਗੀ
ਪਿਪੁਨਿਜਗੁਜਾਇਆਭਾਈਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਗੀ। ਇਤਮਾਇਆਜਗਿਸੇਤਲੀ
ਈਕਰਮਸਭੇਵੇਕਾਗੀ॥੧॥ ਸੁਦਿਪੰਡਿਤਕਰਮਾਕਾਗੀ। ਜਿਤੁਕਰਮਿਸੁਖੁਭੁ
ਜੈਭਾਈਸੁਆਤਮਤਤੁਬੀਚਾਗੀ। ਰਤਾਭਾ। ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਬਕੈਖੜੇਭਾਈਕ
ਮਕਰਹੁਸੰਸਾਰੀ। ਪਾਖੰਡਿਮੈਲੁਨਚੁਕਈਭਾਈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਵਿਕਾਗੀ। ਇਨਬਿ
ਬੁਧੀਮਾਕੁਗੀਭਾਈਉਡੀਸਿਰਕੈਭਾਗੀ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿਘਣੀਵਿਗੁੰਤੀਭਾਈਦੁ
ਭਾਇਖੁਆਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਈਐਭਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਭਰਮੁਨਜਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਤਾਸੁਖਪਾਏਭਾਈਆਵਦੁਜਾਦੁਰਤਾਈ॥੩॥ ਸਾਚੁਸਤੁ
ਰੇਤੋਭੈਪੈਭਾਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਸਮਾਈ। ਗੁਰਸੇਵੈਸੇਬੁਝੈਭਾਈਗੁਰਬਿ
ਨਮਗੁਨਪਾਈ। ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕਿਕਰਮਕਮਾਵੈਭਾਈਕੁਜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਈ
॥੪॥ ਪੰਡਿਤਦੀਵਿਲੋਈਐਭਾਈਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਤਥਾ। ਜਲੁਮਥੀਐਜਲੁਦੇਖੀਐ
ਈਇਤੁਜਗੁਏਤਾਵਥਾ। ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿਵਿਗੁਚੀਐਭਾਈਘਟਿਘਟਿਦੇਓਅਲਖਾ।
॥੫॥ ਇਤੁਜਗੁਤਾਗੇਸੁਤਕੈਭਾਈਦਤਦਿਸਿਥਾਧੋਮਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰਗਾਠਿਨਛੁਟਈਭਾ
ਈਥਕੈਕਰਮਕਮਾਇ। ਇਤੁਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਭਾਈਕਤਲਕਿਛੁਨਜਾਇ॥੬॥
ਗੀਮਲਿਐਭਉਮਨਿਵਸੈਭਾਈਭੈਮਰਲਾਸਚੁਲੇਖਾ। ਮਜਨੁਦਾਨੁਚੰਗਿਆਈਆ
ਈਦਰਗਤਨਾਮੁਵਿਸੇਖਾ। ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭਾਈਮਨਿਵਸਿਆ
ਕਾਭੇਖਾ॥੭॥ ਇਤੁਤਨੁਤਾਟੁਸਰਾਛਕੈਭਾਈਵਖਰਨਾਮੁਅਪਾਰਾ। ਇਤੁਵਖਰਵਾਪਾਰੀ
ਦ੍ਰਿੜੈਭਾਈਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰਾ। ਧਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਭਾਈਮੇਲਿਕਰੇਵਾਪਾਰ
॥੮॥੨॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੧ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਪਿਅਰੇਤਿਨਕੇਸ
ਤਰੇਗਾਤਿਨਾਠਾਕਨਪਾਈਐਪਿਅਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਤਗੇ। ਬੁਝੈਭੁਝੈਭੈਬਿਨਾਪਿਅਰੇਤ

ਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭੀਤੁ ਤੈਸਾ ਲੁਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀਤੇ ਹੀ ਸਲਾਹਾ ਵਿਲੁਕੇ
 ਐਪਿ ਆਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਤਾਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਲਾਤੀ ਸਾਲਾਤ ਲੁਣਾ ਪਿਆਰੇ
 ਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾਤ ਨਿਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਥਾ ਦਿਰਤੇ ਰੰਗੁ ਤੋਇ
 ਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸੁ ਲੈਤ ਤੁਵਿ ਲੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ
 ਮੁਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾਹਾ ॥ ਆਇ ਅਇਲਿ ਪਿਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਤੁਕ ਮੀਤੁ ਕਮੁਪ
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤੁਕ ਮੁਨ ਭੁਈ ॥ ਐਪਿ ਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਲੁ ॥ ੩ ॥ ਤੁਕ ਮੈ ਅੰਦਰ
 ਆਪਿ ਆਰੇ ਤੁਕ ਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਤੁਕ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿ ਆਪਿ ਆਰੇ ਉਲ੍ਹ
 ਕੈ ਭਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀ ॥ ਐਪਿ ਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥ ੪ ॥
 ਦਰਿ ਆਇ ਆਪਿ ਆਰੇ ਤੁਕ ਮੇ ਜਾਣੇ ਜਾਇ ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਥਨਿ ਚਲਾਈ ॥ ਐਪਿ ਆਰੇ
 ਖਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਾਣੀ ॥ ਐਪਿ ਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥
 ਮੇਗਣਤ ਗਣਾਈ ॥ ਐਪਿ ਆਰੇ ਤੁਕ ਮੇ ਤਉ ਮੈ ਦੇਇ ॥ ਤੁਕ ਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈ ॥
 ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥ ਤੁਕ ਮੁਸਿ ਵਾਧੈ ਸਾਤ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆ
 ॥ ੬ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀ ॥ ਐਪਿ ਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀ ॥ ਐਸ ਚੁਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ
 ਤਿ ਆਪਿ ਆਰੇ ਤਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਤਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਧਿ ਆਰੇ ਨ
 ਲਿਮਿਲਾਉ ॥ ੭ ॥ ਕੰਧਿ ਆਕਾ ਗਦੁ ਜੇ ਥੀ ॥ ਐਪਿ ਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਲੀ ਧਰੀ
 ਤਾਲੇ ਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਤਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕ
 ਆਰੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮੰ ॥ ਲਾ ੧
 ਤੁਗੁਣ ਦਾ ਤੋ ਨਿਰਮਲੇ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮ ਨੂ ਤੋਇ ॥ ਤਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰੰ
 ਤੁਤੀ ਤੋ ਗੁਣ ਜੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤੁ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥ ਤਉ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ
 ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਸੇਖੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ਅਚਿਤੁ ਮੋਹਿ ਆਭਾਈ
 ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁ ਰੁਸ ਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਆਖੀ ਐਭਾਈ ਰੂੜੇ ਲਾਲ ਚਲੁਲੁ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਤਰਿ ਸਿਉ ਢੈਰਾ ਗੀ ॥ ਐਭਾਈ ਦਰਿ
 ਚੁ ਅਭੁਲੁ ॥ ੩ ॥ ਪਾਤਾਲੀ ਅਕਾਸਿ ਤੁਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁ

ਭਾਈਐਭਾਈਚੁਕਾਮਨਤੁਗੁਮਾਨੁ॥ ੪॥ ਜਲਿਮਲਿਕੰਇਅਮੰਜੀਐਭਾਈ
ਭਾਤੁਤੇਇ। ਗਿਆਨਿਮਤਾਰਸਿਨਾਈਐਭਾਈਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇ॥ ੫॥
ਏਵਪੁਜੀਐਭਾਈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਦੇਤਿ। ਪਾਰਲੁਨਿਰਿਪਖਾਲੀਐਭਾਈ
ਮਿਥੁਡਤਿਤੇਤਿ॥ ੬॥ ਗੁਰਬਿਨੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਭਾਈਜਗੁਬੁਝੈਪਤਿਖੋਇ।
ਗੁਰੁਤਾਥਿਵਡਾਈਅਭਾਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ ੭॥ ਥਈਅਭਿਬਲੇਸੀਠੁਲੀਭੁ
ਕੁਕਤੈਪਿਰਭਾਈ। ਬਿਰਤੈਥੇਪੀਸਰਿਵਸੀਭਾਈਅਧਿਕਰਤੀਤਰਿਨਾਇ॥ ੮॥
ਕੇਅਖੈਆਪਣਾਭਾਈਗੁਰਤੇਭੁਝੈਸੁਜਾਨੁ। ਜੋਬੀਧੇਸੇਉਥਰੇਭਾਈਸਥਦੁਸ
ਸਾਨੁ॥ ੯॥ ਈਧਨੁਅਧਿਕਸਕੇਲੀਐਭਾਈਪਾਵਕੁਰੰਚਿਕਪਾਇ॥ ਖਿਨੁਪ
ਮੁਰਿਦੈਵਸੈਨਾਨਕਮਿਲਲੁਸੁਭਾਇ॥ ੧੦॥ ੪॥
ਭਾਈ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੩

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਭਗਤਾਦੀਸਦਾਤੁਰਖਦਾਤਰਿਜੀਉਪੁਰਿਤੁ
ਦਾਇਆਪੁਤਿਲਾਦਜਨਤੁਪੁਰਾਖਿਲਏਤਰਿਜੀਉਤੁਰਲਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾ
ਨਾਗੁਰਮੁਖਨੋਪਰਤੀਤਿਤੈਤਰਿਜੀਉਮਨਮੁਖਭਗਿਭੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਤਰਿ
ਏਤੇਗੀਵਡਿਅਈ॥ ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖੁਤੁਸੁਆਮੀਭਗਤਿਤੇਗੀਸਰਲਾਈ॥
ਭਾਉ॥ ਭਗਤਾਨੇਜਮੁਜੋਤਿਨਸਾਕੈਕਾਨਨੇਜੈਜਾਈ॥ ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਵ
ਆਨਮੇਤੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ ਗਾਰਧਿਸਿਧਿਸਭਭਗਤਾਚਰਣੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਤ
ਭੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਨੋਪਰਤੀਤਿਨਾਵੀ॥ ਅੰਤਰਿਲੋਭਸੁਆਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਿ
ਸਥਦੁਨਭੇਦਿਓਤਰਿਨਾਮਨਲਾਗਾਭਾਉ॥ ਕੁੜਕਪਟਪਾਜੁਲਤਿਜਾਸੀਮਨਮੁ
ਕੈਅਲਾਉ॥ ੩॥ ਭਗਤਾਵਿਚਿਅਪਿਵਰਤਦਾਪ੍ਰਭਜੀਭਗਤੀਤੁਤੁਜਾਤਾਮਾ
ਆਮੇਤਸਭਲੋਕਤੈਤੇਗੀਤੁਏਰੇਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤਾ॥ ਓਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਤਿਸ
ਈਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਚਾਤਾ॥ ੪॥ ਅਚਿੰਤਕੰਮਕਰਤਿਪ੍ਰਭਤਿਨਕੇਜਿਨੁਕਾਨਾਮ
ਆਗਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਸਭਿਕਾਜਸਵਾਦਾਤਰਾਓਨਾਕੀ

੨੮੬

ਗੀਸਕਰੇ ਸੁਵਿਗੁਚੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਰਖ ਵਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਪਾਇ ਅਮਨ ਮੁਖਿ ਭਉ ਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲ ਲਾਈ ॥ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ਠਹਿਰਾ
ਤਿ ਦੁਖ ਮਤਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਸਭੇ
ਸਾਈ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨ ਮੁਨ ਚੈ ਰੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ
ਈ ॥ ਵੇਦ ਪੜਤਿ ਤੈਵਾ ਦੁਵਖ ਲਾਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਚਾ
ਰੁਸਾ ਚੀਜਿ ਸੁਥਾ ਲੀਭ ਜਿ ਫੂਟਿ ਤਿ ਗੁਰ ਸਰ ਲਾਈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਮਨਿ
ਅਸੈ ਦਰਿ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰਾਓ ਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਇਨ ਸੇਵ ਲਾਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ਰਾਖਿ ਆ
ਰਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੩ ਨਿਗੁਣਿ ਅਨੇ ਆਪੇ
ਸਿਲੈ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਉਤਮ ਤੈਭ
ਮਨ ਮਿਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਹੀ
ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਏ ਹਲਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਉ ਲਕਉ
ਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿ ਅਨੁਪਿ ਆਰੇ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਭਉ ਜਲੁ ਪਰਿ
ਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇਜੈ ਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ
ਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਚੋਰਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
॥ ੩ ॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਤਉ ਵਾਰੈ ਭਾਈ ॥ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ ਜੀਉ
ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ॥ ਤਸ ਤਜਿ ਸਮਾਉ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸ
ਉਪ ਜੈ ਭਾਈ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਗਿ ਅਨੀ ਆਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ
ਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਭਉ ਉਪ ਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰ ਲੀਸ ਚੁਨਾ
ਮਪਦਾਰ ਥੁਪਾਈ ਐਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਪਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਤਿ
ਈ ਤਿਨ ਕੈ ਤਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਮੁਸਵਾਰਾ ਆਪ ਲਾਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਾ
ਇ ॥ ੭ ॥ ਸਚੁ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸਥਾ ਦੁਕੈ ॥ ਰਕਿਰ ਪਾਤੋ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਾਨਵ ਸੈਭਾਈ ॥ ਸੁਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਉ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਬ ਦੇ ਜਾਪ ਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ
ਸੁਖੁ ਸੇ ਤਾਗਈ ਭਾਈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਆਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਤੁ ਆ
ਗੁਰੁ ਜਾਇ ॥ ਗਾਵੁ ਗਾਵੁ ਗੁਰਿ ਗਿਰਤਿ ਤੇ ਭਾਈ ਤਰਿ ਸੇ ਤੀਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
ਗੁਰੁ ਕੀ ਕਾਰਕ ਮਾਵਈ ਭਾਈ ਆਪੁ ਢੇਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਤਿ ਜੁ
ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਤਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰਕਾ ਤੁਕ ਮੁਨ ਜਾ
ਭਾਈ ਸਾਕੁ ਲਖਈ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਮਨ ਤਹਿ ਕਾਰਕ ਮਾਵਈ ਭਾਈ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਕੁ
ਆਗਿ ॥ ੩ ॥ ਸੇ ਗਾਵਤਿ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਣੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਅਨ
ਗੁਣੈ ਗੁਣ ਵਡਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰੁ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਨਾਮਾਰਿ ਜੀਵ
ਦਾ ਭਾਈ ਸੇ ਸੇਵੁ ਦਿਨੁ ਰਤਿ ॥ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਤੁਵਿ ਸਾਰੀ ਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀਵ
ਦਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਤੁਮਈ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁ
ਖੈ ਤਗੁਣ ਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੬ ॥ ਏਤੁ ਜਨ ਮਿਤਰਿ
ਰੇਤਿ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਤੁ ਦੇ ਸੀ ਜਾਇ ॥ ਕਿ ਜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਤਾਇ ਚਿਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿ
ਨੇ ਲੇਭਾਇ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਤਿ ਸੁਖਿ ਵਸਤਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਤਿ ਸਗੋਰ
ਨਾਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਤੁ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਤੀ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥

੧ ਥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫

੫੮੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨ ਤਿਉ ਪਾਇ ਆਭਾਈ ਕ
ਕਾਰਕ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ਆਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ॥
ਨਿਕਤੀ ਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀ ਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦ ਸਣਾਹੀ
ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀ ਐ ਤਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇ
ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕਾ ਤੰਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਾਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੈ ਭਾਈ ਨਉ
ਧਿਭੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਭਾਈ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੀ
ਨੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀ ਐ ਭ
ਸਬ ਦਿਮਿਲਾਵਣ ਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੋਵੀ ਅਤਿ ਭਾਈ ਕ੍ਰਮੁ ਭਉ ਤੇ

ਨਾਸੁਆਮਿਲਿਸੰਤਸਭਮਨੁਮੰਜੀਐਭਾਈਤਰਿਕੈਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁਮਿੰਦ
 ਰਾਅਗਿਆਨਤਾਭਾਈਕਮਲਤੋਵੈਪਰਗਾਸੁਆਗੁਰਬਚਨੀਸੁਖੁਭੀਖੋ
 ਸਭਿਫਲਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਮੇਰਤੇਰਾਢੇਰੀਐਭਾਈਤੋਈਐਸਭ
 ਰਿਆਘਟਿਘਟਿਬੂਤਮੁਪਸਾਰਿਆਭਾਈਪੇਖੈਸੁਦੈਤਜੁਗਿਅਜਿਤੁਦਿ
 ਰੈਪਾਰਬੂਤਮੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮਗੀਐਭੂਗਿਅਕਰਨਕਰਵਨਸਮ
 ਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੁਰਿ॥ ੪॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਤੋਭਾਈਮਾਇਆ
 ਬਿਨਾਸੁਆਤਿਸੁਭਵੈਤਾਮੇਲਿਲਾਏਭਾਈਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ
 ਖਿਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੀਐਭਾਈਰਿਦੈਤੋਵੈਪਰਗਾਸੁਆਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆ
 ਤਾਪੁਪ੍ਰਭਭਾਈਮਓਲਿਆਧਰਤਿਅਕਾਸੁ॥ ੫॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਸੰਤੋਖਿ
 ਭਾਈਅਤਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ ਰਸਨਾਰਮੁਰਵੈਸਦਭਾਈਸਾਚ
 ਦੁਸੁਆਉ॥ ਕਰਨੀਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਿਆਭਾਈਨਿਤਚਲੁਪਾਇਆ
 ਆਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਾਵਈਭਾਈਸੋਜੀਅਜਾਜਲਿਜਾਉ॥ ੬॥ ਰ
 ਠਮੇਰੇਸਾਤਿਥੈਭਾਈਤਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਉ॥ ਓਤੁਨਿਰਗੁਣੀਅਧੇ
 ਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ ਰਿਜਕੁਸੰਥਾਤੋਸਾਸਿਸਾਸਿਭਾਈ
 ਨਾਕਾਨਾਉ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਸਾਚਭੇਟੀਐਭਾਈਪੁਰਾਤਿਸੁਕਰਮਾਉ॥
 ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਐਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੁਰਿ॥ ਸਾਸਿਗਿਰ
 ਵਿਸਰੈਭਾਈਪੇਖਉਸਦਾਤਜੁਗਿ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਭਾਈ
 ਰਤਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਜਿਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਲਗੀਆਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰੇ
 ॥ ੮॥ ਅੰਚਲਿਲਾਇਤਰਾਇਆਭਾਈਭਉਜਲੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰੁ॥ ਕਰਿਕਿ
 ਦਰਿਨਿਤਲਿਅਭਾਈਕੀਤੇਨੁਅੰਗੁਅਪਾਰੁ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਤੋਇਆ
 ਭੋਜਨੁਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਗਤੀਭਾਈਜਿਕਿਲਾਖਿਖਰਾ
 ਰੁ॥ ੯॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਰ
 ਆਰੇਤਤਅਪਣਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ ਥਾਤਰਿਕਾਦਿਬਿਖੁਪਸਰੀਅਇ
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ ਜਿਸਨੇਕੀਤੇਕਰਮੁਅਧਿਪਿਅਗੇਤਿਸੁਪੁ

ਲਾਇਆ ਸੋ ਅਰਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮ
ਤਿਨਿ ਤੇ ਗੀਟੇ ਕੋ ਤੋਪਿ ਅਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇ ਗੀਟੇ ਕਾ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨ ਤਾਹੁ ਪਿ
ਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਅਇਆ ਪਿਆਰੇ ਅ
ਕੋ ਜੋ ਨਿਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਢਿ ਸਹਿ ਅਪਿ ਅਰੇ ਬਤੁ ਤੀਮਿ ਲੈ ਸਜਾਇ ॥
ਨਭੇ ਟੇ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਢੁਟੀ ਐ ਪਿਆ
ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤ ਰੋਗੁ ॥
ਉਤ੍ਰਾ ਏ ਪਤਿ ਸਟਿ ਅਪਿ ਅਰੇ ਤਿ ਸੇ ਤੇ ਉਪਜਿ ਆਸੇ ਗੁ ॥ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇ
ਨੁਪਿ ਅਰੇ ਉਤਰੈ ਨਤੀ ਵਿਜੋ ਗੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਉਧਾਰਿ ਅਪਿ ਅਰੇ ਤਿਨ ਪੁਰੇ ਪਾਇ
ਸੰਜੋ ਗੁ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਲਾਲਾ ਚਿਅਟਿ ਅਪਿ ਅਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਤਿ ਮੂਲਿ ॥
ਨਤੁ ਵਿਸਰਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਤਨ ਤੇ ਏ ਪ੍ਰਭਿ ॥ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਤਿ ਬਤੁ ਤੇ
ਅਪਿ ਅਰੇ ਉਤਰੈ ਨਤੀ ਸੁਲਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿ ਅਪਿ ਅਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਤਿ
ਆਮੁਲੁ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਥਿ ਵਸਾਇ ॥ ਜਿ ਸੁਮਿਲਿ
ਭਗਵਿ ਸਗੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਮੁਤਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਚੋਈ ਨਤੀ ਮਿਲੈ ਪਿਆ
ਦਗਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿ ਅਪਿ ਅਰੇ ਤਿਨ ਪੁਰੀ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥
ਜਮ ਸਤਸਿ ਅਵਪਾਪਿ ਅਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਆ
ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥ ਤੋਂ ਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀ ਅਪਿ ਅਰੇ ਕੁੜੁ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥
ਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਮਿਲਾਇ ਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੬ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆ
ਪਿਆਨੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਸੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗਵੈ ਪਿਆਰੇ ਅੰ
ਤਿ ਪੁਰ ਭਰੇ ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ ਲੰਘਿ ਅਪਿ ਅਰੇ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ
ਸੁਮੇਲਿ ਲੈਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸੈਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੰਮੁਖ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਦੇ ਉਪਿ
ਅਰੇ ਭਗਤ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਲੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛਤਿ ਪਾਏ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾ
ਤਾਲੁ ਤੁਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿ ਅਪਿ ਅਰੇ ਮਸਤ ਕਿਸਚੁ ਨੀਸਾਲੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀ
ਗੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸੋਗਿ ਮਤਲਾ ੫

ਘਾਟ ੨

ਪਾਤੁਪਤਿਓਮਰੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਓਨਿਵਲਿਕਮ:

३८६

ਮੇਨਿ ਭੁਇਓ ਕਰ ਪਾਤੀ ਗਨਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ ਥਨ ਮਾਤੀ ॥ ਤਟ ਭੀ ਗਥ ਸੁਭ ਪਰਤੀ ਕ੍ਰਮਿਓ ਦੁਖਿ ਪਾਭੁਟ ਕੈ ਨਾਤੀ ॥ ੨ ॥

॥ ਪੰਚ ਜਨਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਏਕਿ ਭਇਅਸਿ ਕਾ ਅੰਤੁ ਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥ ੧ ॥ ਧਿਆਇ
 ਧਿਮਿਲ ਲੁਨ ਜਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਤਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆ
 ਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ਰਤਾ ਉੱਤਮ ਨ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿ ਓ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਪਰੇ
 ਨ ਕੀਮੈ ਲੁਨ ਉਤਰੈ ਇਤ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ
 ਗੋਵਰਥ ਤੁਥਿ ਪਿਦਾ ਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਅੰਨ ਬਸਤੁ ਭੂਮਿ ਬਤੁ ਅਰਪੇ ਨਤ ਮਿਲੀ
 ਰਿਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਭੰਡ ਉਤਪਤੁ ਕਰਮਾਰਤੁ ਰਤਾ ॥
 ਉਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਤਿ ਪਰਿਆਨਤ ਮਿਲੀ ਐਇਤ ਜੁਗਤਾ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਗਸਿਧਾ
 ਲਚ ਉਰਾ ਸੀਤਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਤਿ ਅਪਾ ॥ ਵਡੀ ਅਰਜਾ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਜਨਮ
 ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਤਿ ਅਪਾ ॥ ੬ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀਰਚਨ ਕਰਿ ਆਪੁ ਕਮ
 ਗਾਸੇ ਜਸੋ ਤਨੀਚੰਦਨੁ ਚੋਆਨ ਰਕਘੋਰ ਕਾਦੁਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ
 ਸੰਗਤਿ ਤੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ
 ਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾਲ ਤਨਾ ॥ ੮ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਇਤਹੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥ ਭਇਓ ਕਿਰਪਾ
 ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ਰਤਾ ਉਦੁ ਜਾ ॥ ੩ ॥

ਮਃ ੧ ਚ ਮਃ ੨ ਚ ਮਃ ੪ ਚ ਜੇਤੂ ੧੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧

ਭੀਕੀ ਵਰਗੁ ਮੁਤਲਾ ੪
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧
ਭੀਸਦਾ ਸੁਤਾ ਵਲੀ ਜੋ ਸਚਾ ਮਨਿ ਤੋਇ। ਦੰਦੀ ਮੈ ਲੁਨਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋ
ਸੁਰੇ ਪੈ ਏਥੈ ਭੈ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗਾ। ਪਰਤਰਿਕ ਪੜ੍ਹ ਜੇ ਪਿਰਮਿ ਲੈ
ਜੀਹੈ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ। ਸਦਾ ਸੀਗਾ ਹੀਨਾ ਉਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈ ਲੁਪਤੰਗਾ। ਦੇਵਰ ਜੇਠ
ਦੇ ਦੁਖਿ ਸੁਕਾ ਡਰੁ ਕਿਸੁ। ਜੇ ਪਿਰਭੈ ਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮ ਮਲੀ ਸਭੁ ਸਚੁ॥ ੧॥
ਮ: ੪ ਜੋਗਿ ਤਾਮਿ ਸੁਤਾ ਵਲੀ ਜਾਤਰਿ ਨਾਮੁ ਛੰਦੋ ਲੋ। ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਮਨ
ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਥੋਲੋ। ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿਕ ਸਾਈ ਦਿਨ ਸੁਰਤਿ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋ
ਲੋ। ਤਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿ ਅਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੋ। ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਮੁਇ ਜਾਇ ਅਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਤੁ ਡੋਲੋ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿਕਾ ਦਾ ਸੁਤੈ ਗੁਰਮ
ਗੁਰਕੈ ਗੋਲ ਗੋਲੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜ
ਤਰਿਆ। ਤੁਪੁਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਤੁਪੁਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ। ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਅ
ਪਾਪਿ ਭੋਗਣਾ ਤਰਿਆ। ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਥ ਦੁਵਰਤੈ ਉਪਵਣਾ ਤਰਿਆ। ਤਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾ ਤੀ ਗੁਰਕਉ ਵਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਤਉ ਮੈ ਜ
ਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਭੂਮਿ ਅਏ ਦੁਜੈ ਭਾਇ। ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ਆਪਣੇ ਪੰਨੈ
ਭਾਇ। ਇਤੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਨਦਰੀ ਅਏ ਅਗੁਰਕੈ ਸਥ ਦਿ ਸੁਭਾਇ। ਸਥ ਦਿ ਰਤੇ
ਸੀਤਲ ਭਏ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਮਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸਫਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਆਪੰਨੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ। ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਵਦਿ ਅਮੁਇ ਅਨਵਿਸਰੈ ਸੇਈ
ਮੁਖ ਸੁਜਾਣਾ। ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੈ ਆਪਣਾ ਸੇਜਨੁ ਤੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਏ
ਵਿਦੇ ਪਰਵਾਣੁ ਤਹਿ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮਿ ਮਰਾਤਿ। ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਨਾ ਆਖੀ ਅਤਿ
ਗੁਰਕੈ ਸਥ ਦਿ ਸਮਾਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿ
ਤਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ। ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ। ਤਰਿ ਤੇ
ਰੀ ਵਡੀ ਕਾਰ ਮੈ ਮੁਰਖ ਲਈਐ। ਤਉ ਗੋਲਾ ਲਾਲਾ ਤੁਪੁ ਮੈ ਤੁਕ ਮੁਠਰਾਈਐ॥

ਤਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਿਸਮਾਵਾਈਐ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੁਰ
 ਖਿਅਕਮਾਵਾਜਿਕਰਤੈਅਪਿਲਿਖਿਅਸੁ॥ ਮੇਠਗਉਲੀਪਾਈਅਉਵੇ
 ਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਮਤੁਜਾਣੁਜਗੁਜੀਵਦਾਦੁਜੈਭਾਇਮੁਇਆਸੁ॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਚੇਤਿਓਸੇਥਤਲਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥ ਦੁਖੁਲਾਗਾਥਤੁਅਤਿਘਲਾਪੁਤੁਕਲਾ
 ਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ॥ ਲੋਕਾਵਿਚਿਮੁਤੁਕਾਲਾਏਅੰਦਰਿਉਭੇਸਾਸਾ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਕੋਨਵਿਸਤੀਚੁਕਿਗਇਅਵੇਸਾਸੁ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਨੋਸੁਖੁਅਗਲਾਜਿਨਾ
 ਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੇਸੈਲਸੇਸਜਲਾਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਾਤਿਸੁਖੁ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਭਾਵਾਅਨਦਿਨੁਕਰਤਿਸੇਸਚਿਰਤੇਸਮਾਇ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਲਗੇਸੇ
 ਨਆਖੀਅਤਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਰਤਿਵੇਕਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖਆਪਸੁਅਰਥੀਕਰ
 ਸਕਤਿਸਵਾਰਿ॥ ਨਨਕਪੁਰਖਿਲਿਖਿਅਕਮਾਵਾਕੋਇਨਮੇਟਲਾਗੁ
 ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਅਪਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ ਤੈ
 ਪਿਸਿਗਜਿਅਮਾਇਆਸੋਤੁਵਧਾਇਆ॥ ਵਿਚਿਤਉਮੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਠਿਰਿ
 ਜਾਇਆ॥ ਜਿਨਾਤਰਿਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਗੁਰਸਮਾਵਾਇਆ॥ ਬਲਿਤਾਰਿ
 ਪਏਸਦਾਸਦਾਘੁਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋ
 ਜਿਨਿਵਿਦੁਦੰਤਾਜਗੁਖਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੀਸਚਿ
 ਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਗੁਕਮਲਾਠਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਅਇਆ॥
 ਰਤਿਆਨਿਤਫਲੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ ਨਾ
 ਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲਿਅਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਘਰੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਪੂਰੁਤੈਮਨਮੁਖਾਸਾਦੁਨਪਾਇਆ॥ ਜਿਉਕਸਤੁਗੀਮਿਰਗੁਨਾਜੈ
 ਮਦਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਜਿਬਿਖੁਸੰਗੁਤੈਕਰਤੈਅਪਿਖੁਅਇਆ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਸੋਈਪਾਈਤਿਨਾਅੰਦਰਿਬੂਤਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਤਨੁਮਨੁਸੀਤੁ
 ਇਆਰਸਨਾਤਰਿਸਾਦੁਆਇਆ॥ ਸਬਦੇਤੀਨਾਉਉਪਜੈਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿ
 ਆ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਜਗੁਥਉਰਾਨਾਬਿਰਥਾਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਦੁੱਤੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਐ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਵਿਸਤੁ ਕਤੁ ਜਨ ਕਿਉ ਪਿਆਈਐ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿਅ ਕਤਿ ਗੁਣਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿ ਬੁਝਾਏ
ਪਿਸੁ ਤਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਇਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੁ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਗੈ ਡੇਰਿ ॥ ਜਿਉ ਵੈ ਵੈ ਚਉਖੰ
ਐ ਸਚੇ ਸੰਦਰੈ ਨੇਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩
ਜੇ ਮੈ ਭੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ ਜਿਉ ਮਾਜੀ ਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਪਾਏਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੰਗੁ
ਉਤਰੈ ਥਿਅ ਨ ਲਗੈ ਕੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਅਪਿ ਵਰਤੈ ਅਪਿ ਤਰਿ ਅ
ਬੁਲਾਇ ਦਾ ॥ ਤਰਿ ਅਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਪੰਧੈ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ਇਕ ਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾ
ਇਕਿ ਅਪਿ ਖੁਆਇ ਦਾ ॥ ਇਕ ਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਤ੍ਤ੍ਰਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਗਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਸਭ ਲੁਏ ਜੋ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਛਲੁ ਪਾਵਣਾ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ
ਦਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੈ ਮੁਕਤਿ ਤੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਲਖੁ ਤੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਆਪਣਾ ਤਉ ਤਿਨ ਬਲਿਤ ਰੈ ਜਾਓ ॥ ੧ ॥
ਮ: ੩ ਮਨ ਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੁ ਤੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸਨੇ ਸੁਖ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁ
ਖਿਤਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਜਿ ਪਜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਵ
ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥
ਨਨਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਉ ਮੈ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਾਇ ਆਵਡ
ਗਿਵ ਸਿਆਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੈ ਪਾਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿਤੋ ਅਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸ
ਚੇਤ ਸੇਨਿਗ ਮੇਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਮੁਖ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਤੁ ਰੂਪ ਤਿਰਾਏ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਤਾਵਣਾ ॥
ਤੁਮਾਇਆਂ ਗੁਕ ਸੁੰਭ ਖਿਨ ਮਤਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿ ਅਨਾਲਿਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ
ਜਾਵਣਾ ॥ ਜੰਪਕ ਤਿਚਲਾਇ ਅਕਾਲਿ ਤੰਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਚਿਤ ਵੇਲਾ ਤਬਿਨ

ਅਵੈਠਿਰਿਪਛੁਤਾਵਣਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਖ
 ਸੇਥਧੇਦੁਖਸਤਾਤਿ॥ ਠਿਰਿਠਿਰਿਮਿਲਣੁਨਪਾਇਨੀਜੰਮਤਿਤੈਮਰਿਜਾਇ
 ਸਾਰੋਗੁਨਛੋਡਈਦੁਖਤੀਮਤਿਦੁਖਪਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਖਸਿਲੇ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਜੋਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਤਠਿਰੇਤਿਨਾਠਉਗੁਨਰਾਉ
 ਉਛੁਟਜਿਘਰਿਘਰਿਠਿਰੈਦੁਤਚਾਰਦਿਬਦਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿ
 ਤਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਸੇਵਤਿਸਤਿਮੁਖ
 ਭਵਜਲਤਰਿਗਇਆ॥ ਜੋਬੋਲਤਿਤਰਿਤਰਿਨਾਉਤਿਨਜਮੁਛਡਿਗਇਆ
 ਰਗਤਪੈਧੇਜਾਤਿਜਿਨਾਤਰਿਜਪਿਲਾਇਆ॥ ਤਰਿਸੇਵਤਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾਉ
 ਮਇਆ॥ ਗੁਣਗਾਵਧੀਆਰੇਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਮਭਉਗਇਆ॥ ੭॥ ਸ
 ਮਤਲਾ੩ ਥਲੈਵਿਚਿਤੈਵਸਤੁਪਾਈਓਤਰਿਭੋਜਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ ਜਿਤੁ
 ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਪਾਈਐਸੋਖਦੁਆਰੁ॥ ਇਤੁਭੋਜਨੁਅਲਭੁਤੈਸੰਤੁਲਭੁ
 ਚਰਿਗਾਏਤਮੁਦਾਵਣੀਕਿਉਵਿਚਤੁਕਢੀਐਸਦਾਰਖੀਐਉਰਿਧਾਰਿਗਾਏ
 ਵਣੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਧੀਭਾਲਿ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੁਬੁਝ
 ਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲਿ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਜੋਧਰਿਮੇਲੇਮਿਲਿਰਤੇਸਤਿਗੁਰ
 ਤੁਲਾਇਆ॥ ਅਪਿਵਿਛੋੜੇਨੁਸੇਵਿਛੁੜੇਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ ਨਾਨਕਵਿਲੁਕ
 ਕਿਆਪਾਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਤਿਸਖੀਅ
 ਗਾਵਤਿਗਾਵਣਤਾਰੀਆ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤਿਤੁਨਿਤਤਰਿਕਉਬਲਿਤਾਰੀ
 ਨੀਸੁਣਿਮੰਨਿਆਤਰਿਨਾਉਤਿਨਾਉਉਵਾਰੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆਤਰਿਮੇਲੁਮਿ
 ਲਤਾਰੀਆ॥ ਤਉਬਲਿਜਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਗੁਰਦੇਖਣਤਾਰੀਆ॥ ੮॥ ਸ
 ਮਤਲਾ੩ ਵਿਦੁਨਾਵੈਸਭਿਭਰਮਦੇਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੈਸਾਰਿ॥ ਮਨਮੁਖਿ
 ਕਮਾਵਣੇਤਉਮੈਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਨਾਨਕਸਬਦੁ
 ਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਸਤਜੇਜਗੈਸਤਜੈਸੇਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਉਸਤਤਿ
 ਮਨਮੁਖਭਰਮੈਸਤਸਾਤੈਵੈ॥ ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੀਦਨਸੇਵੈ॥ ਗਿਆਨੀਜਗਤਿਸਦ

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਗਤਿ ਅਥ ਲਿਖਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵ
ਤਰਿ ਗਤਿ ਅਥਾਤਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਵਤਿ ਇਕੁ ਇਕੋਤਰਿ ਸਤਿ ਅਥਾਤਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ
ਇਕੋ ਉਤਪਤਿ ਅਥਾਜੇਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਤਿ ਤਿਨ ਰਹੁ ਸਟਿ ਘਤਿ ਅਥਾਗੁਰ
ਤੈਵੈ ਅਥਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਅਥਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆ
ਨਾਮਿ ਚਿਤਿ ਤੁਕਿ ਚੁਸੇਈ ਪਾਇ ॥ ਵਿਦੁ ਡਿਠਾਕਿ ਅਸਾਲਾਹੀ ਐ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁਕ
ਇਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਇਕਾਥਾ
ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾਸ ਉਦਾਤੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈ ਅਨਿਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵ ਲਤਾਰੁ ॥ ਸਚਾਸ ਉਦਾਲਾ ਭੁਸਦਾ ਖਟਿ ਅ
ਮੁਖ ਪਾਰੁ ॥ ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਅਕਰਮਿ ਪੀਆਵ ਲਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਚੁਸਲਾਹੀ ਐ ਪੰਨੁ ਸਵਾਰ ਲਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੁਜੁ ਵਰ
ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਜੇਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੁਜੁ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥ ਕੁਜਿ ਅਗੈ ਰਜੈ ਕੁਜਿ ਜਿ
ਵਿਸਟਾਕਾ ਗੁਖਾਵਈ ॥ ਜਿਸੁ ਤਰਿ ਤੇ ਇਕੁ ਪਾਲੁ ਸੇਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰ
ਖਿਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਕੁਜੁ ਪਾਪੁ ਲਤਿ ਜਾਵਈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸੇਖਾਚਉ
ਕਿ ਅਚਉ ਵਾਇ ਅਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਅਇ ॥ ਏਤੜੇ ਤੇਤੜ ਚਰਿਤੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਛਤਿ ਪਉਸ ਭੁਕਿ ਚੁਜਾਏ ਜਾਣੁ ॥ ਅਸਾਮਨ
ਖੀਨਾ ਜਲਾਇ ਤੁਤੇ ਇਹੁ ਮਿਤਮਾਣੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ਭੀਚ ਲਤਿ ਤਦਰਗ ਤਪ
ਹੀਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨ ਲੁਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥ ੧੧ ॥ ਮਃ ੩
ਗੁਰੁ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਤਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਲਰਵ
ਸੋ ਗੁਲਮ ਡਿਗੈ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਤ ਸਵਾਗੈ ਕਢਿ ਪੈਧੀ
ਗਤਿ ਕਰਿ ॥ ਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ॥ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਬੁ
ਝਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ ਸੋ ਬੁਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿ ਸੁਬੁਝਾਏ ਅਧਿ ਤਰਿ ॥ ਜ
ਨਾਨਕੁ ਕਉ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸਤਿ ਤਰਿ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩
ਰਬਾਈ ਸਾਖੀ ਮਤਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲ ਦੇਸਾਈ ਸਗਲ ਜਤਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਇ ਸੁਭਉ

ਕਰੇਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮਨਤੀਤੇਮਨੁ
 ਨਕਉਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਤੀਨਾਨਕਸੇਕਿਆਕਥਤਿਗਿਆਨੈ॥੧॥ ਮਃ੩
 ਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਓਅੰਤਿਦੁਖੁਪਤੁਤਾਅਇ॥ ਅੰਦਰਹੁਥਾਤਰਹੁਅੰਧਿਅੰਸ
 ਕਾਈਪਾਇ॥ ਪੰਡਿਤਤਿਨਕੀਥਰਕਤੀਸਭੁਜਗਤੁਖਾਇਜੇਰਤੇਤਰਿਨਾਇ
 ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਲਾਤਿਅਤਰਿਸਿਓਰਤੇਸਮਾਇ॥ ਪੰਡਿਤਦੁਜੈਭਇਥ
 ਨਤੇਵਈਨਾਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ ਪਤਿਥਕੇਸੰਤੋਖੁਨਾਅਇਓਅਨਦਿਨੁਜਲ
 ਇ॥ ਕੁਕਪੁਕਾਰਨਚੁਕਈਨਾਸੰਸਾਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਤੁਇ
 ਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਸਜਲਸੇਲਿਪਿਅਗੈਮਿ
 ਦਸਾਈ॥ ਜੇਤਰਿਦਸੇਮਿਤੁਤਿਸੁਤਉਥਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਣਸੰਝੀਤਿਨਸਿਓ
 ਰਿਨਾਮੁਧਿਅਈ॥ ਤਰਿਸੇਵੀਪਿਅਗਨਿਤਸੇਵਿਤਰਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ ਬਲਿ
 ਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਨਿਸੇਈਪਾਈ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਪੰਡਿਤ
 ਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪੜੈਜੁਗਚਾਰਿ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਅਮੁਲੁਤੈਵਿਚਿਤਉਮੈਨਾਮੁ
 ਰਿ॥ ਪੰਡਿਤਭੁਲੇਦੁਜੈਲਾਗੇਮਾਇਅਕੈਵਾਪਾਰਿ॥ ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੈਮੁ
 ਖਿਅਮੁਏਗਵਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇਅਸਚੈਸਥਦਿਵੀਚ
 ਦਰਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਈਸਚੈਨਾਇਪਿਅਗਰਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਯੋਗ
 ਨਾਤਰਿਗਖਿਅਉਰਿਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖਤਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿ
 ਲਗਾਥਤੁਤਾਅਇ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਤੈਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ
 ਤਰਿਸਤਜਿਨਥੀਜਿਓਭੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾਇ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਿਸਾਰਿਅਦ
 ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਤਿਵਡਿਅਈਅਜੇਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
 ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਸਨਾਤਰਿਜਸੁਗਾਵੈਖਰੀਸੁਤਾਵਲੀ॥ ਜੇਮਨਿਤੀ
 ਤਰਿਥੇਲੈਸਾਤਰਿਭਾਵਲੀ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾਵਲੀ
 ਗਾਵੈਪਿਅਗੈਨਿਤਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਵਲੀ॥ ਜਿਸੁਤੇਵੈਆਪਿਦ
 ਸਾਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਭੁਲਾਵਲੀ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਤਸ

ਅੰਕਸੁ ਤੈ ਅਤਰੁ ਨਿਓ ਸਿਰੁ ਦੇਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਓਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸਿ ਸਟਿਕ ਲੇਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆ
ਏ ਤਪਵਾਲੁ। ਨਾਨਕ ਕੁਲੁ ਉਪਾਰਤਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗ ਤਪਾਵਤਿ ਮਾਲੁ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਅੰਸਿ ਖਗੁਰੁ ਮੇਲਾਈ ਆ। ਇਕਿ ਸੇਵ ਕਰੁ ਗੁਰ
ਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਰੈ ਲਾਈ ਆ। ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਭਾਉ ਗੁਰੁ
ਦਾਈ ਆ। ਗੁਰ ਸਿ ਖਾਇ ਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤ ਭਾਈ ਆ। ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੋ
ਲੁ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਗੁਰੁ ਜੀਵਾਈ ਆ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ
ਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਲੇ ਅਵੇਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਤਿ ਫਿਰ
ਸਟਾ ਮਾਤਿ ਪਚਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਆਪਣਾ ਸੇਜਨ ਸ
ਪਰਵਾਲੁ। ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰੇ ਤੇ ਚੁਕਾ ਅਵਲੁ ਜਾਲੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਪਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀ ਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖ ਦਾਈ। ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਤਲ ਸਵਾਰੀ ਅਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ। ਤਰਿ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀ ਅਤਿ ਕਿਤੈ ਕਮਿ ਨ ਆਈ। ਜਨ ਲਾ
ਵੁ ਚਿਤੁ ਤਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਤੋਇ ਸਖਾਈ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗੁਰ
ਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨ ਉਨ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰੈ ਕ
ਮਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਗੁਰ ਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ
॥ ਮਃ ੧ ਇਕ ਦੁਤਿ ਇਕ ਦਬੀ ਅਤਿ ਇਕ ਨ ਕੁਤੇ ਖਾਇ। ਇਕਿ ਪਾਲੀ ਵਿਚਿ ਉ
ਈ ਅਤਿ ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਤਸ ਵਿਖਾਇ। ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿ ਬੈਯਾਇ ਸਮਾਤਿ
॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਤੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਤਰਿ ਰਾਤੇ
ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਤਲ ਸਰਾਈ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਤਤਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਕਸਿ ਖਾ
ਆਗਤ ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ। ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਤਤਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚੜ੍ਹਿ ਜਾਤੇ। ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਤਤਿ ਜੋ ਬੋ
ਲਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਸਾਤੇ। ਜਿਨ ਕੈ ਪੈ ਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਪਤਿ ਜਾਤੇ॥

॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਨਾਨਕ ਨਾਵਤੁ ਘੁਬਿਅ ਭਲਤੁ ਪਲਤੁ ਮਭੁ
 ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁ ਸਭੁਤਿਰਿਲਇਆ ਮੁਠੀਦੁਜੈਭਾਇ ॥ ਜਮਦਰਿਥਧੇਮਭੇ
 ਤੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸੰਤਾਨਾ ਲਿਵੈਰੁਕਮਾਵਦੇਦੁਸਰਨਾ
 ਪਿਆਗੁ ਅਗੈਧੈਐ ਸੁਖੁਨਤੀਮਰਿਜੰਮਤਿਵਾਰੋਵਾਗਾਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਬੁਝ
 ਧਾਉਇਖੁਆਗੁ ਮੁਤਕਾਲੇਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਨਾ
 ਦਿਆਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਓੜੀ ॥ ਜੇਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਇਦੇਨ
 ਰਿਨਾਮਿਰਤੇਮਨਮਾਤੀ ॥ ਜਿਨਾਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਅਤਿਨਾਇਕਸਥਿ
 ਕੋਨਾਤੀ ॥ ਸੇਏਪੁਰਖਤਰਿਸੇਵਦੇਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਤੀ ॥ ਹਰਿ
 ਨਿਤਗਾਵਦੇਤਰਿਗੁਲਗਾਈਗੁਲੀਸਮਝਾਤੀ ॥ ਵਡਿਆਈਵਡੀਗੁਰਮੁਖ
 ਪੁਰੈਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਤੀ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵ
 ਜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ ॥ ਸਥਦਿਮਰਤਿਫਿਰਿਨਾਮਰਤਿਤਾਸੇਵਾਪਵੈ
 ਇਆਪਾਰਸਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਤੈਵੈਸਚਿਰਤੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁਪੁਰਖਿਤੈਵੈ
 ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕਗਲਤੈਸੇਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖੈ
 ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਮਤਲੁਕੁ ਮਤਲੁਨਜਾਣਨੀਮੁਰਖਅਪਲੈਸੁਆਇ
 ਚੀਨਤਿਤਾਮਤਲੁਲਤਿਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਵੈ
 ਭਾਸੇਈਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਲੈਘਰਿਵਰਤਦਾਅਪੇਲਏਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾ
 ਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਪੁਰੀਪਈਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਓੜੀ
 ਪੰਨੁਪੰਨੁਭਾਗਤਿਨਾਭਗਤਜਨਾਜੇਤਰਿਨਾਮਾਤਰਿਮੁਖਿਕਤਤਿਆਪਨੁ
 ਤਿਨਾਸੰਤਜਨਾਜੇਤਰਿਜਸੁਸਵਲੀਸੁਣਤਿਅਗਾਧਨੁਪਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸਾਪਨਾ
 ਕੀਰਤਨੁਗਾਇਗੁਲੀਜਨਥਣਤਿਅਗਾਧਨੁਪਨੁਭਾਗਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਜੇਗੁਰ
 ਲੈਮਨੁਜਿਣਤਿਅਗਾਸਭਦੁਵਡੇਭਾਗਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜੇਗੁਰਚਰਣੀਸਿਖਪਰ
 ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੈਤਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮਤੁਰੈਏਕਸਥਦਿ
 ਇ ॥ ਨਵਨਿਧੀਅਠਾਰਤਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਅਠਾਰਤਿਜੇਤਰਿਤਿਰਦੈਸਦਾ

ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐਥੁ ਭੁਤੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗਚਾਰਿ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਕਿ ਅਗਰੁ ਕੁਝ ਅਥਿਰਾਧਿ ਤੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿ
ਨਾਭੁ ਖਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਦੇ ਹਤਿ ਆਸੀ ਤਲੁ ਤੇਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ
ਪਰਿ ਸੰਤੋਖਿ ਆਠਿ ਰਿਭੁ ਖਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾ
ਨੈ ਜੇ ਨਾਮਿ ਹੋਇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਉ ਬਲਿ ਤਗੀ ਤਿਨ ਕੰਠਿ ਜੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ਜੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਸੁਦਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਰਿ ਗੁ
ਰਵ ਤਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾ ਤੀਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿ ਖਕ੍ਰਿਖਾ ॥
ਨਪੰਨੁ ਸੁਤਵਾ ਸੋ ਸਗੀਰੁ ਥਾਨੁ ਤੈ ਜਿ ਬੈਸੇ ਗੁਰੁ ਪਰੇ ਵਿਖਾ ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤ
ਨਾ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਤੇਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਿਪੁਲੁ
ਨਾਮੁ ਖੀਜਾ ॥ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਿਧਸਾਧਿਕਨ ਵੈਨੇ ਸਭਿ ਖੋਜ
ਵੇ ॥ ਤਉ ਉਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿ
ਨਾਵੈ ਪੈਨ ਲੁਖਾ ਲੁਖੁ ਥਾਇ ਤੈ ਪਿਗੁ ਸਿਧੀ ਪਿਗੁ ਕਰਮਾ ਤਿਉ ਅਚਿੰਤ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁ
ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਤਾ ਸਿਧਿ ਏਤਾ ਕਰਮਾ ਤਿਉ ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤਮ ਛਾਢੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਖਸਮ ਕੇਨਿ ਤਗਵ ਤਤਰਿ ਗੁਣ ਚੰਤਾ ॥ ਤਰਿ
ਗਤਨੁ ਕਰਤ ਤਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣ ਤਤਿ ਸੁਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਤਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾ
ਇ ਅਸੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ ਤਰਿ ਦੇਵੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੇਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕਿਮ ਜੰਤਾ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਸਲਾ ਗੁਰੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਤੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪ
ਥਕੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਪੜਿ ਅਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਥੀਨਾ ਗੁਰਸਥਾਇ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਦ
ਰੁ ਜੈ ਤਤੁਲੈ ਤੈ ਪਾਏ ਸੋ ਖਦੁ ਆਰੁ ॥ ਗੁਣਨਿ ਧਾਨੁ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆਸ ਤਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ
ਪੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਿਦੁ ਮ
ਮਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਧਈ ਵੇਖਤੁ ਕੋਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾਏ
ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਆਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਤੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਹਿਰੈ ਤੇਲਿ ਵਲਾਇ ॥

ਨਾਨਕਾਇਸੁਮਨਕੀਮਲਾਇਉਉਤਰੈਤਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ ਪਉੜੀ
 ਤਰਿਤਰਿਸੰਤਮਿਲਤੁਮੇਰੇਭਾਈਤਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਤਾਵਤੁਇਕਕਿਨਕਾਗੁਰਿ
 ਗੁਰੁਬਨਾਵਤੁਤਰਿਜਨਤਰਿਕਾਪਤ੍ਰਪਤਿਰਤੁਖਿਮਕਾਗਾਐਸਾਸੀਗਾਰੁ
 ਭਭਾਵੈਤਰਿਲਾਗੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਮਕਾਗਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਬੇਲਤੁਦਿਨੁਰਾਤੀ
 ਲਵਿਖਕਾਟੈਇਕਪਲਕਾਗਾਤਰਿਤਰਿਦਇਆਲੁਤੇਵੈਜਿਸੁਉਪਰਿਸੋਗੁਰੁ
 ਰਿਜਪਿਜਿਲਕਾ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਜਨਮਜਨਮਕੀਇਸੁਮ
 ਮਲੁਲਾਗੀਕਾਲਾਤੇਅਸਿਆਤੁ॥ ਖੰਨਲੀਧੋਤੀਉਜਲੀਨਤੇਵਈਜੇਸੁ
 ਦਿਖਾਤੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਉਲਟੀਤੇਵੈਮਤਿਬਦਲਾਤੁ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਲਗਈਨਾਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਤੁ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਚਤੁਰੁਗੀਕਲਿਕਾਲੀਕੰ
 ਕਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਜੁਗਮਾਤਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਕੀਰਤਿਠਾਸੇਵੈ
 ਤਰਿਲਿਖਿਪਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਤਰਿਉਚਰਦੁ
 ਗਤੀਸਾਤਿਸਮਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਤਰਿਮੇਲਿਸਾਪਜਨਸੰਗਤਿ
 ਬੇਲੀਤਰਿਤਰਿਭੁਲੀਬਾਣਿ॥ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵਾਤਰਿਨਿਤਚਵਾਗੁਰਮਤੀਤਿ
 ਸਦਾਮਾਣਿ॥ ਤਰਿਜਪਿਜਪਿਅਉਖਧਖਧਿਅਸਭਿਰੋਗਗਵਾਤੇਦੁਖਾਪ
 ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਤਰਿਜਨਪੁਰੇਸਤੀਜਾਣਿ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿ
 ਆਰਾਧਦੇਤਿਨਚੁਕੀਜਮਕੀਜਗਤਕਾਣਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩
 ਨਉਬਾਰੈਦਬਿਓਤੁਸੁਤਿਅਗਈਵਿਤਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਦਿ
 ਓਅੰਤਰਿਨਉਪਜਿਓਚਉ॥ ਸਗੀਰੁਜਲਉਗੁਣਬਾਤਰਜੇਗੁਰਕਾਰਨ
 ਇ॥ ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਿਠੁਮੈਤਉਮੈਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਲਾਈਉ
 ਚੁਮਨਿਸਬਦਿਧਿਆਇ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਸਬਦਿਰਤੇਤਉਮੈਗਈਸੋਭ
 ਰਿ॥ ਪਿਰਕੈਭਾਵੈਸਦਾਚਲੈਤਾਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ ਸੇਜਸੁਤਾਵੀਸਦ
 ਗਵੈਤਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥ ਨਾਤਰਿਮਰੈਨਕਦੇਦੁਖੁਲਗੈਸਦਾਸੁ
 ਨਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਤੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ

ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਗੋਪਿਅਾ ਅਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਝਿਅਾਗੀ। ਤਰਿਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸ
ਕਰਤੁ ਪਾਪਿਸਟ ਤਤਿਅਾਗੀ। ਓਤਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਤਿ ਕੁਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਪਰ
ਨਾਗੀ। ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਵਾਗੀ। ਤਰਿ ਮੇਲਤੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਇਅਕਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਤਾਗੀ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਉਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਅਇਆ ਜੰਮਲੁ ਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇਅਾ ਕਾਲੈ ਕਾ
ਨ ਬਸਾਇ। ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿਰਤਿ ਅਸਚੇਰਤਿ ਅਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ
ਬਲਿਤਾਗੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਜੁਪੁਨ ਤੇ ਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀ ਗਾਰਾ। ਪਿਰਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਅਗੁ। ਸਾਕੁ ਸੁਧ ਸਾਕੁ ਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਗੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰੀ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਅਾ ਕਰਿ ਤਰਿ ਬੇਲੀ ਬੈਲੀ। ਤਰਿ ਨਾਮੁ
ਅਈ ਤਰਿ ਉਚਰਾ ਤਰਿ ਲਾਟਾ ਲੈਲੀ। ਜੇ ਜਪਦੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਤਿ
ਉਕੁਰ ਬੈਲੀ। ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਪਿਅਾਰਾ ਅਰਾਧਿਅਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ
ਈ। ਤਉ ਵਾਰਿਅਾ ਅਪਣੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਸਜਾ ਲੁਮੇਲਿਅਾ ਸੈਲੀ
੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈ ਤਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿ
ਤਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਵਸਿ ਤੈ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੋ ਵਸਿ ਜੰਤੁ। ਤਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਤਰਿ ਧਿਆਇ
ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਉ ਨੇਤੁ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈਸੁ ਨਤੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗਮਤਿ ਵਰਸੈ ਮੇ
ਜੇ ਤਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀਉ ਸਤਤਿ ਤੈ ਸਾ ਤਰਿ ਕੀ ਵਰਿਅਾਈ। ਤਰਿ ਅਪਣੀ ਵਰਿ
ਈ ਭੰਵਈ ਜਨ ਕਾ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਾਈ। ਸੇ ਤਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤਰਿ ਤ
ਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਤੈ ਤਰਿ ਪੈ ਜਗਤੁ ਭਗਵਾਨ
੨੫॥ ਮਃ ੪ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਤੁ ਨ ਜਾਈ। ਸ
ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਪੁ ਰਾਖਾਈ ਐ ਤਰਿ ਹਸਿਰ ਸਨਹ ਸਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਦਿਨ ਸੁਪਰ ਭਾਤਿ ਤੂੰ ਤੈ ਤੀ ਗਾਵਣਾ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬ ਤਨਾਉ ਤੇ ਰਾਧਿਆਵ
ਤਾ ਤੁਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇ ਰਾਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ। ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾ

ਵਲਾਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਤਾਰੈਬਲਿਬਲਿਜਾਵਲਾ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁਮ
 ਅੰਤਰਿਗੰਗਿਆਨੁਭਈਮਤਿਮਧਿਮਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਤੀ॥ਅੰਦਰਿ
 ਕਪਟੇਕਰਿਜਾਏਕਪਟੇਖਪਤਿਖਪਾਤੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਵਾਚਿਤਿਨਾ
 ਏਸੁਆਇਫਿਰਾਤੀ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਲੀਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਾ
 ਮ:੪ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਤਵਿਆਪੇਦੁਜੈਭਾਇਮਨੁਆਥਿਰੁਨਾਤਿ
 ਜਲਤਰਤਤਿਨੁਗਤੀਤਉਮੈਖਪਤਿਖਪਾਤੀ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਰ
 ਕੈਨਿਕਟਿਨਕੋਈਜਾਤੀ॥ਓਇਆਪਿਦੁਖੀਸੁਖੁਕਥਾਨਪਾਵਤਿਜਨਮਿ
 ਤੀ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਿਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਤੀ॥੨॥

ਸੰਤਭਗਤਪਰਵਾਣੁਜੇਪ੍ਰਭਿਭਾਇਆ॥ਸੇਈਬਿਚਖਲਜੰਤਜਿਨੀ
 ਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਪੁਰਿਮਸਤਿ
 ਆ॥ਨਾਨਕਭਏਪੁਨੀਤਤਰਿਤੀਰਥਿਨਾਇਆ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪
 ਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਏਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾਮੁਪ੍ਰੈਨਾ
 ਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਨਾਥੁਊਪਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈ
 ਮ:੪ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਜਿਮਰਿਅਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਘਰੁਛੋਡਿਗਇਆ
 ਪਿਛੈਵਜੈਛਕੜੀਮੁਤੁਕਾਲਾਅਗੈਭਾਇਆ॥ਓਸੁਅਰਲੁਬਰਲੁਮੁਹੁ
 ਨਿਤਧੁਗੁਸੁਟਦਾਮੁਆ॥ਕਿਅਹੋਵੈਕਿਸੈਤੀਦੈਕੀਤੈਜਾਪੁਰਿਕਿਰਤੁਊ
 ਤੇਜੇ॥ਇਆਜਿਥੈਓਤੁਜਾਇਤਿਥੈਓਤੁਭੁਠਾਕੁਜੁਥੇਲੇਕਿਸੈਨਭਾ
 ਤੁਭਾਈਵਡਿਆਈਤਰਿਸੰਤਤੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਕੀਜੈਸਾਕੋਈਕਰੈਤੈ
 ਪਾਵੈ॥ਏਹੁਥੁਤਮਥੀਚਾਰੁਤੇਵੈਦਰਿਸਾਚੈਅਗੇਦੇਜਨਨਾਨਕੁਆਖਿ
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਿਸਚੈਬਧਾਥੇਤੁਰਖਵਾਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇ॥ਪੁਰਨਤੇਈ
 ਰਚਰਣੀਮਨਰੁਤੇ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਖੇਅੰਤਿਅਵਗੁਣਸਭਿਤਤੇ॥ਗੁਰਿਅਪ
 ਪਾਧਾਰਿਅਪਣੇਕਰਿਲਿਤੇ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਤਾਰਜਿਸੁਗੁਰਕੇਗੁਣਦਿ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਤਾਕੀਰਜਾਇਲੇਖਿਆਪਾਇਅਥਕਿਅਕੀਜੈਪੰਡੇ। ਤੁਕ
ਆਤਮਾਸਲੁਤਦੇਤੋਇਨਿਬੜਿਅੰਢਤਿਜੀਅਕਮਾਂਦੇ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਨਕਿਨ
ਸਮਤਥਕਿਰਤੁਪਕੇਦੇ। ਜਤਦਾਏਤਤਾਖਾਏਨਾਨਕਾਸਚੁਤੇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਗਲਾਅਪਿਥਟਿਬਤਾਲੀਓਨੁ। ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਤੀ
ਲੀਓਨੁ। ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ। ਦਾਸਰਖੇਕੰਠਿਲਾਇਨਦ
ਲਿਓਨੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਤਾਸਦਾਅਨੰਦੁਭਾਉਦੁਜਾਜਲਿਓਨੁ॥੨੮॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਏਮਨਤਰਿਜੀਧਿਆਇਤੁਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ। ਤਰਿ
ਆਸਦਾਸਦਾਵਡਿਅਈਅਦੇਇਨਪਛੇਤਾਇ। ਤਉਤਰਿਕੈਸਦਬਲਿਤਾ
ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰੇਤਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਅਨੁਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ। ਸਭਨਾਕਾਮਾਪਿ
ਆਪਿਤੈਆਪੇਸਾਰਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਤਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਤੈ
ਗੁਰੁਸੇਭਾਤੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁੰਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥੁਤਤਿਕਰ
ਨੈਰੁਝਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ। ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਿਰਜੀਆਆਪੇਨੁਨਿਗੋਈ॥
ਤਉਕੈਸਬਦੁਵਰਤਦਾਜੋਕਰੇਸੁਤੇਈ। ਵਡਿਅਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਤਰਿ
ਵੈਸੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਆਰਾਧਿਆਸਭਿਅਖਤੁਪੰਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਸੇ
॥੨੯॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ੫੮॥ ੧॥

ਉਪਦੇ ੧੩੯ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੦ ਵਾਰ ੧ ਜੋਤੁਮਲਾ ੧੫੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੪੦੫

ਗਗੁਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ॥

ਬਾਣੀ ਭਾਸੀ ਤਕ ਥੀਰ ਜੀਗੀ॥

੧ ਬੁਤਪੁਜਿ ਪੁਜਿ ਤਿੰਦੁ ਮੁਏ ਤੁਰਕ ਮੁਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ॥ ਉਦਿ ਲੋਜੇ

ਗਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਨੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਏ ਰਾਗਾ ਚਹੁ ਦਿਸ

ਓਏ ਜਮ ਜੇਵਰਾ॥ ਰਤਾ ਉ॥ ਕਥਿ ਤਪ ਜੇ ਪਜਿ ਕਥਿ ਤਾ ਮੁਏ ਕਪ ਜੇ ਕਦ

ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਪਾਰਿ ਜੇਗੀ ਮੁਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨ ਤਿਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰ

ਜੇ ਮੁਏ ਗਡਿ ਲੇਕੰ ਚਨ ਭਾਗੀ॥ ਬੇਦ ਪਜੇ ਪਜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੁਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖ

੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੁ ਤੇ ਦੇਖ ਤੁਨਿ ਰਖਿ ਸਹੀਰਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿ

ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਤਿ ਉਪ ਦੇਸੁ ਕਥੀਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਥਾ ਜੀਤੈ ਤੇ

ਸਮਤ ਨੁਹਾਏ ਕਿਰਮ ਦਲੁ ਪਾਈ॥ ਕਚੀ ਗਾਗ ਰਿਨੀ ਰੁਪਰ ਤੁਏ ਏ ਆਤਮ

ਏ ਬਡਾਈ॥ ੧॥ ਕਾਏ ਭੁਈ ਆਠਿ ਰਤੇ ਫੁਲਿ ਆਫੁਲਿ ਆ॥ ਜਬ ਦਸ

ਰਧ ਮੁਖ ਰਤ ਸੋਦਿ ਨੁਕੈ ਸੇਭੁ ਲਿਆ॥ ਰਤਾ ਉ॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ

ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਤੁ ਲੇਤੁ ਕਰੀ ਐ ਭੁਤੁ ਰਜ ਬਿਉ

॥ ੨॥ ਦੇਤੁ ਗੀਲ ਉਥਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ॥ ਸਜਨ ਸੁਤੇਲਾ॥ ਮਰਘ

ਸਭੁ ਲੇਗੁ ਕੁਟ ਬੁਭਇ ਓ ਆਗੈ॥ ਤੰਸੁ ਅਕੇਲਾ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਕਥੀਰੁ ਸੁਨੁ

ਪਰੇ ਕਾਲਗੁ ਸਕੁ ਆ॥ ਝੁਠੀ ਮਾਇ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇ ਆਜਿ ਉਨ ਲਨੀ

ਆ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰ

ਆਸਾ॥ ਕਾਲਗੁ ਸਤ ਸਭੁ ਲੇਗੁ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੈ ਪੰਡਿਤ ਝੁਲੇ ਨਿਰਾਸਾ

ਨਰੇ ਸਰਿ ਓਨ ਏ ਕੈ ਕਾਜਾ॥ ਭਜਿ ਓਨ ਰਘੁ ਪਤਿ ਰਾਜਾ॥ ਰਤਾ ਉ॥ ਬਨ ਬੰ

ਗੁਤ ਪੁਕੀ ਨੇਕੰ ਦਮੁ ਲੁਚੁ ਨਿਖਾਇ ਆ॥ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ਜਮ ਕੈ

ਖਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛਿ ਕੁਛਿ ਤਨੁ ਦੀਨਾ॥ ਰਾ

ਨੀਡਿ ਭਤੇਇ ਬੇਠਾ ਉਨਿ ਤਰਿ ਪਤਿ ਕਿ ਆਲੀਨਾ॥ ੩॥ ਪਰਿ ਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ

ਮਾਤਿ ਲਿਖੇ ਭੂਮਗਿ ਆਨੀ॥ ਕਤੁ ਕਥੀਰ ਜਨ ਭਏ ਕਾਲਾ ਸੇਧੇ ਮਭਗਤਿ

ਸੋਗਠਿ॥ ਘਰੁ ੨ ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾਤਉਤਉਗਿਬਿਨੁ
ਉਨਦੇਖਾਨੈਨਰੇਤੰਗੁਲਾਈ॥ ਅਬਬੇਗਲਕਤਨੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਤਮ
ਭਰਮੁਗਇਅਭਉਭਾਗਾਜਬਰਮਨਮਚਿਤੁਲਾਗਾਰਤਉ॥ ਬਾਜੀ
ਰੰਕਬਜਾਈ॥ ਸਭੁਖਲਕਤਮਾਸੇਅਈ॥ ਬਾਜੀਗਰਸੁੰਗੁਸਕੇਲਾ
ਪਨੇਰੰਗਰਵੈਅਕੇਲਾ॥ ੨॥ ਕਥਨੀਕਤਿਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ ਸਭੁਕਥਿਕ
ਡੀਲੁਕਾਈ॥ ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਬੁਝਾਈ॥ ਤਕੇਤਿਰਦੈਰਤਿਅ
ਮਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਦੇਤਤਰਿਲੀਨੀ
ਕਤਿਕਬੀਰੰਗੀਰਾਤਾਮਿਲਿਓਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥ ੪॥ ੪॥

ਸੋਗਠਿ॥ ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੁਪਕੇਠਾਟਾਸਮੁੰਦੁਬਿਲੇਵਨਕਉਮਾ
ਤਾਤਾਕੀਤੋਤੁਬਿਲੇਵਨਤਾਗੀ॥ ਕਿਉਮੇਟੈਗੇਢਾਢਿਤੁਤਾਗੀ॥ ੧॥ ਚੇਰੀ
ਰਾਮੁਨਕਗਸਿਭਤਾਰਾਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਗਰਤਉ॥ ਤੇਰੇਗ
ਤਿਤਉਕੁਪਗਬੇਰੀ॥ ਤੁਘਰਘਰਰਮਈਐਫੇਰੀ॥ ਤੁਅਜਤੁਨਚੇਤ
ਸੇਚੇਰੀ॥ ਤੁਜਮਿਥਪੁਰੀਤੈਤੇਰੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਕਰਨਕਰਵਨਤਾਗੀ॥ ਕਿਅ
ਗੀਤਥਥਿਚਾਰੀ॥ ਸੋਈਸੋਈਜਾਗੀ॥ ਜਿਤੁਲਾਈਤਿਤੁਲਾਗੀ॥ ੩॥
ਗੀਤੈਸੁਮਤਿਕਤੰਤਪਈ॥ ਜਾਤੇਕੁਮਕੀਰੇਥਲੀਕਮਿਟਈ॥ ਸੁਰਸੁ
ਬੀਰੈਜਾਨਿਅਾਮੇਰੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿਅਾ॥ ੪॥ ੫॥

ਸੋਗਠਿ॥ ਜਿਤਬਾਝੁਨਜੀਅਜਾਈ॥ ਜਉਮਿਲੈਤਘਾਲਅਘਾਈ
ਜਦਜੀਵਨੁਭਲੇਕਤੰਤੀ॥ ਮੁਏਬਿਨੁਜੀਵਨੁਨਾਤੀ॥ ੧॥ ਅਬਕਿਅਕਥੀ
ਐਗਿਅਨੁਥੀਚਾਰਾ॥ ਨਿਜਨਿਰਖਤਗਤਬਿਉਤਾਰਾਗਰਤਉ॥ ਘਸਿਕੁੰ
ਮਚੰਦਨੁਗਾਰਿਅਾਬਿਨੁਨੈਨਤੁਜਗਤੁਨਿਤਾਰਿਅਾਪੁਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾ
ਇਅਾਬਿਨੁਠਾਤਰਨਗਰੁਬਸਾਇਅਾ॥ ੨॥ ਜਾਚਕਜਨਦਘੁਇਅਾਸੋ
ਈਅਾਨਜਾਈਖਾਇਅਾਢੋਡਿਅਾਜਾਇਨਮੁਕਾਅਉਰਨਪਤਿਜਾਨਾਉ
ਕਾ॥ ੩॥ ਜੇਜੀਵਨਮਰਨਜਾਨੈ॥ ਸੇਪੰਚਸੈਲਸੁਖਮਾਨੈ॥ ਕਬੀਰੈਸੇਧਨੁਪ

ਇਆਗਤਰਿਭੇਟਤਾਪੁਮਿਟਇਆ॥੪॥੬॥ ਸੋਹਿ॥ ਕਿਆਪਜੀਐ
 ਨੀਐ॥ ਕਿਆਥੇਦਪੁਰਾਨਾਸੁਨੀਐ॥ ਪੜ੍ਹੇਗੁਨੇਕਿਅਤੇਈ॥ ਜਉਸਯ
 ਲਿਓਸੋਈ॥ ੧॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਨਜਪਸਿਗਵਾਰਾ॥ ਕਿਆਸੋਚਹਿਥਰ
 ਰਤਾਉ॥ ਅੰਧਿਅਰੇਦੀਪਕੁਚਤੀਐ॥ ਇਕਥਸਤੁਅਗੋਚਰਲਤੀਐ॥
 ਗੋਚਰਪਾਈ॥ ਘਟਿਦੀਪਕੁਗਤਿਅਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਕਹਿਕਥੀਰਅਥਾ
 ਜਾਜਥਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਮਨਮਾਨੇਲੋਗੁਨਪਤੀਜੈ॥ ਨਪਤੀ
 ਉਕਿਆਕੀਜੈ॥ ੩॥੭॥ ਸੋਹਿ॥ ਤ੍ਰਿਦੈਕਪਟੁਮੁਖਗਿਆਨੀ
 ਕਤਾਥਿਲੋਵਸਿਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਕੰਧਇਆਮੰਜਸਿਕਉਨਗੁਨਾ॥ ਜਉਪਦ
 ਰਿਤੈਮਲਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਲਉਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਈ॥ ਕਉਰਾਪਨੁ
 ਈ॥ ੨॥ ਕਹਿਕਥੀਰਥੀਚਾਰੀ॥ ਭਵਸਾਗਰੁਤਾਰੀਮੁਰਾਰੀ॥ ੩॥੮॥
 ਸੋਹਿ॥ ਅਉਧੁਸੋਜੋਗੀਗੁਰਮੇਰਾ॥ ਇਸਪਦਕਾਕਰੈਨਿਥੇ
 ਰਤਾਉ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਸੇ ਉਰਧਮੁਖਕੁਆਤਤਾਅਨੀਕਾਥਾਜਾਨੁ
 ਤੇਵੈਰੁਰਭਰਪੀਵੈਨਿਰੁਤਾਜਾਇਪਿਅਸਾ॥ ੧॥ ਤਰਵਰਏਕਮੁਲਿ
 ਵਧਿਨੁਟੁਲੇਠਲਾਗਾ॥ ਸਾਥਪੜ੍ਹਨਤੀਕਛੁਵਕੇਅਸਟਗਗਨ
 ਗਾਜਾ॥ ੨॥ ਤਰਵਰਏਕਪੰਢੀਦੇਇਥੈਠੇਏਕਗੁਰੁਇਕਚੇਲਾ॥ ਚੇਲੇ
 ਗਸਤਜਗਾਇਆਗੁਰੁਨਿਰਤਰਖੇਲਾ॥ ੩॥ ਅਗਸਅਗਸਮੰਹਿਮੁਖੀ
 ਮੰਤਿਬਸਤੀਅਗਸਅਗੋਚਰਐਸਾ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਿਮਤਿਬਾਲਕ
 ਪਥਰਨੁਪੰਥਿਕੇਸਾ॥ ੪॥ ਪੰਢੀਕੋਥੋਜਸਨਿਕੋਲਾਰਗੁਕਤਤਕਥੀਰਲਿ
 ਅਪਰੰਮਪਰਪਾਰਪਰਸੋਤਾ॥ ਉਸਮੁਰਤਿਕੀਬਲਿਤਾਰੀ॥ ੫॥੯॥
 ਸੋਹਿ॥ ਬਤੁਪਰਪੰਚਕਰਿਪਰਧਨੁਲਿਆਵੈ॥ ਸੁਤਦਾਰਾਪਤਿ
 ਲੁਟਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਭੁਲੇਕਪਟੁਨਕੀਜੈ॥ ਅੰਤਿਨਿਥੇਰਾਤੇਰੇਜੀਅਪ
 ਜੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਚਿਨੁਚਿਨੁਤਨੁਢੀਜੈਜਗਜਨਾਵੈ॥ ਤਥੇਤਰੀਓਕਕੋਈਪ
 ਨਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਤਤੁਕਥੀਰੁਕੋਈਨਤੀਤੇਰਾ॥ ਤਿਰਦੈਰਾਮੁਕੀਨਜੰਤਿਸੇ

ਸੋਗਠਿ॥ ਸੰਤੁਮਨਪਵਨੈਸੁਖੁਬਨਿਅਗਕਿਉਜੇਗਪਰਪਤਿ
ਅਗਾਰਤਾਉਗੁਰਿਦਿਖਲਾਈਮੋਗੀਜਿਤੁਮਿਰਗਪੜਤਤੈਚੋਗੀਮੁੰਦਿ
ਦੇਰਵਜੇਥਾਜੀਅਲੇਅਨਤਦਬਜੇ॥ ੧॥ ਕੁੰਭਕਮਲੁਜਲਭਰਿਅਗ
ਮੋਟਿਅਉਭਕਰਿਅਗਕਤੁਕਥੀਰਜਨਜਾਨਿਅਗਜਉਜਾਨਿਅਤਉਮ
ਨਿਅਗ॥ ੨॥ ੧੧॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਕੁਖੇਭਗਤਿਨਕੀਜੈਗਘਤਮਾਲਾਅ
ਲੀਜੈ॥ ਤਉਮੰਗਉਸੰਤਨਰੇਨਾਮੈਨਾਤੀਕਿਸੀਕਦੇਨਾ॥ ੧॥ ਮਾਧੋਕੈਸੀ
ਕੁਮਸੰਗੋਆਪਿਨਦੇਤੁਤਲੇਵਉਮੰਗੋਗਾਰਤਾਉ॥ ਦੁਇਸੇਰਮੰਗਉਚੁਨਾ
ਉਪੀਉਸੰਗਿਲੁਨਾ॥ ਅਧਸੇਰੁਮੰਗਉਦਲੇ॥ ਮੋਕਉਦੇਨਵਖਤਜਿਵਾਲੇ
ਥਾਖਟਮੰਗਉਚਉਪਾਈ॥ ਸਿਰਤਾਨਾਵਰਤੁਲਾਈ॥ ਉਪਰਕਉਮੰਗਉ
ਥਾਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰੈਜਨੁਖੀਧਾ॥ ੩॥ ਮੈਨਾਤੀਕੀਤਾਲਥੋ॥ ਇਕੁਨਾਮੁਤੇਗਮੈ
ਥੋਕਤਿਕਥੀਰਮਨੁਮਾਨਿਅਗਮਨੁਮਾਨਿਅਤਉਤਰਿਜਾਨਿਅਗ॥ ੪॥ ੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਸੋਗਠਿਥਾਲੀਭਗਤਨਾਮਦੇਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ ੨ ਜਬਦੇਖਾਤਥਗ
ਗਤਉਜਨਧੀਰਜੁਪਾਵਾ॥ ੧॥ ਨਾਦਿਸਮਾਇਲੇਰੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਲੇਦੇਵਾ॥
ਤਉਜਤਵਿਲਿਮਿਲਿਕਾਰੁਦਿਸੰਤਾ॥ ਤਤਅਨਤਦਸਬਦਬਜੰਤਾ॥ ਜੇਤੀਜੇ
ਸਮਾਨੀ॥ ਮੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨੀ॥ ੨॥ ਰਤਨਕਮਲਕੋਠਗੀ॥ ਚਮਕਾਰਥੀ
ਰਤਤੀ॥ ਨੇਰੈਨਾਤੀਦੁਰਿ॥ ਨਿਜਅਤਮੈਰਤਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ੩॥ ਜਤਅਨਤਤਸੁ
ਉਜਾਗਾ॥ ਤਤਦੀਪਕਜਲੈਛੰਭਾਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਅਗਜਨੁਨਾਮੰਸਤ
ਸਮਾਨਿਅਗ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਘਰੁ ੪ ਪਾੜਪੜੇਸਦਿਪੁਛਿਲੇ
ਮਾਕਾਪਤਿਛਾਨਿਛਵਈਤੋ॥ ਤੇਪਤਿਦੁਗਲੀਮਜੂਗੀਦੈ॥ ਤਉਮੋਕਉਬੇਛੀਦੇਤੁਥ
ਈਤੋ॥ ੧॥ ਰੀਥਾਈਬੇਛੀਦੇਨੁਨਜਾਈ॥ ਦੇਖੁਬੇਛੀਰਤਿਓਸਮਾਈ॥ ਤਮਾਰੈ
ਬੀਪ੍ਰਨਅਧਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬੇਛੀਪ੍ਰਤਿਮਜੂਗੀਮੰਗੈ॥ ਜਉਕਉਛਾਨਿਛਵੈ

ਤਾ। ਲੋਗ ਕੁਟ ਬਸ ਭੁਤੇ ਤੇਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਤੇ। ੨॥ ਐਸੇ ਬੇਢੀ
 ਨਸਾ ਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਈ ਤੇ। ਗੁੰਗੋ ਮਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਖਿ ਆਪੁ ਭੋ
 ਨੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇ। ੩॥ ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਣਿ ਹੀ ਬਾਈ ਜਲ ਪਿਥੰ ਪਿਧੂ ਬਾਪਿ ਹੀ
 ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸੀ ਆ ਬੋਹੇ ਗੀਲ ਕਭ ਭੀ ਖਣ ਅਪਿ ਓ ਤੇ। ੪॥ ੨॥
 ਘਰੁ ੩ ਅਣਮਤਿ ਆਮੰਦ ਲੁਬਾਜੈ। ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘੁੰਤੁ ਰਗਾਜੈ
 ਲਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਤੇਈ। ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ। ੧॥ ਮੋਕ ਉਮਿਲਿ ਓਗੁ ਮੁ
 ਜਿਤ ਮਿਲਿ ਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇ ਹੀ। ਰਹਤ ਉਮਿਲਿ ਪਾਰ ਸਕੰਚ ਨੁ ਤੇਇ ਆ
 ਨਸਾਰਤ ਨੁ ਪਰੇਇ ਆ। ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇ ਆ। ਭੁਮੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰ ਪੁਛੇ
 ਆਗਾ। ੨॥ ਜਲ ਭੀ ਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿ ਆ। ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾ
 ਗੁਰ ਚੇਲੈ ਤੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ। ਜਨਨਾ ਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿ ਆ। ੩॥ ੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁ ਸੋਗਿ ਬਾ

ਗਤ ਹੋਇ ਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ਜਬ ਹਮ ਤੇ ਤੇਤ ਬਤੁਨਾ ਹੀ ਅਬਤੁ ਹੀ
 ਤੀ। ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈ ਸੇਲ ਤਰਿ ਮਇ ਓਦਿ ਪਿਜਲ ਕੇ ਵਲ ਜਲ ਮੰਗੀ
 ਮਾਧੇ ਕਿ ਆਕਤੀ ਐ ਭੁਮੁ ਐ ਸਾ। ਜੈ ਸਾਮਾਨੀ ਐ ਤੇਇ ਨ ਤੈ ਸਾ। ਰਹਤ
 ਨਰ ਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾ ਸਨਿ ਸੋਇ ਆ। ਸੁਪਨੇ ਭਇ ਆ। ਭਿਖਾਰੀ। ਅਭ
 ਬਿਭੁਰ ਤਦੁ ਪੁਪਾਇ ਆ। ਸੋਗਤਿ ਭਈ ਤਮਾਰੀ। ੨॥ ਰਾਜ ਭੁਇ ਅੰਗ ਪ੍ਰਸ
 ਸੇਤ ਤਿ ਅਬ ਕਭੁ ਮਰ ਮੁ ਜਨਾਇ ਆ। ਅਨਿਕ ਕਟ ਕਜੈ ਸੇ ਭੁਲਿ ਪਰੇ
 ਕਤ ਤੇ ਕਤ ਨੁਨ ਆਇ ਆ। ੩॥ ਸਰਬ ਏਕੁ ਅਨੇ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘ
 ਵੈ ਸੋਈ। ਕਤਿ ਹੋਇ ਦਾਸ ਤਾ ਥਪੈ ਨੇਰੈ ਸਤ ਜੇ ਤੇਇ ਸੁ ਤੇਈ। ੪॥ ੧॥

ਸੋਗਿ॥

ਜਉ ਤਮ ਬਾਧੇ ਸੋ ਤਫਾਸ ਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤਮ

ਅਪਨੇ ਭੁਟਨ ਕੇ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਤਮ ਭੁਟੇ ਤਮ ਆਰਾਧੇ॥ ੧॥ ਮਧੇ ਜਾ
 ਤੁਜੈ ਸੀ ਤੈ ਸੀ। ਅਬ ਕਤਾ ਕਰਹੁ ਗੇ ਐ ਸੀ। ਰਹਤ ਉਮਿਲਿ ਪਾਰ ਸਕੰਚ ਨੁ ਤੇਇ ਆ

ਭਾਇਓਗੰਧਿਕੀਓਥਤੁਥਾਨੀ॥ ਖੰਡਖੰਡਕਰਿਭੋਜਨੁਕੀਨੋਤਉਨਥਿਸਰਿਓਪਾਨੀ
 ਆਪਨਥਾਪੈਨਾਤੀਕਿਸੀਕੋਭਾਵਨਕੋਤਹਿਰਾਜਾ॥ ਮੋਤਪਟਲਸਭੁਜਗਤੁਥਿ
 ਧਿਓਭਗਤਨਤੀਸੰਤਾਪਾ॥ ੩॥ ਕਤਿਹਵਿਦਾਸਭਗਤਿਏਕਥਾਛੀਅਥਇਤਕਾਸਿ
 ਹੀਐ॥ ਜਾਕਾਗਨਿਤਮੰਆਗਾਧੇਸੋਦੁਖੁਅਜਤੁਸਤੀਐ॥ ੪॥ ੨॥
 ਤੁਮੰ

ਸੋਹਣੀ॥ ਦੁਲਭਜਨਮੁਪੁੰਨਫਲਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਾਤਅਕੁੰਥਕੋ॥ ਗਾਜੇਇੰ
ਜਮਸਰਿਗਿਤਅਸਨਬਿਨੁਤਰਿਭਗਤਿਕਤਤੁਕਿਤਲੇਖੈ॥ ੧॥ ਨਿਬੀਚਾਰਿਓ
ਨਗਮਕੋਰਸੁ॥ ਜਿਤਰਸਅਨਰਸਥੀਸਰਿਜਾਤੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਾਨਿਅਜਾਨਭਏ
ਥਵਰਸੋਚਅਸੋਚਦਿਵਸਜਾਤੀ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਸਬਲਨਿਥਲਥਿਥੇਕਥੁਧਿਪਰਮ
ਪਰਵੇਸਨਤੀ॥ ੨॥ ਕਤੀਅਤਅਨਅਚਰੀਅਤਅਨਕਥੁਸਮਝਨਪਰੈਅਪ
ਇਅਯਾਕਤਿਰਵਿਦਾਸਓਦਾਸਦਾਸਮਤਿਪਰਤਰਿਕੋਪੁਕਰਤੁਜੀਅਦਇਅ
॥ ੩॥ ਸੋਹਣੀ॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਸੁਰਤਰਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨੁਥਸਿਜਾ

ਪਤਿਰਸਨਾ ਅਵਰਸਭਤਿ ਅਗਿਥਚਨਰਚਨਾ ਰਤਾਉ ਨਾਨਾਖਿਅ
ਪੁਰਾਨਥੇਦਥਿਧਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮੰਤੀ ॥ ਥਿਅਸਿਥਿਚਰਿਕਤਿਓਪਰਮਾਰ
ਮਨਾਮਸਰਿਨਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਸਤਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਤਤਨੁਨਿਥਭੈਭਗਿਲਿਵ
ਗੀ ॥ ਕਤਿਰਵਿਦਾਸਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਪਰਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਗੀ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

॥ १ ॥ ਜਨਮਿਓ ਜੋ ਰਹਿਤਾ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਦੀ ਗੁਣ ਤਉ ਤਮ ਥਾਤੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ
ਉਤਮ ਜਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਮ ਤੁਮ ਸਿਓ ਜੋ ਗੀ ॥ ਤੁਮ ਸਿਓ ਜੋ ਰਿਅਵਰ ਸੰਗਿ
ਗੀ ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜਾਉ ਤਤਾ ਤੇ ਗੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਸੋਠਾ ਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥

ਸੋਗਠਿ॥ ਜਲਾਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਥੰਭਾਰਕਤਬੁੰਦਕਗਾਰਾਤਾਡਮਾਸਨਾਜੀ

ਕੇਪਿੰਜਰਪੰਖੀਬਸੇਬਿਚਰਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਅਮੇਰਾਕਿਅਤੇਰਾਜੈਨਿਰ
 ਪੰਖਿਬਸੇਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਰਾਖਤੁਕੰਪਉਸਾਰਤੁਨੀਵੰਗਾਸਾਚੇਤੀਨਿਰਕੇ
 ਵੰਗ॥ ੨॥ ਬੰਕੇਬਾਲਪਾਗਸਿਰਡੇਰੀ॥ ਇਤੁਤਨੁਤੋਇਗੋਰੁਸਮਕੀਢੇਰੀ
 ਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਥਾਜੀਤਾਰੀ॥ ੪॥ ਮੇਰੀਜਾਤਿਰਮ
 ਤਿਕਮੀਨੀਓਛਾਜਨਮੁਤਮਾਰਾ॥ ਤੁਮਸਰਨਾਗਤਿਰਾਜਾਰਾਮਚੰਦਕ
 ਸਚਮਾਰਾ॥ ੫॥ ੬॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਚਮਰਟਾਗੰਠਿਨਜਲਈ॥ ਏ
 ਪਨਤੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਆਰਨਤੀਜਿਤਤੇਪਉ॥ ਨਤੀਗੰਥੀਠਾਉਰੋਪਉ॥
 ਗੁਗੰਠਿਗੰਠਿਖਰਾਬਿਗੁਚਾ॥ ਤਉਬਿਨਗੰਠੇਜਾਇਪਹੁਚਾ॥ ੨॥ ਗਵਿ
 ਪੈਰਾਮਨਾਮਾਮੋਤਿਜਮਸਿਉਨਾਤੀਕਾਮਾ॥ ੩॥ ੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਗੁਰੂ

ਖਨਕੀ॥ ਨੈਨਤੁਨੀਰੁਬਏਤਨੁਖੀਨਾਭਏਕੇਸਦੁਪਵਾਨੀ॥ ਰੂਪ
 ਸਬਦੁਨਤੀਉਚਰੈਅਬਕਿਅਕਰਹਿਪਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਾਇਤੋਤਿਬੈ
 ਵਾਰੀ॥ ਅਪਨੇਸੰਤਤਲੇਤਉਥਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਾਥੇਪੀਰਸਗੀਰਿਜਲੀ
 ਰਕਕਰੇਜੇਮਾਤੀ॥ ਐਸੀਬੇਦਨਉਪਜਿਖਗੀਭਈਵਾਕਾਅਉਖਧੁਨਾਤੀ
 ਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਨਿਰਮਲੁਇਤੁਅਉਖਧੁਜਗਿਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਜਨੁਭੀਖਨੁਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਐਸਾ
 ਤਨੁਨਿਰਮੇਲਕੁਪੁੰਨਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਅਗਾਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਤਿਰਦੈਰ
 ਰਤਨੁਢਪੈਢਪਾਇਅਗਾ॥ ੧॥ ਰਿਸਨਾਗਮਤਸੁਨਤਸੁਖੁਸੁਵਨਚਿਤਏ
 ਤੋਈ॥ ਕਤੁਭੀਖਨਦੁਇਨੈਨਸੰਤੋਥੇਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥ ੨॥ ੨॥
 ਕਬੀਰਜੀ ੧੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੩ ਗਵਿਦਾਸਜੀ ੭ ਭੀਖਨਜੀ ੨ ਜੋਤਸੁਮਠ

ਤਰਿਗੁਨਕਰਤੈਅਕਤਨੁਨਜਾਈ॥ ਜੈਸਗੁਰੋਗੀਮਿਮਿਅ
 ਈ॥ ਰਤਾਉ॥

੭
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਨੇ

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਪਨਸਹੀਮਤਲਾ

੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਜੀਉਡਰਤਏਆਲਾਕੈਸਿਉਕ ੬੧੧

ਤਮਆਦਮੀਤੰਇਕਦਮੀਮੁ

ਘਰੁ ੨

ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿਆਨਤੀ

ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾ

ਜੀਉਤਪਤਏਬਾਰੇਬਾਰ॥

ਚੇਹੁਸਲਾਏਚੀਤੁਨਭੀਜੈ॥ ੬੧੨

ਕਾਇਆਕਗਦੁਮਨਪਰਵਾਲਾ

ਘਰੁ ੩

ਕਾਲੁਨਾਤੀਜੋਗੁਨਾਤੀਨਾਤੀਸਤ

ਆਰਤੀ॥

ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਗਵਿਚੰਦੁਦੀਪਾ

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ਚਉਪਦੇ॥

ਇਤੁਪਨੁਅਖੁਟੁਨਨਿਖੁਟੈਨਜਾ

ਤਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿ

ਸਦਾਪਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮਸਮਾਲੇ ੬੧੩

ਜਗੁਮੈਲਾਮੈਲੋਤੋਇਜਾਇ॥

ਜੋਤਰਿਸੇਵਤਿਤਿਬਲਿਜਾਉ॥

ਮਨੁਮਰੈਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥

੭ ਕਾਚਪਨੁਸੰਚਤਿਮੁਰਖਗਵਾਰ

ਪਨੇ

੮ ਨਾਵੈਕੀਕੀਮਿਤਿਮਿਤਿਕਤੀਨ ੬੧੪

ਘਰੁ ੪

੯ ਤਮਭੀਖਕਭੇਖਾਗੀਤੇਹੇਤੁਨਿਜ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਜੋਤਰਿਸੇਵਤਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨ

੨ ਤਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਤਰਿਜਪਿਓ॥

੩ ਤਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਪੁਰੁ

੪ ਤਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈਬਿਖਕੁ

੫ ਤਰਿਤਰਿਬੁੰਦਭਏਤਰਿਸੁਆਮੀ ੬੧੫

੬ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕਤਤੁਮ

ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ॥

੭ ਉਰਧਾਰਿਬੀਚਾਰਿਰਮੋਰਮ॥

੮ ਗੁਨਕਤੁਤਰਿਲਤੁਕਰਿਸੇਵਾ

੯ ਤਰਿਪਜੁਤਰਿਲਿਖੁਤਰਿਜਪਿ॥

੧੦ ਚਉਰਸੀਤਸਿਧਬੁਧਤੇਤੀਸ

੧੧ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਣਸਭਿਗਾਏ ੬੧੬

੧੨ ਇਛਾਪੁਰਕੁਸਰਥਸੁਖਦਾਤਾ

੧੩ ਮੇਰੇਸਾਤਮੈਤਰਿਦਰਸਨਸੁਖ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀ

੬੦੮

ਪਨੇ

੨ ਬਿਨਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੈਤੋਮੀਨਾ
 ੩ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੀਓਮੋਤਿਨਾਮਾ
 ੪ ਜਥੇਤਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੁਭਲੇ
 ੫ ਨਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਭੁਤਿ
 ੬ ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁਭੁਮਨ
 ੭ ਲਵੈਨਲਾਗਨਕਉਤੈਕਢੁ
 ੮ ਥਾਰਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇਉਪਰਿ
 ੯ ਜਿਤਕਰਦੀਤੋਵੈਤਿਸਗਮਿੰਦਾ
 ੧੦ ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਅਥੈ
 ੧੧ ਜਿਨਿਕੀਨੇਵਸਿਆਪੁਨੈਤੈਗੁਰ
 ੧੨ ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ
 ੧੩ ਪੁਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨਾ
 ੧੪ ਬੰਧਨਤੇਢੁਟਕਾਵੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾ
 ੧੫ ਤਰਿਤਰਿਲੀਨੇਸੰਤਉਥਾਰਿ
 ੧੬ ਅਥਤਰਿਰਾਖਨਤਾਰੁਚਿਤਥਿ
 ੧੭ ਮੇਰਾਲਾਗੋਗੋਮਸਿਉਤੇਤੁ
 ੧੮ ਅਉਖਧੁਤੇਰੋਨਾਮੁਦਇਆ
 ੧੯ ਤਾਤਪ੍ਰਭਰਖਿਲੇਤੁ
 ੨੦ ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਠਾਕੁਰ
 ੨੧ ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਜਨਸਾਧੁ
 ਘਰੁ੨
 ੨੨ ਢੋਡਿਜਾਤਿਸੇਕਰਤਿਪਰਾਲ

੬੧੭

੬੧੮

੬੧੯

੨੩ ਸੋਤਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁ
 ੨੪ ਸੋਕਤਡਹੈਜਿਖਸਾਮੁਜਮੇ
 ੨੫ ਘਰਿਥਾਤਰਿਤੇਰਾਭਰਵਾਸ
 ੨੬ ਸਗਲਮਨੇਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪੇ
 ੨੭ ਜਤਜਤਪੇਖਉਤਤਤੁਜਿ
 ੨੮ ਜਿਨਿਤੁਮਭੇਜੇਤਿਨਤਿਬੁਲਾ
 ਘਰੁ੬
 ੨੯ ਸੁਨਤੁਸੰਤਪਿਆਰੇਥਿਨਉ
 ੩੦ ਮੇਰੇਲਾਲਭਲੇਰੇਭਲੇਰੇਭੁ
 ਘਰੁ੭
 ੩੧ ਤਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿ
 ਘਰੁ੮ ਦੁਪਦੇ
 ੩੨ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤੁ
 ੩੩ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਕੋਰਿ
 ੩੪ ਟਰਥਵੰਤੁਚੰਗੁਢੇਥੇਗੋਰੁ
 ੩੫ ਜਾਕਉਤਰਿਰੰਗੁਲਗੋਇਨੁ
 ੩੬ ਜਤਨਕਰੈਮਾਨੁਖਡਡਕਾਵੈ
 ੩੭ ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓਤੈਅਪੁਨੈਜੁ
 ੩੮ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸਪੇਖੈ
 ੩੯ ਅਪਨੀਉਕਥੂਲਾਵੈਭੋਜਨ
 ੪੦ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦ
 ੪੧ ਢਡਾਇਲੀਓਮਤਾਥਲੀ
 ੪੨ ਪਰਤਰਨਾਨੇਭੁਡੁਠਨਿੰਦਇ

ਪਨੇ

ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭ

ਦੁਤਦੁਸਮਨਸਭਿਤੁਝਤੇਨਿ ੬੨੨

ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲਅਪ੍ਰ

ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਨਦੇਈ

ਜਿਸਕਉਥਿਸਗੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿ

ਜਨਕੇਪੁਰਨਤੇਏਕਾਮਾ

ਮਾਗਉਗਮਤੇਇਕੁਦਾਨੁ

ਮਾਗਉਗਮਤੇਸਭਿਥੋਕ

ਕ੍ਰਿਸਨਾਥੁਝੈਤਰਿਕੈਨਾਮਾ

ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਰ

ਘਰੁ੯ ਪੜਤਾਲਾ

ਤਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖ ੬੨੩

ਤਲਤਿਸੁਖਪਲਤਿਸੁਖਨਿਤ

ਘਰੁ੧੨

ਬੰਦਨਾਤਰਿਬੰਦਨਾਗੁਲਗਾ

ਕ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੇਜਨੁਖਾਇ

ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਰਾ

ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਸਿਨਤੁਟਉਪ੍ਰੀਤਿ

ਮਤਲਾ੯

ਕਾਤੇਰੇਬਨਖੋਜਨਿਜਾਈ॥

ਸਾਧੋਇਤਜਗੁਭਗਮਿਭੁਲ੍ਹ

ਤਿਤਯੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨਜਾਨਉ

ਅਥਮੈਕਉਨਉਪਾਇਕਰਉ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਸਟਪਦੀਅਯਾ

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

੧ ਗੁਰਸਾਗਰਤਨੀਭਰਪੁਰੇ ੬੨੪

੨ ਸਤਜਿਮਿਲੈਮਿਲਿਆਪਰਵਾ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

੧ ਜੋਜੋਜੁਨੀਅਇਓਤਿਤਤਿਤ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੧

੧ ਤੀਰਥਿਨਾਵਣਜਉਤੀਰਥੁ ੬੨੫

੨ ਜੀਵਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਆਨੰਦੁ

੩ ਪਿਰਸੰਗਿਮੂਠਜੀਏਖਥਰਿਨ ੬੨੬

ਮਤਲਾ ੬ ਘਰੁ ੧

੧ ਤਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਨਾਮੁ

ਮਤਲਾ ੫

੧ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲ ੬੨੭

੧੦੧ ਜੋਜੋਜੁਮਲਾ

੮੩ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੬ ਮਃ ੧

੬ ਮਃ ੩

੧੩ ਮਃ ੪

੫੮ ਮਃ ੫

੬ ਮਃ ੬

੮੩

੬੧੦

੫੦

੩ ਅਸਟਪਦੀਆ
੨ ਮ: ੧
੧ ਮ: ੫
੫ ਛੰਤ
੩ ਮ: ੧
੧ ਮ: ੫
੧ ਮ: ੫

੧੦੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀ॥

ਭਗਤਕਬੀਰਜੀ॥

੧ ਸਨਕਸਨੰਦਮਤੇਸਸਮਾਨੰ ੬੨੭

੨ ਦਿਨਤੇਪਤਰਪਤਰਤੇਪਰੀ

੩ ਜੋਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿਕਢੁਜਲੇ

੪ ਇੰਦ੍ਰਲੋਸਿਵਲੋਕਤਿਜੈਬੋ॥

੫ ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿ

ਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀ॥

੧ ਗਤਗਿਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈ ੬੨੮

੨ ਦਸਥੈਰਾਗਨਿਮੋਤਿਬਸਿਕੀ

੩ ਮਾਰਵਾਜਿਜੈਸੇਨੀਰਬਲਾਤ

੪ ਪਤਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾ

੫ ਸਾਤਸੁਮੰਦਜਾਕੀਤੋਗਿਰ

੫ ਪਤਿਤਪਾਵਨਮਾਧਉਥਿਗੁ

ਭਗਤਗਵਿਦਾਸਜੀ॥

੧ ਤਮਸਸਰਿਦੀਨੁਦਇਆਲੁ ੬੨੯

੨ ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਅਵ

੩ ਨਾਮੁਤੇਰੇਅਰਤੀਮਜਨੁ
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ॥

੧ ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਇ
ਸੈਦਜੀ॥

੧ ਮੰਗਲਾਤਰਿਮੰਗਲਾ
ਪੀਪੀਜੀ॥

੧ ਕਾਘਉਦੇਵਕਾਇਅਇ
ਧੰਨਜੀ॥

੧ ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਅਰਤ

੧੮ ਜੋਤੁਮਲਾ
੫ ਕਬੀਰਜੀ
੩ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
੧੪ ਨਾਮਦੇਵਜੀ
੧ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ
੧ ਸੈਦਜੀ
੧ ਪੀਪੀਜੀ
੧ ਧੰਨਜੀ

੧੭

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਤੈ
ਪਲਾਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਵਿਸਾਹ ਦੁਸੇ ਵਿਆਸ ਦਾਸ ਦਾਤਾਰਾ॥ ੧॥
ਤਿਥੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾਸ ਦਾਸ ਦਾਤਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਾਤਿ ਥੁ ਸੇ
ਐ ਅੰਤਿ ਚਰਾਏ ਸੋਇ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮ ਲਿਖਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਦਇ
ਲਤੈ ਹੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਸ ਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਰਬੰਸ ਚਾਏ ਕੁਠੈ ਦੁਜਾ
ਕੀ ਕੋਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ॥ ੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਅਰੇ ਕਿ
ਤਾ ਸਾਵਡਿ ਆਈ ਦੇਤਿ ਜਿ ਤੁਨਾ ਮਿਤੇ ਰੇ ਲਾਗਿ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿ ਸੁ
ਗੋਪਿ ਰੇ ਜਾਇ ਕਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਤਿ ਥੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰ ਉਕੋਇ
ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਤੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਤੇਇ॥ ੪॥ ਸਾਤਿ ਬਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਤਾ॥
ਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਤੇਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ੪॥ ੧॥ ਪਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੧
ਅਆਦਮੀ ਤੰ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਤਲਤਿ ਮੁਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨੈ ਵੈਤਿ ਸੈ ਸਰੇ
ਤੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਅਪਰਾਣਾ॥ ੧॥ ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇ ਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ॥ ਰਤਾਉ
ਸੁਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁ ਮਹਾਤੁ ਮੈ ਖਰਾਪਿ ਆਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਤੁ
ਜੇ ਪਰਵਰਦ ਗਾਰਾ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਾਕਿ ਆਕੇ ਕਢੈ ਗ
ਣਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖੇ ਕਾਲ ਤਣਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਖ
ਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀ ਅਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾਪ ਕਰਿ ਚਲਾਇ
ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ॥ ੪॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀ ਆਰਤੀ ਐ ਨਾਨਕੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀ ਐ
ਕੁਠੀ ਐ॥ ਭਾਲਿ ਰਤੇ ਤਮਰ ਤਣੁ ਨ ਪਾਇ ਆਜੀਵਤਿ ਆਮਰਿ ਰਤੀ ਐ॥ ੫॥ ੨॥
ਪਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿ ਆਨ ਤੀ ਜਾ
ਤ ਪੈਤਿ ਆਉ ਜੀ ਅਜਾ ਬਿਲਲਾਇ॥ ਸਿਰਜਿ ਸਵਰੇ ਸਾਚ ਸੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਸ

ਰਿਐ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤਿਕ ਮਤਿ ਤੁਕ ਮਿਨ ਪਾਇ ਅਜਾਇ ॥ ਕਿਉ ਕੰਸ
 ਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾ ਮੁਦੇ ਖਲ੍ਹ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਨ ਕੋਚ ਕੈ
 ਇ ॥ ਲੋਕਿ ਪਤੀ ਲੈ ਨਾ ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਤਾ ਪਤਿ ਰਹੈ ਤੇਜਾ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਦੇਖ
 ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜੀ ਨਾ ਟੀਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀ ਤੈ ਕਿ ਅਹੋਇ ॥ ਜਿਸ
 ਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਇ ਉਠਿ ਚਲ ਲਾ ਮੁਤਿ ਕਿ ਤਾਲਿ ॥ ਕਿ ਆਮੁ ਭੁਯੇ
 ਲਨ ਟੀਨਾ ਲਿ ॥ ਜੈ ਸੀਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈ ਸਾਹੋਇ ॥ ਵਿਲੁਨ ਦਰੀਨਾ ਨ ਕਨ ਟੀਕੈ
 ੧ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੨ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾ

ਅਤਮ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਅਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਏ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਅਜਾਇ ॥ ਤਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
 ਕਾ ਲੁਨ ਖਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਚਿ ਸਿਮਰਿ ਐ ਤੋ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆਸੁ
 ਤੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐ ਸੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਿਚੇ ਗਤਿ ਪਾਈ
 ਐ ਸੀ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਰੈ ॥ ਜਿ ਸਕਾ ਜੀਉ ਤਿ ਸੁਆਗੈ ਪਰੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ
 ਲੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਤ ਪਵੈ ਮਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਟਿਰੈ ਵਸਾਏ
 ਇਥੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਮ ਤੋ ਕਰੈ
 ਰੈ ॥ ੪ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਥਾਣੀ ਸਿਉ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਵੈਸੇ ਖਦੁ ਆਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਥ ਦੁਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੧ ਜੀਉ ਤਪੁ ਤੁਏ ਬਰੋ ਬਾਰ ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬ
 ਕਾਰ ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਥਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਾਰੇ ਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬ
 ਲਦੁ ਖਲ੍ਹ ਤੋਇ ॥ ਵਿਲੁ ਬੋਲੇ ਜਾ ਲੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਨਕੀ
 ਖੀਨਾ ਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਤ ਵਾਦਿ ਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿ ਆ ਅਗਨੀ
 ਵਜੈ ਪਵਲੁ ਆਖੈ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤਾ ਮੋਹੁ ਪਗੀਤਿ ਸੁਆਦਾ ॥ ਸਭੁ
 ਦਾਗ ਦਾਗ ॥ ਦਾਗ ਦੇਸ ਮੁਤਿ ਚਲਿ ਆਲਾਇ ॥ ਦਰਗਤ ਬੈਸ ਲਨਾ
 ੩ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਲੁ ਤੇਰਾ ਨਉ ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਲਾ ਹੋਰੁ ਨ ਟੀਕੈ

ਭਰਿਤੈ ਸਾਗਾਨਾਨਕਸਾਚਾ ਸਰਥ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਪਨਾਸਗੀਮਤਲਾ

ਚੇਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੈ ਤਾਤ ਸੁਨ ਢੀਜੈ ॥ ਚੇਰ ਕੀਤਾ ਮਾਭੇ
ਇਹ ਚੇਰੁ ਕੀਆ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਕੁੜਿ ਆਗਾ ਬਿਨੁ ਬੇ
ਬੁਝੀ ਐਸ ਚਿ ਆਗਾ ਰਤਾਉ ॥ ਚੇਰ ਸੁਆਲਿਉ ਚੇਰੁ ਸਿਆਲਾ ॥ ਖੋਟੇ ਕਾਮੁ ਲੁਏ ਕੁ
ਲਾ ॥ ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀ ਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾਇ ॥ ਜਾਪ ਰਖੀ ਐ ਖੋਟਾ ਤੇਇ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਸਾ
ਸੁ ਤੈ ਸਾਧਵੈ ॥ ਆਪਿ ਥੀਜਿ ਆਪੇ ਤੀਖਵੈ ॥ ਜੇ ਵਡਿ ਆਈ ਆਪਾ ਧੋਖਾਇ ॥ ਜੇ ਤੀ
ਰਿ ਤੇ ਤੈ ਰਾਤਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸਉ ਕੁੜੀ ਅਕੁੜ ਕਥਾ ਜੁ ॥ ਭਵੈ ਸਰੁ ਆਖਉ ਸੰਸਾ
ਤੁ ਪੁਭਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਪਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੧ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖਨ ਪ
ਇਆ ॥ ਦਰਗਤ ਪੜੀ ਅਤਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖਾ ॥ ਖੋਟਾ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨ
ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਤੇਇ ॥ ਖਰਾਖਰਾ ਆਖੈ ਸਰੁ ਕੇਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਾਦੀ ਕੁੜੁ ਬੇਲਿ ਮਲੁਖਾ
ਬੂਤ ਮਲੁ ਨਵੈ ਜੀ ਆਪਾਇ ॥ ਜੇ ਗੀਜੁ ਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ॥ ਤੀਨੇ ਓਜਾ ਜੇ ਕਾਥ
ਸੇ ਜੇ ਗੀਜੇ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੇ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੇ ਉਲਟੀ
ਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਸੇ ਬੂਤ ਮਲੁ ਜੇ ਬੂਤ ਮੁਥੀ ਚਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ
ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੈ ॥ ੩ ॥ ਦਾਨ ਸਬੰਦੁ ਸੇਈ ਦਿਲਿ ਪੋਵੈ ॥ ਮੁਸਲ ਮਾਣੁ ਸੇਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ
ਪਤਿ ਆਬੁਝੈ ਸੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਜਿ ਸੁਸਿਰਿ ਦਰਗਤ ਕਾਨੀ ਸਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥

ਪਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਕਾਲੁ ਨ ਤੀਜੇ ਗੁਨਾ ਤੀਨਾ ਤੀਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥ ਥਾ
ਸਟ ਜਗ ਭਰਿ ਸਟ ਤੇ ਏ ਡੁਬਤਾਇ ਵਜਗੁ ॥ ੧ ॥ ਕਲਮ ਤਿਰਾਮਨਾ ਮੁਸਾਗੁ ॥ ਅਖੀ
ਤੀ ਮੇਦਿ ਨਾ ਕਪਕ ਜਤਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਟ ਸੇ ਤੀਨਾ ਕੁਪਕ ਜਤਿ ਸੁ
ਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਆ ॥ ਮਗਰ ਪਾਢੈ ਕਲੁ ਨ ਸੁਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਆ ॥ ੨ ॥ ਖੜੀ ਆਤ ਪਰ
ਉਢੈ ਆਮ ਲੇਖੁ ਭਾਖਿ ਆਗੀ ॥ ਸਿਸਟਿ ਸਭਾਇ ਕਵਰਨ ਤੇਈ ਪਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰ
ਗੀ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਸਜਾ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੇਧ ਤਿ ਕਰਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿ ਆਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਤਰਿ ਕੇ
ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਤੀ ਕੈ ਤੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੧ ਆਰਤੀ॥

ਗਗਨਮੈਥਾਭੁਰਵਿੰਦੁ

ਥਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਸੋਤੀ॥ ਧੁਪੁਮਲਅਨਲੋਪਵਲੁਚਵਰੋਕੇਰਨ
 ਨਗਇਫੁਲੰਤਜੋਤੀ॥ ੧॥ ਕੈਸੀਆਰਤੀਤੋਇਭਵਖੰਡਨਤੇਰੀਆਰਤੀ
 ਤਾਸਥਦਵਜੰਤਭੇਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਤਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਤੋਤੋਤਿਕਉਸਤ
 ਨਨਏਕਤੋਤੀ॥ ਸਤਸਪਦਥਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਥਿਨੁਸਤਸਤਵਰੰ
 ਚਲਤਮੋਤੀ॥ ੨॥ ਸਭਮਤਿਜੋਤਿਜੋਤਿਤੈਸੋਇ॥ ਤਿਸਕੈਚਾਨਦਿਸਭਮਤਿ
 ਤੋਇ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੁਤੋਇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਤੋਇ॥ ੩॥
 ਫਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੇਅਨਦਿਨੇਸੋਤਿਆਤੀਪਿਆਸਾਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤਿਨਾਨਕਸਾਹਿੰਗਕਉਤੋਇਜਾਤੇਤੈਰੈਨਾਮਿਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਧਨਾਸਰੀ

੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਇਤੁਪਨੁਅਖੁਟੁਨਨਿਖੁਟੈਨਜਾਇ॥
 ਤਿਰਿਦੀਅਦਿਖਾਇ॥ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਥਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ
 ਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ੧॥ ਸੇਧਨਵੰਤਤਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਤਰਿਪਨੁ
 ਸਿਅਤਰਿਕਿਰਪਾਤੇਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਵਗੁਣਕਾਟਿਗੁਣਕੋ
 ਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਥਾਣੀ॥ ਸੁਖਮਨ
 ਸਤਜਿਸਮਾਣੀ॥ ੨॥ ਏਕੁਅਚਰਜੁਜਨਦੇਖਤੁਭਾਈ॥ ਦੁਬਿਧਾਮਹਿ
 ਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਨਪਾਇਅਜਾਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵ
 ਨਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਭਮਤਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੋਇ॥ ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਪਰਗਟੁ
 ॥ ਸਤਜੋਤਿਨਿਪ੍ਰਭੁਜਾਇਪਛਾਣਿਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨਿ
 ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੩ ਤਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਗਮਲੁ
 ਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾਨਾਮਧਨਥਿਨੁਤੋਰਸਭਥਿਖੁਜਾਏ
 ਇਅਮੋਤਿਜਲੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਰਸੁਚਾਖੈਕੋਇ॥ ਤਿਸੁਸਦ

ਵੈਦਿਨੁ ਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਥਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਤੁ ਲੇ
ਜੇ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਤਉ ਮੈ ਮਲੁ ਪੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਆਸੋ ਤਰਿ ਜਨੁ ਲੇਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਤਰਖੁ
ਤਿਕੇ ਦੇਸੈ ਗੁ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਗਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਵੈ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਤਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ
ਵੈ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਸੁ ਤਿਸੰਤਿ ਨ ਪਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਭੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਜਿ
ਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵਲਾਏ
॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਤਉ ॥ ਇਤੁ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰੁ ਧਨੁ ਪਿਰ ਤੋਇ ॥ ਸੰਤਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ਰਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤ
ਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੁਲੁ ਤੁਭੁ ਲਾਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੰਤਿ ਸਤਿ
ਪੁਥਾਲੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸਥਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਦਾ ਧਿਆਏ
ਸਾਚੀ ਮਿਵਡਿ ਆਈ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲ
ਤੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਤੇ ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ
੪ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੇ ਤੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾ
ਦੁਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪ
ਖੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਉਤਮ ਤੋਇ
ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਥਰੇ ਤਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭਗ
ਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿ ਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਕਾਗਾਤ ਕੁ
ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਅਪੁਪਛਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਰਾ ॥ ਸੋ
ਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸੁਨਾ ਮਿਧਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ਉਤਮ ਥਾ
ਸਿ ਸਥਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ੪ ॥
੪ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ਜੇ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਤਿਰਥੈ

ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿ ਤੁਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਥਾਇ
 ਨਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਥਾਣੀ ਸੁਲਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਤ ਜੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸ
 ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੁਜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਭੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੰਤਿ ਸਤਿ ਜਿਸੁ
 ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਤਲੁ ਪਾਏ ਤਰਿ ਗੁਲਗਾਇ
 ਬਦੁ ਭੁਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਥਾਣੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ
 ਖੁਪਾਏ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਠਾਕਿ ਰਤਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਿਸਨੇ ਕਤੀ ਐ ਦਾਤਾਇ
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਵਾਏਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚੇ ਗੁਲਗਾਵਾ
 ਕਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨੁ ਮੇ
 ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੁਏ ਕੈ ਸੇਤਰਿ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਜਾਣੈ
 ਮਨੁ ਸਥਾਇ ਮਰੈ ਭੁਝੈ ਜਨ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੇ ਤਰਿ ਦੇਵਰਿ ਆ
 ਰਪੁ ਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ
 ਸੁਮਨ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈ ਗਲ ਸਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ
 ਜੀਵਾਲ ਲਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਰਿ
 ਲੁਏਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਆਸ ਵਾਰਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਤਜੈ ਵਿ
 ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਗਧਿ ਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਸਥਾਇ ਸਮਾਇ
 ਈਕਲ ਆਪੇ ਪੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪੈਛਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਤਿ ਮੁਰਖ ਗਵਾਹਾ

ਖਭੁਲੇ ਅੰਧ ਗਵਾਹਾ ॥ ਬਿਖਿ ਆਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖ ਤੋਇ ॥ ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ
 ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾ
 ਰਤਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੇ ਸਭਿ ਮਰਤਿ ਗਵਾਹਾ ॥ ਭਵ ਜਲਿ ਭੁਝੈ ਨ ਉਰਵਾ
 ਗਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁ
 ਮਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਥਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਿਧ ਸ
 ਤਰਤਿ ਸਭਿ ਲੇਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ

ਏਕਾ ਉਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਾਵੈ ਕੋਇ। ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਅਪਿਦ੍ਰਿਸ਼ ਏ। ਨਨ
 ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ॥ ੪॥ ੭॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩
 ਵੇਕੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਮਿਤਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ। ਸੇਜਨ ਪੰਨੁ ਜਿਨ ਇਕ ਨੀ ਮਿਲਿ ਵਲਾ
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ। ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਤਰਿਨਾ
 ਅਚਰਜ ਪੁਰੁ ਅਪਿਸੁ ਲਾਏ। ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ॥ ਰਤਾਉ॥
 ਮੁਰਖ ਮੁਰਖ ਮਨ ਮਾਤਿ। ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਰੁ ਕਾਰ ਕਮਾਤਿ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਮੈ ਜਾਇ। ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਬਿਖਿ ਅਕਾ ਪਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿ
 ਨਾ। ਅਤੰਕਾਰ ਬੁਝੈ ਨ ਪਵੈ ਮਾਨੁ। ਆਪੁ ਏਕਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਈ। ਗੁਰਮਤਿ
 ਲਾਤੀ ਸਚੁ ਸੇਈ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਜੇ ਕਰਤਾ ਸੇਈ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ
 ਏ। ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੇਈ ਲਾਗੈ। ਨਨ ਕਨੀਸ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅਗੈ॥ ੪॥ ੮॥
 ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪ ਤਮ ਭੀਖ ਕਭੇ ਖਾਗੀ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਨਿਜ ਪਤਿ
 ਦਤਾ ਤੇ ਤੁਏ ਆਲਨਾ ਮੁਦੇ ਤੁਮੰਗ ਤਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਰਤਉਂਗਿ ਰਾਤਾ॥ ੧॥
 ਉਥਲਿ ਤਰੈ ਜਉ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹਾ। ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਨਾ ਕਾਏ ਕੋ ਅਵ
 ਨ ਦੁਜਾ ਕੋਈ। ਰਤਾਉ॥ ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਾਏ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕਉ ਅਥ ਕਿਯੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ
 ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਦਰਸਨੁ ਦੇਤੁ ਅਪੁਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸਕੀ ਜੈ॥ ੨॥ ਭਨਤਿ ਨਨ
 ਭਗਮ ਪਟ ਖੁਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿ ਅਗ। ਸਾਚੀ ਲਿਵਲਾਗੀ ਤੈਥੀ ਤਰਿਸ
 ਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਗ॥ ੩॥ ੧॥ ੯॥ ੧੮॥

੧ ਭ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ
 ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੋ ਤਰਿ ਸੇਵਤਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਿਨ ਕੇ
 ਸਭਿ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਤਮ ਉਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ ਤਮ ਜੁਪਿ ਆ
 ਗੀ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਕਤਿ ਨ ਸਕਉ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਤਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਨੀਰਿ ਭੁਬਤ ਕਰਿ
 ਕਰਪਾ ਪਾਖਣ ਤਮ ਤਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੈ ਬਿਖੁ ਮੇਰਾ ਲਾਗਿ ਸੰ

ਗਤਿਸਾਧਸਵਾਗੀ। ਜਿਉਕੰਚਨੁਥੈਸੰਤਰਿਤਾਇਓਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿਤਉਤਾ
 ੨॥ ਤਰਿਤਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀਜਪਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਉਰਿਧਾਗੀ।
 ਰਿਅਉਖਧੁਜਗਿਪੁਰਾਜਪਿਤਰਿਤਰਿਤਉਮੈਮਾਗੀ॥ ੩॥ ਤਰਿਤਰਿਅ
 ਗਾਧਿਥੋਧਿਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅਪਾਗੀ। ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੁਜਗੀ
 ਨਨਾਨਕਪੈਜਸਵਾਗੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾ੪
 ਤਜਨਾਤਰਿਜਪਿਓਤਿਨਕਾਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੀ। ਅਪਨੀਸੇਵਾਅ
 ਈਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤਥੈਰਾਗੀ। ਤਰਿਤਰਿਕ
 ਮਨਿਭਈਗੁਰਮਤਿਤਰਿਲਿਵਲਾਗੀ। ਰਤਾਉ। ਸੰਤਜਨਾਕੀਜਾਤਿਤਰਿ
 ਮੀਤੁਮਠਾਕੁਰਤਮਸੰਗੀ। ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਵਤੁਤਰਿਸੁਆਮੀਤਮਤੈਸੇਬੁਲ
 ਲਾਗੀ॥ ੨॥ ਕਿਅਾਤਮਕਿਰਮਨਾਨਿਕਕੀਰੇਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਾਗੀ।
 ਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਤਪ੍ਰਭਤਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਤਅਭਾਗੀ॥ ੩॥ ਤਰਿ
 ਆਮੀਕਿਰਪਾਧਾਰਤੁਤਮਤਰਿਤਰਿਸੇਵਾਲਾਗੀ। ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕ
 ਭਤਮਤਰਿਕਥਾਕਥਾਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾ੪
 ਤਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਜੋਬੋਲੈਤਰਿਤਰਿਥਾਨੀ। ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਲੈ
 ਕਤਾਤਮਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਥਾਨੀ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੇਸੰਤਸੁਨਤੁਜਸੁਕਾਨੀ। ਤਰਿ
 ਕਥਾਸੁਨਤੁਇਕਨਿਮਖਪਲਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਤਿਜਾਨੀ। ਰਤਾਉ
 ਐਸਾਸੰਤੁਸਾਧੁਜਿਨਪਾਇਅਤੇਵਡਪੁਰਖਵਡਾਨੀ। ਤਿਨਕੀਪੂਰਿਮੰਗਲ
 ਸੁਆਮੀਤਮਤਰਿਲੋਚਲੁਚਾਨੀ॥ ੨॥ ਤਰਿਤਰਿਸਫਲਿਓਥਿਰਖਪ੍ਰਭਸੁ
 ਜਿਨਜਪਿਓਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ। ਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਭਲਾਬੀਭੁ
 ਨੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਕੇਵਡੇਭਾਗਵਡਉਚੇਤਿਨਤਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ। ਤਿਨਤਰਿ
 ਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥ ੪॥ ੩ ਧਨਾਸਗੀ
 ੪ ਤਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਥਿਥੈਥਿਖੁਰਾਤੇਕਿਉਚਾਲਤਗੁਰਚਾਲੀ। ਸਤ
 ਇਅਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਤਮਲਵੈਆਪਨਪਾਲੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਖਮੀਤਚਲ

ਲੀ। ਜੋਗੁਰੂ ਕੈ ਸੋਈ ਭਲਮਾਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਨਿਗਲੀ। ਰਤਾਉ। ਤਰਿ ਕੇ
ਤਸੁ ਤੁਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਤੁਥੇ ਗਿ ਬੇਗਾਲੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਤਰਿ ਬਾਧ
ਤਜਾਣੁ ਅਨੁਕਿ ਕਾਲੀ। ੨॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪੁ ਤਰਿ ਜਪਣਾ ਤਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਤ
ਲੀ। ਜਿਨ ਤਰਿ ਜਪਿ ਅਸੇ ਤਰਿ ਤੋਏ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਅਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ। ੩॥ ਤਰਿ ਤ
ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚਨੁ ਚਾਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ। ਜਨਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾ
ਤਰਿ ਮੇਲੁ ਤਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗਰਾਲੀ। ੪॥ ੪॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੪
ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੁੰਦ ਭਏ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ। ਤਮ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ। ਤਰਿ ਤ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵੁ ਤਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ। ੧॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਰਤਿਨ ਸਕ
ਇਕਰਾਤੀ। ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੇ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਤੈਤਿਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਤਮ ਮਰਿ ਜਾ
ਤਰਾਉ। ਤੁਮ ਤਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾ ਤਮ ਲਤਿਨ ਸਕਤਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ
ਤੁਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨੁ ਅਪਨ ਗਾਤੀ। ੨॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ
ਨਾ ਤਰਿ ਜਪਿ ਓਗੁਰ ਗੰਗਿ ਚਲੁ ਲੈਰਾਤੀ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਤਰਿ
ਪਿਓਤ ਮਪਾਤੀ। ੩॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਬਨਵੈ ਭਾਤੀ। ਨਾਨ
ਜਨੁ ਤੁਮ ਸਗੀ ਸਰਣਾਈ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਤੁਲਾ ਜਭ ਗਾਤੀ। ੪॥ ੫॥ ਧਨਾ ਸਗੀ
ਤਲਾ ੪ ਕਲਿ ਜੁਗ ਕਾਧਰ ਮੁਕਤੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਬੁਟ ਤੁੰਮ ਬੁਟ ਕਾਕੀ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ ਤਰਿ ਤੁਲਾ ਤਰਿ ਜਪਿ ਓਤੈ ਤਰਾਕੀ। ੧॥ ਤਰਿ ਜੀਲਾ ਜਰ
ਤੁਤਰਿ ਜਨ ਕੀ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਵਤੁ ਅਪਨਾ ਤਮ ਮਾਂਗੀ ਭਗਤਿ ਇਕਾਕੀ
ਰਤਾਉ। ਤਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇਤਰਿ ਪਿਅਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿ ਓਤਰਿ ਬਚਨਾ ਕੀ। ਲੇਖਾ ਚਿਤ੍ਰ
ਪਤਿ ਜੋ ਲਿਖਿ ਅਸਭ ਬੁਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ। ੨॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਿ ਓਮ ਨਿਤਰਿ ਤਰਿ
ਗੀ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ। ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਸੁਰਤ੍ਰਿ ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚਰਿਓ
ਚੰਦੁ ਚੰਦਾ ਕੀ। ੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਕੀ
ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਦਾਸਾ ਕੀ। ੪॥ ੬॥

ਉਗਧੀ

ਗਿਰਮੋਰਮੁਮਨਸੋਤਨਨਾਮੁਜਪੀਨੇ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ
ਗੁਰਿਪੁਰੈ ਪ੍ਰਗਟਕਰਿਦੀਨੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਪਾਰਸਚੰਦਨਤਮਕਾਸਟਲਾ
ਤਰਿਸੰਗਿਤ ਗੀਤਸੰਗੁਭਏਤਰਿਕੰਚਨੁਚੰਦਨੁਕੀਨੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਵਦਿ
ਖਟੁਬੋਲਤਿਮੁਖਅਗਰਮੇਰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਇਵਨਪਤੀਨੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਦੈਸਦਧਿਆਵਤੁਇਉਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਭੀਨੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥

ਧਨਾਸਰੀ

ਤਲਾ ੪ ਗੁਨਕਤੁਤਰਿਲਤੁਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਵਤਰਿਤਰਿਨਾ
ਅਈ॥ ਤਰਿਦਰਗਤਭਵਤਿਫਿਰਿਜਨਮਿਨਅਵਤਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਜੋ
ਈ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਤਰਿਗੋਤਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ ਤਰਿਜਸੁਉਚਸਭਨਾ
ਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਸੇਵਿਛਡਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਗੁਰਿ
ਰਿਦੀਨੀਤਥਤਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਥਨਿਅਈ॥ ਥਤੁਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਤਰਿਨਾ
ਰਿਧਾਗੀਨਾਨਕਤਰਿਭਏਤੈਸਖਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੮॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ

ਤਰਿਪੜਤਰਿਲਿਖੁਤਰਿਜਪਿਤਰਿਗਾਉਤਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਗੀ॥
ਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਇਤਰਿਤੋਇਸੰਤੁਸਟੁਇਵਭਲੁਤਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ ੧॥
ਜਪੀਐਤਰਿਜਗਦੀਸਾ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਮੀਤਾ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਤੋ
ਰਾਤੀਤਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਬਨਵਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਕਰੀਦਿਸਟਿਤਥ
ਮਨਿਉਦਮੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓਗਤਿਭਈਤਮਾਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਪ
ਖੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਰਿਅਇਪਰਿਓਤੈਸਰਦਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੯॥

ਗੀਮਤਲਾ ੪

ਚਉਰਾਸੀਤਸਿਧਥੁਪਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮੁਨਿਜਨਨਾ

ਤਤਿਤਰਿਜੀਉਤੇਰੇਨਾਉ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਪਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਾ
ਖਿਆਧੁਰਿਭਾਉ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮੈਨਾਮੁਤਰਿਜਸੁਉਤਮਕਾਮਾਜੋ
ਤਿਸੁਖਤਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਤਉਤਿਨਕੈਸਦਥਲਿਤਾਰੈਜਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥
ਰਣਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਤਰਿਸੁਆਮੀਜੋਤੁਮਦੇਤੁਸੇਈਤਉਪਾਉਦੀ

ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਸਿਮਰ ਲਕੋ ਧੈ ਚਾਉ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

ਪਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੪ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜ ਲਸਭਿ ਗਾਵਤਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਉਤਮ ਥਾ
ਗਾਵਿ ਅਸੁਇ ਅਤਿ ਨਕਾ ਤਹਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਅਗਿਆਸਤਿ
ਤਿਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਬੋਲੁ ਭਾਈ ਤਹਿ ਕੀਰਤਿ ਤਹਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥ ਤਹਿ ਚਰਿ
ਕੀ ਉਤਮ ਥਾ ਤੈ ਸੰਤ ਤੁ ਤਹਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨੁ ਜਾਨੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ
ਤੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਅਪਿਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਤ
ਮਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭਤਿ ਅਗਿ ਓਤਾ ਤਹਿ ਭਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਧਨਾਸਗੀ

ਤਲਾ ੪ ਇਛਾ ਪੁਰਕੁ ਸਹੂ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤਹਿ ਜਕੈ ਵਸਿ ਤੈ ਕਾਮ ਧੇਨਾ ॥ ਸੋ
ਸਾਤਹਿ ਧਿਆਈ ਐ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਜੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜ
ਮਨ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਤੋਈ ਤੈ ਨਿਤ ਧਿ
ਆਈ ਐ ਤਹਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਤਾਤਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਤਉ ਪ
ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਹਿ ਜਪਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਤਮਤਿ ਦੀਨੀ
ਪਿਤਹਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੪

ਮੇਰੇ ਸਾਤਾ ਮੈ ਤਹਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਠਮਗੀ ਬੇਦਨਿ ਤੁਜਾਨਤਾ ਸਾਤਾ ਅਵਰੁ ਕਿ
ਅਜਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀ ਅਸਚੁ ਸ
ਤੋਇ ॥ ਭੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀ ਐ ਸਾਤਾ ਦੁਜਾਨਾ ਤੀ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੁ
ਰਤਦਾ ਸਾਤਾ ਸਭਤੁ ਭੁਤਿ ਧਿਆਵਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁ ਭੁਤੀ ਥਾਵੁ ਮੰਗਾ ਦੇ
ਮੇਰੇ ਸਾਤਾ ਤੁ ਸਭਨਾ ਕਰਤਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁ ਭੁਤੀ ਵਿਚਿ ਤੈ ਮੇਰੇ ਸਾਤਾ ਤੁ
ਤੇਰਾ ਤਹਿ ਕੋਈ ਨਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੇਰੇ ਤੁ ਸਭੁ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਤਾ ਸਭਿ ਤੁ ਭੁਤੀ
ਮਤਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੁ ਆਸੈ ਤੈ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਸਭਿ ਤੁ ਭੁਤਿ ਧਿਆਵਤਿ ਮੇ
ਰੇ ਸਾਤਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ੧੩ ॥

ਚਉਪਦੇ॥ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸ੍ਵਾਮੀਭਗਤਿਵਢਲਾਨਿਰੰਗ
ਪਰਾਧਮਿਏਖਿਨਭੀਤਰਿਜੰਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਲਾ
ਪਿਆਰੇ॥ ਦੀਨਦਇਅਲਿਕਗੀਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਵਸਿਕੀਨੇਪੰਚਦੁਤਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ
ਨੁਸੁਹਾਵਾਪੁਸੁਹਾਵਾਤੇਰੇਭਗਤਸੇਤਹਿਦਰਥਾਰੇ॥ ਸਰਬਜੀਆਕੇਦਤੇਸੁ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਉਥਾਰੇ॥ ੨॥ ਤੇਰਾਵਰਨੁਨਜਾਪੈਰੁਪੁਨਲਖੀਐਤੇਰੀਕੁਦਰ
ਨੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਗਵਿਅਸੂਥਠਾਈਅਗਮਰੂਪਗਿਰਧਾਰੇ॥
ਗਤਿਕਰਤਿਸਗਲੇਜਨਤੇਰੀਤੁਅਥਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਮੁਹਾਰੇ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੇ
ਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਗਨਿਦੁਆਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾਪ
ਬਿਨੁਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੈਤੈਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਸਿਉਤੇਤੁਥਛਾਇਓ॥ ਕਮਲੇਤੇਬਿ
ਤੈਭਵਰਾਉਨਿਮਾਰਗੁਨਿਕਸਿਨਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਅਥਮਨਏਕਸਸਿਉਮੋਹੁਰੀ
ਮਰੈਨਜਵੈਸਦੀਸੰਗੇਸਤਿਗੁਰਸਥਦੀਚੀਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮਹੇਤਿਕੁੰਚੁ
ਕਿਓਓਤੁਪਰਵਸਿਭਇਓਬਿਚਾਰਾ॥ ਨਾਦਤੇਤਿਸਿਰੁਡਾਰਿਓਕੁਰੰਕਾਉਸਹੀਤੇਤਿ
॥ ੨॥ ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਲੋਭਿਮੋਤਿਓਪ੍ਰਾਨੀਮਾਇਆਕਉਲਪਟਾਨਾ॥ ਅਤਿਰਚਿਓ
ਲੀਨੋਅਪੁਨਾਉਨਛੋਡਿਸਰਪਰਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਅਵਰਸੰਗਿਨੇਤਿ
ਛਤੁਸਦਾਦੁਤੇਲਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਿਏਤੈਥੁਛਾਇਓਪ੍ਰੀਤਿਸੁਦਕੇਲਾ॥ ੪॥
ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾਪ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੀਓਮੋਤਿਨਾਮਾਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਏ
ਤੇਬਿਸਰਿਓਸਗਲੇਪੰਧਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਾਏ॥ ੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿਚਿੰਤਬਿਗਨੀਓ
ਅਤੰਬੁਧਿਮੋਹਮਨਥਾਸਨਏਕਰਿਗਡਤਾਗਾਡੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਕੋਮੇਰਾਦੁਸਮਨੁ
ਨਾਤਮਕਿਸਕੇਥੈਰਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮੁਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿਓਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਈਪਦ
ਸਭੁਕੋਮੀਤੁਤਮਾਪਨਕੀਨਾਤਮਸਭਨਕੇਸਾਜਨਾ॥ ਦੁਰਿਪਰਾਇਓਮਨਕ
ਤਾਮੇਲੁਕੀਓਮੇਰੈਰਾਜਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਨਸਿਓਛੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੁਠਾਸਥਦਲਗੇਗੁਰ
ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨਾਨਕਰਮਈਆਡੀਠਾ॥ ੪॥ ੩॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਜਥੇਤਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੂਭਲੇਦਿਨਸਭਇਆਏ॥ਮ

ਅੰਨੰਦੁਸਦਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਪੁਰਖਥਿਧਾਤੇਪਾਏ॥੧॥ਅਥਸੋਤਿਰਾਮਜਸੋਮਨਿਗਾਇਓ॥
ਭਿਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਾਸੁਖਮਨਮਤਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਓ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਰਿਦਭੀ
ਵਸਿਅਤਾਦੁਖੁਭਰਮਭਉਭਾਗਾ॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਵਸਤੁਅਗੋਚਰਰਾਮਨਾਮਿਹੰਗੁ
ਗਾ॥੨॥ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਸੋਚਅਸੋਚਸੋਗੁਲੇਭੁਮੇਤੁਥਾਕਾ॥ਤਉਮੈਰੋਗਾਮਿਟੇਕਿਰਪਾ
ਮਤੇਭਏਥਿਥਾਕਾ॥੩॥ਗੁਰਕੀਟਤਲਗੁਰੁਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਅਗਿਆਭੁਦੀ॥ਕਤੁਨ
ਕੀਨਿਜਮਤੇਕਾਢੇਤਿਸੁਗੁਰਕੈਕੁਰਥਾਦੀ॥੪॥੪॥ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਸਕਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸੋਈਸੁਘਜੁਸੁਜਾਨੀ॥ਤਿਨਤੀਸੁਲਿਅਦੁਖੁਸੁਖਮੇਰਾ
ਥਿਧਿਨੀਕੀਖਟਾਨੀ॥੧॥ਜੀਅਕੀਏਕੈਪੁਤਿਮਾਨੀ॥ਅਵਰਿਜਤਨਕਰਿਰਤੇਥਤੁਤੇਗਤਿਨ
ਨਤੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥ਰਤਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਤੀਰਾਗੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤਾਨੀ॥
ਗੈਨਤੋਲੈਦ੍ਰਿਜੁਕਰਿਰਤਿਓਪੁਰਨਤੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੨॥ਓਇਜੁਥੀਚਤਮਤੁਮਕਢੁ
ਤੇਭਿਨਕੀਥਾਤਥਿਲਾਨੀ॥ਅਲੰਕਾਰਮਿਲਿਥੈਲੀਤੋਈਤੈਤਾਤੇਕਨਿਕਵਖਾਨੀ॥ਪ੍ਰਗ
ਥਿਜੋਤਿਸਤਜਸੁਖਸੋਭਾਥਾਜੇਅਨਤਤਥਾਨੀ॥ਕਤੁਨਾਨਕਨਿਤਚਲਘਰਥਾਧਿਓ
ਰੀਓਥੰਧਾਨੀ॥੪॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁ

ਮਨਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਨਬੁਝੀ॥ਲਪਟਿਰੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਮਾਤੇਲੋਚਨਕਢੁਨਸੁਈ॥੧॥
ਥਿਅਮਤਿਕਿਨਤੀਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਈ॥ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧਨਿਨਤੀਪ੍ਰਾਪੈਥਿਨੁਤਰਿਕਤਾਅ
ਈ॥ਰਤਾਉ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਕਰਤਭੇਜਨਥਤੁਥਿੰਜਨਤਾਕੀਮਿਟੈਨਕੁਖਾ॥ਉਦਮੁਕਰੈ
ਨਾਨਕੀਨਿਆਈਚਾਰੇਕੁੰਝਾਘੋਖਾ॥੨॥ਕਾਮਵੰਤਕਾਮੀਥਤੁਨਾਗੀਪਰਗਿਤਜੋਤਨੁਚੁ
ਦਿਨਪ੍ਰਤਿਕਰੈਕਰੈਪਢੁਤਾਪੈਸੋਗਲੇਭੁਮਤਿਸੁਕੈ॥੩॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਅਮੋਲਾ
ਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਸੁਖਸਤਜੁਅੰਨੰਦੁਸੰਤਨਕੈਨਾਨਕਗੁਰਤੇਜਾਨਾ॥੪॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਲਵੈਨਲਾਗਨਕਉਤੈਕਢੁਐਜਾਕਉਠਿਰਿਦਿਤੁਧਾਵੈ

ਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਇਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਸਤੀਕਉਥਨਿਆਵੈ॥੧॥ਜਾਕਉਆਇਓਏਕੁਰਸਾ॥
ਨਾਨਪਨਾਨਤੀਖੁਧਿਅਤਾਕੈਚਿਤਿਨਬਸਾ॥ਰਤਾਉ॥ਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਤੋਇਓਰਿ

ਆਏ ਕਬੁੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸ ਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਾਈ ॥
 ੨॥ ਘਾਲਨਿ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵਨਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾਕਉ ਦਿਖਾਈ
 ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਤਿ ਕਮਾਨੇ ਸੰਤਾ ॥ ੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ
 ਜੀ ਆਪੁ ਤਿਪਾਲਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿ ਅਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਗੋ ਪਾਲਾ ॥
 ੭॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ਪ ਬਾਰੇ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰਿ ਜਿਨਿ
 ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਇ ॥ ਮਤਾਉ ਦਿਆਨ ਅੰਧ ਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰ ਗੁਦਿ ਖਾਇ ॥
 ਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਈਤਾਉ ਤਾ ਸਰਬ ਬੇਕ ਕੀਜਿ ਸਤਿ ਤਮਾਗੀ ਚਿੰਦਾ ॥
 ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਤਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਇ ਅ
 ਭਗਤ ਬਾਛੁ ਤਿਸ ਭਿਧੁ ਗੀ ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੋ ਕੋਚਾਏ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ੩॥ ਸੀਤਲਾ ਸੰਤਿ ਮਤਾ ਸੁ
 ਅਸੰਤ ਸੰਗਿ ਰਹਿ ਓਓਲਾ ॥ ਤਰਿ ਪਨੁ ਸੰਚਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਤੁ ਨਾਨਕੀ ਨੇ
 ॥ ੪॥ ੮॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ਪ ਜਿਤ ਕਰਣੀ ਤੋਵਤਿ ਸਗੰਦਾਇ ਰ
 ਗੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦਿਤੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ
 ਲੋਅ ਵਰੈ ਟੀਤਾ ॥ ਤਰਿ ਚੰਦ ਉਗਿਥਨ ਤਰ ਪਾਤਰੇਇ ਤੈਤੁ ਤਰੇ ਬੀਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਲੇਪ ਤੇਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧ ਭਭ ਸਮਾ ਸੰਗੀਤਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚ ਅ
 ਕੈ ਠਗਉ ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੨॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗਮਾਤਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨਿ
 ਤ ਅਕਰ ਬਜਨ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਕਾ ਚਬਾਦ ਰੈ ਜੀਤਾ ॥ ੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ
 ਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇੜੀਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕ ਸਿਰਨਾ
 ਪਰੀਤਾ ॥ ੪॥ ੯॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ਪ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ
 ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜ ਸੁਗਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ਇਤੁ ਬਿਸੁ ਮਨਿ ਪਿ
 ੧॥ ਤੁਮ ਕਰਤੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥ ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਅੰਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਬਿਨ ਸਜਾਇ ਭਗਮਾਈ ॥
 ਪੁਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥ ੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲਾ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿ

ਤਪਾਵਨਗੋਸਾਈ। ਕੇਟਿਸੁਖਅੰਨੰਦਗਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥

ਜਪਤਪਭਗਤਿਸਾਪੁਗੀਜੋਪ੍ਰਭਕੈਮਨਿਭਾਈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭ

ਈਤੈਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥ ੬॥ ੧੦॥ ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾਪ

ਨਿਕੀਨੇਵਸਿਆਪੁਨੈਤ੍ਰੈਗੁਲਭਵਲਚਤੁਰਸੰਸਾਰਾ॥ ਜਗਇਸਨਾਨਤਪਥਾਨ

ਕਿਅਇਤੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗੀਤਉਛੁਟੇ॥ ਸਾਪਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਰਿਤਰਿਗਾਏਬਿਬੈਬਿਅਧਿਤਬਤੁਟੇ॥ ਰਤਉ॥ ਨਤਸੁਦੀਐਨਤਮੁਖਤੇਬ

ਐਨਤਮੋਤੈਉਤੁਡੀਠੀ॥ ਐਸੀਠਗਉਗੀਪਾਇਭੁਲਾਵੈਮਨਿਸਭਕੈਲਾਗੈਮੀ

॥ ੨॥ ਮਾਇਥਾਪਪੁਤਤਿਤਭ੍ਰਾਤਉਨਿਘਰਿਘਰਿਮੇਲਿਓਦੁਅਥਾਕਿਸਤੀਵਾਧਿ

ਇਕਿਸਤੀਪਤਿਸਗਲੇਲਗਿਲਗਿਮੁਆ॥ ੩॥ ਤਉਥਲਿਤਗੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁ

ਜਿਨਿਉਚਲਤੁਦਿਖਾਇਅਥਾਗੁਈਭਾਤਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾਭਗਤਨਬਿਅਪੈ

ਇਅਥਾ॥ ੪॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਤਾਸੁਖਪਾਇਅਸਗਲੇਬੰਧਨਕਾਟੇ॥ ਤਰਿਤਰਿ

ਮੁਨਾਨਕਧਨੁਪਾਇਅਅਪੁਨੈਘਰਿਲੈਅਇਅਖਾਟੇ॥ ੫॥ ੧੧॥

ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾਪ ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਨਾਇਕਖਸਮਤਮਾਰੇ

ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਤੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੁਤਮਬਰਿਕਤੁਮਰੇਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਿਤਵਾਏਕਕ

ਗੁਨਕਤੀਐ॥ ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੇਅੰਤੁਨਕਿਨਤੀਲਤੀਐ॥ ਰਤਉ

ਕੇਟਿਪਰਾਧਤਮਾਰੇਖੰਡਤੁਅਨਿਕਬਿਧੀਸਮਝਵਤੁ॥ ਤਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮ

ਕੋਗੀਤੁਮਆਪਨਬਿਰਦੁਰਖਾਵਤੁ॥ ੨॥ ਤੁਮਗੀਸਗਲਿਤੁਮਗੀਆਸਾਤੁਮਤੀਸ

ਨਸੁਤੇਲੇ॥ ਰਾਖਤੁਰਾਖਨਤਾਰਦਇਅਲਾਨਾਨਕਘਰਕੇਗੋਲੇ॥ ੩॥ ੧੨॥

ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾਪ ਪੁਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨਪੁੰਨਦਾਨਬਤੁਦੈਨਾ॥ ਕੁੰ

ਭੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀਥੇਲਤਿਮੀਠੈਥੈਨ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਜਪਤਮਨਚੈਨ॥

ਰੁਪਕਾਰਖੇਜਤਿਸਭਿਤਾਕਉਬਿਖਮੁਨਜਾਈਲੈਨ॥ ਰਤਉ॥ ਜਪਤਪਭ੍ਰਮ

ਥਾਸੁਧਾਕਰਿਉਰਧਤਪਲੈਗੈਨ॥ ਇਤਥਿਧਿਨਤਪਤੀਅਨੇਠਾਕੁਰਜੇਗਜੁਗਤਿ

ਰਿਜੈਨ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਗਮੇਲਕੁਤਰਿਜਸੁਤਿਨਪਾਇਓਜਿਸੁਕਿਰਪੈਨ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟੇ ਨਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫
ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਪਟਰੁ
ਨੁਆ ਬੁਝਿ ਨ ਕਤ ਤੁਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤੈ ਕੋਊ ਐ ਸੋ ਤਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲਾ ਸਮਝੀ
ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੇ ਚੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਕੀਨਿੰਦਾਇ ਨਿ
ਨਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤ ਤਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣਨਿ
ਆਲਪੁ ਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ
ਬਾਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲੀਨੈ
ਥਾਹਿ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤ ਵੈ ਬੁਰਿ ਆਈ ਤਿਸ ਤੀ ਕੋਊ ਠਿਗਿ ਮਾਹਿ ॥ ਰਹਾਉ
ਆਪਿ ਸਤਾਈ ਤੋ ਆਨਿੰਦ ਕਭਾਗੈ ॥ ਰਹਿ ॥ ਕ੍ਰਮਤ ਕ੍ਰਮਤ ਉਤੰ ਤੀ ਮੁਏ ਬੁਝਿ
ਨਮੰ ਝੁਗਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਬਿ ਪਰਿ ਓਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਥਿ
ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲ ਤੋ ਆਦੀ ਨਦੁ ਨੀ ਆਕੈ ਦਰ ਬਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਲਾ ੫ ਅਬ ਤਰਿ ਰਾਖਨ ਤਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ਆ ॥ ਪਤਿਤੁ ਪੁਨੀ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀ
ਗਲ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰਿ ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੈ ਮਿਕਾਮ ਕੋ ਪੁ
ਰਿ ਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨ ਨਾਹਾਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਅਉਖਾ
ਮੁਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਿ ਆ ॥ ਚਰਨੇ ਰੇਨ ਬੰਢੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁ
ਬਲਿਤਾਰਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਲਾਗੈ ਮ
ਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਤਾਈ ਜਿਨ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿ ਅਕੇਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕੇ
ਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲਾ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿੰਦ ਕਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ
ਸਤਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸੁਭੁ ਤੋ ਅਰਖ ਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ
ਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫
ਅਉਖਾ ਪੁਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮੋਤਿ ਆਤੁ ਰਤੇ ਗੀਗਤਿ ਨੀ ਜਾਨੀਤੁ ਆਪਿ
ਤਿਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀ ਆਤੁ ਉਨਿ ਵਾਹਿ ॥ ਬੰ
ਟਿਲੇਤੁ ਅਪੁਨੇ ਕਥਿ ਕਥੁਨ ਆਵਤ ਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਗਨਿ ਪਇ ਆਤੁ ਜੀਵੈ

ਪੁਰਖੁ ਮਿਤਰਵਾਨੁ ਆਠ ਪਤਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੨ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖਿਲੇਨਾ ਤਮ ਤੇ ਕਿਉ ਨ ਤੇਇ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨ ਨਾਮੁ ਦੇਨਾ ਰਤਾਉ ॥
ਨਿਕੁੰਥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ਭਰਮ ਮੋਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਉਚਨੀਚ ਸੁਖ ਦੁ
ਖ ਪਸਿਨਾਤਿ ਤਿਸਨ ਭੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨਿ ਬਾਸਨ ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਅਧਿ ਪੰਚ ਦੁਤ ਸੰਗਿ
ਅਸਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀ ਅਜ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਸਦਾ ਤਰਿ ਨੇਰਾ ॥ ੪ ॥
ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਅਧਿ ਤਰਲ ਤਾਰਲ
ਪਿਦੁ ਖਨ ਸਕੈ ਬਿਅਧਿ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਤੁ ਗੁਪਾਲਾ ਅਨ ਸੰਜਮ ਕਿਉ
ਜੁਏ ਇਤਨ ਨਕਟਿ ਕਲਿਕਾਲਾ ਰਤਾਉ ॥ ਅਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ
ਨਾਨੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥
ਦਸਿ ਮੂਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਤਿ ਬੀਚਾਰਾ ਮੁਕਤਿ ਪਈ ਐਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਬਿਨ
ਜਾਇ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾਰ ਸਿਪੁੰਜੀ ਏਕਾ ਤਾਨੁ ਮਾਨੁ ਦੀ
ਲੁਸਾ ਚਾਨਾਨ ਕਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੫

ਭਰਤ ਭਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੁਰੇ ਗੁਰਿ ਸਮਾਏ ਅਗਾ ਅਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਮਿਨ ਅ
ਤਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਤਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ਸਗਨਿ ਪਰਿ ਓਪੁ
ਅਗੇ ਸੁਗਥਿਨ ਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਤਾਉ ॥ ਸੁਗਮਿ ਰਤ ਪਿੰਡ ਅਲਕੁ ਮੰਡਲ
ਗਲ ਬਿਅਪੇ ਮਾਇ ॥ ਜੀ ਅਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈ ਐ ਪਈ ਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਸੁਦੇਇ ਸੁ
ਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਚਉਪਦੇ ॥ ਢੋਡਿ ਜਾਤਿ ਸੇਕਰਤਿ ਪਰਾਲਾ ਕਾਮਿਨ ਅਵਤਿ ਸੇਜੰਜਾਲਾ ਸੰ
ਨਚਾਲਤਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਤੀਤਾ ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਸੋਈ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰ
ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਥੁਖੇਇ ਗਵਾਰਾ ਰਤਾਉ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਨ ਤੀਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ਝੂਠਧੇ
ਸਿਉ ਰਚਿ ਓਮੀਠਾ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿ ਅਦਾਤਾਰਾ ਜਾਵੈ ਨਾਨੀ ਮਰਦੁ ਵਿਚ

ਗਾ॥੨॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਭੁਭਿਰੋਵੈ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾਈ ਖੋਵੈ॥
 ਭੈ ਆਵ ਲਜਾ ਲਾ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾ ਲਾ॥੩॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾ
 ਭਾਵੈ ਨੇਕੁ ਰਥਾ ਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾ
 ਮੇਰਾ॥੪॥੧॥੨੨॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ਪ ਮੋਤਮ ਸਕੀਨਾ
 ਮੁਅਧਾਰੁ॥ ਖਾਟ ਲਕਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰੋਜ ਗਾਰੁ॥ ਸੰਚ ਲਕਉ ਤਰਿ ਏਕੋ ਨਾ
 ਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮਾ॥੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਾਧਕਾ
 ਲਏ ਕਨਿ ਰੰਕਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ॥ ਸੰਤ ਵਡੇ
 ਜਸੁ ਚੀਨੀ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਬਿਨ ਸੀ
 ੨॥ ਜਤ ਸਾਧ ਸੰਤ ਨ ਤੋਵਤਿ ਇਕਤ੍ਰਾ॥ ਤਤ ਤਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤਾ
 ਸਭਾ ਮਤਿ ਅਨਦ ਬਿਸੁ ਮਾ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿ ਸੁਖ ਸਤ ਕਿ ਕਰਾਮਾ॥
 ਇਕ ਰਜੋ ਤਿਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕੰਤਾ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਦ
 ਲਕਿਰ ਪਾਲਤੁ ਜੁਗਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਪੂਰਿ॥੪॥੨॥੨੩॥ ਧਨਾ
 ਮਤਲਾ ਪ ਸੋਕਤ ਰਹੈ ਜਿਖ ਸਮੁ ਸਮੁ ਰੈ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨ ਮੁ
 ਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਫਲਾ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀਨਿ
 ਸੇਵਾ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀਰਾਸਿ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੋਵਤ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੧॥
 ਅਨਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ॥ ਕੇਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਤਿ ਤਰਿ ਨਾਇ॥ ਜਨਮ
 ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਿ
 ਜਿਲਾਇ॥ ਦਰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਤੀਜਾਇ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਸਾ ਚੇਰੇ ਲਾ
 ਲਤੇ ਭੁਏ ਨਿਕਾ ਲੇ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਧੁ ਸਚੁ ਦਰ ਬਾਰੁ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ
 ਬੀਚਾਰੁ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇ ਲਾਰੁ॥
 ੩॥੨੪॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ਪ ਘਰਿ ਬਾਤਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ
 ਤੈ ਸੰਗਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤਰਿ ਰੰਗਿ॥੧॥ ਜ
 ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾਤਾ ਲਾ॥ ਜੇ ਤੁਕਰਹਿ ਕਰਾਵਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾਮ ਸਲਤਿ ਪਰਵ

ਉਪਤਿਪਰਮੇਸੁਰਗਤਿਨਾਰਾਇਣੁਪਨੁਗੁਪਾਲਗੁਣਸਾਖੀ। ਚਰਨਸਰਨ
ਨਕਦਾਸਤਰਿਤਰਿਸੰਤੀਇਤਥਿਧਿਜਾਤੀ॥੨॥੧॥੨੫ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ
ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾਏਕੰਠਿਲਾਇ ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਤਿਜ
ਨਿਨਦੀਨੇਕਿਨੈਨਦੁਤਰੁਭਾਖੇ॥੧॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਾਚਾਥਿਸ੍ਵਾਸੁਪੇਖਿਪੇਖਿਸੁ
ਮੀਕੀਸੋਭਾਅਨਦੁਸਦਾਉਲਾਸੁ। ਰਤਾਉ। ਚਰਨਸਰਨਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
ਤਰਜਾਮੀਸਾਖਿਓ। ਜਾਨਿਓਇਅਪਨਾਕੀਓਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਅੰਕੁਰੁਰਾਖਿਓ॥੨॥
੨੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਜਤਜਤਪੇਖਉਤਤਤਜੁਰਿਦੁਰਿਕਤਤੁ
ਈ। ਗਵਿਰਤਿਅਸਰਥਤ੍ਰਮੈਮਨਸਦਾਧਿਆਈ॥੧॥ ਈਤਉਤਨਹੀਥੀਯੁਥੈ
ਸੰਗੀਗਨੀਐ। ਥਿਨਸਿਜਾਇਜੋਨਿਮਖਮਤਿਸੋਅਲਪਸੁਖੁਭਨੀਐ। ਰਤਾਉ॥
ਤਿਪਾਲੈਅਪਿਅਉਦੇਇਕਯੁਓਨਨਤੋਈ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਮਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ
ਅਛਲਾਏਦਾਪਾਰਪ੍ਰਭਉਚਾਜਾਕਾਰੁਪੁ। ਜਪਿਜਪਿਕਰਤਿਅਨੰਦੁਜਨਅ
ਜਾਅਨੁਪੁ॥੩॥ ਸਾਮਤਿਦੇਤੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਿਤੁਤੁਮਤਿਅਰਾਧਾਨਾਨਕੁਮੰ
ਦਨੁਪ੍ਰਭਰੇਨਪਗਸਾਧਾ॥੪॥੩॥੨੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਨਿਤੁ
ਭੋਜੇਤਿਨਤਿਬੁਲਾਏਸੁਖਸਤਜਸੇਤੀਘਰਿਅਉ। ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਨਗਾਉਸਤ
ਪੁਨਿਨਿਤਚਲਰਾਜੁਕਮਾਉ॥੧॥ ਤੁਮਘਰਿਅਵਤੁਮੇਰੇਮੀਤਾ। ਤੁਮਰੇਦੇਖੀਤ
ਅਪਿਨਿਵਾਰੇਅਪਦਾਭਈਥਿਤੀਤਾ। ਰਤਾਉ। ਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪ੍ਰਭਕਰਨੇਤਾਰੇਨਾਸ
ਰਾਜਨਥਾਕੇ। ਘਰਿਮੰਗਲਵਾਜਤਿਨਿਤਵਾਜੇਅਪੁਨੈਖਸੀਮਿਨਿਵਾਜੇ॥੨॥ ਅਸ
ਰਤਤੁਤੋਲਾਮਕਕਥਤੁਗੁਰਕੈਥਚਨਿਅਧਾਰਿ। ਜੈਜੈਕਾਰੁਸਗਲਭੁਮੰਡਲ
ਖਉਜਲਦਰਬਾਰ॥੩॥ ਜਿਨਕੇਜੀਅਤਿਨੈਤੀਠੇਰੇਆਪੇਭਉਆਸਤਾਈ। ਅਚ
ਰੁਕੀਅਕਰਨੈਤਾਰੈਨਾਨਕਸਦੁਵਡਿਅਈ॥੪॥੪॥੨੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮ
ਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਸੁਨਤੁਸੰਤਪਿਆਰੇਥਿਨਉਤਮਾਰੇਜੀਉ। ਤਰਿਥਿਨੁਮੁਕਤਿ
ਕਾਤੁਜੀਉ। ਰਤਾਉ। ਮਨਨਿਗਮਲਕਰਮਕਰਿ। ਤਾਰਨਤਰਨਅਵਰਿਜੰਜਾਲਤੇਰੈ
ਤੁਨਕਾਮਜੀਉ। ਜੀਵਨਦੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੇਵਾਇਤੁਉਪਦੇਸੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ

ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਥਿ ਨ ਲਾਈ ਐਤੀ ਤੁਜਾ ਕਉ ਕਿਉ ਨਾ ਡੀਥੀ ਤੁਅੰਤ ਕੀ ਕਰੀ
ਗਿਨ ਚਾਲੈ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਆਰਾ ਧਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਥੀ
੨॥ ਗੁਪਤ ਪਾਠ ਮਸਰਨ ਡਿਰ ਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਅਸਾ ਕਉ ਪਟਲਾ
ਸੋਭੁ ਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾਸੇਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥ ੩॥
ਈ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਰੇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ
ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਤੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਠ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਡੈ ਮਰਨਾ ਰਹਤੁ
ਨਚੇ ਆਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇ ਕੈ ਬਿਖਿ ਆਬਿ ਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਡੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਰੋਗੇ
ਮੁਨੀ ਕੋ ਕਤ ਤੈ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿ ਓਤਿ ਜਪਿ ਨਿਮਖ ਜਾਨੈ
ਰਬੁ ਦੁਖੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾ ਡੀਚ ਲਨਾ॥ ੧॥ ਜਾ ਕੇ ਰੋਗ ਮੁਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਇ
ਤਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾ ਡੀਰੇ ਜਮ ਸੰਤਾ ਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗ ਨਾ ਪਾਇ ਓਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ
ਤੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੩॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਤਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ
ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਤਾ ਭਉ ਜਲੁ ਤਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ
ਨਿਚਿਤਾਰੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ
ਨਗੋ ਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੈ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਸਧਾਰੇ॥ ੨॥ ੧॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਮਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਾਲੇ॥ ਇਤਲੇ ਕਿਪਰ ਲੇਕਿ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ ਜਤਨ
ਰਖਵਾਲੇ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਥਸੈ ਜੀ ਅਨਾਲੇ॥ ਜਲਿਨ ਤੀਰੁ ਥੈ ਤਸਕਰਨ ਤੀਰੇ
ਨਸਕੈ ਜਲੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁ ਲੇਕੁ ਟਿਕਮਾ ਤਦੁ ਪੁਜੈ ਸੇਧੇ
ਗਮਤਿ ਬੋਧਿ ਬੁਧਾਇ ਓਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਲੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਲਾ ੫ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ॥ ਨਵ
ਸਿਧਿ ਤਰਿਲਾਗਿ ਰਤੀ ਜਨ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗਲੀ ਡੀਠਾਈ
ਤਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤ ਨ ਕਾਰਿ ਰਤਿ ਆਸੁ ਥਠਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ

ਰਾਜਾ ਕੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ। ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿ ਸੁ ਸਿ ਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
॥ ੨॥ ੨॥ ੩੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾਖ ਦਰਬੰਦੁ ਦਰਬੰਦੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੁ
ਭੁ ਅਭਿਮਾਨੀ। ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਤਮਾਹਤਿ ਉਤਰਿ ਜਨਟੇ ਕਸੁ ਅਮੀ
ਜੈ ਕੋਊ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ। ਜੈ ਸਾਥਿ ਤੁਝੈ ਸਾਹੋ ਇਵਰ ਤੈ ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ ਨਹੀ
ਗੈਰਤ ਓ। ਅਨਤਿ ਅਗਿ ਭਏ ਇਕ ਅਸਰ ਸਰਲਿ ਸਰਲਿ ਕਰਿ ਆਏ। ਸੰਤ
ਗੁਰੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ। ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਤਲਾਖ ਜਾ ਕਉ ਤਰਿ ਗੰਗੁਲਾ ਗੋਇ ਸੁਜੁ ਗਮਤਿ ਸੋ ਕਹੀ ਅਤ ਤੈ ਸੁਰਾ ਆਤ
ਜਿਐ ਸਗਲ ਵਸਿਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤ ਗੁਰ ਪੂਰਾ। ੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਗੰਗਿ
ਜਲੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ। ਰਤ ਓ। ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ
ਸਹਿ ਮੇਰੈ ਤੀ ਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇ ਤੀ। ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਦੇ ਤੁਕਿ ਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ
ਖੁਏ ਤੀ। ॥ ੨॥ ੪॥ ੩੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡੁਟ
ਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੈ। ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ। ੧॥
ਨਤ ਦੁਰਿ ਤੁਮਤਿ ਪੁਭਨੇਰਿ। ਉਤਤਾ ਕੈ ਉਤਤੇ ਉਤਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਠਿਗਿ। ਰਤ ਓ
ਜਬਲ ਗੁਤੈ ਨਾ ਤੀ ਮਨ ਭਰਮਾਤ ਬਲਗੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆ
ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੇਈ। ॥ ੨॥ ੫॥ ੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾਖ
ਮੁਗਰਿ ਦੀਓ ਤੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿ ਕਰਮਾਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਤਾ ਵੈ ਨਾ ਮੁਜ ਪਾਵੈ ਤਾ
ਗੁਗਮਤਿ ਧਰਮਾ। ੧॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭਾ। ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜ
ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਤੋਗਾ ਰਤ ਓ। ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਜਿ ਸੁਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੇਈ ਪੁਰਾਸਾਤਾਨਾ
ਥਿਉ ਤਾਰਾਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾਨਾਮ। ਰਾਪਤਿ ਲਾਤਾ। ॥ ੨॥ ੬॥ ੩੭॥ ਧਨਾਸ
ਰੀ ਮਤਲਾਖ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸ ਪੇਖੈ ਮਾਥੈ ਪਰਉਰਵਾਲਾ। ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁ
ਗਾਵੈ ਓਠਾ ਕੁਰਕੇ ਮੇਰੈ ਤਿਰਦੈ ਬਸੁ ਤੁਹੋ ਪਾਲਾ। ੧॥ ਤੁਮਤ ਉਰਾਖਨ ਤਾਰਦਇ
ਪਾਲਾ। ਸੁੰਦਰ ਸੁਧਰਬੇ ਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪੁਭਤੋ ਤੁਕਿ ਰਪਾਲਾ। ਰਤ ਓ। ਮਤ ਅਨੰਦ ਮ
ਲਗੁ ਪਤੁ ਮਾਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਪਰਸਾਲਾ। ਤਿਰਦੈ ਚਰਨ ਸਬਦੁ ਸਤ ਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ

ਬੰਧਿਓਪਾਲਾ॥੨॥੭॥੩੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ ਅਪਨੀਉ
 ਖਲਾਵੈਭੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਖੇਲਾਵੈ॥ਸਰਬਸੁਖਭੋਗਰਸਦੈਵੈਮਾਨ
 ਸਮਾਵੈ॥੧॥ਤਮਰੇਪਿਤਾਗੋਪਾਲਦਇਆਲਾ॥ਜਿਉਗਾਥੈਮਤਤਾਰੀ
 ਉਤੈਸੇਤੀਪ੍ਰਭਪਾਲਾਰਤਾਉ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕਸਦਾ
 ਤਿਦੇਵਾਈਤਉਤਜਤਕਤਤਤਤਮਤੀਮਿਲੈਨਾਨਕਸੰਤਸੇਵਾ॥੨॥੮॥੩੯॥
 ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦਮੋਦਰਕਾਮ
 ਖੁਜਾਰੇ॥ਰਾਜਮਾਲੁਜੋਬਨੁਤਨੁਜੀਅਰਾਇਨਉਪਰਿਲੈਥਾਰੇ॥੧॥੧੦॥
 ਨਿਰਾਮਨਾਮਤਿਤਕਾਰੇ॥ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਮੰਗਲਸਤਿਤਭਵਨਿਧਿ
 ਤਾਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਧੰਨਿਸੁਖਨੁਧੰਨਿਓਇਭਵਨਾਜਾਮਤਿਸੰਤਬਸਾਰੇ॥ਜਨ
 ਕੀਸਰਧਾਪੁਰਤੁਠਾਕੁਰਭਗਤਤੇਰੇਨਾਮਸਕਾਰੇ॥੨॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾ
 ਮਤਲਾਪ ਯੁਗਾਇਲੀਓਮਤਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰਨਪਗਤਿ
 ਮੁਦੀਓਮਨਮੰਤਾਬਿਨਸਿਨਕਤਤੁਜਾਤਿ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੀਦਰਿ
 ਤਰਿਨਾਮੁਦੀਓਕੀਰਤਨਕਉਭਈਤਮਾਰੀਗਾਤਿ॥ਰਤਾਉ॥ਅੰਗੀਕਰੁ
 ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਭਗਤਨਕੀਰਾਖੀਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਚਰਨਗਤੇਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈ
 ਇਓਦਿਨਗਤਿ॥੨॥੧੦॥੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ ਪਰਯਾ
 ਭੁਭੁਠਨਿੰਦਇਵਹੀਕਰਤਗੁਦਾਰੀ॥ਮੀਰਗਤ੍ਰਿਸਨਾਅਸਮਿਥਿਅਮ
 ਤੇਟੇਕਮਨਤਿਸਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸਾਕਤਕੀਆਵਰਦਾਜਾਇਬ੍ਰਿਥਾਰੀ
 ਗਦਕੇਭਾਗਮੁਸਾਟੁਕਿਗਵਾਵਤਕਾਮਿਨਾਤੀਗਵਾਰੀ॥ਰਤਾਉ॥ਕਿ
 ਪਾਪਾਰਥੁਤਮਸੁਆਮੀਇਤਬੰਧਨਯੁਟਕਾਰੀ॥ਯੁਗਅੰਧਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
 ਤਸਾਧਜਨਸੰਗਾਰੀ॥੨॥੧੧॥੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ ਸਿਮ
 ਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੀਤਲਤਨੁਮਨੁਯੁਤੀ॥ਰੂਪਰੰਗਸੁਖਧਨੁ
 ਪਰਥੁਤਮਮੋਰੈਜਾਤੀ॥੧॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨਿਮਾਤੀ॥ਰੰਗਰੰਗ
 ਅਪਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਧਿਥਾਤੀ॥ਰਤਾਉ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰੰਗ

ਗੁਪਤਕੀਭਾਤੀ।।ਮੇਲਿਲੀਓਆਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾਨਕਤਰਿਗਾਖੀਪਾਤੀ।।
੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੫ ਦੁਤਦੁਸਮਨਸਭਿਤੁਏਤੋਨਿ
ਰਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤਮਾਗਾਜੋਜੋਤੇਰੇਭਗਤਦੁਖਾਏਓਤੁਤਕਾਲਤੁਮਮਾ
॥੧॥ਨਿਰਖਉਤੁਮਗੀਓਰਿਤਰਿਨੀਤਾ।।ਮੁਰਾਰਿਸਤਾਇਤੋਤੁਦਾਸਕਉਕਰੁਗ
ਉਪਰਤੁਮੀਤਾਰਤਾਉ।।ਸੁਲੀਬੇਨਤੀਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਖਸਮਾਨਾਕਰਿਆਪਿ।।
ਨਕਅਨਦਭਏਦੁਖਭਾਗੇਸਦਾਸਦਾਤਰਿਜਾਪਿ।।੨॥੧੩॥੪੪॥

ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੫ ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਅਪਨਾਸਿਰਉਪਰਿਕਰੁ
ਓਓ।।ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖਅਵਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕਦੁਖੁਬਿਦਾਰਿਓ।।੧॥ਤਰਿ
ਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ।।ਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਲਸਭਿਮੇਟੇਦਇਅਲਪੁਰਖ
ਖਸੰਦਾਰਤਾਉ।।ਜੋਮਾਗਤਿਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਤੋਸੇਈਸੇਈਦੇਵੈ।।ਨਾਨਕਦਾ
ਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਤਉਤਾਸਚੁਤੇਵੈ।।੨॥੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਗੀਮਤ

੫ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਲਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦਸਮਾਲੇ।।ਤਾਬਦੇਇ
ਖੈਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ।।੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਤਿਓਮੇਰਾ
ਗੀਤੁ।।ਅਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਤਾਈਧੰਨੁਠਮਾਗਾਮੀਤੁ।।ਗੁੰਊ।।ਮਨਿਓ
ਸਭਏਸਾਤਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਥਡਾਈ।।ਤਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅ
ਦਕਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ।।੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਗੀ

ਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੇਈਗਨਤੁਅਭਾਗਾ।।
ਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿਓਅਮਿਅਸਰੋਵਰਪਾਗਾ।।੧॥ਤੇਰਾਜਨੁ
ਮਨਮਰੰਗਿਜਾਗਾ।।ਅਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮ
ਲਾਗਾ।।ਰਤਾਉ।।ਜਤਜਤਪੇਖਉਤਤਨਾਰਾਇਲਸਗਲਘਟਮਤਿਤਾ
ਗਾਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਅਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ।।੨॥੧੬॥

੪੭॥ ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੫ ਜਨਕੇਪੁਰਨਤੇਕਾਮਾਕਲੀ
ਲਮਤਾਬਿਖਿਆਮਤਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮਾਰਤਾਉ।।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ

ਅਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਿਕਟਿਨਾਵੈਜਾਮਾਮੁਕਤਿਥੈਕੁੰਠਸਾਧਕ
 ਤਿਜਨਪਾਇਓਤਰਿਕਾਧਾਮਾ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਾਤਰਿਜਨਕੀਥਾਧਿ
 ਖਥਿਸੁਮਾਗੋਥਿੰਦੁਦਮੋਦਗੁਸਿਮਰਉਦਿਨਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਾ
 ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਖ ਮੰਗਉਗਾਏ
 ਦਾਨੁ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਤੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮੁ॥ ਗੁਰ
 ਚਰਨਤੁਮਾਰੋਤਿਰਦੈਵਾਸਤਿਸੰਤਨਕਾਸੰਗੁਪਾਵਉ॥ ਸੋਗਅਗਨਿ
 ਮਨੁਨਵਿਅਪੈਅਠਪਤਰਗੁਲਗਾਵਉ॥ ੧॥ ਸ੍ਰਸਤਿਥਿਵਸਥਾਧਿ
 ਸੇਵਾਮਧੰਤਪ੍ਰਭਜਾਪਲਾਨਾਨਕਰੰਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਥਾਤੁਜਿ
 ਨਲਾਪਲਾ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੪੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਖ ਮੰਗਉ
 ਤੇਸਭਿਥੋਕਾ॥ ਮਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸੁਮਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੋ
 ॥ ਰਤਉ॥ ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੂਰਨਾਥੇਦਪੁਕਾਰਤਿਘੋਖਾਕਿਪ
 ਸੇਵਿਸਚੁਪਾਈਐਦੇਵੈਸੁਤੇਲੇਲੇਕਾ॥ ੧॥ ਅਨਅਚਾਰਥਿਉਤਾਰੋ
 ਨੁਤਰਿਸਿਮਰਨਫੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਮਮਰਦਭੈਕਾਟੇਮਿਲਿਸਾਧੁਇ
 ਕਾ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ
 ਨਾਮਾਮਤਾਸੰਤੋਖੁਤੇਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੈਪੂਰਨਧਿਆਨ
 ਰਤਉ॥ ਮਤਾਕਲੇਲਾਬੁਝਤਿਮਾਇਅਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦੇ
 ਲਾ॥ ਅਪਠਾਨਾਮੁਦੇਤਿਜਪਿਜੀਵਾਪੂਰਨਤੋਇਦਾਸਕੀਘਾਲਾ॥ ੧॥ ਸ
 ਮਨੋਰਥਰਾਜਸੁਖਰਸਸਦਖੁਸੀਅਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਾਮਾਜਿਸਕੈ
 ਲਿਖਿਅਧੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕਜਨਕੇਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ ੨॥ ੨੦॥ ੫੧॥
 ਰੀਮਤਲਾਖ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਗਾਨਿੰਦਕਟਿਕਨੁਪਾਵਹਿ
 ਡਿਗਏਥੋਕਾਰਾਹਤਉ॥ ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਤਸੁਅਮੀਕੋਇਨਪਤੁਚਾ
 ॥ ਜੋਜੋਕਰੈਅਵਗਿਆਜਨਕੀਤੋਇਗਾਇਅਤਤਢਾਗਾ॥ ੧॥ ਕਰਨਤਭੁਰਖ
 ਅਜਬਾਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾ॥ ਨਾਨਦਾਸਰਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਨਿੰਦਕਕਾਢੇਮਰਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਪੜਤਾਲਾ॥

੫੨॥ ਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਮਦੇਵਤਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਭਧਰ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰੁਭੁਜਾਗਤਿਕ੍ਰਪਤੇਕਾਢਿਲੇਵਤੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇ
ਕੇਥੰਧਅਨਿਕਦੋਖਾਤਨਿਛਾਦਿਪੁਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਭਿਨਾਅਨਨਰਖਨਤਾਗਨਾਮੁਸਿਮ
ਦੁਸਰਨਿਸੁਰੇ॥ ੧॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਜੀਅਜੰਤਤਾਰਣਾਬੇਦਉਚਰਨੀਅੰਤੁਪਾ
ਰਿ॥ ਗੁਣਤਸੁਖਸਾਗਰਾਬ੍ਰਤਮਰਤਨਾਗਰਾਭਗਤਿਵਢਲੁਨਾਨਕਗਾਇ॥ ੨॥

੫੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਤਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰੇਨਾ
ਗੋਬਿੰਦਕਾਸਦਾਲੀਜੈ॥ ਮਿਟਤਿਕਮਾਏਪਾਪਚਿਰਾਏਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮੁਆਜੀ
ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜਜੇਥਨਬਿਸਰੰਤਤਰਿਮਾਇਆਮਤਾਦੁਖੁਏਤੁਮਤੰਤਕਏ॥ ਅਸ
ਅਸਰਮਣਤਰਿਕੀਰਤਨਏਤੁਪਦਾਰਥੁਭਗਵੰਤੁਲਏ॥ ੧॥ ਸਰਣਿਸਮਰਥਾਅਕ
ਅਗੋਚਰਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਮੁਤੇਰਾ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤ
ਰਨਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੫੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨

ਦਨਾਤਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗਾਵਤੁਗੋਪਾਲਗਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵਾ
ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਤਰਿਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਪੈ॥ ਸੋਗਅਗਨਿਤਿ
ਜਨਨਬਿਆਪੈ॥ ੨॥ ਸਾਗਰੁਤਰਿਅਸਾਧੁਸੰਗੇ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਤੁਤਰਿਗੰਗੇ
॥ ੩॥ ਪਰਧਨਦੋਖਕਿਛੁਪਾਪਨਠੇੜੇ॥ ਜਮਜੰਦਰੁਨਾਵੈਨੇੜੇ॥ ੪॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਅ
ਨਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੫੫॥ ਧਨਾ
ਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੇਜਨੁਖਾਇਆ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਾਤਰਿਜੀਵਨਾ॥ ਜੀਵਨੁਤਰਿਜਪੁਜਪਿਸਾਧਸੰਗਿ॥ ਰਹਾਉ॥
ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਥਸਤ੍ਰਓਛਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਤਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੨॥ ਤਸਤੀਰਥਅ
ਰੁਅਸਵਾਗੀ॥ ਤਰਿਕਾਮਾਗੁਰਿਦੈਨਿਤਾਗੀ॥ ੩॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਚਰਨਧਿਆਇਆ॥ ਤ
ਰਿਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਸਿਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਜਿਨਿਖਿਨਮਤਿਤਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥

ਕੋਈ ਤੋ ਆਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥਨਾਇਆ ਦਾ ਸੀ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਅਏ
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਤਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ਧਨਾਸਗੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀਨੀ
 ਤਿਹ ਰਤਾਉ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਤਉ ਮੈ ਬੰਧੁ ਤਰਿ ਦੇਵਨਾ
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਾਗੁ ਧਨਾਸਗੀ ਮਤਲਾ ੬

ਕਾਤੇਰੇ ਬਨ ਬੋਜਨਿ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਖ ਤੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ
 ਹਤਾਉ ॥ ਪੁਤ ਪਾਮ ਧਿਜਿ ਉਬਾ ਸੁਬ ਸਤੁ ਤੈ ਮੁਕਰਮਾ ਤਿਜੈ ਸੇਢਾਈ ॥ ਤੈ ਸੇਢੀ
 ਸੈਨਿ ਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਬੋਜਤੁ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਹਰ ਭੀ ਤਰਿਏ ਕੋ ਜਾਨੁ ਦਿਤੁ ਗੁਰੁ
 ਬਤਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਧਨਾਸਗੀ ਮਤਲਾ ੭

ਸਾਧੋਇ ਤੁਜ ਗੁਭਰ ਮਿਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਗੁਨੋ ਭੋਭਿ ਆਮਾਇਆ ਤਾਬਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥ ਹਤਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿ
 ਰਸਲ ਪਟਾਨਾ ॥ ਜੋ ਬਨੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭਤ ਕੇ ਮਦ ਮੈ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰੈ ਤੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਇਆਲਾ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨ
 ਗਮੁਖਿ ਤੁਇ ਪਤ ਦੁਆਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਗੀ ਮਤਲਾ ੮ ਤਿਤੋਰੀ
 ਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਤਾ ਫੂਨਿ ਜਿਤ ਘਟ ਮਾਤਿ ਪਛਾਨਉ ॥
 ॥ ਪਰਨਿੰਦਾਉ ਸਤਤਿ ਨ ਤਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤਰਖ ਜੋਗ ਤੇਰੈ ਅਤੀਤ
 ਤਾਤਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਤਿ ਸਕਉ ਪਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਤਿ ਰਹਾਨੇ ॥
 ਨਕਇ ਤਬਿ ਧਿਕੋ ਜੋ ਨਗ ਮੁਕਤਿ ਤਾਤਿ ਤੁਮ ਮਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਗੀ ਮਤਲਾ ੯

ਅਥ ਮੈ ਕਉਨ ਉਪਾਇ ਕਰੰਉ ॥ ਜਿਤ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ਕੈ ਭਉ ਨਿਖਿ

ਰੰਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਿਓ ਭੁਲੇ ਨ ਕੀਨੇ ਤਾਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਹਰਿ
 ਨਹੀ ਗਾਏ ਇੰਤਜੀ ਅਸੋਚ ਧਰਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਿਓ ਗਿਆਨੁ ਉਪਾਇ

॥ ਹਤਾਉ ॥

ਉਦਰਭਰੰਓ। ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਥਿਰਦੁਪਛਾਨਉਤਬਤਉਪਤਿਤਤਰਓ॥ ੨॥

ਮਃ ੧ ੯ ਮਃ ੩ ੯ ਮਃ ੪ ੧੩ ਮਃ ੫ ੫੮ ਮਃ ੬ ੪ ਜੁਮਲਾਚਉਦੇਦੁਪਦੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਗੁਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੧

ਮਃ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਗੁਰੁਸਾਗੁਰੁਤਨੀਭੁਰਪੁਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਤਚੁ
ਤਨਤਿਦੁਰੇ। ਤਰਿਰਸੁਚੇਗਚੁਗਤਿਭੁਰਵੈ॥ ਸਰਵਰਮਤਿਤੰਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਾਵੈ॥ ੧॥

ਅਬਗੁਥਪੁਤ੍ਰਾਘੁਜੀਨਾਇ॥ ਕੀਚਜਿਭੁਥੈਸੈਲੁਨਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਰਖਿਰਖਿ
ਰਨਧੇਵੀਚਾਰੀ॥ ਦੁਬਿਧਾਢੇਡਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਤਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥
ਵਲ੍ਯਾਲਹੇਤੁਗੁਰਿਰਾਖੇ॥ ੨॥ ਸਰਵਰੰਤਸਾਢੇਡਿਨਜਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਿਸਤਿ
ਅਇ॥ ਸਰਵਰਮਤਿਤੰਸੁਤੰਸਮਤਿਸਾਗੁਰੁ॥ ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਬਚਨੀਆਦਰੁ॥ ੩॥

ਨਮੰਡਲਇਕੁਜੋਗੀਥੈਸੇ॥ ਨਾਰਿਪੁਰਖੁਕਤਤੁਕੋਉਕੈਸੇ॥ ਤ੍ਰਿਭਲ੍ਯੋਤਿਰਤੇਲਿਵਲਾ
ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਸਚੇਸਰਦਾਈ॥ ੪॥ ਆਨੰਦਮੂਲੁਅਨਾਥਅਧਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁ
ਤਿਸਤਜਿਥੀਚਾਰੀ॥ ਭਗਤਿਵਢਲਭੈਕਾਟਲਤਾਰੇ॥ ਤਉਮੈਮਾਗਿਮਿਲੇਪਗੁਧਾਰੇ॥

ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥ ਮਰਦੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ॥ ਜਨਮੁਪ
ਰਥਦੁਬਿਧਾਥੈਵੈ॥ ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈ॥ ੬॥ ਕਤਤਉਪੜਤਉਸੁਲ
ਉਇਕਾਧੀਰਜਧਰਮੁਧਰਦੀਧਰਟੇਕਾ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਰਿਦੈਸਮਾਏ॥ ਚਉਥੇਪ
ਕਉਜੇਮਨੁਪਤੀਆਏ॥ ੭॥ ਸਾਚੇਨਿਰਮਲਸੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਭਰਮਭ
ਭਗੈ॥ ਸੁਗਤਿਮੁਗਤਿਆਦਿਅਨੁਪੁ॥ ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸਾਚੁਸਰੂਪੁ॥ ੮॥ ੧॥

ਧਨਾਸਗੀਮਤਲਾ ੧ ਸਤਜਿਮਿਲੈਮਿਲਿਆਪਰਵਾਦੁ॥ ਨਤਿਸੁਮਰਦੁਨਆ
ਦੁਜਾਲਾ॥ ਠਾਕੁਰਮਹਿਦਾਸੁਦਾਸਮਹਿਸੋਇ॥ ਜਤਦੇਖਾਤਤਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁ
ਰੁਖਿਭਗਤਿਸਤਜਪ੍ਰਪਾਈਐ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮਰਿਆਈਐਜਾਈਐ॥ ਰਤਾਉ॥

ਗੁਰੁਕਉਜਿਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਵੈ॥ ਅਕਥਕਥਾਵੈਸਥਦਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਤਰਿਕੇਲੋਗਅਵਰਨ
ਕਾਰਾ॥ ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਸਾਚੁਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਤਨਮਹਿਮਨੁਅਮਨਮਹਿਸਾਚਾ॥ ਸੋ
ਸਾਚੀਮਿਲਿਸਾਚੇਰਾਚਾ॥ ਸੇਵਕੁਪ੍ਰਭਕੈਲਾਗੈਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇ

॥੩॥ ਆਪਿਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਤਠਿ ਨ ਪਤੀ ਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥ ਘਜਿ ਭੰਡੇ ਜਿ
 ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਘਜਿ ਪਜਿ ਭੁਲਾਇ
 ਬਹੁ ਤੁਸਿਆ ਲਪ ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ ॥ ਨਾ ਮੁਜ ਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ
 ਸਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ਪੁਜ ਸਿਲਾ ਤੀਰ ਥਥਨ ਵਾਸਾ ॥ ਭਗਮ ਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸ
 ਮੈਲੈ ਸੁਚਾ ਕਿਉ ਤੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਜੋਇ ॥ ੬ ॥ ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਰੁ
 ਆਇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤਿ ਮਨੁ ਧੀਰੀ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਤਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਰਿ
 ਰੁਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੭ ॥ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਟੀ ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਨੁ ਦੁਜਾਨੈ
 ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਭਾਇ ਗੁਲਗਾਇ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਪਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾਪ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੁਨੀ ਆਇ ਓਤਿ ਤਤਿ ਤਉ ਰਣੁ ਏਓ ਮਾਲ
 ਨ ਮੁਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀ ਤੈ ਓਟ ਸਾਧਰਾ ਪੁਦੇ ਕਰਿ ਤਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਤੁਹਿ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਭੂ ਮਿਥਿ ਤਿਨ ਟੀਪਾਈ ॥ ਕਰਓ ਸੇਵਾ
 ਗਓ ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇ ਤੁਜੀ ਬਤਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪ
 ਰਓ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਓ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦੀ ਵਿਤਾਵੈ ॥ ਕੋਈ
 ਭੋਟੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਏ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰੇਰ
 ਲਥੇ ਦਨ ਤਚੁ ਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਧਿਨੁ ਨ ਧੀਰਤਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ ॥ ਕੋਈ ਐ
 ਗਤੁ ਜੁਮਾਇ ਆਭੇ ਰਹਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਤੇਰੇ
 ਨਾਏ ਅੰਤੁ ਧਿਮੈ ਲੁਲਾਏ ਘਰ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਕਦਿ ਪਾਵਉ
 ਗੁਤਰਿ ਤਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲ
 ਮਕੀਨੇ ਮਨੁ ਆਨ ਤਪਤੀਨੇ ਬਿਥੇ ਕਤੀਨ ਦੇ ਤੀਧੇ ॥ ਕੋਈ ਪਾਈ ਐਰੇ ਪੁਰ
 ਤਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਖੋਏ ॥ ੫ ॥ ਕਰਮ
 ਗਤਾਨਿ ਮਖਨੇ ਤੁਕਰਤਾ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪੜੈ ਕਤੀਨ ਲੇਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੋਟੀ ਐ

ਰਿਕੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਉਨੇ ਤੁਪੇਖੈ॥ ੬॥ ਮਨ ਤਹਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ
ਉਨ ਲੇਖੇ ਪਵੈ ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਪਿਆਨੁ ਲਵੈ ਮਾਇਆ ਰੋਧਾਗੀ॥ ਕੋਈ ਐਸੇ ਰੋ
ਖਤਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿ ਸੁਭੇਟੇ ਗਤਿ ਤੋਇ ਤਮਾਗੀ॥ ੭॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰ
ਗੋ ਪਾਲਗਾਇ ਕਾਟੈ ਰੋਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਨੰਦੁ ਭੋਟਿ ਭਿਨਿ ਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨ ਕਲਾਧੇ ਤਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ॥ ੮॥ ਸਫ
ਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ਅਵਲ ਜਾਤਾ ਲਗੇਤਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ਰਤਾਉ॥
੯॥

॥੧॥

੧ ਰਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਪਨਾਸਗੀ ਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤ
ਕਥਿਨਾ ਵਲਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾ ਮੁਤੈ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪੈ
ਗਿਆਨੁ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ ਦਸ ਤਰਾ॥ ਤਉ ਨਾ ਮੁਤ ਰਿਕ
ਦਾ ਜਾਚਉ ਦੇਤੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਲੀਪਰਾ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾ ਮੁਦਾਰੁ ਮੈਲੁ ਲਗੈ ਸ
ਥਿਨਾ॥ ਗੁਰਵਾ ਕੁਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ॥ ੧॥
ਚਿਨ ਲਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਅਮ ਲੁਧੈ ਈਐ॥ ਗੁਣ ਤਿਤਾਰੁ ਪਰੇਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈ
ਐ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨਾਵਏ॥ ਅਖਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮੁ ਪਿ
ਨੀ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ॥ ਅਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪ
ਤਗਾ॥ ਸਚੁ ਨਾ ਮੁਖਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾ ਤੀ ਸਚ ਮਨੇ॥ ੨॥ ਸੰ
ਗਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾ ਪੁਪੁਰਾ ਨਾਵਏ॥ ਗਾਵੈ ਗਾਵਣੁ ਤਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਤਾਵਏ॥ ਸ
ਤਿਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਵੈ ਸਤਿ ਜਿ
ਵੈ ਥੇਈ ਤ ਸੰਗ ਮੁਸਤ ਸਤੇ॥ ਆਰਾਧਿਏ ਕੰਕਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸ
ਦਾਇਆ॥ ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥
੩॥ ਕਤ ਏਕੈ ਸਤੁ ਕੋਇ ਕੇਵਰੁ ਅਖੀਐ॥ ਤਉ ਮੁਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ਸਮ
ਝਾਖੀਐ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ

॥ ਕੁਚੁਕਗਤਿ ਆਵਤਿ ਬਿਖੁਲਾ ਦੇ ਸਥਦਿ ਸਚੇ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਆਖੈ
 ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਥੋ
 ਮੰਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਜੀਵ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਤੈ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਗੁਰੁ
 ਤੈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣੁ ਤਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ
 ਪਰਵਾਣਾ ਆਇ ਆਤੁ ਕਮਿ ਪਠਾਇ ਆਠੇ ਰਿਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ
 ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਗਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾ ਅਗਮ ਅਗੋ
 ਵਾਸ ਚੀਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇ ਆਜਾਇ ਸੀ ਜੀਉ
 ਮੀਤੋਇ ਨਿਥੇ ਜੁਭਰ ਮੁਚੁ ਕਾਈ ਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕੁ
 ਸਚ ਮਤਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਅਪਿ ਸਮਾਏ ਤੁਕ ਮੀਤੁ ਕਮ
 ਣਾ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਤੁਮ ਨਿਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣੁ ਤਾਰਾ
 ਰੰਦਿ ਆਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਸਾਤਿ ਬੁਝੁ ਦੁਇ ਰਾਤ ਵੈ ਪੰਦਿ ਆਜੀਉ ॥ ਦੁਇ ਰਾਤ
 ਏ ਤੁਕ ਮਿਸਥਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥੋਲੀ
 ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ਤੁਕ ਮੀ ਆਇ ਆਤੁ ਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਤੁਕ ਮਿਸਵਾਰ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਬੁਝੁ ਸਥਦਿ ਸਿਵਾਧੈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣੁ ਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ
 ਤਿਦਰਵਾਰਿ ਸਥਦਿ ਸੁਤਾਇ ਆਜੀਉ ॥ ਬੋਲਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣਿ ਸਨਰਾ
 ਆਜੀਉ ॥ ਰਸਨਰ ਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਵਿਕਾਣਾ ਪਾਰ
 ਗਸਿ ਐ ਪਾਰ ਸੁਤੇਏ ਜਾਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭੁਲੇ ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਆ ਪੁਰ
 ਅਵਿਰਲਾਗਿ ਅਨਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋ ਤਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਚੈ
 ਗੀ ॥ ਭੁਖਿ ਆਸੋ ਅਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਾਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਛੁ ਉ
 ਮੁਖਿ ਆਇ ਸਾਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਾਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਚਾਣਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ

ਪੁਰਤੁਰਮਾਈਆਪਿਮੁਆਮਨੁਮਾਗੀ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਤਰਸੁਮੀਰਾਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਮਿਨਿਵਾਰੀ॥ ੫॥ ੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤਾ॥

ਰਸੰਗਿਮੁਠਜੀਏਖਬਰਿਨਪਾਈਅਜੀਉ॥ ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਜਾਏਖੁਪੁ
ਬਿਕਮਾਇਅਜੀਉ॥ ਲੇਖੁਨਾਮਿਟਈਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆਕਿਅਜਾਏਕਿਅ
ਸੀ॥ ਗੁਣੀਅਚਾਰਿਨਤੀਰੰਗਿਰਾਤੀਅਵਗੁਣਬਤਿਬਤਿਰੋਸੀ॥ ਧਨੁਜੇਬ
ਆਕਕੀਛਾਇਆਬਿਰਧਿਭਏਦਿਨਪੁੰਨਿਅਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਦੋਤਾਗ
ਛੁਟੀਝੁਠਿਵਿਛੁੰਨਿਅਨ॥ ੧॥ ਬੁਝੀਘਰੁਘਾਲਿਓਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੋ॥ ਸਾ
ਨਾਮੁਪਿਆਇਪਾਵਤਿਸੁਖਿਮਤਿਲੋ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਪੇ
ਝੋਦਿਨਚਾਰੇ॥ ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਥਏਸਚੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਅਗੇ॥
ਏਭੁਗਤਿਘਰਿਵਾਸੁਨਤੋਵੀਸੁਲਿਅਤੁਲੋਕਸਬਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਰਸੀਤਾ
ਪੁਪਾਏਰਾਤੀਸਚੈਨਾਏ॥ ੨॥ ਪਿਰੁਧਨਭਾਵੈਤਾਪਿਰਭਾਵੈਨਾਰੀਜੀਉ॥
ਗੋਪੀਤਮਰਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਨਤ
ਪਾਗੀਨਿਵਿਨਿਵਿਭੁਗਤਿਕਰੇਈ॥ ਮਾਇਆਸੋਤੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁਰਸਮਤਿ
ਗੁਕਰੇਈ॥ ਪ੍ਰਭਸਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇਤੀਲਾਲਭਈਮਨੁਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ
ਚਿਵਸੀਸੋਤਾਗਲਿਪਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਗੀ॥ ੩॥ ਪਿਰਘਰਿਸੋਤੈਨਾਰਿ
ਪਿਰਭਾਵੈਜੀਉ॥ ਝੁਠੈਵੈਲਚਵੈਕਾਮਿਨਾਵੈਜੀਉ॥ ਝੁਠੁਅਲਾਵੈ
ਕਾਮਿਨਾਵੈਨਾਪਿਰੁਦੈਖੈਨੈਲੀ॥ ਅਵਗੁਣਿਅਗੀਕੰਤਿਵਿਸਾਗੀਛੁਟੀਵਿ
ਧਰੈਲੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਠਾਤੀਠਾਥੀਸਾਧਨਮਤਲੁਨਪਾਏ॥ ਨਾਨ
ਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਧਨਸੋਤਾਗਲਿਨਾਰਿ
ਨਿਪਿਰੁਜਾਇਅਜੀਉ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕੁਜਿਅਗਿਕੁਜੁਕਮਾਇਅਜੀਉ॥ ਤ
ਭੁਗਤਿਸੁਤਾਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭੁਗਤਿਪ੍ਰਭਰਾਤੀ॥ ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੇ
ਨਿਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀਸਤੁਰਾਵਾਸੀਠਲੁ
ਪਾਇਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਪਿਰਘਰਿਸੋਤੈਨਾਰੀ॥ ੫॥

ਤਾਨਾਮੁਧਿਅਈਐਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਭਾਇਸਤਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ॥
 ਫਗਾਇਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਅਪਿਸਾਚੇਭਾਵਏ॥ ਅਪੰਕਾਰੁਗੁਰਮਿਲੈ
 ਜੈਮਾਇਆਸਤਜਿਨਾਮਿਸਮਾਵਏ॥ ਅਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਅਪਿਦੇਵੈ
 ਈਐ॥ ਤਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਅਈਐਜੀਉ॥ ੧॥ ਅੰਦਰਿ
 ਨੇਤੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈਜੀਉ॥ ਤਉਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿਮੈਕਦੇਨਵੀਸਰੈਜੀਉ॥
 ਦੇਨਵੀਸਾਗੀਅਨਦਿਨੁਸਮਾਗੀਜਾਨਾਮੁਲਈਤਾਜੀਵਾਸੁਵਲੀਸੁਰੈ
 ਇਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੈ
 ਨਦਿਨੁਥਿਥੇਕਥੁਧਿਥਿਚਾਰੈ॥ ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਤੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈ॥ ੨॥
 ਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਤਾਤਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਪੈ
 ਲਾਇਤਸਤਜਿਸਮਾਵਏਜੀਉ॥ ਸਤਜਿਸਮਾਵੈਤਾਤਰਿਮਨਿਭਾਵੈਜੀਉ॥
 ਤੀਤੁਥੈਰਾਗੀ॥ ਤਲਤਿਪਲਤਿਸੋਭਾਜਗਅੰਤਰਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਜੀਉ॥
 ਤਰਖਸੋਗਦੁਤਾਤੇਮੁਕਤਾਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਭਾਵਏ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡ
 ਗਿਤਾਤਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥ ੩॥ ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਖੁਤੇਇਮਨਮੁਖਜਮਿਜੋ
 ਜੀਉ॥ ਤਾਇਤਾਇਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤਿਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਤਿਆਜੀਉ॥ ਮਾਇਆ
 ਖਿਮੋਤਿਆਤਉਮੈਰੋਤਿਆਮੇਗੀਮੇਗੀਕਰਤਵਿਤਾਵਏ॥ ਜੋਪ੍ਰਭੁਦੇਈ
 ਤੈਨਾਤੀਅੰਤਿਗਾਇਆਪਯੁਤਾਵਏ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਬਿਨਚਾਲੈਪ੍ਰਭੁ
 ਮਾਇਆਧੋਤਿਆ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਖੁਤੇਇਮਨਮੁਖਜਮਿਜੋਤਿਆ॥ ੪॥
 ਰਿਕਿਰਪਾਲੇਤੁਮਿਲਾਇਮਤਲੁਤਰਿਪਾਇਆਜੀਉ॥ ਸਦਾਰਏਕਰੋਜੀਉ
 ਮਨਿਭਾਇਆਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਵੈਤਾਤੁਕਮਿਸਮਾਵੈਤੁਕਮੁਮੰਨਿਨੁ
 ਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਤੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਤਜੇਨਾਮੁਧਿਅਈਆਨਾਮੁ
 ਮੁਮਿਲੀਵਡਿਅਈਨਾਨਕਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਤੁਮਿਲ

ਗੁਰਪਾਵੇ ਜੀਉ॥ ੫॥ ੧॥ ੪॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਚੰਤ॥

ਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਜਿਸੁ ਸੰਗਿਤਰਿਗਾਵੀ ਐ ਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਕਾ
ਪ੍ਰਸਾਦਸੰਗਿਰਾਵੀ ਐ ਜੀਉ॥ ਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੁਇਕੁਅਰਾਧੁਜਨਮਮਰਨ
ਨਾਸਏ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਸਾਚੁਸਿਖਿਆਕਟੀਜਮਕੀਠਾਸਏ॥ ਭੈ
ਰਮਨਠੇਢੁਟੀਗਾਠੇਜਮਪੰਥਿਮੁਲਿਨਾਵੀਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿ
ਪ੍ਰਸਾਦਾਤਰਿਗੁਲਗਾਵੀਐ॥ ੧॥ ਨਿਧਰਿਆਧਰਏਕੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੇਜੀਉ॥
ਦਤਾਦਤਾਰੁਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨੇਜੀਉ॥ ਦੁਖਤਰਤਕਰਤਾਸੁਖਤਸੁਆਮੀ
ਰਵਿਸਾਧੁਆਇਆ॥ ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਮਤਾਥਿਖੜਾਪਲਏਕਮਾਤਿਤਰਾਇਆ
ਪੁਰਿਗਤਿਆਸਰਬਥਾਈਗੁਰਗਿਆਨੁਨੇਤ੍ਰੀਅੰਜਨੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾ
ਮਗੀਸਰਬਦੁਖਭੈਭੰਜਨੇ॥ ੨॥ ਅਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਇਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਜੀ
ਮੋਤਿਨਿਗੁਲੁਨੀਚੁਅਨਾਥਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰੀਆਜੀਉ॥ ਦਇਆਲਸ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਨੀਚਥਾਪਲਤਾਰਿਆ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਤੇਰੈਸਗ
ਤੇਰੀਸਾਰਿਆ॥ ਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਭੁਗਤਾਅਪਿਸਗਲਬੀਚਾਰੀਆ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਲਗਾਇਜੀਵਾਤਰਿਜਪੁਜਪਓਥਨਵਾਰੀਆ॥ ੩॥ ਤੇਰਾਦਰਸੁਅ
ਰੁਨਾਮੁਅਮੋਲਈਜੀਉ॥ ਨਿਤਿਜਪਤਿਤੇਰੇਦਾਸਪੁਰਖਅਤੇਲਈਜੀਉ॥ ਸੰਤ
ਸਨਾਠਾਅਪਿਤੁਠਾਤਰਿਰਸਤਿਸੇਈਮਾਤਿਆ॥ ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਮਤਭਗੋਸ
ਨਾਨਕਦੀਨਜਾਗਿਆ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਿੰਮ੍ਰਤਬਸੁਆਮੀਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਲਥੇ
ਈ॥ ਬਿਵੰਤਿਨਾਨਕਪੁਰਿਸਾਧੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਮੋਲਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥

ਉਪਦੇ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ਚੰਤ ੫ ਜੋੜਜੁਮਲਾ ੧੦੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਪਨਾਸਰੀਥਾਣੀ

੪੨੭

ਭਗਤਕਥੀਰਜੀਕੀ॥

ਸਨਕਸਨੰਦਮਤੇਸਸਮਾਨੀ॥

ਤੇਰੇਮਰਮੁਨਜਾਨੰ॥੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਿਦੈਬਸਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਨੁਮਾ
 ਰੁੜਸਮਾਨੰ॥ ਸੁਰਪਤਿਨਰਪਤਿਨਤੀਗੁਨਜਾਨੰ॥੨॥ ਚਾਰਿਥੇਦਅਰੁਸਿੰ
 ਨੰ॥ ਕਮਲਾਪਤਿਕਵਲਾਨਤੀਜਨੰ॥੩॥ ਕਤਿਕਥੀਰਸੇਭਰਮੈਨਾਤੀ॥
 ਰਾਮਰਤੈਸਰਨੰਤੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਦਿਨਤੇਪਤਰਪਤਰੇ
 ਆਵਘਟੈਤਨੁਢੀਜੈ॥ ਕਾਲੁਅਤੇਗੀਫਿਰੈਬਧਿਕਜਿਉਕਤਤੁਕਵਨਧਿਧਿ
 ਸੇਦਿਨੁਆਵਨਲਾਗਾ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਥਨਿਤਾਕਤਤੁਕਉਤੈਕਾਕਾ
 ਜਥਲਗੁਜੇਤਿਕਾਇਆਮਤਿਥਰਤੈਆਪਾਪਸੁਨਥੁਫੈ॥ ਲਾਲਾਚਕਰੈਜੀਵਨ
 ਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੁਨਸੁਫੈ॥੨॥ ਕਤਤਕਥੀਰਸੁਨਤੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਛੋਰੁਮਨਕੇ
 ਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਤੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਕਰਤੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥੩॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ॥
 ਜੋਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿਕਛੁਜਾਨੈਤਾਕਉਅਚਰਜੁਕਾਤੋ॥ ਜਿਉਜਲੁਜਲਮਤਿ
 ਨਿਕਸੈਤਿਉਢੁਗਿਮਿਲਿਓਜੁਲਾਤੋ॥੧॥ ਤਰਿਕੇਲੇਗਾਮੈਤਉਮਤਿਕਾਭੇਗਾ
 ਨੁਕਾਸੀਤਜਤਿਕਥੀਰਰਾਮਈਐਕਤਾਨਿਤੋਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਤਤੁਕਥੀਰਸੁਨ
 ਈਭੰਗਮਿਨਭੁਲਤੁਕੇਈ॥ ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਉਖਰੁਮਗਤਰੁਰਾਮੁਰਿਦੈਜਥਿ
 ੩॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿਵਲੋਕਤਿਜੈਬੋ॥ ਓਢੇਤਪਕਰਿਥ
 ਐਬੋ॥੧॥ ਕਿਆਮਾਂਗਉਕਿਢੁਥਿਰੁਨਾਤੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਰਖੁਮਨਮਾਤੀ॥ ਰਹਾ
 ਭਾਰਾਜਥਿਭੈਥਰਿਐਈ॥ ਅੰਤਿਨਕਾਤੁਸੰਗਸਤਾਈ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਲਯ
 ਇਆ॥ ਇਨਤੇਕਤੁਕਵਨੈਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ ਕਤਤਕਥੀਰਅਵਰਨੀਕਾ
 ਮਰੈਮਨਧਨਰਾਮਕੋਨਾਮਾ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਰਾਮਸਿਮਰਿ
 ਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਭਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਨਥਿਨੁਭੂਡਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ ਰਹਾਉ
 ਤਾਸੁਤਦੇਤਰੇਤਸੰਪਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਇਨਮੈਕਿਢੁਨਾਤਿਤੇਰੇਕਾਲਅਵਧਅ
 ਅਜਾਮਲਗਜਗਨਿਕਾਪਤਿਤਕਰਮਕੀਨੇ॥ ਤਉਉਤਰਿਪਾਰਿਪਰੇਰਾਮਨਾਮ

ਸੁਕਰਕਰਜੋਨਿਕ੍ਰਮੇਤਉਲਾਜਨਆਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਛਾਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਤੇਬਿਖੁ
ਈ॥ ੩॥ ਤਜਿਭਰਮਕਰਮਬਿਧਿਨਿਖੇਧਰਾਮਨਾਮੁਲੇਟੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨ
ਬੀਰਰਾਮੁਕਰਿਸਨੇਟੀ॥ ੪॥ ੫॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਪਨਾਸਗੀਥਾਦੀਭਗਤਨਾ
ਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਗਤਗੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈਉਪਰਿਸੰਤਪਛਾਏ॥ ਮਾ
ਰਤੋਕੋਅਧਿਕਾਈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਦਿਪਰਿਸੰਤਪਛਾਏ॥ ੧॥ ਤਮਰੋਕਰਤਾਰਾਮੁਸਨੇਟੀ॥
ਤੇਰੇਨਗਰਥੁਕਰਤਤਤੁਬਿਨਸਿਜਾਇਧੂਠੀਦੇਟੀ॥ ਰਤਉ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਰਉਕਰ
ਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ॥ ਥਾਰਤਜੋਜਨਛਤ੍ਰਚਲੈਥਾਦੇਟੀਗਿਰਫਨਖਾਈ॥ ੨॥ ਸਰਬ
ਦੁਇਨਕੀਲੰਕਾਤੇਤੀਰਾਵਨਸੇਅਧਿਕਾਈ॥ ਕਤਾਭਇਓਦਰਿਥਾਧੇਤਾਥੀਖਿਨਮਤਿਭ
ਪਾਈ॥ ੩॥ ਦੁਰਥਾਸਾਸਿਉਕਰਤਠਗਉਗੀਜਾਦਵੇਏਫਲਪਾਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜ
ਨਾਪੁਨੇਉਪਰਨਾਮਦੇਉਤਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਗੀ॥

ਤਸਥੈਗਾਨਿਮੋਤਿਬਸਿਕੀਨੀਪੰਚਤੁਕਾਮਿਟਨਾਵਉ॥ ਸਤਰਿਦੇਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ
ਬਖੁਕਉਮਾਰਿਕਛਾਵਉ॥ ੧॥ ਪਾਛੈਥਤੁਰਿਨਾਵਨੁਪਾਵਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਦੀਘਟਤੇ
ਉਚਰਉਆਤਮਕਉਸਮਝਾਵਉ॥ ਰਤਉ॥ ਬਜਰਕੁਰਾਰੁਮੋਤਿਤੈਛੀਨੰਕਰਿਮਿਨੰਤਿ
ਲਗਿਪਾਵਉ॥ ਸੰਤਨਕੇਤਮਉਲਟੇਸੇਵਕਭਗਤਨੇਤੇਡਰਪਾਵਉ॥ ੨॥ ਇੰਤਸੰਸਾਰਤੇ
ਤਬਹੀਛੁਟਉਜਉਮਾਇਆਨਤਲਪਟਾਵਉ॥ ਮਾਇਆਨਾਮੁਗਰਭੁਜੋਨਿਕਾਤਿਤਤਜਿ
ਰਸਨਪਾਵਉ॥ ੩॥ ਇਤੁਕਰਿਭਗਤਕਰਤਿਜੋਜਨਤਿਨਭਉਸਗਲਚੁਕਾਈਐ॥ ਕਤ
ਤਨਾਮਦੇਉਥਾਤਰਿਕਿਅਭਰਮਤੁਇਤੁਸੰਜਮਤਰਿਪਾਈਐ॥ ੪॥ ੨॥ ਧਨਾਸਗੀ

ਮਾਰਵਾਜਿਜੈਸੇਨੀਰੁਥਾਲਤਾਥੇਲਿਥਾਲਤਾਕਰਤਲਾ॥ ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਿਸਿ
ਨਾਦੁਥਾਲਤਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਨਾਮੁਕੁੜੇਕੁਪੁਕੁੜੇਅਤਿਰੰਗਕੁੜੇ
ਮੇਰੇਰਾਮਈਆ॥ ਰਤਉ॥ ਜਿਉਧਰਦੀਕਉਇੰਦੁਥਾਲਤਾਕੁਸਮਥਾਸੁਜੈਸੇਭਵਰਲਾ॥
ਜਿਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਬੁਥਾਲਤਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥ ੨॥ ਚਕਵੀਕਉਜੈਸੇਸੁਰਥ

ਲਤਾਮਾਨਸਰੋਵਰਤੰਸੁਲਾ। ਜਿਉਤਰੁਲੀ ਕਉਕੰਤੁਥਾਲਤਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿ
 ॥੩॥ ਥਾਰਿਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰੁਥਾਲਤਚਤ੍ਰਿਕਮੁਖਜੈਸੇਜਲਧਰਾਮਥੁ
 ਸੇਨੀਰੁਥਾਲਤਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਗਮਈਆ॥ ੪॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਖ
 ਥਿਰੁਲੇਕਾਤੁਰੀਰੁਲਾ। ਸਗਲਭਵਲਤੇਰੋਨਾਮੁਥਾਲਤਤਿਉਨਾਮੇਮਨਿਬੰ
 ੫॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਪਤਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾ। ਤਾਚੇਤੰਸਾ
 ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਤੇਜਾਨਉਤਰਿਤਰਿਨਾਚੰਤੀਨਾਚਨਾ॥੧॥ ਪਤਿਲਪੁਰਸਾਥਿਗਾ
 ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ। ਅਸਗਾਅਸਉਗਾ। ਤਰਿਕਾਥਾਗਰਾਨਾਚੈਪਿੰਧੀਮਨਿ
 ਰਾਹਤਾਉ। ਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀਜੰਨਾ। ਨਈਆਤੇਥੈਰੋਕੰਨਾ। ਤਰਕੁਨਚਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼
 ॥ਕੇਸਵਾਥਚਉਨੀਆਈਏਮਈਏਏਕਾਨਜੀਉ॥ ੨॥ ਪਿੰਧੀਉਭੁਕਲੇਸੰਜ
 ਮਿਭ੍ਰਮਿਅਏਤੁਮਚੇਦੁਆਰਾ। ਤੁੰਕੁਨਰੋ। ਮੈਜੀਨਾਮਾ। ਤੇਜੀਆਲਾਤੇਰਿ
 ਜਮਕਾਰਣਾ॥੩॥੪॥ ਸਰੀ ਸਤਸੁਮੰਦਜਾਕੀਤੈਕਿਰਨ
 ਤਾਜਾਕੇਥੋਰੇ॥੩॥ ਸੁਧਲੀਪਗੁਧੋਇਨਸਾਕਉਇਥਜਾਕੇਪੇਟੇ॥੧॥ ਥਾਰੇ
 ਅਲਿਜਾਸਥਿ। ਮੈਤਉਭੁੰਬਜੀਆਲੇਟੇਸਿਓ। ਮੈਤਉਥੋਰੇਜੇਦੇਸਿਓ।
 ॥ਕਰਉਅਛਾਈਧਰਤੀਸਾਹੈਥਾਵਨਗੁਪਅਨੰਤੋ। ਤਾਸੁਪਗੁਧੋਇਨਸਾਕਉ
 ਵਰੁਏਜਾਕੇ॥੨॥ ਦ੍ਰਿੜਾਕਿਤਜਿਨਿਧਰਤੀਰਾਖੀਥਰਤੁਪਅਨੰਤੋ। ਤਾਸੁ
 ਪਗੁਧੋਇਨਸਾਕਉਇਥਜਾਕੇਦੰਤੋ॥੩॥ ਅਧਰੇਜਿੰਘੁਅਧਰੇਮਾਯਾਨਿਰ
 ਉਰੁਆਮੀਜਕੋ। ਤਾਸੁਧਲੀਪਗੁਧੋਇਨਸਾਕਉਨਾਖੁਏਵਰੁਏਜਾਕੇ॥੪॥
 ਚੇਨੁਆਮੀਰੁੜੇਠਾਕੁਰੁਮਾਧਉਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੁਰਾਰੀ। ਦੁਖੁਰੰਜਨਭੈਭੰਜਨਸੁ
 ਪ੍ਰੀਤਮਥਨਵਾਰੀ॥੧॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਮਾਧਉ
 ਤੇਰਾ। ਪੰਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਿਨਧਿਅਏਓਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੧॥ ਮੇਰੈਮਾਥੈਲ
 ਪੁਰਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕੀ। ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨਤੁਤੇਦੁਰਿ। ਰਹਉ। ਦੀਨਾ
 ਇਆਲੁਮਾਧੋਗਰਥਪਰਤਾਰੀ। ਚਰਨਸਰਨਨਾਮਾਥਲਿਤਿਤਾਰੀ॥੨॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਪਨਾਸਰੀ ਥਾਣੀ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦਾਸ ਜੀਉ

ਤਮ ਸਰਿ ਦੀ ਨੁਦਇ ਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਥ ਪਤੀ ਆਹੁ ਕੀ ਅਕੀ ਜੈ॥

ਚੀ ਤੇ ਗੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰ ਨੁ ਦੀ ਜੈ॥ ੧॥ ਤਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗਮਈ
ਕਾਰਨੇ॥ ਕਰਨ ਕਵਨ ਅਥੇ ਲਾਗਾ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁ ਤ ਜਨ ਮਥਿ ਭੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉਇ
ਜਨ ਮੁਤੁ ਮਾਰੇ ਲੇਖੇ॥ ਕਤਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇ
॥ ੨॥ ੧॥ ਪਨਾਸਰੀ॥ ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੇ ਸੁਵਨ ਥਾਣੀ

ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ॥ ਮਨੁ ਸੁਮਧੁ ਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਤਿਰਦੇ ਪਰਉ ਗਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ
ਮਭਾਖਉ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ॥ ਮੈ ਤਉ ਮੇਲਿ ਮਤ ਗੀਲਈ
ਜੀਅ ਸਟੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨ ਭਉ ਨਹੀਉ ਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ
ਇਤੇਰੀ॥ ਕਤੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪੈ ਜਰਾ ਖਤੁਰਾ ਜਾਗਮ ਮੇਰੀ॥ ੨॥

੨॥ ਪਨਾਸਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਤਰਿ ਕੇਨਾ ਮ
ਨੁ ਭੁਭੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਆਸਨੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਉਗਸਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ
ਸਰੋਲੇ ਓਟ ਕਾਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਚੰਦਨੇ ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇਤੁ ਝੁਟਿ
ਕਉ ਚਰੇ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਦੀਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਤੇਲੁ ਲੇਮ ਡਿਪ ਸਾਰੇ॥ ਨ
ਮੁ ਤੇਰੇ ਕੀਜੇ ਤਿਲ ਗਾਈ ਭਇਓ ਉਜਿ ਆਰੇ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਤਾਗਾਨਾ
ਮੁਛੁਲਾ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਰਤ ਸਗਲ ਜੁਠਾਰੇ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਆ ਤੁਝ ਤਿਕਿ ਆ ਅਗ ਪਉਨਾ
ਮੁ ਤੇਰੇ ਤੁੰ ਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ॥ ੩॥ ਦਸ ਅਠਾ ਅਠ ਸਠੇ ਚਾਰੇ ਥਾਣੀ ਇਤੈ ਵਰਤ ਲਿਤੈ
ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ॥ ਕਤੈ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮ ਤੈ ਤਰਿ ਭੋਗਤੁ ਤਾਰੇ॥ ੪॥
੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਪਨਾਸਰੀ ਥਾਣੀ ਭਗਤ ਤ੍ਰਿ

ਲੋਚਨ ਕੀ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦ ਸਿਕਾਇ ਭੁਲੀ ਗਾਵਾਰੀ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ
ਥਰੇ ਕਰਮੁਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਕਰਾ ਮਸਤ ਕਿਥ ਸਤਾ ਸੁਰ ਸਰੀ ਇਸਨਾਨੇ॥ ਕੁਲ
ਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲਿ ਸਾਗੰਗ ਪਾਨੇ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਠੀਟ ਸਿਰੀ॥ ੧॥ ਬਿਸ੍ਵਕਾ ਦੀ

੪੨੮

ਪਕੁਸ੍ਵਾਮੀਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀਰਾਇਗੁਰੂਤਾਚੇਥਾਪਵਨਾਕਰਮ
ਵਪਿੰਗੁਲਾਰੀ॥੨॥ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਰਤੁਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣਨਾਬੁਰੀਤੀਰਥਿੰ
ਮਤਾਲੈਤੈਨਪਾਰੁਗੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੁਮਠੀਟਸਿਰੀ॥੩॥ਅੰ
ਸੀਅਧੇਨਲਾਇਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰ॥ਕ
ਖਰੁਮਠੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇਲੰਕਾਗੁਰੂਪਾਜੀਲੇਰਾਵਣਬਲੁਸੰ
ਲਿਆਇਤੇਖੀਲੇਤਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਢੁਓਟੀਮਠੀਟਸਿਰੀ॥੫॥ਪੁਰ
ਤਕਰਮੁਨਮਿਟੈਗੀਘਰਗੋਤਣਿਤਾਚੇਮੋਤਿਜਾਪੀਅਲੇਰਾਮਚੇਨਾਮੰ॥ਥ
ਲੇਚਨਰਾਮਜੀ॥੬॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਪਨਾਸਗੀਸੀ

ਜੀਓ

ਧੂਪਦੀਪਪ੍ਰਤਸਾਜਿਅਰਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਓਕਮਲਪਤੀ

ਮੰਗਲਾਤਰਿਮੰਗਲਾ॥ਨਿਤਮੰਗਲੁਰਾਜਰਾਮਰਾਇਕੋ॥ਰਤਾਉ॥ਉਤਮੁ

ਰਾਨਿਰਮਲਥਾਤੀ॥ਤੁਹੀਨਿਰੰਜਨੁਕਮਲਾਪਾਤੀ॥੨॥ਰਾਮਾਭਗਤਿਰਾਮਾ

ਜਨੈ॥ਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਨੈ॥੩॥ਮਦਨਮੂਰਤਿਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੋ॥ਸੈ

ਏਭੁਜੁਪਰਮਾਨੰਦੋ॥੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਪਨਾਸਗੀਪੀਪਾਜੀਓ॥

ਕਾਘਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾ

ਉਜੰਗਮਜਾਤੀ॥ਕਾਇਅਉਧੂਪਦੀਪਨਈਥੇਦਾਕਾਇਅਉਪੁਜਉਪਾਤੀ॥

ਕਾਇਅਬਨੁਖੰਡਖੇਜਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਕਵੁਆਇਬੋਨਾਕਿਯੁਜਾਇ

ਮਕੀਦੁਤਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਜੇਬ੍ਰਹਮੰਡੇਸੇਈਧਿਰੇਜੇਖੇਜੇਸੇਪਾਵੈ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰ

ਪਰਮਤਤੁਪੈਸਤਿਗੁਰੂਤੋਇਲਖਾਵੈ॥੨॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਪਨਾਸਹੀ ਪੰਨਾ ਜੀਉ॥

ਪਲ ਤੇਰਾ ਅਰਤਾ ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਹੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ॥
ਹਉ ਦਲਿ ਸੀਧਾ ਮੰਗਉ ਘੀਉ॥ ਤਮਹਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ॥ ਪਨੀਆ
ਦਨੁ ਨੀਕਾ ਅਨਾਜੁ ਮੰਗਉ ਸਤ ਸੀਕਾ॥ ੧॥ ਗਉ ਭੈਂਸ ਮੰਗਉ ਲਾਵੇ ਗੀ॥
ਕਤਾ ਜਨਿ ਤੁਹੀ ਚੰਗੇ ਗੀ॥ ਪਰ ਕੀ ਗੀ ਤਨਿ ਚੰਗੀ॥ ਜਨੁ ਪੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ॥ ੨॥

੧॥

ਬੀਰਜੀ ੫ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ੫ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ੩ ਤੁਲੋਚਨ ਜੀ ੧ ਸੈਫ ਜੀ ੧ ਖੀਪ ਜੀ
ਪੰਨਾ ਜੀ ੧ ਜੋਤ ਜੁਮਲਾ ੧੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਜੈਤਸੁਭੀਕ
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਮੇਰੈ ਭੀਅਰੇਰਤਨੁਨਾਮੁਤਰਿ ੪੩੨
- ੨ ਭੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲਕੁਤੈਕੁ
- ੩ ਤਮਥਾਰਿਕਕਛੁਨਜਾਨਤਗੁ
- ੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡ
- ੫ ਜਿਨਤਰਿਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਥਸਿ
- ੬ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡ
ਘਰੁ ੨
- ੭ ਤਰਿਤਰਿਸਿਮਰਤੁਅਗਮਅ ੪੩੩
- ੮ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਾਤ
- ੯ ਰਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾਤ
- ੧੦ ਆਪੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿਜੁਗਾਤ
- ੧੧ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰਤ
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
- ੧੨ ਕੋਈਜਨੈਕਵਨੁਈਤਾਜਗਿ
ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ॥
- ੨ ਦੇਤੁਸੰਦੇਸੋਰਕਤੀਅਥਪ੍ਰਿਅ ੪੩੪
- ੩ ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ
- ੪ ਲੋੜੀਦਜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ
ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ॥

- ੫ ਅਥਮੈਸੁਖਪਾਇ ੪੩੫
- ੬ ਮਨਮਤਿਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰੁ
- ੭ ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਰਦੇ
- ੮ ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਪਨਕੁ
- ੯ ਕੋਈਜਨੁਤਰਿਸਿਉਦੈਵੀ
- ੧੦ ਚਾੜ੍ਹਕਚਿਤਵਤਥਰਸਤਮੇ
- ੧੧ ਮਨਿਤਨਿਥਸਿਰੇਤਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ
- ੧੨ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭੂਮਿਸੁ
- ੧੩ ਤਰਿਜਨਸਿਮਰਤੁਤਿਰਦੈਰਾਮ
ਮਤਲਾ ੯
- ੧ ਕੁਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਿਵੁ
- ੨ ਮਨਰੇਸਾਚਗੋਤੋਥਿਚਾਰਾ
- ੩ ਤਰਿਜੁਗਾਖਲੇਤੁਪਤਿਮੇਰੀ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
- ੧ ਸੁਲਿਖਾਰਤਮਾਰੇਸਜਲਏ
ਘਰੁ ੨
- ੨ ਜਿਉਜਾਨਤੁਤਿਉਰਾਖੁਤਰਿਪ੍ਰਾ
- ੩ ਪਾਪਾਲੁਸੰਸਾਰੁਗਾਰਥਿਅਟਿਅ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
- ੧ ਵਾਰਜੈਤਸਰੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿ
ਮਤਲਾ ੫ ਪਉੜੀ ੨੦ ਸਦੈ
ਕੁ ੬੦

ਪੇਨੇ

੨੧ ਜੋਤਿਮਲਾ
੨੭ ਚਉਪਦੇ
੧੧ ਮਃ ੪
੧੨ ਮਃ ੫
੩ ਮਃ ੬
੨੭

੩ ਓਤ ਮਃ ੫

੧ ਵਾਰ ਮਃ ੫

੩੧

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਥਾਈਭਗਤਾਕੀ॥

ਭਗਤਗਵਿਦਾਸਜੀ

੧ ਨਾਥਕਯੁਅਨਜਾਨਉ॥ ੬੩੯

४३९

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਜੈਤ ਸਗੀਮ ਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਮੇਰੈ ਤੀਅਰੇ ਰਤਨੁ

ਨਾਮੁ ਤਰਿਥ ਸਿਆਗੁ ਰਿਤਾ ਬੁਧ ਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਥਿ ਖਦੁ ਖਉ

ਰੇਗੁ ਰਿਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਗਾਮਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਗੁਰਿ ਪੁ

ਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ਰਤਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁ ਭਭਏ ਤੈਮ

ਨੁ ਖੇਤੋ ਮੋਤਮਾਇਆ ਨਿਤ ਠਾਥਾ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨਸੇਵੇ ਕਥੁ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ

ਅਕਾਥਾ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ॥ ਮੇਕਉ

ਜੈਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੋਤਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ॥੩॥ ਤਮ ਅੰਧੁ ਲੇਗਿਆ ਨਤੀ

ਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲ ਤਮਾਰਗ ਪੰਥਾ॥ ਤਮ ਅੰਧੁ ਲੇਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨਨਾਨ

ਕਲਹਿ ਮਿਲੰਥਾ॥੪॥੧॥ ਜੈਤ ਸਗੀਮ ਤਲਾ ੪ ਤੀਗਲਾ ਲੁਅਮੇ

ਲਕੁ ਤੈਰਾਗੀ ਬਿਨੁ ਗਾਤ ਕਮੀਕਾ ਕਾਖਾ॥ ਰਤ ਨਗਾਤ ਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕ

ਨੇ ਲਾਥਾ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਤੀਰੁ ਤਰਿ ਰਾਖਾ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਿਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤੀਰੁ ਪਰਾਖਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੋ ਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ

ਗੁਨ ਲਾਖਾ॥ ਤੇਉ ਭੁਝਿਭਗੀਮ ਮੁਏ ਗਾਵਾਗੀਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ॥੨॥ ਤ

ਰਿਓ ਸਾਧ ਮੇਲੁ ਤੁਜਨ ਨੀਕੇ ਤਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਤਮ ਰਾਖਾ॥ ਤਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ

ਸੁਆਮੀ ਤਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ॥੩॥ ਜਿਤ ਵਾਕਿ ਆਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਤੁ ਮਵਰ

ਅਗਮ ਵਰੁ ਪੁਰਖਾ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖੁ ਭੁਬਤ ਤਰਿ ਰਾਖਾ॥੪॥੨॥

ਜੈਤ ਸਗੀਮ ਤਲਾ ੪ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਕਥੁ ਨ ਜਾਨਤਗ ਤਿਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ

ਇਆਨਾ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਉਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੂਰਖੁ ਸਿਆਨਾ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮ

ਨੁ ਅਲਸੀਆਉ ਘਲਾਨਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟੁ ਖੁ

ਲਾਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਤੁ ਮੇਰੈ ਤੀਅਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾਮੁ ਪਰਾਨਾ

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਾਨਾ॥੨॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀ

ਤਿਲਗੀਤਰਿਕੇਗੀਤਿਨਪੁਰਿਭਾਗਪੁਰਨਾ॥ਤਿਨਤਮਚਰਦਸਰੇਵਤਖਿਨੁਖਿਨੁ
 ਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ॥੩॥ਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਗੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਜਨੁਬਿਭੁਰਿਅਭਿ
 ਨਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਥਾਨਾ॥
 ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਾਇ
 ਰਸਕਿਰਸਕਿਠਲਲਾਗਿਥਾ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗ ਗੁਸਿਓਤੈਪ੍ਰਾਦੀਗੁਰੁ
 ਨੀਬਿਸੁਤਰਿਕਾਢਿਥਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਗਸਿਲਾਗਿਥਾ॥ਤਰਿ
 ਤਿਤਪਵਿੜਮਿਲਿਸਾਧਗੁਰੁਤਰਿਨਾਮੈਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਥਾ॥ਰਤਾਉ॥ਧਨੁ
 ਵਡਭਾਗਮਿਲਿਓਗੁਰੁਸਾਧੁਮਿਲਿਸਾਧੁਇਵਉਨਮਨਿਲਾਗਿਥਾ॥ਤ੍ਰਿਸਾ
 ਗਨਿਬੁਝੀਸਾਂਤਿਪਾਈਤਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਇਥਾ॥੨॥ਤਿ
 ਗਖੀਨਪੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾਇਥਾ॥ਤੇਦੁਜੈਭਾਇਪਵਿ
 ਜੈਨੀਸੁਭੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾਇਥਾ॥੩॥ਤਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰੁ
 ਪਗਸੇਵਤਤਮਤਰਿਮੀਠਲਗਾਇਥਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਲਸਾਧਪਗਮੰਦੈ
 ਤੇਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਥਾ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੪
 ਜਿਨਤਰਿਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਥਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਤਰਿਬੰਝਾ॥ਤਿਨਸੁੰਦਰਿ
 ਠਿਗਤਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰੰਝਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਗਮਨ
 ਤਰਿਮੰਝਾ॥ਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਗੀਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਜ
 ਝਾ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਗਿਪਦੁਊਤਮੁਤਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁ
 ॥ਤਉਥਲਿਤਾਗੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਗੁਪਤੁਨਾਮੁਪਰਗਾਝਾ॥੨॥ਦਰ
 ਸਾਧਮਿਲਿਓਵਡਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਗਏਗਵਾਝਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁ
 ਆਵਡਦਾਦਾਤਰਿਕੀਏਬਤੁਗੁਲਸੰਝਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜ
 ਵਨਿਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਮਨਮਾਝਾ॥ਧਰਮਰਾਇਦਰਿਕਾਗਦਠਾਰੇਜਨਨਾ
 ਲੇਖਾਸਮਾਝਾ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੪ ਸਤਿ
 ਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੇਭੁਇਓਅਰੁੜਾਅਨਤਤਪੁਨਿਵ

ਤੇ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਰਗਿਲੀੜਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਰੂੜਾ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਓਲਾਇ ਟੁਪੀੜਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਤੈ ਮਾ
 ਆਖਿ ਖੁਸੰਚਤਿ ਲਾਇ ਜੀ ਕੀੜਾ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨ ਤਸਾ ਕਹਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਤਿ ਸਿ
 ਪੀੜਾ॥੨॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਲਗਾਇ ਆਗੁਰ ਸਾਧੁ ਬਹੁ ਸਰ ਪਾਲਾਇ ਮੁਖਿ
 ਰੂੜਾ॥ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਤਿ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਰੂੜਾ॥੩॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੇ
 ਲੇ ਲਿਜਨ ਸਾਧੁ ਤਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀੜਾ॥ ਜਨਨਾ ਨ ਕਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰਮਿ
 ਲਾਸਾਧੁ ਪਾਖਾਣੁ ਤਰਿ ਓਮ ਨੁਮੁੜਾ॥੪॥੬॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਜਿ ਸੁਸਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ਤਮਾਰਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਤੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸੁਖੁ ਤੇਈ ਰਾਮਾ॥੧॥ ਤਰਿ ਗੁਰਗਾਵਤੁ ਮੀਤ ਤਮਾਰੇ॥
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਤੁ ਉਰ ਪਾਰੇ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਤੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਪਰਗਟੁ
 ਰਾਮਾ॥੨॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਤਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ॥ ਤਰਿ ਤ
 ਰਿ ਤਰਿ ਆਕਰਤੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਤੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ॥੩॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁ
 ਖਦਤਾ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਤੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਨ
 ਮਿ ਸੁਖੁ ਤੇਈ ਰਾਮਾ॥੪॥੧॥੭॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈਲਾਤਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਤੁ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਤਾਰਾ॥੧॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਲੁਧਿ ਆਤਾ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸ
 ਦਾ ਗੁਰਗਾਤਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਘੁਮਰਿ ਪਾਵਤੁ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਓਮਾਤਾਰਾ॥੨॥
 ਆਉ ਸਖੀ ਤਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਤਾ॥ ਸੁਣਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈਲਾਤਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿ ਗੁ
 ਰੁ ਮੇਲਤੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਤਰਿ ਓਮਾਤਾਰਾ॥੩॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਤਾ॥ ਖਿਨੁ
 ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਤਾ॥ ਮੋਕਉ ਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀ ਐ ਗੁਰਦਾਤੇ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓ
 ਮਾਤਾਰਾ॥੪॥੨॥੮॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਗਸਿਰ ਗਸਿਰ ਮੁਰਸਾਲੁ
 ਸਲਾਤਾ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈਲਾਤਾ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ
 ਭਗਤਿ ਓਮਾਤਾਰਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਤਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈਲਾਤਾ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੁਤ ਵਸਿਆ ਵਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤਰਿ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ
ਜਪਾਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈਲਾਤਾ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪਾਕ ਰਿਸਾ
ਨਾਮੁ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪ ਓਮਾ ਨ ਓਮਾ ਤਰਾਤਰਿ ਤਰਿ
ਗਿਲਾਤਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਰਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓਮਾ ਤਰਾ
੩ ॥ ੮ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਤਾ
ਰਭੁ ਉਤਾ ਜੀਲਾਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ
ਲੇ ਅਦੀਪਾਤਾ ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਮੁਦੁ ਮਥਾਤਾ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਰੇ
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਤੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਪਤੁ ਤਰਿ ਲਾਤਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾ ਤਰਾ
੩ ॥ ਆਪੇ ਵਡਾ ਵਡਾ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਤਾ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਗੁਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤ
ਤਲਾ ੪ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਤਾ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾ
ਰਿਤ ਰਿਕ੍ਸ਼ਿ ਪਾਧਾਰਿ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ
ਸੁਵਦਿ ਸੁਵਾਤਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾਤਾ ਗੁਣ ਬੋਲਾਤਾ
ਤਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗਪੁੰਨ ਤੇਲਾਤਾ ਤਰਿ
ਮਨ ਪੁਜਤਿ ਪੁਜਾਤਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੇਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁੰਮਤਿ ਜਪਿ ਓਮਾ
॥ ੩ ॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ ਕਿਲਾਵਿ ਖਮੈ ਲੁਪਾਪ ਪੋਵਾਤਾ
ਦਇਆ ਲੋਤੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਦੇਤੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵ
ਜਗੀ ਮੀਤਾ ਜਿਸੁ ਤੇਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੇਈ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿੰਗੀਤਿ ॥ ਰਤਨੁ ਓਮਾ ਤਰਾ
ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੀ ਮਿਲੈ ਸੰਜੋਗੀ

ਸਤਾਈ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਲਕ ਨਿਕਲਾਲ ਤੀਰਾ ਮਨਿ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤਾਤਾ ਕ
ਬਿਤਾਨੀ ਅਵਧਤਿ ਤਾਮਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਤਸਤਿ ਰਥ ਅਸੂਪ ਵਨ ਤੇਜਧ ਦੀ
ਮਨ ਚਤੁਰੰਗਾ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਿਓ ਇਨ ਮਤਿ ਕਥੁ ਐਓ ਠਿਸਿ ਪਾਇਓ ਨੰਗਾ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰ
ਪ੍ਰਾਪੀ ਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਕੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਈ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਤਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸੰ
ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈ ਐ॥੪॥੧॥ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਤਲਾਪ ਘਰੁ ੩

ਦੁਪਦੇ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸ ਰੋਕਤੀ ਅਥਿ ਪ੍ਰਿਅ ਕਤੀ ਅਓ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿ
ਸੁਨ ਤੇ ਕਹਤੁ ਸੁਤਾ ਗਨਿਸਤੀ ਅਓ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਥਾ ਤਰਿ ਥਾ ਤਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ
ਭਮਤੀ ਅਓ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀ ਸੈਚਿ ਤਨੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਸੁਤਾ ਗਨਿਸਤਿ ਬੁਝਤੀ ਅਓ॥੧॥
ਸਭ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਤੀ ਅਲਪਤੀ ਅਓ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਸੁਨਤੁ ਰੇ ਲੋ
ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਤੀ ਅਓ॥੨॥੧॥੨॥ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਤਲਾਪ

ਰੀਰਉ ਸੁਨਿ ਪੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ॥ ਨੀਰਉ
ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ॥੧॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬੁਝਦਾ ਤਾਮਨ ਤਿਗਤੀ ਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਕਉ॥੨॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਉਸੇਈ ਸੇਈ ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਪੁ ਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ॥੩॥
ਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਦੁ ਖਿਨ ਕਥੁ ਟੂਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ॥੪॥੨॥੩॥

ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਤਲਾਪ ਲੜੀ ਦੜਾਸਾ ਜਨੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵ
ਤੁਨੀ ਕੋ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸ ਤਿਬ ਸੇਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ
ਕਹੁ ਬੇਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤਕੈ ਸੁਰਉ ਜਾਰਾ ਬਿਨ ਸੈਭ ਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ॥੧॥ ਥਾਨਿ ਬਨੰਤ ਰਿ
ਸਭ ਨੀਜਾਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੇ ਤੇਰਾ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਥਾ ਰਿਤੋਈ ਤੈ ਠੇਰਾ॥
੨॥੩॥੪॥ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਤਲਾਪ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ਅੰਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਗੁਰ ਆਗਿ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਨ ਪਚਿੰਤ ਫਿਸਾਰੀ ਅੰਤ ਲੋਭਿ ਉਤਿ ਆਗਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜ
ਉਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੋਤਿ ਮੋਤੀ ਅਉ ਤਉ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਲ
ਤਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮ ਢੇਰੀ ਮੋਹੀ ਲਾਗਿ॥੧॥ ਤਰਿਓ ਸਾਗੁ ਪਾਵੈ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵ
ਰ ਭਾਗਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੋਰੇ ਤਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ॥੨॥੧॥੫॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਮਨਮਤਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿ

ਨੁਸੰਤੁਹਿਨਾਮਾਪ੍ਰਭੁਜੀਮਇਅਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਾਲਜਾਲਅਗੁਮ
ਲਾਭੁਟਕੇਜਮਤਿਰਗਾਅਇਓਦੁਖਤਰਲਸਰਲਕਰੁਲਾਪਤਿਗਤਿਓ
ਸਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਵਰੁਪੁਭਇਓਸਾਧਸੰਗੁਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾਅਪਿਓਪੀਓ
ਓਰਮਾਕੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਤਾਈ ॥ ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਸਗਲਸਿਉਵਾਕਉ
ਨਕਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਦੀਸਤਿਸਤੁਸੰਗਿਰਤਤਿਅਲੇਪਾਨਤਵਿਅਪੈਉਨਮ
ਕੋਰੰਗਿਤਤਕੇਥੇਤੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਿਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦਇਆਮਇਅਕਿਰਪਾਰੁ
ਈਸੰਤਸੁਭਾਈ ॥ ਤਿਨਕੇਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਗੀਐਜਿਨਰਸਿਰਸਿਤਰਿਗੁਨ
੨ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨੁਪ੍ਰਾ

ਆਨਮੋਤਿਮਗਨਮਤਾਪ੍ਰਾਨੀਅੰਧਿਅਰੇਮਤਿਦੀਪਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਫਲਦਰ
ਮਾਰਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲੁਆਨੁਪਾਅਨਿਕਥਾਰਕਰਉਤਿਤਬੰਦਨਮ
ਚਰਾਵਉਧੁਪਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਪਰਿਓਤੁਮਰੈਪ੍ਰਭਦੁਆਰੈਦ੍ਰਿੜਕਰਿਗਤੀਤੁਮਰੈ
ਕਾਢਿਲੇਤੁਨਾਨਕਅਪੁਨੇਕਉਸੰਸਾਰਪਾਵਕਕੇਕੁਪਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ਰੀਮਤਲਾ ੫

ਕੋਈਜਨੁਤਰਿਸਿਉਦੇਵੈਜੋਗਿ ॥ ਚਰਨਗਤਉਥਕਉਸੁਭ

ਦੀਜਤਿਪ੍ਰਾਨਅਕੋਰਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕਰਤਕਿਅਰੇਤਰਿਸਿੰਚੈ
ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਇਅਰਸਮਤਿਮਗਨੁਤੋਤਕਿਰਪਾਤੇਮਤਾਬਿਖਿਅਤੇਤੇਗਿ ॥ ੧ ॥ ਅ
ਸਗਦਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਚਿਤਵਉਤੁਮਰੀਓਰਿ ॥ ਅਭੈਪਦੁਦਾਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁ
ਕੋਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬੰਧਨਢੋਰਿ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੯ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਚਿਤਵਤਬਰਸਤਮੇਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਕਰੁਲਾਪ੍ਰਭਧਾਰਤੁਤਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਨੈ
ਰਤਾਉ ॥ ਅਨਿਕਸੁਖਚਕਵੀਨਤੀਚਾਤਤਅਨਦਪੁਰਨਪੇਖਿਦੈ ॥ ਆਨਉਪਾ
ਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨੁਜਲਮਰਨਾਤੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਮਅਨਾਥਨਾਥਤਰਿਸਰਦੀਅਪੁਨ
ਪਾਕਗੰਤਾ ॥ ਚਰਣਕਮਲਨਾਨਕੁਆਰਾਧੈਤਿਸੁਬਿਨੁਆਨਨਕੈਤਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਤੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸਾ

ਗਿਭੇਟੇਪੁਰਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾਗਤਾਉ। ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਗੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁ
ਉਭਾਗੀ। ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਤਲੁਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਤਮਾਗੀ॥੧॥ ਲਾਇਲ
ਉਤਿਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਉਧਰੇਉਧਰਨਤਾਗੇ। ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖ
ਉਭਨਕਸਰਦਿਦੁਆਗੇ॥੨॥੭॥੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਏਅਨਿਕਜਨਮਭੂਮਿਸਰਦੀ। ਉਧਰਦੇਤਅੰਧਕੁਪਤੇਲਾਵਤੁਅਪੁਨੀਚਰਦੀ
ਗਉਗਾਗਿਅਨੁਧਿਅਨੁਕਿਊਕਰਮੁਨਜਾਨਾਨਾਤਿਨਨਿਗਮਲਕਰਦੀ॥
ਸਪਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਤੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਦੀ॥੧॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿ
ਏਆਰਸਮੀਠੇਇਤਨਹੀਮਨਮਤਿਧਰਦੀ। ਤਰਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਨਕ
ਸਪਾਵਤਤਰਿਨਾਮਰੰਗਅਭਰਦੀ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ

ਤਰਿਜਨਸਿਮਰਤੁਤਿਰਦੈਰਾਮਾ। ਤਰਿਜਨਕਉਅਪਦਾਨਿਕਟਿਨਾ
ਪੁਰਨਦਾਸਕੇਕਾਮਾਗਤਾਉ। ਕੋਟਿਬਿਘਨਬਿਨਸਤਿਤਰਿਸੇਵਾਨਿਤਚਲਗੇ
ਦਧਾਮਾ। ਭਗਵੰਤਭਗਤਕਉਭਉਕਿਊਨਾਹੀਆਦਰੁਦੇਵਤਜਾਮਾ॥੧॥ ਤ
ਗੋਪਾਲਆਨਜੋਕਰਦੀਸੋਈਸੋਈਬਿਨਸਤਖਾਮਾ। ਚਰਨਕਮਲਤਿਰਦੈਗ
ਨਾਨਕਸੁਖਸਮੁਤਬਿਸਰਾਮਾ॥੨॥੯॥੧੩॥੨੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੮
ਏਥਾਜੋਜੋਕਰਮਕੀਭਲਾਲਚਿਲਗਿਤਿਤਤਿਤਆਪੁਬਧੰਇਥਾ। ਗਤਾਉ। ਸ
ਅਣਪਗੀਬਿਖੈਰਸਰਚਿਥਜਸੁਤਰਿਕੋਉਬਿਸਰਾਇਥਾ। ਸੰਗਿਸੁਆਮੀਸੋਜਾ
ਏਥਾਤਿਨਿਬਨੁਖੋਜਨਕਉਧਾਇਥਾ॥੧॥ ਰਤਨੁਗਾਮੁਘਟਤੀਕੇਭੀਤਰਿਤਕੋਗਿ
ਅਨੁਨਪਾਇਥਾ। ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਥਾ॥
੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੮ ਮਨਰੇਸਾਚਗੋਤੋਬਿਚਾਰਾਗਾਮ

ਨਾਮਾਥਿਨਮਿਥਿਅਮਾਨੇਸਗਰੋਇਤੁਸੰਸਗਾਰਤਾਉ। ਜਾਂਕੋਉਜੋਗੀਥਿ
ਪਾਇਓਨਤਿਤਿਤਪਾਰਾਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕਟਿਪਢਾਨੇਉਰੂਪਰੇਖੇ
॥੧॥ ਪਾਵਨਨਾਮਜਗਤਮੈਤਰਿਕਾਕਥੁਨਤਿਸੰਭਚਾਨਨਕਸਰ
ਜਗਥੰਦਨਰਾਖੋਥਿਰਦੁਤੁਤਾਰਾ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਗੀਮਤਲਾ
ਤਰਿਜੁਰਾਖਲੇਤੁਪਤਿਮੇਰੀ। ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਭਇਓਉਰਅੰਤਰਿਸਗਨਿ
ਪਾਨਿਧਿਤੇਰੀ। ਰਤਾਉ। ਮਤਾਪਤਤਿਮੁਗਧਿਲੇਭੀਫੁਨਿਕਰਤਪਾਪ
। ਭੈਮਰਥੇਕੋਥਿਸਰਤਨਾਤਿਨਿਤਿਤਚਿਤਾਤਨੁਜਾਰਾ॥੧॥ ਕੀਏਉਪਾ
ਤਿਕੇਕਾਰਨਦਤਦਿਸਕੋਉਠਿਧਾਇਅਧਾਪਟਤੀਭੀਤਰਥਸੈਨਿਰੰਜਨ
ਰਮੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਨਾਤਿਨਿਗੁਨਨਾਤਿਕਯੁਜਪਤਪਕਉਨਕਰਮ
ਜੈ। ਨਾਨਕਤਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥੩॥੩॥
ਮ:੪ ੧੧ ਮ:੫ ੧੩ ਮ:੬ ੩ ਜੋੜ ੨੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਤਸਗੀਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ੧

ਸਲੋਕੁ॥

ਦਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤਵਉ

ਨੁਨੀਤਾ। ਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਅਨਾਨਕਤਰਿਸੰਗਿਮੀਤਾ॥੧॥
ਸੁਦਿਘਾਰਤਮਾਰੇਸਜਲਇਕਕਰਉਥੇਨੰਤੀਆ। ਤਿਸੁਮੋਤਨਲਾਲਪਿ
ਉਛਿਰਉਥੇਜੰਤੀਆ। ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਅਾਰੇਸਿਰੁਪਰੀਉਤਾਰੇਇਕਭੇਰੀਦਰ
ਜੈ। ਨੈਨਤਮਾਰੇਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਭੀਨਾਪੀਰਜੈ। ਪ੍ਰਭਸਿਉਮ
ਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਵੈਤਿਸੰਤੀਆ। ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ ਘਾਰਵੇਪ੍ਰਿਅਤਭੇਸਖੀਆਮੁਕਹੀਨੇ
। ਘਾਰਵੇਤਿਕਹੂੰਤਿਕਿਚਾਜੈਤਉਕਿਸੁਚਿਤੇਤੀਆ। ਤਿਕਦੰਤਿਕਿਚਾਜੈ
ਅਾਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੇਗਬਿਲਾਸਾ। ਤਿਨਾਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਓਠੰਦਾਤਉਕਿ
ਗੁਣਤਾਸਾ। ਜਿਨੀਮੈਡਾਲਾਲੁਗੀਧੁਇਆਤਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਰੇਖੀ
ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਦਿਥਿਨਉਸੁਤਾਗਦਿਮੁਦਸਿਭਿਖਾਪਿਰੁਕੇਤੀਆ॥੨॥

ਪਦਾਭਾਵਕਿਉਨੀਸੀਛੰਦਾ। ਘਰਵੇਤੈਰਵਿਆਲਾਲਨੁਮੁਦਸਿਦ
ਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇਆਪੁਗਵਾਇਆਜੈਧਨਭਾਗਮਥਾਏ। ਥਾਤਪ
ਕੁਰਿਤਉਪੀਧੀਗੁਣਅਵਗੁਣਨਪਛਾਏ। ਗੁਣਤਾਰੁਤੈਪਾਇਆ
ਲੁਥਲਾਇਆਤਿਸੁਤਭੇਕਿਉਸੁਤੰਦਾ। ਜਨਨਾਨਕਪੈਨਿਸੁਤਗਦਿ
ਦੀਜਿਸੁਸੰਗਿਭਤਾਰੁਵਸੰਦਾ॥ ੩॥ ਘਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪ
ਵੁਲੇੜੀਦਾਇਆਵਜੀਵਾਧਾਈ। ਮਤਮੰਗਲੁਰਤਸੁਖੀਅਧਿ
ਇਆਲਸਦਨਵਰੰਗੀਆਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਾ
ਸਤਸੰਗੀਆਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੁਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾ
ਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਰਿਮਿਲਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੧॥

ਜੈਤਸਗੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਛੰਤੁ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਚਾਅ
ਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਗਤੀਰਾਖਨਕਉਸ
ਰਾ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਿਉਜਾਨਤੁਤਿਉਰਾਖੁਤਰਿਪ੍ਰਭਿਤੇਰਿਆਕੇਤੇ

ਗਾਇ

ਅਵਗਣਮੇਰਿਆਆਸੰਖਅਵਗਣਖਤੈਛੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਕੁਲੀਐ॥
ਮਗਨਥਿਕਰਾਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਪੁਲੀਐ॥ ਲੁਕਕਰਤਥਿਕਾਰਥਿਖ
ਭੁਨੇਹੁਤੇਨੇਰਿਆਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੁਕਾਛਿਭਵਜਲਛੇਰਿ
॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਤਿਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣਉਚਾਪ੍ਰਭਕਾਨਉ॥ ਨਾਨ

ਕੀਥੈਨੰਤੀਅਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ ੨॥ ॥ ਛੰਤੁ॥ ਦੁਸਰਨਾਤੀਠਉਕੈ
ਤਿਜਾਈਐ॥ ਆਠਪਤਰਕਰਜੇਜਿਸੇਪ੍ਰਭੁਥਿਆਈਐ॥ ਧਿਆਇਸੇਪ੍ਰਭੁਸ
ਅਪੁਨਾਮਨਤਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥ ਤਜਿਮਾਨਮੇਤੁਵਿਕਭੁਦੁਜਾਏਕਸਿਉ
ਵਲਾਈਐ॥ ਅਗਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੁਅਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ॥ ਥਿਨਵੰ

ਨਾਨਕੁਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰੋਮਨਤਚ
ਧਿਆਈਐਸਭੁਥਿਧਿਜਾਕੈਤਾਥਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਥਹੈਸਾ
ਕੀ॥ ੩॥ ॥ ਛੰਤੁ॥ ਸਾਥੀਜੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਦੁਸਰਨਾਤਿਕੋਇ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆ

ਪਿਜਲਿ ਬਲਿ ਪੁਰਸੇਇ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ॥ ਅਸਥਾਨੁ
 ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਬੇ ਅੰਤ ਗੁਣ ਤਾ ਕੇ ਕਿ ਅਗਨੀ ॥ ਭੁਜੁ ਸਰ
 ਸੁਖ ਤਗਾ ਮੀਤਿ ਸੁਬਿਨਾ ਅਨਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇ
 ਸੁਪਰਾਪਤਿ ਨਾ ਮੁਤੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤ ਵਿਆਸੇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਸੁਖ ਸਥਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਅਬ ਮਾ
 ਆਸਾ ਧੁਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਲਾਇ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਰਲੇ ॥
 ਮਰਤ ਮਿਟੇ ਕਿਲ ਬਿਖ ਭੁਈ ਤਪਤਿ ਅਘਾਨਿ ਆਗ ॥ ਗੁਰਿ ਭੁਜਾਲੀ ਨੇਦੇ
 ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਆਗ ॥ ਲੇ ਅੰਕਿਲਾਏ ਤਰਿ ਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ਮਰਲੇ ॥
 ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇ ਆਧਾ ਗੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਤਲਾਪ ਛੰਤੁ ॥ ਪੰਧਾ ^੧ ਸੰਸਾਰੁ
 ਟਿਆਕਰ ਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇ ਆਰੰਗਰਟਿ ਆਗ ॥ ਲੇਭਿ ਮੋਤਿ ਅਭਿ
 ਮਾ ^੨ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਉਤਾਰ ਬਨਿਤਾਏ ਤਕਰਤ ਬਿਹਾਰੇ
 ਟਿ ਵਸ ਆਏ ਲਿਖੇ ਮਾਏ ਦੁਖੁ ਧਰਮ ਦੁਤਤ ਭਿਠਿ ਆਗ ॥ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਮਾ
 ਨਕ ਤਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨ ਹੀ ਖਟਿ ਆਗ ॥ ੧ ॥ ਉਦਮ ਕਰਤਿ ਅਨੇਕ ਤਰਿ ਨਾਮੁ
 ॥ ਭਰਮ ਤਿਜੇ ਨਿਅਸੰਖ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤਿ ਆਵਹੀ ॥ ਪਸੁਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵ
 ਤਕ ਛੁਨ ਆਵੇ ॥ ਬੀਜੁ ਬੇਵਸਿ ਭੋਗ ਭੋਗਤਿ ਕੀ ਆਪਣਾ ਪਾਵੇ ॥
 ਨਮੁ ਤਾਰੰਤ ਜੁ ਐ ਪੁਰੁ ਆਪਿ ਨ ਭਾਵਹੀ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਤਿ ਭੁਮ
 ਏ ਕੁਟਿਕ ਦੁਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਬਨੁ ਗਇ ਆਬਿ ਤੀਤਿ ਜਗੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠੀ ਆ
 ਕੰਪਤਿ ਸਿਰੁ ਰੋਨੈ ਦਨ ਡੀਠਿ ਆਗ ॥ ਨ ਤਨੈ ਦਈ ਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੈ ਚੇਰਿ
 ਚਲਿ ਆਗ ॥ ਕਤਿ ਆਨ ਮਾਨ ਤਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਛਾਨ ਤਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਪੁਰਨ ਨ ਤਨਿ ਮਖ ਮਨ ਮਤਿ ਦੁਠਿ ਆਗ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ
 ਕੋਟਿ ਕਾਰਗ ਬਿਨ ਸਥਾਰਨੁ ਭੁਠਿ ਆਗ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਦਾਇ ਨਾਨਕ
 ਆਗ ॥ ਦੁਤਰੁ ਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇ ਆਗ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਭੁਜੇ ਸ੍ਰੀ

ਗੁਪਤੀਤਾਰਿਆ ਤਰਿਮਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏ ਅਵਰੁਕਢੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥
ਨਿਧਾਨਅਪਾਰਠਾਕੁਰਮਨਿਲੋਤੀਦਾਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਤ੍ਰਿ
ਤਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ ੪॥੩॥
॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਤਸਗੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਤ
ਸਲੋਕ॥ ਅਦਿਪੁਰਨਮਧਿਪੁਰਨਅੰਤਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤਾ॥ ਸਿਮ
ਰਿਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਮਦੰਨਾਨਕਅਘਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਤਾ॥ ੧॥ ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵ
ਮਨਮਤਿਦ੍ਰਿਤੀਐਸਾਚੁ॥ ਪੁਰਿਗਤਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨਕਤਰਿਰੰਗਿਰਾਚੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭੁਅੰਤਰਿਸੋਈ॥ ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁ
ਏਈ॥ ਖਿਨਮਤਿਥਾਪਿਓਥਾਪਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਤੀਕੋਈ॥ ਖੰਡਥੁਤਮੰਡਪਤਾਲਦੀਪਰਵਿ
ਸਭੁਲੋਈ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥
ਚੰਡੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਭਅਸਥਾਪਨੰ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਮਤਾਅ
ਨਿਨਬਿਨਾਸਨੰ॥ ੧॥ ਮੁਖੁਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਬਸੰਦੇੜੋਕੁਤਥੈਥਾਇ॥ ਨਾਨਕਸੋਪਦੀ
ਕਉਵਿਸਾਰਿਓਧਰਤਿਜਿਸਦੈਨਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕਰਿਨਿੰਮਿ
ਆਅਗਨਿਉਦਰਮਝਾਰਿ॥ ਉਰਧਮੁਖੁਕੁਚੀਲਥਿਕਲੁਨਰਕਿਘੇਰਿਗੁਬਾਰਿ॥ ਤਰਿਸਿ
ਮਰਤਤੁੰਨਾਜਲਤਿਮਨਿਤਨਿਉਰਧਾਰਿ॥ ਬਿਖਮਥਾਨੁਜਿਨਿਰਖਿਅਤਿਸੁਤਿਲੁਨਵਿਸਾ
ਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਸੁਖੁਕਦੇਨਾਤਿਜਾਸਤਿਜਨਮੁਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕ॥ ਮਨਇਛੇ
ਦਾਨਕਰਦੰਸਰਬਤ੍ਰਅਸਾਪੁਰਨਤਾ॥ ਖੰਡਣਕਲਿਕਲੇਸਤਪ੍ਰਭਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨਤੁਦੁ
ਰਦਤਾ॥ ੧॥ ਤਭਿਰੰਗਮਲਤਿਜਿਸੁਸੰਗਿਤੈਸਿਉਲਾਈਐਨੇਹੁ॥ ਸੋਸਹੁਬਿੰਦਨਵਿਸ

ਰਭਿਨਾਨਕਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿ ਆਦੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨਤ
 ਆਦੀਨੇ ਰਸਭੇ ਗਾਗਿ ॥ ਤਸੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਸੁਤ
 ਜਨ ਸੇਵ ਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ ਨ ਜੋਗਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਰਿ ਆਲਤਿ ॥
 ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤੁ ਬਿਨ ਸੇਸ ਭਿਰੋਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕੁੰਟ ਬਜਰ
 ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਤਾ ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇ
 ਤੁਟ ਜੀਆ ਸਾਪ੍ਰੀਤਿ ਜੇ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਗੀਤਿ ਸੰਦੀਸੇ ਤੀਰਥ
 ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਤੋਇ ਕਤ ਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿ
 ਥਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਤੇਤੁ ॥ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਆਸੋ ਕਾਰਜਿ
 ਬੀਜੈ ਸੋਲੈ ਕਰਮਾਇ ਤੁਖੇਤੁ ॥ ਅਕਿਰਤ ਘਣਾ ਤਰਿ ਵਿਸਰਿ ਆਜੇ ਨੀ ਭਰਮੇ
 ਸਲੋਕ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ॥ ਉਚਰੰਤਿ
 ਰਿਤ ਰਿਹਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤਾ ॥ ੧ ॥ ਈਧ ਦੁਕੀ ਤੇ ਮੁਖ ਘਣੇ ਗੀਤਿ
 ॥ ਮਨਿ ਵਸੰਦ ਜੋ ਸਚੁ ਸੁਨਾਨ ਕਤ ਭੇਦੁ ਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਘਾਸ ਭਿਨਾ ਸਤੋਤਿ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈ ਅਤਿ ਹਰਿ ਕੇ
 ॥ ਜਨਮ ਮਰਦ ਭੈ ਕਟੀ ਅਤਿ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰ ਬਿਤੋ ਵੇਲਿ ਖਿਆਹਿ
 ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਨੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥
 ਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਤਾ ॥ ਕਦੰ ਚਨ ਤਸਿ ਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ
 ਸਟਾਕੁ ਮਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੁਦੁ ਅੰਭ ਬੁਤ ਭੁਕਿ ਤੁਮੰਡਿ ਮੁਤ ਬਤਿ ਨੇਤਾ ॥ ਸੋਸੰਦਿ
 ਹੈ ਨਾਨਕ ਸੇਤਨੁ ਖੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸਭੇ
 ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੇਇ ਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛੈ ਸੁਖ ਮਾਲਦਾਰਿ
 ਤਿਵਿ ਸੁਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮਨ ਸੰਤਿ
 ਤੁਬਿਧਿ ਮਨੁ ਪੀਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਤੰ ਖੋਜੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ
 ਸਤਾ ॥ ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਰ
 ਮਨਿ ਸੰਦੀ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾਵਤ ਤੁਭੇ ਲੇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਭਿ ਅੰਭ ਬਰਕੁ ਜੀਆ

ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਸਤਾਤੁ ਟੀਤੁ ਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਚਿੰਨਾ ਜਾਤਿ
ਪਤਿਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿ ਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ਮਿਤ੍ਰ ਨਇ ਠਧਨ ਰੂਪ ਤੀਲਕਿ ਭੁਸਾ ਕੁਨ ਸਿੰ
ਧਾਗਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾਤਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ਤਿਸ ਕੀ ਧੁਸਿ ਮਨੁ ਉਧੈ ਪ੍ਰਭੁ
ਇਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰਦੁ ਤ੍ਰਿਚ ਮਰਤ
ਤ ਅਸੰਨਾ ਗਚਿੰਤ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧ ਤਨਾਨ ਕਸੁ ਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ॥ ੧॥
ਪ੍ਰਨੈਤ ਭਿੰਨ ਗਮਾਇ ਅਧੀਮ ਠਾਲ ਗੜਾ ਮੋਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਦੀ ਅਸੁੰਦ
ਰਾਇ ਅਧੋਹੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਗਧਿ ਲਾਇਆ ਥਿ
ਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਤਾਇ ਪੰਥੈ ਧਾਇਆ
ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿ ਆਮਾਇਆ ਕਿ ਆਵੇ ਚਰਾਜੰਤੁ ਜਾ ਅਪਿ ਭੁਲਾਇਆ
੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਬਸੰਤਿ ਸੂਰਗ ਲੋਕ ਤਜਿ ਤੇਤੀ ਪ੍ਰਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡ ਲਾਗਿ ਸ
ਤ ਤਰਿ ਗੋਪਾਲ ਤਨਾਨ ਕਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿ ਆਨ ਭਰਮ ਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਕਉਤ ਕ ਕੋਡਤ
ਸਿ ਆਚਿਤਿ ਨ ਆਵ ਸੁਨ ਉਨਾਨ ਕ ਕੋੜੀ ਨ ਰਕਬ ਰਾਬਰੇ ਉਜੜ ਸੋਈ ਥਾਉ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਤ ਭਇ ਆਨ ਉਦਿ ਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਝੂਠ ਸਮ
ਧੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਤੰਕ ਰਿਫਿ ਰਤਿ ਦੇਵ ਨਿਆ ਸਿਰਿਲ
ਗਾਜ ਮਠੰਡੁ ਤਾਪ ਚੁਤਾਨਿਆ ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ॥ ੮॥
ਸਲੋਕ॥ ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬ ਤਾ ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿ
ਆਢ ਲੰਢਿ ਦੁੰਨਾਨ ਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੇਤਾ॥ ੧॥ ਪੇਖੰਦ ਜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁਮਾ
ਦਿਸ ਮੁਸੋਤ ਲਾਗਾ ਅਚੁਨ ਲਾਤ ਦੇ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਾਈ ਮਾਇਆ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਚਲਦਿ ਆਨਾ ਲਿਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿ ਆ
ਤ ਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ਤਰਿ ਬਿਸਰਿ ਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤ ਵੈਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਢੋ
ਰੇ ਅਨਲਾਗੈ ਨ ਰਕਿਸ ਮੰਜੀਐ ਤੇਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ॥
੧੦॥ ਸਲੋਕ॥ ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨ ਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨ ਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁ
ਖ ਮਾਇਆ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨਾ॥ ੧॥ ਲਗ

ਜਾਸੋਨੇਤਮੰਨਮਝਾਤੁਰਤਿਆਗਵਿਧੋਜੋਸਚਥੋਕਿਨਾਨਕਮਿਠਜਾਸੋਧਲੀ॥੨॥
 ॥ ਤਹਿਥਿਨੁਕਛੁਨਲਾਗਈਭਗਤਨਕਉਮੀਠਾਗਆਨਸੁਆਦਸਥਿਠੀ
 ਗਿਨਿਰਨਉਡੀਠਾਗਅਗਿਆਨੁਭਗਮੁਦੁਖੁਕਟਿਆਗੁਰਭਏਥਸੀਠਾਗਚਰਾ
 ਮਨੁਬੇਧਿਆਜਿਉਹੰਗੁਮਜੀਠਾਗਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭੂਥਿਨਸੋਸਥਿਠੀ
 ਸਲੋਕ॥ ਤਿਆਗੰਤਜਲੰਨਤਜੀਵੰਤਮੀਨੰਨਤਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੋਖ
 ॥ ਥਾਣਥੇਧੰਚਕੁਰੰਕਨਾਦੰਅਲਿਥੰਧਨਕੁਸਮਥਾਸਨਤਾਚਰਨਕਮਲਾਰੰਚੰ
 ਨਾਨਕਆਨਨਰੁਚਤੇ॥੧॥ ਮੁਖੁਡੇਖਾਉਪਲਕਢਡਿਆਨਨਡੇਉਚਿਤੁਜੀਵਿ
 ਮੁਤਿਸੁਧਲੀਤਹਿਨਾਨਕਸੰਤਾਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉਮਛੁਲੀਵਿ
 ਐਕਿਉਜੀਵੁਪਵੈ॥ ਭੁੰਦਵਿਤੁਲਾਚਾਤ੍ਰਿਕੋਕਿਉਕਗਿਤ੍ਰਿਪਤਵੈ॥ ਨਾਦਰੁ
 ਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਵੈ॥ ਭਵਗੁਲੇਭੀਕੁਸਮਥਾਸੁਕਾਮਿਲਿਆਪੁਥੰਧਵੈ॥
 ਸੰਤਜਨਾਤਹਿਪ੍ਰੀਤਿਤੈਦੇਖਿਦਰਸੁਆਘਵੈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ॥ ਚਿਤਵੈ
 ਮਲੰਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧਨਤਾਨਤਬਿਸਰੰਤਿਨਾਮਅਚੁਤਨਾਨਕਆਸਪੁਰਾ
 ਸੁਰਤਾ॥੧॥ ਸੀਤਜਾਮੰਨਮੰਝਾਤਿਪਲਕਨਥੀਵੈਥਾਤਰਾਨਾਨਕਆਸਪੁਰਾ
 ਸਦਾਪੇਖੰਦੋਸਚੁਧਲੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਸਾਵੰਤੀਆਸਗੁਸਾਈਪੁਰੰ
 ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨਕਥਤੁਝੁਗੀਐ॥ ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਲਹਿਜਾਹਿਵਿ
 ॥ ਤੇਇਪਵਿਤੁਸਗੀਰੁਚਰਨਾਧੁਰੀਐ॥ ਪਾਰਥੁਤਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਤੁਰੀਐ॥
 ਸਲੋਕ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੰਤਿਨਾਮੰਸੁਵਣੰਸੁਨੰਤਿਸਥਦਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਨਾਨਕ
 ਨੁਜਿਨਾਪਿਰਤਜੀਸਚਸਿਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦਬਲਿਤਾਹਿਤਿਨਾਜਿਸੁਨੇ
 ਥਾਪੁਰੇਤਪਰਧਾਨਨਿਵਾਵਤਿਪ੍ਰਭਮਥਾਗਤਹਿਜਸੁਲਿਖਹਿਥੇਅੰਤਸੋਤਹਿਸੇ
 ਚਰਨਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਚਾਲਤਿਪ੍ਰਭਪੰਥਾਗਸੰਤਾਂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਸਗਲਾਦੁਖੁਲਾ
 ਸਲੋਕ॥ ਭਾਵੀਉਦੋਤਕਰਣੰਸੰਜੋਗਪੁਰਨਤਾਗੋਪਾਲਦਰਸਭੇਟੰਸਭ
 ਕਸੋਮਤੁਰਤਤਾ॥੧॥ ਕੀਮਨਸਕਾਪਾਇਸੁਖਮਿਤੀਤੁਥਾਤਰੇ॥ ਨਾਨਕਸਾਵੇ
 ਹਵਾਦੁਜਿਤੁਮਿਲੰਦੋਜੋਮਾਪਿਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੇਲਾਕੁਰਉਉ

ਨਾਨਕਉਤਰਸਦਥ
 ਲਿਤਾਹੀਜਿਨਾ
 ਧਿਆਨੁਪਾਰਥੁ
 ਤਮਲਤਾ॥੧॥
 ਤਭੁਕਜਾਵੇਕੰਮ
 ਇਕਸੁਸਾਈਬ
 ਭੋਗੇ॥

ਕਉਪਾਈ। ਸੋ ਸੁਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਤੇਜਿ ਤੁਮਿ ਲੈਗੁ ਸਾਂਈ। ਆਠ ਪਤਰ ਤਰਿਧਿ ਆਇਕੈ
ਇਛ ਪੁਜਾਈ। ਵਡੈ ਭਾਗ ਸਤ ਸੰਗੁ ਤੇ ਇਨਿ ਵਿਲਾਗਾ ਪਾਈ। ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ
ਨਾਨਕ ਬਲਿਜਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਬ ਦੇ ਖਨਿ ਵਰਦੁ
ਸੁਰ ਭਗਵਾਨ ਤਜ ਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰੇ॥ ੧॥ ਛੁਡਿ ਓਤੁ ਆਪੁ ਲਗ ਜੋ ਚਰ
ਪਸਿ। ਨਠ ਜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿ ਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਤੁ ਦ
ਲਾਛ ਓਪ ਦੇਤੁ ਆਰਿ ਆ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਤੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਮ ਤਬ ਤੁਤਾਰਿ ਆ॥ ਭੁ
ਭੇਵ ਚਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਤਰਿ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਿ ਆ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਸੋ ਤਿਸਾ
ਆ॥ ਕਰੁ ਗਤਿ ਲੇਤੁ ਦਇਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿ ਆ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਸੰਤ ਉਧਰਦੁ
ਇਆਲ ਅਸਰੰਗੋ ਪਾਲ ਕੀਰਤਨ ਤਾ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘੰਮਾ॥ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦ ਜੋ
ਰਿਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨਾ॥ ਸੁਖਿ ਪਰ
ਪੁਗੋ ਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨਾ॥ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿ ਆਨਾ ਮੁਧਨਾ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿ
ਨੰਗੁ ਪਾਈ ਐ ਵਡੈ ਪੁਨਾ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਤਰਿਧਿ ਆਇ ਤਰਿਜ ਸੁਨਿ ਤ ਸੁਨਾ॥ ੧੭॥

ਸਲੋਕ॥ ਦਇਆ ਕਰਦੁ ਖਤਰ ਦੰਉ ਚਰਦੰਨਾ ਮਕੀਰਤਨ ਤਾ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ
ਭਗਵਾਨ ਤਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਭਾਤਿ ਬਲੰਦ ਜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਾ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦ ਨੀਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ
ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾਗਏ ਨਾਸ ਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਨਿਰ
ਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਪੂਰੀ ਨਾਇਆ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਰੇ ਕੁ
ਏ ਬਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲਾਸ ਬਾਇਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰਗੁ
ਪੂਰਨ ਨਾਮਾਇ ਦਾ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਦਾ॥ ੧॥
ਭੋਜਨੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਤੁ ਗੁਰਿ ਬੋਲਿ ਬੈਤਾਰਿ ਅਮੁ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਕ ਰੰਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਕਰਿ ਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤਰਿਜ ਪੇ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜ
ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਓਪੇ॥ ਪਰਬੁ ਤਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨੀਚ ਤਉ ਚਥ ਪੇ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ

ਮਾਇਆ ਕਰਿਲੀਨੇ ਅਪਦਸੇ ॥ ਗੁਣਗਾਏ ਥੇ ਅੰਤਰਸਨਾਤਰਿਜਸੇ ॥ ੧੮ ॥
 ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਏ ਕੋਸੁਨੀਅੰਤਏ ਕੋਵਰਤੰਤਏ ਕੋਨਰਤਰਤਾ ॥ ਨਾਮੁਦਾਨੁਜਾਚੰਡਿਆ
 ਦਇਆਲਪੁਰਖੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਕੁਸੇਵੀਤਿਕੁਸੰਮਲਾਤਰਿਇਕਸੁਪਤਿਅਜ
 ॥ ਨਾਮਵਖਰੁਪਨੁਸੰਚਿਆਨਾਨਕਸਚੀਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾ
 ਤਪੁਰਨਇਕੁਏਤੁ ॥ ਸਭੁਕਿਯੁਆਪੇਅਧਿਦੁਜਾਕਤਾ ਕੇਤੁ ॥ ਅਧਿਕਰਤੁਪ੍ਰਭ
 ਆਪੇਅਧਿਲੇਤੁ ॥ ਆਵਲਜਾਣਾਤੁਕਮੁਸਭੁਨਿਤਚਲਤੁਪੁਥੇਤੁ ॥ ਨਾਨਕੁਮੰਜੀ
 ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਾਮੁਦੇਤੁ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥
 ਚਉਪਦੇ ੨੬ ਛੰਤ੩ ਵਰ ੧ ਜੋਤਸੁਮਲਾ ੩੧

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਉ
 ਨਾਥਕਯੁਅਨਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁਮਾਇਆਕੈਤਾਥਿਥਿਕਾਨਉ ॥ ਰਤਉਤੁ
 ਕਤੀਅਤਤੰਜਗਤਗੁਰਸੁਆਮੀ ॥ ਤਮਕਤੀਅਤਕਲਿਜੁਗਕੇਕਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਇਨ
 ਨਮੇਰੋਮਨੁਜੁਥਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁਪਲੁਤਰਿਜੀਤੇ ਅੰਤਰੁਪਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਜਤਦੇਖਉਤ
 ਖਕੀਰਾਸੀ ॥ ਅਜੋਨਪੜਿਇਨਿਗਮਭਏਸਾਖੀ ॥ ੩ ॥ ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸ੍ਰ
 ॥ ਸੀਸੁਪਰਨਿਸਤਸਭੁਗੰਮੀ ॥ ੪ ॥ ਇਨਦੁਤਨਬਲੁਬਧੁਕਰਿਮਾਰਿਓ ॥ ਬਡੋਨਿ
 ਅਜਤੁਨਤੀਤਾਰਿਓ ॥ ੫ ॥ ਕਤਿਰਵਿਦਾਸਕਤਾਕੈਸੇਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁਰਘੁਨਾਥਸਰ
 ਕੀਲੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

ਪਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਗਜੈਜਾਵੰਤੀ

ਮਤਲਾਟ

੧ ਮਨਰਮਸਿਮਰਰਮਸਿਮਰ ੪੪੦

੨ ਰਮੁਭਜੁਰਮੁਭਜੁਜਨਮ

੩ ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿਤੁਇਤੈ

੪ ਬੀਤਜੈਤੈਬੀਤਜੈਤੈਜਨਮ

ਗਗੁਜੈਜਵੰਤੀਮਤਲਾ

ਮਨਹਾਮਸਿਮਰਾ

ਸਿਮਰਇਤੈਤੈ ਕਾਜਿਤੈ॥ ਮਾਇਆਕੋਸੰਗੁਤਿ ਆਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਕੀਸਰਨਿਲਾਜੁ
ਗਤਸੁਖਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੇ ਸਭ ਸਾਜੁ ਤੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨ ਪਛਾਨ
ਪਰਕਰਤ ਮਾਨਾ ਬਹੁ ਕੀਭੀ ਤਜੈ ਸੇਬ ਸੁਧ ਕੋ ਰਾਜੁ ਤੈ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਰ ਭਖਾ
ਬਿਨ ਸਿਜੈ ਤੈ ਤੇਰੇ ਗਾਤਾ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇ ਓਕਾਲੁ ਤੈ ਸੇਜਾ ਤੁ ਆਜੁ ਤੈ॥ ੨॥

ਜੈਜਵੰਤੀਮਤਲਾ

ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ

ਤੰਉ ਕਟਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝੁ ਤਨ ਤਕਿ ਉਗਵਾਰੈ ^{॥ ਬਿਨੁ ਸਤਨਾਨੁ ਗੁਰੂ ॥} ਰੈ ਸਮਗਰੁ ਤੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ
ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇ ਤਿਗੋ ਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਅੰਤਿ ਬਰਸ ਗਿ ਤੇਰੇ ਇਤੈ ਕਜਾ ਤੁ ਤੈ॥ ੧॥
ਬਿਖਿਅ ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਸੁ ਤੀਏ ਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਤਿ ਪੁਕਾਰਿ
ਉਸਰੁ ਬਿਤਾਤੁ ਤੈ॥ ੨॥ ੨॥

ਜੈਜਵੰਤੀਮਤਲਾ

ਹੇਮਨਕਉਨਗਤਿ

ਤੈ ਤੇਰੀ॥ ਇਤ ਜਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾ ਕਉਨ ਤਿਸੁ ਨੈਕਾਨ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾ
ਮਤਿ ਨਾ ਤਨਿ ਫੇਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮੁ ਲੀਨ ਸਿਮਰਨੁ ਨ ਤਨਿ ਮਖੀ ਨ ਦ
ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨ ਪਗ ਤੁਪਗੀ ਬੇਰੀ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਕਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਧਨੇ ਜਿਉ ਜ
ਪਸਾਰਾ॥ ਸਿਮਰਤ ਨ ਤਿਕਿਉ ਮੁਰਾਰ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ॥ ੨॥ ੩॥

ਜੈਜਵੰਤੀਮਤਲਾ

ਬੀਤ ਜੈ ਤੈ ਬੀਤ ਜੈ ਤੈ ਜਨਮ ਅਕਾਜੇਰੇ॥ ਨਿਸਦਿ

ਨ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਿਓ ਨ ਤੇਰੇ ਅਜਾਨ ਕਾਲ ਤੂੰ ਪਤੁ ਚਿਓ ਅਨਿਕ ਤਜੈ ਤੈ
ਜਿਹੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸ ਬਿਰਜੇ ਮਾਨਿਓ ਦੇ ਤਸੇ ਤਉ ਤੇਰੇ ਉਤੁਇ ਤੈ ਬੇਤਾ॥ ਕਿਉਨ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤਿ ਮੁਰਖ ਨਿਲਾਜੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਤੀਏ ਅਨਿਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ
ਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਅਤ ਬਖਾਨ ਜਗਮੈ ਬਿਰਾਜੇਰੇ॥ ੨॥ ੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਨੇ

ਤਤਕਰਾਗੁਟੇਰੀਕਾ

ਮਤਲਾ ੬ ਘਰੁ ੧

ਤਰਿਬਿਨੁਗਤਿਨਸਕੈਮਨੁਮੇਰਾ ੬੬੨

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਦੁਪਦੇ॥

ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਤੁਜਾਨੀ

ਤਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਗੀ

ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥

ਧਇਓਰੇਮਨਦਤਦਿਸਧਇਓ

ਮਾਨੁਖੁਬਿਨੁਬੁਝੇਬਿਰਥਾਅਯੁਏ

ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਬਸਤੁ ਰਿਦੈਤਰਿ

ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ

ਮਾਗਉਠਾਰੁਨਾਮ॥

੬੬੩

ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਤਿਸਾਧੂ

ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟਤੀਰੋਗ

ਸਤਗੁਰਅਯੋਓਸਰਦਿਤੁਧੂ

ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਪਾਲਨਿਧਿਗਾਏ

ਨਿਦਰੁਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤਦਿਓ

ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲਵਿਖ

ਤਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਧਿ

ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪੁ

ਸ੍ਰਾਮੀਸਹਨਿਪਰਿਓਦਰਬਰੇ

ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

ਪਨੇ

੧੬ ਤੰਤੰਲਪਟਿਓਰੇਮੁਜੇਕਛੁਨ ੬੬੪

੧੭ ਤਮਰੈਏਕੈਤਹੀਤਹੀ॥

ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

੧੮ ਰੂਜੇਮਨੁਤਰਿਹੰਗਲੇਜੈ॥

੧੯ ਗਰਬਿਗਟੇਲਜੇਮੁਜੇਤਰਿਓ

ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ

੨੦ ਐਸੋਗੁਨੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਜੀਕੀਨ

੨੧ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥

੨੨ ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥

੨੩ ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀਧੁਰਿ॥

੨੪ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸ

੨੫ ਤਰਿਤਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨ॥

੨੬ ਮਾਈਮਾਇਆਢਲੁ॥

੬੬੫

੨੭ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਰੇ

੨੮ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮਚਿਤਾ

੨੯ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੇਸੁਖੁ॥

੩੦ ਤਰਿਤਰਿਚਰਨਰਿਦੈਉਰਧਰੇ

ਮਤਲਾ ੮

੧ ਕਤਾ ਕਤਉਅਪਨੀਅਧਮੁ
ਕਤਾ

੩੨ ਜੋਤਜੁਮਲਾ

੩੨ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੧ ਮ: ੪ ੧ ਮ: ੮

੩੦ ਮ: ੪

੩੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਥਾਈਭਗਤਾਕੀ
 ਭਗਤਨਾਮਦੇਉਜੀ

- ੧ ਕੋਈਬੋਲੈਨਿਰਵਾਕੋਈਬੋਲੈ ੪੪੫
- ੨ ਕਉਨਕੋਭੁਲੰਕੁਰਹਿਓਗਮ
- ੩ ਤਿਨਿਛੰਦੇਖੇਲੁਆਛੈ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਟੇ ਡੀਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿਨਿ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਅਪ੍ਰਾਨੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਵ ਜਲਿ ਫੇਰਾ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੈ ਤੀ ਅਰੈ ਲੋ
ਲਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਤਰਿ ਨੈਨ ਤੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆ ਲਿਤ ਰਿਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿ
ਇਆ ਤਰਿ ਪਾਧਰੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਰੰਗੀ ਤਰਿਨਾ ਮੁਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਗੋ
ਦੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ॥ ਤਰਿ ਤਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰ
ਗਾ॥ ੨॥ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤਰਿ ਵਿਸਰਿ ਆਪੁ ਰਖੁ ਚੰਗੇ ਰਾਗਾ ਓਇ ਮ
ਨੁ ਮੁਖੁ ਮੁੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀ ਅਤਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ॥ ੩॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁ
ਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇ
ਆ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ॥ ੪॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਟੇ ਡੀਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧ ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੰਤਨ ਅਵਰਨ ਕਾ ਤੁਜਾਨੀ॥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿਤ
ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਚਸਮਾਨ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੇ ਅਵਰਨ ਕਾ ਤੁਤਾ
ਨੀ॥ ਐਸੇ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁ
ਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਰਿ ਜਨ ਤਿਨ ਤੀ ਨਿਕਟਾਨੀ॥ ਨਿਰਭਉ ਤੇਇ ਰੇ ਲੇਵੈ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਤਰਿ
ਮਨੁ ਮਾਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ਟੋ ਡੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ
ਤਾ ਕਉ ਪੋਖਾ ਕਤਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਤਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀ
ਵਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈ ਸੇ ਅਰਜਾਗੀ॥ ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੋਰਾ ਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈ ਗੋਤਾ
ਗੀ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਤੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਸੋ ਸੁਖੀ ਧੰਨੁ ਉਸੁ
ਜਨਮਾਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਤਾਰੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਟੋ ਡੀਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨ ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਧਇਓ ਰਿਮਨ ਦਤਿ ਸਧਾਇਓ॥ ਮਾਇਆ ਮ

ਗਨਸੁਆਦਿਲੋਭਿਮੋਤਿਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਭੁਲਾਇਓ। ਰਤਾਉ। ਹਰਿਕਰਾਮ
ਸਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਇਕਮੁਤਤੁਨਇਤੁਮਨੁਲਾਇਓ। ਥਿਗਸਿਓਪੇਖਿਰੰਗੁ
ਕੋਪਗਗੁਤਜੋਤਨਿਜਾਇਓ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਾਸਿਉਭਾਉਨਕੀਨੋਨਹਸਤੁ
ਮਨਾਇਓ। ਧਾਵਤਕਉਧਾਵਤਿਬਤੁਭਾਤੀਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦੁਭੁਮਾਇਓ॥੨॥
ਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਕੀਓਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਿਗਾਇਓ। ਨਾਨਾਭੂਠਿਲਾਇ
ਤੇਖਿਓਨਤਬੁਝਿਓਅਪਨਾਇਓ॥੩॥ ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬਤੁਕੀਏਨਹੀਜ
ਰੁਸੇਵਿਧਿਅਾਇਓ। ਪੰਚਦੁਤਗਚਿਸੰਗਤਿਗੋਸਟਿਮਤਵਰੋਮਦਮਾਇਓ।
ਕਰਓਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਭਗਤਿਵਢਲਸੁਦਿਅਾਇਓ। ਨਾਨਕਭਉ
ਰਿਓਤਰਿਪਾਢੈਗਾਖੁਲਾਜਅਪੁਨਾਇਓ॥੪॥੧॥੩॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾਪ

ਮਾਨੁਖੁਥਿਨੁਬੁਝੇਥਿਰਥਾਅਾਇਅਾਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਬਤੁਕਰਾ
ਜਿਉਮਿਰਤਕਓਢਾਇਅਾ। ਰਤਾਉ। ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਸੁਮੁਕੀਨੋਇਕ
ਕਰੀਤੈਮਾਇਅਾਦਾਨੁਪੁੰਨੁਨਹੀਸੰਤਨਸੇਵਾਕਿਤਤੀਕਾਜਿਨਾਇਅਾ
ਕਰਿਅਾਭਰਲਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਾਮਨਿਥਾਟੁਬਨਾਇਅਾ। ਸੰਗੁਨਪਾਇਓ
ਪੁਨੇਭਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਦੁਖੁਖਾਇਅਾ॥੨॥ ਸਚੇਦਿਨਸੁਮਜੁਗੀਕਰਤਾ
ਮੁਸਲਤਿਢਗਾਇਅਾ। ਖੇਦੁਭਇਓਬੇਗਾਰੀਨਿਅਾਈਘਰਕੋਕਾਮਨਾ
ਅਾ॥੩॥ ਭਇਓਅਨੁਗੁਤਜਾਕਉਪ੍ਰਭਕੋਤਿਸੁਤਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਅਾ
ਧਸੰਗਤਿਕੈਪ੍ਰਿਓਜਨਨਾਨਕਤਰਿਰਸੁਪਾਇਅਾ॥੪॥੨॥੪॥

ਟੋਡੀਮਤਲਾਪ

ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਤੁਰਿਦੈਤਰਿਨੀਤਾ
ਭੁਧਿਕਰਤੁਪਰਗਾਸਾਲਗੋਪ੍ਰਭਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਰਤਾਉ। ਦਾਸਤੁਮਾਰੇਕੀਪਾਵ
ਰਾਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ। ਮਤਾਪਤਿਤਤੇਤੋਤਪੁਨੀਤਾਤਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਵ
॥੧॥ ਆਗਿਅਾਤੁਮਗੀਮੀਠੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਤਰੇਭਾਵਉ। ਜੇਤੁਦੇਤਿਤਹੀਇਉ
ਤੈਆਨਨਕਤਤੁਪਾਵਉ॥੨॥ ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਸਗਲੇਕੇ
ਹਤੀਐ। ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤੇਇਪਰਾਪਤਿਤਾਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਲਤੀਐ॥੩॥ ਸਦਾਸਦ

ਭੇਤਰੇਤੁਮਰੇਤੁਪ੍ਰਭਤਮਰੇਮੀਰਾਨਾਨਕਥਾਰਿਕਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤੁਮਾ
ਖੀਰਾ॥੪॥੩॥੫॥

॥ਟੇਡੀਮਤਲਾ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ॥

ਮਾਗਉਦਾਨੁਠਾਕੁਰਨਾਮਾਅਵਰੁਕਛੁਮੇਰੇਸੰਗਿਨਚਾਏਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਲਗਾ
ਮਾਰਤਉ॥ਗਾਜੁਮਾਲੁਅਨੇਕਭੇਗਰਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀਛਾਮਾਧਾਇਧਾਇਬਹੁਇ
ਕਉਧਾਵੈਸਗਲਨਿਗਾਰਥਕਾਮਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਇੰਦਅਵਰੁਜੇਚਾਤਉਦੀਸੈਸਗਲਥਾ
ਤਖਾਮਾਕਤੁਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਮਾਗਉਮੇਰੇਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸੁਮਾ॥੨॥੧॥੬॥

ਟੇਡੀਮਤਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਤਿਸਾਧਰੈ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਇਸੁਮਨ
ਕਉਥਰਤਨਿਏਤਤਮਾਰੈ॥ਗਤਉ॥ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪਤਿਤੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾ
ਨਾਮੁਸਖਾਈਸਦਾਮੇਰੈਸੰਗਿਤਰਿਨਾਮੁਮੇਕਉਨਿਸਤਰੈ॥੧॥ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀ
ਅਤਬਹੁਤੇਰੇਚਲਤਨਕਛੁਸੰਗਾਰੈ॥ਇਸਟੁਮੀਤੁਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਤਰਿਨਾਮੁਮੇਰੇਭੰਡਾ
ਗੇ॥੨॥੨॥੭॥

ਟੇਡੀਮਤਲਾ੫ ਨੀਕੇਗੁਲਗਾਉਮਿਤ੍ਰੀਰੋਗਾਮੁਖਉਜਲ
ਮਨੁਨਿਗਮਲਤੇਈਤੈਤੇਰੇਹਤੈਈਤਉਤਲੇਗਾ॥ਗਤਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇ
ਵਾਮਨਤਿਚਰਉਭੇਗਾ॥ਏਡਿਆਪਤੁਬਾਦੁਅਤੰਕਾਰਾਮਾਨੁਸੇਈਜੋਤੇਗੁ॥੧॥ਸੰਤਟ
ਤਲਸੇਈਲੁੰਗਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਲਿਖੇਗੁ॥ਕਤੁਨਾਨਕਏਕਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁ
ਨਕਰਲੈਜੋਗਾ॥੨॥੩॥੮॥

ਟੇਡੀਮਤਲਾ੫ ਸਤਗੁਰਅਇਓਸਗਦਿਤੁਤਰੀ॥
ਮਿਲੈਸੁਖਨਾਮੁਤਰਿਸੇਭਾਚਿੰਤਾਲਾਤਿਤਮਾਰੀ॥ਗਤਉ॥ਅਵਰੁਨਸੁਏਦੁਜੀਠਾਤਰਤ
ਪਰਿਓਤਉਦੁਆਰੀ॥੧॥ਲੇਖਾਏਡਿਅਲੇਖੈਛੁਟਤਤਮਨਿਗੁਨਲੇਤਉਥਾਰੀ॥੧॥
ਸਦਥਖਸਿੰਦੁਸਦਾਮਿਤਰਵਾਨਾਸਭਨਾਦੇਇਅਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਤਪਾਛੈਪਰਿਓ
ਰਖਿਲੇਤਉਤਥਾਰੀ॥੨॥੪॥੯॥

ਟੇਡੀਮਤਲਾ੫ ਰਸਨਾਗੁਲਗੋਪਾਲ
ਨਿਪੀਗਾਇਲਾ॥ਸੰਤਿਸਤਨੁਰਤਸੁਮਨਿਉਪਜਿਓਸਗਲੇਦੁਪਲਾਇਲਾ॥ਗਤਉ॥ਜੋਮਾਗ
ਤੇਸੇਈਸੇਈਪਾਵਤਿਸੇਵਿਤਰਿਕੇਚਰਦਰਸਾਇਲਾ॥ਜਨਮਮਰਦੁਤਤੁਤੇਛੁਟਤਿਭਵ
ਨਾਨੁਜਗਤੁਤਰਾਇਲਾ॥੧॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਤਤੁਥੀਚਾਰਿਓਦਾਸਗੋਵਿੰਦਪਰਾਇਲਾ॥
ਅਥਿਨਾਸੀਖੋਮਚਾਤਤਿਜੇਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਰਿਨਾਰਾਇਲਾ॥੨॥੫॥੧੦॥

ਅਲਾਸਿਵਕੈਥਾਇਸਿਰੁਕਾਟਿਓ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੇਤਿਨਾ ਸਕੈ ਸਕੈ ॥
 ਥਾਟਿਓ ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਉ ਨਿਖੁਟਨਾ ਤੀਰਾਮਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਭੁਤਤੋ ਆਖਿਨਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਮਨਿਗਮੁ ਕੈ ਤੇਜਨੁ ॥
 ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕ ਸਥਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੧ ॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫
 ਵਿਖਭਗੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਚਾਕਰਨ ਕਉ ਇਕਤਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਢਿ ਦੁਬੇਤਿ ਥਕੇ ਉਟਕਤ ਥਾਮਨ ਜਾਤੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੇਤਿ ਬੁਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਉਤੀ ਤੈਧਰੇ ॥ ਜੇਰ ਸਕੈ ॥
 ਕਕਿਉ ਨਾ ਤੀਰਾਖਤੁ ਸਰਦਿ ਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੨ ॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫
 ਰਨਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥ ਕਾਛਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤਥਾ ਤੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋਨ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨੇ ਤਾਪਨਿ ਵਾਰੁ ਲਾਹਦੁ ਖਤੰਤਾ ਸੁਖਰਾਸਿ ॥ ਤਾਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ॥
 ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦਨਾ ਗਇ ਲੋਕ ॥
 ਹੁਣੈ ਏਕਾ ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥
 ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਛਿ ਰਿਤਿ ਨਹੀ ਸ ॥
 ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਤਾਥੇ ਦੇਇਰਾ ਥੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਤਰਿ ਤੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ੧ ॥
 ਜੰਤ ਤੋਏ ਮਿਤਰ ਵਾਨਾ ਦੁਖ ਧਾਰੀ ਤਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥
 ਬਡ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੪ ॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿ ॥
 ਬਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉ ਨੁਓ ਪਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜ ॥
 ਜਤ ਬੁਧ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐਸੇ ॥
 ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੫ ॥

ਜੇਕਰੁ ਨ ਬੋਧੀ ਤੇਰੇ ਨਹੀ ਸੁਜਾਨੀ ਮੋਗੀ ਰਹਤਾਉ ॥ ਅਪਨਾ ਗੁਨ ਚੀਨੇ ਖਿਨੁ ਅਪ
ਜੇ ਪਰਾਈ ਸੋ ਅਪਨੀ ਮਨੁ ਆ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਏਕਿ ਜਾਤਿ
ਤੁਰਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਸੰਚਿ ਓਜਿ ਤੁ ਭੁਖਤਿ ਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇ ਸਾਨਹੀ
ਇਓ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਤਿ ਕੁਪਿ ਪਰਿ ਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ੪ ॥

੧੬ ॥ ਟੋਡੀ ਮਤਲਾਖ ਤਮਾਰੈ ਏਕੈ ਤਰੀਤਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਵਾ
ਨਕਰੀ ਰਹਤਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿ
ਇਓ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਾਪਤਾ ਪਥੁ ਤਨੇ ਮਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ਕੁ ਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥
੨ ॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਤਾਰ ਜਾਤਿ ਤਰਿ ਗੁਨੀ ਆ ॥ ਮਤ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਤਰਿ ਸੁਨੀ ਆ ॥ ੩ ॥
ਕਰੁਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਤਿ ਆਇ ਆ ॥ ੪ ॥

੧੭ ॥ ਟੋਡੀ ਮਤਲਾਖ ਘਰੁ ४ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥
ਜੇ ਮਨੁ ਤਰਿ ਰੰਗ ਲੈ ॥ ਗਾਲੀ ਤਰਿ ਨੀਤੁ ਨ ਤੇਇ ॥ ਰਹਤਾਉ ॥ ਤਉ ਚੁਛੇ ਦੀਦਰ ਸਨ
ਗਲਿ ਬੀਬੀ ਬੀਬੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ਅਤੇ ॥ ੧ ॥ ਇਤ ਬੁਧਿ ਪਾਈ
ਮੈਸਾ ਧੁਕੰਨ ਤੁਲੇ ਖੁਲਿਖਿ ਓਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਤ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਨੈਣ ਅਲੇਇ ॥ ੨ ॥

੧੮ ॥ ਟੋਡੀ ਮਤਲਾਖ ਗਰਬਿ ਗਤੇ ਲੋੜੇ ਮੁੜੇ ਤੀਓਰੇ ॥ ਤੀਓਰੇ ਮਤ
ਗਰੀਮਾਇਓ ॥ ਤੀਤਰ ਨੀਅਈ ਮੋਤਿ ਠਾਖਿ ਓਰੇ ॥ ਰਹਤਾਉ ॥ ਘਲੇ ਘਲੇ ਘਲੇ ਸ
ਲੋੜੇ ਬਿਨੁ ਲਾਏ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓਰੇ ॥ ਮਤ ਰਾਜ ਰੇ ਗਾਥੁ ਵਾਹੁ ਸਿਉ ਲੁਭਤਿ ਓਨਿ ਤਭਾਗ
ਭਾਤਿ ਸੰਜੇ ਇਓਰੇ ॥ ਸੁਦਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੇ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀਮਿ
ਓਰੇ ॥ ਜਾਕੇ ^{੧੧} ਲਾਏ ਮਤ ਰਾਜ ਗੀ ਗਾਠ ਜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾ ਸਿਨ ਪਉਤਿ ਓਰੇ

੨੧ ॥ ੧੯ ॥ ਟੋਡੀ ਮਤਲਾਖ ਘਰੁ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਐਸੇ ਗੁਨੁ ਮੇਰੇ
ਭਜੀ ਬੀਨਾ ॥ ਪੰਚ ਦੇਖ ਅਰੁ ਅਤੰਗ ਇਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ਰਹਤਾਉ ॥
ਮਨ ਤੇਰੇ ਓਰਿ ਬਿਖਿ ਅਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਤੀਅਰੈ ਦੀਨਾ ॥ ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੇਰੇ ਕ
ਰੁਨ ਬੀਚਾਰਿ ਓਪ੍ਰੇ ਮਗਤਿ ਓਮੋਤਿ ਤਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖਿ ਓਲਾਲ ਨੁਪਾਟ ਬੀਚ
ਖੇਏ ਅਨਦ ਚਿਤ ਤਰ ਖੇਪਤੀਨਾ ॥ ਤਿਸ ਤੀਕੇ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੇਠਾ ਕੁਰੁ ਤਿਸ

ਤੀਕੋਧੀਨਾ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤ

ਏਤੀਕਰਮਧਰਮਜਪਏਤੀਰਾਮਨਾਮਨਿਰਮਲਏਗੀਤਿ॥ਰਤਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਾ
ਜੀਵਨਧਨਮੋਰੈਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨੁਪ੍ਰਭਨੀਤਿ॥ਬਾਟਘਾਟਤੇਸਾਸੰਥੀਮੇਰੇ
ਅਪੁਨੇਕਉਮੈਤਰਿਸਖਾਕੀਤਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਏਮਨਨਿਰਮਲਕਉ
ਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਅਦਿਜੁਗਾਦਿ
ਤਨਕੇਮੀਤਾ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇ
॥ਬਿਸਰੁਨਤੀਨਿਮਖਤੀਅਰੇਤੇਅਪਨੇਭਗਤਕਉਪੁਰਨਦਨਾ॥ਰਤਾਉ॥
ਤੁਭਗਮੁਰਾਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਖਜਸੁਜਾਨਾ॥ਕੇਟਿਰਾਜਨਮ
ਮੇਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਤੁਪ੍ਰਭਮਾਨਾ॥੧॥ਆਠਪਤਗ੍ਰੰਥਨਾਗੁਨਗਵੈਜ
ਰਿਅਘਾਵਤਿਸਮਰਥਕਾਨਾ॥ਤੇਰੀਸਹਇਜੀਅਨਕੇਦਾਤੇਸਦਾਸਦਾਨਾ
ਰਥਾਨਾ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀਧੁਰਿ॥ਦੇ
ਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਤਨਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੀਲੇਚਾਧੁਰਿ॥ਰਤਾਉ॥ਦਰਿ
ਗਵਿਗਤਿਅਜਸੁਤਮਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਤਜੁਰਿ॥ਜੇਤੁਮਰਾਜਸੁਗਵ
ਰਤੇਸੇਜਨਕਬਹੁਨਮਰਤੇਝੁਰਿ॥੧॥ਧੰਧਧੰਧਬਿਨਸੇਮਾਇਆਕੇਸਾਧੁਸੰ
ਮਿਟਿਬਿਸੁਗਾਸੁਖਸੰਪਤਿਭੈਗਇਸੁਜੀਅਕੇਬਿਨੁਤਰਿਨਾਨਕਜਾਨੇਕੁਰਾ
੪॥੨੩॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਅਸਾਇਕੁ
ਗਤਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦਰਸਨਦੇਖਨਕਉਧਰੀਮਨਿਅਸਾ॥ਰਤਾਉ॥
ਰਉਨਾਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤੇਮਨਤਨਤੇਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਾ॥ਪੁਰਨਪ
ਤਮਸੁਖਦਾਤੇਅਬਿਨਾਸੀਬਿਮਲਜਾਕੇਜਾਸਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੁਰਮ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸਾ॥ਸੰਤਿਸਤਜਸੁਖਮਨਉਪਜਿਓਕੇਟਿਸੁਗ
ਰਗਾਸਾ॥੨॥੪॥੨੪॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨ
ਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਮਨਕੋਭਾਵਨਾ॥ਰਤਾਉ॥ਸੁੰਦਰ
ਚਤੁਰਸਭਥੇਤਾਰਿਦਦਾਸਨਿਵਾਸਭਗਤਗੁਨਗਵਨਾ॥ਨਿਰਮਲਰੂਪਅ

ਮੀਕਰਮਭੂਮਿਬੀਜਨਸੋਖਾਵਨ॥੧॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾਆਨਨ
ਰਿਦੁਸਰਲਾਵਨ॥ਰਸਨਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜਸੁਜੀਵਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਜਵ

ਨ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਮਾਇਆਛਲਾਤ੍ਰਿਦਕੀਅਗ
ਨਮੋਘਕੀਛਾਇਆਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਤੜਕਾਜਲਾ॥ਰਤਾਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪ
ਰੁਚਤੁਰਾਈਦੁਇਕਰਜੋਤਿਸਾਧਮਗਿਚਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਾ
ਨੁਖਦੇਤਕਾਇਉਉਤਮਫਲਾ॥੧॥ਬੇਦਬਿਖਿਆਨਕਰਤਸਾਧੁਜਨਭਾਗੀਨਸਮ
ਫਤਨਤੀਖਲਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਚੇਜਨਨਾਨਕਤਰਿਸਿਮਰਨਿਦਤਨਭਏਮਲਾ॥

੨॥੭॥੨੬॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ॥ਵਡੈਭੁਗਿਦੇ
ਵੈਪਰਮੇਸਰੁਕੋਟਿਫਲਾਦਰਸਨਗੁਰਡੀਠੇ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਨਗਾਵਤਅਚੁਤਅ
ਬਿਨਾਸੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਨਸੇਮਦਛੀਠੇ॥ਅਸਥਿਰਭਏਸਾਚਗੰਗਿਰਾਤੇਜਨਮਮਰਨ
ਕੁਰਿਨਤੀਪੀਠੇ॥੧॥ਬਿਨੁਤਰਿਭਜਨਗੰਗਰਸਜੇਤੇਸੰਤਦਇਆਲਜਾਨੇਸਭਿ
ਭੁਠੇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨੁਚਲੇਸਭਿਭੁਠੇ॥੨॥੮॥੨੭॥

ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰਾ॥ਸਤਜਿਅਨੰਦੁਤੋ
ਦਿਨੁਰਾਤੀਅੰਕੁਰੁਭਲੇਤਮਾਰਾ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰਾਭੋਟਿਓਬਡਭਾਗੀਜਾਕੋਅੰ
ਤੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਕਰੁਗਤਿਕਛਿਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾਬਿਖੁਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਜ
ਨਮਮਰਨਕਾਟੇਗੁਰਬਚਨੀਬਤ੍ਰਿਜਨਸੰਕਟਦੁਆਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਤੀਸੁਆਮੀ
ਕੀਪੁਨਤਪੁਨਤਨਮਸਕਾਰਾ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾ. ਐਸੇਰਮ

ਨਕੋਸੁਖਾਕੋਟਿਅਨੰਦਰਾਜਸੁਖੁਭੁਗਵੈਤਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੈਸਭਦੁਖਾ॥ਰਤਾਉ॥
ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਕਿਲਬਿਖਨਾਸਤਿਸਿਮਰਤਪਾਵਨਤਨਮਨਸੁਖਾ॥ਦੇਖਿਸਰੂਪੁਪੁਰਨੁ
ਭਈਆਸਾਦਰਸਨੁਭੇਟਤਉਤਰੀਭੁਖਾ॥੧॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਤਸਿਧਿਕਾਮ
ਯੋਨੁਪਾਰਜਾਤਤਰਿਤਰਿਰੁਖਾ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਤੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿ
ਗਰਭਨਪੁਖਾ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਚਰਨਰਿਦੈਓ

ਰਧਗੇ॥ਸਿਮਰਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਫਲਤਮਾਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਪੁੰਨ

ਦਾਨਪੁਜਾਪਰਮੇਸੁਰਤਰਿਕੀਰਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਨਗਾਛਤਮਤੁਲਸੁਖੁ
ਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੧॥ਜੇਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਨੇਕੀਨੇਤਿਨਕਾਬਾਉਰਿ
ਨਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਮਰਤਨੁਸੁਨਿਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਤਰਿਨਾਨਕਕੰਠਮਝਾਰੇ॥੨॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਟੋਡੀਮਤਲਾ

ਕਤੰਭੂਤੰਭੂਅਪਨੀਅਧਮਾਈ॥ਉਰਭ੍ਰਿਓਕਨਕਕਾਮਨੀਕੇਰਸੰਤਰਿਕੀਰਤਿ
ਗਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਜਗਤੁਠੇਕੰਭੂਸਾਚੁਜਨਿਕੈਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪੰਜਾਈ॥ਦੀਪ
ਪੁਸਿਮਰਿਓਨਾਉਕਬਤੰਭੂਤੰਭੂਸੰਭੋਸਰਾਈ॥੧॥ਮਗਨਗਤਿਓਮਾਇਆਮੈ
ਦਿਨੁਭੂਟੀਨਮਨਕੀਕਾਈ॥ਕਤਿਨਾਨਕਅਬਨਾਤਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਤਰਿਕੀਰ
ਨਾਈ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਚਉਪਦੇਜੁਮਲਾ ੩੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਟੋਡੀਬਾਈਭਗਤਨਾਮਦੇਉ

॥ਕੋਈਬੋਲੈਨਿਰਵਾਕੋਈਬੋਲੈਦੁਰਿ॥ਜਲਕੀਮਾਢੁਲੀਚਰੈਖਜੁਰਿ॥੧॥
ਰੇਬਕਬਾਦਲਾਇਓ॥ਜਿਨਿਤਰਿਪਾਇਓਤਿਨਤਿਛਪਾਇਓ॥ਰਤਾਉ॥ਪੰਡਿਤੁ
ਬੇਦੁਬਾਖਾਨੈ॥ਮੁਰਖੁਨਾਮਦੇਉਰਾਮਤਿਜਾਨੈ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀ॥ ਕਉਨਕੋ
ਕੁਰਤਿਓਰਾਮਨਾਮੁਲੇਤਤੀ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਭਏਰਾਮੁਕਤਤਤੀ॥ਰਤਾਉ॥ਰਾ
ਗਿਨਾ॥ਵਜਨਕਉਪ੍ਰਤਗਿਆਆਈ॥ਇਕਦਸੀਬ੍ਰਤੁਗਏਕਾਏਕਉਤੀਰਕ
॥੧॥ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਮਤਿਭਏ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਕਤਿਕੋਕੋਨਬੈਕਉ
॥੨॥੨॥ ਟੋਡੀ॥ ਤੀਨਿਛੰਦੇਖੇਲੁਆਢੈ॥ਰਤਾਉ॥ਕੁੰਭਚਕੇਘਰਿਓਡੀਆਢੈ
ਕੇਘਰਸੰਡੀਗੋ॥ਬਾਮਨਕੇਘਰਗੰਡੀਆਢੈ॥ਗੰਡੀਸੰਡੀਤੰਡੀਗੋ॥੧॥ਬਾਈਏਕੇਘਰ
ਆਢੈ॥ਭੈਸਰਮਾਥੈਸੀਗੁਗੋ॥ਦੇਵਲਾਮਪੇਲੀਗੁਆਢੈ॥ਲੀਗੁਸੀਗੁਤੀਗੁਗੋ॥੨॥ਤੋਲੀ
ਤੇਲੁਆਢੈ॥ਜੰਗਲਾਮਪੇਬੇਲਗੋ॥ਮਝਕੇਘਰਕੇਲਆਢੈ॥ਕੇਲਬੇਲਤੇਲਗੋ॥੩॥ਸਿ
ਧੋਗੋਬਿੰਦੁਆਢੈ॥ਗੋਕਲਾਮਪੇਸਿਮਾਮਗੋ॥ਨਾਮੇਮਧੇਰਾਮੁਆਢੈ॥ਰਾਮਸਿਆਮਗੋ
੪॥੩॥ ਚਉਪਦੇਜੁਮਲਾ ੩

ਸ੍ਰੀ.

੪੪੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਥੈਰਾਜੀਕਾ

ਮਤਲਾਖ ਘਰੁ ੧

ਦੁਪਦੇ॥

੧ ਸੁਨਿਮਨਅਕਥਕਥਾਤਰਿ ੪੪੭

੨ ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜਸੁਗਾ

੩ ਤਰਿਜਨੁਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਵੈ

੪ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਾ

੫ ਜਪਿਮਨਤਰਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰਾ

੬ ਜਪਿਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਿਤ

ਮਤਲਾਖ

ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ

੧ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਤਰਿਜਸੁਗਾ

੭ ਜੋਤਜੁਮਲਾ

੭ ਦੁਪਦੇ

੬ ਮਃ ੪

੧ ਮਃ ੫

੭

੭

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੀ ਤੇਕਾਲ
ਮੁਹਤ ਅਜੂਨੀ ਏਕੈ ਕਰਮੁ ਪੁਸਾਰੈ

ਬੈਰਾਜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਰਿ ਨਾਮ
ਪਿਥੁ ਪਿਸਿ ਪਿਸੁ ਪੁਪਾਵਤਿ ਭਜੁ ਗੁਮਤਿ ਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾ
ਜੁ ਬੁਝਿ ਤਮੁ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਤਿ ਰਾਮਾ ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋਧਿ ਤੇ ਤੀਸ ਪਿਆਇ ਓਨ ਤੀਜਾ ਨਿਓਤ
ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣਗੰਧੂ ਬਜ ਸੁਗਾਵਤਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੋਤ ਉਪਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿ
ਕਰੀ ਤਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤਰਿ ਰਾਮਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਬੈਰਾਜੀ ਮਤਲਾ ੪

ਨੀਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜ ਸੁਗਾਇ ਓ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਤ ਨੁ ਰਤ ਨੁ ਤਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਾ
ਇਵਾਇ ਓ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵ ਉਜਿਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨ
ਓ॥ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤਿ ਸੁਦੇਵ ਉਜਿਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇ ਓ॥ ੧॥ ਖਿਨੁ ਕਿੰਚ
ਕੁਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰ ਤਬ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜ ਸੁਪਿਆਇ ਓ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿ ਭੇ
ਦੁ ਅਮੀ ਦੁਖੁ ਤਉ ਮੈਰੋ ਗੁਗਵਾਇ ਓ॥ ੨॥ ੨॥ ਬੈਰਾਜੀ ਮਤਲਾ ੪

ਤਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਤਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨ ਗਵਾਵੈ॥
ਰਤਾਉ॥ ਜੇ ਕਿਉ ਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਤੀਮਤਿ ਦੇ
ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਤੁ ਪੰ
ਚਾਪਿ ਪਾਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਤ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਤਰਿ ਆਪੇ ਧੁਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ॥ ੨॥ ੩॥

ਬੈਰਾਜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਕੋਟ ਕੁਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ
ਸਭ ਖੋਵੈ॥ ਤਰਿ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ॥
ਰਿਨਿ ਰਭਉ ਨਿਰਵੈ॥ ਰੁਨਿ ਰੰਕਾਰਾ॥ ਤਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਢੁ ਨ ਦਰਿਨ ਅਵੈ॥ ਤਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁ
ਰੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਸਾਤੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਤੀਰਾ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਉ ਪਾਕੇ ਸੁਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਤਾਏ॥ ਸੋ ਸਾਤੁ ਸਚਾ ਵਲ ਜਾਰਾ॥ ੨॥ ੪॥ ਬੈਰਾਜੀ ਮਤ

ਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਤਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਸੁਖ ਦਾ
ਤਾਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਗਨਿ ਕੁੰਟ ਮਤਿ ਉਰ ਪਲਿ ਵਲਾਗਾ॥ ਤਰਿ ਰਾਖੈ

ਉਦਰਮੰਡਰਾਸੋਐਸਾਤਰਿਸੇਵਤੁਮੇਰੇਮਨਤਰਿਅੰਤਿਓਰਾਵਲਤਾਰਾ॥
 ਰਵੈਬਸਿਆਮੇਰਾਤਰਿਤਰਿਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਾਨਮਸਕਾਰਾਤਰਿਕਿਪੁਤਰਾ॥
 ਐਤਰਿਜਪੁਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੨॥੫॥ ਬੈਰਾਜੀਮਤਲਾ੪
 ਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਿਤਪਿਆਇ॥ਜੇਇਛਾਤਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਤਿਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈ॥
 ॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਸਾਥੁਤਪੁਜਾਜਿਤੁਤਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਬਿਨੁ
 ਤੋਰਪ੍ਰੀਤਿਸਭਫੁਰੀਇਕਖਿਨਮਤਿਬਿਸਰਸਭਜਾਇ॥੧॥ਤੁਥੇਅੰਤੁਸਰਬਕਾ
 ਕਿਉਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਹਇਤੁਮਾਰੀਤਰਿਜੀਉਭਵੈਤਿਵੈਓਰਾ
 ੨॥੬॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬੈਰਾਜੀਮਤਲਾ

ਘਰੁ੧ ॥ਦੁਪਦਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਤਰਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕੇਟਿਜਨਮ
 ਖਗਵਾਇਓ॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਚਾਤਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤਰਿਨਾਮੁ
 ਇਓ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਤਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥
 ॥੭॥ ਜੋਤੁਮਲਾ੭

ਪਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਮਾਤਲਾ ੧

ਘਰੁ ੧

ਯਕਅਗਜਗੁਠਤਮਪੇਸਿਤੋ ੬੬੮

ਘਰੁ ੨

ਭਉਤੇਰਾਭੰਗਖਲਜੀਮੇਰਾ ਚੀਤੁ

ਘਰੁ ੩

ਇਤੁਤਨੁਮਾਇਅਪਾਤਿਆ

ਇਆਨਜੀਏਮਾਨਜਾਕਾਇ

ਜੈਸੀਮੈਅਵੈਖਸਮਕੀਬਾਲੀ ੬੬੯

ਮਤਲਾ ੬ ਘਰੁ ੨

ਸਭਿਆਏਤੁਕਮਿਖਸਮਾਦੁ

ਨਿਤਨਿਠਫਲਕਰਮਕਮਵੈ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਖਾਕਨੁਰਕਰਦੰਅਲਮ

ਘਰੁ ੨

ਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਤੀਕੋਇ

ਘਰੁ ੩

ਮਿਤਰਵਾਨੁਸਾਤਿਭੁਮਿਤਰ ੬੭੦

ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਮੁਸਤਾਕੁ

ਮੀਰਾਦਨੰਦਿਲਸੋਚਾ

ਪਨੇ

ਮਤਲਾ ੮

੧ ਜਾਗਲਤੁਰੇਮਨਜਾਗਲਤੁ

੨ ਚੇਤਨਾਤੈਤਉਚੇਤਿਲੈਨਿਸਿ

੩ ਤਹਿਜਸੁਰੇਮਨਗਾਇਲੈ

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਗਇਸਾ

੧ ਜਿਨਿਕੀਅਤਿਨਿਦੇਖਿਅਕਿ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

੧ ਤਹਿਕੀਅਕਥਾਕਤਾਲੀ ੬੭੧

੧੭ ਜੋਤਸੁਮਲਾ

੧੫

ਚਉਪਦੇ

੫ ਮ: ੧ ੫ ਮ: ੫

੨ ਮ: ੪ ੩ ਮ: ੮

੨

ਗਇਸਾ

੧੭

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀ॥

ਕਥੀਰਜੀ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਬੇਦਕਤੇਬਇਠਤਗਾਭਈ ੬੭੨

ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥

੧ ਮੈਅੰਪੁਲੇਕੀਟੇਕਤੇਗਨਾਮ

੨ ਤਲੇਘਾਗੰਤਲੇਘਾਗੰਖੁਸਿ

੩

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੪੪੮

ਗਗੁਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੧

ਘਰੁ ੧

ਘਕਅਰਜਗੁਠਤਮੇ

ਤੇ ਦਰਗੋਸਕੁਨ ਕਰਤਾਰਾ। ਤਕਾ ਕਥੀਰ ਕਰੀ ਮਤੁ ਥੇ ਐਥੁ ਪਰਵਦ ਗਗਾ।
ਅਮੁਕਾ ਮੇਠਾਨੀ ਤਤਕੀ ਕਦਿਲ ਦਾਨੀ। ਮਮਸਰਮੁਇ ਅਜਰਾਈ ਲਗਿ ਮਿਠੀ
ਦਿਲ ਤੇ ਚਿਨ ਦਾਨੀ। ਰਤਾਉ। ਜਨ ਪਿਸਰਪ ਦਰਬਿਰਾਦ ਗੰਕਸਨੇ ਸਦਸੇ
ਅਖਿਰ ਬਿਅਠਤ ਮਕਸਨ ਦਾਰਦ ਚੁੰ ਸਵਦਤਤ ਬੀਗ। ੨। ਸਥਰੇ ਜਗਸਰ
ਤਵਾ ਕਰਦੇ ਮਥਦੀ ਖਿਆਲਾ। ਗਾਤੇ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕੁੰਦ ਮਮਮਈ ਚਿਨੀ ਅਰਦ
੩। ਬਦਬਖਤ ਤਮ ਚੁਬਕੀ ਲਗਾਫਿਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕਾ। ਨਾਨਕ ਬਗੋਘਦਾਰ
ਤੇਰੇ ਚੁੰ ਪਾਖਾਕਾ। ੪॥੧॥

ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੧

ਘਰੁ ੨

ਭਉਤੇਰਾ ਭੰਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤਾ। ਮੈਦੇ ਵਨ ਭੁਆ ਅਤੀਤਾ। ਕਰਕਾਸਾ ਦਰਸ
ਭੁਖਾ ਮੈਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾਨੀਤਾ। ੧॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ। ਮੈਦਰਿ
ਭੀ ਖਿਆਪਾਇ। ਰਤਾਉ। ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮੀ ਮਿਰਗਾ ਮੈ ਤਰਾ। ਸੂਰਬ ਸਗੀਰੀ ਚ
ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਤੀ। ਸਰਬੇ ਪਰਮਾਤਮਾ। ੨॥ ਪਿਅਪਦ ਭੰਗਾ ਕੋ
ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਤਿ ਤੇਇ। ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰੋਤਾ ਤੇਵਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ
ਪਾਇ। ੩॥੧॥੨॥

ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੧

ਘਰੁ ੩

ਇਤੁਤਨੁ

ਪਾਤਿਅਪਿਅਰੇਲੀ ਤਜਾਲ ਬਿਰੰਗਾਏ। ਮੇਰੈ ਕੰਤਨ ਭਵੈ ਚੋਲ ਜਪਿਅਰੇਕਿਉ
ਜੈਜਾਏ। ੧॥ ਤੰਊ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉਤਿਨਾ ਕੈਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾਨਾਉ। ਲੈਨਿ ਜੇ ਤੇਰਾਨਾਉ
ਕੈ ਤੰਊ ਸਦਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ। ਰਤਾਉ। ਕਾਂਇ ਆਰੰ ਫੁਟਿਜੇ ਥੀ ਐਪਿਅਰੇਪਾ
ਉਮਜੀਠਾ। ਰੰ ਫੁਲਵਲਾ ਜੇਰੰ ਕੈ ਸਾਤਿ ਬੁਐ ਸਾਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠਾ। ੨॥ ਜਿਨਕੇ ਚੋਲੇ
ਪਿਅਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ। ਪੁਤ੍ਰਿਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ।
ਪੇਸਾ ਜੇ ਅਪੇਰੰਗੇ ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਦਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਅਪੇਤੀਰੇ

੧॥੩॥

ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੧

ਇਆਨ ਜੀਏ ਮਾਨ ਜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਇ

ਭਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉਤਿਨਾ ਕੈਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾਨਾਉ। ਲੈਨਿ ਜੇ ਤੇਰਾਨਾਉ। ਕੈ ਤੰਊ ਸਦਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ। ਰਤਾਉ। ਕਾਂਇ ਆਰੰ ਫੁਟਿਜੇ ਥੀ ਐਪਿਅਰੇਪਾਉਮਜੀਠਾ। ਰੰ ਫੁਲਵਲਾ ਜੇਰੰ ਕੈ ਸਾਤਿ ਬੁਐ ਸਾਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠਾ। ੨॥ ਜਿਨਕੇ ਚੋਲੇ ਪਿਅਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ। ਪੁਤ੍ਰਿਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ। ਪੇਸਾ ਜੇ ਅਪੇਰੰਗੇ ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਦਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਅਪੇਤੀਰੇ

ਅਰਿਹਿਰੰਗੋਕੀਨਮਾਏਤਿ। ਸਤੁਨੈਤੈਪਨਕੰਮਲੀਏਬਾਤੁਕਿਆਭੁਛੇਤਿ। ਭੈਕੀਆ
ਹਿਸਲਾਈਆਨੈਲੀਭਾਵਕਾਕਰਿਸੀਗਾਰੇ। ਤਾਸੇਤਾਗਲਿਜਾਲੀਐਲਾਗੀਜਾਸਤੁ
ਏਖਿਅਰੇ॥ ੧॥ ਇਆਲੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਪਨਕੰਤਨਭਵੈ। ਕਰਲਪਲਾਤਕਰੇ
ਤੁਤੇਰੇਸਾਪਨਮਤਲੁਨਪਵੈ। ਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਭੁਪਾਈਐਨਾਹੀਜੇਬਤੁਤੇਰਾਧਵੈ।
ਬਲੇਭੁਅਤੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀਮਾਇਆਮਾਤਿਸਮਾਲੀ। ਇਨੀਬਾਤੀਸਤੁਪਾਈਐਨਾ
ਭਈਕਾਮਲਿਇਆਲੀ॥ ੨॥ ਜਾਇਪੁਛਤੁਸੇਤਾਗਲੀਵਾਏਕਿਨੀਬਾਤੀਸਤੁਪਾਈ
ਐਜੇਕਿਭੁਕਰੇਸੇਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਤਿਕਮਤਿਤੁਕਮੁਚੁਕਾਈਐ। ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਿ
ਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤਉਚਰਲੀਚਿਤੁਲਾਈਐ। ਸਤੁਕਤੈਸੇਕੀਜੈਤਨੁਮਨੇਦੀਜੈਐ
ਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ। ਏਵਕਤਤਿਸੇਤਾਗਲੀਭੈਏਇਨੀਬਾਤੀਸਤੁਪਾਈਐ॥
ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸਤੁਪਾਈਐਅਉਰੁਕੈਸੀਚਤੁਰਾਈ। ਸਤੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈ
ਦਿਨੁਲੇਖੈਕਾਮਲਿਨਉਨਿਪਿਪਾਈ। ਆਪਏਕੰਤਪਿਆਰੀਸਾਸੇਤਾਗਲਿਨਾਨ
ਸਭਰਾਈ। ਐਸੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਤਜਕੀਮਾਤੀਅਤਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਲੀ। ਸੁੰਦਰਿ
ਸੇਸਰੁਪਬਿਚਖਦਿਕਤੀਐਸਾਸਿਆਲੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ

ਜੈਸੀਮੈਅਵੈਖਸਮਕੀਬਾਲੀਤੈਸੜਾਕਰੀਗਿਆਨੁਵੇਲਾਲੋ। ਪਾਪਕੀ
ਵਲੈਕਾਬਲਤੁਪਾਇਆਜੇਗੀਮੰਗੈਦਾਨੁਵੇਲਾਲੋ। ਸਰਮੁਪਰਮੁਦੁਇਛਪਿਖਲੋ
ਕੁੜਠਿਰੈਪਰਧਾਨੁਵੇਲਾਲੋ। ਕਾਜੀਆਬਾਮਲਾਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾ
ਵੇਲਾਲੋ। ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਪੜਤਿਕਤੇਬਾਕਸਟਮਤਿਕਰਤਿਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥
ਤਿਸਨਤੀਤੋਰਿਤਿੰਦਵਾਲੀਆਏਤਿਭੀਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ। ਖੁਨਕੇਸੇਤਿਲੇਗਾਵੀ
ਅਤਿਨਾਨਕਰਤੁਕਾਕੁੰਗੁਪਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ ੧॥ ਸਾਤਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕੁਗਾਵੈਮਾਸਪੁਰੀ
ਰਿਆਖੁਮਸੇਲਾਜਿਨਿਉਪਾਈਰੰਗਿਰਵਾਈਬੈਠਾਵੈਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ। ਸਚਾਸੇ
ਸਾਤਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੜਾਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਸੇਲਾ। ਕਾਂਇਆਕਪੜੁਤੁਕੁਤੁਕੁ
ਸੀਤਿੰਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀਬੇਲਾ। ਆਵਨਿਅਠੁਰੈਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਤੋਰੁਭੀਉਠਸੀ
ਨਰਦਕਚੇਲਾ। ਸਚਕੀਬਾਲੀਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਲਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇਲਾ॥ ੨॥

੪੪੮

੨॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਸਭਿਅਾ ਏਤੁਕਮਿਖਸਾ

ਕਮਿਸਭਵਰਤਨੀ॥ ਸਚੁਸਾਤਿਥੁਸਾਚਾਖੇਲੁਸਭੁਤਰਿਧਨੀ॥ ੧॥ ਸਾਲਾ
ਚੁਸਭੁਉਪਰਿਤਰਿਧਨੀ॥ ਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਇਸਹੀਕੁਕਿਸੁਲੇਖੈਤਉਗਨੀ॥
ਪਉਣਪਾਣੀਧਰਤੀਅਕਾਸੁਘਰਮੰਦਰਤਰਿਥਨੀ॥ ਵਿਚਿਵਰਤੈਨਾਨਕਅ
ਕਹੁਕਿਆਗਨੀ॥ ੨॥੧॥

ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੪

ਨਿਤਨਿਤਛਲਾ

ਕਮਾਇਥਛਾਵੈਦੁਰਮਤੀਆ॥ ਜਬਅਲੈਵਲਵੰਚਕਰਿਸੁਰੁਤਥਜਾਵੈ
ਆ॥੧॥ ਐਸੀਬਾਜੀਸੈਸਾਰੁਨਚੈਤੈਤਰਿਨਾਮਾ॥ ਖਿਨਮਤਿਬਿਨਸੈਸਭੁ
ਮਨਧਿਆਇਰਾਮਾ॥ ਰਤਉ॥ ਸਾਵੇਲਾਚਿਤਿਨਾਵੈਜਿਤੁਆਇਕੰਟਕੁਕੁ
ਆ॥ ਤਿਸੁਨਾਨਕਲਏਛਡਾਇਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਿਰਦੈਵਸੈਆ॥ ੨॥੨॥੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧ ਖਾਕਨੁਰਕਰਦੰਆਲਮਦੁਨੀਆਇ॥ ਅਸਮਾਨਜਿਮੀਦਰਕ
ਥਪੈਦਾਇਸਿਖੁਦਾਇ॥੧॥ ਬੰਦੇਚਸਮਦੀਦੰਠਨਾਇ॥ ਦੁਨੀਆਮੁਰਦ
ਨੀਗਾਛਲਹਵਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਗੋਬਾਨਏਵਾਨਤਰਾਮਕੁਸਤਨੀਮੁਰਦਰਥ
ਇ॥ ਦਿਲਕਥਜਕਥਜਾਕਾਦਰੋਦੋਜਕਸਜਾਇ॥੨॥ ਵਲੀਨਿਆਮਤਿਬਿ
ਦਰਥਾਗਮਿਲਖਖਾਨਾਇ॥ ਜਬਅਜਰਾਈਲਥਸਤਨੀਤਥਚਿਕਰੇਬਿਦ
॥ ਹਵਾਲਾਮਾਲੁਮਕਰਦੰਪਾਕਅਲਾਤਾ॥ ਬੁਗੋਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਪੇਸਿਦਰੇ
ਦਾਤਾ॥੪॥੧॥

ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨

ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾ

ਕੋਇ॥ ਤੁਕਰਤਾਰੁਕਰਤਿਸੋਤੇਇ॥ ਤੇਰਾਜੇਰੁਤੇਰੀਮਨਿਟੇਕਾ॥ ਸਦਾਸਦਾ
ਕਏਕਾ॥੧॥ ਸਭਉਪਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਦਾਤਾਰੁ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥
ਤੈਤੁਤੈਤੁਤੇਵਨਤਾਰਾ॥ ਅਗਮਅਗਾਧਿਉਚਅਪਾਰਾ॥ ਜੇਤੁਧੁਬੇਵਹਿਤਿਨਭ
ਨਾਤਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾਰੁਪ੍ਰਾਗੁਣ

ਗੋਬਿੰਦ ਅਨੁਪਾਸਿ ਮਗਿ ਸਿ ਮਗਿ ਸਿ ਮਗਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ ਗੰਮ ਪਰਾਪ
ਤੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਸਕਉ ਬਲਿ ਤਾਗ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗ ਤੈ ਸੰਸਾਰਾ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੁਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਪੁਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮਿਤਰ ਵਾਨੁ ਸਾਤਿ ਬੁਮਿ ਤਰਵਾਨੁ
ਸਾਤਿ ਬੁਮੇ ਰਾਮਿ ਤਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀ ਅਸ ਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤੁਕਾ
ਲਤਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਤੁ ਪੁਰਾਖੈ ਗਾ ਸਿਰਜ ਕਾ ਤਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇ ਸਤੁ ਕੀ ਅਸੋ
ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦ ਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਗਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਮਲ ਕੁਟਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦ ਗਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀ ਐਵ
ਰੇ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੁਬੰਦ ਗੀ ਜਿਚ ਰੁਘਟ ਮਤਿ ਸਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਤੁਸਮ ਰਬ
ਅਕਬੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਤਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਸ ਦਾਨਾ
ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਕਰਤ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁ
ਸਤ ਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਆਏ ਕਤੁ ਹੀ ਸਭ ਖਲ ਕਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਬਾ
ਧਿ ਥਾਪਦਾ ਅਚਰ ਜਤੇ ਰੇ ਰੁਪੁ ॥ ਕਉ ਦੁਜਾ ਲੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿ ਅਰੇ ਮਤਿ ਦੀਪਾ ॥
੧ ॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲ ਕਜਤਾਨ ਅਲਹ ਮਿਤਰ ਵਾਨ ਪੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਜਿ
ਤੁਪੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋਕਿ ਦੇ ਜਕਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਜਗਾਈ ਲੁਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿ ਸੁਤੇਰਾ ਅਧਾ
ਤਾ ਗੁਯਤ ਉਸ ਕੇ ਸੰਗਲ ਅਛੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇ ਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਦੁਨੀ ਆਚੀ ਜਠਿ
ਲਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਉ ॥ ਗੁਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਭੁਇ ਅਸ ਦਾਏ ਕ ਸੁਗਾਉ
੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਮੀਰ ਦਾਨ ਦਿਲ ਸੋਚਾ ॥ ਮੁਤਬ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਤ ਬੰਦੀ ਸੋਚਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਤਿ ਬੁਕਛੁ ਨਾ
ਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲਾ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਦ ਗਾਰੁ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਰਤੈ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਦਸੁ ਗੀਰੀ
ਦੇਹਿ ਦਿਲ ਵਰਤੁ ਹੀ ਤੁਹੀ ਏ ਕਾ ॥ ਕਰਤੈ ਰਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਲ ਕਨਾਨ ਕਤੇਰੀ ਏ
ਕਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਜਗਲਤੁਰੇ ਮਨਜਗਲਤੁਕਤਾਗਾਛਲਸੇਇਆਜੇਤਨੁਉਪਜਿ
 ਗਤੀਸੋਭੀਸੰਗਿਨਤੋਇਆਰਤਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਥੰਧਜਨਤਿਤਜ
 ਕੀਨਾਜੀਉਛੁਟੈਜਬਦੇਤਤੇਡਾਰਿਅਗਨਿਮੈਤਿਦੀਨਾ॥੧॥ ਜੀਵਤ
 ਬਿਉਤਾਰੈਜਗਕਉਤੁਮਜਾਨਉ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਗੁਕਾਗਾਇਲੈਸਭਸੁਖ
 ਨਉ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੮ ਚੇਤਨਾਤੈਤਉਚੇਤਿ
 ਦਿਨਮੈਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਬੁਧਬਿਤਾਤੁਤੈਛੁਟੈਘਟਜਿਉਪਾਨੀ॥
 ਤਰਿਗੁਨਕਾਤਿਨਗਾਵਤੀਮੁਰਖਅਗਿਆਨੁਛੁਟੈਲਾਲਚਿਲਗਿਕੈਨੀ
 ਸੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਅਜਤੁਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਤੀਜੇਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਕਹੁ
 ਤਿਤਭਜਨਤੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥੨॥ ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੮
 ਤਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਾਇਲੈਜੇਸੰਗਿਤੇਰੇ॥ ਅਉਸਰਬੀਤਿਓਜਾਤੁਤੈਕਉ
 ਨਿਲੈਮੇਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੰਪਤਿਰਥਧਨਰਾਜਸਿਉਅਤਿਨੇਤੁਲਗਾਇਓ
 ਲਛੰਸਜਬਗਲਿਪਰੀਸਭਭਇਉਪਰਾਇਓ॥੧॥ ਜਾਨਿਓਇਕੈਬ
 ਤੈਕਾਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ ਪਾਪਕਰਤਸਕੁਚਿਓਨਤੀਨਤਗਾਰਬੁਨਿਵਾਰਿਓ
 ਜਿਤਬਿਧਿਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਅਸੇਸੁਨੁਰੇਭਾਈ॥ ਨਾਨਕਕਤਤਪੁਕਾਰਿਓ
 ਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥੩॥੩॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੯

॥ ਗਾਇਸਾ ॥

ਜਿਨਿਕੀਅਤਿਨਿਦੇਖਿਅਕਿਅਕਤੀਐਰੇਭਾਈ॥
 ਜਾਣੈਕਰੇਅਪਿਜਿਨਿਵਾਜੀਤੈਲਾਈ॥੧॥ ਗਾਇਸਾਪਿਅਰੇਕਾਰਾਈ
 ਤੁਸਦਾਸੁਖੁਤੇਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਨਿਰੰਗਿਕੰਤੁਨਰਾਵਿਅਸਾਪਛੇਰੇਤਾ
 ਥਪਛੇਜੈਸਿਰਪੁਣੈਜਬਗੈਦਿਵਿਤਾਈ॥੨॥ ਪਛੇਤਵਾਨੀਮੈਲੈਜਬਦੁ
 ਸਾਗੀ॥ ਤਾਛਿਰਿਧਿਅਰਾਰਾਵੀਐਜਬਅਵੈਗੀਵਾਰੀ॥੩॥ ਕੰਤੁਲੀ

ਦੀ ਮੈਂ ਤੇ ਵਧੀਏ ਤਾਂ ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਏ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੇ ਸੁਧੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ਜਿ
ਸਖੀ ਸਤੁ ਗਵਿ ਅਤਿ ਨ ਪੁਛ ਓਗੀ ਜਾਏ ॥ ਪਾਇ ਲਗ ਓ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਓ ਲੇ
ਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਚੰਦ ਨੁਲਾਵੈ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਮ
ਕਾ ਮਇ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਅਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿ ਅਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿ
ਮਿਲਿ ਅਕਹੀ ਐਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਲੇਚੀ ਐ ਬਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਤੋਈ ॥ ੭
ਧਤੁ ਮਿਲੈ ਭੁਨਿਧਾ ਤੁਕ ਓਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਦੀ ਐ
ਓ ਅਨ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਪਾਨਾ ਵਾਵਾ ਜੀ ਤੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਾਰਨ ਜਾਏ ॥ ਰਸੀ
ਤੋਵੈ ਮੁਸਕਕਾ ਤੂੰ ਫੁਲੁ ਪਛਾਏ ॥ ੯ ॥ ਅਪਿ ਓ ਪੀਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕ ਭੁ ਮੁਖਿ ਮਿ
ਜਾਵੈ ॥ ਸਤ ਜੇ ਸਤ ਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥

੧੦ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਕੀ ਅਕਥਾ ਕਤਾ ਦੀ ਅਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈ ਅਗ ॥ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਗੁਰ ਅ
ਪੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ਅਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਅਇ ਮਿਲੁ ॥ ਤੁਮੇ
ਗੁਰੁ ਕੋ ਪਿਅਰੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਤਰਿ ਭਾਵ ਦੇ ਸੇ ਗੁਰੁ ਤੋ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਗੁ
ਕ ਭਾਵ ਮੰਨਿ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਅਰੇ ਦੇਖਿ
ਅਤਿ ਨ ਕਉ ਤਉ ਵਰੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰੀ
॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੈ ਦੁਖ ਮੇਟਣ ਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਅਰੇ ਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟ
ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿ ਅਸ ਦਾਸ ਦਕੁਰ ਥਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾ ਤਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੈ ਜੋ ਤ
ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਅਰਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤਿਨ ਤਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ ਤ
ਸੇ ਤੀ ਤੋ ਪਿਰਤ ਜੀ ਤਿਨ ਜੀ ਅਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਅਰਾ ਜੀ ਵੇਦੇ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਅਰਾ ਸੇਵਿ ਅਤਿ ਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾ
ਇਆ ॥ ਓਇ ਅਪਿ ਚੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਿ

ਪਿਆਰੈ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਅਗੁਰੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਪੰਨੋ ॥ ਗੁਰਿ ਤਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰੁ
 ਤਪੁਨੋ ॥ ੯੧ ॥ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਦੇ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਗਾਈ ॥ ਜਨਨੁ ਨ ਕਉ ਤਿ
 ਰਿਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਕੁਰ ਬਾਲੀ ॥ ੯੦ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਤੋ ਲੀ ਅਸੇ ਅੰ
 ਭਾਈਆ ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਪੈਨਾਈਆ ॥ ਤਰਿ ਅਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥ ੯੧ ॥
 ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਅਏ ਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾ
 ਜਿਘੇਲਿ ਘੇਲਿ ਪੀਜੈ ॥ ੯੨ ॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀਜੀਆ ਲਾ
 ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿ ਓਜ ਮਿਪ ਕਜਿ ਚਲਾਈਆ ॥ ੯੩ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਨਾ
 ਚੇਤਿ ਅਤਿ ਰਦੈ ਉਰਿ ਪਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇ ਜਿਨ ਅਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੀ
 ॥ ੯੪ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਤੈ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਅਰੰਗ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ੯੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ ਤਾਅਖੀ ਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸੰ
 ਉਗੁਰਵਿਟੁ ਸਦਵਾਰਿ ਅਜਿਨਿ ਦਿਤ ਜਾਨਾਓ ॥ ੯੬ ॥ ਸੇ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸਾ
 ਜੋ ਤਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਤਾ ॥ ਤਉ ਦੁਖਿ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਵਿਗਸਿ ਅਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ
 ॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਤਾਵੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ
 ਅਤਿ ਨ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥ ੯੭ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਅਖੀ ਐ ਕਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿ
 ਈਐ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੈ ਤਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥ ੯੮ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁ
 ਅਰਧਿ ਅਸੇ ਸਾਤ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਵਾਰਿ ਅਗੁਰ ਬ
 ਸਮਾਣੇ ॥ ੨੦ ॥ ਤੁਠਾ ਕੁਰੁ ਤੁਸਾ ਤਿਥੇ ਤੁਠੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦ
 ਗੁਲੀ ਗਤੀਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆਪੇ ਤਰਿ ਇਕੁ ਰੰਗੁ ਤੈ ਆਪੇ ਬਤੁਰੰਗੀ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭ
 ਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥ ੨੨ ॥ ੨ ॥

ਚਉਪਦੇ ੧੫ ਗਇਸੇ ੨ ^{੧੧} ਜੋਤਿ ਸੁਭ ੧੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਲੰਗਬਾਲੀਭਗਤਾਂਕੀ

੨੨੭੧

ਬੇਦਕਤੇਬਇਛਤਰਾਭਾਈਦਿਲਕਾਫਿਕਰੁਨ

ਬੀਰਜੀ॥

ਇਹਾਦੁਕਦਮੁਕਰਾਗੀਜਉਕਰਤੁਤਾਜਿਰਤਜੁਰਿਖੁਦਾਇ॥੧॥ ਬੰਦੇਖੋਜੁਦਿਲ
ਰੋਜਨਾਫਿਰੁਪਿਰੇਸਾਨੀਮਾਤਿ॥ ਇਤਜੁਦੁਨੀਅਸਿਤਰੁਮੇਲਾਦਸਤਗੀਗੀਨ
ਰਾਹਤਉ॥ ਦਰੋਗਪਤਿਪਤਿਖੁਸੀਤੋਇਬੇਖਬਰਬਾਦੁਬਕਾਤਿ॥ ਤਕੁਸਚੁਖਾ
ਕੁਖਲਕਮਿਅਨੇਸਿਆਮਮੁਰਤਿਨਾਤਿ॥੨॥ ਅਸਮਾਨਮਿਅਨੇਲਤੰਗਦਰੀ
ਗੁਸਲਕਰਦਨਬੁਦਾ॥ ਕਰਿਫਿਕਰੁਦਾਇਮਲਾਇਚਸਮੇਜਤਤਤਮਉਜੁਦੁ
ਅਲਾਤਪਾਕੰਪਾਕਤੈਸਕਕਰਉਜੇਦੁਸਰੋਇ॥ ਕਬੀਰਕਰਮੁਕਰੀਮੁਕਾ
ਰੁਕਰੈਜਨੈਸੋਇ॥੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਲੰਗਬਾਲੀਨਾਮ

ਵਜੀ॥ ਮੈਅੰਧੁਲੇਕੀਟੇਕਤੇਰਾਨਾਮੁਖੰਦਕਾਰਾ॥ ਮੈਗਰੀਬਮੈਸਕੀਨਤੇ
ਨਾਮੁਤੈਅਧਾਰਾ॥ ਰਤਉ॥ ਕਰੀਮਾਂਰਤੀਮਾਂਅਲਾਤੰਗਨੀ॥ ਤਾਜਰਾਤਜੁਰਿ
ਰਿਪੇਸਿਤੰਮਨੀ॥੧॥ ਦਰੀਅਉਤੰਦਿਤੰਦਤੁਬਿਸਿਆਰਤੁਪਨੀ॥ ਦੇਤਿਲੇਤਿਏ
ਤੰਤੰਤੰਤੰਗਰਕੇਨਤੀ॥੨॥ ਤੰਦਾਨੰਤੰਬੀਨੰਮੈ॥ ਬੀਚਾਰੁਕਿਆਕਰੀ॥ ਨਾਮੇ
ਸੁਆਮੀਬਖਸੰਦਤੰਤਰੀ॥੩॥੧॥ ਤਿਲੰਗ॥ ਤਲੇਘਰੰਤਲੇਘਰੰ
ਤੁਸਿਖਬਰੀ॥ ਬਲਿਬਲਿਜੰਉਤਉਬਲਿਬਲਿਜੰਉ॥ ਨੀਕੀਤੇਰੀਬਿਗਾਰੀਅਲੇ
ਰਾਨਉ॥ ਰਤਉ॥ ਕੁਜਾਅਮਦਕੁਜਾਰਛਤੀਕੁਜਾਮੇਰਵੀ॥ ਦੂਰਿਕਾਨਗਰੀਰਾ
ਰਿਬੁਗੋਈ॥੧॥ ਖੁਬੁਤੇਰੀਪਗੁਮੀਠੇਤੇਰੇਬੋਲਾ॥ ਦੂਰਕਾਨਗਰੀਕਾਤਕੇਮਗੋਲਾ॥੨॥
ਚੰਦੀਤਜਰਅਲਾਮਏਕਲਖਾਨੰ॥ ਤਮਚਿਨੀਪਤਿਸਾਤਸੰਵਲੇਬਰਨੰ॥੩॥
ਅਸਪਤਿਗਜਪਤਿਨਰਠਨਰਿੰਦਾ॥ ਨਾਮੇਕੇਸ਼ੁਮੀਮੀਰਮੁਕੰਦਾ॥੪॥੨॥੩॥
ਬੀਰਜੀ੧ ਨਾਮਦੇਵਜੀ੨ ਜੇਤ੍ਰਜੁਮਲਾ੩

842

ॐ
 १६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤਤਕਰਾਰਗੁਸੁਤੀਕਾ
 ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ
 ॥ ਘਰੁ ੧

१ ਭੰਡਾਏਇਥੈਸਿਧੁਪੁਦੇਵੁ ੬੫੫
 ਘਰੁ ੨

੨ ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਥਾਤਰਿਜਾਇ
 ਘਰੁ ੬

੩ ਉਜਲੁਕੈਤਾਚਿਲਕਦਾਘੁ
 ੪ ਜਪਤਪਕਾਥੰਧਥੇਰੁਲਾ
 ੫ ਜਿਨਕਉਭੰਡੈਭਉਤਿਨਾ
 ੬ ਭੰਡਾਤਢਾਸੋਇਜੋਤਿਸੁਭਾ
 ੭ ਜੋਗੀਤੋਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀਤੋਵੈ
 ਘਰੁ ੭

੮ ਜੋਗੁਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨਡੰਡੈ ੬੫੬
 ੯ ਕਉਲਤਰਾਜੀਕਵਲੁਤੁਲਾ
 ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
 ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਆਰਾਧਿਆ
 ੨ ਭਉਹਿਨਾਮੁਭਜਿਓਪੁਰਖੋਤ
 ੩ ਤਹਿਨਾਮੁਤਹਿਰੰਕੁਏਤਹਿਰੰਕੁ
 ੪ ਤਹਿਤਹਿਕਹਤਿਨਿਤਕਪਟੁ
 ਘਰੁ ੨

ਪਨੇ
 ੫ ਗੁਰਮਤਿਨਗਰੀਬੋਜਿਬੋਜਾਈ ੬੫੬
 ੬ ਤਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿਤਹਿਰੰਗੁ
 ੭ ਜਿਤਵਾਤਹਿਰਸਿਰਤੀਅਘਾਇ
 ਘਰੁ ੬

੮ ਨੀਚਜਾਤਿਤਹਿਜਪਤਿਅਭਿਤ
 ੯ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਤਹਿਆਰਾਧਿਆ
 ੧੦ ਜਿਥੈਤਹਿਆਰਾਧੀਐਤਿਥੈਤਹਿ
 ੧੧ ਜਿਸਨੇਤਹਿਸੁਪ੍ਰਸਨੁਤੋਇਸੋ ੬੫੮
 ਘਰੁ ੭

੧੨ ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਲਕਤਿ
 ੧੩ ਤੁਕਰਤਾਸਭੁਕਿਭੁਆਪੇ
 ੧੪ ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆਮੇਰਾ
 ੧੫ ਕੀਤਾਕਰਲਾਸਰਥਰਜਾਈ
 ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
 ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਥਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਥਾਜੀਪਈ
 ੨ ਕੀਤਾਲੇਰੁਤਿਸੋਪ੍ਰਭੁਤੋਇ ੬੫੯
 ੩ ਧਨੁਸੋਤਾਗਨਿਜੋਪ੍ਰਭੁਪਛਾਨ
 ੪ ਗ੍ਰਿਹਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਤਉ
 ੫ ਉਮਕਿਓਤੀਉਮਿਲਨਪੂਰ
 ੬ ਕਿਆਗੁਲਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀ
 ਘਰੁ ੩

੭ ਸੇਵਾਥੋਗੀਮਾਗਨੁਥਤੁਤਾ

- ੮ ਬੁਰੇਕਾਮਕਉਉਠਿਖਲੋਇਆ ੬੦ ੩੧ ਗੁਰਪੁਰੇਜਥਭਏਦਇ
- ੯ ਘਰਮਠਿਠਾਕੁਰੁਨਦਰਿਨਅਵੈ ੩੨ ਸੇਸੰਜੋਗਕਰਹੁਮੇਗੇਪਿ
- ੧੦ ਲਾਲਨੁਰਵਿਅਕਵਨਗ ੩੩ ਬਤਰੀਜਾਤਕਦੇਦਿਜ
- ੧੧ ਤੁਜੀਵਨੁਤੁਪਾਨਅਧਾਰ ੩੪ ਸਾਧਸੰਗਿਤੈਰੈਭੈਸਾ
- ੧੨ ਸੁਖਮਤਲਜਾਕੇਉਚਦੁਅਰੇ ੩੫ ਘਰਕਾਕਾਜੁਨਜਾਨੀ
- ੧੩ ਜਾਕੈਦਰਸਿਪਾਪਕੋਟਉਤਰੇ ੩੬ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਤਚਲੈ
- ੧੪ ਰਤਦੁਨਪਾਵਤਿਸੁਰਿਨਰੇ ੩੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀ
- ੧੫ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਤਿਥ ੩੮ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗੋਵਿੰਦਇਆ
- ੧੬ ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਡਿ ੩੯ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਕੁ
- ੧੭ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉਤੁ ੪੦ ਦਰਸਨਕਉਲੋਚੈਸਭਕ
- ੧੮ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਨੁ ੬੬੧ ਘਰੁ ੪
- ੧੯ ਲੋਭਿਮੋਹਿਮਗਨਅਪਰਾਧੀ ੬੧ ਭਲੀਸੁਤਾਵੀਢਾਪਰੀ
- ੨੦ ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤ ੬੨ ਤਰਿਕਾਸੰਤੁਪਰਾਨਪਨ
- ੨੧ ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭਸੇਇ ੬੩ ਜਿਨਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
- ੨੨ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਕਰੈਦਾਰ ੩੫੦ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲਾ
- ੨੩ ਗੁਰਅਪੁਨੇਉਪਰਿਬਲਿਜਾ ੬੪ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆਮੋ
- ੨੪ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਗੁਰੇਤਰਾ ੬੫ ਰਸਿਮੰਡਲਕੀਨੋਆਖਾ
- ੨੫ ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਭਾ ੬੬ ਤਉਮੈਅਇਆਸਰੀ
- ੨੬ ਗੁਣਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੋਨਿਤ ੬੭ ਘਰੁ ੬
- ੨੭ ਥੈਕੁੰਠਨਗੁਰੁਤਾਸੰਤਬਸਾ ੬੭ ਸਤਿਗੁਰਪਸਿਬੰਨੀਤੀਆ
- ੨੮ ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸਕੇਪਰਤ ੬੮ ਘਰੁ ੭
- ੨੯ ਦੀਨੁਭਡਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾ ੬੮ ਤੇਰਾਭਾਵਤੁਭੈਮਨਇ
- ੩੦ ਪ੍ਰਾਤਤਕਲਿਤਰਿਨਮਉਚਰੀ

ਪਨੇ

ਵਿਸਰਹਿਨਾਤੀਜਿਤੁਤੁਕ
ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੋਦੀ
ਜੋਕਿਓਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭਮਾ
ਮਤਾਅਗਨਿਤੇਤੁਪੁਤਾਥ
ਜੋਕਿਓਨਸੀਓਤਿਥਕਿ 6੬੫
ਭਾਗਠਜੇਤਹਿਸੰਤਤੁਮਹੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿ
ਤੁਪੁਚਿਤਿਅਏਮਤਾਅਨੰਦਾ
ਜਿਸਕੇਸਿਰਓਪਹਿਤੁਸੁਆਮੀ
ਸਗਲਤਿਅਗਿਗੁਰਸਰਦੀ 6੬੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਘਰੁ ੧

੧ ਸਭਿਅਵਗਲਮੈਗੁਲੁਨਤਿ
ਘਰੁ ੮

੨ ਕਚਹੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋਜੂਤਿ
ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਠੀ॥

੩ ਮਾਲਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਗੁਰ
ਜਿਓਆਗਏਲੋਤਪਾਇ 6੬੭

੪ ਮਨਤੁਨਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਤਿ
ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਨਾਮੈਤੀਤੇਸਭੁਕਿਓਤਾ

੨ ਕਾਇਆਕਾਮਦਿਅਤਿਸੁਆ 6੬੮
ਘਰੁ ੧੦

੩ ਦੁਨੀਆਨਾਸਾਲਹਿਤੋਮਹਿ
੬ ਤਹਿਜੀਸੁਖਮਅਗਸੁਤੈਕਿ 6੬੯

ਮਤਲਾ ੬ ਘਰੁ ੨
ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਕੋਈਆਦਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾ
ਘਰੁ ੧੦

੨ ਅੰਦਰਿਸਚਨੇਤੁਲਾਇਆ 6੭੦
~~ਅੰਦਰਿਸਚਨੇਤੁਲਾਇਆ~~

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਓਰਭਿਹਤਿਓਥਿਖਿਅਕੈ
ਘਰੁ ੩

੨ ਮਿਥਨਮੋਤਿਅਗਨਕੋਸਯਾ
ਘਰੁ ੯

੩ ਜਿਨਡਿਠਿਆਮਨੁਹਤੀਐ
ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਠੀ॥

੬ ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਭੀ 6੭੧
੫ ਸਿਮ੍ਹਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰ

ਮਤਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀ
੧ ਮੰਦੁਕੁਚਜੀਅੰਸਵਦਿਤੋ
ਸੁਚਜੀ॥

੨ ਜਾਤੁਤਾਮੈਸਭੁਕੋਤੁਸਾਤਿ 6੭੨
ਭੂ

ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਤਲਾ ੫

੩ ਜੇਦੀ ਸੈ ਗੁਰਸਿਖ ਜਾਤਿ ਸੁ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਛੰਤਾ ॥

੧ ਭਗੋਥੀ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈ ਅਜੈ

ਘਰੁ ੨

੨ ਤਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥

ਘਰੁ ੩

੩ ਆਵੇ ਤੇ ਸਾਜਨ ਦਾ ਤਉ ਦੇਖਾ ੪੬੩

ਘਰੁ ੪

੪ ਜਿਨਿ ਕੀ ਅਤਿ ਨਿਦੇਖਿ ਆ

੫ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਵੈਸ

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ਛੰਤਾ ॥

੧ ਸੁਖ ਸੋਇਲ ਜਾ ਤਰਿ ਪਿਆ ੪੬੪

ਘਰੁ ੩

੨ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਤਰਿ ਜੀਉ ਗਏ

੩ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਇਲ ੪੬੫

੪ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ

੫ ਤਰਿ ਤਰੇ ਤਰਿ ਗੁੰਗਾ ਫੁਧਿ ਤਰਿ ੪੬੬

੬ ਜੇ ਲੋੜ ਤਿਵਰੁ ਥਾਲ ਜੀਏ ਤ

੭ ਸੋਇਲ ਜਾ ਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਛੰਤਾ ॥

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇਆ ੪੬੭

੨ ਤਰਿ ਪਹਿਲੀ ਲਾਵ ਪਾਏ

੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ

੪ ਆਵੇ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਤਉ ਗੁਣ

੫ ਗੁਰੁ ਸੰਤ ਜਨ ਪਿਆਰਾ ਮੈ

੬ ਮਾਹੇਤਿ ਸੁਵੇ ਜਨ ਤਉ ਮੈ ਬਿ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ ਸੁਇ ਬਾਵੇ ਤਉ ਕਾਏ ਦੇਖੁ

੨ ਤਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀਟੇ

੩ ਗੋਇੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵ ਲਾਏ

੪ ਤੁਠਾ ਕੁਰੈ ਬਰਗੋ ਮੈ ਜੇਤੀ

੫ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰ

੬ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੁ

੭ ਤਰਿ ਜਪੇ ਤਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ

੮ ਭੈ ਸਾਗਰੇ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ

੯ ਅਬਿਚਲਨ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ

੧੦ ਸੰਤ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋ

੧੧ ਮਿਠ ਬੋਲ ਜਾ ਤਰਿ ਜਲੁ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਵਾਰ ਸੁਤੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾਨਾ

ਮਤਲਾ ੩ ਪਉੜੀ ੨੦

ਸਲੋਕ ੪੬

ਪਨੇ

ਜੈਜੁਮਲਾ
 ੮੨ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ
 ੮ ਮਃ ੧
 ੧੫ ਮਃ ੬
 ੫੮ ਮਃ ੫
 ੮੨
 ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੫ ਮਃ ੧
 ੪ ਮਃ ੩
 ੨ ਮਃ ੪
 ੫ ਮਃ ੫
 ੧੬
 ੩ ਕਚੜੀ ਸੁਚੜੀ
 ੨੮ ਗੁਫਵੰਤੀ
 ੮੩
 ੫ ਮਃ ੧
 ੭ ਮਃ ੩
 ੬ ਮਃ ੪
 ੧੧ ਮਃ ੫
 ੨੮
 ੧ ਵਾਰ ਮਃ ੩

੧੩੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਥਾਈਭਗਤਾਕੀ॥
 ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥

ਅਵਤਰਿਅਇਕਤਾਤੁਮਕੀ ੪੮੭
 ਥਾਹਰੰਪੈਥਾਲਾਜੀਉ॥
 ਅਮਲੁਸਿਗਨੇਲੇਖਾਦੇਨਾ
 ਥਾਕੈਨੈਨਸੁਵਨਸੁਨਿਥਾਕੈ
 ਏਕੁਕੋਟਪੰਚਸਿਕਦਾਗਪੰਚੇ

ਪਨੇ

ਸ੍ਰੀਗਵਿਦਾਸਜੀਉ॥

੧ ਸਤਕੀਸਾਹਸੁਤਾਗਨਿਜਾਨੈ
 ੨ ਜੇਦਿਨਆਵਤਿਸੋਦਿਨਜਾਪੀ ੪੮੮
 ੩ ਉਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ॥
 ਸੇਖਫਗੀਦਜੀਉ॥
 ੧ ਤਪਿਤਪਿਲੁਤਿਲੁਤਿਤਾਬਮਰੇਉ
 ੨ ਬਿਜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀ

੧੦ ਜੈਜੁਮਲਾ
 ੫ ਕਬੀਰਜੀ
 ੩ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
 ੨ ਸੇਖਫਗੀਦਜੀ

੧੦

648

१७ सतिनामुकरतापुगधुनिरकुं
निगवैरुअकलामुगतिअजुनी
सैकुंगरपुसादि॥

गुडीमउला १ चउपदे॥ ५७१ भंडायेदिबैसिपुपुदेव
उउपुपैकउजवतु॥ दुपुकरमठुनिमुगतिममा लुतेदिनिगसजमा
॥ १॥ जपुतयेकेनामागअवगिनिगठलकामागउउ॥ दिउमन
टीउबिकरउठुनिनेउउनीदनअवै॥ रसननामुजपुतबमबीअ
नबिपिअंमिउपावतु॥ २॥ मनसंपटुजितुसतसरिनवदुभावनपती
पुतिक्केगपुजापुलमेवकुजेमेवेदिनबिपिसाडिबुगवतुगउ॥ ३॥ क
देकउतिक्केउजवतिउमसरिअवगुनकेडी॥ भगतिडीलुनानक
नुजपैउउसालाडीसचमेडी॥ ४॥ १॥ गुडीमउला १

५७२ अंतविसेनबउरिजादि॥ अंमिउउठेठिकउेबिपुखादि॥ १॥ अ
गिआनुजपुमनमेगे॥ उवउचकरसाचेकेगे॥ रउउ॥ गिआनुपिआनुस
कुकीरवै॥ बंधनिबापिआसभुजगुभवै॥ २॥ सेवकरसुचकरउेदि॥ जलिष
मडीअलिगदिगडिआसेदि॥ ३॥ उमनडीचंगेबुगनडीकेदि॥ पुलवतिनानक
उेसेदि॥ ४॥ १॥ २॥ गुडीमउला १ ५७३ उजलुकेउचिलक

उयेदिमकालडीमसु॥ येतिआजुठिनउउेजेसउेपेवतिसु॥ १॥ सजलमेडीन
मैचलदिआनलिचलंनि॥ जिबैलेखामंगीअतिबैखेदेसंनि॥ रउउ॥ केठे
पमाडीआपासउचिउवीआउ॥ ठठीआकंमिनआवनीविचउसखलीआउ
२॥ बगाबगेकपजेतीरबमंठिवसंनि॥ पुटिपुटिनीआपावलेबगेनाकडीआ
३॥ सिमलरुपुसगीरुमैमैजनदेखिबुलंनि॥ सेठलकंमिनआवनीतेगुल
उतिउंनि॥ ४॥ अंपुलैबुउठेठिआहुंगरवाटबउतु॥ अखीलेडीनलउउ
उचिलंयकिउ॥ ५॥ चकरगीआचंगिआटीआअवगसिआलपकिउ॥ नानक

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਤੁ ਬਧ ਛੁਟਿ ਜਿਤੁ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੧

ਬੰਧੁ ਬੇਜੁ ਲਜਿਤੁ ਲੰਘਿ ਵੇਤਲਾ ॥ ਨਾ ਸਰਵ ਰੁਨ ਭੁਛ ਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਭੇ
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਜੀਠ ਜਾਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੇਲਾ ॥ ਸਦ ਰੰਗ ਢੇਲਾ ॥ ਰਤਾ ਭੁਛਾ ॥ ਸਾਜਨ
ਰਿਅ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਤੇਈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਤੇ ਵਹਿ ਗੰਠ ਜੀ ਐ ਮੇਲੇ ਗਾ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਮਿਲਿ
ਵੀ ਛੁੜੈ ਜੇ ਮਿਲਿ ਅਤੇਈ ॥ ਆਵਾ ਗਭੁ ਲੁਨਿ ਵਾਰਿ ਆਏ ਸਾਚਾ ਸੇਈ ॥ ੩ ॥
ਰਿਨਿ ਵਾਰਿ ਆਸੀ ਤਾਏ ਚੇਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਸ ਤਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸਤੇਲੀ ਤੇ ਸਤੁ ਖਰਾਖਿ ਆਗਾ ॥ ਤਮ ਸਤ ਕੇਰੀ ਆਦਾ ਸੀ ਆ
ਸਮੁਤ ਮਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੧

ਜਿਨ ਕਉ ਭੈਰੋ

ਸਵਾਰ ਸੀ ॥ ਸੁਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰ ਸੀ ॥ ਸਤ ਸਾਮੁ ਲੇਨਾ ਤਿਸਰ
ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨੀ ਮਿਲਿ ਆਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿ ਆਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿਕਾ
ਵੈ ਦੀਖਿ ਆਗਾ ॥ ਚਾਲਿ ਤਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਭਾਇ ਭਵ ਤਿਨ ਭੀਖਿ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ
ਜੁਰਿ ਦੁਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥ ਦਰਿ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾ ਤਿਸੁ ਲੇਪੁ ਢਾਤਿ ਸੁ ॥ ਛੁਟੈ ਤਰੈ
ਤਿਥਨ ਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥ ੩ ॥ ਘਲੇ ਆਲੇ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਨਾ ਤੀ ਦੁਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ॥ ਚ
ਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਏ ਸਭ ਸੇਈ ॥ ਨਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀ ਸਨ ਦਰੀ ਕਰਮੁ ਤੇਈ ॥ ੪ ॥

ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੧

ਭੰਡਾ ਤਛਾ ਸੇਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਭੰਡਾ

ਲੁਧੇ ਤਾ ਤਛਾ ਨ ਤੇਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਤੇਇ ਸੇਈ ਪਾਇ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਏਤੁ ਦੁਆ
ਤਛਾ ਤੇਇ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ਮੇਲੇ ਤਛਾ ਵੀ ਚਾਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇ ਸੀ ॥ ੫ ॥ ਮਤੁ
ਇ ਅਗੈ ਪਾਇ ਸੀ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇ ਤੇਇ ਸੀ ॥ ੭ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿਕਾ
ਆਪਿ ਵਰਤਾਇ ਸੀ ॥ ੮ ॥ ਚਲਿ ਆਪਿ ਤਿਸਿ ਭਿਜਨ ਮਸਵਾਰਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇ
ਮਾਲੁ ਸੁਕਿ ਆਵੇ ਚਾਰਾ ਤਿਤਲੇ ਕਸੁ ਲਾਇ ਸੀ ॥ ੯ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਤ
ਕੁਲਤਾਰ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੧

ਜੇਗੀ ਤੇਵੈ

ਗੀ ਤੇਵੈ ਖਾਇ ॥ ਤਪੀ ਆਤੇ ਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ
ਸੁਦੀ ਜੇ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬੈਠੈ ਅਲਾਇ ॥ ਰਤਾ ਭੁਛਾ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੇਲੁ ਦੇ ਜੇ ਕੋ

ਅਗੈਪੁ ਘਨ ਤੇ ਵਈ ਜੇ ਸਦੁ ਨੀ ਸਾਏ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਤੈ ਸੇ ਜੈ ਸਾ ਕਾ ਢੀ ਐ ਜੈ ਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਜੇ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੇ ਦਮੁ ਥਿਰ ਥਾ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਇਉ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਥੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋਲ
ਵਿਕਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿ ਤੁ ਤਨਿ ਨਾ ਹੀ ਸਚਾ ਨਉ॥ ੪॥ ੫॥ ੭॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ਜੋ ਗੁਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋ ਗੁਨ ਡੰਡੈ ਜੋ ਗੁਨ ਭਸਮ ਚ
ਈ ਐ॥ ਜੋ ਗੁਨ ਮੁੰਦੀ ਮੁੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇ ਐ॥ ਜੋ ਗੁਨ ਸਿੰਝੀ ਵਈ ਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨ
ਤੀ ਐ॥ ਜੋ ਗੁਨੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਗਲੀ ਜੋ ਗੁਨ ਤੇ ਈ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮ ਸਰਿ
ਵੈ ਜੋ ਗੀ ਕਹੀ ਐ॥ ਸੋ ਈ॥ ਗਤ ਐ॥ ਜੋ ਗੁਨ ਬਾਤ ਰਿਮ ਜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋ ਗੁਨ ਤਾ ਜੀ ਲਾ
ਈ ਐ॥ ਜੋ ਗੁਨ ਦੇ ਸਿ ਦਿ ਸੰਤ ਰਿਭ ਵਿ ਐ॥ ਜੋ ਗੁਨ ਤੀ ਰਥਿ ਨਾ ਈ ਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜ
ਨ ਹੀ ਐ॥ ਜੋ ਗੁਨੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੈ ਤਾ ਸਤ ਸਤੁ ਟੈ ਪਾ ਵਤੁ ਵਹਿ ਰਤਾ
ਈ ਐ॥ ਨਿਭੁ ਰੁਝੈ ਸਤ ਜਪੁ ਨਿਲਾ ਗੈ ਘਰੁ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈ ਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਹੀ ਐ॥
ਜੋ ਗੁਨੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈ ਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਤਿ ਆਮ ਰਿਹੀ ਐ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਗੁ ਕਮਾਈ ਐ॥
ਜੋ ਬਾਝੁ ਸਿੰਝੀ ਵੈ ਜੋ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਹੀ ਐ॥
ਜੋ ਗੁਨੁ ਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈ ਐ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧ ਕਥੁ ਲਤ ਰਾਜੀ ਕ
ਵਲੁ ਤੁਲਾ ਤੇ ਰਾਕ ਵਲੁ ਸਗਾ ਫੁਲਾ ਵਾ॥ ਕਥੁ ਲੁਗੁ ਕੈ ਪਤਿ ਦੀ ਖਿਆਲੇ ਵਾ ਕੈ ਪਤਿ ਮੁਲੁ
ਕਰਾ ਵਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਉਤੇ ਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਤੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀ
ਲਾਤੁ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ॥ ਗਤ ਐ॥ ਮਨੁ ਤਾ ਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇ ਹੀ ਸੇਵ ਸਗਾ ਫੁਕਮਾ
ਵਾ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀ ਤਰਿ ਸੇ ਸਤੁ ਤੇ ਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਤਾ ਵਾ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੇ ਲੁਤ ਰਾਜੀ
ਆਪੇ ਤੇ ਲਲਾਤਾ ਰਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਤੈ ਵਲ ਜਾ ਰਾ॥ ੩॥ ਅੰਧੁ ਲਾਨੀ ਚ ਜਾਤਿ
ਪਰੇ ਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਤਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁੜਾ ਪਾਵੈ॥
੪॥ ੨॥ ੯॥

੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੪

ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਆਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਕੇ
ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰੀ ਆਸ ਭੁਭੁਕਾ ਡਰੁ ਜਮ ਕੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਲਗਾ ਵਤੁ ਰਾਮ ਨਾ

ਮਤਰਿਕੋ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਥੇ ਧਿਆਤਰਿ ਪੀਅਰ ਸੁਗਟ ਕੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ
 ਉਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕਿਪ੍ਰਾਧਾਰਿ ਮੇਲੁ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮਧੇ ਵਤ ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਭੁ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਸੁ ਗੁਰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ਅਸਭੁ ਲਾਭੀ ਤਿਸ ਤਿਕੈ ॥ ੩ ॥ ਤਮ ਗੀਤ ਪਾਤਿ ਗੁਰ
 ਰੁਤਮ ਵੇਚਿ ਓਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿ ਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਗੁਰ ਰਾਖੁ
 ਜਨ ਕੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿ ਓ ਪੁਰਖ ਤਨੁ
 ਨਸੇ ਦਾਲ ਦਲ ਘਾਭੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੇਟਿ ਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰਿ ਅਸਥਿਰੁ
 ਖਿਸਮ ਘਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਘਾ ॥ ਮੈ ਮਨ ਤਨੁ ਅਗਿ ਪਿਧਿ
 ਰਾਗੈ ਸਿਰ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਤ ਘਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਲਿ
 ਵੈ ਪਕੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲਘਾ ॥ ਧਰੰਗੁ ਇਸਿਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾਨਾ ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਧਰ
 ਘਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰਲ ਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲ ਘਾ ॥ ਦ
 ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੁਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮ ਘਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵੇਖੁ
 ਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਤਰਿ ਨਿਮ ਘਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਮ
 ਟੁਹੁ ਸਦਾ ਘੁਮ ਘਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਰੰਗੁ
 ਰਿੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾਜਿ ਆ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਜਿਨ ਤੇ ਵੀ ਭੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇ
 ਨ ਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਤਰਿ ਓਪ ਦੇਸਿ ਆਤਰਿ ਭੇਟਿ ਆਰਓ ਨਿਸੰਗੁ
 ਓ ॥ ਮੁੰਧਇ ਆਈ ਮਨ ਮੁਖੀ ਠਿਰਿ ਅਵਲ ਜਾਣਾ ਅੰਗੁ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਅਇ
 ਦੁਜ ਭਾਉ ਸਹਲੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਤਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਤ ਚਾਹੀ ਆਤਰਿ ਰਾਖੁ ਅੰਗੀ ਅੰਗੁ ॥
 ਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨ ਵਾਲਾਇ ਅਸਭਿ ਲਾਭੇ ਕਿਲਵਿ ਖਪੰਗੁ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਦੀਨ ਦਿਅਲ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸੰਗਤਿ ਮੇਲੁ ਸੰਗੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇ ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥
 ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰਤਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਤਿ ਤਿਰਦ ਸੁਖੁ ਨ
 ਅਨ ਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਤਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤੇਈ ॥ ੧ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ
 ਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇਲੇ ਚੈ ਸਭੁ ਕੇਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਵਰਤ ਕੇਰੇ

ਮਨਮੁਖਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਰੋਗਮਤਾ ਅਭਿਮਾਨਾਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁਆਈ॥ ੨॥ ਥਾਤਰਿ
ਉਖਬਤੁਤੁਰਾਈ ਮਨੁਆਦਿਤਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ ਤਉਮੈਥਿਅਪਿਅਸਥਦੁਨਚੀਨੈਠਿਗਿਠਿ
ਰਿਜੁਨੀਆਵੈ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋਧੁਏਸੋਜਨੁਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋ
ਧੁਏਏਕਸਮਾਤਿ — ਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਗੁਰਮਤਿਨਗਰੀਖੋਜਿਖੋਜਾਈ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਰਿਤਰਿ
ਸਤਿਵਸਾਈ॥ ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਥੁਈਖਿਨਅੰਤਰਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ^{੧੧} ਸਭਭੁਖਗਵਾਈ॥
ਤਉ॥ ਤਰਿਗੁਲਗਾਵਾਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਅਲਿਗੁਲਨਾਮੁਦ੍ਰਿਜਾ
ਈ॥ ੨॥ ਤਉਤਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਛੁਢਿਛੁਢਾਈ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਤਰਿਰਸੁਪਾਈ॥
੩॥ ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਲਿਖੇਤਰਿਪਾਈ॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮੇਲੇਤਰਿਭਾਈ॥ ੪॥ ੧॥

੫॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿਤਰਿਰੰਗੁਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤ
ਰਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਤਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁਰੰਗੁਮਾਏ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਤੈਦਿਨਰਾਤੀ
ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਏ॥ ਰਤਉ॥ ਤਰਿਰੰਗਕਓਲੇਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁ
ਚਲੁਲਾਏਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਨਰੁਕੇਰਾਏਇ॥ ਜੇਸਓਲੇਚੈਰੰਗੁਨਤੋਵੈਕੋਇ॥
੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਰਸਿ^{ਤਰਿ}ਰੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਜਿਤਵਾਤਰਿਰਸਿਰਤੀਅਘਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਵੈਸਤਿ
ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਤਰਿਰਸੁਜਨੁਚਾਖਪੁਜੇਭਾਈ॥ ਤਉਕਤਅਨਤਸਾਦਿਲੋਰਾਈ॥
ਰਤਉ॥ ਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਾਖਤਉਰਧਾਰਿ॥ ਤਰਿਰਸਿਰਤੇਰੰਗਿਮੁਰਾਰਿ॥ ੨॥ ਮਨਮੁ
ਖਿਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਅਨਜਾਇ॥ ਤਉਮੈਕਰੈਬਤੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇ
ਤਉਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਰਸਿਤਰਿਗੁਲਗਾਵੈ॥ ੪॥ ੩॥ ੭॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ਨੀਚਜਾਤਿਤਰਿਜਪਤਿਅਓਤਮਪਦਵੀਪਾ
ਈ॥ ਪੁਛਤੁਥਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਓਤਰਿਅਘਗਿਜਿਸੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੀਅਕਥਕ
ਬਾਸੁਨੁਜਨਭਾਈ ਜਿਤੁਸਤਸਾਦੁਖਭੁਖਸਭਲਤਿਜਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾ
ਤਉਸਤਤਿਕਰੇਤਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਇਕਗਾਇ॥ ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਇਅਚਾਰਿਵਰ

ਨਪਏਪਗਿਆਇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਰਿਸੇਤੀਲੋਕੁਢੀਪਾਕੈਥੁਲਾ
 ਬ੍ਰਹਮਣਪਿਠਿਦੇਢੇਡੇਤਰਿਨਾਮਦੇਓਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਭਗਤ
 ਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕਥੁਅਨਦਿਨੁਪਾ
 ਪਾਕੇਰੁੰਡਾਇ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਭਗਤ
 ਰਾਧਿਅੰਜਿਨਕਥੁਪੁਰਿਲਿਖਿਅਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੋਈਕੀਅ
 ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਤਰਿਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਪਿ
 ਤਰਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਤਾਰਾ॥ਰਤਾਓ॥ਪੁਰਿਭਗਤਜਾਨ
 ਬਖਸਿਅਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਭੰਡਾਰਾ॥ਮੁਰਖੁਤੋਵੈਸੁਓਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਸੁ
 ਪਲਤਿਮੁਤਕਾਰਾ॥੨॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਨਕੀ
 ਤੇਤਰਿਪਾਈਐਸਿਗਿਨਿੰਦਕਕੈਪਵੈਢਾਰਾ॥੩॥ਜਿਸੁਘਰਿਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਨੈਜਗ
 ਰਨਾਨਕਪੁਛਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਚਤੁਪੀੜੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਨਪ
 ਤਰਿਸੇਵਕਭਾਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥੮॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਜਿਥੈਤਰਿਅ
 ਧੀਐਤਿਥੈਤਰਿਮਿਤੁਸਤਾਈ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪ੍ਰਾਤੇਤਰਿਮਨਿਵਸੈਤੋਰਤੁਬਿਧਿਲਾਇਆ
 ॥੧॥ਤਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿਤਲਤਿਪਲਤਿਤਰਿਤੋਇਸਖਾਈ॥ਰਤਾਓ॥ਜ
 ਗਤੀਤਰਿਧਨੁਖਟੀਐਤੋਰਥੈਤੋਰਤੁਓਪਾਇਤਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪਾਈ॥ਤਰਿਰਤਨੈਕ
 ਗੀਆਤਰਿਰਤਨਧਨੁਵਿਤਾਏਕੁਚੈਕੇਵਾਪਾਗੀਏਵਾਕਿਤਰਿਧਨੁਲਾਇਆਨਜਾਈ॥੨॥
 ਧਨੁਰਤਨੁਜਵੇਤਰੁਮਾਣਕੁਤਰਿਧਨੈਨਾਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੈਲੈਵਤੈਤਰਿਭਗਤੀਤਰਿਲਿਖ
 ॥ਤਰਿਧਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੈਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿਅਭਗਤਖਾਇਖੰਚਿਰਹੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀ॥੩॥
 ਪਲਤਿਤਰਿਧਨੈਕੀਭਗਤਾਕਥੁਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਤਰਿਧਨੁਨਿਰਭੁਓਸਦਾ
 ਸਥਿਰੁ ਤੈਸਾਚਾਇਤੁਤਰਿਧਨੁਅਗਨੀਤਸਕਰੈਪਾਣੀਐਜਮਦੁਤੈਕਿਸੈਕਾਗਵ
 ਨਜਾਈ॥ਤਰਿਧਨੁਕਥੁਓਚਕਾਨੇਜਿਨਾਵਈਜਮੁਜਾਗਾਤੀਭੰਡੁਨਲਗਾਈ॥੪॥
 ਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਧਨੁਸੰਚਿਆਤਿਨਾਇਕਵਿਖਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਤਲੈਤੈ
 ਕਤਦੁਤੇਲੇਭਏਤਥੁਓਜਕਿਗਇਆਅਗੈਪਲਤਿਸਾਕਤੁਤਰਿਦਰਗਤਏਈਨ

ਰਵਿਬੁਲਾਵਤਿ। ਰਤਾਉ। ਸਭੁ ਮੇਰੁ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ ਤਰਿਕੀ ਅਵਿਚਿਦੇ ਤੀ ਮਾਨੁਖ

ਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਵਤਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਧੰਧੁਪਿਧਾ
ਸਰੁਕੋਤੇਗੁਰੁਸਭਨਾਕਾਮੇਰੇਕਰਤੇਤੁਪੁਸਭਨਾਸਿਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ ਜੇਤੀਤੁਨਦੀ
ਤਿਤੇਤਕੋਤੋਵੈਬਿਨੁਨਦਗੀਨਾਤੀਕੋਭੇਖੁ॥ ੩॥ ਤੇਰੀਵਡਿਅਈਤੂੰਤੈਜਾਦਿਸਭ
ਨਿਤਧਿਆਏ॥ ਜਿਸਨੇਤੁਪਭਵੈਤਿਸਨੇਤੂੰਮੇਲਤਿਜਨਨਾਨਕਸੇਥਾਇਪਾਏ॥ ੪॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੪ ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆਮੇਰਾਤਰਿਤਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿ
ਏ॥ ਤੇਮੁਕਤਭਏਜਿਨਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਆਤਿਨਪਵਿਤੁਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ ੧॥
ਤਰਿਜਨਅਰੋਗਭਏ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਜਪਿਆਮੇਰਾਤਰਿਤਰਿਤਿਨਕੇਤਉਮੈਰੋ
॥ ਰਤਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਤਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣਰੋਗੀਵਿਚਿਤਉਮੈਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਜਿ
ਏਤਿਸਤਿਨਚੇਤਤਿਬਪੁਜੇਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਪਾਈ॥ ੨॥ ਤਉਮੈਰੋਗਿਸਭੁਜ
ਅਧਿਆਤਿਨਕਉਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਾਗੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਭੁਏ
ਨਕਉਤਉਬਲਿਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋਈਤਰਿਜਾਦੈਤਾਕਾਗੁਪੁਆ
ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖਿਤਰਿਬਿਗਸੈਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਾਥੀਚਾਰੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੪॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੪ ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਈਕਿਭੁਕੀਚੈਜੇਕਰਿਸਰੀ
ਪਦਾਕੀਤਾਕਿਭੁਨਤੋਵੈਜਿਉਤਰਿਭਵੈਤਿਉਰਖੀਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਤਰਿਜੀਉਸਭੁਕੋਤੇ
॥ ਐਸਾਜੇਰੁਨਾਤੀਜੇਕਿਭੁਕਰਿਤਮਸਾਕਤਜਿਉਭਵੈਤਿਵੈਬਖਸਿ॥ ਰਤਉ॥ ਸ
ਉਪਿੰਡੁਦੀਆਤੁਪੁਆਪੇਤੁਪੁਆਪੇਕਰੈਲਾਇਆ॥ ਜੇਤਤੂੰਤੁਕਮੁਕਰਤਿਤੇਤੋਕੋ
ਮਾਵੈਜੇਤਤੁਪੁਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਤੁਪੁਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭੁਸਾਜੀਕੋ
ਕਰਿਉਜੇਕਿਭੁਕੀਤਾਤੋਵੈ॥ ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੂੰਬੁਝਾਵਤਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਕਰ
ਰੈਵੈ॥ ੩॥ ਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈਤਉਅਖਿਨਸਾਕਾਤਉਮੁਰਖੁਮੁਗਧੁਨੀਚਾਢਾਜਨ
ਕਕਉਤਰਿਬਖਸਿਲੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਣਗਤਿਪਇਆਅਜਾਢੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫

ਥਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਥਾਜੀਪਾਈ॥ ਨਾਨਾਪੁਭੇਖਦਿਖਲਾਈ॥ ਸੰਗੁਉਤਰਿਬੰਮਿਰਿਪਾ

ਭੇਤੇਏਕੋਏਕੰਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਕਵਨਰੂਪਦ੍ਰਿਸਟਿਓਥਿਨਸਾਇਓ॥ ਕਤਹਿਗਇਓਓਤੁਕਤਤੇਅਇ
ਰਹਾਓ॥ ਜਲਤੇਓਠਹਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥ ਕਨਿਕਭੂਖਨਕੀਨੇਥੁਰੰਗਾ॥ ਥੀਜੁਥੀਜਿਏਖਿ
ਥਿਰੰਕਾ॥ ਫਲਪਾਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਤਸਘਟਾਮਹਿਏਰੁਆਕਾਸੁ॥ ਘਟਫੁਟੇਤੇਓਹਿ
ਰੁਗਾਸੁ॥ ਭਰਮਲੇਭਮੋਤਮਾਇਆਵਿਕਾਗਾ॥ ਭ੍ਰਮਫੁਟੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਓਤੁਅਥਿਨਾਸੀਥਿਨ
ਤਨਾਹੀ॥ ਨਕੋਅਵੈਨਕੋਜਾਤੀ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਤਉਮੈਮਲੁਧੇਈ॥ ਕਤੁਨਾਨੰਮੇਗੀਪਰਮਗਤਿਤੇ
ਹੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ ਕੀਤਾਲੇੜਹਿਸੋਪੁਭਤੇਇ॥ ਤੁਥੁਥਿਨੁਦ੍ਰੁਜਾਨਾਤੀਕੋਇ
ਜਨੁਸੇਵੇਤਿਸੁਪੁਰਨਕਾਜਾ॥ ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖਤੁਲਾਜੁ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਸਰਦਿਪੁਰਨਦਇਆਲਾ
ਤੁਥਿਨੁਕਵਨੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਓ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਨਿਕਟਿ
ਸੈਨਾਤੀਪ੍ਰਭੁਦੁਰਿ॥ ਲੋਕਪਤੀਅਰੈਕਭੁਨਪਾਈਐ॥ ਸਾਚਿਲਗੈਤਾਤਉਮੈਜਾਈਐ॥ ੨॥
ਜਿਸਨੇਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ ਗਿਆਨਰਤਨੁਅੰਤਰਿਤਿਸੁਜਾਗੈ॥ ਦੁਰਮਤਿਜਾਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥
ਰੁਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਦੁਇਕਰਜੇਜਿਕਰਓਅਰਦਾਸਿ॥ ਤੁਧੁਭਵੈਤਾਅਲਹਿਰਾਸਿ
ਕਿਕਿੰਪਾਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਤੀਮਤ
ਲਾਪ ਧਨੁਸੇਤਾਗਨਿਜੋਪ੍ਰਭੁਪਛਾਨੈ॥ ਮਾਨੈਤੁਕਮੁਤਜੈਅਭਿਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਿਅਸਿਓਰਾਤੀਰਲੀ
ਅਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਸੁਨਿਸਖੀਏਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨੀਸਾਨੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਤਜਿਲਾਜਲੇਕਾਨੀ
ਰਹਾਓ॥ ਸਖੀਸਤੇਲੀਕਓਸਮਝਾਵੈ॥ ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ ਸਾਸੇਤਾਗਦਿਅੰ
ਕਸਮਾਵੈ॥ ੨॥ ਗਰਬਗਤੇਲੀਮਤਲੁਨਪਾਵੈ॥ ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਜਬਰੈਦਿਥਿਤਾਵੈ॥ ਕ
ਮਹੀਦਿਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਥਿਨਓਕਰੀਜੇਜਾਣਾਦੁਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀਰਹਿ
ਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਗਾਵੈਦੇਖਿਤਦੁਰਿ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ
ਤੁਥੁਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਤਉਘਰਿਕੀਨਾਗਿ॥ ਦਸਦਾਸੀਕਰਿਦੋਨੀਭਤਾਗਿ॥ ਸਗਲਸਮਗੀ
ਘਰਿਕੀਜੋੜੀ॥ ਆਸਪਿਆਸੀਪਿਰਕਓਲੇੜੀ॥ ੧॥ ਕਵਨਕਤਾਗੁਨਕੰਤਪਿਆਗੇ॥ ਸੁ
ਜਸਰੂਪਦਇਆਲਮੁਰਾਰੇ॥ ਰਹਾਓ॥ ਸਤੁਸੀਗਾਰਭਓਅੰਜਨੁਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਤੰਬੋਲੁਮੁਖਿਖਾਇਆ॥ ਕੰਗਨਬਸਤ੍ਰਗਤੇਨੇਥਨੇਸੁਤਾਵੈ॥ ਧਨਸਭਸੁਖਪਾਵੈਜਾਪਿਰ
ਰਿਅਵੈ॥ ੨॥ ਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਕੰਤਰੀਝਾਇਆ॥ ਵਸਿਕਰਿਲੀਨਾਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾ

ਇਆਸਭਤੇਉਚਾਮੰਦਰੁਮੇਰਾਸਭਕਾਮਇਤਿਅਗੀਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ
ਗਇਆਸੁਰੁਜੋਤਿਉਜੀਆਰਾਸੇਜਵਿਛਾਈਸਰਪਅਪਾਰਾਨਵਰੰਗਾ
ਜਰਾਵਲਾਇਆਜਨਨਾਨਕਪਿਰਧਨਮਿਲਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਉਮਕਿਓਤੀਉਮਿਲਨਕ੍ਰੋਭਤਾਈ॥ਖੋਜਤਚਰਿਓ
ਪ੍ਰਿਅਜਾਈ॥ਸੁਨਤਸਦੇਸਰੋਪ੍ਰਿਅਗਿਤਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਭੂਮਿਭੂਮਿਅਵਿ
ਨਦਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਕਿਨਬਿਧਿਤੀਅਰੋਧੀਰੈਨਿਮਾਨੇ॥ਮਿਲੁਸਾਜਨਤਉ
ਥਾਨੇ॥ਰਤਉ॥ਏਕਾਸੇਵੈਛੀਧਨਕੰਤਾ॥ਧਨਸੁਤੀਪਿਰੁਸਦਜਾਗੰਤਾ॥
ਦਰੋਧਨਅਤਵੰਤਾ॥ਧਨਜਗੈਜਿਧਿਰਬੇਲੰਤਾ॥੨॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਬਹੁ
ਲਾਗੇ॥ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਸਗਲੇਝਾਗੇ॥ਖਿਨੁਰਤਨੁਨਪਾਵਉਬਿਨੁਪਗਪਾ
ਤੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਪ੍ਰਭਮਿਲਤਸਭਾਗੇ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇ
ਬੁਝੀਤਪਤਿਘਰਤਿਪਿਰੁਪਾਇਆ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰਤੁਇਮੁਝਤਿਸੁਤਾਇਆ
ਤੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥ਜਤਦੇਖਾਤਤਪਿਰੁਤੈਭਾਈ॥ਖੋਇ

ਟੁਤਾਮਨੁਠਤਰਾਈ॥ਰਤਉਦੁਜਾ॥੫॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਕਿਆਗੁਲੇ
ਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੋਤਿਨਿਰਗੁਨਕੇਦਾਤਾਰੇ॥ਬੈਖਰੀਦੁਕਿਆਕਰੇਚਤੁਰਾਈ
ਉਪਿੰਡੁਸਭਥਾਰੇ॥੧॥ਲਾਲਰੰਗੀਲੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮਨਮੋਤਨਤੇਰੇਦਰਨਕਉ
ਗੇ॥ਰਤਉ॥ਪ੍ਰਭਦਾਤਾਮੋਤਿਦੀਨੁਭੇਖਾਰੀਤੁਮਭਦਾਸਦਉਪਕਾਰੇ॥ਸੋਕਿ
ਜਿਮੈਤੇਤੋਵੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੨॥ਕਿਆਸੇਵਕਮਾਵਉਕਿਆਕ
ਝਾਵਉਬਿਧਿਕਿਤੁਪਾਵਉਦਰਸਾਰੇ॥ਮਿਤਿਨਤੀਪਾਈਐਅੰਤੁਨਲਹੀਐਮ
ਸੈਚਰਨਾਰੇ॥੩॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਛੀਠੁਤੋਇਮਾਗਉਮੁਖਿਲਗੈਸੰਤਰੇਨਾਰੇ॥
ਨਕਕਉਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਪ੍ਰਭਿਤਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੬॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਸੇਵਾਬੋਰੀਮਾਗਨੁਬਹੁਤਾਮਤਲਾ
ਕਤਤੇਪਹੁਤਾ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਿਅਮਾਨੇਤਿਨਕੀਰੀਸਾ॥ਕੁਜੇਮੁਰਖਕੀਤਾਹੀਸਾ
ਭੇਖਦਿਖਾਵੈਸਚੁਨਕਮਾਵੈ॥ਕਤਤੇਮਤਲੀਨਿਕਟਿਨਅਵੈ॥੨॥ਅਤੀਤੁ

ਅਇਆਕਾਮਾਤਾਮਨਿਨਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਤੈਮੁਖਿਰਾਤਾ॥੩॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਨਉਸੁ
ਜੈ॥ ਕੁਚਲੁਕਠੋਰੁਕਾਮੀਮੁਕਤੁਕੀਜੈ॥੪॥ ਦਰਸਨਦੇਖੇਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਤੁਮਸੁ
ਦੇਤੇਪੁਰਖਸੁਭਾਈ॥ ਰਤਾਉਦੁਜਾ॥੧॥੭॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ੫ ਬੁਰੇਕਾਮਕਉ
ਠਿਖਲੇਇਆਨਾਮਕੀਬੇਲਾਪੈਪੈਸੋਇਆ॥੧॥ ਅਉਸਰੁਅਪਨਾਬੁਝੈਨਇਆਨ
ਅਇਆਮੋਤਰੰਗਲਪਟਾਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਲੋਕੁਲਤਰਿਕਉਬਿਗਸਿਫੁਲਿਥੈਠਾ॥ ਸਾਧ
ਨਾਕਾਦਰਸੁਨਡੀਠਾ॥੨॥ ਕਬਤੁਨਸਮਝੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਰਾ॥ ਬਤੁਰਿਬਤੁਰਿਲਪ
ਕੀਜਾਰਾ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਿਖੈਨਾਦਕਰਨਸੁਦਿਭੀਨਾ॥ ਤਰਿਜਸੁਸੁਨਤਅਲਸੁਮ
ਕੀਨਾ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਤੀਰੇਪੇਖਤਅੰਧੋ॥ ਢੋਡਿਜਾਤਿਝੁਠਸਭਿਧੰਧੋ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਤੁਨ
ਕਪ੍ਰਭਬਖਸਕਰੀਜੈ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮੋਤਿਸਾਧਸੰਗੁਦੀਜੈ॥੪॥ ਤਉਕਿਢੁਪਈਐਜਉ
ਈਐਰੇਨਾ॥ ਜਿਸਤਿਬੁਝਾਏਤਿਸੁਨਾਮੁਲੈਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥੨॥੮॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ
ਘਰਮਤਿਠਾਕੁਰੁਨਦਰਿਨਦਰਿਨਅਵੈ॥ ਗਲਮਤਿਪਾਤੁਲੁਲੈਲਟਕਵੈ॥੧॥ ਭਰ
ਕੁਲਾਸਾਕਤੁਠਿਰਤਾ॥ ਨਿਰੁਬਿਰੋਲੈਖਪਿਖਪਿਮਰਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਸੁਪਾਤਲਕਓਠਾ
ਕੁਰਤਾ॥ ਓਤੁਪਾਤਲੁਲੈਉਸਕਉਡੁਬਤਾ॥੨॥ ਗੁਨਤਗਾਰਲੁਲਤਰਾਮੀ॥ ਪਾਤਲ
ਵਨਪਾਰਗਿਰਾਮੀ॥੩॥ ਗੁਰੀਮਲਿਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਜਾਤਾ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰ
ਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੩॥੯॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ੫ ਲਾਲਨੁਰਾਵਿਅਕਵਨਗਤੀਰੀ॥
ਖੀਬਤਾਵਤੁਮੁਝਤਿਮਤੀਰੀ॥੧॥ ਸੁਤਬਸੁਤਬਸੁਤਵੀ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੈਰੰਗਿਰਤੀ
ਰਤਾਉ॥ ਪਾਵਉਮਲੇਵਉਸੰਗਿਨੈਨਭਤੀਰੀ॥ ਜਤਾਪਠਾਵਤੁਜੰਉਤਤੀਰੀ॥੨॥ ਜਪਤਪ
ਜਮਦੇਉਜਤੀਰੀ॥ ਇਕਨਿਮਖਮਿਲਾਵਤੁਮੋਤਿਪ੍ਰਾਨਪਤੀਰੀ॥੩॥ ਮਾਛੁਤਾਛੁਅੰਤ
ਪਿਤਤੀਰੀ॥ ਸਾਨਨਕਸੇਤਾਗਵਤੀਰੀ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ੫
ਜੀਵਨੁਤੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ਤੁਝਤੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਸਾਧਾਰਾ॥੧॥ ਤੂੰਸਾਜਨੁਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇ
ਚਿਤਤਿਨਬਿਸਰਤਿਕਾਤੁਬੇਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬੈਖਰੀਦੁਤਉਦਾਸਰੋਤੇਰਾ॥ ਤੁਭਰੋਰਾਕੁਰੁ
ਲੀਗੋਰਾ॥੨॥ ਕੋਟਿਦਾਸਜਾਕੈਦਰਬਾਰੇ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਵਸੈਤਿਨਨਾਲੇ॥੩॥ ਤਉਕਿ
ਨਾਹੀਸਭੁਕਿਢੁਤੇਰਾ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਸੁਖਮਤਲਾ ੫ ਕੇਉਚਦੁਆਰੇਗਾਤਮਤਿਵਾਸਿ
 ਆਗੇ॥੧॥ਸਤਨਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀ॥ਵਿਰਲੈਕਾਤੁਨੇਤੁਤੁਰੀਠੀ॥
 ਤਤਗੀਤਨਦਅਖਾਰੇਸੰਗਾਓਤਾਸੰਤਕਰਹਿਤਰਿਗੰਗਾ॥੨॥ਤਤਮਰਦੁਨਾ
 ਗੁਨਤਰਖਾਸਾਚਨਾਮਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾ॥੩॥ਗੁਤਜਕਥਾਇਤਗੁਰੇਤਾਜੇ
 ਨਕੁਬੋਲੈਤਰਿਤਰਿਥਾਈ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕੈਦਨ
 ਕੋਟਉਤਾਰੇ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਇਤੁਭਵਜਲੁਤਾਰੇ॥੧॥ਓਇਸਾਜਨਓਇਮੀਤਿਪਿਯਾ
 ਤਮਕਉਤਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਜਾਕਾਸਬਦੁਸੁਨਤਸੁਖਸਾਗੇ॥ਜਾਕੈਦਨ
 ਦੁਤਥਿਦਾਰੇ॥੨॥ਜਾਕੀਧੀਰਕਇਸੁਮਨਮਤਿਸਧਾਰੇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਮੁਖ
 ਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਪ੍ਰਭਿਅਪਿਸਵਾਰੇ॥ਸਰਦਿਨਾਨਕਤਿਨਸਦਥਲਿਤਾਰੇ॥
 ੭॥੧੩॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਰਤਲੁਲਪਾਵਤਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾਓਰਿ
 ਕਰਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥੧॥ਜੀਵਤਪੇਖੇਜਿਨੀਤਰਿਤਰਿਥਿਅਇਆਸਾਧਸੰਗਿ
 ਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਰਤਾਉ॥ਥਾਦਿਸਾਤਸਾਤਵਾਪਾਰੀਮਰਨਾ॥ਜੇਦੀਸੈਸੇਕਲਿ
 ॥੨॥ਕੁਜੈਮੋਤਿਲਪਟਿਲਪਟਾਨਾ॥ਛੇਡਿਚਲਿਆਤਾਠਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੩॥ਕਿ
 ਨਨਾਨਕਕਉਕਰਤੁਦਾਤਿ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਦਿਨੁਗਤਿ॥੪॥੮॥੧੪॥ ਸੁਤੀ
 ਲਾ ੫ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਤਿਬਸਾਰੇ॥ਸਗਲਸਮਗੀਸੁਤਿਤੁਮਾਰੇ॥੧॥
 ਮਤੁੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ਤੁਮਤੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਥਿਗਸਾਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿ
 ਮਿਭੁਮਿਤਾਰੇ॥ਓਟਗਤੀਅਥਸਾਧਸੰਗਾਰੇ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰੇ॥
 ਸਿਮਰੈਰੈਦਿਨੁਰੈਨਾਰੇ॥੩॥੯॥੧੫॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਕਵਨਕਾਜਮਾਇ
 ਛਿਅਈ॥ਜਾਕਉਥਿਨਸਤਥਾਰਨਕਾਈ॥੧॥ਇਤੁਸੁਪਨਾਸੇਵਤਨੀਜਾਨੈ॥
 ਵਸਥਾਮਤਿਲਪਟਾਨੈ॥ਰਤਾਉ॥ਮਤਾਮੋਤਿਮੋਤਿਓਗਵਾਰਾ॥ਪੇਖਤਪੇਖਤਉ
 ਰਾ॥੨॥ਉਚਤੇਉਚਤਾਕਾਦਰਥਾਰਾ॥ਕਈਜੰਤਬਿਨਾਤਿਉਧਾਰਾ॥੩॥ਦੁਸਰੇ
 ਤੇਈ॥ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਏਕੋਸੇਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫
 ਸਿਮਰਿਤਾਕਉਤਉਜੀਵਾ॥ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਸੋਰਿਮੇਰ

ਗੁਰਗਤਜਨਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਗਤਾਉ ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਾ ॥ ਆ
ਪਤਰ ਤੇ ਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪ
ਆਨੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿ ਮਰਨਿ ਕਉ ਭਉ ਨ ਥਿਆ ਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਕਰਿ ਜਾਪੈ
੧੧ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਪਿਆਨੁ ਪਾਗੀ ॥ ਰਸ ਨਾ

ਪੁਜ ਪਉਥ ਨ ਵਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਸਨ ਬਲਿ ਤਾਗੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਾ
ਅਪਾਗੀ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਗੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਦਿ ਕਰ
ਅਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਗੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾ
ਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕਉ ਨਾਨਕ ਇਤੁ ਤੁਥੀ ਚਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਗੀ ॥ ੪ ॥

੧੨ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਲੇਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਰ ਲਤਾ
ਸੇਵਨ ਸਾਧੀ ॥ ੧ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਗੁਨੀ
ਗੇ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਤੁੰਦਾ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥
ਜੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
੩ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗ ਜੀਵਨ ਤਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣ
ਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀ ਅਤ ਅੰ

ਸੁਨੀ ਅਤ ਸੁਨੀ ਐ ਨਾਤੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਿਉ ਜਾਵੈ ਦੁਰੇ ਪਾਪੀ ॥ ਪਾਪ ਕਮਾ
ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਿ ਤੁਛੁ ਟੁਟਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਨੀ ॥
ਗਤਾਉ ॥ ਪੋਰ ਮਤਲਾ ਸਦਾ ਗੰਗਿ ਰੰਤਾ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਕਉ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਰਖਤਿ ਪੋਚ
ਮਾਟੀ ਕਭਾਡਾ ॥ ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ਮਿਲੈ ਜਮ ਡਾਂਡਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੇਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧ
ਮਾਗਰਤ ਮਤਿ ਨਿਪਰਤ ਜਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਰੂਥ ਤਪਤ
ਪ੍ਰਭ ਮੋਹੇ ਲੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰ

ਜੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਿ ਸਾਜਨ ਇਉਂ ਦੁਤਰੁ ਤਗੀ ਐ
ਲਿਸਾ ਪ੍ਰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੀ ਐ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੁਜਾਨੀ ਜਾਨੈ ॥ ਘਟ ਪ
ਅੰਤਰਿ ਪਰਬੂਤ ਮੁਪਛਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿਉ ਕਰੈ ਸੋ ਰੁਲਾਮਾਨੈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਕੀ
ਈ

ਮਤਿ ਜਾਨੈ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿ ਤਾਹੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਤਿਰੈ ਵਸਤਿ
 ੪॥ ੧੫॥ ੨੧॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਪ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰੈ ਤਾਹੀ
 ਲਸਿ ਸਇ ਕਉ ਦੇ ਅਧਾਰੁ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ
 ਦੁਇ ਸੁਤਨ ਤੇਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਭਵ ਜਲਿ ਭੂਥਤ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਾਢੈ॥ ਜਾ
 ਮਕਾਟੁ ਟਾਗਾਢੈ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਤਦਿ ਨ ਰਤਿ॥ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਾ
 ਵੈ ਸੰਤਿ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਰੇ ਲੁਵ ਡਭਾ ਗੀ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ
 ਲਿਜਾਵੈ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੨॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਪ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ
 ਲਿਜਾਈਐ॥ ਅਧਿਪਤ ਰਤਿ ਤਰਿ ਜ ਸੁਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਉ ਸੇ
 ਪਨਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਚਰਣ ਕ
 ਉਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਾਚੀ ਪੁਰਨ ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਿ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵ
 ਤੀ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿ ਖਜਾਤੀ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਊ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦੀ
 ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੨੩॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਪ
 ਨੁ ਦੇ ਖਿਜੀ ਵਾਗੁਰ ਤੇਰਾ॥ ਪੁਰਨ ਕਰ ਮੁਹਿ ਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਇਉਂ
 ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ॥ ਦੇਤਿ ਨਾ ਮੁਕਰਿ ਅਪਨੇ ਚੇਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਪਣੀ ਸਰਦਿ ਰ
 ਤੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੇ॥ ੨॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨ ਉਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ
 ਰਣ ਕਮਲ ਵਸਤਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਵਿ
 ਪੁਰਨ ਗੁਣ ਤਾਸਿ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੨੪॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਪ ਮੀਤ
 ਤਬੰਧ ਪਭਾਈ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ॥ ੧॥ ਜਤਿ ਮੇਰੀ
 ਪਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸੁਖ ਸਤਿ ਅਨੰਦ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪਚ ਬੂਤ
 ਤਿਰਿ ਸਨਾਤਾ॥ ਕੋਟਿ ਅਵਧਿ ਤਿਸੁ ਬੇਧਤ ਨਾਤਿ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ
 ਤਮਰੈ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟ ਕੁਜ ਮੁਤਿ ਸੁਨ ਬਿਦਰੈ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬ
 ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜ ਰਾਜ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੨੫॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਪ
 ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਤਾ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਤਾ॥

ਪ੍ਰਭਚਰਣਜਾਤੰਗਸਾਧਜਨਕੀਚਰਣੀਪਾਤੰਗਰਤਾਓਕਰਿਬੇਨਤੀਜਨ
ਭਾਤੰਗਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਲਾਤੰਗ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਣਜੀਓਅਰਪਾਤੰ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਾਨੁਸੇਤੁਕਟਾਤੰਗ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕਰਤੁਓਤਸਾਤੰਗਨਾਨਕ
ਰਿਸਰਣਿਸਮਾਤੰਗ॥ ੪॥ ੨੦॥ ੨੬॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਬੈਕੁੰਠਨਗਰੁਜਤਾ
ਸਾਧਪ੍ਰਭਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਤਿਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਸੁਦਿਮਨਤਨਤੁਧੁਸੁਖਦਿ
ਵਓਤਰਿਅਨਿਕਬਿੰਜਨਤੁਧੁਭੇਗਭੁੰਚਾਵਓਰਤਾਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁੰਚੁਮ
ਤੀਅਚਰਜਸਾਦਤਾਕੇਬਰਨੇਨਜਾਤੀ॥ ੨॥ ਲੋਭੁਮੁਆਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਥਾਕੀ॥
ਬੁਝਮਕੀਸਰਣਿਜਨਤਾਕੀ॥ ੩॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੈਸੇਤਨਿਵਾਰੇਨਾਨਕਦਾਸ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੨੭॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਅਨਿਕਬੰਗਦਾਸਕੇ
ਰਿਅਗਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਅਗ॥ ੧॥ ਤੁਮਤਿਛਡਾਇਲੀਓਜਨੁਅ
ਗਓਰਝਿਪਰਿਓਜਲੁਜਗੁਸੁਪਨਾਗਰਤਾਓਪਰਬਤਦੋਖਮਤਾਬਿਕਰਾਲਾਖਿ
ਤਿਦੁਰਿਕੀਏਦਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਸੋਗਰੇਗਬਿਪਤਿਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਦੁਰਿਭਈਜਪਿਨਾ
ਮੁਰਾਰੀ॥ ੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਲੀਨੋਲਜ਼ਿਲਾਇ॥ ਤਰਿਚਰਣਗੇਤਨਾਨਕਸਰਣਾਇ॥
੨੨॥ ੨੮॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਦੀਨੁਛਡਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾਏ॥ ਦੁਹੀਸਰਾਈ
ਮੀਕਤਾਏ॥ ੧॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੁ॥ ਰਤ
ਸਚਾਧਰਮੁਪੁੰਨੁਭਲਾਕਰਾਏ॥ ਦੀਨਕੈਤੇਸੈਦੁਨੀਨਜਾਏ॥ ੨॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏ
ਗੋਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗੋ॥ ੩॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਚੁਸਾਤਿਬੁਧੇ
ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬੋਲਾਇਆਤੇਰਾ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੨੯॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਪ੍ਰਤਯਕ
ਰਿਨਾਮੁਓਚਾਰੀ॥ ਈਤਓਤਕੀਓਟਸਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਤਰਿਨਾਮਾਪੁ
ਓਵਹਿਮਨਕੇਕਾਮਾਗਰਤਾਓਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀਰੈਣਿਦਿਨੁਗਾਓਜੀਵਤਮਰਤਨਿਤ
ਪਾਵਤਿਥਾਓ॥ ੨॥ ਸੋਸਾਤੁਸੇਵਿਜਿਤੁਤੇਟਿਨਾਵੈ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਸੁਖਿਅਨਦਿਵਿ
ਏ॥ ੩॥ ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆ
ਆ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੦॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਗੁਰਪੁਰੇਜਥਭਏਦਇਆਲਾਦੁ

ਖਥਿਨਸੇਪੁਰਨਭਈਘਾਲਾ॥ ੧॥ ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਦਰਸੁਤੁਮਾਰਾਚਰਣ
 ਬਲਿਤਾਰਾ॥ ਤੁਝਥਿਨੁਠਾਕੁਰਕਵਨੁਤਮਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿ
 ਦਿਆਈ॥ ਪੁਰਥਕਰਮਿਲਿਖਤਪੁਰਿਪਾਈ॥ ੨॥ ਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮ
 ਤਾਪਾ॥ ਜਾਲਿਨਸਾਕਤਿਤੀਨੇਤਾਪਾ॥ ੩॥ ਨਿਮਖਨਥਿਸਰਤਿਤਰਿਚਰਣੁ
 ਨਕੁਮਾਰੋਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੩੧॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ ਸੇਸੇਜੋ
 ਰੇਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਤੁਰਸਨਤਰਿਨਾਮਉਚਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦੇ
 ॥ ਸਾਧਗਵਤਿਗੁਣਸਦਾਰਸਾਲਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੀਵਨਕ੍ਰਪੁਸਿਮਰਦੁਪੁ
 ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਿਥਸਤਿਤਿਸੁਨੇਰਾ॥ ੨॥ ਜਨਕੀਕ੍ਰੁਖਤੇਰਾਨਾਮੁਅਪਾਰਾਧੁ
 ਭੁਦੇਵਣਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਰਾਮਜਾਮਸੰਤਨਸੁਖਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਦੇਵਨਤਰਸੁ
 ੪॥ ੨੬॥ ੩੨॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ ਬਤਤੀਜਾਤਕਦੇਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰਤ
 ਆਮੋਤਬੰਧਤਿਨਿਤਪਾਰਚਾ॥ ੧॥ ਮਾਧਵੇਭਜੁਦਿਨਨਿਤਰੈਲੀ॥ ਜਨਮੁ
 ਜੀਤਿਤਰਿਸਰਣੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਤਥਿਕਾਰਦੇਉਕਰਣਾਰਤਾ॥ ਰਾਮਰਤ
 ਲੁਨਹੀਧਾਰਤਾ॥ ੨॥ ਭਰਣਪੋਥਣਸੰਗਿਅਓਧਥਿਤਲੀ॥ ਜੈਜਗਦੀਸ
 ਨਹੀਜਾਣੀ॥ ੩॥ ਸਰਣਿਸਮਰਥਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ ਓਧਰਨਾਨਕ
 ਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੩੩॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈਭੈ
 ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਰਾ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਨਾਰਣਿ
 ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਥਿਨਸੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੀਮਿਲਿਖਾਪਤਜਾਇਲਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੀਵ
 ਤਰਿਕਾਨਾਉ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆਉ॥ ੨॥ ਆਠਪਤਰਪਰ
 ਆਈਐ॥ ਪੁਰਥਿਲਿਖਤੁਤੇਇਤਾਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਸਰਣਿਪਏਜਪਿਦੀਨਦੇ
 ॥ ਨਾਨਕਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੩੪॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ
 ਜਨਜਾਣੀਕੁੜਾ॥ ਭੁਠੈਧੰਧੈਰਚਿਓਮੁੜਾ॥ ੧॥ ਜਿਤੁਤੁਲਾਵਤਿਤਿਤੁਤੁਲਾ
 ਤੁੰਦੇਤਿਤੇਰਾਨਾਉਜਪਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਕੇਦਾਸਤਰਿਸੇਤੀਰਤੇ॥ ਰਾਮਰ
 ਅਨਦਿਨਮਾਤੇ॥ ੨॥ ਬਾਤਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਾਢੇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੇ

ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਧੋਗਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰਿਸਰ ਦਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੪॥ ੨੯॥ ੩੫॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਤ ਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਫਿਰਿ ਨ
ਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇ ਤਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥ ਤੇ ਕਰੈ ਤੈ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀ
ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਤੇ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ ॥ ੨॥ ਕ
ਪਾਲੀ ਨੇ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩॥ ੩੦॥ ੩੬॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਥਾਈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗ
ਵੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਥਖਾਨੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਤਿ ਪਰੇਵੇਸਾ ॥ ੧॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉ
ਤਰਿ ਗੁਰ ਸਰਲਾਈ ॥ ੨॥ ੩੧॥ ੩੭॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਉ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਤੁ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਰਿ
ਪਾਤੁ ਮਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਚ
ਪਿਨਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੩੮॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਥਮੈ ਸਚ ਸੋਈ ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ
ਮੇਰਾ ਆਪਾਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਭੁ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੈ
ਏਨੇ ਰੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਾ ਆਪੇ ਤੋਆ ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੯॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ

ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੇਚੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿ
ਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ ਮਤਾ ਮੋਤ ਨੀਦੁ ਤਾਲਾਈ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋ
ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਥੀ ਤੀ

ਨ ਭਰਮਾਈ ॥ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥ ੩॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀ ਆਪ
ਕਿਸੁ ਦੇਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭੁੰਦੀ ॥ ੪॥ ਸੁਲਿਸਾ ਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਚਰਣ
ਨਿਕਰ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੫॥ ੩੪॥ ੪੦॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੪ ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਢਾਪ ਗੀ ਜਾਮਤਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤ ਤੀ ਕਾਮਿ ਨ ਪ
ਤਰਿ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ

ਅਏ॥ ਜਲਿ ਜਾਓ ਏਤੁ ਬਡ ਪਨਾਮਾਇ ਆਲਪ ਟਾਏ॥ ੧॥ ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ
 ਖੁਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ॥ ਐਸੇ ਹਾਜਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨ ਪਤਿ ਪਤਾਏ॥ ੨॥ ਨਾ
 ਗੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਤੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਬਿਅਾਜਿ ਤਰਾਚਿ ਲੇਭੇ
 ਭੁਕਿਓ ਤੁਮਹੈ ਤਾਥਿ ਪੂਰਾ ਪਿਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ
 ਨ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੪੧ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਪਨਾ
 ਨਿਤਾਰਾ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇਜੀ ਅਤੁੰਤੋ ਪਿਆਰਾ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਸਰੀ
 ਨਾ ਸੰਤ ਚੰਓਰੁ ਢੁਲਾਵਉ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਤਾਰ ਉਚਰਣ ਤਲਿ ਧੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ
 ਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਦੀ ਪਰ
 ਲਨਿ ਧਿਪਾਈ॥ ੨॥ ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਤ ਪੁਨਤੁ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਉ॥
 ਚਨ ਮਨ ਮਤਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ॥ ੩॥ ਚਿਤ ਵਉ ਮਨਿ ਆਸ ਕਰਿ
 ਸੰਗ ਮਾਗਉ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪੂਰਾ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਦੀ ਲਾਗਉ॥ ੪॥
 ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜਿਨਿ ਸੋਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਤੁ ਮਤਿ ਪਾਉ
 ਖਿਲੇ ਤੁਇ ਤੁਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਤੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤੇ ਨਹੀ ਕੋ
 ਪਾਏ ਜਾਉ॥ ਏਡਿ ਜਾਤਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਲਪਟਾਉ॥ ੧॥ ਕਰ
 ਕਰੁ ਲਾਪ ਤੇ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੂਰ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਾ
 ॥ ੩॥ ੪੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ
 ਪੜਤਾਲਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀ ਆਸੋ ਤਨ ਲਾਲਨਾ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰੋ
 ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਗੁ ਮਨ ਤਿਛਾ ਭੁਦੁ ਬਿਧ ਕੀ ਕੁਰੀ ਆਰਾ
 ਗੁਨ ਤਰੀ ਆਸ ਰਗੁਨ ਪਰੀ ਆ ਅਨਿ ਕ ਕੇ ਠਰੀ ਆ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿਨ ਕਰੀ
 ਮਨ ਕੋਟ ਵਰੀ ਆ ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਆ॥ ਤਤਾ ਆਨ ਦ ਕਰੀ ਆ॥ ਨਹੀ
 ਜਗੀ ਆ॥ ੧॥ ਕਿਰਤ ਨਿਜੁ ਗੀ ਆ ਬਤੁ ਬਿਧਿ ਠਿਰੀ ਆ ਪਰ ਕਉ ਤਿਰੀ ਆ
 ਪਿਰੀ ਆ॥ ਅਬ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀ ਆ॥ ਤਰਿ ਦੁ ਅਰੇ ਖਰੀ ਆ॥ ਦਰਸਨੁ

ਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆਥਤੁਰਿਨਠਿਰੀਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੪੪॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫
ਸਿਮੰਡਲਕੀਨੇਆਖਾਰਾਸਗਲੇਸਾਜਿਗਖਿਓਪਾਸਾਰਾਗਤਾਉ॥ ਥਤੁ
ਧਿਰੁਪੰਗਅਪਾਰਪੈਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀਤਾਰਾਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ॥
ਥਰਨੁਚਿਤਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਾਸਾਰਾਕਤਨੁਨਜਾਈਖੇਲੁਤੁਤਾਰਾਨਾਨਕਰੇਦ
ਤਚਰਨਾਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੪੫॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਤਉਮੈਅਇਆਸਰਨੀਆ

ਆਭਰੇਸੈਅਇਆਜਿਓਭਵੈਤਿਉਰਾਖਤੁਸੁਆਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਤਿਪਠਾਇ
ਕਿਰਪਾਅਇਆ
ਆਰਤਾਉ॥ ਮਤਦੁਤਰੁਮਾਇਆਜੈਸੇਪਵਨੁਫੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਤੀਡਰ
ਆਕਰੇਧੂਰਮਰਾਇਆ॥ ੨॥ ਗਿਤਅੰਧਕੁਪਾਇਆਪਾਵਕੁਸਗਰਾਇਆ॥ ੩॥
ਰੀਓਟਸਾਧਾਇਆਨਾਨਕਤਰਿਧਿਆਇਆਅਬਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥

੬॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਅਮਿਲੈਨ
ਅਧਾਰਾਤੁਠਾਸਾਚਾਪਾਤਿਸਾਤੁਤਾਪੁਗਾਇਆਸੰਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਭਗਤਾਕੀਟੇਕੁੰਸੰਤਾ
ਓਟੁੰਸਚਾਸਿਰਜੰਤਾਰਾਗਤਾਉ॥ ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾਸਚੁ
ਰੇਖਾਜੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥ ੨॥ ਤੇਰਾਪੁਅਗੰਮੁਤੈਅਨੁਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾਤ
ਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੇਸੇਵਕਾਜਿਨੁਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਸਭੇਇਛਾਪੁਰੀਅਜਾਪਾਇ
ਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਨਾਨਕੁਮਿਲਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਾਕਓਥਲਿਤ
ਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ੪੬॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੁਤੈਮ

ਇਤਿਜਿਸਨੇਤੋਤਿਦਇਆਲਾਸਾਈਭਗਤਿਜੇਤੁਧੁਭਵੈਤੁੰਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪ
ਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਜੇਤੁਧੁਭਵੈਸੇਪਰਵਾਣੁਮਨਿਤਨਿਤੁਤੈਅ
ਗੀਰਤਾਉ॥ ਤੁੰਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮਨਸਾਪੁਰਣਤਾਰਾਭਗਤਤੇਰੇਸ
ਪ੍ਰਾਣਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤੁੰਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਤੁਅਥਾਤੁਅਪਾਰਾਅਤਿਉਚਾਕੋਈਅ
ਨੁਤੇਰੀਭਾਤੇ॥ ਇਤਅਰਦਾਸਿਤਮਾਗੀਸੁਆਮੀਵਿਸਰੁਨਾਹੀਸੁਖਦਤੇ॥ ੩॥ ਦਿ
ਵਿਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਗਾਵਜੇਸੁਆਮੀਤੁਧੁਭਵਾਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਖੁਨਾਨਕਮਾਰੈਸਾ
ਥਤੁਭੈਪਾਵਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ੪੭॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਜਿਤੁਤੁੰ

ਕਥੁਸੋਬਾਨੁਤੇਰਾਕੇਤਾਅਠਪਤਰਜਿਤੁਤੁਪੁਧਿਆਈਨਿਰਮਲਤੋਵੈਦੇ
 ਮੇਰੇਰਾਮਤਉਸੋਬਾਨੁਭਾਲਣਾਇਆਥੇਜਤਥੇਜਤਭਇਆਸਾਪਸੰਭੁ
 ਣਾਈਪਾਇਆਰਤਾਉਥੇਦਪੜੇਪੜਿਥੁਤਮੇਤਰੇਇਕੁਤਿਲੁਨਤੀਕੀਮਤਿ
 ਸਾਧਿਕਸਿਧਫਿਰਤਿਥਿਲਲਾਤੇਤੇਭੀਮੋਤੇਮਾਈ॥ ੨॥ ਦਸਅਉਤਰਗਾਜੇ
 ਤੇਮਤਾਦੇਵਅਉਤਰਗਾਤਿਨੁਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤੇਰਾਲਾਇਥਕੇਥਿਭੁਤਾ॥ ੩॥
 ਸੁਖਅਨੰਦਨਾਮਰਸਤਰਿਸੰਤੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਸਫਲਦਰਸਨੁਭੇਦਿ
 ਨਕਤਾਮਨਿਤਨਿਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥ ੪੮॥

ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੇਦੀਸਤਿਤਿਨਜਗਤੀਲੁਟੈ॥ ਨਿਰਬਾਲਕੀਰਤਾ
 ਤੁਕਰਤੇਕਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਜਿਤੁਛੁਟੈ॥ ੧॥ ਸੰਤਹੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ
 ਚਨੁਕਮਵੈਸੰਤਨਕਸੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥ ਰਤਾਉਕੋਟਿਤੀਰਥਮਜਾ
 ਨਾਨਾਇਸੁਕਲਿਮਤਿਮੈਲੁਭਗੀਜੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜੇਤਰਿਗੁਲਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲ
 ਲੀਜੈ॥ ੨॥ ਥੇਦਕਤੇਥਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸਾਸਤਇਨਪੜਿਆਮੁਕਤਿਨਤੋਈ॥
 ਰੁਜੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਸੇਈ॥ ੩॥ ਖਤੀਥਾਤਮਲਸੁਦਵੈਸ
 ਚਤੁਵਰਨਾਕਉਸਾਝਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਉਧਰੈਸੋਕਲਿਮਤਿਘਟਿਘਟਿ
 ਮਾਝਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੭॥ ੫੦॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈ
 ਨਤਿਓਇਰਾਮਨਾਮਗੰਗਿਰਾਤੇ॥ ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਸਭਨੀਥਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭਕੇਚਰ
 ਤੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਤਰਿਸੰਤਾਜੇਵਡੁਨਕੇਈ॥ ਭਗਤਾਥਇਆਈਪ੍ਰਭਅਪ
 ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਸੇਈ॥ ਰਤਾਉਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧੀਸੰਤਸੰਗਿਉਧਰੈਜ
 ਨੇਜਿਨਾਵੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਥਿਛੁਡਿਅਤੋਵੈਤਿਨਤਰਿਸਿਉਆਇਮ
 ੨॥ ਮਾਇਆਮੋਤਭਰਮੁਭਉਕਟੈਸੰਤਸਰਣਿਜੇਆਵੈ॥ ਜੇਤਾਮਨੋਰਥਕ
 ਸੋਸੰਤਨਤੇਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਜਨਕੀਮਤਿਮਕੇਤਕਥਰਨਉਜੇਪ੍ਰਭਅਪਨੇਭਾ
 ਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਅਸੇਸਭਤੇਭਏਨਿਕਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ੮॥ ੫੧॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫

ਮਤਾਅਗਨਿਤੇਤੁਪੁਤਾਥਦੇਰਾਖੇਪਏਤੇਗੀਸਰ

ਮਾਣੁਤਾਨੁਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਤੋਰਦੁ ਜੀਅ ਸਚੁ ਕਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ
ਏਥੇ ਬੋਲੇ॥ ਤੇਰੇ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮ ਰਾਜ ਪਿਨਾਮੁ ਤੁਮ ਰਾਉ ਪਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅੰ
ਪ੍ਰਤਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ ਅਪਿਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਸਾਹਿ ਸਮਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ਅ
ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੨॥ ਆਪ ਲੀਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇ ਸਰਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਢਾਢੇ॥ ਆ
ਈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿਅਪਿਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵਾਲਾਏ॥ ੩॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭੈ ਮੋਹ
ਸੇ ਸੇਮਿਟਿ ਅਸ ਗਲ ਵਿਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾ ਤੈਥੇ ਟਿਸਤਿ ਗੁ
ਪੁਰਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੮॥ ੫੨॥ ਸੁਹੀਮਤ ਲਾਪ ਜਬ ਕਢੁ ਨ ਸੀ ਓਤ ਬੰਕਿ

ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ਅਪਨਾ ਬੇਲੁ ਅਪਿਕਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁ ਰਿਚ
ਰਚਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਏ ਤੇ ਕਢੁ ਨ ਤੋਈ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਪਿਕਰਾ
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗਲ ਤੀਗਲੀ ਨ ਛੁਟੈ ਕਤ ਤੁਕਾ ਚੀਦੇ ਹਇ
ਦੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੈ ਤਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨਿਗਲੀ॥ ੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ
ਕੇਰੀ ਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਹੈ ਜਾਣਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ
ਨ ਆਈਐ॥ ੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾ
ਣਾ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾਲ ਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੯॥ ੫੩

ਸੁਹੀਮਤ ਲਾਪ ਭਾਗ ਠੇਕੇ ਤਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਜਿਨ ਘਰਿ ਧਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮਾ
ਪਰਵਾਨੁ ਗਲੀ ਸੇਈ ਇਤ ਅਏ ਸਫਲ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤਰਿ ਜਨ
ਏਥੇ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਚੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਪੂਜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥
ਨਾਮ ਮਰਦੁ ਤੁਮ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ॥ ਜੀਅ ਦਾਨ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾ
ਨਿਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈ ਨਿਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ
ਤੇ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਤਿ ਨ ਜਾਤੇ॥ ੩॥ ਪਖਾਛੇਰੀ ਪਾਲੀਛੇ
ਤਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਜਨ
ਪਦੁ ਪਾਵਾ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੧॥ ੫੪॥ ਸੁਹੀਮਤ ਲਾਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ
ਰਸ ਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰੈ ਤਾਰਾ ਚਰਣ ਪੂਜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਮਾਏ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕ

ਉਬਲਿਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਤਿ ਤਿਉ ਰਹੀ ਐ ॥ ਤੁਧੁ
 ਮੁਜਪਾਵਤਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿ ਤਾਲੀ ਐ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ
 ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇ ॥ ਤਹਾ ਬੈਠੁ ਰੁਜਤ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰੇ
 ਸਰਪਾਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾਤਨੁ ਮਨੁ
 ਤਾਲਾ ॥ ਚਰਲਕ ਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਰ
 ॥ ੩ ॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈਉ ਸੁਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿ ਤੁਮਹੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ
 ਕਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥
 ਸੁਹੀਮਤਲਾ ५ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿ ਸੁਵਿਸਰ
 ਰਿਜਾਏ ॥ ਦਇਆਲੂ ਤੇਵਤਿ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੇਤੁ ਪੁਸਦਾ ਧਿਆਏ
 ਰੇ ਸਾਤਿ ਬਤੁੰ ਮੈ ਮਾਨਿ ਮਾਲੀ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ
 ਦਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਲੀ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਚਰਲ ਪੂਜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਤੇਵਾ ਤੇਰੇ
 ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਪਾਰੀ ਤਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਰ
 ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸਨੇ
 ਤਿਸੇ ਲਾਗੈ ਭਗਤੁ ਤੁਹਾ ਰਾਸੇਈ ॥ ੩ ॥ ਦਇਕਰ ਜੇ ਜਿ ਮਾਗਉ ਇਕੁ ਦਾ
 ਬਤੁ ਠੈ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਆਗਏ ਆਠ ਪਤਰ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥
 ੧੩ ॥ ੫੬ ॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ
 ਕੈ ਸਾਪਾਵੈ ॥ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਮਰਲਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆ
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੂੰ ਸੰਤ ਬਾਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਉ ਨ ਹੀ
 ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰ
 ਨਾਸਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਖਸ਼ਿਸਨ ਮੈ ਟੋਕੈ ਈਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ਆਠ ਪਤਰ ਆਗਏ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਦਿ ਤੇਰੇ ਭਰਵਾ
 ਦੁਸਟ ਲੈਸਾ ਧਤਿ ॥ ੩ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਿਉ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਰਨ
 ਗੀ ॥ ਸਭ ਤੇਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਕਲਿ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੧੨ ॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਲੀਆਇਆਰਾਖਤੁਰਾਖਨ
 ਗੇਗਾਜਿਤੁਤੁਲਾਵਤਿਤਿਤੁਤਮਲਾਗਤਕਿਅਏਤਿਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਮ
 ਤੁੰਪੁਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਲਗਾਵਾਨਿਤਸੁ
 ਮੀ॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਤਰਪੁਭੁਅਪੁਨਾਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤਰੀ
 ਆਪੁਤਿਆਗਿਤੋਈਐਸਭਰੇਲਾਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥੨॥ਸਫਲ
 ਨਮੁਤਿਸਕਜਗਭੀਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਨਾਉਜਾਪੇ॥ਸਗਲਮਨੇਰਥਤਿਸਕੇਪੁ
 ਨਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪੁਭੁਆਪੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਭਸੁਆਮੀ
 ਗਸਗਦਿਦਇਆਲਾ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਅਪਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ
 ॥੧੧॥੧੫॥੫੮॥

ਮ:੧ ੮ ਮ:੪ ੧੫
 ਮ:੫ ੫੮ ਜੁਮਲਾਜੋੜ ੮੨

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੫੮੧ ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਦੁਨਤੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾਵਾਤੋ
 ॥੧॥ਨਾਮੈਰੂਪੁਨਬੰਕੇਨੈਲਾ॥ਨਾਕੁਲਚੰਗੁਨਮੀਠੈਬੈਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜ
 ਗੀਗਾਰਕਾਮਦਿਕਰਿਆਵੈ॥ਤਾਸੋਤਾਗਦਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ॥੨॥ਨਾਂਤਿਸੁਰੂਪੁਨ
 ਖਿਆਕਾਈ॥ਅੰਤਿਨਸਾਤਿਭੁਸਿਮਰਿਆਜਾਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਤੀਚਤੁ
 ਈ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁਭਲਾਵਤੁਪਾਈ॥੪॥ਖਰੀਸਿਆਲੀਕੰਤਨਭਾਈ॥ਮਾ
 ਆਲਾਗੀਭੁਗਮਿਭੁਲਾਈ॥੫॥ਤਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ॥ਤਉਕਾਮਦਿ
 ਆਰੇਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਥਿਭੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਤਿ
 ਭੁਪ੍ਰੀਤਮਪੁਭਰਾਇਆ॥੭॥ਭੁਇਤਿਨਾਨਕਸਤੁਤੈਭੀਤੋਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਖਿਆ
 ਤੋਰਵੇਸੀ॥੮॥੧॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੧ ੫੮੮ ਕਚਾਰੰਗੁ
 ਮੁੰਭਕਾਥੋਜਨਿਅਦਿਨਚਾਰਿਜੀਉ॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲੀਆਠਗਿਮੁੰਗੀਕੁ
 ਆਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੁਜੀਵਾਰਜੀਉ॥੧॥ਰੰਗੋਕਿਆਰੰ

ਕਾ

ਗੀਐ ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗ ਲਾਇ ਜੀਓ ॥ ਰੰਗ ਲਵਾਲਾ ਸੇਵੀਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
 ॥ ਰਤਾਓ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਤਿ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਪਨੁ ਨਾਤਿ ਜੀਓ ॥ ਅਵਗਲਿ ਮੁਖਿ
 ਤਿਥਿ ਧਿਕ ਥਾਇ ਨ ਪਾਤਿ ਜੀਓ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਓ ਥਰੇ ਸਥਾ ਦਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਤਿ ਜੀਓ ॥
 ਚਿਟੇ ਜਿਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਜੀਓ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਦੂਜੈ ਵਿ
 ਰਜੀਓ ॥ ਮੁਲੁ ਨ ਬੁਝਤਿ ਆਪਣਾ ਸੇਖੁ ਸੁਆਸੇ ਫੋਰ ਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ
 ਮਨੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਓ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਦੁਖ ਜੀਓ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈ ਸੀਭੁ ਖਜੀਓ ॥ ੪ ॥
 ਲਾਤਲ ਥੀਐ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੰਦਾਰੁ ਜੀਓ ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵ ਦਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ
 ਜੀਓ ॥ ਸਚੇ ਕੀਲਿ ਵਧੈ ਥਰੇ ਥਾਖ ਸੇਥਾ ਸਣਤਾਰੁ ਜੀਓ ॥ ੫ ॥ ਅਨ ਕੇ ਕੀਜੈ
 ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਓ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇ ਆਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜੀਓ ॥
 ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀ ਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਓ ॥ ੬ ॥ ਗਾਠ ਲਾਗਿ ਆਨ
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਓ ॥ ਖਿੰਚੋ ਤਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਥੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ
 ਓ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਭੈਰਤਿ ਆਸ ਭਜੇ ਤੀਜ ਮਕਾਲਿ ਜੀਓ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰ
 ਆਸ ਭਸੈ ਦੇਇ ਆਪਾਰੁ ਜੀਓ ॥ ਸੋਕਿਓ ਮਨੁ ਹੁਇ ਸਾਗੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਾ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਪਾਰੁ ਜੀਓ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮਲ
 ॥ ਕਾਠੀ ॥ ਪਰੁ ੧੦ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆ
 ਤੇਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ
 ਏ ਦਰ ਬਾਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਭੈ ॥ ਰਤਾਓ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਤਿ ਸਚੇ ਮਨਿ
 ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ
 ਸੈ ॥ ਤੁੰਦ ਸਤਿ ਮਨ ਮਾਤਿ ਸਤ ਜੋਰ ਸਿਰ ਸੈ ॥ ੩ ॥ ਮੁਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖਿ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤ ਜਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤ
 ਦਾ ॥ ਜੇ ਚਲਾਤਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰਿ ਮਿਭੁਲਾ
 ਤਿ ਸੁਰੰਗੁ ਤੈ ॥ ਮਰ ਸੀ ਤੇਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਤੈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰ

ਭੀਅਦਿਆਗੁਰਥਾਨੀਨਿਰਥਾਨੁਸਥਦਿਪਢਾਇਆ॥੭॥ਇਕਨਾਨਕਕੀਅ
ਸੀਜੇਤੁਪੁਭਾਵਸੀ॥ਮੈਦੀਜੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁਤਰਿਗੁਲਗਾਵਸੀ॥੮॥੧॥੩॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ੧ ਜਿਉਅਰਦਿਲੋਤਾਪਾਇਭੰਨਿਘੜਾਈਐ॥ਤਿਉਸਾਕਤੁਜੇਨੀ
ਏਭਵੈਭਵਾਈਐ॥੧॥ਬਿਨੁਬੁਝੇਸਭੁਦੁਖਦੁਖਕਮਾਵਲਾ॥ਤਉਮੈਆਵੈਜਾਇਭਗਿ
ਵਲਾ॥ਰਤਉ॥ਤੁੰਗੁਰਮੁਖਿਰਖਲਤਾਰੁਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ਮੇਲਤਿਤੁਝੈਰਜ
ਦੁਕਮਾਈਐ॥੨॥ਤੁੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਤਿਅਪਿਦੇਤਿਸੁਪਾਈਐ॥ਤੁਦੇਖਤਿਥਾਪਿਉ
ਦਰਿਬੀਨਾਈਐ॥੩॥ਦੇਤੀਤੋਵਗਿਖਾਕੁਪਵਲੁਓਰਾਈਐ॥ਇਤੁਕਿਥੈਘਰੁਅ
ਕੁਮਤਲੁਨਪਾਈਐ॥੪॥ਦਿਤੁਦੇਵੀਅੰਧਘੋਰੁਘਬੁਮੁਤਾਈਐ॥ਗਰਬਿਮੁਸੈਘ
ਕੁਸੁਰੁਆਈਐ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੋਰੁਨਲਾਗਿਤਰਿਨਾਮਿਜਗਾਈਐ॥ਸਥਦਿਨਿ
ਅਗਿਜੋਤਿਦੀਪਾਈਐ॥੬॥ਲਾਲੁਰਤਨੁਤਰਿਨਾਮੁਰੁਬਿਸੁਰਤਿਥੁਝਾਈਐ॥ਸ
ਤੋਨਿਤਕਾਮਜੇਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐ॥੭॥ਰਤਿਦਿਤੈਤਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ਨਾ
ਮੇਲੀਮਿਲਾਇਜੇਤੁਪੁਭਾਈਐ॥੮॥੨॥੪॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ੧ ਮਨੁਤਨ
ਮੁਵਿਸਾਰਿਅਤਿਨਿਸਿਧਿਆਈਐ॥ਜਿਉਰਾਖਤਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੧॥
ਪੁਲੇਤਰਿਨਾਮੁਲਕੁਟੀਟੋਤਦੀ॥ਰਤਉਸਾਤਿਬਕੀਟੇਕਨਮੋਤੈਮੋਤਦੀ॥ਰਤਉ॥
ਦੇਖਉਤਤਨਾਲਿਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਭਾਲਿਸਥਦਿਨਿਤਾਲਿਆ॥
ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰਭਾਇਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ਤੁਪੁਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾਇਭਰਮੁਭਉਭੰਜਨਾ॥
ਜਨਮਤਤੀਦੁਖੁਲਾਗੈਮਰਣਾਇਕੈ॥ਜਨਮੁਮਰਦੁਪਰਵਾਨੁਤਰਿਗੁਲਗਾਇ
॥੬॥ਤਉਨਾਤੀਤੁਤੋਵਤਿਤੁਧਤੀਸਜਿਆ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿਸਥਦਿਨਿਵਾਜਿਆ
ਦੇਤੀਭਸਮਰੁਲਾਇਨਜਾਪੀਕਤਗਾਇਆ॥ਆਪੇਰਤਿਅਸਮਾਇਸੋਵਿਸਮਾਦੁਰੁ
ਆ॥੬॥ਤੁੰਨਾਤੀਪ੍ਰਭਦੁਰਿਜਾਣਤਿਸਭਤੁਤੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਿਤਦੁਰਿਅੰਤਰਿਭੀਤੁਤੈ
ਮੈਦੀਜੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁਅੰਤਰਿਸਤਿਤੋਇ॥ਗੁਲਗਾਵੈਨਾਨਕਦਾਸੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਦੀ॥੮॥੩॥੫॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਨਾਮੈਂ ਤੇ ਸਤੁ ਕਿਉ ਤੇ ਅਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ

ਰਕਾਸਥਦੁਸਤਾਰਸੁਮੀਰਾਥਿਨੁਚਾਖੇਸਾਦੁਨਜਾਪੈ॥ ਕਉ ਗੀਥਦਲੈਜਨਮੁ
 ਅਚੀਨੁਸਿਨਾਤੀਆਪੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਤਾਏਕੋਜਾਏ॥ ਤਉਮੈਦੁਖਨਸੰਤਾਪੁ
 ਬਲਿਤਾਰੀਗੁਰਅਪਦੇਵਿਟਤੁਜਿਨਿਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ ਸਥਦੁਚੀਨਿ
 ਰਗਾਸਿਆਸਤਜੇਰਤਿਆਸਮਾਈ॥ ਗਤਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈ
 ਖਿਸਥਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਤੁਗੁਰਤੇਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥
 ਖਿਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਵੈਬਿਖੁਖਟੇਸੰਸਾਰੇ॥ ਮਾਇਆਮੋਤਿਸਦਾਦੁਖਪਾਏ
 ਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਸੇਈਸੇਵਕੁਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਚਾਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ਸ
 ਦੁਸਿਛਤਿਤੈਸਾਚੀਸਾਚਾਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਚੀਬਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅਖੈਉ
 ਤੁਜਾਏ॥ ਆਪੇਦਾਤਾਕਰਮੁਤੈਸਾਚਾਸਚਾਸਥਦੁਸੁਲਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿਖਟੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਏ॥ ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਸਾਚੈਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਰ
 ਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਮਨਮੁਖੁਸਦਹੀਕੁੜੇਬੋਲੈਬਿਖੁਬੀਜੈਬਿਖੁਖਾਏ॥ ਜਨਮਕਲਿ
 ਸਨਾਦਾਧਾਥਿਨੁਗੁਰਕਵਲੁਭਾਏ॥ ੪॥ ਸਚਾਤੀਰਥੁਜਿਤੁਸਤਿਸਰਿਗੁਰ
 ਰਮੁਖਿਅਖਿਓਭਾਏ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਸਥਦਿਦਿਖਾਏਤਿਤੁਨਾਮੈ
 ਸਚਾਸਥਦੁਸਚਾਤੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਲੁਲਗੈਨਲਾਏ॥ ਸਚੀਸਿਛਤਿਸਚੀ
 ਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ੫॥ ਤਨੁਮਨੁਸਤੁਕਿਉਤਰਿਤਿਸੁਕੇਰਾਦੁਰਮਤਿਕਤਲੁਨਾਮੈ
 ਮੁਤੋਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਤੋਵੈਤਉਮੈਵਿਚਤੁਜਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਤਜੇਚਾਖੀਤੁ
 ਨਿਭੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਰਾਤਾਸਤਜੇਮਾਤਾਸਤਜੇਰਤਿਆਸਮਾਏ॥ ੬॥
 ਨਾਮੁਸਤਿਕਰਿਜਾਏਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਸਚੀਵਡਿਅਈਗੁਰਤੇਪਾਈ
 ਪਿਆਰੇ॥ ਏਕੋਸਚਾਸਤੁਮਤਿਵਰਤੈਵਿਰਲਾਕੋਵੀਚਾਰੇ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਲਾਏ
 ਸਚੀਭਗਤਿਸਵਾਰੇ॥ ੭॥ ਸਭੇਸਚੁਸਚੁਸਚੁਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਜਾਏ॥
 ਰਲਾਤੁਕਮੋਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਛਾਏ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਏਤਾਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥

ਸੋਢਲੁਪਾਏ। ਨਾਨਕਤਿ ਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੋਵੈ ਜਿਵਿ ਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾਏ॥ ੮॥ ੧॥
ਸੁਯੀਮਤਲਾ ੩ ਕਾਇਆ ਕਾਮਦਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਓ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿ ਸੁਨਾ ਲੇ॥
ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਤਾ ਗਇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਤਰਿ ਕੀਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਉ ਮੈ
ਰਹੁ ਜਾ ਲੇ॥ ੧॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਉ ਪਜੀ ਸਾਰਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਰਹਤਉ
ਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ
ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਦਿ ਸਦਾ ਸੁਤੇ ਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾ॥ ੨॥
ਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿ ਆਜਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਬੁਝੈ ਨਾਤੀ ਬਾਤਰਿ
ਦਿਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ॥ ੩॥ ਕਾਇ
ਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਥਮੀ
ਪਟਲ ਬਾਜਰਾ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚ
ਰਾ॥ ੪॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾ ਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲ ਲਵਾਰਾ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾ
ਰੁਤਿ ਸਕਾ ਮੋਲੁ ਅਛਾਰਾ॥ ਮੋਲਿ ਕਿਤੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈ॥ ਐ ਨਾਤੀ ਪਾਈ॥ ਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੁਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਤੇਰ ਸਭ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾਈ॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਇਸੇ ਈ ਜਨੁ ਪਾ
ਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈ॥ ੬॥
ਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਤੇ ਸਾ ਸਭ ਉਪਤਿ ਜਿ ਤੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ
ਕਾਇਆ ਆਵਾਗਉਲੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੀਪਦਿ ਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤ
ਰਾ॥ ੭॥ ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਚੈ ਅਪੀਪ ਸਵਾਰੀ॥ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਚੋਈ ਨਾਤੀ ਤ
ਰੁਕੇ ਖੁਆਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ਜਿ ਸੋਨੇ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ॥ ੮॥ ੨॥

ਸੁਯੀਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ਦੁਨੀਆ ਨਾਸਾਲ ਤਿਜੋ ਮਰਿਵੈ ਦੁਸੀ॥ ਲੋਕਾਨਾ
ਲਾਤਿ ਜੋ ਮਰਿਖਾ ਕੁਥੀਈ॥ ੧॥ ਵਾਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਾਵਾਤੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਤੀ ਐ ਸ
ਵੇ ਪਰਵਾਤੁ॥ ਰਹਤਉ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਗੀਦੇ ਸਤੀ ਮਨ ਮੁਖ ਦਇ ਮਰੰਨੀ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾ
ਅਉਵੈ ਲਾ ਨਹੰਨੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨੀ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ
ਕਾ ਸਿਅਸਤ ਜੋ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨੀ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਦੁ ਜੈ ਭਇਰ ਚੰਨੀ॥ ਤਿਸਨ

ਭੁਖਨਉਤਰੈਅਨਦਿਨੁਜਲਤਫਿਰੰਨਿ॥੪॥ਦੁਸਟਾਨਲਿਦੇਸਤੀਨਾਲਿਸੰਤੋਖੁ
 ॥ਅਪਿਭੁਥੇਕੁਟੰਬਸਿਉਸਗਲੇਕੁਲਡੇਬੰਨਿ॥੫॥ਨਿੰਦਭਲੀਕਿਸੈਕੀਨਹੀਨਾ
 ਗਧਕਰੰਨਿ॥ਮੁਤਕਾਲੇਤਿਨਨਿੰਦਕਾਨਰਕੇਘੋਰਿਪਵੰਨਿ॥੬॥ਏਮਨਜੈਸੇਸੇ
 ਤੇਵਤਿਤੇਤੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਅਪਿਥੀਜਿਅੰਤੀਖਾਵਲਾਕਤਲਾਕਿਭੂਨਜਾਇ॥੭॥
 ਪੁਰਖਾਕਾਥੇਲਲਾਤੇਵੈਕਿਤੈਪਰਥਾਇ॥ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਭਰਪੁਰਤਤਿਓਨਤਿ
 ਇ॥੮॥ਗੁਣਕਾਰੀਗੁਣਸੰਘਰੈਅਵਰਾਉਪਦੇਸੇਨਿ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਓਨਮਿ
 ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੯॥ਦੇਸੀਰਿਜਕੁਸੰਥਾਤਿਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਏਕੋਰੋ
 ਚਾਅਪਿਧਣੀ॥੧੦॥ਸੋਸਚੁਤੇਰੈਨਾਲਿਤੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਤਾਲਿ॥ਆਪੇਬਖ
 ਲਏਸੇਪੁਰੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥੧੧॥ਮਨੁਮੈਲਾਸਚੁਨਿਰਮਲਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿ
 ਪੁਰੁਮੇਲੇਤਮਿਲਿਰੈਤੇਤਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੧੨॥ਸੋਸਚੁਸਚਾਵੀਸਰੋਪਿ
 ਸੰਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਨਾਵੀਸਰੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਿ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਮਿ
 ਸਾਚੁਰਖਾਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿਲਿਅਤੇਇਨਵੀਢੁਜੈਗੁਰਕੈਤੇਤਿਪਿਅਰਿ॥੧੪॥
 ਤੀਆਪਾਣਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਇਆਸੋਭਵੰਤਿ
 ॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਨਭਿਜਈਅਤਿਮੈਲੇਚਿਤਿਕਠੋਰਾ॥ਸਪੈਦੁਪੁਪੀਆਈਐਅੰਦਰਿ
 ਗ॥੧੫॥ਅਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਬਖਸਲਤਾਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੈਲੁਓ
 ਚੁਬਦਿਅਸੀਗਾਰਾ॥੧੬॥ਸਚਾਸਾਚੁਸਚੇਵਲਜਾਹੇਓਥੈਕੁਜੈਨਾਟਿਕੰਨਿ॥ਓ
 ਨਭਾਵਈਦੁਖਹੀਮਾਤਿਪਚੰਨਿ॥੧੭॥ਤਉਮੈਮੈਲਾਜਗੁਠਿਰੈਮਰਿਜੰਮੈਵਰੋ
 ਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਲਾਕੋਇਨਮੇਟਲਤਾਰਾ॥੧੮॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰੈਤੇਤਮਿ
 ਪਿਅਰਾ॥ਸਚੁਸਲਾਤੀਸਚੁਮਨਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਰਾ॥੧੯॥ਗੁਰਪੁਰੇਪੁਰੀਮਤਿ
 ਨਿਸਿਨਾਮੁਪਿਅਇ॥ਤਉਮੈਮੇਰਾਵਡੋਗੁਤੈਵਿਚਤੁਠਾਕਿਰਤਾਇ॥੨੦॥ਗੁਰੁ
 ਆਪਣਾਨਿਵਨਿਵਲਾਗਾਪਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੀਅਗੋਧਗੀਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵ
 ॥ਖਿਚੋਤਾਵਿਗੁਚੀਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਤਉਮੈਮੇਰਾਢਰਿਤੁਤਾਸਚਿਰੈ
 ॥੨੧॥ਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੇਸਿਭਾਇਰਾਸਚੈਸਬਦਿਲਗੰਨਿ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਭੁ

ਰੋਦਿਸੰਨਿ॥ ੨੪॥ ਸੇਭਾਈਸੇਸਜਲਾਜੋਸਚਾਸੇਵੰਨਿ॥ ਅਵਗਲਵਿਕਲਿਪਲਗਨਿ
ਕੀਸਾਝਕੰਨਿ॥ ੨੫॥ ਗੁਣਕੀਸਾਝਸੁਖਉਪਜੈਸੰਗਤਿਕਰੇਨਿ॥ ਸਚੁਵਲੰਜ
ਗੁਸਬਦਸਿਓਲਾਤਾਨਾਮੁਲਏਨਿ॥ ੨੬॥ ਸੁਇਨਾਗੁਪਾਪਾਪ - ਕਰਿਕਰਿਸੰਚੀ
ਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਨਿ॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈਨਲਿਨਚਲਸੀਸਭਮੁਰੀਜਮਕਾਲਿ॥ ੨੭॥ ਮ
ਤੇਸਾਤਰਿਨਾਮੁਤੈਤਿਰਦੈਰਖਤੁਸਮਾਇ॥ ਏਤੁਖਰਚੁਅਖੁਟੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਏ
॥ ੨੮॥ ਏਮਨਮੁਲਤੁਭੁਲਿਆਜਾਸਤਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਇਤੁਜਗਤੁਮੋਤਿਦੁਜੈਵਿ
ਅਗੁਰਮਤੀਸਚੁਧਿਆਇ॥ ੨੯॥ ਤਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਰਿਜਸੁਲਿਖਦੁਨ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਤਨੁਰਪੈਤਰਿਸਿਓਰਤੈਸਮਾਇ॥ ੩੦॥ ਸੇਸਤੁਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾ
ਜਤਿਸੁਭਾਇ॥ ਕਾਮਦਿਰੰਗੁਤਾਚੈਜਾਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥ ੩੧॥ ਚਿਰੀਵਿਛੁਨੇ
ਲਨਿਜੋਸਤਿਗੁਰਸੇਵੰਨਿ॥ ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਤੈਖਾਨਿਖਰਚਨਿਨਿਖੁਟਈਤ
ਸਤਿਰਵੰਨਿ॥ ੩੨॥ ਨਾਓਇਜਨਮਤਿਨਾਮਰਤਿਨਾਓਇਦੁਖਸਤੰਨਿ॥ ਗੁਰਿਰ
ਓਥੇਤਰਿਸਿਓਕੇਲਕਰੰਨਿ॥ ੩੩॥ ਸਜਲਮਿਲੇਨਵਿਛੁਤਤਿਜਿਅਨਦਿਨਮਿਲੇ
ਨਿ॥ ਇਸੁਜਗਮਤਿਵਿਰਲੇਜਾਦੀਅਤਿਨਾਨਕਸਚੁਲਤੰਨਿ॥ ੩੪॥ ੧॥ ੩॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੩ ਤਰਿਜੀਸੁਖਮੁਅਗਮੁਤੈਕਿਤੁਥਿਧਿਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦਿਭੁਮੁਕਟੀਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੰਨਿ॥
ਤਿਨਕੈਬਲਿਤਾਰਦੈਮਨਿਤਰਿਗੁਣਸਦਾਰਵੰਨਿ॥ ਰਤਾਓ॥ ਗੁਰਸਰਵਗੁਮਾਨਸਰੋਵ
ਵਰਭਾਗੀਪੁਰਖਲਤੰਨਿ॥ ਸੇਵਕਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਆਸੇਤੰਸੁਲੇਨਾਮੁਲਤੰਨਿ॥ ੨॥ ਨ
ਧਿਆਇਨਿਰੰਗਸਿਓਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਗੰਨਿ॥ ਧੁਰਿਪੁਰਬਿਤੋਵੈਲਿਖਿਆਗੁਰਭੁਲ
ਲਏਨਿ॥ ੩॥ ਵਡਭਾਗੀਪੁਰਖੋਜਿਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੋਵੈਖਲਿ
ਪੁਰੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੁ॥ ੪॥ ਸਭਨਾਕਾਪੁਰੁਏਕੁਤੈਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਗੁ
ਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਪਟਿਪਰਗਟੁਤੋਇ॥ ੫॥ ਸਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਬੂਤਮੁਤੈਬੂਤਮੁ
ਸੇਸਭਥਾਇ॥ ਮੰਦਾਕਿਸਨੇਅਖੀਐਸਬਦਿਵੇਖਤੁਲਿਵਲਾਇ॥ ੬॥ ਬੁਰਭੁਲਾ
ਚਰੁਆਖਦਾਜਿਚਰੁਤੈਦੁਤੁਮਾਤਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਬੁਝਿਐਕੋਸਮਾਤਿਸਮਾਇ

੬੬੬

॥੭॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭਾ ਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿਆਰ ਧਿਆਇ
ਲੀਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੮॥ ੨॥ ੪॥ ੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ
ਪਿਆਰਾ ਤਉ ਤਿਸੁ ਪਤਿਆ ਪੁਵੇਚਾਈ ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਤਰਿ ਦੇਖ ਲੈ ਕੈਤਾਈ
ਗਤਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤਉ
ਗਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀਤੁ ਭੈ ਧਿਆਈ ॥ ੨॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤਉ ਤਿਤ ਭੀਰਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੁਖ
॥ ੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥ ੪॥ ਪਾ
ਪਾਣੀ ਚੋ ਵਜੇ ਦੇਵਤਿ ਸੇਖਾਈ ॥ ੫॥ ਨਾਨਕੁ ਗਗਿ ਬੁਢਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ
ਲੈਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ੬॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਠਿਰਿ ਮਤ
॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਤਿ ਤਉ ਤਉ ਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਿ ਭੀ ਧਿਆਈ ॥ ੭॥ ਜੇ
ਤੈ ਤੇ ਗੰਢਿ ਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤਢੇ ਡਿਨ ਜਾਈ ॥ ੮॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਕੋਈ ਆਖਿ ਤੁ
ਰਿ ਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੦॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰਉ ਪਰਿ ਪੈ ਪੈ ਗੰਢ ਮਨਾਈ ॥ ੧੧॥
ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਤਰਿ ਤਉ ਦਰਸੈ ਕੈਤਾਈ ॥ ੧੨॥ ਏਖ ਜੁ ਏਗੀ ਮੀਰੁ
ਗੁਰੁ ਦੇਖ ਲਾਈ ॥ ੧੩॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਤੈ ਬਹੁ ਧਾਰਾ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਾਇ
॥ ੧੪॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਤੈ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੫॥ ਜਿਉ
ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੧੬॥ ਸੇਵ ਕਰਾ ਤੇ ਸੇਵ
ਰਿਕਰਿ ਬਿਨ ਉਥੁ ਲਾਈ ॥ ੧੭॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਤਰਿ ਪਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ
॥ ਤੁੰ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਤੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਵਿਚੁ ਦੇ ਤਉ ਤਿਧਿਆਈ ॥ ੧੮॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਿ
ਵਤਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵ ਕਪੈ ਜਰ ਖਾਈ ॥ ੨੦॥ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਨੁ
॥ ੨੧॥ ਜਿ ਸੁਤੁੰਦੇ ਤਿ ਸੋਨੁ ਪਾਏ ਤੇਰਨਿ ਤਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੨੨॥ ਸਿਮਰਿ
ਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੇਇ ਅਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥ ੨੩॥ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਦੇਚਾਰ
ਸਨਿਦਾ ਸੁਕਰਾਈ ॥ ੨੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਉਤ੍ਰ ਕੈਤਾ ਮੀਠਾਲ ਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇਤ ਗੁਰੁ ਵਡਿਆਈ

ਮੁਖਿ ਬੋਲਤਿ ਸੇਥਾਇ ਪਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ੨੬॥ ਪਾਲਾਕ ਕਰੁ ਵਰਣ
ਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰਿ ਦੇਖ ਦ੍ਰਿਸਤਾਈ॥ ੨੭॥ ਸਭੁ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਵਿਚਿ
ਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਪਰਾਈ॥ ੨੮॥ ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਹਦਿ ਗੁਰ ਭਵੈ ਸੇਥਾਇ ਪਾ
੨੯॥ ਗੈਦਿ ਦਿਨ ਸੁਗੁਰ ਚਰਣ ਅਗਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ॥ ੩੦॥ ਨਾਨਕ ਕਾ
ਖੀ ਪੰਛੁ ਗੁਰੁ ਤੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਪਾਈ॥ ੩੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਓਤੈ ਜਤ
ਤਤ ਗੋਸਾਈ॥ ੩੨॥ ੧॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੦

ਦਰਿਸ ਚਾਨੇ ਪੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪ ਲੈ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੋਇ ਨਿਤ ਲੁਯਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾ ਸਾ
੧॥ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਤੁ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਤੁ॥
੨॥ ਤਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਅਤਰਿ ਨ ਮੇਲ ਗਾਪਿ ਆਗੁ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿ
ਨੁਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਥਿਰ ਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ॥
੪॥ ਬਿਓਵੈ ਲਿਖਿ ਆਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿ ਜੀ ਪੀਏਉ॥ ੫॥ ਸੁਤਿ ਆਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਐਉ
ਦਿ ਆਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਤਾ ਕੋ ਧੋਵਾ ਪਾਉ॥ ੬॥
ਏਐ ਸਾਸ ਜਨ ਦੁਲੇਹਿ ਲਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਇ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਤਰਿ ਪਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਸਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੭॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਗੁਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸ ਦੇਖ ਦ
ਰਾਉ॥ ਤਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ॥ ੮॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ
ਪਾਲੀ ਐਰੈ ਤੈ ਨ ਕਿਤੇਉ ਪਾਇ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾ ਮੈ ਮਰਿ
ਏ॥ ੯॥ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਤ ਜੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਅ
ਤੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ॥ ੧੦॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਰਤੰਨੁ ਤੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ॥
੧੧॥ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਰਿ ਨਾ ਮਿਰਤਾ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾ ਮੁਤੰਨ
ਮੈ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੇਲੈ ਤੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਆਇ॥ ੧੩॥ ਅਕਥ
ਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਆਖੈ ਆਇ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾ
੧੪॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੁੰ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇਆ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ॥ ੧੫॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ॥ ਓਤੁ

ਅਥਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਤੈਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਗਾਮਨਾਮ ਪਨੁ ਸੰਚਿ
ਪੁੰਜੀ ਗਾਸਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਤ ਮੰਨਿ ਆਗੁਰ ਪੁਰੇਸਾਥਾਸਿ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਘਰੁ ੧ ਉਰਭਿਰਹਿ ਓਥਿ ਖਿਅਕੈ ਸੰਗਾ ਮਨਹਿ ਥਿਅਪਤ ਅਨਿ

॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰਾ ਰਹਾਉ
ਨਮਹਿ ਰਹਿ ਅਥਿਅਪੇ ॥ ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨ ਕਥੁਨ ਤੀਧਾਪੇ ॥ ੨ ॥ ਬਸਇਕੋ
ਚੰਡਾਰਾ ਅਗਿਅਨਿਨ ਸੁਏ ਮਤਾਗੁਥਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਤਥਿਅਪਤ ਜੇਰੇ
ਜਾਦੁਨ ਪਾਈ ਐ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਅੰਦੇ ਸਾਬੰਧਿ ਪਗਨਾਮ
ਵੈਠਿ ਰਤਥਿ ਗਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲ ਥਿਅਧਿਕੈ ਵਸਿਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਠਿਰਤਿ ਪਿਅ
ਉਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕਛੁ ਸਿਆਨ ਪਉਕਤਿ ਨ ਮੋਗੀ ਏਕ ਆਸਰਾ
ਗੀ ॥ ੭ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਤੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥ ੮ ॥
ਪਾਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ

ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ ਘਰੁ ੩ ਮਿਥਨ ਮੋਤ ਅਗਨਿਕ ਸੰਗ

ਕ੍ਰਿਪਾਉ ਪਰੁਤਰਿ ਨਾਗਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਲਾਇ ਨਰਾਇਣਾ ਦੀਨਾ
ਤਪਗਇਲਾ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥਾਨਾਥ ਭਗਤ ਭੈ ਮੇਟਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾ
ਭੇਟਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੁਪਦਇਆ ਲਾਗੁ ਵਲਗੁ ਕਟੀ ਐ ਜਮ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਜਾਪੈ ॥ ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਥਿਅਪੈ ॥ ੪ ॥ ਜੀ
ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਪੋਤਤ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕੁਮਪੁਭੇ
ਏ ॥ ਸਰਬ ਫਲ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਪਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾ
ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ੭ ॥ ਅਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸੁ
ਨਕੋਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ ਘਰੁ ੮ ਜਿਨ ਭਿਰਿ

ਸੀ ਐਵਿਉ ਪਾਈ ਐਤਿਨ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇਲਾਇ ਨਿਪੁ

ਤਿਨਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਕਥੁਨਤੋਵੈਭੰਗੁਜੀਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕਰਿਦਇਆ
ਵਾਤੇਰੇਨਿਜੀਉ॥ਅਇਮਿਲਾਤੁਸੰਤਸਜਦਾਨਾਮੁਜਪਤਮਨਮਿਤਜੀਉ॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁਣਨਜਾਣਈਮਾਇਆਮੋਤਿਆਅੰਧੁਜੀਉ॥ਕਾਚੀਦੇਹਾਵਿਲਸਈਕੁਜੁਕਮਾਵੈਪੰਧੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਵਤਿਸੇਜਿਦਿਚਲੇਗੁਰਪੁਰੇਸਨਬੰਧੁਜੀਉ॥੨॥ਤੁਕਮੇਜੁਗਮਤਿਆਇਆ
ਦੁਕਮਿਸੰਜੋਗਿਜੀਉ॥ਤੁਕਮੇਪਰਪੰਚੁਪਸਰਿਆਤੁਕਮਿਕਰੇਰਸਭੇਗਜੀਉ॥ਜਿਸ
ਰਤਾਵਿਸਰੈਤਿਸਤਿਵਿਛੋੜਾਸੋਗੁਜੀਉ॥੩॥ਆਪਨਜੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਦਰਗਤਪੈਧਾਜਾ
ਜੀਉ॥ਐਥੈਸੁਖਮੁਖੁਭੀਜਲਾਇਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਉ॥ਆਦਰੁਦਿਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਸੇਵਿਆਸਤਭਾਇਜੀਉ॥੪॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਰਤਿਆਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀ
ਸਚੁਖਜਾਨਾਸੰਚਿਆਏਕੁਨਾਮੁਧਨਮਾਲਜੀਉ॥ਮਨਤੇਕਥੁਨਵੀਸਰੈਜਾਪ੍ਰੇਦ
ਮਾਲਜੀਉ॥੫॥ਆਵਲੁਜਾਣਾਹਤਿਗਏਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤ੍ਰਾਂਤੁਨਪਾਈ
ਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭਅਪਣਾਵਿਸਰੈਸੁਮਰਿਜੰਮੈਲਖਵਾਰਜੀਉ॥
ਸਚੁਨੇਹੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮਾਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਜੀਉ॥ਗੁਲਸਾਈਤਿਨਸੰਗਿਬਸੇਅਠ
ਤਰਪ੍ਰਭਜਾਪਿਜੀਉ॥ਹੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਉ॥੬॥ਤੁੰਕਰਤ
ਕਰਦਹਾਰੁਤੁੰਤੋਏਕੁਅਨੇਕਜੀਉ॥ਤੁੰਸਮਰਬੁਤੁਸਰਬਮੈਤੁੰਥੁਪਿਥਿਥੇਕਜੀਉ॥
ਨਕਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਾਕੀਟੇਕਜੀਉ॥੮॥੧॥੩॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ

ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ॥ ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਭੀਤਤਿੰਜੀਕਾਂਢੀਆ॥
ਨਾਨੇਹੁਦੁਜਾਣੇਲਗਾਭੂਰਿਮਰਹੁਸੇਵਾਢੀਆ॥੧॥ਤਉਨਾਢੇਡਉਕੰਤਪਾਸਰਾਸ
ਗੰਗੀਲਾਲਾਲੁਪਿਆਰਾਏਹੁਮਤਿੰਜਾਅਸਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਲੁਤੁੰਤੋਸੈਲੁਤੁਮੈਤੁ
ਪਰਿਬਹੁਮਾਲੀਆ॥ਜਾਤੁੰਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੁਨਿਮਾਲੀਮਾਲੀਆ॥੨॥ਜੇਤੁਤੁਠਾਕ੍ਰਿ
ਨਿਧਾਨਨਾਦੁਜਾਣੇਖਾਲੀਏਹਾਪਾਈਮੁਦਾਤਜੀਨਿਤਤਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲੀ॥੩॥ਪਾ
ਲਾਈਪੰਧਤਉਨੈਲੀਦਰਸੁਦਿਖਾਲੀ॥ਸੁਵਲੀਸੁਲੀਕਤਾਲੀਅਜੇਗੁਰੁਥੀਵੈਕ੍ਰਿ
ਲੀ॥੪॥ਕਿਤੀਲਖਕਰੋਜ਼ਿਪਿਕਿਏਰੋਮਨਪੁਜਨਿਤੇਰਿਆ॥ਤੁਸਾਤੀਤੁਸਾਤੁਤਉਕਤਿ
ਕਾਗੁਲੇਤੇਰਿਆ॥੫॥ਸਤੀਆਤਉਅਸੰਖਮੰਦੁਤਭਿਵਧਾਲੀਆ॥ਤਿਕਭੇਰੀਨ

ਦਰਿਨਿਤਾਲਿਦੇਤਿਦਰਸੁਗੰਗਮਾਦੀਆ॥੬॥ਜੈਰਿਠੇਮਨੁਪੀਰੀਐਕਿਲਵਿਖਵੰਨੀ
 ॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮਾਉਮੈਜੋਗਤਿਅਭਰਪੁਰੇ॥੭॥ਤੋਇਨਿਮਾਦੀਛਤਿਪਈਮਿਲੀ
 ਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ਪੁਰਥਿਲਿਖਿਅਪਾਇਨਾਨਕਸੰਤਸਤਾਇ॥੮॥੧॥੪॥
 ਸੁਤੀਮਤਲਾ੫ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਥੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਨਿਪੋਥੀਅਪਾਨਾਮਥਿਨਾਸਤਿ
 ਜੁਗਾਲੀਤੋਛੀਆ॥੧॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਪਾਰੁਭਗਤਾਮਨਿਵਸੈ॥ਜਨਮਮਰਣ
 ਦੁਖੁਸਾਧੁਸੰਗਿਨਸੈ॥ਰਤਾਉ॥ਸੋਤਿਥਾਦਿਅਤੰਕਾਰਿਸਰਪਰਗੁੰਨਿਆਸੁਖੁ
 ਇਨਿਮੁਲਿਨਾਮਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਥੰਧਨਿਥੰਧਿਆ॥ਨਰਕਿਸੁਖ
 ਵਤਾਰਮਾਇਆਥੰਧਿਆ॥੩॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਤਤੁਥੀਚਾਰਿਆ॥ਨਾਮਥਿਨਾ
 ਨਾਤਿਸਰਪਰਤਾਰਿਆ॥੪॥ਆਵਤਿਜਾਤਿਅਨੇਕਮਰਿਮਰਿਜਨਮਤੇ॥ਥਿਨੁਬੁਝੈ
 ਵਾਦਿਜੋਨੀਭਰਮਤੇ॥੫॥ਜਿਨਕਉਭਏਦਿਅਲਾਤਿਨਸਾਧੁਸੰਗੁਭਇਆਅੰਤੁ
 ਕਾਨਾਮੁਤਿਨੀਜਨੀਜਪਿਲਾਇਆ॥੬॥ਖੋਜਤਿਕੋਟਿਅਸੰਖਥਤੁਤੁਅਨੰਤਕੇ॥ਜਿਸੁ
 ਏਆਪਿਨੇਜਾਤਿਸੁਤੇ॥੭॥ਵਿਸਰੁਨਾਤੀਦਾਤਾਰਆਪਣਾਮੁਦੇਤੁ॥ਗੁਲਗਵਦਿ
 ਰਾਤਿਨਾਨਕਚਾਉਏਤੁ॥੮॥੨॥੫॥੧੬॥

ਮ:੧ ੫ ਮ:੩ ੪ ਮ:
 ਮ:੫ ੫ ਜੋੜ ੧੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ੧ ਕੁਚਜੀ॥

ਮੰਦੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਦਿਡੋਸਜੇਤਉਕਿਉਸਤੁਰਾਵਦਿਜਾਉਜੀਉ॥ਇਕਦੁਇਕ
 ਆਕਉਦੁਜਾਵੈਮੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਤੁਰਾਵਿਆਸੇਅੰਥੀਛਾਵੀਏ
 ॥ਸੋਗੁਣਮੰਦੁਨਾਵਨੀਤਉਕੈਜੀਦੋਸਪਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾਉ
 ਕਿਆਪਿੰਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤਟੇਲਿਨਅੰਥਜਾਤਉਸਦਕੁਰਬਾਵੈਤੇਰੇਜੀਉ
 ਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਦਿਕਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੁਸਤਿਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਸਿਉ
 ਚਿਤੁਜੀਉ॥ਮੰਦਗਮਿਟੀਸੰਦੜਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਿਜੀਉ॥ਤਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਆ
 ਸੁਕੰਤਨਥੈਰੀਪਾਸਿਜੀਉ॥ਅੰਥਰਿਕੁੰਜਾਕੁਰਲੀਆਥਗਥਤਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸ
 ਲੀਸਾਤੁਰੈਕਿਆਮੁਤਦੇਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁਤੀਵਾਭੁਭੀਆਭੁਲੀਵਦ

ਸ੍ਰੀਭੀਭੈਸਤੰਲਤੁਮੁਤੀਆਸੁਦੁਖਾਕੁੰਪਗੰਆਸੁਜੀਭੀ। ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਿਅਵਗ
ਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਭੀ। ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਤਾਗਣੀਮੈਡੋਤਾਗਣਿਕਾਈਗਤਿ
ਭੀ॥ ੧॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ॥ ਜਾਤੁਤਾਮੈਸਭੁਕੇਤੁਸਾਤਿਭੁ
ਗੰਗਾਸਿਜੀਭੀ। ਤੁਧੁਅੰਤਰਿਤਉਸੁਖਿਵਸਤੁਅੰਤਰਿਸਾਥਾਸਿਜੀਭੀ। ਭਾਵੈਤਖ
ਵਰਾਈਆਭਾਵੈਭੀਖਉਦਾਸਿਭੀ। ਭਾਵੈਥਲਸਿਰਿਸਰੁਵੈਕਮਲੁਫੁਲੈਅਕਾਸਿ
ਭੀ। ਭਾਵੈਭੁਜਲੁਲੰਘੀਐਭਾਵੈਮੰਡਿਭਗੀਆਸਿਜੀਭੀ। ਭਾਵੈਸੋਸਤੁਰੰਗੁਲਾਸਿਫ
ਭਤਗੁਣਤਾਸਿਜੀਭੀ। ਭਾਵੈਸਤੁਭੀਤਾਵਲਾਤਉਅਵਦਿਜਾਦਿਮੁਈਆਸਿਜੀਭੀ।
ਸੁਤੁਅਗਮੁਅਤੇਲਵਾਤਉਕਤਿਕਤਿਛਤਿਪਇਆਸਿਜੀਭੀ। ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆ
ਸੁਣੀਮੈਦਰਸਨੁਭੁਖਪਿਆਸਿਜੀਭੀ। ਗੁਰਸਬਦੀਸਤੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਾਸਿਜੀਭੀ॥ ੨॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ॥ ਜੇਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖਜਾਤਿ
ਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਭੀ। ਆਖਾਥਿਰਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰਸਜਲਦੇਤੀਮਿਲਾਇ
ਭੀ। ਸੋਈਦਸਿਉਪਦੇਸਜਾਮੇਰਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾਤੁਜਾਇਜੀਭੀ। ਇਤੁਮਨੁਤੈਕੁੰਡੇ
ਵਸਾਮੈਮਾਰਗੁਦੇਤੁਬਤਾਇਜੀਭੀ। ਤਉਆਇਆਦੁਰਤੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀਤਉਸਰਲਾ
ਇਜੀਭੀ। ਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਿਮਤਿਮੇਰਾਸਭੇਦੁਖੁਗਵਾਇਭੀ। ਇਤੁਮਾਰਗਿਚਲੇਭਾਈ
ਅੰਗੁਰੁਕਤੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਭੀ। ਤਿਅਗੰਮਨਕੀਮਤਜੀਵਿਸਾਰੈਦੁਜਾਭਾਉਜੀਭੀ
ਇਉਪਾਵਤਿਤੁਰਸਾਵਜਾਨਤਲਗੈਤਤੀਵਾਉਜੀਭੀ। ਤਉਆਪਤੁਥੇਲਿਨਜਾਣਦਾਮੈ
ਹਿਆਸਭੁਤੁਕਮਾਉਜੀਭੀ। ਤਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਗੁਰਿਨਾਨਕਿਕੀਆਪ
ਉਜੀਭੀ। ਮੈਬਤੁਜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਜੀਤਉਰਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਜੀਭੀ। ਜੇਗੁਰਦੀ
ਸਿਖਜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਭੀ॥ ੩॥ ਜੁਮਲਾ ੧੮

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ ੧ ਓਂਤਾ॥ ਘਰੁ ੧
ਜੇਥਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅਜੈਘਰਿਪਾਤੁਦੀਥਲਿਰਾਮਜੀਭੀ। ਮੈਲੀਅਵਗਣਿਚਿਤਿਥਿ
ਗੁਰਗੁਣਸਮਾਵਨੀਥਲਿਰਾਮਜੀਭੀ। ਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਭਗਮਿਭੁਲਾਣੀਜੇਥਨੁਬਾ

ਦਿਗਵਾਇਆ ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨੀਜਾ ਤਾ ਪਿਰਕਾ ਸਤ ਜੁ ਨ ਭਾਇਆ ਸੇ
ਪੁਛਿਨ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ਸੁ ਤੀਰੈ ਵਿਵਿਤਾ ਦੀ ॥ ਨ ॥

ਦੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਤਵਿਰ ਰੋਪ ਚਿਹਿਰਾ ਨ ਕੁਮਲਾ ਦੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਤਵਿਰ ਰੋਪ

ਪਿਰਧ ਨ ਕੁਮਲਾ ਦੀ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਤਿ ਮੈ ਤਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿਗਾ ਮਜੀਓ

ਗਵਿਰਤਿ ਅਜੁਗ ਚਰਿਤ੍ਰਿ ਭਵ ਲਥਾ ਦੀ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿਗਾ ਮਜੀਓ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲੰਕਤੁ ਰੋਪੈ

ਗਵਿ ਅਵਗ ਲਵੰਤੀ ਦੁਰੇ ॥ ਜੈ ਸੀ ਆਸਾ ਤੈ ਸੀ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਅਭਰੁ ਪੁਰੇ ॥ ਰੋਪੈ

ਰਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਤਾ ਗਵਿਰੰ ਰਨ ਮੈ ਲੈਵੇ ਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰਤਿ

ਸੇ ॥ ੨ ॥ ਥਾਥਾ ਲਗਨੁ ਗਵਾਇ ਤੰਭੀ ਵੰ ਵਾਸਾ ਤੁਰੈ ਬਲਿਗਾ ਮਜੀਓ ॥ ਸਾਤਾ ਤੁਰੁ ਮੁਕ

ਸੇਨ ਟਲੈ ਬਲਿਗਾ ਮਜੀਓ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਇਆ ਮੇਟਨ ਸਕੈ ਕੋਈ

ਨਾਓ ਨਰ ਤਨਿ ਤਕੇ ਵਲੁਰ ਵਿਰਤਿ ਅਤਿ ਤੁਲੇਈ ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਚੁੰਨੀ ਬਲਿ

ਤੋਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਤਲੀ ਗੁਰ ਚਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥ ੩ ॥ ਥਾਥਾ ਲਿਦਿਤ ਜੈ

ਵੈ ਪੇਈ ਐ ਬਲਿਗਾ ਮਜੀਓ ॥ ਰਤ ਸੀ ਵੇਖਿ ਤਦੁ ਰਿਪਿ ਰਿਗਵੀ ਘਰਿ ਸੋਈ ਐ ਬਲਿਗਾ

ਉ ॥ ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜੇੜੀ ਮਤਿ ਪੁਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸੈ ਜੋ ਗੀ ਮੇਲਾ ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲ

ਲਵੰਤੀ ਗੁਰਗੀ ਆਨੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰੁ

ਨਾਦੁ ਖੁਪਾਏ ਗੁਰ ਮਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ੧ ਓਹ

ਘਰੁ ੨ ਤਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤ ਜਿ ਮਿਲਾਏ

ਨਿਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਈ ਜਿ ਸੁਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾ

॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੇਤਾਏ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਪੁਨਿ ਅਨ

ਜੇ ਤਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਆਵਤੁ ਮੀਤ ਪਿਅਰੇ ॥ ਮੰਗਲ ਗਾਵਤੁ ਨਾਗੇ ॥ ਸਚੁ

ਗਾਵਤੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਤੁ ਸੋਇ ਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇ ਆਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇ

ਜਸ ਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਤਾਰ ਸੁਨੇਤੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲੁਰੁ ਪੁਦਿਖਾਇਆ ਸਰ

ਲਹੁਰ ਸਮੰਗਲੁ ਗਾਵਤੁ ਤਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿੰਨ

ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤਨਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਜੰਤ ਭੇਖਤੁ ਸ

ਦੁਤਾਸਿਰਿਸਿਰਿਦੇਵਲਤਰੋ॥ ਤੁਜਾਨੁਗਿਆਨੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪੇਕਾਰਦੁਕੀਨਾਸੁ
ਰੁਸਖੀਮਨੁਮੋਤਨਿਸੋਤਿਆਤਨਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੀਨਾ॥ ੩॥ ਆਤਮਰਾਮੁਸੰਸਾਰਾ॥
ਜਾਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾ॥ ਸਚੁਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਤੁਪੁਬਿਨੁਕਉਦੁਬੁਝਾਏ॥
ਯਸਾਧਿਕਸਿਆਏਕੇਤੇਤੁਤੁਬਿਨੁਕਵਲੁਕਤਾਏ॥ ਕਾਲੁਬਿਕਲੁਭਏਦੇਵਨੇਮਨੁ
ਖੇਅਗੁਰਿਠਾਏ॥ ਨਾਨਕਅਵਗਲਸਬਦਿਜਲਾਏਗੁਲਸੰਗਮਿਪੂਰੁਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥

ਸੁਭੀਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤਾ॥ ਘਰੁ ੩ ਆਵਤੋਸਾਜਲਾਤਉਦੇਖਾਦਰਸ
ਤੇਰਾਗਮਾ॥ ਘਰਿਆਪਨਜੈਖਜੀਤਕਾਮੈਮਨਿਚਉਘਨੇਰਾਗਮਾ॥ ਮਨਿਚਉਘ
ਸੁਭਪ੍ਰਭਮੇਰਾਮੈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਨਿਤਕੇਵਲਜਨਮਮਰ
ਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ ਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੁਸੇਈਮਿਲਿਆਭਇਸੁਭਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉ
ਭੀਜਾਈਐਸਾਚਿਮਿਲੇਘਰਿਆਏ॥ ੧॥ ਘਰਿਆਇਐਜੇਸਾਜਨਾਤਾਪਨਖਗੀਸਰ
ਸੀਰਾਮਾ॥ ਤਰਿਮੋਤਿਅਜੀਸਾਚਸਬਦਿਠਾਕੁਰਦੇਖਿਰਤੰਸੀਰਾਮਾ॥ ਗੁਲਸੰਗਿਰਤੰਸੀ
ਗੀਸਰਸੀਜਾਰਾਵੀਰੰਗਿਰਾਏ॥ ਅਵਗਲਮਾਰਿਗੁਲੀਘਰੁਛਾਇਆਪੁਰੈਪੁਰਖਿਬਿਧ
ਰਾਤਸਕਰਮਾਰਿਵਸੀਪੰਚੰਦਿਦਿਅਦਲੁਕਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਗੁ
ਮਤਿਮਿਲਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਵਰੁਪਾਇਅਜਾਬਾਲਜੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੁਰੀਰਾਮਾ॥ ਪਿ
ਰਵਿਅਜੀਸਬਦਿਰਲੀਰਵਿਰਤਿਆਨਤਦੁਰੀਰਾਮਾ॥ ਪੂਰੁਦੁਰਿਨਹੋਈਘਟਿਘਟਿਸੇ
ਰੀਤਿਸਕੀਨਾਰਿਸਬਾਈ॥ ਆਪੇਰਸੀਆਆਪੇਰਾਵੇਜਿਉਤਿਸਦੀਵਰਿਅਈ॥ ਅਮ
ਅਰੋਲੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰਾਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਜੋਗਸੰਜੋਗੀਨਦਰਿ
ਕਰੇਲਿਵਲਾਈਐ॥ ੩॥ ਪਿਰੁਉਚਜੀਐਮਾਜੀਐਤਿਤੁਲੇਆਸਿਰਤਾਜਾਰਾਮਾ॥ ਤ
ਉਬਿਸਮਭਈਦੇਖਿਗੁਲਾਅਨਤਦਸਬਦਅਗਾਜਾਰਾਮਾ॥ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਕਰਦੀਸਾ
ਗੀਰਾਮਨਾਮਨੀਸਾਏ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਖੋਟੇਨਤੰਠਾਤਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਏ॥ ਪਤਿਮਤਿਪੂਰ
ਪਰਵਾਨਾਨਾਵੈਨਾਜਾਸੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਏਪ੍ਰਭਜੈਸੇਅਵਿਨਾਸੀ
੪॥ ੧॥ ੩॥ ਸੁਭੀਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤਾ॥ ਘਰੁ ੪ ਜਿਨਿਕੀਅਤਿਨਿਦੇ
ਖਾਜਗੁਪੰਧਜੈਲਾਇਆਦਾਨਿਤੇਰੈਘਟਿਚਾਨਦਾਤਨਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆਚੰਦੋਦੀਪਾ

ਇਆਦਾਨਿਤਰਿਕੈਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਉਠਿਗਇਆਗੁਣਜੰਵਲਾਜੇਨਾਲਿਸੇਤੋਪਰੰ
 ਲੀਐਲਾਇਆਵੀਵਾਤੁਤੇਅਸੇਭਾਸੇਤੀਪੰਚਸਥਦੀਗਾਇਆਜਿਨਿਕੀ
 ਦੇਖਿਆਜਗੁਪੰਧਜੈਲਾਇਆ॥੧॥ਤਉਬਲਿਤਾਹੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ
 ਨੁਜਿਨਸਿਓਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀਅਜਾਦੀਤਾ।ਲੀਆਤਦੀਆਮਾਨੁਜਿਨਸਿਓਸੇ
 ਕਿਉਵੀਸਰਤਿ।ਜਿਨਦਿਸਿਆਇਆਤੇਤਿਰਲੀਅਜੀਅਸੇਤੀਗਤਿਰਤਿ।ਸਰ
 ਲਅਵਗੁਣਨਕੋਈਤੇਤਿਨੀਤਾਨੀਤਾ।ਤਉਬਲਿਤਾਹੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ
 ॥ਗੁਣਕਾਤੇਵੈਵਾਸੁਲਾਕਛਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥ਜੇਗੁਣਤੇਵਨਿਸਾਜਨਾਮੀਲਿਸਾ
 ਜੈ॥ਸਾਫਕਰੀਜੈਗੁਣਤੇਕੇਗੀਛੋਡਿਅਵਗੁਣਚਲੀਐ॥ਪਤਿਰੇਪਟੰਬਰਕਰੀ
 ਰਆਪਣਾਪਿਤ੍ਰਮਲੀਐ॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐਤੁਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
 ਲਾਕਾਤੇਵੈਵਾਸੁਲਾਕਛਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਤੇਰੁਕਰੇ
 ॥ਆਖਣਤਾਕਉਜਾਈਐਜੇਭੁਲਜਾਤੇਈ॥ਜੇਤੇਇਭੁਲਾਜਾਇਕਹੀਐਆਪਿ
 ਕਿਉਭੁਲੈ॥ਸੁਣਦੇਖੇਬਾਏਕਹੀਐਦਾਨੁਅਲਮੰਗਿਅਦਿਵੈ॥ਦਾਨੁਦੇਇਦਾਨੁ
 ਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਾਸਾਚੁਸੇਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਤੇਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥੪॥
 ੬॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤਾ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭੁ
 ਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉਤੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁਤੇਈ॥ਸੁਖਿਸਤਜਿਅਵੈਸਾਚਭਾਵੈ
 ਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਿਅਭਲਿਓਕਿਉਭੁ
 ॥ਪਰਪੰਚਮੋਤਬਿਕਾਰਥਾਕੇਕੁਜੁਕਪਟੁੰਦੇਈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭੁ
 ਸੇਈ॥੧॥ਸਾਤਿਬੁਸੇਸਾਲਾਤੀਐਜਿਨਿਕਾਰੁਦਕੀਆ॥ਮੈਲੁਲਾਗੀਮਨਿ
 ਐਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਇਤੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰਪਤਿਮੋਲੁ
 ਇਆ॥ਆਪਨਜਾਪੂਰੁਸਤਜਿਪਛਾਤਾਜਾਮਨੁਸਚੈਲਾਇਆਤਿਸੁਨਾਇਕੁ
 ਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਕਿਉਮਿਲੈਤੇਇਪਰਾਇਆ॥ਸਾਤਿਬੁਸੇਸਾਲਾਤੀਐਜਿਨਿਕਾਰੁ
 ਉਪਾਇਆ॥੨॥ਆਇਗਾਇਆਕੀਨਾਅਇਓਕਿਉਆਵੈਜਾਤਾਪ੍ਰੀਤਮਸਿ
 ਨੁਮਾਨਿਅਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ॥ਸਾਤਿਬਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀਬਾਤਾਜਿਨਿਥਿਥਕਾਰੇ

ਆਪਿ ਚੰਦ੍ਰਨਾਇਕੋ ਆਪਿ ਸਿੰਦ੍ਰਾਜਿ ਨਿਸਚਕਾ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿ ਅਧਾਤਮ ਅਵਗ
ਭਾਗੇ ਰੁਸੁ ਦਿਪਿ ਅਰੇਤੁ ਪੁਭਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਆਵਲਾਜਾਣਾ ਥੀਐ ਸਾਚੀ
ਭੋਤੋਈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਜਨੁ ਤੈਸਾ ਅੰਜੀਐ ਜੈਸਾ ਪਿਰਭਵੈ ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਝੈ ਨਾਦੀਐ
ਆਪਿ ਜਲਵੈ ॥ ਆਪਿ ਜਲਵੈ ਮਾਰਗਿ ਪਵੈ ਆਪੇ ਮਨੁ ਆਲੇ ਵਏ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕ
ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਲਾਭੇ ਵਏ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੂਰਿ ਦੈ ਮ
ਨਾਨਿ ਆ ॥ ਅੰਜਨੁ ਨ ਮੂਤਿ ਸੈ ਤੇ ਸੁਝੈ ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਸਚੁ ਜਾਨਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ਸਾ
ਨੋ ਵਨਿ ਆਪਣੇ ਕਿਉ ਪਰਘਰ ਜਾਤੀ ॥ ਸਾਜਨ ਰਾਤੇ ਸਚਕੇ ਸੰਗੇ ਮਨਮਾਤੀ
ਮਨਮਾਤਿ ਸਾਜਨ ਕਰਤਿ ਰਲੀ ॥ ਅਕਰਮ ਧਰਮ ਸਥਾਇ ਆ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀ
ਬਪੁੰਨ ਪੂਜਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਭਾਇ ਆ ॥ ਆਪਿ ਸਾਜੇ ਥਾਪਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੈ ਭਾਵ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਸਾਜਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਲਾਜੇ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਭਵਾਇ ਆ ॥ ੫ ॥ ਅੰਧਾ ਅਗੁ ਜੇ ਥੀਐ
ਕਿਉ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧਿ ਮੂਸੈ ਮਤਿ ਤੋਈਐ ਕਿਉ ਰਾਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਕਿਉ ਰਾਤਿ
ਜਾਣੈ ਮਤਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਧ ਕੀਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ॥ ਵਿਦੁ ਨ ਮਤਿ ਕੈ ਢੁਨੁ ਸੁਝੈ ਅੰਧੁ ਭੁ
ਭੰਧਲੀ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਚਾਨਣੁ ਚਾਉਉ ਪਾਜੈ ਸਥਦੁ ਗੁਰਕਾਮ ਨਿਵਸੈ ॥ ਕਰ
ਮਿਗੁਰ ਪਤਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਤੁ ਪਾਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇ ਸੀਜੇ ਥੀਐ
ਸਭੁ ਦੇ ਸੁਪਰਾਇ ਆ ॥ ਕਿਸੁ ਪਤਿ ਖੋਲਉ ਗੰਠ ਜੀ ਦੁਖੀ ਭਰਿ ਆਇ ਆ ॥ ਦੁਖੀ ਭ
ਰਿ ਆਇ ਆ ॥ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇ ਆ ॥ ਕਉ ਦੁਜਾਣੈ ਬਿਧਿ ਮੇਰੀ ਆ ॥ ਆਵਲੇ ਜਾਵਲੇ
ਖੇਰੁ ਵਲੇ ਤੇਟਿਨ ਅਵੈ ਠੇਹੀ ਆ ॥ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਦੇਉ ਦੇ ਭੁਲੇ ਨਾ ਗੁਰਸਥ ਦੁ ਸੁਲ
ਏ ਆ ॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇ ਸੀਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇ ਸੁਪਰਾਇ ਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮਤਲੀ ਘਰਿ
ਆਪਣੈ ਸੋਭਰੁ ਪੁਰਿਲੀਲਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਤੰਕਰੇ ਸਚ ਸਥਾਇ ਪਤੀਲਾ ॥ ਸਥ
ਪਤੀਜੈ ਅੰਕੁਭੀਜੈ ਸੁਮਤਲੁ ਮਤਲੁ ਅੰਤਰੇ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥ ਗੁਰਸਥਾਇ ਮੇਲਾ ਤੰ ਸੁਤੇ ਲਾਭਾ ਜੰਤ ਅਨਤ ਦਥੀਲਾ ॥ ਗੁ
ਰਮਤਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋਭਰੁ ਪੁਰਿਲੀਲਾ ॥ ੮ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਾਲਾਤੀਐ ਕ
ਵੈ ਥੈ ਸੋਈ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਸੋਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਲ

ਵੇਅਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਏ। ਜੈਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਤਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਤਿ ਗੁਰੈ ਕੈ ਸਥਾਨੇ
ਲਏ। ਤੀਲੁ ਨੀ ਚੁਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨ ਭੋਰਉ ਭਾਈ। ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ
ਖਿਆਵੈ ਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ॥੮॥੨॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਸੁ ਤੀਮਤਲਾ ੩ ਚੰਤਾ॥

ਘਰੁ ੨ ਸੁਖ ਸੋਤਿਲ ਜਾਤਿ ਰਿਪਿਆਵਤੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵਤੁ।

ਮੁਖਿ ਫਲੁ ਪਾਵਤੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਤੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ। ਬਲਿ

ਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟੁ ਤਿਨਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੈ। ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿ ਪਾਕਰੇ ਤਰਿ ਜਾਪੁ ਸੁਖ

ਲ ਤਰਿ ਜਨ ਪਾਵਤੁ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸੁਖ ਸੋਤਿਲ ਜਾਤਿ ਰਿਪਿਆਵਤੁ।

੧॥ ਸੁਣਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ। ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਜਨਾਮੁ ਪਿਆਏ। ਜਿਨ

ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਤਿ ਨਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਅਤਿ ਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ਅੰਦਰੁ

ਤਿ ਦੁਜੀਥੇ ਈਸੈ ਜਨੁ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਗਾ। ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮਿ

ਨ ਦਿਨੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀਨੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ॥੨॥ ਜੁਗਮਤਿ ਰਾਮਨਾ

ਸਤਾਰਾ। ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ। ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਮਨਾਮੁ ਪਿਆ

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਪਾਏ। ਸਤਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਏ

ਕੇਤੇ ਰਾਤੁ ਸਭਨਾ ਕਾਤਉ ਤੇ ਰਾਤੁ ਤਮਾਰਾ। ਜੁਗਮਤਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥

ਜਨ ਅਭਿਵੁਠੇ ਘਰਮਾਤੀ। ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਤੀ। ਤਰਿ ਗੁਣ

ਦਾਤ੍ਰਿ ਪਤਾਸੀ ਫਿਰਿ ਭੁਖਨ ਲਾਗੈ ਆਏ। ਦਤਿ ਸਿਪੁ ਜਤੋਵੈ ਤਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ

ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ। ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਆਪੇ ਜੋ ਵਿਛੋੜੇ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕੇ ਦੁਜਾਨਾ। ਸ

ਅਭਿਵੁਠੇ ਘਰਮਾਤੀ॥੪॥੧॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੩ ਚੰਤਾ॥ ਘਰੁ ੩

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਤਰਿ ਜੀਉਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਅਭਿਅਰਾਮਾ। ਸੋਭਗਤਿ

ਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ਆਰਾਮਾ। ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ਆਮੈ

ਭਾਇ ਅਜਿ ਸਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ। ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁ

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤ
ਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿ ਨੀਸ ਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਤੈਥੁ
ਤਰਿ ਕੈਨਾ ਮਿਸ ਮਾਏ ਰਾਮਾ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਤਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵ
ਧ ਛਾਏ ਰਾਮਾ ਗੁਣ ਅਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਡੀਮਤਿ ਥੈ ਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ
ਮਲੁ ਤਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਤਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਨਦਿਨੁ
ਮੁਸਮਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਨ ਤੋ
ਰਾਮਾ ਤਉ ਮੈ ਮਾਇ ਅਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤਿਦੁ ਖੁਤੇ ਈਰਾਮਾ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤਿ
ਖੁਤੇ ਈਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ਵਿਦੁ ਗੁਰਤ ਤੁਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਦੁ ਲਾਸ ਭੁ
ਭਗੀਮ ਅਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਤਰਿ ਨਾਮਾ
ਰੁਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਪੋਈ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ
ਰਜੁ ਸਾਚਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟ
ਮਰਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ਕਾਲੁ ਕੰਟ ਕੁਮਾਰਿ ਸਮਾਏ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸ
ਚੁ ਆਸਾ ਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਤਰਿ ਦੀਆ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਜਨਉ
ਸਦੀਉ ਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਭਾਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀਮ ਤਲਾ ੩ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸ
ਚੈ ਤਿਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੈ ਕਾਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਰਾਮਾ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕਾਟੇ ਸਾਚੁ ਗਖਿ ਆ
ਧਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ਸਚੁ ਗਖਿ ਆਧਿ ਧਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਠਿਰਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਦੁ ਨ ਤੋਈ ॥ ਸਚਾ
ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਸਚੀ ਥਾਣੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਸੇਈ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸ
ਚੈ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਤੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੈ
ਤਰਿ ਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸਚ ਸੇਈ ਰਾਮਾ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚਾ ਤੈਸ
ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਤੋਈ ਰਾਮਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਤੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਾਸਾ ਜੋ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਤੋਏ

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਤਿਹ ਦੈਵ ਸਿਆਨਾ ਵੀ ਭੁਜਿ ਭੁਜਿ
 ਨਿ ॥ ੨ ॥ ਸਚੀ ਬਾਲੀ ਸਚੇ ਗੁਣਗਾਵਤਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸੋ ਤਿਲਾਏ ਈਰਾਮਾ ॥ ਨਿਰਮਲਾ
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਈਰਾਮਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੇ ਬੋਲੈ
 ਕਰੈ ਸੁਤੇ ਈਰਾਮਾ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤਾ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੇ ਈਰਾਮਾ ॥ ਸਚੇ ਭੁਜਿ
 ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਜਾ ਤੇ ਈਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਵੈ ਸੋ
 ੩ ॥ ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋ ਤਿਹ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਲੀ
 ਚੇ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਤਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਤਿ ਸਾਚੇ ਸੋ ਸੁਤੇ ਈਰਾਮਾ ॥
 ਬਦੁ ਸਚੀ ਤੈ ਸੋਭਾ ਸਾਚੇ ਤੀ ਸੁਖੁ ਤੇ ਈਰਾਮਾ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕੰਗੀ ਦੁਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋ
 ਨਾਨਕ ਜਿ ਨ ਕਥਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿਆ ਤਿ ਸੁਸਚੁ ਪਗਾ ਪਤਿ ਤੇ ਈਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੩ ਛੰਤ ਜੁਗਚਾਰੇ ਪਨਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤਾ ਗੁਨ ਹੋਇ
 ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਤਰਿ ਕੇ ਰਾਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
 ਈਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਧਨ ਪਿਗਮੇਲਾ ਵਾਤੇ ਆਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨੁ
 ਨਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੇ ਈਰਾਮਾ ॥
 ਮਇਕੰਤੈ ਰਾਵੈ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐ ਸੁਖੁ ਤੇ ਈਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਨ ਬਾਲੀ ਏਤੈ
 ਪਾਵੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਦਾ ਤੇਵਤਿ ਸੇਤਾ ਗਲੀ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਤੇ ਈਰਾਮਾ ॥ ਫਿਰਿ
 ਵੇਸੁ ਨ ਤੇ ਈਰਾਮਾ ॥ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਕਰਲੀ ਕਰਕਮਾਵੈ
 ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸਚੈ
 ਤੇ ਈਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਆਪਣਾ ਰਵਿ ਆਪੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰ
 ਨ ਬਾਲੀ ਏਤਰਿ ਵਰੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਕੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਤੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਲਿ
 ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਬਾਏ
 ਚਾਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਤਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ
 ਕਾਮਣਿ ਲਾਇ ਆਕੰਠਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤਲੀ ਮਤਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਤੇ
 ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨ ਬਾਲੀ ਪੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ

ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਗਵਿਰਤਿ ਅਸਭਥਾਈ ਗਾਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਗਵਿਰਤਿ ਅਸਭਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਲਿਖਿ ਅਪਾਇਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਭਾਈ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਲਾ
ਆਕਾਸਿ ਨਿਰਮਲ ਤਉ ਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਨਾਨਕ ਅ
ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੩
ਤਰਿ ਤਰੇ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਵਤੁ ਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਗਾਮਾ ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਵੇਤੁ
ਅਨੁਸਥਦ ਵਜਾਏ ਗਾਮਾ ਅਨੁਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਤਰਿ ਜੀਉ ਘਰਿ ਆਏ
ਗੁਣਗਾਵਤੁ ਨ ਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਸਾਧਨ ਕੰਤ ਪਿਅਰੀ
ਕਾਸਬਦੁ ਵਸਿ ਅਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੇਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਤਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸ
ਹੀ ਸੋਤਿਲਾ ਤਰਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨ ਅਨੰਦੁ ਭਇਅਤੁ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵਲਾਏ ਗਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਅਨਿਰਮਲ ਤਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵਤੁ ਗਾਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣਗਾਵਤੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਤਰਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਈ ਜਿ
ਮਨਿ ਵਸਿ ਅਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣਗਾ
ਵਤਿ ਸਤਿ ਸਮਾਵਤਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕੇਰਾ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭਇਅਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ
ਮਾਏ ਗਾਮਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਏ ਗਾਮਾ
ਰਿਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੁ ਆਰਤਾ ਤਰਿ ਨਾਲੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾ
ਅਮੋਹ ਚੁਕਾਇਅ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਸਤਿ ਜੇ ਮਾਤਾ ਨ
ਮਨਿ ਵਸਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸੋਤਿਲਾ ਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਗੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇਅ ਤਰਿ ਕਾ ਮਤਲੁ ਨ ਪਾਇਅ ਗਾਮਾ ਗੁਰ
ਖੋਇ ਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗਵਾਇਅ ਗਾਮਾ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗਵਾਇਅ
ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਅ ਸਦਾ ਗਾਵਤਿ ਗੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ
ਗਿਜੁ ਗਿਸਦਾ ਤਿਨ ਤੇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਦਰਿ ਜਾਪਤਿ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੇਈ
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਤਿਲਾ ਸਚੀ ਸਚੁ ਥਾਈ ਸਬਦੇ ਤੀ ਸੁਖੁ ਤੇਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਸਦਾ ਤੇਵਤਿਸੇ ਤਾਗਣੀ ਤਰਿਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮਾ ਤਰਿਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮਾ
 ਜਿਸੁ ਭਾਏ ਸਾਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਸਦਾ ਤੈਨਿ ਰਮਲਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
 ਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਤੀਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਆਪਾ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
 ਗਵੇ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ ਆਪਾ ॥੧॥ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਜਾ ਬਾਲ ਜੀਏ
 ਦਿਨੁ ਸਤ ਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨ ਦੁਭਾਇ ਆਤਿ ਤੁਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ
 ਤਿਤੁਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿਰਾਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
 ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇ ਆਸਤ ਜਿ ਮਿਲਾਇ ਆਪਾ
 ਤਮਰਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵੇਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਵੈਰੰਗਿ ਰਾਤੀ
 ਏਪਿ ਰਕਾਮਤਲੁ ਤਿਨੁ ਪਾਇ ਰਾਮਾ ਸੇਸ ਤੇ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾਤਾ ਜਿਨਿ ਵਿਚਤੁ ਆਪਾ
 ਏ ਆਰਾਮਾ ਵਿਚਤੁ ਮੋਤੁ ਚੁਕਾਇ ਆਜਾ ਤਰਿ ਭਾਇ ਆਤਰਿ ਕਾਮਦਿ ਮਨਿ ਭਾਈ
 ਦਿਨੁ ਗਵਾਏ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਤਾਣੀ ॥ ਜੁਗਚਾਰੇ ਸਾਚਾ ਏਕੇ ਵਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਪਾਇ ਆਪਾ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁਲਾਇ ਆਪਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮ
 ਮਨਿ ਸੋਤਿਲ ਜਾਸਾ ਜਨਮਿ ਲੇਖਿ ਆਰੇ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਆਪਣੀ
 ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ਤਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰੇ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਤਰਿ ਰਾਖ
 ਤੀ ਮੋਤਿਲ ਏ ਆਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇ ਆਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ
 ਆਤਰਿ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ॥੪॥
 ॥੪॥ ੫॥ ੬॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੩ ਸੋਤਿਲ ਜਾਤਰਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਗੁਰਸਬਦਿ
 ਰੇ ਰਾਮਾ ਤਰਿ ਮਨੁ ਤਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ
 ਕੁਲਉ ਧਾਰੇ ਰਾਮਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਪਰਿ ਅਨਾ
 ਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਏਕੇ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਿਧੁ ਧਾਰੇ ॥ ਸੋਤਿਲ ਜਾਤਰਿ
 ਨਾਮੁ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਤਮਨੀ ਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਉਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿ ਆਪਾ
 ॥ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਬਤੁ ਕਿਧੁ ਧਾਰੀ ਤਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ

ਏਗੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਏਸੇਜਸੁਖਾਲੀਜਾਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ
ਨਕਸੇਤਾਗਦਿਸਾਵਡਭਾਗੀਜਿਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ। ਤਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਉਚਾ
ਕਿਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏ॥ ੨॥ ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਸਭਤਰੋਰਾਮ
ਕਨਾਪ੍ਰਭੁਦੁਰਿਵਸੈਇਕਨਾਮਨਿਆਧਰੋਰਾਮ। ਇਕਨਾਮਨਆਧਰੋਸਿਰਜਲਤਾ
ਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ਘਟਿਘਟਿਤਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾ
ਆਸਤਜੇਅਨਦੁਤੇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਬੀਚਰੋ॥ ਘਟਿਘਟੇਸਭ
ਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭੁਤਰੋ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮਸਮਾਇਆ
ਨਾਤਰਿਪੁਨਿਦੇਵਤੁਮੈਪੁਰੋਗੁਰਕੀਤਮਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਇਆਰਾਮਾ॥ ਪਾਪੀਮੁ
ਕੁਰਾਏਆਪੁਗਵਾਏਨਿਜਘਰਿਪਾਇਆਵਾਸਾ॥ ਬਿਬੇਕਬੁਧੀਸੁਖਿਰੈਦਿਵਿਤਾ
ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਤਰਿਤਰਿਅਨੰਦੁਭਇਆਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਨਕਤਰਿਮੀਠ
ਭਾਏ॥ ਗੁਰਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ॥ ੬॥ ੧੨॥
॥ ੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ੪ ਚੰਤ॥ ਘਰੁ੧
ਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਮਿਲਾਇਅਵਗਣਵਿਕਣਾਗੁਣਰਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾ
ਮਿਅਇਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਨਿਤਚਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਮੀਠੀਲਾਗੀਪਾ
ਵਿਕਾਰਗਵਾਇਆ॥ ਤਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾਸਤਜੇਸਤਜਿਮਿਲਾਇਆ॥
ਇਆਸੇਜਗੁਰਸਬਦਿਸੁਖਾਲੀਗਿਆਨਤਤਿਕਰਭੋਗੋ॥ ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਿਮਾਏਨਿ
ਰਲੀਆਨਾਨਕਪੁਰਿਸੰਜੋਗੋ॥ ੧॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖਕਰਿਭਉਕੁੜਮਕੁੜਮਾਈਆਇਆ
ਕਰਮਜੀਉ॥ ਸੰਤਜਨਾਕਰਿਮੇਲੁਗੁਰਬਾਣੀਗਵਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਬਾਣੀ
ਗਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਪੰਚਮਿਲੇਸੇਤਾਇਆ॥ ਗਇਆਕਰੋਧੁਮਮਤਾਤਨਿਨਾ
ਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਤਉਮੈਪੀਰਗਈਸੁਖੁਪਾਇਆਅਰੋਗਤਭਏਸਗੀਰਾ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾਤਾਨਾਨਕਗੁਣੀਗਤੀਰਾ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜੀਦੁਰਿ
ਹਲਨਪਾਏਬਲਿਗਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਅੰਤਰਿਮਮਤਕੁਰਿਕੁੜਵਿਤਾਏਕੁੜਿਲਾ

ਈਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਕੁੜਕਪਟੁਕਮਾਵੈਮਤਾਦੁਖਪਾਵੈਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਮਗੁਨਪਦਿ
 ਉਤ੍ਰਿਪੰਥਕੁਮੇਗਵਾਰੀਖਿਨੁਖਿਨੁਪਕੇਖਾਇਆ। ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਪੁਰੁਦਤਾ
 ਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਛੋੜੇਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਗੁਨਪਦਿ
 ਆਇਆਲਗਨੁਗਣਾਇਤਿਰਦੈਧਨਭੰਮਾਤੀਆਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਪੰਡਿਤਪਾਧੇ
 ਪਤੀਬਤਿਵਾਚਾਈਆਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਪਤੀਵਾਚਾਈਮਨਿਵਜੀਵਪਾਈਜਾਬ
 ਜਨਸੁਦਾਘਰਿਆਏ। ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਬਤਿਮਤਾਪਕਾਇਆਠੇਰੇਤਤੁਦਿਵਾਏ
 ਪਾਇਆਪੁਰਖਅਗੰਮੁਅਗੋਚਰੁਸਦਨਵਤਨੁਥਾਲਸਖਾਈ। ਨਾਨਕਕਿਰਪਾ
 ਕੈਮੇਲੇਵਿਛੁੜਿਕਦੇਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ੪ ਤਰਿਪਹਿਲੀ
 ਵਪਰਵਿਰਤੀਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪਰਮ
 ਤੁਪਾਪਤਜਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਪਰਮੁਦ੍ਰਿੜਤੁ ਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਸਿਮਿ
 ਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧਤੁਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ
 ਤਜਅਨੰਦੁਤੇਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿਤਰਿਤਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆ। ਜਨੁਕਪੈਨਾਨਕੁ
 ਪਹਿਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ ਤਰਿਦੁਜਜੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾ
 ਆਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਤੇਇਤਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇਆਬਲਿਗਮ
 ਓ। ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਤਰਿਗੁਣਗਾਇਆਤਰਿਵੇਖੈਰਾਮੁਤਦੁਗੇ। ਤਰਿਅ
 ਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਤਿਅਭਰਪੁਰੇ। ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਜਨਮੰਗਲ
 ॥ਜਨਨਾਨਕਦੁਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਤਦਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥ ਤਰਿਤੀਜੀ
 ਮਨਿਚਉਭਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਸੰਤਜਨਾਤਰਿਮੇਲੁਤਰਿ
 ਆਵਡਭਾਗੀਆਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਨਿਰਮਲੁਤਰਿਪਾਇਆਤਰਿਗੁਣਗਾਇਆ
 ਬੋਲੀਤਰਿਬਾਣੀ। ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਤਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਤਾਈ
 ਰਦੈਤਰਿਤਰਿਤਰਿਧੁਨਿਉਪਜੀਤਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਓ। ਜਨੁਨਾਨਕੁ
 ਤੀਜੀਲਾਵੈਤਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਜੀਓ॥੩॥ ਤਰਿਚਉਥਜੀਲਾਵਮਨਿਸ
 ਭਇਆਤਰਿਪਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇਤਰਿਨ

ਤਰਿਪੁਰਾਣੋਕੋ
 ਮਿਲਿਤਰਿ

ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿਲਿ ਵਲਾਈ। ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਠਲੁ
 ਏਆ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿਨਾਮਿ ਵਜੀਵਾਧਾਈ। ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿਠਾ ਕੁਰਿ ਕਜੁਰ ਚਾਇਆ ਧਨ
 ਦੈਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਚਉ ਥੀਲਾ ਵੈ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ
 ॥੨॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਚੰਤਾ। ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿਗੁਲੁ
 ਏ। ਤਿਰਦੈਰ ਸਨਰਸਾਏ। ਤਰਿ ਸਨਰਸਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਮਿਲਿ ਆਸਤਜਿ ਸੁਭਾ
 ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਸੁਖਿ ਸੇਵੈ ਸਥਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਏ। ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਈ
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ। ਸਤਜੇ ਸਤਜਿ ਮਿਲਿ ਆਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਸਮਾ
 ॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ। ਤਰਿ ਸਰਿਨਿਰਮਲਿਨਾਏ। ਨਿਰਮਲਿ ਜਲਿਨਾਏ ਮੈਲੁ
 ਏਭੁ ਏਪਵਿਤੁ ਸਗੀਰਾ। ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾਤਉ ਮੈਥਿਨ ਠੀਪੀਰਾ।
 ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤੇ ਆਵਾਸਾ। ਤਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿਰ ਸਨਰਸਾ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪੁਰਾਸਾ। ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ। ਤਰਿ
 ਮੁਖਿ ਆਰੇ ਸਥਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ। ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬ
 ਆਪਟਿ ਚਾਨਲੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੇਤਾਇਆ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਏ ਤ
 ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿਸਮਾਇਆ। ੩॥
 ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਜੁਰ ਚਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਤੁ ਏਆਇਆ। ਵੀਤੁ ਏਆਇਆ ਗੁ
 ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ। ਸੰਤ ਜਨਾਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਤਰਿ ਜੀ
 ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ। ਸੁਰਿ ਨਰਗਲਗੰਧੂ ਬਮਿਲਿ ਆਏ ਅਪੁਰਬ ਜੰਝਬਣਾਈ। ਨਾਨ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈਸਾ ਚਾਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ। ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪
 ਚੰਤਾ। ਘਰੁ ੩ ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨੁ ਗੁਲਗਾਵਹੋ ਗਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮਾਗੁ
 ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐਘਰਿ ਵਜਤਿ ਸਥਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮਾ। ਸਥਦ ਘਨੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ
 ਰਤਾ ਸਭ ਥਾਈ। ਅਤਿ ਨਿਸਿਜ ਪੀਸਦਾ ਸਾਲਾਤੀ ਸਾਚ ਸਥਦਿ ਲਿਵਲਾਈ। ਅਨ
 ਸਤਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੁ ਪੁਜਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅ
 ਨਾਨਕ ਦੁਜਾ। ੧॥ ਸਭ ਮਤਿ ਰਵਿਰਤਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮਾ। ਗੁਰਸਥਦਿ

ਬਲਿਗਮਜੀਓ
 ਤਰਿ ਸੀਰਾ
 ਲਾਇਆ

ਹਵੈਰਵਿਰਤਿਅਸੋਪੁਰੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਰਾਮਾਪੁਰੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਾਮੀ
 ਦਿਘਟਿਰਵਿਅਸੋਈ। ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਤਜਿਸਮਾਈਐਤਿਸੁਖਿ
 ਵਰੁਨਕੋਈ। ਸਤਜੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਪੁਰੁਭਾਵਾਆਪੇਲਾਏਮਿਲਾਏ। ਨਾਨਕ
 ਪੁਰੁਸਥਦੇਜਾਪੈਅਤਿਨਿਸਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ੨॥ ਇਤੁਜਗੋਦੁਤਰੁਮਨੁ
 ਰਿਨਪਾਈਰਾਮਾਅੰਤਰੇਤਉਮੈਮਮਤਾਕਾਮੁਕੋਪੁਚਤੁਰਾਈਰਾਮਾਅੰਤਰੇ
 ਰਾਈਥਾਇਨਪਾਈਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਜਮਮਗਿਦੁਖੁਪਵੈਚੋ
 ਅੰਤਿਗਇਆਪਯੁਤਾਇਆ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਤੀਪੁਤੁਕੁਟੰਬਸੁਤੁ
 ਨਾਨਕਮਾਇਆਮੋਤੁਪਸਾਰਾਅਗੈਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਤਉਪੁਛਓਆ
 ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਕਿਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐਰਾਮਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਭਾਇਚਲਾ
 ਵਤਿਆਇਵਮਗੀਐਰਾਮਾ। ਜੀਵਤਿਆਮਗੀਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਗੁਰੁ
 ਮਿਸਮਾਵੈ। ਪੁਰਾਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਵੈ। ਮਤਿ
 ਗਾਸੁਭਈਮਨੁਮਾਨਿਅਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਅਈ। ਨਾਨਕਪੁਰੁਪਾਇਆਸਥ
 ਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੪

ਘਰੁ ੫ ਗੁਰੁਸੰਤਜਨੋਪਿਅਰਾਮੈਮਿਲਿਅਮੇਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਗਈ
 ॥ ਤਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਸਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇਪੁਰੁਗੁਣਤਾਸੇ। ਧਨੁਪੰਨਗੁਰੁਵਰੁ
 ਤੈਮੈਦਸੇਤਰਿਸਾਥਾਸੇ। ਵਡਭਾਗੀਤਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿ
 ੧॥ ਗੁਰਸਜਦੁਪਿਅਰਾਮੈਮਿਲਿਅਤਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਸਾਤਾ। ਘਰਿ
 ਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨਿਅਮਿਲੁਸਬਦਿਗੁਰੁਪੁਰਨਾਤਾ। ਤਉਤੁਝੁਥਾਝੁਖਗੀਓ
 ਅਜਿਓਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਤਾ। ਵਡਭਾਗੀਤਰਿਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕ
 ਸਮਾਤਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਦਤਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭਗਮਿਅਮਨਮੁਖੁਭਗਮਿਭੁਲਾ
 ਨਿਤਾਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਖਲਗਾਇਆ। ਅਨਤਾਧਨੁਪਰਿ
 ਫਿਰਿਬਿਖੁਭਾਲਗਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਤਿਤੁਬਿਨੁਨਾਵੈਪਰਿ
 ਇਆ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਸੁੰਦਰੁਮੋਤਨੁਪਾਇਕਰੇਤਰਿਪ੍ਰੇਮਥਾਈਮਨੁਮਾਰਿਆ

ਸੁਖਿਥੁਪਿਵਿਸਰਿਗਈਮਨਅਸਾਚਿੰਤਵਿਸਾਰਿਆਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀ
 ਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭਅਇਮਿਉਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾ
 ਆ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ੪ ਚੰਤਾ॥ ਮਾਰੇਤਿਸੁਵੇਜਨਤਉਮੈ
 ਖਿਅਜਿਨਿਤਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਦਿਤੀਆਦੇਤਕੰਚਨਵੇਵੰਨੀਅਇਨਿਤਉਮੈਮ
 ਵੇਗੁਤੀਆਮੋਤੁਮਾਇਅਵੇਸਭਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੁਨਿਸਜੁਤੀਆਜਨ
 ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਥਰੇਗੁਰਸਬਦੀਤਉਮੈਢੁਟੀਆ॥੧॥ਵਸਿਆਇਤੁਵੇਜਨਇ
 ਮਨਕਉਮਨੁਬਾਸੇਜਿਉਨਿਤਭਉਦਿਆਦੁਖਿਰੈਦਿਵੇਵਿਤਾਦੀਅਨਿਤਾਸਾ
 ਸਕਰੇਦਿਆਗੁਰੁਪਾਇਅੰਸੰਤਜਨੇਮਨਿਆਸਪੁਰੀਤਰਿਚਉਦਿਆਜਨਨ
 ਕਪ੍ਰਭਦੇਤੁਮਤੀਛਡਿਅਸਾਨਿਤਸੁਖਿਸਉਦਿਆ॥੨॥ਸਾਧਨਅਸਾਚਿਤਿਕਰੇ
 ਮਰਜਿਅਤਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜਤੀਐਆਈ॥ਮੇਰਠਾਕੁਰੁਅਗਮਦਇਆਲੁਤੈਰਾਮ
 ਜੀਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲੇਤੁਮਿਲਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੇਚਾਗੁਰਮੁਖੇਰਾਮਰਜਿਅਤਰਿ
 ਸਭਾਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਪ੍ਰਭਭਾਦੀਆਰਾਮਰਜਿਅਮਿਲਿਆਸ
 ਏਜਿਸੁਭਾਈ॥੩॥ਇਕਤੁਸੇਜੈਤਰਿਪ੍ਰਭੇਰਾਮਰਜਿਅਗੁਰਦਸੇਤਰਿਮੇਲੇਈ॥ਮੈਮਨਿ
 ਏਪ੍ਰੇਮੁਥੈਰਾਗੁਤੈਰਾਮਰਜਿਅਗੁਰਮੇਲੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਈ॥ਤਉਗੁਰਵਿਟਤੁਘੋਲਿਘੁ
 ਏਅਰਾਮਰਜਿਅਜੀਉਸਤਿਗੁਰਅਗੈਦੇਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਜੀਉਰਾਮਰਜਿਅ
 ਵੇਨਾਨਕਤਰਿਮੇਲੇਈ॥੪॥੨॥੬॥੫॥੬॥੧੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਸੁਤੀਮਤਲਾ੫ ਚੰਤਾ॥
 ੫੮੧ ਸੁਦਿਬਾਵੇਰੇਤੁਕਾਏਦੇਖਭੁਲਾਨਾ॥ਸੁਦਿਬਾਵੇਰੇਨੇਤੁਕੁੜਾਲਾਇਓ
 ਲਾਭਰੰਗਾਨਾ॥ਕੁਜੀਡੇਖਿਭੁਲੇਅਚੁਲਾਤੈਨਮੁਲੇਗੋਵਿਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥ਥੀਵਤਿ
 ਲਾਅਤਿਗੁਲਾਲਾਸਬਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਤਿਮਗਨੁਥੀਰਤਿਅਧੁਠ
 ਗਿਲਪਟਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਦਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਰਾਖੁਲਾਜੁਭਗਤਨਾ॥੧॥ਸੁਦਿ
 ਵੇਰੇਸੇਵਿਠਾਕੁਰੁਨਾਥੁਪਰਾਣਾ॥ਸੁਦਿਬਾਵੇਰੇਜੇਅਇਅਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਿਤਚਲੁ

ਤਭਵੈ ਸੀਸੁ ਦਿਖਰੇ ਸੀਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਭਾਗੀ ਸੁਦਿ
 ਚਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਗਤਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ਏਤੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸੰਕਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁ ਮਦਾ
 ਕਦੀ ਨ ਭਗਤ ਭਵਤਾ ਰਲੇ ਤੇਰੇ ਕਿ ਅਗੁਣ ਅਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਦਿ ਬਾਵੇਰੇ ਕਿ
 ਚੈ ਕੁਜਾ ਮਨੇ ॥ ਸੁਦਿ ਬਾਵੇਰੇ ਤਭਵੈ ਸੀ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੇ ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤਭਜਾ ਦੀਪਿ
 ਦਾਸੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਦਿਦਾਸਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਗੀ ਐ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੀ ਐ ਜੇ ਥੀ ਵੈ ਕਰੀ ਮਿਲਿ ਖਿਅ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜਿ ਸੁਲਾਵਤਿ ਸਤਿ ਜਿਧਿ ਅਨੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਰਦਿ ਪਇਆ
 ਅਰੈ ਬੁਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਦਿ ਬਾਵੇਰੇ ਮਤੁ ਜਾਣਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਪਾਇਆ
 ਬਾਵੇਰੇ ਥੀ ਓਰੇ ਦੁਜਿ ਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਥੀ ਓਨਿ ਮਾਣਸ ਦਕੁਰ ਬਾਣਸ ਗਲਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਈ
 ਓਤੁ ਪਨੁ ਭਾਗੁ ਸੁਧਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਤਮਤਿ ਸੁਪਤਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਪਿ
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜੁ ਅਪਨਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਦਕਮਲ ਕੀਟੇ ਕਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ
 ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਾਪਿਤਿ ਸਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ਕਰ ਦਕਾਰ ਦੁਖ
 ਸੁਸਿ ਮਰਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਓਤਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ
 ਖਾਓ ਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਤਾਰ ਸੁਮੀਠਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ੧ ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਿਉ ਵੇਢੇ ਨਾ ਥੀ ਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇ
 ਸੋ ਜਦਾ ਸਦ ਜੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ
 ਸੇਤ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਐ ॥ ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਲੁ ਗਾਇਆ
 ਅਸਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੁਫਲੁ ਦਰਸੁ ਭਟਿਅ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਰਾਗੀ ॥ ੨ ॥
 ਅਸਚੁ ਬਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਤੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਦਿ
 ਗੁਣ ਅਥਿ ਨਾ ਸੀ ਗਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਉਨਿ ਤਨਿ ਤਪਾ
 ਮਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ॥ ਹਿੰਠਿ ਲਾਏ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਆ ॥ ਸਤੁ
 ਵਜਤਿ ਵਜੇ ਅਨਹਦਾ ਟੂਟਕਾਰੇ ॥ ਸੁਦਿ ਭੈ ਬਿਨਾ ਸੇਸ ਗਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਕਰੇ

ਉਪਜਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਤੁਰੈਪੇਈਐਇਕੁਤਰਿਥਲਿਗਮਜੀਉ। ਬ੍ਰਹਮੈਬ੍ਰਹਮੁਮਿ
ਅਕੋਇਨਸਕੈਭਿੰਨਕਰਿਥਲਿਗਮਜੀਉ। ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਸਮੁਸੁਣੀਐਬਿਸਮਾਦੁਨ
ਗੀਅਇਅਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਅਮੀਘਟਿਘਟਿਰਤਿਆਸਮਾਇਆ।
ਸੇਉਪਜਿਅਤਿਸੁਮਾਤਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਿਕਤਦੁਨਜਾਏ। ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਈ
ਖੇਨਾਨਕਤਿਸਤਿਪਿਆਏ॥੪॥੨॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੨
ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਲਾਗੇ। ਤਰਿਗੰਗਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ। ਤਰਿਗੰਗਿਜਾਗੇਪਾਪਭਾ
ਮੇਲੇਸੰਤਪਿਆਰਿਆ। ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਭਰਮਭਾਗੇਕਾਜਸਗਲਸਵਰਿਆਸੁ
ਖਵਣਬਾਣੀਸਤਜਿਜਾਣੀਤਰਿਨਾਮੁਜਪਿਵਡਭਾਗੈ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਹਦਿਸੁ
ਅਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਾਗੈ॥੧॥ ਅਨਤਤਸਬਦੁਸੁਭਾਵਾਸਚੁਮੰਗਲੁਤਰਿਜਸੁ
ਵਾਗੁਣਗਾਇਤਰਿਤਰਿਦੁਖਨਾਸੇਰਤਸੁਉਪਜੈਮਨਿਘਣਾਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਲੁ
ਏਦਰਸਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਮੁਖਿਭਣਾ। ਤੇਇਰੇਣਸਾਧੁਪ੍ਰਭਾਗਾਧੁਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੁਸਦਾਤਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆ
ਚਰਿਚਰਣਪਤਨਿਸਤਰਿਆ। ਤਰਿਚਰਣਪਿਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾ
ਣਾਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਤਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾ। ਜਪਿਏਕੁਅਲਖਅਪਾਰਪੁਰ
ਤਿਸੁਖਿਨਾਨੀਕੋਈ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਖੋਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੇਈ॥
ਪਤਿਤਪਾਵਨਤਰਿਨਾਮਾ। ਪੁਰਨਸੰਤਜਨਾਕੇਕਾਮਾ। ਗੁਰੁਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਪਿਆ
ਇਆਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ। ਤਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ
ਨੀਸੰਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰਿ
ਇਆਸਦਾਭਜੁਜਗਦੀਸਰੈ॥੪॥੧॥੩॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਛੰਤ॥
ਘਰੁ੩ ਤੁੰਠਾਕੁਰੈਬੈਰਾਗਰੈਮੈਜੇਤੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮਾ। ਤੁੰਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੋਤਉ
ਰਨਜਾਣਤੇਰੀਰਾਮਾ। ਸਾਰਨਜਾਣਤੁੰਵਡਦਾਣਕਰਿਮਿਤਰੰਮਤਿਸਾਈ। ਕ੍ਰਿਪਾ
ਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈਆਠਪਤਰਤੁਪੁਪਿਆਈ। ਗਰਬੁਨਕੀਜੇਰੇਣਤੋਵੀਜੈਤਾਗਤਿਜੀਅ
ਤੋਗੀ। ਸਭਉਪਰਿਨਾਨਕਕਾਠਾਕੁਰੁਮੈਜੇਤੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮਾ॥੧॥ ਤੁਮਗਉਤਰਅ

ਤਿਗਤਿਗੰਭੀਰਾਤੁਮਪਿਰਤਮਾਬਤੁਗੀਆਰਾਮਾਤੁਮਵੇਡੇਵੇਡੇਵਡਉਚੇਹਉਚੇ
 ਲਤੁਗੀਆਰਾਮਾਤਉਕਿਓਨਾਤੀਏਕੋਤੁਤੈਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ
 ਖਪੁਭਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਰਸਮਾਨਾਚਰਣਤਸਰਨੀਦਾਸਤਦਾਸੀਮਨਿਮਉਚੇ
 ਤਗੀਆਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਸਰਬਸਮਾਦਾਆਪਨਭਾਵਨਕਰੀਆ॥੨॥ਤੁਭੁਭੁਭੁ
 ਤੈਮਾਦਾਤੁਤੈਮੇਰਾਤਾਦਾਰਾਮਾਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤੇਗੀਤੁਜਾਦਾਇਤਿਜਾਦਾ
 ॥ਸੇਈਜਾਦੈਸੇਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੀਥਤੁਤੀਰੰਗੀ
 ਮਾਇਆਛੰਦੇ॥ਠਾਕੁਰਭਾਦੀਸਾਗੁਦਵੰਤੀਤਿਨਤੀਸਭਰੰਗਮਾਦਾਨਾਨਕਕੇ
 ਤੁਤੈਠਾਕੁਰਤੁਨਾਨਕਕਾਮਾਦਾ॥੩॥ਤਉਵਾਰੀਵੰਦਾਘੋਲੀਵੰਦਾਤੁਪਰਬਤੁ
 ਓਲਾਰਾਮਾਤਉਥਲਿ^{ਲਖ}ਜਾਈਲਖਲਖਬਰੀਆਰਾਮਾਮਿਟੇਅੰਧਰੇਤਜੇਕਿ
 ਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਪੁਭਜੀਭਾਦੀਭਈਨਿਕਾਦੀਸਫਲਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ
 ਮੇਲੀਭਾਰਾਤੇਲੀਮੁਕਤਿਜਗਤਿਦਰੁਖੇਲਾਕਤੁਨਾਨਕਤਉਨਿਰਭਉਤੇਈਸੇ
 ਮੇਰਾਓਲਾ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁ
 ਰਾਪੁਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਦਾਰਾਮਾਮਾਤਪਿਤਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਜੀਅਪੁਲ
 ਭਾਦਾਰਾਮਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁਣਾਭਰਪੂਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਸੇ
 ਭੁਮੇਰਾਸਰਬਗਤਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਦਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਤੇਏਸਰਬਕਲਿ
 ॥ਸਦਾਸਦਾਪੁਭਕਉਥਲਿਤਾਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਦਾ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾ
 ਈਐਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪੁਰੁਜਾਪੈਰਾਮਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਉਤਰਤਿਤਰਿ
 ਤੁਤੀਨਿਤਨਾਪੈਰਾਮਾਤਰਿਧੁਤੀਨਾਈਐਪੁਰੁਧਿਅਈਐਬਾਤੁਜਿਜੇਨਿਨਾਈ
 ॥ਗੁਰਚਰਦੀਲਾਗੇਭੂਮਭਉਭਾਗੇਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਤਰਿਗੁਣਨਿ
 ਨਾਮੁਧਿਅਏਫਿਰਿਸੇਗੁਨਾਤੀਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੇਪੁਭੁਜੀਅਕਾਦਤਾਪੁਰਾ
 ਰਤਾਪੈ॥੨॥ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਗੁਣਨਿਧੇਤਰਿਸੰਤਨਕੈਵਸਿਆਏਰਾਮਾਸੰਤਨ
 ਗੁਰਸੇਵਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਾਮਾਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਮਿ
 ਆਤਰਿਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਤੇਆਭਉਭਾਗਾਤਰਿਭੇਟਿਆਏਗੁ

ਗੀਤਿ ਸਕਾਸਾ ਤਿਨ ਤੀ ਮੇਲਿ ਲੀ ਆਜੇ ਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਗੰਜਨ
ਪੀਐਂ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ੩॥ ਗਾਉ ਮੰਗਲੇ ਨਿਤੁ ਤਰਿ ਜਨੁ ਪੁੰਨੀ ਇ ਢ
ਸਥਾਈ ਰਾਮਾ ਗੰਗਿ ਰਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀ
ਇਆਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਸ ਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ॥ ਸੰਤਿ ਸਤਨਾਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਗੁਰ
ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਏ॥ ਪੁਰਿ ਰਤਿ ਆਘਟਿ ਘਟਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤ ਰਿਸਾਈ॥ ਕਤੁਨ
ਕਕਾਰ ਜਸ ਗਲੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ਸੁਭੀ ਮਤਲਾਪ
ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਆਮੀ ਨੇ ਤ੍ਰੇਦੇ ਖਤਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮਾ ਲਾਖ ਜਿਤ ਵਾਦੇ ਤੁ
ਐਗੇ ਪਿਓਰੇ ਸੁਖੁ ਤਰਿ ਅਰਾਧੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮਾ ਤਰਿ ਅਰਾਧੇ ਜਮ ਪੰਥ ਸਾਧੇ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ
ਏਈ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਪੁਰਨ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੇਈ॥ ਭਰਮ ਮੋਤ ਬਿਕਾਰਨ
ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਹੁ ਤੇ ਨੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਓ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਜੈ ਨੇ ਤ੍ਰੇਦੇ ਖਤਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਕੋਟਿ
ਕਰ ਛਟੀ ਜਤਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀ ਅਤਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਰਾਮਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਇਤੁ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਵੈ ਕਟੀ ਐ ਕਾਲ ਕੀ ਠਾ ਸੀ ਰਾਮਾ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਠਾ ਸੀ ਸਿਮਰਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀ
ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਸੁਗਿ ਆਨਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀ ਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਤ ਜਿਧਿ ਆਨਾ
ਕਲਮ ਲਦੁ ਖਜਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾ ਸੀ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ
ਜੈ ਤਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀ ਅਤਿ ਅਵਿਨਾਸੀ॥ ੨॥ ਕਰੋ ਜਿਤ ਸਤ ਤੇਰੀ ਟਲ ਕਮਾਵਤਿ ਚਰਣ
ਚਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਰਾਮਾ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਵ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਚੜੈ ਤਿਸੁ ਤਰਗਿ ਰਾਮਾ॥ ਭ
ਵਾਨੁ ਤਰਿ ਆਤਰਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਸ ਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰੇ॥ ਮਤ ਬਿਕਾਰ ਗਏ ਸੁਖ ਥਿਪ
ਜੋ ਬਾਜੇ ਅਨਤ ਦੁਤੁਰੇ॥ ਮਨ ਬੰਦਾ ਢਾਤ ਫਲ ਪਾਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਾਪਾਰਗਿ॥
ਕਤੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਜੈ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੇ ਮਾਰਗਿ॥ ੩॥ ਏਹੋ ਵਰੁ ਏਹਾ ਵਰਿ ਆਈ
ਇਤੁ ਪਨੁ ਹੋਇ ਵਡ ਭਾਗਾ ਰਾਮਾ॥ ਏਹੋ ਗੰਗੁ ਏਹੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ਤਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾਮਾ॥
ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੇ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ
ਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਮੋਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮ
ਹਾਗਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨੀਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੬॥

ਤਿਰਾਮਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾਵਤਿਰਾਮਾਗੁਰੂ
 ਗਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੀਉਤਮਥਾਣੀ॥ਸਤਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਨੀ
 ਕਥੀਅਕਥਕਤਾਣੀ॥ਭਲਾਸੰਜੋਗੁਮੁਰਤੁਪਲੁਸਾਚਾਅਥਿਚਲਨੀਵਰਖਾਣੀ
 ਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਾਸਰਬਕਲਾਥਇਆਈ॥੧॥ਆਨੰਦਾਵਤਿਰਾਮਾ
 ਵਾਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਵੁਠਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਗੀਬਿਨਸੇਕੁਮਭੈ
 ਰਾਮਾਅਨਤਦਥਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀਜਸੁਸੁਲਿਸੁਲਿਮਨੁਤਨੁਤਰਿਅਗਾਸਾ
 ਸੁਖਾਤਿਸਤੀਥਇਆਏਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆਪਾਘਰਮਤਿਨਵਨਿਪਿਭਰੇਭੰ
 ਰਾਮਨਾਮੰਗੁਲਾਗਾਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪੁਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥੨॥
 ਇਆਪ੍ਰਭਿਯਤ੍ਰਪਤਿਕੀਨੀਸਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਾਮਾਦੁਖਪਾਪਕਾਠੇ
 ਠਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੀਰਾਮਾਤਰਿਪ੍ਰਭਿਯੁਰਮਾਇਆਮਿਟੀਥਲਾਇਆਸਤੁ
 ਰਮੁਪੁੰਨੁਫਲਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਦਾਧਿਆਈਐਸੇਵਤਥੈਸਤਖਲਿਆ
 ਲਨਿਧਾਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਸੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
 ਰਣਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥੩॥ਮੇਰਾਘਰੁਥਨਿਆਥਨੁਤਾਲਥਨਿਆਪੁ
 ਰਸੇਤਰਿਰਾਇਆਰਾਮਾਮੇਰਾਮਨੁਸੇਤਿਅਮੀਤਸਾਜਨਸਰਸੇਗੁਣਮੰਗਲਤਰਿ
 ਇਆਰਾਮਾਗੁਣਗਾਇਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਸਾਚਾਸਗਲਇਯਾਪਾਈਆਗੁਰਦਾਸ
 ਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਨਿਵਜੀਅਵਾਧਾਈਆਕਰੀਨਦਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਤਰਾ
 ਤਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿਤਨਾਮੁਜਪੀਐਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿ
 ਰਿਆ॥੪॥੪॥੭॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਭੈਸਾਗਰੇਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹੀ
 ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਗਾਮਾਥੇਤਿਥਜਾਤਰਿਚਰਣਅਰਾਧੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਲਪਾ
 ਰਾਮਾਗੁਰਸਥਦੀਤਰੀਐਥਤੁਜਿਨਮਗੀਐਚੁਕੈਅਵਣਨਾਣਾਜੋਕਿਯੁਕੈ
 ਭਲਮਾਨਉਤਾਮਨੁਸਤਜਿਸਮਾਣਾਦੁਖਨਭੁਖਨਰੋਗਾਥਿਆਪੈਸੁਖਸਾਗਰ
 ਰਣੀਪਾਏ॥ਤਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਗੰਗਿਰਾਤਾਮਨਕੀਚਿੰਤਮਿਟਾਏ॥੧॥

ਨਹਿਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਿ ਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮਾ ਆਪਨ ਜਾਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿ
ਆਸਰ ਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮਾ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ਤਰਿ ਮੰਦਰਿ ਬਿ
ਪਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿਭੁ ਤ੍ਰਿਕ ਬਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਵਰ ਭਾਗ ਵਿ
ਸਦਾ ਸੋ ਤਾ ਗਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਚੀਨੇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਰਵਤਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਤਾ ਹਸਿ
ਭੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀ ਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਤਮਾਰੈ ਰਾਮਾ ਆਪਨ ਜੈ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀ ਗਾਗੀ ਸੇਭਾ ਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮਾ ਸਤ ਜਸੁ ਭਾਇ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵ
ਲਨ ਬੀਚਾਰਿ ਆਗ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਆਮਾਨ
ਨਹਿ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਆ
ਪੁਰਨ ਕਾਜ ਤਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਤੁ ਨਿਤ ਸਖੀ ਤੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ
ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤੋ ਆਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਏ ਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮਾ ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨੇਕ ਰਵਿ
ਆਸਰ ਬਸੰਡ ਲਢਾਇਆ ਬ੍ਰਤ ਮੋਪ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਤ ਮੁਪ ਸਰਿ ਆਸ ਭੁਬ੍ਰਤ ਮੁਦ੍ਰਿ ਸਦੀ
ਆਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਟੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਪੁੰਨ ਤਿ ਸੁਬਿਨਾ ਨਤੀ ਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾ
ਨਕ ਬਿਗਸੇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ਪੰ॥ ੮ ॥ ਸੁਹੀ ਮਤਲਾਪ ਚੰਤਾ ॥

ਅਬਿਚਲਨ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਮਨ ਇਛੇ
ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮਾ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ
ਪਾਇਆ ਪੁਤ ਭਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ
ਰਾਮੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਬਲਿ ਤਾਗੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਬਾਨੁ ਸੁਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਤਟ ਨਾਲੇ ਸੇ ਤੇ ਜਿਸੁ
ਚਿੰਨਾ ਮੁਨਿ ਵਾਸੀ ਰਾਮਾ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਰਿਨਾਮੁ ਅਰਾਧਤਿ ਕਟੀ ਐ ਜੰਮ ਕੀ ਛਾਸੀ ਰਾਮ
ਕਾਟੀ ਜਮ ਛਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਥਿਨਾਸੀ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੁਰਨ ਤੋਈ
ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਤਿ ਰਲੀ ਆਦੁ ਖਦ੍ਗੁ ਭ੍ਰਮਨਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸ
ਵਾਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਦਾਤਿ ਖਸਮ ਕੀ ਪੁਰੀ ਤੋਈ ਨਿਤ ਨਿਤ
ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਰਾਮਾ ਪਰ ਬ੍ਰਤੀ ਖਸਮਾਨ ਕੀ ਆਜਿ ਸਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ਆ

ਦਿਨੁ ਗਾਇ ਭਗਤ ਨ ਕਾਰਾ ਖਾਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ਜੀ ਅੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੇ
 ਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਦਤਿ ਸੁਪੁਰਿ ਗਤਿ ਆਜ ਸੁਸੁਆਮੀ ਕੀ ਮਤਿ
 ਜਾਈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਲਿ ਤਾਹੀ ਜਿਨਿ ਅਥਿ ਚਲਨੀ ਵਰਖਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀ ਐਰਾਮਾ ਅਨਤ ਦਰੋਜ
 ਭਵ ਭੁੰਜਨ ਅਨਤ ਦਵਾ ਜੇ ਪੁਨੀ ਐਰਾਮਾ ਅਨਤ ਦੁਲਕਾਰੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੇ
 ਸਟਿ ਨਿਤ ਤੋਵੈ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਮੈਲੁ ਸਭ ਕਾਟਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੈ
 ਤਜਨ ਮਨ ਮਰਣਾ ਆਵਣ ਜਾਣ ਬਹੁ ਜਿਨ ਪਾਈ ਐ ਜੋਨੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ
 ਪਾਇਆ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ਸੁਹੀਮ ਤਲਾਪੁ ਭੋ

ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਤਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ਰਾਮਾ ਪਰਮੇ
 ਤਾਈ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਢਾਇਆ ਰਾਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਢਾਇਆ
 ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਖੇ
 ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁੰਖ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ਅਪਨਾ
 ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੈ ਕਰੇ
 ਟਿਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚ ਤਬਿਲਢਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰੇ ਤੇ ਕੀਦਾ ਤਿਸ
 ਈ ਰਾਮਾ ॥ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ
 ਉਠਿ ਨ ਠੇਦੁ ਖੁਨ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੁਖ ਸਥ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਅਚਰ ਜੁਜਿ ਸੁਵਡਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿ ਸਕਾ ਕਾਰੁ
 ਨਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣੁ ਸੁਕਿ ਆਵੇ ਚਾਰ ਰਾਮਾ ॥ ਭਗਤ ਸੇਤ ਨਿਤ ਰਿਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਸ
 ਕਰਤਿ ਜੈ ਕਾਰ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨਦ ਉਪਜੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ
 ਉਦਮੁ ਕੀ ਆਤਾਲ ਕੇਰਾਤਿ ਸਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿੰ
 ਮਤ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ ॥
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤ ਉਸਤਤਿ ਕਉ ਨੁਕਰੀ ਜੈ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ
 ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਤਾਰ ਸੁਦੀ ਜੈ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਿਕ

ਗੁਣਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾਈ ਐ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਨਾ
 ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀ
 ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮਿਠ ਬੋਲੁ ਜਾ
 ਰਿਸ ਜਲੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਾ ॥ ਤਉ ਸੰਸਲਿ ਥਕੀ ਜੀ ਓਤੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉਰਾ
 ਕਉ ਜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪੁਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ਅਉ ਗਲੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਹੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵ
 ਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾ ਏਇ ਕੁਤਿ ਲੁਨੀ ਭੁਨੈ ਘਾਲੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰ ਬਨਿ
 ਸੀਨੈ ਰੈਤੀ ਤੇਨੇ ਰਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਸਦਾ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਲੁ
 ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਜੀ ਤਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੋਹਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁ
 ਆਮੀ ਜੀ ਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਜੀ ਵਾਠੰ ਛੀ ਥੀ ਵਾਤਿ
 ਜੋ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਅਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ
 ਸੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਆਭੁ ਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਦਿ
 ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਵਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਨਿਮਖ ਨ ਚੋਰੁ ਜੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੋ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਤਿ ਅਜੀ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਮਿਲਿ
 ਸਾਧੁ ਦੀਨਾ ਤਾਨਾ ਮੁਲੀ ਨਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਸਤ ਜ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ
 ਤਉ ਮੈ ਬਿਨ ਠੀਗਾਠੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮਧਿ ਸਭੁ ਤੇ ਬਾਤਰਿ ਰਗ ਦੇਖੇ ਤਨਿ ਅਰੋ ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਾ ਸਗੋ ਬਿੰਦ ਸਰਣਾਈ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਨ ਤਿਸ ਧਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਬੋਜਤ ਬੋਜਤ ਜੀ ਤ
 ਰਿ ਤਚਲੁ ਸੁਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਅਧੁ ਵਡਿਠੇ ਜੀ ਉਤਾਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾ
 ਏਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਮਰੈ ਨ ਅਵੈ ਜਾਏ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ
 ਕਾ ਮਸਭਿ ਪੁਰਨ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਇਛੁ ਪੁਜਾਏ ॥ ਸੁਤਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤਿ ਕਰੇ ਤੇ ਸਿ
 ਧਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ਵਡਭ
 ਗੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ੨੮ ॥

ਨਾਲਿਮਤਲਾ ੩ ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੩ ਸੁਤੈਵੇਸਿਦੇਤਾਗਦੀਪਰੰ
ਵਲਜਾਇ। ਪਿਰੁਛੋਡਿਅਘਰਿਅਪਦੈਸੋਤੀਦੁਜੈਭਾਇ। ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇ
ਸਾਦਤੁਵਧਿਅਰੋਗੁ। ਸੁਪੁਭਤਾਰੁਤਰਿਛੋਡਿਅਛਿਰਿਲਗਾਜਾਇਵਿਜੋਗੁ।
ਤੈਵੈਸੁਪਲਟਿਅਤਰਿਰਾਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿ। ਸਤਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਾਇਅਤਰਿ
ਓਰਧਾਰਿ। ਆਗਿਅਕਾਰੀਸਦਾਸੋਤਾਗਦਿਅਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ। ਨਾਨਕ
ਇਅਤਰਿਸਾਰਾਸਦਾਸੋਤਾਗਦਿਨਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸੁਤਵੀਏਨਿਮਾਣਿ
ਸਤੁਸਦਾਸਮਾਲਿ। ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਤਿਅਪਦਾਕੁਲੁਭੀਛੁਟੀਨਾਲਿ।
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਾਲਾ। ਤੁਕਮੇਧਰੰ
ਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ। ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚੇਦੀਨਦਇਅਲਾ
ਨਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਧਿਦਾਤੇਰਾਤੁਕਮੁਨਿਗਲਾ। ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਿਧ
॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਸੁਤਬਤਾਸੋਤਾਗਦੀਜਾਮੰਨਿਲੈਤਿਸਚੁਨਉ
ਤਿਗੁਰੁਅਪਦਾਮਨਾਇਲੈਰੁਪੁਚਜੀਤਅਗਲਾਦੁਜਾਨਾਤੀਥਾਉ। ਐਸਾਸੀਰ
ਦਾਇਤੁਮੈਲਾਕਦੇਨਤੋਵਈਅਤਿਨਿਸਿਲਾਰੈਭਾਉ। ਨਾਨਕਸੋਤਾਗਦਿਕਾਕਿਅ
ਤਨੁਤੈਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖੁਉਜਲਾਖਸਮੈਮਾਤਿਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਲੋਕਦੇ
ਉਸੁਤਵੀਸੁਤਾਵੇਸੁਕਰੀ। ਵੇਸੀਸਤੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਰੀ। ਨਾਨਕ
ਤੁਪਾਇਅਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਦੀ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਥੀਐਇਨਥਿਧਿਕੰਤਮਿ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਮੀਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਤੁਭਿਤਿਸੰਸਾਰਾਤੇਰਾਤੁ
ਨਜਾਪੀਕੇਤਜਾਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ। ਇਕਨਾਨੇਤੁਮੇਲਿਲੈਤਿਗੁਰਸਥਦਿਥੀ
॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ। ਜਿਸੁਤੁਮੇਲਤਿਸੋਤੁਪ੍ਰਮਿਲੈਸੋਈਸ
ਰਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਸੁਤਵੀਏਸੁਤਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਤੈਜਿਨਦੁਰਮਤਿ
ਭਾਉ। ਖਿਨਮਤਿਧੁਰੁਸਭੁਬਿਨਸਿਜਾਇਜਿਉਟਿਕੈਨਥਿਰਖਕੀਛਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਲੁਤੈਜਿਉਰੰਗਿਮਜੀਠਸਚਜਾਉ। ਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਅਈਮਨਿਵ

ਮੰਤ੍ਰਿਤਨਭੀ। ਨਾਨਕਬਲਿਤਾਹੀਗੁਰਆਪਦੇਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਰਿਗੁਦਗਾਉ॥੧॥

ਮਃ੩ ਸੁਤਾਰੰਗੁਵਿਕਾਰੁਤੈਕੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਇਸੁਲਹਦੇਬਿਲਮਨਤੋਵਈ
ਭੈਰੀਦੁਜੈਭਾਇ॥ਮੁੰਧਾਇਆਈਦੁੰਮਈਸੁਤੈਵੇਸਿਲੋਭਾਇ॥ਸਬਦਿਸਚੈਰੰਗੁਲਾ
ਕਰਿਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਛਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਤਾਗਈਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤਿਸਦਾ

ਤੁਨਜਾਪਈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਤੁਗੁਥਾਰੁਤੈਦੁਜੈਭਰਮਾਈ॥ਮਨ
ਭਠਉਰਨਪਾਇਨੀਠਿਰਿਅਵੈਜਾਈ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਥੀਐਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥

ਮਃ੩ ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩ ਸੁਤੈਵੇਸਿਕਾਮਦਿਕੁਲਖਈਜੋਪ੍ਰਭਢੋਡਿਪਰਪੁਰਖ
ਭੋਪਿਆਰੁ॥ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁਸਦਾਝੁਰੁਬੋਲੈਮਨਮੁਖਿਕਰਮਖੁਆਰੁ॥ਜਿਸੁਪੁਰ
ਖੋਵੈਲਿਖਿਅਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਭਤਾਰੁ॥ਸੁਤਾਵੇਸੁਸਭਉਤਾਰਿਧਰੇਗਲਿਪਤਿਰੈ

ਅਸੀਗਾਰੁ॥ਪੇਈਐਸਾਤੁਰੈਬਤੁਸੇਭਾਪਾਏਤਿਸੁਪੁਜਕਰੇਸਭੁਸੈਸਾਰੁ॥ਓਤਰ
ਭਾਈਕਿਸੈਦੀਨਾਰਲੈਜਿਸੁਰਾਵੇਸਿਰਜਨਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਮੁਖਿਸਦਾਸੋਤਾਗਈਜਿ
ਸੁਅਵਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਭਤਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ੧ ਸੁਤਾਰੰਗੁਸੁਪਨੈਨਿਸੀਬਿਨੁਤਾਰੇਗਲਿ

ਤਾਰੁ॥ਸਚਾਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਤਾਰਸੀਸਭਿ
ਭਰਿਆਈਆਢਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਤੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਕਰਿਚੇਜ

ਵੇਰਨਾ॥ਪੰਚਧਾਤੁਵਿਚਿਪਾਈਅਨੁਮੋਤੁਝੁਰੁਗੁਮਾਨੁ॥ਅਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਮਨਮੁ
ਖੁਅਗਿਆਨੁ॥ਇਕਨੁਆਪਿਬੁਝਾਇਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਗਿਆਨੁ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾ

ਕਖਸਿਓਨੁਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩ ਸੁਤਵੀਏਸੁਤਾਵੇਸੁਭ
ਭਿਤੁਤਪਿਰਲਗਸਿਪਿਆਰੁ॥ਸੁਤੈਵੇਸਿਪਿਰੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਮੁਖਿਦਝਿਮੁਈਗਵਾ

ਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਤਾਵੇਸੁਗਾਇਆਤਉਮੈਵਿਚਤੁਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਲਾ
ਭੁਤੋਆਰਸਨਾਰਤੀਗੁਦਸਾਰਿ॥ਸਦਾਸੁਤਾਗਦਿਸਬਦੁਮਨਿਭੈਭਾਇਕਰੇਸੀ

ਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਮਤਲੁਪਾਇਆਪਿਰੁਰਾਖਿਅਓਰਧਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ੩
ਸੁਪੇਸੁਤਾਪਰਤਰਤੁਲਾਭੁਕਰਤੁਸੀਗਾਰੁ॥ਅਵਲਜਾਵਾਵੀਸਰੈਗੁਰਸਬਦੀ

ਵੀਚਰੁਗਾਮੁਪਸੁਤਾਵੀਸੋਤਣੀਜਿਸੁਘਰਿਸਤਜਿਭਤਾਗਾਨਾਨਕਸਾਪਨਗਵੀ
 ਵੇਰਾਵਲਤਾਗਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੋਤੁਕੁਤੁਕੁਟੰਬੁਏਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਰਤਾ
 ਮੇਰਾਕਰਿਮੁਏਕਿਛੁਸਾਥਿਨਲਿਤਾਸਿਰਓਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਝਈਦੁਜੈਭਗਿਨ
 ਫਿਰਿਵੇਲਾਤਥਿਨਾਵਈਜਮਕਾਲਿਵਸਿਕਿਤਾਜੇਤਾਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਓਨੁ
 ਮਕਮਿਤਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੨ ਸਤੀਆਏਤਿਨਆਖੀਅਨਿਜੇਮਤਿ
 ਗਿਜਲੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਤੀਆਜਾਈਅਨਿਜਿਥਿਰਤੇਚੋਟਮਹੰਨਿ॥੧॥ ਮਃ੩
 ਸਤੀਆਜਾਈਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿਰਤੰਨਿ॥ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾਨਿਤਓਰਿਸੰ
 ॥੨॥ ਮਃ੩ ਕੰਤਾਨਲਿਮਹੇਲੀਆਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾਤਿ॥ਜੇਜਾਣਹਿਪਿਰੁਆ
 ਤਾਤਨਿਦੁਖਸਤਾਤਿ॥ਨਾਨਕਕੰਤਾਨਜਾਣਨੀਸੇਕਿਓਅਗਿਜਲਾਤਿ॥ਭਾਵੈਜੀਵ
 ਮਰਓਦੁਰਹੁਤੀਭਜਿਜਾਤਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਦੁਖਸੁਖਨਾਲਿਓਪ
 ਲੇਖੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆਨਾਵੈਜੇਵਡੋਰਦਾਤਿਨਾਤੀਤਿਸੁਰੁਪੁਨਗਿਖਿਆਨਾਮੁ
 ਟੁਨਿਧਾਨੁਏਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਫਿਰਿਲੇਖੁਨਿ
 ਆਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿਨੁਤਰਿਜਪੁਜਪਿਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ

ਜਿਨੀਚਲਦੁਜਾਣਿਆਸੇਕਿਓਕਰਤਿਵਿਥਾਗਾਚਲਦਸਾਰਨਜਾਣਨਿ
 ਸਵਾਰਦਤਾਗਾ॥੧॥ ਮਃ੨ ਰਾਤਿਕਾਰਦਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਦੁਏਇ
 ਕਨਾਲਿਨਚਲਈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾਏਇ॥੨॥ ਮਃ੨ ਬਧਾਚਟੀਜੇਭਰੇਨਾਨੁ
 ਓਪਕਾਰੁ॥ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਗੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰੁ॥੩॥ ਮਃ੨ ਮਨਭੰਡ
 ਨਜਿਪਈਜਿਬਤੁਤਾਘਾਲੇ॥ਤਰਫਜਿਏਸਤਭਾਓਦੇਜਨਨਾਕਸਬਦੁਵੀਚਰੇ
 ਪਉੜੀ॥ ਕਰਤੈਕਰਦੁਜਿਨਿਕੀਆਸੇਜਾਣੈਸੇਈ॥ਆਪੇਸਿਸਟਿਓਪਈ
 ਆਪੇਛੁਨਿਗੋਈ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਭਭਵਿਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਤੇਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਵਿ
 ਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਤੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਤੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਤੇਈ॥੭॥
 ਕੁਮਤਲਾ ੨ ਜਿਨਭਓਤਿਨਨਾਤਿਭਓਮੁਚੁਭਓਨਿਭਵਿਆਤਾਨਾਨਕਏਹੁ
 ਰਾਤਿਤੁਦੀਬਾਣਿਗਇਆਤਾ॥੧॥੧॥ ਮਃ੨ ਤੁਰਦੇਕਓਤੁਰਦਾਮਿਲੈਓਰਤੇ

ਭਾਜੀਵੇਤੋਕੋਜੀਵਤਾਮਿਲੈਮੁਏਕਉਮੁਆਨਾਨਕਸੇਸਾਲਾਤੀਮੈਜਿਨਿਕਾਰਦੁਕੀ
ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਖਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਤਉਮੈਮਾਰਿ
ਨਿਗਮਲਾਤਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਗਿਪਏਗਵਾਰੀ॥ਜਿਨਿਕੀ
ਸਤਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਗੁਬਾਰੀ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਤਿਸੇਬੁਝਸੀਸਚਿਅਕਿਆ
ਵਿਚਾਰੀ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩ ਕਾਮਾਦਿਤਉਸੀਗਾਰੁਕਰਿਜਾਪਤਿਲੰ
ਮਨਾਇ॥ਮਤੁਸੇਜੈਕੰਤੁਨਾਵਈਏਵੈਥਿਰਥਾਜਾਇ॥ਕਾਮਾਦਿਪਿਰਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਬਲਿਅਸੀਗਾਰੁ॥ਕੀਆਤਉਪਰਵਾਦੁਤੈਜਾਸਤੁਪਰੇਪਿਆਰੁ॥ਭਉਸੀਗਾਰੁਤੰ
ਰਸੁਭੋਜਨੁਭਉਕਰੇਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਭਿਪੇਕੰਤਕਉਤਉਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਇ॥੧॥
੩ ਕਾਜਲਫੁਲਤੰਬੇਲਰਸੁਲੇਧਨਕੀਆਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਾਵਈਏਵੈਭ
ਅਵਿਕਾਰੁ॥੨॥ ਮਃ੩ ਧਨਪਿਰੁਏਤਿਨਆਖੀਅਨਿਬਤਨਿਇਕਠੋਤੇਇ॥ਏਕ
ਤਉਮੁਰਤੀਧਨਪਿਰੁਕਤੀਐਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੈਥਿਨੁਭਗਤਿਨਤੇਵਈਨ
ਨਾਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭਉਭੁਪਜੈਭੈਭਾਇਰੰਗੁਸਵਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਰ
ਗਸਿਉਤਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਲੁਅਤਿਸੋਤਲਾਭੋਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁ
ਗਿ॥ਭਉਭਾਓਸਭੁਤਿਸਦਾਸੇਸਚੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ੧
ਖੁਸਮਤੁਵਾਤੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਤਮਕੀਏ॥ਸਾਗਰਲਤਰਿਸਮੁੰਦਸਰਵੇਦਿਵ
ਸਵਰਾਤੁ॥ਆਪਿਖੜੋਵਤਿਆਪਿਕਰਿਆਪੀਲੈਆਪਾਤੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈ
ਮਨਿਤਤੁਕਮਾਤੁ॥ਮਸਕਤਿਲਤਤੁਮਜੁਗੀਆਮੰਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਤੁ॥ਨਾਨਕ
ਦਰਵੇਪਰਵਾਤਤਉਦਰਿਉਲਾਨਾਤਿਕੋਸਚਾਵੇਪਰਵਾਤੁ॥੧॥ ਮਃ੧ ਉਜਲ
ਤੀਸੋਤਲੇਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁੜਨਿ॥ਤਿਨਜਰੁਵੈਗੀਨਾਨਕਾਜਿਬੁਢੇਥੀਇਮਹੰਨਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਸਾਲਾਤੀਸਦਾਤਨੁਮਨੁਸਭਿਪਿਸਰੀਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆ
ਗਗਤਿਰਗਭੀਰੁ॥ਮਨਿਤਨਿਤਿਰਦੇਰਵਿਰਤਿਆਤਰਿਤੀਰਾਤੀਰੁ॥ਜਨਮਮਰਦ
ਦੁਖੁਗਇਆਠਿਰਿਪਵੈਨਫੀਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਤਿਤੁਤਰਿਗੁਣੀਗਤੀਰੁ॥੧੦॥
ਸਲੋਕਮਤਲਾ੧ ਨਾਨਕਇਤੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਲਿਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਪਉ

ਦੀਜਾਇ ਪਰਾਲਿਖਿਐ ਤਬੁਨ ਅੰਥੜੈ ਤਿ ਤੁਨਿਵੰ ਪੈਤਾਲਿ॥੧॥ ਮਃ੧ ਨਾਨਕ

ਕੰਮਫਿਟਿ ਅਗਲਤਨ ਆਵਤੀ॥ ਕਿਤੀਲਤਾ ਸਤੰਮਜਾ ਬਖਸੇਤਾ ਪਕਨੀ

ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇ ਓਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਇ॥ ਸਦਾ ਨਿਰ

ਵਿਰਤਿ ਅਸੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀ ਐ ਸਚੁ ਸਥਾ ਦਿਨੀ ਸਾਲੁ॥

ਟੁਬਲਾਇ ਆਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਲੁ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਪੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ

੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ१ ਨਾਨਕ ਬਦਰਾਮਾਲ ਕਾਭੀ ਤਰਿ ਪਰਿ ਆਖਿ

ਟੇਖੇ ਪਰਖੀ ਅਨਿਸਾਤਿ ਬਕੈ ਦੀ ਬਾਇ॥੧੨॥ ਮਃ੧ ਨਾਵਲ ਚਲੇ ਤੀਰ ਥੀ

ਟੈ ਤਨਿ ਚੋਗਾ॥ ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿ ਆਦੁ ਇਭਾਉ ਚੜੀ ਅਸੁ ਤੇਗਾ॥ ਬਾਹਿਰਿ

੩੧॥ ਚੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁਨਿ ਕੋਗਾ॥ ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਲਨਾਤਿ ਆਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰ ਚੋਗਾ॥੨॥

ਆਪੇ ਤੁਕ ਮੁਚਲਾਇ ਦਾਜ ਗੁਪੈ ਲਾਇ ਆ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਤੀ ਅਪਿਲਾਇ

ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਦਤਿ ਸਇ ਤੁਮਨੁ ਪਾਵਦਾ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਕਿਰਤਾਇ ਆ॥ ਨਾ

ਭਲੇ ਚਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇ ਆ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀ ਐ ਜੋ ਤਰਿ ਲਿਖਿ

੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ१ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਤ ਟਨਾ ਲੇ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ

ਜਾਗੇ॥ ਖੁਲੇ ਤਟ ਤੇ ਆਵਾ ਪਾਰਾ॥ ਜੇ ਪਤੁ ਚੈ ਸੋ ਚਲਣ ਤਾਰਾ॥ ਪਰਮੁ ਦਲਾ

ਸਾਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਤਾ ਪਰਵਾ ਲੁ॥ ਪਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ॥ ਸਚਨਾ

ਲੀਵਡਿ ਆਈ॥੧॥ ਮਃ੧ ਰਾਤੀ ਤੇ ਵਨਿ ਕਾਲੀ ਆਸੁ ਪੇਦਾ ਸਿਵੰ

ਗਾਤ ਪੈ ਘਲਾ ਕਲਿ ਆਕਾਲੇ ਵੰਨਾ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਤ ਹੇ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆ

ਨਕਨ ਦਰੀ ਬਾਤ ਹੇ ਕਬਹਿਨ ਪਾਵਤਿ ਮਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇ ਆਕੋ

ਇ ਅਹਿ ਸਚੈ ਆਪੇ॥ ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ਅਨੁ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ

ਮਾਨ ਸਜਨ ਮੁਦੁ ਲੰਬੁ ਸਾਮਨ ਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝੈ

ਤਿ ਗੁਰੁ ਥਾਪੇ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਓਨੁ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪੇ॥੧੩॥ ਸਲੋ

ਲਾ१ ਚੋਗਾ ਜਾਗੰਡੀ ਆਕੁਟ ਲੀ ਆਦੀ ਬਾਲੁ॥ ਵੇਦੀ ਨਾ ਕੀਦੋ ਸਤੀ ਵੇ

ਖਾਲੁ॥ ਸਿਫਤੀ ਸਾਰਨ ਜਲਾਣੀ ਸਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ॥ ਗਦਤੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀ

ਸਿਉਪਾਛਾ ਨਾਨਕ ਕੁਜੈ ਕਤਿ ਐਕੁ ਜਾਤੀ ਐਤਾ ਦੁਆ ਕੁਜਾ ਕਪੜ ਕਢੀ ਐਕੁ ਜਾਪੈ
ਦੁਆ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੁ ਸਿਕੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣਾ ਇਕਿ ਦਾਤੇ
ਕਿਮੰਗੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾ ਦੁਆ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਸੁਦਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟੁ ਕੁ
ਦੁਆ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੁਜੈ ਤੈ ਕੁ ਜੋ ਤੋਇ ਗਇਆ ਤਉ ਮੈ
ਗੁਜਾ ਪਾਇਓ ਨੁਹੰਗ ਜੈ ਜਗੁ ਮੁਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫੁਗੜੁ ਚੁਕਾਇਓ ਨੁਇ ਕੋਰ ਵਿਰਤਿਆ
ਭੁਆਤ ਮਰਾ ਮੁਪਛਾਇਆ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿਤ
ਨੀਸ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿ ਆਦੇਤਿ ਮੈ ਤੂੰ
ਮੁਖੁ ਦਾਤਾਗਾ ਤਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ਐਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਅੰਤ ਕਾਰੁ ਲਭੁ ਲੇਭੁ ਪਰਜਾਲੀ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨ ਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਥੁੰਨ ਤੋਇਆ ਨਾਨਕ
ਹਥਿ ਧਿਛੁਟੀ ਐਨ ਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਤੋਇਆ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਥਾਈ ਆਜਿ ਤੀਦ
ਖੜੀ ਆਤਾ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀ ਆਪੁ ਛਾਤਿ ਬਾਤ ਜੀ ਆਤਾ ॥ ੨॥ ਮਃ ੧ ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀ
ਮੈ ਦੋਤਾ ਗਇ ਕਿਤੁ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਦੇ ਤੇਰੇ ਖਸਮੁ ਨ ਛੋਰੇ ਚਿਤੁ ॥ ੩॥ ਮਃ ੧
ਉਥਲਿ ਤਗਿ ਤਿਨ ਕਉ ਸਿ ਛਤਿ ਜਿਨਾ ਦੇਵਾਤਿ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੇਤਾ ਗਈ ਇਕ ਮੈ ਦੋਤਾ ਗਇ
ਤੀ ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਤਰਿ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇ
ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਆਨੰਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ ॥ ਠਿਰੈ ਦੋਤ
ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਤਰਿ ॥ ਜਗਮਤਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ॥ ੧੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਜਿਨੀ ਨਪਾਇਓ ਪ੍ਰਮਰਸੁ ਕੰਤਨ ਪਾਇਓ ਸਾਓ ਸੁੰਝੈ ਘਰ ਕਾ
ਪੁਲਾਜਿ ਆਇ ਆਤਿ ਉਜਾਓ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਸਉਓ ਲਾਮੇ ਦਿਨੈ ਕੋਰਾਤੀ ਮਿਲਾਨਿ
ਹੰਸਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾਤੰ ਸੁਆਠਿ ਟੁਇਵੇ ਤਾਜੀ ਵਿਆਜਿਤੁ
ਇਵਾਧਾਇਆ ਪੇਟੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਲੁ ਸਭੇ ਦੁਸਮਨੁ ਤੇਤੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਛਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾਉ ਰਧਾਰਿ
ਆਪੁ ਦੁਰੁਪਾਵੈ ਮਤਲਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤਉ ਗੁਰ ਕਉ
ਦਰਿਆ ਤੁਆਪਿ ਸਵਾਰਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨ ਤਰਿਆ ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧

ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇਗਜਾਇ। ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ। ਓਗਵੈਸੁਰੁਨਜਾਪੈ
 ਤਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤੁ। ਬੇਦਪਾਟਸੰਸਾਰਕੀਕਾਗਾਪਜਿਪਜਿ
 ਕਹਹਿਬੀਚਾਰਾ। ਬਿਨੁਬੁਝੇਸਭਤੋਇਖੁਆਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਇ
 ਮਃ੧ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਉਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰਾ। ਰਸਨਾਠਿਕਬੋਲਾ
 ਤਨਿਤਤੋਇਖੁਆਗਾਨਾਨਕਪਾਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਲਾਗੁ
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਤੇਆਪਣਾਸੋਸੇਭਾਪਾਏ। ਤਉਮੈਵਿਚਰੁਦੁਕਿ
 ਚੁਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਸਚੁਥਾਣੀਗੁਣਓਚਰੈਸਚਾਸੁਖਪਾਏ। ਮੇਲੁਭਇਆਚਿ
 ਨਿਆਗੁਰਪੁਰਖੀਮਿਲਾਏ। ਮਨੁਮੈਲਾਇਵਸੁਪੁਤੈਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧੬॥
 ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੧ ਕਾਇਆਕੁਮਲਫੁਲਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲਾਏ
 ਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਗਕਿਚੁਲੀਅਤਿਡਾਲਾ॥੧॥ ਮਃ੧ ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਨੰਤੁ
 ਨਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ। ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਤਿਨਿਸਿਠਿਗਤਿਜਲੰਤੁ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ। ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੈ
 ਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀ। ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਤੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ। ਸਤਿਗੁਰਚਰਨ
 ਗਿਆਤਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ। ਜੇਇਛੈਸੋਫਲਪਾਇਸੀਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ
 ॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੧ ਪਤਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਪਤਿਲਾਮਓਲਿਓਸੋਇ।
 ਓਲਿਐਸਭਮਓਲੀਐਤਿਸਤਿਨਮਓਲਿਤੁਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ੨ ਪਤਿਲਬਸੰਤੈ
 ਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਤੁਬੀਚਾਰਾ। ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਤੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇਆਪਾਉ
 ਮਃ੨ ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਅਨਾਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਅਜੇਤੋਇ। ਅੰਤਰਅੰਤਰ
 ਮਿਲੈਮਿਲਿਅਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤੀਐ
 ਕ੍ਰਾਂਕਮਵੈ। ਦੁਜੀਕਾਰੈਲਗਿਆਠਿਰਿਜੋਨੀਪਵੈ। ਨਾਮਿਰਤਿਆਨਾਮੁਪਵੈ
 ਨਾਮੇਗੁਣਗਵੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਤੀਐਤਰਿਨਾਮਿਸਮਵੈ। ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਫਲਤੈਸੇਵਿਐਫਲਪਵੈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੨ ਕਿਸਹੀਕੋ
 ਮੁੰਦੁਨਿਮਾਣੀਇਕੁਤੁ। ਕਿਉਨਮਗੀਜੈਰੋਇਜਾਲਗੁਚਿਤਿਨਾਵਹੀ॥੧॥

ਮਃ ੨ ਜੰਸੁਖਤਾਸਤੁਰਾਵਿਓਦੁਖਿਭੀਸੰਮਾਲਿਓਇ। ਨਾਨਕੁਕਰੈਸਿਆਲੀਏ
 ਉਕੰਤਮਿਲਾਵਾਏਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਉਕਿਆਸਾਲਾਤੀਕਿਰਮਜੰਤੁਵ
 ਜੋਤੇਗੀਵਡਿਆਈ॥ ਤੁਅਗਮਦਇਆਲੁਅਗੰਮੁਤੈਆਪਿਲੈਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਮੈਤੁ
 ਬਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਤੀਤੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ ਜੋਤੇਗੀਸਰਣਾਗਤੀਤਿਨੁਲੈਤਿਭਰਾਈ॥
 ਨਕਵੇਪਰਵਾਤੁਤੈਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ ੨੦॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ੪੭॥
 ਪਦੇਦੁਪਦੇ ੮੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੬ ਕੁਚਜੀਸੁਚਜੀਗੁਣਵੰਤੀ ੩
 ੩੨੯ ਵਾਰ ੧ ਜੋਤਜੁਮਲਾ ੧੩੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੁਤੀਥਾਣੀਭਗਤਾਕੀ
 ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੋ॥ ਅਵਤਰਿਆਇਕਤਾਤੁਮਕੀਨਾ॥ ਰਾਮਕੋਨ
 ਮੁਨਕਬੁਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਜਪਤੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗੇ॥ ਮਰਿਜਾਇਬੇਕਓਕਿ
 ਅਕਰਤੁਅਭਾਗੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਿਕੈਕੁਟੰਬੁਜੀਵਾਇਆ॥ ਮਰਤੀਥਾਰ
 ਕਿਸਰਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਕੰਠਗਤਨਤਥਕਰਨਪੁਕਾਰਾ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਅਗੈਤੇ
 ਸੰਸਾਰਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੁਤੀ॥ ਥਰਤਰਕੰਪੈਥਾਲਾਜੀਉ॥ ਨਾਜਾਨਉ
 ਕਿਆਕਰਸੀਪੀਉ॥ ੧॥ ਰੈਨਿਗਈਮਤਦਿਨੁਭੀਜਾਇ॥ ਭਵਰਗਏਥਗਥੈਠੇਆ
 ਰਤਾਉ॥ ਕਾਚੈਕਰਵੈਰਤੈਨਪਾਨੀ॥ ਤੰਸੁਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ॥ ੨॥
 ਰਾਮਕੰਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਰਾ॥ ਕਿਉਰਲੀਮਾਨੈਬਾਧੁਭਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਾ
 ਚੈਰਾਵਤਭੁਜਾਪਿਰਾਨੀ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਇਤਕਥਾਸਿਰਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥
 ਸੁਤੀ॥ ਅਮਲੁਸਿਰਾਨੈਲੇਖਾਦੇਨਾ॥ ਆਏਕਠਿਨਦੁਤਜਮਲੇਨਾ॥ ਕਿਆ
 ਖਟਿਆਕਤਾਗਵਾਇਆ॥ ਚਲਤੁਸਿਤਾਬਦੀਥਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਚਲੁਦ
 ਚਲੁਦੀਵਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ ਤਰਿਭੁਗਮਾਦਰਗਤਕਾਆਇਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰ

ਉਅਰਦਾਸਿਗਾਉਕਿਛੁਥਾਕੀ।।ਲੇਉਨਥੇਰਿਅਜੁਕੀਗਤੀ।।ਕਿਛੁਭੀਖਰਚੁਮੁਖ
 ਹਉ।।ਸੁਖਤਨਿਵਾਜੁਸਰਾਇਗੁਜਾਰਉ।।੨।।ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਉਤਰਿਰੰਗੁਲਾਗਾ
 ਨੁਪਨੁਸੇਜਨੁਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ।।ਈਤਉਤਜਨਸਦਾਸੁਭੇਲੇ।।ਜਨਮਪਦਾਰਥਜੀ
 ਅਮੋਲੇ।।੩।।ਜਾਗਤਸੇਇਆਜਨਮਗਵਾਇਆ।।ਮਾਲੁਪਨੁਜੇਰਿਆਭਇਆ
 ਇਆ।।ਕਤੁਕਥੀਰਤੇਈਨਰਭੁਲੇ।।ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਮਾਟੀਸੰਗਿਕੁਲੇ।।੪।।੩।
 ਸੁਹੀ।।ਲਲਿਤਾ।। ਥਾਕੈਨੈਨਸੁਵਨਸੁਨਿਥਾਕੈਥਾਕੀਸੁੰਦਰਿਕਾਇਆ।।
 ਕਦੀਸਭਮਤਿਥਾਕੀਏਕਨਥਾਕਸਿਮਾਇਆ।।੧।।ਬਾਵਰੇਤੈਗਿਆਨਥੀਚਾਰੁਨ
 ਅਧਾਰਿਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।।ਹਤਉ।।ਤਥਲਗੁਪ੍ਰਾਨੀਤਿਸੈਸਰੇਵੁਜਾਬਲਾ
 ਟਮਤਿਸਾਸਾ।।ਜੇਘਟੁਜਾਇਤਭਾਉਨਜਾਸੀ।।ਤਰਿਕੇਚਰਨਨਿਵਾਸਾ।।੨।।ਜਿਸ
 ਬਦੁਬਸਾਵੈਅੰਤਰਿਚੁਕੈਤਿਸਤਿਪਿਆਸਾ।।ਤੁਕਮੈਥੁਏਚਉਪਜਿਖੇਲੈਮਨੁਜਿਲਿ
 ਪਾਸਾ।।੩।।ਜੇਜਨਜਾਨਿਭੁਜਤਿਅਥਿਗਤਕਉਤਿਨਕਾਕਦੁਨਨਾਸਾ।।ਕਤੁਕਥੀ
 ਜਨਕਬਹੁਨਤਾਰਤਿਛਾਲਿਜੁਜਾਨਤਿਪਾਸਾ।।੪।।੪।। ਸੁਹੀਲਲਿਤਾ।।
 ਏਕੁਕੋਟਪੰਚਸਿਕਦਾਰਪੰਚੇਮਾਗਤਿਤਾਲਾ।।ਜਿਮੀਨਾਤੀਮੈਕਿਸੀਕੀਥੇਈ
 ਦੇਨੁਦੁਖਾਲਾ।।੧।।ਤਰਿਕੇਲੋਗਾਮੋਕਉਨੀਤਿਡਸੈਪਟਵਾਰੀ।।ਉਪਰਿਭੁਜਾਮੈ
 ਤਿਪੁਕਾਰਿਅਤਿਨਿਤਉਲੀਅਉਥਾਗੀ।।ਹਤਉ।।ਨਉਡਾਂਡੀਦਸੁਮੁੰਸਿਛਪਾਵ
 ਈਉਥਸਨਨਦੇਤੀ।।ਡੋਗੀਪੁਰੀਮਾਪਤਿਨਾਤੀਬਹੁਬਿਸਟਾਲਾਲੇਤੀ।।੨।।ਬ
 ਘਰਇਕੁਪੁਰਖੁਸਮਾਇਆਉਨਿਦੀਅਨਾਮੁਲਿਖਾਈ।।ਧਰਮਰਾਇਕਾਦਲ
 ਧਿਆਥਾਕੀਰਿਜਮਨਕਾਈ।।੩।।ਸੰਤਾਕਉਮਤਿਕੋਈਨਿੰਦਤੁਸੰਤਰਾਮੁਏਏ
 ਕਥੀਰਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆਜਾਕਾਨਉਥਿਥੇਕੋ।।੪।।੫।।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੁਹੀਥਾਣੀਸ੍ਰੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥
 ਸਤਕੀਸਾਰਸੁਤਾਗਨਿਜਾਨੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸੁਖਿਰਲੀਅਮਾਨੈ॥ਤਨੁਮ
 ਨਅੰਤਰੁਰਖੈ॥ਅਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਅਭਾਖੈ॥੧॥ਸੋਕਤਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥

ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਤਾ ਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖੀ ਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾ ਤਨਿ ਰੰਤਰਿ ਭੁ
ਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਤੇਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖੀ
ਆਦਰਦ ਵੰਦੁ ਦਰਿਆਇ ਆ ॥ ਬਤੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਬਾ ਬੁਨ ਪਾਇ ਆ ॥ ਕਤਿ ਗਵਿਦਾਸ
ਨਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਗੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਤੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ॥ ਜੇਦਿ
ਨਾਵਤਿ ਸੋਦਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੁਚੁ ਬਿਰਨਾਤੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤੁ ਤੈਤ ਮਭੀ ਚਲਨਾ ॥ ਦੁ
ਗਵਨੁ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿ ਅਤੁ ਸੋਇ ਆਜਾ ਗੁਇ ਆਨਾ ॥ ਤੈਜੀ ਵਨੁ ਜਗਿ ਸ
ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁਰਿ ਜਕੁ ਅੰਬ ਗਵੈ ॥ ਸਭੁ ਘਟ ਭੀ ਤਰਿਤ
ਦੁਚਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦ ਗੀਛਾ ਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਝਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮੁ ਸਿਰ
ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥ ਸਾਧੁ ਪਰੀਦਤ ਦਿਸ ਅੰਧਿ ਆਗਾ ॥ ਕਤਿ ਗਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥
ਭੋਲਿ ਨਾਤੀ ਦੁਨੀ ਆਠ ਨ ਖਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ॥ ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲਰ ਸੇਈ ॥
ਕਪਰੀ ਭੁਨਿ ਰਹਨੁ ਨ ਤੇਈ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਤਨੁ ਐਸ ਜੈ ਸੇਘਾ ਸਕੀਟਾਟੀ ॥ ਜਲਿ ਗਇਓ
ਪਾਸੁ ਗਲਿ ਗਇਓ ਮਾਟੀ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਸੇਤਰਾ ॥ ਓਇ ਭੀਲਾ ਗੋਕਾ ਦੁਸ
ਵਰਾ ॥ ੨ ॥ ਘਰ ਕੀਨਾ ਰਿਉ ਰਹਿਤ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਉਤਤ ਉਭੁਤੁ ਭੁਤੁ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕਤਿ ਗ
ਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੁਟਿ ਆ ॥ ਤਮਤ ਉਏ ਕਰਾਮ ਕਤਿ ਛੁਟਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਬਾਲੀ ਸੇਖ ਠਗੀ ਦਜੀ ਕੀ ॥
ਅੰਤ ਪਿਲੁਤਿ ਲੁਤਿ ਤਾਬ ਮਰੇ ਰਉ ॥ ਬਾਵਲਿ ਤੇਈ ਸੋ ਸਤੁ ਲੇਰਉ ॥ ਤੈਸਤਿ ਮਨੁ ਤਿਕੀ ਆ
ਸੁ ॥ ਮੁਏ ਅਵਗਲ ਸਤਨਾਤੀ ਦੇਸ ॥ ੧ ॥ ਤੈਸਤਿ ਬਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋ ਬਨੁ ਖੋਇ
ਪਾਏ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ ਤੁਕਿਤ ਗੁਨ ਕਾਲੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੇਤ ਉ
ਘਰੈ ਜਾਲੀ ॥ ਪਿਰਤਿ ਬਿਰੁਨ ਕਤਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾਤੇ ਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾਪੁ ਭੂਮਿ ਲਾਏ ॥
੨ ॥ ਵਿਪਲੁ ਖੁਤੀ ਮੁੰਧਇ ਕੇਲੀ ॥ ਨਕੋ ਸਾਥੀ ਨਕੋ ਬੇਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇ
ਰੀ ॥ ਜਾਠਿ ਰਿਦੇ ਖਾਤਾ ਮੇਰਾ ਅਲਪੁ ਬੇਲੀ ॥ ੩ ॥ ਵਾਟ ਤਮਾਗੀ ਖਰੀਉ ਡੀਲੀ ॥ ਖੰਨਿ ਅਤੁ
ਤਖੀ ਬਤੁਤੁ ਪਈਲੀ ॥ ਉਸਉ ਪਰਿ ਤੈਮਾਰ ਗੁਮੇਰਾ ॥ ਸੇਖ ਠਗੀ ਦਾ ਪੰਥੁ ਸਮਝਿ ਸਵੇਰਾ ॥

੪॥੧॥ ਸੁਤੀਲਲਿਤਾ॥

ਬੇੜਾ ਬੰਧਿਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀਵੇਲਾਗਾ ਭਉ
 ਰੁਜ ਬਊਲੈ ਤਬ ਤਰਦੁ ਦੁਤੇਲਾ॥ ੧॥ ਤਬੁ ਨ ਲਾਇ ਕੁੰ ਸੰਭਵੈ ਜਲਿ ਜਾ ਸੀਵੈ
 ਰਤਾਉ॥ ਇਕ ਅਪੀਨੈ ਪਤਲੀ ਸਤ ਕੇਰੇ ਬੇਲਾਗਾ ਦੁਪਾਥ ਦੀ ਨ ਆਵਈ ਭਿਓ
 ਮੇਲਾ॥ ੨॥ ਕਤੈ ਫਗੀ ਦੁਸ ਤੇਲੀ ਤੇ ਸਤੁ ਅਲਾਏ ਸੀ॥ ਤੰ ਸੁਚਲ ਸੀ ਕੁੰ ਮਲਾ
 ਨੁ ਫੇਰੀ ਬੀਸੀ॥ ੩॥ ੨॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੧੦॥

ਕਬੀਰ ਜੀ ੫ ਭਵਿਦਾਸ ਜੀ ੩ ਸੇਖ ਫਗੀ ਦਜੀ ੨ ਜੁਮਲਾ ਜੇ ੧੦

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਤੁਲਤਾਨੁ ਕਤਾਤ ਉਮੀਆ ੬੮੨
੨ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦੁ
੩ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ
੪ ਗੁਰਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਤ ਜਪਿਆ
ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ
੨ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ
੩ ਸਾਧਿਥੇ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਸਾਧਿਥ ੬੮੩
੪ ਪੁਰਾਬਾਦੁ ਬਲਾਇਆ ਪੁਰੈ
੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪੇ
੬ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
੨ ਤਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ੬੮੪
੩ ਤਮ ਰਾਚਿ ਤੁਲੁਭ ਤਮੋਤਿ ਬਿਖਿ
੪ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
੫ ਖੜੀ ਬਾਝ ਮਲੁ ਸੁਦੁ ਵੈਸੁ ਕੇ

੬ ਅਨਦਮੁ ਲੁਪਿਆ ਇਓ ਪੁਰਖੋ ਤਮੁ
ਪੜਤਾਲੁ॥

੭ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਗਮਨਾ ਮੁਪਤਿਤ
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਨਦਰੀਆ ਵੈਤਿ ਸੁਸਿਉ ਮੋਤੁ ੬੮੫
੨ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀ ਏ ਗੁਰ
੩ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਧੁ ਭਮੇਰੇ
ਘਰੁ ੨
੪ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇ ਗੋਟੇ ਕਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
੫ ਬਿਖੈ ਬਿਨੁ ਠੀਕਾਤਿ ਗਿਰੀ ਸਖੀ
ਘਰੁ ੪

੬ ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੇ ਪਾਸਾਰਾ ੬੮੬

੭ ਅਪਿਉ ਪਾਵਨ ਅਪਿਸਧਰਨ
੮ ਭੁਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨ ਤਿਥ ਤਾਇਆ
੯ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਆ
੧੦ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇ
੧੧ ਗੁਰ ਪੁਰਾਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ
੧੨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗਿਏ ਮਤਿ ਚੀ
੧੩ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈ ਅਤਿ

੧੪ ਮੋਤਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗਲ ਤੁਥਿ ੬੮੭

੧੫ ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਗੀ ਸੋਵਾ
੧੬ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਤਿ ਤਾਥ ਦੇਹੁ ਆ
੧੭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਭਾਈ

੪੮੮

੧੮ ਸੁਥਨਿਧਾਨਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵ
ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੪

੧੯ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਓਪ੍ਰਭਾਖੁ

੨੦ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਿਤਿਹਦੈਧਿ

੨੧ ਸੰਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ

੨੨ ਮਮਤਾਮੋਹਧੋਤਮਦਮਾਤਾ

੨੩ ਸਗਲਅਨੰਦਕੀਆਪਰਮੇ

੨੪ ਜਿਸਉਪਰਿਤੋਵਤਦਇਆਲ

੨੫ ਮਨਮਤਿਸਿੰਚਤੁਤਰਿਤਰਿਨਮ

੨੬ ਰੋਗੁਗਇਆਪ੍ਰਭਿਅਪ੍ਰਿਭ

੨੭ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੇਅਸਥਿਰ

੨੮ ਤਾਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇਗਏ

੨੯ ਕਾਤੁਸੰਗਿਨਚਾਲਤੀਮਾਇ

੩੦ ਸਹਜਸਮਾਧਅਨੰਦਸੁਖ

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੫

੩੧ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜਗੁਸਾਜਿਆ

੩੨ ਲੋਕਨਕੀਆਵਡਿਅਇਆ

੩੩ ਲਾਲਹੰਗੁਤਿਸਕਉਲਗਾ

੩੪ ਰਾਖਤੁਅਪਨੀਸਗਦਿਪ੍ਰਭ

੩੫ ਦੇਸੁਨਕਾਤੁਦੀਜੀਐਪ੍ਰਭ

੩੬ ਮਿਰਤੁਯੈਸਿਰਉਪਰੇਪਸ

੩੭ ਪਿੰਗੁਲਪਰਥਤਪਾਰਿਪਰੇ

੩੮ ਅਤੰਬੁਧਿਪਰਥਾਦਨੀਤਏ

ਭੁ

ਪਨੇ

੩੯

੪੦ ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੋਜੀਵਨਾਤੇਤੇ

੪੧ ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀ

੪੨ ਕੀਤਾਲੋੜਤਿਸੇਕਰਹਿਤੁਰੇ

੪੩ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਕੈ

੪੪ ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈ

੪੫ ਸੁਵਨੀਸੁਨਉਤਰਿਤਰਿਤਰੇ

੪੬ ਅਟਲਬਚਨਸਾਧੁਜਨਾ

੪੭ ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਆ

੪੮ ਏਕੋਟਕੋਗਵਿੰਦਕੀਤਿਆ

੪੯ ਮਹਾਤਪਭੇਤੇਰਈਸੰਤਿ

੫੦ ਸੇਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁ

੫੧ ਇਤੁਸਾਗਰੁਸੇਈਤਰੇਜੇ

੫੨ ਜਾਨਦੋਵਉਇਤਸਿਸਕੀ

੫੩ ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿ

੫੪ ਭੈਤੇਉਪਜੈਰੁਗਤਿਪ੍ਰਭ

੫੫ ਤਿਸਨਬੁਈਮਮਤਗਈ

੫੬ ਤਰਿਭਗਤਾਕਾਆਸਰਾ

੫੭ ਬੰਧਨਕਾਟੇਸੇਪ੍ਰਭੁਜਕੈ

੫੮ ਕਵਨੁਕਵਨੁਨਤੀਪਤਰਿਆ

੫੯ ਉਦਮੁਕਰਤਾਨਦੁਭਇ

੬੦ ਜਿਨਿਤੁਥੰਧਿਕਰਿਓਰਿਆ

੬੧ ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਠਿਗਥੇ

੬੨ ਜੀਅਜੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਦੇਖਿ
 ੬੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁ ੫੦੩
 ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ॥
 ੬੪ ਤਹਿਤਹਿਤਹਿਆਰਾਧੀਐਤੋਈ
 ੬੫ ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਭਿਤਿਆਗਿ
 ੬੬ ਕਰੁਧਗਿਮਸਤਕਿਥਾਪਿਆ
 ੬੭ ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਰਾਦੀ
 ੬੮ ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਅਰਾਧੀਐਪ੍ਰਿ
 ੬੯ ਜੀਅਜੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਦੇਖਿ
 ੭੦ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾ
 ੭੧ ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਥੇਨਤੀਰਿਦਕਰਿ
 ੭੨ ਸਰਬਸਿਧਿਤਹਿਗਾਈਐਸਭਿ
 ੭੩ ਅਰਦਾਸਿਸੁਦੀਦਾਤਹਿਪ੍ਰਭਿ
 ੭੪ ਮੀਤਤਮਾਰੇਸਾਜਨਾਰਾਖੋਗੋਵਿੰਦ ੫੦੪
 ੭੫ ਗੁਰਪੂਰਾਅਰਾਧਿਅਧੋਏਈ
 ੭੬ ਧਰਤਿਸੁਤਾਵੀਸਫਲਥਾਨੁ
 ੭੭ ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਅਪਿਪ੍ਰਭਿ
 ੭੮ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਵਿਸਰਿ
 ੭੯ ਤਾਤੀਵਉਨਲਗਾਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ੮੦ ਅਪਨੇਥਲਕਾਅਪਿਪਰਾਖਿਅਨੁ
 ਘਰੁ ੬ ਚਉਪਦਾ॥
 ੮੧ ਮੇਰੇਮੋਤਨਸੁਵਨੀਇਤਨਸੁਨਾ
 ਦੁਪਦੇ॥

੮੨ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ
 ੮੩ ਸੁਨਿਅਤਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਾਉ
 ੮੪ ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਥਤ ੫੦੫
 ੮੫ ਹਥਿਲੀਏਅਪਨੇਜਨਅਪਾ
 ੮੬ ਤਾਪੁਲਾਏਆਗੁਰਸਿਰਜਨਤਹਿ
 ਘਰੁ ੭ ਚਉਪਦਾ॥
 ੮੭ ਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿਉਜਰੋਟੀਪਾ
 ੮੮ ਬਿਨੁਤਹਿਕਾਮਨਅਵਤਏ
 ਦੁਪਦੇ॥
 ੮੯ ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਅਪਾਰਅਮੋਲੀ
 ੯੦ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮਈ
 ੯੧ ਕਿਆਤਮਜੀਅਜੰਤਥੇਚਾਰੇ
 ੯੨ ਅਗਮਰੂਪਅਥਿਨਾਸੀਕਰਤਾ
 ੯੩ ਸੰਤਸਰਦਿਸੰਤਟਟਲਾਕਰੀ ੫੦੬
 ੯੪ ਮਨਕਿਆਕਤਤਉਕਿਅੰਤੁ
 ੯੫ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਤੀਤਹਿਪਰੀਐ
 ੯੬ ਐਸੇਕਾਏਕੁਲਿਪਰੇ॥
 ੯੭ ਮਨਤਨਰਸਨਾਤਹਿਚੀਨਾ॥
 ੯੮ ਗੁਰਪੂਰੇਮੇਰੀਰਾਖਿਲਈ॥
 ੯੯ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮ
 ੧੦੦ ਮਨਤਨਅੰਤਹਿਤਹਿਪ੍ਰਭਅਈ
 ੧੦੧ ਧੀਰਉਦੇਖਿਤਮਾਰੇਰੰਗਾ
 ੧੦੨ ਅਚੁਤਪੁਜਯੋਗਗੁਪਾਲ

੪੮੦

੧੦੩ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨੁ
੧੦੪ ਸੁਲਹੀਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਗਾਖੁ
੧੦੫ ਪੁਰੇ ਗੁਰਕੀ ਪੁਰੀ ਸੇਵਾ॥
੧੦੬ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇਰਾ ਖੇਆਪਾ॥
੧੦੭ ਜਿਸ ਤੇਉ ਪਜਿ ਆਤਿ ਸਤਿ
੧੦੮ ਦੇਵੈ ਥਾਵਰ ਖੇਗੁਰ ਸੁਰੇ॥
੧੦੯ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਦੇਖਨ ਸੇ॥
੧੧੦ ਤਨੁ ਪਨੁ ਜੋ ਬਨੁ ਚਲਤ ਗਇ
੧੧੧ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਚੀਤਿ॥
੧੧੨ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇ ਆਕਲਿ
੧੧੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ॥
੧੧੪ ਮੁਲਾਲਨ ਸਿਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ॥
੧੧੫ ਤਰਿਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਂਤਿ ਕੁਰ
੧੧੬ ਰਾਖਿਲੀ ਏਸ ਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰ
ਘਰੁ ਟ ਦੁਪਦੇ॥
੧੧੭ ਮੈਨਾਤੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਕਿਛਿ ਤੇਰਾ
੧੧੮ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ
੧੧੯ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ॥
੧੨੦ ਐਸੀ ਦੀਖਿ ਆਜਨ ਸਿਓ ਮੰਗਾ
੧੨੧ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
੧੨੨ ਗਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਸਾਥ
੧੨੩ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਠਿ ਕਥੁਨ
੧੨੪ ਅਗੈ ਪਾਏ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ

ਪਨੇ

੫੦੭

੫੦੮

੫੦੮

੫੦੮

੧੨੫ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਤਰਨੁ ਕੈ ਸੇ
ਘਰੁ ਟ ਦੁਪਦੇ॥
੧੨੬ ਆਪਤਿ ਮੇਲਿ ਲਏ॥
੧੨੭ ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ॥
ਪੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ ੧੩
੧੨੮ ਮੋਤਨੀ ਦਨ ਆਵੈ ਤਾਵੈ ਭ
੧੨੯ ਮੋਹੀ ਅੰਤ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾ
ਮਤਲਾ

੧ ਦੁਖ ਤਰਤਾਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛੋ
੨ ਤਰਿਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੁਖ ਪਾਵੈ
੩ ਜਾਮੈ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦

੧ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੇਵਾ॥
੨ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿ ਆਮਨ ਸਾਕਰੈ
ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦

੧ ਜਗੁ ਕਉ ਆਮੁ ਖਿਚੁ ਚਰਿਤੁ
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੧

੧ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਉ ਮੈ
੨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ

ਪਨ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਹੁਧਿ ੫੧੨
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ
ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਓਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ
ਮੈਂ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਮ ਠਕੁਰ ੫੧੩

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨

ਉਪਮਾ ਜਾਤਨ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਤੀ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦
ਏਕਮ ਏਕੰ ਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ੫੧੪

ਮਤਲਾ ੩ ਵਾਰਸਤ
ਘਰੁ ੧੦

ਆਦਿ ਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੈਸੇ ੫੧੫

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਛੰਤ ਦਖਣੀ॥ ਮਤਲਾ ੧

ਮੁੰਧਨ ਵੇਲਾ ਜੀ ਅਗੇ ਇਲਿਆ ੫੧੬

ਮੈਂ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਟਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾ

ਮਤਲਾ ੪ ਛੰਤ ਮੰਗਲ

ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ੫੧੭

ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਇਆ

ਮਤਲਾ ੫

ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ

੨ ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ਤਰਿ ਕੰਤੁ ਤਸਾ ੫੧੮

੩ ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿਆਉ

੪ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ

੫ ਤਰਿਖੋ ਜਤੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤੇ ੫੧੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਵਾਰਸਤਲਾ ੪ ਜਲੇ
ਕਾਨਾਲਾ॥

ਪਉੜੀ ੧੩ ਸਲੋਕ ੨੭

੧੭੩ ਜੋਤ ਜੁਮਲਾ

੧੪੮ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੪ ਮ: ੧

੬ ਮ: ੩

੭ ਮ: ੪

੧੨੮ ਮ: ੫

੩ ਮ: ੬

੧੪੮

੧੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੨ ਮ: ੧

੧ ਮ: ੩

੬ ਮ: ੪

੨ ਮ: ੫

੧੧

੩ ਬਿਤੀ ਵਾਰਸਤ

੧ ਬਿਤੀ ਮ: ੧

੨ ਵਾਰਸਤ ਮ: ੩

੩

੨ ਮ: ੧

੨ ਮ: ੪

੫ ਮ: ੫

੧ ਵਾਰਸਤ: ੪

੧੭੩

੪੮੧

ਪੋਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਥਾਈਭਗਤਾਕੀ॥

ਥਾਈਕਥੀਰਜੀਉ॥

੧ ਐਸੋਇਤੁਸੰਸਾਰੁਪੇਖਨਾ ੫੨੨

੨ ਬਿਦਿਆਨਤੀਪੜਉਥਾਦੁ

੩ ਗਿਤੁਤਜਿਬਨਖੰਡਜਾਈਐ ੫੨੩

੪ ਨਿਤਉਠਿਕੋਗੀਗਾਰਗਿਅਨੈ

੫ ਕੋਉਤਰਿਸਮਾਨਿਨਤੀਰਾਜਾ

੬ ਰਾਖਿਲੇਤੁਤਮਤੇਬਿਗਰੀ॥

੭ ਦਰਮਾਦੇਠਢੇਦਰਬਾਰਿ

੮ ਤੰਤਾਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿਥਾਧਾਗੀ॥

੯ ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀਸੁਗੁ

੧੦ ਸਗੀਰਸਰੋਵਰਭੀਤੋਰਾਏ

੧੧ ਜਨਮਮਰਨਕਾਕੁਮੁਗਇਆ

੧੨ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੈਰਿਦੈਬ੍ਰਜ ੫੨੪

ਥਾਈਭਗਤਨਾਮਦੇ

ਵਜੀਕੀ॥

੧ ਸਫਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰ

ਥਾਈਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ

੧ ਦਾਰਿਦ੍ਰਦੇਖਿਸਭਕੋਤਸੈਐਸੀ

੨ ਜਿਤਕੁਲਸਾਧੁਖੈਸਨੈਤੋਇ

ਸਾਧਨੇਕੀ॥

੧ ਨਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰੈਨੈਇਕੁ

੧੬

ਜੋਤਸੁਮਲਾ

੧੨ ਕਥੀਰਜੀਉ

੧ ਨਾਮਦੇਵਜੀਉ

੨ ਗਵਿਦਾਸਜੀਉ

੧ ਸਾਧਨੇਕੀ

੧੬

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੧ ਤੁਸੁਲਤਾਨੁ

ਤਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ॥ ਜੋ ਤੁਏ ਤਿਸੁ ਕਤਾ ਸੁਆਮੀ ਸੈ ਮੂਰਖ ਕਤਲੁ
ਜਾਈ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇ ਤਿਥੁ ਝਾਈ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਚ ਮਤਿ ਹਰਤਉ ਰਜਾਈ॥ ਰਤਉ
ਜਿਉ ਤੋ ਅਸਭੁ ਕਿਉ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ
ਮੈਂ ਅੰਧੁ ਲੇਕਿ ਆਚਰਤਾਈ॥ ੨॥ ਕਿ ਆਤਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈਂ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥ
ਜਾਈ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾਤਿ ਲੁਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੩॥ ਏਤੇ ਕੁਕਰਤਉ ਬੇਗਾ
ਭਉ ਕਾਇ ਸੁਤਨ ਤਾਈ॥ ਭਗਤਿ ਤੀਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੋ ਤੇਇ ਗਾਤਾਖ ਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ॥

੫॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸਕਲੰਦਰੁ ਘਟੀ

ਰਬਨਾਵਾ॥ ਏਕੁ ਸਥਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਤੈਥਾ ਪੁਜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ॥ ੧॥ ਮਨੁ
ਪਿਆਦਇ ਆਲਸੇ ਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਕਉ ਦੁਜਾ ਦੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ॥ ਹਮਨਾ ਤੀਚਿ
ਪਰਾਈ॥ ਰਤਉ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਜ
ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿਭੁ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀ ਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ
ਪ੍ਰੇਤੁ ਮਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਾਗੁ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਨਿ ਤੇਰੇ॥ ੩॥ ਜੀ ਆਜੰਤ ਸਭਿ ਸਹਇ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤਾ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭ
ਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧

ਆਪੇ ਸਥਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤ ਆਪੇ ਜਾਨੁ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇ
ਖਾਵਾ॥ ਤੁਧਾ ਤਾਨਾ ਮੁਪਰਵਾਵਾ॥ ੧॥ ਐਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ਤਉ ਜਾਚਿ ਕੁ
ਭੁ ਅਲਖ ਅਭੇਉ॥ ਰਤਉ॥ ਮਾਇਆ ਮੇ ਤੁਧਰ ਕਟੀ ਨਾਗਿ॥ ਭੁੰਡੀ ਕਾਮ ਲਿਕਾ ਮਲਿ
ਕਾਰਿ॥ ਰਾਜੁ ਪੁਤ੍ਰ ਠਾਇ ਨ ਚਾਰਿ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿ ਆਰਿ॥ ੨॥ ਚਖਿ
ਤੇਰੀ ਸਤਸਾਨੀ ਕੋਇ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇ ਜਾਤਿ ਨ ਤੇਇ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਤੀ ਭਉ ਕੋਇ
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਸਥਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ਆਠਾ ਕਿਰਤ ਮਨੁ

ਸਾਚੈਧਾਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਭੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ
 ੩॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧ ਗੁਰਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਤਿਧਿਆਨੇ ॥ ਧਰਿ
 ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਝਿ ਗਏ ॥ ਧਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀ ਐ ਗੁਰ
 ਪਛਾਨੇ ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਸੇਜੀ ਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਧਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀ ਅਗਾਰੀ
 ਖਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਤਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ
 ਗਿਰਾ ਸਿਜ ਪਉ ਅਪੁਨੇ ਤਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਨਿ ਤਾਲੀ ॥ ਅ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਨਾਲੀ ॥ ੨॥ ਅਕਥਕਥਾ ਕਤੀ ਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋ
 ਦਿਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਅ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
 ਇ ॥ ੩॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਵਉ ਕੈ ਬੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਥਾ ਸਿ ॥ ਧਰਿ
 ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿ ਨਾਮ ਪਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ੪॥ ੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੩

ਪਰੁ ੧ ਬ੍ਰਿਗੁ ਬ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇ ਅਪ੍ਰਿਗੁ ਬ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇ ਅਪ੍ਰਿਗੁ ਬ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੁ ਅੰ
 ਇਆ ॥ ਬ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਤਿ ਤਸਿ ਉਜਿਤੁ ਤੁਲਿਖ ਸਮੁਨ ਪਾਇ ਅਪਾਪ ਉਜੀਰੁ
 ਠਿਰਿ ਤਾਥਿ ਨ ਅਵੈ ਅਤਿਲਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਅਪਾ ॥ ੧॥ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ
 ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਕੇਚਰ ਲਵਿ ਸਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੁਖ
 ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਤੁਦਇ ਅਲੁਦਇ ਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਆਇ ਤਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤ ਬੰ
 ਤੁਝੇ ਤੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਕਤੀ ਐ ਮਨੁ ਮੁਖ
 ਰੇ ॥ ੨॥ ਸੋ ਜਨ ਮੁਕਤੁ ਜਿ ਸੁਏ ਕਲਿ ਵਲਾਗੀ ਸਦਾਰ ਤੈ ਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤ
 ਤਿਕਤੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਸਿ ਮਨ ਮੁਖ ਕਤੀ ਅਤਿ
 ਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ
 ਨ ਮਾਇਆ ਮਾਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਤੋਵੈ ਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿ ਕਾਲ ਤਿ ਮਰਿ
 ਰੇ ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੩ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲਿ ਆਜਾਇ

ਇਤੋਸੇਈਪਾਇ। ਤਿਸਤੇਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ। ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿਕਿਕੂਤੇਇ॥੧॥ ਗੁਰਪਰ
ਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਤਾਕੋਜਾਏਦੁਬਿਧਾਜਾਇ। ਰਹਾਉ। ਆਪਿਸਰਾਛਕਸਵਟੀਲਾ
ਆਪੇਪਰਖੇਆਪਿਚਲਾਏ। ਆਪੇਤੋਲੇਪੁਰਾਤੇਇ। ਆਪੇਜਾਏਏਕੋਸੇਇ॥੨॥ ਮਾ
ਅਕਰੁਪੁਸਰੁਤਿਸਤੇਤੇਇ। ਜਿਸਨੇਮੇਲੇਸੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇ। ਜਿਸਨੇਲਾਏਲਗੈਤਿ
ਆਇ। ਸਰੁਸਚੁਦਿਖਾਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਆਪੇਲਿਵਧਾਤੁਤੈਆਪੇ। ਆਪਿ
ਵਾਏਆਪੇਜਾਪੇ। ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਥਦੁਤੈਆਪੇ। ਨਾਨਕਅਖਿਸੁਲਾਏਆਪੇ॥੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੩ ਸਾਤਿਥਤੇਸੇਵਕੁਸੇਵਸਾਤਿਥਤੇਕਿਅਕੋਕਤੈਥ

ਨਾ। ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਨਿਆਤੈਸਭਮਤਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪਰ
ਤਰਿਨਾਮਸਮਾਨਾ। ਜਿਸੁਕਰਮੁਤੈਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਲਗੈਸਤਜਧਿ
ਨਾ। ਰਹਾਉ। ਕਿਅਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇਕਿਅਕੋਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾ। ਜਬਅਪੁਨੀ
ਭਿੰਚਤਿਤੁਸੁਆਮੀਤਥਕੋਈਕਰਉਦਿਖਾਵਖਿਆਨਾ॥੨॥ ਆਪੇਗੁਰੁਚਲਾਤੈਆ
ਪੇਗੁਣਿਨਿਧਾਨਾ। ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੋਈਚਲੈਜਿਉਤਰਿਭਵੈਭਗਵਾਨਾ
ਕਤਨਾਨਕੁਤੁਸਾਚਾਸਾਤਿਥਕਉਲੁਜਾਏਤੇਰੇਕਾਮਾ। ਇਕਨਾਘਰਮਤਿਦੇ
ਕਿਅਈਇਕਿਭਰਮਿਭਵਤਿਅਭਿਮਾਨਾ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੩

ਪੁਰਾਥਾਟੁਬਲਾਇਆਪੁਰੈਵੇਖਤੁਏਕਸਮਾਨਾ। ਇਸੁਪਰਪੰਚਮਤਿਸਚੇਨਾਮ
ਵਡਿਆਈਮਤੁਕੋਧਰਤੁਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੇਮਤਿਅਵੈਸੋਸਤਿਗੁ
ਰਮਤਿਸਮਾਨਾ। ਇਤਥਾਦੀਜੋਜੀਅਤੁਜਾਏਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਤਰਿਨਾਮਾ। ਰਹਾਉ
ਚਤੁਰਗਾਕਾਤੁਦਿਨਿਬੇਜਾਨਰਮਨੁਖਾਨੇਏਕੁਨਿਧਾਨਾ। ਜਤੁਸੰਜਮੁਤੀਰਥਓਨਾਜੁ
ਕਾਧਰਮੁਤੈਕਲਿਮਤਿਕੀਰਤਿਤਰਿਨਾਮਾ॥੨॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਆਪੇਆਪਣਾਧਰਮੁਤੈ
ਧਿਏਖਤੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਤਰਿਤਰਿਜਗਿਤੇਪੁਰੇਪਰਵਾ
ਨਾ॥੩॥ ਕਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੁਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ। ਕਤਨਾਨਕੁਸਤਸਭ
ਕੁਖਪਵਤਿਮਾਨਤਪਾਤਿਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੩

ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੇਆਪੇਲਾਏ। ਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਥਦਿਸੁਤਾਏ। ਅੰਗਲੁ

ਨਾਗੀਗਾਵਤਿਆਏ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਤਉ ਤਿਨ ਬਲਿਯੋ
 ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਅਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ
 ਭਾਏ॥ ਰਤਉ॥ ਸਦਾ ਗੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇਰੈ ਚਾਏ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਅਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ
 ਪੇਸੋ ਭਾਸਦੀ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਤੇ
 ਰੰਗਾਏ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਗੰਗਿ ਚਲੁ ਲੈ ਤਰਿ ਰਸਿ ਭਾਏ॥
 ਗੁਕਦੇ ਨਉ ਤਰੈ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬ ਦੁਮਿਟਿ ਅਭਗਿ ਅਨੁ ਅੰ
 ਸਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿ ਅਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮੇਰਾ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਬਹੁ ਜਿਨ ਛੇਰਾ
 ਨਕਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਏ ਪੁਰਾ ਗੁਰਮੇਰਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੩
 ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਵਡਿ ਆਈ ਪਾਈ॥ ਅਚਿੰਤਨਾ ਮੁਵਸਿ ਅਮਨਿ ਆਈ॥ ਤਉ
 ਅਸਬਦਿ ਜਲਾਈ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਗੁਰਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਜਗਦੀਸ ਸੇਵਾ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਜਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਤੋਵੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਉ ਤੇਰਾ
 ਨਿਵਾਜਾ॥ ਰਤਉ॥ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਸਬਦਿ
 ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਦੁ ਕੇ ਸਮ ਸਰਿ ਵੇਖੈ॥ ਬਹੁ ਜਿਨ ਮਰੈ ਨਾਜ ਮੁਪੇਖੈ॥ ੨॥ ਘਰ
 ਤਿਸ ਭਿਕੋਟ ਨਿਧਾਨ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਦੀ ਲਾ
 ਤਜਿ ਪਿਆਨ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮ॥ ੩॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮ ਤਿਵਡਿ ਆਈ
 ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤਰਤਿ ਅਸਮਾਈ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ
 ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਡੀਪਾਈ॥ ੪॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਅਧਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
 ਖਾਇ ਅਧਾ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਅਧਾ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਧਾ॥ ੫॥ ੬॥ ੧੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ

ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ॥ ਜਿਉ ਨੁ ਆਤੰਤੁ
 ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜਤਿ ਜੰਤ ਜਨਾ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ॥ ਮਸਤਕਿ

ਭਖੇਗੁਰੂਪਾਇਆਤਰਿਤਿਰਦੈਤਰਿਬਸਨਾਗਤਉ। ਮਾਇਆਗਿਰਸਤਿਕ੍ਰਮ
 ਪ੍ਰਾਨੀਗਥਿਲੇਵਤੁਜਨੁਅਪਨਾਜਿਉਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਤਰਲਾਖਸਿਗ੍ਰਸਿਓਤਰਿਗਾ
 ਤਰਿਸਰਨਾ॥ ੨॥ ਕਵਨਕਵਨਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਤੀਐਤਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵੰਨਾ
 ਫੇਵੈਫੇਰਤਾਥਿਚਮੁਚਮਰੇਤਰਿਉਧਰਿਓਪਰਿਓਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆ
 ਗਤਭਵਤਾਰਨਤਮਪਾਪੀਰਾਖੁਪਪਨਾਤਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸਤਮਕਰੀਅਤੁ
 ਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸੰਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾ੪ ਤਮਮੁਰਖ
 ਧਅਗਿਆਨਮਤੀਸਰਲਾਗਤਿਪੁਰਖਅਜਨਮਾਕਰਿਕਿੰਪ੍ਰਾਗਥਿਲੇਵਤੁ
 ਭਾਕੁਰਤਮਪਾਥਰਤੀਨਅਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮੈਰਾਮਾਗੁ
 ਤਿਤਰਿਸੁਪਾਈਐਤੋਰਿਤਿਅਗਤੁਨਿਤਫਲਕਾਮਾਗਤਉ। ਤਰਿਜਨਸੇ
 ਸੇਤਰਿਭਤੇਤਮਨਿਯੁਨਰਾਖੁਓਪਮਾਤੁਫੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮੇਰੇਠਾਕੁਰ
 ਜਪੀਐਵਡੇਕਰੰਮਾ॥ ੨॥ ਨਾਮਤੀਨਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਤੇਤਿਨਵਡੁਖਸਤੰਮਾ
 ਏਠਿਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਤਿਮੰਦਭਾਗੀਮੁਜ਼ਅਕਰਮਾ॥ ੩॥ ਤਰਿਜਨਨ
 ਆਪਾਰੁਤੈਧੁਰਿਪੁਰਬਿਲਿਖੇਵਡਕਰਮਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨਨਾ
 ਕਸਫਲੁਜਨੰਮਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾ੪ ਤਮਰਾਚਿਤੁਲੁਭਤ
 ਏਥਿਥਿਅਥਤੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭਰਾਤੁਮਹੀਸੇਵਾਕਰਿਨਸਕਤਪ੍ਰਭਤਮਕਿ
 ਕਰਿਮੁਗਧਤਰਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਨਰਤਰਨਾਮੁਨਰਤਰਾਜਨਉਪਰਿਕ੍ਰਿ
 ਪਥਿਧਾਗੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਪਰਾਗਤਉ। ਤਮਰੇਪਿਤਾਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਸੁ
 ਮੀਤਰਿਦੇਤੁਮਤੀਜਸੁਕਰਾਤੁਮਰੈਸੰਗਿਲਗੇਸੇਓਧਰੇਜਿਉਸੰਗਕਾਸਟਲੋ
 ਰਾ॥ ੨॥ ਸਾਕਤਨਰਤੇਛੀਮਤਿਮਧਿਮਜਿਨਤਰਿਤਰਿਸੇਵਨਕਰਾਤੇਨਰਭਾ
 ਤੀਨਦੁਤਚਾਗੀਓਇਜਨਮਿਮੁਏਠਿਰਿਮਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਕਉਤੁਮਤਰਿਮੇਲਤੁਸੁ
 ਮੀਤੇਨਾਏਸੰਤੋਖਗੁਰਸਰਾਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਤਰਿਭਜਿਅਜਨਨਾਨਕ
 ਰਿਪਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾ੪ ਆਵਤੁਸੰਤਮਿਲਤੁਮੇ
 ਭਾਈਮਿਲਿਤਰਿਤਰਿਕਥਾਕਰਤੁ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਥੋਤਿਥੁਤੈਕਲਜੁਗਿਖੇਵਤੁਗੁ

੪੮੪

ਰਸ ਬਦਿ ਤਰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਗੁਣ ਤਰਿ ਉਚਰਤੁ ॥ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖ ਤਲਿ
ਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਤੁ ॥ ਰਤ ਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਉਤਮੁ
ਈ ਐਉ ਪਦੇ ਸੁਜਨ ਕਰਤੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਤਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸੁਖੀ ਅਤੁ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਮੀਠਾ ਤਰਿ ਸੰਤ ਤੁਚਾ ਖਿਦਿਖਤੁ
ਤਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖਰ ਸਤੁ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮੁ
ਇ ਦੁ ਤਰਿ ਸੇਵੁ ਸੰਤ ਜਨਤੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ
ਤੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪ ਖੜੀ ਬਾਤ ਮਲੁ ਸੁਦੁਵੈ ਸੁਕੇ

ਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈ ਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜੁ ਤਿਨਿ ਤੇ ਸੇਵੁ ਦਿਨ
ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਦੇਖੁ ਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥ ਜੋਇ ਢੁ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੁ ਤਰਿ ਬੋਲ
ਤਿ ਬੈਨੀ ॥ ਰਤ ਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀ ਅਤਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸੇਵੈ ਜਿ ਬਾਤ
ਅਪਨ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਢੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈ ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮ
ਗਤੁ ਤਰਿ ਜਨ ਦੇਖਾਤ ਕਠੈ ਨੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੁ ਗੁਰ
ਰਕੀ ਮਤਿ ਲੈ ਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਜੰਤ ਤੁ ਪੁਰਖ ਜੋ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈ ਨੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪ ਅਨਦਮੁ ਲੁਪਿਆਇ ਓ ਪੁਰਖੇ ਤਮੁ ਅਨਦਿ
ਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਇ ਚੁਕਾਈ ਸਭੁ ਚੁਕੇ ਜਮ ਕੇ ਢੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ
ਰਤ ਉ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿ ਕਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਠਿਗਤਿ ਠਿਗੰਦੇ ॥ ਬਿ
ਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇ ਲੀਬ ਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇਉ ਪੇ
ਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਜਪਿਅਤਿ ਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੁਟੇ ਮਾਇਆ ਠੰਦੇ
ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਤੰਦੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪ ਪ

ਪ੍ਰਾਰੁ ੧੩ ਬੋਲੁ ਭੁਈਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵੇਨ ॥ ਤਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰੇ

ਮੁਰੇਗਤਿਅਯਾਜਲਿਥਲੇਰਾਮਨਾਮੁ॥ਨਿਤਗਾਈਐਤਰਿਦੁਖਬਿਸਾਰਨੇ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿ
ਅਧੈਸਠਲਜਨਮੁਤਮਾਰਾ॥ਤਰਿਜਪਿਅਤਰਿਦੁਖਬਿਸਾਰਨਤਾਰਾ॥ਗੁਰੁਭੇਟਿਅਧੈ
ਕਤਿਦਤਾ॥ਤਰਿਕੀਈਤਮਾਰੀਸਠਲਜਾਤਾ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਗੁਨਗਾਵਨੇ॥੧॥ਮਨਰਾ
ਨਾਮਕਰਿਆਸਾਭਾਉਦੁਜਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਵਿਚਿਅਸਾਏਇਨਿਰਾਸੀ॥ਜੇਜਨੁਮਿ
ਅਤਰਿਪਾਸੀ॥ਕੋਈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਨੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕਤਿਸੁਖਗੁਲਾਵਨੇ॥੨॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਨਦਰੀਅਵੈਤਿਸੁਸਿਉਮੇਤੁ॥ਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭ
ਬਿਨਾਸੀਤੋਤਿ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮੋਤਿਮਾਰਗਪਾਵਤੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਤੁ॥੧॥
ਉਤਰੀਐਬਿਖਿਅਸੰਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਤਿਬੁਧਵੈਪਾਰੁ॥ਰਤਾਉ॥ਪਵਨਫੁਲਾਰੇਮਾ
ਏਦੇਇ॥ਤਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਬਿਰੁਸੇਇ॥ਤਰਖਸੇਗਤੇਰਤਤਿਨਿਰਾਰਾ॥ਸਿਰਉਪਰਿ
ਅਪਿਗੁਰੁਰਖਵਾਰਾ॥੨॥ਪਾਇਅਵੈਜੁਮਾਇਆਸਰਬਰੁਇਅੰਗਾ॥ਤਉਮੈਪਚੇਦੀਪ
ਦੇਖਿਪਤੰਗਾ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰਕਰੇਨਹੀਪਵੈ॥ਜਾਏਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਗੁਰੁਮਿਲਾਵੈ॥੩॥
ਉਛਿਰਉਉਦਾਸੀਮੈਇਕੁਰਤਨੁਦਸਾਇਆ॥ਨਿਰਮੋਲਕੁਤੀਰਾਮਿਲੈਨਉਪਾਇਆ॥
ਰਿਕਮੰਦਰੁਤਿਸੁਮਤਿਲਾਲੁ॥ਗੁਰਿਖੋਲਿਆਪੜਦਾਦੇਖਿਭਈਨਿਤਾਲੁ॥੪॥ਜਿਨਿਚ
ਅਤਿਸੁਆਇਆਸਾਦੁ॥ਜਿਉਗੁੰਗਾਮਨਮਹਿਬਿਸਮਾਦੁ॥ਅਨਦਰੁਪੁਸਭੁਨਦਰੀ
ਏਆ॥ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਗੁਣਅਖਿਸਮਾਇਆ॥੫॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤ

੫ ਸਰਬਕਲਿਅਲਕੀਏਗੁਰਦੇਵਾ॥ਸੇਵਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵਾ॥ਬਿਘਨੁਨ
ਗੈਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ਧਰਤਿਪੁਨੀਤਭਈਗੁਨਗਾਏ॥ਦੁਰਤੁਗਾਇਆਤਰਿਨਾਮੁ
ਏਆਏ॥ਰਤਾਉ॥ਸਭਨੀਥਾਈਰਵਿਅਅਧੀ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥
ਪ੍ਰਸਾਦਿਨੋਏਇਸੰਤਾਪੁ॥੨॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਲਗੇਮਨਿਮੀਠੇ॥ਨਿਰਬਿਘਨੋਏਸਭਥੰਈ
ਏਗੇ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰੁਭੇਠੇ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਲੇ॥ਜਿਥੈਕਿਥੈਦੀਸਤਿ
ਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਖਸਮਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ

ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ। ਅਗਨਤਗੁਣਰਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਗੇ। ਮੋਹਿਅਨਾਥਮੇਰੇ
 ਹਵਾਈ। ਕਰਿਕਿਪਾਤਰਿਚਰਨਧਿਆਈ॥ ੧॥ ਦਇਆਕਰਪੁਥਸਤੁਮਨਿਅਵਿਸੇ
 ਨਿਰਗੁਨਲੀਜੈਲਾਜ਼ਿਲਾਈ। ਰਹਾਉ। ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਵੈਤਕੈਸੀਭੀਜਾ। ਤਰਿਸੇਵਾ
 ਤੀਜਮਪੀੜਾ। ਸਰਬਦੁਖਤਰਿਸਿਮਰਤਨਸੇ। ਜਾਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪ੍ਰਭਬਸੇ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭ
 ਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਆਧਾਰਾ। ਬਿਸਰਤਨਾਮੁਤੋਵਤਤਨੁਢਾਰਾ। ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਵੈਪੁਰਾਸਾ
 ਕਾਜਾ। ਤਰਿਬਿਸਰਤਸਭਕਾਮੁਤਤਾਜਾ॥ ੩॥ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ। ਬਿ
 ਗਈਸਭਦੁਰਮਤਿਗੀਤਿ। ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤਰਿਤਰਿਮੰਤਾ। ਨਾਨਕਭਗਤਨਕੈਪਦਿ
 ਦਾਅਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਘਰੁ੨ ਕਾਨਜੀਦੇ
 ਘਰਿਗਵਣਾ ਮੈਮਨਿਤੇਗੀਟੇਕਮੇਰੇਪਿਆਰੈ। ਮੈਮਨਿਤੇਗੀਟੇਕਾ। ਅਵਰਸਿਆਲ
 ਬਿਰਥੀਅਪਿਆਰੇਰਾਖਨਕਉਤੁਮਏਕਾ। ਰਹਾਉ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਜੇਮਿਲੈਪਿਆ
 ਸੋਜਨੁਤੋਤਨਿਤਾਲਾ। ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਤੋਇਦਇਆਲਾਸ
 ਲਮੁਰਤਿਗੁਰਦੇਉਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰੇ। ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
 ਸਦਾਸਦਾਤਜੁਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਸੋਇਤਿਨਾਕੀਜਿਨਾਪੁਨਾਪ੍ਰਭਜਾਤ
 ਤਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਤਿਨਾਮੁਵਖਾਦਤਿਤਰਿਨਾਮੇਤੀਮਨੁਗਤਾ। ਸੇਵਕੁਜਨਕੀਸੇਵ
 ਗੋਪੁਰੈਕਰਮਕਮਾਵਾ। ਨਾਨਕਕੀਥੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਲੁਪਾਵਾ॥ ੨॥
 ਭਾਗੀਸੇਕਾਢੀਅਤਿਪਿਆਰੇਸੰਤਸੰਗਤਿਜਿਨਾਵਾਸੋ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਰਾਧੀਐ
 ਮਲੁਮਨੈਤੋਵੈਪਰਗਾਸੋ। ਜਨਮਮਰਦਦੁਖਕਾਟੀਐਪਿਆਰੇਚੁਕੈਜਮਕੀਕਲੇ
 ਨਾਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਅਪਲੇਭਾਵੇ॥ ੩॥ ਉਚਅਪਾਰਥੇਅੰਤਸੁਆ
 ਕਉਲੁਜਾਵੈਗੁਣਤੇਗੇ। ਗਾਵਤੇਉਧਰਤਿਸੁਣਤੇਉਧਰਤਿਬਿਨਸਤਿਪਾਪਘਨੇਰੇ
 ਪਰੇਤਮੁਗਧਕਉਤਾਰੇਪਾਤਨਪਾਰਿਉਤਾਰੈ। ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਗੀਸਰਵਾਈਸਦਾਸ
 ਲਿਤਾਰੈ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਬਿਖੈਬਨੁਠੀਕਤਿਅਵਿ
 ਖੀਏਨਾਮੁਮਤਾਰਸੁਪੀਠੀ। ਬਿਨੁਰਸੁਚਾਖੇਬੁਡਿਗਈਸਗਲੀਸੁਖੀਨਤੋਵਤਜੀਰਿ
 ਮਾਨੁਮਤਤਨਸਕਤਿਤੀਕਾਈਸਾਧਦਾਸੀਬੀਠੀ। ਨਾਨਕਸੇਦਰਿਸੇਭਾਵੰਤੇਜੋਪ੍ਰ

ਕੀਰਤੀ ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਚੰਦ ਉਗਿਚਿਤ ਕੁਮੁਖੀ ਏਮਿ ਗਤਿ ਸਨਾਦੁ ਮਛਾਇਆ ਚੰਦਲਿ ਸੰ
ਨਚਾਲਤੀ ਸਖੀ ਏਅੰਤਿ ਤਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੁਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ੍ਹ ਸੰ
ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਤਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀ ਏਨਾਨ ਕਜਿ ਨੀਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ੨॥
ਇਬ ਸੁਵਡ ਭਾਗਣੀ ਸਖੀ ਏਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਤਤ ਦੁਖ ਨ ਭੁਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਅ
ਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਤਤ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਰਣੀ
ਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰੁ ਨ ਮੋਹੁ ਬਿਅਪੈ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਥਿ
ਨੁ ਬਿਅਪਿ ਅਰੇਰ ਤੇਜ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਅਨ ਦਮੰ
ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛੁ ਪੁਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਚ
ਜੁ ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਆਕਤ ਛਾਕ ਛੁਨ ਜਾਏ ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਏਕੁ ਰੁਪ ਸਗ
ਲਾਸਾਰਾ ਆਪੇ ਬਨਜੁ ਆਪਿ ਬਿਉਤਾਰਾ ॥ ੧॥ ੧॥ ਐ

ਸੰਗਿ ਆਨੁ ਬਿਰਲੇਈ ਪਾਏ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜ ਈਐ ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ਰਤ ਉ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿ
ਗੁਣ ਇਕ ਰੰਗਾ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪ ਭੀਤ ਰੰਗਾ ॥ ੨॥ ਆਪ ਭੀ ਮੰਦਰੁ ਆਪ ਭੀ ਸੇਵਾ ਆ
ਪ ਭੀ ਪੁਜਾਰੀ ਆਪ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ੩॥ ਆਪ ਭੀ ਜੋਗ ਆਪ ਭੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸ
ਦੀ ਮੁਕਤਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ ਆਪਿ

ਸਧਰਨਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਦੇਸੁ ਨ ਲੈਨਾ ॥ ੧॥ ਆਪ ਨ ਬਚਨੁ ਆਪ ਭੀ ਕਰਨਾ ਆਪ
ਨ ਬਿਭਉ ਆਪ ਭੀ ਜਰਨਾ ॥ ਰਤ ਉ ॥ ਆਪ ਭੀ ਮਸਟਿ ਆਪ ਭੀ ਬੁਲਨਾ ॥ ਆਪ ਭੀ ਅਛ
ਲੁਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥ ੨॥ ਆਪ ਭੀ ਗੁਪਤੁ ਆਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ॥ ਆਪ ਭੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆ
ਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਅਵਿਗਤੁ ਆਪ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜ
ਚਨਾ ॥ ੪॥ ੨॥ ੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਭੁਲੇਖਾ ਰਗੁ ਜਿਨ ਤਿਬਤਾਇਆ

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤ ਰੇ ॥ ਬਸਿ ਰੇ ਤਿਰਦੈ
ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਅਰੇ ॥ ਰਤ ਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ
ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨ ਮਿਠੁ ਨਿਮੁ ਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸੁ ਮੁਦੀ

ਅਧਿਆ ੩॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰਬੁਡਤਸੰਸਾਰਾਨਾਨਕਥਾਤਪਕਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਰਾ
੩॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪਉਸਭੁਅਪਨਾਕ

ਸੁਮਤਿਜਿਤੁਤਰਿਤਰਿਜਪਨਾ॥੧॥ ਕਰਿਅਸਾਅਇਓਪ੍ਰਭਮਾਗਨਿ। ਤੁਮਪੇਖ
ਭਾਮੇਰੈਆਗਨਿ। ਰਤਉ। ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਬਤੁਤੁਬੀਚਾਰਉ। ਸਾਪਸੰਗਿ
ਨਹਿਉਧਾਰਉ। ਮਤਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਤੀਚਤੁਰਾਈ। ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲੇਮਿਲਾ
੩॥ ਨੈਨਸੰਤੋਖੇਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਪਾਇਆ। ਕਤੁਨਾਨਕਸਫਲੁਸੇਅਇਆ॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿਨਮਾਇਆ। ਸਾਧ
ਸਭੁਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਗਵਿਗਤਿਅਪ੍ਰਭੁਸਭਮਤਿਆਪੇ। ਤਰਿਜਪੁਰਸਨਦੁ
ਵਿਆਪੇ। ਰਤਉ। ਤਿਖਾਭੁਖਬਤੁਤ^ਅਤਿਵਿਆਪਿਆ। ਸੀਤਲਭੁਏਤਰਿਤਰਿ
ਜਪਿਆ॥੨॥ ਕੋਟਿਜਤਨਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ। ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਤਰਿਗੁਣਗਾਇਆ
ਦੇਤੁਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਸੀ॥੪॥੫॥੧੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ। ਮਿਲਿਸਾਧੁਤਰਿ
ਆਈਐ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਤੇਗੀਸਰਨਾ। ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਭੁਜੁਗੁਰਕੇਚਰਨ
ਰਤਉ। ਅਵਰਿਕਰਮਸਭਲੋਕਾਚਾਰਾ। ਮਿਲਿਸਾਧੁਸੰਗਿਤੋਇਉਧਾਰ॥੨॥ ਸਿੰਧਿ
ਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਾਰੇ। ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਿਤੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੩॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭ
ਰਪਾਕੀਜੈ। ਸਾਧੁਧੁਗਿਮਿਲੈਨਿਸਤਰੀਜੈ॥੪॥੬॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ

੫ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦੇਮਤਿਚੀਨਾ। ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਆਸੀਨਾ॥੧॥
ਜਨਾਕਾਮੁਖੁਉਜਲੁਕੀਨਾ। ਕਰਿਕਿਪ੍ਰਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਨਾ। ਰਤਉ। ਅੰਧਰੁ
ਕਰੁਗਤਿਲੀਨਾ। ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤਿਪ੍ਰਗਟੀਨਾ॥੨॥ ਨੀਚਤੇਉਚਉਨਪੁਰੀਨਾ
ਤਨਾਮਮਤਾਰਸੁਲੀਨਾ॥੩॥ ਮਨਤਨਨਿਰਮਲਪਾਪਜਲਿਖੀਨਾ। ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਏਪ੍ਰਸੀਨਾ॥੪॥੭॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਸਗਲਮਨੋਰਥ

ਅਤਿਮੀਤਾ। ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਈਐਚੀਤਾ॥੧॥ ਤਉਬਲਿਤਾਰੀਜੋਪ੍ਰਭੁ
ਵਤਾ। ਜਲਨਿਬੁਝੈਤਰਿਤਰਿਗੁਨਗਾਵਤਾ। ਰਤਉ। ਸਫਲਜਨਮੁਤੋਵਤਬਡ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮ ਤਿਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਤ ਅਨੰਦਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ
ਸੁਰਤੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨ ਪਿਆਸ ਘਨੇ ਹੀ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ
ਭੁਤੇ ਹੀ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮੋਤਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣ ਤਵਿ
ਨਾ ਦਇਆ ਧਰਿਅ ਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਤਾਇਆ॥
ਰਿਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਮ ਤਿਅਇਆ ਰਾਤਾਉ॥ ਭਗਤਿ ਵਲਾਭੈ ਕਾਟਨ ਤੇਰੇ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾ
ਰ ਅਥਉ ਤੇਰੇ ਪਾਏ॥ ੨॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ
ਨੁ ਪੇਖਿਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਹਿ ਦਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਲਾਇ ਦਾ॥ ੪
੮॥ ੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਕਵਨੁ ਜਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
ਵਨਾ ਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਗਤਿ ਰਗੰਭੀ ਹੀ॥ ਉਚਮਤਲਾ ਸੁਆਮੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ॥ ਤੁਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ॥ ਰਾਤਾਉ॥ ਏਕ ਸਭਿ ਨੁਨੀ ਕੇ ਦੁਜਾ॥ ਤੁਮ ਹੀ
ਜਨੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ॥ ੨॥ ਆਪੁ ਕਛੁ ਨ ਤੇਵ ਤਭਾਈ॥ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ॥
੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੦॥
੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਤਗਰਭੁ ਮਤਿ ਤਾ ਬਦੇਰਾ ਖਿਆ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਛੇ
ਰਿ ਖਿਆ ਛਲੁ ਚਾਖਿਆ॥ ੧॥ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਭਿ ਢੋਰਿ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰ
ਘਰੈ ਮੁੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਬੇਤਾਲਾ॥ ਰਾਤਾਉ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ
ਕਰਨ ਤਾ ਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ॥ ੨॥ ਮਤਾ ਮੋਤ ਅੰਧ ਕੁ ਪਪਰਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿਆ॥ ੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ
ਭਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਾਈ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਤ ਅਨੰਦ ਘੋਲੇ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ
ਹੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਲੀ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਣ ਜਾ ਕੇ ਜਾਤਿ ਨ ਗਏ॥ ਰਾਤਾਉ॥ ਸਗਲ ਸਰੰਜਾਮ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪੇ॥ ਭਾਏ ਮਨੇ ਰਬ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ॥ ੨॥ ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾ ਮਸੇ ਖੁਦਾ ਤਾ ਪੁਰੀ ਭਈ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ
ਆਇਆ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸ੍ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥

ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਹ ਜੀਵੇ॥ ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਹ ਬੀਵੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਾਨੁਜ
 ਆਰਥਵਾਰਾ॥ ਭੁਖਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਤਿ ਘਨੇਰੇ॥ ਮਿ
 ਠਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਪਤਿ ਜਨਨਾਮਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮਾ
 ॥੧੩॥੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੪

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਤਰਿ ਜਪਨੇ॥ ੧॥ ਚਰਨ
 ਲਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ॥ ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿ ਤੁਪ੍ਰੀਤ ਮੁਪਾਵਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਐਸੀ ਕਿ
 ਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ॥ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੁ ਬੇਰੇ॥ ੨॥੧॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ

੫ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭਿ ਤਿਰਦੈ ਧਿਆਏ॥ ਰੋਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਰ
 ਖੁਕਟਿ ਆਦੀ ਨੇਦਾਨੁ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਕਥ ਕਥ
 ਤ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੀ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ॥ ੨॥੨॥੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ

੫ ਸੰਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਤ ਦੁਰੇ॥ ਰਤਾਉ
 ਪਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ॥ ੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ
 ਦਰਨਾਗੀ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਗੀ॥ ੨॥੩॥੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪ

ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਮਾਤਾ ਬੰਧਨਿ ਥਾਪਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਭਿਜਤ
 ਕਾਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ਛਾਹੀ ਛਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਸਹਇ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦੀ ਆਲਾ
 ਮਤਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀਉ ਪਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ

ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ॥ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੁ ਪਰਮੇਸ
 ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੨॥੪॥੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪ ਸਰ
 ਅਨੰਦੁ ਕੀ ਆਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪਲਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ

ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਕਾਰਜੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਅਪਿ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਵਡੀ ਆਗਾਹ
 ਦਕੀ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਰਿਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਵਲਤ੍ਰਿ ਲਤ੍ਰਿ ਭਵਲੁ ਰਿ
 ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਾਧਾਰਿਆ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਛਲ ਪਾਏ ਪੁਰਨ ਇਛਾ ਪੁਜਾਰਿਆ

੫॥੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪ ਜਿਸ ਉਪਰਿ ਤੇਵਤ ਦਇਆਲੂ

ਰਤਕਾਟੈ ਸੋਕਾ ਲੁਗਤਾ ਉਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜੀ ਐ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੁਟੈ ਜਮ ਜਾ
॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧਰਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੪ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਮਹਿ ਸਿੰਚਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ
ਗੁਣਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਆਠ ਪਤਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਤੁ ਨੇਰੇ ॥

ਉਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਾਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗਾ ਤਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਰੇ ਗੁਗਇ ਆਪ੍ਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇ ਆਨੀ ਦਪਈ

ਸਤ ਜਪੁ ਆਇ ਆਗਤਾ ਉਗਰ ਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਰਿਦ ਮਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਰ ਰਖਾ
॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬਾ

॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਜੈ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਇਨ੍ਹਿ ਤ੍ਰਿਤਿ ਸੁਆਗੈ ਤੀ ਮਰੈ ਕਰਤਾਗ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਤਾ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ਜਾਕੇ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੨੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ

ਤਲਾ ੫ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇਰੇ ਗਾਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਿ ਤੁਥ ਖਸਿਆ ਸੰਤ
ਰਸ ਭੋਗਾ ਰਤਾ ਉਸਰ ਬਸੁ ਖਾਤੇ ਗੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੇ ਗਾਗੁਨ ਗਾਵਤੁ
ਤਿਰਾਮ ਕੇ ਇਤ ਅਵਖਦ ਜੋਗਾ ਅਇਬ ਸਤੁ ਘਰ ਦੇ ਸਮਤਿ ਇਤ ਭੁਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ਨਾ

ਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਤਿ ਗਏ ਬਿਓਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ

੫ ਕਾਤੁ ਸੰਗਿ ਨਚਾਲਤੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲਾ ਉਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਢੁਪਤਿ ਸੰਚਨ ਕੈ ਖਿਆ
ਲਾਗਤਾ ਉਅੰਤ ਬੁਧਿਕਓ ਬਿਨਸਨਾਇਤੁ ਪੁਰਕੀਛਾਲਾ ਬਤੁ ਜੋ ਨੀਜਨ ਮਹਿ ਮਗਤਿ
ਕੀ ਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲਾ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਤਿ ਨਿਤ ਜਪਤਿ ਗੁਪਾਲਾ ਜਿ ਮਹਿ ਸਿਮਰਿ

ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਕੇਰੰਗ ਲਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੨੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫

ਸਤ ਜਾ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਸਦਾ ਸਤਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣਗੀ
ਨਾਗਤਾ ਉਜੈ ਜੋ ਕਾਰੁ ਜਗਤੁ ਮਹਿ ਲੇਚਤਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ

ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾਕੇ ਸਭ ਦਾਸਾ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਭਓ ਆਈਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੩੦ ॥

ਅਜਿਉਬਾਲੁਘਰਬਾਰਾ॥ ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗਈਜਿਉਕਾਗਦਬੁੰਦਾਗ॥ ੧॥
 ਮਨਸਾਮਨੈਮਾਤਿਸਤਿਦੇਖੁਬੀਚਰੀ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਗ੍ਰਿਤੀਜੋਗੀਤਜਿਗਏਘਰ
 ਰਤਾਉ॥ ਜੈਸਾਸੁਪਨਾਗੈਨਿਕਾਤੈਸਾਸੰਸਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਸਭੁਬਿਨਸੀਐਕਿ
 ਗਤਿਗਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਤਾਸੁਭਾਈਮੀਤਤੈਦੇਖੁਨੈਨਪਸਾਰਿ॥ ਇਕਿਚਾਲੇਇਕਿ
 ਤਿਸਭਿਅਪਨੀਵਾਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਸੇਅਸਥਿਰੁਤਰਿਦੁਅ
 ਨੁਨਾਨਕੁਤਰਿਕਾਦਾਸੁਤੈਰਾਖੁਪੈਜਮੁਰਾਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ

ਲੋਕਨਕੀਅਵਡਿਅਏਅਥੈਸੰਤਰਿਪਾਗਉ॥ ਜਿਉਮਿਲੈਪਿਆਰਾਅ
 ਤੇਬੇਲਕਰਾਗਉ॥ ਜਿਉਪ੍ਰਭਜੀਉਦਇਅਲੋਤੇਇਤਉਭਗਤੀਲਾਗਉ॥ ਲਾ
 ਤਿਓਮਨੁਥਾਸਨਾਗੁਰਮਿਲਿਇਤਤਿਆਗਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਉਬੇਨਤੀਅਤਿਘ
 ਤੁਜੀਉਤੋਮਾਗਉ॥ ਅਰਥਅਨਸਭਿਵਾਰਿਅਪ੍ਰਾਪਤਿਮੁਖਸੇਤਾਗਉ॥ ੨॥
 ਗੁਗੁਰਤੇਢੁਟੇਦੋਖਅਰੁਗਉ॥ ਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਗਟਭਇਅਨਿਸਿਥਾਸੁਗਜਾ
 ॥ ੩॥ ਸਰਦਿਸੇਤਾਗਨਿਅਏਅਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਉ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਨਿਪ
 ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਾਗਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੩੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਲਾਲਾ

ਤਿਸਕਉਲਗਾਜਿਸਕੇਵਡਭਾਗਾ॥ ਮੈਲਾਕਦੇਨਤੇਵਈਨਤਲਾਗੈਦਾਗਾ॥ ੧॥
 ਭੁਪਾਇਅਸੁਖਦਾਈਅਮਿਲਿਅਸੁਖਭਾਇ॥ ਸਤਜਿਸਮਾਨਾਤੀਤਰੇਢੋ
 ਨਤਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਗਮਰਾਨਤਵਿਅਪਈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਪਾਇਆ॥ ਪ
 ਤੁਆਘਾਨਿਅਗੁਰਿਅਮਰਕਰਾਇਆ॥ ੨॥ ਸੇਜਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਅਤਰਿਨਾ
 ਮੈਲਾ॥ ਕੀਮਤਿਕਤੀਨਜਾਈਐਕਿਅਕਤਿਮੁਖਿਬੋਲਾ॥ ੩॥ ਸਫਲਦਰਸੁ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਨਿਧਿਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ ਪਾਵਉਧੂਰਿਤੇਰੇਦਾਸਕੀਨਾਨਕਕੁਰਬਾ
 ੪॥ ੩॥ ੩੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫

ਰਾਖਤੁਅਪਨੀਸਰਦਿਪ੍ਰਗ

ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੇ॥ ਸੇਵਾਕਭੁਨਜਾਨਉਨੀਚੁਮੁਰਖਾਰੇ॥ ੧॥ ਮਾਨੁਕਰਉਤੁਪੁਉ
 ਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ ਤਮਅਪਰਾਧੀਸਦਭੁਲਤੇਤੁਮਬਖਸਨਤਾਰੇ॥

ਅਵਗਨਕਰਤ ਅਸੰਖਨੀਤਿ ਤੁਮਨਿ ਰਗੁਨ ਦਾਤਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂਤਿ ਅਭੀਏ
ਮਤਮਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਤੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿਤ ਮ ਅਕਿਰਤ ਘਨਾਰੇ ॥ ਲਾਗਿ
ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਤ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਏ ਤਥਾ ਤਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਵਕਾਟ ਨਤਾਰੇ ॥ ਕਤੁ
ਨਕਸਰ ਦਿ ਦਇਆ ਲਗੁ ਰਲੇ ਤੁਮੁ ਗਧਉ ਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥ ^{ਭੀ} ਬਿਲਾਵਲੁ

੫ ^{ਲਾ} ੫ ਦੇਸੁ ਨਕਾਤੁ ਦੀਜੀ ਐ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪੁਨਾ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖੁ ਤੇਇ
ਨਾਮਨ ਸੇਈ ਗਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਕਹੀ ਐ ਕਾਇ ਪਿਅਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਸੁਆ
ਸਭੁ ਅਵਗਨਤ ਮਾਰਤਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਤੁ ਤਿਉ ਰਤਾ ਅਵਗੁਨ ਦੀਚਾਰਾ ਨੀਧ
ਆਧਰੇ ਤੇਰੀ ਅਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰਤੁ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ
ਲਾਸ ਮਗੀ ਤੇਰੀ ਅਸਭੁ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁ ਰਭਾ
ਤੇਰੇ ਪੁਕਾਰ ਦਇਆ ਲਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ

੫ ਮਿਰਤੁ ਤਸੈ ਸਿਰਉ ਪਰੇ ਪਸੁਆਨ ਦੀਬੁਏ ॥ ਬਾਦ ਸਾਦ ਅੰਤ ਕਾਰ ਮਹਿ
ਰਣਾਨ ਦੀਬੁਏ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤੁ ਆਪਨ ਆਤਿ ਫਿਰਤੁ ਅਭਾਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੰਭਾਰੰ
ਗੁਲਾ ਕਾਤੇ ਭੁਲਿ ਲਾਗੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁਕੀ ਅਵਰਤ ਲਕੈਤਾਈ ॥ ਮਾ
ਰਿ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾਉ ਠਿਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕੈ ਕੀ ਐ ਸੁਮੁਕਰੈ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ ॥ ਅੰ
ਤ ਕਾਲ ਭਜਿ ਜਾਤਿਗੇ ਕਾਤੇ ਜਲੁ ਤੁਕਰੇ ਧੀ ॥ ੩ ॥ ਦਾਸ ਰੇ ਲੁਸੇਈ ਤੇ ਅਜਿ ਸੁਮ ਸਤਕਿ
ਕਰਮਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੩੬ ॥

੫ ^{ਲਾ} ੫ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥ ਅੰਧੁ ਲੇਤਿ
ਤੁਧੁ ਸੁਇਆ ਗੁਰੇ ਭਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਤੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਮੈਲੁ ਖੋ
ਰਿ ਕੋਟਿ ਅਘਤ ਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟ ਤਸਤੀ
ਹੀਤਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਤੇਇ ਗਇ ਭੜਿਲੁ
ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥ ਸੁਮ ਕਰਤੇ ਦਮਾ ਛਕਉ ਤੇ ਗਨੀਧ ਨੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਤਿ
ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਤਿ ਨਾਮ ਦੇਤੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸਰੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

੩੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਅਤੰਬੁ ਪਿਪਰ ਬਾਦ ਨੀਤ ਲੇਭੁ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥

ਲਪਟਿਕਪਟਿਗਿਤਿਥੇਧਿਆਮਿਥਿਆਥਿਖਿਆਦਿ॥ ੧॥ ਐਸੀਪੇਖੀਨੇਤ੍ਰਮਦਿ
 ਪਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਜਮਿਲਖਧਨਜੋਬਨਾਨਾਮੈਥਿਨੁਬਾਦਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕੁਪਧੁਪਸੁ
 ਪਰਭੋਗਾਦਿ॥ ਮਿਲਤਸੰਗਿਪਾਪਿਸਟਤਨਤੋਏਦੁਰਗਾਦਿ॥ ੨॥ ਠਿਰਤਠਿਰਤ
 ਇਅਖਿਨਭੰਗਨਦਿਤਾਦਿ॥ ਇਤੁਅਉਸਰਤੇਚੁਕਿਆਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਦਿ॥ ੩॥ ਧੁ
 ਤੇਗੁਗਮਿਲੇਤਰਿਤਰਿਬਿਮਾਦਾ॥ ਸੁਖਸਤਜਨਾਨਕਅਨੰਦਤਕੈਪੂਰਨਨਾਦਾ॥ ੪॥
 ੩੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਚਰਨਭਏਸੰਤਥੇਤਿਥਾਤਰੇਸਾਗਰਜੋ
 ਗਪਾਏਉਦਿਆਨਮਤਿਗੁਰਿਦਸੇਭੇਤਾ॥ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰੇਤਰਿਤਰਿਤਰਿ
 ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤੇਤਰਿਤਰਿਤਰਿਚੇਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪੰਚਚੇਰਆਗੈਭੁਗੇਜਾਬਸ
 ਤਾ॥ ਪੁੰਜੀਸਾਬਤੁਘੋਲਾਭੁਗਿਤਿਸੋਭਾਸੇਤਾ॥ ੨॥ ਨਿਤਚਲਾਸਲੁਮਿਟੀਚਿ
 ਡੋਲੇਤਾ॥ ਭੁਗਮੁਭੁਲਾਵੀਮਟਿਗਇਆਪ੍ਰਭਪੇਖਤਨੇਤਾ॥ ੩॥ ਗੁਣਗੰਭੀਰਗੁਣ
 ਗੁਣਕਹੀਅਤਿਕੇਤਾ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰੇਤਾ॥ ੪॥ ੮॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੋਜੀਵਨਤੇਤੇਬਿਰਥਾਗੀਮਿਲਾਤ
 ਸਭਿਭ੍ਰਮਮਿਟੇਗਤਿਭਈਤਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਜਾਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੋਤਿਉਆਦਿਨਥ
 ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੋਜੀਅਰਾਠਿਰਿਠਿਰਿਤਉਵਾਗੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਏਤਢਾਈਮੋਢਿ
 ਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਗੀ॥ ਸਗਲਰੇਨਇਤੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾਗੀ॥ ੨॥ ਨਿਦ
 ਪਰਦੁਖਨਾਏਖਿਨਮਤਿਜਾਗੀ॥ ਦਇਆਮਇਆਅਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਹੀਦੁਰ
 ॥ ਤਨਮਨਸੀਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ ਤਿਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਧਨਨਾਨਕਦ
 ਗੀ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੪੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਟਤਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀ
 ਰਉਥਾਲਾ॥ ਮਸਤਕੁਅਪੁਨਭੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੋ
 ਜੀਓਤੁਮਮਿਲਤੁਦਇਆਲਾ॥ ਨਿਸਿਥਾਸੁਰਮਨਿਅਨਦੁਤੇਤਚਿਤਵਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
 ॥ ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨਲਗਤੁਪਾਲਾ॥ ਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨ
 ਲਾ॥ ੨॥ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਢੁਨੀਨਾਹੀਕਢੁਪਾਲਾ॥ ਭ੍ਰਮਭੈਰਾਖਹੁਮੋਤੋਕ
 ਮਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਲਾਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਗੁਣਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾ

ਲਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੪੧
ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਕੀਤਾ ਲੋੜਤਿ ਸੇਕਰਤਿ ਤੁਝੁ ਬਿ
ਭੁਨਾਤਿ॥ ਪਰਤਾ ਪੁਤੁ ਮਾਰਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਜਮ ਦੁਤ ਚਰਿ ਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭੁ
ਖੈ ਬਿਨ ਸੈ ਅੰਤ ਮੇਵਾ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜ
ਜੀਅਨਾ ਮੈ ਬਿਨੁ ਕੁਰਾ॥ ਜੀਵਨ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਾ॥ ੨॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ
ਵੁਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲਗਤਿ ਸਿਆਨ ਪਸਤੁ ਜਾਲੀ॥ ਜਤ ਕਤ ਤੁਮ ਭਰ ਪੁਰਤੁ ਮੇਰੇ ਦੀਨ
ਦੇ ਆਲੀ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ
ਤੇ ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਏ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੪੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਕੈ ਬਾਸ ਬੈਕਲਾ ਮਲ ਸਭਿ ਨ ਸਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿ ਅਤਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗੁਸਨਾ॥
ਨਾਮੁ ਕਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਸੁਚੀਭ ਈਰ ਸਨਾ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਈਰੈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ
ਪਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਪ੍ਰਾਪਿ ਅਮ ਨਿਰਸੁ ਲੈਤ ਸਨਾ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਾ
ਰਈ ਉਲਟਿ ਕਮਲ ਬਿਗਸਾਨਾ॥ ੨॥ ਸੀਤਲ ਸੰਤਿ ਸੰਤੋ ਖੁਹੈ ਸਿਭੁ ਈਤਿ ਸਨਾ
ਤਦਿ ਸਧਾ ਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਰਮਲ ਬਾਨਿ ਬਸਨਾ॥ ੩॥ ਰਾਖਨ ਤਾ ਰੈਰਾਖਿ ਆਭੁ ਏਕੁ
ਭਸਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਪੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੪੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਪਾਣੀ ਪਖਾਪੀ ਸੁਦਾਸ ਕੈ ਤਬ ਤੋਤਿ ਨਿਤਾ ਲੁ॥ ਰਾਜ
ਮਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀ ਅਮਰ ਗਨੀ ਮਾਤਿ ਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ਚੋਰਾਤਿ ਸਚਰ ਚੀ
ਰੀ॥ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਦੁਪਤਿ ਤਿਨ ਚੋਰਿ ਭੂਤਿ ਅਗਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੰਤ ਨ ਕਾਦਾ ਨਾ
ਮੁਖ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ॥ ਗ੍ਰਿਤਿ ਸਾਕਤ ਚੁਤੀ ਤਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖੁ ਸਮਾਨ॥ ੨॥ ਭਗਤ
ਨਾ ਕਾ ਲੁਗਾਰ ਓਛਿ ਨ ਗਨਨ ਤੇ ਈ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਰ ਪਾਉਰੇ ਸਮੀਪ ਤਿਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ
੩॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿ ਐ ਅਧ ਵੀਚਰੁ ਟੂਟੈ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇਇ ਤ
ਉਤਿ ਛੁਟੈ॥ ੪॥ ਸਭਿ ਕਿਯੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੋ ਅਧਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ
ਸਾਧਕਾਨ ਨ ਕਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੫॥ ੧੪॥ ੪੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫
ਕੁਣੀ ਸੁਨਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜ ਸੁਗਾਵਉ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰਸੀ ਸੁਧਰਿ ਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਉ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭ ਇਤਿ ਧਿਸਿ ਧਿਪਾਵਉ॥ ਸੰਤ ਜਨ

ਕੀਰੇਲੁਕਾਲੈਮਾਥੈਲਾਵਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੀਚਤੇਨੀਚੁਅਤਿਨੀਚੁਪੈਇਕਰਿਬਿਨਉ
 ਉ॥ ਪਾਵਮਲੇਵਾਅਪੁਤਿਅਗਿਸੰਤਸੰਗਿਸਮਾਵਉ॥ ੨॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਤਵੀਸ
 ਕਤਤਿਨਧਾਵਉ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਗੁਰੁਭੇਟੀਐਮਾਨੁਸੇਤੁਮਿਟਾਵਉ॥ ੩॥ ਸਤੁ
 ਦਇਆਧਰਮੁਸੀਗਾਰੁਥਨਾਵਉ॥ ਸਫਲਸੁਤਾਗਣਿਨਾਨਕਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਾਵਉ॥
 ੪॥ ੧੫॥ ੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਅਟਲਬਚਨਸਾਧੁਜਨਾਸਾ
 ਤਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਜਿਸੁਜਨਹੋਆਸਾਪਸੰਗੁਤਿਸੁਭੈਟੈਤਰਿਗਇਆ॥ ੧॥ ਇ
 ਤੀਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀਜਪਿਤਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕਬਾਤਾਸਭਿਕਰਿਰੇਤਗੁਰੁ
 ਆਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਤਾਨਾਹੀਸਤਸਾਇਆ॥ ਕਰਮਭੁੰ
 ਨਾਮੁਬੋਇਅਉਸਰੁਦੁਲਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭਕਰੇ
 ਆ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਘੋਲਕਰੇਠਾਕੁਰਬਿਰਦਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਤਭੁਲੁਮਾਨੁ
 ਮਾਇਆਭਰਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਸਪਤਿਰਾਖਸੀਜੋਪ੍ਰਭਿਪਤਿਰਾਇਆ॥
 ੧੬॥ ੪੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਅਕਰਿ
 ਭਦੇਤਾ॥ ਅਨਿਕਭਿਦ੍ਰੁਮਨਮਤਿਛਕੇਨਿਰਮਲਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ ੧॥ ਕਿਉਬਿਸਰੈ
 ਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਣੇਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਤਜਿਰਚੇਜਿਅਨਸਿਓਸੋਰਲੀਐਖੇਤਾ॥ ਰਹਾਉ
 ਮਰਹੁਸਿਮਰਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤਬਿਲਮਕਰੇਤਾ॥ ਢੇਰਿਪ੍ਰਪੰਚੁਪ੍ਰਭਸਿਓਰ
 ਜਿਭੁਜੇਨੇਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਅਨਿਕਏਕਬਤੁਰੰਗਕੀਏਤੈਤੈਸੀਏਤਾ॥ ਕਰਿਸੇਵਾ
 ਰਬੁਤਮਗੁਰਤੇਮਤਿਲੇਤਾ॥ ੩॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾਬੁਡਾਸਭਸੰਗਿਬਰਨੇਤਾ॥ ਦਾਸ
 ਕੋਦਾਸਰਾਨਾਨਕਕਰਿਲੇਤਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੪੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ
 ਏਕਏਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆਗੀਅਨਆਸਾ॥ ਸਭਉਪਰਿਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੁਰਨਭੁ
 ਸਾ॥ ੧॥ ਜਨਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁਤੈਪ੍ਰਭਸਰਲੀਪਾਤਿ॥ ਪਰਮੇਸਰਕਾਆਸਰਾਸੰ
 ਨਮਾਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਿਰਖੈਅਪਿਦੇਵਸੀਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਰੈ॥ ਦੀਨਦਇਆ
 ਪਾਨਿਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ॥ ੨॥ ਕਰਣਤਾਰੁਜੋਕਰਿਰਤਿਆਸਾਈਵਡਿਆ
 ਰਿਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਆਸੁਖਸਮਰਜਾਈ॥ ੩॥ ਚਿੰਤਅੰਦੇਸਾਗਣਤਤਜਿਨਿਨਿ

ਤਾਨਤਾ ਬਿਨਸੈ ਨਤ ਭੋਭਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੪੮ ॥

ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ५ ਮਤਾਤ ਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸੰਤਿ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥
ਪੁਰੁਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਤਾਥੇ ॥ ੧ ॥ ਓਇ ਤਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਤਮ ਉਨ ਕੀਰੇ
ਜਿਨ ਭੋਟ ਤੋ ਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀ ਅਦਾਨੁ ਦੇ ਨਾਗਤਾਉ ॥ ਪਰਾਪੁਰ ਬਲਾਲੀ ਖਿਆ
ਲਿਆ ਅਬਾਇ ॥ ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਸਾਧਕੈ ਪੁਰਨ ਅਸਾਇ ॥ ੨ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿ
ਕੇ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁਰਿ ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਨ
ਕੀ ਤੁੰਟੇ ਕਪੂਰ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ॥ ਕਰਦ ਕਾਰਦ ਸਮਰਥ ਪੂਰ ਤਰਿ ਅਗਮ ਅ
ਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੪੯ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਜੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਤੀਨੁ ਜਿ

ਪੂਰ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਕਰਨੈ ਤਾਰੁ ਨ ਬੁਝਈ ਆਪੁ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖ ਤੇ ਦੋਖ
ਵੀਸਰੈ ਸੁਖ ਪੂਰ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਆਨੰਦੁ ਏਤੁ ਨਿਤ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
ਉਠੈ ਚੇਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚ ਬਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੀਨ ਜਾਈ ਐਠਾ ਕੁਰ
ਤਾਪੈ ॥ ੨ ॥ ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਚਲੈ ਨੈਦਿਨੁ ਆਇਆ ॥ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨ ਭ
ਾਸੰਗਿ ਚਲਿਆ ਕਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕਰਦ ਕਾਰਦ ਸਮਰਥ ਪੂਰ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ
ਰਹਿਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਨਾਨ ਕੁਜ ਪੈਸ ਦਸ ਦਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੫੦ ॥

ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਜਲ ਚੌਵਓਇ ਤਸੀ ਸਕਰਿ ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ
ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਥੇਰੀ ਆਦਰ ਸੁਪੇਖਿ ਜੀਵਾਵਉ ॥ ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਤਿ ਅਪਨੇ
ਭੋਤੇ ਪਾਵਉ ॥ ਦੇਉ ਸੁਤਨੀ ਸਾਧਕੈ ਬੀਜਨੁ ਚੋਲਾਵਉ ॥ ਰਹਤਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਸੰ
ਬੋਲਤੇ ਸੁਲਮ ਨਤਿ ਪੀਲਾਵਉ ॥ ਓਅਰ ਸਮਤਿ ਸੰਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤੋਇ ਬਿਖੈ ਜਲਾਨਿ
ਪੁਛਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਗਾਵਉ ॥ ਕਰਉ ਨ
ਸਕਾਰ ਭਗਤ ਜਨ ਪੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਦਿਤੁ ਕਰਮੁ
ਆਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੂਰ ਬੇਨਤੀ ਤਰਿ ਸਗਨਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੫੧ ॥

ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਇਤੁ ਸਾਗਰੁ ਸੇਈ ਤਰੈ ਜੋ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਭਿਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ਵਰਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ ਬਾਦੀ ਜਨ ਆ

ਖੀ। ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਲੋਅਮ ਤਿਸੇ ਵਕ ਕੀਰਾਖੀ। ਰਤਾਉ। ਅਗਨਿ
 ਕਾਢਿ ਅਪ੍ਰਭਿਜਲ ਨਿਬੁਝਾਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਅਾਗੁ ਰਭੇ
 ॥ ੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਿ ਅਸੁਖ ਕਾਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ਕਾਟੀ ਸਿਲਾ
 ਤਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ। ੩॥ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਅਵਰੁ ਕਥੁ ਸਭ
 ਤਾਥੀ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਨਸਾਥੀ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੫੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਅਪ੍ਰਭਿਤੋ ਅਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾਲ॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਕਿ
 ਕਾਟਿ ਅਦੁਖੁ ਰੋਗੁ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਵਨ
 ਰਤਾਉ। ਅਥਿਖ ਧੁਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਏ ਜਿ ਤੁਰੇ ਗੁਨ ਵਿਅਪੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਨਿਤਿ ਤੈਠਿ ਰਦੁਖ ਨ ਜਾਪੈ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਾਪੀ ਐ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵਲ
 ਕਿਲਾਵਿ ਖਓਤ ਰਤਿ ਸੁਧੁ ਤੇਇ ਸਾਧੁ ਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਤਰਿ
 ਤਾਕੀ ਦੁਰਿ ਬਲਾਈ। ਮਤਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਕਥੈ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੪॥ ੨੩॥

੫੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ
 ਤਿ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਬਿਨ ਸੈਕੁ ਮਭ੍ਰਾਂਤਿ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿ ਸੁਭੇਇ
 ਸੁਖਿ ਪਰਵੇਸੁ। ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਅਗੀ ਐ ਸੁਖਿ ਐ ਉਪਦੇਸੁ। ਰਤਾਉ
 ਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀ ਐ ਸੇ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ। ਮਨ ਤੇ ਕਥੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ
 ਪਾਰੁ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਓਰੰਗੁ ਲਗਾ ਅਚਰ ਜਗੁ ਰਦੇਵਾ। ਜਾ ਕਉ
 ਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਤੁ ਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅਮ ਨਿਤ
 ਦਾ। ਨਾਨਕ ਕਥੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮ ਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੫੪॥

ਮਤਲਾ ੫ ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਠੈ ਭੈ ਭਰਮਾ। ਬਿਤਿ ਪਾਈ
 ਭਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੇਧਰਮਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਰਾਧਿਅ ਬਿਨ ਸੀਮੇ ਗੀਤ
 ਨੁਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਬੀਰਾ। ਰਤਾਉ। ਸੇਵਤ ਤਰਿ
 ਗਿਅਪੇਖਿ ਅਥਿਸ ਮਾਦੁ। ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤ ਸਿਅਤਾ ਕਾ ਅਚਰ ਜਗੁ

ਅਪਿਮੁਕਤੁਸੰਗੀਤਰੇਕੁਲਕੁਟੰਬਉੱਗੇ॥ ਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲਦ
ਗੇ॥ ੩॥ ਨੀਚੁਅਨਾਥੁਅਜਾਨੁਮੈਨਿਰਗੁਨੁਗੁਣਤੀਨੁ॥ ਨਾਨਕਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਦਾ
ਪਨਾਕੀਨੁ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੫੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਤਰਿਗੁਰਤਾਕਾਅ

ਅਨਾਤੀਠਉ॥ ਤਾਦੁਦੀਬਾਦੁਪਰਵਾਰਧਨੁਪ੍ਰਭਤੇਗਨਉ॥ ੧॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰ
ਪਈਅਪਨੇਦਾਸਗਖਿਲੀਏ॥ ਨਿੰਦਕਨਿੰਦਾਕਰਿਪਚੇਜਮਕਲਿਗੁਸੀਏ॥ ਗਤਉ॥
ਏਕੁਪਿਆਵਨਾਦੁਸਰਕੇਨਾਤਿ॥ ਏਕਸੁਆਗੈਬੇਨਤੀਰਵਿਆਸੁਬਥਾਇ॥ ੨॥ ਕ
ਰੁਗਤਨਇਉਸੁਣੀਕੁਗਤਨਕੀਬਾਨੀ॥ ਸਗਲਦੁਸਟਖੰਡਖੰਡਕੀਏਜਨਲੀਏ
ਨੀ॥ ੩॥ ਸਤਿਬਚਨਨਾਨਕੁਕਹੈਪਰਗਟਸਭਮਾਤਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਰਦਿਪ੍ਰ
ਕਉਭਉਨਾਤਿ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੫੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਬੰਧਨ

ਏਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਕੇਕਲਤਾਥਾ॥ ਅਵਰਕਰਮਨਤੀਛੁਟੀਐਰਾਖਤੁਤਰਿਨਾਥ॥ ੧॥ ਤਉ
ਕਾਗਤਿਮਾਧਵੇਪੁਰਨਦਇਆਲਾ॥ ਛੁਟਿਜਾਇਸੰਸਾਰਤੇਰਾਖੈਗੋਪਾਲਾ॥ ਗਤਉ
ਆਸਾਰਮਾਥਿਕਾਰਮੋਤਇਨੁਮਹਿਲੋਭਨਾ॥ ਭੂਰੁਸਮਗੀਮਨਿਵਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਾਜਨਾ॥ ੨॥ ਪੰਰਮਜੋਤਿਪੁਰਨਪੁਰਖਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇ॥ ਜਿਉਤੁਰਾਖਤਿਤਿਉ
ਪ੍ਰਭਮਗਮਅਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਦੇਤਿਅਪਨਾਨਉ॥ ਨਨ
ਤੀਐਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੫੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ

ਬਵਨੁਕਵਨੁਨਹੀਪਤਰਿਆਤੁਮਗੀਪਰਤੀਤਿ॥ ਮਤਮੋਤਨੀਮੋਤਿਅਨਰਕ
ਗੀਭੀ॥ ੧॥ ਮਨਖੁਟਤਰਤੇਰਾਨਾਤੀਬਿਸਾਸੁਤੁਮਤਉਦਮਾਦਾ॥ ਖਰਕਾਪੈਖਰਤ
ਉਟੇਜਉਉਪਰਿਲਾਦਾ॥ ਗਤਉ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਤੁਮਖੰਡੇਜਮਕੇਦੁਖਭੰਡਾ॥
ਮਰਤਨਾਤੀਜੋਨੀਦੁਖਨਿਰਲਜੇਭੰਡਾ॥ ੨॥ ਤਰਿਸੰਗਿਸਤਾਈਮਤਮੀਤੁਤਿਸਸਿ
ਉਗੇਭੇਦੁ॥ ਬੀਧਾਪੰਚਬਟਵਾਰਈਉਪਜਿਓਮਤਾਖੇਦੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਤਿਨਸੰਤਨ
ਰਦਾਗਤੀਜਿਨਮਨੁਵਸਿਕੀਨਾ॥ ਤਨੁਧਨੁਸਰਬਸੁਆਪਣਾਪ੍ਰਭਿਜਨਕਉਦੀਨੁ॥
੪॥ ੨੮॥ ੫੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਉਦਮੁਕਰਤਆਨਦੁਭਇਆਸਿਮ

ਰਸੁਖਸਾਰੁ॥ ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਪੁਰਨਬੀਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇ

ਜਪਤਤਰਿ ਜਪਿਤਉ ਜੀਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਗੇ
 ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚਾ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਮੁ
 ਚ॥ ੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁਖਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਤਨੁ ਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਿਅੰ
 ਖਸਤ ਜਥਿ ਸੁਆਮੁ ॥ ੩॥ ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
 ਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾਥਾ ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੫੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪੁ
 ਜਿਨਿ ਤੁਥੰਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿ ਆਫੁਨਿ ਸੁਖ ਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਚਰਣ
 ਸੀਤਲ ਤੇਤਾਇਆ ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਿ ਅੰਘ ਅਥਵਾ ਮੁਇ ਅੰਕਿਓ ਕਾਸਿਨਾ
 ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਕੋਉਤਿ ਸੁਸਿਓ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਕੀਰੀਤੇ ਤਸ ਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੇਗਾ ਢੈ ॥
 ਰਜ ਜੇ ਰਜ ਸੇਤ ਜਉ ਤਤੁ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਇ ਤ ਕਿਰਤਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ
 ਹਵੀਐ ਤਗਿਨਿ ਰਤਿ ॥ ੨॥ ਤਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨੋ ਵਨਾ ਸਰਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧਾ ॥ ਸੇਤਾ
 ਪਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢੈ ॥ ੪॥ ੩੦॥ ੬੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪੁ
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥ ਅਢਲ ਅਢੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ੧॥ ਕਥ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨ
 ਬਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨਾਸੁ ਮਸਾਸਤੁ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ
 ਸਾ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਨ ਪੰਚਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਥਿਨਾਸ ॥ ੨॥ ਓਤੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਰ
 ਰਲੇ ਜੇਗੀ ਸੁਗ ॥ ਕਰਿ ਕਿੰਪੁ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇਈ ਸੁਗ ॥ ੩॥ ਸੋ ਅੰ
 ਬਾਤ ਰੇ ਬਿਨ ਸੇਤ ਤੁਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿ ਆਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ
 ੩੧॥ ੬੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪੁ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ
 ਰਤਾਪਾ ॥ ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਆਤੁਰੁ ਆਪਾ ॥ ੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ
 ਤਤਰੈ ਤੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਅਖੁਟਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨੀਤੁ ਟਾਕੁ
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਤਗਿਨਿ ਧਿਆਪਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਹ
 ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥ ੨॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਤਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਭੀਅਜਾਕਾਨੀਸੁਮਾਗ॥੩॥ਸਹਨਿਪਰੇਪ੍ਰਭਤੇਗੀਆਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਅਈ॥ਨਾਨਕ
ਕੁਨਪਾਈਐਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਸਿਮ
ਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਕਾਰਜਭਏਗਸਿ॥ਕਰਤਾਰਪੁਰਿਕਰਤਾਵਸੈਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥
ਭੁਭਿਘਨਨਕੋਊਲਾਗਤਗੁਰਪਤਿਅਰਦਾਸਿ॥ਰਖਵਾਲਾਗੋਬਿੰਦਗਇਭਗਤਨ
ਗਸਿ॥੧॥ਤੇਟਿਨਅਵੈਕਦੇਮੁਲਿਪੁਰਨਭੰਡਾਰ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਪ੍ਰਭਅ
ਅਪਾਰ॥੨॥ਬਸਤਕਮਾਵਤਸਭਿਸੁਖੀਕਿਊਊਨਨਦੀਸੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟੇਪ੍ਰ
ਪੁਰਨਜਗਦੀਸੈ॥੩॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਸਭੈਕਰਹਿਸਚੁਥਾਨੁਸੁਤਾਇਆ॥ਜਪਿਨਾਨਕਨਾ
ਨਿਧਾਨਸੁਖਪੁਰਾਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੩੩॥੬੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ

ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁਪ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਅਗਾਧੀਐਤੋਈਐਅਰੋਗਾਰ
ਚੰਦਕੀਲਸਟਿਕਾਜਿਨਿਮਾਰਿਅਰੋਗੁ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਤਰਿਜਪੀਐਨਿਤਕੀਚੈ
ਗੁਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਵਾਰਦੈਮਿਲਿਅਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖਪਾਈਐਬਿ
ਸੈਬਿਓਗੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਲਾਗਤੀਕਰਲਕਾਰਲਜੋਗੁ॥੨॥੧॥੬੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ਪ ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਭਿਤਿਅਗਿਆਦਾਰੁਨਾਮੁਲਾਇਆ
ਤਪਪਾਪਸਭਿਮਿਟੇਰੋਗਸੀਤਲਮਨੁਭਇਆ॥੧॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਅਰਾਧਿਅਸਗ
ਤਦੁਖੁਗਇਆ॥ਰਾਖਨਤਰੈਰਾਖਿਅਅਪਨੀਕਰਿਮਇਆ॥ਰਤਾਉ॥ਬਤਪਕਜਿ
ਭਿਕਾਓਆਕੀਨੀਅਪਨਇਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਨਤਨਸੁਖੀਨਾਨਕਨਿਰਭਇ
ਆ॥੨॥੨॥੬੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਕਰੁਧਰਿਮਸਤਕਿਥਾਪਿਆਨ

ਦੁਦੀਨੋਜਾਨਿ॥ਸਫਲਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਤਮਕੀਤਕੀਨਤੀਤਾਨਿ॥੧॥ਅਪੇਤੀਪ੍ਰਭੁਗ
ਤਾਭਗਤਨਕੀਅਨਿ॥ਜੋਜੋਚਿਤਵਤਿਸਾਧਜਨਸੇਲੇਤਾਮਾਨਿ॥ਰਤਾਉ॥ਸਹਦਿ
ਪਰੇਚਰਲਾਗਬਿੰਦਜਨਪ੍ਰਭਕੇਪ੍ਰਾਨ॥ਸਤਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਮਿਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨ॥
੨॥੩॥੬੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਰਾਦੀਨੋਪ੍ਰਭਿਅ

ਪਾਪ੍ਰਭਸਰਲਾਗਤਿਜਨਪਰੇਤਾਕਾਸਦਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਾਖਨੁਤਾਰਅਪਾਰਪ੍ਰਭਤਾ
ਕੀਨਿਗਮਲਸੇਵਾ॥ਰਾਮਰਾਜਰਾਮਦਾਸਪੁਰਿਕੀਨੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਰਤਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਤ

ਰਿਪਿਆਈਐ ਕਿਛੁ ਥਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਕੈ ਭੈ ਦੁਸਮਨੁ ॥
 ੪॥੬੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿ
 ਗੈ ॥ ਓਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੁਹਰਤੇ ਜਮੁ ਭਗੈ ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਾਣੈ
 ਸਲਾਗੈ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨ ਤਜੇ ਟੀਤਿ ਤੁਚਾ ਖੁਨ ਲਾਗੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾ
 ਬਿਨ ਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ॥ ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ ॥ ੨॥੫॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਜੋ ਕੈ ਸੁਕਰਨਾ
 ਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨ ਡੀਕਰਨਾ ॥ ੧॥ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਰਾ
 ਤਾਰੈ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਿਆਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਦੁਕਾਰ ਦੁ
 ਥੁ ਤੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਡੀਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਜੋਗੁ ॥ ੨॥੬॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਠਾਠਾ ਦੁਖ ਠਹਿਰਾ
 ਸੁਆਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾਏ ਬਹੁ ਜਿਨ ਪਾਉ ॥ ੧॥ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ
 ਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅਨਦ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂੰ
 ਰਾਗਨਾਦ ਧੁਨਿ ਇਉ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਾਂਝਤ ਛਾ
 ॥ ੨॥੭॥੭੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰ
 ਗਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰ ਬ੍ਰਤ ਮਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾਉ ਜਬ ਲਗਾਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥
 ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧ ਪਤ੍ਨੀ ਤੈਤੁ ਸਰ ਬਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿ
 ਸੁ ॥ ੨॥੮॥੭੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤਰਿਗਾਈਐ
 ਲਾਮਨਾ ਵਡਿ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਤਿ ਸੁਦਿ ਦਾਸੁ ਮਿਲਾਵਡਿ ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸ
 ਲਿ ਆਲਸੁ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ
 ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਤ੍ਰਿਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣੀ ਗਤੀਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਅਨੰਦ
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀ ਗਾ ॥ ੨॥੯॥੭੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ
 ਪ੍ਰਭਿ ਤੇਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਅਾ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਰੁ ॥ ੧॥ ਤੁ

ਕੋਮੀਤਜਨਤੁੰਗੁਰਕਾਦਸਾਪਾਰਬੁਤੀਮਤੁੰਗਾਖਿਆਦੇਅਪਨੇਤਾਥਾਗਤਾਉ। ਜੀ
ਨਕਦਾਤਾਏਕੁਏਬੀਅਨਤੀਤੋਰਾਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਮੈਤੇਰਾਜੇਗੁ॥ ੨॥ ੧੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਮੀਤਤਮਾਰੇਸਾਜਨਾਰਾਖੇਗੋਵਿੰਦਾ। ਨਿੰਦਕ
ਤਕਤੇਇਗਏਤੁਮਤੇਤੁਨਿਚਿੰਦਾ। ਰਤਾਉ। ਸਗਲਮਨੇਰਥਪ੍ਰਭਿਕੀਏਭੇਟੇਗੁਰਦੇ
ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤਮਤਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਉਚਅਪਾਰਅਗਨਤਤਰਿਸਰਿ ਜੀ
ਜਿਸੁਤਾਥਿ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਲਾਗਤੀਜਤਕਤਮੇਰੈਸਾਥਿ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੭੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਆਗਧਿਆਤੇਏਕਿਰਪਾਲਾ। ਮਾਰਗੁਸੰਤਿਬਤਾ
ਆਤੁਟੇਜਮਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਦੁਖਭੁਖਸੰਸਾਰੀਮਟਿਅਗਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮਾਸਤਜਸੁਖਅ
ਦਰਸਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾਗਤਾਉ। ਜਲਨਿਭੁਈਸੀਤਲਭੇਏਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਸਰਲਾਗਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪਾ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੭੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ

੫ ਧਰਤਿਸੁਤਾਵੀਸਫਲਥਾਨੁਪੁਰਨਭਏਕਾਮਾ। ਭਉਨਾਠਾਭੂਮਿਟਿਗਇਆ
ਵਿਅਨਿਤਗਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਾਧਜਨਕੈਸੰਗਿਥਸਤਿਸੁਖਸਤਜਬਿਸ੍ਰਾਮਾ। ਸਾ
ਧੀਪਤੀਸੁਲਖਣੀਸਿਮਰਤਤਰਿਨਾਮਾ। ਰਤਾਉ। ਪ੍ਰਗਟਭਏਸੰਸਾਰਮਤਿਠਿ
ਤੇਪਤਨਾਮਾ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਲਾਗਤੀਘਟਘਟਸਭਜਾਨਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੭੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਅਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਜਿਆਸੁਖਸੰ
ਗਿਵਡਪਰਤਾਪੁਅਚਰਜਰੂਪੁਤਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਗੋਵਿੰਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਰਾ
ਖਿਅਮੇਰਭਾਈ। ਤਮਤਿਸਕੀਸਰਲਾਗਤੀਜੇਸਦਾਸਤਾਈ। ਰਤਾਉ। ਬਿਰਥੀ
ਕੇਨਤੇਵਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ। ਨਾਨਕਜੇਰੁਗੋਵਿੰਦਕਾਪੁਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥ ੨॥

੧॥ ੭੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਵਿਸਰਿਆਜੀਵ
ਨਕਦਾਤਾ। ਪਰਬੁਤਮੁਜਿਨਸੇਵਿਆਅਨਦਿਨੁਗੰਗਿਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਸਤਜੁਆ
ਨਦੁਘਨਾਪੁਰਨਭਈਆਸਾ। ਸੁਖਪਾਇਆਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਗੁਣਤਾਸਾ॥
ਰਤਾਉ। ਸੁਦਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨਤੁਮਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਥਾਨਥੰਨਤਰਿਗਵਿਰ

ਤਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੭੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫

ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਗਈਪਾਰਬੁਤਮਸਰਲਾਈ।ਚਉਗਿਰਦਤਮਰੈਰਾਮਕਰ
ਗੋਨਭਾਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਅਜਿਨਿਥਲਤਥਲਾਈ।ਰਾਮਨਾਮੁ
ਦੀਆਏਕਲਿਵਲਾਈ।ਰਹਤਾਉ।ਰਾਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰਖਨਤਾਰਿਸਭੁਥਿਅਏ
।ਕਤੁਨਾਨਕਕਿਪੁਭਈਪੁਭਭਏਸਹਾਈ॥੨॥੧੬॥੭੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ

੫ ਅਪਣੇਬਾਲਕਅਪਿਰਖਿਅਨੁਪਾਰਬੁਤਮਗੁਰਦੇਵਾ।ਸੁਖਸੰਤਿ
ਅਨਦਭਏਪੁਰਨਭਈਸੇਵਾ।ਰਹਤਾਉ।ਭਗਤਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਲੀਪੁਭਿਅ
ਗਮਿਟਾਇਜੀਵਲਿਅਨੁਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਦੋਖਤਮਾਰੇਬਖਸਿਅਨੁ
ਕਲਧਾਰੀ।ਮਨਥਾਛਤਛਲਾਦਿਤਿਅਨੁਨਾਨਕਬਲਿਤਾਰੀ॥੨॥੧੭॥੮੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੬

ਸੁਵਨੀਇਤਨਸੁਨਾਏ।ਸਾਕਤਗੀਤਨਾਦਪੁਨਿਗਾਵਤਬੇਲਤਬੇਲਅਜਾਏ
ਉ।ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ।ਅਭੈਦਾਨੁਪਾਵਉਪੁ
ਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਸਨਾਅਗਤਅਗਤਗੁਨਰਾਤੀਨੈਨਦਰ
ਲਾਏ।ਤੇਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਮੋਤਿਚਰਣਰਿਦੈਵਸਾਏ॥੨॥ਸਭੁਤਲੈ
ਸਭਉਪਰਿਏਤਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਏ।ਅਭਿਮਾਨੁਖੋਇਖੋਇਖੋਇ
ਉਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿਜਾਏ॥੩॥ਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਨਤੁਲੀਐ
ਵਢਲੁਕਿਰਪਾਏ।ਜੇਜੇਸਹਇਪਰਿਓਗੁਰਨਾਨਕਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖਪਾਏ॥੪॥

੮੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ।ਨਮਸਕ
ਰਉਤਿਥੰਦਨਅਨਿਕਬਝਾਉਬਾਰੈ।ਰਹਤਾਉ।ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤ
ਮਨੁਤੁਝਤਿਚਿਤਾਰੈ।ਸੁਖਦੁਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਝਤੀਅਗੈਸਾਰੈ॥੧॥
ਗੀਓਟਬਲਬੁਧਿਧਨੁਤੁਮਤੀਤੁਮਤਿਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ।ਜੇਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈਭਲ
ਪੇਖਿਨਾਨਕਸੁਖਚਰਨਾਰੈ॥੨॥੧੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੫ ਸੁਨਿ

ਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਉਧਾਰਨਾ।ਮੈਤਮਗਨਪਤਿਤਸੰਗਿਪ੍ਰਾਨੀਐਸੇਮਨਹਿ
ਰਨਾ।ਰਹਤਾਉ।ਸੰਚਿਥਿਖਿਅਲੇਗੁਤਜੁਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਤੇਡਾਰਨਾ।

ਭਰਤੁਨਿੰਦਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਿਦਾਰਨਾ॥੧॥ਇਨਤੇਕਾਢਿਲੇਤੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਭਰਿਪਰੇਤੁ
ਸਰਨਾਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਤਿਸਾਪਸੰਗਿਰੰਕਤਾਰਨਾ॥੨॥੩॥੮੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਬਾਤਾਕਥਾਕੀਰਤਨੁਅੰਨੰਦ
ਲਪੁਨਿਪੁਰਿਗਤੀਦਿਨਸੁਅਰੁਗਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਨਾਮ
ਪੁਨੇਕੀਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਅਠਪਤਰਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤਾ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਿਰਸੁਭੇਜਨੁਖਾਤਾ॥ਚਰਨਸਰਨਨ
ਕਪ੍ਰਭਤੇਗੀਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤਾ॥੨॥੪॥੮੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ
ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜਨਅਧਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦੀਨੇਬਿਨਸਿਗਏਸ

ਸੇਗਸੰਤਾਪਾ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਤੁਸਭਿਤਰਿਜਨਰਾਗਰਤਨਰਸਨਅਲਾ
ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਵਾਰੀਰਾਮਰਸਾਇਦਿਆਤਮਧਾਪਾ॥੧॥ਚਰਣਗੋਤਸ
ਇਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਤਰਿਜਾਪਾ॥ਸਾਗਰਤਰੇਭਰਮਭੈਬਿਨਸੇਕਤੁਨਾਨ
ਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪਾ॥੨॥੫॥੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਤਾਪੁਲਾਤਿਆਗੁ

ਸਿਰਜਨਤਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਜਾਈਜਿਨਿਪੈਜਰਖੀਸਾਰੈਸੰਸਾਰਿ॥
ਰਹਾਉ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਬਾਰਿਕੁਰਖਿਲੀਨੋ॥ਪ੍ਰਭਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਤਾਰਸੁਦੀਨੋ॥੧॥
ਦਾਸਕੀਲਾਜਰਖੈਮਿਤਰਵਾਨਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਦਰਗਤਪਰਵਾਨਾ॥੨॥੬॥੮੬॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੭ ਦੁਪਦੇ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜਾਰੇਦੀਪਾ॥ਬਿਨਸਿਓਅੰਧਕਾਰਤਿਤਮੰਦਰਿਰਤਨਕੋਰਜੀਖੁ
ਰੀਅਨੁਪਾਨੰ॥੧॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਜਉਪੇਖਿਓਕਤਨੁਨਜਾਇਵਡਿਆਈ॥ਮਗ
ਨਭਏਉਤਾਸੰਗਿਮਾਤੇਓਤਪੋਤਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਅਲਜਾਲਨਹੀਕਛੁਜੰਜਾਰਾਅੰਤੰ
ਰੂਪਿਨਹੀਭੋਰਾਉਚਨਉਚਾਬੀਚੁਨਖੀਚਾਤਉਤੋਰਤੂੰਮੋਰਾ॥੨॥ਏਕੰਕਾਰੁਏਕੁਪਾਸਾ
ਰਾਏਕੈਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ਏਕੁਬਿਸਬੀਰਨੁਏਕੁਸੰਪੂਰਨੁਏਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੩॥ਨਿਰ
ਮਲਨਿਰਮਲਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁਚਾਅੰਤਨਅੰਤਾਸਦਾਬੇਅੰਤਾਕਤੁਨਾਨਕ
ਉਚੇਉਚਾ॥੪॥੧॥੮੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਬਿਨੁਤਰਿਕੀਮਿਨਅਵਤ

ਤੇ। ਜਾਸਿਉਗਚਿ ਮਾਚਿਤੁ ਮਲਾਗੇਓਤ ਸੇਤਨੀ ਸੇਤਾਵਤ ਤੇ। ਰਹਤਾਉ। ਕਨਿਕਾ
 ਸੇਜ ਸੇਤਨੀ ਢੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਤੇ। ਉਗਤਿ ਰਹਿਓਇੰਦ੍ਰੀ ਗਸਪ੍ਰੇਰਿ ਓਥਿ
 ਖਾਵਤ ਤੇ। ੧॥ ਤ੍ਰਿਲੋਕੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਗਾਵਤ ਤੇ। ਐਸੇ
 ਐਠਿ ਤਹੀਲੇ ਫੁਲਿ ਫੁਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਤੇ। ੨॥ ਪੰਚਦੂਤ ਮੂਰਖ ਪਰਿਠਾਢੇ ਕੇ ਸਗੋ
 ਵਤ ਤੇ। ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਤਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੇਇ ਰਹਿਓ ਮਦਮਾਵਤ ਤੇ। ੩॥
 ਸਾਰਿ ਚੇਗ ਬਿਸਥਾਗੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਛਾਵਤ ਤੇ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੇ
 ਰੁਪੁਰਖੁ ਪਿਆਵਤ ਤੇ। ੪॥ ੨॥ ੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿ ਰਿਹਾ
 ਪਾਰ ਅਮੋਲੀ। ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੇ ਚੀਤਿ ਚਿਤ ਉਜੈ ਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੇਲੀ
 ਉ। ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ। ਪ੍ਰਾਨ
 ਗੋਜ ਉਵਡ ਭਾਗੋ ਸੁਤਾ ਗੁਰ ਮਾਰੇ ਕਤ ਤੁਨ ਡੋਲੀ। ੧॥ ਰੁਪੁਨ ਧੁਪਨ ਗੰਧਨ ਦੀ
 ਤਿਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਓਲੀ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅਰ ਵੀਸੁਤਾ ਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ
 ਨੀਖਟੋਲੀ। ੨॥ ੩॥ ੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ
 ਈ। ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆ ਰਾਤ ਬਤੇ ਦੁਰ ਮਤਿ ਦੁਰਿ ਭਈ। ਰਹਤਾਉ। ਪੁਰਨ ਪੁਰ
 ਓ ਸੰਪੁਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆ ਲਦਈ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅੰਧ ਕਾਰਤਨੇ
 ਸਗਲ ਖਈ। ੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇਇ ਤੁਮੰਤੁਲਈ।
 ਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਪਛਾਨਿਅਤਿ ਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝਈ। ੨॥ ੪॥ ੯੦॥ ਬਿ
 ਲਾਮਤਲਾ ੫ ਕਿਆਤ ਮਜੀ ਅਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿਨ ਸਾਕ ਹਏ ਕਰੋਮਾਈ
 ਮਮੋਤ ਸਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਤੀ ਪਾਈ। ੧॥ ਕਿਆ ਕਰੋ
 ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ। ਜਤਨ ਤੇ ਖਾਤਨ ਰਹਿਅ ਸਮਾਈ। ਰਹਤਾਉ। ਜਤਨ ਮ
 ਆਨ ਦੁਤ ਜਮ ਸੁਨੀ ਐਤ ਤਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੈ ਸਤਾਈ। ਸਗਨਿ ਪਰਿਓਤਿ ਚਰਨ
 ਭਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੁਝ ਬੁਝਈ। ੨॥ ੩॥ ੫॥ ੯੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫
 ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਥਿਨਾ ਸੀਕਰਤਾ ਪਤਿ ਤਪਵਿਤ ਇਕਨਿ ਮਖਜ ਪਾਈ ਐ। ਅਚਰ
 ਨਿਓਪ ਰਾਪਤਿ ਭੇਟੁ ਲੇਸੰਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਈ ਐ। ੧॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧੀ ਐ ਕਿਤੁ

ਈਐਕਤੁਸੁਰਜਨਕਿਤੁਜੁਗਤੀਧਿਆਈਐ। ਰਤਾਉ। ਜੋਮਾਨੁਖਮਾਨੁਖਕੀਸੇਵਾਓ
ਤਿਸਕੀਲਈਲਈਫੁਨਿਜਾਈਐ। ਨਾਨਕਸਰਨਿਸਰਦਿਸੁਖਸਾਗਰਮੋਹਿਟੇਕਤੇਰੇਇ
ਨਾਈਐ॥ ੨॥੪॥੬॥੮॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਸੰਤਸਰਦਿਸੰਤਟਤਲਾਕਰੀ

ਪੁਬੰਧੁਅਰੁਸਗਲਜੰਜਾਰੇਅਵਰੁਕਾਜਤੇਛੁਟਿਪਰੀ। ਰਤਾਉ। ਸੁਖਸਤਜਅਰੁਪਨੇਅ
ਦਾਗੁਰਤੇਪਾਇਓਨਾਮਤਰੀ। ਐਸੇਤਰਿਰਸੁਥਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀਉਲਟਿ
ਰੀ॥ ੧॥ਪੇਖਿਓਮੋਤਨੁਸਭਕੈਸੰਗੇਉਨਨਕਾਤੁਸਗਲਭਰੀ। ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤਿਓਕ੍ਰਿਪਾ
ਧਿਕਤੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੁਰੀਪਰੀ॥ ੨॥੫॥੭॥੯॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ

ਨਕਿਅਕਤਤਾਤਉਕਿਅਕਤਤਾਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਅ
ਰਤਾਉ। ਅਨਥੇਲੇਕਉਤੁਤੀਪਛਾਨਤਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਤੋਤਾਗੇਮਨਕਾਇਕ
ਤਲਉਡਤਕਤਿਜਉਪੇਖਤਤੀਸੰਗਿਸੁਨਤਾ॥ ੧॥ਐਸੇਜਾਨਿਭਏਮਨਿਅਨਦਅਨ
ਨਬਿਓਕਰਤਾ। ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਦਇਅਰਾਤਰਿਰੰਗੁਨਕਬਤੁਲਤਤਾ॥ ੨॥੬॥੮
੯॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਤੀਤ੍ਰਿਪਰੀਐ। ਇਤਨੀਸਾਨੀਸੁਨ

ਤੁਮਭਾਈਜਿਉਕਾਲਰਭੀਤਿਗਿਰੀਐ। ਰਤਾਉ। ਜਉਦੇਖੈਓਦ੍ਰੁਤਉਨਿੰਦਕੁਉਮਾਏ
ਭਲੇਦੇਖਿਦੁਖਭਰੀਐ। ਆਠਪਤਰਚਿਤਵੈਨਤੀਪਤੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਰੀਐ
॥ ਨਿੰਦਕੁਪ੍ਰਭੁਭੁਲਾਇਅਕਾਲੁਨੇਰੈਅਇਅਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦਉਠਰੀਐ। ਨਾਨ
ਕਕਾਰਾਖਾਅਪਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕਿਅਮਾਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ॥ ੨॥੭॥੯॥੯॥੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਐਸੇਕਾਤੇਭੁਲਿਪਰੇ। ਕਰਤਿਕਰਵਤਿਸੁਕਰਿਪਾਵਤਿਪੇਖ
ਤਸੁਨਤਸਦਾਸੰਗਿਤਰੇ। ਰਤਾਉ। ਕਾਚਬਿਤਾਏਨਕੰਚਨਛਾਡਨਬੈਰੀਸੰਗਿਤੇਤੁਸਾ
ਨਨਤਿਅਗਿਖਰੇ। ਤੇਵਨੁਕਉਰਾਅਨਤੇਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਅਮਤਿਲਪਟਾਇਜਰੇ॥ ੧॥
ਅੰਧਕੁਪਮਤਿਪਰਿਓਪ੍ਰਾਨੀਭਰਮਗੁਬਾਰਮੋਤਬੰਧਿਧਰੇ। ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਤਦਇਅ
ਰਾਗੁਰਭੈਕਾਛੈਬਾਤਫਰੇ॥ ੨॥੮॥੧੦॥੯॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਮਨਤਨ

ਰਸਨਾਤਰਿਚੀਨਾ। ਭਏਅਨੰਦਯੀਮਟੇਅੰਦੇਸੇਸਰਬਸੁਖਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ। ਰਤਾਉ।
ਇਅਨਪਤੇਸਭਭਈਸਿਅਨਪਪ੍ਰਭਮੇਰਾਦਨਾਬੀਨਾ। ਤਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਕਤੁ

ਨਕਰਤੇਕਛੁਖੀਨਾ॥੧॥ ਬਲਿਜਾਵਉਦਰਸਨਸਾਧੁਕੋਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਨਾਮੁਲੀ
 ਤੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਭਾਰੇਸੈਕਤੁਨਮਾਨਿਓਮਨਿਛੀਨਾ॥੨॥ ॥੧੧॥੮੭॥
 ਮਤਲਾਪ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀਰਖਿਲਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇਮਤਿਦੀਨੇਜਨਮਾ
 ਕੀਮੈਲੁਗਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਿਵੇਰੇਦੁਤਦੁਸਟਥੈਰਈਗੁਰਪੁਰੇਕਾਜਪਿਅਜਾਪੁ
 ਕਰੈਕੋਈਬੇਚਾਰਾਪੁਭਮੇਰੇਕਾਬਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁ
 ਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮਨਮਾਤੀ॥ ਤਾਕੀਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਦਾਸਜਾਤੇਉਪਰਿਓ
 ॥੨॥੧॥੧੨॥੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪੁਰ
 ਮਾਜਗਮਰਾਕਛੁਦੁਖੁਨਬਿਅਪੈਅਗੈਦਰਗਤਪੁਰਨਕਾਮਾਗਤਉ
 ਪੁਤਿਅਗਿਪਰੀਐਨਿਤਸਰਨੀਗੁਰਤੇਪਈਐਏਤੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਜਨਮਮਰ
 ਕਟੀਐਠਾਸੀਸਚੀਦਰਗਤਕਾਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ ਜੇਤੁਮਕਰਤੁਸੇਈਭਲਾ
 ਉਮਨਤੇਛੁਟੈਸਗਲਗੁਮਾਨੁ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਲਈਜਾਕਾਕੀ
 ਗਲਜਤਾਨੁ॥੨॥ १॥੧੩॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਮਨਤ
 ਤਰਿਤਰਿਪੁਰਾਤੀ॥ ਤਰਿਗੁਨਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤਤਿਸੁਰਸਨਕਮੋ
 ਛੁਨਾਤੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕੁਲਸਮੁਤਉਪਗੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਲਾ
 ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪੁਰਾਪਨਾਅਨਦਸੇਤੀਬਿਖਿਆਬਨੁਗਾਤੀ॥੧॥
 ਨਪੁਭੁਕੇਬੋਧਿਥੁਪਾਏਭਵਸਾਗਰੁਪਰਿਪਰਾਤੀ॥ ਸੰਤਸੇਵਕਭਗਤਤਰਿਤਰੇ
 ਕਮਨੁਲਾਗਾਏਤਾਤੀ॥੨॥ १॥੧੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ
 ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮਾਰੇਰੰਗਾਤੁਹੀਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤੁਹੀਵਸਤਿਸਾਧਕੈ
 ॥ ਰਤਾਉ॥ ਖਿਨਮਤਿਥਾਪਿਨਿਵੇਜੇਠਾਕੁਰਨੀਚਕੀਟਤੇਕਰਤਿਰਾਜੰਗਾ॥੧॥
 ਨਬਿਸਰੈਤੀਏਮੇਰੇਤੇਨਾਨਕਦਾਸਇਤੀਦਾਨੁਮੰਗਾ॥੨॥ १॥੧੫॥੧੦੧॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਅਚੁਤਪੁਜਾਜੇਗਗੋਪਾਲਾਮਨੁਤਨੁਅਗਿਪਿ
 ਤਰਿਅਗੈਸਰਬਜੀਅਕਾਏਪੁਤਿਪਾਲਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥ
 ਦਾਤਕਿਪਾਸਿੰਧੁਬਡੇਦਇਆਲਾਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਤਿਸਨੇਲਕੈ

ਬਲਾ॥ ੧॥ ਦਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸੁਸੰਤਨਾਧਨ ਮਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜਾਚਿ
ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲਾ॥ ੨॥ ੧੦੧॥ ੧੦੨॥ ੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ

ਲਾਪੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਤਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮ
ਨਕ ਉਤ੍ਰਾ ਸ ਅਤੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੇ ਤੇ ਪੁਨਤ ਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਗਤੇ॥

ਵਲਾ ਲੁਭੁ ਮੁਭ ਉਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਤੇ॥ ੧॥ ਨਿਰਭਉ ਤੋਇ ਭਜਤੁ
ਦੀਸੈ ਏਤੁ ਪਦਾਰਥੁ ਬੁਝ ਭਭਾਗਿ ਲੇਤੇ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਸੁ ਨਨ
ਦਾਸ ਕਤੇ॥ ੨॥ ੧੦੪॥ ੧੦੫॥ ੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪੁ ਸੁਲਤੀ ਤੇ ਨਾਗ

ਲਾਖੁ॥ ਸੁਲਤੀ ਕਾਤਾ ਬੁਕਤੀ ਨਪਤੁ ਚੈ ਸੁਲਤੀ ਤੋਇ ਮੁਆਨਾ ਪਾਕੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਛਿ
ਰੁਖ ਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿ ਅਖਿਨ ਮਤਿ ਤੋਇ ਗਇ ਅਏ ਖਾਕੁ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤ ਵਤ ਚਿਤ ਵ
ਪਚਿ ਅਜਿ ਨਿਰਚਿ ਅਤਿ ਨਿਦੀ ਨਾਧਾਕੁ॥ ੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੁ ਨਹਿ ਉਸੁ ਚੇਰਿ
ਦੇ ਅਸਭੁ ਭਾਈ ਸਾਕੁ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿ ਤਹਿ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੇ ਪੂਰਨ
ਕੁ॥ ੨॥ ੧੦੭॥ ੧੦੮॥ ੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰੀ ਸੇਵਾ ਅ

ਅਪਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸ ਕੀ ਆਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰ
ਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਓ ਅਪਿ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪੇਰਾ ਥੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵ
ਪਰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ॥ ਚ
ਨਕ ਮਲਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ॥ ੨॥ ੧੧੦॥ ੧੧੧॥ ੧੧੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪੁ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇਰਾ ਕੇ ਅਪਾ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ
ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਿਰਦੇ ਮਤਿ ਜਾਪਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉ
ਪਰਨ ਵਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦਪੁ॥ ਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸ
ਤੁਪਾਪਾ॥ ੧॥ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ॥ ਭਗਤਿ
ਭਲੈ ਭੈਭੰ ਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਅਲਾਪਾ॥ ੨॥ ੧੧੩॥ ੧੧੪॥ ੧੧੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪੁ ਜਿਸੇ ਤਉ ਪਜਿ ਅਤਿ ਸਤਿ ਪਛਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸ
ਤਉ ਅਇਅ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਤੇਏ ਕਲਿਆਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰ ਭੋਟਿਓ ਬੁਝ ਭਭਾਗੀ ਅੰਤ

ਗਜਾਮੀਸੁਘਜੁਸੁਜਾਨੁ॥ ਤਾਬਦੇਇਰਾਖੈਕਰਿਅਪਨੇਬਡਸਮਰਬੁਨਿਮਾਇ॥
 ॥੧॥ ਭੁਮਭੈਬਿਨਸਿਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪ੍ਰਗਟੇਚਾਨਦੁ॥ ਸਾਸਿਸਿਸਿ
 ਧੇਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਦੁ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੨੧॥ ੧੦੭॥
 ਤਲਾਪ ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੁਰੇ॥ ਤਲਤਪਲਤਪਾਰਬੂਤਮਸਵਾਰੇਕਾਰ
 ਏਸਗਲੇਪੁਰੇ॥ ਰਤਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਤਜੇਮਜਨੁਤੇਵਤਸਾਧੁ
 ਆਵਲਜਾਵਰਤੇਬਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਦਕੇਮਿਟੇਬਿਸੁਰੇ॥ ੧॥ ਭੁਮਭੈਤੇਰੇ
 ਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਤਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਸਰਦਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਾ
 ਤਰਿਪੇਖਿਤੁਰੇ॥ ੨॥ ੨੦॥ ੨੨॥ ੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਦਰਸਾ
 ਤਦੇਖਨਸੇ॥ ਕਬਤੁਨਤੇਵਤੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੇਚਰਜੀਅਕੈਸੰਗਿਬਸੇ॥ ੧॥ ਰਤਉ
 ਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ॥ ਪੁਰਿਹਤੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਿਅਗੁਦਤੇਰੇ
 ਮਾਗੀ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਤ੍ਰਿਤਿਚਿਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਕਿਰੋਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਅ
 ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਤੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੩॥ ਅਠਪਤਰਤੇਰਾਨਾਮੁਜਨੁਜਾਪੇ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਿਅਪੇ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੨੩॥ ੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਤੁ
 ਜੋਬਨੁਚਲਤਗਇਅਗਾਰਾਮਨਾਮਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਥਿਕਾਰਨਿਸਿਭੇਰੁ
 ॥ ਰਤਉ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੇਜਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾਘਸਿਖੀਨਖਇਆ॥ ਮੇਰੇ
 ਕਰਿਕਰਿਮੁਠਉਪਾਪਕਰਤਨਤਪਰੀਦਇਆ॥ ੧॥ ਮਤਾਥਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾ
 ਸੁਮਤਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਪਇਆ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਨਾਨਕਸੁਆਮੀਕੀਬਾਤਪਕਰਿਪ੍ਰਭ
 ਲਇਆ॥ ੨॥ ੨੨॥ ੨੪॥ ੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਆਪਨਪ੍ਰਭ
 ਆਚੀਤਿ॥ ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰਤੇਵਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ ਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ
 ॥ ਗਈਥਿਅਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤਾਰਿ॥ ਸੰਤਿਸੁਖਅਰੁ
 ਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਰਿਦੇਉਰਤਾਰਿ॥ ੧॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਰਾਸਿਪ੍ਰਭਤੇਗੀਤੁੰਸਮਰ
 ਮੀਮੇਰਾ॥ ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਰਾਖਨਤਾਰਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਤੈਚੇਰਾ॥ ੨॥ ੨੩॥
 ੧੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਗੋਬਿੰਦੁਸਿਮਰਿਤੇਅਕਲਿਆਦੁ॥ ਮਿਟੈ

ਇਆਸੁਖਸਾਚਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿ ਆਜਾ ਲੁਗਤਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀ ਅਤਿ ਨਿਕੀਏ
ਲੇਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾ ਲੁਗਤਾ ਸਾ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਗਾਖੀ ਭੈ ਭੰਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰ
ਲੁਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਭਈ ਮਿਤ੍ਰ ਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦੁਸਟ ਦੁਤ ਤਰਿ ਕਾ ਢੇਢਾ ਲਿਖਾ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੰ
ਨੇਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀਏ ਤਰਿ ਗੁਣ ਤਵ ਖਾਣਿ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥ ੨੬ ॥ ੧੧੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਾਧੂ
ਨਿਤਾਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀ ਆਪੁ ਭਿਅਪਨੈ ਦੇਖੀ ਸਗਲੇ ਭਏ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾ
ਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਉਪਰਿ ਲੀਏ ਲਾਇ ਅਪਨੈ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤੀ ਸਲਾ ਮਤਿ ਮਿਲਿ ਘਰਿ ਆ
ਇਕ ਕੇ ਮੁਖ ਤੋਏ ਕਾਲਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿ
ਲਾ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ੨੭ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮੁਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬ
ਰਤਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਨਤੁ ਏਢੇ ਗੀਨ ਢੁਏ ॥ ਐਸੀ ਸਾਧੋ ਖਿਚਤੀ ॥ ੧ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਮਨ
ਹਿ ਬਸਤੁ ਏ ॥ ਤੁਕਰਿ ਕਿਪੂ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥ ੨ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ॥
ਕਥਕ ਥਾ ਜਾ ਕੀ ਥਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾ ਸੁਕਤੀ ਅਤ ਏ ॥ ਸੇਤਿ ਕਰਤੁ
ਪਠਾ ਕੁਰ ਅਪਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੨੮ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਕੇ ਚ
ਨਾਪਿ ਜਾਉ ਕੁਰ ਬਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ ਸੁਰਤਾ ਕਾ ਤਿਰਦੈ ਪਰਿ ਮਨ ਧਿ
ਨਾਨੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਆਸ ਗਲ ਜਤੰਨੁ
ਸਨਾਰਵ ਭਏ ਕੁਨਾਰਾ ਇਲੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਤ ਪਾਵਤੁ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ
ਉਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ਅਏ ਪੁਨਿ ਪਾਨੁ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀ ਰਤ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਪੂ ਪਾਨਨ
ਦੀ ਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ੨੯ ॥ ੧੧੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿ
ਗੁਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਤੇ ਆਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਤਰਣ ਤਰਣਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਭਰਪੂਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਪੈਖ ਚਰਣਾ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਰਿ ਕੇ ਚਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀ ਅਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾ
ਕਰਣਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖ ਦਾ ਅਏ ਆਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣਾ ॥ ੨
੨੮ ॥ ੩੦ ॥ ੧੧੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ਦ

ਮੈਨਾਤੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਈ ਘੈ ਨਿਰਗੁਨ ਉਂਘੈ ਸਰਗੁਨ ਕੇ ਲਕਰ ਤੇਰੇ
 ਅਮੀ ਮੇਰਾ ਰਤਾ ਉਂਘੈ ਨਗਰ ਮਾਤਿ ਆਪਿ ਥਾਤ ਰਿਛੁ ਨਿਅਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਰ
 ਰਾ ਅਪੇਤੀ ਰਾਜਨ ਅਪੇਤੀ ਗਇਆ ਕਤਕਤ ਠਾਕੁਰ ਕਤਕਤ ਚੇਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਤਨ ਤਪੇ ਖਓਤ ਤਤ ਤਨੇਰਾ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਇ
 ਕਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨੀਅਨ ਤੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੧੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਾ ਛਾਕਨ ਛਾਕਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸੋਇ ਅਪਰਾਧ
 ਚਰਨਾ ਰਤਾ ਉਂਘੈ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੈ ਸੋ ਤੁਮ ਜਾਨਿ ਓਧੈ ਖਿਓ ਠਉਰੁ ਨਾਤੀ ਕਛੁ ਫੀਰੁ ਮੂਰ
 ॥ ਬਡ ਪਰਤਾ ਪੁਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਰੋਕੋ ਟਿਅ ਘਾਤੇ ਰੇ ਨਾਮ ਤਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤਮਰੇ
 ਸਦਾ ਸਦ ਭੁਲਨ ਤੁਮ ਰੋਬਿਰਦੁ ਪਤਿ ਤਉ ਧਰਨਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਜੀਵਨ ਪਦਨਾਨ ਕਤਰਿ ਦਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੧੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਇ ਕਰਤਾ ਸੰਤ ਤਚਰਣ ਤਮਾਰੇ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਪੂਰਿ ਪ
 ਰਤਾ ਉਂਘੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਤੀ ਅਰੈ ਬਸੈ ਤਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਤਾ ਤਸ
 ਚਨਿ ਵਾਰੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੇ ਭਰਮਾ ਤੇ ਮਿਜਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰਤੁ ਸੋਈ ਭੁਲ
 ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧ ਦੁਰਿਟ ਰਤਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇਖੇ
 ਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੧੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀ ਚੀਖੀ ਆ
 ਉਮੰਗਾ ਤੁਮ ਰੋਧਿ ਆਨੁ ਤੁਮਾਰੇ ਰੰਗਾ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮਾਰੇ ਅੰਗਾ
 ਜਨ ਕੀਟ ਤਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਉਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੇ ਸੰਗਾ ਜਨ ਚਰਨ
 ਖਿਮਾ ਕੇ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ
 ਲਾਮਤਿ ਮਾਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰ ਬਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ
 ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਤੇਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੨੦ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਮੋਇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਮ ਬ
 ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਰਤਾ ਉਂਘੈ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਾਤੀ ਕੋਈ ਪਤੁ ਚਿਨ
 ਉਤੁਮਰੀ ਘਾਲਾ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਤੀ ਜਾਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੇ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਥੇਲਤ ਹੀ ਜਾਨਤੁ ਤਾਲਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਤੇਇਤ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੀ ਉਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੨੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਸਾਥਾ ਤੁਹ ਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਮੇਤੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨ ਸਗਲ ਅਕਾ
 ਰਤ ਉਗਰੰ ਕੇਤਰਾ ਉਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮ
 ਨ ਅਪਿਉ ਧਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇਹਾ ਖੇਤਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ
 ਸੇ ਮਰਤ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਲਾਥਾ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਅਵਗਸਿ ਅਪ੍ਰਸਗ
 ਕਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਥਤੁ
 ਸਾਹਤੁ ਉਰਿ ਲਾਗਤੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰਤੁ ਹਰਤਉ
 ਭਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰੇ ਤਮਰੇ ਦੇਖ ਰਿਦੈ ਮਤਿ ਧਾਰਤੁ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਿ
 ਸੁਖੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤਉ ਮੈ ਪਟਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਨ ਮੀਨ ਕਤ ਜੀਵਨ
 ਬਿਨਾ ਹਰਤੁ ਕਤ ਬਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨ ਕੀਪੇ ਖਿਦਰ ਸੁਸੁ
 ਮੀ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੨੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲੁ
 ਇਅਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ਹਰਤਉ ਮਨਿ
 ਨਿਰਵਿਗਤਿ ਅਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਦਰਦ ਸਗਲੀ ਮਟਿ ਗਇਆ ਸੰਤਿ ਸਤ ਜਾਨੰ
 ਗੁਣ ਗਾਏ ਦੁਤ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤੋਏ ਖਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਉ ਨ ਬੀਚਾਰਿ
 ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲਇਆ ਅਤੁਲ ਬਡਾਈ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਨਾਨਕ ਉ
 ਰੈ ਤਰਿ ਕੀਜਇਆ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੨੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ
 ਹਰਨੁ ਕੈ ਸੇਯਾ ਕਰਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਿਭਰੇ ਸੇਯਾ ਹਰਤਉ
 ਸਿਮਰਨੁ ਨ ਤੀ ਅਵਤਰਿ ਰਤ ਮਦ ਮਾਵਤ ਅਧਿਕ ਮੋਹਾਵਤ ਪਾਪ ਕਮਾਵਤ ਬੁਝੇ
 ਮੇਸੇ ॥ ੧ ॥ ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਤੁ ਜੈ ਸੇਯਾ ਸੇਵਕ ਲੇਸ
 ਸਾਧ ਅਘ ਭੰਡ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਦਰਸਦਿ ਸੇਯਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੨੫ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੯ ਆਪਤਿ ਮੇਲਿ ਲਾਏ ॥
 ਥੇਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬੇ ਤੇ ਦੇਖ ਗਏ ॥ ਹਰਤਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿ

ਬਿਖਿਆਰਾ
 ਤਾਸੁ ਆਨਾ ਸੇਯਾ
 ਅਉਧਾ ਕਿਤਾਵਤ

ਰਾਨੀਸਾਧਤਸਰਨਪਏ। ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇਰੋਗਖੇ
 ਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਰਾਖੇਧਰਿਦਏ। ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਟਿਓ
 ਰੇ। ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੨੬॥ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾਪ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ। ਜਪਿ
 ਨਭਏਗੁਰਪੁਰੇਤਬਮੇਗੀਅਸਪੁਨੀ। ਰਤਾਉ। ਪੀਰਗਈਬਾਧੀਮਨਿਧੀਰ
 ਅਨਦਧੁਨੀ। ਉਪਜਿਓਚਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਰਤਨੁਨਜਾਇਖਿਨੀ। ੧॥
 ਭਗਤਅਨਿਕਜਨਤਰੇਸਿਮਰਤਿਅਨਿਕਮੁਨੀ। ਅੰਧੁਲੇਟਿਕਨਿਰਧਨਪੁਨ
 ਭਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ। ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੨੭॥ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾਪ
 ਘਰੁ੧੨ ਪੜਤਾਲਾ। ਮੋਤਨਨੀਦਨਅਵੈਤਵੈਤਚਕਾ
 ਅਭਰਨਕੀਨੇ। ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ। ਕਬਘਰਿਅਵੈਗੀ। ਰਤਉ।
 ਤਾਗਨਿਚਰਨਸੀਸੁਧਰਿ। ਲਾਲਨੁਮੋਤਿਮਿਲਾਵਤੁ। ਕਬਘਰਿਅਵੈਗੀ। ੧॥
 ਤੁਸੇਤੇਗੀਮਿਲਨਥਾਤਕਤਉਸਗਰੇਅਤੰਮਿਟਾਵਤੁਤਉਘਰੀਲਾਨੁਪਾਵਤੁ
 ਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਤੁ। ਅਨਦਰੁਪਧਿਅਵਤੁ। ਨਾਨਕੁਦੁਆਰੈਅਇਓ
 ਲਾਲਨੁਪਾਇਓਗੀ। ॥ ੨॥ ਮੋਤਨਰੁਪੁਦਿਖਾਵੈ। ਅਬਮੋਤਿਨੀਦਸੁਤਾਵੈ। ਸਰ
 ਖਾਬੁਝਾਨੀ। ਅਬਮੈਸਤਜਿਸਮਾਨੀ। ਮੀਠੀਪਿਰਤਿਕਤਾਨੀ। ਮੋਤਨੁਲਾ
 ਇਓਗੀ। ਰਤਉਦੁਜਾ। ॥ ੨॥ ੧੨੮॥ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾਪ ਮੋਗੀ
 ਇਦਰਸਨਪਾਵਤੋਤਾ। ਰਾਚਤੁਨਾਥਤੀਸਤਾਈਸੰਤਨਾ। ਅਬਚਰਨਗੇਤਾ।
 ਅਤੇਮਨਅਵਰੁਨਭਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾਵੈਉਰਉਓਅਲਿਮਕਰੰਦਕਮਲਿ
 ਅਨਰਸਨਤੀਚਾਏਏਕੈਤਰਿਲਾਏ। ੧॥ ਅਨਤੇਟੁਟੀਐਰਿਖਤੇਫੁਟੀਐ।
 ਰਸਘੁਟੀਐਸੰਗਿਸਾਧੁਉਲਟੀਐ। ਅਨਨਾਤੀਨਾਤੀਰੇ। ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨ
 ਤੇ। ॥ ੨॥ ੧੨੯॥ ੧੪੬॥
 ॥ ੨॥

ਗਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ

ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸੰਸਾਰੁ
 ਗੁਰਿ ਪੁਛੇ ਦੁਖ ਤਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਤਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀ ਏਰਾ ਮਸਰਨਿ ਨ
 ਜੋਗ ਜਗਨਿ ਠਲਤਿ ਤਿਮਾਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਸੇ ਤਦੇ ਨੋ ਕੋ
 ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਇਤਿ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵੈ

ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ ਮਃ ੧ ੪ ਮਃ ੩ ੬ ਮਃ ੪ ੭ ਮਃ ੫ ੧੨੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧

ਸਟਪਦੀਅਯਾ॥ ਘਰੁ ੧੦॥ ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੇਖੈਸਭੁਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰ
ਭੁਖੈਕੋਈ॥ ਵਿਦੁਭੈਪਇਐਭਗਤਿਨਤੋਈ॥ ਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਤੋਈ॥ ੧॥ ਐ
ਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਸਿਰਸਿਰਸਿਮਾਨੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗਿਆ
ਗਿਆਨੁਕਥੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਕਥਿਕਥਿਬਾਦੁਕਰੇਦੁਖੁਤੋਈ॥ ਕਥਿਕਤਲੈਤੇਰਤੈਨਕੋਈ॥
ਗੁਰਸੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਤੋਈ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਸਭੁਗੁਰਤੇਤੋਈ॥ ਸਾਚੀਰਤ

ਮਨੁਖਿ ਪਤਿ ਪਤਿਗਵਾਈ

ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਥਨੀ ਤੈ ਪਰੁ ਰਤਨ ਤੋਈ ॥ ਨਾਵੁ ਤੁਭੁ ਲੇਖਿ ॥
॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿ ਥਿ ਸਰਜਾ ਲਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਅਪਿ ਰਤਿ ਥਿ ਬੁਧਾ ॥
ਅੰਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੀ ਧੋਰਿ ਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗਿ ਅਨੀਜਿ ਨਿਸਾ
ਵਲਾਈ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੇ ਦੇਵਡਿ ਆਈ ॥ ੫ ॥
ਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਟੁਠੇ ਕੁਚਲ ਕਢੋਤਿ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਠੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥ ੬ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਮੰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਮਾਕਰਮੰ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਸਤਾਮੰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੁਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥
ਮੁਸਰੀ ਪਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਜਾ ॥ ਦੇਖਿ ਕਤ ਉਭਾਵੈ ਮਨਿ ॥
ਨਕੁ ਕਤੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧
ਤਿਆ ਮਨ ਸਾਕਰੈ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਤੇਤ੍ਰਿ ਪਰਿ
॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਬਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੀਚਤਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੋਰੀ
ਲੋਕੰ ॥ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਖਾਕੁ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ ਛੇਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ
॥ ੨ ॥ ਗੀਤਰਾਗ ਘਨਤਾਲ ਸਿਕੁਰੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈਦੁਰੈ ॥ ਦੁਜੀ ਦੁਰ
ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਛੁਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਧੋਤੀ ਉਜਲਤਿ ਲਗੁ
ਮਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਤਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀ
ਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥ ੪ ॥ ਸੁਕਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧ ਭਮੰਜਾਰਾ ॥ ਪਤੁ
ਢਾਨੀ ਚਚੰਡ ਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰਤੇ ਮੁਤੁ ਛੇਰੇ ਤਿਨ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈ ਐ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ
ਐ ਜਾਈ ਐ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇਲ ਤੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰ
ਚੀ ਦਰਗਤ ਪੁਛਨ ਤੋਇ ॥ ਮਾਨੇ ਤੁਕ ਮੁਸੀ ਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਕਉ ਜਾਵੈ ॥ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਤੁਕ ਮੁਪ ਛਾਵੈ ॥ ਤੁਕ ਮੁਪ ਛਾਵਿ ਸਾਚੈ ਦਰਿ ਵਾ
ਲ ਬਿਕਾਲ ਸਥਾ ਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀ ਤੁਜਾਵੈ ਸਭੁ ਤਿਸਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮ
ਪੈ ਤੈ ਇਤੁ ਜਿਸਕਾ ॥ ਨਾਓ ਤੁ ਅਵੈ ਨਾਓ ਤੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੩

ਘਰੁ ੧੦

ਜਗੁ ਕਉ ਅਮੁਖਿ ਚੁੰਚਗਿ ਅਨੁ॥ ਅੰਤਰਿ

ਸਟਪਦੀਆ॥

ਭੁਭੁਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਤਗੁਨਿ ਦਾਨਿ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵ
ਨਿਚੀਤਿ॥ ਗੁਰੁ ਭੈਟੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤੋਰੁ ਸੁਨੁ ਪਗੀਤਿ॥ ਰਤਾਉ॥
ਕਿਤਿ ਆਸਾ ਕਾਰਕ ਮਾਵਤੁ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਤ ਜਾਘਰਿਆਵਤੁ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ
ਈ ਪਾਵਤੁ॥ ੨॥ ਅਪਿਨ ਬੁਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ॥
ਘਰੁ ਮਤਲੁ ਠਉ ਰੁਕੈ ਸੇਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀ ਐ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਘਟਪ
ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਤਿਸੁ ਨ ਲਿਕਿ ਅਚਲੈ ਪਤਨਾਮੀ॥ ੪॥ ਸਚ
ਮੁਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸ
ਦਾਵਖਾਨੈ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ॥ ਅਉ ਗੁਣ ਕਾਟਿ
ਪਾਮਤਿ ਖਾਈ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ
ਵੀਰ ਭੀਖਾਈ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥
੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਅਕਰ ਲੀਸਾਰੁ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਅਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਨਾ
ਕਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਆਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪

ਅਸਟਪਦੀ

ਘਰੁ ੧੧

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਗੀ

ਗਵਈਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ॥
੧॥ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁਗਤਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁ
ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਏਕੁ ਗਿਰਤੁ ਦਸਦੁ ਅਰਤੈ ਜਾਕੈ ਅ
ਨਿਸਿਤ ਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਤਿਰਿਲੇ ਜਵਤਿ ਮਨ
ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਲੇਖ ਬਰਿਨ ਪਈਆ॥ ੨॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਤੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿ
ਅਨਤਿ ਲਿਵਲਈਆ॥ ਤਸਕਰ ਤੇਰੁ ਆਇ ਲੁਕਾਨੈ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰ

ਧਿਪਈਆ॥ ੩॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪੇਤੁਭੈਤਿਥਾਖੇਵਟੁਸਥਦੁਗੁਰੁਪਾਰਿਲੰਕਾ
 ਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇਜਿਨਾਵੈਨਾਕੋਤਸਕਰੁਚੇਰੁਲਾਗਈਆ॥ ੪॥ ਤਰਿਗੁਲਕਰੁ
 ਦਿਨੁਗਾਤੀਮੈਤਰਿਜਸੁਕਤਤੇਅੰਤੁਨਲਾਤੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਆਇਕਤੁਪਾ
 ਮਿਲਉਗੋਪਾਲਨੀਸਾਨਬਜਈਆ॥ ੫॥ ਨੈਨੀਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਵਾ
 ਗੁਰਸਥਦੁਸੁਣਈਆ॥ ਜੁਨਿਸੁਨਿਆਤਮਦੇਵਤੈਭੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਮਗੋਪਾਲ
 ਆ॥ ੬॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਤਿਵਿਅਪੇਤੁਗੀਆਗੁਲੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਲੀਆ॥
 ਟਿਸਭਸਮਕਰਿਜਾਣੈਨਦਗੀਆਵੈਸਭੁਬੂਤਮੁਪਸਰੁਆ॥ ੭॥ ਗਮਨਾਮੁ
 ਸਥਾਈਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇਅਲਖੁਲਖਈਆ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਦਿਅਲਾਭਦੈਤੈ
 ਇਤਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੪ ਤਰਿਤਰਿ
 ਤਲਜਲੁਧਿਆਵਤੁਤਰਿਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁਗੰਧਗੰਧਈਆ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾ
 ਦੁਪਾਇਆਮੈਤਿਰਡਪਲਾਸਸੰਗਿਤਰਿਬੁਧੀਆ॥ ੧॥ ਜਪਿਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀ
 ਈਆ॥ ਸਗਦਿਪਰੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਉਪ੍ਰਤਿਲਾਦਉਧਾਰਿਸਮਈਆ॥
 ਭਾਰਅਠਾਰਮਤਿਚੰਦਨਉਤਮਚੰਦਨਨਿਕਟਿਸਭਚੰਦਨੁਤੁਈਆ॥ ਸਾਕਤੁ
 ਸੁਕਤੁਏਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਵਿਛੜਿਦੁਰਿਗਈਆ॥ ੨॥ ਤਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਾ
 ਏਸਭਥਿਧਿਤਰਿਤਰਿਅਧਿਬਨਈਆ॥ ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੁਕੰਚਨੁਤੈਵੈ
 ਖਿਆਸੁਮਿਟੈਨਮਿਟਈਆ॥ ੩॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਮਤਿਪਵੈਸਾਗਰਭਰ
 ਰਖੁਲਈਆ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਇਕਸਰਧਾਉਪਜੀਮੈਤਰਿਗੁਲਕਤਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਰ
 ॥ ੪॥ ਧਰਮਥੈਰਾਗੁਨਿਤਨਿਤਤਰਿਧਿਆਏਮੈਤਰਿਗੁਲਕਤਤੇਭਾਵਨਿਕਤੀਆ
 ਗਖਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਕਤੀਐਤਰਿਪਾਰੁਨਪਾਵੈਪਰੈਪਰਈਆ॥ ੫॥ ਸਾਸਤਬੇਦਪੁ
 ਗਤਿਧਰਮਕਰਤੁਖਟੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡਿਭਗਿਮਿਵਿਗੁਤੇਲੋਕ
 ਵਭਾਰਿਬੁਡਈਆ॥ ੬॥ ਨਾਮੁਜਪਤੁਨਾਮੇਗਤਿਪਾਵਤੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
 ਤਉਮੈਜਾਇਤਨਿਗਮਲੁਤੈਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥ ੭॥ ਇਤੁ
 ਰੁਪਸਭੁਤੇਰਾਜਿਤੁਲਾਵਤਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆ॥ ਨਾਨਕਜੰਤਵਜਾਣੈਵਾਜਿਤਿ
 ਤੁਰਾਚਲੀਆ॥

ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾ ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਆ ਤਉ ਬਲਿ

ਇਸਤਿਗੁਰਸਤਿ ਪੁਰਖਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਦਿਵਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਤਰਿ ਨਾ
ਸਮਈਆ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਕੀਟੇ ਕਤਰਿ ਨਾਮੁ ਟਿਕਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧਰਲਾਗਾ ਜਾਵਾਗੁ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਤਰਿ ਦੁਲਤੀਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਇਤੁ ਸਗੀਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਮਥਿ
ਤੁਕਛਈਆ ॥ ਲਾਲੁ ਜਵੇਤਰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ ਭੈਰਵੈ ਰਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਅਈਆ ॥ ੨ ॥ ਦਾ
ਨਿਦਾਸ ਦਾਸੋ ਤੇਇ ਰਤੀ ਐ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਈਆ ॥ ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਅਗਧਿ ਪਰਉ
ਗੁਰ ਅਗੈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਈਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਤਵੈ ਆਪੇਇਤੁ ਮ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤਤਿ ਖਈਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ
ਬਦਿ ਬੁਝਈਆ ॥ ੪ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਨਤ ਦਸਬਦ ਪੁਨਿ ਤੁਰਵਜਈ
ਆ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਣ ਤਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰੀਆ ॥ ੫ ॥ ਤਰਿ
ਗੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਗਵੈ ॥ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰਚੁ ਐ ਅਤਿ
ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆਤਿ ਨਤੀ ਸੁਖੁ ਲਤੀਆ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਤਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਜਿਉ ਥਾ
ਲਕਬਲੁ ਘਰਉ ਸਰਈਆ ॥ ਆਵੈ ਲਤਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ਖਿਨ ਮਤਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਚਹਿ
ਪਈਆ ॥ ੭ ॥ ਤਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਤੈ ਆਪੇਇਤੁ ਜਗੁ ਤੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥ ਜਿਉ
ਲਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਤਿ ਸਮਾਵਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾ ੪

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਤਨਿ ਭ

ਜਮਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਦ ਦੇ ਉਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਤੀਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਮਧ ਸੁਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾ
ਧੁ ਚਰਣ ਪੇਖਈਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਜੈ ਗਿਰ ॥ ਸਤੁ ਭਇਆ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੁ ਅ
ਏ ਕੈਨ ਟਿਕਈਆ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ
॥ ੨ ॥ ਪੀਆ ਪੂਤ ਛੇਡਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਆਸ ਆਸ ਮਨਿ ਬਤੁ ਤੁਕਰੀਆ ॥ ਆਸ ਆਸ
ਕਰੈ ਨਤੀ ਬੁਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸੁ ਸੁਖੁ ਲਤੀਆ ॥ ੩ ॥ ਉਪਜੀਤ ਰਕਟਿ ਗੰਥ ਰੂਪੇ ਆਮ
ਨਦ ਤੇ ਸਚ ਲਿਚ ਲਿਗਵਨੁ ਕਰੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਵਨੁ ਕਰੈ ਬੁਝੈ ਨਤੀ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾ
ਈ

ਧਦਇਆਘਰੁਲੀਆ॥੪॥ਆਸਦਸਿਧਸਿਖਤਿਬਹੁਤੇਰੋਮਨਿਮਾਗਤਿ
 ਟਕਚੇਟਕਈਆ॥੫॥ਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸੰਤਿਨਾਵੈਮਿਲਿਸਾਧੁਤ੍ਰਿਪਤਿਭੀ
 ਧਿਪਈਆ॥੬॥ਅਰੰਜਜੇਰਜਸੇਤਜਭਿਤਭੁਜਸਭਿਵਗਨੁਪਜੀਅਜੰਤਉ
 ॥ਸਾਧੁਸਗਦਿਪੈਰੋਸੋਭੈਭੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੁਦਵੈਸੁਚੰਡਾਲੁਚੰਡਈਆ॥੭॥
 ਜੈਦੇਉਕੰਥੀਗੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਰਵਿਦਾਸੁਚਮਿਆਰੁਚਮਈਆਜੋਜੋਮਿ
 ਧੁਜਨਸੰਗਤਿਧਨੁਪੰਨੁਜਟੁਸੈਦੁਮਿਲਿਆਤਰਿਦਈਆ॥੮॥ਸੰਤਜਨਕੀਲ
 ਰਖਈਭਗਤਿਵਛਲੁਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਈਆ॥ਨਾਨਕਸਗਦਿਪੈਰੋਜਗਜੀਵਾ
 ਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਰਖਈਆ॥੯॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੪ ਅੰਤੋ
 ਆਸਉਠੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੁਦਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲਗਈਆ॥ਮਨਕੀਬਿਰਥਾ
 ਜਾਣੈਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਕੋਪੀਰਪਰਈਆ॥੧॥ਗਮਗੁਰਿਮੋਤਨਿਮੋਤਿਮਨੁਲਈਆ
 ਉਅਕਾਲਬਿਕਾਲਭਈਗੁਰਦੇਖੇਤਉਲੋਟਪੋਟਤੋਇਪਈਆ॥ਗਤਉ॥ਹਉ
 ਖਤਠਿਰਉਸਭਿਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖਨਕੋਬਹੁਤਮਨਿਚਈਆ॥ਮਨੁ
 ਕਾਟਿਦੇਉਗੁਰਅਗੈਜਿਨਿਤਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ॥੨॥ਕੋਈਅ
 ਸਾਦੇਇਪ੍ਰਭਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਈਆ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿ
 ਰਲਾਤਲਿਜੋਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੇਲੀਮਲਈਆ॥੩॥ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਤਮਪ੍ਰਭੁ
 ਧਤਗੁਲਕਾਮਲਕਰਿਤਰਿਪ੍ਰਭੁਲੀਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਉਅਕਾਨਾਮੁਕ
 ਤੁਏਸਗਦਿਪ੍ਰਭੁਤਿਸੁਪਛੈਪਈਆ॥੪॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਪ੍ਰਭਖੁਸੀਆ
 ਦੀਪਕਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਈਆ॥ਗਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਤਮਤਿਸੁਆ
 ਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੫॥ਤਰਿਤਰਿਤਾਰੁਕੰਠਿਤੈਬਨਿਆਮਨੁਮੋਤੀਚੁਰੁਵਡਗ
 ਤਨਈਆ॥ਤਰਿਤਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਨਸਕੈਬਹੁਤਮਨਿਭ
 ॥੬॥ਕਏਪ੍ਰਭੁਅਵਰੁਅਵਰੁਕਿਛੁਕੀਜੈਸਭੁਬਾਦਿਸੀਗਾਰੁਛੋਕਟਛੋਕਟਈਆ
 ਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਕੈਤਈਪ੍ਰਭੁਲੀਓਸੁਤਾਗਨਿਧੁਕਮੁਖਿਪਈਆ॥੭॥ਤਮ
 ਅਗਮਗੁਸਾਈਕਿਆਤਮਕਰਤੋਰੈਵਸਿਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰੁਰਖਿ

ਨਕਤਰਿਗੁਰਸਰਦਿਸਮਈਆ॥੮॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੪ ਮੈਮਨਿ
ਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਗਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਤੁਤੁਓਰਈਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾ
ਨਪੁਰੀਜਿਉਚਾਤਿਕੁਪਿਉਬੁੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਤਰਿਕਥਾਸੁਨਈ
ਆਸਤਿਗੁਰੁਦਇਅਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਕੇਲੈਸੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥
ਤਉਗੈਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੇਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕ
ਇਕਦੇਖਿਭੁਲਾਨੇਸੈਤਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੨॥ਤਉਖਿਨੁਪਲੁਗ
ਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਅ
ਨੋਇਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤਿਨਅਵਰੁਨਭਵੈਬਿਨੁਤਰਿਕੋਦੁਈਆ॥੩॥ਕੋਈਆਨਿਅਨਿਮੇ
ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਵੈਤਉਤਿਸੁਵਿਟਤੁਬਲਿਬਲਿਘੁਮਿਗਈਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਕੋਵਿਉ
ਜਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਵਈਆ॥੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੇਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁ
ਮਤਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਰਦਿਜੇਅਵੈਪ੍ਰਭੁਅਇ
ਮਲੈਖਿਨੁਢੀਲਨਪਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਿਅਚਾਰਵਧਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕ
ਪਟੁਲੋਰਈਆ॥ਬੇਸੁਆਕੈਘਰਿਬੇਟਜਨਮਿਅਧਿਤਾਤਤਿਕਿਅਨਾਮੁਸਦਈਆ
੬॥ਪੁਰਬਜਨਮਿਭੁਗਤਿਕਰਿਅਏਗੁਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਭੁਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭ
ਤਿਭੁਗਤਿਕਰਤੇਤਰਿਪਾਇਅਜਾਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੭॥ਪ੍ਰਭਿਅ
ਇਅਇਮਤਿੰਦੀਪੀਸਈਆ॥ਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰ
ਘਾਗੀਬਾਤਪਕਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੮॥੬॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫
ਅਸਟਪਈਆ॥ ਘਰੁ ੧੨ ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਤੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੀਉਪਮਾ
ਜਾਤਨਕਤੀ॥ਤਜਿਅਨਸਰਦਿਗਤੀ॥ਗਤਉ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਅਪਾਗਾਤਉ
ਉਸਦਬਲਿਤਾਗਾ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਤਾਤਿ॥ਤਜਿਅਨਕਤਤਿਨਜਾਤਿ॥੧॥ਤ
ਨਮਰਸਨਾਕਤਨਾ॥ਮਲਪਾਪਕਮਲਦਤਨਾ॥ਚੜਿਨਵਸੰਤਉਧਰਿ॥ਭੈਤੇਰੇਸਾ

ਗਰਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਮਨਿ ਭੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਇਤ ਸੰਤ ਨਿਗਮ ਲਹੀਤਿ॥ ਤਜਿ ਗਏ ਪਾ
ਗ॥ ਤਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀ ਐ ਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਚਖਿ ਅਨਦ ਪੁਰਾਨ
॥ ਨਤ ਡੋਲੀ ਐ ਇਤ ਉਤਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਚੀਤਾ॥ ੪॥ ਤਿਨ ਨਾਤਿ ਨ ਰਕਨਿ
ਤਸਿ ਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਤਾਸੁ॥ ਤੇਜ ਮੁਨ ਪੇਖਿ ਤੈਨੇ ਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਮੇਭੇ ਅਨਤ ਬੈਨਾ॥ ੫॥
ਰਵਿ ਸੁਰਗੁ ਪਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਵਸਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਤਰਿ ਨਿਗਮ ਲਹੀਤਿ ਭੇਵਾ
ਰਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨਿ ਸੇਵਾ॥ ੬॥ ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਾ॥ ਜਾ ਕੀ ਮਤਾ ਬਿਖੜੀ ਕਾਰਾ॥
ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਸੋਇ॥ ੭॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨਾ ਲਖ ਬਾਰਾ॥
ਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੁ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਾਧੂ ਰਿ॥ ੮॥ ੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ॥ ਤਰਿ ਪਰਿ ਚਿੰਤੁ

॥ ਗਤਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ॥ ਮਨ ਮਿਸਟ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰੰਗਾ॥ ਕਰਿ ਦਇਆਲੇ ਭੁਲ ਜਿਲ
ਨਾਨਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬੁਦਇਆਲਾ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਦ
ਲਾ॥ ਜਾਚ ਉਸੰਤਰ ਵਾਲਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿ ਆਕੁ ਪਾਤਮ ਅਗਿਆਨ ਮੋ
ਘੁਪਾ॥ ਗਤਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਲੇਤੁ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਤੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨ
॥ ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ੨॥ ਲੇਭਿ ਮੇਤਿ ਬਾਧੀ ਦੇਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਤੋਵਤ ਕੇਹਾ
ਦੁਤਮਾ ਭਇਆਨਾ॥ ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਕਰ ਮਹਿ ਜਾਨਾ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ
ਤਰਿ ਸਰਨਾਇ॥ ੩॥ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਿ॥ ਮੇਰੇ
ਨੇਨ ਜਾਤਿ॥ ਤਰਿ ਬਿਨਾ ਕਤ ਤਿਸ ਮਾਤਿ॥ ਗਤਿ ਓਟ ਚਿਤ ਵੀਨਾ ਬਾ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
॥ ੪॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਨਿਪੇਗੇ ਪਾਲਾ॥ ਸਰਬ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆ
ਗੋ ਬਿੰਦ ਪੁਰਨ ਆਸਾ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਤਨੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਵਡ ਭਭੀ ਨਾਨਕ ਪਾਇ॥
ਵਭਿਨਾਨ ਤੀਤੋਗਾ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਰਾ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਤੇਤੁ॥ ਅ
ਲਿਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੁਰਜੁ ਆਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸਾ॥ ੬॥ ਜਿਉ
ਭਰਤ ਪਰਾਨਾ॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀ ਐ ਧਨੁ ਦਾਨੁ॥ ਜਿਉ ਦੁਧ ਜਲ ਤਿਸੰ ਜੋਗੁ॥ ਜਿਉ ਮ
ਆਰਥ ਭੋਗੁ॥ ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੁਤ ਤਿਤੇਤੁ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤੁ॥ ਜਿਉ ਦੀਪ

ਗਾਜਿਉਚੋਗੁਤਿਰਤਨਿ ਸੰਗਾ। ਮੈਗਲੁਕਾਮੈਬੰਧੁ। ਜਿਉਗੁ ਸਤਬਿਖਈਧੰਧੁ। ਜਿ
ਉਅਗਬਿਸਨੁਨਜਾਇ। ਤਰਿਨਾਨਕਇਤੁਮਨਲਾਇ। ੮। ਕੁਰੰਕਨਾਦੈਨੇਤੁ। ਚਾ
ਰਾਤਮੇਤੁ। ਜਨਜੀਵਨਾਸਤਸੰਗਿ। ਗੋਬਿੰਦੁਭਜਨਾਰੰਗਿ। ਰਸਨਾਬਖਾਨੈਨਾਮੁ
ਨਾਨਕਦਰਸਨਦਾਨੁ। ੯। ਗੁਨਗਾਇਸੁਨਿਲਿਖਿਦੇਇ। ਸੋਸਰਬਠਲਤਰਿਲੇਇ
ਲਸਮੁਤਕਰਤਉਧਾਰੁ। ਸੰਸਾਰੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ। ਤਰਿਚਰਨਬੋਧਿਥਤਾਤਿ। ਮਿਲਿ
ਧੰਗਿਜਸੁਗਾਤਿ। ਤਰਿਪੈਜਰਥੈਮੁਹਾਰਿ। ਤਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰਿ। ੧੦॥
੧੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੩ ੧ ਮਃ ੪ ੬ ਮਃ ੫ ੨

ਜੁਮਲਾਜੋੜ ੧੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੧ ਬਿਤੀ॥

ਪਰੁ ੧੦ ਜਤਿ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਾ। ਅਮਰੁਅਜੋਨੀਜਾਤਿਨਜਾ
ਗਾਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪੁਨਗੋਖਿਆ। ਖੋਜਤਖੋਜਤਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆ। ਜੋਦੇਖਿਦਿ
ਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਕਿਆਜਪੁਜਾਪਉ
ਗੁਜਗਦੀਸੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਤਲੁਘਰੁਦੀਸੈ। ਰਹਾਉ। ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਪਛੁ
ਲੇ। ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਅਵਦੁਜਾਦੇ। ਕਿਆਲੈਅਵਤਿਕਿਆਲੈਜਾਤਿ। ਸਿਰਿਜਮ
ਲੁਚੋਟਾਖਾਤਿ। ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੁਟਸਿਕੋਇ। ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ੨॥
ਪੇਸਚੁਕੀਆਕਰਜੋਜਿ। ਅੰਡਜਠੇਜਿਜੋਜਿਵਿਛੋਜਿ। ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਕੀਏਥੈਸ
ਕਉਥਾਉ। ਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀਏਭਉਭਾਉ। ਜਿਨਿਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਤਾਰਾ। ਅਵਰੁ
ਦੁਜਸਿਰਜਣਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਤੇਸਾ। ਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੇਸਾ
ਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਅਵੈ। ਜਿਨਿਸਾਜੀਸੋਕੀਮਤਿਪਾਵੈ। ਕੀਮਤਿਪਾਇਗਤਿਅਭਰ
ਗਿ। ਕਿਸੁਨੇਜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੁਰਿ॥ ੪॥ ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਥੇਦਾ। ਖਾਣੀਚਾਰੇਥਾਣੀ
ਦਾ। ਅਸਟਦਸਾਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ। ਸੋਥੁਏਨਿਸੁਆਪਿਥੁਏ। ਤੀਨਿਸਮਵੈਚ
ਕੈਵਾਸਾ। ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕਤਮਤਕੇਦਾਸਾ॥ ੫॥ ਪੰਚਮੀਪੰਚਬੂਤਥੇਤਾਲਾ। ਆ
ਮਗੋਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ। ਇਕਿਕ੍ਰਮਿਭੂਖੇਮੋਤਪਿਆਸੇ। ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਬਦਿ

ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ। ਇਕਿਗੰਗਿਗਤੇਇਕਿਮਰਿਧੁਰਿ। ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਸਾਚੈਦੇਖਿਤੁਏ
 ਫੁਠੇਕਉਨਾਤੀਪਤਿਨਾਉ। ਕਬਤੁਨਸੁਚਾਕਾਲਾਕਾਉ। ਪਿੰਜਰਪੰਖੀਬੰਧਿਅਏ
 ਗੀਭਰਮੈਮੁਕਤਿਨਤੋਇ। ਤਉਛੁਟੈਜਾਖਸਮੁਢਡਾਏ। ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭੁਗ
 ਏ। ੭। ਖਸਟੀਖਫੁਦਰਸਨੁਪ੍ਰਭਸਾਜੇ। ਅਨਤਦਸਬਦੁਨਿਗਲਾਵਾਜੇ
 ਭਿਭਾਵੈਤਾਮਤਲਿਬੁਲਾਵੈ। ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈ। ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਿ
 ਜਾਵਤਿ। ਸਾਚੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਵਤਿ। ੮। ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਗੀਉ।
 ਮੁੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ। ਮਜਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਸਭਿਪਾਰਿ। ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ। ਸਚੁਨੀਸਾਦੈਠਾਕਨਪਾਇ।
 ਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ। ਸਚੁਨਿਤਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਰਾਧੈ। ਪਉਲ
 ਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ। ਤਤੀਨਿਰੰਜਨੁਸਚੈਨਾਉ। ਤਿਸੁਮਤਿਮਨੁਆਗਤਿ
 ਵਲਾਇ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ। ੧੦। ਨਾਉਨਉਮੀਨਵੇਨਾਥਨ
 ਘਟਿਘਟਿਨਾਥੁਮਤਾਬਲਵੰਡਾ। ਆਈਪੁਤਾਇਤੁਜਗੁਸਾਰਾ। ਪ੍ਰਭਾਦੇਸੁ
 ਖਵਾਰਾ। ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਤੈਭੀਤੋਗੁ। ਓਤੁਅਪੰਰਪਰੁਕਰਦੈਜੋਗੁ। ੧੧। ਦਸ
 ਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ। ਅਨਿਦਿਨੁਮਜਨੁਸਾਚਗੁਣਗਿਆਨੁ। ਸਚਿਮੈਲੁਨਲਾ
 ਭਉਭਾਗੈ। ਬਿਲਮੁਨਤੁਟਸਿਕਾਚੈਤਾਗੈ। ਜਿਉਤਾਗਾਜਗੁਏਵੈਜਲਹੁ। ਅ
 ਚੀਤੁਸਚਿਰੰਗੁਮਾਲਹੁ। ੧੨। ਏਕਾਦਸੀਇਕੁਰਿਦੈਵਸਾਵੈ। ਤਿਸਾਮਮਤ
 ਕਾਵੈ। ਛਲੁਪਾਵੈਬ੍ਰਤੁਅਤਮਚੀਨੈ। ਪਾਖੰਡਿਰਾਚਿਤਤੁਨਤੀਬੀਨੈ। ਨਿਰਮ
 ਤਾਰਨਿਤਕੇਵਲੁ। ਸੁਚੈਸਾਚੈਨਲਾਗੈਮਲੁ। ੧੩। ਜਤਦੇਖਉਤਤਏਕੋਏਕਾ
 ਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ। ਛਲੇਤਾਰਕੀਏਛਲੁਜਾਇ। ਰਸਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਵਾਇ
 ਨੈਲਾਲਚਿਲਾਪਟੈਲਪਟਾਇ। ਛੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ। ੧੪। ਦੁਆਦਸ
 ਦ੍ਰਾਮਨੁਅਉਪੁਤਾ। ਅਤਿਨਿਸਿਜਾਗਤਿਕਬਤਿਨਸੁਤਾ। ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਤੈ
 ਇ। ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ। ਅਤੀਤਭੁਏਮਾਰੇਥੈਰਾਈ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨ
 ਲਿਵਲਾਈ। ੧੫। ਦੁਆਦਸੀਦਇਆਦਾਨੁਕਰਿਜਾਵੈ। ਬਾਹੁਰਿਜਾਤੋਭੀਤਤਿ

ਤੀਬਰਤਰੈਨਿਤਕਾਮਾ ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪੈਮੁਖਿਨਾਮਾ ਤੀਨਿਭਵਲਮਤਿਏਕੋ
ਭੋਸਭਿਸੁਚਿਸੰਜਮਸਾਚੁਪਛਾਏ॥੧੬॥ ਤੇਰਸਿਤਰਵਰਸਮੁਦਕਨਗੈਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਲੁਸਿਖਰਿਲਿਵਤਾਰੈ॥ ਡਰਡਰਿਮਰੈਨਬੁਡੈਕੋਇ॥ ਨਿਡਰੁਬੁਡਿਮਰੈਪਤਿਖੋਇ॥ ਡ
ਰਿਘਰੁਘਰਮਤਿਡਰੁਜਾਏ॥ ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਏ॥੧੭॥ ਚਉਦਸਿਚ
ਥਵਤਿਲਤਿਪਾਵੈ॥ ਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ॥ ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੁਰੁ
ਮਾਵੈ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ ਚਉਦਸਿਭਵਲਪਤਾਲਸਮਾਏ॥ ਖੰਡਬੂਤ
ਰਗਤਿਅਲਿਵਲਾਏ॥੧੮॥ ਅਮਾਵਸਿਅਚੰਦੁਗੁਪਤੁਗੈਲਾਗਿ॥ ਬੁਝੁਤੁਗਿਅਨੀ
ਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਤੁਲੇਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਕਰਤਸੋਈ॥ ਗੁਰੇਤ
ਸੋਸੋਤਿਸਤੀਮਾਤਿ॥ ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੇਆਵਤਿਜਾਤਿ॥੧੯॥ ਘਰੁਦਰੁਥਾਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿ
ਰਾਵੈ॥ ਆਪੁਪਛਾਏਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ ਜਤਅਸਾਤਤਥਿਨਸਿਥਿਨਾਸਾ॥ ਫੁਟੈਖ
ਰੁਦੁਥਿਧਾਮਨਸਾ॥ ਮਮਤਾਜਾਲਤੇਰੈਉਦਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕਤਮਤਕੇਦਾ
ਸਾ॥੨੦॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੨ ਵਰਸਤ ਘਰੁ੧੦
ਅਦਿਤਵਰਿਅਦਿਪੁਰਖੁਤੈਸੋਈ॥ ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁਰਤਿ
ਆਪੋਈ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕੈਸੁਤੋਈ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਤੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੁ
ਕੋਈ॥੧॥ ਤਿਰਦੈਜਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਤਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁ
ਆਮੀਜਨਪਗਿਲਗਿਧਿਅਵਉਤੋਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੋਮਵਰਿਸਚਿਰਤਿ
ਆਸਮਾਇ॥ ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਤੀਨਜਾਇ॥ ਅਖਿਅਖਿਰਤੈਸਭਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਜਿਸੁ
ਦੈਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਲਖਿਅਨਜਾਇ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਤਰਿਗਤਿਅ
ਸਮਾਇ॥੨॥ ਮੰਗਲਮਇਅਮੋਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ ਆ
ਪੁਝਾਏਸੋਈਬੁਝੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਦਰੁਘਰੁਸੁਝੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਤਉ
ਮੋਮਤਾਸਥਦਿਜਲਾਇ॥੩॥ ਬੁਧਵਰਿਆਪੇਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਈਸਥਦੁ

ਵੀਚਰਗਾਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇ॥ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਤਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥ ਚੰ
 ਦਸੋਭਾਪਾਏ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਤਾਏ॥ ੪॥ ਲਾਤਾਨਾਮੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆਰੇ
 ਦੇਵੈਦੇਵਲੁਤਾਰੁ॥ ਜੇਦੇਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਰੇ
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਤੁਉਰਧਾਰਿ॥ ਦੇਵਣਤਰੈਕਉਜੈਕਾਰੁ॥ ੫॥ ਵੀਰਵਰਿਵੀਰਿਉਰੇ
 ਏ॥ ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੁਜੈਲਾਏ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਕਰਿਵੈਖੈਵੈਕਾ॥ ਸਭਨਾਕਰਤੇਤੇਰੇ
 ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਲੈਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੬॥ ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਸਮਾਈ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਸਭਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਕ੍ਰੈਬੀਚਰੁ॥ ਸੁ
 ਮੁਕਰਣੀਤੈਕਾਰੁ॥ ਵਰਤੁਨੇਮੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪੂਜਾ॥ ਬਿਨਬੁਝੈਸਭੁਭਾਉਤੈਦੁਜਾ
 ਢਨਿਢਰਵਾਰਿਸਉਲਸਾਸਤਬੀਚਾਰੁ॥ ਤਉਮੈਮੇਰਾਭਰਮੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਮਨੁ
 ਧਾਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਜਮਦਰਿਥਾਧਾਰੇਟਾਖਾਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥ ਸੁ
 ਣੀਸਾਰਿਲਿਵਲਾਏ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਿਸੇਵਰਭਾਗੀ॥ ਤਉਮੈਮਾਰਿਸਦਿ
 ਲਾਗੀ॥ ਤੇਰੈਗੰਗਿਰਤੇਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਤੁਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਤਿਮਿਲਾਇ॥ ਏਕਸੇ
 ਨਾਤੀਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੋਈਤੋਇ॥ ੮॥ ਪੰਦ੍ਰਤਥਿਤੀਤੈਸਤਵਾਰੁ॥ ਮਾਤੁ
 ਵਤਿਵਾਰਵਾਰੁ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਇਤਿਵੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਅਵਗਊਦੁਕੀਅਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਿ
 ਸਾਚੁਗਤਿਅਕਲਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਸਬਦੁਵੀਚਰੁ॥ ੧੦॥ ੧

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੩

ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਖੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੇ॥ ਜੀ

ਮਾਇਆਮੋਤਿਪਾਜੇ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਪਰਪੰਚਿਲਾਗੇ॥ ਆਵਤਿਜਾਵਤਿਮਰਹਿਅ
 ਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਸੋਈਪਾਇ॥ ਪਰਪੰਚੁਚੁਕੈਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿ
 ਆਲੇਖੁ॥ ਤਾਕੈਮਨਿਵਸਿਅਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਆਪੇਸੁ
 ॥ ਕੋਈਨਮੋਟੈਤੇਰੈਲੇਖੈ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੇਕੋਕਤੈਕਤਾਏ॥ ਭਗਿਮੇਕੁਲਾਅਵੈ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਬੁਝੈ॥ ਤਉਮੈਮਾਰੇਤਾਦਰੁਸੁਝੈ॥ ੨॥ ਏਕਸੇਤੈਸਭੁਦੁ
 ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਗੁਨਬੀਅਾ॥ ਦੁਜੈਤੇਜੇਏਕੋਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰਿਦਰਿ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਏਕੋਪਾਏ॥ ਵਿਚਤੁਦੁਜਾਠਾਕਿਰਤਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਸਦਾਸਤਿ

ਭਇਆ ਤਿਸਨੇ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੈ ਸਹਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ
 ਆਈ ॥ ਤਿਸੇ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਾ ਤੀ ਕੋਇ ॥ ਕਉ ਛੁਡੈ ਰਹੈ ਰਹਿ ਸਕੈ ਤੋਇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
 ਭਵੈ ਸੈ ਸਹੀਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਠਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾ ਮੇ
 ਰ ਸਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾ ਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਤਦੁ ਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਆਰੁ ਪੁਰਿ
 ਏਕਿ ਸੇਵਕ ਇਕਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਤਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵ
 ਭਇਆ ਮਨਿ ਰੋ ਸੁਕੀ ਜੈ ਜੈ ਦੁਜਾ ਤੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਕਰਣੀ ਸਾਹੀ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ
 ਸਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਾ ਛਲੁ ਪਾਏ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ
 ਭਿ ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾਸ
 ਏ ॥ ਥਿਨੁ ਨਾ ਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮ ਤਿਕਾਚੇ ॥ ੭ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਗਤਿ ਮਗਿ ਬਿਗਤਿ ਜਾਤਿ ॥ ਏ
 ਨੇਤ ਤਿ ਦੁਜੈ ਲੋਭੁ ਤਿ ॥ ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਥਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ
 ਗੁਰੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵੁ ਲਤਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਨੁਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੮ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖ
 ਤਿ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ॥ ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮ ਤਿਕਾਚੀ ਸਾਹੀ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਤੋਇ ॥ ਮ
 ਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨ ਮੁਖੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਘਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸ
 ਮਤਲੁ ਪਾਏ ॥ ੯ ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁਣੇਇ ॥ ਇਤਿ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਦੁਜਾ ਤੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਬਹੁ ਅੰਧੁ ਗੁਥਾਰੁ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸੇਵਤਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੇ
 ਪਾਇ ॥ ਇਕ ਤੁਨਾ ਮਿਸਦਾ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਤਲਾ ੧
 ਭੰਤ ਦਖਣੀ ॥ ਮੁੰਧਨ ਵੇਲ ਜੀ ਆਗੈ ਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਟੁ ਕੀਡਾਰਿ ਪਗੀ
 ਰਿਸਿ ਉਲਿ ਵਲਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਲਿਵਲਾਇ ਤਰਿਸਿ ਉਰ ਤੀ ਗੋਇਲਿ ਸਤਿ ਸਬਦਿ ਸੀ
 ਰਾਗੀ ਆ ॥ ਕਰ ਜੇ ਜਿ ਗੁਰ ਪਤਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲਤੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ਆ ॥ ਧਨ ਭਾ
 ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਾਮ ਕ੍ਰਿਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁੰਧਨ ਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ
 ਰੁਸਾਧਾਰੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸਚਿਨ ਵੇਲ ਜੀ ਏ ਜੇ ਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮਾ ॥ ਆਉ ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ

ਅਪਨੇਸਤਨਾਲੀਰਾਮਾਨਾਤਅਪਨੇਸੰਗਿਦਾਸੀਮੈਭਗਤਿਤਰਿਕੀਭਾਵੇ
 ਧਿਥੇਧਿਅਕਥੁਕਥੀਐਸਤਜਿਪ੍ਰਭਗੁਣਗਾਵੇਏਗਰਾਮਨਾਮਰਸਾਲਰਸੀਅਨਾ
 ਚਿਪਿਅਗੀਆਗੁਰਿਸਬਦੁਦੀਆਦਾਨੁਕੀਆਨਾਨਕਾਵੀਚਾਗੀਆ॥੨॥
 ਤਿਅਜੀਪਿਰਸੰਗਿਸੁਤੀਰਾਮਾਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੀਸਾਚਿਸੰਗੁਤੀਰਾਮਾਪਨਾ
 ਤੀਤਰਿਸੰਗਿਸੁਤੀਸੰਗਿਸਖੀਸੇਤਲੀਆਇਕਭਾਇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸੇ
 ਤਮਮੇਲੀਆਦਿਨੁਰੈਦਿਘਜੀਨਚਸਾਵਿਸਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਰੰਜਨੇ॥ਸਬ
 ਜਗਇਦੀਪਕੁਨਾਨਕਾਭਉਭੰਜਨੇ॥੩॥ਜੇਤਿਸਬਾਇਅਜੀਏਤ੍ਰਿਭਵਲਸੇ
 ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਗਤਿਅਅਲਖਅਪਾਰੇਰਾਮਾਅਲਖਅਪਰਅਪਰੁਸਾਚਾ
 ਮਾਗਿਮਿਲਾਈਐ॥ਤਉਮੈਮਮਤਾਲੇਭੁਜਾਲੁਸਬਦਿਮੈਲੁਚੁਕਾਈਐ
 ਇਦਰਸਨੁਕਰੀਭਾਵੈਤਰਿਤਾਰਣਤਰਿਅਾਤਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖਿਤ੍ਰਿਪਤੀ
 ਉਰਧਾਰਿਅਾ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾ੧ ਓਤਦਖਲੀ॥ ਮੈ
 ਚਾਉਘਣਾਸਾਚਿਵਿਗਾਸੀਰਾਮਾਮੋਤਿਪ੍ਰੇਮਪਿਗੋਪ੍ਰਭਿਅਥਿਨਾਸੀਰਾਮਾ
 ਤੇਤਰਿਨਾਥੁਨਾਥਤਤਿਸਤਿਭਵੈਸੇਥੀਐਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਦਇਅਲੁਦਾਤਾ
 ਦਰਿਤੁੰਜੀਐ॥ਮੈਅਵਰੁਗਿਅਨੁਨਧਿਅਨੁਪੁਜਾਤਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਵਸਿਰੇ
 ਭਵਨੀਤਰੁਨਜਾਨਾਨਾਨਕਾਸਚੁਗਤਿਰੇਤਾ॥੫॥ਭਿੰਨਜੀਰੈਦਿਭੁਲੀਦਿਨੁ
 ਰਾਮਾਨਿਜਘਰਿਸੁਤਜੀਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਰਾਮਾਨਵਤਾਦਿਨਵਪਨਸਬਦਿ
 ਪਦੇਪਿਰਭਾਵੀਆਤਜਿਕੁਤ੍ਰਿਕਪਟੁਸੁਭਾਉਦੁਜਾਚਾਕਗੀਲੋਕਾਵੀਆ
 ਮੁਤਰਿਕਾਤਾਰੁਕੰਠੇਸਾਚਸਬਦੁਨੀਸਾਦਿਅਾਕਰਜੇਤ੍ਰਿਨਾਨਕੁਸਾਚੁਮਾ
 ਕਰਿਤੁਪੁਭਾਦਿਅਾ॥੨॥ਜਗੁਸਲੇਨਜੀਏਬੇਲੇਗੁਰਬਾਣੀਰਾਮਾਜਿਨਿਸੁਦਿ
 ਜੀਅਕਥਕਤਾਵੀਰਾਮਾਅਕਥਕਤਾਵੀਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰੁ
 ਏ॥ਓਤੁਸਬਦਿਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਤ੍ਰਿਭਵਲਸੇਈਸੁਭਾਏ॥ਰੈਅਤੀਤੁ
 ਰਿਗਤਾਸਚੁਮਨਿਗੁਣਸਾਰਿਅਾਓਤੁਪੁਰਿਗਤਿਅਾਸਰਬਠਾਈਨਾਨਕਾਉ
 ॥੩॥ਮਤਲਿਬੁਲਾਇਜੀਏਭਗਤਿਸੇਨੇਤੀਰਾਮਾਗੁਰਮਤਿਮਨਿਰਤਸੀਸੀਵੀ

ਮਨੁ ਮਾਗਿ ਗੈ ਸਬਦਿ ਸੀਏ ਤੈ ਲੋਕ ਨਾ ਥੁਪ ਛਾਣੇ ॥ ਮਨੁ ਹੀ ਗਿਏ ਲਿਨ ਜਾਇ
ਤੈ ਆਪਣੀ ਪਿਰੁ ਜਾਣੇ ॥ ਮੈ ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੁਖ ਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾ ਦੁਤਕੀ ਅਤੇਰਾ
ਚਿਸੁ ਚਾਸਦਾ ਨ ਕਗੁਰ ਸਬਦਿ ਏਗੁ ਨ ਬੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪ ਛੰਤ ਮੰਗਲ
ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇ ਆਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
ਆਗਿ ਰਲੀ ਆਮਾਦਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਆਸੋ ਤਾ ਗਈ ਤਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਦਾ
ਮਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਸੋ ਤਾ ਗੁਏ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਮਾਇ ਆਤਰਿ ਮਾ
ਤੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਨਿ ਤਤਰਿ ਤਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮਾ
ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੇਕਰੈ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਤਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਮਿਲਾਇ ਆ
ਬਿਸਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਦਾ ਸਜਨ ਮਿਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇਰਾ ਰਾਮਾ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋ ਤਾ ਏਕੰ ਗੁਏ ਇਘ ਏਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਨ ਮਾਦਾ ਸਜਨ ਮਿਨ ਪਾਇ ਆਤਿਨ
ਗੁਰ ਮੰਦੇ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਤਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਵਢਲੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਵੇ ਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸਫਲ
ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪
ਛੰਤ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋਕਿ ਲਤੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਵਖਲਿ ਆਨਾਨਕ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈ ਆ
ਭਿ ਮੈ ਬਿਖੁ ਏਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਆਤਰਿ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਅੰਤ
ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆਗੁਰ ਗਿ ਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆਪੁ ਰੈ
ਵਡਭਾਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆਤਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਅਗਿ ਆਨੁ ਅੰਧੇਰ ਕਟਿ ਆਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿ ਆ
ਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਤੈ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਧਨੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿ

ਅਰੈਗਵੀਆਜੰਤਰਿਪ੍ਰਭਿਭਾਈਗਮਾਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਜਿਉਬਿਲਾ
 ਗਮਾਗੁਰਿਪੂਰੈਤਰਿਮੇਲਿਆਤਰਿਰਸਿਆਘਾਈਗਮਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਅਤਰਿਤਰਿਲਿਵਲਾਈਗਮਾ॥੩॥ਤਮਮੁਰਖਮੁਗਧਮਿਲਾਇਆਤਰਿਕਿ
 ਗੀਗਮਾਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਸਾਥਾਸਿਤੈਜਿਨਿਤਉਮੈਮਾਰੀਗਮਾਜਿਨਵਡਭਾਗੀ
 ਡਭਾਗੁਤੈਤਰਿਤਰਿਉਰਧਾਗੀਗਮਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਤਿਤੁਨਾਮੇਬਲਿ
 ਮਾ॥੪॥੨॥੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਲਾ

ਛੰਤ॥ ਮੰਗਲਸਾਜੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਗਾਇਆਗਮਾਅਥਿਨਾ
 ਰੁਸੁਇਆਮਨਿਉਪਜਿਅਚਾਇਆਗਮਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੈਵਡੈਭਾਗੈਕਥੈ
 ਐਪੁਰਨਪਤੋਸਤਜੇਸਮਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁਪਾਈਐਦੇਤੁਸਖੀਏਮੋਹਿਮਤੇ
 ਨਿਠਾਛੀਕਰਉਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਕਵਨਜੁਗਤੀਪਾਇਆਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਉ
 ਲੈਤੁਮੋਹਿਲਜ਼ਿਲਾਇਆ॥੧॥ਭਇਆਸਮਾਤਜਾਤਰਿਰਤਨੁਵਿਸਾਤਗਮਾ
 ਖੋਜਿਲਧਾਤਰਿਸੰਤਨਪਾਤਗਮਾਮਿਲੇਸੰਤਪਿਅਰੇਦਇਆਧਾਰੇਕਥਿਅ
 ਚਾਰੋਇਕਚਿਤਿਇਕਮਨਿਧਿਅਇਸੁਆਮੀਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਰੋਕਰਜੇਸਿ
 ਤਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲੈਤਰਿਜਸੁਲਾਤਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਮੇਗਪ੍ਰਭੁ
 ਅਥਾਤਾ॥੨॥ਸਾਤਾਅਟਲੁਗਇਆਪੁਰਨਸੰਜੋਗੋਗਮਾਸੁਖਤਸਮੁਪਭਇ
 ਇਆਵਿਜੋਗੋਗਮਾਮਿਲਿਸੰਤਅਏਪ੍ਰਭਧਿਅਏਬਣੇਅਚਰਜਜਾਈਆ
 ਕਤ੍ਰੁਤੇਏਸਤਜਿਛੇਏਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਮਾਈਆਮਿਲਿਜੋਤਿਜੋਤੀਓਤਿਪੋਤੀ
 ਮੁਸਭਿਰਸਭੋਗੋਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਭਸੰਤਿਮੇਲੀਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ
 ਨੁਸੁਤਾਵਜਾਧਗਤਿਸਭਾਗੀਗਮਾਪ੍ਰਭੁਘਰਿਅਇਅੰਜਾਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੀ
 ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੀਸਤਜਿਜਾਗੀਸਗਲਾਇਛਾਪੁਨੀਆਮੇਰੀਆਸਪੁਰੀਸੰਤਪੁ
 ਮਿਲੈ॥੩॥ਵਿਛੁੰਨਿਆਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਤਿਵਜੇਅੰਤਮਤਿਮਨਕੀਤਿਅ
 ਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਚੰਤਾ॥ ਭਾਗਸੁਲਖਣਾਤਰਿਕੰਤੁਤਮਾਰਾਮ
ਨਤਦਬਜਿਤ੍ਰਤਿਸੁਪੁਨਿਦਰਬਾਰਾਮਾਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਤਿਵਜੇਦਿਨਸੁਰੇ
ਉਮਾਤਾਤਤਰੇਗਸੇਗਨਦੁਖੁਬਿਆਪੈਜਨਮਮਰਦੁਨਤਾਤਾਰਿਥਿਸਿਧਿਸੁਧਾਰਸੁ
ਮ੍ਰਿਤੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਲਿਤਾਰਿਵੰਦੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਨਅਪਾ
ਰਾਸੁਦਿਸਖੀਅਸਤਲਜੀਤੋਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਵਤਰਾਮਾਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਕਰੇ
ਸੁਪ੍ਰਭਕਉਗਾਵਤਰਾਮਾਕਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਾਵਤਿਤਿਸ੍ਰੋਭਾਵਤਇਕਨਿਮਖਪਲਕਨਤਿ
ਗੀਐਗਾਤਿਕੰਠਿਲਾਈਐਨਤਲਜਾਈਐਚਰਨਰਜਮਨੁਪਾਗੀਐਗਭਗਤਿਠ
ਉਗੀਪਾਇਸੇਤਤਅਨਤਕਤਤੁਨਧਾਵਤਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਜਨ
ਅਰਪਦਵੀਪਾਵਤਾ॥ ੨॥ ਥਿਸਮਨਥਿਸਮਭਈਪੇਖਿਗੁਣਅਥਿਨਾਸੀਰਾਮਾਕ
ਗਤਿਭੁਜਾਗਤੀਕਟਿਜਮਕੀਠਾਸੀਰਾਮਾਗਤਿਭੁਜਾਲੀਨੀਦਾਸਿਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿ
ਦੇਤੁਜਣਾਇਅਮਾਮਲਨਸੇਤਥਿਕਾਰਨਠੇਦਿਵਸਨਿਰਮਲਅਇਅਾਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਗੀਮਨਿਪਿਅਗੀਮਤਾਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਈਨਿਰਮਲਪ੍ਰਭਮਿਲੇ
ਅਥਿਨਾਸੀ॥ ੩॥ ਸੁਰਜਕਿਰਣਿਮਿਲੇਜਲਕਾਜਲੁਤੁਅਰਾਮਾਜੇਤੀਜੇਤਿਰਲੀਸੰਪੁ
ਰੁਥੀਅਰਾਮਾਬ੍ਰਹਮਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਸੁਦੀਐਏਕੁਏਕੁਵਖਾਈਐਗਾਅਤਮਪਸਰਾ
ਰਣਤਾਰਾਪ੍ਰਭਥਿਨਾਨਤੀਜਾਈਐਗਾਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਭੁਗਤਾਅਪਿਕਾਰਦੁਕੀ
ਅਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੇਈਜਾਣਤਿਜਿਨੀਤਰਿਰਸੁਪੀਅਾ॥ ੪॥ ੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਚੰਤਾ॥ ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਸਿਆਉਸਖੀਅਸੀਪਿਰਕਾ
ਮੰਗਲੁਗਾਵਤਾਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਮਤੁਆਪਦੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਤਾਤਜਿ
ਮਾਨੁਮੋਹੁਥਿਕਾਰੁਦੁਜਾਸੇਇਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੇ॥ ਲਗੁਚਰਣਸਰਣਦਇਅਾਲਪ੍ਰੀਤ
ਮਸਗਲਦੁਰਤਥਿਖੰਡਨੇ॥ ਤੇਇਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਬਤੁਜਿਥਿਧੀਨਧਾਵਾਨਾ
ਨਰੁਪਇਅੰਪੈਕਰਤੁਕਿਰਪਾਤਾਮੰਗਲੁਗਾਵਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰੀਅਕਾਨਾਮੁਸੈਅੰਧੁਲੇ
ਦੇਹਨੀ॥ ਓਤਜੇਤੈਬਤੁਪ੍ਰਕਾਰਸੁੰਦਰਿਸੇਤਨੀ॥ ਸੇਤਨੀਮਤਾਥਿਚਤ੍ਰਿਚੰਚਲਿਅਨਿਕਭਾਵ
ਦਿਖਾਵੇ॥ ਤੇਇਛੀਠਮੀਠੀਮਨਤਿਲਾਗੈਨਾਮੁਲੈਣਨਾਵੇ॥ ਗ੍ਰਿਤਬਨਤਿਤੀਰੈਬਰ

ਤਪੁਜਾਥਾਟਘਾਟੈਜੋਤਨੀ। ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਦਇਆਪਾਰਗੁਮੈਨਾਮੁਅੰਪੁਲੈ
 ੨। ਮੋਤਿਅਨਾਥਪ੍ਰਿਅਨਾਥਜਿਉਜਾਨਤੁਤਿਉਰਖਤੁ। ਚਤੁਰਾਈਮੋਤਿਨਾਥਿਉ
 ਕਤਿਮੁਖਤੁ। ਨਤਚਤੁਰਿਸੁਘਰਿਸੁਜਾਨਥੇਤੀਮੋਤਿਨਿਗੁਨਿਗੁਨੁਨੀ। ਨਤ
 ਨਨੈਲਥੰਕੇਜਤਭਵੈਤਤਰਖੁਤੁਤੀ। ਜੈਜੈਜਇਅੰਪੈਤਿਸਗਲਜਾਕਉਕਉ
 ਗਤਿਕਿਨਿਲਖਤੁ। ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਾਨਤੁਤਿਉਮੋਤਿਰਖ
 ੥ ਮੋਤਿਮਢੁਲੀਤੁਮਨੀਰਤੁਭਿਨੁਕਿਉਸਰੈ। ਮੋਤਿਚਤ੍ਰਿਕਤੁਮਥੁੰਦਤ੍ਰਿਪਤੁ
 ਖਿਪਰੈ। ਮੁਖਿਪਰੈਤਰੈਪਿਅਸਮੇਗੀਜੀਅਤੀਆਪ੍ਰਾਨਪਤੇ। ਲਾਡਿਲੇਲਾ
 ਇਸਭਮਤਿਮਿਲੁਤਮਾਗੀਤੋਇਗਤੇ। ਚੀਤਿਚਿਤਵਉਮਿਟੁਅੰਧੇਰੇਜਿਉਆਸ
 ਦਿਨੁਚਰੈ। ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮੇਲੀਮਢੁਲੀਨੀਗੁਨਵੀਸਰੈ। ਪੰ
 ਮਾਰੇਭਾਗਘਰਿਅਇਅਪਿਰੁਮੇਰਾ। ਸੇਤੇਥੰਕਦੁਆਰਸਗਲਾਬਨੁਤਗ
 ਰਾਸੁਆਮੀਸੁਖਤਗਾਮੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਦਾ। ਨਵਲਨਵਤਨਨਾਗੁ
 ਕਵਲਰਸਨਾਗੁਕੁਭਲਾ। ਮੇਰੀਸੇਜਸੇਤੀਦੇਖਿਮੁਹੀ। ਸਗਲਸਤਸਾਦੁ
 ੥ ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਮੇਰੀਆਸਪੁਰੀਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅਪਰੰਪਰਾ। ੫॥ ੧॥ ੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ

ਛੰਤਮੰਗਲਾ॥

ਸਲੋਕਾ॥ ਜੁੰਧ

ਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਪੀਉ। ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭਭੇਟਿਐਨਾਨਕੁ
 ਤਇਤੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਛੰਤ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਜਥਤੋਵੈਭਾਗੇਰਾਮ
 ਬਿਨਿਮਾਨੁਵਦਾਈਐਤਰਿਚਰਦੀਲਾਗੇਰਾਮ। ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਚਤੁਰੀਦੁ
 ਥੁਧਿਤਿਅਗੇਰਾਮ। ਨਾਨਕਪਉਸਰਦੀਹਿਰਿਮਰਾਇਬਿਰੁਤੇਇਸੁਤਾਗੇਰਾਮ
 ਪ੍ਰਭੁਤਜਿਕਤਲਾਗੀਐਜਿਸੁਥਿਨੁਮਰਿਜਾਈਐਰਾਮ। ਲਾਜਨਾਵੈਅਰਿ
 ਤੀਦੁਰਜਨਬਿਰਮਾਈਐਰਾਮ। ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭੁਤਿਅਗਿਕਰੇਕਤੁਕਤ
 ਐਰਾਮ। ਨਾਨਕਭਗਤਿਭਾਉਕਰਿਦਇਆਲਕੀਜੀਵਨਪਦੁਪਾਈਐਰਾਮ
 ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲੁਨਉਚਰਤਿਬਲਿਗਈਏਦੁਤਚਾਰਦਿਰਸਨਾਰਾਮ। ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਿਵ
 ਨਤਸੇਵਤੀਕੰਇਆਕਾਲਗੁਸਨਾਰਾਮ। ਭੂਮਿਮੋਤੀਦੁਖਨਜਾਦੀਕੋਇਜੋ

ਮਾਨਾਨਕਬਿਨੁਤਰਿਅਵਗੁਜਿਚਾਤਨਾਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਭਸਮਾਰਾਮ॥੩॥ਲਾਇ
 ਭਗਵੰਤਸੰਗੇਤੋਇਮਿਲੁਬੈਰਾਗਨਿਰਾਮ॥ਚੰਦਨਚੀਰਸੁਗੰਧਰਸਾਤਉਮੈਬਿ
 ਭਾਗਨਿਰਾਮ॥ਈਤਉਤਨੁਡੋਲੀਐਤਰਿਸੇਵਾਜਾਗਨਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰ
 ਏਆਪਲਾਸੇਅਟਲਸੁਤਾਗਨਿਰਾਮ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ
 ਭਾਂਤ॥ ਤਰਿਖੋਜਤੁਵਡਭਾਗੀਤੋਮਿਲਿਸਾਪੁਸੰਗੇਰਾਮ॥ਗੁਨਗੇਬੁੰਦ
 ਏਗਈਅਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੇਰਾਮ॥ਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਤੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਤਿਛਲ
 ਗੇਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਲਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗੇਰਾਮ॥੧॥ਇਕੁਤਿਲੁਪ੍ਰ
 ਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਢੁਦੀਨਾਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਲਾਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰੁਚੀ
 ਰਾਮ॥ਬਾਤਪਕਤਿਤਮਤੇਕਾਢਿਅਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨਾਰਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤ
 ਨਕਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਨਾਰਾਮ॥੨॥ਕਿਅਗੁਲਤੇਰੇਕਤਿਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰਤ
 ਜਾਮੀਰਾਮ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਰਾਇਦੈਭਏਪਾਰਗਿਰਾਮੀਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਵਤਗੇ
 ਏਕੇਸਭਇਢਪੁਜਾਮੀਰਾਮ॥ਨਾਨਕਉਧੇਰੇਜਪਿਤਰੇਸਭਤੁਕਾਸੁਆਮੀਰਾਮ॥
 ੩॥ਗਸਿਭਿੰਨਿਅੰਜੇਅਪੁਨੇਰਾਮਸੰਗੇਸੇਲੇਇਦਨੀਕੇਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਇਢਪੁਨੀ
 ਅਮਿਲਿਸਾਜਨਜੀਅਕੇਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਤਰਿਪਾਇਆਥਿਖਿਅੰਠੀਕੇਰਾਮ॥
 ਨਕਜਲੁਜਲਤਿਸਮਾਇਅਜੇਤੀਜੋਤਿਮੀਕੇਰਾਮ॥੪॥੨॥੫॥੯॥
 ਭੰਤ ਮਃ੧ ੨ ਮਃ੪ ੨ ਮਃ੫ ੫ ਜੁਮਲਾ ੯

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗਬਿਲਾਵਲੁਕੀਵਰਮਤਲਾ੪
 ਸੋਲੇਕੁਮਤਲਾ੪ ਤਰਿਉਤਮੁਤਰਿਪ੍ਰਭਿਗਾਇਅਕਰਿਨਾਦੁਬਿਲਾ
 ਏਗਗਾਉਪਦੇਸੁਗੁਰੁਸੁਣਿਮੰਨਿਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੁਰਾਭਗਾਸਭਿਦਿਨਸੁਰੇਦਿ
 ਏਉਚੈਰੇਤਰਿਤਰਿਤਰਿਉਰਿਲਿਵਲਾਗਾਸਭੁਤਨੁਮਨੁਤਰਿਅਤੋਇਆਮਨੁਖਿਤਿ
 ਏਤਰਿਅਬਾਗਾਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੀਮਟਿਗਇਅਗੁਰਚਾਨਦੁਗਿਆਨੁਚਰਾਗਾਜ
 ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਦੇਖਿਤਰਿਇਕਨਿਮਖਘਜੀਮੁਖਿਲਾਗਾ॥੧॥ ਮਃ੩ ਬਿਲਾਵਲੁਤ

ਬਤੀਕੀਜੀਐਜਥਮੁਖਿਤੋਵੈਨਾਮੁ। ਰਾਗਨਾਦਸਥਦਿਸੇਤਲੇਜਾਲਗੈਸਥੀ
। ਰਾਗਨਾਦਢੇਡਿਤਰਿਸੇਵੀਐਤਾਦਰਗਤਪਾਈਐਮਾਨੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਚਾਗੀਐਚੁਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਤਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅਗਮੁ
ਪੁਓਪਾਇਆ। ਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆ। ਤੁਪੁਆਪੇ
ਈਐਆਪੇਗੁਲਗਾਇਆ। ਤਰਿਪਿਆਵਤੁਭਗਤਤੁਦਿਨਸੁਗਤਿਅੰਤਿਲੇਖ
ਆ। ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ। ਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੋ
ਲਾ੩। ਦੁਜੈਭਾਇਥਿਲਾਵਲੁਨਤੋਵਈਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਇਆ। ਪਾਖੰਡਿ
ਨਤੋਵਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਇਆ। ਜਾਇਆ। ਮਨਤਠਿਕਰਮਕਮਾਵਲੇਥਾਇਨ
ਇਆ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਬੀਚਾਗੀਐਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇਆ। ਆਪੇਆਪਿ
ਤਮੁਤੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇਆ। ਜੰਮਣੁਮਰਣਕਟਿਆਜੇਤੀਜੇਤੀ
ਇਆ॥ ੧॥ ਸਃ੩ ਬਿਲਾਵਲੁਕਰਿਤੁਤੁਮਪਿਅਰਿਤੋਏਕਸੁਸਿਓਲਿਵਲਾਇ
ਨਮਮਰਣਦੁਖਕਟੀਐਸਚੇਰੈਤੈਸਮਾਇਆ। ਸਦਬਿਲਾਵਲੁਅਨੰਦੁਜੈਚ
ਸਤਿਗੁਰਭਾਇਆ। ਸਤਸੰਗਤੀਬਡਿਭਾਉਕਰਿਸਦਾਤਰਿਕੇਗੁਲਗਾਇਆ। ਨਾਨਕ
ਜਨਸੇਤਲੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨਾਜੀਅਵਿ
ਰਿਆਪਿਸੇਭਗਤਾਕਾਮਿਤੁਤਰਿ। ਸਭੁਕੋਈਤਰਿਕੈਵਸਿਭਗਤਾਕੇਅਨੰਦੁਪਾ
ਰਿਭਗਤਾਕਾਮੇਲੀਸਰਬਤਸਉਨਿਸੁਲਜਨਟੰਗਧਰਿ। ਤਰਿਸਭਨਾਕਾ
ਮੁਸੇਭਗਤਜਨਚਿਤਿਕਰਿ। ਤੁਪੁਆਪਜਿਕੋਇਨਸਕੈਸਭਭੁਖਿਭੁਖਿਪਵੈਵੈ
ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਤਿਤੋਬ੍ਰਹਮਣਾਚੇਚਲਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਜਿਨਕੈਤਿਰਦੈਤਰਿਵਸੈਤਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇਆ। ਗੁਲਰਵਤਿਗੁਲਸੰਗਤਤਿ
ਤਿਮਿਲਾਇਆ। ਇਸੁਜੁਗਮਤਿਵਿਰਲੇਖਿਤਮਣਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਤਿਚਿਤੁਲਾਇ
ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਰਿਸੇਨਾਮਿਰੇਤਲਿਵਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਃ੩ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਕੀਤੀਅਸਥਦਿਨਲਾਗੈਭਾਉ। ਤਉਮੈਰੋਗੁਕਮਾਵਣਾਅਤਿਦੀਰਘੁਬ
ਉ। ਮਨਤਠਿਕਰਮਕਾਵਲੇਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਫਲੁ

ਪੇਲੇਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕਨਦਗੀਨਦਰਿਕਰੇਤਾਨਾਮਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ ੨॥
ਉੜੀ॥ ਸਭਵਡਿਅਈਆਤਰਿਨਾਮਵਿਚਿਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਅਈਐ॥ ਜਿਵਸ
ਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐਜੇਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਤਜਗਲਜੀਅਕੀਜੈਸਤਿਗੁਰੂ
ਸਿਤਾਸਰਥਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਗੁਰੂਪੁਰਾਤਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਇਸਭੁਖਲਤਿਜਾਈਐ
ਸੁਪੁਰਖਿਤੋਵੈਲਿਖਿਅਸੇਤਰਿਗੁਰਗਾਈਐ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿ
ਕੇਖਾਲੀਕੋਨਤੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਤੈਜੇਤ
ਏਏਤਾਫਲੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਖਗਵਾਏ॥ ਤਰਿ
ਸੁਖੀਸੰਤੋਖੁਰੇਆਸਚੁਵਸਿਅਮਨਿਅਏ॥ ਸਚੁਧਿਆਇਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇ
ਅਨਤਦਸਬਦਵਜਾਏ॥ ਸਚੇਦਤਦਿਸਿਪਸਰਿਅਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥
ਨਕਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚੁਤੈਸੇਜਨਛਪਤਿਨਕਿਸੈਦੇਛਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਸੇ
ਏਤਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁ
ਇ॥ ਤਉਮੈਮਗਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਜੇਮਿਲਿਰ
ਨਾਮੁਵਡਿਅਈਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿ
ਅਈਤਰਿਕਰੈਅਪਿਵਧਾਈ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀਵਨਿਓਨਾਅੰਦ
ਰਿਰੈਭਾਈ॥ ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਅਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨਾਪਰਾਇਅਭੁਲਾ
ਸੁਖਾਈ॥ ਵਿਆਤੋਵੈਕਿਸਤੀਕੀਝਖਮਾਗੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਛਿਅਈ॥ ਜਿਗਲ
ਕਰੇਭਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚਜੈਸਵਾਈ॥ ਸਭਝਖਿਝਖਿਮਰੈਲੋਕਾਈ॥ ੪॥
ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਧ੍ਰਿਗੁਏਤਆਸਦੁਜੇਭਾਵਕੀਜੇਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏ
ਤਰਿਸੁਖੁਪਲਗਿਤਿਅਗਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀ
ਅੰਧੁਲੇਜਨਾਮਿਮਰਤਿਛਿਰਿਅਵੈਜਾਏ॥ ਕਾਰਜਸਿਧਿਨੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪ
ਭੁਤਾਏ॥ ਜਿਸੁਕਰਮੁਤੋਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੇਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਏ॥ ਨਾਮਿ
ਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਥਲਿਜਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਆਸਾ
ਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿਮੋਹਿਅਸੰਸਾਰੁ॥ ਸਭੁਕੇਜਮਕੇਚੀਰੇਵਿਚਿਤੈਜੇਤ

ਸਭੁ ਅਕਾਗੁ ਤੁਕਸੀ ਤੀਜਮਲਗਦਾ ਸੋਭੈ ਜਿ ਸੁਭਖ ਸੈ ਕਰਤਾਗੁ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਸਾਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੰਤਰੈ ਜਾਏ ਰੈ ਅਤੰਕਾਗੁ ਅਸਾਮਨਸਾ ਮਾਧੇ ਨਿਰੰਗੁ
 ਗੁਰਸਬ ਦੀਵੀ ਚਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਈ ਐ ਜਗਤ ਮਹਿ ਤਿਥੈ
 ਸਾਈ ॥ ਅਗੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵਰਤਦਾ ਤਰਿ ਸਚਾ ਨਿਆਈ ॥ ਕੁਜਿ ਆਗੈ ਕੇ ਮੁਖ
 ਟਕੀ ਅਤਿ ਸਚੁ ਭਗਤਿ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਤਿ ਬੁਧ ਸਚਾ ਨਿਆਈ ॥ ਸਿਰਿ ਨਿਰੰਗੁ
 ਛਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਰਧਿ ਆਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਲਾ ੩ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਕਰੇਇ ॥ ਓਪੈ
 ਰਿਓ ਪਾਓ ਤੈਨਾ ਓਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਤੈ ਤਿਰਦੈ ਸਦਾ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਇਕੁ ਵਡਿ ਆਈ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਏਕਾ
 ਰਕੀ ਸਿਖ ਸੁਦਿ ਪਾਇ ਤਿਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤ ਤੇ ਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਮੇਰਾ
 ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਜਿ ਤਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਜੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾਉ ਬਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਤਹਿ ਤਿਨੇ
 ਤਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਜੇਕਿ ਚੁ ਤਰਿ ਕਰਵੈ ਸੁਓਇ ਕਰਤਿ ਸਭਿ ਤਰਿ ਕੇ ਅਰਥੀਏ
 ਐਸਾ ਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਲਿ ਤੈ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਵਰਨ ਚਾਰੇ ਖਾਣੇ
 ਭਸਿ ਸਟਿ ਗੋਲੇ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਤਰਿ ਸੇਵੇ
 ਐਸੀ ਵਡਿ ਆਈ ਦੇਖਤੁ ਤਰਿ ਸੰਤੁ ਤਿਨਿ ਵਿਚ ਤੁਕਾਇ ਆਨਗੀ ਦੁਖ
 ਦੁਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ਤੇ ਆਗੁ ਗਤ ਜਨਾਉ ਪਾਇ
 ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਤਰਿ ਅੰਧਰ ਖਿਲੀਏ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩
 ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਤੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਗੈ
 ਈ ਦੁਖੁ ਵਰਤੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀ ਐ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਖਿ
 ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ਅੰਦਰੁ ਤੁਝੁ ਮੁਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਤੈ ਤਰਿ ਕਾਨਉ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ
 ਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਗੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਅਭਿਮਰਾ

ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ੨॥ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਰਤਿਗਵਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿ
ਮਲਤਰਿਗਾਥਿਅਉਰਧਾਰਿਗਾਭਲਤਿਨਾਨਕੁਸੁਦਤੁਜਨਭਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਤਉਮੈਮਲੁਜਾਈ॥ ਅੰਦਰਿਸੰਸਾਰੁਖੁਵਿਅਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਗਾਦੁਜੈਭਾ
ਵਸੁਤੇਕਥਤੁਨਜਗਤਿਮਾਇਆਮੋਤਪਿਆਗਾਨਾਮੁਨਚੇਤਤਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾ
ਤਿਇਤੁਮਨਮੁਖਕਾਬੀਚਾਰੁ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਨਭਾਇਅਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
ਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੇਤਰਿਭਗਤਿਸਚੁਬ
ਖਸੀਅਨੁਸੇਸਚਾਸਾਤੁ॥ ਤਿਸਕੀਮੁਤਤਾਜੀਲੋਕੁਕਛਦਾਤੋਰਤੁਤਟਿਨਵਬੁਨ
ਵੇਸਾਤੁ॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਨਮੁਖੁਤੋਵੈਸੁਤਰਿਗਾਸਿਲਏਵੇਮੁਖਭਸੁਪਾਤੁ॥
ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੇਵਾਪਾਰੀਤਰਿਭਗਤਤਤਿਜਮੁਜਾਗਾਤੀਤਿਨਾਨੇਜਿਨਜਾਤੁ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕਿਤਰਿਨਾਮੁਧਨੁਲਾਇਆਸਦਾਵੇਪਰਵਾਤੁ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩
ਇਸੁਜੁਗਮਤਿਭਗਤੀਤਰਿਧਨੁਖਟਿਅਤੋਰੁਸਭੁਜਗਤੁਭਗਮਿਭੁਲਾਇ
ਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆਥਿਖਿਆ
ਮਤਿਉਦਾਸਤੋਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਇਆ॥ ਅਪਿਤਰਿਅਕੁਲਉਧਾਰੇਧੰ
ਨੁਜਲੇਦੀਮਾਇਆਸਦਾਸਤਜੁਸੁਖਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ
ਆਥਾਥੁਤਮਾਥਿਸਨੁਮਤਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣੁਭੁਲੇਤਉਮੈਸੋਤਿਵਧਾਇਆਪੰਡਿ
ਤਪਜਿਪਜਿਮੋਨੀਭੁਲੇਦੁਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁ
ਲੇਵਿਲੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਦੁਖੀਏਸਦਾਭੁਮਿਭੁਲੇਤਿਨੀਥਿਰਥਾ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਈਜਨਸਮਧੇਜਿਅਧੇਬਖਸਿਮਿ
ਲਾਇਆ॥ ੫॥ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕਸੇਸਾਲਾਤੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਤੋਇ
ਤਿਸਤਿਸਰੇਵਤੁਪ੍ਰਾਣੀਤੋਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਮਨਿਵ
ਸੈਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਤੋਇ॥ ੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਮੁਧਨੁਨ
ਖਟਿਓਸੇਦੇਵਾਲੀਏਜੁਗਮਾਤਿ॥ ਓਇਮੰਗਦੇਫਿਰਤਿਸਭੁਜਗਤਮਤਿਕੋਈ
ਮੁਤਿਥੁਕਨਤਿਨਕਉਪਾਤਿ॥ ਪਰਾਈਬਖੀਲੀਕਰਤਿਆਪਣੀਪਰਤੀਤਿਖੋ

ਵਨਿਸਗਵਾਭੀਆਪੁਲਖਾਤਿ॥ਜਿਸੁਧਨਕਾਰਦਿਚੁਗਲੀਕਰਹਿਸੇਧਨੁਚੁਗਲੀ
 ਨਅਵੈਓਇਭਾਵੈਤਿਥੈਜਾਤਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਭਾਇਤਰਿਧਨੁਮਿਲੈਤਿਥੁਕਰਹਿ
 ਲੈਨਸਕਤਿਤੋਰਥੈਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਤਰਿਧਨੁਨਾਤਿ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩
 ਖਿਸੰਸਾਮੁਲਿਨਤੋਵਈਚਿੰਤਾਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ਜੇਕਿਯੁਤੋਇਸੁਸਤਜੇਤੋਇਕਰਦੇ
 ਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਅਖਿਅਅਪਿਸੁਦੈਜਿਲਾਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੯॥
 ਕਾਲੁਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਦੀਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਕੇਦੇ
 ਵੈਸਤਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਆਉ॥ਮੀਠਾਥੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਲਗਾਉ
 ਜਪਰਿਵਾਸਾਸਦਾਸੋਤਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸਦਾਸੁਖੁਪਾਉ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ
 ਤਰਿਧਨੁਰਤਨਜਵੇਤਰਿਸੋਗੁਰਿਤਰਿਧਨੁਤਰਿਪਾਸਤੁਦੇਵਾਇਅਯਾ॥ਜੇਕਿਸੈਕਿਉ
 ਅਵੈਤਾਕੇਈਕਿਉਮੰਗਿਲਾਏਅਕੈਕੇਈਕਿਉਦਿਵਾਏਏਤੁਤਰਿਧਨੁਜੇਰਿਕੀਤੀ
 ਨਾਲਿਨਜਾਇਵੰਡਾਇਅਯਾ॥ਜਿਸਨੇਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਤਰਿਸਰਧਾਲਾਏਤਿਸੁਭ
 ਨਕੀਵੰਡਤਥਿਅਵੈਜਿਸਨੇਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਅਯਾ॥ਇਸੁਤਰਿਧਨਕਰੇ
 ਸਗੀਕੁਨਾਤੀਕਿਸੈਕਾਖਤੁਨਾਤੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਥੈਨੈਰੋਲੁਨਾਤੀਜੇਕੇਤਰਿਧਨਕਰੇ
 ਖੀਲੀਕਰੇਤਿਸਕਾਮੁਤੁਤਰਿਚਤੁਕੰਡਾਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਅਯਾ॥ਤਰਿਕੇਦਿਏ
 ਲਿਕਿਸੈ॥ਜੇਰੁਥਖੀਲੀਨਚਲਈਦਿਤੁਦਿਤੁਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਅਯਾ॥੧੧॥
 ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿ
 ਅਰੈਉਥਰੈਤਿਤੈਲੈਉਥਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾਲਿਅਸਚਾਸਥਦੁਬੀਚ
 ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਣਈਤਰਿਬਿਨੁਬਖਸਦੁਤਾਰੁ॥੧੨॥ ਮਃ੩ ਤਉਮੈਮਾਇ
 ਮੋਤਦੀਦੁਜੈਲਾਂਗੈਜਾਇ॥ਨਾਇਤਮਾਗੀਨੰਮਰੈਨਾਇਤਤਟਿਵਿਕਾਇ॥ਗੁਰਕੇ
 ਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਤਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਤੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈ
 ਅਯਾ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਦੁਸਥਦੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥੧੩॥
 ਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਅਈਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਧੁਰਤੁਤੁਕਮੁਥੁਇਨੀਸਾਦੁ
 ਭਾਤੀਜੀਜਾਵਾਈਸਕੀਅਗਤੁਪਿਛਤੁਟੇਲਿਡਿਠਾਲਾਤਿਓਨੁਸਭਨਾਕਾਅਭਿ

ਕੈਕੋਵੇਖੈਤਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਰਿਬਖਸਿਓਸੁਸਭੁਜਤਾਨੁ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰੋਨਿਮਿਲਿ
ਨੇਸੁਤਲਤਿਪਲਤਿਸਿਏਨਿਵੇਮੁਖਤੋਵੈਸੁਠਿਹੈਭਰਿਸਟਥਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈ
ਲਿਤੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਰਿਸਜਲਪੁਰਖਸੁਜਾਨੁ॥ਪਉਦੀਭਿਤਿਦੇਖਿਕੈਸਭਿਅ
ਪਏਸਤਿਗੁਰਕੀਪੈਗੀਲਾਤਿਓਨੁਸਭਨਾਕਿਅਤੁਮਨਤੁਗੁਮਾਨੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ
੧ ਕੋਈਵਾਤੇਕੋਲੁਵੈਕੋਪਾਏਖਲਿਤਨਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕੋਈਖਾ
ਨਿਦਾਨਿ॥੧॥ ਮਃ੧ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਤਰਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਭਾਵੈਸੋਤੋਇ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਦਇਆਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਮਿਤਰਵਾ
ਰਿਗੁਰੁਭਉਮਾਰਿਆ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਥਿਕਾਂਗਲੁਦੁਤਸਭਿਤਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿ
ਯਾਨੁਕੰਠਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਦੁਸਵਾਰਿਆ॥੧੧॥
ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੁਜੈਕਤਲਕਤੰਨਿ॥ਪੰਚਚੋਰਤਿਨਾਘਰੁ
ਮੁਤਨਿਤਉਮੈਅੰਦਰਿਸੰਨਿ॥ਸਾਕਤਮੁਠੇਦੁਰਮਤੀਤਰਿਗਸੈਨਾਜਾਣੰਨਿ॥ਜੀਨੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਗਿਮਿਲੁਟਾਇਆਥਿਖਸਿਓਰਚਤਿਰਚੰਨਿ॥ਦੁਸਟਸੇਤੀਪਿਰਤਰੀਜਨ
ਸਿਓਵਾਦੁਕਰੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਾਕਤਨਰਕਮਹਿਭੁਧੇਦੁਖਸਤੰਨਿ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕ
ਮਾਵਦੇਜਿਵਰਾਖਤਿਤਿਵੈਰਤੰਨਿ॥੧॥ ਮਃ੨ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਾਦੁਨਿਤਾ
ਲੇਤਿਸੁ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਦਾਮਨਿਵਸੈਜਮੁਜੇਹਿਨਸਕੈਤਿਸੁ॥ਤਿਰਦੈਤਰਿਤਰਿਨ
ਮੁਰਸੁਕਵਲਾਸੈਕਿਤਿਸੁ॥ਤਰਿਦਾਸਾਕਦਾਸੁਤੋਇਪਰਮਪਦਾਰਥੁਤਿਸੁ॥ਨਾਨ
ਕਮਨਿਤਨਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਵਸੈਤਉਸਦਕੁਰਬਾਵੈਤਿਸੁ॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਥਿਲਿਖਿਆਰਸੁ
ਸੰਤਜਨਸਿਉਤਿਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਬੋਲੈਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੋਪਰਮੇਸਰਿਸੁ
ਦਿਆ॥ਸੋਈਵਰਤਿਅਜਗਮਤਿਘਟਿਘਟਿਮੁਖਿਭੁਲਿਆ॥ਬਹੁਤੁਵਡਿਆਈਆ
ਸਾਧਿਬੈਨਤੀਜਾਤੀਗਈਆ॥ਸਚੁਸਤੁਅਨੰਦੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਸਿਸਚੀਗੁਰਮੰਦੀ
ਆ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸਵਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਚੇਜਿਉਥਲਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ
੩ ਆਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈਤਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਦੁਰਿ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਵਿਸਰੀਕਿ
ਉਮਨੁਰਹੈਤੁਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਫੂਠੈਲਾਲਚਿਕੁਰਿ॥ਨਾਨਕਬਖ

ਸਿਮਿਲਾਇ ਅਨੁਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਦੁ ਗਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚਾ ਸੋਇ
 ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਤਰਿ ਜਪਿ ਅਮਨਿਆਨੰਦੁ
 ਭਾਗੀ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਪੁਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਆਖੁ
 ਨਿਤ ਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਤੋਵੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਾ ਠਿਰਿ ਸਰਦਿ
 ਵੈ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਾ ਤਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ॥
 ਤਿਵੁਠੈ ਗਲੀ ਆਨਾ ਲਿੰਮਾ ਟੋਭਿ ਆਕਾਜ ਲੁਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰ ਸਗੀ ਸੁਰ
 ਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਤੋਇ ਜਾਵੈ॥ ਏਤਵਡਿ ਆਈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਿਰਵੈ ਰਵਿਚਿ ਜਿ
 ਐਤਿ ਸਨਾਭੁ ਖਉ ਤਰੈ ਤਰਿ ਸੰਤਿ ਤਜਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਤੁ ਮੇਰੇ
 ਸਚੇ ਸਾਹਕਾਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨੇਮੰਨੈ ਸੁਸਭਨੰਭਾਵੈ॥੧੩॥੧॥ ਸਲੋਕ ੨੭
 ਚਉਪਦੇ ੧੪੯ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੧ ਥਿਤੀ ੧ ਵਾਰਸਤ ੨ ਛੰਤ ੯ ਵਾਰ ੧
 ਜੋਤਸੁਮਲਾ ੧੭੩

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਭਗਤ ਕੀ ਬਾਣੀ
 ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਐਸੇ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾ
 ਰੇ॥ ਸੁਪੇਸੁਪੇਰੇ ਗਿਚਲੁ ਤੁਮਨ ਤਰਕੁ ਪਕਾਇ ਵਈ ਤੈਰੇ॥ ਹਤਾਉ॥ ਬਾਰੇ ਬੁਝੇ
 ਨੇਭਈ ਆਸਭੁ ਤੁਜ ਮੁਲੈ ਜਈ ਤੈਰੇ॥ ਮਾਨ ਸੁਬ ਪੁਰਾਮੁ ਸਾਕੀ ਨੇ ਮੀਚੁ ਬਿਲਾ
 ਖਾਈ ਤੈਰੇ॥੧॥ ਧਨ ਵੰਤਾ ਅਹੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾਕੀ ਕਛੁ ਨ ਕਾਨੀਰੇ॥ ਰਾਜ
 ਸਮਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੇ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀਰੇ॥੨॥ ਤਰਿ ਕੇਸੇ ਵਕਤੋ ਤਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ
 ਥਾਨਿ ਰਾਗੀਰੇ॥ ਆਵਤਿ ਨ ਜਾਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾ ਗੀਰੇ॥੩॥
 ਕਲ ਤੁਲਾਇ ਮੀਮਾਇ ਆਇ ਤੈਤ ਜਤੁ ਜੀਜਾਨੀਰੇ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਤੁ ਰੇ ਸੰ
 ਲਿਤੈ ਸਾਰਿ ਗਪਾਨੀਰੇ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਬਿਦਿ ਆਨਹੀ ਪੜਤੈ
 ਨਹੀ ਜਾਨਉ॥ ਤਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਓਰਨੇ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਓਰਾ ਸਭ
 ਕਸੈ ਆਨੀ ਮੈ ਬਓਰਾ॥ ਮੈ ਬਿਗਰਿ ਓਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਓਰਾ॥ ਹਤਾਉ॥ ਆਪਿ ਨ

ਮਕੀਓਥਉਗਾਸਤਿਗੁਰੁਜਾਰਿਗਇਓਭੁਮੁਮੋਰਾ॥ ੨॥ ਮੈਥਿਗੇਰੇਅਪਨੀਮਤਿਖੋਈ
ਮੇਰੁਗੰਮਿਭੁਲਉਮਤਿਕੋਈ॥ ੩॥ ਸੋਥਉਗਾਜੇਆਪੁਨਪਛਾਨੈ॥ ਆਪੁਪਛਾਨੈ
ਕੋਜਾਨੈ॥ ੪॥ ਅਬਤਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬੁਨਮਾਤਾ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਗਮੈਰੰਗਿਰਤਾ॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਗਿਤੁਤਜਿਬਨਖੰਡਜਾਈਐਚੁਨਿਖਾਈਐਕੰਦਾ॥ ਅਜਤੁ
ਨਏਡਈਪਾਪੀਮਨੁਮੰਦਾ॥ ੧॥ ਕਿਉਛੁਟਉਕੈਸੇਤਰਉਭਵਜਲਨਿਧਿਭਾ
ਗਾਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮਾਗੀ॥ ਰਤਉ॥ ਬਿਖੈਬਿਖੈਕੀਬਾਸਨਾਤ
ਅਨਤਜਾਈ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਾਖੀਐਠਿਗਿਠਿਗਿਲਪਟਾਈ॥ ੨॥ ਜਗਜੀ
ਜੋਬਨੁਗਇਆਕਿਉਕੀਆਨਨੀਕਾ॥ ਇਤੁਜੀਅਗਨਿਰਮੋਲਕੋਕਉਡੀਲਗਿਮੀ
ਕਾ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਮੇਰੇਮਾਧਵਾਤੁਸਰਬਥਿਆਪੀ॥ ਤੁਮਸਮਸਰਿਨਾਤੀਦਇਆ
ਮੇਰਿਸਮਸਰਿਪਾਪੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਨਿਤਉਠਿਕੋਗੀਗਾਗਰਿਆਨੈ
ਪਤਜੀਉਗਇਓ॥ ਤਾਨਾਥਾਨਾਕਛੁਨਸੁਏਤਰਿਤਰਿਰਸਿਲਪਟਿਓ॥ ੧॥ ਤਮਾਰੇ
ਕਉਨੇਗਾਮੁਕਤਿਓ॥ ਜਬਕੀਮਾਲਾਲਈਨਿਪੁਤੇਤਬਤੇਸੁਖੁਨਭਇਓ॥ ਰਤਉ
ਜਨਤੁਜਿਠਾਨੀਸੁਨਤੁਦਿਰਾਨੀਅਚਰਜੁਏਕੁਭਇਓ॥ ਸਾਤਸੁਤਇਨਿਮੁਡੀਏਖੋ
ਇਤੁਮੰਡੀਆਕਿਉਨਮੁਇਓ॥ ੨॥ ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਏਕੁਤਰਿਸੁਆਮੀਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁ
ਇਓ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਤਲਾਦਕੀਪੈਜਜਿਨਿਰਾਖੀਤਰਿਨਾਖਸੁਨਖਬਿਦਾਰਿਓ॥ ੩॥ ਘਰ
ਦੇਵਪਿਤਰਕੀਛੋਡੀਗੁਰਕੋਸਥਦੁਲਇਓ॥ ਕਤਕਬੀਰਸਗਲਾਪਾਪਖੰਡਨੁ
ਸਤਲੈਉਧਰਿਓ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਕੋਉਤਰਿਸਮਾਨਿਨਤੀਰਾਜਾ॥
ਭੁਪਤਿਸਭਦਿਵਸਚਾਰਿਕੇਛੁਠਕਰਤਦਿਵਾਜਾ॥ ਰਤਉ॥ ਤੇਰੇਜਨੁਤੇਇਸੇਛੂਤ
ਕੋਲੈਤੀਨਿਭਵਨਪਰਛਾਜਾ॥ ਤਾਥੁਪਸਾਰਿਸਕੈਕੋਜਨਕਉਬੋਲਿਸਕੈਨਅੰਦਾਜਾ
॥ ੧॥ ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੁੜਮਨਮੇਰੇਥਾਜੇਅਨਤਦਥਾਜਾ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਸੰਸਾਰੁਮੁਚੁ
ਕੋਪ੍ਰਤਿਲਾਦਨਿਵਾਜਾ॥ ੨॥ ੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਰਾਖਿਲੇਤੁਤਮਤੇਬਿਗਰੀ॥
ਜੀਲੁਪਰਮੁਖਪੁਭਗਤਿਨਕੀਨੀਤਉਅਭਿਮਾਨਟੇਢਪਗਰੀ॥ ਰਤਉ॥ ਅਮਰਜਾ
ਨਿਸੰਚੀਇਤਕਾਇਆਇਤਮਿਥਿਅਕਾਚੀਗਗਰੀ॥ ਜਿਨਤਿਨਿਵਾਜਿਸਾਜਿਤਮਕੀ

ਏਤਿਸਤਿਬਿਸਾਰਿਅਵਰਲਗਗੀ॥੧॥ਸੰਧਿਕਤੇਤਿਸਾਧਨਤੀਕਤੀਅਉਸਰੰਪੇ
 ਗਗੀ॥ਕਤਿਕਬੀਰਇਤਬਿਨਤੀਸੁਨੀਉਮਤਘਾਲਤੁਜਮਕੀਖਬਗੀ॥੨॥੬॥
 ਬਿਲਵਲੁ॥ ਦਰਮਾਦੇਠਾਢੇਦਰਬਾਰੀ॥ਤੁਏਬਿਨੁਸੁਗਤਿਕਰੈਕੋਮੇਰੀ
 ਜੈਖੇਲਿਕਿਵਾਰਾਹਤਉ॥ਤੁਮਧਨਪਨੀਉਦਾਰਤਿਅਗੀਸੂਵਨਨਸੁਨੀਅਤੁ
 ਮਾਰਾਗਾਉਕਾਤਿਰੰਕਸਭਦੇਖਉਤੁਮਤੀਤੇਮੇਰੋਨਿਸਤਾਰੁ॥੧॥ਜੈਦੇਉਨਮ
 ਸੁਦਾਮਾਤਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਏਅਪਾਰਾ॥ਕਤਿਕਬੀਰਤੁਮਸੰਮੁਖਦਾਤੇਚਾਰੁ
 ਦੇਤਨਬਾਰ॥੨॥੭॥ ਬਿਲਵਲੁ॥ ਰੰਗਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਧਾਰੀ॥ਬ੍ਰਮਕੋ
 ਵੈਭੇਖਬਾਰੀ॥੧॥ਅਸਨੁਪਵਨਦੁਰਿਕਰਿਬਵੇਰੇ॥ਛੇਡਿਕਪਟੁਨਿਤਤਰਿਭੁ
 ਰੇ॥ਰਤਉ॥ਜਿਤਤੁਜਾਚਤਿਸੋਤ੍ਰਿਭਵਲਭੇਗੀ॥ਕਤਿਕਬੀਰਕੋਸੈਜਗਜੋ
 ੮॥ ਬਿਲਵਲੁ॥ ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਤੁਮਰੇਚਰਨਵਿ
 ਕਿੰਚੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਜਨਕਉਕਤਾਕਰਤਿਬੇਚਾਰੇ॥ਰਤਉ॥ਪ੍ਰਿਗੁਤਨੁਪ੍ਰਿਗੁਪਤੁ
 ਤਮਾਇਆਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਮਤਿਬੁਧਿਠਨੀ॥ਇਸੁਮਾਇਆਕਉਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਾਖਤੁਧੋ
 ਬਚੰਨੀ॥੧॥ਕਿਆਖੇਤੀਕਿਆਲੇਵਾਦੇਈਪਰਪੰਚਸੂਰਗੁਮਾਨਾ॥ਕਤਿਕਬੀਰ
 ਬਿਗੁਤੇਆਇਆਕਾਲੁਨਿਦਾਨਾ॥੨॥੯॥ ਬਿਲਵਲੁ॥ ਸਰੀਰੁਸਰੋ
 ਤਰੇਅਢੈਕਮਲਅਨੁਪਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਖੇਤਮੋਜਕੈਰੇਖਨਰੁਪਾ॥੧॥ਰੇਅ
 ਭਜੁਭ੍ਰਮੁਤਜਤੁਜਗਜੀਵਨਰਾਮਾ॥ਰਤਉ॥ਅਵਤਕਛੁਨਦੀਸਈਨਤਦੀ
 ॥ਜਤਉਪਜੈਬਿਨਸੈਤਤੀਜੈਸੇਪੁਰਿਵਨਪਾਤਾ॥੨॥ਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਇਆ
 ਖਸਤਜਬੀਚਗੀ॥ਕਤਿਕਬੀਰਸੇਵਾਕਰਤੁਮਨਮੰਤ੍ਰਿਮੁਰਾਰੀ॥੩॥੧੦॥
 ਲੁ॥ ਜਨਮਮਰਨਕਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆਗੋਬਿਦਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜੀਵਤਸੁੰਨਸਮ
 ਗੁਰਸਾਖੀਜਾਗੀ॥ਰਤਉ॥ਕਾਸੀਤੇਧੁਨਿਉਪਜੈਧੁਨਿਕਾਸੀਜਾਈ॥ਕਾਸੀ
 ਤਾਧੁਨਿਕਤੰਸਮਾਈ॥੧॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੰਧਿਸੈਪੇਖਿਆਘਟਤੁਘਟਜਾਗੀ॥ਐ
 ਸਮਾਚਰੀਘਟਿਮਾਤਿਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆਪਆਪਤੇਜਾਨਿਆਤੇਜਤੇਜਸਮਾ
 ॥ਕਤੁਕਬੀਰਜਬਜਾਨਿਆਗੋਬਿਦਮਨੁਮਨਾ॥੩॥੧੧॥

ਨਕਮਲਜਾ ਕੈਰਿ ਦੈ ਬਸਤਿ ਸੋ ਜਨੁ ਕਿਉ ਤੋ ਲੈ ਦੇਵਾ। ਮਨੋ ਸਭ ਸੁਖ ਨ ਉਨਿ ਬਿ
ਕੈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਨ ਸੁਖੇ ਲੈ ਦੇਵਾ। ਹਟਾਉ। ਤਬ ਇਤ ਮਤਿ ਜਉ ਸਭ ਮਤਿ ਪੇਖੈ
ਲਗੰਠਿ ਜਬ ਖੋਲੈ ਦੇਵਾ। ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ ਲੈ ਨ ਜਾਮਨੁ ਤੋ ਲੈ ਦੇਵ
ਜਤ। ਉਤੁ ਜਾਇ ਤੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਮਇਆ ਤਾ ਸੁਨ ਬੋਲੈ ਦੇਵਾ। ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਮੇ
ਨੁ ਮਾਨਿ ਆਗਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਥੈ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ੨॥ ੧੨॥

੭
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਦੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ
ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੋਕਉ ਗੁਰ ਕੀ ਨਾ। ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਿ ਸੁਖ ਅੰਤ ਰਿਲੀ ਨਾ
ਗਿਆਨ ਅੰਤ ਨੁ ਮੋਕਉ ਗੁਰ ਦੀ ਨਾ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨ ਤੀ ਨਾ॥
ਉ। ਨਾਮ ਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨੰ। ਜਗ ਜੀਵਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨੰ॥ ੨॥

੮
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਦੀ ਗਵਿਦਾ
ਭਗਤ ਕੀ॥ ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਤਸੈ ਐ ਸੀ ਦਸਾ ਤਮਾਗੀ। ਅਸਟ ਦਸਾ
ਪਿਕਰ ਤਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁ ਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਤੁ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਉ ਨ ਤੀ ਭਵ ਖੰਡ ਨ ਰਾਮ॥
ਲਜੀ ਅਸਰ ਨਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ। ਹਟਾਉ। ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤੀ ਤਿਨ
ਤੀ ਭਾਗੁ। ਉਚ ਨੀਚ ਤੁ ਮਤੇ ਤੇਰੇ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ੨॥ ਕਤਿ ਗਵਿਦਾ ਸ ਅਕ
ਕਥਾ ਬੁਕਾਇ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਜੈ ਸਾਤੁ ਤੈ ਸਾਤੁ ਤੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀ ਜੈ॥ ੩॥ ੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜਿ ਤ ਕੁਲ ਸਾਧੂ ਬੈਸਨੈ ਤੇਇ। ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਰੰਗੁ ਨ ਤੀ ਈ
ਭੁਖਿ ਮਲ ਬਾਸ ਜਾਨੀ ਐ ਜਗਿ ਸੋਇ। ਹਟਾਉ। ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੁਦ ਅਰੁਖ ਤ੍ਰੀ ਡੋਮ
ਗਮਲੇ ਛਮਨ ਸੋਇ। ਤੇਇ ਪੁਨੀਤ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਆਪੁ ਤਬਿ ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਦੋਇ
ਪੰਨੀ ਸੁਗਾਉ ਪੰਨਿ ਸੋਠਾਉ ਪੁਨੀਤ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲੇਇ। ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਹੁ ਸੁਤੇ
ਨਗ ਸੋਇ ਰਸ ਮਗਨ ਡਰੇ ਬਿਖੁ ਖੋਇ॥ ੨॥ ਪੰਡਿਤ ਸੁਰਛ ਤ੍ਰਪਤਿ ਰਾਜਾ ਭਗਤ
ਬਾਰਿ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਜੈ ਸੇ ਪੁਰੈ ਨ ਪਾਤੁ ਰਤੈ ਜਲ ਸਮੀਪ ਭਨਿ ਗਵਿਦਾ ਸਜਨ ਮੇ

ਜਗਿਓਇ॥੩॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਬਾਲੀਸਧਨੇਕੀ

ਨਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕੁਭਇਆਭੇਖਧਾਰੀ॥ਕਾਮਾਗਾਂਥੀਸੁਆਚਕੀ
ਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਤਉਗੁਨਕਤਾਜਗਤਗੁਰਾਜਉਕਰਮੁਨਨਾਸੈ॥ਜਿ
ਨਿਕਤਜਾਈਐਜਉਜੰਬੂਕੁਗ੍ਰਾਸੈ॥ਰਤਾਉ॥ਏਕੁਬੁੰਦਜਲਕਾਰਨੇਚ
ਖੁਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਸਾਗਰੁਮਿਲੈਫੁਨਿਕੀਮਨਅਵੈ॥੨॥ਪ੍ਰਾਨਜੁਥੈ
ਹੀਕੈਸੇਥਿਰਮਾਵਉ॥ਬੁਡਿਮੁਏਨਉਕਾਮਿਲੈਕਤੁਕਾਤਿਚਛਾਵਉ॥੩॥
ਤੀਕਫੁਤਉਨਤੀਕਿਫੁਆਤਿਨਮੋਰਾ॥ਅਉਸਰਲਜਾਗਧਿਲੇਹੁਸਧਾ
ਤੋਰਾ॥੪॥੧॥

ਕਥੀਰਜੀ ੧੨ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੧ ਰਵਿਦਾਸਜੀ ੨ ਸਧਨੇਕੀ ੧ ਜੋਤਜੁਮਲਾ ੧

ਪਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਗੁਗੋਰੁ॥
ਮਤਲਾ ੬ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਅਸਰਖਤਿਤਰਿ ੫੨੬
ਐਸਾਤਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਧਿਆ
ਤਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾਤੋਇਅਨੰਦੁ
ਜਿਤਨੇਸਾਤਪਾਤਿਸਾਤਉਮਰਵ
ਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਤਿਵ
ਤਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾਮਨ ੫੨੭
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਸਤੁਕਰਤਸਤੁਭੁਗਤਾ
ਠਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈ
ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜਿ॥
ਨਾਮਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਉਤਾਰੁ॥
ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁ॥ ੫੨੮
ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਤੁਮਨੁਨਿਰਮੁ
ਗੁਰਕੀਮੁਹਤਿਮਨਮਤਿਧਿਆ
ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਿਮਨਮੇਰ
ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੁਜਾਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਾ॥
ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਤਾਰ
ਉਨਕਉਖਸੀਮਕੀਨੀਠਾਕਤੁ ੫੨੯

ਪਨੇ

੧੨ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਤਰਿਨਾਇ
੧੩ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸ
੧੪ ਧੁਪਦੀਪਸੇਵਾਗੋਪਾਲਾ॥
੧੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਦਕਰੇ
੧੬ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮੇਰੇਮੀਤ
੧੭ ਭਵਸਾਗਰਬੋਧਿਤਰਿਚਰ
੧੮ ਸੰਤਕਾਲੀਆਪਹਤਿਬਿਦੂਰ ੫੩੦
੧੯ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਗਿਨਰਇਲ
੨੦ ਜਾਕਉਗਖੈਰਾਖਣਤਾਰੁ॥
੨੧ ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਅਨੁਪ
੨੨ ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਤਰੈਜਾਓ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ਘਰੁ ੨
ਮਤਲਾ ੫

੧ ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੁਰੇਗੁਰਦੇ ੫੩੧

੨੮ ਜੋਤੁਮਲਾ
੨੮ ਚਉਪਦੇ
੬ ਮ:੪
੨੨ ਮ:੫
੨੮
੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਮ:੫

੨੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀ॥

ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਘਰੁ१

੧ ਸੰਤਮਿਲੈਕਿਓਸੁਨੀਐਕੁਧੀ ੫੩੧

੨ ਨਰੁਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨਅਵੈ

੩ ਅਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਲਿਗ
ਗਨ
ਘਰੁ੨

੪ ਭੁਜਾਬੰਧਿਭਿਲਾਕਰਿਡਾਭਿ

੫ ਨਾਇਤੁਮਾਨਸੁਨਾਇਤਦੇਓ

੬ ਤੁਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥

੭ ਖਸਮੁਮਰੈਤਉਨਾਰਿਨਰੋਵੈ

੮ ਗਿਉਸੋਭਾਜਾਕੈਰੋਨਾਤਿ॥

੯ ਜੈਸੇਮੰਦਗਮਤਿਬਲਤਰਨਾ

੧੦ ਕੁਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੁਟੈ

੧੧ ਧੰਨੁਗੋਪਾਲਧੰਨੁਗੁਰਦੇਉ

ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥ ਘਰੁ

੧ ਅਸੁਸੇਧਜਗੇਨ॥

੨ ਨਾਦਭੂਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ

੩ ਮੋਕਉਤਾਰਿਲੇਹਮਾਤਾਏ

੪ ਮੋਤਿਲਾਗਤੀਤਲਾਥੇਲੀ

੫ ਤਹਿਤਹਿਕਰਤਮਿਟੇਸਭਕੁ

੬ ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਪਾਵੈ

੭ ਅਜੁਨਾਮੇਬੀਠਲੁਦੇਖਿ

ਗਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਘਰੁ

੧ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪਜਪਹੁ

੨ ਜੋਓਤੁਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਨਾ

੨੦ ਜੋਤੁਮਲਾ

੧੧ ਕਬੀਰਜੀ

੭ ਨਾਮਦੇਵਜੀ

੨ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੨੦

੫੩੨

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁਅਕਾਲਾ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੋਰੰਡਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੭੧ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿ ਅਸਰਖਤਿ
ਉਪਰਿਤਾਮਨਿਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲਪਾਈ॥ ੧॥ ਤਰਿਜਾਵੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ ਵਰਤੈ
ਘਾਲਿਅਕਿਸੈ ਕਾਇ ਕੁਤਿ ਲੁਨਗਵਾਈ॥ ੨॥ ਤਰਿਤਿ ਸਕੀ ਅਸਕੀ ਜੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇ ਸ
ਅਤਿ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਅਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ॥ ਜੇ
ਤਰਿ ਅਸ ਅਵਰ ਕਾਤੁ ਕੀਕੀ ਜੇ ਸਾਨਿ ਤਫਲ ਅਸ ਸਭੁ ਥਿਰ ਥੀ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਰਤਾਉ
ਜੇ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਤ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤਤਿ ਸਕੀ ਅਸ ਲਗਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ॥ ਇਨਕੈ
ਕੁਛੁ ਤਾਥਿ ਨ ਡੀਕਤਾ ਕਰਤਿ ਇਤਿ ਬਪੁ ਜੇ ਇਨਕਾ ਵਾਤਿ ਆਕ ਚੁਨ ਵਸਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਅਸ ਕਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਤਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਚਰਾਈ॥ ੩॥ ਜੇ ਕਿਛੁ
ਅਸ ਅਵਰ ਕਰਤਿ ਪਰਮਿ ਤ੍ਰੀਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਤਿ ਤੇਰੈ ਕਿਛੈ ਕੀਮਤਾਈ॥ ਇਤ ਅਸ ਪਰ
ਮਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੁਜਾ ਤੈ ਥਿਨ ਮਤਿ ਧੂਰੁ ਥਿਨ ਸਿਸਭੁ ਜਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸ ਕਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿ ਅਸ ਭੁਥਾਇ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਸਭੁ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ
ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਸੀਤੁ ਅਸ ਕਰਾਵਤਿ ਤੈ ਸੀਕੈ ਅਸ ਕਰਾਈ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਤਾਥਿ ਨ ਡੀ
ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਅਸ ਤੁਜਾਣਤਿ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਤਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਰੰਡਮਤਲਾ ੪
ਅਸਾ ਤਰਿ ਸੇਵੀ ਐਨਿ ਤਪਿਆਈ ਐ ਜੋ ਥਿਨ ਮਤਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਥਿਨਾਸਾ॥ ਜੇ ਤ
ਰਿਤਿ ਅਗਿ ਅਵਰ ਕੀ ਅਸ ਕੀ ਜੈ ਤਾ ਤਰਿ ਨਿਤ ਫਲ ਸਭੁ ਘਾਲਗਵਾਸਾ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਤੁਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸਭੁ ਭੁਖ ਲਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤ
ਰਿਉ ਪਰਿ ਕੀ ਜੈ ਭਰਵਾਸਾ॥ ਜਤ ਜਾਈ ਐ ਤਤਨਾ ਲਿਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ
ਰਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੇ ਅਪਨੀ ਥਿਰ ਥਾਕਤੁ ਅਵਰਾਪਤਿ ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ
ਰਥਾ ਥਾਕਤੁ ਤੁਕ ਫਾਸਾ॥ ਅਪਨੀ ਥਿਰ ਥਾਕਤੁ ਤਰਿ ਅਪਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਤਤਕਾਲ ਕਟਾਸਾ॥ ਸੇਐ ਸਾਪ੍ਰਭੁ ਛੇਡਿ ਅਪਨੀ ਥਿਰ ਥਾਕਤੁ ਅਵਰਾਪਤਿ

ਤੀਐ ਅਵਰਾਪਤਿ ਕਤਿ ਮਨ ਲਾਜ ਮਹਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਸੰਸਾਰੈ ਕੋ ਕੁਟੰਬ ਮਿਤ੍ਰ
 ਸਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੈ ਸੁਆਇ ਮਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿ ਤੁਦਿ ਨਿਉ ਨ ਕਾਸੁ ਅ
 ਇਨ ਅਵੈ ਤਿ ਤੁਦਿ ਨਿਨੈ ਜੈ ਕੋ ਨ ਚੁਕਾਸਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਪਨਾ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ
 ਜੇ ਤੁਧੁ ਉਪਕਰੈ ਦੁਖਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇ
 ਤੀ ਅਉ ਸਰਿ ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥ ਤਰਿ ਜਪੁ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਜਾਪੁ
 ਤਿਛ ਡਾਏ ਜਿਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨ ਕਾ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਖ ਪੁਰੁ
 ਤਤੁ ਇਤੁ ਛੁਟ ਲਕਾਸਾ ਚਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਗੰਡ ਮਤਲਾ ੪
 ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਤੇਇ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਝਿ ਸੀਤਲਾ ਮਨੁ ਅਪਨਾ
 ਸੇਸ ਕਤਿ ਸੁਰੁ ਬਹੁ ਜਲਤਾ ਗੁਰ ਸਸਿ ਦੇਖੇ ਲਤਾਇ ਸਭੁ ਤਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇ
 ਨ ਅਨ ਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਜਤਾ ਕਤਾ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਸਭੁ ਭਾਇ
 ਸਾਪੁ ਭੁਸੇਵਿ ਸਦਾ ਤੁਅਪਨਾ ॥ ਰਤਾ ਉਜਾਮ ਤਿਸ ਭਿਨਿ ਧਾਨ ਸੇ ਤਰਿ ਜਪਿ
 ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਤਾ ਤੁ ਤਰਿ ਰਤਨਾ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਧਿਆਇ ਅਤਿ ਨਤਰਿ
 ਅਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਮਲੁ ਤੁ ਤਰਿ ਦਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦੁ ਪਦੁ
 ਮਹਾ ਸੁਖਾ ਵਤੁ ਉਤੁ ਮੁਸੰਤ ਭਇਓ ਥਡ ਥਡ ਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡ ਭਾਇ
 ਅਪਿ ਵਧਾਈਓ ਤੁਧੈ ਨ ਕਿਸੈ ਕੀ ਘਟਾਈ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਨਾ ॥ ੩ ॥
 ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੇਸ ਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੁਗਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋ
 ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੀਜੈ ਨਿਤ ਬਸਤਿ ਰਿਦੈ ਤਰੀ ਮੋਤਿ ਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ਗੰਡ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ਜਿ ਤੇਨੇ ਸਾਤ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮਹਾਵਸਿ ਕਦ ਚਉ
 ਭਿਮਿ ਬਿਅਤੁ ਭਉ ਦੁਜਾ ਜਾਣੁ ॥ ਤਰਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀਸ ਦਾ ਬਿਰੁਨਿ ਤਚਉ
 ਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਤਰੀ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜੇ
 ਲੁਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡਾ ਵਰੁਨਾ ॥ ਤਿਕਿ ਸੈਦਾ ਤਾਣੁ ॥ ਰਤਾ ਉਜਾਮ
 ਨਵੰਤ ਕੁਲ ਵੰਤ ਮਿਲਾਖ ਵੰਤ ਦੀਸਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾ ॥ ਤਿਉਂ ਗੁਰ
 ਚਾਣੁ ॥ ਤਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਜਿ ਤੁ ਤਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵਤਿ ਤੁਮਾਰੇ

ਹਮਲੁਖਤੀ ਸੁਦਵੈ ਸੁਚਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਅਸੂਮਤਿ ਜੋ ਤਹਿ ਪਿਆਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿ
 ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਤਿਹ ਰੁਥ ਪੁਰਾਤਿ ਉਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਦੁ ॥ ੩ ॥ ਓਤੁ
 ਭੁਤੇ ਚਾਸ ਭਤੇ ਮੁਚਾ ਜਾ ਕੈ ਤਿਹ ਦੈ ਵਸਿ ਆਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਤਿ ਸਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾ
 ਜੋ ਤਹਿ ਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾਦੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾ ੪ ਤਹਿ ਅੰਤਰਜਾ
 ਸਭ ਸਭੈ ਵਰਤੈ ਜੋ ਤਾ ਤਹਿ ਕਰੇ ਏਤੋ ਤਾ ਕੋ ਕਰਈ ਐ ॥ ਸੋ ਐ ਸਾ ਤਹਿ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਮਨ
 ਜੋ ਤੁਧ ਨੇ ਸਭ ਦੁਰਖਿ ਲਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਹਿ ਜਪਿ ਤਹਿ ਨਿਤ ਪੜੀਈ ਐ ॥ ਤਹਿ
 ਕੁਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾ ਲਿਨ ਸਕੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇ ਤੁਕੜਈ ਐ ॥ ਰਹਤਾ ਉਹ ਤਹਿ ਪਰਪੰਚੁ
 ਅਸਭੁ ਕਰਤੈ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਅਪਣੀ ਜੋਤਿ ਪਰਈ ਐ ॥ ਤਹਿ ਏਕੋ ਬੋਲੈ ਤਹਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ
 ਰਿਪੁਰੈ ਤਹਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਤਹਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾਤਹਿ ਨਾਲੇ ਕਹੁਤਿ ਸੁਪਾਸਤੁ ਮ
 ਕਿਆ ਚੋਰਈ ਐ ॥ ਨਿਤ ਕਪਟ ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਤਹਿ ਕੇਰੀ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਈ ਐ
 ਜਿਸਦੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋ ਸਭ ਦੁਵਰਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ਜਨਨ ਨ
 ਸੋ ਤਹਿ ਨਾਲਿ ਏਤੈ ਰੈ ਤਹਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਤੁਤੁ ਪੁਲਾਏ ਚਰਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਗੋਂਡਮਤਲਾ ੪ ਤਹਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁਤ ਪਤੈ ॥ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀ
 ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੈ ਤਹਿ ਤੀਰਾ ॥ ਤਮਰੀ ਬੇਦਨ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ
 ਗਹਰਤਾ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਲੁਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ਲੇਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਕੀਤ
 ਅਸਪੁ ਜਾਵਤੁ ॥ ਤਹਿ ਦਰਸਨਿ ਸੰਤਿ ਸਗੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗੁ ਗੋਂਡਮਤਲਾ ੫ ੫੨੧ ਸਭੁ ਕ
 ਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥ ਰਹਤਾ ਉਹ ਸੁਨਤੇ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰ
 ਤਾ ॥ ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਲਿਪਤੋ ਕਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਬਕਤੋ
 ਰਤਾ ॥ ਬੁਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ॥ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥ ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਮਾਇ ਸਟਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾ ੫ ਠਾਕਿਓ ਮੀਨਕ

ਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੁਓਰਫਿਰਤਿਓਕੁਸੰਭਾਇਲੋ। ਪਗਧਾਰਤਿਸਾਸੁਲੇਕੈਲੈਤਉਓਰ
 ਰਿਗੁਣਗਾਇਲੋ॥ ੧॥ ਮਨਸਮਝੁਓਭਿਅਵਾਇਲੋ। ਅਪਨੇਰਤਨਕਉਓਰ
 ਤਿਕਾਏਪਰਕੈਜਾਇਲੋ। ਰਤਾਉ। ਜਿਉਮੈਗਲੁਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਪ੍ਰੇਰਿਓਤੁਲਾਗਿਪ੍ਰੇਰਿ
 ਬਾਇਲੋ। ਜਿਉਪੰਖੀਇਕਤ੍ਰੇਇਠਿਰਿਬਿਓਰੈਬਿਰੁਸੰਗਤਿਤਰਿਤਰਿਧਿਅਇ
 ਜੈਸੇਮੀਨੁਰਸਨਾਸਾਦਿਬਿਨਸਿਓਤੁਮੁਠੈਮੁਜੁਲੁਭਾਇਲੋ। ਤੁਓਅਪੰਚਵਸਿ
 ਫੁਟਤਿਪਰਸਰਨਾਇਲੋ॥ ੨॥ ਤੋਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਸਭਿਤੁਮਰੇਜੀ
 ਇਲੋ। ਪਾਵਉਦਾਨੁਸਦਾਦਰਸਪੇਖਉਮਿਲੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲੋ॥ ੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗੋਡਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੩
 ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜਿ। ਮਾਟੀਮਤਿਜੋਤਿਰਖੀਨਿਵਜਿ। ਬਰਤਨਕਉਸਉਰ
 ਜਨਭੋਗਾਇ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਮੁਜੋਕਤਜਾਇ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲਾਗਉਸੇਵਾ
 ਭੈਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ। ਰਤਾਉ। ਜਿਨਿਕੀਏਰੰਗਅਨਿਕਪਰਕਾਰਾ। ਓਪਤਿਪਰਲਉ
 ਮਝਾਰ। ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਟੀਨਜਾਇ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਸੇਰੇਸਦਾਧਿਆਇ॥ ੨॥
 ਨਜਵੈਨਿਤਚਲੁਧਨੀ। ਥੇਅੰਤਗੁਨਾਤਕੇਕੇਤਕਗਨੀ। ਲਾਲਨਾਮਜਾਕੈਭੇ
 ਗਸਗਲਾਘਟਾਦੇਵੈਆਧਾਰ॥ ੩॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਜੋਕੋਨਾਉ। ਮਿਟਤਿਕੋਟਿਅ
 ਖਜਸੁਗਾਉ। ਬਾਲਸਖਾਈਭਗਤਨਕੋਮੀਤਾ। ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਨਾਨਕਤਿਤਰੀ
 ੧॥ ੩॥ ਗੋਡਮਤਲਾ ੫ ਨਾਮਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਉਤਰੁ। ਨਾਮੋਤੀਇਸੁਮਨ
 ਰੂ। ਨਾਮੋਤੀਚਿਤਿਕੀਨੀਓਟਾ। ਨਾਮੁਜਪਤਿਮਿਟਤਿਪਾਪਕੋਟਿ॥ ੧॥ ਗਸਿਦੀ
 ਕੋਨਾਮੁ। ਮਨਕਾਇਸਟੁਗੁਰਸੰਗਿਧਿਆਨੁ। ਰਤਾਉ। ਨਾਮੁਤਮਾਰੇਜੀਅਕੀਰ
 ਮੇਸੰਗੀਜਤਕਤਜਾਤਾ। ਨਾਮੋਤੀਮਨਿਲਾਗਾਮੀਠਾ। ਜਲਿਬਲਿਸਭਮਤਿਨਾ
 ॥ ੨॥ ਨਾਮੋਦਰਗਤਮੁਖਉਜਲੇ। ਨਾਮੋਸਗਲੇਕੁਲਉਧਰੇ। ਨਾਮਿਤਮਾਰੇਕਾਰ
 ਨਾਮਸੰਗਿਇਤੁਮਨੁਆਗੀਧਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੋਤੀਤਮਨਿਰਭਉਭਏ। ਨਾਮੋਆਵਨਾ
 ਤੇ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸਾ। ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਖਿਸਤਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥

ਗੋਂਡਮਤਲਾ ੫ ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁਸਗਲਭੁਖੇਕਉਕਰਤਾਨੁਗ
ਘੋਰਮਤਿਰਾਖਨਤਾਨੁ। ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਐਸੇਪ੍ਰਭੁਮਨਮ
ਅਇਆਘਟਿਅਵਘਟਿਜਤਕਤਤਿਸਤਾਇ। ਰਤਾਉ। ਰੰਕੁਰਉਜਾਕੈਏਕਸਮਾ
ਗੀਟਤਸਤਿਸਗਲਪੁਰਾਨਾ। ਬੀਓਪੁਛਿਨਮਸਲਤਿਪਰੈ। ਜੋਕਿਭੁਕਰੈਸੁਆਪ
ਰੈ॥ ੨॥ ਜਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇਆ। ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇਆ। ਆਪਿਅਕਾਰੁ
ਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਘਟਘਟਘਟਿਸਭਘਟਆਧਾਰੁ॥ ੩॥ ਨਾਮਰੰਗਿਰੁਗਤਭਏਲਾ
ਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿਤਾਲਾ। ਨਾਮਰੰਗਿਜਨਰੇਤਅਘਾਇ। ਨਾਨਕਤਿਨਜਨ
ਰੈਪਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਤੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ।
ਜਾਕੈਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਸਿਮਰਨੁ। ਜਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖਰੇਤਿਨਾਸਾ। ਜਾਕੈਸੰਗਿਰਿਦੈਪ
ਸਾ॥ ੧॥ ਸੇਸੰਤਨਤਰਿਕੇਮੇਰੇਸੀਤਾ। ਕੇਵਲਨਾਮੁਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤਾ। ਰਤਾਉ
ਜਾਕੈਸੰਤ੍ਰਿਤਰਿਤਰਿਮਨਿਵਸੈ। ਜਾਕੈਉਪਦੇਸਿਭਰਮੁਭਉਨਸੈ। ਜਾਕੈਕੀਰਤਿਨਿਰਮ
ਸਾਗ। ਜਾਕੈਨੁਖੰਢੈਸੰਸਾਰੁ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਾਕੈਸੰਗਿਉਪਾਰਾ। ਏਕੁਨਿਰੰਕ
ਜਾਕੈਨਾਮਅਧਾਰਾ। ਸਰਬਜੀਅੰਕਾਜਾਨੈਭਉ। ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ ੩॥
ਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਤਬਭਏਗੁਰਸਾਧਦਇਆਲਾ। ਦਿਨੁਸੁਰੈਦਿਨਾ
ਕੁਨਾਮੁਪਿਆਇ। ਸੁਖਸਤਜਾਨੰਦਤਰਿਨਾਇ॥ ੪॥ ੪॥ ੬॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾ
ਗੁਰਕੀਮੁਰਤਿਮਨਮਤਿਧਿਆਨੁ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤ੍ਰਮਨੁਮਾਨੁ। ਗੁਰਕੈ
ਰਨਰਿਦੈਲੈਧਾਰਉ। ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਨਮਸਕਾਰਉ॥ ੧॥ ਮਤਿਕੋਭ
ਮਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿ। ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਇਨਉਤਰਸਿਪਾਰਿ। ਰਤਾਉ। ਭੁਲੇਕਉਗੁਰਿਮਾ
ਗਿਪਾਇਆ। ਅਵਰਤਿਅਗਿਤਰਿਭਗਤੀਲਾਇਆ। ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾਸੀਮ
ਈ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਥੇਅੰਤਢਾਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਉਰਧਕਮਲਬਿਗਾਸਾ। ਅੰ
ਗਮਤਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਜਿਨਿਕੀਅਸੋਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੁਗ
ਨਮਨਿਆ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਦੈਜੋਗੁ। ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਭੀਤੋਗੁ।
ਭੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਏਏਜਨਾਈ। ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਭਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ੭॥

ਗੋਂਡਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਿਮਨਮੋਗਾਗੁਰੁਬਿਨਮੈਨਾਹੀ
ਕੀਟੇਕਰਤਤੁਦਿਨੁਗਤਿਜਾਕੀਕੋਇਨਮੇਟੈਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਦੇਕੋ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਦੁ॥ਗੁਰਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗੈ॥ਦੁਖਦੁਖ
ਤਾਕਾਭਾਗੈ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਾਨੁ॥ਗੁਰਉਪਰਿਸਦਾਕੁਰਥਾਸੁ॥੨॥ਗੁ
ਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਾਲੁ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੁਰਨਘਾਲਾ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕਉਦ
ਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਦਤਦਿਸਿਜਾਪੈ॥੩॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਮਾਕਥਨੁਨਾ
ਪਾਰਬੁਤਮੁਗੁਰੁਗਤਿਅਸਮਾਇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰੇਭਾਗਾ॥ਗੁਰਚਰ
ਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੬॥੮॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੁਜਾਗੁਰੁ
॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰਬੁਤਮੁਗੁਰੁਭਗਵੰਤੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਦੇਉਅਲਖਅਭੇਉ॥
ਪੁਜਚਰਨਗੁਰਸੇਉ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਤੀਮੈਥਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜ
ਗੁਰੁਗਨਾਉ॥ਗੁਰਤਾਉ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਗਿਆਨੁਗੁਰੁਰਿਦੈਪਿਆਨੁ॥ਗੁਰੁਗਾਪਾ
ਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥ਗੁਰਕੀਸਰਦਿਰਤਉਕਰਜੋਰਿ॥ਗੁਰੁਬਿਨਮੈਨਾਤੀਹੋਰੁ
ਰੁਬੋਤਿਬੁਤਾਰੇਭਵਪਾਰਿ॥ਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਊਟਕਾਰਿ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਕੁ
ਉਜਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਗਲਾਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾ
ਰਕੀਸੇਵਾਦੁਖੁਨਲਾਗੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕਨਾਨਕੁ
॥੪॥੭॥੯॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾ ੫ ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਤਾਰਾ
ਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗਾ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਰਾਮਤਰਾਮੁਸਭਰਤਿ
ਇ॥੧॥ਸੰਤਜਨੀਮਲਿਥੇਲਤੁਰਾਮਾ॥ਸਭਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਨਕਾਮਾ॥ਗੁਰੁ
ਮਰਾਮਧਨੁਸੰਚਿਭੰਡਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਮਕਰਿਆਤਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਮਵੀਸਰਿਨਤਿ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਅਵਤਾਇ॥੨॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਤਾਇ॥ਰਾਮ
ਮਲਿਵਲਾਇ॥ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਭੁਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਰੇ
ਰਾਮਤਰਾਮਜਨਮਮਰਦੁਨਿਵਾਰੈ॥ਉਚਰਤਰਾਮਭੈਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਸਭਤੇਉਚਰ
ਗਾਸਾਨਿਸਿਥਾਸੁਰਜਪਿਨਾਨਕਦਾਸ॥੪॥੮॥੧੦॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾ ੫

ਕਉਖਸੀਕੀਨੀਠਾਕਤਰੇ। ਦਸਸੰਗਤੇਮਾਰਿਬਿਦਰੇ। ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਾਮਤਲੁ
ਪਾਇਆ। ਰਾਮਜਨਾਮਲਿਸੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਪੰਚਸਿਕਦਗਾਰ
ਭਗਤਕੇਪਾਨੀਤਾਰਾਗਤਉ। ਜਗਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਦਨੁ। ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਉਕਰਤਿਸ
ਮੁਹਾਲੁਟਿਲੇਉਸਾਕਤਪਤਥੇਵਤਿ। ਸਾਧਜਨਾਪਗਮਲਿਮਲਿਥੇਵਤਿ॥ ੨॥ ਪੰਚਪੁਤ
ਇਕਮਾਇ। ਉਤਭੁਜਖੇਲੁਕਰਿਜਗਤਵਿਅਇ। ਤੀਨਿਗੁਣਕੈਸੰਗਿਰਚਿਰਸੇ। ਇਨ
ਉਛੈਉਪਰਿਜਨਬਸੇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਲੀਏਛਡਾਇ। ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਰਖੇਤਣਾਇ
ਮੁਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭਸਾਰੁ। ਬਿਨੁਭਗਤੀਸਭਤੇਇਖੁਆਰੁ॥ ੪॥ ੯॥ ੧੧॥ ਗੋਡਮ
ਪਾਪ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਤਰਿਨਾਇ। ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਨੇਠਾਉ। ਜਪਿਜਪਿਅੰ
ਤਨਮੁਅਘਾਏ। ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਫਲਪਾਏ॥ ੧॥ ਰਾਮਜਪਤਜਨਪਾਰਿਪਰੇ
ਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਤਰੇ। ਰਤਉ। ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ। ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਉ
ਥੇਪਾਰੇ। ਜਨਮਮਰਣਸਭਿਮਿਟੀਉਪਾਧਿ। ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੀਸਤਜਿਸਮਾਧਿ॥ ੨॥
ਨਥਨੰਤਰਿਏਕੋਸੁਅਮੀ। ਸਗਲਘਟਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮ
ਏਇ। ਆਠਪਤਰਪ੍ਰਭਕਾਨਉਲੇਇ॥ ੩॥ ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਵਸੈਪ੍ਰਭਅਧਿ। ਤਕੈਤਿਰ
ਤੇਇਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਭਗਤਿਭਾਇਤਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰੀਐ। ਜਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀ
॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੨॥ ਗੋਡਮਤਲਾਪ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਿ। ਕਾਮੁ
ਮੁਇਸੁਤਨਤੇਮਾਰਿ। ਤੇਇਰਤੀਐਸਗਲਕੀਰੀਨਾ। ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸਭਮਠਿ
ਨਾ॥ ੧॥ ਇਨਬਿਧਿਰਮਤੁਗੋਪਾਲੁਗੋਬਿੰਦੁ। ਤਨੁਪਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ। ਰਤਉ
ਆਠਪਤਰਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ। ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਇਤੈਸੁਆਉ। ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਾਨੁਪ੍ਰਭ
ਗਿ। ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਸਿਉਮਨੁਰੰਗਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਤੂੰਕੀਅਤਿਸਕਉਜਾਨੁ। ਅਗੈਦਰ
ਪਾਵਤਿਮਾਨੁ। ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਤੇਇਨਿਤਲੁ। ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਤਗੋਪਾਲ॥ ੩॥
ਕਿਰਿਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਸਾਧੁਕੀਮਨਸੰਗੈਰਵਾਲਾ। ਤੇਤੁਦਇਆਲੁਦੇਤੁਪ੍ਰ
ਦਾਨੁ। ਨਾਨਕੁਜਪਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੩॥ ਗੋਡਮਤਲਾਪ ਧੁਪਦੀਪ
ਵਗੋਪਾਲਾ। ਅਨਿਕਬਾਰਬੰਦਨਕਰਤਾਰਾ। ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਦਿਗਤੀਸਭਤਿਆਗਿ। ਗੁ

ਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਵਡੁਤਾਗਿ॥੧॥ ਆਠਪਤਰਗਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤਨੁਪਨੁਪੁਤ੍ਰਕਾ
 ਦੁ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਗੁਣਰਮਤਭਏਅੰਨੰਦਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਥਖਸੰਦਾ॥੧॥
 ਜਨਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਮੇਟਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ ਕਰਮਧਰਮਇਉਤ੍ਰ
 ਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੀਐਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਗਰਤਰਿਬੋਧਿਥਪ੍ਰਭਚਰਣਾਅੰਤਰਜ
 ਕਰਣਕਰਣਾ॥੩॥ ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੰਚਦੁਤਭਾਗੈਬਿਕ
 ਐਜਨਮੁਨਕਥਤੁਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੪॥੧੨॥੧੪॥
 ਗੋਡਮਤਲਾਪ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਦਕਰੇਇ॥ਬਾਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰ
 ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਦਇਅਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਥਖਸਿੰਦਾ॥੧॥ਤੇਗੀਸ
 ਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਨਿਤਲਾ॥ਰਤਾਉ॥ਪ੍ਰਭਦਇਅ
 ਰਕੇਨਾਤੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਸਮਾਤੀ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਤਲਤੁਪਲਤੁ
 ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰੈ॥੨॥ ਅਉਖਧਕੋਟਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦਾਤੰਤੁ
 ਭਜੀਐਭਗਵੰਤੁ॥ਰੋਗਸੋਗਮਿਟੇਪ੍ਰਭਧਿਆਏ॥ਮਨਬੰਢਤਪੁਰਨਫਲਪਾਏ
 ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਦਇਆਗਾ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਤਾਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਬ
 ਏਪ੍ਰਭਿਅਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਏਕੋਤਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧੩॥੧੫॥ ਗੋਡਮਤਲਾ
 ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਨਿਰਮਲਤੋਇਤੁਮਾਰਚੀਤਾ॥ਮਨਤਨਵੀਸ
 ਬਲਾਇ॥ਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਸਗਲਾਜਾਇ॥੧॥ਤਰਿਗੁਣਗਾਵਤਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ
 ਗੀਪਾਈਐਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਰਤਾਉ॥ਜੋਜਨੁਕਰੈਕੀਰਤਨੁਗੋਪਾਲਾ॥ਤਿਸਕ
 ਨਸਕੈਕਾਲੁ॥ਜਗਮਤਿਅਇਅਸੋਪਰਵਾਲੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਨਾਖਸਮੁਪਰ
 ੨॥ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟਤਿਉਨਮਾਦਾ॥ਸਦਾਤੁਜਿ
 ਵੰਤਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਪੁਰਨਮੰਤਾ॥੩॥ਤਰਿਧਨੁਖਾਟਿਕੀਏਭੰਡਗਾ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰ
 ਜਸਵਾਰਾ॥ਤਰਿਕੇਨਾਮਰੰਗਸੰਗਿਜਾਗਾ॥ਤਰਿਚਰਣੀਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥
 ੧੬॥ ਗੋਡਮਤਲਾਪ ਭਵਸਾਗਰਬੋਧਿਥਤਰਿਚਰਣਾ॥ਸਿਮਰਤਨਮੁਨ
 ਮਰਣਾ॥ਤਰਿਗੁਣਰਮਤਨਾਤੀਜਮਪੰਥਾ॥ਮਤਾਬੀਚਾਰਪੰਚਦੁਤਤਮੰਥਾ॥੧॥

ਏਈਪੁਰਨਨਾਥਾਜੰਤਅਪਨੇਕਉਦੀਜਤਿਤਾਥਾਹਤਾਉ।ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁ
ਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਕਰਤਿਵਖਿਆਲਾਜੋਗੀਜਤੀਬੈਸਨੇਰਾਮਦਾਸਾ।ਮਿਤਿਨਾ
ਬ੍ਰਹਮਅਥਿਨਾਸਾ॥੨॥ਕਰਣਪਾਲਾਤਕਰਤਿਸਿਵਦੇਵਾ।ਤਿਲੁਨੀਬੁਝਤਿਅਲ
ਅਭੇਵਾ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸੁਆਪੇਦੇਇ।ਜਗਮਤਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥੩॥ਮੋਤਿਨਿ
ਕੁਲਗੁਲੁਕਿਉਤੁਨਾਤਿ।ਸਰਬਨਿਧਾਨਤੇਗੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਤਿ।ਨਾਨਕੁਦੀਨੁਜਾਚੈਤੇਗੀ
ਵਾਕਗਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਗੁਰਦੇਵਾ॥੪॥੧੫॥੧੭॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾਪ ਸੰਤਕਾਲੀ
ਧਰਤਿਬਿਦਾਰਉ।ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਅਕਾਸਤੇਟਾਰਉ।ਸੰਤਕਉਗਾਖਉਅਪਨੇ
ਅਨਾਲਿ।ਸੰਤਉਧਾਰਉਤਤਖਿਲਤਾਲਿ॥੧॥ਸੋਈਸੰਤੁਜਿਭਵੈਰਾਮਾ।ਸੰਤਗੇ
ਦਕੈਏਕੈਕਾਮਾ।ਹਤਾਉ।ਸੰਤਕੈਉਪਰਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਤਾਥਾ।ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਬਸੈਦਿਨੁਰਾ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਤਤਿਪ੍ਰਤਪਾਲਿ।ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਰਾਜਤੇਟਾਲਿ॥੨॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਕ
ਨੁਕੋਇ।ਜੋਨਿੰਦੈਤਿਸਕਾਪਤਨੁਤੇਇ।ਜਿਸਕਉਗਾਖੈਸਿਰਜਨਤਾਰੁ।ਬੁਖਮਾਰ
ਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਕਾਉਇਅਥਿਸਾਸੁ।ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੀਰਾ
ਨਾਨਕਕਉਉਪਜੀਪਰਤੀਤਿ।ਮਨਮੁਖਤਾਰਗੁਰਮੁਖਿਸਦਜੀਤਿ॥੪॥੧੬॥
ਗੋਂਡਮਤਲਾਪ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰਾਇਦਾ।ਰਸਨਾਸਿਮਰਤਪਾਪਥਿ
ਇਦਾਹਤਾਉ।ਨਾਰਾਇਣਸਭਮਾਤਿਨਿਵਾਸਾ।ਨਾਰਾਇਣਪਟਿਪਟਿਪਰਗਾਸਾ।ਨਾ
ਰਾਇਕਤਤੇਨਰਕਿਨਜਾਤਿ।ਨਾਰਾਇਣਸੇਵਿਸਗਲਫਲਪਾਤਿ॥੧॥ਨਾਰਾਇਣਮ
ਮਤਿਅਧਾਰਾ।ਨਾਰਾਇਣਬੋਧਿਸੰਸਾਰਾ।ਨਾਰਾਇਣਕਤਤਜਮੁਭਾਗਿਪਲਾਇਦਾ।ਨਾ
ਰਾਇਦੰਤਭਾਝੇਰਾਇਦਾ॥੨॥ਨਾਰਾਇਣਸਦਸਦਬਖਸਿੰਦਾ।ਨਾਰਾਇਣਕੀਨੇਸੁਖ
ਨੰਦਾ।ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪਰਤਾਪਾ।ਨਾਰਾਇਣਸੰਤਕੈਮਾਈਥਾਪਾ॥੩॥ਨਾਰਾ
ਇਸਾਧਸੰਗਿਨਾਰਾਇਣਾ।ਬਾਰੰਬਾਰਨਾਰਾਇਣਗਾਇਦਾ।ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਲਾ
ਨਾਰਾਇਣਓਟਨਾਨਕਦਾਸਗਤੀ॥੪॥੧੭॥੧੮॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾਪ
ਕਉਗਾਖੈਰਾਖਲਤਾਰੁ।ਤਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਹਤਾਉ।ਮਾਤਗਰਭਮਤਿਅਗਨਿ
ਜੋਤੀ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਧੋਤੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਲਾਗੈਛਾ

ਗੁ॥੧॥ਰਾਮਕਵਚੁਦਾਸਕਾਸੰਨਾਤੁ॥ਦੁਤਦੁਸਟਤਿਸਪੇਤਤਨਾਤਿ॥ਜੇਜੇਗਾ
 ਸੇਜਾਇ॥ਗਗੀਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੂਸਰਣਾਇ॥੨॥ਜੇਜੇਸਰਣਿਪਇਆਤਰਿ
 ਦਾਸੁਰਖਿਅਅਪਵੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਜੇਕੇਬਤੁਤੁਕਰੇਅਤੰਕਾਰੁ॥ਓਤੁਖਿਨਮੰ
 ਬਾਕੁਨਾਇ॥੩॥ਤੈਭੀਸਚਾਤੇਵਲਤਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਤਾਰਾ
 ਦਾਸਰਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਣਅਧਾਰ॥੪॥੧੮॥੨੧॥
 ਗੋਂਡਮਤਲਾਪ ਅਚਰਜਕਥਾਮਤਾਅਨੁਪਾਪ੍ਰਾਤਮਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰੂ
 ਰਤਾਉ॥ਨਾਇਤੁਬੁਢਾਨਾਇਤੁਬਾਲਾ॥ਨਾਇਸੁਦੁਖੁਨਾਤੀਜਮਜਾਲਾ॥ਨਾਇ
 ਸੈਨਾਇਤੁਜਾਇ॥ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਰਤਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਨਾਇਸੁਭਿਸਨੁਨਾ
 ਸੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਦੁਸਮਨੁਨਾਇਸੁਮੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਤਰਖੁਨਾਤੀਇਸੁਸੇਗੁ॥ਨਾ
 ਇਸਕਾਇਤੁਕਰਨੈਜੇਗੁ॥੨॥ਨਾਇਸੁਬਾਪੁਨਾਤੀਇਸੁਮਾਇ॥ਅਪਾਇਤੁਅ
 ਤੇਤਾਅਇਅਪਾਪਾਪਪੁੰਨਕਾਇਸੁਲੇਪੁਨਲਾਗੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਦਾ
 ॥੩॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਇਕਸਕਤਿਉਪਾਇਅਪਾਮਤਾਮਾਇਅਤਕੀਤੈਛਾਇਅ
 ਲਅਛੇਦਅਭੇਦਦਇਅਲਾ॥ਦੀਨਦਇਅਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਤਕੀਤੈ
 ਕਛੁਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ॥੪॥੧੮॥੨੧॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾ
 ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਤਾਰੈਜਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿ
 ਸਭਿਗਏ॥ਸੰਤਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀਪਏ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਾਇ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਰਤਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਬਤੇਇਦਇਅ
 ਪੁਜਨਕੀਕਰੈਰਵਾਲਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥ਰਾਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿ
 ਸਫਲੁਜਨਮੁਤੰਕਾਪਰਵਾਣੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥ਭਾਇਭ
 ਰਤਨਿਲਾਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੇਇਅਜਾਗੈ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾ
 ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਉਂਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥ਦਾਸਜਨਕੀਮਨਸਾਪੁਰਿ॥ਨਨੀਕਸੁਖੁਪ
 ਧੁਰਿ॥੪॥੨੦॥੨੨॥੨੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਡਮ ਤਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਕਰਿਨਮ ਸਕਾਰ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਠਲਾ ਮੁਰਤਿ ਸਠਲਾ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਅੰ
ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਤਾ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੁ ਗੋ
ਲਾ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖ ਨਤਾਗਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਤਉ ਮਰਾਉ ਪਤੀ
ਏ॥ ਦੁਸਟ ਅਤੰਕਾ ਗੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀ ਨੋਰੋ ਗੁ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁਕ
ਸਭੁ ਲੋਗੁ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਮਨਿ ਮਤਾ ਅਨੰਦੁ॥ ਸੰਤ ਜਪਤਿ ਗੁਰ ਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ॥ ਸੰਗ
ਕਉ ਖਉ ਜਲ ਭੁਏ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ॥ ੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾ
ਪਾਧ ਬੂਤ ਮਗੁਰ ਬੇ ਪਰਵਾਤੇ॥ ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੈ ਜਾ ਕੀ ਸਹਨਿ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ
ਭਿਧਰਨਿ॥ ੪॥ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀ ਅਪੋਇ॥ ਆਠ ਪਤਰ
ਗੁਏ ਕੁਧਿ ਆਏ॥ ਜਮੁ ਆਤ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ॥ ੫॥ ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਤੰਕਾ
ਜਨ ਭਲਾ ਮਾਨਤਿ ਨਿੰਦਕ ਵੇਕਾਗੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਖਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਜਨ ਉ
ਏ ਨਿੰਦਕ ਨ ਰਕਿ ਪਾਏਆ॥ ੬॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਅਰੇ॥ ਸਤ ਬਚਨ ਵਰ
ਤਿ ਭਉ ਅਰੇ॥ ਜੈ ਸਾਕਰੇ ਸੁਤੈ ਸਾਪਾਏ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ ਸਰ ਪਰ ਜਾਏ॥ ੭॥
ਸਰਿ ਅਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰ ਤੇਰੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖ ਤੁਜਨ ਕੇਰੀ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਹਿਤਰੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿ ਮਰਨਿ ਪੈ ਜਸ ਵਾਹੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੨੯॥

ਉਪਦੇ ੨੮ ਅਸਟਪਦੀ ੧ ਜੋੜ ਜੁਮਲਾ ੨੯

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗੋਂਡ ਥਾਈ ਭਗਤਾਈ

ਥਾਈ ਭਗਤਿ ਕਥੀ ਰਜੀ॥ ੧॥ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਸੁਨੀ ਐ ਕਹੀ ਐ॥ ਮਿਲੈ ਐ
 ਟਿਕ ਰਿਹੀ ਐ॥ ੧॥ ਥਾਥਾ ਥੋਨੁ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀ ਐ॥ ਜੈ ਸੇਰ ਮਨ ਮਰਦਿ ਰਹੀ
 ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬੇਲੇ ਉਪਕਾਰੀ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਬੇਲੇ ਧੁਖ ਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਬੇਲ ਤੇ ਬੇਲ ਤੇ
 ਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੇਲੇ ਕਿਆ ਕਰ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਰਹੁ ਛਾਪੁ ਬੇਲੈ॥ ਭਰਿ
 ਕ ਬਤੁ ਨ ਤੇਲੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਂਡ॥ ਨਰੁ ਮਰੈ ਨਰੁ ਕਾ ਮਿਨ ਅਵੈ॥ ਪਸੁ ਮਰੈ
 ਸਵੈ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਥਾਥੇ॥
 ਤਾਡ ਜਲੇ ਜੈ ਸੇਲ ਕਰੀ ਕਤੁ ਲਾ॥ ਕੇ ਸਜਲੇ ਜੈ ਸੇਘਾ ਸਕਾ ਪੁਲਾ॥ ੨॥ ਕਤੁ ਕਥੀ
 ਨਰੁ ਜਾਗੈ॥ ਜਮ ਕਾ ਰੰਗੁ ਮੁੰਡ ਮਟਿ ਲਾਗੈ॥ ੩॥ ੨॥ ਗੋਂਡ॥ ਅਕਾਸਿ ਰਹੈ
 ਲਿਗਾ ਗਨੁ ਤੈ ਚਤੁ ਦਿਸਿ ਗਗਨੁ ਰਤਾਇ ਲੇ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਸਦਾ ਪੁਰਖੇ ਤਮੁ ਘਰੁ
 ਗਗਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲੇ॥ ੧॥ ਮੇਤਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਓ॥ ਇਤੁ ਜੀਉ ਅਇਕ ਤਾਗਇਓ॥ ਰਹੈ
 ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀ ਨੀਤਤੁ ਕਤਾ ਤੇ ਕੀਨ੍ਹੇ॥ ਕਰਮ ਬੰਧੁ ਤੁਮ ਜੀਉ ਕਤਾ
 ਰਮਤਿ ਕਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਨ੍ਹੇ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਮਤਿ ਤਨੁ ਤੈ ਤਨ ਮਤਿ ਤਰਿ ਤੈ ਸਰ ਬਨਿ ਰੰਤਰਿ
 ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਹਾ ਮੁਨਾ ਮੁਨ ਢੋਰੁ ਉਸਤੈ ਤੇਇ ਸੁਤੈ ਇਰੇ॥ ੩॥ ੩॥ ਗੋਂਡ॥
 ਭੁਜਾ ਬੰਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਡਰਿਓ॥ ਤਸਤੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੁੰਡ ਮਤਿ ਮਾਰਿਓ॥ ਤਸਤਿ ਭਰਿ
 ਮਾਰੈ॥ ਇਆ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਤਉ ਬਲਿ ਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਤਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਰਾਜੇ॥ ਕਾ
 ਬੇ ਤਸਤੀ ਤੇਰਾ ਰਤਾਉ॥ ਰੇ ਮਤਾ ਵਤਤੁ ਧੂਡਾ ਰਉ ਕਾਟਿ॥ ਇਸਤਿ ਤੁਰਾ ਵਹੁ ਘਾਟੁ
 ॥ ਤਸਤਿ ਨ ਤੇਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ॥ ਵਾਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਅਪਰਾਧੁ ਸੰਤ
 ॥ ਬੰਧਿ ਪੋਟ ਰੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨਾ॥ ਰੁੰਚਰੁ ਪੋਟ ਲੈ ਲੈ ਨ ਸਜ ਕਾਰੈ॥ ਬੁਝੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ
 ॥ ੩॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀਆ ਭਰਿ ਲੀਨਾ॥ ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਅਜ ਤੁਨ ਪਤੀਨਾ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ
 ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਤਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ਗੋਂਡ ਮਤਲਾ ਨਾਇ
 ਨਾਇ ਤੁਦੇਉ॥ ਨਾਇ ਤੁਜਤੀ ਕਤਾ ਵੈ ਸੇਉ॥ ਨਾਇ ਤੁਜੇ ਗੀਨਾ ਅਵਤੁ ਤਾਨਾਇ
 ਤੁਪੁਤਾ॥ ੧॥ ਇਆ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਕੈ ਨਥ ਸਾਈ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਉ ਪਾਈ॥ ਰਤਾਉ

ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਨਾਇਤੁ ਰਾਜਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾ ਸੀ॥ ਨਾਇਤੁ ਪਿੰਡੁ ਨ ਰਕਤੁ ਰਾਤੀ॥ ਨਾਇਤੁ ਬ੍ਰ
ਨਾਇਤੁ ਖਾਤੀ॥ ੨॥ ਨਾਇਤੁ ਤਪਾ ਕਤਾ ਵੈ ਸੇਖਾ॥ ਨਾਇਤੁ ਜੀਵੈ ਨ ਮਰਤਾ ਦੇਖਾ॥ ਇਸੁ ਮਰੇ
ਜੇ ਕਉ ਰੋਵੈ॥ ਜੇ ਰੋਵੈ ਸੇਈ ਪਤਿ ਖੋਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਡਗੋ ਪਾਇਆ॥ ਜੀਵਨ
ਨੁ ਦੇਖੀ ਮਿਟਵਾਇਆ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਇਤੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ॥ ਜਸ ਕਾ ਗਦ ਪਰਿ ਮਿਟੈ ਨ ਸੰਸੁ
॥ ੨॥ ੫॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਤੁਟੇ ਤਾਗੇ ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ॥ ਦੁਆਰ ਉਪਰਿ ਭਿਲ ਕਾਵਤਿ ਕਾਨ
ਬਿਚਾਰੇ ਛੁਟੇ ਛਾਲਾ॥ ਇਆ ਮੁੰਡੀ ਅਸਿਰ ਚਢਿ ਬੋਕਾਲਾ॥ ੧॥ ਇਤੁ ਮੁੰਡੀ ਅੰਸੁ ਗਲੇ
ਖੋਈ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਸੁਰ ਤੇਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਹੀ ਨਾਰਿ ਕੀ ਚੋੜੀ ਬਾਤਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਰਾਮ ਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਲਰਿ ਕੀ ਲਰਿ ਕਨਖੈ ਬੋਨਾਤਿ॥ ਮੁੰਡੀ ਅਨਾਨਿ ਦਿਨੁ ਪਾਪੇ ਜਾਤਿ॥ ੨॥
ਕਦੁ ਇਮੰਦਰਿ ਇਕ ਦੁਇ ਬਾਟਾ॥ ਤਮ ਕਉ ਸਾਥੁ ਉਨ ਕਉ ਖਾਟਾ॥ ਮੁਡ ਪਲੇਸਿ ਕਾ ਮਰ
ਘੋਬੀ॥ ਤਮ ਕਉ ਚਾਬ ਨੁ ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ॥ ੩॥ ਮੁੰਡੀ ਅਮੁੰਡੀ ਤੁਏ ਏਕਾ॥ ਏਮੁੰਡੀ ਅ
ਤੁਕੀ ਟੇਕਾ॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧੁ ਲੀਲੇਈ ਬੇਪੀਰੀ॥ ਇਨ ਮੁੰਡੀ ਅਨਭਜਿ ਸਗਨਿ ਕਬੀਰ॥ ੪॥
੬॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ॥ ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ ਤੋਵੈ॥ ਰਖਵ
ਰੋਇ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਆਗੈ ਨਰ ਕੁਈ ਤਾਭੇ ਗਬਿਲਾਸਾ॥ ੧॥ ਏਕ ਸੁਤਾ ਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ
ਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਤਾ ਗਨਿ ਗਲਿ ਸੇਤੈ ਤਾਗੁ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗ
ਸਾਗੁ॥ ਕਰਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬੈਠੈ ਪਖਿ ਆਗੀ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠ ਕੀ ਠਿਠੈ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਭਾ
ਰਤ ਪਾਛੈ ਪਰੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਰਤੁ ਡਰੈ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਚੰਤ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਇਣਿ॥ ਤਮ
ਦੁਇ ਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਿਖ ਡਾਇਣਿ॥ ੩॥ ਤਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ ਜਾਨਿ ਆਭੇਉ॥ ਜਬ ਤੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਦੇਉ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਤਿ ਪਰੀ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਗੀ॥ ੪॥ ੬॥
੭॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਗ੍ਰਿਤਿ ਸੇਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੋਨਾਤਿ॥ ਆਵਤ ਪਤੀ ਆਖੁ ਪੇਜਾਤਿ॥ ਵਾਕੈ ਅੰ
ਧਿ ਨਹੀ ਸੰਤੋਖੁ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਤਾ ਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੇਖੁ॥ ੧॥ ਧਨੁ ਸੇਤਾ ਗਨਿ ਮਤਾ ਪਵੀਤਾ॥ ਤਪੇ
ਪੀਸਰੋ ਲੈ ਚੀਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਤਾ ਗਨਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕੀ ਪੁਤੀ॥ ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗਤਿ ਸਿਉ
ਤੀ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰੀ॥ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ ਸੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਸੇਤਾ ਗਨਿ ਤੈ ਅਤਿ
ਦਰੀ॥ ਪਗੇ ਨੇਵਰ ਚਾਨਕ ਚਾਨਕ ਹਰੀ॥ ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਤਉ ਲਗੁ ਸੰਗੇ॥ ਨਾਤਿ ਤਚਲੀ

ਬੇਗਿਉਠਿਨੰਗੇ॥ ੩॥ ਸੋਤਾਗਨਿਭਵਨਤ੍ਰੈਲੀਆ॥ ਦਸਅਠਪੁਰਾਣਤੀਰਥਸੰਗੇ॥
 ਬੂਤਮਾਥਿਸਨੁਮਤੇਸਰਬੇਧੇ॥ ਬਡੇਭੁਪਤਿਰਾਜੇਤੈਏਧੇ॥ ੪॥ ਸੋਤਾਗਨਿਭੁ
 ਪਾਰਿ॥ ਪੰਚਨਾਰਦਕੈਸੰਗਿਧਿਧਵਾਰਿ॥ ਪੰਚਨਾਰਦਕੈਮਿਟਵੇਭੁਟੇ॥
 ਗੰਗਿਰਪਾਏਭੁਟੇ॥ ੫॥ ੫॥ ੬॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿਥਲਤਰਨਾਠਾ
 ਮਥਿਨਾਕੈਸੇਪਾਰਿਉਤਰੈ॥ ਕੁੰਭਥਿਨਾਜਲੁਨਾਟੀਕਾਵੈ॥ ਸਾਧੂਥਿਨਾਐਸੇਅਥ
 ਵੈ॥ ੧॥ ਜਾਗਉਤਿਸੇਜੁਰਾਮੁਨਚੇਤੈ॥ ਤਨਮਨਰਮਤਰਤੈਮਹਿਖੇਤੈ॥ ਰਤਉ
 ਲਤਰਥਿਨਾਜਿਮੀਨਤੀਬੇਈਐ॥ ਸੁਤਥਿਨਾਕੈਸੇਮਲਪਰੇਈਐ॥ ਘੁੰਗੁਰ
 ਅਗੰਠਿਚੜ੍ਹਾਈਐ॥ ਸਾਧੂਥਿਨੁਤੈਸੇਅਥਗਤੁਜਾਈਐ॥ ੨॥ ਜੈਸੇਮਾਤੰ
 ਨੁਬਾਲੁਨਤੇਈ॥ ਥਿੰਬਥਿਨਾਕੈਸੇਕਪਰੇਧੇਈ॥ ਘੋਰਥਿਨਾਕੈਸੇਅਸਵਾਰਾਸ
 ਨਾਤੀਦਰਵਾਰਾ॥ ੩॥ ਜੈਸੇਥਾਜੇਥਿਨੁਨਤੀਲੀਜੈਫੇਗੀ॥ ਖਸਮਿਦੁਤਾਗਨਿਤੀ
 ਗੀ॥ ਕਤੈਕਥੀਰਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਬਤੁਰਿਨਤੀਮਰਨਾ॥ ੪॥
 ਗੋਂਡਾ॥ ਕੁਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੁਟੈ॥ ਮਨਕੁਟੈਤਉਜਮਤੇਭੁਟੈ॥
 ਮਨੁਕਸਵਟੀਲਾਵੈ॥ ਸੋਕੁਟਨੁਮੁਕਤਿਬਤੁਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਕੁਟਨੁਕਿਸੈਕਤਉ
 ਸਗਲਥੇਲਨਕੈਮਹਿਥੀਚਾਰਾ॥ ਰਤਉ॥ ਨਾਚਨੁਸੋਇਜੁਮਨਸਿਉਨਾਚੈ॥
 ਪਤੀਐਪਰਚੈਸਾਚੈ॥ ਇਸੁਮਨਅਗੈਪੁਰੈਤਾਲਾ॥ ਇਸੁਨਾਚਨਕੈਮਨਰਖਵ
 ਬਜਾਗੀਸੋਜੁਬਜਾਗਤਿਸੋਧੈ॥ ਪੰਚਪਲੀਤਤਕਉਪਰਬੇਧੈ॥ ਨਉਨਾਇਕਕ
 ਪਛਾਨੈ॥ ਸੋਥਾਜਾਗੀਤਮਗੁਰਮਾਨੈ॥ ੩॥ ਤਸਕਹੁਸੋਇਜਿਤਾਤਿਨਕਰੈ॥ ਇੰ
 ਨਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ ਕਤੁਕਥੀਰਤਮਐਸੇਲਖਨਾ॥ ਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਅਤਿਭੁਪਥਿ
 ੪॥ ੭॥ ੧੦॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਧੰਨੁਗੁਪਾਲਧੰਨੁਗੁਰਦੇਉ॥ ਧੰਨੁਅਨਾਦਿਭੁ
 ਟਤਕੇਵਾ॥ ਧੰਨੁਓਇਸੰਤਜਿਨਐਸੀਜਾਨੀ॥ ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਥੇਸਭੰਗਪਾਨੀ
 ਅਦਿਪੁਰਖਤੇਤੋਇਅਨਾਦਿ॥ ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ॥ ਰਤਉ॥ ਜ
 ਮੁਜਪੀਐਅੰਨੁ॥ ਅੰਭੈਕੈਸੰਗਿਨੀਕਾਵੰਨੁ॥ ਅੰਨੈਥਾਤਰਿਜੇਨਬੋਤਵਹਿ॥ ਤਿਨ
 ਮਹਿਅਪਨੀਬੋਵਹਿ॥ ੨॥ ਏਤੁਤਿਅੰਨੁਕਰਹਿਪਾਖੰਡਾ॥ ਜਿਗਮਹਿਥਕਤੇਦੁ
 ਨਾਸੋਤਾਗਨਿਨਾਓਤਿਰੰਡਾ॥

ਤੀਖਾਵਤਿਵਟਿਕਾਸਾਗੀ॥੩॥ ਅੰਨੈਥਿਨਾਨੋਇਸੁਕਾਲੁ॥ ਤਜਿਐ ਅੰਨਿਨੀਮਿਲੈਗੁਪਾ
ਕੁਕਥੀਰਤਮਐਸੇਜਾਨਿਆ॥ ਧੰਨੁਅਨਾਦਿਠਾਕੁਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੮॥੧੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਗੁਗੋਡਥਾਈਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥

੧ ਅਸੁਸੇਧਜਗੇਨਾ॥ ਤੁਲਾਪੁਰਖਦਾਨੇ॥ ਪ੍ਰਾਗਇਸਨਾਨੇ॥੧॥ ਤਉਨਪੁਜ
ਕੀਰਤਿਨਾਮਾ॥ ਅਪੁਨੇਗਾਮਤਿਭਜੁਰੇਮਨਆਲਸੀਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗਇਆਪਿੰਡੁ
ਤਾ॥ ਬਨਾਗਸਿਅਸਿਥਸਤਾ॥ ਮੁਖਿਬੇਦਚਤੁਰਪੜਤਾ॥੨॥ ਸਗਲਧਰਮਅਛਿਤਾ॥
ਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਤਾ॥ ਖਟੁਕਰਮਸਤਿਤਰਤਤਾ॥੩॥ ਸਿਵਾਸਕਤਿਸੰਥਾਦੰ॥ ਮਨ
ਭੋਭੋਭਿਸਗਲਭੇਦੰ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿਦੰ॥ ਭਜੁਨਾਮਾਤਰਸਿਭਵਸਿੰਧੰ॥੪॥੧॥

ਗੋਡਾ॥ ਨਾਦਕ੍ਰਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ॥ ਪ੍ਰਾਨਤਜੇਵਕੋਧਿਆਨੁਨਜਾਏ॥੧॥ ਐਸੇ
ਮਾਐਸੇਠਰਉ॥ ਗਾਮਢੋਡਿਚਿਤੁਅਨਤਨਠਰਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਉਮੀਨਾਤੈਰੈਪਸੁਆ
ਸੋਨਾਗਢੇਤਿਰੈਸੁਨਾਰਾ॥੨॥ ਜਿਉਥਿਖਈਤੈਰੈਪਰਨਾਗੀ॥ ਕਉਡਾਡਾਰਤਤਿਰੈਜੁ
ਗੀ॥੩॥ ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਤਰਾਮਾ॥ ਤਰਿਕੇਚਰਨਨਿਤਧਿਆਵੈਨਾਮਾ॥੪॥

ਗੋਡਾ॥ ਮੋਕਉਤਾਰਿਲੇਰਾਮਾਤਰਿਲੇ॥ ਮੈਅਜਾਨੁਤਰਬੇਨਜਾਨਉਥਾਪ
ਤੁਲਾਥਾਤਦੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਰਤੇਸੁਰਤੇਇਜਾਤਨਿਮਖਮੈਸਤਿਗੁਰਭੂਧਿਸਿਖਲਾਈ॥ ਨ
ਉਪਜਿਸੁਰਗਕਉਜੀਤਿਓਸੋਅਵਖਧਮੈਪਾਈ॥੧॥ ਜਤਜਤਤਪੁਅਨਾਰਦੁਟੇਕੈਨੈਕੁ
ਕਵਤੁਮੋਤਿ॥ ਤੇਰੇਨਾਮਅਵਿਲੰਬਿਥਤੁਤਜਨਉਧਰੇਨਾਮੇਕੀਨਿਜਮਤਿਏਤ॥੨॥੩॥

ਗੋਡਾ॥ ਮੋਤਿਲਾਗਤੀਤਾਲਾਥੇਲੀ॥ ਬਢੁਗੇਥਿਨੁਗਾਇਅਕੇਲੀ॥੧॥ ਪਾਨੀ
ਥਿਨੁਮੀਨੁਤਲਠੈਐਸੇਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਥਾਪੁਰੇਨਾਮਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਥਾਢਾ
ਤੁਲਾਥਾਨਚੇਖਤਾਮਾਖੁਨੁਘੁਟਲਾ॥੨॥ ਇਲਾਹੀਨਾਮਦੇਉਨਾਰਾਇਨੁ
ਇਆ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਤਅਲਖੁਲਖੁਇਆ॥੩॥ ਜੈਸੇਥਿਖੈਤਤਪਰਨਾਗੀ॥ ਐਸੇਨਾਮੇ
ਤਿਮੁਗੀ॥੪॥ ਜੈਸੇਤਾਪਤੇਨਿਰਮਾਨਾਮਾ॥ ਤੈਸੇਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਥਾਪੁਰੇਨਾਮਾ॥

੪॥੪॥ ਗੋਡਾ॥ ਘਰੁ੨ ਤਰਿਤਰਿਕਰਤੀਮਟੇਸਭਭਰਮਾ॥ ਤਰਿਕੇਨਾ

ਵੇਈਤੇਰਾਮਾਵੇਈਤੇ

ਮੁਲੈਉਤਮਧਰਮਾਤਰਿਤਰਿਕਰਤਜਾਤਿਕੁਲਤਰੀ। ਸੋਤਰਿਅੰਪੁਲੇਕੀਲਾਕੰ
 ਤਰੇਣਨਮਸਤੇਤਰੇਣਨਮਤਾ। ਤਰਿਤਰਿਕਰਤਨਤੀਦੁਖੁਜਮਤਾ। ਰਤਾਉ।
 ਖਸਤਰੇਪਰਾਨਾ। ਅਜੈਮਲਕੀਓਥੈਕੁੰਠਤਿਥਾਨੁ। ਸੁਆਪਜਾਵਤਗਨਿਕਾਤੰ
 ਨੈਨਤੁਕੀਪੁਤਰੀ॥ ੨॥ ਤਰਿਤਰਿਕਰਤਪੁਤਨਾਤਰੀ। ਬਾਲਘਾਤਨੀਕਕਪਟੀ
 ਸਿਮਰਨਦ੍ਰੋਪਦਸੁਤਉਧਰੀ। ਗੰਉਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ॥ ੩॥ ਕੇਸੀਕੰਸ
 ਜਿਨਿਕੀਆ। ਜੀਅਦਾਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ। ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਾਐਸੋਤਰੀ। ਜਾਨੁ
 ਭੈਅਪਦਾਟਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਗੋਡਾ। ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਵੈ। ਖਰ
 ਉਤੁਢਾਰਉਡਵੈ॥ ੧॥ ਤਉਤਉਏਕਰਮਈਆਲੈਤਉ। ਆਨਦੇਵਬਦਲਾ
 ਤਉ। ਰਤਾਉ। ਸਿਵਸਿਵਕਰਤੇਜੋਨਰੁਪਿਅਵੈ। ਬਰਦਚਢੇਡਉਰੁਢਮਕੰ
 ਮਤਮਾਈਕੀਪੁਜਾਕਰੈ। ਨਰਸੈਨਾਰਿਤੋਇਅਉਤਰੈ॥ ੨॥ ਤੁਕਤੀਅਤਹੀਅ
 ਨੀ। ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਆਕਤਾਢਪਾਨੀ॥ ੪॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮਗੁਮਰਿ
 ਦਵੈਨਾਮਾਇਉਕਰੈਗੀਤਾ॥ ੫॥ ੨॥ ੬॥ ਗੋਡਾਬਿਲਾਵਲੁ। ਆਜੁ
 ਠਲੁਦੇਖਿਅਮੁਰਖਕੋਥੁਮਝਉਰੇ। ਰਤਾਉ। ਪੰਡੇਤੁਮਗੀਗਾਇਤ੍ਰੀਲੋਪਕ
 ਤੀਥੀ। ਲੈਕਰਿਠੇਗਾਟਗਰੀਤੇਗੀਲੰਗਤਲੰਗਤਜਾਤੀਥੀ॥ ੧॥ ਪੰਡੇਤੁਮਗ
 ਉਧਉਲੇਬਲਦਚੜ੍ਹਿਆਵਤਦੇਖਿਅਥਾ। ਸੋਦੀਕੋਘਰਖਾਢਪਾਕਢ
 ਜਕਮਾਰਿਆਥਾ॥ ੨॥ ਪੰਡੇਤੁਮਗਾਰਾਮਚੰਦੁਸੇਭੀਆਵਤਦੇਖਿਅਥਾ। ਰ
 ਤੀਸਰਬਰੋਈਘਰਕੀਜੋਇਗਵਾਈਥੀ॥ ੩॥ ਤਿੰਦੁਅੰਨਾਤੁਰਕੁਢਾਦੁਰ
 ਦੀਸਿਆਢਾ। ਤਿੰਦੁਪੂਜੈਦੇਤੁਰਾਮੁਸਲਮਾਦੁਮਸੀਤਾ। ਨਾਮੋਸੋਈਸੇਵਿ
 ਦੇਤੁਰਾਨਾਮਸੀਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਲੀਗਵਿੰਦ

ਉਕੀ॥ ਘਰੁ ੨ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪਜਪਤੁਸੰਸਾਰਾ। ਬਿਨੁਮੁਕੰਦਤਨੁਹੋਇ
 ਗਾਸੋਈਮੁਕੰਦੁਮੁਕਤਿਕਾਦਾਤਾ। ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਤਮਰਾਪਤਮਾਤਾ॥ ੧॥

ਮਰਤਮੁਕੰਦੇ॥ ਤਾਕੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਅਨੰਦੇ॥ ਗਤਾਉ॥ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਤਮਾਰੇ
 ਨਾਂ॥ ਜਪਿਮੁਕੰਦਮਸਤਕਿਨੀਸਾਨਾਂ॥ ਸੇਵਮੁਕੰਦਕਰੈਬੈਰਾਗੀ॥ ਸੋਈਮੁਕੰਦਦੁ
 ਲਧਨੁਲਾਧੀ॥ ੨॥ ਏਕੁਮੁਕੰਦਕਰੈਉਪਕਾਰੁ॥ ਤਮਰਾਕਤਾਕਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਮੇਟੀ
 ਤਿਉਏਦਰਬਾਰਿ॥ ਤੁਹੀਮੁਕੰਦਜੋਗਜੁਤਾਰਿ॥ ੩॥ ਓਪਜਿਓਗਿਆਨੁਤੁਆਪ
 ਸਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕੀਟਦਾਸਾ॥ ਕਤੁਰਵਿਦਾਸਅਥਤ੍ਰਿਸਨਾਚੁਕੀ॥ ਜਪਿ
 ਮੁਕੰਦਸੇਵਤਾਤੁਕੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਰੁ॥ ਜੇਓਤੁਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਨਵੈ॥
 ਓਤੁਆਦਿਸਿਸਿਲਾਪੁਜਾਵੈ॥ ਜੇਓਤੁਕੁਪਤਟਾਦੇਵਾਵੈ॥ ਕਰੈਨਿੰਦਸਭਥਿਰ
 ਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਾਧਕਾਨਿੰਦਕੁਕੈਸੇਤਰੈ॥ ਸਰਪਰਜਾਨਤੁਨਰਕਤੀਪਰੈ॥ ਗਤਾਉ
 ਜੇਓਤੁਗਤਨਕਰੈਕੁਲਖੇਤਿ॥ ਅਰਪੈਨਰਿਸੀਗਾਰਸਮੇਤਿ॥ ਸਗਲੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
 ਵਨੀਸੁਨੈ॥ ਕਰੈਨਿੰਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ॥ ੨॥ ਜੇਓਤੁਅਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾਵੈ॥
 ਮੇਦਾਨਸੋਰਾਮੰਡਿਪਿਪਾਵੈ॥ ਅਪਨਾਥਿਗਥਿਗਾਨਾਸੰਢੈ॥ ਕਰੈਨਿੰਦਬਤੁ
 ਨੀਤਾਂਢੈ॥ ੩॥ ਨਿੰਦਾਕਤਾਕਰਤੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਿੰਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਤਰਾ॥ ਨਿ
 ਕੁਸੋਧਿਸਾਧਿਬੀਚਾਰਿਅਧਾ॥ ਕਤੁਰਵਿਦਾਸਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਧਾਰਿਅਧਾ॥ ੪॥

੨॥ ਸੁਧੁ
 ਬੀਰਜੀਉ ੧੧ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੭ ਰਵਿਦਾਸਜੀ ੨ ਜੋਤੁਮਲਾ ੨੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਗੁਰਮਕਲੀ॥
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਕੋਈਪੜਤਾਸਤਸਾਕਿਰਤਾ ੫੩੬
੨ ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਗੀਪਸਰਿਰਤੀ
੩ ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਤਿਕਵਨੁਦਰੁ
੪ ਸੁਗਤਿਸਬਦੁਸਾਥੀਮੇਰੀ
੫ ਸੁਇਮਾਓਂਦ੍ਰਾਨਾਨਕਬੋਲੈ
੬ ਤਮਡੋਲਤਥੇਜੀਪਾਪਭਗੀਤੈ
੭ ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰਲਾਈਐਏ ੫੩੮
੮ ਤੁਧਨੋਨਿਵਲੁਮਨਲੁਤੇਰਾਨੈਓ
੯ ਸਾਗਰਮਤਿਬੁੰਦਬੁੰਦਮਤਿ
੧੦ ਜਾਤਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਗੀ॥
੧੧ ਢਾਦਨੁਭੋਜਨੁਮਾਗਤੁਭਗੈ
ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
੧ ਸਤਗੁਗਿਸਚੁਕੈਤਸਭੁਕੋਈ
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਜੇਵਡਭਾਗੋਵਤਿਵਡਭਗੀ ੫੩੯
੨ ਰਾਮਜਨਨੀਮਲਿਭੁਇਆਭੂ
੩ ਤਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜਨਨੀਕੇ
੪ ਜੇਵਡਭਾਗੋਵਤਿਵਡਮੇਰੇ

੫ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਗੁਰੁ
੬ ਸਤਗੁਰੁਦਾਤਾਵਡਵਡਪੁ
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਗੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇਮੇਰੇ
੨ ਪਵਤੁਚਰਦਾਤਲਿਭੁਪਰਿ
੩ ਆਵਤਤਰਖਨਜਾਵਤਦੁਖ
੪ ਤ੍ਰੈਗੁਣਗਤਰਹੈਨਿਗਰੀਸੁ
੫ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅੰਗੀ
੬ ਤੁਦਾਨਾਤੁਅਥਿਚਲੁਤੁਤੁਤੁ
੭ ਕਰਕਰਿਤਾਲਪਖਾਵਜੁਨੈਨੁ
੮ ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈਕੈ
੯ ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈਕੁ
੧੦ ਪਵਨੈਮਤਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ
੧੧ ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲਲਾਲੁ
ਘਰੁ ੨
੧੨ ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਤਿਨਾਤੁਮਾਨਿ
੧੩ ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈਧਿਗਈ
੧੪ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੇਈ॥
੧੫ ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵ
੧੬ ਤਨਤੇਭੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਗੀ
੧੭ ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੇਕਾਸਤਿਤਾ
੧੮ ਕੋਟਿਥਿਘਨਨਹੀਆਵਤਿਨੈ

ਦੇਸੁਨਦੀਜੈਕਾਤੁਲੇਗਾ॥
 ਪੰਚਸਬਦਤਤਪੁਰਨਨਾਦ
 ਭੇਟਤਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿ
 ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗਿਤੁਰਾਜੁਮਾਲੁ
 ਸਿੰਗਤਿਦਰਬੁਦੇਤਿਦੁਖੁਲੇਗ
 ਕਰਿਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛਿ॥ ੫੬੬
 ਜੋਕਿਭੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ
 ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਬਿਸੁਆਮ॥
 ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਤਹਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ
 ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ
 ਗਤੁਕਰਿਪਕਰੀਨਆਈ
 ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬਮਤਿਪੇ ੫੬੫
 ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਰਤਿਪਾਵਿਤੁ॥ ਖੁ
 ਕਉਜੀਬਦਲੈਤਿਅਗੈਰਤਨੁ
 ਗੈਲਿਦਿਨਸੁਜਪਉਤਹਿਨਾਉ
 ਤੇਗੀਸਰਦਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ॥
 ਰਤਨਜਵੇਤਰਨਾਮ॥
 ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਤਿਬੇਦ॥ ੫੬੬
 ਕਿਭੁਤੁਕਾਜੁਨਕੀਰਤਿਜਾਨਿ॥
 ਗਾਖਨਤਾਰਦਇਆਲਾ॥
 ਸਗਲਸਿਆਨਪਛਾਡਿ॥
 ਤੇਵੈਸੋਈਭੁਲਮਾਨੁ॥
 ਦੁਲਭਦੇਤਸਵਾਰਿ॥

੬੨ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ॥
 ੬੩ ਮਨਿਮਾਤਿਜਾਪਿਭਗਵੰਤੁ ੫੬੭
 ੬੪ ਥਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਲੇਕਾ॥
 ੬੫ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮਾ॥
 ੬੬ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਬਿਨਸੇਪਾਪ
 ੬੭ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰ
 ੬੮ ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਬਿਚਰਤਿਭਵਨ
 ੬੯ ਇਤਲੇਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੫੬੮
 ੫੦ ਗਉਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੁਲੁ
 ੫੧ ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਮਾਰਿ
 ੫੨ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਮਨੁਤੇਤਿ॥
 ੫੩ ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਦਾਇ
 ੫੪ ਈਧਨਤੇਬੈਸੰਤਰੁਭਾਗੈ॥
 ੫੫ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਆ॥ ੫੬੯
 ੫੬ ਐਸਾਪੁਰਾਗੁਰਦੇਉਸਤਾਈ
 ੫੭ ਗਾਵਤੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀਤ ੫੭੨
 ੫੮ ਗੁਰੁਪੁਰਾਮੇਰਾਗੁਰੁਪੁਰਾ
 ਪੜਤਾਲੁ॥ ਘਰੁ੩
 ੫੯ ਨਰਨਰਤਨਮਸਕਾਰੈ॥
 ੬੦ ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਤਿਆ
 ਮਤਲਾ
 ੧ ਰੇਮਨਓਟਲੇਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮ

2 ਸਾਧੋਕਓਨਜੁਗਤਿਅਥਕੀਜੈ

3 ਪਰਾਨੀਨਾਗਇਲਸੁਧਿਲੇਹ 440

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਤਲਾ ੧

੧ ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਤਿਸੇਤਾਰੇਸੋਈ

2 ਜਗੁਪਰਥੇਧਤਿਮਜੀਥਧਾ

3 ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਥਰਾਗੀ

4 ਸਾਤਗਲਤਿਨਰਕਗਤਿਥੀ 441

੫ ਤੁਧਨਿਗੁਤੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ

੬ ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਗੁਨਕੋਈ

੭ ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਵਤਿ 442

ਦਖਲੀ॥

੮ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮਸਾਚੁਦ੍ਰਿਜਾ

੯ ਅਉਤਹਿਤਸਤਮਜੀਘਰਿ

ਮਤਲਾ ੨

੧ ਸਰਸੈਦੀਆਮੁੰਦ੍ਰਕੰਨਿਪਾ 443

2 ਭਗਤਿਖਜਾਨਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾ

3 ਤਰਿਕੀਪੁਜਾਦੁਲੰਭੁਤੈਸੰਤਤੁ 444

4 ਤਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅ

੫ ਨਾਮਖਜਾਨਗੁਰੇਤਪਾਇਆ

ਮਤਲਾ ੫

੧ ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਵਿਰਤੀ

2 ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਤੁਆ

3 ਕਾਤੁਥਿਤਾਵੈਗੰਗਸਰੂਪ

4 ਦਾਵਾਅਗਨਿਰੇਤਭਿਬੁਟ

੫ ਜੀਅਜੰਤਸਭਪੇਖੀਅਤਿ

੬ ਦਰਸਨਭੇਟਤਪਾਪਸਰੂ

੭ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਾਮਪਿਆਰਾ

੮ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਿਗਮਨਾਮੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਨੰਦੁ॥ ਮਤਲਾ ੩

੧ ਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਗੀਮਦੇ

ਸਦੁ॥

੧ ਜਗਿਦਾਤਾਸੋਈਭਗਤਿਭੂ

ਛੰਤਮਤੁਲਾ ੫

੧ ਸਾਜਨੜਾਮੇਰਾਸਾਜਨੜਾ

2 ਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇਮਨਖਿਨੁ

3 ਰੁਲਝੁਨੇਸਥਦੁਅਨਤਦੁ

4 ਪ੍ਰਭਥਿਪਤਿਨਿਵਲੋਤਿਸੁ

੫ ਰੁਲਝੁਨੜਾਗਾਉਸਖੀਭੀ

ਰੁਤੀ॥ ਮਤਲਾ ੫

ਸਲੋਕ॥

੧ ਕਰਿਬੰਦਨਪ੍ਰਭਪਾਰਝੂਮੁ

ਥਾਛੀ

ਪਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਤਲਾ ੧
 ਭੰਗਿਕਾਰਿਬੂਤਮਾਉਤਪਤਿ ੫੬੪
 ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥ ਮਤਲਾ ੧
 ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਅਸਦਿਬੈਠੇ ੫੬੮
 ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਾ॥ ੫੬੩
 ਮਤਲਾ ੩ ਪਉੜੀ ੨੧
 ਸਲੋਕ ੫੩
 ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਾ॥ ੫੬੮
 ਮਤਲਾ ੫ ਪਉੜੀ ੨੨
 ਸਲੋਕ ੬੪
 ਵਾਰਗਇਬਲਵੰਡਿਤਥਾਸ ੫੮੬
 ਤੈਤੁਮਿਆਖੀ॥ ਪਉੜੀ ੮

੧੬ ਜੋਤਸੁਮਲਾ
 ੮੧ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ
 ੧੧ ਮਃ ੧
 ੧ ਮਃ ੩
 ੬ ਮਃ ੪
 ੬੦ ਮਃ ੫
 ੩ ਮਃ ੮
 ੨੨ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੮ ਮਃ ੧
 ੫ ਮਃ ੩
 ੮ ਮਃ ੫
 ੨੨
 ੧ ਅਨੰਦੁਸਃ ੩
 ੧ ਸਦੁਸਃ ੩
 ੫ ਓਤਸਃ ੫
 ੧ ਰੁਤੀਸਃ ੫
 ੨ ਭੰਗਿਕਾਰਿਸਿਧਗੋਸਟਿ
 ੩ ਵਾਰ

ਪਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥
 ਕਬੀਰਜੀਉ॥
 ੧ ਕਾਇਅਕਲਾਲਨਿਲਾਨੁ ੫੮੫
 ੨ ਗੁਰੁਕਰਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁ
 ੩ ਤੂੰਮੇਰੇਮੇਰੁਪਹਬਤੁਸੁਆਮੀ
 ੪ ਸੰਤਮਾਨਉਦੁਤਾਡਨਉ
 ੫ ਜਿਤਮੁਖਬੇਦੁਗਇਤ੍ਰੀਨਿਕਸੈ
 ੬ ਤਰਵਹੁਏਕੁਅਨੰਤਡਾਗਸਾ ੫੮੬
 ੭ ਮੁੰਦ੍ਰਮੋਨਿਦਇਅਕਰਿਵੈਲੀ
 ੮ ਕਵਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗਭੀ
 ੯ ਜਿਤਸਿਮਰਨਿਤੋਇਮੁਕਤਿ
 ੧੦ ਬੰਧਚਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ॥
 ੧੧ ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦਇਜੋਤਿਸਰੁਪੁ
 ੧੨ ਦੁਨੀਅਤੁਸੀਅਰਬੇਦਥ
 ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥

੧ ਅਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀਲੇ ੫੮੭
 ੨ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਆਨੰ
 ੩ ਮਧਿਨਤੋਤੀਬਾਪੁਨਤੋਤਾ॥
 ੪ ਬਨਾਰਸੀਤਪੁਕਰੈਉਲਾਇ
 ਗਵਿਦਾਸਜੀ॥

436

ਯੋ

੧ ਪਤੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁ
ਨੀਐ

ਬੋਲੀ ਜੀਉ॥

੧ ਇਤ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਗੁਖਮਨਾ

੧੮

ਜੇਤੁ ਮਲਾ

੧੨ ਕਬੀਰ ਜੀ

੪ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ

੧ ਹਵਿਦਾਸ ਜੀ

੧ ਬੋਲੀ ਜੀ

੧੮

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੈ॥ ਕੋਈ ਪੜਤਾਸਤ
ਸਾਕਿਰਤਾ ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਾਪੈ ਜਪਮਾਲੀ ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆਨਾ
ਅਬਹੀ ਕਬਹੀ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ॥ ੧॥ ਨਜਾਣਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੀ ਕਵ
ਲਾਗੈ॥ ਤਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿੰ ਪਾਰਾਖੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ
ਰਤਾਉ॥ ਕਬਹੂ ਜੀਅ ਜੜਾਉ ਭਿਚੜ ਤੁਝੈ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆ ਲੋਭੀ ਜੀਅ ਜੜਾਥਿ
ਨਰਤ ਤੁਝੈ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੇ॥ ੨॥ ਮਰਦੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਤਿ ਆਏ ਜੀਵਦੁ ਸਾ
ਤਿਸਾਈ॥ ਏਕਿ ਚਲੇ ਤਮ ਦੇਖਤ ਸੁਆਮੀ ਭਾਤਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ॥ ੩॥ ਨਕਿਸੀ ਕਾਮੀ
ਤੁਨਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨਾਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ॥ ਪ੍ਰਵਤਿਨਾ ਨ ਕਜੇ ਤੁਝੇ ਵਤਿ ਅੰਤੋ ਤੇਇ ਸ
ਭਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਸਰਬਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ॥ ਜਤ
ਨ ਦੇਖਾਤ ਤਨਹਰੀ॥ ੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਅੰਧਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ
ਗਭਿਅਾ ਕਿਉ ਕਰਿਉ ਤਰਉ ਪਥਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਤ ਭੀ ਤਰਿ ਘਟ ਭੀ ਤਰਿ ਬਸਿ
ਅਥਾਤ ਰਕਾਤੇ ਨਾਤੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਤਿ ਬੁਝਦਾ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾਤੀ॥ ੨॥
ਅਪੈ ਨੈਜੈ ਅਪੇ ਦੁਰਿ॥ ਅਪੇ ਸਰਬ ਰਹਤਿ ਆਭਰ ਪੁਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾ
ਈ॥ ਜਤ ਦੇਖਾਤ ਤਰਤਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਤਸਾਥ ਹਰਿ ਮਾਇ ਅਨੈਲੀ
ਲਾਗਿ ਸਿਥਾਈ॥ ਪ੍ਰਵਤਿਨਾ ਨ ਕਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਪਰਤਾ ਪਤਿਗਾ ਪ੍ਰਵੀ॥ ੪॥
੨॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਤਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਤੀ ਐ ਦਰ ਭੀ
ਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲੈਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਛਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ ਕਰੈ॥
੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ॥ ਜੀਵਤਿ ਆਨ ਤਮਰੀ ਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ
ਰੋਹੁ ਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬੰ
ਧਿਆਸਤ ਕੈ ਆਸ ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ॥ ੨॥ ਕਿੰਤੇ ਨਾਮ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿ ਅੰਤੁ ਮਸਰਿ ਨਾਤੀ
ਅਵਰੁ ਹੋਰ॥ ਉਚਾਨ ਤੰਕ ਤਲਾ ਮਨ ਮਤਿ ਰਹਤਲਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਕਰੇ॥ ੩॥ ਜਬ ਆ

ਸਾਅੰਦੇਸਾਤਬਹੀਕਿਉਕਰਿਏਕੁਕਤੈ॥ ਆਸਾਤੀਤਰਿਗਤੈਨਿਰਾਸਾਤਉ
 ਕਏਕੁਮਿਲੈ॥ ੪॥ ਇਨਥਿਧਿਸਾਗਰੁਤਹੀਐ॥ ਜੀਤਿਅਇਉਮਹੀਐ॥
 ਦੁਜਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਸੁਰਤਿਸਥਦੁਸਾਖੀਮੇ
 ਕ੍ਰੀਬਾਜੈਲੋਕਸੁਦਾ॥ ਪਤੁਏਲੀਮੰਗਦਕੈਤਾਈਭੀਖਿਆਨਾਮੁਪਜੈ॥ ੧॥
 ਗੋਰਖੁਜਾਗੈ॥ ਗੋਰਖੁਸੋਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀਕਰਤੇਥਾਰਨਲਾਗੈ॥ ਰਹਾਉ
 ਪਾਣੀਪ੍ਰਾਣਪਵਦਿਥਿਧਿਰਾਖੇਚੰਦੁਸੁਰਜੁਮੁਖਿਦੀਏ॥ ਮਰਦਜੀਵਦਕ
 ਤੀਦੀਨੀਏਤੇਗੁਣਵਿਸਰੇ॥ ੨॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁਜੇਗੀਜੰਗਮਪੀਰਪੁਰ
 ਤੁਤੇਗੇ॥ ਜੇਤਿਨਮਿਲਾਤਕੀਰਤਿਅਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕਰੇ॥ ੩॥ ਕਾਗਦੁਲ
 ਪ੍ਰਿਤਸੰਗੇਪਾਣੀਕਮਲੁਰਹੈ॥ ਐਸੇਭਗਤਮਿਲਤਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜਾ
 ਕਰੈ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਸੁਦਿਮਾਢੰਦੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈ
 ਸਗਤਿਪੰਚਕਰੇਨਤਰੇਲੈ॥ ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕਉਪਾਲੈ॥ ਅਪਿਤਰੈਸਗਲੇ
 ॥ ੧॥ ਸੋਅਉਧੂਤੁਐਸੀਮਤਿਪਵੈ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਸਮਵੈ॥
 ਭੀਖਿਆਭਾਇਭਗਤਿਭੈਚਲੈ॥ ਤੋਵੈਸੁਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਅਮੁਲੈ॥ ਧਿਆਨੁਪ੍ਰਿ
 ਸਦੁਪਵੈ॥ ਸਚਿਨਾਮਿਤਾਜੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀ
 ਮਾਢਿੰਦਾਅਉਧੂਨੀਸਾਣੀ॥ ਆਸਾਮਾਤਿਨਿਰਾਸੁਵਲਾਏ॥ ਨਿਤਚਉਨਾਨਕ
 ਪਾਏ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕੁਅਗਮੁਸੁਦਾਏ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਕੀਸੰਧਿਮਿਲਾਏ॥ ਵੀ
 ਦਾਰੁਭੋਜਨੁਖਾਇ॥ ਫਿਅਦਰਸਨਕੀਸੋਈਪਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮ
 ੧ ਤਮਥੇਜੀਪਾਪਭਗੀਤੈਪਵਦੁਲਗੈਮਤੁਜਾਈ॥ ਸਨਮੁਖਸਿਧਭੇਟ
 ਆਏਨਿਤਚਉਦੇਤਿਵਡਿਅਈ॥ ੧॥ ਗੁਰਤਬਿਤਾਰਦਤਾਰਿਆਦੇਤਿਭਗਤਿ
 ਅਵਿਨਾਸੀਤਉਤੁਧਕਉਥਲਿਤਾਰਿਆਰਤਾਉ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਗੀਅਰੁ
 ਏਕੁਸਿਧੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਪਰਸਤਪੈਰਸਿਧੁਤਤੇਸੁਆਮੀਅਖਰੁਜਿਨ
 ਇਆ॥ ੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਨਜਾਨਾਨਾਮੁਜਪੀਪ੍ਰਭਤੇਗਾਗੁਰਪ
 ਰੁਨਾਨਕਭੇਟਿਓਸਾਚੈਸਥਦਿਨਿਬੋਰਾ॥ ੩॥ ੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧

ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈ ਐਏ ਤੁ। ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਤਾ ਲੰਘਤਿ ਜੇ ਤੁ। ਅੰਤਰਿ ਭਾਤਿ ਤਿਸੈ
ਤੁਰਖਾ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿਤ ਰਾਇ। ਜਿਤੁ
ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਈ ਪਾਇ। ਰਤਾਉ। ਤਢੀ ਮਿਟੀ ਸੋਈ ਤੋਇ। ਤਾਕਾ ਕੀਆ ਮਨੈ ਸੋ
ਦਾਕਰ ਦੀਤੇ ਕਰਿ ਚਕਤੁ ਢਾਲਿ। ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਤੀ ਨਾਲਿ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ਜਾਸੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ। ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤੋਇ। ਪਾ
ਈ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇ ਅਜਾਇ। ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਤ ਰਾਇ॥ ੩॥ ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵਡਾ
ਤੋਇ। ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾ ਸਦਿ ਲੋਇ। ਖੜੀ ਬੂਟ ਮਲੁ ਸੁਦ ਕਿਵੈ ਸੁ। ਨਿਰਤਿ ਨ
ਪਾਈ ਅਗਲੀ ਸਤੰਸਾ। ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰੰਗਤਿ ਤੋਇ॥
੪॥ ੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ਤੁਧੁ ਨੇਨਿ ਵਲੁ ਮਨ ਲੁਤੇ ਰਾਨਉ। ਸਾ
ਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਲ ਕਉ ਥਾਉ। ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ। ਤਾ ਸੁਲਿਸਦਿ ਬਤਾ
ਏ ਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥ ਕੋਇ ਨ ਤੋਇ। ਐਸੀ ਦਰਗਤ ਸਾਚਾ ਸੋਇ।
ਰਤਾਉ। ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ। ਤੁਦੇ ਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ। ਭੰਡੈ ਭਾ
ਉਪੈ ਵੈਤਿ ਤੁਅਾਇ। ਪੁਰਿ ਤੈਢੇ ਡੀਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿ
ਛੁ ਕਰੈ। ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਰੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਤੋਅਤਰਿ ਰਾਇ। ਨਾ
ਕੋ ਅਵੈ ਨ ਕੋ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਲੋਕੁ ਪਿਕਾਰੁ ਕਰੈ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮਾਗਤ ਮਨੁ ਨ ਪਾਇ। ਆ
ਸਤ ਕੀ ਅਗਲਾ ਦਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤ ਤੈਤਾ ਕਤਲੁ ਕਤਾਇ ਅਧਾ॥ ੪॥ ੮॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ਸਾਗਰ ਮਤਿ ਬੁੰਦ ਬੁੰਦ ਮਤਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਲੁ
ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ। ਉਤਰੁ ਜਚਲ ਤਾਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ॥ ੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਰੈ ਕੋਈ। ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਤੋਈ। ਰਤਾਉ॥
ਦਿਨ ਮਤਿ ਰੋਇ ਰੋਇ ਮਤਿ ਦਿਨੀ ਰੁਝੈ ਸਨਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ। ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਅਵਰੁਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝਨ ਤੋਈ॥ ੨॥ ਪੁਰਖ ਮਤਿ ਨਾਰਿਨ ਰਿਮਤਿ ਪੁਰ
ਖਾ ਬੁਝੁ ਤੁ ਬੂਟ ਮਗਿ ਆਨੀ। ਧੁਨਿ ਮਤਿ ਪਿਆਨੁ ਪਿਆਨ ਮਤਿ ਜਪਨਿ ਆਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਅਕਥ ਕਤਾਨੀ॥ ੩॥ ਮਨ ਮਤਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਤਿ ਮਨੁ ਆਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ

॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਗੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬ ਦਿਲਿ ਵਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ਜਾਤ ਰਿਪੁ ਭਿਕਿ ਪਾਧਾਗੀ ॥ ਤਾਤ ਉਮੈ ਵਿਚ ਹੁਮ
 ਸੇ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਗੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਬੀਚਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਤਰਿ ਜਨੁ ਤਰਿ
 ਭਾਵੈ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਢੇਰਿ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
 ॥ ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਤ ਦਯੋਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਤ ਰਿਸਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ
 ਇਅੰਗੁ ਰੁਆਇ ਪੁਰਖੁ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿਨਾ ਦਬੇਦ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਮਨੁ
 ਤਾ ਸਾਰਿ ਗਪਾਈ ॥ ਤਤ ਤੀਰਥ ਵਰਤੁ ਪਸਾਰੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਤ ਰਿਸਿ
 ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਅਪੁਗਾਇਆ ਭਉ ਭਾਗੁ ਗੁਰ ਚਰਦੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਭਿ
 ਰਿਭਰ ਮੁਚੁ ਕਾਇਆ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਬ ਦਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ਖੁਸ਼ਿ ਅਦੁ ਸਟ ਜ
 ਖੁਆਗੈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨੀਲੀ ਨੀਦੁ ਰਮਤਿ ਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪ
 ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਗੀਜੁ ਗਤਿ ਸਤ ਜਪ ਰਿਵਾਸੈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਦੇ
 ਭੀਖਿ ਅਭਾਇ ਸਬ ਦਿਤ੍ਰਿ ਪਤਾਸੈ ॥ ਰਤਾ ਉਪਾਧੰਚ ਬੈਲਗਡੀਆ ਦੇਤ ਪ
 ਮਕਲਾ ਨਿਬਠੈ ਪਤਿ ਸਾਗੀ ॥ ਧਰਤੁ ਟੀਗਾ ਡੇਰਿ ਸਿਰਭਾ ਰਿਲ ਕਰੀ ਬਿਖਰਿ
 ਝੰਭਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਰਣੁ ਸੋਗ ਬਿਓਗਿ
 ਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਗੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸ
 ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੁਟਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦਰਾ
 ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੨ ੫੩੯

ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਠੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਪਰਿਪਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਈ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ
 ਮੁਖੈ ਰਹੈ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜੁਗ ਚਰੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਅ
 ਤੋਈ ॥ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਗੈ ਮੁਕਤਿ ਤੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਵੈ ਕੋਈ ॥ ਰਤਾ ਉ

ਇਕ ਕਲਕੀਨੀ ਦੁਗਿ। ਪਾਖੰਡੁ ਵਰਤਿ ਅਤਰਿ ਜਾਣਨਿ ਦੁਗਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੇ
ਈ ਤੇਈ। ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਤੇਈ॥ ੨॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਦੁਜੈ ਦੁਬਿਧਾ ਤੇਈ। ਭਰ
ਮਭੁਲਾਨੇ ਜਾਣੁ ਤੇਈ। ਦੁਆਪੁਰਿ ਧਰਮਿ ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਵੈ ਤ
ਨਾਮੁ ਦਿਖਾਏ॥ ੩॥ ਕਲਜੁਗਿ ਧਰਮ ਕਲਾਇ ਕਰਤਾਏ। ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ
ਜੇਤੁ ਵਧਾਏ। ਮਾਇਆ ਮੇਤੁ ਅਤਿ ਗੁਥਾਗੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ॥ ੪॥ ਸ
ਤੁਗਮਤਿ ਸਾਚਾਏ ਕੋ ਸੇਈ। ਸਭ ਮਤਿ ਸਚੁ ਦੁਜਾਨੀ ਕੋਈ। ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ
ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਵਖਾਣੈ ਕੋਈ॥ ੫॥ ਸਭ ਜੁਗਮਤਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਤੇ
ਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਹਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ। ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੇਈ। ਨਾਨਕ
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮਿ ਵਰਿ ਆਈ ਤੇਈ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੨॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਜੇਵਡ ਭਾਗੁ ਤੇਵਤਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੋ
ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਤੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ।
ਭਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਤੇਵੈ ਲਿਵਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ। ਰਹਤਾਉ॥
ਤਰਿ ਰਤਨ ਜੇਵੇ ਤਰਮਾਣ ਕਥਾ ਸੁਗਰ ਭਰ ਪੂਰੁ ਕੀਆ। ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਤੇਵੈ
ਵਡ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਢਿ ਕਢਿ ਲੀਆ॥ ੨॥ ਰਤਨੁ ਜੇਵੇ ਤਰੁ ਲਾਲੁ
ਤਰਿ ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇਆ। ਭਾਗਤੀ ਦਮਨ ਮੁਖਿ ਨਲੀਆ
ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਤੇਵੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਤਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਾਲਾਏ। ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਜੇਵੇ ਤਰ ਪਾਵੈ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿ ਪਾਏ॥ ੪॥
੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੪ ਰਾਮ ਜਨਾਨੀ ਮਲਿਕੁਇਆ ਅਨੰਦਾ ਤਰਿ ਨੀਕੀ
ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ। ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ॥
੧॥ ਰਾਮ ਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਬੋਲਾਇ। ਜੋ ਜੋ ਸੁਣੈ ਕਤੈ ਸੋ ਮੁਕਤ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੇ
ਤਾਇ। ਰਹਤਾਉ॥ ਜੇਵਡ ਭਾਗੁ ਤੇਵਤਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਰਿ ਰਾਮ ਜਨ ਭੋਟਾਇ। ਦ

ਹਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇ ਤੁਕਰਿ ਕਿੰਪਾਸ ਰੁਦਾਲ ਦੁਖੁ ਲਾਇ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਲੋ
 ਜਨ ਨੀ ਕੇ ਭਾਗੀ ਦਨ ਸੁਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਤ ਭਇ ਜਨ ਉਚੇ ਨ ਰਹਿ
 ਸੁਲਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਨ ਰਹਿੰਦ ਕਜਿਨ ਜਨ ਨੀ ਭਾਏ ਤਰਿ ਕੇ ਸਾਖਾ
 ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਚੇਰੇ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈ ਜਨ ਭਾਇ ॥ ੪ ॥ ਦਇਆ ਦੇ
 ਕਰਿ ਰਾਖੁ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤਮ ਦੀਨ ਤੇ ਹੀ ਸਰ ਲਾਇ ॥ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪੁ
 ਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੪
 ਤਰਿ ਕੇ ਸਾਖਾ ਧਜਨ ਨੀ ਕੇ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਤਾ ਬੁਢ ਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਵੈ
 ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿੰਪਾ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ
 ਮਿਉ ਅਮਿਉ ਤਰਿ ਰਸੁ ਤੈ ਮੀਠੀ ਮਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ
 ਗਰਾਮ ਜਨ ਉਤਮ ਮਿਲਿਓ ਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਤਮ ਤੇ ਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸ
 ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁ ਰੁਖੁ ਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵ ਤਿ ਸੇਵ ਰਭਾਗੀ ਰਿਦ
 ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਤਿ ਬੁਢਾ ਤਕੁ ਰੁਝੇ ਲਿ ਕੁੜੇ ਛਲੁ
 ॥ ੩ ॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕਿੰਪਾ ਜਗ ਜੀਨ ਦਾਤੇ ਤਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲਾਪਾਵੈ ॥ ਤਉ ਕਰ
 ਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖ ਉਜਿ ਤੁਨਾਨ ਕਸੰਤੁ ਚਰਿਅਵੈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ
 ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੪ ਜੇ ਵਡਭਾਗ ਤੇ ਵਤਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਾਇ ਅਢਿ ਲਨ
 ਐ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰਨੀ ਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿ ਤੁਨਾਵਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ
 ਕਉ ਤਰਿ ਜਨ ਕਰੈ ਲਾਈ ਐ ॥ ਤਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾਪੀ ਸਉ ਸੰਤ ਅਗੈ ਪਗ ਮ
 ਮਲਿ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਐ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਉ ਚੇ ਜੇ ਸਤਿ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇ ਈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ
 ਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇ ਅਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈ
 ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਅਇਬ ਤਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲਾ ਸਮਧਿ ਲਗਾ
 ॥ ੩ ॥ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪੁਰੁ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤੰ ਸੁਕਰਾਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਸਤਿਗੁਰਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿਮੇਲਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰ
 ਰਿਗਇਆ ਹਮਰੇ ਗੋਇਲਗਹਗੁਰਚਰ ਨੀਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁ
 ਰਿਗਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਮਨਿਭਾਇਆ ਮੇਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁ
 ਬੇਲੀਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਸਖਾਇਆ ॥੨॥ ਮੇਰੇਇਕਾਬਿਨੁਪ੍ਰਾਨਨਹਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮਾਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਹਿਮੇਰੀਮਾਇਆ ॥੩॥ ਪਨੁਪਨੁਵਡਭਾਗਿਗੁਰਸਰਣੀਅ
 ਗੁਗਮਿਲਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ ॥੪॥ ਮੇਅਵਰੁਨਕੋਈਸੁਝੈਬੁਝੈਮਨਹਰਿਜਪੁ
 ਜਪਾਇਆ ॥੫॥ ਨਾਮਹੀਲਾਠਿਹਰਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਪਸਿਪਸਿਨਕਵਡਾਇਆ ॥
 ਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਲਿਲੈਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ ॥੬॥
 ਗੁਰੂਹੈਪੁਰਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਪਿਆਇਆ ॥੭॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮ
 ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਡਾਵਡਪੁਰਖਹੈਜਿਤੁਮਿਲੀਐਹਰਿਉਰਧਾਰੇ ॥੮॥ ਜੀਅ
 ਪ੍ਰਭੈਦੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਮਾਰੇ ॥੯॥ ਰਾਮਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੈਠਿਧਾਰੇ
 ਮੁਖਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਭਾਈਪਨੁਪਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰੇ ॥੧੦॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀ
 ਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਪਾਰੇ ॥੧੧॥ ਰਵੈਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਰੇ
 ਰੁਪਸਾਰੇ ॥੧੨॥ ਹਰਿਜਸੁਜਪਿਜਪੁਵਡਾਵਡੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉਉਰਿਧਾਰੇ
 ਰੁਭਗਹੋਵਹਿਤਾਜਪੀਐਹਰਿਭਉਜਲਪਾਓਉਤਾਰੇ ॥੧੩॥ ਹਰਿਜਨਨਿਕਟਿ
 ਹਰਿਜਨਹੈਹਰਿਗਾਥੇਕੈਠੀਜਨਧਾਰੇ ॥੧੪॥ ਨਨਕਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭਹਮਬਾ
 ਹਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧੫॥੬॥

੧੩ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
 ਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਤੇਮੇਰਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਹੁਕੋਈਮਾਟੀਕਾਕੀਆਪੋਪੈ
 ਮੀਅਲਸਕੀਗਾਤਿਏਹੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਹੋਈ ॥ਜੋਇਫ
 ਟੀਠਲੁਪਾਵਹੁਠਿਰਿਦੁਖੁਨਬਿਆਪੈਕੋਈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢੇਭੈਰੋਸਾਜਿ
 ਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ ॥ਜੈਸਾਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰਤੇਹਮਤੈਸੀਕਿ

~~ਪ੍ਰਸੰਨ~~

੪

ਗਤਿਕਾਈ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਥਾਪੀਕੀਆਸਤੁਅਪਨਾਏਰਾਵਲਜਾਦਾ
ਆਸਰਿਤਿਨਆਵੇਸੋਰੀਅੰਪੁਲਪਟਾਣਾ॥੩॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਪੁਰਾਨੇ
ਲੁਖਪਾਰਾਗੁਗਤਕਰੀਹਰਿਕੇਗੁਲਗਵਾਨਨਕਦਾਸੁਤੁਮਾਗਾ॥੪॥੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਪਵਤੁਚਰਣਤਇਉਪਾਰਿਆਵਹੁਮੈਸੀਸੇਵ
ਆਪਸਤੇਉਪਾਰਿਸਭਜਨਹੁਤਉਦਰਗਹਸੁਖਪਾਵਹੁ॥੧॥ਸੀਤਹੁਮੈਸੀਕਥਾ
ਸੁਰਪਾਵਿਤਨਰਦੇਵਪਾਵਿਤਾਖਿਨੁਬੈਲਹੁਗੁਰਮੁਖੀਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖੀ
ਸਾਜਘਰਿਬੈਸਹੁਭੈਰਵਨਕਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਨਵੈਨਿਪਿਪਾਵਹੁਇ
ਬਿਲੇਈ॥੨॥ਕੁਰਮਚੁਕਾਵਹੁਗੁਰਮੁਖੀਲਿਵਲਾਵਹੁਆਤਮਚੀਨਪੁਰਾ
ਰਿਜਨਹੁਸਦਾਪੁਰੁਹਾਜਗਕਿਸਸਿਉਕਰਹੁਬੁਰਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀ
ਤਾਸਹਜੇਮਿਥੇਸੁਆਮੀ॥ਧਨੁਪਰੁਸੇਜਨਜਿਨੀਕਾਇਮਹਿਹਰਿਪਾਇਅਜ
ਦਕੁਰਬਾਣੀ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵਤੁ
ਆਪੇਮਨਰੋਗਨੀਸਦਾਅਨੰਦਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆਤਉਉਤਰੀਸਗਲਾਬਿਰ
ਇਹਾਬਿਧੀਮਨੁਜਗਨੀ॥ਮੋਹਸੋਗੁਰਗੁਲਗੁਨਬਿਆਪੇਤਹਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਪਾਵਿਤਾਮਿਰਤਪਾਵਿਤਾਪਾਇਆਲਪਾਵਿਤਾਅਲਗਨੀ॥ਆਗਿਆ
ਸੁਖਭੰਚੈਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਗੁਨੀ॥੩॥ਨਹਸਿਦਸਕਤੀਜਲੁਨਹੀਪਦਨ
ਨਹੀਮੇਦਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਜੋਗਕਾਤਹਾਨਿਵਾਸਾਜਹਾਵਿਗਤਨਾਥੁਅਗਮ
ਨੁਮਨੁਹਰਿਕਾਧਨੁਸਤੁਹਰਿਕਾਹਰਿਕੇਗੁਲਹਉਕਿਆਗਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਰਖਈਹੈਅੰਭੈਅੰਭੁਮਿਥੋਗਨੀ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਹਤਰਹੈਨਿਰਾਰੀਸਾਧਿਕਸਿਪਨਜਾਨੈ॥ਰਤਨਕੋਠਵੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਪੁਰਾ
ਖਜਾਨੈ॥੧॥ਅਚਰਜੁਕਿਛੁਕਹੁਲੁਨਜਾਈ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਭਾਈ
ਮੋਖੁਨਹੀਕਿਛੁਕਰਲੈਜਗਾਕਿਆਕਰਹੈਸੁਲਾਵੈ॥ਕਥਨਕਹਲਕਉਸ
ਖੈਤਿਸੁਬਾਣਿਆਵੈ॥੨॥ਸਈਜਾਣੈਕਰਲੈਹਾਰਕੀਤਾਕਿਆਬੇਰਾਗਾਨਾ
ਮਿਤਿਆਪੇਜਾਣੈਹਰਿਆਪੇਪੁਰਭੰਡਗਾ॥੩॥ਮੈਸਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਿਚਰਿ

ਤੇ ਆਖਾਈ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਹਾਈ ॥ ੪॥ ੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀ ਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈ ਥੈਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਜਿਨਿ ਥੈ
ਗੀਏ ਇਤੁ ਜਗੁ ਲੁਟਿ ਆਤੇ ਥੈਰੀ ਲੇਬਾਧੇ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ਅਨਿਕ ਰਾਜ
ਭੋਗ ਸਮਾਦੀ ਨਾਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ਹਰਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵ ਸਿਦ੍ਹ ਜੀਥਾ ਤਾਸਿ
ਗੁਰੁ ਪਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ਥੇ ਪਰਵਾਹੁ ਹਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ ॥ ੨॥ ਪੂਰਨ
ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਦਾਈ ਉਨ ਨ ਕਾਈ ਥਾਤਾ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਏ ਡਿਨ ਕ
ਤਤੁ ਜਾਤਾ ॥ ੩॥ ਬਗਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜੈ ਸਾਤੁ ਤੈਂ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਅਤੁਲ ਅਥਾਤ
ਅਡੋਲ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਤਮਾਰਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫

ਤੁਦਾਨਾ ਤੁਅਥਿ ਚਲੁ ਤੁਤੀ ਤੁਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥ ਤੁਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲੁ ਤਿੰਨ ਤੁਤਮ ਕੈ ਸੀ
ਤਾਤੀ ॥ ੧॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕੁ ਤੁਤੀ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੁਰਾਇਆ ਤਉ ਕਿਪੁ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਰਠਾਉ ॥ ਤੁਸਾਗਰੁ ਤਮ ਤੰਸਤੁ ਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮਤਿ ਮਾਛ ਕਲਾਲਾ ਤੁਮ ਦੇਵੁ ਤਿਲੁ
ਸੰਕਨ ਮਾਨੁ ਤੁਮ ਭੁੰਚ ਤਸ ਦਾਨਿ ਤਾਲਾ ॥ ੨॥ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਤਮਾਰੇ ਤੁਮ
ਮੁਖਿ ਦੇਵੁ ਖੀਰਾ ॥ ਤਮ ਖੇਲ ਤਸ ਭਿਲਾ ਡੁਲ ਡਵ ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਤੀਰਾ ॥ ੩॥
ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਿ ਰੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਤਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਆਖਾਏ ॥ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿ
ਆਨਾਨਕ ਕਤੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ੪॥ ੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕਰਕਰਿ ਤਾਲਾ

ਖਾਵੁ ਨੈਨ ਤੁਮਾ ਥੈ ਵਜਤਿ ਰਬਾਬਾ ॥ ਕਰਨ ਤੁਮ ਧੁਬਾ ਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ਜਿਤ ਵਾਧੁ ਨਿਅਗਾ
ਜਾਨਿ ਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੁ ਆਨਾ ਚੈ ਆਲੇ ਘੁਘਰ ਸਾਜਾ ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਰਤਿ ਕਾਰੀ
॥ ਪੇਖੈ ਪੇਖਣੁ ਤਾਰੁ ਦਇਆ ਲਾਜੈ ਤਸਾ ਜੁ ਸੀ ਗਾਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਖਾਰ ਮੰਡਲੀ ਪ
ਰਨਿ ਜਬਾਈ ਉਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੇ ਆ ॥ ਪਵਨੁ ਵਿਚੋਲਾ ਕਰਤ ਇਕੋਲਾ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ
ਤੇ ਆ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰ ਕੀ ਨਾ ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵਤੈ ਆ ॥ ੨॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਜਰੇ
ਚਰਾਗ ਚਤੁਰੰਤੁ ਭੀਤ ਰਿਖਾਏ ॥ ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀ ਤਏ ਕੈ ਭੀਤ ਰਿਸਾਏ ॥ ਭਿੰਨ
ਭਿੰਨ ਤੇਇ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਤੁ ਸਭ ਤੁਨਿ ਗੀਭਾਏ ॥ ੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਤੇਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਪਾਇ ਪਾਇ ਵਾਜੈ ਤੁਰਾ ॥ ਏਕਿ ਨ ਚਵ ਤਿਏ ਕਿਭਵਾਵ ਤਿਏ ਕਿ ਆਇ ਜਾਇ ਤੇਇ ਪੂਰਾ ॥

ਕਤੁਨਾਨਕਸੇਥਤੁਰਿਨਨਾਚੈਜਿਸੁਗੁਰੁਭੈਟੇਪੁਰਾਨ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ

੫੪੧

ਓਅੰਕਾਰੈਕਧੁਨਿਏਕੈਏਕੈਗੁਅਲਾਪੈ॥ ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਵੈਏਕੈਗੁ
ਬਿਆਪੋ॥ ਏਕਾਸੁਰਤਿਏਕਾਤੀਸੇਵਾਏਕੈਗੁਰਤੇਜਾਪੈ॥ ਭਲੇਭਲੇਰੋਕੀਰਤਨੀਅੰ
ਮਰਮਾਰਮਾਗੁਨਗਾਉ॥ ਛੇਡਿਮਾਇਅਕੇਪੰਧਸੁਆਉ॥ ਗਤਾਉ॥ ਪੰਚਬਜਿਤੁ
ਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁਰਲੈਚਲੈ॥ ਥਾਜਾਮਾਦੁਤਾਦੁਤਜਿਤਾਨਾਪਾਉਨਬੀਗਾਘਲੈ॥
ਗੀਠੇਰੁਨਤੋਵੈਕਬਤੀਏਕੁਸਥਦੁਬੰਧਿਪਲੈ॥ ੨॥ ਨਾਰਦੀਨਰਤਰਜਾਲਿਤਦੁਰੇਪੁ
ਖੜਕੁਤਿਅਗਿਵਿਸੁਰੇ॥ ਸਤਜਅਨੰਦਦਿਖਾਵੈਭਾਵੈ॥ ਏਤੁਨਿਰਤਿਕਾਰੀਜਨੀਮਨ
ਵੈ॥ ੩॥ ਜੇਕੋਅਪਨੇਠਾਰੁਰਭਾਵੈ॥ ਕੋਟਿਮਧਿਏਤੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਕੀ
ਵਉਟੇਕਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਕਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ

ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈਖੁਦਾਇ॥ ਕੋਈਸੇਵੈਗੁਸਈਅਕੋਈਅਲਾਪਿ॥
ਕਾਰਣਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ ਕਿਪਾਧਰੀਰਤੀਮਾ॥ ਗਤਾਉ॥ ਕੋਈਨਵੈਤੀਰਬਿਕੋਈਤਾ
ਇ॥ ਕੋਈਕਰੈਪੂਜਾਕੋਈਸਿਰੁਨਿਵਾਇ॥ ੨॥ ਕੋਈਪੜੈਬੇਦਕੋਈਕਤੇਬਾਕੋਈਓ
ਲਕੋਈਸੁਪੇਦਾ॥ ੩॥ ਕੋਈਕਤੈਤੁਰਕੁਕੋਈਕਤੈਤਿੰਦੁ॥ ਕੋਈਬਾਢੈਭਿਸਤੁਕੋਈਸੁਰ
ਦੁ॥ ੪॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਨਿਤੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ ਪੂਰਸਾਤਿਬਕਾਤਿਨਿਭੇਦੁਜਾਤਾ॥ ੫॥
੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ

ਪਵਨੈਮਤਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਹਲਿਜਾਇਆ॥ ਮਾਟੀਤੋਈਏਕਾ॥ ਰੇਵਨਤਾਰੋਕੀਕਵਨਟੇਕਾ॥ ੧॥ ਕਉਨੁ
ਰੇਕਉਨੁਮੁਆ॥ ਬੂਟਮਗਿਅੰਨੀਮਿਲਿਕਰੁਬੀਚਾਰਾ॥ ਇਤੁਤਉਚਲਤੁਭਈ
॥ ਗਤਾਉ॥ ਅਗਲੀਕਿਛੁਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ ਰੇਵਨਤਾਰੁਭਿਉਠਿਸਿਧਾਈ॥ ਭਰਮ
ਤੋਕੇਬੰਧੇਬੰਧਾ॥ ਸੁਪਨੁਭਇਅਭਖਲਾਏਅੰਧਾ॥ ੨॥ ਇਤੁਤਉਚਰਨੁਰਚਿਅਕ
ਤਾਰਿ॥ ਅਵਤਜਾਵਤਤੁਕਮਿਅਪਾਰਿ॥ ਨਤਕੋਮੁਆਨਮਰਦੈਜੋਗੁ॥ ਨਤਕਿਨ
ਅਥਿਨਾਸੀਤੋਗੁ॥ ੩॥ ਜੇਇਤੁਜਾਦੁਸੇਇਤੁਨਾਤਿ॥ ਜਾਨਣਤਾਰੋਕਉਬਿਜਾਤੁ
ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਨਕੋਈਮਰੈਨਾਵੈਜਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੦॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲਲਾਲਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਿਤੁਰੇ

ਭਿਰਿਨਖਾਈਮਤਕਾਲੁ। ਗਤਉ। ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਅਇਓ। ਬਡੈਭਗਿਸਾ
ਸੰਗੁਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਨਾਤੀਉਧਗੁ। ਬਾਬਾਨਾਨਕੁਆਖੈਏਤੁਬੀਚਾਗੁ॥ ੨॥
ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਤਿਨਤੁਮ

ਤਿਅਖਦੁਭੀਏਕਾਬਾਤਵਖਾਨਤਿ। ਦਸਅਸਟੀਮਿਲਿਏਕੋਕਤਿਆ। ਤਭੀਜੋਗੀਭੇਦੁਨ
ਤਿਅ॥ ੧॥ ਕਿੰਕੁਰੀਅਨੁਪਵਜੈ। ਜੋਗੀਅਮਤਵਰੇ। ਗਤਉ। ਪ੍ਰਥਮੇਵਸਿਆਸ
ਤਕਾਖੇੜਾ। ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਤਿਕਿਢੁਭਇਆਦੁਤੇੜਾ। ਦੁਤੀਆਅਰਧੇਅਰਧਿਸਮਾਇਆ।
ਏਕੁਗਤਿਅਤਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥ ੨॥ ਏਕੈਸੁਤਪਰੇਏਮਲੀਏ। ਗਾਠੀਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿ
ਭਿਨਿਤਲੀਐ। ਠਿਰਤੀਮਾਲਾਬਤੁਬਿਧਭਾਇ। ਖਿੰਚਿਆਸੁਤਾਈਥਾਇ॥ ੩॥ ਚਤੁਰ
ਏਕੈਮਠੁਏਕੀਆ। ਤਤਬਿਖੇੜੇਥਾਨਅਨਿਕਖਿੜਕੀਆ। ਖੋਜਤਖੋਜਤਦੁਆਰੇਆ
ਇਆ। ਤਾਨਾਨਕਜੋਗੀਮਤਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਇਉਂਕਿੰਕੁਰੀਅਨੁਪਵਜੈ। ਸੁਦਿ
ਜੋਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠੀਲਾਗੈ॥ ਗਤਉਦੁਜਾ॥ ੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫

ਤਾਗਕਰਿਕੈਲਾਈਬਿਗਲੀ। ਲਉਨਾਤੀਸੁਅਏਅਸਤੀ। ਅੰਭੈਕਾਕਰਿਡੰਡਾਧਰਿਆ
ਕਿਅਤੁਜੋਗੀਗਰਬਤਿਪਰਿਆ॥ ੧॥ ਜਪਿਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ। ਤੇਗੀਖਿੰਥਾਦੇਦਿਤਈ
ਗਤਉ। ਗਤਗੀਬਿਭੁਤਲਾਇਥੈਠਾਤਾਤੀ। ਮੇਰੀਤੇਰੀਮੁੰਦ੍ਰਾਧਾਰੀ। ਮਾਗਤਿਟੁਕਾਤ੍ਰਿ
ਖਤਿਨਪਾਵੈ। ਨਾਥੁਢੋਡਿਜਾਚਤਿਲਾਜਨਾਵੈ॥ ੨॥ ਚਲਚਿਤਜੋਗੀਆਸਦੁਤੇਰਾ।
ਸਿੰਝੀਵਜੈਨਿਤਉਦਾਸੇਰਾ। ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਤੈਧੁਧਨਪਾਈ। ਠਿਠਿਠਿਰਿਜੋਗੀਆਵੈਜਾ
ਈ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇਤੇਆਨਾਥੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਗਤਗਸਿਤਮਾਰੀਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ਨਾਮੈਖਿੰਥਾਨ
ਮੈਥਸਤਰਾ। ਜਨਨਾਨਕਜੋਗੀਤੇਆਅਸਥਿਰੁ॥ ੪॥ ਇਉਂਜਪਿਅਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥
ਤੁਦਿਪਾਇਆਗੁਰਗੋਸਾਈ। ਗਤਉਦੁਜਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫

ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ। ਆਨਨਦੀਸੈਕੋਈ। ਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਿ
ਲਿਅਰੰਗੁਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਐਸੇਰੇਤਰਿਰਸੁਮੀਠਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਗਲੈਡੀਠਾ। ਗਤਉ। ਨਿ
ਰਮਲਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਨਾਮਾ। ਪੀਵਤਅਮਰਭਏਨਿਤਕਾਮਾ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਅਗਨਿ
ਨਿਵਾਰੀ। ਅਨਦਰੁਪਪ੍ਰਗਟੇਸੰਸਾਰੀ॥ ੨॥ ਕਿਅਦੇਵਉਜਾਸਭੁਕਿਢੁਤੇਰਾ। ਸਦਬਲਿ

ਤਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰਾਤਨੁਮਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਅਧਾਗੁਰਕਿਪਾਤੇਨੀਚੁਨਿਵੇ
 ॥੩॥ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਾਮਤਲਿਬੁਲਾਇਅਧਾਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਖਲਾਇਅਧਾਕੁਲਾ
 ਭੁਪੜਦਤੁਟਾਤਉਤੇਰਾਤੁਮੈਮਨਿਵੁਠਾ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ
 ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਓਮੁਖਿਦੇਵੁ॥ਸਗਲੀਚਿੰਤਾ
 ਗੀਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਸਦਬਲਿਤਾਰੀ॥੧॥ਕਾਜਤਮਾਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਗਾਬਜੇ
 ਦਤੁਰੇਸਤਿਗੁਗਾਰਤਾਉ॥ਮਤਿਮਾਜਾਕੀਗਤਿਰਗੰਭੀਗਾਤੇਇਨਿਤਾਲੁਦੇਵਿ
 ਗਾਜਾਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਰਾਇ॥ਸੋਨਰੁਬਤੁਰਿਨਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਪੂਰਾ
 ਆਪਾਤਾਕਉਨਾਹੀਦੁਖਸੰਤਾਪਾ॥ਲਾਲੁਰਤਨੁਤਿਸੁਪਾਲੈਪਰਿਅਧਾਸਗਲ
 ਬਓਤੁਜਨੁਲੈਤਰਿਅਧਾ॥੩॥ਨਾਕਿਯੁਭਰਮੁਨਦੁਬਿਧਾਦੁਜਾਏਕੋਏਕੁਨਿਰੰਗ
 ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਰਿਸਾਲਾ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਤਨੇਤਯੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਲਾ
 ਆਗੀ॥ਜੋਕਿਯੁਕਰੈਸੁਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾ॥ਤਾਇਤੁਅਚਰਜੁਨੈਨਤੁਡੀਠਾ॥੧॥ਅਧੋ
 ਨੀਰੇਮੇਰੀਗਈਥਲਾਇ॥ਬੁਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਨਿਵਾਰੀ॥ਮਮਤਾਗੁਰਿਪੂਰੈਲੀਓਜਨ
 ॥ਰਤਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਗੁਰਿਸਰਨਾ॥ਗੁਰਿਪਕਰਾਏਤਰਿਕੇਚਰਨਾ॥ਬੀਨ
 ਏਜਾਮਨਠਤਰਾਨੇ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਏਕੈਤੀਜਾਨੇ॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਤਮਤਿਸਕੇਦਾ
 ਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਕੋਦੁਤੁਨਹੀਥੈਰਾਈ॥ਗਲਿਮਿਲਿਚਾਲੇਏਕੋਭ
 ਕਉਗੁਰਿਤਰਿਦੀਏਸੁਖਾ॥ਤਾਕਉਬਤੁਰਿਨਲਾਗਤਿਦੁਖਾ॥ਅਪੇਆਪਿਸਗ
 ਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਰਾਤਉਗੰਗਿਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੬

ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੇਕਾਸਤਿਤਾ॥ਤਿਰਦੈਰਾਮੁਨਹੀਪੂਰਨਰਤਤਾਉਪਦੇਸੁਕਰੇਕਰਿਓ
 ਜਾਵੈ॥ਅਪਨਾਕਤਿਅਧਾਪਿਨਕਮਾਵੈ॥੧॥ਪੰਡਿਤਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਪੰਡਿਤਾ
 ਕੋਪੁਨਿਵਾਰਪੰਡਿਤਾ॥ਰਤਉ॥ਅਗੈਰਾਖਿਓਸਾਲਗਿਰਾਮੁ॥ਮਨੁਕੀਨੋਦਤਿ
 ਸੁਆਮੁ॥ਤਿਲਕੁਚਰਾਵੈਪਾਈਪਾਇ॥ਲੋਕਪਚਾਰਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥੨॥ਖਟੁਕਰਾ
 ਰੁਆਸਦੁਪੋਤੀ॥ਭਾਗਠਿਗੁਤਿਪੜੈਨਿਤਪੋਥੀ॥ਮਾਲਾਠੇਰੈਮੰਗੈਬਿਭੂਤ॥ਇਤਿ

ਨਤਰਿਥੀਤੀ॥੩॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਥਿਸੁਉਤਰੀਮਾਇ॥ਚ
ਰਬਦਪੁਰਨਤਰਿਨਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਸਰਦੀਪਾਇ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਤਲਾ ੫ ਕੇਟਿਥਿਘਨਨਤੀਆਵਤਿਨੇਰੀ॥ਅਨਿਕਮਾਇਅਤੁਕੀਚੇਰੀ॥ਅਨਿਕ
ਕੇਪਾਨੀਤਾਗਾਜਾਕਉਮਾਇਆਭਈਕਰਤਾਗ॥੧॥ਜਿਸਤਿਸਤਾਈਤੋਇਭ
ਵਾਨਾਅਨਿਕਜਤਨਉਅਕੈਸਰੰਜਾਮਾਗਤਾਉ॥ਕਰਤਾਗਾਖੈਕੀਤਾਕਉਨੁ॥ਕੀ
ਜੀਤੋਸਗਲਾਭਵਨੁ॥ਬੇਅੰਤਮਤਿਤਾਕੀਕੇਤਕਬਰਨਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਤਕੇ
ਗਨ॥੨॥ਤਿਨਤੀਕੀਅਜਪੁਤਪੁਧਿਅਨੁ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਅਤਿਨਿਦਾਨੁ॥
ਕਤੁਸੇਈਕਲਿਮਤਿਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕਉਠੈਰਿਦੀਆਮਾਨੁ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭ
ਪ੍ਰਗਾਸਾਸਤਜਸੁਖਅਸਨਿਵਾਸਾ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਥਿਸਾਸਾ॥ਨਾਨਕਤੋਏ
ਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੬॥੭॥੧੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਾਤੁਲੇਗ
ਜੈਕਮਾਵਨਸੇਈਭੋਗਾ॥ਅਪਨਕਰਮਆਪੇਤੀਥੰਧਾ॥ਆਵਨੁਜਾਵਨੁਮਾਇਆਪੰ
ਧਾ॥੧॥ਐਸੀਜਾਨੀਸੰਤਜਨੀ॥ਪਰਗਾਸੁਭਇਆਪੂਰੇਗੁਰਬਚਨੀ॥ਗਤਾਉ॥ਤ
ਪੁਨੁਕਲਤੁਮਿਥਿਅਥਿਸਥਾਰਾ॥ਤੈਵਰਗੈਵਰਚਾਲਨਤਾਗ॥ਰਾਜਰੰਗਰੂਪਸਥਿ
ਗੁਗਾਨਾਮਥਿਨਾਤੋਇਜਾਸੀਧੁਗ॥੨॥ਭਗਿਮਿਭੁਲੇਬਾਦਿਅਤੰਕਾਰੀ॥ਸੰਗਿਨਾਤੀਰੇ
ਸਗਲਪਸਾਰੀ॥ਸੋਗਤਰਖਮਤਿਦੇਤਥਿਰਧਾਨੀ॥ਸਾਕਤਇਵਤੀਕਰਤਥਿਤਾਨੀ
੩॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਲਿਮਾਤਿ॥ਏਤੁਨਿਧਾਨਸਾਧੂਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ
ਜਿਸੁਤੁਠਾਘਟਿਘਟਿਰਮਾਈਅਤਿਨਤੀਡੀਠਾ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤ
ਲਾ ੫ ਪੰਚਸਬਦਤਤਪੁਰਨਨਾਦਾ॥ਅਨਤਦਥਾਜੇਅਚਰਜਥਿਸਮਾਦਾ॥ਕੇ
ਲਕਰਤਿਸੰਤਤਰਿਲੋਗਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਨਿਰਜੋਗ॥੧॥ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਭਵਨ
ਸਾਧਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਣਗਾਵਤਿਤਤਰੇਗਸੋਗਨਤੀਜਨਮਮਰਨਾ॥ਗਤਾਉ॥ਉਤਾਸਿ
ਮਰਤਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਥਿਰਲੇਪਾਵਤਿਓਤੁਥਿਸੁਆਭੋਜਨੁਭਾਉਕੀਰਤਨਆਧਾਰੁ
ਨਿਤਚਲਾਅਸਨੁਬੇਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਡਿਗਿਨਡੇਲੈਕਤੁੰਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਇਤੁਮ
ਤਲੁਪਾਵੈ॥ਕ੍ਰਮਭੋਮੇਤਨਮਾਇਆਜਾਲਾ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੩॥ਤਾਕਾ

ਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰੁਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਪਾਸਾਰੁਆਪੇਕੈਅੰਤਰਿਤਰਿਤਰਿਸੁਆਦੁ
 ਨਜਾਈਨਾਨਕਥਿਸਮਾਦੁ॥੪॥੮॥੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿਅਇਆਸੰਗਤਿਕਰਤਸੰਤੋਖੁਮਨਿਪਾਇਆਸੰਤਤਦਰੁ
 ਮੇਰੋਪਉਤਾਅਨਿਕਥਾਰਸੰਤਤਡੰਡਉਤਾ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੰਤਨਕੈਥਲਿਹਾਰੁ
 ਕੀਓਟਗਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆਰਾਖੇਕਿੰਪਾਧਾਰੀ॥ਰਤਉ॥ਸੰਤਤਚਰਦਯੋਇਹੋ
 ॥ਸੰਤਤਦਰਸੁਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਸੰਤਤਕੀਮੇਰੈਮਨਿਆਸਾ॥ਸੰਤਤਮਾਗੀਨਿਗਮਾ
 ॥੨॥ਸੰਤਤਮਾਰਾਗੀਅਪੜਦਾ॥ਸੰਤਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਕਥੁਨਕੜਦਾ॥ਸੰਤ
 ਗੁਦੀਅਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸੰਤਸਤਾਈਭਏਦਇਆਲਾ॥੩॥ਸੁਗਤਿਮਤਿਬੁਧਿਪਰਾ
 ॥ਗਤਿਗੰਭੀਰਅਪਾਰਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਸੰ
 ਖਿਨਿਤਾਲਾ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਤੇਰੈਕਜਿਨਗਿਉਰੁ
 ਲੁ॥ਤੇਰੈਕਜਿਨਥਿਖੈਜੰਜਾਲੁ॥ਇਸਟਮੀਤਜਾਲੁਸਭਛਲੈ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
 ਤੇਰੈਚਲੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਲੇਮੀਤਾ॥ਤਰਿਸਿਮਰਤਜਮਕਥੁਨਕੈ
 ॥ਥਿਨੁਤਰਿਸਗਲਨਿਰਧੁਕਾਮਾ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਟੀਦਮਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
 ਨਸੁਖਾ॥ਈਤਉਤਾਤੇਰਉਜਲਮੁਖਾ॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੇਵਡੇਵਡੇਗਾਕਿਨਾ
 ਕੀਏਕਾਜਮਾਇਆਪੁਰੇ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਤਾਕੀਆਸਾਪੁਰਨ
 ॥੩॥ਤਰਿਭਗਤਨਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸੰਤੀਜੀਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁ॥ਤਰਿਸੰਤੁਕ
 ਪਰਵਾਦੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਕੈਕੁਰਥਾਦੁ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮ
 ੫ ਸਿੰਚਹਿਦਰਬੁਦੇਹਿਦੁਖੁਲੋਗਾ॥ਤੇਰੈਕਜਿਨਅਵਰਾਜੇਗਾ॥ਕਰਿਅੰਤੁ
 ਤੇਇਵਰਤਤਅੰਧਾ॥ਜਮਕੀਜੇਵਜੀਤੁਅਗੈਬੰਧਾ॥੧॥ਛਾਡਿਵਿਡਾਲੀਤਉਮੁ
 ਈਤਾਬਸਨਾਰਾਤਿਮੁੜੇ॥ਮਾਇਆਕੇਮਾਤੇਤੈਉਨਿਚਲਨਾ॥ਗਰਿਗਹਿਤਉਮੁ
 ਪਨਾ॥ਰਤਉ॥ਬਾਲਥਿਵਸਥਾਥਾਰਿਕੁਅੰਧਾ॥ਭਰਿਜੋਥਨਿਲਾਗਾਦੁਰਗੰਧਾ
 ਤੀਅਥਿਵਸਥਾਸਿੰਚੇਮਾਇ॥ਥਿਗਧਿਭਇਆਛੇਡਿਚਲਿਓਪਛੁਤਾਇ॥੨॥ਚਿੰ
 ਲਪਾਈਦੁਲਭਦੇਤਾ॥ਨਾਮਥਿਤੁਲੀਤੋਈਖੇਤਾ॥ਪਸੁਪਰੇਤਮੁਗਧੇਤੋਧੁਗੀਤਿ

ਬੁਝੈ ਜਿਨਿ ਇਤ ਸਿਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਦਿ ਕਰਤਾ ਰੋਗੇ ਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ਦੀ ਨਦ ਇਅਲਸਦਾ ਕਿਰਪਾ
ਨਾਤੁ ਮਤਿ ਭਰਵ ਤੁਢੁਟ ਕਤਿ ਬੰਧਾ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਤੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧਾ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ੨੩
ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ ਕਾਇਆ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿ ਓਇ ਆਨ
ਚਿਅ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੈ ਨਿਤ ਸਭਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਉਠਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਧੂ ਧੂ
ਰਾਨੀ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਮੂਠ ਪੁਰਾਨੀ ॥ ਰਹਤ ਉ ॥
ਰੀਰ ਬਨਾਇ ਨ ਉਤਰ ਸਿਮੈਲੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਤਉ ਮੈ ਛੇਲੁ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਏ ਗਤਿ ਨ ਤੀਤੇ
ਨਾਮ ਬਿੰਦੁ ਚਲ ਸਤਿ ਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮ ਨ ਟੁਟਿ ਸਿਪਟ ਲਾ ਸੋਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰ
ਤ ਸਗਲਾ ਸੋਨਾ ਮੁਜ ਪੈਜਿ ਸੁਆਧਿ ਜਪਾਏ ॥ ਸਗਲ ਫਲਾ ਸੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖ
ਨਾ ਰੇ ਰਾਖ ਤੁਆਧਿ ॥ ਸਗਲ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਰੈ ਤਾਧਿ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਵਤਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਤ ਸੁਆ
ਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਬੁਝ ਅੰਤ ਰਜਾਮੀ ॥ ੬ ॥ ੧੩ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫
ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਅਸਮ ਧੁਸਾ ਪਸੰਗਿ ਪਤੀ ਆਨਾ ॥ ਡੋਲ ਨ ਤੇ ਚੁਕਾ
ਰਹਾਇ ਆਸਾ ਸਤਿ ਮਾਤਿ ਲੇਸਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗਿ ਆਮ ਨ ਮਤਿ ਮਾਨੀ ਮਤਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥ ਰਹਤ ਉ ॥ ਸਗਲ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭ ਬਿਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਤ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਬਾਨੁ ॥ ਜੋ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥
ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜਤ ਸਾਧ ਪਗਧਰਾਤਿ ॥ ਤਤ ਬੈਠੁ ਠਜਤ ਨਾਮੁ ਉਚਰਤਿ ॥ ਸਰਬ ਅਨੰਦ
ਜਬਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਗੁਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਤਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰ
ਹਿ ਆਬਿ ਆਪਿ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨੇ ਭ੍ਰਮ ਨਾਠੇ ਦੁ
ਗਾਨਾ ਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰੇ ॥ ੬ ॥ ੧੪ ॥ ੨੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਜਾ
ਪਤਾ ਪਥਿ ਸੁਆਮਾ ॥ ਰਿਪਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਰਗਿ ਆਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਭੋਗ ਰਸੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਤ ਲੁਨ ਜਾਈ ॥
ਰਹਤ ਉ ॥ ਸੁਰਬੀਰ ਧੀਰ ਜਮ ਤਿ ਪੂਰਾ ॥ ਸਤ ਜਸਮਾਧਿ ਧੁਨਿ ਗਤਿ ਰਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁ
ਕਤੁ ਤਾਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਤਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਅਰੋਗਾ ॥ ਸ
ਮਦਰਸੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਡੋਲੈ ਕਤ ਨ ਤੀ ॥ ੩ ॥ ਦੀ ਨਦ ਇਅਲਗੋਪਾ
ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਤੀ ॥

ਲਗੇਵਿੰਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ
 ਟਹਲ ਸੰਤ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬੀਜ ਸੰਤੁ
 ਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਅਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਜਨਮ ਜਾ
 ਸੇਇ ਆਜਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਾ ਪੁਜ ਪਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਰੈ ਵਾਸੈ ਭਉ
 ਰਿ ਪਰਲਾਗੁ ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲਾ ॥ ਤਾਢੁ ਟਹਿ ਮਾਇਆ
 ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਹੈ ਇਨਿ ਰਮਲ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਪਤਿ
 ਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਕੁ ਗਤਿ ਨ ਭੀ ਯੁਟ ਕਾਰਾ ॥ ਸੇ ਤਰਿ ਭਜਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ
 ਤਨੁ ਰਾਪੈ ਤਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਛੇਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਨ ਬਿਨੁ ਤਰਿ
 ਨ ਕਾਈ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁੰਸਾਈ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕਟਿ ਕਾਈ ॥ ੪ ॥
 ੨੭ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇਲਾ ॥ ਅਗੈ ਜਮ ਨਿਰਿ
 ਨ ਮੇਲਾ ॥ ਅਤੰਬੁ ਧਿਕਾ ਭਇਆ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸਾ ॥ ੧ ॥
 ਮਗੁ ਲਗਾਇ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ਕਰਮ ਕੰਡ ਅਤੰਕਾ ਰੁਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲਾ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ
 ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕਾਜ ਸੁਨਿ ਧਿਲੀ ਆਲਾਭਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋ ਰਥ ਸਾਭਾ ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਘਰਮਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਰ
 ਨਿ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਤੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੰਤੋ ਖੁਆਇਆ ਮਨਿ ਪੂਰਾ
 ॥ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਮਾਗਨ ਕਾ ਦੇਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤਾ ॥ ਜਿਹ ਵਾਖ
 ਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਉਤਮ ਭਾਈ
 ੧੭ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗਤੁ ਕਰਿ ਪਕਰੀਨ ਆਈ ਤਾਭੀ
 ਕਰੀ ਚਾਲੀਨ ਭੀ ਸਾਥਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਤਿ ਆਗਿ ਦਈ ॥ ਤਬ ਓਤ ਚਰਣੀ ਆ
 ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸੰਤ ਤੁਨਿ ਰਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨ ਭੀ ਕਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
 ਗਾਰਤਾਉ ॥ ਜਬ ਉਸਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਬ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਰਖੈ ਗੁਮਾਨੁ
 ਉਸਕਉ ਕੋਈ ਮਨਿ ਪਰਤੈ ॥ ਤਬ ਓਤ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਅੰਤਿ
 ॥ ਇਕ ਤੁਠਉ ਰਓਤ ਕਹੀਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਉਨਿ ਮੋਤੇ ਬਹੁ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ਰਾਮ ਜਨੀ ਕੀਨੀ

ਜੇਮਗੋਸੋਭੁਖਾਹੈ।। ਇਸੁਸੰਗਿਰਾਚੈਸੁਕਛੁਨਯੈ।। ਇਸਤਿਤਿਆਗਿਸਤਸੰ
ਤਕੈ।। ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਓਤੁਤਰੈ।। ੪॥੧੮॥੨੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ
ਤਮਗਮੁਸਰਬਮਤਿਪੇਖੁ।। ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤਿਅਪ੍ਰਭਏਕੁ।। ਰਤਨੁਅਮੋਲੁਰਿਦੇਮਤਿ
ਨੁ।। ਅਪਦੀਵਸਤੁਤੁਅਪਿਪਛਾਨੁ।। ੧॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਨਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਵਡਭਾਗੋ
ਤਉਪਾਈਐਥਿਨੁਜਿਤਵਕਿਅਜਾਏਸੁਆਦੁ।। ਰਤਉ।। ਅਠਦਸਬੇਦਸੁਨਕਤ
ਗਾਕੋਟਿਪ੍ਰਗਾਸਨੁਦਿਸੈਅੰਧੇਗਾ।। ਪਸੁਪਗੀਤਿਘਾਸਸੰਗਿਰਚੈ।। ਜਿਸੁਨਤੀਬੁਝਾਵੈ
ਕਿਤੁਥਿਥਿਥੁਏ।। ੨॥ਜਨੈਂਗਤਿਅਪ੍ਰਭਜਾਨਿ।। ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਾਨਿ।। ਥਿਗਸਿਅ
ਪ੍ਰਭੁਗਾਵਤਿ।। ਨਾਨਕਤਿਨਜਮਨੇਜਿਨਆਵਤਿ।। ੩॥੧੯॥੩੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮ
ਤਲਾਪ ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ।। ਤਰਿਧਨੁਰਾਸਿਨਿਰਾਸਇਤਥਿਤੁ।। ਕਾਟੀਬੰਦਿਤ
ਸਵਾਲਾਏ।। ਤਰਿਤਰਿਭਗਤਿਰਾਮਗੁਣਗਾਏ।। ੧॥ਬਾਜੇਅਨਤਦਬਾਜਾ।। ਰਸਕਿ
ਸਕਿਗੁਣਗਾਵਤਿਤਰਿਜਨਅਪਨੈਗੁਰਦੇਵਿਨਿਵਾਜਾ।। ਰਤਉ।। ਅਏਥਨਿਓਪੁ
ਬਲਭਾਗੁ।। ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੇਇਅਜਾਗੁ।। ਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਿ।। ਮਨੁਤ
ਰਤੇਤਰਿਕੈਰੰਗਿ।। ੨॥ਰਾਖੇਰਾਖਨਤਾਰਦਇਅਲਾ।। ਨਾਕਿਢੁਸੇਵਾਨਾਕਿਢੁਘਾਲ
ਬਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ।। ਬੁਡਤਦੁਖਮਤਿਕਾਢਿਲਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ।। ਸੁਦਿਸੁਦਿਉਪ
ਓਮਨਮਤਿਚਉ।। ਅਠਪਤਰਤਰਿਕੈਗੁਣਗਾਉ।। ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿਪਾਈ
ਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ।। ੪॥੨੦॥੩੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਕਉ
ਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ।। ਏਡਿਜਾਇਤਾਤੁਕਾਜਤਨੁ।। ਸੇਸੰਚੈਜੋਤੋਢੀਥਾਤਾ।। ਮਾਇ
ਅਮੋਤਿਅਟੇਢਉਜਾਤਾ।। ੧॥ਅਭਾਗੈਤੈਲਾਜਨਤੀ।। ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰੁਤ
ਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਤੀ।। ਰਤਉ।। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਉਗਾਥਿਖਿਅਮੀਠੀ।। ਸਾਕਤਕੀਥਿਧਿਨੇ
ਨੁਡੀਠੀ।। ਕੁਜਿਕਪਟਿਅਤੰਕਰਿਗੀਝਾਨਾ।। ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੁਅਡਸਾਨਾ।। ੨॥
ਮਾਇਆਕਾਰਦਿਸਦਤੀਝੁਰੈ।। ਮਨਿਮੁਖਿਕਥਤਿਨਉਸਤਤਿਕਰੈ।। ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਦਾ
ਤਗੁ।। ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ।। ੩॥ਸਭਸਾਤਾਸਿਰਿਸਾਚਾਸਾਤੁ।। ਵੇਮੁਤਤਾਜੁਪੁ
ਰਾਖਿਸਾਤੁ।। ਮੋਤਮਗਨਲਪਟਿਓਭੂਮਗਿਰਤਾ।। ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇਰੀਮਿਤਰਾ।। ੪॥੨੧॥

੩੨॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਹੈਦਿਨਿਨਸੁਜਪਉਤਰਿਨਉਆ
 ਤਪਾਵਉਥਾਉ। ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਤੋਵੀਸੋਗੁ। ਕਥਤੁਨਥਿਆਪੈਤਉਮੈਰੋ
 ਕੋਜਤੁਸੰਤਤੁਤਰਿਬੂਤਮਗਿਆਨੀ। ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾਪ
 ਪਾਵਤਿਤਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ। ਰਤਉ। ਗਨੀਮਨਿਦੇਖਤੁਸਗਲਬੀਚਗਿਗ
 ਕੋਸਕੈਨਤਾਰਿ। ਸਗਲਉਪਾਵਨਚਾਲਤਿਸੰਗਿ। ਭਵਜਲੁਤਰੀਐਪ੍ਰਭਕੈ
 ਦੇਤੀਧੋਇਨਉਤਰੈਮੈਲੁ। ਤਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਫੈਲੁ। ਤਰਿਤਰਿਅਉਖ
 ਖਾਇ। ਤਾਕਾਰੋਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬੂਤਮਦਇ
 ਨਤੇਕਥਤੁਨਥਿਸਰੁਗੋਪਾਲ। ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਤੋਵਾਪੁਰਿ। ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਰ
 ੬॥ ੨੨॥ ੩੩॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਤੇਰੀਸਰਦਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ। ਤੁ

ਦੁਜਾਨਾਤੀਕੋਇ। ਤੁਸਮਰਬੁਪੁਰਨਪਾਰਬੂਤਮੁ। ਸੋਧਿਆਏਪੁਰਾਜਿਸੁਕਰ
 ਤਰਦਤਾਰਦਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਉ। ਏਕਾਸਰਦਿਗਤੀਮਨਮੇਰੈਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾ
 । ਰਤਉ। ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਤੇਰਾਨਉ। ਆਗੈਦਰਗਤਪਾਵਉਠਾਉ। ਦੁ
 ਗਮਨਤੇਜਾਇ। ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਰਾਚੈਤਰਿਨਾਇ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿੰ
 ਪ੍ਰੀਤਿ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿ। ਭਉਭਾਗਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਰਸਨਾਨਿਤਜਪੈ॥ ੩॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਛਾਏ। ਪਾਇਆਲਾਭੁਸਚਾਪੁ
 । ਤੇਟਿਨਅਵੈਅਖੁਟਭੰਡਾਗ। ਨਾਨਕਭਗੰਸੋਤਤਿਤਰਿਦੁਆਰ॥ ੬॥ ੨੩॥

ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਰਤਨਜਵੇਤਰਨਾਮ। ਸਤਸੰਤੋਖਗਿਆਨ
 ਤਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾ। ਤਰਿਭਗਤਾਤਵਾਲੈਤੋਤਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਗਮਕੋਭੰਡਾਰ
 ਖਰਚਿਕਢੁਤੇਟਿਨਅਵੈਅੰਤੁਨਤੀਤਰਿਪਾਰਾਵਾਰੁ। ਰਤਉ। ਕੀਰਤਨਸਿ
 ਤੀਰਾ। ਆਨੰਦਗੁਣੀਗਤੀਰਾ। ਅਨਤਦਥਾਈਪੁੰਜੀ। ਸੰਤਨਤਬਿਗਾਖੀ
 ੨॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁਫਾਤਤਅਸਨੁ। ਕੇਵਲਬੂਤਮਪੁਰਨਤਤਥਾਸਨੁ। ਭਗ
 ਪ੍ਰਭੁਗੋਸਟਿਕਰਤਾ। ਤਤਤਰਖਨਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿ
 ਪਿਦਿਵਾਇਆ। ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨਿਤਰਿਧਨੁਪਾਇਆ। ਦਇਆਲਪੁਰਖਨਾਨਕ

ਸਿ। ਤਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤ ਲਿਤ ਰਿ ਮੇਰੀ ਹਸਿ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੩੫ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ
ਮਤਿ ਮਾਨਿ ਤਿ ਥੇ ਦਾ। ਬੂਤ ਮੇਨ ਤੀ ਜਾਨਿ ਤਿ ਥੇ ਦਾ। ਅਵਤਾਰ ਜਾਨਿ ਤਿ ਅੰਤੁ। ਪਰ ਮੇ
ਰੁਪਾਰ ਬੂਤ ਮਥੇ ਅੰਤੁ॥ ੧॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਅਪਿ ਜਾਨੈ। ਸੁਲਿ ਸੁਲਿ ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ॥
ਉ। ਸੰਕਰਾਨ ਤੀ ਜਾਨਿ ਤਿ ਥੇ ਦਾ। ਖੋਜਤ ਤਰੇ ਦੇਵਾ। ਦੇਵੀ ਅਨ ਤੀ ਜਾਨੂੰ ਮਰਮਾ। ਸਰ
ਰਿ ਅਲਖ ਪਾਰ ਬੂਤ ਮਾ॥ ੨॥ ਅਪਨੈ ਗੰਗਿ ਕਰਤ ਕੇਲਾ। ਅਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਅਪੇ ਮੇਲਾ। ਇ
ਰ ਮੇ ਇ ਕਿਰੁ ਗਤੀ ਲਾਏ। ਅਪਨ ਕੀ ਅਪਿ ਜਾਣਾਏ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਸੁਲਿ ਸਾਚੀ ਸਾ
ਸੇ ਬੋਲਿ ਤਿ ਜੋ ਪੇਖਿ ਤਿ ਆਖੀ। ਨ ਤੀ ਲੇਪੁ ਤਿ ਸੁਪੁੰਨਿ ਪਾਪਾ। ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੇ
ਪਾ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੩੬॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ ਕਿਛੁ ਤੁਕਾ ਜੁਨ ਕੀ ਚਿਜਾ
ਸੁਗਤਿ ਮਤਿ ਨਾ ਤੀ ਕਿਛੁ ਗਿਅਨੀ। ਜਾਪਤਾ ਪਸੀਲਨ ਤੀ ਪਰਮਾ। ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨ
ਕਾ ਸਾਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਭੁ
ਭੁਕਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ। ਰਤ ਉ। ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਬਿਖੈ ਬਿਅਪਿ ਕੇ ਗਾਵ
ਤਿ ਬਾਸੁ। ਕਰ ਦੁਤਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ। ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਤਿ ਟੇਕਾ॥ ੨॥ ਸੁਲਿ ਸੁਲਿ
ਵਉ ਮਨਿ ਇਤੁ ਬਿਸਾਮਾ। ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਮਾ। ਤੁਅਗਨ ਤੁਜੀ ਅਕਾਦਤਾ।
ਨਤਿ ਜਾਣਾ ਵਤਿ ਤਿਨਿ ਤੁਜਾ ਤਾ॥ ੩॥ ਜੋ ਉਪਾਇ ਓਤਿ ਸੁਤੇ ਗੀਆ ਸਾ। ਸਗਲ ਅਰਾਧ
ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਤਾਸਾ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੁਰਬਾਨਾ। ਬੇਅੰਤ ਸਾਤਿ ਬੁਮੇਰੀ ਮਤਰ ਵਾਉ
॥ ੨੬॥ ੩੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ ਰਾਖਨ ਤਾਰ ਦਇਆਲਾ। ਕੋਟਿ ਭਵ
ਗਨਿ ਮਖ ਬਿਅਲਾ। ਸਗਲ ਅਰਾਧ ਤਿ ਜੰਤਾ। ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਤਾ॥ ੧॥
ਅਨ ਕੋ ਦਾਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ। ਪੂਰਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
॥ ੨॥ ਰਤ ਉ। ਤਾਕੀ ਗਤੀ ਮਨ ਓਟਾ। ਬੰਧਨ ਤੇ ਤੇਈ ਛੋਟਾ। ਤਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦ
ਮਨ ਮਾਤਿ ਭਏ ਅਨੰਦਾ॥ ੨॥ ਤਾਰ ਦੁਤਰ ਦੁਤਰਿ ਸਰਲਾ। ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਤਰਿ ਚਰਲਾ॥
ਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ। ਉਚੇ ਤੇ ਉਚ ਅਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਸੁਮਤਿ ਸਾਰੁ ਜਿ ਤੁਤਰਿ ਸਿਮਰੀ ਜੈ
ਬਿਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿ ਸੁਆਧੇ ਦੀ ਜੈ। ਸੁਖ ਸਤਿ ਅਨੰਦ ਤਰਿ ਨਾਉ। ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਅਗੁਰ
ਨਿਨਾਉ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੩੮॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ ਸਗਲ ਸਿਆਨ ਪਛਾਤਿ

॥ ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਸਾਜਿ॥ ਅਪਨਾਪੁਸਗਲਮਿਟਾਇ॥ ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲ
 ਤੇਤੁਸਾਵਧਾਨਅਪੁਨੇਗੁਰਸਿਉ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਪੁਰਨਤੋਵੈ॥ ਪਾਵਤਿਸਗਲ
 ਗੁਰਸਿਉ॥ ਹਤਾਉ॥ ਦੁਜਾਨਤੀਜਾਨੈਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ ਮਾਨੁ
 ਕੁਪੁਨਜਾਨੁ॥ ਮਿਲੀਨਿਮਾਨੇਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਤਰਿਟੇਕਟਿਕਾਇ॥ ਅਵਰਅ
 ਲਾਟਿ॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਮਾਗੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਤਾਦਰਗਤਿਪਾਵਤਿਮਾਨੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਾ
 ਪਿਮੰਤੁ॥ ਏਤਭਗਤਿਸਾਰਤਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਨਿ
 ॥੬॥ ੨੮॥ ੩੯॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਤੋਵੈਸੇਈਭਲਮਾਨੁ॥ ਅਪ
 ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਦਾਗੁਨਗਾਉ॥ ਪੁਰਨਇਤੀਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਅਨੰਦ
 ਤਰਿਜਪਿ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ ਗੁਰਕਾਜਪਿਮੰਤੁਨਿਰਮਲਾ
 ਏਕਕਰਿਆਸਭੀਤਰਿ॥ ਨਿਰਮਲਜਪਿਨਾਮੁਤਰਿਤਰਿ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਨਮਸ
 ਵਜਲੁਉਤਰਤਿਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਦੇਵਨਤਾਰਦਤਾਰਾ॥ ਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾ॥ ਜਕੋ
 ਰਬਨਿਧਾਨਾ॥ ਰਾਖਨਤਾਰਨਿਦਾਨ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਏਤੁਨਿਧਾਨਾ॥ ਏ
 ਰਮਲਨਾਮਾ॥ ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੋਇ॥ ੪॥
 ੬੦॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਦੁਲਭਦੇਤਸਵਰਿ॥ ਜਾਤਿਨਦਰਗ
 ਤਲਤਿਪਲਤਿਤੁਪੁਤੋਇਵਡਿਆਈ॥ ਅੰਤਕੀਬੇਲਾਲਏਢੁਰਾਈ॥ ੧॥
 ਨਗਾਉ॥ ਤਲਤੁਪਲਤੁਤੋਤਿਦੋਵੈਸੁਤਲੇ॥ ਅਚਰਜਪੁਰਖੁਪਿਆਉ॥
 ਉਠਤਥੈਠਤਤਰਿਜਾਪੁ॥ ਬਿਨਸੈਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ ਬੈਗੈਤੋਵਤਿਮੀਤਾ॥ ਨਿਰ
 ਤੋਵੈਚੀਤ॥ ੨॥ ਸਭਤੇਉਤਮਇਤੁਕਰਮੁ॥ ਸਗਲਧਰਮਮਤਿਸੇਸਟਧਰਮੁ
 ਮਹਨਿਤੇਰਾਤੋਇਉਧਾਰੁ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਉਤਰੈਭਗੁ॥ ੩॥ ਪੁਰਨਤੇਗੀ
 ॥ ਜਮਕੀਕਟੀਐਤੇਗੀਠਾਸਾ॥ ਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਿਨ
 ਜੈ॥ ੬॥ ੩੦॥ ੬੧॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਨ
 ਪਨਲਾਟਿਗੁਮਾਨੁ॥ ਜਿਸਕਾਤੁਤਿਸਕਾਸਭਕੋਇ॥ ਤਿਸਤਿਅਰਧਿਨਦ
 ॥ ੧॥ ਕਾਏਕੁਮਿਕੁਮਤਿਬਿਗਾਨੇ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਭੁਕਾਮਿਨਾਵੈਮੇਰੇ

ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਨਾ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਲੇ ॥ ਭਿਨੁ ਮਾਨੇ ਗਲਿ ਤੇ ਵਹਿ ਖੇਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ
ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦਿਹ ਲੇ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥ ੨ ॥ ਵੇਖ ਰਵਾਤੁ ਅਗੇ ਚਰੁ ਅਪਿ ॥ ਅ
ਰਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ਜਿ ਸੁਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨ ਸਤਿ ਦੁਖਾ ॥ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰਾ ਉਜ
ਯੁਖਾ ॥ ੩ ॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਪਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਨ ਦੁਨ ਜਾਈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ਬੁਝਤ
ਤਸਾ ਪਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥ ੪੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲਾਮ
੪ ਮਨਿ ਮਾਤਿ ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਇਤੁ ਦੀਨੈ ਮੰਤੁ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪੁ
ਰੋਈ ਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਚੁ
ਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਵਾਕਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਸਚੁ ਸਤਿ ਜੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਤਿ ਬੁਝੇ ਰਾਅ ਤਿਭਾਗਾ ॥ ਬਿਨ
ਤਿਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਤਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਨ ਕੋਈ ॥ ਜਨ ਕਾਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ
ਰਾਖ ਅਰਦਾਸ ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਆਪ ਦੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀ ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪਿ ਜਪੁ ਜਾਪੁ
ਜਭੇ ਉਚਾ ਜਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ੪੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ
ਰਬ ਭਰਵਾ ਸਾਲੋਕਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਗੋਟੇ ਕਾ ॥ ਅਵੁੰਦੁ ਟੀਸ ਭਾਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ
ਦੇ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਤੋਵੈ ਪੂਰਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤ
ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਰਿ ਸਰਨਾ ॥
ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਓ ਧਿਆਇ ਅਪਾ ॥ ਅਨੰਦ ਤਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਅਪਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸ
ਵਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੈ ਤੈ ਜੀਵਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਰਾਖ ਨਤਾਰਨਿ ਦਾਨਾ ॥ ੩ ॥
ਰਬ ਰੇ ਲੋਵੈ ਜੈ ॥ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀ ਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈ ਐਨਾ ਮੁਆਸ
ਲਾਨ ਕਇ ਤੁਕਾ ਮੁਆ ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥ ੪੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀ
ਸਾਂਝ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਰੀ ਮਾ ॥ ਅਲਤ ਅਲਖ ਅਪਾਗਾ ॥ ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਮੇਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਖਾਲ ਕੁਰਵਿ ਰਹਿ ਆਸਰ ਬਠਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀ
ਮਾਧੋ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਤਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਗੋ ਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਤੁ
ਰੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਮਿਤਰ ਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ॥ ਪੀਰ ਪੈ ਕੰਬਰ ਸੇਖਾ ॥ ਦਿਲ ਕਮਾਲ ਕੁਕਰੇਤ ਕੁਆ

ਕੁਰਾਨਕਤੇਥਤੇਪਾਰਾ ॥ ੩॥ ਨਾਰਾਇਣਨਰਤਰਦਇਆਲਾਗਮਤਗਮਪਟਪਟ
 ਧਾਗਾਬਾਸੁਦੇਵ ਸੰਤਸਭਰਾਇਆਲੀਲਾਕਿ ਫੁਲਖੀਨਜਾਇਆ ॥ ੪॥ ਮਿਤਰ
 ਕਰਿਕਰਨੈਤਾਗਾਭਗਤਿਬੰਦਗੀਦੇਤਿਸਿਰਜਣਤਾਗਾਕਪੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏਭੁਗ
 ਏਕੋਅਲਪਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੫॥ ੩੪॥ ੪੫॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਕੋਟਿ
 ਮਕੇਬਿਨਸੇਪਾਪਾਤਰਿਤਰਿਜਪਤਨਾਤੀਸੰਤਾਪਾਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨੀਏ
 ਮਤਾਥਿਕਾਰਤਨਤੇਸਭਿਨਸੇ ॥ ੧॥ ਗੋਪਾਲਕੋਜਸੁਗਾਉਪ੍ਰਾਣੀਅਕਥਅਕਥ
 ਚੀਪ੍ਰਭਪੂਰਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਗਰਤਾਉਗ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਨਾਸੀਸੰਤਪ੍ਰਸ
 ਜਪਿਅਥਿਨਾਸੀਗੈਨਿਦਿਨਸੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਮਾਨੀਤਰਿਮਿਲੈਕੀਏਹ
 ਣੀ ॥ ੨॥ ਮਿਟੇਜੰਜਾਲਤੇਏਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾਗੁਰਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਲਾਪ
 ਬਲਾਕਰਮੁਬਣਿਅਇਆਤਰਿਕੇਗੁਣਨਿਤਰਸਨਾਗਾਇਆ ॥ ੩॥ ਤਰਿਕੇਸੰ
 ਦਾਪਰਵਾਣੁਸੰਤਜਨਾਮਸਤਕਿਨੀਸਾਣੁਦਾਸਕੀਰੇਲੁਪਾਏਜੋਕੋਇਆਨਾ
 ਸਕੀਪ੍ਰਮਗਤਿਤੇ ॥ ੩੫॥ ੪੬॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐ
 ਥਾਨੁ ॥ ਚਰਨਕਮਲਤਿਰਦੈਧਰਿਧਿਆਨੁ ॥ ਧੂਰਿਸੰਤਨਕੀਮਸਤਕਿਲਾਇਆਨਾ
 ਨਮਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਜਾਇਆ ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਭੇਟਤਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਨਦਰੀਅਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਭਗਵਾਨਾਗਰਤਾਉਗੁਰਕੀਕੀਰਤਿਜਪੀਐਤਰਿ
 ਉਗੁਰਕੀਭਗਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਉਗੁਰਕੀਸੁਰਤਿਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੁਗੁਰ
 ਬਦੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ ॥ ੨॥ ਗੁਰਬਚਨੀਸਮਸਰਿਸੁਖਦੁਖਾਕਦੇਨਥਿਆਪੈਤ੍ਰਿ
 ਭੁਖਾਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਬਦਿਗੁਰਗੋਜੋਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਪੜਦੇਸਭਿਕਾਜੋ ॥ ੩॥ ਭੁ
 ਰਮੇਸਰੁਗੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰਦਾਤਾਦਇਆਲਬਖਸਿੰਦੁਗੁਰਚਰਨੀਜਾਕਾ
 ਲਾਗਾਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਪੂਰਨਭਾਗਾ ॥ ੪॥ ੩੬॥ ੪੭॥ ਗਮਕਲੀਮ
 ੫ ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਥਿਚਰਤਿਭਵਨਾਮੁੜਮੁਗਧਤੇਰਾਸੰਗੀਕਵਨਾਗਮ
 ਤਿਸੁਗਤਿਨਤੀਜਾਨਤਿਪੰਚਥਟਵਾਰੇਸੇਮੀਤਕਰਿਮਾਨਤਿ ॥ ੧॥ ਸੋਘਰੁਸੇਵਿ
 ਉਧਰਤਿਮੀਤਾਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਵੀਅਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸਾਧਸੰਗਿਕਰਿਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ

ਉਹ ਜਨਮੁ ਬਿਤਨੇ ਅਤੰਕਰਿ ਅਰੁ ਵਾਦਿ। ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ। ਭੁਗਮਤ
ਤਮਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਤਗੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਗਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੁਕਾਰਕ
ਅਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਤੀਖਾਵੈ। ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੁਸਰਨ ਤੀਕੋਇ। ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿ
ਉਇ॥ ੩॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੇ ਨਾਮੁ। ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ। ਸਰਦਿ ਗਤੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ॥ ੪॥ ੩੭॥ ੪੮॥ ਰਾਮ ਕਲੀ

੪੮੫ ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਨਤੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾਇਆ। ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਸੇ
ਭਾ। ਭੁਨਿਗਰਭਿ ਨਾ ਤੀਬ ਸੰਤਾ॥ ੧॥ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਨੋ ਤਰਿ
ਪੁਰਬ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ। ਰਤਾਉ। ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ। ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਸੰਜੋਗ
ਗਾ। ਸੰਤ ਕੀ ਪੂਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ। ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ॥ ੨॥ ਸਾਧ
ਜੁਟ ਲਕਮਾਨੀ। ਤਬੋ ਤੇ ਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਾਨੀ। ਜਨਕਾਸਠ ਲਦਰ ਸੁਡੀਠਾ। ਨਾਮੁ
ਕੁਘਟਿ ਘਟਿ ਦੁਠਾ॥ ੩॥ ਮਿਟਾਨੇ ਸਭਿ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਤਿ ਪਰੇ
ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿੰਦਾ। ਪ੍ਰਭ ਪੁਰੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸੰਦਾ॥ ੪॥ ੩੮॥ ੪੯॥

੪੯੫ ਗਉ ਕਉ ਚਰੇ ਸਾਹ ਦੁਲਾ। ਕਉ ਡੀਕਾਲ ਖੜੁ ਆਮੁਲਾ। ਬਕ
ਉਤਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ। ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲੇ॥ ੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਭ
ਭੋ। ਬਰਨਿਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੋਰੇ। ਰਤਾਉ। ਦੀਸਤ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾਈ। ਮਤ
ਬਿਭੁਗੀ ਸਟਿ ਪਾਈ। ਕਰਦੁ ਤਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਰਦੈ ਦੁਠਾ। ਛਾਬੀ ਮਢੁਲੀ ਕਾਜਾਲਾ ਤੁ
॥ ੨॥ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਤੋਰੇ ਚਲੁਲਾ। ਉਚੈ ਬਲਿ ਭੁਲੇਕ ਮਲ ਅਨੁਪਾ। ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸ
ਰੁਦੇਵਾ। ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇ ਓਸੇ ਵਾ॥ ੩॥ ਅਕਿਰਤ ਘਣਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ
ਸਦਾ ਦਇਆਰੂ। ਸੰਤ ਜਨ ਕਾਸਟਾ ਸਤਾਈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਦਾਈ॥

੪੯੫੦॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰਿ। ਦਸ ਬਿ
ਆਜੀਲਈ ਨਿਵਾਰਿ। ਤੀਨ ਆਵਰਤ ਕੀ ਚੁਕੀ ਘੋਗ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਚੁਕੇ ਭੈ ਛੋਗ॥ ੧॥ ਸਿਮ
ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਗੋਵਿੰਦਾ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਓਦਾ। ਸੁਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਬਖਸਿੰਦ
ਰਤਾਉ। ਦਇਗੇ ਏਤ੍ਰਿ ਲਪਾਧ ਸੁਮੇਗ। ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭ ਪੈਗ। ਅਨਦਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗ

ਟਿਓਸਭਥਾਨਿ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੋਗੀਸੁਖਮਾਨਿ॥ ੨॥ ਸਾਗਰੁਤਰਿਓਥਾਢਰਖੋ
 ਨਪਾਇਓਨਤਫੁਨਿਰੋਜਾ॥ ਸਿੰਧੁਸਮਾਇਓਘਟਕੇਮਾਠਿ॥ ਕਰਲੁਤਾਰਕਉਕਿਉ
 ਨਾਠਿ॥ ੩॥ ਜਉਛੁਟਉਤਉਜਾਇਪਇਆਲਾ॥ ਜਉਕਾਢਿਓਤਉਨਦਰਿ
 ਪਾਪਪੁੰਨਤਮਰੈਵਸਿਨਾਠਿ॥ ਰਸਕਿਰਸੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਠਿ॥ ੪॥ ੪੦॥ ੫੧॥
 ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੇਡਿ॥ ਮਾਇਆਮੋਡਿਬਿਅਧਿ
 ਠਿ॥ ਕੁਦਕਰੈਗਾਡਰਜਿਉਢੇਲਾ॥ ਅਚਿੰਤੁਜਾਲੁਕਾਲੁਚਕੁਪੇਲਾ॥ ੧॥ ਤਰਿਲ
 ਲਸਰਨਾਇਮਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੰਗਿਸਤਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਤਿਸਾਚੁਪਾ
 ਰਤਾਉ॥ ਉਨੇਕਜਨਤੇਵਤਪੁਰੇ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਮਦਿਸਦਹੀਧੁਰੇ॥ ਕਰੈਵਿਕ
 ਰੈਕੈਤਾਈ॥ ਗਾਢਲਸੰਗਿਨਤਸੁਆਜਾਈ॥ ੨॥ ਧਰਤਧੋਤਅਨਿਕਢਲਜਾ
 ਡੀਕਉਡੀਕਉਖਕੁਸਿਰਿਢਾਨੈ॥ ਜਿਨਿਦੀਅਤਿਸੈਨਚੈਤੈਮੁਲਿ॥ ਮਿਥਿਅ
 ਉਤਰੈਸੁਲਾ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਦਇਆਲਾ॥ ਇਤੁਮਨੁਤੇਆਸਾਧਰ
 ਤਸਤਕੁਲਲਜਿਲੀਨੋਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੪੧॥ ੫੨॥

ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਦਾਇ॥ ਨਿਰਭਉਭਏਗੋਬਿੰਦ
 ਗਾਵਤਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖੁਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਾਕੈਰਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਠੀ॥ ਸੋਜਨ
 ਖਤਨਾਠੀ॥ ਸਗਲੇਕਾਜਸਵਾਰੇਅਪਨੇ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਪਨੇ
 ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਤਾਬੁਗੁਰੁਪਰੈ॥ ਸੋਦਾਸੁਅੰਦੇਸਾਕਏਕਰੈ॥ ਜਨਮਮਰਦ
 ਕਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਉਪਰਿਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੨॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਭੇਟਿਨਿਤਾਲਾ॥ ਸੋਦ
 ਪਾਏਜਿਸੁਤੇਇਦਇਆਲਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਸੋ
 ਲੁਤਰੈ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਤੁਸਾਧਪਿਆਰੇ॥ ਮੁਖਉਜਲਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ॥
 ਕਰਤੁਤਜਿਸਗਲਬਿਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਜਪਿਉਤਰਤੁਪਾਰਿ॥ ੪॥ ੪੨॥ ੫੩॥

ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਈਧਨਤੇਥੈਸੰਤਰੁਭਾਰੈ॥ ਮਾਟੀਕਉਜਲੁਦਰ
 ਤਿਆਗੈ॥ ਉਪਰਿਚਰਨਤਲੈਆਕਾਸੁ॥ ਘਟਮਤਿਸਿੰਧੁਕੀਓਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਐ
 ਮੁਖੁਤਰਿਜੀਉਆਪਿ॥ ਨਿਮਖਨਬਿਸਰੈਜੀਅਭਗਤਨਕੈ॥ ਆਠਪਤਰਮਨਤ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੁਧਾ ਮੈਲੁ ਕੀਨੋ ਸਾਥਨੁ ਸੁਧਾ ਭੈ ਤੈਨਿ ਰਭੁ ਉਤਰਤਾ ਫਿਰੈ
ਦੀ ਕਉ ਅਲੋਤੈ ਟਿਰੈ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ਜਗ ਦੀਸੈ
ਗਲਤ ਅਠਗਾਠ ਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਵਖਰਿ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ
ਬੁਧਿ ਆਲਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੁ ਬੀਚਰੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਤੇਇ ॥ ੪ ॥ ੪੩ ॥ ੫੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇ

ਆਸ ਦਾਸ ਦਾਤਰਿ ਕੀ ਸਰਲਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਅਰਾ ਹਤਾਉ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲ
ਖ ਮੀਦੀ ਸੈਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉ ਗੀਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇਆ
ਦੁਤਿ ਆਗਿ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਗਰਭੁ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪ
ਆਪੁਰ ਬਕਮਾਏ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਦੁਤਿ ਗੁਸਿਓ ਮਾਤਾ ਉਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬੋਲੈ ਝੂਠੁ
ਮਵੈ ਅਵਰਾਤ੍ਰਿ ਸਨਨ ਬੁਝੈ ਬਹੁਤੁ ਤੇਇਆ ॥ ਅਸਾਧਰੇ ਗੁਓ ਪਜਿ ਆਸੰਤ ਦੁਖ ਨਿਦੇ
ਬਿਨਾ ਸੀਮਤਾ ਖਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਤਿਨਿ ਵਾਜੋਤਿ ਨਹੀ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ ॥
ਨਕਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪੪ ॥ ੫੫ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਐਸਾ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਦੇਉ ਸਤਾਈ ॥ ਜਾਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾਨ
ਈ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਤੇਇਨਿ ਤਾਲੁ ॥ ਜਾਕੀ ਪੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੈ ॥ ਕਾਰਜ ਸਵਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕੈ ਮਸਤ ਕਿਰਾਖੈ ਤਾਥਾ ਪ੍ਰਭ
ਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਦੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਐਕੁ ਰਥਾ
ਨਿਗਮ ਲਮੰਤੁ ਦੇਇ ਜਿ ਸੁਦਾਨੁ ॥ ਤਜਤਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨ ਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਏਕੁ ਪਿਆਈ ਐ
ਪੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾ ਸੇਨਾ ਮਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਘਟਿ
ਟਿਗਟਿ ਗਤਿ ਆਗੁ ਤਾਸਾ ॥ ਦਰਸਦੇ ਤਿਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਚਿਤਵੈ ਸ
ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੪੫ ॥ ੫੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਦੁਪਦੇ ॥ ਗਵਤੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਆ
ਗਉਲੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤੇਵਤ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ
ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤੇਇਉ ਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਵ ਜਲੁ ਉਤਰਿ ਸਿਪਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

੫੪੮

੫੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਪੁਰਾਮੇਰਾਗੁਰਪੁਰਾਗਾਮਨਾਮਜੀ
 ਤੇਲੇਸਗਲਥਿਨਾਸੇਰੋਗਕੁਰਾਗਰਤਾਉ॥ ਏਕੁਅਰਾਧਤੁਸਾਚਾਸੇਇ॥ ਜਾਕੀਸਰ
 ਸੁਖੁਤੇਇ॥੧॥ ਨੀਦਸੁਤੇਲੀਨਾਮਕੀਲਾਗੀਭੁਖਾ॥ ਤਰਿਸਿਮਰਤਥਿਨਸੇਸਭਦੁ
 ਸਤਜਿਅਨੰਦਕਰਤੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਪ੍ਰੇਸਭਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥੩॥ ਆਠਪਤਰਪੁਰਾ
 ਜੀਪਾ॥ ਨਾਨਕਰਾਖਾਤੇਆਆਪਿ॥੬॥੨॥੫੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫

ਅਰੁ੩

ਪੜਤਾਲਾ॥

ਨਰਨਰਤਨਮਸਕਾਰੰ॥ ਜਲਨਾ

ਸੁਪਗਗਨਏਕਏਕੰਕਾਰੰ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਨਧਰਨਪੁਨਪੁਨਤਕਰਨਾ॥ ਨਤਗਿਰ
 ਰੰ॥੧॥ ਗੰਭੀਰਧੀਰਨਾਮਤੀਰਉਚਮੂਰਅਪਾਰੰ॥ ਕਰਨਕੇਲਗੁਲਅਮੋਲਨਾ
 ਲਿਤਾਰੰ॥੨॥੧॥੫੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਰੁਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਦਿਅ
 ਲੇਮਾਇਆਢਲੇਕਨਿਕਕਾਮੀਨੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਭੰਡਾਰਦਰਬਅਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾ
 ਧਾਰੈ॥ ਨਤਸੰਗਿਗਾਮਨੀ॥੧॥ ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭੂਤਮੀਤਉਰਉਪਰਿਓਭਗਿਮੋਰਿ
 ਥਿਰਖਢਾਮਨੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਕਸੁਖੁਸੰਤਤੁਵਨੀ॥੨॥੨॥੬੦॥

੧੭

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੮

ਰੇਮਨਓਟਲੇਤੁਪ੍ਰਭੁਨਾਮ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਾਸੈਪਾਵਤਿਪਦੁਨਿਰਬ
 ਰਤਾਉ॥ ਫਰਭਾਗੀਤਿਤਨਕਉਜਾਨਉਜੇਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਜਨਮਜਨਮੇ
 ਥੇਇਕੈਫੁਨਿਥੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਵੈ॥੧॥ ਅਜਾਮੇਲਕਉਅੰਤਕਲਮੈਨਾਰਏਲਸੁਰਿ
 ॥ ਜਾਂਗਤਿਕਉਜੇਗੀਸਰਬੰਢਤਿਸੇਗਤਿਢਿਨਮੈਪਾਈ॥੨॥ ਨਾਤਨਿਗੁਨੁਨਾ
 ਦਿਆਧਰਮੁਕਉਨਗਜਿਕੀਨਾ॥ ਨਾਨਕਥਿਰਦੁਰਾਮਕਦੇਖਉਅਭੈਦਾਨੁਤਿਯ
 ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੮ ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਥਕੀਜੈ॥ ਜਾਤੇ
 ਤਿਸਗਲਥਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਉਰਤੁਰ
 ਭੁਭੈਨਤਕਢੁਗਿਆਨਾ॥ ਕਉਨਨਾਮੁਜਗਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥
 ਏਦਇਅਲਾਕਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਬਇਤਬਾਤਬਤਾਈ॥ ਸਰਬਧਰਮਮਾਨੋਤਿਯ

ਪ੍ਰਭੂ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ॥ ੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਗਨਿ ਸਥਾ ਸਗਮੈ ਨਿਖਏ ਕਉ ਰਧਾ ਹੈ॥ ਜਮ
 ਸਿੰਧੈ ਨਾਨਕ ਤਿਤ ਅਪਨੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ॥ ੩॥ ੨॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੯
 ਨੀਨਾ ਗਇ ਨ ਸੁਧਿ ਲੇਤਾ॥ ਆਨੁ ਆਨੁ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਥਾ ਸਗਬਿ ਥਾਜਾ ਤੁਏ ਦੇਤਾ॥
 ਭੀਤਰ ਨਾਪੋ ਬਿਖਿ ਅਨਸਿਉ ਬੋਇਓ ਬਾਲ ਪਨੁ ਅਗਿਆਨਾ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਅ
 ਨੁਹੀ ਸਮਝੈ ਕਉ ਨ ਕੁਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ॥ ੧॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਤ ਠਾਕੁਰ ਸੇਧੈ
 ਬਿਸਰਾਇਓ॥ ਮੁਕਤੁ ਤੇ ਤਨ ਰਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਸਥਾ ਤਕੋ ਗਾਇਓ॥ ੨॥ ਮਾਇ
 ਕੋ ਮਦੁ ਕਤਾ ਕਰਤੁ ਤੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਤੁ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਤ ਤਚੇ ਤਚੈ ਤਾਮਨਿ ਤੇਇ ਤੈ
 ਭੀਤਰਾਈ॥ ੩॥ ੩॥

ਮਃ ੧ ੧੧ ਮਃ ੨ ੧ ਮਃ ੪ ੬
 ਮਃ ੫ ੬੦ ਮਃ ੯ ੩ ਜੁਮਲਾ
 ਜੋੜ ੮੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਰਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸੇਈ ਚੰਦੁ ਚੜ੍ਹਤਿ ਸੇਤਾਰੇ ਸੇਈ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਤਪਤ ਰਹੈ॥
 ਪਰਤੀ ਸੋਪਉਦੁ ਧੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇਲੇ ਥਾਵੈ ਕੈ ਸੇ॥ ੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਥ ਨਿਵਾਰਿ
 ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਤਿ ਪਿਕਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਵੀ ਚਰਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇਆ
 ਜੀਐ ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ॥ ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਤਨਾਹੀ ਮਤਲਉ ਸਾਰਿ ਨ ਬੈਠਾ॥ ੨॥
 ਕੋਸਤੁ ਕਰੇ ਸੇਛੀ ਜੈ ਤਪਘਰਿ ਤਪੁ ਨ ਤੇਈ॥ ਜੇਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦਨਾਵੀ ਕਲਿ ਕੇ ਲਖ
 ਏਈ॥ ੩॥ ਜਿ ਸੁਸਿਕਦਾ ਹੀਤਿ ਸਤਿਖੁ ਆਗੀ ਚਾਕਰ ਕੇ ਤੇਰੁ ਰਣਾ॥ ਜਾਸਿ ਕਦਰੈ ਪਵੈ
 ਜੀਗੀਤਾ ਚਾਕਰ ਤਥੁ ਮਰਣਾ॥ ੪॥ ਆਖੁ ਗੁਣਾ ਕਲਿਆਈ ਐ॥ ਤਿਤੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ
 ਭਿਆਤ ਪਾਵੁ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਤਿ ਤਪਾਈ ਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਨਿ ਬੇਜੀ ਕਾ
 ਬਿਸਨਾ ਤੇ ਆ॥ ਬਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦੁ ਅਥਰ ਬਲੁ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਲਹਿਆ॥ ੫॥ ਪਾ
 ਏਲੁ ਪੁਜਾ ਸਤਵਿਲੁ ਸੰਜ ਮੁਜਤਵਿਲੁ ਕਾਤੇ ਜਨੇਉ॥ ਨਾਵੁ ਪੁਏ ਪੁਤਿਲੁ ਕੁਚੜਾਵ
 ਜੁਗਵਿਲੁ ਸੋਚਨ ਤੇਈ॥ ੬॥ ਕਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ਕਤੇ ਬਕੁਰਾਣੁ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਰਹੇ ਪੁਰਾ

ਦਾ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਭਇਆ ਹਰ ਮਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਤੁਏ ਕੋ ਜਾਏ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ
 ਲੈ ਵਡਿਆਈ ਏ ਦੁਉ ਪਰਿ ਕਰ ਮੁਨੀ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਤੋਏ ਮੰਗਲ ਜਾਈ ਐ ਭਿਖੀ
 ਮਾਮਿ ਲੈਤੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ਜਗੁ ਪਰ ਬੋਧਿ
 ਧਾਵਤਿ ॥ ਆਸ ਦੁਤਿ ਆਗਿ ਕਾਏ ਸਚੁ ਪਾਵਤਿ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਕਾ ਮਲਿਤਿ ਕਾ
 ਅਉਧੁਤੀ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜੇਗੀ ਬੈਸਿਰਤੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਖੁ ਭਗੈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ
 ਤਲਾਜਨ ਲਾਗੈ ॥ ਰਤ ਉਗਾਵਤਿ ਗੀਤ ਨ ਚੀਨਤਿ ਆਪੁ ॥ ਕਿਉ ਲਾਗੀ ਕਿਉ
 ਰਤਾ ਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਰਚੈ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ਭਿਖਿ ਆਸਤ ਜਵੀਚਾਰੀ ਖਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਮਚੜਾਇ ਕਰਤਿ ਪਾਖੰਡੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਤਿ ਜਮ ਭੰਡੁ ॥ ਫੂਟੈ ਖਾਪੁ ਭੀਖ
 ॥ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਆਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਤਿ ਜੀ ਕਰਤਾ ਵਤਿ ॥ ਮਾਈ ਮਾਏ
 ਭਾਵਤਿ ॥ ਨਿਰਦਇਆ ਨਹੀ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ ਬੁਝਤ ਬੁਝੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੪ ॥
 ਗਤਿ ਖਿੰਬਾ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਆ ॥ ਝੂਠੈ ਖੇਲੁ ਖੇਲੈ ਬੁਝੁ ਨ ਟੁਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਚਿੰਤਾ
 ॥ ਵਿਦੁ ਕਰਮ ਕੈ ਸੇਉ ਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਮੁੰਦਾ ਛਟ ਕਬਨਾਈ ਕਾਨਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ਆਥਿ ਗਿਆਨਿ ॥ ਜਿਹ ਵਾਇੰਦੀ ਸਦਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਪਸੁ ਭਏ ਨਹੀ ਮਿਟੈ ਨੀਸਾਨਾ
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਗਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਜੋਗਾ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਚੁਕਸਿ ਸੋਗਾ ॥ ਉਜਲੁ ਸਚੁ ਜੁਗ
 ਇ ॥ ਜੇਗੀ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੈ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਤੁਝ ਪਤਿ ਨ ਉਨਿ ਧਿਤੁ ਕਰੈ ਜੋਗੁ ॥ ਕ
 ਥਾਪੇ ਕਰੇ ਸੁਭੇਗੁ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਸੁਚੀਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਭਵਲ
 ੮ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ਖਟੁ ਮਟੁ ਦੇਤੀ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ
 ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਵਾਜੈ ਅਨਤ ਦੁਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨ
 ਚਿਨਾ ਮਿਪਤੀਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ
 ਠਾਲਾ ਗੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ਰਤ ਉਗਾਵਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਵਰਜਿ
 ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤ ਨੁ ਨਿਰਮੇਲ ਕੁਟੀਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਗਾ
 ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾ
 ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਰਿ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚ

7
ਕੰਕਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਤਾਰੀ। ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਈ। ਜੀ
ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ॥ ੬॥ ਅਲਿਪਤ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹਿ ਨਿਰਾਗੇ। ਤਸਕਰ
ਰਸ ਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ। ਪਰਘਰ ਜਾਇ ਨ ਮਨੁ ਰੋਲਾਏ। ਸਤ ਜਨਿ ਰੰਤਰਿ ਰਹਿ ਉਸਮਾਏ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉ ਧੂਤਾ। ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪਰੇਤਾ। ਜਗੁ ਸੁਤਾ ਮਰਿ ਆਵੈ
ਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਨ ਸੋਈ ਪਾਇ॥ ੬॥ ਅਨਤ ਦਸ ਬਦੁ ਵਜੈ ਦਿ ਨੁ ਰਾਤੀ। ਅਵਿ
ਤਰੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ। ਤਉ ਜਾਨੀ ਜਾਸ ਬਦਿ ਪਛਾਨੀ। ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿ ਅਨਿ
ਬਾਨੀ॥ ੭॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਤ ਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ। ਤਜਿ ਤਉ ਲੋਭਾਏ ਕੋ ਜਾਤਾ। ਗੁਰਚੇਲੇ
ਪਨ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ। ਨਾਨਕ ਦੁ ਜਾਮੇਟਿ ਸਮਾਨਿਆ॥ ੮॥ ੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ਸਾਤਾ ਗਣਤਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ। ਸਾਏ ਉਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ
ਜਿ ਸੁਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਬਿਪਿ ਜਾਵੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਇ ਤਤੁ ਕਮੁ ਪਛਾਵੈ॥ ੧॥ ਏਕੁ
ਬੋਲਿ ਪੰਛੇ ਸਚੁ ਕਹੀਐ। ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਪੁਰੁਲੀਐ। ਰਹਤਉ। ਗਣਿ ਗਣਿ
ਤਰੁ ਕੰਡੀ ਕੀਨੀ। ਪੜੈ ਸੁਨਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ। ਸਭ ਸੈਉ ਪਰਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ
ਤਰਕ ਬਨੀ ਬਦਉ ਨਿ ਸਗਲੀ ਢਾਰੁ॥ ੨॥ ਨਾਵਤਿ ਧੋਵਤਿ ਪੁਜਤਿ ਸੈਲਾ। ਬਿਨੁ ਤਰਿ
ਤੇ ਮੈਲੇ ਮੈਲਾ। ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥੀ। ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਤਰਿ ਕਿਰ
ਤਾਰਥੀ॥ ੩॥ ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ। ਅਪਿ ਤੁਥੈ ਕਿਉ ਪਿਤਰਾਤਾਰੈ। ਘਟਿ ਘਟਿ
ਭੂਮੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਸੋਈ ਤੋਇ॥ ੪॥ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਤ ਸਾ
ਧੁ ਜੀਐ। ਗੁਰਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਐ। ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਣਿ ਤਮ ਆਇਆ
ਗੁਰ ਭੋਭੇਟੇ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ ਆਈਐ ਬੂਤ ਮੁਨ ਪਾਈਐ।
ਤਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ। ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਉ ਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ। ਨਾਰਿ ਦੈ
ਸਮੁਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ॥ ੬॥ ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰਡਿਤ ਮਿਸਰ ਕਹਾਵਤਿ। ਦੁਬਿਧਾਰ ਤੇ ਮਤਲੁ
ਪਾਵਤਿ। ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ। ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾਰੁ॥ ੭॥ ਏਕੁ
ਭੁਲਾਸ ਚੁਏ ਕੈ। ਬੁਝੁ ਗਿਆਨੀ ਸਤ ਗੁਰ ਕੀ ਟੈਕੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀਏ ਕੋ ਜਾਇ
ਆ। ਆਵ ਲੁਜਾਵ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਰੁ। ਸਰਬ ਗੁਣੀ

ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰਕੈਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ੫੮ ॥ ਨਿਗੁਤੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਢੀਜੈ ॥ ਵਰਤੁ ਪੁਨ੍

ਨੁ ਨੀਭੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨਾ ਤਰਿ ਜਨ ਸੰਗੁ ॥
 ਮੁਜੰਦਾਰੁ ਜੋ ਤਿਨ ਤੀਸਾ ਕੈ ਸਰਪ ਨਿਡ ਸਿਨ ਸਕੈ ਤਰਿ ਕਾਰਾ ਸੁਪੀਜੈ ॥ ਰਹਤਾ ਉਵਾਰੁ ॥
 ਰਾਗੀ ਜਗੁ ਭੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿ ਆ ਜਨ ਮਿਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸਹੀ ॥
 ਚਾੜ੍ਹ ਸਿਪਵ ਨੁ ਸਿੰਘਾ ਸਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਨਿਉ ਲੀਕਰ ਮਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥
 ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਾਸੁ ਲੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਕਿਉ ਧੀਰ ਜੁ ਧੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਿਉ ॥
 ਲੀਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਇ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ਹ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥
 ਨਹੀ ਸੁਚਾਕਿ ਆਸੋਚ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਦੇ ਸੁਕਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ॥
 ਦੇਤੀ ਦੁਖੁ ਦੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਿ ਅੰਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀਜੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੈ ਜਨ ਮਿਮਰੀ ॥
 ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਤਰਿ ਰਾਚੈ ਨਹੀ ਜਨ ਮਿਮਰੀਜੈ ॥
 ਮਥਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕੀਜੈ ॥ ੭ ॥ ਉਂਦਰ ਦੁੰਦਰ ਪਾਸਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਪੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਮੁ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧

ਅੰਤਰਿ ਉਤਰੁ ਜੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਕਹੀ ਐਸੋ ਪ੍ਰਭ ਤੋ ਤੋਈ ॥ ਜੁਗਤ ਜੁਗੰਤ ਰਿਸ ॥
 ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਉਤ ਪਤਿ ਪਰਲਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਤਿ ਰਗੰਭੀ ॥
 ਜਿਨਿ ਜਪਿ ਆਤਿ ਨਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰਾ ॥ ਰਹਤਾ ਉਵਾਰੁ ॥
 ਤਨੁ ਤੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਚਿ ਬੁਝਾ ਮਰੁ ਅਤੇਲੁ ॥ ਜਿਤ ਵਾਸੁ ਚੀਸਾ ਚਾਏ ॥
 ਰਿਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨਾਹੀ ਰੋਲੁ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ ਬਨ ਮਤਿ ਥੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ॥
 ਪਚਤਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕਿਆਗਿ ਆਨਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵਤਿ ਦਰ ॥
 ਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਅਤੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੈ ਲੇਲੇ ਕਸੂ ਦਵੈ ॥ ਤੀਰਿ ॥
 ਸਿਥਿ ਆਪਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ ਨਾਮੁ ॥
 ॥ ਮਨੁ ਆਡੈ ਲੈ ਨਰ ਕੇ ਪਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੋ ਲੈ ਸਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਜਿ ॥
 ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਤਨਿ ਨਿਗੁਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਤਿ ਭੇਵਾ ॥ ਸਾਚਾ

ਗੁਰਸੇਵਾਮਨਿਤਨਿਰਮਲਅਭਿਮਾਨਅਭੇਦਾ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਪਾਵੈ
ਭੁਨਾਉ॥ਤੁਮਸਰਲਾਗਤਿਰਤਉਸੁਭਾਉ॥ਤੁਮਤੇਉਪਜਿਓਭਗਤੀਭਾਉ॥ਜਪੁਜਾਪ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਉ॥੭॥ਤਉਮੈਗਰਬੁਜਾਇਮਨਭੀਜੈ॥ਸੁਭਿਨਪਾਵਸਿਪਾਖੰਡੀਕੀਨੈ
ਗੁਰਸਬਦਨਤੀਘਰੁਬਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥੮॥੬॥

ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਜਿਉਅਇਅਤਿਉਜਾਵਤਿਬਉਰੇਜਿਉਜਨਮੇਤਿਉ
ਭਉਇਅਯਾਜਿਉਰਸਭੇਗਕੀਏਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਭਵਜਲਿਪਇਅ
ਤਨੁਪਨੁਦੇਖਤਗਰਬਿਗਇਅਯਾਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸਿਉਤੇਤਵਧਾਇਤਿਕੀਨਾਮੁਵਿਸਾ
ਰਿਭਗਿਗਇਅਯਾਰਤਉ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸੀਲੁਨਗਾਖਿਅਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਤਿ
ਸਦੁਭਇਅਯਾਪੁੰਨੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਸੰਜਮੁਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਬਾਦਿਜਇਅਯਾ॥੨॥
ਲਚਿਲਾਗੈਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਅਵਤਜਾਵਤਜਨਮੁਗਇਅਯਾਜਾਜਮੁਧਾਇਕੇਸਗ
ਆਰੈਸੁਰਤਿਨਤੀਮੁਖਿਕਾਲਿਗਇਅਯਾ॥੩॥ਅਤਿਨਿਸਿਨਿੰਦਾਤਤਿਪਰਾਈਤਿਰਦੈਨਾ
ਨਸਰਬਦਇਅਯਾਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਗਤਿਪਤਿਪਾਵਤਿਗਮਨਾਮਬਿਨੁਨਰਕਿਗਇ
ਅਯਾ॥੪॥ਖਿਨਮਤਿਵੇਸਕਰਤਿਨਟੁਅਜਿਉਮੋਤਪਾਪਮਤਿਗਲਤੁਗਇਅਯਾਇਤਉ
ਅਇਅਦੇਖਿਪਸਾਰੀਮੋਤਮਾਇਅਕੈਮਗਨੁਭਇਅਯਾ॥੫॥ਕਰਤਿਬਿਕਾਰਵਿਥਾਰ
ਨੇਰੇਸੁਰਤਿਸਬਦਬਿਨੁਭਗਮਿਪਇਅਯਾਤਉਮੈਰੋਗੁਮਤਾਦੁਖੁਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਲੇ
ਰੁਰੋਗੁਗਇਅਯਾ॥੬॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਕਉਅਵਤਦੇਖੈਸਾਕਤਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਭਇਅਯਾ॥
ਸਕਾਇਤੁਤਨੁਪਨੁਸੇਠਿਰਿਲੇਵੈਅੰਤਰਿਸਤਸਾਦੁਖੁਪਇਅਯਾ॥੭॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਕਿਉ
ਬਿਨਚਲੈਜੇਦੀਸੈਸਭੁਤਿਸਤਿਮਇਅਯਾਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਸੇਪ੍ਰਭੁਤਰਿਨਾਮੁ
ਦੈਲੈਪਾਰਿਪਇਅਯਾ॥੮॥ਮੁਏਕਉਰੇਵਤਿਕਿਸਤਿਸੁਲਾਵਤਿਭੈਸਾਗਰਅਸਰਾਲਿਪ
ਇਅਯਾਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮਾਇਅਗਿਤਮੰਦਰੁਸਾਕਤੁਜੰਜਲਿਪਰਾਲਿਪਇਅਯਾ॥੯॥ਜਾਅ
ਤਤਿਨਤਿਪਠਾਏਚਾਲੇਤਿਨੈਬੁਲਾਇਲਾਇਅਯਾਜੇਕਿਉਕਰਲਾਸੈਕਰਿਗਤਿਅਬਖਸ
ਲਾਰੈਬਖਸਿਲਾਇਅਯਾ॥੧੦॥ਜਿਨਿਇਤੁਚਾਖਿਅਗਮਰਸਾਇਲੁਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਖੋਜੁਭ
ਇਅਯਾਗਿਧਿਸਿਧਿਬੁਧਿਗਿਆਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਇਅਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਰਦਿਇਅਯਾ॥੧੧॥

ਦੁਖਸੁਖਗੁਰਮੁਖਿਸਮਕਰਿਜਲਾਤਰਖਸੋਗਤੇਥਿਰਕਤੁਭਇਆਆਪੁਮਭਿ
ਤਰਿਪਾਏਨਾਨਕਸਤਜਿਸਮਾਇਲਾਇਆ॥੧੨॥੭॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ

ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਚਸਥਦਿਰਸਿਲੀ
॥ਮੇਰੇਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਦਾਰੰਗਿਲੀਲਾਅਤਿਨਿਸਿਰਏਏਕਲਿਵਲਾਗੀਸ
ਪਤੀਲਾ॥ਰਤਾਉ॥ਰਏਗਗਨਪੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੈਸਰਿਅਨਤਤਸਥਦਿਰੰਗੀਲ
ਸਤੁਬੰਧਿਕੁਪੀਨਭਰਿਪੁਰਿਲੀਲਾਜਿਤਵਰੰਗਿਰਸੀਲਾ॥੩॥ਮਿਲੈਗੁਰਸਚੇਤਿ
ਰਾਚੇਕਿਰਤੁਵੀਚਾਰਿਪਤੀਲਾ॥੪॥ਏਕਮਤਿਸਰਬਸਰਬਮਤਿਏਕਾਏਤਸਤਿਗੁਰ
ਦਿਖਾਈ॥੫॥ਜਿਨਿਕੀਏਖੰਡਮੰਡਲਬੂਤਮੰਡਾਸੇਪ੍ਰਭਲਖਨੁਨਜਾਈ॥੬॥ਦੀਪ
ਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਤ੍ਰਿਭਵਲਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥੭॥ਸਚੈਤਖਤਿਸਚਮਤਲੀ
ਰਭਉਤਾਜੀਲਾਈ॥੮॥ਮੋਤਿਗਇਆਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀਘਟਿਘਟਿਕਿੰਗੁਰੀਵਾਈ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਕੀਊਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥

ਰਾਮਕਲੀ

ਲਾ੧ ਅਉਤਠਿਤਸਤਮਜੀਘਰੁਛਾਇਆਧਰਣਿਗਗਨਕਲਧਾਰੀ॥੧॥
ਮੁਖਿਕੇਤੀਸਥਦਿਉਧਾਰੀਸੰਤਤੁ॥ਰਤਾਉ॥ਮਮਤਾਮਾਰਿਤਉਮੈਸੋਖੈਤ੍ਰਿਭ
ਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਮਤਿਰਾਖੈਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੩॥
ਸੁਗਤਿਅਨਾਤਦਿਵਾਜੈਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਪਰਪੰਚਬੇਲੁਤਤੀਮਨੁ
ਬੂਤਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ॥੫॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਅਤਿਨਿਸਿਦੀਪਕੁਨਿਰਮਲਜੋਤਿ
॥੬॥ਰਵਿਸਸਿਲਉਕੇਇਤੁਤਨੁਕਿੰਗੁਰੀਵਾਜੈਸਥਦੁਨਿਰਾਰੀ॥੭॥ਸਿਵਨਰ
ਆਸਦੁਅਉਧੁਅਲਖੁਅਗੰਮੁਅਪਾਰੀ॥੮॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਇਤੁਮਨੁਗਾ
ਵਸਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਸਥਦਿਰਵੈਆਸਦਿਘਰਿਰਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਲਕਾਰੀ
ਕਾਲੁਥਿਕਾਲੁਕੇਤਕਤਿਬਪੁਰੇਜੀਵਤਮੁਅਮਨੁਮਾਰੀ॥੧੧॥ਬੂਤਮਥਿਸਨੁ
ਇਕਮੁਗਤਿਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰੀ॥੧੨॥ਕਾਇਆਸੋਧਿਤਰੈਭਵਸਾਗਰੁਆਤਮਤੁ
ਚਾਰੀ॥੧੩॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਥਦਿਰਵਿਆਗੁਲਕਾਰੀ
ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਗੁਲਦਾਤਾਤਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਮਾਰੀ॥੧੪॥ਤ੍ਰੈਗੁਲਮੇਟੇਚਉਥੈਵਲੈ

ਤਿਨਿਗੀ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਸਬਦਿਆਤਮੁਚੀਨੈਤਿਰਦੈਏਕੁਮੁਰਗੀ॥੧੭॥
 ਅਸਥਿਗੁਸਥਦੇਹਾਤੇਏਤਕਰਲੀਸਾਗੀ॥੧੮॥ਬੇਦੁਥਾਦੁਨਪਖੰਡੁਅਉਧੁਗੁ
 ਅਸਥਦਿਵੀਚਾਗੀ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੁਕਮਾਵੈਅਉਧੁਜਤੁਸਤੁਸਥਦਿਵੀਚਾਗੀ॥
 ਸਥਦਿਮਹੈਮਨੁਮਾਰੈਅਉਧੁਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਭਵਜਲੁਤੈਅ
 ਸਥਦਿਤੈਕੁਲਤਾਗੀ॥੨੨॥ਸਥਦਿਸੁਰਜੁਗਚਾਰੈਅਉਧੁਥਾਦੀਭਗਤਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੩॥
 ਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਅਉਧੁਨਿਕਸੈਸਥਦਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੪॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਨਿ
 ਏਨਾਨਕਸਰਦਿਤੁਮਾਗੀ॥੨੫॥੯॥

੭
 ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
 ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸਰਮੈਦੀਆਮੁੰਦ੍ਰਕੰਨੀਪਾਇਜੋਗੀਖਿੰਥਾਕਰਿਤੁਦ
 ਆ॥ਆਵਦੁਜਾਦੁਬਿਭੁਤਿਲਾਇਜੋਗੀਤਾਤੀਨਭਵਦਜਿਲਾਇਆ॥੧॥ਐਸੀ
 ਗੀਵਜਾਇਜੋਗੀ॥ਜਿਤੁਕਿੰਗੁਗੀਅਨਤਦੁਵਾਜੈਤਰਿਸਿਓਰਤੈਲਿਵਲਾਇ॥ਰਤਉ
 ਰੁਸੰਤੋਖੁਪਤੁੰਝੇਲੀਜੋਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁਗਤਿਪਾਈ॥ਪਿਆਨਕਾਕਰਿਭੰਡਾਜੋਗੀਸਿੰ
 ਗੀਸੁਗਤਿਵਜਾਈ॥੨॥ਮਨੁਦ੍ਰਿੜਕਰਿਅਸਦਿਥੈਸੁਜੋਗੀਤਾਤੇਗੀਕਲਪਲਾਜਾਈ॥
 ਏਆਨਗੀਮਹਿਮੰਗਦਿਚੜਤਿਜੋਗੀਤਾਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥੩॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਗੀਪਿਆ
 ਨਲਾਗੈਜੋਗੀਨਾਸਚੁਪਲੈਪਾਈ॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਗੀਸੰਤਿਨਾਵੈਜੋਗੀਅਭਿਮਾਨੁਨਵਿਚ
 ਜਾਈ॥੪॥ਭਉਭਾਉਦੁਇਪਤਿਜੋਗੀਇਤੁਸਗੀਰੁਕਰਿਭੰਡੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵਤਿਤਾਤੰ
 ਏਜੈਇਨਥਿਧਿਤ੍ਰਿਸਨਾਖੰਡੀ॥੫॥ਤੁਕਮੁਥੁਥੈਸੇਜੋਗੀਕਤੀਐਏਕਸਸਿਓਚਿਤੁਲਾ
 ਸਤਸਾਤੁਟੈਨਿਰਮਲੁਤੋਵੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਏ॥੬॥ਨਦਗੀਆਵਦਾਸਭੁਕਿਭੁ
 ਕਨਸੈਤਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਤੇਗੀਭਾਵਨੀਲਾਗੈਤਾਇਤਸੇਈਪਾਈ॥੭॥
 ਤੁਜੋਗੁਨੋਵੈਜੋਗੀਜਿਕੁਟੰਥੁਛੇਡਿਪਰਭਵਦੁਕਰਤਿ॥ਗ੍ਰਿਤਸਗੀਰਮਹਿਤਰਿਤਰਿਨਾ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਅਪਦਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਲਤਤਿ॥੮॥ਇਤੁਜਗਤੁਮਿਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੋਗੀਇਸੁ
 ਏਗੁਵਡਾਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆ॥ਅਨੇਕਜਤਨਭਖਕਰੇਜੋਗੀਰੋਗੁਨਜਾਇਗਵਾਇਆ

੯॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਤੈਜੋ ਗੀਜਿ ਸਨੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ
ਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ੧੦॥ ਜੋ ਗੈਕਾਮਾਰ ਗੁਥਿ ਖਮੁ ਤੈਜੋ ਗੀਜਿ ਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ
ਤਰਿਕਾ ਤਰਿਏ ਕੋਵੈ ਖੈਵਿਚ ਤੁਭਰ ਮੁਚੁ ਕਾਏ ॥ ੧੧॥ ਵਿਲੁਵ ਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜੈ
ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥ ਕਤੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਤੋਵਤਿ ਜੋ ਗੀ ਸਾਚੇ ਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੩

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿ

ਝਬੁ ਝਾਈ ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਤੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਰਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਤੁਜਾਈ ॥ ੨॥ ਆਪੁ ਓਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਾਈ
੩॥ ਜਿਸ ਤਉ ਪਜੈ ਤਿਸ ਤੋ ਬਿਨ ਸੈ ਅੰਤੈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੪॥ ਸਦਾ ਤੁਝੁ ਰਿਦੁ ਬਿਨੁ
ਰਚਨਾ ਜਿਨ ਰਚਾਈ ॥ ੫॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੬॥
ਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿਨਾ ਮੁਨਿ ਰਮੇ ਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗ ਪਾਇ ਆਜਾਈ ॥ ੭॥ ਭਗਮਿਨੁ ਭੁਲਾ
ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੁਮ ਨੁਰਾਖ ਧੁਇ ਕਠਾਈ ॥ ੮॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਭੁਲੀ ਠਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ
ਵਾਈ ॥ ੯॥ ਜੋ ਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਤੰਦੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋ ਗੁਨ ਪਾਈ ॥ ੧੦॥ ਸਿਵਨ
ਤਿਆਸ ਲਿਖੈ ਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋ ਗੁਪਾਈ ॥ ੧੧॥ ਧਾਤੁ ਰਥਾਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਮੁ
ਮਨਿ ਆਈ ॥ ੧੨॥ ਏਤੁ ਸਗੀਰੁ ਸਰਵ ਰੁਤੈ ਸੰਤ ਤੁਇ ਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੧੩॥
ਮਿਇ ਸਨਾਨੁ ਕਰਤਿ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੈ ਮੈ ਲੁਗਵਾਈ ॥ ੧੪॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇ
ਮੁਚੇਤ ਤਿਨਾ ਤੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨ ਸਿਜਾਈ ॥ ੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਤੇ ਸੁਤ੍ਰੈ ਮੁਕਤਿ
ਲਿਭ ਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ੧੬॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਢੁਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੧੭॥
ਪੰਡਿਤ ਪੜਤਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਲਤਿ ਤਿਨਾ ਬੁਝੁਨ ਪਾਈ ॥ ੧੮॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭੁ
ਲਾਏ ਉਪਦੇ ਸੁਕਤ ਤਿਕਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੧੯॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀਉ ਤਮ ਬਾਲੀ ਜੁਗਿ ਜੁ
ਸਮਾਈ ॥ ੨੦॥ ਬਾਲੀ ਲਾਗੈ ਸੋਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੨੧॥ ਕਾਇਆ
ਸਬਦੇ ਖੋਜੈ ਨਾਮੁ ਨਵੰਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ੨੨॥ ਮਨ ਸਾਮਗਿ ਮਨੁ ਸਤਿ ਸਮਾਇ ਬਿਨੁ
ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੩॥ ਲੇਇ ਵੇਦੇ ਬਿਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿ ਸਟਿ ਲਗਾਈ
ਅਦਿ ਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਜੇ ਤੀਜੇ ਤੀਮਿ ਲਾਈ ॥ ੨੪॥ ਤਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾ ਤੀਜੇ

ਜਿਨਿਸਾਚੀਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ ੨੬॥ ਨਾਨਕਏਕਕਏਥੇਨੰਤੀਨਾਵਤੁਗਤਿਪਾਈ॥ ੨੭॥ ੨॥
ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੩ ਤਰਿਕੀਪੁਜਾਦੁਲੰਭਏਸੰਤਤੁਕਤਲਾਕਛੁਨਜਾਈ
ਸੰਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਪਾਈ॥ ਨਾਮੋਪੁਜਕਰਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਸੰ
ਕਾਤਉਪੁਜਚਰਾਈ॥ ੨॥ ਤਰਿਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਪੁਜਾਏਵੈਭਾਵਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ੩॥
ਗੈਸਭੁਲੋਕਸੰਤਤੁਮਨਮੁਖਿਥਾਇਪਾਈ॥ ਸਾਬਦਿਮਰੈਮਨੁਨਿਮਲੁਸੰਤਤੁਏਤਪੁਜਾਥਾ
ਈ॥ ੪॥ ਪਵਿਤਪਾਵਨਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੫॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਤੋਗੁਪੁ
ਏਈਭਗੀਮਭੁਲੀਲੋਕਾਈ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਛਾਏਸੰਤਤੁਗਾਮਨੀਮਲਿਵਲਾਈ
ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਪੁਜਕਰਾਏਗੁਰਸਬਦੀਥਾਇਪਾਈ॥ ੭॥ ਪੁਜਕਰਤਿਪਰੁਬਿਧਿਨਤੀ
ਤਿਦੁਜੈਭਾਇਮਲੁਲਾਈ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਵੈਸੁਪੁਜਾਜਾਏਭਾਵਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥
ਭਾਵੈਤਸਭਸੁਖਪਾਵੈਸੰਤਤੁਅੰਤੇਨਾਮਸਖਾਈ॥ ੯॥ ਅਪਦਾਆਪੁਨਪਛਾਣ
ਤਤੁਕੁਕਿਕਰਤਿਵਡਿਅਈ॥ ੧੦॥ ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਜਮੁਨਤੀਛੋਡੈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾ
ਜਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਆਪੁਪਛਾਣਤਿਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਤੀਪਾਈ॥ ੧੧॥ ਏਤੁਮ
ਆਸੁਨਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੧੨॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾ
ਤਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਈ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੇਭਾਪਾਈ
ਪਾਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੁਵਖਾਏਸਚਿਨੀਮਲਿਵਲਾਈ॥ ੧੪॥ ਭੈਭੰਜਨੁਅਤਿਪਾਪ
ਭੰਜਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਨਾਨਕਨਾਮਵਡਿ
ਈ॥ ੧੬॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੩ ਤਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਭਿਮਾ
ਮਿਲਿਸਬਦੇਮੈਲੁਉਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਸੰਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਨਿਸਤਾਰੀ॥ ਸਚਾਨਾਮੁਵਸਿ
ਪਾਟਅੰਤਰਿਕਰਤੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪਾਰਸਪਰਸੇਠਿਰਿਪਾਰਸੁਏਏਤਰਿ
ਉਅਪਦੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਇਕਿਭੇਖਕਰਤਿਠਿਰਤਿਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੁਐਥਾਜੀ
ਗੀ॥ ੩॥ ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨੁਗਤੀਰਾਮਨਾਮਉਰਿਧਾਰੀ॥ ੪॥ ਅਨਦਿ
ਨੁਭਗਤਸਤਜੇਮਾਏਸਤਜੇਤਉਮੈਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨੋਏਈਕਬਹੀਭੈਭਾਇਭ
ਤਿਸਵਾਰੀ॥ ੬॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ ੭॥

ਆਪੇ ਅਧਿਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥ ੮॥ ਤਿਸਕਿ ਅੰਗੁਲਾਕਾ
 ਇਅਤ ਉਗਵਾਸ ਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੯॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਜਪੀ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਾਲਾਹੀ
 ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ॥ ੧੦॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰੇ ਤਪਾਇ ਆਖੁ ਟਸਚੇ ਭੰਡਾਰੀ॥
 ਪਦਿ ਆਭਗਤ ਨੇ ਆਪੇ ਤੁਠਾ ਅਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਲਧਾਰੀ॥ ੧੧॥ ਤਿਨ
 ਮਕੀਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ਗਾਵਨਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ
 ਸਕਾ ਆਖੁ ਬਿਖਸੁ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੧੩॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਭੁਖ
 ਰਿਉਤਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ਭੁਖੈ ਕੇ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੫॥ ਜੋ
 ਖਿਆ ਸੇਈ ਪਾਇ ਆਮਿਲਿ ਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਕਾਇ ਅਕੰਚਨੁ ਸ
 ਤੀਸਾ ਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ॥ ੧੭॥ ਕਾਇ ਅਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਈ ਐਕੁ
 ਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੮॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲਿ ਸੇਈ ਪਾਵਤਿ ਤੇਰਿ ਫੁਟਿ ਮੁਏ ਅਠੰਕਾਰੀ॥
 ਬਾਦੀ ਬਿਨਸਤਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੧੯॥ ਸੋ ਜੋ ਗੀਤੁ ਗਿਆ
 ਚਾਰੇ ਤਉ ਮੈਤ੍ਰਿ ਸਨਾਮਾਰੀ॥ ੨੦॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਿਨੈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਸਨੈ
 ਮਾਰੀ॥ ੨੧॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਤਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਭੁਖਿ ਮੁਏ ਅਠੰਕਾਰੀ॥ ੨੨॥
 ਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ਤਿਚਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀ ਚੈ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਐਕਾ ਮੁਖਿ ਰਾਰੀ॥ ੨੩॥
 ਨੁ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੨੪॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਵ
 ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਵਿਟੁ ਬਲਿਤਾਰੀ॥ ੨੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾ
 ਥਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੨੬॥ ਅਧਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀ
 ॥ ੨੭॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨਾ ਮੁਨ ਚੇਤਿ ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੨੮॥ ੪॥
 ਹਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੩ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰੇ ਤਪਾਇ ਆਤ੍ਰਿ ਪਤਿਰੇ
 ਈ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਤੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤੀ
 ਵਡਿ ਆਈ॥ ਰਹਤ ਉ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਗਤ ਦੇ ਦਾਰਿ ਜਕੁ ਸਬਾਈ॥ ੨॥
 ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿ ਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉ
 ਰਿਸਿ ਰਿਖੈ ਪੈਲਾਈ॥ ੪॥ ਤਿਸਤਿ ਸਰੇ ਵਤੁ ਤਾਸੁ ਖੁਪਾਵਤੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲ

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਅਧਿਐ ਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ॥੬॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵ ਲੇ ਆ
 ਜੋ ਨੇਤਿ ਭੁਨਤ ਮਾਈ॥੭॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ॥੮॥ ਸੇਵ
 ਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਤੇ ਸਮਾਈ॥੯॥ ਆਪਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕ
 ਨ ਜਾਈ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਗਿ ਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਦਤਾ
 ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ॥੧੨॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਅਤਿ ਨਾਸਾ ਦੁਆਇ ਆ
 ਕੁੰਬੁ ਝੁਝੁ ਝੁਝਾਈ॥੧੩॥ ਇਕ ਨਾਨਾ ਵਤੁ ਅਧਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕ ਨਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਝੁਝੁ
 ੧੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿ ਤੁਸੰਤ ਤੁਤਿ ਸਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ॥੧੫॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵ
 ਕਈ ਗਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵ ਸੁਥ ਲਤ ਬਲਾਈ॥੧੬॥ ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾਏ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਵਿ
 ਭੁਕੁ ਮਨਾਈ॥੧੭॥ ਤਿਸਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵ ਤੁਜਿ ਨਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਲਤ ਬਲਾਈ
 ਪਾਸਿ ਗੁਰ ਭੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਐ ਜਿਸੁ ਡਿਰੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥੧੮॥ ਸਾਚਾ ਅਧਿ ਸਦਾ
 ਚਾਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ॥੨੦॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਗਤਿ ਆਵਿ ਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰ
 ਵੇ ਆਸੂ ਥਾਈ॥੨੧॥ ੫॥ ੧੪॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫

ਅਸਟ ਪਦੀਅਾ॥ ਕਿਨਤੀ ਕੀ ਅਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ॥ ਕਿਨਤੀ ਕੀ ਆਪੁ ਜਾ
 ਸਾਰਾ॥ ਕਿਨਤੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇ ਅੰਗਮ ਸਾਧੋ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਰਾਧੋ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭ
 ਆਪਿ ਆਗੇ॥ ਆਨ ਨ ਜਾਨਾਵੇ ਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਿਨਤੀ ਗਿਤੁ ਤਜਿ ਵਲਖੰਡਿ ਪਾਇ ਅਾ
 ਨਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੁ ਤੁਸ ਦਾਇ ਅਾ॥ ਕੋਈ ਕਤ ਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਤਰਿ
 ਰਿਓਂ ਲੀਤੀ॥੨॥ ਕਿਨਤੀ ਕਹਿ ਅਤਉਤੀ ਰਥ ਵਾਸੀ॥ ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭੁਇ ਅਉਦਾ
 ਕਿਨਤੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਪਰਤੀ ਕਰਿ ਅਾ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿ ਅਾ॥੩॥ ਕਿਨਤੀ
 ਆਮੈ ਕੁਲਤਿ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਕਿਨਤੀ ਕਹਿ ਅਥਾਤ ਬੁਭਾਈ॥ ਕੋਈ ਕਾਏ ਮੈ ਪਨਤਿ ਪ
 ਰਾ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਧਾਰਾ॥੪॥ ਕਿਨਤੀ ਘੁੰਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ॥ ਕਿਨਤੁ ਵਰ
 ਮਮਾਲਾ ਪਾਈ॥ ਕਿਨਤੀ ਤਿਲ ਕੁਰੇ ਪੀਚੰਦ ਨੁਲਾਇ ਅਾ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਧਿਰੀ

ਧਿਆਇਆ॥੫॥ ਕਿਨਤੀਸਿਧਬਤੁਚੇਟਕਲਾਏ ॥ ਕਿਨਤੀਭੇਖਬਤੁਬਾਟਕਲਾ
ਨਤੀਤੰਤਮੰਤਬਤੁਖੇਵਾ॥ ਮੋਤਿਦੀਨਤਰਿਤਰਿਤਰਿਸੇਵਾ॥ ੬॥ ਕੋਈਚਤੁਰੁਕਰ
ਤਾਕੋਖਟੁਕਰਮਸਤਿਤਸਿਉਮੰਡਿਤਾ॥ ਕੋਈਕਰੈਆਚਾਰਸੁਕਰਦੀ॥ ਮੋਤਿਦੀ
ਤਰਿਤਰਿਸਰਦੀ॥ ੭॥ ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸੇਧੇ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਇਤੁਮਨੁਨਾ
ਕਤੁਨਾਨਕਜਓਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ ਬੁਝੀਤ੍ਰਿਸਨਮਤਾਸੀਤਲਾਇਆ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਤੁਕਰਿਆ॥੧॥ ਰਾਖਾ

ਰਿਜਨਾ॥ ਸਗਲੇਢੋਡਿਬੀਚਾਰਮਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਬਾਪਮਤਤ
ਨਿਦੀਏਕ੍ਰਾਤਪੁਤਤਰੀ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਬਨਿਤਾਅਰੁਮੀਤਾ॥ ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉ
ਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਪਵਨੁਅਮੋਲਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਨੀਰੁਨਿਰਮੋਲਾ
ਦੀਆਤੁਪੁਪਾਵਕੁਬਲਨਾ॥ ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੀਰਤੁਮਨਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਢਤੀਤਅੰ
ਭੋਜਨਦੀਏ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਨਠਤਰਾਵਨਕਉਕੀਏ॥ ਬਸੁਧਾਦੀਓਬਰਤਨਿਬਲਾ
ਸੁਠਾਕੁਰਕੇਚਿਤਿਰਪੁਚਰਨਾ॥ ੪॥ ਪੇਖਨਕਉਨੇਤ੍ਰਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ ਤਸਤ
ਨਬਾਸਨਰਸਨਾ॥ ਚਰਨਚਲਨਕਉਸਿਰੁਕੀਨੋਮੇਰਾ॥ ਮਨਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੇਪੁ
॥੫॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਜਿਨਿਤੁਕਰਿਆ॥ ਸਗਲਜੋਨਿਮਤਿਤੁਸਿਰਿਧਰਿਆ॥ ਅ
ਬੁਭਾਵੈਨਤੀਸੀਝੈ॥ ਕਾਰਜੁਸਵਰੈਮਨਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਜੈ॥ ੬॥ ਈਤਉਤਾਏ
ਜਤਕਤਦੇਖੀਐਤਤਤਤਤੀ॥ ਤਿਸੁਸੇਵਤਮਨਿਆਲਸੁਕਰੈ॥ ਜਿਸੁਵਿਸੀ
ਕਨਿਮਖਨਸਰੈ॥ ੭॥ ਤਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ ਨਾਕਿਉਸੇਵਾਨਕ
ਗੁਰੁਬੋਧਿਬੁਵਡਭਾਗੀਮਿਲਿਆ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਗਿਪਾਥਰਤਰਿਆ॥ ੮॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਰੰਗਰਸਰੂਪਾ॥ ਕਾਤੁਬਿ

ਇਥਾਪਪੁਤਾ॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਰਾਜਮਿਲਖਵਾਪਾਰਾ॥ ਸੰਤਾਬਿਤਾਵੈਰਿਨਾਨ
ਰਾ॥ ੧॥ ਰਚਨਾਸਾਚੁਬਨੀ॥ ਸਭਕਾਏਕੁਪਨੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਬੇ
ਥਾਦਿ॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਰਸਨਾਸਾਦਿ॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਲਪਟਿਸੰਗਿਨਾਰੀ॥ ਸੰ
ਵਲਨਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ ੨॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਖੇਲਤਜੁਆ॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਅਮਲੀਰੂ

ਮਾਟੀਕਾਲੇਦੇਤੁ
ਗਾਕਰਿਆਉਕ
ਤਿਜੋਤਿਲੈਸੁਗਤਿ
ਪਰੀਖਿਆਮਾਤ
ਗਰਭਮਤਿਜਿਨਿਤੁ
ਰਾਖਿਆ॥

ਭਵੈ ਪਰਦਰਬ ਚੋਗਏ ॥ ਭਰਿਜਨ ਥਿਤਾਵੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਏ ॥ ੩ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਜੋਗਤ
ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਸੋਗ ਭਗਮੀਜਾ ॥ ਕਾਤੁ ਪਵਨ ਪਾਗਜਾ ਤਿਥਿਤਾਵੈ ॥ ਸੰਤ ਥਿਤਾਵੈ ਕੀ
ਏ ॥ ੪ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਦਿ ਚਾਲਤਾ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਸੋਪਿ ਜੁਮਾਲਤਾ ॥ ਕਾਤੁ
ਥਿਤਾਵੈ ਬਾਲਪੜਵਤਾ ॥ ਸੰਤ ਥਿਤਾਵੈ ਭਰਿਜ ਸੁਗਵਤਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਨਟਨਾਟਿ
ਭੋ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਜੀਅਇ ਤਤਿ ਰੇਤਾ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਗਜਮਤਿ ਡਰੇਤਾ ॥ ਸੰਤ ਥਿਤਾਵੈ
ਸੁਕਰੇਤਾ ॥ ੬ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਮਤਮ ਸੁਗਤਿ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਸੇਵਾਜੁ ਰੁਗਤਿ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾ
ਭਜੀਵਤਾ ॥ ਸੰਤ ਥਿਤਾਵੈ ਭਰਿਸੁ ਪੀਵਤਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋਲਾਇ ਅਤਿ ਤਹੀਲਗਾਨਾ ॥
ਜੁਨਹੀ ਕੋਸਿਆਨਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਬਲਿਬਲਿਜਾਉ
੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਰੇਤ ਭਰਿਓਟਾ ॥ ਮਤਗਰਭ ਸੰਕਟ
ਭਾਜਾ ਕਾਨਾ ਮੁਸਿ ਮਰਤ ਭੁਓਂ ਜਾਇ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਗਾਥੈ ਭਰਿਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ
ਭਰਦਇਆਲਾ ॥ ਜਤਕਤ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਜਿਉਤਿ
ਨਟੰਤਾ ॥ ਪਨਥਿਗਸੈਗਿ ਤਾਵੈ ਕੰਤਾ ॥ ਲੋਭੀ ਕਾਪਨੁ ਪ੍ਰਭ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਉ ਭਰਿਜਨ ਭਰਿ
ਜਾ ਮੁਪਿਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉਰਾਥੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉਥਾ
ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਿਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਉ ਭਰਿਜਨ ਗਾਥੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ
ਖਤੋਇ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗੁੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਡੁ ਚੰਦਾ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ ॥ ਭ
ਨ ਮਿਸਗਲਉ ਪਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸਾ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤਸੰਤ
ਥਿਨਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰ ਉਜਲੋਤਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਭੁ ਕੁਮੁਭਉ ਖੋਤਾ ॥ ੫
ਉਚਕਵੀ ਸੁਰਜ ਕੀਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿ ਕਬੁੰਦ ਕੀਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਕਨਾ ਦਕਰਨ
ਨੋ ॥ ਤਿਉ ਭਰਿਨਾ ਮੁਭਰਿਜਨ ਸੰਤਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥ ੬ ॥ ਤੁਮ ਗੀਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਏ ਆਲਭੁਏ ਤਾਏ ਚੀਤਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਧਰਣੁ ਤਾਰਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਤੇ ਏਉ
ਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸਭਿ ਥਾਨ ਦੇਖੈ ਨੈਣੁ ਅਲੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਥਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ ॥ ਕੁਮਭੈ ਭੁਏ
ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫
ਐਤ ਸਭ ਪੇਖੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਭਰਿਕੈ ਨਾਮਿ ਉਪਰ

ਨਾਮ ਰਤਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਤਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪੇਕੁ ਦਰਤਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਾਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮੁ
 ਭੁਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਤੋਵੈ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਕਰਨਾ ॥
 ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਦਿ ਜੋ ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿ ਸੁਈ ਤਾਉ ਤਾਨ ਤਾਰਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥ ੬ ॥ ਤੁਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਜੀ ਆਕਾ ਅਪਨਾ
 ਨਾਨਾ ਅਨਿਕ ਥਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਉਪਰਿ ਨਾਨਕੁ ਵੰਢੈ ਵਾਰਨਾ ॥ ੭ ॥ ੫ ॥

੭ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭਿ

ਰਿਸਿ ਉਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ ਸਰੁ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਜਾਏ ਅੰਤੋ ਤੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾਰੋ ਰੰਭਨਾ ਸੰਤ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ
 ੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਵਢਾਈ ॥ ਕਰਦ ਕਰ
 ਰਬੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿ ਸੁਸਰਦਾਈ ॥ ੪ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋ ਜਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾਈ
 ਦਿਲਿ ਵਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪ ਬਿਖਿ ਅਤੇ ਕਾਢਿ ਓਸਾਚ ਸਥਾ ਦਿਥਾਈ
 ਮਮਰਦ ਕਾਸਤ ਸਾਚੁ ਕਾਥਾ ਤੁਜਿ ਕਤ ਤੁਨ ਧਾਈ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇ ਦਿਉ
 ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀੜਿ ਪਤਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤ ਨੁ ਗਾਇ ਅਨਿਹਾਰ
 ਆਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨਨ ਭਾਈ ॥ ੧੦ ॥
 ਨੁਪਾਇ ਆਵਡਿ ਭੁਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾਲਾ ਸਿਆਲ ਪਉਰਿ
 ਗੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੁ ਕਮਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਸੁਚਿ ਤੋ ਸੇਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਮਤਾ ਬਿਖਿ ਅਮਤਿ ਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਤਰਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪਦੇ
 ਪਿਸਮੁ ਲੇਅਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਚ ਪਰਮ ਕਾਥੇ ਜਾ ਬੰਧਿ ਆਭਾ
 ਰਿਪ ਵਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੧੭ ॥
 ਲਮੁਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲਿ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜੀਅ
 ਤਾਏ ਖਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਭ ਜਲਿ ਬਿ
 ਆਸਮਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਦੀਨਾ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਮਾਈ ॥

ਨਮਸਕਰਨ ਕੀ ਟੇਕਾ ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ॥ ੧॥
 ਤਨੁ ਰਾਤ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਲਿ ਆਈ ਸੰਤਤੁ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੋਖ
 ਆਈ ਸੰਤਤੁ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਾਟਾ ਦਾਸ ਕਉ ਦੀ ਆਸ ਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਾਟੀ ਸੰਤਤੁ॥
 ਉਘੇ ਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤ੍ਰਿਤੁ॥ ੨॥ ਚਰ
 ਮ ਲਸਿ ਉਲਾਰੇ ਧਿਆਨਾ ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸੰਤਤੁ॥ ੩॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵ
 ਏਨੇ ਹਾਲਾਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਪਾਈ ਸੰਤਤੁ॥ ੪॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਆਸ
 ਮੰਤਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਤੁ॥ ੫॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਤੈਥੀ ਤੋ ਸੀ ਸਭ ਜੀਆ
 ਸੁਖ ਦਾਈ ਸੰਤਤੁ॥ ੬॥ ਆਪਿ ਥੇ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਭੀ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਸ ਭਠਾਈ
 ਤੁਹਾ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮਾਲੁ ਜੋ ਬਨੁ ਸੁਤਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਤੁ॥ ੭॥

੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨ ਬਚਿ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਗੀ॥ ਘੁ
 ਘੇਰਿ ਮਤ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁ
 ਬਾਹਰਿ ਸੁਖਾਹਰਿ ਜਪਿ ਮਿਲਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਗੀ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਤੇਲਾ ਗੇਤਿ ਨ ਤਿਨਿ ਵੇਚੇ
 ਭਜੀ ਉਪਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਰਿ ਬਿਨਸੇ ਮ
 ਅਠੰਕਾਗੀ॥ ੩॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਇ ਕੁਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ॥ ੪॥
 ਕੋਈ ਸੁਰੁ ਨ ਕੋਈ ਭੀ ਦਾਸ ਭਪੂ ਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਗੀ॥ ੫॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅ
 ਰਗਵਿ ਆਏ ਕੁਮੁਹਾਰੀ॥ ੬॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਉ ਦੁਕਰੈ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ
 ਗੀ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਵਡਿ ਆਈ ਤੇਰਿ ਆਸੰਤ ਜਨ ਰੇ ਦੁਹਾਰੀ॥ ੮॥ ੩॥ ੮॥ ੩੬॥
 ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ

੧੯ ਮ: ੩ ੫ ਮ: ੪ ੮ ਜੋੜ ਜੁਮਲਾ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੨੨

ਅਨੰਦੁ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥

ਪਾਇਆ ਸਤਿਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀ ਆਵਾਧਾਈਆ॥ ਰਾਗਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀ
 ਦਗਾਵਦੁ ਆਈਆ॥ ਸਬਦੇ ਤਗਾਵਤਿ ਭਗੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ॥
 ਕੁ ਅਨੰਦੁ ਤੇ ਅਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ ਆਤੁ ਸਦਾਰੁ ਹੁਰਿ
 ਤਰਿਨਾ ਲਿਹਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਭਉ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾ
 ਸਵਾਰਣਾ॥ ਸਭ ਨਾਗਲਾਸ ਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੇਕਿਉ ਮਨੁ ਭਵਿਸਾਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾ
 ਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾਰੁ ਹੁਰਿ ਨਾਲੇ॥ ੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਤਿ ਬਾਕਿ ਆਨਭੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ॥ ਘਰਿ ਤੇਰੈ
 ਕਿਉ ਤੈਜਿ ਸੁਦੇਹਿ ਸੁਪਾਵਏ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਤ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ॥
 ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਵਾਜੇ ਸਬਦਿ ਘਨੇਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਤਿ ਬਾਕਿ ਆਨ
 ਤੇਰੈ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਿ
 ਈਆ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿ ਆਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੂਜਾਈਆ॥
 ਥਾਭੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸਦੀ ਆਏਹਿ ਦਰਿ ਆਈਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਦਾਰੁ
 ਸਬਦਿ ਪਰਹੁ ਪਿਆਰੋ॥ ੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਰੋ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਰੋ
 ਦਵਾਜੇ ਕਲਾਜਿ ਤੁਘਰਿ ਧਾਰੀਆ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ
 ॥ ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿਨਾਮਿ ਤਰਿ ਕੈ ਲਾਗੋ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੁਧੁ
 ਆਤਿ ਤੁਘਰਿ ਅਨਭਦ ਵਜੇ॥ ੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ॥ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ
 ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਤੁਕਿ ਆਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ
 ਗਿਆ॥ ਏ ਸਨਓ ਤੇਰੁ ਬਓ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ
 ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ॥ ੬॥ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇਜਾ
 ਦਿਆ॥ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਰੇ
 ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ॥ ਅੰਦਰੁ ਜਿਨ ਕਾਸੇ ਤੁਤਾਤਿ ਨਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੇ ਸਵਾਰਿਆ॥
 ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਤੈ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਇਆ॥ ੭॥ ਬਾਝਾ ਜਿ ਸੁਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਾ

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ॥

ਤਸੇਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿ ਸਨੇ ਤੇ ਹਿਕਿ ਅਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿ ਅਧਾਇਕਿ ਭਗਿ ਮਿਥੁ ਲੇਠਿ ਰਹਿ ਦਤ
ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿ ਅਧਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇ ਅਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਝਾ
ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿ ਸੁਦੇਹਿ ਪਿਅਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੇ ॥ ੮ ॥ ਆਵਤੁ ਸੰਤਿ ਪਿਅਰਿ ਤੇ ਅ
ਕੀ ਕਰਤ ਕਤਾਈ ॥ ਕਰਤ ਕਤਾਈ ਅਕ ਥਕੇ ਹੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈ ਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ
ਭੁਸਉ ਪਿਗੁਰ ਕਉ ਤੁਕ ਮਿ ਮੰਨਿ ਐ ਪਾਈ ਐ ॥ ਤੁਕ ਮੁ ਮੰਨਿ ਤੁਗੁਰੁ ਕੇ ਗਾਵਤੁ ਸਚੀ
ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਦੁ ਸੰਤੁ ਤੁਕ ਥਿਤੁ ਅਕ ਥਕਤਾਈ ॥ ੯ ॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ
ਨਪਾਇ ਅਧਾ ਚਤੁਰਾਈ ਨਪਾਇ ਅਕਿ ਨੈਤੁ ਸੁਦਿ ਮੰਨ ਸੇਰਿ ਅਧਾ ਏਤ ਮਾਇ ਅਮੋਤ
ਜਿਨੇ ਤੁਭਗਿ ਮਿਥੁ ਲਾਇ ਅਧਾ ਮਾਇ ਅਤ ਮੋਤ ਦੀਤਿ ਨੈਕੀ ਤੀਜਿ ਨਿਠਗ ਉਲੀ ਪਾ
ਅਧਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਟੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮਿਠਾਲਾਇ ਅਧਾ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰ
ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨਪਾਇ ਅਧਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏ ਮਨ ਪਿਅਰਿ ਅਤੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਤੁ
ਏਤੁ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਤੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਥਿਤੈ ਰੈ ਚਲੈ ਨਾਤੀ ਤਿ ਸੁਨਾ ਲਿਕਿ ਉਚਿਤੁ
ਈ ਐ ॥ ਐ ਸਾਕੰ ਮੁਲੇ ਨਕੀ ਚੈ ਜਿ ਤੁ ਅੰਤਿ ਪਵੈ ਤਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਉ ਪਦੇ ਸੁ
ਦਿਤੁ ਤੈ ਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਕਤੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨਿ ਪਿਅਰੇ ਤੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਗਮ
ਕੋਰਥੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨਪਾਇ ਅਧਾ ਅੰਤੋ ਨਪਾਇ ਅਕਿ ਨੈਤੋਰਾ ਅਪਦਾ ਅਪੁਤੁ ਜਾਦੇ
ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿ ਅਕੋ ਅਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਅਖਤਿ ਤਵੇ ਖਤਿ ਸਭੁ ਤੁ ਤੈ
ਨਿਜ ਗਤੁ ਉਪਾਇ ਅਧਾ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਤੁ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਤੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨਪਾਇ ਅਧਾ ॥ ੧੨ ॥
ਭਿਨਗ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੇਜ ਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਅਧਾ ਪਾਇ ਅਧਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ
ਪਾਕੀ ਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਅਧਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਦਿ ਅ
ਧਾ ਲਥੁ ਲੇਕੁ ਅੰਤ ਕਾਰੁ ਚੁਕਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭੁਇ ਅਧਾ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿ ਸਨੇ ਅਪਿ
ਨਾਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਅਧਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਭ
ਤਕੇ ਹੀ ਖਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਾ ਲਥੁ ਲੇਕੁ ਅੰਤ ਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਤੀ ਬੋਲਦਾ
ਨੈ ਅਤੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਦਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅਪੁਤ ਜਿਅ
ਵਸਨਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲੁ ਭਗਤ ਜੁਗਤੁ ਜੁਗਤਿ ਗੁਨਿਰਾਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ ਤੁ

ਚਲਾਇਤਿਤਿਵ ਚਲਤਸੁਆਮੀਤੋਹੁਕਿਅਜਾਦਾਗੁਣਤੇਗਾਜਿਵਿਤੁਚਲਾਇ
 ਚਲਤਜਿਨਾਮਾਰਗਿਪਵੇਤਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਾਮਿਲਾਇਤਿਸਿਤਿਤਿਤਿ
 ਆਵੇਤਾ। ਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁਦਾਇਤਿਆਪਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਾਵੇਤਾ। ਕੋ
 ਸਚੇਸਾਤਿਥਜਿਉਭਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੇਤਾ॥ ੧੫॥ ਏਹੁਸੋਤਿਲਾਸਥਦੁਸੁਭਾਵਾ
 ਸੁਭਾਵਾਸਦਾਸੋਤਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਦਾਇਆ॥ ਏਹੁਤਿਨਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆਜਿਨਾ
 ਲਿਖਿਆਅਏਆ॥ ਇਕਿਠਿਰਤਿਪਨੇਰੇਕਰਤਿਗਲਾਗਲੀਕਿਨੈਨਪਏਆ
 ਨਾਨਕੁਸਥਦੁਸੋਤਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਦਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਪਵਿਤੁਤੋਏਸੇਜਨਾਜਿ
 ਧਿਆਇਆ॥ ਤਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤੁਤੋਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ ਪਵਿ
 ਤਾਪਿਤਾਰੁਟੰਥਸਤਿਤਸਿਉਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਸਥਾਈਆ॥ ਕਤਦੇਪਵਿਤੁਸੁ
 ਵਿਤੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਕਤੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਿਧਿਆਇਆ॥ ੧੭॥ ਕਰਮੀਸਤਜੁਨਉਪਜੈਵਿਲੁਸੁਜੈਸਤਸਾਨਜਾਇਆ
 ਇਸਤਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰੇਤਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਸਤਸੈਜੀਉਮਲੀਦੁਤੈਕਿਤੁਸੰ
 ਤਾਜਾਏ॥ ਮੰਨੁਧੇਵਤੁਸਥਦਿਲਾਗਤੁਤਰਿਸਿਉਰਤਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਕਤੈਨਾਨਕੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਸਤਜੁਉਪਜੈਇਤੁਸਤਸਾਇਵਜਾਏ॥ ੧੮॥ ਜੀਅਤੁਮੈਲੇਬਯੋਗ
 ਰਮਲਾਥਾਤਰਤੁਨਿਰਮਲਜੀਅਤੁਮੈਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੁਐਤਰਿਆ॥ ਏਹੁ
 ਵਡੋਗੁਲਗਾਮਰਦੁਮਨਤੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਵੇਦਾਮਤਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੋਸੁਦਾਇ
 ਠਿਰਤਿਜਿਉਥੇਤਾਲਿਆ॥ ਕਤੈਨਾਨਕੁਜਿਨਸਚੁਤਜਿਅਕੁਜੇਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁ
 ਐਤਰਿਆ॥ ੧੯॥ ਜੀਅਤੁਨਿਰਮਲਥਾਤਰਤੁਨਿਰਮਲਾਥਾਤਰਤੁਨਿਰਮਲ
 ਜੀਅਤੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਈ॥ ਕੁੜਕੀਸੋਇਪਤੁਚੈਨਾਹੀਮਾ
 ਚਿਸਮਾਈ॥ ਜਨਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭੁਲੇਸੇਵਦੁਜਾਗੇ॥ ਕਤੈਨਾਨਕੁਜਿਨ
 ਨਿਰਮਲੁਸਦਾਰਤਤਿਗੁਰਨਾਨੇ॥ ੨੦॥ ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰੁਸੇਤੀਸਨਮੁਖੁਤੋਵੈਤੋ
 ਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀਅਤੁਰਤੈਗੁਰਨਾਨੇ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਤਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰਤ
 ਮੈਸਮਾਏ॥ ਆਪੁਢਡਿਸਦਾਰਤੈਪਰਦੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਵੈਕੋਏ॥ ਕਤੈ

ਸਤੁਸੰਤਤੁਸੇਸਿਖੁਸਨਮੁਖਿਓਏ॥ ੨੧॥ ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਵੇਮੁਖੁਓਵੈਓਸਤਿਗੁਰਮੁਕ
ਪਵੈ॥ ਪਵੈਮੁਕਤਿਨਤੋਰਥੈਕੋਈਪੁਛਤੁਥਿਥੈਕੀਆਜਾਏ॥ ਅਨੇਕਜੂਨੀਭਗਮਿਆ
ਵੇਲੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚਰਦੀਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਸੁਲ
ਕਏਨਾਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਤੁਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ ੨੨॥ ਆਵਤੁਸਿਖਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਿਆਰਿਓਗਾਵਤੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ ਬਾਣੀਤਗਾਵਤੁਗੁਰੁਕੇਗੀਬਾਣੀਆਸਿਰਿਬਾਣੀ॥
ਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਓਵੈਤਿਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਣੀ॥ ਪੀਵਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਤਤੁਤਰਿਰੰਗਿ
ਪਤੁਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ ਕਏਨਾਨਕੁਸਦਾਰਗਾਵਤੁਏਤਸਚੀਬਾਣੀ॥ ੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਬਿ
ਰੋਕਚੀਏਬਾਣੀ॥ ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੁਬਾਣੁਤੋਰਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਤਦੇਕਚੇਸੁਲ
ਕਚੇਕਚੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਿਤਕਰਤਿਰਸਨਾਕਤਿਆਕਛੁਨਜਾਣੀ॥ ਚਿ
ਨਕਾਤਿਰਿਲਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥ ਕਏਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਬਾਣੁਤੁ
ਰਕਚੀਬਾਣੀ॥ ੨੪॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਏਤੀਰੇਜਿਤੁਜਜਾਓ॥ ਸਬਦੁਰਤੰਨੁਜਿ
ਤੰਨੁਲਗਾਏਤੁਏਆਸਮਾਓ॥ ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇੰਭਾਓ॥ ਆਪੇ
ਗਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸਨੇਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ ਕਏਨਾਨਕੁਸਬਦੁਰਤੰਨੁਏਤੀਰੇਜਿਤੁਜਜਾ
ਓ॥ ੨੫॥ ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਤੁਕਮੁਵਰਤਾਏ॥ ਤੁਕਮੁਵਰਤਾਏ
ਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ ਤੇਜੇਬੰਧਨਓਵੈਮੁਕਤੁਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਿਸਨੇਆਪਿਕਰੇਸੁਓਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ ਕਏਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਆਪੇ
ਤੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥ ੨੬॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨੁਪਾਪੁਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ ਤਤੈਸਾ
ਰਨਜਾਣੀਗੁਰੁਬਾਣੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ ਤਿਤੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਕ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਅਰੈਦਿ
ਵਿਓਣੀ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਗੇਜਿਨਾਤਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ ਕ
ਏਨਾਨਕੁਸੇਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੇਅਨਦਿਨੁਤਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਦਿਵਿਓਣੀ॥ ੨੭॥
ਤਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੈਸੋਕਿਉਮਨੁਤੁਵਿਸਾਗਿਐ॥ ਮਨੁਤੁਕਿਉਵਿਸਾਗਿਐ
ਵੇਰੁਦਾਤਾਜਿਅਗਨਿਮਹਿਅਤਾਰੁਪਤੁਚਾਵੇਏ॥ ਓਸਨੇਕਿਤੁਪੋਤਿਨਸਕੀਜਿਸਨੇਉ
ਪਾਪਲੀਲਿਵਲਾਏ॥ ਆਪਣੀਲਿਵਲਾਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ ਕਏਨਾ

ਨਕੁਏਵਰੁ ਦਾਤਸੇਕਿਉ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰੀਐ॥ ੨੮॥ ਜੈਸੀ ਅਗਨਿਉ ਦਰਮਾਇ
 ਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭਇ ਕੋ ਜੇ ਤੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਜਾਇ
 ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ॥ ਲਿਵਲੁ ਜੁ ਕੀਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿ ਤੁ ਤਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੁਖ
 ਅਪਾ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿ ਨਾਲਿ ਵਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇ
 ੨੯॥ ਤਰਿ ਅਪਿ ਅਮੁ ਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ
 ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕੁ ਵਿਲਲਾਇ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸੇ ਸਿਰੁ ਸਉ ਪੀਐ
 ਅਪੁਜਾਇ॥ ਜਿ ਸਦਾ ਜੀਉ ਤਿ ਸੁਮਿਲਿ ਰਹੈ ਤਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅਇਆ॥ ਤਰਿ ਅਪੁ
 ਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਤਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ੩੦॥ ਤਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ
 ਰਾ॥ ਤਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਲ ਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇਰਾ ਸਿਜਾਈ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਿਤ
 ਜੀ ਅਤੁਲਾ ਤਾਖਟਿ ਤੁਦਿ ਤਾਜੀ॥ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿ ਅਜਿਨ ਤਰਿ ਅਪੇਰੁ
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤੇ ਆਵਲ ਜਾਰਾ॥ ੩੧॥ ਏਹੁ ਸਨਾਤਨੁ ਅਨਰੁ
 ਰਹਿ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ॥ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੁ ਤੁਕਿ ਤੈ ਜਿ ਚਹੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ
 ਇ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਤਰਿ ਰਸੁ ਥੁਤ੍ਰਿਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਅਇਆ॥ ਏਹੁ
 ਸੁਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿ ਸੁਆਇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਿ ਅਨਰੁ
 ਵੀਸਰੈ ਜਾ ਤਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅਇਆ॥ ੩੨॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿ ਆਤਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ
 ਤਾਤੁ ਜਗਮਹਿ ਅਇਆ॥ ਤਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾਤੁ ਜਗਮਹਿ ਅਇਆ
 ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨੀ ਉਉ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਇਆ ਤਾਚਲਤੁ ਤੇ ਆਚਲਤੁ ਨ ਦਰੀਆਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ
 ਚਿਅ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾਤੁ ਜਗਮਹਿ ਅਇਆ॥ ੩੩॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭਾ
 ਸੁਦਿਅਾ॥ ਤਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗਿਉ ਮੰਦਰੁ ਥਇਆ॥ ਤਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ
 ਸਖੀ ਏਸੇ ਗੁਣੁ ਖੁਨਵਿ ਆਪੇ॥ ਗੁਰਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾ ਗੇਆਪਣੀ
 ਏ॥ ਅਨਤਤ ਥਾਈ ਗੁਰਸਥ ਦਿਜਾਈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੈ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ

ਲਿਆ ਕਰਕ ਕਰਕੇ ਗੋ॥ ੩੪॥ ਏ ਸਗੀਰ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗਮਤਿ ਆਇਕੈ
ਆਤੁ ਪੁਕਰ ਮਕਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁ ਪੁਸਗੀਰ ਜਾਤੁ ਜਗਮਤਿ ਆ
ਆ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਤਰਿ ਮਨਿ ਨਵਸਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਰਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਤੁ ਸਗੀਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ਤੇ
ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ੩੫॥ ਏਨੇ ਤੁ ਮੇਰਿ ਤੇ ਤਰਿ ਤੁ ਮਮਤਿ ਜੋਤਿ
ਗੀਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਤੁ ਕੋਈ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਤੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਤਰਿ
ਤਲਿਆ॥ ਏਤੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁ ਮਦੇਖ ਦੇਏਤੁ ਤਰਿ ਕਾਰੁ ਪੁਤੈ ਤਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ
ਅਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾਵੇਖਾ ਤਰਿ ਇਕੁ ਤੈ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਤਿਨੇ ਤੁ ਅੰਧ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਦਿ ਬਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਈ॥
੩੬॥ ਏਸੁ ਵਲੁ ਮੇਰਿ ਤੇ ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨੋ ਪਠਾਏ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਗੀਰ
ਏਸੁ ਵਲੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿ ਆਏ ਆਰਸਨਾ ਰਸਿ ਮੁਖੀ॥
ਚੁ ਅਲਖ ਵਿਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣੁ
ਵਿਤੁ ਤੇ ਵਤੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨੋ ਪਠਾਏ॥ ੩੭॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਗੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾ
ਪਵਲੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਨ ਉਦੁ ਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ
ਸਵਾਗੁ ਪਤੁਰਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇਭਾ ਵਨੀਇਕ ਨਾਦ ਸਵਾਦੁ ਆ
ਉਖਾਇਆ॥ ਤਤਅਨੇ ਕਰੁ ਪਨਾਉ ਨਵਨਿਧਿ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਲੁ ਵਜਾਇਆ
੩੮॥ ਏਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵੇਤੁ॥ ਗਾਵੇਤੁ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ
ਜੈ ਬੈਸਦਾ ਸਚੁ ਪਿਆਵੇਤੁ॥ ਸਚੇ ਪਿਆਵੇਤਿ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਵੇਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾ
ਵੇਤੁ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਤੈਜਿ ਸੁਥਖ ਸੇਸੇ ਜਨੁ ਪਾਵੇਤੁ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ
ਚੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵੇਤੁ॥ ੩੯॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰ
ਧੁਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੁਰੇ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤੇ
ਮੁਲੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਸੰਤ ਸਜਾਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ॥ ਸੁਣੇ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕ

ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਗਤਿ ਆਰੁ ਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ
ਜੇ ਅਨਤ ਦੁਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ

ਸਦੁ ॥

ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਢਲੁ ਤਿਉ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਥਿਰਿ
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣੈ ਸਥਿਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਥੋਕੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਵੈ
ਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗ ਦਸਮ ਪਦ ਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਅਇਆਤ ਕਾਰਾ ਚਲਾਵੈ
ਮਨ ਮਿਸ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੇ ਲੁਠਾ ਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ਤਰਿ ਪਾਇਆ
ਤਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਤਰਿ ਪਾਇ
ਮੇਰੀ ਪੈ ਜਰਖਤੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਪੈ ਜਰਖਤੁ ਤਰਿ ਜਨ ਤਕੇ ਗੀਤ ਰਿਦੇ ਤੁਨਾ ਮੁਨਿ
॥ ਅੰਤਿ ਚਲਾਇਆ ਤੇਇ ਬੇਲੀ ਜਮ ਦੁਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ
ਭਿਸੁ ਦੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਪਾਇ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਪਨੁ ਕਹੈ ਸਾ
ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਤੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ
ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਥਾ ਸਿਜੀਉ ॥ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਤ ਦਵ ਜਤਿ ਦਾਜੇ ਤਰਿ ਅਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵੈ
ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਤੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾ ਸਿਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਪਰਵਾ
ਰੈ ਨਾ ਤੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਵੈ ਆਪਣੇ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ
ਦਾਇਆ ॥ ਮਤੁ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵ ਸੀ ਸੋ ਮੈ ਮੁਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਤੁ ਪੈ ਭੈ ਮਿਤੁ ਭਿਰ
ਸੁਮਿਤ ਕੀ ਪੈ ਜਰ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਸੀ ਵੀ ਚਾਰਿ ਦੇਖਤੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈ ਨਾਵੈ
ਗੁਰੁ ਪਰਤਖਿ ਤੇ ਬਹਿ ਗਾਜੁ ਅਪਿ ਟਿਕਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧ ਪੁਤ ਭਾਈ ਗਾਇ
ਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੇਲਿ ਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਤੁ ਨਿਰਬਾਲੁ
ਕੇ ਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿ ਅਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਪੜਤਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਕਥਾ ਪੜਿ
ਗਿਨਾ ਮੁਸੁਦੀ ਐ ਬੇਬਾਣੁ ਤਰਿ ਗੰਗੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿ ਆਦੀ ਵਾਛੁ

ਵਏ॥ ਤਰਿਗੁਇਆਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਆਤਰਿਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਦੁਜੀਉ॥ ਰਾਮਦਾ
ਜੀਤਿਲਕੁਦੀਆਗੁਰਸਬਦੁਸਚੁਨੀਸਾਦੁਜੀਉ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਜਿਬੋਲਿਆ
ਸਿਖਾਮੰਨਿਲਈਰਜਾਇਜੀਉ॥ ਮੋਤਰੀਪੁਤੁਸਨਮੁਖੁਤੋਇਆਰਾਮਦਾਸੈਪੈਰੀਪਾ
ਸਭਿ॥ ਸਭਪਵੈਪੈਰੀਸਤਿਗੁਰੁਕੇਰੀਜਿਬੈਗੁਰੁਆਪੁਰਖਿਆਕੋਈਕਰਿਬਖੀਲੀਨਿਵੈ
ਤਿਰਿਸਤਿਗੁਰੁਅਵਿਨਿਵਾਇਆ॥ ਤਰਿਗੁਰਤਿਭਾਵਦੀਈਵਡਿਆਈਪੁਰਿਲਿਖਿਆ
ਗੁਰਜਾਇਜੀਉ॥ ਕਤੈਸੁੰਦਰੁਸੁਦੁਸੰਤਤੁਸਭੁਜਗਤੁਪੈਰੀਪਾਇਜੀਉ॥ ੬॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ
ਭੰਡਾ॥ ਸਾਜਨੜਾਮੇਰਾਸਾਜਨੜਾਨਿਕਟਿਖਲੋਇਅੜਾਮੇਰਾਸਾਜਨੜਾਜਾ
ਅੜਾਤਰਿਜਾਨੀਅੜਾਨੈਦਾਅਲੋਇਅੜਾਤਰਿਜਾਨੀਅੜਾਨੈਦਾਅਲੋਇਆਘਟਿਘ
ਸੋਇਆਅਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਗੁੜਾਨਲਿਤੋਵੰਦਾਲਤਿਨਸਕੰਦਾਸੁਅਉਨਜਾਵੈਮੁ
ਸਾਇਆਮਦਮਾਤਾਤੋਈਬਾਤਾਮਿਲਦੁਨਜਾਈਭਰਮਪੜਾਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿ
ਨਾਈਸੁਭੈਤਰਿਸਾਜਨੁਸਭਕੈਨਿਕਟਿਖੜਾ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਪ੍ਰਾਣਅਪਰਾ
ਗੋਬਿੰਦਾਕਿਰਪਾਲਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਾਤਰਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਾ
ਗਾਅਪਰਾਪਰਾਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸੋਤਨਿਆਇਕਦਾਸੀਧਾਰੀਸਬਲਪਸਾਰੀਜੀ
ਨੰਤਲੈਸੋਤਨਿਆਜਿਸਨੇਰਾਖੈਸੋਸਚੁਭਾਖੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾਕਤੁਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਕਉਭਾਵਾਤਿਸਹੀਕਉਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਸਾਦੇਪ੍ਰਭਮਾਦੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਾਮਾਦੇ॥
ਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਦੇਸੁਆਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਦੇ॥ ਸੁਘੜਸੁਜਾਨਾਸਦਪਰਪਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਕਾ
ਮਾਚਾਖਿਅਘਾਣੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੇਜਿਨਕੈਭਾਗਮਥਾਨਾਤਿਨਤੀਪਾਇਆਤਿਨਤਿਪਿ
ਪਾਇਆਸਗਲਤਿਸੈਕਾਮਾਦੇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਬਿਰੁਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀਸਚੁਤਿਸੈਦੀਬਾਦੇ॥ ੩॥
ਗਲਤਰਿਮੰਗਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੈਸੁਦੀਐਮੰਗਲਾ॥ ਸੋਤਿਲੜਾਪ੍ਰਭਸੋਤਿਲੜਾਅਨਤਦ
ਤਰਿਐਸੋਤਿਲੜਾਅਨਤਦਵਾਜੇਸਬਦਅਗਜੇਨਿਤਨਿਤਜਿਸਤਿਵਧਾਈ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਆਈਐਸਭੁਕਿਭੁਪਾਈਐਮਰੈਨਾਵੈਜਾਈ॥ ਚੁਕੀਪਿਆਸਾਪੁਰਨਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿ

ਮਿਲੁਨਿਰਗੁਨੀਐ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਘਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੈਨਿਤਨਿਤਮੰਗਲੁਸੁਨੀਐ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫

ਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇਮਨਾਖਿਨੁਨਵੇਸਾਰੀਐ॥

ਮਾਰਾਮਰਮਕੰਠਿਉਰਧਾਰੀਐ॥ ਉਰਧਾਰਿਤਰਿਤਰਿਪੁਰਖਪੁਰਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨੀਐ॥

ਭੈਦੁਰਿਕਰਤਾਪਾਪਤਰਤਾਦੁਸਤਦੁਖਭਵਖੰਡਨੇ॥ ਜਗਦੀਸਈਸਰੋਪਲਾਏ॥

ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਵੀਚਾਰੀਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧੁਦਿਨਸੁਰੈਦਿਚਿਤਾ॥

੧॥ ਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰੁਜਨਕਾਸਰਾਮਾ॥ ਮਾਲੁਮਿਲਖਭੰਡਾਰਨਾਮੁਅੰਤਰੁ॥

ਨਾਮੁਨਰਤਰਨਿਧਾਨੁਜਿਨਕੈਰਸਭੋਗਏਕਨਰਾਇ॥ ਰਸਰੂਪਰੰਗਅੰਤਰੀਲਾ॥

ਸਾਸਿਧਿਆਇ॥ ਕਿਲਵਿਖਤਰਦਾਨਾਮਪੁਨਤਚਰਦਾਨਾਮੁਜਮਕੀਤਾ॥

ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਸਿਜਨਕੀਚਰਨਕਮਲਤਾਸਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਣਥੇਅੰਤਸੁਆ॥

ਰੋਕੇਇਨਜਾਨਈ॥ ਦੇਖਿਚਲਤਦਇਆਲਸੁਦਿਭਗਤਵਖਾਨਈ॥ ਜੀਅੰਤਰੁ॥

ਤੁਝੁਧਿਆਵਤਿਪੁਰਖਪਤਪਰਮੇਸਰਾ॥ ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁਦਾਤਾਕਰੁਣਾਐ॥

ਸਰਾਸਾਧੁਸੰਤੁਸੁਜਾਦਸੇਈਜਿਸਤਿਪ੍ਰਭਜੀਮਾਨਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰੁ॥

ਪਾਸੇਇਤੁਝੁਤਿਪਛਾਨਈ॥ ੩॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਅਨਾਥੁਸਰਦੀਆਇਆ॥

ਲਿਖਲਿਗੁਰਦੇਵਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਰੁਸਭੁਬੀਖਾਸਰਾ॥

ਛਾਪੁਨੀਆ॥ ਜਲਨੇਬੁਝਾਈਸੰਤਿਅਈ॥ ਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਭੁੰਨਿਅਧਾਅੰਤਰੁ॥

ਤਜਸਾਚੇਮਤਾਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਰੁਗੁਰੁ॥

ਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਰੁਣਭੁਣੇਸਬਦੁਅਨਾ॥

ਉਠਿਗਾਈਐਸੰਤਨਕੈ॥ ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਦੇਖਬਿਨਾਸਨੁਤਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਗੁਰੁ॥

ਕੈ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਲੀਜੈਅਮਿਉਪੀਜੈਰੈਦਿਨਸੁਅਰਾਧੀਐ॥ ਜੇਗਦਾਨਅਨੇਕਾ॥

ਲਗਿਚਰਦਕਮਲਤਸਾਧੀਐ॥ ਭਉਭਗਤਿਦਇਆਲਮੋਤਨਦੁਖਸਗਲੇ॥

ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਰੈਸਾਗਰੁਧਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰਤਰੈ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁ॥

ਸਿਮਰਦੁਭਗਤਗਾਵਤਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਰਚਰਦੀਲਾ॥

ਖਘਨੇਰੇਰਾਮਾ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਮਿਲਿਆਦੁਖਤਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ॥

ਵਲਾਗਾ ਕੁਮੁਭਉ ਭਾਗਾ ਤਹਿਨਾ ਮੁਰਸਨਾ ਭਾਖਿ ਆਗਾ ਤਹਿਏ ਕੁਚਿਤ ਵੈ ਪ੍ਰਭੁਏ ਕੁਗਾ
ਤਹਿਏ ਕੁਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇ ਆਗਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ
॥ ੨ ॥ ਮਿਲਿਹੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਤਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀ ਐ ਰਾਮਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮੇਦਰ ਮਾਧੇ ਅੰਤਨ ਪਾਈ ਐ ਗੁਨੀ ਐ ਰਾਮਾ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਤਰਸਹ ਦਿਦਾ ਤਾਸਗ
ਵੇਖਿ ਨਿਵਾਰਣਾ ਮੇਤ ਸੋਗ ਵਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਜੰਤਨਾ ਮੁਢਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੇਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ
ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਰੇਖੀ ਵਧਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਇਆ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀ
॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਜਨਾ ਅਪਦੀ ਚਰਦੀਲਾਏ ਰਾਮਾ ਆਠ ਪਤਰ ਅਪ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮਾ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਭਵ ਜਲ ਰਹੇ ਆਵਦ
ਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਵਾ ਸਭਇ ਛਪੁੰਨੀ ਆ
ਪੁਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਿ ਆਗਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਫਿਰਿ ਨਾਤੀ ਦੁ
ਵਿਸੁਰਿ ਆਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ਪ ਸਲੋਕਾ ॥ ਚਰਨ

ਮਲ ਸਰਦਾਗਤੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣਗਾਮਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀ ਐ ਬਿਪਤਿ
ਵਰਦਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ਜੀ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਹਿ ਸਿਮਰੀ ਐ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ
ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਆਇ ਕਨਿ ਮਖਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭੁ ਰੋਸ ਰਬ
ਲਗਦੀ ਸਰੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕਦਿ ਨ ਸੁਰੈ ਥਿਤਿ ਸੁਭ ਵੈ ਸੋ ਤੇਇ ਜੀਉ ॥ ਥਲਿ ਜਾ
ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਤਦਾ ਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਤਹਿ ਸਿਮ
ਰਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀ ਆਸੋ ਚਾਨਾਨਕ ਟੇਕ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਕਟ ਮੋ
॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਭੈ ਸੰਕਟ ਕਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥ ਤਹਿ ਗੁਣ ਆਨੰ
ਦ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸਤਿ ਸਿਉ
ਗੁਲਾਗਾ ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤ ਕੁਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿ ਨੁਜਾਗਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗਿ
ਭਾਨੁ ਤਿਸਕਾ ਤਨੁ ਜੋ ਬਨੁ ਪਨੁ ਮਾਦੁ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਥਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀ
ਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਤਹਿ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਖਿਆ

ਨਾਨਾਨਕਪਕਤੀਟੇਕਏਕਪਰਮੇਸਰੁਰਖੈਨਿਦਾਨ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਸੋਰੁ
 ਭੁਰਖ ਕੋ ਅੰਚਲਿਤਕੈਲਾਗੁਜੀਉ॥ ਭਜੁਸਾਧੁਸੰਗਿਦਇਆਲਦੇਵਮਨਕੀਜੀਉ॥
 ਗੁਜੀਉ॥ ਇਕਓਟਕੀਜੈ ਜੀਉਦੀਜੈਆਸਇਕਪਰਲੀਧਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗੇਭਜਿਨਾ
 ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਸਭੁਤਰੈ॥ ਜਨਮਮਰਣਥਿਕਾਰਛੁਟੇਠਿਰਿਨਲਾਗੈਦਾਗੁਜੀਉ॥
 ਇਨਾਨਕੁਪੁਰਖਪੁਰਨਥਿਰੁਜਾਕਾਸੇਤਾਗੁਜੀਉ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਰਮਅਰਥ
 ਮੇਖਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਨਾਥਾਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਿਅਨਾਨਕਲਿਖਿਅਮਾਥਾ॥੧॥
 ਸਗਲਇਛਮੇਰੀਪੁੰਨੀਮਿਲਿਅਨਿਰੰਜਨਰਾਇਜੀਉ॥ ਅਨਦੁਭਇਆਵਤੁਰਾ
 ਗਿਤਿਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭਆਇਜੀਉ॥ ਗਿਤਿਲਾਲਾਏਪੁਰਥਿਕਮਾਏਤਾਕੀਉਪਮਾ
 ਗਲਾਥੇਅੰਤਪੁਰਨਸੁਖਸਤਜਦਾਤਾਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਲਾਆਪੇਮਿਲਾ
 ਕੰਠਿਲਾਏਤਿਸੁਥਿਨਾਨੀਜਾਇਜੀਉ॥ ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸਦਾਕਰਤੇਸਥਮੀ
 ਆਸਮਾਇਜੀਉ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪੁ ਰਲੁਭੁੰਦੁਨਜਾ
 ਖੀਤਰਿਏਕੁਧਿਆਵਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤਮਸੇਵਿਸਖੀਮਨਿਚਿੰਦਿਅਜਾਠਲੁਪਾਵਤੁ॥
 ਗੁਰੁਧਿਆਇਆਕਰਮਿਪਾਇਆਅਨੁਪੁਬਾਲਿਕੁਜੰਮਿਅਧਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਭੈ
 ਆਰਿਹਜੀਵਨਵਡੁਪੁੰਨਿਅਧਾ॥ ਮਤਾਅਨੰਦੁਤੇਆਸਦਾਮੰਗਲੁਤਰਿਗੁਣਗਵੋ
 ਨੁਕਤੈਨਾਨਕਸਫਲਜਾਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਵਤੋ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਇਕੁ
 ਪਰਵਾਰਥੁਲਾਇਆ॥ ਵੰਡਿਅਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤਰੇਜਿਤੁਸਭੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥
 ਰਬਤਿਕੈਵੰਡਕੀਨੀਸਗਲਭਾਉਦਿਵਾਇਆ॥ ਕਰਮਾਉਪਰਿਵੰਡੋਈਖਾਲੀ
 ਇਆ॥ ਸਭਿਸਿਖਸੰਗਤਿਭਈਇਕਤ੍ਰਮਤਾਅਨੰਦਸਮਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
 ਮਤਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖਮੈਪਾਇਆ॥੨॥ ਗੀਤੀਸਗਲਕਰਾਈਆਤਰਿਸਿਓਲਿਵਲਾ
 ਭਦਦਉਦੇਤੁਕਰਾਇਆ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਿਆਸੁਖਤ
 ਚਟਸਾਲਿਥਾਲਕੁਪਾਇਆ॥ ਸਗਲਵਿਦਿਆਸੰਪੂਰਨਪੜ੍ਹਿਆਗੋਵਿੰਦੁਰਿਦੈ
 ਆ॥ ਜੇਵਦਵਾਰੁਨਾਮੁਕਰਣਥਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁ
 ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਤਇਕਤ੍ਰਕਰੇਥਾਲਕਕਰਤੁਸੰਗੇਵਾ

ਨਕੁਸ਼ਮਭਲੇਵੰਡਿਅਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦਿਜਾਇਆ
ਲਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆਸਗਦੁਲਿਖਾਇਆਪੁਰਤੁਆਇਆਵੀਆਤੁਕੁਜਮਿਦਿਵ
ਆਅਚਰਜਜੰਵਬਲਾਈਠਾਕੁਰਿਮੁਨਿਜਨਭੁਕੇਸਭਦੇਵਸੁਰਗਾਜਨੁਕਤੈਨਾਨਕੁ
ਜੁਏਆਵੇਜੇਅਨਤਦਤੁਰਾ॥੬॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫

ਸੁਭੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਿਬੰਦਨਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਾਛਉਸਾਧਤਪੁਰਿ॥ਆਪੁਨਿ
ਰਿਤਰਿਤਰਿਭਜਉਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਗਪੁਰਿ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਲਭੈਤਰਲਸੁਖਸਾਗ
ਰਿਗਇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨੇਨਾਨਕਨੀਤਧਿਆਇ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਸੁ
ਵਤੁਵਤੁਭਾਗੀਤੋਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤਜੀਉ॥ਗੁਤੀਮਾਤਮੁਰਤਘੜੀਗੁਲਉਚਰਤ
ਭਵੰਤਜੀਉ॥ਗੁਲਗੰਗਿਰਾਤੇਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆਸਫਲਜਨ
ਭਇਅਤਿਨਕਾਜਿਨੀਸੇਪ੍ਰਭਪਾਇ॥ਪੁੰਨਦਾਨਨਤੁਲਿਕਿਰਿਆਤਰਿਸਰਬਪਾਪਾਂਤੰ
ਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਜੀਵਾਜਨਮਮਰਦਰੰਤੰਤਜੀਉ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਮੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੋਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਾਕਥਨੀਸਾਤੁਪੁਰਾਵਸੀਨਾਨਕਨਾ
ਅਧਾਰ॥੧॥ਸੰਤਸਰਦਿਸਾਜਨਪਰਤੁਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਅੰਨੰਤਾਸੁਕੇਤੇਤਰਿਆ
ਆਨਾਨਕਜਪਿਭਗਵੰਤ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਸਰਸਬਸੰਤਮਤਚੇਤੁਵੈਸਾਖਸੁਖ
ਸੁਜੀਉ॥ਤਰਿਜੀਉਨਾਤੁਮਿਲਿਆਮਓਲਿਆਮਨੁਤਨੁਸਾਸੁਜੀਉ॥ਘਰਿਨਾਤੁਨਿ
ਕੁਭੁਅਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭੁਲਿਆਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਦੁਬੇਤਗੁਲਗੋ
ਟਅਮੁਲਿਆਵਤੁਭਗਿਪਾਇਆਦੁਖੁਗਵਾਇਆਭਈਪੁਰਨਾਸਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰ
ਨਾਨਕਸਰਦਿਤੇਗੀਮਿਟੀਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਜੀਉ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁ
ਮੁਈਕਰਤੀਕਰਮਅਨੇਕਾਕੇਮਲਥੰਧਨਬਾਧੀਆਨਾਨਕਕਰਮਤਿਲੇਖਾ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ਗੀਖਮਰੁਤਿਅਤਿਗਾਧੜੀਜੇਠਅਖਾਜੈਘਾਮਜੀਉ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਓਤੁਦੁ

ਤਾਗਈਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਗੀਰਾਮਜੀਉ॥ ਨਤਦ੍ਰਿਸਟਿਅਵੈਮਰਤਤਵੈਮਰਾਗਾਗਾ
 ਅਗਾਜਲਥਾਧੁਮਢੁਲੀਤਜਫਜਾਵੈਸੰਗਿਮਾਇਆਰੂਰੀਅਗਾਕਰਿਪਾਪੋਜੇ
 ਤਤੇਈਦੇਇਸਾਸਨਜਾਮਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭੰਟੇਤੇਗੀਰਾਖੁਪੁਰਨਕਾਮਾ
 ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਧਾਲਾਗੀਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮੈਇਕੁਤਿਲੁਰਹਤਨਜਾਇ॥ ਮਨ
 ਰਿਗਵਿਰਤੇਨਾਨਕਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੧॥ ਕਰੁਗਤਿਲੀਨੀਸਾਜਨਤਿਜਨਮਜਨਮ
 ਤਾਚਰਨਤਦਾਸੀਕਰਿਲਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤਿਤਚੀਤ॥ ੨॥ ਚੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਬਰਜੁ
 ਆਸਾਵਲਭਾਦਵੇਆਨੰਦਜੀਉ॥ ਘਟਉਨਵਿਵੁਠੇਜਲਥਲਪੁਰਿਆਨਕ
 ਉ॥ ਪ੍ਰਭਪੁਰਿਗਤਿਆਸੁਰਥਠਾਈਤਰਿਨਾਮਨਵਨਿਧਿਗਿਤਭਰੇ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆ
 ਤਰਜਾਮੀਕੁਲਸਮੁਤਾਸਭਿਤਰੇ॥ ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਜਾਗੇਨਤਢਿਦੁਲਾਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ਖਸਿੰਦੁਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਰਿਕੰਤੁਪਾਇਆਸਦਾਮਨਿਭਾਵੰਦੁਜੀਉ
 ਸਲੋਕੁ॥ ਆਸਪਿਅਸੀਮੈਫਿਰਉਕਥਪੇਖਉਗੋਪਾਲਾ॥ ਤੈਕੇਈਸਾਜਨੁ
 ਨੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਲਦੁਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਮਿਲਥੇਸੰਤਿਨਉਪਜੈਤਿਲੁਪਲੁਰਹਤੁ
 ਇ॥ ਤਰਿਸਾਧਤਸਰਲਾਗਤਿਨਾਨਕਆਸਪੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਚੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਸ
 ਭੰਬਰੇਅਸੁਕਤਕੇਤਰਿਪਿਅਸਜੀਉ॥ ਖੋਜੰਤੀਦਰਸਨੁਫਿਰਤਕਥਮਿਲੀ
 ਤਾਸਜੀਉ॥ ਬਿਨੁਕੰਤਪਿਅਰੇਨਤਸੁਖਸਾਰੇਤਾਰਕੰਢਲਪ੍ਰਿਗੁਥਨਾਸੁੰਦਰ
 ਦਿਚਤੁਰਿਥੇਤੀਸਾਸਬਿਨੁਜੈਸੇਤਨਾਈਤਉਤਦਤਦਿਸਅਲੋਕਨਮਿੰ
 ਕੀਪ੍ਰਭਪਿਅਸਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਤੁਪ੍ਰਭਗੁਲਤ
 ਉ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਦਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭੁਏਮਨਿਤਨਿਉਪਜੀਸਾਂਤਿਅ
 ਭਪੁਰਨਮਿਲੇਦੁਤੀਅਥਬਿਨਸੀਕੁੰਤਿ॥ ੧॥ ਸਾਧਪਠਾਏਅਪਿਤਰਿਤਮਤੁ
 ਦੁਗਿ॥ ਨਾਨਕਕੁਮਭੈਮਿਟਿਗਏਰਮਦਰਾਮਭਰਪੁਰਿ॥ ੨॥ ਚੰਤੁ॥ ਰੁਤਿ
 ਅਰਸੀਤਲਤਰਿਪ੍ਰਗਟੇਮੰਘਰਪੋਤਿਜੀਉ॥ ਜਲਨਿਬੁਝੀਦਰਸੁਪਾਇਅ
 ਮਾਇਆਧ੍ਰੋਤਜੀਉ॥ ਸਭਿਕਾਮਪੁਰੇਮਿਲਿਤਜੁਰੇਤਰਿਚਰਲਸੇਵਕਿਨੇ
 ॥ ਤਾਰਤੋਰਸੀਗਾਰਸਭਿਰਸਗੁਲਗਾਉਅਲਖਅਭੇਦਿਅਉਭਉਭਉ

ਭਾਉਤਾ ਮੁਨਸ ਕੈ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿਅਪਿ ਮੇਲੀ ਤਤਨ ਪ੍ਰੇ
ਭੇਤ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਰਿਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤਾਗਲੀ ਡੋਲਤ ਨਾ ਤੀਚੀਤਾ ॥
ਸੰਜੋ ਗੀਨਾਨਕ ਗ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੇ ਡੁਪਿਅ
ਤਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਥਾਂ ਚਤੁਰਲਪਾਇਆ ਤਰਿਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥ ੨ ॥ ਚੰਤੁ ॥
ਤਸਕਰਗੁਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਦੁ ਗੁਣ ਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਗਾ
ਗਲੇ ਗ੍ਰਿਤਿ ਆਏ ਤਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਤਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦ
ਤੀਅਧਾਵ ਲੁੜਿ ਲੁੜਿ ਭਵਦੁ ਭਏ ਤਰਿ ਆਏ ਖਿਦਰ ਸਨਮੋ ਤੀਅਧਾ ਮਿਲੇ
ਆਮੀਇ ਛਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਅਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ
ਪੁਰਲੀਅਤ ਰਿਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਤਾਈ ਜੀ
ਕਭਵ ਜਲੁ ਤਾਰਦੁ ਤਾਰਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚੇ ਜਾਣੀਅਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥
ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੁਰੇ ਸੇ ਬੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਤਾਰੈ ਤਰਿ ਜਪਿਉ ਤ
ਗ ॥ ੨ ॥ ਚੰਤੁ ॥ ਚਰਦ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਉਪਰੇ ਮਿਟਿ ਆਸ ਗਲ ਕਲੇਸ ਜੀ
ਆਵ ਲਜਾਵ ਲਦੁ ਖਤਰੇ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀ ਆਪਰਵੇ ਸੁਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਜਿਮਾ ਤੇਤਿ ਲੁਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀ ਸਰੈ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰਲੀ ਪਰੇ ਚਰਦੀ ਸਰ ਬਗੁਲ
ਦੀ ਸਰੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਲਨਿ ਧਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਅਦਿਕ ਉਘੇ ਸੁਜੀਉ ॥
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਤੁ ਜੁਗੁ ਗੋਇ ਕਵੇ ਸੁਜੀਉ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਨੰਦ ਸਦੁ ਚੰਤੁ ਤੀ ਜੋ ਕੁਜੁ ਮਲਾ ੮

ਦਖਲੀ ਓਅੰਕਾਰੁ॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ

ਨਿਚਿਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗਭਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸ
ਧਰੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਲੁਧੀ ਚਾਰੁ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ
ਲਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਪਾਂਡੇ ਕਿਅ ਲਿਖਤੁ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ
॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਤਿਓ ਪਾਇ॥ ਆਤੀ ਨਿਭਵਨ ਇਕਜੇ ਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੁਪਰਾਪਤਿ ਤੋਵੈ ਚੁਦਿ ਲੈ ਮਾਦਕ ਮੋਤੀ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿ
ਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ॥ ੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਪਰੇ
ਪੁਰਿ ਗੁਣ ਕਾਗੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥ ਧਧੈ ਧੁਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੁ
ਧਰਦੀ ਧਰੁ ਅਪਿ ਅਜੇ ਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੁਰਾ॥ ਕਰਤੇ ਕੀਮਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾ
ਦੈ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ॥ ੩॥ ਡਿਅਨੁ ਗਵਾਇ ਆਦੁ ਜਾਭਾਇ ਆਗਰ ਬਿਗਲੇ ਬਿਖੁਖਾਇ
ਗੁਰੁ ਸੁਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਵੈ ਸੁਣੀ ਐਗਤਿ ਰਗੰਭੀ ਗੁਰੁ ਗਵਾਇ ਆ॥ ਗੁਰਿ ਸ
ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਾਇ ਅਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇ ਆ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੇ
ਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ਆ॥ ੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਤਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ
ਤਰਿਥਾ ਤਰਿਏ ਕੁਪਛਾਦੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਤਲੁ ਸਿਵਾ ਪੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਤਰਿਦੁ ਸਿਰ
ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ
ਸੁਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਾਤਰਾਖਉ ਅਠਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨਜਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਰੋ
ਦੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਗੀ ਪਾਈ॥ ਲਭਿ ਲੋਭਿ ਮੁਤਤਾ ਜਿਵਿ ਗੁਤੇ ਇਥ ਤਥ ਠਿਥਿ ਪਛੁ
ਏਕੁ ਸਰੋਵੈ ਤਾਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਲੁ ਜਾਲੁ ਰਤਾਈ॥ ੬॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗ
ਪੁ॥ ਪਉਦੁ ਪਾਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੁ ਪੁ॥ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੇਇ॥ ਏਕੋ ਬੁਝੈ
ਤੇਇ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਲੇਸਮ ਸਰਿ ਰਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਲੈ
ਇਕਿ ਰਪਾਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਅਖਿ ਸੁਲਾਏ॥ ੭॥ ਉਰਮ ਪੁਰਮ ਜੋ
ਤੀ ਨਿਭਵਨ ਮਤਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਉਗਵਿ ਆ ਅਸਰੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਕਰਿ ਕਿ

ਅਵੈ। ਉਨਵਿਬਰਸੈਨੀ ਸੁਰਧਾਰਾ। ਉਤਮਸਥਦਿਸਵੰਤੁਤਾਰਾ। ਇਸੁਏਕੇਕਾ
ਉਚਿ। ਅਪੇਕਰਤਾਅਪੇਦੇਉ॥ ੮॥ ਉਗਵੈਸੁਰੁਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈ। ਉਚਉਦੇਖਿਸਥ
ਚਾਗੈ। ਉਪਰਿਅਦਿਅੰਤਿਤਿਤੁਲੇਇ॥ ਅਪੇਕਰੈਕਥੈਸੁਏਸੇਇ॥ ਓਤੁਥਿਧਤਾਮਨੁ
ਉਥਿਧਤਾਮਨਿਮੁਖਿਸੇਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਜਗਜੀਵਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮ
ਉਤੇਇ॥ ੯॥ ਰਾਜਨਰਾਮਰਵੈਤਿਤਕਾਰਿ॥ ਰਦਮਹਿਲੁਏਮਨੁਆਮਾਗਿ॥ ਰਾਤਿ
ਰਤੈਗੰਗਿਰਾਤਾਤੀਨਿਭਵਨਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ ਜਿਨਿਜਾਤਸੇਤਿਸਤੀਜੇਤਾ
ਤਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੀਝਸਿਦੇਤਾ॥ ਰਤਸੀਰਾਮੁਰਿਦੈਇਕਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਸਥਦੁਸਾ
ਵਲਾਇ॥ ੧੦॥ ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਰਤਦੁਨਤੀਸੰਸਾਰੈ॥ ਰਾਜੇਗਇਰੰਕਨ
ਰਦਾਅਇਜਾਇਜੁਗਚਾਰੇ॥ ਰਤਦਕਤਦਤੇਰਤੈਨਕੋਈਕਿਸੁਪਤਿਕਰਉਥਿਨੰ
ਦੈਕੁਸਥਦੁਰਾਮਨਾਮਨਿਰੋਧਗੁਰੁਦੈਵੈਪਤਿਮਤੀ॥ ੧੧॥ ਲਾਜਮਹੰਤੀਮਹਿਗ
ਪੁਪੁਖੋਲਿਚਲੀ॥ ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਥਾਵਹੀਸਿਰੇਤਸੰਕਟਲੀ॥ ਪ੍ਰੇਮਿਬੁਲਾਈਰਲੀਸਿਉ
ਮਹਿਸਥਦੁਅਨੰਦੁ॥ ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭਈਨਿਚਿੰਦੁ॥ ੧੨॥ ਲਾਤਾ
ਰੁਤਨੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ ਲਾਭੁਲੇਕੁਬੁਰਾਅੰਤਕਾਰੁ॥ ਲਾਜੀਚਾਜੀਲਾਇਤਥਾਰੁ॥ ਮਨਮੁਖੁ
ਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ ਲਾਤੇਕਾਰਦਿਅਥਾਇਅਜਗਿ॥ ਤੇਇਮਜੁਗਇਆਠਗਾਇਠਗਿ॥
ਰਨਮੁਪੁੰਜੀਵੇਸਾਦੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਤਿਸਾਦੁ॥ ੧੩॥ ਅਥਿਵਿਗੁਤਾਜਗੁ
ਪੰਥੁ॥ ਆਈਨਮੋਟਲੋਕੋਸਮਰਥੁ॥ ਅਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਤੇਇ॥ ਅਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿ
ਤੇਇ॥ ਅਥਿਤੇਇਤਾਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥ ਭਗਤਿਥਿਤੁਨਾਜਗੁਥਉਰਨਾ॥ ਸਭਮਹਿਵਰ
ਕੋਸੇਇ॥ ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਖਗਟੁਤੇਇ॥ ੧੪॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈ
ਜਨਮਿਮਰਦਿਨਤੀਧੰਧਾਧੈਰੁ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੇਅਪੇਅਪੀ॥ ਅਪੀਉਪਾਇਆਪੇਘਟਥਾ
ਅਪੀਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੇਈ॥ ਜੇਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੇਈ॥ ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਾਂਚੁਸੁ
ਰੇਈ॥ ਨਾਮਵਿਤੁਲਾਮੁਕਤਿਕਿਵੇਤਾਈ॥ ੧੫॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈਵੇਰੋਪੁਸਗੀਰੁ॥ ਕਿਉਨੀਮਿਲ
ਕਾਟਹਿਮਨਪੀਰੁ॥ ਵਾਟਵਟਾਉਅਵੈਜਾਇ॥ ਕਿਆਲੇਅਥਿਅਕਿਆਪਲੈਪਾਇ॥
ਕੁਨਾਵੈਤੇਟਾਸਭਥਾਇ॥ ਲਾਤਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ ਵਲਜੁਵਾਪਾਰੁਵਲਜੈਵਾਪਾਰੀ

॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈ ਕੈ ਸੀ ਪਤਿ ਸਾਗੀ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਣ ਵੀ ਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ
 ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰ ਦੀ ਗੁਰ ਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਅਰਮ
 ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਤੀਪਾਇ ॥ ਤਾਮਿਲੀ ਐ ਜਾਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨਿ
 ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਿਲੀ ਐ ਮੀਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਾਇਆ ਕਭਿ ਗਲੈ ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨ
 ਛਾਏ ॥ ਕਸਕ ਸਵਟੀ ਸੋਏ ਸੁਤਾਉ ॥ ਨਦਰਿ ਸਗਠ ਵੰਨੀ ਸਚ ਜਾਉ ॥ ਜਗਤੁ
 ਤੰਕਾਲੁ ਕਸਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਕਰ ਦੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ
 ਰਕਿ ਆਕਤੀ ਐ ਕਿਉ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ
 ਤੀ ਮਨੁ ਸਤ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਖਰਾਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਖਰਾਤ ਨੁ ਜਗ ਚਰੇ
 ਤਪੀ ਅੰਤ ਮੁਏ ॥ ਨਤੀ ਜਾਨਿ ਆਖਿ ਨ ਮਹਿ ਮੁਏ ॥ ਜਾਸ ਥੁਦੁ ਪਛਾਨਿਆ
 ਚੀਤੁ ਮਗਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ੧੯ ॥ ਗਗਨ
 ਨੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਤ ਜਿਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ ਆਇਨ ਜਾਇ
 ਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਗਗਨੁ ਅਗੰਮੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੇ ਨੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸ
 ਗੇ ਨੀ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਛਿਰਿ ਪਵਤਿ ਨ ਜੂਨੀ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਤੇ ਰਨਾ ਮਥਿਉ
 ਘਰ ਦਰਛਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਜਾਤਿ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨ ਤੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਤੰਗ
 ਧੀਆ ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨਿਤੁ ਅਗੰਮੁ ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁਏ ਕੁਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਜੀਵ ਲੁਪੁ ਭਨਾਇ ॥ ਦਤਿ ਸਿਧੁ ਛੁਡਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਸ
 ਲਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਤੇ
 ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਪਰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੋ
 ਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਖਿਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ॥ ਚੇਰੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰਗੁਰੀ ਖਾਇ
 ਨਕ ਮਲ ਉਰਧਾਰੇ ਚੀਤਾ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਚਿੰਤਤੀ ਦੀਸੈ ਸਤ
 ਚੇਤਤਿ ਏਕੁ ਤਤੀ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਗਾਢੈ ਤਰਿ ਨਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ
 ਰਿਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਵੀਜੈ ਦੇਤ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਿ ॥ ਢੇਅ ਨਿਤ ਦੇਖੁ ਤੁਜਿ ਤੰਦਿ

ਸਮਕਰਿਜਾਵੈ॥ ਬੰਧਨਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਵੈ॥ ਛਾਇਆ ਛੂਢੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ
ਆਕਿਰਤੁ ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਛੀਜੈ ਜੋ ਬਨੁ ਜਗੁ ਆਸਿਰਿ ਕਾਲੁ॥ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਕਈ
ਲੁ॥ ੨੪॥ ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿ ਤੁਲੇਇ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿਉ ਕਾ
ਉਰਿ ਖਡਿਗੁ ਖਾਜੁ॥ ਜਸੁ ਜਾਚੁ ਉਦੈ ਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖਾ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾਤੁ ਪੁਰਾਵਾ॥
ਤੁਮੇਲਿ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੁ ਉਜਗ ਦੀਸਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀ ਐ ਬੀਸਇ
ਜਾ॥ ੨੫॥ ਭੁਖਿ ਬੋਲ ਦੁਕਿ ਆਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ॥ ਭੁਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪ੍ਰਮਾਦੁ॥ ਜਨਮਿ ਮੁ
ਖੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ॥ ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਭੁਰਿ ਭੁਰਿ ਭੁਖਿ ਮਾਟੀ ਗਲਿ
ਏ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਪਾਈ ਨ ਵਨਿ ਪਿਤਰਿ ਕੈ ਨਾਇ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਤਿ
ਭੁਇ॥ ੨੬॥ ਵਿਆਨੇ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ॥ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੁਝੈ॥ ਗੁਰਕਾ ਕਹਿ ਆ
ਕਿ ਸਮਝੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗੁ ਰਤ ਨੀਨ ਤੀਭੇਟਾ॥ ਲਾਲ ਪਦ
ਸਾਚੁ ਅਖੋਟਾ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਤੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰ ਈ ਕਾਏ ਪਾਵਤੁ॥
ਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਤੁ॥ ੨੭॥ ਟੁਟੈ ਨੇਤੁ ਕਿ ਬੋਲਿ ਸਤੀ॥ ਟੁਟੈ ਬਾਹੁ ਦੁਹੰਦਿ
ਗੀ॥ ਟੁਟੈ ਪਗਿ ਤਿਗਈ ਬੁਝ ਬੋਲਿ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰ ਤਰਿ ਛਾਡੀ ਢੋਲਿ॥ ਟੁਟੈ ਗੰਠਿ
ਕੋਈ ਚਾਗਾ॥ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਘਰਿ ਕਾਰ ਜੁ ਸਾਰਿ॥ ਲਾਤਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਭੇਟਾ॥ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਕਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸੋਟਾ॥ ੨੮॥ ਠਾਕੁ ਮਨੁ ਆਗਾਖੁ ਠਾਇ॥ ਠਾਕਿ ਮੁਈ ਅਵਗੁਣਿ
ਭੁਤਇ॥ ਠਾਕੁ ਰੁਏ ਕੁਸਥਾਈ ਨਾਰਿ॥ ਥਪੁ ਤੇਵੇ ਸਕਰੇ ਕੁੜਿ ਅਗਿ॥ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾ
ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ॥ ਮਤਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕਨ ਪਾਈ॥ ਸਥ ਦਿ ਸਵਾਗੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਾ
ਮੋਹ ਗਏ ਠਾਕੁ ਰਿਧਾਗੀ॥ ੨੯॥ ਢੋਲ ਤਢੋਲ ਤੇ ਸਖੀ ਛਾਏ ਚੀਰ ਸੀ ਗਾਗਾ॥ ਢਾਤ
ਇਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨੀ ਬਿਨੁ ਢਗ ਬਿਲਠੀ ਢਾਗਾ॥ ਢਗ ਪਿਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪੈ ਡੀਠੀ ਕੰਤਿ ਸੁ
ਲਿ॥ ਢਗੁ ਰਾਖਿ ਆਗੁਰਿ ਆਪੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਇ॥ ਡੁਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਘਾ
ਜਾ ਬਦੇ ਖਾਨੀ ਦੁਗਿ॥ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਥ ਦੁਮੰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭਰ ਪੂਰਿ॥ ਦੇਤਿ ਦੇ
ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੈ ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵ ਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ॥ ੩੦॥
ਢੋਲ ਤਢੁ ਢਤ ਤਉ ਠਿਗੀ ਢਤਿ ਢਤਿ ਪਵੈ ਨਿਕਰਾਰਿ॥ ਭਾਰੀ ਢਤ ਤੇ ਢਤਿ ਪਏ ਤਉ ਲੇ

ਨਿਕਸੋ ਪਾਗਿ॥ ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਤਰਿਮਿ ਲੇਤਿ ਨ ਕੈ ਤਉ ਬਲਿ ਜਾਏ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੁਨਿ
 ਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪ ਲੈ ਪਾਇ ਅਨਿਰਮਲ ਨਾਉ॥
 ਮੁਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵ ਸਾਤਿ ਸੁਬਲਿ ਤਰੈ ਜਾਏ॥ ਜੇ ਉਸਾਰੇ ਸੇਛਾ ਤਸੀਤਿ ਸੁਭਿ
 ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮਲਾਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਤੋਇ॥ ੩੧॥ ਲਾਕੇ ਮੇਰ ਕੀਨੁ
 ਲਾਕੇ ਤੇ ਅਨ ਤੇ ਗੁ॥ ਅਵ ਦਿ ਜਾਇ ਵਿਗੁਚੀ ਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੇ ਗੁ॥ ਲਾਮ ਵਿਗੁ
 ਦ ਮੀਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ॥ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈ ਕਿਉ ਛੁਟੀ ਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅੰਤਿ॥ ਗਲਤ
 ਅਖਰੀ ਅਗਲ ਤੁਸਰਾ ਸੋਇ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿ ਤੀ ਦੁਖੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਤੋਇ॥
 ਤੰਤੁਰ ਬਾਬਕੀ ਵਜੈ ਨ ਤੀ ਵਿਜੋਗਿ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੋ ਜੋਗ॥
 ਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚਾ॥ ਤਤੁ ਚੁਗਤਿ ਮਿਲਿਏ ਕਸੇਤਿ ਨ ਕਉ
 ਰੰਚਾ॥ ਉਡਤਿ ਤਬੇ ਗੁਲਬੇ ਗੁਲੇਤਾ ਕਹਿਚੋ ਗਘਲੀ॥ ਪੰਖ ਭੁਟੇ ਛਾਪੀ ਪੜੀ ਅਵਰੁ
 ਜਬਲੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੁਟੀ ਐ ਤਰਿ ਗੁਲ ਕਰਮਿ ਮਲੀ॥ ਅਪਿਛ ਛਾਏ ਛੁਟੀ
 ਅਪਿਧਲੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀ ਐ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਿਕਰੇਇ॥ ਅਪਲੈ ਤਬਿ ਵਰੁ
 ਅਜੈ ਭਵੈ ਤੈਦੇਇ॥ ੩੨॥ ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅ ਜਾਥਾਨ ਵਿਦੁ ਦੁਖੈ ਤੋਇ॥ ਬਨਿ ਮਨਿ
 ਕੁਠੈ ਕਾਜੁ ਨ ਛਿੜੈ ਕੋਇ॥ ਬਿਰੁਨਾਰਾਇ ਦੁਬਿਰੁ ਗੁਰੁ ਬਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਰਾ ਸੁਰਿ
 ਬਤਨਾ ਬੁਤੁ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ॥ ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਤੁਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਜਹੈ
 ਏਕੁ ਤੁਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿਰਤਿ ਆਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਰਿ॥
 ਗਿਆਦਾਨੁ ਦੇਵ ਸੀਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ॥ ੩੩॥ ਦਇਆਦਾਨੁ ਦਇਆਲੂ
 ਦੇਖਦੁ ਤਾਰੁ॥ ਦਇਆ ਕਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਤਿ ਖਿਨ ਮਤਿ ਛਾਤਿ ਉਸਾਰਿ॥ ਦਾਨੁ
 ਤੁਤੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ॥ ਦਾਲ ਦਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਦਲ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ
 ਪਨਿਗਇ ਐ ਬਹਿ ਝੂਗੀ ਐ ਧਨ ਮਤਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰਾ॥ ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਅ
 ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਗਿ॥ ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾਜਾ ਲਦੇ ਤਿਜੇ ਰਾਚਤਿ ਰੰਗਿਏ ਕਾਮਨੁ ਦੀਨੈ॥
 ਉਪੀ ਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀਟੇ ਕਾ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ॥
 ਤੇਸਾ ਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਛੁੰਛਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਧਰਿ

ਮੇਲੇ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਦ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ੩੬ ॥ ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੁਟੀ ਐਵੇ
ਜਨਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਏ ਤੁਨ ਚੁ ਤੈ ਅਵਗੁਣਿ ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁ
ਨੁਨ ਖਿਆਨੁ ਤੈ ਨਾਤਿ ਸੁਪਰਮੁ ਪਿਆਨੁ ॥ ਵਿਦੁਨਾ ਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਤ ਕਿਆ ਜਾਣ
ਰੇ ਸਾਨੁ ॥ ਬਕਿਰੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ਤਾ ਬਨੀ ਨਾ ਪਾਹੁ ॥ ਨਾ ਸਜਨ ਸੇਰੰਗੁ ਲੇਕਿ ਸੁਖ
ਗੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲ ਦੁਹਾ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਛੋੜੀ ਸੇ ਮੇਲ
ਗੁਰੈ ਤੇ ਤਿਆ ਪਾਰਿ ॥ ੩੭ ॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪਾਪੀ ਲੇਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾ
ਰਾ ॥ ਪਰਤਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਸੇ ਗੁਣਿ ਜੋ ਗੁਸੰਤਾ ਪੁ ॥ ਨਰਕਿ ਪੜ੍ਹਤ
ਕਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਦੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ਕਿਉ ਆਵਦੁ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਤੂ ਭੁਗਾਏ ਕਾਲੁ
ਨੁ ਜੰਗਲੀ ਵੇੜੀ ਆਭੀ ਜੰਗਲਾ ਮਾਇ ॥ ਵਿਦੁਨਾ ਵੈ ਕਿਉ ਛੁਟੀ ਐ ਪਾਪੇ ਪਚਤਿ ਪ
ਇ ॥ ੩੮ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਠਾ ਠੀ ਠਾ ਸੈ ਕਉ ਆ ॥ ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਅਥਕਿ ਆਤੁ ਆ ॥
ਬਚੇ ਗੁਰੂ ਗੋਨੀ ਬੁਝੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਤਾ ਆਖੀ ਸੁਝੈ ॥ ਜਿਉ ਮਢੁਲੀ ਠਾ ਥੀ ਜਮ
ਲਾ ਵਿਦੁ ਗੁਰਦਾ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਆਵੈ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜਾਇ ॥ ਇਕ ਗੰਗੇ
ਰਹੈ ਵਿਦਲਾਇ ॥ ਇਵ ਛੁਟੈ ਠਿਰਿ ਠਾ ਸਨ ਪਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਬੀਰ ਬੀਰ ਕਰਿ ਰਹਤ ਬਾ
ਰੇ ਬੈਰਾਇ ॥ ਬੀਰ ਚਲੇ ਘਰਿ ਆਪੈ ਬਹਿਦ ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਦੁ ਲਕੈ ਘ
ਰੇ ਬੀਰੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੇ ਨਹਿ ॥ ਜੇ ਲੋੜੁ ਤਿਵਰੁ ਕਾ ਮਲੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵਤਿ ਤੇਤਿ ॥ ਬਿਰਲੇ ਗ
ਨੀ ਬੁਝੈ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇਇ ॥ ਠਾਕੁ ਰਹਤ ਬਿਵਰੁ ਈ ਅਜੈ ਭਾਵੈ ਤੇਇ ॥
ਬੀਰ ਲਉ ਬੀਚਾਰ ਸੀ ਜੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਤੇਇ ॥ ਇਤ ਬਾਲੀ ਮਤਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ ਘ
ਰਾ ਸਹੈਇ ॥ ੪੦ ॥ ਭਨਿ ਭਨਿ ਘੜੀ ਐ ਘੜਿ ਘੜਿ ਭਜੈ ਫਾਤਿ ਉਸਾਰੈ ਬਿਸ ਰੇ ਚਾਣੈ ॥
ਭਗਿ ਸੇਖੈ ਭੀ ਭਰਿ ਪੈ ਬੈ ਸਮਰ ਬਵੇ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾਨੇ ਭਛਾਏ ਵਾਨੇ ਵਿਦੁ
ਕਾ ਕਿਆ ਪਾਈ ਐ ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਕੜੀ ਜਿਨ ਖਿਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈ ॥
ਭਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਬਹੁ ਜਿਨ ਪਛੋਤਾਈ ਐ ॥ ਭਭੇ ਭਾਲਤਿ ਗੁਰੂ
ਬੁਝਤਿ ਤਾਨਿ ਜਪਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈ ਐ ॥ ਭਭੇ ਭਉ ਜਲੁ ਮਾਰ ਗੁਣਿ ਖੜਾ ਆਸ ਨਿਰਾਸ
ਗੀ ਐ ॥ ਗੁਰੂ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੇ ਚੀਨੈ ਜੀਵਤਿ ਆਇ ਵਸੀ ਐ ॥ ੪੧ ॥ ਮਾਇ ਆਮਾਇ

ਆਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇ ਆਕਿ ਸੈਨ ਸਾਥਿ ॥ ਤੰ ਸੁਚ ਲੈ ਉਠਿ ਰੁਮ ਲੋ ਮਾਇ ਆਕੁ ਲੈ
 ਮਨੁ ਭੂਠਾ ਜਮਿ ਜੋਤਿ ਆ ਅਵਗੁਣ ਚਲਾਇ ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲੇ
 ਗੁਣ ਤੇ ਵਡਿ ਨਾਇ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਵਿਦੁ ਨਾ ਵੈਦੁ ਖੁਭਾਇ ॥ ਗਜ ਮੇ
 ਲਾ ਕਤਾਜਿ ਉਥਾ ਜੀਟੀ ਬਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਭੂਠਾ ਆਵਦ ਜਾ
 ਪੇਚ ਤੁਰੁ ਸਭੁ ਪੁਤੈ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ੪੨ ॥ ਜੇ ਆਵਤਿ ਸੇਜਾਇ ਭੁਨਿ ਆ
 ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀ ਤਮੇਦ ਨੀਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਇ ॥ ਸੇਜ ਨ ਉਥੇ
 ਰਿਭਾਇ ਆਪਾ ਧੰਧਾ ਮੁਖਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਾਇ ਆਪ ਜੇਟੀ ਸੈ ਸੋਚਾਲ ਸੀ ਕਿ ਸਕ
 ਕਰੇ ਉਗਾਜੀ ਉਸਮ ਪਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ
 ਤਿਸ ਤੀਕੀ ਮੈ ਓਟਾ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਗੀ ਤਉ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ ਓਟਾ ॥ ੪੩ ॥
 ਉਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੰਗੁ ਛਕੀਰੁ ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਧੀਰੁ ॥
 ਭੀਟਾ ਵਲਾਸਰ ਭੁਗਰ ਅਸਗਾਤਾ ॥ ਮੈਤਨਿ ਅਵਗੁਣ ਭੂਰਿ ਮੁਈ ਵਿਦੁ ਗੁਣ
 ਰਿਜਾਤਾ ॥ ਗੁਣੀ ਆਗੁਣ ਲੇ ਪੁਰਮਿ ਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲ ਉਪਿ ਆਗਿ ॥ ਤਿਨ
 ਥਾਰ ਤਾਜ ਪਿਜ ਪਿਰਿ ਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਅਵਗੁਣੀ ਭਰ ਪੁਰਤੈ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਤਿ ਨ
 ਦੁਸਤਿ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜਿਚ ਰੁਸ ਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਫੀਚਾਰੁ ॥ ੪੪ ॥ ਲਸਕ
 ਰ ਸੰਮਲੇ ਆਏ ਵਜ ਤੁਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰਕ ਮਾਵਤਿ ਸਿਰਿ ਪਈ ਲਾਤਾ ਪਲੈ ਪ
 ਥੁਲੇ ਰੁਝੁਰਿ ਆਈ ਆਏ ਤੇ ਮਨੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਸਾਜਿ ਦੇਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕੀ
 ਵੈਤਾਰਿ ॥ ਚਾਕਰੁ ਕਹੀ ਐਖ ਸਮਕਾ ਸਉ ਤੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ ਵਜ ਤੁਗ ਵਾਏ
 ਤਖਤਿ ਨ ਬੈਸਤਿ ਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤ ਬਿਵਡਿ ਆਇ ਆਜੈ ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਅ
 ਸੁਆਖੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥ ੪੫ ॥ ਬੀਜ ਉਸੁਧੈ ਕੋ ਨਹੀ ਬਠੈ ਦੁਲੀ
 ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰ ਲੁਨਰ ਤਨੁ ਸਾਚ ਉਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਵਲੁ ਤ੍ਰਿਲੁ ਛੁਡਤ ਛਿ
 ਨ ਮਤਿ ਕਰ ਉਬੀਚਾਰ ॥ ਲਾਲਰ ਤਨ ਬਤੁ ਮਾਲਕੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਾਬਿ ਭੰਗੁ
 ਮੁਤੇ ਵਾਪੁ ਭੂਮਿ ਲਾਇ ਕਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗ ਸਿਮਿਲੇ ਲਾਤਾ
 ਇ ॥ ਰਚਨਾਰ ਚਿਜਿ ਨਿਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਪਿਆ

ਪਾਗਵਾਗੁ॥ ੬੬॥ ਜਾਨੈ ਕੁਜਾ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸੇਈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਗਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥
ਗਰਜੁ ਤੁਮ ਸੁਣੁ ਤੁਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਧਿ॥ ਗੁਰਖਰਸਾਈ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਮਤਿ
ਗੰਗਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਸੋ ਸਾਤੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਸੁਤਰਿ ਪਨੁ ਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁਸਾਥਾ
ਗੁਰੀ ਬਾਣੀ ਤਰਿ ਪਾਇ॥ ਅਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਆਪੁ ਗਇ ਆਦੁ ਖੁਕਟਿ ਅਤ
ਰੁਪਾਇ ਆਨਰਿ॥ ੬੭॥ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਸੰਚੀ ਐ ਧਨੁ ਕਾਚ ਬਿਖੁ ਛਾਗੁ॥ ਸਾਤੁ
ਦਏ ਸੰਚਿ ਪਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤੇਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਸਚਿ ਅਗੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿ ਆਸਾਚ ਉਨਾ ਮੁ
ਐਲੁ॥ ਤਰਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਭਿ ਜਲੇ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ
ਰੁਸਰਵਰੁ ਤੁੰਤੁ ਸੁ॥ ਸਾਚ ਉਠਾ ਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਬਲਿਤ ਹੀਤਿ ਸੁ॥ ਮਾਇ ਆਮ
ਤਮੈ ਤਈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੇ ਜਾਣੁ॥ ਬਿਖਿ ਆਖੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਤੈ ਬੁਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥
ਪਾਖਿ ਮਾਇ ਤੁਏ ਖਪਿ ਗਏ ਖੁਤ ਦਿਲਖ ਅਸੰਖਾ॥ ਗਣਤਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ
ਖਮੁਏ ਬਿਸੰਖਾ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੁਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਮਤਲੀ
ਗਤੁ ਬਿਮਾਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾਧਨੁ ਪਿਆਨੁ ਤੁਆਪੇ ਵਸਤਿ ਸਰੀਰਿ॥ ਮ
ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰਾ॥ ਤਉ ਖੁਪੈ ਖਪਾਇ ਸੀ ਬੀਜ ਉਵ ਬੁ
ਕਾਰੁ॥ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਅਨੁਕਰਤ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ॥ ੬੮॥ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭਉ
ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਤਚ ਉਤੋਇ॥ ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਸੰਪੈ
ਗੁਬਿਲਿ ਖੋਕੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਕਰ ਚੋਰਾ॥ ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਤੋਰਾ॥ ਬਿ
ਸਾਚੇ ਨਤੀ ਦਰਗਤ ਮਾਨੁ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ॥ ੫੦॥ ਤੇਰਤ ਤੇਰਤ ਤੇ
ਰਖੀ ਤੇਇ ਰਤੀ ਤੇਰਾਨੁ॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਤਾ
ਤੇਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸੁਖ ਪਾਇ ਆਸ ਗਲ ਗੁਣ
ਲਿਤਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ
ਰੁਪਾਇ ਆਦੇਖ ਤੁਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਤਰਿ ਪੜ੍ਹਣਾ ਤਰਿ ਬੁਝਣਾ ਤਰਿ ਸਿਉ ਰਖਤੁ
ਆਰੁ॥ ਤਰਿ ਜਪੀ ਐ ਤਰਿ ਪਿਆਈ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਅਧਾਰੁ॥ ੫੧॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟ
ਏ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿ ਆਕਰਤਾਰਿ॥ ਐਧੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁਧਾ

ਗਿਆਕਰਤੇਤਥਿਵਰਿਅਈਆਥੁਝੁਤੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਲਿਖਿਆਏਕਿਨਸਕੀ
 ਭਾਵੀਤਿਉਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿਤੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥
 ਖਭੁਲੇਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸਾ
 ਕਰਿਕਤਿਅਜਾਇ॥ਬਲਿਤਾਰੀਗੁਰਆਪਦੇਜਿਨਿਨਿਤਿਰਦੈਦਿਤਾਦਿਖਾਇ
 ਪਾਧਾਪਤ੍ਰਿਅਆਖੀਐਬਿਦਿਅਥਿਚਰੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਦਿਅ
 ਤਤੁਲੈਤਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਬਿਦਿਅਥਿਕ੍ਰਦਾਥਿਖੁਖੇ
 ਖਾਇ॥ਮੁਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੁਝੁਝੁਣਨਤਕਾਇ॥੫੩॥ਪਾਧਾਗੁਰ
 ਖੀਐਚਾਟਤ੍ਰਿਅਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲੁਨਾਮੁਸੰਗਰਤੁਲਾਤਜਾ
 ਲੇਇ॥ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪਤ੍ਰੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੇਪਤ੍ਰਿਅ
 ਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਤਾਰੁ॥੫੪॥੧॥

੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧

ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥

ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਦਿਥੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਰੈ

ਅਗੈਰਤਰਾਸਿਤਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਅਪਰੋ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਪਗੀਤਿਸੁ
 ਮਨੁਅਗੈਦੇਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਤਜਭਾਇਜਸੁਲੇਖਿ
 ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੁਚਾਰੇਇ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥ਗੁਰ
 ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਥੀ॥ਸਾਚੁਕਉ
 ਦਾਸਿਤਮਾਰੀਸੰਤਜਨਾਬਲਿਜਾਓ॥ਕਤਥੈਸਤੁਕਤਰੀਐਥਾਲੇਕਤ
 ਕਤਜਾਏ॥ਨਾਨਕੁਥੈਲੈਸੁਦਿਥੈਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਰੇ॥੨॥ਪਟਿਪਟਿ
 ਰੰਤਰਿਰੀਐਚਾਲਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਤਜੇਅਏਤੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕ
 ਜਾਏ॥ਆਸਦਿਥੈਸਦਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਲੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਆਪੁਪਛਾਵੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਤੀਐਕਿਉ

ਐਥੇ ਚਰਪਟੁ ਬੋਲੈ ਅਉ ਪੁਨਾਨ ਕਦੇ ਤੁਸ ਚਾਬੀ ਚਰੋਗਾ ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ
ਏਤਿ ਸੁਕਿ ਆਉ ਤਰੁ ਦੀ ਜੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਤੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝਿ ਆਖੈ ਸਦੁ
ਜੈ ॥ ੪॥ ਜੈ ਸੇਜਲ ਮਤਿ ਕਮਲੁ ਨਿਗਲ ਮੁਰਗਾ ਈਨੈ ਸਾਢੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ
ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਗਤਿ ਇਕੰਤਿ ਏਕੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਸ
ਉਨਿ ਗਸੇ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਕਾਦਸੇ ॥ ੫॥ ਸੁਦਿ
ਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤਮਾਗੀ ਪੁਛਉ ਸਾਚੁ ਥੀ ਚਰੋਗਾ ਰੇ ਸੁਨਕੀ ਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀ ਜੈ
ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਚਲਤਉ ਸਚੁ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾਰਾ ਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੬॥ ਤਟੀਥਾਈ
ਉਨਿ ਗਲੇ ਰੁਖਿ ਬਿਗਖਿ ਉਦਿ ਆਨੇ ॥ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਤਾਰੇ ਪਾਈ ਐ ਅਉ ਪੁਥੇ
ਗੀ ਆਨੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈ ਐ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈ ਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ ਗੋਰਖ
ਕੁਲੇ ਤਾਗੀ ਪਾਥੇ ਲੈ ਜੇ ਗੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥ ੭॥ ਤਟੀਥਾਈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ
ਰਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤ
ਪਟੁ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆਸ ਤਜੈ ਸਚੁ ਵਾਪਰੇ ॥ ਖੰਡਿ ਤਨਿ ਦੁਆਲਾ ਪਾ
ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਥੀ ਚਰੋਗਾ ॥ ੮॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰੁ ਤੁਜੇ ਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ
ਬਰਤ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੋਵੁ ਤੁਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈ
ਮੁਗਥਾ ਭਾਉ ਜਿੰਦ ਨ ਖਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਗੁਗਤਿ ਇ
ਪਾਈ ਐ ॥ ੯॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਤਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕ
ਕੋ ਪੁਅੰਤ ਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਸਮਝ ਪਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਭਰਿ ਪੁਰਿ
ਏ ਆਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਤਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾ ਚੀਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰਕੀ ਬਾ
ਕਰੀ ॥ ੧੦॥ ਉੰਧਉ ਖਪਰੁ ਪੰਚ ਭੂਟੇ ਪੀ ॥ ਕੰਧੈ ਆਕੜਾ ਸਲੁ ਮਨੁ ਜਾਗੇ ਟੀ
ਤੁਸੰਤੋ ਖੁਸੰਜ ਮੁੰਦੈ ਨਾਨਕ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧੧॥ ਕਵਨੁ
ਗੁਪਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁਮੁਕਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਆ
ਕਵਨੁ ਸੁਜਾਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਤ੍ਰਿ ਭਵਦਿ ਰਤਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੧੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁ

ਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਸਥਦਿਸੁਜੁਗਤਾਮਨਮੁਖਿ
 ਅਵੈਜਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧੩॥ਕਿਉਕਰਿਥਾਪਾਸ
 ਖਾਧਾਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ। ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿਉ
 ਅੰਧਿਅਾਰਾਇਤੁਤਤੁਬੀਚਰੈਸੁਗੁਰੁਤਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਰਮਤਿਬਾਧ
 ਨਿਖਾਧਾਮਨਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇ
 ॥ਨਾਨਕਤਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਇ॥੧੫॥ਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧਾਉਰੈ
 ਪਜੈਨਕੰਧਾ। ਸਤਜਗੁਠਾਘਰੁਜਾਏਸਾਚਾਨਾਨਕਸਾਚੈਭਾਵੈ
 ੧੬॥ਕਿਸੁਕਾਰਲਿਗਿਤੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ। ਕਿਸੁਕਾਰਲਿਇਤੁਭੇਖੁ
 ॥ਕਿਸੁਵਖਰਕੇਤੁਮਵਲਜਾਗੇ। ਕਿਉਕਰਿਸਾਥੁਲੰਘਾਵਤੁਪਾਗੇ॥੧੭॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ। ਦਰਸਨਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਵਾਸੀ। ਸਾਚ
 ਤਮਵਲਜਾਗੇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਗੇ॥੧੮॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰ
 ਨਮੁਵਟਾਇਆ। ਕਾਏਕਉਤੁਫੁਇਤੁਮਨੁਲਾਇਆ। ਕਿਤੁਬਿਧਿਅ
 ਨਸਾਖਾਈ। ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ। ਬਿਨੁਦੰਤਕਿਉਖਾਈ
 ਰੂ। ਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਤੁਬੀਚਾਰੁ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਵਰੁ
 ਇਆ। ਅਨਤਤਿਰਾਤੇਇਤੁਮਨੁਲਾਇਆ। ਮਨਸਾਅਸਾਸਥਦਿ
 ਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ। ਤ੍ਰੈਗੁਲਮੇਟੈਖਾਈਐਸਾਰੁ।
 ਤਰੇਤਾਰਲਤਾਰੁ॥੨੦॥ਆਦਿਕਉਕਵਨੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁੰਨਕ
 ਰਵਾਸੇ। ਗਿਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਾਕਵਨਕਥੀਅਲੇਪਟਿਪਟਿਕਵਨਨਿਵਾ
 ਲਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਲੈਕਿਉਨਿਰਭਉਪਰਿਜਾਈਐ। ਸਤਜਸਿ
 ਆਸਲੁਜਾਏਕਿਉਢੇਦੇਖੈਰਾਈਐ। ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਤਉਮੈਬਿਖੁਮਾ
 ਜਪਰਿਤਵੈਵਾਸੇ। ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਅਤਿਸੁਸਥਦਿਪਛਾਏਨਾਨਕਤ
 ਜੇ॥੨੧॥ਕਤਾਤੇਅਵੈਕਤਾਇਤੁਜਾਵੈਕਤਾਇਤੁਰਹੈਸਮਾਈ। ਏਨ
 ਦਕਉਜੋਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ। ਕਿਉਤਤੈਅਵਿਗਤੈਪ

ਸਗੋਂ ਪਿਆਰੇ ਆਪੇ ਸੁਰਤ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਨਕ ਥੀ ਚਰੇ ॥ ਟੁਕਮੇ ਆਵੈ ਟੁਕ
 ਆਵੈ ਟੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਸਾ ਚੁਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥ ੨੨ ॥
 ਏਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਥੀ ਚਾਰੁ ਕਥੀ ਅਲੋਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬਜੀ ਅਗਾਗੁਰ ਬਚਨੀ
 ਗਤਿ ਸਮਾਈ ਐਤ ਤੁਨਿ ਗੰਜ ਨੁ ਸਤਿ ਲੈਓ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਜੀ ਕਾਰਨ ਕਰਦੀ ਸੇਵੈ ਸਿ
 ਮੁਖਿ ਲੈਓ ॥ ਟੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਟੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀ ਅਗੁਰ ਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੇਈ ॥ ਆ
 ਏਨਿ ਗਲ ਮੁਤੇ ਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕੀਤੀ ਐਸੇਈ ॥ ੨੩ ॥ ਅਵਿਗਤੇ ਨਿਮਾਇਲੁ
 ਜੋਨਿ ਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁ ਦੁਬੀ ਅਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ਐਸਾ ਚੈ ਸ
 ਏਸਮਾਇਲੀ ਅਗਾ ਏਕੋ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਤਉ ਮੈ ਦੁਜਾ ਦੁਬੀ ਅਗਾ ਸੋ ਜੋਗੀ
 ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀ ਅਗਾ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਅੰ
 ਜਾਣੈ ਸਰਬਦਇ ਅਗਾ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬਜੀ ਅ
 ਗਾ ॥ ਸੁਭਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੁਚੇ ਏਕਮਇ ਅਗਾ ਭੁਠ ਆਵਤਿ ਠਵਰਨ ਪਾਵ
 ਦੁਜੈ ਆਵਾਗ ਬੁਢੁ ਭਇਅਗਾ ॥ ਆਵਾਗ ਬੁਢੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਆਪੇ ਪਰਬੈ ਬਖ
 ਲਇਅਗਾ ਏਕਾ ਬਦਨ ਦੁਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਲੁ ਵੀਸਰਿਅਗਾ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤੁ ਭਇਅਗਾ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਦੁ ਤਾਰਾ ਤਉ ਮੈ ਦੁਜਾ
 ਕਰਿਅਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਇਆ ਪਰਘਰੁ ਜੋ ਤੈ ਤਾ ਦੇਵਤਾਇਆ ਮਨਮੁ
 ਭਗਿ ਭਵੈ ਬੇਥਾਇਆ ॥ ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੁਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਇਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਥਾਇ
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਈ
 ਘਰੁ ਘਰੁ ਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਤਰਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਥੀ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਅ
 ਖਾਪਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਥੀ ਚਾਰਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬੰਧੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
 ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੈ ਜਾਨਿ ਸਮਾਈ ॥

ਸੁਨਿ ਗੰਜ ਨੁ ਸਤਿ ਲੈਓ ॥

ਅਕਲਪਤ ਮੁਖੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਥੀ ਚਾ
ਰਿਅਲ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ
ਤਰੀ ਐਤਰੀ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ
ਸਬਦਿ ਗਿਆਰੀ ॥

੨੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਭਯੋ ਪਤਿ ਪਤਿ ਸੁਥਾ ਜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਪੈ ਗੰਗੁਲਾਇ॥ ਸਾਚਿ ਰਤ ਉਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਝੈ
 ਮੁਖਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀ ਐਸ ਰਸੁ ਧੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪ ਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਿਗਤਿ ਨਰ ਵਿਗਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ
 ਸਤਾਰੇ॥ ੩੧॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲੋਕੁ ਭੋਇ
 ਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ੩੨॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਤੋਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਾਚੈ
 ਤੋਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਬਿਨੁ ਨਾ
 ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰੁ॥ ੩੩॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ
 ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਮਾਇ॥ ਬਾਰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਚਿੰਤਾ
 ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਚਿ ਦੂਜੈ ਲੋਕੁ
 ਤੁਰਿ ਦੈ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵ ਚਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਗਿਆਨ ਚਿੰਤਾ ਪਾਰਿ॥ ੩੪॥
 ਮੁਖਿ ਰਤ ਨੁਲੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ ਬੈਰਤ ਨੁ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ
 ਰਕਮਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਮਨੁ ਪਤੀ ਅਪਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨਖਾਵੈ॥ ੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਤਿ ਜਿਧਿ ਅਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਪਾਨੁ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟ ਘਟਿ ਭੇਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਏ॥
 ਖਿਸ ਗਲੀ ਗਲਤ ਮਿਟਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਛਾਤਾ॥ ੩੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲਨ ਪਵਈ ਥਾਇ॥
 ਗੁਰਮਨੁ ਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭੀਖੁ ਖਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਸੇ
 ਡੋਲੈ ਮਰਿ ਵਾਟਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟਾ॥ ੩੮॥ ਜਿ ਸੁਗੁਰਮਿ ਲੋਤਿ ਸੁਗੁਰਮਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਮੁ
ਨਿਗੰਜਤਾਏ॥

ਸੰਘਾਰੈ॥ ਬੇਲੈ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ੪੮॥ ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਮਾ
 ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੁਰੁ ਵਸੈ॥ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿ ਆਗਾ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥
 ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ਦੁਹਾ॥ ਗੁਰਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਪੂਰੁ ਵਤਿ ਨਾਨਕ
 ਖਾਇ॥ ੪੯॥ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਭ ਭੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ॥
 ਤੁਮਿ ਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ॥ ਦੁਜਾ ਜਾਇ ਇਕ ਤੁਘਰਿ ਆਨੈ॥ ਬੇਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਚਲੁ ਮਿਲ ਦੁਸਤ ਜੈ॥ ੫੦॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨ ਬਿਭਵ
 ਮਸੁੰਨਾ॥ ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ॥ ਤਾਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨਾ॥ ਘਟ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ
 ਉ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਗਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ
 ਬਿਧਾਤਾ॥ ੫੧॥ ਸੁੰਨੈ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਅਨਤ ਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਤੋਈ॥ ਅਨ
 ਨਿਰ ਤੇ ਸੋ ਕੈ ਸੋ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਭੀ ਜੈ ਸੋ॥ ਓਇ ਜਨ ਮਿਨ ਮਗਰਿ ਨ ਆਵੈ
 ਡਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ॥ ੫੨॥ ਨਉ ਸਰੁ ਸੁਭਰਦ ਸਵੈ ਪੁਰੋਗਤਾ
 ਤਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਤਿ ਤੁਰੇ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਤ ਜੂਗੇ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿ ਆਉ
 ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਾਏ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੫੩॥ ਸਤ ਜਗ
 ਲੀ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਪਾ
 ਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੀਕਿ ਆਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ
 ਮਿਲਣ ਨ ਭੀ ਭੂਤੇ॥ ੫੪॥ ਕੁਝੁ ਧਿਚ ਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਭੂਤੈ
 ਇ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ
 ਵੈ ਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ ਭੁਝੈ ਗਵਾਰੁ॥ ੫੫॥ ਕੁਝੁ ਧਿਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
 ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਸੋ ਖਦੁ ਆਗਾ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ
 ਟਾਖਾਇ॥ ਮਾਨੈ ਤੁਕ ਮੁਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਤ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ॥
 ਚੁਵਖਰੁ ਪਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ॥ ਸਤਿ ਜਿ ਰਤਾ ਭੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ
 ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪੈਰੈ
 ॥ ੫੬॥ ਸੁਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾਵਾ ਸੁਕ ਬੀ ਅਲੇਜਿ ਤੁਤੀ ਐ ਭਵਜਾਨੁ ਸੰਸਾਰੈ॥

ਵਾਈਕਤੀਐਤਿਸੁਕਤੁਕਵਨੁਅਪਾਰੋ। ਬੋਲੈਖੋਲੈਅਸਥਿਰੁਤੈਵੈਕਿਉਕਰਿਅ
ਲਖਾਏ। ਸੁਦਿਸੁਅਮੀਸਚੁਨਾਨਕੁਪੁਦਵੈਅਪਦੇਮਨਸਮਝਾਏ। ਗੁਰਮੁ
ਖਦੇਸਚਿਲਿਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਗੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏ। ਆਪੇਦਾਨਾਪੇਬੀਨਾਪੁਰੈ
ਸਮਾਏ॥ ੫੮॥ ਸੁਸਥਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਅਲਖੰਜਤਦੇਖਾਤਤਸੇਈ। ਪਵ
ਵਾਸਾਸੁੰਨਨਿਵਾਸਅਕਲਕਲਾਪਰਸੇਈ। ਨਦਰਿਕਰੇਸਥਦੁਪਟਮਹਿਵਸੈ
ਰਤੁਭਰਮੁਗਵਾਏ। ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਸਥ
ਗੁਰੁਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਐਇਤਉਤਏਕੋਜਾਵੈ। ਚਿਤਨੁਵਰਨੁਨੀਚਾਇਆਮਇ
ਨਾਨਕਸਥਦੁਪਛਾਵੈ॥ ੫੯॥ ਤ੍ਵੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਅਉਪੁਸੁੰਨਸਚੁਆਤਰੋ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤੁਢਿਰੋਲੈਚੀਨੈਅਲਖਅਪਾਰੋ। ਤ੍ਵੈਗੁਲਮੇਟੈਸਥਦੁਵਸਾਏਤ
ਨਿਚੁਕੈਅਤੰਕਾਰੋ। ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਏਕੋਜਾਵੈਤਾਤਰਿਨੀਮਲਗੈਪਿਅਰੋ। ਸੁ
ਅਨਇਤ੍ਵਪਿੰਗੁਲਾਬੂਝੈਜਾਅਪੇਅਲਖੁਲਖਾਏ। ਨਾਨਕਤਿਉਤੇਉਪਰਿਸਾਚਾ
ਤਿਗੁਰਸਥਦਿਸਮਾਏ॥ ੬੦॥ ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨੁਕਥੀਅਲੇਪਵਨੁਕਟਾਰਸੁ
ਵਾਈਗਿਅਨਕੀਮੁਦ੍ਰਾਕਵਨਅਉਪੁਸਿਧਕੀਕਵਨਕਮਾਈ। ਬਿਨੁਸਥਦੈਰ
ਨਾਵੈਅਉਪੁਤਿਉਮੈਪਿਸਾਸਨਜਾਈ। ਸਥਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਸਾ
ਰਤੇਅਘਾਈ। ਕਵਨਬੁਧਿਜਿਤੁਅਸਥਿਰੁਰੀਐਕਿਤੁਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ। ਨਾਨ
ਕੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰੇਤੁਕਾਨੁਨਗਾਸੈ॥ ੬੧॥ ਰੰਗਿਨਗਤਾਰਸਿ
ਰੀਮਾਤਾ। ਬਿਨੁਗੁਰਸਥਦੈਜਲਿਬਲਿਤਾਤਾ। ਬਿੰਦੁਨਗਾਖਿਅਸਥਦੁਨਭਾਖਿ
ਆਪਵਨੁਨਸਾਧਿਅਸਚੁਨਅਰਾਧਿਅਧਾ। ਅਕਥਕਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰੇਤਾ। ਤਉ
ਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮਕਉਲੈਤਾ॥ ੬੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ
ਚੇਮਾਤਾ। ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ। ਅਪਿਉਪੀਓਆਤਮਸੁਖਧਾਰੀ॥
ਸਚੁਗਾਧਿਅਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀ। ਨਾਨਕਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥ ੬੩॥ ਇਹੁਮਨੁਮੈ
ਕਉਕਟਾਬਸੀਅਲੇਕਟਾਬਸੈਇਹੁਪਵਨਾ। ਕਟਾਬਸੈਸੁਸਥਦੁਅਉਪੁਤਾਕਉ
ਕਉਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਨਿਜਾਘਰਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁ

ਪਾਏ। ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾਨਿ ਰਮਲੁ ਤੋਵੈ ਧਾਵ ਤੁਵਰ ਜਿਹ ਭਾਏ। ਕਿਉ ਮੁਖੁ
 ਦੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਿਧਿ ਰਿਸੁ ਰੁਸਮਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚ ਚੁਖੈ ਵੈ
 ਕਸਤ ਜਿਸਮਾਵੈ॥ ੬੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤਿਰਦੈ ਵਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖੁ
 ਦਿਰੈ। ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਦਿ ਥੈ ਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲੈ। ਸੁਸਥਿ
 ਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁਸਥਿ ਦਿਲੈ। ਖਾਵੈ ਫੁਖ ਭੁਖ ਸਾਚੇ
 ਤੀਤ੍ਰਿ ਪਤਾ ਸਿਰੈ। ਅਨਤ ਦਥਾ ਦੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਥਿਰ ਲੋਕੇ ਅਰਥਾਵੈ
 ਕੁਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਥਾ ਨ ਜਾਵੈ॥ ੬੫॥ ਜਾਇ ਤੁਹਿ ਰਦੈ
 ਤੀਤਉ ਮਨੁ ਕੈ ਰੈਰ ਤਤਾ। ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰ ਭੁਨਤੋ ਤੇਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨੁ
 ਤਤਾ। ਰੂਪੁ ਨ ਤੋਤੇ ਗੋਖਿ ਨ ਕਾਈ ਤਾਸਥਿ ਦਿਕ ਤਾਲਿ ਵਲਾਈ। ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ
 ਜੀਨੋ ਤੀਮਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨ ਤੀਪਾਈ। ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ
 ਪਸਿਸਾਚਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਥਤ ਬਸਾਚੇ ਸਾਚਾ॥ ੬੬॥ ਤਿਹ
 ਦੇਤਨ ਤੇਤੀ ਅਉਧੁਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰੈ ਬੈਰਾਗੀ। ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰ ਭੁਨ
 ਤਾਨਿ ਜਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ। ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਆਜਾਤਿ ਨ ਤੇਤੀ
 ਕੁਲੀ ਦਿਰਤਉ ਸਥਦੁ ਸੁਸਾਰਾ। ਗਉ ਨੁਗਾ ਗਨੁ ਜਥਤ ਬਹਿਨੋ ਤਉ
 ਲਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁਏ ਕੇਏ ਕੇਸਥਦੁ
 ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋ ਨਾ ਤੀਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਤਾਈ॥ ੬੭॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ
 ਗਉ ਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ। ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਉ ਪੈ
 ਖਾਨਾ ਮਿਵਿ ਸਰਿ ਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਰੈ
 ਸਥਦਿ ਜਲਾਏ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰੈ ਸਮਾਏ
 ਨਾਮਿ ਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਅਉਰਿ ਧਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕੇ
 ਵੈਦੇਖੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ॥ ੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਥਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ।
 ਖਿਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਤੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ।
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਤੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ

॥ ६८ ॥ बिनु सति गुर सेवे जे गुन ते एी ॥ बिनु सति गुर भेटे मु कति न के
॥ बिनु सति गुर भेटे न मु पाये आन जये ॥ बिनु सति गुर भेटे म ड दुख
॥ बिनु सति गुर भेटे मु र बिग बिगु बरिग ॥ नान क बिनु गुर मु आ ज न मु
॥ ७० ॥ गुर मु खि म नु जी त उ उ म म र ग ॥ गुर मु खि स च र खि आ उ र य
॥ गुर मु खि ज ग जी त ज म क लु म र बि द र ग ॥ गुर मु खि द र ग ड न आ
॥ गुर मु खि मे लि मि ला ए से ज सै ॥ नान क गुर मु खि स ब दि प छा
॥ ७१ ॥ स ब दै क नि बे ज स उ दितु अ उ पु बि नु न वै जे गु न ते एी ॥ नान मे र
॥ अ न दि नु म ते न म ते सु ख ते एी ॥ नान म ते स र प र ग टु ते वै नान मे से एी
॥ बि नु न वै भे ख क र ति ब डु ते र स चै आ पि पु आ एी ॥ स ति गुर ते न
॥ प एी अ उ पु जे ग ज ग ति त ते एी ॥ क रि बी च र म नि दे ख डु नान क
॥ नु न वै मु क ति न के एी ॥ ७२ ॥ ते गि ग ति मि ति त उ ज स उ दि कि आ के आ
॥ व ख सै ॥ त उ आ पे गु प त आ पे प र ग टु आ पे स रि रं ग म सै ॥ स पि
॥ पि प गुर ब डु चे ले खे ज त ठि र ति ठु र म सै ॥ म ग ति नान मु पा एि उ ति
॥ अ ते र द र स न क उ कुर ब सै ॥ अ बि नान सी प रि खे लु र च एि अ गुर
॥ मु खि से एी ते एी ॥ नान क स बि नु ग आ पे व र ते द ज अ व र न के एी ॥

ਨਵੀਅੰ ੨ ਜੋ ਪੈਵੀਰੈ ਪੁਰਥਾ ਦੀਕੀ ਪੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩
 ਖੇਤੁ ਤੈਜਿ ਸਨੇਲਾਏ ਭਾਉ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਭਉ ਮੈ
 ਬੀਜੁ ਤੈਸ ਤਸਾਗਇ ਆਵਿ ਲਾਇ॥ ਨਾਕਿ ਭੂਬੀਜੈ ਨਾਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਬਖਾਇ॥
 ਤੀਅੰ ਭੁਗਲਿ ਆਬੁ ਤਿਨ ਨਿਕਸਿ ਆਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਤੈਵੇਖੁ
 ਆਇ॥ ਲੋਕੁ ਕਿਵੇ ਖੈ ਬਪੁ ਜਾਜਿ ਸਨੇ ਸੋਈ ਨਾਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੇਵੇ ਖੈ ਜਿਨੁ
 ਆਮਨ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਤੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ
 ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਤਉ ਮੈ ਕਰਤ ਵਿਤਾਇ॥ ਆਵ ਲੁਯਾ ਲੁਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ
 ਮਾਇ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ
 ਵਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਨੇ
 ਪੇਮੇ ਲੇਸੇਇ॥ ਸੁਖੈ ਏਤੁ ਬਿਬੇ ਭੁਤੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭੂਤੁ
 ਐਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਨ ਦਰੀ ਆਇ ਆਜ ਤੇ ਖਾਤੁ ਤੇਇ
 ਪਉੜੀ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਆਖੈ ਸਦਾ ਕਉ ਜਾਈ॥ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ
 ਤੈ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਜੁਣਈ॥ ਆਪੇ ਰੁਦ ਗਤਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਕਰਿ ਮਤਲਾ ਸਹਾਈ॥
 ਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨ ਦੇ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਣਈ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੇ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰਸ ਬਦਿ
 ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚੀ ਨਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਤਲਾ ੩
 ਰਮਤਿ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ॥ ਤੈਂ ਸਤ ਬਾਤਨ ਪੁਛੀ
 ਤੁਨ ਲਾਈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਗਖਿ ਅਸੇ ਸਤੁ ਨ ਦਰੀ
 ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਡੀਲਾਇ ਲਾਏਇ॥ ਇਹੁ ਪਿਰਮਾ ਪਿਆਲਾ ਖਸਾ
 ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਸਭੁ ਤੁਕੀ ਅਵੈ
 ਤੀ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁਗੁਰਸ ਬਦਿ
 ਸਭੁ ਨਾਤੇ ਰਾਜੇ ਰੁਤੈ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਤੀ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਅੰਧੁ
 ਈ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਭਗੀਮ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਿਗੀ ਠਾਵੀ ਤੇਈ ਭੁਲਿ

ਤਿਨਦੇਵਈਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਪਿਆਈਐਅੰਤਰਿਰਖੀਐ
ਗਿਆਨਾਨਕਘਰਿਥੈਠਿਆਸਤੁਪਾਇਆਜਾਕਿਰਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਪਾਧਵਤਦਿਨੁਗਇਅਰੈਦਿਗਵਾਈਸੇਇ॥ ਕੁਰੂਬੇਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆਮਨਮੁਖਿ
ਭਾਗੋਇ॥ ਸਿਰੈਉਪਰਿਜਮਭੰਡੁਤੈਦੁਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਇ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਿਓ
ਰਿਆਵਲਜਾਵਾਉਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਮਨਿਵਸੈਜਮਭੰਡੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ਨਾ
ਸਤਨਾਮਿਲਿਰਤੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਉਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਆਪਲੀਸਿਠਤੀ
ਇਅਨੁਦੇਸਤਿਗੁਰਮਤੀ॥ ਇਕਨਾਨੋਨਾਉਬਖਸਿਓਨੁਅਸਥਿਰੁਤਰਿਸਤੀ॥ ਪਉ
ਧਾਈਥੈਸੰਤਰੈਤੁਕਮਿਕਰਤਿਭਗਤੀ॥ ਏਨਾਨੋਭਉਅਗਲਾਪੁਰੀਬਲਤਬਲਤੀ
ਜੁਭਇਕੋਤੁਕਮੁਵਰਤਦਾਮੰਨਿਐਸੁਖਪਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰਕਸ
ਦੀਰਾਮਕੀਝੁਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੇਸਤੈਜੇਮਰਿਜੀਵਾਉਇ॥੧॥
ਮਃ ੩ ਕਿਉਕਰਿਇਤੁਮਨੁਮਾਰੀਐਕਿਉਕਰਿਮਿਰਤਕੁਉਇ॥ ਕਤਿਆਸਥਦਿ
ਆਨਈਤਉਮੈਢੈਨਕੋਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਉਮੈਢੁਟੈਜੀਵਨਮੁਕਤਸੋਤੈ
ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ ਮਃ ੩
ਵਤਮਰਦਾਸਭੁਕੋਕਤੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉਉਇ॥ ਭੈਕਾਸੰਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾਭੁਭਾ
ਲਾਉਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਲਗਵੈਸੁਖਸਤਜੇਬਿਖੁਭਵਜਲੁਨਾਮਿਤਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਗੁ
ਰੁਖਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਜਾਭਾਉਰਚਾਇਓਨੁ
ਕੁਲਵਰਤਾਰਾ॥ ਬੂਤਮਾਥਿਸਨੁਮਤੇਸਉਪਾਇਅਨੁਤੁਕਮਿਕਮਾਵਨਿਕਾਰਾ॥
ਭਿਤਪੜਦੇਜੇਤਕੀਨਾਬੂਝੁਤਿਬੀਚਾਰਾ॥ ਸਭੁਕਿਢੁਤੇਗਾਖੇਲੁਤੈਸਚੁਸਿਰਜਨਠਾ
ਗਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲੈਤਿਸਚਿਸਥਦਿਸਮਾਈ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਮਨਕਾ
ਭੂਭੁਕਮਾਵੈਮਾਇਆਨੇਠਿਰੈਤਪਾਸਦਵੈ॥ ਭਰਮੇਭੁਲਾਸਭਿਤੀਰਥਗਤੈ॥
ਉਤਪਾਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲੈਤੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਤਪਾਮੇ
ਤਗੁਪਾਵੈ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸੇਤਪਾਜਿਉਤਪੁਘਾਲੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਸਥਦੁਸ
ਲੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਇਉਤਪੁਪਰਵਾਢੁ॥ ਨਾਨਕਸੇਤਪਾਦਰਗਤਿਪਵੈਮਾਢੁ

॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਤਿ ਦਿਨ ਸੁਉਪਾਇ ਅਨੁਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਚਾਨਣਾ ਅਨੇਕੁ ਬਿਨਾਸ ਦਿ॥ ਤੁਕ ਮੇਰੀ ਸਭ ਸਾਜੀ ਅਨੁਗਵਿਅਸਭ ਵਲਿ
ਭਕਿਓ ਆਪੇ ਆਪਿ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਤਰਿ ਭਲਿ॥ ਸਥਦੇ ਤੀਸੇ ਟੀਪਾਂ ਟੀਸੇ
ਪਿਥੁ ਟੁਟੀ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਅਭਿਅਗਤਿ ਏਤਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਜਿ ਨ
ਮਤਿ ਭਰਮੁ॥ ਤਿਸਦੈ ਦਿਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਤੇਜੇ ਟਾਧਗਮੁ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮਾ
ਕਾ ਭੁਖਾ ਏਇ॥ ਤਿਸਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਅ
ਗਤ ਏਤਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਜਿ ਪਰਾਪਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ॥ ਉਦਰੈ ਕਾਹਲਿ ਆਪੇ
ਯੁਭੋਖ ਕਰੇਨਿ॥ ਅਭਿਅਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮਾ ਉਲਕਰੇਨਿ॥ ਭ
ਤਨਿ ਸੁਤੁ ਆਪਣਾ ਜਿ ਪਰਿ ਰਤ ਲੁਕਰੇਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਬਰੁ ਪਰ
ਜਿ ਅਨੁਵਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ॥ ਪਰੁ ਦਰੁ ਸਭੇ ਸਚੁ ਤੈ ਜਿ ਸੁਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਉ
ਚਾਤੁ ਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਿ
ਕਰੇਨਿ ਆਉ॥ ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ॥੬॥ ਸ
ਮਤਲਾ ੩ ਰੋਣਾਇਰ ਮਤਿ ਅਨੰਤੁ ਤੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਭਾਵੈ ਚਲੈ ਆਪੇ
ਤੀਲੈ ਤੈ ਸਜਾਇ॥ ਰੋਣਾਇਰ ਮਤਿ ਸਭੁ ਕਿਓ ਤੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਾ
ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ
ਜਨੀ ਮਥਿਨਾ ਸੁ॥ ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਤੇਇਓ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਬਿ
ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਆਮਾਇ ਆਮੋ ਤਿਵਿ ਦਾਸੁ॥ ਇਕ ਸੁ ਤਰਿ ਕੇਨਾ ਮਵਿਓ ਪ੍ਰਿਗੁ
ਪ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਤੈ ਵੈਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ॥ ਤਾ ਅ
ਵਾਕੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਕਥਾ ਤਿਨ ਛੋੜੈ ਪਾਸਿ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਤਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤ
ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰ ਤਉ ਦਾਸੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਅਸਭੁ ਕੋ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ
ਦਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਤੀ ਤਨੁ ਗਗਨੁ ਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਲਤ ਕੀਨੀ॥ ਆ
ਸਭ ਸਾਜੀ ਅਨੁਆਪੇ ਮਤਿ ਦੀਨੀ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜੀ ਅਨੁਪਾਪੁ ਪੁੰਨ
ਦੀਨੀ॥ ਜਿ ਸੁਭੁ ਏਸੇ ਸੁਭੁ ਸੀ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਪਤੀਨੀ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ

ਸਿਮਿਲਾਈ॥ ७॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਇਤੁ ਤਨੁ ਸਭੇਰ ਤੁਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਤੋਇ॥ ਜੋ
ਤੈ ਆਪੈ ਲੈਤਿ ਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਤੋਇ॥ ਭੈ ਪਇ ਐ ਤਨੁ ਖੀਲੁ ਤੋਇ ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿ
ਜਾਇ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਪੁ ਤੋਇ ਤਿਉ ਤਰਿ ਕਾਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ॥
ਨ ਕੇਤ ਜਨ ਸੇ ਤੇ ਲੋਭ ਰਤੇ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਰਾਮ ਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਬਨਿ ਆਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾਸਉ ਪਿਆਰੁ ਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ
ਮੁਗਇ ਆਤਮਾ ਗਿਆ ਚੁਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ॥ ਤਿਸਨੇ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ
ਨੁ ਤਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਦਾ ਸੇਭਾ ਵੰਤੀ ਨਾਗਿ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੀ
ਬੁਨ ਜਾਣੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਤਾਰਿ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰਤਿ ਨਿਤ ਜੰ
ਤੋਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਸੈਸ ਰੋਵਿਚਿ ਸੋਭਿ ਨ ਪਾਇ ਨੀਅ ਗੋਜਿ ਕਰੇ ਸੁਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਨ
ਕਸਚਾਏ ਕੁਏ ਦੁਤੁ ਵਿਚਿ ਤੈਸੰ ਸਾਰੁ॥ ਚੰਗੈ ਮੰਦੈ ਆਪਿ ਲਾਇ ਅਨੁ ਸੇਕਰ ਨਿਜਿ ਆ
ਕਰਾਏ ਕਰਤਾਰੁ॥ ੨॥ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੰਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੁਜੀ ਨਾਤੀ
ਇ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਲੋਚੀ ਐਵਿ ਦੁਕਰਮ ਪਾਇ ਆਨ ਜਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਤੈ
ਜੋਭਾਇ ਖੁਆਇ॥ ਤਿਨ ਜੰਮ ਦੁਮਰ ਦੁਨ ਚੁਕਈ ਤਉ ਮੈਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਜਿਨੀ
ਤੇਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਅਸੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਤਿ॥ ਤਿਨ ਜੰਮ ਕੀਤ ਲਬ ਨ ਤੋਵਈ
ਓਇ ਦੁਖ ਸਤਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਤਿ॥ ੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਤੇਰਿ ਪੈਸੇ ਸਭ ਪਾਵਤਿ॥ ਆਪਿ ਨਿਤ ਚਲੁ
ਚਲੁ ਤੈ ਤੇਰਿ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਾਵ
ਨਿ ਜਪਿ ਰਿਵਾਸ ਪਾਈ ਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਤਿ॥ ਸਚਾ ਗਤਿ ਰਗੰਭੀ ਰੁਤੁ ਤੈ
ਰਸ ਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਚਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਤੁਸਭੇ ਵਰਤੈ ਸਚੁ
ਨਾਨਕ ਤੁਕ ਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਤੁਕ ਮੁਨ ਬੁ
ਝਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕਾਭਾ ਦਾ ਮੰਨੇ ਸੇਭ ਗਤੁ ਤੋਇ ਵਿਦੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ॥ ੧॥
ਮਃ ੩ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਤੰਕਾਰੁ॥ ਓਇ ਥਾਓ ਕੁ
ਓਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਓਇ ਆਪੈ ਦੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਠਿ

ਗਲਾਕਰਹਿਓ ਨਾਮਾਹੇ ਜਮੁਜੰਦਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਦਰਗਤ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਗਿਖੁ ॥
 ਤਿਕੁਤਿ ਆਗਾਏ ਤਕੁਤੈ ਕੀਮਲੁ ਕਿਉਉ ਤਰੈ ਕੋ ਈਕਢ ਤੁਇਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਿਉ
 ਤਾਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ਸਭਿਕਿ ਲਵਿਖ ਕਟਲਾਤਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੇ ਆਗਾਏ ਤਿਸੁ
 ਕਰਤੁ ਸਭਿਨਮ ਸਕਾਰੁ ॥ ਮਲੁਕੁ ਤੀਨੀ ਮਿਓ ਤਾਗੀ ਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁ ਤੇ ਅਸਚਿਅ
 ਨਨਾਨਕ ਜਿਸਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਤਤਿ ਸੇ ਜੀਵਉ ਦੇਵਲਾਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਰੂਦਾ ਤਾਨਾ ਤਿਕਿ ਸੁਆਖਿ ਸੁਲਾਈਐ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥ ਤੁਝ ਮੈ ॥
 ॥ ਰਸਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਤਹਾ ਸਚੀ ਵਡਿ ਆਈਐ ॥ ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ॥
 ਲਾਈਐ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਖਿਓ ਨੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥ ੬ ॥ ਸੋ
 ੩ ਬਾਬਾ ਦੀਆ ਕਹਾਣੀ ਆਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰਭਾਵੈ ਸੁਮੰ
 ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਤੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬਿਆਸ ਸੁਕਨਾਰ ਦਬਾਰਾ
 ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ
 ਦੁਭਏ ਜਿਸ ਗਲੇ ਕੁਲਤਾਰੇਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਧੁ ਲਾਸਿ ਖਭੀ
 ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਭਵੈ ਚਲਨਿ ਆਪਦੈ ਨਿਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠੇ ਬੋਲੇਨਿ ॥ ਕੁਰੁਰੁ
 ਮਾਵਦੇ ਪਰਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਆਖਿ ਰੁਥੇ ਪਰਨਿੰਦਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ
 ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਓਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਸਭਨ ਦਗੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖ ਦਾਜੇ ਤੀਸਿ ਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥ ਇਕ ਕੁਤਿ ਕੁਸਤਿ
 ਨੁਮਨ ਮੁਖਿ ਵਿਗੁਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਜਿ
 ਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤੈ ਤਿਨ ਵਡਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ਸਚ ਸਿਫਤਿ ਸਾ
 ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਇ ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਆਪ ਗਿਦੇ
 ਤਿ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ ਭਵੈ ਆਵਉ ਭਵੈ ਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੋਲੈ
 ਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪੈ ਪੁਜਾ ਤੇਇ ॥ ਕਾਜੀ ਤੇਇ ਕੈ ਬਾਤੈ ਨਿਅਈ ॥ ਠੇਹਰ ਸਬਦਿ
 ਇ ॥ ਵਡੀ ਲੈਕੈ ਤਕੁ ਗਵਾਏ ॥ ਜੋ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਲਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ
 ਮਾਤਿ ॥ ਲੋਕੁ ਮੁਤਾਵਤਿ ਚਾੜੀ ਖੰਡਿ ॥ ਚਉਕ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਤੇਇ ॥ ਐਸਾ ਹੋਇ

ਏਹੀ ਜੋ ਗੀਗਿਰੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂ ਭਾ। ਅਗੈ ਪਾਏ ਰੋਵਿਤ ਪੁਤਾ ਜੋ ਗੁਨ ਪਾਇ ਜੁਗਤਿ
 ਏਹੀ। ਕਿਤੁ ਕਾਗਦਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ। ਨਾਨਕ ਕਲਿਕਾਏ ਤੁਪਰਵਾਨਾ ਅਪੇ
 ਖਦੁ ਅਪੇ ਜਾਨੁ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਤਿੰਦੁ ਕੈ ਘਰਿ ਤਿੰਦੁ ਆਵੈ। ਸੁਤੁ ਜਨੇ ਬੁਧਿ ਗਲਿ
 ਵੈ। ਸੁਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿ ਆਈ। ਨਾਤਾ ਪੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ। ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵ
 ਆਈ। ਵਿਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ। ਗਾਹੁ ਦਸਾਇਓ ਥੈ ਕੋ ਜਾਇ। ਕਰਦੀ
 ਬੁਧਿ ਸਤਿ ਨ ਪਾਇ। ਜੋ ਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ। ਤਿਤੁ ਕਾਗਦਿ ਕਾਨਿ ਮੁੰ
 ਪਾਈ। ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਠਿਕੈ ਸੰਸਾਰਿ। ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰ ਜਲਤਾਰੁ। ਜੇਤੇ ਜੀਅ
 ਤਵਾਟਉ। ਚੀਗੀ ਆਈ ਢਿਲ ਨ ਕਉ। ਏਥੈ ਜਾਏ ਸੁਜਾਇ ਸਿਵਾਏ। ਤੇਰੁ ਠਕ
 ਤਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨਾ। ਸਭ ਨਾਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਤੇਇ। ਕਰਦੀ ਬਾਝੁ ਤੇਰੇ ਨ ਕੋਇ
 ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਖਾਏ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛਨ ਤੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਕਾ ਮੰ
 ਰੁ ਆਖੀ ਐ ਕਾਇ ਆਕੋਟੁ ਗੜ੍ਹਾ। ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇ ਤਹੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ
 ਤਰਿਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਗੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋ ਤਵਾਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਤੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਆਪਿ
 ਆਇ ਅਨੁਸਾਇ ਆਸੋ ਤਨਿ ਤਕੜੁ। ਸਭ ਨਾਸਾ ਤਿਥੁ ਏਕੁ ਤੈ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇ ਆ
 ਏਈ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਾਸਤਿ ਦੁਖੀ ਆਨਾਸਤਿ ਸੁਖੀ ਆਨਾਸਤਿ ਪਾਦਿ
 ਤਠਿ ਰਹਿ। ਨਾਸਤਿ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਈ ਕੇ ਸੀ ਨਾਸਤਿ ਪਤਿ ਆਦੇ ਸਠਿ ਰਹਿ। ਨਾਸਤਿ
 ਖੀ ਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਵਾਵਿ ਤਿਦੁ ਖਸਤਿ। ਨਾਸਤਿ ਤਸਤੀ ਬਪੇ ਸੰਗਲ ਨਾ
 ਤਿਗਾਈ ਘਾਤੁ ਚਰਹਿ। ਜਿ ਸੁਤ ਬਿਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੇਈ ਜਿ ਸਨੇ ਦੇਇ ਤਿ ਸੁਆਇ
 ਲੋ। ਨਾਨਕ ਤਾਕ ਉਮਿ ਲੈਵ ਰਾਈ ਜਿ ਸੁਘਟ ਭੀ ਤਰਸ ਬਦੁ ਰਵੈ। ਸਭ ਘਟ ਸੇ
 ਉਸਭ ਨਾਕਾ ਦਰਿ ਜਿ ਸਤਿ ਖੁਆਈ ਤਿ ਸੁਕ ਉਦੁ ਕੈਤਾ। ਜਿ ਸਤਿ ਦਿਖਾਲਾਵੈ
 ਤੀਤਿ ਸਤਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉ ਦੁ। ਜਿ ਸਤਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿ ਸਤਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉ ਦੁ॥
 ਮਃ ੧ ਸੇਗਿਰੀ ਜੋ ਨਿਗੁਤੁ ਕਰੈ। ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਭੀ ਖਿਅਕਰੈ। ਪੁੰਨ ਦਾਨ
 ਕਰੈ ਸਗੀਰੁ। ਸੇਗਿਰੀ ਗੰਗਾ ਕਾਨੀਰੁ। ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ। ਪਰਮ ਤੰਤਮ
 ਰੇਖ ਨਗੁ ਪੁ॥੨॥ ਮਃ ੧ ਸੇਅਉ ਪੁਤੀ ਜੋ ਪੁਪੈ ਆਪੁ। ਭਿਖਿ ਆਭੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤ

ਨਾਸਤਿ ਬਪੇ
 ਗਾਈ ਸੰਗਲ
 ਘਾਤ ਚਰਹੀ॥
 ਨਾਸਤਿ ਲੋਭ
 ਪੇ ਸੰਗਲ ਨਾਸ
 ਤਿਗਾਈ ਘਾਤ
 ਚਰਹੀ॥

ਪ੍ਰਾਅਉਤਠਪਟਦਮਤਿ ਕ੍ਰਿਪਿਅਕਰੈ॥ ਸੋਅਉਧੁਤੀਸਿਵਪੁਰਿਚੈ॥ ਬੇਲੋ
 ਸਤਿਸਰੂਪਾਪਰਮਤੰਤਮਤਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ੩॥ ਮਃ ੧ ਸੋਅਉਦਾਸੀਜਿਪਾ
 ਦਾਸੁ॥ ਅਰਧਉਰਧਕਰੇਨਿਰੰਜਨਵਾਸੁ॥ ਚੰਦ ਸੁਰਜਕੀਪਾਏਗੰਢਿ
 ਸਉਦਾਸੀਕਾਪਜੈਨਕੰਧੁ॥ ਬੇਲੋਗੋਪੀਚੰਦੁਸਤਿਸਰੂਪਾਪਰਮਤੰਤਮਤਿਰੇ
 ਰੂਪੁ॥ ੪॥ ਮਃ ੧ ਸੋਪਾਖੰਡੀਜਿਕਾਇਆਪਾਖਾਲੇ॥ ਕਾਇਆਕੀਅਗੰਢਿ
 ਮੁਪਰਜਾਲੇ॥ ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਫੁਰਦਾ॥ ਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀਜਗਨਮਰਦਾ
 ਚਰਪਦੁਸਤਿਸਰੂਪਾਪਰਮਤੰਤਮਤਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥ ੫॥ ਮਃ ੧ ਸੋਬੈਰਾ
 ਉਲਟੇਬੂਤਮੁ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਮਤਿਰੇਪੈਬੰਮੁ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਗੰਢਿ
 ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨਿ॥ ਬੇਲੋਰੁਥਰਿਸਤਿਸਰੂਪਾਪਰਮਤੰਤਮਤਿਰੇ
 ਰੂਪੁ॥ ੬॥ ਮਃ ੧ ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਿ॥ ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਅ
 ਭੁਗਤਿ॥ ਅਸਤਿਨਾਸਤਿਏਕੋਨਾਉ॥ ਕਉਲੁਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਰਹੈਤਿਅਉ
 ਪਛਾਉਜਿਸਮਕਰਿਸਹੈ॥ ਤਾਨਾਨਕੁਆਖੈਗੁਰੁਕੋਕਹੈ॥ ਛਿਅਵਰਤ
 ਰਤਤਿਪੁਤਾ॥ ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਉਧੁਤਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿਜੋਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਕਹੈ
 ਮੰਗਣਿਜਾਇ॥ ੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਮੰਦਰੁਸੇਈਆਖੀਐਜਿਥਤੁਤਰਿ
 ਮਾਲਸਦੇਤਗੁਰਬਚਨੀਪਾਇਆਸਰੁਅਤਮਰਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ ਬਾਹਿ
 ਨਖੇਜੀਐਘਰਮਾਤਿਥਿਧਾਤਾ॥ ਮਨਮੁਖਤਰਿਮੰਦਰਕੀਸਾਰਨਜਾਦਨਿ
 ਜਨਮੁਗਵਾਤਾ॥ ਸਭਮਤਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਸਥਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਮੁਰਖੁਤੋਵੈਸੋਸੁਲੈਮੁਰਖਕਾਕਤਲਾ॥ ਮੁਰਖਕੇਕਿਅ
 ਤੈਕਿਅਮੁਰਖਕਾਕਰਲਾ॥ ਮੁਰਖੁਓਤੁਜਿਮੁਗਧੁਤੈਅੰਤਕਾਰੇਮਰਦਾ
 ਕਮਾਏਸਦਾਦੁਖੁਦੁਖੀਮਤਿਰਹਤਲਾ॥ ਅਤਿਪਿਅਰੋਪਵੈਖੁਤਿਕਿਉਜਾ
 ਰਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁਓਸੁਅਲਿਪਤੋਰਹਤਲਾ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ
 ਪਿਉਧਰੈਓਸੁਪਿਛੈਰੂਥਦੇਭੀਤਰਲਾ॥ ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਕਰੇਜੋਦੇਇ
 ਦਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕੁਆਖੈਰੇਮਨਾਸੁਣੀਐਸਿਖਸਹੀ॥ ਲੇਖਾਰਥੁ

ਥੈਠਾ ਕਢਿ ਵੀ। ਤਲਬਾ ਪਉ ਸਨਿ ਅਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਹੀ। ਅਜਗਈ
ਭੇਸਤਾ ਤੇ ਸੀਆਇਤਈ। ਆਵਦੁ ਜਾਦੁ ਨ ਸੁਝਈ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਛਤੀ।
ਜਿਨਿ ਖੁਟੇ ਨਾਨਕ ਓੜਕਿ ਸਚਿ ਰਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਕਾ ਸਭੁ ਸਗੀਰੁ ਤੈ
ਤਰਿਕਾ ਵਿਸਤਿਆ ਸਭੁ ਅਪੈ। ਤਰਿਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪੈ ਵੈਕਿਯੁ ਕਤਦੁ ਨ ਜਾਪੈ॥
ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਸਾਲਾ ਤੀਐ ਤਰਿਕਾ ਗਤੀ ਗਾਪੈ। ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿਕਾ ਤੇਇਆ
ਅੰਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ। ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਤਰਿਕਾ ਖੇਲੁ ਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਤੰ ਸਰਦਾਨ ਦੇਇੰਦ੍ਰੇ ਅਏਆ ਪਰਸਰਾ ਮੁਰੈ ਵੈਘਰਿ
ਅਏਆ ਅਜੈ ਸੁਰੈ ਵੈ ਭੀਖਿ ਅਖਾਇੰ। ਐਸੀ ਦਰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇੰ। ਰੇ
ਗਾਮੁ ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ। ਸੀਤਾਲਖ ਮਦੁ ਵਿਭੁ ਜਿ ਗਇਆ ਰੈ ਵੈ ਦਤਸਿ
ਲੰਕਾ ਗਵਾਇ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਅਦੀਡਉ ਕੁਵਾਇ। ਰੇ ਵਤਿ ਪੰਡਵ ਭਏ ਮਜੁਗ।
ਜਨਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਤਤਤ ਦੁਰਿ। ਰੇ ਵੈ ਜਨਮੇ ਜਾਖੁਇ ਗਇਆ ਏਕੀ ਕਾਰਦਿ
ਪਾਪੀ ਭਇਆ ਰੇ ਵਤਿ ਸੇਖਮ ਸਾਇਕ ਪੀਰਾ। ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਮਤੁਲ ਗੋਭੀੜ। ਰੇ
ਵਤਿ ਰਾਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ। ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਤਿ ਭੀਖਿ ਅਜਾਇ। ਰੇ ਵਤਿ ਕਿਰਪ ਸੰ
ਤਤਿ ਪਨੁ ਜਾਇ। ਪੰਡਿਤ ਰੇ ਵਤਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ। ਬਾਲੀ ਰੇ ਵੈ ਨਾਤਿ ਭਤਾਰੁ॥
ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ। ਮੰਨੇ ਨਉ ਸੋਈ ਜਿਦਿ ਜਾਇ। ਅਉਰੀ ਕਰਮ
ਨਲੇਖੈ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਜਪੁਤਪੁ ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਮੰਨਿਐ ਅਵਰਿਕਾ ਰਾਸਭਿਥਾ
ਦਾ ਨਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨਿਐ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰ ਪਾਸਦਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆ
ਤਸੁ ਪੁਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ। ਸਭੁ ਮਤਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰ
ਗਟਾਇਆ। ਗੁਲਗਾਵੈ ਗੁਲਉ ਚਰੈ ਗੁਲਮਾਤਿ ਸਮਾਇਆ। ਸਚੀ ਬਾਲੀ ਸਚੁ
ਤਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ। ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਅਪੇ ਅਪਿ ਤੈ ਅਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ॥
੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਤੇਇ ਕੈਰਤਨਾ ਪਰਖ ਲਾਜਾਇ। ਰਤਨਾ
ਸਾਰਨ ਜਾਣਈ ਅਵੈ ਆਪੁ ਲਖਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ਰਤਨੀ
ਖੋਲੀ ਆਇ। ਵਖਰਤੈ ਵਲਾਜਾਰਿ ਆਦੁ ਤਾਰਤੀ। ਸਮਾਇ। ਜਿਨ ਗੁਲੁ ਪਲੈ

ਨਾਨਕਾਮਾਦਕਵਲਜਤਿਸੇਇ॥ ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਵਤਤਿਲੇਇ॥
 ਪਉੜੀ॥ ਨਵਦਰਵਾਜੇਕਾਇਆਕੋਟੁਏਦਸਵੈਗੁਪਤੁਰਖੀਜੈ॥ ਥਾਜ
 ਟਨਖੁਲਨੀਗੁਰਸਥਦਿਖੁਲੀਜੈ॥ ਅਨਤਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਦੇਗੁਰਸਥਦਿਸੁ
 ॥ ਤਿਤੁਘਟਅੰਤਰਿਚਾਨਦਾਕਰਿਭਗਤਿਮਿਲੀਜੈ॥ ਸਭਮਤਿਇਕੁਵਰਤਦਾ
 ਆਪੇਰਚਨਰਚਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਅੰਧੇਕੈਰਾਤਿਦਸਿਐਅੰਧਾਏ
 ਜਾਇ॥ ਤੇਇਸੁਜਾਖਾਨਾਨਕਾਸੋਕਿਉਓਏਤਪਾਇ॥ ਅੰਧੇਏਤਿਨਅਖੀਅ
 ਜਿਨਮੁਖਿਲੇਇਣਨਾਤਿ॥ ਅੰਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾਖਸਮਤੁਘੁਬੇਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ੨
 ਸਾਤਿਥਿਅੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾਤੇਇ॥ ਜੇਤਾਜਾਵੈਤੇਤੇਵਰਤੈਜੇਸੁ
 ਖੈਕੋਇ॥ ਜਿਥੈਸੁਵਸਤੁਨਜਾਪਈਆਪੇਵਰਤਉਜਾਣਿ॥ ਨਾਨਕਗਾਉ
 ਉਲਏਸਕੈਨਵਸਤੁਪਛਾਣਿ॥ ੨॥ ਮਃ੨ ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਆਖੀਐਜਿਤੁਕਾ
 ਅੰਧਾਤੇਇ॥ ਨਾਨਕਤੁਕਮੁਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਹੀਐਸੋਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਗਜਕੋਟੁਏਸਭਿਦਿਸੰਤਰਦੇਸਾ॥ ਆਪੇਤਾਜੀਲਾਈਅਨੁ
 ਮਤਿਪਰਵੇਸਾ॥ ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਆਪਿਗੁਪਤੁਰਖੇਸਾ॥ ਗੁਰ
 ਤੇਜਾਣਿਆ॥ ਸਚੁਪਰਗਟੀਏਸਾ॥ ਸਭੁਕਿਯੁਸਚੇਸਚੁਏਗੁਰਸੇਈਪਾ
 ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਾਵਲੁਗਤਿਅਤਾਜੁਦਿਤੁਕਾਮੁਕੋਧੁਦੁਇਖੇਤਾ
 ਵਤੁਦਰੋਗੁਥੀਉਤਾਲੀਰਾਤਕੁਤੇਤਾ॥ ਤਲੁਥੀਚਾਰੁਵਿਕਾਰਮਦੁਕਾ
 ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਲੇਖੈਸੰਗਿਐਅਉਤੁਜਾਣੇਦਾਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ੧ ਭਉਭੁ
 ਵਿਤੁਪਾਣੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਲੇਦਾ॥ ਤਲੁਤਲੀਮੀਤਾਲੀਚਿਤੁਚੇਤਾਵਤੁ
 ਤਸੰਜੋਗੁ॥ ਨਾਉਥੀਜੁਬਖਸੀਸਬੋਤਲਦੁਨੀਆਸਗਲਦਰੋਗੁ॥ ਨਾਨ
 ਦਰੀਕਰਮੁਤੇਇਜਾਵਤਿਸਗਲਵਿਜੋਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੋਹੁ
 ਰੁਏਦੁਜੈਭਾਇਥੇਲੈ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਏਨਿਤਨੀਰਵਿਰੋਲੈ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਆਈਐਮਥਿਤਤੁਕਚੋਲੈ॥ ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਘਟਿਚਾਨਦਾਤਰਿ
 ਟੇਲੈ॥ ਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾਕਿਯੁਕਤਲੁਨਜਾਈ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ

ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮ ਤੁਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿ ਸਹੀਏਇ॥ ਜਲਮਤਿ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਅਨੁਤਿਨਾ
ਰੋਗੀਏਇ॥ ਓਥੈ ਟੁਨਚਲਈ ਨਾਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ॥ ਸਉਦਾਮੁਲਿਨਹੋਵਈ ਨਾ
ਚੋਣਦੇਇ॥ ਜੀਅਕਾਅਤਾਰੁਜੀਅ ਖਾਣਾਏਤੁਕਰੇਇ॥ ਵਿਚਿਉ ਪਾਏਸਾਇ
ਤਿਨਾਭਿਸਾਰਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮ ਤੁਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿ ਸਹੀਏਇ॥੧॥ ਮਃ੧
ਨਾਨਕਇਤੁਜੀਉ ਮਥੁਲੀ ਣੀਵਹੁਤ੍ਰਿ ਸਨਾਕਾਲੁ॥ ਮਨੁਆਅੰਧੁਨਚੇਤਈਪੈ
ਚੰਤਾਜਾਲੁ॥ ਨਾਨਕਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁਏਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਈ
ਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਦਾਸਦਾਜਿਨੀਤਰਿਰ
ਪੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਉਦਾਕੀਤਾ॥ ਸਭੁਕਿਯੁਘਰਤੀਮਾ
ਹੋਵਰੁਗੀਲੀਤਾ॥ ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਰਗਈਤਰਿਗੁਣਗਾਵੀਤਾ॥ ਆ
ਮੇਲੀਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਵੇਲਿਪਿੰਛਾ
ਆਕਤਿਵੁਲਾਇਆਕਟਿਕੁਟਿਕਰਿਖੰਭਿਚੜਾਇਆ॥ ਲੋਹਾਵਛੋਦਰਜੀਪਾ
ਸੁਈਧਾਗਾਸੀਵੈ॥ ਇਉਪਤਿਪਾਟੀਸਿਛਤੀਸੀਪੈਨਾਨਕਜੀਵਤੁਜੀਵੈ॥ ਤੇ
ਪੁਰਾਣਕਪੜਪਾਟੈਸੁਈਧਾਗਾਗੰਢੈ॥ ਮਾਤੁਪਖੁਕਿਤੁਚਲੈਨਾਤੀਘੜੀਮੁ
ਤੁਕਿਯੁਤੰਢੈ॥ ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਤੰਢੈਨਾਤੀਸੀਤਕਦੇਨਪਾਟੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਤਿਬੁ
ਚੇਸਚਾਤਿਚਰੁਜਾਪੀਜਾਪੈ॥੧॥ ਮਃ੧ ਸਚਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਭੁਸਾਰੁਆਪਾ
ਤਤਿਸਕੀਅਪਰਅਪਾਰਿ॥ ਸਬਦੇਸਾਦਰਖਾਈਲਾਇ॥ ਗੁਣਕੀਥੋਕੋਵਿ
ਹਿਸਮਾਇ॥ ਤਿਸਦਾਕੁਠਾਤੰਢੈਸੇਖੁ॥ ਲੋਹੁਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ॥ ਤੋਇਤਲਾ
ਗੁਲਗੈਤਕਿਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥੨॥ ਮਃ੧ ਕਮਰਿਕ
ਗਾਥੰਕੁੜਾਥੰਕੇਕਾਅਸਵਾਰੁ॥ ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਨਾਨਕਾਮਤੁਸਿਰਿਆਵੈਭਾ
ਤੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਸਤਿਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਿਲੈਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਲੈ॥ ਸਚੁਪਿ
ਆਇਨਿਸੇਸਚੇਜਿਨਤਰਿਖਰਚੁਪਨੁਪਲੈ॥ ਭਗਤਸੇਤਨਿਗੁਣਗਾਵੈਦੇਗੁਰ
ਮਤਿਚਲੈ॥ ਰਤਨੁਬੀਚਾਰੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਲੈ॥ ਆਪੇਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇਦਾਅਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਆਸਾਅੰਦਰਿਸ

ਸਰਵਰਤੰਸਧਰੇ
ਤੀਮੇਲਾਖਸਮੇ
ਏਵੈਭਾਵਾ

ਭੁਕੇਕੋਇਨਿਰਾਸਾਤੋਇ। ਨਾਨਕਜੋ ਮਹਿ ਜੀਵਿ ਅਸਤਿਲਾਅਇਆ
॥੧॥ ਮਃ੨ ਨਾਕਿਭੁਆਸਾਤਭਿਏਕੋਉਨਿਰਾਸਾਤੋਇ। ਕਿਅਕੋਰੇ
ਪੁਤੀਜੰਭੁਲਾਏਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਲੁਸੰਸਾਰੀਸਚੇਨਾ
ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਾਗੁਨਿਤਚਲੁਏਤੁਪਨੁ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਪੇਨਿਰਾਸਾ
ਇਜਨੁ। ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਾਏਕੁਭਨੁ। ਰਵਿਰਤਿਆਸਰਬ
ਨਕੁਥਲਿਜਾਈ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ * ਸਰਵਰਅੰਦਰਿਤੀਗਮੇਤੀ
ਕਾਖਾਣਾ। ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨਰਤਈਸਰਵਰਿਜੇਤੋਵੈਅਤਿਸਿਆਲਾ
ਰਿਜਕੁਨਪਇਓਥੈਓਨਾਤੋਰੇਖਾਣਾ। ਸਚਿਕਮਾਏਸਚੇਪਾਈਐਰੁ
ਜਾਮਾਣਾ। ਨਾਨਕਤਿਨਕੋਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਨਾਪੁਰੇਪੈਥੈਪਰ
॥੧॥ ਮਃ੧ ਸਾਤਿਬੁਸੇਰਾਉਜਲਾਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਸੋਈ
ਐਸਦਾਸਦਾਜੇਦੇਇ। ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦੁਖੁਜਾਇ
ਵਗੁਲਵੰਢਨਿਗੁਲਰਵਤਿਮਨਿਸੁਖੁਵਸੈਅਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਅਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਅਪਿਤਾਜੀਲਾਈਅਨੁ। ਅਪੇਤੀਉਪਦੇਸਦ
ਰਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅਨੁ। ਇਕਿਅਪੇਉਤ੍ਰਿਪਇਅਨੁ। ਇਕਿਭਗਵੰ
ਇਅਨੁ। ਜਿਸੁਅਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਅਪੇਨਾਇਲਾਈਅਨੁ।
ਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਚੀਵਡਿਆਈ॥੨੧॥ ੧ ਸਲੋਕ ੫੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰੰਮੁਤਲਾਪੁ

ਸਲੋਕੁਮੁਖਿ

ਸਲੋਕੁਮੁਖਿ

ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰਸੁਦੀਦਤੈਸੇਹੀਮੈਡੀਗੁਆਵਿਛੁੜਿਅਮੇਲਪ੍ਰਭੂਤ

ਗਗਨਕਾਬਸੀਠਾ॥ਤਰਿਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾਕਟੇਤਉਮੈਰੋਗੁਗਨਾਨਕਸਤਿਗੁ

ਨਾਮਿਲਾਇਅਜਿਨਾਪੁਰੇਪਇਅਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ ਮੁਖਿ ੪ ਇਕੁਸਜਲੁਸਭਿਸਜਲਦਾ

ਵੈਗੀਸਭਿਵਾਇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਵੇਖਾਲਿਆਵਿਲੁਨਵੈਸਭੁਥਾਇ॥ਸਾਕਤਦੁਰਜ

ਗੀਅਜੋਲਗੇਦੁਜੈਸਾਦਿ॥ਜਨਨਾਨਕਿਤਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਅਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪ

ਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਟਦੁਤਰੈਥਾਦੁਆਪੇਹੀਥਟਿਅਯਾਅਪੇਪੁਰਾਸਾਦੁ

ਪੇਹੀਥਟਿਅਯਾਅਪੇਕਰਿਪਾਸਾਰੁਆਪੇਰੰਗਿਰਟਿਅਯਾਬੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇ

ਥਾਥੁਤਮਟਿਅਯਾਅਗਮਅਥਾਤਥੇਅੰਤਪਰੈਪਰਟਿਅਯਾਅਪੇਵਡਪਾਤਿਸਾ

ਥਾਪਿਵਜੀਰਟਿਅਯਾਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਕੇਵਡੁਮਟਿਅਯਾਸਚਾਸਾਤਿਬੁਆਪਿਗੁ

ਥਾਪਰਗਟਿਅਯਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮੁਖਿ ੪ ਸੁਦਿਸਜਲਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਅਮੈਸਤਿ

ਦੁਦੁਖਿਖਾਲਿ॥ਤਉਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਦਾਨਿਤਤਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥ਇਕ

ਸਤਿਗੁਰਬਾਤਰਾਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਲੁਸੰਸਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨੀਮਲਾਇਓਨੁ

ਸਦਹੀਵਰਤੈਨਾਇ॥੧॥ ਮੁਖਿ ੪ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਨੀਮਲਦਕੀਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭ

ਭਾਕੋਈਐਸਾਸਜਲੁਲੋੜਿਲਾਉਜੇਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਡਿ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲਾਇਅਜ

ਥਾਤਤਸੇਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਅਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਦੇਵਦੁਤਰੈਦਾਤਾਰੁਕਿਤੁਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾ

ਜਾਕੁਸਮਾਹੀਐ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਵਸਿਸਭਨਾਇਕਧਰਾ॥ਪਾਲੇਥਾਲਕਵੰਗਿਦੇ

ਅਪਿਕਰਾ॥ਕਰਦਾਅਨਦਥਿਨੇਦਕਿਛੁਨਜਾਣੀਐ॥ਸਰਬਧਾਰਸਮਰਥਤਉ

ਪ੍ਰਭੁਰਥਾਣੀਐ॥ਗਾਈਐਰਤਿਦਿਨੰਤੁਗਾਵਦੁਜੋਗਿਆਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਤਿ

ਤਰਿਗੁਰੁਭੋਗਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮੁਖਿ ੪ ਭੀਜਤੁਮੇਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭਰਖੇ

ਥੈਨਾਇ॥ਕਾਰਜਅਪਿਸਵਰਿਅਨੁਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਕੰ

ਦਾਇਦਾਲੁਜੇਥਾਲਕਪਾਲਿ॥ਦਇਆਲੋਏਸਭਜੀਅਜੰਤੁਤਰਿਨਾਨਕਨਦ

ਰਿਨਿਤਾਲਾ॥੧॥ ਮੌ੪੫ ਵਿਲੁਤੁਪੁਰੇਹੁਜਿਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖਾਦੇ
 ਸੰਤੋਖੀਆਉਤਰੈਮਨਕੀਭੁਖਾਗੁਰਿਵਿਲੁਤਿਲੁਤਰਿਆਕੀਤਿਆਨਾਨਕ
 ਮਨੁਖਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਐਸਾਦਾਤਾਰੁਮਨਪੁਨਵੀਸਰੈਗਾਘੜੀਨਮੁਖੁ
 ਤਿਸੁਥਿਨੁਨਾਸਰੈ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸੰਗਿਕਿਅਕੈਲੁਕਿਕਰੈ॥ ਜਿਸੁਪਤਿਰੈ
 ਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ ਭਗਤੁਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਕਿਪ੍ਰਾਕਰੈ॥ ਸੋਪੁਰਾਪਰਪਾ
 ਨੇਬਲੁਪੈਰੈ॥ ਜਿਸਤਿਜਰਾਏਆਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੈ॥ ਤਿਸਤੀਮਿਲਿਆ
 ਮੰਤ੍ਰਗੁਰਮਨਿਧਰੈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮੌ੪੫ ਧੰਨੁਸੁਗਾਗੁਸੁਰੰਗਜੇਆਲਾ
 ਤਿਖਜਾਇ॥ ਧੰਨੁਸੁਜੰਤਸੁਤਾਵੇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਾਉ॥ ਜਿਨੀਇਕ
 ਕੁਅਗਧਿਆਤਿਨਸਦਥਲਿਤਾਰੈਜਾਉ॥ ਤਿਨਕੀਪੁਤ੍ਰਿਤਮਥਾਢਦੇਕਰ
 ਪਾਇ॥ ਜੇਰਤੇਰੰਗਿਗੋਵਿੰਦਕੈਤਉਤਿਨਥਲਿਤਾਰੈਜਾਉ॥ ਆਖਾਥਿਰਥਾ
 ਤਰਿਸਜਲੁਮੇਲਤੁਰਾਇ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲਾਇਆਜਨਮਮਰਦੁਖੁਜਾ
 ਨਨਾਨਕਪਾਇਆਅਗਮਰੂਪੁਅਨਤਨਕਾਤੁਜਾਇ॥੧॥ ਮੌ੪੫ ਧੰਨੁਸੁ
 ਘੜੀਧੰਨੁਧਨੁਮੁਰਤੁਪਲੁਸਾਰੁ॥ ਧੰਨੁਸੁਦਿਨਸੁਸੰਜੋਗੜਾਜਿਤੁਰਿਭੁਖੁ
 ॥ ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੁਰੀਆਤਰਿਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ ਤਉਮੈਤੁਰੈ
 ਇਕੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਲਗਾਸੇਵਤਰਿਉਪਰਿਆਸਗਲ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਤੁਲੁਭਗਤਿਵਿਰਲੇਦਿਤੀਅਨੁ॥ ਸਭਿਪੈ
 ਰਾਗਫਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅਨੁ॥ ਜਿਸਨੇਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੰਗਿਰਤਿਆਓਨ
 ਮੁਅਧਾਰੁਇਕਾਉਨਭਤਿਆ॥ ਓਨਾਪਿਛੈਜੁਗੁਭੁੰਚੈਭੋਗਈ॥ ਓਨਾਪਿਅ
 ਓਨਾਤਜੋਗਈ॥ ਜਿਸੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਤਿਨਿਪ੍ਰਭੁਜਾਇਆਤਉਥ
 ਤਿਨਜਿਖਸਮੈਭਾਇਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮੌ੪੫ ਤਰਿਇਕਸੈਨਲਿਮੈਦੋਸਤ
 ਕਸੈਨਲਿਮੈਰੰਗੁ॥ ਤਰਿਇਕੋਮੇਰਾਸਜਦੇਤਰਿਇਕਸੈਨਲਿਮੈਸੰਗੁ॥ ਤਰਿ
 ਨਲਿਮੈਗੋਸਟੇਮੁਤੁਮੈਲਾਕਰੈਨਭੰਗੁ॥ ਜਾਵੈਥਿਰਥਾਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੋਰੰਗੁ
 ਰਿਇਕੋਮੇਰਾਮਸਲਤੀਭੰਨਣਾਘੜਣਸਮਰਥੁ॥ ਤਰਿਇਕੋਮੇਰਾਦਾਤਾਰੁ

ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਜਾਤਿਵਿਕਾਰਾਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਰੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰਾ
ਭੰਨਿਭਾਡਿਅਮਾਇਆਸੁਆਵਤਾਪਨੁਸੰਚਿਆਨਾਮੁਅਪਾਗੁਅਠੇਪਤਰਇਕਤੈ
ਲਿਵੈਮੰਨਨਿਤੁਕਮੁਆਪਾਗੁਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਇਕੁਦੇਤੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆ
ਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਤੁਆਵਤਿਚਿਤਿਤਿਸਨੇਸਦਾਸੁਖਾਜਿਸੁਤੁਆਵਤਿਚਿ
ਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਤਿਦੁਖਾਜਿਸੁਤੁਆਵਤਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਕਾਜਿਅਗਾਜਿਸਦਾਕਰਤਾ
ਮਿਤੁਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਿਅਗਾਜਿਸੁਤੁਆਵਤਿਚਿਤਿਸੇਪਰਵਾਦੁਜਨੁਜਿਸੁਤੁ
ਆਵਤਿਚਿਤਿਬਤੁਤਾਕਿਸੁਪਨੁਜਿਸੁਤੁਆਵਤਿਚਿਤਿਸੇਵਰਪਰਵਾਰਿਅਗਾਜਿ
ਸੁਤੁਆਵਤਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕੁਲਉਧਾਰਿਅਗਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਠਲਾਪ ਅੰਦਰਤੁਅੰ
ਨਾਥਾਤਰਤੁਅੰਨਾਕੁਜੀਕੁਜੀਗਾਵੈ॥ਦੇਹੀਧੈਵੈਚਕੁਥਲਾਏਮਾਇਅਨੇਬਤੁਪਾਵੈ
ਅੰਦਰਿਮੈਲਿਨਉਤਰੈਤਉਮੈਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ਨਿੰਦਵਿਅਪਿਅਕਾਮਿਸੰਤ
ਪਿਆਮੁਖਤੁਤਰਿਤਰਿਕਤਾਵੈ॥ਥੈਸਨੇਨਾਮੁਕਰਮਤਉਜਗਤਾਤੁਤਕੁਟੇਕਿਆਠ
ਲੁਪਾਵੈ॥ਤੰਸਾਵਿਚਿਥੈਠਾਥਗੁਨਬਲਈਨਿਤਥੈਠਾਮਢੀਨੇਤਠਲਾਵੈ॥ਜਾਤੰਸਸ
ਭਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿਦੇਖਨਿਤੰਬਗਾਨਾਲਿਜੇਜੁਕਦੇਨਾਵੈ॥ਤੰਸਾਤੀਰਾਮੋਤੀਚੁਗਲਾ
ਬਗੁਡਡਾਭਾਲਦਜਾਵੈ॥ਉਡਰਿਅਵੇਚਾਰਾਬਗੁਲਾਮਤੁਤੋਵੈਮੰਦੁਲਖਾਵੈ॥ਜਿ
ਤੁਕੇਲਾਇਅਤਿਤਤੀਲਾਗਾਕਿਸੁਦੇਸੁਦਿਚੈਜਾਤਰਿਏਵੈਭਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਵਰੁ
ਰਤਨੀਭਰਪੁਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੇਪਾਵੈ॥ਸਿਖਤੰਸਸਰਵਰਿਏਕਠੇਤੋਏਸਤਿਗੁਰਕੈਤੁ
ਕਮਾਵੈ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਦਕਸਰਵਰਿਭਰਪੁਰੇ॥ਖਾਇਖਰਚਿਰੇਤੋਤੋਟਿਨਾਵੈ
॥ਸਰਵਰਤੰਸੁਦੁਰਿਨੇਤੋਈਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਪੁ
ਰਿਲਿਖਿਅਸੋਸਿਖਗੁਰੁਪਤਿਅਵੈ॥ਅਪਿਤਰਿਅਕੁਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇਸਭਾਸਿਸਟਿ
ਢਾਵੈ॥੧॥ ਸਃ੫ ਪੰਡਿਤੁਆਖਾਏਬਤੁਤੀਰਾਤੀਕੋਰਜਮੇਠਜਿਨੇਤਾਅੰਦ
ਰਿਸੇਤੁਨਿਤਭਗਮਿਵਿਅਪਿਅਤਿਸਟਸਿਨਾਤੀਦੇਤਾ॥ਕੁਜੀਅਵੈਕੁਜੀਜਾਵੈਮਾਇ
ਅਕੀਨਿਤਜੇਤਾ॥ਸਚੁਕਹੈਤਏਤੋਅਵੈਅੰਤਰਿਬਤੁਤਰੇਤਾ॥ਵਿਅਪਿਅਦੁਰਮ
ਤਿਕੁਧੁਪਿਕੁਮੁਜਾਮਨਿਲਾਗਾਤਿਸੁਮੇਤਾ॥ਠਗੈਸੇਤੀਠਗੁਰਲਿਅਇਅਸਾਥੁਰਿ

420

ਤਿਆਜਗਤਥੁ। ਤਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇਕਤੈਜੋਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਥੁ। ਸਤਿਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿ
 ਲਾਇਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਤਥੁ। ਵਡਾਸਾਤਿਥੁਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆਜਿਨਿਤਾਰਿਅਸ
 ਗਲਜਗਤੁ। ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੁਰੀਆਪਾਇਆਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾ। ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਚੁ
 ਨਾਮੁਸਦਹੀਭੋਗੋਭੋਗਾ॥੧॥ ਮਃ੫ ਮਨਮੁਖਾਕੇਗੀਦੋਸਤੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ
 ਵੇਖਿਦਿਆਤੀਭਜਿਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇਆਬੰਧੁ। ਜਿਚਰੁਪੈਨਨਿਖਾਵੇਨੇਤਿਚਰੁਰਖ
 ਨਿਗੰਢੁ। ਜਿਤੁਦਿਨਕਿਛੁਨਤੋਵਈਤਿਤੁਦਿਨਿਬੋਲਨਿਗੰਧੁ। ਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਲ
 ਨੀਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁ। ਕੁਜਗੰਢੁਨਚਲਾਈਚਿਕਤਿਪਥਰਬੰਧੁ। ਅੰਧੇਅ
 ਪੁਨਜਾਣਨੀਠਕਜੁਪਿਟਨਿਧੰਧੁ। ਝੁਠੇਮੋਹਿਲਪਟਾਇਆਤਉਤਉਕਰਤਖਿੰਧੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਦੀਪੁਰਿਪੁਰਾਕਰਮੁਕਰੇਇ। ਜਨਨਾਨਕਸੇਜਨਭੀਬਰੇਜੇ
 ਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਗੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਰਤੇਦੀਦਰਸੇਈਸਚੁਤਾਕੁ। ਜਿਨੀ
 ਜਾਤਾਖਸਮੁਕਿਉਲਭੈਤਿਨਾਖਾਕੁ। ਮਨੁਮੈਲਾਵੇਕਾਰੁਤੋਵੈਸੰਗਿਪਾਕੁ। ਦਿਸੈ
 ਸਚਾਮਹਲੁਖੁਲੈਭਰਮਤਾਕੁ। ਜਿਸਤਿਦਿਖਾਏਮਹਲੁਤਿਸੁਨਮਿਲੈਪਾਕੁ। ਮਨੁ
 ਤਨੁਤੇਇਨਿਹਾਲੁਬਿੰਦਕਨਦਰਿਝਾਕੁ। ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲ
 ਗੁ। ਤਿਸੈਮਿਲੈਸੰਤਖਾਕੁਮਸਤਕਿਜਿਸੈਭਾਗੁ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਤਰਲਾਖੀ
 ਕੁੰਸਚੁਵੈਦੁਸੁਲਾਈਜੋਤਉਕਰੇਉਧਾਰਦੁ। ਸੁੰਦਰਬਚਨਤੁਮਸੁਦੁਲਭੀਈ
 ਪਿਰੁਤੈਡਾਮਨਸਾਧਾਰਦੁ। ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਤੁਰਚਾਇਓਦਸਿਵਿਖਾਮੈਕਾਰਦੁ।
 ਉਝੀਨਾਹੀਝੁਝੀਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਸੈਵਿਦੁਈ। ਪਿਰੁਚੈਲੁਢਬੀਲਾਢਰਿਗਵਾਇਓ
 ਦੁਰਮਤਿਕਰਮਿਵਿਦੁਈ। ਨਾਤਉਭੁਲੀਨਾਤਉਚੁਕੀਨਾਮੈਨਾਤੀਦੋਸਾ। ਜਿਤੁਤਉ
 ਲਾਈਤਿਤੂਤਉਲਗੀਤੁਸੁਦਿਸਚੁਸਦੇਸਾ। ਸਾਈਸੋਤਾਗਦਿਸਾਈਭਾਗਦਿਜੈਪਿਰਿ
 ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ। ਪਿਰਿਅਉਗਣਤਿਸਕੇਸਭਿਗਵਾਏਗਲਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਗੀ। ਕਰਨ
 ਤੀਲਪਨਕਰੈਬਿਨੰਤੀਕਦਿਨਾਨਕਅਵੈਵਾਗੀ। ਸਭਿਸੁਤਾਗਦਿਮਾਣਹਿਰਲੀਅ
 ਇਕਦੇਵਤੁਰਾਤਿਮੁਰਾਗੀ॥੧॥ ਮਃ੫ ਕਾਹੇਮਨੁਤੋਡੇਲਤਾਤਰਿਮਨਸਾਪੁਰਦੁ
 ਗੁ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਇਤੁਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਦੁਤਾਰੁ। ਤਰਿਨਾਮਾਅਗਾਧਿਮਨ

ਜੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਗਲੁ ਨ ਦਰੀ ਵਿਚ ਦੇ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਪਜਿ ਆਇ ਆਲੇ ਤਾ ਬਤ ਤੇ ਗੀਥਾ
ਲਾਇ ਹਲਾਇ ਦਿਤਾ ਉਪਜਿ ਆਪ ਜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰਲੀ
ਵੇਰਿ ਮਨੁ ਰਤੁ ਕੰਚ ਨੁ ਤੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈ ਰੁਪੁ ਤੁਸਤੁ ਸਮਾਨੇ ਅਉ ਗਲ ਕਟੇ ਕ
ਸੁਦੇ ਤਾ ਨਾਨ ਕਜਿ ਸੁਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਉ ਵੈ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਸੁਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਲਿਸੇਨ ਤਾ
ਤਥਾ ਲੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਕੀਜਿ ਸੁਕ੍ਰਿ ਪਾਲੁ ਤੇ ਵੈ ਤਿ ਸੁਰਿ ਦੈ ਵਸੇ ਤਾ ਅਵਲਾਜਾ
ਤਸਕਾ ਕਟੀ ਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇ ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਲਾ ਜੰਤੁ ਸੇ ਤੁਧੁ
ਈ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਲਾ ਜੰਤੁ ਸੁਦਰਗਤ ਸਿਧੁ ਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇ ਗੀਨ ਦਰਿ ਤਉ ਮੈ ਤਿ ਸੁਗਈ ॥
ਜੇ ਤੁਸੰਤੁ ਸਟੁ ਕਲਮ ਲਤਿ ਸੁਖਈ ॥ ਜਿਸਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੇ ਭਈ ॥ ਜਿਸ
ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੇਥਿ ਆਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇ ਗੀ ਮਇ ਆਨ ਪੈ ਤੈ ਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸਨੇ ਸਦਾ
ਇ ਆਲੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ਆਪ
ਸਿਲੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇ ਰਾਨਾ ਮੁਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਪੈ ॥ ਮਨ ਭਨ ਅੰਤ ਰਿਵ ਸੁਦੁਖਾ
ਸੁਭੇਇ ॥ ਤਥਾ ਵੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਏ ਤੈ ਕੰਮ
ਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਉ ਮੈ ਰੋ ਗੁਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏ ਕੋਰ ਵਿਹਤਿ ਆ
ਪਰਸਾ ਦੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਤਿ ਆ ॥ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਦਇਆਲ ਅਪਦੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਤਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਏਕੋ ਜਪੀ ਐਸਨੈ ਮਾਤਿ ਇ
ਕੀ ਸਰਲਾਇ ॥ ਇਕ ਸੁਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਤ ਜੀ ਦੁਜੀ ਨਾ ਡੀ ਜਾਇ ॥ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀ ਐ
ਕੁਕਿਭੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਪਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੁਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜ
ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿਗ ਵਿਹਤਿ ਆਦੁ ਜਾ ਕੇ ਈਨਾਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾਨਾਨਕ ਖਸ
ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁੰਗ ਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿ ਸੁਕਉਦੁ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁੰਗ ਖ
ਵਾਲਾ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਦੁ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇ ਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿ ਸੁਮੁਖ ਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇ ਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁਨਿ
ਅਲੀ ਤੁੰਗ ਮਲਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇ ਗੀਨ ਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀ ਐ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇ ਗੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨ
ਪਿਭੁੰਚੀ ਐ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁੰਗ ਪ੍ਰਭ ਵਲਿ ਤਿ ਸੁਕਿਆ ਮੁਤਛੰਦ ਗੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇ ਗੀ ਮਿਤਰ ਸੁ

ਤੇਗੀਬੰਦਗੀ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਤੇਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸੰਤਾਸੰਗਿਵਿ
 ਧਤੁਭੁਲੇਸਿਜਮਿਜਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਿਤਾਵੇ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਤੁਆਪਲਾਪਟਿਅਵਪਟਿਘਟਘਟਾਹਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਅਕੋਇਨਕੋ
 ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਥੈਤੁੰਸਮਰਥੁਜਿਥੈਕੋਇਨਾਤਿ॥ ਓਥੈਤੇਗੀਰਖਅਗਨਿਭੁ
 ਤਿ॥ ਸੁਦਿਕੈਜਮਕੇਦੁਤਨਾਇਤੇਰੈਢਾਡਿਜਾਤਿ॥ ਭਉਜਲੁਥਿਖਮੁਅਸਗਾਭੁ
 ਬਦੀਪਾਰਿਪਾਤਿ॥ ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਈਖਾਤਿ॥ ਕਲਮਪਿਏਰੋ
 ਲਗੇਵਿੰਦਗਾਤਿ॥ ਸਭਸੈਨੋਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਮਾਲੇਸਾਤਿਸਾਤਿ॥ ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਾ
 ਅਵੈਤੁਪੁਆਤਿ॥ ੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਦੁਜਾਤਿਸੁਨਬੁਝਾਇਤੁਪਾਰਬੁਝਮਨਾ
 ਆਧਾਰੁ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਤਿਥੈਸਮਰਥੁਸਚੁਦਾਤਾਰੁ॥ ਤੁਨਿਚਚਲੁ
 ਸਚੁਸਚਾਤੁਪੁਦਰਥਾਰੁ॥ ਕੀਮਤਿਕਹਲੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥
 ਤੇਰੁਜਿਮੰਗਲਾਸਭੁਥਿਖਿਅਰਸਢਾਰੁ॥ ਸੇਸੁਖੀਏਸਚੁਸਾਤਸੇਜਿਨਸਚ
 ਰੁ॥ ਜਿਨਾਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਸਤਜਸੁਖਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਇਕੁਅਰਪੇਸੰਤਾ
 ਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਅਨਦਸੁਖਥਿਸੁਆਮਨਿਤਤਰਿਕਾਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ ਅਵਰਜਿ
 ਢਾਡਿਦੇਤਿਨਾਨਕਉਧਰਸਿਨਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਤੁੰਆਵਹਿਵਸਿਥੁ
 ਵੇਲੇ॥ ਨਾਤੁੰਆਵਹਿਵਸਿਥੇਦਪੜਾਵੇਲੇ॥ ਨਾਤੁੰਆਵਹਿਵਸਿਤੀਰਥਨਾਈਐ
 ਵਹਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾਈਐ॥ ਨਾਤੁੰਆਵਹਿਵਸਿਕਿਤੈਸਿਆਲਪੈ॥ ਨਾਤੁੰਆਵਹਿ
 ਤਾਦਾਨੁਦੇ॥ ਸਭਕੋਤੇਰੈਵਸਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ॥ ਤੁੰਭਗਤਕੈਵਸਿਭਗਤ
 ਰਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਅਪੇਵੈਦੁਅਪਿਨਾਰਾਇਣੁ॥ ਏਤਿਵੈਦਜੀਅਰ
 ਇਣਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਇਣਾ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਿਸਕੋਸਕਿ
 ਮਿਟਾਇਣਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਤੁਕਮਿਉਢਲੈਤੁਕਮੇਰੈਤੈ॥ ਤੁਕਮੇਦੁਖੁਸੁਖਸਮਕਿ
 ਤੁਕਮੇਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਤੈਵੈਦਾਤਿ॥ ਤੁਕਮਿਮਰੈਤੁਕਮੇ
 ॥ ਤੁਕਮੇਨਾਨਾਵਡਾਥੀਵੈ॥ ਤੁਕਮੇਸੋਗਤਰਖਆਨੰਦਾ॥ ਤੁਕਮੇਜਪੈਨਿਰਪ
 ਤਾ॥ ਤੁਕਮੇਆਵਲੁਜਾਦੁਰਹਾਏ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਭਗਤੀਲਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ

ਤਿਸੁ ਛਾਢੀ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਿ ਤੇਰੇ ਸੇਵਦਾਰੁ ॥ ਤਉ ਤਿਸੁ ਛਾਢੀ ਬਲਿ ਤਾਰ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁ
 ਪਾਗਾ ਸੋ ਛਾਢੀ ਪਨ ਪੰਨੁ ਜਿ ਸੁਲੇਜੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸੋ ਛਾਢੀ ਭਾਗੁ ਜਿ ਸੁਸਚਾ ਦੁਆਰ
 ਚਿਉ ਛਾਢੀ ਤੁਧੁ ਪਿਆਇ ਕਲਾ ਲੇਇ ਨੁ ਰੋਣਾਗਾ ॥ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕ
 ਰਾਗਾ ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਤ ਦਾ ਲਿਵੈ ਪਾਗਾ ਸੋ ਛਾਢੀ ਗੁਣ ਵੰਤੁ ਜਿ ਸਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆ
 ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤਿ
 ਸਿ ਮਰਿ ਤਰਿ ਆਠ ਪਤਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਦੁ ਤੁਮ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੁਸਚਾਇ ਤੈ
 ਆਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਤੇਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇ ਤੁਭਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੰ
 ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿ ਆਦੁ ਪੁਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਦਰਗਤ ਪਾਈ ਐ
 ॥ ੧੧ ॥ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਰਿ ਦੇਇ ॥ ਭਾਵੈ ਜਪਤ ਪਸੰ
 ਭਾਵੈ ਭੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥ ਭਾਵੈ ਜੋ ਨਿਭ ਵਾਈ ਐ ਭਾਵੈ ਬਖਸਕੇ ਰੇਇ ॥ ਭਾਵੈ ਮਿਟੀ ਸਾ
 ਭਾਵੈ ਜੋ ਤਿਧੇ ਰੇਇ ॥ ਭਾਵੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇ ਦਾ ਭਾਵੈ ਮਨ ਤਿਕਰੇਇ ॥ ਭਾਵੈ ਨਰ ਕਿਸੁ
 ਅਉਤਰੇ ਭਾਵੈ ਬਰਦਿ ਪਰੇਇ ॥ ਭਾਵੈ ਭੀ ਜਿ ਸੁਭਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ॥ ੨ ॥
 ਖੁਸ਼ੀ ॥ ਏਡਿ ਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਉ ਜੀਵਾ ਸੁਦਿ ਸੁਣੇ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉ
 ਰੇਇ ਕਖਣੇ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇਇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਪੀ ਐ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰ
 ਆਇ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਾਪੀ ਐ ॥ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਢੈ ਜਿ ਸੁਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾ
 ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਪਾਰਣ ਤਰਿਆ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਭਾ ਤੁਧੁ ਸ
 ਨੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਏਡਿ ਗਵਾਇ
 ਰੰਗਿ ਕਸੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥ ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀ ਮਨ ਪਉਟੀ ਤਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁਨ ਲਾ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਸਸੁ ਵਿਰਾਇ ਦਿਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸੁਰਾਵਾ ਦੀ ਜੋ ਰੋਪਉ ਪਉਲੂ ਤੈ ॥ ਤਭੇ
 ਖੁਦ ਦੇਵਤ ਨੁ ਜਾਮੈ ਸਜਣੁ ਤੁਭੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁੰਦੁ ਠਾਚਿ ਤਿਤਿ ਸੁਦਰਦੁ ਨਿ
 ਰੋਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁੰਦੁ ਠਾਚਿ ਤਿਤਿ ਸੁਕਦੇ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਸੁਸਰਪਰ
 ਰੋਣੇ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਇ ਅਤ ਬਿਨਿਧਾਨੁ ਸੁਰਤਿ
 ਭਲੇ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਇਕੇ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੇਜਾਨੇ ॥ ਓਤੁ ਸਭ ਨਾਕੀ ਰੇਲੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰੇ ॥

ਭਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
 ਭਾਵੈ ਭਾਵੈ
 ਮਕਰੇਇ ॥

ਸਭਿਤਰੇਚੇ ਨਵਿਡਾਦਸਕੁਤੇਰਾਕਾਰਦੋ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਉਸਤਤਿਨਿ
 ਜੀਮੈਤਤਵੰਦਾਈਢੋਡਿਆਤਭੁਕਿਸੁਤਿਆਗੀ॥ਤਭੇਸਾਕਕੁਜਾਵੇਡਿਠੇਡੇ
 ਤੈਡੇਲਾਗੀ॥੧॥ ਮਃ੫ ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਨਾਨਕਜੀ॥ਤਉਠਾਵੀਥੀਈਥ
 ਵਰਪੰਧਾਤਾਤਉਸੁਖਿਸੁਖਾਲੀਸੁਤੀਜਾਗੁਰਮਿਲਿਸਜਦੁਮੈਲਧਾ॥੨॥
 ਸਭੇਦੁਖਸੰਤਾਪਜਾਤੁਪਤੁਭੁਲੀਐ॥ਜੇਕੀਚਨਿਲਖਉਪਾਵਤੰਕਯੋਨ
 ॥ਜਿਸਨੇਵਿਸਰੈਨਾਉਸੁਨਿਰਧਨੁਕੰਢੀਐ॥ਜਿਸਨੇਵਿਸਰੈਨਾਉਸੁਜੇਨੀਤੰਚ
 ਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿਸੁਜਮਡੰਡੁਦੇਨ੍ਹਾ॥ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿਰੋਗੀਸੇ
 ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿ॥ਸੁਖਰੋਅਤੰਕਾਗੀਆ॥ਸੇਈਦੁਏਲਾਜਗਿਜਿ
 ਵਿਸਾਰਿਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਤੈਡੀਬੰਦਸਿਮੈਕੋਇਨਰਿਠਾਤੁੰਨਾਨਕ
 ਦਾ॥ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤ੍ਰਵਿਚੇਲੇਜੈਮਿਲਿਕੰਤੁਪਛਾਦਾ॥੧॥ ਮਃ੫
 ਤਾਵੇਜੰਤਉਧਿਰਿਜੁਲਦੇਸੀਸੁਸੁਭਾਵਾ॥ਚਰਦੀ॥ਮੁਖਸੁਭਾਵਾਜੰਤਉ
 ਗਾਵੈਜੀਉਪਇਆਤਉਸਰਦੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਿਲਿਨਾਗੀਸਤਸੰਗਿ
 ਗਾਵੀਆ॥ਘਰਕਾਏਆਬੰਧਾਨੁਥਤੁਜਿਨਧਾਵੀਆ॥ਬਿਨਠੀਦੁਰਮਤਿਦੁ
 ਇਕੁਜਾਵੀਆ॥ਸੀਲਵੰਤਿਪਰਧਨਿਰਿਦੈਸਚਾਵੀਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਭੰਦ
 ਕਰੀਤਾਵੀਆ॥ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਚਰਦਦਾਸਾਵੀਆ॥ਸੋਭਾਬੰ
 ਰੁਖਸਮਿਜੰਗਾਵੀਆ॥ਮਿਲੀਆਆਇਸੰਜੋਗਿਜਾਤਿਸੁਭਾਵੀਆ॥੧੫॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਤਭਿਗੁਣਤੈਡੈਨਾਨਕਜੀਉਮੈਕੁਥੀਏਮੈਨਿਰਗੁਣਤੇਕਿ
 ਤਉਜੇਵਰੁਦਾਤਾਰੁਨਕੋਈਜਾਚਰੁਸਦਾਜਾਚੇਵੈ॥੧॥ ਮਃ੫ ਦੇਉਭੀ
 ਉਦਮਭੂਦਾਗੁਰਿਸਜਦਿਜੀਉਧਰਾਇਆ॥ਤਭੇਸੁਖਸੁਭਲਜੀਸੁਤੀ
 ਗੁਸਥਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਾਤੋਰਾਦਰਥਾਰੁਸਚਾਤੁਪੁਤਖਤੁ
 ਤਾਪਤਿਸਾਤੁਨਿਤਚਲੁਚਉਰੁਛਤੁ॥ਜੇਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੇਈਸਚੁਨਿ
 ਜੇਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਥਾਵੈਮਿਲੈਥਾਉ॥ਜੇਕੀਨੀਕਰਤਾਰਿਸਾਈਭਠੀ
 ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਖਸਮੁਸੇਦਰਗਾਤਮਲਾ॥ਸਤੀਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਕਿਨੈਨੇਠੇ

ਕਰਣਕਰੀਮਕੁਟਹਤਿਤੇਗੀਐ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਸੋਇਸੁਭੰਦਤੀਮੇਗਤਨੁਮਨੁ
ਨਾਨਾਮੁਜਪੰਦਤੀਲਾਲੀ॥ਪੰਧਿਜੁਲੰਦਤੀਮੇਗਅੰਦਰੁਠੰਢਾਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿ
ਨਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ੭੪ਮਏਤੁਮੈਮਾਣਕੁਲਧਾਮੁਲਿਨਿਘਾਧਿਮੈਕੁਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੁ
ਵਏਈਬੀਅਥਿਤਾਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕਜਿਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੈਮਸ
ਕਰਮੁਤੇਇਸੇਸੇਵਾਲਾਗਾਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਅਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ
ਗੰਗੁਚਰਣਾਰਥਿੰਦਸਬੁਕੁਮਭਉਭਾਗਾਆਤਮੁਜਿਤਾਗੁਰਮਤੀਅਗੰਜਤਪਾਗਾ
ਤੇਧਿਅਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਕਲਿਖਤਿਤਾਗਾਸਾਧੁਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾਅਠਸਠਿਮਜ
ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੂਮਿਲਿਆਆਪਣਾਸੇਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾਨਾਨਕਤਿਸੁਖਲਿਤਾਰੈਵੈਜਿਸੁਏ
ਤਾਗਾ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਜੰਪਿਰੁਅੰਦਰਿਤਾਧਨਥਾਤਗਿਜੰਪਿਰੁਥਾਤਗਿਤਾਧ
ਤਗਿਬਿਨੁਨਾਵੈਥਾਤੁਠਰਿਠਿਰਾਤਗਿਸਤਿਗੁਰਿਸੰਗਿਦਿਖਾਇਆਜਾਤਗਿਜਨਨਾਨ
ਕੇਸਚਿਸਮਾਤਗਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ਆਤਰਸਭਿਕਰਦਾਠਿਰੈਆਤਰੁਇਕੁਨਤੋਇਨਾਨਕ
ਕੁਆਤਰਿਜਗੁਧਿਧਰੈਵਿਰਲਾਬੁਏਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡੀਤੁਵਡਾਅਪਾਰੁਤਰਮ
ਥਾਗੰਗਪਰੰਗਅਨੇਕਨਜਾਪਨਿਕਰਤਥਾਜੀਅੰਅੰਦਰੀਉਸਬੁਕਿਓਨਾਨਕਲਾ
ਕੁਕਿਓਤਰੈਵਸਿਤਰਾਘਰੁਭਲਾਯਾਤਰੈਘਰਿਅਨੰਦੁਵਧਾਈਤੁਧੁਘਰਿਮਾਲੁਮਾਤਤੋ
ਆਪਣਾਅਪਿਜਗਿਸਰਬਕਲਾਭਰਪੁਰੁਦਿਸੈਜਤਕਤਾਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾ
ਤੁਧੁਆਗੈਬਿਨਵਤਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਓਤਜੇਥਾਜਾਗੋਤਨਿਵਿਚਿਵਪਾਗੈਏ॥
ਕੁਠਿਕੁਆਪਾਰੁਨਾਨਕਖਟੇਸੋਧਣੀ॥੧॥ ਮਃ੫ ਕਬੀਰਾਤਮਰਕੋਨਤੀਤਮਕਿਸਤੁ
ਤਾਜਿਨਿਇਤੁਰਚਨੁਰਚਾਇਅਤਿਸਹੀਮਾਤਿਸਮਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਠਲਿਉ
ਕੁਸੁਧਾਵਜਾਤਗਿਸਠਲਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮਨੁਲੇਚੈਉਨਮਿਲਣਕਉਕਿਉਵੈਵੈਘਿਤਾਵ
ਚਿਤਨਾਥਾਤਰਾਓਤੁਅਗਮੁਅਜਿਤਾਓਤੁਪਿਆਰਾਜੀਅਕਾਜੋਖੈਲੈਭਿਤਾਸੇਵਕ
ਤੁਸਾਜੀਅਮੈਦਸਿਤੁਮਿਤਾਕੁਰਥਾਣੀਵੰਵਾਵਾਰੈਵੈਥੈਲੇਬਲਿਕਿਤਾਦਸਨਿਸੰਤਪਿ
ਰਿਅਸੁਧੁਲਾਇਚਿਤਾਜਿਸੁਲਿਖਿਆਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਨਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਤਿਗੁਰਿ
ਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਥੈਸਤਿਗਾਤਿਪਰਤੀਭਾਰਿ

ਨਬਿਅਪਈਉਨਕਉਲਾਤੁਲਾਤਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰੇਤੁ
 ਤਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੁਛੇਧਰਮਰਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਵਡਪਰਵਾਰੁਅਪਿਇਕਾਤੀਅਮਾਅਪਦੀਕੀਮਤਿਅਪਿਅਪੇਤੀਜਾਤੀਅ
 ਕਿਛੁਅਪੇਅਪਿਅਪਿਉਪੰਨਿਅਮਾਅਪਦਾਕੀਤਾਅਪਿਅਪਿਵਰਨਿਅ
 ਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਜਿਥੈਤੂੰਵੁਠਾਪੰਨੁਸੁਤੇਰੇਤਗਤਜਿਨੀਸਚੁਤੂੰਭਿਰਾਜਿਸੇਨੇ
 ਇਅਸਲਾਏਸੇਇਤੁਧਾਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੇਨਾਨਕਨਿਰਮਲਸੇਈਸੁਧਾ॥੨੦॥
 ਮਃ੫ ਫਗੀਦਾਭੁਮਿਗੰਗਾਵਲੀਮੰਡਿਵਿਸੁਲਾਥਾਗੁ॥ਜੇਨਰਪੀਰਿਨਿਵਸਿ
 ਅੰਚਨਲਾਗਾ॥੧॥ ਮਃ੫ ਫਗੀਦਾਉਮਰਸੁਤਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੈਨੜੀਦੇ
 ਰੇਲੇਕੇਈਪਾਅਨਿਜਿਨਪਿਅਰੇਨੇਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਦ
 ਧਰਮੁਜਿਸੁਦੇਤਿਸੁਪਾਏ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਤਿਅਗਨਿਅਪਿਸੋਨਾਮੁਪਿਅਏ
 ਜਾਮੀਅਗਮਪੁਰਖੁਇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਆਸਰੈਪ੍ਰਭ
 ਲਾਏ॥ਅਉਗਦਕਟਿਮੁਖੁਉਜਲਾਤਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥ਜਨਮਮਰਦਭਉ
 ਓਨੁਠਿਰਿਜੇਨਿਨਪਾਏ॥ਅੰਧਕੁਪਤੇਕਾਢਿਅਨੁਲੜੁਅਪਿਠੜਾਏ॥ਨਾ
 ਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਰਖੇਗਲਿਲਾਏ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਮੁਤਬਤਿਜਿਸੁ
 ਰਤਾਰੰਗਿਚਲੁਲਿ॥ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਪਾਈਅਤਿਤਿਸੁਜਨਕੀਮਨਮੁਲਾ॥੧॥
 ਅੰਦਰੁਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਤਰਿਭੀਸਚੁਡਿਠੈ॥ਨਾਨਕਰਵਿਅਭਰਵ
 ਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਗੋਮਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੀਤੇਰਚਨੁਆਪੇਤੀਰਤਿ
 ਪੋਤੇਇਓਇਕੁਆਪੇਬਤੁਭਤਿਅਮਾਆਪੇਸਭਨਾਮੰਡਿਅਪੇਬਾਤਰਾਅ
 ਤਿਦੁਰਿਅਪੇਤੀਜਾਤਰਾਆਪੇਤੋਵਤਿਗੁਪਤੁਆਪੇਪਰਗਟੀਐ॥ਕੀਮਤਿ
 ਪਾਇਤੇਗੀਥਟੀਐ॥ਗਤਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾਤੁਅਪਾਰੁਅਗਦਤਤੁ॥ਨਾਨਕ
 ਕੁਇਕੋਇਕੁਤੂੰ॥੨੨॥੧॥ ਸਲੋਕੁ੪੪

ॐ
१६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਗਾਇਥਲਵੰਡਿਤਥਾਸਤੈ
ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਗੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲੁਤੈਵੈਜੋਖੀਵਦੈ॥ਦੇਗੁਨਸ

ਮਾਖੀ॥

ਤੈਥੁਗਾਵਤੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾਨੁਪਤੀਵਦੈ॥ਨਾਨਕਿਗਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੇਟੁਸਤਾਦੀ
ਵਦੈ॥ਲਾਤਦੇਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਕਰਿਸਿਫਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਦੈ॥ਸਤਿਗੁਰਆਤਮਦੇ
ਦੀਖਤਗਿਜੋਰਿਪਰਾਕੁਇਜੀਅਦੈ॥ਗੁਰਿਚੇਲੇਰਤਰਸਿਕੀਟੀਨਾਨਕਿਸਲਮਤਿਥੀਵ
ਸਤਿਕਾਦਿਤੋਸੁਜੀਵਦੈ॥੧॥ਲਾਤਦੇਦੀਠੇਰਾਈਐਨਾਨਕਾਦੇਤੀਖਟੀਐ॥ਜੋ
ਗਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਤਿਕਾਇਆਠੇਰਿਪਲਟੀਐ॥ਫੁਲੈਸੁਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁ
ਗਾਗੁਰਤੀਐ॥ਕਰਤਿਜਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਸਿਲਜੋਗੁਅਲੁਦੀਚਟੀਐ॥ਲੰਗਰੁਚ
ਗੁਰਸਥਦਿਤਰਿਤੋਟਿਨਾਵੈਖਟੀਐ॥ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸੰਮਦੀਆਪਖਤਦੀਚੈਰਿ
ਖਟੀਐ॥ਤੋਵੈਸਿਫਤਿਖਸੰਮਦੀਨੁਰੁਅਰਸਤੁਰੁਗਸਤੁਫਟੀਐ॥ਤੁਪੁਡਿਠੇਸਚੇਪਾਤਿ
ਤਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ॥ਸਚੁਜਿਗੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆਕਿਉਏਦੁਬੋਲੁਤੁੰਟੀਐ
ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਓਕਰਿਪੀਰੁਕੰਮੁਰਟੀਐ॥ਦਿਲਿਖੋਟੈਅਕੀਠਿਗਨਿਥੰਨਿਭਾਰੁ
ਚਾਇਨਿਛਟੀਐ॥ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ॥ਕਉਲੁਤਾਗੇਕਿਨਿ
ਭੁਟੀਐ॥੨॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੰਨਦਾਕੇਸਾਲੁਜਿਵਾਤੋਸਾਲੀ॥ਧਰਮਗਾਇਤੋਦੇਵਤਾਲੈ
ਤਲਾਕੇਰਦਲਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸਚਾਕਰੇਸਾਥਾਤੋਟੈਦਰਤਾਲੀ॥ਗੁਰਅੰਗਦ
ਦੀਦੇਤੀਠਿਗੀਸਚੁਕਰਤੈਥੰਧਿਥਤਾਲੀ॥ਨਾਨਕੁਕਾਇਆਪਲਟੁਕਰਿਮਿਲਿਤਖਤੁਥੈ
ਠਸੈਡਾਲੀ॥ਦਰੁਸੇਵੇਉਮਤਿਖਤੀਮਸਕਲੈਤੋਇਜੰਗਾਲੀ॥ਦਰਿਦਰਵੇਸੁਖਸੰਮਦੈ
ਨਾਇਸਚੈਥਾਲੀ॥ਥਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਥਤੁਤੀਛਾਉਪਤ੍ਰਾਲੀ॥ਲੰਗਰਿ
ਦਉਲਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੀਗਿਪਿਆਲੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀ
ਏਪਗਾਲੀ॥ਪਏਕਬੁਲੁਖਸੰਮਨਾਲਿਜੰਘਾਲਮਰਟੀਘਾਲੀ॥ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਤੁਸੋਇ
ਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀ॥੩॥ਤੁਰਿਓਗੰਗਵਤਾਈਐਦੁਨਿਆਈਆਖੈਕਿਕਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕ
ਟੀਸਰਿਜਗਨਾਥਉਚਤਦੀਵੈਲੁਵਿਰਿਕਿਓਨੁ॥ਮਾਧਣਾਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਥਾਸਕੁਸ
ਥਦਿਰਿਜਕਿਓਨੁ॥ਚਉਦਤਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿਅਵਾਗਉਲੁਰਿਲਕਿਓਨੁ॥ਕੁਦ

ਗਤਿ ਅਤਿ ਵੇਖਾਲੀ ਅਨੁਜਿ ਦਿਐ ਵਡ ਪਿਡ ਠਿਠ ਲਕਿਓ ਨੂ॥ ਲਾਹੇ ਪਰਿਓ ਨੂ॥
 ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆ ਜਾਇ ਕਿਓ ਨੂ॥ ਜੇਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੇਤਿ ਮਾਧਿ ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਧੇ
 ਓਨੂ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖ ਪੁਜਿ ਕਿਓ ਨੂ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੇ ਸੁਤਾਲਾ
 ਓਨੂ॥ ੪॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇ ਆਠੇ ਰੁਆਇ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਖਾਡੁ ਰੁ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜਾ ਮੁਨੀ
 ਪੁਤ੍ਰੇ ਰੁਮੁਚੁ ਗੁਰੁ॥ ਲਭੁ ਵਿਦਾਤੇ ਮਾਲ ਸਾਜਿ ਉਪਾਈ ਬੁਰੁ॥ ਵਰਿ ਐ ਦਰੁ
 ਕੁਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਤਾ ਬਿਨ ਲਭਈ ਤੁਓ ਠੁਠ ਰੁ॥ ਨਓ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
 ਤੁਪੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੁਰੁ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇ ਗੀਤ ਕੇ ਸੇਵੈ ਵੈ ਚੁਰੁ॥ ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਪੁ
 ਰੁ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇ ਆਠੇ ਰੁਆਇ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਖਾਡੁ ਰੁ॥ ੫॥ ਸੋਟਿ ਕਾ ਸੋਥੈ ਭਲਾ ਸੋਥੈ
 ਲੁ॥ ਪਿਲੁ ਦਾਦੇ ਜੇ ਵਿਤਾਪੋ ਤਾਪ ਰਵਾ ਲੁ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਸ ਕੁਨੈ ਤੈ ਘਤਿ ਆਕਰਿ ਨੇਹਿ
 ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਆਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾ ਲੁ॥ ਚਉਦਹ ਤਨਿ ਕਾਲਿ ਅਨੁਕੀ
 ਨਾ ਲੁ॥ ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਤ ਜਦਾ ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾ ਲੁ॥ ਧਲ ਖੁਚ ਜਾਇ ਓਸਤਦਾ
 ਦਾ ਥਾ ਲੁ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਪੁਅੰਧਾਰੁ ਸਾਚ ਜਿ ਆਰੈ ਭਾ ਲੁ॥ ਸਤ ਪੁਖੇ ਤੁਜਾ ਮਾਇਓ
 ਛਾਵਾ ਲੁ॥ ਨਿਤ ਰਸੇਈ ਤੇ ਗੀਐ ਪਿਉ ਮੈ ਦਾ ਥਾ ਲੁ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੁਈਓ ਸੁਮਨ
 ਬਦੁ ਪਰਵਾ ਲੁ॥ ਆਵਾਗਉ ਲੁਨਿ ਵਾਰਿਓ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾ ਲੁ॥ ਅਉਤਰਿ ਆ
 ਤਾਰੁ ਲੈ ਸੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾ ਲੁ॥ ਵਖਰਿ ਵਾਉਨ ਭੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾ ਲੁ॥ ਜਾਣੈ ਕਿ
 ਜੀ ਅਕੀ ਜਾਣੀ ਤੁਜਾ ਲੁ॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਤੁਸੁ ਘਰੁ ਸੁਜਾ
 ਨੁ ਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਵ ਸੀ ਸੇ ਸੇਤ ਦਾ ਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਠੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਤੈਗਾ
 ਟਿਕਾ ਸੋਥੈ ਭਲਾ ਸੋਈ ਦੀਥਾ ਲੁ॥ ਪਿਲੁ ਦਾਦੇ ਜੇ ਵਿਤਾਪੋ ਤਾਪ ਰਵਾ ਲੁ॥ ੬॥
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆਤਿ ਨੈ ਸਵਾਰਿ ਆ॥ ਪੁਗੀ ਤੇਈ ਕਰਾ ਮਾਤਿ ਆਪਿ
 ਦਾ ਤੈਥੈ ਪਾਰਿ ਆ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿ ਆ॥ ਅਲੁ
 ਥਾ ਤੁਅਤੇ ਲੁਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿ ਆ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿ ਆਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ
 ਰਿਉ ਤਾਰਿ ਆ॥ ਲਭੁ ਲੋਕੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਪੁ ਸਪਰਵਾਰਿ ਆ॥ ਧੰਨੁ
 ਰਾਥਾ ਨੂਤੈ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਪੈ ਸਕਾਰਿ ਆ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੁਲਾਹੁ ਤੁਧੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੁਧੈ

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮ ਨੁਸਾਧਾਰਿਅਾ ॥ ੭॥ ਚਰੇ ਜਾਗੇ ਚਤੁਰੀ ਪੰਚਾਇਤੁ ਆਪੇ ਤੇ
ਆਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਓਨੁ ਆਪੇ ਤੀਬੰ ਮੁਖਲੇ ਅਧਾ ਆਪੇ ਪਟੀਕਲਾਸ ਅਧਿਪਤਿ
ਵਡਾਰਾ ਤੇ ਅਧਾ ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਲ ਜਾਵਲੀ ਆਪੇ ਤੀਨ ਵਾਨਿਰੇ ਅਧਾ ਤਖਤਿ
ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਖਿ ਵੈਚੰਦੇ ਅਧਾ ਉਗਵਲ ਤੁਝੈ ਆਥਵਲ ਤੁਚਤੁ
ਕੀਕੀ ਅਨੁਲੇ ਅਧਾ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨਸੇਵਿਓ ਮਨ ਮੁਖਾਪਇ ਅਧਾ ਦੁਲੀਚ
ਦੀਕਰਾ ਮਤਿ ਸਚੇ ਕਾਸਚਾਢੇ ਅਧਾ ਚਰੇ ਜਾਗੇ ਚਤੁਰੀ ਪੰਚਾਇਤੁ ਆਪੇ
ਅਧਾ ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥

ਉਪਦੇ ੮੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੨ ਅਨੰਦੁ ੧ ਸਦੁ ੧ ਛੰਤ ੫ ਰੁਤੀ ੧ ਓਅੰਕਾਰ
ਜਿਧੋਗੋਸਟ ੧ ਵਾਰ ੩ ਜੁਮਲਾਜੋ ੩੧੧੬

੭
੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਗਾਮਕਲੀਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ॥

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਕਾਇਆ ਕਲਾਲ ਨਿਲਾਤ ਨਿਮੇਲ ਉਗਰ ਕਾਸਥ ਦੁਗੁਰੂ
ਨੇਗਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦਮਤ ਸਰਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੂ ਦੀਨੁ ਗੇ ॥ ੧॥ ਕੋਈ ਤੈਰੇ ਸੰਤੁ ਸਯਾ
ਮੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾਕ ਉਜਪੁਤ ਪੁਦੇ ਉਦਲਾਲੀ ਗੇ ॥ ਏਕ ਬੁੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵ ਉਜੇ ਮਦੁ ਦੇ
ਕਲਾਲੀ ਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਨ ਚਤੁਰਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀ ਨੀਬੁਤ ਮਅੰਨਿ ਤਨਿ ਜਾਗੀ ਗੇ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ
ਦੁਕਸ ਭਜ ਪੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖ ਮਨ ਪੋਚਨ ਤਗੀ ਗੇ ॥ ੨॥ ਤੀਰਥ ਥਰ ਤਨੇ ਮਸੂਚਿ ਸੰਜਮ
ਵਿਸ ਸਿਗਤ ਨੈ ਦੇਉ ਗੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਪਿਛਿ ਅਲਿਸੁ ਪਾਨੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਤੁ ਮਤਾਰ ਸੁਪੇਉ ਗੇ ॥ ੩॥
ਰੁਪ ਰਚੁ ਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਤਰ ਸਮਨੁ ਆਗਤੇ ਗੇ ॥ ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੁਛੇ
ਤੋ ਮਤਾਰ ਸੁਜਾਢੇ ਗੇ ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਾਮਕਲੀ ॥ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਰਿ ਸਾ
ਅਭਉ ਭਾਠੀ ਮਨ ਪਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਨਾਗੀ ਸਤ ਜਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨ ਤਾਰਾ ॥ ੧॥ ਅਉ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤ ਵਾਰਾ ॥ ਉਨਮਦ ਚਢਾ ਮਦਨ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਅਤ੍ਰਿ ਭਵਨ ਭਇਅ ਉਜਿਅਰਾ

॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਪੁਰਜੇ ਹਿਰਸਾਈ ਭਾਠੀ ਪੀਉ ਮਤਾ ਰਸੁ ਭਾਗੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕੋਪੁ ਦੁਇ
 ਲੇਤਾ ਛੁਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸਗਿਆਨ ਗੁਰਗੋਮਿ ਤਸਤਿ ਗੁਰੇ
 ਈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦਮਾਤਾ ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥
 ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੇਰੁ ਪਰਥ ਤੁਸੁ ਆਮੀ ਓਟ ਗਈ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥ ਨਾਤੁ ਮਡੇਲੁ ਪੁਨਾਤ ਮਗਿਰੇ ਤੇਰੇ
 ਨੀਤ ਰਿਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਤਥਾ ਜਥ ਕਥ ਤੁਤੀ ਤੁਤੀ ॥ ਤਮ ਤੁਅਪਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ ਸਦਾ
 ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਭਰੇ ਸੇ ਮਗਤ ਰਬ ਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀਤ ਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪਤਿ ਲੇਚਰਾ
 ਤਰਪਾਇ ਓਛੁ ਨਿਕਾਸੀ ਥਸੇ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਸਾਮਗਤ ਰੁਝੈ ਸੀਕਾਸੀ ਤਮ ਏਕੈ ਕੀ
 ਤਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉਇ ਤੁਧਨੁ ਪਾਇ ਆਮ ਰਤੇ ਛੁਟਿ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭੈ
 ਸੁਲਾਕੈ ਕਾਢ ਨ ਕਉਨਾ ਤੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁਚੇਰੁ ਕਉ ਬਿਲਾਭਿ ਲਾਏ ਨ ਰੇ ਕਯੋਰ ਪਚਾਈ
 ਕਵਨੁ ਨ ਰਕੁ ਕਿ ਆਸੁ ਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ਸੰਤਨ ਦੋ ਉਰਾ ਦੇ ॥ ਤਮ ਕਾਤੁ ਕੀ ਕਲਿ ਨ ਕਰੇ
 ਨੇਗੁ ਰਪਰਸਾ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਮਿਲੈ ਤੈ ਸਾਗਿ ਪਾਨੀ ॥ ਰਾ
 ਗਾਏ ਕਭਏ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਸੰਤ ਮਾਨਉ ਦੁਖ
 ਉਇ ਤਕੁਟ ਵਾਗੀ ਮੇਰੀ ॥ ਦਿਵਸ ਰੈ ਨਿਤੇ ਰੇ ਪਾਉ ਪਲੇਸ ਉਕੇ ਸਚ ਵਰਕ ਰਿਛੇਰੀ
 ਕੁਕਰਤੇ ਰੇ ਦਰਥਾਰੀ ॥ ਭਉ ਕਤਿ ਆਗੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਮ
 ਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿ ਆਨ ਜਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਪੁਨਿ ਸਤ ਜੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ
 ੨ ॥ ਦਾਗੇ ਤੇਤਿ ਸੁਨ ਮਹਿ ਜੂਝੁ ਤਿਥਿ ਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਤੇਇ ਸੁਭਗਤਿ ਪ
 ਤਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕੋਠ ਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠ ਰੀ ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿ
 ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੈਂਦੁ ਬਸਤੁ ਸਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕਬੀਰ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨੀ ਜਿਸੁ
 ਭਾਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਆਥਿ ਰੁਤਾ ਕਾਸੇ ਤਾਗੁ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥
 ਜਿਤ ਮੁਖ ਥੇ ਦੁਗਇ ਤ੍ਰੀਨਿਕ ਸੈ ਸੇਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਹੁ ਕਰੈ ॥ ਜਾਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਮ
 ਸੇਕਿਉ ਪੰਡਿਤੁ ਤਰਿਨ ਕਹੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮਨ ਤਰਿਨ ਕਹੈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਥੇ
 ਦੇ ਜਕੁ ਭਗਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਉਚਨੀ ਚਘਰਿ ਭੋਜਨ ਤੇ ਠੇਕ ਰਮ ਕਰਿ ਉਚ
 ਚਉਦਸ ਅਮਾਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮੰਗਤਿ ਕਰਦੀ ਪਕੁ ਲੈ ਕੁਪ ਪਰਤਿ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ

ਸੀਕਰੂਲਤਮੁਤਿਤੋਤਿਬਰਾਬਰੀਕੈਸੇਕੈਬਨਤਿ॥ਤਮਰੇਰਾਮਨਾਮਕਤਿਉਬਰੇਬੇਦਭ
ਪੈਰੇਤੁਬਿਸਰਤਿ॥੩॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਤਰਵਰੁਏਕੁਅਨੰਤਭਰਸਾਖਾਪਤੁਪਪ
ਸਭਗੀਅਧਾਇਤਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਬਾਜੀਤੈਰੈਤਿਨਿਤਰਿਪੁਰੈਕਰੀਅਧਾ॥੧॥ਜਾਨੀਜਾਨੀਰੇ
ਰਾਮਕੀਕਤਾਨੀ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਰਾਮਪਰਗਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਬਿਰਲੈਜਾਨੀ॥ਰਤਉ
ਵਰੁਏਕੁਪੁਤਪਰਸਬੀਧਾਬਾਰਤਲੇਉਰਧਰਿਅਧਾ॥ਸੋਰਤਸਧੇਪਵਨੁਬੁਕੋਰਿਅਧਾ
ਸਭਰੁਫਰਿਅਧਾ॥੨॥ਸਤਜਸੁੰਨਿਇਕੁਬਿਰਵਾਉਪਜਿਅਧਰਤੀਜਲਤਰੁਸੇਖਿਅ
ਰਿਕਬੀਰਤਉਤਾਕਸੇਵਕੁਜਿਨਿਇਕੁਬਿਰਵਾਏਖਿਅਧਾ॥੩॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ॥
ਮੁੰਦ੍ਰਮੋਨਿਦਇਆਕਰਿਫੁਲੀਪਤ੍ਰਕਾਕਰਤੁਬੀਚਰੁਰੇ॥ਖਿੰਬਾਇਤੁਤਨੁਸੀਅ
ਅਪਨਾਨਾਮੁਕਰਉਆਧਾਰੁਰੇ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਵਤੁਜੋਗੀ॥ਜਪਤਪਸੰਜ
ਗੁਰਮੁਖਿਭੋਗੀ॥ਰਤਉ॥ਬੁਧਿਬਿਰੁਤਿਚਛਾਵਉਅਪੁਨੀਸਿੰਗੀਸੁਰਤਿਮਿਲਾਈ॥
ਬੈਬੈਗੁਠਿਰਉਤਨਿਨਗਰੀਮਨਕੀਕੀਗੁਰੀਬਜਾਈ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਲੈਤਿਰਦੈਰਾਖ
ਰੈਨਿਰਾਲਮਤਾਜੀ॥ਕਤਤਕਬੀਰੁਸੁਨਤੁਰੇਸੰਤਤੁਪਰਮੁਦਇਆਕਰਿਬਾਜੀ॥
੩॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਕਵਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗਤੀਤਰਿਜਨਮਿਕਵਨਛਲੁਪ
ਅਧਾ॥ਭਵਨਿਧਿਤਰਨਤਾਰਨਚਿੰਤਾਮਨਿਇਕਨਿਮਖਨਇਤੁਮਨੁਲਾਇਅਧਾ॥੧॥ਗੋ
ਦਤਮਐਸੇਅਪਰਾਧੀ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਜੀਉਪਿੰਡੁਥਾਦੀਅਧਤਿਸਕੀਭਉਭਗਤਿਨ
ਸਾਧੀ॥ਰਤਉ॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਪਰਅਪਥਾਦੁਨਛੁਟੈ॥ਅਵਾ
ਵਨੁਏਤੁਏਫੁਨਿਫੁਨਿਇਤੁਪਰਸੰਗੁਨਤੁਟੈ॥੨॥ਜਿਘਰਕਥਾਏਤਤਰਿਸੰਤਨਇਕ
ਅਖਨਕੀਨੋਮੈਫੇਗਾਲੰਪਟਚੇਰਦੁਤਮਤਵਯੋਤਿਨਸੰਗਿਸਦਾਬਸੇਰਾ॥੩॥ਕਾਮ
ਪੁਸਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਸੰਪੈਮੋਮਾਟੀ॥ਦਇਆਧਰਮੁਅਰੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾਏਸੁ
ਅੰਤਰਿਨਾਟੀ॥੪॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਦਮੋਦਰਭਗਤਿਬਢਲਭੈਤਾਰੀ॥ਕ
ਰਕਬੀਰਭੀਰਜਨਰਾਖਤੁ ਸੇਵਾਕਰਉਤੁਮਾਰੀ॥੫॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ॥
ਜਿਤਸਿਮਰਨਿਤੋਇਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥ਜਾਤਿਥੈਕੁੰਠਿਨਤੀਸੰਸਾਰੀ॥ਨਿ
ਰਉਕੈਘਰਿਬਜਾਵਤਿਤੁਰਾ॥ਅਨਤਤਥਜਤਿਸਦਾਭਰਪੁਰਾ॥੧॥ਐਸਾਸਿਮਰਨੁ

ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਤੈਨਾਇ। ਰਤਾਉ। ਜਿਤ ਸਿਮਰਨ
 ਕਾਰੁ। ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ। ਨਮ ਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਡਿਗੈ ਮਾਇ। ਇ
 ਗਾਵਨ ਨਾਇ। ੨। ਜਿਤ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਤਿ ਤੁਕੇ ਲੁਗਾ ਦੀਪ ਕੁੰਝਾ ਧਿਉ ਬਿ
 ਸੇ ਦੀਪ ਕੁ ਅਮਰ ਕੁ ਸੰਸਾਰਿ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾ ਚੀਲੇ ਮਾਰਿ। ੩। ਜਿਤ
 ਤੇ ਗੀਗਤਿ ਤੇਇ। ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੇਇ। ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨੀਗਾਉ
 ਗੁਰ ਪਸਾਦੀ ਉਤਰਤਿ ਪਾਰਿ। ੪। ਜਿਤ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਦੀ ਤੁਧਿ ਕਾਨਿ। ਮੰਦ
 ਡਿਪਟੰ ਬਰਤਾਨਿ। ਸੇ ਜ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ। ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ ਤੁ ਅਨਦਿਨੁ ਪੰ
 ਜਿਤ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਗੀਜਾਇ ਬਲਾਇ। ਜਿਤ ਸਿਮਰਨ ਤੁ ਝੁਪੈ ਤੈਨ ਮਾਇ। ਸਿਮ
 ਰਿਤ ਰਿਤ ਰਿਮਨ ਗਾਈਐ। ਇਤੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ। ੬। ਸਦਾ
 ਮਰਿਦਿ ਨੁਰਾਤਿ। ਊਠ ਤਥੈ ਠਤ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ਜਾਗੁ ਸੇਇ ਸਿਮਰਨ ਰਸੋ
 ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ। ੭। ਜਿਤ ਸਿਮਰਨ ਨਾਦੀ ਤੁ ਝੁਭਾਰੁ। ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ
 ਮਅਧਾਰੁ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਕਾਨੀ ਅੰਤੁ। ਤਿਸ ਕੇ ਅਗੇ ਤੈਤੁਨ ਮੰਤੁ। ੮।
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ਬੰਧ ਚਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇ ਅਧਾ ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਆ
 ਝਾਇ ਅਧਾ ਜ ਬਨਖਸਿ ਖਇਤੁ ਮਨੁ ਚੀਨਾ। ਤਬ ਅੰਤ ਰਿਮ ਜਨੁ ਕੀਨਾ। ੧।
 ਪਤਿਉ ਨਮਨਿ ਰਤਨੁ ਖਰਾ। ਨੀਮਿਰ ਤੁਨ ਜਨ ਮੁਜਰਾ। ਰਤਾਉ। ਓਲੰ
 ਤਿਸ ਤਾਰੰ। ਪੈਸੀ ਲੇਗਗਨ ਮਝਾਰੰ। ਬੇਪੀ ਅਲੇ ਚ ਕੂਠੁ ਅੰਗਾ ਭੇਟੀਐ
 ਨਿਸੰਗਾ। ੨। ਚੁਕੀ ਅਲੇ ਸੋ ਤਮਾਇ ਅਸਾ। ਸਸਿਕੀਨੇ ਸੁਰਗਿ ਰਾਸਾ।
 ਕੁਭਰਿ ਪੁਰਿਲੀਲਾ। ਤਤ ਬਾਜੇ ਅਨਤ ਦਬੀਲਾ। ੩। ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ
 ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇ ਅਧਾ ਕਰਿ ਕਰਤਾਉ ਤਰਸਿ ਪਾਰੰ। ਕਹੈ ਕਬੀਰ
 ੪। ੧। ੧੦। ਰਾਮ ਕਲੀ। ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪਾ ਜੋਤੀ ਅੰਤ
 ਮੁਅਨੁਪਾ। ੧। ਕਰੁ ਗੇਗਿ ਆਨੀ ਬੂਤ ਮੁਥੀ ਚਾਰੁ। ਜੋਤੀ ਅੰਤ ਰਿਧਿ ਆਪ
 ਰਤਾਉ। ਤੀਰਾ ਦੇਖਿ ਤੀਰੇ ਕੂਠੁ ਆਦੇ ਸੁ। ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ। ੨।
 ਰਾਮ ਕਲੀ। ਦੁਨੀ ਅਤੁਸੀ ਆਰਥੇ ਦਾਰਜਾਗਤ ਮੁਸੀ ਅਤਉਥੇ

ਮਤੁਸੀਆਰਪਤਤੁਆਦੇਖਤਜਮੁਲੇਜਾਈ॥ ਰਤਉ॥ ਨੀਬੁਭਇਓਅੰਬੁਅੰਬੁ
ਓਨੀਥਕੇਲਾਪਾਕਾਣਾਗਿ॥ ਨਾਲੀਏਰਠਲੁਸੇਥਰਿਪਾਕਾਮੁਰਖਮੁਗਧਗਵਾਰ॥
ਓਭਇਓਥੰਡੂਰੇਤੁਮਤਿਥਿਖਰਿਓਤਸਤੀਚੁਨਿਓਨਜਾਈ॥ ਕਤਿਕਮੀਰਕੁਲਜਾ
ਓਤਜੀਰੀਟੀਤੋਇਚੁਨਿਖਾਈ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੨॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਥਾਵੀਨਾਮਦੇਉ
ਆਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀਲੇਗੁਡੀਆਕਾਸਮਧੇਰੁਗਮੀਅਲੇ॥ ਪੰਚਜ
ਓਥਾਤਥਤਉਆਚੀਤੁਸੁਰੇਗੀਰਾਖੀਅਲੇ॥ ੧॥ ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਾਥੇਧੀਅਲੇ॥
ਕਨਿਕਕਲਾਚਿਤੁਮੰਗੀਅਲੇ॥ ਰਤਉ॥ ਆਨੀਲੇਕੁੰਭੁਭਰਾਈਲੇਉਦਕਰਾ
ਓਅਰਿਪੁਰੰਦਰੀਏ॥ ਤਸਤਥਿਨੋਦਥੀਚਾਰਕਰਤੀਪੈਚੀਤੁਸੁਗਾਰਿਰਾਖੀਅਲੇ
ਮੰਦਰੁਏਕੁਦੁਆਰਦਸਜਾਕੇਗਉਚਰਵਨਢਾਡੀਅਲੇ॥ ਪੰਚਕੋਸਪਰਗਉਚ
ਵਤਚੀਤੁਸੁਥਢਾਰਾਖੀਅਲੇ॥ ੩॥ ਕਤਤਨਾਮਦੇਉਸੁਨਤੁਤਿਲੋਚਨਥਾਲਕੁ
ਲਪਓਢੀਅਲੇ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਕਾਜਥਿਰੂਪੀਚੀਤੁਸੁਥਾਰਿਕਰਾਖੀਅਲੇ॥ ੪॥
ਰਾਮਕਲੀ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਅਨੰਤਾਗੀਤਕਵਿਤਨਗਾਵਉਗੋ॥ ਅ
ਰਮੰਡਲਨਿਰੰਕਾਰਮਤਿਅਨਤਦਥੇਨੁਬਜਾਵਉਗੋ॥ ੧॥ ਬੈਰਾਗੀਰਾਮਤਿਗਾਵਉ
ਸਥਦਿਅਤੀਤਅਨਾਤਦਿਗਾਤਅਕੁਲਕੈਘਰਿਜਾਉਗੋ॥ ਰਤਉ॥ ਇਤ੍ਰਾਪਿੰ
ਲਾਅਉਰੁਸੁਖਮਨਾਪਉਨੈਥੰਧਿਰਤਉਗੋ॥ ਚੰਦਸੁਰਜੁਦਇਸਮਕਰਿਰਾਖਉ
ਰਮਜੋਤਿਮਿਲਿਜਾਉਗੋ॥ ੨॥ ਤੀਰਥਦੇਖਿਨਜਲਮਤਿਪੈਸਉਜੀਅਜੰਤਨਸੰਤਾ
ਉਗੋ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰੁਦਿਖਾਏਘਟੀਭੀਤਰਿਨਾਉਗੋ॥ ੩॥ ਪੰਚਸਤਾਈ
ਨਕੀਸੋਭਾਭਲੇਭਲੇਨਕਤਾਵਉਗੋ॥ ਨਾਮਾਕਾਏਚਿਤੁਤਰਿਸਿਉਗਾਤਾਸੁੰਨਸਮਾਧਿ
ਨਾਉਗੋ॥ ੪॥ ੨॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਮਾਇਨਤੋਤੀਥਾਪੁਨਤੋਤਾਕਰਮੁਨਤੋਤੀਕਾਇ
ਆਤਮਨਹੀਤੋਤੇਤੁਮਨਹੀਤੋਤੇਕਵਨੁਕਤੰਤੇਅਇਆ॥ ੧॥ ਰਾਮਕੋਇਨਕਿਸਤੀ
ਗਾਜੈਸੇਤਰਵਰਪੰਥਿਥਸੇਰਾ॥ ਰਤਉ॥ ਚੰਦੁਨਤੋਤਾਸੁਰੁਨਤੋਤਾਪਾਨੀਪਵਨੁਮਿ

ਲਾਇਆ ਸਾਸਤੁ ਨ ਤੋ ਤਾ ਬੇਦੁ ਨ ਤੋ ਤਾ ਕਰਮੁ ਕਰਤੈ ਤੇ ਅਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਦਾਇ ਪਰਮਤਤੁ ॥
 ਲਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੇ ॥
 ਰਥਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ ॥ ਅਸੁ ਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੇਨਾ ॥
 ਨੁਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਉ ਨ ਪੂਜੈ ॥ ੧ ॥ ਏਡਿ ਏਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ ॥
 ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਤਨਿ ਤੁਲੀ ਜੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਜ ਉਗ੍ਰੇ ਦਵਰਿ ਜਾਈ ॥
 ਕੇਦਾਰੁ ਨਾਈ ਐ ਗੋਮਤੀ ਸਤ ਸਗਉ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥ ਕੇਟਿਜ ਉਤੀਰ ਥਕੈ ॥
 ਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਉ ਨ ਪੂਜੈ ॥ ੨ ॥ ਅਸੁ ਦਾਨੁ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿਧਾ ॥
 ਮਿਦਾਨ ਐ ਸੇਦਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮਾ ਜਉ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਜੈ ॥
 ਰਾਬਰਿ ਕੰਚ ਨੁਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਉ ਨ ਪੂਜੈ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਤਿਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥
 ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਲੀਜੈ ॥ ਜਸ ਰਥਾਇ ਨੰਦੁ ਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਦਾਇ ਨਾਮਾ ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੜੀ ਐ ਗੁਨੀ ਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀ ਐ ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ ॥ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ
 ਤੇਇ ਕੈ ਸੇਜ ਉਪਾਰ ਸਤਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗੰਠਿ ਨ ਛੁਟੈ ॥ ਕਾਮ ਰੋ
 ਮਦ ਮਤ ਸਗਇ ਨ ਪੰਚ ਤੁਮਿ ਲਿਲੁਟੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਮ ਬਡ ਕਥਿ ਕੁਲੀਨ ॥
 ਤਤਮ ਜੋ ਗੀ ਸੰਨਿ ਆਸੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਸੁਰਤ ਮਦਾ ਤੇਇ ਤਬੁ ਪਿਕਰੀ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਕਤੁਰ ਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨ ਤੀਸ ਮਝੁ ਸਿਭੁ ਲਿਪੇ ਰੇ ਜੈ ਸੇਥ ਉਗੇ ॥ ਮੋਹਿ ਆ
 ਨਾ ਗਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਨ ਮੋਰੇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਇਤੀ ਪੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖ ਮਨਾ ਤੀਨਿ ਬਸਤਿ ਇਕਠਾਈ ॥ ਥੇਲੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਤੁਤ ਤਾਨਿ ਰੰਜਨ ਗਾਮੁ ਤੈ ॥ ਗੁਰਗਮਿਚੀ
 ਕੋਲੋ ਕੋਇ ॥ ਤਤੰਨਿ ਰੰਜਨੁ ਗਮਈ ਅਧੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਅਨੀ
 ਦੀ ॥ ਤਤਥਾ ਜੇ ਸਥਦ ਅਨਾਦਿ ਬਾਣੀ ॥ ਤਤਚੰਦੁ ਨ ਸੁਰਜੁ ਪਉਤੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਸਾ
 ਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਢੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰ
 ਭੀਜੈ ॥ ਏਸੁ ਕਲਾਜੇ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਭੋਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਦਸਮ ਦੁਆ
 ਅਗਮ ਅਪਾਰਾਧ ਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥ ਉਪਰਿ ਤਾਟੁ ਤਾਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ਅਲੇਭੀ
 ਭਾਤੀ ॥ ੪ ॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁਕ੍ਰਾਂਤੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੇਵੈ ॥ ਬੀਜ ਮੰ
 ਏਰਿ ਦੈਰਹੈ ॥ ਮਨੁ ਅਉਂਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥ ੫ ॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀ ਆਭਾਖੈ ॥
 ਚਉਥੈ ਚੀਬ ਸਿਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੇ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ਚੀਤਿ ॥ ੬ ॥ ਕਰ ਪਲ ਵਸਾਖਾ ਬੀਚਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਨ ਜੁਐ ਤਰੇ ॥ ਅਸੁਰਨ
 ਰਾਖੈ ਮੂਲੁ ॥ ਪਛਿਮ ਠੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੁਰੁ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਸੁਨਿ ਝਰੁ ਝਰੈ ॥ ਜਗੰਨਾਥ
 ਭੋਗੈ ਸਟਿਕਰੈ ॥ ੭ ॥ ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪਲੁ ਅਨਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾ
 ਸਰਬ ਕਲਾਲੇ ਅਪੇਰਹੈ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ਕੁਰਤ ਨਾਮਹਿ ਗਹੈ ॥ ੮ ॥ ਮਸਤਕਿ ਪਦ
 ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵ ਪਈ ॥ ਪੰਚ ਸਥਾਨਿ ਰਮਾਇ ਲਥਾਯੈ
 ਲੋਕ ਵਰ ਸੰਖਘ ਨਗਾਜੇ ॥ ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤ ਤੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੇਣੀ ਜਾ
 ਤੇ ਗਾਨਾ ਮੁ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥

ਬੀਰਜੀ ੧੨ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ੪ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ੧ ਬੇਣੀ ਜੀ ੧ ਜੋਤਸੁਮਲਾ ੧੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਣ

ਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਤਿਨਿਸਿਨਾ ੫੮੮

੨ ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈਨਾਮਿਰੇਲੇ

੩ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ

੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਤਰਿਤਰਿਰਾਮ

੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮ

੬ ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਤਰਿ

ਪੜਤਾਲਾ॥

੭ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਤਰਿਪ੍ਰਾ ੫੮੯

੮ ਮਨਮਿਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਰ

੯ ਕੋਈਅਨਿਸੁਨਾਵੈ ਤਰਿਕੀ

ਮਤਲਾ ੫

੧ ਰਾਮਤਉਕਿਆਜਨਾਕਿਆ
ਭਾਵੈ ਦੁਪਦੇ॥

੨ ਉਲਾਤਨੇਮੈਕਾਤੁਨਦੀਓ॥

੩ ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਗੀਧੀਰ॥

੪ ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਤਿਅਪਿ

੫ ਤਰਿਤਰਿਮਨਮਤਿਨਾਮਕਤਿ ੫੮੯

੬ ਚਰਨਕਮਲਾਸੰਗਿਲਾਗੀਡੋਰੀ

੭ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਤਰਿਨਾਮੁ

੮ ਮੇਰੇਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥

੧੦

ਤਉਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉਗੁਕੋ

ਪੜਤਾਲਾ॥

੧੦

ਕਉਤੈਮੇਰੇਗਾਜਨਮੀਤ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਮਤਲਾ ੪

੧

ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁ

੨

ਰਾਮਤਮਪਾਥਗਨਿਗੁਨਿ

੩

ਰਾਮਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਮੁ

੪

ਰਾਮਗੁਰਸਰਨਿਪੂਰੁਖਵੇ

੫

ਰਾਮਕਹਿਕਿਰਪਾਲੇਤਉਥੇ

੬

ਮੇਰੇਮਨਭਾਗੁਰਾਮੁ

ਮਅਪੇ

੨੫

ਜੋੜਜੁਮਲਾ

੧੮ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੮ ਮ: ੪

੧੦ ਮ: ੫

੧੮

੬ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮ: ੪

੨੫

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲੁ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਨਟਨਾਗਇ ਨਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤ
ਕੋਇ ਕੋਇ ਦੇਖ ਬਤੁਕੀ ਨੇ ਸਭ ਪਰਤਰਿ ਪਾਸਿ ਪਰੇ॥ ਗਤਾਉ॥ ਤਰਿਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਤੁਆਰਾ ਪਤਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਪਰੇ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦੇਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕ ਰਿਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈ
ਤੁਡੇ॥ ੧॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨ ਰੁਨਾਹਾਇ ਨੁਗਾਵਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਤਿ ਨਰਨਰ ਤੇ॥ ਪੰਚ ਦੇਖ
ਅਸਾਧਨ ਗਰਮ ਤਿਏ ਕੁਖਿ ਨੁਪਲੁ ਦੁਰਿਕਰੇ॥ ੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵਤਿ
ਰਿਕੇ ਭਗਤ ਤੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ॥ ੩
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿਜਗਿ ਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵ ਤੁਸਰ ਨਿਪਰੇ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰ
ਈ ਤਰਿ ਰਾਖਤੁ ਲਾਜ ਤੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪ ਰਾਮਜਪਿ ਜਨਰਾਮੈ
ਨਿਰਭੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਓਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਰਿ ਧਾਰੀ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪ ਲੋ॥ ਗਤਾਉ॥ ਤਰਿਤਰਿ
ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਾਸ ਲੇ॥ ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਰ
ਮਰੁ ਪਾਇ ਅਤਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲ ਬਲ ਲੇ॥ ੧॥ ਪੁਰਖੋ ਤਮੁ ਤਰਿਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇ ਓ
ਸਭਿ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਦਲ ਲੇ॥ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੇਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਤਰਿ ਕੀਏ ਖਿਨ ਪਰ
ਲੇ॥ ੨॥ ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਸਿਕ ਮਲੇ॥ ਉਨ ਵੈਘਨੁ ਘਨ
ਘਨਿ ਤਰੁ ਗਰਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੋਹ ਮੁਰਲੇ॥ ੩॥ ਤਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ਲੋਚਨ ਮਲਾਈ ਤ
ਮਜੀਵਤ ਦੇਖਿ ਤਰਿ ਮਿਲੇ॥ ਜਨਨ ਨੂੰ ਤਰਿ ਅਮਲ ਤਰਿ ਲਾਏ ਤਰਿ ਮੇਲ ਤੁਅਨ ਦਭ
ਲੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਖੇ॥ ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਓਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ॥ ਗਤਾਉ॥ ਉਤਮ ਜਗੰ
ਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਤਮ ਪਾਪੀ ਸਗਨਿ ਰਖੇ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਰਿ ਦੀ
ਓਨਾਮੁ ਮੁਖੇ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਗੁਨ ਉਚਨੀ ਚਤਮ ਗਾਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਖੇ॥ ਜਿਉ ਚੰ
ਦਨ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖਾ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ॥ ੨॥ ਤਮਰੇ ਅਵਗਨ ਬਿਖਿ ਅ
ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਤੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੇ॥ ਅਵਗਨਿ ਅਰੇ ਪਾਥ ਰਭਰੇ ਤਰਿ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨਖੇ॥

੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਤਰਿ ਰਾਖ ਤੁਸੁ ਆਮੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ
 ਆਲਪੁ ਭਸੁ ਆਮੀ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰੇ ਤਰ ਲਖੇ ॥ ੪॥ ੩॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਮ ਰੰਗੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰਿ ਤਰਿ ਪਿਆ
 ਜਨ ਪਗ ਲਗੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੁਲ ਚੁਕਤ ਮ ਅਥ ਅਏ ਪ੍ਰਭ ਸਾ
 ਤੁਮ ਸਰ ਨਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਸੁ ਆਮੀ ਤਮ ਰਾਖ ਤੁਵ ਰੁਪਾ ਪਗੇ ॥ ੧॥ ਤੁਮ
 ਤਿ ਤਰਿ ਕੋ ਕੋ ਨਉ ਧਰਿ ਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਏ ਪਤਿ ਤਪ ਵਗੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀ ਪਦੁਸ
 ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੀ ਪੈ ਜ ਜਨ ਗੇ ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੁਮ ਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤਿ ਸੁ ਆਮੀ ਤਉ ਬਲਿ ਬਲਿ
 ਤਿਨ ਗੇ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿ ਤੁ ਸਭਿ ਕੀ ਏ ਜ ਤਪੁਰਿ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ ॥ ੩॥ ਤੁਮ
 ਭਕਤਿ ਨ ਸਕਤਿ ਤਮ ਤੁਮ ਵ ਰਵ ਰੁਪੁ ਰਖ ਵ ਰਗੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ
 ਧਾਰ ਤੁ ਤਮ ਸੇਵ ਤੁਮ ਜਨ ਪਗੇ ॥ ੪॥ ੪॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ॥ ਜਗੰ ਨ ਬਿਕਿਰ ਪਾਪੁ ਭਿਧਾਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ ॥
 ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਜਸੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਾਇ ਓ ਉਪ ਦੇ ਸਿਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥ ਕਿਲ ਬਿਖ
 ਨਾਮ ਤਰਿ ਕਾਟੇ ਜਿ ਵਖੇ ਤਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਲੁਨੇ ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ
 ਤਮ ਕਤਿ ਨ ਸਕਤਿ ਤਰਿ ਗੁਨੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਤੁਮ ਤੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭ
 ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ ਛਾਸ ਬੰਧ ਬੁਝੇ ਤਰਿ ਜਪਿ ਓ ਖੁਲ ਖੁਲੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਰੰਗ
 ਦੁ ਐ ਬਾਧਿ ਓ ਤਰਿ ਚੇਤਿ ਓ ਮੋਖ ਮੁਖੇ ॥ ੩॥ ਸੁ ਆਮੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਤਮ ਪਰਮੇਸਰ
 ਮਖੇ ਜਤੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਥਾਤ ਪਾਈ ਨ ਹੀ ਪਾਵੈ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ
 ੪॥ ੫॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਦੇ ॥ ਤਰਿ
 ਇ ਅਲਿਦ ਇ ਆਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਲਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਰਿ ਜਪ ਦੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ
 ਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁ ਆਮੀ ਸਭਿ ਧਿਆਵਤਿ ਤਰਿ ਰੁੜੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ
 ਕਟਾਖ ਏ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰ ਦੇ ॥ ੧॥ ਏ ਤਪ ਰ ਪੰਚੁ ਕੀ ਆਪ੍ਰਭ ਸੁ
 ਭੁਜਗ ਜੀਵ ਨੁ ਜੁਗੇ ॥ ਜਿਉ ਸਲ ਲੈ ਸਲ ਲਉ ਠਤਿ ਬਤੁਲ ਤਰੀ ਮਿਲਿ
 ਸਲ ਲਸ ਮਦੇ ॥ ੨॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਸੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੁ ਤਮ ਨ ਤਜਾਈ ਤਰਿ

ਮਥਾਗਿਕ ਉਰਿਦ ਉਸਤਤਿ ਪਾਹੁ ਤਮ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿ ਮਰਦੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਿ
ਤੁਰਿਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸਭ ਫਲ ਦੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬਾਂਢੈ
ਦੇਵਤੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਟਨਾਰਇਨ

ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਤਰਿ ਘਾਲਾ ॥ ਲੇ ਗੁਰ
ਗੇਰੇ ਨਰਵਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਦਾਲਿ ਦਭੰਜਿ ਦੁਖ ਦਾਲਾ ॥ ਤਰਿ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲ
ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕਾਗਿ ਤੁ ਤਰਿ ਅਪਿ ਸਵਰਿ ਓ ਤਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਤਲ ਬੇ ਅੰਤ
ਲਾਲ ਲਾਲ ਤਰਿ ਲਾਲਾ ॥ ਤਰਿ ਆਪ ਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਅਪਿ ਗ੍ਰਿਤਿ ਅਇਓ ਤ
ਤਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀ ਈ ਤੈ ਬਸੀ ਠੀ ਤਮ ਤਰਿ ਦੇ ਖੇ ਭਈ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤ
ਨਿਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਅਵੇ ਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਾਨ ਦ ਅਨੰ
ਭੁਏ ਤਰਿ ਅਵੇ ਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਤਰਿ ਲਾਲਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਿਲੇ
ਏ ਗਲ ਤਨ ਤਾਲ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪
ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭ ਵੰਤੀ ॥ ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਖ ਵੰਤੀ ॥ ਸਭ
ਲਥਿ ਖਪਾਪ ਲਤੰਤੀ ॥ ਤਰਿ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਲਿਖ ਤੁਲਿਖੰਤੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰ
ਕਲ ਜੁ ਗਵਿਚਿ ਉਤਮ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਦੀ ਮ
ਏ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੈ ਤਉ ਕੁਰਥਾਨੰਤੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ
ਨਿਰਸੁ ਚਾਖਿ ਅਤਿ ਸੁਜਨ ਸਭ ਭੁਖ ਲਤੰਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸੁਇਤ੍ਰਿ
ਤੇ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੋ ਵੰਤੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪
ਈ ਅਨਿਸੁਨਾਵੈ ਤਰਿ ਕੀ ਤਰਿ ਗਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਾਲਾ ॥ ਸੇ
ਤਰਿ ਜਨੁ ਪੈ ਭਲ ਭਾਲਾ ॥ ਤਰਿ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਮੇਲਿ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਮਾਗੁ ਗੁ
ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰਿ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਚੁਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਤੁ ਮੇਰੇ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੁਨਿਤ ਕਟੁ ਕਮਾਵਤੁ ਤਰਿ ਕੀ ਤਰਿ ਘਾਲਾ ॥ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤ
ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਏ ਜਿਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲਿ ॥

ਜਨਨਾਨ ਕਕਉਮਤਿ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭਿਟੀ ਨੀ ਤਹਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਤਦੁ ਹਿਨਿ ਤਲਾ
ਲਾਨਿ ਤਲਾਨਿ ਤਲਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਾਗੁਨਟਨਾਗਇਨਮਤਲਾਪ
ਗਮਤਉਕਿਅਜਾਨਕਿਅਭਵੈ ॥ ਮਨਿਪਿਅਸਥਤੁਤੁਦ
ਵੈ ॥ ਗਤਉ ॥ ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਜਨੁਤੇਰਾਜਿਸੁਉਪਰਿਗੁਚਅਵੈ ॥
ਗੁਜਿਸੁਪੁਰਖਥਿਧਾਤੇਸੋਸਦਾਸਦਾਤੁਪੁਪਿਅਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨਜੋਗ
ਗਿਆਨਪਿਆਨਕਵਨਗੁਨੀਗੀਭਵੈ ॥ ਸੋਈਜਨੁਸੋਈਨਿਜਭਗਤ
ਪਰਿਗੰਗੁਲਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਈਮਤਿਸਾਈਬੁਧਿਸਿਆਨਪਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁ
ਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਏਤੁਸੁਖੁਪਾਇਓਤਹਿਗੁਨਸਦਤੀਗਵੈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ
ਗੁਮਤਮੰਗਲਰੂਪਕਿਛੁਆਨਨਤੀਦਿਸਟਵੈ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਮੋਰ
ਲਾਤਿਓਤਤਗਰਭਜੋਨਿਕਤਿਅਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਟਨਾਗਇਨਮਤਲਾਪ
ਦੁਪਦੇ ॥ ਉਲਟਨੇਮੈਕਾਤੁਨਦੀਓ ॥ ਮਨਮੀਠਤੁਤਰੋਕੀਓ
ਆਗਿਆਮਾਨਿਜਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਓ ॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮੁਤੁਤਰੋਜੀਓ
ਤਤਹਿਤੁਮਤੀਤੁਮਤੀਇਤੁਗੁਰਤੇਮੰਤ੍ਰਦਿਤੀਓ ॥ ੧ ॥ ਜਬਤੇਜਾਨਿਪਾਏ
ਤਤਬਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿਓਆ
ਰੇਥੀਓ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਨਟਮਤਲਾਪ ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀਓ
ਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਕਸੀਤਉਮੈਪੀਗਾਰਤਉਤਪਤਿ
ਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇਜਿਉਥਾਰਿਕਖੀਗਾਮਤਪਿਤਾਸਾਜਨਸੰਤ
ਤਸਤਾਈਥੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਖੁਲੇਕ੍ਰਮਭੀਤਿਮਿਲੇਗੇਪਾਲਤੀਰੈਥੇਧੇਤੀਗ
ਭਏਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵਤਠਾਕੁਰਗੁਨੀਗਤੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਨਟਮਤਲਾਪ
ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਤਿਅਪਿਉਧਰਿਓ ॥ ਆਠਪਤਰਜਨਕੈ

ਮਨ ਤੇ ਨਾ ਭਿਸਾਰਿਓ ਆਰਤਾਉ ਆਬਰਨੁ ਚਿਤਨੁ ਨ ਡੀਕਿਉ ਪੈਖਿਓ ਦਾਸਕ ਕੁਲਨ ਬਿ
ਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਦੀਓ ਸਤ ਜੰਤੁ ਇਸਵਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਮਤਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ
ਗਗਨੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ ਪੈਖਿ ਪੈਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਨੇ ਪੁਨਤ ਪੁਨਤ ਬਲਿਤਾ
॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ਨਟਮਤਲਾਪ ਤਰਿਤਰਿ ਮਨਮਾਨਿ ਨਾਮ ਕਹਿਓ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਗਹਿਓ ਆਰਤਾਉ ਆਖੇ ਜਤ ਖੇਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ
ਲਹਿਓ ਸਗਲ ਤਿਅਗਿਏ ਕਲਿਵਲਾਗੀ ਤਰਿਤਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਕਤਤ
ਕਤਸੁਨ ਤੇ ਨਿਸਤ ਰੇਜੇ ਜੋ ਸਗਨਿ ਪਇਓ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ
ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਭਇਓ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ਨਟਮਤਲਾਪ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ
ਗੀਭੇਗੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਗੀ ਆਰਤਾਉ ਅੰਚਲਾਗਤਾਇਓ ਜ
ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਥੀਐ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਐ ਗੀ ਜ ਸੁਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ
ਜਲੀ ਤੇਗੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਗਏ ਕਿੰ ਪਾਨਿ ਧਿਆਨ ਨ ਪੈਖਿਉ ਤੇਗੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ
ਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਥੇਗੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਨਟਮਤਲਾਪ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਤਰਿ ਨਾਹਾਇ ਦੁਆ ਕਬਹੂੰ ਨ ਬਿਸਰਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਤਰ ਗੁਨ
ਹਾਇ ਦੁਆ ਆਰਤਾਉ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭਿ ਕਿਲ ਬਿਖਪਾਪ ਗਵਾਇ ਦੁ
ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਗਏ ਕਿਰਪਾਨਿ ਧਿਅਟਿ ਘਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇ ਦੁਆ ॥ ੧ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਕੋਟਿ
ਖਪੁ ਜਾਤਰਿ ਸਿਮਰਦੁ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਇ ਦੁਆ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋ ਜਿਨ ਨ ਕੁਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ
ਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ਦੁਆ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਨਟਮਤਲਾਪ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਸੁਨਾਮੁ
ਪਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿੰ ਪਾਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੇ ਦਾਨੁ ਆਰਤਾਉ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਖਭੰਜਨ ਤਾਰਾ ਗਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਨ ਗਿਆਨੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਬਿਨ
ਓ ਮੁਖ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਅਖਿ ਵਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਗਨਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ਨਟਮਤਲਾਪ
ਵਗੈ ਵਗਿ ਜਾਉ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਆਰਤਾਉ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੁਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ
ਇਆਲਾ ਉਠਤ ਥੈ ਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪਨ ਮਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿ

ਆਸਥਤੁਤੁਮਨਿਮੇਰੈਨਾਨਕਦਰਸਨਿਤਾਲਾ॥੩॥੮॥੯॥

ਦਿ॥ ਨਟਨਗਇਨਮਤਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁਸੁਨਾਵੈਨੀਤਾ॥ ਬਿਨਸੈਦੁਖੁਥਿਪਗੀਤਿ॥ ਸਭੁਅਰਪਉਮਨੁਤਨੁਚੀਤੁ॥ ਰਹਾਉ॥
ਵਿਹਲਾਆਪਨਕੀਤਾ॥ ਸੰਗਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਸੀਤਾ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤਰਿਜਸੁਦੀਤੁ॥
ਤਰਿਭਜਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ॥ ਕੋਟਿਪਤਿਤਤੋਤਿਪੁਨੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿ
ਤਾ॥੨॥੧॥੧੦॥

ਚਉਪਦੇ ੪:੪ ੯ ੪:੫ ੧੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟਮਤਲਾ ੬

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਿਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ ਬਿਨੁਪਲੁਰਦਿ
ਬਿਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਮਨਿ
ਮੈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਰੇ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
॥੧॥ ਸੰਧਸੁਦਨਜਗਜੀਵਨਮਾਧੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਇਕਬਿਨਉ
ਰਉਗੁਰਅਗੈਮੈਸਾਧੁਚਰਨਪਖਾਰੇ॥ ੨॥ ਸਤਸਨੇਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰੈਪ੍ਰਭਕਉਪ੍ਰਭ
ਨਿਰਾਰੇ॥ ਸਤਸਮੁਰਤਿਏਕੋਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਏਕੋਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮ
ਦਮੋਦਰੁਪਾਇਆਤਰਿਤਰਿਨਾਮਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਤਰਿਤਰਿਕਥਾਬਨੀਅਤਿਮਿ
ਗਾਗਟਕਸਮਾਰੇ॥ ੪॥ ਰਸਨਾਸਾਦਚਖੈਭਾਇਦੁਜੈਅਤਿਫੀਕੋਲੋਭਥਿਕਾਰੇ॥
ਰਮੁਖਿਸਾਦਚਖਤਿਰਾਮਨਾਮਾਸਭਅਨਰਸਸਾਦਥਿਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਉ
ਮੁਧਨੁਪਾਇਆਸੁਣਿਕਤਤਿਆਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ ਧਰਮਰਾਇਜਮੁਨੇਜਿਨਅਵੈ
ਕੁਰਕੇਜਨਪਿਅਰੇ॥ ੬॥ ਸਾਸਸਾਸਸਾਸੈਤੈਜੇਤੈਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥
ਸੁਜਾਇਨਾਮੈਬਿਨੁਸੇਵਿਰਥਾਸਾਸੁਥਿਕਾਰੇ॥ ੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਪ੍ਰਭਸ
ਉਤਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਅਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਤਤੁਤੈਤਮਦਾਸਨਕੋਪਨਿ
੧॥

੧॥ ਨਟਮਤਲਾ ੬

ਰਾਮਤਮਪਾਥਰਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾ

ਮਿਲਾਏਤਮਪਾਤਨਸਬਦਿਗੁਰਤਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਏਅਤਿ
ਲਾਗਗੁਮਲਗਾਰੇ॥ ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਵਜੀਤੈਦਤਦਿਸਿਤਰਿਮੁਸਕੀਮੁਸਕਗੰਧਾਰੇ॥

ਗੀਨਿਗੁਲਕਥਾਕਥਾਏਮੀਠੀਗੁਰਿਨੀਕੇਬਚਨਸਮਾਰੇ॥ ਗਾਵਤਗਾਵਤਤਰਿਗੁਨ
ਏਗੁਨਗਾਵਤਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਬਿਬੇਕੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਮਦਰਸੀਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸੰਕ
ਤਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਪਾਖੰਡ
ਖੰਡਕਰਿਕਰਿਭਰਮੇਲੋਭਪਾਖੰਡੁਜਗਿਭੁਰਿਆਰੇ॥ ਤਲਤਿਪਲਤਿਦੁਖਦਾਈਤੋਵਤਿ
ਮਕਾਲੁਖੜਸਿਰਿਮਾਰੇ॥ ੪॥ ਉਗਵੈਦਿਨਸੁਆਲੁਜਾਲੁਸਮਾਲੈਬਿਖੁਮਾਇਆ
ਬਿਸਥਾਰੇ॥ ਆਈਗੈਨਿਭਇਆਸੁਪਨੰਤਰੁਬਿਖੁਸੁਪਨੈਭੀਦੁਖਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਕਲਗੁਖੇ
ਲੋਕੁਜੁਜਮਾਇਆਸਭਕੁਜੈਕੇਖਲਵਾਰੇ॥ ਸਾਕਤਨਰਸਭਿਭੁਖਭੁਖਾਨੇਦਰਿਠਾ
ਕਮਜੰਦਾਰੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਕਰਜੁਚੜਿਅਬਿਖੁਭਾਗਿਉਤਰੈਸਥਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਜਿਤ
ਕਾਂਗਜਕਰਕੈਮੰਗੀਏਕਰਿਸੇਵਕਪਗਿਲਗਿਵਾਰੇ॥ ੭॥ ਜਗੰਨਾਥਸਭਿਜੰਤੂ
ਪਾਏਨਕਿਖੀਨੀਸਭਨਥਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਖਿੰਚੈਤਿਵਚਲੀਐਜਿਉਭਾਵੈਗਮ
ਆਰੇ॥ ੮॥ ੨॥ ਨਟਮਤਲਾ੪ ਰਾਮਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਾਰੇ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਗਿਆਨੁਮਜਨੁਏਨੀਕੋਮਿਲਿਕਲਮਲਾਪਾਪਉਤਾਰੇ॥ ਰਤਉ॥ ਸੰਗਤਿ
ਗੁਰੁਬਤੁਤੁਅਧਿਕਾਈਪੜਿਸੁਆਗਨਕਉਧਾਰੇ॥ ਪਰਸਨਪਰਸਭਏਕੁਬਿਜਾਕਉ
ਏਥੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਅਜਾਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀਕਰਿਨਾਰਾਇਲਬੇਲਾਰੇ॥
ਏਠਾਕੁਰਕੈਮਨਿਭਇਭਾਵਨੀਜਮਕੰਕਰਮਾਭਿਬਿਦਾਰੇ॥ ੨॥ ਮਾਨੁਖੁਕਥੈਕਥਿਲੋ
ਕਸੁਨਾਵੈਜੋਬੇਲੈਸੋਨਬੀਚਾਰੇ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਤਦਿਤਤਅਵੈਤਰਿਗਮਨਾਮਿਨਿ
ਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਜਥਲਗੁਜੀਉਪਿੰਡੁਏਸਾਬਤੁਤਥਲਗਿਕਿਛੁਨਸਮਾਰੇ॥ ਜਥਘਰਮੰਦ
ਰਾਗਿਲਗਾਨੀਕਢਿਕੁਪੁਕਢੈਪਨਿਤਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਾਕਤਸਿਉਮਨਮੇਲੁਨਕਰੀਅਤੁਨਿ
ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰੇ॥ ਸਾਕਤਬਚਨਬਿਛੁਆਜਿਉਡਸੀਐਤਜਿਸਾਕਤਪਰੈਪ
ਰੇ॥ ੫॥ ਲਗਿਲਗਿਪ੍ਰੀਤਿਬਤੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਲਗਿਸਾਪੁਸੰਗਿਸਵਾਰੇ॥ ਗੁਰਕੇਬਚ
ਨਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਤੁਤੁਪਿਆਰੇ॥ ੬॥ ਪੁਰਬਿਜਨਮਿਪਰਚੁਨਕਮਾਏ
ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਰਸੁਗਾਵੈਰਸੁਵੀ
ਤਾਰੇ॥ ੭॥ ਤਰਿਤਰਿਰੂਪਰੰਗਸਭਿਤੇਰੇਮੇਰੇਲਾਲਨਲਾਲਗੁਲਾਰੇ॥ ਜੈਸਾਰੰਗੁਦੋਤਿਸੋ

ਤੁਵੈਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੮॥੩॥

ਨਟਮਤਲਾ੪

ਗਾਮਗੁਰਸ

ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੁ ਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇ ਓਕਰਿ ਉਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥
 ਰਤਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਤਰਿ ਪਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ
 ਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਸ ਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾਲਾ ਜੇ
 ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨ ਦਗੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਹੋਰੇ॥
 ਰਿਪੁ ਭੁਠਾ ਕੁਰੁ ਗਵਿ ਆਸ ਭਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ॥ ਅਪਿ ਦਇਆ ਲੂਕੇ
 ਆਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਕੁੰ
 ਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਝਾਰੇ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਢੁੰਢਿ ਢੁੰਢਿ ਠਿਠਿਰਿ ਥਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥
 ੪॥ ਬਾਲੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੈ ਬਾਲੀ ਵਿਚਿ ਬਾਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੇ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਲੀ ਕੀਰੇ
 ਜਨੁ ਮਨੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੫॥ ਸਭੁ ਤੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤੈ ਪਸਰਿਆ ਨਿ
 ਜਿ ਆਖਾਵਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਾਂਤੁ ਦੁਖਿ ਅਧਿਸਟ ਬੁਧੀ ਅਪੁਨਾ ਪਰੁ ਲੂਕੇ
 ਗੇ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੇਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕੇ ਸਾਜ ਨਿਤਾਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੭॥ ਅਪਨ ਅਪਿ ਅਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਗੁ
 ਭੁਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਅਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਿ ਨਿ
 ਰੇ॥ ੮॥ ੬॥ ਨਟ ਮੰਡਲਾ ੪ ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਥਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੂ
 ਪਤੀ ਦੁਸਟ ਆਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਚਿ ਕਜਾ ਲੇ
 ਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾਲਾਗੀ ਮੇਰੇ ਉਤਰਿ ਗੁਰੁ ਨਿ
 ਰੇ॥ ੧॥ ਸਾਕਤ ਕਰ ਮਪਾਵੀ ਜਿਉ ਮਥੀ ਐ ਨਿਤ ਪਾਵੀ ਬੁਲ ਬੁਲਾਰੇ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ
 ਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਕਢਿ ਮਾਖਨ ਗਟ ਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਾਇਆ ਮਜਰੁ ਕਰੇ
 ਮਲ ਮਲ ਦੇਹ ਸਵਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਨ ਭਏ ਸਭ ਠੇਕਟ ਚਰਸੇ॥
 ੩॥ ਮਟਿ ਕਿਮਟ ਕਿਚਲੁ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵ
 ਭਭਾਈ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ॥ ੪॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਨਾਰੀ ਸਭੁ
 ਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀਰੇ ਨੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੫॥

ਨਗਰਸਭਿਠਿਰਿਅਰਿਦਅੰਤਰਿਤਰਿਜਨਭਾਰੇ॥ ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋ
ਉਤਰਿਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੬॥ ਪਵਨੁਸੁਤੁਸਭੁਨੀਕਾਕਰਿਅਸਤਿਗੁਰਿਸਥਦੁ
ਰਿਚਾਰੇ॥ ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪੀਅਥਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਤਾਰੇ॥ ੭॥ ਤਉਗੁ
ਰੁਣੀਸਥਗਨਿਨਤੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦਰਤਮਨਿਕਕੀਰੇ॥ ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੁਗੁਰ
ਮਲੁਮੈਰਾਮਜਪਤਮਨਧੀਰੇ॥ ੮॥ ੫॥ ਨਟਮਤਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਭ
ਰਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਤਮਪਾਪੀਬਤੁਨਿਰਗੁਣੀਅਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤ
ਾਰਤਉ॥ ਸਾਧੂਪੁਰਖਸਾਧਜਨਪਾਏਇਕੁਥਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿਅਰੇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ
ਨੁਪੁਜੀਦੇਵਤੁਸਭੁਤਿਸਨਾਭੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ ੯॥ ਪਚੈਪਤੰਗੁਮ੍ਰਿਗਕ੍ਰਿੰਗਕੁੰਚਰਮਨਿਇ
ਇੰਦ੍ਰੀਪਕਰਿਸੰਘਾਰੇ॥ ਪੰਚਭੂਤਸਥਲੈਤੈਤੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ ੧੦॥
ਸਸਤ੍ਰਥੇਦਸੋਧਿਸੋਧਿਦੇਖੇਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚਨਪੁਕਾਰੇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਪੜਤੁਗਤਿਪਾਵ
ਤੁਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਗੀਜਿਵਸੁਰਜਕਮਲੁਨਿ
ਤਾਰੇ॥ ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੇਰੁਬਤੁਨਾਚੈਜਬਉਨਵੈਘਨਘਨਤਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਸਾਕਤਕਉਅੰ
ਤਬਤੁਸਿੰਚਤੁਸਭਤਾਲਲੁਲਥਿਸੁਕਾਰੇ॥ ਜਿਉਜਿਉਨਿਵਤਿਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਢੇਜਿ
ਭੜਿਕਢੈਥਿਖੁਖਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਸੰਤਨਸੰਤਸਾਧਮਿਲਿਰਤੀਐਗੁਣਬੋਲਤਿਪਰਉਪਕਾਰੇ
ਸੰਤੈਸੰਤੁਮਿਲੈਮਨੁਥਿਗਸੈਜਿਉਜਾਲੀਮਿਲਿਕਮਲਸਵਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਲੋਕੁਲਤਰਿਸਭੁ
ਰੁਆਨੁਤਲਕੁਤੈਤਲਕਿਓਸਭਤਿਥਿਗਾਰੇ॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਦੀਬਾਨਿਖਬਰਿਤੋਈਗੁਰ
ਕੇਆਨੁਖੜਗੁਲੈਮਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੈਰਾਖਤੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ਨਾ
ਨਕਮੈਪਰਅਵਰਨਕਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧੬॥ ੬॥
ਉਪਦੇਦੁਪਦੇ ੧੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ਜੁਮਲਾਜੋੜ ੨੫

੫੮੩

੫੮

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾ

ਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਗੇਤੋਤਰਿ ੫੮੪

੨ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖਦੁ

੩ ਸਭਿਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨ

੪ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਗਸਿ

੫ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ

੬ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਭਜੁਸਭਕਿਓ

ਮਤਲਾ ੫

ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਰੇਮਨਟਤਲਤਰਿਸੁਖਸਾਰ ੫੮੫

੨ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਕਾਰ

੩ ਐਸੋਸਤਾਈਤਰਿਕੋਨਾਮੁ

੪ ਇਤੀਤਮਰੈਸਫਲਕਾਜ

੫ ਸਭਕੈਸੰਗੀਨਾਤੀਦੁਰਿ॥

ਦੁਪਦੇ॥

੬ ਤਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾ॥

੭ ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਅਪਾਰ ੫੮੬

੮ ਮਨਿਤਨਿਥਸਿਰੇਤੋਗੋਪਾਲ

੧੪ ਨਤੁਮਲਾ

੧੪ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੬ ਮਃ ੪

੮ ਮਃ ੫

੧੪

੧੪

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀ॥

ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥

੧ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿਓਰਾਮਬੇਨਥਾ

੨ ਮੇਰੇਥਾਪੁਮਾਧਉਤੁਪਨੁਕੋ

੩ ਸਰੈਘਟਰਾਮਬੇਲੈਗਮ

੧੬ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੈ ਅਨਿਕਜਤਨ ਕਰਿ ਰੇਤ ਤਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਤੀਪਾਇ
ਤਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਦੇਸੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਗਾਇ ਅਗਾਰਤਾਉ॥ ਕ
ਪੁਲੋਕੁ ਮੋਤੁ ਨਿਤ ਸੁਗਰਤੇ ਸੁਗਰਾਇ ਅਗਾਰਤਾਉ ਖੁਦੀ ਨ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਸਰਨਿ ਤਰਿ
ਤਰਾਇ ਅਗ॥ ੧॥ ਸਰਲਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭਿਪਾਲੇਤ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਵਡਲੁ ਨਾਇ ਅਗਪ੍ਰਤਿ
ਦੁਜਨੁ ਤਰਨਾਖਿ ਪਕਰਿ ਅਤਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓਤਗਾਇ ਅਗ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਤ
ਪਾਵਲਸਭ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇ ਅਗ॥ ਭਉਜਨ ਮਮਰਨ ਨਿਵਥਿ ਠਾਕੁਰ ਤਰਿ ਗੁਰਮ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਅਗ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇ ਅ
ਤਰਿ ਤਾਰੁ ਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਓਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਅਗ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਲੀਗ

ਮਤਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿ
ਦੁਆਇ ਅਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਤ ਮੁਖ ਛਾਤਾ ਰਤਾਉ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾ
ਅਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਿ ਸਰਨਾਤਾ॥ ੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਜਿ ਨੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਅਤਿਨ ਪ੍ਰਭਉ ਤਰਿ ਕੀ
ਤਾ ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਗੀ ਅਤਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੨॥ ਲਿਲਾ
ਲਿਖੇ ਪਾਇ ਅਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਗਾਤਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਇ ਅਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ॥ ੩॥ ਗਾਮਰਸਾਇ ਦੁਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇ
ਅਤਿਨ ਕੀਉ ਤਮ ਬਾਤਾ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕਪਾਈ ਐਵਡਭਾਗੀ ਜਨਨਾਨਕੁ ਚਰਨਿ ਪ
ਤਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੪ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ

ਨਾਮ ਨਿਭਾਵਨੀ ਤਰਿ ਧਿਆਇਓ॥ ਅਪਰੰਪਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਅਲਖੁ
ਗੁਲਾਖਾਇਓ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਮ ਨੀਚ ਮਧਿ ਕਰਮ ਕੀਏ ਨ ਤੀਚੇਤਿ ਓਤਰਿ ਗਾਇਓ
ਤਰਿ ਅਨਿਮੇਲਿਓ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਧਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਿਮਸਤਕੇ
ਗੁਰਿ ਲੀਖਿ ਅਗੁਰਮਤੀ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਇਓ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਤ ਬਾਜਿ ਅਤ

੫੮੬

ਗਿਮਿਲਿਓਸੰਗਲੁਗਾਇਓ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਨਰਹਤਿਗੰਦਭਾਗੀਅੰਨਾ
 ਓਤੇਗਰਭਜੋਨੀਗਾਲੀਅਤਿਜਿਉਲੋਨੁਜਲਤਿਗਲਾਇਓ॥੩॥ਮਤਿਦੇਹਿਓ
 ਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮਨੁਮੈਲਾਇਓ॥ਤਰਿਗਮਨਾਮੈਰਤਉਲਾਓਜਨਨਾ
 ਮਿਸਮਾਇਓ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਗਮਨਾ
 ਲਾਗਾਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਤਰਿਜਪਿਓਭੂਮੁਭਉਭਾਗਾ
 ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਲਾਗੇਮੇਰਾਹੀਅਰਾਮਨੁਸੋਇਓਗੁਰਮਤਿਜਾਗਾਕਿਲਖਿਖੰ
 ਏਸੰਤਿਆਈਤਰਿਉਰਧਾਰਿਓਵਡਭਾਗਾ॥੧॥ਮਨਮੁਖਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਪੈਕਚੁਨਾ
 ਸਮ ਚਾਰਿਦਿਨਚਾਗਾਖਿਨਮਤਿਥਿਨਸਿਜਾਇਪਰਤਾਪੈਰੰਡੁਪਰਮਗਇ
 ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਅਤਿਗੁਰੀਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਥਤੁਲਾਗਾਕਾਇਆ
 ਚੀਰਥਤੁਠਾਰੇਤਰਿਰੰਗੁਨਲੈਤੈਸਭਾਗਾ॥੩॥ਤਰਿਚਾਰਿ ਓਰੰਗੁਮਿਲੈਗੁਰੁਸੋ
 ਗਿਚਲੁਲੈਰੰਗਾਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਰੈਜੋਤਰਿਚਰਨੀਜਨੁਲਾਗਾ
 ੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ੪ ਮੇਰਾਮਨਭਜੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਗੁਪਾ
 ਮਨੁਤਨੁਲੀਨੁਭਇਆਰਾਮਨਾਮੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਲਾਰਤਾਉਰਾ
 ਨਾਮੁਪਿਆਈਐਤਰਿਤਰਿਮਨਿਜਪੀਐਤਰਿਜਪਿਮਾਲਾ॥੧॥ਜਿਨਤਰਿਨਾਮੁਪਿ
 ਅਤਿਨਚੁਕੈਸਰਬਜੰਜਾਲਾਤਿਨਜਮੁਨੇਜਿਨਆਵਟੀਗੁਰਿਰਾਖੇਤਰਿਰਾਖੇ
 ੨॥ਤਮਥਾਰਿਕਕਿਛੁਨਜਾਣੁਤਰਿਮਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਕਰੁਮਾਇਆ
 ਨਿਤਮੇਲਤੇਗੁਰਿਰਾਖੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਥਤੁਮੈਲੈਨਿਰਮਲਤੋਇਆ
 ਥਿਖਤਰਿਜਸਿਜਾਲਾਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦਿ
 ॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ੪ ਮੇਰਾਮਨਤਰਿਪ੍ਰਭਕੀਸੈਭਉ
 ਥਿਸੁਸਨੁਦੇਵਉਕਟਿਕਾਟਾਤਰਿਤਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰਾਸੀਸੁਰੀਜੈ
 ॥੧॥ਰਤਾਉਮੇਰੇਤਰਿਪ੍ਰਭਕੀਮੈਥਾਤਸੁਨਾਵੈਤਿਸੁਸਨੁਦੇਵਉਕਟਿਕਾਟਾਤਰਿ
 ਮੇਲਿਓਗੁਰਿਪੁਰੈਗੁਰਿਬਚਨਿਥਿਕਨੇਤਰਿਤਾਟਾ॥੧॥ਮਕਰਪ੍ਰਥੀਦਾਨੁਥਤੁ
 ਗੀਰੁਦੀਓਅਧਿਕਾਟਿਥਿਨੁਤਰਿਨਾਮਕੇਸੁਕਤਿਨਪਾਵੈਥਤੁਕੰਚਨੁਦੀਜੈਕਟਿਗਾ

ਜਿਨਕੇਸਤਤਕਿ
 ਲੀਖਿਆਤਗਿਮਿ
 ਲਿਆਤਰਿਥਨ
 ਮਾਲਾ॥

ਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਜਸੁਗਾਇਓਮਨਿਉਘਰੇਕਪਟਕਪਾਟਾ। ਤੁਕੁਟੀਫੇਰਿਭਰਮੁਭ
ਗਾਲਜਭਾਨੀਮਟੁਕੀਮਾਟਾ॥ ੩॥ ਕਲਜੁਗਿਗੁਰੁਪੁਰਤਿਨਿਪਾਇਆਜਿਨਿਪੁਰਿ
ਤਕਿਲਿਖੇਲਿਲਾਟਾ। ਜਨਨਾਨਕਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਸਭਲਾਥੀਭੁਖਤਿਖਾਟਾ॥ ੪॥
ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੫

ਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਦਿ॥ ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੫
ਨਟਤਲਤਰਿਸੁਖਸਾਗ। ਅਵਰਟਤਲਤੁਟੀਅਨਿਤਕਰੈਜਮੁਸਿਰਿਮਾਗ॥
ਉਜਿਨਾਮਸਤਕਿਲੀਖਿਅਤੇਮਿਲੇਸੰਗਾਗ। ਸੰਸਾਰੁਭਉਜਲੁਤਾਰਿਆਤ
ਸਤਪੁਰਖਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਨਿਤਚਰਨਸੇਵਤੁਸਾਧਕੇਤਜਿਲੇਭਮੇਤਥਿਕਾਗ। ਸਭੁ
ਤੁਦੁਜੀਅਸਤੀਰਖੁਆਸਇਕਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲੇਸਾਕਤਾਥਿਨੁ
ਅੰਧਅੰਧਾਰਾ। ਪੁਰਿਤੋਵਨਾਸੁਤੇਇਅਕੋਨਮੇਟਦੁਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਗਮਰੁਪੁਗੋਬਿੰਦ
ਅਨਿਕਨਾਮਅਪਾਰਾ। ਧਨੁਪੰਨੁਤੇਜਨਨਾਨਕਜਿਨਤਰਿਨਾਮਉਰਿਧਾਰਾ॥ ੪॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੫ ਰਾਮਨਾਮਕੰਉਨਮਸਕਾਰਾ। ਜਾਸੁਜਪਤ
ਵਤਉਧਾਰਾ। ਰਤਉ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਛੁਟਤਿਬੰਧਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਰਖਚ
ਗ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕੁਲੰਉਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਦੁਖਤਰੈ। ਜਾਕੈਸਿ
ਰਨਿਅਪਦਾਟਰੈ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਚਤਪਾਪਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਤੀਸੰਤਾਪ
॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਦਥਿਗਾਸਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਵਲਾਦਾਸਿ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਧੋਨਿਧਾਨਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਤਰੇਨਿਦਾਨਾ॥ ੩॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਤਰੀ। ਕੋਟਿਭ
ਤਉਧਾਰੁਕਰੀ। ਤਰਿਦਾਸਦਾਸਾਦੀਨੁਸਰਨਾ। ਨਾਨਕਮਾਥਾਸੰਤਚਰਨਾ॥ ੪॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੫ ਐਸੇਸਤਾਈਤਰਿਕੋਨਾਮਾਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਜੁਪੁਰਨਕਾਮਾ। ਰਤਉ। ਬੁਝਤਕਉਜੈਸੇਥੇਤੀਮਿਲਤਾ। ਬੁਝਤਦੀਪਕਮਿਲਤਤਿ
ਗ। ਜਲਤਅਗਨੀਮਿਲਤਨੀਗ। ਜੈਸੇਥਾਰਿਕਮੁਖਤਿਖੀਗ॥ ੧॥ ਜੈਸੇਰਲਮਤਿ
ਖਾਭਾਤਾ। ਜੈਸੇਭੁਖੇਭੋਜਨਮਾਤਾ। ਜੈਸੇਕਿਰਖਥਰਸਮੇਘਾ। ਜੈਸੇਪਾਲਨਸਰਨਸੇ
ਤਿ

ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮਟਤਿਪੰਧਾ॥

ਘਾ॥੨॥ਗਰੁੜਮੁਖਿਨਤੀਸਰਪਤ੍ਰਾਸਾਸੁਆਪਿੰਜਰਿਨਤੀਖਾਇਬਿਲਾਸੁਜੈ
 ਤਿਰਦੇਮਾਤਿ॥ਜੈਸੋਦਨੋਚਕੀਦਰਾਤਿ॥੩॥ਬਤੁਤੁਓਪਮਾਥੋਗਕੀ॥ਤਉ
 ਗਮਅਗਾਧਿਤੁਤੀ॥ਉਚਮੁਚੈਬਤੁਅਪਾਗਾਸਿਮਰਤਨਾਨਕਤਰੇਸਾਗਾ॥੪॥
 ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੫ ਇਤੀਤਮਾਰੈਸਫਲਕਾਜਾਅਪੁਨੇਦਾਸ

ਤੁਨਿਵਲਿ॥ਰਤਾਉ॥ਚਰਨਸੰਤਤਮਾਥਰਾ॥ਨੈਨਿਦਰਸੁਪੇਖਉਨਿਸਿਭੇਗਾ
 ਮੇਰੇਸੰਤਟਤਲਾ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਪਨੁਸੰਤਬਤਲਾ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰਿ
 ਤਗੁਨਬਸਤਿਮੇਰੈਚੀਤਿ॥ਸੰਤਅਗਿਆਮਨਤਿਮੀਠਾ॥ਮੇਰਾਕਮਲੁਬਿਰਮ
 ਠਾ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਤੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਸੰਤਨਕੀਮੋਤਿਬਤੁਤੁਪਿਆਸਾ॥ਸੰਤ
 ਮੇਰੇਮਨਤਿਸੰਤਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਬਿਖੈਤੰਤਾ॥੩॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਏਤਉ
 ਪ੍ਰਭਦਇਅਲਮੋਤਿਦੇਵਤੁਦਾਨਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਅਧਾਰਿ॥ਚਰਨ
 ਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮਝਾਰਿ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੫ ਸਭਕੈਸੰ

ਦੁਰਿ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਾਜਗਤਜੁਰਿ॥ਰਤਾਉ॥ਸੁਨਤਜੀਓਜਾਸੁਨਾਨੁ
 ਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸ੍ਵਾਮੁ॥ਸਗਲਨਿਧਿਤਰਿਤਰਿਤਰੇ॥ਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵ
 ਜਾਕੈਘਰਿਸਗਲੇਸਮਾਤਿ॥ਜਿਸਤੇਬਿਰਥਕੋਇਨਾਤਿ॥ਜੀਅੰਤ੍ਰਕਰੇਪ੍ਰਿ
 ॥ਸਦਾਸਦਾਸੇਵਤੁਕਿਰਪਾਲਾ॥੨॥ਸਦਾਧਰਮੁਜਾਕੈਦੀਥਾਇਾਥੇਮੁ
 ਨਤੀਕਿਯੁਕਾਇ॥ਸਭਕਿਯੁਕਰਨਾਅਪਨਾਅਪਿ॥ਮੇਰੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤਾਕ
 ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਤਉਬਲਿਤਾਰਾ॥ਜਾਸੁਮਿਲਿਤੋਵੈਉਪਾਰਾ॥ਨਾਮ
 ਨਤਨਤਿਗਤਿ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਰੀਦਾਤਿ॥੪॥੫॥

੧੬ਸੰਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੫

ਦੁਪਦੇ॥

ਤਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਰਸਿਮੇਰੀਪ੍ਰਿ
 ਰਨਕਰਨਾ॥ਰਤਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਜੀਵੈਲੋਕਾਨੁ
 ਵਿਰਤਿਅਸਰਬੰਠਾਈਸੁਖਮੇਅਸਬੁਲਾ॥੧॥ਅਲਜਾਲਾਬਿਕਾਰਤਜਿਨ
 ਗੁਨਾਨਿਤਿਗਾਉ॥ਕਰਜੋਤਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮੰਗੈਦੇਤੁਅਪਨਾਨਾਉ॥੨॥੧॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰਾ ਕਉ ਨੂਜੈ ਨੈਚ ਲਿਤ
ਕਉ ਅੰਤੁ ਨ ਤੀਪਾਰਾ ਰਤਾਉ ॥ ਇਕ ਖਿਨ ਤਿਥਾ ਪਿਉ ਥਾਪ ਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰੈ ਤਾ
ਜੋ ਤਕੀਨ ਉਪਾਰ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਨੁਦੇਇ ਦ ਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਸਰਨਿ ਆਇ ਓਦਾ ਸੁਤੇਰਾ
ਉਚ ਅਗਮ ਮੁਰਗਾ ਕਢਿ ਲੇਤੁ ਭਉ ਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇਜ ਨਨ ਕੁਸਦ ਬਲਿਤਾਰਾ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰੇਤੋ ਗੋਪਾਲਾ ਦੀ
॥ ੬ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਤਿ ਵਛ ਲਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਰਤਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੁਝੈ ਪ੍ਰਭ
ਨਾਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਤਿ ਆਸ ਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਨਿ ਤਰਿ
ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਬਲਿ ਤਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਨ ਕੁਦੇਤੁ ਅਪ
ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਚਉਪਦੇ ਮਃ ੪ ੬ ਮਃ ੫ ੮ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜ ੧੪

ਗਤਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥

ਪੰਨਿਪੰਨਿਓਗਮਥੇਨੁਬਾਜੈ॥

ਗਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾ॥

ਧੁਨਿਅਨਤਤਗਾਜੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਧਨਿਧਨਿਮੇਘਰੇਮਾਵਲੀ॥ ਧਨਿਧਨਿ

ਨਓਢੈਕੰਬਲੀ॥ ੧॥ ਧਨਿਧਨਿਤੁਮਾਤਾਦੇਵਕੀ॥ ਜਿਤਗਿਤਰਮਈਕੰ

ਤੀ॥ ੨॥ ਧਨਿਧਨਿਬਨਖੰਡਬਿੰਦੁਬਨਾ॥ ਜਤਖੇਲੈਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਨਾ॥ ੩॥

ਜਾਵੈਗੋਧਨੁਚਰੈ॥ ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਆਨਦਕਰੈ॥ ੪॥ ੧॥

ਮੇਰੇਬਾਪੁਮਾਧਉਤੁਪਨੁਕੇਸੈਸੰਵਲੀਓਥੀਰੁਲਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥

ਰੇਚਕੂਥੈਕੁੰਠਤੇਆਏਗਜਤਸਤੀਕੇਪ੍ਰਾਨਉਧਾਗੀਅਲੇ॥ ਦੁਤਸਾਸਨ

ਦ੍ਰੋਪਤੀਅੰਬਰਲੇਤਉਥਾਗੀਅਲੇ॥ ੧॥ ਗੋਤਮਨਾਰਿਅਤਲਿਆਤਾਗੀਪ

ਤਕਤਾਗੀਅਲੇ॥ ਐਸਾਅਧਮੁਅਜਾਤਿਨਾਮਦੇਉਤਉਸਰਨਗਤਿਅ

॥ ੨॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ॥ ਸਭੈਘਟਗਮੁਥੇਲੈਗਮਥੇਲੈ॥

ਕੋਥੇਲੈਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਏਕਲਮਾਟੀਕੁੰਜਰਚੀਟੀਭਾਜਨਏਂਬਹੁਨਾਰੇ

ਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰਗਮਾਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਸਮਾਨਾਰੇ॥ ੧॥ ਏਕਲ

ਖੁਅਨੰਤਾਅਉਰੁਤਜਤੁਸਭਆਸਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਵੈਨਾਮਾਭਏਨਿਤਕਾ

ਕੁਰੁਕੇਦਾਸਾਰੇ॥ ੨॥ ੩॥

ਪਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਾਰਗੁਮਾਰੁਕਾ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

ਪਿਛਤੁਗਤੀਸਦੜਾਨਾਮੁਖਾ ੬੦੧
ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁਕਮਾਇ
ਕਰਦੀਕਾਗਦੁਮਨੁਮਸਵਾਦੀ
ਬਿਮਲਮਣਾਰਿਬਸਸਿਨਿਰਮਲ
ਸਖੀਸੇਤਲੀਗਗਥਿਗਤੇਲੀ
ਮੁਲਖਗੀਟੀਲਾਲਾਗੋਲਾ
ਕੋਈਆਖੈਭੁਤਨਕੋਕਤੈਥੇਝੂ ੬੦੨
ਇਤੁਧਨੁਸਰਬਰਤਿਅਭਰੁਪੁਰਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ
ਸੁਗਸਰੁਸੇਸਿਲੈਸੇਸੰਸਰੁਪੋਖਿ
ਮਤਲਾ ੧

ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮੁਆ
ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਲ
ਘਰੁ ੫

ਅਤਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੇਵੈ ੬੦੩
ਮਤਲਾ ੩
ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਜਤਥੈਸਾਲਤਿਤਤਥੈਸਾਸੁਅਮੀ

ਪਨੇ

੨ ਆਵਦਜਾਦਾਨਾਬੀਐਨਿਜ
੩ ਪਿਛਲੇਗੁਨਤਬਖਸਾਇਜੀਉ
੪ ਸਚਿਰੇਤਸੇਟੇਲਿਲਤੁਸੇਵਿ ੬੦੪
੫ ਮਾਰੁਤੇਸੀਤਲੁਕਰੈਮਨੁਗੁ
ਮਤਲਾ ੪

ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥
੧ ਜਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕਜਨਕਗੁਰ
੨ ਸਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓਲਿਵਲੂ
ਘਰੁ ੩

੩ ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਗੁਰਮੁ
੪ ਤਉਪੁੰਜੀਨਾਮੁਦਿਸਾਇਦਾ ੬੦੫
੫ ਤਹਿਤਹਿਕਥਾਸੁਦਾਇਪ੍ਰਭ
੬ ਤਹਿਭਉਲਗਾਥੈਰਾਗੀਆ
ਘਰੁ ੫

੭ ਤਹਿਤਹਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਗਿ
੮ ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇ ੬੦੬
ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥
੧ ਡਰਪੈਧਰਤਿਅਕਾਸੁਨਖਤਾ
੨ ਵਿਤਨਵਿਤਕੂਮਿਓਬਤੁਭਤੀ
੩ ਕਵਨਥਾਨਪੀਰਿਓਤੈਨਾਮਾ
੪ ਮਾਨਮੋਤਅਰੁਲੇਭਵਿਕਾਰਾ ੬੦੭
੫ ਖੁਲਿਅਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਨਾ
ਕੁਰ

ਪਾਂਚਬਰਖਕੋਅਨਾਥਪੁਖਾਰਿਕੁਤਹਿਸਿਮਰਤਅਮਰਅਟਾਰੇ॥

426

ਪਨੇ

- ੭ ਜੋਸਮਰਬੁਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕ
 ੮ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਥਿਧਿਜਨੈ
 ੯ ਚਰਨਕਮਲਪੁਭਗਾਖੇਚੀਤਿ
 ਘਰੁ੩
- ੧੦ ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾ
 ੧੧ ਗੁਪਤਕਰਤਾਸੰਗਿਸੇਪੁਭੁਤ
 ੧੨ ਬਾਤਹਿਛੁਛਨਤੇਛੁਟਿਪਰੇਗੁਰਿ ੬੦੮
 ੧੩ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਅਤਿਸੁ
 ੧੪ ਛੁਟੇਅੰਡਾਭਗਮਕਾਮਨਹਿ
 ੧੫ ਬੇਦਪੁਕਾਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡਤਕਾਮਾ
 ੧੬ ਕੋਟਿਲਖਿਸਰਬਕੋਰਾਜਾਜਿਸੁ
 ਘਰੁ੪
- ੧੭ ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ॥ ੬੦੯
 ੧੮ ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ
 ੧੯ ਸਿਮਰਤੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨਸੋਊ
 ੨੦ ਕਤਕਉਡਤਕਾਵਤੁਲੇਗਾ
 ੨੧ ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰਾ॥ ੬
 ੨੨ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਾਰਨ॥ ੬੧੦
 ੨੩ ਤ੍ਰਪਤਿਅਘਾਏਸੰਤਾ
 ਘਰੁ੬ ਦੁਪਦੇ
- ੨੪ ਓਡਿਸਗਲਸਿਆਲਪਾ
 ੨੫ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੋਤੋਤ
 ੨੬ ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਦਾਤਾ॥

- ੨੭ ਚਲਤਥੈਸਤਸੋਵਤਜਾਗਤ
 ੨੮ ਤਜਿਅਪ੍ਰਿਥਿਨਸੀਤਾਪੁਰੇ
 ੨੯ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਮਾਤਾਉਦਰਗੇ
 ੩੦ ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਗੇ
 ਅੰਜੁਲੀ॥ ਘਰੁ੭
 ੩੧ ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਪੁਰਤੁਹਿਧੁ
 ੩੨ ਵੈਦੇਨਵਾਈਭੈਦੇਨਭਾਈਭੈ
 ਮਤਲਾ੯ ਦੁਪਦੇ
- ੧ ਤਹਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ
 ੨ ਅਥਮੈਕਤਾਕਰਉਗੀਮਾਨੇ
 ੩ ਮਾਈਮੈਮਨਕੋਮਾਨੁਤਿਅੰਕੇ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਟਪਦੀਆ॥
 ਘਰੁ ੧ ਮਤਲਾ ੧
- ੧ ਬੇਦਪੁਰਾਣਕਥੇਸੁਲੇਖਾਏ
 ੨ ਬਿਖੁਬੋਧਿਥਾਲਾਦਿਆਦੇ
 ੩ ਸਥਦਿਮਰੈਤਮਾਗਿਰੁਭੈ
 ੪ ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਵਲੀਭੈ
 ੫ ਤੁਕਮੁਭਇਆਰਤਲਾਨਹਿ
 ੬ ਮਨਮੁਖੁਲਤਹਿਘਰੁਤਹਿ
 ੭ ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿਧਿਪਾਵੇ

ਕਾਠੀ॥

ਆਵਉਵੰਦਉਡੰਮਲੀਕਿਤੀ
 ਨਾਭੈਣਾਭਰਜਾਈਆਨਾਸੇ ੬੧੫
 ਨਾਭਾਣਾਮੂਰਖੁਤੈਕੋਈਨਜਾ
 ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫
 ਲਾਏਗਾਰਬੁਢੰਡਿਆਗੁਰਕੁਤੈ ੬੧੫
 ਜਿਸਨੇਪ੍ਰੇਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
 ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਕੁਮਤੇਕੁਮ ੬੧੬
 ਕਰਿਅਨੁਗੁਤੁਰਾਖਿਲੀਨੇ ੩
 ਸਸਤ੍ਰਿਤੀਖਣਿਕਾਟਿਡਾਰਿਓ

ਘਰੁ ੪
 ਚੰਦਨਾਚਾਦਨੁਅੰਗਨਿਪ੍ਰ
 ਅਉਜੀਤੁਅਉਤਮਾਰੈਤਰਿ
 ਜੀਵਨਾਸਫਲਜੀਵਨਸੁਨਿ ੬੧੭

ਅੰਜੁਲੀ॥ ਘਰੁ ੮
 ਜਿਸੁਗਿਤਿਬਤੁਤਤਿਸੈਗਿਤ
 ਬਿਰਖੈਤੋਠਿਸਭਿਜੰਤਇਕਠੇ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਤਲਾ ੧ ਜੋਲੇਤ॥

ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੁ
 ਅਪੇਧਰਤੀਧਉਲਅਕਾਸੰ ੬੧੮
 ਦੁਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀਥੋਲੀ

੪ ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰਅਪੁ ੬੧੯
 ੫ ਸਾਚੈਮੇਲੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏ
 ੬ ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁਥਿਧਾਤਾ ੬੨੦
 ੭ ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਬਾਰੈ॥ ੬੨੧
 ੮ ਤਹਿਸਾਮੀਤੁਨਾਤੀਮੈਕੋਈ
 ੯ ਅਸੁਰਸਘਰਲਗਾਮੁਤਮੁ ੬੨੨
 ੧੦ ਘਰਿਗੁਰੇਮਨਮੁਗਧਇਅਨੇ
 ੧੧ ਸਗਲਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵਤੁਮਾਰੀ ੬੨੩
 ੧੨ ਸਾਚੇਸਾਤਿਬਸਿਰਜਣਤਰੇ ੬੨੪
 ਦਖਲੀ॥

੧੩ ਕਾਇਆਨਗਰੁਨਗਰਗਜ੍ਜਾਨੁ
 ੧੪ ਦਰਸਨੁਪਾਵਜੇਤੁਪੁਭਾਵ ੬੨੫
 ੧੫ ਅਰਬਦਨਰਬਦਪੰਧੁਕਾਰ
 ੧੬ ਆਪੇਅਗੰਧੁਉਪਾਇਨਿਰਲਾ ੬੨੬
 ੧੭ ਸੁੰਨਕਲਾਆਪਰੰਪਰਿਧਾਰੀ
 ੧੮ ਜਾਤਦੇਖਾਤਤਦੀਨਦਇਆ ੬੨੭
 ੧੯ ਤਹਿਧਨੁਸੰਚਤੁਰੇਜਨਭਾਈ
 ੨੦ ਸਚੁਕਤਤੁਸਚੈਘਰਿਗਤਲਾ ੬੨੮
 ੨੧ ਕਾਮੁਕੋਧੁਪਰਤਰੁਪਰਨਿੰਦਾ
 ੨੨ ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਤਾਰਅਪਚਾ ੬੨੯

ਮਤਲਾ ੩ ਜੋਲੇਤ॥

੧ ਤੁਕਮੀਸਤਜੇਸਿਸਟਿਉਪਾ ੬੩੦

੫੮੮

ਪਨੇ

- ੨ ਏਕੋਏਕੁਵਹਤੈਸਭੁਸੇਈ॥
੩ ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਏਕੋਦਤ ੬੩੧
੪ ਜੋਅਇਆਸੋਸਭੁਜਸੀ॥
੫ ਸਚੁਸਾਲਾਤੀਗਤਿਰਗੰਭੀਰੋ ੬੩੨
੬ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰਸਾਚਾ
੭ ਸਚੈਸਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇਅ ੬੩੩
੮ ਆਪੇਆਪੁਓਪਾਇਓਪੰਨਾ
੯ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਸੁਕਰ ੬੩੪
੧੦ ਸੋਸਚੁਸੇਵਿਤੁਸਿਰਜਣਤਾ
੧੧ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੇਵਤਤੁ ੬੩੫
੧੨ ਤਹਿਜੀਓਸੇਵਿਤੁਅਗਮਅ ੬੩੬
੧੩ ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਰੁਖੇਲੁ
੧੪ ਨਿਤਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੋ ੬੩੭
੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ
੧੬ ਆਪੇਸਿਸਟਿਤੁਕਮਿਸਭ ੬੩੮
੧੭ ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿ
੧੮ ਜੁਗੁਛਤੀਤਕੀਓਗੁਥਾਰਾ ੬੩੯
੧੯ ਤਹਿਜੀਓਦਾਤਾਅਗਮਅ ੬੪੦
੨੦ ਜੋਤੁਪੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ
੨੧ ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੁਵੀਚ ੬੪੧
੨੨ ਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਓਪਾਇ ੬੪੨
੨੩ ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹ
੨੪ ਨਦਰੀਭਗਤਾਏਤੁਮਿਲੁ ੬੪੩

ਮਤਲਾ ੪ ਸੋਲੇਡੇ॥

- ੧ ਸੁਚਾਆਪਿਸਵਾਰਲਤਾ
੨ ਤਹਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਦਾ
ਮਤਲਾ ੫ ਸੋਲੇਡੇ॥

- ੧ ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਾ
੨ ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾ
੩ ਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ
੪ ਗੁਰਗੋਪਾਲੁਗੁਰਗੋਵਿੰਦ
੫ ਅਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪ੍ਰਭੁਨਿੰਦ
੬ ਜੋਦੀਸੈਸੇਏਕੋਤੁਏ॥
੭ ਸੁਹਤਿਦੇਖਿਨਕੁਲੁਗਵਰ
੮ ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਅਕਾ
੯ ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਸੁਬਸੁਖਦੁ
੧੦ ਤੁੰਸਾਤਿਥੁਤਉਸੇਵਰੁਖੀ
੧੧ ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁ
੧੨ ਅਲਤਅਗਮਖੁਦਾਈ
੧੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਉਚਰਿ
੧੪ ਚਰਨਕਮਲਤਿਰਦੈਨਿ

ਪਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਾਗਮਾਤ੍ਰਕੀਸਲੋਕਾਨਾਨਿ ੬੫੪

ਮਤਲਾ ੩ ਪਉੜੀ ੨੨

ਸਲੋਕ ੪੭

ਵਾਗਮਾਤ੍ਰਕੀਸਲੋਕਾਨਾਨਿ ੬੫੮

ਮਤਲਾ ੫ ਪਉੜੀ ੨੩

ਸਲੋਕ ੬੮

ਜੋਤੁਮਲਾ

੬੦ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੧੨ ਮ: ੧

੫ ਮ: ੩

੮ ਮ: ੪

੩੨ ਮ: ੫

੩ ਮ: ੮

੬੦

੨੦ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧੦ ਮ: ੧

੩ ਮ: ੩

੮ ਮ: ੫

੨੦

੬੨ ਸਲੋਕ

੨੨ ਮ: ੧

੨੪ ਮ: ੩

੨ ਮ: ੪

੧੪ ਮ: ੫

੬੨

੨ ਵਾਗ

੧ ਮ: ੩

੧ ਮ: ੫

੨

੧੪੪

ਪਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀ॥

ਕਬੀਰਜੀਉ॥

੧ ਪਡੀਆਕਵਨਕੁਮਤਿਤੁਮ ੬੬੪

੨ ਬਨਹਿਬਸੇਕਿਉਪਾਈਐਜੀਉ

੩ ਹਿਧਿਸਿਧਿਕਉਫੁਗੀਤਬਕਾ

੪ ਉਦਮਸਮੁੰਦਸਲਲਕੀਸਾ ੬੬੫

੫ ਜੀਉਤੁਮਮੋਕਉਦੁਹਿਕਰਤ

੬ ਜਿਨਿਗਜ਼ਕੋਟਕੀਏਕੰਚਨ

੭ ਦੇਹੀਗਵਾਜੀਉਪਗਮਾ

ਅਸਟਪਦੀਆ

੮ ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੇਖਿਆ

੯ ਗਜਨਕਉਨੁਤੁਮਰੈਅਵੈ

ਸਲੋਕ॥

੧੦ ੧ ਗਗਨਿਦਮਾਮਬਾਜਿਓ

੨ ਸੁਗਸੋਪਹਿਚਨੀਐ

ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥

੧ ਚਾਹਿਮੁਕਤਿਚਰੈਸਿਧਿਮਿਲ

੨ ਦੀਨੁਬਿਸਾਹਿਓਹਿਦਿਵਨੇ ੬੬੬

ਜੈਦਉਜੀਉ॥

੧ ਚੰਦਸਤਭੇਦਿਅਨਾਦਸਤ

੨ ਗਮੁਸਿਮਰੁਪਛੁਤਾਹਿਗਾ॥

੫੮੮

੫੮

ਹਵਿਦਾਸਜੀਉ॥

ਦੁਪਦੇ॥

੧ ਐਸੀਲਾਲਤੁ ਭੁਭਿਨੁਕੁਭਿ ੬੬੬

੨ ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਿਤਿਗੁਚਿਤੁ

ਮੀਰੰਬਾਈਜੀਉ

੧ ਮਨੁਤਮਾਰੇਥਾਧਿਓਮਾਈ

੧੭ ਜੇਤੁਜੁਮਲਾ

੧੦ ਕਬੀਰਜੀ

੨ ਨਾਮਦੇਵਜੀ

੨ ਜੈਦੇਓਜੀ

੨ ਹਵਿਦਾਸਜੀ

੧ ਮੀਰੰਬਾਈਜੀ

੧੭

300

੧੬ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰਗੁ
ਗਪੁ ਸਾਇ

ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਾਜਨ
ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾਸ ਦਧੁ ਗਿ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ਆਪੇ ਖਉ ਸਦਾ ਹ
ਗਿ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਬਦ ॥ ॥ ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾਨੁ ਮੁਖ ਸਮਕਾਲੇ ਹਿ ॥
ਛਤ੍ਰ ਸਗਾਇ ਚੇਟਿ ਸਨਿਰਥ ਪੀੜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਤਿ ਨ
ਉਸਾਇ ਮਿਲੇ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਮੈ ਕਰਮ ਹੀਣ ਕੂੜਿ ਆਰਾਨੁ ਮੁਨ ਪਾਇ ਆਤੋਰ
ਅਧਾਰ ਮਿਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਦਕੀ ਤੇ ਦੁਖ ਪਰ ਛੁੜੇ ਪੁਰਾਥ
ਖੇਮਾਇ ॥ ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਵਿਛੁੜਿ ਆ
ਕਿ ਆਵੀ ਛੁੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾਕਿਆ ਮੇਲੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਨਿ
ਰਿਟੇ ਖਿਆ ਖੇਲੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਵੜਾਇ ਨਿਤ ਨਿਕੀ ਤੇ ਭੋਗਾ ॥ ਵਿਜੇ
ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਿਲਿ
ਗਪਿ ਤਾਪਿ ਰੁਕਮਾਇ ਆਗਤਿ ਨਿਕਰ ਤੈਲੇ ਪੁਲਿਖਾਇ ਆਗਲਿ ਖੁਦਾ ਤਿਜੇ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸ
ਮਾਣਾ ॥ ਉਠਿ ਚਥਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਘਰ ਛਡੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਪਾਰਿ ਜਾਈ ਐ ॥ ਜੇ ਬਾਹੁ ਤਿ
ਯੋ ਆਆਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਫਾਏ ॥ ਫੁਰਮਾਇ ਸਿਬੁ ਤੁਚਲ
ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥ ੩ ॥ ਘਰ ਘੁੰਮਣ ਵ
ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥ ਕਹੁ
ਨਕਦੇਵੈ ਕਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮ
ਕਣੀ ਬੁਰਾਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚ
ਮੈ ਤਉ ਗੁਣ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤ ਚੇਤਾ ਸਿਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥

ਗਗਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਠਗਾਥਿਆ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜਾਕਿਗੋਨਿਜਾਭਾਇ
 ਜੇਤੇਪੜੀਠਾਹੀਤੇਤੀ॥ਗਸਿਰਸਿਚੋਗਚੁਗਾਹਿਨਿਤਠਾਸਹਿਭੁ
 ਮੁੜੇਕਵਨਗੁਣੀ॥੨॥ਕਾਇਆਆਰਣਮਨੁਵਿਚਿਲੇਪਾਪਚਮ
 ਤਿਤੁਲਾਗਿਰੀ॥ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸੁਭੁਪਾਥਿਮਨੁਜਾਲਿਆਸੀ
 ਤਭਈ॥੩॥ਭਾਇਆਮਨੁਰੁਕੰਚਨੁਠਿਰਿਹੈਵੈਜੇਗੁਰਮਿਲੈਤਿਨੇ
 ਕੁਨਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਥੰਪੁਦੇਵੈਤਭਿਨਾਨਕਾਤ੍ਰਿਸਟਸਿਦੇਹਾ॥੪॥੩॥ਮਨੁ
 ਲਾ१ ਥਿਮਲਮਝਰਿਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਟਮਨਿਜਾ
 ਰੇ॥ਪਟਮਨਿਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਦੇਖਨਹੀਰੇ॥੧॥ਦਰਦਰਦੁਖ
 ਨਜਾਨਸਿਰੇ॥ਭਖਸਿਸਿਥਾਭੁਥਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲਾ
 ਰੇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਥਸੁਜਲਾਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਰਾਗੁਨੇ
 ਦਕੁਮੁਦਨੀਦੁਰਪੁਨਿਵਸਸਿਅਨਭਉਕਾਰਨਿਰੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੰਠੁ
 ਮਧੁਸੰਚਸਿਤੁਥਨਚਾਤੁਰੇ॥ਅਪਨਾਪੁਤੁਕਥਪੁਨਢੇਰਸਿਧਿ
 ਤਿਜੀਉਰੇ॥੩॥ਪੰਡਿਤਸੰਗਿਵਸਾਹਿਜਨਮੁਰਖਅਗਮਸਾਸੁਨੇ
 ਨਾਪੁਤੁਕਥਪੁਢੇਰਸਿਸੁਆਨਪੂਛਿਜੀਉਰੇ॥੪॥ਇਕਿਪਾਖੰਡੇ
 ਨਰਚਾਹਿਇਕਿਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ॥ਪੁਗਥਿਲਿਖਿਆਪਵਸਿਨਾ
 ਸਨਾਨਮੁਜਪਿਰੇ॥੫॥੧॥੪॥ਸਲੋਕਾ॥ ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਅ
 ਹਿਹਰਿਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਮੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਜਿਉ
 ਤਕਿਭਾਗਾ॥੧॥ਮਾਰੂਸਥਦੁ१ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਗਥਿਗ
 ਸੁਣਿਸਹਕੀਇਕਥਾਤਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਜੈਮੈਥੇਦਨਸਾਕਿਸੁਆਖਾ
 ਹਗਿਥਿਨੁਜੀਉਨਰਹੈਕੈਸੇਰਾਖਾਮਾਈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਹਭਿਦੋਗਗਇ
 ਵਾਣੀ॥ਗਾਇਆਸੁਜੇਥਨੁਪਨਪਛੁਤਾਣੀ॥੨॥ਤੁਦਾਨਾਸਾਹਿਬੁ
 ਮੇਰਾਥਿਜਮਾਤਿਕਰੀਜਨੁਥੰਦਾਤੇਰਾ॥੩॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅੰਦੇਸੇ
 ਥਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧

ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਉ ਸਭਾਗਾ ਗੁਰਕੀ ਬਚਨੀ ਪਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇ
ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪੁਕਮੁ ਨ ਕ
ਦਾ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ਮਾਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ
ਲੀਨਾ ਚੈ ਲਾਲਾ ਗਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰ ਉਤੇਰੀ ਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪੀਅਹਿ ਤਪ
ਆਈ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤਪੀ ਸਣ ਜਾਉ ਪਖਾਠੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੇ ਵਾਜ ਪਤੁਰਾ
ਗਨਉ ॥ ੩ ॥ ਭੁਣਹਰਾ ਮੀਨਾ ਨ ਕੁਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅ
ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆ ਪਾਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਦੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਅ
ਮਹਲਾ ੧

ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤ ਨ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆ
ਮੀਨਾ ਨ ਕੁਵੇ ਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹਕਾਨਾ ਨ ਕੁਓ ਗਨਾ
ਗੁਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਭੈ ਦੇ
ਨਾਹੋਇ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਉ
ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਏ ਕਾਕਾਰ ਕਮਾਇ ਪੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ
ਵਰਸਿਆਣ ਪਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਪਰੋਖਿ
ਮਹਾਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾਮਹਲਾ ੧

ਇਉ ਧਨੁ ਸਰਬਗਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰਿ ਮਨੁ ਖਡਿਗਹਿ ਸਿਜਾਣਹਿ
ਗੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ਨ ਮੁਰਿ ਦੇਹ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ
ਗਹਾਉ ਨਾਇਉ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸ ਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ਨਾਇਉ ਧਨੁ ਭੂਬੈ ਨਾਇ
ਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਕੀਦੇ ਖਪੁ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਮ
ਏਨ ਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਸੁਨੁ ਨ ਰਭਾਈ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਬਿ
ਕਪੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਭਣਾਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁ
ਣੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਇਉ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥

ਰਉ ਪਦੇ ਪੁਰ

੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਹਾਮਹਲਾ ੧

ਸੁਰਸਰੁ ਸੋ ਸਿਲੈ ਸੋ ਮਸ

ਹੁਪੋਖਿਲੈਚੁਗਤਿਕਰਿਮਰਤੁਸੁਸਨਬੰਧੁਕੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਓ
 ਮਨੁਰਾਖੀਐਓਡੈਨਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਢੀਜੈ॥੧॥ਮੁਜੇਕਾਇਚੇਭਰਸਿਓ
 ਹਚੀਨਿਅਪਰਮਾਨੰਦਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਅਜਗਗਪੁਜਾਰਿਲੈਅਮ
 ਰਿਲੈਕੁਤਿਤਾਜੀਓਡੈਤਓਅਪਿਓਪੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਓ
 ਨੁਰਾਖੀਐਓਡੈਨਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਢੀਜੈ॥੨॥ਭੁਣਤਿਨਨਕੁਜਨੋਰਵੈ
 ਮਨੋਮਨਪਵਨਾਸਿਓਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਓਚੁਗਤਿ
 ਖੀਐਓਡੈਨਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਢੀਜੈ॥੩॥੧॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲ੧
 ਇਅਮੁਸ਼ੀਨਮਨੁਮੁਅਸਰੁਲਹਰੀਮੈਮਤਾਬੋਹਿਥੁਜਲਸਿਓਤਿਰਿ
 ਚਾਵਖਗੁਜਿਤੁ॥ਮਾਣਕੁਮਨਮਹਿਮਨੁਮਰਸੀਸਾਚਿਨਲਗੈਕਤੁ॥੧॥
 ਤਿਟਿਕੈਗੁਣੀਭੈਪੰਚਾਇਣਰਤੁ॥੧॥ਥਾਥਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਦੁਰਿਨਦੇ
 ਰਬਜੋਤਿਜਗਜੀਵਨਾਸਿਰਿਸਿਰਿਸਾਚਾਲੇਖੁ॥੧॥ਗਾਉ॥ਥੁਮ
 ਨੁਰਿਖੀਮੁਨੀਸੰਕਰੁਇੰਦਤਪੈਓਖਾਰੀ॥ਮਾਨੈਹਕਮੁਸੋਪੈਦਰਿਸ
 ਕੀਮਰਹਿਅਠਾਰੀ॥ਜੰਗਮਜੋਧਜਤੀਸੰਨਿਆਸੀਗੁਰਿਪੁਰੈਵੀਰ
 ਬਿਨੁਸੇਵਾਭਭੁਕਬਹੁਨਪਾਵਸਿਸੇਵਾਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੨॥ਨਿਪਿ
 ਧਨੁਨਿਗੁਰਿਅਗੁਰਨਿਸਾਣਿਅਤੁਮਾਣੁ॥ਅੰਧੁਲੈਮਾਣਕੁਗੁਰੁ
 ਆਨਿਤਾਣਿਅਤੁਤਾਣੁ॥ਹੋਮਜਪਾਨਹੀਜਾਣਿਅਗੁਰਮਤੀਸ
 ਣਾਨਾਮਾਥਿਨਾਨਹੀਦਰਿਓਈਫੂਠਾਅਵਣਜਾਣੁ॥੩॥ਸਾਚਾਨ
 ਹੀਐਸਾਚੇਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਗਿਆਨਿਰਤਨਿਮਨੁਮਾਜੀਐਓ
 ਮੈਲਾਹੋਇ॥ਜਥਲਗੁਸਾਹਿਬੁਮਾਨਿਵਸੈਤਥਲਗੁਬਿਘਨੁਨਹੋਇ
 ਕਾਸਿਰੁਦੇਛੁਟੀਐਮਾਨਿਤਾਨਿਸਾਚਸੋਇ॥੪॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲ੧
 ਗੀਜੁਗਤਿਨਮੁਨਿਰਮਾਇਭੁਤਾਕੈਮੈਨਰਾਤੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਥੁਸਦਨ
 ਜਨਮਮਰਣਗਤਿਬੀਤੀ॥੧॥ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕਹਾਨਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ
 ਥੀਤਰਿਮਹਾਲਿਭੁਲਾਵਾਹਿਪੁਛਓਬਾਤਾਨਿਰੰਤੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਥੁਮ

ਅਨਿਸਨਾਨੀਹਰਿਗੁਣਪੂਜੈਪਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੁਨਾਗਇਛਕਿਭਵਣਏ
ਜੀ॥੨॥ਜਿਹਵਾਡੰਡੀਇਹੁਘਟਛਾਥਤੋਲਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ਏਕੋਹਟ
ਪੁਸ਼ਨਸਿਰਿਵਣਜਾਗੇਇਕਭਾਤੀ॥੩॥ਦੋਵੈਸਿਰੇਸਤਿਗੁਰੁਨਿਬੇੜੇਸੋ
ਭੈਜਿਸੁਏਕਾਲਿਵਲਾਗੀਜੀਅਪੁਰਹੈਨਿਭਰਾਤੀ॥ਸਬਦੁਵਸਾਏਭਰਮੁ
ਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕਾਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੪॥ਉਪਰਿਗਗਨੁਗਗਨਪਰਿਗੋਰਖੁਤਾਕਾ
ਗਮੁਗੁਪੁਨਿਵਾਸੀ॥ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕੁਭਾਇਅਉ
ਸੀ॥੫॥੧੧॥

ਗਗਮਾਹੁਮਹਲਾ੧

ਘਰੁ੫

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈਸੋਜ

ਜਿਸੁਵੇਦਨਹੋਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮਕੇਕਾਨਲਗੇਤਨਭੀਤਹਿਵੈਦਾਕਿਜਾਣੈਕਾਗੀਜੀਉ॥
ਜਿਸਨੇਸਾਚਾਸਿਫਤੀਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਭੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਸਾ
ਜੀਜਾਣੈਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਗੀਜੀਉ॥੧॥ਗਾਉ॥ਪ੍ਰਸੇਤੀਧਨਪ੍ਰੇਮੁਰਚਾ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਥਾਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਜਸੇਤੀਧਨਖਰੀਸੁਹੇਲੀਕ੍ਰਿਸਨਾਤਿ
ਨਿਵਾਗੀਜੀਉ॥੨॥ਸਹਸਾਤੇਝੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਸਹਜੇਸਿਫਤੀਧਣਖੁਚ
ਕਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਸੁੰਦਰਗਾਧਾਗੀ॥੩॥ਹਉਮੈਜਲਿਆ
ਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜਮਪੁਰਿਵਜਾਹਿਖੜਗਕਰਗੇ॥ਅਥਕੈਕਹਿਐਨਾਮੁਨ
ਅਲਈਤੁਸਹਜੀਅਝੇਭਾਗੀਜੀਉ॥੪॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਪਵਹਿਖਿਆਲੀ॥ਜ
ਪੁਰਿਠਾਸਹਿਗਾਜਮਜਾਲੀ॥ਹੇਤਕੇਥੰਧਨਤੇਰਿਨਸਾਂਕਹਿਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆ
ਜੀਉ॥੫॥ਨਹਉਕਰਤਾਨਮੈਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਜਿਸੁ
ਤੁਹੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਰਾਨਨਕਸਗਣਿਤੁਮਾਗੀਜੀਉ॥੬॥੧॥੧੨॥

ਗਗਮਾਹੁਮਹ

੧੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਪਥੈਸਾਲਹਿ

ਜਪਥੈਸਾਸੁਆਮੀਜਪਥੈਜਾਹਿਤਹਜਾਵਾ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਾਜਾਸਭੇਪਾਵਿ

ਤੁਹਾਧਿਥਾਵਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਹਿਵਸਾਸਚਗਾਵਾ॥ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਾ
 ੧॥ਗਾਉ॥ਬੁਰਾਭਾਕਿਭੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਵਿਕਰ
 ਪੁਰਮਾਇਆਖਸਮਕਾਰੋਆਵਰਤੈਹਿਪਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਇਥੀਪਾਤੁਸ
 ਕਹੀਅਤਹੋਇਥੀਕਿਸਤੇਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰਤਾਐਸਥੀ
 ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਾਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਾਤਦੋਬਿਨਸੀ॥ਜੋਤਿਸੁਖ
 ਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਜਮਕੀਛਾਸੀ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਏ
 ਗੋਕਵਨਾਜਾਚੁਕਾਮਨਿਆਉਮਾਨਾ॥ਤਾਸੁਤਾਸੁਪਰਮਗਾਇਜਪਤ
 ਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥੫॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਅਵਤਾਰ
 ਣਾਨਾਥੀਐਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾਹੋਇਸਚੁਖਜਾਨਥਖਸਿਆਨਾ
 ਸੋਇ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੁਮਨਪੁਤਾਜਿਵਿਕਾਰਾਗੁਰਕੀ
 ਧਿਆਇਤੁਸਚਿਲਗੀਪਿਆਰਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਐਥੈਨਵਪੁਰਲਿਖ
 ਥਾਕਿਥਾਉਨਪਾਇ॥ਜੋਨਿਸਭਿਭਵਾਈਅਨਿਥਿਸਟਮਾਪਿਸਾ
 ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆਪੁਰਥਿਲਿਖਿਆਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸ
 ਤਿਕਾਰਿਸਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਆਪੇਸੁਸਾਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਐ
 ਰਿਕਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈਅਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥੨॥
 ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਪਿਛਲੇਗੁਨਪਥਖਸਾਇਜੀਉਅਥੁਮਾ
 ਇ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਂਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾ
 ਥਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ਸਦਾਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਂਇਕਮਨਿਏਕ
 ॥੧॥ਗਾਉ॥ਨਾਮੈਜਾਤਿਨਪਤਿਹੈਨਾਮੈਥੇਪੁਨਥਾਉ॥ਸਥਾਦਿਭੇਇ
 ਟਿਆਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਮਾਝਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਚਕਰਦੀ
 ਲਾਚਿਲਗਾਜਾਇ॥ਧੰਧੈਕੁਝਿਵਿਆਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾ
 ਨਾਨਕਸਥੁਕਿਭੁਆਪੇਆਪਿਹੈਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਭਗਤਿਖਜਾ
 ਥਖਸਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩

ਸਚਿਰਤੇ ਸੋਟੋਲਿਲਹੁ ਸੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ ਤਿਨਮਿਲਿਅਮੁਖੁਉਜਲਾਜ
 ਮਨਮੁਗਾਰਿ॥੧॥ ਥਾਥਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਸਮਾਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਪੁਛਿ
 ਖੁਲੇਪੁਵਖਰੁਭਾਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕੁਸਚਾਸਚਸੇਵਦੀਪੁਰਿਭਾਗਿਮਿਲਾ
 ਗਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸੇਨਾਵਿਭੁਜਾਹਿਪਾਵਾਹਿਸਚੁਸੋਇ॥੨॥ ਇਕਿਭਗ
 ਸਾਗਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਭਗਮਿਭੁਜਾਇ॥ ਥੰਨਾਵਿਚਿਅਪਿਵਰਤਦਾਕ
 ਣਾਕਿਭੁਨਜਾਇ॥੩॥ ਜਿਸੁਨਾਲਿਜੇਰੁਨਚਲਾਈਖਲੇਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ
 ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਖਮਨਿਵਸੈਤਾਸੁਣਿਕਰੇਸਾਥਾਸਿ॥੪॥੪॥
 ਗੁਮਹਲਾ੩ ਮਾਰੂਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੁਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਇ॥ ਸੋਸਾਚਾਸਾ
 ਧੀਐਤਿਸੁਜੇਵਭੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਅਹਿਹਰਿ
 ਣੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੈਬਚਨਿਅਗਾਧਿਤੁਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀ
 ਐਜਿਦੁਏਹਸੋਈਪਾਇ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਫੋਡਿਦੁਜੈਲਗੋਕਿਅਕਰਨਿਅ
 ਜਾਇ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰ
 ਭਵੇਪਰਵਾਹੁਜੈਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ ਨਨਕਾਤਿਸੁਸਰਣਾਈਚਜਿ
 ਪਉਅਪੇਬਖਾਸਿਮਿਲਾਇ॥੪॥੫॥੧੭॥

ਗੁਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ
 ਜਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕ
 ਪੁਰੁ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਨਕਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਹਰਿਸਗਣਿਪਰੇ॥ ਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸੁਦਾਸੇਮਿਲਿਓਭ
 ਗਤੀਭਾਇਤਰੇ॥ ਭਗਤਿਵਢਭੁਹਰਿਨਾਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਰੇ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਮੁਜਪਤਉਧਰੇ॥ ਧੂਪ੍ਰਹਿਭਾਦੁਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਮਿਤਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਲਿਜੁਗਿਨਾਮੁਪ੍ਰਸਾਨੁਪਦਾਰਥੁਭਗਤਜਨਉਧਰੇ॥ ਨ
 ਮਜੈਦੇਉਕਬੀਰੁਤਿਲੋਚਨੁਸਥਿਦੋਖਗਏਰਮਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੋਉ

ਧਰੇ ਸਾਭਿ ਕਿਲਾ ਬਿਖਾ ਪਟਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਾਭਿ ਤਿ
 ਦੇਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਥੇ ਸੁ ਅਚ ਵਤ ਅਜਾ ਮਲੁ ਉ ਪਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਰਾਇਣ
 ਹਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗ੍ਰ ਸੈਣਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋ ਜਿ ਬੰਧ ਨਾਮੁ ਕਾਤਿ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਕਉ ਅਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀ ਅਹਾਰਿ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇ ਵਕ ਪੈ ਜਰੈ ਮੇਰੇ
 ਦੁਸਰਾਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾ ਗੀਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ੪ ॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿ ਓਇ ਵੇਲੇ ॥ ਸਾਧਿਕ
 ਜਪਿ ਆਜਤੀ ਸਤੀ ਸਤੀ ਖੀਧਿ ਆਇਆ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦ੍ਰਾਵਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸਰਦਿ
 ਜਪਿ ਓਤੈ ਚਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ
 ਜਟ ਬਾਲ ਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਾ
 ਧੂ ਬੇਜਾ ਪਿਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਕਰ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿ ਓ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀ ਨਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇ
 ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਗੀ ਸਾਧਿ ਆਇ ਓਹਰਿ ਜਪਾਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦੁ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੰਤਿ ਤਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾ ਲੁਜਿ ਨਾ
 ਵਾਸਿ ਆਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ
 ਮੈਗਣ ਤਨਕ ਰਿਸਾਕਿਆ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਹਿ
 ਆ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਓ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ ॥ ੫ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਠਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਨਾ
 ਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੈ ਚਾਏ ਛੁਡਾਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀ ਆਈ ਵੀ ਆਤਿ
 ਰਿਮੁਕਾਤਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ
 ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬ੍ਰਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿ
 ਚਿਨਾਮੁ ਹੋ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤਿ ਸੁਆਗੈ ਮੈ ਜੋ ਦਰੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ
 ਇਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨਾ ਪਾਇਆ ॥

ਹਰਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਸੇ ਭਗਤੀ ਲਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਿਭ ਵਾਈ ਅ
ਮਰਿ ਜੰਮਾਇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਰੀ ਅਹਿ ॥ ਦਗਹ ਮਿਲੈ
ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਭੁਪੁਰੁ ਹਮ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈ ਪੁਰਿ ਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਭੁ
ਜ ਗਤੀ ਵ ਨ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆ ਭੁਭੋਇ ਜ
ਨ ਕਹਾਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਮਰੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਉ ਪੁੰਜੀ ਨ
ਦਸਾਇ ਦਾ ਕੋਟ ਸੇਹਰਿ ਧਨੁ ਗਾਸਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸਾਵਿਟੁ ਧਨ ਖਨੀ ਐ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਉ
ਭੁਪਾਸਿ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਪਿ
ਯਾਇ ਮਿਤਾ ਮੈ ਹਰਿ ਪਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਹਰਿ ਧੀ
ਕਹਾਰਿ ਸਾਥਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ਮੈ ਦਸੇਹਰਿ ਧ
ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਾਭ ਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਾਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਿ
ਇਆ ਪੁਰਖੁ ਆਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਥਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਚੰਡਾਰਹਿ ਪੁ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ
ਅਨੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਵਿਹੁਇ ਆਤਿ ਖਮੁਈ ਅਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਭੁਭੋਇ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਚਰਿਤ੍ਰੀ ਵਿਛੁਨ ਮੇਲਿ ਪੁਰ ਮੈ ਮਾਨਿਤ ਨਿ
ਭਾਈ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪
ਮਰੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪੁਰ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ
ਅਈ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀ ਆਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ
ਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਹੁ ਮੁਖਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤ
ਪ੍ਰੇਮ ਜਿਛੁੰਦੋ ਭਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਅਕਥ ਕਹਾਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇ ਆਸੁਣਿ
ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪੁਰ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇ
ਯਾਹਰਿ ਪਾਇ ਆਸੁ ਪੜ੍ਹ ਸੁਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਾਗੁ ਵਿਹੁਇ ਆਤਿ ਨਦੁ ਖੀਰੈ ਵਿਹ

ਟੀ॥੩॥ਹਮਜਾਚੀਕਦੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆਮੁਖਿਦੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇ
 ਪ੍ਰਭਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਖਸੁਜਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾ
 ਟੀ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਭਾਉਲਗਾਥੈਗਰੀਅਵਭਾ
 ਹਰਿਮਨਿਰਾਖਾਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਰਪਾਉਪਜੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸਚਾਖੁ
 ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਅਹੋਰਿਆਗੁਰਥਾਣੀਹਰਿਗੁਣਭਾਖੁ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਨੀ
 ਰਿਹਰਿਨਮਰਸੁਚਾਖੁਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਾਇਆਹਲਤਿਪਲਾਤਿਪਤਿਰਖੁ
 ਹਾਓਹਰਿਹਰਿਨਮੁਖਿਆਈਐਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੁ॥ਤਨੁਪਲ
 ਰਿਥੀਜੀਐਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿਨਮੁਖੇ
 ਪੂਰੈਹਰਿਰਸਚਾਖੁ॥੨॥ਮਨਮੁਖਾਤ੍ਰਿਸਨਾਰਹਿਰਹੇਮਨਿਆਸਾ
 ਬਹੁਲਾਖੁ॥ਬਿਨੁਨਵੈਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਦੇਵਿਚਿਬਿਸਟਾਮਨਮੁਖਰਾਖੁ
 ਆਵਹਿਜਾਹਿਭਵਾਈਅਹਿਬਹੁਜੇਨੀਦਰਗੰਧਰਾਖੁ॥੩॥੩॥ਹਿ
 ਰਣਾਗਤੀਹਰਿਦਾਇਆਧਾਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖੁ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਕਰਿ
 ਮੁਮਿਲੈਪਾਤਿਸਾਖੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਖੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ॥੪॥੪॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ ੫ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਮੇ

ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਮੁਕਰੇਰਿ
 ॥ਜਿਸੋਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਸੋਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿ
 ਪਾਕਰੇਬਨਵਾਲੀ॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਖ
 ਰੇਜੀਅੜੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਖਭਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁ
 ਬਿਨਉ॥ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਹਰਿਦੇਹੁਪਸਾਉ॥ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਦਾਹਰਿ
 ਮਨਿਭਾਵੈਜੀਉ॥੨॥ਨਵੇਓਦੂਸ੍ਰਵਹਿਅਪਾਵਿਕਾਥੋਲਿਹਰਿਨਮੁ
 ਕਸਭਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਤਮ
 ਜਾਵੈਜੀਉ॥੩॥ਆਇਆਮੋਹਾਬਿਖਮੁਪੈਭਰੀ॥ਕਿਉਤਰੀਐਦੁ
 ਗੀ॥ਸਤਿਗੁਰਬੋਧਿਬੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੋਘ

ਭੂਸਰਬਤਰੇਰਸਭੁਕੋਈ ਜੋਤੁਕਰਹਿਸੇਈ ਪ੍ਰਚਰੇਈ ਜਨਨਨਕੁਗੁਛਗਵੈ
 ਚਰਾਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਥਾਇਖਾਵੈਜੀਉ॥੫॥੧॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪
 ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਦਮਨਸੇਰੇ॥ ਸਾਭਿਕਿਲਾਵਿਖੁਕਟੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ ਹਰਿਪਨੁਰਾਖਦੁਹ
 ਪਨੁਸੰਚਦੁਹਰਿਚਲਾਦਿਆਨਾਨਿਸਖਾਈਜੀਉ॥੧॥ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਧਿ
 ਆਵੈ॥ ਨਿਤਹਰਿਜਪੁਜਪੈਜਪਿਹਰਿਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਪੁਰਸਾਦੀਹਰਿਸੁਖ
 ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪੁਰਿਲਾਖਾਈਜੀਉ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਤਿ
 ਮੁ॥ ਜਗਮਾਹਿਸ੍ਰੇਸਟਉਤਮਕਾਮੁ॥ ਦੁਸਮਨਦੁਤਜਮਕਾਲਠੇਹਮਾਰਥ
 ਹਿਸੇਵਕਨੇੜਿਨਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ ਜਿਸੁਭਿਪਰਿਹਰਿਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਜੋ
 ਨਵਕੁਚੁਜੁਗਚਹੁਕੁੰਟਜਾਨਿਆ॥ ਜੇਭਿਸਕਾਬੁਰਾਕਪੈਕੋਈਪਾਪੀ॥ ਤਿਸੁ
 ਜਮਕੰਕਰੁਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ ਸਭਮਾਹਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤਾ॥ ਸਾਭਿਕਰਿ
 ਹਰਿਵੇਖੈਅਪਣੇਚਲਤਾ॥ ਜਿਸੁਹਰਿਗਖੈਤਿਸੁਕਥਿਲਮਰੈਜਿਸੁਕਰ
 ਤਾਆਪਿਫਭਾਈਜੀਉ॥੪॥ ਹਉਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲੈਈਕਰਤਾਰੇ॥ ਜਿਨਿਸੇ
 ਵਕਭਗਤਸਭੇਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਦਸਅਠਚਾਰਿਵੇਦਸਾਭਿਪੁਛਦੁ॥ ਜਨਨ
 ਕਨਮੁਢਭਾਏਜੀਉ॥੫॥੨॥੮॥੨੫॥

ਭੂਰੁ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰਮੁਰੂਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ
 ਹਰਿਅਮਰਕਰਗਾ॥ ਪਉਦੁਪਾਣੀਥੈਸਤਰੁਡਰਪੈਡਰਪੈਇੰਦੁਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ ਏਕਾਨਿ
 ਭਉਥਾਤਸੁਨੀ॥ ਸੋਸੁਖੀਅਸੋਸਦਸੁਹੇਲਾ॥ ਜੋਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨੀ॥੧॥ ਗੁਰ
 ਭੀਦੇਹਧਾਰਅਰੁਦੇਵਾਡਰਪੁਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਡਰਿਮੁਇਆ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀ
 ਮਾਰਿਮਾਰਿਜਨਮੇ॥ ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਜੋਇਆ॥੨॥ ਰਾਜਸੁਸਤਕੁਤਾਮਸੁ
 ਰਾਪਹਿਕੇਤੇਰੁਪਉਪਾਇਆ॥ ਫਲਥਪੁਰੀਇਹਕਭਿਲਾਡਰਪੈਅਤਿਡਰ
 ਪਸਮਰਾਇਆ॥੩॥ ਸਗਲਸਮਗੀਡਰਹਿਬਿਆਪੀ॥ ਬਿਨੁਡਰਕਰਣੈ

ਹਾਗਾਕਪੁਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾ ਸੰਗੀਭਗਤਸੋਹਾਹਿਦਰਬਾਗਾ॥੪॥੧॥

ਪੰਚਬਰਖਕੋਅਨਾਥਪੁਬਾਰਿਕੁਹਾਰਿਸਿਮਰਤਅਮਰਅਧੋ
ਹੋਤਿਨਾਗਾਇਛਕਹਿਓਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥੧॥ਸੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਤੇਅ
ਉਧਾਰੇਸੋਹਿਦੀਨਅਲਪਮਾਤਿਨਿਗੁਣਪਾਰਿਓਸਗਣਿਦੁਆਰੇ॥੧॥
ਬਾਲਮੀਕੁਸੁਪਚਰੋਤਰਿਓਥਾਧਿਕਤਰੇਬਿਚਰੇ॥ਏਕਨਿਮਖਮਨਮਾ
ਗਧਿਓਗਜਪਾਤਿਪਾਰਿਉਤਰੇ॥੨॥ਕੀਨੀਗਖਿਅਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਦਾ
ਖਸਨਖਾਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਭਾਇਓਪ੍ਰੀਤਾਸਗਲੇਕੁਲਦੇ
॥੩॥ਕਵਨਪਰਾਪਬਤਓਅਪੁਨੇਮਿਥਿਆਸੋਹਮਗਨਗੇਅਰਿਓ

ਨਾਨਕਓਟਹਰਿਕੀਲੀਜੈਭੁਜਾਪਸਾਰੇ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲ
ਵਿਤਨਵਿਤਕੂਮਿਓਬਪੁਭਾਤੀਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਧਏ॥ਜੋਜੋਕਰਮ
ਹਉਹਉਮੈਤੇਤੇਭਏਅਜਾਏ॥੧॥ਅਵਗਣਿਨਕਾਪੁਕਾਜਨਲਾਏ॥ਸੋਹਿ
ਕਉਦੀਜੈਪ੍ਰਭਜੀਉਜਾਦਿਨਹਰਿਜਸੁਗਾਏ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਪੁਤਕਲਤ
ਖਿਪਸਾਗਾਇਸਹੀਮਾਹਿਉਰਣਾਏ॥ਮਾਇਆਮਦਰਾਖਿਭਏਉਦਮਤੇ
ਕਬਪੁਨਗਾਏ॥੨॥ਇਹਾਬਿਧਿਥੋਨੀਬਪੁਪਰਕਾਗਾਬਿਨੁਸੰਤਨਨਪੀ
ਤੁਮਦਾਤਾਰਵਡੇਪ੍ਰਭਸੰਮਥਮਾਗਨਕਉਦਾਨੁਆਏ॥੩॥ਤਿਆਗਿਓ
ਮਾਨੁਮਹਤਾਦਾਸਰੇਲਸਰਣਾਏ॥ਕਪੁਨਾਨਕਹਰਿਮਿਲਿਭਏਏਕੈਮਾ
ਦਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਕਵਨਥਾਨਪੀਰਿ

ਮਾਕਵਨਬਸਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਕਵਨਚਿਹਨਸੁਨਿਉਪਰਿਓਹਿਓਮੁ
ਨਿਕਰਿਗਾਰਾ॥੧॥ਸੁਨਹਰੇਤੂਕਉਨੁਕਹਾਤੇਆਇਓਏਤੀਨਜਾਨੇ
ਕਮੁਦਤਿਚਲਤੇਖਬਰਿਨਪਾਇਓ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸਹਨਸੀਲਪਵਾ
ਪਾਲੀਬਸੁਧਾਖਿਮਾਨਿਭਰਾਤੇ॥ਪੰਚਤਤਮਿਲਿਭਾਇਓਸੰਜੋਗ
ਮਹਿਕਵਨਦੁਰਤੇ॥੨॥ਜਿਨਿਗਚਿਗਚਿਆਪੁਗਖਿਬਿਪਾਤੇਨਾਏ
ਪਾਈ॥ਜਨਮਮਰਣਉਸਹੀਕਉਹੋਰੇਓਹਾਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਬਰਨੁ

ਕਿਉਰਚਨਮਿਥਿਆਸਗਲਪਸਰਾਚਤਿ ਤਨਨਕੁਜਬਖੇਲੁਭਿਤੁਰੈਤਬਏ
ਕੰਕਾਰਾ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਮਾਨਸੋਪਅਰੁਭੇਭਵਿਕਾਰਾਥੀ

ਰੀਤਿਨਘਾਇਥੀਨਮਰਤਨਗੁਣਾਹਰਿਬਲਜੇਲਾਦਿਵਖੁਲੈਚਾਲਿਥੀ॥੧॥
ਸੇਵਕਕੀਥੀਕਿਨਿਬੀਪੀਤਿ॥ਜੀਵਤਸਾਹਿਬਸੇਵਿਥੀਅਪਨਚਲਤੇਰਾ
ਥੀਤਿ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜੈਸ੍ਰੀਆਗਿਆਕੀਨੀਠਕੁਸੀਤਿਸਤੇਮੁਖੁਨੀਮੋਰਿਥੀ॥
ਜੁਅਨੰਦਗਖਿਥੀਗ੍ਰਿਹਤੀਤਰਿਉਠਿਉਆਪੁਕਉਦਉਰਿਥੀ॥੨॥ਆਗਿਆ
ਰਿਬੁਖਸੋਰੀਕਾਰਿਸੁਖਸੋਗਹਰਖੁਨੀਜਾਨਿਥੀ॥ਜੇਜੇਪੁਕਮੁਭਾਇਥੀਸਾ
ਥੀਕਾਸੋਮਾਥੇਲੇਮਾਨਿਥੀ॥੩॥ਰਹਿਥੀਕ੍ਰਿਪਾਉਠਾਕੁਰਸੇਵਕਕਉਸਵਰੇ
ਲਤਪਲਤਾਪੰਨੁਸੇਵਕੁਸਠਉਥੀਪੁਆਇਆਜਿਨਿਨਨਕਖਸਮੁਖ
ਭੁਤਾ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਰੀਠ

ਕੁਰੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ॥ਸੁਮੁਥਾਕਪਾਏਫਿਸੁਆਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀ
ਰੀ॥੧॥ਅਬਸੋਹਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਈ॥ਚੀਤਿਆਇਥੀਮਨਿਪੁਰਖੁਥਿ
ਤਾਸੰਤਨਕੀਸਗਲਾਈ॥੧॥ਗਾਉ॥ਕਮੁਕ੍ਰੇਪੁਲੇਕੁਮੋਹੁਨਿਵਰੇਨਿਵਰੇ
ਸਗਲਬੈਰਾਈ॥ਸਦਪਜੁਰਿਹਾਜਰੁਹੈਨਾਜਰੁਕਤਹਿਨਭਾਇਥੀਦੁਰਾਈ॥
ਸੁਖਸੀਤਲਸਗਧਾਸਭਪੂਰੀਹੋਏਸੰਤਸਹਾਈ॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਕੀਰੇ
ਖਨਭੀਤਰਿਮਾਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੩॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਥੈਥੈਗੋਥਿ
ਚਰਣਓਟਾਈ॥ਨਨਕੁਜਸੁਗਵੈਠਕੁਰਕਾਰੈਇਦਿਨਸੁਲਿਵਲਾਈ॥
੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਜੇਸਮਰਥੁਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕੁਤਿ

ਸਕਉਕਬਪੁਨਗਾਵਸਿਰੇ॥ਛਾਡਿਨਾਇਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਉਉਆ
ਕਉਹਿਰਿਹਿਰਿਪਾਵਸਿਰੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਪੁਰਕਉਕਿਉਨਸਮਾਗਸਿਰੇ॥
ਥੀਸੰਗਿਰੰਗਰਸਿਰਚਿਆਤਿਸਸਿਓਜੀਅਰਜਾਗਸਿਰੇ॥੧॥ਗਾਉ॥
ਜਕੈਨਾਮਿਸੁਨਿਐਜਮੁਢਭੈਤਾਕੀਸਗਣਿਨਪਾਵਸਿਰੇ॥ਕਾਠਿਦੇਰਿਸਿਅ
ਥਪੁਰੇਕਉਤਾਕੀਓਟਿਕਾਵਸਿਰੇ॥੨॥ਜਿਸਕਾਜਾਸੁਸੁਨਤਭਫਤਰੀ

ਐਤਾਸਿਉਰੰਗੁਨਦਾਵਸਿਰੇ॥ਥੇਰੀਬਾਤਅਲਪਸੁਪਨੇਕੀਬਦੁਸਿ
ਅਟਕਾਵਸਿਰੇ॥੩॥ਭਾਇਓਪ੍ਰਸਾਦੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਾਕੁਰਸੰਤਸੰਗਿਪਤਿ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੈਗੁਣਕੁਮੁਦੁਟਜਉਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੪॥੬॥

ਲਾ५ ਅੰਤਰਜਮੀਸਭਾਬਿਧਿਜਾਨੈਤਿਸਤੇਕਹਾਦੁਲਾਰਿਓਹਸਤਪਦ
ਖਿਨਓਤਰਿਅਗਨਿਸੰਗਿਲੈਜਾਰਿਓ॥੧॥ਮੂੜੇਤੈਮਨਤੇਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓ॥੨॥
ਕਰਹਿਹਰਾਥੇਰੀਪੇਖਤਨੈਨਾਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਅਸਾਪਰੇਗੁਭਿਪਾਜਿਓ॥੩॥
ਟਰਤਨਕਾਹੁਟਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਤਮਹਾਦੁਖਪਾਇਓ॥੪॥ਇਹਨਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥

੮॥ ਮਹੁਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਾਖੇਚੀਤਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ
ਲੀਤਾ॥ਤਿਸੁਾਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੇਉ॥ਆਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਪੈਸੋਉ॥੧॥ਸੰਤਨਾ
ਆਪੇਆਪਿ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜਾਕੈਵਸਿਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਆਪਿਅਧਿਨਿ
ਨਨਕਗਹਿਓਸਚਸੋਇ॥ਸੁਖਪਾਇਆਠਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥੨॥੨॥੬॥

ਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾ
ਹੋਬਿਸਾਰਿਓਅਗਿਆਨਥਾਹੋਛਾਮਦੁਰਾਖਿਹੋਏਤੁਮਬਾਵਰਦੁਲਭਜਾਨੁ
ਰਥਾ॥੧॥ਰੇਨਰਐਸੀਕਰਹਿਇਅਨਥਾ॥ਤਜਿਸਾਰੰਗਧਰਕ੍ਰਮਿਤੁਬੁਲਾਐ
ਓਦਾਸੀਸੰਗਿਸਾਨਥਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਧਰਣੀਧਰਤਿਅਗਿਨੀਚਕੁਲਸੇਵਹਿ
ਕਰਤਾਬਿਹਾਵਥਾ॥ਛੋਕਟਕਰਮਕਰਹਿਅਗਿਆਨੀਮਨਮੁਖਿਅਪਕਾਰੁ
੨॥ਸਤਿਹੋਤਾਅਸਤਿਕਾਰਿਮਾਨਿਅਜੋਬਿਨਸਤਸੋਨਿਹਚਭੁਜਾਨਥਾ॥੩॥
ਕਉਅਪਨੀਕਾਰਿਪਕਰੀਐਸੇਬੁਲਾਭੁਲਾਨਥਾ॥੩॥ਖਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁ
ਸਸਭਏਕੈਨਾਮਿਤਰਾਨਥਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕਉਪਦੇਸੁਕਹਤੁਪੈਜੋਸੁਨੈਸੋ
ਨਾਥਾ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਮਹੁਮਹਲਾ੫ ਗੁਪਤੁਕਰਤਾਸੰਗਿਸੋ
ਹਕਾਵਏਮਨੁਖਾਇ॥ਬਿਸਾਰਿਹਰਿਜੀਉਬਿਖੈਭੋਗਹਿਤਪਤਥੰਮਗਲਿ
੧॥ਰੇਨਰਕਾਇਪਰਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਕੁਚਲਕਠੋਰਕਾਮਿਗਰਧਭਤੁਮਨੁ
ਓਧਰਮਰਾਇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਬਿਕਾਰਪਾਥਰਗਲਾਹਿਬਾਧੇਨਿਦਪੋਟਸਿਰੀ

ਸੁਸਮੁਦਲੰਘਨਪਾਰਿਨਪਰਨਜਾਇ॥੨॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਸੋਹਿਥਿਆਪਿਓਨ੩
ਜਾਇ॥ਸੀਸਉਠਵਨਨਕਬਹੁਮਿਲਈਮਹਾਦੁਤਰਮਾਇ॥੩॥ਸੁਗੁਮਕਤਸਸੀਮੁਕਤਬ
ਗੀਅਨੀਅਥਪਾਇ॥ਸੁਭਾਵਤਜੈਸੇਥੈਸੰਤਰਅਥਿਪਤਸਦਾਨਿਰਮਲਾਇ॥੪॥ਜਿਸੁ
ਮੁਖੁਲਿਆਤਿਸੁਲਾਹਿਆਪੜਦਾਜਿਨਿਗੁਰਪਹਿਮਨਿਆਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਿਮੰਤੁਅ
ਧੁਨਮੁਟੀਨਜਨਨਾਨਕਸੰਕਟਜੋਨਿਨਪਾਇ॥੫॥ਗੇਨਗਇਨਾਥਿਧਿਪਾਰਿਪਰ
ਧਿਆਇਹਰਿਜੀਉਹੋਇਮਿਰਤਕੁਤਿਆਗਿਦੁਜਾਭਾਉ॥ਗਹਾਓਦੁਜਾ॥੫॥੨
ਮਾਹੁਮਹਲਾ੫ ਬਾਹਰਿਛੁਛਨਤੇਛੁਟਿਪਰੇਗੁਰਿਘਰਹੀਮਾਹਿਦਿ
ਇਆਥਾ॥ਅਨਭਉਅਚਰਜਤੁਪੁਪ੍ਰਭਪੇਖਿਅਮੇਰਾਮਨੁਛੋਡਿਨਕਤਪੁਜਾਇਅ
ਥਾ॥ਅਨਕੁਪਾਇਓਰੰਪਾਇਓਹਰਿਪੁਰਾਪਾਇਆਥਾ॥ਮੇਠਿਅਮੇਭਨਪਾਇਅਜਾਈ
ਕਿਰਪਾਗੁਰੁਦਿਵਾਇਆਥਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਸਾ
ਅਕਥੁਕਥਾਇਆਥਾ॥ਅਨਹਟਸਬਦੁਦਸਮਦੁਆਰਿਵਜਿਓਤਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨ
ਕੁਆਇਆਥਾ॥੨॥ਤੋਟਿਨਹੀਮਨਿਤ੍ਰਿਸਨਬੂਈਅਖੁਟਭੰਡਾਗਸਮਾਇਆਥਾ॥
ਗਣਚਰਣਚਰਣਗੁਰਸੇਵੇਅਘੜੁਘੜਿਓਰਸੁਪਾਇਆਥਾ॥੩॥ਸਹਜੇਆਵਾ
ਹਜੇਜਾਵਾਸਹਜੇਮਨੁਖੇਲਾਇਆਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਆਤਾਂਹਰਿ
ਹਲੀਮਹਲੁਪਾਇਆਥਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿ
ਜਿਅਤਿਸਹਿਸਿਉਹੁਚਨਾਹਿ॥ਅਨਹੁਤੀਅਨਬੋਈਐਛੁਨਛੁਲੈਤਾਹਿ॥੧॥
ਅਨਵਤਥੀਜਣੁਨਾਉ॥ਬੋਇਖੇਤੀਲਾਇਮਨੁਅਭਲੋਸਮਉਸੁਆਉ॥੧॥ਗਹ
ਉਖੋਇਖਹੜਾਭਰਮੁਮਨਕਾਸਾਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇ॥ਕਰਮੁਜਿਸਕਓਪੁਰੁ
ਥਿਖਿਅਸੋਈਕਾਰਕਮਾਇ॥੨॥ਭਾਉਲਗਾਗੋਬਿੰਦਸਿਉਘਾਲਪਾਈਥਾਇ॥
ਭੇਤਿਮੇਰੈਜੰਮਿਆਨਿਖੁਟਿਨਕਬਪੁਜਾਇ॥੩॥ਪਾਇਆਅਮੋਘਪਦਾਰਥਛੋਡਿ
ਕਤਪੁਜਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਤਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥੪॥੪॥੧੩
ਮਾਹੁਮਹਲਾ੫ ਛੁਟਅੰਡਾਭਰਮਕਾਮਨਹਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕਟੀ
ਬੇਗੀਪਗਹਤੇਗੁਰਿਕੀਨੀਬੰਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਅਵਲਜਾਣੁਗਹਿਓਤਪਤਕ

ਜਾਹਾ ਬੁਝਿਗਾਇਅਗੁਰਿਸੀਤਲਨਾਮੁਦੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੇਸਾਪੁਸੰਗਏ
 ਤਉਛੋਡਿਗਏਨਿਗਹਾਗਾਜਿਸਕੀਅਟਕਤਿਸਤੇਛੁਟੀਤਉਕਹਾਕਰੰਕੇ
 ॥੨॥ਚੁਕਾਭਾਰਾਕਰਮਕਾਹੋਏਨਿਹਕਰਮਾਸਾਗਰਤੇਕਫੈਚੜੇਗੁਰਿਕੀਨੇ
 ॥੩॥ਸਚੁਬਨੁਸਚੁਬੈਠਕਾਸਚੁਸੁਆਓਬਣਾਇਆਸਚੁਪੁੰਜੀਸਚੁਵਯੋ
 ਕਘਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੪॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ੫ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਨਕ
 ਭਤਕਾਮਾਮਨਕਾਮਾਠਾਮੋਨੀਹੋਇਬੈਠਾਇਕਾਤੀਹਿਰਦੈਕਲਪਨਗਾਠਾਜੋ
 ਸੀਗਿਉਤਾਜਿਚਾਉਓਛੁਟਕੈਨਾਹੀਨਾਠਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੈਪਹਿਥਾਤਕਾ
 ਪਿਸੁਕਤੁਸੇਕਓਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਐਸੋਕਹਾਲਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇ
 ਮਨੁਅਦਹਦਿਸਧਾਨਾਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿਬ੍ਰਹਮਚਰੁਕੀਨਾਹਿਰਦੈਭਇਅਗੁਨਾ
 ਨਿਆਸੀਹੋਇਕੈਤੀਗਬਿਕ੍ਰਮਿਓਉਸੁਮਹਿਕ੍ਰੋਧਾਬਿਗਾਨਾ॥੨॥ਘੁਘਰਬਾ
 ਏਰਾਮਦਾਸਰੋਟੀਅਨਕੇਓਪਾਵਾਬਰਤਨੇਸਕਰਮਖਟਕੀਨੇਬਹਬਿ
 ਖਾਵਾਗੀਤਨਾਦਮੁਖਿਰਗਅਲਾਪੇਮਨਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਵਾ॥੩॥ਰਹਾਉ
 ਭਸੇਹਰਹਤਹਾਹਿਨਿਰਮਲਪਰਿਕੇਸੰਤਾਤਿਨਕੀਪੂਰਿਪਾਏਮਨੁਮੇਰਾ
 ਅਕਰੇਭਗਵੰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਾਮਿਲਿਅਤਾਉਤਰੀਮਨਕੀਜਿ
 ॥ਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਗਾਇਆਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਮੇਰੇਜੀਅਕਾਪੀਤਰੁ
 ਰਿਗਏਬਕਬਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੪॥੬॥੧੫॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ੫
 ਕੋਟਿਲਖਸਰਬਕੋਰਜਾਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤਮਾਰਾਜਾਕਭਿਨਾਮਨਾ
 ਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮਥੀਜਨਮਹਿਗਾਵਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਹੀਪਤਿਰਾਖੁ
 ਅਵਹਿਤਥਹੀਪਤਿਪੂਰੀਥਿਸਰਤਰਲੀਐਖਾਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੁਪ
 ਅਮਨਭੋਗਣਤੇਭੋਛਿਦ੍ਰਵਿਕਾਰਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਕਲਿਆਦੁਸੁਨਾ
 ਪੁਸਾਰਾ॥੨॥ਮਾਇਅਰੰਗਬਿਰੰਗਖਿਨੈਮਾਹਿਜਿਓਬਦਰਕੀਛਾਇਆ
 ਭਏਗੁੜੈਰੰਗਿਰਾਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੩॥ਉਚਮੁਚਅ
 ਅਮੀਅਗਮਦਰਬਾਰਾਨਾਮੋਵਡਿਅਈਸੋਭਾਨਾਨਕਖਸਮੁਖਿਅਗ

ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਓਅੰਕਾਰਿਉਤ

ਕੀਆਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤੀ। ਵਲਤਿਲਤਿਭਵਲਪਾਲੀਚਾਰਿਥੇਦਚਾਰੇਖਾਲੀ
ਦੀਪਸਥਿਲਿਆ। ਏਕਕਵਾਵੈਤੇਸਥਿਹੋਆ॥੧॥ ਕਰਣੈਹਾਰਾਬੁਝਹਰੇ। ਸਤਿ
ਮਿਥੈਤਸੁਣੈਗੇ॥੨॥ ਰਹਾਉ। ਤੈਹੁਲਕੀਆਪਸਾਗਾ। ਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ।
ਮੈਅਵੈਜਾਈ। ਮਨੁਟਿਕਲਨਪਾਵੈਗਈ। ਬਾਹੁਗੁਰੁਬਾਰਾ। ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨੀ
ਤਾਰਾ॥੩॥ ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਲੇ। ਤੇਤੇਬੰਧਗਲਣੇ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰੀ। ਓਹਪੈਰਿ
ਕੀਸੋਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣੈ। ਜਿਸੁਹੋਵੈਭਗੁਮਥਾਣੈ॥੪॥ ਸੋਮਿਲਿਆਜਿ
ਰਮਨਿਭਾਇਆ। ਸੋਭੁਲਾਜਿਪ੍ਰਭੁਭੁਲਾਇਆ। ਨਹਆਪਹੁਮੁਰਖੁਗਿਆਨੀ॥
ਕਰਵੈਸੁਨਮੁਵਖਾਨੀ। ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ। ਜਨਨਾਨਕਸਦਥਲਿਹਾਰ
॥੧॥੧੬॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫ ਮੇਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਤੈਗੁਨੀਆਲੇਓ

ਆਪੀਭੂਰੀਦੁਨੀਆ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਾਰਿਕੈਸੰਚੀਅੰਤਕੀਬਾਰਸਗਲਏਛ
ਆ॥੨॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਦਇਆਲੀਆ। ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪ
ਆ॥੩॥ ਰਹਾਉ। ਏਕੈਸ੍ਰਮੁਕਾਰਿਗਾਡੀਗਡਹੈ। ਏਕਹਿਸੁਪਨੈਦਮੁਨਛਡਹੈ।
ਚੁਕਮਾਇਕੁੰਨੀਜਿਨਿਥੈਲੀਤਾਕੈਸੰਗਿਨਚੰਚਲਿਚਲੀਆ॥੪॥ ਏਕਹਿਪ੍ਰਾਣ
ਪਡਤੇਪਿਆਰੀ। ਏਕਸੰਚੀਤਜਿਥਾਪਮਯਗੀ। ਸੁਤਮੀਤਕੂਤਤੇਗੁਹਜੀਤਾ
ਨਿਕਟਿਨਹੋਈਖਲੀਆ॥੫॥ ਹੋਇਅਉਧੂਤਥੈਠੇਲਾਇਤਾਰੀ। ਜੋਗੀਜਤੈ
ਮਰਿਤਬੀਚਾਰੀ। ਗ੍ਰਿਹਿਮਜ਼ੀਮਸਾਣੀਬਨਮਹਿਬਸਤੇਉਠਿਤਿਨਕੈਲਾ
ਪਲੀਆ॥੬॥ ਕਾਟੇਬੰਧਨਠਾਕੁਰਿਜਾਕੇ। ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਬਸਿਓਜੀਅਤ
ਸਾਪਸੰਗਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਗਤਿਪਾਈਨਾਨਕਨਦਹਿਨਿਹਲੀਆ॥੭॥

੧੭॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਪੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨਸੋਊ। ਜਾਤੇਬਿ
ਥਾਜਤਨਕੋਊ। ਅਤਗਰਭਮਹਿਜਾਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਟੇਸਾਜਿ
ਦਵਾਰਿਆਸੋਈਬਿਧਤਾਖਿਨੁਖਿਨੁਜਪੀਐ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਅਵਗੁਣਸ
ਭਫਕੀਐ। ਚਰਣਕਮਲਉਰਅੰਤਰਿਧਾਰਹੁ। ਬਿਖਿਆਬਨਤੇਜੀਉਉਪ

ਗੁਰਾਕਰਣਪਲਾਹਮਿਟਹਿਬਿਲਲਾਟਾਜਪਿਗੋਵਿਦਭਰਮੁਚਭਿਰ
 ਧਸੰਗਿਵਿਗਲਕੋਪਾਏਨਾਨਕਤਾਕੈਬਾਥਿਬਾਥਿਜਾਏ॥੧॥ਗਮਨਾ
 ਨਿਆਪਾਗਾਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕਾਨਿਸਤਾਗਾ॥੧॥ਗਧਾਉਮਿਥਿਆਧਾ
 ਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥ਹਿਤੁਲਾਇਓਸਠਮੂੜਅਗਿਆਨੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਾ
 ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਜਨਮੁਗਵਾਤਾਅਪਨਾਢੋਡਿਪਗਾਇਐਰਾਤਾਨਾ
 ਦਮਨਤਨਸਾਂਗਿਜਾਤਾ॥ਤਿਸਨਨਬੁਝੈਕਰਤਕਲੇਲਾਉਣੀਆਸਾਂ
 ਸਭਿਬੋਲਾਅਵਤਾਇਕੇਲਾਜਾਤਾਇਕੇਲਾਹਮਤੁਮਸਾਂਗਿਧੂਠਸਭਿ
 ਪਾਇਠਗਉਗੀਆਪਿਭੁਲਾਇਓਨਾਨਕਾਕਿਰਤਨਜਾਇਮਿਟਾਇਓ
 ਪਖੀਭੂਤਅਰੁਪ੍ਰੇਤਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਜੋਨੀਠਿਰਤਅਨੇਤਾਜਹਜਨੇਤਹਰਾ
 ॥ਥਾਨਬਿਪੁਨਉਠਿਉਠਿਠਿਰਿਧਾਵੈ॥ਮਨਿਤਨਿਬਾਸਨਬਹੁਤਾਬਿਸਥਾ
 ਮੇਵਮੁਠਬੇਚਾਰਾਅਨਿਕਦੋਖਅਰੁਬਹੁਤਸਜਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਾ
 ਈ॥ਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਤਨਰਕਮਾਹਿਪਾਇਆ॥ਤਹਮਾਤਨਬੰਧੁਨਮੀਤਨਜਾਇ
 ਕਉਹੋਤਾਕੁਪਾਲਸੁਆਮੀ॥ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਪਾਰਗਰਾਮੀ॥੨॥ਕੂਮਰਕੂਮਰ
 ਸਰਨੀਆਇਆਦੀਨਾਨਾਥਜਗਤਪਿਤਮਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਦਾਇਅਲਖਦਰਸ
 ਰਣਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸਹੀਨਿਸਤਾਰਣਾ॥ਅੰਧਕੁਪਤੇਕਾਢਨਹਾਰਾਪ੍ਰੇਮਭਗਵੈ
 ਸਤਾਰਾ॥ਸਾਧਰੁਪਅਪਨਤਨੁਧਾਰਿਆ॥ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਅਪਿਓਥਾਰਿ
 ਤਪਸੰਜਮਾਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾਹੀ॥ਨ
 ਮਾਗੈਦਾਸੁਤੇਗਾਹਰਿਜੀਵਨਪਦੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥੪॥੩॥੧੯॥
 ਹਲਾਖ ਕਤਕਉਡਹਕਾਢਪੁਲਗਮੋਹਨਦੀਨਾਕਿਰਪਾਈ॥੧॥ਐਨੇ
 ਈ॥ਸਗਲਿਸੁਰਗੁਰਦਾਰਾਖੈਆਪਿਵਡਾਈ॥੧॥ਗਧਾਉਭਗਤਕਾ
 ਕਾਰੀਸਦਾਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥੨॥ਅਪਨੇਕਉਕਿਰਪਾਕਰੀਅਹੁਇਭਨਾ
 ॥੩॥ਨਾਨਕੁਦੀਨੁਨਾਮੁਮਾਗੈਦੁਤੀਆਭਰਮੁਚੁਕਾਈ॥੪॥੪॥੨੦॥
 ਮਾਰੁਮਹਲਾਖ ਮੇਰਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰਾ॥ਮੋਹਿਸੇਵਕੁਬੇਚਾਰਾ

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਅਮਨ ਪਾਨਾ ਮੇਰੇ ਉਦੇਹੁਟਾਨਾ ॥੧॥ ਗਾਉ ਸਗਲੇ ਮੈਂ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ ਬੀ
ਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੀ ਅਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਸਮਾਧੈ ॥ ਧੈਰੋ ਸੀ ਅਪੋਂ ਦਇਆ ਮੇਰੀ
ਦੇਵਾਨ ਨ ਕਲਗੇ ਸੇਵਾ ॥੪॥੫॥੨੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ
ਗਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ
ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਉਕੋਰਿ ਨ ਜਾਨਤਾ ॥ ਕਹੀ ਅਤ ਦਸੁਤੁ ਮਗਾ ॥ ਏਹ ਓਟ ਅਧਰ
ਗਾਉ ਸਗਲ ਧਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਨ ॥ ਇਕ ਬਿਨ ਉਦੀਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮਰੀ ਜ
ਤੁਮਰੀ ਲਹ ਮਾਮੀਨਾ ॥੨॥ ਪੁਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ॥ ਆਹਿ ਆਹਿ ਓਪਾਏ ॥ ਸਗ
ਕੁਮੰਡਲ ਖੰਡਲ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਆਏ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖ ਇਓ ਦੇਵਾ ॥ ਮੇਰੇ ਅਲਖ
ਪਗਾ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਨ ਨ ਕਰੇ ਨੁਦਾਸਾਗਾ ॥੪॥੫॥੨੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਏ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁਰਜਾਨੇ ਜਿਨ ਮੰਤਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਕਉਨ ਮਥਡਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਾ ਲਾਲੋ ॥ ਅਗਹ ਅਤੇ ਕਾਨੋ ॥੧॥ ਗਾਉ ਅ
ਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿਆ ਮਾਨੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸਗਲਾ ਪਿਆ
ਨਾਉ ਜਿਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥ ਨਿਹ ਚਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥ ਗੁਰਤੇ ਮਹਲੁ ਪਛ
ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਜਾਗੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੋ ॥੩॥ ਪੁਰਨ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾ
ਸਾਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਭੰਡਾ ਰੂਪਾ ਬਿਅਇਆ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ
ਗਾਉ ॥੨੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਖ ਦੇ ॥ ਘਰੁ ੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ

ਤਿਆਗਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿ ਅਰਸ ਨਾਗਮ ਮਵਖਾਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਨਨਕ ਰਨ ਸੁਇਹ ਰਿਨ ਮੁਆਮਿਟ ਹਿਅ ਤੇਰੇ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਵਨੁ ਬਪੋਰੇ
ਮੁਆ ॥੧॥ ਗਾਉ ਦੁਖ ਦੀ ਨਨਕ ਉਥਿ ਆਪੈ ਮਿਲੈ ਸੁਖਾ ਬਿਸੁਖਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ
ਕੁਥ ਖਾਨੈ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
ਜਿਨੀਨ ਮੁਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇਹੋ ਤੇ ਦੇਖੇ ਧੇਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੁਟੇ
ਦੇਹਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨ ਮੁਨਿ ਤਨਿ ਤਲੇਹਾ ॥ ਜਲ ਤਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗ ਸੁਖੁ ਮ

ਨਿਤ ਨਿਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਖ ਢਾਇਆ ਜੈ ਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਦੁਖ
ਰਿਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਥੁ ਸਾਧਨ ਨ ਕਤੇਰੈ ਕਾ ਮਿਆਵਤ ਏਹ ॥੨॥੨॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਹਦ ਤਸੀ ਗਿਬ ਸਤੋ ਨੀਗਾ ਮੈ
ਨਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਬਿਆਪਤ ਓਸ ਨ ਨਸੀਤ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨ ਮਸਿਉਕ
ਤਿ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਪਾਨ ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਲਦਾਇਆ ਲਗੇ ਪਾਲਗੇ ਬਿਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿ ਸੁਸੀਧਿ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤ
ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨ ਨਕਤਿ ਸੁਸੰਗਿ ਬੀਧਿ ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ

ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰ ਮੰਤ੍ਰ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਚਰਣ ਸਰ
ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨ ਮੁਹਿ ਰਦੈ ਪਾਰਿ ॥ ਕ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਓ ਆਵਰ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਮਨੁ
ਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੂ ਆਪਨ ਅਪੁਨਿ ਵਾਰਿ ॥ ਗੋਵਿਦ ਭਜੁ ਸਾਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੁਰੇ
ਬਹੁ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਤਜਿਆ ਪੁਰਿ

ਤ ਪੁਰੇਣ ਸਾਧੂ ਥੀਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨ ਮੁਤੇਰਾ ਕਾਰਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿ ਸੁਦੀਉ
ਰੇ ਮਨ ਨ ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਅਨਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਏ ਅਮਰੁ ਭਗੁ ਭਗੁ
ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾਨ ਮਿਲਾ ਗੀਲੀਉ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਾ
ਪੁਹਰਿ ਏਹੁ ਨ ਨਕ ਕੀਉ ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਇਮਾਤ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗ ਨਿਦੇਤ ਨ ਸੇਕਾ ॥ ਸੇਈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਾਖੈ ਬੁਝ
ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨ ਮਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝੁ ਜਿ ਨਿਤੁ ਕੰ
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਅਣ ਪਏ
ਗਲੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨ ਨਕਤ ਰੇ ਕਰੀ ਅਨੇਕ ॥੨॥੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨ ਮੁਜਾ ਕੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾਥ ॥
ਓਜਲ ਮਾਹਿਤੁ ਲੋਹੇ ਜਾਕਉ ਲਿਖਿ ਓਮਾਥਾ ॥੧॥ ਭੁਭੇਨ ਮਥਿਨੁ ਘਾਨ
ਰਣ ਕਾਰਣ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥਾ ਕਰੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ ਪ੍ਰਮੁਗਾ ਰਿਮਾਧ ਭਿਸੁ ਤਿਨ ਨ ਕਜੀਵੈ
ਸਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਹਾਨਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ॥ ਘੁਰੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਪੁਰੁਪੀਧੁ ਅ
ਚਧਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ਸਾਹੇ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇ ਤੈ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀ
ਆਇ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭਜਾਹੈ ਉਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾਗੁਬਾਰੇ ॥
ਸਿਸਾ ਸਿਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਵਿਹੁ ਗਰਬੈ ਨਿਕ
ਰਿਆ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਅਵੈ ਜਾਇ ਰਵਾਈ ਐਤ
ਰਹੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਿਧਰਵਾ ਨਿਰਖਿਲਾਇ ਅਨੁਆਪੇ
ਜੀਅ ਜਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਹਿ ਚਿਤਿ ਚਲਿਆ ਨ ਕਅ
ਇਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥ ਮਹੁ ਮਹਾਨਾਮ ਵੈਦੇਨ
ਦੁਹੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸੇ ਹੋਵੈ ਪਾਪ ਮਲੇ
ਵੈਸੇ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਅਟਿਘਟੇ ਵਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਸੀ ਅਸਥਿ
ਜਾਥਾ ਥਾਨੁ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਅਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੁਰਨ ਜਾਕਾ ਕਮੁ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਭ
ਭ ਜਨਾਕਾਰ ਖਣਹਾਰਾ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਣਾਮ ਧਾਰਾ ਕਰਨ ਕਰਨ
ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਨਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ੫੬ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਮਹਾਨਾਮ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਕੋਨ ਮੁਸਦ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਾ
ਭਿਸਿ ਮਰਿਅ ਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿ ਓਗਨਿ ਕਹੁ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ
ਉਰ ਜਸ ਭਾਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਾਕੇ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਓਕਹੁ ਮੈ ਅਪੁ
ਮੈ ਜਥੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਨਰਿ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇ ਓਤਾ ਕਉ ਭਾਇ ਓਸਹਾਈ ॥
ਕਹੁ ਨਨਕ ਮੈ ਹੀ ਫੋਰੈ ਸੋਗੀਆ ਨਿਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਮਹੁ ਮਹਾਨਾਮ
ਅਥ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰ ਉਗੀਆਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖੀਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇ ਓਸਿ ਮਰਿ
ਨਿਧਿ ਕਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਛਾਂਸ ਜਬ ਗਰਮੈ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭਾ ਬਿਸ

ਰਾਈ। ਰਾਮਨਾਥਨਾਸਕਟਮੈਕੋਅਬਹੋਤਸਹਾਈ॥੧॥ ਜੋਸੰਪਤਿਮ
ਕਾਰਿਮਾਨੀ ਛਿਨਮੈਭਈਪਰਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਿਯੋਸੋਚਰਹੀਮਨਿ
ਜਸੁਗਾਈ॥੨॥੨॥ ਮਹੁਮਹਲਾ੬ ਮਾਈਮੈਮਨਕੋਮਨੁਤਿਮਨ
ਮਾਇਆਕੋਮਾਇਜਨਮੁਸਿਗਾਇੰਮਭਜਨਨਪਲਾਗਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਨੈ
ਪਰਿਓਸਿਰਉਪਰਿਤਬਸੋਵਤੈਜਾਗਿਓ॥ ਕਹਾਹੋਤਅਬਕੈਪਥੁਭੋ
ਤਨਾਹਿਨਿਭਾਗਿਓ॥੧॥ ਇਹਾਚਿਤਉਪਜੀਘਟ ਮੈਜਬਗੁਰਚਰਨਾ
ਗਾਗਿਓ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਸਮੈਪਾਗਿਓ॥੨॥੩॥
ਸਫਲਜਨਮੁ ਤਬਤੁਆ ਪ੍ਰਭ

ਮ:੧ ੧੨॥ ਮ:੩ ੫ ਮ:੪ ੮ ਮ:੫ ੩੨ ਮ:੬ ੩ ਜੋਜਸਮਲਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਗਗਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਘੁਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਥੇਦਪੁਰਖ
ਸੁਣੇਹਾਰੇਮੁਨੀਅਨੇਕਾਅਠਸਠਿਤੀਰਥਬਹੁਘਣਾਕੂਮਿਥਾਕੇਥੇਖ
ਹਿਥੁਨਿਰਮਲੋਮਾਨਿਮਾਨੈਏਕਾ॥੧॥ ਤੂਜਰਾਵਰੁਅਮਰੁਤੁਸਚਚਾਲਣਾ
ਰਸਾਇਣਰਾਇਲੈਪਰਹਰਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਪਜੀਐਹਰਿਬੁਧ
ਗੁਰਮਤੀਨਾਮਿਓਧਾਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਾਤਿਹੈਪੂਰੈਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥੧॥
ਤੀਰਥਹਰਿਨਾਮੁਪੈਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ ਜਲੁਥਿਲੈਵੈਜਲੁ
ਲੋੜੈਅਧੁਅਗਿਆਨਾਗੁਰਮਤੀਦਧਿਮਥੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈਐਨਮੁ
ਮਨਮੁਖਤਤੁਨਜਾਣਨੀਪਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥੩॥ ਹਉਮੈਮੇਰਾਮਰੀਸਹੁ
ਮੈਵਰੋਵਾਰਾਗੁਰਕੈਸਬਦੇਜੇਮਰੈਫਿਰਿਮਰੈਨਦੂਜੀਵਾਰਾਗੁਰਮਤੀ
ਜੀਵਨੁਮਨਿਵਸੈਸਾਭਿਕੁਲਉਧਰਣਹਾਰਾ॥੪॥ ਸਚਾਵਖਰੁਨਮੁਪੈ
ਪਾਰਾਗਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਹੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾਦੂਜੈਭਾਇਕਾਰਕਨ
ਨਿਤਤੋਟਸੈਸਾਰਾ॥੫॥ ਸਚੀਸੰਗਤਿਥਾਨੁਸਦੁਸਚੇਘਰਬਾਰਾਸਚ
ਨੁਭਾਉਸਦੁਸਦੁਨਮੁਅਧਾਰਾਸਚੀਬਾਣੀਸੰਤੋਖਿਅਸਚਾਸਬਤ

॥ १ ॥ गसंभोगपारिसाणीआदुखसुखसंयगाभेदनांउपरारीभैगालिअ
गदभारगामासदातिनहोवहीतुदातासागा॥ ६ ॥ अगमअगोरु
पुष्टीअविगत्रअपरागुरसबदीदुजेहीभैभुक्तेबंभारानन
भैभुनचुकहीसाचेवापरा॥ ८ ॥ १ ॥ मारुमणल१ विभुबेदि
लादिआदीआसमुंदमंभारि॥ कंपीदिसिनआवहीनभिरवतुनपरा
दीपाबिनपेवतुनलसारागुअसगु॥ १ ॥ काकाजगु॥ ६ ॥ मज्जाजलि
गुपसदीउबरेसचनमुसमालि॥ १ ॥ गहाडि॥ सतिगुरुपैबेदिषा
सदिअवावतपरा॥ तिबैपवतुनपवकेनजलनआकरा॥ तिबैसच
रिनहिबवजलतारलपरा॥ २ ॥ गुरमुभिलंयेसेपारिपरेसचेसिउलिद
॥ १ ॥ आवागुडिनिवारिआजेतीजेतिमिळारि॥ गुरमतीसजुपुपजे
रेरपैसमाहि॥ ३ ॥ सपुपिझाहीपारीभैविभुअंभरिमनिरोसा॥ पुगवि
विधिआपारीभैकिसेनदीजेदेसा॥ गुरमुभिरगुरुजेमुदेमंनेनउस
॥ ४ ॥ मगरमकुहाहीभैकुंभीजालुवतारि॥ दुगमति॥ ६ ॥ ६ ॥
॥ १ ॥ भैगिगिगिपवतारि॥ जमलमरदुनमुष्टीकिगुनमेदिआ
॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ भैविभुपारिजगुपुगिआसबददसैविभुजगि॥ ज
जेहिनसकहीसाचिरपैलिदलारि॥ जीवनभुक्तेसोआधीभैजिसु
विचउपुभैजगि॥ ६ ॥ ५ ॥ ५ ॥ पपेपवतजगुकापिआनबुष्टैचूगु॥ जमल
मदुदिसारिआमनमुभुगपुगदगु॥ गुरिगपेसेउबरेसचसब
ददीचगि॥ ६ ॥ सुगदुपिजगिपेमकैबेलेबेलेलपरा॥ सचुचुगेअ
भुपीभैउडैतरेकावगु॥ गुरिगिभैभैसमुपवलीभैकपुननक
भैदुआगु॥ ८ ॥ २ ॥ मारुमणल१ सद्यदिभैतभारिभुभैग
विमुपहिजा॥ जिमुकैभुरिभैभैगीभैभैभुतकैना॥ १ ॥ मगरिग
भैरेदुडुभीजउनगीभा॥ १ ॥ १ ॥ काकाभैकुंभीलुकाचउमतिपीन॥

ਨਾਮਾਥਿਨ ਕੋ ਕਢੁ ਨਹੀਂ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਥ
 ਸੁਭ ਰਗੁਣ ਨਹੀਂ ਬਿਨੁ ਗੁਣਾ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਾਜਿ ਸਥਾਇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ
 ਗਾਧ ਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨ
 ਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਗੈ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਨਹੀਂ ਗਾਢੇ ਲਾਏ ਫੁਲ
 ਫੁਲਿ ਆਮੇਲਾ ਨਹੀਂ ਦੁਖੁ ਘਟੇ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥ ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਾਣ
 ਮੈਂ ਬੁਲੇ ਤੁਸਮ ਭਾਇ ॥ ਬੁਲੇ ਮਾਰ ਗੁਜੇ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥
 ਨੁਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀਂ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਗਲਿ ਨਿ
 ਚੁਪ ਠਾਇ ਓਲੇਖਾ ॥ ਮੁਖਿ ਧਿਆਏ ਪਨਖੜੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖਾ ॥
 ਤੁਮਾਨਿ ਵਸਾਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਆਵਿ ਸੇਖਾ ॥੫॥ ਬੁਖਾ ਪਿਆਸੇ ਜੇ ਭਵੈ
 ਸੁਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥ ਬੀਜ ਉਸੁ ਭੈ ਕੋ ਨਹੀਂ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁਰਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜਿਨ
 ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਅਪਿਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨ ਵਤਨੇ ਭਲ
 ਣ ਅਨੁਪਾਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਖਣੁ ॥ ਸਾਚ ਉਚਤੁ ਰੁਸਹੁ ਪੁਜੈ ਤਿਸੁ
 ਥੀ ਐਤੁ ਦੀਪਕੁ ਤੁਧੁ ਪੁ ॥੭॥ ਗੀਤ ਸਾਦਰਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦਤ ਨਿਰੋ
 ਸਾਚ ਉਚਵੈ ਢੁਟੈ ਸੋਗਾਵੈ ਜੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮੁ ਨ ਈਸਰੈ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਹੇਗਾ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਸਾਚੀ ਕਾਰਕ ਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲ ਚਬਾਦਿ ॥
 ਸਾਚੈ ਸੋਹਿਆ ਜਿਹ ਵਾਸਾ ਚਿਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਰਸੁ ਨਹੀਂ ਹੋਰਿ ਚਲ
 ਲਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿਖ ਸਮੁਹ ਮਾਗੇ ॥ ਜਿਉ ਭੁਗ
 ਤਿਉ ਚਲਾ ਸੁਚੁ ਲਾਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਲਾਲੇ ਚਕਰੇ
 ਰਿਖੀ ਰਾਗੁ ਰਬ ਚਨੀ ਮਨੁ ਢੇਚਿਆ ਸਥਾਇ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾ
 ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥੩॥ ਲਾਲ ਗੋਲਾ ਪਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆ
 ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੁਰਾ ਪਣੀ ਸੁਚੁ ਕਾਰਕ ਮਾਈ ਐ ॥ ਵਡਿ ਫੁਲਿ ਆਕਉ
 ਗੁਰ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਐ ॥੪॥ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨਿਕ
 ਸੁਗਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਸੁਖੁ

॥४॥ सचै ब्रह्म उठि लसतु भै ननु भविआ ॥ चरित सचै विवेक सचै चर
 भविआ ॥ सचै यमि सचै रमै गुरु बर निसु ब्रविआ ॥ ५॥ मन मुषक उभा
 सुखे छे ब्रह्म ॥ ६॥ धा दुगै नित चै गरी लगी बंधु विगा ॥ ७॥ गुरु
 सचै मुकतु होइ सचै नित त ॥ ८॥ अनति लाला बंधु पिआ पुरोति
 अगी ॥ बिनु सचै नीति जलि बल उठु ठे वं गरी ॥ बंधु कं गस विठु गी
 सचै तनु तगी ॥ ९॥ निनी नमु वि सारि आति नठ उर नठ ॥ लालै ल
 चुरि आगि आ पाइ आ हरि न ॥ १०॥ बंधु सचै त मे लि लै चि न न क बलि
 ॥ ११॥ ४॥ मरु मरु ल ॥ लालै गुरु छे डि आ गुरु कैं ब्रह्म निसु ब्र
 लालै सचै पछा डि आ वरी वडि आ ॥ १२॥ भस मि मि लि नै सु पुरा इ आ की
 उरि क ह न न ज ॥ १३॥ लाल गे ला पुर म क भस मै व डि आ ॥ गुरु प र स
 उरि क गे र कि स र टा ॥ १४॥ भगु ॥ लाले नै सि र क र गै पुरि क स मि तु र म ॥ १५॥
 लालै क मु पछा डि आ स टा र गै र ज ॥ १६॥ अपे मी र बंधु सिल रे व डी व डि आ ॥ १७॥
 आ अपि स च स ब्रह्म स च पैं गुरु स च डि उ ॥ १८॥ ते गै से व से क र जे स नै लै
 र नु ला ॥ १९॥ बिनु से व कि नै न पुरा इ आ दु जै ब्रह्म मि पुरा ॥ २०॥ सो कि उ म न
 वि स गी नै ॥ २१॥ दे व चै स व डि आ न ॥ २२॥ पि पुर स ब्रह्म स च स च नै वि डि
 पुरा ॥ २३॥ प क र त से वी नै से वि स चि स म डि आ ॥ २४॥ लाले से जी व त म रै म
 वि र प आ पुरा व ॥ २५॥ प न तु ट हि मु क रि हो इ वि स न अ ग ति उ टा ॥ स च म डि
 मु नि प न पैं गुरु मु पि क पुरा ॥ २६॥ लाले वि चि ग लु कि उ न पी लाला अ व ग ट
 म र त पुर जे व ब्रह्म त क न पी तु बंधु स च ह ग ॥ २७॥ गुरु क मु लाला म नै ह क क ट
 ॥ २८॥ गुरु स ग र अ मि त स ब्रह्म वि डि से ब्रह्म पुरा ॥ २९॥ न मु प टा र मु अ म र गै रि र ट
 नि व स ॥ ३०॥ गुरु से व स टा मु पुरै जे स नै उ क म न ॥ ३१॥ सु वि न ग प स च प
 र म टी ग ल ज ॥ ३२॥ बिनु न वै न वि न च ल ही स डि ग रि उ टा ॥ ३३॥
 क न मि र त से नि र म ले स चै ग रै स म ॥ ३४॥ ४॥ मरु मरु ल ॥ पुर

अमरु
 मरु मरु
 बंधु
 सचै
 लालै

ਮੁਠਾਇਆਗਣਾਨਹੀਪੁਰਿਛਾਟੇਚੀਰੈ॥੧॥ਏਹਮਨੁਅਵਗਾਣਿਥਾਧਿਆਸੁਦੇਸੈ
 ਪੁਰੈਗੁਰਿਬਖਸਾਈਅਹਿਸਾਰਿਗੁਨੁਛਕੀਰੈ॥੨॥ਅਕਿਉਗੀਐਓਠਿਚਲਾ
 ਸਥਾਇਬੀਚਾਰਾਜਿਸੁਤੁਮੇਲਾਹਿਸੋਮਿਲੈਪੁਰਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥੩॥ਕਾ
 ਉਤੁਗਾਖਹਿਤਿਉਗਾਜੋਦੇਹਿਸੁਖਾਓ॥ਜਿਉਤੁਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲਾ
 ਮ੍ਰਿਤਨਓ॥ਮੇਰੇਠਕੁਗਾਥਿਵਡਿਅਈਆਮੇਲਾਹਿਮਨਿਚਾਉ॥੪॥ਕਾ
 ਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਦੇਖੈਸੋਈ॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਮਨਿਵਸੈਮੈਅਵਰਨਕੈ
 ਚਾਸਾਲਾਹੀਐਸਾਰੀਪਾਤਿਹੋਈ॥੫॥ਪਾਤਿਤੁਪਾਤਿਨਪਹੁਚਈਬਹੁਅਲਾ
 ਪਾਪਪੁਨਦੁਸ਼ੁੰਗਮੇਖੁਧਿਆਜਮਕਾਲਾ॥ਵਿਛੋੜਾਭਉਵੀਸਰੈਪੁਰਖਖਵਾ
 ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਾਤਿਪਵੈਸੇਪੁਰੇਭਾਈ॥ਪੁਰੇਪੁਰੀਮਾਤਿਪੈਸਚੀਵਡਿਅਈਦੇ
 ਆਵਈਲੈਲੈਥਾਕਿਪਾਈ॥੬॥ਖਾਰਸਮੁਦੁਛਛੋਲੀਐਇਕਮਲੀਆਪਵੈ
 ਦਿਨਚਾਰਿਸੁਝੁਣਾਮਾਟੀਤਿਸੁਖਾਵੈ॥ਗੁਰਸਾਗਰਸਾਤਿਸੇਵੀਐਦੇਤੇਨਿਨ
 ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵਨਿਸੇਉਜਲੇਸਭਮੋਭਭਗੀਜੈ॥ਮੈਲਾਉਜਲਤਾਥੀਐਪ੍ਰ
 ਭੀਜੈ॥ਵੰਨੀਸਾਚੇਲਾਲਕੀਕਿਨਿਕੀਮਾਤਿਕੀਜੈ॥੭॥ਭੇਖੀਤਾਥਾਨਕਰੈ
 ਬਿਨਹੀਦਨੇ॥ਪੁਛਉਬੇਦਪੜਤਿਆਮੁਠੀਵਿਣਮਾਨੇ॥ਨਾਨਕਕੀਮਹਿ
 ਪੁਰਗੁਰਗਿਆਨੇ॥੮॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਮਨਮੁਖਲਹਰਿਘਰੁ
 ਗੁਰੈਅਵਗਾਕੇਘਰਹੋਗੈ॥ਗਿਹਧਰਮੁਗਵਾਏਸਾਤਿਗੁਰਨਰੇਟੈਦੁਗਮਤਿਘੁਮਾ
 ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਪਾਠਪੜਿਥਾਕਾਤਿਸਨਹੋਇਵਧੇਰੈ॥ਕਾਰੀਪਿੰਡੀਸਥਰੁ
 ਉਦਰੁਭਰੈਜੈਸੇਫੋਰੈ॥੧॥ਥਾਥਾਐਸੀਰਵਤਰਵੈਸੰਨਿਆਸੀ॥ਗੁਰਕੈ
 ਏਕਾਉਵਲਾਗੀਤੇਰੈਨਾਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੨॥ਗੁਰਾਉ॥ਘੋਲੀਗੋਰੁ
 ਤ੍ਰਾਇਆਵਸਤ੍ਰਭੇਖਭੇਖਾਗੀ॥ਕਾਪੜਛਾਰਿਥਨਾਈਖਿਥਾਤ੍ਰੀਮ
 ਧਾਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗੈਜਗੁਪਰਥੇਪੈਮਨਿਅੰਧੈਪਾਤਿਹਾਰੀ॥ਗੁਰਮਿ
 ਸਥਦੁਨਚੀਨੈਜੁਐਥਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਨਗੁਰਬਿਨੁ
 ਹਰਿਪੁਅਰਤਾਪੈ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਭਗਾਤਿਨਹੋਵੀਕਿਉਕਰਿਚੀਨਸਿਅ

ਕਿਰਿਨਰਕਨਿਵਾਸੀਅੰਤਰਿਅਤਮਜਾਪੈ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਭਗਮਿਵਿਗੁਰ
ਕਿਉਮਭਯੋਪੈਪਾਪੈ॥ ੩॥ ਛਾਣੀਖਾਕੁਬਿਕੁਤਿਚੜੀਮਾਇਆਕਾਮਹਜੋਹੈ॥ ਅੰਤ
ਧਰਿਏਕੁਨਜਾਣੈਸਾਚੁਕਹੇਤੇਏਹੈ॥ ਪਾਠਪੜੈਮੁਖਿਧੂਠਥੈਲੈਨਿਗੁਰੇਕੀਮ
ਥੈਹੈ॥ ਨਮੁਨਜਪਈਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਥਿਨੁਨਵੈਕਿਉਸੋਹੈ॥ ੪॥ ਮੁੰਡਮੁਢਾਇਜ
ਸਿਖਥਾਪੀਮੋਨਿਰਹੈਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਮਨੁਆਡੇਲੈਦਹਾਦਿਸਪਾਵੈਥਿਨੁਰਤਅਤ
ਰੀਆਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਛਾਡੇਮਹਾਬਿਖੁਪੀਵੈਮਾਇਆਕਾਦੇਵਾਨਾ॥ ਕਿਰਤੁਨਮਿਟ
ਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਪਸੁਆਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ੫॥ ਹਾਥਿਕਮੰਡਭੁਕਾਪੜੀਆਮਨਿਤਿਸ
ਉਪਜੀਭਾਗੀ॥ ਇਸਤੀਤਾਜਿਕਰਿਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਚਿਤੁਲਾਇਆਪਰ
ਸੀ॥ ਸਿਖਕਰੇਕਰਿਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲੰਪਟੁਹੈਥਾਜਾਗੀ॥ ਅੰਤਰਿਥਿਖਥਾਹਰਿ
ਭਰਾਤੀਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਗੀ॥ ੬॥ ਸੋਸੰਨਿਆਸੀਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਵਿਚਹੁਆ
ਯਵੇ॥ ਛਾਦਨਭੋਜਨਕੀਆਸਨਕਰਈਅਚਿਤੁਮਿਲੈਸੋਖਾਏ॥ ਬਕੈਨਥੈਲੈ
ਆਧਨੁਸੰਗ੍ਰਹੈਤਾਮਸੁਨਾਮਿਜਲਾਏ॥ ਧਨੁਗਿਰਹੀਸੰਨਿਆਸੀਜੋਗੀਜਿਹਰਿ
ਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ ੭॥ ਆਸਾਨਿਰਾਸਰਹੈਸੰਨਿਆਸੀਏਕਸੁਸਿਭਿਲਿਵਲਾਏ॥
ਰਿਸੁਪੀਵੈਤਾਸੰਤਾਅਵੈਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਏ॥ ਮਨੁਆਡੇਲੈਹਰਮੁਖਿ
ਧੂਠਥੈਧਵਤੁਵਗਜਿਗਹਾਏ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਰੀਰਗੁਰਮਤੀਥੋਜੇਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥
ਥਾਥਾਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਸਰੇਸਟਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਗੀ॥ ਖਾਣੀਥਾਣੀਗਗਨਪਤਾ
ਜੰਤਾਜੋਤਿਤੁਮਾਗੀ॥ ਸਾਭਿਸੁਖਮੁਕਾਤਿਨਾਮਪੁਨਿਥਾਣੀਸਚੁਨਮੁਭਿਰਧ
ਨਾਮਾਥਿਨਾਨਹੀਫੂਟਸਿਨਾਨਕਸਾਚੀਤਰੁਤੁਤਾਗੀ॥ ੮॥ ੯॥ ਮਾਰੁਮਧਲਾ
ਮਾਤਾਪਿਤਾਸੰਜੋਗੀਉਪਾਏਰਕਤਾਥਿਦੁਮਿਲਿਪਿੰਡੁਕਰੇ॥ ਅੰਤਰਿਗਰਭਉਰ
ਧਿਭਿਵਲਾਗੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸਾਰੇਦਾਤਿਕਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਸਾਰੁਭਵਜਭਕਿਉਤਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਨਿਰੰਜਨੁਪਾਈਐਅਛਰਿਓਭਰੁਅਛਰੁਟਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਗੁਣਵਿਸਾਰਿਗਏਅਪ
ਧੀਮੈਥਉਗਾਕਿਆਕਕਉਹਰੇ॥ ਤੂਦਾਤਾਦਾਇਆਭਸਥੈਸਿਰਿਆਹਿਨਿਸਿਦਾਤਿ
ਨਮਾਭਿਕਰੇ॥ ੨॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਾਗੀਜਨਮਿਆਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸੁਧਰੇ॥

ਲਗੀਭੁਖਮਾਇਆਮਗੁਜੋਪੈਮੁਕਾਤਿਪਦਾਰਥੁਮੋਹਿਖਰੇ॥੩॥ਕਰਣਪਲਾਵਕੇ
ਪਾਵੈਇਤਉਤਫੁੰਫਤਥਾਕਿਪਰੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਆਪੇਕੁਤੁਕੁ
ਉਪੀਤਿਕਰੇ॥੪॥ਖਾਵੈਚੋਗੇਸੁਣਿਸੁਣਿਦੇਖੈਪਹਿਰਿਦਿਖਾਵੈਕਾਲਾਘੋਰੇ
ਗੁਰਸਬਦਨਆਪੁਪਛਾਣੈਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਕਾਲੁਟਰੇ॥੫॥ਜੇਤਮੋਹੁ
ਕਰਿਭੂਲੈਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਫੀਨਿਖਰੇ॥੬॥ਤਨੁਪਨੁਬਿਨਸੈਸਪਸੈਸਜ
ਪਛੁਤਾਵੈਮੁਖਿਪੁਰਿਪਰੇ॥੭॥ਬਿਰਧਿਭਾਇਆਜੋਬਨੁਤਨੁਖਿਸਿਅਰ
ਠਾਬਿਰੁਧੈਨੈਨੁਨੀਰੁਫਰੇ॥੮॥ਚਰਣਹਰੇਕਰਕੰਪਣਲਾਗੇਸਾਕਤਰਾਮਾ
ਹਰੇ॥੯॥ਸੁਗਤਿਗਈਕਾਲੀਪੁਪਉਲੋਕਿਸੈਨਰਾਵੈਰਖਿਓਘੋ॥੧੦॥
ਨਮਐਸੇਦੋਖਲਗਾਹਿਜਮੁਮਾਰਿਸਮਾਰੇਨਰਕਿਖਰੇ॥੧੧॥ਪੁਰਬਜਨਾ
ਖੁਨਮਿਟਈਜਨਮਿਮਰੈਕਾਕਉਦੋਸੁਪਰੇ॥੧੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਾਦਿਜੀਵਣੁਪੋ
ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਜਰੇ॥੧੩॥ਖੁਸੀਖੁਆਰਭਏਰਸਭੇਗਣਭੋਕਾ
ਵਿਕਾਰਕਰੇ॥੧੪॥ਮੁਖਿਸਾਰਿਲੋਭਿਮੁਲੁਖੋਇਓਸਿਰਿਪਰਮਰਾਇਕ
॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਕਉਪਰਿਪਭੁਨਦਰਿਕਰੇ
ਮਲਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਪੁਰੇਤੇਜਗਮਹਿਗੁਰਗੋਵਿਟਹਰੇ॥੧੬॥ਹਰਿਨਿ
ਰਬਚਨਸਮਾਰਪੁਸੰਗਾਤਿਪਰਿਜਨਭਾਉਕਰੇ॥੧੭॥ਹਰਿਜਨਗੁਰੁਪਰਪਾਤੁ
ਨਕਾਤਿਨਜਨਕੀਰੇਣੁਹਰੇ॥੧੮॥੬॥ ਰਾਗਮਾਭੁਮਹਲਾ੧

ਘਰੁ੨

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਵਧੀ

ਹੂੰਮਣੀਕਿਤੀਮਿਤਕਰੇਉ॥ਸਾਧਨਫੇਈਨਲਪੈਵਾਂਫੀਕਿਉਪੀਰੇਉ॥
ਮਨੁਰਤਾਅਪਨੜੇਪਿਰਨਾਲਿ॥ਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਖੰਨੀਐਕੀਤੀ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੇਈਅੜੈਡੋਹਾਗਣੀਸਾਹੁਰੜੈਕਿਉ
ਗਲਿਅਉਗਣਮੁਠੜੀ॥ਬਿਨੁਪਿਰਧੂਰਿਮਰਾਉ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈ
ਸਾਹੁਰੜੈਘਰਿਵਸੁ॥ਸੁਖਿਸਵੰਧਿਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰਪਾਇਆਗੁਣ
੩॥ਥੇਠਾਨਿਹਾਲੀਪਟਕੀਕਾਪੜੁਅੰਗਿਬਣਾਇ॥ਪਿਰਮੁਤੀਡੋਹਾਗਣੀ

ਗੈਇਵਿਹਾਇ॥੪॥ ਕਿਤੀਚਖਉਸਾਡੜੇਕਿਤੀਵੇਸਕਰੇਉ॥ਪਿਗਬਿਨੁਜੋਬਨੁ
ਵਗਾਇਅਮੁਵੰਢੀਧੁਰੇਦੀਧੁਰੇਉ॥੫॥ ਸਚੇਸੰਦਸਦੜਾਸੁਣੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚੇ
ਬੈਠਣਨਟਗੀਨਟਗਿਪਿਆਰਿ॥੬॥ ਗਿਆਨੀਅੰਜਨੁਸਚਕਾਡੇਖੈਡੇਖਣਹਗੁ॥
ਮੁਖਿਭੂਏਜਾਣੀਐਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਰਿ॥੭॥ ਤਉਭਾਵਨਿਤਉਜੇਯੀਅਮੁ
ਜੀਅਕਿਤੀਆਹ॥ਨਾਨਕਨਾਪੁਨਵੀਢੁਜੈਤਿਨਸਚੈਰਤੜੀਆਹ॥੮॥੧॥੮॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਨਾਭੈਣਾਭਰਜਾਈਆਨਾਸੇਸਸੁਤੀਆਹ॥ਸਚਾਸਾਕੁ
ਧੁਣੀਗੁਰਮੇਥੇਸਹੀਆਹ॥੧॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਾਲਿਹਾਰੈਜਉ
ਗਬਿਨੁਏਤਾਰਵਿਥਕੀਗੁਰੀਪਿਰੁਮੇਲਿੰਦਿਤਮੁਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਯਉਯਉਯਉ
ਮਿਸੀਆਦੇਗਜਿਠਾਨੜੀਆਹ॥ਆਵਨਿਵੰਵਨਿਨਾਰਹਨਿਪੁਰਚਰੇਪਹੀਅ
॥੩॥ ਮਾਮੇਭੈਮਾਮਾਣੀਆਚਾਇਰਬਾਪਨਮਾਉ॥ਸਾਥਲਭੇਤਿਨਨਾਠੀਅਭੀੜ
ਬੀਦਗੀਆਉ॥੪॥ ਸਾਚਉਰੰਗਿਰਗਾਵਲੇਸਖੀਪਮਾਰੇਕੰਤੁ॥ਸਚਿਵਿਛੋੜਾ
ਕੋਐਸੇਸਪੁਰੰਗੀਰਵੰਤੁ॥੫॥ ਸਭੇਰੁਤੀਚੰਗੀਆਜਿਤੁਸਚੇਸਿਉਨੇਹੁ॥ਸਾਧਨਕੰ
ਪਛਾਣਿਆਸੁਖਿਸੁਤੀਨਿਸਿਭੇਹੁ॥੬॥ ਪਤਣਿਕੁਕੇਪਤਣੀਵੰਦਹੁਪੁਕਿਵਿ
ਯਉ॥ਪਾਰਿਪਵੰਦੜੇਛਿਠੁਮੈਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥਚਾੜਿ॥੭॥ ਹਿਕਨੀਲਾਇੰਗੁ
ਹੀਕਿਭਰੇਭਰਨਾਲਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੀਜਿਅਸੇਸਚੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥੮॥ ਨਾਹਮਚੰ
ਆਖੀਅਪਭੁਰਾਨਦਿਸੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੇਜੇਪੜਾਸੋਇ॥੯॥੨॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਨਾਜਾਣਾਮੁਰਖੁਪੈਕੋਈਨਾਜਾਣਾਸਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸ
ਬਕੈਰੰਗੀਰਤਾਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥੧॥ ਬਾਬਾਮੁਰਖੁਜਾਂਨਾਵੈਬਾਲਿਜਾਉ॥
ਕਰਤਾਤੁਟਾਨਾਬੀਨਾਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾਉ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ਮੁਰਖੁਸਿਆਣਾਏਕੁਪੈ
ਕਜੋਤਿਢੁਇਨਾਉ॥ਮੁਰਖੁਸਿਰਿਮੁਰਖੁਪੈਜਿਮੰਨੇਨਾਹੀਨਉ॥੩॥ ਗੁਰਦੁ
ਆਰੈਨਉਪਾਈਐਬਿਨਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਮਨਿਵਸੈ
ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ ਰਾਜੰਗੰਗੁਪ੍ਰਮਾਣੰਜੋਬਨੁਤੇਰੁਅਗੀ॥ਪੁ
ਰਮੀਥਾਧੋਪਾਸੈਖੇਲਹਿਚਉਪੜਿਏਕਾਸਾਰੀ॥੫॥ ਜਗਿਚਤੁਰਸਿਆਣਾਭ

ਗਮਿਭੁਲਾਣਨਾਉਪਡਿਤਪੜਹਿਗਵਾਰੀ॥ਨਾਉਵਿਸਾਹਹਿਬੇਦੁਨਾ
 ਖੁਭੁਲੇਲੇਖਾਰੀ॥੫॥ਕਲਰਖੇਤੀਤਰਵਰਕਠੇਥਾਗਾਪਹਿਗਹਿਕ
 ਹੇਪੁਸੰਸਭਾਤਿਸੈਕੀਕੋਠੀਜੋਪੈਸੈਸੋਗਗਥਿਜਰੈ॥੬॥ਰਯਾਤਿਰਾਜੇ
 ਹੇਦੁਪੁਅੰਤਰਿਸੋਜਾਸੀ॥ਕਹਤਨਨਕੁਹੁਰਸਚੇਕੀਪਉਤੀਰਾਸੀਅ
 ਸੀ॥੭॥੩॥੧੦॥

੫੭ ?

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਲਾਲੈਗਾਰਬੁਢੇਰਿਆ
 ਗੁਰਕੈਭੈਸਤਜਿਸੁਭਾਈ
 ॥ਲਾਲੈਖਸਮੁਪਛਾਣਿ
 ਆਵਡੀਵਡਿਆਈ॥
 ਖਸਮਿਮਿਲਿਐਸੁਖਪਾ
 ਇਅਕੀਮਤਿਕਤਦੁਨ
 ਜਾਈ॥੧॥ਲਾਲੈਗੋਲਾ
 ਖਸਮਕਖਸਮੈਵਡਿਆ
 ਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਥ
 ਹੋਤਰਿਕੀਸਰਲਾਈ॥੧॥
 ਹਤਾਓ॥ਲਾਲੈਸਿਰਿਕ
 ਹੋਤਪੁਰਿਖਸਮਿਭੁਗਾਈ
 ॥ਲਾਲੈਤੁਕਮੁਪਛਾਣਿ
 ਅਸਟਾਰਤੋਰਜਾਈ॥ਅ
 ਪੋਮੀਰਾਬਖਸਿਲਾਏਵਡੀ
 ਵਡਿਆਈ॥੨॥ਅਪਿਸਚ
 ਸਰੁਸਚੁਤੋਗੁਰਸਥਦਿਭੁਭਾਈ
 ॥ਤੇਰੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸਨੇ
 ਤਿਤੁਲਾਈ॥ਥਿਨੁਸਵਾਕਿ
 ਨੈਨਪਾਇਆਦਜੈਭਸਿਖਾ
 ਈ॥੩॥ਸੋਕਿਓਮਨਤਵਿਸੇ
 ਐਨਿਤਦੇਵਰਤੈਸਵਾਇਆ
 ॥ਜੀਓਪਿਡਸਭਤਿਸਦਾਸਾ
 ਤੁਭੈਨੋਵਿਓਪਾਇਆਜਾਕਿ
 ਪਾਕਰਤਾਸੇਵੀਐਸੇਵਿਸਚਿ
 ਜਮਾਇਆ॥੪॥ਲਾਲਾਜੋ
 ਜੀਵਤਮਗੋਮਗਿਵਿਚਤੁਆਪੁ
 ਭਵਾਏ॥ਬੰਧਨਤੁਨੈਮੁਕਤਿ
 ਤੇਇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਥੁਭਾਏ
 ਜਭਮਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੋਗੁਰ
 ਮੁਖਿਕੋਪਾਏ॥੫॥ਲਾਲੈਵਿਚਿ
 ਗੁਰੁਕਿਭੁਨਤੀਲਾਲਾਅਵਰ
 ਦਿਆਗੁ॥ਤੁਪੁਜੇਵਡੁਦਤਾਕੇ
 ਨਤੀਤਥਖਸਦਤਗੁਰੇਗਾਤਕਮ

ਗੁਰਮਤੁਮਪਲਾ ੩

ਮਾਹੁਮਤਲਾ ੩

੫੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਸਨੋਪ੍ਰੇਮਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੈਸਥਦਿਸਾ
 ॥ਏਹਾਵੇਦਨਸੋਈਜਾਣੈਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਕਾਰੀਜੀਓ॥੧॥ਆਪੇਮੇਲੇਆਪਿ
 ਮਕੀਸਾਰਸੋਈਜਾਣੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਭੁਮਾਰੀਜੀਓ॥੧॥ਰਹਾਓ॥ਦਿਥਾਦਿਸਿਧਿ
 ਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਏ॥ਸੋਜੋਗੀਹਿਹਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈਗੁਰ
 ਬੀਚਰੀਜੀਓ॥੨॥ਸੰਜੋਗੀਧਨਪਿਰਮੇਲਾਹਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿਵਿਚਪਦੁਰਮਤਿ
 ਸਿਓਨਿਤਰਲੀਆਮਣੈਅਪਣੇਕੰਤਪਿਆਰੀਜੀਓ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਥਾਏਵੈਦੁ
 ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਰੈਮਦਹਵੈਗਿਆਨਖੀਰ
 ॥ਏਹੁਸਥਦੁਸਰੁਜਿਸਨੋਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਸਨਭੁਖਗਵਾਏ॥ਆਪਦਲੀ
 ਨਪਾਈਐਕਰਿਕਿਰਪਾਕਲਪਾਰੀਜੀਓ॥੪॥ਅਗਮਨਿਗਮੁਸਤਿਗੁਰੁ
 ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ॥ਅੰਜਨਜਾਤਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭੁ
 ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਤਤੁਪਾਏ॥ਅਪਣਾਆਪੁਵਿਚਹੁਗਵਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਭੁਪੰਧੁਕਮਵੈਵੇਖਪੁਮਨਿਵੀਚਰੀਜੀਓ॥੬॥ਇਕਿਕ੍ਰਮਿਭੁਭੇਰਿਅੰਤਰ
 ਨਗੁਰਮੁਖਿਹਭਮੈਮਾਰੀ॥ਸਚੈਸਥਦਿਰਤੇਥੈਰਾਗੀਹੋਰਿਭਰਮਿਭੁਲੇਗਵ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਨਮੁਨਪਾਇਆ॥ਅਨਮੁਖਿਬਿਰਥਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
 ਣਨਾਵੈਕੋਥੇਥੀਨਹੀਭੂਥੈਗੁਰਬੀਚਰੀਜੀਓ॥੭॥ਅਮ੍ਰਿਤਨਮੁਸਦਾ
 ਗੁਰਿਪੁਰੈਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ਜਿਸੁਤੁਦੇਵਹਿਸੋਈਪਾਏਨਨਕਤਤੁਬੀਚਰੀਜੀਓ

ਗੁਰਮਤੁਮਪਲਾ ੩
 ਮਾਹੁਮਤਲਾ ੩
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜਿਸਨੋਪ੍ਰੇਮਮੰਨਿਵਸਾਏ
 ॥ਸਚੈਸਥਦਿਸਾ
 ॥ਏਹਾਵੇਦਨਸੋਈ
 ਜਾਣੈਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈ
 ਕਾਰੀਜੀਓ॥੧॥
 ਆਪੇਮੇਲੇਆਪਿ
 ਮਕੀਸਾਰਸੋਈ
 ਜਾਣੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿ
 ਭੁਮਾਰੀਜੀਓ॥੧॥
 ਰਹਾਓ॥ਦਿਥਾਦਿ
 ਸਿਧਿ
 ਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਰਮਪਦਪਾਏ॥
 ਸੋਜੋਗੀਹਿਹਜੁਗਤਿ
 ਪਛਾਣੈਗੁਰ
 ਬੀਚਰੀਜੀਓ॥੨॥
 ਸੰਜੋਗੀਧਨਪਿਰਮੇਲਾ
 ਹਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿਵਿਚ
 ਪਦੁਰਮਤਿ
 ਸਿਓਨਿਤਰਲੀਆਮਣੈ
 ਅਪਣੇਕੰਤਪਿਆਰੀ
 ਜੀਓ॥੩॥
 ਸਤਿਗੁਰਥਾਏਵੈਦੁ
 ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁ
 ਸੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
 ਐਮਰੈਮਦਹਵੈਗਿ
 ਯਾਨਖੀਰ
 ॥ਏਹੁਸਥਦੁਸਰੁਜਿਸਨੋ
 ਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਸਨ
 ਭੁਖਗਵਾਏ॥ਆਪਦਲੀ
 ਨਪਾਈਐਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਕਲਪਾਰੀਜੀਓ॥੪॥
 ਅਗਮਨਿਗਮੁਸਤਿਗੁਰੁ
 ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈ
 ਘਰਿਆਇਆ॥ਅੰਜਨ
 ਜਾਤਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿ
 ਭੁ
 ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ
 ਸੋਤਤੁਪਾਏ॥ਅਪਣਾ
 ਆਪੁਵਿਚਹੁਗਵਾਏ॥
 ਸਤਿਗੁਰ
 ਭੁਪੰਧੁਕਮਵੈਵੇਖਪੁਮਨਿ
 ਵੀਚਰੀਜੀਓ॥੬॥
 ਇਕਿਕ੍ਰਮਿਭੁਭੇਰਿਅੰਤਰ
 ਨਗੁਰਮੁਖਿਹਭਮੈਮਾਰੀ॥
 ਸਚੈਸਥਦਿਰਤੇਥੈਰਾਗੀ
 ਹੋਰਿਭਰਮਿਭੁਲੇਗਵ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਨਮੁਨ
 ਪਾਇਆ॥ਅਨਮੁਖਿਬਿਰਥ
 ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
 ਣਨਾਵੈਕੋਥੇਥੀਨਹੀਭੂਥੈ
 ਗੁਰਬੀਚਰੀਜੀਓ॥੭॥
 ਅਮ੍ਰਿਤਨਮੁਸਦਾ
 ਗੁਰਿਪੁਰੈਜੁਗਚਾਰੇ
 ਜਾਤਾ॥ਜਿਸੁਤੁਦੇਵਹਿ
 ਸੋਈਪਾਏਨਨਕਤਤੁਬੀਚਰੀ
 ਜੀਓ

ਗੁਰਮੁਖ ਮਹਲਾ ੫

ਅਸਟ ਪਦੀਅ

ਘਰੁ ੩

ਲਖ ਰਉਗ ਸੀਧ

ਭੋਮ ਭੇਦੁ ਲਭ ਜਨਮੁ ਅਥ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਹੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਏ ਗਸਿਲ ਪਾਇਓ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਾਂਗਿ ਬਸ
ਭੋਮ ਬਿਖਿਅ ਸਿਉ ਉਰੁ ਆਇਓ ॥੨॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨੁ ਜਵੇ ਹਰ ਬਨ ਜਾਨਿਆਇਓ ॥ ਕਾਲੁ ਰੁਲਾਇ
ਆਇਓ ॥੩॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਹਰਨਾ ਬਸਨਾਸੇ ॥ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥੪॥ ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਣ
ਦਾਈ ਵਿਕਨਿ ਮਖਨੀ ਤੁਧੁ ਗਾਇਓ ॥੫॥ ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋਥਾ ਨੁ ਵਿਸਾਰਿਓ ॥ ਵਿਕਨਿ ਮਖਨੀ ਮਨੁ ਲਾ
ਓ ॥੬॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਰਿ ਹਰੇ ਖਿਸਮ ਗੀ ॥ ਇਸਹੀ ਮਹਿ ਉਰੁ ਆਇਓ ॥੭॥ ਜਿਤੁ ਕੋਲਾਇਓ ॥ ਭਿਤ
ਰਗੁ ਤੈ ਸੇਕ ਹਮ ਕਮਾਇਓ ॥੮॥ ਜਉ ਭਰਾਇਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਤਾਸਾ ਪਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਬ
ਹਿ ਆਇਓ ॥੯॥੧॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਅਨੁਗਾਹੁ ਗਾਖਿ ਥੀਨੋ ਭਰਿਓ ਸ
ਗੁਰਮਤਿ ਮਰਸੁ ਰਸਨਾ ਭਿਚਾਰੈ ॥ ਮਿਸਟ ਗੁੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੇ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਅੰ
ਸ ਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧ ਪੁਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਜਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇ
ਸਿਗਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੇ ਜਮ ਕੰਢੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥੩॥
ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤਾਰਿ ਦਾਰੁੰਡਾਹੁ ॥ ਜੀ ਅਜੁਗ ਤਿਸੁ ਜਾਤੁ ਸੁਆਮੀ ਸ
ਰਖਣਹਾਰੁ ॥੪॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸਾ ਬਿਨਸਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਿਹਤੁ ਨਹ
ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਾਰਿ ॥੫॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਵਾਨਿ ਧਿਜਾ ਕੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪ
ਦਾਨੁ ॥ ਆਇ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੁਰਨ ਉਚ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥੬॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜ
ਥੇ ਦਰਗਹਿ ਚਰਹੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਭੁੰਚਹਿ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਹੁ ॥੭॥
ਅਨਿਕ ਪਾਠ ਮਿਟਹਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਪਵਨ ਤੇ ਮਹਾ ਪਵਨ ਕੋਟਿ
ਨਹਿ ਸਨਾਨ ॥੮॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਗਾਠ ਸਰਬ ਸੁਸੰਤਨ ਕੀਰਾ ਸਿ ॥ ਬਿਸ ਰੁਨ
ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੯॥੨॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਸ
ਤੀ ਪਾਇਕਾਟਿ ਡਾਰਿਓ ॥ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੋ ਰੋਸੁ ॥ ਕਾਜੁ ਭੀ ਅਕੇਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ॥ ਭਿਤ ਨ ਦੀਨੋ
ਰੋਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਉਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਦਾਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੇ ਬਿਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀ
ਰਿਤਿ ॥੨॥ ਹਰਾਉ ॥ ਚਰਨ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਬੈਸਿਓ ॥ ਸੁਮਨਹ ਰਿਓ ਸਹੀਰਿ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗੁ ਨਹਾਇ

ਆਪੋਖਿਨਹਿਭਿਤਰਿਥੰਤੀਰਿ॥੨॥ਚੰਦਨਅਗਰਕਪੂਰਥੇਪਨਤਿਸੁਸੰਗੇਨਹੀਪੁੰ
 ਸਟਮੁਤ੍ਰਖੋਦਿਤਿਭਾਤਿਭਮਨਿਨਮਨੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੩॥ਭਿਰਨੀਚਥਿਕਰ
 ਸੰਯਗਨਸਭਸੁਖਫਤ੍ਰਾਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਨਕਫੁਜਾਨੈਸਰਬਜੀਅਸਮੇਤ॥੪॥ਕ
 ਸੁਪ੍ਰਚੰਡਪ੍ਰਗਟਿਓਅੰਧਕਾਗਥਿਨਾਸਾ॥ਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰਾਕਿਰਣਲਾ
 ਰਹਿਓਬਿਖਾਦੁ॥੫॥ਸੀਤਮੰਦਸੁਗੰਧਚਾਥਿਓਸਰਬਥਨਸਮਾਨਾ॥ਜਪਸ
 ਤਹਾਲਾਗਿਓਤਿਭੁਨਸੰਕਾਮਾਨ॥੬॥ਸੁਭਾਇਅਭਾਇਜੁਨਿਕਟਿਅਵੇ
 ਤਾਕਾਜਾਇਆਪਪਰਕਾਕਫੁਨਜਾਣੈਸਦਾਸਹਾਜੀਸੁਭਾਇ॥੭॥ਚਰ
 ਸਨਾਥਾਇਹੁਮਨੁਰੰਗਿਰਾਤੇਲਾਲਾਗੋਪਾਲਹੁਣਨਿਤਗਾਉਨਾਨਕਭ
 ਕਿਰਪਾਲਾ॥੮॥੩॥ ਰਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦ
 ਘੁਰੁ੪ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੰਦਨਚਾਦਨੁਮੇਰੀ
 ਜੀਉਅੰਤਰਿਚਾਦਨਾ॥੧॥ਅਰਾਧਨਾਅਰਾਧਨੁਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧ
 ਤਿਅਗਨਾਤਿਅਗਨੁਨਿਕਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਿਅਗਨਾ॥੨॥ਅਗਨਾਨ
 ਕਾਹਰਿਜਸੁਗੁਰਤੇਅਗਨਾ॥੩॥ਜਗਨਾਜਗਨੁਕ੍ਰੋਹਰਿਕੀਰਤਨਾ
 ਨਾ॥੪॥ਲਗਨਾਲਗਨੁਨੀਕਾਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਨਾ॥੫॥ਹਿਰਥਿ
 ਹਿਪਰਾਪਤੇਜਾਕੈਮਸਤਾਕਿਭਾਗਨਾ॥੬॥ਕਪੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭਕਿਥ
 ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ॥੭॥੧॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਆਉਜੀਤੁਅ
 ਗੈਹਰਿਜਸੁਸੁਵਨਸੁਨਾਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਭਿਅਧੁਆਵਤਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਪ
 ਰਿਜਸੁਤੁਮਸੰਭੀਗਾਵਨਾ॥੨॥ਸੰਤਾਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਦੁਜਭ
 ਵਨਾ॥੩॥ਭਗਤਦਇਆਤੇਭੁਧਿਪਰਗਾਸੈਦੁਰਮਤਿਦੁਖਤਜਾ
 ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਪੁਨਰਾਪਿਗਗਥਿਨਪਾਵਨਾ॥੪॥ਨਉਮਿ
 ਸਿਧਿਪਾਈਜੋਤੁਮਰੈਮਨਿਭਾਵਨਾ॥੫॥ਸੰਤਾਥਿਨਾਸੈਥਾਭਿਨਕੋਰੀਅਥ
 ਜਾਵਨਾ॥੬॥ਸੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਵਨ
 ਨਾਨਕਗੁਰਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਮਨਮਧੋਹਰਿਹਰਿਰਾਵਨਾ॥੭॥੨॥

ਮਰੂਮਹਲਾ ੫

ਜੀਵਨਾਸਫਲ ਜੀਵਨਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਨਾ

ਉਪੀਵਨਾਜਿਤੁਮਨੁਆਘਵੈਨਾਮੁਅੰਮਿਤਰਸੁਪੀਵਨਾ॥੧॥ ਖਾਵਨਾਜਿਤੁਬੁਖ
ਗੋਸਤੋਖਿਸਦਾਤਿਪਤੀਵਨਾ॥੨॥ ਪੈਨਣਾਰਖੁਪਤਿਪਰਮੇਸੁਗਠਿਰਿਨਗੇਨਹੀ
ਵਨਾ॥੩॥ ਭੋਗਨਾਮਨਮਧੇਹਰਿਸੁਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਲੀਵਨਾ॥੪॥ ਬਿਨੁਤਗੇ
ਨੁਸੁਖੀਅਨੀਮਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੰਗਿਸੀਵਨਾ॥੫॥ ਮਾਤਿਅਹਰਿਸਮਹਿਰਤੇ
ਸੁਖਹੁਜਿਨਕਬਹੁਅਉਖੀਵਨਾ॥੬॥ ਮਿਲਿਓਤਿਸੁਸਰਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਜਿਸੁਦੀਵਨਾ॥੭॥ ਸੁਖਨਾਨਕਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਣਸੰਤਧੋਇਪੀਵਨਾ॥੮॥੩॥

ਗੁਰਮਰੂਮਹਲਾ ੫

ਅੰਜੁਲੀਆ

ਘਰੁ ੮

੬੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਿਸੁਗਿਹਿਬਹੁਤਾਤਿਸੈਗਿਹਿਚਿਤਾਜਿਸੁ

ਹਿਥੋਗੀਸੁਠਿਰੈਕੁਮੰਤਾਦੁਹੁਬਿਵਸਥਾਤੇਜੋਮੁਕਤਾਸੋਈਸੁਪੇਲਾਭਾਲੀਐ॥੧॥ ਗ੍ਰਿ
ਹਜਮਾਹਿਨਰਕਉਦਾਸਕਰੋਧਾਬਹੁਬਿਧਿਬੇਦਪਾਠਸਾਭਿਸੋਧਾਦੇਹੀਮਹਿਜੋ
ਅਲਿਪਤਾਤਿਸੁਜਨਕੀਪੂਰਨਘਾਲੀਐ॥੨॥ ਜਾਗਤਸੁਤਾਭਗਮਿਵਿਗੁਤਾਭਿ
ਰੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਐਮੀਤਾਸਾਪਸੰਗਿਤੁਟਹਿਉਬੰਧਨਏਕੇਏਕੁਨਿਹਾਲੀਐ॥
੩॥ ਕਰਮਕਰੈਤਬੰਧਾਨਹਕਰੈਤਨਿਦਾਸੋਹਮਗਮਨੁਵਿਆਪਿਆਚੰਦਾਗੁਰਪ੍ਰਸ
ਾਦਿਖੁਦਖੁਸਮਜਾਣੈਘਟਿਘਟਿਗਮੁਹਿਅਲੀਐ॥੪॥ ਸੰਸਾਰੈਮਹਿਸਹਸਾਬਿਆਪੈਅ
ਥਕਥਾਅਗੋਚਰਨਹੀਜਾਪੈ॥ ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੁਝੈਓਹੁਬਾਲਕਵਾਰੀਪਲੀ
ਐ॥੫॥ ਛੋਡਿਬਹੈਤਉਢੁਟੈਨਹੀ॥ ਜਉਸਚੈਤਉਭਉਮਨਮਾਹੀ॥ ਇਸਹੀਮਹਿਜਿ
ਕੀਪਤਿਰਾਖੈਤਿਸੁਸਾਧੂਚਉਰਛਾਲੀਐ॥੬॥ ਜੋਸੁਗਤਿਸਹੀਯੋਇਮਰਣਾ॥ ਜੋ
ਗੋਤਿਸੁਜੋਨੀਠਿਰਣਾ॥ ਜੋਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਮਨੈਬੁਝਿਹੁਕਮੈਦਗਮਤਿਜਾਣੀ
ਐ॥੭॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੀਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅਪਣੇਜਚਨਾ॥
ਨਕਕੇਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇਤੁਦੇਹਿਤਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐ॥੮॥੧॥੭॥ ਮਰੂਮ

ਹਲਾ ੫

ਬਿਰਖੈਧੋਠਿਸਾਭਿਜੰਤਾਇਕਠੇ॥ ਇਕਿਤਤੇਇਕਿਬੋਲਨਿਮਿਠੇ॥ ਅ

ਸੁਉਦੇਤੁਭਇਆਉਠਿਚਲੇਜਿਉਜਿਉਅਉਧਾਵਿਹਾਣੀਆ॥੧॥੫॥ ਪਕਰੇਟ੩ਸ

ਆਪਿਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਬੈਣੀ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਹਦਿਅਨਾਦਿਨੁਪਾਟਿਪਾਟਿ
ਦੁਰਜਾਈਯੋ॥੬॥ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੁਪੁਅਸੋਕੋ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪੁਰਾਤੋਕੋ॥ਆਪੇਕਿ
ਕਸਿਬਖਸੇਆਪੇਦੇਲੈਭਾਈਯੋ॥੭॥ਆਪੇਪਨਖੁਆਪੇਸਰਬਾਣਾ॥ਆਪੇਸੁਖ
ਸੁਖਪੁਸਿਆਣਾ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਸੁਣਤਾਸੋਈਆਪੇਬਣਤਬਣਾਈਯੋ॥੮॥ਪਉਣੁ
ਪਉਣੀਪਿਤਜਾਤਾ॥ਉਦਰਸੰਜੋਗੀ॥ਧਰਤੀਮਾਤਾ॥ਗੈਣਿਦਿਨਸੁਦਰਿਦਾਈਦਾਇਅ
ਪੁਖੇਲੈਖੇਲਾਈਯੋ॥੯॥ਆਪੇਮਫੁਲੀਆਪੇਜਾਲਾ॥ਆਪੇਗਊਆਪੇਰਖਵਾਲਾ॥ਸ
ਜੀਅਜਗਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਜੈਸੀਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਈਯੋ॥੧੦॥ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋ
ਆਪੇਰਸੀਆਪਰਮਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪੇਵੇਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਿਰਭਉਤਾਜੀਲਾ
ਯੋ॥੧੧॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਤੁਧੁਹਿਸਮਾਣੀ॥ਜੋਦੀਜੈਸਭਅਵਤਜਾਣੀ॥ਸੋਈ
ਸਚੇਵਾਪਰੀਸਤਿਗੁਰਬੁਝਬੁਝਾਈਯੋ॥੧੨॥ਸਬਦੁਬੁਝਾਏਗੁਰਪੁਰਾਸਰਬਕ
ਸਚੇਰੁਪੁਰਾ॥ਅਠਰਿਓਵੇਪਰਵਾਹੁਸਦਾਤੁਨਾਤਿਸੁਤਿਭੁਨਤਮਾਈਯੋ॥
੧੩॥ਕਾਭੁਬਿਕਾਭੁਭਏਦੇਵਾਨੇ॥ਸਬਦੁਸਪਜਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨੇ॥ਆਪੇਮ
ਰਿਤਿਪਤਿਵਰਦਾਤਾਭਗਤਿਭਾਇਮਨਿਭਾਈਯੋ॥੧੪॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁ
ਗੁਰਮਗਿਆਨਾ॥ਜੋਦੀਸੈਤੁਧੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਨਨਕੁਨੀਚੁਰਿਖਿਅਦਰਿ
ਚੈਮੈਦੀਜੈਨਮੁਵਡਾਈਯੋ॥੧੫॥੧॥ ਮਹੁਮਹਾ੧ ਆਪੇਧਰਤੀ
ਉਭਅਕਾਸੀ॥ਆਪੇਸਾਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸੀ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਪੇਆਪੇਕਾ
ਕਮਾਈਯੋ॥੧॥ਜਿਸੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਸਾਚੇਲੇਖੈ॥ਆਪੇ
ਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਦੇਵਤਿਆਈਯੋ॥੨॥ਪੰਚਚੇਰਚੰਚਲਾਚਿਤੁਚਾਲਾਚਿ
ਪਰਾਘਰਜੋਹਾਹਿਘਰੁਨਹੀਭਾਲਾਹਿ॥ਕਾਇਅਨਗਰੁਫਹੈਫਹਿਫੇਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਚਿਜਾਈਯੋ॥੩॥ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਤ੍ਰਿਭੁੰਦੁਸੁਝੈ॥ਅਨਸਮਾਰਿਮਨੈਸਿਓਭੁਝੈ॥ਜੋਤੁਪੁਸੇ
ਵਹਿਸੇਤੁਧੀਜੇਯੋਨਿਰਭਉਬਾਲਸਧਾਈਯੋ॥੪॥ਆਪੇਸੁਰਗਮਫੁਪਰਿਆਲਾ॥
ਆਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਬਾਲਾ॥ਜਟਾਬਿਕਟਾਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਗੁਪੁਨਰੋਖਿਅਕਾ
ਰੀਯੋ॥੫॥ਥੇਦਕਤੇਬੀਭੇਦੁਨਜਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤਕੂਤਾ॥ਸਗ

ਲੇਸੈਲਓਪਾਇਸਮਾਏਅਲਖੁਨਲਪਣਾਜਾਈਓ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਥਕੀ
 ਨੇਗੇ॥ਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਖੁਸਾਹਿਬੁਸਭਨਾਸਿਰਿਭਾ
 ਰਭਿਜਾਈਓ॥੭॥ਭੂਲੇਚੁਕੇਮਾਗਗਿਪਾਵਹਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਚੁਪੈਸਮਾਹਿ
 ਨਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਨਵਹੁਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਓ॥੮॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਕੇ
 ਰਾ॥ਕਾਂਸੀਕੰਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ॥ਗੰਗਾਸਾਗਰੁਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਠਸਠਿਨੀ
 ਈਓ॥੯॥ਆਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕੁਵੀਚਾਗੀ॥ਆਪੇਰਾਜਨੁਪੰਚਾਕਾਰੀ
 ਬਹੈਅਦਲੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਰਹਮੁਭੇਦੁਭਓਜਾਈਓ॥੧੦॥ਆਪੇਕਾਜੀ
 ਲਾ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬਹੁਭੁਲਾ॥ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਰਿਦਾ
 ਸੈਕੋਬੈਰਾਈਓ॥੧੧॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਾਡਿਆਈ॥ਸਭਸੈਦਾਤ
 ਨਤਮਾਈ॥ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਗਹਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਠਾ
 ॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅਪਾਰੈ॥ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਰਾਰੈ॥ਜਿਸੋ
 ਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮੇਲਾਈਓ॥੧੨॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੁ
 ਊਭੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਲਲਾਦੀਮੈਗ
 ਆਵੈਕਾਈਓ॥੧੩॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦ
 ॥ਪੁੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਂਮੈਧਰਹੋਰਨਕਾਈਓ॥੧੪॥ਜੁਗਜੁਗ
 ਭੀਹੋਸੀ॥ਕਉਣਨਮੁਆਕਉਣਨਮਰਸੀ॥ਨਨਕੁਨੀਦੁਕਪੈਥੈ
 ਰਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਓ॥੧੫॥੨॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਭੁ
 ਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕਚੀਚੋਲੀ॥ਘਰਿਵਰੁਸਹਜੁਨ
 ਹਰਿਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈਓ॥੧॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜਲੈਚੜਕੇ
 ਖੁਤਕੇਲੁੰਡਾਚਾਰੇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਸਾਚੇਹ
 ਈਓ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੇ॥ਤਸਕਰਪੰਚਸਥਾਦਿਸੰਖ
 ਆਨਖੜਗੁਲੈਮਨਸਿਓਭੁਭੈਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈਓ॥੩॥ਮਾਕੀ
 ਤਾਬਿਦੁਧਾਰਾ॥ਮੁਗਤਿਸੁਗਤਿਕਰਿਆਪਾਰਾ॥ਜੋਤਿਦਾਤਿਜੋਤੀਸਭ

ਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾਈ ਹੋ ॥੪॥ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀ ਅਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਕਿ ਅ
ਣਾ ਤੁਧ ਦਿਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇ ਖਹਿ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਗੀਰ ਹੁਜਾਈ ਹੋ ॥੫॥ ਨਿ
ਪਾਰਿ ਬੈਸਿ ਹੋ ਭਉ ਖਾਇਆ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ਕਮਲਾ ਬਿਗਸ
ਤੇ ਸਰਸੁ ਰਾਤ ਮਰ ਮੁਸਖਾਈ ਹੋ ॥੬॥ ਮਰਣ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ
ਉਗੀ ਐਚਲਣਾ ਪਰਥਾਏ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾ
ਹੋ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇਆ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆਤਿ ਨਿਧਿ ਪੈਲਾਇ
ਸਚੈ ਉਪਰਿ ਅਵਰਨ ਦੀ ਸੈਸਾ ਚੇ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ਹੋ ॥੮॥ ਐਥੈ ਗੋਲੁ ਝਾਟਿ ਨਚ
ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਪੁੰਧੁ ਕਾਰੋ ॥ ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀ ਗਰਜਿ ਉਨਿ ਸਿਸੁ ਪਨੈ ਭ
ਝਾਈ ਹੋ ॥੯॥ ਗਤਿ ਨ ਕਉਤ ਖਾਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਮਾਨਿ ਵਾਸਿ
ਆਲਿ ਵਲਾਈ ॥ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਗੀਈ ਤਿਭਵਣ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੋ ॥
ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾ
ਚਿ ਖਾਤਿ ਵਡਾਈ ਹਉ ਐ ਗਣਤਗ ਵਾਈ ਹੋ ॥੧੧॥ ਗਣਤਗਣੀ ਐ ਸਹਸਾ
ਰੀ ਐ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਐ ਤੀ ਐ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਏ ਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ
ਤਿ ਪਾਈ ਹੋ ॥੧੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਚਾ ਗਵਿਰਹਿ ਅਮਨੁ
ਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਓ ਨ ਕਾਈ ਹੋ ॥੧੩॥ ਜੀ
ਰਸਾਇਣਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਸੰਗਿ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਸੁਵਨ ਸ੍ਰੋਤਰ ਜੇ ਗੁਰ ਥਾਈ
ਤੇ ਤੀਜੋ ਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੋ ॥੧੪॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਪਰੇ ਪਉਧ ਰਣਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇ ਖਉ ਤੇਰੀ
ਸਰਣਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਓ ਬਾਣਿ ਆਈ ਹੋ ॥੧੫॥ ਅੰਤ ਕ
ਥੈ ਕੋ ਬੋਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ
ਪਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੋ ॥੧੬॥ ੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਆਦਿ ਜੁਗਾ ਦੀ ਅਪ
ਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗੁ ਗਤਿ ਵੀਚਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾ
ੜੀ ਲਾਈ ਹੋ ॥੧॥ ਕੇਤਾ ਤ੍ਰਿਅੰਗੁ ਪੁੰਧੁ ਕਾਰੋ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਸਚੁ
ਮੁਸਰੀ ਵਡਿ ਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹੋ ॥੨॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਸਗੀਰ

॥ ਸਤਿਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾ ॥
 ॥ ਸਤਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਫੁ ਮਨੈ ਸੋ ਸੁਗਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਚੀ
 ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਸਚੇ
 ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮ ਭਭਿ ਭੰਜਨੁ ਹਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਤੇਤੋ ਪਰਮ ਕਾ
 ਕਦੁ ਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣਾਇ ਕਦੁ ਬਿਧਾ ਸੁਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਾਦੁ ਵਖਰੈ
 ਖਿਪਚੈ ਅਵਾਈ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਨ
 ਝੈ ॥ ਬਾਧੇ ਅਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੋਈ ਬੁਝਨ ਕਾਈ ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਦਇਆ ਦੁਆ ਪਦ
 ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਇ ਪਗਧਰਮੁ ਪਰੇ ਪਰਣੀ ਪਰਗੁਰਮੁਖਿ
 ਥਾਈ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਰਾਜੇ ਪਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੇ ਦਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮਨਾ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮਗ
 ਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਭਾਇ ਸਲਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਪਰਪਦੁ
 ਰਮਾਈ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਢੋਰੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੇਢੁ ਟੇਸੁ ਕਰਕ ਮਾਈ ॥
 ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕੁਰਸਿ ਉਬਾਣਿਆਈ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਿ ਜਪਤ ਪਕੰ
 ਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਪਣੀ ਚੁ
 ਬਿਨੁ ਹਰਿਗੁਰ ਕਿਨਿ ਪਾਤਿ ਪਾਈ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕ ਕਲਰੰ
 ਨੁ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕੁੜੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
 ਈ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰੰ ਦਾ ॥ ਨਾਜ ਮਕਾਣਿ ਨ ਢੰਦਾ ਬੰਦਾ
 ਸੇਵੇ ਸੇ ਅਭਿਨਾਸੀ ਨਾਤਿ ਸੁਕਾਲੁ ਸੰਤਾਈ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮਹਿ ਅਪੁਰਖਿ ਅ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰ
 ਨ ਕਾਈ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਨ
 ਨਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮੈਦੀ ਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ਮਧੁ
 ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਭਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਂਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਭ
 ਤਿ ਪਰੀ ਪਰਮੇ ਸਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈ ਹੋ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿਸ ਕੇ

ਬਾਇਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ ਭਗਤਾਂਕਾਗੁਣਕਾਰੀਕਰਤਾਬਖਸਿਲਏਵਾਡਿ
ਅਈਯੋ॥ ੨॥ ਏਦੇਤੋਟਿਨਅਵੈਸਾਚੇ॥ ਲੈਲੈਮੁਕਰਿਪਓਦੇਕਾਚੇ॥ ਮੁਖੁਨਬੁਝਹਿਸਾ
ਨਗੀਬੁਹਿਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਈਯੋ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਦਿਨਰਾਤੀ॥ ਸਾਚੇਕੀਲਿਵ
ਮਤਿਜਾਤੀ॥ ਮਨਮੁਖਸੋਇਰਹੇਸੇਭੁਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਭਾਈਯੋ॥ ੪॥ ਕੁੜੇਅਵੈ
ਕੇਜਾਵੈ॥ ਕੁੜੇਰਾਤੀਕੁੜੁਕਮਾਵੈ॥ ਸਬਾਦਿਮਿਥੇਸੇਦਰਗਾਪੈਪੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਗਤਿਸ
ਈਯੋ॥ ੫॥ ਕੁੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾੜੀ॥ ਜਿਓਵਾੜੀਓਜਾੜਿਓਜਾੜੀ॥ ਨਾਮਬਿਨ
ਕਛੁਸਾਦਿਨਲਾਗੋਹਰਿਬਿਸਰਿਐਦੁਖਪਾਈਯੋ॥ ੬॥ ਭੋਜਨੁਸਾਚੁਮਿਥੈਆਪਾਈ
ਨਾਮਰਤਨੁਸਾਚੀਵਾਡਿਆਈ॥ ਚੀਨੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਯੋ॥ ੭॥
ਬੁਝੁਲੀਚੇਟਾਖਾਏ॥ ਬਹੁਤਸਿਆਣਪਰਗਮਨਜਾਏ॥ ਪਾਰਿਪਾਰਿਮੁਏਅਚੇਤ
ਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦਾਈਯੋ॥ ੮॥ ਬਿਨੁਬਾਦਬਿਰੋਧਹਿਕੋਈਨਹੀ॥ ਐ
ਕਾਹਿਹੁਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਸਿਓਬਣਤ
ਯਾਈਯੋ॥ ੯॥ ਪ੍ਰਭਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈ॥ ਜੇਕੋਵਡਾਕਹਾਇਵਡਾਈ
ਪਾਵੈ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੋਟਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਪਾਈਯੋ॥ ੧੦॥ ਵਡੀਵਡਿਆ
ਵੈਪਰਵਾਹੋ॥ ਆਪਿਓਪਾਏਦਾਨੁਸਮਾਹੋ॥ ਆਪਿਦਇਆਭਦੁਰਿਨਹੀਦਾਤਾ
ਮਿਲਿਆਸਹਾਜਿਰਜਾਈਯੋ॥ ੧੧॥ ਇਕਿਸੋਗੀਇਕਿਗੋਗਿਵਿਆਪੋ॥ ਜੋਕਿਛੁ
ਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੋ॥ ਭਗਤਿਭਾਉਗੁਰਕੀਮਤਿਪੂਰੀਅਨਹਦਿਸਬਾਦਿਲਖਾਈਯੋ॥ ੧੨॥
ਇਕਿਨਗੋਬੁਖੇਭਵਹਿਭਵਾਏ॥ ਇਕਿਹਨੁਕਰਿਮਗਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ ਗਤਿਅਵਿਗ
ਤਕੀਸਰਨਜਾਣੈਬੁਝੈਸਬਦੁਕਮਾਈਯੋ॥ ੧੩॥ ਇਕਿਤੀਗਬਿਨਾਵਹਿਅੰਨੁਨਖਾਵਹਿ॥
ਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਦੇਹਖਪਾਵਹਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੀਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਰਿ
ਭਾਈਯੋ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿਛੋਡਹਿਓਭੁਝਿਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਰਾਮਨਜਪੈਅਵਾਈ॥ ਪ
ਰਿਪਾਰਿਬੁਝਹਿਕੁੜੁਕਮਾਵਹਿਕੁੜੁਕਾਭੁਝੈਰਾਈਯੋ॥ ੧੫॥ ਹੁਕਮੇਅਵੈਹੁਕਮੇਜ
ਾਈ॥ ਬੁਝੈਹੁਕਮੁਸੋਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਈ
ਯੋ॥ ੧੬॥ ੫॥

ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਛਾਤਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈਓ ॥ ੧ ॥ ਅਪੇ
 ਜੀ ਦੂਰੇ ॥ ਬੁਝਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਜ ਨ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਲਾਹੁ
 ਤਿਏਹ ਵਡਾਈਓ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਨੇ
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਾਰਿ ਫੁਟਾਲ ਪੁਜਿ ਨ ਨਹੀ ਚੈਤ ਪਰਾਈਓ ॥ ੩ ॥ ਚਿੰਤਿ
 ਹਰਿ ਨ ਸੁਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਰੇ ਸਾਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥ ਕਛਿ ਮਲ ਮੈਲਾ
 ਰਮਲ ਚਿੰਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈਓ ॥ ੪ ॥ ਬੁਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ
 ਬਨੁ ਸਾਸੁ ਜੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿ
 ਈਓ ॥ ੫ ॥ ਛੇਡਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੁਝ **ਕਥਾ** ॥ ਕੁਜੁ ਮਰੇ ਕਾਉ ਚਿੰਤਾ ॥ ਸਾ
 ਕ੍ਰਿਪ ਚਹਿ ਮਨਿ ਹਥਿ ਮੈਦੁ ਮਾਗਹਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈਓ ॥ ੬ ॥ ਛੇਡਹੁ ਨਿਦਾਤਿ
 ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੁਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਮੁਸਲਾਹੁ ਮਤ
 ਸਖਾਈਓ ॥ ੭ ॥ ਛੇਡਹੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰਿਆਈ ॥ ਹਥਿ ਮੈ ਪੰਧੁ ਛੇਡਹੁ ਲਪਟਾਈ ॥
 ਸਗਣਿ ਪਰਪੁਤਾ ਉਬਰਹੁ ਇਤਿ ਗੀਐ ਭਵ ਜਲ ਭਾਈਓ ॥ ੮ ॥ ਆਗੈ ਫਿਮਲ ਨਦੀ
 ਖੁਝੇਲਾ ॥ ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ਫਿਕੇਲਾ ॥ ਚਾੜਿ ਭਾੜਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਦੇਲਾ
 ਦੁਹਿ ਮਨ ਮੁਖਤਾਈਓ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇ
 ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਨ ਪੁਛੁ ਪੁਛਾਈ ॥ ਸੁਖ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕ
 ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਗਏ ਮਗਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ
 ਤਿਨਾਹੀ ਨਗਨਿਦ ਕਤੂਬਾਹਿ ਨਿਦ ਪਰਾਈਓ ॥ ੧੧ ॥ ਢੋਲੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣ
 ਰਿ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖੁ ਕਰਿ ਨਿਦਾਰਿ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੁਤਾਰਿ
 ਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈਓ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਾਰਿ ਨ ਮੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਆਪੇ ਕ
 ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾਜੀ ਉਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ ਕਾਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭ ਦਿਰਜਾਈਓ
 ਚੰਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿ ਆਗਾ ॥ ਚੰਦੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿਆਰਾ
 ਕੁੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈ ਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਆਈ ਜਾਈਓ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵ
 ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਚਿੰਤਿ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤਿ ਸੁਸਥਾ ਦੁਈ ਚਾਰੇ ॥ ਤਤੁ ਲਹਿ ਅੰ

ਨਹਿਸਤਸੰਗਤਿਸਾਦੁਵਡਾਈਹੋ॥੧੫॥ਆਪਿਤਰੈਜਨੁਪਿਤਰਤਰੇ॥ਸੰਗਤਿਮੁਕ
ਤੁਪਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਨਕੁਤਿਸਕਾਲਾਲਾਗੋਲਾਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਿਗਿਲਿਵਲਾਈ
॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਥਾਰੈ॥ਤਾਜੀਲਾ
ਅਪਰਅਪਰੈ॥ਧੰਧੁਕਾਥੀਨਿਰਾਲਮੁਥੈਠਨਤਦਿਧੰਧੁਪਸਾਰਾਹੋ॥੧॥ਜੁਗਵ
ਰਤਿਨੈਵਰਤਾਰੇ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਣਾਤਿਵੈਚਲਾਰੇ॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਦੀਸੈ
ਕੀਆਪੇਅਪਰਅਪਾਰਾਹੋ॥੨॥ਗੁਪਤੇਬੁਝਦੁਜੁਗਚਤੁਅਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਵਰਤੈ
ਦਰਮਝਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗਏਕਾਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਬੁਝੈਗੁਰਵੀਚਾਰਾਹੋ॥੩॥ਥਿਦੁਰ
ਬੁਝਿਲਿਪਿੰਡੁਸਰੀਆ॥ਪਓਲੁਪਾਣੀਅਗਨੀਮਿਲਿਜੀਆ॥ਆਪੇਚੋਜਕਰੇ
ਗਮਹਲੀਹੋਰਮਾਇਆਸੋਹਪਸਾਰਾਹੋ॥੪॥ਗਰਭਕੁੰਡਲਮਹਿਉਰਪਧਿਅਨੀ
ਆਪੇਜਾਣੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਚੁਨਮੁਸਮਾਲੇਅੰਤਰਿਉਦਰਮਝਰ
ਾ॥੫॥ਚਾਰਿਪਦਰਥਲੈਜਗਿਆਇਆ॥ਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥
ਕੁਵਿਸਾਰੇਤਾਪਿਜ਼ਹਾਰੇ॥ਅੰਧੁਲੈਨਮੁਵਿਸਾਰਾਹੋ॥੬॥ਬਾਲਕੁਮਰੈਬਾਲ
ਕੀਲੀਲਾ॥ਕਹਿਕਹਿਹੋਵਹਿਥਾਭਰੰਗੀਲਾ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਹੀਲੀ
ਅਬੁਲਾਰੋਵਣਹਾਰਾਹੋ॥੭॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਮਰਿਜਾਹਿਕਿਕੀਜੈ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕ
ਰੋਵੀਜੈ॥ਮਾਇਆਕਾਗਣਿਹੋਇਵਿਗੁਚਹਿਧਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਾਹੋ॥੮॥ਕਾ
ਰੀਦੁਨਿਧਉਲੇਆਏ॥ਵਿਣੁਨਵੈਗਭੁਗਇਆਗਵਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲਾ
ਥਿਨਸਿਥਿਨਸੈਮੁਠੋਹੋਇਪੁਕਾਰਾਹੋ॥੯॥ਆਪੁਵੀਚਾਰਿਨਰੋਵੈਕੋਈ॥ਸਤਿ
ਗੁਮਿਲੈਤਸੇਈਹੋਈ॥ਥਿਨੁਗੁਰਬਜਰਕਪਾਟਨੁਪੁਲਹਿਸਥਾਦਿਮਿਲੈਨਿਸ
ਤਾਰਾਹੋ॥੧੦॥ਥਿਗਥਿਥਇਆਤਨੁਛੀਜੈਦੇਹੀ॥ਰਮੁਨਜਪਈਅੰਤਿਸਨੇਹੀ॥ਨ
ਵਿਸਾਰਿਚਲੈਮੁਹਿਕਾਲੈਦਰਗਹਭੂਭੁਆਰਾਹੋ॥੧੧॥ਨਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਕੁਝ
ਅਰੇ॥ਅਵਤਜਾਤਪੜੈਸਿਰਿਛਾਰੇ॥ਸਾਹੁਰੜੈਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਏਪੇਈਅੜੈਸਿਰਿ
ਮਾਰਾਹੋ॥੧੨॥ਖੁਜੈਪੈਝੈਰਲੀਕਰੀਜੈ॥ਥਿਨੁਅਭਭਗਤੀਥਾਦਿਮਗੀਜੈ॥ਸਰਅਪ
ਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਜਮੁਮਾਰੇਕਿਆਚਾਰਾਹੋ॥੧੩॥ਪਰਵਿਰਤੀਨਰਵਿਗਤਿਪਛ

ਭੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਸਥਾਇ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿਸਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਾਚਿ ਖਰਾ
 ਰਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦਾਗਿ ਸਿਧੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚ ਸਥਾਇ ਪੈਥੈ ਪਤਿਧਰੈ ॥
 ਬਖਸਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਧਰਮੁ
 ਛਾਣੈ ॥ ਜੁਗੁ ਹਜੁ ਗੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਤਰੁ ਤਰੀ ਸੁਖੁ
 ਰਣਹਾਰਾਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ७ ॥ ਸਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿ ਸਾਮੀ ਭੁਨਾਹੀ ਮੈਕੋ
 ਜਿ ਨਿਤ ਨੁਮਨੁ ਦੀ ਆਸੁ ਗਤਿ ਸੋਝੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀ ਆਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਇ ਸਮਾਏ ਜੋ
 ਦਾਨਾ ਬੀਨਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵ ਹੁ ਮਹਾਂ ਸਾਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤ ਨ ਲਾਏ
 ਗੇ ॥ ਸੇਤੀ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅਗਨਿ
 ਹੁ ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿ
 ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੰਗਿ ਲੀਨਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਪੁਸ਼ਕਰਿ ਕਿ
 ਓਹੁ ਆਇ ਜੁਗਾਦੀਰਾ ਮਸਨੇਹੀ ॥ ਦਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖ
 ਏ ਗੁਣ ਕੀਨਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਸਾਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੂਣਾ ਗੋ ॥ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਨਹੀਨਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਕਾਹਿ
 ਸਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹੁ ਜੋ ਗੀ ਪੁਰਖੁ ਓਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਨਗੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਿ
 ਜਾ ਬਿਨੋਦੀ ਉਰਿ ਚਲਤੈ ਮਤਾਨ ਕੀਨਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਗੇਹੁ
 ॥ ਪਓਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਮਨੁ ਆਡੋਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੋਝੈ
 ਢੁਕੀਨਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੇਖਦੁ ਖਸਮੀ ਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਚਲੈ
 ਉਗੀ ਐ ॥ ਨਰਕ ਕੁਪਮਾਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੈ ਜਿ ਉਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨਾਹੇ ॥
 ਗਸੀਹ ਨਰਕ ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈ ਐ ॥ ਜੈ ਸਾਕੀ ਚੈ ਤੈ ਸੋ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ ਗ੍ਰਸਿਦੀਨਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਖੰਡੇ ਧਾਰਗਾਈ
 ਜੀ ॥ ਲੇਖਾਲੀ ਜੈ ਤਿਲਾ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ ਸੁਤ ਬੇਲੀਨਾਹੇ ॥
 ਰਿਸੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾਹੇ ॥ ੯ ॥ ਸੀਤ ਸਖੇ ਕੇ ਤੇਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ
 ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾਹੇ ॥

ਕੁਛੋਂ ਸਚੇ ਕਉ ਪਾਵਹੁ ਜੇ ਇਛਹੁ ਸੇਈ ਭਉ ਪਾਵਹੁ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇਵਾ ਪਰੀ ਵਿਰਲੇਲੇ
ਸਉ ਦਾ ਕੀਨਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰ ਲੈ ਚਲਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਾਹਿ ਜਨ ਪੁਰੇ ਇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਚੀਨਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਥੇ ਅੰਤਗੁ
ਅਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ
ਤਿਕਰਿ ਮਨਹੁ ਇਉ ਅਤਮ ਗਮੈ ਲੀਨਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਨਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਭਵ
ਇਸੇ ਵਕ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕਾਹਦੁ
ਨਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਕਿ ਦਰਸੇਵਾ ਹਿ ਦਰਦੁ ਵੇਵਾਏ ਓਇ ਦਰਗਾਹ ਪੈ ਧੋਸਤਿ ਗੁਰੁ ਛਡਾ
ਨਾਹਉ ਮੈਥੰ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਾਇ ਨਦੀਨਾਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਚੀਨਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ਜਿ ਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ਗਣਨ ਕਾਈ ਨਾਹਉ ਮੈ
ਕਿਰਪੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾਹੇ ॥ ੧੭ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣਾ ਮੁਹਮਾਰਾ ਘਾਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ ਆਗਾ ਮੁਖਿ ਆਗਾ ਨਾਲੇ ਅਲ
ਖਲ ਖੀ ਐ ਮੁਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖਵੀ ਚਾਰਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਸਗਣਿ ਤੁ ਮਾਰੀ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ਅਗਨਿ ਪਾਲੀ ਸਗਰੁ ਅਤਿ ਗਹਰਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ
ਰਿਉਤਾਰਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਲੇਸੇਈ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਜੁਗੀ ਪੁਰਾ ਬਿ
ਧਿ ਆਲੇ ਖੁਨ ਮਿਟਈ ਜਮ ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਖੁਆਰਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ
ਪਰਿਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ਅੰਧੁ ਲੇਸੇਈ ਬੁਝਨ ਕਾਈ ਲੋ
ਕੁ ਭਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿ ਆਤਿ ਸੁਧਨ ਸੀ ਗਾਗਾ ਪਰ ਪਿਰ ਰਾਤੀ ਖਸਮੁ
ਵਿਸਰਾ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੁਤ ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀ ਐ ਤਿਉ ਛੋਕਟ ਕਾਗਵਿਕਾਰਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰੇ
ਤ ਪੰਜਰ ਮਹਿ ਦੁਖ ਘਨੇਰੇ ਨਰ ਕਿ ਪਚਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ
ਬਾਕੀ ਥੀ ਜੋ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਰਜੁ ਤਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ॥
ਅਪਤੁ ਪਸੁ ਮਨ ਮੁਖ ਬੇਤਾਲਾ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਕੁ ਤੁਕ ਮਾਵਹਿ ਰੋਗੁ ਭੁਗਭੁਰਿਆ
ਰਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਮਸਤ ਕਿਭਾਰੁ ਕਲਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਵ ਜਲੁ ਲੰਘਾ ਸਿਪਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਤਾਰਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਪੁਤ ਕਲਤ ਜਗਿ ਪੇਤੁ

ਪਿਆਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਿਆ ਪਸਾਰਾ ਜਮ ਕੇ ਠਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਚਾਰਹੇ ॥ ੮ ॥ ਕੁੜ੍ਹਿ ਮੁਠੀ ਚਾਲੈ ਬਹੁ ਗੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦਾਈ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਭਾਹੀ ॥ ਅੰਤਿ
 ਗੁਰੁ ਵਡ ਦਾਣਾ ਨ ਮੁਜ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਰਹੇ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਠਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਏ ॥ ਸਭਿ
 ਏਸ ਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਡੀ ਮੁਲੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖਲਹਾਰਹੇ ॥ ੧੦ ॥
 ਰਲੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਥਰੁ ਸੈਭ ਨ ਚੀਜੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇ
 ਸੁਗੀ ਅਵਤਾਰਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇ ਅੰਗ ਮਨਾਲੇ ॥ ਇਨਿ ਦੁਬਿਧ
 ਬਹੁ ਤੇ ਗਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਣੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਭਿ ਪਜੈ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਹੇ ॥ ੧੨ ॥
 ਕਤ ਮਾਇਆ ਕਭਿ ਬਹੁ ਧਾਵਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪੁ ਗੁਣ
 ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਪਾਰਿਓਤਾਰਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਕੁਕਰ ਸੁਕਰ ਕਹੀ ਅਹਿ ਕੁੜ੍ਹਿ
 ਭਓ ਕਿ ਮਹਿ ਭਓ ਭਓ ਭਓ ਹਾਰਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੂਠੇ ਕੁਕੁ ਮਵਹਿ ਦੁਰਮਹਿ
 ਹਾਰਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੁ ਆਟੇ ਕੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਸ ਗਣਿ ਪਰੇ ਕੈ
 ਨੁਨ ਮੁਅੰਮੋਲ ਕੁਟੇ ਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿਆਰਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰੇ
 ਰਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ੮ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧਾਇ ਅਨੇਕ
 ਅੰਤ ਰਗਤਿ ਪਿਆਨੇ ॥ ਲਾਲ ਚਢੇ ਡਿਰ ਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ॥ ਓਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ
 ਰਹੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਭਿਸਰਿ ਐਜ ਮੁਜੇ ਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ਭੁਲਿ
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀ ਅੜੇ ॥ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਪੁਰੁ ਸੁਖੀ ਠਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁ ਅੰਤ ਰਿਡੀ ਠਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰਾ ਮਹਲਾ
 ਤੇਏਹੁ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਸਾਰਹੇ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ ॥
 ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਟੇ ਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮੋਜਿ ਲਹਹੁ ॥ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁ ਜਿਨ ਗੁਰ
 ਰਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ
 ਵਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਹੇ ॥ ੫ ॥
 ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤ ਰਿਸਾਚੁ ਸੁਖ ਬਦਿਸਾ ਏਸਾ ॥ ਜਿਸੁ

ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੁਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਪੈ ॥ ੬ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀ ਨੀਤਿ
 ਮਿਲਾਤੁ ਚੈਰੀ ਨੀਤਿ ॥ ਅਤਮ ਗੁਰਮੁਖੈ ਅਤਮ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਐਸ ਬਾਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੭ ॥
 ਤਸਿ ਤੇ ਖਿਰਾਏ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਣਾਈ ॥ ਅਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰ
 ਤਮੁ ਚੀਨੁ ਗੁਰ ਸੰਗਾ ਤਿਹਿ ਦੁਨਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਸਾਕਤ ਕੁੜਕ ਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥
 ਗਿਨਿ ਸਿਨਿ ਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗਭਜੇ ਨੀਨ
 ਕਾ ਮਝਾਹੇ ॥ ੯ ॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਇਨ ਚੁਕੈ ॥ ਜਮ ਕਰੰਤੁ ਨ ਕਥਹੁ ਮੁਕੈ ॥ ਬਾਕੀ ਪ
 ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਠਹਿਓ ਭਾਰੁ ਅਠਾਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤ ਕਹਹੁ ਕੋ
 ਰਿਆ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵ ਜਾਨਿ ਪਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀ
 ਮੈ ਪਰਿ ਉਤਾਰਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਹੈ ਸੋ
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪੂਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
 ਭਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਸਾਵਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਅਚੇਤ ਨ
 ਭਰਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾਰਾ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਖ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੋ ਜਾ
 ਏ ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੋਹਿਤੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀ ਆਕਰਾਰਾ
 ॥ ੧੪ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਥੀ ਧਿਰ ਲਾਇਆ ॥ ਸੇਹੀ ਸੇ
 ਕਰਤ ਕਿ ਆਲੇ ਚਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਏ ਛਾਹ ਬਿਕਾਰਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕ
 ਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨ ਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਨਾ ਕਿਰਖ ਹੁਖ
 ਭਿਅਪਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਤੀ ॥ ਗੁਰ
 ਭਿ ਪਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਮਨ ਮਿਮਾਤਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪ
 ਰਿ ਉਤਾਰਾਹੇ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਤੁ ਮਰੀ

ਕੀਜੀਜਗਤਪਿਤਰਤਾਹੋ॥੩॥ਜਗਤੁਭਿਪਾਇਖੇਲੁਰਚਾਇਆਪਵਲੈਪਦੰ
 ਜੀਭਿਪਾਇਆਦੇਹੀਨਗਰੀਨਭਿਦਰਵਾਜੇਸੇਦਸਵਗੁਪਤੁਰਹਾਤਾਹੋ॥੪॥
 ਨਦੀਅਗਨੀਅਸਰਾਯਾਕੋਰੀਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੈਸਥਾਦਿਨਿਗਲਾਸਾਕਤਾ
 ਤਿਭੁਭਾਹਿਦਾਧੁਹਿਗੁਰਿਥੇਹਗਿਲਿਵਰਤਾਹੋ॥੫॥ਅਪੁਤੇਜੁਵਾਇਖਿਖਿ
 ਕਾਸਾ॥ਤਿਨਮਾਹਿਪੰਚਤਤੁਘਰਿਵਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਗਹਿਗੰਗਿ
 ਜਿਮਾਇਆਹਭਿਮੈਭੁਤਾਹੋ॥੬॥ਇਹਮਨੁਭੀਜੈਸਥਾਦਿਪਤੀਜੈ॥
 ਕਿਆਟੇਕਾਟਿਕੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੇਹਮੁਹੈਘਰੁਮੰਦਰੁਇਕਿਸਾਕਤਿਦੁਤਾ
 ਹੋ॥੭॥ਦੁੰਦਰਦੂਤਭੂਤਭੀਹਾਲੇ॥ਖਿਚੋਤਾਇਕਗਹਿਥੇਤਾਲੇ॥ਸਥਾ
 ਬਿਨੁਆਵੈਜਾਵੈਪਤਿਖੋਰੀਆਵਤਜਾਤਾਹੋ॥੮॥ਕੁਜੁਕਲੁਰੁਤਨੁਭਮ
 ॥ਬਿਨੁਨਵੈਕੋਸੀਪਤਿਤੇਰੀ॥ਥਾਪੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਜੁਗਚਰੇਜਮਕੰਕਰਿ
 ਪਰਾਤਾਹੋ॥੯॥ਜਮਦਰਿਥਾਪੇਮਿਲਹਿਜਾਈ॥ਤਿਸੁਅਪਰਾਧੀਗਤਿਨਾ
 ॥ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਿਲਲਾਵੈਜਿਭਿਕੁੰਡੀਮੀਨੁਪਰਾਤਾਹੋ॥੧੦॥ਸਾਕੁ
 ਪੜੈਇਕੇਲਾ॥ਜਮਵਾਸਿਕੀਆਅੰਧੁਦੁਹੇਲਾ॥ਗਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿ
 ਜੁਕਾਲਿਪਾਰਿਜਾਤਾਹੋ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਥਾਧੁਨਬੇਲੀਕੋਰੀ॥ਅੰਧੈਥੇਥੇ
 ਭੁਸੇਰੀ॥ਗਮਨਮੁਦੇਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਇਓਸਲਲੈਸਲਲਮਿਲਤਾਹੋ॥੧੨॥
 ਲੇਸਿਖਗੁਰੁਸਮਝਾਏ॥ਓਭੁਜਿਜਾਂਦੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਤਿਸੁਗੁਰਸੇਵਿਸ
 ਰਤੀਦੁਖਭੰਜਨਸੰਗਿਸਖਾਤਾਹੋ॥੧੩॥ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਕਗਹਿਕਿ
 ॥ਫ੍ਰਹਮੈਦਿਮਹੇਸਿਨਜਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਕਹਪੁਕਿਉਲਖੀ
 ਬਖਸੇਤਿਸਹਿਪਛਾਤਾਹੋ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁ॥ਤੁ
 ਸਿਭਿਪ੍ਰੀਤਿਸੁਪਰਸਨੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਥਾਈਅਟਿਦੀਪਤੁ
 ਖਿਜਾਤਾਹੋ॥੧੫॥ਭੋਜਨਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਮੀਨਾ॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਤਿ
 ਨੁਡੀਰਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਿਲੇਥੈਰਾਗੀਮਨੁਮਨਸਮਾਰਿਸਮਾਤਾਹੋ॥੧੬॥
 ਸੇਵਹਿਸੇਪਰਪਾਨਾ॥ਤਿਨਘਟਘਟਅੰਤਰਿਫ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾ॥ਨਾਨਕਪੁਰਿ

ਨਕੀਸੰਗਤਿਦੀਜੈਨਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਪੁਰੁਜਾਤਾਹੋ॥੧੭॥੧੧॥੧੧॥ ਮਾਰੂਮ

ਸਾਰੇਸਾਹਿਬਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਨਿਪਰਚਕੁਧਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ਆਪੇ
ਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਚਾਵੇਪੁੰਵਾਹਾਰੇ॥੧॥ਵੇਕੀਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਰੇ॥ਦੁਇ
ਦੀਦੁਇਗਚਲਾਰੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣੁਮੁਕਤਿਨਹੇਈਸਚੁਨਮੁਜਪਿਲਾਹਾਰੇ॥
ਪੜਹਿਮਨਮੁਖਪਰੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਨਮਨਭੁਭਹਿਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਲੈ
ਵਰੀਦੇਨਿਭੀਗਾਹੀਦੁਰਮਤਿਕਾਗਲਿਠਾਹਾਰੇ॥੩॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜਹਿ
ਕੁਲਾਵਾਦਵਖਾਣਹਿਤਤੁਨਜਾਣਾ॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੁਰੇਤਤੁਨਪਾਈਐਸਚਸੁ
ਸਚੁਗਾਹਾਰੇ॥੪॥ਸਭਸਾਲਾਹੇਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖੈ॥ਆਪੇਦਾਨਾਸਚੁਪਰਾਖੈ॥
ਜਨਕਭਿਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਲਾਹਾਰੇ॥੫॥ਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਆਖੈਕੇਤੀਥਾਣੀ॥ਸੁਣਿਕਹੀਐਕੇਅੰਤੁਨਜਾਣੀ॥ਜਾਕਭਿਅਲਖੁ
ਖਾਏਆਪੇਅਕਥਕਥਾਭੁਧਿਤਾਹਾਰੇ॥੬॥ਜਨਮੇਕਭਵਜਹਿਵਾਧਾਰੇ॥ਜੋਹਿ
ਕੇਅਗਿਆਨੀਗਾਏ॥ਜੋਜਨਮੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਕਿਰਤੁਪਾਇਆਸਿਰਿਸਾ
ਹਾਰੇ॥੭॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਮੇਰੈਪ੍ਰਭੀਕੀਏ॥ਸਿਸਟਿਓਪਾਇਖੁਖਾਦੁਖਦੀਏ॥ਦੁਖ
ਦੁਖੀਤੇਭਏਨਿਗਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸੀਲੁਸਨਾਹਾਰੇ॥੮॥ਨੀਕੇਸਾਚੇਕੇਵਾਪਾਗੀ॥ਸੁ
ਸੁਭਿਦਾਲੈਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ਸਚਾਵਖਰੁਜਿਸੁਪਨੁਪਲੈਸਥਾਦਿਸਚੈਓਮਾਹਾਰੇ॥੯॥
ਕਾਚੀਸਭਿਦੀਤੋਟਾਅਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣੁਜੁਕਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਪੁੰਜੀਸਾਬਤੁਰ
ਸਿਸਲਮਤਿਚੁਕਾਜਮਕਾਠਾਹਾਰੇ॥੧੦॥ਸਭੁਕੇਬੋਲੈਆਪਣਭਾਣੈ॥ਮਨਮੁ
ਖਦੁਜੈਬੋਲਿਨਜਾਣੈ॥ਅੰਧੁਲੇਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀਬੋਲੀਆਰਿਗਾਇਆਦੁ
ਰਤਾਹਾਰੇ॥੧੧॥ਦੁਖਮਹਿਜਨਮੈਦੁਖਮਹਿਮਰਣਾ॥ਦੁਖਨਮਿਟੈਬਿਨੁਗੁਰ
ਕੀਸਰਣਾ॥ਦੁਖੀਉਪਜੈਦੁਖੀਬਿਨਸੈਕਿਆਲੈਆਰਿਆਕਿਆਲੈਜਾ
ਹਾਰੇ॥੧੨॥ਸਚੀਕਰਣੀਗੁਰਕੀਸਿਰਕਾਗਾ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਹੀਜਮਧਾ
ਗਾ॥ਡਾਲਛੋਡਿਤਤੁਮੁਲੁਪਰਾਤਾਮਨਿਸਾਚਓਮਾਹਾਰੇ॥੧੩॥ਹਰਿਕੋਲੈ
ਗਨਹੀਜਮੁਮਾਰੈ॥ਨਦੁਖਦੇਖਾਹਿਪ੍ਰਭਿਕਰਾਰੈ॥ਗਮਨਮੁਖਟਅੰਤਹਿਪੁਜਾ

ਅਵਰੁਨਤੁਜਾਕਾਹਾਹੋ॥੧੪॥ ਓਤੁਨਕਥਨੈਸਿਠਤਿਸਜਾਈਅਜਿਥਿਤੁਪੁਰ
 ਚਿਜਾਈਅਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਨਿਸੁਹੇਲੇਹੁਕਮਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਾਹੋ॥੧੫॥
 ਕਹੀਐਗੁਣਕਥਹਿਘਨੇਗੇਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਵਡੇਵਡੇਗੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁ
 ਤਿਹਾਖਹੁਤੁਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾਹੋ॥੧੬॥ ॥੧੭॥

੧

॥੧੮॥

॥੧੯॥

ਕਾਇਆ

ਗਰਗੜਅੰਦਰਿਸਾਚਾਦੁਸਪੁਰਿਗਗਨੰਦਰਿਅਸਾਥਿਰੁਥਨੁਸਾ
 ਮਾਊਆਪੇਆਪੁਥਿਪਾਇਦਾ॥੧॥ ਅੰਦਰਿਕੋਟਢਜੇਪਟਨਲੋਆਪੇ
 ਤੁਸਮਾਲੇਬਜਰਕਪਾਟਜੜੇਜਾਜਿਜਾਣੈਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਇਦਾ॥੨॥
 ਰਿਕੋਟਗੁਠਾਘਰਜਾਈਨਉਘਰਥਾਪੇਹੁਕਮਿਰਜਾਈਦਸਵੈਪੁਰ
 ਖੁਅਪਗੀਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ॥੩॥ ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਵਿਕ
 ਆਪੇਕੀਤੇਖੇਲੁਤਮਸਾਥਲਦੀਜਾਲਿਨਿਵਗੈਕਿਰਪਾਤੇਆਪੇਜਲ
 ਇਦਾ॥੪॥ ਧਰਤਿਓਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਲਾਓਤਪਤਿਪਰਲਓਆ
 ਥਾਪਵਣੈਖੇਲੁਕੀਅਸਭਥਾਈਕਲਾਖੀਚਿਛਾਹਾਇਦਾ॥੫॥ ਭਰਮ
 ਮਾਲਤਿਤੇਗੀਚਉਰੁਢੁਲੈਪਵਣੈਲੈਠੇਗੀਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦਾਇਦੀਪਕਰ
 ਘਰਿਸੁਰਸਮਾਇਦਾ॥੬॥ ਪੰਖੀਪੰਚਉਡਰਿਨਹੀਪਾਵਹਿਸਭਲਿਖਿ
 ਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਰਵੈਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਸੁਚੇਗਦੁ
 ॥੭॥ ਭੁਲਿਮਿਲਿਭੁਲੇਕੈਚੰਦੁਨਤਾਰਾਸੁਰਜਾਕਿਰਣਿਨਥਿਜੁਲਿ
 ॥੮॥ ਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈਪੁਰਿਗਹਿਅਮਨਿਭਾਇਦਾ॥੯॥
 ਗਣਿਜੋਤਿਓਜਿਆਲਾਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦਇਆਲਾਅਨਾ
 ਟੁਕਰੁਸਦਾਪੁਨਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਵਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਅਨਾਦੁਵਾਜੈਬੁ
 ਜੈਸਗਲਢਿਆਪਗਹਿਆਪ੍ਰਭਢਾਜੈਸਭਤੇਗੀਤੁਗੁਰਮੁਖਿਜ
 ਰੈਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲੁਸੇਈਅਵਰੁਨਜਾਣੁ
 ॥੧੨॥ ਏਕੰਕਰੁਵਸੈਮਨਿਭਵੈਪਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾ

ਆ ਅਵਰੁਨਜਾਣਾ ਦੁਆਤੀਆ ਏਕੋਏਕੁ ਸੁਅਪਰਪਰਪਰਪਰਖਿਖਜਾਨੈ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਢੀਗਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ਜੇ ਤੀਹੈ ਤੇ ਤੀਤੁ ਪੁ
ਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਹਥਿ ਤੁਮਾਰੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ਅਖੁ
ਰੰਡ ਗੈ ਤੁਹਾਇਆ ਲੁਕਿ ਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪੁਰੁਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਦੇ
ਖਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਜੋ ਕ੍ਰਿਵਿ ਜੋ ਕ੍ਰੇ ਕਰਤ ਆਪੇ ਮ
ਜੀਵਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜੇ ਤੀਹੈ ਤੇ ਤੀਤੁ ਪੁਅੰਦਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਥੈ ਸਿਥਿ ਜਮੰਦ
ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥

ਸਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਂਵਾ ਰਾਇ ਭਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣਗਣਾ
ਤੁਧੁ ਭਾਂਵੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਰਸਨ ਰਸਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਹਨਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਬਾਰੇ ॥
ਕਾਤੁ ਭਏ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਤੇਰੈ ਗੰਗਿ ਰਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ
॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬੁ ਹਮਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਆਇ ਦੂਤ ਪੇਸੁ ਨਿਤੇਗੀ ਸੇਵਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕੇਤੇ ਬਨਵਾਸੀ
ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਜਾਣਾ ਏਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਆਪਣੁ
ਭਾਣੈ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਭਾਣੈ ਸਾਹਲਵਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਨਿ ਚਉਹੈ ਵੈ ॥ ਅਨਮੁਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਰਵੈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾਠ ਉਰਨ ਪਾਏ ਆਇ
ਜਾਇਦੁ ਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕਾਂਇਆ ਉਜਲਹੰਸਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਅੰਸਾ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਪੀਵੈ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਦੁ ਖੁਨ ਪਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁ ਸਾਧੁ
ਦੁਖ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਭੋਗੁ ਹੋਗੁ ਸੁਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥ ਹਰਖੁ ਹੋਸੇ ਗੁਨ ਮਿਟਈ ਕਬਹੂੰ
ਦੁਖ ਭਾਣੇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ਭਵੈ ਸਥਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਗਵਿਰਹਿ ਆਥਿ
ਵਲਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਜੇ ਤੀਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਅਟਲੁ
ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਲੁਖੁ ਮਾਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛਾਹੇ ਛੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ॥ ਰੁਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਆਮਿ ਤਿਸੁ ਬ
ਇਥੇ ਦਿਪਤੀ ਆਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਹਮਦਾਸ ਨ ਕੇਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਾਚੁ ਭਲੈ
ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਮੰਨੇ ਨ ਉਸੇਈ ਜਿਨਿ ਜਾਸੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਲੈ ਸਾਚੁ
ਸਚੇ ਸਚਿ ਆਗਾ ॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤਿਭਵਾਇ ਸਾਚੁ ਕਲਾਧਰਿ ਥਾਪੀ

ਸਾਚੇਹੀਪਤੀਆਇਦਾ॥੧੧॥ਵਡਾਵਡਾਅਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਗਬਿਨੁਸੋਈਕਿਨੈਲੋ॥
 ਸਾਚਿਮਿਲੈਸੋਸਾਚੇਭਾਵੈਨਾਵੀਛਾੜਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਧੁਰਧੁਵਿਛੰਨੇਪਾਹੀਛਿਨੈ॥
 ਰਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੇ॥ਜਿਸੁਥਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਾਡਿਅਈਮੇਲਿਨਪਛੋਤ
 ਦਾ॥੧੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਪੇਭੁਗਤਾ॥ਆਪੇਤਿਪਤਾਅਪੇਮੁਕਤਾ॥ਆ
 ਮੁਕਤਿਦਾਨੁਮੁਕਤੀਸਰਸਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ
 ਚਾਰਾ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਕਰਣ
 ਰਕਰਾਇਦਾ॥੧੫॥ਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੇਭਾਵਹਿ॥ਤੁਝਤੇਭੀਪਜਪਿਤੁਝ
 ਸਮਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨਤੀਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥
 ੧੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਅਰਥਦਨਰਥਦਪੁੰਧੁਕਾਰਾ॥ਧਰਣਿਨਗਗਨਾ
 ਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ਨਾਦਿਨੁਰੈਨਿਨਚੰਦੁਨਸੁਰਜੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਦਾ॥੧੭॥ਖਦ
 ਨਬਾਣੀਪਥੁਣਨਪਾਣੀ॥ਥਿਪਤਿਖਪਤਿਨਾਵਣਜਾਣੀ॥ਖੰਡਪਤਾਥਸਪਤਨ
 ਸਾਗਰਨਦੀਨੀਰੁਵਹਾਇਦਾ॥੨॥ਨਾਤਦਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲਾਦੇਜਕੁਭਿ
 ਤੁਨਹੀਖੈਕਾਲਾ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਨਹੀਜੰਮਣੁਮਰਣਾਨਕੋਆਇਨਜਾਇਦਾ॥੩॥
 ਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨਕੋਈ॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕੋਸੋਈ॥ਨਾਗਿਪੁਰਖੁਨਹੀਜਾਤਿਨਾ
 ਮਾਨਕੋਦੁਖੁਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੪॥ਨਾਤਦਿਜਤੀਸਤੀਬਨਵਾਸੀ॥ਨਾਤਦਿਸਿਧਸਾ
 ਕਸੁਖਵਾਸੀ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭੇਖੁਨਕੋਈਨਾਕੋਨਾਭੁਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ਜਪਤਪਸੰਜਾ
 ਨਬੂਤਪੁਜਾ॥ਨਾਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈਦੁਜਾ॥ਆਪੇਅਪਿਓਪਾਇਵਿਗਸੈਆਪੇਕੀਮਤਿ
 ਇਦਾ॥੬॥ਨਾਸੁਚਿਸੰਜਮੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਗੋਪੀਕਾਨੁਨਗਭਿਗੋਆਲਾ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੈ
 ਨਕੋਈਨਾਕੋਵੰਸੁਵਜਾਇਦਾ॥੭॥ਕਰਮਧਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾਖੀ॥ਜਾਤਿਜਨਮਾ
 ਦੀਸੈਆਖੀ॥ਮਮਤਾਜਾਭੁਕਾਭੁਨਹੀਮਾਥੈਨਾਕੋਕਿਸੈਪਿਆਇਦਾ॥੮॥ਨਿਦੁਬਿਦੁ
 ਜੀਭਿਨਜਿਦੋ॥ਨਾਤਦਿਗੋਰਖੁਨਾਮਾਢਿਦੋ॥ਨਾਤਦਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਕੁਲਥੈਪਿ
 ਨਾਕੋਗਣਤਗਣਾਇਦਾ॥੯॥ਵਰਨਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮਣਖੜੀ॥ਦੇਭੀਨਦੇਹੁਰਗਭਿ
 ਗਾਇਤੀ॥ਹੋਸਜਗਨਹੀਤੀਗਥਿਨਾਵਣੁਨਾਕੋਪੁਜਾਲਾਇਦਾ॥੧੦॥ਨਾਕੋਸੁਭੰਨਕੋ

ਜੀ ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇ ਕੁਹਾ ਜੀ। ਸਈ ਅਤਿ ਗਉ ਨਹ ਉਮੈ ਦੁ ਨੀਆ ਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇ ਦਾ॥ ੧੧॥
ਬੁਝਿ ਨ ਭਗਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ। ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿਦਨ ਜੀਰਕਤੀ। ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਲ ਜਾਗ
ਸਚੇ ਹੋਭਾਇ ਦਾ॥ ੧੨॥ ਢੇਰ ਕਤੇਬ ਨ ਸਿਮਿਰਿ ਸਾਸਤਾ। ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨਹੀ ਅਸਤ
ਕਾਤਾ ਥਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਦਾ॥ ੧੩॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ ਦਾਤਾ ਜਗ
ਤੁਝਿ ਪਾਇਆ। ਬਾਬੁ ਕਲਾ ਅਭਾ ਫਰਹਾਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏਆ
ਰਿਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ਦਾ॥ ੧੪॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ
ਕੁਕੁਮੁ ਸਥਾਇਆ। ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੀਆਇ ਦਾ॥ ੧੫॥
ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ। ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿ
ਸਮਥੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦਾ॥ ੧੬॥ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਆਪੇ
ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਨਿਗਲਾ। ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਕੀਓਂ ਦਇਆਲਾ। ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧ
ਕੁਰਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇ ਦਾ॥ ੧॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਥਾਪਣਹਾਰੈ। ਦਸ ਵੈਵਾਸਾ ਅਲਖ
ਅਪਾਰੈ। ਸਾਹਿਗ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲਿ ਨਿਗਮ ਲਿਗੁ ਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇ ਦਾ॥ ੨॥ ਗਵਿ
ਸਿਰੀ ਪਕ ਜੋਤਿ ਸਥਾਈ। ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ। ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੩॥ ਗੜਮਾਹਿਯਾਟ ਪਟਣਵਾ ਪਾਗਾ। ਪੂਰੈ ਤੇ ਲਿਤੇ ਲੈਵ
ਦਜਾਗਾ। ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੪॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪ
ਵਣਹਾਰੈ। ਵੇਖਰਵਾਹ ਪੂਰੇ ਚੰਡਾਰੈ। ਸਰਬ ਕਲਾਲੇ ਆਪੇ ਗਹਿਅ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿ
ਸੈ ਬੁਝਾਇ ਦਾ॥ ੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਪੁਰਾਗੁ ਰੁਝੇਟੈ। ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਛੇਟੈ। ਜਿਉ ਜਲ ਅੰ
ਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀਆ। ਆਪੇ ਬਿਗਸਿਧਿ ਆਇ ਦਾ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਗਾ।
ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਪੁਰਾ ਪਾਈ ਐਪੇ ਮਪਦਾਰ ਭੁਪਾਇ ਦਾ॥
੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੈ। ਕਬਹੂੰ ਨ ਘਾਟਿ ਸਿਪੁਰਾ ਤੋਲੈ। ਸਚੇ ਕਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੇ
ਸਉਦਾ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੮॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ। ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ। ਗੁ
ਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਹਕ ਮੁਖ ਢਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੯॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸ
ਮਾਇਆ। ਹੁਕਮੇ ਦੀ ਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ। ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਾਇਆਲਾ ਹੁਕਮਿ

ਕਲਾਗਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਧਉਲਾਸਿਰਿਭਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇਪਉਫਪਾਣੀਗੋਲਾ
 ਹੁਕਮੇਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾਹੁਕਮੇਖੇਲਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਹੁਕਮੇਮਾਭਦੇ
 ਗਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇਜਲਥਲਤਿਭਵਣਵਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇਸਾਸਰੀਰਾਸਾਸਦਾ ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਦੇਖਿਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਿਓਪਾਏਟਸਅਭਿਤਾਰਾ ॥ ਦੇਵਦਾਨਵਅਗਦਤ
 ਪਾਗਾਮਾਨੈ ॥ ਹੁਕਮੁਸੁਦਗਾਧਪੈਏਸਾਚਿਮਿਲਾਇਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹੁਕਮੇ
 ਗਢਤੀਹਗੁਦਾਰੇ ॥ ਹੁਕਮੇਸਿਧਸਾਥਿਕਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪਿਨਾਥਨਥੀਸਭਜਾਰੇ
 ਬਖਸੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆਕੋਟਗੜੈਮਹਿਰਾਜਾਨੇਬਖਸ
 ਰੁਲਾਦਵਾਜਾਮਿਥਿਅਲੋਕੁਨਾਹੀਘਰਿਵਾਸਾਲਾਬਿਪਾਪਿਪਦੁਤਾਇਦਾ
 ॥ ਸਤਸੰਤੋਖਨਗਰਮਹਿਕਾਰੀ ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਰਣਿਮੁਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਜਿ
 ਲੈਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਪਤਿਪਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਹੁਮਹਾ

ਸੁੰਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰਿਧਾਰੀ ॥ ਆਪਿਨਿਗਲਮੁਅਪਰਅਪਾਰੀ ॥ ਆਪੇ
 ਕੁਦਗਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁੰਨਦੁਸੁੰਨਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਪਉਫਪਾਣੀਸੁੰਨੇ
 ਜੇ ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਕਾਇਆਗੜਰਾਜੇ ॥ ਅਗਨਿਪਾਣੀਜੀਉਜੋਤਿਤੁਮ
 ਸੁੰਨੇਕਲਾਗਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਸੁੰਨਦੁਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਓਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨੇਵਰਤ
 ਗਸਥਾਏ ॥ ਇਸੁਪਦਵੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਪੁਰਾਤਿਸੁਮਿਲੀਐਰਗਮੁਚਕਾਇਦਾ
 ॥੩॥ ਸੁੰਨਦੁਸਪਤਸਰੋਵਰਥਾਪੇ ॥ ਜਿਨਿਸਾਜੇਵੀਚਾਰੇਆਪੇ ॥ ਤਿਤੁਸਤਸਰੀਮੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਵੈਛਿਰਿਥਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੁੰਨਦੁਚੰਦੁਸੁਰਜੁਗੋਦਰੇ
 ਤਿਸਕੀਜੋਤਿਤਿਭਵਣਸਾਰੇ ॥ ਸੁੰਨੇਅਲਖਅਪਾਰਨਿਗਲਮੁਸੁੰਨੇਤਾੜੀਲਾਇ
 ॥੫॥ ਸੁੰਨਦੁਧਗਤਿਅਕਸੁਓਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁਥੰਮਾਰਾਖੇਸਚੁਕਲਪਾਏ ॥ ਤਿਭ
 ਟਸਾਜਿਮੇਖੁਲੀਮਾਇਆਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸੁੰਨਦੁਖਾਣੀਸੁੰਨ
 ਟੀ ॥ ਸੁੰਨਦੁਉਪਜੀਸੁੰਨਿਸਮਾਣੀ ॥ ਉਤਭੁਜੁਚਲਤੁਕੀਆਸਿਰਿਕਰਤੈ
 ਸਮਾਦੁਸਥਾਦਿਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥ ਸੁੰਨਦੁਗਾਤਿਦਿਨਸੁਦਾਇਕੀਏ ॥ ਥੰਪਤਿਖਪਤਿ
 ਸੁਖਾਦੁਖਦੀਏ ॥ ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੇਅਮਰਅਤੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰੁਪਾਇਦਾ ॥੮॥

ਵੇਦਗੁਜੁਜਹੁ ਅਥਰਬਣਾ ਥੁਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤੈ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ
ਨਿਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਨਿਉ ਬੋਲਾਇ ਦਾ ॥ ੯੧ ॥ ਸੁੰਨਪੁਸਪਤਪਤਲਉ ਪਾਏ ॥
ਪੁਤਵਣਰਖੇ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਆਪਰੰ ਪਰਿਸਭੁ ਤੋਹੋ ਕੀਆ
ਮਾਇਦਾ ॥ ੯੨ ॥ ਰਜਤ ਮਸਤਕ ਲਤੇ ਗੀਛਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣਹਉ ਮੈਦੁਖੁ
ਮਾਇਆ ਜਿਸੇ ਨਾਕਿ ਪਾਕਰੇ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ
੯੩ ॥ ਸੁੰਨਪੁਉ ਪਜੇਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ਸਿਸਟਿਉ ਪਾਇਕੀਆ ਪਾਸਾਗਾ ਦੇਵਦਾਨ
ਗਣਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਾਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥ ੯੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ
ਤੁਨਹੋਈ ॥ ਇਹ ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੁਗਪ ਜੁਗੰਤ ਰਿਮੁਕਤਿ ਪਰ
ਵੇਸੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ੯੫ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਸੁੰਨਪੁ ਪਰਗਾਸਾ ਦੇਹ ਸੰ
ਗੀ ਕਰਮ ਆਰਿ ਆਸਾ ॥ ਯੁਗਾਰਭ ਲਾਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇ
ਦਾ ॥ ੯੬ ॥ ਉਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਥਾਇਰ ਤੇ ਹਰਿਗ ਸਿਮਤ ਵਾਲੇ ॥
ਪਿਥੁ ਪਿਸਿ ਪਿਗਿ ਅਨੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੯੭ ॥ ਇਸੁ ਮਨਮਾ
ਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਗਾ ॥ ਕੋਈ ਬੁਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਗਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾਹ
ਉਮੈ ਸਹਸਾਨੁ ਲੇਭੀ ਕੁਜੁ ਕਮਾਇਦਾ ॥ ੯੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸੁੰਨਸਮ
ਧਿਸਚੇ ਘਰਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਸਚੁ ਗਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੯੯ ॥
੧੦ ॥ ੧੦ ॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਜਹਦੇ ਖਾਤਹ ਦੀਨਦਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ਆਇਨ ਜਾਇ
ਕੁਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਹਰਿਓ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਹਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜ
ਗਤਿ ਸਕੀਛਾਇਆ ਜਿਸੁ ਥਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭੈਣ ਨ ਭਰਾਉ ਕਮਾਇਆ
ਨਾਤਿ ਸੁਭੈ ਪਤਿਖ ਪਤਿਕੁ ਲਜਾਤੀਓਹੁ ਅਜਗਵਹੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤੁਅ
ਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿਕਾਲਾ ॥ ਤੁਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਗੰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਤਸੰਤੋਖਿ ਸ
ਥਾਇ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੈਵਰਤਾਇ ਚਉਥੈ ਘਰਿਏ
ਨਾਕਾਲ ਛਿਕਾਲ ਕੀਏਇ ਕਰਾਸਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗਤੀਵ ਨੁਗਰਿ
ਅਨਹਦ ਸਥਾਇ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਉਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ

ਸਮਾਤੇ ਪਾਰਿਉਤਰੇ ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥
 ਤਰਜਮੀ ਜੀਅ ਸਾਭਿ ਤੇਰੇ ਤੁਰਾਤ ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨ ਖੜਿ ਪਾਕਿਰਿ ॥
 ਗੁਗਰਿ ਅਨਰਤ ਨੁਟੀ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਇਉਤ ਨੁਕੀਆ ਅਤ
 ਮਪਾਏ ਸੁਖ ਭੀਆ ਕਰ ਮਕਰਤੁ ਤਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤ ਨੁ ਮਿ
 ਏਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭੁ ਖਪਿਅਸ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਸਿਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੮ ॥
 ਧਿਆਤ ਮਕਰ ਮਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ
 ਉਰਸ ਨਗ ਸਿਰਸ ਨ ਬੇਟੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਬੇਟੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਵੈ ਸੋ
 ਕੀਤਿ ਰਵਣੁ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝੁ ਪੁਇ ਹਥਿ ਪਿਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿਗੁਰਮ ਨਾਮ
 ਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਹੁਰਸ ਬਦੁ ਟੀਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਗ
 ਪਿਤਰ ਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਜਗਿਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਘੁ
 ਮੰਦੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪੁ
 ਸਾਰਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾਤ ਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਚਤੁਰਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਰਿ ਸਾਖੀ ॥ ਸੇ
 ਪੰਚ ਨੀਥਿ ਖੁਚਾ ਖੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮਲ ਕਗੁਥੀ ਮਿਲਿ ਐਹ
 ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀਲਾਇ ਕਾ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇ
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਪੈਭੀ ਹੋਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰ ਮੁਦਕਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਤਖਤਿ ਸਲਾ
 ਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਇਉ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪ
 ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥
 ਹਰਿ ਪੁਨ੍ਰ ਸੰਚ ਪੁਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹਰੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਭਸਕਰੁ ਚੋ
 ਗੋਤਾ ਕਉ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਰੇ ਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲ ਮੁਰਾਜਾ
 ਪਿਸਵਾਰ ਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲ ਕੁਹਰਿ ਅਸਥਿਰ
 ਸੁਹਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਉਤਮ ਥਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ਉ
 ਰੇ ਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲ ਮੁਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾ

ਸਿਰਿ ਕਰਣੈ ਹਰੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਬਖਸਿਅ ॥ ੧੫ ॥
ਉਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਜਿ ਲਹੁ ਪੁਰਖ ਅਪਨ
ਉਅਤ ਮਗ ਮਨ ਮੁਪਾਇਆ ॥ ੫੫ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਦਭੁਤ ਕਰੇਗੁ ਗੰਗੀ ਅਨਿ
ਸਾਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਗਰ ਦਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੬੫ ॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ
ਸਿੰਕਾਗਾ ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹਾ ਲਿਨਿ ਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣ
ਨਤੁ ਕਾਇਆ ॥ ੭੫ ॥ ਨਾਮ ਨੁਚਲੈ ਨ ਪਉਤੁ ਉਡਾਵੈ ॥ ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਹਦੁ ਵਾਵੈ
ਪਰ ਸਬਦੁ ਤੁਣਕਾਰੁ ਨਿਰਲ ਮੁਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਵਾਇਸੁ ਠਾਇਆ ॥ ੮੫ ॥ ਭਉ ਥੈਰਾਗਾ ਸ
ਜਿਸ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਗਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿ
ਰੰਗੁ ਗਾਇਆ ॥ ੯੫ ॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪੁਰਖ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਟੀ ਜਮ ਠਾਸੀ ॥ ਨ
ਕਹਿ ਪੁਰਖੁ ਸੋਭ ਉਭੰਜਨੁ ਗੁਪਿ ਮਿਲਿ ਐਹ ਰਿਪੁ ਭੁਪਾਇਆ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਯੁਥੈ ਕਰ ਮੁਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ
ਨਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਥਾਇਆ ॥ ੧੧੫ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ
ਪਰਖਣਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਾਸਿਕ ਸਵਟੀ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨੫ ॥ ਆ
ਪਿਰਾਇਆ ਲਿਟਾਇਆ ਪ੍ਰਾਥਿ ਧਾਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰ
ਖ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੩੫ ॥ ਪੁਰਖੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨ
ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥ ਦੁਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਆਸ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲ ਮੁਜੇ ਨੀ ਅਕੁਲ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ੧੪੫ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆ
ਸਿੰਧੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਭਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੫੫ ॥

੧੬੫ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਣਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ
ਭਵਨੁ ਲਗਤ ਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰ ਬੋਲੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰ
ਘਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਬਿਨਾਸਨਾ ॥ ਨਉ ਦਰਮੁ ਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨਾ ॥ ਉਪ
ਰਿਪੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿ
ਵਤੀ ਐ ॥ ਅਕੁਲੁ ਗਾਇਨ ਮਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀ ਐ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਿ ਤਤ ਤਤ ਤਤ ਮ

ਹੀ ਅਵਤੁ ਨ ਦੁਤੀ ਆਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਸਚੁ
 ਤੈਲਾਗਿ ਤਰਣਾ ॥ ਅਕਸੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਨਿਗਰੁ ਬਿਨ ਜੋ ਨੀਜਾਇ
 ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਮੁਖੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ
 ਮੁਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਚਾ ਬਿਨੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥
 ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਲੇਖੁ ਪਰਿਹਰਿ ਨਿਰਭਰੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਭੂਠੀ ਜਗਾਹਿ ਤਕੀਰਤੁ ਗਾਈ ॥ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਗੈ ਆਵੈ ਜਾਣੈ
 ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਾਇਆ ਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਸਿਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਉਪਜਾਹਿ ਬਿਨੁ
 ਬੰਧਨਿ ਬੰਧੋ ॥ ਉਸੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਛੰਧੋ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਨਾਹੀ ਮਾਤਿ ਗੁਰੁ
 ਸੋ ਜਮੁ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਮੋਖੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈ ॥ ਐ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਕਿਉ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰੁ ਭਵੁ ਤਰੁ ਮੁਕਤਿ
 ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰੁ ਪਨਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਸਾਰਿ ਰੇ ਪਾਦੁ
 ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ
 ਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥ ਅਤਮੁ ਚੀਨੁ ਪੁਰਿ ਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਮ ਕੇ ਠਾਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਰੁ
 ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰੁ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ
 ਮਾਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥
 ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸਤਿ ਤਨਿ ਦਾ ਕਿਸਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਚੀਨੁ ਅਪੁਜਾਯੁ
 ਗਦੀ ਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥
 ਮੁਖਿ ਬੂਝੁ ਪੁਸਬਦਿ ਪਛਾਣੁ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਦੁ
 ਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਚਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਅਖੀ ਦੇਖਹੁ ਉਚਾ ॥ ਸੁਣੈ
 ਮੁਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਗੰਗਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ३ ॥ ੨੦ ॥ ਮਹੁ ਮਹਲ
 ਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਖਰੁ ਪੁਖਰੁ ਨਿਦਾ ॥ ਲਬੁ ਲੇਹੁ ਤਜਿ ਹੋ ਪੁਨਿ ਚਿਦਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭੋਤਿ ਨਿ
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਸਿਦਾ ਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਰੰਦਾ ॥ ਇਉ ਦੇਖੈ ਅ
 ਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥ ਅਨੰਦੁ ਪੁਅਨੁ ਪੁਸਰੁ ਪਾਗੁ ਰਿਪੁ ਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਮਿਲਪੁਆਪੇਪ੍ਰਕੁਤਾਰੇ॥ਸਸਿਘਰਿਸੁਰਦੀਪਕੁਗੈਲਗੇਦੇਖਿਅਦਿਸਦੁਗੁਰੁਕਿ
ਲਗੀਸਭੁਤਿਭਵਣਿਬ੍ਰਹਮੁਸਥਾਇਆ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪਾਰੇਤ੍ਰਿਸਨਾਭਉਜਾਰੇ
ਅਨਭਉਪਦੁਪਾਵੈਆਪੁਗਵਾਰੇਉਚੀਪਦਵੀਉਚੇਉਚਾਨਿਗਮਲਸਥਦੁਕਮਾਇਅ
ਆਦ੍ਰਿਸਟਅੰਗੇਚਰਨਮੁਅਪਗਾਅਤਿਗੁਮੀਠਨਮੁਪਿਆਗਾਨਨਕਕਉਤੁ
ਜੀਜੁਗਿਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਹਰਿਜਪੀਐਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੪॥ਅੰਤਰਿਨਾਮਪਗਪਤਿਉ
ਗਾਹਰਿਜਪਤੇਮਨੁਮਨਤੇਪੀਗਾਦੁਘਟਘਟਭਉਭੰਜਨੁਪਾਈਐਬਹੁਤ੍ਰਿਜਨਮਿਨਜ
ਇਆ॥੫॥ਭਗਤਿਹੋਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਤਰੰਗਾਹਰਿਜਸੁਨਾਮੁਪਦਾਰਥਮੰਗਾਹਰਿਭਾ
ਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇਜਗਤੁਸਥਾਇਆ॥੬॥ਜਿਨਿਜਪੁਜਪਿਥੰਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿ
ਦੁਕੋਜਮਕੰਕਰਕਾਲੁਸੇਵਕਪਗਤਾਕੋਉਤਮਸੰਗਤਿਗਾਤਿਮਿਤਿਉਤਮਜਗੁਭਉਜ
ਬੁਧਾਰਿਤਗਾਇਆ॥੭॥ਇਉਭਵਜਭੁਜਗਤੁਸਥਾਦਿਗੁਰਤਰੀਐਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤ
ਜਗੀਐਪੰਚਬਾਣਲੇਜਮਕਉਮਾਰੈਗਗਨੰਤਰਿਧਣਖੁਚੜਾਇਆ॥੮॥ਸਾਕਤ
ਰਿਸਥਦਸੁਗਤਿਕਿਉਪਾਈਐਸਥਦਸੁਗਤਿਥਿਨੁਆਈਐਜਾਈਐਨਨਕ
ਗੁਮਾਖਿਮੁਕਤਿਪਗਾਇਣਹਰਿਪੁਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਆ॥੯॥ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰੁ
ਹੋਖਵਾਲਾਭਗਤਿਪਗਪਤਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾਧੁਨਿਅਨੰਦਅਨਾਹਦਵਾਜੈਗੁਰ
ਸਥਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥੧੦॥ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਿਨਾਹੀਲੇਖਾਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁ
ਦਰਿਹੈਦੇਖਾਆਪਿਅਤੀਤੁਅਜੋਨੀਸੰਭਭਿਨਨਕਗੁਰਮਾਤਿਸੋਪਾਇਆ॥੧੧॥
ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਥਾਦਿਪਛਾਣੈਅੰਤਰੁਦੇਖਿ
ਨਿਰੰਤਰਿਭੂਏਅਨਤਨਮਨੁਡੋਲਾਇਆ॥੧੨॥ਨਿਰਭਉਸੋਅਭਅੰਤਰਿਵਾਸਿਅ
ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨਗਸਿਅਨਨਕਹਰਿਜਸੁਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹ
ਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੋਪ੍ਰਕੁਤਾਣੈਹਰੈਅਲਿਪ
ਤੁਰਲਤੇਘਰਿਅਣੈਉਪਰਿਅਦਿਸਰਥਤਿਹੁਲੇਖੀਸਚੁਨਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁ
ਪਾਇਆ॥੧੪॥੬॥੨੯॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਭੁਵਗਤਿਕਰਨੈਹ
ਰਅਪਗਾਕੀਤੇਕਾਨਾਹੀਕਿਹੁਚਾਰਾਜੀਅਉਪਾਇਰਿਜਫੁਦੇਆਪੇਸਿਰਿ

ਸਿਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆ॥੧॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਗਹਿਅਭਰਪੁਰੇਗਾਕਿਸੁਨੇਕੈਕਿਸੁਨੇ
 ਦੁਹੇਗੁਪਤਪਗਦੁਹਰਿਘਟਿਘਟਿਦੇਖਦੁਵਰਤੈਤਾਕੁਸਥਾਇਆ॥੨॥ਜਿਸਕ
 ਉਮੇਲੇਸੁਗਤਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਸਥਦੀਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ਅਨਦਰੁਪਅਨੁਪਅਨੇ
 ਰਗੁਗਮਿਲਿਐਭਰਮੁਜਾਇਆ॥੩॥ਮਨਤਨਪਨਤੇਨਾਮੁਪਿਆਗਾਅੰਤਿ
 ਖਾਣੀਚਲਣਵਾਰਾਯੋਹਪਸਾਰਨੀਸੀਗੀਬੋਲੀਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਸੁਖੁ
 ਏਆ॥੪॥ਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰਪੁਰਾਸਥਾਇਮਿਲਾਏਗੁਰਮਤਿਸੁਗਾ
 ਕਗੁਰਕੇਚਰਨਸਰੇਵਹੁਜਿਨਿਭੂਲਾਮਾਗਗਿਪਾਇਆ॥੫॥ਸੰਤਜਨਹਰਿਪੁਰ
 ਸੁਪਿਆਗਾਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁਤੁਮਾਗਾਜਾਚਿਕੁਸੇਵਕਰੇਦਰਿਹਰਿਕਿ
 ਦਗਹਜਸੁਗਾਇਆ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਮਹਾਭਿਭੂਲਾਏ॥ਸਾਚੀਦਗਾ
 ਗਤਿਪਤਿਪਾਏ॥ਸਾਕਤਠਉਗਨਾਹੀਹਰਿਮੰਦਰਜਨਮਮਰੈਦੁਖਪਾਇਆ॥੭॥
 ਵਹੁਸਤਿਗੁਰਸਮੁੰਦਅਥਾਹਾਪਾਵਹੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਨੁਲਾਹਾ॥ਬਿਖਿਆਮ
 ਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਹੁਗੁਰਸਰਸਤੋਖੁਪਾਇਆ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹੁਸੰਕ
 ਨਕੀਜੈ॥ਅਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਰੀਜੈ॥ਸੰਸਾਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨੁਸੇਵਹੁਗਿਰਿ
 ਤ੍ਰਿਗੁਨਲਾਇਆ॥੯॥ਸਾਚੇਰਾਵੈਤਿਸੁਵਡੀਆਏ॥ਕਉਨੁਸੁਦੁਜਾਤਿਗੁ
 ਮਝਾਏ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਰਤਿਏਕਾਵਰਤੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਭਾਇਆ॥੧੦॥ਵਚਹਿ
 ਸਤਕਵੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਇਕਬਾਰਿਸੁਨਹਿਸੁਨਾਵਹਿਕਾਨਾ॥ਅਜਗਰਕਪਲ
 ਹਹੁਕਿਉਖੁਲੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੧੧॥ਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿਲ
 ਵਹਿਰਸਮੈ॥ਅੰਤਰਿਕੋਪੁਚੰਡਾਉਸੁਹਉਮੈ॥ਪਖੰਡਕੀਨੇਜੋਗੁਨਪਾਈਐਬਿਨੁ
 ਗੁਰਅਲਖੁਨਪਾਇਆ॥੧੨॥ਤੀਰਥਵਰਤਨੇਮਕਰਹਿਓਦਿਆਨਾ॥ਜਤੁਸਰਸੰ
 ਕਥਾਹਿਗਿਆਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇ
 ੧੩॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਭੂਇਅੰਗਮਭਾਕੀ॥ਚੇਚਕਭੁਭਕਪੂਰਕੰਨਹਾਠੀ॥ਪਖੰਡ
 ਰਮੁਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਸਿਉਗੁਰਸਥਦਮਹਾਰਸੁਪਾਇਆ॥੧੪॥ਕੁੰਦਰਤਿਦੇਖਿਗੋ
 ਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਸਥਦੀਸਭੁਕ੍ਰਮੁਪਛਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਅਤਮਰਾਮੁਸਥਾਇ

ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੨੨ ॥

ਗੁਰਮੁਖ ਸੇਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸਿਸਾਇ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਹਿ ਦੇਖੈ ਅ

ਵਿਛਿਅਰੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਪੁਕ ਮੇਰ ਹਿਅ ਸਮਾਈਯੋ ॥ ੧ ॥ ਸਾਇਅ ਮੋਹੁ ਜਗ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਖਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਯੋ ॥ ੨ ॥
ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵ ਭਿਅਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਠਿਗੈ ਥਿ
ਯਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਈਯੋ ॥ ੩ ॥ ਪਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਹੁਲੇ ਪਤਿ
ਯਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਗਹਿਅ ਸਮਾਈਯੋ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆ ਨੁਨਾ ਮਰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨ ਸਾਮਾ ਸਾਰਿ ਮਨ ਸਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆ
ਪੇ ਏਹਿ ਬੁਝਾਈਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸ ਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਏ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈਯੋ ॥ ੬ ॥ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰ
ਭਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਅਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੁ
ਝੈ ਭਭਰਮੁ ਸਗੀਰੁ ਪੁਜਾਈਯੋ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ ਜਗਜ ਮੁਤਿ ਸੁਜੈ ਹਿਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਿਓ ਬਣਿ ਆਈਯੋ ॥ ੮ ॥ ਤਿਸਨ
ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਠਊਰਨ ਪਾਏ ਕ
ਬਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈਯੋ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵ ਭਭਗੀ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ
ਭਵ ਲਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਗਵਿਅਨਿ ਹਕੇਵਲੁ ਤਿਸਨ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਚਾ ਸ
ਬਦੁ ਸਚੀ ਪੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੇ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀਆ
ਵਡ ਜਾਟੁ ਰਹਾਈਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅ
ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਪੁਜਾਈਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਤਦ
ਪੁਸ਼ਟੈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਪੁਲਾ ਕਥਿਕ ਬਿਲੁਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿ ਭਿਅਈ ਤਿਸਨਾ ਬੁਖ

ਗਵਾਈਯੋ॥੧੩॥ਆਪੇਅਪਿਮਿਲੈਤਾਬੁਝੈ॥ਗਿਆਨਾਵਿਪੁਲਾਕਿਭੂਨਸੁਝੈ॥ਗੁਰ
 ਦਾਤਿਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿਥਾਣੀਸਥਾਦਿਵਜਾਈਯੋ॥੧੪॥ਜੋਪੁਰਿਥਿਖਿਆਸੁਕਰਮ
 ਮਾਇਆਕੋਇਨਮੇਟੈਪੁਰਿਭੁਰਮਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਵਾਸਾਜਿਨਕ
 ਉਪੁਰਿਥਿਖਿਧਾਈਯੋ॥੧੫॥ਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਚੈਸਥਾਦਿਤਭੈ
 ਤੁਲਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਭੀਖਿਆਨਾਮੁਦਾਰਿਧਾਈਯੋ॥੧੬॥੧॥
 ਮਹੁਮਹਲਾ੩ ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋ
 ॥ਏਕੋਗਵਿਗਹਿਅਸਭਅੰਤਰਿਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਯੋ॥੧॥ਲਖਚਉਗਾਸੀਯੋ
 ਅਉਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਆਪੇਕੀਮ
 ਹੋਰਨਹੋਈਯੋ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਧੁਅੰਧਾਗਾ॥ਭਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਸਾਗਾ॥
 ਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹੈ॥ਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਹੋਈਯੋ॥੩॥ਆਪੇਜੋਤਿਵਿਛੋੜ
 ਪੋ॥ਆਪੇਥਾਪਿਓਥਾਪੇਆਪੇ॥ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਾਗਾਹੋਰਨਿਪੁਕਮੁਨਹੋਈਯੋ॥
 ੪॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਾਬਓਭਾਗੈ॥ਅੰਤਰਿਸਥਾਦ
 ਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭੂਝੈਕੋਈਯੋ॥੫॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੁਰਖਿ
 ਖਿਆਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਏਈਯੋ॥੬॥
 ਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਜਾਤਾ॥ਆਪੇਅਏਮਿਲਿਆਸਭਨਕਦਾਤਾ॥ਭਉਮੈਮਾਗਿਤ੍ਰਿਸਨਅਗੰ
 ਵਗੀਸਥਦੁਚੀਜੁਖੋਏਈਯੋ॥੭॥ਕਾਇਆਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਨਭੂਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਅਖੰ
 ਝੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਮੁਗਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਹੋਈਯੋ॥੮॥ਮਨਮੁਖਧਤੁ
 ਹੈਲਾਗਾ॥ਜਨਮਤਕੀਨਮੁਓਅਭਾਗਾ॥ਅਵਤਾਰਿਥਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਗੁਰ
 ਕਾਤਿਨਹੋਈਯੋ॥੯॥ਕਾਇਆਕੁਸੁਧਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਜੇਸਓਵਹਿਤਮੈਲਾ
 ਜਾਈ॥ਸਥਾਦਿਧੋਪੈਤਹਛੀਹੋਵੈ॥ਠਹਿਮੈਲੀਮੁਲਿਨਹੋਈਯੋ॥੧੦॥ਪੰਚਦੂਤਕ
 ਆਸੰਘਾਰਹਿ॥ਮਹਿਮਾਰਿਜਮਹਿਸਥਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮੋਹੁ
 ਗਾਜਿਓਸੁਪਨੈਸੁਧਿਨਹੋਈਯੋ॥੧੧॥ਇਕਿਪੰਚਾਮਾਰਿਸਥਾਦਿਹੈਲਾਗੋ॥ਸ
 ਗੁਰੁਆਇਮਿਲਿਆਵਡਭਾਗੋ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਰਵਹਿਗਗਿਰਤੇਸਹਜਿਸਮ

ਜੋ॥੧੨॥ਗੁਰਕੀਚਾਲਗੁਰੂਤੇਜਪੈ॥ਪੁਰਾਸੇਵਕੁਸਥਾਦਿਸਿਵਾਪੈ॥ਸਦਾਸਥਦੁਰਵੈ
ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾਗੁਰੂਖੈਸਚੁਸੋਈਯੋ॥੧੩॥ਯਉਮੈਸਾਰੇਸਥਾਦਿਨਿਵਾਗੇ॥ਹਰਿਕਾ
ਗੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਏਕਸੁਖਿਨੁਪਉਹੋਰੁਨਜਾਣਾਸਹਜੋਹੋਇਸੁਹੋਈਯੋ॥੧੪॥ਬਿਨੁਸ
ਗੁਰਸਹਜੁਕਿਨੈਨੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ਸਚਾਸੇਵਿਸਥ
ਸਚਰਾਤੇਹਉਮੈਸਥਾਦੇਖੋਈਯੋ॥੧੫॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਫੀਚਾਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵ
ਪਕੀਸਾਗੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵਹਿਸਾਚੈਸਾਚੈਪਤਿਹੋਈਯੋ॥੧੬॥੨॥

ਮਹਾਮਹਲ੩ ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਸਥਾਦਿਪਛਤਾ॥ਏਕੋਅਮਰਏਕ
ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਰਸਨਾਸਥਾਦਿਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪ
ਜੋਮ॥ਗੁਰਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਮਨਮੁਖਿਨਿਦਾਕਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਪ
ਮਾਂਸਥੈਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾਜੀਲਾਈਯੋ॥੩॥ਸਥਾਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਪੁਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਮਖਿਸੁਣਾਏਸੁਰਾ॥ਕਾਇਆਲੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਸਾਚਾ॥ਮਨੁਪੀਵੈਭਾਇਸੁਭਾਈਯੋ
ਪਾਤ੍ਰਿਪੰਡਿਤੁਅਵਗਾਸਮਝਾਏ॥ਘਰਜਲਤੇਕੀਖਬਰਿਨਪਾਏ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐਪਾਤ੍ਰਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈਯੋ॥੪॥ਇਕਿਭੁਸਮਲਗਾਇਫਿਰ
ਭੇਖਧਾਗੀ॥ਬਿਨੁਸਥਾਦੈਹਉਮੈਕਿਨਿਮਾਗੀ॥ਅਨਾਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਗਤੀ
ਕਮਿਕੇਖਿਭਰਮਾਈਯੋ॥੫॥ਇਕਿਗਿਹਕੁਟੰਥਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸੀ॥ਸਥਾਦਿਮੁਏਹ
ਕਿਨਿਨਿਵਾਸੀ॥ਅਨਾਦਿਨੁਸਦਾਰਹਹਿਗੰਗਿਰਤੇਥੈਭਾਇਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਯੋ
ਭਮਨਮੁਖੁਨਿਦਾਕਰਿਕਾਰਿਵਿਗੁਤਾ॥ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਭਉਕੈਜਿਸੁਕੁਤਾ॥ਜਮਕ
ਭਤਿਸੁਕਦੇਨਫੋਡੈਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛਤਾਈਯੋ॥੬॥ਸਚੈਸਥਾਦਿਸਚੀਪਤਿਹੋਈ॥
ਬਿਨੁਨਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਉਨਾਪਾਏਪ੍ਰਾਇਐਸੀਬ
ਲਥਾਈਯੋ॥੭॥ਇਕਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਹੁਤੁਫੀਚਾਗੀ॥ਇਕਿਅਹਿਨਿਸਿਨ
ਅੰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਜਿਸਨੇਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਬੁਝੈਭਗਤਿਭਾਇਭਉਜਾਈਯੋ॥੮॥ਇ
ਨਾਨੁਦਾਨੁਕਰਹਿਨਪੀਬੁਝਹਿ॥ਇਕਿਮਨੁਆਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਭੁਝਹਿ॥ਸਾਚੈਸਥਾਦਿ
ਤੇਇਕਰੰਗੀਸਾਚੈਸਥਾਦਿਮਿਲਾਈਯੋ॥੯॥ਆਪੇਸਿਰਜੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਭਾ

ਏਕੋਅਮਰਏਕ
ਪਤਿਸਾਚੀਜੁਗੁਜੁ
ਗੁਮਿਰਿਕਾਰਥਾ
ਈਯੋ॥੧॥ਸੋਜਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਜਿਨਿਆ
ਪੁਪਛਾਤਾ॥

ਏਦੋਂ ਮਿਲਾਈਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿਉ ਉਭਰ ਮਾਈਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿ
 ਕੁਸੇਵਾ ਹਿਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰ ਸ
 ਦੁਖ ਛਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇਵਿ ਛੁੜੇ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਹਉ
 ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਦੁਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਕ
 ਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰ ਸ
 ਆਪਹੁ ਹੋਆਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਮਿ ਲੈਵ ਰਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ
 ਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ੩ ॥ - ੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਜਾ ਸੀ ॥ ਦੁ
 ਭਾਇਥਾ ਧਾਜ ਮਛਾ ਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਜ ਨ ਉਥਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈਯੋ
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿ
 ਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈਯੋ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਹਜਾ ਬੁਝਨਾ
 ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨ ਮੁਗਢਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ
 ਯੋ ॥ ੩ ॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਰਾਗਿ ਰਿਹੈ ਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ਆਪੇ
 ਬਖਸਿਲਾਏ ਸੁਖ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈਯੋ ॥ ੪ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ ਖੁਰੀ ਖੁਰੀ
 ਗਿ ॥ ਅਭਿਗਣਿ ਆਗੀ ਅੰਗਣਿ ਆਗਿ ॥ ਕਰੀ ਮਤਿ ਠੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ
 ਨ ਪਾਈਯੋ ॥ ੫ ॥ ਅਭਿਗਣਿ ਆਗੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੁਠੀ ਜੁਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪਿ
 ਕਾਸ ਉਨਜਾਣੈ ਮੁਗਧਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਈਯੋ ॥ ੬ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੀ
 ਮਾਵੈ ॥ ਸੀਗਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰਖ ਸਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿ
 ਮੋਰਿ ਮਿਲਾਈਯੋ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਿਲਾਏ ਪੁਰਿਲੇ
 ਅਨਾਦਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਯੋ ॥ ੮ ॥ ਹਉ ਮੈਧਾ ਤੇ ਮੇਧਾ
 ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜ ਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਕ
 ਬੁਝਨ ਪਾਈਯੋ ॥ ੯ ॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੈ
 ਸੇਰਿ ਹੋ ਅਭਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਕ

ਗੁਰਸਬਾਦਿਨਿਵਾਰੇ। ਹਰਿਕਾਨਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿ
ਨਾਇਸਮਾਈਹੋ॥੧੧॥ ਦੂਜੈਭਾਇਠਿਰੈਦੇਵਨੀ। ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥
ਗੁਰੇਭੇਖਕਰੈਨਹਪਾਏ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖਨਪਾਈਹੋ॥੧੨॥ ਕਿਸਨੈਕਹੀਐਜਾਅਪਿ
ਭਏ। ਜਿਗੁਰਾਵੈਤਿਤੁਗਾਹਿਚਲਾਏ। ਅਪੇਸਿਹਰਵਾਨੁਸੁਖਦਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈ
ਪਾਈਹੋ॥੧੩॥ ਅਪੇਕਰਤਾਅਪੇਕੁਗਤਾ। ਅਪੇਸੰਜਮੁਆਪੇਜੁਗਤਾ। ਅਪੇਨਿਰਮ
ਮਿਹਰਵਾਨੁਮਧੁਸੁਦਨੁਜਿਸਦਾਪੁਕਮੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਹੋ॥੧੪॥ ਸੇਵਭਭਾਗੀਜਿਨੀ
ਕੋਜਾਤਾ। ਘਟਿਘਟਿਵਸਿਰਹਿਅਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ। ਇਕਥੈਗੁਪਤਪਰਗਟੁਪੈਅ
ਗੁਰਮੁਖਿਕੂਮੁਭਭਿਜਾਈਹੋ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਏਕੋਜਾਤਾ। ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਬ
ਦਿਪਛਾਤਾ। ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਜੋਈਜਨੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਹੋ॥੧੬॥੪॥

ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਗਾਹਿਰਗੀਭੀਰੈ। ਸਦੁਜਗੁਪੈਤਿਸੁਕੈਚੀਰੈ। ਸਾਭਿਘਟ
ਗੁਰਵੈਸਦਾਦਿਨੁਗਤੀਆਪੇਸੁਖਾਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੧॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ। ਗੁਰਪਰਸ
ਦੀਮਨਿਵਸਾਈ। ਆਪੇਆਇਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਤੁਧੀਜਮਕੀਠਾਸੀਹੋ॥੨॥ ਕਿਸੁ
ਵੈਤੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਸਬਾਦਿਸਾਲਾਹੀ। ਸਚੈਸਬਾਦਿਸਦਾਮਤਿਉਤਮਅੰ
ਗਰਿਕਮਭਪ੍ਰਗਾਸੀਹੋ॥੩॥ ਦੇਹੀਕਾਚੀਕਾਗਦਮਿਕਦਾਗਾ। ਬੁੰਦਪਵੈਬਿਨਸੈਫਹਤਨਲਾ
ਗੋਬਗਾ। ਕੰਚਨਕਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭੂਭੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੪॥ ਸਚਾਚਭਿ
ਕਸੁਗਤਿਕੀਕਾਰਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਸਦੁਆਧਾਰਾ। ਸਦਾਤਿਪਤਿਪਵਿਤੁਪੈਪਾਵਨੁਜਿ
ਤੁਘਟਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੫॥ ਹਉਤਿਨਥਲਿਹਰੀਜੋਸਚੈਲਾਗੇ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
ਹਿਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗੇ। ਸਚਾਸੁਖਸਦਾਤਿਨਅੰਤਰਿਸਨਾਹਰਿਸਿਰਾਸੀਹੋ॥੬॥ ਹਰਿ
ਮੁਰੇਤਾਅਵਰੁਨਪੁਜਾ। ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ। ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭੁਸਚੁਦਿਖਾਇਆਸਚੈਨਾਮਿ
ਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੭॥ ਕੂਮਿਕੂਮਿਜੋਨੀਠਿਰਿਠਿਰਿਆਇਆ। ਅਪਿਕੂਲੋਜਾਖਸਮਿਕੂਲਾਇਆ
ਹਰਿਜੀਉਮਿਲੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭੂਭੈਚੀਨੈਸਬਦੁਅੰਥਿਨਾਸੀਹੋ॥੮॥ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭਰੇਹ
ਅਪਰਾਧੀ। ਕਿਅਮੁਹੁਲੇਬੋਲਹਨਾਹਮਗੁਣਨਸੇਵਾਸਾਧੀ। ਭੁਬਦੇਪਾਥਰਮੇ
ਭਿਲੈਪੁਤੁਮਆਪੇਸਾਚੁਨਾਮੁਆਥਿਨਾਸੀਹੋ॥੯॥ ਨਕੋਈਕਰੇਨਕਰਣੈਜੋਗਾ। ਅਪੇ

ਕਗਹਿਕਰਾਵਹਿਸੁਹੋਇਗਾਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਸੁਖਪਾਏਸਦਹੀਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੧੦॥
 ਇਹਤਨੁਪਰਤੀਸਬਦੁਬੀਜਿਆਪਾਗਾਧਰਿਸਾਚੇਸੇਬੀਵਣਜੁਵਾਪਾਗਾਸਬੁਧ
 ਜੰਮਿਆਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੧੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਵਗਾਇਅਰੰਗੇ
 ਤੁਕੀਜੈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਨਾਮੁਦੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਪਤਿਪਾਏਹਿਕਰਨਾ
 ਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੧੨॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਪੁਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੈਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਵੈਸੋਪਨੁਪਾਏਸਦਹੀਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੧੩॥ਅਨਲਵਾਉਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਮਾਇ
 ਮਹਿਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੋਕਿਢੁਨਸੁਝੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੀਹੋ॥੧੪॥ਮਾ
 ਖਹਉਮੈਮਾਇਆਸੁਤੇ॥ਅਪਣਾਪੁਰਨਸਮਾਲਹਿਅੰਤਿਵਿਗੁਤੇ॥ਪਰਨਿੰਦਾਕਰਹਿਧ
 ਚਿਤਾਜਾਲੇਦੁਖੇਦੁਖਿਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤੈਕਰਕਰਾਈ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿ
 ਇਭੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਮੇਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੧੬॥੫॥
 ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰੁਸਾਚਾ॥ਦੂਜੈਲਾਗਾਸਬੁਜਗੁਕਰ
 ਗੁਰਮਤੀਸਦਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਾਚੈਹੀਸਾਚਿਪਤੀਜੈਹੋ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈ
 ਕੁਨਜਾਤਾ॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਆਪੇਬਖਸੈਵੈਡਿਆਈਗੁਰਮ
 ਤਿਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਹੋ॥੨॥ਮਾਇਆਲਹਰਿਸਬਦਿਨਿਵਾਰੀ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
 ਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਹੀਗਿਰਾਤਾਰਸਨਾਗਮੁਰਵੀਜੈਹੋ॥੩॥ਐਸੀਮੈ
 ਕਰਤਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਨਬੁਝੈਛਿਰੈਇਆਣੀ॥ਜਮਕਾਭਘੜੀਮੁਹਤਮਿ
 ਲੇਅਨਾਦਿਨੁਆਰਜਾਢੀਜੈਹੋ॥੪॥ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਕਰੈਨਹੀਬੁਝੈ॥ਸਿਰਭੁਪਸਿ
 ਕਾਭੁਨਸੁਝੈ॥ਐਥੈਕਮਾਣਾਸੁਅਗੈਆਇਆਅੰਤਕਾਭਿਕਿਆਕੀਜੈਹੋ॥੫॥
 ਜੋਸਚਿਥਾਗੋਤਿਨਸਾਚੀਸੋਇ॥ਦੂਜੈਲਾਗੋਮਨਮੁਖਿਹੋਇ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਅ
 ਕਾਖਸਮੁਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣਮਹਿਭੀਜੈਹੋ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਜਨੁਸੋਹੈ
 ਮਰਸਾਇਦਿਇਹੁਮਨੁਸੋਹੈ॥ਮਾਇਆਸੋਹਮੈਲੁਪਤੰਗੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤੀਹਭੀ
 ਭੀਜੈਹੋ॥੭॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਵਰਤੈਇਕੁਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਏਹੋਈ॥ਹਉਮੈ
 ਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਨਾਇਸਾਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਹੋ॥੮॥ਕਿਲਵਿਖਢੁਖਨਿਵਾਰਨ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ ਅਸ ਬਦਿ ਵੀਚਰਾ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਅਪੇਅਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਜੋਹੇ॥
ਅਭਿਆਗਤਿ ਜਲੈ ਸਾਸਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ
ਪ੍ਰਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੋਹੇ॥ ੧੦॥ ਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਸਟਿ ਬੈਠੈ ਨਾਮਕਾਰੁ ਉਪਾਵਹਿ॥
ਮਨੁ ਛੋੜੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਤਾਮੁ ਕਤਿ ਪਾਈ ਐਹ ਹਿਰਿ ਰਸਨਾ
ਜੋਹੇ॥ ੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਪ
ਰਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੋ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀ ਜੋਹੇ॥ ੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀ
ਰਾ ਕੋ ਗਣ ਬਧ ਕਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਗੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਹੋ ਕੋਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨਾਦਿਨੁ
ਮੁਰਵੀ ਜੋਹੇ॥ ੧੩॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਹਿ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਗਣਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ
ਬੁਝਹਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੋਝੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਜੋਹੇ॥ ੧੪॥ ਬੇਦ
ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ॥ ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀ ਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ॥ ਪੁੰਨ ਪਾਪੁ ਸ
ਭੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੋਹੇ॥ ੧੫॥ ਨਾਪੇ ਸਾਚਾ ਹੋ ਕੋ ਸੋਈ॥
ਸੁਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਰਵੀ ਜੈ
॥ ੧੬ ॥ ੬ ॥ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚੈ ਸਚਾਤ ਪਤੁਰ ਚਾਇਅ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੰਟੀ ਸਾਗੀ ਹੋ॥ ੧॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਰਾ॥ ਨਤਿ ਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਜਾ ਪ
ਰਾ॥ ਸਚਾ ਪਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੋ॥ ੨॥ ਸਚੈ ਲਾਏ
ਜਨ ਲਾਗੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਹੀ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੋ॥ ੩॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ॥
ਗੁਮਤਿ ਉਚੇ ਉਚੀ ਪਉੜੀ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉ ਮੈ ਸਾਗੀ ਹੋ॥ ੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸ
ਬਦਿ ਜਲਾਇਆ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਇਆ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਦੀ
ਹਉ ਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੋ॥ ੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਗਲੈ
ਕਿਨ ਪੰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰੰਟੀ ਸਾਗੀ ਹੋ॥ ੬॥ ਕਾਰਕਮ
ਜੋ ਮੋਹੈ ਪੁਤਰਾਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸ ਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀ

ਤਭਹਉਮੈਮਾਗਿਨਿਵਾਰੀਹੋ॥੬॥ਸਾਚਿਲਗੋਤਿਨਸਕੁਕਿਫੁਰਵੈ॥ਸਚੈਸਬਦੇਸਚਿਨੁ
 ॥ਅੰਥੈਸਾਚੇਸੇਦਰਿੰਨੁਦਰਿੰਨਵਾਰਿਸਵਾਰੀਹੋ॥੭॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਜੇਦੁਜੈਲਾਇਆਮਾ
 ਸੋਹਦੁਖਸਥਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੁਖਸੁਖਜਾਪੈਨਹੀਮਾਇਆਸੋਹਦੁਖਭਗੀਹੋ
 ਸਾਚਾਸਬਦੁਜਿਨਮਨਿਭਾਇਆ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਕਸਾਇਆਸੋ
 ਵਹਿਸਚੁਪਿਆਵਹਿਸਾਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੋ॥੮॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੀਕੀਲਗੀਆ
 ਨੁਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਗਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਅਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਿ
 ਹੀਹੋ॥੯॥ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਿਸਚੇਲਾਏ॥ਆਪੇਭਾਣੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥
 ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਭਥਰੇਹੋਰਮਾਇਆਸੋਹਖੁਆਰੀਹੋ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸ
 ਦਿਪਛਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਟੁਬੁਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾ॥ਏਕੋਏਕੁਗਵਿਆਸਭਅੰਤਰਿਸਕ
 ਜੀਆਕਾਆਧਾਰੀਹੋ॥੧੧॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੁਜਾਚਾਇਆ॥ਕਿਓਨਚਲੈਪੁਰਿਖਸ
 ਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸਾਚੇਤੇਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਾਚੈਦੁਖਨਿਵਾਰੀਹੋ॥੧੨॥ਜਾਤੁ
 ਹਿਸਦਸੁਖਪਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦੇਸਾਚੁਕਮਾਏ॥ਅੰਦਰੁਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾ
 ਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰੀਹੋ॥੧੩॥ਆਪੇਵੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏ॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਾ
 ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਥੈਗਾਗੀਮਨੁਤਨੁਰਸਨਾਨਾਮਿਸਵਾਰੀਹੋ॥੧੪॥੬॥

ਮਹੁਮਹਲਾ੩

ਆਪੇਆਪੁਭਿਪਾਇਓਪਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਕੁਪਰਛੇਨਾ

ਸਭਨਾਸਾਹਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜੀਨਿਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਤਾਹੋ॥੧॥ਜਿਨਿਬੁਧ
 ਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਭਿਪਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਆਪੇਲਾਏ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਅ
 ਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੋ॥੨॥ਆਵਾਗਉਤੁਪੈਸੀਸਾਗਾਮਿ
 ਸੋਹੁਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
 ਛਾਤਾਹੋ॥੩॥ਇਕਿਮੁਲਿਲਗੇਓਨੀਸੁਖਪਾਇਆ॥ਡਾਲੀਲਗੇਤਿਨੀਜਾ
 ਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲਾਤਿਨਜਨਕਓਲਗੇਜੋਥੇਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਤਾਹੋ॥
 ॥ਅਮਰੁਣਨਾਹੀਕਿਆਥੇਲਹਥੇਲਾ॥ਤੁਸਭਨਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲਾਜਿ
 ਭਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਹਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੋ॥੪॥ਜਾਤੁਪੁਰਾਣਾਤਸ

ਸੋ ਅਵਗਣਛੋਰਿਗੁਣਮਹਿਸਮਾਏ। ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਤਾਹੋ॥੬॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ। ਦੁਜੀਦੁਰਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈਏਕਸੁਮਹਿਪ੍ਰਭ
ਸਮਾਣਅਪਣੈਗੰਗਿਸਦਰਾਤਾਹੋ॥੭॥ ਕਾਇਆਕਮਲੁਪੈਕੁਮਲਾਣਾ। ਮਨਮੁ
ਖਦੁਨਬੁਝੈਇਆਣਾ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਖੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹੋ॥
੮॥ ਗੰਗੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ। ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਗਥੈਉਗਧਾਰੇ। ਜੋਇਛੋਸੋਈਛਲੁ
ਜੋਜੀਉਗੰਗਮਜੀਠੈਰਾਤਾਹੋ॥੯॥ ਮਨਮੁਖੁਗਿਆਨੁਕਥੇਨਹੋਈ। ਠਿਗਿਠਿਗਿਆਵੈ
ਉਗਧਾਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾਧਾਰੇ। ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੋ॥੧੦॥ ਮਨ
ਮੁਖਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਬਾਏ। ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਪੀਕਿਉਦਰਿਜਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਦੁਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੇਸੁਖਦਾਤਾਹੋ॥੧੧॥ ਜਹਦੇਖਾਭੂਸਭਨੀਬਾਈ। ਪੁਰੈਗੁਰ
ਮੁਖੋਈਪਾਈ। ਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਇਹਮਨੁਨਾਮੇਰਾਤਾਹੋ॥੧੨॥ ਨਾਮੇਰਾ
ਪਾਵਿਤੁਸਗੀਰਾ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੂਬਿਮੁਏ। ਬਿਨੁਨੀਰਾ। ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਪੀ
ਪੁਰੈਭਿਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੋ॥੧੩॥ ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈ।
ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਾਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ। ਨਾਮੋਨਾਮਿਐਵਡਿਆਈਸਹਜਿਰਹੈਗੰਗੀ
ਤਾਹੋ॥੧੪॥ ਕਾਇਆਨਗਰੁਛਪੈਛਹਿਛੇਗੀ। ਬਿਨੁਸਬਦੈਚੁਕੈਨਪੀਛੇਗੀ। ਸਦੁ
ਭਾਹੋਸਾਚਿਸਮਾਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੋ॥੧੫॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋ
ਖਾਏ। ਸਾਚਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਏ। ਨਾਨਕਨਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਦਰਿਸਾਚੈਸ
ਦੁਪਛਾਤਾਹੋ॥੧੬॥ ੨॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭ
ਉਕਰਣਾ। ਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਤੇਰੀਸਰਣਾ। ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੋ॥੧॥ ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ। ਆਪੇਬਖਸੇਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਰਾ। ਜੋਤੁਪੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸਹਿਸਚੇਸਿਓਮਨੁਰਾਤਾਹੋ॥੨॥ ਆਪੇ
ਗੰਗਤਨੁਅਮੋਲਾ। ਆਪੇਨਦਗੀਤਲੇਤਲੇ। ਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਸਗਣਿਤੁਮਾਗੀਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਪਛਾਤਾਹੋ॥੩॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਹੋਵੈਪੁਰਿਤੇਰੀ। ਮਸੰਜੰਮੈਚੁਕੈ
ਭੀ। ਸਾਚੇਗੁਣਗਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੁਗਜੁਗਏਕੋਜਾਤਾਹੋ॥੪॥ ਮਾਇਆਸਹਿਸਭ

ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਭਗਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਥਾਇਆ ਜੋਤੁ ਪੁਰਾਣੇ ਸੇਨਾ ਮਿਥਾਇਆ
 ਅਨਮਤੀ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ਧਰ ਖੁਸੇਗੁ ਸਭੁ ਫੁਲ ਖੁਸੇਗੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਹੈ
 ਟਹਾਰਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦੇਸੋ ਖਦੁ ਆਗਾ ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ
 ਪੁਸਾਰਿ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
 ਟਾਟੁ ਪੁਆਗੈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਰ ਮਿਠੁ ਲੇਭੇ ਖਧਾਰੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਤਾਹੇ
 ਹਰਿ ਕੋ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕਾਟੇ ਦੁਖ ਸਥਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰ
 ਲਾਨਿ ਰਮਲ ਹੋ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ
 ਧਿ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੋਹ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾਏ ਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਲੀ ਜਾਤਾਹੇ ॥ ੯ ॥ ਮੋਹ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰਸਾ
 ਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨੁ
 ਮੋਲਾ ਵੀਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ
 ਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਗੜਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਚਾ
 ਤਿ ਸੁਵਿਚਿ ਨ ਮੁਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਹਉ ਮੈ
 ਛਾਤਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਕੁਮਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੇਵੈ
 ਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦਿ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਿ
 ਸਤ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਿਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੁਖ ਪੜਹਿ ਸਬਦੁ
 ਭਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ
 ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੈ ਜਾਤਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ੬ ॥
 ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋਸਚੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਥਾ ਦੇਵੁ ਪਨਿ ਵਾਰਣਾ
 ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਆਪੇ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਦਾ
 ਚੁਵਰਤਾਏ ॥ ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮੋ
 ਸਮਾਹਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਧਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ

ਬੰਸਰਾ ਗੁਣਗਾਵੈ ਇਸੁ ਜਨ ਮੈ ਕਾਲਾ ਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਪੁਰਖ
ਭਾਣਹਿ ॥ ਏਕ ਸਾਥਿ ਨੁਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਪੁੰਜੀ ਨਮੁ
ਸਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਰੇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਸਬਦੁ ਭੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਛਾਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਭੁਨੈ ਘੜੇ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁ
ਜਤ ਪਾਜੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਾਛਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਅੰਤਰੁ ਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਾਲਿ ਛਾਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥
ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ
ਏਸੁ ਜਗਮਾਹਿ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ
ਸਾਈ ॥ ਜੇ ਨਾਮ ਨਿਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੁਕਾਕਾਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਅਗਮ
ਜੋ ਰਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖਾਦਿ ਸਾਥਾਰੀ
ਭਟਾ ਤਾਲੇ ਖਾਕੇ ਇਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੂਤਿ ਸਕੀ ਸੇਵਾ ਅੰ
ਤਰੁ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਭਖੁਲਾਖਾਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣਗਾਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ
ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਹੁਕਮ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਗਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆ
ਹੁਕਮੇ ਵੇਖਰਵਾਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ
ਕਰੁ ਘਰਿਆਣੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਚ ਜ
ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰ
ਮਲਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤੁਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ
ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ॥ ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ੧੦ ॥

ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵ ਭਾਗੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਮਿਲਿ ਵਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਸਾਹਾਰੇ

॥੧॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ
 ਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਸ ਬਢੇ ਮਨਿ ਭੰਮਾ ਹਾਏ ॥ ੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੋਢਿ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਮਮਤਾ ਸਥਾਇ ਜਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ॥ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ॥
 ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਗਾ ॥ ਜੋਸਥ
 ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਦੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾਏ ॥ ੪॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਪੁਰਿ ਬਿਖਿਪਾ ॥
 ॥ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਆਲਿ ਪਤੈ ਵਰਤੈ ਮਨੁ ॥
 ਕਾਕਿ ਅਵੇਸਾ ਹਾਏ ॥ ੫॥ ਸੇਮਨੁ ਮੁਖੈ ਜੋਸ ਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਚੈ ਕੀ
 ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਦੁ ਪਾਈ ॥ ਐਜ ਮੁਕਾਢਿ ਲਾਏ ਗਾਸਾ ਹਾਏ ॥
 ॥ ਅਠਰਿਥੰ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਅਨਜਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ
 ਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇ ਪਰਵਾਹਾਏ ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਪੈ ਸਭ ਸਿਰਕਾ ॥
 ॥ ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਅ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਧੁਕ ਮੀਥੰ ਦਾ ਧੁਕ ਮੁਕ ਮਾਵੈ ਧੁਕ ਮੇਕਰਾ ॥
 ਸਾਹਾਏ ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀਆ ਅਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਸਰਿਆ ਸਬੁ ਪਾ ॥
 ਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਦੁ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖ ਤਾਹਾਏ ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤ
 ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਾ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਾਇ ਸਮਾਹਾਏ ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਥਾਇ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ
 ਗੰਢ ਰਵੇ ਪਰਵਾਹੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾਏ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨ ਮੁਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
 ਨ ਮੁਝੁ ਭੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਛਾਹਾਏ ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾ
 ਜੰਮੈ ਨ ਜੁਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਾਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁਲੈ ਦੇ ਲਾਹਾਏ ॥
 ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋਹ ਹਿਟ ਰਬਾਰੇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਥਾਇ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਨਾਦਿ ਨੁਗੁਣ ਗਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾਏ ॥ ੧੨॥ ਸਤਿਗੁ
 ਪੁਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਾ
 ਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾਏ ॥ ੧੩॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਨਨਕ ਜਨ ਨਮੁ ਸਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੇਪਰਵਾਹਾ
ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਪਰਾਵਰਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਗਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਤਿ ਤੁਘ
ਮਤਿ ਅਗਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਸਚ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏ ਕੋ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ
ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦੇਵਾਰਿ ਜ ਕੁ ਸੰਘਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਭੁਝਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮਨੇ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏਹੁ
ਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇ
ਬਾਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰੀਵੇ ਖੈ ਦੇਵਾ ਸਾਗਿਗਾਹੇ ॥ ੪ ॥
ਏ ਮਧੋ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸ
ਰੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ
ਕੋ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਕਾਰਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਢਲ
ਅਥਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਾ ਚੁੜ੍ਹਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
ਗੁਣ ਦਾ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਭਿਖਾ ਦਾਸਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ
ਹੋਸਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਫ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਅਨਹਠਿ ਕਰਮ ਠਹਿਰਿ ਜੋ
ਨੀਪਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾਗਣਿ ਲਭੁ ਲੋਕੁ ਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕਾਵੇਗਾਹੇ ॥ ੯ ॥ ਪੂ
ਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਫ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਹਰਿ ਗਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿ ਮਾਨਿ ਭੀ ਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਅ
ਗੁਰੁ ਸੀ ਘਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸ
ਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਦਰਿ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਕਹਹਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕਾਨ
ਭਏ ਸਾਹਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ
ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੁਏ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਨੁ

ਸਬਦੈ ਤੁਧਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ। ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਾ
 ਗੁਰਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਭਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ। ਭੋਜਨ
 ਖਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਹਸਰਗਣਤਨਤਾਰਾ॥
 ੧੫॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰੇ। ਸਬਦੇ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਇ ਪਿਆਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਤ
 ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੋ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾਹੇ॥੧੬॥੧੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦੇ
 ਸਚੈ ਰਿਖੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ। ਕੋਇ ਨਾ ਕਿਸੀ ਜੇਹਾ ਭਿਪਾਇਆ। ਆਪੇ ਯਕੁ ਕੰਢੇ
 ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸਦੇਹੀ ਮਾਹਾਹੇ॥੧॥ ਵਾਜੈ ਪਉਟੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ। ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇ
 ਮਹਿ ਪਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾਹੇ॥੨॥ ਅੰ
 ਰਾਚਾਨਾ ਆਪੇ ਕੀਆ। ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਥੀਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਥਾਏ
 ਮਲਾਥਿ ਗਸੈ ਭੁਧਿ ਤਾਹਾਹੇ॥੩॥ ਆਪਣੀ ਗਹਣਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ। ਹੋਰੁ ਕੋ
 ਦਿਸੁਣਿਆ ਖਿਵਖਾਣੈ। ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁਹਸਰਮੁਖਿ ਭੂਭੈ ਸਾਚੀ ਸਿਧਤਿ ਸਥਾ
 ਹੇ॥੪॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ। ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾਹੇ॥੫॥ ਸਭਿ ਰਸਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ
 ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਭੁਝਾਏ। ਅੰਦਰੁ ਪੋਜੈ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ
 ਹਾਹੇ॥੬॥ ਵਿਲੁਚਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ। ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
 ਏਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅਸਗਾਪਦੁ ਹੋਏ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾਹੇ॥੭॥ ਆਪੁ
 ਫਾਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ। ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ। ਅਨਦਿਨੁ ਨ
 ਰਤਾਦਿ ਨੁਰਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾਹੇ॥੮॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ
 ਭੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ। ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦੇ ਸੋਹਾਹੇ॥
 ਗੁਰਕਾਸਥਾਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ। ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ। ਹਰਿਗੋਸਿ
 ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਭਾਦਿ ਸਾ
 ਹਾਹਿ। ਸਦਾ ਗੰਗਾ ਤੇ ਹਰਿਗੁਣ ਗਵਾਹਿ। ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਭਾਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰ
 ਵਾਸੁ ਮਾਨਿਤਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ ਸਬਦੇ ਅਕਥੁ ਕਥੇ ਸਾਲਾਹੇ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਪਰਵਾਹੇ

ਪੇਗੁਣਾਤਾਸਥਾਦਿਮਿਲਾਏਸਥਦੈਕਾਰਸੁਤਾਹਾਏ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖਬੁਲਾਠਭਿਰਨ
ਨਾਜੋਧੁਗਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਬਿਖਿਆਗਤਾਬਿਖਿਆਏਜੈਮਰਿਜਨਮੈ
ਸੁਤਾਹਾਏ॥੧੩॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਾਲਾਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣਪ੍ਰਭਤੁਹੀਮਾਹੇ॥ਤੁਅਪਿਸ
ਤੇਰੀਥਾਣੀਸਚੀਆਪੇਅਲਖੁਅਥਾਹਾਏ॥੧੪॥ਬਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਕੋਇਨਪਾਏ॥ਲਖਕੋਈਜੇ
ਮਕਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਘਟਅੰਤਰਿਵਸਿਆਸਥਦੇਸਚੁਸਾਲਾਹਾਏ॥੧੫॥ਜੇਜਨਮਿ
ਧੁਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਾਚੀਥਾਣੀਸਥਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਜਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸ
ਗੁਣਗਾਵਹੁਣੀਸਮਾਹਾਏ॥੧੬॥੧੧੧੩॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩

ਹਿਚਲੁਏਕੁਸਟਾਸਚੁਸੋਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈਹੋਈ॥ਹਰਿਗਿਰੀਨੇਸਟਾਧਿਆ
ਨਿਗੁਰਮਤਿਸੀਲੁਸੰਨਾਹਾਏ॥੧॥ਅੰਦਰਿਗੰਗੁਸਟਾਸਾਚਿਆਗਾ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿ
ਰਿਨਾਮਿਪਿਆਗਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਫੋਡਿਆਮਾਇਆਕਾਲਾਹ
ਏ॥੨॥ਰਹੀਅਤਿਰਾਜੇਦੁਰਮਤਿਦੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਏਕੁਨਹੋਈ॥ਏਕੁਧਿਆ
ਨਿਸਟਾਸੁਖਪਾਇਨਿਨਿਹਚਲੁਗਾਜੁਤਿਨਾਹਾਏ॥੩॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਰਖੈਨਕੋਈ॥
ਮਣੁਮਰਛਾਤਿਸੈਤੇਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਟਾਧਿਆਵਹੁਗਤਿਮੁਕਤਿਤਿਸੈਤੇਪ
ਹਾਏ॥੪॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰਦੁਆਰੈ॥ਹਓਮੈਕੋਪੁਸਥਦਿਨਿਵਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵਿਸਟਾਸੁਖਪਾਈਐਸੀਲੁਸੰਤੋਪੁਸਭੁਤਾਹਾਏ॥੫॥ਹਓਮੈਮੋਹਓਪਜੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਭੁ
ਜਗਾਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਸਚਾਜਗਿਲਾ
ਹਾਏ॥੬॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਥਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਪੰਚਸਥਦਮਿਲਿਵਾਜਾਵਾਇਆ॥
ਸਟਾਕਾਰਜੁਸਾਚਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾ॥ਬਿਨੁਸਥਦੈਕਾਰਜੁਕੇਹਾਏ॥੭॥ਖਿਨਮਹਿਹਸੈਖਿ
ਨਮਹਿਰੋਵੈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਵੈ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏ
ਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹਾਏ॥੮॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਸਥਦੁਕਮਾਏ॥ਹਰਿਸਿਉਸ
ਚੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਵਾਡਿਆਈਹਓਮੈਰੋਗੁਨਤਾਹਾਏ॥੯॥ਰ
ਸਕਸਖਏਪਿੰਡੁਵਧਾਏ॥ਭੇਖਕਰੈਗੁਰਸਥਦੁਨਕਮਾਏ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਦਭੁਭਾਗੀ
ਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਹਾਏ॥੧੦॥ਬੇਟਪੜ੍ਹਹਿਪੜ੍ਹਿਥਾਦੁਵਖਾਣਹਿ॥ਘਟਮਹਿਬ੍ਰਹਮ

ਤਿਸੁ ਸਥਾਇ ਨ ਪਛਾਣਹਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਤ ਤੁਥਿ ਲੋਵੈ ਰਸ ਨ ਹਰਿ ਸੁਤ ਹੋਵੈ
 ੧੧੫। ਰਿਵਸੁ ਛੋਡਹਿ ਬਾਹਰਿ ਧਾਰਿ। ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦ ਨ ਪਾਵਹਿ। ਅਨਰਜ ਸਰ
 ਰਸ ਨ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਸੁਮੁਲਿ ਨ ਤਾਹਾਰੇ। ੧੨। ਮਨ ਮੁਖ ਦੇਹੀ ਚਰਮੁ ਭੁਤ ਹੋ
 ਮਾਤਿ ਮਗੋ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੇ। ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇ। ਆਸੁ ਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾਰੇ
 ੧੩। ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਸਥ ਦੁਭਤ ਹੋ। ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਖਿਅਰੇ। ਮਾ
 ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਾ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਹਾਰੇ। ੧੪। ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵੁ ਹਰਾ। ਤਿਸੁ
 ਗੋਨੀ ਕਿਸੈ ਕਾਰਾ। ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਏ। ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਬਦੁ ਅਥਾਹਾਰੇ
 ੧੫। ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ। ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠਕੁਰੁ ਮੇਰਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਹਰਿ
 ਇਆਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾਰੇ। ੧੬। ੧੭। ੧੮। ੧੯। ੨੦। ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਬੇਦ ਬੀਚਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਆਪਾਹਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ
 ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਦਾ। ੧। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਆਉ ਲਾਇ ਪਰਾਵੈ। ਚੁ
 ਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾ ਦੁਵ ਜਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਪਾਇਦਾ।
 ੨। ਗੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ। ਸਚੈ ਸਥ ਦੇ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ। ਸਦਾ ਸਚਿ ਗੀਤ
 ਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ। ੩। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨ ਵੈ।
 ਨ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ। ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦਾ ਹੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
 ੪। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ
 ਸਦਾ ਹੀ ਸਚੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਗਾਸਚੁ ਕਹਾਇਦਾ। ੫। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਉਤ
 ਬਾਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੈ ਸਚਾ ਗੁਰ
 ਸਥ ਦੁਸੁਣਾਇਦਾ। ੬। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸੇਈ ਪਾਏ। ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ
 ਏ। ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ਉਤਮ ਉਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ। ੭। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੰਜ ਮੁਕਰਣੀ ਸਾਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ। ਭਾਇਓ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ
 ਤਾ ਅਪੁਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ। ੮। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ। ਸਚੈ ਨਿ
 ਦਾ ਲਿਵਲਾਏ। ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੀ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੈ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ। ੯। ਜਾਤਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈ ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋ ਫੀਜੈ ॥ ਬਹੁ
ਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਖਿਅਗ ਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇ ਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸਿੰਝੀ ਪਾਏ ॥ ਮਰ
ਜੀਵਣੁ ਜੋ ਸਮਕਾਰਿ ਜਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਗਰਿ
ਹਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਸਭ ਦੁਖ ਛਾਡਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੀ ਮੈ ਨ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮ
ਮਨ ਹਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਗੀ ਜੀ ਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ॥ ਆਪੁ ਮੈ
ਚਿਹ੍ਰੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਛਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ
ਭਾਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਬੈਥਾ ਪਿਥਿ ਥਾਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਦੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਿਰਤੇ ਵੀਚਰੀ ਨ ਮੇਨਾ ਮਿਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੩੭ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ੩ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿਥਿ
ਪਿਨਿ ਵਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਨਿਯਾਉ ਕਰੇ ਸਭ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥
ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪੈ ਆਕਾਸਾ ॥ ਸਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾ ॥ ਬਿਨੁ
ਭੈ ਭਸਮੈ ਕੀਛੈ ਗੀ ਬੇਹੁ ਬੇਹਰ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਮ
ਗਾਜਿ ਸੁਵਿਚਿਹ ਵਿਆਸ ਬਦੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ
ਪੁਣਸ ਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਚਿਹਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਗਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣ
ਜਿਵਾ ਪਾਗੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋ ਸੁਚਾਜਿ ਕਰੇ ਪੁਨਿ ਵਾਰੇ ॥
ਭਏ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ
॥ ੨੦ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਪੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪੈ ਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰੀ ॥

ਅਨਾਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਗੰਗਿ ਰਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਗਾਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਆਇਸੁ ਮਨ
 ਦਗਮਹਿ ਮਨੁ ਆਧਾਵੈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਲਗਿਤਿ ਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
 ਭੇਟੇ ਠਊਰਨ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪਿ ਆਪਰੰ ਪਰੁ ਆਪਿ ਵ
 ਗੰ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ॥ ਕਿ ਅਕੋ ਕਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ
 ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੁਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਮਹਾ ਬਲੁ
 ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵ ਡਿਓ ਆਈ ਸਚੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਘਰੀ ਅੰ
 ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ
 ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨ ਪੀਭਾ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮ ਕਾਲੇ ॥ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੁਟੈ ਦੁਜੈ
 ਇਕੁ ਰਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰ
 ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਮਿਲਿ ਆਸਚੁ ਪਾਇ ਆਸਚੈ
 ਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਮ ਕਰੋ ਪੁਸ਼ਪ ਬਲਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਭ
 ਖਕਾਪੁ ਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਸੁ ਖੁਪਾਵਹਿ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਮਿਲ
 ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਪੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰ
 ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਜਾਤਿ ਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਭਾਇ ਆਪੇ ॥ ਪਉ ਮੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਪੈ ਆਪੇ ਜਾ
 ਲੈ ਕੀਖ ਬਧੀ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛਤਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪ
 ਸਾਧਿ ਧਿਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਨਕ ਦਾ ਸੁਕਾ
 ਨੰਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ੧੬ ॥
 ਲਾ ੩ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਾਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ
 ਤਾ ਤੁਪੁ ਨੇ ਸੇਵਹਿ ਸੇਤੁ ਤੁਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਤੇ ਗੀ ਸਰਣੀ ॥ ਜਿਉ

ਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਾਰਿਤੁਆਪੇਮਾਗਗਿਪਾਇਦਾ॥੨॥ਚੈਥੀਸਾਚਾਹੋਸੀਸੋ
ਆਪੇਸਾਜੇਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ਸਭਨਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਰਿਜਕੁਪ
ਵਾਇਦਾ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਗਾਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਗਪ
ਗਾਅਪਣਾਪੁਪਛਾਣਹਿਆਪੇਗੁਰਸਤੀਆਪਿਭੁਝਾਇਦਾ॥੪॥ਪੁ
ਰੀਅਲੇਅਕਾਗਾਤਿਸੁਵਿਚਿਵਰਤੈਦੁਕਮੁਕਰਗਾਦੁਕਮੇਸਾ
ਦੁਕਮੇਛਾਹੋਦੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੫॥ਦੁਕਮੈਭੁਝੈਸੁਦੁਕਮੁਸਭਾਹੋ॥
ਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੋ॥ਜੇਹੀਸਤਿਦੇਰਿਸੋਹੋਵੈਤੁਆਪੇਸਥਾਦਿਭੁਝ
ਵਾ॥੬॥ਅਨਾਦਿਨੁਆਰਜਾਢਿਜਦੀਜਾਏ॥ਗੈਇਦਿਨਸੁਦੁਰਿਸਾਖੀਅ
ਮਨਮੁਖਅੰਧਨਚੇਤੈਮੁੜਾਸਿਰਭਿਪਰਿਕਾਲੁਰੁਆਇਦਾ॥੭॥ਮਨੁਤਨੁ
ਕੁਭੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗਾ॥ਅੰਤਰਿਭਰਮੁਗਾਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ਸਦਾਅ
ਦੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਥਾਣੀਥੋਲਾਇਦਾ॥੮॥ਜਿਨਿਤੁਜਾਤਾਕਰ
ਥਿਧਾਤਾ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸਥਾਦਿਪਛਾਤਾ॥ਜਾਤਿਪਾਤਿਸਚੁਸਚਾਸਚੁ
ਹੀਭਿਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੯॥ਮਨੁਕਠੇਰੁਦੁਜੈਭਾਇਲਾਗਾ॥ਭਰਮੇਭੁਝ
ਰੈਅਭਾਗਾ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਲ
ਖਭਉਰਾਸੀਹਆਪਿਭੁਝਾਏ॥ਮਾਨਸਜਨਮਿਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਬਿਨੁਭ
ਤੀਥਿਸਟਾਵਿਚਿਵਾਸਾਥਿਸਟਾਵਿਚਿਛਿਰਿਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਰਮੁਹੋ
ਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਭੁਝਾਇਆਜਾਏ॥ਆਪੇਕਰੇ
ਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਭੁਝਾਵੈ॥ਤਿਵੈਚਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਅੰਤੁ
ਜਾਣੈ॥ਮੁਰਖੁਅੰਧਤਤੁਨਪਛਾਣੈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਭ
ਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸਭੁਕਿਭੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰ
ਧੀਲਾਏ॥ਆਪੇਥਾਪਿਭੁਝਾਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਭੁਝਾਇਦਾ॥੧੪॥
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗਾਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਸਲਾਹੀਤਾਮਨੁਧੀਰਾ॥ਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਕੀਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਰਾਲ

ਮੁਹਰਧੰਧੈਲੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਲੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਮੇਰੇ
 ਗੁਰਮਤੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ੩੮ ॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੩
 ਜੁਗੁ ਢੰਗੀ ਹਕੀ ਓਹੁ ਬਾਗਾ ਤੁਆ ਪੇਜਾਣਾ ਹਿਸਿ ਜਣਹਾਗਾ ਹਿਰਕਿ
 ਕੋਕਹੈ ਕਿਆ ਖਿਵਖਾਣੈ ਤੁਆ ਪੇਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਓਹਿ ਮੇਕ ਰਿਸ
 ਸਿਸਟਿਉ ਪਾਈ ॥ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤਸਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਕ ਕੋ
 ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਿਹਿ ਕਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰੇ
 ਤੇ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
 ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਗਾ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਵਜਾਵਲਾ
 ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਵਣੈ ਸਭ ਵਜਾਇ ਦਾ
 ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਨਿਹ ਚਉਹੈ ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿਹ ਉਮੈ ਖੈ ਵੈ ॥ ਗੁਰਪ
 ਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਸੇਵੇ ਜੇ ਵਧੁ
 ਲਾਹਾ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾ
 ਮੇਲਾਹਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਯਪੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵ
 ਵਧਾਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਾਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਐ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਦੁਖੁ
 ਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ
 ਖਿਹੈ ਵਹਿਸੇ ਬੰਧਨ ਤੇੜਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਗਦਤ
 ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ
 ਤ ਚੁਕਾਏ ਸੁਚਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇਤਾ ਪਾਏ ਕੋਲੀ ॥ ਗੁਰ
 ਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
 ਖਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਆਗਾ ॥ ਕਿਲਵਿ ਖਕਏ
 ਟਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਬਨੁ ਚਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋ ਆਸਹ ਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
 ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ
 ਏ ॥ ਭੁਝੇ ਭੁਝੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ਭੁਝੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਮਲੁ

ਕੋਮਨਿਵਸਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਦੀ ਸਹਸਾਜਾਏ। ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈਦਿਨੁ
ਨਮੁਚੇਤਿਸੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਆਪਿਸਿਰੰਦਾਸਚਾਸੋਈ॥ ਆਪਿਉ
ਪਾਏਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਟਾਸਲਾਹੇਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥
ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੇਇਤ੍ਰੀਵਸਿਨਹੋਈ॥ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਜਲੈਸਭੁ
ਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਨੁਵਸਿਆਵੈਮਨਮਾਰੇਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥ ੧੪॥
ਤੇਰਾਤੁਧੁਆਪੇਕੀਆਸਾਭਿਤੇਰੇਜੰਤਤੇਰੇਸਾਭਿਜੀਆਨਾਨਕਨ
ਲਿਸਟਾਤੁਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ੪॥ ੧੮॥ ੪੦॥

ਮਹਲ ੩ ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾਓਸੁਤਿਭਨਤਮਾਇ
ਪਰਵਾਹਾਤਿਸਨੇਅਪਾੜਿਨਸਕੈਕੋਈਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਜੋਕਿ
ਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਹਨਕੋਈ॥ ਜਿਸਨੇਨਾਸ
ਕਰੈਸੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਚਉਦਹਭਵਣਤੇਰੇਹਟਨ
ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਅੰਤਰਿਨਾਲੇ॥ ਨਵੈਕਾਵਾਪਾਗੀਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀ
ਪਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ ਹਿਰਦੈਆਇਵੁਠਾ
ਇਵਿਦਾ॥ ਸਹਜੇਭਗਾਤਿਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥ ੪॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਵਿਭੁੜੇਤਿਨੀਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਮਾਗੀਅਹਿਦੁਖ
ਭਾਇਆ॥ ਮਥੇਕਾਲੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿਦੁਖਹੀਵਿਚਿਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੫॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ ਸਹਜਭਾਇਸਚੀਲਿਵਯਾਗੀ॥ ਸਚੇਸਚੁ
ਕਮਾਵਹਿਸਦਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਜਿਸਨੇਸਚਾਦੇਇਸੁਪਾਏ॥
ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ ਸਚੁਸਚੈਕਾਆਪੇਦਾਤਾਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਸਚੁ
ਪਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ ਜਿਸਨੇਆਪਿਭੁਝਾਏਭੁਝੈਕੋ
ਹੀਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਹਉਮੈਕ
ਹਦਿਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਅਗੈਸੋਹੁਨਦੁਕੈਮਾਇਆ॥ ਅਗੈਜਮਕਾ
ਭਲੇਖਾਲੇਵੈਜਿਉਤਿਲਘਾਣੀਪੀੜਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਪੁਰੈਭਾਗੀਗੁਰਸੇਵਾ

ਰਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇ ਵੇ ਕੋ ਈ ਜਮ ਕਾ ਲਾ ਤਿਸੁ ਨੇ ਕੋ ਨ ਮਵੈ ਮ
 ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ਪੁਰੈ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਪੈਸਭ ਵਡਿ ਆਈ ਜਿਸੁ ਦੇਵਾ ਹਿਸੇ ਪਾਇ
 ੧੧ ॥ ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ
 ਅਨਰਤ ਨੁਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਗਿਆ ਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਆਗਿਆ ਨੀ ਅੰਧੇਰੁ ਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਈ ਭੂ ਬਿਸੁ ਏ ਅਭਾਗੇ
 ਦਿਆ ਘਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਤੁਧੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਨੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਗਿਆ ਨੀ ਪਿਆਨੀ ਪੁਛੁ ਪੁਕੋਈ ॥
 ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਗੁਰੁ ਨੇ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਟਿ ਸਾਚਿ ਬਿਵਲਾਏ ॥
 ਸਚੁ ਵਣਜਾ ਹਿਵਾ ਪਾਗੀ ਨ ਮੋਲਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
 ਤਾ ॥ ਸਭਾ ਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨ ਮੋ
 ਮੁਖਿ ਆਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ੪੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋਤ
 ਕਰਣ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕੋ ਵਿਹਲਾ ਆਇਆ ॥ ਭਾਣੇ
 ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਣੇ
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭਾਣੇ ਨੇ ਲੈ ਚੈ ਬਹੁ ਤੇਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ
 ਪਿਮਨਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੁਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ
 ਸੋ ਤੁਧੁ ਹਿਸਮਾਏ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਭਾਣਾ ਕਿਸਰਿ ਕ
 ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
 ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ
 ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਭਾਣਾ ਨ ਮੰਨੇ ਬਹੁ ਤੁਧੁ ਪਾਇ
 ਭਰ ਮੇਭੁਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਕਥੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਲੇਵੇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੁਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ

ਦੇਨਾਮੇਰੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸਭਨਾਵਹੁਉਪਜੈਨਾਵਹੁਛੀਜੈਗੁਰਕਿਰ
ਕੇਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਸਨਨਾਮੁਧਿਆਏਰਸਿਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥
ਲੇਅੰਦਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸੇਸੇਸ
ਦਿਸੇਈਸਦੁਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਮਨਿਤਨਿਦੁਖੁ
ਦਿਆਮਾਇਆਸੇਹੁਸਭੁਰੇਗੁਕਮਾਇਆਥਿਨੁਨਵੈਮਨੁਤਨੁਪੈਕੁਸਟੀ
ਕੇਵਾਸਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਸਦਾ
ਖੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸ
ਕੇਵਣਜੁਕਰੇਵਾਪਾਗਾਵਿਨੁਨਵੈਸਭੁਤੇਟਾਸੰਸਾਰਾਨਗੇਆਇਆ
ਗੰਜਾਸੀਵਿਨੁਨਵੈਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸੇਨਾਮੁਦੇਇਸੇਪਾਏ॥ਗੁਰ
ਸਥਾਦਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਨਾਮੇ
ਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੨॥ਨਾਵੈਨੋਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭਆਈ॥ਨਾਉਤਿਨਾਮਿਲੈਪੁਰਿ
ਗਥਿਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾਗੀਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆਕੋਟਅਤਿਅਪਾਗਾਤਿਸੁਵਿਚਿਥਹਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਵੀ
ਰਾਸਚਾਨਿਆਉਸਚੇਵਾਪਾਗਾਨਿਹਚਲੁਵਾਸਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅ
ਘਰਥੰਕੇਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆਇ
ਸਾਥਿਨਿਥਹੈਸਾਲਾਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰੈਕਰਤੇ
ਕਿਥਣਤਥਣਾਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭਵਥੁਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਦ
ਹਰਿਗੰਗਿਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੬॥੨॥੪੩॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ੩ ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਥਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਤਿਥੈਹਰਿਵਸੈਜਿ
ਦਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸਚੀਥਾਣੀਹਰਿਜੀਉ
ਸਥਾਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਹਿਤਿਨਬਾਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਥਾਦਿਤਿਨਮੋਲਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਨਕੀਪੂਜਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿ
ਤਸੰਗਤਿਥਹਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਥਾਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਸੁਣੀ ਮੈ ਸਚੈ ਨ
 ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਅੰਤਰੁ ਭਾਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਦਿ ਹਰਿ
 ਹਿਰਾ ਲੋਗਿ ਆਨ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਥਾਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇ
 ॥ ੪ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਿਰੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ਮਾਣ ਸਜਨ ਮਿਸਥਾਦਿ ਚਿਤੁ
 ਆਗ ਬਿਨੁ ਸਥਾਦੈ ਸਭੁ ਅੰਧ ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ
 ਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨ ਮੁਗਢਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਏਹ ਵੇਲੇ
 ਹਿਰਾ ਬਿਨ ਆਵੈ ਪਗਿ ਖਿਸਿ ਐ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਦਿ ਪਦਿ
 ਸਰੀਰਾ ਭਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਾਹੀ ਗਾਸਚੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਏ
 ਸੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਹਉ ਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਥਾਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਦੈ ਰਖੁ ਹਉ ਰਧਾਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ॥ ੭ ॥ ਸਚੇ ਤੇ ਜਿ ਸੁਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥
 ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੈ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਜਿ ਨਿਮਨ ਵਿਚਿ
 ਥੁਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ
 ਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਥਾਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਏਹ ਕਾਇਆ ਪਦਿ
 ਸਰੀਰੁ ਗੁਰ ਸਥਾਦੈ ਚੇਤੈ ਗੁਣੀ ਗਾਹੀ ਗੁਆਨ ਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਹਿ
 ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ
 ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੧੧ ॥
 ਤਿਹੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਪਰਵਣੁ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੈ
 ਹਿਸੇਵੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋ ਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾ
 ਰੁ ਸੇਵਿ ਆਨ ਜਾਇ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲ ਲਾਇ ਜਿਨ ਕਉ
 ਹਿੰਦੈ ਗੁਰ ਕੇ ਗੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋ ਧੁਪ
 ਨਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖਿ ਆਏ ਦਿਨੁ
 ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ

ਇਪਛਾਤਾਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਾਚਾਪੁਰੈਭਾਗਿਕੋਪਾਇਦਾ॥੧੬॥

ਮਾਰੂਮਹਲ ੩

ਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਉਪਾਇਆਮਾਇਆ

ਗੁਰਮਿਥਣਾਇਆਆਪੇਖੇਲਕਰੇਸਭਿਕਰਤਾਸੁਦਿਸਾਚਾਮਾਨਿਵਾਸ
ਦਾ॥੧॥ਮਾਇਆਮਾਈਤੈਗੁਣਪਰਸੁਤਿਜਮਾਇਆਚਾਰੇਬੇਦਬ੍ਰਹਮੇਨੇ
ਮਾਇਆਵਰੇਮਾਹਵਾਰਥਿਤੀਕਰਿਇਸੁਜਗਮਾਹਿਸੇਈਪਾਇਦਾ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਕਰਣੀਸਾਗਾਮਨਾਮੁਗਾਖਉਉਰਿਧਾਗਾਗੁਰਬਾਣੀ
ਤੀਜਗਅੰਤਰਿਇਸੁਬਾਣੀਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੩॥ਵੇਦਪੜੈਅ
ਰਿਨੁਵਾਦਸਮਾਲੇਨਾਮੁਨਚੇਤੈਬਧਾਜਮਕਾਲੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸਦਦੁ
ਪਾਏਤੈਗੁਣਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਸੁਸਿਓਲਿਵਲ
ਕਿਥਿਥਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਾਦਿਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾਮਾਇਆ
ਗੁਰੁਕਾਇਦਾ॥੫॥ਜੋਧੁਰਿਗਤੇਸੇਹੁਦਿਗਤੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੇਮਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥੬॥ਮਾ
ਇਆਮੇਹਿਭਰਮਿਨਪਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗਾਦੁਖੁਪਾਏ॥ਸੁਹਾਰੰਗਾਦਿ
ਬੋਝੋਵੈਇਸੁਜਾਣੇਬਿਲਮਨਲਾਇਦਾ॥੭॥ਏਹੁਮਨੁਭੈਭਾਇਰੰਗਾਏ
ਰਿਤੁਰੰਗਿਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਪੁਰੈਭਾਗਿਕੋਇਹਰੰਗੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀ
ਗੁਰਜਾਇਦਾ॥੮॥ਮਨਮੁਖੁਬਹੁਤੁਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾਦਰਗਹਕਬ
ਨਪਵੈਮਾਨਾ॥ਦੂਜੈਲਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਬੁਝੇਦੁਖੁਪਾਇ
ਦਾ॥੯॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਾਭਿਅੰਦਰਿਆਪੁਲੁਕਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਿ
ਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਸਚਾਪ੍ਰਭੁਸਚਾਵਾਪਾਰਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਦਾ॥
ਗੁਰਿਸੁਕਾਇਆਕੀਕੀਮਾਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਮੇਰੈਠਕੁਰਿਹਿਭ
ਭਭਣਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਾਇਆਸੋਧੈਆਪਹਿਆਪੁਮਿ
ਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਵਿਚਿਤੇਟਕਾਇਆਵਿਚਿਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਖੋਜੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜਿਸਦਸੁਖੁਪਾਏਸਹਜੇਸਹਜਿ

ਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਚਮਹਲੁਸਚੇਭੰਡਾਰਾਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਦਾ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹੇਸੁਖਦਾਤੇਮਨਿਮੇਲੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੩॥
 ਇਆਵਿਚਿਵਸਤੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਦਾ
 ॥ਜਿਸਦਾਹਟੁਸੇਈਵਥੁਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਨਪਛੇਤਾਇਦਾ॥੧੪॥
 ਹਰਿਜੀਉਸਭਮਹਿਗਹਿਅਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਣੈ
 ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬਦੇਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇ
 ਰਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਸਬਦੇਵਿਚਪੁਰਗੁਰਮੁਖੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮ
 ਮਿਲੈਵਡਿਆਈਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੨੨॥
 ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਮਿਹਰ
 ਨਅਗਮਅਥਾਹੇ॥ਅਪਾੜਿਕੋਇਨਸਕੈਤਿਸਨੇਗੁਰਸਬਦੀ
 ਇਆ॥੧॥ਤੁਧਨੇਸੇਵਹਿਜੋਤੁਪੁਰਾਵਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿ
 ਵਹਿ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਗਤੀਰਸਨਾਹਰਿਗੁਮੁਖਾਇ
 ੨॥ਸਬਦਿਮਹਿਸੇਮਹਣੁਸਵਾਹਿ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਿਰਦੈਉਗ
 ਹਿ॥ਜਨਮੁਸਫਲੁਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗੇਦੁਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆ
 ਹਰਿਜੀਉਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ
 ਨਦਿਨੁਸਦਾਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਇਸੁਜਗਮਹਿਲਾਹਾਪਾਇਆ
 ॥ਤੇਰੇਗੁਣਕਹਾਮੈਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀ
 ਈ॥ਆਪੇਦਾਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇਆ
 ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੋਹੁਜੈਪਾਸਾਗਾਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁ
 ਗਾ॥ਧੰਧੈਧਵਤੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਨਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆ
 ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਬਦਿਜਲਾਏ
 ਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ
 ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਹਰਿਹਰਦੈਵਨ

ਅਤਿਕਊਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਗੀ ਤੁਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦॥ ਨਾਮੁ
ਸਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਨਾ ਕੋਰੈ ਅਤੇ ਲਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਭੇਡੇ ਤੇ ਲਿਤੇ
ਗੁਰਸ ਬਣੀ ਮੇਲਿ ਤੇ ਲਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾ
ਕੀ ਤੁਆਪੇ ਮੇਲਿ ਬਹਾਲਾਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਸਭ ਨਾਜੀ ਅੰਕਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਕਰਮਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੨॥ ਜਿ ਤੁਸਤੁ ਸੰਜ ਮੁਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਇ
ਨੁ ਨਿਗਮ ਲੁਜਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਇਸੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਮੇਲਿ ਤੁਪਰਾਖ
ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥੧੩॥ ਜਿਸ ਨੇ ਬੁਝੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੁਝੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਹਰਾਏ ਸਹਜੇ ਜੀ ਸਚੁ ਪਾ
ਇਆ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਹੋਰ ਠਿਕੈ ਅਨੇਗੀ ॥ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੀ ਮੈ ਚੁਕੈ ਨਠੇ
ਬਿਖੁ ਕਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਥਹੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਬਹੁ
ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜੀਵ
ਮੈ ਰਾਮੁ ਕਾਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥ ਅਗਿ ਅਨੁਤਿ
ਨਾਇ ਸੁਤ ਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਤਿ ਸਦੀ ਬੁਝੈ ਜਿਗਰਸ ਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥
ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਕੈ ਪੁਨਿ ਵਾਰੈ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੭॥ ਸਚਾ
ਨਾਇ ਬੁਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏ
ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੮॥ ੧॥ ੨੩॥ ੪੨੪॥
ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਨਵਰੀ ਭਗਤ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭਗਤ ਸਲਾਹ
ਸਿਰਦਾ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲ
ਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਸਬਾਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉ ਮੈ
ਵਿਚਿ ਸਦ ਜਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿ
ਮਨੁ ਸਬਾਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨੁ ਸੁਖ ਅੰਧ
ਮੁਕਮਾਏ ॥ ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋ ਨੀਰਮਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਜੋ ਵੜਾ ਕਦੇ ਨ

ਕਾਟੈ ਅੰਤ ਬਪੁਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਸਥਾ ਦਿਨਿ ਵਗੈ ॥
 ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਥਾ ॥
 ਆ ॥ ੫ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੈ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬਿਰੋ
 ਨਹੋਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੋ ਤਿਸ ਥਾ ਦਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ॥ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸ
 ਥਾ ॥ ੬ ॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਚਿਤ ਵਹਿ ਵਿਕਾਸ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੇ
 ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੁਤ ਵਸਿਆ ॥
 ॥ ੭ ॥ ਬਾਬੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਤੁਥੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ॥
 ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਚਾ ਦੁਤ
 ਚਾਹਵਾਰਾ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਥਾ ਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ
 ਗਾਵਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੇ ਪਰੁ ਪਾਏ ॥
 ਸਥਾ ਦੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਓਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨਾਵਿਆ ਪੈਸਹ ਜੋਸ
 ਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥ ਭਉ ਦੇ ਠਿਰਿ
 ਹੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਹਿ ਸਟ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ
 ਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬਾਬੁ ਸੰਗਤਿ ਨਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾ ਦੇ
 ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸ
 ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਰਖੁ ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਗਾਇ
 ਰਸ ਥਾ ਦਿਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਉਡਹਿ ਨ ਮੂਲੇ ਨ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ਨਿਜ
 ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋਧਹਿ ਸਥਾ ਦਿ ਚਾਰਹਿ ॥
 ਗਉਗੀ ਭਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ
 ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦਹੀ ਨੇੜੈ ਦੁਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ
 ਜੀਵਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਬਿਗਸੈ ਕਸਲੁ ਕਿਰਾਣਿ ਪਰਗਾਸੈ ਪਰਗਾਣੁ ॥
 ਰਿਦੇਖਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀ
 ਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈਆ ਪੁਗਵਾਇ

ਪਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ੨੨ ॥ ੨੪ ॥ ੪੬ ॥

ਗੁਰਮਾਹੁ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਸਚਾ ਅਪਿਸ ਵਾਰਣਹਾਰਾ ਅਵਰਨ

ਸਿਥੀ ਜੀ ਕਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਸਹ ਜੇ ਸਚਿ ਸਮ
ਯੋ ॥ ੧ ॥ ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪੀ ॥
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਯੋ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੈਗੀ ਅਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋ ਪੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਈ ਅਵਰਨ ਦੁਜਾ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਨਾ ਮੁਰਤ ਨ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈਯੋ ॥ ੩ ॥ ਬਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਕੂਮਿ ਮਰਹਿ ਅਰਾਗੇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤਿਨ ਕੀ ਠਿਗਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਸਰਣਾਈਯੋ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੋ ਸਾਚੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਹੋਇ ਦਾਇ
ਅਭਾਭਿ ਪਾਕ ਰਿਹਾ ਰਿਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈਯੋ ॥ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੁਆਇਆ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ਤਹ
ਅਨਾਦਿ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਯੋ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਕਰਤੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਵਿਹਾਈ ॥ ਬਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਸੀਧੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਯੋ ॥ ੭ ॥ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇ ॥ ਆਪੇ ਭੋਖਿ ਪਾਕ ਰੇਨ
ਮੁਏਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਯੋ ॥ ੮ ॥ ਗੰਗਾ ਨਰਤ ਨੁਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਾਇ
ਆਨਾ ਮੁਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਲਾਇਆ ॥ ਏਹ ਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਾਣਿ ਜਾਈਯੋ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੁਗੁਨਿ ਸਿਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿ
ਅਗਾ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਤਨਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਤਿ
ਮਤਨੁ

ਭਰੀ ਕਰ ਮਿਲਿ ਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖ ਪਗ ਧੀ ਹੋ ਸੋ ਨਿ ਚ
 ਗਿ ਨਿਰ ਮਭ ਹਠਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਮੇ ਨ ਮਿਰ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆ ਨ ਮਿਰ
 ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖ ਪਾਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਸਹ ਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹ
 ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮਿੱਸ ਮਾਵੈ ਨ ਨਕ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਭਗਤ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਰਤਾ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗ ਸੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਹਮ ਮੁਖ
 ਅਗਿ ਆਨਾਗਿ ਆਨੁ ਕਿ ਢੁਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮੁਪੜੀ ਮਨੁ
 ॥ ਹੋ ਹੁਦਾਇ ਆਖੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੋ
 ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਰ ਬੇਰੁ ਵਿਗਰਿ
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇ
 ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
 ਵਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗ ਜੀਵ ਨੁਦਾਤਾ ਨ ਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ
 ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸ
 ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਰ ਬੇਰੁ ਵਿਗਰਿ ਆਘਟ ਵਾਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
 ਈਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਖਣ
 ਹਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕ ਸਿ ਮਾਗਾ ॥ ਸੋ ਐ ਸਾਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਾ ਕ
 ਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਜਾ ਪੈ ਕਿ ਢੁਕਿ ਬਾਉ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਰਤ ਭਰੁ
 ਸਮਾਹੀ ॥ ਸੁਕੇ ਤੇ ਛੁਨਿ ਹਰਿ ਆਕੀ ਤੇ ਨੁਹਾਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੇਜ ਵਿਰਾਟ
 ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਜੀ ਆਕੀ ਵੇਟ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰ ਬਣੈ
 ਸੁ ਅਗੈ ਜਨਕ ਰਿਬੇਨ ਤੀਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਜੀ ਐ
 ਸਾਹ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿ ਢੁਨਕਹੀ ਐ ਅਜਾਣੈ ॥ ਮੁਰਖ ਸਿਉ
 ਭੁਭੁਖਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾਣੀ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਨਾਕ ਰਿਚਿਤ
 ਤਾ ਪੈ ਕਰਤੇ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜੰਤਾ ਸਭ ਤੈ ॥ ਚਿਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ

ਗਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਟਪ ਖਾਣੀ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਨਾ ਕਰਿਆ ਸਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਨਾ
 ਕਰਿਆ ਸਾਕਿ ਸੈ ਸਾਹ ਬਿਉ ਹਾਰ ਕੀ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ
 ਬਿਜਪੀ ਐ ਸਾਹ ਗਪਾਣੀ ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਨ ਮੁਖ ਪਦੁ ਬਨ ਵਾਰੀ ॥ ਸਭ
 ਸਮਨ ਸਾ ਪੁਰੈ ਥਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾ ਨਕ ਨਾ ਮੁਖ ਪਦੁ ਫੁਕੰਡ ਨੁ ਸੁਖਿ ਸਹ ਜੈਰੈ
 ਭਵਿਹਾਣੀ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਸੁ ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹ ਜੈਰੀ
 ਸਿਨਾ ਮਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਸਗਲ ਪਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਖੈ ॥ ਜਾਇ ਪੁਠ ਪਵੇ
 ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
 ਸਮਝ ਉਭਾਰੈ ॥ ਭਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਟਾਰੈ ਉਦਾਸੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾ ਮਝਰ ਹੈ ਵਿਚਿ
 ਈਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਭਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਨ ਮਿਸਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾ
 ਸੇਤ ਪੁਪੁਰਾ ਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਹਉ ਕਿ ਅਗੁ
 ਤੇਰੇ ਆਖਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੁਸਰ ਬਜੀ ਆਕਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਹਉ ਮਾਗ ਉਦਾ
 ਤੁਥੈ ਪਹਿ ਕਰ ਤੇ ਹਰਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਨ ਮੁਵ ਖਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਸਹੀ ਜੋਰੁ ਅ
 ਕਾਰ ਬੋਲਣ ਕਾ ॥ ਕਿਸਹੀ ਜੋਰੁ ਦੀ ਬਾਨ ਮਾਇਆ ਕਾ ॥ ਸੋਹ ਗਿ ਬਿ
 ਏਕ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੀ ॥ ਤੁਕਰ ਤੇਰਾ ਖੁ ਮੈ ਨਿਸਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਸਾ
 ਏਕੁ ਕਰਹਿ ਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ॥ ਹੋਰ ਕੇ ਤੀ ਝੁਖਿ ਝੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਜਿਨ
 ਕਾ ਪਖੁ ਕਰਹਿ ਤੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਉਪਰਿ ਗਲ ਤੁ ਪੁਆਣੀ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਹ
 ਰਿ ਨ ਮੁਜਿ ਨੀਸ ਦਾਧਿ ਆਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਦੁਪਾ
 ਏਆ ॥ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਸੁ ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਪਛੇਤਾਣੀ
 ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਸਭ ਮਾਹਿ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਜਗੰ ਨਾਥ ॥ ਸੋਹਰਿ ਜਪੈ ਜਿ ਸੁਗੁਰਮ
 ਤਕਿ ਹਾਥ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਗਲ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦ
 ਣੀ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੨੪ ॥ ੨੬ ॥

ਪਾਇਓਗੀਜਿਨਿਪਰਣਾਗਗਨੁਰਹਾਇਆਪੁਕਮੇਚਰਣਾਅਗਨਿਹਿ
 ਈਧਨਮਹਿਥਾਪੀਸੋਪ੍ਰਭੁਰਥੈਭਾਈਹੋ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਕਉਰਿਜਲੁਸੰਧ
 ॥ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਆਪਾਹੋ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੀਹੋ॥
 ਰਾਸਹਾਈਹੋ॥੨॥ਆਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆਸਾਸਿਰ
 ਹੋਇਸੰਗਿਸਮਾਲਿਆਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਵਡੀਜਿਸੁਵਡਿ
 ਹੋ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੇਖਿਨਕੀਰੋ॥ਗਗੀਬਾਨਿਵਾਜਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁ
 ॥ਗਰਬਨਿਵਾਰਣਸਰਬਸਾਧਾਰਣਕਿਉਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਹੋ॥
 ਸੋਪਤਿਵੰਤਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਾਸਿਆਹਰਿਭਗਵੰਤਾ
 ਪਿਤਾਸੁਤਥੰਧਪਭਾਈਜਿਨਿਹਿਹਸਿਸਟਿਉਪਾਈਹੋ॥੪॥ਪ੍ਰਭੁ
 ਸਰਣਭਉਨਹੀਕਰਣਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਹੈਤਰਣਾ॥ਮਨਥ
 ਕਰਮਅਰਥੇਕਰਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀਕਦੇਸਜਾਈਹੋ॥੫॥ਗੁਣਨਿਪਾ
 ਨਤਨਮਹਿਰਵਿਆਜਨਮਮਰਣਕੀਜੋਨਿਨਚੁਵਿਆਦੁਖਾ
 ਸਕੀਆਸੁਖਿਭੋਰਾਜਾਤਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈਹੋ॥੬॥ਮੀਤੁਹਮਰਾਜੋ
 ਆਮੀ॥ਥਾਨਥੰਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪਰੇ
 ਹਚਿਤਗਣਤਮਿਟਾਈਹੋ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਕੋਟਿਲਖਥੰਗਾ॥ਹਿ
 ਸੁਕੀਰਤਨੁਸੰਗਿਧਨੁਤੰਗਾ॥ਗਿਆਨਥਜੁਗੁਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨ
 ਤਮਰੇਕਰਿਧਾਈਹੋ॥੮॥ਹਰਿਕਾਜਾਪੁਜਪੁਜਪੁਜਪੁਜਪੁਨੇ॥ਜੀਤਿ
 ਵਹੁਵਸਹੁਘਰਿਅਪਨੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਨਦੇਖਹੁਸਕਿ
 ਕਿਗੁਣਗਾਈਹੋ॥੯॥ਥੰਡਥੁਹਮੰਡਉਧਰਣਹਾਰਾ॥ਉਚਅਥ
 ਗੰਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸੋਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੋਜਨੁਤਿਸਹਿਧਿ
 ਈਹੋ॥੧੦॥ਥੰਧਨਤੋੜਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਸੋਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੇ
 ਲੇ॥ਅਨਪਦੁਤੁਣਕੁਰਸਹਜਧੁਨਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਈਹੋ॥੧੧॥

ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭਤੇਗੀ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਈ ॥ ਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅੰਗੀ
ਕੀ ਅਪਾਰਿ ਅਪਨੈ ਜਗਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੁ
ਗਈ ਸੋ ॥ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਸੀ ॥ ਗਤਿ ਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵ
ਗਈ ਸੋ ॥ ਕਾ ਜਗਤਿ ਸਥਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ॥ ਕੰਕ
ਸਮਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਰੁਗਤ ਜਨ ਕਾ ਪੀਤ ਮੁਖਿ ਅਗਾ ॥ ਸਭੈ ਓਧਾਰੁ ਖਸਮੁ
ਮਾਗਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈ ਜਗਥਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਹਿ ਥਪਟਾਈ ॥ ਉਗਧਿਗੀ
ਸਮਾਈ ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾਧੇ ॥ ੧
ਜਪੁ ਕਰੈ ਸੁਧਨ ਤਤੁ ਮਨੈ ॥ ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾ ਰਿਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥ ਮਿਲਿ
ਕਰਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਥਿ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾਧੇ ॥ ੨ ॥ ਧਨ ਮਾਂਗੈ ਪ੍ਰਿਥਿ ਬ
ਥਿਧਿਧਾਵੈ ॥ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ
ਨਰਪਤੀ ਭੁਖਾ ਪਿਆਸਾਧੇ ॥ ੩ ॥ ਧਨ ਕਰੈ ਬੁਨ ਓਟੇ ਉਕਰ ਜੋਗੈ ॥ ਪਿਆਪ
ਦੇ ਸਿਨ ਜਾਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਐਸਾ ਬਣੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤ
ਭੁਖਾ ਪਿਆਸਾਧੇ ॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਸਾਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖਾ ਤਿਉ
ਜੀਲਾ ਧਾਭਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸੰਗੇਤ ਉਧਨੁ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸਾਧੇ ॥ ੪ ॥ ਧਨ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕਾਰ ਚਨੁ ਰਚਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉਤੁ
ਅਏਹੁ ਸੋ ਪਾਇ ਓਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸਾਧੇ ॥ ੫ ॥ ਧਨ ਕਰੈ ਤੁਵਸੁ ਮੈ ਨ ਲੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖ
ਦਸੀ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲੇ ॥ ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿਤੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾ
ਨਾਧੇ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਿਕਾਰਿ ਆਹ ਉਹੁ ਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ ਓਹੁ ਭਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਸੁ ਕਾਇਨਫੰ
ਦਾ ॥ ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ॥ ਜਾਸਦੇ ਤਉ ਠਿਸਿ ਪਾਸਾਧੇ ॥ ੭ ॥ ਜਉ
ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਚੇ ॥ ਧਨ ਕਢੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਰੇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਸੰ
ਸਾਰੀ ਸੰਗੁ ਮਾਂਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿਹਾਸਾਧੇ ॥ ੮ ॥ ਆਈ ਅਗਿਆ ਪਿਰੁ

ਬੁਲਾਇਆ ਨਾਧਨ ਪੁਛੀ ਨਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਓਠਿ ਸਿਧਾਇ ਓਠਿ ਸਿਧਾਇ
 ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਸੇਧਾ ਸਾਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਰੋਮ ਨਲੇ ਭੀ ਸੁਾਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਸਦੇ ਗੇ ॥ ਓਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਚਿ ਮੂਏ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ॥ ਕਾਇ ਜਾਮ
 ਜੇ ॥ ੧੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਚੋਟ ਪਾ
 ॥ ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇ ਪੁਨ ਮਾਸਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਜਿਹ ਰਿਜੀਓ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਛੁਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪ੍ਰਾਪਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸ
 ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਅਨੰਦੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰ ਪਾਓ ਪਾਇਆ ਗਾਲਿ ਖਾਸਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਹ
 ਓਹ ਚੀਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਗਣਿ ਕੇਟ ਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਅਸੁ ਖੁਦਾ ਤਾਇ ਓਨੁ ਕਤੀ ਜਾਸਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਕਿਉ
 ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਦੀਨ
 ਭੰਜਨ ਹਉਰੇਣ ਤੇਰੇ ਜੋਦਾਸਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

ਮਹੁ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰੈ ਆ

ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰੁ ॥ ਸਿਰ ਸਿਰ ਹਿਨਿ ਬੇਰਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਕੈ ਸਚ
 ਯੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਟੁ ਜਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਖਟੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ ॥ ਹੁਪ ਕਰੇ ਕਾਰਿ ਵੇਖੈ ਓਇ ਗਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਅਪਿ
 ਹੇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ॥
 ਪੇਖੇ ਲਖਿ ਲਾਵੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀ ਜਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚ
 ਤੁਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਪਾਰਿ ਰਿ
 ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਵਰਤੀ ਜਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਤਪਾਵ ਸੁਸਚੇ ਕੇਰਾ ॥ ਸਚ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਕੀ
 ਹੇ ॥ ੫ ॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਤੂ ਹੈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅ
 ਬਾਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀ ਜਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਤੁਵਰੁ
 ਤੁਵਰੁ ਭੋਗੀ ॥ ਤੁਨਿ ਰਬਾਣੁ ਤੂ ਹੈ ਹੀ ਜੋਗੀ ॥ ਸਗ ਬਸੁ ਖਸਰ ਜਾਇ

ਮਊਤੋਗੀਤ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥ ੬॥ ਤੇਰੀਦਾਤਿਤੁਫੈਤੇਹੋਵੈ॥ ਦੇਹਿਦਾਨੁਸਭ
ਜੰਤਲੋਐ॥ ਤੇਰਿਨਆਵੈਪੁਰਭੰਡਾਰੈ॥ ਤਿਪਤਿਰਹੇਆਖੀਜਾਹੇ॥
ਜਾਗਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਨਵਾਸੀ॥ ਜਾਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਵਾਸੀ
ਭਿਭਦਾਤਾਹੁਸਗਲਹੈ॥ ਜਾਚਿਕਦੇਹਿਦਾਨੁਸਿਸਟੀਜਾਹੇ॥ ੮॥ ਕਰ
ਭਗਤਿਅਰੁੰਗਅਪਾਰਾ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਓਥਾਪਨਪਾਰਾ॥ ਭਾ
ਭੋਲਥੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਪੂਕਮੁਮੰਨਿਭਗਤੀਜਾਹੇ॥ ੯॥ ਜਿਸੁਦੇਹਿਦ
ਸੁਸੇਈਤੁਪੁਜਾਣੈ॥ ਓਹੁਹੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਦਾਰੰਗਮਾਣੈ॥ ਚਤੁਰ
ਪੁਸਿਅਣਾਸੇਈਜੋਮਨਿਤੇਰੈ॥ ਭਾਵੀਜਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿ
ਅਵਹਿਸੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵਹਿਸੇਸਾਚਾਸਾਹਾ॥ ਜਿਸੁਚੀ
ਤਿਅਵਹਿਤਿਸੁਭਉਕੇਹਾਅਵਰੁਕਹਾ॥ ਕਿਓਕੀਜਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਤਿ
ਨਾਬੁਈਅੰਤਰੁਠੰਢਾ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤੂਟਗੰਢਾ॥ ਸੁਗਤਿਸਬਦੁਰਿਦਅ
ਰਿਜਾਗੀਅਮਿਉਤੁਲਿਪੀਜਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਮਰੈਨਹੀਸਦਸਦਹੀਜੀਵੈ॥ ਅਮ
ਰਿਅਅਥਿਨਾਸੀਥੀਵੈ॥ ਨਾਕੇਆਵੈਨਾਕੇਜਾਵੈ॥ ਗੁਰਿਦੁਰਿਕੀਅ
ਰੁਮੀਜਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਥਾਣੀ॥ ਪੁਰੈਲਾਗਾਪੁਰੇਮਾਹਿਸ
ਈ॥ ਚੜ੍ਹੇਸਵਾਇਆਨਿਤਨਿਤਰੰਗਾਘਟੈਨਹੀਤੋਲੀਜਾਹੇ॥ ੧੪॥
ਬਹਰਕੰਚਨੁਸੁਪੁਕਰਾਇਆ॥ ਨਦਰਿਸਗਠਵੰਨੀਸਚੜਾਇਆ॥
ਗੰਧਖਜਨੈਪਾਇਆ॥ ਸਗਠੀਠਿਰਿਨਹੀਤਾਰੀਜਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨ
ਕੁਮਾਰਸੁਆਮੀ॥ ਨਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਮਹਾਸੁਖੁ
ਇਆਦੇਖਿਦਰਸਨੁਏਹੁਮਨੁਭੀਜਾਹੇ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥

ਮਾਰੂਸੇਲਹੇਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੋਪਾਲੁਗੁਰਗੋਵਿਦਾ॥ ਗੁਰੁਦਰਿਆਲੁਸਦਾਬਖਸਿਦਾ॥ ਗੁਰੁਸਾਸ
ਨਸਿਮ੍ਰਿਤਖਟੁਕਰਮਾ॥ ਗੁਰੁਪਵਿਤੁਅਸਥਾਨਾਹੇ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਸਿਮਰਤਸ
ਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿ॥ ਗੁਰੁਸਿਮਰਤਜਮਸੰਗਿਨਫਾਸਹਿ॥ ਗੁਰੁਸਿਮਰਤ

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕਾ ਟੇ ਅਪਮਾਨ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨ ਗਨਿ
 ਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਗ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾ
 ਰੁ ਕਰ ਦਾ ਨਿਤ ਜੀ ਅਦਾਨ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਸੁਣੀਐ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇ ਸਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁ
 ਰਿ ਦਰਗਾਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਬੁਧ
 ਗਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਪਾ
 ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿਆਨ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਰਨੀਐ
 ਲਿਖਾਲਿ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਅਗੋਸਾਈ ॥ ਉਚ ਉਨ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਮਨਿ
 ਸਹਜਿ ਧਿਆਨ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭਾ ਤਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਿ
 ਲਿਐ ਨਹ ਜੋਹੈ ਮਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾ
 ਰੈ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੀਐ ਆਪਿ
 ਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਾਭਿ ਨਿਸਤੈ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਰਚਲ
 ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜੇਕਿ ਢੁਕਰੇ ਸੁਆਪ
 ਣੈ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਨ ਹੋ ॥ ੯ ॥

੫੨॥ ਮਾਰੂ ਸੇਧ ਹੋ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਾਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਤ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭੁ ਹੁਕਮੋ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਲਖ
 ਉਰਾ ਸੀਹ ਜੋ ਨਿਸਬਾਈ ॥ ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਾਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਇਸ
 ਜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੁਕੈ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਫੁਖ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ
 ਕਹੀਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਭੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋ
 ਲੈਸੇ ਬੁਝੈ ਨਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਪਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗੁਰੁ ਹਿਪੁ ਕੀ
 ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਐ ॥ ਤਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਹੋ ਨਿਰੰਗ ਸੋਗੁਰ
 ਸੇਭਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਜੇਕੀ ਜੈ ਸੇਭਾ

ਬੁਝਤ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੁਢੁ ਗਵਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਕਲ
ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ਅਧਿ
ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੇਹ ਰਿਦਗ ਹਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਖੰਡ ਪਤਲ
ਪਸਭਿ ਲੇਆ ਸਭਿ ਕਾ ਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਆਨਿ ਹਚ ਲੁਏ
ਆਪਿ ਅਥਿਨ ਸੀਸੇ ਨਿਹਚ ਲੁਏ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕਸੇ ਵਕੁ ਸੇਹ
ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣੁ ਮਾਣੁ ਸਦੇਹਾ ਜਿਉ ਜਲਤ ਰੰਗ ਉਠਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਠਿਰਿ ਸ
ਲੇਸ ਲਲਸਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਇਕ ਜਾਚਿ ਕੁਮੰਗੈ ਦਾਹੁ ਦੁਆਰੈ ਜਪੁ ਭਾਵੈ
ਕਿ ਪਾਧੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿ ਤੁਮਨੁ ਤਿਪਤਾ ਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠ
ਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਗੁੜੇ ਠਕੁਰੁ ਕਿਤੇ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸਿ
ਰਿ ਕੀ ਅਸੰਤਾਭਾਵੈ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜ ਨਿਸੇਈ ਕਰਾਇ ਨਿਦਰਿ ਠੇਹੁ ਨ ਕੋਈ ਪ
ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿ ਥੈ ਅਭਿਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਿ ਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ
ਗਿ ਪਾਣੀ ॥ ਜਿ ਥੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਤੁਨ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ਤਿ ਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾ
ਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗੰਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵ
ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿ ਸੁਮਾਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥
ਕੁਮੁਬੁਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀ ਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮਸਰਿ ਸਹੀ ਐ ॥
ਐ ਜਾਇ ਤੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹ ਜਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕ
ਰਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਲਾਡਾਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮ
ਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀ ਐ ਜਾਲੇ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ
ਤੇ ਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਮ ਪੇਕ
ਤ ਕਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ
ਸਗਲਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥

ਜੇਦੀਸੈਸੇਏਕੇਤੂਹੈ। ਥਾਣੀਤੇਰੀਸੁਵਾਣਿਸੁਣੀਐ। ਦੁਜੀਅਵਰਨ
 ਸਿਕਾਈਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਣਾ॥੧॥ ਆਪਿਚਿਤਰੇਅਪਦਕੰ
 ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਥੀਆ। ਆਪਿਉਪਾਇਗਚਿਓਪਸਾਗ
 ਘਟਿਘਟਿਸਾਗਣਾ॥੨॥ ਇਕਿਉਪਾਏਵਡਦਰਵਾਹੀ। ਇਕਿਉਦਾਸੀਇਕਿਘ
 ਗੀ। ਇਕਿਭੂਖੇਇਕਿਤ੍ਰਿਪਤਿਆਘਾਏਸਭਸੈਤੇਰਾਧਾਰਣਾ॥੩॥ ਆਪੇਸ
 ਸਤਿਸਤਿਸਾਰਾ। ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਰਾਚਾ। ਆਪੇਗੁਪਤੁਅਪ
 ਪਰਗਟੁਅਪਣਾਅਪੁਪਸਾਗਣਾ॥੪॥ ਸਦਾਸਦਾਸਦਹੋਵਣਹਾਗਾਉ
 ਅਗਮੁਅਥਾਹੁਅਪਾਰਾ। ਉਦੇਭਰੇਭਰੇਭਰਿਉਣੇਏਹਿਚਲਤੁਸੁ
 ਕੇਕਾਰਣਾ॥੫॥ ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਸਚੇਸਾਹਾ। ਨੈਣੀਪੇਖਾਅਗਮਅਥਾ
 ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਾਰਿਆਮੇਰੇਸਾਹਿਬਸਗਲਉਧਾਰਣਾ
 ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾ। ਜੀਅਜੰਤਸੇਈਹੈਜਪਣਾਅ
 ਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਣਾ॥੬॥ ਸੰਤਸਭ
 ਥੈਸਹਿਪ੍ਰਭਪਾਸੇ। ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤੁਤਮਾਸੇ। ਗੁਣਗਵਿ
 ਨਹਦਪੁਨਿਥਾਣੀਤਹਨਨਕਦਸੁਚਿਤਾਰਣਾ॥੭॥ ਆਵਣਜਾਣਾਸਭੁਚ
 ਤਮਾਗਾ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਖੇਲੁਅਪਾਰਾ। ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾ
 ਕੀਆਪਾਲਣਾ॥੮॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਸੇਇਤੁਮਾਰੀ। ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਥਾ
 ਗੀ। ਦੁਇਕਰਜੇਤ੍ਰਿਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅ
 ਰਣਾ॥੯॥ ਤੁਧੁਭਿਨੁਦੂਜੇਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ। ਏਕੇਏਕੁਜਪੀਮਨ
 ਹੀ। ਹੁਕਮੁਭੂਤਿਜਨਭਏਨਿਹਾਲਾਇਹਭਗਤਾਕੀਘਾਲਣਾ॥੧੦॥
 ਹਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾਰਾ। ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾਮਗੰਗਿਰਾਚਾਗੁਣ
 ਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਭਿਥੰਧਨਾਇਹੁਭਗਮੁਮੋਹੁਪਰਜਾਲਣਾ॥੧੧॥ ਜਾਗ
 ਈਸੁਖਥਾਨਾ। ਸਹਜੇਹੋਇਸੇਈਭਲਮਾਨਾ। ਬਿਨਸੇਥੈਗਨਾਹੀਕੇਥੈਗੀਸਭੁਕੋ
 ਹੈਭਾਲਣਾ॥੧੨॥ ਡਰਚੁਕੇਬਿਨਸੇਅੰਧਿਆਰੇ। ਪ੍ਰਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖਾ

ਆਪੁਛੋਡਿ ਪਰੇਸਰਣਾਈ ਜਿਸਕਾ ਸਾਤਿ ਸੁਘਾਲਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਐਸਾ ਕੋਵੇ
ਗੀਆਇਆ ਆਠ ਪਹਰਾ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਐਹ ਬਖਸੀ ਸਖਸਮ ਤੇਖ
ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ੫੪ ॥ ਮਾਗੁ ਮਹ
ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮਿ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾ
ਨਾਮੁ ਨ ਕਾਮਿ ਲੈ ਉਚਾਰਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ੫੪ ॥ ਮਾਗੁ ਮਹ
ਸੁਗਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਭੁਗਵਾਰਾ ॥ ਮਿਥਨ ਸੋਹਾਰਾ ਟੂਠੁ ਪਸਾ
ਜਗਮਾਹਿ ਕੋਈ ਗਹਣੁ ਨ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨ ਗਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁ
ਪੁਰੇ ਕੀ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਈ ॥ ਏਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਏਕੋ ਐਕੁ ਖਧੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਗਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੈ ਕਉ ਤਰਸਾਰਿ
ਗੁਰੇਵਾ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਕੀ ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾ ਖੁਦੀ ਨ ਦੁਖ
ਭੰਜਨੁ ਸੋਗੁ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਦੁਆਰਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝੈ ॥ ਭਿਭਵ
ਏਵੈ ਤਾਕਿ ਓਨ ਬੁਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਭੰਡੁ ਗੁਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ
ਭੋਲੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾਕੀ ਪੂਰਿ ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਵਹਿ
ਸੀਤਾ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤਪਾਰਿ ਪਰਾਇਣਾ ॥
੫ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋੜੁ ਹਿਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੋਈ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਭਿ
ਖਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ਰਸਾਇਣਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਮਗਹਿ ਪੰਚ ਪਾਤੁ ॥ ਭੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲਾਤੁ ॥ ਪਾਰ ਸੁਜਬ
ਭੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਤਾ ਪਾਰ ਸੁਪਰਸਿਦਿ ਪਾਇਣਾ ॥ ੭ ॥ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਹੀ
ਭਵੈ ਲਾਗੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬਪੁਜੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ॥ ਤਿਆਗੇ ॥ ਏਕੰ ਕਾਰੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਐਹ ਉਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ
ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ
ਕੁਜਿ ਸੁਵਡ ਚਾਗਮ ਥਾਇਣਾ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਟ ਨ ਜਾਣਹਿ
ਤੁਛ ਮਾਤ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿ

ਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥੧੦॥ ਜਾਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥
 ਵਸੈ ਤਾਠ ਛਾਈ ਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਅਲਾਇਤਾ ਸੋ ਭਾਖਾਇਤੁ ਸੁਜਮਕੈ ॥
 ਨਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀਸਰਣਾਈ ਪਾੜਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਾਲਾਧੁ ॥
 ਧਰਿਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾ ॥
 ॥੧੨॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੰਗਿ ਲੇਹੁ ਰਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਟਰਾ ॥
 ਲਾਏ ॥ ਪਖਾਛੇਰ ਉਪੀਸਉ ਸੰਤ ਅਗੋਚਰ ਣਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥
 ॥੧੩॥ ਥਪੁਤੁ ਆਰੇ ਕੂਮਿ ਕੂਮਿ ਆਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੁ ਮਸਰਦ ॥
 ਆਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ॥ ਏਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥
 ਏਕੀ ਪਾਲਗੁ ਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਖਸਾ ॥
 ਸਦਾ ਅਨੰਦਾਨਾ ਨਕਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥ ੨॥ ੬॥ ੫੫॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਮਰ

ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ॥
 ਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡਰੀ ॥
 ਸਾਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ॥ ਅਸਚੁ ਸੇਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖਾ ॥
 ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖਾ ॥
 ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ਤੇ ਕੋੜ੍ਹ ਤੇ ਤੀਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਖਿ ॥
 ਸਾਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨ ਤੁਨ ਜਾਈ ਜਸੁ ਗਨਾ ॥੩॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁਪ ॥
 ਭਿਭੂਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਭਿਯੁਤਾ ॥ ਲਤਾ ਬੇਲੀ ਸਾਖਸ ॥
 ਸਿਮਰਹਿ ਗਵਿਰਹਿ ਆਸੁ ਆਮੀ ਸਭ ਮਨਾ ॥੪॥ ਸਿਮਰਹਿ ਅਸੁ ॥
 ਲਸੁਖ ਮਸਾਭਿ ਜੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥ ਗੁਪਤ ॥
 ਗਟ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥੫॥ ਸਿਮਰਹਿ ॥
 ਰਨਾਗੀ ਆਸਰ ਮਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭਿ ਵਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣ ॥
 ਚਤੁਰ ਸਾਭਿ ਬੇਤੇ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੬॥ ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ॥

ਸਿਮਰੈ ਕਲੁ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਸੰਜੋਗ ਅ
ਨਲਖੀ ਐਵਿ ਕੁਖਿ ਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕਿਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘ
ਨੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਸੁਭ ਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੇ
ਨਾ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਛੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨ
ਬਨਿ ਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਭਰਮਿ ਰੁਨਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸ
ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਭਗੋ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਨਾਮ
ਜੁ ਅਨਦ ਬਣੀ ਸਹਜ ਪੁਨਾ ॥ ੯ ॥ ਸੋਧ ਨਵੰਤਾ ਜਿ ਨਿਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਸੋ
ਭਵੰਤਾ ਜਿ ਨਿਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮੁਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਛੁਠਾ ਸੋ ਪੁਰਖ
ਮਾਨਾ ਛਿਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਹੀ
ਐਵੁ ਜਾ ਕੈ ਈ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਕਾਟਿ ਓਥੂ ਮੁਸਗਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ
ਕਥਿਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਦਰ ਬਾਹਾ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹਾ ॥ ਗ
ਰੀਰੰਗੀ ਰਾਮ ਥਾਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤੁਕਰਤ
ਸਭੁ ਕੀਆ ॥ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਆ ॥ ਆਦਿ ਮਪਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਹੈ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ਤੁਮਤ ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਮ ਦੁਤੁ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਨੁਗਾਵੈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੁਰਨ ਜੋ ਸੁਵਣੀ
ਭਕਤ ਸੁਸੁਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤੂ ਸਭ ਨਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਗਹਿ
ਗੀਰੀ ਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜਨ ਉਤਮ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥
੧੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾ
ਨਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਹੋਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਕੇ ਖਾਹੀ ਜਨੁ
ਭੈ ਭੈ ਚੰਗ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਗਉ ਜਨ ਪੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ॥ ਜਨ ਮਜ
ਨ ਮਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖਾ ਪਿਹਰਿ ਨਿਗਮ
ਭਿਖਾ ਪੈ ਮੰਗ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਵਣੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਏਕਾ ਓਟ
ਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ ॥ ਨਿਵਿਨਿਵ ਪਾਇਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹੀ

ਸੰਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਮਿਟਾਇ ਕਮਾਤੇ ਅਵਗੁਣ
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪੰਚ ਦੁਤ ਤਜਿ ਤੰਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਚਰ
 ਕ ਮਲ ਜਪਿ ਬੋਹਿ ਬਿਚਰੀ ਐ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ ॥ ਅਨ
 ਬੰਦ ਨਹ ਰਿਸ ਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ਬਪੁ ਜਿ ਜੋ ਨਿਨ ਨੰਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੋਕਿ
 ਪੁਰੋ ਪਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨ ਦੀ ਨਦਾਇ ਆਲਾ ॥ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਪੁਰਨ ਪਰ
 ਰਮਿ ਭੁਕ ਦੇ ਨਹੋ ਵੀਰੰਗਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਆਗੈ ॥ ਜ
 ਮਜਨ ਮਕਾਸੇਇ ਆਜਾਗੈ ॥ ਜਿ ਸਕਾਸਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਕੁਹਤਿ ਤਿਅ
 ਹਉ ਮੋਹੰਤਨਾ ॥ ੭ ॥ ਜਲਿ ਥਾਲਿ ਪੁਰਨ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਿ
 ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਏਕੁ ਗਵਿਆ ਸਰਬ
 ਨਾ ॥ ੮ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਚੰਦਰ ਨਾਹੀ
 ਨਗਰਾ ॥ ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿ ਢੁਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਐ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿ
 ਕਿਰਪੰਗਨਾ ॥ ੯ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦ
 ਮਿਟਵੀ ਡੰਡਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਾਭਿ ਅਪੁਨੈ ਅਮਿਉ ਪਾ
 ਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਗਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
 ਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਿਆ ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ
 ਗਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ
 ਸੰਦਾ ॥ ਗੁਰਜ ਪੁਜਾ ਪਿਯਤ ਪਤ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਗਿਆ ਨਦੀ ਪਕੁ
 ਸੰਗਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਸੁਨਣਾ ਸੋ
 ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਕੀ ਨੇਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇ ਓਸਰਾਇ ਸਹਾਈ ਸੰਤ
 ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਚ ਕੁਜਾ ਚੈਤੁ ਮਹਿ ਅਗਧੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੁ
 ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥ ਏਕੋ ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਧਿ
 ਚਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦੈ ਹਾਹਾਲ ਗੀਲਾ ਗਿ ਸੰਤ
 ਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀ ਠੈਰੰਗਨਾ

ਸੇਲਾਕਲਾਸੰਪੁਰਨਠਲਿਆਅਨਤਕਲਾਹੋਇਠਕੁਰਚੜਿਆਅ
ਬਿਨੋਦਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਭੁੰਚਨਾ॥੧੬॥੨
॥੫੭॥ ਸਾਰੂਸੇਲਹੇਮਪਲਾਪ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਪਉਸੇਵਕੁਕੀਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰਾਦੀਤਾ॥
ਨਕਰਾਵਨਸਭੁਤੂਹੈਤੂਹੈਨਾਜੀਕਿਓਅਸਾੜਾ॥੧॥ਤੁਮਹਿਪਠ
ਤੁਜਗਮਹਿਅਏ॥ਜੇਤੁਪੁਭਾਣਾਸੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਤੁਏਤਬਾਹਰਿਕਿ
ਹੋਆਤਾਭੀਨਾਜੀਕਿਓਕੜਾ॥੨॥ਉਹਾਪੁਕਮੁਤੁਮਾਗਾਸੁਣੀਐ॥ਹੀਹ
ਰਿਜਸੁਤੇਰਾਭੀਐ॥ਆਪੇਲੇਖਅਲੇਖੈਆਪੇਤੁਮਸਿਉਨਾਜੀਕਿਓਏੜਾ॥
ਤੁਪਿਤਾਸਭਿਬਾਹਿਕਥਾਹੇ॥ਜਿਉਖੇਲਾਵਹਿਤਿਉਖੇਲਣਹਾਹੇ॥ਉ
ੜਾਮਾਗੁਸਭੁਤੁਮਹੀਕੀਨਾਚਲੈਨਾਜੀਕੋਵੇਪਾੜਾ॥੪॥ਇਕਿਥੈਸਹਿਕ
ਖੇਗਿਹਅੰਤਰਿ॥ਇਕਿਪਠਏਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿ॥ਇਕਹੀਕਉਘ
ਇਕਹੀਕਉਰਾਜਾਇਨਮਹਿਕਹੀਐਕਿਅਕੁੜਾ॥੫॥ਕਵਨਸੁ
ਕਤੀਕਵਨੁਸੁਨਰਕਾ॥ਕਵਨੁਸੈਸਾਗੀਕਵਨੁਸੁਭਗਤਾ॥ਕਵ
ਨੁਦਾਨਕਵਨੁਸੁਹੋਛਾਕਵਨੁਸੁਸੁਰਤਾਕਵਨਜੜਾ॥੬॥ਪੁਕਮੇ
ਪੁਕਤੀਪੁਕਮੇਨਰਕਾ॥ਪੁਕਮਿਸੈਸਾਗੀਪੁਕਮੇਭਗਤਾ॥ਪੁਕਮੇਹੋ
ਛਾਪੁਕਮੇਦਾਨਾਦੁਜਾਨਾਜੀਅਵਰੁਪੜਾ॥ਸਾਗਰੁਕੀਨਾਅਤਿਤੁ
ਮਾਗਾ॥ਇਕਿਖੜੇਰਸਾਤਲਿਕਰਿਮਨਸੁਖਗਾਵਾਗਾਇਕਨਾਪਾ
ਰਿਲੰਘਾਵਹਿਆਪੇਸਤਿਗੁਰਜਿਨਕਾਸਚੁਥੈੜਾ॥੭॥ਕਉਤਕੁਕ
ਉਇਪੁਕਮਿਪਠਾਇਆਜੀਅਜੰਤਓਪਾਇਸਮਾਇਆਵੇਖੈ
ਵਿਗਸੈਸਭਿਰੰਗਮਾਣੇਰਚਨੁਕੀਨਾਇਕੁਆਖਾੜਾ॥੮॥ਵਡਾਸਾ
ਹਿਭੁਵਡੀਨਾਈ॥ਵਡਾਦਾਤਾਵਡੀਜਿਸੁਜਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚ
ਉਥੈਅੰਤਅੰਤਲਾਹੈਨਾਜੀਕਿਓਅਹਾੜਾ॥੧੦॥ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾ
ਦੈਦੁਜਾ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਪੁਜਾ॥ਆਪਿਸੁਗਿਆਨੀਆਪਿਪਿ

ਆਨੀਆਪਿਸਤਵੰਤਾਅਤਿਗਾੜਾ॥੧੧॥ਕੇਤਾੜਿਆਦਿਨਗੁਪਤਕਰਾ
 ॥ਕੇਤਾੜਿਆਦਿਨਸੁਨਿਸਮਾਇਆ॥ਕੇਤਾੜਿਆਦਿਨਪੁੰਧੁਕਾਰਾਅਪੇਕਰਾ
 ਪਰਗਟੜਾ॥੧੨॥ਆਪੇਸਕਤੀਸਬਲੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਸੁਰਾਅਮਰ
 ਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਫਵਰਤਾਈਅਨੁਅੰਤਰਿਆਪੇਸੀਤਲੁਠੁਰੁਗੜਾ
 ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਜੇ॥ਨਾਮੁਵਸੈਤਿਸੁਅਨਪਦਵਾਜੇ॥
 ਹੀਸੁਖਤਿਸਹੀਠਕਰਾਈਤਿਸਹਿਨਅਵੈਜਮੁਨੇੜਾ॥੧੪॥ਕੀਮਤਿ
 ਗਦਕਹੀਨਜਾਈ॥ਕਪੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥ਆਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਪੁ
 ਜੇਈਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਬੇੜਾ॥੧੫॥ਤਿਸਹਿਸਹੀਕੁਨਾਹੀਰੇਕੇਈ॥ਕਿ
 ਬੁਝੈਜਬਾਬੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਚੋੜ
 ਝਾ॥੧੬॥੧॥੧੦॥੫੬॥ਅਰੁਮਹਲਾ੫ ਅਚੁਤਪਾਗਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰ
 ਤਰਜਾਮੀ॥ਅਧੁਸੁਦਨਦਮੋਦਰਸੁਆਮੀ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਪਾਗੰਮੁਰ
 ਮੋਨੇਹਰਹਰਿਰੰਗਾ॥੧॥ਮੋਹਨਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੁਰਾਰੇ॥ਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਜੀਉ
 ਸੁਰਸੰਘਾਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨਅਥਿਨਾਸੀਠਕੁਰਘਟਘਟਵਾਸੀਹੈਸੇਗ
 ੨॥ਧਰਣੀਧਰਈਸਨਗਸਿੰਘਨਗਾਇਣਾ॥ਦਾੜਾਅਗੇਪ੍ਰਿਥਮਿਧਰਾ
 ॥ਥਾਵਨਰੁਪੁਕੀਅਤੁਪੁਕਰਤੇਸਭਹੀਸੇਤੀਹੈਚੰਗਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀਗਅਚੰ
 ਜਿਸੁਰੁਪੁਨਹੇਖਿਆ॥ਬਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਾਇਦਰਸਿਅਨੁਪਿਆ
 ਹੰਸਨੇਤ੍ਰਮੁਰਤਿਹੈਸਹਸਾਇਕੁਟਤਾਸਭਹੈਮੰਗਾ॥੪॥ਭਗਤਿਵਰ
 ਅਨਾਥਹਨਾਥੇ॥ਗੋਪੀਨਾਥਸਗਲਹੈਸਾਥੈ॥ਥਾਸੁਦੇਵਨਿਰੰਜਨਦੇ
 ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ॥੫॥ਮੁਕੰਦਮੋਨੇਹਰਲਖਮੀਨਗਾਇ
 ॥ਦ੍ਰੋਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉਧਰਣਾ॥ਕਮਲਾਕੰਤਕਰਹਿਕੰਤੁਲ
 ਨਦਾਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰਗਾ॥੬॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਅਚੂਨੀਸੰਭਉਅ
 ਣਮੁਰਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ॥ਅਥਿਨਾਸੀਅਥਿਗਤਿਅਗੇਚਰਸ
 ਕਿਛੁਤਿਸੁਹੀਹੈਲਗਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਥੈਕੁੰਠਕੇਵਾਸੀ॥ਅਭੁਕਭੁਕੁ

ਅਗਿਆ ਉਤਰਾਸੀ। ਕੇਸਵਚਲੁ ਕੁੰਗਹਿ ਨਿਹਾਲੇ ਕੀਤਾਲੇ ਜਾਹਿ ਸੋਹੇਇਗਾ
ਨਿਹਾਗੀ ਨਿਹਵੈਹੁ ਸਮਾਇਆ। ਧਾਰਿਖੇਲਚਤੁਰਭੁਜੁ ਕਹਾਇਆ।
ਸਵਲਸੁੰਦਰਗੁਪਬਣਾਵਹਿ ਬੇਟਸੁਲਤਸਰੁ ਮੋਹੈਗਾ। ੯੧। ਬਨਮਾਲਾ
ਬਿਭੂਖਨਕਮਲਨੈਨ। ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟਥੈਨ। ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਹੈ
ਸ਼ਰੀਮਹਾਸਰਬੀਸਤਸੰਗਾ। ੯੨। ਪੀਤੀਪਤਬਗਤਿਰਵਣਪਣੀ। ਜਗੀ
ਨਬੁਗੋਪਾਲਮੁਖਿਭਣੀ। ਸਾਰੰਗਧਰਚਗਵਾਨਬੀਠੁਲਮੈਗਣਤਨ
ਅਵੈਸਰਬੰਗਾ। ੯੩। ਨਿਹਕੰਟਕੁਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ। ਧਨਜੈਜਲਿ
ਥਲਿਹੈਮਹੀਐ। ਮਿਰਤਲਕਪਾਇਆਲਸਮੀਪਤਅਸਥਿਰਥਾਨੁਜਿ
ਸੁਹੈਅਭੁਗਾ। ੯੪। ਪਤਿਤਪਾਵਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁ। ਅਹੰਕਾਰਨਿਵਾਰਣੁ
ਹੈਰਵਖੰਡਨੁ। ਭਗਤੀਤੋਖਿਤਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੁਣਨਕਿਤਹੀਹੈਭਿੰਗਾ।
੯੫। ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਫਲਅਤੁਲੇ। ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਰੂਜਗੁਮਉਲੇ। ਸੋਮਿਲੈ
ਜਿਸੁਆਖਿਮਿਲਾਏਆਪਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਗਾ। ੯੬। ਆਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕ
ਨਾਆਪੇਗਉਚਰਾਵੈਬਾਨਾ। ਆਖਿਉਪਾਵਹਿਆਖਿਖਪਾਵਹਿਤੁਧੁਲੇ
ਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੰਗਾ। ੯੭। ਏਕਜੰਗੁਣਕਵਨਬਖਾਨੈ। ਸਹਸਰਨੀ
ਸੇਖਅੰਤੁਨਜਾਨੈ। ਨਵਤਨਨਾਮਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀ। ਇਕੁਗੁਣਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕ
ਹਿਸੰਗਾ। ੯੮। ਓਟਗਹੀਜਗਤਾਪਿਤਸਰਣਇਆ। ਭੈਭਾਇਆਨਕ
ਜਮਦੁਤਦੁਤਰਹੈਮਾਇਆ। ਹੋਪੁਕ੍ਰਿਪਾਲਇਛਾਕਰਿਰਾਖਪੁਸਾਧਸੰਤ
ਨਕੈਸੀਗਿਸੰਗਾ। ੯੯। ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਾਮਿਥੇਨਾ। ਇਕੁਮਾਗਉ
ਦੁਗੋਬਿਦਸੰਤਰੇਨਾ। ਮਸਤਾਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਵਉਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਸੋਪਾਵੈਗਾ। ੧੦੦। ਜਨਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ। ਤਿਨਸਾਧੁਚਰਣ
ਭੈਰਿਦੈਪਰਾਤੇ। ਸਗਲਨਾਮਨਿਧਨੁਤਿਨਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਮ
ਨਿਵਾਜੰਗਾ। ੧੦੧। ਕਿਰਤਮਨਮਕਥੇਤੇਹੋਜਿਹਥਾ। ਸਤਿਨਾਮੁਤੇਗਾਪ੍ਰਧੁ
ਰਬਲਾਕਪੁਨਾਨਕਭਗਤਪਏਸਰਣਾਹੀਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਰੰਗੁਲਗਾ।

੨੦॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਹੈ ਜਾਣਹਿ। ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਾਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ। ਲਾ
ਕਟਾ ਸੁਟਾ ਸਨਕੇ ਕਰੀ ਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਸਾਰਾ ਖੁਸੰਗਾ॥ ੨੧॥ ੨॥ ੧੧॥ ੫੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੋ। ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ
ਨੀ ਆਕੇ ਪੰਧੋ। ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਛਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰ। ਹੋਇ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲ ਦਰ
੧॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ। ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿ ਪੁਆਸਾ
ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਊਲਾ ਦਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾ ਕੁ ਖਰਾ। ੨॥ ਸਗਲ
ਅਤਿਲੇ ਕੀ ਮਾਵਹੁ। ਤਰੀਕਾ ਤਿਤਰ ਕਥੋ ਜਿਟੇਲਾ ਵਹੁ। ਮਾਰ ਛਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰ
ਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਾਤਿ ਜਿਤੁ ਛੋਰਿ ਨ ਮਗਾ। ੩॥ ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬਾ
ਮਾਰਿ ਕਮਾਹੀ। ਦਸ ਅਭਿਰਤਰ ਖਪੁ ਬਦਰਾਹੀ। ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਰਕਿ
ਬਾਧਹੁ ਖੈਰਿ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ ਪਰਾ। ੪॥ ਮਕਾਮਿ ਹਰੇ ਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ
ਸਤੁ ਪੀਰ ਲਛਕ ਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ। ਪੂਰਨੁ ਰਮੁ ਸਕੁ ਖੁਦਾਇ ਅਬਦ
ਅਲਹ ਆਲਾਹ ਜਗਾ। ੫॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ। ਜੋ ਦਿਲੁ ਸੋਧੈ
ਸੋਈ ਹਾਜੀ। ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲ ਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿ ਸੁ ਸਿਫਤਿ
ਗਾ। ੬॥ ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਾਰਿ ਵੇਲਾ। ਖਾਲ ਕੁਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ
ਮਊਲਾ। ਤਸਬੀਯਾਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦ ਨੁਸੁ ਨ ਤਿਸੀ ਭਯਾਨਿ
ਗਾ। ੭॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭਾਛਿਲ ਹਾਲਾ। ਖਿਲ ਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਗ
ਜੰਜਾਲਾ। ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਛਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁਦਾਇ ਰਗਾ।
ਅਵਲਿ ਸਿਫਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ। ਤੀਜੈ ਹਲੇ ਮੀਚਉ ਥੈ ਥੈ ਗੀ। ਪੰਜਵੈ
ਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ਹੋਇ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰ ਪਰਾ। ੮॥ ਸਗਲੀਜ
ਨਿਕਰਹੁ ਮਊਦੀ ਛਾ। ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੁਜਾ। ਖੁਦ
ਇਏ ਕੁਝ ਭਿਦੇ ਵਹੁ ਬੰਗੀ। ਬੁਰਹੁ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ। ੯॥ ਹੁਕੁਮ
ਭਯਾਨੁ ਖਾਣਾ। ਦਿਲ ਦਰੀਆ ਉਧੋ ਵਹੁ ਮੈਲਾ ਦਾ। ਪੀਰੁ ਪਛਾਣੈ
ਓਸ ਤੀਸੇਈ ਅਜਗਾਹੀ ਨਦੇ ਜਠਰਾ। ੧੧॥ ਕਾਹਿ ਆਕਿਰ ਦਾਰ ਅਭਿ

ਭਕੀ ਨਾਗੰਗਤ ਮਾਸੇ ਮਾਣਿਹ ਕੀ ਨਾਨਾ ਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿਹ ਦੁਰਿਹ ਦੀ ਸਾਸ
ਬਤ ਸੁਗਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਮੁਸਲ ਮਾਣੋ ਮਾਣਿਹਿ ਹੈ ਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ
ਇਲਤੇ ਪੈ ਵੈ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਗਨ ਅਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟੁ ਘਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥
੧੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਵਾਨਾ ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥
ਜੇ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇ ਕੁਹਾ ਜੀ ਸਿਬੰਦਾ ਜੇ ਸੁਨ ਜਰਿ ਨਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾ
ਦਰ ਕਰਣ ਕਾ ਗੀ ਮਾ ॥ ਸਿਫਤਿ ਮੁਹ ਬਤਿ ਅਥਾਹਰੀ ਮਾ ॥ ਹਕੁ ਪੁਕ ਮੁਸ
ਰੁਖੁ ਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨ ਨਕ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸਤਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥
ਮੁਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰਬੁ ਹਮਸਰ ਉਚਾ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿਉ ਥਾ
ਪੇ ਸਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਣਿ ਗਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਐਕਿ ਢੁਭ ਉਨਾਇਆ ਪੈ
ਬਲ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿ ਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਰਕਤ
ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿਆ ॥
ਹੁਸਗਲ ਘਟ ਕਾ ਮਾਲ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਹਾਰਿ ਜ ਸੁਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਾਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾ
ਹੋ ਜਪਿਹਾਰਿਹਾਰਿ ਉਨਹੀ ਕਾਲ ਕਾ ॥ ੩ ॥ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ
॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਾਭਿ ਤਾਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤ ਜੇਰ ਜਸੇ ਤਜ ਉਤ ਭੁਜ ਬਹੁ ਪਰ
ਕਾ ਗੀ ਪਾਲ ਕਾ ॥ ੪ ॥ ਅਤਿ ਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਗਮਨ ਮਰ ਸੁਖੰ
ਤਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀ ਨੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਵਿਰਥੇ ਕੇਈ ਸਾਲ ਕਾ ॥ ੫ ॥ ਆ
ਇ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ਕੂ ਮੁਭਉ ਮਿਟਿ
ਆਸਾਧ ਸੰਗਤੇ ਦਾਲਿ ਦਨ ਕੋਈ ਪਾਲ ਕਾ ॥ ੬ ॥ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਉਗੁ
ਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸੰਗਤੁ ਰਵਾਲਾ ॥ ਥਾਸ ਨ ਮੋਟਿ ਨਿਬਾਸ ਨ ਹੋਈ
ਐਕਲ ਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲ ਕਾ ॥ ੭ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹਿਰੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਪਰਬੁ
ਹਮੁ ਕਰਿ ਦੇਖਉ ਨਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਾ ਨਿਹਰਿਹਾਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮ
ਰਤ ਕੀ ਜੈ ਆਲ ਕਾ ॥ ੮ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਮ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰ

ਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾਥਨਿਜਾਥਿ
 ਪੁਰਨਥਾਲਕਾ॥੯॥ਤਤੀਵਾਉਨਤਾਕਉਲਾਗੈਸਿਮਰਤਨਾਮੁਆ
 ਦਿਨੁਜਾਗੈਅਨਾਦਿਬਿਨੋਦਕਰੇਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਸੁਆਇਆਸੰਤਿ
 ਨਤਾਲਕਾ॥੧੦॥ਰੋਗਸੇਗਦੁਖਾਤਿਸੁਨਾਹੀਸਾਧਸੰਗਿਹਾਰਿਕੀਰਤੁ
 ਹਾਹੀਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਸੁਇਥੇਨਤੀਖਾਲਕਾ॥੧੧॥
 ਨਾਮਰਤਨੁਤੇਰਾਪੈਪਿਆਰੇਹਰਿਗਿਰਤੇਤੇਰੇਦਾਸਅਪਾਰੇਤੇਰੇਰੰਗ
 ਰਤੇਤੁਪੁਜੇਹੋਵਿਰਲੇਕੇਈਰਾਲਕਾ॥੧੨॥ਤਿਨਕੀਧੁਕਿਮੰਗੈਮਨੁ
 ਮੇਰਾਜਿਨਾਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਕਾਪੁਥੇਗਾਤਿਨਕੈਸੰਗਿਪਰਮਪਦਪਾ
 ਸਦਾਸੰਗਿਹਰਿਨਾਲਕਾ॥੧੩॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪਿਆਰਾਸੇਈਏਕੁਦਿ
 ਜਾਏਦੁਰਮਤਿਥੋਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਪੰਕਾਹੁਤਜਾਏਤਿਸੁਜਨਕਉਉ
 ਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ॥੧੪॥ਤੁਧਾਵਿਨੁਨਾਹੀਕੋਈਮੇਰਾਗੁਰਿਪਕੜ
 ਏਪ੍ਰਭਕੇਪੈਗਾਹਉਥਲਿਹਾਰੀਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰੋਜਿਨਿਖੀਡਿਆਭਗੁ
 ਅਨਾਲਕਾ॥੧੫॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਨਾਹੀਆਠਪਹਰਹਰਿ
 ਰਿਕਉਧਿਆਈਨਾਨਕਸੰਤਤੇਰੇਰੰਗਿਰਤੇਤੁਸਮਰਥੁਵਰਾਲਕਾ॥੧੬॥
 ॥੧॥੧੩॥੬੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਧਾਰੀਗੁਰੁਪੁਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮਸ
 ਗੀਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਧਰੀਸਭੁਜਗਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ॥੧॥ਸੋਠਕੁਰੁਕਿਉ
 ਮਨਪੁਵਿਸਾਰੇਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਸਵਾਰੇਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਮਾਏਕਲ
 ਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਵਣਾ॥੨॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਉਨਾਹੀਆਠਪਹਰਹਰਿ
 ਖੁਮਨਮਾਹੀਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਅਚੁਤਸੁਆਮੀਦਰਗਹਸੇਭਾਪਾਵਣਾ॥੩॥
 ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਹਜਸੁਖੁਨਭਿਨਿਧਿ
 ਸਰਬਕਾਇਅਣਜੇਮਨਮਹਿਚਾਹਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁਸੁਆਮੀਰਾਵਣਾ॥੪॥
 ਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਵਖਾਣੀਜਨਮੁਪਦਾਰਥਜੀਤੁਪਰਾਣੀਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ

ਪਰਗੀਐਹਰਿਰਸਨਾਨਕਗਾਵਣਾ॥੫॥ਜਿਸੁਰੁਪੁਨਗੇਖਿਅਕੁਲੁਨ
 ਜਤੀ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਅਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਜੇਜੇਜਪੈਸੇਈਵਡਭਾਗੀਬਹੁਤਿਨ
 ਜੀਪਾਵਣਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਬਿਸਰੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਲਤਾਠਿਹੈਰਹੈਨਿਤਤ
 ਆਕਿਤਘਣੈਕਭਿਰਖੈਨਕੋਈਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਵਣਾ॥੭॥ਜੀਉਪ੍ਰਣ
 ਰੁਪਨੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਗਾਖਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰ
 ਭੰਡਾਡਿਅਨਰਾਤਾਕਾਪੁਸਿਰੈਨਲਾਵਣਾ॥੮॥ਧਾਰਿਅਨੁਗੁਪੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇ॥
 ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਸਰੁਨਕੈਨੇਰੇ॥ਹਾਥਿਹਮਾਰੈਕਢੁਐਨਾਹੀਜਿਸੁਜਣਾਇ
 ਰਿਤਿਸੈਜਣਾਵਣਾ॥੯॥ਜਾਕੈਮਸਤਾਕਿਪੁਰਿਗਿਰਿਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸਹੀਪੁ
 ਰਖਨਵਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਣਾਈਦੁਸਰਲਵੈਨਲਾਵ
 ਣਾ॥੧੦॥ਆਗਿਆਦੁਖਸੁਖਸਾਭਿਕੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਬਿਰਲੈਹੀਚੀਨੇ॥ਤ
 ਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਵਣਾ॥੧੧॥ਸੋਈਭਗਤੁਸੇ
 ਵਡਦਾਤਾ॥ਸੋਈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬਾਲਸਹਾਈਸੋਈਤੇਰਜੇਤੇਰੈ
 ਨਿਭਾਵਣਾ॥੧੨॥ਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖਲਿਖਿਪਾਏ॥ਤਿਲੁਨਹੀਬਧਹਿ
 ਘਹਿਨਘਟਾਏ॥ਸੋਈਹੋਇਜਿਕਰਤੇਭਾਵੈਕਹਿਕੈਆਪੁਵਦਾਵਣਾ॥੧੩॥
 ਅੰਧਕੁਪਤੇਸੋਈਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੁਟੇਗੰਢੇ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖੇਕ
 ਰਿਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਾਪੁਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਵਣਾ॥੧੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨ
 ਜਾਈ॥ਅਚਰਜਗੁਪੁਵਡੀਵਾਡਿਆਈ॥ਭਗਤਿਦਨੁਮੰਗੈਜਨੁਤੇਰਾਨਾਨਕਬ
 ਧਿਬਾਲਿਜਾਵਣਾ॥੧੫॥੧॥੧੪॥੬੩॥

ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੧

ਵਿਣਗਾਹਕਗੁਣਵੇਚੀਐਤਉਗੁਣ

ਘੋਜਾਇ। ਗੁਣਕਗਾਹਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣਲਾਖਿਵਿਕਾਰਿ। ਗੁਣ
ਣਮਿਲਿਪਾਈਐਜੇਸਾਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ। ਮੋਲਿਅਮੋਲੁਨਪਾਈਐ
ਣਜਿਨਲੀਜੈਹਾਟਿ। ਨਾਨਕਪੁਰਾਤੋਭਹੈਕਥਪੁਨਹੈਵੈਘਾਟਿ॥੧॥ ਮ
ਨਾਮਵਿਪੁਣੇਭਰਮਸਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨੀਤਾ। ਇਕਿਬੰਧੇਇਕਿਢੀਲਿ
ਇਕਿਸੁਖੀਏਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਨਾਨਕਸਚਾਮੰਨਿਲੈਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਗੀਤਿ
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਅਤਿਖੜਗੁਕਰਗਾਹਕੁ
ਮੁਗਜੁਕਾਟਿਆਮੋਹੁਲੋਕੁਅਹੰਕਾਰਾ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਾਨਿਵਸਿਆਗੁਰ
ਬਾਦਿਵੀਚਾਰਾ। ਸਚਸੰਜਮਿਮਤਿਉਤਮਾਹਰਿਲਗਾਪਿਆਰਾ। ਸਬੁ
ਚੈਸਚੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ਕੇਦਾਰ
ਗਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਭਾਈਸਬਦੇਕਰੇਪਿਆਰਾ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿਲ
ਹੈਸਚੇਧਰੇਪਿਆਰਾ। ਵਿਚਪੁਸਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਾਕਾਕਰੇਉਧਰ
ਗੁਣਕੀਰਾਸਿਸੰਗਹੈਅਵਗਣਕਭੈਵਿਡਾਰਿ। ਨਾਨਕਮਿਲਿਆਸੋਜਾਣ
ਐਗੁਰੁਨਢੈਐਆਪਣਾਦੂਜੈਨਧਰੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਸਾਗਰੁਦੇਖਉਡਰਿ
ਮਰਉਭੈਤੇਰੈਭਰਨਾਹਿ। ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਸੰਤੋਖੀਆਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨਿ
२॥ ਮ: ੫॥ ਚਾੜ੍ਹਿਥੋਹਿਥੈਚਾਲਸਉਸਾਗਰੁਲਹਗੀਦੇਇ। ਠਾਕਨਸਚੈਥੋਹਿਥੈ
ਗੁਰਪ੍ਰੀਰਕਦੇਇ। ਤਿਤੁਦਰਿਜਾਇਉਤਰੀਆਗੁਰਾਦਿਸੈਸਵਧਾਨਾਨਾਨਕ
ਦਗੀਪਾਈਐਦਰਗਹਚਲੈਮਾਨੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਿਹਕੰਟਕੁਗੁਰੁ
ਚਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਈ। ਸਚੈਤਖਾਤਿਥੈਠਾਨਿਆਉਕਾਰਿਸਤਸੰਗਤਿ
ਲਿਮਿਲਾਈ। ਸਚਾਉਪਦੇਸੁਹਰਿਜਾਪਣਾਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ। ਐਥੈਸੁਖ
ਤਾਮਨਿਵਸੈਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ। ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਗੁਰਿਸੋਈਪਾਈ
ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ਭੁਲੀਭੁਲੀਮੈਠਿਗੀਪਧਰੁਕਹੈਨਕੋਇ। ਪੁਛਪੁਛਾਇਨਿ

ਅਤੁਖਕਾਏ ਮੇਰਾ ਕੋਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤਰੀ ਠਾਇ। ਨਾਨਕ
ਕ੍ਰਿਪਤਾ ਸੀ ਐਸਿਠ ਤੀਸਾ ਚੈ ਨਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪਿਆ
ਕਰੇ ਜਾਇ। ਆਪੇ ਕਿਸਹੀ ਬਖਸਿਲੇ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਚਾ
ਹੁਗੁ ਮਿਲੇ ਦੁਖਾ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਦੇ

ਨਕੁਲੁ ਤੂ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੂਰਖਾ। ਚਲਾਇਆ ਨਾਲਿ ਨਚਲੀ ਸੁਬੂਧੁ ਭੁਦਰ
ਲਖਾ। ਆਗਿਆ ਨੀ ਅੰਤੁ ਨ ਬੁਝਈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਖੜਗੁ ਕਲਖ
ਗੁਰ ਪਾਸ ਦੀਉ ਬਰੇ ਜਿਨਹਰਿ ਸੁਚਖਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਜਿਨਹਰੁ
ਗੋਇਆ ਭੈ ਕੀ ਨਹੀ ਬਿਦਾ। ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਰੇ ਨਚੁ ਕੋਚਿਦਾ॥
ਪੜ੍ਹ ਜਿਵੈ ਪਛੜੀ ਐਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀ ਆਲੁ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਮਾ ਬਿਨੁ ਸਿਰ
ਨਚੁ ਕੋਚਿਦਾ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਤਿਥ ਵਣ ਫੁੰਫੀ ਸਜਣਾ ਹਉ ਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ॥
ਬੁਰੀ ਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਆਪੇ ਬਖਸਿਓ ਨਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ। ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਓਨਹਰੁ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਏ। ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਏ। ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਪੈ ਜਿਨ
ਪਛਾਏ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਹਉ ਕੁਰਬਾਏ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ

ਮਹਲਕੁ ਚੜੀ ਮੜਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧਾ। ਜੇਗੁਣ ਹੋਵਨਿ
ਤਾਪਿ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁਧਾ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ
ਪੁਰੀ ਪਰਵਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿ ਸਿਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਪਾਇਆ॥
ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ। ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਗਮ
ਬੀਹਰਿ ਸੁਪੀਆਇਆ। ਹਰਿ ਸੁਜਿ ਨੀਚਾ ਪਿਆ ਅਨਰਸ ਠਾਕਿਰਾ
ਇਆ। ਹਰਿ ਸੁਪੀਸਦਾ ਤਿਪਤਿ ਭਏ ਠਿਗਿ ਤਿਸਨੁ ਖਗਵਾਇਆ॥

ਨਕਧਨਅਗੋਖੜੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਰ
ਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹਾਨਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜੋਭਾਵਹਿਵੇਪਰਵਾਹਾ
ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਖਾਤਿਗਾਜਸੋਬਹੈਜਿਤਖਤੈਲਾਇਕਹੋਈ॥ਜਿ

ਸਦੁਪਛਾਣਿਆਗੰਜੇਸੇਈ॥ਏਹਿਭੂਪਾਤਿਗਾਜੇਨਆਖੀਅਹਿਦੁਜੇ
ਇਦੁਖੁਹੋਈ॥ਕੀਤੀਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਜਾਂਦੇਬਿਲਮਨਹੋਈ॥
ਹਚਲੁਸਚਾਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੁਨਿਹਚਲੁਹੋਈ॥੬॥ਸਲੋਕੁ

ਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੁਹੈਪਿਰਾਬਿਨੁਖਾਲੀਨਾਰਿ॥ਨਨਕਸੋਸੋ
ਗਣੀਜਿਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਮਨਕੇਅਧਿਕਤਰੰਗ
ਉਦਰਿਸਾਹਿਬਢੁਟੀਐ॥ਜੇਗਚੈਸਚਰੰਗਿਗੁੜੈਰੰਗਿਅਪਰਕੈ॥ਨਨਕ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਢੁਟੀਐ॥ਜੇਚਿਤੁਲਗੈਸਚਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਕੰਮੁਅਮੋਲੁਪੈਕਿਉਕੀਮਾਤਿਕੀਜੈ॥ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅ
ਪੇਵਰਤੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਾਤਿਕੀਜੈ॥ਗੁਰ
ਬਦੀਕਮਲਾਬਿਗਾਸਿਆਇਵਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਆਵਣਜਾਣ
ਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਵੀਜੈ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਨਮੋਲਾ

ਪਲਾਨਾਭਗਵਾਨਾਕੁਚੁ॥ਨਨਕਲਾਲੇਲਾਲੁਹੈਸਚੈਰਤਾਸਚੁ॥
ਮ:੩॥ਸਹਜਿਵਣਸਪਾਤਿਛੁਲੁਛਲੁਭਵਹੁਵਸੈਭੈਖੰਡਿ॥ਨਨਕ
ਤਰਵਹੁਏਕੁਹੈਏਕੋਛੁਲੁਭਿਰੰਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੋਜਾ

ਬੁਧਿਮਨੈਸਿਉਸੇਸੂਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਹੋਇ
ਅਪੁਪਛਾਨਾਗਿਆਨੀਆਕਾਇਹੁਮਹਤੁਹੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾ
ਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਜਿਨਗੁਰਪ
ਸਾਦੀਮਨੁਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੩

ਜੋਗੀਹੋਵਾਜਗਿਭਵਾਘਰਿਘਰਿਭੀਖਿਆਲੇਉ॥ਦਰਗਾਹੇ

ਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰੁਦੇਉਗਭਿਖਿਆਨਮੁਸਤੋਖਮਜੀ
 ਸਚੁਹੈਨਾਲਿਭੇਖੀਹਾਸਨਲਪੀਅਸਭਬਪੀਜਮਕਾਕਿਅਨ
 ਗਲਾਭੂਠੀਅਸਚਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥੪॥੩॥ਜਿਤੁਦਹਿਲੇਖਮੰ
 ਅੰਸਦੁਸੇਵਿਹੁਨਕਾਇਗਤਿਸੁਸਰਣੀਭੂਟੀਐਲੇਖਮੰਗੋਨ
 ਨਾਸਚਾਦਿਜਾਏਸਚਾਦਿਜੁਸਚਾਏਪੁਸਬਦੁਦੇਇਹਹਿਰਦੈਜਿਸ
 ਰੂਪੈਤਨੁਮਨੁਭੀਸਚਾਹੋਇਨਾਨਕਸਚੈਪੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸਚੀ
 ਭੀਅੰਦੇਇਸਚੇਮਹਿਸਮਾਵਸੀਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥੫ਉ
 ਸੂਰੇਹੋਹਿਨਆਖੀਆਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਗਹਿਭੁਖਪਾਵਹਿ॥
 ਐਆਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੁਜੈਪਚਿਜਾਵਹਿਅਤਿਕਰੇਪਸਿਭਿਭੂਭੁਦੇ
 ਗੋਪਿਭੈਦੁਖਪਾਵਹਿਹਰਿਜੀਭਿਅਹੰਕਾਰੁਨਭਾਵਈਵੇਦਕੁਕਿਸੁਣ
 ਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮੁਏਸੇਵਿਗਤੀਗਏਮਹਿਜਨਮਿਭਿਭਿਅਵਹਿ॥
 ਸਲੋਕੁਮ॥੩॥ ਕਾਗਭਿਹੋਇਨਉਜਲਲੇਹੇਨਵਨਪਾਗੁਪਿਰਮ
 ਰਬੁਮੰਨਿਲੈਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਗੁਪੁਕਮੁਪਛਾਣੈਉਜਲਾਸਿਰਿਕ
 ਲੇਹਾਪਗਾਗਿਸਨਛੋਡੈਭੈਵਸੈਨਨਕਕਰਣੀਸਾਰੁ॥੧॥੪॥੩॥
 ਅਭੁਮਬਣਜੋਗਏਮਹਿਨਸਕਹਿਗਵਾਰਾਨਾਨਕਜੇਇਪੁਮਾਗੀਐ
 ਸਬਦੀਵੀਚਾਗੀਏਪੁਮਨੁਮਹਿਅਨਮਰੈਜੈਲੇਚੈਸਬੁਕੋਇ॥
 ਨਕਮਨੀਕਉਮਲੇਮਾਗੀਜੇਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈਸੋਇ॥੨॥੫ਉੜੀ॥
 ਦੇਵੈਤਰਭਾਜਪਾਈਓਨੁਵਿਚਿਸਕਾਤਿਸਿਵਵਾਸਾਸਕ
 ਰੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਭੀਜਨਮਿਭਿਨਾਸਾਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਾਂਤਿਪਾਈ
 ਜਪਿਸਾਗਿਰਾਸਾਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਦੇਖੁਉਤਮਹਰਿਦਾਸ
 ਨਕਨਮਾਭਿਨਾਕੋਥਿਰੁਨਹੀਨਮੇਭਾਲਿਜਾਸਾ॥੧॥੪॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮ॥੩॥
 ਚੇਵਾਂਪਡਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿਨਵਖੰਡਮਧੇਪੁ
 ਜੀਅੰਅਪਣੈਚਾਜੀਵੀਚਾਰਿਮਤੁਸਚਾਅਖਰੁਕੁਲਿਜਾਇਚਉਕੈ

ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁ
 ਲੇਕਿਲੁਤਿਸੁ
 ਜੇਵਰੁਅਵਰੁ
 ਕੋਇ॥

ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ਭੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨ ਨਕਾ ਸ ਚਾਏ ਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩॥
 ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵ ਭਿਅਾਈ ਆ ਕਉਨਾ
 ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕੰਟ ਕੁਕਾਲੁ ਏ ਕੁਹੈ ਹੋਰੁ ਕੰਟ
 ਭੈ ॥ ਅਠਰਿਓ ਜਗਮਹਿ ਵਰਤ ਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਓ ਭੂਭੈ ॥ ਗੁਰਸਬਦ
 ਭੇਦੀ ਐਹ ਰਿਜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਭੈ ॥ ਸੋਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਢੁਟੀ ਐ ਜੋ ਮਨ ਸਿਓ
 ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਸੀ ਭੈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
 ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਰੀ ਦਰਗਾਹ ਸਚੁ ਕ ਬੂਲਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
 ਗਸੀਦੁ ਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ॥ ਆਦਿ ਲਦਰਵਾ ਨੀਜੇ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ
 ਗਸੀ ॥ ਇਸ ਕਮੁਹ ਬਾਤਿ ਨ ਨਕਾਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧॥
 ਗਉ ਜੋਇ ਮਧੁ ਕੜੁ ਉਸਾਰੰਗ ਪਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਮਨ
 ਠਿਸੁ ਭਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ
 ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜ ਸੀਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ
 ਰਿਵੇਲਾਹ ਬਿਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾ
 ਜੋਹ ਗਿਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਗੀਤੁ ਧੁਛ ਡਾਵਣੀ ਸਭ ਤੁ ਪੈਲਾਗੇ ॥੧॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛ ਮੀਦੁ ਘਘਨੈਰੇ ਆਥਿ
 ਗੁਲਾਦ ਸਿਸਰੁ ਘਣਉ ਲਾਰੁ ਨ ਪੁੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਪੁੰਜੀ ਸਾ
 ਨ ਮੁਤੁ ਅਖੁਟ ਉਦਰ ਬੁਝਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨ ਨਕਾਲੁ ਰਿਗ ਮਲ ਉਧਾ
 ਹੁਣਾ ਪਾਰੁ ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਇ ਏ ॥ ਠਉ ਠਉ ਠਉ ਮਾਇ
 ਥੈ ਭੈ ਭੈ ਜਮ ਮਾਰ ਸੀ ਨ ਨਕ ਮੇਲਣ ਨਾਮਿ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੇ
 ਭੁਸਵਾਰਿ ਓਨੁ ਵਿਚਿ ਨਵਨਿ ਧਿਨ ਮੁਆਇ ਕਿਆ ਪੇ ਭਰਮਿ ਕੁਲਾਇ
 ਨ ਨਿਹ ਠਲ ਕਾ ਮੁਆਇ ਕੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਆਹਰਿ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ॥
 ਨੀਸੁ ਏ ਕੈ ਮਨਿ ਆਹਰਿ ਉਤਮ ਕਾ ਮੁਆਇ ਰਿਹਾਰਿ ਗੁਓ ਪਾਜਿ ਅਗ
 ਆਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਰੇਲ ਤੁਣਿ ਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ

ਗੀਰੁ ਅਤਿ ਰਹ ਪਾਇ ਦੁਖ ਘੋਲੇ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀ ਭੂ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਮੰਦਰੁ
ਦਸਿ ਬਾਜਣ ਘੋਲੇ ਪੜੀ ਐ ਜੋਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੁਬੀ ਜਉ ਅਵ
ਕੀ ॥ ੨ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ ਹਾਥ ਲਾਏ ਖੀ ਐ ॥ ਵਰ
ਮੰਦਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਰਿ ਪਵਾ ॥ ਮਥੁ ਭਰਿ ਦੁਖ ਬਦੁਖਾ ਨਾਨਕ ਸ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਭਾ
ਅਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਜੋਇ ਚਿਨਿ ਸੋ ਪਾਰਿ ਦੇਹ ਰਿਨੁ ਮੁਧਿ ਆਵੈ ॥
ਜੋਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਧਰਮੁ ਗਾਇ ਤਿਨ
ਮਿਤ੍ਰੁ ਪੈ ਜਮ ਮਗਿਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿਨੁ ਮੁਧਿ ਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਸੁਗਤਿ ਹਰਿਨ
ਜਸਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ੧ ॥ ਸੁ ਈ ਐ ਏ ਕੁਵ ਖਾਈ ਐ ਸੁਰ
ਜੀਮਿਗਤਿ ਪਾਰਿ ਆਲਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿ ਐ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥ ਕਉਣੁ ਮੁਆ
ਉਣੁ ਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਉਣੁ ਰਹੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ
ਕਉਣੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿ ਆਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਅ
ਉ ਤਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਾਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਲੇਇਣੁ ਰਤੇ ਲੇਇਣੀ ਕੰਨੀ
ਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭਰੁ ਸਾਇ ਦਿਚੁ ਨ ਜੀਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ
ਸਕਿ ਬੁਕੋ ਲਿਆਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖੁ ਟੁਕ ਦੇਨ ਨਿਖੁਟ
ਨਾਖਾਇ ਖਰਚਿ ਉਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨਨੇ ਜਿਨ ਆਵਈ ਜਸ ਕੰਕਰੁ ਜਸ ਕ
ਐ ਸੇ ਸਾਹਸ ਚੇਵਣੁ ਜਾਰਿ ਆਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
ਵਾਪਰੈ ਸਾਗਰੁ ਜਾਣੀ ਬਿਖੁ ਭਾਵਿਹਾ ਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਬਿਖੁ ਸਿਉ
ਮਗਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਹਰੁ ਪੁਪਭਿਤ ਸਦਾਇ ਦੇ ਮਨੁ ਮੁਰਖ ਗਵਾਹ ॥
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ ਨੀਵਾਟੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਾਟਾ ਕੀ ਆਕਰਨਿ
ਕਹਾਣੀ ਆਕੁ ਤੁਝੋ ਕੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹੁ ॥ ਜਗਮਹਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਹਰਿਨਿ

ਮਲਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਗਧਿ
 ਵਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਫੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵੇ ਐਧੁ ਕਮੁ ਮਨੇ ਫੁਖੁ ਜਾਇ ॥
 ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਐਸੁ ਬੁਕਿ
 ਸੈਰ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਪਤੁ
 ਨੁਨ ਵੈ ਤ੍ਰਿਪਾਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਆਹੁ ਐਧੁ ਫੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥
 ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾਹੀ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੰਮੈ ਮਰੈ
 ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥
 ਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਸੰਤੀ ਪਨੁ ਖਟਿ ਆਜਿ ਨਾਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਭਿਆਪੁ ਭੁਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਇ ਸੁਖ ਨ ਕੀਕੀ ਮਤਿ
 ਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਇਤੁ ਪਨਿ ਪਾਇ ਐਧੁ ਖਲਾਈ ਸੁਖੁ ਵਸੀ ਆਮਨਿ ਆਇ
 ਨਾਕਉ ਧੂਰਿ ਭਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇ ਆਆਇ ॥ ਮਨੁ ਖੁਜਗਤੁ ਨਿਰਪਤੁ
 ਹੈ ਮਾਇ ਆਨੇ ਬਿਲਾਇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਫਿਰਦਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੁਖ ਨ ਕਦੇ
 ॥ ਸਾਂਤਿ ਨ ਕਦੇ ਆਵਈ ਨਹੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਚਿਤ ਚਿਤ
 ਰਹੈ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਭਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦ ਨੀਸੇ ਸੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ॥ ਏਕੇ ਸਿਮਰਹੁ
 ਰਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਜਿ ਤੁਖਾ
 ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪੈਨਣੁ ਸਿਫਾ ਤਿਸ ਨਾਹਿ ਪੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਧੁ ਭੁਜਾ
 ਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਪਨੁ ਖਟਿ ਆਥੇ ਜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੇਹੀ
 ਸਬਦੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਪੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਖ
 ਐ ਜਿਸਨੇ ਆਪਾਇ ਖਾਲੇ ਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੇਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਧੁ ਮੈ
 ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਪੈ ॥ ਅੰਦਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰ ਪੂਰੁ ਹੈ ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਜਾਪੈ

ਰਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੇ ਹਰਿਗ ਸਿਧਾ ਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪੀਆਇ
ਭਿਰਿਕਾਉ ਨਾਇਆ ਪੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਲੇਕੁ ਅਵਗਣਕੀ
ਨੈਗੰਠੜੀ ਗੁਣ ਨਾਇਹਾ ਭੈ ਕੇਇ ॥ ਗੁਣ ਕਾਗਾਹ ਕੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਹਲਾ ਕੇ
ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾਈ ਅਨਿਜਿ ਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥
ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਮਾਨਿ ਹਰਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਕਮਿ
ਨਿਐ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅੰਦਰਿ
ਜਾਤ ਖਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਅੰਦਰਿ
ਗੁਰ ਅਸਹਾਉ ॥ ਖਰੇ ਪਗਿ ਖਿਖ ਜਾਨੈ ਪਾਈ ਅਨਿਧੋਟਿਆ ਨਹੀ ਥਾਉ ॥
ਬੁਝੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰੁ ਸੁਆਇਆ
ਨਿਵਸਿਆ ਨਾਉ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਨਹੀ
ਹੋਵਾਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ ॥ ਬੂਝੁ ਪੁਗਿ ਆਨੀ ਬੂਝਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ
ਹਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਅਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਐ ਭੈ ਤਜਾਣੀ ਐ ਜੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਕੁ ਮੁਠਉ
ਗਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ਐ ਉਤਮ
ਮਤਿ ਤਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ ਜੰ ਸਾਜ ਪੁਜਾ ਪਾਉ ਤਿਭਵਣਾ ਤਿਸੈ ਸਮਾ
ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਨ ਮਾਣ ਕੁ ਜਿ ਨਿਪਗਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਸੇ ਜਨ ਵਿਹਲੇ ਜਾਣੀ ਆਹਿ ਕਲਜੁ ਗਵਿਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਵਿਹਲੇ
ਜਾਣੀ ਹੋ ਕਲਜੁ ਗਵਿਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ
ਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਰਉ ਜਲੁ ਬਿ
ਖੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲੀ ਮੁ
ਖ ਅੰਮਤੇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਭਵਿਖ ਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖੰਡੇ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ
ਸੋਧਨੀ ਮਨ ਮੁਖਾ ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਥੋਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਮਤੇ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ਆਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆਣੈ ਗਾ ਸਿਧਾ ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕ

ਲਿਖਿ ਕੀਚੈ ਅਰ ਦਾਸਿ ॥੧॥ ਮ:੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪੇ ਜਾ

ਸੋਇ ॥ ਕਿਸਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕ ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ

॥ ਸਭੇ ਥੋਕਾ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਣੁ ਪਾਪਾ

ਗਿਆ ਵਣਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥ ਸਚੁ ਨ ਮੁਆਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ

ਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਮਾਹਿ ਸੰਜੀਧਾਰਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੫

ਇਆ ਮਨੁ ਪੁਨਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੇ ਮਾਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ

ਕਰਮ ॥੧॥ ਮ:੫॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਪਿਆਇ ਤੂ ਤੂਟਹ ਮਾਇਆ ਥੰਧ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਭਾਣੈ ਪੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓ ਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੋਖਿ

ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਜੇ ਵਡਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁ

ਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਗਥਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩

ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਹੀ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿਦਾ ਨਾਨਕ

ਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮਾਰਣਾ ਜਿਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ॥੧॥ ਮ:੩॥ ਮਨ

ਪੜੀ ਵਚਣੀ ਸੁਖੀ ਪੁਸ਼ੁ ਸਾਰਾ ॥ ਸੇਧੁ ਹਮ ਲੁਭ ਲਾਭ ਆਖੀਐ ਜਿ

ਏਥੁ ਹਮੁ ਬੀਚਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰਿ

ਆਇਆ ॥ ਸੁਪਰਵਾਣੁ ਪੈ ਜਿ ਕੁਲਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ

ਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਪੈਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕੁਤੁ ਪੜਣਾ ਕੁਤੁ ਕਮਾਵਣਾ

ਬਿਖਿਆਨਾ ਲਿਖਿਆ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨੁ ਮੁਖ ਜਨਮੁ

ਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ

॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ ॥ ਜੇ ਪੁਕਮੁ ਨ

ਏਖ ਸਮਝਾ ਸੋਈ ਨ ਕੁਚਾ ॥ ਜਿ ਤੁਭਾ ਵੈਤਿ ਤੁਭਾ ਦਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ

ਸਚਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏ ਕੁਹੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਰਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
ਲਾਪੀਐ ਸਾਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾਇ ਦਾਤਿ ਵ
ਕਿਨਚਾ ॥ ੨੨ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ੬੭

ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾਨਾ ਨਿਮਹਲਾ ੫

੧੦ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਡਾਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫

ਤੁਰਬਿਸ

ਏ ਮੈ ਡਿਐ ਡੇਰੀ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਨੈਣ ਮਹਿ ਜੇਤਰ ਸਦੇ ਕਾਇ ਪਸੀਦੀ
ਦੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਨੀਹੁ ਮਹਿ ਜਾਤ ਉਨਾ ਲਿਖਿ ਆਨੇ ਪਕੁੜਾ ਵੇਡੇ ਖਾਕ
ਕੁਭੇ ਗਭਰਾ ਵਣੇ ਜਿਚ ਰੁਪਿਰੀ ਨਡੇ ਖਾ ॥ ੨ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਓਠੀ ਧੁਲੁ ਕੰਤੜੇ
ਉਪਸੀਤ ਉਦੀ ਦਾਰਾ ॥ ਕਾਜ ਲੁਹਾਰੁ ਤਸੇ ਲਗ ਸੁਬਿਨੁ ਪਸੇਹ ਭਿਰ
ਭਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦੁ ਸਦੁ ਸੁਰੁ ਧਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੇ ਥਾਣੁ ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿਆਗਿ ਆਹੋ ਏ ਬੇਦ
ਪੁਪੁਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਫ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤੈਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥
ਵਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰ
ਰਿਕਲ ਧਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥
ਜੁਗਣਹਿ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਡਾਖਣੇ ਮ ॥
ਜੇਤੁ ਮਿਤੁ ਅਸਾਡੁ ਡਾਹਿ ਕਰੋਗੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜੀ ॥ ਜੀਉ ਮਹਿ ਜਾ
ਉਮਹਿ ਆਕਾਇ ਪਸੀਜਾ ਨੀਤੋਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਦੁਰਜ ਨੁ ਤੁਜ ਲੁਭੁ ਹੋਤੈ
ਵੇਛੋੜੇ ਮਹਿ ਜਹਿ ॥ ਕੰਤ ਤੁਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈ ਡਾਹ ਭੋਦੁ ਬੁਢਿਲਾਰਿ
੨ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਦੁਰਜ ਨੁ ਦੁਜ ਭਾਉ ਪੈ ਵੇਛੋੜਾ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗਾ ॥ ਸਜਣੁ ਸਚ ਪਾਤਿ
ਪਾਤਿ ਸੁਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਰੋਗਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਅਗਮ ਦਇਅ ਲ

ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਗੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣਾ ਤੁਧਾ ਸਿਰਜਿ ਆਸਥੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਨਾ ਰਿਕ
 ਗਲ ਭਉਣਾ ਤੇਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਭਉਣਾ
 ਤੁਧੁ ਅਪਭਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੁਧਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ਜਗਤਿ ਧਰਣਾ ਤੁਧੁ ਭਉਣਾ
ਹੋਜੁ ਗਤੁ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣਾ ਤੁਧੁ ਆਵਣ ਜਾਣ ਕੀ ਮਤਿ ਤੁਧੁ
 ਪੁਨਲਗੈ ਤਿਨਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਭਾਤਿ ਸੁਲਾਵਹਿ ਸਤਿ
 ਰਚਣਾ ਤੁਹੋਰ ਤੁਧਿ ਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਿਸਾਟਿ ਕਰਣਾ
 ਭਖਣੇ ਮਃ ੫ ਜੇਤੁ ਵਤਾਰਿ ਅੰਢ੍ਰ ਦੇਹ ਭਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ
 ਕਸੁ ਕਤੈ ਬਾਹਰੀ ਮੈਢੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਥੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾ
 ਏਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਢ੍ਰ ਲੁਮਲਿ ਪਹੀ ਨਵੈ ਵੈ ਬਿਰਥ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ
 ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੁੰ ਕੀ ਆਪ ਭੁਸੀ ਗਾਰੁ ਗਰਿਤੀ ਮੰਦਿ
 ਸਮਵਈ ਜੇਗਲਿ ਪਹਿਰਾਹਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਪਰਬੁ ਮੁਖ
 ਮੇਸਹੁ ਜੋ ਨਿਨ ਆਵਹੀ ਤੁਹੁ ਕਮੀਸਾ ਜਹਿ ਸਿਸਾਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਾ
 ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਧੁ ਹਿਧਿ ਆਵਹੀ ਤੁਸਭ ਮਹਿ
 ਹਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ਤੇਗੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੇ ਨਿਨ ਆਵ
 ॥ਏ ਹਿਰਤ ਨ ਜਵੇ ਹਰਲਾਲ ਕੀ ਮਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦ
 ਆਭੁਤਿ ਸੁਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾਲਾ ਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੇ ਨਿਜੇ ਹਰਿ
 ਗਵਹੀ ॥੩॥ ਭਖਣੇ ਮਃ ੫ ਜਾਮੁ ਪਸੀਹ ਠਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿ ਜੈ ਨਾਲਿ
 ਭੇਛੁ ਖਉਲਾਹਿ ਅਮੁਨ ਨਕ ਨਦ ਰਿਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਨਕ ਬੈ
 ਭਖੇ ਵਾਉਲੀ ਮੇਸੇਵ ਹਿਦਰੁ ਖੜਾ ਪਿਰੀ ਏਤੁ ਜਾਣੁ ਮਹਿ ਜਾਸਕੈ
 ਈਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾਇ ਓਕੁ ਢੁਪਰਵੈ
 ਨਜੋਹੇ ਕੰਤ ਤੁਨਾ ਨਨਕ ਭੁਲਾਸੀ ਵੀ ਝਿਝਿ ਆਪੁ ਸੰਸਾਰੁ
 ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਹੁ ਪਤੁ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤ
 ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੇ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੁਧੁ

ਭਾਜਤੀਸਤੀਪ੍ਰਭੂਨਿਰਮਲਾਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾਸਭੁਬ੍ਰਹਮਪਸਰੁਪਸ
ਭੀਅਪੇਖੇਲੰਤਾਹਿਪੁਆਵਾਗਵਣੁਰਚਾਇਓਕਰਿਚੇਜਦੇਖੰਤਾਤਿਸੁ
ਪੁਤ੍ਰਿਗਗਭਿਨਪਾਵਹੀਜਿਸੁਦੇਵਹਿਗੁਰਮੇਤਾਜਿਉਅਪਿਚਯਵਾਹਿ
ਤੁਭਿਚਲਦੇਕਿਭੁਵਾਸਿਨਜੰਤਾ॥੪॥ਸਭਦੇਸਃ੫ ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੈ
ਇਆਤੁਲਿਗਾਜਮਹਰੇਗੁਵੇਖੋਛਿਟਾਤ੍ਰਿਬੀਵਦੇਜਮਿਖਿਸਵੇਪੇਰੁ॥੧॥
੫॥ਸਚੁਜਾਣੈਕਚੁਵੈਦਿਓਤੁਆਪੁਆਪੋਸਲਵੇਨਾਨਕਅਤਸਤੀਮੋਇ
ਤੁਭਿਅਛਲਿਪਥਣਿਜਿਉਜੁਮਿਓ॥੨॥ਸਃ੫॥ਭੋਰੇਭੋਰੇਗੁਰੁਜੇਸੇਵੇਦੇਅ
ਕੁਮੁਦਤਿਪਈਚਿਰਾਣੀਆਠਿਰਿਕਭੁਅਵੈਗੁਤਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥
॥ਤੁਧੁਰੁਪੁਨਗੇਖਿਅਜਾਤਿਤੁਵਰਨਾਬਾਹਗਾਏਸਾਦਸਜਾਣਹਿਦੂਰਿ
ਵਰਤਹਿਜਾਹਗਾਤੁਸਾਰਿਘਟਭੋਗਹਿਅਪਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਲਾਹਗਾਤੁ
ਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀਅਨੰਤਸਭਜੋਤਿਸਮਾਹਗਾਤੁਸਭਦੇਵਅਹਿਦੇਵਾਬਿਧਾ
ਤੇਲਾਹਗਾਕਿਆਅਗਾਧੋਜਿਹਵਾਇਕਤੁਆਬਿਨਸੀਅਪਰਪਰਾਜਿਸੁ
ਮੇਲਹਿਸਾਤਿਗੁਰੁਆਪਿਤਿਸਕੇਸਾਭਿਕੁਲਤਰਾਸੇਵਕਸਾਭਿਕਰਦੇਸੇ
ਵਰਨਿਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇਗਾ॥੫॥ਸਭਦੇਸਃ੫ ਗਹਡੜੜਾਤਿਟਿਛ
ਇਅਗਾਛਲਜਾਛਿਓਪੁਰਾਹਿਜਿਨਾਭਾਗਮਥਾਹਜੈਤਿਨਊਸਤਾਦ
ਪਨਾਹਿ॥੧॥ਸਃ੫॥ਨਾਨਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿਅਧਰਿਆਆਣਿਮਉਜੁਦ
ਥਾਵੁਪੁਸਾਤਿਗੁਰੁਆਪਣੇਬੈਠਾਥਾਕੁਦਰੁਦਾ॥੨॥ਸਃ੫॥ਨਾਨਕਭੁਸਰੀ
ਅਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਥੈਮਾਹਿਜਿਨੀਗੁਰੁਮਨਾਇਆਗਜਿਗਜਿਸੇ
ਰੀਖਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਧੁਜਗਮਾਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਵਿਚਿਹ
ਭੀਮੈਪਾਈਆਏਕੁਮੰਦਰੁਪਚਚੋਰਹਹਿਨਿਤਕਰਹਿਬੁਰਿਆਈਆਦਸ
ਨਗੀਇਕੁਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਭੁਭਾਈਆਇਨਿਆਇਆਮੋਹਣੀਸੇ
ਧੀਆਨਿਤਛਿਰਹਿਭਰਮਾਈਆਹਾਠਾਵੈਵੈਕੀਤੀਓਸਿਵਸਕਤਿਵ
ਤਾਈਆਸਿਵਅਗੈਸਕਤੀਹਾਰਿਆਏਵੈਹਰਿਭਾਈਆਇਕਿਟਿ

ਚਹੁਪੀਤੁ ਸੁਗਧਿ ਅਜੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਜਥਾ ਵਿਚਹੁ ਬਿਬੁਧਿ
ਭਜਿ ਲਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆ ॥ ੬ ॥ ਡੁਖ ਏਸ ॥ ੫ ॥ ਅਗਾਧ ਕੁਤਾ ਪਿਪਿਭ
ਹਿ ਨ ਮੁਪ ਡੜਾ ॥ ਨ ਨ ਕਸਿਉ ਇਵੇ ਹਵਾਰ ਬਹੁ ਜਿ ਨਹੇ ਵੀਜਨ ॥ ੭ ॥
੫ ॥ ਸਜਣੁ ਮੈ ਡਾਚਾਈ ਅਪਭੁ ਕਹੀ ਦਾਮਿਤੁ ॥ ਧਰੇ ਜਾਣਨਿ ਅਪਣਾ ਕਹਾ
ਠਹੇ ਚਿਤੁ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਗੁਣੁ ਡਾਚਾ ਧਮੁਕਾ ਭਮਥੈ ਧੀ ਪਰਗਟੁ ਬਿਆਸੈ
ਹਵਾਰੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨ ਨ ਕਜੀ ਤੁਫੁ ਠਿਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁਮੈ ਰੈ ਵਾਠਿ ਹੋਤਾ ਕਿਅ ਮੁਹ ਛੰਦਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਨ ਸਭਿ ਪਿਆਜ
ਹਾਥੰਦਾ ॥ ਲਖ ਮੀਤੋ ਟਿਨ ਅਵਈ ਖਾਇ ਖਗ ਚਿਰਹੰਦਾ ॥ ਲਖ ਚਉ
ਸੀਹ ਮੇਦ ਨੀਸਰ ਸੇਵਕ ਹੰਦਾ ॥ ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤੁ ਸਾਰਿ ਕੀਤਿ ਅਨਾ ਮੰਗ
ਖੰਦਾ ॥ ਥੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾਹਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਮਿਥਿ ਗੁਰਗੋਵਿਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ਐਜਾ ਤੁਧੁ ਭਵੰਦਾ ॥ ੬ ॥ ਡੁਖ ਏਸ
ਡੇਖਣ ਕੁ ਮੁਸਤਾ ਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇ ਹਾਤ ਉਧਣੀ ॥ ਠਿਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਂਲਿ
ਡਿਠ ਮੁਤਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰਾਪਿਆ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਦੁਖੀ ਅਟਰਦ ਘਲੇ ਵੇਚਨ ਜਾਣੇ ਭੁਧ
॥ ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਜੀਵ ਸਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਛਹ ਦੀ ਜਾਇ ਕਰ
ਵਹਾਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਭਿਠਿਆ ॥ ਸੇਈ ਰਹੇ ਅਮਾਣਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਇਆ
॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਕੁਖ ਪੈਤਿ ਸੁਦੁ ਖੁਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ
ਨਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿਅ ਸੁਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੇ ਨਰੁ ਉਸਕੀ ਸਰਣੀ ਪੈ
ਸੁਕੰਬਾਹਿ ਪਾਪੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤੀਨਾਪੈ ॥
ਨਿਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਸਕੁ ਨ ਕ
ਤੁਹੈ ਸਾਭਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥ ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇ ਵਰੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ
ਸਭ ਅੰਤ ਰਿਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ੮ ॥ ਡੁਖ ਏਸ ॥ ੫ ॥
ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹੰਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਗਵਿਆ ਸੁਆਜਿ ਨਾ ਕੀ ਮੈ ਅਸ
ਤਿਨ ਮਾਹਿ ਜੀਆ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੁ ਡੀ ਭਉ ਦੀ ਭਵਿ

ਜਿਥੇ ਬੈਠੇ ਸੇਠਾ ਬਿਆਉ ਬਰੇ ਰਾਗ ਮਥਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਭਿਠਾਹਰ ਮਥਾ
ਪ੍ਰੀਤੀ ਕੋਰਿ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਤੈਸਖੀ ਰਾਗ ਮਥਾਇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਗਵਿਆ
॥ ਪਉੜੀ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਬਿਰਥਾ ਵਰੀ ਹੋਰ ਅਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗ ਦਾਨੁ ਹੋ ਸਾਈ ਅਜਿਤੁ
ਕੁਝ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਉਦੇ ਵਪੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਛਾਢੀ ਝਿਪਤ
ਹੈ ਅਗਦਾ ਸਿਸੁਈ ਦਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਛਾਢੀ ਕਉ ਮਹਾ ਬਿਬੁਝਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖ
ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਾਈ ਛਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗ ਲੁਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਅ
ਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਪਉ ਨਿਰਗੁਣ ਛਾਢੀ ਬਖਸਿਓ ਨੁਪਾਭਿ ਪੁਗਥਿ ਵੇਦਾ
ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਭਖਣੇ ਮਃ ੫

ਜਾ ਢੁਟੇ ਤਾਖਾ ਕੁਤੁ ਸੁੰਦੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਪੁਤੁ ਕੈ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਅਗੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿਦਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਭਿ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰੁਸੀ ਐ ਜਿ
ਸਹਿ ਮੰਗੀ ਚਿਦਾ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤੇ ਗੰਗਿ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਣ
ਭਾਨਾ ਨਕਾ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਆਲੁ ਦਿਆ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਜਾਤੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤੁ ਹੋਤਾ ਕਿਅ ਮੈਕਾ ਝਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਗੁਠੀ ਆਸੇਤੁ ਪੁਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿਲੀ ਘਾਇ ਅ
ਜਿਤਾ ਪਾਵਾ ਝਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾ ਝਾ ॥ ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਅਵਸਿਕਾਰਿ ਦਿਤਿ ਓਸਤ ਵੰਤਾ ਸਾਝਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਅਨਿਤਿ ਤੈਲਗਦੀ ਅ
ਲਖਿ ਜੋਤਾ ਝਾ ॥ ਜੋਇ ਛੀ ਸੇਠ ਲੁਪਾਇ ਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਭੁਠਾ ਭਾਇਰੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥ ੧ ॥ ਭਖਣੇ ਮਃ ੫

ਜਾ ਮੁਆਵਹਿ
ਚਿਤਿ ਤੁਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਯਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹਿਮੰਤਿ ਰੰਗਾ ਵਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਹਿ
ਜਾਨਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਪੜੁ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰੇ ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਗਾ ॥ ਕਾਕੁ ਲੋੜੇ ਦਾ
ਤਨਿ ਖੋਜੇ ਰਤੇ ਦੀ ਦਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਅ ਤਕ ਹਿ ਬਿਆਪਾਸ ਕਰਿ
ਅਜੋਹਿ ਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਥੀਉ ਸੰਤ ਨ ਕੀਰੇਣੁ ॥ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਰੁ ॥ ੩ ॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ਵਿਭੁ ਕਰਮਾਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਾਭਿਗੁਰਮਨੁ ਮਾਨ
ਗੋ॥ ਧਰਮੁ ਪੀਰ ਕਾਲਿ ਅੰਦਰੇ ਹਿਉ ਪਾਪੀ ਮੁਲਿ ਨ ਤਗੋ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁਖ
ਕਰੁ ਖਾਏ ਹਿਕਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੋ॥ ਚਰੇ ਜੁਗਮੈ ਸੋਧਿ ਆਵਿ ਭੁੱਖਿ
ਰੁਨਭਗੋ॥ ਹਉਮੈ ਮੁਲਿ ਨ ਢੁਟੀਵਿ ਛਾਪੁ ਸਤਸੰਗੈ॥ ਭਿਚਰੁ ਭਖਾਨੁ ਪ
ਈ ਜਿ ਚਰੁ ਸਾਹਿਬਾ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੋ॥ ਗਜਿ ਨਿਜਾਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਵਿ ਅਤਿ ਸੁਖ
ਰਿਦੀ ਬਾਛੁ ਅਭਗੋ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਸਾਭਿਗੁਰ ਚਰਣੀਲ
੧੧॥ ਭੁਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਲੜੀ ਦੇਹ ਭਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰੰ ਨ ਸਿਰਿ॥ ਹਰ
ਸੁਹਾਉ ਸੋ ਧਣੀ ਚਉਦੇ ਮੁਖਿ ਅਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ਮਾਇ ਕੁ ਮੋਹਿ ਮਾਥਿ
ਨ ਧਣੀ ਅਪਾਹਿ॥ ਹਿਅ ਭੀ ਮਾਹਿ ਜਾਨੰ ਛੜਾ ਮੁਖੁ ਸਚੁ ਅਲਾਇ॥ ੨॥
੫॥ ਮੁਖੀ ਅਉ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ਜੇ ਰੇ ਖੈਰਿ ਕਵਰਤਾ ਸੁਖ
ਮਾਹੁ ਬਾਹਰੇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ
ਰਸ ਨੁ ਪਾਈਆ॥ ਮੈਥਾ ਖਾਵਿ ਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜੇ ਬਿਦ ਬੁਲਾਈਆ॥ ਮੈ
ਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀ ਅਤੁ ਪੁਜੇ ਵਭੁ ਨ ਸਾਈਆ॥ ਮੈ ਦਾਸਿ ਹੁਮਾਰੁ ਗੁਸਰੇ
ਭੀ ਭੁਮਿਲਾਈਆ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਿਉ ਹਉਮੈ ਤਜਹਾਇ ਤੁਪਾਥਿ ਜੁਲਾਈ
ਅੰ॥ ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਅਪਣਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ॥ ਸਭੇ
ਸਾਪੁਰੀ ਆਗੁਰ ਮਹਾਕਿ ਬੁਲਾਈਆ॥ ਤੁਪੁਜੇ ਵਭੁ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਖੀ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰੇ
ਸਾਈਆ॥ ੧੨॥ ਭੁਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖੀ ਅਉ ਤਖਤੁ ਪਿਰੀ ਮਾਹਿ ਜੇ ਪਤ
ਹਾ॥ ਪਾਵਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕੋਲਿ ਕਵਲਾਜਿ ਵੈ॥ ਬਿਗਸਾਵਟੇ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ਪਿਰ
ਆਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੁਲਾਵਣ ਥੀਵਿ ਬਗਾਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਹਿਖਥੇਰੇ ਪੰ
ਨਹੁਟੈ॥ ੨॥ ਮਃ ੫॥ ਠਗਾਨੀ ਹੁਮਤ੍ਰੋੜਿ ਜਾਣਗੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨਗਰੀ॥ ਸੁਖ
ਟਉਰੁ ਹਿਰਿ ਸੁਖ ਧਾਣੁ ਪਰਘਣੇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਅਕਲ
ਲਾਨੀ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖਾ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੂਮਰੇ ਠਹਿਰਾ
ਮਿਲੀਐ ਰੇਖਾ॥ ਵਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾ ਹਿਣ ਸੇਕਿ ਤੈਨ ਕੇਖਾ॥ ਬੇਦ ਪੜ

ਪ੍ਰਸੰਨਤਤੁਸਾਹੁਨਪੇਖਾ॥ਤਿਲਕੁਕਛਹਿਇਸਨਨੁਕਹਿਅੰਤਰਿਕਲੇਖਾ॥
ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਭੂਨਾਭਰਾਈਵਿਤੁਸਚੀਸਿਖਾ॥ਬੁਲਾਮਾਗਿਸੋਪਵੈਜਿਸੁਧਾਰਿਸਸਤ
ਕਲੇਖਾ॥ਤਿਨਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰਅਖੀਦੇਖਾ॥੧੩॥ਭੁਖ
ਜੋਨਿਵਾਹੁਗਾਡਿਜੋਚਲਾਉਨਥੀਐ॥ਕਾਹੁਜਾਵੀਛਾਡਿਸਮ

ਸਚੁਪਣੀ॥੧॥ਸਃ੫॥ਹਰਸਮਾਣੀਜੋਤਿਜਿਉਜਲਘਟਾਉਚੰਦ੍ਰਮਾਪ
ਸਾਭੁਥੀਆਅਪਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿਕਿਖਿਆ॥੨॥ਸਃ੫॥ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨ
ਚਉਅਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਨਨਕਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੀਨਿਬੁਢੇ
ਬਉ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਫਾਹਰਭੇਖਿਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਕਿਸੁਹਰਿਜੀਉਫਾਹਰੀਸਭਠਿਰੈਨਿਕਾਮੀ॥ਮਨੁਰਤਾਕੁਟਬਸਿਉਨਿ
ਗਗਬਿਠਿਰਾਮੀ॥ਠਿਰਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਹਿਕਿਆਗਰਥਹਿਦਾਮੀ॥ਚ
ਭਇਆਨਾਨਿਚਲਾਈਖਿਨਜਾਇਬਿਲਾਮੀ॥ਬਿਚਰਦੇਠਿਰਹਿਸੰਸਾਰ
ਮਹਿਹਰਿਜੀਉਕਾਮੀ॥ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ॥
ਜੋਜਨੁਪਾਰਿਕਾਸੇਵਕੋਚਹਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੪॥ਭੁਖਣੇਸਃ੫ ॥ ਮੁਖ
ਹੁਅਥਾਏਹਭਮਰਣੁਪਛਣਦੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਖਕੁਜਿਨਾਯਕੀਨਾਹਿ
ਕਸਿਉ॥੧॥ਸਃ੫॥ਜਾਣੁਵਸੰਦੇਸੰਇਪਛਾਣੁਕੋਹੇਕੜੇ॥ਤੈਤਨਿਪੜਦਾ
ਨਹਿਨਾਨਕਜੈਗੁਰੁਭੋਟਿਆ॥੨॥ਸਃ੫॥ਮਤੜੀਕਾਂਛਕੁਆਪਾਵਧੋਵੇ
ਦੇਪੀਵਸਾ॥ਮੁਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਥਾਪਸਟਕੁਸਚਾਪਣੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥

॥ਨਿਰਭਉਨਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਲਿਮਾਇਆਰਚਾ॥ਅਵੈਜਾਇਭਵ
ਰੀਐਬਹੁਜੋਨੀਨਚਾ॥ਬਚਨੁਕਰੈਤੈਖਿਸਾਕਿਜਾਇਬੋਲੇਸਭੁਕਚਾ॥ਅੰਦ
ਹੁਥੋਥਾਕੁੜੀਅਰੁਕੁੜੀਸਭਖਚਾ॥ਵੈਰੁਕਰੈਨਿਰਵੈਰਨਾਭਿਧੂਠੇਲਾਲਚ
॥ਆਰਿਆਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਵੇਖਿਧੁਰਿਕਰਮਚਾ॥ਜਮਦੁਤੀਹੈਹੋਰਿਅਦੁਖਹੀਅਹਿ
ਮਚਾ॥ਹੋਆਤਪਾਵਸੁਧਰਮਕਾਨਾਨਕਦਰਿਸਚਾ॥੧੫॥ਭੁਖਣੇਸਃ੫
ਪਰਭਾਤੇਪ੍ਰਭਨਾਮੁਜਾਪਗੁਰਕੇਚਰਣਪਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਣਮਭਉਤ

ਹੈਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁੰਦੀਨਮਾਇਪੁਣੀਆ॥
 ਸਠਲਜਨਮੁਜੈਘਾਟਿਫੁਠਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ਮਃ੫॥ਲੇਇਣਚੇਈਭੀ
 ਪਿਆਸਨਬੁਝੈਮੁਘਣੀ॥ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਭੀਸੇ
 ਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖਿ
 ਸੁਖਪਾਈ॥ਓਪੁਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਥਸਿਭਿਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਈ॥ਓਨਿ
 ਨਾਮਾਪਨੁਸਾਰਿਆਸਭਾਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਓਨਿਫਤੇਲਾਚਰਦੁਨੀਕੇਅੰਤ
 ਚਿਵਲਾਈ॥ਓਸੁਸਟਾਸਟਾਪਾਰਿਅਨੰਦੁਪੈਹਰਿਸਖਾਸਹਾਈ॥ਓਨਿਵੈ
 ਤਸਮਕੀਤਿਆਸਭਨਾਨਿਸੁਭਾਈ॥ਹੋਆਓਹੀਅਲੁਜਗਮਹਿਗੁ
 ਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥ਪੁਗਥਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਹਰਿਸਿਭਿਬਾਣਿਆਈ॥੧੯॥
 ਖਟੇਮਃ੫ ਸਚੁਸੁਹਾਵਾਕਾਂਛੀਐਕੂੜੈਕੂੜੀਸੋਇ॥ਨਾਨਕਾਵਿਰਥੇਜਾ
 ਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਜਣਮੁਖਅਨੁਪੁਅਠੇਪਹਗਿ
 ਲਸਾ॥ਸੁਤੜੀਸੋਸੁਪੁਡਿਰੁਤੈਸੁਪਨੇਹਉਖੰਨੀਐ॥੨॥ਮਃ੫॥ਸਜਣ
 ਦੁਪਰਖਿਮੁਖਿਅਲਾਵਣੁਥੋਥਗਾ॥ਮੰਨਮਣੁਪੁਲਖਿਤੁਧਦੁਗਿਨ
 ਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਧਗਤਿਅਕਾਸੁਪਾਤਾਲੁਪੈਚੰਦੁਸੁਗੁਥਿ
 ਸੀ॥ਥਾਦਿਸਾਹਸਾਹਉਮਹਾਵਖਾਨਫਾਹਿਡੇਰੇਜਾਸੀ॥ਰੰਗਤੁੰਗਗੰਗ
 ਮਸਤਸਬੁਲੇਕੁਸਿਧਾਸੀ॥ਕਾਜੀਸੇਖਮਸਾਇਕਾਸਭੇਉਠਿਜਾਸੀ॥
 ਰਪੈਕਾਥਰਅਉਲੀਏਕੋਥਿਰੁਨਰਪਾਸੀ॥ਰੋਜਾਥਾਗਨਿਵਾਜਕਤੇਥ
 ਏਭੁਝੈਸਭਜਾਸੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਆਵੈਜਾਸੀ॥ਨਿਹ
 ਭੁਸਚੁਖੁਟਾਇਏਕੁਖੁਟਾਇਥੰਟਾਅਥਿਨਾਸੀ॥੧੭॥੩੫ਖਟੇਮਃ੫
 ਭਿਠੀਹਭਰੁੰਢੋਲਿਪਿਕਸੁਥਾਣੁਨਕੋਇ॥ਅਉਸਜਣਤੁਮੁਖਿਲਗਮੇਰਤਾ
 ਨੁਠੰਢਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਅਸਕੁਅਸਾਥਾਹਰਾਮੁਮਨਿਵਡੀਆਸਾਅਸਾ
 ਰਾਸਾਹਿਕੁਤੁਹਉਥਾਲਿਥਾਲਿਗੁਈਆਸਾ॥੨॥ਮਃ੫॥ਵਿਛੋੜਾਸੁਣੇਕੁਥਿ
 ਭਿਠੇਮਹਿਓਦਿ॥ਥਾਪੁਪਿਅਰੇਆਪਣੇਥਿਰੀਨਪੀਗੋਦਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥

॥ ३८ ॥ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਅ ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਾ ਦੇ
ਭੋਲੁ ਇਦੈ ਜਾਸੀ ॥ ਸਿਮਿਤਿ ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟੁ ਦਰਸਸਾਸੀ ॥ ਪੋਥੀ
ਬਿਤਗੀਤ ਕਾਵਿਤ ਕਵਚੇ ਭੀਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਅਸਭਿਕਾ ਲੈਵਾ
ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ॥ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜੰਮੈ ਸਤੁ ਜਾਸੀ ॥ ਜੇਟੀ ਸੈਸੋਵਿਣਸਣ ਸਭਾ ਬਿਨ
ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਿਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੇ ਸੇਵਕੁ ਬਿਰੁਪੋਸੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਭਖ
ਸੈਨ ਗੋਨਹ ਨੰਗੁ ਖੇਲ ਖਨ ਭੁਖਿਆ ॥ ਭੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਭੁਖਨਨ

ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੇ ਸੁਭਾਦਿ ਸਾਟਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਥਾਈ ਕੋਧ
ਨਾਨਕ ਹਰੇ ਰੋਗੁ ਮਿਰਤ ਕਨ ਮਟਿ ਪੁਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਿਕਸ ਕੁੰਤੁ ਭੁਖ
ਪਛਾਣੁ ਭੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਤੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਨੁ ਖਪਰ ਥਾਈ ਲਜੀਵ
ਪਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਗਇਣੇ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿ

ਚਲੁ ਨ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਪੈਜਿ ਸੁਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣਗੋ
ਬਿਦਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗਵਾਧਾ ॥ ਸਚੁ ਪਰਮੁਤ ਪੁਨਿ ਹਰਿ ਲੋਦਿ ਨੁਰੈ ਨਿਅਗਾਧਾ ॥ ਦਇ
ਯਾ ਪਰਮੁਤ ਪੁਨਿ ਹਰਿ ਲੋਦਿ ਸੁਕਰੀ ਮਾਭਿ ਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾ ਕਿ
ਥੈ ਅਸੇਟ ਲੈਨ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰਸਾਧ
ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਗਾ ਬਿਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਗਾਧਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਭਖਣੇ ਮਃ

ਜੇ ਭੁਥੰਦੇ ਆਪਿ ਸੋਤਰਾਏ ਕਿਨ ਖੇ ॥ ਤਰੇ ਦੜੇ ਭੀਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰਸਿ
ਉਗਤਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨ ਉਸਣਦੇ ਮਾਪਿਗੀ ॥ ਮੁੰਜੁ ਲਾਉਤ
ਬਿਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੇ ਹਰਿ ਓਥੀ ਓਸਿ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ
ਉਤਕਲਤ ਸਨੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵੇਪੁਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆ ਦੀ ਦੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ

॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰਦਰਸਨੇ ਗੁਰਚਰਣ ਮਥਾ ॥ ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰਚਲ
ਦਪ ਖਾਠੇ ਗੰਧਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਵੈ ਪਿਆਇ ਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈ ਨਿਜ ਪਥਾ ॥ ਮੈ
ਭਰਿਅਸ ਗਲ ਅਪਾਇਣੇ ਚਰਵਾ ਸੈ ਗੁਰਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਮੁ
ਨਿਪਾਨੁ ਸਚੇ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਭੋਗੁ ਭੁੰਚੁ ਭਾਈ ਹੋਪ ਲੈਨ ਮੁਅਗਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ

ਇਸਨਾਨੁਦਿਜੁਸਦਕਰਹੁਗੁਰਕਥਾਸਹਜੁਭਇਆਪਭੁਪਾਇਆਜਮਕਭਉ
 ਥਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁਡਖਣੇਮਃ੫ ਲਗਤੀਆਪਿਗੀਅਨਿਪੇਖਦੀਆਨ
 ਪੀਆਧਰਮਭਾਪੁਸੇਧਣੀਥਿਆਨਡਿਠਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਕਥਤੀਆਨੁ
 ਹਤੇਸੁਖਾਉਪੀਆਨਾਨਕਲਪਤੀਆਤਿਨਹਾਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਪੜੈ॥੨॥
 ਪਾਭੂਗਰਿਜਲਾਥਲਾਭੂਮਿਥਨਠਲਕੰਦਰਾਪਤਾਲਾਅਕਾਸਪੁਰਨੁਪਭ
 ਟਾਨਾਨਕਪੇਖਿਜੀਓਇਕਤੁਸੁਤਿਪਰੇਤੀਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥
 ਜੀਮਾਤਹਰਿਜੀਉਪਿਤਾਹਰਿਜੀਉਪਾਤਿਪਾਲਕਾਹਰਿਜੀਮੇਰੀਸਰਕਰੇ
 ਹਰਿਕੇਢਾਲਕਾਸਹਜੇਸਹਾਜਿਖਿਲਾਇਦਾਨਹੀਕਰਦਾਅਲਕਾਅਉਰ
 ਕੋਨਚਿਤਾਰਦਾਗਲਸੇਤੀਲਾਇਕਾਮੁਹਿਮੰਗੰਸੋਈਦੇਵਦਾਹਰਿਪਿਤਾਮੁ
 ਦਾਇਕਾਗਿਆਨੁਗਸਿਨਮੁਧਨੁਸਉਪਿਓਨੁਇਸੁਸਉਦੇਲਾਇਕਾਸ
 ਗੁਰਨਾਲਿਥਹਾਲਿਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਕਾਸੈਨਾਲਪੁਕਦੇਨਾਵਿਭੁਜੈ
 ਪਿਤਾਸਰਨਾਗਲਾਲਾਇਕਾ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਡਖਣੇਮਃ੫ ਨਾਨਕ
 ਤ੍ਰਿਆਸਿਉਤੇਤ੍ਰਿਭੂਫਿਸਜਣਸੰਤਪਾਕਿਆਓਇਜੀਵਦੇਵਿਭੁਜੈ
 ਮੁਇਆਨਜਾਹੀਓਤ੍ਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਾਬਿਜੁਲੀਆਚਮਕੰਨਿਘਰਨਿਘਰ
 ਤਿਕਾਲੀਆਥਰਸਨਿਮੇਘਅਪਾਰਨਾਨਕਸੰਗਮਿਪਿਰੀਸੁਹੰਦੀਆ॥੨॥
 ਮਃ੫॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸੀਤਲਪਵਣੁਭੂਲਾਰਦੇ॥ਸੇਜਜੀਅਸੋਇ
 ਹੀਰੇਲਾਲਜਜੰਦੀਆਸੁਭਰਕਪੜਭੋਗਨਾਨਕਪਿਰੀਵਿਪੁਲੀਤਰੇ
 ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੈਜੋਕੀਆਸੋਈਹੋਕਰਣਾਜੇਸਉ
 ਵਾਹਿਪ੍ਰਣੀਆਪਾਵਹਿਧਰਿਯਹਣਾ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਭੂਨਲਭਈਜੋ
 ਹਿਸਭਧਰਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਗੋਵਿਦਕਾਥੈਭਰਦੁਰਿਕਰਣਾ॥ਭੈ
 ਗਾਉਪਜੈਹਰਿਭੋਜਤਫਿਰਣਾ॥ਭੋਜਤਭੋਜਤਸਹਜੁਉਪਜਿਆਭਿ
 ਨਮਿਨਮਰਣਾ॥ਹਿਆਇਕਮਾਇਧਿਆਇਆਪਾਇਆਸਾਧਸਰਣਾ
 ਹਿਭੁਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਜਿਸੁਹਰਿਚੜਾਏਤਿਸੁਭਉਜਲੁਤਰਣਾ॥੨੨॥

ਪਹਿਲਾ ਮਹਤੁ ਕ ਬੁਝਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਢੁਕਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭਨ

ਏਮ: ੫

ਕੁਛ ਕਾਤੁ ਭੁਝਿ ਆਉਹ ਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਮੁਆਜੀ ਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਾਰਿ
ਜਿਨ ਮੁਹ ਬਾਤਿ ਰਿਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣ ਸਪਰਧਾਨ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮ
ਸੈ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮੁਨਿ ਕਾਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥ ਬੁਝਾਤਿ ਬਾਤਿ ਸੁਨਾਵਿ ਆਪਈ
ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਐ

ਸਾਹੁ ਅਡੋਲੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਾਗਿਆ ਨੀਧਿ ਆਨੀ ਕਉ ਦੁਤੁ ਪੁਨੇ ਤੇ ਲੈ ॥
ਪਾਘੜਣ ਸਮਰ ਬੁਝੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥ ਕਹਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰ ਬੁਝੈ ਘ
ਪਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥ ਰਿਜ ਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭ ਸੈਕਿਆ ਮਾਣੁ ਸੁਡੋਲੈ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰ
ਬੁਝਾਤੁ ਤੁਹੁ ਗੁਣਾਗਿਆ ਨ ਅਮੋਲੈ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀ ਆਧੁਰਿ
ਭੁਝੈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਹਾਰਿ ਕਿਉ ਨਹੀ ਨਨ ਕੁਹੁਣ ਬੋਲੈ ॥ ੨੩ ॥ ੧ ॥

ਏਕੁ ॥ ੬੬ ॥

॥ ਮਾਰੂ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥

॥ ਚਉਪਦ ॥

੬੦

॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੨੦ ॥

॥ ਸੋਲਹੇ ॥ ੬੨

॥ ਵਾਰ ॥ ੨

੧੪੯

ਪਰੀਅਕ ਵਨ ਕੁ ਮਾਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥ ਬੂਡ ਪੁਗੇ ਪਰਵਾਸ ਕਲਾ ਸਿਉ ਰਾਮ ॥
 ਹੁਅ ਭਾਗੇ ॥੧॥ ਗਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕਾ ਕਿਅ ਗੁਨੁ ਖਰਚੰਦ ਨ ਜਾ ॥
 ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਾਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈ ਸੇ ਉਤਰ ਸਿ ਪਾਗਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਬਧ ਪੁਸੁ
 ਕਰਿ ਥਾਪੁ ਅਧਰ ਮੁਕ ਹੁਕ ਤਰਾਈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿ ਵਰ ਕਰਿ ਬ
 ਕਾ ਕਉ ਕਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਅਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵੁ
 ॥ ਮਾਇਆ ਕਰ ਨਾ ਬਿਦਿ ਆ ਬੇਚ ਪੁਜ ਨ ਮੁਅ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਨਾ
 ਚਨ ਬਿਅਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛੁ ਪੁਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਗਿ
 ਟੁਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਰਾਈ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਬਨਹਿ
 ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਜਉ ਲਭਿ ਮਨੁ ਪੁਨਤ ਜਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸ
 ਰਿਕੀ ਆਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਸਾਰ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਰਾਮਾ ॥ ਰੀਗਿਰ ਵਪੁ
 ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਗਾਉ ॥ ਜਟਾਰ ਸਮਲੇ ਪੁਨ ਕੀ ਆਕਹਾ ਗੁਠਾ ਮਹਿ ਬਸੁ ॥
 ਤੇਜ ਗੁਜੀਤਿ ਆਜਾਤੇ ਬਿਖਿ ਆਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਅੰਤ ਨੁ ਦੇਇ
 ਕੇਈ ਟੁਕ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਤ ਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇ ਆਤੇ
 ਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿ ਅਗੁ ਰਿਗਿਆਨੁ ਦੀਅ
 ਣਾਇ ॥ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਹਰਿ ਭੋਟਿ ਅ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਪੁਨ ਜਾਇ ॥੪॥
 ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਗੀਤ ਬਕਾਪੁ
 ਕਿਅ ਕਾਜੁ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਾਤਿ ਕਿਅ ਕਹਉ ਮੈ ਬੋਲਤੀ ਬਡ
 ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇ ਆਰਾਮ ॥ ਤੇਰੇ ਹਿਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਗਾਉ ॥
 ਜਗੁ ਡਹ ਕੈ ਘਨਾਇ ਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿਹ
 ਪੀਆਤਿ ਹਿ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਈ ਪਿਆਸ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੁਝਿ
 ਸਾਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਸੁ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਨ ਦਰੀਆਇ ਆਜ ਉਆਤ ਮਭਾਇ
 ਦਾਸੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਆਹ ਰਿਨ ਮਾਹਰ ਤਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ

ਅਕੁਮੁਗਾਇਆਸਮੁਦ੍ਰੈਪਾਗਿ॥੪॥੩॥ਅਕੁਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ॥ਉਦ
ਸੁੰਦਸਲਕੀਸਾਖਿਅਨਦੀਤਰੰਗਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁੰਨਹਿਸੁੰਨਮਿਲਿ
ਸਮਦਰਸੀਪਵਨਰੁਪਹੋਇਜਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਬਪੁਰਿਹਮਕਾਰੇਆਵਹਿ
ਆਵਨਜਾਨਪੁਕਮੁਤਿਸੈਕਾਪੁਕਮੈਬੁਝਿਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਬੁਕੈਪੰਚਪਤੁਕੀਰਚਨਾਐਸੇਭਰਮੁਚੁਕਾਵਹਿਗੇ॥ਦਰਸਨੁਛੇਡਿਭ
ਸਮਦਰਸੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਗੇ॥੨॥ਜਿਤਹਮਲਾਏਤਿਤਹੀਲਾਗੇਤੈ
ਕਰਮਕਮਾਵਹਿਗੇ॥ਹਰਿਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਓਅਪਨੀਤੋਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸ
ਵਹਿਗੇ॥੩॥ਜੀਵਤੁਮਰਪੁਨੁਨਿਜੀਵਦੁਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥ਕਹੁਕਬੀ
ਜਨਮਿਸਮਾਨੇਸੁੰਨਗਹਿਆਲਿਵਸੋਈ॥੪॥੪॥ਅਕੁਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ॥

ਬੁਤਮੁਮੋਕਉਦੂਰਿਕਰਤਹਉਤੁਮਮੁਕਤਿਬਤਾਵਹੁ॥ਏਕਅਨੇਕਹੋਇ
ਹਿਓਸਗਲਮਾਰਿਅਬਕੈਸੇਭਰਮਾਵਹੁ॥੧॥ਰਮਮੋਕਉਤਾਰਿਕਹਾਲੈ
ਈਹੈਸੋਧਉਮੁਕਤਿਕਹਾਵੇਉਕੈਸੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਸੋਹਿਪਾਈਹੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਤਾਰਨਰਤਨੁਤਬੈਲਗੁਕਹੀਐਜਬਲਗੁਤਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ਅਬਤਉ
ਕਿਮਲਭਏਘਟਹੀਮਹਕਾਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥੧॥੫॥ਅਕੁਕਬੀਰ
ਜੀਉਕੀ॥ ॥ਜਿਨਿਗੜਕੋਟਕੀਏਕੰਚਨਕੇਛੇਡਿਗਇਆਸੋਗਵ

ਹੁ॥੧॥ਕਾਹੋਕੀਜਤੁਪੈਮਨਿਭਾਵਨੁ॥ਜਬਜਮੁਆਇਕੇਸਤੇਪਕਰੈਤਹਹਰਿ
ਕਿਨਮੁਛਡਾਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੁਅਕਾਲੁਖਸਮਕਾਕੀਨਾਇਪੁਪਰ
ਚੁਥਪਾਵਨੁ॥ਕਾਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤੇਮੁਕਤੇਜਿਨਹਿਰਦੈਰਾਮਗਸਾਇਨੁ॥੩॥
੧॥੬॥ਅਕੁਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ॥ਦੇਹੀਗਾਵਾਜੀਉਧਰਮਹਤਉਬਸ

ਪੰਚਕਿਰਸਾਨਾ॥ਨੈਨੁਨਕਟੁਸਵਨੁਰਸਪਾਤਿਇੰਦ੍ਰੀਕਹਿਆਨਮਾਨਾ॥੧॥
ਬਾਬਾਅਬਨਬਸਉਇਹਗਾਉ॥ਘਰੀਘਰੀਕਾਲੇਖਾਮਾਗੋਕਾਇਬੁਚੇ
ਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਲੇਖਾਮਾਗੋਬਾਕੀਨਿਕਸੀਭਾਗੀ॥
ਚੜ੍ਹਿਸਨਵਾਭਾਗਿਗਏਲੇਬਾਧਿਓਜੀਉਦਰਬਾਗੀ॥੨॥ਕਹੈਕਬੀਰ

ਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਪੁਖੇਤਹੀਕਰਹੁਨਿਬੇਗਾਅਬਕੀਬਰਬਖਸਿਬਦੇਕਉਥ
ਨਭਵਜਾਇਠੇਗਾ॥੩॥੧॥੬॥

ਗੁਮਾਸਤੀ

ਕਬੀਰਜੀਬਿਕੀ

ਅਸਟਪਦੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਅਨਭਉਕਿ

ਦੇਖਿਆਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਬਿਨੁਭੈਅਨਭਉਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੧॥ਸਪੁਰਦੁਹਿ
ਭਉਪਵੈਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਤਨਿਰਭਉਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੨॥ਹਰਿ
ਕੁੰਕੀਜੀਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਪਾਖਾਡਿਰਤਸਭੁਥੇਕੁਵਣਾਹੰਬੈ॥੩॥ਤਿਸ
ਸੁਨਢੇਡੀਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਮਮਤਾਜਾਲਿਆਪਿੰਡੁਵਣਾਹੰਬੈ॥੪॥ਚਿਤ
ਲਿਤਨੁਜਾਲਿਆਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਜੇਮਨੁਮਿਰਤਕੁਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੫॥
ਤਿਗੁਰਬਿਨੁਬੈਰਾਗੁਨਹੋਵਈਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਜੇਕਚੈਸਭੁਕੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥੬॥
ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਸਹਜੇਪਾਵੈਸੋਇਵਣਾ
ਬੈ॥੭॥ਕਹੁਕਬੀਰਾਇਕਬੇਨਤੀਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਮੋਕਉਭਉਜਲੁਪਾਇ
ਤਾਰਿਵਣਾਹੰਬੈ॥੮॥੧॥੨॥ਮੁਰੂ

ਗਜਨ

ਨਤੁਮਰੈਅਵੈ॥ਐਸੋਭਾਉਬਿਦਰਕੋਦੇਖਿਓਓਹੁਗੀਬੁਝੈਭਵੈ
ਗਾਉ॥ਹਸਤੀਦੇਖਿਭਰਮਤੇਭੂਲਾਸੀਭਗਵਾਨੁਨਜਾਨਿਆਤੁਮਰੈ
ਬਿਦਰਕੋਪਾਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਸੈਮਾਨਿਆ॥੧॥ਖੀਰਸਮਾਨਿਸਗੁਮੈਪਾਇ
ਗੁਨਗਾਵਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਕਬੀਰਕੋਠਕੁਰੁਅਨਦਬਿਨੇਦੀਜਾਤਿਨਕ
ਸਾਨੀ॥੨॥੧॥੬॥ਸਭੇਕੁਕਬੀਰਜੀ॥ ਗਗਨਿਦਮਾਮਾਥਾਜਿਓ
ਓਨੀਸਾਨੈਘਾਉ॥ਖੇਤੁਜੁਮਾਡਿਓਸੂਰਮਾਅਬਜੂਝਨਕੋਟਾਉ॥੧॥ਸੂਰ
ਪਹਿਚਾਨੀਐਜੁਲਰੈਦੀਨਕੋਹੇਤਾ॥ਪੁਰਜਾਪੁਰਜਾਕਾਟਿਮਰੈਕਬਪੁਨ
ਰੈਖੇਤੁ॥੨॥੧੦॥ ਮੁਰੂ ਗਮੁਸਿਮਰੁਪਛੁਤਤਿਗਮਨਾ॥ਪਾਪੀਜੀਅਰਾਏਭੁਕਰਤੁਐ
ਲਿਓਠਿਜਾਤਿਗਾ॥੧॥ਗੁਰੂ॥ਲਾਲਚਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਅਮਾਇਆਭਰਮਭੁਲਪਤਿਗਾ॥ਪਾਨੋਰਾ
ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਕਾਗਦਜਿਉਗਲਿਜਾਤਿਗਾ॥੧॥ਜਉਜਮੁਅਪਾਇਕੇਸਗਤਿਪਟਕੈਤਾਦਿਨਬਿਛੁਨਾ
ਗਾ॥ਸਿਮਰਨਭਜਨੁਦਇਅਨਭੀਕੀਨੀਤਉਮੁਖਿਦੋਟਾਖਾਤਿਗਾ॥੨॥ਧਰਮਗਾਇਜਬਲੇਖਾਮੰਗੋਕਿ
ਲੈਕੈਜਾਤਿਗਾ॥ਕਤਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਪੁਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਜਾਤਿਗਾ॥੩॥੧੧॥

ਮੁਰੂ
ਦੀਨੁਬਿਸਰਿਓਹੋਇ
ਵਾਨੇਦੀਨੁਬਿਸਰਿਓ
ਗੋਪੇਟੁਭਰਿਓਪਸੁ
ਆਜਿਉਜੋਇਓਮਨੁ
ਖੁਜਨਮੁਤੈਤਾਰਿਓ॥
੧॥ਗੁਰੂ॥ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਕਬਭੂਨਤੀਕੀਨੀ
ਰਚਿਓਪੰਧੈਭੂਠਾ॥
ਜੁਆਨਸੁਕਰਥਾਇ
ਸਜਿਵੈਭਟਕਤੁਚਾ
ਲਿਓਓਠਿ॥੧॥ਅਪੁ
ਸਕਉਦਰਿਘਕਥਿਜਨੈ
ਅਉਰਕਉਲਗਮਾਤਾ॥
ਮਨਸਾਥਾਚਕਰਮਨਮੈ
ਦੇਖੋਦੋਜਕਜਾਤਾ॥੨॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੀਚਾਤੁਰੀਥਾਜੀ
ਗਰਬੇਕਾਮਾਨਿਦਾਕਰ
ਤੇਜਨਮੁਸਿਗਨੈਕਬਭੂਨ
ਸਿਮਰਿਓਮਾ॥੩॥ਕੋਟਿ
ਕਬੀਰਚੋਤੈਨਤੀਮੁਰੂ
ਮੁਗਧਗਵਾਗੁਰਮੁਨਾ
ਮੁਜਾਨੋਚਨਤੀਕੈਸੋਓਤ
ਰਜਿਧਾਰਿ॥੪॥੧੦

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਧੁਰਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ॥

ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੁਲਹ ਪ੍ਰਭ

ਸਗਨਿ ਪਾਰਿਓ ਮੁਕਤਿ ਰਹਿਓ ਚਉ ਪੁੰਜੁ ਗਜਾਨਿਓ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਮਾਥੈ
ਤੁਧਰਿਓ॥੧॥ ਗਾਜਾਗਮ ਜਪਤ ਕੇ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨ ਮੁਪਰਿਓ॥੨॥ ਗਹਾਓ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾਤਿ
ਭਾਬਿ ਗਜਿ ਤਦੇ ਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਤਰਿਓ ਨਿਰਭਉ ਭਯੋ ਗਮ ਬਲਗ
ਜਿ ਤਜਨ ਮਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ॥੩॥ ਅੰਬਰੀਕ ਕਉ ਟੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁਰ
ਭਰੀ ਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾ ਕੁਰਿ ਟੀ ਸੁਟਾ ਮੈ ਧੂ ਅਟਲੁ
ਅਜੂਨਟ ਰਿਓ॥੪॥ ਭਗਤ ਹੋਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖ ਸੁਨ ਗਸਿਘ ਰੂਪ ਹੋਇ
ਰਹਿਓ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇ ਸਵ ਅਜੂ ਬਲ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖੋਰੇ॥

੧੧ ੧੨

ਗਗਮਾਰੁ ਥਾਣੀ ਭਗਤ ਜੈ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿ ਆਨਦ ਸਤ ਪੁਰਿਆ ਸੁਗ

ਤਖੈ ਤ੍ਰਸਾ ਦਤੁ ਕੀਆ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੇ ਤ੍ਰਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ
ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ॥੧॥ ਮਨ ਆਇ ਗੁਣ ਆਇ ਵਖ
ਇਆ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਸਰਿ ਸੰਮਾਨਿਆ॥੨॥ ਗਹਾਓ ਅਗਧਿਕ ਉ
ਅਗਧਿ ਅਸਗਧਿਕ ਉਸਗਧਿ ਅਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿਆ॥

੬੬੬

ਆਬਦਾਤਿ ਜੋ ਦੇਉ ਜੋ ਦੇਵ ਕਉ ਹੰਮਿਆ ਬਹੁ ਮਾਨਿ ਰਬਾਣਾ ਬਿਵਸੀ
ਹਿਅਮ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ

ਗਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਮੈ ਸੀਲਾਲ ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਕੋ

ਕਰੈ ॥ ਗੀ ਬਨਿ ਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਢੁਕੁ ਧਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਜਾ
ਢੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰਤੁ ਹੀ ਢਰੈ ॥ ਨੀਚ ਪੁਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ
ਦੁਕਾ ਪੁਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਕੀ ਰੁੜਿ ਲੋਚਨੁ ਸਪਨ ਸੈਨੁ ਤਰੈ
ਹਿ ਗਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨ ਪੁਰੇ ਸੰਤੁ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਰੂ

॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਿਤ ਗੁਚਿਤਾ ਮਨਿ ਕਾ ਮਧੈ ਨ ਬਜੈ

ਕੇਰੈ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟਮਯਾ ਸਿਧਿ ਨਿਵਨਿਧਿ ਕਰਤ ਲਤਾ ਕੈ ॥
ਰਿਹਾਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪ ਸਿਰਸ ਨਾ ਅਵਰ ਸਭ ਛਾਡਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥ ੧ ॥
ਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦਾ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀ ਸਅਫਰ ਮਾਰੀ ॥ ਬਿਆ
ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰ ਧੁਰਾਮਨਾ ਮੁਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ
ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਬਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾ
ਦਾਸ ਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ

ਮੀਰਾ ਬਾਣੀ

੧੬

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਨੁ ਹਮਰੇ ਬੰਨੀ

ਕਵਲੈਨ ਆਪਨੇਗੁ ਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਖਣ ਤੀਰਥੇ ਪਸਰੀਰ ਦੁਰਿਗਯੋ
ਸੀਲਾਗਿ ਥੰਤ ਬਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਅਬ ਨ ਸਹਿਓ ਜਾਈਗੀ ਮਾਈ॥੧॥ ਤੁੰਤ
ਤਅਉ ਖਦਕਰ ਉਤਉ ਪੀਰ ਨ ਜਾਈ॥ ਚੈਕੋਉ ਉਪਕਾਰੁ ਕਰੈ ਕਠਿਨਦ
ਦੁਮਾਈਗੀ॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਹਉਤੁ ਮਦੁਰਿ ਨਹੀ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਮਾਈ॥ ਮੀ
ਗਿਰਧਰ ਸੁਆਮੀ ਦੈ ਆਲਤ ਨ ਕੀਤ ਪਤ ਬੁਝਾਈਗੀ ਮਾਈ ਕਵਲੈਨ
ਪਨੇਗੁ ਨ ਬਾਧਿਓ ਮਾਈ॥੩॥ ੧॥੧੬॥ ॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੧੬॥
ਗੰਗੀਉ ੧੧ ਨਾਮ ਦੇਵਜੀ ੧ ਜੈਦੇਉਜੀ ੧ ਹਵਿਦਸਜੀ ੨ ਮੀਰਾਥਾਈ ੧

੬੬੬

ਪੰਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਤੁਖਾਗੀਕਾ

ਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤੁ

ਥਾਰਤਮਾਤਾ

੧ ਤੁਸੁਦਿ ਕਿਰਤਕਰੰਮਪੁਰਬਿ ੬੬੮
ਛੰਤਾ॥

੨ ਖੁਲਿ ਲੈ ਖੋਲ੍ਹੈ ਨੈਦ ਸਲੋ ੬੬੯
ਨਗੀਏ

੩ ਤੇਰਾ ਚਾਹਿ ਅੰਗੀ ਮਾਤਾ ੬੭੦

੪ ਰੋਲਾ ਵਸੈ ਗੁਲੀ ਗੁਲੀ ੬੭੧
ਪਵੈਤਲੀ

੫ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀ ਲੇ ਤਮ
ਲਾਲਨ

੬ ਏਮਨ ਮੇਰਿ ਅਤੁਸਮਾਤੁ
ਅਚੇਤੁ

ਮਤਲਾ ੪
ਛੰਤੁ॥

੧ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਰੁਕਿਉ ੬੭੨

੨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ
ਅਪੁਰੰਪਰ

੩ ਤੁਜ ਗਜੀ ਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ੬੭੩
ਸਰੁਕਰਤਾ

੪ ਨਾਵਨੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ੬੭੪
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ

ਮਤਲਾ ੫
ਛੰਤੁ॥

੧ ਘੋਲਿ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਲਾਲਨਾ
ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ

੧੧ ਜੈ ਤੇਜੁ ਮਲਾ

੧ ਥਾਰਤਮਾਤਾ ਮ: ੧

੧੦ ਛੰਤ

੫ ਮ: ੧

੪ ਮ: ੪

੧ ਮ: ੫

੧੦

੧੧

੧੬ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
 ਰੁਖ ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਚੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪਾਸੈ

ਗੁਰੁ ਖਾਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ॥ ਬਾਹਮਾਹਾ ॥
 ਕਿਰਤ ਕਰੀ ਮਾਪੁਰ ਬਿਕ ਮਾਇਆ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰ ਮਦੋਹਿ
 ਭੁਲਾ ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ਕਿ ਅਗਤਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀ
 ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਣੁ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਬੋਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥ ਰਚਨਾ
 ਹਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕਰਸੁ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਏ ਸਾਧ
 ਸੁਇਆਤ ਮਹਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬੀ ਹਾਪਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋ ਕਿਲ ਬਾਣੀਆ
 ਪਨ ਸਾਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ
 ਸਾਸੋ ਹਾਗਣਿ ਨਾਗੇ ॥ ਨਵ ਘਰ ਥਾਪਿ ਮਹਲਾ ਘਰੁ ਉਚ ਉਨਿ ਜਾਧਿ
 ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਨਿ ਸਿਬਾ ਸੁਰਗ ਗਿਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿ
 ਓਚ ਵੈ ਬਾਬੀ ਹਾ ਕੋ ਕਿਲ ਸਬਾਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸੁਇ ਹਰਿ ਰਸ ਭਿਨੋ
 ਤਮ ਅਪਣੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵਨੇ ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਕਿਉ ਘੜੀ
 ਸਾਗੀ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਹਉ ਬਿ
 ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਨ ਜਾਏ ॥ ਓਟ ਗਾਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ ਭਰੇ
 ਤਸਰੀ ਗਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਪੀਰਾ
 ਬਰ ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਰ ਭੁੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ
 ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਪਨ ਉਭੀ ਗੁਣ
 ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਹੀ ॥ ਉਨਿ
 ਘਨ ਛਾਏ ਬਰ ਸੁਸੁਭਾਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰ ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਬਾਣੀ ਕਾਹਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੈ
 ॥ ਬਨ ਫੁਲੇ ਮੰਦੁ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਹੁ ਝੋ ॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ
 ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਰਾਹਿ ਬਿਰੋਪਤ ਨੁਢੀ ਜੈ ॥ ਕੋ ਕਿਲ ਅੰਬਿ ਸੁਹਾਵੈ

ਕਿਉਂਦੁਖੁਅੰਕਿਸਹੀਜੋਭਵਰੁਭਵੰਤਾਭੁਲੀਡਾਲੀਕਿਉਂਜੀਵਾਮਰੁਮ
ਨਾਨਕਚੇਤਿਸਹਾਜਿਸੁਖਪਾਵੈਜੇਹਰਿਵਰੁਘਰਿਧਨਪਾਏ॥੫॥ਵੈ
ਖੁਰਲਾਸਾਖਾਵੇਸਕਰੇ॥ਧਨਦੇਖੈਹਰਿਦੁਆਰਿਆਵਰੁਦਰਿਆ
ਗਾਘਰਿਅਉਪਿਅਰੇਦੁਤਰਤਾਰੇਤੁਪੁਬਿਨੁਅਭੁਨਸੇਲੋ॥ਕੀਮਤਿ
ਉਣਕਰੇਤੁਪੁਰਾਵਾਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਢੋਲੋ॥ਦੁਹਿਨਜਾਨਅੰਤਰਿਮਾਨ
ਕਿਅਹਭੁਪਛਾਨਾਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪੁਰੁਪਾਵੈਸੁਗਤਿਸਥਾਦਿਮਨੁ
ਨਾ॥੬॥ਮਾਪੁਜੇਭੁਰਲਾਪੀਤਮੁਕਿਉਬਿਸਰੈ॥ਥਲਤਾਪਹਿਸ
ਰੁਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇ॥ਧਨਬਿਨਉਕਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੈਂਗੁਣਸਾਰੀਪੁ
ਰਾਵਾ॥ਸਾਚੈਮਹਲਿਹਰੈਬੈਰਾਗੀਆਵਣਦੇਹਿਤ॥੭॥ਨਿਮਣੈ
ਤੀਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪਾਵੈਸੁਖਮਹਲੀ॥ਨਾਨਕਜੇਠਿਜਾਣੈਤਿਸੁ
ਸੀਕਰਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ॥੮॥ਅਸਾਭੁਰਲਾਸੁਗਜੁਗਗਨਿ
ਪ੍ਰਯੋਧਰਤੀਦੁਖਸਪੈਸੋਖੈਅਗਨਿਭਖੈਅਗਨਿਹਸੁਸੋਖੈਮਰੀਐ
ਖੈਭੀਸੋਕਿਰਤੁਨਹਾਰੇ॥ਰਭੁਛਿਰੈਢਾਇਆਧਨਤਾਕੈਟੀਰੁਲਵੈ
ਉਢਾਰੇ॥ਅਵਗਣਬਾਧਿਚਲੀਦੁਖੁਅਗੈਸੁਖੁਤਿਸੁਸਚੁਸਮ
ਯਾਨਾਨਕਜਿਸਨੋਇਹਮਨੁਦੀਆਮਰਣਜੀਵਣਪੁਰਨਾਨੇ॥੯॥
ਵਣਿਸਰਸੁਮਾਨਾਘਣਵਰਸਾਹਿਰੁਤਿਆਏ॥ਐਮਨਿਤਨਿਸਹੁਰ
ਪਿਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਮਰੀਐਹਵੈਦਾਮ
ਨਿਰਮਕਿਤਰਾਏ॥ਸੇਜਿਕੇਲੀਖਰੀਦੁਹੇਲੀਮਰਣੁਭਾਇਆਤੁਖੁ
ਆਏ॥ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਦਭੁਖਕਹੁਕੈਸੀਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਏ॥
ਨਾਨਕਸਾਸੋਹਗਾਇਕਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੧੦॥ਕਾਦਉਰ
ਮਿਭੁਲੀਭਰਿਜੇਬਾਨਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਬਰਸੇ
ਤੇਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਬਰਸੈਨਿਸਿਕਾਲੀਕਿਉਂਸੁਖੁਥਾਲੀਦਾਦਰਸੇਗਥਵੈ
ਗਾਪਿਉਪਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਬੋਲੇਕੁਇਅੰਗਮਛਿਹਿਤਸੰਤੋ॥ਅਛ

ਰਤੰਗਸਾਇਰਭਰਸੁਭਰਭਿਨੁਹਰਿਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਨਾਨਕ
 ਫਿਚਲਉਗੁਰਅਪੁਨੇਜਹਪੁਭੁਤਹੀਜਾਈਐ॥੧੦॥ਅਸੁਨਿ
 ਉਪਿਰਸਾਧਨਸੁਰਿਮੁਲੀ॥ਤਾਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਦੁਜੈਭਾਇਭੁਨੇ
 ਸੁਠਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁਕਪਕਾਹਸਿਭੁਲੇ॥ਅਗੈਘਮਾ
 ਫੈਰਾਤਿਜਾਡਦੇਖਿਚਲਤਮਨੁਡੋਲੇ॥ਦਹਾਦਿਸਿਸਾਖਹਗੰਗ
 ਵਲਸਹਜਿਪਕੈਸੇਮੀਠਾ॥ਨਾਨਕਅਸੁਨਿਮਿਲਪੁਪਿਅਰੇਸਾ
 ਰਭਏਬਸੀਠਾ॥੧੧॥ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪਇਅਜੋਪ੍ਰਭੁਭਾਇਅ
 ਦੀਪ੍ਰਕੁਸਹਜਿਬਲੈਤਤਿਜਲਾਇਆ॥ਦੀਪਕਗਸਿਤੇਲੇਪਨਾ
 ਮੇਲੇ॥ਪ੍ਰਿਭੁਮੇਲੇਪਨਓਮਾਹੈਸਰਸੀ॥ਅਵਗਣਮਾਗੀਮਹੈਨਾ
 ਗੁਣਿਮਾਗੀਤਾਮਰਸੀ॥ਨਾਮੁਭਗਤਿਦੇਨਿਜਘਰਿਬੈਠੇਅਜਪੁ
 ਨਾੜੀਅਸਾ॥ਨਾਨਕਮਿਲਪੁਕਪਟਦਰਖੇਲਪੁਏਕਘੜੀਖਟੁ
 ॥੧੨॥ਅੰਘਰਸਾਪੁਭੁਲਾਹਰਿਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ਗੁਣਵੇਂਜੀ
 ਰਵੈਮੈਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਭਾਵਏ॥ਨਿਹਚਲੁਚਤੁਰਸੁਜਾਣੁਭਿਪ
 ਚੰਚਲੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆ॥ਗੀਅਨੁਪਿਅਨੁਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾ
 ਪ੍ਰਭੁਭਾਣੇਤਾਭਾਇਆ॥ਗੀਤਨਾਟਕਵਿਤਕਵੇਸੁਾਦਿਰਮਨਾ
 ਖੁਭਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਨਾਹਪਿਅਗੀਅਰਭਗਤੀਪਿਰਅਗੈ
 ੧੩॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਰਪੜੈਵਣੁਤ੍ਰਿਲੁਰਸੁਸੇਖੈ॥ਅਵਤਕੀਨਾਜੀ
 ਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੇ॥ਅਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਅਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰ
 ਬਦੀਗੰਗਮਾਣੀ॥ਅੰਤਜਜੇਰਜਸੇਤਜਓਤਤੁਜਘਟਿਘਟਿ
 ਤਿਸਮਾਣੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਤਿਪਵਉਮਹਿ
 ਦੇਹੋ॥ਨਾਨਕਗੰਗਿਰਵੈਗਸਿਰਸੀਆਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸਨੇਹੋ॥
 ਮਾਘਪੁਨੀਤਭਈਤੀਰਥੁਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਾਜਨਸਹਜਿਨਿ
 ਗੁਣਗਹਿਅੰਕਿਸਮਾਨਿਆ॥ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣਅੰਕੇਸੁਾਦਿਪ੍ਰਭੁ

ਸੁਭਾਵਾਸਰਿਨਾਵਾਗੰਗਾਜਮੁਨਤਪਥੇਣੀਸੰਗਮਸਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵ
ਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਚੁਗਿਚੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਨਾਨਕਮਾਘਮ
ਸੁਹਿਜਪਿਆਨਠਸਾਠਿਤੀਰਥਨਤਾ॥੧੫॥ਠਲਗੁਨਿਮਨਿਰਹਸੀ
ਸੁਭਾਵਿਅਨਾਨਾਦਿਨੁਰਹਸੁਭਾਵਿਅਪੁਗਵਾਵਿਅਨਾਨਾਮੇ
ਕਾਵਿਅਜਾਤਿਸੁਭਾਵਿਅਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਅਥੀਥਪੁਤੇਵੇ
ਕੀਪਿਰਥਾਥੁਮਹਲੀਲਾਨਥਾਥੀਹਾਰਥੇਰਸਪਟਪਟਥਰਪਿਰੀ
ਜੀਸੀਗਾਗੀਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਗੁਰਿਅਪਣੈਘਰਿਵਰੁਪਾਵਿਅਨਾ
॥੧੬॥ਥੇਵਸਮਾਹਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰਥਲੇਘਜੀਮੁਰਤਪਲਸਾਚੇਅ
ਸਹਜਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਪਿਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਕਰਤਾਸਭਾਥਿ
ਪ੍ਰਿਯਾਏਅਜਿਨਿਸੀਗਾਗੀਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀਮੇਲੁਭਾਵਿਅਹੰਗੁਮਾਏ
ਘਰਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਹਵੀਗੁਰਮੁਖਿਮਸਤਕਿਰਗੋਨਾਨਕ
ਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਵਰੁਥਿਰੁਸੋਹਾਗੇ॥੧੭॥੧॥

ਬੁਧਾਗੀਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਦਸਲੋਨਜੀਏਗੈਇਅਥਿ
ਅਗੀਰਾਮਾਵਖਰੁਗਭੁਮੁਰੀਏਆਵੈਵਾਰੀਰਾਮਾਵਾਗੀਆਵੈਕਵਟੁ
ਨਗਵੈਸੁਤੀਜਮਰਸੁਚੁਸਏਗੈਇਅਥੇਗੀਕਿਅਪਤਿਤੇਰੀਚੇਰੁ
ਥੈਘਰੁਮੁਸਏਗਾਖਣਹਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਸੁਇਥੇਨਤੀਮੇਰੀਅ
ਨਾਨਕਮੁਰਖੁਕਥਹਿਨਚੇਤੈਕਿਅਸੁਥੈਗੈਇਅਥੇਗੀਆ॥੧॥ਦੁ
ਜਾਪਹਰੁਭਾਵਿਅਜਗੁਅਚੇਤੀਰਾਮਾਵਖਰੁਗਭੁਮੁਰੀਏਖਾਜੈਖੇਤੀ
ਆਗਾਖਹੁਖੇਤੀਹਰਿਗੁਰਹੇਤੀਜਾਗਤਚੇਰੁਨਲਗੈਅਜਮਮਗਿ
ਨਜਾਵਹੁਨਦੁਖੁਪਾਵਹੁਜਮਕਾਡਰੁਭਉਭਾਗੈਗਵਿਸਾਸਿਟੀਪਕ
ਹੁਮਾਤਿਦੁਆਰੈਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏਨਾਨਕਮੁਰਖੁਅਜ
ਨਚੇਤੈਕਿਵਦੁਜੈਸੁਖੁਪਾਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਭਾਵਿਅਨੀਦਵਿਅ
ਗਾਮਾਮਾਵਿਅਸੁਤਦਾਗਦੁਖਿਸਤਪ੍ਰੀਰਾਮਾਮਾਵਿਅਸੁਤਯਗਜਾ

ਤਪਿਆਰ ਚੋਗ ਚੁਗੋ ਨਿਤ ਠਾਥੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ॥
 ਭਨਗਾ ਸੋ ॥ ਜਮ ਟੁਕਾ ਟੁਕਾ ਭਨਾਈ ਠੇ ਭੈ ਵਿਦਨਾ ਵੈਸੰਤਾ ਪੀਨਾ ॥
 ਤੀਜੈ ਤਿਥਿ ਧਿਲੇ ਕਾਮਾਇਆ ਸੋ ਹਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਕਾਚ ਉਥਾ ਪਧਰਾ ॥
 ਇਅਦ ਉਤ੍ਰਾ ਬਿਹਗੋਰਾ ਮਾਤਿ ਨ ਘਰੁ ਰਾਖਿ ਅਭੁਜੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁਜ ॥
 ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਢਿ ਜਗੋ ਨਾਮਿ ਲਾਗੋ ਤਿਨ ਗੈਣਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ਗੁਰ ਸਾ ॥
 ਕਮਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਬੋਲੀਆ ਕਰਕੰਧਿ ॥
 ਟਸਰੀ ਹੁਕੰ ਪੈਨੈਣ ਅੰਧੁ ਲੇਤ ਨੁਰ ਸਮਸੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਜੁਗ ॥
 ਗੋਬਿਨੁ ਨ ਮਹਾਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ੪ ॥ ਖੁਲੀ ਗੰਠਿ ਉਠੈ ਲਿਖਿਆ ॥
 ਆਰਾਮਾ ਰਸਕ ਸੁਖ ਠਾਕੈ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬੰਧਿ ਚਲਾ ॥
 ਇਅਜਾ ਪੁਰੁ ਭਾਇਆ ਨਟੀ ਸੈ ਨਾਮੁ ਟੀਐ ॥ ਆਪਣਾ ਵਾਗੀਸਰ ॥
 ਆਵੈ ਪਕੀ ਖੇਤੀ ਭੁਟੀਐ ॥ ਘੜੀ ਚਸੇ ਕਾਢੇ ਖਾਲੀ ਜੈ ਭੁਗ ॥
 ਸਹੁਜੀਆ ਨਾਨਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਭਾਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਥਿ ਕਾ ॥
 ਕੀਆ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ਤੁਖਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆਲੀ ॥
 ਕਿਉ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇਵਕ ਪੁਰਕ ਰਾਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾ ॥
 ਦਿਖਾਇਆ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਸਭਾਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥
 ਹਿਨਿ ਸਿਦੇ ਖਿਥੀ ਚਾਰਿਆ ॥ ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਘਰੁ ਜਾਇਆ ਕ ॥
 ਧਾਥਿ ਖੁਮਾਰਿਆ ਅੰਤਾਰਿ ਜੋਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਸਾ ॥ ਖੀਚੀ ਨੇਰਾ ਮਕਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਏ ਤਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ॥
 ਹਰੇ ਚੁਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਾਮਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਕੁਰੁ ਭਾਇਆ ਸਾਰਿ ਸਮਾ ॥
 ਸਚੀ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਥੁ ਜਾਗੇ ॥ ਸਚੁ ॥
 ਮੁਅੰਮਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਿਵਲਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ॥
 ਹਿਜਾਤਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ॥
 ਅਜਾਗਤ ਗੈਣਿ ਵਿਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਉਗਣਵੀ ਸਰਿਆ ਗੁਣੀ ॥

ਗਿਆਇਕੇਗਵਿਗਹਿਆਅਵਰਨਬੀਅਗਮਾਗਵਿਗਹਿਆਸੇਈਅਵਰ
ਈਮਨਾਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਜਿਨਿਜਲਥਲਤਿਰਵਣਘਟਘਟ
ਪਿਆਸੇਪੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆਕਰਣਕਰਣਸਮਥਅਪ
ਕਿਥਿਥਿਥਿਥਿਸਮਾਈਨਾਨਕਅਵਗਣਗੁਣਸਮਥੇਐਸੀ
ਅਤਿਪਾਈ॥੩॥ਅਵਣਜਾਣਹੋਚੁਕਾਭੋਲਾਗਮਾਹਉਮੈਮਾਥ
ਲੇਸਚਾਰੇਲਾਗਮਾਹਉਮੈਗੁਰਿਥੋਈਪਰਗਟਹੋਈਚੁਕੇਸੋਗਸੰ
ਯੋਜੋਤੀਅੰਦਰਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਆਪੁਪਛਾਤਾਪੈਪੈਪੈਈਅਝੈਘ
ਸਥਾਦਿਪਤੀਈਸਾਹੁਰਝੈਪਿਰਭਾਣੀ॥ਨਾਨਿਕਸਤਿਗੁਰਿਥੋਲਿ
ਲਾਈਚੁਕੀਕਾਟਿਓਕਾਟੀ॥੪॥੩॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧
ਭੋਲਾਵਝੈਭੁਲੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅਝੈਸੁ
ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਪਿਰਿਛੋਡੀਸੁਤੀਅਵਗਾਟਿਮੁਤੀਤਿਸੁਧ
ਵਿਧਣਹਾਤੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਗੁਤੀਹਉਮੈਲਾਗੀਤਾਤੇ॥
ਗੁਰਿਪੰਸੁਚਾਲਿਆਫੁਰਮਾਇਅਭਸਮੈਭਸਮਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸ
ਨਮਾਵਿਪੁਣੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ॥੧॥ਸੁਣਿਨਾਹਪਿਆਰੇਰਿ
ਥੋਨਤੀਐਗੀ॥ਤੂਨਿਜਘਰਿਵਸਿਅਝਾਹਉਗੁਲਿਭਸਮੈਛੋਗੀ॥ਥਿਨੁ
ਘਨੇਨਪੈਕੋਇਨਚਾਪੈਕਿਆਕਹੀਐਕਿਆਕੀਜੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸ
ਮੁਰਸਨਗੁਰਸਥਦੀਰਸੁਪੀਜੈ॥ਵਿਣੁਨਵੈਕੋਸੰਗਿਨਸਾਥੀਅਵੈ
ਨਾਇਘਨੇਗੀ॥ਨਾਨਕਲਾਹਲੈਘਰਿਜਾਈਐਸਾਚੀਸਚੁਮਾਤਿਤੇਗੀ॥
ਸਾਜਨਦੇਸਿਵਿਦੇਸੀਅਝੈਸਾਨੇਹਝੈਦੇਂਦੀ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਤਿਸੰਜ
ਘੰਘਨੈਣਭਰੇਂਦੀ॥ਮੁਘਨੈਣਭਰੇਂਦੀਗੁਣਸਾਰੇਂਦੀਕਿਉਪਰਮਿਲਾ
ਪਿਆਰੇ॥ਮਾਰਗੁਪੰਥੁਨਜਾਣਉਵਿਖੜਾਕਿਉਪਾਈਐਪਿਰੁਪਾਰੇ॥
ਜਤਿਗੁਰਸਥਦੀਮਿਲੈਵਿਛੁਨੀਤਨੁਮਨੁਅਗੋਰਾਥੈ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਥਿਰੁਮਹਾਰਸਿਫਲਿਅਮਾਲਿਪੀਤਮਰਸੁਚਾਖੈ॥੩॥ਮਹਲਿਭੁਲਾ

ਇਤੀਏ ਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁਰਤੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥
 ਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਮੁਨਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਚੈ ਗਤੀ ਮਿਲੇ
 ਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਅਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਬ ਨਾਚੀਤ ਬਖੁੰਘ ਫਕੈ ਸਾਮਥ
 ਠੇਕਿ ਨਿਗਰੀ ॥ ਨਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
 ॥੪॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲਚੰਗੀ ਲੇਹ ਮਨਕੇ
 ॥ ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾ
 ਅਜਾਂਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰ
 ਬਿਧਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂਤਾ ਹਰਿ ਤਰੀ
 ਦੁਦੇਵੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪੁਣਵਤਿ ਨਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਤੁਸਰ
 ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬਦੇ
 ਵਿਗਹਿ ਅਗੁਰੁ ਪ੍ਰਿਮੁ ਰਾਗੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਿਮੁ ਰਾਗੇ ਤਿਭਵਣ ਪਾਗੇ ਤਾਕ
 ਨਪਾਇਆ ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨ ਸੀਜਤ ਭਿਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਇਆ
 ਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਭਿਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਹੈ ਵੈ ॥ ਨਨਕ ਜੀਗਰੀ ਰੰਗੇ
 ਅਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੈ ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਗੁਣ ਹਿਸਮਾਣੇ ਮਸਤਕਿਨ ਅ
 ਠੇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ਚੁਕਾ ਅਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਛਤ
 ਚੈਰਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਕੁਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਉਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸ
 ॥ ਸਹਨਿ ਮੇਰਿ ਲੀਅਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬੰਧਨ ਖੋਲਿ ਨਿਗਰੇ ॥ ਨਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋ
 ਸਮਾਣੀ ਜਾਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਲਯੋ
 ਗੁਰ ਥਾਨੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਪਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੇ ॥ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੇ
 ਰਵਾਨੇ ਸਦਾ ਤਵ ਡਟਾਣਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਅਸ ਬਿਰੁਜਾ ਪੈਸਚ
 ਭੁਚਿ ਰਾਣਾ ॥ ਦੋਤਿ ਉਚਾ ਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀ ਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰ
 ਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਰਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਐ ਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ॥੫॥ ਤੁਖਾਰੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਮਨ ਮੇਰਿ ਆਤੁ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਇਆ ਰਾਮਾਏ ਮੇਰੇ

ਭੁਭਿਅਵਗਣਗੁਣੀਸਮਾਣਿਆਰਾਮਾਬਹੁਸਾਦਭੁਭਾਣੇਕਿਰਤਕ
ਵੇਵਿਭੁਭਿਆਨਹੀਮੇਲਾਕਿਉਦਤਹੁਤਹੀਐਜਮਰਹਿਮਹੀਐਜ
ਪ੍ਰਥਮਦੁਹੇਲਾਮਨਿਗਮੁਨਹੀਜਾਤਸਾਏਪ੍ਰਥਮਤਾਅਵਘਟਿਹੁਧ
ਆਕਰੇਬੰਧਨਿਥਾਧਿਆਇਨਾਥਿਧਿਭੁਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੈਨਹਹੇ॥
ਐਮਨਮੇਰਿਆਤੁਫੇਡਿਆਲਜੰਜਾਲਾਰਾਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਹਰਿਸੇਵਹੁਪੁ
ਨਿਗਲਾਰਾਮਾਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕੰਕਾਰੁਸਚਾਸਭੁਜਗਤੁਜਿਨਿਉਪਾਇਅ
ਭੁਭੁਪਾਣੀਅਗਨਿਥਾਧੇਗੁਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿਖਾਇਆਅਚਾਰਿਤੁ
ਚਰਿਆਪੇਹਰਿਨਾਮੁਸੰਜਮਜਪਤਪੋਸਖਸੈਨੁਪਿਅਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁ
ਕਜਪੁਜਪੋ॥ ੨॥ ਐਮਨਮੇਰਿਆਤੁਭਿਰੁਹਦੁਚੋਟਨਥਾਵਹੀਰਾਮਾਏਮਨ
ਰਿਆਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹੀਰਾਮਾਗੁਣਗਾਇਰਾਮਗੁਣਿਰਸੀਅ
ਭੁਗਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਹੇ॥ ਤ੍ਰੈਲੋਕਦੀਪਕੁਸਬਦਿਚਾਨਣਪੰਚਦੂਤਸੰਘ
ਗਾਭੈਕਾਟਿਨਿਰਭਉਤਗਹਿਦੁਤਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਾਰਜਸਾਰਹੇ॥ ਰੂਪੁਰੰ
ਪਿਅਰੁਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰਹੇ॥ ੩॥ ਐਮਨਮੇਰਿਆਤੁਕਿਆ
ਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਇਸੀਰਾਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾਫੁਟਸੀਜਾਰੁਮੁਦੁ
ਰਿਸੀਰਾਮਾਧਨੁਸਾਂਚਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਵਖਰੁਗੁਰਸਬਦਿਰਾਉਪਛਾਣਹੇ
ਐਭੁਪਰਹਰਿਸਬਦਿਨਿਰਮਲੁਮਹਲੁਘਰੁਸਚੁਜਾਣਹੇ॥ ਪਤਿਨਾਮੁਪੁ
ਰਿਘਰਿਸਿਧਾਵਹਿਧੁਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਰਸੋਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈਐਸਬ
ਦਿਗੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗਿਜਪੀਐਹਰਿਜਸੋ॥ ੪॥ ਐਮਨਮੇਰਿਆਥਿਨੁਪਉੜੀ
ਅਮੰਦਰਿਕਿਉਚੜੈਰਾਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਥਿਨੁਥੇੜੀਪਾਠਿਨਅੰਬੜੈਰਾਮ
ਪਾਰਿਸਾਜਨੁਅਪਾਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦੁਸੁਗਤਿਲੰਘਾਵਹੇ॥ ਮਿਲਿਸਾਧ
ਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਆਠਿਰਿਨਪਛੇਤਾਵਹੇ॥ ਕਰਿਦਇਅਦਾਨੁਦਇ
ਅਲਸਚਹਰਿਨਾਮਸੰਗਤਿਪਾਵਈ॥ ਨਾਨਕੁਪਾਇਅੰਪੈਸੁਣਹੁਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਸਬਦਿਮਨੁਸਮਝਵਈ॥ ੫॥ ॥ ੬॥

ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਪਿਗ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀ ਐਰਾਮਾ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰੁ
 ਇਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀ ਐਰਾਮਾ ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀ ਐਰਾਮਾ ਗਿਬਿਨੁ
 ਐਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਰਹੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿ
 ਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਦਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹ ਉਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਵਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਦੇਖਾ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਗੁਣਗਣ ਸਿਰਵਾਰਾਮਾ
 ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਵਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਸਚੁ ਨਿਤ ਚਵਾਰਾਮਾ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵ
 ਆਰੇ ਸਥਾ ਦਿ ਨਿਸਤਰੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੋ ਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਆਵੇ ॥ ਸਥਾ ਦਿ ਸੇ
 ਰਵੈ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੇ ॥ ਦਇਆ ਦਨੁ ਮੰਗਤ
 ਦੀ ਜੈ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਧਿਆਈ ਹਮ
 ਗਵਿਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਪਾਥੁ ਗੁਰੁ ਨ ਵਾਖਿ ਭੁਭਵ ਜਲੁ ਤਾਰੀ ਐਰਾਮਾ
 ਹਦੇਵੁ ਸਥਾ ਦੁਸੁ ਭਾਇ ਮੈ ਮੁੜ ਨਿਸਤਾਰੀ ਐਰਾਮਾ ਹਮ ਮੁੜ ਮੁਗ
 ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਤੁਅਗੀ ਮੁਵਡ ਜਾਇਆ ਤੁਅਪਿਦਇ
 ਦਇਆ ਕਾਰਿ ਮੇਲਹਿ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਨਿਮਾਣਿਆ ਅਨੇਕ ਜਨ
 ਪਕਾਰਿ ਭਰਮੇ ਹੁਇ ਤਉ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਆਏ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗਿ
 ਵਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਲਾਗੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੁ ਹਮ ਲੋ
 ਲਿਕੰ ਚਨੁ ਹੋਇ ਆਰਾਮਾ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿ ਮਿਲਾਇ ਕਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸੋ
 ਰਾਮਾ ਕਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸੋ ਹਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹ ਉਸਤਿਗੁਰ
 ਵਿਸਾਰੀ ਐ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਕਾੜਿ ਆਗੁਰੁ ਸਥਾ ਦਿ ਹਉ
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਹਾਰੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਭੇਟ ਦੇਉ ਜੇ ਸ
 ਰਸਾ ਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪਛਦਾ ਤੇ ਨ ਨਕ ਅੰਕਿਸ
 ॥੬॥੧॥੭॥ ਤੁਪ੍ਰਸੰਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ

ਪਰ ਅਪਰ ਪਰਾ ਜੋ ਤੁ ਮਧਿ ਆਵਹਿ ਜਗਟੀ ਸਤੇ ਜਨ ਭਉ ਬਿਖਮੁ
ਆ ਬਿਖਮ ਭਉ ਤਿ ਨ ਤਾਰਿਆ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿ ਨਹ ਹਿਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆ
ਆ ਗੁਰਵਾ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਭਾਇ ਚਲੇ ਤਿ ਨਹ ਹਿਰਿ ਆਪਿ ਮਿ
ਇਆ ਜੋ ਤੀ ਜੋ ਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋ ਤਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਰਣੀ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰ ਪਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁ ਮ ਸੁ ਅ
ਅਗਮ ਅਥਾਤੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਆ ॥ ਤੁ ਅਲਖ ਅਭੇ ਉ ਅਗੰਮੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਲਹਿ ਆ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜਿ ਨਗੁਰ ਸੰ
ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਵੇ ॥ ਬਿਥੇ ਕਬੁ ਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਸ
ਦਿਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵੇ ॥ ਜਾ ਬਹਾਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖੇ
ਹਿ ਜਾ ਬਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿ ਆ ॥ ਤੁ ਮ ਸੁ ਅਮੀ ਅਗਮ ਅ
ਥਾਤੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾ
ਜਿ ਨ ਸੇਵਿ ਆ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰੇ ॥ ਤਿ ਨ ਕੇ ਕੋਟਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਖਿਨੁ ਪਰ
ਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥ ਤਿ ਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੇਖ ਸਭਿ ਬਿਨ ਸੇ ਜਿ ਨ ਮਨਿ ਚਿ
ਤੇ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿ ਆ ॥ ਤਿ ਨ ਕਾ ਜਨ ਮੁਸਫਲਿ ਓ ਸਭੁ ਕੀ ਅਕਰ ਤੈ ਜਿ
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਭਾਖਿ ਆ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜੋ ਗੁਰ ਮ
ਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿ ਨ
ਸੇਵਿ ਆ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿ ਉਤੁਰ ਲਾ
ਹਿ ਪਿਅਰੇ ਹਉ ਤਿ ਵੈ ਚਲਾ ॥ ਮਰੈ ਹਾਥਿ ਕਿ ਢੁਨਾਹਿ ਜਾ ਤੁ ਮੇਲਹਿ ਤ
ਹਉ ਆਇ ਮਿਲਾ ॥ ਜਿ ਨ ਕਉ ਤੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਤਿ ਨ ਕਾਲੇ
ਭੁਟਾ ਕਿ ਗਇ ਆ ॥ ਤਿ ਨ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿ ਅਹੁ ਕੋ ਭਾਈ ਜੋ ਗੁਰ ਬ
ਚਨੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਾਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਭੁਰੇ ਆ ਤਿ ਨ ਉਪਰਿ
ਜਿ ਨ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਆ ਭੁਲਾ ॥ ਤੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿ ਉਤੁਰ
ਵਹਿ ਪਿਅਰੇ ਹਉ ਤਿ ਵੈ ਚਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਤੁ ਖਰੀ ਮਹਲਾ ੬

ਤੂਜਗਦੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਾਥਾਗਤਿਨਾ
 ਆਇਆਮੇਰਾਮੁਜਿਨਕੈਪੁਰਿਲੇਖੁਮਾਥਾਗਤਿਨਕਉਪੁ
 ਿਭਿਅਸੁਅਮੀਤਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਤਿਨਕੈਪਾ
 ਨਿਮਖਸਭਿਲਾਥੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆਧਨੁਪੰਨੁ
 ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਤਿਨਦੇਖੇਹਉਭਾਇਆਸਨਾਥਾਤੂਜ
 ਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਾਥਾ॥੧॥ਤੂਜਭਿਥਾਥਿ
 ਲਿਭਰਪੁਰਿਸਭਉਪਰਿਸਚੁਪਣੀ॥ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਮਿ
 ਤਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤੁਘਣੀ॥ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਤੇਮੁ
 ਪਾਣੀਤਿਨਕੈਉਜਲਮੁਖਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਓਹਿਹਲਾਤਿਪਲਾ
 ਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਗਾਧਿਲੀਏਰਖਨਹਾਰਿ॥ਹਰਿਸੰਤਸੰਗਤਿ
 ਸੁਣਹੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾਸਫਲਬਣੀ॥ਤੂਜਲਿਥਾ
 ਹਿਅਲਿਭਰਪੁਰਿਸਭਉਪਰਿਸਚੁਪਣੀ॥੨॥ਤੂਥਾਨਥਨੰਤ
 ਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਹਵਿਆਵਾਇਤਿਤਿਤ੍ਰਿਭਵਤਿਸਭਸਿ
 ਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਚਵਿਆਸਭਿਚਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਕ
 ਅਸੰਖਅਗਣਤਹਰਿਧਿਆਵਏ॥ਸੇਧੰਨੁਪਨੁਹਰਿਸੰਤੁਸਾਪੁ
 ਰਿਪ੍ਰਭਕਰਤੇਭਾਵਏ॥ਸੇਸਫਲਦਰਸਨੁਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿ
 ਹਦੈਨਾਮੁਸਦਚਵਿਆਤੂਥਾਨਥਨੰਤਹਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏ
 ਵਿਆ॥੩॥ਤੇਗੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਾਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿਐ
 ਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਾਹਿ॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਾਕਿਗੁਰਹਾਥੁਤਿਸੁਹਿ
 ਹਰਿਗੁਣਟਿਕਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੈਜਿਉ
 ਰਿਭਉਭਾਵਨੀਹੋਈ॥ਬਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪ੍ਰਮੁਖਾਇਆਬਿਨੁਭੈਪ
 ਉਤਰਿਅਕੋਈ॥ਭਉਭਾਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਨਕਾਤਿਸਹਿਲਾਗੈਜਿਸੁਤੂ
 ਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਹਿ॥ਤੇਗੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਾਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿ

ਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥੪॥੩॥੬॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੬ ਨਵ
ਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥ਦੁਰਮਾਤਿਮੈਲੁਹਰੀ
ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਇਆ॥ਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਗਏ
ਇਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇ
ਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਭਿਨਾਸੀ॥ਧਰਿਆਪਿਕਰਤੈਪੁਰਬੁਕੀਅਸ
ਤਿਗੁਰੁਕੁਲਖੋਤਿਨਵਾਇਗਇਆ॥ਨਾਵਦੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸ
ਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥੧॥ਮਾਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿ
ਧਾਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਬਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਵਿਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗ
ਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭੁਲੋਕੁਵੇਖਾਇਆ॥ਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਆ॥ਤੀਰਥਭੇਦਮੁਸਤਿਗੁਰੁਕੀ
ਅਸਭੁਲੋਕਉਪਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ
ਸਿਧਾ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੋਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥ਖਬਰਿ
ਰੀਸੰਸਾਰਿਆਏਤ੍ਰੈਲੋਆ॥ਦੇਖਾਇਆਏਤੀਨਲੋਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿ
ਜਨਸਭਿਅਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਤਿਨਕੇਕਿ
ਭਵਿਖਨਾਸਗਏ॥ਇਆਜੋਗੀਦਿਗੰਥਰਸੰਨਿਆਸੀਖਟਦਰਸਨਕ
ਰਿਗਏਗੋਸਟਿਛੋਆ॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੋਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ
॥੩॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥ਜਾਗਾਤੀਮਿ
ਥੇਦੇਭੇਟਗੁਰਪਿਛੇਲੰਘਾਇਦੀਆ॥ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਰੁਪਿਛੇਜਿ
ਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਗਿਜੋਪੰਥਿਚਾਲੇ
ਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਸਭੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਗਤੁਬੋਲੈਗੁਰ
ਕੈਨਾਇਲਾਇਐਸਾਭਿਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚ
ਭੁਭਇਆ॥ਸਭਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੰਤਾਕਿਨੈਆਛੁਨਦਮੁ

ਲਾਇਆ ਆਫੁਟਾ ਮੁਕਿ ਫੁਪਾਇਆ ਨ ਬੋਲ ਕ ਜਾਗਾ ਤੀ ਆਸੇ ਹਟ ਮੁਦਿ
 ਸੀ। ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਹਾ ਕਿਆ ਕਿ ਸੁਪਾਸਿ ਮੰਗਹ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ਫੈਪਈ। ਜਾਗਾ ਤੀ ਆਉ ਪਾਵ ਸਿਆਣ ਪਕਰਿ ਵੀਚਾ ਗੁਡਿ ਨ ਭੋਲਿ
 ਲਕਾ ਸਾਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ। ਤਿਤੀ ਆ ਆਏ ਸੁਰ ਸਰੀਤ ਹ ਕਉ ਤਕੁਰ
 ਤੁਰਾਇਆ। ਪਾਮਿ ਲਿਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜ ਨਗਰ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀ
 ਗਹੀ। ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਪੁਛਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਕੀਤਾ ਸਹ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਭ ਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸੀਗਾ ਮਿ
 ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਇਆ। ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟ ਵਟ
 ਨਕਾ ਥਾਉ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ। ਕੀਰਤ ਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁਨੋ ਵਹਿ
 ਬਚਨਿ ਨ ਨਕਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ। ਮਿਲਿਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜ ਨਗਰ
 ਤਿਗੁਰ ਭੀ ਗਹੀ॥ ੬॥੪॥ ੧੦॥

ਗਗਤੁ ਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਛੰਤੁ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲ ਨਾਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ। ਸੁਕਿ

ਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ। ਗਾਗਰੁ
 ਰਾਗਾ। ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ। ਸਗਲ ਗੁ
 ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ। ਬਿਨ ਉਸੁ ਨਹੁ ਇਕੁ ਦੀਨਾ। ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਾਣਿ
 ਗੀ ਜੀਅ ਤ੍ਰਾਬਾ ਲਿਥਾ ਲਿਕੀਨਾ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ॥ ਘੋ
 ਐਵੰ ਵਾਦਰਸਨ ਤੇਰੇ॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਖਿਜੀਵਾ। ਅਮਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ਜੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਪੀਵਾ। ਅਨ
 ਅਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾੜਿ ਕੁਝੁ ਦੇਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਤ੍ਰਾਬਾ
 ਗੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ॥ ੨॥ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਹੁ ਅਮਿਤਾ। ਤੂ ਪੀਤਾ
 ਆਗਾ ਪਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ। ਪਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਗੰਗ

ਅਏ ਜੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਪਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਜਗਦੀਸੁ ਗਿਤਿ ਨਿਸਾਧ ਸਾਂਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜਾਬ
ਹਾਮੀ ਜੀ ਉਪਿ ਭੁਤ ਉਦਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਗਥਿ ਲੀਅਸੰਤ ਨਕਸ
ਕਾਸਤਿ ਗੁਰਿ ਫਾਕਿ ਲੀਅਸੋ ਰਿਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥ ਫਾਕ ਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਰੇਜੀ ਅਪ੍ਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਅਥਿ ਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਨਪੁ
ਅਥਿ ਪਾਤੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉ ਟੁਕ ਹੈ ਤੂ ਕਦਕਾ
ਨਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਾਲਿ ਹਾਮੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥
ਬਰਤਮਾਟਾ ੧ ਚੰਤ ੧੦ ਨੁਮਲਾ ੧੧

ਬਰਤਮਾਟਾ ਮਃ ੧ ੧ ਚੰਤ ਮਃ ੧ ੫ ਮਃ ੪ ਚੰਤ ੪ ਮਃ ੫ ਚੰਤ ੧ ਨੁਮਲਾ ੧੧

੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਕਾ
 ਮਤਲਾ ੪
 ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥
 ੧ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਤ ੬੬੬
 ੨ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿ ਤਰਿਗੁਨਕਤੁਰੇ
 ਮਤਲਾ ੫
 ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨
 ੧ ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਾਗੀ॥
 ਘਰੁ ੩
 ੨ ਦੀਨਬਿਨੁ ਉਸੁਨੁਦਇਆ
 ੩ ਸਰਨੀਅਏਓਨਾਥਨਿਪਾਨ
 ੪ ਤਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿਚਉ
 ੫ ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਗੀ॥ ੬੬੬
 ੬ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿ ਗੁਨਗਾਵਤੁ
 ੭ ਤਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥ
 ੮ ਤਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲਸਿ
 ੯ ਬਿਸਰਤਨਾਤਿਮਨਤੇਤਰੀ
 ੧੦ ਪ੍ਰੀਤਮਥਸਤਰਿਦਾਂਮਤਿ
 ੧੧ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਬਖਾਨੁ
 ੧੨ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੋਆਧਾਰੁ॥
 ੧੩ ਤਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਪ੍ਰਿਗੁਸੇਤ
 ੧੪ ਸੰਤਤਪੁਰਿਲੇਮੁਖਿਮਲੀ ੬੬੮

੧੫ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਰੁਚੈ॥
 ਮਤਲਾ ੫੬ ਚੰਡੀ
 ੧ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਅਗੀ
 ੧੮ ਜੋਜੁਮਲਾ
 ੧੬ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ
 ੨ ਮ:੪
 ੧੫ ਮ:੫
 ੧ ੧੬
 ੧੮ ਚਤੁਸ:੫
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਣੀਭਗਤੀ॥
 ਕਬੀਰਜੀਓ॥
 ੧ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੇਉਬਿਬ
 ੨ ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਸੀ
 ੩ ਗੀਕਲਿਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੁਖ
 ੪ ਕਾਮਕੋਪਤ੍ਰਿਸਨਾਕੇਲੀਨੇ
 ੫ ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲਾਗੇ
 ੬ ਚਾਰਿਦਿਨਅੰਨੀਨਉਬਤਿਚੇ
 ੫ ਬਜੋਇ
 ਹਵਿਦਾਸਜੀਓ॥
 ੧ ਖਟੁਕਰਮਕੁਲਾਸੰਜੁਗਤੁ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੋਭੁ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਪਤਾਇ

ਗੁਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੨੧ ਮੇਰੇ ਮਨਹ ਮਨਾਮਨਿ
ਗਾਵੀਐਰੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰਾਮਿ ਲੈਭ
ਵੀਐਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀਐਰੇ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੈ
ਐਰੇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾਨੁ ਮੁਖਿ ਆਵੈ
ਐਰੇ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐਰੇ॥
੩॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਸੇਧੰ ਨੁ ਜਨ ਕਹੀ ਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਪ
ਤਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐਰੇ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ
ਲਾਵੀਐਰੇ॥ ੪॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਮੇਰੇ ਸੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿ ਤੁਹ
ਪਾਵੀਐਰੇ॥ ਜਿਉ ਬਢੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਉ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ
ਲਾਵੀਐਰੇ॥ ੫॥ ੧॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੪ ੫੨੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਮਨਹ ਰਿਹਰਿਗੁ ਨ ਕਹੁਰੇ॥ ਸਤਿ

ਗੁਕੇਚਰਨ ਧੋਇਓਇ ਪੂਜਹੁਇ ਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁਰੇ॥ ੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈਰ ਸਾਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਤੁਰਹੁਰੇ
ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ ਹਰਿਗੋਸਟਿ ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਹੁਰੇ॥ ੨॥ ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਰੁ
ਤੁਕਿ ਢੁਕਿ ਢੁਕਿ ਢੁਕਿ ਜਾਨਤਾਇ ਪੁਦੁਰਿ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਗਹੁਰੇ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਇਆ ਲੁਹੇਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀਧੁਰਿ
ਕਹਿਹੁਰੇ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥

ਗੁਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫੨੨ ਮਾਈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾਗੀ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨਾਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ॥ ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਅਬਗੁਰੂ ਪਾਇ ਓਹੈ ਸਹਜ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤਾ
 ਲਪਟਾਨੀ॥ ਦੋਖਿ ਦਸੇ ਦਰਹ ਸੁਮਾਨਿ ਭਿਪਾਜੀ॥ ਓਨ ਨਕਪਿਆ
 ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
 ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਨਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨੁ ਦਇਆ
 ਲਾਪੰਚ ਦਸਤੀ ਨਿਦੋਖੀ॥ ਏਕ ਮਨੁ ਅਨਾਥ ਨਾਥਾ ਰਾਖੁ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਗਵਨੁ ਕਾਉ॥ ਖਟੁ ਕਰ ਮਜੁ ਗਤਿ ਪਿਆ
 ਧਰਉ॥ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕਰਿ ਹਾਰਿ॥ ਓਨ ਹਨ ਹੁਟਾਹਿ॥ ਬਿਕਰਾਲ
 ੧॥ ਸਗਣਿ ਬੰਦ ਨ ਕਰੁਣਾ ਪਤੋ॥ ਭਵ ਹਰਣ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਹੋਰੇ
 ਤੁਹੀ ਦੀ ਨਦਇਆ ਲਾਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਅਸੋਹਾਉ॥ ਪਰੇ ਭੂਮੀ
 ਸਾਗਰ ਲਾਗੀ ਸੰਤ ਨ ਪਗ ਪਾਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਰਨ
 ਇਓਨ ਥਾਨਿ ਧਾਨਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ॥ ਮਨ ਭੀਤ ਗਿਆਗ ਨਕਉ ਹ
 ਦਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖ
 ਨਾ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਹਰਿਗੁਨ ਰਸ ਨ ਬਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਗੋਪ
 ਲ ਦਇਆ ਲਗੋ॥ ਬਿਦਰਸੇ ਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨਾ ਨਾਨਕ
 ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪਿਆਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਉਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੇ ਨਉ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਤ ਸੁਨੀ ਐਤਤ ਮਨਿ
 ਹਸਾਉ॥ ਵਾਗੀ ਛੇਗੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ॥ ਕਵਨੁ ਅਨੁਪੁ ਤੋਰੇ ਨਉ॥
 ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਾ ਹਿ॥ ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਾ ਹਿ ਦਿਖਾਉ॥ ੨॥

ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਿਅਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਿਅਗੀ ਮਗਨ ਮਨੈ

ਹਰਿਚਿਤ ਵਉ ਆਸ ਨੈ ਨਹੁ ਤਾਰਤੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹਿ ਦਿਨ ਪਹਰ
ਤਪਲ ਕੈ ਸੇਓਹਿ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾ ਗੀ ॥ ਖੁਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤਿ
ਨ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾ ਗੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁਜਤ ਨਉ ਪਾਥਿ ਕਿਨੇਹ ਸੇਵ
ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਾਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ
॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾ

ਵਹੁ ॥ ਕਰਹੁ ਕਿਪਗੋ ਪਾਲਗੋ ਬਿਦੇ ਅਪਨਾਨ ਮੁਜ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨਾਥਿ ਖੈ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥ ਕੁਮੁ
ਭਉ ਮੋਹੁ ਕਾਟਿ ਓਹੁ ਰਬ ਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਭ ਕੀ
ਰੇਨ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਤਜਾਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦ
ਇਆਲਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥੪॥੬॥੮॥੧੦॥੧੨॥੧੪॥੧੬॥੧੮॥੨੦॥੨੨॥੨੪॥੨੬॥੨੮॥੩੦॥੩੨॥੩੪॥੩੬॥੩੮॥੪੦॥੪੨॥੪੪॥੪੬॥੪੮॥੫੦॥੫੨॥੫੪॥੫੬॥੫੮॥੬੦॥੬੨॥੬੪॥੬੬॥੬੮॥੭੦॥੭੨॥੭੪॥੭੬॥੭੮॥੮੦॥੮੨॥੮੪॥੮੬॥੮੮॥੯੦॥੯੨॥੯੪॥੯੬॥੯੮॥੧੦੦॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਰ ਬਜਾਤਾ ॥ ਤਾਜਿਗੋ ਪਾਲ ਅਨ

ਗੀ ਰਚਤ ਮਿਥਿ ਆਪਾਹਿ ਰਤ ਖਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਜੋ ਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ
ਭੋਗ ਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤਾ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਗਚਿ ਓਥੈ ਵਰਦੁ ਮਛ
ਇਆਂ ਗਿਰਾਤਾ ॥੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾ ਮਕ੍ਰੋ ਪਕੈ ਖਾਤਾ ॥ ਕਿਭ
ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਤਾ ॥੨॥੪॥੬॥੮॥੧੦॥੧੨॥੧੪॥੧੬॥੧੮॥੨੦॥੨੨॥੨੪॥੨੬॥੨੮॥੩੦॥੩੨॥੩੪॥੩੬॥੩੮॥੪੦॥੪੨॥੪੪॥੪੬॥੪੮॥੫੦॥੫੨॥੫੪॥੫੬॥੫੮॥੬੦॥੬੨॥੬੪॥੬੬॥੬੮॥੭੦॥੭੨॥੭੪॥੭੬॥੭੮॥੮੦॥੮੨॥੮੪॥੮੬॥੮੮॥੯੦॥੯੨॥੯੪॥੯੬॥੯੮॥੧੦੦॥

ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਾ ਸਿਸਾ ਥਾ ਦੀਨਾ

ਥਕਹੁਣ ਪਾਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਾਥ ਕੇਨਾ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ
ਬਿਖਿਅਰ ਸਭੋਗ ਵਤ ਨਹਾਨਿ ਬਹਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾ
ਉਹ ਨਗੋ ਬਿਦਉ ਧਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਖਾਤਾ ॥੧॥ ਸਗਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅ
ਗੋਚਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਪੂਰਿ ਜਨ ਬਾਢਤ ਮਿਲੈ
ਓਖਤ ਪੂਰਿ ਮਾਥਾ ॥੨॥੪॥੬॥੮॥੧੦॥੧੨॥੧੪॥੧੬॥੧੮॥੨੦॥੨੨॥੨੪॥੨੬॥੨੮॥੩੦॥੩੨॥੩੪॥੩੬॥੩੮॥੪੦॥੪੨॥੪੪॥੪੬॥੪੮॥੫੦॥੫੨॥੫੪॥੫੬॥੫੮॥੬੦॥੬੨॥੬੪॥੬੬॥੬੮॥੭੦॥੭੨॥੭੪॥੭੬॥੭੮॥੮੦॥੮੨॥੮੪॥੮੬॥੮੮॥੯੦॥੯੨॥੯੪॥੯੬॥੯੮॥੧੦੦॥

ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ

ਅਬਾਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਆਨਾ ਬਿਖੈ ਜਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਹਾਤਿ ਆਗਿ ਚਰਿਕ ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ
 ਨਾਟੇ ਵਧੇ ਹ ਪਰੀ ॥੧॥ ਮਹਾਨਾਦ ਕੁਰੰ ਕਮੋਹਿ ਓਥੇ ਧਿਤੀ ਖਨ ਸਰੀ
 ਭਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਪਰੀ ॥੨॥੧॥੬॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰੀਤ ਮਥ ਸਤਾਰਿ ਦਮ ਹਿਯੋ ਗਾਭਰ ਮਥੀ ਤਿਹਿ

ਵਾਰਿ ਠਾਕੁ ਰਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਧਿਕ ਗਰਤ ਸੰਨ
 ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਰੁ ਪੋਹ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿ ਖਉ
 ਰਤੇ ਲੈ ਮੋਰ ॥੧॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਜਿ ਨਹਿ ਧਾਰਿ ਓਨੀ ਬਿਖੈ ਬਨ
 ਹੋਗਾ ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਗ ॥੨॥
 ੨॥੧੦॥੧੨॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਰਸਨਾ ਮਹਾ ਮਥਾ

ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਭਏ ਕਲ ਮਲਹਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਥਾ
 ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਭੂਭੁ ਸਰਪਰਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂ
 ਤਿਰਿ ਦੈਧਾਰੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ ਹਿ
 ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੩॥੧੧॥੧੩॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿਕੇ

ਮਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਾਲਿਕ ਲੇਸਨ ਕਢੁ ਬਿਆਪੈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਬਿਉ
 ਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖਿ ਓਨ ਹਉ ਪਜਤ ਉਥੇ
 ਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁ
 ਖਮੰਗਲ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਸਰਨਾ ਗਤੀ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਨ ਕੀਢਾਰੁ ॥੨॥੪॥੧੨॥੧੪॥ ਕੇ
 ਰਾਮ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸ੍ਰੇਤਾ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਿ

ਸਾਰਿ ਜੀਵ ਹਿ ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਅ
 ਕਾ ਬਿੰਨ ਨ ਜੈ ਸੇਭਾਰ ਬਾਤ ਕਥੇਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸੁਮੁਖ

ਜੇਸੇ ਬਿਰਖ ਜੰਤੀ ਜੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਜਿਹੋ ਪਾਲਾਜਿ ਆਨ ਲਾਗੇ ਸੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸੀ
ਕਿ ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਰਖ ਉਕੀਠਿ ਪਰੋਤਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਹਧੁ ਗਿਲੇ ਮੁਖਿ ਮਲੀ ॥ ਗੁਣ ਅਚ
ਤਸਦ ਪੁਰਨ ਨਹੋ ਦੇਖਾ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਕਰ
ਜਸ ਬਪੁਰਨ ਈਤ ਉਤਨ ਹਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਸਰਬ ਤਪੁਰਨ ਬਿਖੈ
ਅਗਨਿ ਜਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾਲੀ ਨੇਦਾ ਸੁ ਅਪਨੇ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਹਲੀ ॥ ਪ੍ਰ

ਭਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੪ ॥ ੧੬ ॥
ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਹੁ ਚੈ ॥ ਕੋਟਿ ਸਾਂਤਿ
ਅੰਦ ਪੁਰਨ ਜਲ ਤਢਾ ਤੀ ਬੁਝੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮਾਗਿ ਚਲਤ ਪ੍ਰ
ਨੀਪਤਿ ਤਉ ਧਰੇ ਮੁਚੈ ॥ ਰੇਨੁ ਜਨ ਕੀ ਲਗੀ ਮਸਤ ਕਿ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ
ਮੁਚੈ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾਧਿ ਆਨ ਭੀਤ ਰਿਘਟਿ ਘਟਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਣੈ
ਸੁਗਨਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰਨਾਨਕ ਬਹੁ ਰਿਜ ਮੁਨੀ ਲੁਣੈ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੫ ॥
੧੧ ॥ ਮ:੪ ੨ ਮ:੫ ੧੫ ਜੁਮਲਾ ੧੭

ਗੁਰ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਿਊ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿ ਆਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਿ ਗਹਿ ਆਸਰ ਬੜ ਮੈ ਸੋ ਪੁਰਖ
ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਾਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਹਰਿ ਕੀ ਅਸੰਤ ਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗਿ
ਜਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਜੋ ਸਗਨੀ ਅ
ਵੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤਿਉ ਨਹੀ ਭੁਨੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ ਸਹ
ਜੁਭਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾਰਸਮਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ਈਤੁ ਪੁਰਨ ਪੁਰ
ਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਬੋਧਿ ਆਸੇ ਆਨਕ ਤਜਾਹੀ ॥
ਮੀਨੁ ਬਿਛੋਰਾ ਨ ਸਹੈ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਪਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਹੀ ਐਦੁ
ਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀ ਐ ਚਾੜਿ ਕ ਬੁੰਦ ਪਿਆਸਿਆ ॥ ਕਥਹੈ ਨਿਬਿਹਾਵੈ ਚਕਵੀ
ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੁਰਜ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦਿਨ ਸੁ

ਸਭਾਗਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਾਇ ਗਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਕ ਹੈ ਬੈ ਨਤੀ ਕਿਤ
 ਗਿਥਿ ਨੁਪਾਣਾ ਟਿਕਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੇਹੁ ਗੀ ਕਤ ਸੋਭਾ
 ਵੈ ॥ ਦਰਸ ਬਿਪੁ ਨਾ ਸਾਧ ਜਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਗਿਥਿ ਨੁ
 ਨਕੁ ਸੋਭਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਿਥਿ ਬੈਰਾਗੀ ਨ ਮਿਲਿਵਾ
 ਗੀ ਕਤ ਪੁਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲਣਾ ਸਾਧ ਜਨੁ
 ਹਰਣ ਸੋ ਸੁਖ ਅੰਕਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਬੇਜਤ ਬੇਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਪਰੇ
 ਰਗੁਣ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਬਿ
 ਦੁਬਖਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਢ ਲੁਸਾਨਿ ^{ਨਹੀ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੇ} ਅੰਚੁ ਗਹਿ ਆਪਣਿ ਘਟਿ
 ਰਸ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੇ ਪਾਇ ਆਸਹ ਜ ਸੁਭਾਇ ਆਜਨ ਮਮਗ
 ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਾਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਓਹਿ ਹਰੇ
 ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧੭ ਛੰਤ ੧ ਜੁਮਲਾ ਜੇ ੩੧੮

ਗੁਰ ਕੇ ਦਰ ਬਾਣੀ **ਭਰਤ** ਕ ਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ॥
 ੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੇਉ ਬਿਬਰ ਜਿਤਤ
 ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸਮਕਾਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੁਰਤਿ ਭਗ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਏਕੁ ਅਪੁਕੇਈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਬਰ ਜਿਤ
 ਰਿਪਦੁ ਚੀਨੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਰਜਗੁਣ ਤਮਗੁਣ ਸਤਗੁਣ ਕਹੀ ਐਹਿ
 ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨੈ ॥ ਤਿਨਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ
 ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇ ਮਸੂਰਿ ਸੰਜ ਮਸਦਾਰ ਹੈ ਨਿਹ ਕਾਮਾ ਭਿਸ
 ਅਭੁ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾਰਿ ਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ
 ਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿ ਅੰਧ ਕਾਰੁ ਤਹ ਨਾਸਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕੁਮੁ

ਕਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾਸ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰ ਕੇਦਾਰ ਕਿਨ
ਬਨਜਿਆਕਾਸੀਤਾਬਾਕਿਨਜੀਲਉਗਸੁਪਾਗੀ॥ਸੰਤਪੁਬਨਜਿਓਨਮੁ
ਬਿਦਕਾਐਸੀਖੋਪਹਮਾਗੀ॥੧॥ਹਾਰਿਕੇਨਮਕੇਬਿਆਪਾਗੀ॥ਹੀਰਾਥਿ
ਕਿਓਨਿਗਮੇਲਕੁਢੁਟਿਗਈਸੰਸਾਗੀ॥੨॥੧॥ਸਾਚੇਲਾਏਤਉ
ਚਲਾਗੇਸਾਚੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ਸਾਚੀਬਸਤੁਕੇਭਾਰਚਲਾਏਪਹੁਚੇ
ਹਿਭੰਡਾਗੀ॥੨॥ਆਪਹਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਨਿਕਆਪੈਹੈਪਾਸ
ਆਪੈਦਹਦਿਸਆਪਚਲਾਵੈਨਿਹਚਲੁਹੈਬਿਆਪਾਗੀ॥੩॥ਮਨੁਕ
ਬੇਢੁਸੁਗਤਿਕਰਿਪੈਂਡਾਗਿਆਨਗੋਨਿਭਰਿਭਾਗੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀ
ਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਪੁਨਿਬਹੀਖੋਪਹਮਾਗੀ॥੪॥੨॥ਕੇਦਾਰ

॥ਗੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੁਛਮਤਿਉਲਟੋਪਵੋਨੁਠਿਰ
ਉ॥ਮਨੁਮਤਵਾਰਮੇਰਸਰਭਾਠੀਅੰਮਿਤਧਾਰਚੁਆਵਉ॥੧॥ਬੋਲਹੁ
ਬੀਆਰਮਕੀਦੁਹਾਈ॥ਪੀਵਹੁਸੰਤਸਦਮਤਿਦੁਰਲਭਸਹਜੇਪਿ
ਅਸਥੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੋਬਿਚਿਭਾਉਭਾਇਕੋਉਥੁਝੈਹਰਿਸੁਪ
ਝੈਭਾਈ॥ਜੇਤੇਘਟਅੰਮਿਤੁਸਥਹੀਮਹਿਭਾਵੈਤਿਸਾਹਿਪੀਆਈ॥੨
ਨਗੀਏਕੈਨਉਦਰਵਾਜੇਧਾਵਤੁਬਰਜਿਹਾਈ॥ਤਿਕੁਟੀਢੁਟੈਦ
ਵਦਹੁਥੁਝੈਤਾਮਨੁਖੀਵਾਭਾਈ॥੩॥ਅਭੈਪਦਪੂਰਿਤਾਪਤਹਨਸੇਕ
ਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਗੀ॥ਉਬਟਚਲਤੇਹਿਹਮਦੁਪਾਇਆਜੈਸੇਖੋਂਦਖੁਮਾ
ਗੀ॥੪॥੩॥ ਕੇਦਾਰ ਕੇਦਾਰ ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਿਸਨਾਕੇਥੀ
ਗਤਿਨਹੀਏਕੈਜਾਨੀ॥ਫੁਟੀਆਖੈਕਢੁਨਸੁਝੈਥੁਡਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ
॥੧॥ਚਲਤਕਤਟੇਢੇਢੇਢੇਢੇ॥ਅਸਤਿਚਰਮਾਥਿਸਟੇਕੇਮੁੰਦੇਦੁ
ਗੀਧੀਕੇਥੇਢੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਕੁਮਭੁਲੇਤੁ
ਮਤੇਕਾਉਨਦੁਰੇ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਿਤਨੁਗਾਖਪੁਰਹੈਅ
ਵਸਥਾਪੁਰੇ॥੩॥ਆਪਨਕੀਆਕਢੁਨਹੋਵੈਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰ

੬੬

ਨੀਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੀ ॥੩॥ ਬਲੁ ਮਾ
ਘਰੁ ਮਾਮਹਿ ਬਸਤੇ ਫੁਲ ਵਤ ਦੇਹ ਆਇਆ ਨੇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਗੁਨ ਚੋਤਿ ਓਥੁ ਤੇ ਬਹੁ ਤੁਸਿਆ ਨੇ ॥੪॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਾ ਕੀਰਤਨ
ਟੇਢੀ ਪਾਗਟੇ ਢੇਚ ਲੇ ਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨਾ ਭਾਉ ਭਗਤਿ

ਉਕਾਜੁ ਨ ਕਢੂ ਐ ਮੇਰੇ ਕਾਮੁ ਦੀਵਾਨਾ ॥੧॥ ਗੁਮਾ ਬਿਸਾਸਿ ਓਥੇ
ਭਿ ਮਾਨਿ ॥ ਕਾਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾਸੁੰਦਰੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ
੧॥ ਲਾਲ ਚ ਝੂਠਾ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾਮਦਾਇਹਾ ਬਿਧਿ ਅਭਿਪਾਦਿ
ਨਿ ॥ ਕਾਹਿ ਕਬੀਰ ^{ਅੰਤਰੀ ਬੀਰ} ਆਇ ਲਾਗੇ ਕਾ ਲੁਨਿ ਦਾਨਿ ॥੨॥ ੫॥

ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉ ਬ
ਚ ਲੇ ਬੱਜਾਇ ॥ ਏਤਨ ਕੁ ਖਟੀ ਆਗਠੀ ਆਮਟੀ ਆਸੰਗਿ ਨ ਕ
ਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਗੁਮਾਉ ॥ ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੇ ਲਉ
ਗਮਾਇ ॥ ਮਹਾਟ ਲਾਗਿ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਜੰ ਸੁਇ ਕੇ ਲਾ
ਇ ॥੧॥ ਵੈਸੁ ਤਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁ ਰਿਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥
ਤੁਕ ਬੀਰੁ ਰਾਮ ਕੀਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਜਾਇ ॥੨॥

ਗੁਰੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ੧੭ ਸਤਿਕ
ਸਾਇ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੋਰ ਰਿਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾ
ਚਰਨ ਗਵਿਦਨ ਕ ਥਾਭਾਵੈ ਸੁਪਚਤੁ ਲਿਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰੋਚਿਤ ਚੇਤਿ
ਤ ਅਚੇਤਾ ॥ ਕਾਪੇਨ ਬਾਲਮੀ ਕਾਹਿ ਦੇਖਾ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹ ਪਦਿ
ਮਹਿ ਓਰ ਮਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖਾ ॥੧॥ ਗੁਮਾਉ ॥ ਸੁਆਨ ਸਤੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ
ਕਿਸੁ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥ ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪਵੇਸਾ ॥੨॥
ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁ ਲਾਉ ਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏਹ ਰਿਪਾਸਾ ॥ ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ
ਸਤਰੇ ਤੁਕਿ ਉਨਤਰ ਹਿਰਾਵਿਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥ ੭॥ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ੧ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜ ੭

ਘੋ

੧੬ ਸਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਰਾਗੁ ਭੈਰਉਕਾ॥
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

ਤੁਝੇਥਾਤਰਿਕਿਛੁਨਤੋਇ ੬੮੨
ਘਰੁ ੨

ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇਮੁਨਿਕੇਤੇ
ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਤੀਤਨੁਤੀਨ
ਭੁੰਡੀਚਾਲਚਰਦਕਰਖਿਸੁ
ਸਗਲੀਰੈਦਿਸੋਵਤਗਲਿਠ
ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਤੈਦਿਨਰਾਤੀ
ਡਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਪਨੁਪਾਹੁ
ਜਗਨਤੋਮਪੁੰਨਤਪਪੁਜਾ ੬੮੩
ਮਤਲਾ ੩

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧
ਜਾਤਿਕਾਰਾਗੁ ਬੁਨਕਰੀਤੁਸੁਖੁ
ਜੋਗੀਗ੍ਰਿਤੀਪੰਡਿਤਭੇਖਧਰੀ
ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਲੀਸਰਲੁ
ਮੈਕਾਮਲਮੇਰਾਕੰਤਕਰਤਰ
ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾ
ਗਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ
ਨਾਮੇਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤੇਨੇਲੇ ੬੮੪
ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉ
ਧਰੇ

ਘੋ

੮ ਕਲਜੁਗਮਤਿਗਮਨਾਮ
੧੦ ਕਲਜੁਗਮਤਿਬਹੁਕਰਮਕ
ਘਰੁ ੨

੧੧ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਰੋਗਿਵਿਖੁ
੧੨ ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧਾਸਦਾਤੈ
੧੩ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈ॥
੧੪ ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਸਾਚਾ
੧੫ ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਤੀਉਤਰੈ ੬੮੫
੧੬ ਕਲਿਮਤਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਮੁਨ
੧੭ ਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਇਲੈ
੧੮ ਬਾਹੁਗੁਰੁਜਗਤੁਬਉਗਨਾ
੧੯ ਤਉਮੈਮਾਇਆਮੋਤਿਖੁਆ
੨੦ ਮੇਰੀਪਟੀਅਲਿਖਤੁਤਰਿ
੨੧ ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜੂ ੬੮੬

ਮਤਲਾ ੪
ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥
੧ ਤਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪ
੨ ਬੋਲਿਤਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾ
੩ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਦੀਸਾਰੁਜਪਮੁ
੪ ਸਭਿਘਟਤੇਰੇਤੁਸਭਨਾਮਾਤਿ
ਘਰੁ ੨

੫ ਤਰਿਕਾਸੰਤੁਤਰਿਕੀਤਰਿਮੁਰਤਿ
੬ ਤੇਸਾਧੁਤਰਿਮੇਲਤੁਸੁਆਮੀ

ਮਤਲਾਖ

ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਸਿ ਡਾਰਿ
੨ ਉਠਤ ਸੁਖੀ ਆਵੈ ਠਤ ਸੁਖੀ
੩ ਵਰਤਨ ਰਹਤ ਉਨ ਮਤਗਮ
੪ ਦਸਮਿ ਰਹੀ ਸਤ ਜੇ ਥੰਧਿ
੫ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਪਾਵੈ
੬ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿ ਨਿਰਚਿਓ
੭ ਆਗੈ ਦਲੁ ਪਾਵੈ ਨਾਗਇਦ
੮ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਤਾਥ
੯ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ
੧੦ ਖੁਬ ਖੁਬ ਖੁਬ ਖੁਬ ਖੁਬ ਖੁਬ ਤੋਰੇ
੧੧ ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
੧੨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ
੧੩ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਗਵੈ

ਘਰੁ ੨

- ੧੪ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਤਨ ਸਗਲ ਓਪਾ
੧੫ ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿ ਓਤ੍ਰਿ ਦਮਤਿ
੧੬ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ
੧੭ ਜਿ ਸੁਤੁ ਗਾਖਿ ਤਿ ਸੁਕਉਨ
੧੮ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਤੋਵੈ ਥਾਤਰਿ
੧੯ ਬਿਨੁ ਬਜੈ ਕੈ ਸੋ ਨਿਰਤ ਕਰੀ

- ਤਉ ਮੈ ਭੋਗੁ ਮਾਨੁ ਖਕਉ ਦੀਨ
ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤੰਮਤਾ ਅਨੰਦ
ਥਾਪੁ ਤਮਾਗਸ ਦ ਚੰਗ ਬੰ
ਨਿਰਵੈ ਰਪੁ ਰਖ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਤਤੁ
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਕਉ
ਨਮ ਸਕਾਰ ਤਉ ਓਲਖ ਬੰ
ਮੋਤਿ ਦੁਤਾ ਗਨਿ ਅਪਿ ਸੰਗਿ
ਚਿਤ ਵਤ ਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ
ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਵੈ
ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮਿ
ਤੁਮੇ ਰਾਖਿ ਤਤੁ ਤੈ ਮੇਰਾ ਮਤ
ਸਭ ਤਉ ਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬੰ
ਰੇਵਨ ਤਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ
ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਨੀਭਵਨ
ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁਨਦ
ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਤੁ ਪੁ
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਤਰਿ ਮਨਿ
ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜੰਗ ਖੈ ਅਪਿ
ਤੇਰੀ ਟੋਕ ਰਤਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ
ਪ੍ਰਥਮੇ ਢੋਡੀ ਪਗਾਈ ਨਿੰਦਾ
ਸੁਖ ਨਾਤੀ ਬਤੁ ਤੈ ਪਨਿ ਖਾਏ
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਤਿ ਅਗਿ ਓਤੁ ਜ

ਖੇ

੬੮੩

ਸਭਤੇਉਚਾਜਾਕਾਨਾਉ॥

ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਮਨਿਤੋਇਪ੍ਰਗਸੁ

ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥

ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤੋਏਭਓਗਏ॥

ਕਰਦਕਾਰਦਸਮਰਥੁਗੁਰੁ

ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਗੰਗਿਰਚਰਦੇ

ਨਾਮੁਲੇਤਕਿਓਥਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥੬੮੪

ਆਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਥੇਦੁ॥

ਭਗਤਮਨਿਆਨੰਦੁਗੋਥਿਦੁ

ਭੈਕਓਭਓਪਤਿਅਸਿਮਰਤ

ਪੰਚਮਜਮੀਜੋਪੰਚਨਰਾਥੈ

ਨਿੰਦਕਕਓਠਿਟਕੈਸੰਸਾਰੁ

ਦੁਇਕਹਿਜੋਹਿਕਰਓਅਰ

ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਸੁਨੀਅਰਦਾ॥੬੮੫

ਪੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ੩

ਪਗਤਿਪਾਲਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਅ॥

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਅਤਮਮਹਿਰਾਮੁਰਾਮਮਹਿ

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਚਲਤੁਓਪਾ

ਇਅ

ਖੇ

੬੮੬

੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੧ ਜਿਸੁਨਾਮੁਹਿਦੈਸੋਈਵਰਗਜਾ

੨ ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰ

੩ ਸਤਿਗੁਰਿਸੋਕਓਕੀਨੇਦਨੁ॥੬੮੬

੬੮੬ ਜੋੜਜੁਮਲਾ

੬੮੭ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੮ ਮ: ੧

੨੧ ਮ: ੩

੭ ਮ: ੪

੫੭ ਮ: ੫

੬੮੭ ਅਸਟਪਦੀਅ

੧ ਮ: ੧

੨ ਮ: ੩

੩ ਮ: ੫

੬੮੭

੬੮੭

੬੮੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀ॥

ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਇਤੁਪਨੁਮੇਰਾਤਰਿਕੋਨਉ॥੬੮੭

੨ ਨੰਗੇਆਵਨੁਨੰਗੇਜਾਨਾ॥

੩ ਮੈਲਾਬੂਤਮਾਮੈਲਾਇੰਦੁ

੪ ਮਨੁਕਰਿਮਕਾਕਿਬਲਾਕਿ
 ੫ ਗੰਗਾਕੇਸੰਗਸਲਿਤਾਥਿਗੀ ੬੮੮
 ੬ ਮਾਥੇਤਿਲਕੁਤਥਮਾਲਾ
 ੭ ਉਲਟਿਜਾਤਿਕੁਲਦੇਉ
 ੮ ਨਿਰਧਨਆਦਰੁਕੋਈਨਦੇ

ਘਰੁ ੨

੯ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਰੁਗਤਿਕਮਾਈ
 ੧੦ ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਥੁਪਿਸਰੁ
 ੧੧ ਸੇਮੁਲੰਜੋਮਨਸਿਉਲੈ
 ੧੨ ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਤਤੇਦੇਵਾ
 ੧੩ ਜਲਿਮਹਿਮੀਨਮਾਇਆ ੬੮੯
 ੧੪ ਜਬਲਗੁਮੇਗੀਮੇਗੀਕਰੈ
 ੧੫ ਮੇਗੀਬਕੀਕੋਗੁਜਰਾਵੈ
 ੧੬ ਸਭੁਕੋਈਚਲਨਕਤਤੈ
 ੧੭ ਕਿਉਲੀਜੈਗਚੁਬੰਕਾਭਾਈ
 ੧੮ ਗੰਗਗੁਸਾਇਨਿਗਡਿੰਗਭੀਰ

ਅਸਟਪਦੀਆ

੧੯ ਅਗਮਦੁਗਮਗਜਿਰਚਿਓ
 ੨੦ ਕੋਟਿਸੁਰਜਾਕੈਪਰਗਾਸੁ ੭੦੦

ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਰੇਜਿਤਭਾਕਰਉਸਤਖੰਡਾ
 ੨ ਪਰਧਨਪਰਦਰਾਪਰਤਗੀ
 ੩ ਦੁਪੁਕਟੋਰੈਗਡਵੈਪਾਨੀ॥

੪ ਮੈਬਉਗੀਮੇਗਾਮਭਤਰੁ
 ੫ ਕਬਹੂਖੀਰਿਖੰਡਪੀਉਨਭੁ
 ੬ ਤਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੇਪੁਰੇ
 ਘਰੁ ੨

੭ ਜੈਸੀਕੁਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਜਾ॥
 ੮ ਘਰਕੀਨਾਹਿਤਿਅਗੈਅੰਧ
 ੯ ਸੰਡਾਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ
 ੧੦ ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

੧੧ ਸੁਲਤਾਨੁਪੁਦੈਸੁਨੁਥਨਾਮ
 ੧੨ ਜਓਗੁਰਦੇਉਤਮਿਲੈਮੁਗ

ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥

ਘਰੁ ੨

੧ ਬਿਨੁਦੇਖੇਉਪਜੇਨਹੀਅਸ

੩੩ ਜੋਤਸੁਮਲਾ
 ੨੦ ਕਬੀਰਜੀ
 ੧੨ ਨਾਮਦੇਵਜੀ
 ੧ ਰਵਿਦਾਸਜੀ

੩੩

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ਤੁਝੇ ਬਾਤਰਿ ਕਿਛੁ ਨ
ਏਕੁ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਜਾਣਿ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਕਿ ਅਕਤੀ ਐ ਕਿਛੁ ਕਤੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਜੇਕਿ
ਏਸ ਭੇਤੇ ਗੀਰ ਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੇਕਿ ਏਕੁ ਕਰਣਾ ਸੁਤੇ ਹੈ ਪਾਸਿ॥ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕੀਚੈ
ਦਾਸਿ॥ ੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ॥ ਤੁਝਾ ਪੇਜਾ ਲਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਈ॥ ੩॥
ਕੇਰਾ ਏ ਜਾਣੈ ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥ ੪॥ ੧॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਤੇਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾ ਦਿੰਬੁ
ਆਦਿ ਕਤਰੇ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਨਤ ਪਸੀ ਜਨ ਕੇਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਪੇਰੇ॥ ੧॥ ਭੈਰਉ
ਭਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਤਰੀ ਐ॥ ਨਾਮ ਭਿਨਾ ਜਗੁਰੇ ਗਿਥਿ ਅਪੀ ਅਦੁਥਿ ਪਾਛੁ ਭਿਨੁ
ਮਗੀ ਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਗੁਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲਸੇਈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਅ
ਦਿਕ ਗੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਰਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ
ਨਾਮ ਨਤਿ ਸਮਾਈ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭਿਨ ਸਿਥਿ ਓਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੩॥
ਗੁਰੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿ ਪੁ
ਲੀਲਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿ

ਸਟਿ ਨਤੀ ਤਨੁ ਤੀਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿ ਅਸਿਰਿ ਕਾਲੇ॥ ਰੂਪੁ ਗੁਰ ਤਸੁ ਨਤੀ ਸਾਚਾ ਕਿਉ ਢੋ
ਤਾਮ ਜਾਏ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜਨਮੁ ਗਇਓ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਭਿਨੁ ਕਥੁ ਨ ਢੁਟ
ਸਿਥਿ ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਭਇਓ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਨਮਤਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਉ ਮਮਤਾ ਕਠਿਨ ਪੀਰ ਅਤਿ
ਰਹੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪਤੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੁਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਬਤਰੇ ਕਰਨ ਅ
ਕਲ ਭਈ ਤੋਢੀ ਸਬਦ ਸਤ ਜਨੁ ਨਤੀ ਬੁਝਿਅਾ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਰਿਅਾ ਭਿਨੁ
ਗੁਰ ਅੰਪੁ ਨ ਸੁਝਿਅਾ॥ ੩॥ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਅਸਨਿ ਰਾਸਾ ਸਤ ਜਪਿ ਅਨਿਥੈ ਰਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਾਣ
ਦਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਢੁਟ ਸਿਰਾ ਮਨੀ ਮਿਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਭੈਰਉ ਮਤ

ਲਾ ੧ ਭੁੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਣ ਕਰਖਿ ਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਤ ਕੁਮਲਾਨੀ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ

ਬਤਰੇਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਅੰਧੁਲੇਕਿਆਪਾਇਆਜਗਿਆਇਆਗਾਮੁਰਿਦੇਨ
 ਰਕੀਸੇਵਾਚਾਲੇਮੁਲੁਗਵਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਤਵਾਰੰਗਿਨਤੀਤਰਿਗਤੀਥੋਲੈਤਬ
 ਸੰਤਜਨਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪਸਿਪਸੁਭਏਕਦੇਤੋਤਿਨਨੀਕੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਵਿ
 ਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਜਬਲਗੁਸਬਦਭੇਦੁਨਤੀਅਪਾਇਆਤਬਲਗੁ
 ਸੰਤਾਏ॥ ੩॥ ਅਨਕੇਦਰੁਘਰੁਕਥੁਨਜਾਨਸਿਏਕੇਦਰਿਸਚਿਆਰੁਗਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕੁਕਤੈਵਿਚਾਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥

ਸਗਲੀਰੈਦਿਸੇਵਤਗਲਿਛਾਤੀਦਿਨਸੁਜੰਜਲਿਗਵਾਇਆਖਿਨੁਪਲੁਕਾ
 ਨਤੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਅਜਿਨਿਇਤੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਕਿਉਛੁਟਸਿਦੁਖੁ
 ॥ ਕਿਆਲੇਆਵਸਿਕਿਆਲੇਜਾਵਸਿਗਾਮਜਪਤੁਗੁੰਕਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਉਪਰਿਕਮ
 ਮਨਮੁਖਮਤਿਤੋਛੀਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥ ਕਾਲੁਥਿਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਿਤੇਰੈਥਿਨੁ
 ਲਿਠੰਧਾ॥ ੨॥ ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤੂਛੁਨਿਅੰਧੁਲੇਸਬਦਸੁਗਤਿਨਤੀਭਾਈ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ
 ਤ੍ਰੈਗੁਣਤੈਮਾਇਆਅੰਧੁਲਉਪੰਧੁਕਮਾਈ॥ ੩॥ ਖੋਇਓਮੁਲੁਲਾਭੁਕਤਪਾਵਸਿਦੁ
 ਤਿਗਿਆਨਵਿਤੁਲੇ॥ ਸਬਦੁਥੀਚਾਰਿਰਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਨਾਨਕਸਚਿਪਤੀਲੇ॥
 ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੧ ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਤੈਦਿਨਰਾਤੀਰਾਮੁਰਸਨਿਰੰਗਿ

॥ ਅਵਰੁਨਜਾਣਸਿਸਬਦਿਪਛਾਣਸਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਪਛਾਤਾ॥ ੧॥ ਸੋਜਨੁਐਸ
 ਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਅਪ੍ਰਮਾਦਿਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅੰਤ
 ਬਾਤਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆਦਿਪੁਰਖਅਦੇਸੇ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿ
 ਵਿਰਤਿਆਸਚੁਵੇਸੇ॥ ੨॥ ਸਾਚਿਰਤੇਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਤਵਾਰੰਮਥਿਆਮੈਲੁਨਾ
 ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਲੀਗੁਲੀ
 ਲਾਤਾਪਾਵਸਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਾਈ॥ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨਕਾ
 ਸਖਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੧ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਪਨੁਪਾ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਈਐ॥ ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰਤਾਰਥਸਤਜਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਈ
 ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਤਿਰਦੈਸਤ

ਪਰਿਜਾਈਐ। ਰਤਾਉ। ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਥਾ ਨ ਛੂਟ ਸਿਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ। ਬਿਨੁ
 ਬਿਨਾ ਮਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵ ਸਿਧੁ ਬਿਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਪੰਧਾ ਕਰਤ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵ ਸਿਧਿ
 ਮਨ ਮਿਟ ਸਿਗਵਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੀ ਅੰਧੁ ਲੇਪੰ ਪੁਪਸਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਕੁਲ
 ਬੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਮਨ ਤੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੁਆ ਅੰਤ ਰਿਬਾਤ ਰਿਏ ਕੋ ਜਾਨਿ ਅਨਾਨਕ
 ਵਰੁਨ ਦੁਆ॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਜਗਨ ਤੇ ਮਪੁੰਨਤ ਪਪੁਜਾਵੇ
 ਖੀਨਿਤ ਦੁਖ ਸਤੈ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵ ਸਿਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਤੈ॥ ੧
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗਿ ਜਨਮਾ। ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖੇਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਤ ਛਲੁ ਮ
 ਭ੍ਰਮਨਾ ਰਤਾਉ। ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸੰਧਿ ਆਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ॥
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਕਤਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਛਿ ਮਰੈ॥ ੨॥ ਭੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿ
 ਯੁਤੁ ਪੋਤੀ ਤੀਰ ਬਿਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨੁ ਕਰੈ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੰਤਿਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਤਰਿ
 ਬਿਨਾ ਮੁਸੁਪਾਰਿ ਪਰੈ॥ ੩॥ ਜਟਾ ਮੁਕਟੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨਿ ਨਗਨੁ ਭ
 ਏਆ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਂਧੈ ਭੇਖੁ ਭਇਆ॥ ੪॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅੰਜ
 ਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿਜ ਤ੍ਰਕ ਤ੍ਰਤੁ ਸਰਬ ਜੀਆ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇਜਨ ਕਉ ਤਰਿ
 ਸੁਨਾਨ ਕਥੇ ਲਿਖੀਆ॥ ੫॥ ੭॥ ੮॥

੭
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
 ਚਉਪਦੇ॥ ਜਾਤਿ ਕਾਗਰ ਬੁਨਕਰੀ ਅਤੁ ਕੋਈ। ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੋ ਸੋ ਬ੍ਰਿਹਮ ਦੁਤੋਈ॥
 ੧॥ ਜਾਤਿ ਕਾਗਰ ਬੁਨਕਰੀ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ। ਇਸੁ ਗਰਬੇ ਤੇ ਚਲਤਿ ਬਤੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ॥
 ਰਤਾਉ। ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ। ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਤੋਈ॥ ੨॥ ਮਾਟੀ ਏਕ
 ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ। ਬਤੁ ਬਿਧਿ ਭੰਡੈ ਘੜੈ ਕੁਮਾਰਾ॥ ੩॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਤੀ ਕਾ ਆਕਾਰਾ।
 ਪਟਿ ਵਪਿ ਕੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਤ ਤੁਨਾਨ ਕਇ ਤੁਜੀ ਉਕਰਮ ਬੰਧੁ ਤੋਈ॥ ੫॥ ੧॥
 ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਜੋ ਗੀ ਗ੍ਰਿਤੀ ਪੰਡਿਤ ਭੇਖ ਧਾਰੀ। ਏਸੁ ਤੇ ਅਪਣੈ ਅਤੰਕਾਰੀ॥
 ੧॥ ਮਾਇਆ ਮਦਮਾਤਾ ਗਤਿ ਅਸੋਇ। ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੁਸੈ ਕੋਇ। ਰਤਾਉ। ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿ

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਈ॥

ਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਭੁਵ ਸਿਗਤਿ ਕਰੈ॥ ੨॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੇ ਤਤੁ ਥੀ ਚਾਗੈ॥
 ਮਰੈ ਅਵਰਾਨ ਤਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੇ ਏਕੈ ਜਾਣੈ॥ ਪਰਕਿਰਤਿ ਢੇਰੈ ਤਤੁ ਪੰਚ
 ੪॥ ਚਤੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੈ ਢੁਟੈ ਸੋਇ॥ ੫॥ ਕਤਨ ਨਾਨਕ ਜਾਗੈ
 ਗੈ ਸੋਇ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਜਾਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਤੋਇ॥ ੬॥ ੨॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩
 ਜਾਕਉ ਗਾਥੈ ਅਪਦੀ ਸਰਲਾਈ॥ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਸਾਚਾ ਠਾ ਲੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਰੋਜਾਨਾ
 ਕਰਤੁ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਤੁਕ ਮੇਰੇ ਆਤੁ ਕਮੇ ਵਰਤਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਹੁ ਆਕਾਰੁ ਭੋਗੈ
 ਰਾਖਿ ਨ ਮਹਿ ਬਿਨ ਸੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਇ
 ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਤਨ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵ ਲੈ ਸੋਇ॥ ਐਸਾ
 ਵਤੁ ਭਗਿਨਿ ਭੁਲਤੁ ਕੋਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਮੈ ਕਮਦਿ ਮੇਰਾ
 ਕਰਤਾਰੁ॥ ਜੇਤਾ ਕਰਾਏ ਤੇਤਾ ਕਰੀ ਸੀਗਾਰੁ॥ ੧॥ ਜੰਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈ ਤਾਂ ਕਰੇ ਭੋਗੁ॥ ਤਾ
 ਨੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋਗੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਕਿ ਅਕੋਈ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਦਰਸੈ
 ਕੋ ਸੋਈ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਿਰਮ ਕਸਾਈ॥ ਮਿਲਉ ਗੀਦਇ ਆਲਾ ਪੰਚ ਸਬਦ
 ਈ॥ ੩॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਕਿ ਅਕੋਇ॥ ਜਿਸਨੇ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੪॥
 ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਸੋਮੁ ਨਿਜਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮੂਰਿ ਬੁਝਤੁ ਮੁਥੀ ਚਾਗੈ॥ ੧॥
 ਸੁਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਤੁ ਭਾਈ॥ ਮਨੁ ਖੋਜਤ ਨਾਮੁ ਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੂਰੁ
 ਤੁਕ ਰਿਕਰ ਤੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਮਮਤਾਲਾਇ ਰੁਗਿ ਮਿਭੋਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਇਸੁ
 ਸਭ ਪਿੰਡ ਪਰਲਾ॥ ਮਨ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ਤੁਕ ਮੁਬੁਝਿ ਸਮਾਣਾ॥ ੩॥ ਕਰਮੁ ਤੇਵੈ ਗੁਰੁ
 ਪਾਕਰੈ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ॥ ੪॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਦੁਬਿਧਾ
 ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਅਤੀਤੁ ਅਨਰਾਗੀ॥ ੫॥ ਕਤਨ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਜਾਣੈ ਭੋਉ॥ ਆਦਿ ਪੁਰ
 ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ੬॥ ੫॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ
 ਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਸਦਾ ਤਿਸਿ
 ਤੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਤਿਸਨ ਮੁਖ ਗਵਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਨਾਮੁ
 ਤਿਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਦੇਵਣ ਤਾਰੇ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰੁ॥ ੩॥ ਨਦਰਿ

ਗੁਰਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਹੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩
ਮੇਊ ਧਰੇ ਸਭਿ ਜਿ ਤਨੇ ਲੇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਅਪਲੀ ਕ੍ਰਿ
ਕੇਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਡਿ ਆਈ ਦੇਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਆ
ਉ ਧਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰ ਲਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਖੇ ਤੇਵ
ਵੈ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇਵੈ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨਕਾਦਿ ਕਉ ਧਰੇ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਸਬਦਿ ਬੀਚ
॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਅਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿ ਸਾਚੀ ਤੇਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾ ਵਾਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਤਿ ਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖ ਲਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਤੁ ਉਰਧਰਿ
॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮ ਤਿਹਾ ਮਨਮਉਰਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਾਥੈ

ਪਵੈ ਲਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਦੁਲਭੁ ਤੈਭਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਨ ਭਾਲਤਿ ਸੇਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕਾਭਾਲਾ ਮੰਨਤਿ ਸੇ ਜਨ
ਪਰਵਾਲੁ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਨੀ ਸਾਲੁ ॥ ੩ ॥ ਸੇ ਸੇਵਤੁ ਜੋ ਕਲਗਤਿ ਆਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮ ਤਿਹਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾ

ਤਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਰਮ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕਲਜੁਗਮ ਤਿਹਾ ਮਨਮਉਰਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ
ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਘਰੈ ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮਨਾਮ ਚਿਤੁ
ਥਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇਇ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਵਿਰਤਿ ਆਤਿ ਤੁਲੇਇ ॥ ੩ ॥
ਕਲਿਜੁਗਮ ਤਿਹਾ ਤਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ਤੇਰਹੁ ਤਿਨ ਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਹੈ ਰਾਮਨਾਮੁ ਲੇ

ਤੁ ਜਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਦੁਬਿਧਾ
ਮਨਮੁਖ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ ਠਉਰਨ ਪਾਵਤਿ
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਤੁਥੁ ਝਾਈ ॥ ਤਉ ਮੈਰੋ ਗੀਤ ਗਤੁ
ਉਪਾਇ ॥ ਅਥਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਤਿ ਮੁਨਿ ਕੇ ਤੇ ਬਿਨੁ

ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤੈ ਗੁਲਸ ਭੈਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ

ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥ ੭ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੇ ਪਾਇਆ
 ਖੁਵ ਸਿਆਮ ਨਿਆਏ ॥ ੩ ॥ ਚਉ ਥੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਰਤਤਿ ਤਿਨ ਜਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ
 ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨੀਵਿਚ ਤੁਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਏਕ ਸੁਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਇਆ
 ਨਿਬੁਤ ਮਾਥਿ ਸਨੁ ਕੁਦੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੇ ਨਾਥੇ ਤੁਮਰੈ ਨਾਥੇ
 ਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖਿ ਪਾਸਦਾ ਤੈਰੈ ਗੀਰੈ
 ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਤਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉ
 ਉਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਨੇ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ਜੋਗ ਮਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
 ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਕਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੈ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤੈਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਸੇਜ ਗਮਤਿ ਕਾਤੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੁਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜੇਇ ਛਤਿ ਸੇਈ ਠਲੁ ਪਾਵਤਿ ਗੁਰ
 ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖਿ
 ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗਰਭੁ ਜੋ ਨੀਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਨ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਨੀ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਨ ਭਾਇਆ ॥ ਰਹਤ
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸਨੇ ਤਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
 ਈਜਿ ਸਨੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੈਰੋ ਤਾ ਠਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਦੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ
 ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਤਰਿ ਲਾਗੇ ਤਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੀਰੇ ਦੁਖਿ ਲੈ ਭੈਰੋ
 ਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਧਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀਰੇ ਦੁਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇ
 ਐਜਿ ਨੀਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਸਬਦੁ
 ਬੀਚਾਰੇ ਸੇਜ ਨੁਸਾਰਾ ਜਿਨ ਕੈ ਤਿਰਵੈ ਸਾਚਾ ਸੇਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
 ਤੰਤਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਤੇਈ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ
 ਈਐ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਲੁ ਗਵਾਵਤਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਿ
 ਤਾਲਾ ਭੁਕਿ ਦੁਤੇਈ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਤੈਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿਥੇਈ ॥ ੨ ॥

ਭੋਖਭਵਤਿਨਿਗਤੀਤਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ਪਤਿਪਤਿਲੁਫਤਿਥਾਦੁਵਖਾਲਤਿਮਿਲਿ
ਇਆਸੁਗਤਿਗਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਤਿਨੀਮਿਲੈਵਡਿਆ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੬॥੬॥੧੬॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩ ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਤੀਉਤਰੈਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਉਦਹੁਨੈਸਾ
ਨਭਗੀਐਕਬਤੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਗਮਰਸਿਗਤੇ॥ਤਿਰਦੈਨਾ
ਦੁਖਿਧਾਮਨਿਭਾਗੀਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਿ
ਏਜਿਨਿਸਾਜੀਸਿਰਿਸਿਰਿਪੰਧੈਲਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਅਜਿਨਿਆਪੇਆਪੇਦੁਜੈਲਾ
॥੨॥ਤਿਸਨੈਕਿਉਕਤੀਐਜੇਦੁਜਾਏਵੈਸਭਿਤੁਪੈਮਾਦਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਤੁ
ਚਾਰਾਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਤੀਸਾਚਾਸਾਚਾਸਭਾਕਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਸੋਈਪਾਈਸਚਿਨਾਮਨਿਸਤਾਰਾ॥੬॥੫॥੧੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ

ਕਲਿਮਤਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਾਮੁਨਪਛਾਤਾਸਤਜੁਗਿਪਰਮਤੰਸਥੀਚਾਰੀ॥ਦੁਆ
ਰਿਤ੍ਰੈਤੰਮਾਦਸਵਰਤਤਿਵਿਰਲੈਤਉਮੈਮਾਰੀ॥੧॥ਕਲਿਮਤਿਗਮਨਾਮਿਵਡਿਆ
ਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਵਿਲੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਰਦੈਨਾਮੁ
ਲਖੈਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਆਪਿਤਰੇਸਗਲੇਕੁਲਤਰੇਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਿ
ਲਵਲਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਤੈਗੁਲਕਾਦਾਤਾਅਵਗਲਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਜਿਨਮਨਿਵ
ਸਿਆਸੇਜਨਸੇਤੇਤਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੩॥ਘਰੁਦਰੁਮਤਲੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ
ਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਏ॥ਜੇਕਿਯੁਕਤੈਸੋਭਲਾਕਰਿਮਾਨੈਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਏ॥੬॥

੬॥੧੬॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩ ਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਾਗੁ
ਰਪੁਰੇਤੇਸੋਈਪਵੈਠਿਰਿਸਰੈਨਵਾਰੇਵਾਰਾ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਭਇਯਪੁਜਾਵਲੁਤਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਮਤਿਏਕੋਰਵਿਰਤਿਆ
ਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਤੇਆਮੇਰਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਲਗਾ
ਈ॥੨॥ਸੁਖਦਾਤਾਤਰਿਏਕੁਤੈਤੋਰਥੈਸੁਖੁਨਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਦਾਤਾਸੇ
ਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਪਾਇ

॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋ ਈਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੭ ॥

ਤਲਾ ੩ ਬਾਬੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੁਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈ ਸਦਾ
ਪਾਏ ਦਰਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾ ॥ ਚਿੰਤ
ਰਿਨਾ ਮੁਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰ ਲਾਗਾ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਭੋਖ ਕਰੈ ਬਹੁ
ਤੁਡੇ ਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁ ਅਤੰਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੁਖ ਅਤਿ ਬਹੁ ਤੀਭਉ ਕਤਿ
ਰਬਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਗਤਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਵੈ ਤਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰ ਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਲਾ
ਨਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾ ਲੋਗਾ ਮਨੀਮ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਤਉ ਮੈ ਮਾਇ ਆਮੋ ਤਿਖੁ ਆਇ ਆਦੁ ਖੁਖਟੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਤਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਗੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇ ਕਭਰ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗੁਜੀਵ ਲੁ
ਗਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿ ਆਤਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਪਾ
ਆਕਰ ਮਕਰੈ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਕੁਰੂ ਕਮਾਵੈ ਕੁਜੋ ਤੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਉ ਲਟੀ ਤੋਵੈ
ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਸਦ ਵਸਿ ਆਪਾਇ ਆਗੁ ਦੀਨਿ ਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ
ਰਸਾ ਦੀ ਪੁਰਾਪਾਇ ਆਦੁ ਕਾਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆ
ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵਡਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਨੀਮ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ੧੯ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਮੇਰੀ ਪਟੀ ਆਲਿਖਤੁ ਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਦੂਜੈ
ਇਠਾ ਥੇਜ ਮਜਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਤਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤ ਮੇਰੇ ਨਾ
॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਤਲ ਦੁਤਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਸਨ ਤੇ ਬਾਲ ਕੁਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ਰਹਤਾ ਉ
॥ ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡੁ ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਥਰੇ
ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ਸੁਨਤੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਾ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਬੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ੨ ॥
ਡਾਮਰ ਕਾ ਸਭਿਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿ ਆਸਭਿ ਚਾਟੇ ਟੋਵਿ ਗੋਰੇ
ਸਟ ਸਭਾ ਮਤਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪਕਾਇ ਆ ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁ ਕਾਰਾ ਖਾਤੇ ਇਰਘੁ ਰਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ
ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਪਾਇ ਆ ਅਤਿ ਅਤੰਕਾਰਿ ॥ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕਤਾ ਤੁਝੁ ਲਾਏ ਉਥਾਰਿ ॥ ਖਿਨ ਨਹੀ

ਨਗੁਪੁਨਿਕਸਿਆਬੰਮਉਪਾਜਿ॥ ਤਰਲਾਥਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਪ੍ਰਤਲਾਦੁਲੀਆਉ
 ਗਿ॥ ੬॥ ਸੰਤਨਾਕੇਤਰਿਜੀਉਕਾਰਜਸਵਾਗੇ॥ ਪ੍ਰਤਲਾਦਜਨਕੇਇਕੀਤਕੁਲਉਧਾਰੇ॥
 ਕੈਸਥਦਿਤਉਮੈਥਿਖੁਮਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਗਮਨਾਮਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੫॥ ੧੦॥ ੨੦॥
 ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੩ ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜਨਾਕਉਆਪੇਗਾਖਾਸੋਈ॥ ਜੋ
 ਸਦਾਸਰਲਾਈਤਿਨਮਨਿਦੁਖੁਨੋਤੇਈ॥ ੧॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਕੀਰਖਦਾਆਇਆ॥
 ਰੁਪ੍ਰਤਲਾਦੁਗਾਇਤੀਤਰਪਲੁਕਿਛੁਨਜਾਏਸਥਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਰਤਉ॥
 ਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਤਿਨਗਤੀਦੁਬਿਧਾਸਥਦੈਖੋਈ॥ ਸਦਾਨਿਰਮਲਤੋਜੋਸਚਿਰਾਤੇ
 ਜੁਗੁਵਸਿਆਮਨਿਸੋਈ॥ ੨॥ ਮੂਰਖਦੁਬਿਧਾਪੜੁਤਿਮੂਲੁਨਪਛਾਣਤਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
 ਆ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤਿਦੁਸਟੁਦੈਤੁਚਿਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਤਲਾਦੁਦੁਬਿਧਾਨਪਜੈ
 ਬਿਨਮੁਨਛੋਡੈਡਰੈਨਕਿਸੈਕਾਡਗਾਇਆ॥ ਸੰਤਜਨਾਕਾਤਰਿਜੀਉਗਾਖਾਦੈਤੈਕਾਲੁਨੇਜਾ
 ਆਇਆ॥ ੪॥ ਆਪਣੀਪੈਜਆਪੇਗਾਖੈਭਗਤਾਂਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਤਰਲਾਥਸੁ
 ਖੀਬਿਡਾਰਿਆਅੰਧੈਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ ੫॥ ੧੧॥ ੨੧॥ ੨੮

੧੬ ਸਚਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗੁਭੈਰਉਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
 ਚਉਪਦੇ॥ ਤਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗਿਲਾਇਲੁ॥ ਗੁਰਸਥਦੀਤਰਿਭਜੁਸੁਰ
 ਤਸਮਾਇਲੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਗਾਇਲੁ॥ ਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁ
 ਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰਿਨੀਮਤਗਾਇਲੁ॥ ਰਤਉ॥ ਸੰਗਤਿਸਾਧਮੇਲਿਤਰਿਗਾਇਲੁ॥ ਗੁਰਮ
 ਤੀਲੇਰਾਮਰਸਾਇਲੁ॥ ਗੁਰਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿਤਗਿਆਨਸਰਿਨਾਇਲੁ॥ ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗ
 ਏਗਾਵਾਇਲੁ॥ ੨॥ ਤੁਆਪੇਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਾਇਲੁ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੇਲਿਤੇਗਦਾਸਦ
 ਜਾਇਲੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੪ ਬੋਲਿਤਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾਘਰੀ॥ ਗੁਰ
 ਚਉਪਦੇਸਿਸਭਿਦੁਖਪਰਤਗੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਗਤਗੀ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮੇਲੁਗੁ
 ਰੁਪ੍ਰਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਸਿੰਧੁਭਉਤਗੀ॥ ਰਤਉ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਪਿਆਇਮਨਿਤਰਿਸਿਮ
 ਗੀ॥ ਕੋਟਕੋਟੰਤਰੇਤੇਰੇਪਾਪਪਰਤਗੀ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਧੁਰਿਮੁਖਿਪਰੀ॥ ਇਸਨਾਨੁਕੀ

ਓਅਠਸਠਿਸੁਰਸਗੀ॥੩॥ਤਮਮੁਰਖਕਉਤਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਾਰਿਓਤਾਰਣਾ
 ੪॥੨॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੪ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਲੀਸਾਰੁਜਪਮਾਲੀ॥ਧਿੰਦੈਠੈਰਿਚਲੈਭੁ
 ਲੀ॥੧॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਬਨਵਾਲੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਤੁਸਤਸੰਗਤਿਤੁਟਿਗਈਮ
 ਆਜਮਜਾਲੀ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਘਾਲਜਿਨਿਘਾਲੀ॥ਤਿਸੁਘੜੀਐਸਥਦੁ
 ਟਕਸਾਲੀ॥੨॥ਤਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਿਅਗਮਦਿਖਾਲੀ॥ਵਿਚਿਕਾਇਆਨਗ
 ਧਾਤਰਿਭਾਲੀ॥੩॥ਤਮਥਾਰਿਕਤਰਿਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਤਾਰੁਨਦਰਿ
 ਲੀ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੪ ਸਭਿਘਟਤੇਰੇਤੁਸਭਨਾਮਾਠਿ॥ਤੁਝਤੇਥਾਠਿ
 ਨਾਠਿ॥੧॥ਤਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੇਮਨਜਾਪੁ॥ਤਉਤੁਪੁਸਾਲਾਹੀਤੁਮੇਰਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਥਾਪੁ
 ਰਤਾਉ॥ਜਤਜਤਦੇਖਾਤਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ਸਭਤੇਰੇਵਸਿਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥
 ਸਕਉਤੁਮਤਰਿਗਾਥਿਅਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੈਨੇਜੈਕੋਇਨਜਾਵੈ॥੩॥ਤੁਜਲਿਥਲਿਮਉ
 ਸਭਤੇਭਰਪੁਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਜਪਿਤਾਜਗਤਜੁਰਿ॥੪॥੪॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਤਰਿਕਾਸੰਤੁਤਰਿਕੀਤਰਿਮੁਰਤਿ

ਤਿਰਦੈਤਰਿਨਾਮੁਮੁਰਗਿ॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਤੇਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਅਸੋਗੁਰਮਤਿਤਿਰਦੈਤਰਿ
 ਸਮਾਗਿ॥੧॥ਮਧੁਸੁਦਨੁਜਪੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸਕਰਪੰਚਧਤੁਗੁਰਸ
 ਤਰਿਕਾਢੇਮਾਰਿ॥ਰਤਾਉ॥ਜਿਨਕਾਤਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਅਤਿਨਕਾਰਜਤਰਿਅਪਿ
 ਰਿ॥ਤਿਨਦੁਕੀਮੁਤਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਤਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਅਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਮਤਮਸੁ
 ਤੰਕਿਓਕੀਜੈਜੈਕਿਓਤੇਵੈਤਰਿਥਾਤਰਿ॥ਜੋਕਿਓਕਰੇਸੇਈਭਲਤੇਸੀਤਰਿਪਿਅਵ
 ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਗਿ॥੩॥ਤਰਿਜੋਕਿਓਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੇਓਤੁਪੁਛਿਨਕਿਸੈਕਰੇਖੀ
 ॥ਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈਐਜਿਨਿਮੇਲਿਅਸਤਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥੧॥੫॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੪

ਤੇਸਾਧੁਤਰਿਮੇਲਤੁਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਅਗਤਿਤੇਰਿ

ਗੀ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਥਿਗਸੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿਨਕਉਤਉਥਲਿਤਾਰੀ॥੧॥ਤਰਿਓ
 ਪਿਨਾਮੁਮੁਰਗੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤਪਿਤਸੁਆਮੀਤਮਦਾਸਨਿਦਾਸਕੀਜੈਪਨਿ
 ॥ਰਤਾਉ॥ਤਿਨਮਤਿਉਤਮਤਿਨਪਤਿਉਤਮਜਿਨਤਿਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਗੀ

ਏਤਰਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਤੋਇ ਤਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ
 ਏਕਾ ਤੇਤਰਿ ਦਰਗਤ ਕਾ ਚੇ ਮਾਰੀ॥ ਤੇਨ ਰਨਿੰਦ ਕਸੇ ਭਨ ਪਾਵਤਿ ਤਿਨ ਨ ਕਕਾਟੇ ਸਿਰ
 ਧਾਰੀ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਅਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਤਰਿ ਅਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਧਾਰੀ॥
 ਰਿਜਿ ਸੁਤੁ ਮੇਲਤਿ ਸੋਤੁ ਪੁਮਿ ਲਸੀ ਜਨਨਾਨਕ ਕਿ ਆਇ ਤਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੬
 ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੪ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਤਰਿ ਤੇਗੀ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰਿ ਸੁਨੇ॥ ਜਿ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਅਮੈ ਨੁਭੀ ਨਾਤਿ ਨਤਮ ਸੇਵਤਿ ਤਚਰੇ॥ ੧॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਤਰਿ ਬਿ
 ਏਤਰੇ॥ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਨਾਮ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਨ ਜਾਣਿ ਤਵਾਇ ਤੁਗਨੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰ
 ਖ ਤਰਿ ਬੋਲੁ ਤਰਿ ਗਾਵੁ ਤੁਲੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤਰਿ ਜਪੇ॥ ਜੋ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਕੇ ਗਾਸੇ ਜ
 ਪਾਵੈ ਤਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ॥ ੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁਵੰਸੁ ਪੰਨੁ ਸੁਪਿਤਾ ਪੰਨੁ ਸੁਮਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਨ ਜੇ॥ ਜਿ
 ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪਿਆਇ ਅਮੇਰਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਤ ਤਰਿ ਜਨ ਬਣੇ॥ ੩॥
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਤਰਿ ਧਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇ ਅਮਤਿ ਗੁਰਮ
 ਤਾਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੭॥ ੩੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਤ
 ਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਗਾਖੀ॥ ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ
 ਨਾਮਾ ਸੀ॥ ੧॥ ਭਗਮਿ ਬੁਲੇ ਨਰਕ ਰਤਕ ਚਰਾਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇਰ ਤਤਨਾ ਗਾਇ
 ਰਤਾਉ॥ ਕਰਿ ਪੰਜੀ ਰੁਖ ਵਾਇ ਓਚੇਰਾ॥ ਓਤੁ ਜਨਮਿ ਨਮਰੈ ਸਾਕਤ ਢੇਰ॥ ੨॥ ਸਗਲ ਪ
 ਧਾਏ ਤਿਲੇ ਰੋਨੀ॥ ਸੋ ਮੁਖੁ ਜਲ ਉਜਿਤੁ ਕਤ ਤਿਠਾ ਕੁਰ ਜੇਨੀ॥ ੩॥ ਜਨਮਿ ਨਮਰੈ ਨਾਵੈ
 ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਤਿ ਓਸ ਮਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਉਠਤ ਸੁ
 ਖੀ ਅਥੈ ਠਤ ਸੁਖੀ ਅਧਾ ਭਉ ਨ ਡੀਲਾ ਗੈ ਜਾਐ ਸੇ ਬੁਝੀ ਅਧਾ॥ ੧॥ ਰਾਖਾਏ ਕੁਤਮਾਰਾ ਸੁ
 ਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਪਟਾਕਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੇਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ॥ ਜਤ
 ਕਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁੰ ਵਰਤੰਤਾ॥ ੨॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿ ਆਥਾ ਤਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਧਾ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਧਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਵਰਤਨ ਰਤ ਉਨਮਤ ਰਮਦਾ

ਨਾਨਾਤਿਸੁਸੇਵੀਜੋਰਖੈਨਿਦਾਨਾ॥੧॥ ਏਕੁਗੁਸਾਂਈਅਲਤੁਮੇਰਾਭਿੰਦੁਤੁਰਕਦੁਰੈ
 ਥੇਰਾਗਤਾਉ॥ਤਜਕਾਥੈਜਾਉਨਤੀਰਥਿਪੂਜਾ॥ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਦੁਨਤੁਜਾ॥੨॥
 ਕਰਉਨਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਉ॥ਏਕਨਿਰੰਕਾਰਲੇਰਿਦੈਨਮਸਕਾਰਉ॥੩॥ਨਾਨਾਤਿਸੁ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਅਲਤਗਮਕੇਪਿੰਡਪਗਾਨਾ॥੪॥ਕਤੁਕਬੀਰਇਤੁਕੀਆਵਖਾਨਾ
 ਪੀਰਮਿਲਿਖੁਦਿਖਸਮਪਛਾਨਾ॥੫॥੩॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ
 ਜੇਬੰਧਿਆਨੀ॥ਪੰਚਮਿਰਗਥੇਧੇਸਿਵਕੀਥਾਨੀ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਲੇਚਰਿਓਸਿਕਚਾਸਿ
 ਪਕਰੇਬਿਨੁਘੋਰਤਥੀਆਗਾਰਤਾਉ॥ਆਖੇਰਬਿਰਤਿਬਾਤਰਿਅਏਓਧਾਇਆ
 ਪਾਇਓਘਰਕੈਗੰਧਾਇ॥੨॥ਮ੍ਰਿਗਪਕਰੇਘਰਿਅਏਤਾਇ॥ਚੁਖਚੁਖਲੇਗਏਥੈਢੇਬਾਇ
 ੩॥ਏਤੁਅਤੇਰਾਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕੈਘਰਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ
 ੫ ਜੇਸਉਲੋਚਿਲੋਚਿਖਾਵਾਇਆ॥ਸਾਕਤਤਰਿਤਰਿਚੀਤਿਨਾਇਆ॥੧॥
 ਜਨਕੀਲੇਤੁਮਤੇ॥ਸਾਪਸੰਗਿਪਾਵਤੁਪਰਮਗਤੇ॥ਰਤਾਉ॥ਪਾਥਰਕਉਬਤੁਨੀਰੁਪ
 ਇਆ॥ਨਤਭੀਗੈਅਧਿਕਸੁਕਾਇਆ॥੨॥ਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਮੂਰਖੈਸੁਨਾਇਆ॥ਜੇਸੇ
 ਦਿਸਪਵਨੁਫੁਲਾਇਆ॥੩॥ਬਿਨੁਕਲਖਲਤਾਨੁਜੈਸੇਗਾਤਨਪਾਇਆ॥ਤਿਉਸਾ
 ਤਤੇਕੋਨਬਰਸਾਇਆ॥੪॥ਤਿਤਤੀਲਾਗਾਜਿਤੁਕੇਲਾਇਆ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾ
 ਤਬਲਾਇਆ॥੫॥੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਰਚਿਓਸੰ
 ॥ਜਿਨਤਿਉਪਾਏਤਿਸਕਉਪੀਰਾ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁਜੀਅਕੈਕਾਮਾ॥ਤਲਤਿਪਲਤਿ
 ਸਦਛਾਮਾ॥ਰਤਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਨਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ਸਾਪਸੰਗਿਬਿਨਸੀਬਿਪ
 ॥੨॥ਮੀਤਤੀਤਧਨੁਨਤਪ੍ਰੰਦਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਮੇਰਨਾਰਾਇਣਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈ
 ਤਥਾਲੀ॥ਏਕਬਿਨਾਦੁਜਾਨਤੀਜਾਲੀ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ
 ਦਲੁਪਾਢੈਨਾਰਾਇਣਾ॥ਮਧਿਭਯਗਿਤਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਨੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਤਮਾਰੇਸਾਸਤ੍ਰ
 ਲਾ॥ਸੁਖਸਤਜਾਨੰਦਗਿਤਭਉਲਾ॥ਰਤਾਉ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਕਰਨਸੁਦਿਜੀਵੈ
 ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਮਰਬਿਰਥੀਵੈ॥੨॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨਤਦਸਖ
 ਵੇਜੇਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿੰਪਾਪ੍ਰਭਿਲੀਏਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਲਗਤਿਅਏ

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਕੋਟਿਮਨੋਰਥਆਵਤਿਤਾਥਾਜਮਮਾਗਕੋਸੰਗੀਪੰਥਾ॥
ਗੰਗਾਜਲੁ ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾਜੇਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਤੋਵੈਪੀਵਤਥਤੁਜਿਨਜੋਨਿ
ਮਾਮਾਰਤਾਉ॥ ਪੁਜਾਜਾਪਤਾਪਇਸਨਾਨਾਸਿਮਰਤਨਾਮਭਏਨਿਤਕਾਮ॥ ੨॥
ਜਮਾਲਸਾਦਨਦਰਥਾਗਸਿਮਰਤਨਾਮਪੁਰਨਆਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਦਾਸਇਤੁ
ਆਬੀਚਾਰੁ॥ ਬਿਨੁਤਰਿਨਾਮਮਿਥਿਆਸਭਛਾਰੁ॥ ੪॥ ੮॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ
ਲੇਪੁਨਲਾਗੋਤਿਲਕਾਮੂਲਿ॥ ਦੁਸਟੁਬੁਝਮਦੁਮੁਅਧੋਇਕੈਸੁਲਾ॥ ੧॥ ਭਰਿ
ਖੇਪਾਰਬੁਝਮਿਅਪੀ॥ ਪਾਪੀਮੁਅਗੁਰਪਰਤਾਪੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਪਣਾਖਸ
ਜਨਿਆਪਿਧਿਅਇਅਨਾਇਅਣਾਪਾਪੀਓਤੁਆਪਿਪਚਾਇਆ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਮਾ
ਪਤਾਅਪਣੇਦਾਸਕਾਰਖਵਾਲਾ॥ ਨਿੰਦਕਕਾਮਾਥਾਈਤਾਉਤਕਾਲਾ॥ ੩॥ ਜਨ
ਨਕਕੀਪਰਮੇਸਰਿਸੁਲੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਮਲੇਛੁਪਾਪੀਪਚਾਇਆਭਇਆਨਿਰਾਸੁ
॥ ੮॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਤੇਰੇਨਾਮੁ॥ ਝੁਰੁਝੁਰੁ
ਝੁਰੁਝੁਰੁਦੁਨੀਗੁਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਗਜੇਤੇਰੇਬੰਦੇਦੀਦਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ ਨਾਮਥਿ
ਸਭਦੁਨੀਆਢਾਰੁ॥ ੧॥ ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੇਰੇਕਦਮਸਲਾਟਾ॥ ਗਨੀਵਤੇ
ਸਿਠਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਟਾ॥ ੨॥ ਨੀਧਰਿਅਧਰਪਨਤਖੁਦਾਇ॥ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਦਿ
ਕੋਨਿਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਕਉਖੁਦਿਖਸਮਮਿਤਰਵਾਨਾ॥ ਅਲਤੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀ
ਅਪਰਾਨਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਸਾਚਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਤਤੁ॥
ਭਕਾਭਾਣਾਸਤਿਕਰਿਸਤਤੁ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਜੀਵਤਜੀਵਤਰਤਤੁ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਲੁ
ਨਤਉਠਿਪੀਵਤੁਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਰਸਨਾਕਤਤੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਤਿਇਕਨਾ
ਉਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੁਥੇਲੈਬੁਝਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ ੨॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫
ਰਿਗੁਰਸੇਵਿਸਰਥਛਲਪਾਏ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਏ॥ ੧॥ ਪਤਿਤਪਾਵ
ਪਭਤੇਰੇਨਾਉ॥ ਪੁਰਬਿਕਰਮਲਿਖੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਿਤੋਵੈਉਧਾਰੁ
ਸੋਭਾਪਾਵੈਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰਾ॥ ੨॥ ਸਰਬਕਲਿਆਣਚਰਣਪ੍ਰਭਸੇਵਾ॥ ਪੁਰਿਬਾਛ
ਸਭਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਨਿਧਾਨੁ॥ ਤਰਿਜਪਿਜਪਿਉਧਰਿਆਸ

ਗਲਜਤਾਨੁ॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਅਪਦੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਗਾ
 ਨਿੰਦਕਕਉਅਗਨਿਮਤਿਪਾਵੈ॥੧॥ਪਾਪੀਤੇਰਾਖੇਨਗਇਲਾ॥ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤੁੰਨਾਉ
 ਪਚਿਆਆਪਕਮਾਇਲਾ॥੨॥ਉਦਾਸਰਾਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿੰਦਕਕੀਤੋਈ
 ਗੀਤਿ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਪਦਾਥਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਦੇਖੀਅਪਦਾਕੀਤਾਪਾਇਆ॥੪॥੧੩॥
 ਆਇਨਜਾਈਗਤਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈ॥੪॥੧੩॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨

ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਤਨਸਗਲਉਪਾਵਨਨਿੰਦ

ਸੁਖਦਾਤਾ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਕਰਹਿਅਨਸੇਵਾਕਵਨਥਿਖਿਆਰਸਮਾਤੇ॥੧॥ਗੇਸਾ
 ਤੁਗੋਵਿੰਦਭਾਜੁ॥ਅਵਰਉਪਾਵਸਗਲਮੈਦੇਖੇਜੋਚਿਤਵੀਐਤਿਤੁਥਿਗਰਸਕਾਜੁ॥੨॥
 ॥ਠਾਕੁਰੁਛੋਡਿਦਾਸੀਕਉਸਿਮਰਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨਾ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕ
 ਤਿਨਨਿੰਦਹਿਨਿਗੁਰੇਪਸੁਸਮਾਨਾ॥੩॥ਜੀਉਪਿੰਡਤਨੁਪਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭਕਾਸਾਕਤਕਰਤੇ
 ॥ਅਤੰਥੁਧਿਦੁਰਮਤਿਤੈਮੈਲੀਥਿਨੁਗੁਰਭਵਜਲਿਠੇਰਾ॥੪॥ਤੋਮਜਗਜਪਤਪਸੰ
 ਜਮਤਟਿਤੀਰਥਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆਆਪੁਪਏਸਰਲਾਈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਜ
 ਤਰਾਇਆ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਬਨਮਤਿਪੇਖਿਓਤ੍ਰਿਲਮਹਿ

ਓਗਿਹਿਪੇਖਿਓਉਦਾਸਾਏ॥ਰੰਡਪਾਰਜਟਧਾਰੈਪੇਖਿਓਵਰਤੇਨਮਤੀਰਥਾਏ॥੧॥ਸੰ
 ਗਿਪੇਖਿਓਮਨਮਾਏ॥ਉਭਪਾਇਆਲਸਰਥਮਤਿਪੁਰਨਰਸਿਮੰਗਲਗੁਲਗਾਏ॥੨॥
 ॥ਜੋਗਭੇਖਸੰਨਿਆਸੈਪੇਖਿਓਜਤਿਜੰਗਮਕਾਪੜਾਏ॥ਤਪੀਤਪੀਸੁਰਮੁਨਿਮਲਿਓ
 ਨਟਨਟਿਨਿਰਤਾਏ॥੩॥ਚਤੁਮਤਿਪੇਖਿਓਖਟਮਤਿਪੇਖਿਓਦਸਅਸਟੀਸਿਮ੍ਰਿਤਾਏ
 ਭਮਿਲਿਏਕੋਏਕੁਵਖਾਨਹਿਤਉਕਿਸਤੇਕਤਉਦੁਰਾਏ॥੪॥ਅਗਤਅਗਤਥੇਅ
 ਆਮੀਨਤਕੀਮਕੀਮਕੀਮਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਜਿਹਪਦਿ
 ਰਗਟੀਆਏ॥੪॥੨॥੧੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿਭੁਏਸੇਭੁਕਿਉ

ਥਿਖੁਸੰਚੈਨਿਤਰਹਤਠਿਰੈ॥ਤੈਨਿਕਟੇਅਰੁਭੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੋਹਿ
 ਇਆ॥੧॥ਨੇਜੈਨੇਜੈਸਭਕੋਕਤੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੇਦੁਵਿਰਲਕੋਲਤੈ॥ਰਹਤਉ॥ਨਿਕਟਿ
 ਥੈਪਰਗਿਹਿਜਾਇ॥ਦਰਬੁਧਿਰੈਮਿਥਿਆਕਰਖਾਇ॥ਪਈਠਗਉਗੀਹਰਿਸੰਗਿਨਾ

ਭਾਈਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਭੁ ਲਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੁਜਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਤੇ
ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਭਾਈਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਭੁ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ
ਅਲਿਲਾਟਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਤਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੇਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਅ
ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਤੁਹਾ ਖਤਿ ਤਿਸੁ ਕਉ ਨੁਮਾਰੈ
ਭਤੁਈ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਕੋਟਉ ਪਾਵਚਿ ਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸੋ ਤੇਵੈ ਨਿਕਰੈ ਚੇਜ ਵਿ
ਦੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਤੁ ਰਾਖਤੁ ਕਿਪਾਧਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਦਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆ
ਭਉ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਰਿ ਕੀ ਆਏ ਕੁਪ ਰਾਤਾ ॥ ਜੇ ਤੁਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਤੇਇ ॥ ਮਾ
ਰਾਖੈ ਦੁਜਾ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਤੁਸੇ ਚਹਿ ਮਾਲ ਸਥਾਇ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾ ਲਾਏ
ਕੋਇ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣ ਦਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ
ਤੁਜਾ ਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਾ ਖਾਏ ਕੋ ਸੇਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਅਪਤਿਨ ਸਾਕੈ ਕੋ
੪ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਤੇਵੈ ਥਾਤਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ
ਵੇਸੈ ਨਹਤਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਦੁਜਾ ਭਾਏ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀ ਐ ਜਾਂਗਤਿ ਆਸ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥
ਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕੜਿ ਪਚਿ ਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਖੁਪਿ ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ
ਦੁਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਅਨਿਅਇ ਕੋ ਮਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਤੀ ॥
ਅਕੜੀ ਐ ਜਾਂਗਤੁ ਪੁਰਿ ਸਮਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਤੇਇ ਪਿਕਾਏ ॥ ਤਉ ਕੜੀ
ਜੇ ਕੁਲਿੰਗ ਵਾਏ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆ ਜੇ ਤੇਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭਤੇ ॥ ਤਥਾ ਕਾਜ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਮਸੋ
ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਤੁ ਨੂਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਦੁਤੀ ਆਨਾ ਸਤਿਇਕੁ
ਇਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰਾਖਤੁ ਪੈ ਜਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫
ਬਨੁ ਬਾਜੈ ਕੋ ਸੋ ਨਿਰਤ ਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੋ ਸੇਗਾ ਵਨਤਾਰੀ ॥ ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੋ ਸੇਥ ਜੇ ਰਥਾ
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਤੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੇਧ ਬਿ
ਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਤ ਵਾਕਤ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਵਨਾ ਕਤ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਕਤ
ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨ ਕੁਤੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਦਿ ਆਕਤ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੋ
ਨੇਰਾ ਜਾਂ ਮੰਡਿਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਤਾਮ ਨੁਠਤਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿ

੬੮੦

ਵਰਿਕਰਮਲੋਕਤਪਤੀਆਗ ॥੬॥੧੨॥੨੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫

ਕਉਲਖਥਾਗ।ਇਤੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਥੀ।ਸਿਮਰਨਿਤਕੈਮਿਟਤਿਸੰਤਾਪ।
ਦੁਨਵਿਅਪਤਿਤਾਪ।੧॥ਐਸੋਤੀਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮ।ਜਾਸੁਜਪਤਪੁਰਨਸਭਿਕਾ
ਹਤਾਉ।ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖਡੇਰਾਢੈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੀਤਲੁਮਨਿਗਏ।ਅਨਿਕ
ਜਾਕੇਚਰਨਪੂਜਾਰੀ।ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਤਾਗੀ।^{॥੨॥}ਖਿਨਮਤਿਉਦੇਸੁਭਰਭਰਿਆਖਿ
ਤਿਸੁਕੇਕੀਨੇਤਰਿਅਪਾਖਿਨਮਤਿਨਿਥਾਵੇਕਉਦੀਨੇਥਾਨੁ।ਖਿਨਮਤਿਨਿਮਾਢੇਕਉਦੀਨੇ
॥੩॥ਸਭਮਤਿਏਕੁਰਤਿਅਭਰਪੁਰਾ।ਸੋਜਾਪੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ।ਤਰਿਕੀਰਤਨਤਾ

ਧਾਰਾ।ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਇਆਗੁ।॥੬॥੧੩॥੨੬॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫
ਮੋਤਿਦੁਤਾਗਨਿਅਪਿਸੀਗਾਰੀ।ਰੂਪਰੰਗਦੇਨਾਮਿਸਵਾਰੀ।ਮੇਟਿਓਦੁਖਅਗੁਸ
ਸੰਤਾਪ।ਗੁਰੋਏਮੇਰੇਮਾਈਥਾਪ।੧॥ਸਖੀਸਤੋਰੀਮੇਰੈਗ੍ਰਿਸਤਿਅਨੰਦ।ਕਠਿਕਿ
ਭੇਟੇਮੋਤਿਕੰਤਾ।ਰਤਾਉ।ਤਪਤਿਥੁਈਪੁਰਨਸਭਾਸਾਮਿਟੇਅੰਧੇਰਭਏਪਰਗਾਸ
ਅਨਤਦਸਬਦਅਚਰਜਥਿਸਮਾਦਾ।ਗੁਰੁਪੁਰਾਪੁਰਾਪ੍ਰਸਾਦਾ।੨॥ਜਾਕਉਪੁਰ
ਗੋਪਾਲਾ।ਤਾਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਨਿਤਾਲਾ।ਸਰਬਗੁਣਤਾਕੈਬਤੁਤਨਿਧਾਨ।ਜਾਕਉ
ਗੁਰਿਦੀਓਨਾਮੁ।੩॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਠਾਕੁਰੁਅਪਨਾ।ਮਨੁਤਨੁਸੀਭਲੁਤਰਿਤਿਜਾਪ
।ਕਤਨਾਨਕਜੋਜਨਪ੍ਰਭਭਾਏ।ਤਾਕੀਰੇਨੁਬਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥੬॥੧੪॥੨੭॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਅਲਕੁਆਵੈ।ਬੇਸੁਆਭਜਤਕਿਥੁਨ
ਮਾਵੈ।ਸਾਰੋਦਿਨੁਸੁਮਜੁਗੀਕਰੈ।ਤਰਿਸਿਮਰਨਕੀਵੇਲਾਬਜਰਸਿਰਿਪਰੈ॥੧॥
ਅਲਗੀਭੁਲੋਸੰਸਾਰੁ।ਆਪਿਭੁਲਾਇਅਭੁਲਾਵਣਤਰੈਰਾਚਿਰਤਿਅਥਿਰਥ
ਤਾਗ।ਰਤਾਉ।ਪੇਖਤਮਾਇਆਰੰਗਬਿਤਾਇ।ਗੜਬੜਕਰੈਕਉਗੀਰੰਗੁਲਾਇ
ਧਬਿਉਤਾਰਥੰਧਮਨੁਧਾਵੈ।ਕਰਦੈਤਾਰੁਨਜੀਅਮਤਿਭਾਵੈ॥੨॥ਕਰਤਕਰਤਇਵ
ਖੁਪਾਇਅਪਾਪੁਰਨੋਤਨਕਾਰਜਮਾਇਅਪਾਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮਨੁਲੀਨਾ।ਤਜੀ
ਨਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੩॥ਜਿਸਕੇਰਖੋਏਏਤਰਿਅਪਾ।ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਦਾਜਪੁ
ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਅਪਾਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੬॥੧੫॥੨੮॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਅਪਦੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਭਗਿਕਾਨਾ ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚ
ਭਉ ਤਿਰਿ ਦੇ ਮਨ ਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੀ ਅਕੇ ਆਪਾ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾ ॥ ਹਿਲਾਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ
ਏਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਤ ਪਾਵਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੈ
ਬਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗਤ ਜੁਗੰਤ ਰਿਇ ਤੁਤ ਤੁਸਾਰੁ ॥ ਭਗਿ ਸਿਮਰਦੁ ਸਾਚਾ ਥੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿ ਸੁਲ
ਭਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇ ਆਜਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤ ਨ ਕਾ ਆਪਿ
ਅਪਦੀ ਮਤਿ ਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦੀ ਸਾਥਿ ॥ ੬ ॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾ
ਮੀਰੀ ਮਿਰੀ ਰਵਿ ਆ ॥ ਭਗਿ ਨਾਮੁ ਸਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟੈ ਕੀਨੈ ਦਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥
ਅਗਮ ਅਮੋਲਨੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਨਿਤ ਚਲਾਧਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਸ ਭਾਮ
ਪੁਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਉ
ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਤ ਪੁਰੇ ਨਾਦ
॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿੰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨ ਉਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਧਨ ਵੰਡੇ ਸੇਈ
ਭਯਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੬ ॥ ੧੭ ॥ ੩੦ ॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਤੁਮੇਰੀ ਪਤਾ
ਤੁਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ॥ ਤੁਮੇਰੀ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ
ਰਹਾਉ ॥ ਤਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੁਝ ਜਾਵਨ ਤਾਰਾ ॥ ਤਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਤਉ ਪਰ
ਸਾਦਿ ਰੰਗਿ ਰਸ ਮਾਏ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਰੀ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕਿੰਪਾ ਤੇ ਜਪੀ ਐਨਾ
ਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਤੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਇ ਅਤੇ
ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਬਲਿ ਤਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ
ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥ ੬ ॥ ੧੮ ॥ ੩੧ ॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਸਭ ਤੇਉ ਚਨਾਕਾ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਤਾਰੁ ॥ ਉਚੇਤੇਉ ਚਾਜਾਕਾ
ਬਾਨਾ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਿ ਭਗਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਲਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕਿੰਪਾ ਜਾ ਕਉ

ਮੇਲੈ ਸੋਇ। ਰਤਾਉ। ਜਾਕੇ ਕਰਤ ਥਲ ਖੋਨ ਜਾਤਿ। ਜਾਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭ ਘਟਮ।
 ਗਟ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ। ਭਗਤ ਅਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ॥ ੨॥ ਦੇਵੇ ਤੇ ਟਿਨੀ ਭੰਗ
 ਨਮਤਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਤਾਗ। ਜਾਕਾ ਤੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ। ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ
 ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਆਸਾ। ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤਮਾਰਾ ਤਿਸੀ ਪਾਸਾ। ਗਥਿ ਲੀਨੇ ਸਭ
 ਪੜਦਾ। ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੩੨॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫
 ਰੋਵਨ ਤਗੈ ਰੋਜੁ ਥਨਾਇਆ। ਬਲਨ ਥਰਤਨ ਕਉ ਸਨ ਬੰ ਪੁਚਿਤਿ ਆਇਆ। ਬੁਝਿ
 ਗੁਕਰੇ ਜੋ ਕੋਇ। ਜਨਮ ਮਰਦ ਫਿਰਿ ਸੋ ਗੁਨ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਬਿਖਿ ਆਕਾਸ ਭਪੰ ਪੁਪਾ ਸਾਗੁ
 ਕੀ ਨੋਨਾ ਮੁਅਧਾਗ। ਰਤਾਉ। ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਰਤੀ ਬਿਅਪਿ। ਜੋ ਲਪਟਾਨੇ ਤਿਸੁ ਦੁਖ
 ਪਾ। ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਧਿਆਏ। ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਬਡ ਭਾਗੀ ਪਾਏ॥ ੨॥ ਸੁੰਗੀ ਸਿਉ
 ਗੀਏ। ਸੁੰਗੀ ਉਤਰਿ ਐਠਿ ਰਿਪ ਚੁਤਾਵੈ। ਮੇਘ ਕੀ ਢਾਇ ਆਜੈ ਸੇਥਰਤਨ ਤਗਾਵੈ
 ਪਰਪੰਚ ਮੋਤ ਬਿਕਾਗ॥ ੩॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਵੈ ਕੋਇ। ਪੁਰਨ ਕਾ ਜੁਤਾਹੀ ਕਾਹੋਇ। ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਦਿਨਿ ਨਿਪਾਇਆ ਨਾਮੁ। ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ॥ ੪॥ ੨੦॥ ੩੩॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫
 ੫ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਨੀਭਵਨਾ। ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ। ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੁਖ ਸਾ
 ਡਾਨੁ ਦੈ ਤਨਿੰਦ ਕਕਉ ਜਾਮਾ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਕਰਤਿ ਜੋ ਬਾਦੁ। ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ ਕਿਉ
 ਰਤਾਉ। ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰ ਪੁਛੇ ਦਵੈ। ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ। ਭਗਤ
 ਗਰਭ ਮਤਿ ਗਲੈ। ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇਟ ਲੈ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤ ਤੁਨਾਹਿ। ਅ
 ਥੀ ਜਿ ਆਪੇ ਤੀਖਾਹਿ। ਚੋਰ ਜਾਰਜੁ ਆਰਤੇ ਬੁਰਾ। ਅਲੋਤ ਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦਕਿ ਸਿਰਿ ਪਰਾ
 ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਗ। ਸੋਨਿ ਸਤ ਰੋਜੇ ਪੂਜੈ ਪੈਗ। ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲੈ
 ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੩੪॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫
 ਤਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦਾ। ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ। ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵਾ। ਨਾਮੁ
 ਰੈਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿ ਓਤਰਿ ਨਾਮੁ। ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਾਮੁ। ਰਹ
 ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ। ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ। ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵਿਤ
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਸਉ ਲੁੰ ਸੋ ਜੋਗ। ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ

ਮੁਤਮਾਰੇਸਗਲਅਚਰਾਨਾਮੁਤਮਾਰੈਨਿਰਮਲਬਿਉਤਰਾ॥ ੩॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪੁਰੁ
ਸਗਲਜਨਾਕੀਤਰਿਤਰਿਟੇਕਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਨਾਨਕਤਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਸੁ
ਵੈਨਾਉ॥ ੬॥ ੨੨॥ ੩੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ੫ ਨਿਰਧਨਕਉਤੁਮਦੇਵਹੁਧਨਾਅਨਿ
ਪਜਾਤਿਨਿਰਮਲਮਨਾਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਕਾਮਾਭਗਤਅਪੁਨੇਕਉਦੇਵਹੁਨ
॥ ੧॥ ਸਫਲਸੇਵਾਗੋਪਾਲਗਇ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਰਸੁਆਮੀਤਾਤੇਥਿਰਥਾਕੋਇਨਾ
ਗਰਾਉ॥ ਰੋਗੀਕਾਪੁਭਖੰਡਤੁਰੇਗੁ॥ ਦੁਖੀਏਕਾਮਿਟਾਵਹੁਪੁਭਸੇਗੁ॥ ਨਿਥਾਵੇਕਉਤੁ
ਬਨਿਥੈਠਾਵਹੁ॥ ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਭਗਤੀਲਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਨਿਮਾਏਕਉਪੁਭਦੇਤੇਮਨੁ
ਮੁਕੁਮੁਗਪੁਤੇਇਚਤੁਰਸੁਗਿਆਨੁ॥ ਸਗਲਭਇਆਨਕਾਭਉਨਸੈ॥ ਜਨਅਪਨੇਕੈਤਰਿ
ਮਨਿਬਸੈ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਭਸੁਖਨਿਧਾਨ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਕ
ਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤਤਲੈਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਾਧੁਸੰਗਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੩੬॥ ਭੈਰਉਮਤ
ਲਾ੫ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਤਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਦੁਰਤੁਸਭਨਸੈ॥ ਸੰਤਮੰਡ
ਲਮਹਿਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਤੇਇਏਕਪਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਸੰਤਮੰਡਲੁਤਤਾਕਾਨਉ॥ ਪ੍ਰਭੂ
ਮਕੇਵੰਗੁਣਗਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰਦੁਰਹੈ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿ
ਮਕਿਛੁਨਕਹੈ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਤੇਇਨਿਰਮਲਬਾਣੀ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥
੨॥ ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਿਤਚਲੁਆਸਨੁ॥ ਸਤਮੰਡਲਮਹਿਪਾਪਥਿਨਾਸਨੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲੁਮਹਿ
ਨਿਰਮਲਕਥਾ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਤਉਮੈਦੁਖਨਸਾ॥ ੩॥ ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਤੀਥਿਨਾਸੁ॥ ਸੰਤ
ਮੰਡਲਮਹਿਤਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਠਾਕੁਰਬਿਸੁਆਮੁ॥ ਨਾਨਕਓਤਿਪੋਤਿਭਗਵਾਨੁ
॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ੫ ਰੋਗੁਕਵਨੁਜੰਗਖੈਆਪਿ॥ ਤਿਸੁਜਨਤੇਇਨ
ਦੁਖੁਸੰਤਾਪੁ॥ ਜਿਸੁਉਪਰਿਪੁਭਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ ਤਿਸੁਉਪਰਿਤੇਕਾਲੁਪਰਤਰੈ॥ ੧॥ ਸਦਾਸਖਾ
ਈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਤੇਵੈਨਿਕਟਿਨਅਵੈਤਾਕੈਜਾਮੁ॥
ਗਰਾਉ॥ ਜਥਇਤੁਨਸੇਤਥਕਿਨਤਿਉਪਾਇਆ॥ ਕਵਨਮੁਲਤੇਕਿਆਪੁਗਟਾਇਆ॥
ਆਪਹਿਮਾਰਿਅਪਿਜੀਵਾਲੈ॥ ਅਪਨੇਭਗਤਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ ੨॥ ਸਭਕਿਛੁ
ਜਾਣੁਤਿਸਕੈਤਾਥਾ॥ ਪੁਭੁਮੇਰੇਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ॥ ਦੁਖਭੰਜਨੁਤਾਕਹੈਨਾਉ॥ ਸੁਖਪਾਵ

ਚਿਤਿ ਸਕੇ ਗੁਣਗਾਉ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਨ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਪਨੁ ਤੁਮੈ ਪਾਇ
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝ ਚਿਤਿ ਪਿਆਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਪ੍ਰਾਨ ਨ ਕਸੁ ਖੁਪਾਏ॥੪॥੨੫॥੩੮॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤਾ ਕਲਿ ਮਾਟਿ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣਗਾਉ॥ ਤੇਰੀ
 ਨਪੈ ਟੈ ਕਾਲੁ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨ ਸੈ ਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਹੋਇ
 ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦਾ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰਮੰਤਾ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ
 ਗੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ॥ ਰਖਣ ਤਾਰੁ ਪੁਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ॥ ਅੰਤ
 ਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ॥ ਈਤੰ ਉਂਤੰ ਤੁਦੀ ਬਾਣੁ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ
 ਵਾਸਾ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਵਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨ ਦੁਕਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ॥ ਸਿ
 ਰਿ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥੪॥੨੬॥੩੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੇ ਗੀ ਪਰ
 ਨਿੰਦਾ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ॥ ਲੇਭੁ ਮੇਰੁ ਸਭੁ ਕੀ ਨੋਦੁਰਿ॥ ਪਰਮ ਬੈਸਨੇ ਪੁਰ
 ਜੁਰਿ॥੧॥ ਐਸੇ ਤਿ ਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅ
 ਧਿਕਾ ਛੋਡਿ ਆਸੰਗੁ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਉ ਤਰਿ ਆਰੰਗੁ॥ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ॥ ਸਾ
 ਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਤੋਏ ਸੰਮਾਨਾ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਪ੍ਰਾ ਜਿ ਸੁਗ
 ਪਿ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਜਪਾ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੁਰੀ ਪ
 ੪॥੨੭॥੪੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਤੈ ਧਨਿ ਖਾਏ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ
 ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ ਸੁ
 ਜਾਨੰਦ ਲਤਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਐਵਡ ਭਾਗੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਤਾਉ॥ ਰ
 ਥੰਧਨ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਹਉ
 ਵਸੈ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸੈ॥੨॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿ ਕਪੂਰ ਦੇਵਨ ਤਾਰਾ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨੇ
 ਤਾਪਾਰਾ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ॥੩॥ ਗੁ
 ਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਪ੍ਰਾ ਪੁਰਖ ਗੁਣ ਤਾਸਿ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ
 ਉਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਤਿਉ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਓਤਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤਨ ਮਿਹੰ ਗੁਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨ
ਕ ਸੋਇ ਅਜਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾਲਾਏ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਗ ਦੇਖੁ ਸੁਖ ਦਿਨਿ ਵਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਸੁ ਮਨੁ ਭੀ ਤਰਿ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟ ਤਮਨਿ
ਗੁਰ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟ ਤਮਨਿ ਭਇਅ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਭਗਵੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ
ਕ ਕੀਮਟੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਉਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਗਾਵਤ ਨਿਤ ਚਲੁ
ਸਾਮਾ ਪੁਰਨ ਤੇਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਦੁਲੰਭ ਦੇਹ ਆਈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਫਲ ਤੇਈ ਜਪਿ
ਭਗਿਨਾਮੁ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਜ ਪਉਤਰਿ ਤਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥
ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਸਭ ਤੇਉ ਚਾਜਾ ਕਾਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਕੇ ਗੁਰ ਗਾਉ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵਸਤਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨੁ ਤੁਸ
ਸੋਇ ॥ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਤੇਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪੁਰਖ ਨਿਹੰ ਜਨ ਸਿਰਜਨ ਤਾਗਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਅੰਤ ਦੇਵੈ ਆਤਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਖੇਤ ਬਿਨ ਬਖਸਨ ਤਾਗਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭਇਸਦਾ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ੨ ॥
ਚਾਪਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਪੁਰੇ ਤੇਨਿ ਤਚਲ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਰਖਨ ਤਾਗਾ
ਤਕਾ ਸਗਲਾ ਮਿਟੇ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਤਿ
ਭਗਿਨਾਮਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਮੇਟਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ੪ ॥
੨੦ ॥ ੪੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਤੇਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਮਿਟਿ ਕਲੇਸ
ਸੁਖ ਸਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਏ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸ
ਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੇਇ ਏਸੇ ਈਠਲੁ ਪਾਏ
ਭਗਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਵਦੁ ਜਾਵਦੁ ਤੇਤਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲਿਵਲਾ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨ ਸੇਕਾ ਮਕ੍ਰੋਧ ਅਤੰਕਾਰਾ ॥ ਤੁਟੇ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟੇਕਰ ਤੇਟਿਨੁ
ਗਤਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲਾ ਘਟਾਕੇ
ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਇ ॥ ੪ ॥
੨੧ ॥ ੪੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਤੁਨ ਸੁਖੀ ਬਿਉ
ਸੇਵੈ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਚਾਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਚਾਹੈ ॥ ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਖਾ ਕਤਿ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰ
॥ ੧ ॥

ਦੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਤਹਿਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥
 ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਤਾਸੁਚਿਸੈਲੁ॥ ਮਨਕਉਵਿਅਪੈਤਉਮੈਲੁ॥ ਕੋਟਿਕਰਮਬੰਧਨਕਾਟਿ
 ॥ ਤਹਿਕੇਭਜਨਥਿਨੁਥਿਰਥਾਪੁਲੁ॥ ੨॥ ਥਿਨੁਖਾਏਬੁਝੈਨਤੀਬੁਖਾ॥ ਰੋਗੁਜਾਇਤੰਉਤਰੈ
 ॥ ਖਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਥਿਆਪਿਆ॥ ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਸੇਪ੍ਰਭੁਨਹੀਜਾਪਿਆ॥ ੩॥ ਧਨੁ
 ॥ ਸਾਧਧੰਨੁਤਹਿਨਾਉ॥ ਆਠਪਤਰਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗਾਉ॥ ਧਨੁਤਹਿਭਗਤਿਧਨੁਕਰੈਲੈ
 ॥ ਸਰਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾਰ॥ ੪॥ ੩੨॥ ੪੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪੁ ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
 ॥ ਏਭਉਗਏ॥ ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਮਨਮਤਿਲਏ॥ ਦੀਨਦਇਅਲਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਬਿਨਸਿ
 ॥ ਸਗਲੇਜੰਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਤਜਾਨੰਦਘਨੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈਭੈਰਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ॥ ਤਹਿਰਸਨਭਨੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੇਤਤੁ॥ ਥਿਨਮਤਿਥਿਨਸਿਰਮਤੁ
 ॥ ਆਠਪਤਰਤਹਿਤਹਿਜਪੁਜਾਪਿ॥ ਰਾਖਨਤਾਰਗੋਵਿੰਦਗੁਰਅਪਿ॥ ੨॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕ
 ॥ ਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ ਭਗਤਿਜਨਕੇਸਾਸਨਿਤਾਰੈ॥ ਮਾਨਸਕੀਕਤੁਕੇਤਕਥਾਤਾਜਮੋਰੇ
 ॥ ਦੇਕਰਿਤਾਥਿ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਇਅਮਨਿਚੀਤਿ॥
 ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੪੬॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪੁ
 ੪ ਕਰਕਾਰਲਸਮਰਬੁਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਤਨੇਰਾ॥ ਭੈਰੰਜਨਅਥਿ
 ॥ ਸੀਰਾਇ॥ ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੇਰੀਸਰਲਾ॥ ਬਿਨ
 ॥ ਲਿਜਾਈਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਨਕਾਮਮਿਲੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਭਿਫਲਦਾਤਾ
 ॥ ਲਸੇਵਾ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਦੀਓਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਸਦਾਅੰਨੁ
 ॥ ਨਾਹੀਕਿਢੁਸੇਗੁ॥ ਦੁਖਦਰਦੁਨਤਵਿਅਪੈਰੋਗੁ॥ ਸਭੁਕਿਢੁਤੇਰਾਤੁਕਰੈਲੈਤਗੁ॥ ਪਾਰ
 ॥ ਤਮਗੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਅਚਰਜਬਾਲੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਮਨਿ
 ॥ ਦੀ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਅਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਢੁਪ੍ਰਭਤੇਉਇ॥ ੪॥ ੩੪॥
 ਭੈਰਉਮਤਲਾਪੁ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਰੰਗਿਚਰਣੇ॥ ਸਰਬਮੋਰਥਪੂਰਨਕਰੇ
 ॥ ਆਠਪਤਰਗਾਵਤਭਗਵੰਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਪੁਰਾਮੰਤੁ॥ ੧॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਨਾਮਿ
 ॥ ਆਰੁ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਈਗਿਆਨੀਜਿਸਿਮਰੈਏਕਾ॥ ਸੇਧਨਵੰਤੁ

ਬਿਬੇਕਾ ਸੋਕੁਲਵੰਤਜਿਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋਪਤਿ ਵੰਤਜਿ ਅਪ੍ਰਿਪਚਾਨੀ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸੰ
ਮਪਦੁਪਾਇਆ ॥ ਗੁਲਗੋਪਾਲ ਦਿਨੁ ਹੈ ਨਿਧਿ ਅਇਆ ॥ ਤੁਟੇ ਬੰਧਨ ਪੁਰਨ ਅਸਾ ॥
ਕੇਚਰਲਰਿ ਦਮਾਤਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਜਾਕੇ ਪੁਰੰਕਰ ਮਾਸੋ ਜਨੁ ਅਇਆ ਪ੍ਰ
ਸਿਰਨਾ ॥ ਅਪਿਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਲੁਰਸਨਾ ਚੀਨੇ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਥਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਝੁ
ਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੁਖ ਤਨਾਸੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਥਿਘ
ਤਿਭੁ ਜੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਤ ਰਿਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ
ਭੁਖਾ ਪੁਨ ਜੋਤੈ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈ ਤਦੇ ਉਨ ਪੋਤੈ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸੇਤੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥ ਤਰਿ
ਰਤਗਰਭ ਜੋ ਨਿਨਰੁ ਪੈ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਤਿ ਇਕੇ
ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿ ਸਕੀ ਗਤਿ ਤੇਇ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ
ਪਸੰਗਿ ॥ ਤਰਿ ਕੇਨਾਮ ਕਾ ਪੁਰਨ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿੰ ਪਾਧੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤਰਿ ਦੇ
ਚਿਤ ਥੀ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ੪੮ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਆਖੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ ॥ ਆਪੇ
ਇਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਧੁ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਪੁਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥ ੧ ॥
ਭਕੀ ਚਿਟ ਗਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਗਾਧ ਦੁਸਮਨ ਦੁਖ ਨ ਆਵੈ ਨੇ
ਗਰਤਉ ॥ ਆਪੇ ਵਲੁ ਤ੍ਰਿਲੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ ਜਾਕੈ ਸੁਤਿ ਪਰੇਇ ਆਸੰ ਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ
ਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਲੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਤਤਤ ਸੇਇ ॥ ਤਿਸੁ
ਬਹੁ ਦੁਜਾਨਾ ਤੀ ਕੋਇ ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐਨਾ ਮਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥ ੩ ॥
ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁ ਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾਕੈ ॥ ਉਛਾਨਾ ਤੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਕੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿੰ ਪਾਨਿ ਸੁਤੇਇ ਸੁਖ
ਸੰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਪੰਨ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥ ੫੦ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਭਗਤਾਮ
ਨਿਅੰਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨ ਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦਾ ॥ ਭੈਰੁ ਮਥਿਨ ਸਿਗਏ ਬਿਨ ਮਾਤਿ ॥
ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਵਸਿ ਅਮਨਿ ਅਇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾਸਤਇ ॥ ਘਰਿ ਬਾਤਰਿ ਨਾਲੇ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਵਿੰਦੁ ॥ ਪੁਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਧਨੁ ਮਾਉ ਜੋ ਬਹੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਣਿ ਤਸੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਰਾਖੈ ਤਾਥਾ ॥ ਨਿਮਖਨ ਭੈਰੈ ਸਦੀ ਸਾਥ
ਉ

੬੮੬

॥੨॥ਤਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭੰਪੁਨ
ਦੁਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਗੁਣਗਾਇਦੁ॥੩॥ਤਿਸਕੀਧਰਪ੍ਰਭਕਾਮਨਿਜੋਗੁ॥ਏਕਕਿਨ
ਜਾਨਤੀਤੋਗੁ॥ਨਾਨਕਕੋਮਨਿਇਤੁਪੁਰਖਾਰਥੁ॥ਪ੍ਰਭੁਤਮਾਰਾਪੁਰੇਸੁਆਰਥੁ॥੪॥੩੮
ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ ਭੈਕਉਭਉਪਤਿਅਸਿਮਰਤਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਗਲਾਥਿਅਧਿਮਿ
ਗੁਣਕੀਦਾਸਕੇਤੇਏਪੁਰਨਕਾਮ॥੧॥ਤਰਿਕੇਲੋਕਸਦਾਗੁਣਗਾਵਤਿਤਿਨਕਉਮਿਲਿਅ
ਨਧਾਮਾਜਨਕਾਦਰਸੁਥੰਢੈਦਿਨੁਗਤੀਤੋਇਪੁਨੀਤਧਰਮਗਾਇਜਾਮਾ॥ਕਾਮਕੋਧਲੋ
ਨਿੰਦਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਅਅਭਿਮਾਨਾ॥ਐਸੇਸੰਤਭੇਟਤਿਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦ
ਨਾ॥੨॥੩੯॥੪੨॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ ਪੰਚਮਜਥੀਜੋਪੰਚਨਗਥੈ॥ਮਿਥਿਆਰਸ
ਤਉਠਿਭਾਥੈ॥ਚਕ੍ਰਥਣਾਇਕਰੈਪਾਖੰਡਾ॥ਫੁਰਿਫੁਰਿਪਚੈਜੈਸੇਤ੍ਰਿਅਰੰਡਾ॥੧॥ਤਰਿਕੇਨਾਮ
ਸਭਫੁਰੁ॥ਥਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਸਾਚੀਦਰਗਤਸਾਕਤਮੁਠਾਗਤਉ॥ਸੋਦ
ਲੁਕੁਦਰਤਿਨਤੀਜਾਨੈ॥ਲੀਪਿਥੁਇਨਸੁਚਿਤਰਿਮਾਨੈ॥ਅੰਤਰੁਮੈਲਾਥਾਧੁਨਿਤਪੈਵੈ
ਦਰਗਤਿਅਪਨੀਪਤਿਖੋਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਇਕਰੈਉਪਾਉ॥ਕਥਤਿਨਘਾਲੈਸੀਧਾਧਉ
ਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਨਅਵੈ॥ਕੁੜੀਕੁੜੀਮੁਖਤੁਵਖਾਵੈ॥੩॥ਜਿਸਨੇਕਰਮੁਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਸ
ਸੰਗਿਤੇਇਤਿਸੁਖਿਉਤਾਰੁ॥ਤਰਿਨਾਮਭਗਤਿਸਿਉਲਾਗਾਰੰਗੁ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਾਨੀ
॥੪॥੬੦॥੪੩॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ ਨਿੰਦਕਕਉਛਿਟਕੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕਾਫੁਰਕਿ
ਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮੈਲਾਆਚਾਰੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਗਾਖਨਤਾਰੁ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਮੁਆਨਿੰਦਕ
ਲਿ॥ਪਾਰਥੁਤਮਪਰਮੇਸਰਿਜਨਰਾਖੈਨਿੰਦਕਕੈਸਿਰਿਕੜਕਿਓਕਾਲੁ॥ਰਤਉ॥ਨਿੰਦਕ
ਤਿਅਕੋਇਨਮਾਨੈ॥ਨਿੰਦਕਫੁਰੁਥੇਲਿਪਢੁਤਾਨੈ॥ਤਾਥਪਢੋਗਤਿਸਿਰੁਪਰਨਿਲਗਤਿ
ਕਉਦਈਛੋਡੈਨਾਤਿ॥੨॥ਤਰਿਕਾਦਾਸੁਕਿਢੁਥੁਗਾਨਮਾਰੈ॥ਨਿੰਦਕਕਉਲਾਗੈਦੁਖਸੰ
ਥਗੁਲੇਜਿਉਗਤਿਪੰਖਪਸਾਰਿ॥ਮੁਖਿਤੇਥੇਲਿਆਤੰਕਢਿਥੀਚਾਰਿ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮਿਕ
ਸੋਇ॥ਤਰਿਜਨੁਕਰੈਸੁਨਿਤਚਲੁਤੇਇ॥ਤਰਿਕਾਦਾਸੁਸਾਚਾਦਰਥਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉ
ਤਤੁਥੀਚਾਰਿ॥੪॥੬੧॥੪੪॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ ਦੁਇਕਰਜੋਰਿਕਰਉਅਰਦ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਸੋਈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਕਰਨੈਤਾਰੁ॥ਕੋਟਿਥਾਰਜਾਈਥਲਿਤਾਰ

ਸਾਧੂਧਰਿਪੁਨੀਤਕਰੀ॥ ਮਨਕੇਥਿਕਾਹਮਿਟਤਿਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਜਨਮਕੀਮੈਲੁਤਰੀ॥
 ਭਉ॥ ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਮਤਿਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁ
 ਭਗ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਭਗਤਨਅਧਾਰ॥ ੨॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਜਪਿ
 ਜੀਵਤਿਭਗਤਗੁਨਤਾਸਾ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਨਥਿਰਥੀਜਾਇ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਪਿਆ
 ੩॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਦਇਆਸੰਤੋਖੁ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿਰਮਲੁਇਤੁਥੇਕੁ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲੀ
 ਭਲਿਯਾਇ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਨਿਤਪਿਆਇ॥ ੪॥ ੪੨॥ ੫੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ
 ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਸੁਨੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਕਾਰਜੁਆਇਅਸਗਲਾਹਾਸਿ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿ
 ਪਿਆਇਅਧਾ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਡਰੁਸਗਲਚੁਕਾਇਅਧਾ॥ ੧॥ ਸਭਤੇਵਡਸਮਰਥਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਰ
 ਪਾਈਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕਾਕੀਅਸਭੁਕਿਢੁਤੇਇ॥ ਤਿਸਕਾਅਮਰੁਨਮੋਟੈਕੋ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਅਨੁਪੁ॥ ਸਫਲਮੁਰਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਰੁਪੁ॥ ੨॥ ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਥ
 ਰਿਨਾਮੁ॥ ਜੋਜੋਪੇਖੈਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥ ਥੀਸੁਥਿਸੁਏਜਾਕੈਮਨਿਪਰਗਾਸੁ॥ ਤਿਸੁਜਨ
 ਪਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਕਰੀਨਮਸਕਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਜਾ
 ਥਲਿਤਾਗਾ॥ ਸਤਗੁਰਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਾ॥ ੪॥
 ੩॥ ੫੬॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ੩ ਪਰਤਿਪਾ

ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਲਕਵਨਗੁਨਗਨੀ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਬਤੁਤਰੰਗਸਰਬਕੋਧਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿ
 ਰਿਅਨਅਨਿਕਪਿਆਨਅਨਿਕਜਾਪਜਾਪਤਾਪਅਨਿਕਗੁਨਿਤਪੁਨਿਤਲਲਿਤਅਨਿਕਧਾ
 ਰੁਨੀ॥ ੧॥ ਅਨਿਕਨਾਦਅਨਿਕਬਾਜਨਿਮਖਨਿਮਖ - ਅਨਿਕਸ੍ਵਾਦਅਨਿਕਦੋਖਅ
 ਨਿਕੋਰਗਮਿਟਤਿਜਸੁਸੁਨੀ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਾਪਾਰਦੇਵਤਟਤਖਟਤਥਰਤਪੂਜਾਗਵਨਭਵ
 ਨਾਤੁਕਰਨਸਗਲਫਲਪੁਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੭॥

ਮ:੧ ੮ ਮ:੩ ੨੧

ਮ:੪ ੭ ਮ:੫ ੫੭ ਜੁਮਲਾਜੋੜ ੮੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਤਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
 ਘਰੁ੨ ਆਤਮਮਤਿਰਾਮੁਰਾਮਮਤਿਆਤਮੁਚੀਨਸਿਗੁਰਬੀਚਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ

ਵੀਸਥਦਿਪਛਾਵੀਦੁਖੁਕਾਟੈਤਉਮਾਰਾ॥੧॥ਨਾਨਕਤਉਮੈਰੋਗਥੁਗੋਜਾਤਦੇਖਾਤ
 ਕਾਥੇਦਨਆਪੇਥਖਸੈਸਥਦਿਪੁਰੇ॥੨॥ਰਤਉ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਦਾਹੈਥਉਰੇ
 ਕੁਨਤੇਈ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾਸਚੁਸੇਈ॥੩॥ਪਉਦੁਪਾਵੀ
 ਸੰਤਰੁਰੋਗੀਪੁਰਤੀਸਭੋਗੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਮਾਇਆਦੇਤਸਿਰੋਗੀਰੋਗੀਕੁਟੰਥਸੋਜੋਗੀ
 ੩॥ਰੋਗੀਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਸੁਰੂਦ੍ਰਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਤਰਿਪਦੁਚੀਨਿਭਏਸੇਮੁਕੇ
 ਰਕਾਸਥਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਰੋਗੀਸਾਤਸਮੁੰਦਸਨਦੀਆਖੰਡਪਾਤਾਲਸਿਰੋਗਭੋ
 ਰਿਕੇਜੋਕਸਿਸਾਸੁੰਤੇਲੇਸਰਥਥਈਨਦਰਿਕਰੇ॥੫॥ਰੋਗੀਖਟਦਰਸਨੁਭੋਖਧੀਨਾ
 ਠੀਅਨੇਕਾ॥ਥੇਦਕਤੇਥਕਰਹਿਕਤਥਪੁਰੇਨਤਬੁਝਤਿਇਕਏਕਾ॥੬॥ਮਿਠਰਸੁਖਾਇ
 ਰੋਗੀਭਗੀਜੈਕੰਦਮੂਲਿਸੁਖੁਨਾਤੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲਤਿਅਨਮਾਰਗਿਅੰਤਕਲਿਪੁ
 ਤੀ॥੭॥ਤੀਰਥਿਭਰਮੈਰੋਗੁਨਛੂਟਸਿਪਤ੍ਰਿਆਥਾਦੁਥਿਥਾਦੁਭਇਆ॥ਦੁਥਿਥਾਦੁ
 ਅਧਿਕਵਡੇਰਾਮਾਇਆਕਾਮੁਤਤਾਜੁਭਇਆ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਥਦਿਸਲਾ
 ਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰੋਗਗਇਆ॥ਨਾਨਕਤਉਜਨਅਨਦਿਨੁਨਿਰਮਲਜਿਨਕਉਕਰੀਜੀ
 ਸਾਦੁਪਇਆ॥੯॥੧॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਤਲਾ੩

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੨ ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਚਲਤਉਪਾਇਆਅਨਤ
 ਵੀਸਥਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਾਇਆ॥ਕਾਰਲੁਕਰਤਾਕਰ
 ਇਆ॥੧॥ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਮੈਰੈਅੰਤਰਿਧਿਆਨੁ॥ਤਉਕਥਪੁਨਏਰਉਤਰਿਕਾਨਾ
 ਰਤਉ॥ਪਿਤਾਪੁਤਿਲਾਦੁਪੜਦਪਠਾਇਆ॥ਲੈਪਾਟੀਪਾਧੇਕੈਆਇਆ॥ਨਮਥਿਨਾ
 ਤਪੜਉਅਚਾਰਾ॥ਮੇਰੀਪਟੀਅਲਿਖਿਦੇਤੁਗੋਬਿੰਦਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਪੁਤਿਲਾਦਿਉ
 ਤਿਆਮਾਇਆ॥ਪਰਵਿਹਤਿਨਪੜਤੁਰਤੀਸਮਝਾਇਆ॥ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਤਰਿਜੀਮੈਰੈਨਲਿਖੇ
 ਰਿਏਰਉਤਉਕੁਲਿਲਗੈਗਾਲਿ॥੩॥ਪ੍ਰਤਲਾਦਿਸਭਿਚਾਟੇਵੇਗਾਜੇ॥ਤਮਰਕਹਿਆ
 ਲੈਆਪਣੇਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਸਭਨਗਰੀਮਤਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਦੁਸਟਸਭਕਾਕਿਭੁ
 ਸਾਈ॥੪॥ਸੰਡੈਮਰਕੈਕੀਈਪੁਕਾਰਾ॥ਸਭਦੈਤਰੇਤੁਖਮਾਰਿ॥ਭਗਤਿਜਨਾਕੀਪਰਿਕਾ

ਕੀਤੇ ਕੈਕਤਿ ਐਕਿ ਅਠੋਈ ॥ ੫ ॥ ਕਿਹ ਤਸੰ ਜੋ ਗੀਦੈ ਤਿਹਾ ਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤਹਿਨ ਬੁਝੈ ਤਿਨਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤਲਾ ਦਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਅੰਧਾਨ ਬੁਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ
ਪੁਤਲਾ ਦੁਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਥਾਰਿ ਦੀ ਆਤਮਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੁਲਿਨ ਡਰਈ
ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕੀਤਾ ਤੋਵੈ ਸਗੀ ਕੀ ਕਰੈ ਅਲੋਚਨਾ ॥ ਉਧਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿ
ਅਸੁ ਆਇ ਪਤੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤਲਾ ਦਸਿਉ ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ
ਅੰਤੁ ਮੁੰਨ੍ਹ ਗਦੀ ਸੁਗੁਸਾਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹਿ ਅਸ
ਈ ॥ ੭ ॥ ਬੰਮੁ ਉਪਾਜਿ ਤਹਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅੰਤ ਕਾਗੀਦੈ ਤੁਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਭਗ
ਨ ਨਿਅੰਦੁ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਅਪਦੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਵ ਛਿਆਈ ॥ ੮ ॥ ਜੰਮ ਲੁਮਰ ਲਾਮੋ ਤੁ
ਇਆ ॥ ਆਵ ਲੁਜਾ ਦਾ ਕਰ ਤੈਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਤਲਾ ਦਕੈ ਕਾਗੀਤਹਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾ
ਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀ ਲਖਿ ਮੀਕਉ ਕਹਤਿ ਜੈ ਕਾਗੁ ॥ ਮਾ
ਨ ਸਿੰਘ ਕਾ ਕੁਪੁਨਿ ਵਾਗੁ ॥ ਲਖਿ ਮੀਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਤਲਾ ਦੁਜਨੁ ਚਰਦੀ ਲਾਗ
ਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਝੂਠੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਲੇਭੀ ਨ
ਹੋਲ ਪਟਾਇ ॥ ਤਹਿ ਕੇਨਾ ਮਥਿਨੁ ਦਰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਤੈ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕ
ਇਆ ॥ ਸੇ ਪਰਵਾ ਲੁਜਿਨੀ ਤਹਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆ
ਇਆ ॥ ਕਰਤੈ ਅਪਦਾ ਕੁਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩
ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਉ ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਹਿ ਕਾਨਾ ਮੁਤਿ ਰਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਅਨਸਾ ਮਨ ਤਿਸ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਹਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤਹਿ ਗੁਣ ਦੀਨ
ਨਾਨਕ ਗੈਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿਉ ਧਾਰੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋ ਤਿਨ ਸਾਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੁਖ
ਨ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਹਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖ ਤਿਤੁ
ਆਪੇ ਏਤ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟਿ ਦੁਬਿਧਾਰ ਤੀਨ ਰਾਈ
੩ ॥ ਤਮ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੁਝਤਿ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਆਪੇ ਦੇਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੇਈ ਕਰ ਸੀਅ
ਬੁਨ ਕਰਦਾ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਭੁੰਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨਮੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਜੁ ਐ ਤਹਿ ਅਸਥਾਈ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਰਤਿ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਣੈ ਦੁ

੬੬੬

ਗਮਤਿਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾਭਵਜਲੁਪਾਰਿਨਪਾਵਤਿਕਥਤੀਭੂਥਿਮੁਏਬਿਨੁਗੁਰਸਿੰਧੁ
 ॥੬॥ਸਚੈਸਥਦਿਰਤੇਜਨਸਾਚੇਤਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੀਥਾਲੀਸਥਦਿਪਦ
 ਸਾਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਏ॥੭॥ਤੂੰਅਪਿਨਿਰਮਲੁਤੇਰੇਜਨਤੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਥਦਵੀਚ
 ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸਦਥਲਿਤਰੈਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥੮॥੨॥੩॥

੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਭੈਰਉਮਤਲਾਪ

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਘਰੁ੨

ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਈਵਡਗਾਜਾਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪੁਰੇਕਾਜਾਜਿ
 ਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਕੋਟਿਧਨਪਾਏ॥ਨਾਮਥਿਨਾਜਨਮੁਥਿਰਥਾਜਾਏ॥੧॥ਤਿਸੁਸਾਲਾਪੀ
 ਤਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਤਾਥੁ॥ਹਤਾਉ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਜੁ
 ਕਈਸੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਤਜਸੁਖੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸੀਤਲੁਤੁਆਨਾ
 ਥਿਨਾਧਿਗੁਜੀਵਣਮੁਆ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁ
 ਤੀਜੁਗਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਮਥਿਨਾਭ੍ਰਮਿਅਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿ
 ਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਵੇਪਰਵਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਦਤੀਲਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁ
 ਪਰਵਾਰਾ॥ਨਾਮਥਿਨਾਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥੪॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਤਚਲਾਸਾ
 ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਤਖਤਿਨਿਵਾਸਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸਾਚਾਸਾਦੁ॥ਨਾਮਹੀਲਾ
 ਪਤਿਵੇਸਾਦੁ॥੫॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸਭਮਤਿਜਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਪੁਰਖੁਧਿਪਤਾ
 ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸਭਤੇਉਚਾ॥ਨਾਮਥਿਨਾਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਮੁਚਾ॥੬॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁ
 ਟਪਤਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਮਿਟਿਅਅੰਧਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਪੁਰਖੁਪਰਵਾਰਾ
 ਨਾਮਥਿਨਾਠਿਰਿਅਵਣਜਾਦੁ॥੭॥ਤਿਨਿਨਾਮੁਪਾਇਅਜਿਸੁਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਸਾਧ
 ਤਿਮਤਿਲਖੋਗੁਪਾਲਾ॥ਅਵਣਜਾਦਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇ
 ॥੮॥੧॥੪॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ

ਕੋਟਿਥਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰਾਕੋਟਿਥਿ

ਡਜਾਕੇਪ੍ਰਮਸਾਲਾਕੋਟਿਮਤੇਸਉਪਾਇਸਮਾਏ॥ਕੋਟਿਬੂਤਮੇਜਗੁਸਾਜਦਲਾਏ॥੧॥
 ਐਸੋਧਲੀਗੋਵਿੰਦੁਤਮਾਰਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਥਿਸਥਾਰਾ॥ਰਤਾਉ॥ਕੋਟਿਮਟਿ

ਕੋਟਿ ਜੀ ਅਜਾ ਕੀ ਸਿਤ ਜਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਹ ਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰਗਿ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਬਸ
ਕੋਟਿ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰ ਪਤਕਰ ਤਨਮ ਸਕਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਢੈ ਤੈਦੁ ਆਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ
ਏ ਮਾਤਿ ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਰੀ ਅਤ ਤੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਦਾ ॥ ਕੋਟਿ ਅਖਾ
ਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਅੰਗਿ ਆਕਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀ ਅਦੈ ਵੈ ਆਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ
ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪ ਤਨਮ ਚਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਜਾਗੀ ਕਰਤੇ ਪੁਜਾ ॥ ਕੋਟਿ
ਜਾ ਕੇ ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿ ਮਾਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਤੰਸਾ ॥ ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰ
ਤੰਸਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਲ ਉਭ ਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਤਿ ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਗਏ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ੬ ॥ ਕੋਟਿ ਗਿਆ
ਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸਰਤ ਪਤੀ ਕਰਤੇ ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀ ਸ
ਨ ਮਹਿ ਰਹਿ ਤੇ ॥ ੭ ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਪਣ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥
ਕਤ ਦੇਖ ਉਤੇ ਗਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤ
ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਤਹਿ ਦੀਨੇ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤ ਜਥਿ ਨੇਦ ਚੋਜ
ਨੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਰਤਿ ਤਹਿ ਸਾਚੀ ॥ ਬਹੁਰਿ
ਉਤਿ ਸੁਸੰਗਿ ਮਨੁ ਗਾਚੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਲੀ
ਨਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਸਥ ਦਿਉ ਧਾਰਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ
ਗਯ ਪੁਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਲਥੇ ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਬੈਗੀ ਮੀਤਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤੇ ਤੀਇ ਤੁਮ
ਵਿਸਕੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮਾਰੀ ਅਦਿਲਾਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੀ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ਅ
ਚਿੰਤ ਤਮਾਰੀ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸਿੰਧਾਂਤੁ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੇ ਮੰਤੁ ॥ ੪ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ
ਨਾ ਸੇਧੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤੇ ਤੀ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤੇ ਤੀ ਪ੍ਰ
ਧਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥ ੫ ॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਤੈ ਸਗਲੇ ਭਰਮਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸਾ
ਨਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਅਨਤ ਵਾਜੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥ ੬ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਮ
ਪਤੀ ਆਨਾ ॥ ਨਿਤ ਚਲ ਪਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਥੇਕਾ ॥ ਅ
ਚਿੰਤ ਚਰੀਤ ਬਿਤਰਿ ਤਰਿ ਟੇਕਾ ॥ ੭ ॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਓਲੇਖਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਉ ਟੇਕਾ ॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥

੬੬੬ ਚਉਪਦੇ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ਨੁਮਾਨਾਜੇ ੩੬੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਗੁਭੈਰਉ ਥਾਈ ਭਗਤਾ ਕੀ॥
ਕਥੀਰਜੀਉ ਘਰੁ ੧ ਇਤੁ ਪਨੁ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਉ॥ ਗੰਗਾ ਠਿੰਘਾ ਪਉਥੈ
ਖਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਥਾਹੀ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਗਨਿ ਤੁਮਾਰੇ
॥੧॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੁੰਜੀ॥ ਤੁਮ ਹਿਛੋ ਡਿਜਾ ਨਉ ਨਤੀ ਦੁਜੀ॥ ੨॥ ਨਾਉ
ਬੰਧਿ ਪਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਤੇਇ ਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਤਿਜਿ
ਉਦਾਸੁ॥ ਕਹਿ ਕਥੀਰਤ ਉਤ ਕੋ ਦਾਸੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ
॥ ਕੋਇ ਨ ਰਹਿ ਤੈਰਾ ਜਾਗਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਮੁਰਾ ਜਾਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ॥ ਸੰਪੈ ਤੇਤੁ ਕਲਤੁ ਪਨੁ ਤੇ
ਰਤਾਉ॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬੰਧੇ ਤਾ ਥੀ॥ ੨॥ ਲੰਕਾ ਗਾ
ਨੇ ਕਾਭਇਆ॥ ਮੁਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇਗਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਥੀਰ ਕਿਉ ਗੁਨੁ ਬੀਚਰੈ
ਲੇਜੁ ਆਗੈ ਦੁਇ ਤਥ ਸੁਰਿ॥ ੪॥ ੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਲਾ ਬੂਟਾ ਮੈਲਾ ਫਿੰਦੂ
ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਤੈ ਚੰਦੁ॥ ੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾਇ ਤੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਇਕੁ ਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਬਾਨੁ
ਗਾਗਤਾਉ॥ ਮੈਲੇ ਬੂਟ ਸੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸਾ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿਥਾ ਸੁਰਤਿ ਨਤੀਸਾ॥ ੨॥ ਮੈਲੇ
ਲਾਤੀਰੁ॥ ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ॥ ੩॥ ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮੇਤਸਾ॥ ਮੈਲੇ ਸਿਧ
ਕਾ ਅਰੁ ਭੇਖਾ॥ ੪॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਾ ਮਜਟਾ ਸੇਤਿ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਤੁ ਸੁਸਮੇਤਿ॥ ੫॥ ਕੀ
ਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋਗਾ ਮਹਿ ਜਾਨਾ॥ ੬॥ ੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮਨੁ
ਕਿ ਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਤੀ॥ ਬੋਲਨ ਤਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਤੀ॥ ੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁੰਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜਾ
ਮਸਿਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਿਸਿ ਮਿਲਿਤਾ ਮਸੁ ਭਰਮ ਕਦੁਰੀ॥ ਰੁਖਿ ਲੇਖੈ

ਗੁਰੀ॥ ੨॥ ਤਿੰਦੁ ਤੁਰਕ ਕਾਸਾ ਤਿਥੁ ਏਕਾ ਕਤਕ ਹੈ ਮੁਲੰ ਕਤਕ ਹੈ ਸੇਖਾ॥ ੩॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਹੁ
ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੁ ਆਸਤ ਜਿ ਸਮਾਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥

ਕੇ ਸੰਗ ਸਲਿਤ ਥਿਗਰੀ॥ ਸੇ ਸਲਿਤ ਗੰਗਾ ਤੇ ਇਨਿ ਥਰੀ॥ ੧॥ ਥਿਗਰਿ ਓ ਕਥੀ ਗਰਾ ਮੁ
ਥੀ॥ ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨਿਕਤ ਤਿਨ ਜਾਈ॥ ਗਤਾਉ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਵਹੁ ਥਿਗਰਿ ਓ॥
ਤਰਵਹੁ ਚੰਦਨੁ ਤੇ ਇਨਿ ਥਰਿ ਓ॥ ੨॥ ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗ ਤੰਬਾ ਥਿਗਰਿ ਓ॥ ਸੇ ਤੰਬਾ ਕੰਚਨੁ ਤੇ ਇ
ਥਰਿ ਓ॥ ੩॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਥੀ ਗਥਿਗਰਿ ਓ॥ ਸੇ ਕਥੀ ਗਰਾ ਮੈ ਤੇ ਇਨਿ ਥਰਿ ਓ॥ ੪॥ ੫॥

ਭੈਰਉ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲ ਕੁਤ ਥਮਾਲਾ ਬਾਨੰ॥ ਲੋਗਨ ਗਾ ਮੁਖਿ ਲਉ ਨਾਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਜਉ
ਥਉਰਾ ਤਉਰਾ ਮੋਤਰਾ ਲੋਗੁ ਮਰ ਮੁਕਤ ਜਾਨੈ ਸੇਰਾ॥ ਗਤਾਉ॥ ਤਉਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੁਜਉ
ਏਵਾ॥ ਗਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਤ ਠਲਾ ਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨੁ ਓ॥ ਐਸੀ
ਸੇਵਾ ਰਗਤ ਸੁਖ ਪਾਵਉ॥ ੩॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਥੀ ਗੁਥਉਰਾ ਨਾ॥ ਕਥੀ ਗਕਾ ਮਰ ਮੁਰਾ ਮਪਤਿ ਚ
ਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੇਉ ਬਿਸਾਗੀ॥ ਸੁੰਨ ਸਤ ਜਮ ਤਿਥੁ ਨ ਤਤ

ਗੀ॥ ੧॥ ਤਮਗਾ ਟੁਗਰਾ ਗਤਾ ਨ ਕਉ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲੰ ਛਾਡੇ ਦੇਉ॥ ਗਤਾਉ॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆ
ਆਪੁ ਪਤਿਗਵਉ॥ ਜਤਨ ਤੀ ਆਪੁ ਤਤਾ ਤੇ ਇਗਵਉ॥ ੨॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲੰ ਜੇਲਿ ਖਿਦੀ ਆ
ਭਭਿਚਲੇ ਤਮਕ ਛੁਨਲੀ ਆ॥ ੩॥ ਰਿਦੈ ਖਲਾ ਸੁਨਿ ਗਖਿਲੇ ਮੀਰਾ॥ ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ
ਲੇ ਕਥੀ ਗਾ॥ ੪॥ ੭॥ ਭੈਰਉ॥ ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੇਈ ਨ ਦੇਇ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ

ਕੈ ਚੁਚਿਤਿ ਪ੍ਰੇਰੇਇ॥ ਗਤਾਉ॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ॥ ਆਗੈ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਠਿਰਇ
॥ ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ॥ ਦੀ ਆ ਆਦਰੁ ਲੀ ਆ ਬੁਲਾਇ॥ ੨॥ ਨਿਰਧਨ ਸਰ
ਧਨੁ ਦੇਨ ਉਭਾਈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਗਨਿਰਧਨ ਤੇ ਸੇਈ॥ ਜਾ ਕੇ
ਰਿਦੈ ਨ ਮੁਨ ਤੇਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਭੈਰਉ॥ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾ

ਈ॥ ਤਬ ਇਤਮਾਨ ਸਦੇ ਤੀਪਾਈ॥ ਇਸ ਦੇ ਤੀ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਦੇਵਾ॥ ਸੇ ਦੇ ਤੀ ਭਜੁ ਤਰਿ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ॥ ੧॥ ਭਜੁ ਤੁਗੈ ਚਿੰਟੁ ਭੁਲ ਮਤ ਜਾਤੁ॥ ਮਾਨ ਸਜਨ ਮਕਾਏ ਤੀਲਾਤੁ॥ ਗਤਾਉ॥ ਜਬ ਲਗ
ਗਰੇ ਗੁਨ ਤੀ ਆਇ ਆ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕਲਿ ਗੁਸੀਨ ਤੀ ਕਾਇ ਆ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ
ਨੀਥਾਨੀ॥ ਭੁਜਿ ਲੋਗ ਮਨ ਸਰਿੰਗ ਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਅਬਨ ਭਜ ਸਿਭ ਜਸਿ ਕਬ ਭਈ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ
ਤਿ

ਨਭਜਿਅਜਾਈ॥ ਜੇਕਿਉਕਹਿਸੋਈਅਥਸਾਰੁ॥ ਠਿਰਿਪਦੁਤਾਤੁਨਪਾਵਪੁਪੁ॥
 ਸੇਵਕੁਜੇਲਾਇਆਸੇਵਾ॥ ਤਿਨਤੀਪਾਏਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਤਾਕੇਖੁਲੇਕਪਾਟਾ॥
 ਰਿਨਅਵੈਜੋਨੀਥਾਟਾ॥ ੬॥ ਇਤੀਤੇਰਾਅਉਸਰੁਇਤਤੇਗੀਥਾਗਾ॥ ਘਟਭੀਤਰਿਤੁਦੇਖੁ
 ਚਰਿ॥ ਕਤਕਥੀਰਜੀਤਿਕੈਤਾਰਿ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਕਤਿਓਪੁਕਾਰਿਪੁਕਾਰਿ॥ ੫॥ ੧॥
 ਭੈਰਉ॥ ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਥਸੈਥੁਪਿਸਾਰੁ॥ ਤਤਤਮਮਿਲਿਕੈਕਰਤੁਥੀਚਾਰੁ॥
 ਉਤਕੀਸੋਈਪਰੈ॥ ਕਉਨੁਕਰਮਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਮਰੈ॥ ੧॥ ਨਿਜਪਦਉਪਰਿਲਗੈ
 ਨੁ॥ ਗਜਾਰਮਨਾਮੁਮੇਰਾਬੁਤਮਗਿਆਨੁ॥ ਰਤਉ॥ ਮੂਲਦੁਆਰੈਬੰਧਿਆਬੰਧੁ॥
 ਉਪਰਗਤਿਰਾਖਿਆਚੰਦੁ॥ ਪਛਮਦੁਆਰੈਸੁਰਜੁਤਪੈ॥ ਮੇਰੰਡਸਿਰਉਪਰਿਬਸੈ
 ਪਸਚਮਦੁਆਰੈਕੀਸਿਲਓੜਾ॥ ਤਿਤਸਿਲਉਪਰਿਖਿੜਕੀਅਉਗਾ॥ ਖਿੜਕੀਉਪਰਿ
 ਵਾਦੁਆਰੁ॥ ਕਤਿਕਥੀਰਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥ ੩॥ ੨॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉ॥ ਸੋਮੁਲੈ
 ਮਨਸਿਉਲਰੈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਕਾਲਸਿਉਜੁਰੈ॥ ਕਾਲਪੁਰਖਕਾਮਰਦੈਮਾਨੁ॥ ਤਿਸੁਰੁ
 ਕਉਸਦਾਸਲਾਮੁ॥ ੧॥ ਟੈਤਜੁਰਿਕਤਦੁਰਿਥਤਾਵਤੁ॥ ਦੰਦਰਬੰਧੁਸੁੰਦਰਪਾਵਤੁ॥
 ਕਾਜੀਸੋਜੁਕਾਇਆਥੀਚਰੈ॥ ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬੁਤਮੁਪਰਜਾਰੈ॥ ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨੈ
 ਝਰਨਾ॥ ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਗਨਮਰਨਾ॥ ੨॥ ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਜੁਦੁਇਸਰਤਨੈ॥ ਬਾਹਿ
 ਭੀਤਰਿਅਨੈ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਮਟਿਲਸਕਰੁਕਰੈ॥ ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਢੁਤੁਸਿਰਿਪਰੈ॥ ੩॥
 ਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰੈ॥ ਟਿੰਦੁਰਾਮਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਕਾਏਕੁਖੁਦਾਇ॥ ਕਥੀਰ
 ਆਮੀਰਤਿਆਸਮਾਇ॥ ੬॥ ੩॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ ਜੋਪਾਥਰਕਉਕ
 ਦੇਵਾ॥ ਤਾਕੀਥਿਰਥਾਤੇਵੈਸੇਵਾ॥ ਜੋਪਾਥਰਕੀਪੰਛੀਪਾਇ॥ ਤਿਸਕੀਘਾਲਅਜੰਛੀਜ
 ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰੁਤਮਰਾਸਦਥੇਲੰਤਾ॥ ਸਰਬਜੀਅਕਉਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁਦੇਤਾ॥ ਰਤਉ॥ ਅੰ
 ਦੇਉਨਜਾਨੈਅੰਧੁ॥ ਭੁਮਕਾਮੋਤਿਆਪਾਵੈਛੰਧੁ॥ ਨਪਾਥਰੁਥੇਲੈਨਾਕਿਢੁਦੇਇ॥ ਠੇਕ
 ਰਮਨਿਤਠਲੈਤੈਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜਾਵੈ॥ ਉਸਤੇਕਤਤੁਕਵਨਠਲ
 ਵੈ॥ ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਾਮਾਤਿਰੁਲਾਈ॥ ਤੰਨੀਮਰਤਕਕਾਕਿਅਘਟਿਜਾਈ॥ ੩॥
 ਤਤਕਥੀਰਤਉਕਤਉਪੁਕਾਰਿ॥ ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਾਵਾਰਾ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਬਹੁਤੁਪ

ਗਮਭਗਤੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਜਲਮਧਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ
ਪੋਦੀ ਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਢੇਰੇ॥ ਕਮ ਮਾਇਆ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਥਿਆ ਪੈ॥ ਭੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਇਆ ਮਧਿ ਪਯੋ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਡਤ ਕਾਈ॥ ਹਤਉ
ਖੀਮੁ ਗਮਾਇਆ ਮਧਿ ਗਤੇ॥ ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ॥ ਤੁਰੇਉ ਸਟ ਮਾਇਆ ਮਧਿ
ਲਾਸਿ ਧਰਉ ਗਸੀਉ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਖੇਲਾ॥ ੨॥ ਚਿਅਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ॥ ਨਵੈ ਨਾਥ
ਜਾ ਅਰੁ ਚੰਦਾ॥ ਤਪੋਰਖੀ ਸਹ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਸੁਤਾ॥ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੁਤ
ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਗਤਾ॥ ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ॥ ਮੰਜਾਹ ਗਾਡਹ ਅ
ਰੁਧਾ॥ ਥਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਪਰਾ॥ ੬॥ ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਨੇ ਦੇਵਾ॥ ਸਾਗਰ ਇੰ
ਅਰੁ ਧਰੇ ਦੇਵਾ॥ ਕਟਿਕ ਥੀਹ ਜਿ ਸੁਉ ਦਰੁਤਿ ਸੁਮਾਇਆ॥ ਤਬ ਛੁਟੇ ਜਥ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ॥
੧੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਕਜੁ ਏ ਕੁਨਤੀ ਸਰੈ॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਥਿਚ ਰੁਮ
ਰਿਕੀ ਨ ਸਮਰੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ॥ ਹਤਉ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਧਿ॥ ਤਬ ਲ
ਗੁ ਛੁਟੈ ਨਾਨਾ॥ ਜਬ ਤੀ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ॥ ਛੁਲਿਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨ ਗਾਇ॥ ੨॥ ਜੀ ਤੇ ਬੁਝੈ
ਰਹੈ ਤੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿਉ ਤੈ॥ ਦਾਸੁ ਕਥੀ ਰੁਕੈ ਸਮਝਾਇ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਹਤੁ
ਲੇਵਲਾਇ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੇਰੀ ਥਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ॥ ਮਜਲ ਸਿਦੁ
ਰਮਤ ਲੁਕੇ ਪਾਵੈ॥ ਹਤਉ॥ ਸਤਰਿ ਸੋਇ ਸਲਾਰੈ ਤੈ ਕੈ॥ ਸਵਾਲਾ ਖੁਪੈ ਕੰਬਰ ਤਕੈ॥ ਸੇ
ਖੁਕਤੀ ਅਤਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾ ਸੀ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ਸੀ॥ ਤੇਤੀ ਸਕਰੇ ਜੀ ਤੈ ਖੇਲ ਖਾ
ਨਾ॥ ਚਉਗਸੀ ਲਖ ਛਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾ॥ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨ ਦਰਿ ਦਿਖਾਈ॥ ਉਨ ਭੀ
ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਦਿਲ ਖਲਤ ਲੁਜਾ ਕੈ ਜਗਦਰੁ ਬਾਨੀ॥ ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ॥
ਦੁਨੀ ਆਦੇ ਸੁਰੇ ਸੁਤੈ ਲੋਈ॥ ਅਪਨਾ ਕੀ ਅਧੁੰ ਵੈ ਸੇਈ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤਮ ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ॥ ਦੇ
ਉ ਜਥਾ ਭੁਤੇ ਇਥ ਜਗਾਰੀ॥ ਦਾਸੁ ਕਥੀ ਰੁਤੇ ਗੀਪਨ ਤਸਮੰਨਾ॥ ਭਿਸਤੁ ਨ ਜੀ ਕਿਰਾ ਖੁਰਤ ਮਾਨਾ॥
੧੫॥ ੭॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਤ ਤੈ ਉਂਤਾ॥ ਨਾਜਾਨੁ ਓਥੈ ਕੁੰਠੁ ਤੈ ਕਤਾ॥
ਹਤਉ॥ ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਬਾਤ ਨੀ ਬੈ ਕੁੰਠੁ ਬਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈ

ਕੁੰਠਕੀਆਸਾਤਬਲਗੁਨਾਤੀਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਖਾਈਕੋਟੁਨਪਹਲਪਗਾਰਾਨਾ
 ਨਉਥੈਕੁੰਠਦੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਅਥਕਤੀਐਕਾਤਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਥੈਕੁੰਠਅੰਤ
 ੪॥ ੮॥ ੧੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਿਉਲੀਜੈਗਚੁਬੰਕਾਭਾਈ॥ ਦੇਵਰੁਕੋਟੁਅਰੁਤੇਵਰੁ
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਪਚੀਸਸੋਤਮਦਮਤਸਰਆਡੀਪਹਬਲਮਾਇਆ॥ ਜਨਗਰੀਬਕੋ
 ਨਪਤੁਚੈਕਤਾਕਰਉਰਘੁਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਾਮੁਕਿਵਾਗੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦਰਵਾਨੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁ
 ਜਾਕੋਧੁਪੁਧਾਨੁਮਤਾਬਡਦੁੰਦਰਤਤਮਨੁਮਵਾਸੀਰਾਜਾ॥ ੨॥ ਸ੍ਵਾਦਸਨਾਦੋਪੁਮਨ
 ਕੋਕੁਥੁਧਿਕਮਾਨਚਛਾਈ॥ ਤਿਸਨਾਤੀਰਹੇਘਟਭੀਤਹਇਉਗਚੁਲੀਓਨਜਾਈ॥ ੩॥
 ਪਲੀਤਾਸੁਰਤਿਤਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਨੁਚਲਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਸਤਜੋਪਰਜਾਈ
 ਤਿਚੋਟਿਸਿਧਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਲੈਲਰਨੈਲਾਗਾਤੇਰੇਦੁਇਦਰਵਾਜਾ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਅਰੁਗੁਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਕਰਿਓਗਛਕੋਰਾਜਾ॥ ੫॥ ਭਗਤੁਭੀਰਿਸਕਤਿਸਿਮਰਨਕੀਕਟ
 ਲਭੈਛਾਸੀ॥ ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਚਰਿਓਗਜਉਪਰਿਰਾਜੁਲੀਓਅਥਨਾਸੀ॥ ੬॥ ੮॥ ੧੬॥
 ਭੈਰਉ॥ ਗੰਗਗੁਸਾਇਨਿਗਤਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ ਜੰਜੀਰਬੰਧਿਕੈਰਿਖਰੇਕਬੀਰਾ॥ ੧॥
 ਨਡਿਗੈਤਨੁਕਤਾਕਉਡਰਾਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੰਗ
 ਤਰਿਮੇਰੀਟੁਟੀਜੰਜੀਰਾ॥ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾਪਰਥੈਠੇਕਬੀਰਾ॥ ੨॥ ਕਹਿਕੰਬੀਰਕੋਉਸੰਗਨਾ
 ॥ ਜਲਥਲਰਾਖਨਾਏਰਘੁਨਾਥਾ॥ ੩॥ ੧੦॥ ੧੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਅਸਟਪਦੀਅ

ਘਰੁ॥ ਅਗਮਦੁਗਮਗਤਿਰਚਿਓਥਾਸਾ॥ ਜਾਮਤਿਜੋਤਿਕਰੇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਬਿਜੁ
 ਚਮਕੈਤੇਇਅੰਨੰਦੁ॥ ਜਿਤਪਉਤੇਪ੍ਰਭਥਾਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਇਤੁਜੀਉਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾ
 ॥ ਜਗਮਰਨੁਛੁਟੈਭ੍ਰਮੁਭਾਗੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਥਰਨਥਰਨਸਿਉਮਨਤੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਉਮੈ
 ਵਨਿਗਾਵਤਿਗੀਤਾ॥ ਅਨਤਦਸਥਦਤੇਤਤੁਨਕਾਰਾ॥ ਜਿਤਪਉਤੇਪ੍ਰਭਸੀਗੋਪਾਲਾ॥ ੨॥
 ਖੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਾ॥ ਤ੍ਰਿਅਅਸਥਾਨਤੀਨਿਤ੍ਰਿਅਖੰਡਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
 ਆਅਭਅੰਤਾ॥ ਪਾਰੁਨਪਾਵੈਕੋਧਰਨੀਧਰਮੰਤਾ॥ ੩॥ ਕਦਲੀਪੁਤਪਧੁਪਪਰਗਾਸਾ॥
 ਕੰਜਮਤਿਲੀਓਨਿਵਾਸਾ॥ ਦੁਆਦਸਦਲਅਭਅੰਤਰਿਮੰਤਾ॥ ਜਤਪਉਤੇਸ੍ਰੀਕਲੰਕੰਤਾ॥

ਭਉਰਧਮੁਖਿਲਾਗੋਕਾਸੁ। ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਤਿਕਰਿਪਰਗਾਸੁ। ਉਂਤਾਂਸੁਰਜਨਤੀਚੰਦ
 ਦਿਨਿਰੰਜਨੁਕਰੈਅੰਨੰਦ॥ ੫॥ ਸੋਬੁਤਮੰਡਿਪਿੰਡਿਸੋਜਾਨੁ। ਮਾਨਸਰੋਵਰਿਕਰਿਇ
 ਨਨੁ। ਸੋਤੰਸੋਜਾਕਉਤੈਜਾਪਾ। ਜਾਕਉਲਿਪਤਨਤੋਇਪੁੰਨਅਰੁਪਾਪਾ॥ ੬॥ ਅਬਰਨ
 ਨਾਮਨਤੀਛਾਮਾ। ਅਵਰਨਪਾਈਐਗੁਰਕੀਸਾਮਾ। ਟਾਗਿਨਟਰੈਅਵੈਨਜਾਇ॥
 ਨਸਤਜਮਤਿਰਤਿਓਸਮਾਇ॥ ੭॥ ਮਨਮਧੇਜਾਨੈਜੋਕੋਇ। ਜੋਬੋਲੈਸੋਅਪੈਓਇ॥
 ਤੰਮੰਡਿਮਨਿਅਸਥਿਰੁਕਰੈ। ਕਤਿਕਬੀਰਸੋਪ੍ਰਾਨੀਤਰੈ॥ ੮॥ ੧॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥
 ਇਸੁਰਜਾਕੈਪਰਗਾਸਾ। ਕੋਟਿਮਤਦੇਵਅਹੁਕਿਬਲਾਸਾ। ਦੁਰਗਕੋਟਿਜਾਕੈਮਰਦਨੁ
 ਗੋਬੁਤਮਾਕੋਟਿਬੋਦਉਚਰੈ॥ ੧॥ ਜਉਜਾਚਉਤਉਕੇਵਲਰਾਮਾ। ਅਨਦੇਵਸਿਉਨਾ
 ਕਿਆਗਤਉ। ਕੋਟਿਚੰਦ੍ਰਮੇਕਰਤਿਚਰਾਕੁ। ਸੁਰੇਤਤੀਸਉਜੇਵਤਿਪਾਕਾ। ਨਵਗਿ
 ਕੋਟਠਾਢੇਦਰਬਾਰਾ। ਪਰਮਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਤਾਰ॥ ੨॥ ਪਵਨਕੋਟਿਚਉਬਾਰੇਠਿਗਤਿ॥
 ਸਕਕੋਟਿਸੋਜਥਿਸਥਗਤਿ। ਸਮੁੰਦਕੋਟਿਜਾਕੈਪਾਨੀਤਾਰ। ਰੋਮਾਵਲੀਕੋਟਿਅਠਾਰ
 ਭਾਰ॥ ੩॥ ਕੋਟਿਕਮੇਰਭਰਤਿਭੰਡਾਰ। ਕੋਟਿਕਲਖਿਮੀਕਰੈਸੀਗਾਰ। ਕੋਟਿਕਪਾਪ
 ਪੁੰਨਬੁਤਿਗਤਿ। ਇੰਦ੍ਰਕੋਟਿਜਾਕੈਸੇਵਾਕਰਤਿ॥ ੪॥ ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਤਾਰ। ਨਗ
 ਰੀਨਗਰੀਖਿਅਤਅਪਾਰ। ਲਟਛੂਟੀਵਰੈਤੈਥਿਕਰਾਲਾ। ਕੋਟਿਕਲਾਖੈਲੈਗੋਪਾਲਾ॥ ੫॥
 ਕੋਟਿਜਗਜਾਕੈਦਰਬਾਰਾ। ਗੰਧੂਬਕੋਟਿਕਰਤਿਜੈਕਾਰ। ਬਿਦਿਅਕੋਟਿਸਭੈਗੁਨਕਰੈ॥ ਤ
 ਉਪਾਰਬੁਤਮਕਾਅੰਤੁਨਲੈ॥ ੬॥ ਥਾਵਨਕੋਟਿਜਾਕੈਰੋਮਾਵਲੀ। ਰਾਵਨਸੈਨਾਜਤੋਤਛ
 ਲੀ। ਸਤਸਕੋਟਿਬਤੁਕਤਤਪੁਰਾਨਾ। ਦੁਰਜੋਧਨਕਾਮਿਥਿਆਮਾਨੁ॥ ੭॥ ਕੰਦ੍ਰਪਕੋਟਿਜਾ
 ਕੈਲੈਵਨਧਰਤਿ। ਅੰਤਰਅੰਤਰਿਮਨਸਾਤਰਤਿ। ਕਤਿਕਬੀਰਸੁਨਿਸਾਰਿਗਪਾਨਾ। ਦੇਤਿ
 ਅਭੈਪਦੁਮਾਂਗਉਦਾਨ॥ ੮॥ ੨॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਬਾਦੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉ
 ਕੀ॥ ੫੨੭੧ ਗੇਜਿਤਥਾਕਰਉਸਤਖੰਡਾ। ਜਾਮਿਨਉਚਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਰੰ
 ਗੀਲੇਜਿਤਥਾਤਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਲੇਤਰਿਤਰਿਧਿਅਇ॥ ਰਤਉ॥ ਮਿਥਿਅਜਿਤਥਾ

ਅਵਰੇਂਕਮਾਨਿਰਥਾਪਦੁਇਕੁਤਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੨॥ ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨਪੁਜਾਕਰੀ॥
 ਨਾਪੁਜਹਿਨਾਮੈਤਰੀ॥੩॥ ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਦੇਉਇਤੁਕਰਦਾ॥ ਅਨੰਤਰੂਪਤੇਰਨਾਮਦੇ
 ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਤਰੀ॥ ਤਕੈਨਿਕਟਿਬਸੈਨਰਤਰੀ॥
 ਜੋਨਭਜੰਤੇਨਾਰਾਇਣਾਤਿਨਕਮੈਨਕਰਉਦਰਸਨਾ॥ ਰਤਉ॥ ਜਿਨਕੈਭੀਤਰੀ॥
 ਤਰਾਜੈਸੇਪਸੁਤੈਸੇਓਇਨਰਾ॥੨॥ ਪ੍ਰਦਵੈਤਿਨਾਮਦੇਉਨਾਕਤਿਥਿਨਾਨਾਸੋਪੈਥ
 ਲਖਨਾ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਦੁਧੁਕਟੋਰੈਗਡਵੈਪਾਨੀ॥ ਕਪਲਗਾਇਨਾਮਦੇ
 ਅਨੀ॥੧॥ ਦੁਧੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਰਾਇ॥ ਦੁਧੁਪੀਉਮੋਰੋਮਨੁਪਤੀਅਇ॥ ਨਤੀਤ
 ਕੋਥਾਪੁਰਿਸਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਸੁਇਨਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀ॥ ਲੈਨਾਮੈਤਰਿਅਗੈਧਰੀ॥
 ਏਕੁਭਗਤੁਮੇਰੇਤਿਰਦੇਬਸੈ॥ ਨਾਮਦੇਖਿਨਰਾਇਲੁਤਸੈ॥੩॥ ਦੁਧੁਪੀਅਇਭਗਤੁ
 ਰਿਗਇਆ॥ ਨਾਮੈਤਰਿਕਦਰਸਨੁਭਇਆ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਥਉਗੀਮੇਰ
 ਮਭਤਾਰਾ॥ ਗਚਿਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸਿੰਗਾਰਾ॥੧॥ ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉ
 ਉਲੇਗੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਅਰੇਜੋਗੁ॥ ਰਤਉ॥ ਬਾਦੁਥਿਬਾਦੁਕਾਤੁਸਿਉਨਕੀਜੈ
 ਸਨਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥੨॥ ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਐਸੀਥਨਿਆਈ॥ ਮਿਲਉਗੁਪਾ
 ਨਿਸਾਨੁਬਜਾਈ॥੩॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਨਰੁਕੋਈ॥ ਨਾਮੈਸ੍ਰੀਗੰਗੁਭਟਲਸੇਈ॥੪॥
 ੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਥਤੁਖੀਰਿਖੰਡਘੀਉਨਭਾਵੈ॥ — — — — —
 ॥ ਕਥਤੁਕੁਰਨੁਚਨੇਥਿਨਾਵੈ॥੧॥ ਜਿਉਰਾਮੁਗਾਖੈਤਿਉਰਤੀਐਰੇਭਾਈ॥ ਤਰਿਗੀਨ
 ਮਾਕਿਉਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ ਰਤਉ॥ ਕਥਤੁਤੁਰੇਤੁਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ ਕਥਤੁਪਾਇਪਨ
 ਨਪਾਵੈ॥੨॥ ਕਥਤੁਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਵਾਵੈ॥ ਕਥਤੁਭੂਮਿਪੈਅਰੁਨਪਾਵੈ॥੩॥ ਭਨਿ
 ਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੈ॥ ਜਿਤਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਤਪਾਰਿਉਤਰੈ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ
 ਤਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੇਤੁਰੇਆਇਆ॥ ਭਗਤਿਕਰਤਨਾਮਾਪਕਤਿਉਠਏਆ॥
 ਤੀਨਜੀਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਦਮਰਾਇਆ॥ ਢੀਪੇਕੇਜਨਮਿਕਟੋਤਕਉਆਇਆਰਤਉ
 ਲੈਕਮਲੀਚਲਿਓਪਲਟਾਇ॥ ਦੇਤੁਰੇਪਾਢੈਥੈਠਾਏ॥੨॥ ਜਿਉਜਿਉਨਾਮਾ
 ਗੁਣਉਚਰੈ॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਦੇਤੁਰਾਠਿਰੈ॥੩॥੬॥

ਭੈਰਉਮਾਲਾ ਘਰੁ ੨ ਜੈਸੀ ਭੁਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜਾ ਵਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜਾ॥
ਜੈਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹਾਇ ॥ ੧॥ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹਾਇ ਲਾਗੀ
ਜੈਸੀ ਸੁਭਾਇ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੀ ਪਰਪੁਰਖਾ ਰਤਨਾਗੀ॥ ਲੇਭੀ ਨਰੁ ਪਨਕਾ
ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਨੀ ਪਿਆਰੀ॥ ਜੈਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਗੀ॥ ੨॥ ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿ
ਪੇਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਏ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੁਟ ਸਿਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ
ਇ ਆਸ ਚਿਨਾਇ॥ ੩॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ॥ ਜੈਸਾ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਪ੍ਰ
ਵੇਨਾਮ ਦੇ ਉਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਤਮਾਰੈ ਚੀਤਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੭॥ ਭੈਰਉ॥
ਕੀਨਾ ਰਿਤਿ ਅਗੈ ਅੰਧਾ॥ ਪਰਨਾਗੀ ਸਿਉ ਘਾਲੈ ਪੰਧਾ॥ ਜੈਸੇ ਸਿੰਥਲੁ ਦੇਖਿ ਸੁਅਥਿਗਸਾ
ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰੁ ਮੁਆਲਾ ਪਟਾਨਾ॥ ੧॥ ਪਾਪੀ ਕਾ ਘਰੁ ਅਗਨੇ ਮਾਹਿ॥ ਜਲਾਗੈ ਤੈ ਮਿਟਵੈ ਕਬ
ਹੀ ਰਹਾਉ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਾਇ॥ ਮਾਰਗੁ ਢੇਡਿ ਅਮਾਰਗਿ ਪਾਇ॥ ਮੁਲ ਤੁਝ
ਲਾਵੈ ਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਹਿ ਲਾਇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੂਕੇ ਪਰੈ ਅਖਾਰਾ ਕਾ ਪਰੁਪ
ਰਿਕਰਹਿ ਸੀ ਗਾਰਾ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਨਿਤ ਰੋਸਾਸਾ॥ ਵੇਕੇ ਗਲੇ ਜਮ ਕਾ ਟੈਠਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਾਕੇ
ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਓਕਰਮਾ॥ ਸੋਭਿ ਜਿ ਪਰਿ ਤੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ॥ ਕਤ ਤਨਾਮ ਦੇਉ ਇਤੁ ਬੀਚਰੁ
ਇਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤ ਤੁਝਿ ਤਰਤੁ ਪਾਰਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੮॥ ਭੈਰਉ॥ ਸੰਤ ਮਰਕਾ ਜਾਇ ਪੁ
ਕਰੇ ਪੈਨਾਂ ਤੀਤਮ ਤੀਪਚਿਤਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਕਾ ਟੈਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਚਟੀ ਆਸ ਭੈ ਬਿਗਾਰੇ॥
੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜੀਪਿ ਓਕਰੈ॥ ਤਿਰਦੈ ਤਰਿ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰਨੁ ਪਰੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਸੁ ਪਾਬ ਸਿ
ਰੀਨੀ ਸਭ ਰਾਜੇ ਬਿਨ ਤੀਕਾ ਟੈ ਪਟਰਾਨੀ॥ ਪੂਤੁ ਪੁਤਿ ਲਾਇ ਕਹਿ ਆਨਹੀ ਮਾਨੈ ਤਿਨਿ ਤਉ ਅ
ਭੈਰੋਠਾਨੀ॥ ੨॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਮੰਤਰਉ ਪਾਇ ਆਕਰਸਤ ਅਉਧ ਘਨੇਰੀ॥ ਗਿਰਿ
ਤਰਜਲ ਜੁਆਲਾ ਭੈਰਵੀ ਓਕਰਾ ਜਾਗੀ ਮਾਇ ਆਠੇਰੀ॥ ੩॥ ਕਾਛਿ ਖੜਗੁ ਕਾਲੁ ਭੈਰੋ ਪਿ
ਰਮਿਤ ਬਤਾਵੁ ਜੁ ਤੁਹਿ ਗਾਏ॥ ਪੀਤ ਪੀਤ ਬਗਤਿ ਭਵੁ ਪਈ ਬੰਭੁ ਮਾਹਿ ਤਰਿ ਭਾਖੈ॥ ੪॥ ਤ
ਰਨਾਖ ਸੁਜਿਨਿ ਨਖ ਤ ਬਿਦਾਰਿਓ ਸੁਰਿ ਨਰ ਕੀਏ ਸਨਾਥਾ॥ ਕਹਿਨਾਮ ਦੇਉ ਤਮ ਨਹ ਤਰਿਧਿ
ਆਵਹਿ ਰਾਮ ਅਭੈ ਪਦ ਦਾਤਾ॥ ੫॥ ੩॥ ੯॥ ਭੈਰਉ॥ ਅਉਕਲੰਦਰ ਕੇ ਸਵਾ॥
ਕਰਿ ਅਥ ਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਆਕਾਸ ਰੁਲ ਤ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉ ਸੈਸ ਪਤ ਪਾ

ਲਾਗਚਮਹੋਸਕਾਮੰਦਰੁਤੇਰਾਇਤਥਿਧਿਥਨੇਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ ਆਪਨਕੋਇਪੇ
ਰਸੋਲਤਸਤਸਇਜਾਗਾ॥ ਭਾਰਅਠਾਰਤਸੁਦਗਰੁਤੇਰਾਸਤਨਕਸਭਸੰਸਾਰਾ
ਤੀਮਤਜਿਦਿਮਨੁਮਉਲਾਨਾਸਤਜਨਿਵਾਜਗੁਜਾਐ॥ ਥੀਥੀਕਉਲਾਸਿਉਕਾਇਨੁ
ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰੈ॥੩॥ ਭਗਤਿਕਰਤਮੇਰੇਤਾਲਛਿਨਾਏਕਿਤਪਤਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ
ਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਛਿਰੇਸਗਲਥੇਦੇਸਥਾ॥੪॥੪॥੧੦॥

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ਸੁਲਤਾਨਪੁਛੈਸੁਨੈਬੇਨਾਮਾਦੇਖਉਗਮਤੁ
ਰੇਕਾਮਾ॥੧॥ ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਬੰਧਿਲਾਦੇਖਉਤੇਰਾਤਰਿਬੀਰੁਲਾਗਾਉ॥ ਕਿਸ
ਲਿਗਉਦੇਹੁਜੀਵਾਇ॥ ਨਾਤਰੁਗਰਦਨਿਮਾਰਉਰਾਇ॥੨॥ ਥਾਦਿਸਾਤਮੈਸੀਕਿਉ
ਥਿਸਮਿਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਇ॥੩॥ ਮੇਰਾਕੀਆਕਛੁਨਹੋਇ॥ ਕਰਿਤੈਰਾਮੁਹੋਇ
॥੪॥ ਥਾਦਿਸਾਤੁਚੜਿਓਅੰਠਕਾਰਿ॥ ਗਜਤਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ॥੫॥ ਰੁਦਨੁਕੋਰ
ਕੀਮਾਇ॥ ਛੋਡਿਰਾਮਕੀਨਭਜਤਿਖੁਦਾਇ॥੬॥ ਨਤਉਤੇਰਾਪੁਗਜਾਨਤੁਮੇਰੀਸ
ਪਿੰਡੁਪਜੈਤਉਤਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੭॥ ਕਰੈਗਜਿੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੋਟਾ॥ ਨਾਮਾਉਥਰੈਤਰਿਕੀ
॥੮॥ ਕਾਜੀਮੁਲੰਕਰਤਿਸਲਾਮੁ॥ ਇਨਿਤਿੰਦੁਮੇਰਾਮਲਿਆਮਾਨੁ॥੯॥ ਥਾਦਿਸਾਤਬੇਨ
ਨੇਹੁ॥ ਨਾਮੇਸਰਭਰਿਸੋਨਲੇਹੁ॥੧੦॥ ਮਾਲੁਲੇਉਤਉਦੋਜਕਿਪਰਉ॥ ਦੀਨੁਛੋਡਿਨਿ
ਕਉਭਰਉ॥੧੧॥ ਪਾਵਹੁਥੇਜੀਤਾਥਹੁਤਾਲਾ॥ ਨਾਮਾਗਵੈਗੁਨਗੋਪਾਲਾ॥੧੨॥ ਗੰਗਾ
ਨਜਉਉਲਟੀਥੈਏ॥ ਤਉਨਾਮਾਤਰਿਕਰਤਾਰੈ॥੧੩॥ ਸਾਤਘਰੀਜਥਥੀਤੀਸੁਖੀ
ਜਹੁਨਾਇਓਤ੍ਰਿਭਵਨਪਦੀ॥੧੪॥ ਪਾਖੰਤਲਥਾਜਥਜਾਇਲਾ॥ ਗਰੁਜਚੜੇਗੋਬਿੰਦ
ਲਾ॥੧੫॥ ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਿਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਗਰੁਜਚੜੇਅਏਗੋਪਾਲਾ॥੧੬॥ ਕਤਤਿਤ
ਦਿਏਕੋਤੀਕਰਉ॥ ਕਤਤਿਤਲੇਕਰਿਉਪਰਿਧਰਉ॥੧੭॥ ਕਤਤਿਤਮੁਟੀਗਉਦੇਉਜੀਉ
ਸਭਕੋਦੈਖੈਪਤੀਆਇ॥੧੮॥ ਨਾਮਾਪ੍ਰਦਵੈਸੇਲਮਸੇਲਾ॥ ਗਉਦੁਤਾਈਥਭਗਮੇ
੧੯॥ ਦੁਪਤਿਦੁਹਿਜਥਮਟੁਕੀਭਰੀ॥ ਲੇਥਦਿਸਾਤਕੇਅਗੋਧਰੀ॥੨੦॥ ਥਾਦਿਸਾਤਮ
ਮੰਜਾਇ॥ ਅਉਘਟਕੀਘਟਲਾਗੀਅਧਿ॥੨੧॥ ਕਾਜੀਮੁਲੰਕਰਿਨਤੀਰੁਮਾਇ॥ ਥਾਦਿ

ਮੈਂ ਤੇ ਗੀ ਗਾਇ॥ ੨੨॥ ਨਾਮਾ ਕੈ ਤੈ ਸੁਨੁ ਬਾਦਿ ਸਾਹਾਇ ਤੁਕਿ ਚੁਪਤੀ ਆਮੁ ਭੈਦਿ ਪਾਇ
ਇਸ ਪਤੀ ਆਕਾਇ ਤੈ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਾਚਿ ਸੀਲਿ ਚਲਤੁ ਸੁਲਤਾਨ॥ ੨੩॥ ਨਾਮ ਦੇਉ
ਭਗਤਿ ਆਸਮਾਇ॥ ਮਿਲਿ ਤਿੰਦੁ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਤਿ ਜਾਇ॥ ੨੪॥ ਜਉ ਅਥਕੀ ਥਾਹ ਨ ਜੀਵੈ
ਉ॥ ਤਨਾਮੇ ਦੇਵ ਕਾ ਪੰਥੁ ਜਾਇ॥ ੨੫॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਰਹੀ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ
ਉਪਰਿ ਆਪਾਗਿ॥ ੨੬॥ ਸਗਲ ਕਲੇ ਸਨਿੰਦ ਕਭਇ ਆਖੇ ਦੁ॥ ਨਾਮੇ ਨਰਾਇਨ ਨਾਤੀਭੇ
ਭੈਰਉ॥ ਘਰੁ ੨ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤਮਿ ਲੈ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਜਉ ਗੁਰ
ਉਤੈ ਤਰੈ ਪਾਰਿ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤਥੈ ਕੁੰਠ ਤਰੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤਜੀ ਵਤ ਮਰੈ॥ ੧॥ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਫੁਟੁ ਫੁਟੁ ਫੁਟੁ ਫੁਟੁ ਆਨ ਸਭ ਸੇਵਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਉ ਗੁਰ
ਉਤਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਵੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਨਦ ਤਦਿ ਸਧਾਵੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਪੰਚ ਤੇ ਦੁਰਿ॥ ਜਉ
ਗੁਰ ਦੇਉ ਨ ਮਹਿ ਬੋਲੁ ਰਿ॥ ੨॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਅਕ ਥਕਤਾ
ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਤਾ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਤਾ॥ ੩॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਭ
ਨਾ ਤੈ ਸੁਣੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਉਚ ਪਦ ਬੁਣੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਸ੍ਰੀ ਸੁ ਅਕਾਸਿ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇ
ਉ ਸਦ ਬੁਝਿ॥ ੪॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿ ਆਗੀ॥ ਜ
ਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਏਕਾ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਲਿਲਾਟ ਤਿ ਲੇਖਾ॥ ੫॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਕੰਧੁ
ਤਿ ਠਿਰੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਦੇ ਤੁਰਾ ਠਿਰੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਢਾਪ ਰਿ ਢਾਈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇ
ਉ ਸਿਤ ਜਨਿ ਕਸਾਈ॥ ੬॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਅਠ ਸਠਿ ਨਾਇ ਆ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਨਿਚਕੁ
ਲਾਇ ਆ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਦੁਆ ਦਸ ਸੇਵਾ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ॥ ੭॥
ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾਰੁ ਟੁਟੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਭਉ ਜਲਤ
ਗਾ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਜਨ ਮਿਨ ਮਰੈ॥ ੮॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਅਠ ਦਸ ਬਿਉਤਾਗਾ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇ
ਉ ਅਠ ਰਤ ਭਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਉ ਅਵਰ ਨਾ ਤੀਜਾਈ॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾਈ॥ ੯
੧॥ ੨॥ ੧੨ ॥

ਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ ੨ ਬਿਨੁਦੇਖੇਉਪਜੈਨਤੀਆਸਾਜੈਦੀਸੈਸੋਰੇ
 ਨਾਸਾਥਰਨਸਤਿਤਜੇਜਾਪੈਨਾਮੁ॥ ਸੋਜੋਗੀਨਿਤਕੇਵਲਨਿਤਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਪਰਦੇ
 ਰਵੈਜੋਓਕੇਈ॥ ਪਾਰਸੁਪਰਸੈਦੁਬਿਧਾਨਤੋਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੋਮੁਨਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾ
 ॥ ਬਿਨੁਦੁਆਰੇਤ੍ਰੈਲੋਕਸਮਾਇ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਭੁਕੇਈਕਰੈ॥ ਕਰਤਾਉਦਿਸੁਆ
 ਰੈ॥ ੨॥ ਫਲਕਾਰਨਫੁਲੀਬਨਰਾਇ॥ ਫਲੁਲਾਗਾਤਥਫੁਲੁਬਿਲਾਇ॥ ਗਿਆਨੋ
 ਨਕਰਮਅਭਿਆਸੁ॥ ਗਿਆਨੁਭਇਆਤਤਕਰਮਤਨਾਸੁ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਕਤਕਾਰਨਦੀ
 ਮਥੈਸਿਇਆਨਾਜੀਵਤਮੁਕਤਸਦਾਨਿਰਬਾਨ॥ ਕਤਿਗਵਿਦਾਸਪਰਮਥੈਗਾ
 ਦੈਰਾਮੁਕੀਨਜਪਸਿਅਭਾਗ॥ ੪॥ ੧॥ ਕਥੀਰਜੀ ੨੦ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੧੨ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

<p>੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਤਕਰਾਰਗੁਥਸੰਤੁਕਾ॥ ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧</p>	<p>ਪਨੇ</p>	<p>੧੦ ਸਾਤੁਰਜੀਵਥੁਸਭੁਕਿਓ ੧੧ ਰਾਜਾਬਾਲਕਨਗਰੀਕਾਚੀ ੧੨ ਸਾਚਾਸਾਤੁਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਮਾਤਾਮਾਤਮੁਮਾਰਖੀਚਰਿ ੨ ਰੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤ ੩ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਾਕੁ ੪ ਬਸਤ੍ਰਉਤਰਿਗੰਥਰੁਤੇਗੁ ੫ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ ੬ ਮੇਰੀਸਖੀਸਤੇਲੀਸੁਨਤੁਕੂ ੭ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜੀ॥ ੮ ਸਾਤਿਭਭਵੈਸੇਵਕਸੇਵਕੁ ਘਰੁ ੨ ਤਿਤੋਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਥਿਪੁਜਿਮਨਾਵਤੁ ਸਾਲ</p>
<p>੧ ਮਾਤਾਮਾਤਮੁਮਾਰਖੀਚਰਿ ੨ ਰੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤ ੩ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਾਕੁ ੪ ਬਸਤ੍ਰਉਤਰਿਗੰਥਰੁਤੇਗੁ ੫ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ ੬ ਮੇਰੀਸਖੀਸਤੇਲੀਸੁਨਤੁਕੂ ੭ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜੀ॥ ੮ ਸਾਤਿਭਭਵੈਸੇਵਕਸੇਵਕੁ ਘਰੁ ੨ ਤਿਤੋਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਥਿਪੁਜਿਮਨਾਵਤੁ ਸਾਲ</p>	<p>੭੦੪ ੭੦੫</p>	<p>੧ ਮਾਤਾਮਾਤਮੁਮਾਰਖੀਚਰਿ ੨ ਰੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤ ੩ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਾਕੁ ੪ ਬਸਤ੍ਰਉਤਰਿਗੰਥਰੁਤੇਗੁ ੫ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ ੬ ਮੇਰੀਸਖੀਸਤੇਲੀਸੁਨਤੁਕੂ ੭ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜੀ॥ ੮ ਸਾਤਿਭਭਵੈਸੇਵਕਸੇਵਕੁ ਘਰੁ ੨ ਤਿਤੋਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਥਿਪੁਜਿਮਨਾਵਤੁ ਸਾਲ</p>

ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਤਰੁਗਮਿਭੁਲਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾ
ਗੁਰਸਬਦੀਤਹਿਚੇਤਿਸੁਕੁ
ਤੇਗਕੀਅਕਿਰਮਜੰਤੁ॥

ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਚਤ੍ਰਿਅ
ਸਭਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀਤੇਤੋਏ॥ ੭੦੮

ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੇਤਹਿਗੁਲਗਾ
ਬਸੰਤੁਚਤ੍ਰਿਅਫੁਲੀਬਨ
ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਵਿਟੁਪੁਵਾਰਿ
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

ਜਿਉਪਸਗੀਸੁਰਜਕਿਰਦਿ
ਗੋਇਦਿਵਸੁਦੁਇਸਦੇਪਏ
ਘਰੁ ੨ ਤਿਡੋਲੁ॥

ਗਮਨਮੁਰਤਨਕੋਰਜੀ॥

ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮ

ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਆਰੁ ੭੦੯

ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਮਿਭਗਮਿ

ਆਵਲਜਾਦੁਭਇਆਦੁਖੁ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥

ਗੁਰੁਸੇਵੋਉਕਰਿਨਮਸਕਰ

ਤਟਵਾਣੀਧਨੁਮਾਲੁਤਾਟੁ

ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਪੁਭੁਕਿਪੁ ੭੧੦

੪ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮਪਿੰਡਦੀਨ

੫ ਪ੍ਰਭਿਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੇਸੰਗਿਰ

੬ ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਤਰੇਬੁਟੁ

੭ ਤੁਮਥਡਦਾਤੇਦੇਹੇ॥

੮ ਤਿਸੁਤੁਸੇਵਿਜਿਨਿਤੁਕੀਆ

੯ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁ ੭੧੧

੧੦ ਮਨਤਨਭੀਤਹਿਲਾਗਿਪਿ

੧੧ ਗਮਸੰਗਿਸਭਗਏਪਾਪ

੧੨ ਸਚੁਪਗਮੇਸਰੁਨਿਤਨਵ

੧੩ ਗੁਰਚਰਣਸਰੋਵਤਦੁਖੁ

੧੪ ਸਗਲਾਇਛਾਜਪਿਪੁੰਨੀ

੧੫ ਕਿਲਥਿਖਥਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨ

੧੬ ਰੋਗਮਿਟਏਪ੍ਰਕੁਮਾਪੀ॥ ੭੧੨

੧੭ ਤੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਤਲ

ਤਿਡੋਲੁ॥ ਘਰੁ ੨

੧੮ ਤੇਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਤੁਮੇਰੇਭਈ

੧੯ ਤੇਗਿਕੁਟਗਤਿਤੁਏਜਾਣਤਿ

੨੦ ਮੁਲੁਨਬੁਝੈਆਪੁਨਸੁਝੈ

੨੧ ਦੇਖੁਫੁਲਫੁਲਫੁਲੇ॥

ਮਤਲਾ ੯

੧ ਮਨਕਤਾਥਿਸਾਰਿਓਗਮ

੨ ਪਾਪੀਤੀਏਮੈਕਾਮਬਸਾਇ

੩ ਸਾਧੋਇਤਤਨੁਮਿਥਿਅਜਾਨੇ ੭੧੩

੬ ਮਾਈਮੈਪਾਇਓਤਰਿਨਾਮੁ
੫ ਕਤਾਕੁਲਿਓਰੇਤੁਰੈਲੋਤ
ਅਸਟਪਦੀਆ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

੧ ਜਗੁਕਉਆਨਾਮੁਨਤੀਦੀ
੨ ਮਨੁਕੁਲਉਰਗਿਮਿਸਿਆਇ
੩ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿਸੁ
੪ ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਵੈਪਰ ੭੧੪
੫ ਮਤੁਕਸਮਅੰਧੁਲੇਗਰਥਿ
੬ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲੀ
੭ ਆਪੇਭਵਗਫੁਲਥੇਲ
ਘਰੁ ੨ ਚਿੰਡੇਲਾ॥

੮ ਨਉਸਤਚਉਦਤਤੀਨਚੁ ੭੧੫
ਮਤਲਾ ੪ ਚਿੰਡੇਲੁਘਰੁ ੨

੧ ਕੰਧਾਇਆਨਗਰਿਏਕੁਥਾਲੁ
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਤਲਾ
੫ ਘਰੁ ੧੧

੧ ਸੁਦਿਸਾਖੀਮਨਿਜਪਿਪਿਆਰ
੨ ਅਨਿਕਜਨਮਭੁਮੇਜੋਨਿਸੁ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧ ਵਾਰਮਤਲਾ ੫ ਪਉੜੀ ੭੧੬

੭੫ ਜੋਤਸੁਮਲਾ
੬੩ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ
੧੨ ਮ:੧ ੭ ਮ:੪
੧੮ ਮ:੩ ੨੧ ਮ:੫
੫ ਮ:੬

੧੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
੮ ਮ:੧ ੨ ਮ:੫
੧ ਮ:੪
੧ ਵ:੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਥਾਦੀਭਗਤਾਕੀ॥ ਕਥੀਰੀ
ਘਰੁ ੧

੧ ਮਓਲੀਪਰਤੀਮਓਲਿਆ
੨ ਪਡਿੰਤਜਨਮਾਭੇਪਜਿਪੁਰਾ
੩ ਜੋਇਖਸਮੁਤੈਜਪਇਆ॥

੪ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦਪਰਾਏਪੜਦ
੫ ਇਸੁਤਨੁਮਪੇਸੰਦਨਚੋਗ
੬ ਨਾਇਕੁਏਕੁਥਨਜਾਗੇਪਾਰ
ਚਿੰਡੇਲੁ॥ ਘਰੁ ੨

੭ ਮਾਤਾਜੁਗੀਪਿਤਾਭੀਜੁਗ
੮ ਸੁਗਤਕੀਜੈਸੀਤੇਗੀਚਲ
ਰਾਮਾਨੰਦਜੀਉ॥

੧ ਕਤਜਾਈਐਰੋਘਰਲਾ
ਨਾਮਦੇਵਜੀਉ॥

੧ ਸਾਧਿਥੁਸੰਕਟਵੈਸਵਰੁ
੨ ਲੇਕੁਲਹਰਿਅਤਿਨੀਸੁਖ
੩ ਸਤਜਾਅਵਲਿਪੁਜਿਮਦਿਨੀ
ਗਵਿਦਾਸਜੀਉ॥

੧ ਤੁਝਹਿਸੁਣੰਤਾਕਯੁਨਾਹਿ

੧੩ ੮ ਕਥੀਰੀ
੧ ਰਾਮਾਨੰਦਜੀ
੩ ਨਾਮਦੇਵਜੀ
੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ
੧੩

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੁਬੰਤੁਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ਮਾਤਮਾਤਮੁਮਾਰਖੀ
 ਭੁਬੰਤੁਮਤਲਾ ੧ ਪਰਠਤੁਚਿਤਸਮਾਲਿਸੋਇਸਦਾਸਦਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੧॥ ਭੋਲਿਆਤਉ
 ਭੁਤਿਵਿਸਾਗਿ॥ ਤਉਮੈਮਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮਨਗੁਲਵਿਚਿਗੁਲੁਲੈਸਾਗਿ॥ ਰਤਉ॥ ਕਰਮਪੇ
 ਭੁਤਗੀਧਰਮਭੁਲੁਠਲੁਗਿਆਨੁ॥ ਪਤਿਪਰਾਪਤਿਛਾਵਘਲੀਚੁਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨੁ
 ਭੁਤਕੁਦਰਤਿਕੰਨੀਥਾਲੀਮੁਖਿਆਖਲੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ ਪਤਿਕਾਧਨੁਪੁਰਾਤੋਆਲਾਗਾ
 ਭੁਤਿਧਿਆਨੁ॥ ੩॥ ਮਾਤਰੁਤੀਆਵਲਾਵੇਖਤੁਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਰੇਨਸੁਕਤੀਜਿ
 ਭੁਤੁਖਿਰੇਤਸਮਾਇ॥ ੬॥ ੧॥ ਭੁਤਿਅਈਲੇਸਰਸਭਸੰਤ
 ਭੁਤਿਗੰਗਿਰਤੇਰਵਤਿਸਿਤੇਰੈਚਾਇ॥ ਕਿਸੁਪੁਜਚੜਵਉਲਗਉਪਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਰਦਾਸ
 ਭੁਤਸਾਕਤਉਰਾਇ॥ ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਿਨਮਿਲੈਕਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਤੇਰੀਮੁਰਤਿਏਕਾਥਤੁ
 ਭੁਤਪੁ॥ ਕਿਸੁਪੁਜਚੜਵਉਦੇਉਪੁਪਾ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਅਕਤਾਪਾਇ॥ ਤੇਰਾਦਾਸਨਿ
 ਭੁਤਸਾਕਤਉਰਾਇ॥ ੨॥ ਤੇਰੇਸਠਿਸੰਥਤਸਭਤੀਰਥਾ॥ ਤੇਰਾਸਚੁਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰਾ॥ ਤੇਰੀ
 ਭੁਤਿਅਵਿਗਤਿਨਤੀਜਾਲੀਐ॥ ਅਲਜਾਲਤਨਾਮੁਵਖਾਲੀਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਕਿਆ
 ਭੁਤਾ॥ ਸਭੁਲੋਕੁਸਲਾਤੇਏਕਸੈ॥ ਸਿਰੁਨਾਨਕਲੋਕਾਪਵਤੈ॥ ਬਲਿਤਾਗੀਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾ
 ਭੁਤੈ॥ ੬॥ ੨॥ ਭੁਤਿਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਾਕੁਆਗਾਰੁਪੇਕੀ
 ਭੁਤਾ॥ ਭੁਤੁਭਿਸਥਾਰੁ॥ ਗੰਗਾਕਾਉਦਕਕਰੰਤੇਕੀਆਗਿ॥ ਗਰੁੜਾਖਾਣਾਦੁਪਸਿਉਗਾ
 ਭੁਤਾ॥ ੧॥ ਗੇਮਨਲੇਖੈਕਥਤੁਨਪਾਇ॥ ਜਾਮਿਨਭੀਜੈਸਾਚਨਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਦਸਅਠਲੀ
 ਭੁਤੋਵਤਿਪਾਸਿ॥ ਚਰੇਥੇਦਮੁਖਾਗਰਪਾਠਿ॥ ਪੁਰਬੀਨਵੈਵਰਨਾਕੀਦਤਿ॥ ਵਰਤਨੇਮ
 ਭੁਤੋਦਿਨਰਾਤਿ॥ ੨॥ ਕਾਟੀਮੁਲੰਤੇਵਤਿਸੇਖਾ॥ ਜੇਗੀਜੰਗਮਭਗਵੇਭਖਾ॥ ਕੋਗਿਰਤੀਕਰ
 ਭੁਤੀਸੰਧਿ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੇਸਭਖਤੀਅਸਿਥੰਧਿ॥ ੩॥ ਜੇਤੇਜੀਅਲਿਖੀਸਿਰਿਕਾਗਾ॥ ਕਰਲੀ
 ਭੁਤਿਉਤੋਵਥਿਸਾਗਾ॥ ਤੁਕਮੁਕਰਤਿਮੁਰਖਗਵਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਤੁਰਾ॥ ੪॥ ੩॥
 ਭੁਤਿਉਤੋਵਥਿਸਾਗਾ॥ ਤੁਕਮੁਕਰਤਿਮੁਰਖਗਵਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਤੁਰਾ॥ ੪॥ ੩॥
 ਭੁਤਿਉਤੋਵਥਿਸਾਗਾ॥ ਤੁਕਮੁਕਰਤਿਮੁਰਖਗਵਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਤੁਰਾ॥ ੪॥ ੩॥

ਵੈਜੋਗੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਦ ਸਵੈ ਦੁਆਗੁ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਮੁੜਾਵੈ ਰੋਵੈ
 ਏਕੁ ਧਿਆਵਤੁ ਮੁੜ ਮਨਾ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ਜਾਤਿ ਇਕ ਖਿਨ ਆਰਤਾ ਉਸਿ ਮਿਤ ਸਾਸ
 ਹਤਿ ਵਖਿ ਆਲਾ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜਤਿ ਪੁਰਾਣਾ ਪਾਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਨਿ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ
 ਨ ਕੋਰਮ ਈ ਆਨੇ ਨਿਨਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕੋ ਐਸਾ ਸੰਜਮੀ ਤੋਇ ॥ ਕ੍ਰਿਅਾ ਵਿਸੇਖ ਪੁਜਾ ਕਰੇ
 ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤਿ ॥ ਓਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੈ ਸੇ ਪਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਕੀਤਹੋ ਆਕੇ ਰੋ
 ਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਅਪਿ ਚਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਯੁਕਮੈ ਭੁਵੈ ਤਾਂ ਸਾ
 ਏ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲਾ ਤੋਇ ॥ ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ
 ਤਿਗੁਰ ਸੰਗਾ ॥ ਤਉ ਭਵ ਜਲ ਕੇ ਤੂਟ ਸਿਥੰਧਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਬੰਸਤੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਰਬ ਤੇਤਾ ॥ ਤੁਸੁ ਰਿਨਾ ਬੇਦ
 ਵਾ ॥ ਤਰਿਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਲਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਨਾ ਮਗੁਨ ਗਾਏ ਤੁਅਪਰੰਪਰੁ ਸਰਬ ਪਾਲਾ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧਨ ਪਾਈ ਐਤ
 ਸੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲ ਮਲੀਨ ਅੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿਨਾ ਮਨ ਸੁਧੁ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਾ
 ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਰਾਖ ਧਿਰ ਖਨ ਟਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਹਿ ਸਾਰ
 ਖੁਤ ਉਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰਤਾਰਾਇ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸੇਰਾ ਮਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮ ਗਤਿ ਨਿਰਿ
 ਰਿਗੁਨ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇਰਾ ਮਨਾ ਮਤੀਰਾ ॥ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਮ ਤਜਿ ਦੁਜਾ ਭਾ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿਗੁਰੁ ਗੁਰਮਿਲਾਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬੰਸਤੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਸਤੋਲੀ ਸੁਨਤੁ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਗੀਸਾਲੁ ਸੰਗਿ ਸਾਇ ॥ ਓਤੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐਕੁ
 ਇ ॥ ਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇ ਓਰਾ ਮਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਤੋਲੀ ਤਰਿਗੁਨ ਬਨੇ ॥ ਤਰਿਪੁ
 ਸੰਗਿ ਖੇਲਤਿ ਵਰਕਾ ਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਜਤ ਮਨੁ ਮਨੇ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖੀ ਦੁਤਰਿ
 ਤਿਭੇ ਉ ॥ ਓਤੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰੁਚੀ ਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ
 ਜਾਇ ॥ ਅਜ ਪੁਜ ਪੇਉ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ਤੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸੰਗੁ ਦੇਇ ॥ ਬਿ
 ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਲੇਧੰਧੁ ਰੋਇ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮ
 ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰਾਵੈ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ

ਭਗੁਸਤਿਜੋਗੁ॥ ੬॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੧ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜਿ॥ ਸ
ਪਿਥੇਜੇਗਾਜੁਗਾਜਿ॥ ਗੁਰਮਤਿਉਤਮਸੰਗਿਸਾਥਿ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਏਸਤਿਅ
ਮਤਥਿਸਰਸਿਰੇਮਨਰਾਮਬੋਲਿ॥ ਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਅ
ਲਾਏਅਤੁਲੁਤੇਲਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਤਿਗੁਰਸਿਖਤੇਗਾਗੁਰਸੇਵਤੇਤ
ਤੇਗਾਨਗਨਿੰਦਕਲੇਭੀਮਨਿਕਠੇਗਾਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈਸਿਚੇਰਚੇਗਾ॥ ੨॥ ਗੁਰੁਤੁਠ
ਜੇਭਗਤਿਭਾਉ॥ ਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਈਐਤਰਿਮਤਲਿਠਾਉ॥ ਪਰਤਰਿਨਿੰਦਾਤਰਿਭਗਤਿਜਾ
ਤਰਿਭਗਤਿਸੁਤਾਵੀਕਰਮਿਭਾਗੁ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਕਰੇਦਾਤਿ॥ ਗੁਰਸਿਖਪਿਆ
ਦਿਨਸੁਗਤਿ॥ ਠਲੁਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰੁਤੁਸਿਦੇਇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪਾਵਤਿਵਿਰਲੇਕੇਇ॥

੭॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੧ ਸਾਤਿਥਭਾਵੈਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈਸ
ਕੁਲਉਧਰੈ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਰਉਕਿਅਕੋਤਸੈ॥ ਸਾਚੁਨਾਮੁਮੇਰੈਤਿਰਦੈਵਸੈ॥
ਤਉ॥ ਜੈਸੇਮਾਇਆਮੋਤਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਰੈ॥ ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਰਾਮਨਾਮਰਵਤਰੈ॥ ੨॥
ਮੇਰੁਖਮੁਗਧਉਪਰਿਕਰਤੁਦਇਆ॥ ਤਉਸਰਲਗਤਿਰਤਉਪਇਆ॥ ੩॥ ਕਤਤੁਨਾ
ਮੁਸੰਸਾਰਕੇਨਿਠਠਲਕਾਮਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥ ੪॥ ੮॥

ਗਗੁਬਸੰਤੁਤਿੰਡੋਲੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਸਾਲਗਿਅਮ
ਪ੍ਰਧੁਜਿਮਨਾਵਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਥੇਜਾਥਾਧਤੁਦਇਆਕ
ਤੁਦਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਕਾਏਕਲਰਾਸਿੰਚਤੁਜਨਮੁਗਵਾਵਤੁ॥ ਕਾਚੀਛਤਗਿਦਿਵਾਲ
ਤੇਗਚੁਲਾਵਤੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਤਰਿਤਮਾਲਟਿੰਡਪਰੇਵਤੁਤਿਸੁਭੀਤਰਿਮਨੁਜੇਵਤੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚਤੁਭਰਤੁਕਿਅਰੇਤਉਮਾਲੀਕੋਤੇਵਤੁ॥ ੨॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕਰਤੁਥਸੇਲੇ
ਕੇਰਤੁਪਰਤੀਭਾਈ॥ ਜਿਉਗੋਰਤੁਤਿਉਤੁਮਸੁਖਪਾਵਤੁਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਅਜਾਈ॥ ੩॥
ਕਗੁਲੇਤੇਫੁਨਿਪੰਸੁਲਾਤੇਵੈਜੇਤੁਕਰਤਿਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਭੂਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਦ
ਇਆਕਰਤੁਦਇਆਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੯॥

ਬਸੰਤੁਤਿੰਡੋਲੁਮਤਲਾ ੧ ਸਾਤੁਰ
ਜੀਵਬੁਸਭੁਕਿਛੁਸੰਝੀਪੇਵਕਜੈਧਨਵਖੇ॥ ਅਧਿਕੁਚਜੀਦੇਸੁਨਦੇਉਜਾਣਾਨਾਹੀਰਖੇ
॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਾਤਿਥਾਤਉਆਪੇਭਗਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਅਖਰਲਿਖੇਸੇਈਗਾਵਾਅਵਰਨਜਾਦ

ਬਾਣੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਛਿ ਕਸੀ ਦਾ ਪਤਿ ਰਤਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣੁ ਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਕਰਿ
 ਰਾਜ ਰਾਖਤਿ ਤੇ ਵਤਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੁ ਪਤਿ ਆਪੰਡਿ ਤੁ ਥੀ ਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰੁ ਦੁਇ
 ਵਾ॥ ਪ੍ਰਦ ਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵੰ॥ ੩॥ ੨॥ ੧੦॥
 ਲੁਮਤਲਾ ੧ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾਨ ਲਿਖਿ ਆਗੇ॥ ਦੁਇ ਮਾਏ
 ਇਥਾ ਪਾਪ ਜੀ ਅਤਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰੁ ਤੁ ਥੀ ਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ
 ਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸ ਪਤਿ ਮਊਲੀ ਸਾਗਰੁ
 ਪਾਇਆ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰੁ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਾਮੁ
 ਤਾਜਾਣੀ ਐਇ ਕਿਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ॥ ਤਾਕੇ ਲਖ ਲਖ ਜਾਣੀ ਅਤਿ ਖਿਮਾਧਨੁ ਸੰਗੇ
 ੩॥ ਕਤਿ ਆਸੁ ਦਤਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਤਿ ਤਿਨ ਟੀਸੇ ਤੀਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਦ ਵਤਿ ਨਾਨਕੁ
 ਨਿਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੇ ਲਾਖਿਨੁ ਮਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਤਿੰਨੋ ਲੁਮਤਲਾ ੧
 ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਸਾਨ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ
 ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੧॥ ਮਤਿ ਭੁਲਤਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਤਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨਾ
 ਲੇਈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਨਾਮੁ ਤਹੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨ ਟੀਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ
 ਭਾਗਾਨ ਟੀਭਗਤਿ ਤਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾਸਤ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ
 ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਜਨਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰਿ
 ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੇ ਤਰਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਇ
 ਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਏ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਸੰਗਿ ਥੀਏ॥ ੪॥
 ॥ ੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥

ਮਾਤਰੁ ਤੀਮਤਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ॥ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਆ

ਜੀ ਅਜੰਤੁ॥ ਕਿ ਅਤਉ ਆਖਾ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ॥ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ॥ ੧॥
 ਤੈਂ ਸਾਤਿ ਬਕੀ ਕਰਤਿ ਸੇਵਾ॥ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਆਤਮ ਦੇਵਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਮੁ ਤੇ
 ਸੇਵਾ ਕਰੈ॥ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਦੁ ਨਾਮੁ ਚਰੈ॥ ਇਨ ਬਿ

ਰੁਤਰੈ॥ ੨॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਫਲ ਲਾ
ਆਪੇ ਕਰਤਾਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਨ ਦਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ॥ ਬਿਖਿ ਆਕੀ ਬਾਸ ਨਾਮ ਨ ਡਿਕਰੇਇ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਵ
ਕਰੇਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਗਤੇ ਸਚਿ ਤਹਿ ਨਾਮਿ ਨਿਤਾਲਾ

ਇਆ ਕਰਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦਇ ਆਲਾ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਨੀ ਮੈ ਕੋਇ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਭਾਖੈ ਜੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਗਤਿ ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸ
ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਗਤਾਉ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭੀ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨਾ॥ ਗਮੁ ਬਿ
ਬੁਧੁ ਰਿਪ ਚੁਤਾਨਾ॥ ਬਿਬੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਗੰਗੇ॥ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਰਘ ਸਤ
ਵਡਭਾਗੇ॥ ੨॥ ਪਉਲ ਪਾਲੀ ਕੀਇ ਤਦੇ ਤਸਰੀ ਗਾ॥ ਤਉ ਮੈਰੇ ਗੁਕਠਿ ਨ ਤਨਿ ਪੀਰਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਰੁ ਗੁਲਗਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਪਾਗੁ ਰਿਰੇ ਗੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੩॥
ਰਿਨ ਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਾਗੇ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲ ਤਜੇ ਲੇ ਅਤੰ ਕਾਗੇ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਵਡਭਾ
ਗੰਗੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਸੇਵੇ ਸੋ ਤਰਿ ਕਾਲੇ ਗੁ॥ ਸਾਚੁ ਸਤਿ ਜੁ ਕਦੇ ਨ ਤੋਵੈ ਸੋ ਗੁ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਏ ਨਾਤੀ ਤਹਿ
ਨਾਮਾਤੀ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੇ ਜਿਨ ਤਹਿ ਮਨ ਮਾਤਿ
ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਤੀ॥ ਗਤਾਉ॥ ਤਹਿ ਨ ਸੇਵ ਤਿਤੇ ਤਹਿ ਤੇ ਦੁਰਿ॥ ਦਿਸੰ
ਭਵਤਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਤਿ ਧੁਰਿ॥ ਤਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ॥ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਤਿ
ਨਤ ਮਾਇ॥ ੨॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗ ਤਪਾਵੈ ਮਾਨੁ॥ ਤਹਿ
ਉਵੈ ਖੈ ਸਦ ਤਜੁਰਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਅਭਰ ਪੂਰਿ॥ ੩॥ ਜੀ ਅੰਨੰਤ ਕੀ ਕਰੇ
ਉਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸਮਾਲਾ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਿ ਜਾਇ॥ ਨ

ਕਨਾ ਮਿਵਡਿ ਆਈ ਪਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ
ਮਨ ਤੋਇ॥ ਏਕੇ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਦੁਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁ ਤੁਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿ ਗੁ
ਰ ਮੈ ਨੇਏ ਕੁਦਿ ਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿ ਅਸ ਦਬਸੰਤੁ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮ
ਉਲਿ ਆਗਾਇ ਗੁਲ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਗਤਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਕਰਤੂ ਬੀਚਰਾ॥ ਤਪਾ

ਭਸਾਚੈਲਗੈਪਿਆਰੁਆਪੁਢੇਡਿਤੋਤਿਦਾਸਤਭਾਇ॥ਤਉਜਗਜੀਵਨੁਵਸੈਮਨਿਅ
॥੨॥ਭਗਤਿਕਰੇਸਦਵੇਖੈਤਜੁਗਿ॥ਮੇਗਪ੍ਰਭੁਸਦਰਹਿਆਭਗਪੁਰਿ॥ਇਸੁਭਗਤੀਕ
ਜਾਵੈਭੇਉ॥ਸਭੁਮੇਗਪ੍ਰਭੁਆਤਮਦੇਉ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਗਜੀ
ਸਿਉਅਪਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਤਰਿਅਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰੇਡੇਲਿਵਲਾ
੪॥੬॥ ਬਸੰਤਮਤਲਾ੩ ਭਗਤਿਵਢਲੁਤਰਿਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ਗੁਰਗਿ
ਤਜਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰੇਵਿਚਤੁਆਪੁਖੋਇ॥ਤਦਤੀਸਚਿਮਿਲਾਵਾਏ॥੧॥ਭਗ
ਤਤਿਸਦਾਤਰਿਪ੍ਰਭਦੁਅਭਿ॥ਗੁਰਕੈਤਤਿਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਰਤਾਉ॥ਭਗਤਿਕ
ਜਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਵਿਚਤੁਤਉਮੈਖੋਇ॥ਤਰਿਜੀਉਅਪਿਵਸੈਮਨਿਅ
॥ਸਦਾਸੰਤਿਸੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਇ॥੨॥ਸਾਚਿਰਤੇਤਿਨਸਦਥਸੰਤਾ॥ਮਨੁਤਨੁਤਰਿਅ
ਵਿਗੁਣਗੁਣਿੰਦਾ॥ਥਿਨੁਨਾਵੈਸੁਕਾਸੰਸਾਰੁ॥ਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲੈਵਰੇਵਾਰ॥੩॥ਸੇਵ
ਜਿਤਰਿਜੀਉਭਵੈ॥ਸਦਾਸੁਖੁਸਹੀਭਿਭਵੈਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵੇਸਤਿਜਿ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਇ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤਮਤਲਾ੩ ਮਾਇਅਮੋਹੁ
ਥਦਿਜਲਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਤਰਿਅਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਠਲਿਉਥਿਰਖੁਤਰਿਕੈਦੁਅਭਿ
ਚੀਬਾਣੀਨਾਮਪਿਆਰਿ॥੧॥ਏਮਨਤਰਿਅਸਤਜਸੁਭਾਇ॥ਸਚਭਲੁਲਾਗੈਸਤਿ
ਭਾਇ॥ਰਤਾਉ॥ਆਪੇਨੇਜੈਆਪੇਦੁਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਵੇਖੈਸਦਤਜੁਗਿ॥ਛਾਵਪ
ਛੁਲੀਬਨਰਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਿਗਸੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕਰਿ
ਨਰਾਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਵਾਈਵਿਚਤੁਜੁਠਿਭਰੰਤਿ॥ਪਰਪੰਚਵੇਖਿਰਹਿਅਵਿਸਮਾਦੁ
ਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮਪ੍ਰਸਾਦੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਿਰਸਭੇਗਾ॥ਜੇਕਿਓਕਰੇਸੇਈਪ
ਗਾ॥ਵਡਾਦਾਤਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਥਦੁਕਮਾਇ॥੪॥੬॥

ਬਸੰਤਮਤਲਾ੩ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਏਕੇਚੇਤੈਠਿਰਿਜੋਨਿਨਾਵੈ
ਲਜਨਮੁਇਸੁਜਗਮਤਿਅਇਅਯਾ॥ਸਾਚਿਨਾਮਿਸਤਜਿਸਮਾਇਅਯਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਤਰਿਨਾਮੁਸੇਵਤੁਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਰਤਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਤਸਾ
ਦੀ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਜਗਮਾਤਿਸਮਾਦੀ॥ਚਤੁਜੁਗਪਸਹੀਸਾਚੀਸੇਇ॥ਨਾਮਿਰੇਡੇ

ਦੁੱਤੋਇ॥ ੨॥ ਇਕਿਸਾਚੈ ਸਥਦਿ ਰਹੇ ਤੇਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੈ ਸਾਚੈ ਭਾਇ॥ ਸਾਚੁ ਪਿਆ
ਦੇਖਿ ਤੁਹਿ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪੁਗਿ॥ ੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਥ
ਮੇਲਾ ਵੇਤੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਸੁਪਾਇ॥ ਅਨਾਨਕ ਸਤ ਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥
(੭) ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਤੁਹਿ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ

ਪੁਗਿ॥ ਤਰਿ ਸੇ ਤੀਸ ਦਰ ਤੇਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ॥ ੧॥ ਦਾਸ
ਦਾ ਸੁਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਤੋਇ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਤੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਦੇਖਿ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ॥ ਐਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਨਾਓ ਤੁਮਰੈ ਨਾਵੈ ਜਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ
ਭੁਮਾਇ॥ ੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਇ॥ ਅਪੁਮਾਰਿ ਸਤ ਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ
ਅਤਿ ਸੁਤਰਿ ਤੁਝਾ ਦੁ॥ ਸਾਚ ਸਥਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਵਾ ਦੁ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਖਿ ਤੋ
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੮॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁ

ਕਾਕਰਤਿ ਉਧਾਰੁ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੁਲੇਕਾ ਤੇ ਅਏ॥ ਨਾਮੁ ਤੁ
ਲੇ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਦੁ ਸਵਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਪਰੈ
ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਗੀਰਾ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗੀਰਾ॥
ਮੈ ਮਰੈ ਨਾਵੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਤੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾ
ਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਤਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਵੈ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੇਭੁ ਤੋਇ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾ
ਵੈ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਅਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਤਰਿ ਸਭਿ ਭੁਲਾਹਿ ਦੁਜੈ ਪਤਿਥੋਇ॥ ਸਾਚਾ
ਸੇਵਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾਸ ਭਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਮਨੁ ਮੁ
ਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰਨ ਪਾਈ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਤੁਕ ਮੁਮੰਨੈ ਸੋ ਜ
ਨੁ ਪਰਵਾਹੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾ ਦੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ॥
ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਸਦਾ ਮਨ ਭਾਇ॥ ਅਪਾਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾ
ਵੈ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਰੇ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ

ਨਪਾਈ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
 ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਏ॥ ਜਿਨ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾ ਆਉ
 ੧੦॥ ਥਸੰਤਮ ਤਲਾ ੩ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਸੇ
 ਆਏ॥ ਨਿਤ ਚਲਾ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰਾ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਾਤੀ ਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਭੁਭੁ
 ਮਗਤਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਥਪੁ ਭੋਖ ਕਰਹਿ
 ਸੰਤਿ ਨ ਤੇਇ॥ ਥਪੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਥੋਇ॥ ਸੇਵ ਡਭਾ ਗੀ ਜਿਨ ਸਥ ਦੁਪਚਾਰ
 ॥ ਥਾਤਰਿ ਜਾਂਦਾ ਘਰ ਮਤਿ ਆਇ ਆ॥ ੨॥ ਘਰ ਮਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮ
 ਜਤਿ ਸਥ ਦਿਥੀ ਚਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਨਿਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਤੀ ਮਾਤਿ॥ ਸਦਾ ਚੰਗਿ ਰਹੇ ਸਚਿ
 ਤਿ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਊ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਭਵੈ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਨੈਜਾ
 ਦੁਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿ ਅਭਰ ਪੂਰਿ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਥਸੰਤਮ ਤਲਾ ੩ ਗੁਰਮ
 ਦੀ ਤਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਗਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ॥ ਕੋਟ ਕੁਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾ
 ਜੀਵਤ ਮਗਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਤਿ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਤਰਿ ਜੀਉ ਜਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ
 ਤੁਮ ਨੁਮ ਉਲਿਅ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁ
 ਨ ਤੇਇ॥ ਥਪੁ ਸੰਜਮਿ ਸੰਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮ ਤਿਨਾ ਮੁਪਰਾ ਪਤਿ ਤੇਇ॥ ਵਡ
 ਤਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਕਲਿ ਮਤਿ ਗਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਆਜਾਇ
 ਮਿਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਉ ਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਰਿ ਨਾਮੁ
 ਚਾਰਾ॥ ਭੁਟੈ ਗਾਮ ਨਾਮ ਦੁਖ ਸਾਰਾ॥ ਤਿਰ ਦੈਵ ਸਿਆਸੁ ਥਾਤਰਿ ਪਾਸਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ
 ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਥਸੰਤਮ ਤਲਾ ੩ ਤੇਗ ਕੀ ਅਇ
 ਮਜੰਤੁ॥ ਦੇਤਿ ਤਜਾ ਪੀਆ ਦਿਸੰਤੁ॥ ਗੁਣ ਅਧਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਤਰਿ ਜਪਿ
 ਕੈ ਲਗਾਉ ਪਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ॥ ਕਾਏ ਜਨਮੁ ਗਵ
 ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੁਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਤ ਜਭਾਇ ਪਾਇ ਆਉ
 ॥ ੩॥ ਉਤਮ ਉਚਾ ਸਥ ਦਕਾਮੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੧੩॥

ਥਸੰਤਮ ਤਲਾ ੩

ਥਨ ਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜ੍ਹਿ ਆਥ ਸੰਤੁ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਗਿ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਤੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ॥ ਤਾਸੁ ਖੁਪਾਵਤੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥
ਉ॥ ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਊਲਿ ਐਭੁਇਆ ਅਨੰਦੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੨॥
ਕੋਏ ਕੁਸੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ॥ ਤੁਕ ਮੁਥੁ ਭੈ ਤਾਏ ਕੋ ਜਾਣੈ॥ ੩॥ ਕਤ ਤਨਾਨ ਕੁਤ ਉਮੈ ਕੈ ਤਨ
ਏ॥ ਆਖ ਲੁਵੇ ਖਲੁ ਸਭੁ ਸਾਤਿ ਬੇਤੇ ਤੇਇ॥ ੪॥ ੧੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਭੰਜੁ ਗਤੇ ਕੀਤੇ ਤੇਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈਟੈ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤੇਏ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈ ਧੁਮਿਲਾ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤੇਰੇ ਸਭ ਲੇਇ॥ ਫਲ ਤਿਨੁ
ਅਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਤੇਇ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਖੈ
ਧਯੇ॥ ੩॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਰਿ ਆਏਇ॥ ਨਾਨਕ ਇਤੁ ਤਨੁ ਬਿਰਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫ
ਲੁ ਪਾਏ ਸੇਇ॥ ੪॥ ੧੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੇ ਤਰਿ ਗੁਲਗਇ॥

ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੇਇ॥ ਇਤੁ
ਨੁ ਜਲਿ ਆਦੁ ਜੈ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਪੰਧੈ ਬੰਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸ
ਬਿਲ ਲਾਇ॥ ੨॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਢੁਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈਟੈ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਕੀ ਠਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਛੈਟੈ
੩॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਢੁਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀ ਆਢ ਡਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੇਤੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥ ੪॥

੧੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਬਸੰਤੁ ਚੜਿ ਅਫੁਲੀ ਬਨ ਰਾਇ॥ ਏਤਿ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਕੁਲ ਤਿ ਤਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਤਰਿ ਆਏਇ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿ
ਗੁਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਕਛੈ ਪੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਲੀ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਏ॥ ਇਤੁ
ਤਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਏ॥ ੨॥ ਫਲ ਫੁਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ॥ ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਆਖਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲੀ॥ ੪॥

੧੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਲੀ ਵਿਟੁ ਵਾਰਿ ਆ

ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਪਲਾਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤਰਿ ਆਏ ਵੈ ਇਕੁ
ਤਰਿ ਨਾਮ ਫਲੁ ਪਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਉ ਬੇਰੁ ਭਾਈ ਤਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅਇ
ਵਿਚਤੁ ਤਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇ॥ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਦੁਠਾ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੨॥ ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨ ਨੇ

ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬ ਦੇ ਲਇ ਅਨੁਮਿਲਾਇ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀ ਮੈ ਭਾਈ
ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅਪਿ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਅਸੁ ਭਾਈ
ਨਕਸਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬ ਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥ ੩੦ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪

ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

ਜਿਉ ਪਾਸ ਗੀ ਸੁਰਜ ਕਿਰਦਿ ਜੋਤਿ ॥ ਤਿਉ ਪਾਇ
ਟਿਗਈ ਅਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਤਰਿ ਰਵਿ ਅਸੁ ਬਥਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਸਬ ਦੀ ਮਿਲੀ
ਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਤਰਿ ਸੇਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟ
ਇ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿ ਅਭਰੁ ਪੂਰਿ ॥ ਸਾਕਤ ਨ ਰਲੇ ਭੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ
ਵਰਤੈ ਤਰਿ ਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਏਕੋ ਕਰੇ ਸੁਭੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪
ਗੈਦਿ ਵਸੁਦੁਇ ਸਦੇ ਪਾਏ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਗਿਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ
ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੁਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਗਾਵਹੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਠਿਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਤਉ ਮੈ ਮੁਏ ॥ ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਾਰੇ ਜਮ
ਰਿਗਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਗੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇਉ ਦੁਖ ਭੋਗੇ
॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਤਰਿ ਕਿੰਪਾਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤੁਠੀ ਮਿਲਿ ਆਬਨ ਵਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਬਸੰਤੁ ਤਿਓਡੇ ਲੁਮਹਲਾ ੪

ਘਰੁ ੨

ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੀ ਗੜੀ

ਰਏ ਕਲੁ ਕਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਖੋਜੀ ਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੋ
ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰੁ ਸੁਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਪੰਚ ਚੌਮਿ ਲਿਲਾਗੇ ਨਗਰੀ ॥ ਆਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਤਿਰਿ ਅਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਪੋਜ ਪਰੇਤ ਬ
ਰੇ ਪਨੁ ਸਾਥ ਤੁਰਾ ਸਿਉ ਬਰਿ ਅਧਾ ॥ ੨ ॥ ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਬਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ
ਆਮਾਇ ਅਧਾ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇ ॥ ੩ ॥
ਗੰਨਾ ਬਜਗਦੀ ਸਗੁ ਸਾਈ ਕਰਿ ਕਿੰਪਾਸਾ ਪ੍ਰਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਿ ਤੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਿਓਡੇ
ਰਿਗੁ ਗਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਬਸੰਤੁ ਤਿਓਡੇ ਲੁਮਹਲਾ ੪

ਤੁਮਵਰੁ ਪੁਰਖ ਵਰਾਣੀ

ਗੁਸੰਈਤਮਕੀਰੋਕਿਰਮਤੁਮਨਏ॥੧॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਕਰਤੁਪ੍ਰਭਕਿੰਪਾਗੁਰਸ
ਗੁਰਚਰਣਤਮਥਨਏ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਏ॥ਜਨਮ
ਮਕੇਕਿਲਵਿਖਮਲੁਭਰਿਅਮਿਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਤਨਏ॥੨॥ਹਰਿਉਗਤੁਮਰ
ਜਾਤਿਅਵਿਜਾਤਹਰਿਜਪਿਓਪਤਿਤਪਵੀਏ॥੩॥ਹਰਿਕੀਰਿਸੰਗਲਭਵਨਤੇਉਪਰਿ
ਬਿਸੇਭਾਤਹਿਪ੍ਰਭਦਿਨਏ॥੪॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭਧਿਆਵੈਸਭਿਪੁਰੇਮਾਨਸਭਿ
ਏ॥ਸੇਧੰਨਿਵਡੇਵਡਪੁਰੇਤਹਿਜਨਜਿਨਤਹਿਧਾਰਿਓਤਹਿਉਰਏ॥੫॥ਤਮਛੰਦੇ
ਮਥਤੁਅਤਿਭਾਗੀਤਹਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਮਿਏ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਇਆਤਹਿ
ਤਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੀਏ॥੬॥੨॥੬॥ ਬਸੰਤੁਤਿਡੇਲੁਮਤਲਾ ੬

ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਆਰਤਿਨਸਕੈਨਿਤਤਹਿਤਹਿਨਾਮਰਸਿਗੀਧੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਰਸ
ਕਪਰਿਓਥਨਿਮਾਤਾਥਨਿਕਾਢੇਬਿਲਲਬਿਲੀਧੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿ
ਨਾਮਤਹਿਬੀਧੇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਵਿਚਿਕੰਏਆਨਗਰਤਹਿਸੀ
ਰਾਹਤਾਉ॥ਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸਾਏਜੇਤੇਤਹਿਬਿਰਹਿਪ੍ਰਭੁਤਹਿਬੀਧੇ॥ਜਿਉਜਲਰ
ਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਗੀਬਿਨੁਜਲਦੇਖੇਸੁਕਲੀਧੇ॥੨॥ਜਨਜਪਿਓਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਨਰਤਹਿਉਪਦੇਸਗੁਰੁਤਹਿਸੀਧੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਤਉਮੈਮਲੁਨਿਕਸੀਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਤਹਿਜਲਿਨੀਧੇ॥੩॥ਤਮਰੇਕਰਮਨਬਿਚਰਤੁਠਾਕੁਰਤੁਮਪੈਜਰਖਤੁਅਪਨੀਧੇ॥
ਭੈਭਵੈਸੁਦਿਬਿਨਉਥੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਸਹਦਿਪਵੀਧੇ॥੪॥੩॥੫॥

ਬਸੰਤੁਤਿਡੇਲੁਮਤਲਾ ੬ ਮਨੁਖੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਿਮਭਗਿਥਤੁਪਾਵੈਤਿਲੁਘਰਿਨਤਿ
ਵਾਸਪਾਈਐ॥ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦਾਰੁਸਿਰਿਧਾਰਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਆਲਿਵਸਾਈ
ਐ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਤਹਿਧਿਆਈਐ॥ਤਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਤਹਿਸਤਜਿਸਮਧਿਲਗਾਈਐ॥ਰਾਹਤਾਉ॥ਘਰਿਰਤਨਲਾਲਾਥਤੁਮਾਣਕ
ਲਾਦੇਮਨੁਭੂਮਿਆਲਤਿਨਸਕਾਈਐ॥ਜਿਉਓਡਾਕੁਪੁਗੁਤਜਿਨਕਾਢੇਤਿਉਸਤਿ
ਗੁਰਿਵਸਤੁਲਤਾਈਐ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਜੀ
ਵਾਈਐ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪੁੰਨਿਫਲੁਪਾਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥੩॥ਮਧੁਸੁ

ਦਨਤਰਿਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਕਿੰਪਾਕਰਿਕਿੰਪਾਗੁਰੁਮਿਲਾਈਐ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਥਾਪਦੁ
ਅਰੀਮਲਿਸਾਧੁਤਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ ੪॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁਤਿਰੋਲੁਮਤਲਾ
ਅਵਦਜਾਦੁਭਇਆਦੁਖੁਬਿਖਿਅਦੇਤਮਨਮੁਖਸੁੰਦੀਸੁੰਦੁ॥ ਗਮਨਾਨੁਖਿਨੁਪ
ਨਹੀਚੇਤਿਅਜਮਿਪਕਰੇਕਾਲਿਸੁਲੁੰਦੁ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਤਉਮੈਮਤਾ
ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਤਰਿਪਿਅਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਰਿਰਸੁਭੁੰਦੁ॥ ਗਤਾਉ॥ ਸਤਸੰਗ
ਸਾਧਦਇਆਕਰਿਮੇਲਤੁਸਰਲਾਗਤਿਸਾਧੁਪੰਦੁ॥ ਤਮਰੁਥਦੇਪਾਥਰਕਢਿਲੇ
ਭਤੁਮਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਦੁ॥ ੨॥ ਤਰਿਉਸਤਤਿਧਾਰਤੁਰਿਦਅੰਤਰਿਸੁਆਮੀ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਲੰਦੁ॥ ਤਰਿਨਾਮੈਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਤਮਤਰਿਵਿਟਤੁਪੁਮਿਵੇ
॥੩॥ ਜਨਕੇਪੁਰਿਮਨੋਰਥਤਰਿਪ੍ਰਭਤਰਿਨਾਮੁਦੇਵਤੁਤਰਿਲੰਦੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਤੀ
ਨਦੁਭਇਅਦੈਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਓਤਰਿਭੰਦੁ॥ ੪॥੫॥੭॥੩੭॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਥਸੰਤੁਮਤਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਗੁਰੁਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਰਾ॥ ਅਜੁਤਮਾਰੈਸੰਗਲਚਾਰਾ॥ ਅਜੁਤਮਾਰੈਮਤਾ
॥ਚਿੰਤਲਥੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਅਜੁਤਮਾਰੈਗਿਤਿਬਸੰਤੁ॥ ਗੁਨਗਾਏਪ੍ਰਭਤੁਮਕੇ
ਤਾ॥ ਗਤਾਉ॥ ਅਜੁਤਮਾਰੈਥਨੇਛਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਸੰਗੀਮਿਲਿਖੇਲਨਲਾਗਾ॥ ਤੇਲੀ
ਸੰਤਸੇਵਾ॥ ਰੰਗੁਲਾਗਾਅਤਿਲਾਲਦੇਵਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੁਪਾ
ਨਾਤੀਛਾਵਧੁਪਾ॥ ਸਗਲੀਰੁਤੀਤਰਿਅਦੇਇ॥ ਸਦਬਸੰਤਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵਾ॥ ੩॥
ਖੁਜੰਮਿਓਤੈਪਾਰਜਾਤਾ॥ ਫੁਲਲਗੇਫਲਰਤਨਭੰਤਿ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਤਰਿਗੁ
ਗਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇ॥ ੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ੫

ਤਟਵਦੀਧਨੁਮਾਲੁਤਟੁਕੀਤੁ॥ ਜੁਅਗੀਜੁਏਮਾਂਤਿਚੀਤੁ॥ ਅਮਲੀਜੀਵੈਅ
ਖਾਇ॥ ਤਿਉਤਰਿਜਨੁਜੀਵੈਤਰਿਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਅਪਨੈਰੰਗਿਸਭੁਕੇਰਚੈ॥ ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿ
ਇਅਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੈ॥ ਗਤਾਉ॥ ਮੇਘਸਮੈਮੋਰਨਿਰਤਿਕਾਰਾ॥ ਚੰਦਦੇਖਿਬਿਗਸਤਿ
ਉਲਾਗਾ॥ ਮਾਤਾਥਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦਾ॥ ਤਿਉਤਰਿਜਨਜੀਵਤਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੨॥

ਸਦਭੋਜਨੁ ਮਾਸਾ ॥ ਰਦੁ ਦੇਖਿ ਸੁਰੇਚਿ ਤਉ ਲਾਸਾ ॥ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ
ਰਿਜਨ ਕਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸੁਥਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਤਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ
ਕੋਨਾਇ ॥ ਤਿਸਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਇਤੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿ ਸੁਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾਖ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿ ਸੁਗੁ
ਦਇ ਆਲੁ ॥ ਮੰਗਲੁ ਤਿਸੈ ਕੈ ਜਿ ਸੁਏ ਕੁਕਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੈ ਨਾਮੁ ॥
ਕ੍ਰਿਤਿ ਤਕੈ ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ ॥ ਜਾਕੈ ਕੀਰਤਨੁ ਤਰਿ ਪੁਨੀ ॥ ਰਹਤਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮ
ਲਿਨਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਈ ਐ ਪੁਢਿ ਜਨਾ ॥ ਸੇਤ ਪਸੀ ਜਿ ਸੁਸਾਧ ਸੰਗੁ ॥ ਸਦ ਪਿਆ
ਜਿ ਸੁਗੁਰੁ ਤਿ ਰੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸੇਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਭਉ ਪਇਆ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀ ਅਜਿ ਸੁਭੁ ਮੁਗਇ
ਆਸੈ ਇਕੰਤੀ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦਾਥਾਇ ॥ ਸੇਈ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਾਚ ਠਾਇ ॥ ੩ ॥ ਏਕਾਥੇ ਜੈਏ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਹੀ ਤਚੀਤਿ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ਸਤਿ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਜਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾਖ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣੁ ਤੁਮ ਪਿੰਡ ਦੀਨ

ਮੁਗਧ ਸੁੰਦਰ ਧਰਿ ਜੋਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਦਇ ਆਲਾਨਾ ਮੁਜ ਪਤੋ
ਤਨਿ ਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਾਰ ਲਕਰ ਲੋਗਾ ॥ ਤਉ ਪਾਵਉ ਤੁਮ ਤੇ ਸਗਲ ਥੋਕਾ ॥
ਰਹਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤੋ ਵਤਉ ਧਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪ ਤੁਮ ਸਤਿ ਸਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤਪ
ਸੇਭੁ ਤੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤਬਿ ਘਨੁ ਨਾਤੀ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਾਰ ਇਤਿ ਦੁਲਭ ਦੇਤਾ ॥ ਸੇ
ਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਤਿ ਇਤੁ ਬਿਸਾਮੁ ॥ ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਰੇ ਨਾ
ਮੁ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਇ ਨਾਤਿ ॥ ਸਭੁ ਤੋਰੇ ਖੇਲੁ ਤੁਝ ਮਾਤਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ
ਭਉ ਰਖਿ ਲੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾਖ

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਇ ॥ ਜਿਸਤਿ ਦੇਖਿ ਤਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ
ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਦਇ ਅਧੀਮ ਲਾਵਤੁ ਤਿਸਤਿ ਮੋਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮਨਾ ॥ ਜੀ
ਉਪਾਨ ਸਭੁ ਤੋਰੇ ਧਨੁ ॥ ਰਹਤਉ ॥ ਜਾਕਉ ਬੋਧਿ ਤਿਸੁ ਰਿਨ ਰਦੇਵਾ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਨ ਲ
ਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ਜਾਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ॥
੨ ॥ ਜਾਕੈ ਭਗਤ ਅਨੰਦ ਮੈ ॥ ਜਾਕੈ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਤੀ ਭੈ ॥ ਜਾਕੈ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਤੀ ਭੈ ॥

ਜਾਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ॥ ੩॥ ਕਉ ਨ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਕਹੀ ਜਾਇ॥ ਸੁਖ ਦਾ ਤਪ
 ਤਿਓ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿੰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇ ਤੁਨਾ ਮੁ॥ ੪॥ ਪ॥
 ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲਿ ਪਾਲੀ ਜਿਉ ਤੇਰੇ ਬੂਟਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਿਉ
 ਬੂਟਾ ਜੈਸੇ ਦਾਸੇ ਪੀਰ ਮੀਰ॥ ਤੈਸੇ ਉਪਾਰ ਰਨ ਗੁਰ ਤਪੀਰ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਦਾ ਤੇ
 ਦੇ ਨਤਾਗਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਮ ਸਕਾਰੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਸ ਤਿਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧ
 ਾਤਿ ਸੁਜਨ ਲਾਗਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੁ॥ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕਤਿ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧ
 ਗ ਜੁਗਤਿ॥ ੨॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ॥ ਰਸਨਾ ਗਾਏ ਗੁਣ ਅਨੇਕ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਨੁ ਆਪਾਨਾ ਤਰਿ ਰਸ ਤਿਸੁ ਆਦਿ॥ ੩॥ ਸੇਵ ਕੁਲਾ ਗੋਚਰ
 ਾ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ॥ ਸਗਲ ਉਪਾਰ ਲਤੇ ਰੇ ਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ
 ਧਾਨੁ॥ ੪॥ ੬॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ ਥਰ ਦਾ ਤੇ ਦੇ ਰੇਤਾ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾ
 ਤਿ ਰਵਿ ਰੇਤਾ॥ ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨਾ॥ ਸੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ੧॥
 ਉਕਛੁ ਨ ਜਾਨ ਉਤੇਰੀ ਸਾਰਾ॥ ਤੁਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਗਾਰ ਤਾਉ॥ ਜਾ
 ਤਾਪਨ ਕਰ ਮਕੀਤਿ॥ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਗੀਤਿ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖ ਉਆਸ ਦੇ
 ਮਤੇ ਰੇ ਕੀਤਿ ਰਉਟੇ ਕਾ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਿ
 ਮੀਨਾ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਉਚਤ ਤੇ ਉਚਾ॥ ਤਮ ਬੋਰੇ ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਮੁਚਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ
 ਆਇ ਆਸੇ ਗਨੀ॥ ਜਿਨ ਤੁਪਾਇ ਆਸੇ ਧਨੀ॥ ਜਿਨ ਤੁਸੇ ਵਿਆਸੁ ਖੀਸੇ॥ ਸੰ
 ਗਣਿ ਨਾਨਕ ਪਰੇ॥ ੪॥ ੭॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁ ਤੁਸੇ ਵਿਜਿਨਿ ਤੁਰ
 ਾਤਿ ਸੁਅਰਾਧਿ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਕਰੁ ਤੇ ਤਿਠਿ ਰਿਡਾਨੁ ਨ ਲਾਗੈ
 ਸਕੀ ਕਰਿ ਪੋਤ ਦਾਗੀ ਠਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ੧॥ ਏਵਡ ਭਾਗੁ ਤੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾ
 ਪਾਏ ਇਉ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਲੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਜੀ ਸੇਵਾ ਜੀਵਨੁ ਥਿਰ ਥਾ॥ ਕਛੁ ਨ ਏ
 ਪੁਰਨ ਅਰਥਾ॥ ਮਾਣਸ ਸੇਵਾ ਖਰੀਦੇ ਤਲੀ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਭੇਲੀ॥ ੨॥
 ਲੇਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਭਾਈ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਤਿਬ ਤਾਈ॥ ਉਤਾ ਜਪੀ ਐਕੇ ਵਲਾ
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਗਰਾਮ॥ ੩॥ ਸਗਲ ਤਤਮਾ ਤਿਤ ਤੁਗਿ ਆਨੁ॥ ਸਰਬ ਧਿਅਨ

ਵਿਆਨੁ ਤਰਿਕੀਰਤਨਮਤਿ ਉਤਮਪੁਨਾ ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਇਗੁਨਾ ॥ ੪॥ ੮
ਬਸੰਤਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਬੇਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁਤੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲ

ਇ ॥ ਜਿਸੁ ਅਰਧੇਜਮੁਕਿਓਨਕਤੋ ॥ ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਸਭੁਕਿਓਲੈ ॥ ੧॥ ਰਾਮਗ
ਲਰਾਮਗਮਾ ॥ ਤਿਆਗਤਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮਾਗਤਾਉ ॥ ਜਿਸਕੇਧਰੇਧਰਦਿਅ
ਸੁਆਘਟਿਘਟਿਜਿਸਕਾਏਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁਨੀਤੋਇ ॥ ਅੰਤਕਾਲਿ
ਭਿਰਿਨਰੋਇ ॥ ੨॥ ਸਗਲਧਰਮਮਤਿਉਤਮਧਰਮਾ ॥ ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਕੈਉਪਰਿਕ
ਜਿਸਕਉਚਾਤਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ ॥ ਸੰਤਸਭਕੀਲਗਤੁਸੇਵਾ ॥ ੩॥ ਅਦਿਪੁਰਖ
ਕੀਆਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਤਰਿਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਤੀਨਜਾਇ
ਨਾਨਕਜਨਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇ ॥ ੪॥ ੯॥ ਬਸੰਤਮਤਲਾ ੫ ਮਨਤਨਭੀਤਰਿ

ਗੀਪਿਆਸਾ ॥ ਗੁਰਿਦਇਅਲਿਪੁਰੀਮੇਰੀਆਸਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਨਮੁ
ਭਤਰਿਨਾਮਗੰਗਿ ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬਸੰਤੁਬਨਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਤਿਰਦੈਉਰਿ
ਸੇਵਾਸਦਾਤਰਿਜਸੁਸੁਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰਣਕਰਣਾਮੋਤਿ
ਨਾਥਪ੍ਰਭਤੇਗੀਸਰਣੁ ॥ ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਆਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿਕਿੰਪਾਪ੍ਰਭਲੇਤਿਨਿਸਤਰਿ ॥
ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਨਾਸਦੇਵਾ ॥ ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵਾ ॥ ਧਰਦਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀ
ਲਾਗਾਇ ॥ ਤੇਰਾਦੀਆਸਭਜੰਤਖਾਇ ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਦਇਅਲਾਅਪ
ਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਤਾਲਿ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਤਿਦੇਤੁਦਾਨੁ ॥ ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਤੇਰੇਨਾ

ਨੁ ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਬਸੰਤਮਤਲਾ ੫ ਰਾਮਗੰਗਿਸਭਗਏਪਾਪਾ ॥ ਰਾਮਜਪਤ
ਭੁਨੀਸੰਤਾਪਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਮਿਟੇਅੰਧੇਗਾ ॥ ਤਰਿਸਿਮਰਤਕਢੁਨਾਏਫੇਗਾ ॥
ਬਸੰਤੁਤਮਰੈਰਾਮਗੰਗੁ ॥ ਸੰਤਜਨਸਿਉਸਦਾਸੰਗੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤਜਨੀਕੀਆਉ
ਖੇਦੇਸੁ ॥ ਜਤਗੋਬਿੰਦਭਗਤੁਸੇਧੰਨੀਦੇਸੁ ॥ ਤਰਿਭਗਤਿਤੀਨਉਦਿਅਨਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਘਟਿਘਟਿਪਛਾਨੁ ॥ ੨॥ ਤਰਿਕੀਰਤਨਰਸਭੇਗੰਗੁ ॥ ਮਨਪਾਪਕਰਤੁਸਦਾਸੰਗੁ
ਨਿਕਟਿਪੇਖੁਪ੍ਰਭਕਰਣਤਰਾ ॥ ਈਤਉਤਪ੍ਰਭਕਾਰਜਸਾਰਾ ॥ ੩॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਲਗੋਧਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿਕਿੰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਦਾਨੁ ॥ ਤੇਰਿਆਸੰਤਜਨਾਕੀਥਢਉਪੁਰਿ ॥ ਜਪਿ

ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਸਦਤਜੁਗਿ॥ ੬॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾਪੁ
 ਸਰੁਨਿਤਨਵਾਗੁਰਕਿਪਾਤੇਨਿਤਚਵਾ॥ ਪ੍ਰਭਰਖਵਾਲੇਮਾਈਬਾਪਾ॥ ਜਕੋਸਿ
 ਦਿਨਤੀਸੰਤਾਪਾ॥ ੧॥ ਖਸਮੁਪਿਆਈਇਕਮਨਿਇਕਭਾਇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਦਾ
 ਈਸਾਚੈਸਾਤਿਬਗੀਖਾਕੰਠਿਲਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਪਣੇਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪਿਰਖੇ॥ ਦੁ
 ਦੁਤਸਭਿਭ੍ਰਮਿਥਕੇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਨਤੀਜਾਇ॥ ਦੁਖੁਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਰਹੇਧਾਇ॥
 ਕਿਰਤੁਓਨਾਕਾਮਿਟਸਿਨਾਤਿ॥ ਓਇਅਪਣਾਬੀਜਿਅਪਾਪਿਖਾਇ॥ ਜਨਕਾਰ
 ਲਾਅਪਿਸੇਇ॥ ਜਨਕਉਪਤੁਚਿਨਸਕਸਿਕੋਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਿਦਾਸਰਖੇਕਰਿਜਤਨੁ
 ਅਖੰਡਪੁਰਨਜਾਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਰਸਨਗਾਇ॥ ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਤਰਿ
 ਲਪਿਅਇ॥ ੬॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾਪੁ ਗੁਰਚਰਣਸਰੇਵਤਦੁਖੁਗਇਆ
 ਰਬੁਤੀਮਪ੍ਰਭਿਕਗੀਮਇਅਧਾ॥ ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੁਰਨਕਾਮਾ॥ ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਰਮਾ
 ॥੧॥ ਸਾਰੁਤਿਸੁਤਾਵੀਜਿਤੁਤਰਿਚਿਤਿਅਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦੀਸੈਬਿਲਲੰਤੀਸਕ
 ਰਿਠਿਰਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੇਧਨਵੰਤਜਿਨਤਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਸਿ॥ ਕਾਮਕੋਪਗੁਰਸ
 ਨਾਸਿ॥ ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਅਧਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਖਸਮੁਪਿਆਇਆ॥ ੨॥
 ਪਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਿਕੀਓਨਿਵਾਸਾ॥ ਤਰਿਜਪਿਜਪਿਤੋਈਪੁਰਨਾਸਾ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹਿ
 ਰਵਿਰਤਿਅਧਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਿਤਰਿਤਰਿਕਤਿਅਧਾ॥ ੩॥ ਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਏ
 ਗਮਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਪਿਜਪਿਜੀਵਤਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾ
 ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੬॥੧੩॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾਪੁ ਸਗਲਇਛਾਜਪਿਪੁਨੀ
 ਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨਿਅਧਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਰਵਤੁਗੋਬਿੰਦੈਰਵਲੋਗੁ॥ ਜਿਤੁਰਵੇ
 ਖਸਤਜਭੋਗੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਤਲਿਅਧਾ॥ ਅਪਣਾਦਾਸੁਅਪਿ
 ਲਿਅਧਾ॥ ੨॥ ਸੇਜਸੁਤਾਵੀਰਸਿਬਨੀ॥ ਅਇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਸੁਖਧਨੀ॥ ੩॥ ਮੇਗਗੁਣ
 ਗਣੁਨਬੀਚਰਿਅਧਾ॥ ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਚਰਣਪੂਜਾਰਿਅਧਾ॥ ੬॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾਪੁ
 ਕਿਲਢਿਖਬਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਉਪਜੀਸਤਜਪੁਨਾ॥ ੧॥ ਮਨੁ
 ਓਤਰਿਚਰਨਸੰਗਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਪੂਜਨਭੇਟੇਨਿਤਰਾਤੋਤਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥ ਰਤਾਉ॥

ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾਲਾਲਜਿਲਾਇਉਪਾਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਇਹੁਮਨੁਤੇਆਸਾਪ
ਨਿਤਦੇਖੈਸੁਆਮੀ ~~ਤਜੁਗਿ॥ ੩॥~~ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਗਈ॥ ਨਾਨ੍ਹਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਭ
੬॥੧੫॥ **ਬਸੰਤੁਮਤਲਾਪ** ਰੋਗਮਿਟਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ ਬਾਲਿਕਗਥੇਅ
ਕਰਿਬੀਪਿ॥ ੧॥ ਸੰਤਿਸਤਜਗਿਤਿਸਦਬਸੰਤੁ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਲੀਆਏਕਲਿਆ
ਪ੍ਰਜਪਿਤਰਿਤਰਿਮੰਤੁ॥ ਰਹਤਉ॥ ਜੋਗਸੰਤਾਪਕਟੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ ਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉ
ਨਿਤਜਪਿ॥ ੨॥ ਜੇਜਨੁਤੇਰਾਜਪੇਨਉ॥ ਸਭਿਠਲਪਾਏਨਿਤਚਲਗੁਣਗਉ॥
ਨਾਨਕਭਗਤਭੁਲੀਗੀਤਿ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਜਪਦੇਨੀਤਨੀਤਿ॥ ੬॥੧੬॥

ਬਸੰਤੁਮਤਲਾਪ ਤੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਤਲਾ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਭਇਆਦਇ
ਲਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇਸਭੁਪੁਰਾਕੀਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਰਿਦਮਤਿਦੀਆ॥ ਰਹਤਉ॥ ਕਰ
ਮੁਮੇਗਕਭੁਨਬੀਚਰਿਓ॥ ਬਾਤਪਕਰਿਭਵਜਲੁਨਿਸਤਰਿਓ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਿਕਾਟਿਮੈ
ਗਮਲਕਰੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਲੀਪਰੇ॥ ੩॥ ਆਪਿਕਰਤਿਆਪਿਕਰਲੈਤਰੇ॥ ਕ
ਰਿਪਨਾਨਕਉਪਾਰੇ॥ ੬॥੧੭॥ **ਬਸੰਤੁਤਿਰੋਲੁਮਤਲਾਪ** ਘਰੁ੨

ਇਕਤ੍ਰਿਮਿਲਤੁਮੇਰੇਭਾਈਦੁਬਿਧਾਦੁਰਿਕਰਤੁਲਿਵਲਾਇ॥ ਤਰਿਨਾਮੈਕੋਤੋਵਤੁਜੋਜੀ
ਰਮੁਖਿਬੈਸਤੁਸਫਾਵਿਛਾਇ॥ ੧॥ ਇਨਬਿਧਿਪਾਸਾਢਾਲਤੁਬੀਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪ
ਦੇਨੁਗਤੀਅੰਤਕਲਿਨੁਲਾਗੋਪੀਗਾ॥ ਰਹਤਉ॥ ਕਰਮਧਰਮਤੁਮਚਉਪਤਿਸਾਜਤੁਸ
ਕਰਤੁਮਸਾਗੀ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੇਭੁਮੋਤੁਜੀਤਤੁਐਸੀਖੇਲਤਰਿਪਿਆਗੀ॥ ੨॥ ਉਠਿ
ਸਨਾਨੁਕਰਤੁਪਰਭਾਤੇਸੇਏਤਰਿਆਰਥੇ॥ ਬਿਖੜੇਦਉਲੰਘਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਸੁ
ਸਤਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤੇ॥ ੩॥ ਤਰਿਆਪੇਖੇਲੈਆਪੇਦੇਖੈਤਰਿਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਜੋਨਰੁਖੇਲੈਸੋਜਿਦਿਬਾਜੀਘਰਿਆਇਆ॥ ੬॥੧੮॥

ਬਸੰਤੁਤਿਰੋਲੁਮਤਲਾਪ ਤੇਗੀਕੁਦਰਤਿਤੁਏਜਾਦਤਿਅਉਰੁਨਦੁਜਾਜਾ
ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਿਮੇਰੇਪਿਅਰੇਸੇਈਤੁਏਪਛਾਵੈ॥ ੧॥ ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਕਉਬ
ਲਿਠਾ॥ ਬਾਨੁਸੁਤਾਵਾਸਦਪ੍ਰਭਤੇਰਾਰੰਗਤੇਰੇਅਪਾਰਾ॥ ਰਹਤਉ॥ ਤੇਗੀਸੇਵਾਤੁਏ
ਰੋਵੈਅਉਰੁਨਦੁਜਾਕਰਤਾ॥ ਭਗਤੁਤੇਰਾਸੇਈਤੁਏਪ੍ਰਭਾਵੈਜਿਸਨੋਤੁਰੰਗੁਪਰਤਾ॥ ੨॥

॥ ਤੁਵਰਦਾਤਾਤੁਵਰਦਾਨਾਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਦੁਜਾ॥ ਤੁਸਮਰਬੁਸੁਆਮੀਸੇਰਾ
 ॥ ਅਜਾਦਾਤੇਗੀਪੂਜਾ॥ ੩॥ ਤੇਰਾਮਤਲੁਅਗੇਚਰੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇਬਿਖਮੁਤੇਰਾ
 ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਢਤਿਪਇਆਦੁਅਰੈਗਖਿਲੇਵਤੁਮੁਗਪਅਜਾਦਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥

ਬਸੰਤੁਤਿੰਡੇਲੁਮਤਲਾ ੫

ਮੁਲੁਨਬੁਝੈਆਪਨਸੁਝੈਭਰਮਿਵਿਆ

ਤੰਮਨੀ॥ ੧॥ ਪਿਤਾਪਾਰਬੁਤਮਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ ਸੋਤਿਨਿਸਤਾਰਤੁਨਿਰਗੁਨੀ॥ ਰਹ
 ਓਪਤਿਪਰਲਉਪ੍ਰਭਤੇਤੋਵੈਇਤਥੀਚਾਰੀਤਰਿਜਨੀ॥ ੨॥ ਨਾਮਪ੍ਰਭੁਕੋਜੋਰੰਗਿ
 ਕਲਿਮਤਿਸੁਖੀਏਸੇਗਨੀ॥ ੩॥ ਅਵਰੁਉਪਾਉਨਕੋਉਸੁਝੈਨਾਨਕਤਰੀਅੰਗੁ
 ਨੀ॥ ੪॥ ੩॥ ੨੦॥ ਬਸੰਤੁਤਿੰਡੇਲੁਮਤਲਾ ੫

ਚਗਨਕਮਲ
 ਪਾਗੇ॥

ਲਛੁਲੇ॥ ਅਤੰਤਿਅਗਿਤਿਅਗੇ॥ ਤੁਮਮਿਲਤੁਪ੍ਰਭਸਭਾਗੇ॥ ਤਰਿਚੇਤਿਮਨੇ
 ਰਹਾਉ॥ ਸਘਨਬਾਸੁਕੁਲੇ॥ ਇਕਿਰਹੇਤੁਸੁਕਿਕੁਲੇ॥ ਬਸੰਤਰੁਤਿਅਈ॥ ਪਰ
 ਹੇ॥ ੧॥ ਅਬਕਲੁਆਇਓਰੇ॥ ਇਕੁਨਾਮੁਬੇਵਤੁਬੇਵਤੁ॥ ਅਨਰੁਤਿਨਾਹੀ
 ਤੁਭਰਮਿਭੁਲਤੁਭੁਲਤੁ॥ ਗੁਰਮਿਲੇਤਰਿਪਾਏ॥ ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਤੋਲੇਖਾਮਨਹੀ
 ਮਰੇ॥ ਗੁਨਕਤੇਨਾਨਕਤਰਿਤਰੇਤਰਿਤਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੧॥ ੫੮॥

੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੮

ਮਨਕਤਵਿਸਾਰਿਓਰਾਮਾ॥ ਤਨੁਥਿਨਸੈਜਮਸਿਉਪਰੈਕਾਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ
 ਏਕਾਪਤਾਰਾ॥ ਤੈਸਾਚਾ ^{ਨਾਮ} ਮਨਿਅਕਿਤਥਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਗੇਤ
 ਦੁਸੰਗਿਨਚਲੈਸਮਝਿਲੇਤ॥ ੨॥ ਇਕਭਗਤਿਨਰਇਨਤੋਤ੍ਰਿਸੰਗਿ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ
 ਜੁਏਕਰੰਗਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੮ ੨ ਪਾਪੀਤਿਅਸੈਕਾਮੁਬਸਾਇ॥ ਮ
 ਚਲਾਏਤੇਗਤਿਓਨਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀਜੰਗਮਅਰੁਸੰਨਿਆਸ॥ ਸਭਹੀ
 ਇਤਛਾਸ॥ ੧॥ ਜਿਤਜਿਤਤਰਿਕੋਨਾਮੁਸਮੁਦਗਾ॥ ਤੇਭਉਸਾਗਰਉਤੇਰੇਪਾਗ॥ ੨॥
 ਨਨਾਨਕਤਰਿਕੀਸਰਨਾਇ॥ ਦੀਜੈਨਾਮੁਰਹੈਗੁਨਗਾਇ॥ ੩॥ ੨॥

ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੧ ਸਾਧੋਇਤੁਤਨੁਮਿਥਿਅਜਾਨੋਗਯਾਤੀਤਹਿਜੋਗਮੁਖਸ
 ਆਚੇਤਾਤਿਪਛਾਨੋਗਰਤਾਉਗਇਤੁਜਗੁਏਸੰਪਤਿਸੁਪਨੇਕੀਦੇਖਿਕਤਾਐਡਾ
 ਸੰਗਿਤਿਤਰੈਕਭੁਨਚਲੈਤਾਤਿਕਤਾਲਪਟਨੋ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਦੇਉਪਰ
 ਹਿਕੀਰਤਿਉਰਾਨੋਗਜਨਨਾਨਕਸਭਤੀਮੈਪੁਰਨਏਕੁਪੁਰਖਭਗਵਾਨੋ॥੨॥
 ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੨ ਮਾਈਮੈਪ੍ਰਾਇਓਤਰਿਨਾਮੁਮਨੁਮੋਰੋਧਾਵਨਤੇਭੁ
 ਕੈਥੋਥਿਸੁਮੁਗਰਤਾਉਮਾਇਆਮਤਾਤਨਤੇਭਾਗੀਉਪਜਿਓਨਿਰਮਲੁ
 ਨਾਨੁਲੇਭਮੋਤੁਏਪਰਸਿਨਸਾਕੈਗਤੀਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕਾ
 ਜਾਚੁਕਾਰਤਨੁਰਾਮੁਜਬਪਾਇਆਤੁਸਨਾਸਗਲਥਿਨਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁਖਮਾ
 ਜਮਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਤੇਤਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੋਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕ
 ਨਾਨਕਇਤਵਿਧਿਕੀਸੰਪੈਕਉਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥੩॥੬॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੪ ਕਤੁਭੁਲਿਓਰੋਧੁਲੇਕੁਲਾਗ॥
 ਏਕੋਰਿਓਨਤਨਿਅਜਤੁਜਾਗਾਰਤਾਉਸਮਸੁਪਨੇਕੈਇਤਜਗੁਜਾਨੁਥਿਨਸੈਓਨਮੈਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੧॥ਸੰਗਿਤੋਰੈਤਹਿਬਸਤਨੀ
 ਸੋਧਸਰਭਜੁਤਾਤਿਮੀਤਾ॥੨॥ਬਾਰਅੰਤਕੀਤੋਇਸਤਾਇਕਤੁਨਾਨਕਗੁਨਤਕੇਗਾਇ॥੩॥੫॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੧

ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਅਨ॥ ਜਗੁਕਉਆਨਾਮੁਨਤੀਚੀਤਿ॥ਨ
 ਥਿਸਾਗਿਗਿਰੈਦੇਖੁਭੀਤਿ॥ਮਨੁਅਧੋਲੈਚੀਤਿਅਨੀਤਿ॥ਜਗਸਿਉਤੁਟੀਧੂਰਪ
 ਤਿ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਥਿਖੁਬਜਰੁਭਾਰੁ॥ਨਾਮਥਿਨਕੈਸੇਗੁਨਚਾਰੁ॥ਰਤਾਉ॥ਘ
 ਥਾਯੁਕਾਘੁਮਨਘੇਰਿ॥ਬਰਖਸਿਥਾਦੀਬੁਦਬੁਦਏਗਿ॥ਮਾਤ੍ਰਭੁੰਦਤੇਧਰਿਚਕੁ
 ਰਿ॥ਸਰਬਜੋਤਿਨਾਮੈਕੀਚੇਰਿ॥੨॥ਸਰਬਉਪਾਇਗੁਰੁਸਿਰਿਸੋਗੁ॥ਭਗਤਿਕਰਉ
 ਪਗਲਾਗਉਤੇਗ॥ਨਾਮਰਤੇਚਾਤਉਤੁਏਓਗੁ॥ਨਾਮੁਦੁਰਾਇਚਲੈਸੋਚੋਗੁ॥੩॥ਪ
 ਰੋਥੀਥਿਖੁਅੰਚਲਿਪਾਇ॥ਸਚਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਜੋਕਿਭੁਕੀਨਸਿ
 ਪੁਰਜਾਇ॥ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਗੀਮਾਇ॥੪॥ਕਾਮਨਿਚਾਏਸੁੰਦਰਿਭੋਗੁ॥ਪਾਨ
 ਭੁਲੀਠੇਰਸਰੋਗੁ॥ਖੀਲੈਥਿਗਸੈਤੇਤੇਸੋਗੁ॥ਪੁਰਸਰਲਾਗਤਿਕੀਨਸਿਉਤੇਗੁ॥੫॥
 ਕਾਪਜੁਪਤਿਹਸਿਅਧਿਕੁਸੀਗਾਰੁ॥ਮਾਟੀਫੁਲੀਰੁਪੁਥਿਕਾਰੁ॥ਅਸਾਮਨਸਾਬਾਧ

ਮ:੧ ੧੨ ਮ:੩ ੧
 ਮ:੪ ੭ ਮ:੫ ੩
 ਮ:੬ ੫ ਮੁਮਲਾ
 ਚਉਪਦੇ ੬੩

ਉਥਰੁਗਾਨਾਮਥਿਨਾਸੁਨਾਘਰੁਥਾਰੁ॥੬॥ਗਾਢੁਤੁਪੁਤ੍ਰੀਗਾਜਕੁਆਗਿ॥ਨਾਮੁਭਲਾ
 ਦੇਤੁਸਵਾਗਿ॥ਪ੍ਰਿਓਸੇਵਤੁਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਾ॥ਆਪਾਗਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿ
 ॥੭॥ਮੋਤਨਿਮੋਤਿਲੀਆਮਨੁਮੋਤਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਤੇਤਿ॥ਨਾਨਕੁ
 ਤਤਿਪ੍ਰਭੁਦੁਆਗਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਸੰਤੋਖੇਕਿਪ੍ਰਾਧਾਗਿ॥੮॥੧॥
 ਮਨੁਭੁਲਉਭਰਮਸਿਆਇਜਾਇ॥ਅਤਿਲੁਬਧਲੁਭਾਨੇਬਿਖਮਮਾਇ॥ਨਾਨਕੁ
 ਬਿਰੁਦੀਸੈਏਕਭਾਇ॥ਜਿਉਮੀਨਕੁੰਡਲੀਅਕੰਠਿਪਾਇ॥੧॥ਮਨੁਭੁਲਉਸ
 ਸਿਸਾਚਨਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਰੇਸਤਜਭਾਇ॥ਗੁਰਾਉ॥ਮਨੁਭੁਲਉਭਰ
 ਭਵਰਤਾਗ॥ਬਿਲਾਬਿਰਥੇਚਾਏਬਹੁਬਿਕਾਰਾ॥ਮੈਗਲਾਜਿਉਛਾਸਸਿਕਾਮਰਾ
 ਜਿਬੰਧਨਿਬਾਧਿਓਸੀਸਮਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਮੁਗਧਉਦਾਦਰੁਭਗਤਿਤੀਨਾ॥ਦਰਿਭੁ
 ਸਰਾਪੀਨਾਮਬੀਨਾ॥ਤਾਕੈਜਾਤਿਨਪਾਤੀਨਾਮਲੀਨਾ॥ਸਭਿਦੁਖਸਖਾਈਗੁਲ
 ਨਾ॥੩॥ਮਨੁਚਲੈਨਜਾਈਠਕਿਰਾਖੁ॥ਬਿਨੁਤਰਿਰਸਗਾਤੇਪਤਿਨਸਾਖੁ॥ਤੁੰਆਪੇ
 ਆਪਿਰਾਖੁ॥ਧਰਿਧਾਰਦਦੇਖੈਜਾਏਆਪਿ॥੪॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਕਿਸੁਕਉ
 ॥ਗੁਰਮੇਲੇਬਿਰਥਾਕਤਉਮਾਇ॥ਅਵਗਲਛੋਰਿਉਗੁਲਕਮਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
 ਸਚਿਸਮਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਤਿਉਤਮਤੇਇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲਤਉਮੈਕ
 ਇ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਬੰਧਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸਦਾਨਾਮੁਵਖਾਏਅਉਰੁਨਕੋਇ॥੬॥ਮ
 ਰਿਕੈਭਾਏਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਤਿਏਕੋਕਿਢੁਕਤਦੁਨਜਾਇ॥ਸਭੁਤੁਕਮੇਵਰੇ
 ਮਿਸਮਾਇ॥ਦੁਖਸੁਖਸਭਤਿਸੁਰਜਾਇ॥੭॥ਤੁੰਅਭੁਲੁਨਭੁਲੈਕਦੇਨਾ॥ਗੁ
 ਬਦੁਸੁਣਏਮਤਿਅਗਾਠਿ॥ਤੁਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਸਬਦਮੰਧਿ॥ਮਨੁਨਾਨਕਮਨਿ
 ਚਸਲਾਠਿ॥੮॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ੧ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿਸੁਨਰੋਇ
 ਕਤੁਰਾਚੈਪਰਤਰਿਦੇਇ॥ਦੁਰਿਦਰਦੁਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਥੁਏਏਕਸ
 ॥੧॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ॥ਵਿਰਲਾਕੋਚੀਨਸਿਗੁਰਸਬਦੀਮਲਾਇ
 ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਵਖਾਇਕਤਤਿਏਕੁਕਤੀਐ॥ਓਤੁਬਿਅੰਤੁਅੰਤੁਕਿਨਿਲਤੀਐ॥ਏ
 ਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆ॥ਬਾਤੁਕਲਾਧਰਿਗਗਨੁਪਰੀਆ॥੨॥ਏਕੋਗਿਆਨੁ

ਨਿਬਾਲੀ। ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਅਕਥਕਤਾਲੀ। ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾ। ਪੁ
ਰੇ ਜਾਣੈ ਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਏਕੋ ਧਰਮੁ ਦਿਜੈ ਸਚੁ ਕੇਈ। ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਾਜੁ ਗਿਜੁ ਗਿਸੇ
ਅਨਤਿ ਗਤਾ ਏਕਲਿ ਵਤਾਰਾ। ਓਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ ੪॥ ਏ
ਕੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ। ਸਰਬੀ ਬਾਈ ਵੇ ਪਰਵਾਹੁ। ਤਿਸਕਾ ਕੀਆਤ੍ਰਿਭਵਲਸਾ
ਓਤੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਏਕੰਕਾਰੁ॥ ੫॥ ਏਕਾ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾਨਾਉ। ਤਿਥੈ ਨਿਬਜੈ ਸਾਚੁ
ਆਉ। ਸਾਚੀ ਕਰਲੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਹੁ। ਸਾਚੀ ਦਰਗਤ ਪਾਵੈ ਮਾਲੁ॥ ੬॥ ਏਕਾ ਭਗ
ਵੰਤੈ ਭਾਉ। ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ। ਗੁਰਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਤ ਮਾਲੁ। ਤਰਿ
ਗਤਾ ਜਨੁ ਪਰਵਾਹੁ॥ ੭॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਤ ਜੋਗਵਉ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿਸੈ
ਭਾਉ। ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ॥

੥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੧ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ। ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ
ਗਾਦੁ ਖੁਘਣੈ ਮਰੀ ਐਕਰ ਤਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਸਭਉ ਤਮ ਕਿਸੁ
ਅਖਉਤੀ ਨਾ। ਤਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨੀਮ ਪਤੀ ਨਾ। ਰਤਾਉ। ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਤੁ ਤੇਰੇ
ਕਉ ਦੁਖ ਚੁਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਰੇ। ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਗਤੀ ਦੁਖ ਘਨੇਰੇ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇ
ਰੇ। ਰੋਗ ਵਡੇ ਕਿਉ ਬੰਧਉ ਧੀਰਾ। ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ। ਮੈ ਅਵਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀ
ਰਾ। ਦੁਫਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਦਰੁ ਤਰਿ ਨਾਉ। ਜਿਉ ਤੁਰਾਖਤਿ
ਏਵੈ ਰਤਾਉ। ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਕਤ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ। ਤਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ॥ ੪॥ ਘਰਮ
ਘਰੁ ਜੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ। ਗੁਰਮਤਲੀ ਸੋ ਮਤਲਿ ਬੁਲਾਵੈ। ਮਨ ਮਤਿ ਮਨੁ ਆਚਿਤ ਮਤਿ ਚੀ
ਤਾ। ਐਸੇ ਤਰਿ ਕੇਲੇ ਗੁਰ ਅਤੀਤਾ॥ ੫॥ ਤਰਖ ਸੋ ਗਤੇ ਰਤਿ ਨਿਰਾਸਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਤਰਿ
ਨੀਮ ਨਿਵਾਸਾ। ਆਪੁ ਪਛਾਇ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਗਾ। ਜਨ ਮੁਜੀਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਭਾਗਾ॥
੬॥ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ। ਸਤ ਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤੀ ਜੀਵਉ। ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਰਾ
ਖਤੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ। ਤੁਮਰੇ ਤੇ ਇਸੁ ਤੁਝ ਤਿਸ ਮਾਵੈ॥ ੭॥ ਭੋਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਵਿਆਪੈ। ਘਟਿ
ਘਟਿ ਗਵਿਰਤਿ ਆਪੁ ਭੁਜਾਪੈ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਤੀਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ। ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਵੈ ਤਿਤ
ਚੀਤਾ॥ ੮॥ ੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੧ ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੁ ਲੇਗਾ ਰਬਿ ਜਾਹਿ। ਇਨ

ਬਿਧਿਨਾਗੇਜੇਗੁਨਾਇ॥੧॥ਮੂਜੇਕਾਤੇਬਿਸਾਰਿਓਹਮਨਾਮਾਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰੈਅਵੈ
 ॥੨॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਰਪੁਛਿਤੁਮਕਰਤੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਤਦੇਖਉਤਤਸਾਰਿੰਗਪਾਇ॥੩॥ਕਾਤੇਮਾਲੁਦਰਬੁਝੇ
 ਤਉਆਖਾਜਾਕਯੁਨਾਇ॥ਜਾਤਿਪਤਿਸਭਤੇਰੈਨਾਇ॥੪॥ਕਾਤੇਮਾਲੁਦਰਬੁਝੇ
 ਹਥਿਜਾਇ॥ਚਲਤੀਥਾਰਤੇਰੈਕਯੁਨਾਇ॥੫॥ਪੰਚਮਾਰਿਚਿਤੁਰਖਤੁਥਾਇ॥ਜੋ
 ਤਿਕੀਇਤੈਪੰਥਾਇ॥੬॥ਤਉਮੈਪੈਖਜੁਤੇਰੈਮਨੈਮਾਇ॥ਤਰਿਨਚੇਤਤਿਮੂਜੇਮੁਕਤਿ
 ॥੭॥ਮਤਤਰਿਵਿਸਰਿਐਜਮਵਸਿਪੰਥਾਇ॥ਅੰਤਕਾਲਿਮੂਜੇਚੇਟਖੰਥਾਇ॥੮॥
 ਬਦੁਬੀਚਾਰਤਿਆਪੁਜਾਇ॥ਸਾਚਜੋਗਮਨਿਵਸੈਆਇ॥੯॥ਜਿਨਿਜੀਉਪੁੰ
 ਤਤਿਸੁਚੇਤਤਿਨਾਇ॥ਮਨੀਮਸਾਲੀਮੂਜੇਜੇਗੁਨਾਇ॥੧੦॥ਗੁਣਨਾਨਕੁਥੈਲੈ
 ਥਾ॥ਤੁਮਤੋਤੁਸੁਜਾਖੇਲੇਤੁਪਛਾਇ॥੧੧॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ੧
 ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲੀਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮੈਮਇਗੁਬਾਰ॥੧॥ਮਨੁਅੰਧੁ
 ਅੰਧੁਲੀਮਤਿਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕਰਣੀਬਿਨੁਭਰਮਨਭਾਗੈ॥ਰਤਾਉ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁ
 ਗੁਰਮਤਿਨਭਾਈ॥ਪਸੁਭਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਜੰਤੁ
 ਏ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਭਾਏਸਿਰਜਸਮਾਏ॥੩॥ਸਗਲੀਕੁਲੈਨਤੀਸਥਦੁਅਚਰਾ
 ਮਏਜਿਸੁਗੁਰਕਰਤਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕੇਚਾਕਰਠਾਕੁਰਭਾਏ॥ਬਖਸਿਲੀਏਨਾ
 ਮਕਾਏ॥੫॥ਜਿਨਕੈਤਿਰਦੈਏਕੋਭਾਇਅਧਾਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਅਧਾ
 ਤਤਾਜਬੇਅੰਤੁਅਪਾਰਾ॥ਸਚਿਪਤੀਜੈਕਰਦੈਤਾਰਾ॥੬॥ਨਾਨਕਕੁਲੇਗੁਰਸਮਾ
 ॥ਏਕੁਦਿਖਾਵੈਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥੭॥੬॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ੧ ਆਪੇਭਵ
 ਲਥੇਲਿ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਮੀਤਿਮੇਲਿ॥੧॥ਐਸੀਭਵਰਾਬਾਸੁਲੇ॥ਤਰਵਰਕੁਲੇਵਾ
 ਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤੁਅਧਿ॥ਆਪੇਰਵੇਸਥਦਿਥਾਧਿ॥੨॥ਆਪੇ
 ਕੁਗਉਖੀਰੁ॥ਆਪੇਮੰਦਰੁਖੰਮੁਸਰੀਰੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਰਣਤਾਰੁ॥ਆਪੇ
 ਖਿਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਤੁੰਕਰਿਕਰਿਦੇਖਤਿਕਰਣਤਾਰੁ॥ਜੋਤਿਜੀਅਸੰਖਦੇਇ
 ਰੁ॥੫॥ਤੁੰਸਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣਗਤੀਰੁ॥ਤੁੰਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪਰਮਹੀਰੁ॥੬॥ਤੁੰਆਪੇ
 ਤਾਕਰਣਜੋਗੁ॥ਨਿਤਕੇਵਲੁਰਾਜਨਸੁਖੀਲੋਗੁ॥੭॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਾਪੇਤਰਿਨਾਮਸੁਅੰਦਰਿ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜਨਮੁਥਾਦਿ॥ ੮॥ ੭॥

ਬਸੰਤੁਸਤਿਤੋਲੁਮਤਲਾ੧

ਘਰੁ੨

ਨਉਸਤਚਉਦਤਤੀਨਚਾਰਿਕਰਿਮਤਲਤਿਚਾਰਿਬਤਾਲੀ॥ ਚ
ਵੇਚਤੁਤਥਿਦੀਏਏਕਾਏਕਾਵਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਿਤਰਵਾਨਮਧੁਸੁਦਨਮਧੈਐਸੀਸ
ਤੁਮਾਰੀ॥ ਗਤਾਉ॥ ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਗੀ॥ ਧਰ
ਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਗੀ॥ ੨॥ ਨਾਸਾਬੁਰੁਤੇਵੈਠਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕ
ਤੁਮਾਰੀ॥ ਲਥੁਅਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣਪੈਰਿਲੁਤਾਗੀ॥ ੩॥ ਪੁੰਜੀਮਾਰਪਵੈ
ਤੁਮਦਗਰਪਾਪੁਕਰੇਕੋਟਵਾਗੀ॥ ਭਵੈਚੰਗਭਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥
ਆਦਿਪੁਰਖਕਉਅਲਾਤੁਕਤੀਐਸੇਖੰਆਈਵਾਗੀ॥ ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਅਕਰੁਲਾ
ਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥ ੪॥ ਕੁਜਾਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੁਪਥਨਵਾਗੀ॥ ਘਰਿਘ
ਮੀਅੰਸਭਨੰਜੀਅੰਬੇਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਜੇਤੁਮੀਰਮਤੀਪਤਿਸਾਤਿਬੁਕੁ
ਰਤਿਕਉਦਤਮਾਰੀ॥ ਚਰੇਕੁੰਟਸਲਾਮੁਕਰਤਿਗੋਘਰਿਘਰਿਸਿਫਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੬॥
ਰਥਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁੰਨਦਾਨਕਿਢੁਲਾਤਮਿਲੈਦਿਤਾਜੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈ
ਕਾਘਜੀਸਮਾਲੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੮॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਬੰਸੰਤੁਤਿਤੋਲਮਤਲਾ੪

ਘਰੁ੨

ਕਾਇਆਨਗਰਿਇਕੁਥਾਲਕੁਵਸਿਅਧੀਖਨੁਪਲੁਥਿਰੁਨਰਤਾਈ
ਅਨਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੰਬਾਰੁਰਮਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰੁਥਾਲਕੁਇ
ਕਤੁਘਰਿਅਲੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਾਈਐਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਦੁ॥ ਗਤਾਉ
ਇਤੀਮਰਤਕੁਮਜਾਸਗੀਰੁਤੈਸਭੁਜਗੁਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਨਤੀਵਸਿਅ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਗੁ
ਰਿਉਦਕੁਚੁਅਏਅਠਿਰਿਤਰਿਅਤੋਅਰਸਿਅ॥ ੨॥ ਮੈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਗੀਰੁਸ
ਭੁਖੇਜਿਅਏਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਅਧਾਥਾਤਰੁਖੇਜਿਮੁਏਸਭਿਸਾਕਤਤਰਿ
ਗੁਰਮਤੀਘਰਿਪਾਇਅਧਾ॥ ੩॥ ਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆਲਾਭੁਏਤੈਜਿਉਕ੍ਰਿਸਨੁਬਿਦੰਘ
ਰਿਅਏਅਧਾ॥ ਮਿਲਿਓਸੁਦਾਮਾਭਾਵਨੀਧਰਿਸਭੁਕਿਢੁਅਗੈਦਾਲਪੁਭੰਜਿਸਮਾਇਆ

॥੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈ ਜਵ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਭੈਰਵ ਖਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ਤਕ ਰਹਿ
ਲੀ ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ ॥ ੫॥ ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਤੈ ਹਾਮ ਨਾਮਾ ਦਤਿ ਸੇ
ਈ ॥ ਨਿੰਦ ਕੁ ਸਾਕ ਤੁਖ ਵਿਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੁਕੀ ਘਾਈ ॥ ੬॥ ਜਨ ਕੀ
ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਗੁਣ ਮਤਿ ਗੁਣ ਪਰ ਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਿ ਅ
ਵਤਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਵੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿ ਮਿਲਾਏ ਜਿ ਉਜਲ ਜਲ ਤਿਸ ਮਾਵੈ ॥ ੮॥ ੧ ॥ ੯

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧

ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਉਪਰਿ ਅਕਤਿ ਏਕ
॥ ਬਾਲਮੀ ਕੈ ਤੋ ਅਸਾ ਪਸੰਗੁ ॥ ਪ੍ਰਕਉ ਮਿਲਿ ਅਤਰਿ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੧॥ ਤੇਰਿ ਅਸੰਤ
ਚਉਚਰਨ ਰੇਨਾ ॥ ਲੇਖ ਸਤ ਕਿਲਾਵ ਉਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗਨਿਕਾ ਉਪ
ਤਰਿ ਕਉ ਤੇਤਾ ॥ ਗਜ ਇੰਦ੍ਰ ਪਿਆਇ ਓਤਰਿ ਕੀ ਓਸੇ ਖਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਸੁ ਦਾਸੇ ਦਾਲ ਦੁਭੰ
ਮਨ ਤੁਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੨॥ ਬਧਿ ਕਉ ਪਰਿ ਓਖ ਮਿਪ੍ਰਤਾਗ ॥ ਕੁਬਿਜਾਉ ਪਰਿ ਅ
ਟਧਾਗ ॥ ਬਿਦਰੁ ਉਪਰਿ ਓਦਾਸ ਤਭਾਇ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੁਭੀ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਤ
ਦਰਖੀ ਤਰਿ ਪੈ ਜਾਪਾ ॥ ਬਸ ਤੁਢੀ ਨ ਤਦ੍ਰੇ ਪਤੀਰ ਖੀਲਾਜਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ
ਤਥਾਗ ॥ ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੁਪਰਤਿ ਪਾਗ ॥ ੪॥ ਪੰਨੈ ਸੇਵਿ ਅਬਾਲ ਬੁਧਿ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ
ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ ਬੇਲੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀ ਓਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੁਭੀ ਤੋਤਿ ਦਾਸੁ ॥ ੫॥
ਵਤਿ ਅਗਿ ਓਅੰਤ ਮੇਵਾ ॥ ਨਾਈ ਉਪਰਿ ਓਸੈ ਨੁਸੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਭੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕੁੰਜ
॥ ਮਨ ਤੁਭੀ ਤਰ ਸਤਿ ਸਰਦਿ ਪਾਇ ॥ ੬॥ ਜਿਤ ਅਨੁਗਤੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀ ਓਆਪਿ ॥ ਤੋ
ਲੀ ਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾਗੁ ਲੁਅਵਗ ਲੁਨ ਬੀਚ ਰਿਓ ਕੋਇ ॥ ਇਤ ਬਿਧਿ
ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵਾ ॥ ੭॥ ਕਬੀਰਿ ਪਿਆਇ ਓਏ ਕਰੰਗਾ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਤਰਿ ਜੀਉ ਬਲ
ਸੰਗਿ ॥ ਗਵਿਦਾਸ ਪਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੁਪਾਗ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪਾ ॥ ੮॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੫

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ ਜੋ ਨਿਮਾਤਿ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨ

ਕਰਿ ਪੰਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨ ਖੰਡ ਪੰਡ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਜਮ ਦੇ ਤਰੰਡ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਤੁ
 ਸੇਵਾ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਚ ਸਥਾ ਦਿਕਹੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਣ ਉਸੰਤੋ ਖੁਨ ਆਵਤ ਕੁੰਭ ॥
 ਮਥਾ ਦਰਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜਾ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤੋ ਨਤ ਸੰਗਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਮਾਤ ਆਵੈ ਜਾ
 ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰਤ ਬਧੇ ਬਿਕਾਗ ॥ ਮੋਹ ਲੇ ਭੁਭੁ ਬੈਸੰਸਾਗ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ
 ਪੁਨੈ ਨਾ ਮੁਨ ਤਹਿ ਲੀਆ ॥ ੩ ॥ ਕਥਾ ਭੀ ਗਾਯਾ ਕਥਾ ਮੰਗਨ ਤਾਰਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਧੇ ਸੰਸਾਰ
 ਮਨ ਉਪਰ ਲਕਾਸਾ ਜੁਨੰਤਿ ॥ ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਉਤ ਜਾਂਤਿ ॥ ੪ ॥ ਈਠ ਮੀਤ ਕੇ ਉਸ
 ਜਾਨਤਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਭੀਖਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਨੈ ਤੋ ਤਬਿਕਾਗ ॥ ਸੇਛੇ ਚਿਤ ਲੀਆ ਖਿ
 ਅਤਿ ਗਵਾਗ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਗਿ ਮਾਯਾ ॥ ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰਮਿ ਮਾਯਾ ਕਰ
 ਤਾਰੁ ਅੰਤੁ ਆਪਿ ॥ ਨਤੀ ਲੇਪ ਪ੍ਰਭ ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ ॥ ੬ ॥ ਗਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥
 ਗੀਸ ਗਇ ਪੁਰ ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨੂੰ ਠਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਾਉ ॥ ੭ ॥
 ਤੁਕਰਤ ਤੁਕਰ ਲਾਹੁ ॥ ਤੁਝ ਚਾਤੁ ਬਹੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਝਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਹਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥

ਮ: ੧ ੮ ਮ: ੪ ੧ ਮ: ੫ ੨
 ਗੁਮਲਾਜੈ ਸ਼ਾਸਟਪਦੀਆ ੧੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਾਰ ਬਸੰਤ ਮੂਤਲਾ ੫

ਭਿਕਾਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ ਕੈ ਤੋ ਤੁਹਿ ਆਭਾਈ ॥ ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈ ਐਂਤੁ ਗੁਤਿ ਸੁਤਾਈ ॥
 ਦੁਇ ਦੁਇ ਭਵ ਲੁਮ ਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਲੁ ਪਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਲਥੀ ਸਭ ਢਾ
 ਠੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁ ਨਿਧਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਤ ਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ
 ਚੇਅਾ ਅਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇ ਅਨੁਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੇ ਅਗਾਰੇ ਗੋਸੇ ਗਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿ
 ਤਨ ਵਾਨਿਰੇ ਅਯਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਦਿ ਨਾਮੁ ਧਿਅਇ ਦਾਫਿਰਿ ਪਇਆ ਨਮੋ ਅਯਾ ॥ ਜਿਸੇ ਤਉ ਪਜਿਅ
 ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਫਿਰਿ ਤੇ ਅਯਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਥੁ ਉਪਜੈ ਕਤਰੈ ਕਤਮਾਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜਿਅੰਤ ਸਭਿ
 ਖਸਮ ਕੇ ਕਉ ਦੁਕੀ ਮਤਿ ਪਵੈ ॥ ਕਤਨਿ ਧਿਅਇ ਨਿਸੁਣ ਨਿਨਿਤ ਸੇਭਗਤ ਸੁਤਾਵੈ ॥ ਅਗ
 ਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਤਿ ਬੇਦੁ ਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਅਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ
 ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

੭੧੬ ਚਉਪਦੇ ੬੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੧ ਵਾਰ ੧ ਜੋਤਸੁਮਲਾ ੭੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਬਸੰਤੁਬਾਣੀਭਗਤਕੀ॥
ਸੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਘਰੁ१ ਚਉਪਦੇ॥

ਉਲਿਆਂਕਾਸੁ॥ ਘਟਿਘਟਿਮਉਲਿਆਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਗਾਮਮਉਲਿ
ਅਨਤਰਾਇ॥ ਜਤਦੇਖਉਤਤਰਤਿਰਤਿਆਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਉ॥ ਦੁਤੀਆਮਉਲਿ
ਰਿਬੇਦਾ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇਬਾ॥ ੨॥ ਸੰਕਰੁਮਉਲਿਓਜੋਗਧਿਆਨਾਕਬੀ
ਕੇਸੁਆਮੀਸਭਸਮਾਨ॥ ੩॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਪੰਡਿਤਜਨਮਾਤੇਪੜ੍ਹਿਪੁਰਾਨਾਜੋ
ਮਾਤੇਜੋਗਧਿਆਨਾ॥ ਸੰਨਿਆਸੀਮਾਤੇਅਹੰਮੇਵਾ॥ ਭਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਵਾ॥ ੧॥
ਸਭਮਦਮਾਤੇਕੋਉਨਜਾਗਾ॥ ਸੰਗਤੀਚੇਰਘਰੁਮੁਸਨਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਉ॥ ਜਗੈਸੁ
ਦੇਉਅਰੁਅਕੁਰੁ॥ ਤਵੰਤੁਜਗੈਧਰਿਲੰਕੁਰੁ॥ ਸੰਕਰੁਜਗੈਚਰਨਸੇਵਾ॥ ਕਲਿ
ਨਾਮਾਜੈਦੇਵਾ॥ ੨॥ ਜਾਗਤਸੇਵਤਥਤੁਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੈਸੇਈਸਾਗੁ॥ ਇਸੁ
ਕੇਅਧਿਕਕਾਮਾ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਭਜਿਰਾਮਨਾਮ॥ ੩॥ ੨॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਜੋਇਖ
ਤੈਜਾਇਆ॥ ਪੁਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸੁਵਦਾਖੀਗੁਪਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਦੇਖ
ਗਾਕਲਿਕੋਭਉ॥ ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਮਾਉ॥ ਗੁਰਉ॥ ਪਗਾਧਿਨੁਤੁਗੀਆ
ਰਤਾ॥ ਬਦਨੈਬਿਨੁਖਿਗਖਿਰਤਾਸਤਾ॥ ਨਿੰਦੁਬਿਨੁਨਰੁਪੈਸੇਵੈ॥ ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰੁ
ਵੈ॥ ੨॥ ਬਿਨੁਅਸਥਾਨਗਉਲਵੇਗੀ॥ ਪੈਡੇਬਿਨੁਬਾਟਘਨੇਗੀ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਬਾਟ
ਈ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥ ੩॥ ੩॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਪੁਤਿਲਾਦਪਠਾਏਪੜ੍ਹਸਾ
ਸੰਗਿਸਖਾਬਤੁਲੀਏਬਾਲਾ॥ ਮੋਕਉਕਤਪੜ੍ਹਵਸਿਅਲਜਾਲਾ॥ ਮੇਰੀਪਟੀਅ
ਦੇਤੁਸੀਗੋਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਬਾਰਾਮਨਾਮਾ॥ ਮੇਰੇਅਉਰਪੜ੍ਹਵਸਿਉਨ
ਕਾਮੁ॥ ਗੁਰਉ॥ ਸੰਡੈਮਰਕੈਕਤਿਓਜਾਇ॥ ਪੁਤਲਾਦਥੁਲਾਏਬੇਗਿਧਾਇ॥ ਤੁਰਾ

ਨਕੀਛੇ ਰੂਥਾਨਿ॥ ਤੁਝ ਤੁਹ ਤੁਛ ਰਾਉ ਮੋਰਿ ਕਤਿ ਓਮਾਨਿ॥ ੨॥ ਮੋਕ ਉਕਤਾ ਸਤਾਵੁ
ਰਥਾਗਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲਥਲ ਗਿਰਿ ਕੀਏ ਪਤਾਗਾ॥ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋੜੁ ਉਗੁਹਤਿ ਗਾਗਿ॥ ਮੋ
ਉਘਾ ਲਿਜਾ ਰਿਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਰਾਗਿ॥ ੩॥ ਕਾਢਿ ਖਜੁ ਗੁਕੇ ਪਿਓਰਿ ਸਾਇ॥ ਤੁਝ ਰਾਖਨ
ਰੋਮੋ ਤਿਬਤਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਥੰਭ ਤੇਨਿ ਕਸੇ ਕੈ ਬਿਸਥਾਗਾ॥ ਠਹਨਾਖ ਸੁਛੇ ਦਿਓਨ ਖਬਿਦਾ
॥ ੪॥ ਓਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵਾ॥ ਭਗਉਤ ਨਹਿ ਸੰਘਭੇਵਾ॥ ਕਤਿ ਕਬੀਰ
ਲਖੈ ਨ ਪਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਤਲਾ ਦਉ ਧਾਰੇ ਅਨਿਕ ਥਾਗਾ॥ ੫॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਇਸੁਰ
ਮੋਖੇ ਮਦਨ ਚੋਗਾ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤ ਨੁਤਿ ਰਿਲੀ ਨ ਮੋਗਾ॥ ਮੈ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਉਕਾ
ਕੈ ਕੋ ਨ ਬਿਗੁ ਤੇ ਮੈ ਕੋ ਅਧਿ॥ ੧॥ ਮਾਧਉ ਦਾਰੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸਤਿ ਓਨ ਜਾਇ॥ ਮੋਰੋ ਚ
ਪਲਾਥੁ ਪਿਸਿ ਉਕਤਾ ਬਸਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਇ॥ ਨਭਿ ਕਮਲ
ਗਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿ॥ ਕਬਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰਿ॥ ਸਭੁ ਆਪਨ ਅਉ ਸਰਚਲੇ ਸਾਰਿ॥ ੨
ਤੁੰ ਅਥਾ ਤੁਮੋ ਤਿਬਾ ਤਿਨਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੁਖੁ ਕਤ ਉਕਾਇ॥ ਮੋਰੋ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਦੁਖ ਅਥਿ ਪੀਰਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਨ ਰਉ ਕਬੀਰਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਨਾਇ
ਕੁਏ ਕੁਥਨ ਜਾਹੇ ਪਾਚਾ॥ ਬਰਧ ਪਚੀ ਸਕ ਸੰਗੁ ਕਾਚੁ॥ ਨਭਿ ਬੀ ਅੰਦ ਸਗੋਨਿ ਅਧਿ
ਕਸਨਿ ਬਤਤ ਰਿਲਾਗੀ ਤਾਇ॥ ੧॥ ਮੋਤਿ ਐਸੇ ਬਨ ਜਸਿ ਉਨੀ ਨ ਕਾਜੁ॥ ਜਿਤ ਘ
ਟੁ ਲੁਨਿਤ ਬਛੈ ਬਿਅਜੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਤ ਸੁਤ ਮਿਲ ਬਨ ਜੁ ਕੀਨਾ॥ ਕਰਮ ਭਵਨੀ
ਸੰਗੀਲੀਨਾ॥ ਤੀਨ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਚਲੇ ਬਨ ਜਾਹਾ ਤਾਥਾ ਰਿ॥ ੨॥ ਪੁੰਜੀਤਿ
ਗਨੀ ਬਨ ਜੁ ਟੁਟਾ॥ ਦਤ ਦਿਸਟੰ ਰੋਗ ਇਓ ਟੁਟਿ॥ ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਸਗੀ ਕਾਜਾ॥ ਸ
ਤਾ ਸਮਾਨੇ ਤਭਰਮ ਭਾਜਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਬਸੰਤੁ ਤਿੰਡੋਲਾ॥ ਘਰੁ ੨ ਮਾਤਾ
ਗੀਪਤਾ ਭੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੇ ਤੀ ਫਲ ਲਾਗੇ॥ ਆਵਤਿ ਜੁਠੇ ਜਾਤਿ ਭੀ ਜੁਠੇ ਜੁਠੇ ਮਹਤਿ ਅਭਾ
ਗੇ॥ ੧॥ ਕਤੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਚਾ ਕਵਨੁ ਠੰਊ॥ ਜਾਤੰ ਬੈਸਿਤ ਉਭੇ ਜਨੁ ਖੰਊ॥ ਰਤਾਉ॥
ਜਿਤ ਬਾਜੁ ਠੀ ਬੇਲਤ ਜੁਠਾ ਕਰਨੇ ਤ੍ਰਿਸਭਿ ਜੁਠੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੁਠਿ ਉਤਰ ਸਿਨਾਤੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੁਠੇ॥ ੨॥ ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੁਠੀ ਪਾਨੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ॥ ਜੁਠੀ ਕਰਢੀ
ਪਰੋਸਨ ਲਾਗਾ ਜੁਠੇ ਤੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਗੋਬਰੁ ਜੁਠਾ ਚਉਕਾ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾ

ਗਾਕਤਿਕਬੀਰਤੇਈਨਰਸੁਚੇਸਾਚੀਪਰੀਥਿ ਚਾਰਾ॥੪॥੭॥ ਥਸੰਤੁ
ਤਕੀਜੈਸੀਤੇਗੀਚਾਲਾਤੇਗੀਪੁਛਟਉਪਰਸੁਮਕਥਾਲਾ॥੧॥ਇਸਘਰਮਥਿਉ
ਛੁੰਢਿਖਾਤਿ॥ਅਉਰਕਿਸਤੀਕੇਤੁਮਤਿਤੀਜਾਤਿ॥ਰਤਾਉ॥ਚਾਕੀਚਾਟਹਿਉ
ਤਿ॥ਚਾਕੀਕਾਚੀਥਰਾਕਤਲੈਜਾਤਿ॥੨॥ਵੀਕੇਪਰਤੇਗੀਬਤੁਤੁਢੀਗਿਮਤੁ
ਕਰੀਸੋਟਤੇਗੀਪਰੈਪੀਠਿ॥੩॥ਕਤਿਕਬੀਰਤੇਗਭੁਲੇਕੀਨਾਮਤਿਕੇਉਮਰੈ
ਢੀਮ॥੪॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਥਸੰਤੁਥਾਦੀਨਾਮਦੇਵਰਾ

ਮਾਨੰਦਜੀਉਕੀ॥ ਕਤਜਾਈਐਰੇਘਰਲਾਗੇਗੰਗਾਮੇਰਚਿਤੁਨਚਲੈਨਾ
ਇਥਪੰਗਾਰਤਾਉ॥ਏਕਦਿਵਸਮਨਭਇਉਮੰਗਾ॥ਘਸਿਚੰਦਨਚੇਆਬਤੁਸੁਗੰਧ
ਪੂਜਨਚਾਲੀਬੂਤਮਠਾਇ॥ਸੇਬੂਤਮੁਥੁਰਾਇਓਗੁਰਮਨਤੀਮਾਤਿ॥੧॥ਜਾਤਾਏ
ਤਤਜਲਪਖਾਨਾ॥ਤੁਪੁਰਿਗਤਿਓਤੈਸਭਸਮਾਨਾ॥ਥੇਦਪੁਰਾਨਸਭਦੇਖੇਜੋਇਉ
ਤਉਜਾਈਐਜਉਈਂਤੰਨਤੋਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਥਲਿਤਾਗੀਤੇਗਿ॥ਜਿਨਿਸਕ
ਕਲਭੂਮਕਾਟੇਸੋਗਾਰਾਮਾਨੰਦਸੁਆਮੀਰਮਤਬੂਤਮਾ॥ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਕਾਟੇਕੋ
ਕਰਮ॥੩॥੧॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਥਸੰਤੁਥਾਦੀਨਾਮਦੇਵਰਾ

ਸਾਤਿਬੁਸੰਕਟਵੈਸੇਵਕੁਭਜੈ॥ਚਿਰੰਕਾਲਨਜੀਵੈਦੋਉਕੁਲਲਜੈ॥੧॥ਤੇਰੇ
ਗਤਿਨੋਢੋਰਉਭਾਵੈਲੋਗੁਤਸੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇਤੀਅਰੇਥਸੈ॥ਰਤਾਉ॥ਜੈਸੇ
ਪਨੇਪਨਤਿਪ੍ਰਾਨੀਮਰਨੁਮੰਢੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਰਾਮਨਾਮੁਨਢਾਵੈ॥੨॥ਗੰਗਾਗਹਿ
ਅਗੋਦਵਰੀਸੰਸਾਰਕੇਕਾਮਾ॥ਨਾਰਾਇਣੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤੋਇਤਸੇਵਕੁਨਾਮ॥੩॥
ਥਸੰਤੁਤਿਡੋਲੁ॥ ਲੋਭਲਤਰਿਅਤਿਨੀਝਰਥਜੈ॥ਕਾਇਆਤੁਥੈ
ਵਾ॥੧॥ਸੰਸਾਰੁਸਮੁੰਦੇਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤਾਰਿਲੈਬਾਪਬੀਰੁਲਾਗਾਰਤਾਉ॥ਅਤਿ

ਤਉਖੇਵਿਨਸਾਕਉਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਥੀਠਲਾ॥੨॥ਤਉਦਇਆਲੁਸਤਿ
ਕਉਮੇਲਿਤੁਮੋਕਉਪਾਰਿਉਤਰੇਕੇਸਵਾ॥੩॥ਨਾਮਾਕਤੈਤਉਤਰਿਭੀਨਜਾਨਉ
ਕਉਥੰਠਿਦੇਤਿਥੰਠਦੇਤਿਥੀਠਲਾ॥੬॥੨॥ ਥਸੰਤੁ॥
ਜਾਵਲਿਧੁਨਿਮਲੀਗਾਡੀਚਾਲਤੀ॥ਪੀਛੈਤਿਨਕਾਲੈਕਰਿਤੰਕਤੀ॥੧॥ਜੈਸੇ
ਨਕਤਬੂਟਿਤਿਤੰਕਤੀ॥ਸਰਿਧੋਵਨਚਾਲੀਲਾਡੁਲੀ॥ਹਤਾਉ॥ਧੋਥੀਧੋਵੈਬਿਗਤ
ਰਾਤਾ॥ਤਰਿਚਰਨਮੇਰਾਮਨੁਰਭਾ॥੨॥ਭਲਤਿਨਾਮਦੇਉਗਮਿਰਤਿਅਯਾਅਪਨੇ
ਕਤਪਰਕਰਿਦਇਆ॥੩॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਥਸੰਤੁਥਾਈਹਵਿਦਾਸਜੀਉ

ਤੁਝਤਿਸੁਝੰਤਕਛੁਨੰਤਿ॥ਪਤਿਗਵਾਦੇਖੇਉਭਿਜੰਤਿ॥ਗਰਥਵੰਤੀ
ਨਾਹੀਠੰਉ॥ਤੇਰੀਗਰਦਨਿਉਪਰਿਲਵੈਕੰਉ॥੧॥ਤੁੰਕੰਏਗਰਥਤਿਥਾਵਲੀ॥ਜੈ
ਭਾਦਉਖੰਥਰਾਜੁਤੁਤਿਸਤੇਖਰੀਉਤਾਵਲੀ॥ਹਤਾਉ॥ਜੈਸੇਕੁੰਕਨਤੀਪਾਇਓ
ਕੁਦਾ॥ਤਨਿਸੁਗੰਧਛੁੰਛੈਪ੍ਰਦੇਸੁ॥ਅਪਤਨਕਾਜੋਕਰੇਥੀਚਰਾ॥ਤਿਸੁਨਤੀਜਮਕੰਕਰੁ
ਕੇਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਕੰਤ੍ਰਕਾਕਰਤਿਅਤੰਕਾਰੁ॥ਠਾਕੁਰੁਲੇਖਾਮੰਗਨਤਾਰੁ॥ਠੇਜੇਕਾ
ਕੁਖਸੈਤੀਉ॥ਪਾਢੇਕਿਸਤਿਪੁਕਾਰਤਿਪੀਉਪੀਉ॥੩॥ਸਾਧੁਕੀਜਉਲੇਤਿਓਟਾਤੇ
ਮਿਟਤਿਪਾਪਸਭਕੇਟਿਕੋਟਿ॥ਕਤਿਗਵਿਦਾਸਜੈਪੈਨਾਉ॥ਤਿਸੁਜਾਤਿਨਜਨਮੁਨ
ਜੀਭਾਮੁ॥੬॥੧॥ ਕਥੀਰਜੀ ੮ ਗਮਨੰਦਜੀ ੧ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੩
ਗਵਿਦਾਸਜੀ ੧ ਜੋਤਜੁਮਲਾ ੧੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਸਾਹੰਗਕਾ

ਮਤਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਕੀਤਉਚੇਗੀ॥

੨ ਤਹਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖੁਭਿ

੩ ਦੁਹਿਨਾਹੀਮੇਰੋਪੁਰੁਖਿਅਰਾ

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਤਹਿਕੇਸੰਤਜਨਕੀਤਮਧੁਰਿ

੨ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉਥਲਿ

੩ ਤਹਿਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਤੁ

੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ

੫ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਮੂ

੬ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਪੜਸਾਰ

ਘਰੁ ੨

੭ ਕਾਤੇਪੁਤਫੁਗਰਤਤਉਸੰਗਿਥੁ

ਦੁਪਦੇ॥ ਪੜਤਾਲੁ॥ ਘਰੁ ੫

੮ ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰੇ

੯ ਜਪਿਮਨਨਰਤਰੇ॥

੧੦ ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧਸੁਦਨੇਤਰੇ

੧੧ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ॥

੧੨ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁਤਹਿਗੋਵਿੰਦੁ

੭੨੧

੭੨੨

੭੨੩

੧੩ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮਾ॥

ਮਤਲਾ ੫

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਸਤਿਗੁਰਨੁਰਤਕਉਥਲਿ

੨ ਤਹਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮਜਿਨ

੩ ਅਥਮੇਰੇਨਾਚਨੇਰੇਤੋ॥

੪ ਅਥਪੁਛੇਕਿਆਕਤਾ॥

੫ ਮਾਈਧੀਰਿਹਤੀ॥

੬ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਤਹਿ

੭ ਮੇਰੈਮਨਿਥਾਸਿਥੇਗੁਗੋਬਿੰਦ

੮ ਅਥਮੇਤਿਰਾਮਭੋਰੇਸਉਪੁ

੯ ਉਇਸੁਖਕਾਸਿਉਥਹਨਿਸੁ

੧੦ ਬਿਖਈਦਿਨੁਗੈਨਿਦਿਵਤੀ

੧੧ ਅਵਹਿਸਭਿਭੁਲੇਕੁਮਤਨਾ

੧੨ ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਲਕਤੀ

੧੩ ਬਲਿਤਾਹੀਗੁਰਦੇਵਚਰਨ

੧੪ ਗਾਇਓਗੀਮੈਗੁਲਨਿਪਿਸੰਭੁ

ਘਰੁ ੨

੧੫ ਕੈਸੇਕਤਉਮੇਤਿਜੀਅਥੇਦਾ

੧੬ ਰੇਮੂੜੇਤੁਕਿਉਸਿਮਰਤਅਥੁ

੧੭ ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀਤਮਥਿਨੁਮਈ

੧੮ ਉਅਅਓਸਰਕੈਤਉਥਲਿ

੧੯ ਮਨੋਕਥਾਧੁਰੇਸਥਿਥੈਅਥੁ

੨੦

ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ।

ਮਨਕਤਾਕੁਲੁਭਾਈਐਅਨਕਉ
ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇ
ਤਰਿਜਨਸਗਲਉਪਾਰੇਸੰਗਕੇ
ਤਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆਇ

ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ਮੋਤਨਘਰਿਆਵਤੁਕਰਥਿਜੇ
ਅਥਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਥਿਸੁ
ਅਥਮੋਤਿਸਰਬਉਪਾਵਥਿਰ ੭੨੭
ਅਥਮੋਤਿਲਥਧਿਉਤਰਿਟੇਰ
ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਤੀਪ੍ਰਿਅਮਾਗੈ
ਅਥਮੋਰਥਿਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁ
ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਅਏਪ੍ਰਿਅ
ਤਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁੰ
ਅਥਮੋਰੇਪੰਚਾਤੇਸੰਗਿਤੁਟਾ
ਅਥਮੋਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀ
ਮੋਤਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤਤੁ
ਅਥਮੋਤਿਧਨੁਪਾਇਓਤਰਿਨ
ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਿਅ
ਰਸਨਾਰਾਮਕਤਤਗੁਲਸੋਤੰ ੭੨੮
ਨੈਨਤੁਦੇਖਿਓਚਲਿਤੁਤਮਾਸ
ਚਰਨਗੋਬਿੰਦਮਾਰਗਸੁਤਵ
ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਥਾਰਨਾਮੁ

੬੧ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੇਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇ
੬੨ ਮੇਰੈਮਨਿਸਥਦੁਲਗੇਗੁਰਮਿ
੬੩ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਾ
੬੪ ਏਨੁਜੇਅਨਕਏਕਤਜਾਈ
੬੫ ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤਿਪਧਿ
੬੬ ਮਨਓਇਦਿਨਸਪੰਨਿਪਰਥੁ
੬੭ ਅਥਮੋਰੇਸਚੁਸਾਦੁਖੁਗੁ ੭੨੯
੬੮ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਇਤਉਤਸਦਾਸੁ
੬੯ ਅਪਨਾਮੀਤਸੁਆਮੀਗਾਈਐ
੫੦ ਓਟਸਤਾਕੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ
੫੧ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੁਖਥਿਨਾਸੀ
੫੨ ਮੇਰੈਮਨੁਜਤਕਤਤੁਝਤਿ
੫੩ ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੁਰਿਪਰਥਿ
੫੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਤਿਅਧਥੇ
੫੫ ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਤਨੁਨਜਾਇਘਰੀ
੫੬ ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੁਤੀਤੁਤੀ॥
੫੭ ਜਾਤੁਕਾਤੁਅਪੁਨੈਤੀਚਿਤਿ ੭੩੦
੫੮ ਧੁਰੋਮਾਇਅਥੇਮਦਮਾਨੁ
੫੯ ਅਪਨੀਇਤਨੀਕਭੁਨਸਕੀ
੬੦ ਮੋਤਨੀਮੋਤਤਗੈਨਤੋਗੀ॥
੬੧ ਕਤਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿਖਾਟੁਓ
੬੨ ਗੁਰਜੀਉਸੰਗਿਤੁਤਾਰੈਜਨਿਓ
੬੩ ਤਰਿਤਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉ

੭੧੮

੫੦

੬੪ ਤੁਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਤਹਿਪ੍ਰਾਨ
 ੬੫ ਕਰਤੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤੁ
 ੬੬ ਠਾਕੁਰਥਿਨਤੀਕਰਨਜਨੁ
 ੬੭ ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ
 ੬੮ ਅਥਨਉਪਰਿਕੋਨਪੁਕਾਰੈ ੭੩੧
 ੬੯ ਤਹਿਜਨਛੋਰਿਆਸਗਲਾ
 ੭੦ ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੋਰੇਸਤੰਸਾਓਤੁਥਿ
 ੭੧ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾਵੈ
 ੭੨ ਅਪੁਨੇਗੁਰਪੁਰੋਥਲਿਤਾਰੈ
 ੭੩ ਬਿਨੁਤਹਿਤੈਕੋਕਤਾਥਤਾਵੁ
 ੭੪ ਠਾਕੁਰਤੁਮਸਰਦਾਈਅਥਿ
 ੭੫ ਤਹਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਛੀ
 ੭੬ ਜਿਤਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਲਤਹਿ
 ੭੭ ਤੇਤੀਨਤੀਕਵਨਕਏਕਰਦੀ
 ੭੮ ਛੀਕੇਤਹਿਕੇਨਾਮਥਿਨੁਸਾ
 ੭੯ ਅਥਿਓਸੁਨਨਪੜਨਕਓ ੭੩੨
 ੮੦ ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਲਜਾਰੈ
 ੮੧ ਪੁਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਥੁ
 ੮੨ ਅਵੈਰਾਮਸਰਦਿਵਡਭਾਗੀ
 ੮੩ ਜਾਤੇਸਾਪੁਸਰਦਿਗਤੀ॥
 ੮੪ ਰਸਨਾਰਾਮਕੇਜਸੁਗਾਓ॥
 ੮੫ ਥੈਕੁੰਠਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਤ
 ੮੬ ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਰਾ

੮੬ ਗੁਰਕੇਚਰਨਥਸੇਮਨਮੇਰੈ
 ੮੭ ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐਤਹਿਪੇਖੈ
 ੮੮ ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕੁਨਾਮ
 ੮੯ ਪੁਰਤੁਸੇਈਜਿਪੁਰਕਓਲੈ
 ੯੦ ਤਹਿਤਹਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਿ
 ੯੧ ਤਹਿਕੇਨਾਮਤੀਨਥੇਤਾਲਾ॥
 ੯੨ ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੋਬਿਉਤਰੁ
 ੯੩ ਤਹਿਕੇਨਾਮਤੀਨਮਤਿਥੋਗੀ
 ੯੪ ਚਿਤਵਉਵਾਅਓਸਰਮਨ
 ੯੫ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੈ
 ੯੬ ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਥਲਿਉਤੇਇ
 ੯੭ ਜੀਵਤੁਰਾਮਕੋਗੁਲਗਾਇ
 ੯੮ ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖਸਾਗ॥
 ੯੯ ਬਿਰਾਜਤਰਾਮਕੋਪਰਭਾਖੈ
 ੧੦੦ ਆਤੁਰਨਾਮਥਿਨੁਸੰਸਾਰ
 ੧੦੧ ਮੈਲਾਤਹਿਕੇਨਾਮਥਿਨੁਜੀਉ
 ੧੦੨ ਰਮਦਕਉਰਾਮਕੋਗੁਲੁ
 ੧੦੩ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਥਉਕੋਟ
 ੧੦੪ ਅੰਧੇਖਾਵਤਿਬਿਸੁਕੇਗਟਰ
 ੧੦੫ ਟੁਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਪਥੀਚਾ
 ੧੦੬ ਤ੍ਰਿਸਨਾਚਲਤਥਤੁਪਰਕਥਿ
 ੧੦੭ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀ
 ੧੦੮ ਮਾਈਗੀਚਰਨਤਓਟਗਤਿ

ਮਾਈਗੀਮਨੁਮੇਰੇਮਤਵਰੇ
 ਮਾਈਗੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿ
 ਤਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕੁਠਾਰਿ
 ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨੁ॥
 ਵਠਾਸਰਬਥਾਈਮੇਤੁ॥
 ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥
 ਨਿਬਤੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾ॥
 ਮਾਈਗੀਪੇਖਿਰਤੀਬਿਸਮਾਦ
 ਮਾਈਗੀਮਾਤੀਚਰਣਸਮੁਤ
 ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਬਿਉਤਾਰਾ॥
 ਤਾਤੇਕਰਣਪਲਾਤਕਰੇ॥
 ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀ॥
 ਕਿਤਤਿਅਸਥਾਨਿਤੁਟਿਕਨ॥
 ਮਾਈਗੀਕਾਟੀਜਮਕੀਠਾਸ
 ਮਾਈਗੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰ
 ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੋਇ॥
 ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਰਾ॥
 ਮਾਨੀਤੁਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ
 ਤੁਅਚਰਨਾਸੋਰੇਈਸਾ॥
 ਘਰੁ੫ ਚਉਪਦੇ॥
 ਤਰਿਭਜਿਅਨਕਰਮਥਿਕਾਰ
 ਘਰੁ੬ ਪੜਤਲਾ॥
 ਸੁਭਬਚਨਥੇਲਿਗੁਨਅਮੋਲ

੭੩੫

੭੩੬

੧੩੧ ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ॥
 ੧੩੨ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤ
 ੧੩੩ ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਮੁਖਤੁਥੇਲਿ॥
 ੧੩੪ ਨਮਭਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿ
 ੧੩੫ ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖ
 ੧੩੬ ਮਨਿਬਿਰਾਗੈਗੀ॥
 ੧੩੭ ਐਸੀਤੋਇਪਰੀ॥
 ੧੩੮ ਲਾਲਲਾਲਮੋਤਨਗੋਪਲ
 ੧੩੯ ਕਰਤਕੇਲਥਿਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰ

੭੩੬

ਮਤਲਾ

੧ ਤਰਿਬਿਨੁਤੇਰੇਕੋਨਸਤਾਈ॥
 ੨ ਕਤਾਮਨਬਿਖਿਅਸਿਉਲਪਟਾਈ
 ੩ ਕਤਾਨਰਅਪੋਨੇਜਨਮੁਗਵਾਏ
 ੪ ਮਨਕਰਿਕਬਹੁਨਤਰਿਗੁਨ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਟਪਦੀਅਾ॥

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

੧ ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ
 ੨ ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾ
 ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

੧ ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਕੈਨਾਮਵਡਾਈ॥
 ੨ ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਕਾਨਾਮੁਅਤਿ
 ੩ ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਕੀਅਕਥਕਤਾਈ

੭੩੭

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ ਗੁਸਾਂਈ ਪਰਤਾਪੁਤੁਤਾਰੋੜੀ ੭੪੦
ਘਰੁ ੬

੨ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਸੁਨਤੁਜਨਕਥਾ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਛੰਤਾ॥ ਮਤਲਾ ੫

੧ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦੁ ੭੪੧
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਮਤਲਾ
੪ ਪਉੜੀ ੩੬॥
ਸਲੋਕੁ ੭੪॥

੧੬੮ ਜੋਤੁ ਜੁਮਲਾ

੧੫੮ ਚਉਪਦੁਪਦੇ

੩ ਮਃ ੧

੧੩ ਮਃ ੪

੧੩੮ ਮਃ ੫

੪ ਮਃ ੮

੭ ਅਸਟਪਦੀਆ

੨ ਮਃ ੧

੩ ਮਃ ੩

੨ ਮਃ ੫

੧ ਛੰਤ ਮਃ ੫

੧ ਵਾਰਸ ਮਃ ੪

੧੬੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਈਭਗਤਾਕੀ॥

ਕਬੀਰਜੀਉ ਚਉਪਦੇ

੧ ਕਤਾਨਰਗਰਥਸਿਥੋਗੀਥਤੁ

੨ ਰਾਜਾਸੂਮਮਿਤਿਨਤੀਜਾਨੀ

੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀਉ ਚਉਪਦੇ

੨ ਕਥੈਰੇਮਨਥਿਖਿਆਥਨਾ

੩ ਬਦਤੁਕੀਨੋਤੋਡਮਾਧਉਮੇ

੨ ਦਾਸਅਨਿੰਨਮੇਰੋਨਿਜਕੁਪ

੩ ਪਰਮਾਨੰਦਜੀਉ

੧ ਤੈਨਹਕਿਆਪੁਰਾਨੁਨਿਕੀ

੧ ਸੁਰਦਾਸ॥

੧ ਤਹਿਕੇਸੰਗਿ ਬਸੇਤਹਿਲੋ

੧ ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਦੁਪਦੇ

੧ ਤਹਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਤਾਈਮਾ

੧

੮ ਜੋਤੁ ਜੁਮਲਾ

੩ ਕਬੀਰਜੀ

੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੧ ਪਰਮਾਨੰਦਜੀ

੧ ਸੁਰਦਾਸ

੮

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ

ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਅਪੁਨੇਠਾ ਕੁਰਕੀਤ ਉਚੇਰੀ
ਗੋਤ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤ ਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ਗਰਤ ਉ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸ
ਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਤਮਾਰੇ॥ ਮੋਤ ਨ ਮੋਤਿ ਲੀਅਮ ਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮਝ ਸਿਸਥ ਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਮਨ
ਦੀਨ ਤੇਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਗੀਰੇ॥ ਜਬ ਕੀਰਾ ਮਰੰਗੀ ਲੈਗੀ ਤੀਰਾ ਮਜਪਤ ਮ
ਰੇ॥ ੨॥ ਤਉ ਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿ
ਮਾਨੁ ਮਾਨਿ ਅਥਿਸ ਗੀਲਾ ਜਲੋ ਕਾਨੀ॥ ੩॥ ਭੁਰਭਵਿਖ ਨਤੀ ਤੁਮ ਜੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਅ
ਗਾ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋ ਤਾਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ॥ ੬॥ ੧॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾ

ਤਰਿਥਿ ਨੁਕਿਉਰਤੀ ਐ ਦੁਖੁ ਥਿਅਪੈ॥ ਜਿ ਤਵਾਸਾ ਦੁਨ ਠੀਕੀਰ ਸਥਿਨੁ ਥਿਨੁ ਪ੍ਰਭ
ਕੁੰਤਾ ਪੈ॥ ਗਰਤ ਉ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤ ਬਲਗੁ ਭੁਖਿ ਆਸੀ॥ ਦਰ
ਸੁਦੇਖ ਤਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਜਲ ਗਸਿਕ ਮਲਥਿ ਗਾਸੀ॥ ੧॥ ਉਨ ਵਿਘਨ ਤਰੁ ਗਰਜੈ ਬ
ਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੇਰ ਬੈਰਾਗੋ॥ ਤਰਵਰ ਥਿਰ ਖਥਿ ਤੰਗ ਭੁਇ ਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਤਾਰੋ॥
੨॥ ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂ ਪਿਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰਕਾਸ ਤਜੁ ਨ ਜਾਨਿ ਅਗਾ॥ ਤਰਿਰ ਸਾਂਗਮਤਲਾ
ਤੀਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਸਮਾਨਿ ਅਗਾ॥ ੩॥ ਅਏ ਨ ਜਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸ
ਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਤ ਜਸੁ ਤੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖ ਤਤੀ ਮਨੁ ਪੀਰੇ॥ ੬॥ ੨॥ ਸਾਂਗਮਤ

ਲਾ ੧ ਦੁਰਿਨਾਤੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਅਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਤਰਿ
ਪਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥ ਗਰਤ ਉ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰਿ ਮਿਲੀ ਐ ਵਰਕਾ ਮਨਿ ਧਨੁ ਸੋਤਾਰੁ ਪਿਅ
ਰੀ॥ ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਤਸਾਚੁ ਕਾਗੁਰ ਮਤਿ ਸਥਦਿ ਬੀਚਰੀ॥ ੧॥ ਜਿ ਸੁਮਨੁ ਮਾਨੈ ਅ
ਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਕਉ ਤਿੰ ਸਾਲੇ ਭੁਵਿ ਸਾਰੇ॥ ਸਤ ਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮ ਦਿਪਿਰ ਕੀਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗਿ
ਸਵਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਾਹਉ ਐ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟੰਬ ਸਨ ਬੰਧੀ ਮਾਇਆ ਮੋਤ ਪਸਾਰੀ॥ ਜਿ ਸੁ ਅੰਤਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਮ ਥਿਕਾਰੀ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਤਿਤ ਕੋ ਦੁਰੈ
ਨਲਾ ਲਪਿਅਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰੀ॥ ੬॥ ੩॥

ਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਭਮ ਪੁਰਿ ॥

ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਆਭ ਰੂਪੁ ਗਿਹ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਐਕਿ ਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੁਗਿ ॥ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰ ਭੁਲਿ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿ ਤਜੁ ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਭ ਰੂਪੁ
ਅਠ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀ ਆਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਗਨਾਏ ਪੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰਨ
ਤਿਉ ਛੀਤਿ ਰਦਾ ਕੁਸੁ ਪੁਲਾਗਾ ਮੋਤ ਕੁਹਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਐਤਉ
ਪਿਰਤਿ ਆਮਨੁ ਝੁਗਿ ॥ ੩ ॥ ਤੇਤੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਰਿ ਜੀ ਮਾਗਉ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
ਪੁਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜਨੁ ਤਰਿ ਭੋਟਿ ਆਰਾਮੁ ਤਜੁ ਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਕਉ ਥਲਿ ਤਾਰੀ ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨਾਦ
ਰਣਾ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰੀ
ਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਤਿਰਦੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
ਗੇਚਰੁ ਰਵਿ ਅਸੂ ਬਠਾਈ ਸਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਟੇ ਤਬ
ਤਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਪਰਲੀਪ ਰਸਾਕ ਤਕਉ ਦੁ
ਇਆ ਅੰਤ ਕਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲ ਤਨ ਕਬਹੂ ਬੁਝਤਿ ਜੁ ਐ ਬਾਜੀ ਤਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਉਠਤ
ਤਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤਿ ਗੁਰਿ ਕਿੰਚਤ ਕਿਪਾਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਤੈਨਿ
ਜਸਵਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਤੁ ਪਿਆ
॥ ਜਿਨ ਉਪਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਨਿ ਆਤਿ ਨਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਦੀਨ
ਗੁਰ ਆਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ
ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਗਾਵਤਿ ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਰਸੁ ਚੀਨਿ ਆਓਇ ਪਾਵਤਿ ਸੋਖ ਦੁਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਚਲਾ
ਨਿਸੁ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਵਉ ਅਪੁਨਾ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬ
ਤਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭ੍ਰਮਿ ਦੁਜੈ ਭਇਲਾਰੇ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿ ਅਨ ਗੁਥਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਨਦਰਿਨ ਆਵੈਨ ਉਰਵਾਰਿਨ ਪਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਰਬੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਵਿ ਅਸੁ ਅਮੀ ਸਰਬਕ
ਕਲਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਕਹਤ ਤੈ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਲੇ ਉਥੇ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥
ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੪

ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਸਤਿਕ
ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤਨੁ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਮੀਰੀ
ਵਰਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਇ ॥
ਜਬ ਗੁਣਗਾਇ ਤਬ ਧੀਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸੰਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ
ਇਅਤਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ਅਪਗਿ ਅਨਿਤਤਿ
ਵਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਤਰਿ ਸਤਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਿਰ
ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਤਿ ਮੁਖੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੁਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੇਕੁ ਮਤਾ ਗੁਬਾਰੁ ਤੁ
ਏ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਨਿਗੰਨੁ ਪਾਇ ॥ ਅਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੪

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਭੀ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਮਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਕਾਸੁ ਖਾਨੀ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੋ ਤੇਵਤੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਜਨਿ ਦੇਵਤੁ ਅਕਥਕ ਤਨੀ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ॥ ਅਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਲਗਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕੈਰੰਗਿ ਰਤੇ
ਗਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਅਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਅਸਭ ਚੁਕੀ
ਆਵਲਾਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਨੈਨੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਸੁਵਲੀ
ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨ ਉਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਿਹ ਦੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਜਨ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਆ
ਏ ਤਉ ਉਨ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕਿਧੁ ਧਾਰੀ ਤਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ
॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੪

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹ ਸਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਬਿਨੁ ਬਿਰੁਨੀ ਕੋਈ ਤੇਰੁ ਨਿਛਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀ ਐ
ਕਉਰੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋਢਾਰਾ ॥ ਜਿ ਸੁਬਿਖਿ ਅਕਉਤੁ ਮਾਪਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ਸਾਢਾ ਭਿਜਾਤੁ
ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ਬੁਝਿਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰਾ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ
ਕਰੈ ਜਿਸ ਬਿਨ ਚਲੈ ਉਸਾ ਕਤਕਾ ਆਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤ

ਉਪਵਤਿਸੋਖਦੁਆਰਾਥਿਨੁਸਤਸੰਗਸੁਖੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਜਾਇਪੁਛਪੁਛਦੇ
 ਗੁ॥੩॥ਗਾਛਾਗਾਉਸਭੈਕੋਉਚਾਲੈਸੁਰੁਛੋਡਿਜਾਇਪਾਸਾਗੁਨਾਨਕਸੰਤਸਦਾ
 ਨਿਤਚਲੁਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੬॥੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ੪
 ਘਰੁ੩ ਕਾਤੇਪੁਤਣਗਰਤਤਉਸੰਗਿਥਾਪਾਜਿਨਕੇਜਲੇਥਰੀਰੇਤੁਮਾ
 ਤਿਨਸਿਉਣਗਰਤਪਾਪਾਗਰਤਉ॥ਜਿਸੁਪਨਕਾਤੁਮਗਰਬੁਕਰਤਤਉਸੋਧ
 ਸਤਿਨਆਪਾਖਿਨਮਹਿਛੋਡਿਜਾਇਬਿਖਿਆਰਸੁਤਉਲਾਗੈਪਛੁਤਾਪਾ॥੧॥
 ਮਰੇਪ੍ਰਭਤੇਤੇਸੁਆਮੀਤਰਿਤਿਨਕੇਜਾਪਤੁਜਾਪਾਉਪਦੇਸੁਕਰਤਨਾਨਕਜਨ
 ਉਜਉਸੁਨਤੁਤਉਜਾਇਸੰਤਾਪਾ॥੨॥੧॥੭॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ੪
 ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੪ ਪੜਤਲਾ॥ ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੇ
 ਜਗਜੀਵਨੋਮਨਮੋਤਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮੈਤਰਿਤਰਿਤਰਿਟੇਕਸਭਦਿਨਸੁਨ
 ਤਿ॥ਗਤਉ॥ਤਰਿਕੀਉਪਮਾਅਨਿਕਅਨਿਕਅਨਿਕਗੁਨਗਾਵਤਸੁਕਨਾਦ
 ਮਾਦਿਕਤਵਗੁਨਸੁਆਮੀਗਨਨਨਜਾਤਿ॥ਤੁਤਰਿਥੇਅੰਤੁਤੁਤਰਿਥੇਅੰਤੁਤੁ
 ਆਮੀਤੁਆਪੇਤੀਜਾਨਤਿਆਪਨੀਭੰਤਿ॥੧॥ਤਰਿਕੈਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਤਰਿਕੈ
 ਥਸਤੇਤਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਤਰਿਭਗਾਤਾਤੇਤਰਿਕੇਜਨਤਰਿਸਿਉਗਲੀਮਿਲੇਜੈਸੇ
 ਨਾਨਕਸਲਲੈਸਲਲੀਮਿਲਾਤਿ॥੨॥੧॥੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ੪
 ਜਪਿਮਨਨਰਤਰੇ॥ਨਰਤਰਸੁਆਮੀਤਰਿਸਗਲਦੇਵਦੇਵਾਸੀਰਾਮਨਾਮੁ
 ਤਮੁਮੋਰਾਗਰਤਉ॥ਜਿਤੁਗਿਤਿਗੁਨਗਾਵਤੇਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤੇਰਾਮਗੁਨਗਾਵ
 ਤਿਤੁਗਿਤਿਵਜੇਪੰਚਸਥਦਵਡਭਾਗਮਥੋਰਾਤਿਨਜਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਏਸਭਿ
 ਖਗਏਸਭਿਰੋਗਗਏਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਗਏਤਿਨਜਨਕੇਤਰਿਕੈ
 ਛੇਪੰਚਚੋਰਾ॥੧॥ਤਰਿਰਾਮਥੋਲਤੁਤਰਿਸਾਧੂਤਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਜਗਦੀਸੁਜਪੁ
 ਨਿਬਚਨਿਕਗਮਿਤਰਿਤਰਿਅਰਾਧੂਤਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂ॥ਤਰਿਰਾਮਥੋਲਿਤਰਿਰਾਮਥੋ
 ਸਭਿਪਾਪਗਵਾਧੂ॥ਤਿਤਨਿਤਨਿਤਜਾਗਰਦੁਕਰਤੁਸਦਾਸਦਾਅਨੰਦੁਜਪਿਜ
 ਸੋਗਾਮਨਇਛੋਛਲਪਾਵਤੁਸਭੈਛਲਪਾਵਤੁਪਰਮੁਅਰਥੁਕਾਮਮੋਖੁਜਨਨਾਨਕ

ਭੀਮਿਲੇਤਰਿਭਗਤਤੇਰਾ॥੨॥੨॥੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੪ ਜਪਿਮ
ਅਧਿਯਾਨਸੁਦਨੇਤਰਿਸ੍ਰੀਗੰਗੇਪਰਮੇਸਰੇਉਤਿਪਰਮੇਸਰੇਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਸਭ
ਖਨਕੇਉਂਤਾਸਭਸੁਖਨਕੇਦਾਤਾਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਨਗਾਉ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਘਟਿਘ
ਟਿਬਸਤਾਤਰਿਜਲਿਥਲੇਤਰਿਬਸਤਾਤਰਿਥਾਨਥਨੰਤਰਿਬਸਤਾਮੈਤਰਿਦੇਖਨਕੇ
ਉ॥ਕਿਈਅਵੈਸੰਤੋਤਰਿਕਾਜਨੁਸੰਤੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਜਨੁਸੰਤੋਮੇਡਿਮਾਰਗੁਦਿਖਲਾ
ਤਿਸੁਜਨਕੇਤਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਪਾਉ॥੧॥ਤਰਿਜਨਕਉਤਰਿਮਿਲਿਆਤਰਿਸ
ਧਾਤੋਮਿਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਮਿਲਿਆ॥ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਅੰਨੰਦਭਏਮੈਦੇਖਿਆਤ
ਰਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਕਿਪ੍ਰਾਭਈਤਰਿਕੀਕਿਰਪਾਭਈਜਗਦੀਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈ॥
ਮੈਅਨਦਿਨੇਸਦਸਦਸਦਾਤਰਿਜਪਿਆਤਰਿਨਾਉ॥੨॥੩॥੧੦॥ ਸਾਰੰਗ
ਮਤਲਾ ੪ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ॥ਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ॥
ਅਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੇਧਿਆਇਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਤਾਰੀ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਦ
ਰਸਨਕਉਤਰਿਦਰਸਨਕਉਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀਤਟਤੀਰਥਪਰਭਵਨ
ਕਰਤਰਤਨਿਰਾਤਾਰੀ॥ਤਿਨਜਨਕੀਸੇਵਾਥਾਇਪਈਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਲੋਏਵਤੁਬਨਵਾ
ਗੀ॥੧॥ਤਰਿਕੋਤੇਸੰਤਭਲੇਤੇਉਤਮਭਗਤਭਲੇਜੋਭਾਵਤਤਰਿਰਾਮਮੂਰਗੀ॥ਜਿਨਕ
ਅੰਗੁਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਨਾਨਕਤਰਿਪੈਜਸਵਾਗੀ॥੨॥੪॥੧੧॥
ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੪ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁਤਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਪ੍ਰਭੋ
ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਬੋਲਿਤਰਿਪੁਰਖੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਤਰਿ
ਤਰੇਸੇਪੀਐਜਿਸੁਰਾਮੁਪਿਆਸੀ॥ਤਰਿਅਧਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲੈਜਿਸੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਜਨੁਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਖਾਸੀ॥੧॥ਜੋਜਨਸੇਵਤਿਸਦਸਦਾਮੇਰਾਤਰਿਭੋ
ਤਿਨਕਾਸਭਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਸੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕਨਾਮੁਲੇਏਤਾਂਜੀਵੈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜ
ਲਿਪੀਐਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੨॥੫॥੧੨॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੪ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਗਾਮੁ
ਰਾਮਗਤਰਾਮੁ॥ਸਤਿਸਤਿਰਾਮੁ॥ਬੋਲਤੁਭਈਆਸਦਰਾਮਰਾਮੁਰਾਮੁਰਵਿਗਤਿ
ਆਸਰਥਗੇ॥ਰਤਾਉ॥ਰਾਮੁਆਪੇਅਧਿਆਪੇਸਭੁਕਰਤਾਰਾਮੁਆਪੇਅਧਿਆ

ਜੋਪੁਰੈਕਤਿਓਮੈਢੀਕਿਗੰਠਗੀਥਾਧਾਹਤਾਉ॥ਨਿਸਿਥਾਸੁਰਨਖਿਅਤ੍ਰਿਥਿਨਾਸੀ
 ਸਸੀਅਰਬੇਨਾਧਾਗਿਰਿਬਸੁਪਾਜਲਪਵਨਜਾਇਗੋਇਕਿਸਾਧਬਚਨਅਧਾ
 ॥੧॥ਅੰਡਬਿਨਾਸੀਜੇਰਬਿਨਾਸੀਉਤਤੁਜਸੇਤਬਿਨਾਧਾਚਾਰਿਬਿਨਾਸੀਖਟੀ
 ਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਨਿਤਚਲਾਧਾ॥੨॥ਰਾਜਬਿਨਾਸੀਤਮਬਿਨਾਸੀਸਾਤ੍ਰ
 ਬੇਨਾਧਾਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਤੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਅਧਾਧਾ॥੩॥ਅਧਾ
 ਪਿਅਪਤੀਅਪੇਸਭੁਅਪਨਖੇਲੁਦਿਖਾਧਾਪਾਇਓਨਜਾਈਕਤੀਭੁਤਿਭੇ
 ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਲਾਧਾ॥੪॥੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਮੇਰੈਮਨਿਬਾਨੀ
 ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜਤਾਸਿਮਰਨੁਭਇਓਤੈਠਾਕੁਰਤਤੰਨਗਰਸੁਖਅੰਦਾ॥ਰਤਾਉ
 ਜਤੰਬੀਸਰੈਠਾਕੁਰੁਪਿਅਰੋਤਤੰਦੁਖਸਭਅਪਦਾ॥ਜਤਗੁਨਗਾਇਆਨੰਦਾ
 ਲਗੁਪਤਤੰਸੁਖਸੰਪਦਾ॥੧॥ਜਤਾਸੁਵਨਤਰਿਕਥਾਨਸੁਨੀਐਤਤਮਤਾਭੁਇਆ
 ਦਿਆਨਦਾ॥ਜਤੰਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਰਸੁਤਤਸਧਾਨਥਾਸਠਲਾਨਦਾ॥੨॥
 ਸਿਮਰਨੁਕੋਟਿਬਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਧਬਿਥਾਨਦਾ॥ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦੁਭਾ
 ਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਾਜੀਵਾਨਦਾ॥੩॥ਸਰਨਿਸਰਨਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭਪਾਵਉਦੀਜੈਸਾਧ
 ਤਿਕਿਸੁਪਾਨਦਾ॥ਨਾਨਕਪੁਰਿਗਤਿਓਤੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਣਾਥਿਧਿਜਾਨਦਾ॥੪॥
 ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਅਬਮੋਤਿਗਮਭਰੋਸਉਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰਿਓ
 ਲਾਨਿਧਿਤੇਤੇਭਵਤਿਤਰਾਏ॥ਰਤਾਉ॥ਸੁਖਿਸੇਇਓਅਰੁਸਤਜਿਸਮਾਇਓਸਤ
 ਰਤਿਗਵਾਏ॥ਜੋਚਾਤਤਸੇਈਤਰਿਕੀਓਮਨਬਾਢਤਠਲਪਾਏ॥੧॥ਤਿਰਦੈਜਪਉ
 ਤ੍ਰਿਪਿਆਨੁਲਾਵਉਸੁਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ਚਰਦੀਚਲਉਮਾਰਗਿਠਾਕੁਰਕੈਰਸਾ
 ਰਿਗੁਲਗਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲੁਪਉਲਟੀਸੰਤਕਤਾਏ॥ਪਉ
 ਲਾਲੁਅਮੋਲੁਨਾਮੁਤਰਿਢੋਡਿਨਕਤਤੁਜਾਏ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਉਨਬਡੀਓ
 ਆਗੁਨਕਤਉਗੀਝਾਏ॥ਤੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਦਾਸ
 ਸਾਏ॥੪॥੮॥ ਹਾ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਉਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਿਸੁਰ
 ਤਾਅਨਦਬਿਨੋਦਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਮਨਿਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਤਾ॥ਰਤਾਉ॥ਬਿਸਮਭ

ਮੇਖਿਬਿਸਮਾਦੀਪੁਰਿਹੇਤਕਿਰਪਾਵਤਾ।ਪੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਮੋਲਕਜਿਉਚਾਖਿਗੁੰਗਾਮੁ
ਸਕਾਵਤਾ॥੧॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਬੰਧਕਰਿਗਾਖਿਓਬੁਝਨਾਵਤਜਾਵਤਾ।ਜਾਕਉਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾ
ਨੁਭਇਓਤਰਿਉਅਕੀਕਤੀਨਜਾਇਕਤਾਵਤਾ॥੨॥ਅਨਉਪਾਵਜੇਤੇਕਿਉਕਤੀਅੰਤ
ਤੇਸੀਖੋਪਾਵਤਾ।ਅਚਿੰਤਲਾਲੁਗਿਓਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਅਗਮਜੈਸੇਪ੍ਰਗਾਵਤਾ॥੩॥
ਨਿਗੁਣਨਿਰੰਕਾਰਅਥਿਨਾਸੀਅਤੁਲੇਤੁਲਿਓਨਜਾਵਤਾ।ਕਤੁਨਾਨਕਅਜਗੁਜਿਨਿਜਗਿ
ਅਤਿਸਹੀਕਉਬਨਿਆਵਤਾ॥੪॥੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਬਿਖਈਦਿਨੁਕੈ
ਨਿਏਵੀਗੁਦਾਰੈ॥ਗੋਬਿੰਦੁਨਭਜੈਅੰਤੁਧਿਮਾਤਾ।ਜਨਮੁਜੁਐਜਿਉਤਾਰੈ॥ਗਤਉ
ਨਾਮੁਅਮੋਲਾਪ੍ਰੀਤਿਨਤਿਸੁਸਿਉਪਰਨਿੰਦਤਿਤਕਾਰੈ॥ਛਾਪਹੁਬੰਧਿਸਵਾਰੈਤ੍ਰਿਲੋਕ
ਦੁਆਰੈਪਾਵਕੁਜਾਰੈ॥੧॥ਕਾਲਰਪੋਟਉਠਾਵੈਮੁੰਡਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨੁਤੇਰਾਰੈ॥ਓਛੈਥ
ਸਤ੍ਰਕਾਜਗਮਤਿਪਰਿਅਥਤੁਰਿਥਤੁਰਿਠਿਰਿਝਾਰੈ॥੨॥ਕਾਟੈਪੇਰੁਡਾਲਪਰਿਠਾਓਖਇ
ਖਇਮੁਸਕਾਰੈ॥ਗਿਰਿਓਜਾਇਰਸਾਤਲਿਪਰਿਓਛਿਟੀਛਿਟੀਸਿਰਭਾਰੈ॥੩॥ਨਿਹਵੈਰੈਸੰ
ਗਿਵੈਰੁਚਾਏਪਤੁਚਿਨਸਕੈਗਵਾਰੈ॥ਕਤੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕਰਾਖਾਪਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰੰਕਾਰੈ
॥੪॥੧੦॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਅਵਰਿਸਭਿਭੁਲੇਭੁਮਤਨਜਾਨਿਆਏਕੁਸੁ
ਧਾਖਰੁਜਾਕੈਤਿਰਦੈਵਸਿਆਤਿਨਿਬੇਦਤਿਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥ਗਤਉ॥ਪਰਵਿਰਤਿਮਾਰ
ਗੁਜੇਤਕਿਉਤੇਈਐਤੇਤਾਲੇਗਪਚਾਰਾ।ਜਉਲਉਰਿਦੈਨਹੀਪਰਗਾਸਾਤਉਲਉਅੰਧ
ਅੰਧਾਰਾ॥੧॥ਜੈਸੇਧਰਤੀਸਾਪੈਬਤੁਬਿਧਿਬਿਨੁਬੀਜੈਨਹੀਜਾਂਮੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕ
ਤਿਨਹੀਤੈਤੁਟੈਨਹੀਅਭਿਮਾਨੈ॥੨॥ਨੀਰੁਥਿਲੇਵੈਅਤਿਸੁਮੁਪਾਵੈਨੈਨੁਕੈਸੇਗੀਸੈ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕਾਊਮਿਲਤਨਹੀਜਗਦੀਸੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਇਤੈਬੀਚਰਿ
ਓਸਰਬਸੁਖਾਤਰਿਨਾਮਾ।ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਓਪਰਾਪਤਿਜਾਕੈਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥੪॥
੧੧॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਅਨਦਿਨੁਗਮਕੇਗੁਣਕਤੀਐ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥ
ਸਰਬਸੁਖਸਿਧਿਮਨਬੰਢਤਛਲਲਤੀਐ॥ਗਤਉ॥ਅਵਤੁਸੰਤਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ
ਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ਅਨਾਥਤਨਾਥਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਿਹਤਿਓਘਟਿਵਾਸੀ
॥੧॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਸੁਨਾਵਤਸਰਧਾਤਰਿਹਸੁਪੀਉਡਭਾਰੈ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਸਭਿਤ

ਤਨਕੀਠਾਤਰਨੀਕੀਧਿਆਨਕਉ॥੧॥ਬਾਣੀਮੰਤ੍ਰਮਹਾਪੁਰਖਨਕੀਮਨਤਉਤਰਨ
ਕਉ॥ਖੋਜਿਲਤਿਓਨਨਕਸੁਖਥਾਨਤਰਿਨਾਮਾਥਿਸੁਮਕਉ॥੨॥੧॥੨੦॥

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ ੫ ਮਨਸਦਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋ
ਗਲਭਿਖੰਨਿਮਖਤੀਐਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਰਤਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਥਤੁਚਤੁ
ਸਾਧੁਸਰਦੀਜਾਇਪਾਇ॥ਜਉਤੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੂਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਮਤੋਤੋਵੈਪਰਮ
੧॥ਏਕਸਥਿਨੁਨਾਤੀਕੋਦੁਜਾਅਨਨਥੀਓਲੈਵੈਲਾਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਨਾਨਾ
ਸੁਖਦਤਤਤਰਿਪ੍ਰਾਨਸਾਇ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਜਨਸ

ਉਪਾਰੇਸੰਗਕੇ॥ਭਏਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਮਨ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਤਰੇ॥ਰਤਉ॥
ਗਗਿਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖਪਾਇਅਜਿਨਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੁਝਤਘੋਰਅੰਧਕੁਪਮ
ਸਾਧੁਸੰਗਿਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਜਿਨਕੇਭਾਗਥਰੇਭੈਭਾਈਤਿਨਸਾਧੁਸੰਗਿਮੁਖਜੁਗੇ
ਕੀਪੁਰਿਥੈਛੈਨਿਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਕਿਰਪਾਕਰੇ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ

ਤਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਥੈ
ਪੰਏ॥ਰਤਉ॥ਦੁਲਭਦੇਤਜਪਿਤੋਤਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਰੈ॥ਮਤਪਤਿ
ਪਾਤਿਕਉਤਰਤਿਤਰਿਨਾਮਉਰਿਧਾਰੇ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁਨਿਰਮਲਚਾਕਰਾ
ਮਮਰਦੁਖਨਾਸਾਕਤਨਾਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨੋਤੋਇਥਿਗਾਸਾ॥੨॥
੨੩॥ ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ੫੨੪ ਮੋਤਨਘਰਿਅਵ

ਕਰਉਜੋਦਗੀਅਗਾਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿਮਾਨੈਬੋਲਉ॥ਭੂਲਚੁਕਤੇਗੀਪ੍ਰਿਅਚਿਗੀਅ
ਰਤਉ॥ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਤੀਭਗਿਮਭਗਿਮਦੁਖਭਗੀਅਗਾਤੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੂ
ਰਲਾਤਿਪਾਰਦੇਮਿਲਉਲਾਲਮਨੁਤਰੀਅਗਾ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੇਥਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾ
ਉਕੋਟਿਦਿਨਸਲਾਖਥਗੀਅਗਾਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀਰਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਤਰਿਜਨ
ਗੀਅਗਾ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ ੫ ਅਥਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਥਿਸਗੀ

ਰਦਾਸਸੋਈਕਰਿਰਤਿਅਦੇਤਿਨਉਬਲਿਤਰੀ॥ਰਤਉ॥ਚਤੁਦਿਸਫੁਲਿਰਹੀਥਿ
ਥਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰਮੁਖਿਗੁਰੁਜਾਗੀ॥ਤਾਥਦੇਰਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲਾਅਇ
ਇ

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਪ ਤਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਥਾਨੀਥਚਨਨਾਦਮੇਰਸੁਦ
ਪੁਰੇਦੇਤਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਸਮਾਨੀਗਰਤਾਉਗਛੁਟਰਿਤੇਗੁਰਿਕੀਈਸੁਤਾਗਨਿਤਰਿਪਦ
ਸੁਖਜਸੁਜਾਨੀਗਜਿਤਘਰਮਤਿਥੈਸਨੁਨੀਪਾਵਤਸੇਥਾਨੁਮਿਲਿਓਥਾਸਾਨੀ
ਨਕੈਥਸਿਅਇਓਭਗਤਿਥਛਲੁਜਿਨਿਰਾਖੀਅਨਸੰਤਾਨੀਗਕੁਨਾਨਕਤਰਿਸੰ
ਨੁਮਾਨਿਆਸਤਚੁਕੀਕਾਇਲੋਕਾਨੀ॥੨॥੮॥੩੧॥

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਪ

ਅਥਮੇਰੋਪੰਚਤੇਸੰਗੁਤੁਟਾਗਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਭੁ
ਰਤਾਉਗਥਿਖਮਥਨਥਤੁਤਥਤੁਪਗੀਅਅਨਿਕਰਾਖਸੁਰੁਟਾਥਿਖਮਗਾ
ਪਤੁਚੈਨਾਤੀਸੰਤਸਾਨਥਭੈਲੁਟਾ॥੧॥ਥਤੁਤੁਖਜਾਨੇਮੇਰੋਪਾਲੈਪਰਿਅਅਮੇ
ਲਾਲਅਖੁਟਾਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਗੀਤਉਮਨਮਤਿਤਰਿਰਸੁਖੁਟਾ
੮॥੩੨॥

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਪ

ਅਥਮੇਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾਪ੍ਰਾਨ
ਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਅਉਰਤਾਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨਾਗਰਤਾਉਗਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮ
ਸਰਇਤਅਗਧਿਸਗਲਦਾਨੁਕੀਨਾਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਤਰਿਅਉਖਪੁਗੁਰਿਦੀਰਿ
ਮਿਲਿਓਸਗਲਪ੍ਰਭੀਨਾ॥੧॥ਗਿਉਤੇਰਾਤੁਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਗੁਰਿਤਉਖੋਈਪ੍ਰਭ
॥ਕੁਨਾਨਕਮੈਸਤਜਾਘਰੁਪਾਇਅਤਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖਜੀਨਾ॥੨॥੧੦॥੩੩

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਪ

ਮੋਤਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਤਾਰਤਿਛੁਟਹਿਸੰਪਦ
ਮਖਕ੍ਰਿਪਾਤੇਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਗਤਿਗਰਤਾਉਗਕਰਤਿਅਰਦਸਿਥਤੁਤੁਖੇਨੰਤ
ਮਖਨਿਮਖਸਾਮਾਗਤਿਓਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤਾਥਦੈਨਿਸਤਾਰਤਿ॥੧॥
ਕਿਅਏਭੁਪਤਿਬਪੁਰੇਕਤੀਅਤਿਕਤੁਏਕਿਸਨੇਮਾਗਤਿਗਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਸੁਖਦੇ
ਸਤੁਨਾਨਕਜਗਤੁਤੁਮਾਗਤਿ॥੨॥੧੧॥੩੪॥

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਪ

ਧਨੁਪਾਇਓਤਰਿਨਾਮਾਭਏਅਚਿੰਤਤ੍ਰਿਸਨਸਭਥੁਈਤੈਤੁਲਿਖਿਓਲੇਖੁਮੇਥਾ
ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਸਉਦਾਇਤੁਜੋਰਿਓਤਥਿਚਰਿਓਲਾਲੁਅਗਾਮਾ॥੧॥ਅਨਥਾਪਦ
ਨਜੋਕਗੀਅਤਿਤੇਤੇਦੁਖਸਤਾਮਾਗੋਥਿਦਭਜਨਕੇਨਿਰਭੈਵਾਪਾਗੀਤਰਿਰਸਿਨਾ
ਰਾਮਨਾਮਾ॥੨॥੧੨॥੩੫॥

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਪ

ਮੇਰੋਮਨਿਮਿਸਟਲੇਖੇ

ਮੇਰੋਮਨਿਮਿਸਟਲੇਖੇ
ਅਇਓਤਰਿਗਾਮਾ॥

ਗਸਨਾਹਮਕਤਤਗੁਲਸੇਤਾਂ। ਏਕਨਿਮਖਓਪਾਇਸਮਵੈ
ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਪ
ਖਿਚਰਿਤਮਨਸੇਤਾਂ। ਰਤਉ। ਜਿਸੁਸੁਲਿਐਮਨਿਤੋਇਰਤਸੁਅਤਿਰਿਦੈਮਾਨਦੁਖੋ
ਸੁਖੁਪਾਇਓਦੁਖੁਦੁਰਿਪਰਾਇਓਥਲਿਅਈਪ੍ਰਭਤੇਤਾਂ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖਗਏਮਨ
ਰਮਲਤੇਈਤੈਗੁਰਿਕਾਢੇਮਾਇਆਦ੍ਰੇਤਾਂ। ਕਤੁਨਾਨਕਮੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਲਕਰ
ਜਸਰਥੇਤਾਂ॥੨॥੧੬॥੩੬॥ ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਪ ਨੈਨਦੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤਮਾਸਾ

ਸਭੁ ਦੁਰਿਸਭੁ ਤੇ ਨੈਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਪਟਵਾਸਾਗਰ ਤਉ ਗਾਮਭੂਲਨਭੂਲੈ ਲਿਖਿਓ
ਚਲਾਵੈ ਮਤਾਨਕਰੈ ਪਚਾਸਾਗਿਨ ਮਤਿਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨੈ ਤੈਰੁ ਗਤਿ ਵਢਲਾ ਗੁਣ ਤਾਸਾ
ਅੰਧਕੁਪ ਮਤਿ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾਗਕੁਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁ
ਪਇ ਅਸਭੁ ਪੁਰਨ ਤੇਈ ਆਸਾਗ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੩੮ ॥ ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ ੫ ਚਰਨਗੋ

॥ १ ॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॥ २ ॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥ अथ मन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਹਨ ਮੁਖਾ ਜਤਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁ
ਰਾਈ ਨਪਤੁ ਚੈ ਤਤਾਤਤੁ ਰਖਾ ਗਤਾਉ ॥ ਅੰਧਕੁ ਪਗਿ ਹਮਤਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿ ਭਜਿ
ਮੁਖਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾ ਖੁਲੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਸਭ ਤੂ ਪੈਤੁ ਡੀਦਿਖਾ ॥ ੧॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਪੀਅਮ ਨੁਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਅਯਯਾਏ ਹਸਨਚ ਖਾ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਤ ਜੁ ਮੈ ਪਾ
ਇਆ ਗੁਰਿ ਲਾਟੀ ਸਗਲਾ ਤਿਖਾ ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੬੦॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰਮਿਲਿਐ ਸੇਪੁਭੁਧਿਅਇਅਗਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਅਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਗੈਨਤਤੀ

ਥਾਇਆਗਰਤਾਉਗਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸਤਮਲੇਤੇਤੂੰਤੀਗੁਲਗਾਇਆਨਿਮਖਨੀ
 ਘਗੀਨਬਿਸਰੈਸਦਸੰਗੇਜਤਜਾਇਆ॥੧॥ਤਉਥਲਿਥਲਿਥਲਿਥਲਿਚਰਨਕਮਾ
 ਉਥਲਿਥਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆਕਤੁਨਾਨਕਕਤੁਪਰਵਾਤਾਜਉਸੁਖਸਾਗਰੁਮੈ
 ਆ॥੨॥੧੮॥੬੧॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਮੈਰੈਮਨਿਸਥਦੁਲਗੇਗੁਰਮੀਰਾ
 ਲਿਓਕਰਮੁਭਇਓਪਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਤਰਿਤਰਿਰੀਠਾ॥੩॥੧੯॥੬੨॥ ਨਰੈ
 ਜੇਨੀਸੰਭਓਸਰਬਥਾਨਘਟਥੀਠਾ॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਥਲਿਥਲਿ
 ਚਰਦੀਠਾ॥੧॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰੇਲੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨੀਰਾ
 ਤੁਨਾਨਕਗੰਗਿਚਲੁਲਭਏਤੈਤਰਿਗੰਗੁਨਲੈਤੈਮਜੀਠਾ॥੨॥੧੯॥੬੨॥ ਨਰੈ
 ਤਲਾਪ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਾਥੇ॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪ੍ਰਭਤੀਅਰੈਬਸਿਓਜ
 ਭੁਖਮੇਗੀਲਾਥੇ॥ਰਤਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਗੁਲਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੁਤਸਭਾ
 ਏਕਆਸਮੋਹਿਤੇਗੀਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁਤੀਆਆਸਥਿਰਾਥੇ॥੧॥ਨੈਲਕ੍ਰਿਪਾ
 ਥਿਦਰਸਾਵਾਗੁਰਿਕਰਪਾਰੇਮੈਰੈਮਾਥੇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਮੈਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆਜਾ
 ਰਲਭੈਲਾਥੇ॥੨॥੨੦॥੬੩॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਗੋਮੁਜੇਆਨਕਾਏਕਤਾ
 ਸੰਗਿਮਨੇਤਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਰੇਭੁਲਿਭੁਲਿਥਿਖੁਖਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਚਤੁਰ
 ਨੁਪਥਿਧਾਤੇਤਿਸਸਿਉਰੁਚਨਤੀਰਾਈ॥ਮੋਤਨਿਸਿਉਥਾਵਰਮਨੁਮੋਹਿਓਭੁਲਿ
 ਗੀਪਾਈ॥੧॥ਭਇਓਦਇਅਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੁਖਤਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਥਨਿਅਈ
 ਸਗਲਾਨਿਧਾਨਘਰੈਮਹਿਪਾਏਕਤੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥੨੧॥੬੪॥ ਸਾਰੰ
 ਮਤਲਾਪ ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਤਿਲਗੀਆ॥ਜੇਤਉਥਚਨੁਦੀਓਮੈਰੈ
 ਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜਸੀਗਰੀਆ॥ਰਤਾਉ॥ਤਮਭੁਲਤਤਮਸਦਾਅਭੁਲਤਮਪਤਿ
 ਤਮਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ਤਮਨੀਚਥਿਰਖਤੁਮਮੈਲਾਗਰਲਾਜਸੰਗਿਥਸਰੀਆ
 ੧॥ਤਮਗੰਭੀਰਧੀਰਉਪਕਾਰੀਤਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤਰੀਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾ
 ਤਰਿਮੇਲਿਓਤਉਮੇਗੀਸੁਖਿਸੇਜਗੀਆ॥੨॥੨੨॥੬੫॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿਪਰਵਾਨਾ॥ਸਫਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਤਾਵੇਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਰੀ

ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਨਿ ਸੁਭਾਗ ਪੰਨਿ ਸੋਟਾਗ ਪੰਨਿ ਦੇ ਤਜਿ ਨਿਮਾਨਾਇ ਤੁਤਨੁ ਤੁਮਰਾਸ
ਤੁਤਨੁ ਤੁਮਰਾਸੀ ਉਕੀ ਓਕੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਇਕ ਨਿਮ
ਖਿਦਿ ਸਟਾਨਾ ਜਾਉ ਕਤਤੁ ਮੁਖ ਤੁਸੇ ਵਕੁਇ ਤਥੈ ਸੀਐ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੰ
੨੩ ॥ ੪੬ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾਪ ਅਬ ਮੇਰੇ ਸਤ ਸਾਦੁ ਖੁਗਇ ਅਗਾਅ

ਉਪਾਉ ਸਗਲ ਤਿਅਗਿ ਢੇਡੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਗਲਿ ਪਇਅਗਾ ਹਤਾਉ ॥ ਸਗ ਬਸਿਧਿ
ਨਾਸਤਿ ਸਵੇਰੇ ਅੰਤਰੇ ਗਸਗਲੀ ਪਾਇਅਗਾ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧਿ ਖਿਨ ਮਤਿ ਖਉ ਤਈ
ਗੁਮਿਲਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਤਿਅਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਮਨ ਨਿਤ ਚਲਾ
ਕਉਇਅਗਾ ਅਇਨ ਜਾਵੈ ਨ ਕਤਤੀ ਡੋਲੈ ਬਿਰੁਨਾਨ ਕਰਾਜਾਇਅਗਾ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥

੩ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾਪ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਇਤਉਤ ਸਦਾ ਸਤਾਈ ॥ ਮਨ ਮੋਤਨੁ ਮੇ
ਜੀਅ ਕੋਪਿਅਰੇ ਕਵਨ ਕਤਾਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਹਤਾਉ ॥ ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ ਲਾਡ ਲਡਾਵੈ
ਦਾਸ ਦਾ ਅਨਦਾਈ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀਨਿਅਈ ਜੈ ਸੇਮਾਤਿ ਪਤਾਈ ॥ ੧ ॥
ਸੁਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨੀਹ ਤਿਸ ਕੀਐ ਬਿਸਰਿਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਕਤਨਾਨ ਕੀਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰ
ਤਿਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ੪੮ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾਪ ਅਪਨਾ

ਜਿਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ ॥ ਅਸਨ ਅਵਰ ਕਾਤੁ ਕੀਕੀ ਜੈ ਸੁਖ ਦਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ
ਆਹਤਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਅਵਤਿ ਸਤਿਘਰਿ ਤਿਸਤੀ ਸਗਲੀ ਪਾਈਐ ॥
ਤਸਤਿ ਤਿਅਗਿ ਮਾਨੁ ਖੁਜੇ ਸੇਵ ਤੁਤਉ ਲਾਜ ਲੇਨੁ ਤੇਇ ਜਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਓਟ ਪ
ਗੀਠਾ ਕੁਰਕੀ ਗੁਗਿਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਅ
ਸਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਤਤਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥ ੪੯ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾਪ ਓਟ ਸਤ

ਈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਲਿਅਵਉ ਅਵਰ ਕਾਤੁ ਕਉ ਮਾਇ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇ
ਗਾਹਤਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿਅ ਪੁਨੈ ਕਾਢਿ ਲੀਅਥਿ ਖੁਘੇਰੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੈ ਜਾਇ ਪਾਇਅਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਤਉ ਏਕ ਮੁਖ
ਨਿਰਗੁਣ ਕੇਦਾਰੈ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੈ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਘਨੇਰੈ ॥ ੨ ॥
੨੭ ॥ ੫੦ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾਪ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਭਉ ਓਕੁ ਪਾ

ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਗੁਰਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹੈ ਜਾਨਿਓ ਕੋਇ ਜੋ ਧਉ ਅਗੀਥ
 ਢੀਐ ਤਾਂ ਦਰਗੁੰਭੀ ਮਾਨਿਓ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਮੁਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕੀਐ ਕਵਨ ਮੁਲੁ
 ਟਾਨਿਓ ਜੋ ਤਿਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬਖਾਨਿਓ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ
 ਜਪਤਾ ਪਾਤੁਮ ਤੇਤਤੁ ਪਛਾਨਿਓ ॥ ਕਰੁਮ ਸਤਕਿ ਪਰਿਕਟੀ ਜੇ ਵਹੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
 ਨਿਓ ॥ ੨ ॥ ੩੮ ॥ ੬੨ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਤਹਿ ਤਹਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ
 ਨ ਸੁਕਾ ਕੋ ਬਪੋਰੇ ਭਈ ਜਾ ਕੋ ਰਖਾ ਰਾਮਾ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਿ ਮਤਾ ਜਨੁ ਅਪੇ ਪੰਚਾਮੁ
 ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਮਾ ਅਪੇ ਸਗਲੇ ਦੁਤ ਬਿਦਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪੇ ਪਤਿ
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਨਾ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਗਥੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਮੁ
 ੨ ॥ ੪੦ ॥ ੬੩ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਤੁਮੇ ਹੋ ਮੀਤ ਸਖਾ ਤਹਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰਾਨੁ
 ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਰਾਇ ਤੁਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮ ਰੋਧਨਾ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਗਾ
 ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਮਾਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ
 ਤਨ ਜਾਨਿਅ ਤੁਠਾਕੁਰ ਤੇ ਅਏ ਪਰਵਾਨਾ ਜਨਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ
 ਤਨ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੧ ॥ ੬੪ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਕਰਤੁ ਗਤਿ ਦਇਆ
 ਤੁਮੇ ਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੁਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਗੀ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਾਨ
 ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਰੋਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤਾ
 ਸਾਸਿ ਤਹਿ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿ ਤ ਪੁਨੀਤਾ ਕਉ ਨਾਨਕ
 ਵਡਭਾਗਤਿ ਨਿਜਨ ਮੁਪਦਾਰ ਬਜੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥ ੬੫ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ
 ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਅਏਓ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਸਤ ਜਗ ਸਮੁਤਤੁ ਤੁਹੈ
 ਇਓ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਢਾਇਓ ॥ ਸੰਗ
 ਗੰਗਿ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਅਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਨੈਨ ਤੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰ
 ਝਾਗੀ ਕੇ ਸਾਇਓ ॥ ਅਠਪਤਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਉ ਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥
 ੬੬ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾ
 ਸਜਨੁ ਸੁਰਿ ਦਸੁ ਡੇਲਾ ਸੇਝੈ ਕੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹਿਤ ਬਿਕਰਮ

ਏਥੇ ਅੰਤ ਬੁਧਿ ਬਿਖੁਤਿ ਆਗੀ। ਦਰਸਾਇਆ ਸਮਾਸਟੇ ਕਹਿ ਕੀਟੇ ਕਤੀ ਐਪ੍ਰਿਅ
 ॥ ੧ ॥ ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਤਸਤ ਬੈਰਾਗੀ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ
 ਤੁਠਗਾਨਾ ਸੁਮਧਿ ਆਤਰਿ ਜਨਨਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੪੪ ॥ ੬੭ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫
 ਅਬਜਨ ਉਪਰਿ ਕੋਨ ਪੁਕਾਰੈ। ਪੁਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ ਸਰੁਤਾ
 ਗੈ। ਰਤਾ ਉ। ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਚਿਤੁ ਤੈ। ਆਦਿ ਜੁਗਦਿ
 ਭਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਸ ਵਰੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿ ਆਚ
 ਕਮਲ ਆਧਰੈ। ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿ ਚਿਨ ਉਨਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥
 ੬੮ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਜਨ ਭੋਡਿ ਆਸਗਲ ਆਪੁ। ਜਿਉ ਜਾਨ
 ਤਉ ਰਖਤੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵ ਪਰਤਾਪੁ। ਰਤਾ ਉ। ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧਕੀ ਸੰਗ
 ਬਿਨਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ। ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਰਿ ਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾ
 ॥ ੧ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਪਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਤ ਦਭਿ ਸਮਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ। ਅ
 ਦੁਭਇ ਆਨਨ ਕਮਨਿ ਸਾਚ ਪੁਰਨ ਪੂਰਨਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੪੬ ॥ ੬੯ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤ
 ੫ ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਰੇ ਸਤੰਸਾ ਉਤਰਿ ਆ। ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈ ਐ ਬਲਿ ਤਗੀਸ
 ਸਦਾ ਤਉ ਵਾਰਿ ਆ। ਰਤਾ ਉ। ਗੁਰ ਕਾਨਾ ਮੁਜਪਿ ਓਦਿ ਨੁਰਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ
 ਨਿਧਰਿ ਆ। ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰ ਉਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਾਵਿ ਖਮੈ ਲੁਓ ਤਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰ ਉਨਿਤ ਸੇ
 ੪੭ ॥ ੭੦ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਨਾ ਮੁਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਵੈ। ਮਿਟਤਿ
 ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭਨਾ ਸੈਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਤੁਲਾਵੈ। ਰਤਾ ਉ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਆ
 ਰਪੇਰ ਸਨਾਤਰਿ ਜਸੁ ਗਵੈ। ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਗੁਲਾਵੈ
 ॥ ੧ ॥ ਦਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਤੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਹਤ ਸੁਤਾਵੈ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ
 ਤਏਰਨਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੪੮ ॥ ੭੧ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫
 ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿ ਤਰੈ। ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀ ਚਿਨ ਮੋਰਾ ਖੇਰਾ ਖਨ ਤਰੈ। ਰਤਾ ਉ।
 ਨਿਰਭਉ ਕੀ ਏਸੇ ਵਕਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਬਿਦਰੈ। ਆਨਉ ਪਾਵਤਿ ਆਗਿ ਜ
 ਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭਏ ਕੈ ਏਕੰਕਾ

ਵਾਗੁਰੁ ਅਪਨਾਨ ਮਸ
 ਕਾਏ ਅਨਾਸਰ ਬਠ
 ਲਾਈ ਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ
 ਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ
 ਆ ॥ ੨ ॥

ਗੈ। ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਥਾਹ ਥਾਹ ਨਮ ਸਕਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੪੮ ॥ ੭੨ ॥
 ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫ ਥਿਨੁ ਤਰਿ ਤੈ ਕੋ ਕਤਾ ਬਤਾਵਤੁ। ਸੁਖ ਸਮੁਪ ਕਰੁਣਾ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਤੁ। ਭਾਉ। ਜਾ ਕੈ ਸੁਤਿ ਪਰੇਏ ਜੰਤ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖ
 ॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਿਊ ਦੀਨਾ ਆਨ ਕਤਾ ਪਤਿ ਜਾਵਤੁ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ੭੩ ॥

ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਸਰਦਾਈ ਅਇਆ। ਉਤਰਿ ਗਇ ਓਮੇ
 ਕਾ ਸੰਸਾਰ ਬਤੇਦ ਹਸਨੁ ਪਾਇਆ। ਹਤਾਉ। ਅਨ ਬੋਲ ਤਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ

ਨਾਨਾ ਮੁਜ ਪਾਇਆ। ਦੁਖ ਨਠੇ ਸੁਖ ਸਤਿ ਸਮਾਏ। ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਕਛਿਲੀ ਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗਿਤ ਅੰਧ ਕੁਪਤੇ ਮਾਇਆ। ਕਤੁਨਾਨ ਕਰੁਣੀ

ਨ ਕਾਟੇ ਬਿਊਰਤ ਅਨਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੫੧ ॥ ੭੪ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫
 ਤਰਿ ਕੇਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਂਢੀ। ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ

॥ ਰਤਾਉ। ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਹੁਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤਾਮਤਿ ਜਲ ਤੋ ਠਿਰਿਆ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
 ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਿਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤਰਿ ਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਵ

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰਿ ਦੇਵਾਨਾਨ ਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥
 ॥ ੭੫ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫ ਜਿਹ ਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਤਰਿ ਗਾਉ। ਤਰਿ ਤਰਿ

ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਤਰਿ ਕੀਉ ਚਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਨਾਉ। ਰਤਾਉ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਪਨੁ ਸੰਚਾਰੁ
 ਨਿਲਾਵਤੁ ਭਾਉ। ਆਨ ਬਿਭੂਤਿ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਸਾਚਾਇ ਤੈ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥

ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕ ਸਿਓਲਿ ਵਲਾਉ। ਕਤੁਨਾਨ ਕਤਾ ਕੀ ਸਰਦਾਈ
 ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥ ੨ ॥ ੫੩ ॥ ੭੬ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫ ਤੇਤੀਨ ਟੀਕ ਵਨ

ਕਰਣੀ। ਇਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਤਗੋ ਪਾਲਾਏ ਕ ਕੀ ਸਰਣੀ। ਰਤਾਉ। ਪੰਚੋ
 ਓ ਦ੍ਰੁਇਆ ਤਨ ਮਤਿ ਬਿਖੈ ਬਿਅਧਿ ਕੀ ਕਰਣੀ। ਅਸ ਅਪਾਰ ਦਿਨ ਸਗਲਿ ਰਖੇ

ਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ ਜਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਾਥ ਤਨਾਥ ਦਇਆਲਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਦੋ
 ਤਰਣੀ। ਮਨਿ ਬੰਦਾ ਚਿਤ ਵਤਨਾਨ ਕ ਦਾਸ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ੫੪ ॥

੭੭ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫ ਠੀਕੇ ਤਰਿ ਕੇਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਦਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਗੀ

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆ
 ਮੀਐ ਕੇ ਕੀਮਤ ਬੰਦਾ
 ਓਤ ਫਲ ਪਾਵਤੁ
 ॥ ਕਤੁਨਾਨ ਕਲਾਉ
 ਵਤਾ ਲੈ ਚਾਲਤੁ
 ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਪਾਇਜੈ
 ਵਤਾ ॥ ੨ ॥

ਐ ਅਤਿਨਿਸਪੁਰਨਨਾਦਾਗਤਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿਮਤਾਸੁਖਪਾਈਐਮਿਟਿਜਾਤਿ
ਲਥਿਖਾਦਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਾਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਘਰਿਲੈਆਵਤੁਲਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਭੇਤ
ਉਚੇਤਉਚੇਅੰਤੁਨੀਮਰਜਾਦਾ ॥ ਬਹਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਤਿਮਾਪੇਖਿਹੇਥਿਸਮਾ
੨ ॥ ੫੫ ॥ ੭੮ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫ ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਥਾਈਨਾ
ਉਸਰਿਲਗਤਿਅਨਲਾਲਚਿਥਿਰਥਾਜਨਮੁਪ੍ਰਥਾਈ ॥ ਗਤਉ ॥ ਸਮਝੁਅਚੇਤਚੇ
ਨਮੇਰੇਕਥੀਸੰਤਨਅਕਥਕਤਈ ॥ ਲਾਭੁਲੈਤੁਤਰਿਹਿਦੈਅਗਧਤੁਛੁਟਕੈਆਵਲ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਲਪਤੁਮਰੀਦੇਤਿਤਨਮੁਵਖਾਈ ॥ ਸੇਈਭਗਤਭਗ
ਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਥਾਈ ॥ ੨ ॥ ੫੬ ॥ ੭੯ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫ ਧਨਵੰਤਨਾ
ਕੇਵਲਜਾਗੇ ॥ ਸਾਂਈਕਰਤੁਨਾਮੁਧਨੁਖਾਟਤੁਗੁਰਕਾਸਥਦੁਵੀਚਰੇ ॥ ਗਤਉ ॥ ਛੇਤ
ਕਪਟੁਓਇਨਿਰਵੈਰਾਸੇਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਨਿਤਾਰੇ ॥ ਸਚੁਧਨੁਵਲਜਤੁਸਚੁਧਨੁਸੰਚਤੁਕਥਤੁ
ਆਵਤੁਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਤੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰੇ ॥ ਕਤੁਨਾ
ਕਸੇਭਾਸੰਗਿਜਾਵਤੁਪਾਰਬੁਤਮਕੈਦੁਅਰੇ ॥ ੨ ॥ ੫੭ ॥ ੮੦ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਤਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਥਿਚਾਰਾ ॥ ਕਵਨਮੁਲੇਤਮਾਨੁਖੁਕਰਿਆਇਤੁਪਰਤਪੁ
ਤਾਰਾ ॥ ਗਤਉ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕੇਤਨਜਾਇਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤ
ਮਸੁਖਪ੍ਰੀਤਿਪਾਲਕਸਰਬਘਟੰਆਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪ
ਓਏਕਪਸਾਰਾ ॥ ਸਾਧਨੰਵਥੈਠਾਵਤੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੫੮ ॥ ੮੧
ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫ ਆਵੈਰਾਮਸਹਦਿਵਡਭਾਗੀ ॥ ਏਕਸਥਿਨੁਕਿਛੁਤੇਗੁਨਾ
ਏਅਵਰਉਪਾਵਤਿਅਗੀ ॥ ਗਤਉ ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਆਰਾਧੈਤਰਿਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸੁਖੁ
ਪਾਇਅਗਾਅਨਦਥਿਨੇਦਅਕਥਕਥਾਰਸੁਸਾਚੈਸਤਜਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾ
ਜੋਅਪੁਨਾਕੀਨੋਤਾਕੀਉਤਮਥਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਗੀਐਜੋਗੇਤਪ੍ਰਭਨਿਰ
ਥਾਈ ॥ ੨ ॥ ੫੯ ॥ ੮੨ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫ ਜਤੇਸਾਧੂਸਹਦਿਗਤੀ ॥ ਸਾਂਤਿਸਤ
ਗੁਮਨਿਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸਾਥਿਰਥਾਕਛੁਨਰਤੀ ॥ ਗਤਉ ॥ ਤੇਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਮੁਦੇਤੁਅਪੁਨਾ
ਥਿਨਤੀਏਤਕਤੀ ॥ ਆਨਥਿਉਤਾਰਥਿਸਰੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਪਾਇਓਲਾਭੁਸਤੀ ॥ ੧ ॥ ਜ

ਤੇ ਉਪਨਿਓਤੀ ਸਮਾਨੇ ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਤੀ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਭਗਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇ ॥
 ਜੋਤਿ ਸਮਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ੬੦ ॥ ੮੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਹਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗੁਰ
 ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭੁਲੇ ਨਾਮੁ ਸੁਆਉ ॥ ਹਟਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸ
 ਤਿਹ ਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੋਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਤੁ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੁਨਿ ਥਵੇ ਬਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਨਕ
 ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ੬੧ ॥ ੮੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਥੈ ਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ
 ਉਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਕਾਨਾਉ ॥ ਹਟਾਉ ॥ ਉਤਮ ਕਥਾ
 ਜੋ ਸੁਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਤ ਭਗਵਾਨ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੇਉ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈ ਐਸੁ ਕ
 ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਧ ਤਸੋਧ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਓਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਇਕ
 ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਉਗੀ ॥ ੨ ॥ ੬੨ ॥ ੮੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਜੇ
 ਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾਰਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿ ਤਾਰਾ ॥
 ॥ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤਰਿ ਕਾਨਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਤੀ ਪਾਈ ਐਸ ਗਲਾ ਘਟਾ
 ਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਤੁ ਤਕ ਉਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੬੩ ॥ ੮੬ ॥ ਸ
 ਮਤਲਾਖ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਓਠਾ ਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਨਿਕਇ
 ਸਭ ਨੇਰੈ ॥ ਹਟਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵਲਾਈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦ
 ਥੁਭ ਇਓ ਪੁਨੀਤਾਇ ਛਾਸ ਗਲ ਪੁਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕ ਉਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੋਯ
 ਜਸੁ ਗਵੈ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੬੪ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀ ਐ ਤਰਿ ਪੇਖਾ ॥ ਕਰਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
 ਮੋਤਨ ਫੇਰਿ ਭਰਮ ਕੀਰੇਖਾ ॥ ਹਟਾਉ ॥ ਕਤਤ ਸੁਨਤ ਕਿਉ ਸੰਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ
 ਸਾਸਕਿ ਅਸੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਜੋ ਚਾਤਤ ਕੈ ਮੁਖਿ ਲਗੈ ਕਾਲੇਖਾ ॥ ਜ
 ਕੈਰਾ ਸਿਸਰ ਬਸੁਖਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨਮਨ ਤਭੇਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਮਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿ
 ਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੨ ॥ ੬੫ ॥ ੮੮ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੋ

ਕਲਮਲਦਗਧੋਤਿਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨਾਰਤਉ॥ਅਨਜੰਜਾਰ
ਬਾਸੁ ਮੁਖਾਲਤਬਿਨੁਤਰਿਠੋਕਟਗਿਆਨਾਜਨਮਮਰਨਸੰਕਟਤੇਭੁਟੈਜਗਦੀ
ਜਨਸੁਖਧਿਆਨ॥੧॥ਤੇਹੀਸਰਨਿਪੁਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਵਤੁਦਾਨਾ॥
ਮਹਿਸਿਮਹਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਵੈਬਿਨਸਜਾਇਅਭਿਮਾਨ॥੨॥੬੬॥੮੮॥

ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫ ਪੂਰਤੁਸੇਈਜਿਪੂਰਕਉਲਾਗੈ॥ਸੇਈਪੁਰੰਪਰੁਸੇਈਬਸੁੰਪਰੁਤ
ਏਕਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗੈ॥ਰਤਉ॥ਬਲਬੰਚਕਰੈਨਜਨੈਲਾਭੈਸੇਪੂਰਤੁਨਤੀਮੁਖਾਸੁ
ਆਰਥੁਤਿਆਗਿਆਸਰਬਿਰਚਿਓਨਤਸਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਕੁੰਤਾ॥੧॥ਸੇਈਚਤੁਰੁਸਿਆ
ਪੰਡਿਤੁਸੇਸੁਹਾਸੇਦਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਿਤਰਿਤਰਿਜਪਿਓਨਾਨਕਸੇਪਰਵਾਨਾ
੨॥੬੭॥੮੯॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨਿ॥ਬਿਖੈ

ਸੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਵਨਿ॥ਰਤਉ॥ਸੰਚਨਿਰਾਮਨਾਮਧਨੁ
ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਸੀਵਨਿ॥ਤਰਿਰੰਗਰੰਗਭਏਮਨਲਾਲਾਰਾਮਨਾਮਰਸਖੀਵ
ਨਾ॥੧॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਿਸਿਓਉਰਝੁਨੈਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਲੀਵਨਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਤ੍ਰਿ
ਕੀਨਿਆਈਤਰਿਬੁੰਦਪਾਨਸੁਖਖੀਵਨਿ॥੨॥੬੮॥੯੦॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫

ਰਿਕੇਨਾਮਤੀਨਬੇਤਾਲਾ॥ਜੋਤਕਰਨਕਰਵਨਤੇਤਸਭਿਬੰਧਨਜੰਜਾਲਾ॥ਰਤਉ॥
ਬਨੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿਰਥਾਕਟੈਕਾਲਾ॥ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਰੈਪ੍ਰਾਨੀ
ਤਬਤੁਮਰੋਕਉਨੁਤਵਾਲਾ॥੧॥ਹਾਥਿਲੇਤੁਦਾਸਅਪਨੇਕਉਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਸੁਖਨਿ
ਪਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਧਸੰਗਿਧਨਮਾਲਾ॥੨॥੬੯॥੯੧॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫

ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੋਥਿਉਤਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਗਾਵਨਗੀਧੋਪੋਤਤਨਤਸੰਸਾਰਾ॥ਰਤਉ॥
ਸੁਵਲੀਕੀਰਤਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਇਤੁਸਾਧਕੋਆਚਾਰਾ॥ਚਰਨਕਮਲਅਸਥਿਤਿ
ਰਿਦਅੰਤਰਿਪੁਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆਧਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਅਲਸੁਨਤੁਬੇਨੰਤੀਕਿਰਪਾਅ
ਪਨੀਧਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਕਸਦਬਲਿਤਾਰਾ॥੨॥੭੦॥੯੨॥

ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਕੇਨਾਮਤੀਨਮਤਿਬੋਗੀ॥ਸਿਮਰਤਨਤਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰ
ਮਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋਗੀ॥ਰਤਉ॥ਤਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਤੁ

ਜੋਗੀ। ਤੁਟਤ ਬਾਰਨਲਾ ਗੈਤਾ ਕਉ ਜਿਉ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਫੇਰੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤ
 ਸੁਦੀ ਜੈ ਮਨੁ ਖਚਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬੋਗੀ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਮਨੁ
 ॥ ੨॥ ੭੧॥ ੮੬॥ ਸਾਂਗਮ ਤਲਾਪ ਚਿਤ ਵਉ ਵਾਅਉ ਸਰਮਨ ਮਾਇ। ਹੋਇ
 ਕੜਮਿਲ ਤੁਸੰਤ ਸਾਜਨ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਇ। ਰਤਾਉ। ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਜਨ ਜੋ
 ਮਕਰੀ ਅਤਿ ਤੇਭੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਂਤਾ। ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨਿ ਮੀਠੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰਾ
 ੧॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਲਿਨ ਕਛੁ ਐਲਾਇ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ
 ਬੇਧਿ ਚਰਨ ਤਸੰਗਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ੭੨॥ ੮੫॥ ਸਾਂਗਮ ਤਲਾਪ ਮੇਰਾ
 ਸੰਗੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਆਗੈ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੁਖਾ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ। ਗਾ
 ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਤਰਿ ਮੇਰੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਤਰਿ ਗਾਇ ਅਧਾ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮ
 ਰਦੈ ਤੇ ਪੂਰੈ ਗੁਰਮਿਲਾਇ ਅਧਾ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਵਸਿ
 ॥ ਏਕਾ ਲਿਖ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਭਉ ਨ ਡੀਨ ਨ ਕਤ ਕੈ॥ ੨॥ ੭੩॥ ੮੬॥ ਸਾਂਗਮ
 ਤਲਾਪ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਤੋਇ। ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾ ਤੁਕੈ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਅ
 ਇ। ਰਤਾਉ। ਜੋ ਜਨੁ ਭਗਤੁ ਦਾਸੁ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਇ ਜੀਵੰਤਿ ਸੁਸੇਇ। ਉਦਮੁਕ
 ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕ੍ਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਪਾਸ ਦੀਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਤ ਰਹਿ ਦੁਸ
 ਤੀ ਕੋਇ। ਦਾਨੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵੰਤ ਪੋਇ॥ ੨॥ ੭੪॥ ੮੭॥
 ਸਾਂਗਮ ਤਲਾਪ ਜੀਵਤ ਰਾਮ ਕੋ ਗੁਣ ਗਾਇ। ਕਰਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਰੁ ਲੇ
 ਸਰਨ ਕਬੀ ਜਾਇ। ਰਤਾਉ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ। ਆਨਨ ਦੁਜੀ
 ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖ ਤਿਵਤੀ ਰਤਾਉ ਤੁਮਰਾ ਪੈ ਨੈਖਾਇ॥ ੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬ
 ਜਾਈ ਬਹੁ ਜਿਨ ਜਨਮਾਧਾਇ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲ
 ॥ ੨॥ ੭੫॥ ੮੮॥ ਸਾਂਗਮ ਤਲਾਪ ਮਨਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਗ। ਆਨਕਾ ਮ
 ਰਮਾਇ ਅਸਗਲ ਦੀਸਤਿ ਛਾਗ। ਰਤਾਉ। ਗਿਤਿ ਅੰਧ ਕੁਪ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਰਮੇ
 ਗੁਥਾਗ। ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਭਰਮ ਤਤਾ ਰਿਓ ਭਰਮ ਤਥਾ ਰੰਥਾਗ॥ ੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭ
 ਬਢਲ ਦੀਨ ਕਿਪਾਧਾਗ। ਕਰ ਜੋ ਜਿਨਾਨ ਕੁਦਾਸੁ ਮੰਗੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਉਧਾਗ॥ ੨॥ ੭੬॥

ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਬਿਰਜਿਤਰਾਮਕੋਪਰਤਪਾਅਧਿਥਿਅਧਿਉਪਧਿਸਭਨਾ
ਬਿਨਸੇਤੀਨੈਤਪਾਹਤਉਗਤਿਸਨਾਬੁਈਪੁਰਨਸਭਅਸਾਚੁਕੋਸੋਗਸੰਤਪਾਗੁਲ
ਵਤਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀਮਨਤਨਅਤਮਧਾਪਾ॥੧॥ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਰ
ਪੂਕੋਸੰਗਿਖਾਤਾਭਗਤਿਵਢਲਭੈਕਾਟਨਤਰੇਨਾਨਕਕੇਮਾਈਥਾਪਾ॥੨॥੭੭॥

ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਅਤੁਰੁਨਾਮਥਿਨੁਸੰਸਾਰਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨਤੋਵਤਕੁਕਰੀਆ
ਇਤੁਲਗੋਬਿਥਿਅਢਾਗਾਹਤਉਗਪਇਠਗਉਗੀਅਧਿਭੁਲਾਇਓਜਨਮਤਥਾ
ਥਾਗਾਤਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਨਿਮਖਨਸਿਮਰਿਓਜਮਕੰਕਰਕਰਤਖੁਆਗਾ॥੧॥ਤੋਤੁਕ੍ਰਿ
ਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਿਅਸੰਤਤਕੀਰਾਵਾਗਾਨਾਨਕਦਾਸੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮ
ਤਨਕੋਅਧਾਗਾ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਮੈਲਾਤਰਿਕੇਨਾਮਥਿ
ਜੀਉਤਿਨਿਪ੍ਰਥਿਸਾਚੈਅਧਿਭੁਲਾਇਅਥਿਥੈਠਗਉਗੀਪੀਉਗਾਹਤਉਗਕੋਟਿ
ਨਾਮਭਰਮਤੈਬਤੁਭੰਤੀਥਿਤਿਨਤੀਕਤਤੁਪਾਈਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਤਜਿਨਭੇਟਿਅ
ਸਕਤੁਅਵੈਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖਿਲੇਤੁਪ੍ਰਭਸੰਮੁਖਦਾਤੇਤੁਮਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਗਾਨਾ
ਕਦਾਸਤੇਗੀਸਰਲਾਈਭਵਜਲੁਉਤਰਿਓਪਾਗਾ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥ ਸਾਂਗਮ
ਤਲਾਪ ਹਮਲਕਉਗਾਮਕੋਗੁਲਥਾਦਾਸਾਧਸੰਗਿਧਿਅਈਐਪਰਮੇਸਰੁਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਾਕੇਸੁਆਦਾਹਤਉਗਸਿਮਰਤਏਕੁਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀਬਿਨਸੇਮਾਇਆਜਾਦ
ਸਤਜਅਨੰਦਅਨਤਦਧੁਨਿਥਾਲੀਬਤੁਹਿਨਭਏਬਿਖਾਦਾ॥੧॥ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹ
ਮਾਦਿਕਗਾਵਤਗਾਵਤਸੁਕਪ੍ਰਤਿਲਾਦਾਪੀਵਤਅਮਿਉਮਨੋਤਰਤਰਿਹਸੁਜਪਿਨਾਨ
ਕਤਰਿਥਿਸਮਾਦਾ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਤੁਕੋਟ
ਦਿਨਸੁਰੈਨੀਥਕਤਨਾਤੀਕਤਤਿਨਾਤੀਢੋਟਾਹਤਉਗਮਤਥਜਰਥਿਥਥਿਅਧੀਸਿ
ਓਠਾਈਪੋਟਾਉਘਰਿਗਈਅਧਿਨਤੰਭੀਤਰਿਜਮਤਿਗਸੇਝੋਟਾ॥੧॥ਪਸੁਪਰੇਤ
ਉਸਟਗਰਧਭਅਨਿਕਜੋਨੀਲੇਟਾਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਕਢੁਨਲਾਗੈਢੋਟ
॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਅੰਧੇਖਾਵਤਿਥਿਸੁਕੇਗਟਾਕਾਨੈਨਸੁ

ਵਨਸਰੀਰੁਸਤੁਤੁਟਿਓਸਾਸੁਗਇਓਤਤਘਾਟਾਹਤਉਗਅਨਾਥਰਵਾਇਉਦਰੁਲੇਪੋ

ਖਤਿਮਾਇਆਗਈਆਤਾਟਿ॥ ਕਿਲਥਿਖਕਰਤਕਰਤਪਛੁਤਾਵਤਿਕਥਪੁਨਸਾਕ
 ਛੰਟਿ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੁਤੀਆਇਸੰਘਾਰਿਓਦੇਵਤਿਮੁੰਡਉਪਗਿਮਟਕਾਨਾਨਾ
 ਪਨਕਟਗੀਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁਅਪਨਕੀਨੋਛਾਟਾ॥੨॥ ੮੨॥੧੦੫॥
 ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਟੁਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਧਬੀਚਾਜਨਕਕਾਖਾਅਪਸੁਆ
 ਬੇਮੁਖਕਉਆਇਪਤੁਚੀਮੀਚਾਬੁਠਉ॥ ਉਸਕਾਕਤਿਅਕੋਇਨਸੁਲਾਈਕ
 ਬੈਸਲੁਪਵੈ॥ ਈਹੰਦੁਖੁਆਗੈਨਰਕੁਭੁੰਚੈਬੁਝੋਨੀਭਰਮਵੈ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟੁ
 ਅਖੰਡੀਬੁਝਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਲਾਪਾਇਆਨਾਨਕਸਹਇਨਿਰਭਉਕਰੇਤੀ
 ਦਮੰਗਲਗੁਲਗਾਇਆ॥੨॥ ੮੩॥੧੦੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ਲਤਬਤੁਪਰਕਾਰਿ॥ ਪੂਰਨਤੋਤਨਕਤਤੁਬਾਤਤਿਅੰਤਿਪਰਤੀਤਥੀ॥ ਰਹਤਉਸੰ
 ਸੁਖਨਸਤਜੁਉਪਜੈਇਤੈਇਸੁਬਿਉਤਾਰਿ॥ ਆਪਪਰਕਾਕਢੁਨਜਾਨੈਕਾਮਕੋ
 ਜਾਰਿ॥੧॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਦੁਖਿਥਿਅਪਿਓਦਾਸਲੇਵਤੁਤਾਰਿ॥ ਚਰਨਕਮਲਾ
 ਇਨਾਨਕਸਦਸਦਾਬਲਿਤਾਰਿ॥੨॥ ੮੪॥੧੦੭॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਰੋਪ
 ਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨਾ॥ ਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਦੀਨਾ
 ਖਾਤਪੀਵਤਸਵੰਤਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨਾ॥ ਗਰਭਉਦਰਬਿਲਲਾਟਕ
 ਤਤੋਵਤਦੀਨਾ॥੧॥ ਮਤਮਾਦਥਿਕਾਰਬਾਧਾਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੀਨਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਰੋਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਤਿਸੁਖੁਨਾਨਕਤਰਿਪਦਚੀਨਾ॥੨॥ ੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰੰਗ
 ਮਤਲਾਪ ਮਾਈਗੀਚਰਨਤਓਟਗਤੀ॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਓਦੁਖ
 ਜਾਤਬਤੀ॥ ਰਹਤਉ॥ ਅਗਤਅਗਾਧਿਉਚਅਥਿਨਾਸੀਕੀਮਤਿਜਾਤਨਕੀ
 ਬਲਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਓਪੁਰਿਗਤਿਓਸੁਬਮਤੀ॥੧॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਤ
 ਮਨਮੋਤਨਮਿਲਿਸਾਧੁਜਤਕੀਨੋਸਤੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਤਰਿਨਾਨਕਸ
 ਭੀਰਨਛਤੀ॥੨॥ ੮੬॥੧੦੯॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਮਾਈਗੀਮਨੁਮੋਰੋਤ
 ਰੋ॥ ਪੇਖਿਦਇਆਲਅਨਦਸੁਖਪੂਰਨਤਰਿਗਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੋ॥ ਰਹਤਉ
 ਭਏਉਜਲਜਸੁਗਾਵਤਬਤੁਰਿਨਤੋਵਤਕਾਰੋ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੋਗੀਰਦੇ

ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਕਰੁ ਗਤਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬ ਸੁਦੀਨੇ ਦੀਪਕ ਭਇਓ ਉਜਾਰੋ ॥ ਨਾ
ਕਾਮਿ ਗਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਕੁਲਤ ਸੰਮੁਤੰਤਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ੮੬ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਾਰੰਗਮ

ਲਾਪ ਮਾਈ ਗੀਅਨ ਸਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਦਾ ॥ ਤਿਅਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ
ਏਅੰ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਲਾਇ ਅਨਮਾਗਿ ਨੂੰ ਕਘੋਰ
ਤਪਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਸਜਾਈ ਗਲਤ ਨਾਵੈ ਗਰਭੈ ਗਰਭ ਭੂਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੇਧਨ ਵੰਤੇ
ਪਤਵੰਤੇ ਤਰਿਕੀ ਸਗਲਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ਓਥੁ ਰਿਨਾ
ਤਿਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ੮੮ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸਾਰੰਗਮ ਤਲਾਪ ਤਰਿਕਾਟੀ ਕੁਟਿਲਤ ਕੁਠਰਿ

ਕੁਮਬਨ ਦਤਨ ਭਏ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਤਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿੰਦਾ
ਗਰੀਅ ਕਢੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿ ਅਥ ਤੁਰਿਨ
ਐਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅਠਪਤਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਪੂਰਨ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਨਿਦਾ ਸੁਜਨੁ ਤੇਰਾ ਪੁਨਤ ਪੁਨਤ ਨਮਾ ਸਕਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੮੯ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸਾਰੰਗਮ ਤਲਾ

ਪ ਸਾਰੰਗਮ ਤਲਾਪ ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਾਵਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰ
ਦੁ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲਾ ਮੁਨਿ ਲੋਚਨਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਪਿ
ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਤਿਕ੍ਰਿਪਾ ਲੂਏ ਇਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਕੋ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ
ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਨੈ ਸਗਲਾ ਜਤਨੁ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨੀਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਤੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰ
ਦਨੁ ॥ ੨ ॥ ੯੦ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਾਰੰਗਮ ਤਲਾਪ ਦੁਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਰਾ ਅਨ

ਮੰਗਲ ਗਾਉ ਤਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਨੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤ ਦਿਸਿ ਜਲ
ਪਿਊਨ ਨਥਾਉ ਨ ਕੇਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਸ
ਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਰਾ ॥ ਸਤਿ ਤੇਜ ਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਜੀਨਾਨ ਕਨਤ
ਰਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੯੧ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਾਰੰਗਮ ਤਲਾਪ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਤੁਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧ

ਰਾਸ ਜਨਮੀਤ ਸਤਾਈ ਤੁਮਹੀ ਤੁਮੇਰੇ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਰਿ ਓ
ਮੇਰੇ ਮਾਥੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਥਿ ਚਲਾਨੀ ਵਧਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਬਹੂੰ ਤੇ ਲਤਨਾਈ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜ

ਬਭਏਦਇਆਰਾਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਪੰਤੀ॥ ੨॥੮੨॥੧੧੫॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਨਿਬਤੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾਲਾਭੁਤਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਧਿਪਨੁਬਿਖੈਮਾਦਿਅਲੇਪਾਰਾ
 ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੰਤੋਖੇਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇ॥ ੧॥੨੩॥੧੧੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਜੋਨਿਨਪਾਇ॥ ੧॥੨੪॥੧੧੭॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਸਿਨਾਨਕਪਾਈਲਗਾਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁ॥ ੨॥੮੩॥੧੧੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਮਾਈਗੀਪੇਖਿਰਤੀਬਿਸਮਾਦਾਅਨਤਦਧੁਨੀਮੇਰਾਮਨੁਮੋਤਿਓਅਚਰਜਤਾਕੇਸੁ
 ॥੨੫॥੧੧੯॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਗੋਬਿੰਦਬਿਨਸਿਓਸਭੁਪਰਮਾਦਾ॥ ੧॥੨੬॥੧੨੦॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਖਾਦਾਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਨਕਜਨਕੀਆਬਹੁਰਿਨਜੋਨਿਕ੍ਰਮਾਦਾ॥ ੨॥੮੪॥੧੨੧॥
 ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਮਾਈਗੀਮਾਤੀਚਰਦਸਮੁਤਾਏਕਸੁਭਿਨੁਤਉਅਨਾ
 ਨਉਦੁਤੀਅਭਾਉਸਭਲੁਤਾ॥੨੫॥੧੨੨॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਖਿਅਕੇਖੁਤਾਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰਾਮਨੁਮੋਤਿਓਕਾਢੀਨਰਕਤੇਧੁਤਾ॥ ੧॥੨੭॥੧੨੩॥
 ਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਤਾਬਿਨਸੀਤਉਮੈਤੁਤਾ॥੨੫॥੧੨੪॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਮਨਤਨੁਜੁਤਾ॥੨॥੮੫॥੧੨੫॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਬਿਉ
 ॥੨੮॥੧੨੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ॥੨੯॥੧੨੭॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਕਤਤੁਨਾਮੁਤਿਰਦੈਧਾਰਿ॥੨੯॥੧੨੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਿਰਤਿਓਸਰਬਨਾਥਅਪਾਰਾਤਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉ
 ਕਅਨਰਸਸਭਿਖਾਰਾ॥੨॥੮੬॥੧੨੯॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਤਾਤੇਕਰਦਾ
 ਤਕਰੇ॥੨੯॥੧੩੦॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਨਾਰਾਇਣਤਿਨਕੇਦੇਖਜਗੇ॥੨੯॥੧੩੧॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ॥੩੦॥੧੩੨॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ॥੩੧॥੧੩੩॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀ॥੩੧॥੧੩੪॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ

ਰਹਾਉ॥ ਤੁਥੇ ਅੰਤੁ ਪਰਬੁ ਤਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇ ਹੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾਖੀ
 ਨੂੰ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬ ਸੁਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ॥ ੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਤਥਾ
 ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀ ਐ ਤੇ ਹੁਦੁ ਤੀ ਅਥਿਰਥੀ ਸਾਖੀ॥
 ੯॥੧੨੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ + ਕਿਤਤਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੁਟਿ ਕਨੁ ਨ ਪਾਵਤਿ ਇਤਥਿ
 ਏਖੀਆਖੀ॥ ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿ ਆਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ॥ ੧॥ ਜੀਅ
 ਰਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਢੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਰਿ ਕੀਤੁ ਨਿਰਾਤਾ ਸਬਦੁ
 ਤਿਸ ਦੁਸਾਖੀ॥ ੨॥੯੯॥੧੨੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਸਾਈਂ ਗੀ ਕਈ ਜਮਕੀ
 ਜਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗੁਸਤ ਉਦਾਸ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਜੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨ ਸੀਦੁ
 ਆਆਸਾ॥ ੧॥ ਮਤਲਾਉ ਦਿ ਆਨੰਦ ਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਤਿ ਓ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ
 ਪਸਥਿਨਾ ਸੇ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਾਇ ਓ॥ ੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ
 ਸਾਈਂ ਗੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ॥ ਦਰਸਨੁ ਹੁਚਿ ਤਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕੰਨ ਕੋ ਈ ਤੇਰਿ
 ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਤਰਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨੁ ਮੋਹਾ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਗੀਰੁ ਅਸਤ
 ਮਟਕਿ ਮੁਖਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਜਾਨ ਤੋਹੇ॥ ੧॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਰਾਪੁਰ
 ਲੋਯੋਗ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ਬਿਨ ਸਿਓ ਆਨਨਿ ਤੋਹੇ॥ ੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਨੀਕੀ ਰਾਮ ਕੀ ਪੁਨਿ ਸੋਇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੁਪ ਸੁਆ
 ਮੀ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਤੇਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਿਤ ਵਤ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮ ਲਾਕ ਦੁਪੋਇ॥
 ਨਾਮ ਜਨੁ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ ਤਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ॥ ੧॥ ਪਰਾਪੁਰ ਬਿਜਿ ਸਤਿ ਲਿਖਿਆ
 ਬਿਗਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ॥ ਰਵਦ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ॥ ੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਤਰਿ ਕੇਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਗੇ॥ ਤਰਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨਰ
 ਚਠੀ ਮਥਨ ਸਭ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਚਰਨਾਰ ਬਿੰਦ ਬਸਾਇ ਤਿਰਦੈ ਬਤਰਿ ਜਨਮ ਨਮਾਗੇ॥ ੧॥
 ਕਰਿ ਅਨੁਗੁ ਤਰਖਿਲੀ ਨੇਏ ਕਨਾਮ ਅਧਾਰੇ॥ ਦਿਨ ਗਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮੁਖ
 ਉਜਲ ਦਰਬਾਰੇ॥ ੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਮਾਨੀ ਤੁਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ

ਸਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀਤੁ
 ਸਾਖੀ ਜਤਨੁ
 ਰਗੰਧਤ ਤਤ ਬੈਸ
 ਤਿਸ ਤਾ ਬਿਖਿ
 ਆਮ ਦਰਾਖੀ॥
 ਰਹਾਉ॥

ਮਾਨੀ। ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਤਰਿ ਗੁਨਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨੀ। ਰਹਤਾਉ
 ਅਨੁਗਤੁ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿਲੀ ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਗਿਆਨੀ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ
 ਹੋਰ ਕੁਰਦਰਸਿਅਨੀ॥ ੧॥ ਨਿਕਟਿ ਵਰਤਨਿ ਸਾਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨਿ ਦਤਿ
 ਈਜਾਨੀ। ਪ੍ਰਿਅਰੰਗ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਥਾਨੀ॥ ੨॥ ੧੦੪
 ੧੨੭॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਤੁਅਚਰਨ ਅਸਰੇ ਈਸਾ। ਤੁਮਹਿ ਪਦ
 ਕੁਤੁਮਹਿ ਸੰਗਿ ਰਾਖਨ ਤਾਰਤੁ ਮੈ ਜਗਦੀਸਾ। ਰਹਤਾਉ। ਤੁਮਹੋਰੇ ਤਮਤੁ ਮਹੋਰੇ
 ਇਤਉਤਤੁ ਮਹੀਰਾਖੇ। ਤੁਥੇ ਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਈਲਾਖੇ
 ੧॥ ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ। ਜਾਕਉ ਮੇਲਿ ਲਾਏ
 ਨਾਨਕੁ ਸੇਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੈ॥ ੨॥ ੧੦੫॥ ੨੨੮॥

ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੫ ਤਰਿਭਜਿਅਨ ਕਰਮ
 ਕਾਗ। ਮਾਨਸੇ ਪੁਨਬੁਝਤਤ੍ਰਿਸਨ ਕਾਲਗੁਸ਼ੰਸਾਗ। ਰਹਤਾਉ। ਖਾਤਪੀਵਤ
 ਤਸੇਵਤ ਅਉਧ ਬਿਤੀਅਸਾਗ। ਨਰਕਉ ਦਰਭੂ ਮੰਤਜਲ ਤੇਜਮਹਿ ਕੀਨੀਸਾਗ
 ਪਰਦ੍ਰੋਤਕਰਤ ਬਿਕਾਰਨਿੰਦਾਪਾਪਰਤਕਰਤੁਗ। ਬਿਨਾਸਤਿ ਗੁਰਬੁਝਨਾਹੀ
 ਤਮੇਤਮਹੰਤ ਅੰਧਾਗ॥ ੨॥ ਬਿਖੁਠਗਉਗੀਖਾਇ ਮੂਠੇ ਚਿਤਿਨ ਸਿਰਜਨਤਾਗ। ਰੋ
 ਗੁਪਤਉਇਰਤਿਓਨਿਅਰੋਮਾਤੰਗਮਤਿਅਹੰਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਸੰਭ
 ਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰਾ। ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕੁ ਸਗਨਿਅਇਓਗੁਪਾਲਪੁਰਖਅਪਾਰਾ
 ॥ ੧॥ ੧੨੮॥

ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਘਰੁ ੬ ਪੜਤਲਾ।
 ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਿਗੁਨਅਮੋਲਾ। ਕਿੰਕਰੀਬਿਕਾਰਿ ਦੇਖੁਗੀਬੀਚਾਰਾ। ਗੁਰਸਾਖ
 ਧਿਆਇਮਤਲੁਪਾਇ। ਤਰਿਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਮਤਕੇਲਾ। ਰਹਤਾਉ। ਸੁਪਨੀਨੀ
 ਗੁਮਿਥਨੀਰੰਬਿਸਥਾਰਾ। ਸਖੀਕਾਇਮੋਤਿਮੋਤਿਲੀਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਮੇਲਾ॥ ੧॥
 ਰਬਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਰੁ। ਪ੍ਰਭਸਦਾਰੀਦਇਅਰੁ। ਕੰਏਅਨਅਨਰੁਚੀਐ। ਤਰਿ
 ਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐ। ਜਉਸਾਧਸੰਗਪਾਏ। ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਧਿਆਏ। ਅਥਰੋਰੇ
 ਤਿਮੇਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੩੦॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਕੰਚਨਾਬਤੁਦਤਕਰਾ। ਗੁਮਿਦ

ਪੰਗਾਮਨਅਨਿਕਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਕਰਤਾ। ਨਾਟੀਗੇਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨਕਮਲ
ਗਰਤਾਉ। ਚਾਰਿਥੇਦਜਿਤਵਭਨੇ। ਦਸਅਸਟਖਸਟਸੁਵਨਸੁਨੇ। ਨਤੀਤੁ
ਬਿਦਨਾਮਪੁਨੇ। ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਥਰਤਸੰਧਿਸੋਚਚਾਗਾਕ੍ਰਿਅ
ਨਿਗਤਾ। ਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਗ। ਨਿਵਲੀਕਰਮਥਤੁਬਿਸਥਾਗ। ਧੂਪ
ਪਕਰਤੇਤਰਿਨਾਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ। ਰਾਮਦਇਅਗਸੁਨਿਦੀਨਥੇਨਤੀਦੇਤੁਦਰਸੁ
ਪੇਖਉ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਟਲਾਗੇ॥ ੨॥ ੧੩੧॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
ਸੰਗਮਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤਰਾਮਸਤਾਈ। ਗਰਤਾਉ। ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗੇਕਾਮਕੋ
ਉਤਿਅਗੇਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਲਥਪਿਅਪਨੀਪਾਈ॥ ੧॥ ਬਿਨਸੇਕ੍ਰਮ
ਰਅੰਧਟੁਟੇਮਾਇਅਕੇਬੰਧਪੁਰਨਸਰਥਤੁਠਾਕੁਰਨਤਕੋਉਥੈਰਾਈ। ਸੁਆਮੀ
ਸੰਨਭਏਜਨਮਮਰਨਦੇਖਗਏਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗਿਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥ ੨॥
੧੩੨॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਮੁਖਤੁਬੋਲਿਤਰਿਤਰੇਮਨਿਧਾਰੇ॥
ਗਰਤਾਉ। ਸੁਵਨਸੁਨਨਭਗਤਿਕਰਨਅਨਿਕਪਤਿਕਪੁਨਤਚਰਨ। ਸਰਨਪਰਨਸਾਧੂ
ਨਥਾਨਿਬਿਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਤਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਿਨੀਤਿਪਾਵਨਾਮਤਿਮਤਾਪੁਨੀਤਸੇ
ਕਥੈਦੁਰਿਕਰਨਕਲਿਮਲਦੇਖਜਾਗੇ। ਕਤਤਮੁਕਤਸੁਨਤਮੁਕਤਰਤਤਜਨਮ
ਰਤੇ। ਰਾਮਰਾਮਸਾਰਭੁਤਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ ੨॥ ੧੩੩॥ ਸਾਰੰਗਮ
ਤਲਾਪ ਨਾਮਭਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿਅਗਿਸਗਲਕਾਮੀ। ਗਰਤਾਉ। ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ
ਤਰਿਪਿਅਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਾਗਾਇ। ਤਰਿਜਨਕੀਰੇਨਬੰਦੁਦੈਨਤਰਸੁਆਮੀ
ਸਰਥਕੁਸਲਸੁਖਬਿਸੁਆਨਦਾਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਫੁਨਾਤਿਤ੍ਰਾਸ
ਮਿਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਏਕਸਰਨਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਾਰਸਗਲਤਾਪਤਰਨਾ। ਨੰਦ
ਰੂਪਸਾਧਸੰਗਨਾਨਕਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੩੪॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ। ਪੰਚਤੇਏਕੁਛੁਟਾਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ। ਗਰਤਾਉ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਉਕਫੁਸੰਗਿਨਜਾਇਮਾਨੁਤਿਅਗਿਸੋਤਾ। ਏਕੈਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੰਗਿਸੋਤਾ॥ ੧॥ ਪਾਇਓਤੈਗੁਣਨਿਧਾਨੁਸਗਲਾਸਪੁਰੀ। ਨਾਨਕਮਨਿ

ਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਾਰੁਤੇਗੀ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੩੫॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
ਮਨਿਬਿਰਾਗੈਗੀ॥ ਬੋਜਤੀਦਰਸਾਗਾਰਤਉ॥ ਸਾਪੁਸੰਤਨਸੇਵਿਕੈਪ੍ਰਿਉਤੀਅ
ਅਇਓ॥ ਅਨੰਦਰੂਪੀਪੇਖਿਤਉਮਤਲੁਪਾਵਉਗੀ॥ ੧॥ ਕਾਮਕਰੀਸਰੁਤਿ
ਗਿਕੈਤਉਸਰਦਿਪਰਉਗੀ॥ ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਗੁਰਿਮਿਲੇਤਉਗੁਰਮਨਾਵਉ
੨॥ ੭॥ ੧੩੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਐਸੀਤਉਪਰੀ॥ ਜਾਨਤੇਦਇਆ
ਰਤਉ॥ ਮਾਤਰਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈਮਨੁਸੰਤਨਪਾਤਿਬੇਚਾਇਓ॥ ਜਾਤਿਜਨਮ
ਲਖੋਈਐਤਉਗਾਵਉਤਰਿਤਗੀ॥ ੧॥ ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਟੁਟੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰਤਿਕਿ
ਕਰੀ॥ ਗੁਰਿਸੋਕਉਉਪਦੇਸਿਆ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਿਏਕਤਗੀ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੩੭॥
ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਲਾਲਲਾਲਮੋਤਨਗੋਪਾਲਤੁ॥ ਕੀਟਤਸਤਿਪਾਖਾ
ਤਸਰਬਮੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੁ॥ ਰਤਉ॥ ਨਤਦੁਰਿਪੁਰਿਦਿ॥ ਤਜੁਰਿਸੰਗੇ॥ ਸੁੰਦਰ
ਲਤੁ॥ ਨਤਬਰਨਬਰਨਨਤਕੁਲਤਕੁਲਾ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੁ॥ ੨॥ ੯॥
੧੩੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੁਰਮੋਹੈ॥ ਉਪ
ਬਿਕਾਰਦੁੰਦਰੁਨਉਪਰੀ॥ ਝੂਨੰਤਕਾਰਸੁੰਦਰੁ॥ ਅਨਿਗਭਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿ
ਪਾਲਧੋਤਾ॥ ਰਤਉ॥ ਤੀਨਿਭਉਨੇਲਪਟਾਇਰਤੀਕਾਚਕਰਮਿਨਜਾਤਸ
ਨਮਤਅੰਧਧੰਧ॥ ਰਚਿਤਜੈਸੇਮਤਾਸਾਗਰੁਤੇਤੇ॥ ੧॥ ਉਪਰੇਤਰਿਸੰਤਦਾ
ਕਾਟਿਦੀਨੀਜਮਕੀਛਾਸਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁ॥ ਜਕੋਸਿਮਰਿਨਾਨਕਓ॥ ੨॥
੧੩੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ

ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਤੋਰੋ ਕੋ ਨ ਸਤਾਈ॥ ਕਾਂਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨ ਤਕੋ ਕਾਤੋ ਕੋ ਭਾ

ਗਤਾਉ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਗੀ ਜੋ ਮਨਿ ਓਅਪਨਾਈ॥ ਤਨ ਛੁਟੈ ਕ

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਤਾ ਤਤਿ ਲਪਟਾਈ॥ ੧॥ ਦੀਨ ਦੇ ਆਲਸ ਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ

ਉਰੁ ਚਨ ਬਢਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਤ ਤਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿ ਅਜਿਉ ਸੁਫਨੈ ਰੈਨਾਈ॥

੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ

ਕਤਾ ਮਨ ਬਿਖਿ ਅਸਿਉ ਲਪਟਾਈ॥ ਯਾ ਜਗ

ਕੋ ਉਰੁ ਤਨੁ ਪਵੈ ਇਕ ਆਵਤਿ ਇਕ ਜਾਈ॥ ਗਤਾਉ॥ ਕੋ ਕੋਤਨ ਧਨ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂਕੀ

ਸਿਉ ਨੇ ਟੁਲਗਾਈ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨ ਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦ ਰਕੀ ਢਾਈ॥ ੧॥ ਤ

ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਹਨਿ ਸੰਤ ਨਿਗਾਉ ਮੁਕਤਿ ਤੋ ਤਿਛੁਨ ਮਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜ

ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀਨਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ

ਅਪਨੇ ਜਨ ਮੁਗਵਾਵੈ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿ ਆਗਿ ਰਚਿ ਓਰਾ ਮਸਹਨਿ ਨੀ ਆਵੈ

ਗਤਾਉ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲੈ ਸੁਪਨੈ ਦੇਖਿ ਕਤਾ ਲੋਭਾਵੈ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿ

ਨਾ ਸੈਰ ਤਨ ਨ ਕੋ ਉਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਿਥਿ ਆਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਨਿ ਓਇ ਤ ਬਿਖਿ ਆਪੁ ਬੰਧ

ਗਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਉਜਗ ਮੁਕਤ ਭੁਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤ

ਲਾ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤਹਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ॥ ਬਿਖਿ ਆਸ ਕਤਿ ਰਹਿ ਓਨਿ ਸਥਾ

ਸਰਕੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਭਾਇਓ॥ ਗਤਾਉ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿ ਓਨ ਤਿਕਾਨ ਨਿਪਰਦਾ

ਲਪਟਾਇਓ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਿ ਆਕਾਰ ਨਿਬਤੁ ਪਾਵਤ ਸਮਝਿ ਓਨ ਤ ਸਮਝਾਇਓ॥ ੧॥

ਕਤਾ ਕਤ ਉਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿ ਤ ਬਿਧਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਓ॥ ਕਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉ

ਗਨ ਸੋ ਮੈਰਾ ਖਿਲੇ ਤੁ ਸਹਨਾਇਓ॥ ੨॥ ੪॥

ਅਸਟਪਦੀਅਯ॥

ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਜੈਜਗਦੀਸਤੋਰਜਾ॥ ਘਰੁ॥

ਚਉਮੈਤਰਿਬਿਨੁਰਤਨੁਨਜਾਈ॥ ਗਤਾਉ॥ ਤਰਿਕੀਪਿਆਸਪਿਆਸੀਕਾਮਨਿਦੇ॥
 ਗੈਨਿਸਥਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਧਰਨਾਥਮੇਰਾਮਨੁਲੀਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ ੧॥ ਗਲਤਾ
 ਰਿਪੀਰਤੈਤਰਿਬਿਨੁਗੁਰਸਥਦੀਤਰਿਪਾਈ॥ ਤੇਤੁਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਰਿਜੀਉ॥
 ਸਿਉਰਤਾਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਐਸੀਰਵਤਰਵਤੁਮਨਮੇਰੇਤਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥
 ਭਏਗੁਨਗਾਇਮਨੇਤਰਨਿਰਭਉਸਤਜਿਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾਪੁਨਿਨਿ
 ਲਾਘਟੈਨਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਸਭੁਕੇਈਨਿਰਧਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥
 ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਭਏਸੁਨਿਸਜਨੀਦੁਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈ॥ ਜਬਕੀਉਪਜੀਤਬਗੈਤੈ
 ਗਲਭਈਮਨਿਭਾਈ॥ ੪॥ ਸਤਜਸਮਾਧਿਸਦਾਲਿਵਤਰਿਸਿਉਜੀਵੰਤਰਿਗੁਨ
 ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਰਤਾਥੈਗਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾਜੀਲਾਈ॥ ੫॥ ਸੁਧਰਸਨਾਮੁਮਤਲਾ
 ਠਨਿਜਘਰਿਤਤੁਗੁਸੰਘਾਈ॥ ਤਤਤੀਮਨੁ॥ ਤਿਨੁਜਤਤੀਤੈਰਾਖਿਆਐਸੀਗੁਰਮ
 ਪਾਈ॥ ੬॥ ਸਨਕਸਨਾਦਿਬ੍ਰਤਮਾਦਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਭਗਤਿਰਤੇਥਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਰਿਬਿਨੁਘਰੀਨਜੀਵੰਤਰਿਕਾਨਾਮੁਵਡਾਈ॥ ੭॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੧
 ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾਕੋਟਿਕਲਪਕੇਦੁਖਬਿਨਾਸਨਸਾਚਦ੍ਰਿੜਾਇਨਿਥੇ
 ਰਤਾਉ॥ ਕ੍ਰੋਧਨਿਵਰਿਜਲੇਤਉਮਮਤਾਪ੍ਰੇਮਸਦਾਨਉਰੰਗੀ॥ ਅਨਭਉਵਿਸਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁਜਾਚਿਆਤਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੰਗੀ॥ ੧॥ ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁਪਾਈ
 ਏਕਸਥਦਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਤਰਿਰਸੁਚਰਖਿਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਾਰੀਤਰਿਮੇਲਲਏਬਡਭਾਗੀ॥
 ਅਭਰਤਸਿੰਚਿਭਏਸੁਭਰਸਰਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਨਿਤਲਾ॥ ਮਨਰਤਿਨੀਮਰਤੇਨਿਤਲੇ
 ਲਾਅਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਅਲਾ॥ ੩॥ ਮੋਤਨਿਮੋਤਿਲੀਅਮਨੁਮੋਰਾਥਡੈਭਾਗੀਲਿਵ
 ਗੀ॥ ਸਾਚੁਬਿਚਰਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਰਗੀ॥ ੪॥ ਗੁਰਿਰੰਗੀ
 ਗਰਰਤਨਾਗਰਅਵਰਨਤੀਅਨਪ੍ਰਜਾ॥ ਸਥਦੁਬੀਚਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਅਵਰਨ
 ਨਿਆਦੁਜਾ॥ ੫॥ ਮਨੁਅਮਾਰਿਨਿਰਮਲਪਦੁਚੀਨਿਆਤਰਿਰਸਰਤੇਅਧਿਕਾਈ॥

ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੬॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋ
ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ॥ ਸੁਭਰਭਰੇਨਾ ਡੀਚਿ ਤੁਰੈ ਲੈ ਮਨ ਡੀਤੇ ਮਨੁ ਜਾਨਿਆ॥ ੭॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ ਕਥੀ ਐਕਤਉ ਕਤਵੈ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲਤ
ਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ॥ ੮॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਡਰਿ ਕੈ ਨੀਮ ਵਡਾਈ॥ ਡਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣ
ਈ ਡਰਿ ਕੈ ਨੀਮ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਰਤਉ॥ ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਜਮ ਕਾਲ ਨਿਖੰ
ਨੁ ਡਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਡਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਸਮਾਈ
॥ ੧॥ ਭਗਤ ਕਥੋ ਜਨੁ ਡਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨ ਦੁਭਗਤਿ ਬਡਾਈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ
ਸਦਾ ਡਰਿ ਸੇਵਨਿ ਡਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਰੀ ਮਨੁ ਅਰੋਲੈ ਅਕ
ਬੁਨ ਕਥੈ ਕਤਾਨੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਤ ਚਲੁ ਡਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ॥ ੩॥
ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਰਸਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਭਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐਸਦ
ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਡਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤੋ ਤੈ ਡਰਿ ਚਰਦੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਡਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਭਾਈ॥ ੫॥ ਸਬ
ਦੁ ਫੀਚਰਿ ਸਦਾ ਗੰਗਾ ਰਤੇ ਤਉ ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਗੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਕੇਵਲੁ ਡਰਿ ਰਵਿਆਸ
ਭੁਆਤ ਮਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੬॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਜੋ ਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੇ ਦੁਬਿਧਾ
ਮਤਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਧੂਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣਨ ਪਛਾਣੇ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕ
ਥੀ ਐਸ ਚੁਸ ਬਦੁਸ ਚੁਥਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਡਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਵਖਾਈ॥
੮॥ ੧॥

ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨ ਮੇਰੇ ਡਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਅਤਿ ਮੀਠਾ ਜਨ
ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਿਲਵਿ ਖਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਗੀਠਾ ਰਤਉ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤਰੇ ਕਪਾ
ਪਥਿਨਾ ਸਨ ਡਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਡਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਡੁਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏ
ਕੋ ਬੁਝਾਇਆ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮਾਈ॥ ਸਬ

ਦਿਹਤੇ ਸੇਰੰਗਿ ਚ ਲੁਲੇ ਗਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਰਸਨਾ ਸਥ ਦੁਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ
 ਲਾਲ ਭੁਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਕੇ ਵਲੁ ਜਾਇ ਅਮ ਨੁਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਮਾਸੰ
 ਆਈ॥ ੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਮੋਨੀ ਸਭ ਥਾਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਾਕੇ ਭੇਖ ਧਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇ ਅਸਾਚੈ ਸਥ ਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੪॥ ਆਵਾਗਉ ਲੁਨਿ ਵਹਿ ਸਾ
 ਰਤੇ ਸਾਚ ਸਥ ਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ਅਧਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਅੰਜਿ ਨਿ
 ਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾਇ ਅਧਾ॥ ੫॥ ਸਾਚੈ ਸਥ ਦਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿ
 ਲਾਈ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥ ੬॥ ਏਕ ਸ
 ਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੇ ਵਰਤੈ ਵਿਹਲਾਏ ਕੁਪਛਾਏ॥ ਸਥ ਦਿ ਮਰੈ ਤਾਸੁ ਭੁਕਿ ਢੁਕੁ ਸੁਭਾ
 ਨਦਿ ਨੁਏ ਕੋ ਜਾਏ॥ ੭॥ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਭੁਝੈ ਤੇਰੁ ਕਲਾਕਥਾ
 ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਏਕ ਸਥ ਦਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੮॥ ੨
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਈ॥ ਤਰਿ ਨਦਰਿ ਕੇ
 ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਹਲੈ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਰਿ ਗਤਿ ਰੰਗੰਭੀ ਗੁਰੁ
 ਤੀਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਪਛਾਨਿ ਅਧਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਤਿ ਭਾਇ ਦੁਜੈ ਬਿਨੁ ਸ
 ਦੈ ਬਠਿ ਰਾਨਿ ਅਧਾ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਨਾਮ ਨਾਵੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਠਿਰਿ ਮੈਲਾ ਮੁਲਿ
 ਤੇਈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੈ ਮੈਲਾ ਦੁਜੈ ਭਗਮਿ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ੨॥ ਕਿ ਅਦਿ
 ਆਸੰਗੁ ਤਿਤਿ ਆਗੀ ਮੈ ਤਾ ਬੁਝਨ ਪਾਈ॥ ਤੇਤਿ ਦਇਆ ਲੁਕਿ ਪਾਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ
 ਨ ਮੋ ਤੇਇ ਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨ
 ਲਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਸੇਈ ਭੁਝੈ ਜਿਸਨੇ ਅਪਿ ਭੁਝਾਏ॥ ੪॥ ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ
 ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੇਤੇ ਆਵਾਗਉ ਲੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਈ ਭੁਝੈ ਪਾਏ ਮੋਖਦੁ
 ਰਾ॥ ੫॥ ਜਿਨ ਦਰੁ ਸੁਝੈ ਸੇਕ ਦੇ ਨਵਿ ਗਾੜਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਭੁਝੁ ਭੁਝਾਈ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਾ
 ਰਦੀ ਕੀਰਤਿ ਕਮਾਵਤਿ ਆਵਲਾ ਲੁਰਤਾਈ॥ ੬॥ ਸੇਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਤਿ
 ਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਜੈ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾ ਭੁਝਤਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ੭॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਥਾਇ ਪਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੋਖੈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸਾਹੰਗਮਤਲਾਖ

ਅਸਟਪਦੀਅਧ॥ ਘਰੁ ੧

ਗੁਸੰਈਪਰਤਾਪੁਤੁਭਰੇ ਭੀਠਾਕਰਨਕਰਾਵਨ

ਉਪਾਇਸਮਾਵਨਸਗਲਢੁਪਤਿਬੀਠਾਗਤਉ॥ ਗਲਾਗਉਗਜਭਏਰੰਕਾ

ਭੀਠੁਠੇਕਤਦੁਕਤਇਓ॥ ਤਮਰਾਗਜਨੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਕੇਸਗਲਾਪਟਾਜਸੁ

ਗਇਓ॥ ੧॥ ਉਪਮਾਸੁਨਪੁਰਾਜਨਕੀਸੰਤਤੁਕਤਜੇਤਪਦੁਚਾਬੇਸੁਮਾਰਵਡ

ਸਾਤਦਾਤਾਰਉਚੇਤੀਤੇਉਚਾ॥ ੨॥ ਪਵਨਿਪਰੇਇਓਸਗਲਾਅਕਾਰਕਾਸਟਸੰਗੇ

ਨੀਰੁਧਗਦਿਕਰਿਗਥੇਏਕਤਕੇਇਨਕਿਸਹੀਸੰਗੇ॥ ੩॥ ਘਟਿਘਟਿਕਥਾਗਜਨਕੀਚਾ

ਘਰਿਘਰਿਤੁਤੁਤਿਉਮਾਤਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪਾਏਕਰਿਅਪ੍ਰਥਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਤ

੪॥ ਜੋਕਿਢੁਕਰਨਾਸੁਆਪੇਕਰਦਾਮਸਲਤਿਕਾਦੁਦੀਨੀ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕ

ਰਦਿਖਾਏਸਾਚੀਸਾਖੀਚੀਨੀ॥ ੫॥ ਤਰਿਭਗਤਾਕਰਿਗਥੇਅਪਨੇਦੀਨੀਨਾਮੁਵਡਾ

ਈ॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਕਰੀਅਵਗਿਆਜਨਕੀਤੇਤੈਂਦੀਏਰੁਜਾਈ॥ ੬॥ ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਧਸੰ

ਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਭਿਪਰਤਰਿਅਧਾਤਿਨਕਉਦੇਖਿਭਏਕਿਪਾਲਾਤਿਨਭਵ

ਸਾਗਰੁਤਰਿਅਧਾ॥ ੭॥ ਤਮਨਾਨੇਨੀਚਤੁਮੇਥਡਸਾਤਿਬਕੁਦਗਤਿਕਉਦਬੀਚਾਰਾਮ

ਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸਦੇਖੇਨਾਨਾਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ ੮॥ ੧॥

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਖ ਘਰੁ ੬ ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਪੁਜਨਕਥਾਪਾ

ਰਬੁਤਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾਗਤਉ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰਾਗੁਰਕਿਪਾ

ਰੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਰਾ॥ ਮਨਭੀਤਰਿਤੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਅਗਿਆਨਬਿਨਾ

ਸੁ॥ ੧॥ ਮਿਤਿਨਾਤੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਸੇਭਤਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇ

ਗਨੇਨਜਾਤਿ॥ ਸੋਗਤਰਖਦੁਤੁਮਤਿਨਾਤਿ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਬੁਤਮੇਜਾਕੇਬੇਦਪੁਨਿਕਰਤਿ

ਅਨਿਕਮਪੇਸਥੈਸਿਧਿਅਨੁਧਰਤਿ॥ ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰਾ॥ ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰ

ਉਭੈਦਰਥਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਗਾ॥ ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਥਿਖੀ

ਗਾਅਨਿਕਸੁਰਸਸੀਅਰਨਖਿਆਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬੁਭੰਤਿ॥੪॥ਅਨਿਕ
 ਬਸੁਧਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨਾ॥ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਥੇਨਾ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸ
 ਨਿਕਪਾਤਾਲਾ॥ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲਾ॥੫॥ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰ
 ਨਾ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਤੋਵਤਬਖਿਅਨਾ॥ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨਤਿਨਿਧਾਨਾ॥ਸਰਬਜੀਅ
 ਪੁਰਨਭਗਵਾਨਾ॥੬॥ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਗਾ॥ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਰਿ
 ਸੁਮੇਗਾ॥ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਮੁਲੇਂਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਮੰਤੁਨਤੋਂਤਿ॥੭॥ਅਨਿ
 ਕਪੁਰੀਅਅਨਿਕਤਤਖੰਡਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ਅਨਿਕਥਨਾਅਨਿਕ
 ਲਾਮੁਲਾ॥ਆਪਤਿਸੁਖਮਆਪਤਿਅਸਥੁਲਾ॥੮॥ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸਾਨੁ
 ਰਾਤਿ॥ਅਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਪਾਤਿ॥ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗ੍ਰਿਹਮਾਤਿ॥ਗਮ
 ਰਾਮਪੁਰਨਸੁਬਥੰਇ॥੯॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾਕੀਲਖੀਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕ
 ਖੇਲੈਤਰਿਰਾਇ॥ਅਨਿਕਪੁਨਿਤਲਲਿਤਸੰਗੀਤਾ॥ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਤ
 ਤਾ॥੧੦॥ਸਭਤੇਉਚਭਗਤਜਾਕੈਸੰਗਿ॥ਅਠਪਤਰਗੁਨਗਾਵਤਿਰੰਗਿ॥ਅਨਿ
 ਅਨਾਤਦਅਨੰਦਭੁਨਕਾਰਾ॥ਉਅਰਸਕਾਕਢੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥੧੧॥ਸਤਿਪੁਰ
 ਸਤਿਅਸਥਾਨਾ॥ਉਚਤੇਉਚਨਿਰਮਲਨਿਰਥਾਨਾ॥ਅਪੁਨਕੀਅਜਾਨਤਿਅਪੀ
 ॥ਅਪੇਘਟਿਘਟਿਗਤਿਓਥਿਅਪੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਇਆਲਾਜਿਜਿ
 ਪਿਆਨਾਨਕਤੇਭਏਨਿਤਾਲਾ॥੧੨॥੧॥੨॥

ਸ:੧ ੨ ਸ:੩ ੩ ਸ:੪ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ ੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫

ਭੰਤ॥

ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨੈਅਲਿਖਾਤਾ॥ ਘਟਿ
ਘਟਿਪੁਰਨੁਕਰਿਬਿਸਥੀਰਨੁਜਲਤਰੰਗਜਿਉਰਚਨੁਕੀਅਪਾ॥ ਭਰਿਸਮਾਦੇਭੋਗਘ
ਟਵੇਅਨਨਬੀਅਕੋਬੀਅਪਾ॥ ਤਰਿਰੰਗੀਇਕਚੰਗੀਠਾਕੁਰੁਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥
ਨਾਨਕਦਰਸਿਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾ॥ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥ ੧॥ ਕਉਨਉ
ਪਮਾਦੇਉਕਵਨਥਡਾਈ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤਿਓਸੁਥਠਾਈ॥ ਪੁਰਨਮਨਮੋਤਨਘਟ
ਘਟਸੋਤਨਜਬਖਿੰਚੈਤਬਢਾਈ॥ ਕਿਉਨਅਗਧਪੁੰਮਲਿਕਰਿਸਾਧਤੁਘਗੀਸੁ
ਤਕਥੇਲਾਆਈ॥ ਅਰਥੁਦਰਥੁਸਭੁਜੋਕਿਢੁਦੀਸੈਸੰਗਿਨਕਢੁਜਾਈ॥ ਕ
ਉਨਨਕਤਰਿਤਰਿਅਗਧਤੁਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਥਡਾਈ॥ ੨॥ ਪੁਢਉਸੰਤ
ਮੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ ਤੀਉਅਰੰਪਉਂਦੇਤੁਸਦੇਸਾਦੇਤੁਸਦੇਸਾਪ੍ਰਭਜੀਕੈਸਾਕਤਮੋਤਨ
ਪਰੇਵੇਸਾਅੰਗਅੰਗਸੁਖਦਾਈ॥ ਪੁਰਨਬੁਝਮਾਈਥਾਨਥਨੰਤਰਦੇਸਾਥੰਧਨਤੇਮੁਕ
ਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕਤਿਨਸਕਉਤਰਿਜੈਸਾਦੇਖਿਚਰਿਤਨਾਨਕਮਨੁਮੋਤਿਓਪੁ
ਭੈਦੀਨੁਮੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿੰਪਾਅਪੁਨੇਪਤਿਅਏਅਪਾਧੰਨਿਸੁਰਿਦਾ
ਜਿਤਚਰਨਬਸਾਇਅਪਾ॥ ਚਰਨਬਸਾਇਅਸੰਤਸੰਗਾਇਅਪਾਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੁਗ
ਢਾਇਅਪਾ॥ ਭਇਅਪ੍ਰਗਾਸੁ ~~ਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪ੍ਰਭੁਲੋ~~ ਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪ੍ਰਭੁਲੋਜੀਦਾਪਾਇਅਪਾਦੁ
ਖੁਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਮਤਿਵੁਠਾਮਤਅਨੰਦਸਤਜਾਇ॥ ਕਉਨਨਕਮੈਪੁਰਾਪਾਇ
ਅਕਰਿਕਿੰਪਾਅਪੁਨੇਪਤਿਅਏਅਪਾ॥ ੪॥ ੧॥

ਰਾਇਮਤਮੇਤਸਨੇਕੀਧੁਨੀ॥

ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩

ਗੁਰਕੁੰਜੀਪਾਤੁਨਿਵਲੁਮਾ
ਕੋਠਾਤਨੁਛਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਥਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘਜੈਅਵਰਨਕੁੰਜੀਤਥਿ॥੧॥

ਮਃ੧ ਨਭੀਜੈਗਗੀਨਾਦੀਥੇਦਿ॥ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੇਗਿਆਨਭੀਜੈਸੋਗੀ

ਤੈਗੀ॥ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਗੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਤੀਰਥਿਭਵਿਐਨੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਦਾਤੀਗੀ

ਪੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਬਾਤਰਿਥੈਠਿਆਸੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਭੇਜਿਮਰਠਿਭਿਜਿਸੁਗਾਨਭੀਜੈਕੀ

ਤੋਵਤਿਧੂੜਾ॥ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ ਮਃ੧

ਨਵਢਿਅਖਟਕਾਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਸਿਦਿਨਉਚਰੈਭਾਰਅਠਾਗਾਤਿਨਿਭੀਅੰਤ

ਨਪਾਇਆਤੋਤਿ॥ਨਾਮਥਿਤੁਲਾਮੁਕਤਿਕਿਉਤੋਇ॥ਨਭਿਵਸਤਥੁਤਮੈਅੰਤੁਨਾਮ

ਅਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਛਾਇਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਅਪਿ

ਗੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆ

ਤੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇਆ॥ਮੋਤੁਵਧਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਥੇ

ਨਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਆਪੇਰਖੈਵੇਕਾ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੇਆਖੀਐ

ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੈਵੇਖੈਪੰਪੈਲਾਇ॥ਕਿਸੈਥੋੜਕਿਸੈ

ਗਲਾਖਾਲੀਕੋਟੀਨਾਤਿ॥ਆਵਤਿਨੰਗੇਜਾਤਿਨੰਗੇਵਿਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਗਾਨਾਨਕ

ਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈਕਾਰ॥੧॥ ਮਃ੧ ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਅੰਕਉਥੇਜੀ

ਸਿਥਾਪਿਲੈਜਾਵੈ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਰਵੈ॥ਜੇਤੇਜੀਅਠਿ

ਅਉਧੂਤੀਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਵੈ॥ਲੇਖੈਬੋਲਦੁਲੇਖੈਚਲਦੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾਵੈ

ਮੁਲੁਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏ॥ਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਕਰਲੀਉਪਰਿਤੋਇਤਪਾਵਨ

ਕੋਕਤੈਕਤਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਚਾਇਓਨੁਗੁਣਪਰਗਟ

ਇਆ॥ਗੁਰਬਾਲੀਸਦਉਚਰੈਤਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਕਤਿਗਈਭੂਮੁਕਤਿ

ਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਪੈਤੈਪੁੰਨੁਤੈਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕ

ਮਲਿਹੇਤਤਰਿਨੀਸਸਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੨ ਸਾਚਲੇਵਲ
ਰਮਲਿਖਿਅਦੇਵੈਨਾਲਿਲਿਖੇਉਪਰਿਤੁਕਮੁਤੇਇਲਈਐਵਸਤੁਸਮਾਲਿ
ਸਤੁਲਈਵਲਜਾਹਈਵਖਰੁਥਧਾਪਾਇ॥ ਕੇਈਲਾਤਲੈਚਲੇਇਕਿਚਲੇਮੁਲੁ
ਵਈ॥ ਬੋਜਾਕਿਨੈਨਮੰਗਿਓਕਿਸੁਕਤੀਐਸਾਥਾਸਿ॥ ਨਦਰਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਜਿ
ਸਾਥਤੁਲਾਏਰਾਸਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਜੁਜਿਜੁਜਿਵਿਓਜੇਵਿਓਜਿਜੁਜੇ॥ ਜੀਵਿਜੀਵਿ
ਮੁਏਮੁਏਜੀਵੇ॥ ਕੇਤਿਅਕੇਥਾਪਕੇਤਿਅਕੇਥੇਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਤੁਏ॥ ਅਗੈਪਵੈ
ਲਤਨਅਵੈਕਿਅਜਾਤੀਕਿਅਹੁਇਤੁਏ॥ ਸਭੁਕਰਲਾਕਿਰਤੁਕਗਿਲਿਖੀਐ
ਕਿਕਰਿਕਰਤਾਕਰੇਕਰੇ॥ ਮਨਮੁਖਿਮਗੀਐਗੁਰਮੁਖਿਤਗੀਐਨਾਨਕਨਦਗੀਨਦ
ਕਰੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਦੁਜਾਭਰਮੁਤੈਦੁਜੈਲੋਭਾਇਆ॥ ਕੁਤੁਕ
ਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੁਜੈਅਲਾਇਆ॥ ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਤੁਤੇਤੁਤੈਸਭੁਦੁਖਸਥਾਇਆ॥
ਜਮਦਰਿਥਧੇਮਾਗੀਅਤਿਭਰਮਤਿਭਰਮਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾ
ਨਕਭਰਿਭਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਮਃ ੨ ਜਿਨਵਡਿਅਈਤੇਰੇਨਾਮਕੀਤੇਰਤੇ
ਮਨਮਾਧਿ॥ ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਤੈਦੁਜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਧਿ॥ ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨੈਮਾ
ਧਿਪਾਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਨੀਪੀਤਰੰਗਸਿਉਜਿਨਕਉਲਿਖਿਅਅਦਿ॥ ੧॥
ਮਃ ੨ ਕੀਤਾਕਿਅਸਾਲਾਤੀਐਕਰੇਸੋਇਸਾਲਾਧਿ॥ ਨਾਨਕਏਕੀਥਾਤਰਾਦੁ
ਜਾਦਾਤਾਨਾਧਿ॥ ਕਰਤਸੋਸਾਲਾਤੀਐਜਿਨਿਕੀਤਾਅਕਾਰੁ॥ ਦਾਤਸੋਸਾਲਾਤੀ
ਐਜਿਸਭਸੈਦੇਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਅਧਿਸਦੀਵਤੈਪੁਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ॥ ਵਡਾਕ
ਰਿਸਾਲਾਤੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਤੈਸੇ
ਵਿਐਸੁਖਪਾਈ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਉਚਰਾਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਈ
ਨਾਮੁਤੈਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ ਮਤਿਪੰਖੇਰੁਵਸਿਤੋਇਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ
ਅਧਿਦਇਅਲੁਤੇਇਨਾਮੇਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੨ ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾ
ਬੋਲਦਾਜਿਅਧੇਜਾਣੈਜਾਣੁ॥ ਚੀਰੀਜਾਕੀਨਾਠਿਰੈਸਾਤਿਬੁਸੇਪਰਵਾਣੁ॥ ਚੀਰੀ
ਜਿਸਕੀਚਲਦਾਮੀਰਮਲਕਸਲਾਰਾ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਸਾਈਭੁਲੀਕਾਰ

॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਤਥਿ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਉ ਨ ਆਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇ ਤੇ ਇਉਂ
 ਹੋਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਤਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿ ਆਤੇ ਤਾ ਤੁਕ ਮੁਕ ਮਾਇ ॥ ਘਲੇ ਆਵਤਿ ਨਾਨਕ
 ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਸਿਫ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਕਉ ਬਖਸੀ ਐ ਸੇਈ ਪੈ ਤੇ ਦਰ
 ਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਉ ਦਿਤੀ ਆਤਿ ਨਾਮਿ ਲੇਭੰ ਭਾਰਾ ॥ ਜਤ ਭੰ ਭਾਰੀ ਤੁਗੁ ਦਨਿ ਕਲਤਿ ਤੇ
 ਅਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਕਉ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੀਸਾ ਲੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਇ ਐ ਸੁਖੁ ਤੇਈ ॥ ਸੁਇ ਸੁਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਐ
 ਜਨੁ ਕੇਈ ॥ ਬਤਿ ਦਿਅਨੁ ਵਿਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਪਾਰੁ
 ਮੇ ਸੁਖੁ ਤੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸੇਈ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਤਲਾ ੧ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀ ਅਤਿ ਤੇ ਲਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਐ ॥ ਇਕ ਸੁਨ ਪੁਜਿ
 ਲਜੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਵਡਾ ਆਖ ਲੁਭਾਰ ਤੇ ਲੁ ॥ ਤੇਰ ਤਉ ਲੀ ਮਤੀ ਤਉ
 ਬੋਲਾ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਈ ਪਰ ਬਤ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੇ ਲੈ ਸੁਨਿ ਆਗੁ ॥ ਤੇ ਲਾ ਮਾਸਾ
 ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿ ਆਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ ਮੁਰਖ ਅੰਧਿ ਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ
 ਤਦੁ ਕਤਾਇ ਨਿ ਆਪੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਆਖਦਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਦਿ ਅਉਖਾ ਅਉ
 ਜਾਪੀ ਅਧਿ ॥ ਇਕਿ ਅਧਿ ਆਖਤਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਤਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਤਿ ॥
 ਤੁਏ ਇਤ ਕਿਉ ਦਿਸੈ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤ ਕਰੇ ਘਟ ਅਉ ਪਟ
 ਟਬਾਧੀ ॥ ਆਖਦਿ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕ ਅਧਿ ਨ ਜਾਪੈ ਅਧਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਨਾਇ ਸੁਇ ਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀ ਐ ਨਾਮੇ ਸੰਤਿ ਆਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਇ ਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਐ
 ਭਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਇ ਐ ਨਾਉ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭਾ
 ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੬ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਜੁਠਿ ਨ ਰਾਗੀ ਜੁਠਿ ਨ ਵੇਦੀ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੁਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥ ਜੁਠਿ
 ਅੰਨੀ ਜੁਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਮੈਂਦੁ ਵਰ੍ਹੈ ਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ਜੁਠਿ ਨ ਪਾਈ
 ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਪਉਦੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿ ਆਗੁ ਲੁਨਾ ਤੀ ਕੋਈ ॥ ਮੁਖਿ
 ਐ ਮੁਤੁ ਜੁਠੈ ਤੇਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਚੁਲੀ ਆਸੁ ਚੀ ਅਜੇ ਭਰਿ ਜਾਵੈ

ਚੇਚੁਲੀਗਿਆਨਕੀਜੋਗੀਕਾਜਤੁਤੇਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਤੀਕਾ
ਦਾਨੁ॥ ਗਾਜੇਚੁਲੀਨਿਆਵਕੀਪਤਿਆਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ ਪਾਲੀਚਿਤੁਨਧੋਪਈਸੁ
ਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ ਪਾਲੀਪਿਤਾਜਗਤਕਾਠਿਗਿਪਾਲੀਸਭੁਖਾਇ॥ ੨॥
ਚਿਤੀ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਸਭਸਿਧਿਤੈਰਿਧਿਪਿਛੈਅਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਨਉਨਿ
ਲੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਸੰਤੋਖੁਤੇਇਕਵਲਾਚਰਨਧਿਆਵੈ॥
ਨਾਇਸੁਦਿਐਸਤਜੁਓਪਜੈਸਤਜੈਸੁਖੁਪਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਉਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁ
ਰਾਵੈ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮਲੁਦੁਖਿਮਰਲੁਦੁਖਿਵਰਤਲੁਸੰ
ਗਾਦੁਖੁਦੁਖੁਅਗੈਆਖੀਐਪਤਿਪਤਿਕਰਤਿਪੁਕਾਰਾ॥ ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਾਖੁਲੀਆ
ਖੁਨਿਕਲਿਓਕੋਇ॥ ਦੁਖਵਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇਆਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥ ਨਾ
ਸਿਫਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਤਰਿਅਧੋਇ॥ ਦੁਖਕੀਆਅਗੀਮਾਰੀਅਤਿਭੀਦੁਖੁ
ਰੂਤੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਭਸੁਰੰਗੁਭਸੁਤੁੰਭਸੁਖੇਤਾ॥ ਭਸੇਭਸੁ
ਵਲੀਭੀਭਸੁਭਰੀਐਦੇਤਾ॥ ਜਾਜੀਉਵਿਚਤੁਕਢੀਐਭਸੁਭਰਿਆਜਾਇ॥
ਕੋਲੇਖੈਮੰਗਿਐਤੋਰਦਸੁਦੀਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਸੁਚਿ
ਜਮੋਜਮੁਨੇਤਿਨਆਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਘਟਿਚਾਨਦਾਨੇਗੁਗਵਾਵੈ॥ ਨਾਇਸੁ
ਦਿਐਆਪੁਬੁਝੀਐਲਾਟਾਨਉਪਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਪਾਪੁਕਟੀਅਤਿਨਿਰਮਲ
ਚੁਪਵੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਇਸੁਦਿਐਮੁਖਉਜਲੇਨਉਗੁਰਮੁਖਿਧਿਵੈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧ ਘਰਿਨਾਰਾਇਦੁਸਭਾਨਾਲਿ॥ ਪੂਜਕਰੇਰਖੈਨਾਵਲਿ॥ ਕੁੰਗੁਚੰਨਦੁਫੁ
ਲਾਏ॥ ਪੈਗੀਪੈਪੈਬਤੁਤਮਨਾਏ॥ ਮਾਦੁਆਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨੈਖਾਇ॥ ਅੰਧੀਕੰ
ਨੀਅੰਧਸਜਾਇ॥ ਭੁਖਿਅਦੇਇਨਮਰਦਿਅਰਖੈ॥ ਅੰਧਾਏਗੜਾਅੰਧੀਸਥੈ॥ ੧
ਮਃ ੧ ਸਭੇਸੁਰਤੀਜੋਗਸਭਿਸਭੇਬੇਦਪੁਰਾਣਾ॥ ਸਭੇਕਰਦੇਤਪਸਭਿਸਭੇਗੀ
ਗਿਆਨਾ॥ ਸਭੇਬੁਧੀਸੁਧਿਸਭਿਸਭਿਤੀਰਥਸਭਿਥਾਨਾ॥ ਸਭਿਪਾਤਿਸਾਤੀਆਆ
ਰਸਭਿਸਭਿਖੁਸੀਆਸਭਿਥਾਨਾ॥ ਸਭੇਮਾਦਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋਗਧਿਆਨਾ॥
ਸਭੇਪੁਰੀਅੰਧੰਡਸਭਿਸਭੇਜੀਅਜਤਾਨਾ॥ ਤੁਕੀਮਚਲਾਏਆਪਲੈਕਰਮੀਵਏ॥

ਲਾਮਾਨਾਨਕਸਚਾਸਚਿਨਾਇਸਚੁਸਭਾਦੀਥਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿ
 ਸੁਖੁਉਪਜੈਨਾਮੇਗਤਿਤੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਪਾਈਐਤਿਰਦੈਤਰਿਸੇਈ॥ਨਾ
 ਨਿਐਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਠਿਗਿਥਿਘਨੁਨਤੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪੰਥੁਪਰਗਟਾਨ
 ਸਭਲੇਈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੇਈ॥੯॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਪੁਰੀਅੰਖੰਡਸਿਰਿ ਕਰੇਇਕਪੈਰਿਥਿਅਏ॥ਪਉਲੁਮਾਗਿ
 ਜਪੁਕਰੇਸਿਰੁਮੁੰਡੀਤਲੈਦੇਇ॥ਕਿਸੁਉਪਰਿਓਰੁਟਿਕਟਿਕੈਕਿਸਨੇਜੋਰੁਕਰੇ
 ਸਨੇਕਤੀਐਨਾਨਕਕਿਸਨੇਕਰਤਾਦੇਇ॥ਤੁਕਮਿਰਤਾਏਆਪਲੈਸੁਰਖੁਆਪੁ
 ਦੇਇ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਤੈਤੈਆਖੰਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟੀਤੁਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਆਖੰਆਖੰਸ
 ਸਦਾਕਤਲਿਨਾਵੈਤੋਟਿ॥ਨਾਤਉਥਕੰਨਠਾਕੀਆਏਵਡਰਖਤਿਜੋਤਿ॥ਨਾ
 ਕਚਸਿਅਤੁਚੁਖਥਿੰਦਉਪਰਿਆਖਲੁਦੇਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐ
 ਲੁਉਧਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੰਗਤਿਉਧਰੈਜਿਨਰਿਦੈਵ
 ਆਨਾਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਉਧਰੈਜਿਨਰਸਨਰਸਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਖਭੁ
 ਗਈਜਿਨਿਨੀਮਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਾਲਾਤਿਅਜਿਨਗੁਰੁ
 ਲਾਇਆ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਸਭੇਰਾਤੀਸਭਿਦਿਤਸਭਿਵੰਗਾ॥ਸਭੇਰੁ
 ਤਸਭਿਸਭਿਧਰਤੀਸਭਿਭਾਗਾ॥ਸਭੇਪਾਦੀਪਉਲਸਭਿਸਭਿਅਗਨੀਪਾਤਾਲ
 ਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭਿਲੋਅਲੇਅਅਕਾਰਾ॥ਤੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਕਤਿਨਸ
 ਕਾਰਾ॥ਆਖਤਿਥਕਤਿਆਖਿਅਖਿਕਰਿਸਿਠਤੀਵੀਚਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਲੁਨਪਾਇਓਬਪੁਰੀ
 ਨਕੁਕਏਗਵਾਰਾ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਅਖੀਪਰੈਜੇਠਿਰੰਦੇਖੰਸਭੁਆਕਾਰਾ॥ਪੁਰੰ
 ਆਨੀਪੰਡਿਤਾਪੁਛਾਬੇਦਬੀਚਾਰਾ॥ਪੁਛਾਦੇਵੰਮਾਲਸੰਜੋਧਕਰਤਿਅਵਤਾਰ
 ਸਿਧਿਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖੰਦਰਥਾਰਾ॥ਅਗੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਰਭਰੁ
 ਵਿਲੁਸਾਰਾ॥ਤੋਰਕਚੀਮਤੀਕਚੁਪਿਚੁਅੰਧਿਅਅੰਧੁਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀ
 ਗੀਨਦਰਿਲੰਘਾਏਪਥਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਮਰਿ
 ਰਗਟੀਇਆ॥ਨਾਉਮੰਨਿਐਤਉਮੈਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐ

ਸੋਸਤਜੇਸੁਖਪਾਇਆਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਂਤਿਉਪਜੈਤਹਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆਨਾਨਕ
ਤੰਨੁਪੈਗੁਰਮੁਖਿਤਹਿਧਿਆਇਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਤੇਗੁਸਗੀਕੁਤੇਵੈਕੋਈਤੇ
ਸੁਅਗੈਤੁਪੁਆਖੰਘਾਤੁਪੁਅਗੈਤੁਪੈਸਾਲਾਤੀਮੈਅੰਧੇਨਾਉਸੁਜਾਖੰਘਾਜੇਤਾਆਖ
ਤੀਸਬਦੀਭਾਖਿਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਬਤੁਤਾਏਤੋਆਖਲੁਸਭਤੇਗੀਵਡਿ

ਈ॥੧॥ ਮਃ੧ ਜਾਂਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਗੀਜਾਂਜੰਮੇਕਿਆਕਾਗਾਸਭਿਕਾਰੰਤਾਕ
ਖੈਵਰੋਵਾਗਾਜੇਚੁਪੈਜੇਮੰਗਿਐਦਤਿਕਰੇਦਾਤਾਗਾਇਕੁਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੋਫਿ
ਖਤਿਅਕਾਗਾਨਾਨਕਏਵੈਜਾਦੀਐਜੀਵੈਦੇਵਲਤਾਗਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇ

ਐਸੁਗਤਿਉਪਜੈਨਾਮੇਮਤਿਤੇਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਗੁਦਉਚਰੈਨਾਮੇਸੁਖਸੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਕੁਮੁਕਟੀ
ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਲਾਤੀਐਪਾਪਾਮਤਿਧੋਈ॥ਨਾਨਕਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋ
੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣਪੜਤਾਪੁਕਰੰਤਾਅਜਾਣੰਤਾਜਾਂ

ਤਾਸੁਏਸੋਈਨਾਨਕੁਆਖੈਕੁਕਨਤੇਈ॥੧॥ ਮਃ੧ ਜਾਂਤਉਤੇਰਾਤੰਸਭੁਕਿਢੁਮੇ
ਉਨਾਤੀਤੁਤੇਵਡਿ॥ਆਪੇਸਕਤਾਆਪੇਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਡਿ॥ਆਪੇਭੇ
ਆਪੇਸਦੇਰਚਨਾਗਚਿਰਚਿਵੈਖੈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੀਨਾਈਸਚੁਪਵੈਪੁਰਿਲੇਖੈ॥

ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅਲਖੁਤੈਕਿਉਲਖਿਅਜਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ
ਉਪਾਈਐਭਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਵਰਤਦਗਵਿਆਸਭਠੰਈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈ
ਰਦੈਦੇਇਦਿਖਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਗੀਕਰਮੁਤੇਇਗੁਰਮਿਲੀਐਭਾਈ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਕਲਿਤੇਈਕੁਤੇਮੁਤੀਖਾਜੁਤੇਆਮੁਰਦਾਗਾਕੁਤ੍ਰਿਬੋਲਿਬੋਲਿਭਉਕੁਦਾਚੁ
ਪਗਮੁਥੀਚਾਗਾਜਿਨਜੀਵੰਦਿਅਪਤਿਨਤੀਮੁਇਅਮੰਦੀਸੋਇ॥ਲਿਖਿਅਤੋ
ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰੇਸੁਤੇਇ॥੧॥ ਮਃ੧ ਰੰਨਤੇਈਅਥੇਧੀਆਪੁਰਸਤੇਏਸ

ਆਦਾਸੀਲੁਸੰਜਮਸੁਚਭੰਨੀਖਾਣਾਖਾਜੁਅਤਾਜੁ॥ਸਰਮੁਗਇਆਘਰਿਆ
ਵੈਪਤਿਉਠਿਚਲੀਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਤੇਅਉਰੁਨਸਚਾਭਾਲਿ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਬਾਤਰਿਭਸਮਲੇਪਨਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁਬਾਰੀ॥ਖਿੰਬਥੁਲੀਬਤੁਭੇਖਕ
ਦੁਰਮਤਿਅੰਤਕਾਰੀ॥ਸਾਤਿਬਸਬਦੁਨਉਚਰੈਮਾਇਅਮੋਤਪਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿ

ਨਾਇਮੰਨਿਐਕੁਮੁਕਟੀ
ਐਫਿਰਿਦੁਖੁਨਰੋਈ
੨॥

ਲਾਲਚੁਭਰਮੁਤੈਭਰਮੈਗਾਵਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈਜੁਐਥਾਜੀਹਾਰੀ॥
 ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ१ ਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਤੋਵੈਲਖਜੀਵਲੁਕਿਆਖੁਸੀਅਕਿਆਚੁ
 ॥ ਵਿਛੁੜਿਅਵਿਸੁਤੇਇਛੋੜਾਏਕਘੜੀਮਹਿਜਾਇ॥ ਜੇਸਉਵਰਿਅਮੀਮਠਾਖਾ
 ਠਿਰਿਕਉੜਾਖਾਇ॥ ਮਿਠਾਖਾਧਾਚਿਤਿਨਾਵੈਕਉੜਤਲੁਧਾਇਜਾਇ॥ ਮਿਠਾ
 ਝਾਦੋਵੈਰੋਗਾ॥ ਨਾਨਕਅੰਤਿਵਿਗੁਤੇਭੋਗਾ॥ ਝੁਖਿਝੁਖਿਝੁਖਲਾਝੁਗੜਾਝੁਖਾਝੁ
 ਖਿਜਾਤਿਝੁਖਤਿਤਿਨਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਮਃ१ ਕਾਪੜੁਕਾਠੁਰੰਗਾਇਆਰੰਗਿ॥ ਘਰੰਗ
 ਤੇਥਾਗੇਥਾਗਾ॥ ਸਾਦਸਤਜਕਰਿਮਨਿਖੇਲਾਇਆ॥ ਤੈਸਤਪਾਸਤੁਕਤਲੁਕਤਲੁ
 ॥ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਕਉੜਾਖਾਇਆ॥ ਤਿਨਕਉੜੈਤਨਿਰੋਗੁਜਮਾਇਆ॥ ਜੇਠਿਰਿ
 ਪੇੜੈਪਾਇ॥ ਤਉਕਉੜਤਲੁਚੁਕਸਿਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ ਜਿਸ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਲਿਖਿਅਧੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੈਤਿਰਦੈਮੈਲੁਕਪਟੁਤੈਥਾ
 ਧੋਵਾਇਆ॥ ਕੁੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੁੜੁਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ ਅੰਦਰਿਤੋਇਸੁ
 ਲੈਨਤਛਪੈਛਪਾਇਆ॥ ਕੁੜੈਲਾਲਚਿਲਾਗਿਆਠਿਰਿਜੁਨੀਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
 ਜੇਬੀਜੈਸੋਖਾਵਲਾਕਰਤੈਲਿਖਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ२ ਕਥਾਕਰਾ
 ਬੇਦੀਆਦੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਦੇਦੇਲੈਲਾਲੈਲੈਦੇਲਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ॥
 ॥ ਉਤਮਮਧਿਮਜਾਤੀਜਿਨਸੀਭਗਮਿਭਵੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਦੀਤਤੁਵਾਰੁ॥
 ਗਿਆਨਧਿਆਨਵਿਚਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਰੀ॥ ਸੋ
 ਆਈ॥ ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ॥ ਨਾਨਕਅਗਤੁਤਉਮੈਤੁਟੈਤੰਕੋ
 ਐਲੇਖੈ॥ ੧॥ ਮਃ१ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੁਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸੁਰਗਨਰਕਕਾਬੀਉ॥ ਜੇਬੀ
 ਉਗਵੈਖੰਦਾਜਾਣੈਜੀਉ॥ ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੇਵਡਾਕਰਿਸਚੇਸਚਾਨਉ॥ ਸਚੁ
 ਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਤਪਾਈਐਥਾਉ॥ ਬੇਦੁਵਪਾਰੀਗਿਆਨੁਰਸਿਕਰਮੀਪਾਈ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਗਾਸੀਬਾਹਰਲਾਇਨਚਲਿਅਕੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿੰਮੁਕਿ
 ਬਹੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥ ਬਿਸੀਅਰੁਮੰਤ੍ਰਿਵਿਸਾਦੀਐਬਹੁਦੁਖੁ
 ਇਆ॥ ਮਨਮੁਖੁਅਭਿੰਨੁਨਭਿਜਈਪਥਰੁਨਵਾਇਆ॥ ਬਿਖੁਮੰਤ੍ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਮੁਕਾਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਤਹਿ ਸਭ ਥਿਖੁ ਲਭਿ ਜਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥
ਸੁਕਮਲਾ ੧ ਮਹਿਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿ ਆਪੁ ਢੀਥਿ ਤਿਨ ਵਾਰੁ ॥ ਇਕ ਨੀਲ ਦਿ ਆਇ ਕਿ
ਚਲੇ ਇਕ ਨੀਥ ਪੇਭਾਰੁ ॥ ਇਕ ਨਹੋਈ ਸਾਖੀ ਇਕ ਨਹੋਈ ਸਾਗ ॥ ਲਸਕਰ ਸਦੈ ਦਮ
ਭੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਗ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਾਰੁ ਕੀਭੀ ਫਿਰਿ ਤੋਈ ਢਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ
ਪਈ ਮੀਟੀ ਸੰਦ ਕੋਟੁ ॥ ਭੀਤ ਰਿਚੋਰੁ ਬਤਲਿ ਆਖੋਟੁ ਵੇਜੀ ਆਖੋਟੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਤੋਨ ਕਵਢੇ ਨ ਕਵਢਾਇਆ ॥ ਮਤਾ ਕਰੁ ਪਦੁ ਖੀਏ ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਤ
ਦੁਆਗੁ ਲਕੇ ਓਠਿ ਨਿਤ ਪਰਦਰ ਬੁਢਿ ਰਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਚੁਗਾਇਆ ॥ ਤਹਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰ
ਤ ਕਰੁ ਗੁਰੁ ਖਿਲੇ ਤੁਹਿ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੇ ਦੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖ
ਦੁਆਗ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮੁਲਾ ੪ ਸਭੁ ਕੋਈ ਤੈਖ ਸਮਕਾਖ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਤੁਕ
ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਬੁਰਾਨ ਦੀ ਸੈ ਕੋਇ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਿ ਲਾਅਇ ਆਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ
ਤੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣ ਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨਵਿ ਢੁਜਤਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿ ਆਤਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਰਦੈ ਸੰਤਿ ਤੋਨ ਉਭਿ ਗਵਿ ਆਇਆ ॥ ਜਪਤ ਪਤੀਰਥਾ ਸੰਜਮਕ
ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਤਹਿ ਸੇਵਦੈ ਸੇਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਤਹਿ ਜੀਉ ਏਵੈ
ਵਦ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਅਨੁ ਤਹਿ ਦਰਿ ਸੇਤਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਪਨਵੰਤਾਇ ਵਤੀ ਕਤੈ ਅਵਗੀਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ
ਉਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਸੁਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ਸਭੁ ਸੈਘਟੈ ਆਗਜਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਤਰੇਗੇ ਕੋਈ ਤਰੈ ਕੋਜਿ ਲੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ਆਖਦਿ ਕਤ ਦਿਨ ਥੰਮੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇ
ਖਾਪਿ ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈਜਿ ਥਤੁ
ਭਿਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇ ਗੁਗਵਾਇਆ ॥ ਲੇਤਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ
ਚਨੁ ਤੋਇ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮੀਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਨਕੋ ਪੈਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤੈਤਿ ਨੀਦਰ ਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨ ਢਾਜੀ ਵਿਆ
ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਤਿ ਨਾਉ ॥ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀਉ ਜਨੈ ਖਲਵੈ ਤੈਕਿ ਆਥਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਗਮੈ ਥਾ

ਤੇ ਅਗੈਲ ਤਤਿਨ ਦਾਇ। ਅਕਲਿ ਏ ਤਨ ਆਖੀ ਐ ਅਕਲਗ ਵਾਈ ਐ ਥਾਇ। ਅਕਲ
 ਸਾਤਿ ਬੁਧੇ ਵੀ ਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈ ਐ ਮਾਨੁ। ਅਕਲੀ ਪਤਿ ਕੈ ਬੁਝੀ ਐ ਅਕਲੀ ਕੀ ਬੁਝੀ
 ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗਾਉ ਏ ਤੇ ਰਗਲਾਂ ਸੈ ਤਾਨੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਜੈ ਸਾਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈ ਸਾਕੈ
 ਨੀਜੁ ਰੁਗਤਿ। ਤੇ ਵਤਿਲਿ ਕੁਝਿ ਕੁੰਨ ਤੇ ਵਤਿ ਐ ਸੀਕਤੀ ਐ ਸੁਰਤਿ। ਜੇ ਚਿਤੁ ਏ ਚਿਤੁ
 ਲੁਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਤੀ ਐ ਸੁਰਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ
 ਤਗਸਿ ਫਲਿ ਅਧਾ। ਜਿਸੁ ਪਗਾਪਤਿ ਸੋਲੈ ਤੇ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦੀ। ਮਿਲਿ ਅਧਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਚਰਣੈ
 ਲੈ ਤਰਿ ਸੇ ਤੀਰ ਲਿਅਧਾ। ਜਮ ਕਾਲੁ ਜੇ ਤਿਨ ਸਕਾਈ ਘਟਿ ਚਾਨੁ। ਬਲਿ ਅਧਾ। ਨਾਨਕ
 ਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਠਿ ਰਿਗ ਰਭਿਨ ਗਲਿ ਅਧਾ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਚੁ ਵਰਤੁ
 ਖੁਤੀਰ ਬੁਧਿ ਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ। ਦਇ ਆਦੇ ਵਤਾਖਿ ਮਾਜਪ ਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਲਸ
 ਰਧਾਨਾ। ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਲ ਕੁਕਰ ਲੀ ਤੇਇ। ਭਉ ਭੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ
 ਲਾਤ ਕੋਈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਉ ਮੀਨੇ ਮੁਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਚੈ
 ਦਸ ਮੀਦ ਸੇਦੁ ਅਰਜੇ ਠਕੈ। ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਵੈ। ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚਵ
 ਤਿਕਰਿ ਗਾਏ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ। ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀ ਜੈ ਪਾਏ। ਤੇਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਿ
 ਆਦੀ ਜੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ਸੰਚਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ। ਕ
 ਕਰਿ ਤੇਤੁ ਵਧਾਇ ਦੇ ਪਰਦ ਰਬੁ ਚੁਰਾਇ ਅਧਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਨ ਵਿਸਤਰਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਗਾਇ ਅਧਾ। ਵੇਖਦਿ ਅਤੀ ਮਾਇਆ ਪੁਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਤਿ ਪਛੁਤਾਇ ਅਧਾ। ਜਮ
 ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਾਇ ਅਧਾ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁ ਲਾ
 ਗੀਤਾ। ਭੁਖੇ ਮੁਲੰਘੇ ਰੇ ਮਸੀਤਾ। ਮਖਟੁ ਤੇਇ ਕੈ ਕੰਨਿ ਪੜਾਏ। ਫਕਰੁ ਕਰੇ ਤੇਰੁ ਜਾਤਿ
 ਏ। ਗੁਰੁ ਪੀਰ ਸਦਾ ਏ ਮੰਗਲ ਜਾਇ। ਤਾ ਕੈ ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀ ਐ ਪਾਇ। ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿ
 ਤ ਬਹੁ ਦੇਇ। ਨਾਨਕ ਗਾਉ ਪਛਾਣਤਿ ਸੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੈਰੁ ਪਕਰਿ
 ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ। ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਉਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੁ ਪਾ। ਇਕਿ ਕਤਿ ਜਾ
 ਕਤਿ ਅਬੁਝਤਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੁ ਪਾ। ਇਕਨਾਨਾ ਦੁਬੈਦ ਨਗੀ। ਅਰਸੁ ਰਸ ਕਸ
 ਏਤਿ। ਇਕਨਾ ਸੁਪਿਨ ਬੁਪਿਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਥੇ ਉਨ ਲਹੰਤਿ। ਨਾਨਕ ਸੇ

ਭਿਖਰਜਿਥਿਨੁਗੁਲਗਰਬੁਕੰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਪਵਿਤੁਏ
ਸੰਪੈਮਾਇਆਤਰਿਅਰਥਿਜੋਖਰਚਦੇਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤਰਿਨਾਮੁਪਿ
ਵੇਦੇਤਿਨੁਤੇਟਿਨਅਇਆਗੁਰਮੁਖੰਨਦਰੀਅਵਦਮਾਇਆਸੁਟਿਪਾਇਆ
ਨਕਭਗਤੰਤੋਰਚਿਤਿਨਅਵਈਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪
ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਚੈਸਥਦਿਜਿਨਾਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਗਿਰਤਕੁਟੰਬ
ਤਿਸਤਿਸਮਾਧੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚੈਥੈਰਾਗੀ॥੧॥ ਮਃ੪ ਗਲਤੈਸੇਵਨ
ਵਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਇ॥ਸਥਦੈਸਾਦੁਨਅਇਓਸਚਿਨਲਗੇਭਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਰਾਨਲਾਗਈਮਨਤਠਿਅਵੈਜਾਇ॥ਜੇਇਕਵਿਖਅਗਾਠੰਭਰੇਤਾਂਦਸਵਿਖੰ
ਭਾਂਤੰਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਕਰੀਜੇਚਲਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਆਪੁਗਵਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਮਿਲੈਸਤਜੇਗਏਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਾਨਮਲੁਕਕਤਾਇਦੇਕੋਰਤਲੁਨਪਾਈ॥ਗਜਮੰਦਰਗਚਰੀ
ਅਕਿਯੁਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਸੇਇਨਸਾਖਤਿਪਉਵੈਗਧਿਗੁਧਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਛਤੀਤ
ਮਤਪਰਕਾਰਕਰਤਿਬਤੁਮੈਲੁਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਜੋਦੇਵੈਤਿਸਤਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁ
ਦੁਖੁਪਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੁਨੀਥਕੇਦੇਸੰਤਰਭਵਿਥਕੇਭੇ
ਥਰੀ॥ਦੁਜੈਭਾਇਨਾਉਂਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁਲਾਗਾਅਤਿਭਾਗੀ॥ਮੁਰਖਅੰਧੈਤ੍ਰੈਗੁਲ
ਸਵਹਿਮਾਇਆਕੈਥਿਉਤਾਰੀ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਉਦਹੁਭਰਵਕੈਤਾਈਪਾਠਪੜਤਿਗਾ
ਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੇਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਤਉਮੈਵਿਚਤੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਪੜਵਾਗੁਨਦਾ
ਰੁਨਉਏਬੁਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ ਮਃ੩ ਨਾਂਗੇਅਵਦਾਨਾਂਗੇਜਾਣਾਤਰਿਤੁਕਮੁ
ਇਅਕਿਅਕੀਜੈ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੇਈਲੈਜਾਇਗਾਰੇਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਉਵੈਸੁਭਾਵਾਮੰਨੇਸਤਜੇਤਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਤਿਤੁਰ
ਸਨਾਗਾਮੁਰਵੀਜੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਤਿਕਾਇਆਸੀਗਾਰਬਤੁਭੰਤਿਬਣਾਈ॥ਰੰ
ਘਰੰਗਕਤੀਠਿਆਪਤਿਰਤਿਧਰਮਾਈ॥ਲਾਲਸੁਪੈਂਦੁਲੀਚਿਅਥਤੁਸਭਾਥਦਾ
ਈ॥ਦੁਖੁਖਾਣਾਦੁਖੁਭੋਗਵਾਗਰਥੈਗਰਬਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰਤਿਲਏ

ਠਡਾਈ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਖੀਸਬਦਿਸ

ਇਆਪੇਪ੍ਰਾਰਿਮੋਲਿਲਈਗਲਿਲਾਇ॥ ਦੁਬਿਧਾਚੁਕੀਸਹਜਿਸੁ

ਇਅਤਰਿਨਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜਿਭੰਨਿਘੜ

॥ ਨਾਨਕਜੋਪੁਰਿਮਿਥੇਸੇਹੁਇਆਇਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨੀ

ਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕਿਆਜਪੁਜਾਪਹਿਹੋਗਿ॥ ਬਿਸਟਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇ

ਠੇਧੰਧੈਚੋਗਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਧੂਠੇਲਾਲਚੋਹੋਗਿ॥ ੨॥ ਪਉ

॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਆਸਥਿਰੁਜਾਗਿਸੋਈ॥

ਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੇਦੁਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ ਗੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਓਚਰੈਖਿ

ਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੋ

॥ ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਪਿਆਇਆਅਮਰਪਦੁਹੋਈ॥ ੨॥ ਪਉ

ਕੁਮਃ ੩ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿ

॥ ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਗੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿਚੋਗ॥ ੧॥ ਮਃ

॥ ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੜੀਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ

ਮਵਿਹੁਇਆਤਿਨਤਨਖਾਵਹਿਕਾਂਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਾਉਕਾਰਿਨਿਜਮਹਲੀਵਾਸਾ॥ ਓਇਬਹੁਕਿਜੋ

ਨਾਵਨੀਠਿਰਿਹੋਹਿਨਾਥਿਨਾਸਾ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਗਵਿਹੋਸੇ

ਸਾਸਾਗਿਰਾਸਾ॥ ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ ੨॥

ਇਕਿਰਪਾਕਾਰਿਕੈਮੋਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ

੩ ਜਿਚਗੁਇਹੁਮਨੁਲਹਗੀਵਾਚਿਹੋਹਉਮੈਬਹੁਤਅੰਗ

ਗੁ॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਾਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਗੁ॥ ਸੇਵਾਥਾਇਨ

ਵਈਤਿਸਕੀਖਾਪਿਖਾਪਿਹੋਇਖੁਆਗੁ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈ

ਖੀਐਜੋਸਿਰੁਧਰੇਉਤਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਰਾਣਾਮੰਨਿਲਏਸਬ

ਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੋਖਸਮੈਭਵੈ

ਪੰਥਖਸੇਮੇਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਵੈ॥ਮਿਲਿਅਕਦੇਨਵੀਢੁਜੈ
ਜੀਤਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਬੁਝਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁ
ਭੋ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਸਭੁਕੋਲੇਖੇਵਿਚਿਹੈਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੀ
ਰਿਨਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਰੀ॥ਪਾਪਾਥਿਕਾਰਮਨੁਰਸਾਰਿ
ਦੇਬਹੁਭਾਗੀ॥ਮਾਗੁਥਿਖਮੁਡਰਾਵਣਾਕਿਉਤਰੀਐਤਰੀ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਵਿਦੁ

ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੇਵਾਰਾਸੋਹਠਗਉਲੀਪਾ
ਅਨੁਬਹੁਦੁਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰਾਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਤਿਸੁ
ਨਕਉਕਰਹਿਸਭਿਨਮਸਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਉ
ਤੂਅੰਤਰਿਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸੇਖਦੁਆਰਾ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਵਿਸਾਰਿਆਸਚੁਮਰਣਾਹਰਿਨਾਮੁ॥ਧੰਧਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਇਆਅੰ
ਰਿਦੁਖੁਸਹਾਮੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਪੁਰਬਿ
ਭਿਖਿਆਕਰਮੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾ
ਭਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥ਪ੍ਰਾਣਿਨਸਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦਢੇਈ॥ਜਮਕ
ਉਮਿਲੈਦੇਭੇਟਸੇਵਕੁਨਿਤਹੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਾਇਆਪਾਤਿ
ਮਗਟੁਲੇਈ॥ਨਾਨਕਅਨਹਦਪੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਮਿਲਿਅਹਰਿਸੇਈ
੨੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩

ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਜੇਕਰੇਸੁਖਪੁਸੁਖਸੁਖੁ
ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਭਉਕਟੀਐਨਾਨਕਪਾਵਹਿਪਾਗੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਚੁਪੁ
ਣਾਨਾਥੀਐਨਾਮੁਨਮੋਲਾਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲੈਬਹੁਤਿਨਅ
ਵਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਆਵਣਜਾਣਾਦੋਇ॥੨॥ਪਉ
੧॥

॥ਮੰਗਤੁਜਨੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਦਰ
ਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਜੀਵਉ
ਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰੰਮਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਲਿਦਿਖਾਓਆਗਵਿਹਰਿਅਸ

ਭਥਾਇ। ਸੁਤਿਆ ਆਪਿਉ ਠਾਲਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ। ਲਿਵਲਾਇ॥੨॥
 ਕੁਮ: ੩ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨਜਾਨੀ ਓਨ ਅੰਦਰਿ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਨ

ਕਾਗੁ ਥਾਉ ਭਥਾਉ ਨਜਾਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤ ਵਹਿ ਬਿਕਾਗ। ਦਰਗਾਹ
 ਖਾਮੰਗੀ ਐਓ ਥੈ ਹੋਰਿ ਕੁਝ ਆਗ। ਆਪੇ ਸਿਸਟਿਉ ਪਾਈ ਅਨੁਆ
 ਰੇ ਬੀਚਾਗੁ। ਨਾਨਕਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖੀ ਐਸੁ ਭੁਵਰ ਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿ ਆ
 ੧॥੪॥ ੩॥ ਹਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਗਾਧਿ ਆਜਿ ਨ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੇ
 ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵਨੁ ਜਾਇ

॥ ਨਿਤ ਜੀਵਨ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੁਜਰੰਤ ਪਸਵਾਰਿ ਆ। ਵਲਵੰਦ ਰਕ
 ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿਰਿਆਇਆ। ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਅੰਦਰ
 ਬੇਤਾਲਿ ਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿਗੁਰ ਖਵਾਲਿ ਆ
 ॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮ: ੩ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਤਵ ਦਵਖਾਣ ਦੇ ਮਾਇਆ

ਹਸੁ ਆਇ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆ। ਮਨਮੁਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ
 ਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਵਾਰਿ ਜਕੁ ਸਮਾਇ। ਜਮਕਾਛੁ ਹਾਗਲੁ
 ਕਟੀ ਐਓ ਰਿਹਿ ਰਿਆਵਹਿ ਜਾਇ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖਿ ਆ
 ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਤਿ ਨ ਆਇ। ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸ
 ਇ॥੧॥ ੪॥ ੩॥ ਸਚੁ ਵਣਜ ਹਿਸਚੁ ਸੇਵ ਦੇ ਜਿਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇ
 ਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਆਸਾਇ ਚਿਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਹਿ
 ਣ ਭਾਇ ਆ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਗਵਿਰਹੇ ਪੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇ
 ॥੩॥ ੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮ: ੩ ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀ ਐਦਿ ਤੀ

ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਬੈਠਿ ਕੈ ਹੋਰ ਬੈਠ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ
 ਨੇਵ ਸਿਮਾਣੁ ਰੁਪਾਇ ਆਖਾਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚਣ ਜਾਇ। ਓਨ ਪਰਖਨ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿ
 ਗਾਸ ਪਰਮਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਵਿਆਇ ਚੋਗਿਰ
 ਉਚਿਦਾਸ ਅਲਿਪਤ
 ਲਿਵਲਾਇ ਆਹਿ
 ਨਾਨਕਾ ਵਿਜੋਗੁ ਨਾਇ
 ਅਪਈ

ਅਭੁਨਪਲੇਪਾਇ। ਜੇਆਪਿਪਰਖਨਅਵਈਤੰਪਰਖੀਆਥਾਵਹੁਲਾਇ
ਪਰਖਾਇ। ਜੇਥੰਸੁਨਾਲਿਚਿਤੁਲਾਏਤੰਵਥੁਲਹੈਨਉਨਿਧਿਪਲੇਪਾਇ॥੫॥
ਜੇਧਨਿਜਗੁਭਖਮੁਆਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਈਨਹੋਇ॥ ਸਬਦੁਸੀਤਲੁ
ਨਿਤਵਸੈਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਕੋਇ॥ ਵਸਤੁਪਰਾਈਆਪਿਗਰਬੁਕਰੇ
ਖੁਆਪੁਗਣਾਏ॥ ਨਾਨਕਾਥਿਨੁਬੁਝੈਕਿਨੈਨਪਾਇਥੰਠਿਰਿਠਿਰਿਅ
ਜਾਇ॥੧॥੫॥੩॥ ਮਨਿਅਨਦੁਭਾਇਆਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਰਸੇ
ਜਣਸੰਤਪਿਆਗੇ॥ ਜੇਧਰਿਮਿਲੇਨਵਿਢੁੜਾਹਿਕਬਹੁਜਿਅਪਿ
ਲੋਕਰਤਾਗੇ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਗਵਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੁਖਨਿ
ਗੇ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਤਾਸਦਾਸਲਾਹੀਅੰਤਰਿਰਖੰਭਿਰਧਾਗੇ॥ ਮਨਮੁਖੁ
ਨਕੀਬਖੀਲੀਕਿਕਰੇਜਿਸਚੈਸਬਦਿਸਵਾਗੇ॥ ਓਨਾਦੀਆਪਿ
ਤਿਰਖਸੀਮੇਗਾਪਿਆਗਸਰਣਾਗਤਿਪਏਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰ
ਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਭਏਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਗੇ॥੨॥੫ਉੜੀ॥
ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੈਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਿਸੇਹੁਵਧਾਇਆਪੁਤੁਕਲਤੁਨਿਤ
ਵੇਖੋਵਿਗਸੈਸੋਮੀਆਇਆ॥ ਦੇਸਿਪਰਦੇਸਿਧਨੁਚੋਗਾਇਆਇਮੁਹਿ
ਆਇਆ॥ ਅੰਤਿਹੋਵੈਵੈਗਵਿਹੋਪੁਕੇਸਕੈਨਢਰਾਇਆ॥ ਨਨਕਵਿਣੁਨਵੈ
ਪ੍ਰੇਮਸੇਹੁਜਿਤੁਲਗਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥੨॥ ਸੋਲੋਕੁਮ॥੩॥ ਗੁਰ
ਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਖਾਧੈਸਭਭੁਖਜਾਇ॥ ਤਿਸਨਾਮੁਲਿਨਹੋਵਈ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਥਿਨੁਨਾਵੈਜਿਹੋਗੁਖਾਣਾਤਿਤੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾ
ਇ॥ ਨਾਨਕਰਸਕਸਸਬਦੁਸਲਾਹਣਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੧॥੫॥
੩॥ ਜੀਆਅੰਟਰਿਜੀਉਸਬਦੁਹੈਜਿਤੁਸਹਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥ ਥਿਨੁ
ਸਬਦੈਜਗਿਆਨੇਹੁਹੈਸਬਦੇਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ਪੰਡਿਤਸੇਨੀਪਤ੍ਰਿ
ਪਤ੍ਰਿਥਕੇਭੇਖਥਕੇਤਨੁਧੋਇ॥ ਥਿਨੁਸਬਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਥੰਦੁ
ਖੀਏਚਲੋਗੇ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥

॥ਪਉੜੀ॥

॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਅਤਿਨੇਪੁਬਹਿਮੰਦੁਪਕਾਇ॥

ਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਚਲਸੀਸੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਕਿਉਰਹੀਐਬਿਰੁਜਾ
ਕੇਕਫੁਹੁਭਿਪਾਇਆਗੁਰਪੁਰੇਕੀਚਾਕਰੀਥਿਰੁਕੰਧੁਸਥਾਇਆ
ਨਕਥਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩੩॥ਸਲੋਕੁ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਰਿਆਗੁਰਕਾਭਭਿਪੇਤੁਅਪਗੁ

ਭਿਲਹਰਿਸੁਧਿਮਤਿਗਈਸਚਿਨਲਗੋਪਿਅਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਸ
ਦੁਮਨਿਵਸੈਦਰਗਹਮੋਖਦੁਅਗੁ॥ਨਾਨਕਅਪੇਮੇਲਿਲਏਅਪੇ
ਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਥਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਣਾਵਿਸ
ਸਰੈਨਾਬਿੰਦਾ॥ਤਿਸੁਸਿਭਿਕਿਭਿਮਨਹੁਸੀਐਜਿਸਹਿਮਾਗੀਚਿ
ਦਾ॥੨॥ਮਃ੪॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਇਮਾਇਮਾਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਆਇ॥ਦੁਖਭੁਖਕਾੜਾਸਭੁਚੁਕਾਇਸੀਮੀਹੁਫੁਠਾਢਹਥਾ
ਇ॥ਸਭਧਰਤਿਭਈਹਰੀਆਵਲੀਅੰਨੁਜੰਮਿਆਬੋਹਲਲ
॥ਹਰਿਅਚਿੰਤੁਭੁਲਾਵੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪੇਪਾਵੈਥਾਇ॥ਹਰਿ
ਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੁਅੰਤੋਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਗਤਿਅਨੰਦੁਪੈਸਦਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਗਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖਭੁਖਲਹਿਜਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗਾਇਰੁ
ਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥

॥ਗੁਰਪੁਰੇ

ਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਈਆ॥ਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿਦਇਆ
ਨਛਪੈਛਪਾਈਆ॥ਹਿਰਦੈਕਵਭੁਪ੍ਰਗਾਸੁਭਿਨਮਨਿਲਿਵ
ਈਆ॥ਜੇਕੋਕਰੇਉਸਦੀਰੀਸਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਆ॥ਨਾਨਕ
ਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਆ॥੩॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੩

ਅਮਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਨਾਲਿਸਿਅ

ਪਨਚਲਾਈਨਹੁਜਤਿਕਰਣੀਜਾਇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਰਣੀ

ਮੇਰੇ ਨਿਲੇ ਰੰਗਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਭੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚ ਪੁਜਾਇ
 ਨ ਕਸੇ ਵਕੁ ਸੇਈ ਆਖੀ ਐ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩॥
 ਤਿ ਜੋ ਤਿ ਸਭ ਸੁਗਤਿ ਤੇਰੀ। ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ। ਬ
 ਕਸ ਕਮਾਵਹਿ ਲਿਭਿ ਸਹਿ ਵਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਠੇਰੀ। ਨਾ
 ਕ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤਿ ਸਭਾ ਵੈਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮ: ੪॥
 ਸਚੁ ਪਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲ
 ਆਪੁ ਭੁਟੇ ਵਣਹਾਰੁ। ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿ ਨ ਜਾਗਿ ਆਜ ਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ਤਿ ਲਾਗਿ ਆਤਮਿ ਅਸੰਸਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਸਿਫ ਤਿ ਸਲਾਹ
 ਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈ ਕਾਰੁ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫॥ ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾ
 ਭਾਸੁ ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ। ਅੰਤੁ ਪਾਣੀ ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਦਾ
 ਭਰੁ ਭੀ ਨਿਤ ਰੁ। ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ। ਲੇਵ
 ਕੇ ਠਿਲ ਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
 ਨ ਲੁਘੁ ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾ
 ਗਿ ਜਿ ਕੁ ਉਪਾਏ ਨੁ ਅਗਲਾ ਠੰਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ
 ਅਹੋਇ ਆਸਿ ਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ
 ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ। ਕੀਤਾ ਲੋੜ ਹਿਸੈ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿ
 ਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ॥ ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡੀ
 ਆਈ। ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ। ਸਭੁ ਆ
 ਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੈ ਹੈ ਭਾਈ। ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨ ਥੀ ਅਨੁ ਸਭ ਹੁ
 ਕਮਿ ਚਲਾਈ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ੧॥

ਸਲੋਕੁ ੬੪

ਸਰੰਗ ਕਾਜੁ ਮਲਾਚ ਉਪਦੈ ੧੫੫

ਅਸਟਪਦੀਆ

੬ ਛੰਤ ੧

ਵਾਰੁ ੧

ਜੁਮਲਾ ੧੬੮

੭੬੮

ਗੁਰਸਾਹੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕ ਬੀਰਜੀ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਚਉਪਦੇ ॥

॥ ਕਹਾਨਰਗਰ ਬਾਸਿ ਬੋਰੀ ਬਾਤਾ ਮਨਦਸਨਾ

ਟਕਾ ਚਾਰਿਗਾਠੀ ਐਡੇ ਟੇਡੇ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ਬਪੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁਗਾ

ਸਭਿ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾਤਾ ॥੨॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਪੁਸ

ਬੀਜੈ ਸੇ ਬਨਹਰ ਪਾਤਾ ॥੩॥ ਨਾਕੋ ਉਲੈ ਆਇ ਥੀ ਇਪੁ ਪਨੁ ਨਕੋ

ਲੈ ਜਾਤਾ ਗਵਨ ਪੁੰਤੋ ਅਧਿਕ ਢੜ ਪਾਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲ

੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਬਿਰੁਪੁਜ ਪੁਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ ਜਿਨ ਕਉ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਪੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਤ ਸਾਂਗਿ ਮਿਲਾਤਾ ॥੩॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੀ

ਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤਾ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕ ਬੀਰਗ ਮਥੁ

ਉਰੇ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਜਾਤਾ ॥੫॥ ੧॥ ॥ ਸਾਹੰਗ ਕ ਬੀਰਜੀ ਕੀ ॥

ਰਾਜਾ ਸੁਖ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇ ਗੀ ॥ ਭੇਰੇ ਸੰਤ ਨ ਕੀਹ ਉਚੇਰੀ ॥੧॥ ਗਹਾਉ

ਸਤ ਜਾਇ ਸੁਰ ਵਤੁ ਆਵੈ ਹੋਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁਹ ਸੈ ॥ ਬਸ ਤੇ ਹੋਇ

ਸੁ ਉਜਰੁ ॥ ਉਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੈ ॥੧॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕ ਰਿਖ

ਤੇ ਕੁਆਰੁ ਪਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਵੈ ॥ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸ ਚ ਫਵੈ ਚ ਢੇ

ਸਾਗਿ ਰਵੈ ॥੨॥ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਖਲ

ਰਖ ਤੇ ਪਾਡਿ ਤੁਕਾਰਿ ਬੋ ਪਾਡਿ ਤੇ ਮੁਗ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰ

ਕਰਵੈ ਪੁਰਖ ਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕ ਬੀਰਸਾ ਪੁਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤਿ ਸੁ

ਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥ ੨॥

ਗੁਰਸਾਹੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇ ਉਜੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਚਉਪਦੇ ॥

॥ ਕਾਵੇਰੇ ਮਨ

ਖਿਆ ਬਨ ਜਾਇ ॥ ਕੂਲੇ ਰੇ ਠਗ ਮੂਰੀ ਖਾਇ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ਜੈ ਸੇ

ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਕਾਲਜ ਲਕੀ ਸੁ ਧਿਨ ਹੀ ਲਹੈ ॥ ਜਿਹ ਬਸੁ ਅ

ਲਿਖ ਲੇਹਾ ਐਸੇ ਕਾਨਿਕ ਕਾਮ ਨੀ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥੧॥ ਜਿਓ ਮਧੁਮਾਖੀ ਸੰ
 ਘਾਗਾ ਮਧੁਲੀ ਨੇ ਮੁਖਿ ਦੀ ਨੀ ਢਾਹਾ ਗਉ ਬਾਢ ਕਉ ਸੰਚੈ ਖੀਹਾ ਗ
 ਥਾਧਿ ਦੁਹਿ ਲੇਇ ਅਹੀਰੁ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਸੁਮੁਅਤਿ ਕਰੈ ਸੋਮ
 ਥਾ ਲੋਗਾ ਡੇਧਰੈ ਅਤਿ ਸੰਚੈ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਮੁਜਾ ਪਨੁ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ
 ਗਉ ਓਧੁ ਤ੍ਰਿ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜਰੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
 ਬਹੁ ਨਹੀ ਕਰੈ ਕਹਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤਾਚੀ ਆਇ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਭ
 ਥੈ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥ ੧॥ ਸਾਹੰਗ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਬਦੁ
 ਜੀ ਨਹੀ ਡਾਧਉ ਮੋਸਿਓ ਠਾਕੁਰ ਤੇਜ ਨੁਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਬੇਝੁ ਪਰਿ
 ਤੇ ਸਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਦੇਉ ਦੇਹੁ ਰਾ ਆਪਨ ਆਪ ਭਗਵੈ ਪੁਜਾ
 ਲ ਤੇ ਤਰੰਗ ਤੇ ਜੈ ਲੁਕਹਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੁਜਾ ॥੧॥ ਆਪਹਿ ਗਵੈ ਆਪਹਿ ਨਾ
 ਐ ਆਪ ਬਜਾਵੈ ਤੁਰਾ ਕਹਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤੁਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਨੁ ਉਰਤੁ ਪੁਰ
 ॥੨॥ ਸਾਹੰਗ ਨਾਮ ਦੇਉ ਕੀ ॥ ਦਾਸ ਅਨਿੰਨ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰੁਪਾ ਦ
 ਸਨ ਨਿਮਖਤਾ ਪੜਈ ਮੋਚਨ ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਪਾ ॥੧॥
 ਰਾਉ ਮੇਰੀ ਬਾਂਧੀ ਭਗਤੁ ਢਾਵੈ ਬਾਂਧੈ ਭਗਤੁ ਨ ਢੁਟੈ ਮੋਹਿ ॥
 ਕੇ ਸਮੈ ਮੋਕਉ ਗਹਿ ਬਾਂਧੈ ਤਉ ਛੁਨਿ ਮੋਪੈ ਜਬਾ ਬੁਨਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੁ
 ਭਧ ਸਗੁੰ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸਾ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜਾ ਕੇ
 ਜੀਅ ਐਸੀ ਤੈ ਸੋਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੨॥ ੩॥

ਰਾਗੁ ਸੁਗੰਭਾਣੀ ਭਗਤ

॥੩॥ ਪਦੋ ॥

ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀਉ ਕੀ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਤੈਨਹਾ ਕਿ ਆਪੁ ਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀਓ
 ਪਜੀਓ ਖੈਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿ
 ਸਰਿਓ ਲੋਭੁ ਨ ਢੁਟਿਓ ਦੇਵਾ ਪਰਨਿੰਦਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਢੁਟੀ ਨਿਛ

ਲਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੁਸਿ ਬਿਗਨੇ ਪੇਟ ਭਰੈ ਅਪੁ
 ॥ ਜਿਹਿ ਪਰ ਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀ ਗਤਿ ਸੋਈ ਅਥਿਦਿ ਅਸਾਧੀ ॥ ੨ ॥
 ਸਤ ਉਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਢੂਟੀ ਜੀਂਦਿ ਇਅਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧ
 ਗਤਿ ਮਿਲਿਕ ਬਾਪੁ ਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਸੁਰਦਾਸ ॥

॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗਪਿ ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਅਗਪਿ ਓਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੁਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ
 ਨਿਗਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਬੋਕਾ ॥ ਅਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕ
 ਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਾਜਿ ਅਨਜੁ ਚਹਤਾ
 ਉਕੁ ਸਟੀਤ ਨਿਜੈ ਕਾ ॥ ਸੁਰਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੇ ਦੀਨੇ ਦਿਪਕ
 ਕਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਬਾਲੀ ਦਰਸਨ ਕਥੀ ਰਜੀ ॥

॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥

ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਾਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲਾਗੈ ਸਭ ਠਨਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
 ਕਉ ਕਿ ਢੂਤੁ ਲਾਭਾ ਬੰਧੁ ਵਿਆਭਰ ਵਾਸਾ ਧਨਕਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸ
 ਇਸਭਾਂਡੇ ਕਾਇਤ ਨ ਕੁਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਪਰਮ ਪੁੰਨ ਠ
 ਵਪੁ ਪੁਰਿ ਬੰਢੁ ਸਭ ਜਨਕਾ ॥ ਕਹੈ ਕਥੀ ਰੁਸੁ ਨ ਪੁਰੇ ਸੰਤ ਪੁਰਿ
 ਨ ਉਡਨ ਪੰਖੇ ਰੁਥ ਨਕਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰੰਗ ਕਾਜੁ

ਜੋਤੁ ੨ ॥

ਕਥੀ ਰਜੀ ੩ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ ੩ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦ ਜੀ ੧ ਸੁਰਦਾਸ

ਪਨੇ

ਪਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਰਗੁਮਲਾਰਕਾ

ਮਤਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਖਾਲਾਪੀਲਾਤਸਲਾਸਉਲ ੭੫੩

ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀ

ਸਚੀਸੁਰਤਿਨੀਮਿਨਤੀਤ੍ਰਿਪਤ

ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾ

ਪਰਦਾਰਪਰਲੋਕੁਤਉਮੈ ੭੫੪

ਘਰੁ ੨

ਪਵਲੈਪਾਦੀਜਾਦੈਜਾਤਿ॥

ਦੁਖੁਵਿਓਜਾਇਕੁਦੁਖੁਭੁਖ

ਦੁਖੁਮਤੁਰਮਾਰਲਾਤਹਿਨਾਮੁ

ਥਾਗੇਕਾਪੜਥੇਲੈਥੈਲ

ਮਤਲਾ ੩

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰੁਤੈਆਪੇਆ ੭੫੫

ਜਿਨੀਤੁਕਮੁਪਛਾਇਆਸੇ

ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਹਲਾਭੁਏ

ਗੁਰਸਾਲਾਤੀਸਦਾਸੁਖਦਤਾ

ਗਲਗੰਧਰਥਨਾਮੇਸਭਿਉਧੇ ੭੫੬

ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰੁ

ਜੀਉਪਿੰਡਪ੍ਰਾਣਸਭਿਤਿਸਕੇ

੮ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੁਖਨਿਵ

੯ ਤਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੋਇਆ ੭੫੭

ਘਰੁ ੨

੧੦ ਇਤੁਮਨੁਗਿਰਤੀਕਿਤੁਮਨੁ

੧੧ ਭੂਮਿਭੂਮਿਜੋਨਿਮਨਮੁਖਭਰੁ

੧੨ ਜੀਵਤਮੁਕਤਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ

੧੩ ਰਸਨਾਨਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਤੈ ੭੫੮

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਅਨਦਿਨੁਤਹਿਤਹਿਧਿਅਈਓ

੨ ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੁਦਾਵਰੀਸਰਸੁਤੀ

੩ ਤਿਸੁਜਨਕਉਤਹਿਮੀਠਲਗਾਨਾ

੪ ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇ ੭੫੯

੫ ਜਿਨਕੈਤੀਅਗੈਬਸਿਓਮੇਰਾ

੬ ਅਗਸੁਅਗੈਚਰਨਾਮੁਤਹਿ

੭ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆ

ਪੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ ੩

੮ ਤਹਿਜਨਬੋਲਤੇਸੀਰਾਮਨਾਮ ੭੬੦

੯ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਬੋਲਤੇ

ਮਤਲਾ ੫

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਕਿਆਤੁਸੇਚਤਿਕਿਆਚਿਤਵਤਿ

੨ ਖੀਰਅਧਾਰਿਬਾਰਿਕੁਜਬ

੩ ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਰਿਆਤਰੁਰ

ਹਿਆ

੬ ਗਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਾਇ ੭੬੧
 ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧
 ੫ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆ
 ੬ ਮਾਈ ਮੋਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਤਾਮ੍ਹ
 ੭ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀਤਿ ਲੁਭਿ ਲਮ੍ਹ
 ੮ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚਾਨਾ ਮੁਪਿਅਾਇ
 ੯ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ
 ੧੦ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਓ ਬਨਿ
 ੧੧ ਘਨਿਤਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ
 ੧੨ ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀ ੭੬੨
 ੧੩ ਤਰਿ ਕੈਰ ਜਨਿ ਕਉ ਨ ਕਉਨ
 ੧੪ ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਤਰਿ ਤਾਟ
 ੧੫ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇ ਅਯੋ ਤਤਿ ਰਨੇ
 ੧੬ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਗੀ
 ੧੭ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਕੈ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ
 ੧੮ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰ ਗਤਿ ਬਢ ਲੁਭਿ
 ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ੭੬੩
 ੧੯ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰ
 ੨੦ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਤਿਰੈ ਵਸਾਏ ੭੬੩
 ੨੧ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇ ਅਦਇਅਲੁ
 ੨੨ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ ਨਿਪਾਨ
 ੨੩ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ ੩
 ੨੩ ਗੁਰ ਮਨਾਗਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਅਰ

੨੪ ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ॥
 ੨੫ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀਸੋ ਭਸੁ ਤਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ੭੬੪
 ੨੬ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ੨੭ ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਅਗਿਅਮ॥
 ੨੮ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਲਗਾਉ ਨੀਤ
 ੨੯ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪਾ
 ੩੦ ਤੋਗ ਬਿੰਦ ਤੋਗ ਪਾਲ ਤੇ ਦਇ
 ੩੧ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਏਕੈ ਨਾਮ॥ ਅਲ
 ੧੭ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਟ ਪਦੀਅਾ॥
 ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਚਕਵੀ ਨੈਨੰ ਨੀਦ ਨਤ ਚਾਏ ੭੬੫
 ੨ ਜਾਗ ਤੁਜਾ ਗ੍ਰਿਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵ
 ੩ ਚਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਤੀਤੇ ਸੁਖ
 ਘਰੁ ੨
 ੪ ਅਖਲੀਉ ਹੀਜ ਲੁਭਨ ਲਿ
 ੫ ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਗਰੀ
 ਮਤਲਾ ੩ ਅਸਟ ਪਦੀ
 ਅਾ॥ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਕਰਮੁ ਤੇਵੈ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਈ
 ੨ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ
 ਘਰੁ ੨
 ੩ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ੭੬੬

ਪਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾਪ ਵੰਤਾ॥
ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੇਦਾਤੇ ੭੬੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਾਹਸਲੋਕਾਲਿਮਤਲਾ ੭੬੮
੧ ਪਉੜੀ ੨੮ ਸਲੋਕਪਦ

੨ ਜੋਤਸੁਮਲਾ
੬੨ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ
੧੩ ਮਃ ੧
੨੨ ਮਃ ੩
੮ ਮਃ ੪
੩੧ ਮਃ ੫

੬੨
੮ ਅਸਟਪਦੀਆਵੰਤ
੫ ਮਃ ੧
੩ ਮਃ ੩
੧ ਮਃ ੫ ਵੰਤ

੧ ਵਾਹਸਲੋਕ ੧

੭੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਦੀਭਗਤਾਕੀ॥

ਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥
ਪੰਚਪਦੇ॥ ਘਰੁ

੧ ਸੇਵੀਲੋਗੋਪਾਲਾਗਇਅਕੁ ੭੭੬
੨ ਮੋਕਉਤੁਨਬਿਸਾਹਿਤੁਨਬਿ
ਸੋਹਿ

ਗਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

੧ ਨਾਗਰਜਨਾਮੇਗੀਜਾਤਿਬਿਖਿ
ਅਤਚਮਾਰੰ
੨ ਤਰਿਜਪਤਿਤੇਉਜਨਾਪਦਮ
ਕਦਲਾ
੩ ਮਿਲਤਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁ ੭੭੭
ਕਵਨਭਗਤਿਤੇ

੫

642

੧੬ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾ

ਲਾਮੁਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ चतुष्टय ॥

ਘਰ 9

ਖਾਣਾ ਪੀਣ ਹਸਲਾ

ਮਲਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ਘਰੁ ੧ ਖਾਣਾ ਪੀਣਹ ਸਲਾ
 ਭੁਣਾਵਿ ਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧਿਰੁ
 ਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ
 ਰਿਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੋ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਗਹਿ ਲੇ
 ਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥ ਤੁਧਾ ਤਾ ਜੀ ਅੰਸਭ੍ਰੰਕ ਜੀ ਅੰ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥
 ਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੁਚੇਹ ਹੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
 ਮੁਖ ਪੁਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈ ਲਹਏ ਹੋਹੀ ॥੩॥ ਜੇਹੀ ਗੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇ
 ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥

ਕਰਉ ਬਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਧਰਿਵਰੁਆਇ

ਮਲਕ ਸਰਸਵਤੀ
ਭਵੈ॥ ਸੁਣਿ ਘਨਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੇਹਾਲਾ ਲਗਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥੧॥ ਬਰ
ਖਨਾ ਮੇਰਾ ਮੇ ਨੁਭੀ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀ ਅਰੈ ਗੁਰਿ ਸੋਹੀ ਮਨੁ ਪ
ਗਸਿਲੀ ਨਾ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਾਜੇ ਸੁਖੀ ਵਰਕਾ ਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ
ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਮੁਸੁਖਾਨਿਆ॥੩॥ ਅਵਗਣਤਿ ਆਗਭਈ ਬੈਰਾਗਣਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ
ਸੋਹਾਗੁਪਰੀ॥ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਟੇ ਨਾ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿਅਪਦੀ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ॥੪॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ
ਜਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ॥

ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਛਿਪਤੇ ਹਉ

ਕਰਤਗਵਾਇਆ ਪਰਸਨਪਰਨਾਗੀਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖਖਾਈਦੁਖਪਾ
ਇਆਸਬਦੁਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਢੁਟੇਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆਮਾਇਆਮਾਇਆ
ਜਗਾਰਿਭਾਰਿਲਟੇਆਤਿਭਾਰੀਮਰਿਜਨਸੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿ

ਭਾਵੈ ਸਥਦੁ ਸੁਹਾਇਆ ਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਜੋ ਨਿਭੇ ਖਬੁ ਪੁਕੀ ਨੇਗੁ ਬਿਰਾ
 ਚਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿ ਨਨ ਤੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਮੁ
 ਇਆ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਆਜਤ ਕੋਤ ਤਹੀ ਆਇਆ
 ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭਏ ਉਤਹੀ ਤੇ ਉਤਹੀ ਸਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਅਧਿਕ
 ਟੋਰਗ ਅਧਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ
 ਹਸਿ ਗੁਣਗਾਵਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆ ਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ਬੇਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾ
 ਸੈ ਹਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥੩॥ ਮਨੀ ਚਹੁ ਤੇ ਜੀਣਮਤਿ
 ਤੂ ਸਥਾ ਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾ ਨਿਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇ
 ਆਕਿਅ ਕਥਉ ਅਪਾਰਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਅਗਮੁ ਅਜੋਤੁ
 ਨਾਥਾ ਨਾਥਣਹਾਰਾ ॥੫॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਤੂ ਕੈ ਸਾਸਥਿ ਜ
 ਤੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਹੀਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨ ਮੁਖਿ
 ਰਿਖਾਰਾ ॥੭॥੩॥ ਮਲਰਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰਕਾਸ
 ਜਾਨਿਆ ਸਾਬਿਲ ਖਬਰ ਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੮॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ
 ਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੯॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਆਇ
 ਬਾਲਿ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਿ ਨਿਹਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲ
 ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਾਦਿ ਨੁ
 ਤਿਸੁ ਹਾਵੀ ॥੨॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
 ਗਤਿ ਸੁਖਾਵੀ ॥੩॥ ਹਮਧਾਰੇ ਤਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੁਮੇਰਾ ਭਿ
 ਗਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਵਜ ਬਿ
 ॥੪॥ ਅਪੁਨੇ ਪਿਰਹਰਿ ਦੇਖਿ ਆਇ ਗਾਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀ ਗਾਰੋ ॥੫॥
 ਲਾਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਮੁਅਧਾਰੇ ॥੬॥ ਮੁਕਤਿ
 ਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਸਥਾ ਦਿਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਗਾ
 ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੮॥੪॥ ਮਲਰਮਹਲਾ

ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ
 ਤੁਰਾਹਲੁ ਸੁਦਰੇ
 ਤਾਰਣੁ ਤਾਰਾ ॥

ਪਰਦਾਗੁਪਰਲੇਕਾਹਉਮੈਬਿਖੈਬਿਕਾਗਾਦੁਸਟਕਾਉ
ਜਿਨਿਦਾਪਰਾਈਕਾਮੁਕੁਪੁਚੰਡਾਗ॥੧॥ਮਹਲਮਾਹਿਥੈਠੇਅਗਮ
ਅਪਗਾਭੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁ
ਅਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਦੁਖਸੁਖਦੋਉਸਮਕਾਰਿਜਾਨੈਬੁਰਭਲਾਸੰ
ਸਾਰੁਸੁਖਿਬੁਧਿਸੁਗਤਿਨਾਮਿਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿਆ
॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸਨੈਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰਾ॥੩॥ਕਾਇ
ਅਮਹਲੁਮੰਦਰੁਘਰੁਹਰਿਕਾਤਿਸੁਮਾਹਿਰਾਖੀਜੋਤਿਅਪਾਰਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਮਹਾਉਬੁਲਾਈਐਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਾ॥੪॥੫॥

ਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾਤਿ॥ਕਾਇਅੰਅਗਨਿਕਰੇਨਿਭਰੰਤਿ॥ਜੰਮ
ਹਿਜੀਅਜਾਣੈਜੇਥਾਉ॥ਸੁਰਤਾਪੰਡਿਤੁਤਾਕਾਨਾਉ॥੧॥ਗੁਣਗੋ
ਬਿੰਦਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾਇ॥ਅਣਭੀਠਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕਿਆ
ਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐਮਾਇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਉਪਰਿਦਰਿਅਸਮਾਨਿਪ
ਇਆਲਿ॥ਕਿਉਕਾਰਿਕਹੀਐਦੇਹੁਵੀਚਾਰਿ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਜੋਜਪੈ
ਹਿਅੰਇ॥ਕੋਈਜਾਣੈਕੈਸਾਨਉ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਰਹੈਨਿਭਰੰਤਿ
॥ਸੋਬੁਝੈਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਉਵਲਾਇ॥ਸੇਈ
ਪੁਰਖੁਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਜਾਤਿਕੁਲੀਨੁਸੇਵਕੁਜੇਹੋਇ॥ਤਾਕਾਕਹ
ਣਕਹਹੁਨਕੋਇ॥ਵਿਚਿਸਨਾਤੀਸੇਵਕੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਲੀਅ
ਪਹਿਰੈਸੋਇ॥੪॥੧॥੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧ ਦੁਖੁਦੋਢੇੜਾਇ
ਬੁਧੁਬੁਖਾ॥ਇਕੁਦੁਖੁਸਕਤਵਾਰਜਮਦੁਤਾ॥ਇਕੁਦੁਖੁਗੁਲਗੇ

ਤਨਿਧਾਇ। ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾ ਰੂਲਾਇ॥੧॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾ ਰੂਲਾਇ। ਦਰ
 ਰਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ। ਐਸ ਦਾ ਰੂਲ ਗੈ ਨ ਬੀਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਸਮੁ
 ਸਾਰਿ ਕੀਏ ਸਭ ਗਾ। ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੇ ਏਰੇ ਗਾ। ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿ
 ਸਜਾਇ। ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾ ਰੂਲਾਇ॥੨॥ ਚੰਦ ਨ ਕਾਠ ਲੁਚੰਦ ਨ ਵਾਸੁ
 ਲਸਕਾਠ ਲਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ। ਸਾਸਿ ਗਾਇ ਐਕਾਇ ਆਢਾ ਲਿਪਾਇ। ਤ
 ਪਾਏ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ॥੩॥ ਕੰਚ ਨ ਕਾਂਇ ਆਨਿਗ ਮਲਹੰ ਸੁ। ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨ
 ਰੰਜਨ ਅੰਸੁ। ਦੁਖ ਰੋਗ ਸਭਿਗਾਇ ਆਗਵਾਇ। ਨਾਨਕ ਢੂਟ ਸਿਸਚੈ
 ਇ॥੪॥੨॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖ ਮਹੁਗ ਮਾਰਣੁ
 ਮੁ। ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ਪੀਸਣੁ ਹਥਿ ਦਾਨੁ। ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਢੀਜੈ
 ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਠੇਹਾ॥੧॥ ਐਸ ਦਾ ਰੂਪਾਹਿ ਗਵਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਨਿਤੁ ਕੰਧੋਰੀ ਹਿਕਾਰੁ ਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋ ਬਨੁ ਸਭੁ ਢਾਗਾ
 ਠਿਰੰਦੈ ਦੀਸਹਿ ਥਾਵਾ। ਦੇਹ ਨ ਨਾਉ ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ। ਥੈ ਥੈ ਦਿਹੁ ਐਕੈ
 ਰੁਗਾਤਿ॥੨॥ ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮਧਾਂਤਿ ਸਨਾਧਿ ਉਤੇ ਲਾਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁ
 ਗਨੀ ਸਿਉ ਮੇਲੁ। ਹੋਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਗਣਾ। ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਖ
 ਵਣਾ॥੩॥ ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਰਾ ਨ ਮੁਨੀ ਸਾਨੁ। ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਅਏ
 ਨਿਧਾਨੁ। ਸੇਖ ਨ ਵੰਤਾ ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਨਨੀ ਪੰਨੀ ਮ
 ॥੪॥੩॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਗੋ ਕਾ ਪੜ੍ਹ ਬੋਲੈ ਬੈਣਾ। ਥੰਮ
 ਕੁਕਾ ਲੇਤੇ ਹੋਣੈ। ਕਬਹੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿ ਆਭੈਣਾ॥੧॥ ਉਡੈ ਉਡਿ ਰੰਜ
 ਸਮਾਨਿ। ਸਾਹਿਬ ਸੰਮਿਥ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ। ਜਲਿ ਬਾਲਿ ਰੂਗਰਿ ਦੇਖੈ ਤੇ
 ਥਾਨ ਥਨ ਤਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਦੀਏ ਨਾ ਲਿਖੈ
 ॥ ਅਤਿ ਤਿਸਨ ਉਡੈ ਕੀਡੈ ਧੁ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੰਧਾ ਪੀਰਾ। ਰਿਤਿ
 ਖਾਲੇ ਤਿਉ ਵੇਖਾ ਬੀਰ॥੩॥ ਨਹਿ ਹੁਤ ਨੁ ਜਾਇਗਾ ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਡ
 ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨ ਬੰਧਾ। ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਜਪੀ ਐਕੈ

ਗੁਰਪੀਰਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਏਹੁ ਸਹੀਰੁ ॥੪॥੪॥੪॥

ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩

ਭਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਹੈ
ਅਪੇਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਅਪੇਵੇ ਥੈ ਜਿ ਤੁਲਾਏ॥
ਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ॥੧॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਅ
ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ਐ॥ ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵ
ਦਿਆ ਮਰਿ ਗਈ ਐ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
ਸੁਮਹੇਸਾ॥ ਏਹ ਤਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿ ਨਿਜ ਗਤੁ ਭੁਲਾਇ ਆ ਜਨਮ ਮਰ
ਦਕਾ ਸਹਸਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਚੁਕੇ ਮਨੁ ਅੰਦੇਸਾ॥੩॥ ਹਮਦੀਨ ਮੁਰ
ਅਵੀਚਰੀ ਤੁਮਚਿਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਰੀ॥ ਹਿਰਦਾਇ ਅਲਕਾਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾ
ਸਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਰੀ॥ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੁਅਪਣਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
ਮੁਵਖਾਣੀ॥੪॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੁ ਹੁਕੇ ਈ ਐਸਾ
ਕਰੇ ਵੀਚਰਾ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਉਪਰਿ ਛਨੁ ਬੁਦ ਬੁਦ ਤੈ ਸਾਇਹੁ ਸੰਸਾ
ਗਾਜਿ ਸਤੇਹੋ ਆਤਿ ਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਗਾ॥੪॥੧॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩

ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਠਾਇਆ ਸੇ ਮੇਠੇ ਹਉ

ਸੋ ਬਦਿ ਜਲਾਇ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਹੋਇ ਲਿ
ਵਲਾਇ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਦੇਖਦੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ॥੧॥ ਮਨ
ਹੋਹੁ ਕਮੁ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿ ਸੁਬਖ
ਸੋ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਪਾਤੁ ਹੈ ਨਾਹਿ
ਭਗਤਿ ਨ ਭਇ॥ ਗਾਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਨਹੂੰ ਈਹ ਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ
ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀ ਐ ਪਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਛਿਰਾਹਿ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਾਨਿ ਆਇ ॥ ਅਤਿ ਸਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ॥
 ਵੈਕਰਣਾ ਕਿਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਅਸਚੈ ਹੋਸਾ ॥
 ਇ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋ ਚਰੁ ਹੈ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਪਟੁ ਨ ਜਾ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ ਐਸ ਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾ ॥
 ਤੁਹਾਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਈ ਫਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜਿਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦ ॥
 ਈ ਨਹੀ ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸਾ ਤਿਉ ਪਾਏ ॥ ਅਨ ॥
 ਨੁਨ ਮੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਮਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਚਿ ॥
 ਰੁਪੁਰਖ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥
 ਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕਿਉ ਇਨ ਕਿਸ ॥ ਹੀ ਨਾਲਿ ਰਹਉ ਮੈ ॥
 ਰੇਗੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਮਰੇ ਜਮ ਕਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜ ॥
 ਅਨਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨੀਤ ਕਰਿ ॥
 ਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਿਮਿਲਾਇ ॥ ਐਸ ਬਖਸੇ ॥
 ਤਿਭੰਡਾ ॥ ਤੁਭਾ ਪੇਸੁ ਭਾ ਕਿਉ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇ ॥ ਅਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਹਾਰਿ ॥
 ਰਿਉ ਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ॥
 ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ॥
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਗਾਇ ॥ ਤੁਸੇ ਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥
 ਆਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਾ ॥
 ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਵੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਜਿ ਕੁਜੁ ॥
 ਟੰਬੁ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਸ ਨਾ ਚਲਾ ਤੁਹਿ ਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ॥ ਮਨਾ ਮਕਾਹੈ ਰੁਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਜੀ ਦਾਨੁ ॥
 ਬਿਪਤਾ ਸੇਸ ਚੈ ਨਾ ਮਿਸਮਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਹਾਰਿ ਗਵਿ ਆਰਿਦ ॥

ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਹੀ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਇਹਮਨੁਭੇਦਿ
ਅਹਿਰੈਸਚੀਬਾਣੀ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਅਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇਦਾਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਜਪੀਐਸਾਹਿ
ਪਾਣੀ॥੩॥ਆਵਣਜਾਣਾਬਹੁਜਿਨਹੈਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਧਿ
ਆਇਆ॥ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ॥ਮਨਹੀਮੰਨੁਸਮਾਇਆ
ਸਚੇਹੀਸਚੁਸਾਚਿਪਤੀਜੈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਏਕੋ
ਕੁਵਸੈਮਨਿਸੁਆਮੀਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਏਕੋਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਸੀਠ
ਜਗਿਨਿਗਮਲਸਚੁਸੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਤੇਪਾਈਐਜਿਨਕਉਧੁਗਿਲਿ
ਖਿਅਹੋਈ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਗਣਗੰਧਰਬਨਮੇਸਭਿ
ਉਪਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਮੰਨਿਵਸਾਇਆਹ
ਰਿਗਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੁਝੈਜਿਸਨੇਆਪੇ
ਭਏਮਿਲਾਇ॥ਅਨਾਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦੇਗੰਵੈਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥
ਅਨਮੇਰੇਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਬਦਸੁਖਅੰਤਰਿ
ਸਦਾਨਿਬਪੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡੁਕਦੇਨਚੁਕੈਦੁ
ਜੈਭਾਇਦੁਖਪਾਏ॥ਨਾਮੁਵਿਸਰਿਬਿਖਿਆਮਨਿਗਤੇਬਿਰਥਜ
ਨੁਗਵਾਏ॥ਇਹਵੇਲਾਠਿਹਿਗਥਿਨਾਵੈਅਨਾਦਿਨੁਸਦਾਪਛੁਤਾ
ਹੋਆਰਿਮਰਿਜਨਮੈਕਦੇਨਬੁਝੈਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਪਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਤਨੁਨਿਗਮ
ਲੁਨਿਗਮਲਮਾਤਿਉਤਮੁਬਾਣੀਹੋਈ॥ਏਕੋਪ੍ਰਭੁਏਕੁਪ੍ਰਭੁਜਾਤ
ਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਨਦ
ਭਿਕਰੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮੇਇ॥ਅੰ
ਤਰਿਵਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਇ॥ਨਾਨਕਜੀ

ਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਵੈਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩
 ੩ ॥ਦੁਤਕੇ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਪੁਰਦੁਮਹਾਪੁਸ਼ਪਾਨੁ॥
 ਬਦੀਚੁਕੈਅਭਿਮਨੁ॥੧॥ਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਨਮੁ
 ਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਹਿਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਨੁ॥
 ਹਾਉ॥ਮਨਕੀਬਿਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਜਾਣੈਅਨਾਦਿਨੁਲਾਗੈਸਦਹਰਿ
 ਉਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਰਿਦਰਗਹਸਾਚੀ
 ਵਹਿਮਨੁ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਖੈਲੈਹੁਕਮਕਾਬਾਧਾਇਕਾਖਿਨਮਾ
 ਹਦਿਸਾਠਿਰਿਆਵੈ॥ਜਾਂਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਤਾਇ
 ਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਤਕਾਲਵਸਿਆਵੈ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕੀਬਿਧਿਮਨ
 ਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੁਭਵ
 ਸਾਗਰੁਜਿਤੁਪਾਵਹਿਪਾਰਿ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩

ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਾਣਸਾਭਿਤਿਸਕੇਘਾਟਿਘਾਟਿਹਰਿਆਸਮਾ
 ਏਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈ॥੧॥ਮਨ
 ਰੇਨਾਮਿਹਉਲਿਵਲਾਈ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰੁਖਰ
 ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਧਿਆਈ॥੧॥ਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈਏਕਲਿ
 ਲਾਗੈਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕ੍ਰਮੁਭਭਿਰਾਗੈਏਕਨ
 ਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈਗਤਿਮਤਿਤਬੀ
 ਈ॥ਕੋਟਿਮਧੋਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਨਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੩॥
 ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੇਈਇਹਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥੪॥
 ਤਨੁਪ੍ਰਾਨਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੬॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਚਾਦੁਖਾਨਿਵਾਰੁਸਬਦੇਪ
 ਇਅਜਾਈ॥ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥
 ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਹਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਹਰਿ

ਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ ਸਹਾਇ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗੇ ਚਰਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁ
ਈ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ॥ ਲਿਵਲਾਈ॥੨॥
ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿਨ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿ ਲਾਈ॥ ਦੇਹੀ
ਗੀਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਰੈ
ਏਸੇ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨ ਧੀਨ
ਦੇਇ ਵਡਾਈ॥੪॥੮॥ ਮਥਾਰਮ ਹਲਾ੩ ਹਭਿ ਮੈ ਬਿਖੁ
ਮੁਮੋਹਿ ਆਲਾਇ ਆ ਅਜਗਰ ਚਾਰੀ॥ ਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ
ਅਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਗੀ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉ ਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਚਾਰੀ॥ ਇਹੁ
ਵਜਾਏ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਉ
ਕੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਵਡਾ ਆਕਾਰੀ॥ ਤੁਰੀ ਅਗੁਣੁ ਸਤ ਸੰਗ
ਤ੍ਰਿਪਾਈ ਐ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥੨॥ ਚੰਦ ਨਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸ ਨਾਬ
ਕਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਉਤਮ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਾਗਿ ਬਿਸਥਾਰੀ॥੩॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ
ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਮਾਨਿ ਜਪਿਆ ਸਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੯॥

ਪੰਚ ਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨ ੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿ
ਰੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰ ਨੁਸਰਾ ਅਵਿਨਾਸੀ॥ ਕਿ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਢੇਰਾ ਗੀ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿ
ਬੁਲਾ ਗੀ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਅਵਰੁ ਕਿਥ
ਪੁਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਉ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾ
ਈ॥ ਏਹੁ ਦੁਖੁ ਮੁਕਰਿ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਹੁ ਭਾ
ਈ॥ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥੨॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿਹੰ ਗੁਣ ਕੀ
ਪੜ੍ਹਉ ਤਰੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿ ਅ

ਲੇਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਸੀਸੁ ਪਰੇਇ। ਸਦਾ ਅਲਗੁ ਹਰੈ ਨਿਰਬਾਣੁ।
 ਪੰਡਿਤੁ ਦਗੁ ਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ। ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ
 ਏਕੋ ਜਾਣੈ। ਜਾਂ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ। ਐਥੈ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੪॥
 ਕਹੁ ਤਨਾਨ ਕੁ ਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ। ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ
 ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ। ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ
 ਠਿਰਿਕੂ ਕਨ ਹੋਇ॥੫॥੧॥੧੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩
 ਅਜੇ ਨਿਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮਾਈ। ਜਮ ਕਾ ਲੁਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿਗਵਾਈ।
 ਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ ਆਮਾ ਲੁਪਾਈ॥੧॥
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ। ਜਨ ਮੁਖ ਦਰ ਬੁਧੁ ਬਿਧਿ
 ਇਆ ਕਉ ਡੀਬ ਦਲੈ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਪਿਆਰੁ। ਅੰਤ ਰਿਭਗ ਤਿਹ ਰਿਹਾਉ ਰਿਧਾਰੁ। ਭਵ ਜਲੁ ਸਥਾ ਦਿਲ
 ਵਛਹਾਰੁ। ਦਰਿ ਸਾਰੈ ਦਿਸੈ ਸਾਚਿ ਆਰੁ॥੨॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਜੀ ਪਾਇਆ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ। ਹਉ ਮੈ ਮਤ
 ਹੁੰਮੁ ਹਵਾਇਆ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਆਪੇ
 ਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੀ ਐਸੁ ਚੁਲਾਹਾ। ਜਗੁ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੨॥੧੧॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰ ਮਤੀ ਲਾਗੇ। ਹਰਿ ਕੀ ਭੀ
 ਤਿਅਨ ਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਹਿਅ ਪੁਗਵਾਇ। ਹਉ
 ਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦ ਲਾਗਉ ਪਾਇ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
 । ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥੧॥
 ਉ। ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰਾ। ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ
 ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧਾ ਕਰਿ ਟੁੰਡਿ ਜਾਇ। ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਾਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥੨॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ। ਕੁੜੈ ਲਾਲਚਿ ਨਾਲ ਪਟਾਈ॥੩॥

ਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਹਰਿਗੁਪੀਵੈਗਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਕੋਟਿਮਧੋਕਿ
 ਰਬੁਭਾਈ॥ਅਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿਲਿਆਸੁਵਿਭੁ
 ਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਮਲਰ
 ਗਲ੩ ਰਸਨਾਨਮੁਸਭੁਕੋਈਕਪੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਨਮੁਲ
 ਥੰਧਨਤੇਜੇਮੁਕਤਿਘਰਿਹੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਅਸਥਿਰੁਘਰਿਬਹੈ
 ॥ਮੇਰੇਮਨਕਾਹੋਰੇਸੁਕਰੀਜੈ॥ਲਾਹਾਕਲਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰ
 ਤਿਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਰਵੀਜੈ॥੧॥ਗਾਉ॥ਬਾਬੀਹਾਖਿਨੁਖਿਨੁਬਿ
 ਭਲਾਈ॥ਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਨੀਦਨਪਾਇ॥ਇਹੁਵੇਛੋੜਾਸਹਿਆਨਜਾ
 ਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਦੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪ
 ਏ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਿਆਭੁਖਨਜਾਇ॥ਵਿਣੁਭਾਗਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜ
 ਏ॥ਬਹੁਬਿਧਿਥਾਕਾਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬੇਦਬੀਚ
 ॥ਬਿਖਿਆਵਾਪੁਰਾ॥ਮਰਿਜਨਮਾਹਿਠਿਰਿਹੋਹਿਖੁਆਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰੀਆਗੁਣਉਰਿਪਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਮਨੈਮਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਬਚਨੀ
 ਨੁਸੀਤਭਯੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਸੇਭਾਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਇ॥੫॥੬॥੧੩॥੬॥੨੨॥

ਗੁਰਮਲਾਰਸਹਲਾਰ

੫੩੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
 ਹਰਿਧਿਆਇ॥ਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਖਵਿਸਰੀ॥ਸਭਆਸਾਮਨ
 ਸਾਥੰਧਨਤੁਟੇਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸਿਓਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਓਬਨਵਾਰੀ॥੧॥
 ਗਾਉ॥ਜੀਨਿਐਸਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਲਾ

ਗੀਗਰੀ। ਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਪਰਸੁਤਿਨਕਰੀਅਹੁਤਿਸੁਖਿਪਦ
 ਰਿਮਹਤਾਗੀ॥੨॥ ਹਰਿਹਰਿਅਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੁਜਿਸੁਅਧਿ
 ਸਿਹਰਿਉਰਿਧਾਗੀ। ਗੁਰਿਡੀਠੈਗੁਰਕਾਸਿਖਾਬਿਗਸੈਜਿਉਥਾਰਿ
 ਦੇਖਿਮਹਤਾਗੀ॥੩॥ ਧਨਪਿਰਕਾਇਕਹੀਸੰਗਿਵਸਾਵਿਚਿਉ
 ਕੀਤਿਕਰਾਗੀ। ਗੁਰਿਪੁਰੋਹਉਮੋਭੀ। ਤਿਤੋਗੀਜਨਨਕਮਿਲੇਥਾ
 ਗੀ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ਗੰਗਾਜਮੁਨਗੋਦਾਵਰੀਸਰ
 ਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮੁਪੁਰਿਸਾਧੁਕੀਤਾਈ॥ਕਿਲਾਵਿਖਮੈਭੁਭਰੇਪਰੇ
 ਰੋਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਭੁਸਾਧੁਕੀਪੁਰਿਗਵਾਈ॥੧॥ ਤੀਗਥਿਅਠਸਹਿ
 ਨੁਨਾਈ॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਪੁਰਿਨਾਤਾਈ॥ਕਿਲਾਵਿਖਮੈਭੁਭਰੇਪਰੇ
 ਰੋਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਭੁਸਾਧੁਪਰੀਉ। ਭਿਨੇਤੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਭੁ
 ਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਹਰਨਵੀਤਪੈਭਾਗੀਗਥਿਆਈਕੇਦਰੁਥਾ
 ਓਸਹਸਾਈ॥ਕਾਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾਵਤਗਾਉਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੇਭ
 ਈ॥੨॥ ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਾਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿਪੁਰਿ
 ਪੁਕੀਤਾਈ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਿਲੈਤਿਸਕ੍ਰੀਪੁਰਿਮੁਖਿਈਈ॥੩॥
 ਤਨੀਸਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲਚੈਪੁਰਿਸਾਧੁ
 ਤਾਈ॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਧੁਪੁਰਿ
 ਰਿਪਾਰਿਲਾਘਾਈ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ਤਿਸੁਜਨ
 ਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸਕੀਭੁਖ
 ਖਸਭਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰੈ॥੧॥ ਜਾਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿ
 ਰਿਨਿਸਤਰੈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵੈਭਵਸਾਗਰੁਪ
 ਪਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਿਥਿਹਾਏਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿ
 ਪਾਕਰੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਅੰਸੁਖਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਭੁ
 ਹਰੈ॥੨॥ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਭੁਖਲਗਾਨੀਜਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਜਹਰਿਗੁ

ਰਹੈ॥ ਹਰਿਕਾਜਨੁ ਹਰਿਜਲਕਾ ਮੀਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਛੁਟਿ ਮਰੈ॥ ੩॥
ਜਿਨਿ ਏਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਨੈ ਕੈ ਜਾਨੈ ਜਿ ਸੁਮਾਨਿ ਪਰੈ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਭ ਤਨ ਕੀ ਬੁਖ ਟਰੈ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਲਾਰਮ
ਜਿ ਤਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਤਿ ਤਨੇ ਸਿਰਿ ਕਾ ਗਲਿਖ

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਨ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਸ
ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ
ਉ ਜ ਭੁਜਗ ਤੁਤਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨੁ ਪੂਜੇ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜ
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜੁ ਪੁਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਅਪਿਤਰਾਵੈ॥ ੨॥ ਰਾਗ ਮਿਥੁ ਲੇ ਆਗਿ ਅਨੀ ਅੰਧੁ ਲੇ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਛੁ
ਕਰਾਵੈ॥ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਾ ਹਿਮੜਾ ਸਰੇਵਾ ਹਿ ਸਭਾ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲਗ
ਵਾਵੈ॥ ੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੰਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀ ਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ
ਤਿ ਸੁਗੁਰੁ ਕਉ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਟ ਪਟ ਬਰ ਬਹੁ ਬਿਸਤਿ ਕਰਿ
ਮੁਖਿ ਸੰਚਹੁ ਤਿ ਸੁਪੁੰਨ ਕੀ ਠਿਰਿ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਦੇ
ਪਰਤ ਖਿਹਰਿ ਮੁਰਤਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਨ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਭਲੇ ਤਿ
ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥ ੫॥ ੪॥ ਮਲਾਰਮ ਹਲਾ

ਜਿਨ ਕੈ ਜੀਅ ਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਕੁਲੰਤਿ॥ ਤਿ
ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਗਿਆ
ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਪੁਦਿ ਨੁਗਾਡੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤਿਸਨਾ ਬੁਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ਜੋਗੁ
ਮਾਤਿ ਗਮਹੁ ਸੁਖੰਤਿ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਾਖਾ ਜਨ
ਜਿਨ ਮਿਲਿ ਅੰਲਾਹਿ ਜਾਇ ਭਰਾਤਿ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਪਾਰਿ ਨ ਭਿੰਨ
ਕਛੈ ਚੁਟਿ ਹੁਸੁ ਲਾਤਿ ਉਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਟਿ ਕਾਛੈ ਸਾਧੁ ਹਉ ਮੈਤਾਤਿ॥ ੨॥
ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਗਨਿ ਤਕ ਪਟ ਕਮਾਂਤਿ
ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇਖੈ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖੰ

ਤਿ॥੩॥ਹਾਰਿਕਾਰਿਹਨੁਸੇਈਹਰਿਜਨਕਾਹਰਿਜਨਕਾਹਰਿਅਪੇ
 ਨਮਹਿਅਪੁਰਖਾਂਤਿ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾਰ
 ਉਸਤਤਿਤਰੀਤਰਾਂਤਿ॥੬॥੭॥ ਅਗਮੁਖੇ
 ਚਰਨਮੁਹਾਰਿਉਤਮੁਹਾਰਿਕਿਰਪਾਤੇਜਪਿਲਾਇਆ॥੮॥ਸਤਸੰਗਤਿ
 ਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਸਾਂਗਿਸਾਧੁਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੯॥ਮੇਰੈਮਨਿਅਨਦਿ
 ਨਦੁਭਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਮੁਹਾਰਿਜਪਿਆਮੇਰੇਮਨਕਾਕੁਮੁਖ
 ਇਆ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜਿਨਹਾਰਿਗਾਇਆਜਿਨਹਾਰਿਜਪਿਆਤਿਨਸੇ
 ਹਰਿਮੇਲਦੁਕਾਰਿਮਾਇਆ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਦੁਖੁ
 ਮੈਰੋਗੁਗਾਇਆ॥੨॥ਜੇਅਨਾਦਿਨੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਸਭੁਜਨ
 ਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆ॥੩॥ਓਇਆਪਿਤਰੇਸਿਸਟਿਸਭੁਤਰੀਸਭੁ
 ਲੁਭੀਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੪॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਆਸਭੁਜਗੁ
 ਆਪੇਵਸਿਕਰਿਲਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
 ਭੁਭਦਾਕਾਫਿਲਾਇਆ॥੫॥੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾਰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆਤਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮੁਖਜਲਤਮ
 ਕਾਗੀਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਆਵਤਜਾਤਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
 ਅਦੁਖਿਲਗੋਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਧਿ
 ਜੀਵਣੁਧਿਗੁਖਾਈ॥੭॥ਪ੍ਰਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਹਰਿਗਿ
 ਪਾਕਰੇਗੁਰਮੇਲੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਈ॥੮॥ਗਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁ
 ਇਆਪੈਥਿਰਥਾਆਵਤਜਾਤਲਜਾਈ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭੂਥੇਅਭਿਮਾ
 ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਲਿਜਾਈ॥ਤਿਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਭਈਮਤਿਮਧਿ
 ਲੋਭਲਹਰਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਬਿਪੁਨਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਜਮਪਕੇ
 ਬਿਲਲਾਈ॥੯॥ਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਗੇਚਰੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਿ
 ਸੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ

ਨਾਨਕਿ ਹੋਇ ਨੁਗਤੀ ਏਕ ਸਥਾਇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸ
ਪਾਇਆਇ ਹਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ
ਨਿਵਸਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਕ ਉਸਟ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅਨੁਤ ਨੁ ਅਗਪਿ
ਉਸਤੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਹ੍ਰਿ ਪਾਕਰ ਪੁਗੁ
ਪੁਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮ ਲੇਹੁ ਗੁਰ ਨ ਵੇ ਬੇ ਹਿਥਾ ਨ ਕਖ
ਲਾਘਾਈ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਗੁਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥

ਘਰੁ ੩

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਗਮਨਾਮਿ
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਨੁ ਬਨ ਜਪੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਨੁ ਸੰਚ
ਜਿਸੁ ਭਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਾੜ੍ਹਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਸੁ
ਘਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਘੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮਿਗਮੀ ਨ ਪੰਥੇ ਰੁਸਾ ਬਿਨੁ ਹ
ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗਾਈ ਢੁਟ ਗਇ
ਜਮਕਾ ਸਭ ਸੋਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ ਪੜਤਾਲਾ ਮਹਲਾ ੪ ਰਮ
ਅਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਖੋਜ ਤੇ ਬਰਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਪਉਤਾ ਕੈ
ਹਿਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਭਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ
ਹਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਹੁ ਦੁਤੀ ਆਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਅ
ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਮੋਹ ਨਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਸਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹੋਰਿ ਦੇਖੇ
ਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕਾਨਿ ਮਖਪਲੇ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੩ ॥ ੬ ॥

ਕਿਆਤੁ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਚਿਤ ਵਹਿ ਕਿਆਤੁ ਕਹਹਿ ਉਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭਾਵ
 ਹੁਪਰਵਾਹ ਕਾਪੁ ਕੀਜੈ ਹੋ ਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਬੰਧ
 ਹੁਨ ਆਏ ॥ ਸੋਹਿਦੀ ਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨ ਵਨਿਧਿ ਨ ਮਿਸਰ
 ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਰ
 ਕਰੀ ਪਾਕ ਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਇ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਪਰਿਗਏ ॥ ੨ ॥ ਦੁ
 ਬਿਦਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹ ਸੋਇ ਹਿਮੰਦਿ ਰਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥ ਜਉ ਗਿਹਿ ਲਏ
 ਓਆਇ ਆਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੁਰਿ
 ਤਾ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇ ਅਠਿਰਿ ਦੁਖ
 ਗੋਆਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਲਗਮਹਲਾ ੫ ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜ

ਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੋ ਰਹ ਨੁਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤ
 ਹੁਇ ਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਤਾ ॥ ਭੁਲ
 ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨਠ ਉਰਨ ਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥
 ਉਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿਕ ਰਮੇਲੈ
 ਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਖੈ ਅਨਠ ਸਹਾਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ
 ਤਾਤੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੁਖ ਕੈ ਸੀ ॥ ਨ ਵਨਿਧਿ ਨ
 ਧਾਨੁ ਗਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਠੈ ਸੋਲੈ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ
 ਆਇ ਹਦੀ ਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਰੈ ਸੋਦੇ ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ
 ਪ੍ਰਭਚਾਰੈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਲਗ

ਲਾ ੫ ਸਗਲਾ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿਆ ਹਰੁ ਕਾਰਿ ਆਤ ਜਿਓ ਸ
 ਅੰਦੇ ਸਾਕਾਰ ਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿ ਓਘਰ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾਰੋ
 ॥ ੧ ॥ ਸੁਨੀ ਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ
 ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਮਨੁ ਆਲਾਇ ਸਵਰੈ

ਸੰਤ ਜਾਏ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁ ਨ ਮਿਲਿ ॥ ਭੰਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥
ਬਖਿਅ ਅਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਅਸਨਿਤ ਬਹਮ ਮੰਗ ਭੁਗਾਇਆ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜ
ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਾਨੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ
ਨੰਦ ਗੁਰਿ ਕਰ ਜਹਮ ਰੇ ਪੁਰੇ ॥ ਕਪੁ ਨ ਨ ਕਵਹੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਢੇ ਡਿ
ਜੀ ਦੁਹੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪ
ਕਰਿ ਦੇਖ ਜਾਨ ਕਉ ਚਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਅਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਅ
ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬ
ਹਿ ਬਹੁ ਜਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੁ ਪਰਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨ ਕ
ਚਿਤ ਵਤ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰਤੇ ॥ ਕਾਗਰ ਨ ਵਲੈ ਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ
ਬਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਭਰਤੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗ
ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨ ਕੀਤੁ ਮਨ ਡਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰ
॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੁਰ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਉਇ ਕਿ
ਧੁਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁਹਾਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਓਪਦੇ ਸੁਭਏ ਮਨ ਨਿ
ਮਲਗੁ ਨ ਗਾਏ ਗੰਗਿ ਗੰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਭਏ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇ ਨਾਨਕ ਜ
ਨ ਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਈ ਸੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਹੁ
ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੁਤੀ ॥ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਭੁ ਬਸਾਈ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਗੁਨਿ ਕਿ
ਅਚਤੁ ਗਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾ ਬਾਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਇਹ ਹਉ ਮੈ ਕੀਠੀ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਸਗਨਿ ਇਕ ਤਾ ਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖ
ਦਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖ ਕਾਟਿ ॥ ਅਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈ ਨਿਬਿਧ

ਈ॥੨॥੨॥੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫

ਬਰਸੁਮੇਘਜੀਤਿਲੁਕਿ

ਮੁਨਲਾਉ॥ ਬਰਸੁਪਿਅਰੇਮਨਹਿਸਧਾਰੇਹੋਇਅਨਦੁਸਦਾਮਨਿਚਉ॥
 ਹਉ॥ ਹਮਤੇਰੀਧਰਸੁਆਮੀਆਮੇਰੇਤੂਕਿਉਮਨਪਾਵਿਸਰੇ॥ ਇਸਤੰਤੁਪ
 ਗੀਕੀਨਿਆਈਸਿਭਨਪੀਬਿਨੁਭਰਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਬਿਨਉਸੁਨਿਓਜਬਠਕੁ
 ਮੇਰੇਢੇਗਿਆਇਓਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ਕਪੁਨਨਕਮੇਰੇਬਨਿਓਸੁਧਾਰੇ॥

ਸਿਭਭਲੇਅਚਾਰੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤਮਸਾ

ਨਮੁਪਿਆਇ॥ ਦੁਖਦਰਦਬਿਨਸੈਚਵਸਾਗਰੁਗੁਰਕੀਮੁਗਤਿਰਿ
 ਬਸਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਸਮਨਹਤੋਦੇਖੀਸਭਿਵਿਆਪੇਹਰਿਸਰ
 ਈਆਇਆ॥ ਰਾਖਨਹਰੈਹਾਥਦੇਰਾਖਿਓਨਮੁਪਦਾਰਬੁਪਾਇਆ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਾਵਿਖਸਭਿਕਾਟੇਨਮੁਨਿਰਮਲੁਮਨਿਦੀਆਰੁ
 ਪਾਨੁਨਨਕਮਾਨਿਵਸਿਆਥਾਪੁਕਿਦੁਖਨਥੀਆ॥ ੨॥ ੪॥ ੮॥ ਮਲ

ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਪਿਅਰੇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਅਪੋ

ਮੁਦੀਜੈਦਇਆਲਅਨੁਗੁਪਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਉਚਰਨਤੁਪ
 ਤਮਰਿਦੈਤੁਹਾਰੀਆਸਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਪਹਿਕਰਉਥੇਨਤੀਮਨਿਦਰਸਨ
 ਪਿਆਸਾ॥ ੧॥ ਬਿਛੁਰਤਮਰਨੁਜੀਵਨੁਹਾਰਿਮਿਲਤੇਜਨਕਉਦਰ
 ਦੀਜੈ॥ ਨਾਮਅਧਾਰੁਜੀਵਨਪਨੁਨਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ ੨॥ ੫॥

॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਅਬਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਬਨਿਆਰੇ

ਰਜਾਰਮੁਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਓਬਰਸੁਮੇਘਸੁਖਦਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਉ
 ਲੁਕਿਸਰਤਨਹੀਸੁਖਸਾਗਰੁਨਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਉਦੈਤੁਭਰਿ
 ਗਨਭਾਵੀਕੋਭੇਟੇਸੰਤਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਸੁਖਉਪਜੇਦੁਖਸਗਲਾਬਿਨਸੇਪ
 ਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਈ॥ ਤਰਿਓਸੰਸਾਰੁਕਠਿਨਭੈਸਾਗਰੁਹਰਿਨਨਕ
 ਨਪਿਆਈ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੦॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਹਰਖ

ਸਗਲਜਗਠਾਇਆ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਦਮੰਗਲ

ਇਆ॥੧॥ਗਾਉ॥ਮਿਟੇਕਲੇਸਤਿਸਨਸਭਬੁਝੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਧਿ
ਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੇਬ੍ਰਹਮਨਿਕਤਹੁਧਾਇਆ॥
ਮਨੁਤਨੁਮਿਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਉਚਰਨਕਮਲਾਭਿਵਲਾਇਆ॥ਅੰਗੀ
ਬੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਇਆ॥੨॥੭॥੧੧॥ ਮਲਾਰਮੁਹਲਾ੫

ਬਿਛੁਰਤਕਿਉਜੀਵੇਓਇਜੀਵਨਾ॥ਚਿਤਹਿਉਲਾਸਆ
ਮਿਲਬੇਕੀਚਰਨਕਮਲਰਸਪੀਵਨ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪਿਅਸ
ਮਾਗੀਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਅੰਤਹੁਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕਉਬਿਸਰੈਮੋਰਹਾਮੁਪਿਅ
ਸੋਮੁਇਮਰਿਜਾਹੀ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਗਵਿਗਹਿਅਜਗਦੀਸੁਰਪੇਖਤਸਦਾ
ਜੁਗੇ॥ਨਾਨਕਗਵਿਗਹਿਓਸਭਅੰਤਰਿਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੁਰੇ॥੨॥੮॥੧੨

ਮਲਾਰਮੁਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੈਭਜਾਨਿਕਉਨਕਉਨਨਤਾਰੇ॥ਖਗਤ
ਮੀਨਤਨਮਿਗਤਨਬਰਾਤਨਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਦੇਵਕੁ
ਮਦੈਤਕੁਲਜਖਾਕਿੰਨਰਨਰਸਾਗਰਉਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜੋਜੋਭਜਨੁਕਰੈ
ਸਾਧੂਸੰਗਿਤਾਂਕੇਦੁਖਾਬਿਦਾਰੇ॥੧॥ਕਾਮਕਰੋਧਮਹਾਬਿਖਿਆਰਸਇ
ਤੇਭਏਨਿਗਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਪਹਿਕਰੁਣਾਸੈਨਾਨਕਸਦਬਾਲਿ
ਹੇ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਮਲਾਰਮੁਹਲਾ੫ ਅਜੁਮੈਬੈਸਿਓਹਰਿਹਟ

ਨਮੁਗਸਿਸਾਂਝੀਕਰਿਜਨਾਸਿਉਜੰਉਨਜਮਕੈਘਾਟਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਧਾਰਿ
ਮੁਗੁਪੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਰਾਖੇਕੁਮਕੇਖੁਲੇਕਪਾਟਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਸਾਹੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
ਮਲਾਰਚਰਨਨਿਧਿਖਾਟਾ॥੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਅਚੁਤਅਭਿਨਾਸੀਕਿਲ
ਬਿਖਕਾਢੇਹੈਢਾਂਟੇ॥ਕਾਲਿਕੁਏਸਮਿਟੇਦਾਸਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਨਿਜੋਨੀ
ਖਾਟਾ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ ਮਲਾਰਮੁਹਲਾ੫ ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਇਆ

ਹਰਿਗੋਨੋ॥ਕੋਇਮਧੋਕਉਬਿਗਲਾਸੇਵਕੁਪੁਰਨਭਗਤੁਚਿਗੋਨੋ॥੧॥
ਗਾਉ॥ਇਤਉਤਤੁਲਿਤੁਲਿਸਿਮੁਖਾਇਓਤਨੁਪਨੁਹੇਤਾਬਿਗੋਨੋ॥ਲੋਗ
ਦੁਗਇਕਰਤਠਾਗਿਆਈਹੋਤੇਸੰਗਿਨਜਾਨੋ॥੧॥ਮਿਗਪਖੀਮੀਨਦੀਨ

ਨਿਚਇੰਹਸੰਕਟਠਿਰਿਅਨੋਕਪੁਨਨਕਪਾਹਨਪ੍ਰਭਤਾਰਪੁਸਾਪਸੰਗ
 ਸੁਖਮਨੋ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਬੁਖ
 ਗੰਮਾਈ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾਅ
 ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਾਂਭਉਕੈਸਾਭਾਈ॥ਸੰਗਿਸਾ
 ਛਡਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭਦੀਸੈਸਭਨੀਠਾਈ॥੧॥ਅਨਾਥਾਨਾਬੁਦੀਨਦੁਖਭੋ
 ਆਪਿਲੀਏਲਾਜ਼ਿਲਾਈ॥ਹਰਿਕੀਓਟੀਜੀਵਹਿਦਾਸਤੇਰੇਨਾਨਕ
 ਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਮਨਮੇਰੇ
 ਚਰਨਰਵੀਜੈ॥ਦਰਸਾਪਿਆਸਮੇਰੇਮਨੁਮੋਹਿਓਹਰਿਪਖਲਗਾਇ
 ਲੀਜੈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਏਜਤਏਜਤਮਾਰਗੁਪਾਇਓਸਾਧੁਸੇਵਕਰੀਜੈ
 ਰਿਅਨੁਗੁਪੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥੩॥ਹਿਤਾਹਿਕਰਿ
 ਹਨੀਆਏਜਲਤਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕ
 ਨਕਅਪੁਨੇਕੀਜੈ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ
 ਭਗਤਿਬਠਲੁਬਿਰਦਾਇਓ॥ਨਿਦਕਮਾਰਿਚਰਨਤਲਦੀਨੇਅਪੋ
 ਸੁਵਰਤਾਇਓ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕੀਨੇਸਭਜਗਮਹਿਦਇਅ
 ਅਨਮਹਿਪਾਇਓ॥ਕਾਂਠਿਲਾਇਅਪੁਨੇਦਾਸੁਗਾਖਿਓਤਾਤੀਵਾਉਨਲ
 ਓ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੇਸੁਆਮੀਕ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਸੁਖਾਇਓ॥ਅਪ
 ਟਕਰਪੁਦਾਸਹਰਿਕੇਨਾਨਕਾਥਿਸੁਮਨਿਆਇਓ॥੨॥੧੪॥੧੮॥
 ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘੁਰੁ ॥ਓ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁ
 ਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਬਿਸਥਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਗੁ
 ਰੋਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐ
 ਉਪਦੇਸਿਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਿਓਸਾਸਿਗਿਗਾਸਿਅਪਣਾਖਸਮੁਪਿ
 ਈਐ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਿਟਹੁਬਾਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰਕੇ

ਨਿਤਗਾਉ। ਗੁਰਕੀਪੁਤ੍ਰਿਕਗਉਇਸਨਨੁ। ਸਾਚੀਦਗਗਪਾਈਐਮ
ਗੁਰੁਬਿਬੁਭਵਜਲਤਾਰਣਹਾਰ। ਗੁਰਿਭੋਇਐਨਹੋਇਜਨਿਅਉ
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਜਨੁਪਾਏ। ਜਾਕਉਕਗਮਿਲਿਖਿਅਪੁਰਿਆਏ॥੩॥
ਗੀਜੀਵਨਿਗੁਰੁਆਧਾਰ। ਗੁਰੁਮੇਰੀਵਰਤਇਗੁਰੁਪਰਵਾਰ। ਗੁਰੁਮੇਰਾਖਸ
ਗਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ। ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥੧॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਏ। ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ। ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਲਾਏਪ੍ਰਭੁਲਾਇ। ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕ
ਨਜਾਇ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਨਸੁਖਦਾਤੇ। ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੂਚਿਤਿ
ਵਹਿਅਠਪਹਰਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਗਾਵਣੁਸੁਨਣੁਸਕੁਤੇਰ
ਣਾ। ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸਾਰਿਸਮਾਣਾ। ਜਾਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇਰਾਨੰਉ। ਤੁ
ਭਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥੨॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਤੇਹੁਕਮੁਰਜਾਇ। ਭਾਣੈਬਖ
ਭਾਣੈਦੇਇਸਜਾਇ। ਦੁਹਾਂਸਿਰਿਆਕਾਕਰਤਾਆਪਿ। ਕੁਰਬਾਣਜੀਈ
ਰੋਪਰਤਾਪਾ॥੩॥ ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਤੂਪੈਜਾਣਹਿ। ਤੂਆਪੇਬੂਝਹਿਸੁਣਿਅ
ਪਵਖਾਣਹਿ। ਸੇਈਭਗਤਜੋਤੁਪੁਭਾਣੇ। ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥

੧॥੨॥੨੦॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪਰਸੇਸਹੁਪੋਆਦਇਆਲਾ। ਮੇ
ਰਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ। ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਤ੍ਰਿਪਤਸੇ। ਕਾਰਜਆਏਪੁਰੇਰਸੇ॥੧॥
ਸਦਾਸਦਾਮਨਨਮੁਸਮਾਲਿ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸੇਵਾਪਾਇਆਐਥੈਥੈਨਿਬਪੈਨਾ
ਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੁਖਭੰਨਭੈਭੰਜਨਹਾਰ। ਆਪਣਿਆਜੀਆਕੀਕੀਤੀਸਰ।
ਗਖਨਪਾਰਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨ। ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨ॥੨॥ ਕਾਭੁਗਵ
ਇਆਕਰਤੈਆਪਿ। ਸਦਾਸਦਾਮਨਤਿਸੋਨੇਜਾਪਿ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਰਾਖੇਸਭਿ
ਜੰਤਾ। ਗੁਣਗਾਵਹੁਨਿਤਾਨਿਤਭਗਵੰਤ॥੩॥ ਏਕੈਕਰਤਾਆਪੇਆਪਾਹ
ਰਿਕੇਭਗਤਜਾਣਹਿਪਰਤਾਪਾ। ਨਵੈਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ। ਨਾਨਕੁਬ
ਭੋਤਿਸਕਾਢੈਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਸ

ਗੁਣੀ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਨਾ ਬਖਸ਼ਿ ਦੁਖਦ
 ਸਬੁ ਜਾਇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਦਹਾਰਿ ਗੁਣਗਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਪੁਰਸਾ
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹਾਇ ਤੁਰਾਤੀ ਮਨਾਚਿ ਦੇਠਲਾ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਸਾ
 ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਇ ਜਾਨ
 ਰਣਦੁਖ ਤੇਰਾ ਭੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਜਿਨ ਚਾਥੈ ॥੩॥ ਗੁਰੁ
 ਹਿਮਾਕ ਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ
 ਈਸਰੁ ਸਾਚੀ ਸੋਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇਗੁਰੁ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰ
 ਪਾਈ ਐਵਡ ਭਾਗਿ ਕਾਮੁ ਕੁਪੁਲੇ ਭੁਮਨ ਤੇਰੇ ਆਗਿ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੫॥

ਗੁਰੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਘਰੁ ੩ ੧੬ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸਾਦਿ ਗੁਰੁ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ
 ਗੀ ਸਗਲ ਸੀਗਰਾ ਤਜਿ ਓਹੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰਾ ਧਾਵਤੇ ਅਸਥਿਰੁ
 ਆ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਸਾ ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿ
 ਸੰਗੁ ਬਾਜੇ ਬਜਾਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨਾਹਦ ਕੋ ਕਿਲਰੀ ਰਾਮਨ ਮੁਖ ਲੈ
 ਰਬੈ ਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀ ਆ ॥੨॥ ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੇਰੁ ਅਤਿ ਅਪ
 ਅਯੋਘ ਤੈ ਸੇਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ ਭਵ ਉਤਾਰਨ ਮਰਨੇ ॥੩॥
 ਰਾਮ ਮਾਲਾ ਮਨਿ ਠੇਰ ਤੇਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀ ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ
 ਮੁਖੀ ਆ ॥੨॥ ੧॥ ੨੩॥ ਮਲਾਰ ਪੜਤਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ
 ਕੁਮੈ ਬਨੈ ਉਮਾ ਕਿਤਹ ਸਿਚਾ ਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਬੇਕੀ ਚਾਹ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰ
 ਨਮਾਈ ਸੋਹਿ ਆਈ ਕਹੰਤਿ ਬੇਦ ਨ ਕਾਹਿ ॥੨॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਰ ਕੀ ਏ
 ਦੁਖ ਸਾਕ ਹਿਲਾਹਿ ਭਜੁ ਸਗਨਿ ਸਾਧੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ

ਗਿ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋ

ਗੁਰਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ਹਾਹਾ ਪੁਰਾ ਪ੍ਰਬ ਅਪਸਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲਰ ਸਗਾਵ
ਨੀਕੀ ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਪੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹਾ ਬਿਧਿ
ਵੇਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ੧॥ ਗਿਰਿਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵ ਨ ਚਰ ਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਲਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਸੁਪਾਇ ਓਨ ਨ ਕਜਾ ਕੈਭ

ਨੀਕੀ ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿ
ਅਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਧਾਰੇ ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਦਰ ਸੁਸ ਠਲਿ ਓਦਰ
ਪ੍ਰਿਥਿ ਓਗੇ ਕਲਾ ਬਿਖਰਾਏ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀ ਆਰੇ ॥ ੧॥ ਧਿਸ
ਮਥਿਸ ਮੋਧਿਸ ਮਥਈ ॥ ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰ ਤੇ ਨ ਮਲਈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ
ਸਤ ਕੁਡਾਰਿ ਪਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੁਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥ ਭਗਤ ਏਕ ਤੁਹਾਰੇ ॥
ਨਨਾ ਨ ਕਸਰ ਨਿਦੁ ਆਰੇ ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ

ਬਰ ਸੁਸਰ ਸੁਆਗਿਆ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥ ੧॥
ਗੁਰਾਉ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਠ ਜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥ ੧॥ ਘਨ ਘੋਰ
ਤਿਸੇ ਗਾਰਿ ਤੁਰਾ ਤਿਕ ਬੁੰਦ ਓਹ ॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥ ਤਿਅ
ਮਿਥਿ ਆਧੋਹ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੭॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਉ ਨੀਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਰਿਚੀਤਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਛਾਡਿ ਮਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਅਕੈਸੰਗਿ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਗੰਗਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤਾ ॥ ੧॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਏਕ ਇਅਲਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੈ ਚਰਨ
ਗਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤਾ ॥ ੨॥ ੬॥ ੨੮॥ ਮਲਾਰ

ਮਹਲਾ ੫ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੁਪਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁ
ਖ ਚੈਨਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਪੁਨਿ ਅੰਨ੍ਹ ਨ ਤਰ
ਨ ਥੈਨਾ ॥ ੧॥ ਪਾਥਿ ਕਪਿ ਅਸਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨਾ ॥ ਹਰਿ

੭੬੪

ਦਰਸਪ੍ਰੇਮਜਨਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਵੈਨ॥੨॥੭॥੨੬॥
ਮਹਲਾ ੫ ਹੋਗੋਬਿਦਹੋਗੋਪਾਲਹੋਦਇਆਲਾਲਾ
॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਸਥੇਦੀਨਦਰਦਾਨਿਵਾਰ॥੧॥ਹੋਸਮਾ
ਅਗਮਪੁਰਨਸੋਹਿਮਾਇਆਧਾਰਿ॥੨॥ਅੰਧਬੁਧਮਧਾਭਇਆ
ਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰ॥੩॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਏਕਨਾਮਾਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਤਿਚੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪ
ਮੇਰੈਮਾਨਿਥਨੀਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਓਭਮੋਹਧੋਹਨਾਠੇਭਰਮਮਿਟੇਭੀਤਿ
॥ਸਹਜਿਸੁਖਅਨਦਘੋਨੇਨਾਨਿਕਗੁਨਗਾਉਗੀਤ॥੩॥੬॥੨॥

ਮ:੧

ਮ:੩ ੧੨

ਮ:੪

ਮ:੫

ਚਉਪਦੇਆਕਾਜਮਲਾਜੋੜੁ ੬੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਮਲਾਰਮਤਲਾ੧

ਅਸਟਪਦੀਅ॥ ਘਰੁ ੧ ਚਕਵੀਨੈਨੀਦਨਤਿਚਏਬਿਨੁਪਿਰਨੀ
ਨਪਾਈ॥ ਸੁਰੁਚਰੈਪ੍ਰਿਉਦੇਖੈਨੈਨੀਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗੈਪਾਈ॥ ੧॥ ਪਿਰਭਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁ
ਸੁਖੀ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨੀਜਗਿਜੀਵਾਐਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥
ਗਵਰਿਕਮਲੁਕਿਰਣਿਅਕਾਸੀਬਿਗਸੈਸਤਜਿਸੁਭਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਥਨੀਅ
ਐਸੀਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਟੇਰੈਬਿਲਪਕਰੈਬਿ
ਲਾਈ॥ ਘਨਤਰਘੋਰਦਸੈਦਿਸਬਰਸੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਮੀਨਨਿ
ਸਉਪਜੈਜਲਤੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁਤਿਲੁਗਤਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲ
ਬਿਨੁਮਰਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਈ॥ ੪॥ ਧਨਵੰਢੀਪਿਰੁਦੇਸਨਿਵਾਸੀਸਚੇਗੁਰਪਤਿਸ
ਦੁਪਠਾਈ॥ ਗੁਲਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਭਗਤਿਰਤੀਤਰਖਾਈ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰ
ਕਰੈਸਭੈਤੈਜੇਤੀਗੁਰੁਭਾਵੈਪ੍ਰਿਉਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਉਨਾਲੇਸਦਹੀਸਦਸੰਗੇਨਦਰੀਮੇ
ਲੀਲਾਈ॥ ੬॥ ਸਭਮਤਿਜੀਉਜੀਉਤੈਸੇਈਘਟਿਘਟਿਰਹਿਅਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਘਰਹੀਪਰਗਾਸਿਅਸਤਜੇਸਤਜਿਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਅਪਨਾਕਾਜੁਸਵਾਰਤੁ
ਆਪੇਸੁਖਦਾਤੇਗੇਸਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਿਰੁਪਾਇਆਤਉਨਾਨਕਤਪਤਿ
ਰੁਣਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਲਾਰਮਤਲਾ੧ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁ
ਰਿਸੈਕੋਨਾਤੀ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਤਲੁਨਪਾਵੈਆਚੁਕਾਚੁਛਰਿਪਾਤੀ॥ ੧॥ ਇਸੁ
ਨਪਨਕਾਕਤੁਗਰਬੁਕੈਸਾ॥ ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗੈਬਵੇਰੇਤਉਮੈਗਰਬਿਖਪੈ
ਨਗੁਐਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੈਜਗਦੀਸਪ੍ਰਭੁਰਖਵੇਰੇਰਾਖੈਪਰਖੈਸੇਈ॥ ਜੇਤੀਤੈਤੇਤੀ
ਰੁਣੀਤੇਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੨॥ ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁ
ਰੁਖਿਅੰਜਨੁ॥ ਅਮਰੁਅਨਾਥੁਸਰਬਸਿਰਿਮੋਹਕਾਲਬਿਕਾਲਭਰਮਭੈਖੰਜਨੁ॥
੩॥ ਕਾਗਦਕੋਟੁਇਤੁਜਗੁਤੈਬਪੁਰੰਗਨਿਚਿਤਨਚਤੁਰਾਈ॥ ਨਾਨੀਸੀਬੁੰਦਪਵਨੁ
ਪਤਿਖੈਵੈਜਨਮਿਮਰੈਬਿਨੁਤਾਈ॥ ੪॥ ਨਦੀਉਪਕੰਠਿਜੈਸੇਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿ
ਘਰੁਘਰਮਾਈ॥ ਉਲਟੀਨਦੀਕਤਾਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਡਸੈਦੁਜਾਮਨਮੰਤੀ

॥੫॥ ਗਾਗਰੁ ਗੁਗਰਿ ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਚਿਖਿ ਅਗੁਰ ਮਭਿ ਜਾਗੀ ॥
 ਤਨ ਤੰ ਵਭ ਏਸ ਚੁਪਾਇ ਆਤਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਗੀ ॥੬॥ ਜੇ ਤੀ ਤੈ ਤੇ ਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾ
 ਸਰ ਬਜੀ ਅੰਦਇ ਆਲਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਹਇ ਪਰੇ ਪਤਿ ਗਖੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾ
 ॥੭॥ ਬਾਧੀ ਧੰਧਿ ਅੰਧਨੀ ਸੁਏ ਬਧਿ ਕਕਰ ਮਕਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਸੁ
 ਬੁਝਿ ਸਿਸਰ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥ ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੁ
 ਉਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੯॥

ਮਲਾਰ ਮਤਲਾ ੧

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਤੀਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਤਿ ਸਭਿ

ਬਦਿ ਸੁਤਾਈ ॥੧॥ ਰੈਨਿ ਬਾਬੀ ਤਬੇ ਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ
 ਤਿਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੇ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥ ਨੀਦ ਗਈ ਤਉ ਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ਸਚ
 ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਉਡਉ ਭੁਖਾ ਪੀਵਾਨਾ ਮੁਸੁ ਭਾਈ ॥੪॥
 ਨਤਾਰ ਲਲਤ ਬਿਲਲਾ ਤੀਦਰ ਸਨਪਿ ਆਸਰ ਜਾਈ ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀ
 ਕਰੀ ਤੇ ਤਾਤਨੁ ਤਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਤਾਈ ॥੬॥ ਅਪਨੇ ਪਿਅਰੇ ਬਿਨੁ ਏਕੁ
 ਰਹਿਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜੀਕਿਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁ ਜੀ
 ਗੁਰਿ ਦੀਅਾ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥ ਸਤ ਜਿ ਮਿਲਿਅਾ ਤਬ ਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਭਿਸਨ
 ਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝੇ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਅਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ

੧੦॥ ੩॥ ਮਲਾਰ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਖਲੀ ਉਂਗੀ ਜਲੁ

ਨਾਲਿ ॥ ਭੁੰਗਰੁ ਉਚਉ ਗਰੁ ਪਾਤਾਲਿ ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਰਿ
 ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ
 ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੋਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀ ਐਸੇ
 ਤਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲ ਸਿਰੁ ਜੀ ਬਾਇ ॥ ਥੈ ਭਵੈ ਦਰੁ ਲਤ ਸਿਪਿਰਾਇ ॥੨॥ ਉਂਗ
 ਸਾਏ ਕਲਿ ਵਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਜਲੁ ਭੁੰਗਰੁ ਉਚੀ ਪਾਰ
 ਜਾਧਿ ਵਾਸਾ ਤਤਮ ਗੁਨ ਚਲਦੁ ਤਾਰਾ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਪਰਿਵਸਤਿ ਤੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਇ
 ਜਉ ਮਤਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਤੁਸਮ ਝਨ ਤੇ ਵੀਸਰੁ ਜਗੁ ਦਬਿ ਆਯੈ

ਪੰਥ ਲਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤ ਉਥਿਨੁ ਗੁਰਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਪਲਪੰਕਜ ਮਹਿਨਾਮੁ ਢਾਢਾਏ
ਗੁਰਸਬਦੁ ਸਿਵਾਪੈ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਮੁਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਗ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ
ਪਾਗਾ ਸਾਚੀ ਬਾਲੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ
ਗੁਇਰਿ ਦੈਵ ਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰ ਲੀ ਸਚੁ ਬਾਲੀ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰ ਸੈਧ ਗਤਿ ਸੁਤਾ ਵੀਘਟਿ ਘਟਿ
ਤਸਮਾਲੀ ॥ ਕਾਲਰ ਬੀਜ ਸਿਦੁ ਹਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ
ਮੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਭੂਥਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਲੀ ॥ ੬ ॥ ਜੇਕਿ ਢੁਕੀ ਨੋ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਹਜਾਇ ॥ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿ
ਆਸੁ ਮੋਟ ਲਾਨ ਜਾਇ ॥ ਤੁਕ ਮੋਥਾ ਧਾਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾ
॥ ੭ ॥ ਚਤੁਰਦਿਸਿ ਤੁਕ ਮੁਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਤੁਰਦਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤੁਲਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵ
ਧੁ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਕਰਿ ਮਿਮਿਲੈ ਬੈਠਾ ਲੰਗਾ ॥ ਜਾਮਲੁ ਮਰਦਾਦੀ ਸੈਸਿਰਿ ਉਭੈ ਖੁਧਿ ਅਨਿ
ਕਾਲੰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਮਲਾਰ ਮਤਲਾ ੧ ਮਰਦ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕੰਠੈ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਕੈ ਸੇ ਅਧਿਠਾ ਥੀ ਜਾਲਿ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥
ਤਉ ॥ ਏਕ ਜੀਅ ਕੈ ਜੀਅ ਖਾਤੀ ॥ ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਝੁਡੀ ਜਲਮਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਜੀ
ਅ ਗੰਏ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥ ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਗਲਿ ਠਾਸ ਪੜੀ ਅ
ਭਗੀ ॥ ਉਡਿਨ ਸਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਰਸਿ ਚੁਗਤਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਵਾਰਿ ॥ ਠਾਥੀ ਢੁ
ਏ ਗੁਣੀ ਅਨਥੀ ਚਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੁਟੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ਸੁਚਾਰ ਸਬਦੁ ਸਮਾ
ਲੁ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬਦੁ ਏਸਾਰੁ ॥ ਤਰਿਕਾਨ ਮੁਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੭ ॥ ਸੇਦੁ ਖਾ
ਜੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਸਾਚੇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗੁ ਮਲਾਰ ਮਤਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ
ਆ ॥ ੫੨ ੧ ਕਰੰ ਮੁਹਿ ਏਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ॥ ਐਵਿ ਦੁਕਰ ਸੈਧਾਇ ਅਨਜਾ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐਕੰ ਚਨੁ ਏਈ ॥ ਐਜੰ ਤਰਿ ਕੀਤੋ ਇਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰਿਤ
ਨ ਮਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਚਾਹਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਹਰਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਗਿਆਨੁ ਉਪਜੈ ਤਾਂਇਹ ਸੰਸਾਰ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿਬੁਝੈ
 ਹਰਿਜੋ ਨੀਨਤ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਥਦੁ ਕਮਾਇ॥
 ਤਿਦੁ ਅਗਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਵਿਚ ਤੁਆ ਪੁਗਵਾਇ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵਘਰਿ
 ਵਿਚਤੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ॥
 ਧਾਤੁ ਰਬਾ ਜੀਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਤੈਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ॥ ਲਾਟਾ ਤਰਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ
 ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਦੁ ਕਿਨੈਨ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਵੇਖਤੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਰੈ
 ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ॥ ੫॥ ਤਰਿਨਾਮ ਤਰਿਟੈ ਕੈਤੋ ਤਰਿ
 ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਤੁ ਤਰਿਜੀਉ ਪਾਵੈ ਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ ੬॥ ਮਨ
 ਤਕਿਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿਠਾ ਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਪੁਰਨਾਮੋ
 ਨ ਤਰਿਭਾਣਾ ਭਾਇ॥ ੭॥ ੧॥ ਮਲਾਰ ਮਤਲਾ ੨ ਬੇਦ ਬਾਲੀ ਜਗੁਰ
 ਦਾ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਭੰਡੁ ਸਭੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਰੇਵਾਰ॥ ਸਤਿ
 ਰਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਤੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ॥ ਵੇ
 ਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਰਿਅਪਲੈ ਭਾਣੈ
 ਟਿਉ ਪਾਈ ਤਰਿਅਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ॥ ਤਰਿਅਪਲੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆਰੁ॥
 ਉਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ॥ ਤਰਿਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਅਸ ਭੁਜਨ ਮੁਸਵਾਰ ਲਭਾਰੁ॥
 ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਬਾਲੀ ਸਤਿਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ
 ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਅਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿਲਾਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਸਾ
 ਤਿ ਬੁਝਾਤੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀ ਐਸ ਚਿਰੈ
 ਵਲਾਇ॥ ਤਰਿਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਤਰਿਅਵਲੀ ਠਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾਕੁ ਮਲਾਇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰ ਕਿਨੈਨ ਪਾਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਤੁ ਕੋਪਤੀਆਇ॥ ਤਰਿਕਿਰ ਪਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ
 ਟੈਸ ਤਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਗੀਮ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਤਰਿਪਨੁ ਨ ਪਾਈ
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਤੈਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਤਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਤੋਵਈ ਨਤੁ ਪਾਈ
 ਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟੀ ਨੀਮਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ੪॥ ਪੜਿ

ਭੰਤਮੇਨੀਥਕੇਬੇਦੰਕਾਅਭਿਆਸੁ॥ਤਰਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਾਵਈਨਤਨਿਜਾਘਰਿਤੋਵੈ
 ਸੁ॥ਜਮਕਾਲੁਸਿਰਤੁਨਉਤਰੈਅੰਤਰਿਕਪਟਵਿਦਾਸੁ॥੭॥ਤਰਿਨਾਵੈਨੋਸਭੁਕੇ
 ਰਤਪਦਵਿਦੁਭੰਗਾਪਾਇਅਨਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈ
 ਨਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਤੀਪਤਿਉਪਜੈਤਰਿਸਿਉਰਤੰਸਮਾਇ॥੮॥ ੨॥
 ਲਾਗਮਤਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਕੀਕਰੈਲਾਏ॥ਦੁਖੁਪ
 ਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਸਾਚੀਗਤਿਸਾਚੈਚਿਤੁਲਾਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਏ
 ॥ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਤਰਿਸੇਵਿਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਧਨੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਾ
 ਸਤਜਿਧਿਆਨੁ॥ਰਤਉ॥ਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਦਿਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਦੁਤਚਰਣੀਕਤੀਐ
 ਤੋਇਖੁਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਕਾਇਉਬਾਦਿਅਚਾਰੁ॥ਬਤੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਵਤਿਨਾਮੁਵਿ
 ਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਮਦਿਬਲਿਅਸੀਗਾਰੁ॥ਸਬਦੇਪਿਰੁਗਾਖਿਅਉਰਧਾਰਿ॥ਏ
 ਰੁਪਛਾਵੈਤਉਮੈਮਾਰਿ॥ਸੇਭਾਵੰਤੀਕਤੀਐਨਾਰਿ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਕਿਨੈਨਪਾਇ
 ਅ॥ਮਨਮੁਖਲੋਭਿਦੂਜੈਲੋਭਾਇਅ॥ਐਸੇਗਿਆਨੀਭੂਝੁਕੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮੁ
 ਭਿਨੋਇ॥੪॥ਕਤਿਕਤਿਕਤਦੁਕਤੈਸਭੁਕੋਇ॥ਬਿਨੁਮਨਮੁਏਭਗਤਿਨੋਇ॥ਗਿ
 ਅਨਮਤੀਕਮਲਪਰਗਾਸੁ॥ਤਿਤੁਘਟਿਨਾਮੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ਤਉਮੈਭਗਤਿਕ
 ਰਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਮਨੁਭੀਜੈਨਾਸੁਖੁਤੋਇ॥ਕਤਿਕਤਿਕਤਦੁਆਪੁਜਾਏ॥ਬਿਰਥੀਭ
 ਗਤਿਸਭੁਜਨਮੁਗਵਾਏ॥੬॥ਸੇਭਗਤਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਹੇਲਿ
 ਵਲਾਏ॥ਸਦਤੀਨਾਮੁਵੇਖਤਿਤੁਗਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤਿਅਭਰਪੁਰਿ॥੭॥ਅ
 ਪੇਖਖਸੇਦੇਇਪਿਆਰੁ॥ਤਉਮੈਰੋਗੁਵਡਾਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਏਤੁਰੋਗੁਜਾਇ
 ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੮॥੧॥੩॥੮

ਮ:੧ ੫ ਮ:੩ ੩ ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਅਕਾ ੮

੫ ਛੰਤ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ॥ ਜਨ
 ਰਾਤੇ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੁਨ ਵੀਸਰੈ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ
 ਬਗੁਣ ਜਗ ਦੀਸਰੈ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨਮਾਤੇ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦ ਤੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ
 ਮਤਾ ਪਤਿ ਤਤੁ ਮਤਾਰੇ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਲ ਲਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀ
 ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਅਧਾ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ
 ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਇਆ ਸਤਰਿ ਜੀਉ ਅਪਿਲੇ ਤੁਸਮਾਰੇ॥
 ਤਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ਜਲਾ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
 ਏਕ ਤੂ ਤੈਭਿੰਨ ਆਨ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਗਤਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵ ਤੁਨਾ ਮੁਦੇ ਵਤੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਐ॥ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨਾ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਦਾਰ
 ਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪਨਾ ਕੀਨਾ॥ ੩॥ ਅਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ਭ੍ਰਮ
 ਜਨ ਤਰਿ ਰਾਇਆ ਅਚਰ ਜਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਅਧਿ
 ਮਤਾ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧੁ ਸਾਰਿ ਅਧਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੇਧੇ ਦੇਖਿ
 ਤੇ ਪੂਰ ਬਲਿਖਿ ਅਪਾਇਆ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨੀ ਤਰਿ ਭੀ
 ਅਧਿ ਆ॥ ੪॥ ੧॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਮਲਾਰਕੀਵਾਰਸਲੇਕਨਾਲਿ

ਗਾਏਕੈਲਾਸਕੀਧੁਨੀਤਥਮਾਲਦੇਅਕੀ॥

ਸਲੇਕੁਮਤਲਾ

ਤਲਾ ੧

ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਨੁਰਤਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਧਰਦਿਸੀਗਾਗੁਸਭਦਿਸੈਤਗੀਅਵ
ਸਕੁੰਸੁਭਰਤਾਲਾਅੰਦਰੁਚੈਸਚਰੰਗਿਜਿਉਮਜੀਠੈਲਾਲੁਕਮਲੁਫਿਗਸੈਸ
ਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਤਾਲੁਮਨਮੁਖਦੁਜੀਤਰਠੈਵੇਖਤੁਨਦਰਿਨਿਤਲੁਠਾਹੀ
ਬੇਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਿਦਿਸੈਜਮਕਾਲੁਖੁਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿੰਦਾਬੁਗੀਕਾਮਕੋਧੁਫਿਕ
ਲੁਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਾਵਈਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਾਗੁਤੁਪੁਭਾਵੈਸੰਤਖੀ
ਚੁਕੈਅਲਜੰਜਾਲੁਮੁਲੁਰਹੈਗੁਰਸੇਵੀਐਗੁਰਪਉਤੀਬੋਤਿਥੁਨਾਨਕਲਗੀਤ
ਤੁੰਤੁੰਸਚਮਨਿਸਚੁ॥੧॥ ਮਃ੧ ਤੋਕੋਪਾਧਰੁਤੋਕੁਦਰੁਗੁਰਪਉਤੀਨਿਜਥਾਨੁ॥
ਤੁਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਸਭਿਸੁਖਸਾਚਉਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੀਨੈਅਪੁ
ਜਿਅਪੁਪਛਾਦਿਅਧਾਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਚੰਦੇਅਤਾਦਿਅਧਾਵਿਲੁਥੰਮਾ
ਗਨੁਰਤਾਇਸਬਦੁਨੀਸਾਦਿਅਧਾਸੁਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇਜੋਤਿਸਮਾਦਿਅਧਾਕੀਏਰ
ਦਿਨੰਤੁਚੋਜਵਿਡਾਦਿਅਧਾਤੀਰਥਧਰਮਵੀਚਾਰਨਾਵਲਪੁਰਬਾਦਿਅਧਾਤੁਪਸ
ਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਅਧਾਅਖਿਵਖਾਦਿਅਧਾਸਚੇਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਤੋਰੁਆਵਲੁਜਾਦਿ
ਅਧਾ॥੧॥ ਸਲੇਕੁਮਃ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਦਿਜੇਵਸੈਚਤੁਠਮਾਤਾਤੋਇਨਾਗੀਮਰ
ਗਮਛੀਅੰਗਸੀਅੰਘਰਿਧਨੁਤੋਇ॥੧॥ ਮਃ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਦਿਜੇਵਸੈਚਤੁਵਿਛੋ
ੜਤੋਇ॥ਗੰਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚਾਕਰੁਤੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁੰਸਚਾਸਚਿ
ਅਗੁਜਿਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਅਧਾਬੈਠਾਤਾਤੀਲਾਇਕਵਲੁਛਪਾਇਅਧਾਬੁਧਮੇਵਡ
ਕਤਾਇਅੰਤੁਨਪਾਇਅਧਾਨਾਤਿਸੁਥਾਪੁਨਮਾਇਕਿਨਿਤੁੰਜਾਇਅਧਾਨਾਤਿਸੁਰੁਪੁਨ
ਰੇਖਵਰਨਸਬਾਇਅਧਾਨਾਤਿਸੁਰੁਖਪਿਆਸਰਜਾਧਾਇਅਧਾਗੁਰਮਤਿਆਪੁਸ
ਮੇਇਸਬਦੁਵਰਤਾਇਅਧਾਸਚੇਤੀਪਤੀਆਇਸਚਿਸਮਾਇਅਧਾ॥੨॥ ਸਲੇਕੁਮਃ
੧ ਵੈਦੁਬੁਲਾਇਆਵੈਦਗੀਪਕੜਿਛੰਦੋਲੇਬੰਧਿਭੋਲਾਵੈਦੁਨਜਾਦਈਕਰਕ
ਕਲੇਜੇਮਾਤਿ॥੧॥ ਮਃ੨ ਵੈਦਾਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਤੁਪਤਿਲੰਗੇਗੁਪਛਾਲੁਐਸਦਾ
ਰੁਲੇਜਿਲਪੁਜਿਤੁਵੈਦੋਗਾਘਾਦਿਜਿਤੁਦਰੁਰੋਗੁਉਠਿਅਤਿਤਨਿਸੁਖਵਸੈਆਇ

॥ ਹੋਗੁਗਵਾਇਤਿਆਪਲਾਤਨਾਨਕਵੈਦੁਸਦਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬੁਧਮਾ
 ਸਨੁਮਤੇਸੁਦੇਵਉਪਾਇਅਧਾਬੂਤਮੇਦਿਤੇਥੇਦਪੁਜਾਲਾਇਅਧਾਦਸਅਵਤਾਰ
 ਮੁਰਾਜਾਅਇਅਧਾਦੈਤਮਾਰੇਧਾਇਤੁਕਮਿਸਥਾਇਅਧਾਈਸਮਤੇਸੁਰੁਸੇਵਾ
 ਅੰਤੁਨਪਾਇਅਧਾਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰਚਾਇਅਧਾਦੁਨੀਆਪੈਪੈਲਾਇ
 ਪੁਛਾਪਾਇਅਧਾਧਰਮੁਕਰਾਏਕਰਮਧੁਰਤੁਫੁਰਮਾਇਅਧਾ॥੩॥ ਸੋਕੁਮ
 ਸਾਵਲੁਅਇਅਧੇਸਖੀਕੰਤੈਚਿਤਿਕਰੇਤੁ॥ ਨਾਨਕਬੁਰਿਮਰਤਿਦੁਹਾਗਲੀਜਿ
 ਵਗੀਲਾਗਾਨੇਤੁ॥੧॥ ਮਃ੨ ਸਾਵਲੁਅਇਅਧੇਸਖੀਜਲਤਰੁਬਰਸਲਾਹੁ
 ਨਕਸੁਖਿਵਸਨੁਸੁਤਾਗਲੀਜਿਨਸਤਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਧੇ
 ਵਪਵਾਇਮਲਾਖਾਜਾਰਚਿਅਧਾਲਥੇਭਜਤੁਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿਅਧਾਮਨਮੁ
 ਮਾਰੇਪਛਾੜਿਮੁਰਖਕਚਿਅਧਾਅਪਿਭਿਜੈਮਾਰੇਅਪਿਅਪਿਕਾਰਜੁਰਚਿਅਧਾ
 ਨਾਖਸਮੁਏਕੁਏਗੁਰਮੁਖਿਜਲੀਐ॥ ਤੁਕਮੀਲਿਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁਵਿਲੁਕਲਮਮਨ
 ਲੀਐ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਜਿਥੈਤਰਿਗੁਲੁਸਦਾਵਖਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਸਚਾ
 ਦੁਸਲਾਹਿਸਚੁਪਛਾਈਐ॥੪॥ ਸੋਕੁਮਃ੩ ਉਨਵਿਉਨਵਿਅਇ
 ਅਵਰਿਕਰੇਦਾਵਨਾ॥ ਕਿਅਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਹਸਿਉਕੇਵਰਪਸੀਰੰਗੁ॥ ਰੰਗੁਰਹਿਅ
 ਨਕਾਮਣੀਜਿਨਮਤਿਭਉਭਉਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਬਾਹਰੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁ
 ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਉਨਵਿਉਨਵਿਅਇਅਵਰਸੈਨੀਰੁਨਿਪੰਗੁ॥ ਨਾਨਕਦੁਖੁ
 ਗਾਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਭਿਮਾਨਿਰੰਗੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੋਵੈ
 ਠਾਭਪਾਇਇਕੁਵਰਤਿਆ॥ ਵੇਦਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦੁਪਤਿਆ॥ ਮ
 ਹਤਿਨਿਰਵਿਗਤਿਹਾਠਾਦੋਵੈਵਿਚਿਧਰਮੁਛਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆਮਨਮੁਖਕਚੇਕੁਏ
 ਹਤਿਨੀਨਿਪਚਭਿਦਰਗਹਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਥਾਦਿਸੁਰਪੈਕਾਮੁਕੋਧੁਨਿ
 ਨੀਮਾਰਿਆ॥ ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਾਲਿਸਥਾਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ ਸੇਭਗਤਤੁਪੁਰਵਏ
 ਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਲਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਭਿਵਾਰਿਆ
 ਪ॥ ਸੋਕੁਮਃ੩ ਉਨਵਿਉਨਵਿਅਇਅਵਰਸੈਲਾਇਬੁਝੀਨਾਨਕ

ਏਰਲੈਕਤਕੈਸੁਮਾਣੇਸਦਾਗਲੀ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਕਿਆਉਠਿਓਠਿਦੇਖਹੁਥ
ਕੈਇਸੁਮੇਘੋਗਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘੁਪਠਾਇਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮ
ਮਾਹਿ॥ਤਿਸਨੇਮਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾ
ਰੀਸਭਕਰਲਪਲਾਹਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੋਹਰਿਸਦਾਸਰੇਵੀਐ

ਕਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੈਵਾਗ॥ਆਡਾਣੇਆਕਾਸਕਰਿਖਿਨਮਹਿਫਾਹਿਉਸਰਣਾ
ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਗ॥ਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀ
ਐਬਹੁਤੀਹੋਵੈਮਾਗ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸਿਉਛੇਖਾਨਿਬੜੈਬਖਸੇਸਿਠਤਿ
ਕੰਡਾ॥ਓਥੈਹਥੁਨਅਪੜੈਕੁਕਨਸੁਣੀਐਪੁਕਾਗ॥ਓਥੈਸਤਿਗੁਰੁਥੇਲੀਹੋਵੈ
ਕਫਿਲਏਅੰਤੀਵਾਗ॥ਏਨਾਜੰਤਾਨੇਹੋਰੁਸੇਵਾਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਗ॥

੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਜਿਸਨੇਤੁਪੁਕਾਰਦਾਤਿਸਨੇਲੇਚੈਸਭੁਕੋਇ
ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਵਸਸੀਵਣਤ੍ਰਿਦੁਹਰਿਅਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਪਾਈਐਓਰਲਾਬੁਥੈਕੋਇ॥ਬਹਦਿਅਉਠਦਿਆਨਿਤਾਧਿਆਈਐਸਦਾਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਹੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਹਰਿਸੋਇ॥
੪॥ਮਃ੩॥ ਕਲਿਮਲਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਚੈਸੁਇ

ਅਕਨੁਦੇਪੀਰਕਦੇਵੈਸਹਾਜਿਸੁਭਾਇ॥ਇਦੈਨੇਭੁਗਮਾਇਆਵੁਠਾਠਾਬਰ
ਲਾਇ॥ਅੰਨੁਪਨੁਓਪਜੈਬਹੁਘਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਸਲਾਹਿਤੁਸਭਨਾਜੀਆਦੰਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਸੁਖੁਉਪ
ਜੈਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਜੀਓਸ

ਚਾਸਚੁਤੁਸਚੇਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਦੂਜੀਤਰਠਹੈਕੁੜਿਮਿਲੈਨਾਮਿਲਿ
ਅਜਾਇ॥ਆਪੇਜੋਜ਼ਿਵਿਛੋੜੀਐਆਪੇਕੁਦਰਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਮੇਹੁਸੇ
ਗੁਣਿਜੋਗੁਹੈਪੁਰਾਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹ
ਰਿਚਰਏਹੋਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਆਲਿਪਤੁਹੈਐਸੀ
ਬਣਤਬਣਾਇ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸੋਹਣੇਜਿਨਫਿਰਪੁਆਪੁਗਵਾਇ

॥ ਤਿਨ ਸੋਗਾਵਿ ਜੋ ਗੁਕ ਦੇ ਨਹੀ ਜੋਹ ਰਿਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿ ਸੁਵਾਸਿ ਸਭਾ ਕਿ ਢੁਹੋਇ ॥ ਤਿਸੈ ਸੋਗੇ ਵਹੁ ਪਾਇ
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਖੁਹੋਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੁਲਿ ਨਹੋ ਵਈ ਸਭਾ ਚਿਤਾਵਿ ਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿ ਢੁ
 ਇਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿ ਢੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ
 ਤਾਂ ਮਾਨਿ ਚਿਦਾ ਭਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਕਾ ਅਖਿਅ ਅਪਿਸੁ ਦੇ
 ਲਾਇ ਅਨੁਪਨੈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਅੰਬਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੁਝਨਿ ਬੁਝ
 ਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਬੁਝਿ ਆਹਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿ ਆਉਗਾਗਿ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਗੰਗਿ ਰਤੇ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸਨ ਮਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਿਕਾਸੁ
 ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇ ਆਹਾਰਿ ਅਤਮ ਰਾਮੁ
 ਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਤੁ ਭੁਕਿ ਉਤੋਲੀ ਐ ਵਿਣੁ ਤੇ ਭੋਪਾਇ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਐ ਗੁਣ ਮਾਹਿਰ ਪੈ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਣਾ
 ਪੁਆਪਿ ਤੇ ਲਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਪਾਵੈ
 ਣਾ ਕਿ ਢੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੁਝਿ
 ਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੁਟੀ ਐ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਝਨ ਪਾਇ
 ਵਿਣੁ ਨ ਫੈਨਾ ਲਿਨ ਚਲਾਸੀ ਜਾਸੀ ॥ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਏ
 ਤਿਨੀ ਘਰੁ ਰਖਿ ਆਦੁ ਤਾਕਾ ਕਿ ਢੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
 ਬਾਬੀਹਾ ਨਾ ਬਿਲ ਲਾਇ ਤੁਰਸਾਇ ਏਹੁ ਮਨੁਖ ਸਮਕਾਹੁ ਕਮੁ ਮੰਨਿ
 ਨਕਹੁ ਕਮੁ ਮੰਨਿ ਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਚੜ੍ਹੈ ਚਵਗਾਇ ਵਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩
 ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਪੈ ਜਲਹੀ ਮੰਗਹਿ ਠਿਗੰਗਹਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਸਰ
 ਨ ਜਾਇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੁਕਲ ਪਾਹਿ ॥ ਜਲ ਬਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋ
 ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਗਹਿ ਭਾਗਿ ॥ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਸ
 ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨਿ ਸੋਈ ਪਈ ਜਿਨਿ ਵਸਿ ਅਮਨ ਮਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ

॥ न षजती सिध पीग कि नै अंनु न पाइ आ गुग्गु मधि न मुधि आ

कुट्टे सभा इआ जुग छती प ह बह ति सगी बह इआ जल विषु
सगलु ति नै वर ता इआ नीलु अनीलु अगी मुस गी तु स बा इ
आ अग नि उ पा टी व द बु ध ति ग इआ द नी आ कै सि री क लु दु
बा इआ र घै र ध ट ह ग र ति नि स ब द बु टा इआ ॥ ८ ॥

सुलेकु मः ३ इपु जलु सभ तै वर स द वर से बह इ सु बह इ ॥

विग धा गी आ व ले जे गुग्गु मधि गे सभा इ न न क न द गी सु ध
ति ऐ न जं त क द बु ज इ ॥ १ ॥ मः ३ विं नी गै टि च म कि आ

दुठ ह ब र ल इ ग ति तु द ठे अ नु प नु ब द बु उ प जै ज स प क र
जा इ ग ति तु धा पौ म नु डि प ती भै जी अं जु ग ति सभा इ इ प नु
वर ते क धे लु पौ क दे आ वै क दे ज इ ग ति आ नी क प नु न मु पौ स द
पौ सभा इ न न क ति न क उ न द रि क र त इ प नु प लै प इ ॥

॥ ५ ॥ ॥ प उ ज्ञी ॥ ॥ आ पि क र ए क र आ पि ह उ कै सि उ क री
मु क र आ पे ले धा मं ग सी आ पि क र ए क र जे ति सु ब वै सौ धी
अपु क मु क र ग व र आ पि छ ड ए दू पी भै आ पे ब ध स ट ह
आ पे वे धै सु टै आ पि स भ सै दे इ आ प र स भ म हि ऐ क व र त
रा सि रि सि रि क र धी च र ग गुग्गु मधि अ पु टी च री भै ल गौ स रि
पि आ गु न न क कि स न आ धी भै आ पे दे व ट ह ग ॥ १ ॥ सुलेकु मः ३

ब धी ग ऐ पु ज ग तु पौ म त क र ग मि बु ल इ ग ति पु ब धी
प सु पौ इ स नै बु ट न गि अं मि तु ग रि क न मु पौ ति तु पी तै ति ध
जा इ न न क गुग्गु मधि ति न पी आ ति न ब द बु न ल गी आ इ ॥ १ ॥

मः ३ ॥ म ल र सी त ल ग ग रै ह रि पि आ इ भै स ति र इ ग रि
जी उ अ प टी डि प क र तै व र तै स भ ले इ दू ठे जी अं जु ग ति र इ

੭੭੦

ਧਰਤੀ ਨੇ ਸੀ ਗਰੁਹੇਇ। ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲਪੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕ
॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਗਲਾ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜਗੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ

॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਇਕੋ ਤੂੰ ਧਣੀ ॥ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪੇ
ਦੂਜੈ ਕਿਸੁ ਗਣੀ ॥ ਆਣੁ ਸਕੁ ਜਗੁ ਬੁਝੈ ਸਚੀ ਤੂ ਮੁਖੀ ॥ ਆਵਾਹੁ
ਦੁਰਚਾਇ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆਇ ਆਤਿ ਮੁਖੀ
ਣੀ ॥ ਜੇਹਓ ਮੋਇਚਹੁ ਜਾਇ ਤਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥ ਅਨਮੁਖ ਮੋ
ਗੁਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੀਉ ਵਣੀ ॥ ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ਨਵੈ ਇਕ ਕ

੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੀ ਮ
ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿ ਅਥ
ਨ ਪਾਇ ॥ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤੁ ਰੂਪੈ ਜੋਇ ਛੇ ਸਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਕਿ
ਬਪੁ ਜਗਤੈ ਕੀਤਿ ਖਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਭੀ ਨੀਰੋਇ
ਲਿਖਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈ ਮੋਇਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੁਬਿਨੁ ਚਸਾਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ

॥ ਖੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨਹੋਈ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ
ਪੁਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ ॥ ਆਖਚਉ ਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਧੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਲਿਖ
ਗਜੇ ਖਾਨ ਮਭੁਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥ ਇਕਿ ਸਾਹਸਦਾ ਵਹਿਸਿ
ਧਨ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਸਭ ਨ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ ਇ
ਨਵੈ ਬਾਜਾਗੀ ਆਭੀਹਾ ਵਲਿਹੋਈ ॥ ਕੂੜਿ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰਮੁ
ਹੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇ
ਅਭਿਗੁਣ ਵੰਤੀ ਦੁਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹੁ
॥ ਤੁਕ ਪੁਕਾਰ ਨਹੋ ਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸ
ਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਾਦਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਘਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕ

ਗਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਜੀਅਦਾਨਾਜਲਾਬਿਨੁਪਿਆਸਨਉਤਰੈਢੁਟਕਿਜੀਅ
ਰੋਪਾਨਾਤੁਸੁਖਦਾਤਾਬੇਅੰਤੁਹੈਗੁਣਦਾਤਾਨੇਧਾਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਖਸਿਲੇਅੰਤਿਬੇਲੀਹੋਇਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੇਗੁਣਅਉਗੁਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤੈਗੁਣਸਰਬ
ਜਾਯੈਨਾਮਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਗੁਣਛੋਡਿਅਉਗੁਣਕਮਾਵਦੇਦ
ਗਹਹੋਰਿਖੁਆਰੁ॥ਜੁਐਜਨਮੁਤਿਨੀਹਾਰਿਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ
ਸਚੈਸਥਾਇਮਨੁਮਾਰਿਆਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉ
ਰਿਧਾਰਿਆਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ਤੁਗੁਣਦਾਤਾਨਿਧਾਨੁਹਰਿਆਸੀ
ਅਵਗਾਣਿਆਗਾਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਾਇਸੀਗੁਰਸਥਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਗਤਿਨਾਵਿਹਾਵੀਸਾਕਤਾਜਿਨਾਵਿਸਰੈਨ
ਉਸਤੀਦਿਨਸਸੁਹੇਲੀਅੰਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗੀਉ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਰ
ਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਾਹਭੇਮਣੀਮਥਨਿ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਣਿਆਸ
ਦਰਿਸੋਹੰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚੁ
ਸਮਾਲਿਆਅੰਤਿਖਲੇਆਆਇਜਿਸਤਿਗੁਰਅਗੋਘਾਲਿਆਪੋਹਿ
ਨਸਕੈਜਮਕਾਉਸਚਾਰਖਵਾਲਿਆਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਬ
ਲਿਆਮਨਮੁਖਫਿਛੁਨਵੈਕੁੰਜੀਆਗਠਿਹਰਿਬੇਤਾਲਿਆਪਸੁਮ
ਸਚਮਿਪਲੇਟੇਅੰਦਰਹੁਕਾਲਿਆਸਭੇਵਰਤੈਸਚੁਸਚੈਸਥਾਇਨਿ
ਹਾਲਿਆਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਬਾਬੀਤੈਤੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇਆਮੇਘੁਵ
ਸੈਦਇਆਕਰਿਗੁੜੀਛਤਬਰਲਾਇਆਬਾਬੀਤੈਤੁਕਪੁਕਾਰਗਟਿਗਈਸੁਖਿਵਸਿਆ
ਮਨਿਅਇਆਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਤੀਐਜਿਦੇਦਾਸਭਨਾਜੀਆਰਿਜਕੁਸਮਾਇ॥੧॥

ਮਃ੩ ਚਾੜ੍ਹਕਤੁਨਜਾਣੀਕਿਆਤੁਪੁਵਿਚਿਤਿਖਾਤੈਕਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇਆਦੁਜੈਭ
ਦੇਭਗੀਮਆਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਲੈਨਪਾਇਆਨਦਰਿਕਰੇਜੇਅਪਦੀਤਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ

ਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜ ਲੁਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗਹਿ
 ਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਇਕਿ ਵਲਖੰਡਿ ਬੈਸਾਹਿ ਜਾ
 ਸਦੁ ਨ ਦੇਵੀ॥ ਇਕਿ ਪਾਲਾਕ ਕਰੁ ਭਾਂਨਿ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੀ॥ ਇਕਿ
 ਸਮਚੜਾਵਾਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੀ॥ ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟਾ ਬਿ
 ਲਕੁ ਲੁਘੁ ਰੁਖੇ ਵਹੀ॥ ਇਕਿ ਨਗਨ ਠਿਗਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਦ ਨ ਜੋ
 ॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਾਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵੀ॥ ਇਕੁ ਨਾਵੈ
 ਠਾਗੁ ਕਿਅਕਹਿ ਰੋਵੀ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ
 ਹੀ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੈ ਬੋਲਿ
 ਤਾਂਦਰਿ ਸੁਣਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਮੇਘੈ ਨੇ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾ
 ਉਤਿਨ ਕੈ ਬਾਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਅ ਭਿਰਿ ਪਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ
 ਭਹਾਰੀ ਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ਬਾਬੀਹਾ
 ਵਿਤੇਰੀ ਤਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਜੇ॥ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਨਦਰੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ
 ਈਐ ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ
 ਹਿਥਿ ਕਾਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜਿ ਪਾਇਲੁ
 ਖੁਆਇਆ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਹੀਨ ਮੁਨ ਤਿਥ ਬਿਨਾਇਆ॥ ਧਰੀ ਸਿਰਖੋਹਿ
 ਨਭਦੁ ਕਰਾਇਆ॥ ਕੁਰਿ ਲਗਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ॥ ਤਿਨ
 ਤਿਨ ਪਾਤਿਨ ਕਰਮੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਮਨ ਜੂਠੈ ਵੇਜਾਤਿ ਜੂਠਾ ਖਾਇ
 ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਚਾਰੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰ ਕਹਿ
 ਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੩ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀਕ
 ਈਗੁਰ ਸਥਦੀਵੀ ਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਈ ਗੁਰ ਕੈ ਪੋਤਿ ਅਪ
 ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਸਾਵਣਿ ਦੁਥੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਰਾਇ ਪਿਆਰੁ
 ਨਕ ਪਿਰ ਕੀਸਰ ਨ ਜਲਈ ਸਭ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਚ ਅਲਖ ਅਭੇ ਉਪਠਿਨ ਪਤੀ ਜਈ॥ ਇਕਿ ਗਵਾਹਿ ਗਾਪਰੀ ਅ

ਗੀਤੀ ॥ ਇਕਿ ਨਾਚਿ ਨਾਚਿ ਪੁਰਹਿ ਤਾਲ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੀ ॥ ਇਕਿ
ਨੁਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖਾਤਿ ਨਾਕਿ ਆਕੀਜੀ ॥ ਤਿਸ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੇ
ਜੀ ॥ ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੇਖ ਖਪਿ ਮਹੀਜੀ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮ ਸੰਸ
ਅਥਿਤੁ ਪੀਜੀ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸਨੇ ਹਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੀਜੀ ॥

॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਗੁਜੇ ਕਰਹਿ ਤਿਨ
ਤੁਸੀ ਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿ ਆਏ ਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ
ਤੁਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ
ਜੇਹੀ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰਹੁ ਨ
ਇ ॥ ਸੇਵ ਭਭਾ ਗੀਨ ਨ ਕਾਜਿ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਇ
ਵਰ ਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਕਾ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ
ਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੀ
ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸ
ਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁ
ਕਰਮਿ ਪਿਆਇ ਪੁਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੁਰੇਗਿ ਆਤਿ ਪਿਆ
ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੁ ਆਨਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ
ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਅਰੁ ਸਚਾ ਅਇ
ਆ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂਖ ਸਮੇਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਵੇ ਬਾਵਲੇ

ਦੇਵਤੇ ਨਿਲਜਾ ॥ ਚੂਹਾ ਖਡਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੁਨੈ ਛਜਾ ॥ ਦੇਵਿ ਦੇਵੀ ਸੇ
ਗਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਵਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸ
ਹਾਹਿ ॥ ਠਸਿਲਿ ਅਹਾ ਜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਮੈਮਹ ਦੁਟਲਿ
ਪਾਇਆ ॥ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਟੀ ਆਕੇ ਦਰ ਕੇ ਤਜੇ ਕੇ ਤੇ ਆਵਹਿ ਜੀ
ਗੀ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਉਮ

ਟੁਹਸਤੀਘਉਗੁਜੁਖਵੈਪਜਸੈਦਾਣਾਖਾਇ। ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੋਹਉਤਵੈ
 ਹਿਗਇਐਪਫੁਤਾਇ। ਅਧੀਫੁਕਿਮੁਈਦੇਵਾਨੀਖਸਮਿਮਿਠੀਠਿਗਿ
 ਅਧੁਗੁਲਾਚਿਜੀਕਾਚੁਗਣੁਗੋਇਚਜੀ। ਬਿਲਲਾਇਖਸਮੈਭਾਵੈਓ
 ਗੀਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ। ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਰੇਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈ
 ਿ। ਹਿਸਤਾਣਾਘਰੈਨਮਾਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਫੁਤਾਇ। ਅੰਧਾਕਿਸੇ
 ਕਿਸੁਣਾਵੈਖਸਮੈਮੁਲਿਨਭਾਵੈ। ਅਕਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੈਅੰਤਿਭਾਅ
 ਲੀਬਹਿਖਾਇ। ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਚੰਗਾਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ। ਨਾਨਕ
 ਦੁਨੀਅਚਾਰਿਦੇਹਾਜੇਸੁਖਕੀਤੇਦੁਖੁਹੋਈ। ਗਲਾਵਾਲੇਪੈਨਿਘਣੇਓ
 ਨਸਕੈਕੋਈ। ਅਖੀਮਿਠੈਮਰਣਾ। ਜਿਨਤੁਰਖਾਹਿਤਿਨਨੇਤ੍ਰਿਨਆਵੈ
 ਕਉਸਾਗੁਰੁਤਰਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
 ਈਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ। ਤੂਦਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਇਕੋਦੇਵਣਹਾਰੁ। ਜਿ
 ਸੇਵਿਆਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਤੀਵੀਚਾਰੁ। ਇਕਨਾਨੇਤੁਪੁਰੇਵੈਭਾ
 ਸਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ। ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਲਾਹੀਐਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆ
 ਵਿਣੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿਨਹੋਵਈ। ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਨਲਗੈਪਿਆਰੁ। ਤੂੰਪੁਰੁ
 ਤੁਧੁਸੇਵਦੇਇਕਫਾਫੀਕਰੇਪੁਕਾਰੁ। ਦੇਹਿਦਾਨੁਸੰਤੋਖੀਅਸਚਾਨਾਮੁਮਿਥੈ
 ਧਾਰੁ॥੧੯॥ ਸੋਕਸਃ੧ ਗਤੀਕਾਲੁਘਟੈਦਿਨਿਕਾਲੁ। ਭਿੰ
 ਇਆਹੋਇਪਰਾਭੁ। ਵਰਤਣਵਰਤਿਆਸਰਬਜੰਜਾਲੁ। ਭੁਲਿ
 ਕਿਗਇਆਤਪਤਾਲੁ। ਅੰਧਾਸੁਖਿਸੁਖਿਪਾਇਆਏਗਿ। ਪਿਛੈਰੋਵੈ
 ਆਵਹਿਠੇਰਿ। ਬਿਰੁਭੁਭੈਕਿਭੁਸੁਭੈਨਹੀਮੁਇਅੰਰਵਹਿਰੋਦੇਮਰਿ
 ਨਾਨਕਖਸਮੈਏਵੈਭਾਵੈ। ਸੇਈਮੁਏਜਿਨਚਿਤਿਨਆਵੈ॥੧॥ ਸਃ੧
 ਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਿਮੁਈਮੁਆਵੈਰਵਾਦੀ। ਵੰਨੁਗਇਆਰੁਪੁਵਿਣਸਿਅਤੁ
 ਦੇਹਹੁਲੀ। ਕਿਥਹੁਆਇਆਕਹਗਇਆਕਿਹੁਨਸੀਓਕਿਹੁਸੀ। ਅ
 ਖਿਗਲਾਗੋਈਆਕੀਤਾਚਾਉਰਲੀ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਬਿਰੁਸਿਰਿਖੁਰੇ

ਪਉੜੀ॥

॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤ ਅੰਤੋ ਹੋਇ ਸ

॥ ਆਖਾ ਭੁਗੁਜਗਤੁ ਬਉਰਾ ਨਾਨੈ ਸਾਗਨ ਪਾਈ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਖ

॥ ਭੁਜਿ ਨ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਸੇਸਾਹਿ ਬੁਸੇ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿ ਸੁਭਾ ਲਖ

॥ ਸਾਈ॥ ਆਪਣੇ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿ ਨਿਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁਕ ਮਾਈ॥ ਆਖਿ

॥ ਆਕਰੇ ਜੀਗਜੈ ਨਾਹੀ ਮੁਹ ਖਭੁ ਖਨ ਜਾਈ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋਲਾਗਿ ਵਿਗੁਤਾਵਿ

॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਬੁਝਨ ਪਾਈ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਿ ਸੋਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ

॥ ਸਾਈ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਰਸੁ ਧਰਮੁ ਦਇਨਾਨ ਕਜੇ ਪਨੁ

॥ ਲੈ ਪਾਇ॥ ਸੇ ਪਨੁ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਕਾਂਢੀ ਐ ਜਿ ਤੁਸਿ ਰਿਚੇ ਟਾਂਖਾਇ॥ ਜਿ ਨ ਕੈ ਪ

॥ ਪਨੁ ਵਸੈ ਤਿ ਨ ਕਾਨਾ ਓਠ ਕੀਰਾ॥ ਜਿ ਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੁਵ ਸਹਿ ਤੇ ਨ ਗੁਣੀ ਗ

॥ ਗ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇਜੀ ਐ ਜਾਇ ਤਲਗਹਿ ਦੁਖਾ॥ ਨਾਨਕ

॥ ਚੇਨਾ ਮਾਇ ਨੁਕਿ ਸੈਨ ਲਥੀ ਭੁਖੁ ਭੁਖੀ ਭੁਖਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂਦੇ ਖਾਂਤਾ ਭੁਖਾ॥

॥ ਤੇਰ ਸਸਗੀਰ ਕੇਤੇ ਤੇਲਗਹਿ ਦੁਖਾ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ

॥ ਨਿਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਚਿਕਾਜ਼ਿ ਲਾਇ ਐਕਿ ਆਖੀ ਐ ਜਾਂਤੁ ਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ॥

॥ ਪੁਤੁਟਾ ਬੇਜੀ ਨਹੀਨਾ ਤੁਲਾ ਨਾਹਾ ਬੰਨਾ ਨਕ ਸਚੇਨਾ ਮਾਇ ਦੁਕੇਤੇ ਰੂਥੇ

॥ ਥਾ॥ ੩॥ ਮਃ ੧॥ ਲਖ ਮਣ ਸੇਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾਲਖ ਸਾਹ ਸਿਰਿ ਸਾਹ

॥ ਲਖ ਲਖ ਸਕਰ ਲਖ ਵਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹ॥ ਜਿ ਥੇਸਾਇਰੁ

॥ ਲਖਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿਨ ਆਵਈ ਧਾਰੀ ਪਵੈ ਕਹਾ

॥ ਨਾਨਕ ਭੈਥੈ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿ ਸਾਹ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥

॥ ਇਕ ਨਾਗ ਲੀਜੈ ਜੀਰ ਬੰਦਿਰ ਬਾਣੀ ਐ॥ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਾਚਿ

॥ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀ ਐ॥ ਲਿਖਿ ਆਪ ਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋ

॥ ਇਨਿ ਬੇਜੁਗਾਇਆ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਭਉ ਜਲੁ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ

॥ ਐ॥ ਚੋਰ ਜਾਰਜੁ ਅਰਪੀ ਝੋਘਾਣੀ ਐ॥ ਨਿਟਕਲਾਇ ਤਬਾਹ ਮਿਲੇਹ

॥ ਜਵਾਣੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁਦਹਾ ਜਾਣੀ ਐ॥ ੨੧॥ ਸਲੋ

ਕੁਮ: ੧ ਨਉਠਕੀਰੋਪਾਤਿਸਾਹਮੁਖਪਪਾਤਿਤੁਨਾਉਅਪੇਕਾਨਉ
 ਰੁਖੁਏਵੈਕਰੇਗੁਆਉ।।ਇਲਤੀਕਾਨਉਚਉਧਰੀਕੁਜੀਪੁਰੇਥਾਉ।।
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਕਲਿਕਾਇਹੁਨਿਆਉ।।੧।। ਮ: ੧।। ਪਰਦੇਵ
 ਤੈਸਿਕਦਰਾਇਨਪਾਤਿਅੰਨਾਉ।।ਠੰਧੀਯਗੀਜਾਤਿਛਹਾਇਨਿਅਗੇ
 ਥਾਉ।।ਸੋਪਾਤਿਅਸੋਪਾਤਿਤੁਬੀਨਾਜੀਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ।।ਪਾਰਿਲੋਦੇਜ
 ਦਰਿਜਮੈਤਾਂਉਪਰਿਹੋਵੈਠੰਓ।।ਗਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇ।।ਜਾਇਨ
 ਇਨਿਥੈਠੇਸੁਤੇ।।ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਘਾਉ।।ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਿਹੋਜ
 ਜਾਹੁ।।ਜਿਥੇਜੀਅੰਹੋਸੀਸਾਗ।।ਨਕੀਵਛੀਲਾਇਤਬਾਗ।।੨।। ਪੰ
 ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਪੇਕਰਦਾਸਾਗ।।ਭੈਥਿਨੁਭਗੁ
 ਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਅਹੁ।।ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਉਪਜੈਪਾਈਐਮੋਖ
 ਹੁ।।ਭੈਤੇਸਹਜੁਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਗ।।ਭੈਤੇਭੈਜਲੁਲ
 ਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੁ।।ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਗਵਹੁ
 ਨਮੁਖਭੈਕੀਸਾਗਨਜਾਣਨੀ।।ਤਿਸਨਜਲਤੇਕਗਹਿਪੁਕਾਗ।।ਨਾਨਕਨਵੈ
 ਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਉਰਿਧਾਗ।।੨੨।। ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ਰੂਪੈਕਾ
 ਸਤੀਬੁਖੈਸਾਦੈਗੰਢੁ।।ਲਥੈਮਾਲੇਘੁਲਿਮਿਲਿਮਿਚਲਿ।।ਉਘੈਸਥਿ
 ਪਲੰਘੁ।।ਭਉਕੈਕੋਪੁਖੁਅਹੁਹੋਇਠਕੁਜੁਪਿਟੈਅੰਧੁ।।ਚੁਪੈਚੰਗਨਾ
 ਵਿਣੁਨਵੈਮੁਖਿਗੰਧੁ।।੧।। ਮ: ੧ ॥ ਗੁਰਮਾਏਹੁਪੁਜਾਤਿਜੋਬਨੁਪੰਜੇ
 ਮਾ।।ਏਨੀਠਗੀਜਗੁਠਾਗਿਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜਾਏਨਠਗਨਿਠਗਸੇਜੇ
 ਕੀਪੈਗੀਪਾਂਹਿ।।ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੋਹੋਰਿਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾਂਹਿ।।੨।। ਪੰ
 ਜੀ।। ॥ ਪਾਤਿਅਲੇਖੇਦਾਰੁਥੇਖਾਮੰਗੀਐ।।ਵਿਣੁਨਵੈਕੁਜਿ
 ਅਉਖਤੰਗੀਐ।।ਅਉਘਟਰੁਧੇਰਾਪਗਲੀਅੰਰੋਕੀਅੰ।।ਸਚਾਵੇਪਰ
 ਸਥਾਦਿਸੰਤੋਖੀਅੰ।।ਗਹਰਗਰੀਰਅਥਾਹੁਥਿਨਲਭਈ।।ਮੁਹਿਮੁ
 ਟਖਹੁਵਿਣੁਗੁਰਕੋਇਨਛੁਟਸੀ।।ਪਾਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੁਨਮੁਵਖਈ

ਕਮੀਸਾਹਗਿਰਾਹਦੇਦਾਜਾਣੀਐ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਪਉਲੈਪ
ਈਅਗਨੀਜੀਉ॥ਤਿਨਕਿਆਖਸੀਆਕਿਆਪੀੜਾਧਰਤੀਪਤਾਲੀਆ
ਸੀਇਕਿਦਰਿਗਹਨਿਵਜੀਗਾਇਕਨਾਵਰੀਆਰਜਾਇਕਿਮਹਿਹੋਹਿਜ
ਗਾਇਕਿਦੇਖਾਹਿਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀ॥ਇਕਿਸਦਾਛਿਰਹਿਛਕੀਗਾਹੁਕਮੀਸ
ਹੁਕਮੀਛਾਹੋਏਕਚਸੇਮਹਿਲਖਾਸਭੁਕੋਨਥੈਨਥਿਆਬਖਸੇਤੋੜੇਨਥਾ
ਰਨਾਰਿਹਨਥਾਹਰਾਲੇਖੇਬਾਭੁਅਲਖਾਕਿਉਕਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐ
ਪੈਸਚੇਸਚੁ॥ਕਰਨਾਕਥਨਾਕਾਰਸਥਨਾਨਕਆਪਿਅਕਥਾਅਕ
ਕੀਕਥਾਸੁਣੇਇਗਾਗਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ ਮ:੧
ਅਜਗੁਜਗੈਤਨਉਕੁਲਬੰਧੁ॥ਪੁਜੈਪ੍ਰਣਹੋਵੈਥਿਰਕੰਧੁ॥ਕਹਾਂਤੇਆਇਆ
ਕਹਾਂਇਹੁਜਾਣੁ॥ਜੀਵਤਮਰਤਗਹੋਪਰਵਾਣੁ॥ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਤਤੁਪਛਾਣੈ
ਪਰਸਾਦਿਗੁਰੂਤੇਜਾਣੈ॥ਹੋਂਦਾਛਾੜਿਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣੁ॥ਨਾਹਓਨਮੈਜੁ
ਪੀਪਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਪੜੀਐਨਾਮੁਸਾਲਾਹਹੋਰਿਬੁਧੀ
ਸਿਥਿਆ॥ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਹੁਜਨਮੁਫਿਰਥਿਆ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਨਾਕਿ
ਪੀਪਾਇਆ॥ਸਭੁਜਗੁਗਥਿਗੁਬਾਹੁਤਿਨਾਸਚੁਨਭਾਇਆ॥ਚਲੇ
ਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਾਇਤਤਿਆ॥ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਪਤਿਆ
ਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਛਿਰੈਉਵਾਤਿਆ॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈਗਤਿਆ॥
੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਪਹਿਲਾਮਾਸਹੁਨਿਮਿਆਮਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ॥
ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਰੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਛਿ
ਅਮਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ॥ਮੁਹਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ॥੬
ਹੋਆਈਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਪੀਮਾਸੁਉਪਜੈਮਾਸ
ਹੁਸਭੋਸਾਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰੀਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝਿਐਤਕੋਆਵੈਰਾਸਿ॥ਅ
ਪਿਛੁਟੇਨਹਿਛੁਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਛੁਸੁ॥੧॥ ਮ:੧॥ ਮਾਸੁਮਾ
ਹੁਕਮਿਮੁਹਪੁਣਗੜੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ॥ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁ

ਸਾਗੁਕਾਵੋਕਿਸੁਮਾਹਿਪਾਪਸਮਾਣੇ। ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਥੀਕੀਏਦੇਵ
ਆਕੀਬਾਣੀ॥ ਮਾਸੁਛਾਡਿਥੈਸਿਨਕੁਪਕਜ਼ਹਿਰਾਤੀਮਾਣਸਾਖਾਣੇ॥
ਕਾਰਿਲੋਕਾਨੋਦਿਖਲਾਵਹਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਸੁਝੈ॥ ਨਾਨਕਮੇਧੇ
ਉਕਿਆਕੀਐਕਹੈਨਕਹੀਆਬੁਝੈ॥ ਅੰਧਸੋਜਿਅੰਧੁਕਮਵੈਤਿਸੁਜਿ
ਸਿਲੇਚਨਨਹੀ॥ ਮਾਤੁਪਿਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿਪੰਨੇਮਛੀਮਾਸੁਨਖਾਹੀ॥ ਹਿ
ਤੀਪੁਰਖੈਜਾਨਿਸਿਮੇਲਾਓਥੈਮੰਧੁਕਮਾਹੀ॥ ਮਾਸਹੁਨਿਮੇਮਾਸਹੁਜਾਮੇ
ਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਸੁਝੈਨਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈ॥
॥ ਥਾਹਰਕਾਮਾਸੁਮੰਦਸੁਆਮੀ॥ ਘਰਕਾਮਾਸੁਚਗੇਗਾਜੀਅਜੰਤਸਭੁ
ਹੁਏਜੀਇਲਾਇਆਵਾਸੇਗਾ॥ ਅਭਖੁਭਖਾਹਿਭਖੁਤਜਿਛੇਡਹਿ
ਗੁਰੁਜਿਨਕੇਗਾ॥ ਮਾਸਹੁਨਿਮੇਮਾਸਹੁਜਾਮੇਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ॥ ਗਿਆਨੁ
ਆਨੁਕਛੁਸੁਝੈਨਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈ॥ ਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖ
ਪਜਹਿਮਾਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹਸੁਭਤਾਨਾ॥ ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਗਕਿਜਾਦੇ
ਨਕਦਾਨੁਨਲੈਣਾ॥ ਦੈਦਾਨਗਕਿਸੁਗਗਿਲੈਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਕਾਣਾ॥
ਨਬੁਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਪੰਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ॥ ਪੰਡੇਬੁਝਾਏਹੀਨਹੀਕਿਛੁ
ਸੁਭਿਪਨਾ॥ ਤੋਇਅਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹੰਤੋਇਅਹੁਕਿਛੁਵਲੁਗੰਨਾ॥ ਭੋ
ਖੈਹਓਥਹੁਬਿਧਿਹਛਾਤੇਐਥਹੁਤੁਥਿਕਾਰਾ॥ ਏਤੇਰਸਛਾਡਿਹੋਵੈਸਨਿਅ
ਨਾਨਕੁਕਹੈਇਚਾਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹੰਓਕਿਆਅਖੀ
ਜੀਭਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸੇਤੁਝੀ
ਸਮਾਇਆ॥ ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਭਰਮਦੇਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰੁਕਿਨੈ
ਪਾਇਆ॥ ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਥਕੇਤੁਪੁਅੰਦਰਿਆਪੁਭੁਕਾਇਆ॥
ਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਕਾਰਿਚਾਨਣੁਆਪਿਦਿਖਾਇਆ॥ ਆਪਣਾਪੁ
ਇਆਗੁਰਮਤੀਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥ ਆਵਾਗਉਣੁਬਜਾਹੀਆਬਜ
ਜਿਨਿਚਾਇਆ॥ ਇਕੁਥਿਰੁਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਜਿਨਿਮਨਿਸਚਰ

ਪੰਡੇ॥ ਮਾਸੁਪੁ
ਰਾਣੀਮਾਸੁਕੇਤੇ
ਥੀਚਤੁਨੁਗਿ
ਮਾਸੁਕਮਾਣਾ
॥ ਜਜਿਕਾਜਿ
ਈਆਡਿਸੁਤ
ਦੈ

॥२५॥ सलोकमः१ नानकमाहिकरमाविरमुठलामि

लविमु॥ सवरकरलकरतकरगेजिसुखवालेतिसु॥१॥ मः१

नकदुतीआकीआवडिआहीआअगीसेतीजालि॥ऐनीजल

नमुविसारिआहिकनचलीआनालि॥२॥ पछिजी॥

गिसिगिगेहिनबेजुपुक्रमिचलाहिया॥तेगैहभिनबेजुतुपैम

ब्राह्मिआ॥कालुचलाऐबानिकेहिनरखसी॥जगजगवदक

रज्जिआनचसी॥सतिगुरुबेहिबुबेजुसचरखसी॥अगनि

बैभजगजुअनदिनुरखसी॥ठाबाचुगैचोगपुक्रमिदुटसी

करतकरेसुपेगुबुजुनिपुटसी॥२६॥ सलोकमः१

ममिअरुदेखाहियेसिसतिगुरुपुगपुसुजं॥पंचसबदपुनि

रपुनिउतपबजैसबदुतीसं॥दीपलअपतलउतपकंडमंड

पैरनु॥तरपेरबाजिउतपसाचिउतपडिसुलतनु॥सुखमनकै

गिरगुसुडिसुनिमंडलिदुलहिया॥अकषकषबीचगीअैमनस

नहिसमाहिया॥उलटिकमलुअमिडिउरिआहियुमनुकउतपनज

हैअजपजपुनवीसरैआदिनुगादिममाहिया॥सतिसधीआपंचे

मिलेगुरुमुखिनिजपरिवसु॥सबदुपेजिहियुअरुलपैननकुत

करसु॥१॥ मः१॥ चिलमिलविमिआरदुतीआठनी॥कालु

विअकलमनिगेरनमानी॥मनकमीनकमतगीनतुदगीआउपेदा

हिया॥ऐकुचीजुमुष्टेहिदेहिअवरजगचरीजनडाहिया॥पुगअ

बखमकुजैहिकमातिपेदाहिया॥सगननकदीबानमसतनतिडि

चडैसवाहिया॥अतसिदुनीआधुनकनमुपेदाहिया॥२॥ पछि

॥सबेवरतैचलतुचलतुवधाहिया॥परबुगमुपगमे

मरुगुरुमुखिजाहिया॥लखेसविदिकरसबदिनिसाहिया॥सापु

मनतअन
तुंकरती
अहिया

66

ਸਾਗਿਉ ਧਰੁ ਚਰੈ ਨਿਕਾਇਆ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾ ਰੁਸਾ ਭਿਰੰਗ ਸਾਇ
ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ਮਿਹਰ ਛਾਵਾਇਆ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਹਰ
ਸਦਕੁ ਰਖਾਇਆ ਨਾਨਕ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਪੁਸ ਮੈ ਭਾਇਆ ॥ ੨੬ ॥
ਕੁਮਾਰ १ ਧੰਨੁ ਸੁਕਾ ਗਦੁ ਕਲਮ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਭੰਡਾ ਧੰਨੁ ਮਸੂ ਧੰਨੁ
ਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਨਿਨਾ ਮੁਲਿ ਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲ
ਪਿਉ ਪਿਲੇ ਖੁਭਿ ਤੂੰ ਏਕੋ ਕਹੀ ਐ ਨਾਨਕਾ ਦੁਜਾ ਕਾਹੇ ਕੁੰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਤੁਧਾ ਬਿਭੁ ਦੁਜਾ ਕੇ ਨਾ
ਗਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥
ਯਖ ਅਗੋ ਚਰੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਅਗਿਆਨੁ
ਭਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੋਲਿ ਲੈ
ਮੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਗਵਿ ਆਸ ਭਠਾਈ ॥ ਜਿਤੁ
ਇਹਿ ਸਚਿ ਆਤਿ ਤੁਕੋ ਲਗੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ
ਚਉਪਦੇ ੬੨ ਅਸਟਪਦੀ ਆਟ ਚੰਤ੧ ਵਾਰ੧ ਜੁਮਲ ਜੋੜ ੭੨

ਮਨਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥

੫੨

॥ਪੰਚਪਦੇ॥

॥ਸੇਵੀਲੇ

ਪ੍ਰਾਣਗਾਇਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਭਗਤਿਦਾਨੁਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨਾ॥
 ਗਾਉ॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਿਗਦਿਸੈਸਰਾਇਚਾਥੈਕੁੰਠਭਵਨਚਿਤ੍ਰਸਾ
 ਸਪਤਲੇਕਸਮਾਨਿਪੁਰੀਅਲੋ॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਲਛਮੀਕੁਆਰੀਚੰਦ
 ਰਜੁਦੀਵਜੇਕੰਉਤਕੁਕਾਲੁਬਪੁਜਾ॥ ਕਿਟਵਾਲੁਸੁਕਰਸਿਰੀ॥ ਸੁਐ
 ਰਾਜਾਸੀਨਗਹਰੀ॥ ੧॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਲੁਬ੍ਰਹਮਚਤੁਰਮੁਖੁਡੰ
 ਢਾ॥ ਜਿਨਿਬਿਸੁਸਸਾਰਗਚੀਲੇ॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਸੁਬਾਵਲਾਜਗਤਗੁਰੁ
 ਤਸਾਰਖਾਗਿਆਨੁਭਾਖੀਲੋ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਜਾਂਚੈਰੰਗੀਆ॥ ਦੁਆਰੈਚਿਤ੍ਰ
 ਪਤੁਲੇਖੀਆਧਰਮਰਾਇਪਰੁਲੀਪਤਿਹਾਰੁ॥ ਸੁਐਸਾਰਾਜਾਸੀਗੋਪਾਲ
 ॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਣਗੰਧਰਿਖੀਬਪੁਜੇਛਾਛੀਆਗਵੰਤਆਛੋ॥ ਸ
 ਥੰਸਤਥਪੁਪੀਆ॥ ਅਨਗਰੁਆਅਖਾੜਮੰਡਲੀ॥ ਕਬੇਲਬੇਲ
 ਰੀਕਾਛੋ॥ ਚਉਰਫੂਲਜਾਂਚੈਹੈਪਰਵਣੁ॥ ਚੇਹੀਸਕਤਿਜੀਤਿਲੇਭਵ
 ਣੁ॥ ਅੰਡਟੁਕਜਾਂਚੈਭੁਸਮਤੀ॥ ਸੁਐਸਾਰਾਜਾਤਿਭਵਣਪਤੀ॥ ੩॥ ਜਾਂਚੈ
 ਘਰਿਕੁਰਮਾਪਾਲੁਸਪਸਠਨੀਬਾਸਕੁਸੇਜਾਵਾਲੁਆ॥ ਅਠਗਰਭਾਰਥ
 ਨਸਪਤੀਮਾਲਣੀ॥ ਛਿਨਵੈਕਰੋੜੀਮੇਘਮਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆ॥ ਨ
 ਖਪ੍ਰਸੇਵਜਾਂਚੈਸੁਰਸੁਰੀ॥ ਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਂਚੈਘੜਥਲੀਏਤੇਜੀਅ
 ਜਾਂਚੈਵਰਤਣੀ॥ ਸੁਐਸਾਰਾਜਾਤਿਭਵਣਪਤੀ॥ ੪॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਨਿ
 ਕਟਿਵਰਤੀਅਰਜਨੁਪੂਪਹਿਲਾਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰਦੁਨੇਜੈਸਿਧਥੁਪਗ
 ਣੀਪਰਥਥਾਨਵੈਹੋਥਾ॥ ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਹਰਿਘਰੀ॥ ਸਰਥਬਿਆਪਿਕ
 ਖਤਰਹਰੀ॥ ਪ੍ਰਣਵੈਨਮਦੇਉਤਾਰੀਆਇ॥ ਸਗਲਭਗਤਜਾਂਚੈਨੀਸਾਇ॥
 ੫॥ ੧॥ ਮਲਾਰਨਮਦੇਉਕੀ॥ ॥ਸਕਉਤੁਨਬਿਸਾਰਿਤੁਨਬਿਸਾਰਿ
 ਤੁ॥ ਬਿਨਰਿਤੁਨਬਿਸਾਰੇਰਾਮਲੀਆ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਆਲਾਵੰਤੀਇਪੁਕੁਮ

ਜੇਹੈ ਮੁਝ ਉਪਰ ਸਭ ਗੋਪਿ ਲਾਗੁ ਸੁਦੁ ਸੁਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇ ਭੈ ਕਰਾ ਕਰਉ
ਪੁਬੀ ਠੁਲਾ ॥੧॥ ਮੁਏ ਪੁਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁ ਗੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾ ਕੋਇ ਲਾਇ ਪੁ
ਅਮੋਕ ਉਛੇ ਛਕਤ ਤੇਰੀ ਪੈ ਜਾ ਪਿਛ ਉਡੀ ਹੋਇ ਲਾ ॥੨॥ ਤੁਜੁ ਦਰਿ
ਲੁਕਿ ਪਾ ਲੁਕਾਹਿ ਅਤੁ ਹੈ ਅਤਿ ਬੁਝਾਇ ਭੈ ਅਪਾਰ ਲਾ ਛੇਰੀ ਅਦੇ
ਨਾਮੋਕ ਉਪਡੀ ਅਨਕ ਉਪਿ ਛਵਾਰ ਲਾ ॥੩॥੧॥੨॥

ਤਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਲਰ ਬਲ

ਨਾਗਰਜਨ ਮੇ

ਤਿਥਿ ਖਿਆਤ ਚੰ ਸਾਗਰਿ ਦੋਰ ਮਗੋ ਬਿਦਗੁ ਨ ਸਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰ
ਸਲ ਲਾਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁ ਨੀਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੰ ਸੁਹਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਤ
ਰਜ ਲਹੇ ਸੁਹ ਸਹੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ ॥੧॥ ਤਰਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ
ਮਾਨੀ ਐਰੇ ਜੈ ਸੇਕਾਗਰਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਗਉ ਤੁਲਿਖੰ
ਤਿਹ ਉਪਰੇ ਪੁਜੀ ਐਕਾਰਿ ਨ ਮਸਕਾਰੰ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟਬਾ ਛਲ
ਛੇਵਤਾ ਤਿਤਹਿ ਬਾਨਸੀ ਅਸਪਾਸਾ ਅਬਾਥਿ ਪ੍ਰਪਰਧਾਨ ਤਿਹ ਕਰ
ਡਉ ਤਿਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਗਵਿਦਾ ਸੁਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥ ਮਲਾਰ ਗਵਿਦਾ
ਕੀ ॥

॥ ਗਰਿਜ ਪਤਿ ਤੇ ਉਜਨਾ ਪਦ ਮਕਵਲਾਸ ਪਤਿ ਤਾਸਾ

ਤੁਲਿਨਹੀ ਆਨਕੋਉ ॥ ਏਕਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਥਾਰਿ ਓਅਨੇ
ਨਭਰ ਪੁਰਿ ਸੋਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗਵਤੁ ਲੇਖੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇ
ਐ ਤਸਕੀ ਜਾਤਿ ਆਛੇ ਪਛੀ ਪਾਗ ਬਿਅਸਹਿ ਲੇਖੀ ਐ ਸਨਕ ਮਹਿ
ਖੀ ਐ ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮ ਨਾਸਪਤ ਦੀ ਪਾਗ ਜਾ ਕੈ ਈਦ ਬਕਰੀ ਦਕੁ ਲਗਉ ਰੇਖ
ਕਰਹਿ ਮਾਨੀ ਅਹਿ ਸੇਖ ਸਹੀ ਦਪੀਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਬਾਪ ਵੈਸੀ ਕਰੀ ਪੁਤ ਐਸੀ
ਗੀਤਿ ਪੁਰੇ ਲੋਕ ਪਰਸੀਯ ਕ ਬੀਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੁੰਟ ਬਕੇ ਛੇ ਛ ਸਭ ਛੇਰੇ
ਤਠਿ ਰਹਿ ਅਜਹੁ ਬੰਨਾਗਸੀ ਅਸਪਾਸਾ ਅਚਾਰ ਸਹਿਤ ਬਿਪ੍ਰਕਰ
ਡਉ ਤਿਤਿਨ ਤਨੈ ਗਵਿਦਾ ਸੁਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ॥੩॥੨॥ ਮਲਾਰ ਗਵਿਦਾ

ਅਲਤਾਪਿਅਰੂਪਾਨਨਾਥਕਵਨਭਗਤਿਤੋਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈ

ਮਗਤੇ॥੧॥ਗੁਰਾਉਮੈਲੇਕਪਰੇਕਹਾਲਉਧੋਉਆਵੈਗੀਨੀਟਕਹਾਲੇ
ਜਿਵਉ॥੧॥ਜੀਏਜੀਏਜੀਰਿਓਸੇਈਸੇਈਠਾਟਿਓਧੂਠੈਬਨਜਿਉਠਿਹੀ
ਈਠਾਟਿਓ॥੨॥ਕਹੁਗਵਿਸਰਾਇਓਜਬਲੇਖੇਮੇਜੀਏਜੀਏਕੀਨੇਸੇਈ
ਈਦੇਖਿਓ॥੩॥੩॥੪॥^{ਦਸ} ਨਾਮਦੇਉਜੀ२ ਗਵਿਦਸਜੀ३

ਅਲਜੇਤ੪

ਪੰਨੇ

ਪੰਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਕਾਨਜਾ॥

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿ

ਤਰਿਆ

ਮੇਰਾਮਨੁਸੰਤਜਨਾਪਗਰੇਨ

ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸ

ਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓ

ਮੇਰੈਮਨੁਤਰਿਤਰਿਰਾਮਨਾਮੁ

ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੰਨਾ

੭੮੨

ਖੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ ੫

ਮਨਜਾਪਤੁਰਾਮਗੁਪਾਲਾ॥

ਤਰਿਗੁਨਗਾਵਤੁਜਗਦੀਸ

ਭਜੁਰਾਮੋਮਨਿਰਾਮਾ॥

ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਉਪਗਚਾਟ

੭੮੩

ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥

ਤਰਿਜਸੁਗਾਵਤੁਭਗਵਨ

ਮਤਲਾ ੫

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨

ਗਾਈਐਗੁਲਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ

ਆਗਾਧਉਤੁਤੁਤਿਸੁਆਮੀ

ਬੀਰਤਿਪ੍ਰਭਕੀਗਾਉਮੇਰੀ

ਰਸਨਾ

੪ ਐਸੀਮਾਂਗੁਗੋਬਿੰਦਤੇ॥ ੭੮੪

੫ ਭਗਤਿਭਗਤਨਤੁੰਬਨਿਆਈ

੬ ਤੋਰੇਜਨੁਤਰਿਜਸੁਸੁਨਤਉਮਾਓਓ

੭ ਸੰਤਨਪਤਿਆਪਿਉਧਾਗਨਾਮੁ

੮ ਬਿਸਰਗਈਸਭਤਤਤਿਪਗਈ

੯ ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਤਰੇਪਰਨਾ

੧੦ ਸਾਧਸਰਨਿਚਰਨਚਿਤੁਲਾਇ

੧੧ ਤਰਿਕੇਚਰਨਤਿਰਦੈਗਾਇ॥

ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੩

੧੨ ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭਗਿਆਨ॥ ੭੮੫

੧੩ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਤਰਿਕੋਨਾਮੁ

੧੪ ਸਾਧੁਤਰਿਤਰੇਗੁਨਗਾਇ॥

੧੫ ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾਜਨ

੧੬ ਸਾਜਨਸੰਤਆਉਮੇਰੈ॥

੧੭ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥

੧੮ ਧਨਿਉਤਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੰਗਿ

੧੯ ਕੁਚਿਲਕਠੋਰਕਪਟਕਾਮੀ

ਘਰੁ ੪

੨੦ ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਮਸਕਾਰੈ

੨੧ ਨਾਜਾਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨ॥ ੭੮੬

੨੨ ਕਤਨਕਤਾਵਨਕਉਕਈ

੨੩ ਤੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਨਜਾਇ

੨੪ ਆਨਦਰੰਗਬਿਨੋਦਤਮਾਰੈ॥

੭੭੮

- ੨੫ ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਆਮੀਨੋਰੇ॥
 ੨੬ ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮਰੈਗਾਇਓ
 ੨੭ ਬੁਰਤਪਾਨੀਤਰਿਜਪਿਧੀਰੈ॥
 ੨੮ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਤਿਸੁਖਪਾਈ
 ੨੯ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰਸਨ
 ੩੦ ਕੁਤਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲ ੭੮੭
 ੩੧ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਤਾ॥
 ੩੨ ਅਵਿਲੋਕਓਗਮਕੋਮੁਖਾਰ
 ਮ ਘਰੁ ੫
 ੩੩ ਪ੍ਰਭਪੁਜੋਤਨਾਮੁਅਗਾਧਿ॥
 ਘਰੁ ੬
 ੩੪ ਜਗਤਉਧਾਰਨਨਾਮਪ੍ਰਿਅਤੋਰੈ
 ੩੫ ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੇਦਰਸਨ
 ੩੬ ਗੰਗਾਗੰਗਾਗੰਗਾਕੇਗੰਗਾ ਪਰਸਨਾ
 ਤਿਖਬੁਝਿਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨ ੭੮੮
 ਘਰੁ ੮
 ੩੭ ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇ
 ੩੮ ਪ੍ਰਭਕਠਨਮਲਨਦਤਨ॥
 ਘਰੁ ੯
 ੪੦ ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਲਲੁ
 ੪੧ ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਨਾ
 ੪੨ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉ
 ੪੩ ਅਹੰਤੋਰੋਮੁਖੁਜੋਰੋ॥

- ੪੪ ਤੰਤੇਜਾਪਿਮਨਾਤਰਿਜਪਿ
 ਘਰੁ ੧੦
 ੪੫ ਐਸੇਦਾਨੁਦੇਤੁਜੀਸੰਤਤੁ
 ਘਰੁ ੧੧
 ੪੬ ਸਤਜਸੁਭਾਏਆਪਨਅਏ
 ੪੭ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਗੰਮਿਲਨਦੁੰਦੁੰ
 ੪੮ ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਾਮਗਾਮਗਾ
 ੪੯ ਜਨਕੋਪ੍ਰਭਸੰਗੇਅਸਨੇਤੁ
 ੫੦ ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰਚਰ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਟਪਦੀਆ॥
 ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖੁ
 ੨ ਜਪਿਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
 ੩ ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਵੇ
 ੪ ਮਨੁਤਰਿਰੰਗਿਰਾਤਗਵੇ
 ੫ ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਲਿਚਲੁ
 ੬ ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿਅੰ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਤਲਾ ੫ ਛੰਤਾ॥
 ੧ ਸੇਉਧਰੇਜਿਨਰਾਮਪ੍ਰਿਅੰ

ਖੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਾਰਸਲੇਕਾਨਾ ਲਿਖਤ ੭੮੨

ਲਾਭ ਪਉੜੀ ੧੫

ਸਲੋਕ ੩੦

ਜੈਤਰੁ ਮਲਾ

੬੨ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੧੨ ਮਃ ੪

੫੦ ਮਃ ੫

੬੨

੬ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਃ ੪

੧ ਓਤ ਮਃ ੫

੧ ਵਾਰ ਮਃ ੪

੭੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭਾਲੀਭਗਤਾ ਕੀ

ਨਾਮ ਦੇਵੀ ਜੀ॥

੧ ਅੰਤਰੰਗ ਮਹਾਦਿਅੰਤਰੰਗਾ ੭੮੬

0267

१६ साति नमुकरता पुरा निरुद्ध निरुद्धै
रुअकाल मुगति अजुनी सैबं गुगपुसादि

कानन मण्डल ४

॥ चउपदे ॥

अरु १

मेरा मनुसा पज नमिलि हरिआ ॥ चउ कलि
लि कलि कलि सा पज न कलि मिलि संगति पारि
उरिआ ॥ १ ॥ राहा ॥ हरि हरि कि पाकरहु प्रभ अपनी
मसा पज न पग पारिआ ॥ पनु पनु सा पज न हरि प
जाति आ मिलि सा पु पति तउ पारिआ ॥ १ ॥ मनु आ चले
बहु बहु बिधि मिलि सा पु वस गति करिआ ॥ जित
उतु पसारि ॥ बि पकि गसि मी न वस गति पारिआ ॥ २ ॥
रि के संत संत बल न के मिलि संत न मल लगी आ ॥
मै दुग्गु गाई आ सभ न करि जितु सा बुनि कपहु करिआ
॥ ३ ॥ असत किलि लाटि लिखि आ पुरि ठ करि गुग सति गुग
न उर पारिआ ॥ स बु दाल दु दु धरं ज प्रभु पारि आ न न न क
न मिलि पारिआ ॥ ४ ॥ १ ॥ कानन मण्डल ४ मेरा मनु संत ज
न पगरे ना हरि हरि क षा सुनी मिलि संगति मनु के रा हरि री गिडे
॥ १ ॥ राहा ॥ हम अचि त अचे त न ज न हि गति मि ति गु रि की ऐ
सु चित चिते ना ॥ प्रु डि दी न दारि आ लि की ॥ अंगी कृतु म नि हरि
हरि न मुज पे ना ॥ १ ॥ हरि के संत मिलि म न प्री त म कटि टे व
पै अरा ते ना ॥ हरि के संत मिले हरि मिलि आ म की दे पति त
प दे ना ॥ २ ॥ हरि के ज न उ त म ज गि क ही आ हि ज न मिलि आ
प ष र से ना ॥ ज न की म हि मा ष र नि न सा क उ ॥ ३ ॥ उ त म हरि
हरि के ना ॥ ३ ॥ तु म हरि सा ह व डे प्रु भु आ मी ह म व ल ज रे र

ਸਿਦੇ ਨਾਜਨ ਨਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਦੁਲਾਦਿ ਵਖਰੁ ਹਰਿ
 ਲੇਨਾ ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨਗ ਮਨ ਮਪਰ
 ਸਾਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ
 ਹਾਉ ॥੫॥ ਮਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਓਨ ਮੁਨਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਕਿਰਪਾ ਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁਭਾਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਉਦਾ
 ਏ ਮਿਲ ਨਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥ ਮਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤਨੇ
 ਲੀਏ ਹਮਰਾ ਸਾਕਿ ਲਾਭਿ ਖਟਹ ਨਭ ਏ ਬਿਨ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਟਿਗੇ
 ਇਆ ਕੇ ਠਾਸਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮਾ ਕਿਰਮਾ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ
 ਖਮੁਗ ਧਰ ਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸਾ ਅਵਗਨੀ ਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਸੰਤ ਸੰਤ
 ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸਾ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸ ਰਿਤੇ
 ਉਚਹ ਮਨੀ ਚਾਬਿ ਖਿਆਸਾ ਮਹਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ
 ਨਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਓਗੁਰਵਾ ਕਾਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗ
 ਸਰਿਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਇ ਓਸ ਭੁਝਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ
 ਪਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇ ਰੋਘ ਟਿਘ ਟਿਗ ਮੁਰਵਿ ਓਗੁ ਪਲਾ ਕਾਹਰਿ ਕੇ ਸੰ
 ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜ
 ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੇਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਓਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਕਰ ਸਾਕ
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆਜੈ ਸੇਗ ਉਦੇ ਬਿਬ ਫੁਕਾ ਕ
 ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਉਤਮ ਜਨ ਕਜਨ
 ਕਾਤਿ ਨਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ਫੁਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ
 ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਹਰਿ ਗਾਖਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨ ਅਪ
 ਕਾਜਨ ਨਨਕ ਕੇ ਸਖਾਹਰਿ ਭਾਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧ ਪਪਹਰਿ ਸਕ
 ॥੪॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੈ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ

ਗਿਆਰਿਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗਾੜੇ ਵੇੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀ
ਗਿਯੁ ਜੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਭਗਮਿ ਭਗਮਿ ਬਹੁ ਮਿਥਿਆ
ਬਧੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਤੋ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੈ ਸੇ ਤਰ ਵਰ ਕੀ ਤੁਛ ਢਾਇਆ
ਨਮਾਹਿ ਬਿਨਾ ਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
ਨ ਉਤਮਾਜਿ ਨ ਮਿਲਿਆ ਮਾਨਿਹੋਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਪਰ ਚੈਰਾ ਮੁਰ
ਵਿਆਪਣ ਅੰਤਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਗਾਮੁਰ ਵਿਆਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥
ਰਿਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿ ਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਗੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ
ਗੰਗੁਲ ਹੋਨ ਉਤਰੈ ਕ ਬਹੁ ਹਰਿਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿ ਤਕਹੀ
ਤਿ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਾ ਪੁਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਤਪੁ
ਤਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਮਨ ਮ
ਗੰਨਾ ਥਾ ॥ ਯੁਮਨ ਘੋਰ ਪਰੇ ਬਿਖਾ ਬਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਫਿ
ਰੀਏ ਦੇਹਾ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਤੁ
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮਪਾ ਪੀਪਾ ਥਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾ ਬਿਖਿਆ ਲੇਭਿ ਲੁਭ
ਕਾਸਟ ਲੇਹਤ ਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅ
ਮ ਅਗੋਚਰ ਹਮ ਢੁੰਢਿਹ ਹੋ ਪਾਈ ਨਹੀ ਹਾਥਾ ॥ ਤੁਪਰੈ ਪਰੈ ਅ
ਪਰ ਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੁਆ ਪਨ ਜਾਨਹਿ ਅਪਿ ਜਗੰਨਾ ਥਾ ॥ ੨ ॥ ਅ
ਵਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪਾਥਾ ॥
ਹਰਿਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿਹਰਿ ਜਪਿ ਓਅਕ ਥ
ਕਥਾ ਥਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਹਮਰਾ ਖਿਲੇਹੁ
ਜਗੰਨਾ ਥਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਹਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਥੁ ਜਨ ਸਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਗੁਰ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪

ਪੜਤਾਲਾ ॥

ਘਰੁ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਨਜਾਪਦੁ

੭੮੨

ਪਾਲਾਹਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਾਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਘਾਤਿਟਕਸ
॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਅਗਮਅਗੋਚ
ਏਕਜੀਹਕਿਆਕਥੈਬਿਚਾਰੀਰਮਰਮਰਮਰਮਲਾਲਾਤੁਮ
ਜੀਅਕਥਕਥਾਤੁਤਤੁਹੀਜਾਨਹਿਹਉਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿਯ
ਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਹਮਰੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਖਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸੰਤ
ਰੇਮਨਿਤਨਿਜੀਹਹਰਿਹਰੇਹਰੇਰਮਨਮਧਨੁਮਾਲਾਜਾਕਉਭ
ਤਿਨਿਲੀਓਰੀਸੁਹਾਗੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰੇਗੁਨਗਾਵੈਗੁਰਮਤਿ
ਬਲਿਬਲੇਹਉਬਲਿਬਲੇਜਨਨਨਕਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿਯ
ਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੧॥੭॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਗੁ

ਵਹੁਜਗਦੀਸਾਏਕਾਜੀਹਕੀਚੈਲਖਬੀਸਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜ
ਦਿਜਪੀਸਾਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪੀਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕ
ਆਮੀਹਮਲਾਇਹਰਿਸੇਵਾਹਰਿਜਪਿਜਪੇਹਰਿਜਪਿਜਪੇ
ਜਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ਤੁਮਰੇਜਨਗਮੁਜਪਹਿਤੇਉਤਮਤਿਨ
ਹਉਘੁਮਿਘੁਮੇਘੁਮਿਘੁਮਿਜੀਸਾ॥੧॥ਹਰਿਤੁਮਵਭਵਭੇਵਭੇ
ਉਚੇਸੋਕਹਹਿਜਿਤੁਪੁਭਾਵੀਸਾਜਨਨਨਕਅੰਮਿਤੁਪੀਅਗੁਰਮ
ਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਸਾਬੀਸਾ॥੨॥੨॥੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ

ਭਜੁਰਾਮੋਮਨਿਰਾਮਾਜਿਸੁਰੂਪਨਰੇਖਵਭਾਮਾਸਤਸੰਗਤਿ
ਉਭਜੁਰਾਮਾਬਭੋਹੋਭਾਗਮਥਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗਿਰਿਸ
ਰਿਹਰਿਹੋਤੁਜਾਸੁਤਿਤੁਘਰਿਆਨਦੇਆਨੰਦਭਜੁਰਾਮਰਮਰਮ
ਮਨਮਗੁਨਗਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁ
ਹੋਤੁਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭਜੁਰਾਮਰਮਰਮਾ॥੧॥ਸਭਸਿਸਭਿ
ਹਰਿਤੁਮਕਿਰਪਾਲਕਰਤਾਸਭੁਤੁਤੁਤੁਰਾਮਰਮਰਾਮਾਜਨ

ਸਰਣਾਗਤੀਏਪੁਗੁਰਮਤੀਭਜੁਰਮਰਮਰਮਸਾ॥੨॥੩॥੬॥
 ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਉਪਗਚਾਟਾਜਿਤੁਮਿਲਿ
 ਰਿਪਧਰਬਾਣਾਭਜੁਰਿਰਸੁਰਸਹਰਿਗਾਟਾਹਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲ
 ੧॥ਗਹਾਉ॥ਖਟਕਰਮਾਕਿਰਿਆਕਰਿਬਹੁਬਹੁਬਿਸਥਾਰਸਿਧ
 ਧਿਕਜੇਗੀਆਕਰਿਜਟਜਟਾਜਟਜਾਟਾਕਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐ
 ਰਿਬ੍ਰਹਮਜੇਗੁਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸੰ
 ਜਨਖੋਲਿਖੋਲਿਕਪਾਟਾ॥੧॥ਤੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਅਤਿਅਗ
 ਤੁਭਰਪੁਰਿਗਹਿਅਜਲਥਲੇਹਰਿਇਕੁਇਕੋਇਕਏਕੈਹਰਿ
 ਭਾਤੁਜਾਣਹਿਸਭਾਬਿਧਿਬੂਝਹਿਅਪੇਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭ
 ਘਟਿਘਟੇਘਟਿਘਾਟੇਘਟਿਹਰਿਘਾਟਾ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾਮਹ
 ਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋਹਰਿਹਰਿਅਗਸਅਗਾਧੋਸਤਿ
 ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਧੋਪੁਰਿਹੋਹੋਲਿਖੋਲਿਲਾਧੋ॥੧॥ਗਹਾਉ॥
 ਬਿਖੁਮਾਇਆਸਾਂਚਿਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਭਜੁਸੰ
 ਤਸੰਤਸੰਗਤੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸਾਧੋਜਿਉਫੁਹਿਪਰਸਮਨੁਰ
 ਭੇਕਚਨਤਿਉਪਤਿਤਜਨਮਿਲਿਸੰਗਤੀਸੁਧੋਵਤਗੁਰਮਤੀਸੁ
 ਧਾਧੋ॥੧॥ਜਿਉਕਾਸਟਸੰਗਿਲੋਹਾਬਹੁਤਰਤਾਤਿਉਪਾਪੀਸੰਗਿਤ
 ਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਾਧੋਚਾਰਿਬਰਨਚਾਰਿ
 ਅਸਮਹੈਕੋਈਮਿਲੈਗੁਰੁਗੁਰਨਾਨਕਸੇਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲ
 ਤਰਾਧੋ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਜਸੁਗਾਵ
 ਪੁਭਗਵਾਨਾਜਸੁਗਾਵਤਪਾਪਲਹਾਨਾਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿ
 ਜਸੁਕਾਨਾਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਨਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਤਿਰੇਜਨਧਿਆ
 ਵਹਿਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਤੇਸਾਧੂਸੁਖਪਾਵਹਿਜਪਿਹਰਿਹ
 ਰਿਨਮੁਨਿਧਾਨਾਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤੇਗੀਆਮਿਲਿਸਾਧੂ

ਸਾਧ ਜਨ ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੁਸੁ ਆਸੈ
ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇਰ ਵਾਸਿ ਪੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨਾਤਿ ਨ ਸੇਵ
ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ
ਵਾਨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹਲਾਖ

ਪਰੁ ੨ ॥ ਚਉ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਾਈ ਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ

ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕ ਉਭੇਟ ਤੋਹਿ ਸਿਗਲ ਸਿ

॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨ ਹਿ ਸਾਧਾ ਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਪੀ ਖਿ

ਹਿਤ ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕ ਉਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਆਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕ ਉਦੁਖੁ ਨ ਧੀ

ਲੁ ਸੁਖ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ

ਨ ਚਾਖੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੀਮਾਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਾਤਿ

ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਉਤੁਤੁ ਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਗਤ ਸਾਸਿ

ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸਿ ਭੀ ਨ ਮਾਜਕ

ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਾਕੁ ਰਭੇ ਏਕ

ਚਨਾਂਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੇਈ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਮਤੁ ਜਾ ਕ ਉਗ

ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇ

ਜਿਨਿ ਨ ਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ਅਨਿਕ ਬਰ ਕਾਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤ ॥ ਉਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋ

ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਾਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ

ਕਿਪਾਉਤਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰਿਦੇਹਨਸੇ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਮਨੁਪਰਬੋਧਾ॥੨॥ਤਿਸਨਨਬੁਝੀਬਹੁ
ਮਾਇਆਨਮੁਲੈਤਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬ
ਦ੍ਰਿਅਾਲਾਕਪੁਨਾਨਕਤਉਢੁਟੇਜੰਜਾਲਾ॥੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾ

ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀਮੰਗੁਗੋਬਿਦਤੇ॥ਟਹਲਸੰਤਨਕੀਸੰਗੁਸਾਧੂਕਹ
ਨਮੰਜਪਿਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਪੁਜਾਚਰਨਾਠਾਕੁਰਸਰਨਾ॥
ਸ਼ੀਕੁਸਭਜੁਪ੍ਰਭਜੀਉਕਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਹੋਤਇਹਦੁਰਲਭਦੇ
ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮਾਇਆਕਰੇਹੀ॥੨॥ਅਗਿਆਨਭਰਮੁਬਿ
ਸੈਦੁਖਡੇਗਾਜਾਕੈਹ੍ਰਿਦੈਬਸਹਿਗੁਰਪੈਗਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਸੁਗਿ
ਭੁਧਿਅਇਆਕਪੁਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਗਤਿਭਗਤਨਪੁੰਬਨਿਆਈ॥ਤਨ
ਨਗਲਤਭਏਠਾਕੁਰਸਿਉਆਪਨਲੀਏਮਿਲਾਈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥
ਵਨਹਾਰੀਗਾਵੈਗੀਤਾ॥ਤੇਉਧਰੇਬਸੇਜਿਹਚੀਤਾ॥੧॥ਪੇਖੇਬਿੰਜ
ਪਰੇਸਨਹਾਰੈ॥ਜਿਹਭੇਜਨੁਕੀਨੇਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ॥੨॥ਅਨਿਕਸ੍ਰ
ਗਕਛੇਭੇਖਧਰੀ॥ਜੈਸੇਜਾਤੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਾਗੀ॥੩॥ਕਹਨਕਹਵ
ਨਸਗਲਜੰਜਾਗਾਨਾਨਕਦਾਸਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰ॥੪॥੫॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਰੇਜਨੁਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਉਮਾਹਿਓ॥
ਗਹਾਉ॥ਸਨਹਿਪ੍ਰੀਸੁਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਸੋਭਾਜਤਕਤਪੇਖਉਆ
ਹਿਓ॥੧॥ਸਭਤੇਪਰੈਪਰੈਤੇਉਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਿਓ॥੨॥
ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਓਭਗਤਨਕਉਜਨਸਿਉਪਰਦਾਲਾਹਿਓ॥੩॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਵੈਗੁਣਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਨਪਹਿਆਪਿਉਧਰਨਅ
ਹਿਓ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਦਰਸਨਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਹਰਿਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿ

੭੮

ਜਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਕਾਟੋਰ ਗਭ ਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ^{ਤਰਿ} ਅਭਿਯੁਧਾਰਿਓ
ਅਸਾਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤ ਪੁਧਾਇਓ ॥ ੨ ॥
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥ ੩ ॥
ਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਫਿਸਾਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਗਈ ॥ ਜਥੇ
ਧਸੰਗ ਉਸਾਰਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਕੇ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਫਿਗਾਨ
ਲਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਾਨਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੇ ਸੇਭ ਲਮਾਨਿ
ਹਸੁ ਮਾਤਿ ਸਪੁ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਾਹਿਰ ਵਿਗਹਿ ਅਪ੍ਰਭੁ ਏ ਕੈਧ
ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਫਿਗਾਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਕੁਰ ਜੀਓ ਤੁਹਾਰੇ ਪਰਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮਾਰੈ ਉਪਰਤੁ ਮਗੀਓ
ਮਗੀ ਸਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਗੀ ਆਸ ਭਰੇ ਸਾਤੁ ਮਗਾਤੁ ਮਗਾ
ਮਾਰਿ ਦੇ ਲੈ ਪਰਨਾ ਤੁਮਰੇ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇ ਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਾਉ
ਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਗੀ ਦਾਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖ ਪਾਵਉ
ਪਾਲਤੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਨਾ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਮੁਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ
ਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਧਸਰ ਨਿਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ
ਨਾਨਾ ਮਮਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਦਿਖਾਓ
ਜੋ ਬਾਨਿ ਧਾਨਿ ਬਹੁ ਰਿ ਬਹੁ ਰਿਠਿ ਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਪਾਇਆ
ਤਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਪੈ ਸਾਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ
ਸੁਕੀ ਨਿਆਈ ਕੂਮਿ ਮੇਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਜੇਵਰੀ ਕਈ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇਆ ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ ਸੰਤਿ
ਤਿਸਿ ਮਾਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਅਸੰ
ਪੁਰਨ ਕੇਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪੁਨ ਦਾਨੁ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ

ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ਪਸੰਤ ਪਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਜਿ ਕਾ ਲੁਨ ਖਾਇ
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਥੀ ਐਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭਾਗਿ ਅ
ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈ ਐਸਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਭਾਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸੁਮਨ ਸੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀ
ਰਹਿ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਗੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ
ਗੀਤ ਨੁਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੂਰ
ਹੋਵੈ ਅਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧ ਸੰਗ

ਉਨਿ ਧਿਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀ ਅਕੈ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਰੇ ਨੁਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਕਿਲਾ ਬਿਖਰੈ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ
॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾ

ਇਆਨਤ ਨੁਧ ਨੁਪਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਪਾਈ ਤਉ ਤਕ ਹਾਏ ਭਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਅਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸ
ਗਲਤਿ ਅਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇ ਓਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥

੩ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਇ ਸ
ਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾਇ ਕਾਂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੰਦਾ ਦੁਖ ਸਹ
ਜ ਮੁਗਤਿ ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਹ
ਰਿਮਿਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮੁ ਲਜਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ
ਰਿਦਭਾਇ ਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥ ੩ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਗੰਗਿ ਬਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਜਨਾ ਸੰ

ਤ ਅਉ ਮੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੰਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮ ਲਾ

ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਪਰ ਉਮਾ ਬੈਚੈ ਚੰਦ ਨਾਗਿ ਹਿੰਦ
ਅਧੇਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲਾ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜ ਜਉ ਪੈ
ਨੇਰੈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੈ
੪ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇ

ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਭ
ਸਾਰ ਸਾਗਰਾਉ ਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਗਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ
ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨੇ ਨ ਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰ
ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿ ਤ ਉਧਾਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਦੁ ਖਰ
ਪਾਇ ਓਸੁ ਖੀਨ ਨ ਕਹੁ ਰਿਨ ਆਇ ਤ੍ਰਾਇ ਓ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੭ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਗੀ
ਟਿਜਾ ਪਤਾ ਪਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਇਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਮੇਰਿ ਅਨਾਥ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੇਰਿ ਤਿਆ
॥ ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੇਵ
ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੇ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨ
॥ ਨਾਨਕੁ ਜਚਿ ਕੁਹਰਿ ਹਰਿਨ ਮੁਮੰਗੈ ਮਸਤਕੁ ਅਨਿਧਿ ਰਿਓ ਪਰ
ਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੮ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਚਿਲ ਕੋਠਰ

ਪਟਕਾ ਮੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਭ
ਰਬੁ ਸਗਨਿ ਜੋਗੁ ॥ ਤੁਰਾ ਖਾਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਜਾਪਤਾ
ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਢੁਟ ਕਾਰਾ ਗਰਤ ਘੋਰ ਅਧੇ
ਕਾਢੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੯ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘੁਰੁ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਗ ਇਨ ਨਗ ਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ
ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਐਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੇਰਿ ਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਕ

ਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐਅੰਤੁਨਹੀਕਛੁਪਾਗੈਲਖਲਖਲਖਕਈਕੋਰੋ
ਰੋਐਸਬੀਚਾਗੈ॥੧॥ਬਿਸਮਾਬਿਸਮਾਬਿਸਮਾਹੀਰਈਹੈਲਾਲਗੁਲਾ
ਗੰਗਾਕਪੁਨਾਨਕਸੰਤਨਰਸੁਆਈਹੈਜਿਉਚਾਖਿਗੁੰਗਾਮੁਸ
ਗੈ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਨਜਾਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭ

ਬਿਨੁਅਨਾਉਚਨੀਚਸਭਪੇਖਿਸਮਾਨੇਮੁਖਿਬਕਨੇਮਨਿਮਾਨ॥੧॥
ਭਾਉਘਟਿਘਟਿਪੁਰਿਗਹੇਸੁਖਸਾਗਰਭੈਭੰਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾਮਨ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਕ੍ਰਮੁਨਸਿਓਮੰਤ੍ਰਦੀਓਹੁਰਕਾਨਾ॥੧॥ਕਰਤਰਹੇਕ੍ਰ
ਤਗਕਰੁਣਮੈਅੰਤਰਜਾਮੀਗਿਨਾਅਠਪਹਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵੈ
ਮੰਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨਾ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫

ਕਪਨਕਹਾਵਨਕਉਕਈਕੇਤੈ॥ਐਸੇਜਨੁਬਿਰਲਹੈਸੇਵਕੁਜੇਤਤ
ਜਗਕਉਬੇਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਨਾਹੀਸਭਸੁਖਹੀਹੈਰੇਕੈਕੈਕੀਨੇ
ਤੈ॥ਬੁਧਨਾਹੀਸਭਭਲਾਹੀਹੈਰੇਹਰਨਾਹੀਸਭਜੇਤੈ॥੧॥ਸੋਗੁਨਾਹੀ
ਸਦਾਹਰਖੀਹੈਰੇਛੋਭਿਨਾਹੀਕਿਛੁਲੇਤੈ॥ਕਪੁਨਾਨਕਜਨੁਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਹੈਕਤਅਵੈਕਤਰਮਤੈ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫

ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਖਿਸਰਿਨਜਾਇ॥ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਤਿਹ
ਸੰਗੋਮੋਹਨੀਮੋਹਿਹੀਮੋਹੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਪਹਿਕਹਉਭਿ
ਬਾਉਅਪੁਨੀਤੇਉਤੇਉਗਹੇਰਹੇਅਟਕਾਇ॥ਅਨਿਕਭੰਤਿਕੀਏ
ਕੈਜਾਲੀਤਾਕੀਗੰਠਿਨਾਹੀਛੋਰਾਇ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਨਾਨਕਦਾ
ਸੁਆਇਓਸੰਤਨਾਹੀਸਰਨਾਇ॥ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਭਰਮਮੋਹਮਾ
ਇਆਲੀਓਕੰਠਿਲਗਾਇ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫

ਅਨਦਰੰਗਬਿਨੋਦਹਮਾਰੈ॥ਨਮੋਗਵਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਵਨੁਨਾ
ਮੁਹਮਾਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਗਿਆਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨ
ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈਕਾਰਜਸਦਾਰੈ॥ਹਰਿਨਾਮੋਸੇਭਾਨਮੁਬਡਾਈਭਉਜ

ਭਾਬਿਖਮੁਨਮੁਹਰਿਤਾਰੈ॥੧॥ਅਗਮਪਦਾਰਥਲਾਲਾਮੋਲਾਭਿ
 ਪਰਾਪਤਿਗੁਰਬਚਨਾਰੈ॥ਕਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਮਗਨ
 ਏਹੀਅਰੋਦਰਸਾਰੈ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
 ਸੁਆਮੀਨੇਹੋ॥ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਭਨਕੈਸੰਗੋਥੈਰੈਕਾਜਿਭੁਰੋਕਹੈ
 ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਨਾਮਾਬਿਨਜੇਤੋਲਪਟਾਇਓਕਿਛੁਨਜੀਨਹੀਕਛੁਭੈ
 ਅਗੈਰ੍ਹਿਸਟਿਅਵਤਸਭਪਰਗਟੀਈਹਾਂਮੋਹਿਓਭਰਮਅਪੋਰੋ
 ॥ਅਟਾਕਿਓਸੁਤਥਨਿਤਾਸੰਗਮਾਇਅਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਹੁਥਿਸੇਰੋ
 ਕਪੁਨਾਨਕਏਕੈਭਾਰੋਸਓਥੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰਹੁਚੁਮੈਰੋ॥੨॥੬॥
 ॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੋਚੰਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮਹੈਗਾਰਿਓਭੁ
 ਗੀਟੇਕਭਰੋਸਾਠਾਕੁਰਸਗਨਿਤੁਮਾਗੀਆਹਿਓ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜਨਮਜਾ
 ਮਕੇਮਹਾਪਰਾਢਤਦਰਸਨੁਭੇਟਿਮਿਟਾਹਿਓ॥ਭਾਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਆ
 ਓਜੀਆਗਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੧॥ਕਉਨੁਕਹੈਤੁਮਤੇਕਛੁਨਾ
 ਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਰੰਗਹੁਪਰਸਨਾਮੁਨਾਨਕਲੈਲਾ
 ਓ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਭਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਪਿਧੀਰੋ
 ਬਿਨਸੈਮੋਹਭਰਮੁਦੁਖਪੀਰੈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਗੁਰਕੇ
 ਹਨ॥ਜਤਕਤਪੇਖਓਤੁਮਗੀਸਰਨਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗ
 ਆਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਕਾਨੜਾਮ
 ਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁਖਪਾਈਐ॥ਸਾਧਜਨਾਮਿਓ
 ਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਿਦੈਬਸੈਗੋਲਗ
 ਸੰਤਨਕੇਮਾਥਾਮੋਰੋ॥੧॥ਪਾਰਥੁਹਮਕਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
 ਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰਸਨਾ॥ਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤੀਅ
 ਅਨਕਉਸੰਤੋਖੁਪ੍ਰਭਦਰਸਨਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਕਰਨਨਿਪੁਰਿਗਹਿਓ

ਤਮਕਲਮਲਦੇਖਸਗਲਮਲਹਰਸਨਾਪਾਵਨਧਾਵਨਸੁਆਮੀਸੁਖ
ਭਾਅੰਗਸੰਗਕਾਇਆਸੰਤਸਰਸਨਾ॥੧॥ਸਰਨਿਗੀਪੁਰਨਅਥਿਨਾ
ਆਨਉਪਾਵਥਕਿਤਨੀਕਰਸਨਾਕਰਗਹਿਲੀਏਨਾਨਕਜਨਅ
ਨਾਨਪਘੋਰਸਾਗਰਨੀਮਰਸਨਾ॥੨॥੧੦॥੨੬॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫

ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲਗਰਜਤਮਰਜਤਮੀਚੁਅਨਿਕਬਰੀ
॥੧॥ਗਾਉ॥ਅਹੰਮਤਅਨਰਤਕੁਮਿਤਹਿਤਪੀਤਮਪੇਖਤਕੁਮੁਖ
ਗੀਆ॥੧॥ਅਨਿਤਾਥਿਉਹਾਰਅਚਾਰਥਿਧਿਜੀਨਤਮਮਮਦਮ
ਕੇਪਜਗੀਆਕਰੁਣਕ੍ਰਿਪਾਥੋਗੁਪਾਲਦੀਨਬੰਧੁਨਾਨਕਉਧਰੁਸਗਨਿ
ਗੀਆ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾ

ਗਾਹਿਥਿਸਰਤੇਹੀਹਾਨਿ॥੧॥ਗਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਤਿਆਗੀਅਨਲਾਗ
ਅਮ੍ਰਿਤੋਤਾਰਿਕੁਮਿਪਾਗਾਹਿ॥ਥਿਖੈਰਸਸਿਓਆਸਕਤਮੁੜੇਕਾਹੇਸੁ
ਆਨਿ॥੧॥ਕਾਮਿਕ੍ਰਿਪਿਲਾਭਿਥਿਅਪਿਓਜਨਮਹੀਕੀਖਾਨਿ॥ਪਤਿਤ
ਪਵਨਸਗਨਿਆਇਓਉਧਰੁਨਾਨਕਜਾਨਿ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ ਕਾਨੜ
ਮਹਲਾ੫ ਅਵਿਲੋਕਉਗਮਕੋਮੁਖਾਰਥਿਦਾਥੇਜਤਥੇਜਤਰਤਨੁ

ਗਾਇਓਥਿਸਗੀਸਭਚਿੰਦਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਦੈਧਾਗਿਉਤ
ਰਿਅਦੁਖੁਮੰਦਾ॥੧॥ਰਾਜਧਨੁਪਰਵਰੁਮੇਰੈਸਰਬਸੋਗੋਬਿੰਦਾ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾਇਓਨਾਨਕਠਿਰਿਨਮਰੰਦਾ॥੨॥੧੩॥੩੨॥

ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਥਪੁਜਹੋਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਹਰਿਪਾਵਹੁ
ਮਨੁਅਗਾਧਿ॥ਜਗੁਜੀਤੋਹੋਹੋਗੁਰਕਿਰਪਾਧਿ॥੧॥ਗਾਉ॥ਅਨਿਕ
ਪੁਜਾਮੈਥਹੁਥਿਥਿਥੇਜੀਸਾਪੁਜਾਜਿਹਰਿਭਾਵਾਸਿ॥ਮਾਟੀਕੀਇਹਪੁ
ਤੀਜੋਗੀਕਿਆਏਹਕਰਮਕਮਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਥਾਹਪਕਰਿਜਿਸੁਮਾਰਗਿਪਵ
ਪਸੋਤਪੁਜੰਤਮਿਲਾਸਿ॥੧॥ਅਵਰਓਟਮੈਕੋਇਨਸੁਭੈਇਕਹਰਿਕੀਓ

ਟਮੈਅਸਾਅਕਿਆਦੀਨੁਕਰੇਅਹਦਾਸਿਆਜਉਸਭਘਾਟਿਪੁਰੁਨਿ
ਸਾਪੁਭਚਰਨਨਕੀਮਾਨਿਪਿਆਸਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੀਅਨੁ
ਤੁਮਹਾਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਸਾ॥੨॥੧॥੩੩॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫

ਘਰੁ੬

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਗਤਉਧਰਨਨਾਮਪਿਆਤੇਗੈਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਹਰਿਕੈਰੇ
ਰੰਗਰੰਗਰੰਗਅਨੁਪੇਰੈਕਾਹੇਰੇਮਨਮੋਹਿਮਗਨੇਰੈਨੈਨਦੁਦੇਖੁਸਾ
ਰਸੇਰੈਸੇਖਵੈਜਿਸੁਲਿਖਤੁਲਿਲੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉਸੇਵਉਸਾਪਸੰਤ
ਰਨੇਰੈਥਾਢੁਪੁਰਿਪਾਵਿਤਕਰੇਰੈਅਠਸਠਿਮਜਨਮੈਲੁਕਦੇ
ਸਿਸਾਸਿਧਿਅਵਦੁਮੁਖੁਨਹੀਮੋਰੈਕਿਢੁਸੰਗਿਨਚਲੈਲਾਖਕੇ
ਪੁਰਜੀਕੋਨਾਮੁਅਤਿਪੁਕਰੇਰੈ॥੧॥ਮਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰੰਕੇ
ਗਲਤਿਅਗਦੁਰਾਉਦੁਜੇਰੈਕਵਨਕਹਾਂਹਉਗੁਨਪਿਆਤੇ
ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਏਕਟੁਲੇਰੈਦਰਸਨਪਿਆਸਬਦੁਤਮਨਿਮੋ
ਮਿਭਨਨਕਦੇਵਜਗਤਗੁਰਕੇਰੈ॥੨॥੧॥੩੪॥

ਕਾਨੜਾਮ

੫ ਐਸੀਕਉਨਾਥਿਧੇਦਰਸਨਪੁਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉਆਸਾ
ਸਸਠਲਮੁਗਤਿਉਮਾਗਿਹੀਉਤਰਸਨਾ॥੧॥ਦੀਨਲੀਨਪਿਆਜ
ਨਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਕੀਰੇਨਾਹੀਉਅਗਪਿਦੇਨਾ
ਭਏਪੈਕਿਰਪੇਨਾਮਾਨੁਸੇਹੁਤਿਅਗਿਢੋਡਿਤਉਨਨਕਹਿ
ਭੇਟਨਾ॥੨॥੨॥੩੫॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫

ਰੰਗਰੰਗਰੰਗ

ਕੇਰੰਗਾਕੀਟਹਸਤਪੁਰਨਸਭਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉਬਰਤਨੇ
ਰਥਸਹਿਤਗੰਗਾਜਲੁਹੇਵਤਭੂਖਅਰੁਨੰਗਾਪੂਜਾਚਰਕ
ਮੇਲੰਗਾਚਕ੍ਰਕਰਮਾਤਿਲੁਕਖਾਟੰਗਾਦਰਸਨੁਭੇਟੇਬਿ
ਤਸੰਗਾ॥੧॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਤਿਰਹਤਬਿਟੰਗਾਹਉਗੇ
ਅਪੈਚੁਕੈਨਢੰਗਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾਸਿ

ਜਾਇਆਤਿਤਪਵਨਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਾਰਿਥਿਆਇਸੈ
 ਹਗਾਰਬਿਕਾਰਸਗਰਪਤਿਤਸੋਹਮਾਨਅਧਾਧਿਕਲਮਾਇਆਸੈ
 ਧੰਧਾਕਰੁਗਧੇਪ੍ਰਭਅਧਿਕਾਢੁਹਰਾਖਿਲੇਪੁਗੋਬਿੰਦਰਾਇਆਸੈ
 ਨਥਸਨਥਸਤਨਕੋਟਿਪਾਪਥਿਨਸਾਮਨਿਦਰਸਨੈਕੀਪਿਆਸਾ
 ਪੁਰਨਗੁਨਤਾਸਾਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਾਨਕਪਰਿਸਨਾ
 ਨਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੯॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਵਾਰਿਵਾਰਉਮਾ
 ਕਰਾਰਉਸੁਖਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗਪਲਕਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉਕਨਿਕਮੰਦ
 ਠਸੇਜਸਖੀਸੋਹਿਨਾਰਿਨਿਸਿਉਤਾਤਾ॥੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕੋ
 ਬਿਨੁਨਮਨਨਕਹਾਤਾਹੁਥੋਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਸੁ
 ਬਿਹਾਤਾ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਅਹੰਤੋਹੋਮੁਖੁਜੋ
 ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮਨੁਲੋਗਾਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਰਸੋਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਹਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਆਗਨਿਚੈਨਾਤੋਰੋਗੀਤੋਰੋਪੰਚਦੁਤਨਸਿਉਸੰਗੋ
 ॥੧॥ਆਇਨਜਾਇਥਸੈਨਿਜਆਸਾਨਿਉਧਕਮਲਬਿਗਸੋਗੇਦੁਖ
 ਹਉਮੈਸੋਗੇਗਾਇਓਗੀਗਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗੁਨੀਗਹੋਗੇ॥੨॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਤੰਤੋਜਪਿਮਨਹਰਿਜਾਪਿਅੰਜਨੇਸੰਤੋ
 ਕਹਤਪ੍ਰਥੁਗਾਖਰੋਸੋਹਮਗਨਅਹੰਤਾਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉਜੋਗਤੇਸੋ
 ਗਿਬਪੁਰੀਮਾਇਆਸੋਹਸੰਤਪ੍ਰ॥੧॥ਨਮੁਜਪਤਸੋਉਜਨੁਭਿਧੰਗ
 ਸਹਿਉਧਾਰਦੁਆਪਾਥਿਨਸਿਜਾਇਸੋਹਭੈਭਰਮਾਨਾਨਕਸੰਤ
 ਤਾਪਾ॥੨॥੫॥੬੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੦
 ਐਸੋਦਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤਜੀਉਬੁਲਿਹਾਰਿਮਾਨਸੋਹੀਪੰ
 ਹੀਉਰਉਨਿਕਟਿਬੁਸਿਓਤਕੀਸਰਨਿਸਾਧੁਆਦੁਤਸੰਗਨਿ
 ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉਕੋਟਿਜਨਮਜੋਨਿਕੂਮਿਓਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆ
 ॥੧॥ਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਰਾਈਮਿਲਿਓਨਾਮੁਅਧਾਰੁਦੁਲਭਜਨਮੁ

ਨਾਨਕਰਵਉਤਾਰਿਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੪੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫
੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਸੁਭਾਏਆਪਨਆਏ॥ਕ

ਜਨੈਕਭੁਇਖਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਸੁਖਬਾਲੇਚੇਲੇ॥੧॥੨੭੭੬॥ਸੱਜੇ
ਮਿਲਾਏਸਾਧਸੰਗਾਏਕਤਪੁਨਜਾਏਘਰਹਿਬਸਾਏ॥ਗੁਨਨਿਧਾ
ਗਇਓਇਹਚੇਲੇ॥੧॥੨੭੭੮॥ਨਯੁਭਾਏਆਨਤਜਾਏਥਾਨਥਨਾਏ
ਬਸਮਾਏ॥ਰਸਾਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕੁਗੁਨਬੇਲੇ॥੨॥੧॥੪੬॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨਦੁਰਾਂਈ॥ਪਰਮਿਤਿ
ਪੁਅਗੰਮਅਗੋਚਰਹਹਿਓਸਰਬਸਮਾਈ॥੧॥੨੭੭੯॥ਕਹਨਿਭਵ
ਨਾਨੀਪਾਇਓਅਨਿਕਉਕਤਿਚਤੁਰਾਂਈ॥੧॥ਜਤਨਜਤਨਅਨਿ
ਉਪਵਰੇਤਉਮਿਲਿਓਜਭਿਕਿਰਪਾਂਈ॥ਪ੍ਰਭੁਦਇਅਗਕ੍ਰਿਪਰ
ਪਾਨਿਧਿਜਨਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਾਈ॥੨॥੨॥੪੭॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫

ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾਪ੍ਰਭੁਬਿਨਾਨਾਹੀਹੋਗਾਚਿਤਵਉਚ
ਨਗਬਿਦਸਾਸਨਨਿਸਿਭੋਰਾ॥੧॥੨੭੮੦॥ਲਾਇੰਪ੍ਰੀਤੀਨਾਪਨਤੂਟ
ਨਾਹੀਜੇਗਾਪ੍ਰਾਨਮਨੁਪਨੁਸਰਬਸੋਹਰਿਗੁਨਨਿਧੇਸੁਖਸੋਹਾ॥੧॥੨੭੮੧॥ਤਉਤ
ਮਪ੍ਰਗਨੁਨਿਰਖਤਾਰਿਦੋਬੋਗਿ॥ਸੰਤਸਰਨਤਰਨਨਾਨਕਬਿਨਸਿ
ਦੁਖੁਘੋਰਾ॥੨॥੩॥੪੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੋਪ੍ਰਭਸੰ

ਗੋਅਸਨੇਹੁ॥ਸਾਜਨੈਤੂਮੀਤੁਮੇਗਾਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਸਭੁਕੇਹੁ॥੧॥੨੭੮੨॥
ਨਾਨੁਮੰਗਉਤਾਨੁਮੰਗਉਪਨੁਲਖਮੀਸੁਤਦੇਹਾ॥੧॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ
ਜੁਗਤਿਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਾਨਿਧਾਨਾਭੈਭਾਇਭਗਤਿਨਿਧਾ
ਨਾਨਕਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੪॥੪੯॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫

ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰਚਰਚਰਚਰੀ॥ਜੋਗਧਿਆਨਭੇਖਾਗਿ
ਆਨਠਿਰਤਠਿਰਤਪਰਤਪਰਤਪਰਚਰੀ॥੧॥੨੭੮੩॥ਅਹੰਅਹੰਅ
ਹੰਅਵਗੁਮੁਕੁਮੁਕੁਮੁਕੁਬਵਰਈ॥ਜਾਤਿਜਾਤਜਾਤਜਾਤਸਦਾਸਦਾਸ

੭੮੮

ਦਾਸਦਾਕਾਲਪਈ॥੧॥ਮਾਨੁਮਾਨੁਮਾਨੁਤਿਆਗਿਮਿਰਤੁਮਿਰਤੁਨਿਕਾਇ
ਕਟਿਸਦਾਪਈ॥ਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭਾਜੁਕਪਤੁਨਾਨਕੁਸੁਨਦੁਹੇਮੁਜਥਿਨੁ
ਨਭਜਨਭਜਨਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਈ॥੨॥੫॥੫॥੧੨॥
ਮ:੪ ੧੨ ਮ:੫ ੫੦ ਗੁਮਲਾਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ ੬੨

ਗਗਨਜਾਮਹਲਾ੪

॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਘਰੁ ੧

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਪਿਮਨਗਮਨਮੁਸੁਖੁ

ਵੈਗੋ॥ਜਿਉਜਿਉਜਪੈਤਿਵੈਸੁਖਪਵੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਵੈਗੋ॥
ਗਭੀਰਗਤਜਨਾਕੀਖਿਨੁਖਿਨੁਲੇਚਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਪਵੈਗੋ॥
ਨਰਸਸਾਦਗਏਸਭਨੀਕਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਨਸੁਖਾਵੈਗੋ॥੧॥
ਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗਾਗੁਰੁਮੀਠੇਬਚਨਕਢਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਈਪੁਰਖੁਪੁਰਖੇਤਮਥਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਗੁਰਥਾਣੀਸੁਖ
ਮੇਰਾਮਨੁਦ੍ਰਵਿਆਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਘਰਿਆਵੈਗੋ॥ਤਹਅਨਪਤਪੁਨੀਥਾ
ਚਿਨਿਤਥਾਜੇਨੀਦੁਰਧਾਰਚੁਆਵੈਗੋ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਕੁਤਿਲਤਿਲ
ਵੈਮਨੁਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ਨਾਮੁਸੁਣੈਨਾਮੇਮਨਿਭਾਵੈਨਾਮੇਯੋਗ
ਪਤਾਵੈਗੋ॥੪॥ਕਨਿਕਕਨਿਕਪਾਪਿਰੇਬਹੁਕੰਗਨਾਕਪਰਭੰਗਿ
ਨਾਵੈਗੋ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਸਭਿਫੀਕਠਿਕਾਨੇਜਨਮਿਮਰੈਠਿਗਿਅਵੈ
॥੫॥ਮਾਇਆਪਟਲਪਟਲਪੈਭਾਰੀਘਰੁਘੁਮਨਿਘੇਰਿਘੁਲਵੈ
ਪਾਪਥਿਕਾਰਾਮਨੁਰਸਾਭਿਭਰੇਥਿਖੁਦਤਰੁਤਰਿਥਿਨਜਾਵੈਗੋ॥
ਭਉਥੈਰਾਗੁਭਾਇਆਹੈਥੈਹਿਥੁਗੁਰਖੇਵਟਸਥਦਿਤਰਾਵੈਗੋ॥
ਮਨਮੁਹਰਿਭੇਟੀਐਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ਅਗਿਆਨ
ਇਸਵਾਲਿਅਗੁਰਗਿਆਨੈਲਾਇਜਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਭਾਣੈਆਪਣੈ
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਗੋ॥੭॥੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪

ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਮੁਤਰਵੈਗੋ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੋਈਗਤਿਪਾਵੈਜਿ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸਮਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪ
ਜੀਕਾਗਿਕਿਰਪਾਨਾਮਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾ
ਪ੍ਰਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁ
ਭੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਲੁਲਹਿਜਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਭੋਭਤਰਿਓਸੰਗਿਕ
ਟਲੰਗਿਸਥਾਦਿਗੁਰੁਹਰਿਪਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਹੁਸਤ
ਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਆਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਕਰਮਕਰੈ
ਅਭਿਮਾਨੀਕਾਢਿਪਾਣੀਕੀਚੜ੍ਹਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਭਗਤਜਨਕੇਹਰਿ
ਖਵਾਰੇਜਨਹਰਿਰਸੁਮੀਠਲਗਾਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਬਿਨੁਨਾਮੁਦੇਇਵ
ਕ੍ਰਿਪਾਈਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕਉ
ਸਦਾਨਿਵਿਹਰੀਐਜਨਨਿਵਹਿਤਾਠਲਗੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ਜੋਨਿਦਾ
ਸਟਕਰਹਿਭਗਤਾਕੀਹਰਨਾਖਸਾਜਿਉਪਾਚਿਜਾਵੈਗੋ॥੫॥
ਅਕਮਲਪੁਤ੍ਰਮੀਨਾਬਿਅਸਾਤਪੁਤਾਪਨਪੂਜਕਰਵੈਗੋ॥ਜੋਜੋਭਗ
ਹੋਇਸੋਪੂਜਹੁਭਰਮਨਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈਗੋ॥੬॥ਜਾਤਨਜਾਤਿਦੇਖਿਮ
ਭਰਮਹੁਸੁਕਜਨਕਪਗੀਲਾਗਿਪਿਆਵੈਗੋ॥ਜੁਠਨਜੁਠਿਪਈ
ਜਿਉਪਾਰਿਖਿਨੁਮਨੁਆਤਿਉਨਡੁਲਾਵੈਗੋ॥ਜਨਕਜਨਕਥੈਠੇ
ਸਿੰਘਾਸਨਿਨਉਮੁਨੀਪੁਰਿਲੈਲਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾ
ਕੁਰਮੈਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਵੈਗੋ॥੭॥੨॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪
ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ਜਿਹਵਾਏਕੋਹਇਲਖਕੋਟੀਲ
ਕੋਟੀਕੋਟਿਪਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਠੀਜਪਿਓਸੇਖਨ
ਗੋਹਰਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਰੈ
ਅਤਿਗੁਰਮਾਤਿਮਨੁਠਹਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ਜਿਨਤੂਜਪਿਓਏਈਜਨਨੀਕੇ
ਹਰਿਜਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤਛੋਕਛੋਕਹਰਾਕ੍ਰਿ

ਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ਗੋ ॥ ੨ ॥ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭੁਈਐ ਕਸਟੇਕ ਸਦਾ ॥
 ਗਾਵੈ ਗੋ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾਹਾਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈ ਗੋ ॥
 ਹਮ ਪਾਥਰ ਲਹ ਲਹਿ ਪਥਰ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੰਗਾ ਤਿਨ ਵਤ ਗਾਵੈ ਗੋ ॥
 ਉਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿਤ ਰਿਓ ਜੁਲਾਹੇ ਸੰਤ ਜਨ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਖੋ
 ਰੇ ਬੈਠਤ ਭੂਠਤ ਮਾਗਹਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈ ਗੋ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਾ
 ਤਿ ਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾ
 ਹਸਾਸ ਨਿਨ ਮੁਧਿ ਆਵੈ ਗੋ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉ ਮੈ ਬੂਝੈ ਤੇ ਗੁਰ ਮਤਿ
 ਸਮਾਵੈ ਗੋ ॥ ੫ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅ ਨ ਕੁਰਾਗੀ ਨ ਨ ਜੀ
 ਗੋ ॥ ਠਿਰਿ ਰੇਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਰਤਾ ਪੈ ਪਲੁਤਾਵੈ ਗੋ ॥
 ਕੋਰੁ ਲਾਲੇ ਕੋਰੁ ਲਾਲ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਅਗੈ ਫਹਿ ਫਹਿ ਪਾਵੈ ਗੋ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਦਇ ਆਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ਗੋ ॥ ੬ ॥
 ਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨੁ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗਾਵੈ ਗੋ ॥ ਚੈ ਚੈ ਤਾ
 ਰੇ ਹੋ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈ ਗੋ ॥ ੭ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
 ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਪਰਿ ਆਵੈ ਗੋ ॥ ਤਿਨ
 ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਗੋ ॥ ੮ ॥ ਦੁਖਿ
 ਲਭਿ ਲਗੇ ਹੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈ ਗੋ ॥ ਠਿਰਿ ਉਲਟਿ
 ਨ ਮੁਹਿ ਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ਗੋ ॥ ੯ ॥ ਰਿ
 ਦਸੇ ਦਸੇ ਛੁਨਿ ਪਾਵਤ ਤੈ ਗੁਣੀ ਆਖਿ ਨੁਨਟਿ ਕਾਵੈ ਗੋ ॥ ਸਤਿ
 ਪਰਚੈ ਵਸਾਗਤਿ ਆਵੈ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਗੋ ॥ ੧੦ ॥ ਓਅੰ ਕਰੈ
 ਗਵੇਗਹਿ ਆਸ ਚੁਏ ਕਸਮਾ ਹਿਸਮਾਵੈ ਗੋ ॥ ਏਕੇ ਗੁਪ੍ਰੇ ਕੇ ਬੁਝ
 ਸਬੁਏ ਕਤੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈ ਗੋ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੇ ਕੇ ਰੇ ਕੁਪਥ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ਗੋ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਾ
 ਨਾਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋ ॥ ੧੨ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾ

ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਾਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁ
ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੬ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨ ਮਾਇ ਢੁਜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ
ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿ
ਸਾਵੈਗੋ ॥ ਗਿਰਿਹ ਗਿਰਿ ਪਾਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਪਾਨਾ ਮਿ
ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਮਿ
ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੮ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨਗੁਰ ਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾ

ਗੋ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਗਏ ਮਸਤੂਟੀ ਜੈਤ ਲਿਕੁੰ ਡੇ ਗੁਰ ਅੰਕ ਸੁਸਬਦੁ ਦਿ
ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਚਲ ਤੇ ਚਲੈ ਚਲੈ ਦਹ ਦਹ ਦਿ ਸਿਗੁਰ ਗਾਥੈ
ਲਿਵਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਮੁਖਿ ਅੰ
ਮਤੁ ਨ ਮੁਚੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸੀ ਅਗ ਬਿਸੁਰੇ ਹੈ ਪੁਰਨ ਗੁਰੁ
ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਮਾਇਆ ਬੁਝਿ ਅੰਗਤਿ ਸੁਨੇ ਤਿਨ ਅ
ਬਿਖੁਝਾ ਰਿਝਾ ਗਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਨੁ ਲੇਕੁ ਨਗਰ ਮਹਿ
ਸਬਲ ਗੁਰੁ ਬਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਮੁ ਆ
ਨਗ ਬੇਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ੩ ॥ ਪੰਕਜ ਮੋਹਨਿ ਘਰ
ਰੂਪੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰਨਿ ਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਤਾਰਿ ਤਾਰਿ ਸਰਨਿ
ਜਨ ਆਏ ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇਨਿ ਕਲਾਵੈਗੋ ॥ ੪ ॥ ਸੁਪਨੰਤ ਰੁਸੰ ਸਰੁਸ
ਬੁਝਾ ਜੀ ਸਬੁਝਾ ਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾ ਮੁਗੁਰ ਮਤਿ ਲੈ
ਲਾਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈ ਪਾਜਾਵੈਗੋ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉ
ਮੈ ਪਾਪ ਕੋਇਲੇ ਆਨਿ ਜਮਾਵੈਗੋ ॥ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖ ਦਾਈ
ਰੈ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੇਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥ ੬ ॥ ਸੰਤ ਪੁਰਾਮਨ ਮੁਧਨੁ ਸੰਚ
ਰੁਖੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਾਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਪੁਤੇ
ਗਹਿ ਦੇਵੇ ਤੇਟਿਨ ਆਵੈਗੋ ॥ ਗਿਰਾਮਨਾ ਮਧਨੁ ਪੈ ਰਿਦੈ ਅੰਤ
ਰਿਪਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿਦੀ

ਨੇਦੁਖਦਾਭਵੁਭੰਜਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੫॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ
 ਗੁਰਸਗਨਿਧਿਅਵੈਗੋ॥ਲਹਾਹਿਰਨੁਹੈਸੰਗਿਪਾਰਸਗੁਰੁਪਾਰਸਕੋਧਿ
 ਵੈਗੋ॥੧॥੧॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਮਹਾਪੁਰਖੁਪੈਪਾਰਸੁਜੇਲਾਗੈਸੋਠਭਾਪਾਵੈਗੋ॥੧॥੧॥
 ਜਿਉਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰਚਿਲਾਦਾਗੁਰੁਸੇਵਕਪੈਜਗਪਾਵੈਗੋ॥੧॥੧॥
 ਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਗੀਕਿਅਮਰਪਦਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮੁਖਬਚਨਾਧਿਅਵੈਗੋ॥੨॥੧॥
 ਗੁਰਸਗਨਿਸਗਨਿਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾਕਾਰਿਧਿਅਵੈਗੋ॥ਦਇਆ
 ਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥਾਦਿਖਾਵੈਗੋ॥੩॥੧॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਨਿਪਏਸੇਥਾਪੋਤਿਨਰਾਖਨਕਊਪ੍ਰਭੁਅਵੈਗੋ॥ਜੇਕੋਸਰੁਸੰਪੈਜ
 ਉਪਰਿਠਿਰਿਉਭਟਾਤਿਸੈਲਗਾਵੈਗੋ॥੪॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਸਰੁਸੇਵਾਹਿਤਿਨਦਰਗਹਮਾਨੁਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰ
 ਮਤਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਗਾਲਿਮਿਲਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੫॥੧॥ਗੁਰ
 ਖਿਨਦੁਬੇਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪਰਚੈਨਾਮੁਧਿਅਵੈਗੋ॥ਹਰਿਹਰਿ
 ਪੁਰਿਗੁਪੋਹੈਵੈਹਰਿਜਨਕਊਪ੍ਰਜਕਗਾਵੈਗੋ॥੬॥੧॥ਸਾਕਤਨਰ
 ਗੁਰਨਹੀਕੀਅਤੇਬੇਮੁਖਹਰਿਭਰਮਾਵੈਗੋ॥ਲੋਭਲਹਰਿਸੁਆਨ
 ਸੰਗਤਿਬਿਖੁਮਾਇਆਕਰੰਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੭॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭਜਗ
 ਤਾਰਕੁਲਾਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਧਿਅਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭੁਮੇ
 ਤਸੰਗਤਿਰਾਖਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਠੰਤੁਮਹਲਾ੫

ਸੇਉਧਰੇਜਿਨਰਾਮਧਿਆਏ॥ਜਤਨਮਾਇਆਕੇਕਾਮਿਨਾਏ॥
 ਮਧਿਆਏਸਾਰਿਛਲਪਾਏਧਨਿਧਨਿਤੇਬਡਭਾਗੀਆ॥ਸਤਿਗੁਰ

ਗੋਨਾਮਿਲਾਗੇਕਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਆਤਜਿਮਾਨਮੋਹਥਿਕਾ
ਸਾਧੂਲਗਿਤਰਉਤਿਨਕੈਪਾਏ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਸਰਾਇਸੁਅ
ਬਰੁਗਾਗਿਦਰਸਨੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਨਿਤਭਜਹਨਾਗਾਇਣ
ਸਕਿਰਸਾਕਿਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਇਣਾਗੁਣਗਾਇਜੀਵਹਰਿਅ
ਉਪੀਵਹਜਨਮਮਰਣਾਭਾਗਾਏ॥ ਸਤਸੰਗਿਪਾਈਐਹਰਿਧਿਆਈ
ਐਬੁਧੁਜ਼ਿਦੁਖੁਨਲਾਗਾਏ॥ ਕਰਿਦਇਆਦਤੇਪੁਰਖਾਥਿਧਾਤੇਸੰਤਸੇਵ
ਮਾਇਣਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਜਨਪੁਰਿਬੰਢਹਿਹਰਿਦਰਸਿਸਹਜਿ
ਸਮਾਇਣਾ॥ ੨॥ ਸਗਲੇਜੰਤਭਜਹੁਗੋਪਾਲੈ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁਰ
ਨਪਾਲੈ॥ ਨਿਤਭਜਹੁਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸਫਲਜਨਮੁਸਥ
ਇਆਗੋਬਿੰਦੁਗਾਈਐਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਾਣੁਸੋਈਆਇ
ਆਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਿਗੁਨਿਰੰਜਨਗੋਬਿੰਦਧਨੁਸੰਗਿਚਾਲੈ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਕਰਿਦਇਆਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨੁਬਾਧਉਪਾਲੈ
੩॥ ਅੰਗਲਚਾਰਚੋਜਅਨੰਦਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ
ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਓਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆਥਜੀ
ਥਧਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈਬਪੁਜ਼ਿਦੁਖਿਨਹੰਨੀਆਲੇਕੰਠਿਲਾਏ
ਰੁਖਦਿਖਾਏਥਿਕਾਰਾਥਿਨਸੇਮੰਦਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਮਿਲੇ
ਸੁਆਮੀਪੁਰਖਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੧॥

੭੮੨

ਗੁਰਕਾਨੜਾ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪

ਗਮਨ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਹਰਿਗੁਰ ਮਾਤਿ ਰਖੁ

ਧਾਰਿ। ਦਸਨ ਦਸਹੋਇ ਹੁ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ। ਜਨਮੁ ਪਦ
ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰ
ਤਿਹ ਰਿਸੁ ਸਾਰਿ॥੧॥੫੪॥ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿਗੋਵਿ
ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ। ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਧਿਆਈ ਐਤਾ ਦਰਗ
ਈ ਐਮਾਨੁ। ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜਪਿ ਮੁਖ ਭੁਜ ਲਾਪਰਧ
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ॥੨॥
ਜੀ॥

॥ ਤੁਆ ਪੈਰੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕੇ ਤੁਆ ਪੈਰੀ ਚੁਗ ਜੇ
॥ ਤੁਆ ਪੈਰੀ ਰਸ ਰਸੀ ਅੜਾ ਤੁਆ ਪੈਰੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ॥ ਤੁਆ ਪੈ
ਵਰਤ ਦਾ ਤੁਆ ਪੈ ਕਰਹਿ ਸੁਹਾਗੀਆ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨੁ
ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲਗੀਆ॥ ਸਤਿ
ਹੁ ਮੁਖ ਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲ ਤਸਾਭਿ ਪਾਪ ਲੋ
ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਮੁਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਾਵੈ ਕੋਇ। ਹਉ ਮੈ ਮਤਾਨ ਸੁਹਾਇ ਦੁਰ ਮਾਤਿ ਕੈ ਫੈਧੈ
ਨਕ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਗੁਣ ਓਚੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ
॥੧॥੫੪॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਹਰਿ ਜੇ ਵਡ ਅ
ਨ ਕੋਇ। ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੇ ਥੀ ਐ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਸੁਹਾਇ
ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆਥੇ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਆਤਮ ਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗ ਜੀਵਨ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨ
ਭਿਧਿਆ ਵਹਿਤੁ ਧੁਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰ
॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਆਪ ਹਿਜਾ ਚਹਿ ਸਭਾ

ਤਰਿਆ ਪੈ ਅਪਿ
ਦਇਆ ਲੁਹਾਇ
ਖੇਕੇ ਸੁਭੇਇ॥

ਨਾਸੇਵਕੁ ਠਕੁਰ ਸਭੁ ਤੂ ਪੈ ਤੂ ਪੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗ ਨਾਸ
ਕਹਹੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਖੀਕੇ ਸੁਹਰੇ ਹਰਿ ਖੀਕੇ ਸੁਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ
ਲਛਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਨਹਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ਜੋਇ ਛਹਿ ਸੋਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀਗੁ
ਸਬਦੀ ਲਗੇ ਧਿਆਨੁ ਕਿਲਵਿ ਖਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀ ਅਹਿ ਹਥਿ
ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿ ਅਸਭੁ ਅਤਮ ਬ੍ਰਹਮ
ਪਛਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨਨ ਨ ਕਜ ਪਿਹਰਿ
ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਜਾਇ
ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਤਿ ਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਇਆ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲ ਧੁਦੁ ਖੁਲਹਿ ਜਾਇਆ ਅਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿ
ਨ ਪਾਇ ਓਜਿ ਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀ ਆਇਆ ਜਨਨ ਨ ਕੁਦਾ ਸਨਦ
ਤੂ ਪੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਥਾਨ ਬ
ਨਤ ਰਿਭੁ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਸਭਤੇ ਹੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ ਰੰਗ
ਮੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਓਪਾਵਣੀ ॥ ਸਭ
ਭੰਗਿ ਜੋ ਤਿਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੂ ਪੈ ਲਾਵਣੀ ॥ ਜਿਨ
ਹਿ ਦਇਆ ਭਾਤਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸ
ਭਾਵਣੀ ॥ ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਿਤੁ ਦਾਲ ਦੁਖ
ਬੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮਰ ਸੁਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਬਿਖੁ ਪਉ ਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ
ਓਤਿ ਨ ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਤੂ ਠੇਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾ

ਗਿ॥੧॥੧੫੪॥ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਮੁਹੈ ਵੇਚਿ ਕਾਇਜੁ ਗਕਰਦੇ
 ॥ਅਤਿਗੁਰਮਾਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈ ਐਹਰਿ ਨਾਮਾਹਰਿ ਉਰਿਹਾਰੁ ਵਡੁ
 ਜਿਨਹਾਰਿ ਧਿਆਇਆਤਿ ਨਸਉਪਿਆਹਰਿ ਭੰਡੁਗਾਥਿਨੁਨੈ
 ਕਰਮਕਮਾਵਣੇਤਿਤਹਉਮੈਹੋਇਖੁਆਗੁਜਲਿਹਸਤੀਮਾ
 ਨਵਾਲੀਐਸਿਰਿਭੀਠਿਰਿਪਾਵੈਢਾਗੁਹਰਿਮੇਲਪੁਸਤਿਗੁਰੁ
 ਇਆਕਰਿਮਨਿਵਸੈਏਕੰਕਾਰੁਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮੇ
 ਅਜਨਨਾਨਕਾਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਖਰੁਹੈਉਤਮੁਹਰਿਨਾਇਕਪੁਰਖੁਮਾਗਾਹਰਿਖੇਲੁਕੀਆਹਰਿ
 ਪੇਵਰਤੈਸਭੁਜਗਤੁਕੀਆਵਣਜਾਗਾਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜੋਤਿ
 ਚਿਕਰਤੇਸਭੁਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਗਾਸਾਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਸਾ
 ਸੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾਸਾਭਿਚਵਹੁਮੁਖਪੁਜ
 ਨਾਥੁਜਗੰਨਾਥੁਜਗਜੀਵਨੇਜਿਤੁਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥
 ਚਕੁਮਃ॥ ਹਮਰੀਜਿਹਥਾਏਕਪ੍ਰਭਹਰਿਕੇਗੁਣਅਗਮ
 ਥਾਹਾਹਮਾਕਿਉਕਰਿਜਪਹਾਇਆਣਿਆਹਰਿਤੁਮਵਡਅਗਮ
 ਅਗਾਹਾਹਰਿਦੇਹੁਪ੍ਰਭੁਮਤਿਉਤਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਗਿਪਾ
 ਸਤਸੰਗਾਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭੁਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਤਰਾਗਾਜਨਨਾ
 ਕਕਉਹਰਿਥਖਸਿਲੈਹੁਹਰਿਤੁਠੈਮੇਲਿਮਿਲਾਹਾਹਰਿਕਿਰ
 ਕਰਿਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਮਪਾਪੀਕਿਰਮਤਰਾਗਾ॥੧॥੧੫੪॥ਹਰਿਕ
 ਹ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਦਾਇਆਲਾਗੁਰਸੇਵ
 ਹਰਿਹਮਭਾਈਆਹਰਿਹੋਆਹਰਿਕਿਰਪਾਲਾਸਭਾਸਾਮਨਸਾ
 ਸਰੀਮਨਿਚੁਕਾਅਲਜੰਜਾਲਾਗੁਰਿਤੁਠੈਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਹਮ
 ਏਸਥਦਿਨਿਹਾਲਾਜਨਨਾਨਾਕਿਅਤੁਫੁਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮ
 ਰਿਧਨੁਮਾਲਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡੇਵ

ਚੇਸਭਉਪਰਿਵਡੇਵਡੇਨਾਜੋਧਿਆਵਹਿਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਹਰਿਹਰਿ
ਗਿਧਿਆਇਹਰੇਤੇਹੇਨਾਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਹਾਜਸੁਸੁਆਮੀਤਿ
ਕਾਟੇਪਾਪਕਟੇਨਾਤੁਮਜੈਸੇਹਰਿਪੁਰਖਜਾਨੇਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਮੁ
ਖਵਡਵਡਭਾਗਵਡੇਨਾਸਾਭਿਧਿਆਵਹੁਆਦਿਸਤਿਜੁਗਾਦਿਸਤੇ
ਪਰਭਖਿਸਤੇਸਦਾਸਦਾਸਤੇਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਦਸੇਨਾ॥੫॥ਸਲੋ
ਮੁਖ:੪

ਹਮਰੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨਾਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਗੁਰਮੁਖ
ਗਾਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਆਚਿ
ਗਾਹਰਿਆਪੇਘਟਿਘਟਿਵਰਤਦਾਹਰਿਆਪੇਆਪਿਥਿਅੰਤਾਹਰਿ
ਆਪੇਸਭਰਸਭੇਗਦਾਹਰਿਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤਾਹਰਿਆਪੇਭਿਖਿ
ਆਪਾਇਦਾਸਭਾਸਿਸਟਿਉਪਾਈਜੀਅਜੰਤਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦ
ਵਿਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਮਾਗਾਹਿਹਰਿਜਨਸੰਤਾਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਆਇ
ਮਿਭੁਹਮਗਾਵਹੁਹਰਿਗੁਣਠੰਤਾ॥੧॥ਮੁਖ:੪॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣਨਾਮੁਹਰਿ
ਮੈਮਨਿਤਾਨਿਨਾਮੁਸਗੀਰਿ॥ਸਾਭਿਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰੀਅਜਨਨਾਨਕ
ਸੁਣਿਹਰਿਧੀਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਜਨੁਮਊਲਾਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਗਤਿਤਿ
ਨਸੇਵੇਚਰਨਨਿਤਕਉਲਾਗਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਲੇਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਵ
ਸੈਨਿਕਾਟਿਸਭਜਉਲਾਸੋਭੁਭੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁਭਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭੁਸਉਲਾਸਾਭਿਗਾਵਹੁਗੁਣਗੋਵਿਦਹਰੇਗੋਵਿਦਹ
ਰੇਗੋਵਿਦਹਰੇਗੁਣਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਲਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੪

ਸੁਤਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੇਤਿਮਨਿਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉਮਨਿਗੁਰੁਤੁਠਾਮੇਲੇਮਾਇ॥੧॥ਮੁਖ:੪॥
ਹਰਿਇਕਸੁਸੇਤੀਪਿਰਾਝੀਹਰਿਇਕੋਮੇਰੈਚਿਤਾਜਨਨਾਨਕਇਕੁਅ
ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਪ੍ਰਭਾਇਕਸਤੇਗਤਿਪਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਪੰਚੇਸ

ਬਦਵਜੇਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਵਡਭਾਗੀਅਨਹਦੁਵਾਜਿਆਅਨਦਮੁਖਰ
 ਮੁਸਭੁਗੁਰਸਬਦੀਗੋਵਿਦੁਗਾਜਿਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿਵੇਸੁਹਰਿ
 ਕੋਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾਜਿਆਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਾਇਆ
 ਲਪ੍ਰਭਜਨਗਖਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਾਜਿਆਸਾਭਿਧੰਨੁਕਹਹੁਗੁਰਸਾ
 ਹੁਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪੜਦਾਕਾਜਿਆਗਿਸਲੇ
 ਮ:੪ ਭਗਤਿਸੋਹੇਵਹੁਓਓਲੈਸੁਭਰਭਰੇਵਹੰਨਿਅਜਿਨ
 ਸਾਤਿਗੁਰੁਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਵਡਭਾਗਲਹੰਨਿ॥੧॥ਮ:੪॥ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮਅਸੰਖਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਨਕਥਨੁਨਜਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮੁਅਗ
 ਧਿਹਰਿਜਨਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਾਹਿਮਿਲਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪਤ
 ਪੰਤਜਨਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਪ੍ਰ
 ਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਲਾਜ਼ਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗ
 ਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਕਿਉਵਖਹੁਹੋਇਸੁ
 ਹੀਐਤਿਸੁਰੁਪੁਨਰਿਖਾ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਅਪਿਬੁਝਾਇਦੇਇਸੇਈਜਨੁ
 ਦਿਖਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਚਟਸਾਲਪੈਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਸਿਖਾ॥ਧਨੁ
 ਧੰਨੁਸੁਰਸਨਾਧੰਨੁਕਰਧੰਨੁਸੁਪਾਧਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾ
 ਲਿਖਾ॥੧॥ਸਲੇਕੁਮ:੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਜਪ
 ਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਵਿਤੁਹੈਹਰਿਜਪਤਸੁਨਤਦੁਖੁ
 ਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀਆਗਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪ
 ਇ॥ਹਰਿਦਗਾਹਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਆਇ॥
 ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੋਜਿਨਹਰਿਸੁਣਿਆਮਨਿਭਾਇ॥੧॥ਮ:੪॥
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤ
 ਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ
 ਆਸਤਿਵਸੀਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਭੁਦਾਲਦੁਖੁ

॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਸ

ਰਿਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਜਿਨਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾ
ਤਿਗੁਰੁਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਿਆ॥ਹਰਿਅਗਮੁਪਿਆਇਆ
ਮਤੀਤਿਸੁਰੁਪੁਨਹੀਪ੍ਰਭਰੇਖਿਆ॥ਗੁਰਬਚਨੀਪਿਆਇਆਜਿਨਅ
ਮੁਹਿਤੇਠਕੁਰਸੇਵਕਗਲਿਏਕਿਆ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਪੁਨਰਨਗਰੇ
ਨਰਹਰੇਨਰਨਗਰੇਹਰਿਲਾਹਾ॥ਹਰਿਭਗਤਿਵਿਸੇਖਿਆ॥੬॥ਸਲੋ

ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰੁਵਿਰਹੇਰਮੁਰਮੇਰਮੁਰਮੀਤਿ॥ਘਾਟਿਘ
ਅਤਮਰਾਮੁਹੈਪ੍ਰਭਿਖੋਭੂਕੀਓਰੰਗਿਰੀਤਿ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸਹਿਜ
ਜੀਵਨਾਪਰਗਾਸੁਕੀਓਗੁਰਮੀਤਿ॥ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਨਮਿ
ਜਿਨਲਿਖਿਆਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰ
ਬਚਨਿਜਪਿਓਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜੀਲਹੁ
ਗਿਵਸੈਵਡੁਭਾਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿਲਿਵਲਾ

ਕੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੁਹਾਵੀਸਫਲਘੜੀਜਿਤੁਹ

ਸੇਵਾਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਭਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀ॥ਹਰਿਮੇਲਿਦਿਖਾਏਅਪਿਹਰਿਗੁਰਬਚਨੀਨਾ
ਮਿਸਾਣੀ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਜੋਜਪ੍ਰਦੇਹਰਿਨਿਰਬ
ਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪
ਹਰਿਪ੍ਰਭਰਤੇਲੇਇਣਾਗਿਆਨ

ਅੰਜਨਗੁਰੁਦੇਇ॥ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿ
ਏਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇਨਾ
ਚਿਤਵੈਨਾਮੇਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਚਿੰ
ਗਈਥਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਉਪਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਾਤਿਆਨਾਮੇਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਤੁਧੁ

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨੁ ਮੁਖ
 ਕਰਿ ਹਾਰਾਇ ਅਨੁਇਕ ਨਾਮੋ ਲਿਗੁ ਤਿਨ ਜੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ
 ਭਨਮੁ ਹੈ ਗੁਰਬਚਨਿ ਸਭਾ ਗੋਲੀ ਤਾ ॥ ਦੁਖ ਦਾਲ ਦੁਸਭੇ ਲਗਿ ਗਾਇਆ
 ਨਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਸੇਧੇ ਨੇ ਮਨ ਸੇਧੇ ਜਗ ਸੇਧੇ ਜਿ
 ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੇ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮੁ ॥ ੪ ਮਨ
 ਤਰਿ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਰੈ ਕੁ ਮਿਭੂਲੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਗੁਰੁ ਵ
 ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਸਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੁ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾ ਮਿਸਗਾਰ ਵਜ
 ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥ ੨ ॥
 ਉੜੀ ॥ ॥ ਜਗਨ ਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ
 ਅਤੇਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ
 ਮੁਖ ਮੇਲੁ ॥ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਦੇਇ ਨ ਸੁਗਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਾਮੁ
 ਰਿਹੋ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲਾ ॥ ਸਭਿ
 ਧਿਆਵਹੁ ਨਾਨਕਾਇਣੇ ਨਾਨਕਾਇਣੇ ਜਿ ਤੁਧੁ ਕਾ ਜਮ ਦੁਗਧੁ ਭੋ
 ਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮੁ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿ ਅਸ
 ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵਉ ਬਰੇ ਜਿਨ ਸੰ
 ਧਿਆਤਿ ਸੁਠਿ ਰਿਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੁ ॥ ੪ ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕ ਸਾਈ ਆਹ ਰਿਹਾ
 ਮੁਖਿ ਖੰਨਿ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਦੁਜਾ ਦੇਖ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚਨਿ ॥
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਆਲਿ ਪੂਰਨੇ ਅਪਰੰਪਰ
 ਸੇਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਾਥਿ ਪਾਲਦਾ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਹੇਈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁ
 ਕੁਤ ਮੀਤਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਗਵਿਗਿ
 ਅਜਾਪਿ ਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟ
 ਸਭ ਲੇਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿਧ ਜ
 ਹਰਿ ਪੂਰ ਪਾਇ ਆਰੰਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਲੁ ਰਿਭੂ

ਗਾਹਿ ਵੰਙੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਤੂ ਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ
ਸਭਿ ਤੂ ਪੈਨੇ ਆਗਾਧ ਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਦਾ ਤੇ ਦਾਤਾ ਰੰਪ
ਕਢਿ ਆਮੀ ਦੁਠ ਸੋ ਸਾਰੇ ॥ ਅਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੋਤੀ ਭਾਉ ਕਹਿ ਹਰਿ
ਮੁਸਮਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥
॥ ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੁਰੀ ਐ ਜਪੀ ਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਭੀਜੀ ॥

ਮਨ ਅਗਾਧੀ ਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਾ ਦਿ ਰਤ ਨਾਗਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾ
ਹੋਇ ਠਾਠੈ ਜਮਕਾਗਰੁ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀ ਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗ
ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਗਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਿਨ ਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋਲੇ
ਹਉ ਛੁੰਦੋਂ ਦੀਸ ਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈ ਡੇ ਨਾਲਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ

ਮਃ ੪ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਬੀਤਿ ਨਿਸਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪੁਰਾਪੁ
ਐ ਹਰਿ ਸਿਰਸ ਨਰ ਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕੇਈ ਗਾਵੈ ਕੇ ਸੁਣੈ
ਕਿਉ ਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆਪਾਵੈ ॥ ਅ
ਵੁਜਾਣਾ ਮੇਰੀ ਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਅਪਿਤਰ ਹਿਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ਸਭ
ਕੁਟ ਬੁਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

੧੫ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ੩੦ ॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ੬੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ਚੰ ੩੧

੬੪੧ ਜੋਤੁ ਮਲਾ ੭੦

ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ॥ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ॥ ਐਸੇ ਹਮਰਾਇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਜੈ ਸੇਵਕ ਪਨ

ਆਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪਨ ਛੀਪੈ ॥ ਬੰਧਨ

ਕਤਾ ਜੁ ਤੁਨ ਦੀਸੈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈ ਸਾਨਾ ਮੇਕੇ ਸੁਆਮੀ ਬ

ਠਉ ਐਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

۷۵۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਗ ਕਲਿਆਨਕ

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ

ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੈ ਅੰਤੁਨ ਪਾਇ

ਤਰਿਜਨੁ ਗੁਨਗਾਵਤ ਤਤਸਿ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਜਗੀਨਾਥੇ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਤਰਿਗੁਨ ਅ

ਤਮਗੀਚਿਤ ਵਨੀ ਤਰਿਪ੍ਰਭ

ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥

ਭੋਪਾਲੀ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਤਮਾਰੈ ਏਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ

ਜਾਚਿ ਕੁਨਾਮੁ ਜਾਚੈ॥

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ॥

ਘਰੁ ੨

ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਾਨਿ॥

ਗੁਨਨਾਦ ਪੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ

ਕਉਨ ਬਿਧਿ ਤਾਰੀ ਕਤ ਕਰਉ

ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰਖ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀ ਐ ਭਗਵਾਨ ੮੦੦

੮

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਨਾ

੧੦

ਤਰਿਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ
ਕਰਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥

ਮਤਲਾ ੪

੧

ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀ

੨

ਰਾਮਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀ

੩

ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ੮੦੧

੪

ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੋ ਪੁਜ ਕਰੀਜੈ

੫

ਰਾਮਾਮੈ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪੋਈਜੈ

੬

ਰਾਮਾਤਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀ ੮੦੨

੨੩

ਜੋਤੁ ਜੁਮਲਾ

੧੭

ਚਉਪਦੇ

੭

ਮਃ ੪

੧੦

ਮਃ ੫

੧੭

੬

ਅਸਟ ਪਦੀਆ

੨੩

७८७

१६ सति नमुकरता पुरप्रनिर्बुधनिर्बुधैरुअकल

मुगति अजुनी सैव गुरपुसादि

कलिअनमजल ४ अरु ॥रुपदे॥ ॥रासममम

मुगतिअजुनीसैवगुरपुसादि ॥१॥गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥

नीगिअनीमुगतिबपुकीनीइकुतिअनजीकीमतिपाइआ॥१॥गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥

गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥१॥गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥

गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥१॥गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥

गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥१॥गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥

गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥१॥गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥

गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥१॥गुराउ॥रिगेनममसंखअगमगहिअगमअगमगहिगहिआ॥

ਨਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਸੁਨ ਥੋਗ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲਾਸ ਭਿਗਵ ਜਿਹੁ
 ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਨ ਥੋ॥੧॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ
 ਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨ ਥੋ॥ ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਜੀ ਅਜੀ ਅਨ ਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਮਾਧਿਕ
 ॥੨॥ ਕਿੰਨੀ ਮਾਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਦਿਨ ਥੋ॥
 ਭੁਤ ਨੁਮਨੁ ਅਗ ਪਉ ਅਗ ਪਿਅਗ ਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਥੋ॥੩॥ ਹਮ
 ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਸੇਭਾ ਹਮ ਤੁਛ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਬਰਨ ਥੋ॥ ਹਮ
 ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰ ਥੋ॥੪॥੩॥
 ਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨ ਬੀਜੀ
 ਗੁਮ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾ ਮੁਖੈ ਖੁਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਠਿਰ ਬੀਜੀ॥੧॥ ਹਮ ਉ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿ ਸੁ ਬਡ ਭਾਗਮ ਬੀਜੀ॥ ਜਹ ਦਗ
 ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬੀਜੀ॥੧॥ ਹਮ ਰੋਦੇ ਬਹੁ
 ਮਜਨ ਮਕੇਦੁ ਖੁਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗ ਬੀਜੀ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਕਿ ਪਾਹਿ ਜਲ
 ਵਏ ਸਭੁ ਕਿਲਾ ਬਿਖਾਪਗ ਬੀਜੀ॥੨॥ ਜਨ ਕੈ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਪ੍ਰਭੁ ਸੁ
 ਮੀਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀ ਬੀਜੀ॥ ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉ ਸਹੁ ਆਇ ਬਨ ਤੁਹੈ ਤਹ
 ਥੈ ਨਾਮੁ ਸਾ ਬੀਜੀ॥੩॥ ਜਨ ਤੇ ਰਾਜ ਸੁਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਜਪਿ
 ਜਗਨ ਬੀਜੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡ ਬੀ
 ॥੪॥੪॥ ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮ ਗੀਚਿਤ ਵਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ॥
 ਉਕੁ ਕੋਈ ਨਿਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਕਾ ਕਹਿ ਆਇ ਕੁਤਿ ਭੁਨਾ
 ਮਾਨੈ॥੧॥ ਹਮ ਉਅਉ ਰਸ ਭਾਤਿ ਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਾਰਿ ਅਚੁਤ ਜੇ ਸਭ
 ਉਚ ਠਾ ਕੁਰ ਭਗਵਾਨੈ॥ ਹਮ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੇ ਹਿਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀ ਅ
 ਇ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਸੁਮ
 ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਾਰਿਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਚਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਨੈ॥੨॥ ਹਮ ਕਿ ਕੋਚੇ ਜਵਿਡਾਨ ਦੇ ਖੁਜਨ ਜੋ ਥੋਟਾ ਖਰਾਇ ਕਨਿ ਮਖਪਛ

ਤੇ ਜਨਕ ਉ ਅਨਦੁਰ ਇ ਅਹੈ ਰਿਦ ਸੁਧ ਮਿਥੋ ਥੋਟੇ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੩॥
 ਹਰਿ ਦਾ ਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁ ਅਮੀ ਇਕੁ ਮਾਗ ਉਤੁ ਪਾਸ ਹੁਰਿ ਦਾਨੈ ॥ ਜਨ
 ਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀ ਜੈ ਸਦ ਬਸ ਰਿ ਰਿਦੈ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਨੈ ॥
 ੪॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ
 ਨਗਾ ਵਹ ਗੋ ॥ ਹਉ ਤੁ ਮਰੀ ਕਰ ਉਨਿਤ ਅਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕ ਬਗ ਬਿਛਾ
 ਰਿਗੋ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗ ਧਾਇਆ ਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੋ ॥
 ਬੁਧਿ ਨੁਖਿ ਨੁਕੁਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੋ ॥੧॥ ਜੇਹਰਿ ਸੁਆ
 ਮੁ ਦੇਹੁ ਸੇਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੋ ॥ ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਗ ਜਿ ਸੁਪਹਿ ਹਮ ਜ
 ਹਗੋ ॥੨॥ ਜੇਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੋ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ
 ਭਾਇ ਜੇਤਿ ਗਲਿ ਜਾਵਹਗੋ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੋਹੇ ਇਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਆਪਿ
 ਭਿਵਲਾਵਹਿਗੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰ ਨਿਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੋ
 ੪॥੬॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚੋਪਾਲੀ ॥ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਹਿਣੇ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁ
 ਸਾਗਰ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤਾ ਮਣੇ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ
 ਬਜਗ ਦੀ ਸਦੋ ਮੂੰਹ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਗੋ ਬਿਦੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੁ
 ਪਿਆਇਆ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮੁਗਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥੧॥ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਅ
 ਤੇ ਜਨ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈ ਜਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅ
 ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੧॥੬॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰੁ ੧ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ॥ ਹਮਾਰੈ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕੀ ਜੈ ॥ ਅਲਿਖ ਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਠੇਰਿ ਠੇਰਿ ਗੀਏ ॥
 ੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਢੁਐ ॥ ਹਰਿ ਬੂਟ ਚਾੜਿ ਕਕਉ ਦੀਜੈ

੬੬

॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲ ਬੇਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੋਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥

ਆਨਮਹਲਾ ੫ ਜਾਚਿ ਕੁਨਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇਨਾਹਿ

ਕਸੁਖ ਸਮੁਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗ ਨਿਮੰਗੈ ਭਾਵਨੀ ਅਸੇ ਪਾ

ਐ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ

ਤਤਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੇ ਹੀਰਾ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੨॥ ਕਾਲਿਆਨਮ

ਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਨਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਸਦਨ ਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ ਜੇਗਿ

ਨਧਿ ਆਨ ਸੇਖਨ ਗੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਕੀ ॥ ਕਪੁਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨ ਬਲਿ

ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥ ਰਾਗੁ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫

ਅਰੁ ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੇਹੈ ਮਨਿ ਪਸਿਹਾਰਿ

ਨਿ ॥ ਨੈਨ ਬੈਨ ਸੁਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੋ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤਉਤ

ਦਹਾਦਿ ਸਿਰਾਵਿਓ ਮੇਰਾ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਜਤਕਤਾ ਤਤਪੇਖੀਐ ਹਰਿ

ਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸਾਗਿ ਕ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿ

ਨਾ ॥੨॥੧॥੪॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨ ਗਾਉ ਪੁਨਿ ਅਨੰਦ ਕੇ

॥ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨ ਪਿ

ਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨਗ ਸਿਕਰ ਸਨਨਾ ਮੁਜ ਪਤਤ ਹਪਾ ਪਖੰਡਲੀ ॥੧॥

ਗਜੁ ਗਾਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਕ

ਡਲੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੁ ਦੁਖੁ ਨ ਭੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥

ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਕਉਨ ਬਿਧਿ ਤਾਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ॥

ਪਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਸਤੁ ਗਿਆ ਅਜਰ ਪਦੁ ਕੈ ਸੇਜ ਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨ

ਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਕਾਪੁ ਪਹਿਰਾ ਜੁ ਕ

ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ ॥ ਕਪੁਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ

ਪੂਰਨ ਗਹਉ ॥੨॥੩॥੬॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਪੂਨਪਤਿ

ਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਖੋਗਾਰਭਜੇਨਿਕਾਕਿਕਾਲਜਾਲਦੁਖਾਥਿਨਾਸਨੁ
ਗਰਬੋ॥੧॥ਗਰਭੀਨਾਮਧਾਰੀਸਰਨਿਤੇਰੀ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਟੇਕਮੇਰੀ॥੧
ਨਾਥਦੀਨਾਸਵੰਤਾ॥ਨਮਸੁਆਮੀਮਨਹਿਮੰਤਾ॥੨॥ਤੁਭਾਥਿਨਾਪ੍ਰਭਕਿਭੁ
ਸਨੁ॥ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਤੁਮਹਿਪਛਾਨੁ॥੩॥ਹਰਿਮਨਿਬਸੇਨਿਸਿਥਾਸਰੋ॥
ਥਿਦਨਾਨਕਆਸਰੋ॥੪॥੪॥੬॥ ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ੫ ਮਨਿਤਨਿ
ਪੀਐਭਗਵਾਨਾਗੁਨਪੁਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਦਾਸੁਖਕਾਇਆਨਾ॥੧॥ਗਰ
ਸਰਬਕਾਰਜਸਿਧਿਭਏਗਾਇਗੁਨਗੁਪਾਲਾਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰ
ਸਿਮਰੇਨਾਠਿਆਦੁਖਕਾਲਾ॥੧॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਮੇਰਿਆਕਰਭੀਦਿ
ਰੋਨਿਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਗਤੀਹਰਿਪੁਰਖਪੁਰਨਦੇਵਾ॥੨॥੫
ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਥਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਗਰਭੀਹਰਿਥਿਨੁ
ਨਨਕੋਈਸਮਰਥੁਤੇਰੀਆਸਤੇਰਾਮਨਿਤਾਣੁ॥ਸਰਬਘਟਕੇਦਾਤੇਸੁਆ
ਦੇਹਿਸੁਪਹਿਰਣੁਖਾਣੁ॥੧॥ਸੁਗਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਰੂਪੁਰੰਗੁਧਨੁਮਾ
ਸਰਬਸੁਖਆਨੰਦਨਾਨਕਜਪਿਰਾਮਨਮੁਕਾਇਆਣੁ॥੨॥੬॥੬॥
ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਾਇਆਨਕਰਨਾ॥ਪ੍ਰਭ
ਮੁਪਤਿਤਪਾਵੇਨੋ॥੧॥ਗਰਭੀਸਾਧਸੰਗਜਪਿਨਿਸੰਗਜਮਕਾਉਤਿਸੁਨ
ਵੇਨੋ॥੧॥ਮੁਕਾਤਿਜੁਗਾਤਿਅਨਿਕਸੁਖਹਰਿਭਗਤਿਲਵੈਨਲਾਵੇਨੋ॥
ਪ੍ਰਭਦਰਸਲੁਥਪਦਾਸਨਾਨਕਥਹੁਜਿਜੇਨਿਨਪਾਵੇਨੋ॥੨॥੬॥੧੦॥੧੬॥

ਆ॥ ॥ ਗਾਮਰਾਮਰਾਮੇ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਠਾਗੁਰਮਾਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਸਟ ਮਾਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀ ਜੈ॥ ਗਾਮਰਾਮੁ ਪੈ ਜੈ ਤਿਸ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਕਾ
 ਢਿਲਾਈ ਜੈ॥ ੨॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਵੇ ਦਰ ਛੀ ਕੇਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਰਾ
 ਜੈ॥ ਗ੍ਰਿਪਾ ਗ੍ਰਿਪਾ ਗ੍ਰਿਪਾ ਕਾਰਿ ਪਿਅਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ੩॥
 ਇਅਨਗੁਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀ ਜੈ॥ ਰਤਨ ਲਾਭ
 ਅਮੋਲ ਅਮੋਲ ਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀ ਜੈ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ
 ਮੁਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਗ੍ਰਿਪਾ ਗ੍ਰਿਪਾ ਕਾਰਿ ਦੀਪਾ
 ਸਾਹਿਗਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀ ਜੈ॥ ੫॥ ਲਾਲ ਨੁਲਾ ਲੁਲਾ ਲੁਪੈ ਰੰਗਨੁ
 ਨਰੰਗ ਨਕਉ ਗੁਰ ਦੀਪੁ॥ ਗਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮ ਗਿਰ ਤੇਰ ਸਰਸਿ ਕਾਟ ਕਾਟਿ
 ਪੀਜੈ॥ ੬॥ ਬਸੁ ਪਾਸ ਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਾ ਢਿਕੰ ਚ ਨੁ ਕਾਢਿ ਪਰੀ ਜੈ॥ ੭॥
 ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨ ਪੁਨ ਬਾਢ ਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀ ਜੈ॥ ੮॥
 ਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਪਾਵਤੁ ਪਾਇ
 ਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੇ ਸਨ ਕਉ ਬਿਬਿ ਦੀ ਜੈ॥ ੯॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਉਤਮਾ ਕਿਆਉ ਪਮਾਤਿ ਨ ਦੀ ਜੈ॥ ਗਾਮਰਾਮ ਮਤੁ ਲਿਖਿ
 ਰੁਨਉ ਪਮਾਜਨ ਨਾਨਕ ਗ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜੈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਕਾ ਲਿਖਾਨਾ ਮਹਲਾ ੪

ਗਾਮਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੁ ਗੁੰਤਿ ਠੀਕੇ
 ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀ ਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ
 ਬਾਂਢਹਿ ਨਿਤਿ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ
 ਮਾਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪੀ ਜੈ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬ
 ਲੁਪੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲ ਖਦਾ ਗਲ ਗੀ ਜੈ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਪਤ
 ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪਕੁ ਨ ਭੀ ਜੈ॥ ੩॥ ਚੰਦਨ ਦਾ ਸੁਭੁ ਇਅੰਗ ਮੇਰੇ

ਕਿਵਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਲੀਜੈ॥ਕਾਛਿਖਜਗੁਗੁਗਿਅਨੁਕਰਹਾ
ਖੁਛੇਦਿਛੇਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਅਨਿਆਨਿਸਮਧਾਬੁਕੀਨੀ
ਬੁਝੈਸੰਤਰਭਸਮਕਰੀਜੈ॥ਮਹਾਉਗਪਾਪਸਾਕਤਨਰਕੀਨੇਮਿ
ਸਾਪੁਲੁਕੀਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਪੁਸਾਪਸਾਪਜਨਨੀਕੇਜਿਨਅੰਤ
ਨਮੁਧਰੀਜੈ॥ਪਰਸਾਨਿਪਰਸੁਭਏਸਾਪੁਜਨਜਨੁਹਰਿਭਗਵਾ
ਦਿਖੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੁਤੁਬੁਧੁਗੁਰੁਦੀਭਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤ
ਤੀਜੈ॥ਤੰਤੁਸੁਤੁਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਪੀਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੈ॥੬॥
ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਪੈਨੀਕੀਮਿਥਿਸੰਗਤਿਗੁਮੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਤ
ਗੁਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀਜੈ॥੭॥ਮੇਰਾਠਕੁਰੁਵ
ਵਡਾਹੈਸੁਆਮੀਹਮਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੋਢਿ
ਮਿਲਾਏਗੁਰਪੁਰਾਜਨਕਉਪੁਰਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੨॥ ਕਲਿਆਨਮਹਾ
ਰਮਰਮਰਾਮੇਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਪੁਸਾਪਸਾਪਜਨਨੀਕੇਮਿਥਿ
ਪੁਰਿਰੰਗੁਕੀਜੈ॥੯॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਰੁਜਗੁਪੈਜੇਤਾਮਨੁਡੋਲ
ਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਸਾਪੁਮਿਲਾਵਹੁਜਗੁਥੰਮਨਕ
ਉਥੰਮੁਦੀਜੈ॥੧੦॥ਬਸੁਧਾਤਲੈਤਲੈਸਭਉਪਰਿਮਿਥਿਸਾਪੁਚਰਨ
ਲੀਜੈ॥ਅਤਿਉਤਮਅਤਿਉਤਮਹੋਵਹੁਸਭਸਿਸਟਿਚਰਨਤਲਦੀ
ਜੈ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਤਿਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਆਨਿਪਾਨੀਸਕਤਿਭਰੀ
ਜੈ॥ਐਨਦੰਤਨਿਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਰੁਚਬਿਚਬਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥
੧੨॥ਚਮਨਾਮਅਨੁਗੁਪੁਬੁਧੁਕੀਆਗੁਰਸਾਪੁਪੁਰਖਮਿਲੀਜੈ॥ਗੁਨਗਮਨ
ਬਿਸਥੀਨਰਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੧੩॥ਸਾਪੁਸਾਪਸਾਪ
ਅਨਿਪ੍ਰੀਤਮਾਥਿਨੁਦੇਖੇਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ਜਿਉਜਲਮੀਨਜਲੰਜਲ
ਪ੍ਰੀਤਿਹੈਥਿਨੁਜਲਾਥਿਨੁਛੁਟਿਮਰੀਜੈ॥੧੪॥ਮਹਾਅਭਾਗਅਭਾਗਹੈ
ਜਿਨਕੋਤਿਨਸਾਪੁਪੁਰਿਨਪੀਜੈ॥ਤਿਨਾਤਿਸਨਾਜਲਤਜਲਤਨਹੀ

ਬੁਝਾਹਿਡੰਡੁਪਰਮਗਾਇਕਾਦੀਜੈ॥੬॥ਸਭਿਤੀਰਬਬਰਤਜਗਪੁਨਕੀਏ
 ਹਿਵੈਗਾਥਿਗਾਥਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ਅਤੁਲਾਤੇਲੁਗਮਨਾਮੁਪੈਗੁਰਮਤਿ
 ਪੁਜੈਨਤੋਲਤੁਲੀਜੈ॥੭॥ਤਵਗੁਨਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਤੁਜਾਨਹਿਜਨਨਾਨਕ
 ਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਤੁਜਲਾਨਿਧਿਮੀਨਹਮਤੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਗਿਰਖੰ
 ਜੈ॥੮॥੩॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਾਰਮਰਸੇਪੂਜਕਰੀਜੈ
 ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਓਸਭੁਆਗੈਰਸੁਗੁਰਮਾਤਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿ
 ਜੈ॥੧॥ਗੁਰਓਬ੍ਰਹਮਨਾਮਗੁਣਸਾਖਤਰੇਵਰਨਿਤਚੁਨਿਚੁਨਿਪੂਜ
 ਕਰੀਜੈ॥ਅਤਮਦੇਉਦੇਉਹੈਅਤਮੁਰਸਿਲਾਗੈਪੂਜਕਰੀਜੈ॥੧॥
 ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਭਜਗਮਾਹਿਨਿਰਮਲਾਬਿਚਰਿਗਿਬਿਚਰਿਰਸੁਖ
 ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਸਾਤਿਗੁਰਕਉਇਹਮਨੁਦੀਜੈ
 ॥੨॥ਨਿਰਮਲਕੁਆਤਿਹੀਰਨੀਕੋਹੀਰੈਪੀਰੁਬਿਧੀਜੈ॥ਮਨੁਮੋਤੀਸ
 ਲੁਪੈਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤੁਪੀਰਾਪਰਖਿਲਈਜੈ॥੩॥ਸੰਗਤਿਸੰਤ
 ਗਿਲਾਗਿਉਚੇਜਿਉਪੀਪਪਲਾਸਖਾਇਲੀਜੈ॥ਸਭਨਰਮਾਹਿਪ
 ਉਤਮੁਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੈਬਾਸੁਬਸੀਜੈ॥੪॥ਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਕਰਮ
 ਬਪੁਕੀਨੇਨਿਤਸਾਖਾਪਰੀਜਜੀਜੈ॥ਧਰਮੁਛੁਲੁਛੁਲੁਗੁਓਗਿਆਨੁ
 ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਪਕਾਰਬਾਸੁਜਗਿਦੀਜੈ॥੫॥ਏਕਜੋਤਿਏਕੋਮ
 ਵਸਿਆਸਭਬ੍ਰਹਮਾਦ੍ਰਿਸਟਿਇਕਕੀਜੈ॥ਅਤਮਰਾਮੁਸਭਏਕੈ
 ਪੈਪਸਰੇਸਭਚਰਨਤਲੇਸਿਰਦੀਜੈ॥੬॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਨਕਟੇਨਰੇ
 ਖਹੁਤਿਨਘਾਸਿਘਾਸਿਨਾਨਕਵਛੀਜੈ॥ਸਾਕਤਨਰਅਹੰਕਾਰੀਕਹੀ
 ਅਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧਿਗੁਜੀਵੀਜੈ॥੭॥ਜਬਲਗਸਾਸੁਸਾਸੁਮਨਾਨਕ
 ਰਿਤਤੁਬੇਗਲਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਾਰਪੁਮੈਨ
 ਪੂਰਨਪਖੀਜੈ॥੮॥੪॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਾਰਮਰਸੇਪੂਜਕਰੀਜੈ
 ਸਾਪੂਰਨਪੁਵੀਜੈ॥ਕਿਲਾਬਿਖਦਹਨਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਮੇਰੇਛੀਜੈ

ਗੰਗਾ ਕੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗੰਗਾ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀ ਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ
ਨਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀ ਜੈ ॥ ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਸਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਸੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨ
ਦਿੰਦੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮ ਕਰੋ ਪੁਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬ ਲਾਨਿ ਤਉ ਠਿਓ ਠਿਓ ਜੁਝੁ
ਜੈ ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਗਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੁਰੰ ਕਾ ਫਿਕ ਢੀ ਜੈ ॥ ੨ ॥ ਅੰ
ਗਿ ਅਗਨਿ ਸਬ ਲਾਨਿ ਬਿਖਿਆਹਿ ਵਸੀ ਤਲੁ ਸਬ ਦੁਹਰ ਦੀ ਜੈ ॥
ਨਿਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਗੋਗੁ ਕਾਏ ਸੁਖਿ ਸਵੀ ਜੈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ
ਗੁਰੁ ਕਿਰਤਿ ਰਵਿ ਅਸਰ ਬਠਾਈ ਸਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਰ ਵੀ ਜੈ ॥ ਸਾ
ਸਾਧ ਮਿਲੇਗੁ ਸੁਖ ਵੈਤ ਤੁਨਿ ਜਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆਪੀ ਜੈ ॥ ੪ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀ
ਤੁ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੁਗੀ ਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਗੋਨਿ
ਗੁਰਿ ਖੀ ਮੁਖੁ ਕਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਜੈ ॥ ੫ ॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀ ਅਹਿ ਬ
ਲੀ ਬਹੁ ਦੁਹਰ ਮਤਿ ਮੈਲੁ ਰਹੀ ਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾਤਿ
ਕਾਵਿ ਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀ ਜੈ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਗਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ
ਸਿਰ ਸੁਕਾਫਿਕ ਢੀ ਜੈ ॥ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਬੋਲਾਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰ
ਗਤ ਹਰਿ ਦੀ ਜੈ ॥ ੭ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆ ਲਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਰ
ਦਇਆ ਪਾਰਿ ਗਖਿ ਲੀ ਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀ ਅਜਗ ਜੀ ਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਕੀ ਜੈ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਗੰਗਾ ਮਦਾਸ ਨਦਾਸ
ਕੀ ਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤ ਰਿਸਾ ਪੂਰਿ ਪਿਛੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗੰਗਾ ॥
ਸੰਕਰੁ ਨਾ ਰਦੁ ਸੇਖ ਨਾ ਗਮੁ ਨਿਪੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀ ਜੈ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਹਿ
ਸਭਿ ਜਪ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਰੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀ ਐਮਿ
ਲਿਸਾ ਪੁਸਾਂਗਿ ਰਹੀ ਜੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ ਭੁਬਦਾ ਕਾ
ਫਿਕ ਢੀ ਜੈ ॥ ੨ ॥ ਭੁਗਮਿ ਸੁਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀ ਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗਿ ਰਹੀ ਜੈ ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਭੂ ਮੁਖੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀ ਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀ
ਜੈ ॥ ੩ ॥ ਗੰਗਾ ਮਨਾ ਮਕੀਰਤ ਨਰਤ ਨਵ ਬੁਧ ਰਿਸਾ ਪੂਰਿ ਪਾਸਿ ਰਖੀ ਜੈ ॥ ਜੇ ਬਚ

ਨਗੁਰ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਾਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਪਗੀ ਜੈ॥ ੪॥ ਸਤੁ ਸੁਨਾ
 ਸੁਨੁ ਜਨਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਥਾਪ ਕੁ ਕੀ ਜੈ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਭਿ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿ
 ਲੋੜੁ ਤਾਂ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀ ਜੈ॥ ੫॥ ਜੇ ਵਢ ਢਾਹੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕ
 ਤਾਂ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀ ਜੈ॥ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗਤ ਗੀਐ
 ਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜੈ॥ ੬॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੇ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ
 ਇਆਪ ਚੈ ਪਚੀ ਜੈ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ
 ਰਿਲਾਇ ਲੀ ਜੈ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੈ ਤੇ ਗਾਤਿ ਕੀ ਜੈ॥ ੮॥ ੬॥ ੨੩॥
 ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਏਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀ ਜੈ॥ ੯॥ ੬॥ ੨੩॥
 ਚਉਪਦੇ ੧੭ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜ ੨੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਤਤਕਰਗੁਗਥਿਭਾਸਪਰਭਤੀ
 ਮਤਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

- ੧ ਨਾਇਤੇਰੈਤਰਣਾਨਇਪਤਿ
- ੨ ਤੇਰਾਨਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਾਨੁ
- ੩ ਜੈਕਾਰਦਿਬੇਦਬੂਤਮੈਉਚਰੈ
- ੪ ਜਾਕੈਰੂਪੁਨਾਹੀਜਾਤਿਨਾਹੀ
- ੫ ਤਾਕਾਕਹਿਅਦਰਿਪਰਵਾਦੁ
- ੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੀਰੁਗਿਅਨੰਮਨਮ
- ੭ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਵਿਦਿਆਵੀਚੁ
- ੮ ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਰਾਖਿਆਜਾ
- ੯ ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਬੰਧਨਿਬੰਧੈ
- ੧੦ ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਧਾਇਆ
- ੧੧ ਜਗਤੁਬਿਗਸੈਮੁਠੈਅੰਧਾ॥
- ੧੨ ਮਸਟਿਕਰਉਮੁਰਖੁਜਗਿ
- ੧੩ ਖਾਇਆਮੈਲੁਵਧਾਇਆ
- ੧੪ ਗੀਤਨੰਦਤਰਖਚਤੁਰਾਈ
- ੧੫ ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾ
- ੧੬ ਬਾਰਡਿਮਹਿਰਾਵਲਖਪਿਜਾ
- ੧੭ ਸੰਤਾਕੀਰੇਦੁਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿ

ਮਤਲਾ ੩
 ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ

ਪਨੇ

੮੦੫

੮੦੬

੮੦੭

੮੦੮

- ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲਕੋਈਬੂਝੈ
- ੨ ਨਿਰਗੁਣੀਅਚੇਕਉਬਖਸਿ
- ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਸਾਲਾਹਿਆ
- ੪ ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤਰਿਜੀਉ
- ੫ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਜੀਉਸਦਾਪਿ
- ੬ ਆਪੇਭੰਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀ
- ੭ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਅਪਣਾਸਾਲਾ

ਮਤਲਾ ੪
 ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ

- ੧ ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਨਗਾਵਤ
- ੨ ਉਗਵੈਸੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਬੋ
- ੩ ਇਕੁਖਿਨੁਤਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾ
- ੪ ਅਗਮਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰ
- ੫ ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਨਾਮ
- ੬ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ

ਪੜਤਾਲਾ॥

- ੭ ਜਪਿਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮਨਿਪੁ

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਮਨੁਤਰਿਕੀਅਤਨੁਸਰੁਸਾ
- ੨ ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋਭਾ
- ੩ ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਤੋਇਅਨੰਦ
- ੪ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏ

ਪੰਨੇ

੫੭

ਪੰਨੇ

ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖਸਰੁ

ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿਏ

ਸੇਧਨ ਵੰਤ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੀਤਾ ਕੀ ਕਲਾ

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ੮੧੩

ਪਰਬੁ ਮੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜੁ ਸੁਜਾਦੁ

ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੁ

ਗੁਰਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ

ਘਰੁ ੨

ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਠਾਉ॥

ਪੜਤਾਲਾ॥

ਗਮਗਮਗਮਗਮ ਜਾਪ ੮੧੪

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਹਨਿ ਟੇਕਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ

ਦੁਬਿਧਾ ਬਢਿ ਗੀਮਨੁ ਬਢਿ ਗਾ

ਇਆ

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ

ਢਾਇਆ

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇ ਅੰਗਮ ੮੧੫

ਗੋਤ ਮੁਤ ਪਾਅ ਡਿਲਿਅ ਭਇ

ਸਤੀਤਿਸੁ

੫

ਆਖਦਾ ਸੁਨਦਾ ਨਾਮੁ ਅਧੁ

੬

ਗਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੁੰਜ ੮੧੬

੭

ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿਲਾਏ ਗੁਰਿ

ਮਤਲਾ ੩

ਅਸਟਪਦੀਆ

੧

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੁਝ ਗਿੰ

੨

ਭੈਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇਜਨ ਜਾਗੇ ੮੧੭

ਦਕਰਹਿ

ਮਤਲਾ ੫

ਅਸਟਪਦੀਆ

੧

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਿਨਿ

੨

ਮਨ ਮਹਿ ਕੋ ਧੁਮਤਾ ਅਤੰਕਾ ੮੧੮

੩

ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ

ਸਰਕਾਏ

੫੮

ਜੋਤੁ ਮਲਾ

੪੬

ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੧੭ ਮਃ ੧

੭ ਮਃ ੩

੭ ਮਃ ੪

੧੫ ਮਃ ੫

੧੨

ਅਸਟਪਦੀਆ

੭ ਮਃ ੧

੨ ਮਃ ੩

੩ ਮਃ ੫

੧੨

੫੮

ਨਾਮ ਦੇ ਦੇਵ ਜੀ॥

ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥ ਮਨ ਤੀਜੈ
੨ ਅਦਿ ਜੁਗ ਅਦਿ ਜੁਗ ਦੀ
੩ ਆਰੁ ਲਪੁਰਖ ਇਕੁ ਚਲੈ

ਥੇਲੀ ਜੀਉ॥

ਪੰਚ ਪਦਾ

- ੧ ਤਨਿ ਚੰਦ ਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਈ

ਜੋ ਤੁਮ ਲਾ

੫ ਕਥੀ ਹਜੀ

੩ ਨਾਮ ਦੇ ਦੇਵ ਜੀ

੧ ਥੇਲੀ ਜੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਥਾਈ ਭਗਤਾ ਕੀ॥

ਕਥੀ ਹਜੀਉ

ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ੮੧੮
੨ ਅਲਪੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ
੩ ਅਵਲਿ ਅਲਪੁ ਨੁਰਉ ਪਾਈ
੪ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਤੁ ਮਤ ਝੂਠਾ
੫ ਸੁੰਨ ਸੰਧਿ ਅਤੇ ਗੀ ਦੇਵ ਦਵਾ ੮੨੦

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ

ਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਹਰਖ ਸਾਦਿ

ਬਿਭਾਸ ਪਗਥਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

॥ਚਉਪਦੇ॥

ਘਰੂ

ਨਾਇ

ਸਾਧਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਾਣਾ ਮਾਤਿ ਮਕਸੂਦਾ ਨਾਇ

ਸ੍ਰੀਮੰਤੋਸਥ ਕੇਸ਼ਿਅਵਿਭੁਨੈਪਤਿ ਕਬਪੁਨਹੋਇ॥੧॥ਅਵਰਮਿ

ਪਾਸਗਲੀ ਪਾਜੂ ਜੈਬਖਸੇਤੈ ਪੁਰਕਾਜੂ ॥੧॥ ਸਹਾਇ ਨਾਉ ਤੇਰਾ

ਭੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਾਉਤੇ ਗਾਲ ਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨਾ ਨਾਇਤ ਹੈ ਮਾਛਮ

ਪ੍ਰਵਾਣਾ ਤੇ ਗੀਨਦਰੀ ਕਰਮਿਪਵੈ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ੨॥ ਨਾਇਤੋ ਸਪਤ੍ਰ

ਸਾਧਨਾ ਉਤੇ ਰਾਮ ਮਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ਨਾਇਤ ਰਸਾਭਸੁ

ਸਹਿਮਾਨਿਅਾਇ। ਗਬਿਰੁ ਨ ਵੰਬਾਧੀ ਜਮਪੁਰਿ ਜਾਇ॥੩॥ ਨਾਗਬ

ਸਦਾ ਦੇ ਸਾਮਨ ਕੀ ਆਖੁ ਸੀ ਆ ਕੀ ਚਾਹਵ ਸਾਜਿ ਸਦ ਤੀ ॥ ੬ ॥

[illegible]

ਸ੍ਰੀ ਮੁਰਤਿ ਨੁ ਕਰ ਸੁਚਾਨੁ ਭੁਜਾਤਿ ਤੇ ਲਿਖਿ ਅਪੁਰੁ ਅਧਿਕਾਰੁ
ਸ੍ਰੀ ਮੁਰਤਿ ਨੁ ਕਰ ਸੁਚਾਨੁ ਭੁਜਾਤਿ ਤੇ ਲਿਖਿ ਅਪੁਰੁ ਅਧਿਕਾਰੁ

ਸਗਲ ਲੀਜੇ ਖਾਏ ॥੧॥ ਸਦੇ ਹੁ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਬਖਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ॥੨॥
ਸਗਲ ਨਿਕਮ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸਗਲ ਪ੍ਰਤਾਲ ਪ੍ਰੀਤ

ਸਵਰਨਾਸੀਤ ਕਰਣ ਪੁਸ਼ਪ ਰੂਪਿ ਨਾਰਦ ਭੁਜੰਗ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਾਲੋਤ੍ਰਿਯਾ ਮਹਾਰਾਤ੍ਰਿ। ਇਤੇ ਲਾਭਕੀ ਮਤਿ ਤਾਂ ਪਵੈ ਜਾਮਿ

३) एभादेसभाई जाहि सभा जे दपि दयागि

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਕਤ ਅਵਗੁਰੂ ਲਾ ਸੈ ਸਾਗਾਤਿ ਤਤ ਨਿਨਾ ਮਨ ਓਪ ਜੈ ਸੇਤ ਨੇ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

चिन्तेसंख्येति श्रीगणेशाय नमः ॥ १ ॥

दीभरुमनागणिका।१।काकापतिप्रचारमधिसाचव

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀ ਚੰਦ੍ਰਾਨੁ ਸਮੁਦ੍ਰੁਬੁਨਾਮੁ ॥ ਨਿਜੰਗੁ ਸਾਹਿਬੁ

ਕੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਿ ਬਿਥਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦੁ
 ॥ ਤੇਤਸਕਰ ਜੋ ਨਮੁਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ॥੨॥ ਜੋ ਕੋ
 ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਰਿਤਿ ਬਹੁਤ ਬਠਾਵੈ॥ ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ
 ਗਿਆਈ ਆਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹ ਨਿਤਿ ਨ ਪਰ
 ਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਨੁ ਸੋਈ॥ ਜੋ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨ ਕਉ ਜਾਮਕੀ ਤਲ
 ਨਹੋਈ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾ ਕੈ ਗੁਪੁ ਨ ਜੀ ਜਾ
 ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇ
 ਮਿਹੈ ਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ ਅਉ ਪੁਸਹ ਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਜਾਤੇ ਨਿ
 ਨ ਆਵਹੁ ਸੈ ਸਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ ਪਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨ
 ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ॥ ਸਿਵ ਜੋ ਤਿਕੰ ਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖਵਾਯਾ
 ਜੈ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ
 ਤ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਫੁਰਮਾਈ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਅਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿ
 ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ॥ ਤੰਤ ਕਉ ਪ੍ਰਮਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ॥
 ੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿ ਆਦਾਰਿ ਪਰਵਾਣੁ
 ਖਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਦਾਇਸਾ ਮਕਰਿ ਜਾਣੁ॥੧॥ ਕਿ ਅਕਹੀ ਐਸਰ ਬੇਗਰਿ
 ਸਮਾਇ॥ ਜੋ ਕਿ ਛੁਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਗਟ
 ਜੋਤਿ ਚੁਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਅਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਨਮੁ॥ ਜਾ ਕੈ
 ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ॥੩॥ ਕਹ
 ਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਾਇ
 ਏ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨਾ
 ਨੁ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥੁ ਸਾਗਿ ਗਹੇ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਜਵਾਹੁ ਮਾਣੁ
 ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੇਖੋ ਜਲਹੇ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਸਭ
 ਤੇ ਖੁਤ ਸੁਗੁਰੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀ ਆਉ ਸਦਾ ਜਥੁ ਨਿਰੰ

ਸਿਲਿਅਫਗਮਤਿਮੈਲੁਹਗੈਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇੰਐਪੁਰਾਨਵਲੁ
ਪੁਰੇਤਪੁਦੇਵਕਰੈ॥੨॥ਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਤਲਹੀਅਲੁਸੇਗੁਪੁ
ਅਲੁਕਹੀਐ॥ਜਾਕੀਵਾਸੁਬਨਾਸਪਤਿਸਓਰੈਤਾਸੁਚਰਣਲਿ
ਹੀਐ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਉਪਜਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਿਵਘਰਿ
ਹੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਈ
ਐ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਦਿਅਵੀਚਰ
ਪਾਤ੍ਰਿਪਾਤ੍ਰਿਪਾਵੈਮਾਨੁਆਪਮਧੇਅਪੁਪਰਗਾਸਿਆਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਮੁ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂਮੇਰਾਜਜਮਾਨੁਆਇਕਦਖਿਣਾਹਉਤੈਪਹਿਮ
ਉਦੇਹਿਆਪਣਨਾਮੁ॥੧॥ਗਹਾਉਪੰਚਰਸਕਰਧਾਵਤਰਾਖੇ
ਕਮਨਿਆਭਿਮਾਨੁਆਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਲੁਮਤਿਭਾਗੀਐਸਾ
ਮਾਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਚਾਵਲਦਇਆਕਣਕਕਰਿਪੁ
ਭਿਪਤੀਧਾਨਾਦੁਪੁਕਰਮੁਸੰਤੋਖੁਘੀਉਕਾਰਿਐਸਾਮਾਗਉਦਾ
ਨੁ॥੩॥ਖਿਮਾਪੀਰਜੁਕਾਰਿਗਉਲਵੇਗੀਸਹਜੇਬਛਰਾਖੀਰਪੀਐ
ਸਿਭਤਿਸਰਮਕਾਕਪੜਾਮਾਂਗਉਹਰਿਗੁਣਨਾਨਕਰਵਤੁਗੈ
ਐ॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਰਾਖਿਆਜਾ
ਵਤੁਕਿਉਗਾਖਿਆਜਾਇ॥ਜਿਸਤੇਹੇਆਸੇਈਪਰੁਜਾਣੈਜੀ
ਉਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਤੂਹੈਪੈਵਹੁਤੇਗੀਰਜਾਇ॥ਜੇਕਿਛੁ
ਕਹਿਸੇਈਪਰੁਹੋਇਬਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥
ਜੈਸੇਹਰਹਟਕੀਮਾਲਾਟਿਡਲਗਤਹੈਇਕਸਖਨੀਹੋਰਫੇਰਿਭਰੀ
ਅਤਹੈਤੈਸੇਹੀਇਹੁਖੇਲੁਖਸਮਕਾਜਿਉਉਸਕੀਵਡਿਆਈ॥੨॥
ਸੁਰਤੀਕੈਮਾਗਿਚਾਲਿਕੈਉਲਟੀਨਦਰਿਪਗਾਸੀ॥ਮਨਿਵੀ
ਚਾਰਿਦੇਖੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉਨੁਗਿਹੀਕਉਨੁਉਦਾਸੀ॥੩॥
ਜਿਸਕੀਅਸਾਤਿਸਹੀਸਉਪਿਕੈਏਹੁਗਹਿਆਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਿ

ਸਤੇਹੋਆਸੋਈਕਰਿਮਾਨਿਅਨਾਨਕਗਿਰੀਉਦਸੀਸੋਪਰਵਾਣਾ
 ॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਦਿਸਾਟਿਬਿਕਾਰੀਬੰਧਨਿਬੰਧੈ
 ਤਿਸਕੈਬਾਲਿਜਾਈਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਾਗਨਜਾਣੈਭੂਲਾਠਿਰੈਅਜ
 ਸੀ॥੧॥ਬੋਲਪੁਸਚੁਨਮੁਕਰਤਾਹੁਛੁਨਿਬਹੁਜੈਨਾਵਦ
 ਹੁ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਉਚਾਤੇਛੁਨਿਨੀਚੁਕਰਤੁਨੀਚਕਰੈਸੁਖਤਾ
 ਜਿਨੀਜਾਣੁਸੁਜਾਣਿਆਜਾਗਿਤੇਪੁਰੇਪਰਵਾਣਾ॥੨॥ਤਾਕ
 ਸਮਝਾਵਣਜਾਈਐਜੇਕੋਭੂਲਾਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇਖਕਰੇਕਰਤਾਐਸ
 ਏਕੋਈ॥੩॥ਨਉਪ੍ਰਭਾਤੈਸਥਾਦਿਧਿਆਈਐਛੋਤੁਦੁਨੀਪਗੀਤਾ
 ਟਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਜਾਗਿਹਾਰਿਆਤਿਨੀਜੀਤਾ॥੪॥੪

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਪਾਇਆਮਨੁਪਖੀਅਕ
 ॥ਤਸਕਰਸਥਾਦਿਨਿਵਾਰਿਆਨਗਰੁਛੁਠਾਸਾਥਾਸਿ॥ਜਾਤੁਗਾਖਗਿ
 ਥੈਹਿਸਾਬਤੁਹੋਵੈਗਾਸਿ॥੧॥ਐਸਾਨਮੁਤਨੁਨਿਧਿਮੇਗੈਗੁਰਮਤਿ
 ਹਿਲਗਊਪਾਗਿਤੇਗੈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਭੋਗੀਆਮਨੁ
 ਖੁਗਾਵਾਹੁ॥ਮਨੁਦਾਤਾਮਨੁਮੰਗਤਾਮਨਸਿਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਹੁ॥੧॥
 ਮਾਰਿਸੁਖਪਾਇਆਐਸਾਬਹੁਮੁਵੀਚਾਹੁ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਦ
 ਖਾਣੀਐਕਹਓਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਥੋਟੇਪੂਠਗਲੀਐਬਿਨੁਨਵੈ
 ਤਿਜਾਇ॥ਜਾਤੁਮੇਲਹਿਤਾਮਿਲਿਰਹਾਂਜਾਂਤੇਗੀਹੋਇਰਜਾਇ॥
 ॥ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਪੁਛੀਐਸਚਘਰੁਲੇਹੁਬਤਾਇ॥ਸਾਜਾਤਿਸ
 ਤਿਪੈਜੇਹੋਕਰਮਕਮਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕਾਟੀਐਨਾਨਕਛੁਰ
 ਸਿਨਾਇ॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਜਗਤੁਬਿਗਸੈਮੁਠੈ
 ਅੰਧਾ॥ਗਲਿਛਹੀਸਿਰਿਮਾਰੇਧੰਧਾ॥ਆਸਾਵੈਮਨਸਾਜਾਇ
 ਉਰਈਤਾਣੀਕਿਛੁਨਬਸਾਇ॥੧॥ਜਾਗਸਿਜੀਵਣਜਾਗਣਹ
 ॥ਸੁਖਸਾਗਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭੰਡਾਹੁ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਕਹਿਓਨਛੁਏਅੰਧੁ

ਕੋਰੀ ਕਰਕ ਮਾਈ ਆਪੇ ਪੀਤਿ ਪੇਸ ਪਰ ਮੇਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੇਵ
ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਨਿਨੁ ਨਿਨੁ ਅਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਛੀ ਜੈ ਮਾਇ ਅਮਰੁ ਘਟਾਈ ॥
ਗੁਰੁ ਬੁਝੈ ਠਉਰਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਦੁਜੀ ਗਈ ॥ ੩ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
ਅਵੈ ਖਿਸਮ ਲੈ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪੁਗ ਬਿਕ ਮਾਈ ॥ ਕਰਮ ਜੀਤੁ ਸਚੁ ਕੀ
ਅਮਾਂ ਗੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇਵ ਡਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਮਸਾਟਿ ਕਰਉ ਮੁਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀ ਆ ॥ ਅਧਿਕ ਬਠਿ ਤੇਗੀ ਬਿਵਰੀ
ਕਾ ਬੁਲੁ ਕੁ ਕਤੇਰੈ ਦਰ ਬਾਰਿ ॥ ਨਾ ਸਾ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇ ਅਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਸੁ
ਭੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿਦ ਕੁ ਨਿਦੈ ਮੁਏ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਜਿ ਸੁਨਿਦ
ਜੇਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦੇਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਕਾਰਣ ਨ ਮੁਅ
ਰੀਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿ ਸਨੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਮੈ ਮੈਲੇ
ਜੁਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਉਤ ਮੁਆਖਿ ਨ ਉਚਹੋਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਖੁਲਿ ਮਹਾ
ਬਿਖੁਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਧੈ ਬੈਠੈ ਮੁਗਧੁ
ਵਹੁ ॥ ਜੀਣੈ ਨੀਚੁ ਬੁਰੈ ਬੁਰਿ ਅਹੁ ॥ ਨੀਧਨ ਕੈ ਧਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਅਹੁ ॥ ਆਇ
ਪਨੁ ਸਾਰੁ ਹੋਗੁ ਬਿਖਿ ਆਛਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਸਬ ਦੁਵੀਚਰੁ
ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਬਖਸਹਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਜੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਖਾਇਆ ਮੈ

ਭਵ ਖਾਇਆ ਪੈਧੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਇ ॥ ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਹੁ ਚਲਾਇਆ ਬਿ
ਨੁਨੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਬਿਖ ਮਜਾਲਿ ਮਨੁ ਵਾਸਿਆ ਬਿ
ਬਲੁ ਭਾਗਿ ਸਹਾਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਬੋਲ
ਕਾ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਰਕ ਮਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਗੀ ਅਹਿ ਛੁਟ ਸਿਸਾ ਚੈ ਨ
ਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿ ਵਾਇਆ ਤਿ ਵਜਾਇ ਸੀਕੀ ਆਇ ਖਿਲੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਮੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਗੁ ਖੋਟੈ ਸਚੁ
ਨਿਗਮੈ ਗੁਰੁ ਸਬ ਦੀਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਤੇਨ ਗਵਿਰ ਲੇਜਾਣੀ ਅਹਿ ਜਿ
ਨ ਅਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮੁਗਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਧੁ ਧੁਰੈ ਅਮਰ ਅਨੰ

ਦਸਹੁਪਾਨਨਕੁਜਲਕੇ ਮੀਨੁ ਸੈਥੇ ਭਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਪੀਤਿ॥੫॥
 ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਗੀਤ ਨਾਂਦਹਰ ਖਚਤੁ ਗਈ ਗਰਸ
 ਫੁਰਮਾਇ ਸਿਕਾਈ॥ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਾਚੁ ਸਪ
 ਸੁਖੁ ਨ ਮਿਵ ਸਾਈ॥੧॥ ਕਿਆ ਜਾਂਨਾ ਕਿ ਆ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ॥ ਨਾ
 ਨਤ ਨਿਕਿ ਢੁਨ ਸੁਖਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਗਾਥਿ ਨੇਦ ਸੁਣ ਅਨੰ
 ॥ ਅਤਿ ਸਤ ਭਾਇ ਰੁਗਾਤਿ ਗੋਬਿਦਾ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਾਗਨਿ
 ਦਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਵਤੈ ਰਾਜ ਰਾਇ ਦਾ॥੨॥ ਪਿਉ ਪਿਉ ਪੀਤਿ ਪ੍ਰਿ
 ਉਰ ਧਾਰੀ॥ ਦੀਨ ਨਾਥੁ ਪੀਉ ਬਨ ਵਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮਦਾਨੁ ਬ
 ਕਾਰੀ॥ ਤਿਪਤਿ ਤਰੰਗ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ ਅਕਥੈ ਕਥਉ ਕਿ
 ਅਮੈ ਜੋਰਾ॥ ਰਗਾਤਿ ਕਰੀ ਕਹਾਇ ਹਿਮੇਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਚੁਕ
 ਸੈ ਮੋਰਾ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦੁਜਾਨ ਹੀ ਹੋਰਾ॥੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾਨੁ
 ਮੀਠਾ॥ ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਪੁਰਾਨੁ
 ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਪਿ ਓਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੫॥ ੩॥ ੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਥਾਇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਰੰਗ
 ਨਹਾਰਾ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਜੀ ਆਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰ
 ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੰਗਿ ਘਟੈ ਅਤਿ ਰੁੜੀ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨੀ
 ਹਨੁ ਅਤਿ ਰਸਾਲਾ ਸਗੁੜੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਪਰਿ ਕੁਪੁਗਗਨ ਪਾ
 ਹਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਰਚ ਨਾਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁ
 ਮਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ॥੨॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਾਇ ਰਸਿਕ ਮਥਾਇ
 ਸੇਸ ਸਿਘਾਹਿ ਸੁਰੁ ਸਮਾਇ॥ ਆਕਾਊ ਬਿਧੁ ਸਿਮਨ ਸਾਮਨ ਮਗੀਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਅਤਿ ਰਸਿ ਗੰਗਿ ਚਲੁ ਲੈ ਰਾਤੀ ਦੁਜ
 ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਨਿਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਾਇ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ
 ੪॥ ੧੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਾਖਿ

ਹਿਰਹੁਭਿਅਮਹਿਸਾਨਿਆਸੀਜੇਗੀਕਾਪੜੀਆਸਿਰਖੁਥੋਥਿਨੁਸਥ
ਗਲਿਛਾਸੀ॥੧॥ਸਥਾਦਿਰਤੈਪੁਰੇਥੈਰਾਗੀਅਉਹਠਿਹਸਤਮਹਿ
ਖਿਆਜਾਚੀਏਕਰਾਉਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਣਵਾ
ਪੜ੍ਹਾਹਿਕਾਗਿਕਿਰਿਆਕਰਣੀਕਰਮਕਰਾਏ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਕਿ
ਬੁਝੈਨਹੀਮਨਮੁਖਾਵਿਛਾੜੇਦੁਖਪਾਏ॥੨॥ਸਥਾਦਿਮਿਲੇਸੇਸੁ
ਚਾਗੀਸਾਚੀਦਰਗਾਹਮਾਨੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਾਨਿਲਿਵਲਾਗੇ
ਗੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਿਸਮਾਨੇ॥੩॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਸੁਚਿਸੰਜ
ਜਪਤਪਤੀਰਥਸਥਾਦਿਵਸੇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਮਿਲਾਇ
ਅਦੁਖਪਰਾਛਤਕਾਲਨਸੇ॥੪॥੧੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧

ਸਤਕੀਰੇਣੁਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਕਹਾਕਰੈਬ
ਰਾਜਮਭਰੇਪੈਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਮੁਹਾਰੀ॥੧॥ਜਾਲਿਜਾਉਜੀਵਨੁਨਮ
ਬਿਨਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪੁਜਪਉਜਪਮਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਸਾਦੁਮ
ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਸਾਚੁਸੁਖਜਾਕਉਕਿਆਤਿਸੁਉਪ
ਮਕੀਐ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਰਤਨਪਦਾਰਥਯੋਜਤਗੁਰਮੁਖਿਲ
ੀਐ॥੨॥ਚੀਨੈਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਪਨੁਸਾਚੈਏਕਸਥਾਦਿਲਿਵ
ਲਾਵੈ॥ਨਿਰਾਲੰਬੁਨਿਰਹਾਰੁਨਿਹਕੇਵਲੁਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਵੈ
॥੩॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਨਿਰਮਾਲਿਉਲਟੀਨਵਰੁਗਾਵੈ॥ਬ
ਹਿਜਾਤੈਠਾਕਿਰਹਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ਸੋਗਿਰ
ਸੋਦਾਸੁਉਦਾਸੀਜੀਨਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਨਿਆਨਾਨਕੁ
ਕਹੈਅਵਰੁਨਹੀਦੁਜਾਸਾਚਿਸਥਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੫॥੧੭॥

ਗੁਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩

ਪੁਸਾਦਿ

॥ਚਉਪਦੇ॥

ਘਰੁ

੧੭ਸਤਿਗੁਰ

ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੇਈਬੁਝੈਸਥਦੇਗਹਿਆਸਮਾ

ਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਾਥਿ ਰੁਹੈ ਵੈ ਅਨਾਦਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਾ
 ਦਿ ਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾਲਾ ਹਾਭਾਈ॥ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈ ਲੁਨਾ ਲਾਗੈ
 ਚਿਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਸੀਗਰੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵ
 ਵਾਡਿਆਈ॥ ਅਖੁਟ ਭੰਗੁ ਰਭਰੇ ਕਟੈ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ
 ਈ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਆਇਸਦਾ ਤੁਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਦਿਖਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
 ਲਾੜ ਨਿਰਗੁਣੀ ਆਰੇ ਕਭਿ ਬਖਸਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿ
 ਈ॥ ਤੁਥਿ ਅੰਤੁ ਤੇਗ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਥ ਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ
 ਭਿਤੁ ਪੁਟਿ ਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀਤੁ ਪੁਆਗੈ ਰਾਖਿ ਸਦਾ
 ਹਾਂਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ
 ਮੋਦੈ ਹਿਵਡਿਆਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਈ॥
 ੨॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਤੇਰੈ ਭ
 ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ॥ ੩॥ ਜੇ ਤੁਕਰਹਿ ਸੁ
 ਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਵੈ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ
 ਰੇ ਗੁਰਤੇ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
 ਲਾਹਿਆ ਜਿਨਾ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ॥ ਟਿਚ ਦੁਭਰ ਮੁਗਾਇਆ ਪੈਦੁ
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ॥ ਤੁਧੁ ਜ
 ਪੀਤੁ ਪੈਸਾ ਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਾਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾ
 ਨਿਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ਨਿਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰਾ॥ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਠੀਕ ਗੁ
 ਸਥਦੀ ਵੀਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਜੇ ਨਿਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਵਿਧੁ
 ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਸਥਾ ਦਿਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਛਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਮੁਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ
ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੁਰਾਖ ਨ ਜੋਗਾ ॥ ਤੁਧੁ
ਜੇ ਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ
ਭਾਅ ਪ੍ਰਿਥਾਕ ਰਿਗ ਬਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ੨ ॥
ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਛੁਡਿ
ਯੋ ਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ਓਹੁ ਜਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਤਿਨ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਭਾ ਹਿਸਦਾ ਤੁਸ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ = ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਦੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਭ ਲਜ ਨ ਮੁਤਿ ਸੁਖਾਨੀ ਕੇ
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਹ ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਮੁਲੁ ਪਛਾ
ਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹ ਜੇਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕ
ਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆਹ ਉਮੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਭ ਨਾਮ ਹਿਏ ਕੋ ਸਚੁ
ਵਰਤੈ ਵਿਗਲਾ ਭੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰ
ਮਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਿਚਿ ਮਨ
ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੀ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਤੁ ਆਤਮਾ
ਉਪਛਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨ ਮਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਨਦਾਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹ ਜੇ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥

੧੧੫੧ ੨੨੧ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ

ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਾਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀ ਆਕਾਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸ
ਬਜੀ ਅਨ ਰਿਜ ਕੁ ਦੀਆ ੧੧ ਕਲੀਕਾਲ ਮਹਿ ਗਵਿ ਆਗੁ ਮੁਖਿ
ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਗਹਿ ਆਪੁ ਭੁਏ ਕੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਗਾਉ ੧੧ ਪਤਾਨੁ ਸੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲ ਜੁ ਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭ
ਪੂਰਿ ਗਹਿ ਆਗੁ ਮੁਖਿ ਤਨੁ ਤਿਨੁ ਹਰਿ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਜੇ ਗੁਰ ਸਰਣ
ਭਾਜਿ ਪਾਇਆ ੨੧ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ
ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ
ਣਗਾਵੈ ੩੧ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਠੇਰੇ ਜੇ ਕੇ ਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਾਹਿ ਆਨਾ ਚਿ
ਧਰੈ ਕਾਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਤਿ ਸੰਚੈ ਜੋ ਕਿ ਭੁਕਰੈ ਸੁਨਗ ਕਿ ਪ
੪੧ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕ ਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ੫

੬੧ ੨੩੧ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾ

ਹਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ
੧੧ ਗਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇ ਹਿ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਈ ਵਿਰ
ਲਾਲੇ ਹਿ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਿ ੧੧ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ਦੁਖੁ ਅਨੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਜਾਇ ਆਪੇ ਸਾ
ਲਏ ਮਿਲਾਇ ੨੧ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਭਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ਅੰਧੈ
ਓਥੈ ਹੋਇ ਅਧਾਰੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਨੁ ਹਾਰੁ ੩੧ ਸਚਾ ਮਨ
ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਸੋ ਈ ਭਗਤੁ ਸੁਖ ਜੂਸੁ ਜਾਣਾ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੈ
ਦੁਰ ਬਾਣਾ ੪੧ ੬੧ ੨੪੧

ਗੁਪਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ

ਘਰੁ ੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਕਿਰਸ ਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ

ਉਲਿਵਉ ਨਮਨਿਨਮਿਲਗਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਅਾ ਗੁਰਸਬਦੀਹ
ਨਮਾਵਿਟਪੁਕੁਰਥਾਨਾ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨਹਰਿਪ੍ਰਾਨਾ ਹਰਿਉਤ
ਰਿਅੰਤਰਿਭਾਇਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਓਹਰਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵ
ਸੰਤਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇਭਾਈ ਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ
ਕਿਉਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੇਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿਦਾਨਾ ॥੨॥
ਸੰਗਤਿ ਮਹਿਹਰਿਹਰਿਵਾਸਿਅਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਜਾਨਾ ॥
ਭੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗੁਰੁਸਾਤਿਗੁਰੁਪਰਸਿਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥
ਨਗਵਹਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਗਾਇਰਹੈਹੈਰਾਨਾ ॥ ਜ
ਨਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਖਿਨਦਾਨਾ ॥੪॥
॥੧॥ ੨੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ਉਗਵੈਸੁਰਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਿਬੋਲਹਿਸਭਗੈਨਿਸਮਾਲਾਹਿਹਰਿਸਾਲਾ ॥ ਹਮਰੇਪ੍ਰਭਿਹਮ
ਚਲਗਾਈਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੁਹਰਿਭਾਲਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧੁ
ਗੁਰਿਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਗੁਰਿਮੀਠਗੁਰਪਗਣ
ਹਮਥਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤਕਉਦਿਨੁਗੈਨਿਅਧਾਰੀਮੋਹਿ
ਰਥੇਮਾਇਆਜਾਲਾ ॥ ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਵਸਿਓਰਿਨਿ
ਬਧੇਬਹੁਬਿਧਿਥਾਲਾ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ
ਉਛੁਟੇਮਮਤਜਾਲਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਗੁਰੀਕੀਏਸ
ਥਾਨਿਹਾਲਾ ॥੩॥ ਹਮਥਾਰਿਕਗੁਰਅਗਮਗੁਸਾਈਗੁਰਕਰਿਕਿ
ਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਬਿਖੁਭਉਜਲਭੁਬਦੇਕਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਗੁਰ
ਨਨਕਥਾਲਗੁਪਾਲਾ ॥੪॥ ੨॥ ੨੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪

ਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਨਗਾਏਰਸਕਰਸੀ
ਕਾਗਵਤਸੁਨਤਦੇਉਭਏਮੁਕਤੇਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਖਿਨੁਹਰਿ
ਪੀਕਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਟੀਕਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ

ਸੀਤਥਜਥੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੀਆਰਸੁਈਕਾ॥੧॥ਗੁਰੂ
 ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਦੈਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਤਿਨਾਮਸਤਾਕਿਉਜਲਟੀਕਾ॥੨॥
 ਜਿਨਸੋਭਾਸਭਜਗਉਪਾਰਿਜਿਉਵਾਚਿਉਡਵਾਸਸਿਕੀਕਾ॥੩॥
 ੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਦੈਨਾਮੁਨਵਾਸਿਓਤਿਨਸਾਭਿਕਾਰਜਠੀਕਾ॥੪॥
 ਜੈਸੇਸੀਗਰੁਕਰੈਦੇਹਮਾਨੁਖਨਾਮਾਥਿਨਾਨਕਟੇਨਕਕੀਕਾ॥੫॥
 ਘਾਟਿਘਾਟਿਰਮਈਆਰਸਤਰਾਮਰਾਇਸਭਫਰਤੈਸਭਮਹਿਈਕਾ॥੬॥
 ਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਰਬਚਨਾਧਿਆਇਓਘੋਰ
 ਮੀਕਾ॥੭॥੩॥੨੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ਅਗਮਦਰਿ
 ਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਸਕਯੋਪਤਿ
 ਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਯੋ॥੧॥
 ਪਿਮਨਰਾਮੁਗਵਿਰਹੋਦੀਨਦਾਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਗਾਇਓ
 ਮਤਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲਯੋ॥੨॥ਗੁਰੂਕਾਕਾਇਆਨਗਰਿਹਰਿਕਿ
 ਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸਹੋ॥ਸਾਗੀਰਿਸਰੋਵਰਿਨਾਮੁਹਰਿ
 ਗਾਇਓਘਰਿਮੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਯੋ॥੩॥ਜੋਨਰਭਰਮਿਭਰਮਿ
 ਦਿਆਨੇਤੇਸਾਕੁਤਮੁੜਮੁਹੋ॥ਜਿਉਮ੍ਰਿਗਨਾਥਿਬਸੈਬਾਸੁਬਾ
 ਨਾਕੁਮਿਕੁਮਿਓਧਾਰਗਯੋ॥੪॥ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਧਿਥੇਧਿ
 ਪ੍ਰਭਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਯੋ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਹਰਿ
 ਰਿਧਰਿਓਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਗਵਿਰਹੋ॥੫॥੪॥੨੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ
 ਹਲਾ੪ ਮਾਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਨਾਮਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿ
 ਭੁਵਰੂਠਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਆਰੈਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿ
 ਭਾਕ੍ਰਿਪਾਠਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਨਿਮਖਠਾਹਰਿ
 ਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਤਾਨਿਬਸਠਾ॥੧॥ਸੁਭ
 ਕਾਇਆਨਗਰਿਵਾਸਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਸਿਭਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰਾ

ਪਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਮੁਖਉਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਫਾ॥੨॥
ਨਭਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਨਿਮਖਫ
ਜਿਕੋਟਿਕੋਟੇਖਸਭਜਨਕੇਹਰਿਦੂਰਿਕੀਏਇਕਪਲਫਾ॥੩॥
ਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਤੇਜਾਨੇਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਫਾਹਰਿਹਰਿ
ਪ੍ਰਧਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਕੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਕਫਾ॥੪॥੫॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇ
ਹਰਿਹਰਿਮਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਭਾਯਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿ
ਪ੍ਰਧਰਿਭਿਖੁਰੁਬਦੇਬਾਹਦੇਕਾਫਿਰਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਮੁਅ
ਭਾਉਪ੍ਰਜੀਪਿਓਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਪੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਫਰਸੁਪੀਅਗੁਰਮਤਿ
ਸਭਾਯੋਹਮਨੁਰਕੰਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਗੁਰਿਹ
ਰਿਭਾ॥੨॥ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਲੋਰਿਭੁਭਾਨੇਪੁਤਕਲਤਮੋਹਿ
ਭਿਭਾਗਤਿਨਪਗਸੰਤਨਸੇਵੇਕਬਪੁਤੇਮਨਮੁਖਭੁੰਭਰਭਰ
ਭਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਰਮਪਰੇਹਾਰਿਤੁਮਸਰ
ਭਾਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਨ
ਭਾ॥੪॥੬॥੭॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ੪ ਪੜਤਾਲ
ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਮਨਿਧਾਨਾਹਰਿ
ਰਗਪਾਵਹਿਮਾਨਾਜਿਨਜਪਿਅਤੇਪਾਰਿਪਰਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਮੁਕੰਗਿਧਿਆਨੁਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਅ
ਸਭਿਮਜਾਨੁਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਪ
ਐਸੁਰਪਰਧਾਨੁਅਖਿਨੁਭੋਵੈਪਾਪਕੋਯਨਾਮਿਭੁਨਾਨਕਹਰਿਭਗ
ਵਨ॥੨॥੧॥੬॥ ੩੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਿਭਾਸਪਰਬਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਰੁ

॥ ਚਉਪਦੇ ॥

॥ ਅਨੁਪਰਿਕੀਆਤ ਨੁਸਰੁ ਸਾਜਿ ਆਪੇ

ਤਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿ ਆਸਿ ਪਜਾ ਪਰਤਿ ਬਰਤ ਨ ਕਉ ਪਾਨੀ ॥

ਮਖਨ ਵਿਸਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿ ਗਪਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੋਇ

ਰਸਗਤੇ ॥ ਰਖ ਸੋਗ ਤੇਰਹਾ ਹਿ ਨਿਰਾਗਤਾ ਤੁਪਾਵਹਿ ਪਾਨ ਪਤੇ ॥ ੧ ॥

ਹਉ ਕਾਪੜ ਭੋਗ ਸਮਾਨਿ ਕਉ ਚਾਏ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ

ਗਲ ਬਨਾਏ ॥ ਰਿਜ ਕੁਸਮਾ ਹੋ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮੀਤਾ ॥ ਸੋਹਰਿ ਸੇਵਹੁ

ਤਾਨੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਤਹ ਸਖਾਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਪਿ ਕੀ

ਮਹਿ ਹੋਵੈ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਏਕਾ ਬਖਸਿ ਰਿਖ

ਰਿਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਪਾਇ ਆਭਾ ਲਿਸਾ ਪਸੰਗ

ਮਹਿ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਆਏ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰਾ ਜਨਨ ਨ

ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕੀਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ॥ ਨਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ

ਭੰਡਾਰਿ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਪਿ ਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ

ਭੁਤ ਮਹਿ ਜਨਾਈ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇ ਵਰੀ ਜਨ ਲੀਏ ਛਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਉ

ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਤਿਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸੁਰਸੁ ਆਇ ਆਸੇਈ ਜਾਨੈ ॥ ਘੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਰਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਸੋ

ਖੀ ਆਸਭ ਤੇ ਉਤਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਿਥੈ ਵਸਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸੋ

ਨਿਹਚ ਲੁਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇਹ ਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ॥

੩ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸੁ ਕਾਗੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਕ

ਗੁ ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਉਪਰੈ ਜਨ ਕੀ ਸੇ

ਵਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਅਨੰਦਾ ਅਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ

ਮਲਜਾਗਿ। ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਹਮਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ ਸੁਮਤਿਦੇਵਹੁਸੰ
ਪਿਆਰੇ॥ ਸਿਮਰਉਨਮੁਸੋਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਗੁਰਿ
ਰਿਆਮਰਗੁਸੀਧਾਸਗਲਾਤਿਆਗਿਨਾਮਿਹਰਿਗੀਧਾ॥ ਤਿਸੁਗੁ
ਰੈਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੨॥
ਬੁਝਤਪ੍ਰੀਤਿਨਿਗੁਰਹਿਤਗਾਇਆ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਹੈਨਹੀਮਾਇ
ਆਲਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਦਾਰਿਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਉਪਰਿਸ
ਹਉਵਾਰਿਆ॥੩॥ ਮਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀ
ਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਨਕਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਈਐ
ਰਿਸੇਵਾ॥੪॥੩॥੩੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟੇਸੁ
ਦੀਏਅਪਨਾਨਮੁਜਪਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸਗ
ਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਹਮਬਾਰਿਕਸਗਨਿਪ੍ਰਭਦਾਇਆਲਾਅਵ
ਗਨਕਾਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਗਾਖਿਲੀਏਮੇਰੈਗੁਰਗੋਪਾਲਿ॥੧॥ ਰ
ਉ॥ ਤਾਪਪਾਪਾਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ ਸ
ਸਾਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ ਅ
ਮਅਗੋਚਗੁਬਿਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ ਲਾਹਾਖਾਟਿ
ਰੀਐਧਨਵੰਤਾਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥੩॥ ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰ
ਬਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਪਾਇਆ॥੪॥੪॥੩੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫
ਸਿਮਰਤਨਮੁਕਿਲਾਥਿਖਸਭਨਸੋਸਚੁਨਮੁਗੁਰਿਦੀਨੀ
ਸੋਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੇਭਾਵੰਤੇ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਿਸਦਾਸੇਹੰਤੇ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਸਗਲੈਗੋਦੇਖਸਭਿਥਿ
ਨਸਹਿਆਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਨਭੇਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਮ
ਨਗੁਰਿਗਾਖੇਮੀਤਾ॥ ਹਰਿਕੇਨਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕਟਿਜਨ

ਮਕੇਗਏ ਕਲੇਸਾ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲ ਹੋਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ
 ਉਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮੈਸੁ ਗੁਰ
 ਪਾਈ ਐਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ਰਾਮਾਲਿ ਵਲਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥
 ਪਹਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥
 ੫ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ
 ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪ ਕੇ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਣਿ
 ॥ ਭੋਇ ਨ ਸੇਉ ਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਟਾ ॥ ੧ ॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ
 ਗਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੇਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ਮਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥ ੧ ॥
 ਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਾਸਿ ਆਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਕਿਉ
 ਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ॥ ਉਤਰੀ ਸੇਠ ਨ ਮਕੈ
 ਗਿ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕੈ
 ਧਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਨ ਕਾਮਾ ਗੁਜਾਨਾ ॥ ਭਾਇਓ ਗਤਿ ਹਰਿ
 ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤ
 ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੇ ਲੇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਉ
 ਨ ਕਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਸੇਧ ਨਵੰਤ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ
 ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ਐਵਡ ਭਾਗੀ
 ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਵੀ ਵਾਪਸ
 ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਲਜਨ ਮੁਜੀਵਨ
 ਰਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕੈ ਧਅ
 ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਤਰਾ ਪਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ

ਸਦ ਅਟਲਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ
ਭੁਤ ਕਾ ਨਸੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਗਤਾ ਮਨੁ ਗਮੁ ਨ ਗਵੈ ॥ ਮੁਕਤੁ
ਪੂਰੀ ਨਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭ
ਬਿਨ ਸੋ ਬਿਕਾਸੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਨਿਰਭੈ
ਪਾਪ ਹੋਰਿ ਸਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਦੁਸ ਮਨੁ
ਨਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਿ ॥ ਖੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲ
ਖਿ ਸਭਿ ਲਾਭੇ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਬਿਉਲੈ ਮੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਠਹਾਰਾ ਕਾਟਿ ॥ ਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸਿਖੜ ਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਸੁਗਭਾਰਾ ਸਿਖੀਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਫੂਠੇ ॥
ਖਦਰ ਦੁਖ ਮਥਿਨ ਸੇ ਫੂਠੇ ॥ ੧ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਵਹੁ ਪਰ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਅਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਨੀਥ
ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹਹ ਉਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅ
ਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾ
ਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਜੁਸੁ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਖ
ਐਵਡ ਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ॥ ਐਕੁਰ ਬਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥
ਕਿਲ ਬਿਖ ਮੇਟੇ ਸਭ ਦਿਸੰਤੇ ॥ ਖਾਨਾ ਮੁਅਰਾਧ ਨਹੇ ॥ ਅਜੇ ਗੁਸ
ਪਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ॥ ਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾਨ ਥਾ ॥ ਜਿ
ਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ॥ ਪੁਰਨ ਕਰਮ ਤਾ ਕੇ ਅਚਾਰ ॥ ੨ ॥ ਗੁ
ਣਾ ਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹੋ ਜੋ ਨਿਨ ਭਵੇ ॥
ਗੋ ॥ ਉਹ ਚਰਣ ਪੁਜਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਾਚੇ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿ

ਸੁਮਸਤਾਕਿਗੁਰਿਧਾਰਿਆਹਾਥਾਕੋਟਿਮਪੇਕੋਵਿਗਲਾਦਾ
 ॥ਜਾਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅਲਿਪੇਖੈਭਗਪੁਰਿ॥ਨਾਨਕਉਪਗਸਿ
 ਸੁਜਨਕੀਪੁਰਿ॥੪॥੧੦॥੪੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫
 ਬਣੁਜਾਈਗੁਰਪੂਰੇਅਪਨੇ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁ
 ਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁਣਤਾਨਿਹਾਲਾ॥ਬਿਨਸਿ
 ਏਥਿਖਿਆਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ
 ਰਿਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਆਇਆਚੀਤਿ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਆਪਰ
 ਸਾਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾ
 ਇਆਲਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੧੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਇ
 ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਕਿਰਪਾਲਾਅਪਣਾਨਾਮੁਆਪਿਜਪਾ
 ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਾਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿ
 ਰਿਜਪਤਪੂਰਨਭਈਆਸਾ॥੧॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਮਨਿ
 ਠੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਰਨਾਨਕਤੂਠੇ॥੨॥ ॥੧੨॥੪੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਘੁਰੁ੨ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਵ
 ਨਦੁਜਾਠਾਉ॥ਨਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਲਿਆਨਾ
 ਰਨਹੋਹਿਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਾ॥ਕਾਮਕੋ
 ਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਲਗੈਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੁ
 ਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਲਨਜੋਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭਏਜਮੁਨਤੇਟੈਜਿਸੁਪੁਰਿ
 ਹੋਵੈਸੰਜੋਗਾ॥੨॥ਗੈਨਿਦਿਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜਹਮਨਕੋ
 ਭਰਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਮਿਲੈਜਿਸਾਹਿਪੂਰਨਕਰਮ॥੩॥ਜਨ
 ਮਜਨਮਾਥਿਖਾਦਾਬਿਨਸੇਗਾਖਿਲੀਨੇਆਪਿ॥ਅਤਪਿਤਾਮੰਤ
 ਭਾਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਪਿ॥੪॥੧॥੧੩॥੪੪॥

ਗੁਰਬਿਰਾਸਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ੧੬੯

ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਾਕਲਿਕਲੇਸਲੇ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰਾਬਿਨਸਿਜਾਇਅੰਤਾਪਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤ

ਰਨਲਾਗਿਮਨੁਪਾਵਿਤੁਜਾਹਿਪਾਪਾ॥੧॥ਨਾਨਕੁਬਾਰਿਕੁਕਢੁਨ

ਨੈਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮਾਈਬਾਪਾ॥੨॥੧॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹ

ਰਾਮ ੫ ਰਨਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕਾਉਚਮੁਚਬੇਅੰਤੁਠਾਕੁਰੁਸ

ਬਉਪਰਿਤੁਹੀਏਕਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਾਬਿਦਰਦੈ

ਗੁਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਹਾਰਮਨਿਅਗਧਿ

ਬੁਧੇਕਾ॥ਸੰਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨਨਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅਨੇਕਾ॥੨

੨॥੧੫॥ ੪੬॥

ਚਉਪਦੇਕਾਮੁਲਾ ੪੯

੧੭ ੪੩ ੭

੪੬ ੭ ੪੫ ੧੫

ਗੁਮਲਾਜੋੜ ੪੬

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਿਰਾਸਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧

ਅਸਟ

ਦੀਆ॥ ਘਰ

ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀਮਨੁਬਉਗਾਇਆ॥ਸੁ

ਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਲਪਟਿਹੀਛੁਨਿਬੰਧੁਨਪਾ

ਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਨਾਮਨੁਮਾਰੈਨਮ

ਇਆਮਗੈ॥ਜਿਨਿਕਿਢੁਕੀਆਸੇਈਜਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭਉਸ

ਗਰਤਰੈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਮਾਇਆਸੰਚਿਰਾਜੇਅੰਕਾਰੀ॥ਮਾਇਆਸ

ਥਿਨਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਹੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋ

ਸਾਥਿਨਸੰਗੀ॥੨॥ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ਜੈਸੀਮਨਸਾ

ਤੈਸੀਦਸਾ॥ਜੈਸਾਕਰਮੁਤੈਸੀਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਛਿਸਹ

ਜਘਰੁਪਾਵੈ॥੩॥ਗਾਗਿਨਾਦਿਮਨੁਦੁਜੈਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁ

ਮਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਈਪਾਇ॥ਸਚੈਨਾਮਿਹਯੋਲਿ

ਵਲਾਇ॥ ਸਚੈ ਸਬਾਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿਗੁਣ
 ਵੈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ਤਾਦ ਰਿਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾ
 ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇਕੋ
 ॥ ਹਉ ਮੈ ਸੇਰਾ ਸਬਦੇ ਬੋਈ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੇਈ॥ ੬॥
 ਸੁਜਗ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋ ਗੁਮ ਹੁਕੁ ਬਾ
 ਸਬਦੇ ਨਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਸਬਦੇ ਗਾਤਿ ਮਾਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ
 ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੇ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਅਨੁਪਮ ਪਾਰੇ॥
 ਨਾਮ ਉਤਮ ਗਾਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿ ਲਪੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥ ੮॥ ੧॥
 ਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਢਾਇਆ ਕਾ
 ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ॥ ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਓ ਹੋਤੁ ਵਧਾਇਆ॥
 ਭੁਕਿ ਛੁਅਪਨਾਇ ਕੁਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪੁ ਉ
 ਪਮਾਲੀ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਠਨਿ ਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਚ ਸਬਾਦਿ ਤੁਝੁ ਮਾਹਿਸ
 ਇਆ॥ ਆਵਾਗੁ ਭਿਣੁ ਤੁਝੁ ਅਪਿਰਚਾਇਆ॥ ਸੇਈ ਭਗਤਿ
 ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾ
 ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਸਗਲ ਸੋਰ ਵਰਜੇ ਰਿ
 ਮਾਣੀ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰ ਬਾਣੀ॥ ੩॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿਗੁਰ
 ਮਤੀ ਪਾਏ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਾਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਪਾਵਤੁ ਰਖੈ ਨ
 ਹਰਾਏ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ੪॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਗੋਪ
 ਮਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਾਨਿਆਏ ਕਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿ
 ਆਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ॥ ਸੋਭੁ ਭੈ ਹੋਵੈ ਵਡ ਭਾਗੀ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਵੇਰੁ ਮੁਚੁ ਕਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਏਕੋ
 ਏਕੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ੬॥ ਸੋ

ਗਤਿਸਥਾਦਿਵੀਚਾਰਿਗਿ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹਓਮੈਮਾਗਿ। ਜੀ
ਨਮੁਕਤੁਜਾਸਥਦੁਸੁਣਾਏ। ਸਚੀਰਹਤਸਚਾਸੁਖਪਾਏ॥ ੬
ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਮੋਟਣਹਾਰਾ। ਅਵਰੁਨਸੁਦੁਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥
ਨਮੁਪਨੁਪਨੁਹਰਿਆਗੈਰਾ। ਖਿਆਨਾਨਕੁਕਹੈਮਹਾਰਸੁਚਾ
ਖਿਆ॥ ੮॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਨਿਵਲੀਕਰਮਭੂਇ
ਅੰਗਮਭਾਠੀਰੇਚਕਪੂਰਕਕੁੰਭਕਰੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਉ
ਬਿਨੁਨਾਹੀਭਰਸੇਕੁਲਾਬੂਡਿਮਰੈ॥ ਅੰਧਾਰਿਆਭਾਰਿਭਾਰਿਧੈ
ਵੇਅੰਤ੍ਰਕੀਮਲੁਕਦੇਨਲਹੈ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਠੇਕਟਸਾਭਿਕਰਮਾਜਿ
ਬਿਬਾਜੀਗਰੁਭਰਮਿਭੂਲੈ॥ ੧॥ ਖਟੁਕਰਮਨਮੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈ॥
ਗੁਣਸਾਗਰੁਅਵਗੁਣਸੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਧੰਧਾ
ਦੁਖੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਬਿਕਾਰਾ॥ ਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣਾਇਦਾਬੂ
ਵਿਨਸਕੈਕਾਰਾ॥ ਮਨਸਾਮਾਇਆਸੋਹਣੀਮਨਮੁਖਬੋਲਖੁਆ
ਗਾਮਜਨੁਝੁਠਾਚੰਡਾਲਕਾਠੇਕਟਚਾਰਸੀਗਾਰਾ॥ ੨॥ ਝੂਠੀਮ
ਨਕੀਮਤਿਪੈਕਰਣੀਬਾਦਿਬਿਬਾਦਾ॥ ਝੂਠੇਵਿਚਿਅਪੈਕਰਣੁ
ਪੈਖਸਮਨਪਾਵੈਸਾਦਾ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰੁਕਮਾਵਣਾਠਿਕਾਆਵੈ
ਸਾਦਾਦੁਸਟੀਸਭਾਵਿਗੁਚੀਐ॥ ਬਿਖੁਵਾਤੀਜੀਵਣੁਬਾਦਿ
੩॥ ਏਕੁਮਿਰੁਲੇਮਰਹੁਨਕੇਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋ
ਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ ਆਵਹਿਜਾਹਿਮਰ
ਹਿਮਰਿਜਾਈ॥ ੪॥ ਏਹੁਸਗੀਰੁਪੈਤ੍ਰੈਗੁਣਧਾਤੁ॥ ਇਸਨੋਵਿਆ
ਪੈਸੋਗਸੰਤਾਪਾ॥ ਸੇਵੇਚੁਜਿਸੁਮਾਈਨਥਾਪਾ॥ ਵਿਚਹੁਚੁਕੈਭਿ
ਜਨਅਰੁਆਪਾ॥ ੫॥ ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੇਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੇਈ॥ ਹਿਰਦੈਸਚੁਏਹਕਰਣੀਸਾਰਾ॥ ਹੋਰੁ
ਸਭਪਾਖੰਭੁਪੁਜਖੁਆਰਾ॥ ੬॥ ਦੁਬਿਧਾਚੁਕੈਤਾਂਸਥਦੁਪਛ

ਭਾਖਾਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਏਹਾ ਮਾਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਗੁ
 ਚਿਦੁ ਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਹੁ ॥ ੬ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀ ਰਤਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਸਾਗੁ
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣਾਗਿ ਅਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ
 ਨ ਕਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਮੁਤ ਪਾਅਹਲਿ ਆਇ ਸਤੀਤਿ ਸੁਦੇਖਿ ਇ ਦੁਭਾਇ ਆਸਹਸਾ
 ਗੰਗ ਚਿਹਨ ਭਗਪੁ ਏਤਾ ਮਨਿ ਪਛੇਤਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ
 ਲੈਭਾਈ ॥ ਸੋਕੁ ਲੈਜਿ ਸੁਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਬੁਝੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਹਥਿ ਮਾਤਿ ਨਿਹਰੀ ਚਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿਹ ਜੈ ਕਾਗਦਿ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥
 ਉਗਤੁ ਜਾਣੈ ਤਪੁ ਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇਖਾ ਸਿਥਿ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰ
 ਅਛਾਈ ਪਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ਬਾਵ ਨਹੁ ਪਿਬਹਾਨੈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇ ਆਲਿਜ
 ਕਿਉ ਛਲੀ ਐਜੇ ਬਾਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ਰਾਜਾ ਜਨ ਮੇਜ ਦੇ
 ਤੀ ਬਰਜਿ ਬਿਅਸਿ ਪੜਾਇ ਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਜਗ ਅਛਾਹੁ ਪਾ
 ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੇ ਚਲਾਇ ਆ ॥ ੫ ॥ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣ
 ਲੀਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤੁਧੈ ਸਲਾਹੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਹਿ
 ਆਈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਲਿ ਪਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰ
 ਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਆਗੈ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ੭ ॥
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਅਭਿ
 ਨੁਜਾਈ ਜੀ ਅਹੁ ਅਭਿ ਮਾਨੇ ਪੈ ਪਚੀ ਐ ॥ ੮ ॥ ਭੁਲਣ ਦਿਚਿਕ
 ਆਸ ਭੁਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸ
 ਰਾ ਕੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਧੁ ਲੈ ॥ ੯ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਅਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਧੰਧਾ ਛੁਟ ਕਿਗਇ ਆਵੇ ਕਾਗੁ
 ਉਮਨ ਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਾਤਿ ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥
 ਇਮਨ ਅੰਧੇ ਮੁਰਖ ਗਵਾਹ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਬਿ

ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਾਰ ਬਾਗ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਸੋ ਹਿਛਕਾਸੁ ॥
ਹਿਦੁ ਕਮੁ ਲਿਖਿ ਆਤਾ ਕਹੀ ਐਕਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ
ਸੀ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਪੁਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਡੋਲੈ ਲਖ ਚ
ਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝੈ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿ ਨੁ ਖਿਨੁ ਉਭਿ
ਇਆਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਦੇ ਫਿਲ
ਚੀ ॥ ਸਥਾਇ ਮਹੈ ਸਹਲਾ ਜੀ ਵੈਸੇ ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਈ ਕਿਸੈ ਨਹ
ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾ ਵੈਸੇ ਇ ॥ ੪ ॥ ਏਗ ਜੁ ਚੁਕਾ ਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਪੁਰਾਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥
ਚੁਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੁ ਠਾਕਿ ਉਸਾਰਿ ਹੋਇ ॥
ਬਰੀਧੈ ਵੈ ਵਿਗਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਵਣੁ
ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਹੁ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾ
ਕੋਧ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਭੁੰਜਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਚਾ ਖਿਆਤ ਉਮਨੁ ਭੀ ਜਾ ॥
ਦਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵ
ਰੁਨੁ ਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਗਵਿਰ ਹਿਆਸ ਭਠਾਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ
ਪੁੰਜ ਚੜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀ ~~ਅਜ~~ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿ
ਭਵੈ ਤਿਓ ਗਾਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਸਨਹ ਸਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ
ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ਕੀਏ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪ
ਰਥਾ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਥਾ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕ
ਤਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲ

ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿ ਨਿਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਿ ਕਹੁ ਨਾ
ਕਹੁ ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾ ਮਾਥਿ ਨਾ ਗਤਿ ਕਿ ਨੈਨ ਪਾਈ ॥ ੮੧੬ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਇਕਿ ਪੁਰਿ ਬਖਸਿਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੀ
ਠਤ ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਗੁਸਾਰ ਦੁਖਾ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾ
॥ ੧ ॥ ਸੂਨੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰਨ ਲਾਗੈ ਕਾ
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਦਿਖਾ ਪਾਸਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁ
ਨਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ ਤਾਹੁ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੋਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥
ਮਨ ਮੁਖ ਤੇ ਅਭਰੁ ਗਤਿ ਨ ਹੋਵ ਸਿਹਉ ਮੈ ਪਚਾਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਇਉ
ਨੁਆਖਿ ਨੁਓ ਭਿਖਾਇਆ ਲੀਜ ਬਲਾਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਬੁ
ਪਿਅਸਾਜ ਗੁਰਾਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜ
ਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਵਰ ਗਾਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦਰਗਾਹ ਦਾ ਨਾਵੀ
ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰ ਸਿ
ਪੇ ਬੁਝੇ ਪਦੁ ਨਿਰ ਬਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਜਲੁ ਤਰੰਗੁ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਨੁਨਿ ਤੈ
ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਚਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆਹੁ ਕਮੀ
ਕਿਰਹਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਐਸੇ ਜਨਾਵਿ ਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ
ਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇਰੇ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੇਖੁ
ਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਹਉ ਮੈ ਮੈ
ਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾ ਲੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚ
ਆ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩

ਅਸਟ ਪਦੀਅ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੁਹ ਰਿਮੰਦ ਰੁਤੇ ਰੈ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦ ਰੁਸ ਬਦੋ
ਜੀ ਐਹ ਰਿਨ ਮੇਲੇ ਹੁਸ ਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਗੁਰੁ ਹਰਿ

ਚੀਭਗਤਿ ਸਚਾਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਗੀਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨਿ ਰਤ ਨਿਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁ
ਨਜਾਣਨੀ ਮਾਣਸਿ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ
ਭੀਸਾਜਿ ਆਰਖਿ ਆਪੁ ਕਮਿਸਵਾਰਿ ॥ ਪੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿ ਆ
ਕੁ ਮਾਵਣੁ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟਣਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨੁ ਕੋ
ਏ ਪਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਗੁਰਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਧਾਰੁ ॥
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਗਵਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖੁ
ਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਨ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਦੁਖੀ
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਮਹਿ ਨ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਹੈ ਨ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗ
ਧਗਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨਿ ਆਹਰਿ ਗਾਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੭ ॥
ਗੁਰਕੀਥਾਣੀ ਗੁਰਤੇਜਾਤੀ ਜਿਸ ਬਾਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਵਨ ਸੇਜ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ
ਰਿਕਾਹਟੁ ਹੈ ਗਾਖਿ ਆਸ ਬਾਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾਏ ਕੁਨ
ਮੁਗਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੇਹਟੁ ਹੈ ਸੋਇ
ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪਸਿ ਭੇਟਿ ਐ ਕੰਚਨੁ ਭਾਇ ਆਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ
ਨ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥
ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀ ਐ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਪਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਭੈਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇਜ ਨ ਜਾਗਣ ਕਰਹਿ
ਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਆਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ਪੰਚ
ਤਸਕਰ ਕਾਢੁ ਹਿਮਾਰਿ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਜਿ
ਉ ਮਾਗਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਐ ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਹਜੁ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾਹਿ

ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋ ਹਰੇ
 ਰਾਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਐਥੈ ਐਥੈ ਸੁਖ ਘਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉ
 ਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗਣ ਨਹੋ ਵਧੀ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ
 ਵਧੀ ਥਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦਰਿ ਫੇਰੀ ਨਾਲ ਹਰਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰ
 ਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ਧਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣਾ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆ
 ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ਮਰਿ ਜੰਮਾਹਿ ਹੋਰਿ ਖੁਆਰਾ
 ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿ
 ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੬ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
 ਪਾਈ ਐਥੈ ਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸਹਜੁ
 ਪਜੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਭਜੁ ਮਨ
 ਸਭਾ ਕਿਯੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਕਿਯੁ
 ਹੈ ਸੁਹੇਗੁ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਬਿਭਾਸ ਪਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬੰਨ੍ਹਤਾ ਚੁਗਾਹਿ
 ਚੋਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਚੁਗਤਾ ॥ ਉਗਛਿ ਪਰਿਓਮਨ ਮੀਠ ਸੁਹਾ
 ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
 ਰਏ ਕਾ ਮੈਟੇ ਕਏ ਕ ਸੁਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੨ ॥
 ਉਘਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟ ਨਿਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਇ
 ਟੂਟਿ ਪੋਹੀ ॥ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉ ਰਾਇ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮਨੁ
 ਆਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਲੇਭੁ ਮੇਰ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੋ
 ਹਿ ਕੀਨੀ ਢੋਟਿ ॥ ਇਹ ਠਗ ਵਾਗੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਹਮਗੁ
 ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਟੁ ਨ ਬਨਿਆ

ਭੁਖਿ ਪਦੇ ਸੁਮੇਧੀ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ਜਹ ਦੇਖ ਉਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲਾ ਰਾਖਿਲੀ
ਅਪਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਦਸ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾ ਗਨਿਆ ਗੁਰਿ ਕਹਿ
ਏਹ ਸਾਹਿਬਿ ਖਾਗਨਿਆ ॥ ਇਸਨ ਬੰਧੀ ਹਸਾਤ ਲਿਜਾਇ ॥ ਹ
ਗੁਰਿ ਗਾਥੇ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ਅਹੰ ਮੇਵਾ ਸਿਉ ਮਸਲਾ ਤਿਓ
ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਇਹੁ ਮੁਰਖੁ ਹੋ ਡੀ ॥ ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਪੀਨ
ਏਹ ਮਗੁਰਿ ਗਾਖਿਲੀ ਏਲਿਵਲਾਏ ॥ ੬ ॥ ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ
ਮਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥ ਏਕਾਗਿ ਹਮਾਇ ਦੁਇਨ ਖਟੈ ਈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਥ
ਮਿ ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਕਰਹੁ ਤਪਾਵ ਸੁਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਸਿਥੇ ਲੋਕੀ ਏਨਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾਲਾਏ ॥ ਤੁਠਾ
ਕੁਇਹੁ ਗਿਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਪੁਨ ਨ ਕਗੁਰਿ ਕੀ ਆਨਿ ਬੈਰਾ ॥
੧ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਮਾਹਿ ਕੋ ਧੁਮਹਾ ਅ

ਕਾਗਾ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਥਾਗਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤ
ਨਿਚ ਕੁਥਲਾਏ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਸੰ
ਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਮੁਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਅ
ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾ ਕੇ ਬਸਿਰੇ ॥ ਤੀਰਥਿ
ਨਾਇਕ ਹਾਹਿਸਾਉ ਉਤਰੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਜੋਇਨਿ ਸੰਕ
ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕਾ ॥ ੨ ॥ ਘੁੰਘਰ ਬੰਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤ
ਥਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਛਿਰਹਿ ॥ ਬੇਤਾਲਾ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁਨ
ਮੁਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਅਰਤਾ
ਪਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥ ਦੇ
ਸੁਓਡਿ ਪਰਦੇ ਸਹਿ ਧਾਇਆ ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇ
ਆ ॥ ੪ ॥ ਕਾਨ ਛਹਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੁਕਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਦਨ ਤੇ ਚੁਕਾ ॥ ਬਾਨਿ ਤਓਡਿ ਬਦਨ ਦਰਿ ਪਰਨਾਰੀ ॥ ਵੇਸਿਨ

ਪਾਈਐਮਹਾਦੁਖਿਅਗੀ॥੫॥ਬੋਲੈ ਨਹੀਹੋਇ ਬੈਠਾਮੋਨੀਅਮ
 ਰਿਕਲਪਭਵਾਈਐਜੋਨੀਅਮਨਤੇਰਹਤਾਦੁਖੁਦੇਹੀਸਹਤ
 ਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਵਿਆਪਿਆਮਮਤਾ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਗਕਿ
 ਨਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੭॥ਫੁਹੁਸਗਲਬੈਦਸਿੰਮਤੇ॥੮॥ਮਨਮੁਖ
 ਰਮਕਰੈਅਜਾਈ॥੯॥ਜੇਓਬਾਭੁਘਰਠਉਰਨਠਾਈ॥੧੦॥ਜਿ
 ਨਭਏਗੋਬਿੰਦਦਾਇਆਲਾ॥੧੧॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਤਿਨਿਬੰਧਿ
 ਪਾਲਾਕੋਟਿਮਧੋਕੋਈਸੰਤੁਦਿਖਾਇਆ॥੧੨॥ਨਕੁਤਿਨਕੈ
 ਗਿਤਗਾਇਆ॥੧੩॥ਜੇਹੋਵੈਭਾਗੁਤਾਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥੧੪॥
 ਤਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬਤਰਾਈਐ॥੧੫॥ਰਹਾਓਦੁਜਾ॥੧੬॥੨॥੨॥੨॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਾਬਿਖਸਭ
 ਟੇ॥ਧਰਮਗਾਇਕੇਕਾਗਰਠਾਟੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿ॥੧॥
 ਪਾਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਰਾਮਰਾਮ
 ਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੇਰੈਦਾਸਚਰਨਸਰਨਾਇਆ॥੩॥
 ਹਾਥੀਚੁਕਾਗਓਣੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰੁ॥ਗੁਰਿਦਿਖਲਾਇ
 ਅਮੁਕਤਿਦੁਆਗੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਤਨੁਸਦਰਤਾ॥੪॥
 ਭੁਜਨਾਇਆਤਥਹੀਜਾਤਾ॥੫॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਗਵਿ
 ਸ਼ੈਲੀ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਬੀਜੋਨਹੀਕੋਇ॥ਬੈਰਾਬੈਰੋਪਛੇਦੇਰੈਰ
 ਮਾ॥ਪ੍ਰਭਿਪੁਨਿਆਤਮੈਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੬॥ਮਹਾਤਰੰਗਤੇਕੰਢੈ
 ਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਾਗੰਢਾ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਮੁਸ
 ਲਿਆ॥ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੭॥ਮੰਗਲਸੁ
 ਖਕਲਿਆਣਾਤਿਥਾਈ॥ਜਹਸੇਵਕਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈ॥੮॥ਪ੍ਰਭ
 ਪਸੰਨਭਏਗੋਪਾਲਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਿਟੇਬਿਤਾਲਾ॥੯॥
 ਜਗਉਰਧਤਪੁਜਾ॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਾਇਸਨਾਨੁਕਰੀਜਾ

ਕਮਲਾਨਿਮਖਰਿਦੈਧਾਗੇਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਕਾਰ
ਸਾਗੇ॥੬॥ਉਚੇਤੇਉਚਾਪ੍ਰਭਥਾਨੁਹਰਿਜਨਲਾਵਹਿਸ
ਜਿਥਿਆਨੁਦਾਸਦਾਸਨਕੀਥਾਢਉਪੁਰਿ॥ਸਰਬਕ
ਪ੍ਰੀਤਮਭਰਪੁਰਿ॥੬॥ਮਾਤਪਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਨੇਗਾਮੀਤ
ਜਨਭਰਵਾਸਾਤੇਗਾਕਗੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾਜਪਿਜੀ
ਨਨਕਗੁਣਤਾਸਾ॥੮॥੩॥੧੨॥ ਚਥਪਦੇਦੁਪਦੇ ੬੬
ਸਟਪਦੀਆ ੧੨ ਜੁਮਲਾਜੇ੩ ੫੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਬਿਭਾਸਪਰਭਾਤੀਬਾਣੀਭਗਤੰਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਚਥਪਦੇ
ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਸੰਕਾਨੀਸੀ॥ਆਪਨਗੰਗਿਸਹਜਪਰ
ਸੀ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਟਿਆਮੰਧਿਆਗਾਮਰਤਨੁਪਾਇ
ਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜਹਅਨੰਦਦੁਖਦੁਰਿਪਇਅ
ਮਨੁਮਾਨਕੁਲਿਵਤਤੁਲੁਕਾਨਾ॥੨॥ਜੋਕਿਢੁਹੇਅਸੁਤੇਰਾਭ
ਣਾਜੋਇਵਬੁਝੈਸੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਕਿ
ਭਬਿਖਗਏਖੀਣਾ॥ਮਨੁਭਇਆਜਗਜੀਵਨਲੀਣਾ॥੪॥
੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਅਲਹੁਏਕੁਮਸੀਤਿਬਸ
ਤੁਏਅਵਰੁਮੁਲਖੁਕਿਸੁਕੇਗਾ॥ਹਿੰਦੁਮੁਗਤਿਨਾਮਨਿਵਾਸੀਦੁਹ
ਮਹਿਤਤੁਨਹੇਗਾ॥੧॥ਅਲਹਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰੇਨਾਈ॥ਤੁਕਰਿਮਿ
ਰਾਮਤਿਸਾਂਈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਦਖਨਦੇਸਹਰੀਕਾਥਾਸਾਪਠਿਮਿ
ਅਲਹਮੁਕਾਮਾ॥ਦਿਲਮਹਿਖੋਜਿਦਿਲੈਦਿਲਿਖੋਜਹੁਏਹੀ
ਭਉਰਮੁਕਾਮਾ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਨਗਿਆਸਕਰਹਿਚਉਬੀਸਾਕਜੀ
ਮਹਮਜਾਨਾ॥ਗਿਆਰਹਮਾਸਪਾਸਕੈਰਾਖੋਏਕੈਮਾਹਿਨਿਧਾ
ਨਾ॥੩॥ਕਹਾਉਡੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰਨਾਏ

॥ ਦਿਲਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾ ਜਗੁ ਜਾਰੈ ਕਿ ਆਹ ਜਕਾ ਬੈਜੈ ॥
 ॥ ਏਤ ਅਉਰ ਤਮਰ ਦਾਸਾ ਜੇ ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕਬੀਰੁ ਪੁਰ
 ਰਾਮ ਅਲਾਕਾ ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨ
 ਰਨ ਰਵੈ ਪਰਹੁ ਏ ਕਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨ
 ਬਹੀ ਨਿਹ ਚੈਤਨਾ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਅਵਲਿ ਅਲਹੁ ਨੂਹ ਉਪਾਇ ਆ ਕੁ ਦਰ ਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥
 ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਾਇ ਆ ਕਉ ਨਭ ਲੋਕੇ ਮੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਲੋਗ
 ਗਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥ ਖਾਲਿ ਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿ
 ਪੁਰਿ ਗਹਿ ਓਸੁ ਬਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਏ ਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ
 ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜ ਨਹਾਰੈ ॥ ਨਾ ਕਢੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕ
 ਪੋਚ ਭੁੰਭਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏ ਕੋ ਸੋਈ ਤਿ ਸਕਾ ਕੀ
 ਸਭੁ ਕਢੁ ਹੋਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁਏ ਕੇ ਜਾਨੈ ਬੰਦੇ ਕਹ
 ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ ਆਗੁ ਰਿਗੁ ਰੂਪ
 ਮੀਠਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾ ਸੀ ਸਰ ਬਾਨਿਰੰ ਜਨੁ
 ਠਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ
 ਕਹਹੁ ਮਤ ਭੂਠੇ ਭੂਠਾ ਜੇ ਨਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏ
 ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਕਹੀ ਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮੁਲਾਂ ਕਹ
 ਹੁਨਿ ਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਪਕਾਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿ ਆ ਦੇਹਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਾ
 ਲਿ ਕੀਆ ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾ ਲੁਕਿ
 ਆਕੀਆ ॥ ੨ ॥ ਕਿ ਆਉ ਜੁ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇ ਅ
 ਮਾਮਸੀ ਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇ ਆ ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵ
 ਜਗੁ ਜਾਰਹੁ ਕਿ ਆਹ ਜਕਾ ਬੈਜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਭੁੰਨ ਪਾਕੁ

ਨਹੀ ਸੁਇਆਤਿ ਸਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਭਿਸਤ ਤੇ ਚੁਕਾ ਦੇ ਜ ਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ਸੁਨ ਸੁਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇ
ਵਾਕਰ ਅਧ ਪਤਿਆ ਦਿਸ ਮਾਈ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ
ਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿ
ਜਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਠਾਠਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿਗਮ ਬੀਚ
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਤੁ ਤੇ ਭਨਮੁ ਕੀਅ
ਭਤੀ ਦੀ ਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜਾਗਾ ॥ ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗ ਦੀ ਸਜਾਇ
ਆਬੂ ਭੈ ਬੂਝੁ ਨ ਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ
ਸਾਗਿ ਪਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀ ਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿ
ਬਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਪਤ ਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤਰ ਸੁਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ਚਉ ਪਦੇ ॥
॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥ ਮਨੁ ਜੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝੁ ਲਾਗੈ ਕਹੀ ਐ ॥ ਅੰ
ਤਰ ਜਾਮੀਰਾ ਮੁਰਵੀ ਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈ ਸੇਚਹੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਢੇਧੀ ਅਲੋਗੋ ਪਾ
ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਿਰਹਿ ਅਸਰ ਬੇਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾ
ਨੈ ਫੁਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪ੍ਰਾਸਥੀ ॥ ਮਾਨੈ ਬਾਜੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮ ਤੁਪੈ
ਸਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸ
ਮਾਈ ॥ ਸਭੇਹੁ ਕਮੁਹੁ ਕਮੁਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
३ ॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੇ ਤਮੁ ਤਾਰੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥
ਨਾਮ ਕਹੈ ਜਗ ਜੀਵ ਨੁਪਾਇ ਆਹਿਰਦੈ ਅਲਖਾ ਬਿਰਾਣੀ ॥ ੪ ॥
॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
ਜੁਗੇ ਜੁਗਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਿਗ ਮੁਰਹਿ

ਆਗਵਿਐਸਾਤੁਪੁਬਖਾਨਿਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜਾਗੈਸਬਦੁਬਾਜੈ॥ਆ
 ਦਰੁਪੀਮੋਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਬਾਵਨਬੀਪੁਬਾਨੈਬੀਖੇਬਾਸੁਤੇ
 ਖਲਗਿਲਾਸਰਬੇਆਦਿਪਰਮਲਾਦਿਕਾਸਟਕੰਚਰੁਭਾਇਲਾ॥੨॥ਤੁਮਚੇਪਾਰਸੁਹਮਚੇਲੋਹਾਸੰਗੇਕੰਚਰੁਭਾਇਲਾ॥ਤੁਦਇ
 ਭਰਤਨੁਲਾਭਨਮਾਸਾਚਿਸਮਾਇਲਾ॥੩॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
 ਜੀਉਕੀ॥ ॥ਆਕੁਲਪੁਰਖਾਇਕੁਚਾਲਿਤੁਭੀਪਾਇਆ॥ਘ
 ਘਟਿਅੰਤਰਿਥ੍ਰਮੁਲੁਕਾਇਆ॥੧॥ਜੀਅਕੀਜੋਤਿਨਜਾਨੈਕੋ
 ॥ਤੈਸੈਕੀਆਸੁਮਾਭੁਮੁਹੋਈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜੀਉਪ੍ਰਗਾਸਿਆਮਾਣ
 ਕੁੰਭੇਉ॥ਆਪਹੀਕਰਤਾਬੀਠਲੁਦੇਉ॥੨॥ਜੀਅਕਾਬੰਧਨ
 ਹਮੁਥਿਆਪੈ॥ਜੋਕਿਫੁਕੀਆਸੁਆਪੈਆਪੈ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ
 ਮਦੇਉਇਹੁਜੀਉਚਿਤਵੈਸੁਲਹੈ॥ਅਮਰੁਹੋਇਸਦਅਕੁਲਹੈ
 ੪॥੩॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਿਰਾਸ

ਰਾਤੀਬਾਣੀਭਗਤਬੋਲੀਜੀਉਕੀ॥ ॥ਪੰਚਪਦੇ॥ ॥ਤਨਿ
 ਚੰਦਨੁਮਸਤਾਕਿਪਾਤੀ॥ਰਿਦਅੰਤਰਿਕਰਤਲਕਾਤੀ॥ਠਗਰਿ
 ਸਟਿਥਗਾਥਿਵਲਾਗਾ॥ਦੇਖਿਥੈਸੋਨੇਪ੍ਰਾਨੁਮੁਖਭਾਗਾ॥੧॥ਕ
 ਲਿਭਗਵਤਬੰਦਚਿਹੰਮਾ॥ਕੁਗਦਿਸਾਟਿਰਤਾਨਿਸਿਦਾਮੀ॥੧॥ਗ
 ਹਾਉ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤੀਇਸਨਾਨੁਸਗੀਗੋਦੁਇਧੋਤੀਕਰਮਮੁਖਿਖੀਰੀ॥ਰਿਦੈ
 ਗੀਸੰਧਿਅਨੀ॥ਪਰਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਣੀ॥੨॥ਸਿਲਪੁਜਸਿਚਕੁਗਣੇਸੀ
 ਸਿਜਾਗਸਿਭਗਤਿਪ੍ਰਵੇਸੀ॥ਪਗਨਚਸਿਚਿਤੁਅਕਰਮਾਏਲਪਟਨਚ
 ਧਰਮੀ॥੩॥ਸ੍ਰਿਗਆਸਣੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਕਰਉਜਲਾਤਿਲਕੁਕਪਾਲਾ॥੪॥
 ਕੁਕੁਕੰਠਿਕੁਕੁਖੀ॥ਰੇਲਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁਅਭਾਖੀ॥੪॥ਜੀਨਿਆਤਮਤਨੁਚੰ
 ਆਸਭੋਛਕਟਧਰਮਅਬੀਨਿਆ॥ਕਹੁਬੋਲੀਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥ਥਿ
 ਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥ ੫॥੧॥

ਜੁਮਲਾ ੮

ਬਖੀਰਜੀ ੫ ਨਾਨਕ
 ਬੋਲੀਜੀ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਨੇ	੨੬	ਮਤਲਾ ੪	ਪਨੇ
ਤਤਕਰਾ ਸਲੋਕ ਸਤ ਸਕਿਤੀ		੨੩	ਮਤਲਾ ੫	੮੩੮
ਮਤਲਾ ੧	੮੨੩		ਮਤਲਾ ੮	੮੬੦
ਮਤਲਾ ੫			ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੧	ਮੁਦਾਵਲੀ ਮਤਲਾ ੫	੮੬੧
ਗਾਥਾ ਮਤਲਾ ੫	੮੨੬		ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
			ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕੇ	
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੨੬੩		ਕਥੀਰ ਜੀਉ॥	੮੬੬
ਫੁਨਾਤੇ ਮਤਲਾ ੫	੧੩੦		ਸੇਖ ਫਗੀ ਦਕੇ॥	੮੫੩
	੮੨੮			
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
ਚਉਥੇਲੇ ਮਤਲਾ ੫	੮੩੦	੨੦	ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕੁ ਮਤਲਾ ੫	੮੫੮
		੧੦	ਭੁਟ ਕੇ ਮਤਲੇ ਪਤਿ ਲੇ	੮੬੧
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			ਲੇਕੇ ੧	
ਸਲੋਕੁ ਵਾਗਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ		੧੦	ਮਤਲੇ ਦੁਜੇ ਕੇ ੨	੮੬੨
ਮਤਲਾ ੧	੮੩੧	੨੨	ਮਤਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩	੮੬੩
ਮਤਲਾ ੩	੮੩੨	੬੦	ਮਤਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪	੮੬੪
		੨੧	ਮਤਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫	੮੭੪

੮੪੬ ਜਿਤਜੁਮਲਾ

੭੧ ਸਲੋਕਸਤਸਕਿਤੀ

੪ ਮਃ ੧

੬੭ ਮਃ ੫

੭੧

੫੮ ਗਾਥਾ ਦੁਨੁਤੇ

ਚਉਥੇਲੇ ਮਃ ੫

੨੪ ਗਾਥਾ

੨੩ ਦੁਨੁਤੇ

੧੧ ਚਉਥੇਲੇ

੫੮

੨੦੧ ਸਲੋਕਵਾਰੰਤੋਵਪੀਕ

੩੩ ਮਃ ੧

੬੩ ਮਃ ੩

੨੭ ਮਃ ੪

੨੩ ਮਃ ੫

੫੫ ਮਃ ੮

੨੦੧

੧ ਮੁੰਦਾਵਲੀ ਮਃ ੫

੩੭੩ ਸਲੋਕਬਥੀਰਜੀ

ਫਰੀਦਜੀ

੨੪੩ ਬਥੀਰਜੀ

੧੩੦ ਫਰੀਦਜੀ

੩੭੩

੧੪੩ ਸਵਲੇ

੨੦ ਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਨੁ
ਮਃ ੫

੧੦ ਮਃ ੧

੧੦ ਮਃ ੨

੨੨ ਮਃ ੩

੬੦ ਮਃ ੪

੨੧ ਮਃ ੫

੧੪੩

੮੪੬

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿ
ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਪਤਾ

ਸਲੋਕੁ ਸਹਸਾ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਪਾੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ

ਦੀ ਸਿਲਪੁ ਜਾ ਸਿਬ ਗੁਲ ਸਮਾ ਧੀ ਮੁਖਿ ਧੂ ਠੂ ਬਿਭੂ ਖਨ ਸਰ
ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੀ ਗਾਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲ ਕਾਲਿ ਲਾਟੀ ਦੁ
ਧੀ ਤੀਬ ਸੜਕ ਪਾਟੀ ਜੋ ਜਾਨ ਸਿਬੁ ਹਮੰ ਕਰਮੀ ਸਭ ਛੇ ਕਟਨਿ
ਚੈ ਕਰਮੀ ਕਪੁਨ ਨ ਕਾਨਿ ਸਚੈ ਪਿਵੈ ਗਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟਨ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹ ਛਲੰਤ ਸੁਜਨ ਮਸੁਜਾ ਵਦ ਬ੍ਰਹਮਨਾ ਬਿਦਤੇ ॥
ਗਰੰ ਸੰਸਾਰ ਸੁਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੋ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥੁ
ਕਪੁਨ ਨ ਕਬੀਚਾਰੀ ਕਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਪੈ ਜਿਨਿ ਕਲਰ
ਪਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤਬ੍ਰ
ਮਣਾ ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਰ੍ਹ ਸਬਦੰ ਪਰਾਕ੍ਰਿਤ ਪ
ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤਏ ਕ ਸਬਦੰ ਜੋ ਕੋ ਜਾਨ ਸਿਭੇ ਉਨਾਨ ਕ
ਕੋ ਦਾਸੁ ਪੈਸੈ ਈਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰਤ ਸਰਬ
ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵਾਤ ਅਤਮਹਾ ਅਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਸੁਜੋਕੇ
ਜਾਨ ਸਿਭੇ ਵਾਨਾਨ ਕਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਪੈਸੈ ਈਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ਸਹਸਾ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹਾ ਕ
ਤੰਚ ਕ੍ਰਾਂਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧ ਵਕਤੰਚ ਸੋਹ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ॥ ਕਤੰ
ਚ ਪਲਾਸੋਹ ਨੀਰੂਪੰਧੇ ਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋ ਤਿਆਹੰਤ ਸੰਗ
ਭਗਵਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਅਚੁਤ ਤਨਹਾ ॥ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੰ

ਤਮਾਤਪਿਤਾਸਨੇਹੰਧਿਗਸਨੇਹੰਕੁਤਬੰਧਵਹਾਧਿਗਸੇਹੰ
 ਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹਾਧਿਗਸੇਹੰਗਿਹਾਰਥਕਹਾਸਾਪਸੰ
 ਸੇਹਸੜੰਸੁਖਯੰਬਸਤਿਨਾਨਕਾ॥੨॥ਮਿਥੰਤਦੇਹੰਖੀਲੰਤ
 ਲਨਾਬਰਧੰਤਿਜਗੁਆਹਿਵੰਤਮਾਇਆਅਵੰਤਅਸਾਅ
 ਵਰਵਨਾਗਨੰਤਸ੍ਵਾਸਹਭੈਯਾਨਧਰਮੰਪਤੰਤਿਮੋਹਕੁਪ
 ਰਲਕੁਦੇਹੰਤਤਅਸੁਲੰਨਾਨਕਾਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ
 ਪਾਲਾਕ੍ਰਿਪਾ॥੩॥ਕਾਚਕੋਟੰਗਚੰਤਿਤੋਲੰਲੇਪਨੰਗਕਤਚ
 ਮਣਹਾਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤਗਹਿਤੰਬਾਇਰੂਪੰਅਸਥੰਬ
 ਹਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿਮਰੰਤਿਅਗਿਆਨੀਜਾਨੰਤਿਅਸ
 ਥਿਰੰਦੁਰਲਭਦੇਹਉਧਰੰਤਸਾਧਸਰਣਨਾਨਕਾਗਹਿ
 ਰਿਹਾਰਿਹਾਰਿਹਾਰਿਹਰੇਜਪੰਤਾ॥੪॥ਸੁਭੰਤਤੁਲੰਅਚੁਤਗੁ
 ਰੰਪੂਰਨੰਬਹੁਲੋਕਪਾਲਾਗੰਭੀਰੰਉਚੈਸਰਬਾਗਿਆ
 ਹਾਕ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿਅੰਥਿਸ੍ਰਮਚਰਣੰਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕ
 ਸਰਣੰ॥੫॥ਮਿਗੀਪੇਖੰਤਬਾਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਲਲਖਅਵ
 ਧਹਾਅਹੋਜਸਰਥੇਣਗੋਪਾਲੰਨਾਨਕਰੋਮਨਛੇਦਿਤੇ॥੬॥
 ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਸੁਰਚਤੁਰਿ
 ਸਹਾਥਿਖਮਥਾਨਥਸੰਤਉਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰਕਦੰ
 ਹਾਹੋਵੰਤਿਅਗਿਆਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕ
 ਰਖਤੇ॥੭॥ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਾਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮਕਿਰ
 ਆਮਿਟੰਤਿਤਤਗਤਭਰਮੰਮੋਹੰਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਰਖ
 ਨਿੰਗਦ੍ਰਿਸਟਤੁਲੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰਥਸੰਤਸਾਧਰਸਨਾਗਹਿ
 ਰਿਹਾਰਿਹਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ॥੮॥ਘਟੰਤਰੂਪੰਘਟ
 ਤਦੀਪੰਘਟੰਤਗਵਿਸਸੀਅਰਨਖਤਗਗਨੰਘਟੰਤਬ

ਗਿਰਿਤਗਸਿਖੰਡਾਘਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਕ੍ਰਤਹੀਤੰਘਟੰਤਕਨਿ
ਮਾਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਵਰੂਪੰਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤ
ਅਸਥਿਰੰਨਨਕਸਾਧਜਨਾ॥੮॥ਨਹਥਿਲੰਬਧਰਮੰਥਿਲੰਬ
ਪ੍ਰਾਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੇਕੰਸਗਣਿਸੰਤਕਿਲਥਿਖਨਾਸੰ
ਪ੍ਰਤੰਧਰਮਲਖਿਣਾਨਨਕਾਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਹ॥੯॥ਮਿ
ਤ੍ਰੇਸੰਅਭਪਥੁਪ੍ਰੰਚੰਤਿਥਨਿਤਾਥਿਨੇਦਸਾਹੰਜੋਥਨਥ
ਰਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਕੁੰਡਲਹਾਥਚਿਤ੍ਰਮੰਦਰਸੋਭੰਤਿਥਸਤ੍ਰਾਇਤੰ
ਮਾਇਆਥਪਿਤੰਹੇਅਚੁਤਸਗਣਿਸੰਤਨਾਨਕਭੋਭਗਵਾਨ
ਨਮਹ॥੧੧॥ਜਨਮੰਮਰਣੰਹਰਖੰਤਸੋਗੰਭੋਗੰਤੋਗੰਉਚੰਤ
ਚੰਨਾਨਾਸੁਮੁਚੰਗਾਜੰਤਮਾਨੰਤਹੀਨੰਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੰਵਰਤੰਤਿ
ਥਿਨਾਸਨੰਗੋਥਿੰਦਭਜਨਸਾਧਸੰਗੋਣਅਸਥਿਰੰਨਨਕਭਗਵੰ
ਭਜਨਾਸਨਾ॥੧੨॥ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੰਥਿ
ਸੀਧਿਬੁਧਾਕੁਸਲਥਾਨੰਥਸੰਤਗਿਥਿਅੰਤਿਅਗਿਆਨੰਸੀ
ਲੰਤਰਿਦਯੰਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਗਿਆਨੰਗੰਤਜਨਮੰਹਰਿਦਰਸਣੰ
ਥਾਥਾਜੰਤਨਾਨਕਸਥਦਥੀਣਾ॥੧੩॥ਕਹੰਤਥੇਦਾਗੁਣੰਤ
ਗੁਨੰਆਸੁਣੰਤਥਾਲਾਥਹੁਥਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਥਿ
ਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦੈਨਹ
ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੧੪॥ਨਹਚਿੰਤਾਮਾਤਪਿਤਾਕ੍ਰਤਹਨਹਚਿਤ
ਕਠੁਲੋਕਕਹਾਨਹਚਿਤਾਥਨਿਤਾਸੁਤਮੀਤਹਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾ
ਇਆਸਨਥੰਧਨਹਾਦਇਆਲਏਕਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕ
ਸਥਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਾ॥੧੫॥ਅਨਿਤ੍ਰਵਿਤੰਅਨਿਤ੍ਰਚਿ
ਤੰਅਨਿਤ੍ਰਆਸਾਥਹੁਥਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਤ੍ਰਹੇਤੰਅਹੰਥੰਧੰਭ
ਰਮਾਇਆਮਲਨੰਥਿਕਾਰੰਠਿਰੰਤਜੋਨਿਅਨੇਕਜਨਠਗਾ

ਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਣਬੁਧਾਹੋਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਾਇਆਨਾਨਾ
 ਪਾਤਿਤਉਧਾਰਣਸਾਧਸੰਗਮਯਾ॥ ੧੬॥ ਗਿਰੀਤਿਗਿਰਿਪਤਿਤ
 ਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪਥੈਸ੍ਵੰਤਰਹਾਬਾਹੀਤਿਅਗਾਹਤੋਇਆ
 ਗੰਗਦੁਖੰਤਗਿਹਚਿੰਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਯਾਅਨਿਕਸਾਧਨੇ
 ਧੁਤੇਨਾਨਕਾਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਸਬਦਸਾਧਸ੍ਵੰਤ
 ਯਾ॥ ੧੭॥ ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿਕਹਤੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਹਾਬਿਖੰਦੰ
 ਮਿਟੰਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮਨਾਨਕਾਜੈਸੇਪਾਵਕਕਾਸਟ
 ਸਮੰਕਰੋਤਿ॥ ੧੮॥ ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰੰਤਪ੍ਰਕਾਗੁਣਰਮੰਤਅਘ
 ਡਨਹਾਰਿਦਥਸੰਤਿਭੈਭੀਤਦੁਤਹਕਰਮੰਕਰਤਮਹਾਨਿਰ
 ਯਾਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਸੋਤਾਸੁਖਸਮੁਹਅਮੋਘਦਰਸਨ
 ਸਗਣਿਜੋਗੰਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੇਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕਰੋਤਿ
 ੧੯॥ ਪਾਛੰਕਰੋਤਿਅਗੁਣੀਵਹਨਿਰਾਸੰਅਸਪੂਰਨਹਾਨਿਰਪ
 ਭਯੰਧਨਵੰਤਹੋਰਗੀਅੰਰੋਗਖੰਡਨਹਾਰਗਵੰਭਗਤਿਦਾ
 ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦਾਤਾਰਨਾਨ
 ਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਲਭੁਤੇ॥ ੨੦॥ ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਯਾਨਿਰ
 ਧਨੰਧਨਨਾਮਨਰਹਰਯਾਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਥਲਹੀਣ
 ਬਲਕੇਸਵਯਾਸਰਬਭੂਤਦਇਆਲਅਚੁਤਦੀਨਥੰਧ
 ਵਦਮੋਦਰਯਾਸਰਬਗਪੂਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਭਗਤਿਵਦ
 ਲਕਰੁਣਾਮਯਯਾਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਥਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪਰਮੇਸੁਰਯਾਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹਾਬਿਸਰ
 ਤਿਨਹਾਬਿਸਰੰਤਿਨਾਰਾਇਣਯਾ॥ ੨੧॥ ਨਹਸਮਰਥੰਨਸੇਵਕੰ
 ਨਘ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮੰਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰਨ
 ਕਾਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੰ॥ ੨੨॥ ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤਜਿ

ਸਿੰਘਾਣਨ ਦੇ ਵੰਤ ਦਾਨੀ ਸਿੰਘ ਤਰਤਨ ਜਨ ਸਚ ਤੁਰਚੇ
ਨਾਗਾ ਵਰਤੀ ਤਿਸੁ ਖਾਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿਹਰਿ
ਅਨਿਰੁਚ ਨਾਨਿਰੁ ਮੋਹ ਤੇ ॥ ੨੩ ॥ ਦਾਨੀ ਪਗ ਪੂਰ ਬੇਣੁ ਚੰਤੋ ਮ
ਪਤੋ ਆਬਿ ਪਗੀਤ ਬੁਧੀ ਮਾਰਤ ਲੋਕ ਹਨਾਨ ਕਾ ਚੰਦ ਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋ
ਤੇ ॥ ੨੪ ॥ ਆਬਿ ਥਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦ ਹ ਜਸੁ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤ
ਆਰੋਗੀ ਮਹਾਰੋਗੀ ਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰਣ ਮਯਾਹ ॥ ੨੫ ॥ ਰਮ
ਕੇਵਲ ਕੀਰਤਨ ਸੁਧਰਮ ਦੇਹ ਪਰਣਹਾ ਅਮਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਗਾਇ
ਨਾਨਕ ਪੀਵਤ ਸੰਤ ਨ ਤਿਪਤੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤ ਸਮਮਿ
ਸੁਦੁਰਜ ਨਹਾਨਾਨ ਕਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿਦ ਕਅ
ਧੋਰਿ ਉਪਤਿ ਸਟਤੋ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ
ਵੰਤ ਮਾਨਭੰਗ ਨਹਾ ਸੋਭਾ ਪੀਨ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ ਸੰ
ਗਦੁਖ ਨਹਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਹਨਾ
ਕਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਥਾਸ ਨਹਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੁਹ ਸੂਰ ਅਜਿ
ਤੰ ਸੰਨਹੰਤਾ ਨਿਨਿਮ੍ਰਤ ਹਾ ਆਵਧ ਹੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਓ
ਗੁਰਸ ਥਦ ਕਰਚ ਰਮਣਹਾ ਆਰੂੜ ਤੇ ਅਸੂਰ ਥਨ ਗਹ ਬੁਝੰ
ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰ ਗਹਾ ਬਿਚਰ ਤੇ ਨਿਰਭ ਯੰ ਸਤੁ ਸੈਨਾ ਧਯੰ ਤੇ ਗੋ
ਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹਾ ਜਿਤ ਤੇ ਬਿਸੁ ਸੰਸਾਰ ਹਨਾਨ ਕਵਸੰ ਕਰੋਤਿ
ਚਤ ਸਕਗਹਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮ੍ਰਿਗਤਿ ਸਨਾਗੰ ਪ੍ਰਥਨ ਗਰੰਦੁ ਮਛਾ ਯਾ
ਗਰਿਦੁਰ ਮਾਤਿਹਾ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਸੋਹ ਮਿਥਿ ਆਸਿ ਮਰੰਤਿ ਨਾਨ
ਕਾ ਮਰਾਮ ਨਾਮਹਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨਚਾ ਬਿਦਿ ਆਨਿ ਪਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨਚਗੁ
ਣਕ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹਾ ਨਚਗਾ ਗਰਤਨ ਕੰਠ ਨਹ ਚੰਦ ਲਚਤੁਰ
ਚਤੁਰਹਾ ਭਾਗਉ ਦਿਮਲ ਬੁਧੀ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖ
ਯਪਤਿ ਤਹਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕੰਠ ਰਮਣ ਯਾਗ ਮਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਉਚ

੨੫ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੀ ਹਭਾਇ ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਪਰ ਲੈ ਨੈ ਨੰਦ ਨੀ
ਗੁਰਮੰਤਰੀ ਟਿਸੁ ਜੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਿੰਤ ਜਨਮ ਭੂਸਟ ਲਗਾ ਭੁਕ
ਹੁਸੁ ਕਰਗਗਰ ਧਭਹ ਕਾ ਕਹ ਸਹ ਪਨ ਤੁਲਿ ਖਲਹਾ ॥ ੩੩ ॥
ਹਣਾ ਗਥਿ ਦਭ ਜਨੀ ਰਿਦ ਯੰ ਨਾਮ ਪਾਰਣਹਾ ਕੀਰਤਨੰ ਸ
ਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਨਹਾ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਤਿ ਜਮ ਦੂਤ ਨਹਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨਚ ਦੁ
ਭਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗਗੰ ਜਨਹਾ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ
ਭੋ ਜਨੰ ਬਿਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਗਾ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ
ਤਮਿ ਤ੍ਰਭੁਤ ਥੰ ਧਵਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਾਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸੁਗਾ ਨ
ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰਚੰਚਲਹਾ ਦੁ
ਲਭੰ ਏਕਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ਨਾਨਕ ਯਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ
੩੫ ॥ ॥ ਜਤ ਕਤਹਤਤਹਾ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗਮਰਤ ਪਦਾਲ ਲੋਕਹ
ਸਰਬ ਤ੍ਰਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲੇਪਛੇ ਪਨਾ ਲਿਪਤੇ ॥ ੩੬ ॥
ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟੰ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹਾ ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ
ਸੁਖੰ ਭੈਰੀਤੰ ਤਾਨਿਰਭਯਹਾ ਥਾਨ ਬਿਪ੍ਰੁ ਨਾ ਬਿਸਾਮਨਾਮੰ ਨਾ
ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਹਾਰਿ ਹਰਿਗੁਰਹਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀਲੰ
ਥਾ ਪਵਨ ਮਮ ਪਵਨਹਾ ਸਰਬ ਕਰਤ ਬਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ
ਲੇਪਛੇ ਪਨਾ ਲਿਪਤੇ ॥ ੩੮ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤ
ਲੰ ਥਾਵਨ ਚੰਦਨਹਾ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤਰੁਤੇਣਨਾ ਨਕ ਸੀਤ
ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹਾ ॥ ੩੯ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਰੁਵੰ ਸਰਬ ਤ੍ਰਪੁਰਾ
ਗਾਨੰ ਸਮਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਵੈਰਣਹਾ ਦਯਾ
ਲੰ ਸਰਬ ਤ੍ਰਜੀਆ ਪੰਚਦੇਖਾ ਬਿਵਰਾਜਿਤਹਾ ਭੋਜਨੰ ਪ੍ਰ
ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲਕ ਮਲਹਤਹਾ ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ
ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰਨਿਦਾਨਹ ਸੋਭਿ

ਏਆਪੁਤਿਆਗਿਸਗਲਰੇਤੁਕਹਾਖਟਲਖਣਪੁਰਨਪੁਰਖ
ਨਨਕਨਾਮਸਾਧਸੁਜਨਹਾ॥੪੦॥ਅਜਾਭੇਗੰਤਕੰਦਮੁਲੰਬਸੰ
ਸਮਾਪਿਕੇਹਰਹਾਤਤ੍ਰਗਤੇਸੰਸਾਰਹਨਨਕਸੋਗਹਰਖੀਥਿਆ
ਭੇ॥੪੧॥ਫੁਲੰਢਿਦ੍ਰੁਕੋਟਿਥਿਘਨਅਪਰਾਧੰਕਿਯਥਿਖਮ
ਗਾਰਗਮਸੋਹੰਸਨਅਪਮਾਨੰਮਦੰਮਯਾਥਿਆਪਿਤੰਮਿਤੁ
ਨਮਕੁਮੰਤਿਨਰਕਹਅਨਿਕਓਪਾਵੰਨਸਿਧੁਤੇਨਿਰਮਲੰ
ਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰਗਮੰਤਿਗੁਣਗੋਥਿ
ਨਨਿਤਪ੍ਰਤਹਾ॥੪੨॥ਤਰਣਸਰਣਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪ
ਰਮੇਸੁਰਹਾਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਦੰਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੁਪੁਰਨਹਾ॥
ਨਿਰਾਸਅਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥਅਲਯਹਾਗੁਣਨਿਧਨ
ਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚਿਕਹਾ॥੪੩॥ਦੁਰਗ
ਥਾਨਸੁਗਮੰਮਹਾਦੁਖਸਰਥਸੁਖਣਹਾਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰ
ਅੰਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹਾਅਥਤੰਸੋਗਹਰਖੀਭੈਖੀ
ਏਤਨਿਰਭਵਹਾਭੈਅਟਵੀਅੰਮਹਾਨਗਰਥਾਸੰਧਰਮਲਖ
ਣਪ੍ਰਭਮਾਇਆਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾਮਰਮਣੰਸਗਣਿਨਾਨ
ਕਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਚਰਣੰ॥੪੪॥ਹੇਅਜਿਤਸੁਰਸੰਗਮੰ
ਅਤਿਭਲਨਾਥਹੁਮਰਦਨਹਾਗਣਗੰਪ੍ਰਥਦੇਵਮਾਨੁਖੰਪ
ਰਪੰਖੀਥਿਸੋਹਨਹਾਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮਸਕਾਰੰਸਗਣਿਨ
ਨਕਜਗਦੀਸੁਰਹਾ॥੪੫॥ਹੇਕਾਮੰਨਰਕਾਥਿਸਰਾਮੰਬਹੁਜੋ
ਨੀਕੁਮਾਵਣਹਾਚਿਤਹਰਣਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰਮੰਜਪਤਪਸੀਲ
ਥਿਦਰਣਹਾਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤਚੰਚਲਊਚਨੀਚਸਮ
ਵਣਹਾਤਵਭੈਥਿਮੁਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕਨਾਰਾ
ਇਹਾ॥੪੬॥ਹੇਕਾਲਿਮੂਲਕ੍ਰੋਧੰਕਟੰਚਕਰੁਣਾਨਓ

ਪਰਜਤੋਗਾਥਿਖਿਯੰਤਜੀਵੰਵਸੰਕਰੋਤਿਨਿਰਤੰਕਰੋਤਿ
 ਸਰਕਟਹਾਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾਜੀਤਿਜਮਦੁਤਹਤਵਸੰਗੇ
 ਧਮੰਨਰਹਾਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਇਆਲਪੁਤੁਨਨਕਸਰ
 ਜੀਅਰਖਾਕਰੋਤਿ॥੪੬॥ਹੇਭੋਰਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿਰਮੋਰਹ
 ਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਆਬਪੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅ
 ਕਭਾਂਤਿਬਪੁਡੋਲਤੇ॥ਨਚਮਿਤੰਨਚਾਇਸਟੰਨਚਥਾਪ
 ਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਭਜਯਾ॥ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿਅਖਾ
 ਖਾਵੁਅਸਾਜੰਸਾਜਿਸਮਜਯਾ॥੩॥ਹਿਤਾਹਿਸਰਾਇਸੁਅ
 ਮੀਥਿਗਾਪੂਨਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹਾ॥੪੮॥ਹੇਜਨਮਮਰਣ
 ਲੰਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਤਮਾ॥ਮਿਤੰਤਜੀਤਿਸਤ੍ਵੰਦ੍ਰਿਤੰਤਿਅਨਿ
 ਕਮਾਲਾਥਿਸ਼੍ਰੀਰਨਹਾ॥ਅਵੰਤਜਾਵੰਤਥਕੰਤਜੀਆਦੁਖ
 ਖਬਪੁਭੋਗਣਹਾ॥ਕੁਮਭਯਾਨਉਦਿਅਨਰਮਣੰਮਹਾਥਿਕ
 ਅਸਾਧੋਗਣਹਾ॥ਬੈਦੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਆਗਾਧਿਨਾ
 ਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੪੯॥ਹੇਪ੍ਰਣਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨ
 ਦਗੁਰੇ॥ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁਣਮੈਸਭਦੁਖਹੋਰੇ
 ਸਗਣਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਯਾਕਰੋ॥ਸਰੀਰਸ੍ਰੁਸ
 ਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਰਾਮਦਮੋਦਰਮਾਧਵਹਾ॥੫੦॥
 ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਗਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹਾ॥ਸਾਧ
 ਗੇਣਤਰਣੰਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹਾ॥੫੧॥ਸਿਰਮ
 ਸੁਕਰਾਖਿਅਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ॥ਹਸੁਕੰਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
 ਆਤਮਰਖਾਗੋਪਾਲਸ੍ਰਾਮੀਧਨਚਰਣਰਖਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰ
 ਸਰਬਰਖਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੁਖਾਥਿਨਾਸਨਹਾ॥ਭਗਤਿਵ
 ਛਲਅਨਾਥਨਾਥੇਸਗਣਿਨਾਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਹਾ॥੫੨॥

ਨਕਲਾ ਪਾਰਿਓ ਅਕਾਸੰ ਬੈਸੰਤ ਰੰਕਾ ਸਟ ਬੇਸਟੀ ਜੇ ਨਕਲਾ
ਸਿਸੂਗਨ ਖੜ ਜੋ ਤਿਸਾਸੰ ਸਗੀਰ ਪਾਰਣੀ ਜੇ ਨਕਲਾ ਮਾਤਗਰ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ ਨਹ ਢੇਜੰਤ ਜ ਠਹਰੋ ਗਣਹਾ ਤੇ ਨਕਲਾ ਅਸਥੰ
ਸੋਰੇ ਵਗੰਨਾ ਨਕਨਹਾ ਢਿਜੰਤਿ ਤਰੰਗ ਤੇ ਘਣਹਾ ॥ ੫੩ ॥
ਸਾਈ ਗਰਿਸਟੁ ਪੇਣ ਸਿਮਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਵਣਹਾਲ ਬ
ਸੰਤਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸ੍ਵਯੰ ਮਾਗਹਾਰਿ ਭਗਤੁ ॥ ੫੪ ॥ ਅਸ
ਕੰਭ ਗਨੰਤ ਸੈਲੰ ਕਰਦ ਮੰਤਰੰਤ ਪ੍ਰੀਤ ਕਹਾ ਸਾਗਰੰ ਲੰਘੰ
ਗ੍ਰਿਪੰਗੰਤ ਮਪਰਗਾ ਸ ਅਧ ਕਹਾ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਤਿਸਿਮਰੰਤ ਗੋ
ਬਿਦਾ ਸਗਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੫੫ ॥ ਤਿਲ ਕਹੀਣੰ
ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰ ਅਮਰਹੀਣੰ ਜਥਾ ਗਾਜ ਨਹਾ ਅਵਧਹੀਣੰ ਜਥਾ
ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਧਰਮਹੀਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸਵਹਾ ॥ ੫੬ ॥ ਨਸੰਖੰ ਨਚ ਕ੍ਰੰ
ਨਗਦਾਨਾ ਸਿਆਮੀ ਅਸੂਰ ਜਤੁ ਪੰਰਹੰਤ ਜਨਮੀ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕ
ਸੰਤਿ ਬੇਦਾ ਉਚ ਮੁਚ ਅਪਾਰਗੋ ਬਿਦਹਾ ਬਸੰਤਿ ਸਾਧਰਿਦ
ਸੰਅਚੁਤਾ ॥ ੫੭ ॥ ਤਿ ਨਾਨਕ ਬਡ ਭਾਗੀ ਅਹਾ ॥ ੫੮ ॥ ਉਦਿ
ਅਨਥ ਸਨੰਸੰ ਸਾਰੀ ਸਨ ਬੰਧੀ ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਖਰਹਾ ਬਿ
ਖਮਥਾ ਨਮਨੋਹ ਮਾਦਿਰੰ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ਪੰਚਤ ਸਕਰਹਾ ਹੀਤ
ਮੋਹਭੈ ਭਰਮ ਕ੍ਰਮਣੰ ਅਹੰ ਠਾਸਤੀ ਖਣ ਕਠਿ ਨਹ ਪਾਵਕੋਤ
ਅਅਸਾਧ ਘੋਰੰ ਅਗਮਤੀਰ ਨਹ ਲੰਘ ਨਹਾ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿਰੰ
ਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ੫੯ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਹਸਗ ਲੰਗ ਖੰਡਣਹਾ ਸਾਧ ਸੰਗੇ
ਇਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹਾ ॥ ੬੦ ॥ ਸਿ
ਆਮਲ ਮਧੁਰ ਮਾਨੁਖੰ ਰਿਦ ਯੰ ਭੂਮਿ ਵੈਰਣਹਾ ਨਿਵੰਤਿ ਮਿ
ਥਿਅਚੇਤੰ ਨੰਸੰਤ ਸੁਜਨਹਾ ॥ ੬੧ ॥ ਅਚੇਤ ਮੁੜ ਨ ਜਾਣੰਤ ਘਟੰ

ਤਿਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੋਗਛਿ ਜੰਤਮਹਾਸੁੰਦਰੀ ਕਾਂਇਆਕਾਲੁਨਿ
 ਗ੍ਰਾਸਤੋਰਚੰਤਿਪੁਰਹਕੁਟੰਬਲੀਲਾਅਨਿਤਆਸਾਥਿ
 ਆਬਿਨੋਦਾਕ੍ਰਮੰਤਿਕ੍ਰਮੰਤਿਬੁਜਨਮਹਾਰਿਓਸਗਣਿ
 ਨਕਕਰੁਣਾਮਯਹਾ॥੬੧॥ਹੋਜਿਹਬੇਹੇਰਸਗੇਮਧੁਰਪਿ
 ਆਤੁਲੀਸਤਹਤੰਪਰਮਬਾਦੰਅਵਰਤਏਬੁਧਸੁਧਅਭ
 ਰਣਾਗੋਬਿੰਦਦਮੋਦਰਮਾਧਵੇ॥੬੨॥ਗਰਬੰਤਿਨਗੀਮੋ
 ਨਮਤੰਥਲਵੰਤਬਲ੍ਯਕਾਰਣਹਾਚਰਨਕਮਲਨਧੁ
 ਜੰਤੰਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਧਿਗੁਜਨਮਨਹਾਹੋਪਪੀਲਕਾਗਰਸੇ
 ਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਲੰਧਨੋਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਨਮੋਨ
 ਹਾ॥੬੩॥ਤ੍ਰਿਣੰਤਮੇਰੰਸਹਕੰਤਹਰੀਆਬੁਡੰਤਤਰੀਆ
 ਣੰਤਭਰੀਆਅੰਧਕਾਰਕੋਟਸੁਰਉਜਾਗੰਥਿਨਵੰਤਨਾ
 ਕਹਰਿਗੁਰਦਯਾਰੰ॥੬੪॥ਬ੍ਰਹਮਣੁੰਸੰਗਿਉਧਰਣੰਬ੍ਰਹਮ
 ਰਮਜਿਪੁਰਣਹਾਅਤਮਰਤੰਸੰਸਾਰਗਹੰਤੇਨਰਨਾਨਕਨਿ
 ਛਲਹਾ॥੬੫॥ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬੁਹੁਵਿਘਨਕਰਣੰਉਚਰ
 ਸਰਬਜੀਅਕਹਾਲਉਲਈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਪਤਿਮਨਮੋ
 ਕਰਮਕਰਤਸਸੁਕਰਹਾ॥੬੬॥ਮਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰ
 ਭੈਦੁਤਰਹਾਅਨੇਕਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰ
 ਯਹਾ॥੬੭॥ ੬੮॥

ਗਾਥਾਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਪੂਰਪੁਰਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖਦੇਹੰਮਲੀਣਾਮਜਭੁਪਿ
 ਰਦੁਗੰਧਾਨਾਨਕਅਥਿਗਰਬੇਣਅਗਾਨਣੇ॥੧॥ਪ੍ਰਮਾਣਪ੍ਰਜੰਤ
 ਆਕਾਸਹਾਦੀਪਲੇਅਸਿਖੰਡਣਹਾਗਛੇਣਨੈਣਭਰੋਣਨਾ

ਕਾਥਿਨਾਸਾਧੂਨਸਿਧੁਤੇ॥੨॥ਜਾਣੇਸਤਿਹੋਵੰਤੋਮਹੇਦੇਵਿਸਦੇ
ਮਿਥਿਆਕੀਰਤਿਸਾਥਿਚਲੰਬੋਰੁਣੰਥਿਨਾਨਕਸਾਧਸੰ
ਗੇ॥੩॥ਮਾਯਾਚਿਤਰਹਮੇਣਹਿਸਟਮਿਤ੍ਰੇਖੁਬਾਧਵਹਾਲ
ਬੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨੰਗੋਪਾਲਭਜਨੰ॥੪॥
ਗਰਸੰਗੇਣਨਿਮੁਬਿਰਖਸਿਚੰਦਨਹਾਨਿਕਟਿਬਸੰ
ਬੰਸੋਨਾਨਕਅਪੰਭੁਧਿਨਬੋਹਤੇ॥੫॥ਗਾਥਾਗੁੰਠਗੋਪਾਲਕ
ਬੰਸੰਮਾਨਮਰਦਨਹਾਹਤੰਪੰਚਸਤ੍ਰੇਣਨਾਨਕਹਰਿਬਾਣੇਪ੍ਰ
ਗਣਹ॥੬॥ਬਚਨਸਾਧਸੁਖਪੰਥਾਲੰਥਾਬਡਕਰਮਣ
ਗਰੰਤਾਜਨਮਮਰਣੇਨਰਮਣੰਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨਹ॥੭॥
ਪੜਭੁਰਜੇਣਤੁਜੀਯੰਨਹਜਜੀਅੰਪੇਡਸੰਪਤਾਨਾਮਾਥਿਪੂਣ
ਥਿਮਤਾਨਾਨਕਬਹੰਤਿਜੋਨਿਬਾਸਹੋਰੈਣੀ॥੮॥ਭਾਵਨੀਸਾ
ਸੰਗੇਣਲਭੰਤੰਬਡਭਾਗਣਹਾਹਰਿਨਾਮਗੁਣਰਮਣੰਨਾਨਕ
ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨਹਾਥਿਆਪਣਹ॥੯॥ਗਾਥਾਗੁੜਅਪਾਰੰਸਮ
ਵਣੰਬਿਰਲਾਜਨਹਾਸੰਸਾਰਕਾਮਤਜਣੰਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦ
ਰਮਣੰਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧੦॥ਸੁਮੰਤ੍ਰਸਾਧਬਚਨਾਕੋਟਿਦੋਖਥਿ
ਨਸਨਹਾਹਰਿਚਰਣਕਮਲਪਾਨੰਨਾਨਕਕੁਲਸਮੂਹਉਧਾ
ਰਣਹ॥੧੧॥ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈਣਹਜੇਣਮਧਹਰਿਕੀਰਤਨਹ॥
੧੨॥ਹਰਿਲਬਧੋਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿਤ੍ਰਾਥਿਦਾਰਣਕਦੇਨਚਿਤੋ॥
ਜਾਕਾਅਸਥਾਭੁਤੇਭੁਅਮਿਤ੍ਰਾਸੋਈਨਾਨਕਸਖਾਜੀਅਸੰ
ਗਿਕਿਤੋ॥੧੩॥ਅਪਜਸੰਮਿਟੰਤਸਤਪੁਤ੍ਰਹਾਸਿਮਰਤ
ਥਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਹਾਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨਅਚੁਤਾਨਾਨਕ
ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਾਰਣਹ॥੧੪॥ਮਰਣੰਥਿਸਰਣੰਗੋਬਿੰਦਹਾ

ਜੀਵਣੰਗਰਿਨਾਮਪਵਣਹਾਲਭਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕ
 ਹਰਿਪੁਰਾਬਿਲਿਖਣਹਾ॥੧੫॥ਦਸਨਾਬਿਪੁਨਭੁਲੰਗੰਮੰ
 ਰੁਜੀਨਿਵਾਗੀਬਾਧਿਭਿਪਾਜਣਸੰਤੀ॥ਨਾਨਕਲਾਬਧਕ
 ਮਣਹਾ॥੧੬॥ਜਥਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅਣ
 ਭਥਲਗਣੰਪੋਮਨਾਨਕਾਪਰਸਾਦੰਗੁਰਦਰਸਨਹਾ॥੧੭॥
 ਚਰਣਗਬਿਦਮਨਾਬਿਪੰ॥ਸਿਧੰਸਰਬਰੁਸਲਣਹਾ॥੧੮॥
 ਥਾਗਵੰਤਿਨਾਨਕਭਾਵੰਪਰਾਪੁਰਬਣਹਾ॥੧੯॥ਸੁਭਵ
 ਨਰਮਣੰਗਵਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਉਧਰਣੰ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰਨਾ
 ਕਪੁਨਰਪਿਜਨਮਨਲਕੁਤੇ॥੨੦॥ਬਿਦਪੁਰਾਣਸਾਸਤ੍ਰਬਿਦ
 ਗੀਏਕੰਕਾਰਨਾਮਉਰਧਾਗੰਕੁਲਹਸਮੁਹਸਗਲਉਧਾਗੰ
 ਰੁਭਾਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਗੰ॥੨੧॥ਸਿਮਰਣੰਗੋਬਿਦਨਾਮੰਉਧ
 ਰਣੰਕੁਲਸਮੁਹਣਹਾਲਬਧੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਵਰੁ
 ਗੀਭੇਟੰਤਿਦਰਸਨਹਾ॥੨੨॥ਸਰਬਦੇਖਪਰੰਤਿਅਗੀਸ
 ਬਧਰਮਾਦਿਤ੍ਰੰਤਣਹਾਲਬਧੇਣਿਸਾਧਸੰਗੇਣਿਨਾਨਕਮ
 ਤਕਿਲਿਖਣਹਾ॥੨੩॥ਹੋਯੋਪੈਚੰਦੰਤੋਹਰਣਭਰਣਸੰਪੂਰਣ
 ਹਾਸਾਪੁਸਤਮਜਣਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਣੰ॥੨੪॥ਸੁਖੇਣਵੈ
 ਣਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੁੰਭਰੰਗਣਹਾਰਿਗੋਸੇਗਾਬਿਓਗੰਨਾਨਕ
 ਸੁਖਨਸੁਪਨਹਾ॥੨੫॥

ਫੁਨਹੇਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਾਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਾਕਿਲੇਖਾਵਤੀ॥ਉਗਭਿਰਹਿਓ
 ਭਸੰਗਿਅਨੁਪਰੁਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਾਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਸੁਖਪੁ
 ਹਾਰੀਆਸੋਧੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ਸੰਤ

ਅਹਿਥੋਸਿਕਿਕੀਗਤਿ ਮੈਕਹਾਅਰਪੀਸਭੁਸੀਗਹੁਏਹੁ
ਭੁਸਭੁਦਿਵਾਅਸਪਿਅਸੀਸੇਜਸੁਕੰਤਿਵਿਢਾਈਐ
ਹਿਹੰਮਸਤਾਕਿਹੋਏਭਗੁਤਸਾਜਨੁਪਾਈਐ॥੨॥ਸਖੀਕਾ
ਭਗਤਬੋਲਸਭੋਕਿਢੁਸਾਜਿਆਸੋਲਹਕੀਏਸੀਗਾ
ਕਿਅੰਜਨੁਪਾਜਿਆਜੇਘਰਿਆਵੈਕੰਤੁਤਸਭੁਕਿਢੁ
ਈਐ॥ਹਰਿਹੰਕੰਤੈਬਾਣੁਸੀਗਹੁਸਭੁਬਿਰਥਾਜਾਈਐ
ਬਾਜਿਸੁਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁਸਾਵਡਭਾਗਣੇ॥ਤਿਸੁਥਾਣਿ
ਹਭੁਸੀਗਹੁਸਾਈਸੋਹਾਗਣੇ॥ਹਉਸੁਤੀਹੋਇਆਚਿਤਮ
ਸਿਆਸਪੁਰਾਈਆ॥ਹਰਿਹੰਜਾਘਰਿਆਇਆਕੰਤੁਤਸਭ
ਕਿਢੁਪਾਈਆ॥੪॥ਅਸਾਇਤੀਅਸਕਿਆਸਪੁਰਾਈਐ॥
ਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਤਪੁਰਾਪਾਈਐ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗ
ਢਪੁਤੁਕਿਅਵਗਣਢਾਇਆ॥ਹਰਿਹੰਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇ
ਆਲਤਮਨੁਠਹਰਾਇਆ॥੫॥ਕਹੁਨਾਨਕਥੇਅੰਤੁਥੇਅੰਤੁਧਿਆ
ਇਆ॥ਦੁਤਰੁਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਤਿਗੁਰੁਤਰਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆਆਵਾ
ਭੰਦੁਜਾਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹੰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁ
ਰਭੇਪਾਇਆ॥੬॥ਮੇਰੈਹਥਿਪਦਮੁਆਗਨਿਸੁਖਬਾਸਨਾਸ
ਖੀਮੇਰੈਕੰਠਿਰਤੰਨੁਪੇਖਿਦੁਖੁਨਾਸਨਾ॥ਬਾਸਉਸੰਗਿਗੁਪਾਢ
ਸਗਲਸੁਖਗਾਸਿਹਰਿ॥ਹਰਿਹੰਗਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਬ
ਸਹਿਜਿਸੁਸਦਾਕਾਰਿ॥੭॥ਪਰਤਿਅਰਾਵਣਿਜਾਹਿਸੇਈ
ਤਾਲਾਜੀਆਹਿ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹਿਗਹਿਪਰਦਰਭੁਛਿਦ੍ਰੁਕ
ਤਢਾਕੀਆਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਮਤਪਾਵਿਤਸਗਲਕੁਲਤਰ
ਈ॥ਹਰਿਹੰਸੁਨਤੇਭਏਪੁਨੀਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਈ
॥੮॥ਉਪਾਰਿਬਨੈਅਕਾਸੁਤਲੈਧਰਸਹੋਤੀ॥ਦਹਾਦਿ

ਸਚਮਕੈਬੀਜੁਲਿਮੁਖਕਉਜੋਹਤੀਘੋਜਤਠਿਰਭਾਬਿਦੇ
 ਪੀਉਕਤਪਾਈਐਘਰਿਹਾਂਜੇਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤਦਗਸਿ
 ਮਾਈਐਘੋਠਿਠੇਸਥੇਥਾਵਨਹੀਤੁਪੁਜੇਹਿਆਥਧੋਪੁਪੁਗ
 ਬਿਥਾਤੈਤਤੁਸੋਹਿਆਵਸਦੀਸਘਨਅਪਾਰਅਨੁਪਰਾ
 ਦਾਸਪੁਗਘਰਿਹਾਂਨਾਨਕਕਸਮਲਜਾਂਹਿਨਾਇਐਰਮਾ
 ਸਸਗਾਂ॥੧੦॥ਚਾਰਿਕਾਰਿਤਸੁਚਿਤਸੁਸਾਜਨੁਚਾਹੀਐ
 ਜਿਸੁਸੰਗਿਥਾਗੋਪਾਣਤਿਸੈਕਉਆਹੀਐਥਨੁਬਨੁ
 ਰਤਉਦਾਸਬੁੰਦਜਲਕਾਰਣੇਘਰਿਹਾਂਤਿਉਹਰਿਜਨੁਮਗ
 ਮਨਾਨਕਬੋਲਿਹਾਰਣੇ॥੧੧॥ਮਿਤਕਾਰਿਤੁਅਨੁਪੁਮਗਮੁ
 ਜਾਨੀਐਘਾਗਕਗੁਨੀਅਪਾਰਸੁਤਤੁਪਛਾਨੀਐਚਿਤ
 ਚਿਤੁਸਮਾਇਤਹੋਵੈਗੁਘਨਾਘਰਿਹਾਂਚੰਚਲਚੋਗਹਿ
 ਰਿਤਪਾਵਹਿਸਚੁਪਨਾ॥੧੨॥ਸੁਪਨੈਉਭੀਭਈਗਹਿਓ
 ਨਅੰਚਲਾਸੁੰਦਰਪੁਰਖਾਥਿਗਾਜਿਤਪੋਖਿਮਨੁਬੰਚਲਾ
 ਥੋਜਉਤਾਕੇਚਰਣਕਹਹੁਕਤਪਾਈਐਘਰਿਹਾਂਸੋਈਜ
 ਤਨੁਬਤਾਇਸਖੀਪ੍ਰਿਉਪਾਈਐ॥੧੩॥ਨੈਣਨਦੇਖਹਿ
 ਪਾਸਿਨੈਣਬਿਹਾਲਿਆਕਰਨਨਸੁਨਹੀਨਾਦੁਕਰਨਮੁਦਿ
 ਘਾਲਿਆਰਸਨਾਜਪੈਨਨਾਮੁਤਿਲੁਤਿਲੁਕਰਿਕਈਐ
 ਘਰਿਹਾਂਜਬਾਬਿਸਰੈਗੋਬਿਦਗਾਇਦਿਨੋਦਿਨੁਘਈਐ
 ੧੪॥ਪੰਕਜਠਾਥੇਪੰਕਮਹਾਮਦਗੁਠਿਆਅੰਗਸੰਗਉ
 ਟਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁਠਿਆਹੈਕਉਐਸਾਮੀਤੁਜਿਤੋਗੈ
 ਖਮਗਾਠਿਨਾਨਕਇਕੁਸੀਪਰਨਾਥੁਜਿਟੁਟੇਲੇਹਿਸੰਠਿ
 ॥੧੫॥ਪਾਵਉਦਸਾਅਨੇਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਰਣੇਪੰਚਸਤ
 ਹਿਦੁਤਕਵਨਾਥਿਧਿਸਾਰਣੇਤੀਖਣਥਾਣਚਲਾਇਨਾ

ਭਾਇਆਈਐ॥ ਹਰਿਹੰਮਹਾਬਿਖਾਰੀਘਾਤਪੁਰਨਗੁਰ
ਸੀਐ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤਿਮੁਲਿਨਨਿਖੁਟਈ॥ ਖਵਹੁਭੰ
ਗੁਸਾਭਿਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਤਾਤੁਸਿਹ
ਗੀਨਾਨਕਸਦਾਅਗਾਧਿਕਦੇਨਜਾਹਿਮਾਰਿ॥ ੧੭॥ ਜਿਥੇਜਾ
ਗੁਗਤੁਸੁਖਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾ॥ ਸਗਲੋਹੇਸੁਖਹਰਿਨਮੁਖਿ
ਘਵਣਾ॥ ਜੀਅਕਰਨਿਜੈਕਾਰੁਨਿਦਕਮੁਏਪਾਚਿ॥ ਸਾਜਨ
ਨਿਆਨੰਦਨਾਨਕਨਮੁਜਪਿ॥ ੧੮॥ ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤ
ਗੁਰਨਹੀਸੇਵੀਐ॥ ਟੂਠੇਰੰਗਿਖੁਆਰੁਕਹਾਲਗੁਖੇਵੀਐ॥
ਹਿਚੰਦਉਗੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਹੰਮਹਾਬਿ
ਗੀਤਿਨਜਿਦਰਗਾਹਿਜਾਨਿਆ॥ ੧੯॥ ਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕ
ਵਾਗਬਿਕਾਰਘਨਾਮਹਾਦੁਗੰਧਤਵਸੁਸਠਕਛਰੁਤ
ਨਾਠਿਰਤਉਗਰਬਗੁਬਾਰਿਮਰਣਨਹਜਾਨਈ॥ ਹਰਿਹੰ
ਹਿਚੰਦਉਗੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸਚੁਮਾਨਈ॥ ੨੦॥ ਜਿਸਕੀਪੁਜੈ
ਅਉਧਤਿਸੈਕਉਣੁਗਖਈ॥ ਬੈਦਕਅਨਿਕਉਪਾਵਕਹਾ
ਉਭਾਖਈ॥ ਏਕੋਚੇਤਿਗਵਾਰਕਾਜਿਤੇਹੈਅਵਈ॥ ਹਰਿ
ਹਿਬਿਨੁਨਵੈਤਨੁਛਰੁਬਿਖਾਸਭੁਜਾਵਈ॥ ੨੧॥ ਅਉਖਪੁਨ
ਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਪੀਜਈ॥ ਮਿਲਿਮਿਲਿਖਾਵਹਿਸੰਤਸਗਲ
ਕਥੀਜਈ॥ ਜਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇਤਿਸੈਹੀਪਾਵਣੋ॥ ਹਰਿਹੰਮ
ਹਿਬਿਗੀਤਿਨਜਿਹਰਿਹੰਗੁਗਵਣੋ॥ ੨੨॥ ਵੈਦਾਸੰਦਾਸੰਗੁ
ਇਕਠਹੋਇਆ॥ ਅਉਖਦਆਏਗਾਸਿਵਿਚਅੰਖਿਖਲੋਇ
ਆ॥ ਜੋਜੋਭੰਨਕਰਮਸੁਕਰਮਹੋਇਪਸਾਰਿਆ॥ ਹਰਿਹੰਮ
ਹੋਗਸਾਭਿਪਾਪਤਨਤੇਖਿਸਾਰਿਆ॥ ੨੩॥

ਸੰਮਨਜਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀਦਮਾਕ੍ਰਿਪੁਹੋਤੀਸਾਟਾਗਾਵਨਦੁਤੇਸੁਰ
 ਕਨਹਿਜਿਨਿਸਿਰਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤਨੁਖਾਚਿਗਹਿ
 ਆਬੀਚੁਨਗਾਈਹੋਤਾਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੋਧਿਓਬੂਟਨਸੁਗਹਿ
 ਸੰਜੋਗਾ॥੨॥ਸਾਗਰਮੇਰਉਦਿਆਨਬਨਨਵਖੰਡਬਸੁਪਾਰਗ
 ਮੁਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕੈਗਨਉਏਕਕਾਰਿਕਰਮਾ॥੩॥ਮੁਸਨਮਸ
 ਰਪ੍ਰੇਮਕੀਰਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇਆਬੀਧੇਬਾਧੇਕਮਲਮਹਿਰੁ
 ਰਰਹੈਲਪਟਾਇ॥੪॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮਾ
 ਅਰੁਗਰਬਾਮੁਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਾਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇਉਸਰ
 ॥੫॥ਮੁਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰਾਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮ
 ਬੋਧਿਓਉਰਤਿਓਮਿਥਾਬਿਉਹਾਰਾ॥੬॥ਘਬੁਦਬੁਜਬਜ
 ਐਬਿਭੁਰਤਪ੍ਰੇਮਾਬਿਹਾਲਾਮੁਸਨਤਬਹੀਮੁਸੀਐਬਿ
 ਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲਾ॥੭॥ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੋਚਰਨਚਿਤ
 ਸਨਮਾਹਿਨਾਨਕਬਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇਆਨਨਕਤਹੁਜਾਹਿ
 ੮॥ਲਖਘਾਟੀਉਚੈਘਨਚੰਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲਾਨੀਚਕੀਚ
 ਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲਾ॥੯॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨ
 ਅਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤਚਾਰਾਮੁਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਓਖੰਡਖੰਡ
 ਰਿਹਾਰਾ॥੧੦॥ਮਗਨੁਭਾਇਓਪ੍ਰੀਅਪ੍ਰੇਮਸਿਓਸੁਧਨਸਿਮਰਤਅੰ
 ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਾਇਓਸੁਭਲਅਮਹਿਨਾਨਕਅਧਮਪਤੰਗ॥੧੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ

ਹੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉਤਰੀ ਪੈਓ ਹਰੀਗ ਹਿਰੀਗੀ

ਕਿਉ ਵਾਂਗੋ ਤੇਵਧੀ ਕਮਹਲਾ ੧

ਗੀ ॥ ਸੁਸੁਜਿ ਸੁਹੀ ਆਕਿ ਵਕਰੀ ਨਿਵਣੁ ਨ ਜਾਇ ਥਣੀ ॥ ਗਚੁ
ਗਲਾਗਿ ਕਵੜੀ ਸਖੀ ਏਧੁ ਲਹਰੀ ॥ ਸੇਭੀ ਫਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈਮੁ
ਨਗਰ ਬੁਥਣੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮੁਧੋ ਹਰਣਾ ਖੀ ਏਗੁ ਕਵੈਣੁ ਅਪ
ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ॥ ਸਿਵਾਣਿ ਕੈਤਾ ਕੀਚੈ ਵਾਪਰਾ ॥ ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁ
ਜਨਾ ਮਿਤਾ ਕੁਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਨਿ ਲਹੁ ਮੁਧੋ
ਚਗਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ॥ ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਸਿ
ਉਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ॥ ਜਿਦਿ ਸੇਚ ਲਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਇਵਕ
ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨਾਵਿਟੁ ਪੁਕਰ ਬਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇਤੂ ਤਾਰੁ ਪਾਣਿ ਤਾਪੁ
ਭੁਤਿ ਜੰਨ ਕਲਾ ॥ ਤਾਪੁ ਖਰੇ ਸੁਜਾਣਵੈ ਵਾਏ ਨੀਪੁ ॥ ਗੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁ
ਖੁ ਖੜਕਿ ਹਾਜ਼ ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇ ਸਗੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆ
ਕਾਇ ਬੇੜੇ ਕੁ ਬਾਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸੀਹੇਈ
ਸਾਭ ਕੁਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥ ਭਾਂਈ ਬੰਧੀ ਹੋਤੁ ਚੁਕਾਇ ਆਦੁ
ਨੀ ॥ ਕਾਗਣਿ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਹੋਰੈ ਕਾਰਿ ਕੋਓ ਹਿਕਰੇ ਨਿ
ਗਲਾਪਿਟ ਨਿਸਿਰੁ ਖੋਹੇ ਨਿ ॥ ਨਉ ਲੈਨਿ ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ
ਨਾਨਕ ॥ ਤਿਨ ਬਾਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਰੇ ਮਨ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀ ਐਸੀ
ਪੈਮਾਗਿ ਧਾਉ ॥ ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵੈ ਟੇ ਅਗੈ ॥ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥
ਸਹਸੈ ਜੀਅਗਾ ਪਰਿਹਾਰਿਓ ਮਾਕਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਛੁਟੀ ਐਹਾਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ ੭ ॥ ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ਐਸੀ
ਸੁਸਤਿਗੁਰ ਦੀਖਿ ਆਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹਾੜੀ ਨ
ਮਰਣਹੋਇ ॥ ਕੀਚੜਹਾ ਖੁਨ ਬੂਡੀ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਨਾਨ

ਕਗੁਰਮੁਖਿਉਥਰੇਗੁਰੁਸਰਵਰਸਚੀਪਾਲਿ॥੮॥ਅਗਨਿਮੰ
 ਲੋਕੋਜਿਲਹੁਵਿਣਗੁਰਨਿਧਿਨਾਉਨਾਹਿ॥ਜਨਮਿਮਰੈਭਰ
 ਈਐਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲੈ
 ਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਨਾਨਕਾਨਿਰਮਲੁਅਮਰਪਦੁਗੁਰੁਹਰਿਮੇਲੈ
 ਇ॥੯॥ਕਲਰਕੇਗੀਛਪੜੀਕਊਆਮਾਲਿਮਾਲਿਨਾਇ॥
 ਤਨੁਮੈਲਾਅਵਗੁਣੀਚਿਜੁਭਗੀਗੀਧੀਆਇ॥ਸਰਵਹਿ
 ਸੁਨਜਾਇਆਕਾਗਭਪੰਖੀਸੰਗਿ॥ਸਾਕਤਸਿਉਮੈਸੰ
 ਤਿਹੈਬੁਝਹੁਗਿਆਨੀਗੰਗਿ॥ਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੁਕਗਿਗੁਰੁ
 ਖਿਕਰਮਕਮਾਭੀ॥ਨਿਰਮਲੁਨਵਣੁਨਾਨਕਾਗੁਰੁਤੀਰੁ
 ਵਰੀਆਉ॥੧੦॥ਜਨਮੇਕਾਠਲਾਕਿਆਗਣੀਜਾਹਰਿਭਗ
 ਤਿਨਭਾਭੀ॥ਪੈਧਾਖਾਧਾਥਾਦਿਪੈਜਾਮਾਨਿਦੁਜਾਭਾਭੀਵੇ
 ਟੁਸੁਨਣਾਭੁਠਪੈਮੁਖਿਭੁਠਾਆਲਾਭੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾ
 ਤੁਹੰਗਹਭੈਮੈਆਵਉਜਾਭੀ॥੧੧॥ਪੈਨਿਵਿਰਲੇਨਾਪੀਘਣੈ
 ਲਠਕੜੁਸੰਸਾਰੁ॥੧੨॥ਨਾਨਕਲਗੀਤੁਰਿਮਰੈਜੀਵਣ
 ਹੀਤਾਣਾ॥ਚਟੈਸੇਤੀਜੇਮਰੈਲਗੀਸਾਪਰਵਾਣਾ॥ਜਿਸੇਨੇ
 ਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀਚਾਪਰਵਾਣਾ॥ਪਿਰਮਪੈਕਾਮੁਨਾਨਿਕ
 ਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਣਿ॥੧੩॥ਭਾਂਡਾਧੋਵੈਕਉਣਾਜਿਕਚਾ
 ਜਿਆਧਾਤੁਪੰਜਿਰਲਾਇਕੁੜਾਪਾਜਿਆਭਾਂਡਾਅਣੁ
 ਹਾਸਿਜਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ਪਰਮਜੋਤਿਜਾਗਾਇਵਾਜਾਵ
 ਸੀ॥੧੪॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋਥਿਦੈਬ੍ਰਹਮਾਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕ
 ਵੈਕਰਮੁ॥ਸੀਲਸੰਤਖਕਾਰਖੈਪਰਮਾਥੰਧਨਤੋੜੇਹੋਵੈਮੁਕ
 ॥ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਣੁਪੁਜਣੁਜਗਤੁ॥੧੫॥ਖੜੀਸੋਜੁਕਰਮਾਕਾਸੁਰੁ
 ਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰੁ॥ਖੇਤੁਪਛਾਣੈਬੀਜੈਦਾਨੁ॥ਸੋਖੜੀਦਰਗ

ਨਾਨਕ ਬੁਲੇ ਭੁਜੇ ਭੁਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਪਾ
੧੬॥ ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੁ ਗਜਿ ਉਥਾ ਲੁਹ ਡਨ ਬਾਲਿ
ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਠੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਸਮਾਲਿ ॥੧੭॥ ਸਿਰ
ਘਟੀ ਸੁਪੁਟ ਸੈ ਸਹਾ ਬਿਨੁ ਘਟੁ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੋਹਾਗ
ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੮॥ ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਖੇਲਣ
ਚਾਉ ॥ ਸਿਰੁ ਧਾਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ
ਰੁਪਰੀ ਜੈ ॥ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੈ ਕਾਇਨ ਕੀ ਜੈ ॥੧੯॥ ਨਾਲਿ ਕਿਰ
ਦੇ ਸਤੀ ਕੁੜੈ ਕੁੜੀ ਪਾਇ ॥ ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ਮੂਲਿ ਆਵੈ
ਕਿਤੇ ਥਾਇ ॥੨੦॥ ਗਿਆਨ ਹੀਨ ਅਗਿਆਨ ਪੁਜਾ ਅੰਧ
ਤਵ ਭਾਉ ਦੁਜਾ ॥੨੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਪਰਮਾ ਬਿਨੁ ਪਿ
ਅਨੁ ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਾਖੀ ॥ ਮੂਲੇ ਨ ਬਾਕੀ ॥੨੨॥ ਮਾਣੁ ਘਲੈ ਉ
ਚਲੈ ॥ ਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ਵਿਵੇਕੀ ਗਲੈ ॥੨੩॥ ਰਾਮੁ ਰੈਦਲ ਮੇਲਵੈ ਅ
ਰਿਬਲੁ ਅਧਿਕਾਰ ॥ ਬੰਤਰ ਕੀ ਸੈਨ ਸੇਵੀ ਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੁਝੁ ਅ
ਗੁ ॥ ਸੀਤਾ ਲੋਗਾਇ ਆਦਹ ਸਿਰੇ ਲਫਮਣੁ ਮੁਢਿ ਸਹਾ ਪਿਆਨ
ਕਰਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਿ ॥੨੪॥ ਮਨੁ ਮ
ਹਿ ਰੂਹੇ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਸੀਤਾਲ ॥ ਲਫਮਣ ਜੋਗਾ ॥ ਹਣਵੰਤ ਰੁਆਰਾ ਪਿ
ਆਆਇ ਆਕਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਭੁਲਾਵੈ ਤੁਨ ਸਮਝਈ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਕੀਏ ਕਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖਰਵਾਹੁ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਵੀਰਾਮਾ ॥
੨੫॥ ਲਾਹੋਰ ਸਹਰੁ ਜਹਰ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥੨੬॥ ਮਃ ੩॥
ਲਾਹੋਰ ਸਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਰੁ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰੁ ॥੨੭॥ ਉਦੇ ਸਾਹੇ
ਕਿਆ ਨੀਸਾ ॥ ਨੀਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ ॥ ਉਦੇ ਸੀਅ ਘਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ
ਭੁਜੀ ॥ ਰੰਨੀ ਥੰਮੀ ॥ ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆ ਪਾਰੋ ਵਨਿ ਕੁੜੀ ਕੰ
ਮੀ ॥ ਜੋਲੇ ਵੈਸੇ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥੨੮॥ ਪਬਰਤੁ

ਹਰੀਆ ਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚ ਨ ਵੀਨਾ। ਕੈਦੋ ਖੜੈ ਸਾਥਿ
 ਹਿਕਾਲੀ ਹੋਈ ਆਦੇ ਪੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਾ ਨਿਭੰਗਾ ਜਾ
 ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਹਾਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗਾ। ਜਿ ਤੁਝੈ ਠੈ ਤਨੁ ਪਾ
 ਜੈ ਚੜ੍ਹੈ ਚਵਗਾਇ ਵੰਨੁ॥ ੨੯॥ ਗਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿ
 ਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ। ਗਿਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਤੀਰੀ ਪਾਤਿ ਹੋਇ। ਸਰ ਛੈ ਸਰ ਛੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ
 ਹਾਇ। ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐਵੇਤੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ
 ਇ॥ ੩੦॥ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਖੁ ਪੁਰਾਇ ਨੇ। ਮਾਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂ ਬੁਢਾ ਹੋਇ
 ਲਾਂਕਰੇ ਘਣੇਰੀ ਆਂਤਾਂ ਅੰਨੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੈ ਐ॥ ੩੧॥ ਪੁ
 ਕੀ ਆਸਭਾ ਕਿਛੁ ਪੁਰਾ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ। ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੁਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ॥ ੩੨॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈ ਭੀ
 ਤੁਕ ਵਕਾ ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਪਾਨੁ। ਛਿਟੁ ਛਿਟ ਕਾਂਕੇ ਤੁਝ
 ਆਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਪਾਹਿਏ ਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀ ਸਾਰਿ ਨਾ
 ਇਕੁ ਨ ਮੁਆਸਭਿ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀ ਅਹਿ ਇਕੁ ਹੋਤ ਤੁਹਿ ਨ
 ਨੁ॥ ੩੩॥

ਸਭ ਕਮਾਲ

੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਥੈ ਜੋ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿ
 ਆਸੇ ਵਰਤਦਾ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਜਿਨੀ
 ਮੁਇ ਸਾਰਿਆ ਕੂਜੈ ਲਾਲ ਚਲਾਗਿ। ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
 ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿਆਨਿ ਨਾ ਵੇਲਿ ਨ ਤੁਮ ਜੀ ਮਾਇਆ
 ਠਗੇ ਠਗਿ। ਮਨ ਮੁਖ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈ ਅਹਿ ਨਾ ਮਿਲੀ ਵ
 ਗਿ ਸਾਗਿ। ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀ ਐ ਆਪੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾ

ਪੁਰੇ ਕੀ ਆਸਭਾ ਕਿ
 ਉਪਰਾਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ
 ਨਾਤੀ। ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀ
 ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੁਰੇ ਮਾਹਿ
 ਹੀ॥ ੧॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਤਦੇ
 ਨਾ ਆਖੀ ਅਹਿ ਸਿਰ ਕੈ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ਭਗਤੁ ਮਾਹਿ ਕੋ ਦਿਤੇ ਨ ਸਕੈ
 ਤੇ ਸੋ ਪਰਮਾ॥ ੨॥ ਅਭੈ
 ਰੰਜਨ ਪਰਮਾ ਪਦੁਤਾ ਕਾ ਤੁ
 ਭਾਉ ਏ। ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨ
 ਕਾਇ ਗਲਾ ਪਾਵੇ ਕੋਇ॥ ੩॥
 ਤੇਵਾ ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਤੋਰੀ ਵੇਦ ਪਾ
 ਜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਗਿ ਨ ਵਾਂਝੰਤਾ
 ਵਿਚਿ ਜਾ ਲੀਆ ਅਪਨੇ ਚਜ
 ਈਦਾ ਗਾਮ ਤੁਸ ਚ ਅਕਰ
 ਤੁਲਿ ਸਾਇ ਚ ਚਿਕਿਤਿ ਦੋਨ

ਕੀ ਏਠੇ ਕੇਨਾ
 ਬਾਸ ਜਾਏ ਕੋ ਸਾਇ॥ ੪॥

ਨਕਗੁਰਮੁਖਿ ਫੁਟੀਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥੨॥ ਸਾਲਾਹੀ
ਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦੁਬੀਭਾ ਪਰ
ਆਹਿ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਠਿਰ ਉਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥
ਹਏ ਖਾਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥੪॥ ਦੁਖਾਇ
ਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮ
ਨੁ ਵਸੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੫॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ
ਪਿਉ ਏ ਪੁਰਾਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਥ
ਸਚੈ ਸਬਾਇ ਅਲੰਕਾਰ॥੬॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਾਨਿ
ਵਿਆਤਿ ਨ ਜਨ ਲਾਗ ਉਪਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਸੋ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ॥ ਸੇਜ ਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜਲੇ ਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ਆਕੂੜੀ
ਆਨਾ ਮਿਰਤੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ॥੭॥ ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨ ਰਿ
ਖਾਇ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ॥ ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ
ਕਟਰ ਸਮੀਠੇ ਪਾਇ॥ ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹ ਦੇਹਰਿ
ਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਆਗੈ ਗਾਖਿ ਆਸਿ ਰਵੇ
ਚਿਅ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ॥ ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੇਚਦੇ
ਪੁਰਲੇ ਚਾਹੁ ਰਿਮਿ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਿ
ਉਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਪ
ਤਾ ਸੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਧਨੁ ਪਨੁ ਕਲ ਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ
ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦੁ
ਨਗਿਓ ਉਰਧਾਰਿ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ
ਸੰਸਾਰਿ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਵੜਤਾ ਹਰਿ ਸਿਲਗੈ ਪਿਆ
ਗਿ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ॥

ਈਆਇਆਮੋਹਿਜਗੁਰਮਿਆਪਹੁਸੈਖਬਾਰਿਨਹੋਇ
 ਮਕੋਧਿਮਨੁਹਿਰਿਲਾਇਆਮਨੁਖਅੰਧਾਲੋਇਆਗਿਆਨ
 ਗਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰੇਗੁਰਮਾਤਿਜਾਗੈਸੋਇਆਨਾਮਰਤਨੁਪਰ
 ਸਿਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਨਾਮਹੀਨਨਕਟੇਠਿਗਹਿ
 ਨੁਨਾਵੈਬਹਿਰੋਇਆਨਾਨਕਜੋਪੁਰਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੁਖੇ
 ਨਸਕੈਕੋਇ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਆਗੁਰਕੈਸ
 ਦਿਵੀਚਾਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਅਤੁਟਭਰੇਭੰਡਾਰ
 ਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀਭਿਚਗਹਿਅੰਤਨਪਾਰਵਾਰੁਨਾਨਕਸਭਕਾਰ
 ਕਰਤਾਕਰੈਵੇਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਪਦੁ
 ਨੁਚੜਿਆਦਸਵੈਆਕਾਸਿ॥ਤਿਥੈਊਘਨਭੁਖਪੈਹਰਿਅਮਿਤ
 ਮੁਸੁਖਵਸੁਨਾਨਕਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਆਪਤਨਹੀਜਿਥੈਆਤਮਾ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਚੋਲੜਾਸਭਗਾਥਿਆਏਪਾਇਆਇਹਿ
 ਭਿਪਜਹਿਇਕਾਥਿਨਸਿਜਾਹਿਪੁਕਸੈਆਵੈਜਾਇਆਜੰਮਦੁਮਰਦੁ
 ਚੁਕਈਗੰਗੁਲਗਾਦੂਜੈਭਾਇਆਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਈਅਨੁਕਰ
 ਕਭੂਨਜਾਇ॥੧੩॥ਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਪਾਗੀਅਟੁਤਿਨਸਤਿਕੁ
 ਮਿਲਿਆਆਇਆਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੇਉਲਟੀਭਈਮਰਿਜੀਵਿਆਸੁ
 ਜਿਸੁਭਾਇਆਨਾਨਕਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ
 ਮਨੁਖਚੰਚਲਮਤਿਪੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਕੀਤਾਕਰਤਿ
 ਆਬਿਰਥਾਗਇਆਇਕੁਤਿਭੁਥਾਇਨਪਾਈਪੁਨਦਾਨਜੋਬੀਜਦੇ
 ਸਭਧਰਮਗਾਇਕੈਜਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਮਕਾਭੁਨਫੋਰਈਦੂਜੈ
 ਇਭੁਆਈ॥ਜੋਬਨੁਜੰਦਾਨਦਰਿਨਆਵਈਜਗੁਪਹੁਚੈਮਰਿਜਾਈ॥ਪੁ
 ਤਕਲਤੁਮੋਹੁਹੋਤੁਪੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕੋਨਸਖਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋ
 ਸੁਖੁਪਾਏਨਉਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਰੇਵਰਭਾਗੀਜਿਗੁ

ਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਮਨਮੁਖਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੋ
ਨਾਮਾਤ ਮਾਗਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧੬ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ
ਭੋਲੇ ਸਥਾ ਦਿਨ ਕਾ ਫਹਿ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿ ਆਮੁ ਏਜਨ
ਪਟਾਰ ਖੁਧੋਇ ॥ ੧੭ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅਪੁਲੇਤਿ ਸੁਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ
ਸੁਆਥਾ ਣੀ ਸੁਗਤਿ ਨ ਬੁਝੁ ਣੀ ਸਥਾ ਦਿਨ ਕਾ ਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਓਨਾ ਅ
ਣੀ ਅੰਤਰਿ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨੀ
ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਗਿ
ਆਨੀ ਆਕੀਰ ਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਗੀ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ
ਸੇਵੇ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਇਆ ਰੂਪਿ ਅੰਗ ਮੁਸਰ ਪੁਰੈ
ਗੁਘੇਰਿ ਆਬਿ ਖੁਆਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰ ਟੁਧਰਿ ਨ ਮੁਹੈ ਗੁਰ ਗਦੜ
ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਾਲਿ ਖਿਆਤਿ ਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਮਲਿਆ ਆਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਆਬਿ ਖੁ ਹਉ ਮੈ
ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਸੇਭਾ ਪਾ
ਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰ ਬਾਣੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ
॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਿ
ਰਵੈਰੈ ਨਾ ਲਿਵੈ ਕੁੰਚ ॥ ਇਦਾ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਕੋਪੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਕੁੜ੍ਹ ਬੋਲਿ ਬੋ
ਲਿ ਨਿਤ ਭਉ ਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਗਣਿਭ
ਰਮਦੇ ॥ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਰੋਪੁ ਤਜਿ ਉਪਿਤ
ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਅਨੁਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿ ਹਾਰੈ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਨਾਮਿ ਲ
ਗੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ

ਹੀਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ ੨੦॥ ਚਿਤਾਧਾਵਤਗਹਿਗਏਤਮਨਿਭਾ
 ਆਅਨੰਦਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਾਧਨਸੁਤੀਨਿਚਿਦੁਆਜਿ
 ਕਉਪੁਗਥਿਲਿਖਿਆਤਿਨਭੇਟਿਅਗੁਰਗੋਵਿਦੁ॥ ਨਾਨਕਸਾ
 ਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਪਾਇਆਪਰਮਾਨੰਦ॥ ੨੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿ
 ਪਣਾਗੁਰਸਥਦੀਵੀਚਾਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲੈਨਿਹਾ
 ਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਗਿ॥ ਐਥੈਐਥੈਮਨੀਅਨਿਹਾਰਿਨਾਮਿਲਗੇਵਾਪਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦਿਸਿਵਾਪਦੇਤਿਤੁਸਾਰੈਦਰਬਾਗਿ॥ ਸਚਾਸਥਿ
 ਖਰਚੁਸਚੁਅੰਤਾਰਿਪਿਰਮੁਪਿਅਰਾਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵਾ
 ਆਪਿਥਖਸੇਕਰਤਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਧਨਵੰਤਪੈਨਿਨਿ
 ਧਨੁਹੋਰੁਸੰਸਾਰੁ॥ ੨੨॥ ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਥਿਨੁਨਵੈ
 ਰਨਠਾਉ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਉਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਉ॥ ਵਡ
 ਗੀਨਾਮੁਪਿਆਇਆਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਮੰ
 ਜਿਤਿਨਹਉਸਦਕੁਰਬਾਏਜਾਉ॥ ੨੩॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇ
 ਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥ ਇਹੁਮੇਹੁਮਾਇਆਸਭੁਪਸਰਿਅ
 ਨਲਿਚਲੈਨਅੰਤੀਵਾਗਾ॥ ਥਿਨੁਹਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵਈਕਿਸੁਅਗੈ
 ਗੀਪੁਕਾਰਾ॥ ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਭੂਇਆਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚ
 ਹਾ॥ ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਸਭਭੂਇਗਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉਰਿਧਾਗਿ
 ੨੪॥ ਅਸੀਖਤੇਬਹੁਤੁਕਮਾਵਦੇਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਹਰਿਕਿਰਪ
 ਰਿਕੈਬਖਸਿਲੈਹੁਉਪਾਪੀਵਡਗੁਨਹਗਾਰੁ॥ ਹਰਿਜੀਭਿਲੇ
 ਵਾਰਨਆਵਈਤੁਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪ
 ਰੁਮੇਲਿਆਸਭਾਕਿਲਾਵਿਖਕਟਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨ
 ਮੁਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥ ੨੫॥ ਵਿਛੁੜਿਵਿਛੁ
 ਤਿਜੇਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੇਭੈਭਾਇ॥ ਜਨਮਮਰਣਨਿਹਚਲੁਭੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਪੀਰੇ ਰਤਨ
ਭੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਅਮੋਲਕਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਝਿ ਲਹੰ ਨਿ ॥ ੨੬ ॥
ਮਨੁ ਮੁਖਨੁ ਚੇਤਿ ਓਧਿ ਗੁਜੀਵਣੁ ॥ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਿਸ ਦਾਇ
ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਸੋ ਮਨਿ ਨਵਸਿ ਓਗੁਣਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਦੋਹਾ ਗਈ ॥ ਅ
ਵਨ ਥੋਰੇ ਓਕਿ ਓਹ ਵੈਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਅਦੋਹਾ ਗਈ ॥ ਅ
ਵਨ ਜਾਇ ਮੁਖੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ॥ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ॥ ਓ
ਖਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਸੂ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ॥ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ਤਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਉਨ ਮੁਖ ਉਜਲੋ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਸੂ ॥ ੨੭ ॥ ਸਬਦਿ ਮ
ਸੇਰੀ ॥ ਜਨੁ ਸਿਧੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਈ ॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬ
ਹੁਕਮਾ ਵਿਗੁਣੇ ॥ ਭਾਇਦੁ ਜੋ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਐ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ
ਵਡੁ ॥ ਉਚਾਉ ਚੀਪੁੰ ॥ ਉਚਾਉ ਹੋਈ ॥ ਅਪਾੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਕਈ ॥ ਜੇ ਸਉ
ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ਮੁਖਿ ਸੰਜਮਹ ਛਾਨਹੋ ॥ ਵਈ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭਵੈ ਸਭ ਕੋ
ਈ ॥ ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤ
ਰਿਆਇ ਵਸੈ ॥ ਗੁਰਸਾਧੁ ਵੀ ਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਰੈ
ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ਐ ਸਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਮੋਹੁ ॥ ਦੁਖੁ ਸਾਗ
ਰੁ ਪੈ ਬਿਖੁ ॥ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੈ ਪਾਰਿ
ਮੁਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤਾ ਵਿਹਾਰਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਾ ਉਰ ਵਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਪਾਰੁ ਹੈ ॥ ਅ
ਧਵਿ ਚਿਹਰੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਸੁਕਮਾ ਵਣਕ
ਰਣਕ ਛੁਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆ ॥ ਗੁਰਤਨੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸ
ਭਦੇ ॥ ਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡ
ਭਾਗੀ ॥ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉ ਜਾ ਲਿਖਾਰਿ ਲਖਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ

ਰਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋਹ ਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇਆ ਧਾਰਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
 ਉਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਗਾਤਿ ਸਨਾ ਬੁਝੈ ਤਿਪਤਿ
 ਇਹ ਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੈਰ
 ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੩੧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਗ
 ਆਕਹਣਾ ਕ ਯੁ ਨ ਜਾਇ ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਥੇ ਸਬਦਿ
 ਲਿਵਲਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਯੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ
 ਖੀਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਸਾਰਿ ਤੀਰਥ ਪਾਜਿ ਪ
 ਤਥ ਕੇ ਪੁਰਾਣਾ ਬਿਖੁਆਇ ਆਸੇ ਪੁਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉ
 ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਮਭੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜ
 ਆਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਆਜਨਾ
 ਕੁ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣਾ ॥ ੩੩ ॥ ਆਇ ਆਸੇ ਪੁ ਬਹੁ ਚਿਤ ਵਦੇ
 ਹੁਆ ਸਾਲੇ ਭਵਿਕਾਗ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਸ ਬਿਰੁਨਾ ਥੀ ਐ ਮ
 ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਬਿਨਵਾਗਾ ਵਡਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ
 ਹਉ ਮੈਤ ਜੈਵਿਕਾਗ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਜਨ
 ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਗਤਿ
 ਹੋਵਈ ਨ ਮਿਲੈ ਗੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ
 ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੩੫ ॥ ਲੇਭੀ ਕਾਵੇ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ
 ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਰੈ ਜਿ ਥੈ ਹਥੁ ਨ
 ਇਮਨ ਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲ ਖਟਾ ਗੁਲਗਾ
 ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਲੇਭੀ ਅੰਜਾ ਸਨਿ ਜਨ ਮੁਗ ਵਾਇ ਸਤ
 ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਜਨਮ
 ਰਨ ਕੀ ਮਭੁ ਉਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਪੁਰਿ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ਪਿਭੁ

ਤਿਸਦਾ ਪਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗਾਇ। ਚੁਗਲ ਨਿਦ ਕਰੁ ਖੇ
ਲਿ ਮੁਏ ਏ ਨਾਹ ਬਨ ਕਿਥਾ ਉਪਾਇ। ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰ
ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟ ਕਮਾਇ। ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀ
ਸੋ ਅੰਤਿ ਖੁਲੇ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾ
ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੩੭॥ ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣ ਨ ਸੁਣਈ ਨ ਸੁ
ਣੈ ਰਬਾਗੁ। ਆਇ ਆਸੇ ਹਿ ਪਲੇਟਿ ਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ
ਗੁਬਾਗੁ। ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਪੁਰਾਗੁ।
ਗੁਮੁਖੰ ਕਰੰ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੇ ਪਾਇ ਨਿਸੇਖ ਦੁਆਰੁ॥
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰੁ॥ ੩੮॥ ਸ
ਥਾਇ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ॥
ਹਰਿ ਰਗ ਹਿ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਸਿਏ ਪੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਇ ਮੁਆ ਪੈ
ਕੁਕੇਇ। ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਆ ਅਪੁਨਾ ਜਨ ਮੁਖੇਇ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇ
ਤਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ॥ ੩੯॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਢੇ ਨਾਹੀ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਾਧਿਆਨੁ। ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ
ਬਿਬੇਕ ਰਹਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ। ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਏ
ਕੇ ਆਇ ਆਸੁ ਭੁਆਤ ਮਰਾ ਮੁਪਛਾਨੁ॥ ੪੦॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਬਾਲ
ਕੁ ਬਿਗਧਿ ਸਮਾਨਿ ਪੈ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਗਤਿ ਨਾਹੀ। ਆਇ
ਚਿਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ। ਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਸੁਭਾਇ। ਓਨਾ ਮੈ ਲੁਪਤੰਗੁ
ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ। ਮਨ ਮੁਖੁ ਜੂਠਿ ਨ ਓ
ਤਰੈ ਜੇ ਸਭਿ ਧੋਵਣ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮੇਲਿ ਅਨੁਗੁਰ ਕੈ
ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ॥ ੪੧॥ ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਏ। ਆਪਣੈ ਹਰਿ ਅ

ਪੇਹੀਦਥੈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾਰਗਜੈ॥ ਭੁਭੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਇ
 ਸੁਸਭਾਕਿ॥ ਭੁਭੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਸਿ॥ ਭੁਭੈ॥ ੪੨॥
 ਨਾਸਤਿ ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ॥ ਸਭਾਦਿ ਨ ਕੀਤੇ॥ ਵੀਚਾਰਗਾਥਿ॥
 ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀ॥ ਅਨਿਪਸੁਢੇਰਗਾਵਾਰਗਾ॥ ਓਨਾ ਮੰਤਰਿ
 ਆਨੁ॥ ਧਿਅਨੁ॥ ਜੋਹਰਿ ਸਭਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਨਾਪਿ ਆਗਾ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਖੇ
 ਕਾਰਮਾਹਿ॥ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ॥ ਵਾਰੇ ਵਾਰਗਾ॥ ਜੀਵਦਿ॥ ਅਨੇ ਮਿਲੇ॥ ਸੁਜੰ
 ਦੇਹਰਿ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ॥ ਉਰਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ॥ ਸੋਹਣੇ॥
 ਸਚੈ॥ ਦਰਬਾਰਿ॥ ੪੩॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਿ॥ ਆਹਰਿ॥ ਵਸ
 ਜਿ॥ ਸੁਨਾ॥ ਲਿ॥ ਗੁਰਮਤੀ॥ ਹਰਿ ਪਾਇ॥ ਆਮਾਇ॥ ਆਸੋ॥ ਪਰਜਾ
 ਲਿ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ॥ ਵਸਤੁ॥ ਅਨੇ ਕਹੈ॥ ਨਵਨਿ॥ ਧਿ॥ ਨਾਮੁ॥ ਸਮਾ॥ ਲਿ॥
 ਪਨੁ॥ ਭਗਵੰਤੀ॥ ਨਾਨਕਾ॥ ਜਿ॥ ਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ॥ ਲਧਾ॥ ਹਰਿ॥ ਭਾ॥ ਲਿ॥
 ਭਾਗੀ॥ ਗੜਮੰਦਰੁ॥ ਖੋਜਿ॥ ਆਹਰਿ॥ ਹਿਰਦੈ॥ ਪਾਇ॥ ਆਨਾ॥ ਲਿ॥
 ॥ ਮਨਮੁਖ ਦਹਦਿ॥ ਸਿਫਿ॥ ਹਿਰਦੇ॥ ਅਤਿ॥ ਤਿ॥ ਸਨਾ॥ ਲੇ॥ ਭਵਿ॥ ਕਾ
 ਮਾਇ॥ ਆਸੋ॥ ਪੁਨ॥ ਚੁਕਈ॥ ਮਰਿ॥ ਜੰਮਹਿ॥ ਵਾਰੇ ਵਾਰਗਾ॥ ਸਤਿ॥ ਗੁਰ
 ਦਿ॥ ਸੁਖੁ॥ ਪਾਇ॥ ਆਮਾਇ॥ ਤਿ॥ ਸਨਾ॥ ਤਜਿ॥ ਵਿ॥ ਕਾਰਗਾ॥ ਜਨਮ॥ ਮਰ
 ਕਾ॥ ਦੁਖੁ॥ ਗਾਇ॥ ਆਜਨ॥ ਨਾਨਕ॥ ਸਭ॥ ਦੁਖੀ॥ ਚਾਰਿ॥ ੪੪॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ॥ ਧਿ॥ ਆਇ॥ ਮਨ॥ ਹਰਿ॥ ਦਰਗਾਹ॥ ਪਾਵਹਿ॥ ਮਾਨੁ॥ ਕਿ॥ ਲਵਿ॥
 ਪਾਪ॥ ਸਾਭਿ॥ ਕਟੀ॥ ਅਹਿ॥ ਹਉ॥ ਮੈ॥ ਚੁਕੈ॥ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ॥ ਕਮਲ
 ਵਿ॥ ਗਸਿ॥ ਆਸ॥ ਭੁਆ॥ ਤਮ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਪਛਾਨੁ॥ ਹਰਿ॥ ਹਰਿ॥ ਕਿ॥ ਰਪਾ॥
 ਪ੍ਰਭ॥ ਜਨ॥ ਨਾਨਕ॥ ਜਪਿ॥ ਹਰਿ॥ ਨਾਮੁ॥ ੪੫॥ ਪਨਾ॥ ਸਰੀ॥ ਪਨ॥ ਵੰਤੀ॥ ਜਦ
 ਐ॥ ਭਾਈ॥ ਜਾ॥ ਸਤਿ॥ ਗੁਰ॥ ਕੀ॥ ਕਾਰ॥ ਕਮਾਇ॥ ਤਨੁ॥ ਮਨੁ॥ ਸਭਿ॥ ਪੇਜੀ॥
 ਸਭਿ॥ ਭਾਈ॥ ਲਏ॥ ਹੁਕ॥ ਮਿ॥ ਫਿਰ॥ ਉ॥ ਜਪ॥ ਬੈ॥ ਸਾਵਹਿ॥ ਬੈ॥ ਸਾਥੀ॥
 ਜਪ॥ ਭੇਜ॥ ਹਿ॥ ਤਹ॥ ਜਾ॥ ਉ॥ ਏ॥ ਵਡੁ॥ ਪਨੁ॥ ਹੋਰੁ॥ ਕੇ॥ ਨਹੀ॥ ਭਾਈ॥ ਜੇ॥ ਵਡੁ॥

ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਹ ਵਾ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਸੰਗਿ ਹ
ਪੈ ਨ ਟੁਗੁਣ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆ ਭਾਈ ਆ ਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਦ
ਪੋਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿ ਆ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ
ਲਿਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਆ ਵਡਿ ਆਈ ਆ ਭਾਈ
ਗਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਪੁਕ ਮੁਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ
ਇਕਿ ਗਾਇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਚੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੈਸਾਇ ਮਿਲੈ ਨ
ਉਨਾਨਕ ਪੁਕ ਮੁਤਿ ਨਾਮ ਨਾਇ ਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨ ਪੁਰੇ ਕਮਾਇ
ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਉਵਾਰਿ ਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ
ਕਾ ਲਿਹਾ ਰੈ ਜਾਉ ॥ ੪੬ ॥ ਸੇਵਾ ਜੀ ਆ ਸਚੀ ਆ ਜਿਗੁਰ ਚਰਨੀ
ਗੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ
ਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਮੁ ਹੋ ਸੇਹਟੇ ਸਚੈ ਹਰਿ ਦਿ ਸੰਨਿ ॥ ੪੭ ॥ ਮੁਖ
ਚੇ ਸਚੁ ਦਾ ਜੀ ਆ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮ
ਨਿਵਸਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਪਨੁ ਉ
ਭਾਖਵਈ ਪਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰਕ
ਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਾ ਵਿ
ਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਹਿ ॥ ੪੮ ॥ ਬਾ
ਬੀਹੀ ਪ੍ਰਉ ਪ੍ਰਉ ਕਰੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ
ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇ ॥ ਆਸੁ ਭਿਦੁ ਖਨਿ ਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ
ਚੁ ਕੈਸਹ ਜੁ ਉਪਜੈ ਚੁ ਕੈ ਕੁਕ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਸੰਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ੪੯ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੁ
ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬੋਲਿ ਆਤੇ ਰਾਖਾ
ਇਪਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਆਲਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿ
ਖਉ ਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭੂ ਕਿਵਰ ਸਦ ਭੂ

ਦਪਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ। ਜਲਹੀਤੇਸਭਉਪਜੈ। ਬਿਨੁਜਲ
 ਅਸਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਹਰਿਜਲੁ। ਜਿਨਿਪੀਆਤਿ। ਸੁਭਾ
 ਲਗੇਆਇ॥ ੫੧॥ ਬਾਬੀਹਾਤੁਸਹਜਿਬੋਲਿ। ਸਚੈਸਥਾ
 ਰਾਇ। ਸਭਾਕਿਓਤੇਰੈਨਾ। ਲੈਹੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਇ।
 ਅਪੁਪਛਾਣਹਿਪੀਤਮੁ। ਮਿਲੈਫੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ।
 ਮਿਓਮਿਅਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾਤਿ। ਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ।
 ਪਕਾਰਨਹੋਵਈਜੋਤੀਜੋਤਿ। ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕਸੁਖਿਸ
 ਨਿਸੋਹਾਗਣੀਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੫੨॥ ਧੁਰਪੁਖਸਮਿ
 ਅਸਚੈਪੁਕਮਿਪਠਾਇ। ਏਦੁਵਰਸੈਦਾਇ। ਆਕਰਿਗੁ
 ਛਹਬਰਲਾਇ। ਬਾਬੀਹੋਤਨਿਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇ। ਜਾਤਤੁ
 ਮੁਹਿਪਾਇ। ਅਨੁਪਨੁਬਪੁਤਾਓਪਜੈ। ਪਰਤੀਸੇਭਾਪਾਇ
 ਅਨਾਦਿਨੁਲੋਕੁ। ਭਗਤਿਕਰੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਮਾਇ।
 ਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰੈਰਜਾਇ। ਹਰਿ
 ਣਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਸਚੈਸਥਾਦਿਸਮਾਇ। ਭੈਕਾਸਹਜੁ
 ਗੁਰਕਰਿਹੁਸਾਚਿਰਹਪੁਲਿਵਲਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਨਿ
 ਸੋਹਰਿਦਗਾਹਲਏਛਡਾਇ॥ ੫੩॥ ਬਾਬੀਹਾਸਗਲੀ
 ਤੀਜੇਠਿਹਹਿਓਡਿਚੜਹਿ। ਆਕਾਸਿ। ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
 ਐਜਲਪਾਈਐਚੁਕੈਭੁਖਪਿਅਸਾਜੀਓਪਿਭੁਸਭੁ
 ਸਕਾਸਭੁਕਿਓਤਿਸਕੈਪਾਸਿ। ਏਵੁਬੋਲਿਅਸਭੁਕਿ
 ਓਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ। ਨਾਨਕਘਾਇ
 ਟਿਏਕੋਵਰਤਦਾਸਥਾਦਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥ ੫੪॥ ਨਾਨਕਤਿ
 ਬਸਤੁਪੈਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਇ। ਹਰਿਫੁਠਾਮਨੁਤ
 ਸਭੁਪਰਠੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਆਵਲੁਹੋਇ॥ ੫੫॥ ਸਥ

ਭੈਦਿਸਿਭੁਅਕਰ
 ਐਨਿਕਉਤਰਿਜੀਉ
 ਸੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿ
 ਐਤਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿ
 ਭੈਰਉਕਦੇਨਤਿ
 ॥ ਦਸਮੁਦੁਖੁ
 ਤਿਸੁਨੇਨਿਨਾਏ
 ਪਤਿਨਸਕੈਕੋਇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਮਿ
 ਵੀਚਰਿਅਨੁ
 ਤਿਸੁਭਵੈਸੁਤਿ
 ਨਾਕਅਪੇਤੀਪਤਿ
 ਅਸੀਕਾਰਜਸ
 ਵੇਰੋਸੋਇ॥ ੫੬॥

ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ ਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ
 ਗੋਜਿ ਨਿਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੫੪ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਫੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਠੈ ਸਭੁ
 ਗੁਰਿ ਆਹਿ ॥ ੫੫ ॥ ਵਡੈ ਬੁਝਿ ਬੁਝੁ ਭਲੈ ਨਾ ਵਡਾ ਲਈ
 ਕਿਸਾਨਾ ਉਲਈ ਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੰਨਣੁ ਘੜਣੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ੫੬ ॥
 ਰਹਣੁ ਭੀ ਤੁੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ
 ਧਰਿਐ ਕਿ ਆਉਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪ
 ਹਰਿ ਗੁਰੀ ਆਤਿ ਸੈਵਿਟੁ ਕਰ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੁ ਫੋਡਹਿ
 ਸੁਖਿ ਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਠਿਕ ਬੋਲਣਾ ਬੁ
 ਧੁਨ ਸਕਾ ਕਰਾ ॥ ਵਡੁ ਤਿਵੁ ਤਿਭਵੁ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇ ਦਾਅ
 ਰਿ ਨੁਸਟਾ ॥ ਵਿਹਾਣਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨੈਨ ਪਾਇਆ ਕ
 ਰਿਥ ਕੇ ਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ
 ਰਿਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਸੇ
 ਰਵਾਣਾ ॥ ੫੭ ॥ ਜੇ ਗੁਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੇ ਗੁਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸਿ
 ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆਜੇ ਗੁਪਾਈ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥
 ੫੮ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਚਾ ਭੈਰਵ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਖਰੁ ਆਗ ॥ ੫੯ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਠਿਹਹਿ ਚਲਚਿਤਾ ॥ ਮਨਮੁ
 ਖਿਉ ਕਰਿ ਦਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿਪੁ ਛਹਿ ਮਿਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕ
 ਰਿਦੇ ਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਉ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੁ
 ਭਕਟੀ ਐ ਤਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤਾ ॥ ੬੦ ॥ ਬੁਲਿਆ ਆਪਿ ਸਮਝ
 ਰਿਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣੁ ਪ
 ਯਾਹ ਕਰੇ ॥ ੬੧ ॥ ੬੬ ॥

ਤਿਨਿ ਸਲੋ
 ਕਤਿ
 ੧ ੪੬
 ੨ ੬੨
 ੩ ੬੩

ਵਡਭਾਗੀਅਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਕਾ
 ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਵਾਹੁ
 ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੋਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿ
 ਖਉਤਰੈਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਸਾ
 ਰਖੁਹੋਜਿਸਨੇਸਮਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਨਿ
 ਹੋਜਿਸੁਨਿਦਾਉਸਤਤਿਤੁਲਿਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁ
 ਣਹੋਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁ
 ਰੰਕਹੁਹੋਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੈ
 ਸਚਾਦਿਜਾਏਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸੇ
 ਮੁਖਰਾਪਾਤਿਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮੁਗੈਵਿਦੁਅਨਾਦਿਨੁਨਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਆਮਨਿ
 ਦੁ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ਜਨਨਾ
 ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁਜਿਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੩॥ਮੁਖਿਗੀਅ
 ਨੇਹੁਕਿਉਸਜਣਮਿਲਹਿਪਿਆਰਿਆ॥ਹਉਫੁਫੇਦੀਤਿਨਸ
 ਸਚਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਡਾਮਿਤੁਹੋਜੇਮਿਲੈਤਹਿ
 ਵਾਰਿਆ॥ਦੈਦਾਮੁੰਪਿਰੁਦਸਿਹਰਿਸਜਣੁ॥ਹਾਰਿਆਨਾਨਕ
 ਉਪਿਰੁਭਾਲੀਆਪਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਦੇਖਾਲਿਆ॥੪॥
 ਖੜੀਨਿਹਾਲੀਪੰਧੁਮਤੁਮੁੰਸਜਣੁਆਵਏ॥ਕੋਆਣਿਮਿਲ
 ਅਜੁਮੈਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵਏ॥ਹਉਜੀਉਕਰੀਤਿਸਵਿ
 ਚਉਖੰਨੀਮੈਜੇਮੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹੋਇ
 ਆਉਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੋਰੁਹਉਮੈਤਨਿ
 ਇਆਕੁੜੀਆਵੈਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਫੁਰਮਾਇਆਮਨਿਨ

ਦੁਤਰਿਅਨਜਾਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਸੋਚਲੈਸ
ਗੁਰਗਾਇ। ਸਾਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਭਲੁਪੈਜੋਇਛੈਸੋ
ਭੁਪਾਇ। ਜਿਨੀਸਾਤਿਗੁਰਮੰਨਿਆਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾ
ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੋਜਿਅਨਾਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੬॥
ਨਾਪਿਰੀਪਿਅਗੁਬਿਨੁਦਰਸਨਾਕਿਉਤਿਪਤੀਐ॥ ਨਾਨਕ
ਲੇਸੁਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਰਹਸੀਐ॥ ੭॥ ਜਿਨਾਪਿਰੀ
ਪਾਗੁਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿਰਥਾਹਰੇ॥ ਜਾਸਪੁਦੇਖਨਿਆਪ
ਨਾਨਕਥੀਵਨਿਭੀਹਰੇ॥ ੮॥ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਦਰਿਨੇਹੁ
ਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਲਾਇਆ॥ ਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾ
ਦਿਆ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਆਸਕੀਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸਚਾਪਾਈ
ਐ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਹਹਿਅਨੰਦਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥ ੧੦॥
ਸਚਾਪ੍ਰੇਮਪਿਅਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐ॥ ਕਥਪੁੰਨਹੋਵੈਭੰਗੁ
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ ੧੧॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਜੀਵ
ਨਾਪਿਰੀਵਿਹੁਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈਆਪਿਨਾਨਕਚਿਰੀਵੈ
ਭੁਨਿਆ॥ ੧੨॥ ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੇਮਪਿਅਗੁਤਉਅਪੇਲਾਇਆ
ਕਰਮੁਕਰਿ॥ ਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮੈਜਾਚਕਦੀਜੈਨਾਮੁਹਰਿ
॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਸੈਗੁਰਮੁਖਿਰੋਵੈ॥ ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸਾ
ਰੀਭਗਤਿਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਨਕਪਾਵੈਪਾਗੁ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੈਗੁਰਬਾਣੀ
ਵੀਚਾਰਿ॥ ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥
ਤਿਨਥਹਾਦਿਆਉਠਾਦਿਆਕਦੇਨਾਵਿਸਰੈਜਿਆਪਿਥ
ਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਨਾਵਿਛੁੜਹਿਜਿ
ਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥ ੧੫॥ ਗੁਰਪੀਰਾਕੀਚਾਕਰੀਸਹਾਕ

ਰਜੀ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆ ਪਈ ਤਿ ਸੁਆ
 ਪਿਆਗੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਾਗਿ ਅੰਤੁ ਜਲੁ ਤਰੈ ਸੰ
 ਗੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਛਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ਅੰਤ ਰਿਥਿ ਬੇਕ ਬੀਚ
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪੁਰੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰ
 ਗੁ ॥ ੧੬ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਦੂਜੈ ਥਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੁ
 ਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੋ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦਧਾਇਆ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ
 ਐਕੋਈ ਅੰਤਿ ਨਸਕੀ ਛਡਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ
 ਖਦਾਈ ਸੋਹ ਸਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਦੀਆਇਆ
 ਮਾਇਆ ਵਿਛੁੜਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੋ
 ਸਹ ਕੇਹਾ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੇਵੇ ਹੁਕਮੁ ਅਗਧੇ
 ਮੇਸ ਮੈਸਮਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੁ ਨੇ ਮੁਸੁਰ ਸੰਜਮੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿ
 ਛਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਾਇ ਜਿ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਵੈਲਿ ਵਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਉਪਰਿ ਤਿਨ
 ਹੁਕਮੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਖੁ
 ਨਿਤ ਹਉ ਮੈਕਰਮਕ ਮਾਇਆ ਵਰਤ ਨੇ ਮੁਸੁਰ ਸੰਜਮੁ ਪੁ
 ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰੁ ਹੁਕਮੁ ਸੁਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
 ਧੋਜਿ ਉਹ ਸਤੀ ਛਾਹੁ ਉਡਾਏ ॥ ਜਿਨ ਉਪਾਏ ਤਿ ਸੈਨ ਚੇਤ
 ਹਿ ਬਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀ
 ਪੁਰਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਮਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਪਰਤੀਤਿ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤਸ
 ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਪੂਜੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਇਆ ਮੰਨੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚਰ
 ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸ ਨਾਨਕੁ ਮੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਸਦਾ

ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਜੋਪਭੁਸਚਾਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਨ
ਕਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨਸਚਾਜੋਗੁਰਚਰਣੀਲਗੇਅ
॥੨੦॥ਜਿਨਪਿਰੀਆਸਿਉਨੇਹੁਸੇਸਜਣਮੈਨਾਲਿ
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਉਠਿਹਾਂਭੀਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੨੧
ਜਿਨਾਇਕਮਨਿਇਕਾਚਿਤਿਧਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸ
ਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਿਨਕੀਦੁਖਭੁਖਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਗਾਇ
ਆਨਿਰਦੋਖੁਭਏਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਣਉਚ
ਗੁਣਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ॥ਨਨਕਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇ
ਆਸਹਾਜਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥੨੨॥ਮਨਮੁਖਿਮਾਇਅ
ਮਿਦੁਚੈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਹਾਕੂਜੁਕਮਾਵੈਕੂਤੁਸੰਘਰੈਕੂ
ਜਿਕਰੈਆਹਾਹਾਬਖਸ਼ਮਾਇਆਪਨੁਸਾਂਚਿਮਗਹਿਅੰਤਿ
ਹੋਇਸਭੁਛਾਹਾਕਰਮਧਰਮਸੁਚਿਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤ
ਰਿਛੋਕੁਾਵੈਕਾਹਾਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜਿਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪ
ਵੈਦਰਗਹੋਇਖੁਆਹਾ॥੨੩॥ਸਭਨਾਗਾਵੈਚਿਸੇਭ
ਲਾਭਾਈਜਿਤੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਗੁਨਦੁਸਭੁਸਚੁ
ਪੈਕੀਮਾਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਗਾਗੈਨਾਦੈਬਾਹਰਾਇਨੀਹੁਕਮੁ
ਨਬੁਝੈਅਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਬੁਝੈਤਿਨਾਗਸਿਹੋਇ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਸੇਈਪਾਇ॥ਸਭਕਿਛੁਤਿਸਤੇਹੋਇਆ
ਜਿਉਤਿਸੈਦੀਰਜਾਇ॥੨੪॥ਸਤਿਗੁਰਵਾਚਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਪੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਹੈਕਹਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਨਿਰਮ
ਲੋਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਪੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਮੇਲਿਓਨੁ

ਜਿਨ੍ਹਾ ਪੁਰਿ ਮਸਤਾਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ
 ਗਿਰੈ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੁਖਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਹੁਕੁ ਟੰਬੁ ਸੁ ਭੁਕੁ ਭੁਕੁ ਭੁਕੁ
 ਗਹਿ ਆਲਪ ਟਾਇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨਾ ਚਿਤਾ ਚਿਤ ਵੈ ॥ ਚਿਤਾ ਚਿਤਾ
 ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ॥ ਪਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ
 ਸਰਣੀ ॥ ਓ ਥਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਖੁਹਾਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਦਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਤ
 ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਦੇਹ ਰਿਮੇਲੇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ ॥ ਏਹੁ ਭਉ
 ਲਜ ਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹੈ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿ ਬੁਨਾ ਮਿਤ ਗਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀਰਤਿ
 ਪ੍ਰਾੜਿ ਦੇਹਿ ॥ ਮਪਾ ਪੀਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥ ਪੁਰਿ ਮਸਤਾਕਿ ਹਰਿ
 ਚਿਉ ਲਿਖਿਆ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ॥ ਆਇ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰ ਮਾ
 ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਅਨੁਹਾਰਿ ॥ ਦਰਗਾਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨੇ
 ਬਾਸਿ ॥ ਹੈ ਰਿਤੁ ਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨੭ ॥

ਸੋਭੇ ਭਾਮਹਲ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੈ

ਨਿਜੀ ਨੀਸਿ ॥ ਵਾਤਾ ਸਾਈ ॥ ਏੜਿ ਏੜਿ ਪਵਦੇ ॥ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ
 ਜਿ ਨ ਕਾਰਨ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਧਣੀ ॥ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਭਾ
 ਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾ ਲੇ ॥ ਪੂੜੀ ਵਿਚਿ ॥ ਲੁਡੰਦ ੜੀ ਸੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੈਸਾ
 ਨਾ ਲੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ॥ ਅਰਾਧੀ ॥ ਐ ਨਾ ਮਿਰੰਗਿ ॥ ਬੈਰਾਗੁ
 ਜੀਤੇ ॥ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈ ॥ ਆਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਰੂ ॥ ਹਿਹੁ ਗਾਗੁ ॥ ੩ ॥
 ਮੁਇ ਕੁਤਲ ਖਤ ॥ ਓ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ॥ ਦਰਿ ਕਿਤ ਜੋ ॥ ਬਾਸੇ

ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨਮੁ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ॥੪॥ ਸੋਗ ਠਿਸੋਗ ਸੁ
ਜੀਐ ਕਥਾ ਪੁਨ ਠੀ ਕਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈ ਅ
ਰਿਹ ਗੁਨ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੫॥ ਜੋ ਪਾਭਿਰ ਖੇਅ ਪਿਤਿ ਨ ਕੋਇ
ਆਰਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥ ਏਕਾਟੇ
ਕਅਗੰਮ ਮਾਨਿਤ ਨਿਪੁਤ੍ਰ ਪਾਰਈ ॥ ਲਗਾਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਨ
ਉਤਾਰਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇਸਹ ਜਿ ਸੁਖ ਸਾਰਈ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ ॥੬॥ ਕਰੇ ਸੁਚੰਗਾ
ਮਨਿ ਦੁਆ ਗਣਤ ਥਾਹਿ ॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ
ਕੈ ਗੁਲਾਇ ॥ ਜਨ ਦੇਹ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਵਿਚ ਹੁਰ ਮੁਜਾਇ ॥
ਜੋ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਸੋਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿ
ਸਦੈ ਵਸਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਭਰੇ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਮਨਿ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਮਰਿ ਆਸੇਈ ਭਏ
ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧ ਟਾਕਾਰ ਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥
ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮ
ਥਨਿ ਮਾਧਾਣੀ ਆਤਿ ਉਮਥੇ ਧ੍ਰਮ ਰਾਇ ॥੯॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਨਿਸਾਜਨਾ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚ
ਵਹਿ ਕੀਤੇ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀਤ ॥੧੦॥ ਖੁਭ ਜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ
ਗਲਾਇ ਕੁਮੰਤੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨ ਭਾਗੁ ਮ
ਥਾਹਿ ॥੧੧॥ ਸੁਤ ਜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੀਨਿ ਜੇ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੇ ॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਥਿਓਹਾ ਪਣੀ ਸਿਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੈ ਨਿ ॥੧੨॥ ਸੁਤ ਜੇ
ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਗੀਨਿ ਜਿਹ ਸਨ
ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣੇ ॥੧੩॥ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਧੇ ਖਿਰੁ ਲਣੇ ਵੁਠੇ ਨ
ਗਰਗੰਧੁ ਬਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਗਾਧਿ ਆਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ

ਛਬਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਾਤਿਤਤਿ ਧਾਰਣ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮੁਸੰਮਥ ਪੁਰਖੁ
ਪਾਗੁ ਜਿਸ ਓਭਿ ਧਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ
੧੫ ॥ ਦੂਜੀ ਫੋਰਿ ਕੁਵਾਟ ਜੀ ਇਕ ਸੁਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
ਦੂਜੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਹਾਇ ਉਜੌਂਟ ਜੀ ਜਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿ
ਟੜੇ ਬਜਾਰ ਸਭਿ ਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਦੁ ਵਖਰਿ
ਨੀਲਾਇਆ ਸੇਸ ਚੜੇ ਪਾਸਾਗ ॥ ੧੭ ॥ ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣੈ
ਲੀਛੈ ਗਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ ਪਉਦੇ ਨਹ
ਅਧਿਆਰਿ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਗੈ ਮਾਦੀ ਮਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰ ਮਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿ ਚਰਮੁ
ਨ ਬੁਝੀ ਦੋਜਿ ਚਰਮਾ ਪਿਛਿ ਪਾਊ ॥ ਸਬ ਦੁਖ ਖੁਟ ਬਾਥ
ਨਾਨਕਾ ਧਾਰਿ ਖਰਚਿ ਪਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ੨੦ ॥ ਖੰਭਾ ਵਿਕੰਦ ਚੜੇ
ਲਹਾ ਪਿੰਨਾ ਸਾਂਵੀ ਤੋ ਲਿ ॥ ਤੁਨਿ ਜੜਾਈਂ ਆਪਣੈ ਲਹਾ ਸੁਜ
ਣੁ ਟੋ ਲਿ ॥ ੨੧ ॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿ ਸਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਦੈ ਸਾ
ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿ ਆਸੇ ਹੀ ਐਸਭ ਨਾ ਦਾਵੇ ਸਾਹੁ ॥ ੨੨ ॥
ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈ ਨੇਜਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿ
ਰੋਕੇ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਾਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿ
ਰਾਮਾ ਤਿਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਤਾ ਜੀਵੰਤ ਨੁ ਮਨੁ ਥੀ ਵੈਹਾਰਿਆ ॥ ੨੩ ॥ ੩੩ ॥ ੬੩ ॥
॥ ੧੪੭ ॥

ਸੁੰਦਰ ਵਈ ਸਹਾਇ
ਵਸਤੁ ਪਈ ਓਸਤੁ ਮੰਤੋ ਖੁਵੀ ਚਾਰੇ ॥ ਅਮਿਤੁ ਨ ਮੁਠਾ ਕੁਰਕ
ਪਾਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭ ਸੁਆਧਾਰ ॥ ਜੋ ਕੇ ਖਾਵੈ ਜੋ ਕੇ ਭੁੰਝੈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਮਤਲਾਦ

ਗੁਨਗੋਬਿੰਦ

ਇਓਨੀਜਨਮਅਕਾਰਥਕੀਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਭਜੁਮਨਾਜਿਤਬਿਧਿਜਲਕਉਮੀ
ਨਾ॥ ੧॥ ਬਿਖਿਅਨਸਿਉਕਾਤੇਰਚਿਓਨਿਮਖਨਤੋਤਿਉਦਾਸਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਭਜੁਮ
ਨਾਪੈਨਜਮਕੀਛਾਸਾ॥ ੨॥ ਤਰਨਾਪੋਇਓਤੀਗਏਲਏਜਰਾਤਨਜੀਤਾ॥ ਕਤੁਨਾ
ਨਕਤਰਿਭਜਮਨਾਅਉਧਜਾਤੁਪੈਬੀਤਾ॥ ੩॥ ਬਿਰਧਿਭਏਸੁਏਨੀਕਾਲੁਪਤੁਚਿ
ਓਨਿ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵੇਕਿਉਨਭਜੈਭਗਵਾਨ॥ ੪॥ ਧਨਦਾਰਾਸੰਪਤਿ
ਕਲਜਿਨਿਅਪੁਨੀਕਰਿਮਾਨਾ॥ ਇਨਮੈਕਏਸੰਗੀਨੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਾਨਾ॥ ੫॥
ਪਤਤਉਧਾਰਨਭੈਤਰਨਤਰਿਅਨਾਥਕੇਨਾਥਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਇਤਿਜਾਨਿਲੈਸਦਾਥਸ
ਤੁਮਸਾਥਾ॥ ੬॥ ਤਨੁਧਨੁਜਿਤਤੇਕਉਦੀਓਤਸਿਉਨੇਨੁਨਕੀਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਨਰ
ਬਾਵੇਅਥਕਿਉਤੋਲਤਦੀਨਾ॥ ੭॥ ਤਨੁਧਨੁਸੰਪੈਸੁਖਦੀਓਅਰੁਜਿਤਨੀਕੇਧਾਮਾ॥
ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਤਿਨਰਾਮਾ॥ ੮॥ ਸਭਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮੁਤੈਦੁਸਰ
ਨਾਤਿਨਕੋਇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਤਸਿਮਰਤਿਗਤਿਤੋਇ॥ ੯॥ ਜਿਤਸਿਮਰ
ਤਿਗਤਿਪਾਈਐਤਿਤਭਜੁਰੇਤੈਮੀਤਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਅਉਧਘਟਤੈਨੀਤ
॥ ੧੦॥ ਪਾਂਚਤਤਕੇਤਨੁਰਚਿਓਜਾਨਤੁਚਤੁਰਸੁਜਾਨਾ॥ ਜਿਤਤੇਉਪਜੇਨਾਨਕਾਲੀ
ਨਤਾਤਿਮੈਮਾਨਾ॥ ੧੧॥ ਘਟਿਘਟਿਮੈਤਰਿਜੁਬਸੈਸੰਤਨਕਤਿਓਪੁਕਾਰਾ॥ ਕਤੁਨਾ
ਨਕਤਿਤਭਜੁਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਤਿਪਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਸੁਖਦੁਖੁਜਿਤਪਰਸੈਨਤੀਲੇ
ਭਮੋਤਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸੋਮੁਰਤਿਭਗਵਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰ
ਦਿਅਨਾਤਿਜਿਤਕੰਚਨਲੋਤਸਮਾਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਤਿਤੈਜਾਨਾ॥
੧੪॥ ਤਰਖਸੋਗਜਕੈਨਤੀਬੈਗੀਮੀਤਸਮਾਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤ
ਤਿਤੈਜਾਨਾ॥ ੧੫॥ ਭੈਕਾਤੁਕਉਦੇਤਨਤਿਨਤਿਭੈਮਾਨਤਅਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮ
ਨਾਗਿਆਨੀਤਾਤਿਬਖਾਨਾ॥ ੧੬॥ ਜਿਤਬਿਖਿਅਸਗਲੀਤਜੀਲੀਓਭੇਖਥੈਰਾਗ
॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਤਨਰਮਾਥੇਭਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਜਿਤਮਾਇਅਮਮਤਾਤਜੀ
ਸਭਤੇਭਇਓਉਦਾਸਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਤਘਟਿਬੂਤਮਨਿਵਾਸਾ॥ ੧੮॥

ਜਿਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਉ ਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੁ ਇਹ
 ਸਾਚੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਹਮਤ ਤਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਜੋ
 ਕਭਜੈ ਸਫਲ ਤੋ ਤਿਤਿ ਤਕਾਮਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਤ ਥਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਤੁ ਕਰਨ ਸੁਨਤੁ
 ਨਾਮਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰਤਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ
 ਲੇ ਭੁਭੇਤ ਅਤੰਕਾਗਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਨ ਤਰੈ ਅਉਰ ਨ ਲੇਤ ਉਧਾਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਉ
 ਪਨ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐ ਸੇਜ ਗਕਉ ਜਾਨਾ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੇ ਨੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
 ਵਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤੋਲਤ ਨੀਤਾ ॥ ਕੋਟ ਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋ
 ਨਾਗਾਇਨ ਜਿਤ ਚੀਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜੈ ਸੇਜ ਲੇਤ ਬੁਦ ਬੁਧਾਉ ਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈਨੀਤਾ ॥ ਜਗ
 ਚਨ ਤੈ ਸੇਰ ਚੀ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ
 ਕੈ ਅੰਧਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ਤਾਤਿ ਜਮ ਠੰਧਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਉ ਸੁਖ ਕਉ
 ਚਹੈ ਸਦਾ ਸਰਦਿ ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਹਲ ਭੁਮਾਨੁ ਖਦੇ
 ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਪਵਤੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ
 ਜਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਸਿਹਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਤਿ ਨਿਸਿਭ ਜੈ ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਤ ਜਨੁ
 ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਜਿ
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ ਨਾਤਿ ਮਨਿ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਕਰ ਸੁਅਨ ਨਾਨਕ ਮਾਨੈ ਤਾਤਿ ਤਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨਰ ਚਹਤ
 ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਤੈ ਓਰੈ ਭਈ ॥ ਚਿਤ ਵਤਰਤਿ ਓਠ ਗਉਰ ਨਾਨਕ ਛਾਸੀ ਗਲਿ
 ਗੀ ॥ ੩੧ ॥ ਤੀਰਥ ਥਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਪਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਛਲਾ ਤਿ
 ਤਿਤ ਜਿਉ ਕੁੰਚ ਗਇ ਸਨਾਨੁ ॥ ੩੨ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਛੰਧਿ ਰਤਿ ਓਥਿ ਸਰਿ ਓਥਿ
 ਦਨਾਮਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉ ਨੇਕਾਮਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮ
 ਚੇਤਈ ਮਦ ਮਾਇਆ ਕੇ ਅੰਧਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤ ਤਾਤਿ ਜਮ ਠੰ
 ਧਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਜਨ
 ਅੰਤਿ ਸਤਾਈ ਤੋਇ ॥ ੩੫ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਭਰਮ ਤੁਛਿ ਰਿਓ ਮਿਟਿ ਓਨ ਜਮ ਕੋ
 ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਜਨ ਮਨ ਨਿਰਭੈ ਪਵੈ ਬਾਸਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ

ਓਓਨਮਨਕੋਮਾਨਾ ਦੁਹਮਤਿਸਿਉਨਾਨਕਠੰਧਿਓਰਾਖਿਲੇਤੁਭਗਵਨ॥ ੩੭॥ ਥਾ
ਕੁਆਅਰੁਥਿਗਧਿਫੁਨਿਤੀਨਅਵਸਥਾਜਾਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰ
ਸਭਤੀਮਾਨਾ॥ ੩੮॥ ਕਹਦੇਤੁਤੇਸੋਨਾਕਿਓਪਰਿਓਲੋਭਕੇਠੰਧਾ॥ ਨਾਨਕਸ
ਮਓਗਿਗਇਓਅਥਕਿਉਰੇਵਤਅੰਧਾ॥ ੩੯॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮੇਰਮਿਹਤਿਓਨਿਕ
ਸਤਨਾਤਿਨਮੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਮੂਹਤਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾਡਤਤਾਤਿਨਭੀਤਾ॥ ੪੦॥ ਜਤਨ
ਕੁਤੁਸੁਖਕੇਕੀਏਦੁਖਕੇਕੀਓਨਕੋਇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਰਿਭਾਵੈਸੋਤੇ
ਇ॥ ੪੧॥ ਸੁਆਮੀਕੋਗਿਤਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨਤਜਤਨਤੀਨਿਤਾ॥ ਨਾਨਕਇਤਬਿ
ਧਿਤਰਿਭਜੇਇਕਮਨੁਇਕੈਚਿਤਾ॥ ੪੨॥ ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਫਿਰਤੁਤੈਸਭਕੇਦਾਤਾ
ਗਮਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਮਨਸਿਮਹੁਤਿਤਪੂਰਨਤੇਵਤਿਕਾਮੁ॥ ੪੩॥ ਝੁਠਮਾਨੁਕਤਾਕੋ
ਜਗੁਸੁਪਨੇਜਿਉਜਾਨਾ॥ ਇੰਮੈਕਢੁਤੇਰੇਨਤੀਨਾਨਕਕਤਿਓਬਖਾਨਾ॥ ੪੪॥ ਗਰਬੁ
ਕਰਤੈਦੇਤਕੋਬਿਨਸੈਓਨਮੈਮੀਤਾ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਾਨੀਤਰਿਜਸੁਕਤਿਓਨਾਨਕਤਿਤਜ
ਗੀਤਾ॥ ੪੫॥ ਜਿਤਪਾਟਿਸਿਮਰਨੁਗਾਮਕੋਸੋਨਗੁਮੁਕਤਾਜਾਨਾ॥ ਤਿਤਨਰਤਰਿ
ਅੰਤਰੁਨਤੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨਾ॥ ੪੬॥ ਸਿਰੁਕੰਧਿਓਪਗਡਗਾਮਗੈਨੈਨਜੋਤਿਤੇਤੀਨ
ਕਤਿਨਾਨਕਇਤਗਤਿਭਈਤਉਨਤਰਿਹਸਿਲੀਨਾ॥ ੪੭॥ ਨਿਜੁਕਰਿਦੇਖਿਉਜ
ਗਤਮੈਕੋਕਾਤੁਕੋਨਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਬਿਰੁਤਰਿਭਗਤਿਤੈਤਿਤਰਾਖਉਮਨਮਾਤਿ॥ ੪੮॥
ਜਗਰਚਨਾਸਭਝੁਠੁਤੈਜਾਨਿਲੇਤੁਰੇਮੀਤਾ॥ ਕਤਿਨਾਨਕਬਿਰੁਨਾਰੈਜਿਉਬਾਰੁਕੀ
ਭੀਤਾ॥ ੪੯॥ ਗਾਮਗਏਰਾਵਨਗਏਜਾਕੋਬਤੁਪਰਵਾਰਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਬਿਰੁਕ
ਢੁਨਤੀਸੁਪਨੇਜਿਉਸੰਸਾਰਾ॥ ੫੦॥ ਚਿੰਤਾਤਾਕੀਕੀਜੀਐਜੋਅਨਤੋਨੀਤੋਇ॥ ਇਤ
ਮਾਰਗਸੰਸਾਰਕੋਨਾਨਕਬਿਰੁਨਤੀਕੋਇ॥ ੫੧॥ ਜੋਉਪਜਿਓਸੇਬਿਨਸਿਤੈਪਰੇਅ
ਜੁਕੇਕਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਛਾਡਿਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥ ੫੨॥ ਦੋਤਗਾ
ਬਲਟੁਟਿਓਬੰਧਨਪਰਿਓਰਤਿਓਨਕਢੁਉਪਾਇ॥ ਕਤਿਨਾਨਕਅਥਓਟਤ
ਰਿਗਜਜਿਉਤੋਇਸਤਾਇ॥ ੫੩॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੧੦ ਬਲੁਤੁਓਬੰਨਢੁਏ
ਸਭੁਕਢੁਤੇਤਉਪਾਇ॥ ਸਭੁਕਿਢੁਤੁਮਰੇਤਾਥਮੈਤੁਮਤੀਤੋਇਸਤਾਇ॥ ੫੪॥

੮੬੩

ਬੰਧਸਖਾਸਭਤਜਿਗਏਦੀਓਨਕਾਤੁਸਾਥਾਕਾਤੁਨਾਇਤਥਿਪਤਿਮਹਿਦੇ
ਓਟਰਘੁਨਾਥਾ॥੫੫॥

ਜੋਰਸਲੋਕਾਕਾ ਮ:੧ ੩੩ ਮ:੩ ਮ:੪ ੨੭ ਮ:੫ ੨੩
ਮ:੬ ੫੫

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਦਾਵਣੀਸਤਲਾ

੫

ਥਾਲਵਿਚਿਤਿਨਿਵਸਤੁਪਈਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵੀਚਰੋ॥ਅੰ
ਤਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਇਓਜਿਸਕਾਸਭਸੁਅਧਾਰੋ॥ਜੇਕੋਖਵੈਜੇਕੋਭੁੰਚੈਰਿਸ
ਕਾਤੋਇਉਧਾਰੋ॥ਏਤਵਸਤੁਤਜੀਨਤਜਾਈਨਿਤਨਿਤਰਖੁਉਰਿਧਾਰੋ॥ਤਮ
ਸੰਸਾਰੁਚਰਨਲਗਿਤਗੀਐਸਭੁਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ॥੧॥

ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਸਭ ਕੁਝ ਗਤ ਕਰੀ ਰਜੀਉਥੇ ॥

ਕਈ ਹਮੇਰੀ ਸਿਮਰ ਨੀਰ ਸਨ ਉਪਾਰਿ ਰਾਮ।

॥ १ ॥ कबीर
 ॥ २ ॥ कबीर
 ॥ ३ ॥ कबीर
 ॥ ४ ॥ कबीर
 ॥ ५ ॥ कबीर
 ॥ ६ ॥ कबीर
 ॥ ७ ॥ कबीर
 ॥ ८ ॥ कबीर
 ॥ ९ ॥ कबीर
 ॥ १० ॥ कबीर
 ॥ ११ ॥ कबीर
 ॥ १२ ॥ कबीर
 ॥ १३ ॥ कबीर
 ॥ १४ ॥ कबीर
 ॥ १५ ॥ कबीर
 ॥ १६ ॥ कबीर
 ॥ १७ ॥ कबीर
 ॥ १८ ॥ कबीर
 ॥ १९ ॥ कबीर
 ॥ २० ॥ कबीर

ਨੈਹਾਥਿ॥੧੩॥ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉਠਿਰਿਓਕਉਤਕਠਾਓ
 ਇ॥ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਉਜਰਮੇਰੈਭਾਂਇ॥੧੪॥ਕਬੀਰ
 ਤਨਕੀਧੁੰਗੀਆਭਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾਉ॥ਆਗਿਲਗਉਤਿ
 ਧਉਭਹਗਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰਸੰਤਮੁਖੇ
 ਆਰਈਐਜੋਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਰਵਹੁਸਾਕਤਬਾਪੁਰੇਜੁ
 ਹਾਟਥਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਹੈਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖ
 ॥ਕੋਨੇਬੈਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟਹੋਇਨਿਦਾਨ॥੧੭॥ਕਬੀਰਮਾਇਅ
 ਲਨੀਪਵਨੁਏਕੇਲਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਆਢਾਢਿਪੀ
 ਸੰਸਾਰੁ॥੧੮॥ਕਬੀਰਮਾਇਅਡੇਲਨੀਪਵਨੁਵਹੈਹਿਵਧਾਰ
 ਜਿਨਿਥਿਲੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਅਵਗਥਿਲੋਵਨਹਾਰੁ॥੧੯॥
 ਕਬੀਰਮਾਇਆਚਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ॥ਏਕੁਕਬੀਰ
 ਮੁਸੈਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਹਰਥਾਟਾ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੁਖੁਨਹੈਹਜੁਗਕ
 ਰਹਿਜੁਬਹੁਤੇਮੀਤਾ॥ਜੋਚਿਤੁਰਾਖਹਿਏਕਸਿਓਤੇਸੁਖਪਵ
 ਹਿਨੀਤਾ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਡਰੈਮੇਰੇਮਨਅਨੰਦ
 ॥ਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦ॥੨੨॥ਰਾਮਪਦਾਰਥੁ
 ਪਾਇਕੈਕਬੀਰਗਾਠਿਨਖੋਲਾਨਹੀਪਟਣਨਹੀਪਾਗਖੂਨਹੀਗਾ
 ਕੁਨਹੀਮੋਲਾ॥੨੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਿਜਾਕੋਠਕੁਭ
 ਮਾਪਾਡਿਤਰਾਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮ॥੨੪॥ਕਬੀਰਪ੍ਰ
 ਤਿਇਕਸਿਓਕੀਏਆਨਦੁਥਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਬੈਕੇਸਕ
 ਭਾਵੈਘਰਾਰਿਮੁਡਾਇ॥੨੫॥ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੋਠਕੀ
 ਧਪਰੇਤਿਸਮਾਧਿ॥ਹਉਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕ
 ਸਿਜਾਹਿ॥੨੬॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤਲੇਪੁਥ
 ਹੋਗਿ॥ਨਾਗੋਪਾਵਹੁਤੇਗਾਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕਰੋਗਿ॥੨੭॥ਕਬੀ

ਇਹੁਤ ਨਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਗਿ ਲਾਇ। ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਾਰਿ
ਪਕੀ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ੨੮॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤ ਮਰਤਾ ਜਗ
ਅਮਰਿ ਭੀ ਨਜਾ ਨਿਆ ਕੋਇ॥ ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁ ਰਿਨ ਮਰ
ਜਾਇ॥ ੨੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਨ ਸਜਨ ਮੁਦਲੰ ਭੁਪੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾ
ਜਾਜਿ ਉਥ ਨ ਠਲ ਪਾ ਕੇ ਭੁਇ ਗਿਹ ਹਿ ਬਹੁ ਰਿਨ ਲਾਗ ਹਿਡ
॥ ੩੦॥ ਕਬੀਰ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰ ਤੂ ਤੋਰੇ ਨਾਉ ਕਬੀਰਾ ਮਰਤ ਨ
ਭਧ ਪਾਈ ਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਹੀਰਾ॥ ੩੧॥ ਕਬੀਰ ਝੰਖੁ ਨ
ਝੰਖੀ ਐ ਤੁਮਰ ਕਹਿ ਓਨ ਹੋਇ॥ ਕਰਮ ਕਰੀ ਮਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮੇ
ਦਨ ਸਾ ਕੈ ਕੋਇ॥ ੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉ ਟੀਰਾ ਮਕੀ ਟੁਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋ
ਇਰਾ ਮਕਸਉ ਟੀਸੈ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ॥ ੩੩॥ ਕਬੀਰ
ਭੁਜ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪੜੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ॥ ਏਕ ਸਹਰਿ ਕੇ
ਮਾਥਿ ਨੁਥਾ ਧੇਜ ਮਪੁਰਿ ਜਾਹਿ॥ ੩੪॥ ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਗ ਜਗ
ਭੁਟੇ ਢੇਕ ਹਜਾਗਾ ਹਰੁ ਏਹੁ ਏਹੁ ਤਿਰਿ ਗਏ ਭੂ ਬੇਜਿ ਨ ਸਿਰਿ ਭਾਰ
॥ ੩੫॥ ਕਬੀਰ ਹਾਰ ਜਗੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ਕੇ ਸਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ॥
ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਗਤਾ ਦੇਖਿ ਕੇ ਭਾਇ ਓਕ ਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ॥ ੩੬॥ ਕ
ਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐ ਚਾਮ ਪਥੇ ਟੇਹਾ ਡਾਪੈ ਵਰ ਭੁਪਰ ਛਤਰ ਤੇ
ਭੁਨਿ ਧਰ ਨੀਗਾਡਾ॥ ੩੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐ ਉਚਾ ਦੇਖਿ
ਅਵਸੁ॥ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ਉਪਰਿ ਜਾ ਮੈ ਘਾਸੁ॥ ੩੮॥ ਕਬੀਰ
ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀ ਐ ਕੋਇ॥ ਅਜਹੁ ਸੁਨ ਓਸ ਮੁਦ੍ਰ
ਮਹਿ ਕਿ ਅਜਾਨ ਉਕਿ ਅਹੋਇ॥ ੩੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐ
ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗਾ॥ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁ ਗੋਜਿ ਉਕੰ ਚੁਰੀ
ਭੁਇ ਅੰਗਾ॥ ੪੦॥ ਕਬੀਰ ਭੁਟਨ ਪੈਤ ਭੁਟਿ ਲੈਰਾ ਮਨ ਮਹੈ ਭੁਟਿ
ਮਹਿ ਪਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁ ਗੋਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿ ਗੋਭੁਟਿ॥ ੪੧॥ ਕਬੀਰ ਐ

ਸਾਕੇਈਨਜਨਮਿਓਅਪਨੇਘਰਲਾਵੈਆਗਿਆਪੰਚਉਲਾਰਿ
 ਜਾਰਿਕੈਰਹੈਗਮਾਲਿਵਲਾਗਿ॥੪੨॥ਕੋਹੈਲਾਰਿਕਾਬੇਚਈਲ
 ਰਿਕੀਬੇਚੈਕੋਇ॥ਸਾਝਾਕਰੈਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿਸੰਗਿਬਨਜੁ
 ਹੋਇ॥੪੩॥ਕਬੀਰਹਿਚੇਤਾਵਨੀਮਤਸਪਸਾਗਹਿਜਾਇ॥ਪਾਢੈ
 ਗਜੁਭਗਵੇਤਿਨਕਾਗੁਜੁਲੈਖਾਇ॥੪੪॥ਕਬੀਰਮੈਜਾਨਿਤਾਪਿ
 ਬੇਭੁਲਪਾੜਿਬੇਸਿਉਭਲਜੋਗੁ॥ਭਗਤਿਨਢਡਉਰਾਮਕ
 ਥਾਵੈਨਿਦਉਲਗੁ॥੪੫॥ਕਬੀਰਲੋਗੁਕਿਨਿਦੈਬਾਪੁਜਾਜਿ
 ਮਨਿਨਾਹੀਗਿਆਨੁ॥ਰਾਮਕਬੀਰਗਵਿਰਹੇਅਵਰਤਜੇਸਭਕ
 ਮ॥੪੬॥ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੈਚਪੁਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿਆ
 ਬਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਤਾਗੇਅੰਚਨਲਾਗਾ॥੪੭॥ਕਬੀਰਖਿਖ
 ਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪਰਫੂਟਮਫੂਟਾ॥ਜੋਗੀਬਪੁੜਾਖੋਲਿਅ
 ਆਸਾਇਰਹੀਬਿਭੂਤਿ॥੪੮॥ਕਬੀਰਥਰੈਜਲਮਾਢੁਲੀਈ
 ਰਮੇਓਓਜਾਤੁ॥ਹਿਹਟੇਘਨੈਨਫੂਟਸਹਿਠਿਰਿਕਰਿਸਮੁੰਦੁ
 ਮਾਓ॥੪੯॥ਕਬੀਰਸਮੁੰਦੁਨਢਡੀਐਜਉਅਤਿਖਰੋਹੋਇ
 ਪੋਖਰਿਪੋਖਰਿਫੂਢਤੇਭਲੋਨਕਹਿਪੈਕੋਇ॥੫੦॥ਕਬੀਰਨਿ
 ਗੇਸੰਏਬਹਿਗਏਸੰਘੀਨਾਹੀਕੋਇ॥ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀਕਰ
 ਤੋਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੫੧॥ਕਬੀਰਬੈਸਨਓਕੀਕੁਕਰਿਭਲੀਸਕਤ
 ਕੀਬੁਰੀਮਾਇ॥ਓਹਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮਜਸੁਉਹਪਾਪਥਿਸਾ
 ਨਜਾਇ॥੫੨॥ਕਬੀਰਾਹਰਨਦੁਬਲਾਇਹੁਹੀਅਰਤਾਭਾਯ
 ਖਅਹੇਗੀਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਭਾ॥੫੩॥ਕਬੀਰਗੰਗਾਤ
 ਰਜੁਘਰੁਕਰਹਿਪੀਵਹਿਨਿਰਮਲਨੀਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨ
 ਮੁਕਤਿਹੋਇਇਉਕਹਿਮੇਕਬੀਰ॥੫੪॥ਕਬੀਰਮਨੁਨਿਰਮਲ
 ਭਾਇਆਜੈਸਾਗੰਗਾਨੀਰੁ॥ਪਾਢੈਲਾਗੋਹਰਿਠਿਰੈਕਹਤਕਬੀਰ

५५॥ कबीरहरदीपीअगीचुनउजलबाहिरामसनेगीत
मिलैदेनउब्रनगवाहिरा॥ ५६॥ कबीरहरदीपीरतनुपे
नचिनुनरहाहिराबालिहारीहिरापीति कउजिहजाति
ब्रनुकुजुजाहिरा॥ ५७॥ कबीरमुकतिदुआरसंरुगहारी
सहेंबाहिरामनुतउमेगलुहिराहिराकिसाकिउकैजा
हिरा॥ ५८॥ कबीरअससतिगुरुजेमिलैतुठकरेपसाहिरामु
कतिदुआरसंकलासहजेआवउजाहिरा॥ ५९॥ कबीरन
मिछानिनछापरीनमुहिअरुनगीगंठामतहारिपुछैकउ
हैमेरैजातिननाहिरा॥ ६०॥ कबीरमुहिमरनेकराहिराहैमर
उतहारिकैदुआरामतहारिपुछैकउतुहैपराहमरैक
हिरा॥ ६१॥ कबीरनहमकीआनकरहिगेनकरिसकैसरीहिरा
किआजातउकिछुहारिकीआउहिराकबीरुकरबीरु॥ ६२॥
कबीरसुपनैदुब्रडाहिराकैजिहमुखनिकसैरामुताकेपग
कीपानगीमेरेतनकरामु॥ ६३॥ कबीरमाटीकेहमपुतरामन
मुगधिहिराहिराचरिदिहसकेपापुनेबडबडहुपहिषाहिरा॥
६४॥ कबीरमहिटीकरिकैआलिआआपुपीसाहिरापीसाहिरा॥
तैसहिबतनपुछीअैकबपुनलाहीपाहिरा॥ ६५॥ कबीरजिह
रअवतजातिअपुहटकैनगीकैहिरासदरुकेसेढेडीअै
जेदरुअैसाहिरा॥ ६६॥ कबीरबुबाबापैउब्रिहिराहिरा
हिराहिराकिजाबदेधिहिराबेडाजगरजगतबउतरिपरि
हिराहिराकि॥ ६७॥ कबीरपापीरगतिनबावहीहिराहिरा
जानमुहिराआधीचंदतुपराहैजगबिगीपतहजगहिरा॥ ६८॥
कबीरबैदुमुआरगीमुआमुआसबुसंसाराहिराकबीर

ਨਾਮੁ ਆਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵ ਨਹਾਹੁ॥੬੬॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ
 ਲਾਗੀ ਬੋਹਿ। ਕਾਂਇ ਆਹਾਂ ਡੀਕਾ ਠਕੀ ਨਾ। ਓਹੁ ਚਰੈ ਬੋਹਿ। ॥੬੭॥
 ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ। ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ
 ਪਨਾ ਜਉਹਾ ਬਿਸਿ ਪਉਹਲੀ ਨਾ॥੬੮॥ ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਢੇ ਚੂਸ
 ਐਗੁ ਨ ਕਉ ਮਰੀ ਐਰੋਇ। ਅਵਗੁ ਨੀਅਰੇ ਮਾਨ ਸੈ ਭਲੇ ਨ ਕਹਿ
 ਕੋਇ॥੬੯॥ ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਜੈ ਹੈ ਭੁਇ
 ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੇ ਅਧਮਾ ਝਲੀ ਜਹਿ ਗੇ ਝੁਟਿ॥੭੦॥ ਕਬੀਰ
 ਰਕੂ ਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀ ਆਮੋਰੇ ਨ ਭੀ। ਗਲੇਹ ਮਾਰੇ ਜੇ ਵਰੀ ਜਹਾ
 ਤਹ ਜਾਉ॥੭੧॥ ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾ ਠਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਾਵ
 ਹਿਲੇਇ। ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ॥੭੨॥
 ਕਬੀਰ ਬਿਰਪੁ ਭੁਇ ਅੰਗਮੁ ਮਨ ਬਸੈ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ।
 ਬਿਓਗੀ ਨ ਜੀ ਐ ਜੀ ਐ ਤਬ ਭਉਹ ਹੋਇ॥੭੩॥ ਕਬੀਰ ਪਾਸ
 ਚੰਦ ਨੈਤਿ ਨ ਪੈਏ ਕਸੂਰਾ ਧਾਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇ ਉਭਿ ਤਮ ਭਏ ਕੋਰ
 ਠਨਿਰਗਾ ਧਾ॥੭੪॥ ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਗਾ ਭੂਰਾ ਪੈਉ ਪੁਨੀ ਸਹਿ
 ਜਾਇ। ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿ ਓਤਿ ਨ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ
 ॥੭੫॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉਹੀ ਭਲਾ ਦੁਰਮੈ ਹੈ ਵਾਸਿ। ਹਿਤ ਉਥ
 ਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਪਾਸਿ॥੭੬॥ ਕਬੀਰ ਨ ਭਉ
 ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ। ਨਟੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬ
 ਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲੈ ਆਇ॥੭੭॥ ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁਦਹਿ ਮਸੁਕਰ
 ਕਲ ਮਕਰ ਉਬ ਨਗਾਇ। ਬਸੁ ਧਾਕਾ ਗਦੁ ਜਉ ਕਰ ਉਹ
 ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ॥੭੮॥ ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕ
 ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ। ਕਬੀਰ ਰਮ ਯਾ ਕੰਠ ਮਿਭੁ ਚੁਕਾਸਿ
 ਰਬ ਜੰਜਾਲ॥੭੯॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਜਗਇ

ਚਉਲਹਿਕੇਸਾਰਿਕੇਰਹੈਰਮਾਲਿਉਲਾਇ॥੨੩॥ਕਬੀਰਐਸਾ
ਨਹੀਇਹਤਨਦੇਵੈਫੁਕਿਆਅੰਧਾਲੋਗੁਨਜਾਨਈਗਹਿਓ
ਕਬੀਰਕੁਕਿ॥੨੪॥ਕਬੀਰਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਹਚੜੀਸੁਨਹੋ
ਕੀਰਸਾਨਾਲੋਗੁਸਥਾਇਆਚਾਲਿਗਾਇਓਹਮਤੁਮਕਾਮੁਨਿ
ਨਾ॥੨੫॥ਕਬੀਰਮਨੁਪੰਖੀਰਾਇਓਉਡਿਉਡਿਦਹਦਿਸਜ
ਨਾਜੋਸੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਸੋਤੈਸੋਫਲੁਖਾਇ॥੨੬॥ਕਬੀ
ਰਜਾਕਉਖੋਜਤੇਪਾਇਓਸੋਈਠਉਗੁਸਈਠਿਰਿਕੈਤੁਭਾਇ
ਅਜਾਕਉਕਹਤਾਅਉਗੁ॥੨੭॥ਕਬੀਰਮਾਗੀਮਰਉਕੁਸੰਗਕੀ
ਕੋਠੋਨਿਕਟਿਜੁਥੋਗਿਉਹਤੁਲੈਉਹਚੀਰੀਐਸਾਕਤਸੰਗੁਨਪੇ
ਗਿ॥੨੮॥ਕਬੀਰਭਾਰਪਰਾਈਸਿਰਚਰੈਚਲਿਓਚਾਹੈਥਾਟਾ॥
ਅਪਨੇਭਾਰਹਿਨਾਡਰੈਅਗੈਅਉਘਟਘਾਟਾ॥੨੯॥ਕਬੀਰਬਨ
ਕੀਟਾਪੀਲਾਕਰੀਠਾਢੀਕੂਰੈਪੁਕਾਰਾਮਤਿਬਸਿਪਰਉਭ
ਰਕੇਜਾਹੈਦੂਜੀਥਾਗ॥੩੦॥ਕਬੀਰਏਕਮਰੰਤੇਦੁਇਮੁਏ
ਦੁਇਮਰੰਤਹਚਾਰਿਚਾਰਿਮਰੰਤਹਛਹਮੁਏਚਾਰਿਪੁਰਖ
ਦੁਇਨਾਰਿ॥੩੧॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਦੇਖਿਜਗੁਫੁਢਿਅਕਪੁਨ
ਪਾਇਆਠਉਗੁਜਿਨਿਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਕਹਾਭੁਲਾ
ਨੇਅਉਗ॥੩੨॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਕਰੀਐਸਾਧਕੀਅੰਤਿਕਰੈਨਿ
ਰਥਾਗੁਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਜਾਤੇਹੋਇਬਿਨਾਹੁ॥੩੩॥ਕ
ਬੀਰਜਗਮਹਿਚੇਤਿਓਜਾਨਿਕੈਜਗਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਇ॥
ਜਿਨਿਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਥਾਦਹਿਜਨਮੇਆਇ॥੩੪॥ਕ
ਬੀਰਅਸਾਕਰੀਐਰਾਮਕੀਅਵਰੈਅਸਨਿਰਾਸਾਨਗਕਿਪਰਹਿਤੇ
ਮਾਨੀਜੋਹਰਿਨਾਮਉਦਾਸ॥੩੫॥ਕਬੀਰਸਿਖਸਾਖਾਬਹੁਤੇਕੀਏ
ਕੋਸੋਕੀਓਨਮੀਤੁਚਾਲੇਥੋਹਰਿਮਿਲਨਕਉਬੀਚੈਅਟਕਿਓਚੀ

ਤੁ॥ ੬੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾ
 ਅਜਿਹਾ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਪਰਉ ਸਾਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ॥ ੬੬॥ ਕਬੀਰ
 ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਸੋ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ॥ ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਗ
 ਤੇ ਖਾਇਆ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ॥ ੬੭॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ
 ਉਕੀਭੂ ਸੀਖਾਉ॥ ਹਿਨ ਹਾਰੁ ਸੋ ਜੋਇ ਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ॥ ੬੮॥
 ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਰ ਪੈਤਾ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਗੀ ਕ
 ਥੀਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤ॥ ੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੁਢਿ ਆਨੀ ਕੇ ਸਮੁਝ
 ਕਾਇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁਮਨ ਕੀ ਆਮੁੰਡਾ ਮੁੰਡਾ ਅਜਾਇ॥ ੧੦੧॥ ਕ
 ਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਢੇਰੀ ਐਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾਇ
 ਬੋਧਿ ਆਰਾਮ ਹਿਨ ਮਿਸਮਾਉ॥ ੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾ
 ਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਰਾ ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾ
 ਨਹਾਗ॥ ੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੁੰਡ ਉਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਤੇ ਭਰਮੁ ਨ
 ਆਪਿ ਭੁਭੇਰਹੁ ਬੇਦ ਮਾਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ॥ ੧੦੪॥ ਕਬੀ
 ਰ ਜੋ ਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ॥ ਪਰਗਟ ਢੇਰੇ ਨਿਦਾਨ ਸ
 ਭਜ ਬਪੁਢੇ ਪਰਮਾਇ॥ ੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਢਾਡਿ
 ਕੈ ਪਾਇ ਓਥੇ ਪੁਤ ਕੁਟੰਬਾ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਾਰ ਹਿਗਇਆ ਭਾਈ ਗਹਿ
 ਆਨ ਬੰਧੁ॥ ੧੦੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਢਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗ
 ਵਨ ਜਾਇ॥ ਸਰਪ ਨਿਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ॥ ੧੦੭॥
 ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਢਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਗਿ॥ ਗਦਹੀ
 ਇਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ॥ ੧੦੮॥ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ
 ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ॥ ਸੂਰੀ ਉਪਰਿ ਖੋਲ ਨਾਗਿ ਰੈਤ ਠਾਹ
 ਨਾਹਿ॥ ੧੦੯॥ ਕਬੀਰ ਸੇਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖ ਕਹੀ ਐਰਾਮੁ ਏਹੀ
 ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁ ਗੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਗੋਗੁ ਮੁ॥ ੧੧੦॥ ਕਬੀਰ ਸੇਈ ਕੁਝ

ਬੀਜਾ ਕੁਲਹ ਰਿਕੇ ਦਾ ਸੁਆਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾ ਸੁਨ ਉਪ ਜੈ ਸੋ ਕੁਲ
ਪਾਲਾ ਸੁ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹੋ ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਨ
ਗਇਆ ਇਸੁ ਖਤੇ ਭਿਖਿ ਆਭਾ ਲੀਜ ਉਹਾਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿ
ਜਾਇ ॥ ੧੧੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਠਿਰਿ ਓਮ ਦਲੁ ਕੰਧਰ
ਇਕੋ ਈ ਕਾਹੁ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭ ਦੇ ਖੀਠੇ ਕਿ ਬਜਾਇ ॥ ੧੧੩ ॥
ਗਿਮੇ ਤੀਬੀ ਖਰੇ ਅੰਧਾ ਨਿਕ ਸਿਓ ਆਇ ॥ ਜੋ ਤਿਥਿ ਨ ਜਗ ਦੀ ਸਕੀ
ਗੁਰੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬੁਝਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾਉ ਪਾਜਿ ਓਪੁਤੁ
ਕਮਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇ ਆਇ ਆਮਾ ਲੁ ॥ ੧੧੫ ॥
ਕਬੀਰ ਸਾਧੁ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈ ਐਸਾ ਬਿਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪਾ
ਉਨ ਦੀ ਜੀ ਐ ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬੰਧਿ ਓਜਿਹ
ਵੇਗੀ ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧੁ ਕਬੀਰ ॥ ਜੈ ਹਰਿ ਆਟਾਲੇ ਨ ਜਿਉ ਸੋ ਨ ਸਮਾ
ਨਿਸਰੀ ਗੁ ॥ ੧੧੭ ॥ ਕਬੀਰ ਹੰਸੁ ਉਡਿ ਓਤ ਨੁਗਾਡਿ ਓਸੇ ਝਾਈ ਸੈ ਨਹਾ
ਅਜ ਪੁਜੀ ਉਨ ਛੇਡੇ ਹੀਰ ਕਾਈ ਨੈ ਨਹਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕਬੀਰ ਨੈ ਨ ਨਿਹਾ
ਉਤੁ ਝੁਕਉ ਸੁਵਨ ਸੁਨ ਉਤੁ ਅਨਾਉ ॥ ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁ ਅਨਮਜੀ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥ ੧੧੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਗਨ ਰਕਤੇ ਮੈ ਗਹਿ ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਹਉ ਮਤਿ
ਅਰੁ ਆਇ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ਕਹਿਕੈ
ਸੇਉ ਨ ਮਾਨੁ ॥ ਕਹਿ ਬੇਕਉ ਸੋ ਭਾਨਹੀ ਦੇਖਾਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧੨੧ ॥
ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਜੈ ਸਾ
ਤੈਸ ਉਹੀ ਹਉ ਹਉ ਖਿਗੁ ਨ ਗਾਇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤ
ਰੇਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜੈ ਸੇਬ ਚਰਹਿ ਕੁੰਜ ਮਨ ਮਾ
ਇ ਆਮ ਮਤਾਰੇ ॥ ੧੨੩ ॥ ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨ ਹਰੁ ਛਾਇ ਆਬਰ ਖਿ
ਭਰੇ ਸਰਤਾਲਾ ॥ ਚਾੜਿ ਕਾਜਿ ਉਤਰ ਸਤਹ ਹੋ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵ

ਲੁ॥ ੧੨੪॥ ਕਬੀਰ ਚਕਰੀ ਜੀਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁ ਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ
 ॥ ਜੋ ਨਗ ਬਿਛੁਰੇ ਹਮਾ ਸਿਉ ਨਾਦਿ ਨ ਮਿਲੇ ਨਗਾਤਿ॥ ੧੨੫॥ ਕਬੀਰ
 ਨਾਇ ਗਬਿਛੁਰਿ ਆਰਪੁ ਰੇ ਸੰਖਮ ਸੁਗਿ॥ ਦੇਵ ਲਦੇ ਵਲ ਪਾਪੁ
 ਹਿਉ ਗਵਤ ਸੁਗ॥ ੧੨੬॥ ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਜਾਗੁ
 ਭੈ ਦੁਖਾ ਜਾ ਕਾ ਬਸ ਗੋਰ ਮਾਹਿ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖਾ॥ ੧੨੭॥ ਕਬੀਰ
 ਸੁਤਾ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਾਹਿ ਮੁਗਾਗਿ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵ
 ਚੋਇ ਗੋਲਾਂ ਬੇਗੋਡ ਪਸਾਗਿ॥ ੧੨੮॥ ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ ਕਿ ਆਕਰਹਿ
 ਠਾਰੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗ ਲਾਗੁ॥
 ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੋਲ ਨ ਢੰਡੀ ਐ ਮਾਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ॥ ਪੇਖਤਾ
 ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ਢੇਟਤ ਜਪੀ ਐ ਨਉ॥ ੧੨੯॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ
 ਕੀਜੀ ਐ ਦੁਹਰਿ ਜਾਈ ਐ ਭਾਗਿ॥ ਬਾਸ ਨੁ ਕੋਰੇ ਪਰਸੀ ਐ ਤਉ ਕਉ
 ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ॥ ੧੩੦॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੋਤਿ ਓ ਜਗ ਪਾਪੁ ਚਿਓ ਆਇ
 ਲਾਗੀ ਮੰਦਰਿ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਥਾਕਿ ਆਕਾਢਿ ਆਜਾਇ॥ ੧੩੧॥ ਕਬੀਰ
 ਰਕਾਰ ਨੁ ਸੋਭਾਇ ਓ ਜੀ ਕੀ ਨੇਕ ਰਤਾਗਾ॥ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਕੋ ਨ
 ਏਕੈ ਸਿਰਜਨ ਪਾਗੁ॥ ੧੩੨॥ ਕਬੀਰ ਛਲ ਲਾਗੇ ਛਲ ਨਿਪਾਕਿ
 ਲਾਗੇ ਅੰਬਾ॥ ਜਾਇ ਪਾਪੁ ਚਹਿਖ ਸਮ ਕਉ ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀਕ
 ਬਾ॥ ੧੩੩॥ ਕਬੀਰ ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਾਹਿ ਸੋ ਲਿਲੇ ਮਨ ਹਠੀ ਰਖਾ
 ਹਿ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸੁਗੁ ਪਾਰਿ ਭੁਲੇ ਰਟ ਕਾ ਪਾਹਿ॥ ੧੩੪॥ ਕਬੀਰ
 ਹਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰੁ ਕੀ ਆਪੁ ਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਇਸ ਭਰਵਾ ਸੇਜੇ ਰਹੇ
 ਡੇਕਾਲੀ ਪਾਗੁ॥ ੧੩੫॥ ਕਬੀਰ ਕਾਗਟ ਕੀ ਓ ਬਰੀ ਮਸੁਕੇ ਕਰਮ
 ਪਾਟਾ ਪਾਹਨ ਬੇਰੀ ਪਿਰ ਬਸੀ ਪਾਡਿਤ ਪਾਡੀ ਬਾਟਾ॥ ੧੩੬॥ ਕਬੀਰ
 ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਥਹਿ ਕਰੁ ਅਥ ਕਰਤਾ ਸੁਇਤਾਲਾ॥ ਪਾਛੈ ਕਉ
 ਨਹੋਇਗਾ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਆਵੈ ਕਾਲੁ॥ ੧੩੭॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤ

ਕੁਟੇਖਿਆ ਜੈ ਸੀ ਧੇਈ ਲਾਖਾ ਦੀ ਸੈਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨ ਮਾਤਿ ਜੀ ਨ
ਪਾਭਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਿ ਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿ ਸਕਾਰਾ ॥
ਨਿਹਿਤੁ ਜਮੁ ਆਸਿ ਗਜਿ ਆਸੁ ਜਪਿ ਆਪਗਵਿਟ ਗਾਰੁ ॥ ੧੪੦ ॥ ਕ
ਰੁਕ ਸਤੁ ਗੀਰਾਇ ਆਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ
ਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਗਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਕ ਬੀਰ ਗਹਗਹਿ ਪਰਿ
ਕੁਟ ਬ ਕੈ ਕੈ ਠੇਹਹਿ ਗਾਇਓ ਰਮਾ ਆਇ ਪਰੇ ਸਰਸਗਾਇ ਕੇ ਬੀ
ਰਿਧੁ ਮਾਧਾ ਮਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਕ ਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੁਕਰੁ ਭਲਾਰਾ ਖੈ ਆਢਾ
ਉਓਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰ ਮਾਰਿ ਗਇਆ ਕੋਇ ਨ ਲੈਏ ਨਾਉ ॥ ੧੪੩ ॥
ਬੀਰ ਕਉ ਡੀਕਉ ਡੀਜੋਹਿ ਕੈ ਜੋਹੇ ਲਾਖ ਕਰਹਿ ਚਲਤੀ ਬਾ
ਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਲੀਲ ਗੋਟੀ ਤਹਿ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕ ਬੀਰ ਬੈਸੋਨੇ ਪੁਆ
ਕਿ ਆਭਾਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀ ਚਾਰਿ ਥਾਹ ਰਿਕੰਚਨੁ ਬਾਹਰਾ ਭੀ
ਰਿਭੁ ਗੀਰ ਗਾਰਿ ॥ ੧੪੫ ॥ ਕ ਬੀਰ ਰੋੜ੍ਹਾਹੇ ਇਹੁ ਬਾਟ ਕਾਤ ਜਿਸ
ਕ ਅਭਿਮਾਨੁ ਐਸਾ ਕਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੇ ਭਗਵਾਨੁ ॥
੧੪੬ ॥ ਕ ਬੀਰ ਰੋੜ੍ਹਾ ਪੁਆਤ ਕਿ ਆਭਾਇਆ ਪਈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ
ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੋ ਜਿਉ ਧਰ ਨੀਮਹਿ ਖੋਹਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਕ ਬੀਰ ਖੋਹ
ਪੁਰੀ ਤਉ ਕਿ ਆਭਾਇਆ ਜਉ ਡਿਲਾਗੈ ਅੰਗਾਹ ਰਿਜਨੁ ਐਸਾ
ਰਹੀ ਐ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਕ ਬੀਰ ਪਾਨੀ ਪੁਆਤ ਕਿ
ਆਭਾਇਆ ਸੀਰਾਤਾ ਤਾਹੋਇ ਆਹ ਰਿਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀ ਐਜੈ ਸਾਹ
ਰਿਹੀ ਹੋਇ ॥ ੧੪੯ ॥ ਉਚ ਭਵਨ ਕਨਕ ਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜਾਫਾ
ਗਇਆ ਤਾਤੇ ਭਲੀ ਮਧੁਕਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗੁ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਕ ਬੀ
ਰ ਪਟਨ ਤੇ ਉਜਰੁ ਭਲਾਰਾ ਮਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇਆ ਮਸਨੇਹੀ
ਬਾਹਰਾ ਜਮ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਂਇ ॥ ੧੫੧ ॥ ਕ ਬੀਰ ਗੰਗਾ ਜਮੁ ਨ ਕੇ ਅੰਤ
ਰੇਖੀ ਨ ਸੁਨਾ ਕੇ ਘਾਟਾ ਤਹਾ ਕ ਬੀਰੈ ਮਟੁਕੀ ਆਖੈ ਜਤ ਮੁਨਿ ਜ

੨੪੮

ਨਬਾਟਾ ੧੫੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਸੀ ਉਪ ਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜ ਉਭੈ ਸੀ ਨਿਬਹੈ
ਜਿਹੀ ਗਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁ ਜਾਪੁ ਜਹਿ ਨਗਤ ਨ ਕਰੇ ਜਿ ॥ ੧੫੩ ॥
ਬੀਰ ਏ ਕੁ ਅਚੰਭ ਉਦੇ ਬਿਓਹੀ ਗਾਟਾ ਬਿਕਾਇ ॥ ਬਨ ਜਨਾ
ਰੇ ਬਾਹਰਾ ਕਉ ਡੀ ਬਟ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੧੫੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਹਾ ਗਿਆ
ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹਾ ਧੂ ਠੂਤਹ ਪਾਪਾ ਜਹਾ ਲੇ ਕੁਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹਾ
ਸਾਤਹ ਆਪਿ ॥ ੧੫੫ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤ ਜੀਤਾ ਕਿਆ ਭਾਇ
ਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤ ਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿ ਵਰਗ ਲੇ ਮਾਨੁ
ਭੈ ਕਉ ਪਾਇ ॥ ੧੫੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ
ਦੁਜੁ ਬਹਿ ਆਏ ਕੁਲਾਗਤ ਪੀਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿ
ਕਲੇ ਜੈ ਛੇ ਕੁ ॥ ੧੫੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ
ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੁਕਾ ਅਧੇ ਏ ਕਨ ਲਾਗੀ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਜਾਈ
ਠੂਕਾ ॥ ੧੫੮ ॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹ ਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ ਪਤੀ ਕੀ
ਗੀਤਾ ਸੁਪਟੰਤ ਰਿਨਾ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥ ੧੫੯ ॥
॥ ਕਬੀਰ ਨਿਪਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮ
ਨਾ ਓਹੁ ਮੰਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹੁ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧੬੦ ॥
ਕਬੀਰ ਖੁਨੀ ਪਾਈ ਬਿਤਿਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਪੀਗਾ ਕਬੀਰ
ਗ ਬਨ ਜਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਗਾ ॥ ੧੬੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਪੀਗਾ
ਜਉ ਹਰੀ ਲੈ ਕੈ ਮਾਛੈ ਹਾਟਾ ਜਬਹੀ ਪਾਈ ਅਹਿ ਪਾਰ ਖੁਤ ਬਹੀਰ
ਨ ਕੀ ਸਾਟਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਐ ਐ ਸ
ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੈ
ਬਿਤਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏ ਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰ
॥ ਰਾਮੁ ਜੁਟਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੈ ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ੧੬੪ ॥ ਕਬੀਰ
ਹਮਾ ਸੀ ਪੈਤਿ ਤਗਏ ਪਾਛੈ ਪਗੀ ਬਹੀਗਾ ਇਕ ਅਵਧਾਟ ਘਾਟੀ

ਕੀਤਿਹਰਾਜਿਹਰਿਓਕਬੀਗ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਦੁਨੀਆਕੋਦੋਖੇਸੁ
ਰਾਬਰਕੁਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲਾਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇ
ਗਹਿਮਸਾਇ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰਤੁਬਹਿਗੇਬਪੁਰੇਬਹੁਲੇਗਨ
ਕੀਕਾਨਿ॥ਪਰਸੀਕੇਜੇਪੁਅਤੁਅਪਨੇਕੀਜਾਨੁ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰ
ਲੀਮਧੁਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੇਨਾਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਪੁਕੇਨਹੀਬਡ
ਸੁਬਡਗਾਜੁ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਦੁਨੁਹੋਤਹੈਨਿਰਦਾਵੈ
ਹੈਨਿਸੰਕਾਜੇਜਨੁਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਸੋਗਨੈਇੰਦੂਸੋਰੰਕ॥੧੬੯॥
ਕਬੀਰਪਾਲਿਸੰਮੁਹਾਸਰਵਰੁਰਾਪੀਨਸਕੋਕੋਈਨੀਹੁ॥ਭਾਗ
ਭਡੇਤੈਪਾਇਓਤੁਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰ॥੧੭੦॥ਕਬੀਰਪ
ਭਾਤੀਤਾਗੇਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਰੀਰੁ॥ਏਦੁਇਅਖਰ
ਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰੁ॥੧੭੧॥ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀ
ਹਾਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਪੰਡਿਤਪੰਡਿਤਜਾਲਿਮੁਏਮੁਰਖਉਬ
ਭਾਗਿ॥੧੭੨॥ਕਬੀਰਸੰਸਾਦੁਰਿਕਰੁਕਾਗਦਦੇਹਾਬਿਹਾਇ
ਬਵਨਅਖਰਸੋਧਿਕੈਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੭੩॥ਕਬੀ
ਰਸੰਤੁਨਢਾਡੈਸੰਤਈਜਉਕੋਟਿਕਮਿਲਹਿਅਸੰਤਾਮਾਲਿ
ਆਗਰੁਕੁਲੰਗਮਥੇਢਿਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤਜੰਤਾ॥੧੭੪॥ਕ
ਬੀਰਮਨੁਸੀਤਲੁਭਾਇਆਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਿ
ਰੁਆਲਾਜਗੁਜਾਰਿਆਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨਿ॥੧੭੫॥ਕ
ਬੀਰਸਾਗੀਸਿਰਜਨਹਾਰਕੀਜਾਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਾਨੈਅਪ
ਨਪਨੀਕੈਦਾਸੁਦੀਵਾਨੀਹੋਇ॥੧੭੬॥ਕਬੀਰਭਲੀਭਈਜੋ
ਭਉਪਰਿਆਦਿਸਾਗਈਸਭਕੁਲਿ॥ਓਰਾਗਰਿਪਾਨੀਭਇਅ
ਜਾਇਮਿਲਿਓਢੁਲਿਕੁਲਿ॥੧੭੭॥ਕਬੀਰਧੂਰਿਸਕੋਲਿ
ਕੈਪੁਰੀਆਬਾਧੀਦੇਹਾ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਅੰਤਿਖੇਹਕੀ

ਖੇਹ ॥ ੧੬੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ ਗੁਰਗੁ
 ਰ ਕੈ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਾਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥ ੧੬੯ ॥ ਜਿਹ ਅਨਭ
 ਤਹ ਭਉ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿ ਓ ਕਬੀਰ
 ਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧੭੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜਿਨ ਪੁਕਿ
 ਜਾਨਿ ਅਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥ ਹਮ ਪੁਰੁ ਬੁਝੁ
 ਨਾਪੁਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥ ੧੭੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿ
 ਰੁਪੁ ਕਾਰੈ ਅਉਗਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀਰਹਿ ਓ ਕਬੀਰ ॥
 ॥ ੧੭੨ ॥ ਕਬੀਰ ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ਲਾਗਤ ਲੇਇ ਉਸ ਸਾਜੇ
 ਸਹਾਰੇ ਸਥ ਦਕੀਤਾ ਸੁਗੁਰੁ ਮੈਦਾਸ ॥ ੧੭੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਲ ਮੁਨ
 ਕਿਆ ਚਫਹਿ ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਹਾਇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਗਨਿਤੁ ਬੰਗ ਦੇ
 ਦਿਲੀਭੀਤ ਰਿਜੇਇ ॥ ੧੭੪ ॥ ਸੇਖ ਸਬੁਰੀ ਬਾਹਗਾ ਕਿਆ
 ਕਾ ਬੈਜਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾ ਬਿਤਿ ਨਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹ
 ਦਾਇ ॥ ੧੭੫ ॥ ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮਰ
 ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਇ ॥
 ੧੭੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜੋਗੀ ਕੀ ਏਜੁਲ ਮੁਹੈ ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾ ਲੁ ॥ ਦਰ
 ਰਿਲੇ ਖਾਮਾਗੀ ਐਤ ਬਹੋਇ ਗੈ ਕਉ ਨਹ ਵਾਲੁ ॥ ੧੭੭ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਬੁਝਖਾਨਾ ਖੀਚਗੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਨਾਹਿ ਗੋਰੀ ਕ
 ਨੇ ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥ ੧੭੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਲਾਗਤ ਕਾ
 ਨੀ ਐਮਿਟੈ ਸੋਹਤ ਨਤਾ ਪਾਹਰ ਖਸੇ ਗਟਾਝੈ ਨਹੀ ਤਬਹਿ
 ਆਪਹਿ ਆਪਾ ॥ ੧੭੯ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ਤਮਿ
 ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਸੇਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ ਸੇਈ ਕਉਤ ਕਹਾ
 ੧੮੦ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ਕਹਿ ਬੇਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕਾ
 ਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕਾ ॥ ੧੮੧ ॥

ਬੀਰਜਾਪਰਿਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ। ਤੇਘਰਮਰ
ਸਾਗਖੇਬੂਤਥਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ॥ ੧੯੨॥ ਕਬੀਰਗੁੰਗਾਪੁਆਥ
ਕਬੀਰਗੁੰਗਾਪੁਆਕਾਨਾਪਾਵਪੁਤੇਪਿੰਗੁਲਭਾਇਆਮਾਰਿਆਸਤਿ
ਰਬਾਨ॥ ੧੯੩॥ ਕਿਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੁਰਮੇਥਾਹਿਆਥਾਨੁਚੁਏਕਾ
ਗਤੀਭੂਇਗਿਰਿਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇਜੇਢੇਕੁ॥ ੧੯੪॥ ਕਬੀ
ਨਿਰਮਲਬੂਟਅਕਾਸਕੀਪਰਿਗਈਭੂਮਿਥਿਕਾਰਾ। ਬਿਨੁਸੰਗ
ਇਉਮਾਨਈਹੋਇਗਈਭਠਛਾਗ॥ ੧੯੫॥ ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂ
ਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿਮਿਲਾਇ। ਅਨਿਕਸਿਆਨੇਪਾਚਿਗਏ
ਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ॥ ੧੯੬॥ ਕਬੀਰਹਜਕਾਥੇਪਉਜਾਇਥਾਅਗੈ
ਮਲਿਆਖੁਦਾਇ। ਸਾਂਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਏਕਿਨਿਛੁਰ
ਈਗਾਇ॥ ੧੯੭॥ ਕਬੀਰਹਜਕਾਥੇਹੋਇਹੋਇਗਾਇਆਕੇਤੀਥ
ਕਬੀਰ। ਸਾਂਈਮੁਝਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਪੁਨਬੋਲੈਪੀਰ॥ ੧੯੮॥
ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੇਰੁਕਰਿਕਹਤੇਹਹਿਜੁਪਲਾਲੁ। ਦਫਤਰ
ਈਜਥਕਾਢਿਹੈ ਹੋਇਗਾਕਉਨੁਪਵਾਲੁ॥ ੧੯੯॥ ਕਬੀਰਜੇਰੁ
ਕੀਅਸੋਜੁਲਮੁਹੈਲੇਇਜਥਾਬੁਖੁਦਾਇ। ਦਫਤਰਲੇਖਾਨੀਕਸੈ
ਮਗਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥ ੨੦੦॥ ਕਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਓਦਿ
ਮੁਚੀਹੋਇ। ਉਸੁਸਾਚੇਦੀਥਾਨਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੇਇ॥ ੨੦੧॥
ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੋਇਤੁਥਗੀਅਥਧਾ। ਖ
ਟਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਗਸੀਹਸਿਧ॥ ੨੦੨॥ ਕਬੀਰਮੇਰਾ
ਮੁਝਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਪੈਸੋਤੇਗਾ। ਤੇਗਾਤੁਝਕਉਸਉਪ
ਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਰਾ॥ ੨੦੩॥ ਕਬੀਰਤੁੰਤੁੰਕਰਤਾਤੁੰਤੁੰਪੁਆਮੁਝਮ
ਹਿਗਾਨਪੁੰ। ਜਥਾਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਾਇਆਜਤਦੇਖਉਤਤ
ਤੁੰ॥ ੨੦੪॥ ਕਬੀਰਥਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਧੂਠੇਕਰਤੇਆਸਾਮਨੇਰ

ਥੁਕੇਇਨਪੁਰਿਓਚਾ ਲੇਉਠਿਨਿਰਾਸਾ॥ ੨੦੫॥ ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਜਿ
 ਹਨੁਜੇਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰਿ॥ ਇਤਉਤਕਤਹਿਨੇਡੇਲਈ
 ਸਹਾਥੈਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ ੨੦੬॥ ਕਬੀਰਘਈਪੀੜਤੇਸਤਿਕੁ
 ਲੀਏਢਾਇ॥ ਪਰਾਪੁਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਟੁਹੋਈਆ
 ॥ ੨੦੭॥ ਕਬੀਰਟਾਲੇਟੇਲੇਦਿਨੁਗਾਇਆਬਿਆਜੁਬਚਤ
 ਜਾਇ॥ ਨਾਹਰਿਭਾਜਿਓਨਖਤੁਠਟਿਓਕਾਲੁਪੁੰਚੇਆਇ
 ੨੦੮॥ ਮਃ ੫ ਕਬੀਰਕੁਕਰੁਭਉਕਨਾਕਰੰਗਪਿਛੈਓ
 ਧਾਇ॥ ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਜਿਨਿਹਉਲੀਆਢਾਇ॥
 ॥ ਮਃ ੫ ਕਬੀਰਪਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਥੈਸਹਿਗਾਇ॥
 ਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੁਲਾਹਿ॥ ੨੧੦॥ ਮਃ ੫ ਕਬੀਰ
 ਚਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਥੈਸੇ
 ਤਬਪੂਛੈਧਰਮਗਾਇ॥ ੨੧੧॥ ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਅਕਯੋ
 ਲੋਚਨੁਮੀਤਾਕਾਹੇਢੀਪੁਛਾਇਲੋਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤੁ
 ੨੧੨॥ ਨਾਮਾਕਪੈਤਿਲੋਚਨੁਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸਮਾਇ॥ ਹਾਥਪੁਛੈ
 ਕਾਰਿਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ॥ ੨੧੩॥ ਮਃ ੫
 ਕਬੀਰਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਾਕਿਸਹੁਕੇਨਾਹਿ॥ ਜਿਨਿਨਿਹਿ
 ਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ੨੧੪॥ ਕਬੀਰਚੀਕ
 ਤ੍ਰਿਅਟਾਗਿਰਿਪਰਿਆਕਿਛੁਨਆਇਓਹਾਥਿ॥ ਪੀਸਤ
 ਪੀਸਤਚਾਬਿਆਸੇਈਨਿਬਹਿਆਸਾਥਿ॥ ੨੧੫॥ ਕਬੀਰ
 ਨੁਜਾਨੈਸਭਬਾਤਜਾਨਤੀਅਉਗਨੁਕਰੈ॥ ਕਾਹੇਕੀਕੁ
 ਲਾਤਹਾਥਦੀਪੁਕੂਏਪਰੈ॥ ੨੧੬॥ ਕਬੀਰਲਾਗੀਪੀਤਿ
 ਜਾਨਸਿਉਬਰਜੈਓਗੁਅਜਾਨੁ॥ ਤਾਸਿਉਟੁਟੀਕਿਉਬਨੈ
 ਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਨਾ॥ ੨੧੭॥ ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਡਪਹੇਤੁਕਰਿਕ

ਮਰਦੁਸਵਾਗਿ॥ ਕਾਗਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਪਥਘਨੀ ਤਪਉ ਨੇਚਾਰਿ॥
ਕਾਕੀ ਗੰਜ ਮੋਚਿਤ ਵਉ ਨ ਕਹੈ ਕਿਆ ਮੋਹੇ ਚਿਤ ਵੇਹੋਇ
ਅਪਨਾ ਚਿਤਾਇਆ ਪਰਿ ਕਹੈ ਜੋ ਮੋਹੇ ਚਿਤ ਨ ਹੋਇ॥ ੨੧੮॥
ਮ: ੫ ਚਿਤਾਭਿਆਪਿ ਕਹਾਇ ਸੀਅਚਿਤੁ ਭਿਆਪੇਦੇ

ਮ: ੫ ਨਾਨਕ ਸੋਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸ ਰਨ ਸਾਹ ਕਹੇਇ॥ ੨੨੦॥
ਮ: ੫ ਕਾਕੀ ਗੰਜ ਮੁਨ ਚੇਤਿ ਓਠਿ ਰਿਆਲਾਲ ਚਮਾਹਿ॥
ਕੰਤ ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਭਿਧ ਪੁਨੀਖਿਨ ਮਾਹਿ॥ ੨੨੧॥ ਕਾਕੀ
ਕੰਤ ਮਰਿ ਗਈ ਕਾਗਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ॥ ਸਬਤੁ ਰਖ
ਚਿਤ ਮਰ ਜੁਨਾਹਿਤ ਬਿਨ ਨੀਬਾਤ॥ ੨੨੨॥ ਕਾਕੀ ਗੰਜ ਸੋਕੇ
ਕੁਕੀ ਐ ਨ ਸੋਈ ਐ ਅਸਾਗਾਗਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੁਕਨੇ ਕਥ
ਕੇਸੁ ਨੈਪੁਕਾਗ॥ ੨੨੩॥ ਕਾਕੀ ਗੰਤ ਕੰਤ ਮਰਿ ਗਈ ਬਨੁਰ
ਮਨੁ ਕੰਤ ਚਰਮ ਲਮਤੁ॥ ਅੰਕ ਸੁਗਿਆ ਨਰਤ ਨੁਪੈ ਖੇਵ
ਬਿਗਲਾਸੰਤੁ॥ ੨੨੪॥ ਕਾਕੀ ਗੰਤ ਮਰਤ ਨੁਪੁ ਕੋ ਬਗੀਪ
ਖਾਗੋ ਖੋਇ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਗੋਗਾਹ ਕੀ ਲੋਗੋ ਮਹਲੇ ਸੋ
ਇ॥ ੨੨੫॥ ਕਾਕੀ ਗੰਤ ਮਨੁ ਜਾਨਿ ਓਨੀ ਪਾਲਿ ਓਕ ਟਕੁਕੁ
ਟਕਾਧੰਧੇਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇ ਓਬਾਹ ਰਿਭਈ ਨ ਬੰਧਾ॥ ੨੨੬॥
ਕਾਕੀ ਗੰਤ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁ ਕੇ ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾ
ਤਨ ਓਰਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇ॥ ੨੨੭॥ ਕਾਕੀ ਗੰਤ ਰਵ
ਗੁਪੀ ਗੰਤੁ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ॥ ਫਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਤਜਿ
ਅਥ ਦਾ ਬਿਬਾਦੁ॥ ੨੨੮॥ ਕਾਕੀ ਗੰਤ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਸਾਸਫ
ਬੰਤਾ ਸੀਤਲ ਫਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ਪਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤਾ॥ ੨੨੯॥ ਕਾ
ਕੀ ਗੰਤ ਤਤਰ ਵਰੁ ਦਾਇਆ ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤਾ॥ ਪਖੀ ਚਲੇ
ਦਿਸਵੀ ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤਾ॥ ੨੩੦॥ ਕਾਕੀ ਗੰਤ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ

ਪਗਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟਾਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਅੰਗੁ
 ਕਨਅਵਘਟਘਾਟਾ॥੨੩੧॥ਕਬੀਰਏਕਘੜੀਆਪੀਘਰ
 ਆਪੀਉਂਤੇਆਧਾਰਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇਜੋਕੀਨੇਸੇਲਾਹੁ
 ੨੩੨॥ਕਬੀਰਭਾਂਗਮਾਢੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਿਜੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀਖਾਂਹਿ
 ਤੀਰਥਥਰਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸਭੈਰਸਾਤਲਜਾਂਹਿ॥੨੩੩॥ਨੀਚੇ
 ਲੇਇਨਕਾਰਿਗਭਉਲੇਸਾਜਨੁਘਟਮਾਹਿ॥ਸਭਰਸਖੇਲ
 ਪੀਅਸਭਿਕਿਸੀਲਖਾਵਉਨਾਹਿ॥੨੩੪॥ਆਠਜਾਮਚਉ
 ਠਿਘਰੀਤੁਅਨਿਰਖਤਰਹੈਜੀਉ॥ਨੀਚੇਲੇਇਨਕਿਉਕਰ
 ਸਭਘਟਦੇਖਉਪੀਉ॥੨੩੫॥ਸੁਨੁਸਖੀਪੀਅਮਹਿਜੀਉ
 ਜੀਅਮਹਿਥਸੈਕਿਪੀਉ॥ਜੀਉਪੀਉਬੁਝਉਨਹੀਘਟਮਹਿ
 ਉਕਿਪੀਉ॥੨੩੬॥ਕਬੀਰਬਾਮਨਗੁਰੂਪੈਜਗਤਕਾਰਗਤ
 ਕਾਗੁਰੂਨਾਹਿ॥ਅਗਊਉਗਊਕੈਪਾਰਿਮੁਆਚਾਰਉਬੇਦੁਮਾ
 ॥੨੩੭॥ਹਰਿਪੈਖਾਂਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰੀਹਾਥੀਦੁਨੀਨਜਾਇ
 ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਿਭਲੀਬੁਝਾਈਚੀਟੀਹੋਇਕੈਖਾਇ॥੨੩੮॥
 ॥ਕਬੀਰਜੇਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਸੀਸੁਕਾਟਿਕਰਿਗੋਇ
 ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਲਕਾਰਿਜੋਕਢੁਹੋਇਤਹੋਇ॥੨੩੯॥
 ਬੀਰਜਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਪਾਕੇਸੇਤੀਖੇਲੁ॥ਕਾਚੀ
 ਰਸਉਪੋਲਿਕੈਨਾਖਾਭਿਭਈਨਤੇਲੁ॥੨੪੦॥ਢੁੰਡੁਤਡੇਲ
 ਹਿਅੰਧਗਤਿਅਰੁਚੀਨਤਨਾਹੀਸੰਤਾ॥ਕਹਿਨਾਸਾਕਿਉਪ
 ਈਐਥਿਨੁਭਗਤਹੁਭਗਵੰਤੁ॥੨੪੧॥ਹਰਿਸੇਹੀਰਾਠ
 ਕੈਕਰਹਿਆਨਕੀਆਸਾਤੇਨਰਦੇਜਕਜਾਹਿਗੋਸਤਿ
 ਖੈਰਵਿਦਾਸਾ॥੨੪੨॥ਕਬੀਰਜਉਗ੍ਰਿਹੁਕਰਹਿਤਪਗ
 ਕਰੁਨਾਹੀਤਕਰੁਬੈਰਗੁ॥ਬੈਰਾਗੀਬੰਧਨੁਕਰੈਤਕੈਬੈਰ

ਗੁ. 283

ਸਲੋਕੁ ਸੇਖ ਠਗੀ ਦਕੇ

१६ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਦਿ

ਜਿਤੁ ਦਿਹਾ ਜੈ ਪਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ। ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰ ਨੀ ਸੁਣੀ
ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆਇ। ਜਿ ਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਰੀ ਐਹ ਰੁਕੁੰ ਕੜਕ
ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨਚ ਲੀ ਜਿ ਦੁ ਕੁੰ ਸਮਝਾਇ। ਜਿ ਦੁ ਵਹੁਟੀ
ਮਰਦੁ ਵਹੁਲੈ ਜਾ ਸੀ ਪਰਠਾਇ। ਆਪਣਹ ਖੀਜੇ ਲਿਕੈ ਕੈ ਗਲਿ
ਲਗੈ ਪਾਇ। ਵਾਲਹੁ ਨਿ ਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰ ਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ। ਠ
ਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦ ਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ। १॥ ਠਗੀ ਦਾ ਦਰਦਰਦੇ
ਗਾਖੜੀ ਚਲਾ ਦੁ ਨੀ ਆਭਤਿ। ਬਨਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿ
ਖੋਪਤਿ। २॥ ਕਿ ਫੁਨ ਬੁਝੈ ਕਿ ਫੁਨ ਸੁਝੈ ਦੁ ਨੀ ਆਗੁਈ ਭਾਹਿ
ਸੰਝੈ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਹੀ ਤਹੰ ਭੀ ਦਫ਼ਾ ਆਹਿ। ३॥ ਠਗੀ ਦਾ
ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲਥੇ ਝੜੇ ਸਮੰਝਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ। ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨ
ਝੜਾ ਤਾ ਥੇ ਝਾਮਾ ਟੁਕਰੀ। ४॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਰੀ
ਪਾਈ ਗੰਢਿ। ਤੈਂ ਜੇ ਵਡੁ ਮੈ ਨਹਿ ਕੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਠਾ ਪੰਢਿ। ५॥ ਠ
ਗੀ ਦਾ ਜੇ ਤੁਅਕਾਲਿ ਲਤੀ ਫੁਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖੁ। ਆਪਨ ਜੇ
ਗਿਰੀ ਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ। ६॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜੇ ਤੈ ਮਹ
ਨਿਮੁਕੀ ਆਤਿ ਨਾਨ ਮਾਹੇ ਘੁੰਮਿ। ਆਪਨ ਜੈ ਘਰਿ ਜਾਈ ਐਧੈ
ਭਿਨ ਦੇਚੁੰ ਮਿ। ७॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜੇ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲਤਾਂ ਤੁਰਤਾ ਦੁ
ਨੀ ਸਿਓ। ਮਗਸਵਈ ਨੀਹ ਜਭਰਿ ਤਾਲਦਿ ਆ। ८॥ ਦੇਖੁ ਠ

ਗੀਦਾ ਜੁ ਥੀ ਆਦਾ ਤੀਹੇ ਈ ਭੁਗਾ ਅਗਾਹੁ ਨੇ ਜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾਗ
 ਆਦੁਰਿ॥੮॥ ਦਿਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਥੀ ਆਸ ਕਰਹੇ ਈ ਵਿਸੁਆਸੇ
 ਬਾਣਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਣ ਕਰੀ ਐ ਕਿਸੁ॥੧੦॥ ਫਰੀਦਾ ਅਖੀਦੇ
 ਪਤੀਣੀ ਆਸੁ ਇਸੁ ਇਹੀ ਦੇ ਕੰਨਾ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈ ਐ
 ਕਰੇਦੀ ਵੰਨਾ॥੧੧॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾ ਲੀਜਿ ਨੀ ਨਗਾਇਆ ਪਉਲ
 ਗਵੈ ਕੋਇ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਾਹ ਜੀਰੰਗੁ ਨ ਵੇਲਾਹੇਇ॥੧੨॥
 ਮ:੩ ਫਰੀਦਾ ਕਾ ਲੀਪਉ ਲੀਸਾਹਿ ਬੁਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਚਿ ਤਿਕੰ
 ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਾਈ ਜੇ ਲੇਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਏਹੁ
 ਗੁੰਪਿ ਆਲਾਖ ਸਮਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥੧੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਨੇ
 ਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਆਸੇ ਲਾਇਣ ਮੈ ਤਿਨੁ॥ ਕਜਲ ਰੇਖਨ ਸਯਾ
 ਅਸੇ ਪੰਖੀ ਸੁਇ ਬਹਿਨੁ॥੧੪॥ ਫਰੀਦਾ ਕੁ ਕੋਇ ਆਚੰਗੇ
 ਆਮਤੀ ਦੇਂਦੇ ਆਨਿਤਾ ਜੋ ਸੇਤਾ ਨਿਵ ਵਾਇਆ ਸੋ ਕਿਤੁ
 ਹਿਚਿਤਾ॥੧੫॥ ਫਰੀਦਾ ਥੀ ਉਪਵਾਹੀ ਦਭਾ ਜੋ ਸਾਂਈ ਲੋੜਾ
 ਭੁਗਾਇ ਕੁਛਿ ਜਹਿ ਬਿਆਲਤਾ ਤੀ ਅਹਿਤਾ ਸਾਂਈ ਦੇ ਦਰਿ ਵ
 ਅਹਿ॥੧੬॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਕ ਨਨਿ ਦੀ ਐ ਖਾਕੁ ਜੇ ਭੁਨਕੋਇ
 ਵਾਇਆ ਪੈਰਾਤ ਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ॥੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾਲ
 ਭੁਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆਲ ਭੁਤ ਕੁੜਾ ਨੇਹੁ॥ ਕਿਚਰੁ ਭੁਤਿ ਲੰਘਾਈ
 ਐ ਛਪਾਹਿ ਮੇਹੁ॥੧੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ
 ਏਹਿ ਵਣ ਕੰਡਾ ਮੜੇਹਿ॥ ਵਸੀਰ ਬੁਹਿ ਆਲੀ ਐ ਜੰਗਲੁ
 ਕਿਆ ਫੂਫੇਹਿ॥੧੯॥ ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀ ਐ ਖਲਕੁ
 ਗਭਾਇ ਓਮਿ॥ ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੁਜ ਜਾ ਸੇ ਕੋਹਾ ਥੀ ਓਮਿ॥੨੦॥ ਫਰੀ
 ਦਾ ਗਤੀ ਵਡੀ ਆਪੁ ਪਿਪੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸਾ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨ
 ਜੀਵਿ ਆਜਿ ਨਾ ਵਿਡਾਈ ਆਸਾ॥੨੧॥ ਫਰੀਦਾ ਜੈ ਮੈਰੋ ਦਵ

ਮਿਤ੍ਰ ਅਹਿਜਿ ਮਾਪੇ ਜਾਨ ਲੈ ਮ ਜੀਠ ਜਿਉ ਭਿਓ ਪਰਿ ਮਗ
॥ ੨੨ ॥ ਛਗੀ ਦਾਲੇ ਜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਭਿ ਗੀ ਆਕਿ ਕਰਿ ਬੀਜੇ ਜਟ
ਜੈ ਭੈ ਨ ਕਤਾਇ ਦਾਪੋ ਪਾਲੇ ਜੈ ਪਟੁ ॥ ੨੩ ॥ ਛਗੀ ਦਾਗਲੀ ਏ
ਕਤੁ ਦੁਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥ ਚਲਾਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬ
ਗੀਰਾਤ ਤੁਟੇ ਨੇਹੁ ॥ ੨੪ ॥ ਭਿਜਭਿ ਸਿਜਭਿ ਕੰਬਲੀ ਅਲਪ
ਸਭਿ ਮੇਧੁ ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਾਤਿ ਨਾਸ ਜਣਾ ਤੁਠ ਭਿਨਾ ਜੀ ਨੇਹੁ
॥ ੨੫ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਮੈਰੇ ਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਗ
ਲਿਹੁ ਪੁਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਚੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਸ
ਗਖ ਭੁਨਿਵਾਤ ਗੁਰੁ ਮਾਖਿ ਓਮਾ ਝਾਟੁ ਪੁ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੁ
ਮੀਆਰ ਬਨ ਪੁਜਾਨਿ ਤੁਧੁ ॥ ੨੭ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾ
ਗੀ ਲਾਵਤੁ ਮੇਰੀ ਕੁਖਾ ॥ ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋ ਪੜੀ ਘਟੇ ਸਹਨਿ
ਗਦੁਖਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥ ਛਗੀ ਦ
ਰੋਖਿ ਪਗਈ ਚੋ ਪੜੀ ਨਾਤ ਰਸਾਏ ਜੀਉ ॥ ੨੯ ॥ ਅਚੁ ਨ ਸੁਤੀ
ਤਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁਜੇ ਮੁਜਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਤੋਹਾ ਗਣੀਤੁ
ਕਿਉ ਗੋਇ ਵਿਹਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਹੁ ਰੋਢੇ ਏਨਾ ਲਹੈ ਪੇਈ ਐਨ
ਥੀ ਥੀ ॥ ਪਿਰੁ ਵਾਤ ਜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਪਨ ਸੋਹਾ ਗਣਿ ਨਾਉ ॥ ੩੧ ॥
ਸਾਹੁ ਰੋਢੇ ਪੇਈ ਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੀ ਮੁਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਸੇ
ਗਣੀ ਜੋਰਾ ਵੈ ਬੇ ਪਰ ਵਾਹੁ ॥ ੩੨ ॥ ਨਾਤੀ ਪੋਤੀ ਸੰਬਧੀ ਸੁ
ਰੀਆਇ ਨ ਚਿੰਦੁ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਰਹੀ ਸੁਬੇਜੀ ਚਿੰਦੁ ਦੀ ਗਈ ਕਥੁਰੀ
ਪੁ ॥ ੩੩ ॥ ਜੋ ਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਛਗੀ ਦ
ਕਿਤੀ ਜੋ ਬਨ ਪੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਛਗੀ ਦ
ਰਿਤ ਖੋਟੇ ਲਾਵਾ ਟੁਟੁ ਖੁਬਿਰ ਹਾਇ ਛਾਵਣ ਲੇ ਛਾਏ ਹੁਮਾ
ਰੀਵਣ ਤੁਸਾਹਿ ਬਸ ਚੇਵੇਖੁ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਅਖੀ ਐ

ਅਲੜ ੩

ਫਿਰਹਾਤੁ ਸੁਲਤਾਨਾ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਤਤ ਨਿ ਫਿਰਹਾਤੁ ਪੁਜੈ ਸੇ
 ਨੁਜਾਤੁ ਮਸਾਨੁ ॥ ੩੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਏਵਿ ਸੁਗੰਦ ਲਾਪਗੀ ਆਖੈ ਭੁਜਿ
 ਵਾਜ਼ਿ ॥ ਫਿਰਹਾਤੁ ਦੇਹ ਹਿਗਏ ਫਿਰਹਾਤੁ ਪੀਗਏ ਉਜਾਜ਼ਿ ॥
 ਫਰੀਦਾ ਚਾਰਿਗ ਵਾਇਆ ਪੰਛਿ ਕੈ ਚਾਰਿਗ ਵਾਇਆ ਸੰਮਿ
 ਖਾਰ ਬੁਮਗੇ ਸੀ ਆਤੁ ਅਹੋ ਕੇਹਰੇ ਕੰਮਿ ॥ ੩੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ
 ਰਵੈ ਸੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਡਿਠੈ ਘੜੀ ਆਲਾ ॥ ਏਹੁ ਨਿਦੇ ਸਾਮਰ
 ਐਹ ਮਦੇ ਸਾਂਦਾ ਕਿ ਆਹਾ ਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਘੜੀ ਏ ਘੜੀ ਏ ਮਾਰੀ
 ਪਹਗੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੋਹੈ ਜਾ ਘੜੀ ਆਲਾ ਜਿਉ ਭੁਖੀ ਗੈ
 ਵਿਹਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਬੁਢਾਹੋ ਆਸੇ ਖਫਰੀ ਦੁ ਕੰਬਾਇ ਲਗੀ
 ਹਾਜੇ ਸਉ ਵਰਿਹ ਆਜੀ ਵਣਾ ਭੀਤ ਨਹੋ ਸੀ ਖੋਹਾ ॥ ੪੧ ॥
 ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਰਾਇ ਐ ਬੈਸਣਾ ਸਾਂਈ ਮੁਏ ਨ ਦੇਹਾ ਜੇ
 ਏਵੈ ਰਖ ਸੀ ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਕੰਧਿ ਕੁਹਾੜਾ
 ਰਿਘੜਾ ਵਣਿ ਕੈ ਸਹੁਲੇਹਾਹੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਭੈੜੀ ਸਹੁ
 ਪਣਾਤੁ ਲੋੜਾਹਿ ਅੰਗਿ ਆਗ ॥ ੪੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਫਿਰ ਨ ਆਣ
 ਗਲਾਇ ਕਨਾਨਾ ਜੀ ਲੇਣਾ ਅਗੈ ਗਏ ਸਿਵਾ ਪਸ ਨਿਚੋਣ
 ਸੀ ਕਉਣੁ ॥ ੪੪ ॥ ਪਾਸਿ ਦਸਾਮੇ ਫਤੁ ਸਿਰਿ ਭੇਰੀ ਸੌਰੇ
 ॥ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ਮਹਿ ਥੀਏ ਅਤੀ ਮਾਗਡਾ ॥ ੪੫ ॥ ਫਰੀਦਾ
 ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀ ਆਉ ਸਾਰੇ ਦੇ ਭੀ ਗਏ ॥ ਕੁੜਾ ਸਉ ਦਾ ਕ
 ਗਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥ ੪੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖਿਥਾ ਜ਼ਿਮੇ ਖਾਅਗ
 ਆਜਿੰਦੁ ਨ ਕਾਹੀ ਮੇਖਾ ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇ
 ਸੇਖਾ ॥ ੪੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬਲਾਂਦਿ ਆਮਲ ਕੁ ਬਹਿ
 ਆਇ ॥ ਗੜ੍ਹ ਲੀਤਾ ਘਟੁ ਲੁਟਿ ਆਦੀ ਵੜੇ ਗਇ ਆਬੁਝ
 ॥ ੪੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀ ਆਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀ ਆਤਿ

ਕਮਾਵੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇ ਲਿਆਯਾ ਮੰਦੇ ਅਮਲਕ
ਇਆਏ ਹਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹਾ ॥ ੪੯ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾਸੁ
ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀਗੁ ਤੁਵਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾਇ
ਕਮਾਧਿਅਗੀਗਾਤਿ ॥ ੫੦ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਰਤੀਰਤੁ ਨਿਕਲੈ ਜੇਤਨੁ
ਰੈਕੋਇ ਜਿਤਨ ਰਤੇ ਹਥ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨਹੋਇ ॥
੫੧ ॥ ਮ: ੩ ਇਹੁਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਪੈਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤਨੁ ਨਹੋਇ ॥
ਸਹਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੇਕੁ ਰਤੁ ਨਹੋਇ ॥ ਭੈਪਾਇਐ
ਨੁਖੀਫੁਹੋਇ ਲੇਕੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤ ਰਿਧਾ
ਸੁਪੁਹੋਇ ਤਿਉਹਾਰਿ ਕਾਥੁ ਉਦਰ ਮਤਿ ਮੈਥੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਤੇਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਗੁ ਲਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਸੋਈ
ਗਵਰੁ ਛੁੰਨਿ ਲਹੁ ਜਿਥੁ ਲਭੀ ਵਥਾ ॥ ਛਪੜਿ ਛੁਛੈ ਕਿਆ
ਵੈਚਿਕੜਿ ਤੁਥੈ ਹਥੁ ॥ ੫੩ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨਹਾਇ
ਵਿਡੀਥੀ ਮੁਈ ਆਸੁ ॥ ਧਨੁ ਕੇਂਦੀ ਗੋਰ ਮੈ ਤੈ ਸਹਨਾ ਮਿਲੀ
ਆਸੁ ॥ ੫੪ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਸਿਰੁ ਪਾਲਿਆ ਦਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਠੰਭੀ ਪਲੀ
ਨਾਗੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਗਲੀਅੰ ॥ ੫੫ ॥ ਛ
ਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰਨੀ ਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਜੋਟਿਹ
ਪੇਗਾਣ ਵੇਗਾਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ ੫੬ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਕੋਠੇ
ਪਮਾੜੀ ਆਏ ਤੁਨਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤਲ ਵੀਕੋ
ਨਹੋ ਸੀ ਮਿਤੁ ॥ ੫੭ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਮੰਡਪਿ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਗ
ਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਸਾਈ ਜਾਇ ਸਮਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰ
ਦਾ ॥ ੫੮ ॥ ਛਗੀ ਦਾ ਜਿਨੀ ਕੰਮੀ ਨਹਿ ਗੁਣੁ ਸੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾ
ਗਮਤੁ ਸਗਮਿੰਦਾ ਥੀ ਵਹੀ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰ ਬਾਰਿ ॥ ੫੯ ॥ ਛਗੀ ਦ
ਨਹਿ ਥੀ ਕਾਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਇ ॥ ਦਰ ਵੇ

ਸਾਨੇਲੇੜੀਐਰੁਖੰਦੀਜੀਗਾਇ॥ ੬੧॥ ਛਰੀਦਾਕਾਲੇਮੈਡੋਕਪੜੇ
 ਕਾਲਾਮੈਡਾਵੇਸੁ॥ ਗੁਨਹੀਭਾਰਿਆਮੈਠਿਗੰਢਕੁਕਪੈਦਰੁ
 ਸੁ॥ ੬੨॥ ਤਤੀਤੋਇਨਪਲਵੈਜੇਜਲਿਭੁਬੀਦੇਇ॥ ਛਰੀਦਾ
 ਜੋਡੋਹਾਗਾਇਰਬਦੀਧੂਰੇਦੀਧੂਰੇਇ॥ ੬੩॥ ਜਾਂਕੁਆਗੀਤ
 ਚਉਵੀਵਾਹੀਤਾਂਮਾਮਲੇ॥ ਛਰੀਦਾਏਹੋਪਛੇਤਾਉਵਾਤਿਕੁ
 ਆਗੀਨਥੀਐ॥ ੬੪॥ ਕਲਰਕੇਗੀਛਪੜੀਆਇਉਲਥੇਪੈ
 ॥ ਚੰਜੁਥੋਜਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਡਣਸੰਦੀਰੁੰਝਾ॥ ੬੫॥ ਹੰਸੁਉ
 ਰਿਕੋਪੈਪਾਇਆਲੇਕੁਵਿਡਾਗਾਇਜਾਇ॥ ਗਹਿਲਾਲੇਕੁਨਾ
 ਠਈਹੰਸੁਨਕੋਧਾਖਾਇ॥ ੬੬॥ ਚਲਿਚਲਿਗਈਆਪੰਖੀਆਜਿ
 ਨੀਵਸਾਏਤਲਾ॥ ਛਰੀਦਾਸਰੁਭਰਿਆਭੀਚਲਸੀਥਕੇਕਵਲ
 ਇਕਲਾ॥ ੬੭॥ ਛਰੀਦਾਇਟਸਿਰਾਣੇਕੁਇਸਵਣੁਕੀਜ਼ਲ
 ਜੁਓਮਾਸਿਕੇਤਾਜ਼ਿਆਜੁਗਵਾਪਰੇਇਕਤੁਪਾਇਆਪਾਇ
 ੬੮॥ ਛਰੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਟਟੀਨਾਗਰਲਜੁ॥ ਆ
 ਗਈਲੁਛਰੇਸਤਕੈਪਾਰਿਨਾਹੀਅਜੁ॥ ੬੯॥ ਛਰੀਦਾਭੰਨੀ
 ਜ਼ੀਸਵੰਨਵੀਟਟੀਨਾਗਰਲਜੁ॥ ਜੋਸਜਣਕੁਇਰਾਰੁਥੇਸੇ
 ਕਿਉਆਵਹਿਅਜੁ॥ ੭੦॥ ਛਰੀਦਾਥੇਨੇਵਾਜਾਕੁਤਿਅਏ
 ਨਭਲੀਗੀਤਿ॥ ਕਬਹੀਚਲਿਨਆਇਆਪੰਜੇਵਖਤਮਸੀ
 ਤਿ॥ ੭੧॥ ਉਠੁਛਰੀਦਾਉਜੁਸਾਜਿਸੁਬਹਾਨਿਵਜਗੁਜ
 ਹਿ॥ ਜੋਸਿਰੁਸੰਧੀਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕਪਿਉਤਾਗਿ॥ ੭੨॥ ਜੋ
 ਸਿਰੁਸੰਧੀਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕੀਜੈਕਾਂਇ॥ ਭੰਨੇਹੇਠਿਜਲਾ
 ਐਬਾਲਣਸੰਦੈਥਾਇ॥ ੭੩॥ ਛਰੀਦਾਕਿਥੈਤੈਡੇਮਾਪਿ
 ਜਿਨੀਤੁੰਜਾਇਓਹਿ॥ ਤੈਂਪਾਸਹੁਓਇਲਾਹਿਗਏਤੁਅਜੈ
 ਪਤੀਟਹਿ॥ ੭੪॥ ਛਰੀਦਾਮਨੁਮੈਦਾਨੁਕਾਰਿਟੇਏਇਥੇ

ਗਿਆਨਗੋਮੁਲਿਨਆਵਸੀਦੇਜਕਸੰਦੀਭਾਹਿ॥੬੪॥ਮਃ੫
ਗੀਦਾਖਾਲਕੁਖਲਕਮਹਿਖਲਕਵਸੈਰਬਮਾਹਿ॥ਮੰਦਾਕਿ
ਨਿਆਖੀਐਜਾਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿ॥੬੫॥ਛਗੀਦਾਜਿਦਿ
ਨਿਲਾਕਪਿਆਜੇਗਲੁਕਪਹਿਚੁਖਾਪਵਨਿਨਰਿਤੀਮ
ਲੇਸਹਾਂਨਰਿਤੀਦੁਖਾ॥੬੬॥ਚਬਣਚਲਣਰਤੰਨੁਸੇਸੁਣੀ
ਅਰਬਾਹਿਗਏ॥ਹੇਝੇਮੁਤੀਧਾਹਸੇਜਾਨੀਚਲਿਗਏ॥੬੭॥ਛ
ਗੀਦਾਬੁਰੇਦਾਭਲਾਕਾਰਿਗੁਸਾਮਨਿਨਪੰਛਾਹਿ॥ਦੇਹੀਰੋਗੁ
ਲਗਈਪਲੈਸਬੁਕਿਛੁਪਾਹਿ॥੬੮॥ਛਗੀਦਾਪੰਖਪਰਪੁ
ਣਦੁਨੀਸੁਹਾਵਾਬਾਗੁ॥ਨਉਬਾਤਿਵਜੀਸੁਬਪਸਿਉਚਲ
ਣਕਾਰਿਸਾਜੁ॥੬੯॥ਛਗੀਦਾਗਤਿਕਥੂਗੀਵੰਡੀਐਸੁ
ਰਿਆਮਿਲੈਨਭਾਉ॥ਜਿਨਾਨੈਣੀਦ੍ਰਵਲੋਤਿਨਾਮਿਲ
ਣੁਕੁਆਉ॥੭੦॥ਛਗੀਦਾਸੈਜਾਨਿਆਦੁਖੁਮੁਣੁਭੁਦੁਖੁਸ
ਭਾਇਐਜਾਗਿ॥ਉਚੇਚਾੜੀਕੈਦੇਖਿਆਤਾਘਰਿਘਰਿਏਹਾ
ਗਿ॥੭੧॥ਮਃ੫
ਛਗੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮਾਇਦਿ
ਭੁਲਾਬਾਗੁ॥ਜੇਜਨਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਨਅੰਚਨਲਾਗ
੭੨॥ਮਃ੫
ਛਗੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇ
ਨਾਵਿਰਲੇਕੋਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਹਾ॥੭੩॥ਕੰਧੀਵਹ
ਣਨਛਾਹਿਤਉਥੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ਜਿਪਰਿਰਬਰਜਾਇਵਹਣੁ
ਰਿਦਾਉਰਉਂਕਰੇ॥੭੪॥ਛਗੀਦਾਭੁਖਾਸੇਤੀਦਿਹੁਗਾਇ
ਆਸੁਲਾਸੇਤੀਗਾਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾਕਪਰ
ਵਾਤਿ॥੭੫॥ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇਰੋਹੇਤਿ॥ਬੇ
ਨੋਕਪਰੁਕਿਆਕਰੇਜੇਪਾਤਾਇਰਹੈਸੁਚੇਤਿ॥੭੬॥ਛ
ਗੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਣਵੀਹਾਇਕੁਫੁਫੇਦੀਨਲਹਾ॥ਧੁਖਾਜਿ

ਉਮਾਈਹਕਾਗਣਿਤਿਨਾਮਾਪਿਰੀ॥੬॥ਛਗੀਦਾਇਹੁਤਰੁਬਉ
 ਕਣਾਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਏਕਉਤਾਕੰਨੀਉਜੇਦੇਰਹਾਕਿਤੀ
 ਗੋਪਉਤਾ॥੬॥ਛਗੀਦਾਰਬਪਜੁਗੀਪਕੀਆਮਾਖਿਅਨਈ
 ਰੰਨਿਜੋਜੇਵੰਵੈਰੀਹਜ਼ਾਸੋਉਮਰਹਥਪਵੰਨਿ॥੬॥ਛਗੀ
 ਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿਜਰੁਥੀਆਤਲੀਆਖੁੰਡਹਿਕਾਗਾਅਜੈਸੁ
 ਬੁਨਬਾਪੁਜੋਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗਾ॥੬॥ਕਾਗਾਕਰੰਗਦੁਰੰ
 ਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾਸੁਾਏਦੁਇਨੈਨਾਮਤਿਫੁਹਉਪਿਰਦੇ
 ਨਕੀਆਸਾ॥੬॥ਕਾਗਾਚੁੰਡਿਨਪਿੰਜਰਾਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾਪਿ
 ਜਿਤੁਪਿੰਜਰੈਮੇਰਾਸਪੁਬਸੈਮਾਸੁਨਤਿਦੁਖਾਹਿ॥੬॥ਛਗੀ
 ਦਾਗੋਰਨਿਮਾਣੀਸਤੁਕਰੇਨਿਘਾਰਿਆਘਾਰਿਆਉਸਰਾ
 ਮੈਥੈਆਵਣਾਮਰਣਪੁਨਾਡਰਿਆਹੁ॥੬॥ਛਾਏਨੀਲੋਇਣੀ
 ਖਾਇਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ॥ਛਗੀਦਾਲੋਕਾਆਪੋਆਪਣੀ
 ਆਪਣੀਪਈ॥੬॥ਆਪੁਸਵਾਰਹਿਮੈਮਿਲਹਿਮੈਮਿ
 ਆਸੁਖੁਹੋਇ॥ਛਗੀਦਾਜੇਤੁਮੇਰਾਹੋਇਰਹਹਿਸਬੁਜਗੁ
 ਹੋਇ॥੬॥ਕੰਢੀਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕੁਬੰਨੈਪੀਗਾਛ
 ਦਾਕਚੈਭੰਡੈਰਖੀਐਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰੁ॥੬॥ਛਗੀਦਾ
 ਲਨਿਸਖਣਗਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਿਗੋਰਾਂਸੇ
 ਮਾਣੀਆਬਹਸਨਿਰੂਹਾਂਮਲਿ॥ਆਖੀਸੇਖਾਬੰਦਗੀਚਲਤੁ
 ਜੁਕਿਕਾਲਿ॥੬॥ਛਗੀਦਾਮਉਤੈਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿ
 ਦਰੀਆਵੈਢਾਹਾਅਗੈਦੋਜਕੁਤਾਪਿਆਸੁਣੀਐਹੁਲਪੈ
 ਕਹਾਹਾਇਕਨਾਨੇਸਰੁਸੋਈਆਈਇਕਿਛਿਰਦੇਵੇਪਰਵ
 ਹਾਅਮਲਾਜਿਕੀਤਿਆਦੁਨੀਵਿਚਿਸੇਕੁਰਗਹਥੀ
 ॥੬॥ਛਗੀਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗੁਲਾਥੈਠਾਕੇਲਕਰੇ

ਕਰਕੇ ਹੰਝਨ ਆਰਿ ਤੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥ ਬਾਜ ਪਏ ਤਿ ਸੁਰ ਬਰੇ
ਕਲੰ ਵਿਸਰੀ ਆ ਜਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇ ਤੇ ਸਾਨਿ ਸੋ ਗਲੰਗ
ਬਕੀ ਅੰਗ ॥ ੯੯ ॥ ਸਿਧੇ ਤੇ ਸਣ ਦੇ ਪੁਰੀ ਚ ਲੈ ਪਾਣੀ ਅਨਿ ॥ ਆ
ਉਥੇ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਵਾਤਿ ਆਸੁ ਟੀ ਬੰਨਿ ॥ ਮਲ ਕਲ
ਉਤਜਾ ਆਵ ਸੀ ਸਭ ਦਰ ਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥ ਤਿਨ ਪਿਆਰਿ ਆ
ਬਾਣੀ ਆ ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨਿ ॥ ਵੇਖੁ ਥੰਦਾ ਚ ਲਿ ਆ ਚ ਪੁਜ
ਵਿਆਵੈ ਕੰਨਿ ॥ ਫਰੀਦਾ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀ ਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰ
ਗਾਏ ਕੰਨਿ ॥ ੧੦੦ ॥ ਫਰੀਦਾ ਪਉ ਬਾਲਿ ਹਾਗੀ ਤਿਨ ਪੰਖੀ
ਅਜੰਗ ਲਿਜਿ ਨਾਵਾ ਸੁ ॥ ਕਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਥਾਲਿ ਵਸਨਿ
ਬਨਫੇ ਤਨਿ ਪਾਸੁ ॥ ੧੦੧ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿ ਆ
ਤੁਝੇ ਤੁਝਿ ਪਾਹਿ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਫੁਰੀ ਆਹ ਹਣੁ ਕਿ ਥਾਉ
ਨਿ ॥ ੧੦੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਪਾਤਿ ਪਟੇ ਲਾਪ ਜ ਕਰੀ ਕੰਬ ਲੜੀ ਪ
ਰਿਓ ॥ ਜਿਨੀ ਵੇ ਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇ ਸਕਰੇ ਉ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕੰਧਿ
ਪਟੇ ਪਾਤਿ ਤੀ ਕੰਬ ਲੜੀ ਪਾਹਿ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰੀ ਬੈਠਿ ਅ
ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀ ਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਗ
ਥੁ ਜਿਨਾ ਵਡਿ ਆਈ ਅੰਧ ਨਿਜੇ ਬਨਿ ਆਗਾ ॥ ਖਾਲੀ ਚ ਲੇਪ
ਈ ਸਿਉ ਟਿ ਬੋਜਿ ਉਮੀ ਹਾਹੁ ॥ ੧੦੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਤਿਨ ਮੁਖ ਡਰਾ
ਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿ ਓਨ ਨਾਉ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇ ਰਿ ਆ ਅਗੈ
ਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ ੧੦੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲ ਗਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿ ਓਰਿ
ਜੀਵ ਦੜੇ ਮਾਇ ਓਹਿ ॥ ਜੇ ਤੈਰ ਬਾਵਿ ਸਾਰਿ ਅੰਗ ਬਨਾਵਿ
ਸਾਰਿ ਓਹਿ ॥ ੧੦੭ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾ ਵਲਾਵ
ਥੈ ਮੁਹਤਾ ਜੁ ॥ ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ਆਏ ਹੁ ਸਚਾ ਵੰਸਾ ਜੁ
੧੦੮ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲ

ਹਿਵਿਕਾਗੁ ਅਲਹੁ ਭਾਵੈ ਸੋਭ ਲਾਤਾਲ ਭੀ ਦਰ ਬਾਗੁ ॥ ੧੦ ॥
 ਮ: ੫ ॥ ਛਰੀ ਦਾਦੁ ਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਾਇ
 ਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਗੁ ॥ ੧੧ ॥
 ਮ: ੫ ॥ ਛਰੀ ਦਾਦਿ ਭੁਰਤਾਇ ਸੁਦਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ
 ਕਿਤੇ ਕਾਮਿ ਮਿਸਲ ਛਕੀ ਰਾਗਾ ਖੜੀ ਸੁਧਾਈ ਐ ਪੁਰਕ
 ਮਿ ॥ ੧੧੧ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰੈ ਛੁਲੜਾ ਛੁਭੀ ਪਛਾਗਤਿ
 ਜੇ ਜਾਗੀ ਨਿਲਹੰ ਨਿਸੇ ਸੀ ਈ ਕੰਨੇ ਦਾਤਿ ॥ ੧੧੨ ॥ ਦਾਤੀ ਸ
 ਬਸੰਦੀ ਆਕਿ ਆਚ ਲੈਤਿ ਸੁਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੀ ਦੇ
 ਲਹ ਨਿਹਿਕਨਾ ਸੁਤਿ ਆਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥ ੧੧੩ ॥ ਫੂਫੇ ਦੀ
 ਸੁਹਾਗ ਕੁਤ ਉਕਾਈ ਕੋਰਾਗ ਜਿਨਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨਾ
 ਕਨਹੋਰਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਬਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਣੇ ਸਬਰ ਕਾਨੀਯੋ
 ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਖਾਲ ਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਬਰ ਮੰ
 ਰਿਸਾ ਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇ ਨਿਹਿ ਨਿਜੀ ਕਿਖੁਦਾਇ ਦੇ
 ਤਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਿ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਬਰ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ਜੇਤੂ ਬੰਦਾ
 ਤੁਕਰਹਿ ॥ ਵਧਿ ਥੀ ਵਹਿ ਰਹੀ ਆਉ ਟੁਟਿ ਨ ਥੀ ਵਹਿ
 ਹੜਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਛਰੀ ਦਾਦਰ ਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੋ ਪੜੀ ਪਗੀਤਿ
 ॥ ਇਕ ਨਿਕਿਨੈ ਚਾਲੀ ਐ ਦਰ ਵੇਸਾਈ ਗੀਤਿ ॥ ੧੧੮ ॥ ਤ
 ਨੁਤ ਪੈਤ ਨੁਗਜਿ ਉਬਾਲਣੁ ਹਡ ਬਾਲਨਿ ॥ ਪੈਗੀ ਥਕ
 ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਜੇ ਮੁਖਿਰੀ ਮਿਲਨਿ ॥ ੧੧੯ ॥ ਤਨੁ ਨਤ ਪਾ
 ਤਨੁ ਗਜਿ ਉਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ ਸਿਰਿ ਪੈਗੀ ਕਿ
 ਠੇੜੇ ਆਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧੨੦ ॥ ਹਉ ਫੂਫੇ ਦੀ
 ਟਾਸ ਜਣੁ ਮੈਢੈ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਗੁਰ
 ਖਿਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ੧੨੧ ॥ ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੀ ਦਿਆ

ਗਿਆਇਆ ਚਾਉ। ਫੁਥਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁ ਜੇ ਸਿਰੁ ਤਾ ਲਿਓ ਪ
ਪਉ। ੧੨੨॥ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਵਡਹੰ ਸੁਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ॥
ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁ ਜਾਨ ਮਿਨ ਭੇਜੀ ਅੰਗੁ॥ ੧੨੩॥ ਕਿ
ਮਾਂ ਸੁਕਿਆ ਬਗੁ ਲਾਜਾ ਕਉ ਨਦ ਰਿਪੁ ਰੇ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਗਾਹੁ ਹੰ ਸੁਕ ਰੇ॥ ੧੨੪॥ ਸਰ ਵਰ ਪਾਖੀ ਰੇ
ਕੋਠਾ ਹੀ ਵਾਧ ਪਚਾਸਾ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਫੁ ਥਿਆ ਸ
ਰੇ ਤੇਰੀ ਆਸ॥ ੧੨੫॥ ਕਵਣੁ ਸੁਅਖ ਰੁਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ
ਸੁਮਣੀ ਆਮੰਤੁ॥ ਕਵਣੁ ਸੁਸੰਤੁ ਉਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਵੈ
ਕੰਤੁ॥ ੧੨੬॥ ਨਿਵਣੁ ਸੁਅਖ ਰੁਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹ ਬਾਮਣੀ
ਆਮੰਤੁ॥ ਏਕੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾ ਵਸਿਆ ਵੀ ਕੰਤੁ॥ ੧੨੭॥
ਮਤਿ ਹੋਈ ਹੋਇ ਇਆਣਾ॥ ਤਾਣਹੋ ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ॥ ਅ
ਹੋਰੈ ਆਪੁ ਵੰਡਾਏ॥ ਕਿ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਸਦਾ ਵੇ॥ ੧੨੮॥
ਇਕੁ ਠਿਕਾਨਾ ਗਾਲਾ॥ ਇਸ ਭਨਾ ਮੈਸ ਚਾਧਣੀ॥ ਹਿਆ
ਨ ਕੈ ਹੀ ਠਾਹਿ ਮਾਣਕ ਸਭਿ ਅਮੋਲ ਵੇ॥ ੧੨੯॥ ਸਭਨ
ਨਮਾਣਿਕ ਠਾਹ ਲੁਮਾ ਲਿਮਚੰਗ ਵਾ॥ ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀ ਅ
ਰੀ ਸਿਕਹਿ ਅਉ ਨ ਠਾਹੋਂ ਕਹੀ ਦਾ॥ ੧੩੦॥

ਨਧਾਨੁ ਕਵਨਾ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਐ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕ
 ਤੇਤੀ ਸਕੋ ਰਿਤਿ ਰੁਕੀ ਮਨ ਪਰੀ ਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕ
 ਦਿਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਗਾਧ ਗਾਹਿ ਓਨੀ ਜਾਇ
 ਰਿਸੁ ਬਹਾਰਿ ਓਸ ਮਾਏ ॥ ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਵਯਾਲ
 ਓਸੇ ਇਨ ਨਲ ਗੇਭ ਗਤੇ ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿ
 ਓਤੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥ ਪਾਪੁ ਭਰਾਤ ਉਦਾਤਾਰ ਪਾ
 ਉਜਾਚ ਕੁਇ ਕੁਸਰ ਨਾਗਿ ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਰੇ ਨ ਜੇਹ ਲਾਗਿ
 ਉਜਾਚੁਤ ਰਨਾਗਿ ਬਿਨਤਿ ਕਰ ਉਅਰਦਾ ਸਿਸੁ ਨਦੁ ਜੇਠਾ ਕੁ
 ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ
 ਬਾਲਿ ਓਚਰਾਗੁ ਅਧਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਾਲਿ ਉਪਰੀ ਇਕ ਨਾਮ
 ਰਮਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਰ
 ਹਮਾ ॥੬॥

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕੁ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਛੁਨਿ ਬਾਧੀ ਸਠ ਕੋਠੇ ਰੁਚੀ ਲਕੁ ਗਿਆਨੀ
 ਵਤ ਕ੍ਰਮਤ ਰਹੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ
 ॥ ਜੋ ਬਨਹੁ ਪਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੇ
 ਭਿਮਾਨੀ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਹਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀ
 ਅਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥ ਬਲ ਬੰਚ ਛਾਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵ ਪੇਖਤ
 ਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚਨਾ ਸਿਉ ਆਇਓ
 ਹਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਥਾ ਸਿਰੀ ਸਰਗ ਖਿਲੇ
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ ਸਰਨ ਮਨ ਮੋਹ ਨ ਜੋਹ
 ਪਾਪਾ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮਥਾ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕੁ

ਸਮੁਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ।। ਚਿਤ ਚੋਤਿ ਅਚੇਤ ਜਾਨਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
ਗਮ ਅਧੇ ਗਮੇ ਹਿਓ ਕਤ ਧੰਭਿ।। ਮੁਰਤ ਘਰੀਚ ਸਾਪਭਾ ਸਿਮਰਨ
ਨਾਮ ਗਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲੰਭਿ।। ਹੋਛ ਉਕਾਜੁ ਅਲਪ ਸੁਖ ਥੰਧਨ ਕੋਟਿ
ਨੰਮਕ ਹਾਦੁ ਖਰੰਭਿ।। ਸਿਖਾ ਸੰਤ ਨਾਮ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਗਮ ਗੰਗਿ ਅ
ਮਾਸਿ ਉਰੰਭਿ।। ੨। ਸੰਚ ਕਰੇਤ ਖੇਤਤ ਨਿਨਿਗ ਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ
ਵਰਿਧੀ।। ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ ਸੁਖ ਭੰਚਤ ਸੰਕਟ ਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਅਰੁ ਥੰਧ ਪਬੁਝ ਨਕੀਸ ਭਸੁਝ ਪਗੀ।। ਬਰ
ਮਾਨ ਹੋਵਤਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਨਿਤ ਆਵਤ ਨਿਕਟਿ ਬਿਖੰਮ ਜਗੀ।। ਰੇ
ਗੁਨੀ ਨਦੀ ਨਮਾਇ ਆਕ੍ਰਿਮਾ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਘਰੀ।। ਕਰੁ
ਗਾਰਿ ਲੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕਾਟਿ ਭਰੰਮ ਭਗੀ।। ੩।
ਮਨ ਮੁਸਾਥਿ ਲਾਮਾ ਹਿਗ ਬਤ ਕਰਤ ਬਕਰਤ ਮਹਾਂ ਮੁਖ ਨਾ।।
ਮਪਤ ਦੇਲੇ ਲਸੰਗ ਸੂਲਤ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਕ੍ਰਮਤ ਘੁਘ ਨਾ।। ਸੁ
ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਥੰਧ ਪਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਦਿਓ ਸੁਘ ਨਾ।।
ਬੇਰਿਓ ਬੀਜੁ ਅਹੰਮ ਮਅੰਕੁਰੁ ਬੀਤਤ ਅਭਿਧ ਕਰਤ ਅਘ ਨਾ।। ਮਿ
ਰੁਮੰਜਾ ਰਪ ਸਾਰਿ ਮੁਖੁ ਨਿਰਖਤ ਭੰਚਤ ਭੁਗਤਿ ਭੁਖ ਭੁਖ ਨਾ।।
ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਾਇਆ ਲਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁ
ਨਾ।। ੪। ਦੇਹ ਨਗੇਹ ਨੇਹ ਨਨੀਤਾ ਮਾਇਆ ਮਤ ਕਹਾਲ ਉਗਾ
ਗੁ।। ਛੜਨ ਪੜਨ ਚਉਰਨ ਚਾਵਰ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਰਿਦੈ ਨਾ ਬਿਚਾ
ਗੁ।। ਰਥਨ ਅਸੁਨ ਗਜਾ ਸਿਘਾ ਸਨਾਢਿ ਨਮਾਹਿਤਿ ਆਗਤ ਨਾ
ਸਿਧਾ ਗੁ।। ਸੁਰਨ ਬੀਰਨ ਮੀਰਨ ਖਾਨ ਮਸੰਗਿ ਨਕੋ ਉਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਨਿਰਾ ਗੁ।। ਕੋਟਨ ਓਟਨ ਕੋਸਨ ਢੋਟਾ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੇਉ ਕਰਣ
ਗੁ।। ਮਿਤਨ ਪੁਤ ਕਲੜ ਸਾਜਨ ਸਖ ਉਲਟਤ ਜਾਤ ਬਿਰਖ ਕੀ
ਭੰਗੁ।। ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਨ ਢਿਨ ਢਿਨ ਸਿਮਰਹੁ

ਅਗਮਅਪਾਰਗੁਾਸੀਪਾਤਿ ਨਾਥਸਗਣਿ ਨਾਨਕਜਨਹੇਭਗਵੰਤ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਗੁਾਪਾਪਾਨਮਾਨਦਾਨਮਗਜੇਹਨਹੀਤੁਚੀਤੁਦੇ
 ਲੇਖਾਗੀਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤਭਾਈਤਾਪੂਤੇਲੇਖਾਖੀਨਿਗੰਗੀ
 ਵਨਪਾਵਨਕੁਰਕਮਾਵਨਾਇਹਾਬਿਧਿਕਰਤਅਭੁਪਤਨਜ
 ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮਸੁਚਨੇਮਾਚੰਚਲਸੰਗਿਸਗਲਾਬਿਧਿ
 ਗੀਪਸੁਪੰਖੀਬਿਰਖਅਸਥਾਵਰਬਹੁਬਿਧਿਜੇਨਿਕੁਮਿ
 ਅਤਿਭਾਗੀਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਨਮੁਨਹੀਸਿਮਾਰਿਓਦੀਨਾਨ
 ਪ੍ਰਾਨਪਾਤਿਸਾਗੀਖਾਨਪਾਨਮੀਠਰਸਭੇਜਨਅੰਤਕੀਬਾਹੋ
 ਤਕਤਖਾਗੀਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਸੰਗਿਓਪਰੇਹੋਗਿਮਾਰਿ
 ਮਗਨਚਲੇਸਾਭਿਡਾਗੀ॥੬॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰਦਮੁਨੀ
 ਹਰਸਾਕਿਰਸਕਿਠਾਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤਾਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿਦ੍ਰੁਖੇਜੇ
 ਗੇਰਖਧਰਾਣਿਗਗਨਆਵਤਫੁਨਿਪਾਵਤਾਸਿਧਮਨੁ
 ਦੇਵਅਰੁਦਾਨਵਾਇਕੁਤਿਉਤਾਕੇਮਰਮੁਨਪਾਵਤਾਪ੍ਰਿਅ
 ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਾਰਿਜਨਤਾਕੈਦਰਸਿਸ
 ਵਤਾਪਤਿਸਾਹਿਤਿਆਗਿਆਨਕਓਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰਤ
 ਸਨਸਗਲਘਸਿਜਾਵਤਾਹੇਮਨਮੂੜਾਸਿਮਾਰਿਸੁਖਦਾਤਾ
 ਨਨਕਦਾਸਤੁਧੁਹਿਸਮਝਾਵਤਾ॥੭॥ਮਾਇਆਰੰਗਾਧਿ
 ਗਕਰਤਕੁਮਮੋਹਕੈਕੂਪਿਗੁਥਾਰਿਪਾਰਿਓਹੈਏਤਾਗੁ
 ਅਕਾਸਿਨਮਾਵਤਾਬਿਸਟਾਅਸੂਕ੍ਰਿਮਿਉਦਹੁਭਰਿਓਹੈ
 ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਬਿਧਿਅਕਓਪਰਧਨਛੀਨਿਅ
 ਆਨਿਹਰਿਓਹੈਜੇਬਨਛੀਤਿਜਗੋਗਿਗ੍ਰਸਿਓਜੇਮੁਨੀ
 ਤਨਡੰਨੁਮਿਰਤੁਮਰਿਓਹੈਅਨਿਕਜੇਨਿਸੰਕਟਨਰਕੁ
 ਚਤਸਾਸਨਦੁਖਗਗਤਿਗਰਿਓਹੈਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਗਹਿ

ਨਾਨਕ ਕਾਗਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਓਹੈ॥ ੮॥ ਗੁਣ ਸਮੂਹ
 ਲਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਪਾਸੀ॥ ਅਉਖਸ ਮੰ
 ਤੰਤ੍ਰ ਪਰਦੁ ਖਹਰਾਸਰ ਬੋਰੇ ਗਖੰਡੁ ਗੁਣ ਕਾਗੀ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ
 ਮਦ ਮਤ ਸਗਤਿ ਸਨਾਢਿ ਨਾਸਿ ਜਾਂਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ॥
 ਇਸ ਨਦਾ ਨਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲਾ ਹਿਰੈ
 ਰਧਾਗੀ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾਹਰਿ ਬੰਧ ਪਤੀ ਅਧਾਨ ਪ੍ਰਭਪ੍ਰ
 ਆਧਾਗੀ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥ ਪਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ
 ਲਿਹਾਗੀ॥ ੯॥ ਆਵਧ ਕਾਟਿ ਓਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਚਰਨ
 ਮਲ ਸੰਗਿ॥ ਦਾਵ ਨਿਬੰਧਿ ਓਨ ਜਾਤਾ ਬਿਧੇ ਮਨਦਰਸ
 ਗੀ॥ ਪਾਵ ਕਜ ਰਿਓਨ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਓਨ ਨਧੂਰਿ ਲਗਿ॥
 ਗੁਨ ਸਾਕਾ ਸਿਥੈ ਰਿਚਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥ ਪਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਰੇ ਗ
 ਰੁਖ ਅਘੋਰ ਫਿਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿ॥ ੧੦॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾ
 ਧੁਰਾਤੀ॥ ਬਿਚਰਹਾਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸ ਤਬੁ ਪੁਖ ਟੁਆ॥
 ਸਮਲਗਾਇਤੀ ਰਥ ਬੁਧ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਸੁਖ ਮਦੇ ਹਬੰਧਾਹਿ ਬ
 ਜਾ ਟੁਆ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਜਿਉ
 ਮੁਖ ਫਾਇ ਸੁਤ ਕੇਹ ਟੁਆ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੇ ਮਪਾਕਾ
 ਅਨਿਕ ਰੰਤਿ ਥਾਟਾਹਿ ਕਰਿ ਥਾ ਟੁਆ॥ ੧੧॥ ੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧

ਇਕਮ

ਨਿਪੁਰਖਾਧਿ ਆਇ ਬਰਦਾਤਾ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿ
 ਖਿਆਤਾ॥ ਤਾ ਸੁਚਰਨ ਲੇਹਿ ਟੈ ਬਸਾਵਉ॥ ਤਉ ਪਰ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ੧॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੁ

ਖਸਾਗਰਦੁਰਤੁਨਿਵਾਰਣਸਬਦਸਹੋ। ਗਾਵਹਿਗੰਥੀਚ
 ਧੀਰਮਾਤਿਸਾਗਰਜੋਗੀਜਗਮਾਧਿਆਨੁਪਰੋ। ਗਾਵਹਿ
 ਇੰਦੁਰਭਗਤਪਹਿਲਾਦਿਕਅਤਮਰਸੁਜਿਨਿਜਾ
 ਥੀਕਾਥਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਗਾਜੁਜੋਗੁ
 ਨਿਮਾਣਿਓਂ। ਆਗਾਵਹਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਾਤਿਜੋਗੇਸੁ
 ਰਿਰਸਪੁਰਨਸਰਬਕਲਾ। ਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਸਾਪਸਿ
 ਦਿਕਮੁਨਿਜਨਗਾਵਹਿਅਢਲਢਲਾ। ਗਾਵੈਗੁਣਪੈਮੁ
 ਟਲਮੰਡਲਵੈਭਗਤਿਭਾਇਰਸੁਜਾਣਿਓਂ। ਕਾਥਿਕਲਸੁਜ
 ਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਗਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓਂ। ਆਗਾਵਹਿ
 ਪਿਲਾਦਿਆਦਿਜੋਗੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਵਤਾਰਵਰੋ। ਗਾਵੈ
 ਜਮਦਗਨਿਪਰਸਰਮੇਸੁਰਕਰਕੁਠਾਹਰਘਤੇਜੁਗਰਿਓਂ
 ਉਧੈਅਕੁਗਾਥਿਦਰੁਗੁਣਗਾਵੈਸਰਬਾਤਮੁਜਿਨਿਜਾਣਿ
 ਥੀਕਾਥਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਗਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿ
 ਟਿਓਂ। ਆਗਾਵਹਿਗੁਣਬਰਨਚਾਰਿਖਟਦਰਸਨਬ੍ਰਹਮ
 ਕਸਿਮੰਥਿਗੁਨਾ। ਗਾਵੈਗੁਣਸੇਸੁਸਹਸਜਿਹਬਾਰਸ
 ਦਿਅੰਤਿਭਿਵਲਾਗਿਧੁਨਾ। ਗਾਵੈਗੁਣਮਹਾਦੇਉਬੈਰਾ
 ਜਿਨਿਧਿਆਨਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣਿਓਂ। ਕਾਥਿਕਲਸੁਜ
 ਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਗਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓਂ। ਪਾਗੁਜੋ
 ਗੁਮਾਣਿਓਥਸਿਓਨਿਰਵੈਰੁਹਿਦੰਤਰਿ। ਸਿਸਟਿਸ
 ਲਉਧਰੀਨਾਮਿਲੇਤਰਿਓਨਿਰੰਤਰਿ। ਗੁਣਗਾਵਹਿਸ
 ਕਾਦਿਆਦਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਾਹਲਾਗਿ। ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰ
 ਨਿਜਨਮੁਸਕਯਭੁਭਲੇਜਗਿ। ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਜੈਕਾਰ
 ਨਿਕਾਥਿਜਨਕਲਵਖਾਣਿਓਂ। ਹਰਿਨਾਮਰਸਿਕਨਾ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਮਾਇਓਂ ॥ ੬ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਤੇ ਮਾਇਓਂ ਛਲਿ
ਬਲਿ ਬਵਨ ਕਾਰਿਓਂ ਤੈ ਤੇ ਮਾਇਓਂ ਰਮੁ ਪ੍ਰਵੰਸੁ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਕਿਸਨ ਮੁਹਾਰਿਕੰ ਸੁ ਕਿਰਤਾਰੁ
ਜੀਉ ਗੁਸੈਣ ਕਉ ਗੁਰ ਅਭੈ ਭਗਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕ
ਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓਂ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰੂ ਜੁ ਅਭਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਇ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓਂ ॥ ੨ ॥
ਗੁਣ ਗਵੈ ਗਵਿਦਾ ਸੁ ਭਗਤੁ ਜੈ ਦੇਵ ਤਿਲੋਚਨਾ ਨਾਮ ਭਗ
ਵੰਦੀ ਹੁਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮਝੈ ਚਨਾ ਭਗਤੁ ਬੇਟਿ ਗੁਣ
ਵੈਸਹ ਜਿਅਤ ਮਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋ ਗਾਇਅ ਨਿਗੁਰ ਗਿਆ
ਨਿਥਿ ਨਾਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖ ਦੇਓ ਪ੍ਰੀਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ
ਗੁਰਮਾਰਿ ਖਿਜ ਸੁਗਾਇਓਂ ॥ ਕਾਥਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਨਾਨ ਕਹੁ
ਗੁਣਿ ਤਨ ਵਤ ਨੁ ਜਾਗਿ ਲਾਇਓਂ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੈਯਾਲਿ ਚ
ਤੇ ਨ ਗਾਇਉ ਇ ਅੰਗਮਾ ਮਹਾ ਦੇਓ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜ
ਭਿਜੰਗਮਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬਿਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬਾਕ ਗਣ ਬੀ
ਸਾਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਿਸਟਿ
ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪੰਡ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਗੁਣ ਸਮ
ਜਾਇਓਂ ॥ ਜਮੁ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਨਾਨ ਕਹੁ ਰਸਹ ਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿ
ਨਿਮਾਇਓਂ ॥ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਪੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਇਓਂ ॥ ਮਾਧਾ ਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕੁ ਵੈ ਕਹਾਇਓਂ ॥ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਬਾਲਿਕਾ ਉਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੀ ॥ ਭਰਥ ਰਿਗੁ
ਣ ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੀ ॥ ਦੂਰ ਬਾਪੁ ਗੁਰ ਉਅੰਗ ਰੈ ਗੁ
ਰੁ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓਂ ॥ ਕਾਥਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਨਾਨ ਕਹੁ ਰਘ
ਨਾਇਕਾ ਟਿਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇਓਂ ॥ ੧੦ ॥

ਸਵਲੇਮਹਲੇਦੁਜੇਕੇ ੨ ਸੋਈਪੁਰਖਪੰਨਾ
 ਤਾਕਾਹਣਕਰਤਾਰੁਕਰਣਸਮਰਥੋਸਾਤਿਗੁਰਪੰਨਾ
 ਮਸਤਕਿਤੁਮਧਰਿਓਜਿਨਿਹਥੋਤਧਰਿਓਮਸਤਕਿ
 ਥੁਸਹਜਿਅਮਿਉਵੁਠਉਢਜਿਸੁਰਿਨਰਗਣਮੁਨਿ
 ਅਅਗਾਜਿਅਰਿਓਕੰਟਕੁਕਾਉਗਰਜਿਧਵਤੁਲੀਓ
 ਜਿਪੰਚਭੂਤਏਕਘਰਿਗਾਖਿਲੇਸਮਾਜਿਜਗੁਜੀਤਓ
 ਦੁਆਰਿਖੇਲਹਿਸਪਤਸਾਰਿਰਥੁਓਨਮਨਿਲਿਵਰਾ
 ਨਿਰੰਕਾਰਿਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਧੁਰ
 ਹਣਜਗਤਗੁਰਪਰਸਿਮੁਹਾਰਿ॥੧॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਾਦਿਅੰ
 ਤਧਾਗਕਾਉਖਖਨਿਉਤਾਰਤਿਮਰਅਗਾਨਜਾਹਿਦਰ
 ਦੁਆਗਾਓਇਜੁਸੇਵਹਿਸਬਦੁਸਾਰੁਗਾਖਜੀਬਿਖਮਕ
 ਤੇਨਰਭਵਉਤਾਰਕੀਏਨਿਰਭਾਰਾਸਤਸੰਗਤਿਸਹਜਸ
 ਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿਨਿਮਾਗੀਭੂਤਸਦੀਵਪਰਮਾਪਿਆਰਿ
 ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਧੁਰਲਹਣਜਗਤ
 ਗੁਰਪਰਸਿਮੁਹਾਰਿ॥੨॥ਤੈਤਉਦ੍ਰਿੜਿਓਨਾਮੁਅਪਰੁਧਿ
 ਲਜਾਸੁਬਿਥਾਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਜਨਜੀਅਕੋਅਪਰੁ
 ਤੁੰਤਾਜਨਿਕਗਜਾਅਉਤਾਰੁਸਬਦੁਸੰਸਾਰਿਸਾਰੁਗਹਿਜ
 ਗਤਜਲਪਦਮਬੀਚਾਰਾਕਾਲਿਪਤਰੁਰੇਗਬੀਦਾਰੁਸੰਸ
 ਰਤਾਪਨਿਵਾਰੁਅਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤੇਰੈਏਕਲਿਵਤਾਰਾਕਹੁ
 ਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਧੁਰਲਹਣਜਗਤਗੁਰ
 ਪਰਸਿਮੁਹਾਰਿ॥੩॥ਤੈਤਾਰੁਦਗਥਿਪਾਰਿਓਮਾਨੁਸੋਵਿਅਗੁਰੁ
 ਹਵਾਰੁਸਾਧਿਅਜਗਰੁਜਿਨਿਕੀਅਉਨਮਾਨੁਹਰਿਹਰਿਦਰਸ

ਨਾਅਤਮਵੰਤਗਿਆਨਜਾਣੀਅਅਕਲਗਤਿਗੁਰਪਰਵਾਨ
ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਾਟਿਅਚਲਠਾਣਾਬਿਮਲਬੁਧਿਸੁਥਾਨਾਪ
ਗਿਸੀਲਸਨਾਹੁਸਕਤਿਬਿਦਾਗਿਆਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲ
ਹਾਰਸਪਤਰੀਪਮਧੁਰਲਹਣਾਜਗਤਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਹ
ਗਿਆਦ੍ਰਿਸਾਟਿਪਰਤਤਮਹਰਨਦਹਨਅਘਪਾਪਪ੍ਰਨਸਨਾ
ਬੁਧਰਸੁਰਬਲਵੰਤਕਾਮਅਹੁਕ੍ਰੋਧਾਬਿਨਾਸਨਾਲੇਭਮੇ
ਵਸਿਕਰਣਸਰਣਜਾਚਿਕਪਤਿਪਾਲਣਾਅਤਮਰ
ਸੰਗ੍ਰਹਣਕਹਣਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਲਣਾਸਤਿਗੁਰੁਕਲ
ਸਤਿਗੁਰੁਤਿਲਕੁਸਤਿਲਾਗੈਸੇਪੈਤਰੈਗੁਰੁਜਗਤਠਿ
ਠਸੀਹਅੰਗਰਓਹਾਜੁਜੇਗੁਲਹਣਾਕਰੈ॥੫॥ਸਦਾਅ
ਕਲਾਕਿਵਹੈਕਰਨਸਿਉਇਛਾਚਾਹਯਾਦੁਮਸਪੁਰ
ਜਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸੁਾਬਿਮਲਬੀਚਾਹਯਾਇਹੈਤਤੁਜਾ
ਵਿਓਸਰਬਗਤਿਅਲਖੁਬਿਡਾਣੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸਿਚਿ
ਕਿਰਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਬਾਣੀ॥ਗੁਰਗਮਿਪਮਾਣੁਤੈਪਾ
ਇਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗ੍ਰਾਹਜਿਲਯੋ॥ਹਰਿਪਰਸਿਓਕਲਸ
ਮੁਲਵੈਜਨਦਰਸਨੁਲਹਣੇਭਯੋ॥੬॥ਮਾਨਿਬਿਸਾਸੁਪ
ਇਓਗਹਰਿਗਹੁਹਦਰਬਿਦ੍ਰੀਓਗਰਲਨਾਸੁਤਨਿਨਠ
ਯੋਅਮਿਉਅੰਤਰਗਤਿਪ੍ਰੀਓਗਰਿਦਿਬਿਗਾਸੁਜਾਗਿਓ
ਅਲਖਿਕਲਧਰੀਜੁਗੰਤਾਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਸਮਧਿ
ਗਵਿਓਸਾਮਾਨਿਨਿਰੰਤਰਿ॥ਉਦਰਉਚਿਤਦਾਰਿਦਹ
ਨਾਪਿਖੰਤਿਹਕਲਮਲਤਸਨਾਸਦਰੀਗਿਸਹਜਿਕ
ਉਉਚਰੈਜਸੁਜੰਪਉਲਹਣੇਰਸਨਾ॥੭॥ਨਮੁਅਵਥਧੁ
ਨਮੁਆਧੁਅਰੁਨਮੁਸਮਾਧਿਸੁਖੁਸਦਾਨਾਮਨੀਸਾਦੁਸੇਹੈ

॥ ਗੰਗਿ ਰਤ ਉਨਾ ਮਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਗਰ ਬੈਠੈ ॥ ਨਾਮੁ
 ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਗਵਿਲੇ ॥ ਦਰਸਾਨਿ
 ਪਗਸਿ ਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠ ਸਾਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਪਾਸੁ ਚੁਤੀ ਗੁਰੂ
 ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਦਾ ਭਾਖੰਤੁ ਸੋ ਪੈ ॥
 ਚੁਪਾਇਓ ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੈਠੈ ॥ ਜਿਸੁ
 ਚੁਸੰਜ ਮੁਵਰਤੁ ਸਚੁ ਕਾ ਬਿਜਨ ਕਾ ਲਵਖਾਣਾ ॥ ਦਰਸਾਨਿ
 ਪਗਸਿ ਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਮਿਅਦਿ
 ਸਾਟਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਘਾ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲਾ ॥ ਕਾਮ ਹੋਏ
 ਰੁਲੇ ਭੋਜਨ ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲਾ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ
 ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰ ਹਥੈ ਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਨ ਵਨਿ ਧਿ ਦਰੀ ਅਉ ਜਨਮ ਹਰੈ
 ਲਖ ਪੈਵੈ ॥ ਸੁਕੁ ਪੁਟਲ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾ
 ॥ ਦਰਸਾਨਿ ਪਗਸਿ ਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਕੇ ੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵ ਰਿਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾਇ ਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛ ਭੁਸੰਸਾਗੇ ॥ ਜਿ
 ਭਗਤ ਭਵਜ ਲਤਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤਿਨੁ ਨਿ
 ਰਸਿ ਕੁ ਨ ਨ ਕੁਲ ਹਣਾ ॥ ਥਾਪਿਓ ਜਨ ਸ੍ਵਾਸਿ ਪੀ ॥ ਕਵਿ ਜਨ ਕਾ
 ਸ੍ਵਾਸੁ ਪੀ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰ ਦਾਸ ॥ ਬਿਸੁੰਗੀ ਯਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਗਵਿ
 ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰ ਸਾਖਤਰੇ ॥ ਵਰਮਣ ਲਸਰਾ ॥ ਉਤਰਦਿ
 ਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸੁ ਮਿਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪ ਬਿਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਸਾਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯ ॥ ਉਉਲਟਿ ਗੰਗਾ ਪਸੁ ਮਿਧਰੀ ਆ ॥
 ਈਨਾਮੁ ਅਛ ਭਗਤ ਹਰ ਵਰਣੁ ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਅਰੁ ਕਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸ
ਧਿਰਗਾ ਸਿਮਰਹਿ ਨ ਖੜ ਅਵਰ ਪੂਮੰਡਲ ਨਰ ਦਾਇ ਪ੍ਰਹਿ
ਦਿਵਰਾ ਸਸੀ ਅਰੁ ਅਰੁ ਸੁਰ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੇ ਲੋਕੇ ਅ
ਜਿਨਿ ਉਪਰਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਅਢ ਭਗਤ ਹਰ ਵਤਾਰਨੁ ਅ
ਰਦਾ ਸਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਨਵਨ
ਕਿੰਨ ਜਨੁ ਸਿਵ ਸਨ ਕਾਦਿ ਸਮੁਧਾਰਿਆ ਚਵਰਾ ਸੀਹ ਸਿਧ
ਧਾਜਿ ਤੁਹਾ ਤੇ ਅੰਬਰੀ ਕਭ ਵਜ ਲੁਤਾਰਿਆ ਉਧਉ ਅਕੁ
ਉਢੇ ਚਨੁ ਨਾਮਾ ਕਲਿਕ ਬੀਰ ਕਿਲਾਵਿ ਖਹਾਰਿਆ ਸੇ
ਈ ਨਾਮੁ ਅਢ ਭਗਤ ਹਰ ਵਤਾਰਨੁ ਅਮਰਦਾ ਸਗੁਰ ਕਉ
ਫੁਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਤੇਤੀ ਸਾਧਿ ਅਵਹਿ ਜਤੀ
ਰਪੀ ਸੁਰਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇ ਵਪਿਤਾ ਮ
ਚਰਣ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੁ ਗੰਭੀਰ
ਗੁਰੁ ਅਮਰਿ ਸਤ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੀਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਅਢ
ਭਗਤ ਹਰ ਵਤਾਰਨੁ ਅਮਰਦਾ ਸਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ੪ ॥
ਨਾਮ ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ਕਿਗਣਿ ਰਵਿ ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਹਾ ਉਤ
ਰਿਦਾ ਖਿਣਿ ਪ੍ਰਾਬਿਦੇ ਸਿਧ ਸੁਮਿਜ ਸੁਭਾ ਖਹਾ ਜਨਮੁ ਤਇ
ਪੁਸਕਯ ਖੁਜਿ ਤੁ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ਸੁਰਿ ਨਰਗ
ਯਗ ਪ੍ਰਬਾਢਿ ਅਦਰਸਨ ਅਸਾਸੈ ਭਲ ਉਪਸਿਧੁ ਤੇਜੋਤ
ਕਿਯੋ ਜੋੜਿ ਕਰ ਪ੍ਰਾਇਓ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਭਵਜ ਲਹਰਣੁ
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾ ਸਤੈ ਪ੍ਰਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀ
ਸ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨਰ ਨਾਮਿ ਖੰਡ ਪ੍ਰਾਰੇ ਜਹਨਮੁ ਸਮ
ਧਿਓ ਰਖੁ ਸੇਗੁ ਸਮਕਰਿ ਸਹਾਰੇ ਨਾਮੁ ^{ਭੁਤ ਮੰਤ੍ਰ} ਸਰਮਣਿ ਸਰਬ ਮੈ
ਭਗਤ ਹਰੇ ਲਿਵ ਪਾਰਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਅਮਰ ਗੁਰਤੁ

ਸਿਦੀਓਕਰਤਾਰਿ॥੬॥ਸਤਿਸੁਰਉਸੀਲਿਬਲਵੰਤਸਤੁ
 ਸੰਗਤਿਸਘਨਗੁਰੁਅਮਤਿਨਿਰਵੈਹਿਲੀਣਾ॥ਜਿਸੁਪੀਰਜੁਪੁ
 ਰਿਧਵਲੁਪੁਜਸੋਤਿਥੈਕੁੰਠਬੀਣਾ॥ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਅ
 ਜਿਹਕਰਤਾਰਹਸੰਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਓ
 ਮਰਿਗੁਰਿਕੀਤਉਜੋਗੁ॥੭॥ਨਮੁਨਵਣੁਨਮੁਰਸਖਾਣੁਅਰੁ
 ਜਨੁਨਮਰਸੁਸਦਾਰਾਇਮੁਖਿਮਿਸੁਬਾਣੀ॥ਪੰਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
 ਵਿਓਜਿਸੁਪਸਾਇਗਤਿਅਗਮਜਾਣੀ॥ਕੁਲਸੰਬੂਧਸਮੁਪ
 ਰੇਪਾਯਓਨਮਨਿਵਾਸੁ॥ਸਕਯਥੁਜਨਮੁਕਲੁਚਰੈਗੁਰੁ
 ਪੁਰਸਿਓਅਮਰਪੁਗਾਸੁ॥੮॥ਬਾਰਿਜੁਕਾਰਿਚਾਰਿਏ
 ਧਿਸਨਮੁਖਮੁਖੁਜੋਵੈ॥ਗਿਧਿਬਸੈਬੰਵੰਗਿਜੁਤੀਨਿ
 ਕੰਤਰਸੋਜੋ॥ਰਿਦੈਬਸੈਅਕਹੀਉਸੋਇਰਸੁਤਿਨੀਜ
 ਤਉ॥ਮੁਖਪੁਭਗਤਿਉਚਰੈਅਮਰੁਗੁਰੁਇਤੁਰੰਗਿਰ
 ਤਉ॥ਸਸਤਕਿਨੀਸਾਣੁਸਚਉਕਰਮੁਕਯਜੋਭਿਕ
 ਧਾਇਅਉ॥ਪੁਰਸਿਅਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਰ
 ਇਛਤਿਨਿਪਾਇਅਉ॥੯॥ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਥਚ
 ਰਣਗੁਰਅਮਰਪਵਲਿਰਣਾ॥੧੦॥ਥਤਪਰਸਕਯਥਚ
 ਲਗਹਿਗੁਰਅਮਰਪਯ॥ਜੀਧਤਪਰਸਕਯਥਜੀਧ
 ਰਅਮਰੁਭਾਣਿਜੋ॥ਨੈਣਤਪਰਸਕਯਥਨਯਣਿਗੁਰੁ
 ਮਰੁਪਿਖਿਜੋ॥ਸੁਵਣਤਪਰਸਕਯਥਸੁਵਣਿਗੁਰੁ
 ਮਰੁਸੁਣਿਜੋ॥ਸਕਯਥਸੁਹੀਉਜਿਤੁਹੀਅਬਸੈਗੁਰੁ
 ਮਰਦਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤਾ॥ਸਕਯਥਸੁਸਿਰੁਜਾਣੁ
 ਭਣੈਜੁਸਿਰੁਨਿਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤ॥੧੧॥੧੦॥ਤਿਨਰਦੁ
 ਨਪਕੁਖਤਿਨਰਨਿਧਨਨਹੁਕਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੋਕੁਨ

ਪੂਐਤਿਨਰਸੇਅੰਤੁਨਲਪੀਅਹਿ।।ਤਿਨਰਸੇਵਨਪੁਕਰਹਿ
ਤਿਨਰਸਯਸਹਸਸਮਪਹਿ।।ਤਿਨਰਦੁਲੀਚੈਬਹਹਿ।।ਤਿ
ਨਰਉਥਾਪਿਥਿਥਪਹਿ।।ਸੁਖਲਹਹਿ।।ਤਿਨਰਸੰਸਾਰਮਹਿ
ਅਭੈਪਟੁਰਿਪਸਾਧਿਤਿ।।ਸਕਯਥਾਤਿਨਰਜਾਲਪੁਰ
ਣੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਜਿਹ।।੨॥੧੧॥ਤੈਪਛਿਅ
ਉਂਕਿਕੁਕਗਿਰਿਕੁਪਛਾਣਿਓਨਯਾਣਿਬਯਾਣਿਮੁਹਿ
^{ਉਂਕਿਮਨਿਪੁਰਿਅਭੈ}
ਉਂਕਿਉਂਕੁਦੁਪੁਠਾਇਨਜਾਣਿਓਸੁਪਨਿਉਕੁਪਰਤਖਿ
ਉਂਕਿਉਂਕਸਮਹਿਲੀਣਓ।।ਤੀਸਉਕੁਅਰੁਪੰਜਿਸਿਧਪੈਤੀ
ਸਨਖੀਣਓ।।ਉਕੁਪੁਜਿਲਾਖੁਲਖੁਪੁਅਲਖੁਹੈਉਕੁਉ
ਕੁਕਗਿਵਗਨਿਅਉ।।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਜਾਲਪੁਰਣੇਤੂਉ
ਕੁਲ੍ਯਾਹਿਉਕੁਮੰਨਿਅਉ।।੩॥੧੨॥ਜਿਮਤਿਗਾਹੀਜੈ
ਰੇਵਿਜਿਮਤਿਨਸੈਸੰਮਾਣੀ।।ਜਿਮਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਚਿ
ਤਿਭਗਤਕੰਬੀਰਹਿਜਾਣੀ।।ਗੁਕਮੰਗਦਕਰਤੂਤਿ
ਗਮੁਜੰਪਪੁਨਿਤਭਾਈ।।ਅੰਮਗੀਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸਗਦਿ
ਗਬਿਦਗਤਿਪਾਈ।।ਤੈਲੋਕੁਕੋਪੁਤਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿ
ਜਲਜਾਣੀਜੁਗਤਿ।।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਭਗਤੁਪੈਦੇ
ਖਿਦਰਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ।।੪॥੧੩॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪ
ਰਸੀਐਪੁਹਮਿਪਾਤਿਕਥਿਨਾਸਹਿ।।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪ
ਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਾਸਾਸਹਿ।।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪਰ
ਸੀਐਧਿਅਨੁਲਪੀਐਪਉਮੁਕਿਹਿ।।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁ
ਪਰਸੀਐਅਕੁਉਲਭੈਗਉਚੁਕਹਿ।।ਉਕੁਥਿਨਿਦੁਗ
ਣਜੁਤਉਹਹੈਜਾਸੁਮੰਤ੍ਰਿਮਾਨਵਹਿਲਾਹਿ।।ਜਾਲਪਾਪਦਾ
ਰਥਉਤ੍ਰੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਤ੍ਰਿਠੈਮਿਲਾਹਿ।।੫॥੧੪॥

ਸਚੁ ਨ ਮੁਕਰਤਾ ਹੁਸਾਇ ਤੁਨਾ ਨਾ ਕਿ ਸੰਗਾ ਹਿਅਉ। ਤੁ
 ਅੰਗਦੁਲਹਣਾ ਪ੍ਰਗਟਿਤਾ ਸੁਚਰਣਹਾਲਿ ਵਰਹਿਅਉ।
 ਤਿਤੁ ਕੁਲਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਅਸਾਨਿ ਵਾਸੁ ਤਾਸੁ ਗੁਲ
 ਵਣਵਖਾਣਉ। ਜੋਗੁਣ ਅਲਖ ਅਗੰਮਾ ਤਿਨਹੁਣ
 ਤੁਨ ਜਾਣਉ। ਬੋਹਿਥਉ ਬਿਧਾ ਤੈਨਿਰ ਮਯੋ ਸਭ ਸੰਗ
 ਕੁਲਉ ਪਰਣਾ। ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਹੈ ਤਾਹਿ ਤ
 ਤੁਅਪਾਸਹਣਾ॥੧॥੧੫॥ ਆਪਿਨਾ ਗਾਇਨੁ ਕਲਾ ਪਾਰਿ
 ਗਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ। ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਜੋ ਤਿਜਗ
 ਡਲਿਕਰਯਉ। ਜਹ ਕਹਤਹੁ ਤਹ ਪੂਰੁ ਸਥਦੁ ਦੀਪਕ
 ਦੀਪਕਉ। ਜਿਹ ਸਿਖਹੁ ਸੰਗੁ ਹਿਓ ਤਿਤੁ ਹਰਿਚਰਣ
 ਲਾਯਉ। ਨਨਕ ਕੁਲਿਨਿ ਮਯੁ ਅਵਤਰਿਉ ਅੰਗਦ
 ਹਣੇ ਸਾਂਗੀਹੁ ਆਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਜਨਮ
 ਜਨਮ ਪਾਸਹਣਿ ਤੁਆ॥੨॥੧੬॥ ਜਪੁਤਪੁਸਤੁ ਸੰਤੋਖ
 ਖਿਦਰ ਸਨੁਗੁਰ ਸਿਖਹਾ ਸਹਣਿ ਪ੍ਰਗਹਿ ਤੇਉ ਬਰਹਿ
 ਤਿਜਮ ਪੁਰਕੀਲਿਖਾਹਾ। ਭਗਤਿ ਭਾਇਓ ਭਗਪੁਰਿ
 ਉਚਰੈ ਕਰਤਾਰੈ। ਗੁਰਗਉਹਰੁ ਦਰੀਆਉ ਪਲਕ ਭੁਭੰ
 ਹਤਾਰੈ। ਨਨਕ ਕੁਲਿਨਿ ਮਯੁ ਅਵਤਰਿਉ ਗੁਣਕਰਤਾਰੈ
 ਉਚਰੈ। ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਅਉ ਤਿਨ ਦੁਖਦ
 ਦੁਪਹਰਿ ਪਰੈ॥੩॥੧੭॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ
 ਹਉ ਪੁਰਕਹਿ ਭਿਨ ਸਕਉ। ਸਰਬ ਚਿੰਤਤੁ ਦੁਪਾਸਿ ਸਾ
 ਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ। ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਤਉ ਕਰ
 ਸਾਹਿਬ ਕੀਸੇਵਾ। ਜਬਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਭਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤ
 ਮਾਖਿ ਸੇਵਾ। ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ਜੋ ਭੁਗਮਾਵਹਿ

ਜੇਕਰਉ।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕਾਰਣਕਰਣਜਿਵਤੁਰਾਖਹਿਤਿ
 ਵਰਹਉ॥੧॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਰੁਪਿਆਨੁਤਤਸਿਉਤਤੁ
 ਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਸਚਿਸਚੁਜਾਣੀਐਇਕਾਚੇਤਹਾਲਿਵਲਾਵੈ
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿਕਰੋਪਵਣੁਉਡਤਨਧਾਵੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਕੈਵਸੈਦੇਸਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਬੀਚਾਰੁਪਾਵੈ॥ਕਾਲਿਮਾਹਿਰੁਪੁ
 ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੇਜਾਣੈਜਿਨਿਕਿਢੁਕੀਅਉ।ਗੁਰਮਿਲਿਉ
 ਸੋਇਭਿਖਾਕਹੈਸਹਜੇਗੰਗਿਦਰਸਨੁਦੀਓ॥੧॥੧੮॥ਗਹਿਓ
 ਸੰਤਹਉਟੋਲਿਸਾਧਥਪੁਤੇਰੇਡਿਠੇ॥ਸੰਨਿਆਸੀਤਪਸੀਅ
 ਹਮੁਖਪੁਦੇਪੰਡਿਤਮਿਠੇ॥ਬਰਸੁਦੇਕੁਹਉਠਿਰਿਓਕਿਨੈ
 ਨਹੁਪਰਚਉਲਾਯਉ॥ਕਹਤਿਅਹਕਲੀ ਸੁਣੀਹਹਤ
 ਕੇਖੁਸੀਨਅਯਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਢੋਡਿਦੁਜੈਲਗੇਤਿਨਕੇਹੁ
 ਟਹਉਕਿਅਕਹਉ॥ਗੁਰਦਾਇਮਿਲਾਯਉਭਿਖਿਆ
 ਜਿਵਤੁਰਾਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੨॥੨੦॥ ॥ਪਹਿ
 ਰਿਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਗਿਆਨਿਐਅਸਦਿਚੜ੍ਹਿਅਉ॥ਧੰਮਪ
 ਨਖੁਕਰਗਹਿਓਭਿਗਤਸੀਲਹਸਰਿਲੜਿਅਉ॥ਭੈਨਿਰਭ
 ਉਹਰਿਅਟਲੁਮਨਿਸਥਾਦਿਗੁਰਨੇਜੁਗਡਿਓ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋ
 ਭੋਮਹਅਪਤੁਪੰਚਦੁਤਾਥਿਖੰਡਿਓ॥ਭਲਉਭੂਹਾਲੁਤੇਜੋਤ
 ਨਾਨਿਪਤਿਨਾਥੁਨਾਨਕਥਰਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਸਚੁਸਲਾ
 ਗਣਿਤੈਦਲੁਜਿਤਉਇਵਚੁਪੁਕਰਿ॥੧॥੨੧॥ਘਨਹਰਬੁ
 ਦਥਸੁਅਰੋਮਾਵਲਿਕੁਸਮਥਸੰਤਗਨੰਤਨਆਵੈ॥ਗਵਿਸ
 ਸਿਕਿਗਣਿਉਦਰਸਾਰਗਕੇਗੰਗਤਰੰਗਅੰਤੁਕੋਪਾਵੈ॥ਗੁ
 ਰੁਪਿਆਨੁਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰਕੇਕਾਥਿਜਨਕਲਉਨ
 ਹਜੋਗਾਵੈ॥ਭਲੇਅਮਰਦਾਸਗੁਣਤੇਰੇਤੇਰੀਉਪਮਾਤੇਹਿ

ਭਿਖੇਕੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ੪

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ
 ਏਸ ਦਰਗਾਹੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਿ ਜਨ ਹਕੀਮਾ ॥ ਸਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਦੁ ॥
 ॥ ਅਭਿਨਾਸੀ ਅਭਿਗਤੁ ਧਿਆਯਾ ॥ ਉਤਿ ਸੁਭੇਟੇ ਦਾਰਿਦ੍ਰ
 ਚੰਪੈ ॥ ਕਲਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥ ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮ
 ਲ ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ॥ ਅਮਿਅਨ ਮੁਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥
 ਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਥ ਦਰਸੁ ਪਾਇ ॥ ਅਨਮੁ ਨਿਰੰਜ
 ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗਾਇਕੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਪਕੁ ॥
 ਹਕੁ ਤਤਸਮਤ ਸਰੋ ॥ ਕਾਥਿ ਕਲਠ ਕੁਰਹਰ ਦਾਸ ਤਨੇ ॥
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥ ੧ ॥ ਫੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅਨ
 ਪਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦ ਭਰਿ ॥ ਆਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਮਨਿ
 ਮਜਨੁ ਪੁਥਾ ਜਿਨਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ॥ ਆਤਿ ਨਭ ਉਨਿ ਵਾਰਿ ॥
 ਨਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸਥ ਦਮਾੜ ਤੇ ॥ ਉਧਰ ਪਰੇ ॥ ਕਾਥਿ ਕਲਠ
 ਕੁਰਹਰ ਦਾਸ ਤਨੇ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਤਿ ਗੁੜ ਬਿਮਲ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ॥ ਆਤਮੁ ਰੰਗਿ
 ਲੁਲੁਭ ਯਾ ॥ ਜਾਗੁ ਮਨੁ ਕਵਲੁ ॥ ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸੁ ॥ ਅੰਭੈ
 ਨਿਰੰਜਨੁ ॥ ਘਰਹਿ ਲਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਯਾ ਲਿਹਿ ਨਾਮੁ

ਦਿੜਾਯਾਤਿ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸਿ ਪੰਚ ਕਰੇਗਾ ਕਵਿ ਕਲਠਕੁ
ਗੁਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਸਰਅਭਰਭਰੇ ॥ ੩॥ ਅਨ
ਭਉਭਿਨਮਾਨਿ ਅਕਲਾਲਿ ਵਲਾਗੀ ਪਾਹੁ ਭੋਟਿ ਅਸਹਜ
ਘੋਗਾਸਤਿ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤਿ ਭ
ਵਿਭੰਡਾਰਭਰੇ ॥ ਮੋਟਿ ਅਜਨਮੰਤੁ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ਚਿਤੁ
ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲਠਕੁ ਗੁਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ
ਮਦਾਸ ਸਰਅਭਰਭਰੇ ॥ ੪॥ ਅਭਰਭਰੇ ਪਾਯਓ ਅਪਾਰੁ ਰਿ
ਦਅੰਤ ਰਿਧਾਰਿਓ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਅਤਮ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀ
ਚਾਰਿਓ ॥ ਸਦਾ ਚਾਇਹਾਰਿ ਚਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਪੇ ਜਾਣਿ
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥ ਨਨਕ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗਦ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਓ
॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਕਲੁ ਚਰੈ ਤੈਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥ ੫॥
ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ਵਰਿ ਥੈ ਅਮਿਅਰ ਸੁਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਤਿ
ਉਪਜੈ ਦਰਤੁ ਦੁਰਤਾਰਿ ਨ ਸੈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਅਉ ਦਿਤੁ
ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਨਹੁ ਟੈ ॥ ਸੰਜਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੀਲ ਸੰਨਹੁ ਮਛੁਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬਿਧਨੈ ਸਿਰਿ ਉਜਗਿ ਜਸਤੁ ਰੁਬਜਾ
ਇਅਉ ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਕਲੁ ਚਰੈ ਤੈਅਭੈ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾ
ਇਅਉ ॥ ੬॥ ਜਗੁ ਜਿਤ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਮਨਿ ਏਕੁ
ਧਿਆਯਉ ॥ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨਿ ਨ
ਮੁਦਿੜਾਯਉ ॥ ਨਵਨਿਧਿ ਨਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਤ
ਕੀਦਾ ਸੀ ॥ ਸਹਜ ਸਰੇ ਵਰੁ ਮਿਲਿਓ ਪੁਰਖੁ ਭੋਟਿਓ ਅਭਿ
ਨਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਲੇ ਭਗਤ ਜਿਤੁ ਲਾਗਿ ਤਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਨ ਮੁਦਿ
ੜਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਕਲੁ ਚਰੈ ਤੈਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ

ਪਾਇਅਉ॥ ਪ੍ਰੋਮਭਗਤਿ ਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ ਨਪੁਕਨਿ
ਸਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁ ਅਥਾਹੁ ਅਮਿਅ ਧਾਰਹ ਸੁਗੁਣੈ ॥ ਅਮਿ
ਮਾਤਾ ਸੰਤੋ ਖੁਪਿਤਾ ਸਹਿ ਸਹਜ ਸਮਾਯ ਉ॥ ਅਜੇ ਨੀ ਸੰਭਵਿ
ਅਉਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤਾਰਾਯ ਉ॥ ਅਥਿਗਤ ਅਗੋ
ਰ ਅਪਰਪਰੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸ ਬਦੁ ਵਸਾਇ ਅਉ॥ ਗੁਰਗਾਮ
ਸਕਲੁ ਚਰੈ ਤੈ ਜਗਤ ਉ ਧਾਰਣੁ ਪਾਇਅਉ॥ ਜਗਤ ਉ
ਰਣੁ ਨਵਨਿ ਪਾਨੁ ਭਗਤ ਹਭ ਵਤਾਰਣਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁਝ
ਨਾਮੁ ਬਿਸੁਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣਾ॥ ਸਹਜ ਤਰੇ ਵਰ ਛਲਿਖੈ
ਅਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲ ਲਾਗੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਅਚਿਪਾ
ਤੇ ਜਨ ਬਡ ਭਾਗੇ॥ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨਿ
ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ॥ ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸਕਲੁ ਚਰੈ ਤੈ ਸ
ਦ ਨੀ ਸਨੁ ਬਜਾਇਉ॥ ੮੮॥ ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਹਜੁ ਚਾਵੁ ਦਸ
ਤੇ ਪੁਸ਼ਟਾਇ ਚਉ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੋਪੈ॥ ਗੁਰਸਬਦਿ
ਮਾਚਹਿ ਓਨ ਮੁਟੇ ਕਸੰਗਾ ਦਿਥੈ ਪੈ॥ ਅਜੇ ਨੀ ਉਭਲੁ ਅ
ਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸਕਲੁ ਚਰੈ ਤੈ ਅ
ਹਜ ਸਰੋਵਰਿ ਬਾਸੁ॥ ੯੦॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ
ਵਜਲੁ ਤਾਰੈ॥ ਪਰਚਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗੁਰ ਪਾਇਅਉ ਤਿਨ ਸ
ਯ ਥਉ ਜਨ ਮੁਜਾਗਿ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਸਗਣਿ ਭਜੁ ਕਲਕਥਿ
ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਗੁਰੁ ਲਾਗਿ॥ ੯੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੋਮਤ
ਇਆ ਜੁਗਤੁ ਸਸਮਾਣੇ॥ ਅਨਭਉ ਨੇਜਾ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਜਿਤ
ਭਗਤ ਅਘਾਣੇ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ
ਗਿਸਮਾਣੇ॥ ਇਹੁ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸਤੁ ਮਹੁ ਸੁਜਾਣੇ

ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ
ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਦੁਰਦੁ
ਹੰਤ ਰਿਨਾਸੈ॥ ਗੁਰੁ
ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ
ਮਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿ
ਵਰੈ॥

॥१२॥ ਜਨ ਕੁ ਸੋਇ ਜਿ ਨਿਜਾਇਆ ਉਨ ਮਨਿ ਰਖੁ ਧਰਿਆ ॥
ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਖੁਸਮਾਚਰੇ ਅਭਰਾਸਹੁ ਭਰਿਆ ਅਕਥਕਥਾਅ
ਮਹਾਪੁਰੀਜਿ ਸੁਦੇਇ ਸੁਪਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਜਨ ਕਹਾ ਜੁ ਗੁਰਗਮਦਾ
ਸਤੁ ਝੁਪੀ ਬਾਇਆਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ ਏਕਲਿਵ
ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਤਾ
ਰਣਤਰਣ ਪਿਨਮਾੜ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰੈ ਸਬਦੁ ਰਿਦਬੀ
ਚਾਰੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਭੈ ਜੀਉ ॥ ਜੀਅਨ ਸਭ ਨਦਾ ਤਾ ਅਗਮਗਾ
ਨਾ ਬਿਖਾਤਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਪਲਕਨ ਸੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਜਾਕ
ਉਦੇਖਤ ਦਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸੋਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਨਿ ਦੁ
ਗਮਤਿ ਮੈਥੋਧੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ ਏਕਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ
ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ਧਰ
ਮਕਰਮਾਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਧਸਾਧਮੁ ਨਿ
ਜਨ ਸੁਰਿ ਨਰ ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਏਕਲਿਵ ਣਾਈਐ ॥ ਭੁਨਿ
ਜਾਨੈ ਕੋਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਥਕਥਾਨਹਾਰੁ
ਤੁਝਹਿ ਭੁਝਾਈਐ ॥ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰ ਢੁਟਪੁ ਜੂਨੀ ਸੰਘਾਰ
ਜਮਕੋ ਨਡੰਡ ਕਾਲ ਗੁਰਮਾਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਮੁਗਧ ਬੀ
ਚਾਰੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਾਨ ਪਰਮਕਰਮ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ ॥
੨ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਬਲਿ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਗ
ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸਰੇਉ ਏਕਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸ
ਹੁ ਜੁਗਜੋਰਿ ਕਗਾ ॥ ਭੁਨਿ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਜਾਨੁ ਅਨਤ ਦੁਜਾਨਾ
ਨਾਮੁ ਸੋ ਅਪਾਰੁ ਸਾਰੁ ਦੀਨੋ ਗੁਰਿ ਰਿਦਧਗਾਨ ਲਕਾਇ ਪਾ
ਰਸ ਪਰਸਕਚ ਕੰਚਨਾਦੁ ਇਚੰਦਨਾ ਸੁਬਾਸੁ ਜਾਸੁ ਸਿਮਰਤ
ਅਨਤਗ ॥ ਜਾਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਨਿਵਾਰੈ ਜੀਹਉ

ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਓ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਗ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰੂ
 ਜੋਗਤ ਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰਗਾਮ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦ੍ਰ
 ਗਤ ਭਯਉ ਅਨੰਦ ਤਾਰਨ ਮਨੁ ਖਜਨ ਕੀ ਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
 ਗੁਰਅੰਗ ਦਈ ਅਉ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਦਾਸਾ ॥
 ਤਬ ਸਿਕੀਨੇ ਜਸਤ ਨੜਾਸਾ ॥ ਗੁਰਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ॥
 ਜੁਗਾਖੀ ਪਤਿ ਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਕਵਲ ਜਾਸਾ ॥
 ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਮਾਨਿਉ ਮਨੁ ਤਬੀ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋਗਤ
 ਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰਗਾਮ ਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਜਿਸ
 ਧਾਰਿਉ ਧਰਤਿ ਅਰੁ ਵਿਉ ਮੁਅਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ ਨੀਰ ਸਰਅਵ ॥
 ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀ ਅਉ ॥ ਸਸਿਰਿ ਖਿਨਿ ਸਿਸੁ ਗਦਿ ਨਿਸੈ ॥
 ਤੁਰੁ ਅਛਲ ਛਲ ਦੀਅਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਅਪ ॥
 ਓੜਿ ਭਵਣ ਜਾਸੁ ॥ ਸੋਈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਰਿਨਾ ਮੁਸਤਿ ਪਾਇ ॥
 ਗੁਰਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ਕਚੁ ਕੰਚੁ ਭਉ ਅਉ
 ਸਬਦੁ ਗੁਰਸੁ ਵਣਹਿ ਸੁਣਿਓ ॥ ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਯਉ ॥
 ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਾਣਿਅਉ ॥ ਲਹਉ ਹੋਯਉ ਲਾਭ ॥
 ਰਿਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜਾਇ ਪਾਰੈ ॥ ਪਾਹਣ ਮਾਣ ਕਕਰੈ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ॥
 ਹਿਅਉ ਬੀਚਰੈ ॥ ਕਾਠਹੁ ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀ ਅਉਦਯ ॥
 ਦਰਿ ਦ੍ਰਤਿ ਨ ਕੇਗਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਰਨ ਜਿਨ ਪਰਸਿਅ ॥
 ਸੇਖੁ ਸੁਪਰੇਤ ਸੁਰਿ ਨਰ ਭਉਇਆ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ
 ਇਵਲਿ ਪਨਹਿ ਕਿਅਗਾਰ ਵੁਟਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ
 ਇਵਲਿ ਲਖ ਬਾਹੋ ਕਿਅਕਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ
 ਲਿਗਿਅਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਅਨਨ ਪਾਰਿ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ
 ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁਸਚਹ ਪਾਰਿ ॥ ਜੋਗੁ ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿ ਜਿਸ

ਦਸੁ ਭਟੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਨ ਮਾਰਿ ਦਮਾਹਿ ਧਰੈ ਸੋ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇਰਹੈ ॥ ੩॥ ੬॥ ੨੦॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅਧਾਰੁ ਗੁਰੁ
ਬਿਨੁ ਸਮਾਣੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਗਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਕਰੁ ਸਬਦੁ ਸਪੁਨ ਅਘਨ ਕਟਹਿ ਸਾਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨ ਯਤਿ
ਬਯਾਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਕਵਿ ਨ ਯਕਹਿ ॥ ਜਿ
ਨਿਗੁਰੁ ਨ ਦੇਖਿ ਅਉ ਨ ਪੁਕੀ ਅਉ ਤੇ ਅੰਯ ਥਸੰ ਸਾਹਮਹਿ ॥
੪॥ ੨॥ ੨੧॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਮ
ਥੁ ਕਲਜੁ ਗਿਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ ਸਬਦੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ॥ ਛੁਨਿ ਦੁ
ਖ ਨਿਨਾਸੁ ਸੁਖ ਦਾਇਕੁ ਸੁਰ ਉਜੇ ਪਰਤ ਪਿਆਨੁ ਬਸਤਤਿ
ਹਨੇਰੇ ॥ ਪੁਰ ਉਪਰ ਖੁਰਿ ਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੁਖੁ ਦੇਖਤ ਅਘ
ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ ॥ ਜਉ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਾਹਤ ਗੁਰੁ
ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ੫॥ ੬॥ ੨੨॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ
ਪਾਇ ਅਉ ॥ ਪੁਤੀ ਜੁ ਪਿਆਸ ਪਿਉ ਸਪਿ ਵੰਨ ਕੀ ਬੰ ਢਤ ਸਿ
ਧਿ ਕਉ ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਯਉ ॥ ਪੁਰ ਨ ਭੇ ਮਨ ਠਉ ਰਬ ਸੋਰਸ
ਬਾਸਨ ਸਿਉ ਜੁ ਦਹੰਦਿ ਸਿਧਾਯਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਵਾਲੁ ਗੋਬਿੰਦ
ਪੁਰੀ ਸਮਾਜ ਯਨ ਤੀਰਿ ਬਿਪਾਸ ਬੰਨਾਯਉ ॥ ਗਯਉ ਦੁਖੁ
ਦੁਰਿ ਬਰਖਨ ਕੇ ਸੁਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਦੇਖੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥ ੬॥ ੧੦॥
੨੩॥ ਸਮਰ ਬਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਅਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਹਰਿ ਨ ਮੁਟੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ ਅਘਨ ਹਰਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾ
ਸੁਰੇ ਕਸਮਾਨ ਧਿਆਨਿ ਸੁਨਾਮ ਸੁਨੇ ਸੁਤ ਭਾਨ ਢਰਉ ॥ ਭਨਿ
ਦਾਸ ਸੁਆਸ ਜਗੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਪਰਸ ਕਵਿਉ ॥ ਰ
ਮਦਾ ਸੁਗੁਰੁ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੀਯਉ ॥ ਸਮਰ ਬਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰੁ

ਉ॥ ੭॥ ੧੧॥ ੨੪॥ ਅਬਰਾਖਾਦਾਸ ਭਾਟਕੀ ਲਾਜਾ ਜੈ ਸੀਰਾਖੀ
 ਲਾਜਾ ਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ਹਰਨਾਖ ਸਠਾਰੇ ਕਰ ਅਜਾਨਾ ਭੁਨਿਦਿ
 ਪਤੀ ਲਾਜਾ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਠੀ ਨਤ ਬਸਤੀ ਨ ਬਪੁ ਸਾਜਾ
 ਦਾਸਾ ਅਪਦਾ ਤੇਰਾ ਖਿਆਗ ਨਿਕਾ ਪੜਤ ਪੂਰੇ ਤਿਹ ਕਾਜਾ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕਲਜੁ ਗਹੋਇਗਾ ਭਾਟਕੀ ਲਾਜਾ

ਭੁਨਿਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਅਪੈਰ ਸਨਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰ ਸੈ ਸਤਿਕ
 ਰਿਜਾਨੀ ਅਹੁ ॥ ਭੁਨਿਦਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪਾਈ ਐਹੁ ਰਮੁਖ ਹਿ ਪਿਆਈ
 ਐਐ ਨਾਮਾ ਰਗਤ ਜਪੁ ਭਜੁ ਹਰਿ ਗਾਨੀ ਅਹੁ ॥ ਬਚਨ ਗੁਰ
 ਰਿਦਿ ਧਰੁ ਪੰਚ ਭੂ ਬਸਿ ਕਰੁ ਜਨ ਮੁਕੁਲ ਉਧਰੁ ਦੂਰਿ
 ਹਰਿ ਮਾਨੀ ਅਹੁ ॥ ਜਉ ਤਸਭ ਸੁਖ ਇਤ ਉਤਤੁ ਮਥੰ ਚੁਪੁ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਹੁ ॥ ੧॥ ੧੩॥ ੨੬॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪਿ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ॥ ਅਗਮ ਗੁਨ ਜਨੁ ਨਿਧਾਨੁ
 ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਰੁ ਪ੍ਰਾਨੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿਕਰੁ ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦਿ
 ਧਰਿ ॥ ਭੁਨਿਦਿ ਗੁਰੁ ਜਲ ਬਿਮਲ ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰੁ ਸੰਤਹੁ
 ਰਸਿ ਖਤ ਰਹੁ ਨਾਮ ਸਚ ਰੰਗ ਸਹਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਰੁ
 ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸਿ ਕਰਤ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ
 ਹਰਿ ॥ ਮੁਗਧ ਮਨ ਭ੍ਰਮੁਤ ਜਪੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਜੁ ਹਰੁ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੨੭॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਹਰੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਉਦਿ ਪਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਗੀ
 ਬੇਅੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਗੀਰ ਮਇ ਮਿਲਤੁ ਲਿਵਲਾਈ ਐ ॥
 ਭੁਨਿਦਿ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲ ਸਰਸ ਕਰਤ ਕੰਚਨੁ ਪਰਸਮੈ ਭੁਦਰਮ
 ਤਿਹਿਰਤ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਹ ਭੁਦ

ਪੇਖਣੁ ਰਹਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ ਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸੀ
 ਮਦਾ ਸੁਤਾਰਣੁ ਤਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਬਾਣੀ ਸੇ
 ਧੁਜਨ ਜਪਾਹਿ ਕਰਿ ਬਿਚਿਤਿ ਚਾਓ ਆਨੰਦੁ ਨਿਤਮ
 ਗਲੁ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਸਭ ਲੁਖ ਸਾਰਿ ॥ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭ ਲੁਖ ਗੰਗ
 ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨ ਪਰਸ ਪਾਵਿ ਤਗਤੇ ॥ ਜੀਤਹਿ ਜ
 ਮਲੇ ਕੁਪਾਤਿ ਤਜੇ ਪਾਣੀ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਵ ਗੁਰਗਾਨਿ ਰਤੇ
 ਰਘੁ ਬੀਸਿ ਤਿਲਕੁ ਸੁੰਦਰੁ ਦਸਰਥ ਘਰਿ ਮੁਨਿ ਬੰਢੀ
 ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ ਲਖ ਗਤਿ ਜਾ
 ਕੀ ਸੀ ਰਾਮਦਾ ਸੁਤਾਰਣੁ ਤਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਅਗਮ ਸ
 ਗੁਰਤੁਲਯਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਗਿ ਜਨ
 ਮ ਮਰਣੁ ਭਗਾਇਹ ਆਈ ਹੀ ਐ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਪਰਤੀਤਿ
 ਐ ਆਈ ਜਿਨ ਜਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕਉ ਪਦਵੀ ਉਚਰਈ ॥ ਤਿਨ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਲੇਕੁ ਅਰੁ ਲਾਲਚੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਈ
 ॥ ਅਵਲੇਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਢੁਟਕਾ ਦਿਥਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕ
 ਰਣ ਕਰਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ ਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸੀ
 ਰਾਮਦਾ ਸੁਤਾਰਣੁ ਤਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਾ ਘ
 ਠਿਘਾਟਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਾਇਆ ਜਸੁ ਜਨ ਕੈ ॥ ਇਕਿ ਪੜ੍ਹਹਿ
 ਸੁਣਹਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਹਿ ਕਰਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਇਸ
 ਨੁ ਕਰਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਸੁਧ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਜਾ ਬਿਧਿ ਸਹਿਤ
 ਕਰੀ ॥ ਕੰਚਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਕਉ ਜੋ ਤਿਸੁ
 ਪੀਧਾਨੁ ਧਰੀ ॥ ਜੰਗ ਜੀਵਨੁ ਜਗੰਨਾ ਖੁਜਲ ਖਲ ਮਹਿ
 ਹਿਆ ਪੁਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਰਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ
 ਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸੀ ਰਾਮਦਾ ਸੁਤਾਰਣੁ ਤਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ

ਹੁਥਾਤਾਨਿ ਸੁਲਧੁ ਅਜਾਨੀ ਤੇ ਈਜੀ ਵਕਾਲ ਤੇ ਬਚਾਤਿ
ਨਤਾਰਿਓ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਕੁੰਦੁ ਖਿਨ ਇਕ ਮਹਿਜ ਲਹਗਾ ਬਿ ਬਚੁਗ
ਤਿਜਗੁਰਚਾ ਕੁੰਡਲ ਨੀ ਸੁਰ ਈ ਸਾਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮਾਨੰ
ਦਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਚਾ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਸਾਹਿ ਬੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਨਥ
ਚਕ੍ਰੰ ਮਸੇ ਈ ਐ ਸਚਾ ॥ ਪਾਵਾਹਿ ਗੁਰੁ ਵਾਹਿ ਗੁਰੁ ਵਾਹਿ ਗੁਰੁ
ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕੋਟਿ ਮੈਨ ਸੰਗ ਸੋਭ
ਕਹਤ ਮਾਜ ਸੋਦਾਜਿ ਸਾਹਿਦੀ ਭਾਤੁ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਗੁਪੁ
ਅਤਿ ਅਨੁਪੁ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਗ ਭਈ ਕਿ ਕ ਨੀਸ ਬਦਤੁ ਨਤ ਕਾਰ
ਖੇਲੁ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਕਾਲ ਕਲ ਮਹੁ ਕ ਮੁਹਾ ਬਿ ਕਹਹੁ ਕਉਨੁ
ਮੋਟਿ ਸਕੇ ਈ ਸੁਬੰ ਮੁਗਾਨੁ ॥ ਧਾਨੁ ਧਰਤੀ ਜੀ ਐ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥
ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾਤੁ ਜੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੁ
ਵਾਹਿ ਗੁਰੁ ਵਾਹਿ ਗੁਰੁ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਗਮਨ ਮਪਰਮ ਧ
ਮਸੁ ਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹਿ ਜੀਉ
ਸੁਥਰ ਚਿਤ ਭਗਤ ਹਿਤ ਭੇਖੁ ਧਰਿਓ ਹਰ ਨਖ ਸੁਹਰਿਓ
ਨਖਾ ਬਿਦਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੰਖਰ ਕੁਗਟਾ ਪਦਮ ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀ
ਓਢ ਮਅਪਰੰ ਪਰਪਸੂ ਹਮਲ ਧੈ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸ
ਤਿ ਸਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾਤੁ ਜੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੁ ਵਾ
ਹਿ ਗੁਰੁ ਵਾਹਿ ਗੁਰੁ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਪੀਤ ਬਸਨ ਕੁੰਦਦ
ਸਨ ਪ੍ਰਿਅ ਸਾਹਿਤ ਕੰਠ ਮਾਲ ਮੁਕਟੁ ਸ੍ਰੀ ਸਿਮੋਹ ਪੰਖਚਾ
ਹਿ ਜੀਉ ॥ ਬੇਵ ਜੀਰ ਬਡੇ ਧੀਰ ਧਰਮ ਅੰਗ ਅਲਖ ਅ
ਗਮ ਖੇਲੁ ਕੀ ਆ ਆਪਣੈ ਉਠਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕ
ਬੀਨ ਜਾਇ ਤੀ ਨਿਲੋਕ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ ਸੁਤਹ ਸਿਧੁ ਪੁ
ਧਰਿਓ ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ

ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀਉ
 ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਗਾਇਦ ਜੀਉ ॥ ਬਲਹਿਓ
 ਨਸਬਲਮਲਨਰਗਤਿ ॥ ਲਨਕਾ ਨਕੁਆਰਨਿਹਕਲੰਕਕ
 ਭੰਕਚਜੁਦਲਗਵਿੰਦਜੀਉ ॥ ਗਮਰਵਣਦੁਰਤਦਵਣਸਕ
 ਲਭਵਣਕੁਸਲਕਰਣਸਰਬਕੁਤਆਪਿਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵ
 ਸਹਸਮੁਖਛਨਿੰਦਜੀਉ ॥ ਜਗਮਕਰਮਮਛਕਛਪੁਅਛ
 ਹਜਮੁਨਕੈਕੁਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਓਜਿਨਿਗਿੰਦਜੀਉ ॥ ਨਮੁ
 ਰੁਪੀਏਧਾਰੁਤਜੁਥਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਾਤਿਗੁਰੂਸਾਤਿਗੁਰੂ
 ਸਾਤਿਗੁਰੂਗਾਇਦਜੀਉ ॥ ੪॥੯॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿ
 ਰੀਗੁਰੂਸਾਤਿਜੀਉ ॥ ਗੁਰਕਹਿਆਮਾਨੁਨਿਜਾਨਿਧਾਨੁਸਚੁਜਾ
 ਨੁਮੰਦੁਇਹੈਨਿਸਿਥਾਸੁਰਹੋਇਕਲਿਆਨੁਲਹਾਹਿਪਰਮ
 ਗਤਿਜੀਉ ॥ ਕਮੁਕੋਪੁਲੋਕੁਮੋਹੁਜਣਜਣਸਿਉਛਾਡੁਧੋਹੁ
 ਹਉਮੈਕਾਛਪੁਕਾਟੁਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਜੀਉ ॥ ਦੇਹਗੋਹੁਤ੍ਰਿਅ
 ਸਨੇਹੁਚਿਤਾਥਿਲਾਸੁਜਗਤਏਹੁਚਰਨਕਮਲਸਦਾਸੇਉ
 ਤਤਾਕਰੁਮਾਤਿਜੀਉ ॥ ਨਮੁਸਾਹੁਪੀਏਧਾਰੁਤਜੁਥਿਕਾਰੁਮਨ
 ਗਯੰਦਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਤਿਜੀਉ ॥ ੫॥੧੦॥
 ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁਸਦਕਾਨਿ
 ਰੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਲਾਮਾਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਉਤੁਕਦਕਾਥਾ
 ਹਮਾਥਿਸਨੁਸਿਰੇਤੈਅਗਨਤਾਤਿਨਕਉਮੋਹੁਭਾਇਆਮਨਮ
 ਦਕਾਚਵਗਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈਰਿਜਕੁਦੀਆਸਭਪੁ
 ਕਉਤਦਕਾ ॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁ
 ਸਦਕਾ ॥ ੧॥੧੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਰਾਤਮਾਸਾਆਪੇਹਸੈਆ
 ਪਿਹੀਚਿਤਵੈਆਪੇਚੰਦੁਸੁਰੁਪਰਗਾਸਾਆਪੇਜਲੁਆਪੇਥਭ

ਬੰਸਨੁਆਪੇਕੀਆਘਟਿਘਟਿਬਾਸਾਆਪੇਨਰੁਆਪੇਨੁਨਿਨ
ਸੀਆਪੇਸਾਰਿਆਪਹੀਪਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿਸਭੈਬਿਚਾਰੁ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਡਾਤਮਾਸਾ॥੨॥੧੨॥ਕੀਆਪੇਲੁੰਤਮਾਸਾਵਾ
ਹਿਗੁਰੁਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾਤੁਜਲਿਥਲਿਗਗਨਿਪਲਾਣਲਿ
ਪੁਰਿਗਹਿਅਮਮਿਤੁਤੇਮੀਠੇਜਾਕੇਬਚਨਾਮਾਨਹਿਬ੍ਰਹਮ
ਦਿਕੁਦ੍ਰਾਦਿਕਕਾਲਕਾਕਾਘੁਨਿਰੰਜਨਜਚਨਾਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਪਾਣੀਐਪਰਮਾਰਥੁਸਤਸੰਗਤਿਸੇਤੀਮਨੁਖਚਨਾ॥
ਕੀਆਪੇਲੁਬਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹੁਗੁਰੁਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ॥੩॥
੧੩॥੪੨॥

ਅਗਮੁਅਨੰਤੁਅਨਾਦਿਆਦਿਜਿਸੁਕੇ
ਹਿਨਜਾਣੈ॥ਸਿਵਾਬਿਗੰਚਿਧਰਿਧਿਆਨੁਨਿਤਹਿਜਿਸੁਥੇ
ਦਬਖਾਣੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੁਸਰਕੇਰੀ॥
ਭੰਜਨਗੜਣਸਮਥੁਤਰਣਤਾਰਣਪੁਰੁਸੇਰੀ॥ਨਾਨਾਪ੍ਰਕ
ਰਜਿਨਿਜਗੁਕੀਓਜਨੁਮਥੁਗਰਸਨਾਰਸੈ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਮੁ
ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਗਾਮਦਾਸਾਚਿਤਪਬਸੈ॥੧॥ਗੁਰੁਸਮਰ
ਥੁਗਹਿਕਰੀਆਪੁਵਥੁਧਿਸੁਮਾਤਿਸਮਾਰਨਕਉ॥ਭੁਨਿਪ੍ਰ
ਮਧੁਜਾਠਹਰੰਤਿਸਦਾਅਘਪੁੰਜਤਰੰਗਨਿਵਾਰਨਕਉ॥
ਮਥੁਰਾਜਨਜਾਨਿਕਹੀਜੀਅਸਾਚੁਸੁਅਭਿਰਕਢੁਨਥਿ
ਚਾਰਨਕਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਥੇਹਿਥੁਬੋਭੋਕਲਿਮੈਭਵਸਾਰ
ਪਾਰਿਉਤਾਰਨਕਉ॥੨॥ਸੰਤਤਹੀਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਸੁਰੰ
ਗਰਤੇਜਸੁਗਾਵਤਹੈ॥ਪ੍ਰਮਪੰਥੁਧਰਿਓਧਰਨੀਧਰਾ
ਪਿਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿਨਧਾਵਤਹੈ॥ਮਥੁਗਾਭਨਿਭਾਗਭਲੇ
ਭਿਨਕੇਮਨਹਿਓਤਹੀਠਲਪਾਵਤਹੈ॥ਗਵਿਕੇਸੁਤਕੇਤਿ
ਨਤਸੁਕਹਾਜੁਚਰੰਨਗੁਰੁਚਿਤੁਲਾਵਤਹੈ॥੩॥ਨਿਰਮ

ਲਨਾਮਸੁਧਾਪਰਪੁਰਨਸਬਦਤਰੰਗਪ੍ਰਗਟਿਤਦਿਨਅਗਦੁ
 ਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾਹਅਤਿਥਰੁਸੁਭਰੁਸਦਾਸਥਾਥਿ
 ਰਤਨਾਗੁਰੁਸੰਤਮਰਾਲਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਤਿਨਜਮਤਸ
 ਮਿਟਿਓਦੁਖਕਾਗੁਰੁਕਲਜੁਗਦੁਤਰੁਰਿਕਰਿਥੇ
 ਉਦਰਸਨੁਗੁਰੁਸਗਲਸੁਖਸਾਗਰੁਜਾਕਓਮੁਨਿਪ੍ਰਾਨੁ
 ਪਰੈਠਿਰਤਸਕਲਜੁਗਕਥਪੁਕਕੋਉਪਾਵੈਆਤਮਪ੍ਰਗ
 ਸਕਓਥੇਦਥਾਣੀਸਹਿਤਾਥਿਰੰਚਿਜਸੁਗਾਵੈਜਾਕੋਸਿ
 ਵਮੁਨਿਗਹਿਨਤਜਾਤਕਾਥਿਲਾਸਕਓਜਾਕੋਜੇਗੀਜ
 ਤੀਸਿਧਸਾਧਿਕਅਨੇਕਤਪਜਟਾਜੂਟਭੇਖਕੀਏਠਿਰਤ
 ਉਦਾਸਕਓਸੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਧਰੀ
 ਜੀਆਨਾਮਕੀਬਡਾਈਦੀਗੁਰਗਮਦਾਸਕਓਪਾਨਮੁਨਿ
 ਧਨੁਧਿਆਨੁਅੰਤਰਗਤਿਤੇਜਪੁੰਜਤਿਪੁਲੋਗਪ੍ਰਗਾਸੇਏ
 ਖਤਦਰਸੁਭਟਕਿਕੁਮੁਭਜਤਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਸਹਜ
 ਥਿਗਾਸੇਸੇਵਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਲੁਭਿਤਅਲਿਸਮੂਹ
 ਜਿਉਕੁਸਮਸੁਥਾਸੇਥਿਦੁਮਾਨਗੁਰਿਆਪਿਥਪਓਥਿ
 ਰਸਾਚਉਤਖਤੁਗੁਰੁਗਮਦਾਸੇ॥੬॥ਤਰਿਓਸੰਸਾਰੁਮਥਾ
 ਮਦਮੋਹਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਅਓਸਮਰਥਾ॥ਨਿਕੀਰਤਿ
 ਵੰਤਸਦਾਸੁਖਸੰਪਤਿਗਿਧਿਅਰੁਸਿਧਿਨਢੇਡਾਇਸਥਾ॥
 ਦਾਨਿਬਡੇਅਤਿਵੰਤੁਮਹਾਥਾਥਿਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਹਿਓ
 ਇਹੁਤੁਥਾ॥ਤਾਹਿਕ੍ਰਪਾਪਰਵਾਹਕਪੁਕੀਜਾਕੈਥਸੀਸਿ
 ਧਾਰਿਓਗੁਰਿਹਥਾ॥ਤੀਨਿਭਵਨਭਰਪੁਰਿਗਹਿਓਸੇਈ
 ਅਪਨਸਰਸਕੀਉਨਜਗਤਕੋਈਆਪੁਨਆਪੁਆਪੀਓ
 ਪਾਯਓਸੁਰਿਨਰਅਸੁਰਅੰਤੁਨਹੀਪਾਯਓਪਾਯਓਨ

ਅੰਤੁ ਸੁਰੇਅ ਸੁਰਹ ਨਰਗਣ ਗੰ ਪ੍ਰ ਬ ਖੇ ਜੰਤ ਠਿਗੇ ਅਥਿਨ
ਸੀਅ ਚਲੁ ਅਜੇ ਨੀ ਸੰਭਉ ਪੁਰਖੇ ਤਮੁ ਅਪਾਰ ਪਰੇਗਾ ਕਰਣ
ਕਰਣ ਸਮਰ ਬੁਸਟਾ ਸੇਈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਨਿ ਧਿਯਾਯ ਉਸੀਗੁ
ਹਿਗਮਦਾ ਸਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਾਹਿ ਤੈਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
ਯਉ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਇਕ ਮਨਿ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਅਉ ॥ ਅੰਗਦਿ ਅਨੰਤ ਮੂਰਤਿ ਨਿਜ
ਪਰੀ ਮਗਾਨ ਗਸਿਰ ਸੁਉਹੀ ਅਉ ॥ ਗੁਰਿ ਅਮਰਦਾ ਸਿ ਕਰਤ
ਕੁਕੀ ^{ਅਗ} ਅਉ ਵਸਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪਾਇਯ ਉਸੀਗੁ ਮਦਾ
ਸਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਾਹਿ ਤੈਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥੨॥
ਨਰਦੁ ਪ੍ਰਪਾਲਦੁ ਸੁਦਾਮਾ ਪ੍ਰਬਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਜੁਗਣ ॥
ਅੰਬ ਗੋਕੁਜੈ ਦੇਵ ਤਿਲੋਚਨ ਨਾਮਾ ਅਰੁ ਕੰਬੀਰੁ ਭਣੀ ॥ ਤਿ
ਨਕੈ ਅਵਤਾਰੁ ਭਯਉ ਕਾਥਿ ਭਿੰਤ ਰਿਜ ਸੁਜਗਤ ਪਰਿ
ਛਾਇਅਉ ॥ ਸੀਗੁਰਗਮਦਾ ਸਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਾਹਿ ਤੈਹ
ਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥੩॥ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਨਰ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਿਟਿਅਉ ਜੁਤਿਣੀ ਥਾਚਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ
ਤਿਨਦੁ ਪੁਦਗਿ ਦੁਮਿਟਿਯਉ ਜੁਖਿਣੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁਅਦ
ਗਸਪਰਸਪਾਰਸ ਸਰਬ ਥਾਭਟ ਜਸੁ ਗਾਯਉ ॥ ਸੀਗੁਰਗਮ
ਦਾ ਸਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਾਹਿ ਤੈਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥੪॥
ਜਿਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਨਯਨ ਕੋਤਿ ਮਰਮਿਟ ਹਿਖਿਨੁ ॥ ਜਿ
ਹਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਰਿਦੈਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ॥ ਜਿਹ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਜੀਅ ਕੀਤ ਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਜਿਹਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੇਈਗਮਦਾ
ਮੁਗੁਰੁ ਬਥਾਣਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਕਰਹੁ ॥ ਜਿਹ

ਸਤਿਗੁਰਲਾਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਦੁ ਨ ਰਹਦੁ ॥ ੫ ॥
 ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਓਸੇ ਵਾਕਰੁ
 ਨ ਛੋਡੈ ਓਪਾਸੁ ਤਾ ਤੇਗਉਰੁ ਗਾਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਉਜੀਅਰਉ
 ਖਟਾਰਿ ਦੁਅੰਧਾਰ ਕੇ ਨਾਸੁ ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਮੁਖਿ
 ਲਾਗਹਿ ਤਿਨ ਕਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰਯਾਤਿ ਮਨੁ ਕੇ ਨਾਹੀ ਤਾਸੁ ਜਿਵ ਅੰਗਦੁ
 ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਵ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕੈ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੬ ॥
 ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਯੁ ਉਨਿ ਸਿਧਾ
 ਸੁਰਹਾਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਯਾਨ ਭਾਇਓ
 ਉਮਾਨਹਿ ਤੁਮ ਮਲੀਆਗਰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੁਭਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟੁ
 ਕਬੀਰ ਤਿਲਚ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਉਪਜੈ ਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜਿਹ ਪਿਥ
 ਤਅਤਿ ਹੋਇ ਰਹੁ ਸੁਮਨਿ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਗਮਦਾਸੁ ॥ ੭ ॥
 ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨਉ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮਾਇ
 ਵਲਾਈ ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਭਯਉ ਸਾਇਰੁ ਤਿਨਿ
 ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਕੀਨੀ ਵਰਖਾਈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕੀ ਅਕ
 ਥਕ ਥਾਪੈ ਇਕ ਜੀਹ ਕਠੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸੇਢੀ ਸਿਸਿ
 ਸਕਲ ਤਾਰਣ ਕਉ ਅਬ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡ
 ਈ ॥ ੮ ॥ ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇਏ ਕੁਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਢਲੈ
 ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਮਾਯਾ ਸੋਹ ਭਰਮ ਪੈਰੁ ਲੈ ਸੁਤਦਾਰਾ ਸਿ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿ
 ਹਮਿ ਲੰਤ ਜਮ ਤਾਸ ਮਿਟਾਈ ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀ ਗਤਿ
 ਕੀ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਰਾਖੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ੯ ॥ ੫੮ ॥

ਸਿਹਮਾ ਲਿਖਿ ਵਸਿ ਕੀ ਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇ ਸਪਛਾ ਤਿਉ ਭ੍ਰੂ
 ਧਖੰਡਿ ਪਰਚੰਡਿ ਲੇਕੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਭ੍ਰਾਤਿ ਉਜਨ ਮੁਕਾ
 ਭੁਕਰ ਜੋ ਤਿਉ ਕਮੁ ਜੋਹਿ ਇਸੁ ਮਨੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿ
 ਅਉ ਸਿਖਤਾਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ ਸਿਰਿ ਆਤਪ੍ਰਸਚੈ ਤਖਤੁ ਜੋਗ
 ਰੋਗ ਸੰਜੁਤ ਬਲਿ। ਗੁਰਗਾਮਦਾਸ ਸਚੁ ਸਭ ਕਰਣਿ ਤੁਅਟ
 ਭੁਗਾਜਿ ਅਭਗੁ ਦਲਿ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਪੁ ਜੁਗੀ ਅਪਿ
 ਆਪੇ ਪਰਸੇ ਸਹਾ। ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿ ਕਾ ਸਿਧ ਸਿਖ ਸੇਵਤ ਪੁ
 ਰੁਪੁਰੁ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਕਲਾਧਾਰੀ ਤਿਉ ਲੇਖਹ
 ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਪਰਣ ਜਗਾ ਜੰਮਿਹਿ ਅਰੇ ਅਹਾ ਗੁਰਮ
 ਮਰਦਾਸਿ ਸਿਰੁ ਥਪਿ ਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ। ਅਘ
 ਅੰਤ ਕਥੈ ਨ ਸਭ ਕਵਿ ਗੁਰਗਾਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣ॥੨॥

੬੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫ ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁ
 ਰਖੁ ਅਚ ਭੁਅ ਬਿਨਾ ਸੀ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਭੁ ਨਾਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਲਗਿ ਦਿਧਾਰੀ। ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁ
 ਣ ਸਹਾਜਿ ਬਿਚਾਰੀ। ਗੁਰਗਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀ ਓਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਸ
 ਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ। ਤੈ ਜਨ ਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛ
 ਣਿਓ। ਕਲਜੈ ਤ੍ਰਿਕਰ ਸੁਜ ਸੁਵਖਾਣਿਓ। ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕੈ
 ਜੈਤਵ ਰੁਹ ਰਿਜਨ ਕਉ ਪਾਇਓ। ਯਉ ਸਭ ਦੁਗੁਰੁ ਪਰਕਾਸਿਓ

ਉਤਤਸਿ ਉਤਤੁ ਮਿਲਾਯ ਉਮੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ਅਮਰੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰੁਕੀ ਅਉਮਰਦਾ ਸਿਅਮਰੁ ਤੁਛਤੁ ਗੁਰੁ
 ਰਾਮਹਿ ਦੀਅਉ ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸਦਰਸੁ ਨੁਪਰਸਿ ਕਾਰਿ ਮ
 ਥੁਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਯਾਨਾ ਮੁਰਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ
 ਅਰਜੁਨੁ ਪਿਖੁ ਨ ਲਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਸਤਿ ਨਾਮੁ
 ਤੁਸੰਤੋ ਧੁਧਾਰਿ ਓਉਗਿਅ ਦਿਪੁਰਖਿ ਪਰਤਾ ਪਿਲਿਖੁ ਉਮ
 ਛਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿਗਿ ਪ੍ਰਗਟਾ ਜੋ ਤਿਜਗਮਗੈ ਤੇਜੁ ਭੁਅਮ
 ਡਾਲਿ ਛਾਯ ਉਮਾਰੁ ਸੁਪਰਸਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ
 ਹਾਯ ਉਮਾਰੁ ਨਿਮਥੁਰਾ ਮੁਰਤਿ ਸਦਾ ਬਿਰੁਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨ
 ਮੁਖੁ ਰਹਹੁ ਕਲਜੁ ਗਜਹਾਜੁ ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੁ ਸਗਲ ਸਿਸ
 ਟਿਲ ਗਿ ਬਿਤਰਹੁ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਜਾਚਹੁ ਜਗਤ ਪਰਜ
 ਨੀਅਤੁ ਬਾਸੁ ^{ਰੁਕਾਨਿ ਬਾਸੁ} ਜੋ ਕਹਿਤੁ ਨਾਮ ਸਿਉ ਪਰਮ ਅਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁ
 ਰ ਕੈਰੰਗਿ ਰੰਗਿ ਬਾਸਨ ਤੇ ਬਾਹਰੇ ਪੈਦੇ ਖੀਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉ ਅਪ
 ਰਪਰੰ ਪਰਪੁਰਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਰਗ ਵੰਤਰ ਸੁਨਾਹੀਅ
 ਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ ਮਥੁਰਾ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਬਾਸਨ ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੁ ਰਗਤਿ
 ਕੈਰੋਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਓ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਸਿਉ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇ
 ਵਸ ਬੈਮਾਨਿ ਇਨ੍ਹ ਮਹਾਸਿਵ ਜੋ ਗਕਰੀ ਛੁਨਿ ਬੇਟ ਬਿਰਚ ਬਿ
 ਚਾਰਿ ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾਡੈ ਓਏ ਕਾਘਰੀ ਮਥੁਰਾ ਜਨਕੋ
 ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਨ ਦਇਆ ਭੁਹੈ ਸੰਗਤਿ ਸਿਸਟਿ ਨਿਹਾਭੁ ਕਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥
 ਸਿਗੁਰੁ ਜਗਤਾਰ ਨ ਕਉ ਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥
 ॥ ਜਗ ਅਉਰੁ ਨ ਯਾਹਿ ਮਹਾਤਮ ਮੈ ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ ਅਨਿ
 ਕੀਅਉ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋਟਿ ਕਦੁ ਰਿਗਏ ਮਥੁਰਾ ਜਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁ ਪੀਓ ॥ ਇਹ ਪਾਧਤਿ ਮਤ ਚੁਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ਭੇਦੁ ਬਿਭੇਦੁ ਨ

ਜਾਨਕੀ ਅਉ ਪਰਤ ਚਿਹਿ ਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀ ਅਉ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਜਬਲ ਉਨ ਜੀਭਾਗ
ਲਿਲਾਹ ਉਦੈ ਤਬਲ ਉਕ੍ਰਮ ਤੇ ਫਿਰ ਤੇ ਬਹੁ ਪਾਯ ਉ। ਕਾਲਿ
ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਡਤ ਥੇਕੇ ਬਹੁ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨ ਜੀਰੇ ਪਛੁਤਾਯ
ਉ। ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਇਹੈ ਮਥੁਗਾਜ ਗਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬ
ਨਾਯ ਉ। ਜਪਉ ਜਿਨ ਅਰਜੁਨ ਦੇ ਵਹੁ ਭੂ ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੋ ਨਿਗ
ਰਭਨ ਆਯ ਉ ॥ ੬ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭੇਦੁ ਪ੍ਰਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਉਧਾਰਨੁ। ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੈ ਦੁਖ ਦਾਰਿ ਦ੍ਰਨਿ ਵਾਰ
ਨੁ। ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰਤਾ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇ ਈ। ਮਨ
ਬਚ ਜਿ ਨਿਜਾਣਿ ਅਉ ਭਾਯ ਉ ਤਿਸ ਮਸਰਿ ਸੇ ਈ। ਧਰਨਿ
ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ ਹਰਿ ਓਭਿਰਿ। ਭਾਨਿ ਮ
ਥੁਗਾ ਕਢੁ ਭੇਦੁ ਨ ਜੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਪਰਤ ਖਹਿਰਿ ॥ ੭ ॥ ੧੮ ॥
ਅਜੈ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ਸਿਖ ਸੰਗਾ ਤਿ ਸਭ ਨਾਵੈ। ਨਿਤ ਪੁ
ਰਾਣ ਬਾਚੀ ਆਹਿ ਬੇਦੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ। ਅਜੈ ਚ ਵਰ ਸਿਰਿ
ਫੁਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਲੀ ਅਉ। ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਚਤੁ
ਆਪਿ ਪਰਮੇ ਸਰਿ ਦੀ ਅਉ। ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰਗੁ
ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸੁਹਰਿ ਪਹਿਗਯ ਉ। ਹਰਿ ਬੰਸ ਜਗਤਿ ਜ
ਸੁ ਸੰਚਰਿ ਓਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਉ ॥ ੯ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਵ ਪੁ
ਰੀ ਮਹਿ ਗਯ ਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇ ਸ੍ਵਰਭਾਯ ਉ। ਹਰਿ ਸਿੰਘਾ ਸਦ
ਦੀ ਅਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਹ ਬੈਠਾਯ ਉ। ਹਰ ਸੁਕੀ ਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੇ
ਹਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜੰ ਪਹਿ। ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿ
ਨਭੀ ਤਾਰਿ ਕੰ ਪਹਿ। ਕਾਟੈ ਸੁਪਾਪ ਤਿਨ ਨਗਦੁ ਕੇ ਗੁਰਗਾਮਦਾ
ਸਾਜਿਨ ਪਾਯ ਉ। ਚਤੁਰ ਸਿੰਘਾ ਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁ

੮੭੬ ਨਕਉਦੇਅਹਿਅਉ॥੨॥੨੧॥

ਜੇਤੁਮਲਸਤਸਕ੍ਰਿਤੀਸਲੋਕਵਗੈਰ

ਸਲੋਕਸਤਸਕ੍ਰਿਤੀ ੭੧ ਗਾਥਾਵਨੁਨਤੇਵਚਉਥੇਲੇ ੫੮ ਸਲੋਕਵਗੈਰ

ਵਧੀਕ ੨੦੧ ਮੁੰਦਾਵਾਲੀ ੧ ਸਲੋਕਕਥੀਰਜੀ ੨੪੩ ਸਲੋਕਠਗੀਦ

੧੩੦ ਸਵਯੇ ੧੪੩ ਜੁਮਲਾਜੇਤ ੮੪੭

ਸਭਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੱਲੇਕਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿਲਖ ਮਹਿਮਦਾਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇਵਿਸਨ ਮਹੇਸ਼ਾਲਖ
ਭਖਰਮਦੁਰੀਰੀ ਅਹਿਲਖਗਹੀਲਖ ਦੇਸਾਲਖ ਚਿਥੈ ਜਤੀ ਜੇਸਤੀ ਜੇਸੀ ਨਿਮਾਸਾ
ਲਖਲਖ ਚਿਥੈ ਗੋਰਖਾਲਖ ਲਖ ਬਾਨਾਸਾਲਖ ਲਖ ਚਿਥੈ ਮਾਸਨਾਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾ
ਸਿਾਲਖ ਲਖ ਦੇਵੀ ਦੇਵੇ ਦਾਨੁਲਖ ਨਿਦਾਸਾਲਖ ਪੀਰਪਕੰਬਰ ਅਉਲਖ ਕਾਜੀ
ਮੁਲਾਂਸੇਖਾ ਕਿਸੇਸਤਿਨਾਮਾਈਆ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ ਕੇਉ ਪਦੇਸਾਸਾਧਿਕਸਿਧ ਅਗਠ
ਜੇਕੇਤੇਲਖ ਅਪਾਰਾਏਤਰ੍ਹਿਅਪਤ੍ਰਿਤੁ ਜੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ ਕੇਸਬਦਵੀਚਾਰਾ ਸਿਰੀ
ਨਾਥਕੇਏਕਨਾਥੁਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰਾ ਨਾਨਕਤਾਕੀਕੀਮਥਿਨਾਪਵੈਬੇਅੰਤ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ॥੧॥
ਏਸੁਕਲੀਉ ਪੰਜਗੀਤੀਉ ਕਿਉਕਰਿ ਰਖਾਂਪਤਿ ॥ ਜੇਬੋਲਾਤਾਆਖੀਐ ਬੰਦਿਬੰਦਿਕਰੇਬਹੁ
ਤੁਅਵਿਸੁਘਟਿਨਾਹੀਮੁਤਿ ॥ ਜੇਬਹਿਰਾਹਾਂਤਾਆਖੀਐ ਬੇਠਾਸਬਹੁ ਪਤਿ ॥ ਉਠਿਜਾਈ
ਤਾਆਖੀਐ ਛਾਤੁਗਇਆਸਿਰਿਪਤਿ ॥ ਜੇਕਰਿਨਿਦਾਤਾਆਖੀਐ ਤੁਰਦਾਕਰੈਬ
ਗਤਿ ॥ ਕਾਈਗਲੀਨਮੇਵਈਜਿਥੈਕਛਾਂਲੁਤਿ ॥ ਏਥੈਓਥੈਨਾਨਕਾਕਰਤਾਰ ਬੈਪਤਿ ॥
ਅਵਿਸਟਿਨਰਹੀਨਾਨਕਾਰਹਿਆਦਾਰਿਦਰਜਿ ॥ ਦਿਸਦਿਵਿਚਾਰੀਕਿਆਕਰੇਖਾਪਾਏ
ਹੈਰਜਿ ॥ ਰਜਿਖਾਉਜੇਪੰਜਾਮਾਰੈਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਹਜਿ ॥ ਕੁਰਿਆਭਾਂਗਾਉਛੁਕੈਬੈਉ
ਵਿਚਿਰਖਹੁਕਜਿ ॥ ਸਾਹਿਬਕੇਦਰਿਪਛਾਪੁਣੀਐ ਚੁਦਹੁਗੇਕਿਤੁਪਜਿ ॥ ਪਈਨਿਹਪਗਿਨਾ
ਨਕਾਵਿੰਸੁਪਈਦਰਦਜਿ ॥ ੩॥

ਸਭਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੱਲੇਕਮਹਲੇ ਪਹਲੇਕੇ ॥੧॥ ॥ ਬਾਇਆਤਸਿਆਬਖਾਕਇਨਾ
ਜਾਤੀਬੁਝਸੀਉਮਤਿਪੈਏ ਪੰਜਿਟੋਭਹਦਰਬਖਕੁਪੁਦਾਇ ॥ ਜੇਕਰਿਵਡੀਛਾਇਏ
ਏਤੀਠਿਰਿਧਰਤੀਪਾਗਿ ॥ ਜੇਕਰਿਉਡੈ ਪੰਖਣੁਪਾਹੀਪਉਰੁਜਾਇ ॥ ਸੇਕਿਸੁਜੇਵਰੁ
ਆਖੀਐਕਿਸੁਨਪੁਛਾਜਾਇ ॥ ਵਡੀਵਡਾਵਰੁ ਮੇਦਰੀਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇ ॥ ਪੁਛੇ
ਚਾਰੇਥੇਦਸੈਲੇਥੈਅੰਤੁਨਪਾਇ ॥ ਚਾਰਿਕਤੇਬਾਪੁਛੀਆਨੀਅਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ ॥

ਨਵਖੰਡ ਪੁਰੇ ਮੇਵੀ ਇਕਦੁਇ ਕਚ ਰੁਏ। ਸਾਇਰ ਸਰੁਫੰ ਫੋਲਿਆ ਬੋਹਿ ਬੁਦਰੀ
 ਦਿਲੁ ਦਰੀ ਅਉ। ਨਦੀਆਂ ਨਾਲੇ ਵਸਿਆ ਅਠਸਠ ਤੀਰ ਬਨਾਇ। ਦੁਹੁ ਬੰਦੁ ਬੰ
 ਭਵਦੁ ਵਸਿਆ ਕਉੜਾ ਮਿਰਾ ਪਾਇ। ਸਪਤਿ ਪਤਾਲਾ ਦੇਖਿਆ ਅਸਮਾਦੀਆ
 ਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਭਉ ਕਰਣੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਈਸਾਹੁ। ੧॥ ਬੀਰ ਸਲਾਮਾ ਲੇਖੁ
 ਰਾਖੁ ਦਾਈ ਸਚੁ ਚੰਉ ਦਰਗਹ ਕਿਤਵੇ ਸੇਖਾ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਉਦੈ ਸੋਹੁ ਕਮੀ ਮਿਲੈ ਸੁਖ
 ਇ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਪਾਵੁ ਬਸਾਇ। ੨॥ ਖਾਲਿ ਕਰੁ ਬੁਧਨੁ ਗੋਰਲੀ
 ਦੀ ਅੰਧਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਨੀਸਾਹੁ। ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਠਰੇ ਸਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਅਉਗਾਹੁ
 ਤਰਗ ਸਗੁਰ ਜੰਢਾ ਵੀਆਖੈ ਨੇਹ ਬਿਕਮਾਨ। ਸੰਗਾ ਸਿਪਰਾ ਅਤਸੀ ਪਵਨਿ
 ਗਲੀ ਜੰਜੀਰਾ ਹੁਕਮੀ ਬੰਨਿ ਚਲਾਇਆ ਨਿੰਦਕ ਜਿਉ ਬੇਪੀਰਾ। ਨਾਨਕ ਦਰਗਾਹ
 ਨੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕੁਠਾ ਪੀਰਾ। ੩॥ ਸਿਧ ਸਿਆਲਾ ਹੁਸਰ ਪਹੁਤਰ ਪਹੁਸੇ ਘਰੁ ਕੀ
 ਨਾ ਜੋਗੋਰ। ਪਦੈ ਖਉ ਰੁਕਰਿਗੇ ਏਦੁ ਸਮਰੁ ਠੰਢੈ ਵੈਗ। ਭਾਈ ਸਕੇ ਮੁਹ ਬਤੀ ਜੇਤੋ
 ਟੁਕਤਿ ਆਏ ਨਿਦੁਆਇ। ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਕੂੜੀ ਆਸਚਾ ਏਕੁ ਪੁਦਾਇ। ੪॥ ਬੁਨ
 ਹੀ ਬੰਨਿ ਚਲਾਇਆ ਜੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬਿਕਾਰਾ। ਗੁਨਾ ਹਾਸੀ ਦੀਪੋ ਦਲੀ ਚੁਕਿਨਾਸੀ ਕ
 ਰਾਗ। ਅਗੇਤੁ ਕਹੁ ਪੁੰਥਲੀ ਪਿਛੈ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰਾ। ਅਗੈ ਸਾਗਰੁ ਅਤਸੀ
 ਕਿਉ ਕਰਿਉਤਰਾਂ ਪਾਰਿ। ਕਉਏ ਮਾਰਹਿ ਸੀਸਿ ਚਵਿਦਰ ਖਨਿ ਜਿਉ ਅੰਗਿ ਅ
 ਗੁ। ਨਾਨਕ ਕਿਥੈ ਢੁਟੀਐ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵੈ ਮਾਗ। ੫॥ ਚਸਮੇ ਕਢੇ ਅਉਗਈ ਅੰ
 ਧੰਧੇ ਗਮੈ ਧਿਆਗੁ ਕੀਨੀ ਕੇਲੁ ਪੀੜੀਐ ਨਾਸੀ ਗੰ ਪੁਗੁ ਬਾਗੁ ਜੀਭ ਕਢ
 ਏਕਉ ਭਾਸਿਰਿ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ਹਾਗ। ਕੇਪਰ ਚਿਥੈ ਤੈਢਾਢੁ ਜਲ ਦੀ ਕਰੇ ਘੁ
 ਰਾਤਿ ਸਨਾਗ ਬਿਨਸਕਈ ਬੇਪੀਰਾ ਵਾਗ। ਅਉਗਣਗੁਣੀ ਬਕਸੀ ਅਨਿ
 ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਾਰਾ। ੬॥ ਜਿਉ ਤਿਲਾਤਾ ਵਣਿ ਪੀੜੀ ਅਹਿਧਿਏ ਤੈਦ ਚੜਾਇ
 ਕਾਗਭ ਵਾਂਗੀ ਕੁਦੀਆ ਮੁੰਗਲੀ ਏਇ ਸਕੁ ਚੜਾਇ। ਲੋਚੇ ਵਾਂਗੀ ਤਾਈ
 ਆਰੁ ਬੈਤੈ ਬਿਭਾਯਾਇ। ਸੰਨੀ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਐ ਅਹਰਿ ਸਿਰਿ ਵੀਰ
 ਰੂ। ਅਣੀ ਅਰੁ ਮਾਰੇ ਤਿਤੁ ਤਾਭਿ ਜਿਭਿ ਕਹੇ ਭੁਭਾਗ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ

ਨਉਰਵ, ਰੀਪਾਰਿ ॥ ੧॥ ਪੈਰੀ ਕੈ ਸਾਰ ਦੇ ਸਿਹਤ ਪੈ ਅਕਾਸਿ ॥ ਪੈਤਲੇ ਪਤਿਉ ਤੇ
ਪਰਬੀਰ ਸਾਜਿ ॥ ਥੀ ਮਾਨਲਿ ਲਗਾਈ ॥ ਐ ਕੋਇ ਨ ਆਵੈ ਪਾਸਿ ॥ ਭੀਠਿ ਰਿਲਾਇ
ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਐ ਤੋਬ ਕਰੇ ਠਿਰਿ ਯਾਇ ॥ ਅਭਿਗਣਿ ॥ ਆਚੇ ਨਾਨਕਾ ਸਭੇ ਕੋਈ ਵਾਇ ॥
੨॥ ਭਰੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ ॥ ਮਾਮਿਲੀ ਅਗਨਿ ਸਲਾਇ ॥ ਬਾਞੁ ਰੇਤੁ ਭਖਾਈ ॥ ਅੰਦਿਚੈ
ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਭੁਜੈ ਪਾਣਿ ਉਤ੍ਰ ਕੈ ਤਾ ਬਿਯਯਾਇ ॥ ਅਪਿਬਖ ਸੇ
ਨਾਨਕਾ ਕਿਸਨੂ ਕਹੀ ॥ ਮੇਜਾਇ ॥ ੩॥ ਇਥੁ ਜੇਵੈ ਰਸੁ ਕਢੀ ॥ ਮੇਸੁ ਭੁਜਿ ਰਿ ॥ ਆਈ
ਅਭਾਓ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਰਿ ਨਹੁ ॥ ਮਨ ਕੀ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮਨ ਪਉਲੇ ਖਾਮੰ ਗੀ ॥ ਐ
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਹਥਾ ਪੈ ਗਚਾ ਕਰੀ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਕਾਗਾ ਜੀਭ ਪੁਕਾਰੇ ਦਰਿ
ਖੜੀ ॥ ਚਖਿ ਚਖਿ ਸੁਆਂ ॥ ਦੰਬਿ ਕਾਗਾ ॥ ਕੰਨ ਦੇ ਨਿਉ ਗਾਹੀ ॥ ਆਮਨ ਸੁਭਾ ਕੂੜੀ ਆਰੁ
॥ ਨਾਸਾ ਲੋਇ ॥ ਮੁਕਾਰੇ ਅਧੇ ਦੇ ਸਿਰਿ ਮਾਂਗਿ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁਭੁ ਜਗੁ ਮੇਰਿ ॥ ਆਬ ਧਾਜ ਮ
ਦੁਆਰਿ ॥ ਕਲਿ ਕਰਿ ਵਿਪਤਿ ਸੁਟਿ ॥ ਆਮਾਰੁ ਜਿਉ ਲੋਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੋਟਿ ॥ ਆਨਾਉ ਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ੧੦॥ ਸਤਿ ਰਿਵੇਗਾਂ ਰੇਤੀ ॥ ਐਤੀ ਰ
ਜਿਵੇ ਕਲ ਬੂਤੁ ॥ ਸੇ ਨੇਵਾਂ ਗੀ ਢਾਲੀ ॥ ਐਸਹ ਜੀਇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤੁ ॥ ਪੈਵੇ ਵਾਂਗੀ ਫੁ
ਲਾਈ ॥ ਆਮ ਜਗੁ ਰੁਜੀ ਨੁਸਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਕਲਾਕਾ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਆਵੈ
ਜਾਇ ॥ ੧੧॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਦੁਸਮਨ ਕੇ ਤੜੇ ॥ ਦਇਤਿ ਇਮਾਰੁ ਹਾਰਾ ॥ ਪੁਰਿ ਪਾਰਿ
ਵੈਰੀ ਨਾਨਕਾ ਸਚੀ ਸੁਰਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੨॥ ਤੈਜ ਮੱਜੇ ਹਿਨਿ ਲੋਇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਕਤੁ ਨੇਤ੍ਰ
ਵਿਕਰਾਲਾ ॥ ਸੁਭੁ ਜਗੁ ਤਿਨ ਕਾ ਭਖੁ ॥ ਐ ਨਿਰਦਯਾ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇ
ਆਹੁ ਕਮੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਅਗੈ ॥ ਤੁਖ ਸਮੁਤੁ ਰਖਹਿ ਤੂੰ ਮਾਰਿ ॥
੧੩॥ ਨਉ ਪਤਾ ਨਾਬ ਪਪੈ ਨਾਬਈ ॥ ਅਰਿ ਨਾ ਵੀਰੁ ॥ ਨਾ ਸੁਤੁ ਨਾ ਯਖ ਮੀਕਿਉ
ਕਰਿ ਬੰਧਾ ਪੀਰ ॥ ਨਾ ਤਰਗੁ ਸੁਨਾਧਨ ॥ ਖੜੇ ਨਾ ਸਿਪਰਤ ਭਵਾਰਿ ॥ ਤਪੈ ਕੜਾ
ਹਾ ਅਹਿ ਨਿਸੀ ਦੇ ॥ ਖਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੧੪॥ ਧਰਮੁ ਪੈਵਾ ਸਤੁ ਜੀਨੁ ਕਰਿ ਜਤ
ਰੀਖ ਪਰਮਾਨਿ ॥ ਪੰਛਤਤੁ ਸਰਬਨੁ ॥ ਖਗੁ ਸਿਪਰ ਸਚ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਇ ਨ ਆਖ ਸੀਵੇ ਦੱਪ

ਗੁਰਮ ਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾ ॥ ਮਹਲਾ ੧
 ਅਸਨੁ ਸਾਧਨਿ ਗਲ ਮੁਰਹੈ ॥ ਪੰਚਤਤ ਕਾਨੀ ਗੁਰਿ ਗਹੈ ॥ ਥੇੜੀ ਨਿਵਾ ਮਲ
 ਅਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਕਾ ਪਿਤ੍ਰ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਤੁ ਸੁਰਤਿ ਬਚਖਤੁ
 ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇਲਾਖਣੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਬੇਲੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
 ਗੋਰ ਚੇਧਿ ਆਨਾ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਭੋਰੀਧ ਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਦੇ ਨ ਮ
 ਾਇਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬੰਧਿ ਸਗਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਹ
 ਭੇਦੁ ਨ ਦੇਈ ਚਖਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇਲਾਖਣੁ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਮਸਤਿਸਨਾ
 ਭੁਨਿਵਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜਾ ਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਗੁਰੀਰ
 ਚਣਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਨਿ ਵਾਜੈ ਬਾਂਧੇ ਚੋਰਾ ॥ ਜ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ਤੋਰਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਜਪੀ ਮੈ ਹੋਰਾ ॥ ਉਤਮੁ ਭਲੇ ਜਿਨ
 ਕੇ ਜਪਣਾ ॥ ਜਿਹੁ ਬੰਧਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇਲਾਖਣੁ ॥ ੩ ॥ ਪਾਂਚ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜ ਕ
 ਰਿਗਾਥੈ ॥ ਜਿਹ ਬਾਅਸਤੁ ਕਦੇ ਨ ਭਾਖੈ ॥ ਕੇਦਰੁ ਏਤੰ ਰਤਤਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਗ
 ਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਗਥੈ ਚੇਤਾ ॥ ਸਿਚਿ ਪਿਆਲਾ ਗਗਨ ਸਰਿ ਭਰੈ ॥ ਜਾਇ ਤੇ
 ਬੀਣੀ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਸਤ ਪੰਚਨਉ ਗਾਰਖਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇਲਾਖਣੁ ॥
 ੪ ॥ ਪੁਰਬਿ ਚੜ੍ਹੈ ਪਸਚਮਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਸਿ ਦੁਹਾਇਕੁ ਤ੍ਰੀਮਲਾਵੈ ॥ ਅਹੁ
 ਟਪਦੁ ਕੀਚੀ ਕੋ ਬਾਟਾ ॥ ਤਾ ਪਰਿ ਬੁਝੈ ਅਉਘਰ ਘਾਟਾ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਪੁਰ
 ਬਪਛ ਮਉਤ ਰਦਖਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇਲਾਖਣੁ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਤਨੁ ਭੰਭੰ
 ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਦੁਪਾ ॥ ਪਾਇਸ ਚੁਸਮਾਇਨੁ ਸੁਪਾ ॥ ਜੁਗਤਿ ਜਤਨੁ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ਜੁਗਤਿ ਵਿਹੁਣੀ ਵਿਕੰਊ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਧਦੀ ਨੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥ ਇਨ
 ਬਿਧਿ ਜਪੀ ਮੈ ਕੇਵਲੁ ਗਮੁ ॥ ਰੋਲਿ ਬਿਰੋਲਿ ਣੀ ਆਜੈ ਮਖਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ
 ਗ ਕੇਲਾਖਣੁ ॥ ੬ ॥ ਵਿਹਕਾ ਮਾਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਮਹਿ ਚੜ੍ਹੈ ਪਰਧਾਨੁ ॥
 ਪੰਚਾ ਕਾਜੈ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਸੇਈ ਕਰਤਾ ਸੇਈ ਦੇਉ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਜੇਵਾ ਚੈ ਜਾਣੈ
 ॥ ਬੰਧੈ ਨਵਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਿਅਾਇ ॥ ਸਤੁ ਸਤਾਈ ਹਰਉ ਦਹ ਚਾਰਿ ॥ ਤਾ ਕੇ

ਅਗੈ ਖੜੋ ਦੁਆਰਾ ਅਠਾ ਅਠਾਰਹ ਬਾਰਹ ਬੀਸਾ ਤਾਂ ਕੋ ਅਗੈ ਕੜੋ ਰਿਖੇ
 ਦੀਸਾ ਉਚੀ ਨਦਰ ਸਗ ਫੀਰੋਇ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਇ ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ
 ਜੋ ਪਾਏ ਉਦਾਸਾ ਹੁਖ ਬਿਰਖ ਕਰਿ ਕੰਦਰਵਾਸਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹਿ ਬੋ ਜੋ ਗਾ
 ਰਿਆਸਾ ਪਰਸੈ ਅੰਗ ਨਲਾਵੈ ਪਾਸਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਦੁਤੀ ਆਮੈ ਭੁਨੋਈ ॥
 ਨਕਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੮੭ ॥ ਆਨੁ ਖੜੁ ਗੁਲੇ ਮਨ ਸੋ ਭੁਝੈ ਮਗ ਮੁਦਸਾ
 ਰਾਕਾ ਬੁਝੈ ਮਨ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਪਾਵੈ ਗੰਠੀ ॥ ਤੀਰਥ ਪਰਸੈ ਤ੍ਰੈ ਸੈ ਸਠੀ ॥ ਜਿਨਿ
 ਯਹ ਮੈਭੁ ਮਨੈ ਕੀਥੋਈ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੮੮ ॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਮਨਿ
 ਸਠਿਹਾਰਾ ਤਾਂ ਕੋ ਬਜਰ ਜੜਾਏ ਪਾਟਾ ਅਉ ਪਾਟ ਪਾਟ ਬਿਖਮੁ ਪੈ ਬਾਟਾ ॥
 ਅੰਜਾਮਾਰ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਘਟਿ ਸਚੇ ਪਿਸਹ ਜਿ ਪਰਿਆਇਆ ॥
 ਅਠਾ ਦਸ ਗੰਠੀ ਖੋਲੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਇ ॥ ੮੯ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਖੁ
 ਬਿਕਉ ਗਉ ਨਕਰੈ ॥ ਦੁਤੀ ਆਦਖ ਨੁਕਉ ਦਿਸ ਪੁਰੈ ॥ ਪਛਮ ਤੇ ਜੋਚ ਰੈ ਸੁਮੇ
 ਆਵੈ ਪਰਦਖ ਨੁਕੇ ਛੇਰਿ ॥ ਪੁਰੀ ਆਸਾਤ ਉਪਰਿ ਕਉ ਲਾਸਨਾ ॥ ਤਿਥੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਕਾ ਅਸਨਾ ॥ ਜਿਨਹੀ ਹੀਰੇ ਰਤਨੈ ਮਾਲ ਪਰੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੯੦ ॥
 ਕਹ ਰੁਗਗਨ ਦੇਵ ਕਾ ਭਵਨਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਮਨਵੈ ਸਭਿਨਾ ॥ ਮੰਗ ਸੁਰਾਖ
 ਕਉਨਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੂਝੈ ਦੁਰਜਨ ਦਉਨਾ ॥ ਬੰਧੈ ਬੰਧੈ ਸੰਤਹੁ ਪਾਣੀ ਪਉਨਾ ॥ ਗੋ
 ਗਨ ਮੰਡਲ ਗਉ ਜਿ ਨਹਿ ਚੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੯੧ ॥ ਗੁਰ ਕਥ
 ਗਤਾਇ ਵੀ ਕਾਜਤੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਾ ਮੁਕਤਾ ਮੁਖ ਕਾ ਸਤੀ ॥ ਦਿਸਦਿ ਦਇਆ ਲਾਇ
 ਆਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜੇ ਪਾਟ ਨਿਵੈ ਤਨਿ ਦਿਆ ਜਾਨੁ ॥ ਬਚਨ ਸਬਦ ਕਾ ਸੁਫਲ
 ਹੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ੯੨ ॥ ਚੰਚਲ ਚਾਇਨ ਜਾਇ ਤਮਾਸੇ ॥ ਜੁ
 ਏ ਜਾਇਨ ਖੋਲੇ ਪਾਸੇ ॥ ਅੰਗੈ ਚੰਗੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਿਤਾ ਅੰਗੀਰ ਦਾਏ ॥
 ਪਰ ਪਾਇ ਜਾਇਨ ਕੀ ਜੇ ਕਥਾ ॥ ਏਹ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਥਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਣਿ
 ਰੇ ਪੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ੯੩ ॥ ਅਉ ਸਗਨ ਦੀ ਅਪੁਰੀ ਤੋਰੀ
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਸਪੀਰੈ ਸਰੋ ॥ ਕਮਲ ਉਭਟੈ ਪਉਨਾ ॥ ਤਿਉਨਿ ਦਾਰੇ ਆਇ

ਗਉਨੁ ਮਨਪਉ ਨੇਕਉ ਰਾਖੈ ਬੰਧਿ ॥ ਭਗੋਤਿ ਬੀਬੀਤਿ ਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ॥ ਮਪਵੈ
ਸਕਰਿ ਗਏ ਦੂਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਈ ਅਉ ਧੁਤ ॥ ੧੫ ॥ ਗਗਨ ਤਰਿ ਕਰਿ ਭ
ਵਰਉ ਰਾਵੈ ॥ ਅਨਿਲਿ ਸਿਗੁਰੀ ਡੋਰੀ ਣਾਵੈ ॥ ਪਰਚਾਰੈ ਤਿਓ ਭਰਿ ਪਰਿ ਮਾਵੈ
॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚੁਗਤਿ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗ ॥ ਆਏ ਹਿਰਖੁ ਨ ਗਏ ਸੋਗ ॥ ਸੰਜਮਿ
ਗੇਨ ਬਿਨ ਸੋ ਸੁਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਈ ਅਉ ਧੁਤ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਨ ਚਿ ਮਾਇ
ਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਅਸੋ ਬਿਸਨੁ ਮਪੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਂਦੁ ਕਇ ਵਾਢੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੁ ਮੁ
ਨਿ ਦੇਸੁ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਭਵਿ ਭੀ ਖਕਰ ਸੀ ਮੇਹੀ ਮੋਹਨ ਹਾਰਾਇ ॥
ਇਵਾਦ ਕਹੈ ॥ ਤੁਹੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰਉ ਮੈ ਓਤ ਪਾਰਿ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਬਾਇ
ਅਸਿਧ ਸਾਧਕ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਭੁਜਾਭੁ ਬਸਿ ਯਾਹ ਤੇ ਹੁਕ
ਮੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਸਤ ਬੋਦ ਕਤੇਬ ਸੁਨ ਨਰਕ ਸੁਗਤੇ ਜਾਂਹਿ ॥ ਮ
ਇਆ ਮੈ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦਬਿਨੁ ਮਨੁ ਮੁਖਤਰ ਮਭੁ ਣਾਹਿ ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤਤ
ਠ ਮੋਹਿ ਆਸ ਪਤਲੋ ਕਪਤਾ ਣਾ ॥ ਅਕਾਂਸੀ ਬੋਇ ਕੁੰਠ ਭੋਗ ਸੋ ਮੈ ਹੈ ਮਾਇ
ਆ ਜਾਣਾ ॥ ਜੇ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਗ ਦੀਸ ਕੀ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗਰੇਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ
ਰਸਨੁ ਪਾਇਸੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਸੇਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਜਤ ਸਤ ਸਿਵਰ ਉ
ਕਤਿ ਸੋਰੇ ਵਰ ਜ ਪੁਤ ਪੁਸਹ ਜਿਧਿਆਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸੋਰੇ ਵਰ ਮੁਕਤਿ ਵਰ ਦਾਤਾ
ਪਟਿ ਪਟਿ ਸੋ ਪਿਰ ਦਾਨਾ ॥ ਲਿਹ ਸੁਚੁ ਸੰਜ ਮੁਗੁ ਰਗਿ ਆਨ ਪਦਾਰ ਸੁਹਰਿ
ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ॥ ਮਿਥਿ ਆਲੋ ਭੁਭੁਏ ਮਨ ਸੁਚਾ ਸਹਜਿ ਰਾਇ
ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਸੋਰੇ ਵਰੁ ਤਾਇ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਨਾਉ ਸੁਨਿ ਖਸਮਿ ਨਿਕਾਲਾ ॥
॥ ਨਾਉ ਸੁਨਿ ਦਾਤਾ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਦੀਨ ਦਇਆ ਣਾ ॥ ੧੯ ॥
॥ ਭਿਭਵਨ ਮੈ ਪੁਲੈ ਅਮਰੁ ਪਦੁ ਡੰਡਾ ॥ ਅਯਾਖ ਪਰਿ ਆਸਨੁ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਭਉ ਭੰਡਾ ॥ ਸੁਆਕਣ ਪਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਾਕਉ ਬੰਦ ਹਿਏ
ਦੀ ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਹ ਬਾਅਨ ਰਸ ਸੁਆਦ ਬਰਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗ
ਕੇ ਣਖਣਾ ॥ ੨੦ ॥ ਬਿਮਲਾਨ ਚੈ ਉਲਾਟੀ ਤਰੇ ॥ ਉਲੰਟੀ ਪਲੁਟਿ ਸਿਧੀ
ਗੀ ਕਰੈ ॥ ਸੀਧਾ ਕਮਲ ਪੁਰ ਨਤਿ ਹਪਵਨੁ ॥ ਇਉਨਿ ਵਰੇ ਅਵਗਉਨੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ

ਮਨਪਵਨੈ ਕਉ ਸਬਦਿ ਦੇ ਬੰਧਾ ਨਾਨਕ ਇਉਂ ਟੁਟੈ ਜਮਕਾਣੁ ਧਾ ॥ ੨੧ ॥
ਅਭਿਨਾਸੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਕਾਲਾ ਬਿਕਾਲ ਕਉ ਮਰੈ ਆਪਿ ਪੁਰ
ਪਰਿ ਜਾਇ ਨ ਸੁਨੁ ਅਨਕਥਾ ॥ ਯਿਹ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਥਾ ॥ ਸਭਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਸੀਖਿਆ ਸੁਨਿ ਰੇ ਪੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਸਤਿ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ੨੨ ॥
ਅੰਤ ਰਜਾ ਸੀ ਮਿਥੈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਾਗਤ ਅਵਸਥਾ ਮਨੁ ਮਾਗਿ ਇਕੇਲਾ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਸਰਬੁ ਰਿਆ ਮਾਨਕ ਮੇਤੀ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹਿ ਕੇ ਨਿਮਾਲ ਪਰੇਤੀ ॥
ਬਿਜੇ ਗੁਸੇ ਗੁਪਰ ਜਾਲੇ ॥ ਆਪੁ ਪਦੁ ਤਾਗਤਿ ਮਿਤਿ ਨ ਲੈ ॥ ਮੈਸਾ ਮਾ
ਯਾ ਅਪਾਰਗਿ ਗਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਸਮਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥
ਰਚੈ ਕੇ ਪਰਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਪਰਚੈ ਕੇ ਪਰਿ ਕਰੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਉਦਰ ਕੈ ਸਬੰਧ
ਦਿਖਿਲੀ ਭਾਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋ ਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੨੪ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ
ਜੇ ਬੈ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਸਿਵ ਕੈ ਆਗੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਵੈ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕੇ ਕ
ਰਮ ਕਰੈ ॥ ਅਜ ਰੁਦਰ ਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਰੈ ॥ ਤਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਨਮਨ ਮੈਤ੍ਰਿ
ਆਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ॥ ਸੋ ਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੨੫ ॥ ਰਤਨ ਮਾਲਾ ਸੁ
ਪ੍ਰਤਿਤਾਰੁ ਕੀਤਾ ॥ ਗਿਰੀ ਰੰਧਕਾ ਅਖਰੀ ਤੋ ਰਕੀ ਸੀਥੀ ਅਖਰੀ ਗੁ
ਰ ਮੁਖਿ ਲਿਖੀ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਹਕੀਕਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਾ ਮਰਾਜੇ ਸਿਵਨੁ ਭਕੀ ॥ ਹਕੀਕਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਾ
ਮਸਿਵਨਾ ਭਰਾਜੇ ਕੀ ॥ ਨਾਗਾ ਪਟੁ ਬਿਦਰਤਿ ਜਾਵਰ ਸਹਰ ਗਾਹਤਾ
ਕਾਰਜਾ ਅਇਗਾ ਪ੍ਰਤਿਨਾਇਕੁ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਵਲਾਇਤ ਗਮਰਾਜੇ ਕੀ ਹੈ
॥ ਤਹਾ ਚੇਕੇ ਕੁਜਗਾਜਿ ਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਨਿ ਦਿਨਿ ਤਿਨਿ ਗਤਿ ਦਿਚਿ ਜਾਪਾ ਪਟੁ
ਪਾਰਿਕਾ ਬੰਦੁ ਹੈ ॥ ਤੁਹਾ ਜਾਇ ਉਤਰਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸਿੰਘ ਲਾਟੀ ਪੁਰੈ ॥ ਚਉਦਾ
ਜੈਗਾ ਉਦਿਚਿ ਦਸਦਾ ਹੈ ॥ ਤੁਹਾ ਸਤਿ ਗਜੇ ਸੇ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਕੇ ਵਚਨਿ ਇਕੁ ਗੁ
ਰੁ ਆਹੈ ॥ ਸਿਵਨੁ ਭਰਾਜੇ ਕੀ ਸੰਤਤਿ ਸਤਾਵਦਿ ਸਹਰਿ ਹੈ ॥ ਤਖਤ ਗਾਹਤਾ
ਅਬਰਾਜਾ ਅਇਆ ਦਉਨੀ ਹੈ ॥ ਰਾਜੇ ਗਇ ਸਿੰਘ ਕਾ ਬੇਟਾ ਗਜੇ ਸਿਵਨੁ ਭ

ਪੋਤਾ ਤੇ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਧਰਮ ਸਾਧਾ ਹੈ। ਸੰਗਤਿ ਜੁ ਤੁਤੀ ਹੈ। ਕੀਰਤਨ ਪੋਤਾ
 ਤੇ ਗੋਬੀ ਸਮੁਝੁ ਹੋਰੇ ਜੁਯਾਗਤਾ ਹੈ। ਨੇਕਾ ਪੁਟੁ ਬੀਜਾਨਗਰ ਤੇ
 ਇਕਰ ਬੀਕਸ ਹੈ। ਘਰ ਭਾਟੈ ਅਕੇ ਬੇਘਾ ਪੁਰ ਬੀਜਾ ਪੁਰ ਭੇਕੇ ਸਾਮਸੀ
 ਹੈ। ਅਰੇਗਾ ਪੇਠਿ ਹੈ। ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਚੰਗੇ ਭਾਟੈ ਕੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਗਿਰਦ
 ਨਿਵਾਹੀ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਬਹੁਤੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਭਾਟੈ ਅਕੇ ਘਰ ਤੇ ਕਜਲੀ ਬ
 ਫੁਕੇ ਸਾਮਸੀ ਹੈ। ਤਿਸੀ ਗਜੁ ਹੈ। ਤਹਾ ਭੀ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦੇਹੁ ਗਾ ਹੈ।
 ਸੰਗਤਿ ਭਾਟੈ ਅਕੇ ਚੁੜੀ ਹੈ। ਓਥੈ ਗੁਰੁ ਸਿਧਾਨਾ ਲਿਖੇ ਸਟਿਕ ਰਿਕੇ
 ਪੁੰਜਿ ਖੰਡਿ ਚੀਤੀ ਹੋਸਾ। ਤਬ ਸਿਧ ਗੁਰੁ ਕਾ ਜੇਹਾ ਮਜਮਾਇ ਕੇ ਪੈਰੀ
 ਆਇ ਪਏ ਹੈ। ਓਥਿ ਬਾਉਕਾਨਾ ਉਕਜਲੀ ਬਨੁ ਤਿਆਗਾ ਰਾਜੁ ਹੈ। ਤਹਾ
 ਭੀ ਸੰਗਤਿ ਹੈ।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗ ਮਾਲਾ।
 ਭਾਟੈ ਕਸੀ ਗੀ ਪੰਚ ਬਰਗਨ। ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿ ਆਠ ਉਨੰਦਨ। ਪ੍ਰਥਮ ਗਾਹ
 ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੇਕਰੀ। ਪੰਚ ਗਾਹ ਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰੀ। ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਯਾਦ
 ਲੀ। ਪੰਨਿ ਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ। ਪੁਨਿ ਅਸਲੇ ਖੀਕੀ ਭਈ ਬਾਰੀ। ਏਥੇ
 ਉਕੀ ਪਾਚ ਉਤਾਰੀ। ਪੰਚ ਮਹਰ ਖਦਿਸਾ ਖਸੁਨ ਵਹਿ। ਬੰਗਲਾ ਮਮ ਪੁਮਾਧ
 ਵਗਾਵਹਿ। ੧॥ ਲਲਾਤ ਬਿਯਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ। ਅਸ
 ਟਪੁੜ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ। ੧॥ ਧੁਦਤੀ ਆਮਾਲਾ ਕਉ ਸਕ
 ਆਲਾਪਹਿ। ਸੰਗਿ ਰਾਗ ਨੀ ਪਾਂਚ ਉਥਾਪਹਿ। ਗੋਰੁ ਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ
 ਗੰਧਾਰੀ ਸੀਹਤੀ ਉਚਾਰੀ। ਧੰਨਾ ਸਰੀਏ ਪਾਚ ਉਧਿਗਾਈ। ਮਾਲਗਾਗ ਕਉ
 ਸਕ ਸੰਗਰੁ ਲਾਈ। ਮਾਰੁ ਮਸਤ ਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ। ਪ੍ਰਬਲ ਚੰਡ ਕਉ ਸਕ ਉਤਾਰਾ।
 ਅਉਖਟ ਅਉਤਉਰਾ ਨਦਗਾਏ। ਅਸਟ ਮਾਲਾ ਕਉ ਸਕ ਸੰਗਿ ਗਾਏ। ੧
 ਪੁਨਿ ਅਇ ਅਉਹਿ ਤੋਲੁ ਪੰਚ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ। ਉਠਹਿ ਤਨਕ

ਕੇਲਗਾਇ ਨਤਾ ਰਮਿਲਾਵਰੀ॥ ੧॥ ਤੇਲੀ ਗੀ ਦੇਵ ਕਰੀ ਆਈ॥ ਬਾਸੀ ਸੰਦ
ਰਸੁ ਹਾਈ॥ ਸਰਸ ਅਗੀ ਗੀ ਲੈਭਾ ਰਜਾ॥ ਸੰਗਿ ਲਾਈ ਪਾਂਚਉ ਆਰਜਾ॥
ਸੁਰਮਾਨੰਦ ਭਾਸ ਕਰ ਆਇ॥ ਚੰਦ ਬੀਬ ਮੰਗਲ ਸੁਹਾਇ॥ ਸਰਸ ਬਾਨ
ਅਉ ਮਾਇ ਧਿ ਬਿਨੋਦਾ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕਮੇਦਾ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇ
ਕਹੇ ਸਦਰੀ॥ ਪੁਰਿ ਆਈ ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾਗੀ॥ ੧॥ ਕਢੇ ਲੀ ਪਧ ਸਿਰੀ ਗੀ
ਕਰੀ ਅਲਾਪੀ॥ ਕਮੇਦੀ ਅਉ ਗੁਜਰੀ ਸੰਗ ਦੀਪਕ ਕੇ ਬਾਪੀ॥ ੧॥ ਕਾਲੀ ਕਾ
ਕੁੰਤਲਾ ਅਉ ਗਾਮਾ॥ ਕਮਲ ਕੁਸੁਮ ਰੰਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ॥ ਗਉਰਾ ਅਉ ਕਲ
ਰਕੁਲਾਨਾ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਪਕ ਕੇ ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਸਿਰੀ ਗਕਵੈ
ਗਾਵਹਿ॥ ਪਾਂਚਉ ਸੰਤ ਬਰੰਗ ਨਲਾਵਹਿ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਕਰਨਾ ਦੀਪਰੀ॥
ਗਉਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ਵਰੀ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਸਿਪਵੀ ਅਲਾਪੀ॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗ
ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਬਾਪੀ॥ ੧॥ ਸਾਭੁ ਸਾਰੰਗ ਸਾਗਰਾ ਅਉ ਰੰਗੋਡ ਗੰਭੀਰਾ॥
ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਰਾਗ ਕੇ ਗੰਡ ਕੁੰਭ ਹਮੀਰਾ॥ ੧॥ ਖਸਟ ਮਮੇਘ ਰਾਗ ਵੈਰਾ
ਵਹਿ॥ ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗ ਨਲਾਵਹਿ॥ ਸੇ ਰਠਿ ਗੋਡ ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ॥
ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ਗੁਨ ਗੁਨੀ॥ ਉਤ੍ਰੇ ਸੁਰਿ ਸੁਹਉ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ॥ ਮੇਘ
ਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ॥ ੧॥ ਬੈਰਾਧਰ ਗਜ ਪਰਕੇਦਾਰਾ॥ ਜਬ
ਲੀਧਰਨਟ ਅਉ ਜਲ ਪਾਰਾ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰਾ ਅਉ ਸਿਆਮਾ॥
ਮੇਘ ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਏ ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ
ਤੀਸਾ॥ ਸਭੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗੰਨ ਕੇ ਅਠਾਰਹਦ ਸਬੀਸਾ॥ ੧॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਆਹੀਕੀਥਿਥਿ,

੧ ਸਿਰਿਸਾਹੀਕਜਲੁਦਜਨੁ

੧ ਬੈਲੁ

੨ ਗੁਦਕਿਕਰਕਾ

ਇਕਰਤੀਲਾਜਵਰਦਾ)

ਇਕਰਤੀਸੁਇਨਾ। ਬਿਜੇਸਾਰਕਾਪਾਣੀਤਾਮੇਕਾਭਾਂਡੁਭੀਮੁਕੀਲਕੜੀਲੁ

ਕਾਕਜਲੁਦਿਨਵੀਹਪਸਣੀਰਵਾਯਾਰਖਈ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

